БУДУЧИНА НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 1 (73) ЙОРКТОН, САСК. 1 Січня, 1941 Vol. IX. No. 1 (73) YORKTON, SASK. January 1, 1941

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІМ ЙОГО!

В СПРАВІ НОВОГО КАЛЄНДАРЯ

Орд. 144/40. Епископський Ординаріят, на підставі власти даної йому Апостольською Столицею, узглянив просьбу тих парохій, **де члени одноголосно, або принаймні 95 процент внесли просьбу** на зрівнання старого календаря з новим. Уділено позволення святкувати свята, заховувати пости та забронені часи по новому стилю зі слідуючими застереженнями: 1) через зрівнання старого календаря з новим **не зноситься жадних свят, ані не вноситься в нічому зміни в нашому греко-католицькому обряді. 2) Ті члени в парохії, що не хотять триматися нового календаря, можуть придержуватися старого календаря, як і досі. 3) Парохія має свободу до двох літ, якщо схоче, назад вернути до старого календаря** (в разі непорозуміння, роздору, чи інших причин), а в такому случаю повідомити Епископський Ординаріят.

Це позволення святкувати від 25. грудня ц.р. після нового стилю уділено зі згляду на добро нашої св. Церкви і наших вірних, передовсім молоді, робітників і інших, та на часті й поновні просьби многих парохій. Кожна парохія дістала осібно документ позволення.

Таке розпорядження видав наш Преосвященний Епископ в ч. 3. "Еп. Вістника," де находиться також розпорядження **в справі БУК-а**, що поручає **"відділи зробити сильними, діяльними, живими,"** а де ще їх нема, **"належить сейчас заложити!"** Дано в тій справі практичні вказівки.

Подібно з календарем. **Преосвященний** уділяє дозволу **в тій справі тільки на усильне домагання вірних з тим, що всі свята, пости і звичаї нашої Церкви остають незмінні і непорушні.**

КОНЦЕРТ АРТИСТА ГОЛИНСЬКОГО

Артист співак М. Голинський і пані Любка Колесса, світової слави піяністка, будуть мати **концерт у Виннипегу** в театрі Вокер—**дня 10 січня, 1941** в пятницю вечір. Ціни значків приступні. Імена артистів є запорукою, що українці масово прибудуть на той концерт. Ціль концерту є помогти Канадійському Червоному Хрестові.

Життя

—Горівка й гра в карти скорочують життя.

—То добре, бо таке життя, що його скорочує горівка і гра в карти, нічого не варта.

РІЗДВО—СВЯТО СЛАВИ І МИРА

Різдво Христове то празник одинокий в році. Ангели Божі звістили людям доброї волі мир. А перед тим ще Божу славу, в постаті маленької безсильної Божої Дитинки, до котрої перші прийшли убогі пастирі з дарами а за ними можні і достойні царі.

Свято Божої слави в нинішнім світі дає нам правдиве розуміння чести і найвищої слави, яка питома і належна одинокому всемогучому Цареві всіх царів— Христу.

Свято миру пригадує нам, що мир між людьми можливий тільки тоді, коли люди будуть доброї волі.

Передумовою замирення світа і поступу людства в правдивім напрямі **є добра воля людей.**

І тільки тоді зацвите як рожа Божа слава на устах людства а в серці мир.

В цей великий день сповнення надій світа складаємо **найкращі желання всім нашим дорогим Читачам, членам БУК-а, всім нашим всеч і впр. Отцям Духовним та нашому дорогому Владиці, Їх Ексцеленції. Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ.**

Най Дитятко Ісус зішле богато радости і сил— най благословить і щастить!

Редакція й Адміністрація "Будучности Нації."

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ

Бог предвічний народився,
Прийшов днесь із небес,
Щоби спас люд свій ввесь
І утішився.

В Вифлеємі народився:
Месія, Христос наш,
І пан наш, для всіх нас,
Нам народився.

Ізвістив то Ангел Божий
Наперед пастирям,
А вчера звіздарям
І земним звірям.

Діва Сина породила,
Звізда ста, де Христа
Невіста Пречиста
Сина зродила.

Трієцари йдуть со дари:
До Вифлеєм-міста,
Де Діва Пречиста
Сина повила.

Звізда їм ся обявила:
В дорозі о Бозі,
При волі, при ослі
Їм ознаймила.

Трієцарі, де ідете?
Ми ідем в Вифлеєм
З желанням, спокоєм
І повернемся.

Іншим путем повернули,
Погану, безстидну,
Безбожну Іроду
Не повідали.

"Слава Богу" заспіваймо,
Честь Сину Божому
І пану нашому
Поклін віддаймо.

АЖ ТЕПЕР

Св. Отець приняв на послуханню нового представника Франції при Ватикані, амбасадора Берарда.

Берард заявив, що **Франція завелася "на земській допомозі" і тому відтепер шукає помочі деінде,** в певнійшім жерелі всякої помочі і хотіхи — **в БОЗІ!**

Св. Отець замітив, що Бог нікого не опустить, хто прибігає до Нього з проханням помочі. Отже також французький нарід найде в Бозі певну захорону і поратунок. А потім добавив жаль їзза трагічних подій, які пережила і переживає Франція.

Так треба було аж всьої невдачі, розгрому і нещасть, щоби Франція в представниках свого уряду здобулася на заяву— що відтепер буде шукати помочі тільки в одиноко певнім жерелі —в Бозі. Досі висококультурна і розніжнена верхівка Франції мало про це думала. Аж тепер отямились...

Та ліпше пізно, як ніколи. Нарід, котрий прийде до свідомости своїх недостач та з покорою в серці шукає помочі в Бога— ніколи не пропаде. Це не повинні забувати й ми— український нарід, що числом і обставинами дуже тепер подібний до французького.

А пригадкою цього най будуть пригарні слова на Великім Повечерю —слова пророка Ісаї: "З нами Бог, розумійте язици і покоряйтеся, яко з нами Бог!"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

желає в Христі

Їх Ексцеленції, всеч. і впр. Отцям Духовним і всім своїм Парохіянам—

о. Мирослав Колодій,

Рама, Саск.

Найкращі желання з нагоди Різдва І Нового Року

засилає

Д. ЯКІМІЩАК

адвокат

407 McIntire Block, Winnipeg, Man.

ОГЛЯД ВОЄННИХ ПОДІЙ

Самохід на мурі

Моряки витягають міну на беріг

Воєнні налети літаків і морські наскоки загострюють війну. Як виглядає **морська міна**, бачимо на образку. І коли така міна вибухне, можемо тільки представити собі наслідки. Однак британські моряки не тільки сильні, але й відважні. Свідомі небезпеки все таки тягнуть сталеву бурю, щоби потім витягнувши набій зробити міну нешкідливою. Такі люди нині стоять на сторожі волі і безпеки своєї дорогої вітчини і Англія може сміло орудити ними!

Вибух летунської бомби викинув ягаровий самохід аж на мур. Перед на частина самоходу, яку бачимо на світлині, зістала неушкоджена. Льондон мужно переносить летунські наскоки **і віддає!** Нині в грузах лежить колись славна пристань Гамбург в Німеччині, Мангайм, Кельн, велика частина Берліну, ітд.

13 грудня 1940 **Мадярщина і Югославія** заключили договір "вічної приязни." Чи та "вічна" приязнь довго потреває, то інша річ. Українці добре знають мадярських гунів— може недовзі пізнають їх також брати серби, хорвати і словінці...

Як звісно Румунія віддала полудневу **Добруджу** Болгарії. Від якогось часу замітила румунська сторожа, що деякі селяни зачасто переганяють на другий бік вівці і то скровавлені. Стали блище придивлятися до тих овець і відкрили, що спритні манії пороли скіру на живих вівцях, під вовну запихали золоті гроші а скіру знова зашивали. Так робили також кругом шиї овець. Штука вийшла на яв і меткі "промисловці" не будуть більше користати з людської і звіринної нужди.

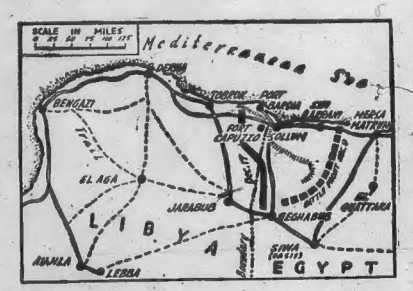

Війна в Альбанії та в північній Африці розвинулася в тяжкий розгром італійців. Англійські війська блискавичним наступом відбили Сіді Барані, очистили Єгипет з італійських частин і увійшли в Лівію. В Альбанії одно місто за другим постепенно переходить в руки греків. Італійські кораблі знищені і розторощені постійними налетами літаків таки в самій Італії. Мусоліні опинився в незавидним положенню.

Останні вісти подають, що італійці в переполосі залишили свої укріплені становища кругом Бадія і втікають на безголовя вперед, коби дальше від англійців. І так передні частини втікачів загналися аж до Дерна— як 150 миль в глибині Лівії. Розгром італійців повний!

НОВИЙ ЛАД СВІТА— ЯКИЙ?

Св. Отець промовляв до колегії кардиналів 24. XII. і заявив, що **новий лад світа має опиратися на пятикратній моральній побіді. А саме на побіді над:**

1) **ненавистю**— бо є така пропаганда, що "безконтрольно, не дбаючи навіть про явну заміну правди, представляє щоденно і навіть щогодинно перед прилюдною опінією своїх противників в цілком ложнім і потворнім насвітленню."

2) **недовірям**— Треба повернути до вірности у зберіганні договорів, бо інакше співжиття великих і малих народів стане прямо неможливим в сусідськім розумінню.

3) **ідесю, немовби "сила творила право."**

4) **економічною нерівністю.**

5) і вкінці над: **холодним самолюбством,** що не лишень скоро знищить честь і самастійність поодиноких держав, але також свободу горожан.

Св. Отець підчеркнув значіння Церкви, як одинокого духовного забезпечення, що вчила і вчить правди, де людство може знайти спокій і тихомиря від сучасного лиха.

Всечеснішим Отцям, Церковним Тростам і Парохіянам желаю ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО а в Новім Році кріпкого здоровля, спокою і доброго успіху.

Володимир Г. КОМАН

UNION INSURANCE AGENCIES

290 Garry St., Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодинoке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ХРИСТОВИЙ МИР СЕРЕД ЗРАНЕНОГО СВІТА

СВІТ ЗАБУВ ПРО ХРИСТА, А ТЕПЕР ОСКАРУЖЄ, ЩО ХРИСТОС ЗАБУВ ПРО СВІТ.

Дня 25 грудня ми стрічаємо знова Празник Христового Різдва. Цей Празник, що звіщав колись: "Славу во вишних Богу і на землі мир людям доброї волі," сьогодня, це найбільше осамітнена і сумна подія людського життя. Вистане тільки над цим хвилинку призадуматися, а трагічна доля нинішнього людства стане нам ясною, як ніколи перед тим.

Европа, що була колись колискою найбільшого ентузіязму радости й урочистости Христового Різдва представляється сьогодня як цей великий дім жалоби, що глядить на руїну найкращих своїх релігійних цінностей, найкращих своїх культурних здобутків, на тисячі жертв найкращих своїх синів, на стільки вдів і сиріт, опущених батьків і матерей. Непевність завтрішнього дня ще заострує і так жахливе положення.

Радісний дух Христового Різдва від ряду літ цілковито здушений у численних народів, що коротають своє життя у ярмі большевицької Москви. Там у кайданах холодної смерти пручається також і наш Український Народ. Не краща судьба стрінула також і інші народи і держави: Франція, Бельгія, Голяндія, Данія, Фінляндія, Литва, Латвія і Естонія це цілий ланцюх жертв нинішньої війни, що повалені лежать на землі. Велика Британія з надлюдською силою й героїзмом бореться о своє життя, обложена ворогом у воздусі, на суші і на морю. Воєнні огні поширяють свої страшні язики на Балкани, на дальший і близший Схід а зловіще полумя досягає берегів нашого американського континенту. Серед нещастя нинішнього світа остається мало місця для радости Христового Різдва. Брязкіт оружа і вибух бомб цілковито придавлюють радісну ангельську пісню: "Слава во вишних Богу і на землі мир людям доброї волі."

Світ забув про Христа а тепер оскаржує, що Христос забув про світ.

Коли Христос Спаситель прийшов на цей світ тому 1940 літ, то прихід Його витали ангели на вифлеємських полонинах радісною піснею: "Слава во вишних Богу і на землі мир людям доброї волі." Тоді дійсно мир царював на світі. Цього ми не можемо сказати про сьогоднішний світ. Нема слави во вишних Господеві а вслід за цим нема на світі мира, нема доброї волі у людей. Людство, на протязі цілих минувших поколінь, забуло про Христа. Різдво Христове, це день любови. Та злоба, завість і війна прогнали любов з землі, прогнали любов з сердець цілих народів. У цей великий день Різдва оруже і бомби будуть говорити свою страшну мову; знищення на морю, у воздусі і на землі.

Католицька Церква постійно голосила народам перед війною і в час війни: що світ забув про Христа. Та світ цього не слухав. Нині цей світ збирає тяжке жниво блудного життя і дорікає, що Христос забув про світ. Ні. Христос про світ не забув. Христос бажає нині більше як коли, щоби ми прийшли до Нього, щоби ми в нашій праці і преприняттях шукали постійно Його ласки і Його благословення, щоби ми Його пізнали, Його любили і Йому в цілім нашім життю служили. Як діти вифлеємських ясел приходить до нас нині Христос в день свойого Різдва. Приймім Його на наші рамена, до наших сердець, держім Його там постійно, по всі дні нашого життя, віддаймо "Славу во вишніх Господеві," тоді буде і "мир людям доброї волі на землі."

Ми, члени Братства Українців Католиків Канади, віримо, що після цеї трагедії людства, завитає до нас новий порядок світа. Цей новий порядок світа завитає і на нашій любій Україні і на землях нашої дорогої Канади. Після страхіть нинішньої війни перед нашими очима замиготить надія будучности, настане світок нового дня. І цей день буде славний і великий, якщо наш український народ буде направду народом християнським. Противно цей день буде повним сліз і горя, якщо християнство мало б остати тільки на папері, замкнене в параграфах статута. Нині, на жаль серця тисячів і тисячів українців спустошені ложними кличами, фалшивими ідеями, подібні до спустошеної поганами землі Нашого Спасителя. Надармо шукаємо у тих серцях горіючої полумїні віри, ідеалу і жертви. Хоч тут і там слідне розбудження релігійного життя, як цілість, ми ще далекі до цього, щоби назватися християнським народом.

Тому в день Христового Різдва, ми Українці Католики Канади хочемо сповнити наші святі завдання перед Богом і людьми. Знаючи добре, де лежить причина нинішнього нещастя народів і держав, ми нашою постійною працею на всіх ділянках нашого життя, хочемо створити наш нарід народом направду християнським, ми хочемо занести Христа до кожного українського серця, до кожної української родини, ми хочемо в цім дусі виховати нашу молодь, приготовити нашу будучність кращою, як є наша сучасність.

Тоді Христове Різдво буде для нас знова днем радости а ангельська пісня над Вифлеємом зіллється в одно з піснею наших сердець в чарівну мельодію гимну: "Слава во вишних Богу і на землі мир людям доброї вол."

МОЛИТВА

Погляньте— що це там, на небосклоні,
Неначе меч зявився променистий;
Так близько, тільки простягти долоні...
І спів якийсь ангельський, ясний чистий
І меркне ніч, росте вогнів заграва.
А відусіль лунає: Слава! Слава!

Це Він—Месія, з неба нині сходить,
Як було в книгах сказано пророчих;
Це Той, що душі змаргані відродить,
Серце огріє, розпромінить очі,
Охлялі руки настались на діло
Це ж Боже Слово одяглося в тіло!

Спинився меч на небі, зупинились
Мандрівники, а чола в них поникли,
Мов на приказ три голови схилились,
Що дотепер хилятися не звикли,
Уста що лиш приказували в битві,
Тепер тремтіли в просьбі і молитві:

"Спасителю! Месіє довго жданий,
Що поміж нас зійшов і ляг на сіні,
Поглянь на наші муки, наші рани,
Не дай в зневіру впасти Україні,
А дай, щоби усі її дороги
Вели до слави, щастя й перемоги!"

М. В.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Січень, 1941

1, середа — М. Боніфатія
2, четвер — СвщМ. Ігнатія Богоносця
3, пятниця — Мц. Юліянії
4, субота — Суб. пер. Різдв.; Мц. Анастазії
5, неділя пр. Різдв. і 29 по Сош.
6, понеділок — Навеч. Різдв., Мц. Евгенії
7, вівторок— Різдво ГНІХ. (Загальниця).
8, середа — Собор. Пресв. Богор. і св. Й.
9, четвер — ПервМ. Стефана
10, пятниця — ММ. 20,000
11, субота — Суб. по Різдві; Невинних дітей
12, неділя — по Різдві і 30 по Сош.
13, понеділок — Преп. Меланії

УСТАВ

5, нед. перед Різдвом, св. Отців і 29 по Сош.— гл. 4, єв. утр. 7, на Сл. Б. ап. 328 (Отців) і 250 (нед.) єв. Мат. 1 (Отців) і Лук. 85 (нед.) Слідує седмиця 30.

6, пон. Навечерія Різдва. Сл. Б. св. Вас. Вел. з Веч. ап. 303, єв. Лук. 5. Піст.

7, вто. Різдво Христове— Повечеріє, Вел. з Литією, Сл. Б. св. Ів. Зол. Замість "Святий Боже" співаємо "Єлици," ап. 209, єв. Мат. 3.

8, сер. Собор. Пр. Богородиці і св. Йосифа— Литія, на Сл. Б. ап. 306, єв. Мат. 4.

9, чет. св. Стефана— на Сл. Б. ап. 17, **єв. Мат. 87.**

12, нед. по Різдві і 30 по Сош.— гл. 5, єв. утр. 8, ап. 258, і 200, єв. Лук. 9 і Мат. 4.

Слідує седмиця 31. Від Різдва загальниця до Навечерія Йордану— вільно їсти мясо в кождий день.

о. др. В. Кушнір

РІЗДВО ГНІХ.

Евангелія Матея, зач. 3.

А коли Ісус народився в Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то мудрці зі сходу прийшли в Єрусалим, кажучи: Де є цар жидівський, що народився, бо ми бачили його звізду на сході і прийшли йому поклонитися. Почувши це цар занепокоївся і весь Єрусалим з ним. І зібрав всіх первосвящеників та книжників народу і допитувався їх: Де Христос мав народитися? А вони сказали йому: В Вифлеємі Юдейськім, бо так написано пророком:

І ти Вифлеєме, земли Юдова,
Ніяк не єси найменшим між княжими
Містами Юди,
Бо з тебе вийде вожд,
Що правити ме моїм народом Ізраїля.

Тоді Іров тайком призвав мудрців і випитував їх пильно про час, коли їм явилася звізда; і післав їх в Вифлеєм кажучи: Ідіть і пильно розвідайтеся про диття; а коли знайдете, сповістіть мене, щоби і я пішов поклонитися йому. А вони вислухали царя і пішли. І це звізда, котру побачили на сході, ішла перед ними, аж прийшла і станула верху, де було диття. А побачивши звізду, зраділи великою радістю. І як увійшли в дім, побачили диття з його матірю Марією і впали і поклонилися йому. Відкрили свої скарби і принесли йому дари: золото, ливан і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, іншим шляхом вернули до своєї країни.

НАУКА

В цілій природі було тихо. Здавалось, що очікувала чогось важного, великого. В домах Вифлеєму гасло одно світло по другому. Усе замовкло. Гостинцем міста Вифлеєму спішить чоловік з народу, іменем Йосиф. Побіч нього жінка, якій товаришив, за ними вючне звіря, утомлене далекою дорогою так, як вони. Час від часу трівожно глядить Йосиф на Пречисту Діву Марію. Лице його вкриває неспокій. Вони обоє були убогі, убогі більше від всіх. І тому не приняв їх Вифлеєм, хоч Йосиф стукав до кожних дверей. Утомлені станули перед брамами міста, що вскорі за ними зачинилася. Тільки одна яскиня серед Вифлеємських полонин могла дати їм захист нічлігу. І вони там зайшли. Найшли місце ЛАСКИ. Яскиня Вифлеємських полонин сталась колискою Спасителя Світа.

1. Перше Різдво

Ясність засвітила з неба. Понад землею радісне дрогання, воздухами несуться радісні пісні Різдвяної Ночі. Ангели, післанці Неба співають чудну пісню. Такої земля ще ніколи не чула. Співають про славу Бога, співають про мир для людей доброї волі. Звуки їх пісні, наче ці филі святочних дзвонів Першого Різдва несуться понад нашою, убогою землею. Божий післанець-Ангел, являється перед громадкою пастирів, що берегли свойого стада на полонинах Вифлеєму. Весь ясний, осяяний світлом небес: "Не бійтеся," говорить до пастушків. "Отсе я вам звіщаю велику радість. Сьогодня народився Спаситель світа, Христос Господь, Син Давида."

Це був перший Святий Вечір і Перша Свята Ніч. Від тоді сотки разів повтаряється Святий Вечір і Свята Різдвяна Ніч. Сотки поколінь зустрічали їх і будуть ще зустрічати, а серце людства як колись так і сьогодня беться тою самою невисказаною любовю Предвічного Бога. Цеї вічної Любови Бога, людство так довго ожидало. Ожидали її цілі покоління соток і тисяч літ і так з тугою затрівожених своїх сердець до землі сходили. Аж ось прийшла повня часів. Небо в свойому милосердю схилилось до землі. Доброта Божа зявилась на землі. Дитятко Ісус простягає до людства свої рученята. Кличе всіх до себе, до ясел, кличе великих і малих, богатих і убогих, і трудом утомлених людей. Земля відчуває подув Любови Бога. Люде спершу недовірчиво зі здивуванням, відтак радісно з довірям, а в кінци щасливо кличуть одні до других: **любов зявилась між нами велика, сильна Божа любов.**

II. Благословення Різдвяної Ночі

Різдво Христове є і останеться Празником Любови: "Я прийшов, щоби огонь запалити між людьми. Нічого більше не хочу, як тільки, щоби цей огонь загорів." Потрійне є благословення Різдвяної Ночі для нас тоді, коли ми складаємо собі побажання: "Веселих Свят."

1) Обудження і побільшення нашої віри. Боже Диття, яке лежить в яслах, ми хочемо узнати і узнаємо за нашого Бога і Спасителя і як такому ми Йому віддаємо належну честь і славу. Як колись пастирі на полонинах Вифлеєму, спішім сьогодня і ми, за вказівкою Ангела Хоронителя до яскині Христа, до Його Церкви на торжественні Богослуження, до св. Причастія, з вірою нашого серця: Правдивий Боже, ми віримо Тобі; Ти є між нами в Евхаристійних видах правдивим Твоїм Божеством і правдивим Твоїм Чоловічеством. Без віри у всьо, чого учив нас Спаситель, Христове Вочеловічення і Христове Відкуплення нічого нам не поможе. Певно, ми тут стоїмо перед непереможним таїнством, але є богато інших таїнств побіч нас і в нас самих. За таїнством Воплочення Сина Божого стоїть авторітет самого Бога, який ані сам не може помилитися, ані нас в блуд впровадити.

III. Тому спішім вірні, спішім до Вифлеєму

2) Обновлена ревність о спасення нашої душі. В нинішний день виступає так ясно перед нашими очима усе, що Христос для

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

ДО ВСІХ ВСЕЧЕСНИХ ОТЦІВ ДУХОВНИХ І ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ З НАГОДИ ПРАЗНИКА ХРИСТОВОГО РІЗДВА

Христос Раждається!

"Нова радість стала, яка не бувала,
над вертепом звізда ясна світу засіяла..."

МОЇ ДОРОГІ В ХРИСТІ:

Прийшов день, завитало до нас велике свято великого Бога, що з любови до нас покинув велич неба і став чоловіком.

Пісня радости несеться по всіх наших домах. Вона несеться понад гори й води, лунає і доходить до тих наших рідних братів на землях України, де нині невільно святкувати так, як давніше.

Ясне проміння вифлеємської зорі освічує душі людські, наповнює вірою та каже забути всі злидні і горе, а веселитися приходом на землю Сина Божого і Спаса нашого, Ісуса Христа.

Всі віруючі, одиниці і народи, в нинішніх непевних часах вдивляються в ту одиноку ясну зорю, що нам ще остала. І як колись та зоря привела трох царів сходу до Месії, так само й тепер вказує нам одиноко правдивий шлях до спасення. Коби ми лишень то зрозуміли! Коби ми за приміром царів охочо й радо пішли за її проводом! Коби все людство зрозуміло, що нема і не буде іншого правдивого щастя на землі, крім того одного, що його досі вказує нам вифлеємська зоря. А тим щастям нашим Спаситель, Ісус Христос!

Як можемо дійти до того щастя?

Тільки живою вірою!

Мудрці прийшли з далекого сходу за свіжою зорі. А найшли в нужденному вертепі маленьке Дитя, що було таке саме, як інші діти. Нічого надзвичайного не помітили вони ні на Дитині, ні на Його Матері. Вони шукали юдейського царя— і здавалося, не знайшли. Повинні були розчаруватися, бо ось знайшли тільки Дитину, і то в крайній нужді, в яслах. Однак, просвічені світлом небесної зорі—надприродної віри— вони вірили, що це Дитя є Сином Божим. І тому визнають Його Царем вселенної, визнають Його власть і силу, складають Йому в дарі золото—як Царю, смирну— як чоловікові і кадило — як Богові. Людська мудрість не навчила їх складати такі дари, ані не сказала їм покланятися Дитині в яслах. Людське око не добачувало великої тайни, що скрилася в маленькій Дитині, оповитій пеленками, у вертепних яслах.

Тільки віра пізнає в цій Дитині—Сина небесного Отця.

Цю Божу гідність Дитини в яслах потверджують ангели, що являються серед неземного блеску і співають "Слава во вишніх Богу!" Стверджує це ангел, котрий звіщає радість пастирям, бо в місті давидовім народився Спаситель. І подає знак: "Побачите—Дитину в яслах, сповиту пеленками..."

Так отже мудрець, три царі, вірою знайшли Христа. **А в Нім своє щастя!**

Як богато—на жаль— сьогодні людий, в котрих душі погасла зоря— св. віра— яка привела мудреців зі сходу до Христових ясел. Нинішні люди не бачуть перед собою зорі, не мають цілі життя, тай не знають щастя-радости.

Разом з ангелами, пастирями і трома мудрецями зближімся й ми до Христових ясел! Признаймо Його своїм Спасителем! Нехай до нас не відносяться слова св. Письма: "До своїх прийшов, а свої Його не приняли." (Ів. 1, 11)

Але нехай до нас відносяться дальші слова св. Івана: "А тим, що Його приняли, дав силу стати Божими дітьми." (Ів. 1, 12).

В нашому життю, в наших родинах, в нашім народі, най народиться Христос ВІРОЮ і ЛАСКОЮ! Тої небесної радости з віри живої і ласки Божої бажаю нині всьому великому Українському Народові тут і за морем. Нехай Дитятко Ісус благословить і щастить вам усім!

† **ВАСИЛІЙ**, Епископ

нас здлав, предприняв і перетерпів. "Він задля нас і задля нашого спасення зійшов з неба і стався Чоловіком." В тих кількох словах, які ми відмовляємо в молитві "Вірую" містяться незглибимі правди. То, що Христос стався Чоловіком, це тільки перший крок в напрямі нашого відкуплення. Щоби за нас умерти, треба було для Христа приняти людське тіло. І коли Христос тільки для нас здлав, то чиж ми не повинні зробити всьо, що тільки можливо, щоби ратувати нашу душу? Колись був гарний християнський звичай, що на Різдво Христове громадно приступали до святих Тайн. Чомужби цей гарний старий християнський звичай не мав бути нашим обовязком сьогодня? Це найвищий час, обудитися зі сну гріха і байдужности нинішнього людства.

IV. Глядіть це Христос-Цар, Наше Спасення

3) Мир серця. Відвічний Син Божий приносить нам, світові, з неба мир, мир, якого ніхто від нас не може відняти. Ангели, коли співали на Вифлеємських полонинах в першу Різдвяну Ніч, обіцяли його всім людям доброї волі. Мир з Богом, мир з ближнім, мир з собою. Цей мир ми находимо перед яслами перед кивотом, у Спасителя, який хоче у наших серцях ще раз народитися. З Ним ми відважно підемо на зустріч Новому Рокові, з вірою св Стефана Первомученика, з любовю св. Йоана Апостола, з обновленим і понад всьо цінним скарбом невинности нашого Хрещення...

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Молитися в намірянню св. Отця — Св. Отець є намісником Ісуса Христа на землі. Йому дана Христом повнота власти розвязувати і звязувати на землі. Мат. 16, 19. Він видає **непомильні рішення в справах віри і обичаїв, як найвищий учитель Церкви.** Його наміреня в місяці січні є наміреням всіх членів Апостольства Молитви. Це наміреня Христового намісника— чисте і свяге, на Божу славу і спасення душ. Бо кожде наміреня св. Отця шукає у найвищім вимірі тільки тої найвищої цілі— Божої слави і вічного добра безсмертних людських душ, без огляду на расу, стан і кляси. А теперішне людство дуже потребує молитви, головно в цім розгарі війни, коли ніхто з нас не знає, як і куди повернуться воєнні дії. Тим більше цілим серцем молім Всевишнього спільно зі св. Отцем в одним великім пориві і гимні спільної молитви.

Місійне наміреня: За місії по всьому світі.—Спаситель каже до своїх учнів: "Як мене післав Отець і я посилаю вас!" Ів. 20, 21. А св. євангелист Матей передає нам ці слова божественного Учителя: "Ідіть отже, навчайте всі народи і хрестіть їх во ім'я Отця, і Сина, і святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що я вам сказав. І се я з вами по всі дні до кінця віків." Мат. 28, 19/20.

Тими словами покликана і затверджена самим Христом місійна діяльність Церкви. І Церква не може не виконати цього поручення свого Господа. Ученики Христові пішли у весь світ і нині ідуть. Тому нема закутини землі, де не булоб святої церкви, де не правилаєбя Служба Божа. За поширення і розцвіт місійної праці Церкви молім Господа.

Найкращі желання всіх благ з нагоди Різдва і Нового Року
засилає
"ПРОВИДІННЯ"
710 Main St., Winnipeg, Man.

ПОБОЖНЕ ЧИТАННЯ

СВЯТИЙ АПОСТОЛ, ПЕРВОМУЧЕНИК І АРХІДІЯКОН СТЕФАН

На третий день Різдвяних Свят обходимо память св. Стефана. Перший раз з особою св. Стефана стрічаємося тоді, коли його вибирають Апостоли на Архідіякона. По Сошествію св. Духа число вірних в Єрусалимі дуже скоро збільшалося. Апостоли, занятi проповіданням науки Христової, не могли заниматися такими ділами, як поділом милостині, опікою на двдовами і сиротами. Тоді Апостоли, як читаємо в Ділянях: "зібрали множество учеників і сказали: не годиться, щоби ми залишили слово Боже, а служили столам (виключно бідним). І так, браття, розгляньтеся посеред себе за сімома мужами, що мають добре свідоцтво, є повними Духа Святого і мудрости, котрих ми поставим над тою службою. А ми будемо пильнувати молитви і служення слова. І подобалося то слово цілому народові; і вибрали Стефана, мужа повного віри і Святого Духа, і Филипа і Прохора, і Никанора і Тимона, і Пармена і Николая і поставили їх перед Апостолами. А ті помолилися і вложили на них руки. І слово Боже росло і число учеників в Єрусалимі дуже множилося. І множество з священиків були послушні в вірі. Стефан же повний віри і сили творив чудеса і знаки великі між народом.

Тоді декотрі з загалу, так званого Лівертинців і Киринейців і Александрейців і декотрі з Килікії і з Азії, повстали і спорили зі Стефаном. І не могли опертися мудрости і духови, котрим він говорив. Тоді спонукали вони мужів, щоби говорили: "ми чули як він говорить хульні слова на Мойсея і Бога." І так зворушили вони народ і старійшини і книжників і напали на него, схватили його і привели до ради та поставили ложних свідків, котрі говорили: "той чоловік не перестає говорити хульні слова на Мойсея і Бога. Ми чули, як він говорив, що Ісус, той Назорей, збурить то місце і зміннить звичаї, які передав нам Мойсей." І всі сидячі в раді поглянули на нього і виділи Ангела.

Тоді сказав первосвященик: "Чи то так є?" А він сказав: "мужі, браття і отці, послухайте: "Бог слави явився отцю нашому Авраамови, коли був в Мезопотамії, нім переніся до Харани; і сказав йому: "вийди з своєї землі і від твого роду і з дому твого вітця і іди до землі, котру я тобі покажу." Тоді вийшов він з землі халдейської, та замешкав в Харані; а з відси по смерти свого вітця перенісся до цеї землі, на котрій ви нині живете. І не дав йому в ній наслідства ані на стопу ноги; а обіцяв йому дати її в посідання і його потомкам по ньому, коли був ще бездітним. А Бог сказав так: "твої потомки будуть приходнями в чужій землі і будуть в неволі і утиснені через чотириста літ. Но народ, в котрого неволі вони будуть, я буду судити, сказав Бог; а потім вийдуть на тім місци мені служити. І дав йому завіт. Потім зродив він Ізаака, а Ізаак Якова, а Яков дванайцять патріярхів. Патріярхи з зависти продали Йосифа до Єгипту; но Бог був з ним; і вибавив його з всякої напасти і дав йому ласку і мудрість перед Фараоном, царем єгипетським. І той поставив його начальником над Єгиптом і над цілим своїм домом. І прийшов голод на землю єгипетську і ханаанську і велика нужда і отці наші не мали живности. Коли Яков почув, що є збіже в Єгипті, післав там перший раз наших вітців. А коли прийшли другий раз Йосиф дався пізнати браттям і Фараон довідався о роді Йосифа. Йосиф післав прикликати отця Якова і цілу родину йгоо, сімдесять пять душ. І Яков прийшов до Єгипта і помер він і наші отці зістали перенесені до Сихем і положені в гробі, котрий купив Авраам за ціну срібла. А коли приближався час обітниці, котру Бог записяг Авраамові, зріс нарід і

розмножився в Єгипті. Аж настав інший цар в Єгипті, котрий не знав Йосифа. Той поступав злобно з нашим родом і утискав наших отців і силував їх, щоби викидали свої діти і не зіставляли їх при життю. В тім часі народився Мойсей і був Богу милий, котрий був через три місяці вихований в домі свого вітця. А коли був викинений, взяла його донька Фараона і виховала собі його за сина. І був Мойсей обучений в всій єгипевській мудрости, і був сильним в словах і ділах. Коли ж йому скінчилося сорок літ, прийшла йому охота відвідати своїх братів, синів Ізраіля. І видів одного скривдженого, оборонив його і пімстився за нього і убив єгиптянина. Він думав, що братя його зрозуміють, що його рукою Бог вибавить їх, но вони того не зрозуміли. На другий день, коли декотрі з них сварилися, він показався їм і скланяв їх до згоди та сказав: "Мужі, ви є братя. Чого кривдите один другого?" Но той, що кривдив другого, відтрутив його і сказав: "Хто поставив тебе князем і судією над нами? Чи хочеш мене убити, як убив ти вчера Єгиптянина?"

За то слово утік Мойсей і стався приходним в землі Мадіямській, де зродив двох синів. По упливі сорока літ, явився йому у стіп гори Синай Ангел Господній в огненній полуміни корча. Коли Мойсей це побачив, дивувався тим явищем, що корч горів але не згаряв, приступив блище, щоби розвідати що то є і почув голос Господній до него: "Я Бог отця твоїх, Бог Авраамів, і Бог Ізаамів і Бог Яковів." І задрожав Мойсей та не смів дивитися. А Господь сказав йому: "визуй обуву з ніг твоїх, бо місце на котрім стоїш, є земля свята. Я видів утиснення мого народу, що в Єгипті і почув його стогнання і прийшов, щоби їх вибавити; а тепер іди і пішлю тебе до Єгипта."

Того Мойсея, котрого вони відкинули та сказали: хто поставив тебе начальником і судією?" Того Бог через Ангела, що явився йому в корчі, післав князем і спасителем. Він вивів їх, коли учинив чудеса і знаки в землі єгипетській і в червонім морі і в пустині через сорок літ. Він, той Мойсей, котрий сказав синам Ізраїльським: "Пророка піднесе вам Господь Бог ваш з братів ваших, як мене; того слухайте."

"Уперті, необрізаного серця і ушей, ви завсігди противитеся Богові, як ваші отці, так і ви. Кого з пророків не переслідували отці ваші? Вони убили тих, що предсказували о приході Праведного (Ісуса Христа), котрого ви тепер сталися зрадниками і убійцями. Ви, котрі приняли закон заряджением Ангелів і не заховали його."

Коли то слухали Фарисеї, краялися їх серця і скреготали зубами. А Стефан повний Духа Святого, поглянув на небо, увидів славу Божу і Ісуса стоячого по правиці Бога і сказав: се виджу небеса отверті і сина чоловічого, стоячого по правици Бога."

Но вони закричали грімким голосом, затикали свої уха, і однодушно кинулися на Стефана. І випровадили його за місто і камінували Стефана, котрий молився і говорив: "Господи, Ісусе, прийми мойого духа." І клякнув на коліна та крикнув грімким голосом: "Господи, не почисли їм того гріха;" і то сказавши уснув в Господі.

Як похоронили тіло св. Стефана? Письмо св. каже коротко: І похоронили Стефана мужі побожні, і счинили над ним великий плач. Но за то передання говорить нам богато більше: Жиди, що убили св. Стефана оставили його тіло на жир воронам. Та це кровожадне сотворіння вміло пошанувати тіло невинно убитого. На мощах Свято-

---

Їх Ексселенції Преосвященному Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ., і всім всечесним та високопреподобним Отцям Духовним

НАЙКРАЩІ ЖЕЛАННЯ
з нагоди Різдва і Нового Року

складає замість окремих повідомлень оцею дорогою

о. Ігор Шпитковський,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

то не сів ані один ворон. Вірні в першій хвилі боялися вийти зі своїх криївок, бо розярені фарисеї грозили смертію кожному хто лише признавався до віри Христової. Но найшовся учений муж на імя Гамалиїл, що в души був приклонником віри Христової. Він враз з другими взяв тіло св. Стефана і похоронив його величаво в своїм селі Кафармагала, а вірні "сотвориша плач велій над ним." Відтак 415 р. тіло св. Стефана перенесено до Єрусалиму і зложено при церкві на горі Сіон. Опісля знатна часть мощів св. Стефана була розділена між численні церкви, між якими згадується церкву в Царгороді. (428 р.) в Римі (555-560), в Венеції в монастири св. Георгія. Оповідають, що при мощах тих збулося богато чуд воскресення умерших.

З ПОЕЗІЙ П. КУЛІША

Панько Куліш уродився 1819 р— помер 1897 р.

РІДНЕ СЛОВО

Мовчки предки наші в полі,
мовчки спочивають,
тільки чорнії могили
з вітром розмовляють.

Спочивають, дожидають
праведного суду,
що судити Україну
рідне слово буде.

Вже судили княжі віча,
панські трибунали,
і перевертні давно вже
раду радували.

Радували, продавали
за маєтки волю,
засівали головами
безголів по полю.

Засівали, насипали
памятні могили,
в тих могилах рідним трупом
правду придушили.

Ой, пануйте, бенкетуйте,
ми ждатимем суду,
що судити Україну
рідне слово буде.

Рідне слово, Божа правдо,
як мала дитина
тебе стала промовляти
наша Україна.

Промовляє, оживає
згнічений морозом,
непозичений у німця,
український розум.

Схаменуться, стрепенуться
струманілі люди,
рідне слово, рідний розум,
рідна й правда буде!

Без напасти завоює
городи і села,
і над людьми зацарює
приступна й весела.

В дусі правім будем вічно
об тобі молитись,
духом правди з ворогами
поки життя, битись.

З' ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець
(Дальше).

VI. В казармі Фердинанда

Стефан послухав пана Холєвку. Замельдувався до служби, як тільки дізнався, що Стефаниха здорова й дома все в порядку. Дали йому шапку з синьо-жовтою кокардою, куплю й кріс на один набій. Поставили коло харчевого маґазину й казали пильнувати, щоби фіри не глотилися, та щоб підїздили до маґазину по порядку, як Бог приказав.

До полудня, поки фір було богато, Стефан ходив поміж ними й сотий раз оповідав приїзжим селянам, як то було тої ночі. Вияснював, що кому було неясно, розвівав сумніви, якщо які кому на голову лізли.

—Видите ґаздо, оту церкву? То її ще наші королі будували. Все пропало, все провалилося, а та церква перестояла. І зле і добре. Отак тепер перестоїть наша держава, на многая, многая літа.

—Та що ви, ґаздо,— говорив до другого—стоїте, як туман коло коней? Якби я такий молодий був, як ви, то яб і коні й бабу з кіньми кинув, та йшов воювати. Не за чуже тепер воюємо, а за наше.

Ґазда крутив ніяково головою.

—Та що ви крутите головою, мов той кінь?

—Та най уже пани бються,— наважувався боронити своєї невтральности ґазда.

—Пани?— обурювався Стефан.— То в вас пани? —і показував на чету жовнірів, що якраз перемаршировували.

—Та вони з мусу. А мені чого добровільне, здорову голову під Євангеліє класти?

—Та чи ви знаєте, що ви говорите?

—Та чому не знаю? Хиба я пяний? Пани бються, бо їм треба нащось Львова, а мене з хлопа і так ніхто не скине.

—От шкода до вас людського слова!— спльовував Стефан і йшов геть. На ходу повертався й спльовував ще раз.

—От щастя, що не всі таким дьохтем мазані, як то мурло.

Селянин чув, давби йому "мурло," але кріс Стефана придавав йому для цього забагато поваги й авторітету.

Так було до полудня під харчевим маґазином. Але пополудні, як фіри пороїздилися й Стефанові не було чого робити, він старим своїм звичаєм, заснув на стоячки. Прийшла зміна й Стефана здеґрадували з вартового.

—Ідіть батьку до дому та виспіться,— сказали йому на відхіднім.

Забрали кріс і куплю, але шапки з синьожовтою кокардою й міліційної леґітимації не відібрали.

Що було робити? Стефан мав куди більше розуму, як амбіції, й хоч з тяжким серцем, погодився з долею.

—Бо й справді,— міркував собі йдучи.— Який з мене жовняр? Ще з хлопами політикувати, чи з паном Холєвкою на брамі висиджувати, ще-ще, але най уже молодші службу роблять.

—Цікаво, де наша компанія з Курковоі? Де то пан хорунжий зпід одинацятки, де мій студент, де то пан Холєвка обертається? Напевне десь фельдфеблем уже.

І Стефанові пригадався четар з Петра й Павла, що скоро світ, таки першого дня сам собі пришив майорську "бляху."

—З таких то напевне не богато пожитку буде. Цікаво, чи не беферде-рував себе наш хорунжий? Е ні, він не з тих.

Заглянув до хати, але Стефанихи не застав. Пішла до кухні в Народньому Домі. Посидів, покурив і вийшов на вулицю.

То була вже не та вулиця, що на першого листопада. Мрячна й наче пройнята трівогою.

З далека доносилися крісові стріли та бахкали гандґранати.

—Ні, він таки відшукає своїх! Дібється до хорунжого Ляховича зпід одинацятки й остане при ньому. Може там біля нього й Холєвка і Саляк?

Направився до Народнього Дому розпитувати за хорунжим Ляховичем.

А тимчасом стокрила фама розкричалася по Львові:

—Усуси, Усуси йдуть!

ві стрілецькі стежі. Дівчата забігалові стрілецькі стежі. Дівчата забігали стрільчикам дорогу й вітали, чим могли— чоколядою, цукорками, усміхами.

—Нарешті!— зітхали перетомлені ляндштурмісти на стійках.

—Персенківка зайнята приступом! Цитаделя обсаджена Усусами! Розгром противника біля ремізи! Усуси на головному двірці! Наша горою! Львів наш!

Мов падке гайвороння розкрякалися вісти про приїзд Усусів понад знеможеними редутами противника.

Стрільці прийшли. Кубанські козаки, черкеси, кірґізи. Дикий Схід валиться на нас! Зле з нами!

Затріскотіли кріси, загарчали скорострілі, глухим стогоном обізвалися міномети. Невидана, нечувана хуртовина піднялася над Львовом. Завила, хитнула сірими мурами, кровю львівські вулиці сполокала— і... втихла.

Відворот Усусів! Чорне гайвороня перелетіло понад українські становища, мов буря вдерлася в домівку ґенерального штабу.

Застигла-заніміла скороспішна радість на устах українського Львова.

Відітхнув-опамятався противник:

—Не такий чорт страшний!

Насилу допитався Стефан про свого хорунжого: відійшов до казарми Фердинанда. Але йти туди не радили. Ще йти туди не радили. Ще поки Стрільці билися довкола двірця, можна було легко дійти до Юра. Але як Стрільці відступили, і Юр і ціла Городецька й ціла Янівська знову дісталися в польські руки. Тепер тими вулицями й миш не проскочить. Зажурився Стефан, але не кинув наміру дістатися до свого хорунжого.

Який він "свій," сам не знав. Навіть не мешкав при його вулиці, а тільки заїздив до знайомих, скільки разів приїздив з фронту. Останнім разом приїхав здавати якісь екзаміни. Промешкав на Курковій кілька місяців, а коли щось з Австрією помикитилося, вже не думав про поворот на фронт. Ходив кудись, а вечорами збирав у себе студентів і радився потайки з ними. До Стефана був завсіди привітний, а що вже веселий та розмовний, то хоч до рани прикладай. Віком мало не дитина, але завзятий, який резолютний! Коби таких більше, якби вони тепер придалися!

(Дальше буде).

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
желають всім своїм відборцям
NORTH WINNIPEG CO-OPERATIVE LIMITED
Phone 55-919 1042 Selkirk Ave.,
&
WESTERN CO-OPERATIVE LIMITED
Phone 22-995 2nd Fl. McRae Bldg.,
Winnipeg, Man.
Христос Раждається!

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ РІЗДВА І НОВОГО РОКУ ВІД
COMMUNITY FOOD STORES LIMITED
&
COMMUNITY FOOD STORES SAUSAGE MAN
Phone 52-775 — 411 King St.
Winnipeg, Man.
Памятайте— те, де купуете так важне, як то, що купуете."

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Найкращі побажання з нагоди
РІЗДВА І НОВОГО РОКУ
складає
Г. КАЛИНЮК
METROPOLITAN LIFE INSURANCE COMPANY
602 Lindsay Bld. Winnipeg, Man.
Office Phone 27 585; Res.: 879 College Ave.

о. Степан Семчук

Історія Бук-а

В літі 1932 року між декількома нашими одиницями в Саскачевані виникло хотіння практично здійснити давну думку— оснувати релігійно-народну орґанізацію, котра спільно з Церквою велаби діло управлення і збереження нашого народу в Канаді.

Досі затії ворожі сповнювалися здебільша таки українськими руками. Це, що вороги наші не могли осягнути, осягали справно при помочі розбиття та ненависти, які потім літами паралїжували всяку дійсно народну українську акцію і творчість. Цим намаганням, які в Канаді стали управляти на велику силу, треба було рішучо покласти край, якщо нарід наш має жити і не пропасти безслідно. Замість масних слів і розбиття— треба було творчої тяжкої праці і тіснішого з'єднання духового. Ми бачили, як другі народи не допускають розбиття у свої ряди. Ми бачили, як другі мимо тих самих спроб розбиття, остають нерозбиті, сильні і в чести. Ми бачили, що не слова і напасти, але добра орґанізація нас збереже— при вірі, церкві, народности і силі.

Тому по многих спорах початкових, роздумуваннях і міркуваннях, вкінці кінців випечатано першу летючку за підписами панів Я. Д. Стратійчука з Кемсек, О. Жеребка з Гефорд, Саск., М. Білинського з Прудгом і о. П. Сулятицького зі Саскатуну. Цю летючку розіслано в сотках до наших священиків, видніших громадян і прочих замітних одиниць з просьбою, як найбільше поширити її і так підготовити опінію до першого орґанізаційного з'їзду в Саскатуні. Громадянство на загал дописало. В день з'їзду 28. XII. 1932 стали напливати відпоручники. Торжественну Службу Божу правили Їх Ексцеленція, Преосвященний Василь Ладика, ЧСВВ з Винипеґу в церкві св. Юрія в Саскатуні, за котрих одобренням і чинною помочею з'їзд відбувся. Прибуло всіх понад триста людий доброї волі і охочих до творчих зусиль.

Годиться згадати бодай частинно, що перші наради почалися в околицях Альвена— Кадворт, будьто в гостинних хатах тамошніх громадян, будьто в тамошніх церковних приміщеннях. Тамошні громадяни також були першими, що зложили $45. на перші орґанізаційні видатки, получені з печатанням летючки, стяжок і переписки. Тих перших було 27. Їх ряди стали згодом — вже від з'їзду рости, і ростуть по нинішний день.

(Далі буде).

ЗАЗИВ БУРСИ БУК-А

Оцим **сердечно просимо** всіх наших всеч. Отців Духовних, Вповажаних Панів Добродіїв, Приятелів і всі шари нашого Вповажаного Громадянства—**занятися колядою в користь нашої бурси БУК-а в Саскатуні.** Ми щиро вдячні тим всім нашим Добродіям, що кождого року трудилися колядою в хосен бурси. Заряд бурси має надію на Вашу поміч і цього року.

Цього року студентів маємо повно. Але самі знаєте, як то **нераз батькам тяжко за гроші.** Обмеження продажі пшениці відбивається також на бурсі. Неодин батько просить, щоби заждати. А вивезе колись пшеницю, тоді обіцює платити. А скілько ще не мали нагоди вивозити? **Однак ми в бурсі мусимо за все платити готівкою, нам ніхто ждати не хоче.**

Тому то заряд бурси просить помогти бурсі хоч колядою. Правда, цього року є чимало інших цілий. Однак бурса це наша установа і хоч покищо невидна та небогата, однак все **таки наша!** А наш святий обовязок її належито піддержати. **За всіх добродіїв і жертводавців ми молимося і маємо що тижня раз Службу Божу.**

За Заряд бурси БУК-а,

о. Петро Криворучка

ЗА КРАЩЕ ГОСПОДАРСТВО!

Сотник Проський живить тигрепята

Червона Авґуста чепурить своє телятко

Ріжні є способи завести новітне дохідне господарство і побідити навіть найтяжчу перехідну скруту.

З ліва на горішнім образку бачимо, як сотник Роман Проський з Наяк, Н. И. живить молоком через пипку маленькі три тигренята, що зродилися на його звіринній фармі. Дуже рідко тигри множаться в клітках. Це один з таких рідких случаїв. Дві тигриці привели на світ чотири тигренята— однак одна мама (тигр все є тигром!) таки встигла зараз одно тигреня убити. Проський вратував трое і тепер годує, щоби виросли на великих, сильних котів— як їх предки в джунглях. І бачимо, що любить свою роботу. Звірята замолоду всі милі. До речі, сотник Проський мабуть наш земляк— а звірята плекає і перепродує до цирків.

Панна Е. Керрол з Сарґо

На горішнім образку бачимо, як підчас рільничої вистави в Шикаго, дворічна корова Червона Авґуста на свій спосіб чепурить своє маленьке, пятьтижневе телятко. Бо що говорити. Мама все лишиться мамою. А котра мама не хоче, щоби її дитина не була гарна?

Прихожі вміли оцінити як слід ці старання Червоної Августи і надгородили її з телятком.

* * * * * *

На долішнім образку з ліва бачимо панну Евеліну Ассей з Мавнт Керрол, Ил. Підчас вище згаданої виставки панна Керрол дістала першу надгороду за плекання вола, Сарґо, котрого також бачимо нище на образку.

Панна Евеліна має всього 18 літ і знаменито веде домашне господарство. Це повинно дотати охоти і для наших многих молодих дівчат на прерії дбати та плекати домашній скот. Молодість, краса і праця це незамінні цінности, що Бог дає тільки раз в житті. Хто вміє і хоче їх як слід ужити, той робить життя кращим для себе і для других.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—8th Ave., North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН (куди належить посилати всі гроші БУК-а):
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 88, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3584 — Station "B", Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

З РУК ДО РУК, З ХАТИ ДО ХАТИ, ШИРІТЬ НАШУ ЧАСОПИСЬ!

48 зір свободи

Америка у Цвітах

Край добробуту, достатку, високих гір, глибоких рік, широких долин, незрівнаних природних богацтв і остоя демократичної свободи 130 мілионового населення— це Америка.

Щорічно **в Каліфорнії** обходять зборн рож. Цього року виставa рож була в Пасадині а статую американської свободи представляла панна Джетсі Повстюма, що високо тримає смолоскоп вольностей. За нею прапор з 48 зір— все з цвітів.

Дійсно прапор волі це найкращі цвіти. І оцінити такий прапор, віддати йому честь і постояти за нього цілим серцем годні всі, що знають ціну волі— що були без волі. До тих належить український нарід, для котрого воля була співом соловея. Наш нарід все за нею тужив, її баг— не має її в Европі від двох соток літ.

Тут ми вільні— вистелилася наша воля, як найкращий цвіт. Мерехтіє і пянить запахом щастя. За ту волю, за її честь наш нарід постоїть в бою до останньої каплі крови!

* * * * * * * *

З Клівленду, Ог. подають, що в присутности Преосвященного Бучка відбулися церковні торжества з нагоди 75-ліття Митрополита Андрея. Була торжественна Служба Божа в місцевій церкві св. Петра і Павла, котру правив Преосвященний Бучко в сослуженні 5 священиків. Парохом в Клівленді є о. Дмитро Грескьо.

Преосвященний Бучко мав проповідь, в котрій сказав: **"Хоча Митрополит є старий, спараліжований і вязнем, він буде жити,** аж доки Україна не буде вільна!"

Аллен Рамсден

"Український нарід жадно жде тої хвилини, коли знова прийде нагода стати до бою за свободу."

Преосвященний взивав до заложення цілоденної Рідної Парохіяльної Школи. Пополудні був бенкет, підчас котрого між іншими промовляв місцевий адвокат і діяч Омар Малицький. Присутнем був парох карпатських українців, о. Д. Іванцьо.

Ось пламенні і ясні цвіти свободи!

* * * * * *

Аллен Рамсден з Нелсон, Б.К. має всього 14 літ і в міжчасі помагає мамі вдовиці на господарстві. Він ходить до вищої місцевої школи і має небуденні здібности. Оце недавно **винайшов** нову бомбу, з електричним "оком" котру тепер досліджують канадійські військові знавці в Отаві і котра в цій війні може зробити переворот.

Бачимо, що хлопчина цілком скромний і на погляд незамітний. Однак Бог дав йому незвичайні здібности, котрих він не закопав в землю. Він далі їх розвиває, працює. Здібності одна річ, а праця і труд друга річ. Коли злучити одно з другим, чоловік стає на висоті завдання.

І коли Бог дав може Вашій дитині здібности в певнім напрямі—не дайте їх заспати. Кому богато дано, від того много будуть вимагати. Най трудяться здібні, щоби до даних пять талантів придбати ще других пять...

Взором такої праці між українцями може стати **др. С. Г. Андрусишин** з Винипегу, котрий покінчивши студії на манітобськім університеті не спочив на лаврах, але далі працював, аж осягнув докторат фільозофії на університеті в Торонті.

Так повинні робити всі здібні українські студенти!

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а
Листопад, 1940

ПРИХОДИ—

Ланівці, Саск.	.90
Збірка на похороні бл. п. П. Жарського	5.50
Цензор з Отави	1.00
о. М. Колодій з продажі літ	1.00
Р. Беврот, Ів. Новосад, Дм. Сікорський	3.00
М. Заверуха, П. Матвіїв, Гр. Небоженко	3.00
А. Мусій, і П. Гаврищук	4.00
о. П. Пасічник, М. Хихайлишин	2.00
о. Ігор Шпитковський з продажі літ...	5.00
о. Семчук з продажі літ.	7.47
о. Н. Копяківський, ЧНІ, з продажі літ.	3.15
о. Н. Копяківський, ЧНІ, Ст. Павлів	3.00
Ів. Білоросюк	.100
о. Яр. Чиж, О. Заячківський, Д. Грабець	4.00
о. др. В. Кушнір, 7 передплат	7.00
П. Войтович, Відділ в Селкирк, Ман.	2.00
М. А. Вол. М. Харандюк, В. Франчук	3.00
Ст. Гелета	1.00
Преосв. Джансон з Нелсон, Б.К.	10.00
А. Савчук, Гр. Шавага, Ів. Дорош	3.00
Марія Зволяк	1.00
М. Левчишин, о. Криворучка, С. Кондра	3.50
Ів. Дучинський, В. Кривий, Гр. Кузьмар	3.00
М. Жеребецький, Ів. Швалюк, Ів. Вітів	3.00
Катерина Костельна, пані Дм. Беляк	3.00
о. Ігор Шпитковський, збірка на пресф.	7.25
Анна Матковська, Ф. Дудич, Ів. Дудич	3.00
Н. Герилюк, В. Пастух, Авкс. Щербань	3.00
о. М. Оленчук	1.00
Приймове, Саск.	.90
Разом	$99.67

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.00
Гума до ліплення	.10
Друк оголошень на з'їзд	8.16
Програма з'їзду	10.20
Друк БН ч. 20 і 21	61.20
Розсилка	7.20
На ГСпасителя	1.50
Мети до лкш	2.97
Почтові значки	1.90
Посилка пакунка	.14
Змінне чека	.18
Друк БН. ч. 22	30.60
Розсилка	4.10
Мети до кліш	3.50
Разом	$133.45

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

Сповнена обіцянка

Жінка:— Як ти змінився, Павлусю. Колись ти мені обіцював, що зложиш мені в дарунку до ніг цілу землю.

Чоловік:—А що? Чи вона там не лежить?

ВО ВИФЛЕЄМІ НИНІ НОВИНА

Во Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина.
В яслах сповитий, поміж бидляти
спочив на сіні Бог необнятий.

Вже херувими славу співають,
ангельські хори Пана витають,
пастир убогий несе, що може,
щоб обдарити Дитятко Боже.

А ясна зірка світу голосить:
"Месія радість, щастя приносить,
до Вифлеєму спішім всі нині,
Бога витати в бідній Дитині."

Глянь оком щирим, о Божий Сину
на нашу землю, на Україну,
зішли їй з неба дар пребогатий
щоб Тя славила на вічні віки.

Впр. і Всч. Отцям Духовним, Пр. Сестрам, Приятелям і Знакомим та всім Парохіянам айтунського округу:

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

з Різдвом Христовим і Новим Роком
пересилають

ОО. Редемптористи
з Айтуни, Саск.

Замість желань листами:
На Пресфонд "Б.Н." $3.00
На Бурсу $3.00

Прокіменъ, гл. 6.

Хто Богъ великій яко Богъ нашъ—
Ты еси Богъ творяй чудеса.

Тропаръ, гл. 4.

Рождество Твое, Христе Боже нашъ, возсія мірови світъ разума, въ немъ бо звѣздамъ служащіи звѣздою учахуся Тебѣ покланятися Солнцу Правды и Тебе видѣти съ высоты восхода, Господи, слава Тебѣ.

Кондакъ, гл. 3.

Дѣва днесь пресущественнаго раждаетъ и земля вертепъ непристуному приносить, ангели съ пастырми славословять, волсви же со звѣздою путешествують, насъ бо ради родися отроча младо, превѣчный Богъ.

Впр. і Всч. Отцям Духовним, Пр. Сестрам, Добродіям і Друзям, та всім Парохіянам йорктонського округу:

РАДСНИХ СВЯТ РІЗДВА Г.Н.І. ХР. І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ бажають:

ОО. Редемптористи,
Йорктон, Саск.

Місто висилати окремі желання листами складають:
$5.00 на Бурсу БУК-а в Саскатуні,
$5.00 на Пресфонд БУК-а.

ЗВІТИ ВІДДІЛІВ БУК-А

Відділ ч. 4, Саскатун, Саск.

Річні збори були в Парохіяльнім Домі Просвіти, 8 грудня, 1940. **І. Лоточинський** почав збори молитвою і подав програму. Відтак покликав до слова **А. Яремовича,** котрий представив конечність активности БУК-а при парохії і поставив за примір організацію Лицарів Колюмба.

Потім говорив гість з Айтуни, Рута, про обовязки членства і співпрацю зі священиком в парохії.

Накінці промовив **о. М. Пелех,** що сказав: Я ще не змучений по великих трудах в минулому році, які понїс переводячи будову величавої церкви і готовий кождої хвилі до ще більшої жертви на Божу хвалу та добро свого народу. Коби тільки всі помагали мені в моїх змаганнях!

Слідували вписи в члени. Вписалося нових 15 членів.

Заряд на 1941 рік вибрано, як слідує:
Голова — Ів. Лоточинський
Заступник — Іван Байда
Писар — Петро Сірко
Скарбник — Йосиф Мельник
Провірники — Стефан Возняк і Михайло Конбель.

Відділ підпався великого обовязку разом з о. Парохом та всіми людьми дбороі волі братись до викінчення церкви в середині (в котрій вже відправляються богослужения).

Петро Сірко, діл. писар

- - - - - -

Відділ ч. 17, Приймове, Саск.

Збори були 8 грудня, 1940. На просьбу **о. Оленчука** зійшлося поважне число членів. Вибрано заряд на рік 1941 в цім складі:

Голова — В. Рак
Заступник — Іва Байда
Діловий писар — Дмитро Кобринський
Скарбник — Петро Бідулка
Провірники — Іван Гишка і Юрій Слобода
Судді — Василь Байда і Василь Шавага

Обговорено справу несення помочі для Великої Британії. Рішено переорганізувати місцевий комітет РКУК на місцевий комітет КУК.

Многі члени зложили вкладки.

Д. Кобринський, діл.писар

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
З нагоди Різдва І Нового Року
НАЙКРАЩІ ЖЕЛАННЯ
для
Їх-Ексселенції Преосвященного Кир Василія, всіх всечесних і впереподобних Отців Духовних і всіх наших дорогих Вірних та Прихильників
складають
Отці Василіяни з Вінніпегу
о. Йосафат Тимочко, ЧСВВ.,
о. Василь Каменецький, ЧСВВ.,
о. Йосиф. Сеньків, ЧСВВ.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

NOTICE

Dear Readers:

Many of our friends are wondering what has happened to the Youth Herald. Due to lack of sufficient funds to edit the Youth Herald every month, the Executive of the Ukrainian Catholic Youth League thought it wise to amalmagate with the Future of the Nation, so that we can depend on an issue not only once, but twice a month. Father Semeuk, editor of the Future of the Nation was very kind to let us two pages of that paper... he deserves all our thanks.

Although we have amalmagated with the Future of the Nation, we sincerely wish that every club and person would subscribe to this interesting paper. The rates are very moderate, only $1.00 per year. The paper is published twice a month. Every Ukrainian Club should endeavor to take 10 or more copies and sell them at 5c per copy, so that the youth and their parents may be kept informed of the work that is going on in the Ukrainian Catholic Youth Clubs. Ask your parents to subscribe to this paper. All cheques and Money Orders, etc., should be made payable to the "Youth Herald" and sent to: 79 Disraeli St., Winnipeg, Man.

We send a call to all the Ukrainian Catholic young people to send their Club or Society write-ups to the editor: Mr. Wm. Bodykevich, 318 Manitoba Ave., Winnipeg, Man.

Administration.

ЧИТАЧАМ "ВІСТНИКА МОЛОДІ" ВИЯСНЕННЯ.

Ми є певні, що всі читачі і прихильники руху української католицької молоді в Канаді, рядб знати, що сталося, що не вийшли чергові місячні видання "Вістника Молоді" за послідних кілька місяців. Ми не хочемо нічо скривати. Наше толкования коротке, се: брак фондів. Кождий, що мав колинебудь щось спільного з виданням хочби найменшого журналу, зрозуміє наше положення. Давніші видання нашого місячника були оплачувані у великій мірі оголошеннями і початковим ентузіязмом, особливо молоді при церкві св. Покрови у Вінніпегу. Однак ми не могли і не можемо числити на сталі оголошення і на стале здушевлення даної групи молоді. На засіданнях Центрального Комітету Молоді у Вінніпегу ми все ломали собі голову над тим, як роздобути фонди на дальше видавання ВМ. Коли того всего нам було забагато, ми рішили на недавних зборах комітету прилучитись до одного із тих видавництв для українців католиків Канади, що вже існують. Видавництво "Будучности Нації" зволило ласкаво уділити нам дві або навіть більше сторінок що два тижні на поміщування нашого журналу "Вістника Молоді." Ми дуже вдячні Видавництву Будучности Нації за уґлядненя нашої просьби, а особливо дякуємо о. С. Семчукови, який много труду докладає у видавання так цінної газети.

Отсим ще раз подаємо до ласкавого відома, що **від тепер давний "Вістник Молоді" буде видаватися на сторінках "Будучности Нації."**

Редакція "Вістника Молоді."

РІЗДВЯНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ
З нагоди Різдва Христового, сего великого празника, що вливає всім віруючим католикам надію у відродження і полет думки до кращої будучности— бажаю зі щирого серця Ексцеленції Кир Василію і всім Отцям Духовним та Відділам і Членам Католицького Юнацтва
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ.
За Українське Католицьке Юнацтво,
Полікарп Божик, пред.

ВІСТИ ВІД ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ при Церкві св. Володимира й Ольги у Вінніпегу.

Організація Молоді при церкві св. Володимира і Ольги має офіційну назву: **Католицька Акція Української Молоді (КАУМ)** при церкві св. Володимира і Ольги. Працює від 1934 року. Має сходини правильно кожного понеділка в Парохільній Галі. Дня 9. грудня 1940 р. відбулися Річні Загальні Збори: Після річного звіту праці приступлено до вибору Заряду на слідуючий рік 1941. Заряд вибрано в такому складі:

Анна Грицан— голова.
Михайло Воробій—Заступ. голови.
Катарина Остапчук— Секретарка рекордова.
Катарина Грицан— Секр. Фінансова.
Гринишин Мирослав— Скарбник.
Галя Барилюк — контрольна комісія.
Володимир Слоньовський —

Річну членську вкладку назначено на 25ц.

Дня 16. грудня відбулися спільні сходини членів організації, на яких П-нна Анна Грицан, голова, виголосила реферат на тему:

ЗНАЧІННЯ СХОДИН ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ

Дня 8. грудня ми відбули Заг. Збори нашої Молодої Організації і на тих заг. зборах ми вибрали новий заряд. Звичайно буває таке, що члени думають, що на виборі нового заряду уже скінчили свою працю в організації а решта праці залежить від ново-вибраного заряду. Нема нічого більше нестійного як таке твердження. Безсумніву, що Організація кожна жіє життям, яке виказує заряд, однак слівучасть і поміч рядових членів е тут чимсь невідкличним. Цю слабість, хронічну недугу, що тільки заряд має працювати а всі інші члени мають тільки глядіти або й робити труднощі ми переняли, може від нашого старшого громадянства, однак ми, українська-католицька молодь в Канаді, на цім нашого життя будувати не можемо. Ми мусимо будувати наше суспільне життя з одної сторони на сильних моральних основах Христової релігії й Католицької Церкви, з другої сторони, ми мусимо використовувати також і природні чинники людської організації, як дисципліна, точність, пошана авторітету і тп. Все те справи потрібні кожному чоловікові в його життю, вони потрібні особливо нині нашій укр. молоді, бо часи назрівають такі тяжкі і повні небезпек, що в життю остоїться тільки цей, що викаже як найсолідніші вартости духа і серця. Виховати таку молодь, це ціль нашої Організації. Вірю, що в нашій праці найблищому році, будемо мати повну піддержку всіх членів, бо доперва тоді ми зможемо сказати, що молодь, це дійсно Будучність Нації.

Коли мені припада честь, як ново-вибраній голові нашої Організації отворити це перше наше засідання, я хотілабн конечно нині поговорити з вами всіми про одну дуже важну справу в життю кожної організації, отже також і в життю організації чашої: Я хочу говорити нині про:

КОНЕЧНІСТЬ НАШИХ СХОДИН.

Сходини належать до найважніших і прямо необходимих чинників кожної католицької організації. Організація без сходин або без правильних сходин е подібна до застояної води, яку вуличний порох заневищує а гоpяч сонця висушує. Правильні сходини, яких так часто наша українсь-

ка католицька молодь в Канаді не розуміє, служать для многих цілей і всі ті цілі є незвичайної ваги.

а) В першій мірі сходини української католицької організації служать для виховання нашої власної совісти. Таке виховання одержуємо при помочи доброго читання-лектури, при помочи відповідних конференцій, при помочи оживлених дискусій, котрі ми будемо мати нагоду почути і в них брати участь на протязі найблищого року. Хочу вам сказати, що є певні справи, про котрі ми можемо говорити тільки на наших сходинах, особливо коли йде бесіда про справи характеру, соціяльного.

б) Сходини організації в дальшій мірі служать для піддержання ненарушеної дисципліни, порядку. Без дисципліни і порядку неможна собі подумати людського життя. Тому вже в організації молоді треба на це звертати богато уваги. Тут є місце справити деякі нарушення, вигоїти злє, яке вкралося до організації, що впрочім буває в кожній людській громаді. Сходини це добра нагода, де можемо сказати слово упімнення, може і догани та погрози, якщо це булоби потрібно.

в) Іншим добрим наслідком правильних сходин організації, це **піддержування життя і приспішення руху праці організації.** Тут представляється всякі добрі ініціятивні після програми, наперед обдумані і приготовані, над ними відбувається дискусія, їх затверджується, прямо, серед родинної атмосфери, серед відрухової згоди загалу, й це опісля дає найкращу запоруку щирої співпраці всіх. Ми хвалимося, що жіємо в демократичній Канаді а наша участь чи праця в організаціях зовсім про це не говорить. Тому і ще мусимо мати на увазі, передовсім, ми молоде покоління, що родилося і виховувалося в Канаді. Від нас залежить, якою буде Канада вже за кілька літ.

г) Вкінці треба згадати, що сходини наші, це один з найважніших середників, при помочи якого ми удержуємо внутрішню звязь організації.

Через правильні сходини ми оживлюємо між членами це почування солідарности, або, якщо хочемо краще виразитися, ми виховуємо себе до висоти християнської суспільности. Безпосередний контакт, довірочна вимина гадок, та сама спільна відвічальність за наші рішення і наше діляння витворюють між членами внутрішну, ніжну звязь, яка може бути тільки прикметою взірцевої християнської родини.

Зогляду на всі ті причини наш Заряд на цей рік буде старатися, щоби ми мали наші сходини якнайчастіше і якнайправельніше. На сходини ми не прийдемо до вас з порожними руками, ми доложемо всього, щоби кожного разу, кілько разів ми тут зберемося, щоби ми вийшли ліпші, як ми тут прийшли. Ми віримо у вашу співпрацю а спільна співпраця наша в нашій організації це запорука кращої нашої молоді, чим ми маємо сьогодня, це рівночасно запорука і кращих часів для нашого народу, для нашої Української Католицької Церкви і нашої дорогої Канади.

Після оживленої дискусії на цю тему, рішено принумерувати для організації часопис: Будучність Нації, та при помочі того часопису держати спільний звязок з іншими організаціями укр. кат. Молоді Канади.

Катерина Остапчук,
Секретарка.

EDUCATIONAL ASPECT OF RELIGION

In our public schools, high schools, colleges and universities, we learn to read, write, count, and also obtain some knowledge in geography, history, mathematics, philosophy, organic sciences, astronomy and many other branches in Arts and Science.

We must admit that all learning has its central foundation. This central foundation is God, Creator of the earth and heaven and everything seen and unseen.

We know that it took Christopher Columbus a long time to find anyone who would support him in a voyage to prove that the earth was round and not flat. What a discovery it was! Columbus actually discovered the West Indies and opened up exploring fields for future voyagers. Nobody knew anything about America. Even the teachers and professors teaching geography in those days knew nothing about America. However, from the time of Columbus' discovery, the field of geography has been greatly extended.

Now, it is God who created the earth and everything that is visible and non-visible.

Take the field of astronomy for example. Every year we observe the movements of certain heavenly bodies. This year in particular and very recently we were fortunate in seeing the four planets revolving in their orbits around the sun. We have to agree that the astronomers did not form the stars, planets, etc., but that they are the discoverers of these various bodies in the heavens.

God alone is the Creator of stars, planets and He is Supreme in Knowledge.

Radio inventions, aeroplanes, etc., should help us to become better acquainted with the Almighty. Not a single person existing could compare in any way with the Greatness in Learning of Our Lord.

It is only natural that Catholic culture is not lacking and to prove I will endeavor to give our Young Catholic Ukrainian Youth a very brief picture.

Some of the greatest artists were Catholics: Brunelleschi, Donatello, Boticelli, Da Vinci, Raphael, Michelangelo and others.

Classical music had the following Catholics: Palestrina, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Verdi.

In English literature, before the Protestant Reformation, there were Chaucer, Erasmus, Dryden, Pope, etc.

Mathematical geniuses were Pascal, Jacquier, Cauchy, Hermie.

Astronomy: Copernicus, Galileo, Cassini, etc.
Physics: Two Jesuits, Boscovich and Bayma.
Chemistry: Lavoisier, Pasteur.
Botany: Cesalpino, Aldrovandi.

The above names were taken from the Catholic Digest containing an article written by William Stetson Merrill.

Now I am of the firm belief that if every Catholic knew the names of these great men and their contributions to Catholic culture, we Catholics would not need to be ashamed of our religion; for our Catholic scientists and others have contributed greatly towards human civilization.

We all are aware of the facts that we are living in a mechanical age where machinery plays an important part in our every day life. Now if the people only stopped for one moment to consider the Goodness of the Creator of all living and non-living things, there would be no wars or strifes because there would be no need for them.

In conclusion, I would like to quote the saying of a pastor: "If I knew everything, then I would have the faith and love to God just as a peasant girl from Brittany."

John M. Kozoris

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Дорога Молоде:

Відзиваємось до Вас, щоб Ви як найскорше зорганізували товариства, котрі би належали до Українського Католицького Юнацтва.

Ми віримо, що ми пережили і будемо переживати всілякі труднощі. Але від нашої конвенції котра відбулася в маю, здається, що наша молодь не хоче горнутися. Але тепер є час належати до УКЮ.

Знаємо також, що многі з наших хлопців мали військові а інші будуть мали. Але є многі в кождій парохії, що моглиб вести роботу в товариствах молоді при парохіях.

З нагоди Нового Року ми повинні старатись організувати відділи УКЮ. Просіть Ваших Отців, щоби вони постарались о статути УКЮ і щоби зорганізували відділ УКЮ при Вашій парохії.

Бажанням Центрального Комітету є, щоби молодь була вся зорганізована в Манітобі, і щоб піддержувало часопис БН в котрім будуть докладні описи про УКЮ.

Остаюсь з пошаною,

Іван М. Козоріс,
організатор.

"CHRIST OF THE ANDES"

There is a huge statue, 26 feet in height, on the border between Chile and Argentine in the Andes Mountains. It was cast from cannons of the two nations, which until 1864, were constantly at war with each other. The two nations made this pledge: "Sooner shall these two mountains crumble to dust than the people of Argentina and Chile break the peace to which they have pledged themselves at the feet of Christ the Redeemer."

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ЛЕКЦІЯ 9.
ГОСПОДЬ БОГ КАРАЄ ЛЮДЕЙ ПОТОПОМ
ВСТИДЛИВА ДИТИНА.

Приготовання: Господь Бог дав Адамові і Еві богато дітей, синів і донок. Коли діти Адама і Еви доросли, дав Господь Бог знова їм діти. В цей спосіб прибувало на землі щораз то більше і більше людей. Однак не всі вони були добрими. Богато людей стали злими і зсалужили на велику кару.

Заповідження: Нині я вам оповім. як Господь покарав злих людей і якого гріха повинні діти боятися і уникати.

Виклад і вияснення: Богато літ минуло від того часу, як Каїн убив свого брата Авля. Каїн не поправився, не жалував за свій гріх. Остався злим чоловіком: грішником. Злостився, проклинав, не молився, не приносив жертви. Від Каїна училися злого і його діти і були також злими як їх батько. Сварилися між собою, проклинали, не молилися, не приносили жертви Богові. Коли добрі діти Сета, сина Адама складали жертву Богові, то сини Каїна сміялися з них і говорили: Нащо складаєте жертву? Богові не потрібно ваших жертв ані вашої молитви. Богато послухало тих недобрих слів і перестали також думати про Бога. Рано не молилися Богові, вечером йшли спати без молитви. Зато богато гуляли, співали, їли, пили а потім забивали один другого.

З поміж всіх гріхів, які поповнили, найгіршим був гріх нечистий. Поповнили бездвстидні гріхи, співали бездвстидні пісні, часто погано говорили. То були тяжкі гріхи.

Господь Бог бачив всі ті погані гріхи на землі і сказав: "Знищу чоловіка з поверхні землі" то значить зроблю так, що всі люде вигинуть, вимруть. Але між тими злими людьми було і кількоро людей добрих. Таким побожним чоловіком був НОЄ. Він мав побожну жінку і трьох вже жонатих синів. І всі вони були добрі. Ноє молився щодня зі своєю родиною, приносив жертву Богові, напоминав своїх дітей: **любіть Господа Бога; не ображуйте Його жадним гріхом. Все маєте від Бога. Складайте Господу Богу жертву.** Господь Бог постановив заховати при життю родину Ноя. Тому одного разу сказав до Ноя: "Збудуй собі великий корабель, бо я приведу великий потоп на землю. Вигублю всі хлюдей, які є злі. А ти і твоя родина ввійдете до корабля і візьмеш по парі кожного сотворіння, звірят. Візьмеш також поживи для себе і для звірят до-волі."

Ноє забрався зі своїми синами до роботи. Поїхав до ліса, нарубав богато дерева, зачав будувати корабель. Будував через сто літ. А злі люде питалися його: "Що ти робиш, Ноє?" Ноє відповідав: "Молімся, бо буде великий потоп. Господь змилосердиться над нами, не вигубить нас." Однак люде сміялися з Ноя, особливо коли минали літа а потопу не було. Господь Бог ждав, може люде поправляться. Однак ніхто навіть не думав про Бога. Вкінці надійшов час потопу. Корабель вже був готовий. На приказ Бога Ноє і його родина вийшли до корабля. Були там також всі звірята по парі кожного роду. Зачав падати великий дощ і падав через 40 днів і 40 ночей. Вода все покрила аж по верхи найвищих гір. Корабель Ноя взносився на воді а інші люде погинули всі. Вони пригадували собі пересторогу Ноя, однак це вже було запізно. Тим, котрі жалували Господь простив, не кинув їх до пекла. Вони знали, що їх кара є справедлива. Вода була на землі через цілу зиму. А коли вода спала, тоді Ноє вийшов з корабля і приніс Богові жертву. Господь поблагословив Ноя і сказав: "Більше такого потопу вже ніколи не буде." І-на знак того показалася на небі дуга.

Приноровлення: Ви чули як дуже покарав Господь людей за їх гріхи. Як добрим був для Ноя і його родини. Заховав його при життю і благословив. Чим бридиться Господь? Злом, гріхом, злим, грішними людьми. Котрим гріхом бридиться Господь найбільше? Нечистим. Тому Господь зіслав на людей потоп, що вони поповняли такі нечисті гріхи. Уникайте того гріха. Будьте завсігди встидливі і чисті. Памятайте, Господь видить вас всюди, в день і в ночи. Ідіть часто до св. Сповіди, до св. Причастя. У вашім серці замешкає Ісус Христос. Ісус Христос любить дітей встидливих і чистих. Памятайте о тім завсігди. Коли злий дух намовляти вас буде до нечистого гріха моліться так: О Маріе, бережи мойого серця,— Ісусе, не опускай мене ніколи. Амінь.

Приступай кожного місяця до сповіди і до св. Причастя.

ПРЕСФОНД БН.

Стюартбурн, Ман.—В нас була заупокійна Служба Божа за **бл. п. Калину Махимчук** а по відправі обід, підчас котрого забрав слово **о. Н. Демків,** а потім **Василь М. Когут і Ів. Пробіжанський** про нашу пресу. Так ми зібрали 7 нових передплат і $2.10 на поміч пресі.

Жертви є як слідує: По—25ц.: Анна Вахна, Петро Гулька, Василь Саламанзик, Василь М. Когут, Варвара Когут, Михайло Короташ. По 10ц.: Ів. Манзій, Ів. Рекуник, Ів. Шевчук, Ол. Манзій, Ст. Пригроцький, А. Андрушко. По 05ц.: В. Когут. Разом 2.15.

Відділ ч. 67, Овкбурн, Ман. ..... $5.
Переплат зібрано $11.70.

Збірка в Бобулинцях, Саск. Прислав **о. М. Колодій** .... 2.00.

- - - - - -

Від Адміністрації БН: Всім нашим добрим і ласкавим жертводавцям зі Стюартбурн, з Овкбурн і з Бобулинець, Саск. і всім нашим всечесним Отцям за труд та всім нашим світським членам за добре слово, заохоту і всю поміч щиро якуємо. Нехай вседобрий Бог стократно надгородить!

Відділ ч. 67, Овкбурн, Ман.

Річні збори були 3 грудня, 1940 в домівці відділу в присутности 20 членів. Збори переводив **о. К. Лотоцький.** Писарем був **Вол. Мельник.** Прочитано звіти— діловий і скарбовий, які збори приняли одноголосно. о. Парох подякував членам за їх корисну діяльність в минулому році **при будові дому БУК-а. Також за Рідну Школу і катехизацію,** які вели Сестри Служебниці в домівці БУК-а. Користь для дітий була велика в цілій окрузі. о. Парох зложив від себе уділ на домівку в сумі $5. Відтак зібрано вкладки до БУК-а.

До заряду на рік 1941 увійшли слідуючі особи:

Голова (без вибору)— о. Кирило Лотоцький
Заступник— М. К. Василька
Діловий писар — Іван Осадець
Скарбовий писар— М. І. Шваюк
Скарбник— Йосиф Антонишин
Провірники і господарі— Стефан Шваюк і Іван Швалюк.

Майно БУК-а (домівка і площа) вартують ..... $1,429.45.
Гроші на руках 19.74

Разом $1,448.19

Довг на будові несплачена позичка $406.00

Є надія, що вкоротці позбудемось довгу і наші активісти в Овкбурн довершать великого діла, яке почалося тому півтора року. На пресфонд від відділу післано $5.

- - - - - -

Наша примітка: Це один з **найкращих** звітів, які ми одержали в останнім часі. **Ось як належить і можна вести працю БУК-а!**

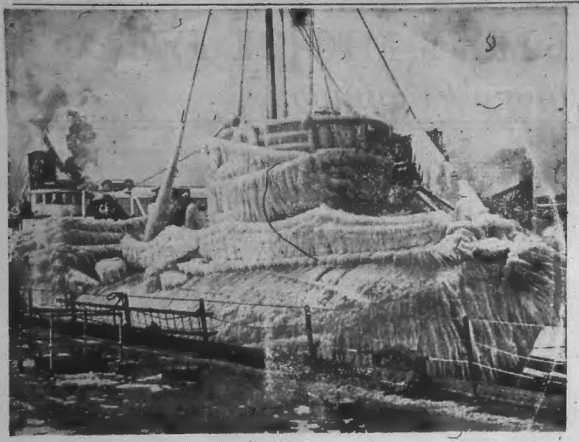

Воєнний промисл Канади іде повним розгоном. Навіть серед снігів і морозів кораблі не залишають канадійських вод а довозять матеріяли конечні для воєнного промислу.

Тягаровий корабель Савт Парк причалив оноді в Дітройт, Мич. перебившись через ескіговії і леди великого озера Ірі. Бачимо, як майже весь корабель, від долішного поруччя по машт і щоглів в ледяній опоні. Горячою парою будуть збивати соплі. Але ні лід, ні сніг, ні буря не спинять труду, праці і людської посвяти для великої справи.

Ви всі, що в нагрітій хаті за вітром і ледом спокійно читаєте ці стрічки, по думайте, що не всі мають ці навіть трості вигоди. І в різдвяний час помолімся за тих, що плавають по морі.

- - - - - -

Піднесено квоту на 12 бушлів від засіяного акра, що можна відтепер привезти і продати в своїм сипанці. Таким чином яких 12 міліонів **пшениці** знова доставлять хлібороби і дістануть свіжих $12,500,000. Не треба однак забувати, що в многих місцевостях піднесено квоту до 20 бушлів від акра.

Міністер скарбу **дост. Ілслі** заявив в Торонті, що в 1941 р. Канада позичить один білліон долярів на воєнні потреби. Ці позички будуть з ощадностий через закупно щадничих посвідок, на суму $10 міліонів до місяця. "Наш дохід ми повинні уважати за гроші одержані в поруку. Вправді ми можемо законно вживати їх на заспокоєння потреб своїх і родини, але не можна уважати їх за власні гроші, котрі ми могліб видати, ят нам подобається."

- - - - - -

Цікава є заява президента Рузвельта, коли прощав хорих в лічниці Горячих Жерел підчас недавної обізтки Карібейського Моря. Рузвелт досівно сказав: "Надіюся, що знова прийду сюди в марті, і то напевно, якщо світ видержить, на два тижні весняної прогулъки."

Люди заходять в голову з того приводу, що це може значити: "Як світ видержить"— чи президент заповідає кінець світа в марті, наче байбельники?

Останні Вісти...

Зачав виходити в Букарешті **"Час"** —український часопис, що перелітно виходив в Чернівцях. **'Краківські Вісти"** стали щоденником.

—o—

Грецькі війська заняли місто Хімара, яких 25 миль від важної альбанської пристані, Вальона.

—o—

Св. Отець просить о молитви і дари для потерпівших від війни особливо для дітий. Особливо підчеркнув ся Отець щирість і щедрість американських католиків в тих прикрих часах.

—o—

Представники англійських віроісповідань, кардинал Гинслі від католиків, примаси Англії від англіканців і В. Г Армстронг від Злученої Ради **предложили пять точок, як основу мира.** Ці точки є:

1) Треба знести скрайну нерівність майна.

2) Кожда дитина, без огляду на своє расове чи клясове походження, повинна мати рівну нагоду образования, що відповідає її особлившим здібностям.

3) Треба зберегти родину, що є суспільною одиницею.

4) Для щоденного заняття людини мусимо привернути змисл Божого покликання.

5) Земні богатства повинні уживатися як Божий дар для всьої людськости, з узглядненням потреби теперішнього і грядучих поколінь.

—o—

Комунікат ч. 5 КУК подає в склади Ради КУК таких членів від БУК-а о. Степан Семчук, о. П. Криворучка, Брат Методій, В. Дикий, о. П. Камінецький, о. М. Ірха, о. Йосафат Жан, ЧСВВ., о. К. Жарський, о. А. Луговий, о. Йосафат Тимочко, ЧСВВ., П. Торбяк, Ів. Пробіжанський, П. Туткалюк, П. Воробець, С. Дідич, о. М. Пелех, о. Ст. Бахталовський, ЧНІ., Д. Кобринський, В. Харко, І. Ісаїв, о. А. Химій, ЧСВВ., Ю. Шкварок, др. Ів. Якімищак, Н. Бартман.

Зорганізовано винипегський відділ КУК, на чолі котрого є др. В. Бачинський, писарем А. Господин.

Видано зазив до організування місцевих відділів КУК в Канаді. Там, де є комітети, РКУК і УЦК, вони повинні злитися тепер в один. Де нема, треба творити відділи КУК з місцевих організацій, **котрі однак далі істнують і працюють в своїм напрямі.** Через повстання відділу КУК, місцеві організації тим самим ані себе не знесять, ані не перестають далі істнувати. Вони далі ведуть свою працю, але в КУК працюють для цілий, які ставить статут КУК. Значить— **відділи БУК-а істнують, працюють і ведуть свою працю далі, як перед тим.** Але також входять до місцевих відділів КУК і помагають там вести працю згідно зі статутом КУК.

—o—

Їх Преосвященству Кир Василієві,
Всечесним Отцям Духовним,
Шановним Панам Уділовцям, і всім нашим Жертводавцям, Приятелям, Добродіям:

ВЕСЕЛИХ РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА, Г.Н.І.Х.
І Благословенного, Щасливого НОВОГО РОКУ!

желає:

За Заряд Бурси БУК-а,
о. Петро Криворучка

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 2 (74) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Січня, 1941 Vol. IX. No. 2, (74) YORKTON (SASK., January 14, 1941

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ИОРДАНЕ УГОТОВИСЯ

Йордане уготовися, Йоане скоро спі-(шися
Маріїна крестити Сина,
Бога Слово в Тройци єдина,
во річних струях.

І ми просім всі Йоана, єму же власть
крестити дана,
да умолить Спаса нашего,
обрісти благодать єго
в день суда страшна.

НА ИОРДАНСЬКІЙ РІЧЦІ

На Йорданській річці тихо вода та
стояла,
ой, там Мати Божа Ісуса Христа та
купала.
А скупавши Його у шовкове уповила,
а сповивши Його у ясельця положила.

Над цими яслами сірі воли та стояли,
на святе Дитятко своїм духом та дихали —
на святе Дитятко своїм духом та дихали,
аж поки Ісуса із яселець не узяли.

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР ВСІМ ВАМ!

Щедрий вечір всім вам, щаслива годи-
Породила Діва предвічного Сина. (на!
Ладо, Ладо, Ладо,
все на світі радо,
щедрий вечір на землі...

Не в пишних палатах Бога породила,
а в біднім вертепі Господа повила.
Ладо, Ладо, Ладо,
все на світі радо,
щедрий вечір на землі.

Не межи царями Господь наш явився,
а між вівчарями в яслах положився.
Ладо, Ладо, Ладо,
все на світі радо,
щедрий вечір на землі...

Тропаръ Богоявленія, гл. 1.

Во Іорданѣ крещающуся Тебѣ Господи троическое явися поклоненіе, родителевъ бо гласъ свидѣтельствоваше тебѣ возлюбленнаго тя Сына именуя и Духъ въ видѣ голубинѣ извыстоваше словесе утвержденіе, явлейся Христе Боже и міръ просвѣщей, слава Тебѣ.

Кондакъ, гласъ 4.

Явился єси днесь вселеннѣй и свѣтъ твой Господи знаменася на насъ, въ разумѣ поющихъ тя, пришелъ єси и явился єси свѣтъ неприступный.

На Вечірні Прокіменъ, гл. 6.

Богъ нашъ на небеси и на земли, вся єлика восхотѣ, сотвори.

Стіхъ 1: Въ исходѣ Ісраилевѣ от Єгипта, дому Іаковля изъ людей варваръ, бысть Іудеа святыня єго.

Стіхъ 2: Море видѣ й побѣже, Іорданъ возвратися вспять.

Стіхъ 3: Что ти єсть море, яко побѣгло єси и тебѣ Іордане, яко возвратился єси вспять.

др. В. Щурат

ІСАЇ 35, 1 дл.

Зрадій спрагненая пустине,
зрадій пустине, звеселись,
лепією цвити!
Колись
вона над Іорданом синим
і процвите, і звеселиться.
Ливана слава дасться їй
і честь Кармилова, і в ній
Господня слава й міць узриться.

Кріпітьсяж руки слабосилі!
Коліна, скиньте з себе дрож!
Виж слабодухи— ви також
утіштесь, укріпіться в силі!
Се Бог наш воздає днесь суди.
Він нас спасе, бо має власть.
Сліпим очам він світло дасть,
а хто глухий був, чути буде.
Тоді кривий, як олень скочить,
розважеться язик в німих—
і в літний жар ключ вод живих
пустиню струями омочить.
І буде мати степ спрагнений
без ліку озер і криниць,
і радість буде там для птиць,
і звеселиться луг зелений.
На чистий шлях повернуть ноги,
святим назветься там їх путь.
Шляхами ріжними підуть
і не зібються вже з дороги.

СОНЦЕ СВІТИТЬ

Сонце світить з гір Ливану,
сяє злотом в каплях рос.
Йде Хреститель до Йордану,
до Предтечі Спас Христос.
Грай пісню Йордане,
радуйся Іване,
Педтече Христа!

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР ВСІМ ВАМ, ЩАСЛИВА ГОДИНА!

В БОРБІ ЗА СВОБОДУ!

Намиста смерти— кулеметні стрічки носять ці хоробрі жовнірі на собі в Лівії. Це легуни і переглядають зброю перед вилетом проти італійців.

Сплять в підземнім сховку глибоко під землею в Льондоні цілі родини з дітьми. Батько і матір заснули, тільки маленька дитинка не спить.

– З КАНАДІЙСЬКИХ ДІЙ –

В північній Манітобі задумують створити **схоронище бобрів** на просторі 2,600,000 акрів. Околиця лежить між ріками Гейс, Гадс і Шематава. Повно смерек і води. Білі люди покищо там не живуть і тільки ловці гонять за звірами. Справою займились дост. Дж. С. МекДаярмид і дост. Т. А. Крірар. Це дійсно річ гарна і корисна.

- - - - - -

Канада стоїть на другім місці в **доставі оливи** серед Британських домініїв а на 13 місці в світі. Долина Тирнер, недалеко Калґарі в Альберті є головним доставцем оливи. Тамошні тирові піски містять невичерпані засоби оливи. В 1940 році Канада дала 20,300,000 бочок оливи. Під тим оглядом тільки Трінідад і Західні Індії перевищають Канаду. В січні 1941 Долина Тирнер буде доставляти 22,000 бочок оливи що дня зі своїх 130 жерел —за місяць має прийти 682,000 бочок оливи.

- - - - - -

В Канаді є **обезпечених на життя** 3,500,000 осіб в ріжних асекураційних компаніях. Протягом останнього року виплачено $165,000,000 обезпечення, з того $47 мілїонів посмертного. З того бачимо, в як великих розмірах розбудована асекурація в Канаді. Фонди асекурацій стали у великій мірі тепер в пригоді для позичок на воєнні зусилля Канади.

- - - - - -

З першим січня кожний, **хто виїзджає з Канади мусить мати ще окреме позволення Ради Нагляду** над чужинною валютою. Чи хто вивозить з собою гроші, чи ні, мусить все таки мати позволення Ради. Колиб хто їхав до Америки тільки для розривки, позволення не дістане— і не поїде. Однак Рада дасть позволення, коли хто їде для поратування здоровля, або для науки, на з'їзди признаних орґанізацій чи в інших особливих справах. Звичайно треба зробити прохання через місцевий відділ одного з чартерованих банків. В наглім случаю кождий канадійський банок може таке позволення дати самий. Також банок може дати позволення тоді, коли всю дорогу платить хтось з Америки для канадійця.

- - - - - -

Над рікою Трент в Онтеріо чеський промисловець **Батя збудував фабрику обуви** і ціле містечко для своїх робітників з 50 домів. Все те коштувало $980,000. Першого року праці витворено товару (обуви) вартости $1,250,000. Робітникам плачено на тиждень $11,000. Працює 668 канадійських робітників. Окремо працює 82 чехів, котрі задля того дістали позволення прибути до Канади, як знавці праці.

Так Батя зробив в Канаді діло. Свої черевики вивозить до Гвяни, Кураказо, Антигуї, Ст. Винцент, Ст. Кітс, Барбадос, ітд. Мало продає в Канаді, щоби не увійти в розріз з місцевими фабрикантами обуви через нищу ціну.

Промисл Баті свідчить, що **здібний і працьовитий чоловік ніде не загине** і всюди зробить гідний кусень щоденного хліба для себе і ще для других.

Музик

—Хто цей пан?
—Це музик з нашої камяниці.
—На якім інструменті грає?
—Сьогодні грає вже на моїх нервах.

Коли робите ЗАВІЩАННЯ....

не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву,— на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

НАШОМУ ПРЕОСВЯЩЕННОМУ СОТВОРИ ГОСПОДИ

МНОГАЯ І БЛАГАЯ ЛІТА!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, друкує печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Senuta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Senuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

1941?

Ми на порозі Нового Року 1941. Нові надії і нові бажання у серцях не тільки одиниць але цілих народів. Здається, що ще ніколи Новий Рік не ніс з собою так великого знаку питання над долею народів і держав, як саме рік 1941. Як уложиться людське життя протягом цього Нового Року годі передбачити і годі робити які небудь заключення бодай приблизно з нашої минувшини, тому що минувшина таких подій як нинішні взагалі не знала. То, що можна сказати про Новий 1941 рік: що наслідки подій в тому році будуть тяжіти на поколіннях і століттях. У нечуваних міжнародних напруженнях, ми крім всіх зусиль, можемо тільки просити о інтервенцію самого Бога, щоби Він поладнав це людське життя, бо люде цього вже зробити не можуть. Нині усе людство бажає в глибині свойого серця: **щастя і справедливого мира, поєднання землі з небом і сотворіння з сотворителем.** Лише тоді, коли це станеться, ми можемо спокійно глядіти в нашу будучність. В тому напрямі треба нам працювати і треба молити Господа встаючи і лягаючи, бо тяжкі рани лягли в самих основах людського життя. Рік 1940 зазначився у людському життю, як це просторе поле, повне страшних конфліктів, як це незглибиме море людських сліз і людської крови. Колись-тими подіями можна було виповнити цілі віки і життя цілих поколінь, а нині все те збулося тільки протягом одного 1940 року.

Давна ненависть народів і держав загоріла страшною полумінню. Тисячі і тисячі згинули насильною смертю від ворожих бомб, другі тисячі ранені і каліки, мільони бездомних, без даху над головою, тисячі тиняються жебруючи куска хліба, по чужих краях і державах, тисячі родин порозриваних муж від жінки, а діти від батьків. Холод і голод додають тільки більше терпіння і жаху до так жахливого людського життя. Держави і народи щезли з карти світа, а воєнні жертви і руїна збільшаються, прямо, з невимовною скорістю.

Що скаже на це 1941 рік? Ми віримо, що на руїнах нинішнього світа у Новому Році 1941 зарисується новий суспільний лад. Дай Боже, щоби цей новий суспільний лад був ладом щастя і справедливого миру, ладом упорядкованого людського життя, щоби блудне людство найшло свою правду дорогу. Для такого нового ладу стоїть в нерівній борбі Велика Британія і Канада. Тут місце також і на нашу солідарну працю на всіх ділянках нашого життя. Ми віримо, що моральні вартости людського життя мусять остаточно віднести рішаючу побіду над брутальною силою диктаторів Европи. Моральна побіда над ненавистю, над недовірям людей і держав до себе мусить мати тут своє місце. Соціяльна справедливість мусить взяти верх над холодним і зимним егоїзмом. Чи все те сповниться в 1941 р.? Ми маємо глибоку віру, що людство ще не стратило остатніх своїх шляхотних, взнесених і святих почувань. Лише ці почування правди і справедливости, щирої і отвертої політичної і господарської солідарности народів і держав можуть бути запорукою кращих часів, а Боже благословення змагань людей доброї волі, може принести усьому людству бажане щастя і бажаний мир у Новому 1941 Році.

ОГЛЯД ПРАЦІ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Свідком тої праці є любов, єдність і сила віруючих, що лягли в основу цілого нашого українського релігійно-національного життя.

Свідком тої праці є 56 наших церков, котрі окремо і поодиноко відвідав наш **Преосвященний Епископ** в цім році,— церкви, від моря до моря в нашій просторій Канади.

Свідком тої праці є наради нашого духовенства по реколекціях в С. Норберт, Ман., і праця позитивна, творча, спонукана поодинокі колись розбиті частини нашого національно-релігійного організму в одно ціле. В творенні і завершенні КУК велику вагу і працю понесло також наше духовенство і то працю в повнім розумінню того слова— позитивну. **Є тепер 96 наших священиків в Канаді**— від Сидні Н.Ш. до Венкувер, Б. К.

Свідком тої праці є нові наші церкви, парохіяльні доми при церквах, цілоденні і вечірні школи, лічниці, сиротинці і старечий дім. Все повстало з любови свого— "сльозами і пощенієм" —коли вжити слів нашого старого літописця. Все це повстало жертвами серця і праці нашого віруючого загалу в Канаді.

Свідком тої праці є викладки наших Отців Духовних, які поміщено в трох числах Епархіяльного Вістника —статті, вірші, письма в нашій щоденній пресі, в наших двох календарях— з котрих один— Альманах— видано з нагоди 50-ліття нашого поселення в цій домінії. Готовиться окремо великий і повний Церковний Альманах— з многими світлинами і споминами очевидців, про 50 літ праці нашої Церкви в Канаді.

Свідком тої праці є кожда наша церква, кожда наша каплиця, кождий наш округ, оселя і хутір,— що жили і живуть з Церквою, її силою і любовю —на Божу славу і спасення душ. **А є тих наших церков в Канаді 353!**

Чи треба ще більше свідків праці і доброго труду?

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Томаш Вленкет винайшов новий спосіб постелі і увіковічнив своє імя.

Іван Макадам прийшов на думку, що товчене каміння добре вимощує дорогу і так само увіковічнив своє імя.

Тому 135 літ жив звичайний жовнір, **Генрик Шрапнель,** що брав участь в наполеонських війнах. Винайшов новий набій і сучасні мало ним журилися. У Воєнним Міністерстві не дали йому жадного признання. Але його імя живе досі в назві стрільна, що убило більше людий, як Шрапнелеві ніколи навіть не снилося.

В Америці виходить 1,047 чужинних часописів в 38 мовах— більше, як в котрій небудь іншій країні світа. Ось край свободи і народовластя!

\- - - - - -

Нема нічого простійшого над великість. Справді, бути простим, значить бути великим. Емерсон.

\- - - - - -

Нагода це здрібніле імя Провидіння. Чемфорт.

\- - - - - -

Хто тратить богацтво, много тратить. Хто тратить приятеля, тратить більше. Але хто тратить відвагу, тратить все. Сервантес.

ПРИЙДІТЕ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Січень, 1941

14, вівторок— Н. Рік, Обр. ГНІХ., Вас. Вел.
15, середа— Св. Сильвестра
16, четвер — Прор. Малахії
17, пятниця — Собор 70 Апостолів
18, субота — Сб. пр. Прсв. і навеч. Богоявл.
19, неділя — Богоявлення ГНІХ.
20, понеділок — † Собор Йоана Предтечі
21, вівторок — Преп. Георгія
22, середа — М. Полієвкта
23, четвер — С. Григорія Нісського
24, пятниця — † Преп. Теодозія
25, субота — Суб. по Просв. і Мц. Татіяни
26, неділя — Нед. по Просв. і 31 по Сош.
27, понеділок- ПІПреп. Отців в Синаї і Раїті
28, вівторок — ПІПреп. Йоана і Павла
29, субота — Поклін Оковам Ап. Петра
30, четвер — † Преп. Антонія Великого
31, пятниця — СС. Атаназія і Кирила

УСТАВ

14, вто. Новий Рік і св. Василія—Литія, на утр. ев. Ів. 36, Сл. Б. св. Василія Вел. ап. 2-ге і 254, ев. Мар. 1, і Лук. 6.

18, суб. Навечерія Богоявлення, піст Царські Часи, Сл. Б. св. Вас. Вел. з Вечірнею, ап. 143, ев. Лук. 9.

19, нед. Богоявлення— Повечерія Вел. з Всеночним, Сл. Б. св. Ів. Зол. Замість 'Святий Боже' співається "Єлици." Ап. 302, ев. Мат 6, Йорданські водосвяття, потім відвідини парохіян зі свяченою водою.

26, нед. по Просв. і 31 по Сош. гл 7, ев. утр. 10, на Сл. Б. ап. 224 і 250, ев. Мат 8 і Лук. 93.

о. др. В. Кушнір

СВЯТЕ БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Евангеліе св. Матея зач. 6.

Одного разу являється Ісус в Галилеї над Йорданом у Йоана; щоби від нього хреститися. Та Йоан збороняв Йому, кажучи: Мені треба у Тебе хреститися, а Ти приходиш до мене? А Ісус у відповідь сказав йому: Лиши се тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду. Тоді допустив Його. І Ісус охрещений вийшов зараз з води; і се отворилися Йому небеса і Він бачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сходив на Нього. І се голос з неба промовляє: Се мій Син улюблений, в котрім я уподобав собі.

НАУКА

Коли Господь наш Ісус Христос скінчив трийцятий рік туземного життя, тоді попращався Він у Назаретї зі своєю Матірю та удався над ріку Йордан, до св. Йоана Хрестителя, щоби з його рук прияти Хрещення. Як це сталося, про це оповідає нам дуже докладно у своїому Евангелію св. Евангелист Матей. Св. Йоан не хотів хрестити Ісуса, Спасителя, бо уважав, що він не є гідним цього. Тому й промовив до Ісуса Христа: **мені треба у Тебе хреститися, а Ти приходиш до мене?** Та на це відповів Христос: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду".

Тоді Йоан охрестив Іоуса в ріці Йордані. І коли це діялося, дався чути голос Бога Отця з неба: **"Се Син Мій возлюблений, в котрім Я уподобав собі,"** а св. Дух у виді голуба сходив над голову Божого Сина.

В словах, які висказав Христос до св Йоана Хрестителя: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду," криється для нас глибока наука. У цих словах обнята не тільки ціль приходу Христа Спасителя на світ і Його ціле туземне життя як Месії, від Вифлеему аж до Голгофти, але й зміст та програма цілого нашого життя, дороговказ на цілий наш життєвий шлях, яким прямуємо до щасливої нашої Батьківщини— до НЕБА.

А іншої дороги для нас людей нема, як тільки ця, якою йшов Ісус Христос, так як Він це іншим разом сказав: **"Я є дорога, правда і життя; ніхто не приходить до Вітця, тільки через Мене."**

Яке щастя для нас, Дорогі в Христі, що Христос Спаситель є для нас тою дорогою нашого життя, якою ми маємо йти до спасення. Колись поганські народи, навіть найкращі їх сини, цілими століттями шукали цеї дороги людського життя і не могли її знайти, вмираючи серед смутку і зневіри. А тут Христос каже: Я Є ДОРОГА до вашого щастя і навчає нас своїм власним приміром, що ми маємо робити а чого уникати, щоби то щастя осягнути.

Тому, щоби і ми за нашого життя почули в нашому серці ці щасливі слова: Ти є мій син улюблений, стараймося наслідувати Ісуса Христа в цілім нашім життю. Без наслідування Ісуса Христа в нашому житті даремно будемо трудитися над спасенням нашої душі. Без ласки Божої спасення для нас не буде.

Свято Богоявлення, то одно з найбільших свят. Христос Спаситель, безгрішний, принимає на себе хрещення, як кожний грішний чоловік. Сотворитель дається хрестити своїому сотворінню. Тройця Свята являється людям; Дух Святий сходить у виді голуба, чути голос Небесного Вітця, освячується велике діло відкуплення людського роду.

Дорогі в Христі, і ми приняли по нашому народженні Тайну св. Хрещення в імя Пресвятої Тройці і до нас сказав тоді Господь Бог: Ти мій син возлюблений, відкуплений кровю мойого Сина, освячений ласкою Святого Духа, сотворений для вічного щастя в небі.

А нині, чи одіж ласки Божої нас ще покриває? Чи ми можемо сказати самі перед собою, що ми є дальше дітьми Божими? Чи наше серце нині в день св. Богоявлення так само чисте, непорочне, як було тоді, коли ми принимали св. Тайну Хрещення? Подумаймо над тим самі перед собою. Застановімся над тим, чи краще нам бути дітьми Божими, дітьми і любимцями Пресвятої Тройці, чи рабами пекла?

Коли ми стратили ласку Божу, коли наше серце переповнене гріхами, то ми ще не стратили всього. І тоді думав про нас Господь Христос. Установив для нас Тайну св. Покаяння, Тайну св. Сповіди, Тайну Пресвятої Евхаристії. Ніколи про це не забуваймо, не забуваймо про нашу душу, бо душа тільки одна в нас і одно тільки потрібне нам до спасення: Божої, Святої Ласки.

Празник нинішний звався давніше днем "просвіщення," бо в цей день хрестилися оглашені і так, як всі, одержували ласку "просвіщаючу" (освячуючу). Після побожного передання Ісус Христос, по своїм хрещенню, охрестив Пречисту Діву Марію, св. Йоана Хрестителя, а відтак всіх Апостолів. Само хрещення Ісуса відбувалося в пятницю. Місце, де Христос приняв хрещення лежить між Сартаною а Єрихоном. В тім то місці, колись давно, Ісус Навин, з Ізраїльським народом, перейшов через Йордан сухою-стопою а то по тій причині, що при переході священики тримали, стоячи у воді, скинію завіта так довго аж цілий народ перейшов ріку, а филі-ріки на той час здержалися. Подібно сталося також при хрещенні Ісуса, що филі Йордану задержалися і не плили.

В день Йордану відбувається торжественне водосвятіє на ріках, а вірні черпають свячену воду і переховують її по домах, віруючи, що ця вода ніколи не псується. Звичай цей сягає дуже давних часів. Так само як нині, так і колись в перших віках християнства, в день св. Богоявлення люде спішили до церкви, здержувалися від всякої роботи і занять та переводили цей день дуже урочисто.

По Йордані священик відвідує своїх парохіян зі свяченою водою. Є то дуже старий звичай і дай Боже, щоби він задержався як найдовше. Ми всі дбаймо, щоби в цей день наша хата була гарно прибрана, а діти наші, щоби знали добре, на яку памятку священик окроплює всіх свяченою водою. І нам всім мило буде, як наші українські, канадійські діти заспівають своїми невинними голосами: **Явился еси днесь вселенній і світ Твой Господи знаменася, на нас, в разумі поющих Тя: пришел еси і явился еси світ неприступний.**

КОРОТКІ ІСТОРИЧНІ ЗГАДКИ

14 січня 1649 візджав до Києва побідник і визволитель землі української **Богдан Хмельницький,** самодержавець-гетьман. Витав його київський митрополит Сильвестер Косів в супроводі ерусалимського патріярха Паїсія, котрий лучився тоді бути в Києві. Дзвонили всі київські дзвони— була хвиля незабутньої величі і радости. Та хвиля ще раз має вернути, коли розібемо червону Москву.

22 січня 1918 р. Центральна Рада в Києві проголосила Четвертий Універсал устами сідоглавого свого голови проф. Михайла Грушевського: "Український Народе! Твоею силою, волею, словом утворилась на українській землі свобідна Українська Народна Республика. Здійснилась давна мрія твоїх батьків, борців за волю і право робучого народу. **Від нині Українська Народна Республика стає самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною державою Українського Народу!"** Коли проф. Грушевський прочитав це в малій салі Педаґоґічного Музею, тоді відрухово з уст всіх понеслася рвуча пісня, "Ще не вмерла Україна."

Однак як бачимо, нині, не було там згадки про Бога— все творив "робучий нарід" і той "робучий нарід" без Бога потім скоро пішов служити в неволі червоній Москві. "Робучий нарід" не є пануючий нарід, а нарід без Бога що варта?

Наша історія від 1918 року вчиться нас тої істини гіркими ударами— але здається досі ще не навчила.

22 січня 1919 р. перед старовинною церквою св. Софії в Києві **проголошено злуку всіх українських земель в одну державу.** Службу Божу в намірені українського народу правив черкаський епископ Назар. Українське військо творило почесну сторожу. Від Західної України грамоту злуки читав др. Льонгин Цеґельський по українськи, а др. Олесницький по французьки. **"Від нині зливаються в одно віками відділені одна від другої частини України— Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна в одну Велику Україну."**

30 січня 1918 триста наших юнаків лягли геройською смертю під Крутами, обороняючи молоду українську державність перед наступом большевиків, що в силі 6,000 старих жовнірів і матросів наступали на столицю України, Київ. Ранених большовики добили прикладами крісів— оцілілo тільки щось сімох, котрі в рукопашнім бою замішалися і впали ранені між большевиками. Тих відставили зі своїми до лічниць, а там вже наші подбали їх вратувати. Історія Крут це нерукотворний памятник і зазив до розплати з большевицькими катами.

ОГЛЯД СВІТОВИХ ПОДІЙ ЗА 1940 РІК

12 марта—Мир Фінляндії з Росією (війна почалася 30 листопада 1939). Фінляндія годиться на тяжкі умовини, відступає Карелію з містом Віїпурі і пристань Ганко.

9 квітня—Німеччина займає Данію. Норвеґія виповідає війну Німеччині.

13 квітня—Анґлійські частини занимають Нарвік в Норвеґії і затоплюють 7 німецьких нищівників.

2 мая—Н. Чемберлейн подає вість, що аліянти залишили Намсос в Норвеґії.

10 мая—Німці наступають на Бельґію, Голяндію і Люксембурґ. Бельґія і Голяндія виповідають війну Німеччині. Н. Чемберлейн уступає, премієром стає В. Чирчил.

14 мая— Голяндці складають зброю. Королева Вільгельміна з урядом втікають до Льондону.

19 мая—На місце команданта Франції ґен. М. Гамелен приходить ґен. М. Вейґан.

29 мая—Король Бельґії Леопольд і армія здають зброю. Правительство переходить до Франції і рішає продовжати війну.

2 червня— Анґлійське міністерство війни подає, що чотири пятих анґлійських військ опустили Фляндрію.

4 червня—Німці занимають Донкирк, головну пристань Фляндрії.

5 червня—Починається німецький наступ над рікою Сом.

10 червня— Мусоліні виповідає війну Анґлії і Франції.

14 червня—Німці занимають Париж.

16 червня—Уступає французький премієр Рейно, приходить маршал Петен.

17 червня—Петен просить перемиря з Гітлером, як "між жовнірами."

25 червня—Перемиря між Францією а Німеччиною і Італією. Того самого дня ґен. ДеҐоль взиває всіх вільних французів до дальшої борби проти Німеччини і Італії.

27 червня— Большевики занимають Бесарабію і Буковину від Румунії.

2 липня—Анґлія проголошує блькаду Франції.

3 липня—Німці починають летунські набіги на Анґлію.

5 липня—Анґлійська фльота наступає на Оран, взиваючи французів до здачі.

12 липня— Французьке Народне Зібрання проголошує кінець III Республики і всю владу передає в руки маршала Петен. Анґлія визнає владу Гайле Селяссі, як одиноко правну владу Етіопії.

17 липня—На домагання Японії анґлійці замикають шлях Бурма на 3 місяці. Цим шляхом національне правительство Китаю мало ще останне вільне получення з заграницею і діставало ним зброю.

19 липня—Гітлер предкладає Анґлії мир на своїх умовах— інакше грозить знищенням.

22 липня—Льорд Галифакс відкидає мирові предложення Гітлера.

3 серпня—Правительство Петена розвязує всі тайні товариства у Франції.

7 серпня—Італійці наступають на анґлійську Сомалю в Африці.

19 серпня—Анґлійські війська залишають Сомалю.

30 серпня—Румунія відступає уграм більшу частину Семигороду.

4 вересня—Злучені Держави відступають Анґлії 50 воєнних кораблів в заміну за винайм пристаний в Західних Індіях.

6 вересня— Уступає румунський король Карло, приходить його син Михайло.

23 вересня—Битва під Дакаром в Африці між французами ДеҐоля а французами премієра Петена.

25 вересня— **Фрацузи** бомбардують Ґібральтар.

17 жовтня—Анґлія отвирає шлях Бурми мимо японських спротивів.

28 жовтня—Італія нападає на Грецію. І відтоді починається повільно але стало розгром Італії в Альбанії та в Єгипті.

Погода

—Чому погода так часто зміняється?

—А про що люди говорили б, якби погода не змінялась?

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звернiться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 еве. Н.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ПОБОЖНЕ ЧИТАННЯ

ІЖЕ ВО СВЯТИХ ОТЕЦЬ ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ, АРХИЕПИСКОП КЕСАРІЇ КАПАДОКІЙСЬКОЇ

В малій Азії, в провінції, що звалася Кападокія, в головнім її місті Кесарії, проживала богата, побожна і всіми християнськими чеснотами сіяюча родина, на котрій повидимо спочала велика ласка небесна. Голова тої родини звався Василій і був він славним адвокатом. Жена його звалася Еммелія. Поблагословив їх Господь Бог діточками, бо мали вони пять доньок, з котрих найстарша називалася Макрина і тота посвятила життя свое на службу Господа Бога, жила і умерла в основанім через себе і матір свою монастирі. Церков свята причислює її до лика Святих Дів і память її обходимо дня 19. липня. Чотири другі доньки вийшли заміж. Крім доньок мали вони чотирох синів, а з тих найстарший був Василій, той сам, котрого життя тут описуем.

Св. Василій уродився около року 330 в Кесарії. Диття було слабосильне і лише горяча молитва спасла його від смерти, бо після передання сам Ісус Христос явився отцю і сказав: "Іди, твій син е здоровий." Дитинні літа перебув св. Василій в селі Аннесос коло Новокесарії, в домі своеї баби св. Макрини. Була то жінка незвичайної побожности, учениця св. Григорія Чудотворця. Тут під проводом святої тої невісти жие св. Василій. Пізніше отець взяв його до себе і зачав його учити початків усякої мудрости. Посилав до школи в Кесарії, а опісля до Царгороду. А повна Духа Святого була та дитина, бо мудрістю своею перевищила скоро всіх своїх учителів. Та ще більше удивляла всіх невинністю свойого життя. З Царгороду поїхав св. Василій до міста Атен, де були високі і славні школи, мудрі учителі та життя за те було безбожне, повне поганських блудів і розпусти. Тут пізнався св. Василій і подружився з св. Григорієм Назіянзенським і оба вони зачали життя святе, невинне і боже, даючи всім примір правдивої християнської дружби. Ось що пише о цій дружбі св. Григорій: "Все у нас було спільне, ми разом мешкали, разом училися і одна лишень душа оживляла два тіла; нашою метою була виключно чеснота; закон божий був нашим провідником. Ми не приставали зовсім з товаришами о легких обичаях, бо знали, що лекше самому попасти в блуд, як другого навернути до чесноти. Ми знали лише дві дороги: одну до церкви, і святих її учителів, а другу на котру ми менше зважали: до шкіл публичних і до учителів мудрости світової; дороги, що вели до розривок, театрів, бенкетів і розвеселень, полишали ми другим. Найбільшим нашим званням і найбільшою славою було не лише зватися християнами та на ділі бути ними."

В Атенах осягнув Василій Великій такий степень мудрости, що слава молодого ученого залунала по цілій Греції. Та найбільше мудрости набрав св. Василій з книг св. Письма, нак котрим ціле своє життя від дитинства аж до смерти пересиджував довгі години і пильно учився. Тут в Атенах оба молодці рішили покинути світ і віддатися цілковито службі Богу, в життю пустинному. Св. Василій полишив Атени десь коло року 355 і вернув до Кесарії, де зразу став адвокатом і учителем красноречивости. Та скоро за намовою своеї сестри Макрини кидає життя публичне, знатну часть маетку роздає убогим, а сам пускається в подорож до Сирії, Мезопотамії, Египту і Палестини, щоби придивитися життю великих пустиножителів. На велике свое здивовання найшов він тут людей, що побороли всі свої похоти тілесні; в постах, в молитві, в голоді і зимні проводили свое життя, не дбали зовсім за тіло а жили для будучого вічного життя. І загоріло серце Василія великого жаждою посвятитися на таке життя. Вернувши до дому, він іде до Понту і тут в пустини служить Богу і служить так, як сам відтак учить других монахів: "Задачею і ціллю монаха є наслідувати Ангелів; він з розсвітом дня повинен бути занятим молитвою і славословленням Сотворителя." В пустини жив св. Василій у великому убожестві, мав одну лишень одіж і один плащ; кормився лише посоленим хлібом і корінцями і спочивав на голій землі. А однак таке строге життя припало йому дуже до вподоби і тут рад він був остатися через ціле життя. "Бог відкрив мені житло після бажання мойого серця,"— пише він до св. Григорія— "мені пощастилося найти то, о чім ми нераз разом думали." І велика радість стрінула його тут, бо ось прибув до нього св. Григорій. І знова зачалося святе життя, що проминало на молитві, пості і читанню св. Письма. Вони умертвляли свое тіло тяжкою працею, рубанням дров, ношенням каміння, адженням і підливанням дерев. Мешканням їх була проста, соломяна хата, без дверей з діравою стріхою. А однак, як пише св. Григорій, кожного дня появлялися там люде і просили св. Василія, щоби він показав їм дорогу до совершенства. Св. Василій написав тоді МОНАШЕ ПРАВИЛО, яке приняли монахи цілого Сходу і яке обовязує в монастирях по нинішний день. Після того правила монахи повинні жити далеко від світа, в молитві, читанню святих книг, в служенні церковного правила, в найбільшім смиренню, в пості, умертвленю тіла, в ручній роботі, бо лінивство і розкішне життя, то найкоротша дорога до пекла. Чистота, убожество і послух, то дорога до монашого совершенства. В потребі, коли Церква свята мусить боротися з ересями, повинні монахи неустрашимо боронити св віри, і з пустинних монастирів повинні йти між народ і учити його правди. Такими повинні бути монахи після науки св. Василія. І охочих людей до такого життя громадилося коло св. Василія щораз більше і більше. Тоді св. Василій побудував для них монастир в Понті, коло ріки Ірись, де сам він був там настоятелем.

Але прийшов час, коли Господь Бог покликав св. Василія боронити св. віри. Настоятелем монастиря остав брат св. Василія, св. Петро, а св. Василій пішов до Кесарії, де епископ Евзевій поставив св. Василія в чин священика. Тоді між вірними ширилася ересь аріянська, що перечила Божество Ісуса Христа. Епископ Евзевій покликав св. Василія до оборони св. Церкви і від тоді св. Василій був правою рукою епископа Евзевія, а для святої Церкви в Кесарії правдивим світлом. Його пориваючі проповіди навертали найбільших ґрішників, еретики кидали свої блуди, бідні сироти і вдовиці мали у нім правдивого опікуна і батька. Слава його неслася далеко поза околицею Кесарії.

По смерти епископа Евзевія вибрали св. Василія на архиепископа Кападокії і Понту. І тепер св. Василій в нічім не змінив свойого життя, тільки голос його науки залунав ще ширше і був він найліпшим пастирем свойого стада. Він проповідав два рази кожного дня, особливо раненько для людей, що йшли до праці. І сам він списав як побожно жили його вірні: "Народ встае зі сна в ночі і йде до церкви. Тут в жалю розкаяннюся, проливаючи много слізісповідається Господеві. По утренній молитві всі співають на два хори псальми, в середу, пятницю і суботу, в неділю і в навечеріє кожного Мученика всі приступають до св. Тайн."

В обороні св. віри прийшлося св. Василієві дуже богато терпіти. Множилися ереси і блуди а сам Святий писав, що: "бідує і струджена є частими нападами Церква свята, хитається як корабель серед моря, забуваються науки отців, апостольські передання, пастирі проганяються, хижі вовки в Церкву впроваджуються, церкви остають без пастирів, а пустині наповняються плачучими." А серед того св Василій поборює кожну ересь і не було такої ереси, котраби письмами його не була спалена як колись Содома огнем з неба спадаючим. Для одних був св. Василій стіною і забородом, а для других молотом, що розбиває камінь і огнем в терню. І Господь Бог благословив труди св. Василія, котрий при Божій помочи, зробив незвичайно много добра для опущених дітей свойого стада.

Та прийшов час, коли Господь покликав свойого слугу до себе. Вже умираючий навернув він лікаря Йосифа, жида і чудом зібрав свої послідні сили пішов до церкви і охрестив його, з цілою його родиною. Потім благословив всіх і умер зі словами: "Господи, в руці Твої віддаю духа мойого."

Церква свята назвала його "Великим" і учителем, монашество зове його і буде звати во віки отцем і основателем Чина св. Василія Великого. На Україні память св.

Василія була у великому почитанню від самого початку прийняття християнства, а св. Володимир на св. хрещенню прийняв ім'я Василія.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних [redacted] у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

—Так, пане товаришу,— говорив командант, закурюючи папіроску,— все у вас є: і лад і дисципліна й програма, але чогось бракує. Чи я знаю чого, може тієї степової натури, яка не міряє нічого, ані не важить, нічого не жалує й нічого не передбачує, а так просто і щиро кидається з обіймів життя в обійми смерти й тому так часто й так радісно назад до життя повертає.

Кравич мовчав, а козацький старшина говорив:

—Дай то Боже, якнайкраще, але мені не видиться, щоби ми той проклятий Львів вдержали. Чужий він нам, не тим, що в ньому чужі люде, які інакше думають і чують як ми, а тим, що його мури чужі нам і ворожі. Якби так можна, яб збурив ті мури, заорав місце й поставив тут шатра, щоб ніщо не нагадувало на століття неволі й пониження. Тоді наша стихія виповнила ті шатра й не гнітилоб її тяжке тюремне повітря тих проклятих мурів.

—А хіба ви вважаєте, що наша власна традиція до тих мурів не приросла?

—Наша традиція? Припадково мені не чужа історія Львова. Я цікавився нею не меньше, як історією Києва. І я не бачу тут слідів нашої традиції поза тим клаптиком Руської вупиці й тою святоюрською горою. Але хіба в нас у Київі не те саме з Софією чи Печерами? Всякому відомо, куди вони своїм корінням сягають, але так уже те коріння чужим хмизом поросло, що без жалю вирвав би те коріння, щоби того клятого хмизу позбутися. Не знаю, але чи добре, але не на княжих вояк, не на варягах кріпиться наша стихія там, над Дніпром. Козаччина, вільна і буйна; оце наша традиція там. І тут мусілоб бути те саме. Нам треба дуже довго й дуже багато руйнувати, щоби можна на румовищах будувати щось своє без решти.

—Хіба я знаю,— глухо промовив Кравич,— може ви й маєте рацію, але в нас куди інший погляд на ті справи.

—Не тільки погляд. У вас інша душа, у вас і серце бється зовсім не так, як у нас.

От ми дихаємо повними грудьми. Деколи нам байдуже, що це може бути наш останній відділ ми дихаємо! А ви віддихаєте половиною легких, другу половину залишаєте "на всякий випадок," може придасться, копись на "чорну годину." А тим часом друга половина легких маркується, а як приходить та "чорна година," то ви переконуєтесь, що вона куди гірше зужита від тої, якою ви віддихали. Остаточно ви бачите, що ваша шпарливість нікуди не годиться, але системи не міняєте, бо проти того традиція. От чому яб найтяжчими гарматами збомбардував Львів і поставив на його місці шатра.

До кімнати увійшов підстаршина. Витягнувся мов струна біля дверей і рапортував:

—Пане четар, доношу слухняно, що перша чета перейняла службу в обекті, стара залога відпочиває. Поза тим усе в порядку, нічого нового.

—Дякую,— відповів Кравич, підстаршина засалютував і, обернувшися на пяті, вийшов.

—От хочби та ваша дисципліна. Яка вона стара, яка не своя й до глупости нікуди негодяща. В нас усіб реготали, якби кому прийшло в голову виробляти такі комедії.

—Це зівсім не комедії, так треба й без цього не обійдеться.

—Не обійдеться в касарні, де люде це вигадали, або не вмерти з нудьги. Але тут, де кожної хвилини струмочок крови з його розчерепленої голови може зіллятися з струмочком, що потече з вашої, якось ніяково дивитися на такі глупости. Може від того спасається порядок, але хіба в порядку вся воєнна справа?

—Та хіба не є вашим ідеалом анархія.

—Анархія? Хто змагає до волі, той може и мусить починати з анархії.

—З анархії виросте тільки анархія. Вона колись не позволила козачині збудувати держави, хоча румовища чужої влади були зрівняні з землею й заорані.

—А що ж таке держава? Держава, то ми, що її творимо нашою кровю й саможертвою. А хібаж не на те ми її творимо, щоби на місце чужинецьких павуків прийшли свої.

—Правда, але ні одна держава не обходиться без влади, то є без підпорядкування волі чи забаганок одиниці загальному інтересові. Слухаючи своєї влади, миж себе слухаємо. В тому й вся ріжниця поміж своєю й чужою владою.

—Своя влада. А чим ви мене переконаєте, що тою владою не маю бути я, або ви, але хтось, кого я не знаю, й не маю ані уявлення про його годящість, ані довіря в його спромогу володіти?

—Але чейже хтось вас примусив прийти сюди з далекої Київщини й наставляти груди на одному відтинку нашої майбутньої держави.

—Не хтось, а щось! Той "хтось", що донедавна був владою на Україні, робив усе можливе, щоби до цього не допустити. Ми прийшли сюди по власній волі й по власній волі готові тут вигинути до ноги. Ми— посів Волі на галицькому загумінку!

Кравич замовк, шукаючи в думках звязку поміж тим, що говорив козацький старшина й тим, на що був у кожну хвилину приготований його очайдушний загін.

VIII. Мряка

Мов сіра, осіння мряка, повисло над боєвими лініями— перемиря. Тяжкою, оловяною хмарою окутало причаєні барикади, опустілі окопи й подіравлені кулями редути. Непроглядна мряка сповила все довкола, всисаючи в себе боєвий запал, розпилюючи енергію й памаючи силу видержання.

На перехрестях вулиць, на фронтових причілках, підходили до себе ворожі патрулі й одні одним видирали віру в себе й доцільність дальшого кровопроливу.

—Сташку! Кілько вас там є?

—А єден!

—А тримайтеся купи!

—Грицю! Захцяло ці сєн Львова? Хцеш трамваєм єздзіць?

—Сташку! На тобі хліба!

І так далі в безпутньому круговороті кепських дотепів, колючок і вуличної публіцистики.

(Дальше буде).

Зузанна Гейворд
одна зі здібніших фільмових артисток.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ПРЕСФОНД БН.

Лішор, Альта.—Григорій Козяк коляду на БН.— 50ц. Щиро і сердечно дякуємо!

Підчас з'їзду БУК-а у Винипегу, Ман. 1 січня 1941 зложили жертви на БН, як слідує: По 2.00: ОО. Василіяни, о. Антін Луговий, Олекса Малофій. По 1.50: Олекса Яцик. По 1.00: о. Семчук, о. Кирило Лотоцький, Д. Цембровський, о. Йосиф Слуга, ЧО., Льонгин Михальчук, Павло Королюк, Теодор Ярко, М. Троян, Іван Зборовський, о. Маріян Швед, о. Ігор Шпитковський, Йосифа Саврук. По 50ц.: Настя Романюк, Бетті Дячук, Дженет Микитик, Анна Туркич, Іван Кузьмінський, Петро Кирило, Тома Мельничук, Юліян Михальчук. По 25ц.: Дм. Дорош, пані П. Яцик, пані Личман, Марія Карпець, Катерина Багрій, Марія Капітанчук, Юліян Юрик, Пилип Яйко, Йосиф Семків, НН, Гр. Федун, Анна Гайда, Павло Куріевич, Іван Долинка, Іван Кравчук. По 10: Анна Пігуш, Марія Гладка, Ксеня Ракета, Евдокія Речик. Разом $27.65

Збирав о. Ігор Шпитковський і Ол. Малофій. Отцю та п. Малофієві та всім добрим та ласкавим жертводавцям сердечно дякуємо. Всі, що зложили одного доляра, дістануть БН через цілий рік.

\- - - - - -

Арран, Саск.— о. Никола Сірий прислав $4, зібраних, як слідує:

1) Підчас дня Піонірів, що був в жовтні в Арран .... 2.00.

2) На поминальнім обіді по бл. п. Одеї Свергун в Ст. Филипс, Саск. . .1.00.

3) Підчас відправи в Кемсек, Саск. 1.00

Всім жертводавцям і о. Сірому сердечно дякуємо, що памятають і помагають БН.

\- - - - - -

Пані Бабяк з Юніон Прайт, Ман. . .5.00

Доброхійне Брацтво св. Покрови у Винипегу 10.00

Пані Бабяк і Добродійному Брацтву св. Покрови також сердечно дякуємо а особливо пані Бабяк за прихильність, любов і жертвенність. Особисте зацікавлення і жертвенність часто потягають загал і дають примір збірнотам.

\- - - - - -

Допис з Лішор, Альта. Пише Гр. Козяк.

"Ділюсь радісною вісткою з читачами БН, що наша парохія ЧЖХреста Господнього в Скаро, Альта дістала позволення від Епископського Ординаріяту святкувати наші свята разом з іншими нашими співгорожанами, після Григоріянського календаря.

"Тішаться старші, а найбільше молодь, а навіть діти, що ходять до школи, бо цього року всі три дні наших свят не мусять іти до школи.

"На початку 1940 р. я написав в "Укр. Вістях," щоб всі просили Господа милосерного о поліпшення долі для наших братів за морем і для нас тут, в Канаді. Зі старого краю маємо скупі вісти, але в Канаді 1940 приніс добру зміну, історичної вартости.

"Через цілий рік виглядало, що зміни не буде, хіба на гірше. Але при кінці року Господь вислухав нашу просьбу. І коли провідники політичних партій не могли самі з'єднатись, то Бог прислав чоловіка аж зі старого краю, щоб він допоміг їм в тій справі. Як знаємо, всі засіли за один стіл, як українці і рідні браття. Аж легше відднхнулось.

"Також в нашім релігійнім життю почалась велика зміна в Канаді через зміну святкування після Григоріянського календаря. Не всі українці цього року будуть разом святкувати свята. Але початок зроблено, а початок до доброго діла найтруднійший.

"Всечесному і Дорогому Отцю Редакторови, як також другим співробітникам, що так щиро без жадного винагородження працюють, засилаю щирі і сердечні желання веселих свят Рождества Христового, щасливого нового року, кріпкого здоровля, гарного успіху в праці і Божого благословенства.

"Замість різдвяної картки посилаю почтовий переказ, як маленьку коляду на пресовий фонд БНації.

Г. КОЗЯК

\- - - - - -

Редакція: Так робили добрі і чесні газди в Старому Краю, так само роблять тут. Чи ішли на весілля, чи на хрестини, в гостину чи навіть на поминки, то крім слів і желань ніколи не ішли з порожніми руками а дарували скромно, гідно— але все. Ось це прекрасний звичай нашого народу в добрім, що зберігся і повинен стати загальним. Бо нам ніхто не дасть і ніхто нас не обдарує, коли Бог всемогучий не дасть а люди добрі одні другим не поможуть діяльно. За все нашому доброму членові БУК-а від перших початків досі— СЕРДЕЧНО дякуємо!

З'ЇЗД БУК-а АЛЬБЕРТИ

Був 28 і 29 грудня, 1940 в Евмонтоні при участи 38 відпоручників з 23 місцевостий Альберти. **Прибув з Саскачевану посол Орест Жеребко.** Зібрано $36.41 на пресфонд "Українських Вістий." **Головою вибрано І. Ісіва, писарем діловим Никола Жарський.** Тішимося успіхами наших членів в Альберті і віримо, що Заряд Альбертійської Секції БУК-а доложить всіх старань, щоб організацію поширити, скріпити та зактивізувати. **Бажаємо як найкращих успіхів!**

ПАРОХІЯ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Річні збори були 15. XII, 1940. Заряд на 1941 рік вибрано, як слідує:

Заступник председателя— Михайло Копиківський
Діловий писар— Іван Хабінець
Скарбовий писар— Дмитро Дорош
Скарбник— Михайло Нифостович
Провірники— Стефан Купський, Петро Григор і Теодор Коваль
Помічники— Юрко Солило, Андрій Шевчук, Іван Мельник і Ілія Сидорчук.

Всіх приходів за 1940 було $7,722.71
З перенесення 543.22

Разом 8,265.93
Розхід в 1940 році був 7,624.24

Остало до перенесення $641.69

На церкві ще є один моргедж, на суму $2,827.13. В 1940 році окрім сплачено три моргеджі— два на шкільнім домі і один на церкві.

Рішено будувати дім для священика.

Рахунок

—Мій наречений і я маємо разом 50 літ.

—І ти маєш відвагу віддаватися за такого смаркача?

Касієр до урядника:— Вибачайте що даю Вам такі старі й брудні гроші; але хіба не боїтеся бактерій?

Урядник:— Ні, бо бактерії певне не вижили б з моєї платні.

НУМО ДО ПРАЦІ БРАТИ!

РЯД З'ЇЗДІВ У ВИНИПЕҐУ

З'їзд УНО був в новій домівці при Дофферин еве. в присутности 82 відпоручників з цілої домінії. **Головою остав наново інж. В. Коссар.** Намічено рухливий плян праці. Між іншим літний курс співу і українознавства, що буде у Винипеґу. Має приїхати і вчити на цім курсі також проф. Ол. Кошиць.

\- - - - - -

З'їзд Братства св. о. Николая був в Парохіяльній Домівці при Малій Церкві в присутности 82 відпоручників також з цілої домінії. Почався торжественною Службою Божою в наміренню Братства, котру правив о. др. В. Кушнір. Предсідником з'їзду був Ів. Паснак з Едмонтону.

Скарбовий стан виявив, що Братство має тепер всіх гроший $192,435.40. За минулий рік загального приходу було $33,115.72. Братство купило воєнних бондів на суму $14,000.

Головою вибрано Ів. Жаровського, діловим писарем В. Сагана.

З'їзд Братства св. о. Николая перейшов дуже справно, ділово і корисно для всіх членів. В якій місцевости Канади ще нема відділу Братства, треба його створити. За вказівками належить писати до Верховної Управи: Box 3641, Station "B", Winnipeg, Man.

Братство є запомогове, дає поміч в певних случаях за життя члена а також посмертне. Виставляє грамоти обезпечення і є одиноким українським товариством в Канаді, що має право виставляти грамоти обезпечення. Братство підлягає щорічній контролі державного урядника, гроші вкладає здебільша в бонди. **Булоби дуже на місці, колиби Братство також якусь пайку гроша— прим. з т. зв. "Народного Фонду" давало на народні** релігійно-культурні цілі.

\- - - - - -

З'їзд БУК-а був 1 січня, 1941 в Парохіяльній Домівці при Малій Церкві в присутности манітобських відпоручників найближчих околиць Винипеґу, з дальших приїхали наші священики.

З'їзд, як все, почався Службою Божою у всіх наших церквах Винипеґу.

В годині одинацятій передполуднем **о. др. В. Кушнір** отворив з'їзд молитвою "Отче наш," котру всі відспівали. Витає з'їзд і передає **привіт від Преосвященного.** В цім привіті намічено для нашого з'їзду оці цілі:

1) Створення централі на цілу домінію.

2) Забезпека бурси БУК-а в Саскатуні.

3) Жива діяльність членів і відділів через сталого подорожуючого орґанізатора.

4) Ювілейний рік нашої іміґрації.

Потім о. Доктор читав звіт з минулорічних зборів, що тревало добру годину.

Вибрано **Комісію Номінаційну** в такім складі: о. Ст. Семчук, Олекса Яцик, Михайло Копяківський.

Так само вибрано **Комісію Резолюційну** в тім складі: о. Йосиф Пуляк, Юрій Каблак, о. Кирило Лотоцький.

На обід призначено годину, котра минула, як вогнем.

Пополудні почато наради в годині 2-ій.

Одобрення звіту.

Звіт заряду за 1940 рік.

о. др. В. Кушнір читає лист-привіт від **Саламахи,** що тепер працює в Саскачевані негоден був приїхати. А дальше **о. Доктор** говорить: Були кризи і непорозуміння серед нашої суспільности в Канаді. Велися переговори в справі створення одного фронту всіх українців в Канаді. Ці переговори тяглися довго і не були успішні. Ми стояли на засаді, що повинна бути єдність всіх, або бодай тих, що ще до того годні. Цего вимагали окремі наші обставини і війна. І це спричинило розбіжність поглядів в деяких одиниць, наслідком чого уступив серед року наш бувший голова. Нині, коли іcтнує КУК, бачимо наглядно, що наша праця була правильна. Я сам їздив в маю по східній Канаді з рамени КУК і дав яких 20 викладів. Всюди принимали прихильно. Серця, уми і інтреса рівноважились. Був на конґресі у Вашинґтоні, також в Ню Йорку. В Отаві вручено меморіял в українській справі премієрові Кінґови. Премієр заявив, "коли виграє британська справа, зиграє також українська справа."

БУК був тим, що причинився до можливости злуки всіх наших орґанізацій. Всі вони, хоч як наставлені проти себе, готові були працювати з БУК. Це дало основу для злуки. Це діяльність історичної ваги.

Жадна орґанізація не перестала істнувати через злуку в КУК, але перестали на себе нападати. А хто дасть більшу працю, тому життя дає провід. БУК був цементом, що все споював. Так має бути й дальше. Часи незвичайні. Мусимо до них підходити зріло

(Дальше буде).

Побідник легкої ваги Лю Дженкинс (з ліва) дає правицею добрий штовхан іншому побідникові, Фрицові Цивик з Питсбурґу. Боролися в Ню Йорку. Після 10 кругів борби, де один другому не щадили штовханів, борба остала невирішеною. Святе Письмо вчить: "Не убий!" Однак коли тебе хто вдарить, то ВІДДАЙ ТАК, щоби тебе більше не зачіпав...

НОВИЙ ЗАРЯД БУК-А МАНІТОБИ

Голова— **Тома Мельничук**

Заступник один— о. Йосафат Тимочко, ЧСВВ

Заступник другий— Олекса Яцик з Іст Селкирк

Діловий писар— Антін Мартинюк з Винипеґу

Скарбовий писар— Дмитро Мальчевський

Скарбник— Олекса Малофій

Провірники— Дмитро Дорош, Михайло Копяківський, о. Антін Луговий

Орґанізаційний Секретаріят— Орґанізатор: о. Ігор Шпитковський

Звязок: о. др. В. Кушнір

Преса: о. Ст. Семчук

Жіночий Комітет: Голова—пані Анна Якіміщак

Члени—пані і панночки: Марія Карпець, учителька з Вайти, Анна Юськевич з Винипеґу, Текля Назар, Юлія Ковальська, Марія Бойчук, Марія Капітанчук—всі з Винипеґу, Цимбровська з Вест Селкирк, Параня Яцик з Іст Селкирк, Гафія Королюк, учителька з Роза, Марія Михальчук з Поплярфілд.

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ БУК-А МАНІТОБИ

1) З'їзд заявляє послух і вірність св. Отцю, Папі Пію XII, та сердечне відданя і любов свому епископові, Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ— як загальний і глибокий вислів любови і привязання до своєї Української Католицької Церкви.

2) З'їзд свідомий важности подій, в котрих Канада і Велика Британія борються за права народовластя, християнської цивілізації і свободи, стверджує, що всі українці всім зусиллям— крови, майна і праці— попирають і посилюють цю борбу в переконанні і певности кінцевої побіди правди і добра над злом і брехнею. Тому з'їзд складає найвищу подяку нашій хоробрій Армії та Їх Величности Королеві Юрієві VI, за геройську поставу супроти ворога і моральний гарт духа, що всіх наповняє силою.

3) З'їзд висловлює непохитну надію, що з побідою аліянтів війна закінчиться справедливим миром і в новім свобідним демократичнім устрою Европи Україна буде вільна, соборна і суверенна держава українського народу, згідно з найслушнійшими і повними жертв змаганнями найкращих синів і доньок України.

4) З'їзд одобрює, підтримує і вповні оцінює працю Комітету Українців Канади. Окремо висловлює признання і подяку за ту працю для президента КУК, о др. Василя Кушніра.

5) З'їзд кличе до творення відділів БУК-а в Манітобі.

6) З'їзд взиває до поширення української католицької преси, а особливо "Будучність Нації," що є нашим орґанізаційним двотижневником.

7) З'їзд взиває попирати своїх шкільних урядників, муніципальних і міських, при кождих виборах. Так само спільно і з'єднано треба попирати наших склепарів, купців, лікарів, адвокатів і взагалі професіоналістів.

8) З'їзд взиває нашу молодь масово вступати в УКЮ і творити свої відділи, згідно і в порозумінні з Централею, котрої адреса є:

78 Disraeli St., Winnipeg, Man.

9) З'їзд кличе уряд забезпечити належну ціну на фармерські продукти і усталити ціну на машинерію і мануфактуру, так щоби покупна спроможність фармерського населення рівнялася цінам фабричних продуктів.

10) З'їзд сердечно просить військові власти признати для жовнірів українців католиків в Дієвій Армії Канади сталих капелянів. Число наших жовнірів добровольців в цій війні є вище відсоткового числа нашого населення в Канаді— понад 10%.

11) З'їзд витає, здоровить і желає всім членам БУК-а і всім Зарядам Провінціональним БУК-а всього найкращого з Різдвом Христовим та нових і щасних успіхів з Новим Роком.

Клявдія Морган

артистка NBC желае всім своїм слухачам всього найкращого з Новим Роком.

КООПЕРАТИВА ДЛЯ ЗАКУПНА І ПРОДАЖІ ФАРМ. МАШИН

Твориться фармерська кооператива для гуртового закупна і продажі фармерських машин для своїх членів **в Саскачевані і в Манітобі.** Альберта на черві. В Манітобі буде 9 окружних кооператива, а в Саскачевані 16, разом 25 нових гуртівень, де фармарі зможуть купити свої машини і направу дешевше, як колибудь передтим. Кожда гуртівня твориться на уділах, кождий по $1 з тим, що член фармар має купити найменше 10 уділів— значить дати $10 на початок. Хто має понад 200 акрів землі, окроме буде платити по 5 центів від акра. Кожда гуртівня буде працювати сумою $100,000.

Це безперечно річ добра— купити дешевше і зарібок лишати між удільовцями. **Але треба також наших українських католицьких урядників і орґанізаторів в тім підприємстві, якщо воно має числити на наше поперття.**

-ЗАКЛИК-

Дорогі Читачі Б. Нації:

Вже минув старий рік 1940 а зачався новий вже з одним числом напереді. Як годинник посунеться на одну годину наперед, так рік посунувся на 1941. Але чи Ви дивитесь на свою наліпку? Чи Ви завважили яке число року, і місяця та в якім стані застав Вас 1941 рік? Придивімся добре на адресову наліпку БН,— може справді треба посунути один рік наперед, і це Ваш святий обовязок зробити взглядом своєї преси. Не всі люде є точні, але ті точні то належуть до перших, пробуйте всі бути точними і першими. Так відновіть передплату БН разом з залеглістю.

Адміністрація БН.

о. Степан Семчук

Історія Бук-а

(Продовження)

З'їзд відбувся 28-го грудня і на ньому вибрано перший виконавчий заряд БУК-а. На чолі того заряду станув п. Я. Д. Стратійчук, банкір з Кемсек, котрий також від на загальне вдоволення заряд на рік слідуючий і став Головою Виконавчого Заряду БУК-а на цілу Канаду. А справа це немалої ваги, коли взяти під увагу, що мова про організацію, яка щойно починає рости і поширюватися. Много непорозумінь, напастий, підбурювань а часто незрозуміння навіть між членами вимагають пильної уваги, бистрого осуду, великого такту, а надівся витревалости і зрівноваження, яке може бути випливом тільки глибокого переконання і сталого світогляду.

Піднесення на з'їзді було величаве. Закінчено з'їзд молитвами, котрі перевів впр. о. Гр. Шишкович, ЧНІ, перший духовник, назначений для БУК-а від Преосвященного.

Відпоручники роз'їхалися з почуттям сили і заохотою до акції. І тому внедовзі— мимо того, що було обмаль гроша і з ріжних сторін плинули до о. Редактора листи, щоби залишив "неможливе" до переведення діло— ходило о видавання Бюлетеню!— Бюлетень став виходити 31 січня 1933 і виходить по нинішний день. **Так ми здійснили одно з перших рішень БУК-а** і наші члени пізнали, що ми рішаємо не для паперу і уму, але для виконання. Перша річ, що колиби ми опісля були не виконали рішення в справі Бюлетеню і дальших в справі наших шкіл, то з організації і гарних слів на з'їзді було не вишилося нічого, крім несмаку...

В Саскатуні куплено старий мімеограф за суму $22.50 і дещо паперу та чорнила. Редактор зачав свою роботу. Була це робота вдячна, хоч прикра. З початку ще непозірна, згодом стала понад сили одного чоловіка, що був в одній особі редактором, адміністратором, експедитором і душпастирем. Стали напливати письма, одинцем, а потім десятками. Члени зростали— зростали відділи. **Першим нашим відділом став відділ ч. 1. у Бтуно, Саск.**— в окрузі Альвени. І пішли по тім скорим ходом відділ за відділом. Перепаткники збільшалися, аж число зросло понад 500. Це стало з пипнем 1933, і тоді прийшла конечність оглянутися за печатнею. Вся робота досі виконувалася на мімеографі, працею орук. Бюлетень виходив обемом 24 сторін, великої 8. На мімеографі треба було кождий листок власноручно обернути два рази—кожде число 24 разів—500 чисел одного видання, раз в місяць 12,000! Прошу ласкаво представити собі, що ці числа треба було ще зложити, зшити, заліпити і вислати. Це робив все наш редактор безплатно. А коли до того додасте ті "похвали" і "признання," які сусіди добрі і незлобні не щадили, повстає виображіння, яка це праця.

І проший цілий час не бракло— може тому, що наша організація перша стала в інший спосіб обходитися з грішми своїх членів, як це досі звичайно мало місце. Що три місяці на сторінках Бюлетеню є повний рахунок приходів і розходів БУК-а. З него наші члени бачать, що ні один цент їхнього гроша не пішов ні не іде на марне, ані до приватної кишені, тільки на добро організації. І тому є довіря.

З вереснем БУК мусів просити **впр. ОО. Чина Найсвятішого Ізбавителя в Йорктоні, Саск.**, щоби приняли Бюлетень на свою пресу. Їхня преса щойно відновила діяльність—але Отці радо згодилися і від того часу по нинішний день Бюлетень виходить з печатні ОО. Чина Найсв. Ізбавителя в Йорктоні, Саск. Платню за печатання виплачує руками свого скарбника, **п. Дм. Кобринського,** хліборобa в Абердін, Саск. і горда тим, що досі не завинила ні сотика. Мимо всіх криз, в нас крізи нема—гроший хоча обмаль, все стає, на наші потреби. Але треба також признати, що вся праця з нас ведеться на ідейній підставі. Ніхто за свою працю не має, ні не жадає грошевого винагородження—винагорода є в серці, в почуванні морального щастя ізза сповнення конечного і хосенного обовязку для добра цілости. Велику долю наших успіхів завдячуємо саме печатні ОО Чина Найсв. Ізб., котра виконує для нас працю тільки за конечні витрати власні. Жадного зарібку нема. Тому наші видатки такі малі і поємність видання така велика, яку не виконалиби за ту саму ціну жадна інша печатня Канади. **Це дар ОО. Чина Найсв. Ізбавителя для нашого народу в Канаді,** дар дуже шляхотний і найкращий, який може бути. Во не на хвилю, ані часок, але на будучність і далеку безпеку нашого народу.

Також наші працівники пера, з ріжних верств населення, **працювали всі безплатно.** Кождому членові БУК-а все доступ отворений на сторінках Бюлетеню. Там він радо виданий і може ділитися думками з прочими. А зміст наших чисел такий, що маємо богато признань від поодиноких чільних людий наших та згадують нас добре чужі виправництва закраєві. БУК видав також 9. чисел власної бібліотеки, що найшли прихильне приняття в широких колах читачів та вкоротці розійшлися.

Наші відділи зросли до того степення, що на річних зборах в Саскатуні, зимою 1933 було їх вже 20. Рух поширився на Альберту і Манітобу, а поодинокі прихильники відізвалися вже навіть з Британської Колюмбії і Монтреалу. Збори ці пройшли в почуванні радости і відчуття, що ростем. Заряд вибрано майже в цьому самому складі, що минулого року.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а
Грудень, 1940

ПРИХІД—

Дмитро Зола і Катерина Гнойова	3.00
Відділ ч. 76, Кендіяк, Саск.	9.90
Ів. Пробіжанський, Вайта, 8 передпл.	8.00
Збірка на похороні бл. п. К. Максимчук	2.00
о. М. Колодій з продажі літ.	1.00
Збірка на пресфонд, Бобулинці, Саск.	2.00
Брат Методій, ЧБХШ, і Ів. Козяк	2.00
В. Німець, П.М. Самуїл, Т. Сарган	3.00
Яків Стратійчук	1.00
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	3.60
о. Н. Демків, Вайта, Ман. 3 передплаті	3.00
Збірка на похороні бл. п. В.Д. Стратійчука	2.65
Йосиф Мельник з продажі літ.	2.00
Відділ ч. 17, Приймове, Саск.	7.20
Відділ ч. 67, Овкбурн, Ман.	11 70
Відділ ч. 67, Овкбурн, Пресфонд	5 00
Ст. Грицак, В. Баранецький	2.00
Ів. Бонпаль, Дм. Дорош, А. Луцик	4.00
о. Ігор Шпитковський з прод.	4.60
Відділ ч. 4, Саскатун	13.79
С. Л. Чарнецький, Гр. Хорунжий	2 00
А. Романів, Ф. А. Бучинська	3.00
Марія Корчинська, Гафія Чура	2.00
ОО. Редемптористи з Айтуни	3.00
ОО. Редемптористи з Йорктону	9.00
Відділ ч. 17, Приймове і Е. Ткачук	1.90
о. Н. Демків	10.00
о. П. Криворучка	5.00
о. Н. Сірий, збірка на пресф.	4.00
о. Семчук з прод.	1.01
Од. Хабун, М. Киба	2.00
о. Е. Дойл, В. Бодчійкевич, Г. Ліганчук	2.50
о. В. Божик передпл.	3.50
Пилип Сидор і Марія Кузишин	2.00
Яків Д. Стратійчук передпл.	5.00
Разом	$149.65

—РОЗХІД—

Почтові значки	$1.20
Змінне чека	.18
За мети	4.80
Друк БН ч. 23	30.60
Розсилка	3.95
Друк БН ч. 24	30.60
Розсилка	3.95
За ГСпасителя	.50
Відмічання метів	39.30
Почтові значки	1.00
За мети	3.11
Разом	$119.20

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

о. Ігор Шпитковський

ЛЮБІМ СВОЮ ЦЕРКВУ!

"З достовірного джерела зі Старого Краю подають, що большевики вивезли недавно Митрополита Андрея Шептицького.. а церкву св. Юра замінили на музей."

"Будучність Нації" подала таку страшну вістку в своїму числі з 14 грудня 1940. Вістка страшна, сумна— морозом по спині перебігає, коли читаєш і вдумуєшся в ню. Повезли вдруге на люту Сибір 75 літнього, немічного старця, людину, що від десятків літ сиділа на найвищому престолі української католицької Церкви.

Українська католицька Церква в Галичині, маючи за голову так визначну особу як Кир Андрея Шептицького, на протязі десятків літ виховувала і виховала цілі покоління галицьких українців на сердечних визнавців Христа і свідомих членів українського народу. Тож не диво, що большевицька змія кинулась так шалено, по загарбанні галицької України, на укр. кат. Церкву, як на найстрашнійшого свойого ворога, та своїм гадючим жалом вперш за все вкусила Сього, що стояв на чолі її Церкви.

Про заслуги укр. кат. Церкви для нашого народу тут на канадийській землі, непотрібно і згадувати. Щоби опікуватись своїми дітьми, які масово виїжджали з рідного краю, висилає та добра мати Церква ряди ревних священиків, які приїхавши тут до Канади, зносили усі труди і невигоди разом зо своїми братами по крови. Коли однак брати наші попадають в роздори, блуди, сам владика Митрополит двічі їде до своїх братів, щоби їх загрітти в витриванні в вірі, потішити та перестерегти перед блудами. Що більше, добра Мати Церква почала опікуватись і опікується своїми дітьми з хвилиною надання їм власного архієрея. Певно не почислити нікому тих трудів, жертв і старань укр. кат. Церкви для поліпшення долі нашого народу тут в Канаді.

Що сьогодні знає тут в Канаді про нас весь англійський світ, се заслуга укр. кат. Церкви. Що чужинці в теперішній воєнній хурговині числяться з нами як з другими народами, то і се заслуга укр. кат. Церкви. А чи ж се не заслуга укр. кат. Церкви, що наші браття тут в Канаді врешті по довгих сварнях прийшли до порозуміння? Справді лиш ворог або зрадник свойого народу може виступати проти своєї укр. кат. Церкви.

Памятаючи про се, що молодь се будучність народу, укр. кат. Церква усе якнайщирійше опікувалась та опікується молодю. В Церкві, на катехизмі, по рідних школах, по парохіяльних салях, усюди на перше місце ставить дітей і молодь. І покоління молоде виховане укр. кат. Церковою, се віруючі люди, щирі українці та гідні горожани вільної Канади.

Большевицька зараза шириться та хоче відірвати нас, а головно молодь, від укр. кат. Церкви, а в серця наші хоче вщіпити свої безбожні кличі. Утікаймо та гонім від себе сю заразу. Не вірмо їхнім обіцянкам. Чи ж не знаєте, який то рай на земли запровадив в Росії "батенько" Сталін? Зо здвоїною ревністю горнімся до нашої рідної укр. кат. Церкви. Любім її. Поширюймо нашу католицьку пресу. Горнімся до наших католицьких товариств. Ось як треба нам відплачуватись нашим ворогам! Не плачем, але мечем любови і праці.

DO YOU KNOW?

That every hour of the day the Holy Sacrifice of the Mass is being celebrated somewhere in the world...

That there are 375 Ukrainian Catholic churches in Canada...

That 80 percent of the Ukrainians in Canada are Catholics...

That the Co-operative Movement in Canada was first organized at St. Francis Xavier University, Antigonish, N.S., Canada...

That Bing Crosby, the idle of the airwaves, is a Catholic. He is one of the few Hollywood stars that live a true Christian Family life, and is a graduate of the Catholic University, (Gonzaga University).

That the latest statistics from the Vatican show that there are 400,000,000 Catholics in the world...

More next time.

GOV. GENERAL'S GRANDCHILDREN IN CATHOLIC SCHOOL

The grandchildren of the Earl of Athlone and Princess Alice are studying at the St. Joan of Arc Institute, in Ottawa.

Their Excellencies attended a concert given by the students of the institute, and watched their grandchildren take part.

Princess Alice is a strong supporter of the Institute. The princess opened the Sisters' Xmas sale.

W.M. Wall
Winnipeg, Man.

DEMOCRACY—IT'S CALL TO YOUTH

It must be frankly admitted that the average young men and women have, in the last decade or more, suffered from two great absences: the absence of economic opportunity, and the absence of an absorbing idealism. Anxious to make something of themselves, these young people have desired to perform services useful to society by winning 'jobs' commensurate with their abilities and their ambitions. All of them hoped to become economically self-sufficient, especially so since the philosophy of average life stressed material advancement as a measuring-rod of a person's worth. Unfortunately our economic machine was failing to provide opportunities for the active, restless, and often exceedingly-able young people. Youth seemed not to be wanted anymore. It appeared to have no place in adult life because there was an excess of adults for the few positions vacant. How could youth find jobs when older and more-experienced adults were losing theirs?

Nor was there any burning idealism to grip these young people and carry them away from what seemed to be the idle humdrumness of everyday existence. Freedom and civic liberty were the order of the day and were taken for granted. The benefits and the ideals of democracy were either smoke-screened or were at best discussed only lukewarmly. Thre were no 'Crusades' for youth to join. Consequently young boys and girls were restless and dissatisfied. It is to their credit that they have remained as 'sweet' in their general attitudes as we know they have.

Conditions have now altered so greatly that the above criticisms no longer apply. Canada is at war. She is faced with a herculean task both at home and abroad. For this great effort Canada needs all the human resources that she can possibly muster. She has a place for all of us. If she has not yet called on you to perform a duty or a service, she soon will. If, however, she has not enrolled you into her ranks because you are unable through lack of training or experience to take your place among her busy workers, then you should do whatever you can to prepare yourself for the ranks Canada needs filled. Barring special individual cases, I believe that our country will soon give every young person an opportunity to serve and to be useful somewhere. And this service we must glorify above the level of ordinary labor. Canada is in danger because she is engaged in a life and death struggle with a formidable enemy,

and at such a time she expects her sons and daughters to serve wholeheartedly, not only for a material reward, but also for the sheer joy and satisfaction of carrying one's share of the labors of the country one loves.

(To be continued)

THE SAME APPLIES TO US

We read in the recent issue of "The Prospector", a Catholic weekly of Nelson, B.C., the call of C.Y.O. (Catholic Youth Organization). Editorial to the Catholic youth organizations. The call is brief, but plain and expressive. It says: "Catholic Youth, the C.Y.O. page is your page. Your ideas on how to improve it are welcome." Then the editorial suggests a few points telling how the page could be improved. 1. It invites to send in regular, well written reports of the local youth activities. 2. It requests young boys and girls to send in news for the sport column. 3. It asks the youth to write short articles or bits of news that would be of interest to the youth. The editorial adds: If we all work together, we can make the C.Y.O. page of the "Prospector" the best youth page of any paper in Canada."

Does not the same apply to the "Youth Herald" that is being printed every two weeks in the semi-monthly "The Future of the Nation?" Yes, it does. If we consider the vast number of our Ukrainian Catholic young boys and girls in Canada, and the education that most of them have attained, we think that we should be in a position to publish a weekly paper of the size of any daily paper in Western Canada. We therefore earnestly invite our clubs and individual writers to send us short reports, articles, news, poems or anything that may be of interest to our Canadian Youth of Ukrainian origin. You may write in English or Ukrainian. Your co-operation will certainly be appreciated. Help us in order that we may help you and others. Your suggestions are most welcome.

DO LIKEWISE

Do you know that the students of St. Nicholas School in Winnipeg, publish their own little paper, called "The SNS Globe Trotter?

I is a small school paper, but very interesting to anyone who gets hold of it. Here a littl. article published in the paper by one of the boys. It reads: *SNS—Establishes Library For The Use of The Students.* The article starts off by telling the number and the nature of the books contained in the library. Then it continues: "It took some trouble to transport the huge shelf... from the church cellar to room 5. Among some damages incurred were the following: a head-slam sustained by J.D.; muscles stretched by the president; one arm much longer that the other after lifting; a bruised elbow and hip joint; large toe emaciated; a total of 160 scratches, with two black eyes and eight splinters in the arm.—A predicament it was indeed when the enormous shelf could not go through the doorway. Then by the kind help of Sr. C. and E. the bright idea of taking it through the window was made. This proved successful but at the same time disastrous to many of the uplifters. The undertaker was just around the corner. Here again many accidents occured. However no souls were released to purgatory, and after an hour of nerve-wrecking work, the shelf was installed. It was reported that St. Nick was holding up one end of the shelf, while it was on its way through the window."— Well this is not bad at all. We are sure a great many of our young boys and girls can just as well. Let them try,

FILM GUIDE

"The people will be made clearly aware of which films are permitted to all, which are permitted with reservations, and which are formally positively bad. This requires the prompt, regular and frequent publications of classified lists of motion picture plays so as to make the information readily accessible to all. Special bulletins or other timely publications such as the Catholic Press may be used for this."—*Pope Pius XI.*

PICTURES

ARIZONA	I
TIN PAN ALLEY	II
THIEF OF BAGDAD	I
HUDSON'S BAY	II
THE LETTER	III
LITTLE NELLIE KELLY	I
ONE NIGHT IN THE TROPICS	II
A MUMMY'S HAND	I
STRIKE UP THE BAND	I
EDISON THE MAN	I
GAMBLING ON HIGH SEAS	II
HIT PARADE OF 1941	I
SECOND CHORUS	II
FIVE LITTLE PEPPERS	I
IT ALL CAME TRUE	II
CITY FOR CONQUEST	II

I.....For General Patronage
II.....Not Objectionable for Adults
III.....Partly condemned
IV.....Condemned.

AVIATOR OWES LIFE TO BLESSED VIRGIN MARY

Pilot Officer Jean Paul Desloges of the Royal Canadian Air Force, who carries a tiny statue of the Blessed Virgin Mary on his person, owes his life to Our Lady, he claims. Shot down over London, he bailed out, and after landing a cannon shell hit the gear piece of his helmet and shot off.

(The Blessed Virgin Mary is the patroness of the Airmen).

THE PHILOSOPHY OF LIFE
(To be taken with a grain of salt.)

Did it ever occur to you that a man's life is full of temptations? He comes into the world without his consent and goes out of it against his own will, and the trip between is exceedingly rocky. The rule of contraries is one of the features of his trip.

When he is little, the big girls kiss him. If he is poor, he is a bad manager; if he is rich, he is dishonest; if he needs credit, he can't get it; if he is prosperous, everyone wants to do him a favor.

If he is in politics, it is for graft; if he is out of politics, he is no good to his country. If he doesn't give to charity, he is a stingy cuss, if he does, it is for show. If he is actively religious, he is a hypocrite, if he takes no interest in religion he is a hardened sinner.

If he gives affection, he is a soft specimen, if he cares for none, he is coldblooded. If he dies young, there was a great future before him; if he lived to be old, he missed his calling. If he saved money, he was a grouch; if he spent it, he was a loafer, if he didn't get it, he was a bum— so what's the use.

—SNS Globe Trotter.

By "Scatterbrain".

LAUGH AND BE MERRY

A Scotchman and an Irishman entered a hotel and were asked to write down their names and nationality.

The Irishman wrote "Irish— and proud of it."
The Scotchman wrote "Scotch—am fond of it."

"How do you like your new father?" asked Billy of his pal.

"Oh, he's all right, I guess," answered John. "Sure— he's a good egg," agreed Buster, "I had him last year."

Rastus, (after being reprimanded by the judge for deserting his wife): "Jedge, if yo' knowed dat woman lak ah does, yo' would'nt call me no deserter. Ah's a refugee."

Somewhere in the northeast of England an enemy bomb fell close to the cottage of an old lady who lived by herself. The bomb did not explode, and the A.R.P. wardens went to tell her she must leave the cottage.

"Oh aye," she said. "Will you tell me why?"

"Hitler's dropped a time bomb outside your doorway," replied the warden, "It may go off any minute and blow you up."

"Well, look here," said the old dame, "I've refused to leave this house for the landlord, I've refused to leave for the bailiff, and I'll be hanged if I'll leave it for Hitler."

Jimmy—(at a Christmas Party "This is our dance Kitty."

Kitty: "Oh, but I'm dancing this with Tommy."

Jimmy: "That's all right. He's swopped it to me for a halfpenny and six cigarette cards."

Avoid useless talk. Some conversations aren't worth a nickel— except to the phone company.

"Oh, Clarice, I'm so worried. You know you told me to put that piece of wedding cake under my pillow and I'd dream of my future husband?"

"Yes dear; didn't it work?"

"That's what worries me; I dreamt of the 110th Squadron."

Customer: "Have you any four-volt, two-watt bulbs?"

Clerk: "For what?"

Customer: "No, two."

Clerk: "Two what?"

Customer: "Yes."

ДЕРЖАВИ ОСІ НЕ ВИГРАЮТЬ ЦЕЇ ВІЙНИ!

Церква св. Павла в Льондоні навкруги в пожарах.

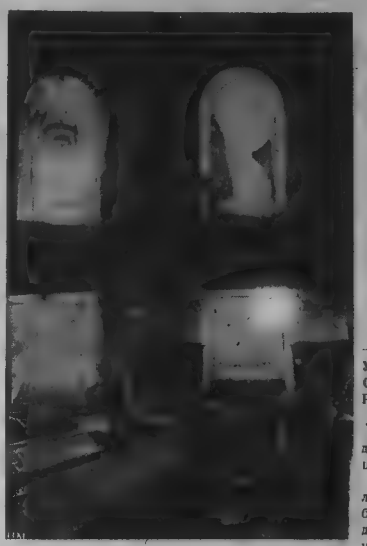

Так моляться люди серед вогню і куль. Через вікна церкви видно загряву.

Міст славної Вежі в Льондоні на тлі пожежі.

ПРЕЗИДЕНТ РУЗВЕЛТ ПРИРІКАЄ ВСЮ ПОМІЧ АНГЛІЇ!

В неділю вечір, 29 грудня 1940, президент Рузвелт промовив через радієву мережу до всього світа. Він виразно підчеркнув, що на основі повних і найновіших вістий, "держави осі не виграють цеї війни." Тому Стейти "не мають права ані причини підтримувати мирові балачки."

Далі прирік всю можливу помічі для Англії, взвав до праці в цім напрямі всіх і підчеркнув, що "жаден диктатор, ані злука диктаторів не захитають того рішення." Колиб держави осі змогли виграти цю війну, тоді Стейти "жилиб під дуло[illegible]гана"—іншими словами так, як перед витягненим револьвером рабівника, у вічній тривозі і небезпеці. Тому "маємо стати великим арсеналом народовластя. Для нас це справа так нагла і конечна, як сама війна."

Розуміється самим собою, що ця бесіда не могла подобатися державам осі. І гітлерівські летуни зробили наскок на Льондон, кидаючи майже самі запальні бомби, що спричинили пожежу, якої там не було ще від 1678 року —по словам радієвого заповідача. Та те все не в силі зломити гарту духа і моральної постави народу, що борється за свободу. Англія є і буде!

Відгук промови Рузвелта сильним відгомоном залунав також в Стейтах. Союз Американських Студентів зараз відізвався, щоби Рузвелт дотримав обіцянки, що Америка не піде до війни. Верн Маршал, голова організації "Жадна чужа війна" сказав, що Америка могла посередничити в справі "чесного і справедливого миру" ще в 1939 році, але відкинула предложення. Генерал Роберт Е. Вуд з "Першого Комітету Америки" заявив, що промова Рузвелта це "справді особиста заява невиповідженої війни проти Німеччини." Однак загал американців вповні поділяє погляди Рузвелта. Праця для допомоги Англії в кораблях, зброї, літаках і всіми іншими потрібними засобами іде цілим розмахом.

Цікавим предложення сенатора Милярда Е. Тайдинґса в справі посередництва Америки для справедливого мира. Він предкладає наперед вивідати докладно условини миру обох воюючих сторін і так переконатися, чи є спроможність і можливість загоди. Під справедливим миром він розуміє привернення незалежности Норвегії, Данії, Голяндії, Бельгії і Франції. Про Польщу і Чехо-словаччину висловився, що вони можуть бути незалежні на основі національного походження підданих з тим, що частину Польщі заселену в більшості німцями, належить віддати німцям.

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ СТУДЕНТИ В САСКАТУНІ РЕВНО ПРАЦЮЮТЬ

Ми українські студенти хочемо дальше продовжати свою ревну працю так як ми досі працювали.

При нашій бурсі в неділю пополудні дня 8-го грудня о годині 2.30 відбулися пяті збори Студентського Відділу Українського Католицького Юнацтва. Збори отворив голова кружка пан Черковський молитвою "Царю Небесний." По сім пан предсідник попросив секретарку Ольгу Шабагу прочитати звіт з минулих зборів. Звіт принято як читано.

Тому, що пан Черевик, член програмового комітету відіхав, то номинацію отворили на другого члена. І пан Бабин зістав членом пррграмового комітету.

Шести збори відбулися 15-го грудня о год. 2.30 пополудні. Збори отворено як звичайно. Секретарка перечитала звіт. Відтак відбулася дебата: Рішено, що було б краще, коли б три степові провінції були злучені. пан Кокотасло й пан Шабага задержали сторону афірмативну, а пан Черковський й пан Мусічук негативну. Судії рішили щб обі сторони рівно виграли. По тім пан Мусічук віддеклямував "Огню Дайте," а пан Жук й пан Дзиговський дали інструментальний дует.

Збори Студентського Відділу УКЮ заперто гимном "О Україно" й Боже Щасти Йому.

Ольга Шабага, секр.

Her father: "So you wish to marry my daughter. What are your financial prospects?"

Her suitor (eagerly): "I don't know, sir. Er... please tell me."

Jake: "This liniment makes my arm smart."
Bob: "Why not rub some on your head?"

Іван Гілевич

ОСЕЛЯ ЕЛМА В МАНІТОБІ

В 10 тавнцяпі, 12 ренчу, яких 55 миль на схід від Вінніпегу лежить українська оселя Янів. Минуло 45 літ, як вона повстала. Мешкають тут українці, латинники і дещо фінів. Колись ця околиця була дика і заросла лісами. Богато озер. Пливе тут ріка Гвайтмавт з допливом Бирч і так разом впадають до озера Лак Де Бонет. Всі поселенці оселювалися кругом місточка Гвайтмавт на яких 8 до 25 миль кругом. Добрих доріг не було, ліси і мочарі. Коли треба було муки, чоловік ішов на кілька днів. Жінка спекла паляницю, чоловік бере мішок та іде по муку. Весною лишали родини в землянках, або в будах з берен, троха муки та ішли шукати робіт. Хто дістався на залізну дорогу, то часто робив 10 годин денно, по 12 і пів цента на годину праці. А коли так перемучив місяць, тоді мерцій вертав до родини принести тих пару долярів на муку. Нарід бідив. Початки були тяжкі, однак поволі люди звикли до тяжкої праці. Корчували дерева і чистили землю від каміння. Так придбали яких 2 або 3 акри і тоді копали джаганом, бо не мали плугів. Потім купували теля, бо на корову не ставало гроший. І так рік по рокови нарід приходив до достатку. Вільну землю позабирали всю. Остали ще державні фарми, котрі уряд продавав по три доляри за акер на 10 літ сплати. І ці землі люди забрали.

Тоді зачали будувати школи для дітий. На мітингу врадили, що треба школи, написали до Винипегу до Міністерства Освіти і за позичені гроші збудували першу школу в Янові.

Тепер прийшла черга на почту. В місточку Гвайтмавт почту тримав один француз. А було там далеко ходити і тяжко було розмовитися. Так рішили подбати про свою почту, в середині між фармами. Написав до почтового уряду Іван Гілевич.

(Далі буде).

ДОПИСИ

Город, Ман.

В листопаді 1940 **зорганізовано Клюб Молоді**, до котрого тепер належить яких 50 молодих людий. Сходини маємо що пятниці, бо це на фармах найвигіднійший день. Приходить навіть богато старших, бо Клюб кождої пятниці має щось цікавого і нового. Ні сніг, ні непогода не спинять наших сходин.

Ця околиця ніколи передтим не мала жадної організації, в цім змислі. Та праця для молоді, чим більше її робити, тим стає милійшою. І тим більше видно, що можнаб ще зробити, коли би тільки взялися до праці замість богато говорити. А треба нам хоч одного подорожуючого організатора для молоді. Троха гроший на початок, а потім він мігби сам собі заробити.

Треба також книжки-підручника для Клюбів Молоді, як переводити збори, забави, концерти, іт.д. Але не щось теоретичного, як часто здибаємо, тільки практичного, випробованого, що цікавилоб канадійську молодь.

- - - - - -

Замітка редакції: Від себе щиро погоджуємося з думками шановного Автора дописі. Треба подорожуючого організатора і треба підручника. Про це блище можна поговорити підчас Річних Зборів БУК-а Манітоби і справу здійснити.

Ist Селкирк, Ман.

Цвітка вифлеємська
в грудні розцвіла,
дорогий самоцвіт
та Божа Дитина.

Мінять її не можна,
ані торгувати —
одні хочуть її вбити,
другі величати.

Тяжко, тяжко оту цвітку
на землі дістати,
тільки ті її дістануть,
що в ню віру будуть мати.

І. Васьо

—Перепрошую дуже, пане директоре, але моя жінка сказала, щоб я попросив Вас про підвишку платні.

—Добре, пане Ковальський, я запитаюсь моєї жінки.

Останні Вісти...

Пристань Бардія в Лібії"

Після тритижневої облоги австралійські військові частини здобули сильно укріплену італійську пристань в північній Африці, **Бардію.** Піддалося 30,000 італійського війська. Пять мілі онів вартости самих самоходів і безліч іншого военного знаряддя забрали англійці в Бардії. З великої італійської армії в Лібії остали дослівно стряпи. Передні англійські частини вже добираються до Тобрук, 65 миль дальше на захід.

Весною 1942 року **Англія дістане від Стейтів разом 49,000 літаків.** Так заявив Т. П. Врайт, один з чільних інжинірів летунства в Америці.

—o—

В Ченстохові урядово проголошено, що **вільно продавати песяче мясо** для їди. Чи може бути більша ознака нужди?

—o—

З достовірних жерел подають, що **большевики** вивезли зі Львова крім Митрополита Шептицького, ще тих наших священників, котрі все займали видніїші місця в народнім житті: **о. Горчинського,** звісного знавця обрядів, **р. Каштанюка,** організатора львівського робітництва, **о. Харину** і **о. др.** Сліпого, ректора Духовної Семінарії і недавно висвяченого на епископа, як дійшли вісти. Митрополит ще в останне мав правити на першого листопада в св. Юрі і тоді, прочуваючи свою долю, прощався з вірними.

—o—

В листі з прерії подають, що з одного галицького містечка написали лист до рідні в їх околиці. Той лист читали і пояснювали тут. Тепер прийшов інший лист з того самого галицького містечка до інших людий в тій самій околиці в Канаді з вісткою, що батька і сина, котрі писали попередний лист, большевики арештували і вивезли, незвісно куди. Люди плачуть і нарікають на тяжку долю. Назви осіб і місцевости не можемо подати, щоби не наражати даних людий в Галичині на ще більші переслідування. Але це свідчить, що большевики дуже уважно слідять за всім, що тут діється і зараз мстяться там на родинах своїх противників тут.

—o—

Ціна масла у Винипегу по причині заведення сталих цін на масло в Канаді, тепер 37 центів за фунт. Фармарі дивуються, чому не заводять також сталої ціни на одіж, обуву і машини, цукор – а тільки на фармарське масло.

—o—

Відкрито нове жерело оливи, 130 миль на схід від Калгарі, в околиці Принцес, котре дає щоденно 168 бочок тяжкої оливи.

—o—

Ген. М. Вейган переняв команду над французькою Сирією. Ген. Вейган перебував в Африці і останне потягнення уряду у Віші свідчить про забезпеку того уряду в случаю останного поновного розриву з німцями. Говорять про сильно напружені відносини уряду Віші з німцями і можливість поновної війни Франції проти німців та Італії. В тім случаю доля Італії в північній Африці булаб припечатана.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 3 (75) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Лютого, 1941 Vol. IX. No. 3. (75) YORKTON, SASK. February 1, 1941

— і Ти страдала, пробита мечами...
— і Ти втікала з батьківської хати...

ЛИСТ З ГАЛИЧИНИ

Містимо **без змін** лист, писаний рукою чорнилом на двох малих листках паперу з одного містечка Західної України, що тепер стогне під ярмом червоних катів.

- - - - - -

19 вересня, 1940

"В день твого патрона засилаю сердечне поздоровлення, дай тобі Б. прожити враз зі своєю родиною і **про нас ніколи не забути**....

"Відтак любий брате, пишу вже лист четвертий, а від тебе отримала лише один. Любий брате. У нас вже недалеко зима, літо у нас не дуже горяче, а зимне було. Проживаєм уже рік зо совєтами, але минуло якби був один тиждень життя. У нас дуже добре господарка іде, дуже гарна, аж жити хочеться, як Яцкови Духови за своєю головою, не може вмістися в своїй хаті і в громаді....

"**Податок у нас дуже маленький. Я дала податку за свій ґрунт 20 кл. масла і 40 кл. жита і 3 корці бульби і зо 100 злотих ґрішми і 80 літрів молока. А я з того сміюся та плачу, що світа не бачу і тебе мій брате більше не зобачу....**

"Тепер напишу тобі, що на 15/IX молоді хлопці ідуть до війська. Цікавого нічого не пишу, лише повідомляю тебе і щобись відписав на тоті слова. Нині у нас дуже весело, бо **беруть Талєргоф. Приходить черга на .... та інших, що нас покинуть, та не знати, коли вернуть....** поїхали на курса на два роки, чи вернуть додому, чи там остануться в ха....іва.

"Любий брате, ти щасливий зо своєю родиною.

"Івана небіщика син оставив свою господарку, а сам в бригітках.

"**Читайте, думайте та про нас не забувайте.** За тим здоровлю...

Твоя сестра."

- - - - - -

Наше пояснення: Імена осіб і місцевостий пропущені, щоби нікого там не наразити на переслідування.

"Яцко Дух" чоловік несповна розуму.

Зглянься Над Нами!

Податок, який тут поданий, заплачено большевикам від ПІВТОРА МОРГУ землі і хати з малим городом. З того можете бачити, що то значить "соціялістичний добробут"?

Черга приходить на богатших господарів, як там зазначено в листі.

"Поїхали на курса" — значить арештовані до "іванової хати."

Бригітки це львівський кримінал. "Беруть Талєргоф" — вивозять на Сибір.

Дійсно, ліпшого закінчення годі дати, як це: ЧИТАЙТЕ, ДУМАЙТЕ!

Люди там так залякані, що навіть імя Боже бояться написати, тільки пишуть саму букву "Б." Ось так большевики "возволюють" робітників і бідняків!

ЛИСТ З БРАЗИЛІЇ

15. грудня, 1940

"З далекої Бразилії пишу до Вас той лист. Ви мене не знаєте, але я Вашу гарну газету добре знаю. Давали мені читати... і я собі дуже сподобав і богато наших людий на нашій колонії. Може Ви вже чули і знаєте, що нам **тепер в Бразилії дуже гірко живеться. Кажуть нам покидати то все, що рідне і дороге. Забороняють учитися по українськи, забороняють священикам голосити проповіди по українськи, а як часом священик скаже що**

по українськи, то зараз вязнять і знущаються над ним. А найгірше, що тамтого місяця замкнули нам українські газети— і тепер ми всі аіставя без свого рідного слова/друкованого і такий нам великий сум і жаль! Ми порадилися, щоби написати до Вашої Хвальної Адміністрації, щоби Ви нам присилали одно число або два і ми тут порадилися, щоби ми таки мали своє рідне слово, якусь відомість зі світа, що ся в світі діє, **а по португальськи ми того не розуміем і не хочем! Ми хочемо підпирати своє і цінити своє і любимо своє і будем своє любити до смерти!** Отож прошу ласкаво, щоби Ви вислали відтепер два числа Вашої гарної газети і також прошу нам висплати знару календарів і прошу мені післати рахунок, кілько буде коштувати а я зроблю пропаганду для Вашого часопису і будемся старати чим більше пренумераторів."

- - - - - -

Наша замітка: Лист кінчиться, як звичайно, поздоровленнями і подає адресу, котрої не наводимо-ізза зрозумілих причин. Значить, вкінці також Бразилія стала в ряд наших "приятелів" і гнобить та дусить українське вільне слово. Ми свято віримо, що **ця політика Бразилії в основі мильна і шкідлива— бо НІДЕ І НІКОЛИ жадне гноблення для жадного краю добре не скінчилося. А скінчиться мусить. І тоді кінцева розплата є дуже гірка для того краю.** Діе щось вище від людської злоби— **є над нами Боже Провидіння, котре судить і веде народи. Народи негідні і несправедливі тяжко кара**ть.

Нашим братам в Бразилії певно поможемо в ту гірку хвилину. Пішлемо календарі, пішлемо ВН. Най дають наше слово з рук до рук, з хати до хати! Най не упадають в зневіру, най вірять, що правда певно переможе!

Бразилійські ботокуди навіть напали на нашого Преосвященного Бучка в Прудентополіс— щож жадати від мешканців з джунглів?

Культурний нарід так не поступає. В Канаді кождий має вопю, треба її тільки шанувати і берегти. Ми віримо, що наші земляки в Бразилії вкоротці діждуться зміни на краще і теперішні тяжкі хвилі перейдуть як тяжка змора в неславу тих, що це започаткували.

Наймлена Робота

—Бабуню! Їли ви обід і пили горівку, так як і я; а чому-то за вами по одному снопові, а за мною по два?— приговорював господар до бабуні, що наймлася в нього жати.

—"Ба,"— відповіла бабуня, "бо ви, пане господарю, собі робите, а я вам."

КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ

Хоче ще більшого податку на перероблену пшеницю!— Дж. Дж. Діфенбекер, К.Є. адвокат з Принц Альберт і посол консерватів з Лейк Ценгер, Саск., заявив в переїзді через Винепег 10 січня, п.р., що фармарам треба помогти таким чином, щоби підвищити податок на кождім бушлі переробленої пшениці з 15ц. на 50ц. Так ціна на хліб підскочилаб один цент на бохонці. Пан посол однак забув сказати, що хліб є споживчим середником першої потреби і найбіднійші люди найбільше ідять хліба. Найшов спосіб податку— аж на хлібі!

- - - - - -

В Онтеріо премієр Гепбурн хоче завести кілька новин. Одною з тих є державна підмога для витворівців сиру, 2ц. на фунті. В парі з тим підскочилаб ціна на масло. А дальше премієр Гепбурн, премієр Британійської Колюмбії Паттуло і премієр Альберти Ейбергарт зірвали домініяльні наради через спротив проти приняття доходжень др. Сируа в ділі наладнання відношень між домінією а провінціями. **Премієр Гепбурн є тої думки, що Канада повинна воєнні кошти половити через друкування нових грошей, точніше видрукувати нових $450,000,000 паперових грошей— а не через податки і ощадности.** Досі наша домінія платила воєнні видатки, а буде їх в цім році 850 мілионів долярів, з нових податків і через добровільні ощадности у виді закупна Воєнних Щадничих Грамот. Гепбурн каже таке: "Возьми гроші до банку і дажадай золота, тоді побачиш чи ми стоїмо на золотій підставі." Іншими словами Гепбурн домагається так званої інфляції— себто друкування нових паперових грошей, а тим самим обезцінення теперішної вартости гроша.

Як в таких обставинах можна вести нормальне торговельне і фабричне життя, Гепбурн не каже. А Канада є у війні і тільки один Червоний Хрест висилає щотижнево 10,000 пачок поживи для полонених. Кожда така пачка має 11 фунтів ваги та їде через Нью Йорк до Лісбони в Португалії а звідтам до полонених в Німеччині.

Інфляція ніколи не була розвязкою для господарства краю. **Все однак кінчиться катастрофою.** Страшною звишкою цін і руїною підприємств.

ДОМАГАЮТЬСЯ РЕЛІГІЇ В ШКОЛАХ!

Підчас з'їзду шкільних тростів провінції Манітоби підчеркнено важність шкільного акту з 1890 року, на основі котрого вільно в школах відбувати релігійні вправи. Цілий ряд промовців і представники уряду через особу др. Флечера домагалися заведення релігійних вправ в прилюдних школах.

На з'їзді було 500 відпоручників, це був 32-з'їзд шкільних урядників провінції. Одно з рішень жадає християнського виховання у всіх прилюдних школах провінції.

ТВЕРДА МОВА СУЧАСНОЇ ДІЙСНОСТІ

Проф. М. Чубатий в "Шлях" ч. 52 стор. 8 з 28 грудня, 1940 містить такий короткий **доказ**, переконливий для найбільших невір і згриздивців, як ще вони годні думати. Най хто зможе оспорювати це?!

- - - - - -

"Поглянмо на нашу сучасність. Двацять літ істнувала в Польщі православна єрархія побіч українсько-католицької. А якими культурними надбаннями загально-національної вартости моглаб вона похвалитися?... **Ані одна культурна, ані одна добродійна установа не повстала під крилами православної Церкви.** Натомість за тих 20 літ появилися переклади східних богослужень на польську мову, навчання дітей православної релігії в польській мові та сліпий, рабський послух польській владі. Вся релігійна православна преса перейшла вже була на польську мову. Порівнайте то все з культурною та гуманітарною працею загально-національного значіння Українсько-Католицької Церкви, а перед вами стане нага правда, що краще ніж що друге засвідчить вартість праці католицької і некатолицької збірноти серед українського народу.

"Але пощо йти далеко— киньмо оком на наші блищі, бо українсько-американські відносини. Навіть приймкнім очи на сам роздор між українськими православними, на аж надто ліберальний їх підхід до незрушимих канонів-Церкви; але **чим можуть повеличатися обі українські православні групи в Америці?** Кілько шкіл вони заложили: нищих, середних, вищих? Кілько створили гуманітарних установ? Кілько збудували нових церков? Це, що посідають, це все — з малими виїмками— захоплене від Українців-католиків. І чи можна б мати не то рожеві, але хоч сяк-так надійні вигляди для української національної збірноти колиб не повільна, систематична" але очевидно творча праця Українсько-Католицької Церкви? І тут, як вже нераз в минувшині, **відповідальність за крашу українську будуччину спадає тільки на Українців-Католиків. І ми свідомі нашого обовязку і відповідальности перед нацією та згідно з тим поступаємо.**

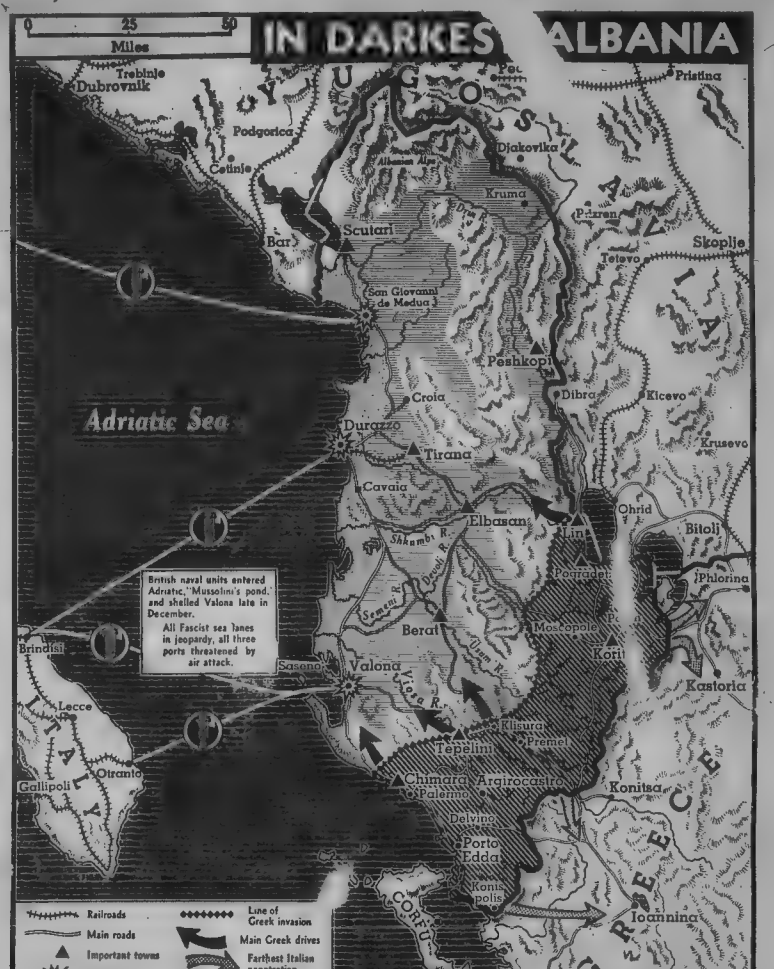

Мапа Альбанії, де італійцям дуже погано ведеться.

Альбанія має 17,374 квадратових миль і 831,877 душ населення (численя з 1930 року). Тільки 9% землі надається під управу, решта гори, просмики, яруги, полонини. В цілім краю є всього 2,000 миль доріг— решта стежки і обніжки. Один дощ, або снігова завія і з доріг нема сліду. Королівством Альбанія стала 1920 р. Теперішні границі устaлено 1925 р. Король Зогу втік 1939, коли італійці заняли край.

Населення мішане вірою. 70% є могамедани, 10% головно на півночі є католики а яких 20% православних.

(Продовження на стороні 9)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, пичатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодинокое число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave.. Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

МОРАЛЬНЕ УОРУЖЕННЯ НАРОДУ — ПОБІДА ДЕМОКРАТІЇ

Про нинішну світову війну можна мати ріжний осуд і думку і дійсно ріжні люде і народи мають про це свій погляд і свій осуд. По цій стороні фронту у держав тзв. демократії нема про це двох думок: хто бореться в обороні правди і справедливости а хто йде брутальною силою і ломанням всякого права.

Британська Імперія, що у затяжній борбі зводить двобій з диктатурою нацизму, фашизму та комунізму, представляє собою не тільки свою власну борбу о своє власне життя і існування, але вона є символом борби світла проти темних суспільних сил, вона є символом борби народовластя— демократії проти насильства-диктатури, права і порядку проти хаосу та соціяльної несправедливости, під якою вже нині стогнуть міліони народів Европи, а між ними також і наш український народ. У цьому історичному двобою мусить побідити, на дальшу мету, правда над неправдою. Таким є незмінний закон світа. Ворог може знищити господарське життя, культурні надбання поколінь, може відобрати політичну самостійність народу, однак ворог не може вбити віри у кращу будучність, ворог не може скувати "ні душі ні слова живого." На дальшу мету ворог мусить завсігди програти. **Однак наша душа і наше слово мусять бути живими.** Горе народові, в якого душа і слово присипані пилом тоді, коли часи вимагають, щоби вони були чисті як хрусталь.

І тому коли ми кличемо нині наше громадянство до збільшення воєнних змагань, що є конечно потрібним, то між тими воєнними нашими змаганнями, крім бомбовиків, кораблів, куль та літаків, ми маємо постійно на оці **Моральне уоруження народу нашого і інших народів, що хотять оборонити і закріпити християнський демократичний лад світа.**

Про це висловилися вже недвозначно провідні люде Великої Британії та Держав Північної Америки. Заходить тепер питання, чому не слідно ще, щоби редактори та видавці ґазет та журналів, ужили свойого пера та своїх здібностей для морального уоруження народу, чому не обороняють і не поширюють не тільки моральних, але також релігійних правд, які для морального узброєння народу конечні а для життя християнської демократії необхідні? Чому пр. кінотеаральні фільми не сповняють сьогодня цеї конечної і патріотичної функції? А чейже до кінотеатрів учащає що найменше два рази тільки людей, як учащає дітей до публичної школи а що найменше десять разів стільки людей, як до всіх церков разом. Чому публичні школи, колеґії, університети учать дальше чистого секуляризму і грубого матеріялізму, що вдаряють в самі основи моральних та релігійних правд, на яких опирається всеціло демократія, то є правління народу через народ і для народу?

Провідна преса Великої Британії, коли нині порушує це так важне питання, соромиться, що релігійне виховання усунено в публичних школах Англії і обіцює, що після війни навчання релігії найде своє гідне місце в кожній публичній школі. Маршал французький Петен каже, що ціла вина за нинішну катастрофу Франції паде на тих, що усунули релігійне виховання зі шкіл на протязі щонайменше двох поколінь.

Чи наша країна може нині тішитися благословенням неба, якщо рік-річно тисячі і тисячі дітвори виховуються без найменшого розуміння Бога-Творця і Його відвічного Закону, якщо на таких а не інших основах побудований цілий виховний систем будучих горожан.

Про цю справу заговорила в послідних тижнях англійська преса Вінніпеґу. Притокою до цього було вияснення Др. Роберта Флетшера, колись міністра виховання, який заявив, що публичні школи Пров. Манітоби самі занедбали навчання релігії, права, яке надавав всім школам Шкільний Акт Манітоби.

Як це було ми про це не будемо сьогодня говорити. Правдою є, що у відповідь на порушене питання Й. В. Кларк, духовник протестантської церкви у Вінніпеґу заявив: **"Виховання без релігії, це не виховання, але карикатура виховання."** І це очевидно є правдою. Католики не тільки Манітоби але усіх народів і держав так справу завсігди розуміли і розуміють. Булоби проте побажаним, щоби католицький погляд про виховання народу найшов належне зрозуміння у нинішнього людства, яке серед тяжкого досвіду вправді, покликується на Божий Моральний Закон, однак практично стоїть від нього дуже далеко. "Шукайте найперше Царство Божого і Його справедливости а всі інші річи часові додадуться вам," це Господне напімнення у св. Евангелію. Що то значить? То значить, що ми ніколи не можемо числити на Боже благословення усіх наших дочасних змагань, як довго ми не будемо шукати перше цього, що відноситься до спасення нашої душі і до нашого життя, що має тревати во віки.

І ту є початок, звідки треба зачати моральне уоруження народів, що хотять зберегти християнську демократію, бо нехристіянська демократія, це нацизм, фашизм і комунізм проти яких Британська Імперія стоїть в затяжній борбі а Католицька Церква ніколи з ними не знайде спільної мови.

БАЙБЕЛНИКИ В КАНАДІ НЕДОЗВОЛЕНІ!

17 січня проголошено урядово в Отаві, що **організація байбелників** 1) "На вартовій башті" і 2) "Міжнародне стоваришення студентів біблії" є незаконними в Канаді.

Значить, кождий хто свідомо чи несвідомо належить до згаданої ґрупи, підпадає під санкцію карного закону і може бути арештованим кождої хвилі.

Остерігаємо наших людий перед тою язвою, котра в деяких околицях поширилася і була досить вплзлива.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —**

звернiться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 еве. Н.

В наших школах наші учителі!
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Лютий, 1941

1, субота — Преп. Макарія Египетського
2, неділя 32 по Сош.—о Закхею; † Евтимія
3, понеділок — Преп. Максима і М. Неоф.
4, вівторок — Ап. Тимотея
5, середа — СвщМ. Климента
6, четвер — Преп. Ксені
7, пятниця — † С. Григорія Богослова
8, субота— Преп. Ксенофонта і друж. його
9, неділя Митаря і Фарис. † Пер. м. Й. Зол.
10, понеділок — Преп. Єфрема Сир.
11, вівторок — Перен. мощ. СвщМ. Ігнатія
12, середа — Трьох Святителів
13, четвер — ММ. Кира і Йоана

Устав

2, нед. 32 по Сош.— О Закхею— гл. 8, ев. утр. 11, на Сл. Б. ап. 285 і 335, ев. Лук. 94 і 24.

9, нед. Митаря і Фарисея— гл. 1, ев утр. 1, на Сл. Б. ап. 296 і 318, ев. Лук. 89 і Й. 36. **Загальниця** цілий тиждень.

12, сер. Трох Святителів— Литія, на утр. ев. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 335, ев. Мат. 11.

о. др. В. Кушнір

ТРЬОХ СВЯТИХ

Евангеліє Матея зач. 11.

Одного разу сказав сус: Ви есьте світло світа. Не може укритися місто положене на горі. Ані не засвічують світильника і не ставлять його під посудину, а на свічнику, і світить всім, хто в хаті.— Так нехай світить ваше світло перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла і прославляли вашого Вітця, що на небесах. Не думайте, що я прийшов знівечити закон або пророків: Я не прийшов знівечити, в доповнити. Бо істинно кажу вам: Поки не минеться небо й земля, одна йота або одна черта не минеться з закона, аж усе станеться. Хто отже нарушивби одну з сих найменших заповідей і так учив людей, найменшим назветься в царстві небеснім; а хто заховавби і учивби, той великим назветься в царстві небеснім.

НАУКА

Дорогі в Христі: Наша св. Церква обходить нині память великих Трьох Святителів, а саме Василія Великого, Йоана Золотоустого і Григорія Богослова. Всі три ці Святителі мають в церковному році свої осібні святочні дні, а нинішне свято є спільним для них всіх. Всі ці три великі учителі Церкви і її світила, прославлені за життя і по смерти великими чудами, були від перших літ по своїй смерти в загальнім почитанню у вірних. Та за цісаря Алексія Комнена (1081-1118 р.) зачався в Царгороді спір, котрий з Трьох Святителів є найбільший. І тоді явилися вони всі три на яві Епископови Евхаїди, Йоанові, чоловікові великої святости і учености і сказали йому так: "Всі ми у Бога маємо тоту саму славу і нема між нами спорів о це. За життя писали ми все те, що було пожиточним для вірних, а писали ми так, як нам казав писати Дух Святий, учили того, чого ми самі научилися. Нема між нами першого і другого, нехай же і люде нас не розділюють, бо ми за життя любили мир і згоду і любимо їх тепер. А щоби показати, що ми є одно у Бога, назначити на один день празничну о нас службу, а ми постараємося, щоби всі, які обходять нашу память, приняли поміч до спасення, а можемо це зробити, бо маємо ласку у Бога." І тоді то по тім обявленню Церква св. назначила один день на торжественну памятку і почитання великих Трьох Святителів.

"Ви есьте світло світа... ' Так нехай світить ваше світло перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла і прославляли вашого Вітця, що на небесах." Це слова, які сказав колись Христос не тільки до своїх учеників, але до всіх тих, які хотять іти слідами Його учеників. Не дивно тому, що Церква св. відносить ці слова в особливший спосіб до нинішних Трьох Святителів.

Пригляньмося тому коротенько їх життю а побачимо як правдивими є ці слова в життю тих великих Учителів Церкви.

1) СВ. ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ уродився около 330 р. в Кесарії. Дитя було слабосильне і лише горяча молитва родичів спасла його від смерти, бо після передання сам Ісус Христос явився батькови дитини і сказав: "Іди, син твій здоровий." Дитинні літа перебув св. Василій в домі своеї баби, св. Макрини. Пізніше сам батько занявся вихованням свойого сина. Посилав його до школи в Кесарії та Царгороді. А повна Духа святого була ця дитина, бо мудрістю своєю перевищала вскорі всіх своїх учителів. З Царгороду поїхав св. Василій до Атен, де були високі і славні школи, мудрі учителі, та життя було безбожне, повне поганських блудів і розпусти. В Атенах осягнув св. Василій таку мудрість, що слава його залунала по всій Греції. Та найбільше мудрости набрав він з книг св. Письма. Десь около року 355 кидає св. Василій Атени і за намовою своєї сестри св. Макрини вибирається в подорож до Сирії, Мезопотамії, Палестини та Египту і ту придивляється життю великих пустино-жителів. Найшов він тут людей, котрі на його здивовання поконали всі свої тілесні пристрасти а своє життя проводили в пості, молитві, в холоді та голоді. І загоріло серце св Василія Великого жаждою посвятитися такому життю.

Він вергає домів, іде до Понту і там в пустини служить Богові і служить так як сам опісля учив монахів, як повинні Богові служити. Тут прибув до нього його приятель св. Григорій Назіянзенський, з яким він познакомився ще будучи в Атенах. Зачалося святе життя обох мужів. Кожного дня являлися там мешканці цеї околиці і подивляли життя св. Василія. Хотячи посвятитися монашому життю, просили св. Василія, щоби показав їм дорогу до совершенства. Св. Василій написав тоді МОНАШЕ ПРАВИЛО, котре приняли всі монахи Сходу, котре і до нині обовязує монахів Чина св. Василія. Но прийшов час, коли Господь покликав св. Василія, щоби ішов боронити св. Церкви. Він оставляє монастир під зарядом свойого брата Петра а сам іде до Кесарії. Там зістає він висвячений на священика а опісля доступає великої гідности епископа. Як епископ, в нічім не зміняє свойого життя, лиш, що голос його науки залунав широко, як голос найліпшого пастиря свойого стада. Дбаючи о своїх вірних, він пише листи і послання, сам всюда іде, учить, доводить до Бога еретиків, укріпляє вірних, множить славу Божу і укріпляє св. Церкву і віру. Особливо з великою силою поборював він ересь Арія, мимо цього, що цісар Валент стояв в їх обороні. Слово його було як лискавка, де треба, безпощадне і картаюче можних грішників. Св. Василій, за вдохновенням Св. Духа, уложив ЛІТУРГІЮ, то є СЛУЖБУ БОЖУ, котру ми служимо 10 разів до року, а іменно: 1 січня, в пять неділь Великого Посту, в страстний четвер, в суботу і в навечеріє Рождества і Богоявлення.

Умер 1. січня 379 р. Плач в часі похорону був такий великий, що заглушував

співи псальмів. Церква св. назвала його "Великим" і учителем, монашество зве його і звати буде во віки отцем і основателем.

2) ГРИГОРІЙ БОГОСЛОВ родився около р. 320 в селі АРІЯНЗ, коло міста Назіянзу в Кападокії. Отець його називався також Григорій, а мати Нонна. Була це невіста, котру назвати можна взірцем совершенства. Вона випросила собі у Бога того сина, щоби посвятити його Службі Божій, а коли він був ще дитиною, давала йому дотикатися св. книги, щоби з малих літ дитина шукала святої розривки. О родичах св. Григорія можна сказати це одно, що ціла родина є святою. Більшої похвали не треба; кращий взір християнської родини є неможливий. Коли св. Григорій підріс мати його Нонна подарувала йому Евангеліє і сказала: "Памятай, що я випросила тебе у Бога, і хочу одного лишень, щоби ти був совершенним." І загорілo серце молодця великою любовю Бога і жаждою всякої чесноти а чеснота чистоти була йому найміліша. "Я не приняв на-себе іга супружества— пише він— а старався бути з числа тих, котрі вибрали вічне дівництво."

Покінчивши школи в Назіянзі, учився в Кесарії, в Александрії, а описля в Атенах. По укінченні наук в Атенах вертає домів і у віці 30 літ, як це тоді було звичаєм, приймає Тайну Хрещення. При тій нагоді жертвував він Богові все: свої сили, здоровля, життя, майно. "Я все віддам Тому, котрий мене сотворив, відкупив і утримує. Йому посвятив я моє майно, мою честь, моє здоровля і мій дар бесіди." При першій нагоді він відвідав на пустині св. Василия, однак довго там не оставав. Покликали його до Назіянзу, де св. Григорій приняв Тайну Священства, а відтак став він епископом Сазиму а відтак Назіянзу. Вкоротці знеможений перенісся до монастиря св. Теклі в Селевкії, де вів покаянне життя. В тім часі Церква Христова страдала тяжко від аріян, котрі мали за собою цісарів і ціле пекло та злобу цілого світа. Дійшло до того, що еретики в Царгороді заняли всі церкви. Тоді св. Григорій спішить до Царгороду і стає Апостолом Церкви, поборником еретиків та свідоцтвом правди. Вся злість аріян звертається проти Святого. Вкінці аріяне намовили одного молодого чоловіка, щоби Григорія убити ножем. Коли убійник зявився перед Святим і поглянув на нього, ніж випав йому з руки, а він припав до ніг Святого і просив о помилування. "Я тобі прощаю, бо то наказав мені доброть Божа, котра мене спасла. А прошу і молю тебе о одно: покинь єресь, наверни до Бога." Так сказав Григорій тому, що мав його убити. Так поступити міг тільки чоловік Святий. Умер в свойому рідному селі 390 р. Тіло його похоронено в Назіянзі, відтак перенесено до Царгорода. Нині останки його тіла спочивають на престолі ватиканської церкви в Римі. Св. Церква називає його "Вселенським Учителем."

3) ЙОАН ЗОЛОТОУСТИЙ, названий так задля сили і краси слова. Звуть його також "устами Христа," "устами Божими." Родився в Антійохії Сирійській 347 р. Батько його Секунд був начальником міста, но умер передчасною смертю і полишив св. Йоана в колисці сиротою. Та Господь Бог дав йому матір, якої побажати би всім християнським діттям. Як молода вдова, бо мала тільки 20 літ, як повдовіла, віддалася цілковито службі Богу і вихованню свойого сина. І Бог приняв жертву доброї матери: Син її став славою Церкви, став учителем вселенної, став "другим св. Павлом," став стовпом і утвердженням Церкви і доки сіяти сонцю, і доки плисти всім рікам світа, дотих славити і почитати буде світ св. Йоана, і доти в творах його найде невичерпане жерело Божої науки.

В молодім віці став св. Йоан правдивою скарбницею мудрости. Коли одного разу запитали Ливанія, тодішнього найбільшого фільсофа і учителя, кого би він наставив своїм наслідником, сказав: Йоана, но того взяли вже для себе християне. Богатий з роду св. Йоан не любив ніякого блеску. Коли Господь покликав його матір до себе, ціле свое майно роздав Йоан бідним а сам пішов в пустиню, коло Антійохії, де перебув через чотири роки. В році 386 стає священиком і виступає як проповідник в Антійохії. І полилася Божа наука, поплила чистим золотом із уст св. Йоана. І не знали люде, що більше подивляти, чи огненну силу чи покору його бесіди. Через 12 літ був св. Йоан проповідником в Антійохії. Раз серед його проповіди, одна жінка перенята силою його слів, в голос скликнула: "Учитель духовний, Йоан. Золоті уста, глибоке твое слово і слабий наш ум понятн його не може." І від того часу весь народ звав Йоана "Золотоустим." А св. Йоан, коли чув, що всі вихвалюють його проповіди, сказав в церкві так: "ви хваліте мое слово, но похваліть його добрими ділами, бо лиш такої хочу я похвали."

В р. 398 став Йоан архиепископом Царгороду і ту зачинається нова доба життя Святого. Науки Йоана діяли чуда: народ переповняв церкви, коли передше вони були на пів порожні. Діяльність його несласся далеко поза Царгород. Він всюда покоряв блуди: в Ефезі покорив єресь, в Фригії поганство, в Кисарії розпустне життя, в Сирії жидівські божниці, в Персії посіяв слова благочестія— всюда насадив корінь правовірія.

Но ненависть не спить. Потайки росло також і число ворогів, котрих св. Йоан безпощадно картав за їх зле життя. По стороні ворогів стануля також цісарева Евдокія, котрої життя було також далеким від життя праведників. Наслідки цього були такі, що св. Йоана вислано на заслання до далекої Вірменії, до місточка Кукуз. Хоч Йоан був тяжко хорий, через 70 днів в безнастанній подорожі терпів крім слабости всякі недостатки, а потіхою для нього було лишень це, що народ всюда збігався і плакав і просив благословення. Однак і на вигнанню св. Йоан не занедбував свойого апостольського діла. Він звернув свою увагу на Персію, так що його називають Апостолом Персії, посилав також проповідників на яіші українські землі. Вороги однак не мали спокою. Гоняли св. Йоана з місця на місце, а він дякував Богові, що міг для імени Його страдати. В дорозі до міста Пітіун в Колхиді, над Чорним Морем задержався св. Йоан в місточку Комани в Понті. Дальше іти він вже не мав сили. Рано все таки сторожа пігнала його дальше. Ледви уйшов милю, як сили цілком опустили. Мусіли вертати назад. Св. Йоан збирає остані свої силиі стає до молитви в церкві св. Василиска. Прибрав на себе світлі ризи, роздав окружаючим все, що мав, приняв Найсв. Дари, і зі словами: "Слава Богу за все", віддав свою душу в руки Небесного Вітця, в 60 році життя.

Дорогі в Христі: Ось так Христос Спаситель дає нам приміри до наслідования Святих, котрі жили після заповідей Його, котрі все стреміли до совершенства, котрі земське життя свято закінчили, свято умерли і чистими станули на Божім суді, увінчані вічною славою. І ми йдімо їх приміром а слава і радість наша буде велика на небесах.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Засади для привернення миру— Церква взиває нас молитися, щоби засади для привернення миру, які проголосив св. Отець, поширилися і принялися в людських серцях і умах, та світ пішов за ними і виконав їх. Ці засади проголосив св. Отець в навечерія Різдва і ми певно тямимо їх всі. Тут тільки пригадаємо, що Церква все молиться тільки за **справедливий** мир між народами. І якраз, щоби той справедливий мир здійснити, св. Отець підчеркнув, що світ перше всього, заки буде миритися, мусить віднести пять моральних побід— над ненавистю, 2) над недовірям, 3) над думкою, начеб груба сила творила право, 4) над економічною нерівністю в світі, і вкінці 5) над холодним самолюбством. Тоді доперва, коли серце людське побідить в собі все лихо, можна надіятися побіди справедливости і миру, гідного людини. Хтож не бачить, як розумні, відповідні і слушні ці засади? Однак, хтож не бачить, як тяжко їх виконати серед нашої дійсности?! За поширення їх в світі і здійснення!

Місійне наміреннн— Навернення тих, що в первісним поганстві. Є ще великі платі земної кулі, де не ступила нога місіонаря, не прогомоніло слово св. евангелії —де люди в пралісах, джунглях, недоступних горах і нетрах, серед розлогих пісків і безводних пустинь живуть в первісним поганстві, часто ще торгують живими людьми і творять найтяжчі гріхи в мильнім розумінню, що служать ідолам зла і так себе перед ними хоронять. - Є ще мілюни людий, що почитають навіть— простіть за слово— коровяче лайно, як це мае місце в Індях, чи отруйних зміїв, або інших звірів і гадів. За доступ Божої ласки до тих нещасних сердець, серед котрих найтяжчу долю мають жінки і діти, молім всемогучого Бога. На них неоспірно бачимо, що значить світло святої евангелії, як очищує людське життя, облагороднює серця, робить лагідними звичаї і підносить рівень цивілізації. Без правдивої віри нема правдивої моральности, нема щастя.

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Чи ви знаєте, що **першим,** котрий в Америці зорганізував товариство Недільної Школи був католицький журналіст Матвій Керей (1760-1839)?

Чи ви знаєте, що колишній сирота, а потім богатій славної нюйоркської Вол стріт—Джеймс Ф. А. Макинтайр покинув все, став священиком, а тепер висвячений на епископа в Ню Йорку?

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

—Грицю! Ти ту сєдзіш, а там двори парцелюйон! Занім вруціш до дому, вшистко роздрапйон. Нацо тобе Львова? Чему не пільнуеш того, з чєго хлєб єш?

—А ти чого до нас пхаєшся? Мало тобі пісків на Мазурах?

—Я львовяк з дзяда-прадзяда, а ти по тротуаже ходзіць на умєш! Ідзеш улицон і пятарнє виврацаш.

—Дамо вам по одній піхтарні до гробу, най вам світить на вскі вскув!

Український фронт засновувався мрякою, мов павутинням, але на польському ударила робота й грали нерви, мов телєграфічні дроти.

Раз-у-раз вилітали ворожі літаки на захід, ждучи-виглядаючи підмоги. Підмога барилася, наближувалася поводі, але йшла певно й невідхильно. Росло серце противника, нервувався український фронт і вижидав кінця перемиря, мов спасення від змор і сумнівів.

Нарешті! Противник діждався підмоги, перемиря скінчилося на цілому фронті розізлилися скорострільи, задудніли міномети, застугоніли гармати. Противник почав здавна планований, окрилюючий наступ.

На відтинку Крававича закипіло. Ворог зложив міжнародними законами; на довго перед кінцем перемиря, всунувся клином, поміж різнобій Підзамче. На залізничому шляху з'явилася ворожа панцирка. Гураган гарматного вогню з Замкової Гори, зупинив її на половині дороги. Кравич випав з різні з двома четами, проти ворога, що окружив його полукругом. Рівночасно третя чета, розташована в наріжняку проти різні, взяла під обстріл зади противника. Дві стрільецькі сотні з Підзамча вдарили на праве крило противника. Недобитки козачого загону й "козаки" Кравича, в театральних костюмах, мов вихор налетіли на чоло наступаючих відділів противника; скорострільи, укритий на даху наріжняка пражив ворога огнем, ні разу не затинаючись. Свист куль, гуркіт скорострілу, стогін ручних гранат йшов назаводи з босвим криком козачого загону, зойками ранених і божевільним виском переляканого противника; що застелюючи вулиці трупами й пораненими, тікав у безладі, куди очі неспи. А Замкова батерія не вгавала.

Далеко поза лініями вихідних позицій ворог зупинився. Довго приходив до себе й перелічував втрати. Багато було вбитих, багато ранених, не дочислився полонених. Ледви жевріла віра в можливість перемоги. Вже до чого очайдушні його "вовки," але той козачий загін, хіба з пекла родом. З таким накладом сил, з таким розгоном поведений наступ, заломався так ганебно, з такою втратою людей і терену.

Але до трьох разів штука. Три години втрачено на стягнення підкріплень, годину формовано новий наступ й розподіл диспозицій. Чверть години тревала чергова сутичка, й дарем на суматоха противника в перехресному огні українських кріс'в та скорострілів. Різня та її широке передпілля панували неподільно над північною периферією міста.

Даремне, над вечір, повернено туди дула трьох ворожих батерій, даремне увихався ворожий літак-бомбомет над скорострільними гніздами, не помогла одчаяна атака на багнети.

Навіяна довгим перемирям мряка сумнівів і зневіри випаровала до решти; жовнярські душі зайнялися полумям перемоги, серця розпирала жадоба чину. **Нема гріхішого ворога для жовніра, як невдача, нема голоснішої труби, як перемога.**

Над північним відтинком львівського фронту греміли золоті фанфари перемоги.

\- - - - - -

Залога цілого відтинка святкувала перемогу. На фронті заспокоїлося й хто не мав служби, розважав себе, як міг. Найбільшою сензацією були полонені, яких ще не відставили, куди слід. Сиділи одчаяні й перелякані, приготовані на найгірше. Знали, що з козачим загоном нема жартів й здрігалися всякий раз, коли в їх тимчасове пристановище заходив стрілець, що змахував на козака. Про втечу не було мови. Мов вівці збивалися в купи й куняючи по кутах, в душі молилися, щоби, заним їх не відведуть до етапу, не починалася яка біда на фронті. Але на фронті було спокійно, лиш час до часу обізвався скорострій або глухо тріскала світляна ракета.

Кравич кружляв самітний по вулицях і закутках свойого відтинка. Тепер усі вже його знали й він знав ледви не кожного з обличча. Ходив від стійки до стійки й перекидувався словами з вартовими. Всі були раді добрим днем й обіцювали собі ще краще

Від полонених знали, яку велику ставку поклав противник на карту нинішної днини— окружити українські війська, стиснути їх залізним перстнем й примусити до безоглядної капітуляції. На те так довго ждав противник на підмогу, для цього вжив її всю, без решти. Але мабуть інакше було писано в небесних книгах. Не записали там мабуть того, що жевріло в козачому загоні. Не брали там у рахубу настороженого Усусусами Підзамча й тому остаточний рахунок випав так фатально для противника.

Правда, тут і там говорилося щось про невдачі на південному фронті. Хтось говорив про безприкладну втечу команданта казарем на Петра й Павла, хтось говорив півголосом про захоплення батерії на Личаківській рогачці. Хтось оповідав про кривавy оборону личаківського двірця. Трудно, на війні всякo буває, але тепер там чейже все поладнано. Може ще цієї ночі піде на загрожені позиції козачий загін, напевне піде туди Кравич й не завагаються піти туди Усусуси з Підзамча. Але ні, цього не буде треба. Зрештою сидить на щось в Народньому Домі начальна команда й думає за всіх. Наше діло виконувати приказ. Сьогодня мя їх виконали на сто відсотків, а завтра можемо доправити.

Отакі розмови велися на стійках і редутах північного відтинка. Перемога опянює, кидає заслону на небезпеку, заставляє вірити й змагатися.

А тимчасом у начальній команді творилося щось несамовите: приказ до відвороту на цілій лінії й опущення міста розійшовся вже по відтинках.

Даремне влітала-вістка за вісткою, що Личаків держиться, що петро-павлівська казарма не піддалася, що чоловий загін противника на півдні втратив звязок з випадною базою, що нема нічого легчого, як узяти його в два огні й зліквідувати.

(Дальше буде).

Коли робите ЗАВІЩАННЯ.....
не забудьте відказати якусь
суму гроша на свою Церкву —
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні —
на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний
памятник на многі часи. Відкажіть і
зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

о. Степан Савчук

Історія Бук-а

(Продовження)

З весною 1934 року переведено окремий вибір Головного Виконавчого Заряду на цілу Канаду. В тім часі відділи наші поширилися майже на цілу домінію і виникла потреба одного проводу для всіх, без огляду на провінції. На тих зборах вирішено кілька важних справ, затіснено співпрацю між поодинокими провінціональними секціями БУК-а, намічено дальший обсяг діяльности і активности. І так переведено літом 1934 року пять з'їздів окружних, осінню ще один. Окремо переведено учительські сходини і спрямовано справу обсади наших шкіл на інші шляхи, як це було досі. Досі в наші школи напихалися люди, котрі радше були сектантськими місіонарами як учителями. У висліді все приходило до конфлікту між віруючим населенням я таким закаптуреним місіонарем. Такі конфлікти дуже сумно відбивалися на населенню і часто коштували чимало гроша. Терпіли на тім всі. Школа, учителі, ученики а найбільше податковці шкільні. На будуче поведено старання під кличем: До наших шкіл наші учителі! При помочі орґанізації шкільних тростів, котрих головою був старший, поважний і активний п. Мих. Білинський з Борщева, почта Прудгом, Саск., в наших школах найшлися наші учителі серед своїх людий. Настала гармонійна співпраця і розбудова. Нарід чувся як один— минулися розбиття і кириня.

Як згадано вище відділи наші поширилися також в провінціях Альберти, головно завдяки праці впр. о. А. Труха, ЧСВВ. і в провінції Манітоби. Відділи в Альберті зросли до поважного числа 20. Всіх відділів в жовтні 1940 р. було шістьдесять. Коли збілянсуємо вислід двολітної праці— 60 відділів, три окружні заряди, одинацять з'їздів— три контести молоді — понад два тисячі членів— це величаве!

На окрему увагу заслугують наші молодечі відділи, котрі виявляються творчо у контесті. Контест БУК-а переводиться в музиці, співі, деклямаціях, танку, спорті. Це пять точок, в котрих наша молодь змагає до вияву найкращих сил і розвитку позитивних здібностий. Такі контести відбувалися першого року істнування БУК-а і виказали великий зрив бадьорости серед молодечих членів. Молоді люди хочуть рухатися, ділати, бути занятими і то головно зовні. Контест якраз тому сприяє. У великій мірі працю в тім напрямі підготовив і перевів п. Ф. Т. Мамчур, учитель з Кадворт.

До повноти образу треба додати ще десятки сходин і викладів орґанізаційної ґрупи, котра звичайно складається в нас з чотирох до пять людий— таких станів— священик, учитель, хлібороб, робітник і професіоналіст— інтеліґент. Всі однак працюють ідейно, без грошевої заплати, спільно, для добра БУК-а. Цей вид пориває многих і вони заохочені живим образом нашої співпраці самі вписуються, щоби стати спільно до праці з нами. На таких сходинах подаємо відповідно до ровення слухачів історію БУК-а, тактику, техніку будови і взиваємо до активности для добра всіх нас.

Зроблено також початки в справі оснування в Саскатуні українського канадійського музею, спільно зі саскачеванським університетом.

Заведення Сестер Служебниць в Саскатуні, котре раніше було незаповнене, тепер заповнене нашими панночками, котрі ходять до вищих шкіл міста.

Найдено також приміщення для наших учнів і оснувано бурсу для хлопців в Саскатуні. Много помогли старання БУК-а в справі заповнення колеґії св. Иосифа в Йорктоні. Бурса БУК-а міститься під числом 304—4 еве. Н.

Наші торговці і професіоналісти найшли щирого помічника в Бюлетені і нашій орґанізації. Нераз і недва підчеркується важна справа співпраці з нашими людьми і наш обовязок підпомагати їх морально і матеріяльно.

А вже наш Бюлетень, котрий початий з нічого, коли числити грошеві засоби, але тільки з капіталом твердої віри в конечність, необхідність і правдивість діла, зріс нині до поважного двотижневника, викликав більше заінтересовання справами нашими, освідомив многих і закріпив релігійно та народно— є нашим чи не найбільшим здобутком. Не будь його, не булоби того руху ідейного, що витворився кругом него— тої сили нової молодої, що стала на службу великої ідеї. Бюлетень виходить кождого другого тижня і робить свою роботу вістуна Царя Царів практично в цілій Канаді, де лише живуть наші люди. Його читають, ним цікавляться. Там нема напастий, ні про калік духових там не пишеться. Головні части Бюлетеню це часть орґанізаційна і ідеольоґічна. Є також дописи, новинки, оголошення і поезії —дійсні, варті прочитання і затямлення.

Кромі Бюлетеню орґанізація видає окремі летючки з нагоди з'їздів і видано їх досі понад десяток ріжних. Також наші стяжки зі зазивами до активности, є чи не одинокими того рода.

— ДОПИСИ —

30-го грудня м.р. наша парохія в Саскатуні прощала свого члена-голову місцевого відділу БУК-а п. І. Лоточинського, котрого покликано до активної служби у воздушній фльоті до Торонта. Зійшлися члени і симпатики нашої парохії, щоби попращати його і пожелати щастя в авіяційній професії. Кількома словами переповів о. Пелех заслуги п. Лоточинського у нашій парохії, і вручив йому маленький дарунок.

п. Лоточинський був широко знаний тут в місті між своїми і чужими людьми. Інтересувався орґанізаційними справами і тому наш відділ відчуває велику утрату. В Аматорськім Кружку брав чинну участь, як знаменитий аматор нераз бавив публику своїми виставами в ріжних виставах.

І тому ми члени нашого відділу желаєм йому якнайкращих успіхів і щасливого повороту домів.

Секретар БУК-а П. Сірко.

5-го січня відбулись збори Р. Школи. Рідну Школу провадять Пр. С. Служебниці. Хто з батьків посилає дітий до Р. Школи, є дуже вдоволений, бо бачить, як поступ роблять ученики під умілим проводом своїх учительок. І тому ми є вдячні П. С. Служ. за їх взірцеву науку. Після зборів зайшла дискусія в справі зміни календаря, однак нічого конкретного не рішено, бо було замале число людий.

В свята на 7-го січня ходили з колядою. Люди приймали дуже щиро колядників і жертвували щедро на докінчення нашої нової церкви.

На 14-го січня "Новий Рік" Аматорський Кружок відограв представлення п.з. За сиротою Бог з калитою.

Желаю всім нововибраним зарядам БУК-а добрих успіхів.

Сек. Р. Школи П. Сірко.

Город, Ман.— Шкільні діти витяли великого формату вертеп з паперової маси. Усі особи, три пастушки, три царі, овечки, св. Йосиф, Пр. Діва, Ісус в яслах та звізда. Хлопці вирізали а дівчата гарно помалювали і дійсно я самий дивуюсь, як ми його так виробили.

Бачу, що вироблення таких річий вчить не тільки майстерки та малювання, але я певний, що той образ Ісуса в яслах лишиться в серцях тих молоденьких дітий на все. А скільки то втіхи в них! А як високо вони почуваються, що вони таку річ зробили!

Іван Новосад, учитель.

Ґлендон, Альта.— Підчас приняття в честь панства Стасик, котре було в Народнім Домі, зібрано на ціль КУК $4.85.

Едмонтон, Альта.— 9 січня зорганізовано відділ КУК. Головою є П. І. Лазарович, діловим писарем І. Ісаїв.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 2, ЛАНІВЦІ, САСК.

Річні збори були 29. XII. 1940 в Домі побіч церкви. Збори отворив голова Н. Ґабрух молитвою "Царю Небесний". Прочитано цілорічний звіт скарбового писаря і одобрено.

Заряд на 1941 вибрано, як слідує:
Голова— Никола Ґабрух
Заступник — Никола Жарий
Діловий писар — Карло Лозинський
Скарб. писар— Михайло Лозинський
Скарбник — Іван Войтович
Провірники— К. Возняк і М. Сельський
Судді— І. Кобринський і Із. Лозинський

Була дискусія і намічено працю на слідуючий рік. Рішено купити уділ на бурсу БУК-а в Саскатуні. Відділ має 34 членів.

Карло Лозинський,
діл писар.

- - - - - -

Замітка: Відділ ч. 2, один з перших БУК-а, гідно і з честю несе своє число вже в десятиліття істнування орґанізації. Такий відділ годиться відмітити і надгородити, коли буде осінний з'їзд БУК-а на початку 10-ліття істнування БУК-а.

Але що роблять другі відділи і де їхні звіти?

Взиваємо ще раз всі відділи негайно надсилати звіти своєї діяльности і зборів!

ПРЕСФОНД БН

Парохія у Волверін, Саск. 3.00
Парохія в Борщеві, Саск. 2.00

Обі жертви переслав **о. П. Криворучка**, за що красно дякуємо Отцю і всім ласкавим добродіям-жертводавцям.

КОЛЯДА НА БУРСУ БУК-а

Гефорд і Орлов, Саск.

Колядували: Даруся і Анна Палаґіцькі, Марія Бурлак, Розалія Яремович, Евґенія Кулик, Іван Агенчук, Михаїл Озарко, Михайло Стриняк колядували в Гефорд і заколядували, як слідує:

Жертвували по $1.00: Б. Л. Корчинський, И. П. Палаґіцький, Н. Ребрина, О. Сокіл, по 50ц.: Т. Бурлак, А. Горбай, пані Д. Марак, Е. Шклянка, М. Черний, Й. Щербань. По 25ц.: І. Козак.

На Орлові колядували слідуючі: Іван і Степан Березовський, В. Войтюк, Петро і Йосиф Свистун, Ст. Луцик, П. Жеребецький. Заколядували всього $8.00.

- - - - - -

З нагоди гостини о. Чижа у своїх рідних на **Сокалі, Саск.**, підчас Різдвяних Свят зложено коляду на бурсу БУК-а в сумі $14.25.

Жертвували, як слідує: По $2: о. Чиж, по $1.00: Параскевія Равлик, Софія Романюк, Михайло Равлик, Франко Мазуркевич, Василь Гавлюк, Василь Романюк, Антін Романюк, Матвій Жеребецький, Лука Масниник. По 50ц.: Анна Гавлюк, Олександра Мазуркевич, Ольга Равлик, Іван Равлик. По 25ц.: пані Масниник.

- - - - - -

Усім ласкавим колядникам і жертводавцям **щиро в імени бурси дякує о. Ректор П. Криворучка.** Нехай Дитятко Ісус надгородить і заплатить здоровлям і всім успіхом, ласкою і щедротою Божого Серця.

ДОПИСИ

Саскатун, Саск.— Дня 17 січня в монастирі Пр. Діви був великий день. Добре всім знана Сестра **Агафія А. Хомин** святкувала срібний 25-ювілей монашого життя. Рано в гарно освітленій каплиці о. Пелех відправив Службу Божу в намірені ювілятки а Сестри і панночки гарно колядували. Потім всі зложили желання і дарунки. Несподівано приїхав з Йорктону о. Шишкович ЧНІ. Що за радість! Отець відправив в каплиці Сл. Божу і сказав науку а відтак всі відспівали Многая Літа. Тогож дня приїхав з Альвени о. Оленчук. В каплиці бурси о. Криворучка того дня рано також правив Службу Божу в наміренню ювілятки, а потім зложив сердечні желання.

Велика була радість для всіх, а найбільше відчувала Сестра Агафія. Коли ми питали, як вона чується в той день, то була відповідь, що варта пожертвувати своє життя на службу Ісусові, а радість, яку відчуває, не заміняла б за всі розкоші світа. Сестра Агафія всім сердечно дякувала і на памятку роздала гарні образці Це був дійсно гарний день, що надовго лишиться в памяті.

Ольга Шавага.

Іван Ґілевич

ЕЛМА

(Докінчення)

Отава згодилася на предложення в справі почти і віддала справу до переведення Іванові Ґілевичові, котрий дав почті імя Янів. Попередно оселя була безіменна і тепер людям стало лекше. Ґілевич отвирає крамницю, щоби обслужити дооколичних фармерів. Бракувало однак ще цвинтаря і церкви, бо нарід хоче в неділю десь зійтися і помолитися.

В 1908 році скликали мітинґ і урадили, що треба купити кілька акрів землі на цвинтар і на церкву та зачинати будову. Купили три і пів акра землі від Якима Лисого за готівку, котру члени зложили. Беремося до будови церкви. Але біда не спить. Бо найшлися такі, що церкви не хотіли, тільки аби був цвинтар. Зачалася сварка. Але ревних католиків було більше і так ми щораз більше взялися до роботи. Навезли дров, наняли трачку, порізали на матеріял і згодили будівничого Николу Кольбу. Будову зачали в 1909 році. Перешкаджали нам ті члени, що відскочили. Ми церкву будували три роки, бо не було гроший та ще до того тоті протестанти взяли нас до суду, котрий коштував доста грубо. Вони програли, хоча приходили і замикали нам церкву. Однак вони стали побіджені. До нас приїздили Отці з Винипегу — о. Филипів, о. Андрухович, Преосвященний Будка були кілька разів. І так до сего часу приїздзжають Отці з Винипегу. Минулого року були наш Преосвященний Ладика і наш парох, о. Серветник. Преосвященний мали АрхієрейськуСлужбу Божу і проповідь, а перед Богослуженням висвячували трох діяконів: Андрея Хорунжого з Янова, Станислава Головатого і Николу Кушнірика.

Тепер через нашу оселю іде залізниця, гостинець, посеред містечка маємо Народний Дім і школу на два учителі, котрі оба українці. Дітий ходить понад сто наших і латинників і яких 20 фінців. Церква тепер викінчена і помальована в році 1921. Малював п Сич. Для нашої парохії церква доста гарна і прибрана в порядку. Довгу не маємо жадного, але ще понад $500 в банку. Так нам Ісус і Пресвята Діва допомогли щасливо докінчити Дім Божий.

Фундатори нашої парохії були отсі: Іван Ґілевич, тепер 68 літ— Іван Мамчур, тепер 83 роки— Петро Добрянський, тепер 84 роки— Данило Стефаник, тепер 70 літ. Тоті ще жиють, а решта померли. Латинники мають свій костел в місті і приходство для свого священика. Всі жиють доста в згоді. Тепер у нас можна бачити фармера на пару миль. Бо з лісів і мочарів поробили лани, а наш нарід сильний і здоровий.

Почта є Янів, але стація Елма, бо був контрактор, що будував ту стацію і таке дав англійське імя. В містечку є поверх 40 домів. Є чотири крамниці українські і одна жидівська. Є пул-рум, готель, кузня, ґередж. Електрика освічує вулиці і доми.

На тім кінчу. Честь всім добрим людям, що не міняли своєї віри і обряду, мимо нападів і очернень ворогів. Роздори минулися. Але наука остала і то спасенна, що сварня ніколи не приносить добра, але страту гроша і велику деморалізацію.

АЛЬБАНІЯ

(Продовження зо сторони 3)

Живуть родинами, котрі часто з собою воюють— головно в горах. Нарід несталий і нагальний. Столицею є Дураццо. Важні пристані краю є Вальона і Сан Джіованні.

Найбільшою рікою Альбанії є Дрін, пливе яругами, мостів нема. Тільки вздовж одної ріки Шкумбі іде добра дорога. Людям не треба доріг, бо не мають де і що продавати. А то, що продають, то принесуть і на плечах до Поґрадец чи до Ельбасану. Позатим випасають на верховинах свої вівці і великий світ мало їх обходить.

Католицька Акція

Католицька Акція це співпраця вірних з апостолятом Церкви.

Карні групи молоді, підготовані до чистого апостольського діла, є одночасно готові до Католицької Акції під проводом свого єпископа.

Католицька Акція не є акцією політичною або господарською. Однак вона має вплив на політику, господарство і на цілу суспільність.

Вона хоче відновити цілу суспільність, "відновити все в Христі." Її ціль це та сама ціль, за яку ми молимось кождого дня "Да прийдет царствіє Твоє, да будет воля Твоя, яко на нєбєсіх і на землі." Однак вона знає, що віднова суспільности, це не є справа тільки політики або господарства— що болі суспільности ми не вилічимо малими пластрами на місцевих болях, хоча вони в спромозі навіть полекшити хвилеві обставини. Вона твердить, що справи суспільні в своїм корені це справи моральні і суспільність можна відновити тільки тоді, коли відновимо мужчину і женщину, що творять суспільність.

Де та віднова починається?

Безперечно, кождий з нас повинен починати віднову суспільности від самого себе. Коли б много людий почали віднову самих себе, тоді ми певно ступали б на шлях, одинокий і дієвий, віднови самої суспільности.

СПРАВА

Католицька Акція не є щось нове. Це не є винахід новітних Папів. Це не є якась нова організація, котру Папи бажають поширити серед нас.

Новість є в тім, що Папи пригадали нам про це, що так вірні, як єпископи і священики належать до Церкви. Як члени Церкви користають всі не тільки з управнень, але також понесять тягарі, післанництво і завдання супроти світа. А це післанництво дав Христос своїй Церкві, коли приказав навчати всі народи.

Ми є співучасниками тої місії тому, що ми є членами містичного тіла. Церква є повсякчасним, безперервним істнуванням Христа в світі, продовжаючи Його працю, скріпляючи і поширюючи Його Царство. Установляючи Церкву Христос сотворив чинник, що Його представляє, від Його імени говорить, ділає за Нього. Ми всі є членами тої Церкви, з'єднані в органічнім життю, вітки Його виноградини. **Католицька природа це природа апостольська.** Стремить поширити життя і царство Христа в світі. Повний свій вислів находить в апостольських змаганнях. Як католики ми є апостолами. В цім змислі ми є ногами **Христа**, щоби ити Його шляхами—Його руками, щоби робити Його роботу —і устами Христа, щоби говорити Його слова— **коли діємо в порядку церковної карности**, коли єпископ покликує нас до співпраці в тій апостольській місії, котру одержав від Христа через руки дванацятьох.

Католицьку Акцію управнює і направляє єпископ. Вона мусить зростати в **єдности, в порядку, в карности.** Це карність тіла.

Коли єпископ проводить, католик мусить співпрацювати в апостолаті, бо

1) він є членом містичного тіла.
2) має обовязок совісти,
3) і того вимагає конечна потреба нинішних часів.

(Дальше буде).

Вісти з України—

Холмщина— Ухані, на місці зруйнованої поляками церкви поставлено і посвячено хрест. Співав хор з **Мислович.**

Мечин, —здвиг молоді з Мечина і **Конюхова** був 8 вересня, м.р. В селі є українська школа, котру веде учитель Ст. Палка.

Малків,— будують новий красний будинок "Рідної Хати" посеред села. Здвиг молоді був 12 вересня. Прибула молодь з містечка **Крилова, з Шиховичі і з Ласкова.** Здвиг почався богослуженням в місцевій церкві.

Лемківщина— Генеральний вікарій є о. О. Малиновський, колишній ректор і відомий діяч. Канцлєром є о. др. Богдан Липський а писарем Апостольської Адміністрації є о. Білокурський і о. Думанський. **Адміністратури підлягають тепер 9 деканатів з 121 парохіями** і 203 селами.

Бойківщина— Українське населення, що живе між ріками Ославою і Сяном належить до Перемиської дієцезії. Тепер завідує тою частиною Преосвященний Лакота з Ярослава.

Холм—Реміснича школа має відділи механічно-шлюсарський, електричний і механічно-столярський. **Технічна школа** має відділ машиновий і комунікаційний. При школі є шлюсарня, кузня, спавальня, гальванічний варстат, шлюсарсько-механічні варстати ручної та механічної обрібки дерева. Вчиться 200 учнів.

Львів— В будинку "Просвіта", в самім середмістю, **большевики упадкували кримінал.** Досі вивезли і далі вивозять всіх свідомших українців— вивезли яких сто тисяч, головно на Сибір.

Сянік— Український Кооперативний Банк мав минулого року загального обороту півчверта міліона злотих. Директором є О. Ярошевич. Банок удержує **Господарську Дівочу школу в Сяноці,** в котрій вчиться 40 дівчат. Кооперативні курси відбулися в селах **Загутинь, Стежниця, Романові і Країна** коло Горлиць.

Видання. Цілий ряд нових видань зазначує преса на всіх українських землях Европи. Навіть на **Пряшівщині** вийшла книжечка Стефана Маковського: Слово до братів під Бескидом, що звертається прямо до тих наших братів, які тепер опинилися під словацькою окупацією. В **Празі** вийшов збірник української героїчної поезії "Вити грому великому."

- - - - - -

Ці всі вісти містимо на основі вісток в "Свободі", котра є признаним і допущеним українським часописом в Канаді з Америки.

КАЛЄНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ

на — 1941 — рік

У ньому є календар українсько-католицьких свят старого й нового стилю, календар римо-кат. свят, повний церковний устав наших Богослужень, наукові статті, гарні, цікаві а численні оповідання, представлення, вірші та сміховинки. Адресар укр. кат. Духовенства. Ясний друк і красні ілюстрації прикрашують його. Стор 160. Ціна 25ц. Почтою 30ц. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

ЩОСЬ НОВОГО! —

Вуйко Трохим говорить!

ГЛЯДІТЬ НА ДІТОЧУ СТОРІНКУ!

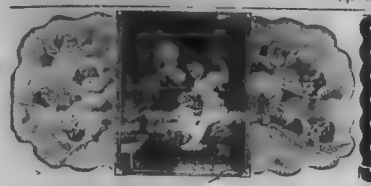

-ЖІНОЧА СТОРІНКА-

За гідність жінки—за її честь!

Дорогі Читачки—

Вже від довшого часу було на пляні наших редакторів присвятити одну сторінку нашої часописі для жіночих справ. Однак аж підчас З'їзду БУК-а в Манітобі рішено ці пляни здійснити і такий жіночий відділ започаткувати. Успіх цеї сторінки не буде залежати від самих її редакторів але ще більше від шановних читачок нашої часописі, від заінтересования, яке вони в цій сторінці виявлять, від дописей та листів, які вони будуть надсилати до поміщення.

Жіноцтво в теперішних часах жие ширшим життям, інтересується ріжними справами, виховавчими, господарськими та культурно-народними, і якраз при помочі нашої сторінки будемо мати нагоду обмінюватися гадками на всі ці теми, зможемо інформувати ширший загал про нашу працю, шукати і давати поради. А що найважнійше, ця сторінка поможе нам в організаційній праці серед укр. католицького жіноцтва.

Доля присудила нам жити в часах великих переворотів, змін. В часах грізних не лише для одиниць, але для цілих народів.

Український нарід під цю пору знаходиться в тяжшім ярмі, як колинебудь передтим в цілій своїй історії. Ми українці, що живемо в сім краю, можемо одинокі зі всіх наших братів тішитися свободою і всіма привілеями вільного народу. Коли в нашім рідним краю знищені всякі наші культурні установи, позапирані церкви, попалені бібліотеки, всякі народні організації порозвязувані, а їх провідні люде поарештовані, а то й гірше, то це якраз повинно примусити нас доложити всяких старань, щоби хоч тут в Канаді закріпити українського духа в наших родинах, в нашім молодім поколінню.

Українські жінки—Матері! Знайте, що на вас лежить цей важний обовязок! Знайте, що від вас залежить, чи в наших дітях заховається ще іскорка любови до свого рідного, до своєї мови, своєї церкви, своїх звичаїв! А знаючи це, не запирайтеся по своїх домах, а беріться до праці. Працюйте при своїх церквах, при Народних Домах, постарайтеся, щоби у вас була Рідна Школа, щоби ваші діти були зібрані в якусь діточу організацію, чи Діточий Хор, чи Дітей Марії, та щоби вони були під умілим проводом.

В сій важній праці ви повинні користуватися якраз цею Жіночою Сторінкою. Напишіть, чи є у вас жіноче товариство, що робите, які маєте успіхи. Може якраз читаючи про вашу гарну працю другі жінки й собі наберуть охоти взятися за діло. І так з часом наша ця сторінка стане неначе живчиком всякого руху організаційного між укр. католицьким жіноцтвом, стане неначе тим зеркалом, в котрім побачите відбиті всі наші труди і змагання на користь наших родин, нашої церкви і нашого народу, що дай Боже!

ПОВІДОМЛЕННЯ ЖІНОЧОГО КОМІТЕТУ БУК-а

На з'їзді БУК-а у Вінніпегу можна було зауважити в промовах майже всіх бесідників, що всі відчувають потребу поширення організаційної праці БУК-а. Треба творити нові відділи. Вибрали Жіночий Комітет, котрий мавби взяти собі за ціль якраз поширення організації БУК-а між нашим жіноцтвом, як в місті так і на кольонії. (Імена пань в Комітеті були подані в минувшім числі БН). Комітет цей вже робить пляни, якби найкраще свою працю повести. Та покищо найважнійша проблема є зібрання хочби маленького організаційного фонду, без котрого нічо не можливо буде зробити. Є на пляні підчас літної пори вислати когось з членкинь Комітету відвідати деякі наші укр. околиці в цілі заснування Жіночих відділів БУК-а; де ще їх нема. Також моглабы поїхати лекторка з відчитом на бажання котрогонебудь з жіночих товариств, підчас літних з'їздів, котрі будуть улаштовані БУК-ом цего літа. Все це буде залежати від кооперації і помочі, яку дадуть наші жіночі організації цему Комітетові. В слідуючім числі БН сподіємося написати більше про пляни нашого Організаційного Комітету.

ДОМАШНІ РАДИ И ПОРАДИ

Як звивати стару вовну?

1) Для тих, що виплітають річи з вовни. — Если хочете переробити ручно плетене вовняне убрання, то коли вже його попорете, візьміть волічку, позмотуйте в мітки, перевяжіть кождий моток в двох місцях і виперіть в мягкій воді з відповідним милом. Висушіть, а тоді аж позвивайте в клубок, а побачите, що ваші нитки гарні, мягкі і не кучеряві, а робота вийде неначе з нових ниток. Ніколи не звивайте волічки в тісний клубочок, бо вона стратить свою елястичність.

Як направляти вовною?

2. Коли треба залатати вовняний светер, а дірка вже досить велика, спробуйте виплести голками латку з волічки такого самого коліру як светер і тоді уважно пришийте. Така латка краще виглядає і ліпше носиться.

3) Попарте новий митлу окропом а буде богато довше служити.

Сподіємося подати в слідуючих числах БН цілий ряд приписів українських страв і печив, а перед Великодними Святами з варень і печив, котрі наші добрі господині приготовляють на сей великий день. Отже наперед просимо, хто має добрі приписи ріжних **дійсно** українських печив як бабок, тортів, струдлів, і тп., то пришліть їх нам завчасу, щоби був час помістити ще перед

- - - - - -

У всіх справах Жіночої Сторінки просимо писати виключно тільки на адресу пані Анни Якімщак,

980 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

ПОДЯКА РІДНОЇ ШКОЛИ
св. о. Николая у Вінніпегу

Отсею дорогою Рідна Школа св. о. Николая у Вінніпегу під проводом СС. Служебниць складає щиру подяку всім людям доброї волі, що хотіли протягом послідного року прийти нам з помічю в одній чи другій формі. Коли наша школа істнує і має можність виховувати молоде покоління, то це тільки за благословенням Божого Провидіння і за доброю волею добрих людей. І тому дякуючи Господеві, дякуємо також і всім тим добрим людям, що хотіли грудитися для школи св. о. Николая. В першій мірі дякуємо Шкільному Комітетові, що постійно працює і журиться долею нашої школи. Дякуємо йому за уряджения численних Шкільних Вечорів протягом року, за успішне переведення коляди на ціль школи та за всі інші предприняття, які мали виключно на меті добро нашої Рідної Школи.

Крім цього дякуємо всім нашим добродіям а передовсім **одній нашій пані,** що жертвувала на школу $100.00, не бажаючи при тім жадного розголосу, хочби серед найблищих приятелів і людей. Дякуємо рівнож Хвальному Зарядові Брацтва св. Николая за жертву $25.00 на ціль нашої школи.

Божа поміч і добра воля людий, це запорука доброго успіху всіх людських змагань а в тім і нашої школи.

Сестри Служебниці ПНДМ.

- НА ПОБОЄВИЩАХ СВІТА -

Серед африканської пєскової пустелі в Мегса Матру англійці зістрілили 5 італійських летунів. На їхній могилі англійський жовнір ставить хрест з кусника розбитого літака. Жовнір віддає останню прислугу жовнірови.

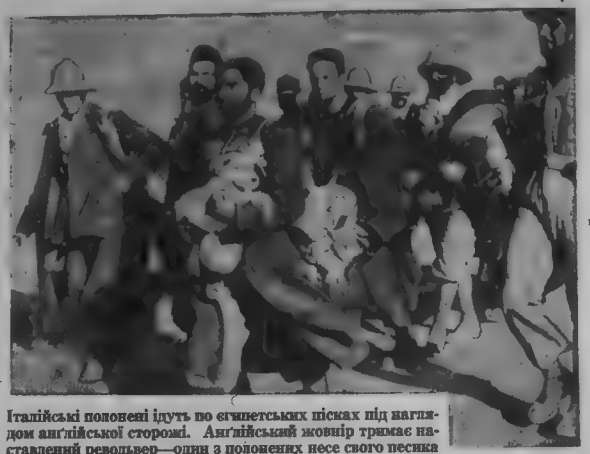

Італійські полонені ідуть по єгипетських пісках під наглядом англійської сторожі. Англійський жовнір тримає наставлений револьвер—один з полонених несе свого песика

ВАЖНІШІ ВОЄННІ ПОДІЇ

Болгарія— Непевність про завтрішний день подібно, як в Югославії. На границі стоять від ніг до стіп озброєні німецькі частини.

Румунія— Нові заворушення вибухають то тут то там. Раз неспокій роблять члени Залізної Гвардії, раз комуністи. В краю німецьке військо. Бувший король Карло заповів в Еспанії голодівку, бо не хочуть його випустити з краю. А він радби втікати до Америки. Має золото— але не має волі.

Франція— Уряд Петена мав погодитися знова з Лявалем. В Парижі брак поживи і з того приводу негодування та заворушення. А на французькім острові в Західних Індіях, в Мартиніці, є гори золота— $945,232,344 в чистім золоті, котре вивезли з Франції прямо в передодень катастрофи. — золото— але нема хліба, нема живця, нема одягу.

Німеччина— Наскоки літаків знівечили ряд пристаней, між ними Вільгельмсгафен, де є великі корабельні робітні. За це, що один німець вкрав в Берліні тону вугля ночею, підчас примусової темноти— засудили його на смерть. Брак палива і брак всього.

Англія— Премієр Чирчил заявив з нагоди приняття в честь американського виспанника президента Рузвелта, Гопкинса, таке: "В 1941 нам не треба великих армій зза моря. Нам треба натомість зброї, кораблів і літаків. Все, що ми годні заплатити, заплатимо. Але нам треба о много більше всього, як ми годні заплатити." В Англії є тепер 4 мільони війська. З того приводу президент Рузвелт домагається більших уповноважнень від сенату, котрі надають йому права майже диктатора; він хоче дістати право так удільовати номіч, як того він самий буде уважати за відповідне в даній хвилі— без жадної посторонної поради. Бувший амбасадор Кеннеді сказав на радіо так: "Закон позичкивинайму для Рузвелта дасть йому власть, нечувану досі в нашій історії." Він домагався помочі для Англії, однак "ця поміч не повинна і не може дійти аж до того степення, що війна сталаб конечною."

Африка— Англійські частини заняли Тобрук в Лівії, Кассалю в Еритреї та посуваються вперед в Етіопії. Гайле Салассі збирає начальників абісинських племен, озброює їх та посилає проти італійців. Ціла Абісинія кипить. Настає хвиля розплати для Італійців і та хвиля певно немила. Абісинці не беруть полонених а італійці не мають вже куди звітам втікати. Так дієва справедливість здійснюється!

В адвоката

—Що скажете, пане Процесович?

—Скажіть, як там стоїть моя справа.

—Чи хочете щоб я вам сказав мою чесну думку?

—Ні, скажіть свою адвокатську думку.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
283 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН (куди належить посилати всі гроші БУК-а):
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3533— Station "B", Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПОТРЕБА УЧИТЕЛЯ

Укр. кат. Парохія св. Михаіла в Crowland, Ont.

потребує доброго учителя укр. мови, співу і музики.

Знання дяківства неконечне.

Платня 50 дол. за перший місяць.

Писати до—

Rev. I. Borecky,
72 Terrace Hill, Brantford, Ont.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

WHY WAR?

The question frequently pops into your mind, "Why does God allow wars? Doesn't war and its evils seem to contradict God's goodness and love for man?"

Msgr. Fulton Sheen answers your question as follows:

"If God is all-powerful why does He not stop the war? As H. G. Wells has phrased it: "If I thought there was an omnipotent God who looked down on battles and deaths and all the waste and horrors of this war... able to prevent these things ...doing this to amuse himself, I would spit in his empty face."

"Could God stop this war? Could He prevent a Hitler or a Stalin from choosing a Politics of Power rather than Justice? Could He force Peace upon all nations tomorrow? Most certainly, but only on one common condition— by destroying human freedom. What Wells is asking is that God created man free to choose and yet incapable of choosing. This is equivalent to asking that God make man free and slave at the same time, which is sheer irrationality.

"Furthermore, this question assumes that wars are of God's making and not ours. On the contrary, a war is often the result of sin... Wars are not cyclones; they are born of jealousy, hate and ambition, either on one or on both sides. A war may come to a society for exactly the same reason a drunken man begets his own headache— by a violation of a law of nature, and therefore nature's God. The only time some men, like Wells, ever think of God is when they want to find someone to blame for their own sins. Without ever saying so, they assume that man is responsible for everything good and beautiful in the world, but God is responsible for its wickedness and its wars. God to them is like their Dentist; they think of Him only when they have a headache, with this difference: they blame God for that toothache. They ignore the fact that God is like a playwright who wrote a beautiful drama, gave it to men to act with all the directions for acting, and they made a botch of it. Shall we blame God because He does not destroy our freedom? Do we not see that it is only in a world of freedom that we can be patriots and martyrs; that a man can be a hero only on a battlefield where it is possible for him to be a coward; that man can only be a saint in a Church where it is possible for him to be a devil? Shall we boast of our power to make bombs, and then spit in God's face because they explode?.... Shall we drink poisop and then blame God because it takes effect? Shall H. G. Wells' right to blaspheme be taken away by destroying that freedom which in other men make them saints and heroes?

"If we would be honest with ourselves and had a spark of humility in our souls, instead of blaming God for wars, we would beat our own breasts and swear as the fruit of our egotism, our godlessness and our sin."

The objections to, and criticisms of religion, are not irrational and illogical, but they are old, and time-worn, and have been brought forward and refuted and abandoned and renewed and again abandoned, all the way along, since first the Church began to try to guide man's thought to the things that are worth thinking about.

William M. Wall

DEMOCRACY, IT'S CALL TO YOUTH

(Continued)

Nor can it be said any longer that idealism is lacking. Youth would be indeed asleep or dead were it not filled with a burning desire to do all in its power to crush that sin against the light, that enslaver of human freedom and individual dignity, that monster insatiable for lustful power— the autocratic "idealism" of the dictatorships which are today our enemies. By their ungodly principles and by their treacherous methods of action, dictatorships as there practised stand forever condemned. Youth can not possibly see any hope in a form of government which has no soul, which respects no promises, which values no person's possessions or rights, and which aims at the complete enslavement of the ordinary man. Young Canadians see in the fate of the young Czechs, Poles, Dutch, Norwegians, Ukrainians, Belgians and French not only the potential but the self-evident horrors that accompany any system of purely-unbridled dictatorship. They know how little hope there is for youth in any system which takes as one of its basic principles the negation of one's individual worth.

Democratic idealism, the idealism for which we are now fighting, has as its source such inspiring words as these:

"We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain inalienable rights, that among these are *life, liberty*, and the *pursuit of happiness*. To secure these rights, governments are instituted among men, deriving their just powers from the *consent of the governed*."

I have read books and pamphlets expounding the principles of the dictatorial systems, and there is in their maxims no comparable counterpart to the magnificent words just quoted from the Declaration of Independence. One young man was so very correct when he confided to me one day that "there was something to this business of democracy after all." There most certainly is. In a democratic system as our in Canada lies hope and faith and life—a life with pregnant possibilities for each individual.

And if the high ideals of democracy seemed to be lacking in the form of government as we saw it practised, may one hasten to add that the very best form of government will bring negative results if the spirit and the fervor is lacking. Democracy is the only form of government consistent with modern enlightment and twentieth-century progress, but it is valueless if it is not inspired by the public virtue and by the honesty of purpose of every citizen. Unintelligent or lukewarm participation in public life and crooked voters set good government at nought. Democracy must be fought for daily and must never be taken for granted. Here then is the opportunity and the special task for intelligent Canadian youth. We must be ready to undertake with pleasure any task that Canada may place upon us today, and we must strive to make of her a country worthy of our patriotism.

KIBITZERS

The pests who interfere in card games and parties, volunteering unwanted and often innaccurate information or advice, are still called "kibitzers." This is Yiddish slang for the German "kibitz." The kibits, or lapwing, is a common European bird, which stands in the field all day long watching the farmers work. Traditionally, it utters shrill cries of warning to frighten off game at the approach of a hunter. As early as the 16th century persons who stood around card plays during a game and gave out information or warnings were called "kibitzers." — Good Housekeeping.

CLUB NEWS

U.C.Y.O. of St. Andrew's—Wpg., Man.

We wish to announce that Mr. W. Skibo, "Tubby", has been called up by the R.C.A.F. and is now stationed at Brandon, Man. All the club members wish to extend the Best of Luck to "Tubby" at his new work. We also heard that they actually found "Tubby" a uniform... and it's not too tight.

On Christmas Day the young people of the parish went carroling. The proceeds received will be used to buy an aisle-rug for the church. All the carollers had a wonderful time, especially "tiny."

The altar boys were very impressive at Midnight Mass. Father Bozyk was very much pleased by the way the boys went about their duties.

FILM GUIDE

AFTER MEIN KAMPF II
ARISE MY LOVE III
ASSASSIN OF YOUTH IV
BEFORE I HANG III
BOSS OF BULLION CITY, THE I
BARNYARD FOLLIES I
MAD YOUTH IV
MERRY WIVES IV
MILLIONAIRS IN PRISON II
MONASTERY I

Unobjectionable for general patronage .. I
Unobjectionable for adults II
Objectionable in parts III
Condemned IV

by "Scatterbrain"

LAUGH AND BE MERRY

Teacher— What is half of eight, John?
John—Which way, teacher?
Teacher—What do you mean, which way?
John— On top or sideways?
Teacher (bewildered)— What difference does it make?
John—Well, half of the top of eight is zero; but half of the eight sideways is three.

Young Son— Dad, what are the holes in the board for?
Father— Those are knot holes.

Young Son (after due consideration)— Well, dad, if they are not holes, what are they?

The defendent, charged with keeping a dog without a license, tried to interrupt the evidence.
"Do you wish the court to understand that you refuse to renew your dog license?"
"Yes, your worship, but...."
"We don't want any 'but'. You will be fined. You knew the license had expired."
"Yes; and so has the dog."

Tomy: My father has eaten beef all his life and now he's as strong as an ox.
Willie: That's funny. My dad's eaten fish all his life and still he can't swim a stroke.

I think that I shall never see
Along the road an unscraped tree,
With bark intact, and painted white,
That no car ever hit at night.
For every three that's near the road
Has caused some auto to be towed.
Sidesweeping trees is done a lot
By drivers who are plumb half shot.
God gave them eyes so they might see,
Yet any fool can hit a tree.

Unwanted Caller: "Can I see the manager, Please?"
Office Boy: "He's out."
"Can I see the under-manager?"
"He's out."
"Very well, I'll just wait by the fire."
"It's out, too."

YOUTH WANTED

Youth of spirit, youth of will,
Youth of muscle, brain and power,
Fit to cope with anything....
These are wanted every hour.

Not the weak and whining drones,
Who all troubles magnify...
Not the watchword of "I can't,"
But the nobler one, "I'll try."

Do what'er you have to do
With a true and earnest zeal;
Bend your sinews to the task—
"Put your shoulders to the wheel."

Though your duty may be hard,
Look not on't as an ill;
If it be an honest task,
Do it with an honest will.

In the workshop, on the farm,
At the desk —where'er you be—
From your future efforts, youth,
Comes a Nations destiny.
(From "Our Boys.")

Club and social write-ups, articles of interest to the youth and letters of criticism please refer to the editor: Wm. Bodykevich, 818 Manitoba Ave., Winnipeg, Man.

All letters regarding the Ukrainian Catholic Youth League should be addressed to the president Mr. Paul Bozyk, 73 Disraeli St., Winnipeg, Man.

UKRAINIAN ALL-AMERICAN FOR 1940
By Al Yaremko

The end of the football season is here and the ubiquitious Yaremko is back again with his selections for this year's team. Every player is of Ukrainian descent and has ben verified either by personal correspondence or by checking the school registras. Again Pennsylvania takes leading honors in supplying the majority of players.

A Powerful Line

John Kuzman, at left tackle from Fordham, leads a veteran powerful front line. At right tackle is Kniaz from a better than average Penn State team. Playing at left end is John Mizen, leading point-after-touchdown kicker. Botting 27 points without a miss is good kicking in any man's league.

Stellar Backfield

Piloting the team this year is Petchel from Duquesne. Muha is back again at right half, who is finishing his third year at the post. The lineups are:

(FIRST TEAM CHOICE)

Position	*Name of Player*	*School*	*Class*	*Home Town*
Left End	John Mizen	Washington U.	Sr.	Proviso, Ill.
Left Tackle	John Kuzman (Capt.)	Fordham	Sr.	Coaldale, Pa.
Left Guard	George Sirochman	Duquesne	Jr.	Denbo, Pa.
Center	John Chermansky	Moravian	Jr.	Northhampton, Pa.
Right Guard	Joseph Turek	Illinois	Jr.	Chaciga, Ill.
Right Tackle	Walter Kniaz	Penn State	Sr.	Lynbrook, N.Y.
Right End	Mike Yurcheshen	Case College	Sr.	Cleveland, Ohio
Quarterback	John Petchel	Duquesne	Jr.	Freeland, Pa.
Left Half	Michael Suchena	F. & M.	Sr.	McAdoo, Pa.
Right Half	George Muha	Carnegie Tech.	Sr.	Pittsurgh, Pa.
Fullback	George Gonda	Duquesne	Jr.	Grindstone, Pa.

(SECOND TEAM CHOICE)

Left End	Steve Pritko	Villanova	Soph.	Northhampton, Pa.
Left Tackle	George Panavek	N. Y. U.	Soph.	Brooklyn, N.Y.
Left Guard	John Zuback	Susquehanna	Soph.	Trafford, Pa.
Right Guard	Ken Skoropowski	Boston U.	Sr.	Chelsea, Mass.
Right Tackle	Stephen Plaskonos	Albright	Jr.	McAdoo, Pa.
Right End	John Krawchak	Lehigh	Jr.	Bridgeport, Pa.
Quarterback	Mike Feduniak	Kent State U.	Jr.	Akron, Ohio.
Left Half	Bill Proch (Capt.)	Manhattan	Sr.	Plains, Pa.
Right Half	Andy Drugan	Niagara	Jr.	Wilkes-Barre, Pa.
Fullback	Steve Zeravica	Susquehanna	Soph.	Trafford, Pa.

HONORARY COACHES

Bronko Nagurski	(Former All-American fullback from Minnesota)
Joe Stydahar	Chicago Bears tackle; voted best in pro ranks)
John Michelosen	(Former Capt.-Quarterback of Champ. Pitt team)
Frank Souchak	(Former All-American end of Champion Pitt team)
Mike Kabealo	(Former Ohio State backfield ace for three years)
Ted Hennis	(Former Quarterback of mighty Purdue)
Steve Andrako	(Former All-American center of Ohio State)

("Ukraine", No. 194.)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

Лекція 10.

ГОСПОДЬ БОГ ПРОВАДИТЬ АВРААМА ДО ОБІЦЯНОЇ ЗЕМЛІ

Приготування: Ное і його сини служили Господу Богові вірно. На весні складали жертву Богові і просили, щоби їм все гарно родилося. В осени знова дякували Богові за гарне жниво. Часто молилися, взносили свої руки до неба, до Бога, що є нашим Отцем на небесіх. Вони вправді Бога не виділи, бо Господь Бог е Духом. Знали однак, що там високо понад сонцем і місяцем, понад звіздами і іншими планетами е в небі Господь Бог. Пізніше однак богато людей забули чому вони моляться, чому руки взносять до неба. Забули цілком, що в небі є Бог. Думали, що сонце і місяць е богами, інші думали, що вітер е богом а ще інші думали, що звірята е богами. Тому деякі молилися до сонця, інші до місяця, ще інші до рїжних звірят. Не тільки молилися але навіть приносили їм жертви. Інші молилися і приносили жертву громови. Відтак люде зачали собі самі робити рїжних божків і до них молилися і їм приносили жертви. То були ідолопоклонники або погани. Люде так низько впали, що віддавали божу честь божкам, поповняли великий гріх.

Були однак і люде добрі. Памятали, що е Бог. До Него молилися і Йому жертву приносили. Вони знали, що Бог обіцяв зіслати на землю Ісуса Христа, який приверне людям ласку освячуючу і всі люде будуть могли пійти до неба.

Заповідження: Я нині оповім вам о такім чолокові, побожнім, що називався Авраам, як він любив Бога і що обіцяв йому Бог.

Виклад і вияснення: Минуло богато літ після потопу. Тоді жив один чоловік дуже побожний, який назвався Авраам. Він вірив в одного Бога, Сотворителя неба і землі. Він знав, що інших богів на світі нема. Господь Бог сказав се першим людям в раю, що е тільки один Бог. А що Бог сказав, то е правда. Тому Бог е **найправдивіший.** Авраам служив дуже вірно Господу Богу, бо любив Бога. Батько Авраама був поганином і богато з його родини були поганами. Сам тільки Авраам був вірним одному Богові.

Одного разу сказав Господь до Авраама: Остав свою землю і родину і дім свого батька і йди до землі, котру тобі покажу. Буду тебе благословити, а в тобі будуть благословенні всі народи землі. (Що сказав Господь Бог до Авраама?), Господь Бог жадав від Авраама богато трудних річей. Авраам мав опустити свій край, свою родину, тата, маму. Мав іти до чужої землі. Якби так хто вам сказав опустити ваш дім і родину і йти далеко відси. Що ви сказалиб? Авраам любив свого батька і свою родину і свою землю, але над всьо то любив він Господа Бога. (Як любив Авраам Господа Бога? (Над всьо). Далека дорога ждала Авраама. А кілько небезпек в дорозі! Однак Авраам не зважає на це. Він бере свою жінку Сару і сина свого брата Лота, який остався сиротою, бере своїх слуг і череду і вибирається в дорогу. Не боїться ані розбійників ані диких звірят. Він думав собі у своїм серцю: Господь Бог сказав: Буду тебе благословити. Господь не опустить мене. Авраам вірив Господу Богу. Чому вірив Авраам Господу Богу? По довгій подорожі прибув Авраам до обіцяної землі. Земля була гарна і урожайна. Паслися гарні корови і на полю було богато гарного збіжа. Гори були покриті зеленим лісом. Всюда гарні цвіти і повно пчіл. Була то направду земля медом і молоком пливуча. І сказав Господь Бог до Авраама: "Тую землю віддам твоїм потомкам." Що сказав Господь до Авррама?" Тому, що Господь обіцяв ту землю Авраамові і його потомкам, то та земля називалася "земля обіцяна." Авраам утішився тим і приніс Богові за це жертву.

Відпитати: Відпитати, що найважніше з цього оповідання: Авраам вірить в правдивого Бога. **Рокказ:** Авраам опускає свій дім; любить Бога над всьо. **Вибирається в дорогу:** Вірить Богові. Складає жертву подяки.

Запамятай: Земля обіцяна, то земля свята, бо там уродився пізніше Ісус Христос, Спаситель світа. Будьте діти добрими і вірними, як Авраам, а Бог вас буде благословити. Моліться рано і ввечір, ідіть кожної неділі на Службу Божу, на катехізм, любіть Бога над всьо.

СМІЯМОСЯ

Учитель: Галю, що е вітер?
Галя: Воздух, що спішиться.

Оля стовкла ляльці голову, а мама потішає:
—Не плач, тато куплять нову голову, я приліплю, тай буде добре.
Небавом вилізла Оля на дерево.
—Що ти робиш? Чи хочеш розбити собі голову?
—Нічого, тато куплять нову, а мама приліплять.

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД

Дорогі Діточки:

Це Вуйко Трохим говорить до вас.

Знаю що ви були заняті, бо десь певно робили "Валентайнс" для своїх приятелів, учителів та родичів. І справді це гарне діло посилати ці листочки один другому, пригадуючи тим самим, що вони ще е у вашій памяті.

Чи і ви цього року доручили своїм родичам "Велентайнс"? Вони також люблять, як їх діти деколи покажуть свою вдячність їм за то всьо добро, що вони для дітей роблять.

І чиж не маєм чого бути вдячні? Таж вони нас до школи посилають, гарну суконку чи сведрик куплять, та й саночки зроблять, щоб ми йшли чим з горбка їздити.

А ваші саночки певно тепер в русі, бо цеї зими снігу е досить, та і е по чім совгатися.

Вуйко також любить з горбка спускатись, хотяй він уже старий. Та і діти люблять дивитись, як він їде. А що то вже е сміху, як часом Вуйко переверне!

Одного разу то й ніс собі розбив—а плакати не плакав, так як декотрі з вас роблять. Може йому було стидно!

Ану, напишіть до Вуйка листок. Напишіть, які то ви мали різдвяні вакації, як ви забавляєтесь коло школи чи вдома. Скажіть Вуйкови про ваші пригоди, бо Вуйко туже любить слухати пригоди дітей.

Як не вміете самі го українськи добре писати, то попросіть своїх родичів, старшої сестри чи брата, щоб вони вам помогли. Але таки напишіть, а Вуйко буде ваші листочки містити у "Будучности Нації", та цікаві листки буде винагороджувати.

Пишіть на адресу—
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

На сім кінчу. Бувайте здорові та не забувайте свого—

ВУЙКА ТРОХИМА.

СНЖОК

Падає, сніжинка як пух —
Я сховаюсь під кожух.
А як прийде метелиця,
Загорнуся в бараницю,
Піду коня запрягати

Будемо ся санкувати.
Поїдемо полем, полем,
Що нас й вітер не догонить!
А як вернемо до хати,
Буде що оповідати.
("Світ Дитини")

СПОРТ УЧИТЬ ПРИЯЗНИ

Кошикова гра в Медисон Сквейр Гарден, якраз в хвилі, коли мяч дружини Кенсас відбився від кошика і хлопці дружини Фордгем ловлять. Побідив Фордгем, 53 до 42

ДРУЖИНА *EXHIBITION* ПОБІДНА

23 дружині змагалися о побіду на Олимпик длощі у Винипегу в грі на совгах. Побідила всіх дружина, що майже виключно складається з українських юнаків. Стоять з ліва до права: М. Толочка, Т. Омінський, Іван Гришко, Н. Міхоцький, Ед. Семінюк, В. Стацьків, В. Семінюк, і Т. Семчук— на переді: Ю. Листернюк, Л. Колт, Л. Бретгавер, С. Кистер, К. Гацек, М. Марлок.

Гусь і кінь приятелями в Маямі. Це перегоновий кінь і його ноги овинені та нагрівані електрикою в стайнях Маемір. Але гуска є сталим його приятелем.

ПОМЕР ГОЛОВНИЙ ПЛАСТУН

8 січня, 1941 помер головний пластун світа, льорд Баден Павел в 84 році життя, в Найробі в Кенії, куди переселився в 1938 році.

Льорд Б. Павел дав основи новітному рухові молоді, щоби виховати її чистою, сильною і характерною при помочі трох чинників:

1) **Несхитної вірности для Бога і вітчини—короля.**
2) **Кождого дня одно добре діло.**
3) **Розривка на свіжім воздусі.**

Пластун добровільно вчиться слухати свого закону. Він помагає своєму ближньому у всякий спосіб — а бодай усміхом.

Льорд Б. Павел був шестою дитиною в родині учителя. При іспитах в Оксфорді перепав. Вступив до війська і там здав іспити майже з відзначенням. В 1876 р. почав служити при війську в Індії і там виявив себе як знаменитий жовнір, письменник, танцюрист, актор і мисливець.

Підчас війни з бурами в полудневій Африці льорд Б. Павел обороняв містечко Мейфкинг через цілих 217

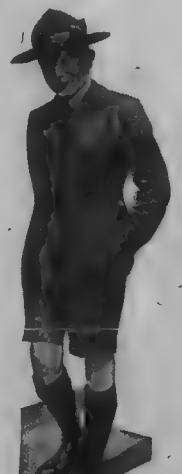

Льорд Б. Павел

днів, аж доки не наспіла допомога і бури мусіли відступити. Бури ніколи в свято не воювали. Льорд Б. Павел виводив тоді своїх оборонців з валів і робив з ними всякі вправи, щоби додати їм руху і веселости.

1908 року заснував пластунів, а два роки пізнійше пластунок. Нині 42 краї мають свій пластовий улад. Мали також ми в Галичині, доки не заборонили вороги— так само було в Карпатській Україні.

Окремі відділи пластові є між нашою молоддю в Канаді.

Діло льорда Б. Павела певно не загине. Воно так гарне і так добре, що тисячі і тисячі молодих людий все будуть користати з нього на найкращий пожиток собі і вітчині.

По Забаві

—Що казала тобі жінка, як ти вчора вернувся так пізно додому?

—Нічого не говорила, тільки покивала головою.

—Чиєю?

—Моєю.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 4 (76) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Лютого, 1941 Vol. IX. No. 4 (76) YORKTON, SASK. February 14, 1941

ТРЕБА ЩАДИТИ!

Міністер скарбу, дост. Ілслі, остерігав підчас промови у Виндзор, Онт., **що канадійці повинні щадити і заощаджені гроші позичати урядові** —або з конечности прийде звишка цін, чи приділювання на картки. Воєнні видатки виносять тепер один біліон долярів річно. Коли додати інші видатки, то річний розхід Канади є один біліон і 400 міліонів долярів. Треба дозичувати річно 900 міліонів. Загал повинен розуміти, що в такий час треба обмежити власні видатки і дещо потіснитись, дещо жертвувати. Коли будемо жертвувати всі, разом, спільно—це не буде тяжко.

Премієр Меккензі Кинг перестеріг знова перед недалеким наступом ворога. "Є богато познак, що в дуже **короткім часі ворог поважиться на страшенний змаг** знищити Британійську Спільноту через затяті удари небувалої гостроти."

Кождий мусить бути готовим зустріти ці напади ворога і стати на оборону. Одні грудьми, другі жертвою гроша!

ГІТЛЄР ГРОЗИТЬ

або безсильна лють продавця Карпатської України.

При кінці січня у восьму річницю переняття власти Гітлєр виголосив промову, з котрої подаємо виїмки.

"Коли прийде година, виміримо рішаючий удар."

"Безустанно працюємо над уліпшенням. Цеї весни пічнеться борба підводних подок. Вона покаже, що ми не спали."

Їх Величности Король і Королева відвідують посградавших від летунських налетів в Шефілд. Королева говорить з жінками, які розповідають про події. Діти обступили володарів і слухають. На устах Королеової зацікавлення. Так володарі і нарід спільно переносять тягарі війни, разом живуть і разом працюють для оконечної побіди.

"Летунська сила відповідно сама себе представить. То, що інші доперва плянують, ми вже здійснили."

"Моє предсказання з вересня 1939 р. справдиться: роля жидів скінчилась. Нарід за народом приймають наші расові поняття. Повстане фронт арійської подскости проти міжнародних жидівських доробкевичів."

"Молімся, щоби Бог удостоїв нас побіди цього року."

БРАЗИЛІЯ ПЕРЕСЛІДУЄ УКРАЇНЦІВ

ЛИСТ З 20. ГРУДНЯ, 1940

"З огляду на це, що у Бразилії замкнули всі українські католицькі газети, наш український нарід лишився тепер без так конечного в нинішних часах друкованого слова. Щоб якось ратуватися, бажаємо хоч деякі газети, спроваджувати з Америки і Канади.

"Тож прошу дуже посилати від Нового Року вашу ціну часопись ВН по 5 чисел на оці адреси:....

"В нас тепер досить важко. Сильно переслідують все, що не бразилійське. Нашим священикам заборонено проповідувати по українськи, ітд. Кількох священиків вже сиділо через те у вязниці. **Та віримо, що та все минеться."**

- - - - - -

Такий є той черговий лист з далекої Бразилії, де наших людей переслідують в небувалий спосіб. І то тепер, коли іде борба за свободу, народовластя, волю кождого! В той самий час Бразилія нищить, громить і знущається над мовою, звичаями, душею українського народу. А той український нарід в Бразилії зазнав тільки горечі, тяжких трудів— він, той нарід корчував праліси дикі, винищував їдовиті гади, павуки— тепер налізли ще гірші люди, як їдовиті павуки і гади. Налізли на душу народу, а тамті кусали тільки тіло. Однак ВІРА РІШАЄ В БОРБІ! А та віра народу незахитана! І вона побідить— ми певні цього. Так Бог дасть і так буде!

Вісти з України—

Холмщина.—У городських судах Холмщини привернено права української мови в слові і письмі. В судах між Белз, Білгорай, Біла Підляшська, Грубешів, Холм, Тарногрид, Томашів, Тимівці, Чесанів і Володава вільно вживати української мови.

Західна Україна.—Приїхав саме до Америки один з наших людей, що поїхав до Галичини перед самою війною, там захопила його війна і довелося цілий рік жити під владою большевиків. І пише тому, що мав американський паспорт і гроші, вкінці видобувся з тої невоші і саме вернув до Америки. Той живий і наочний свідок так описує відносини в Галичині.

Як живеться людям?— Страшно зле. Утиск страшний. Людий вивозять в Росію, самотних і з родинами. Вивезені пишуть з далеких сторін. Роблять по лісах, в копальнях, залізницях і страшно бідують.

Чи правда, що розділяли скарбові поля?—Так, правда. Але ті, що так тішилися тою землею, **тепер її віддають.** Бо на них **наложили величезні податки. Все, що вродилося, їм забрали,** хіба наробився задармо.

Чи є зарібки і як дороге життя?— Зарібків майже нема ніяких. А як є, **то можна заробити 5 рублів на день.** Кіло разового хліба коштує 4 рублі, напів білого 6 до 7 рублів. Солонина, масло, смалець 40 рублів.

Чи існують церкви?— Так, є. Але від церкви треба платити податок коло 10 до 15 тисяч. Котра громада заплатить, то на якийсь час її лишають. То саме є зі священиками.

Що сталося з нашими крамницями?— Всі знищені. Склепарі арештовані і вивезені, **або дістали паспорт число II.** Хто має такий паспорт, **винятий зпід права.** Такого чоловіка не можна переночувати, ані йому роботи дати.

Чи є в чім ходити?— Зовсім нема. Одіння, обуву і матерію москалі викупили зі своїм приходом. А тепер нема склепів, ані ніхто нічо не продукує. Одному нашому американцеві, що перед війною купив землю, наложили 11,000 рублів податку. Чоловік продав збіже і худобу, але того було мало. Мусів продати останне американське убрання з себе і з жінки. Взяв 400 рублів, за 2 парі жіночих черевиків 500 рублів, а за суконку 300 рублів. За годину ті самі річи вже перепродували далі— убрання за 1,400 рублів..

Ось так живе нарід під "ясним сонічком" Сталіном!

Варшава.—З'їзд українських інжинірів і техніків зібрав 100 осіб з 14 місцевостий. Наради відкрив інж. Богдан Шведа, проводив інж. Мілянич.

Краків.— Вистава української книжки і преси була в жовтні, 1940 року. Виставу відкрив проф. Ів. Зілинський. Прибрав кімнати мистець Гординський.

Ці всі вісти ми подали на основі вісток "Свободи," що приходить сюди з Америки і є признаним та дозволеним владою часописом.

НАУКА ВСЕГО НЕ ЗРОБИТЬ!

(Подав О.Ж.)

Було і є богато людий, які вірять, що наука, поступ в механіці розвяжуть всі людські питання, погоять всі рани та заведуть рай на землі. Та не думає так голова саскачеванського університету **И. С. Томсон.** Мав він недавно виклад до студентів свого університету на тему: "Що може, а що неможе зробити наука?" З його гадками варта познакомити українського читача. Ось деякі з його думок.

Наука принесла людям богато пільг. Але заразом принесла й немеше проклять. Збільшена промислова сила і витвір дали нам міліони безробітних, цілі шари людий без притулку, під мостом, по дорогах, голодних і обдертих, жебраків без жадної забезпеки, без жадних виглядів на краще завтра. Наука дала в наші руки бомбовики і отруйний газ. Я не знаю, чи тут винувати науку і вчених, чи тих людий, які з тих здобутків науки роблять злий вжиток— бо винахідник працюючи над летунством не передбачив, що овоч його труду вжинуть на бомбовик, на вбивання безборонних і невинних.

На мою гадку **невинна тут сама наука, ні вчені. Але винні ці, що роблять з того злий вжиток.** Тому завдання перед нами таке: **Треба змінити людську вдачу.** Питання є, чи наука годна змінити, ублагороднити людину? Предметом науки є пізнати і вивчити чоловіка. Але чи може вона його змінити, чи годна ублагороднити його душу?

Одного разу я слухав викладу вченого Гаксли на тему: "Наука та її завдання." Кінчаючи виклад Гаксли висловив гадку, що він не може відповісти на питання, чи наука є добром чи злом.

(Докінчення буде).

ЧИЖ І ГОЛУБ

Весною чижик молоденький, такий співучий, проворненький, в садочку все собі скакав, та якось у сільце й попав. Серденка в клітці рветься, бється, а голуб бачить тай сміється:

—А що? Попавсь. Мене б не піддурили, хоч як би не хитрили, бо я не чижик! Ні... оце!

Аж гульк, і сам піймавсь в сільце...

Ото на себе не надійся, чужому лихові не смійся!

Л. Глібів

АФРИКАНСЬКА ВІЙНА

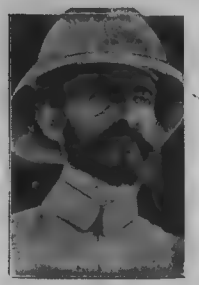

Гайле Селяссі

Цар царів і король з покоління Юди, як піддані називають абісинського володаря Гайле Селяссі, відлетів літаком з безпечного Судану в середину **Абісинії,** в гори між своїх підданих і проводить ними у війні проти італійців. З ним полетів Рас Касса і достойники коптийської Церкви. Англійський летун, що виконав лет серед дуже трудного терену, дістав відзначення. Гайле Селяссі живе в неприступних горах під звичайним шатром, в котрім нічо не нагадує його царської гідності. Лише кілька килимів на долівці відріжняють це шатро від шатер його войовників.

—Доки не побіджу, буду жити так, як мої войовники!

Недавно італійські літаки літали якраз над тим місцем, де є шатро Селяссі. Однак не доглянули по тій причині, що воно замасковане гіллям. І відлетіли.

Міжтим бунт абісинських племен набирає чимраз більшого розгону. Зброї і стрілен доставляють англійці, бунтом кермує Селяссі. Положення італійців в Абісінії з кождим днем прикрійше. Є там мабуть вверть міліона італійців, котрих англійські частини зручним рухом вже відрізали від одинокої дороги на втечу— від Червоного Моря, занявши в **Еритреї** одиноку залізницю до Асмари. Абісінію бругають з інших боків гори і пустелі— та ворожі племена, котрі до невоші не беруть, але вирізують в пень.

В полудневій Лібії французькі частини ген. Катру з околиці озера Чад смілим наскоком через високенні гори, як 14,000 стіп висоти, напали на італійську станицю в оазі Марзук і знищили її, та летунський майдан.

Італійці негодні видержати натиску з усіх сторін і масово піддаються. Тих полонених вже є 110,000 і вони творять питання своїм числом для англійських властий. Треба живити таке число дурно. Тому задумують спровадити їх до Англії і заставити до праці. А покищо вони тягнуться непроглядними масами, осліплі від порохів і пісків пустині, коби тільки дальше від бою.

В північній Лібії англійські частини здобули Дерну і Бенгазі.

— ВІСТИ З УКРАЇНИ —

Большевики засудили 4 людий на смерть а 12 на каторжні роботи у вічних снігах на суді в Єлисаветград і на Україні за це, що ці люди явно визнавали віру в Бога. Большевицький суд назвав їх "свангелистами і кулаками." Так большевики розуміють по свому "свободу і демократію"....

Ця сама телеграма з Москви під датою 6 лютого подає, що **большевицький суд в Київі засудив на смерть полковника Української Армії Ан. Волинця,** що тому 20 років воював проти большевицької орди на Україні. Волинця большевики зловили в Рівнім, коли у вересні 1939 увійшли туди по розгромі Польщі.

Так большевики винищують все свідоме українство в його найкращих представниках. Та прийде час розплати!

—o—

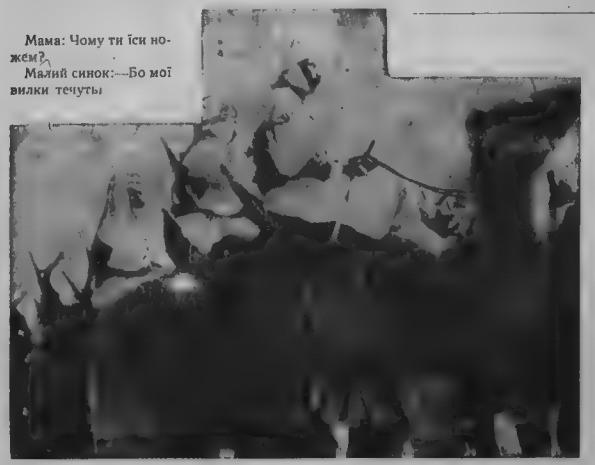

Мама: Чому ти їси ножем?

Малий синок:—Бо мої вилки течуть!

Французький верблюжий корпус, що переїхавши високі гори і піски Сагара, яких 400 миль дороги, нагло напав і заняв італійську оазу Марзук, в полудневій Лібії.

Французька кінnота з Сирії на добірних арабських конях перейшла на сторону ген. Де Голя.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ДОРОГА УСПІХУ

Ось кілька вказівок для старих і молодих духом ще, котрі ставши самостійними в життю, хочуть до чогось дійти. Або як кажемо, хочуть мати успіх.

До успіху потрібні:

1) **Здоровля.** Чоловік хорий сам для себе прикрий, він прикрий для інших. Здоровий відразу наповняє вас довірям. Він рухливий, скорий, веселий.

2) **Чесність.** Так само треба бути здоровим на душі, бути чесним. Передумовою всякого успіху в життю є чесне поведення. Обдурити чи ошукати можна тільки раз. Два рази ні. Хто думає, що йому вдасться легко проховзнути попри життя, штучкою і крутійством, сердечно милиться.

3) **Здібність.** Бог дає людині природні дари, снагу до чогось. Ту снагу треба цінити, її не занедбувати. Треба її розвивати і удосконалювати. Здібний а лінивий менше варта, як менше здібний а працьовитий. Однак є певні справи, до котрих треба конечно мати талант. З пустого не наллєш, кажуть не даремно.

4) **Почин.** Хто має ясну думку і рухливу, той часто дасть почин ділу. Хто дає почин, має пів справи за собою. Дати почин в добрий час, відповідним людям, це майно для всіх.

5) **Такт.** З кождим треба відповідно поступати. Не можна нікого дразнити, ані вразити без потреби. Лішше один приятель, як сто ворогів. А кождий чоловік має свою самооцінку і поняття самовартости.

6) **Захопленнія.** Хто робить своє діло з внутрішнього переконання, з любови самої справи як такої— той буде мати успіх. Хто робить тільки тому, щоби дістати платню, або відбути свій час, той не буде робітником, але невільником. Він до нічого не дійде в життю і вічно буде огірчений, та буде шукати причин своїх невдач всюди, тільки не в себе.

7) **Енергія.** Кожде діло треба вести стало, з розмахом, не упадаючи в зневіру ані в пригноблення. Діло не може ждати. Його не можна відкладати. Що маєш виконати, зроби нині, зроби зараз.

8) **Отвертість.** Треба дати признання другому і вислухати його думку. Треба бути терпеливим, коли другий не має тих здібностий, що ми, або впирається при своїм, а наглядно видно, що він не є прав. Дати нагоду йому остати в справі і не знеохочувати.

- - - - - -

Подумайте хвилину над тими прикметами і **застановіться, чи Ви якраз їх маєте, та в якій мірі.** Коли-ні, подумайте над тим, щоби **придбати ці прикмети чим скорше**—а ніколи певно не будете жалувати.

ВОЄННІ ОБРАЗКИ

Голяндські епископи— Католицькі епископи Голяндії видали при кінці січня ц.р. Пастирський Лист, котрий відчитано у всіх церквах Голяндії. В цім Листі заборонюють уділювати св. Тайну Єлеопомазання, похоронювати по християнськи всіх тих, що за життя признаються і належуть до соціялістів, комуністів, націстів і ліберальстів. Лист підписали 4 епископи і архієпископ. Націстам невільно уділювати св. Єлеопомазання і похоронювати тоді, коли за життя на широкий розмір ширили і попирали рух націстів. **Так католицькі владики навіть в обличчу грізного і безоглядного ворога безустрашно боронять Божих прав та законів Церкви.**

- - - - - -

Затоплено сировицю до ціплення—Хоча відплив і посилку задержано в тайні, німецька підводна лодка затопила корабель, що віз до Европи з Америки падунок 500,000 давок сировиці до ціпленнія проти флю. Людське життя і здоровля на війні мало значить.

- - - - - -

В Парижі їдять котів.— Увязнено чоловіка і жінку, що ловили по вулицях котів і їли. Так зловили яких 100 котів. А в Парижі тепер навіть котів, псів і іншу подібну звірину можна їсти тільки після приділення— на катрки. Хто їсть більше— навіть котів— нині в Парижі їде до вязниці. **Ось до чого дійшов колись гордий Париж!**

- - - - - -

Дороги честі!— Тому, що парляментарний секретар для справ живности в Англії, посол Роберт Бутбі підтримував уневажнення чехо-словацьких довгів в Англії ізза особистих зисків, не тільки мусів уступити з міністерства живности, але також з посольського крісла. З того приводу **премієр Чирчил сказав так:** "Я можу тільки сказати, що підчас війни є отворені такі дороги, яких нема підчас миру. **І ці дороги служби можуть стати дорогами чести.**"

- - - - - -

Дикунство!— Коли **Вендел Вилкі** оглядав руїни катедри св. Павла в Льондоні і побачив звалища перед великим престолом, закликав: Дикунство!

А коли прибув снідати до готелю Савой, ждала його в передсінку несподіванка. Зібралося там яких 60 жінок, що тримали таблиці з написами а також вигукували: "Більше живности для робітників! Чому бідні мусять голодувати тоді, коли богачі мають всього подостатком?"

Вилкі навіть на них не глянув, поліція їх не турбувала. Кажуть, що ці жінки були в футрах і модних капелюхах— як звичайно, комуністи.

Почався всенаціональний рух за купованням щадничих посвідок. Дані особи зобовязуються щомісячно віддати 5% свого зарібку на закупно щадничих посвідок, котрі купується з 20% опустом. За посвідку $10 платиться всього $8 і вона вільна від державного податку і платна по 7 і пів роках. З того приводу КУК видав окрему відозву, в котрій взиває купувати ці посвідки. За так одержані гроші наша держава фінансує воєнні заходи. Треба мільонів добровільно позиченого гроша, коли маємо уникнути інфляції і злученої з тим звижки цін.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**.... не забудьте відказати якусь суму гроша **на свою Церкву** — **на свою бурсу в Саскатуні** — **на Сиротинець в Айтуні** — **на свою пресу**— а поставте собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася **Служба Божа за Вашу душу.**

НЕ ДЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Лютий, 1941

14, пятниця — М. Трифона
15, субота — Стрітення ГНІХ.
16, неділя— Неділя Блуд. Сина. Прав. Сим.
17, понеділок — Преп. Ізидора
18, вівторок — Мц. Агафії
19, середа — Преп. Вукола
20, четвер — ММ. Партенія і Луки
21, пятниця — ВМ. Теодора Стратилата
22, субота — Субота задушна; М. Никнф.
23, неділя Мясопустна. М. Харалампія
24, понеділок — СвщМ. Власія
25, вівторок — С. Мелетія
26, середа — Преп. Мартиніяна
27, четвер — Преп. Авксентія
28, пятниця — Ап. Онисима

УСТАВ

15, суб. Стрітення— Литія, на утр. ев. Лук. 8, на Сл. Б. ап. 316, ев. Лук. 7. Свячення свічок.

16, нед. Блудного Сина— гл. 2, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. 135, ев. Лук. 79.

22, Задушна Субота

23, Мясопустна нед.— гл. 3, ев. утр. 3. На Сл. Б. ап. 140, ев. Мат. 106.

Від неділі Митаря і Фарисея до неділі о Блудній Сині загальниця— вільно їсти мясо в кождий день тижня.

о. др. В. Кушнір

СТРІТЕННЯ

Евангеліе Св. Луки, зач. 7.

А як сповнилися дні очищення їх по закону Мойсея, принесли його в Єрусалим, щоби представити його Господеві; як написано в законі Господнім: Всяке мужеськщо отвирає утробу, святим Господеві назветься; і щоби дати жертву по тому, що сказано в законі Господнім, дві синогорлиці або двоє голубят. І се був чоловік в Єрусалимі, котрому на імя Симеон; і чоловік сей правєдний і богобоязний, що ожидав потіхи Ізраіля, і Дух святий був в нім. І було йому сповіщено Духом святим, що не побачить смерти, поки перш не оглядає Христа Господнього. І прийшов Духом в храм; а коли несли дитя Ісуса його родичі, щоби довершити над ним законного обряду, і він взяв його на свої руки і благословив Бога і сказав:

Нині відпускаеш слугу свого, Господи,
по слову твому в мирі;
Бо очі мої бачили спасення твое,
котре приготовив еси перед лицем всіх людей;
світло на обявлення поганам і славу твого народу Ізраіля.

А його батько і мати дивувалися тому, що говорено про нього. І благословив їх Симеон і сказав до Марії, його матері: Се лежить сей на упадок і повстання многих в Ізраілі, і на знак котрому будуть противитися; а тобі самій душу перейде меч, щоби відкрилися думки многих сердець. І була Анна пророчиця, донька Фануіла, з покоління Ассирового; ся зістарілась у многих днях, провівши зі своїм мужом сім літ свого дівництва; і та вдова аж до літ вісімдесять і чотири, що не відходила від храму і постом та молитвою служила ніч і день. І та в ту годину надійшла і славила Господа і говорила про нього всім, що ожидали спасення Єрусалиму.

А як скінчилося все по закону Господньому, вернули в Галилею, в своє місто Назарет. Дитя ж росло і кріпилося, повне мудрости; і ласка Божа була на нім.

НАУКА

Нинішне Евангеліе і свято пригадують нам подвійне таїнство: Перше таїнство відноситься до Пречистої Діви Марії, яка ведена Духом святим, удається до святині, щоби піддатися законові очищення, мимо того, що цей закон до Неї не відносився: друге таїнство відноситься до Її Сина і Господа Нашого Ісуса Христа, який прийшов тут на землю, щоби задосить учинити за наші гріхи, а який хоче явитися прилюдно в святині, щоби офіціяльно, як жертва, посвятитися Господеві. Перша частина нинішнього Евангелія вказує нам причини і ціль, задля якої Свята Родина находиться в святині; друга оповідає про незвичайно зворушливу картину старенького, святого Симеона.

І. Що нам говорять ці слова: "А як сповнилися дні очищення їх по закону.."?

Тут Св. Евангелист натякає на подвійний закон Мойсея: один, що відносився до жінок, що стали матерями, другий, що відносився до первородних синів. Після першого закону (Лев. XII.) кожна жінка, що стала матірю, була по закону нечиста через 40 днів, по скінченню яких мала явитися в святині і принести жертву очищення однорічне ягня і одного голуба або синогорлицю, а якщо була убога, то місто ягняти, могла принести ще одного голуба або ще одну синогорлицю. Другий закон (Ізход. XIII) накладав на матері обовязок, щоби вони пожертвували своїх первородних, на памятку події в Египті, коли то Ангел смерти поубивав первородних синів Египтян а пощадив синів Ізраіля. Длятого тепер наказував закон, щоби всі первородні Ізраіля були представлені в святині та щоби їх викупити ціною 5 сиклів (около $3.00)

ІІ. Чи Пречиста Діва Марія була звязана тим подвійним законом?

1. Пречиста Діва Марія просвічена Духом святим, знала дуже добре про цей закон, отже знала добре, що цей закон до Неї не відносився тому, що в законі була замітка, яка цілковито Її звільняла від його захованння: кожна жінка, що зачала в звичайний спосіб...

Якаж отже жінка могла зачати в інший спосіб? Тільки Пречиста Діва Марія зачала поза всіми природними законами: зачала за діланням Духа Святого. Тому Пречиста Діва була вільною від обряду очищення: Не для Тебе але для всіх жінок повстав цей закон.

Відтак цей закон очищення супонував гріх, пригадував перший упадок і наложену кару для Єви: В болю родити будеш твоїх дітей. А що Пречиста Діва була вільною від первородного гріха, то не могла поносити кари, наложеної за гріх. Є отже зрозумілим, що цей закон не відносився до Пречистої Діви Марії; є ясним, що Марія не потребувала сповняти обряду очищення, тому що була Непорочнозачата, чистійшою від ангелів, правдива Божа Мати. Цю правду ствердив своїм рішенням Папа Александер VIII. в 1610 р., опрокидуючи противну думку.

2. Що до другого закона, який приписував очищенним вже матерям принести до святині своїх первородних синів і викупити їх ціною гроша, то це також наглядним є, що цей закон не відносився до Марії ані до Її Божественного Сина. Первородні мали бути зачатими і прийти на світ в природний спосіб. Це не відноситься до Ісуса. А відтак будучи Богом, Паном усіх річей, Ісус не міг підлягати своїм власним законам. Вкінци, з якої причини требаби було викуповати ціною гроша Цього, що сам особисто був ціною відкуплення всього людства? Інших первородних відкуплюва-

но тому, що не були віддані виключно на службу Богові; але Христос прийшов на світ, щоби славити Бога Вітця, щоби Йому посвятитися, щоби бути великим посвяченим Богові і великим освятителем людства.

III. Чому Марія піддалася цьому подвійному законові?

Пречиста Діва Марія знала дуже добре, що цей подвійний закон її не обовязував. Але Божа Премудрість спрямувала її на свої дороги. Це що Вона цього дня виконує, було згідне з Божими законами і Божими плянами. "О, глибино мудрости і знання," кличе св. Кирило Александрійський, "Цей, що як Бог проголосив закон повинується йому як чоловік." Марія розуміла, що Ісус має бути представлений свому Вітцеві і звідси ця сила закону її очищення.

1. Треба було, щоби Ісус був представлений в святині: а) в характері слуги і підданого Найвищого Бога, тому, що Він зійшов на землю, щоби Його почитати, щоби Йому служити в найсовершеннішій спосіб, щоби дати пізнати Його права всім сотворінням, щоби бути совершенним взірцем і приміром підданяяся Його, хочби найдрібнішим порученням; б) в характері жертви. Треба, щоби був принесений в жертву урочистого, як правдивий АГНЕЦЬ БОЖИЙ, який в невдовзі мав принести жертву за спасення світа". Його представлення в святині, це жертва рання, каже св. Бернард, жертва на Голгофті буде жертва вечірня"; в) в кінци в характері священика і Архієрея Нового Завіту, щоби взяти в посідання свою святиню, після пророцтва Малахії: Отсе прийшов до своєї святині Господь Господствующий Господь і Ангел Завіта, якого ви хотіли."

2. Марія знала добре, що ті чудні таїнственні діла, які збулися в ній мали бути на якийсь час скритими, захованими в тайні, і що Вона, по волі Божій, має бути совершенним приміром покори, послуху, підданяся всім вимогам закону. Колиби Вона, серед тих обставин, була відтягнулася від пошанованя закону, моглиби були інші люде добачувати, що Вона не дбає про релігію і в цей спосіб моглаби була дати нагоду до згіршення: Всі знали, що Марія стала матірю, але ніхто не знав, що Її дівство не зістало нарушене, що Її Син, є Сином Божим.

Якаж це пересторога для многих обожатних, байдужних християнських жінок, які так легко нарушують цю чи іншу заповідь Божу, вишукують ріжні і численні причини, щоби тільки звільнити себе від сповнення закону, які майже зовсім не мають чесноти покори, послуху, християнської повздержности і умертвлення. Подивляймо проте Пречисту Діву Марію в тому зворушаючому таїнстві очищення, просім Її, щоби і нам помогла виконувати і захователи чесноту чистоти і покори. Марія Непорочно Зачата піддається законові очищення і хоче нас навчити, щоби ми очищувалися щораз то більше від наших провин.

IV. Які думки викликують у нас слова: "Принесли Його в Єрусалим, щоби представити Його Господеві"?

Святою була подорож св. Родини з Вифлеєму до Єрусалиму. Гибкі живі почування любови Марії, яка на свої раменах несла Боже Дитя. Пошана і побожність св. Йосифа, який Її товаришив, радість Пресвятої Трійці, подив ангельских хорів, які їх супроважали. Бідними були Пречиста Діва Марія і Св. Йосиф, тому набули тільки два голуби, або дві синьогорлиці.. Покора, побожність Марії в цій жертві ... Приносить Боже Дитя і платить пять приписаних сиклів, щоби Його викупити.

Велика це честь для Мойсеевого Закону через те, що Пречиста Діва і Ісус хотіли його пошанувати. Велика слава для святині, що в ній замешкав Найсвятійший поміж святими. Тут сповнилося пророцтво пророка Агея, який так дуже заохочував жидів, щоби відбудували святиню, коли вернули з вавилонської неволі: Не довго вже, ще хвилина... і прийде Бажання вічних горбків; тоді цей дім буде окружений славою... Слава цеї нової святині буде більша, як тої першої: в тім місци Він дасть мир.

Ми тішимося нині тою більшою почестю, більшою, як її мала єрусалимська святиня. Наше серце є містичною святинею, де хоче вийти Ісус, щоби там принести свою ласку і свої благословення. Стараймося, щоби наше серце було завсігди чистим, святим і повним любови. В наших церквах є ківот, де перебуває день і ніч Господь Наш Ісус Христос в Найсвятійших Тайнах. І хоч наші церкви є маленькі, убогі, менше прикрашені, то заздря перебування у них Евхаристійного Христа, належиться їм більша честь і більша слава, як святини Єрусалимській.

Та верніймо нашим серцем до Марії. Подивляймо цю силу любови, з якою Вона жертвує Ісуса Небесному Вітцеві. Вона є святим престолом, на якому приноситься ця Жертва; Вона є тим священиком, що має цю жертву принести. Ісус був Її. До Нього мала вона права святі і глибокі. В тій хвилині віддає Його цілковито в руки Господні. Господь звертає Їй Його, наче цей дорогоцінний скарб і поручає Його Її материнській любові і материнській журбі. Мала Його берегти, виховати до великої жертви на Голгофті, мала йти за Ним і ділити з Ним всі Його терпіння, всі Його прикрости. Марія годиться з пляном Божим: приносить в жертву, що сама мала найдорощого. Дякуймо Її за жертву, яку принесла для нашого спасення; користаймо з цього, принесім в жертву Ісусові нас самих.

V. Які думки повстають в нас щодо Симеона: "І се був чоловік...."?

Не був він священиком, ані не був він знаним для святої Родини. Як оповідає св. Лука, був він чоловіком праведним та богобоязним, що ожидав потіхи Ізраїля, обіцяного Месії, Відкупителя, Спасителя. Очікував Його не так як многі Ізраїлитяни, але очікував Його з тугою і поглядом Патріярхів. Його думка кожної хвилини линула до Нього а його молитва приспішувала велику хвилю обявлення. Дух Святий був в ньому, а щоби нагородити його праведність, обіцяв, що не умре аж доки не побачить Спасителя світа. Ведений Духом святим прибув раненько до святині і найшов там Дитя Ісус. Бере Його на свої руки, благословить Його і говорить: Нині відпускаеш слугу твого, Господи, по слову Твому в мирі... Подивляймо ці почування вдячности і любови цього святого чоловіка. Просвічений Духом Святим пізнає свойого Спасителя, свойого Бога. Його серце запалюється як Серафимів, дрожить з радости, вибухає піснею любови пророчої сили, чудним висказом Божого посланництва Ісуса Христа. Пісня Симеона пригадує всім нам, що ми маємо вмерти і що ми в нашому серці завсігди повинні плекати думки чисті і бажання неба. "Нехай прийде— каже св. Амброзій— праведник, що бажає летіти до неба, нехай прийде до святині, як Симеон, нехай прийде приняти Слово Бога з вірою і любовю а Господь попровадить його так, що не побачить смерти, тому що він бачив і посідає життя."

Як щасливий був Симеон: "Старець ніс Дитя, але Дитя держало старця."

Та ми не повинні завидувати Симеонові. Бо чиж ми не одержуємо цього самого Христа в Св. Причастю? Чи не держимо ми Його краще як Симеон на своїх руках? Симеон мав Ісуса на своїх раменах тільки раз. А ми можемо принимати Його кожного дня. А як то є, що ми не маємо таких почуваань, як їх мав праведний Симеон? Горяча любов Бога, це щось найкращого, а ми тим часом так холодними, невдячними. Чому ми є повні нас самих і річей, які нас окружають.

О Ісусе, умилосердися над нами, прости нам нашу байдужність, наше забуття, наші невдячности. Очисти наше серце, увільни його від привязання до цього світа, наповни його своєю ласкою, щоби ми живучи в Тобі і для Тебе, могли подивляти Тебе в небі, як Симеон в Єрусалимській Святині, Нашого Спасителя і Нашого Відкупителя. Амінь.

—Панно Одарко, я Вас кохаю, без Вас жити не можу.

—Дайте спокій, пане Ватран.

—Ви мене мучите, Одарко, чому і Ви не скажете до мене сердечних слів?

—А чому я маю говорити?

—Чому? Я ж знаю що Ви думаєте. Я ось читаю Ваші думки.

—Якби це була правда, то Ви тут не сиділи би.

—Пригадуєш собі, Славку, як ти мені освідчався?

—Так, Наталко.

—Ха, ха, ха!

—Чого ж ти смієшся?

—Я пригадала собі що ти тоді виглядурний.

—Я не виглядав, я був тоді дурний.

— З Перших Творів Християнства —

З творів св. Климентія Папи, 1 століття.— Помер около 95 р.

"Нічого нема неможливого в Бога, крім ложі."

"Лінивий і повільний робітник не може подивитися в очі свого працедавця."

"Великий не може жити без малого, ані малий без великого."

"Щасливі, що померли. Бо вони не бояться, що хтось усуне їх з призначеного місця. **Чому на кусники дремо членів Христа і чому ми настільки ошаліли, що навіть позабули, що ми є самі членами кождий взаімно."**

"Неможливо означити висоту, до котрої веде нас любов. **Вона лучить нас з Богом,** вона ділає все в доброзичливости. **Через любов всі вибранці Божі стали совершенними.** Поза любовю нема нічого, що вповні подобалосьби Богу. В любові приняв нас Учитель."

"Про Бога не можна дискутувати, Його треба любити."

"Велике і чудне діло не є в тім, щоби підпирати це, що стоїть, але щоби підпирати це, що паде."

"Двох стає одним тоді, коли взаїмно говорять собі правду і коли в двох тілах живе одна думка без жадного упередження."

- - - - - -

Це з першого і другого **Послання до Коринтян.** Як звісно, св. Климентія заслано за цісаря Трояна до кримських каменоломів на примусові роботи і потім стятр. Звідтам, з півдня України, писав св. Климентій свої письма. Мощі св. Климентія Папи все на Україні високо цінились і на них збудовано першу церкву в Київі, котру опісля віддано в опіку Пр. Богородиці. Це так звана Десятинна Церква.

А ось з **"Послання до Дівиць":**

- - - - - -

"Сама подібність безженности не заводить ще до Царства Небесного."

Коли хто лінивий і змучений від неробства веде довгі, безхосенні і повні зівання наради, то— "з такими поручаємо вам навіть не їсти!"

Коли безженний зайде до хати, де є самітна жінка, **має сейчас звідтам втікати,** "так, начеби перед гадиною.."

- - - - - -

Так думали і так ділали перші християни!

А нині?

Застановімся над тим!

Ось дослівні думки одного з найстарших письменників і мучеників Христа, св. Климента Папи. Говорить він мучеників і живої чинної віри! Говорить до нас тепер, в той новий час, коли **треба живої і чинної віри,** щоби ми роздумали і **виконали!**

- - - - - -

АПОСТОЛЬСЬКІ КОНСТИТУЦІЇ

Написане в першім столітю по Христі. Відзеркалюють тодішні відносини і життя християн.

Ось деякі з того небуденного твору:

"Коли хтось не має нічого дати, нехай постить і дасть свою поживу."

Перед відправою діякон стає перед епископом і взиває: "Нехай ніхто не буде противний другому, **нехай ніхто не лицемірить."**

Окремі молитви є за тих, що на засланню, в копальнях, закуті.

Важна така замітка: **"Хто легко вірить, легко відпадає."**

"Коли той короткий час життя переведемо на зайвих і безхосенних справах, відійдем до Бога з порожними руками."

ДІДАХЕ

При кінці першого століття написано твір під тим наголовком в грецькій мові. По українськи значить: "Наука 12 апостолів."

Ось деякі виїмки з "Дідахе."

"Блаженний, хто дає милостиню згідно зі заповідями. Бо він не має вини. Горе тому, хто дістає. Бо коли дістає хто, що потребує, той не має вини. Але коли дістає той, що не потребує, мусить здати рахунок, чому дістав і нащо. Такий буде мати клопіт і не відійде звідси, доки не віддасть послідний кодрант."

"Нехай твоя милостиня спітніє в твоїй руці, **щоби ти знав, кому маєш дати."**

"Сину, не віддавайся злості! Сину, не віддавайся розпусті!"

- - - - - -

По св. Причастю є така молитва: "Благодарим Тя Отче за Твоє святе імя, котре Ти виписав до замешкання на наших серцях."

"Згадай Господи про Твою Церкву і вибав її від всього зла. **Соверши її в Твоїй любові** і збери її від чотирох вітрів."

ЛИСТИ СВ. ІГНАТІЯ

Св. Ігнатій був епископом Антіохії. З дороги до Риму написав сім листів до своїх громад. Замучено його мабуть в 116 році.

В листах св. Ігнатія ясно відмічена церковна ґєрархія того часу. В листі до Ефесеїв каже так: **"Священики звязані зі своїм епископом так, як струни до арфи."**

Вірні мають слухати своїх епископів і священиків неподільним серцем, в ломанню Хліба **св. Причастя, що є "ліками безсмертности і запорукою проти смерти."**

Нічого не можна робити без епископа.

Христова Церква це **"Католицька Церква"**— **св.** Ігнатій **перший** раз уживає того слова на означення Христової Церкви. Відтоді це слово, незмінно приняте вживається виключно на означення одної, святої, соборної і правдивої Церкви Ісуса Христа. Це слово увійшло в символ віри на першім соборі в Нікеї, 325 року.

Католицький, значить всесвітний, загальний, соборний,—на всі часи, для всіх людий.

Не хоче похвали від людий.

"Хто мене хвалить, бичує мене!"

В листі до св. Полікарпа, епископа Смирни, пише: **"Не кожду рану можна вилічити тим самим пластром."**

СВ. ПОЛІКАРП

Був епископом міста Смирни в Малій Азії. Дожив глибокого віку і через зраду одного слуги виданий поганам, помер мученичою смертю 155 року. Написав лист до Филипиєн, котрий взором високих думок і світлого поведення. Св. Полікарп був учеником св. Івана Богослова, тому частб його наука опирається і наводить слова св. Івана про любов. Учеником св. Полікарпа був знова св. Іриней, перший епископ Ліону в полудневій Франції.

Про слугу, котрий його зрадив, пише так: "Нехай його зраду покарається по приміру Юди!"

Коли прийшли жовніри забрати його, св. Полікарп приймає їх гостинно— поживою і питвом. Він чує внутрішній голос, що каже: "Будь сильний і будь мужчиною!"

Своїм мучителям відповідає: **"Я 86 літ служив Христу і Він ніколи мене не лишив. Чи ж я мігби тепер зрадити мого Царя і Спасителя?!"**

А до жовнірів, котрих привяз, так говорить: "Ви удаєте, немов не знаєте, хто я є. **Я є християнин!"**

Після мученичої смерти християни зібрали тлінні останки святого "цінніші, як найдорощі жемчуги і золото."

"ПАСТИР" ГЕРМАСА

Гермаса уважали за брата св. Отця, Папи Пія 1. (140-155). Деякі кажуть, що це про нього згадує св. Павло в посланню до Римлян 16, 14 де каже: "Поздоровіть Асинкрита, Флегонта, Герма..."

Твір Гермаса "Пастир" дає дуже гарні вказівки для перших християн. Ось деякі виїмки.

Про молитву. "Коли ти перестав молитися, винуй себе, а не Бога!"

"**Злучися з Господом а зрозумієш і відчуєш всі річи.**"

"Коли твоя молитва перемішана з огірченням, то вона не знесеться чистою перед престіл."

Огірчення в молитві це наче вина, змішане з оцтом.

Церкву порівнує з вежою, котру будується по волі Божій. Ця вежа має бути збудована **тільки з одного каміня** —одноцільна. Так Церква має бути одним тілом, одним духом, одною вірою і одною любовю...

СВ. ЮСТИН МУЧЕНИК

Старинний фільософ і один з перших оборонців християн письмом. Помер 166 року. Написав "Апольогію більшу" і "Апольогію меншу" та "Розмову з Трифоном, жидом." В тих творах опрокидує закиди проти Христа і християн та представляє правдиву науку.

"Нашим царем є Ісус Христос!"

"Ти не робиш нас поетами, ані фільософами, ні визначними бесідниками, але ти навчаєш нас, вчинивши із смертних безсмертними."

До римського цезаря Антоніна Пія пише так: **"Можете нас вбивати, але ви негодні нас знищити!"**

Слова св. Письма "Владицтво його на рамені його"— пояснює, що це відноситься до хреста на раменах Ісуса.

Згадує про найсв. Тайну Евхаристію, котру принимають всі християни, навіть неприсутні (для них розносять по домах), бо це є "Тіло і Кров втіленого Ісуса."

Тому християни все помагають собі взаїмно.

"Ми все є одно."

Католицька Акція

Хрестний хід.

Нинішний світ скоро тратить всяке розуміння Христа та Його закону. Умове і моральне замішання привело до страшного і глибшаючого замішання в суспільности. Ознаками гуртового умового і морального заломання є суспільна несправедливість, визиск, національна і клясова війна, розбиття родини, перешкодження уродин і розводи.

Якщо маємо відновити чи утворити взагалі щось подібне до християнської цивілізації, то ясним стає, що треба до того вжити всіх сил і засобів Церкви. Ми нині живемо серед світа, котрий треба допервa навернути— так як перші християни.

Колиб нам не вдалося навернути, тоді запанує поганський тоталітаризм. Бо не може бути свободи там, де знищені моральні і умові основи свободи. А ці основи вміщаються в християнськім розумінню життя.

Католицькій Акції ходить о навернення світа—через навернення мужчин і женщин. Це справа наша— домашньої місії. А завсіди це є справа поширення віри. Для канадійців Католицька Акція значить стільки, що навернення Канади. Для людий в Тульса чи в Тімбукту, Католицька Акція значить стільки, що навернення Тульси чи Тімбукту. Наше апостольство є там, де ми є— в нашім малім світі. Бо деінде моглоб воно бути?

Кождий в своїм маленькім світі повинен стати апостолом. В парохії, вдома, в робітні, підчас розривки. Цього безпосередно апостольства ми однак негодні виконати так, як ми звичайно робимо для апостольства чужинних місій— даємо гроші на працю інших. Кождий мусить стати апостолом, відповідно до своїх здібностий і спромоги. Кождий відповідає за апостольство у своїм власнім місці.

Хрестоносці.

Не можемо тої справи лишити тільки самим епископам, священикам, монахам і сестрам— нехай, мовляв, вони працюють. Поперше, їх всіх замало до тої величезної праці. Подруге, часто вони не находять можливостий безпосередного звязку з тими людьми, що нагально скоро віддалилися від Церкви. Коротко, **це вірні станули тепер у фронтовім ряді**— віч на віч перед світом. Вірні мусять засталитись і скріпитись до свого завдання.

Велику гідність признав св. Отець для Католицької Акції— для співпраці вірних в апостольськім завданню епископів.

Він назвав її місією.

Підчеркує, що вона конечна і необхідна.

Чи можливим є супроти того, щоби католик, що свідомий свого католицтва, слухає Церкви, виконує свої обовязки, розуміє безграничні упра[illegible]нення— щоби відмовився від тої праці?

др. Дейфо

[illegible]

Лікарі часто переконуються, що хорі мильно уважають біль за саму недугу, котру легко можна вилічити при помочі якогось "болюлому" (painkiller). По зажиттю того болюлому їм дещо полекшає і допера тоді, коли недуга їх цілком звалить з ніг, вони набирають переконання, що їм треба лічитися.

Біль е тільки ознакою—осторогою, що нам чогось бракує, з нашим організмом є щось зле. Коли на цю осторогу даний чоловік біжить чим скорше до аптики, купує лік і заживає, та думає, що він вилічений, бо біль присмирнів і нічого більше не робить, аж біль знова відізветься— тоді він певно не уважає на осторогу.

Безперечно, біль не все е осторогою якоїсь поважної слабости. Болить голова і вона може боліти з ріжних причин— або хтось надто собі позволив минулої ночі або його очі недомагають. Коли голова стало болить, справа е поважна. Пахвина може сильно боліти або хребет, бо хтось надто перетяживсь в праці, до котрої не звик. Але це не мусить бути поважним. Але такий самий біль може бути ознакою слабости сліпої кишки, чи початком хороби якоїсь іншої части тіла.

Я знав осіб, що сміялися з болю в лівій пахвині. Вони казали, що "добре знають" про це, немовби сліпа кишка була по противній стороні тому той біль е нічо. Однак місце болю не все свідчить про місце недуги. Приміром— недуга серця може спричинити болі в пахвині. Часом біль виступає тільки на хвильку і нам здається, що взяли якийсь лік і все скінчилося. Однак хорий запізно потім пізнає похибку.

Як лікар знаю, що люди зачасто нині заживають аспірину і ніхто не повинен її брати без слушної причини. Деякі особи е аллергічні— значить, коли возьмуть аспірину, зараз наступає забурення. Дістають висипку або вонітують. Такі мусять добре уважати на це, коли їм взагалі можна взяти аспірину. Інакше можуть бути дуже прикрі наслідки.

Однак, коли ви певні, що аспірина вам не зашкодить, тоді заки прийде лікар, щоб полекшити біль, можна взяти одну або дві таблички що три або чотири години. Хто хорий на серце, повинен при аспірині взяти дещо води з содою.

А все треба памятати на пораду Мередита: "Кождий біль має свою ціль." Коли вас щось болить, це ваша річ, знайти—яка ціль того болю.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ [illegible]ДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

о. Степан Семчук

Історія Бук-а

(Продовження)

В попередному числі БН було подано через ошибку друкаря, що в 1940 році було 60 відділів БУК-а. Має бути в 1934 році. Тепер, в 1941 році є 77 відділів, останній відділ створений працею **впр. о. Дмитра Гаврилюка, ЧНІ** в Гардрок-Габерд, Саск. Належалоб подати докладно кождий відділ і це думаю зробити по скінченню цього начерку.

Останніми часами много поміг праці БУК-а і поорганізував чимало відділів в Саскачевані впр. о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ. Ці відділи здебільша молодечі виявили велику рухливість і стійкість. В Манітобі від початків існування організації безвпинно досі трудився і працює наш робітник **Тома Мельничук.** На таких людях, як він і десятки інших в других провінціях, як **Дмитро Кобринський, Михайло Білинський, Василь Харко, Григорій Гарах, Іван Гунчак** і многі, многі другі в Саскачевані, з них деякі вже перейшли до вічности, як **бл. п. Василь Стратійчук**— наша організація ніколи не завелася. Вони все були вірні, активні, служили великій справі, як вміли і могли, не нарікали, не критикували, не сварилися —але працювали. Їх працею і Божою ласкою БУК ріс.

Треба віддати честь многим нашим Отцям Духовним, котрі з повною самопожертвою, накладом здоровля, праці і гроша помагали в організаційній праці при кождій нагоді. Попри згаданих вже раніше Отців Редемптористів помогли безкорисно а самопожертвовно від перших початків досі такі отці, як **о. Петро Криворучка,** теперішний ректор бурси— **о. Павло Сулятицький,** один з основників бурси БУК-а, **бл. п. о. Павло Решетило, о. Никола Демків** —а дальше **о. Анд. Трух, ЧСВВ,** котрий їздив і з запалом організував відділи БУК-а по цілій Канаді, доки старчило здоровля і сил. Дуже много поміг справі ділом і пером **о. др. Василь Кушнір,** котрий виготовив статут, затверджений Преосвященним і покликав БУК-а до життя в Манітобі. Конґреси БУК-а, маніфестації і многі промови— це його заслуга і праця. Неодну промову на з'їздах БУК-а виголосив також **о. Шишкович, ЧНІ і о. Іван Бала, ЧНІ.** Праця нашого духовенства це золота стрічка у вінці успіхів БУК-а.

(Далі буде).

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

З трудом прошмигнувся Стефан до костела Анни. Ускочив у браму й ждав, чи не втихне вогонь, щоби проскочити на той бік вулиці до складу дерева, відкіля вже йому проста дорога на касарняне подвіря.

Хвилями сам собі дивувався, що його сюди тягне, чого йому пхатися туди, куди не просять, але потім сам себе переконував, що він мусить дістатися до хорунжого— хай бачить, що Стефан не тільки на словах відважний!

Раз навіть видалося Стефанові, що це булоб гарно, якби він навіть згинув на очах хорунжого. Але на його очах! Бо хто поза ним знавби, що це гине Стефан, сторож з Куркової вулиці?

Стефаниха? Абож вона сама подвіря не замітає, сама до брами не встає? Вставати-ме далі, а в цілій камениці буде розповідати, що її Стефан згинув за Україну. Не зігнив за злодійство в кримінали, ані в шинку під лаву не заточився, але згинув за Україну!

Стефан мав уже час призвичаїтися до музики скорострілів. Десь недалеко від нього обзивався то один то другий; часом гаркотіли оба разом. Хто ними руководив і в якому напрямі стріляв, Стефан не знав. І хто його міг знати? Стотисячним відгомоном відповідала вулиця й визнатися у тому, де стріл, а де відгомін, було тяжко.

Але там, у стовіконній казармі Фердинанда визнавалися в тих справах добре. В казармі не було ні одного скорострілу, гандґранатів хіба тільки, що на чорну годину, й крісова амуніція не переливалася. Але біля кожного вікна, прикипів там до фрамуґи жовнір і з смертельним спокоєм та єхидною економією тягнув за курок тільки тоді, коли мав щось на мушці.

Такий був приказ, а кожний знав, що не послухати його, це все одно, що власними руками приспішити упадок редути.

Не бентежило це нікого, що противник причаївся вже за стінами касарняних маґазинів і стаєн.

На брамі від Янівської стояв неустрашимий хорунжий Ляхович й чотирьох стрільців з його "пачки."

Даремне висипювався ворожий скоростріл з наріжника Бема— хоробра пятка, мов пятеро львинят гарчала крісами на всі боки.

Нараз підступний стріл з цивільного вікна й хорунжий осунувся на землю. Кинулись до нього— не жив.

У тій хвилині крісова пальба замовкла й Стефан, мов кіт проскочив улицю й приляг до паркану складу дров. Просунувся ще кілька кроків й найшовши збутвілу дошку трунув її тягарем цілого тіла. Дошка подалася, Стефан опинився на касарняному подвірю. Хтось ухопив його за рукав.

—Хто ви?

—Я свій, я міліціянт.

—Чого?

—Я до пана хорунжого Ляховича.

—Спізнилися,— кинув слово жовнір і показав рукою в напрямі брами, зпід якої двох жовнірів з трудом волочили тіло вбитого. В тій хвилині рій куль засвистів над головами, жовнір і Стефан відрухово попадали на землю.

—Спізнився.... промовив Стефан сам до себе й здивувався, чому йому не стало ні жалко ні страшно від тієї вістки.

—Пане!— промовив Стефан до жовніра, що лежав біля нього,— хоч я й спізнився, але може я вам тут на щось придамся. Заведіть мене до команданта.

—Йдіть самі, як зможете проскочити. Мені невільно з цього місця рушити.

Стефан підірвався й поки кулі не свистіли, біг у напрямі головного будинку. По дорозі кілька разів падав і знову зривався, поки задиханий і увесь в поті, не впав до брами.

Але тут попав на щось несамовите. З усіх усюдів бігли люде з виразом божевільного переляку в очах й почали навипередки добиватися до пивниць. За ними гнало кількох старшин і підстаршин з револьверами в руках. Стефан прикипів до стіни й дивився на те все виряченими очима.

—Позір!— крикнув старшина, допавши до гурта переляканих жовнірів.

—Позір! На місця!— крикнув інший.

—Труси! Слабодухи! Самі себе лякаєтеся! На місце, бо куля в лоб! — кричав якийсь булавний десятник. — Люде вгаморилися. Божевільний жах почав зникати з їхніх очий.

—Збірка!— скомандував перший старшина. Люде ворухнулися й недоладно, мов пяні, почали ставати в збірку.

—Позір!

Перед старшинами витягнулася нерівна низка сірих плащів і напівпритомних облич.

—Люде! Браття! Товариші! —почав перший старшина. — Що ви доброго зробили! Кого й чого ви зляка-

УКРАЇНЕЦЬ УЧИТЕЛЕМ ЛЕТУНСТВА

Никола Шунь провірює легкопади

Ці хлопці борються кождої суботи вечером на арені Кипс Бей Клюбу в Ню Йорку. — Клюб має 2,500 членів і вони приглядаються ся цій борбі з найбільшою цікавістю. Хлопчина на ліво забув сховати свій ніс, якраз хвильку потім, як знято цю світлину — і дістав такого стусана, що борба покінчилася.

Винипегські українці горді своїм земляком Николою Шунем, котрий є тепер учителем летунів в Портедж Ля Прері. Шунь учить, як поводитися з легкопадом, як складати і коли розвивати. А треба знати, що кождий легкопад має 600 квадратових стіп шовку, поділених на 24 втини з 24 шнурами. Такий легкопад довгий на 36 стіп, важить 22 і пів фунтів. Треба вміти відповідно зложити ці втини і шнури, так щоби вони відповідно отворилися, бо від того залежить життя летуна. Шовк є так чуткий, що коли після 24 годин просушення його стягати, він вже надувається, як бачимо на образку. Раз в місяць кождий легкопад просушують, бо шовк міг втягнути вогкість і втратити належну чуткість. Кождий цаль шовку може видержати тягар 45 фунтів. Легкопад повинен отворитися в одній і три пятих секунди, коли летун потягне за шнурок та видержати напір 600 фунтів в мент, коли вповні створиться і тіло летуна зависне на його тягарі.

Шунь досі виконав 133 вдачних зіскоків легкопадом з літака, але має вже поломані рамена, ніс і три ребра. Зачав вправлятися ще 1932 року і тепер є високо вишколеним летуном. Пакування одного легкопада забирає йому одну годину часу.

Ось взір для многих українських хлопців, як належить добиватися успіхів в життю, здобути славу і становище, та бути честю своєї країни та народу.

ПОТРЕБА УЧИТЕЛЯ

Укр. кат. Парохія св. Михаїла в Crowland, Ont.

потребує доброго учителя укр. мови, співу і музики.

Знання дяківства неконечне.

Платня 50 дол. за перший місяць.

Писати до—

Rev. I. Borecky,
72 Terrace Hill, Brantford, Ont.

пися? Діти ви, чи жовніри? Мущини ви, чи труси?

Був задиханий, понервований до краю й продовжав уже тихшим, наче зломаним голосом:

—Товарищі! Громадяне! Жовніри Української Армії! Там на брамі, поліг геройською смертю хорунжий Ляхович. А ви тут під охороною грубих мурів, злякалися власних тіней. Ви власне геройство посоромили! На місця! Забудьмо що сталося. На нас дивиться ціла Україна. На місця!

Поволи й повагом вернули люде на місця. Стефан виступив зпід стіни й зайшов дорогу старшині.

—Чого вам?

—Я, Стефан Ходань, міліціонер, знайомий пана хорунжого Ляховича.

—Небіжчик.

—Знаю. Я йшов до нього, може на що придамся, я львівський, я знаю всі львівські заулки й закамарки, я можу, я хочу вам бути потрібний.

—Легітимацію маєте?

—Прошу.

—Дякую. Ну, добре. Може справді будете потрібні. Ходіть зі мною.

Вийшли на перший поверх. Старшина пройшов здовж лябіринту касарних саль. Скрізь біля вікон стояли люде з крісами. Спокійні й зрівноважені, наче то не вони, перед хвилиною, бігли коміть головою до пивниць. На другому поверсі те саме. Старшини переводили зміну. Люде витягалися й бадьорилися, як могли. Лай скоростріїв знадвору не втихав. Старшина завів Стефана до своєї кімнати. Витяг папіросницю й подав Стефанові. Стефан, з чемности, подякував.

—Громадяните!— почав старшина.— Ви бачили, що тут діється?

—Бачив.

(Далі буде).

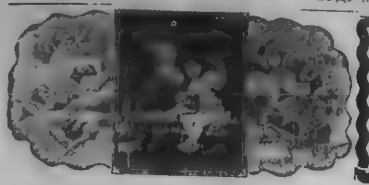

- ЖІНОЧА СТОРІНКА -

За гідність жінки—за її честь!

З ДІЯЛЬНОСТИ СЕСТРИЦЬ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Коли на річних парафіяльних зборах члени рішили з весною будувати новий дім для священика, Сестриці постановили що всі гроші які уплинуть до їх каси сего року, повернуть на цей будівельний фонд. **Для тоїж цїли пішли колядувати а опісля щедрувати** і всіх грошей заколядували $382.60.

На 16-го лютого роблять чайне прийняття, на яке запрошені всі наші новоподружені членкині парохії. На першого квітня починається **базар сестриць**, дохід з котрого також весь призначений на нову будову.

ЯК РОБИТИ КИШКИ З ГРЕЧАНИХ КРУП?

Зварити серце і 3 фунти товстого велрового мяса з солею, цибулею і іншою закришкою. Виймити з росолу і зимне покрааяти дрібненько. Каша до того може бути так з грубих, як і дрібних гречаних круп. До ринки дати одну ложку смальцю, всипати 3 кварті чистих перебраних гречаних круп і трохи припражити. Опісля залляти трома квартами росолу, в котрім варилося мясо, лишити на кухни, аж крупи змякнуть, але не розваряться.

Як каша готова, додати до неї мясо, присмажену на смальци цибулю, соли до смаку і перцю; а відтак перецїженої крови стільки, щоби каша з мясом не була рідка, лиш густава.

Добре вичищені кишки покраяти на мірні кусники, один кінець завязати, легко начинити заки ще каша трохи тепла. Завязати оба кінці і варити 20—30 минут на повільнім огни, не прикриваючи зверху, щоб не потріскали. Уважати, щоб не начиняти кишок забагато, бо будуть тверді. Пробувати чи готові, проколовши шпилькою; як виходить сік рожевий, треба ще варити; як юшка безбарвна, вже готові. Вибрати з води, виложити на дошці і винести на холодне місце. Коли хочете уживати, пригріти на смальці в ринці.

САЛЬЦЕСОН

Зварити на мягко з вепра вуха, легені, язик і серце, нирки, кавалок печінки, мясо з голови з солониною і шкіркою, враз з цибулею, перцем і бібковим листком. Печінку виймити скорше, щоби не ствердла. Вуха і мясо покраяти в пасочки, шкірки посічи сікачем. Вкинути се все до миски, додати соли, перцю до смаку, розтерти зубок чиснику, пів кварти росолу, що варилося мясо, шклянку перецїженої крови і вимішати добре. Теплим начинити яепровий шлунок і добре зашити. Варити в води повільно з пів години. Проколювати. Як виходить кров, треба ще варити,— а як чистий сік, то вже досить. Виймити, обмити зимною водою, і як ще теплий, а не горячий, приложити дощинкою, а зверха покласти якусь вагу. Уважати, щоб тягар не був завеликий, бо може сальцесон тріснути.

ДЕЩО ПРО ВІДЖИВУ

Сучасна господиня повинна не лише вміти добре, смачно зварити, а мусить мати ширші відомости про відживу нашого тіла, бо це є підставою нашого здоровля. Є це всім знана річ, що не вистарчить з'їсти щонебудь і кільконебудь, щоби відповідно віджившитися. Треба знати, яка пожива є корисна, яка шкідлива, що ліпше для малих дітей, що для старших. Взагалі кождa жінка, що занимається варешим в домі, повинна знати, яких якраз поживних складників потрібно членам її родини і тоді якраз приготовляти поживу, в котрій ці складники знаходяться.

Мясо є потрібне для нашого тіла, бо воно дає той матеріял, (білок) з якого творяться мязи і інші клітини людського тіла. Але мяса не треба давати забагато і за часто. В зимі можна дати більше— в літі менше. В усякім разі вистарчить раз на день і то не щодня.

Мясо цілком задоволяюче заступлять горох, біб, фасоля, сир та яйця— бо ці страви також богаті в білок. А шкодн для нашого тіла приносять менше, як мясо.

Потрібний для нашого тіла є товщ— мясо, смалець, олива, олій— які для тіла є тим паливом, що витворює потрібне тепло.

Але ні мясо, ні товщі не мають мінеральних складників, солей, які потрібні для нашого тіла; а також мають дуже мало— з виїмком масла— так потрібних до життя споживчих частин, які вчені назвали живиною, "вітамінами". Вони знаходяться в невареному молоці, маслі, сметані, а вже найбільше їх є в овочах та в городовині.

Вчені люди переконалися, що навіть при найвибагливійшій їді можна згинути, коли в ній не буде цих живин.

Отже щоби бути запевненою, що її родина дістає подостатком цих так важних складників, кожна господиня повинна завсіди допильнувати, щоби подати доброго з повної муки хліба, не все з питльованої, досить зеленої городовини— (помідорів, салати, капусти, моркви, гороху, ітд.) Це все можна подавати сирове, а також і варене або кращене. Що найважнійше, не забути овочів, як можливо в сировім стані, не варених.

Повне молоко (не відділене) є найздоровшим середником поживи. Воно має всі відживні складники, яких потребує тіло: білок, товщ, цукор, воду, вітаміни, соли, а особливо вапно, котре є конечне для будови костей.

Яйце є дуже легкою й поживною стравою, треба лише вміти його відповідно зварити, приправити. Яйце має в собі білок, товщ, мінеральні соли, вітаміни і воду. Дуже поживні є яйця сирі, або варені намягко. Дуже надаються для відживи хорих, бо є легко стравні.

Дуже важне місце на столі повинен мати мід. Його складники є дуже вартісні для молодих і для старших. Мід є не тільки середником відживчим великої ваги, але також лічничим.

Велику вагу в нас приписується воловому росолові. Треба знати, що його відживна вартість не є велика. Зупа взагалі має завдання розбудити апетит до їди, тому і потрібна більше для тих, що не мають апетиту.

Отже наші господині повинні більше уваги присвячувати справі відживлення своєї родини. Повинні вчитися, йти з духом часу; повинні читати книжки, часописи, стежити за всім новим, що стосується до відживи людини і повинні не жалувати своїм домашним пожитичного харчу.

Дбайте більше про своє здоровля, а особливо ваших дітей.

На шибениці

Засудили Жида на смерть і припровадили під шибеницю, а там його питаються:

—Чи маєш яке останне бажання?

—Так.

—Яке?

—Я хочу перейти на турецьку віру.

—Чому?

—Я так собі думаю, що шкода вішати Жида, коли можна повісити Турка.

ХТО ТЕПЕР КУПУЄ КАНАДИЙСЬКУ ПШЕНИЦЮ?

Від 1 серпня 1940 до 30 листопада 1940 40 країв купували канадійську пшеницю і купили в той час 45,599,202 бушлів. Найбільше пшениці закупила Англія, потім Стейти, Португалія і Західні Індії. В подробицях справа виглядає так:

Англія і Північна Ірляндія (бушлів)	35,529,167—	77.75%
Стейти	2,693,541—	3.90%
Португалія	1,742,714—	3.81%
Бр. Західні Індії	1,670,106—	3.65%
Нова Фунляндія	674,349—	1.48%
Ірляндія	625,268—	1.37%

Між іншими країнами, що тепер купують нашу пшеницю, є: Бельгійські і французькі кольонії, Гренляндія і Ісляндія, Єгипет, Ліберія, Китай, Індія, Япон, Мексико, Бразилія, Філіппіни, Маляя, Брит. Вгаяна, Колюмбія, Еквадор, Перу, Чіле, Венецуеля, Бермуда, Коста Ріка, Гватемаля, Гондурас, Панама, Сальвадор, ітд. З того бачимо, що ринки збуту для нашої пшениці остали крім Англії ще на обох частинах Америки, а дуже мало в Азії. Сподіються яких пятьсот міліонів бушлів пшениці в шпихлірах, а других пятьсот по жнивах. Так що Канада дійсно стане шпихлірем світа —як колись був Єгипет за біблійного Йосифа.

КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ

Дар католицьких жінок — Архієпископ Олександер Вашон вручив від імени Ліги Католицьких Жінок Канади чек на $25,000, як дар для военних зусиль. Чек приняв наш премієр Мекензі Кинг.

- - - - - -

Вивіз сира.— Підчас з'їзду манітобських молочарів В. С. Кемерон з Отави заявив, що цього року відішлють з Канади до Англії 112 міліонів фунтів сиру.

- - - - - -

Звірозаселення в Манітобі.—Правительство визначило нових пів міліона акрів на звірозаселення в північній части Манітоби, як заявив дост. Дж. С. МекДаярмит, міністер природних богацтв. Цей простір відступлено для вільного пожиття футряних звірів, котрих відтак в означений час будуть ловити мисливі на скірки. Досі в Манітобі є 3,500,000 акрів землі на цю ціль.

- - - - - -

За кілька тижнів!— 1 лютого премієр Меккензі Кинг заявив прилюдно у відозві до канадійського народу, що стоїмо перед вирішальними подіями і тому треба напружити всі зусилля на поміч военним змаганням. З Канади відійдуть вкоротці нові військові частини. "За кілька тижнів ми певно будемо свідками війни, якої ще світ ніколи передтим не видів...."

Розбита бомбами французька церква Преч. Діви в Льондоні.. Летунська бомба знищила святе місце. З престола остали тільки зломи і руїни.

НОВІ ВІДДІЛИ КУК

Нові відділи КУК зорганізовано в Сенді Лейк, Ман. — Мус Джо, Саск. —Склейтер, Ман.— Гефорд, Саск.

В Глендон, Алта, зібрано на фонд КУК $6.70, в Едмонтоні $65.77, в Гефорд, Саск., $40.— Загально зібрано досі на фонд КУК суму $188.22.

З приводу потреби і конечности закупна военних щадничих посвідок, наш **премієр Мекензі Кинг** каже так: "Не кождий може битися на фронті, або працювати над виробом военних знарядів. **Але кождий може помогти в той спосіб, що зичить гроші, які потрібні для вживлення, виряджения та перевозу через море війська, а також для виробу зброї і прочих военних матеріялів."**

Шира мачуха

Прийшла мачуха на чужі діти, застала їх пятеро. Вона сама вдовиця була й мала одно своє. Пішла раз до міста, купила пить обарінків й принесла до дому. Роздає їх своїм пасербам і промовляє: "Я вам, діти, покупила по обарінкові, а своїй дитині ні. Тепер ви моїй дитинці по половиниці."

НЕСПОКОЇ В ПОЛУДНЕВІЙ АФРИЦІ

З початком лютого 1941 почалися заворушення в столиці Трансвалю, Йоганесбурзі, що тревали яких три дні і виспідом котрих було 140 осіб ранених, що мусіли шукати помочі в лічницях. Боролися тамошні бури і англійські жовніри. Борба почалася з мітингу, який уладили республиканці, котрих загально уважають за неприхильних до англійців.

Подорожна

Наварила баба в пісний день скоромно. Істи дома якось не ялося. Ось і винесла горнець на вулицю, сіла собі на дорозі й їсть. А як хто, побачивши її, став їй дорікати, що вона в піст скоромно їсть, вона казала: "Нічого. Най Бог простить. Аж бачите, що я нині подорожна."

В парку

Дівчина:— Я люблю сидіти під цим старим дубом, бо тут я провела мої найкращі молоді літа.

Хлопець— Чи Ви, панно Олю, його посадили?

НОВИЙ І ВЕЛИКИЙ МОЛИТОВНИК — З НАМИ БОГ —

У цім молитовнику є: Молитви Щоденні, Катехизмові, Ранні, Вечірні та Ріжні. Св. Сповідь. Молитви перед і по св. Причастю. Набожність до Пресв. Серця Христового. Посіщення Пресв. Евхаристії. Молитви до Преч. Діви Марії. Як молитися на вервиці. Хресна Дорога. Чин Утрені, Вечірні й Служба Божа. Тропарі й Кондаки воскресні, денні, на всякі прошення, Чотиридесятниці, Пятдесятниці, та на всі Свята цілого Року. Панахида. Акафист до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Молебень до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Благодарна Пісня. Пісня при виставленні Найсв. Тайн. Суплікація. Історія України. Пісні страсні, воскресні, до Пресв. Евхаристії, до Пресв. Серця Ісусового, до Преч. Діви Марії, до Святих, Церковний Український Гимн, Колядн й Щедрівки й Церковний Календар. — Сторін 512.

Формат невеликий, вигідний. Добрий папір, ясний друк і красні образці прикрашують цей молитовник. Солідно й гарно оправлений в полотно з золотими витисками. Ціна разом із почтою 80 центів. Молитовник оправлений в наслідування скір ки $100; 2) оправлений в скірку $1.50; 3) оправлений в скірку з золотими берегами $2.00. Замовляйте—

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK., CANADA

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

СІЧЕНЬ, 1941

ПРИХОДИ—

П. Мадюк і А. Бучинський	$2.00
Відділ ч. 2, Ланіяді	18.70
о. В. А. Фик	5.00
Збірка на пресфонд і передпл. підчас реколекцій в С. Норберт	28.15
ОО. Василіяни, Виннипег	2.00
М. Вороняк і Ст. Киба	2.00
о. М. Колодій	6.00
Н. Василів і Ст. Сулима	3.00
В. Шеремета і Дм. Василів	2.00
Гр. Дубик	2.00
о. Ігор Шпитковський і о. Семчук	5.13
Ів. Козоріс і Йос. Когут	2.00
о. Криворучка, пресф. з Борщева	2.00
Добр. Брацтво св. Покрови, Виннипег	10.00
Пані Бабяк, Юніон Пойнт, Ман.	5.00
о. Сулятицький і В. Сеньо	2.00
о. Криворучка пресф. з Воляверін	3.00
Ів. Колісник і Т. Равлик	2.00
А. Ковбель і К. Щерба	3.00
о. М. Горошко і А. Яремович	2.00
Відділ ч. 4, Саскатун	1.12
П. Цихместрик і о. Із. Борецький	3.00
ОО. Редемптористи, Йорктон	8.50
Відділ ч. 25, Красне, Саск.	3.00
о. др. В. Кушнір	17.50
М. Друляк, панство Коваль і В. Дамян	3.25
о. К. Жарський пресф.	7.00
о. Ігор Шпитковський з прод. літ	2.00
П. Гадубяк і Б. Рудницький	2.00
Півн. Вин. Кооператива за огол.	3.00
Разом	$157.35

— РОЗХОДИ

Змінне чека	.15
Папір	.15
Друк БН ч. 1	30.60
Розсилка	3.95
500 куверт	2.80
За ГСпасителя	4.00
Почтові значки	1.50
Мети	5.13
Змінне чека	.15
Значки і телегр. діл. писаря	5.90
Друк БН. ч. 2	30.60
Розсилка	3.95
Гума	.10
Почтові значки	1.00
Разом	$89.98

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник.

ЖЕРТВИ І КОЛЯДА НА БУРСУ БУК-а

Жертви:

Всеч. о. Копяківський, ЧНІ, Айтуна	3.00
Всеч. о. Гуменюк, Кадворт, Саск.	3.00
Всеч. о. Колодій, Рама, Саск.	3.00
Всеч. о. Бахгаловський, ЧНІ, Йорктон	5.00
Добр. Брацтво св. Покрови, Виннипег	10.00
Всеч. о. Саварин, ЧСВВ, зб., Вегревил	4.00

Коляда:

Антін Ковбель, Блюхер, Саск.	5.00
Всеч. о. Чиж, Сокаль, Саск.	14.25
Гр. Дубик, Прудгом, Саск.	1.00
Дарка Палагіцька і коляд. з Гефорд	7.10
Ів. Березовський і колядники з Орлов	8.00

Уділи:

Ю. Петришин, учитель з Мічем, Саск.	5.00
"Брадерс Бейкері," Саскатун	10.00
Разом	$78.35

Всім ласкавим жертводавцям, колядникам і уділовцям сердечно дякуємо і память про бурсу. Нехай ласкавий Ісус буде для всіх радістю і благословенням в цім Році.

За Заряд бурси,
о. П. Криворучка
ректор

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 71, БЕДФОРДВИЛ, САСК.

Річні збори відділу були 16 січня, 1941. Всі члени прибули на збори. Зачали коляду "Небо і земля." Предсідником був **Юрко Іваночко**, писарем **Василь Спільчак.** Відчитано звіт праці. Потім звіт скарбовий здав Іван Щербій.

Вибрано заряд на 1941 рік тайним голосованням.

Голова — Юрко Іваночко
Заступник — Антін Харандюк
Діловий писар — Григорій Харандюк
Скарбник — Михайло Харандюк
Провірники— Олекса Іваночко і Никола Вельгуш.

Наш відділ ходив підчас Різдва з колядою на церкву. Всіх приходів за рік 1940 було 14.73

Розходів 11.90

..... $2.83

Збори закінчено колядою "Бог предвічний."

Григорій Харандюк,
діл. писар

Що за питання!

Комірник до господаря:—В мене протікає стеля і від тижня маю дощ в покоях. Як то довго буде?

Господар:— Що за питання! Чи я ворожбит від погоди?

Три фільмові артистки, Анна Гвинні, Діяна Дорбин (в середині) і Анна Гилис працюють разом в новій фільмі "Гарна дівчина." Дорбин походить з Виннипегу.

ПРЕСФОНД БН.

Пересилаю скромну жертву від учасників відчиту, що був на закінчення минулого року. Сподіюся, що ця жертва не буде останною, але все буде доповнятися, щоби хоча частинно сплачувати свій національний податок тай вдержувати лучність із серцем преси, що має оживляти і найдальші члени Української Нації.

Сидні, Н.Ш. о. К. Жарський

- - - - - -

Наша подяка: В залученню прислано $7, і за цю жертву сердечно дякуємо всеч. о. К. Жарському і всім добрим людям з Сидні, Н.Ш. Ми дійсно надіємося, що раз наладнаний звязок не перерветься, а лише посилиться на взаємне добро. Щиро тішимося тим і витаємо наших прихильників з далекого сходу Канади.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН (куди належить посилати всі гроші БУК-а):
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 88, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3538— Station "B", Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ДОПИСИ —

Кулників, Саск.— Наша парохія мала на наш Новий Рік у вечір велике торжество. Около семої години приїхало много людий, парохіяне і непарохіяне. В церкві було напалено і засвічено, колядували і чекали.

Пів до десятої приїхав наш парох, **всеч. о. Колодій**, убрався у світлі ризи і відправив Молебен до Пречистої Діви та виголосив проповідь з тої нагоди.

При освітленню всього світла на престолі, тетраподі і павуці стало двоє старенъких молодят—, на їх лицях було видно радість і задоволення. Були окружені трома живими вінками, котрі складалися— перший з онуків, другий з синів, дочок, зятів і невісток, а третий з кревних і присутних гостий. Всі були з засвіченими свічками в руках.

Коли все було готове, заспівали: "Блаженні всі боящіся Господа" і зачалася церемонія **золотого шлюбу**, котрий брали наші **старенькі Пешки** по 52 роках супружого життя. Можна було зауважити радість, але видно було й слъози в очах.

По скінченню попросили ювіляти всіх гостий до хати на вечеру.

Коли посходилися гості і позасідали за столи, тоді наші старі молодята пригадали собі час спереД 52 років і також засіли за стіл межи гостий.

Як колись витали їх родичі весільним хлібом (короваєм), так нині їх старший син встав і в імени всіх дорослих дітий дякував за вихования і подружения, також весільним хлібом. Варта було бачити, як онуки передавали дідуневі і бабуні дарунки через стіл. По вечері отець парох виголосив промову до ювілятів, до дітий і всіх присутніх а також попросив о жертву на католицьку пресу. Потім приступає ювілятка, дякує всім присутним і дає жертву на церкву, щоби купити то, чого ще в церкві нема— то е всеночник.

—Даю, що маю нині. ($20.00).

Минулого року жертвували старенькі $16. на навук, котрий куплено ціною $35.

По вечері колядували і співали народні пісні, а нарешті погуляли. Насамперед всі старенькі, около 70 літ— а потім молодші, як сіни, дочки. Так зарядив весільний староста.

Коло нас цеї зими е богато снігу, дороги позакурювані так, що тягару вести неможна, а на полі і в лісі то коні по животи в снігу.

Іван Гриб

- - - - - - -

Наша замітка: Цей опис золотого шлюбу прямо клясичний і взір, як належить уладжувати подібні торжества. Ми й від себе желаемо старенъким ювілятам, пянству Пешкам на Куликові, Саск., всього найкращого в Христі, здоровля і сил та Божого благословенства на многі ще і благі літа!

Вісти КУК.—До 20 січня 1941 повстало 26 відділів КУК. Відділи КУК е в таких місевостях: Венкувер, Вернон, Лавинттов, Б.К.

Ст. Майк, Краків, Келгарі, Едмонтон, Малой,— Альберта.

Годсон Бей Дж., Ріджвайна, Редбері, Присвіл, Витків, Сматс, Канора— Саск.

Слейтер, Розбурн, Брендон, Портедж Ля Прері, Виніпег— Манітоба.

Содбурі, Віндзор, Форт Вил., Вест Форт, Порт Артур, СС Марі, Гвелф,— Онт.

Монтреал— Квебек.

Відділ в Гвелф, Онт. прислав $22.80 на ціли КУК, а $Ф17. на Черв. Хрест.

Новий відділ КУК повстав в Роза, Ман. На ціли КУК зібрано $45.

Григорів, Саск., прислав на ціли КУК $5. На Черв. Хрест $60.

Витків, Саск., зібрав на амбулянс Черв. Хреста $30.

ЗВІТ МАНІТОБСЬКОГО З'ЇЗДУ БУК-а

(Продовження)

о. др. В. Кушнір.— Коли в Канаді маемо жити, то відповідати за це будуть не інші організації, але БУК і Церква українців католиків, бо вони е мозок і хребетний стрижень цілої справи. За успіх чи неуспіх відповідаемо ми. Не інші, чи вони поможуть чи ні. Відповідати за життя чи смерть вони не будуть. Ми будуемо цілість нашого життя. Може ширший загал про це мало чув і знав, але так е. Це праця наша тяжка і відповідальна. Збереження Божого закону, чесність і правість сумління це має нас вести і лучити. Це наші осяги. Не матеріяльні, але моральні. В домі українського народу ми відіграли рішаючу ролю.

Антін Мартинюк.— Праці було досить. Було 12 засідань БУК-а. Українців католиків в Канаді е 75% всіх українців. Ми горою числом, маемо піднести й працю. Других праця на піску і розсипляється. Наш обовязок е вести ціле наше життя.

КЛЮБ МОЛОДІ В ЕЛМВУД, ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Ми молоді зорганізовані при місцевій парохії, даемо Вам усім молодим про себе знати.

При нашім клюбі гуртуеться майже усі місцева молодь. Ось кілька вісток про наше життя:

Річницю нашого клюбу робили ми ще тамтого року в осени, поверх 25 дол., як чистий прихід з сьої імпрези ми дали на нашу парохію.

Робили ми "гарбатки" по наших домах кілька разів, а дохід з них був переданий також нашій парохії

Кождого четверга в парохіяльній галі сходимось на наші імпрези, бо парохія дала нам галю на сей час, щоби чулись ми в ній як у себе вдома. Цікаво Вам буде знати, щб ми робимо в ті четверги? Отже коли е мясниці, ми маючи свій голосник, забавляемось. А в пість сходились на вечірки, на картові забави. Набудуче приготовляем концерт, ну і представлення; як сі імпрези нам вдадуться, колись Вас усіх повідомимо. Маемо межи собою музикальну особу, пану Н. Вах, яка нас учить.

Наш председатель "Джані" І. Козоріз, став принсипалом школи десь аж в Белмонт, Ман., його місце заступае добре панна А. Вах.

Тої зими ходили ми уже на тремп, тому однак що було досить зимно ті "теплійші" лишились в галі, а решта тих "твердших" ходила.

Чи знаете Ви усі, що ми ходимо два рази у місяць на круглі, що другого понеділка. Досить добре уже представляеться наша дружина. Дасть Бог, ми вкоротці покажемо Вам усім ту нашу дружину на нашій сторінці в БН. Чи не добре булоби, колиби Ваші клюби молоді тут у Віннінегу принайменше спробували змагатись з нашою дружиною? Спробуйте. То доперва буде гарна та цікава розривка і боротьба.

Чи знаете, що наш клюб дав 5 дол., коли у нашій парохії був вечерок на "Lord Mayor's Fund?"

От на нині тих кілька вісток про нас. Просимо Вас усіх напишіть і Ви кілька слів про себе, на нашій сторінці в "Будучності Нації."

Нудяр

—Тату, що значить нудяр?

—Нудяр то такий чоловік, що закудже людий.

—Як?

—Він все тільки говорить про себе і не дасть другому сказати про себе.

КАЛЄНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ
на — 1941 — рік

У ньому є календар українсько-католицьких свят старого й нового стилю, календар римо-кат. свят, повний церковний устав наших Богослужень, наукові статті, гарні, цікаві а численні оповідання, представлення, вірші та сміховинки. Адресар укр. кат. Духовенства. Ясний друк і красні ілюстрації прикрашують його. Стор 160. Ціна 25ц. Почтою 30ц. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукае посади —

звернiться негайно до

о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ЛЕКЦІЯ 11.

ЖЕРТВА ІЗААКА

Навязання до попередньої лекції: Яким чоловіком був Авраам? (Побожним). В кого вірив Авраам? Чи родичі Авраама вірили також в одного Бога? Як називаемо людей, що вірять в божків? Що сказав Господь одного разу до Авраама? Як називаемо землю, що її обіцяв Господь Бог Авраамові? Як любив Авраам Господа Бога? Чому? Памятайте діти, і ви любіть Господа Бога над все і ви завсігди слухайте Господа Бога, шануйте Його Заповіди, приходіть завсігди на Службу Божу, учіться гарно Катехізму, то і вас буде Господь благословити, як благословив Авраама.

Заповідження: Нині я хочу вам сказати ще більше, як Авраам любив Бога і як завсігди Його слухав. Уважайте всі, бо то дуже важне, що я оповім.

Виклад: Господь Бог дав Авраамови маленького сина. То була велика радість для родичів. Авраам дав йому імя ІЗААК. Тато і мама дуже любили Ізаака. Коли хлопець підріс Господь Бог зажадав від Авраама великої жертви, поставив його на велику пробу. Хотів Господь Бог показати іншим людям, як дуже Авраам любив Господа.

Була дуже темна ніч. На дворі зимно, завируха і вітер. Авраам не міг спати. Десь о півночі чує голос: "Аврааме!" Авраам знав цей голос. Був то голос Господа Бога. І сказав Господь: "Аврааме, візьми свого сина, котрого так любиш і принеси його в жертві на горі, котру тобі вкажу." Налякався Авраам, бо дуже любив свого сина. Господь Бог хоче, щоби того сина, якого так любить, спалив на стосі дерева в жертву. Що робить Авраам? В його серцю велика борба. Він любить свого сина і любить Бога. Котра любов побідить? Чи любов до сина, чи любов до Бога? Чи послухае Бога? Пригадує собі як Господь Бог був завсігди для нього добрим. Господь дав йому всьо, що має, дав йому також і сина. Господь Бог ніколи не хоче нічого злого. Він зводить борбу у свойому серці. Вкінці бере верх любов до Бога. Авраам говорить в своїм серцю: "Господи, нехай буде Твоя воля. Зложу Тобі жертву з мого улюбленого сина. Тільки, Боже, допоможи мені, бо то дуже велика жертва і тяжка."

Рано, Авраам приготовив дрова, приготовив огонь, збудив свойого сина Ізаака і двох слуг і вибрався в дорогу. По трьох днях прибули до високої гори. Авраам зняв дерева з осла, вложив його на плечі Ізаака. Сам взяв начиння з огнем і меч. А до слуг сказав: "Зажділь тут з ослом."

Авраам поволи виходив разом зі своїм сином на гору. Ізаак був веселий а Авраам був дуже сумний. Ізаакові не дае спокою одна думка. Він заговорив знова: "Тату, огонь і дерева ми маемо а де ягня на жертву?" Авраамові стало дуже тяжко. "Сину мій, сказав, Господь вибере собі сам жертву." І велика сльоза покотилася по його лиці.

Коли прийшли на гору, Авраам збудував жертвенник, положив на нім дрова. Ізаак помагав татови. Надходить хвиля жертви. Авраам виясніює синови Божу волю. Ізаак настрашився. Однак від своїх родичів научився, що Бога треба завсігди слухати. Авраам звязав руки Ізаакови, положив його на дрова, виняв меч і хотів жертвувати свойого сина. Нараз почув голос: "Авраамe, не убивай свойого сина. Я знаю, що ти боїшся Бога, бо навіть не пожалував свого сина." То був голос Ангела з неба. Авраам розвязав руки синові, дякує Богові за ласку. Розглядаеться. В корчах бачить ягня-баранця, що замотався рогами за корчі. Зловив баранця і приніс Богові жертву. Після того Господь сказав до Авраама: "Тому, що ти не жалував свого сина, буду благословити тебе і в однім з твоїх потомків буду благословити всі народи землі." Хто е тим потомком, в якім будуть благословенні всі люде? Ісус Христос.

Прикорочення: Авраам вірив в одного Бога. Молився до Него і приносив Йому жертву. Тому любив його Господь. Господь Бог любить, коли ми молимося до Нього, коли віримо в Нього, і у всьо, що Бог обявив. Говоріть завсігди Господу Богу, що любите Його, що віруете в Бога і у всьо, що Бог обявив. Коли приступаете до св. Сповіди, до св. Причастя, завсігди збудіть в собі акт віри, надії і любови, що ви вірите, що в нашій Церкві, на престолі в киоті е Ісус Христос. Нехай кожний з вас про це думае і застановиться, що він може доброго зробити для Ісуса нині, завтра, позавтра, щоби показати Ісусові нашу любов. Робіть так і жийте так, діти, завсігди, а Господь вас буде благословити.

ВОРОНА І ЛИС

Пробігае лис голодний, через пеньки скаче, аж слухае,—десь ворона на гилиці кряче. Прибігае,—хоч видати, та ніяк дістати. Лис хитриться і вертиться,— давай підмовляти. Підмовляе, щоби злізла; прищурює очі, обіцяе мяса гори,—ворона не хоче.

—І не хочу, і не злізу,— стала говорити.— Ідн собі, коли хочеш, іншого дурить. Бо я знаю, що ти хочеш, як собака, їсти,— і хіба б я дурна була, щоб думала злізти?

—Бог з тобою, голубонько!— став лис прикидатись.— Та тепер вже, зозуленько, нічого боятись. Вийшов указ з того світа, щоб мир був усюди, щоби мирно собі жили і звірі, і люди.

А ворона розважае: "Не здуриш, мій враже!" Далі кругом подивилась та лисові й каже:

—Та який же мир той буде та спокій між нами, коли онде йдуть до ліса стрільці із хортами!

—Будь здорова, голубонько!

—А то що? Куда ти?.

—Таж стрільців лихе надносить, треба утікати!

—А указ же з того світа, що про мир писали?

—Може вони ще указу того не читали.

—Ну, не бійся ж голубчику, я лиш так сказала. Але вашого указу і я не читала

С. Руданський

ХТО ТИ ХЛОПЧИКУ?

Хто ти хлопчику малий?
Українець молодий!
Український я юнак,
Лев і тризуб то мій знак.

Я сокіл, я бистрозор,
Жовто синій мій прапор,
Нам поможе серед бурі
Господь Бог і святий Юрій!

– ЗАКЛИК –

Отцим просимо всіх ВПоважаних Панів і Всеч. оо. духовник, що займаються продажею "Будучности Нації" присилати гроші, найдальше за три місяці, як неможливо скорше. Дуже добре булоби колиби рівночасно присилали рахунок, кілько якого числа спродано.

Адміністрація Б.Н.

ВОЄННІ ОБРАЗКИ -

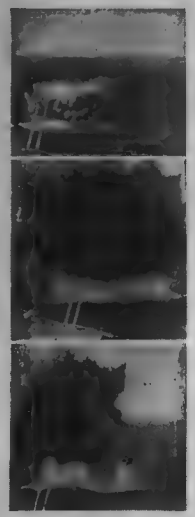

Ворожі літаки бомбардують.. корабель Арк Рояль. Бомби падуть близенько, однак задалеко, щоби могли пошкодити. Дула протилетунських гармат незадовго дадуть їм відповідь. Вони вилискують крізь дим і вогонь.

ДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ

Король щоденно їздить верхом на коні по вулицях Копенгаґи, мимо своїх 70 літ. Є зима, нема палива і нема одягу. Одного дня питає короля на вулиці жінка, як він може так серед зимна їздити ще верхом?

—Я під плащ підкладаю старі часописі і так гріюся.

Ось королівська відповідь, що бадьорить і вчить завзяття мимо всьої біди!

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ

До посадника Ню Йорку Ля Ґвардії прийшли у відвідини представники совітського посольства, одягнені у фраки, з рукавичками і циліндрами. Ля Ґвардія був тоді у витертих і невипрасованих штанах. Він встав і каже: "Панове, я представник пролетаріяту!"

В Школі

Учитель: Івасю, як ти виглядаєш! Якби тебе тепер побачив тато, то посивів би!..

Івась: О, ні, мої татуньо не посивілиб, бо вони лисі як коліно.

В Городі

—Ви повинні поставити страхопуда на горобці, бо з'їдять вам усе насіння.

—Непотрібно! Я цілий день сиджу сама в городі.

Арк Рояль посилає тепер свої літаки, котрі відповідять ворогові. Летуни ладують літак бомбами, як бачимо на горішнім образку. Літак злітає (на середнім) і зробивши свою роботу, вертає назад (на долішнім). Гостинці для ворога розкине щедро по ворожих хребтах...

Англійська фльота у боєвім виряді пливе на зустріч ворога. Жовнір далековидом шукає на овиді ворожих слідів. Жовнірі витягають до ладування торпеди, котрими вчастують ворога у свій час. **Всі ці знимки взяті з літаконосця Арк Рояль.**

Останні Вісти...

Чеський конзуль в Канаді Ф. Павлисек заявив, що **чеське і польське правительство в Англії рішили по війні увійти в союз— утворити одну спільну державу.**

—o—

Мартин Німеллєр, славний протестантський пастор і від півчверта року вязень націстів в концентраційнім таборі, під впливом тяжких досвідів Божого Провидіння і глибоких роздум **навернувся до Католицької Церкви.** Німеллєр в останній війні був командантом підводної лодки. Потім став духовником, написав чимало творів. Спротивився вмішуванню державної влади націстів у внутрішні справи Церкви і сумління віруючих.

—o—

Відїзджаючи до Стейтів назад з Льондону **Вендел Вилкі** дав таку заяву: "Я походжу з чистих німців.. Я гордий на мою німецьку кров. Однак я ненавиджу напад і тиранію!"

—o—

Проголошено урядом, що **кошти відбудови знищених** німецькими налетами англійських церков, понесе уряд.

—o—

6 лютого розбився літак, недалеко Армстронґ, Онт. серед снїговії і 12 людий згинуло на місці. Літак розбився в лісі, всього яких 400 сяжнів від летунського поля. —o—

На 61 дні наступу в Лівії англійські побідні війська увійшли до столиці Циренаїки, Бенгазі, пройшовши як вихор 420 миль африканських пісків, нераз серед надзвичайних трудноцїв. Італійська армія як боєздатна одиниця перестала там істнувати і втікає на безголовя, куди очі несуть.

—o—

У Фарґо, Н.Д. вродилися четвернята і всі живуть. Наперед вродилася дівчинка а потім троє хлопців. Батько називається Никола Брави, жена має 37 літ. Никола робить на фармі і продає газоліну, має 40 літ.

—o—

Основано три нові фармерські кооперативі рільничих машин в Манітобі. Кожда з капіталом по $100,000 зложеним з уділів по $1— кождий фармер окремо складає по $10. Кооперативи повстали в Райдинґ Мавнтейн, Тиртел Мавнтейн і в Брендоні.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 5 (77) ЙОРКТОН, САСК. 1 Березня, 1941 Vol. IX. No. 3 (77) YORKTON, SASK. March 1, 1941

ТАРАС ШЕВЧЕНКО -- ГЕНІЙ УКРАЇНИ!

ЗАПОВІТ

Вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кровю
Волю окропіте!
І мене в сімї великій,
В сімї вольній, новій,
Не забудьте помянути
Незлим, тихим словом!

Т. Шевченко

СВІТ ПРАВДИ ЗАСВІТИТЬ

Встане Україна
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі дїти!
І забудеться сромотня
Давная година,
І оживе добра слава,
Слава України,
І світ ясний, невечерній
Тихенько засяє.
Обнімуться ж, брати мої,
Молю вас, благаю.

Т. Шевченко.

ДУМИ МОЇ...

Думи мої думи мої,
Квіти мої, дїти!
Виростав вас, доглядав вас;
Де ж мені вас дїти?
В Україну ідіть, дїти,
В нашу Україну,
Попід тинню сиротами
А я— тут загину.
Там найдете щире серце
І слово ласкаве,
Там найдете ширу правду,
А ще, може й славу...
Привітай же, моя ненько,
Моя Україно,
Моїх діток нерозумних,
Як свою дитину!

Т. Шевченко

Обніміте ж, брати мої,
Найменшого брата,
Нехай матн усміхнеться,
Заплакана мати!
Благословіть дітей своїх
Твердими руками,
І обмитих поцілуйте
Вольними устами!

Т. Шевченко.

ЖИТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Тарас Шевченко родився кріпацькою дитиною в селі Моринцях, звенигородського повіта, на Київщині, дня 9 березня, 1814 року.

Дня 6 травня, 1838, йому куплено волю. Мав тоді 24 роки, На волі жив 9 років.

Дня 19. квітня, 1847, його арештували в Україні й посадили в Петропавловську кріпость в Петербурзі.

Потім його взяли силою в салдати і вивезли на муки й неволю, на каторгу (примусові роботи) в Орську кріпость, в Уральських горах, над сибірською границею. На другий рік Шевченка перенесено до Оренбурґа (300 верств від Орської кріпости), а небаром в Новопетровську кріпость над Каспійським морем. Десять літ терпів Тарас в далекій холодній пустині, над сибірською границею. Терпів важкі муки й тяжкий біль з туги за рідним краєм, який любив понад все.

Аж 6 березня, 1858, повідомлено Шевченка, що він знову дістав волю.

Увязнили його як мав 33 роки; продержали в неволі-тюрмі й на муках майже 11 років. Випустили з неволі в 44-ому році життя.

Але після тих важких мук він вже був зломаний старець.

Прожив ще на волі якраз три роки і помер на чужині, в Петербурзі, дня 10 березня, 1861 року.

Прожив 47 років; з того 35 літ в неволі, 12 на волі.

Український нарід поховав його на Чернечій горі, в Каневі, на Київщині, над Дніпром, згідно з його волею.

Ми віруєм Твоїй силі
І слову живому:
Встане правда, встане воля,
І Тобі одному
Поклоняться всі язики
Во віки і віки!

ПОТРЕБА НАШОГО ВІЙСЬКОВОГО СВЯЩЕНИКА

Статистика з 1931 року подає, що всіх українців в Канаді було тоді 225,113 душ. З того числа -186,587 признали себе українцями католиками.

Численння в 1936 р. виказує збільшення нашого числа. І так в самій Манітобі подали себе тоді за українців 86,982. В Саскачевані 75,984. В Альберті 63,073.

Признано урядом, що понад 10% українців вступили і служать в дієвій Армії Канади, вище відсоткового числа нашого поселення.

Значить, коли на самім заході (без Британської Колюмбії) начислюють 226,039 українців, то приблизно є 20,000 наших жовнірів в Канаді. **Ці жовнірі однак не мають ані одного** [illegible]

12 лютого подано з Отави, що зроблено дані для назначення жидівського капеляна для жидів жовнірів Канади. Католики латинського обряду і протестанти вже давно мають своїх капелянів.

Супроти того конечність хвилі вимагає також душпастирства для наших жовнірів, котрих певно більше числом, як жовнірів жидівського віроісповідання. Ми живемо преціць в демократичній країні і всім належать рівні права.

З днем 3 лютня 1941 було в Канаді 172,319 війська. Коли вглянемо в наш відсоток, то можемо ним тільки радіти і голову нести високо в гору!

ЗАКУПЛЯТЬ ВСЮ ПШЕНИЦЮ З 1940 РОКУ

Правительство закупить ще перед жнивами все збіжа з 1940 року. Думають, що досі фармарі мають ще до 175 бушлів непроданої пшениці. Закуплену пшеницю складають в сипанцях при великих озерах на сході.

Дост. Дж. Дж. Теґерт, міністер ріьництва в Саскачевані, радить, щоби фармарі не сіяли так богато, як минулого року. Радить сіяти 2,000,000 акрів менше. Однак правительство правдоподібно в тій справі настоювати не буде і кождий буде сіяти, як схоче.

- - - - - -

Збільшені кошти життя. —В 1940 році кошти життя в Канаді піднеслися на 4%. Одіж коштує тепер 9.9% більше, як в 1939 році.

- - - - - -

Треба більше молока!— В Канаді є 4 міліони коров. Видатність молока хочуть піднести тепер на 150 фунтів річно більше від кождої корови, щоби виконати запотребовання на молоко в Канаді і заграницею. В 1941 р. мають вивезти до Англії 112 міліонів фунтів сира. Тому треба збільшити ґатунок поживи для коров, живити достатно і добре. Молочарні цього року мають красні вигляди на зиск.

- - - - - -

Більше дерев!— Щоби успішно протиділати посусі правительство розділить цього року до засадження 8 міліонів деревець. Деревця треба садидити на прерії, довкола хат і городів, щоби здержати вітри і несену землю. За 20 літ роздано так 20 міліонів деревець. Так сповістив др. Е. С. Арчибалд, директор Досвідної Фарми в Отаві.

- - - - - -

Віднайдено вуглеві зложа.— Яких 126 миль на північ від Кокрейн, Онт. знайдено богаті поклади брунатного вугля, яких 100 міліонів тонів. На однім полі над рікою Абітибі знайдено поле 114 акрів, в котрім є приблизно 4 міліони тонів вугля. Вугля зачнуть добувати при опалюванню залізничих [illegible]

- - - - - -

Домінія не буде більше платити за допомогу.— Від 31 марта домінія не буде більше доплачувати до допомоги безробітних. Досі домінія платила на допомогу 40%, провінції 40% і 20% муніціпали. Тепер кошти домінії припадуть провінціям. Таким чином домінія заощадить для себе $7 міліонів видатку— але той видаток будуть мусіли платити додатково провінції. Ця справа буде коштувати Манітобу нових $2 міліони.

ПОМЕР МОНСІНЬОР БЛЕЙР

В 67 році життя помер один з найбільших працівників Католицької Церкви в Канаді, редактор і орґанізатор помочі біднійшим церквам в цілій домінії, монсіньор Джан Дж. Блейр з Торонта. Роджений в Канаді, якийсь час працював як священик в Онтерії, потім у Винипеґу а від 1924 р. в Торонті в Товаристві для Поширення Церкви. На цім становищі зробив дійсно дуже богато добра і многі члени многих церков навіть не знають, що й вони в деякій мірі користають з його помочі, та опіки. Мав щире серце і глибоке зрозуміння вселенскости потреб Церкви. Не робив ріжниць між тими, хто просив помочі. Коли помочі дійсно треба було, та поміч приходила.

Ми українці втратили в покійнім дійсного приятеля і цих кілька слів нехай будуть від нас вінцем на його могилу. А його поміч все буде нерукотвореним памятником в серцях і молитвах тисячів і тисячів віруючих. Вічна Йому Память.

КАРД. ВІЛЬНЕВ КЛИЧЕ ДО ОЩАДНОСТИ!

Взиваючи загал до купна воєнних щадничих посвідок, кард. Вільнев 14 лютня так сказав в Квебеку: "Здається ніколи ще ми не плекали так дуже вигод і виставности. Ніколи молодь обох полів не виявляла себе менше передбачливою. Ніколи театри, грошеві гри, розривкові місця не мали більше захожих. Ніколи продавці алькоголю не мали більших продажий на велику шкоду здоровля, моралі і ладу в суспільности."

У висліді кардинал каже: "Тому **конечним є стримати ту розтрату майна і здоровля. Федеральні власти почали сильний рух серед всіх горожан, щоби ощаджували частину свого прибутку чи платні кождого тижня і за ці гроші купували воєнні щадниці значки або посвідки."**

НАУКА ВСЕГО НЕ ЗРОБИТЬ!
(Подав О. Ж.)

Докінчення— **"Все залежить від того, як люди уживають здобутків науки в щоденному практичному життю.** На мою гадку— продовжав през. Томсон— наука займається лише справами фізичними, матеріяльними, а менше духовими. Поза обрій практичности, хосенности, вона не сягає далеко. Ціла царина краси і благородности душі людини, моральности, є поза межами наукової діяльности і дослідів. Сі цінности є осібною катеґорією і поза межами того, що може сама чиста розумова наука."

"Наука розглядає факти і життя не як цілість, а як поодинокі неповязані прояви. Її метода є аналітична, а не синтетична. Ся метода кладе межі самій науці, бо на життя треба дивитись як на цілість, а не як на відірваний факт, прояв, які наука чи науковець може проаналізувати в ляборатоpії. Нині нам конечно треба дивитися на життя в ріжних проявах як на цілість, а не на кожду окрушину з окрема. Мусимо його брати і дивитись на нього з усіх боків— з боку науки, штук, моралі і релігії, а особливо тепер з боку моральности."

"Як ви були оптимістами і вірили, що наука розвяже всі проблєми, все полагодить що є злого на світі між нами— то я з вами не погоджуюсь. Мій погляд є, **що треба ублагороднювати людину, змінити поволі її натуру, а тоді вона— людина не буде вживати науки до злих справ.**

КАРТКИ ДО ВЕЛИКОДНОЇ СПОВІДИ —
100 карток .... 25ц.
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— Воєнні Образки —

Німецький жовнір в тіні далекострільної гармати стоїть на варті десь на побережу Франції і глядить в сторону Англійського Каналу.

Туреччина заключила з Болгарією договір приязни і ненападу, без огляду як будуть розвиватися події. Це значить, що для німців дорога в Балкан отворена. Турки зробили це під натиском Москви.

- - - - - -

Конґрес приняв **закон про поміч для Англії**, Китаю і Греції, яку президент Рузвелт може дати в зброї і знарядах до висоти $1,300 міліонів. Право дано Рузвелтові на 2 і пів років, з тим що конґрес і сенат можуть відкликати то право скорше.

- - - - - -

Подають зі сходу, що **японці готовляться напасти** на Голяндські Індії, Сінґапор і Австралію— а також американські Филіпіни.

- - - - - -

Вже й в Болгарії заведено картки на одежу, черевики і взагалі скіряні вироби.

- - - - - -

Ціла середуща Европа хорує на тиф. Що це значить знають наші жовніри УГА, котрі переходили всякі роди тифу т. зв. Чотирокутнику Смерти.

..Англійський. **старшина човгів** носить скіряну куртку, шелом, рукавиці і ґазову маску все, чи тепло чи зимно.

Через Еспанію і **Портуґалію перейшла гураґанна буря**, що крім страшного знищення потягнула яких 100 **жертв в людях.** Місто Сантандер в Еспанії майже вигоріло.

Найвищий суд у Вашинґтоні затвердив засуд комуністичного провідника Ирла Бравдера на 4 роки вязниці і $2,000 кари за фальшування паспорту.

Коли Европа горить воєнними вогнями і люди вмирають тисячами, в **Стейтах серед добробуту родяться здорові і сильні діти,** як рідко коли. В 1940 році вродилося 2,350,000 дітий— найбільше за останніх 10 літ.

ОРИСЯ ТИ, МОЯ НИВО

Орися ж ти, моя ниво,
Долом та горою,
Та засійся, чорна ниво,
Волею ясною!

Орися ж ти, розвернися,
Полем розстелися,
Та посійся добрим житом,
Долею полийся!

Розвернися ж на всі боки,
Ниво десятино!
Та посійся не словами,
А розумом, ниво!

Вийдуть люди жито жати.
Веселії жнива!
Розвернися ж, розстелися,
Убогая ниво!

Т. Шевченко.

Схаменіться, недолюдки,
Діти юродиві!
Подивітся на рай тихий,
На свою Вкраїну;
Полюбіте щирим серцем
Велику руїну!
Розкуйтеся, братайтеся!
У чужому краю
Не шукайте, не питайте
Того, що немає
І на небі, а не тілько
На чужому полі.....
В своїй хаті— своя правда,
І сила, і воля!

ВІСТИ КУК

Від 4 до 11 лютня зорганізовано нові відділи КУК в таких місцевостях: Ошава, Пойнт Пелі і Торонто, Онт.— Гефорд, Арран і Вакав, Саск.— Дервент, Альта. Попередно виказано відділів 29, тепер 7— разом 36.

У Вакав зібрано на фонд КУК $8.68.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звернiться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 еве. Н.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**
не забудьте відказати якусь
суму гроша **на свою Церкву —**
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні —
на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

УСТРОЮЙТЕ ШЕВЧЕНКІВСЬКІ КОНЦЕРТИ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачеван. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доллар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

Чи Руїна Нинішньої Цивілізації?

Серед нечуваних розмірів, які принимає нинішна війна та серед непевности її остаточного висліду, ми майже кожного дня читаємо на сторінках поважної преси і чуємо в бесідах поважних людей через редіко, що справа в нинішній війні йде далеко дальше і глибше, як особисті інтереси поодиноких народів та держав. Справа в нинішній війні про це, чи нинішня цивілізація, нинішний демократичний суспільний порядок пережие цю кризу, чи мусить загинути. Ми чуємо, як провідні люде тзв. Західної Демократії ясно і недвозначно говорять, що нині йде війна о самі основи сучасної цивілізації.

Якіж властиво є ці основи цівілізації нинішнього світа?

Всюда, чи ту на американському континенті, чи в Европі, чи денебудь інде цивілізація нинішнього світа побудована на основах Христової Католицької Церкви. Був час, коли цивілізація і Католицька Церква, це було щось одно, нерозривне і не можна було говорити про цивілізацію, щоби тим самим не розуміти благородної праці Католицької Церкви. Сліди цього остались навіть після великих єресей та блудних наук, які потягнули за собою мільони неорозважних людей і цілих народів, які відтак в свою чергу дали початок соціяльному розкладові народів і держав нинішних часів. Католицька Церква зводила тоді, подібно, як сьогодня велику затяжну боротьбу зі злом, що повінню котилося світом, мусіла богато стратити зі своєї сили і блеску, однак вплинви її науки остались видимими, прямо наглядними навіть у ворожих рядах.

Богато з соціяльних кличів нашої доби, як свобода народів, права чоловіка, справедливість, усунення економічного гнету та надуживання, праця для всіх, не мають свойого виправдання та обоснования ані в большевизмі, ані в нацизмі ані в фашизмі. Всі ці ідеї мають одиноко своє оправдання та обоснования в християнськім понятю про гідність і значіння чоловіка без огляду на це, яка є його приналежність віри, кляси, чи раси.

Нещастя є в цім, що хоч тих християнських кличів та ідей уживають комуністи, нацисти та фашисти, то практично всі вони поборюють християнство, як основу і жерело— кличів своєї пропаганди і тим витворюють розріз між практичним життям а своїм поведенням, своїм ділянням. Наслідки такого дволичного ділання в людському життю аж надто наглядні. В міру цього, як Христова Церква в борбі з тими і її подібними ворогами бореться о збереження найпримітивніших моральних засад, конечних для людського, культурного і чесного життя, в міру цього, як ці моральні вшани Церкви, стають щораз то слабшими в ділянці політичній, господарській та соціяльній, то з тим рівнобіжно никнуть в людському життю також і такі вартости: як свобода народів, право чоловіка, соціяльна справедливість, одним словом гине то, що ми називаємо: цивілізація. Все те нині відкидається, як щось не потрібного, чи не здібного до спрямования людського життя на дорогу унормованих людських відносин.

Нині, ми бачимо на кожному кроці горячкові змагання о особисті інтереси, тут між політичними партіями, там між суспільними клясами, тут між народами, в іншім місци між державами. Чоловік паде знова в стан невільництва, відокремлення і запустіння, зовсім, як це було в дохристіянській добі.

Який з цього виспід і хто може нині це предсказати?

Чи після страшної цеї війни і нечуваного знищення Християнство знова вийде подібно і ще більше як колись і осягне остаточно єдність народів, то що є його ціллю і призначенням, чи може самолюбство народів і держав піде дальше по похилій площі расової ненависти і знайде для себе знищення і руїну, ось питання, які стають перед нами у повній своїй висоті. Ми нині на порозі історичних переломових часів. Однак напрям людства притемнений і непевний, а ціль ще далеко неясна. Можливо, що нині вже запізно щоби спинити нещастя. Можливо, що наша теперішна цивілізація засуджена на загладу, а на її руїнах повстане інша, де Христова Церква зачне свою місію відродження народів, як це було 2000 літ тому назад. Про це тяжко нині щонебудь сказати. На всякий случай ми, Українці Католики, разом з іншими віруючими народами, дивимося в майбутність з довірям.

Наша Европа може загинути, Однак Христова Католицька Церква буде продовжати дальше свою місійну роботу серед світа. Вона буде провадити її, може, з більшим успіхом та силою, якщо ми її члени вже нині зрозуміємо її силу і місію і кожний на своїм місци і в кожнім часі доложить своїх рук, щоби людську немічь знова відкупити, щоби "чоловіка природи" знова перепровадити через поле його звуженого, самолюбного життя раба і невільника, та випровадити на ясний шлях суспільного життя, любови, згоди і співпраці, кляс і народів, де Божі ідеали і благословення дадуть вільним народам не тільки життя але повноту життя.

—Кулик: — Я, ласкава пані, не зношу учених жінок. Моя жінка мусить бути дурніша від мене.

Любська:— Тільки, чи ви знайдете таку?

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН (куди належить посилати всі гроші БУК-а):
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3533— Station "B", Winnipeg, Man.

БУК Манітоби:
Box 3733, Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

НЕ ЦІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СЦІВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Март, 1941

1 субота,—ММ. Памфіла, Валента і пр.
2, Неділя Сиропустна — ВМ. Теод. Тирон.
3, понеділок — С. Льва Папи
4, вівторок — Ап. Архіппа
5, середа — Преп. Льва Катанського
6, четвер — Прел. Тимотея в Символіх
7, пятниця — Обр. мощ. ММ. в Евгенії
8, субота — СвщМ. Полікарпа
9, Неділя 1 В. Посту. † 1 і 2 Обр. гл. И. Хр.
10, понеділок — С. Тарасія
11, вівторок — С. Порфірія
12, середа — Преп. Прокопія
13, четвер — Преп. Василія

УСТАВ

2, нед. Сиропустна— гл. 4, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 112, ев. Мат. 17.

3, пон.— Початок Великого Посту.

Кождої середи і пятниці правиться Служба Божа Пріждеосвященних Дарів і поминаються наші дорогі усопші.

9, 1 нед. Вел. Посту— гл. 5, ев. утр. 5, на Сл. Б. ап. 329 і 176, ев. Мар. 7 і Мат. 40. Того дня святкуємо також Обрітеніе Чесної Глави св. Ів. Предтечі.

НЕДІЛЯ І. ПОСТУ

Евангеліе св. Иоана зач. 5.

Другого дня хотів Ісус відійти до Галилеї; і найшов Филипа і сказав йому: Іди за мною. А був Филип з Витсаїди, з міста Андреєвого і Петрового. Знайшов Филип Натанаїла і сказав йому: Того, що про нього писав Мойсей в законі і пророки, ми знайшли, Ісуса сина Йосифа, що з Назарету. І сказав йому Натаналї: З Назарету може що бути доброго? Сказав йому Филип: Прийди і подивися. Побачив Ісус Натанаїла, як ішов до нього і сказав про нього: Се справді Ізраілітянин, в котрім нема облуди. Сказав Йому Натаналї: Звідки мене знаеш? Відповів Ісус і сказав йому: Перш чим покликав тебе Филип, як був еси під смоковницею, я бачив тебе. Відповів йому Натаналї, і сказав: Равві, Ти еси Син Божий, Ти еси Цар Ізраїля. Відповів Ісус і сказав йому: Тому що я тобі сказав: (що) я бачив тебе під смоковницею, ти віруеш; більш від сього побачиш. І сказав йому: Істинно, істинно кажу вам, (від тепер) побачите небо отворене і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого.

НАУКА

Знайшов Филип Натанаїла і сказав йому: Того, що про нього писав Мойсей в законі і пророки, ми знайшли, Ісуса Сина Йосифа, що з Назарету.

Протягом Церковного Року, ми бачимо зі св. Евангелія, як Христос часто проповідав і навчав великі товпи народу. Бувало часто і таке, що Христос уникав великої юрби людей, удававсь зі своїми учениками на пусте, відлюдне місце і там говорив тільки до них, до своїх улюблених апостолів. А бувало і таке, що Христос проповідав до одної одинокої людської душі, як це було з жінкою Самарянкою, з Марією, сестрою Марти і Лазаря. Які це дивні мусіли бути хвилі. Христос, що перед Його словами здрігалися небо і земля, ліси і гори, сидить в маленькій хатині у Витанії і там проповідає, а Його слухає тільки одна одинока душа. Без сумніву, що то не був тільки звичайний случай, що Христос говорив тільки до одної душі. В цьому хотів нам дати наш Спаситель примір, що і ми часто в нашому життю, повинні виконувати, цілком приватно, цей високий апостольський уряд, навчаючи один одного, часто тільки в чотири очі.

Але, чи ви знаете, як тяжко говорити до одного слухача, до одного чоловіка, особливо годі, як він до самої справи має упередження? Молоді люде, які хотілибн бути великими публичними бесідниками, дивуються нераз, як бесідник може задержати рівновагу духа в обличчю многотисячного народу. Правда. Та є щось о много тяще як це, а саме: говорити до одного чоловіка про Христа, звернути свої завваги до його серця, відкликуватися до його совісти, тоді як він є упереджений до вас, чи до самої справи.

Таку бесіду про Христа, як говорить нам нинішне св. Евангеліе, мав ученик Христа Филип до свойого приятеля Натанаїла. В цій бесіді Филипа ми маємо прекрасний примір приватного проповідання Христа між людьми, примір навчання, що йде від чоловіка до чоловіка, від приятеля до прителя. До цього великого обовязку ми всі покликані. Примір Христа є для нас законом, а примір Филипа благословенною заохотою.

І. В чім полягає особисто-приватна християнська проповідь?

Християнська проповідь—має нести в світ особливо важну вістку. Цю вістку несе Филип свойому приятелеві Натанаїлові: **"Того що про нього писав Мойсей в законі і пророки, ми знайшли, Ісуса Сина Йосифа з Назарету."** Отсе ця важна вістка, яку кождий з нас має нести у світ. Це діло, це факт. Це не блудна нестійна теорія, не напруження нашого ума спекуляціями та вишуканими аргументами, це не мрія-фантазія, але правда як гранітна скала стоїть серед змінної судьби людського життя. І тому проповідь про Христа є певна і непохитна. Вона очищує людське серце від облуди і фалшу а відтак вказує чоловікові на високі, взнесені правди: **Ісус Христос народився, Ісус Христос жив, учив, умер, воскрес....** а ці великі правди підготовані в старозавітних пророцтвах, в тому святому уряді Божого Провидіння, що ставить Христа Спасителя в осередку людських подій, на престолі Царя над усіми царями...

ІІ. Щоби Христа проповідати, треба Його любити

Жаден чоловік не може з успіхом проповідати тому, що він тільки якусь річ знає. Він мусить цю правду бодай так само відчувати, як він її знає, він мусить її любити. Тоді його язик не буде шукати за словом, яке би припало до серця другого. І тому, коли хочемо Христа проповідати, треба Його любити. Тоді будемо свідками благословенних успіхів, як Филип у нинішнім св. Евангелію, бо в дійсности ніхто не може проповідати Евангелія, якщо він Його не любить.

ІІІ. Труднощі у проповіданні Христа

Чи то в публичному чи в приватному проповіданні Христа нагрупляємо на численні труднощі. Натаналї того найкращим доказом: У відповідь Филипови говорить: **Чи може щось доброго бути з Назарету?** Ось і трудність. Упередження відразу. Таких труднощів ми маємо много і ріжного роду. Ми чуємо їх з уст людей світового наставлення: для мене досить, якщо я можу заробити на кавалок хліба; я не маю часу тими справами Заниматися; дайте мені спокій з вашою церквою; я хочу використати життя як мені подобається і т.д. Отсе ці труднощі пересуди, яким нема ні початку, ні кінця. Упередження до Христа, упередження до Церкви, до священика, до чесних людей. Так, упередження. Що се таке? Це дияол без форми і без імени, зав-

Молитва о Побіду

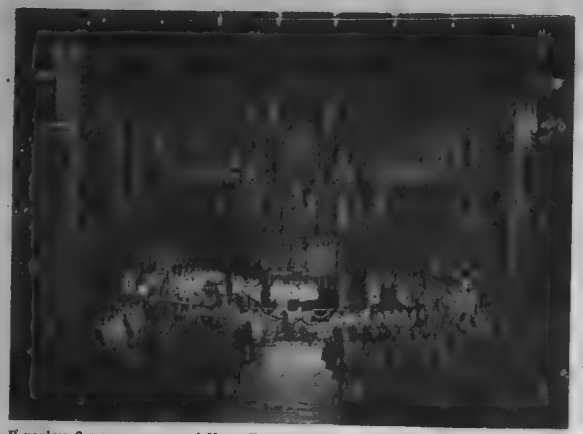

В неділю 9 лютого, в церкві Нотр Дам в Монтреалі пять тисяч віруючих з кардиналом Вільнев молилися о побіду.

Міністер справедливости дост. Ляпойнт, відчитав таку молитву 9 лютня: "Всемогучий і милосерний Боже, зглянься над Твоїм народом, що на колінах благає Твого милосердія і Твоєї помочі! Перед Твоїм божественним маєстатом молимо прощення за гріхи проти Твоїх святих законів. Господи, Ти оказуєш міць через прощення. Просимо, забудь злочини християнських народів і натхни одиниці і народи, щоби заховували Твої заповіди і виконували науку Твоєї євангелії.

"В покорі благаємо Тебе, Боже милосердія, змилосердися над нами і дай нам побіду. Особливо дай людськости побіду права над силою, побіду справедливости над кривдою, побіду любови над самолюбством, побіду Твоїх Божих прав над святокрадськими зазіханнями.

"Поможе християн і царице мира, Маріє! Ти стільки разів по материнськи опікувалася нашим краєм, занеси наші мольби перед престіл Твого Сина!

"Св. Йосифе, покровителю Канади— преславні мученики Канади, моліте Бога о нас. Просіть, щоби Бог в своїм милосердію зменшив нужду народу— вислухав жертв і молитов — і з миром Христа дав йому справедливість і любов, щастя і добробут, амінь."

сігди активний і невидимий, руїнна, жорстока сила а все під плащиком чогось вищого, "національного, патріотичного, поступового."

III. Яка відповідь на упередження?

"Прийди і подивися," сказав Филип до Натаніїла. Це найкраща практична відповідь. Ми сьогодня маємо много таких і подібних Натаніїлів, до яких відносяться ці слова: **Прийди і подивися на Христа,** не на учеників а на учителя. Це то, що найважніше, щоби ви бачили Христа. Оставте на боці все те, що ви дотепер чули про Нього, оставте свої "незалежні" організації, оставте фальшиву пресу, оставте свої мутні думки і спішіть до церкви, там пізнаєте Христа, таким, яким він є, а не таким, якого малює ваша хороблива уява. У славі Спасителя, пізнаєте себе.

IV. Наслідки усунення упередження

Дивіться на Натаніїла. Він тільки що сказав: Чи з Назарету може що доброго бути? Однак він запрошення Филипа, щоби побачити Ісуса, не відкинув. А тепер що говорить? **"Равві, учителю, Ти еси Син Божий, Ти еси Цар Ізраіля."** Глядіть, яка зміна в його словах. Недавно ще повний упередження, вузькоглядности, дитинної наївности, а тепер шляхотний, великодушний характер. Так бувае завсігди з людьми, що стоять здалека від Христа, та мучать себе і других дрібницями-дурничками. Але як тільки зближаться до Христа, побачать Його, сейчас забувають за дрібнички, за упередження і стають здібними до принятя великих правд, до творення великих діл.

V. Як Натаніїл дійшов до цього?

Підчас коли Натаніїл зближався, Ісус Христос сказав до тих, що стояли біля Нього, так, щоби це почув і Натаніїл: Се справді Ізраілітянин, в якому нема обльди." Христос дав пізнати Натаніїлові, що Він його знає наскрізь, хоч з ним ніколи не стрічався,що може з ним говорити від разу про найвищі правди. Це та велика сила, яку має Христос над всіми людьми. Він не питає про нашу минувшину, йому не потрібні наші відповіди, щоби пізнати наш ум, наше серце. Як дуже мусів тішитися Филип, коли з боку глядів на розвій цієї бесіди. "Я бачив тебе під смоковницею, ти віруеш; більше від сего побачиш," сказав Христос. Тому, що ти бачиш сотворений світ, ти віриш, але ти побачиш більше, ти побачиш самого Сотворителя. Сонце, місяць, звізди, ліси, води, високі гори і урожайні долини, це тільки перша азбука, а цей хто вміє її читати, буде покликаний до вищих правд: Ти будеш радіти, коли повіриш, що ні одна пташина не впаде на землю без волі Вітця, що кождий твій волосок на голові почислений, що кожне зерно, кожний порошок носить на собі пятно Всемогучого Бога. Так ти побачиш більше від цього, ти побачиш славу Божу.

Проповідуймо Христа публично і приватно, йдім слідами апостола Филипа, усуваймо всі упередження Натаніїла а тоді і до нас скаже Христос: Істинно кажу вам, відтепер побачите небо отворене і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого. Амінь.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

За родини, що дуже терплять від загальних нещасть і злиднів— Коміркою першою людської організації і суспільности уважають родину. Взором всіх родин є свята родина в Назареті. Це родина праці і молитви, послуху і Божої ласки. Такими повинні бути всі католицькі родини. І лише так можливе щасливе пожиття, єдність і любов. Свята Родина в Назареті була бідна. Христос прийшов бідним, "щоби ми його убожеством збогатилися." Але часом Господь Бог досвідчає і зсилає на родини зовнішні нещастя. Як недавно був ураган і вогонь в Сантандер в Еспанії, тисячі остали без даху над головою. В інших сторонах летунські налети добавляють ще до людських злиднів своє горе. Мя всі, що в Канаді безпечні, ситі і огріті— молім Бога за тих наших братів і сестер по світі, що голодні і холодні в нужді пробадять дні і ночі. Кілько нещасного нашого народу страдає тепер от хочби— в Галичині!

Місійне намірення: За навернення гіндусів. В Індіях, в Азії живуть ще яких 300 мілионів гіндусів, котрих устрій такий, що поділені на касти і хто, в якій вродився, в такій має вмирати. Найнищою кастою є так звані "недоторкаємі"— котрих невільно навіть доторкатися, бо вони нечисті і роблять нечистим. Їх доля незавидна. Найвища каста це браміни. Гіндуси погани і вірять в мандрівку душ. Вони кажуть, що за гріхи душа по смерти переходить в нищу касту— а навіть в червака. Тіла мертвих палять. Почитають ріку Гангес, як святу. Міліони народу, що живуть в невідрадних і для нас прямо неімовірних обставинах через темноту поганства— ждуть ще праці і заклику до Христа. Жнйво — дійсно— велике!

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ СВЯЩЕНОМУЧЕНИК ПОЛІКАРП, ЕПИСКОП СМИРНЬСЬКИЙ

Віру в любов до Христа Спасителя почерпнув св. Полікарп з найпевнішого жерела, бо був учеником Апостола і учителя любови, св. Евангелиста Йоана, котрий висвятив його на Епископа Смирни. Після іншого передання, назначив його на епископство, смирненський епископ св. Вукол і найпевніше є, що по смерти св. Вукола, св. Йоан, котрий прожував в Ефезі, сповнив волю умираючого і поставив на його місце епископом св. Полікарпа. Певною річю є, що св. Полікарп, крім св. Йоана, знав також і інших апостолів. Говорять, що товаришив він св. Павлови в часі його місийної праці в Малій Азії. Управляв св. Полікарп Смирненською Церквою близько 70 літ а був у такім поважанню і пошані, що всі уважали його за голову всіх епископів Малої Азії, а за щасливого уважав себе кожний, хто був гідний діткнутися його риз.

Його ученик св. Ірней пише так про св. Полікарпа: "Еще нині маю я на очах його повагу, його достойні черти лиця, чистоту його життя і наче чую його святі мудрі наставления. Неначе бачу його, як оповідає о своїх розговорах з св. Йоаном і другими, котрі знали Ісуса лицем в лице, а все те цілком годиться з св. Евангелієм."

Його ревність о чистоту науки Ісуса Христа була так велика, що коли почув він щось противного тій науці, то затикав свої уши зі словами: "О Боже, чого прийшлося мені дожити," утікав з того місця.

А проти науки Спасителя повстало ціле пекло, повстало поганство, а найсильніше повстала жидівська, хитра, підлесна ненависть. Зачалися переслідування за цісаря Траяна, котрий засудив на жир диким звірям епископа Антіохії, св. Ігнатія Богоносця і казав його вести в оковах до Риму на смерть. По дорозі випало іти св. Ігнатію через Смирну і тут св. Полікарп цілував окови св. Мученика ,а той просив його о молитви, щоби міг дати гідно свідоцтво правді. Описля св. Ігнатій написав з дальшої дороги два листи до св. Полікарпа, а той сохранив сім посланій св. Ігнатія і переслав їх филисеям, разом зі своїм до них листом, повним св. Духа і неоціненим для св. Церкви.

Коли між епископами востока і запада зачалося непорозуміння о це, в який час мається обходити празник ПАСХИ, то св. Полікарп поїхав особисто до РИМУ і тут з ПАПОЮ Римським Аницетом (около 157—168) уложив мирно це дражливе питання. В Римі приняли його з великою честю, як того, що мав ту честь бути учеником Апостолів а сам Папа просив, щоби св. Полікарп при нім відправив Службу Божу. В Римі навернув св. епископ многих поган і утвердив сумніваючихся, довів до покаяння грішників. За то не хотів говорити з еретиками, які вже тоді були, а коли один з них, по імени Маркіян спитав Святого, чи його знає, той відповів: "так, знаю, ти є первородний син діявола." А душа Святого горіла жаждою дати кровю і муками і життям свідоцтво Ісусові, і Той вислухав молитви свойого слуги. Цісар Марко Аврелій наказав тоді гоненння християн. Намісником його в Малій Азії був Статій Квадрат, і той зачав мучити вірних. Коли й перші, що станули на суді, сміло ішли на муки, а один, красний тілом, нелітний молодець, св. Германік, сміло сам ішов на стрічу лютим львам, тоді жиди підбурили поган і тоді зачали кричати, щоби Полікарпа ставити на суд, бо він є учителем всіх християн цілої Азії. Св. Полікарп, коли зачалося переслідування вірних, не думав оставити міста Смирни, але обходив домн вірних і укріпляв їх і приготовляв їх на муки. Та потім мусів улягти просьбам вірних і схоронився до одного села. Кати дізналися о тім і стали його шукати, а взявши двох невільників на муки, довідалися, в котрім домі криється епископ. Видячи надходячих катів, не утік Святий, хотяй міг утічи. Він знав, що надійшла хвиля, котрої бажав і о котру молився ціле своє життя. Вже перед тим бачив він у сні, що подушка під його головою горить і сказав до вірних: "За волею Господа, я буду мучений огнем."

Вийшовши на стрічу воїнам, запросив, їх до хати, поставив перед ними обід і просив, щоби відпочали а йому, щоби позволили помолитися. Дві години тревала його гаряча молитва, в котрій Святитель просив Бога о всіх вірних і цілу св. Церкву, щоби вона зацвила миром, щоби була матірю для всіх поколінь і щоби всіх довідила до найвищого, а одинокого добра, до спасення душ для неба і для Ісуса.

А потім віддався в руки воїнів, котрі всадили його на осля і вели його до Смирни. Перед містом встрітили його два вельможі, полководець Ірод і його отець Никита. Вони взяли св. Полікарпа на свій віз і стали його намовляти, щоби бодай для ока вирікся Христа, бо інакше ждуть його страшні муки. На то відповів слуга Божий тим

"Ніколи не зроблю я того." Ані вязниця, ані голод, ані муки, ані смерть не відлучать мене від Господа мого Ісуса Христа."

Розлючені оба погане скинули св. Полікарпа з воза так, що він звихнув ногу, однак пішов дальше аж до міста, де на майдані ждали на нього товпи поган, підюджені жидами, та сам мучитель Квадрат. Той зачав намовляти Святого, щоби він вирікся святої віри, а згадав на свою старість і муки, які його ждуть а котрих не можуть знести молодші не то старші. "Вречися Христа і лихослов його," казав мучитель. А на то св. Полікарп сказав так: "Літ 80 служу я Ісусові і Він ніколи не зробив мені нічого злого, а противно наділяв мене ласкою своєю через всі літа мойого життя. І якби я міг тепер лихословити мойого Сотворителя, Відкупителя і Господа? Як можу я зневажити мого Спасителя, мого Бога, котрий є найвищим Судією, і котрий злих карає а надгороджує добрих?"

А коли дальше намовляв його Квадрат до відступства, то св. Полікарп сказав так: "Мені здається, що ти не знаєш, хто я. Тож знай: я християнин і величаюся тим і то моє найбільше щастя. А хочеш знати, що то значить бути християнином, то я можу тобі сказати." На то відповів Квадрат: "Ліпше скажи то цілому народові." Но св. Полікарп, знаючи заїлість жидів, поступив після слів св. Письма: "Не даліте святая псом; не кидайте своїх скарбів перед безроги, щоби не потоптали їх своїми ногами," і сказав: "я тобі хотів сказати, бо віра наша учить нас почитати власть, но народ цей негідний почути моєї науки."

Не злякався він грозьби, що випустять на нього дикі звірята: "пускайте, сказав, вони поможуть мені перейти з терпіння до щасливої будучности." А коли Квадрат хотів його налякати огнем, сказав: "Огонь, яким ти мене лякаєш тревае лиш одну хвилю, однак є огонь призначений для злих, що тревае во віки. І чого чекаеш еще? Роби і кінчи, що ти задумав."

Підбурена товпа стала домагатися смерти св. Полікарпа, а мучитель казав кинути його в огонь. Тоді то з радісною молитвою на устах став Святий знимати свою верхну одіж і чоботи. А коли жиди і погане зачали кричати, щоби привязати його до паля, він сказав: "Не бійтеся. Той, хто дасть мені силу стерпіти огонь. Той дозволить і устояти в огни." Зі звязаними руками вступив він на костир, взніс очі в гору і молився:

"Боже Всемогучий, дякую Тобі, що Ти позволив мені дожити того дня і тої хвилини, в котрій можу причислитися до тих, що кровю своєю запечатали свідоцтво о Тобі і пити зі страдальної чаші Твого Сина, щоби стати учасником воскресення і вічного блаженства. Іменем Ісуса, Відкупителя мого, я славлю і величаю, Тебе Отче небесний, котрому з Сином і Духом нехай буде

МАЛИЯ ГЕРОЇ...

Говард Андерсон з Ню Йорку має 6 літ. Але неслодівано став героєм дня. На його тата напав бандит і хотів видерти гроші. Зачалася бійка і оба попадали в сніг. Тоді хлопець так доїхав снігом бандитові, що тато скоро видобувся на верх і бандита зловили.

Норман Сток з Торонта так добре їхав по замерзлім снігу, що стратив контролю недалеко мосту Гомбер. Самохід переганав через поле і беріг та осів на леді ріки 75 стіп нище. Деякі части порозлітатися, вікна остали цілі. Сток пошкодив собі і потовк голову, ребра та ноги. Може голова від того нарозуміться і буде відтепер їздити обережніше...

слава всегда нині і присно і во віки віков. Амінь."

Тепер кати запалили костир, а полумінь обнявши дрова утворила понад Святим наче печеру і не доторкала його. Тоді розлючена товпа кричала; щоби Святого пробити, і один з катів встромив залізо в його грудь, а з рани поплила ціла струя крови, що угасила весь огонь.

Христіяне хотіли забрати його св. Тіло, однак жиди підмовили Квадрата, а певно і підплатили, щоби тіло спалити, бо христіяне будуть почитати його за Бога. І дійсно св. Тіло спалено в огни. Христіяне однак позбирали св. кости, як самі писали до вірних в Филядельфії, в Малій Азії: "Ми зібрали кости, котрі нам є цінніші над дорогі камені і над золото і ми їх сохранили в чесним місци, а Бог позволяє нам збиратися якнайчисленніше для їх почитання. Мученництво Полікарпа збулося в саму велику суботу по полудні, дня 26. марта.

СВЯТИЙ ПІСТ— ЧАС ПОКУТИ І ПОПРАВИ!

Сей рід нічим не ісходить, тільки молитвою і постом— каже Спаситель, вигнавши сатану. І тому вже в давний, далеко до Христа, як хотіли вигнати сатану з народу, з його сердець, з краю— робили всенародний піст, як зробили ніневитяни на поклик пророка Йони. І тому також хто хотів вірно і несхитно служити Богу, чинив це молитвою і постом, як та дідя Фануїлова, що мала 84 роки і служила при храмі молитвою і постом день і ніч. В заслугу дав їй Бог власними очима оглядати Спасителя світа на руках праведного Симеона.

Великий Піст є на памятку Страстий Христових і мук задля нас грішних. Тому постимо 40 днів— не ідемо на забави, ані танці. В середи і пятниці не їмо мяса, не устроюємо весіль. Таким чином зверхно оказуємо нашу покуту, надоложення за наші гріхи. Але правдива покута є не тільки зверхна, **вона є в серці.** І такого серця "сокрущенна і смиренна" Бог не відкине. Зовнішна покута є тільки ознакою і виявом **внутрішної** покути серця.

Доказом, що воно дійсно так — є **поправа цілого життя.** Нема правдивої покути без поправи. Ціль покути —поправа. А коли наша поправа дійсна, то свідчать про це діла.

Нехай діла свідчать в цім святім лості про нашу покуту і нашу поправу. Є три добрі діла— **молитва, піст і милостиня.** Про молитву і піст ми вже говорили. Милостиня най буде зичлива і щира. А дати маємо на що. Нашої помочі ждуть: українська католицька преса, бурса БУК-а в Саскатуні, Сиротинець Сестер в Айтуні, Лічниця в Альберті, Дім Старців в Комарні, Ман.— і Ваша власна церковця.....

Олю, я кожного дня щораз більше переконуюся, що мій чоловік оженився з моїми грішми, а не зі мною.

—То бодай потішся що маеш розумного чоловіка.

Чоловік:— Жіночко, для ощадности ти повинна сама тепер шити убрання.

Жінка:— Дуже добре.

Чоловік:— Що ж ти вшиеш перше собі?

Жінка:— Я не така самолюбна. Я перше вшию убрання тобі.

Політичний бос (до сина):— Як я ще раз зловлю тебе на брехні, то так тебе перетрипаю, що запамятаеш руський місяць.

Синок:—О, щоб я вже виріс і був великий!

—Ну і що з того?

—Бо малих за брехню бють, а ось тобі за брехню платять.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗВІТ З'ЇЗДУ БУК-а МАНІТОБИ
(Продовження)

Т. Мельничук здае скарбовий звіт. В касі остае $157.55. Працю робив сумлінно і точно, що і як був годен. Українці католики творять найбільшу творчу силу нашого ядра і тому повинні мати провід. Це ми осягнули.

Ол. Малофій ствердчує скарбовий звіт.

Провірники— Дм. Дорош, Михайло Копяківський, Олекса Яцик одобрюють скарбовий звіт. Все в порядку. Бажають веселих свят.

Слідує одобрення для провірників.

Вибирають заряд на рік 1941.

Вибрано: Голова— Тома Мельничук, робітник з Винипегу.

1. Заступник — о. Йосафат Тимочко, ЧСВВ.

2. Заступник — Олекса Яцик, робітник з Ist Селкирк.

Діловий писар — Антін Мартинюк, безробітний з Винипегу.

Скарбовий писар — Дмитро Мальчевський, робітник.

Скарбник — Олекса Малофій, купець.

Провірники — Дмитро Дорош, робітник; Михайло Копяківський, безробітний, о. Антін Луговий.

Організаційний Секретаріят —

1) Організатор — о. Ігор Шпитковський

2) Звязок — о. др. В. Кушнір

3) Преса— о. Ст. Семчук.

Як бачимо в Манітобськім Заряді БУК-а спільно працюють робітники, священики, безробітні і професіоналісти — в більшости заряд в руках звичайних робітників і тому організація є дійсно робітнича і більше робітнича, як неодні, що самі себе такими називають.

о. Тимочко, ЧСВВ— БУК має робити не роботу в церкві, бо там вже є все зорганізоване. Має робити ширшу роботу, котру церковні організації негодні робити.

о. др. Кушнір— Все робив як член БУК-а не на свою руку, але для добра цілости. БУК має витворити українську католицьку суспільність в найширшім обсягу. Мусимо мати сильну організацію через цілий рік.

Викладн.

о. др. Кушнір— Чоловік вроджений до організації. Бог дав йому до того право. Родиться на світ в родині. Закон організації є даний Богом. Тому й наші люди всюди організуються. Шукали один другого, щоби спільно вести свої справи. Так повстали наші парохії. Що один не міг осягнути, осягали спільно. Організація виходить з нашого ядра.

В організації є два чинники, Божий і людський. Закон Божий треба зберегти в кождій організації— родині, парохії, племені, державі.

Люди додають ще свої права. Коли ці додатки узгляднюють Божий закон, тоді дане право добре. Большевики злі тому, що не узгляднюють Божого закону.

Українські організації в Канаді ріжно повставали. Часом проти потреб і тоді були тягарем суспільности. Коли життя викличе організацію, тоді вона добра. Інакше будуть розбивати нарід і ширити ненависть. Таких було богато і їм треба було противіляти.

БУК повстав як конечність життя, тому 10 літ. Ми ніколи не були мали єдности українців в Канаді, колиб не було БУК-а. Інші не представляють ані половини тої суспільности, що представляємо ми. Силу черпаємо з Церкви, але виходимо з церкви і ідемо в світ— між тих навіть, що до церкви не ходять.

Нинішна хвиля доказує, що БУК конечний. Світ керкавиться, бо не має тих ідеалів, що маємо ми. З одної сторони диктатура—знищення, з другої демократія, свобода слова, релігії і праці. Через практичне христіянство можемо спасти суспільність. Наш патріотизм є перед Богом і перед людьми, зовні і в серці. Так зберегаємо честь і гідність українців. Тому не боїмося найгіршого ворога. Трудноців зовні, від ворогів, не боїмося, бо наша дорога проста і чесна.

Внутрі деякі не хочуть зрозуміти, що ми є свічником світа, солею землі. Часто ми самі того неоцінюємо. Мусимо мати апостольську віру, серце і відвагу. Коли того нема, повстають ілюзії. Нині мусимо числити не лише на підсвідомість, але на повну свідомість, на віру серця, як мали перші апостоли. Це були прості звичайні люди, що життя віддали за Христа. Не стояли о ласку людий, мали відвагу навіть перед кесарем. Це має бути в нас. Осяги наші це вислід тої лінії. Так маємо дальше іти. Наша ідея велика і висока. Маємо стати зрілими жовнірами. Мусимо себе вишколити до рівня завдань. Колиб ми того не сповнили, осудить нас історія.

ЗВІТ ВІДДІЛІВ БУК-а

Ісе Селкирк, Ман.

Річні збори були 19 січня, 1941 в Народнім Домі. Збори отворив **о. Слуга** молитвою "Богородице Діво" і попросив старий заряд здати звіт з минулого року. По прочитанню скарбового звіту виявилося, що приходу було $91.20

Розходу 27.55

Остае $63.65

До заряду на 1941 вибрані:

Голова— Петро Горнецький

Заступник — Йосиф Мельничук

Діловий писар — Стефан Якимець

Скарбовий писар — Олекса Яцик

Скарбник — Василь Герило

Провірники— пані Н. Романюк, пані П. Кузьмінська,

Газдині— пані П. Мельничук, пані П. Яцик і пані О. Павлюк.

Потім була дискусія, в котрій брали участь майже всі члени. Підчас дискусії не було жадного замішання, ані накидів, всі згідно намітили плян праці на 1941 рік. Газдині запросили на чайне приняття в домі **панства П. Горнецьких,** що було 2 лютого і в котрого прийшло $10.70.

Членів в нас 23, але все прибувають нові.

Олекса Яцик

Попляр Філ, Ман.

2 лютня по Службі Божій на заклик **о. В. Чарного** відбулися збори БУК-а в Парохіяльнім Домі біля церкви. Зійшлися спільно старші і молодь. Всіх членів вписалося 45. Про ціль організації промовив **о. В. Чарний—** про потребу місцевий **учитель Михальчук—** про необхідність **Петро Торбяк.**

Трумен Вуд
з Напані, Онт., має 66 літ. Оноді впав з греблі під лід. Перейшов під ледом кількананцять стіп і виставив голову через малу полонку. Робітники витягнули його, обвязали побиту голову. Старий трохa загрівся, закурив і пішов додому, наче б нічого не сталося.

Заряд вибрали, як слідує:
Голова — Юрко Клован
Заступник— Володимир Ледоховський
Діловий писар — Ольга Клован
Скарбовий писар— Марія Михальчук
Скарбник — Василь Дідик
Провірники— Іван Дудич, Дмитро Бисащук.

Всі члени зложили місцеву вкладку по 25ц. від особи.

\- - - - - -

Фішер Бренч, Ман.

22 січня 1941 молодь зійшлася до Парохіяльного Дому і **о. В. Чарний** пояснив ціль і завдання БУК-а. Членів вписалося 26—сама молодь. Заряд вибрали, як слідує:

Голова — Андрій Малофій
Заступник — Михайло Яремкевич
Діловий писар — Марія Гривінська
Скарбовий писар — Геня Гавінська
Скарбник — Франко Топольницький
Провірники — Йосиф Павлик, Марія Возняк, Левайна Геник.

БУРСА БУК-а В САСКАТУНІ

З листа подаємо луч вістій— "Наша бурса сего року то "жмінка" місця. Тіснота. Студентів в бурсі 24, а 4 на боці, що в нас харчуються. Коли знова в неділю походяться на студентські збори, то так звиж 50. Отже наш рефектар, коридор і сходи, всюди повно. Давати виклад, вечерок— то тісно. Наша надія на українське громадянство, що має щире і добре серце та поможе збудувати нову, простору бурсу. Треба до того сердечної співпраці українців Саскачевану. Всіх станів— священників, учителів, хліборобів і робітників. Наша духовна централя певно візьме справу в руки і поможе нам. Французи і ніщі по малих місточках мають величаві віддільні школи— каменици, а ми мусимо спромогтися в Саскатуні на свою велику мурованну бурсу."

"З наших студентів цього року 7 ходить до Учительської Семінарії, 8 на університет, (було ще двох, один вступив до летунів, другий до поліції), 5 техніків, 4 з Вищої Школи, 4 учителів на курсі. А другге стільки наших студентів перебувають по приватних домах. В Сестер перебуває 9 панночок студенток. Всі студенти гуртуються в Студентськім Кружку і мають сходини що друга неділя. Вчується прилюдно виступати, грають представлення, концерти, мають товариські вечорі. Хором проводить студент Уч. Семінарії Н. Шавага."

\- - - - - -

Коляда на бурсу.

УКЮ, Величко, Саск. $4.75
Н. Сенкус, Редбері, Саск. 1.00
Г. Гарах, Кридор, Саск. ..... .50

Переслав о. Н. Дрогомирецький, разом $6.25

Коляду з Кридор, Саск. переслав С. Дідич, директор тамошньої школи. Жертвували, як слідує: По $1.: П. Харко, В.П. Харко, Ю. Воробець, Гр. Гарах, С. Котельмах, С. Чарлтон, П. Шилюк, П. Бузікевич, Ф. Барановський, С. Дідич, В. Саганський. По 50ц.: Н. Михайлюк, Т. Саганський, В. Романюк, П. Кірик, І. Войтович, А. Заїнчковський, Н. Ригорський, В. Смаль, А. Марко, А. Чехніта, А. П. Свистун. По 30ц.: Й. Атсон, Н. Саганська. По 25ц.: Проскурняк. Разом $23.55

Ланівці, Саск.

Вже від довшого часу говорилося в нашім відділі БУК-а що наш відділ остав позаді не доложивши цеглики під нашу бурсу БУК-а в Саскатуні. І так протягнулося аж до Річних Зборів, котрі відбулися грудня 29, 1940 року, коли то першим завданням було, що ми мусимо купити уділ на бурсу Маркіяна Шашкевича в Саскатуні, котра в недовгім часі має бути збудована з цегли, на місце сеї, що тепер є деревляна. На зборах були присутні молоді хлопці нашої парохії, члени БУК-а сего відділу, і вони заголосили, що підуть колядувати для церкви, для бурси і Червоного Хреста. Коляда для бурси виносить $12.25. Сподіюся, що наш скарбник вже передав або вислав гроші на уділ, а заразом і коляду. Прошу отця, приймість маленький від щирого серця дар нашого відділу БУК-а, число 2. в Ланівцях.

Остаюсь з українським привітом,
Никола Габрух,
голова.

Коляда для бурси БУК-а— По $1.00:— Михаїл Дзядик; Кароль Лозинський; Іван Грицак; Михаїл Лозинський; Андрій Овчар. По 50ц.: Никола Стадник; Анна М. Лозинська; Стефан Лозинський; Петро Візнюк; Никола Габрух; Никола П. Кінар; Никола Свізинський; Іван Войтович. По 25ц.: Михаїл Сельський; Іван Дзядик; Михаїл Байда; Василь Войтович; Володимир Лозинський; Іван Кобринський; Никола Візнюк; Петро Корпан; Петро Кінар; Гавриїл Корпан; Кирило Возняк; Петро Жарий; Панько Габрух. Разом $12.25

Колядували: Андрій Овчар, Петро Швидюк, Іван Сельський, Стефан Кобринський, Михаїл Гнатів, Володимир Сікорський, Павло Сікорський, Володимир Войтович,

\- - - - - -

Всім ласкавим і щирим жертводавцям, всім, що прислали, зібрали, трудилися — **СЕРДЕЧНО ДЯКУЄМО!** Нехай вседобрий Бог дасть їм много радости, здоровля і успіху за щиру поміч.

о. Петро Криворучка,
ректор.

БУК МАНІТОБИ

Від загальних зборів почавши, заряд відбув три засідання: 16-го січня, 5-го і 13-го лютня.

Від нашої організації жертвовано по $10. та вислано їх до бурси БУК-а в Саскатуні, Сиротинця в Айтуні, Школи св. о. Николая в Вінніпегу та "Українських Вістей."

Пан Мартинюк, писар організації буде діставати сталу пенсію, місячно по $15.

Примір до наслідування: одержано від **пана Петра Торбяка** з Попларфілд, Манлиста, в якому сей пан прислав $5. на потреби БУК-а, та своїми словами в листі показав велику любов до своєї рідної організації. Честь Вам за се, пане Торбяк!

Справи Організаційні.

Відділи БУК-а: Місяць Березень се місяць уряджувань концертів чи академій в честь найбільшого нашого поета Тараса Шевченка. Подбайте уже тепер, щоби Ваш відділ такий концерт устроїв. Програма коротенька: 1) Реферат, кілька народних пісень, та декілька деклямацій з таких творів Т. Шевченка: Чернець, Гамалія, До Основяненка, Сон, Тополя, Катерина...

2) На концерті, як можливо, переведіть збірку на свої місцеві цілі, щоби Ваша місцева організація була сильна. Наша організаційна газета "Будучність Нації" буде Вам дуже помічна в придбанні матеріялів на сей концерт, як також ся газета радо помістить допись з Вашого Шевченківського концерту; тому уважно читайте та поширюйте нашу "Будучність Нації."

Відділи БУК-а: В цій газеті знайдете на кождій міяць плян праці для Вас.

\- - - - - -

Поїздки.

Щоби, де ще нема відділів БУК-а, там їх заложити, а де вони вже є, щоби працю їх оживити, будуть відбуватись поїздки з рамени організаційного комітету нашого товариства. Що неділя чи свята, така поїздка чи вечірок БУК-а повинні відбуватись в сім році. Наша організація в Манітобі має бути сильною та живою. Добре слідіть в кожнім числі нашої організаційної газети "Будучність Нації," де такі поїздки будуть відбуватись, та громадно приходіть на сі вечірки та кличте других.

Перша поїздка вже була на **16-го лютня в Гонор, Ман.** Вечірок відбувся завдяки стараннім **о. А. Лугового,** пароха цеї місцевости, та від молодечого відділу БУК-а при місцевій парохії. Присутніх було около 60 людей. Референтом був о. І. Шпитковський.

Набудуче назначені вечорі— поїздки в таких місцевостях:

2-го березня— Вінніпег— парохіяльна галя при церкві св. Покрови. Парох о. С. Семчук.

9-го березня— Вінніпег,— галя св. І. Милостивого. Вечірок від відділу БУК-а при церкві св. Отця Николая. Парох о. Ігумен Й. Тимочко ЧСВВ.

16-го березня, Кенора, Онт.— саля Читальні Просвіти. Парох о. Й. Сеньків ЧСВВ.

23-го березня, Транскона, Ман.— вечірок в місцевій церкві укр. католицькій. Парох о. В. Каменецький ЧСВВ.

Усі приходіть громадно!

Наш клич: За кращу будучність!

ЧИ ВИ ПРИДБАЛИ ХОЧ ОДНУ НОВУ ПЕРЕДПЛАТУ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у вивольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

Я не дивуюся тим людям. Людські нерви не мотузя, а тут требаби залізних нервів. Дивіть!— і старшина показав рукою крізь вікно: повище касарні горів ясним полумям будинок.

—Такі картини не сталять нервів. Ви чули про Верден?

—Чув, у газетах писали.

—Наша казарма, це наш львівський Верден. Коли вона впаде, дорога до середини міста стане перед противником отвором. Розумієте це противник і тому докладає всіх сил, щоби нас зломити.

Затягнувся папироскою й говорив далі:

—Нас окружили з усіх боків. З ранку до вечора, з вечора до ранку пальба не втихає. Противник не жаліє ні трудів, ні жертв. Але наші люде не мають що їсти, муніція на вичерпанню!

Стефан понурився. Старшина продовжав:

—Я вже пять звітів посилав до команди. Але не дістав на них відповіди. Громадяните! Коли ви вміли проскочити до нас, може зуміете вискочити від нас. Підіть до Народнього Дому й скажіть там, що коли ми ще сьогодні не дістанемо скорострілів, муніції, гандгранат і хоч що свіжого людського матеріялу, з добрим, здатним старшиною, з нашим Верденом буде зле!

Стефан ловив радісно кожне слово.

—Отже з Богом! Ви хотіли бути помічником. Україна вам за те подякує.

Подав Стефанові руку. Стефан зійшов на долину. Відхилили браму й Стефан опинився на подвірю. О, він знав, куди йому йти!

Повагом, не спішучись пройшов попри райтшулю. Відтіля, плазучи по землі, дібрався до знайомої діри в паркані від складу дров. Скоростріл на Бема розторохкотівся. Стефан втиснувся поміж стирту дощок, вимірюючи очима, скільки йому прийдеться зробити крохів до протилежної брами. Найби тільки затих скоростріл. На вулиці пусто. Скоростріл втих.

—Во імя Отца і Сина!

Стефан уже в "своїй" брамі. Спинився, щоб відсапнути. Він знав, що чергова брама перехідна. Висунув голову й знову вимірював кроки. Побіг. Невідомо відкіля заскавуліли за ним кулі. Мав щастя. Цілий і здоровий опинився в перехідній брамі. Тут уже міг поправити шапку, закурити на гумор, люльку й, мов на прохід, вийти на перехресну вулицю, до якої ні ворожі кулі ні стежі не сягали.

Половина доручення була виконана: Стефан увійшов у сіни Народнього Дому.

—Ви куди?

—До начальної команди.

—Не вільно!

—Я з касарні Фердинанда, пустіть!

—Не вільно!

—Панове, не жартуйте!

—Та йдіть, не завертайте голови!

Стефанові збіралося на плач. Водив довкола одчаяними очима, шукаючи порятунку. З дверей команди вийшов якийсь старшина.

—Пане!— злебедів Стефан.

—Чого вам треба?

—Я мушу до начальної команди!

—В якій справі?

—Я маю доручення від команданта касарні Фердинанда.

Родина курочок

Громада курочок на прерії

Через снігові і морози потерпіли навіть дикі курочки. Многі позамерзали в засипах з голоду. Алфред В. Гавел, головний наглядач звірини, зарядив довіз зерна для дикої птиці. Вздовж залізничого шляху CNR в околиці Брендону розсипано збіжжа для курочок.

Поможіть курочкам на фармах, розсипте їм зерна, воно живе серед студені й хоче жити. Дика звірина це богатство краю.

Покажіть!

—Ні, устне!

—Говоріть.

—А хиба тут можна?

—Ходіть зі мною.

Старшина повів Стефана в кімнату, в якій кількох підстаршин щось писало.

—Спухаю.

—Пане старшина! В касарні Фердинанда нема ні хліба, ні муніції! Люде окружені з усіх боків. Коли ще нині не наспіє підмога, касарня впаде. Комендант сказав, що це наш Верден. Коли він впаде, дорога до Народнього Дому стоїть отвором.

—Дорога до Народнього Дому?— повторив старшина якось дивно посміхнувся.

—То є, пан командант сказав, що дорога до середини міста, а я вже від себе додав, що до Народнього Дому. Бо вибачте, але яб вам не зичив пережити того, що я бачив у тій касарні! Там пекло, а тут люде посміхаються з тих, що приходять з того пекла за рятунком.

Старшина поклепав Стефана по плечи:

—Успокійтеся, громадяните, я вже подбаю про те, щоб ваш труд не пішов намарне.

Простяг Стефанові руку:

—Четар Кравич.

—Стефан Ходань.

Кравич замахнувся відійти в сусідну кімнату, але щось собі пригадав і завернув.:

Гальо, гальо, пане Ходань!

—Слухаю!

—Ви маєте якийсь приділ?

—Ні.

—То може підождете на мене?

—Прошу дуже.

Вернув за добру хвилину з якимсь папірцем, який печаливо сховав до нагрудника.

—Готово! Зараз відходжу до нашої касарні. Але коли ми вже познайомилися, то може зробити для мене чемність?

—З радої душі.

—Позвольте зі мною до ратуша. Поки мої хлощі зберуться, я напишу листа й ви його кудись занесете. Добре?

—Добре.

Проходжуючи крізь Вірменську наткнулися на якогось цивільного трупа. Хтось присунув його під мур й поклав біля нього високу, почтову шапку. Сліди крови вели від трупа на середину вулиці.

—Від заблуканої кулі,— завважив Кравич.

—Трудно, такий час,— зітхнув Стефан.

(Дальше буде).

о. Степан Семчук

Історія Бук-а

(Продовження)

Липневе число Бюлетеню БУК-а 1935 р. принесло пробоєву вістку. З вереснем БУК отвирає в Саскатуні свою бурсу, де наші студенти дістануть правдиве виховання!

"Звідтам будуть виходити кадри десятки, сотки нашої інтелігенції! Нашої не лише з виду, зовнішно, але нашої по дусі. Нашої інтелігенції, що стане заборолом нашої сили і розбудови культурної нашого народу в Канаді. Інтелігенції, що не буде цуратися Церкви, ані заводити нових вір— лише творчі сили зужиє на розбудову наших заведень, наше поширення і зкріплення в Канаді. **Тої інтелігенції нам треба так, як легеням воздуху!"** Бюлетень БУК-а, ч. 7, 1935, стор. 3.

І чи можна краще представити потребу, конечність і доцільність нашої бурси?

Вона повстала виключно і одинокo нашим грошем і нашою працею. Ніхто чужий ані посторонній не дав ані одного однісінького цента і ніхто таких о ніщо ніколи для бурси не просив. Ми справу зразу поставили ясно і рішучо.

"Бурса повстає і удержується виключно за наші гроші і нашими кріпкими!"

"Ані сотика чужих грошей!"

"Нарід собі і для себе!" Бюлетень, стор. 4.

В тім самім числі була відозва до студентів, і окремо до родичів.

Першим ректором бурси був **Осип Прийма**, котрий спільно з тодішним парохом Саскатуну **о. Павлом Сулятицьким** обїхав майже цілу провінцію, всюди на місцях навязуючи звязки і збираючи студентів. о. Сулятицький посвятив свій дорогий час, труд і —газоліну, все даром на службі великої справи. Ані одного цента якогось відшкодування за свій труд не домагався ні о. Сулятицький, ні О. Прийма.

І так повстала наша **бурса БУК-а, імени о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні**, котрої теперішним ректором є **о. П. Криворучка** і котра тепер приміщується під ч. 304—4 ave. норт.

Тяжкі причин і несхитна рішучість початковців вирішили, що бурса повстала. Був час, коли все буквально висіло на однім волоску. І треба було тільки шепотом сказати "ні"— і бурси не булоб. А тоді ми опинилися б в застою і послідовнім розвалі. Однак, що було сказано на річних зборах 1934 року— **це виконано.**

Найшлися гроші, люди і будинок. Перша бурса була в наймленім готелі, обстановку куплено за уділові гроші, а найбільше уділів і збірок дав Кридор, Саск. Занявся тоді збірками там дійсно щиро і дуже успішно **о. Нестор Дрогомирецький**, котрий досі там є парохом. Образи до бурси дали оо. Редемптористи з Йорктону. Осип Прийма радісно обводив кождого доброго гостя по бурсі і показував всі запаси, порядок праці— а нам ставало на серці, як в небі. Один уділ виносить $25.

Звідтам бурса перенеслася до купленого будинку, що має тепер. Другим ректором був о. Борис. За о. Криворучки сплачено два тисячі довгу на домі і поплачено всі бічні довги.

Бурса дає не лише повне удержання студентам, але **виховує!** Виховує свідомих українців католиків інтелігентів. Многі з них вже трудяться на прерії, многі займуть визначні становища в недалекій будучности. Щоби належно те все оцінити, треба знати відносини на прерії перед отворенням нашої бурси— а тепер. І мабуть не помилюся, коли скажу,— **що без нашої бурси не варта булоб було жити в Саскачевані.**

Бурса БУК-а це наше визволення з пут сектантської ненависти, злоби і кирпні.

Це наша статуя свободи— кузня характерів і мозок нації.

Доперва грядучі покоління як слід оцінять здалека велич праці і подвигу нашої бурси та її додатний вклад і переміну обличча прерії. Ми ще заблизько і події для нас засвіжі.

* * *

Ми не зробили досі ні цента довгу в грошах. У скарбі БУК-а все лишається якийсь покладний гріш на розрібок і дасть Бог, що його ніколи не бракне. Розвязка того явища така, **що ми шукаємо не гроша і торговлі — але росту ідейного і закріплення добутих позицій.**

Наші відзнаки стали наочним висловом наших ідей— **Католицької віри, української культури, і канадійської державности**— бо на маленькім зеленім кленовім листку Канади видніють два хрести. Один золотий, чотирокутний, а другий-синій, як керма. Культура, золота краскою сповнення і звершення та безконечности— і синій, як віра, що кермою всього нашого життя. Ту відзнаку завиділи нам інші —і одні були настільки поважні, що тільки подивляли, а другі настільки смішні, що зробили собі подібну, тільку бездумну, так як їх ціла акція, радше не акція а наслідування. Людий з нашою відзнакою побачите на всім просторі Саскачевану, але також далеко на сході від Монтреалу до Вернон, в Британській Колюмбії.

Такі наші осяги і історія, зовнішна і внутрішна. Поширення назовні а найбільше закріплення внутрі. **Нині наші люди знають, хто вони і не хитаються. Нині ми свідомі, яка наша ідея і якою повинна бути правдиво наро на праця.** Не розбиття і самоопльовування але **ідея, єдність, вірність і пошана взаїмна**— це чесноти, котрі здійснює БУК. При помочі тих чеснот наші люди беруться активно до закріплювання нашого стану посідання в Канаді. **Будують нові просвітні доми** —але не без забезпечення, як було досі —тільки з повним забезпеченням, при **і побіч церков.** До тих домів, що тепер будуються на заінкорпорованих площах побіч наших церков, не увійде жаден киринник ані лиходій, щоби розбивати нарід і винищувати потім розбитих— але лишаться вони твердинями нашого культурного життя, так як церкви є твердинями нашого релігійного життя.

Наш рух молодий— повний акції, здоровля, розросту і сил.

Все, що молоде, стає в наці ряди і творить нову історію нашого народу в Канаді. Ця історія позитивна і творча. Замість розбиття і релігійної зради твориться тепер культ позитивної праці, з'єднання в тій праці для добра народу і культ вірности одній святій, правдивій Церкві Христовій, Католицькій. **Ми повернули колесо нашої історії в Канаді.** Не ми ідем тепер в кінчику подій, але **події творяться нашим зусиллям творчим. З предмету ми стали підметом історії. Ми творимо свої обставини** і то є зрозуміння нашої активности. Ми витворили ряд **кличів**, котрі переходять поволі в звичку життя. Ці кличі є виразом наших стремлінь. Вперед, до **акції**! Не ждіть, не звольгайте, не відтягайте, **творіть! Всі разом, всі спільно, всі вперед!** Радісно, веселим темпом, без нарікання, скарг і плачу—

ТВОРИМО НАШУ ІСТОРІЮ.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

†

Вінніпегозіз, Ман.

Дня 7-го лютня, упокоївся в Бозі наш добрий парохіянин, бл. п. Степан Смеречанський. Років мав 55, походив з краю з села Печерна, повіт Заліщики. Як 14-літній хлопець прийхав до Канади, в якій прожив 41 літ.

Особа бл. п. Стефана була усім українцям в нашій околиці знана, тож не дивно, що на похорон його зійшлося много народу з цілої околиці. Похоронні Богослуження дня 10-го січня, відправили два наші Отці: Всеч. о. І. Кришталович, та Всеч. о. Фірман з Давфин, Ман.

Хай канадийська земля буде йому пером.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EDITORIAL

We hear so much about co-operation nowadays that even at times we ourselves agitate for it, but when it is asked of us that unity seems just a dream towards the goal of reality. Is it because we cannot meet the other people's views? Or perhaps is it that we are influenced by those who hate to se our youth take their places side by side with the others who help make up our Canadian Nation?

Our country is democratic and we enjoy freedom of speech, therefore let's make the best of it. Humanity has been gifted with this precious gift, SPEECH. We do not realize the value of this gift, but should we lose it, then we would value it fully. However, there are many who abuse this gift.

Many of us criticise that which is not to our taste. Take the Youth League for example. Why so much opposition? After all we elected the people in it, and therefore should support it. We should leave personal likes and dislikes out of this organisation, for the problem confronting us is too grave for us to just dilly dally about. Our whole future is dependent upon it. I ask you, who will have anything to do with a dis-united people? Why no one of sound reasoning powers would.

Therefore let us forget all minute squabbles, and stand united ready to fight that common enemy, WEAKNESS.

Let the YOUTH HERALD serve as a medium through which we can exchange opinions and express our thougths.

To make this page more interesting to you our reader, we send an appeal for your news and views of our Canadian Ukrainian Youth. Fair criticism is never harmful but merely helpful in correcting our ways. Do not hesitate at any time to write us, letting us know of anything that hight be of interest to the Ukrainian Youth.

—Editor.

— CLUB NEWS —

U.C.Y.O. of St. Andrews, Winnipeg.— An evening school has been opened in the interest of the youth of our parish. The subjects taught are: Ukr. History, Ukr. grammar, Canadian Ukr. History, Ukr. geography, and other subjects.

Those teaching are Rev. Fr. P. Bosyk, and Mr. Kus. The enrollment at present is thirty students. The fee is ten cents a month. This money shall be used as a prize for the best student. Classes are held each Friday at 8.00 p.m.

St. Nick's Club, Winnipeg.— At a meeting held some time ago it was decided to change the Club's name from Congregation of Mary's Boys' Sections to St. Nick's Club. Re-election held and those elected are:

President: Mike Leskow
Vice-President: Alex Fedun
Financial Secretary: Micholas Hnidan
Rec.-secretary: Walter Werbecki
Assistant-secretary: Mike Naslin
Amusements: Slav Sahan and Joseph Sadosky.

Our meetings are held every other Sunday afternoon. We all have a jolly time, as is proven when one visits our skating rink. Tramps are held nearly every Saturday, and dances, well, they are also held quite frequently. Of course, other activities, such as Whist Drives and Roller Skating Parties are held as well.

East Selkirk.— The annual meeting of the Young People's Club of East Selkirk, Man., was held in January. There was a good turnout. Re-elections were held. The officers elected for the 1941 term are:

President: John Kuzminski
Vice-President: Paul Solnik
Recording Secretary: Mike Stelmack
Financial Secretary: Anne Sul
Treasurer: Peter Worenchuk
Controllers: Rose Pawluk, Walter Worenchuk, Mike Byrko.

This organization has been meeting regularly on Sunday afternoons. The membership enrollment now exceeds twenty-five. At present we are forming a study group, and are sincerely hoping that it will prove to be a success.

A silver tea has been held at the Ukrainian National Home, and as our special guests we had Father Sluga and the Young People's club of West Selkirk.

A most enjoyable evening was spent in playing "Bingo." Small cash prizes were granted to those who won. The proceeds of the tea amounted to 8.55.

— K.K.

CALL TO YOUTH SERIES BEGINS

WASHINGTON.—The fifth annual "Call to Youth" series of radio broadcasts began on Saturday, February 1.

The broadcasts sponsored by the National Youth Committee of the National Council of Catholic Women, will be heard every Saturday for 18 weeks over the Red network of the N.B.C. from 11.30 to 11.45 p.m. Central Standard Time.

The various addresses will be given by several Bishops and prominent Catholic leaders in the field of youth.

PROGRESS EVERYWHERE

What great progress has taken place since the time our grandparents were young!

In place of oxen we now have tractors. In place of wagons—aeroplanes. Printing took the place of writing. In place of backwardness we have educaiton. Progress is wonderful. It never stops. Even now during war there is a great necessity of swifter, stronger, also inexpensive things and necessity is "The mother of Invention." When England wins this war and destroys Hitlerism this will be a wonderful progress.

Our little Youth Herald is a progress for Ukrainians and its futúre lies within the ability of our co-operation. So lets all be ambitious, encouraging, co-operative and, too, get this spirit of progress to make our Youth Herald a great Herald.

—*Mildred Glushka*, Rossburn.

LITTLE THINGS

Oh, it's just the little homely things,
The unobtrusive friendly things,
The "Won't-you-let-me-help-you" things
That make our pathway light.

And it's just the jolly joking things,
The "Never-mind-the-trouble" things,
The "Laugh-with-me-it's-funny" things
That make the world seem bright.

So here's to all the little things,
The done-and-then forgotten things,
Those "Oh-it's-simply-nothing" things,
That make life worth the fight.

G.H.

FILM GUIDE

NIGHT AT EARL CARROLL'S	111
WORLD IN FLAMES	111
ARGENTINE NIGHTS	11
NO NO NANETTE	11
HAUNTED HONEYMOON	1
GONE WITH THE WIND	111
ENEMY AGENT	1
DANCING ON A DIME	1
GIRLS UNDER 21	11
WE WHO ARE YOUNG	11
SEVEN SINNERS	111

1 For General Patronage.
11 Not Objectionable for Adults.
111 Objectionable in part.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Дорогі Діточки:

А знаєте Ви, яке то народне свято будемо мати у Марті?

Думаю, що знаєте, бо Ви певно усі чули про нашого славного українського поета Тараса Шевченка. Може декотрі брали участь у концертах в честь Шевченка? Ті знають дещо більше про него.

Оповім я Вам сьогодня про життя Шевченка.

Тарас Шевченко народився в бідній хатині, на селі в Україні, дня 9 марта, 1814 року.

Невеселі були молоді літа Тараса. Його родичі відбували гірку панщину. Панщина це була робота для дідичів, великих панів, за котру люди не діставали ніякої платні. До того всего Тарас мав іще своє власне лихо. Коли Тарасови було девять літ, умерла йому мати. Батько оженився вдруге з удовою. Мачуха не любила Тараса. Коли мав 11 літ, умер йому і батько. Лишився він тепер круглим сиротою.

Бачив Тарас, як то панські та жидівські діти вчаться, або як у церкві дяк читає, —і він дуже хотів навчитися читати й писати. Бути письменним— цеж найбільше людське щастя, думав він. Чи і Ви так думаєте?

Пішов він до дяка вчитися. Наука у дяка, не те, що тепер у школах. Дяк учив просто, читати з псалтира (церковної книжки), а все був пяний. Більше бив, як учив. Хоч як трудно було, але таки вивчився Тарас читати.

З дяком-пяницею він не міг витримати. Втік на друге село, до церковних малярів, бо мав охоту і до малярства. Та вони не вчили хлопця маловати, а тільки казали носити воду. Тоді покинув і їх Тарас. Найнявся у громадського пастуха за помічника— щоб завертати худобу.

"Мені тринадцятий минав я пас ягнята за селом"— розказує він пізніше в своїх віршах. Нераз він заходив в думки про науку, так що ягнята блукали полем. Прогнали його за це й з цеї роботи.

Пішов він до одного дідича по дозвіл на науку, бо тоді бідним кріпацьким дітям невільно було вчитися без дозволу. Пан не дав дозволу, тільки затримав його в себе.

З цеї кріпацької неволі Шевченка викупили його товариші за 2,500 карбованців (1,000 долярів теперішних). Шевченко став вільним у 24-ім році.

Почав він далі вчитися. Читав богато, бо бачив що у світі йде боротьба не тільки кулаком, чи шаблею, а більше пером та чорнилом. Зачав писати вірші. Ті його вірші зібрані у книжечці, що зветься "Кобзар," ішли з рук до рук та вчили людий. Чи Ви читали "Кобзар"? Вуйко на цій сторінці подає кілька Шенченкових віршів, про його молодість. Прочитайте!

За ті вірші заслали Шевченка у Сибір, бо москалі не хотіли, щоб українці вчилися. Там пробув він 10 літ. Там він постарівся та стратив своє здоровля. Однак не покидав писати.

Помер 10 марта 1861 року, проживши 47 літ.

Тож бачите діти, хоч як гірко було Шевченкові жити, він ніколи не піддавався. Він учився все. А Ви як робите? Вчиться пильно, чи може як прийде тяжка задача, то Ви її хочете оминути, або не зробите її так, як треба?

Знаєте, що Вуйко каже, як він має якесь трудне діло, або як йому щось не вдається?

IT'S WHEN YOU'RE HARDEST HIT THAT YOU MUSTN'T QUIT.—

Кажіть так і Ви собі, та не забувайте, що Вуйко любить читати Ваші листи. Тож пишіть часто до—

ВУЙКА ТРОХИМА.

— СМІЙМОСЯ —

Перехвалилися

—А мій брат завжди ходить без капелюха.

—То ще нічого! Мій дядько ходить без волосся!

—А в нашій хаті так тісно, що як сонце засвітить у хату, то мусимо виходити.

—То нічого! Наша хата така низька, що мама не можуть пекти хліба, тільки паляниці.

Чому смішно...

—Юрку, чого ти завжди смієшся?

—Бо мені смішно!

—А чому тобі смішно?

—Тому, що я завжди сміюся!

ВАСИЛУНЬКА

Чи Ви чули коли про хлопця котрого звали Василунька? І чому то якраз Василунька, а не Василь? Як хочете знати, то **слідіть пильно у слідуючім числі Діточої Сторінки.**

Тарас Шевченко

СПОМИНИ

Давно те діялось! Ще в школі
Таки в учителя дяка...

(Бо я було трохи не голе,
Таке убоге), та й куплю
Паперу аркуш і зроблю
Маленьку книжечку; хрестами
І визерунками з квітками
Кругом листочки обведу
Та й списую Сковороду,
Або "Три царіе со дари";
Та сам собі у буряні,
Щоб не почув хто, не побачив,
Виспівую було та плачу..

Давно те минуло, як мала дитина,
Сирота в рядніні, я колись блукав,
Без свити, без хліба, по тій Україні,
Де Залізняк, Гонта з священим гуляв.
Давно те минуло, як тими шляхами,
Де йшли гайдамаки, малими ногами
Ходив я— та плакав, та людей шукав,
Щоб добру навчили...

— ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА —

Поплярфілд, Ман.

Дорогі Вуйку Трохиме—

Я ще малий хлопчина, маю усего 10 років, ходжу до школи, вже у 4 клясі. Ми маємо дуже добрих учителів. У нас учителюють учитель і учителька, на імя пан Михальчук і пані Грицюк. У нас у школі учать нас також катехизму. Також у нас на вакації кождого року учать Сестри Служебниці по українськи і релігії. Також концертів. У нас є українська католицька церква. Відправ у нас є 2 на місяць. Також люблю ходити до церкви. Напишіть Вуйку, чи Ви також ходите до церкви і як будете мати вільний час, то прийдьте колись до нас

Здоровлю Вас Вуйку, бажаю Вам доброго здоровля,

Мирослав Кловак.

Кридор, Саск.

Дорогий Вуйку Трохиме—

Я люблю читати Діточу Сторінку, але коби діти дописували дещо нового. Я ще малий, маю 9 років. Ходжу до школи і є в третій клясі англійської і в першій українській. Я живу у малім містечку, до школи мені близько, наш учитель українець, Володимир Саганський. Тепер кінчу і здоровлю Вас Вуйку Трохиме і всіх читачів Діточої Сторінки.

Володимир Заячківський

Ість Селкирк, Ман.

Дорогий Вуйку—

Це мій перший лист до Вас. Я дуже рада була з того, що Ви написали до дітий в Діточій Сторінці і що Ви за нас не забуваєте. Мене зацікавило написати до Вас, Вуйку:

Я ходжу до школи і є в 8 клясі. І також ходжу до української школи. Я маю лиш одного брата, котрий є в семій клясі.

Я дуже любила мої різдвяні вакації, бо до мене загостила дівчина з Вінніпегу. Хоч вона усього боялася, ми однак мали дуже веселий час. Одного дня ми всі пішли на двір совгатися і мийська дівчина побачила корову і так втікала, що впала через санки. Що за сміх тоді був!

І богато більше ми мали таких причин, але я не буду писати про них, бо не маю часу, бо тепер велентайнс треба писати. Бо богато маю їх послати. Але я Вуйку і за Вас не забуваю і вам також велентайн посилаю. Другим разом напишу більше.

Ученіця з осьмої кляси,

Марія Яцик

Лішор, Альберта,
13 лютого, 1941

Дорогі Вуйку!

Я дуже врадувався, коли довідався, що Ви Вуйку до дітий заговорили на Діточій Сторінці в БН, тай ще заохочуєте, щоби до Вас дещо написати.

Я пишу до Вас пару слів, бо хочу, щоб і Ви знали, що я мав дуже веселі різдвяні свята, бо ми якраз у той час святкували, коли шкільні діти мали аж 10 днів вакацій. Всі діти могли бути через всі три дні в церкві на відправі, як також і наші учителі, а навіть студенти ,що приїхали аж з Едмонтону на різдвяні вакації. А попередними роками як лишився на Різдво дома, то на другий день треба було іти до школи, бо учитель наказував, щоб не тратити днів. До школи мені добре ходити, бо тільки пів милі. Наша школа називається Радимно. Наш учитель українець, називаєсь П. Юхім з Мондер. Коло нас снігу також богато і коли є вільний час від науки, то саночки в роботі. Неодин перекотиться як бараболя тай лишиться під горбом, а санки самі посунуть надолину. А Вам Вуйку яб не радив спускатися саночками, бо як Ви вже старенькі а часом перекотитесь, то можете дуже побитись і хто до нас буде писати?

Я троха заробив, що ходив сіяти на Новий Рік, то і Вам посилаю хоч 10 центів на чорнило, щоб Ви мали чим писати до нас . Бо як вже старенькі, то гроший не маєте, тай заробити негодні.

Щиро Вас Вуйку поздоровляю тай прошу Бога, щоб Ви були добре здорові, тай ще довгі роки до дітий писали.

Лаврентій Козак

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

Лекція 12.

ЙОСИФ СЕРЕД БРАТІВ

Приготування: Коли Ізаак мав 60 літ дав йому Господь двох синів: ІСАВА і ЯКОВА. Потім умер Авраам. По смерти Авраама обіцяну землю одержав Ізаак. А коли помер Ізаак, тоді одідичив обіцяну землю син його Яків.

Заповідження: Нині буду вам оповідати про Якова і синів, і то через кілька лекцій. Тому уважайте добре, щоби ви знали про це сказати іншим.

Виклад і вияснення: Яків мав дванацять синів. Наймолодші сини називалися Йосиф і Венямин. Всі вони були в дома у свого батька. Що робили в дома? Яків мав богато череди, корови, вівці. Сини Якова доглядали худоби в дома, пильнували на полю а часами ганяли череду пасти далеко від дому і не було їх в дома по кілька днів. Йосиф і Венямин були завсіди в дома. Батько дуже любив Йосифа, бо він був послушний і побожний. За це справив йому,був навіть дуже гарну одіж. Однак другі брата того дуже не злюбили і зачали ненавидіти Йосифа. Вони були заздрісні, що тато любив більше Йосифа та що купив йому гарну одіж. Одного разу сказав Йосиф до братів: "Слухайте, я мав дивний сон. Мені снилося, що ми вязали снопи на полю. Мій сніп піднісся і стояв а ваші снопи віддавали йому поклін." На це сказали брата з гнівом: "Що ти хочеш може бути над нами королем, щоби і ми тобі покланялися?" І ще більше ненавиділи Йосифа.

Брата продають Йосифа: Одного разу не було братів довго з чередою. Яків тим занепокоївся. Закликав Йосифа і каже: "Іди і поглянь, що роблять твої брата і як їм поводиться." Йосиф радо вибрався в дорогу. Коли брата побачили з далека Йосифа сказали: "Ось йде сновида (бо Йосиф видів сон). Убиймо його. Але один з братів сказав: "Ні, киньмо його до кер-

Дорогі Діти—

Зачекайте хвилину, до другого числа Діточої Сторінки.

А там найдете відповіди від Вуйка Трохима!

Тото буде радости!

Тільки трошка зачекайте— а не забудьте і знова далі пишіть до Вуйка. Вуйко чекає на Ваші листи.

Вуйкова адреса е—

Uncle Tom, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ваніці." (Він думав його відтак витягнути). Йосиф прийшов до братів веселий, гарно з ними говорить, а вони накинулися на нього, звязали руки і ноги, здерли одіж і кинули до керниці. За хвильку надіїхали купці до Египту. Тоді сказав один з братів: "Продаймо Йосифа до неволі купцям." І так зробили. Продали Йосифа за двайцять срібняків. Йосиф просився, плакав, однак то нічого не помогло. Коли Йосиф вже був далеко подумали браття: Що ми скажемо татові? Один з них дав таку раду: "Убиймо ягня і скажемо, що його дикий звір зїв. А в крови ягняти вмочимо одіж Йосифа і скажемо, що ми знайшли це на дорозі та що мабуть дикий звір зїв також Йосифа. Як загадали так і зробили. Зараз забили ягня, вмочили в його крови одіж Йосифа і післали її батькові кажучи: Ту одіж ми найшли. Поглянь, чи то не е одіж твого сина? Коли Яків побачив одіж свого сина скровавлену, сказав: "Так то одіж мого сина, дикий звір його пожер." З великого жалю роздер на собі одіж і довго оплакував Йосифа.

Брата, коли бачили смуток і жаль батька, самі пізніше жалували свого злочину. Встидалися, що так обдурили старого батька, а брата рідного продали. Хотіли потішити батька і гріх свій направити, однак було за пізно.

Пригоровлення: Страшний злочин поповнили брата зглядом Йосифа, і зглядом свого батька. Чому брата так дуже зненавиділи Йосифа? Бо батько любив його більше як їх. Чому батько любив Йосифа більше як других своїх синів? Бо Йосиф був добрим побожним хлопцем. Батько справив тому Йосифові гарну одежу. Брата не були з того задоволені. Думали собі: Йосиф е ліпший від нас. Вони не зичили Йосифові того. Вони були заздрісні Йосифові. Грішили заздрістю. А заздрість е поганим гріхом. Дивіться до чого вона довела братів. До ненависти, до биття, до замір убити брата, вкинути його до керниці а відтак до того, що продали брата. Зі заздрости Каїн забив Авеля. Уважайте діти, дитина заздрісна хоче мати всьо тільки для себе. Нікому нічого не далаби. Подумайте, чи в вас нема того хробака заздрости. Коли почуєте, що в вашому серцю відзивається заздрість, моліться до Ісуса: Ісусе, я тішуся, що тамту дитину всі люблять, що має таку гарну книжку, одіж. Господи, дай, щоби всім людям на землі було добре.

Любіть, діти своїх братчиків, сестричок, слухайте родичів, не справляйте родичам такого болю своїм недобрим поступованням, як це робили брата Йосифа. Ніколи того не забувайте.

Цього року 200,000 нових робітників стане до праці у воєннім промислі Канади. Промислові школи вишколять 100,000 робітників на рік. Дівчина працює у споюванні металів.

Франція видала почтовий значок в честь своїх полеглих в 1939/40. Подають, що в бою впали 505,000 французів.

СЛОВА В. ЧИРЧИЛА

З промови 9. II. 1941: "**Ми не заведемо, ані не захитаємося.** Ми не привянемо, ані не помучимося. Ані нагле потрясення бою, ані довготривалі досвіди чуйности і змагань не зможуть нас вичерпати. Дайте нам знарядів а ми скічимо роботу!"

Останні Вісти...

"Вістник" ч. 4 з 1941 подає таку заяву з нагоди КУК: "Становище Української Православної Церкви **остає незмінне** в відношенню до католицизму, чи якого іншого віроісповідання."

Безперечно— про це з нас ніхто навіть не сумнівається.

—o—

Той самий "Вістник" на стор. 6 подає рішення Осьмого Собору тоїж Церкви з серпня 1940: "Собор висловлює признання **Союзові Українок Канади за його співпрацю в церковних справах.**" Відтепер не може бути найменшого сумніву, що Союз Українок Канади є тільки добудівкою автокефалії в Канаді і тому жадна українка католичка не може там належати, хіба зрадить свою Церкву.

—o—

Міністер скарбу дост. Ідслі заповів в парляменті, що хоча воєнні видатки предвиджують суму $1,300 мільонів в біжучім діловім році до 31 марта 1942— то однак треба сподіватися яких $2,700 видатків.

—o—

До дня 14 лютня **фармарі доставили до сипанців** 316 мільонів бушлів пшениці.

—o—

Довг Альберти з кінцем грудня 1940 виносив рівно $148,327,414 — за рік довг піднісся на $442,280.

—o—

В Отаві внесено поправку до закону, силою котрої **підвищується кара за ушкодження особи самоходом і втечу з місця припадку** на один рік вязниці без заміни на гривну. Досі кара була 6 місяців або $500 гривни.

—o—

В **Брукселі**, Бельгія, продають різники собаче і котяче мясо до їди. Недавно арештували одного кущія, що до муки домішував гіпсу.

Повстав Союз Українських Купців в Нью Йорку, на чолі котрого є Плятон Стасюк. Членів 76.

Новий відділ КУК повстав в **Брендоні, Ман.** Головою є о. Йосиф Пуляк. Інший відділ КУК повстав у Вест Бенд, Саск.

Останну **католицьку церкву,** в котрій ще відбуваються відправи в **Москві,** св. Людвика, і котру обслугує американець о. Леопольд Бравн— чомусь **раз враз рабують.** Досі рабовано 4 рази, раз перед самим Різдвом а тепер знова зрабували большевицькі злочинці дві чаші, дві дароносиці і дискос. Церква стоїть якраз напроти московського ГПУ і тому заходить оправдане припущення, що **церкву рабують якраз чекісти.**

Подають з Вашинґтону, що лікарі винайшли лік на трахому (єгипетське запалення очий. т. зв. сульфаніляміду, котра вилічує недугу протягом трох тижнів.

Канадійські рекрути, що підуть на 4-місячний військовий вишкіл, будуть діставати денно $1,30. Коли рекрут жонатий, жена дістане допомогу $35 місячно для себе і по $12 за двоє дітий. Коли рекрут пише маму вдовицю, або сестру нище 17 літ, чи брата нище 16 літ— вони дістануть допомогу не вище $20 місячно.

КУПУЙТЕ ПОСВІДКИ ВОЄННИХ ОЩАДНОСТИЙ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 6 (78) ЙОРКТОН, САСК. 14 Березня, 1941 Vol. IX. No. 6 (78) YORKTON, SASK., March 14, 1941

Серця кров і любов, Все Тобі віддали в боротьбі... За Україну!

З 13-го на 14 березня 1939 року зачала наступати на Карпатську Україну 50-тисячна мадярська армія і біля 10 тисяч терористів. Проти мадярської навали поставилися "Карпатська Січ"— признана 15 березня за військо молодої Карпато-Української республіки— що була ще в початках своєї організованости, неумундурована, а що найважніше— неозброєна. В нерівному, але очайдушному бою впало понад вісім тисяч найкращих синів України.

Нині споминаємо з поміж полеглих членів Організації Українських Націоналістів:

Інстр. Михайла Гузара—Колодзінського, боєвого команданта "К.С.", шефа штабу збройних сил К.У.; пор. Федора Тацинця, реф. місця осідку Гол. Ком. "К.С."; Ком. Хустської Округи; чот. Зенона Коссака—Тарнавського підреф., виховання при Гол. Ком. "К.С."; чот. Павла Волощука, ком. Бичківського району; чот. Михайлюка-Марфієвича, Ком. боєвої сотні; асп. Олександра Блистова, Ком. сіль. сотні в Хусті; десят. Пекара з Перечина; січовиків—учнів учит. сем. в Севлюші, що впали 16 березня під Рокосовом в обороні Столиці К.У.: Петро Молнар з Довгого, Іван Салай, Іван Кольча з Вел. Кумят, Михайло Козичар з Тернова, Михайло Юда з Рахова, Михайло Тегза з Березова, Іван Попович з Доманинць, Штефанюк з К. Поляни та ін. 26 з них поховані в 4-ох могилах в Рокосові; В. Данчевський з Королева уч. коворобн. школи в Сев., Седей і Григорчук з Бичкова, Маханець з Бедевлі, Мелимук, брати Андрушкови і **тисячі інших, які вмерли, щоби жив Український Народ!**

ДРУГА РІЧНИЦЯ, ЩО ВИТИСКАЄ КРОВАВІ СЛЬОЗИ

Дня 15 марта 1939 Сойм Карпатської України проголосив самостійність. На сторожі своєї держави стали молоді герої-лицарі, члени Карпатської Січі, котрих з днем 15 лютня 1939 так витав на сторінках "Нової Свободи" Гренджа Донський: "Сьогодні за-

Полеглі герої Карпатської Січи на полях під Хустом.

гостять до нашої Столиці здисциплінувані відділи нашого молодого народного цвіту, **найкращі сини нашого народу— січовики.** Вітаємо їх у нашій новій, хоч і скромній, але справді нашій Столиці. Будьте нашими гостями, дорогі січовики!"

Витав їх тоді весь український нарід— і той, що в Галичині, і той над Дніпром— і ми всі, здалека і зблизька. Витали їх особливо карпатські українці на чолі зі своїм незабутнім і неза-

мінним владикою бл. п. Кир Діонізієм Няраді.

А нині сумно хилятьея віті смерек на далеких кичерах— біла скарєть снігу прикриває могили тих, що життя

о. др. Августин Волошин, президент Карпатської України. Дня 17 марта ц.р. буде мати 67 літ— Многих і Благих Літ!

віддали в радіснім бою за волю. Це **ПЕРШИЙ РАЗ в Европі наші лицарі станули до бою ПРОТИ ДИКТАТУРИ**, проти приказу націстів, проти берлінського баришівника кровю нашого народу. Коби світ тоді був пізнав і поміг! Та кругом всі були глухі на той нерівний бій дійсної демократичної армії Карпатської України проти зазіхань Гітлера та його підніжків —нащадків гунів, мадярів. І тому нині світ кровавиться...

Президент Карпатської України ще живе і навчає на університеті в Празі. Він ще вернеться! **Мадяри мусять дістати заслужену відплату! Україна не здавлять мадярські дикуни— вона жила і живе!**

Богдан Лепкий

Коли Ви вмирали, Вам дзвони не грали,
Ніхто не заплакав за Вами.
Лиш в чистому полі ревіли гармати
І зорі вмивались сльозами.

Коли хоронили у темну могилу,
Від крови земля почорніла,
Під хмарами круки стадами літали
І бурею битва ґреміла.

На Ваших могилах хрести похилились,
Калина нагнулась до долу...
Спіть, хлопці— герої, ми гостримо зброю
І ждемо на поклик: "До бою!"

Лікар:— Ваша теща вратована. Виздорові́є.

Зять:— Ах, не могли б пан доктор сказати мені це якось оглядніше. Таж пан доктор знають, що я хорий на серце.

[illegible]

Винипеґ, Ман.— "Канадійці всі" так називається нова програма, що передає СВС кождої середи вечером, 8.30. Початок дали українці, від імени котрих крім хорів і музики промовив **сотник дієвої канадійської армії Михайло Сиротюк.** Вступ сказав намісник Манітоби, **дост. Р. Ф. МекВилліямс**, в котрім дійсно щиро, поважно і вірно предетавив коротко дії України, що втративши державну незалежність ще від княжих часів і перетерпівши наїзди всяких орд та захланність сусідів, не втратили досі моральної сили і з повною надією **жде відновлення державної незалежности.** Український нарід здебільша хліборобський і чисельно представляє 45 міліонів людности на суцільній і вельми богатій землі сходу Европи. Намісник промовив дуже красно і зовсім вірно представив борбу нашого народу за волю —що належить глибоко оцінити в теперішнім часі і певно український нарід ніколи тої прислуги шляхотного серця не забуде.

Сотник Сиротюк підчеркнув велику любов волі українців та привязання до Канади, де наш нарід зазнав і користується найбільшою свободою. Тому українці численно вступили в ряди канадійської армії і відсотково перевищили других.

Ціла програма тревала пів години і лишила серед мас нашого народу в Канаді незатерте враження.

- - - - - -

Зтого приводу "REGINA LEADER-POST" в передовиці з 1 марта 1941 пише так: "Це вповні слушно, що українці, які начислюють в Канаді близько 300,000 душ і котрі так много причинилися до нашого національного і культурного життя, дістали честь започаткувати ці передачі."

- - - - - -

Ню Иорк— На колюмбійськім університеті відбувся другий з черги **виклад редактора Шумейка** про козацькі часи в Україні. Саля була переповнена.

- - - - - -

Шикаґо— Впливовий кореспондент "Шикаґовських денних вістий" **Ліленд Стов** написав цікаву статтю п. з. "Сталін боїться розплати." Свою статтю опирає на тайнім звідомленню совітської розвідки ч. 193 з 30 червня 1940. А там доносять ось що: Німці зібрали на східнім кордоні велику армію та готовляться. Повстала орґанізація української національної молоді, котра має діяти на случай війни з совітами. Членам тої орґанізації дають всякі полекші. Вони дістають скоро працю, а безробітні мають дарове утримання. Тому Москва тремтить о долю України, бо підозріває німців, що схочуть її забрати і це є причина, чому Сталін іде на уступки Гітлерові на Балканах. Ліленд Стов подає, що Сталін так переляканий, щоби німці не забрали України, що готов на всю залагоду і якимбудь коштом, коби тільки москалі далі затримали Україну.

У висліді того недивним являється, що большевики цілком не противилися, щоби німці заняли Болгарію а навіть наперли на Туреччину, щоби ця підписала з болгарами договір ненападу. Роля Сталінова це роля останного пахолка Гітлера. І дуже нужденного.

ПІДНОСЯТЬ ПЛАТНЮ ПОЛІЦІЇ

Коли міністер справедливости дост. Ляпойнт заявив в парляменті, що він вніс підвижку платні для поліції, многі посли зараз стали з місць і оплескували його слова. Досі поліцай Королівської Кінної Поліції одержував підчас перших сім літ служби $1.50 до $2.50 денно, залежно від степеня і додатково $1.60 денно на видатки.

КАНАДА БУДЕ ВИШКОЛЮВАТИ ПОЛЬСЬКЕ ВІЙСЬКО

З днем 1 марта подають з Отави заяву ґенерального польського конзуля Віктора Подоского про це, що заключено договір між польським пратедьством а Канадою про вишкіл польського війська на канадійській землі. Місцевости ще не означено.

Ватиканське радіо передає стало вістки про українське життя в Европі. Подає оповідання очевидців, яким вдалося видістати з совітського пекла. Між іншими подало вістку про др. Воєвідку з Станиславова, котрого большевики вивезли на Соловки.

- - - - - -

Доказом, що **большевики москвощать Буковину, є заведення там 15** московських шкіл, котрих на Буковині ніколи не було, як Буковина Буковиною. Большевики винайшли на Буковині московський рід в північній часті краю....

—Видиш, який ти— собі взяв більшу рибу, а мені лишив меньшу.

—А ти як зробив би?

—Я?.. Певне, що взяби меньшу.

—Ну, то чого хочеш, я ж тобі меньшу оставив.

Пан (до фірмана):— Ти давав карому коневі сіна?

Фірман:— Давав.

Пан:— А хто бачив?

Фірман:— Другий кінь.

В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ ЗДОРОВА ДУША

Тоні Зейлі, з Ґері, Інд. є побідником в середній вазі. Важить 160 фунтів.

КРЕДИТОВІ СПІЛКИ В САСКАЧЕВАНІ

Всіх кредитових спілок в Саскачевані є тепер 52. В 1940 році заложено 20 нових. Перші спілки повстали в 1937 році.

В минулому році визичили своїм членам гроший на суму $220,796.

Про хосенність тих спілок, котрі закладається з дрібних ощадностий і потім ці гроші за дуже малий відсоток визичується своїм членам, свого часу обширно писав на сторінках Бюлетеню о. Ів. Бала, ЧНІ.

Наші хлібороби повинні щиро зацікавитися тими спілками, де можливо, їх закладати і так через співпрацю помагати одні другим в потребі.

УКРАЇНЕЦЬ МАЙОРОМ АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ

Теодор Калакука, що покінчив академію у Вест Пойнт, зістав іменований майором і перенесений на Філіпінські острови. Відїхав туди з женою та двома донечками.

[illegible] ти 273 стіп підчас зимового карнавалу в Лівенворт, Ваш. Ці маленькі точки в низу на ліво— це лещетарі. За хвильку Toклі з ними витався.

ВІЙСЬКОВІ ВПРАВИ РЕКРУТІВ

З днем 20 марта почнуться військові вправи наших рекрутів в Канаді, що скінчили 21 літ в часі між 1 липнем 1940 а тепер. Вправи тревають 4 місяці. З 13 округів покличуть разом на ці вправи 4,690 рекрутів— з того в Манітобі 315, в Саскачевані 440, в Альберті 350.

Щоби облекшити нагоду добровольцям, що зголошуються добровільно до армії, утворено такі **вербункові військові станиці в Саскачевані:**

2 баталіон полуд. саск. полку з головною кватирою у **Вейбурн— додаткові станиці в Асинобоя, Естеван і Арколя.**

2 баталіон стрільців — **Ріджайна.**

Королівські стрільці — **Мус Джо.**

2 баталіон саскатунської піхоти— **Саскатун.**

Добровольці з Принц Алберт і Бателфорд — **Норт Бателфорд і Принц Алберт.**

22 полева бриґада— **Ґренфіл, Бродвю і Мусомін.**

64 полева батерія — **Йорктон.**

67 полева батерія — **Роставн, Форґен і Додсленд.**

Всюди в названих місцевостях є вербункові військові бюра даних частин, котрі переводять лікарські перегляди добровольців. **Туди належить** зголошуватися.

Щоби однак ще більше удогіднити доступ добровольцям діють **комітети** в тих місцевостях Саскачевану:

Биґґер — др. А. Дж. Сейч
Канора — Е. С. Рицинґейл
Карон — Норман Гай
Крейк — Дж. В. Браєн
Дейвидсон — Р. Муллінс
Естеван — Дж. Г. Трифт
Естон — Д. Стедворд
Гол Лейк — Ф. Дж. Бедж
Инґіян Гед: Майор Дж. С. Скат
Кемсак —Майор С.А. Бредбрук
Керoберт — О. П. Дер
Киндерслі — Дж. А. Стобинс
Лойдминстер— др. А. В. Кук
Мейпел Крік — Д. Дж. Лоб
Мелфорт — Е. Е. Робинсон
Морс — Г. М. Линел
Нипавін — Е. П. Корлі
Автлук — Дж. С. Картер
Шонавон — Дж. С. Госсі
Тисдейл — сотник Т. Дж. Гвайт
Вадіна — Ф. Р. Смейлі
Вакав — С. Смит

Добровольці можуть так само зголошуватися до цих комітетів.

Так проголошує полковник А. В. Паско, окружний вербунковий старшина військової округи ч. 12, на котрого прохання містимо повищі дані.

Причина

Два приятелі стоять на вулиці та розмовляють. Підступає до них старенька жінка та звертається до одного:

—Будь ласка, не пожалуйте пару центів, щоб я могла заплатити рент за мешкання.

—Та я не знаю....— почав той.

—Що? Ти одягаєшся помогти бідній жінці?— з досадою промовив, його грубий приятель.

—Ні, не отягаюсь— відповів той і витягнув доляра й дав жінці.

Коли жінка відійшла, він звернувся до свого грубого приятеля:

—Цікаво, чому вона в тебе не просила помочі?

—Чому?! Бо то я рентую їй мешкання.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchawan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВЕЛИКОДНА СПОВІДЬ

Як лямпа без оливи, як ріля без насіння— так піст без молитви, так піст без добрих діл. Тому св. Августин каже, що молитва має два крила, —піст і милостиню. І знову каже св. Кипріян, що без посту ніхто не дійшов до совершенства. А завершенням і ціллю св. посту є внутрішнє освячення душі. Через покуту до поправи цілого життя. І то є св. піст, котрий Отець небесний наш видить в тайні і воздасть нам яві.

Коли не буде очищення серця, освячення душі, надолуження за провини— серця сокрушенна і смиренна, ми розминулися з самою суттю і ціллю посту. Бо який хосен, каже св. Августин, для чоловіка, що не їсть мяса, але їсть свого брата?

Коли хтось постить від мяса — але не постить від гріха, образи Божої — нема посту. А коли є правдивий піст, тоді чоловік сокрушиться в серці, покається і сповідається. Хто не хоче навіть перед Великоднем висповідатися, відпадає від віри і не може належати до церкви.

Щоби добре відбути великодню сповідь, треба гідно **приготовитися**. не лише треба приготовитися в подорож, не лише готовиться бесідник перед промовою, склепар з рахунком, банкир з банком, рільник під весну — але також треба конечно приготовитися до найважнійшої справи — сповіди.

А потім доперва іде **визнання гріхів** перед управненим священиком, котрий має власть відпускати або задержати гріхи.

По визнанню приходить **жаль**. біль душі — бо ми ображали Господа Бога — і відраза до гріха, обридження, бо в цілій свідомости нашої душі видно, яка гидота є гріх.

І тоді останній акт волі— постанова радше вмерти, якби ми мали ще раз образити Бога. Це **постанова поправи**, як послідовна конечність доброї сповіди. І тоді переміна всього життя по найвищому взору Христа.

Тоді ми відбули великодню сповідь і дістали паску Божу— з Христом і для Христа наша душа воскресла з гріхів до нового життя благодаті і щастя.

НЕ МОЖЕМО ЗАБУТИ!

21 марта 1935 в передсінку монастиря Отців Редемптористів в Йорктоні, напів ошалілий з ненависти і сектантського дурману коваль з Гудів, Саск. обив револьверовими вистрілами бл. п. о. А. Дельфоржа, ЧНІ, що своїм

бл. п. о. А. Дельфорж

тілом заслонив другого отця монаха перед нападом.

Кров, що пошилила тоді, зрушила сумління многих, в котрих ще окончено не завмер зовсім голос сумління. Вони з жахом побачили, куди і до чого веде розбуяле і безкритичне сектантство. Йорктонський стріл до певної міри пробудив українську суспільність в Канаді і вказав, куди ми вже зайшли в цілости і що ще може статися, коли чим скорше не завернемо з блудної дороги. Наша свята Церква Українська Католицька вмилася кровю. І та кров не пропала марно. Вона засвідчила перед Богом і народом, що ми щось варті, що ми сильні, коли аж таких способів треба проти нас і коли ми готові віддати навіть кров за справу. Це замість вінця на могилу.

ДАР НА ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ

РКУК виначуючи свою працю написав чек на $2,157 для Канадійського Червоного Хреста, як дар на амбулянс.

Тим збірки на цю ціль закінчені. Це дар від українців для военних змагань Канади.

ПОСОЛ ЖЕРЕБКО ОБСТАЄ ЗА ЧЕСТЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В КАНАДІ!

В часописі "Норт Бетелфорд" з 27. II. 1941 появився отвертий лист посла Ореста Жеребка з Блейн Лейк, Саск. до посолки Д. Нілсен в Отаві, котра на вічу в Саскатуні обороняючи ТУРФДім напала на український нарід і назвала "фашистами," котрі мали післати золотий годинник Гітлєрови. Що значить така інсинуація, в теперішній воєнний час, легко догадатися. На щастя є кому спростувати цей наклеп. І так посол Жеребко пише: **"Ви зробили нам кривду і я взиваю вас, щоби ви відкликали своє фальшиве твердження на сторінках преси і так направили шкоду, яку нам завдали, якщо ту шкоду взагалі можна направити, бо фальшиві вісти ширять наче дикий вогонь на прерії. Або, коли ви дійсно вірите в це, що сказали паскаво дайте доказ, що в Канаді існує якась українська фашистська організація і також повідоміть нас всіх, коли і де канадійські українці сходилися купувати золотий годинник для пана Гітлєра, так як ви це сказали в Саскатуні. Мя хочемо правди! Нема потреби нічо прикривати! Ми хоче мо фактів і пізнати один другого краще."**

Всі українці, а особливо українські виборці з Норт Бетелфорд, котрі своїми голосами помогли вибрати посолку Нілсен, повинні витягнути з того конечні дані і поступити в слідуючих виборах так, як годиться! А панови послови О. Жеребкови честь і дяка, що явно-славно обстав за честю свого народу!

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**....
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Март, 1941

14 пятниця — ПМц. Евдокії
15, субота — СвщМ. Теодота
16, неділя 2 Вел. Посту — М. Евтропа
17, понеділок — Преп. Герасима
18, вівторок — М. Конона
19, середа — ММ. 42 в Амморії
20, четвер — СвщММ. в Херсоні
21, пятниця — Преп. Теофілякта
22, субота — † ММ. Сорок Мучеників
23, неділя 3 Вел. Посту. Хрестопоклінна.
24, понеділок — С. Софронія
25, вівторок — Преп. Теофана
26, середа — Пер. мощ. Преп. Никифора
27, четвер — Преп. Венедикта
28, пятниця — М. Агапія
29, субота — М. Савина
30, неділя 4 Вел. Посту. Преп. Алексія
31, понеділок — С. Кирила

УСТАВ

16, 2 нед. ВПосту— гл. 6, ев. утр. 6, на Сл. Б. св. Вас.: Вел. ап. 304, ев. Макр. 7.

22, суб. Сорок Мучеників— ап. 331, ев. Мат. 80.

23, Хрестопоклонна нед.— гл. 7, ев. утр. 7, на Вел. Вечірні священик виносить св. Хрест, замаений васильками, на дискосі і ставить до прилюдного почитання на тетраподі. Всі співають "Хресту Твоєму поклоняємся Владико" і тричі бють поклони та цілують св. хрест.

На Сл. Б. св. Вас. Великого ап. 317, ев. Мар. 37.

30, нед. 4 ВПосту— гл. 8, ев. утр. 8, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 314, ев. Мар. 40.

Католицька Акція

Здобути!

Приняти це завдання значить продовжати на світі працю самого Христа. Бути Його рукою, ногою і устами.

Або відступити?

Відмовитися від тої праці, значить сказати Христови, що ми на вимертю. Або о скільки ходить о нас, то все те, задля чого Христос прийшов на цей світ, жив, страдав і помер— кінчиться разом з нами. То все, що ми могли були для Нього вчинити, остане на все невиконаним...

Восьмий ряд

Католицька Акція твориться під властю і проводом ієрархії.

Звичайно організується її на парохіяльній основі, бо парохія є природним серединком уділення таїнственної ласки, а без таїнственної ласки немислима є сама Католицька Акція. А дальше—священик представляє власть епископа.

Ба, що більше. Парохія є особливим виразником християнської спільноти. Тої спільноти, в котрій члени містичного тіла пізнають і здійснюють свою єдність. Єдність любови, тої духової сили, що звичайно допливає до нас через парохію. Коли заходить особлива потреба, тоді Католицьку Акцію організують на дієцезальній основі. Однак все і всюди кождий член Католицької Акції, наслідком своєї приналежности, має осиляти своє привязання до парохії.

Рівночасно також треба розуміти, що праця апостольства не обмежується тільки на парохіяльній праці. Її ціллю навернути світ. А той світ на жаль зовсім не хоче вміститися тільки в рамцях католицької парохії. Як перші апостоли пішли до тодішних, так Католицька Акція мусить іти до сучасних.

Колиб Католицька Акція ограничалася тільки на парохію, тоді вона обмежувалаб себе тільки до тих, що вже є християнами і католиками. Однак Католицька Акція мусить занятися не тільки "скріпленням" царства Христа, але також його "поширенням."

Сказатиб словами о. Кардижи, в кождій парохії бачимо основу Католицької Акції, звідки пливе для неї **сила, порядок, засоби, карність — а** світ є широким полем апостоляту. Католик звичайно жертвує для своєї парохії тільки кілька годин на тиждень, однак в світі живе і рухається весь прочий час. Якраз той час треба також поставити на службу Божу.

Всеж таки свій перший, найвищий і постійний вплив виявить Католицька Акція через віддання католика для духових засобів своєї парохії. Католицька Акція появилася на світі як відповідь на суспільну кризу нинішнього дня. Але сама суспільна кріза ані не могла ані її в дійсности не викликала. Вона є твором ласки. Тому зовсім поправно сказано, що Католицька Акція стала можливою через те, що великий Папа Пій X. вимагав скорого і частійшого св. Причастя. Католицька Акція сходиться найчастійше перед престолом і там найкраще понимає і здійснює свою спільноту членства взаімно і з Христом.

Преосвященний Гойдич, ЧСВВ з Пряшева видав Пастирський Лист до своїх вірних, в котрих дослівно каже так: "Дбайте про це, щоб ніодна душа не пропала! Та нехай буде світови знане, що і в Пряшівщині живе український нарід!" Як звісно Пряшів опинився тепер під Словаччиною і там переводять тепер спис населення. Це черговий доказ про це, як працює наша Церква і дбає про кождий случай, де треба забезпечити також національне лице нашого народу.

В Люблині помер в 76 р. життя б. Андрій Пеленський, парох Лисятич, на Стрийщині, котрого лиха доля на старі літа вигнала з рідної землі, де стільки зробив доброго, як чільний діяч повіту.

Гей піду я в ті зелені гори,
Де смереки гомонять високі,
Понесу я жалі одинокі,
Та й пущу їх у гірські простори.

Кину свої жалі
На зелені галі,
Пущу бором свою тугу,
Чи не найде другу...

Леся Українка

— З Перших Творів Християнства —

Св. Іреней.

Св. Іреней мученик за віру, епископ Ліону, помер 202 року. Св. Полікарпові явився св. Ігнатій мученик і казав післати місіонарів до Галії. Св. Полікарп післав св. Іренія, що прибув до Ліону— нинішна полуднева Франція.

Написав кілька листів і "Книгу проти єресий."

Християнам закидали, що вони їдять людське тіло. Погани мучили християнську невільницю Бляндіну. Однак хоча мучили її цілий день, не дізналися від неї більше нічого понад це: "Я є християнка! Ми не робимо нічого злого!"

Коли привели на муки девятьдесятьлітнього епископа Понтіна, спитали: "Хто є Богом християн?"

Св. Понтій відповів: **"Коли ти варта того, ти повинен сам знати!"**

Озлоблені погани, замучивши християн, спалили їх тіла а попіл вкинули в ріку Родан, "щоби не остала для них жадна надія знова колись встати з мертвих."

Мученики ще в останне молилися за своїх мучителів і прощали їх з любовю.

Св. Теофіль

Шестий з ряду епископ Антіохії написав "Три книги до Автолика" поганина, котрого старався приєднати для Христа. Твір написав 181/2 року. Ось найкращі з думок твору: **"Тому що спіний не видить сонця, не виходить з того, що сонце не світить."**

Подібно люди не бачуть керманича корабля, що пливе по морі. Однак з того, що корабель їде в певнім напрямі, слідує, що там є стерник. Так само є зі світом.

"Як чоловік не може глядіти в сонце, так ніхто не може глядіти на Бога."

Гегезіп

Перший історик Церкви, помер **около 180 р.** Подає листу Папів і історію Церкви від Страстий аж до свого часу. Згадує про мучеництво св. Якова, котрого коліна від постійного клячання на молитві ствердли, наче коліна верблюда. Жиди скинули його з вершка святині в Єрусалимі і ще дихаючого добили колами, 62 року. Св. Яків це перший епископ Єрусалиму і "брат Господній по плоти."

Вісти з України—

Бачка.—В Югославії українці мають два часописи: "Руски Новини" в бачванському діялекті і "Рідне Слово" в чистій українській мові. Часописи друкуються в Руському Керестурі, накладом Просвіти. о. Михайло Вучко видає в Раєвім Селі місячник культури "Думка."

Пряшів.—др. Діонізій Невицький, лікар в Капушанах, видає тижневник "Народне Слово."

Криниця— Відбулися наради учителів, в присутности 57 членів. Ведеться в повіті борба з неграмотністю і пияцтвом. На 42 громаді в повіті, вже 28 мають читальні.

Ярослав— 22 грудня 1940 посвячено домівку Реміснічої бурси. Зорганізовано український вишивкарський курс. Тричі тижнево відбуваються виклади в Народнім Університеті.

Прага—При українськім університеті існує відділ права і суспільних наук. Студії тревають 8 семестрів. По зложенню 3 іспитів і 3 ригорозів студент дістає докторат.

- - - - - -

Ці всі вісти подаємо на основі "Свободи", що є признаним і дозволеним українським часописем з Америки в Канаді.

Архієпископ Іларіон мав в Холмі виклад на тему: "Українська література та її значіння в розвитку нації." Виклад був в салі тамошньої гімназії, прибуло много слухачів. Арх. Іларіон поручав вивчення і поширення одної спільної— так званої літературної —мови для всього українського народу, бо місцеві відтінки і мовні відміни часто віддалюють, замість зближувати поодинокі части того самого народу.

Цікавий однак, що арх. Іларіон заповів більше викладів на ту саму тему і що він, як представник та керманич Холмської епархії православних українців звертає прилюдно першу увагу на чисто світську справу— тоді як Холмська епархія якраз зазнала найтяжчі удари на релігійнім полі. Тяжко приходиться згадувати, як руйнували наші церкви ще 1938 року саме на Холмщині— і чи літературна мова якраз вратує і відродить многостраждальну Холмщину...

- - - - - -

"Америка" ч. 15 з 8. II. 1941 стор. 4 напечатала Лист Павла Скоропадського до Епископа Холмського, писаний ще 14. X. 1940.

Тому, що той Лист відзеркалює у великій мірі почування і сподівання та настрої українців, які остали на місцях в Европі— ми покамо бодай виїмки з нього.

Цей Лист це привіт радости і далекосяглих надій з приводу іменування арх. Іларіона на владичу столицю в Холмі.

Він імени гетьманців є така заява в тім Листі: **"Мя гетьманці, готові всіми силами піддержати в цьому тяжкому завданні свого епископа** й віримо, що він зуміє нас очистити й піднести духово, та що під його кермою **наша рідна Церква засяє всіми християнськими чеснотами."**

"Тому очі всіх гетьманців звернені на свого епископа, серця їх вщерть сповнені бажанням щастя і успіху в виконанні ним його відповідального й тяжкого завдання."

Ми позволимо собі сумніватися, чи "очі всіх гетьманців звернені на свого епископа"— так, як пише той Лист. Бо знаємо, що очі гетьманців в Канаді звернені якраз не туди в більшости своїх членів, котрі належать до Української Католицької Церкви. Тому подібні заяви від імени "всіх" гетьманців щонайменше дивні— тим більше, коли ходить о справу сумління і віри.

- - - - - -

Український театр Н. Обідзинського дістав стале приміщення в будинку Технічної Школи в Холмі. За минулий рік театр дав в Холмі 55 вистав а по селах холмського повіту 127 вистав.

- - - - - -

Помер ген. Віктор Зелінський 14. XII, 1940. Ген. В. Зелінський мав найвищі військові відзначення, брав участь у численних походах, служив нераз в дипльоматичних місіях України. Похорони були в Попоті.

- - - - - -

В Ярославі була вистава української книжки і преси, що почалася богослуженням в місцевій церкві. Виставу відкрив др. Ю. Старосольський а першим відвідувачем був Преосвященний Григорій Лакота. Вистава тревала тиждень, підчас котрого виголошено низку викладів.

- - - - - -

о. Пралат Вергун зістав іменований Апостольським Візитатором з правами Апостольського Адміністратора для українців католиків в Німеччині.

- - - - - -

Звісна наша оперова співачка Евгенія Зарицька, меццо-сопрано, дістала контракт зі славною оперою Ля Скаля в Медіоляні.

- - - - - -

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а
Лютий, 1941

ПРИХОДИ —

М. Кокура і Дм. Скакун	$2.00
В. Михайлишин і Марія Яцишин	2.00
В. Бодуйкевич	2.00
М. Гриньків і М. Білинський	2.00
о. М. Колодій і Ів. Данилишин	2.00
Юрій Катеринич, Анастазія Бобесюк	2.00
Дм. Голінка і М. Кивалюк	2.00
Ст. Максимович	2.00
Н. Шкварок і Д. Євчин	2.00
Жін. Тов. в Альвені, Саск.	2.00
о. Ст. Семчук	7.78
М. Дух і Катерина Миськів	2.00
о. Ігор Шпитковський	8.45
Н. Копей і Марко Червопка	2.00
Комюніті Фуд Сторс, Вин. за оголош.	2.50
УНО і Загальний Шпиталь в Мондер	2.00
М. Губич і Кирило Лесів	2.00
Іван Гаталай і Олекса Піх	2.00
Теодор Венгер і М. Закалужний	2.00
Відділ ч. 19, Кридор, Саск.	6.30
Сестри Сл. в Ріджайні і Н. Гнилиця	2.00
о. Йосиф Пуляк	4.00
Марія Біленька і пані Іванків	2.00
Вол. Коман за оголошення	2.00
Відділ ч. 2, Лланівці, Саск.	9.20
Н. Юрків, Ів. Войтович і пані Чуй	3.00
Т. Чикорлій, Марія Гривінська	2.00
Д. Мальчевський	1.00
о. П. Сєвертник	1.00
ОО. Редемптористи з Йорктону	5.00
І. Сафіян, К. Пискливець і А. Юркевич	3.00
Відділ ч. 4, Саскатун, і Ст. Луцик	1.90
Відділ ч. 13, Волверін, Саск.	7.00
Відділ ч. 11, Гефорд, Саск.	16.20
БУК в Поплярфілд, Ман.	1.00
Гр. Крочак	2.00
А. Петрик і відділ ч. 25, Красне, Саск.	2.80
о. Н. Демків	3.00
Відділ ч. 73, Лонвил, Саск.	2.00
Разом	$127.13

— РОЗХОДИ

Змінне чека	.15
Мети	4.60
Друк БН ч. 3	30.60
Розсилка	3.95
Куверти	1.90
ГСпасителя	2.00
Почтові значки	1.10
Друк БН ч. 4	30.60
Розсилка	3.95
Куверти	1.92
Мети	3.18
Змінне чеків	.30
Разом	$84.25

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ЗВІТ МАНІТОБСЬКОГО З'ЇЗДУ БУК-а
(Продовження)

Ол. Малофій.— Завдання БУК-а в місті трудні, але й важні. Місто бурливе, критичне. Ріжні люди тут заходять, не все сосвісні. З ними тяжка справа. Сварка, незгода, нарікають, що нема порядку ані проводу. Такий однак не хоче того проводу, бо нанятий чужими. БУК хоче дати той провід.

Праця наша не була галасливе, але була. Вона помітна за 10 літ. Нам здається, що поволі, але все таки ідемо вперед.

....Ми горожани домінії горді з того, що рівні другим. Купуємо бонди, ощадности, наші жовніри є майже у всіх родах зброї. Цего нам не забудуть. Ми готові помагати аж до кінцевої побіди.

Маємо стати також спільно до відбудови Англії по війні і тут в Канаді. Занятися місця в парлямептах, в майських і шкільних радах. Там будемо робити добру роботу.

Наша молодь до того іде. Залежить вже тепер від нас, щоби молоді дати нагоду у розбудовані цьої великої країни. Вперед мусимо збудувати самих себе, пізнати нашу силу, моральну умову— дати доказ, що ми мудрі і чесні до будови. Нині з тим числяться. Також з тим, хто має добробут. Досі мірилом поступу було богацтво. Маємо підготовити нашу громадянство до тої праці.

Організація без ідейної підстави існувати не буде. Вона скоро розлетиться. Такі сварять за малі річи, на котрих мало розуміються. БУК має моральну підставу в Христі. На тім будує ціле українське громадянство доброї волі.

Два тисячі літ існує християнство, наші люди найбільше гуртуються біля церков. Звідсі повстали всі інші організації. навіть ці, що від нас відійшли.

Наші парохії мають бути сильні — через добрих членів.

Треба мати свої школи. Без них не виховаємо нашої молоді. Дитина має мати релігійне виховання. Нашим обовязком є дбати про свої українські католицькі школи. Є школи цілоденні, є вечірні. Взірцево ведеться школу св. о. Николая у Виннипегу.

Треба попирати бурсу в Саскатуні. Виховує українську католицьку віруючу інтелігенцію. А ця наша нова інтелігенція приносить зміну на краще. Добре булоб завести 1% податок на ціль Рідної Школи, як це було в Старім Краю.

Без нашої преси ми нічого неварті. В жидів по золоті перша є часопись. Нею можна заволодіти світом. Преса держить звязок між нами. Наша преса має чимало труднощів і ворогів. А головно ми самі її замало цінимо.

Треба змінити наш національний колектив. Помогти дістати роботу одні другим. Дати вказівки і поручити хлібодавцям робітників. Треба витягати українців з допомоги і пробувати увести одні других до праці. Тішитися з добробуту і праці.

Треба показати, що ми негірші від других чином. **Треба вибрати своїх послів** до Отави і до провінції. Інакше ми гірші від других, бо не маємо того, що мають вони. Треба стати економічно незалежними, сильними фінансово.

Треба солідарности і єдности. Тоді буде можливість лічниць і шкіл. Це стане дійсністю тоді, коли перестанемо завидіти одні другим. Треба радіти, коли наш чоловік іде вгору. Не кидати собі колод під ноги. **Будувати характер і шляхотність**— християнську справедливість.

Це газова маска для тих, що негодні носити звичайної протигазової маски. Так Англія хоронить здоровля своїх горожан.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 38, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 8588— Station "B", Winnipeg, Man.
БУК Манітоби:
Box 3758, Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 11, ГЕФОРД, САСК.

Річні збори були 4 грудня, 1940. Відкрито молитвою "Царю небесний." слідував звіт членів заряду.

Одноголосно заряд потверджено на слідуючий рік.

Голова — Ілія Гунчак
Заступник — пані М. Чорній
Писар — Й. Стадник
Заступник — пані О.. Сокіл
Скарбник — Ребрина
Члени заряду— Іван Гунчак, Озарко, пані Сулятицька.
Провірники — Ів. Палагіцький, В. Сулятицький.

о. Парох підчеркнув значіння БУК-а і підбадьорив нас до дальшої праці.

Іван Гунчак промовив в справі делегації підчас з'їздів БУК і УКЮ. Чим більше наша молодь буде цікавитися з'їздами і брати в них участь, тим станемо свідомійшими.

Приходів в 1940 році було $93.46
Розходів 92.26

Остає $1.20

Збори закінчено молитвою "Достойно есть."

Й. Стадник,
діл. писар.

ВІСТИ КУК

Нові відділи КУК повстали в тих місцевостях: **Гронлід, Гвайт Біч, Марлин, Гресли, Винторп, Вест Бенд, Саск. — Мавитен Ровд, Ман., Кичинер, Онт.**

Відділ в **Сенди Лейк, Ман.** придбав на фонд КУК $30.

Інший відділ КУК повстав в **Саскатуні, голова Петро Божок,** від УНО.

Новий відділ повстав в **Бедфордвил, Саск.**

В Мус Джо зібрали на фонд КУК $20.

Масове віче КУК було у Винипегу в салі Інституту Просвіти, головою віча був **о. др. В. Кушнір.** Промовляв ряд бесідників— **Ох. Малофій, Арсенич, В. Свистун, Кобзей, пані Дима. "Взаїмна Поміч" вирішила дати на фонд КУК $500.**

Відділ КУК в **Сурнс, Ман.** зібрав на воєнні цілі $35.75, а в **Джесмин, Саск.** $10. Новий відділ КУК повстав в **Ріджайні, Саск. Голова Юліян Кравс.**

Досі всіх відділів КУК нараховують понад 50. З многих відділів присилають дрібні жертви.

В серці Африки

Один подорожний оповідав про свої пригоди в Африці. Коли він говорив про трудну переправу через ріку, одна слухачка перервала оповідання окликом:

—Боже мій, таж Ви могли затонути!

—О, ні,— успокоїв її подорожний. — Це неможливе. До цього ніколи не допустили б крокодили.

БУК МАНІТОБИ

СПРАВИ ОРГАНІЗАЦІЇ

Відділи БУК-а:

Місяць березень, місяць устроюваних концертів—академій в честь Т. Шевченка минає. Чи ваш відділ уладив таку академію, та як вона Вам удалась? Хоча коротеньке звідомлення з сього концерту прийміть до редакції нашої організаційної газетки. Як Ваш відділ ще такого концерту не устроїв досі, старайтесь конечно його ще в сім місяці влаштувати.

План праці на місяць квітень:

Місяць квітень— се а) відсвяткування Річниці КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ та б) збірка на нашу бурсу в Саскатуні. Вже тепер приготовляйтесь до концерту в честь Карпатської України.

Програма концерту Карпатської України:

1) **Реферат:** в ньому підчеркнути значіння державності нашого народу, як сильним був нарід коли була наша сильна держава, та противно як бідним та нещасним став по страті тої, які великі утиски були ворогів. Що за радість, коли Карп. Укр. стала свобідною, дістала 8-го жовтня 1938 року свій уряд. Підчеркнути головство в сім уряді катол. свящ. о. Волошин. Ось роля катол. церкви. Перейти потім коротенько страшну зраду німців, які продали сю Срібну Русь мадярським монголам, а потім Галицьку Україну запродали азійському змієві Сталінові, щоби в сей спосіб цілком вбити ніж в спину нашій державності. Підчеркнути хоробрість нашої Стрілецької Армії, яка покинута на свої власні сили, хоробро боролась до останної каплі крови, коли на наших очах тисячі армії великих держав переходять в руки ворога без бою. Кров наших героїв не позваляє нам не то зречись, але навіть подумати, щоби ми мали навсе стратити Карпатську Україну. Колись і вона буде становити з другими укр. землями одну незалежну Українську Державу.

2) Виберіть кілька віршів з творів Т. Шевченка чи Б. Лепкого, та научіть Ваш хор кілька стрілецьких пісень. Ось і програма на сей концерт. Читайте нашу газетку "Будучність Нації," а в ній знайдете готові уже матеріяли на сей концерт.

б) На концерті перевести збірку на бурсу БУК-а в Саскатуні, та переслати впрост на руки о. Ректора Криворучки.

* * * * * * *

ПОЇЗДКИ

Як було заповіджено, **2-го березня** відбувся вечірок БУК-а у Віннипегу, в парохіяльній галі, при церкві св. Покрови. Вечером. Присутніх було около сто людей. Вечірок почавсь молитвою, яку провів зібраним парох сьої парохії о. Семчук. Опісля присутні засіли до перекуски, яку приготовили Сестриці. Пані Якіміцак, як господиня вечірка, витає присутних гостей, та подає до відома присутним, що хор відспіває кілька пісень, під проводом З. Мороза. По продукціях хорових слідували дві промови: Ол. Малофія та о. Г. Нікитковського. На закінчення о. парох подякував усім присутним за прибуття, паням за приготовання перекуски та заповів, що в найближчій будучності відбудуться збори БУК-а при парохії. Від господині вечірка одержано $10 як дар на організаційні цілі Ман. БУК-а. Щира подяка усім від організації Ман. БУК-а за сей вечірок.

* * * * * * *

НАБУДУЧЕ НАЗНАЧЕНІ ПОЇЗДКИ:

9-го березня— Віннипег, саля в школі св. о. Николая. Вечірок відділу БУК-а при церкві св. о. Николая. Парох о. Ігумен И. Тимочко, ЧСВВ.

16-го березня, Кенора, Онт.— саля Читальні Просвіти. Парох о. И. Сеньків, ЧСВВ.

23-го березня, Транскона, Ман.— сходини організаційні. Парох о. В. Каменецький, ЧСВВ.

Приходіть громадно!—
Наш клич: За кращу будучність!

НАРАДИ ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ ЗАРЯДІВ БУК-а

1 і 2 марта були наради трох Провінціональних Зарядів БУК-а Манітоби, Саскачевану і Альберти в домівці бурси БУК-а, в Саскатуні, Саск. Були представники, уповноважені своїми зарядами. **Від Манітоби: Т. Мельничук і Дмитро Мальчевський. Від Саскачевану: о. М. Пелех і Ан. Яремович. Від Альберти: о. Химій, ЧСВВ і Ісаїв.**

Вибрано новий Центральний Заряд БУК-а, на чолі котрого станув Тома Мельничук, як голова.

Намічено посилення праці через поїздного організатора і центральну канцелярію. Рішено помогти бурсі.

ЗАЛІСНЕННЯ БРИТИЙСЬКОЇ КОЛЮМБІЇ

Серед военних новин часто призабувають наші пекучі справи домашні, якими є охорона землі перед звітрінням і забезпека перед вітрами, котрі зносять родючу верхню почву, якщо вона відкрита. Вирубані ліси, це нещастя краю. А в нас часто рубали ліси без розбору і лісна господарка лишає ще й досі богато до бажання.

Поодинокі провінції тепер на власну руку стараються запобігти бракові ліса і заліснюють неужитки. Британська Колюмбія, здебільша гориста і часто піскова, потребує заліснення дуже. Інакше її зелені здорові верхи стануть відравою, пустарями— де ні людина, ні звір, ні пташка не втримаються. Цього року намічено заліснити там 6,000 акрів вирубу 6 міліонами смерічок— на другий рік хочуть заліснити дальших 10,000 акрів десять міліонами смерічок. Це є щось— але капля для верхів прегарних гір Бр. Колюмбії.

Треба виробити сталий і широкий плян всеканадійської національної господарки, що обійме заліснення і наводнення всіх степових провінцій в конечности потреб, які вже тепер дуже великі.

о. Степан Семчук

Ідеольогія Бук-а

Під ідеольогією розуміємо таке духове наставлення, коли чоловік знає чого хоче і те, що хоче, вміє висловити [illegible].

Кождий рух мусить бути свідомим себе, своїх стремлінь, цілий, напрямів, якщо хоче дійсно бути рухом творчим а не бовтаниною і шарлатанством, котре закінчується тільки в танцях, шараварах і вереску, а все те хоче таки переперти під назву народної роботи. Спитайте тих многих легкодухів, котрі тільки хаос творять на прерії, чого вони хочуть—а певно не почуєте отвер тої відповіди. Вони часто густо самі не знають, чого. Знають однак, чому вони під видом ніби організаційним найшлися у вашім окруженні. Тому, бо ненавидять. Кого ненавидять? Нас усіх і нашу працю. Це бупаби наче їх ідеольогія—всіх, від найскрайніших лівих до найбільших сектантів.

У противагу тим духовим імпотентам, котрі вміють тільки добре винюхувати чужу думку у виду браку власної і кричати, бо пуста бочка вічно гуде— наша ідеольогія точно зазначена, відмічена і очеркнена. **Ми знаємо, чого хочемо і вміємо це виразити.**

Так ідеольогія є поступятом духа, творчости і діяння. Так вона оформлює постепенно ціле життя і надає йому виразну краску. Так ідеольогія здійснюється у світогляді, що є внутрішним організмом душі, з котрого пливуть бажання, слова і діла.

Яка є наша ідеольогія? Про це писалося в першім числі Бюлетеню і пишеться в кождім числі дотепер. Зібрати те все разом, повсталаби товста книга. Спинімося на головнім. І ще одно мусимо підчеркнути. А саме, наші головні ідеольогічні заложення вже положені і то невідмінно та невідклично. Розбудова однак і льогічне проведення у стані творчости і постепенного здійснення. **Заложення наші незмінні і несхитні.** Дальше слідує надбудова. І тому кожде число Бюлетеню подасть вам новий під тим оглядом матеріял— новий формою на основі старого змісту.

І так в заложенні нашої ідеольогії є три виразники— **Католицька Релігія, Українська Культура і Канадійська Державність.**

Католицька релігія є тільки одна і незмінна. Ніхто до неї нічого не додасть, ні не відніме, бо вона є об'явлена Сином Божим, Ісусом Христом. А що Бог об'явив, чоловік відміняти не може. Тому віра наша католицька— вселенська, так зовнішним поширенням, як і внутрішним розумінням. Тільки така віра може бути вселенською— католицькою— котра об'явлена Богом. Віри людські католицькими бути не можуть. Вони є сектами. І тим ми основно ріжнимося від тих многих премногих церков, котрі кругом нас, але котрих початок і діяння не від Бога, а від людий. Тому що католицька релігія голоситься католицькою, тому як одна віра, так тільки одна церква є Божою. І тому тільки одна є спасенна і таку має ціль— спасати душі людські. Прочі творива людські, що називають себе церквами, мають людські цілі— політичне підсилення, грошеві користи, заволодіння опінією, ітд. Правдива Церква Бога має тільки одну ціль— спасення людських душ— а це все проче "доложиться." Тільки тоді наша політика і грошеві справи будуть на добрій дорозі, коли наша релігія буде правдива. Навіть, коли часом людські секти мають часові успіхи, нехай нікого це не зводить. Кінець такої роботи є розвал, тим більший, чим раніше позірні були успіхи. Як згадано, є тільки одна Церква правдива, Божа, католицька і ми належимо до неї, так як наші батьки і прадіди. Належимо в нашім українськім обряді, котрий є наявним висловом нашого богопочитання і зовнішним обявом наших внутрішних почувань релігійних. Ми підчеркуємо це— церква є одна незмінна, але обряд, як вислів зовнішнього богопочитання є змінний і часовий. Церква залежить остаточно від Бога і тільки від Бога. Обряд залежить від людий. Нема обявленого обряду— але є обявлена віра. Віра не зміняється ніколи— мимо всіх перехідів століть і змін. Обряд натомість зміняється відповідно до зовнішнього вислову богопочитання народів, що постепенно в міру призначення Божим Провидінням виступали чи виступатимуть на арену світової історії. Наш обряд український, так як нарід —питомий висловом нашого богопочитання зовнішнього і ріжний від такого богопочитання інших народів. І тому віра одна і та сама може в ріжний спосіб оказувати своє богопочитання зовні. Ріжні народи, ріжні обряди. Зміняються народи, зміняються обряди. Однак віра для всіх одна і незмінна.

(Дальше буде.)

Гість:—Моя зупа цілком зимна.

Вейтер:— Алеж пане, вона щойно була аж загоряча.

—Гість:— Як? То ти її кушав?

Вейтер:— Ні! Я лиш встромив свій палець.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець
(Дальше).

Прибігли до ратуша. Кравич збіг до своєї сотні, викликав старшого десятника й перекинувшися з ним кількома словами, побіг до сотника Мартиненка. Виходячи з його кімнати, Кравич пошпортався на порозі:

—Злий знак!

—Тільки без забобонів!— підсміхнувся сотник Мартиненко й стиснув Кравичеві руку.

Тимчасом молодь сотні Кравича лаштувалася гамірливо в дорогу. Дядьків вишкартували й вони, якось ніяково ждали, поки молода полукомпанія вимашерує. Тут і там ішла обмінна торговля на кріси:

—Та нащо вам такої машини, де вистрілить!— посміхався якийсь молодик, забираючи вдядька новенького манліхера, в заміну за свій, з розчавленим дулом.

—Нате вам мою багнечайку,— торгувався другий, забираючи в дядька сірий, матований багнет.

А Кравич стояв у куті й писав щось хемічним олівцем на свистку паперу. Скінчив, заадресував і підійшов до Стефана:

—Добродію! Будь ласка, переспацеруйтеся до головного шпиталю й передайте це по адресі.

—А буде відповідь?

—Чи я знаю?— й Кравич якось так сумно усміхнувся.

—Може й буде, але педви, чи ви її зможете мені доручити.

—Як буде, то доручу.

—Тоді, бувайте здорові, пане Ходань. Не гнівайтеся, що я вас своїми справами турбую. Може колись віддячуся.

Стефан вийшов з кімнати й зійшов на долину. Станув за кольоною ратушевого підсіння й ждав, поки півкомпанія Кравича не вимашерує.

Колиж остання двійка вийшла з ратуша, Стефан рушив кроком у напрямі головного шпиталю.

Вже вечоріло, коли півкомпанія Кравича, збройною рукою пробивалася до казарми Фердинанда. Прийшли до слова кріси, гандґранати, тут і там промовив своє переконуюче слово багнет. Протягом пів години південне передпілля фердинандської казарми було очищене від противника.

Побідна полукомпанія вмашерувала в широку браму казарми, тягнучи за собою новенький скоростріл.

Ще того самого вечора наспіли до казарми тачанки з харчами, амуніцією і добрими вістями. Львівський Верден набрав повні груди свіжого

ЗА КРАЩЕ ГОСПОДАРСТВО!

Винипегське Товариство Дробу мало свою 49 виставу в приміщеннях Ітона. З ліва на право е така краса дробу: красий когут раси лекгорн, сріблистий бентам, срібно красий когут породи гамбург і чорний когут кохин бантам. Плекайте-добрий дріб і будете мати задовільний прихід!

повітря.

Кравич познайомився з товаришами старшинами й тереном. Люде, яких застав у касарняній залозі, бліді й виснажені, були жмутками нервів. Обличча бліді, запалі очі горіли якимсь гарячковим огнем. Він зрозумів, що тих людей треба берегти. Леда успіх доводив їх до істеричних вибухів радости, леда невдача погрожувала катастрофою панічного безголовя. Розмістив своїх людей так, щоби кожен міг панувати над нервами двох-трьох людей старої залоги. Хвилевий звязок з центром міста, був наче тунель, крізь який проливалися не тільки харчі й амуніція, але й віра в остаточну перемогу.

Ніч проминула спокійно. Майже вся стара залога спала. Сторожили люде Кравича. Це мало свій благословенний наслідок. Нагальний наступ противника, що почався, раннім ранком чергового дня, зустрівсь з відпором ,якого сила й непохитність нагадували перші бої фердинандської казарми.

Даремне кривавився противник. А коли під вечір знову наладнався звязок з містом, півкомпанія Кравича вилетіла з касарні й ручними гранатами здесяткувала наступаючі лави противника. Ціною одного вбитого і двох ранених, досягла того, що противник затих; може усумнився в доцільности чолових наступів на львівський Верден?

Над Львовом похилилася трівожна листопадова ніч. Касарняна залога відпочивала. Дехто спав стоячи, опертий на кріс. Кравич оперся обома руками на віконну фрамугу й потонув у задумі. Думки його кружляли понад шпиталем, у якому невідомо що діялося з Вірою. Ще поки був у місті дізнався, що їй покращало. Але побачити її йому не вдалося. Идучи до фердинандської казарми, післав їй записку. Вона її вже мусіла прочитати й дізнатися, що він розконспірував її інкогніто, яке вона, невідомо чому натягнула на себе. Тепер вона знає, що він тут, на позиції, змагається з ворогом і думає про неї.

Так, вона знає, що все, на що він тільки важиться, все те діється в її імя, за її понукою. Бо вона його муза, його стрілецьке кохання.

Алеж був уже такий момент, у якому вони мали зустрітися, був і проминув. Хиба ж не безповоротно. А може?

І душа Кравича почала памати руки за моментом, який проминув.

(Дальше буде)

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У ВИНИПЕГУ

Заходом парохії св. Покрови, **дня 16 марта 1941 в неділю пополудні,** година 2.30 буде в **салі Інституту Просвіти** концерт в честь Т. Шевченка з такою програмою:

1) Вступне слово
2) Заповіт— муз. Стеценка. Мішаний хор.
3) Сольоспів Краснопери.
4) Учітеся брати— муз. Котка,—
Ой, у саду-- муз. Безкоровайного: Мішаний Хор.
5) Деклямація пані Яцик: Утоплена.
6) Сольоспів панни К. Стефаник.
7) Сонце заходить—муз. Роздольського,— Ой, три шляхи— муз. Людкевича: Мішаний Хор.
8) Орхестра Інституту під управою панни Сорокули.

Промова— о. Ст. Семчук.

II. Часть

1) Ой, умер батько—Діточий Хор, муз. З. Г. Мороза.
2) Поклін Тарасови, декл. Олі Сеник.
3) Вправи дівчат, вільноруч, з Рідної Школи.
4) Подвійний дует панночок: Боднарчук, Мельничук, Голембіовська, Стельмащук: Місяць у ночі.
5) Декл. Кобзареві Роковини— Марія Чубала.
6) Вправи хлопців РШколи.
7) Учітеся— Діточий Хор, муз. Гайворонського.
8) Вправи дівчат рушниками.
9) Кінцеве слово.

О, Україно!— Боже, щасти йому: Діточий Хор.

Хорами проводить З. Г. Мороз.
Дітьми управляють Сестри Служебниці.
При піні панна Іванна Мараз.

Вступ за значками. Значки ціною 10ц. можна набути в урядників і пань сестриць парохії.

Український загал Винипегу щиро запрошуємо прибути!

СПРАВА ПШЕНИЦІ

З відділу рільництва в Отаві остерігають перед язвою маленьких комах, котрі нищать зложену пшеницю по шпихлірах.

Причини такі. Многі хлібороби зложили пшеницю в нових шпихлірах і тісно позамикали. Не було продуву а зерно зсипано тепле. Теплий воздух, що окружав зернятка , видістався на верх зсипаного збіжа, настало згущення і послідовне звогчення. Верхний пласт зерна звогчів і збився в зіпрілі купини, котрі стали муравлищем комашок. Ці комашки живляться головно кінцем прозябця зернятка.

Треба час до часу отвирати шпихлірі і добре переглянути, чи зерно не пріє. Навіть треба перебрати лопатою, щоби бути певним. Часто **треба перевітрити шпихлір.** Коли повстали вже купці зіпрілого зерна, треба їх уважно зібрати і викинути. Але так, щоби не розсипати по поверхні збіжа.

\- - - - - -

Правительство поробило заходи, щоби **додатково збудувати у Форд Вимям сипанців,** поємности 50 мілионів бушлів.

Досі фармарі довезли до сипанців 320 мілионів бушлів пшениці — з початком жнив сподіються, що в сипанцях зашиться до перехову 600 мілионів бушлів.

Від 1 серпня 1940 до 21 лютня 1941 Канада продала загранищу 61,115,903 бушлів пшениці. Отже небогато.

Цей стан застою в торговлі пшеницею, а дальше звижка цін на певні фабричні вироби, заставили **правительство Саскачевану** обдумати докладно положення і винести таке рішення в тій справі:

1) Найменша ціна за бушель пшениці зі збору 1941 року має бути 85ц. ч. 1 у Форт Вилиям.

2) Треба наложити споживчий податок 50ц. від кождого бушля переробленої до споживи пшениці в Канаді і цю ціну додати до 85ц.

3) Доставу збору з 1941 переняти на основі скількости акрів а ту скількість означити згідно з вільним місцем перехову, який буде підчас жнив 1941 року.

4) Правительство повинно дати фармарам зачети на будову конечних шпихлірів для перехову зерна на фарі.

5) Правительство повинно дати зачети фармарам на основі пшениці, яку мають доставити.

6) Правительство повинно перенятн і переховати пшеницю титулом основних воєнних засиль Канади.

Антоні Іден, перший секретар закордонних справ, в літнім одязі. Іден відвідав у важній місії недавно Єгипет, Туреччину і Грецію.

—o—

Перший виклад про Україну на Колюмбійськім університеті в Ню Йорку мав 14 лютня **проф.** ейльського університету **Юрій Вернадський.** Присутних було понад 200 осіб, між ними много визначних родовитих американців. Була оживлена дискусія по викладі, вичерпуючо відповідав на питаня проф. Вернадський.

Така пропаганда української справи в цей час доцільна і потрібна. **Ще більше потрібне популярне видання брошур про Україну з докладною мапою наших народних границь в Европі в англійській мові.**

В тім напрямі на жаль досі не зроблено ще нічого, хоч світ кругом горить. і довершуються далекосягліподії...

—o—

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звернїться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні,
304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

МАНІТОБА

Простір виносить 246,512 квадратових миль. Всіх акрів е 161,172,398, а того е 12, 759,600 акрів води. Все уважали Манітобу рільничим краєм. Північні околиці обильні в дерево і звірину.

Манітоба стала частиною канадійської конфедерації 15 липня 1870. Населення виносить 727,000 душ. Столицею е місто Винипег. Намісником короля е дост. Роналд МекВиліямс, премієром від 8 серпня 1922 р. е дост. Дж. Брекен, провідник прогресивної партії. Кабінет Брекена е 12-им від часу конфедерації.

Останні вибори в Манітобі були 27 липня 1936 р. Відношення партій в парляменті е таке:

Лібералів-прогресистів	23
Консерватів	16
Незалеж. Робіт. партії	6
Кредитовців	5
Незалежних	3
Комуніст	1
Вільне місце	1
Разом послів	55

САСКАЧЕВАН

Творить осередну провінцію степу, має 251,700 квадратових миль простору, або 161,088,000 акрів, з того 5,323,800 акрів під водою. Саскачеван має одні з найкращих пшеничних піль.

Провінція повстала у вересні 1905 року. Має тепер 991,000 мешканців. Столиця е місто Ріджайна. Намісником е дост. А. П. МекНаб. Премієром е від листопаду 1935 р. дост. В. Дж. Петерсон, ліберал. Теперішний кабінет е семи від 1905.

Останні вибори провінціональні були 8 червня 1938 р. Відношення партій в парляменті е слідуюче:

Лібералів	36
ССФ	11
Кредитовців	2
Злученої партії	2
Вільне місце	1
Разом послів	52

АЛЬБЕРТА

Має 255,285 квадратових миль простору, або 163,383,400 акрів, з того 1,510,400 акрів під водою. Має найбільші поклади оливи в Канаді. Дає також найбільше нафти і природного газу. На верховинах є просторі полонини (ренчі).

Провінція повстала у вересні 1905. Має тепер 789,000 душ населення. Столицею е Едмонтон. Намісником е дост. Дж. С. Бовен. Премієром е дост. В. Ейбергард, кредитовець, що править провінцією від 3 вересня 1935 р. Теперішне правительство е семим від 1905 року.

Останні вибори були 21 марта 1940 р. Вислід такий:

Кредитовців	36
Незалежних	19
Ліберал	1
Робітничий	1
Разом послів	57

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EDITORIAL

Once again, we want to explain to our readers the calendar. WHAT IS THE CALENDAR and WHY SHOULD IT BE CHANGED? This topic has entered our mind time and time again.

Calendar is the measure of time based on the circulation of the earth around the sun, and the circulation of the moon about our globe. The calendar is not an article of faith, as some may think. Some of us claim (without ——— of course) that the old calendar is better, just because it is older, and that the new calendar is not ours, but Polish, etc. Ridiculous, but true. This attitude of some individuals, however, should not be generalized. The Ukrainians adhere to the old Julian calendar.

Great Britain did not accept the new calendar for almost two hundred years. Many did not accept it for some time to adhere to the new style, but finally accepted what is right, and abandoned what is mathematically false. Even Russia, Rumania and recently Syria abandoned the Old Julian calendar and adopted the new one, which is accepted practically by the whole world.

Fortunately many of our parishes in Alberta and some in Saskatchewan and Manitoba called meetings and requested the proper church authority to permit them to celebrate Christmas and other Holy Days together with the rest of the Canadians and, should we say, with the whole world. Will these people hold out in their determination, or will they retract their petition at the last moment? We hope they will hold out.

By changing our calendar, we will not change our religion, our rite, nor our holidays, nor our national customs. We will simply celebrate at the time when others will do so. What is wrong in that? So let us do our share. It is up to the young Ukrainian-Canadians. Better late than never.

— BITS FROM HERE AND THERE —

1. Those drivers who think all traffic should stop for them have their wish realized at their funerals.

2. If you're an aviator, confine the three-point landing to the airport. Elbow-knee-rudder positions in church are ungraceful, to say the least.

3. A non-Catholic described the sign of a cross as "a scratch on the sternum." Was it you he was watching?

4. When you come to church, bring your bones with you. Kneel, stand and sit straight; with dignity befitting the Sacramental Presnce of God.

READING—THE KEY TO PERSONALITY

There are two kinds of reading, reading out of business necessity and reading as a luxury. The first kind has nothing to do with the graces of culture; but the second kind is a privilege, an extra something that adds to the richness of life, an hour of joy and escape from the prison of immediate physical surroundings into the realm of the contemplative life. This sort of reading can become a pleasure that partakes of the nature of a secret delight. It is like a walk in the woods, instead of a trip to the market. One brings home packages of canned tomates, but a brightened face and lungs filled with good, clean air.

And such reading bestows an indefinable charm upon the reader. We find a well-read man charming because he is both interesting and interested. Nobody can be dull if he does not believe he is living in a dull world, nobody can be a bore if the world does not bore him—and nobody who reads thoughtfully the best in current literature can be bored by this astonishing world. And strange enough, that feeling of interest or of boredom shows up on one's face. Reading is the key to the charm and flavor to one's personality.

THE C.Y.O. OF EAST KILDONAN PRESENTS CONCERT

The C.Y.O. of East Kildonan held its first concert last Sunday February 23rd. It turned out fairly well considering the effort put out by the members.

An introductory address was given by Rev. I. Shpytkowsky. He, in turn, introduced Bill Para as Master of Ceremonies. This talented young gentleman contributed a lot towards the evening's entertainment.

The C.Y.O. choir under the direction of Miss Nellie Wach, opened the program. They were quite impressive with their Ukrainian songs. The only thing lacking was more tenor and bass accompaniment. Their English number, "Beautiful Dreamer", was in three part harmony and featured Benny Smith, tenor.

Walter Hoffman, promising young violinist, played several selections. Then there was a tap dance number by Audry Miller whose impressive performance drew much applause. Walter Towns accordianist, contributed several selections to the program. His encore brought the familiar melody "The Beer Barrel Polka" with unexpected vocal accompaniment from the children in the audience.

Bernice Rickner stole the show with her comical reading of "Pa goes Roller Skating" and "Her First Call on the Butcher."

The last item on the program was an unrehearsed skit written and directed by Bill Para, produced by Miss Nellie Wach, with Ann Wach in the leading role. I can't say who enjoyed it more, the audience or the participants in the sketch.

The National Anthem brought the concert to a close. The committee wishes to thank all who contributed to the evening's entertainment. —P.W.

DID YOU KNOW???

....That the first agricultural school in Canada was opened by the Abbe Pilote in 1859 at Ste. Anne-de-la-Pocatiere in Quebec.

....That in one hour the world rotates 15 degrees.

....That silk stockings were first worn by Henry II of France, in 1547.

....That the Amazon River drains a greater area (2,330,000 sk. mi.) than any other river on the globe.

....That there are some 1000 different nationalities in the world.

....That on Christmas Day, Holy Mass was celebrated for 2000 officers and men enlisted men of the U.S. Navy aboard the U.S.S. Enterprise, an acroplane.

....That the well-known Major Bowes and his amateurs is a Catholic. He is a member of the Knights of Columbus.

....That there are historical documents, dating back to the fourth century, referring the Ukrainian ancestry.

....That the Ukrainian people broke away from Rome in the 12th century and after seeing their great mistake returned to their True Faith (Catholic Church) in 1596.

....That St. Andrew, the apostle, was as far as Kiev, erected a cross and proclaimed, "that this country shall be Christian."

....That Spencer Tracy, an Irish Catholic, is one of the few actors leading a Christian life.

ANNOUNCEMENT

We wish to announce to our readers that the editor of the Youth Herald, Mr. Wm. Bodykevich, has left for Toronto, Ontario. We wish to extend our sincere thanks to Mr. Wm. Bodykevich for his good work in the past and wish him Luck and Happiness in the Future.

Please send your writeups, Questions, Suggestions and Criticisms to:

Mr. P. A. Bozyk, 78 Disraeli St., Winnipeg, Man.

ДО УКЮ!

Збудімся, Юнаки, не спім!
Прапор вгору, вперед ідім;
Живім для народу, для Бога,
Ідім, де правдива є дорога.

Єднатись нам вже прийшов час,
Не спинить нас ворожий глас,
Ні темнота, ні глум, ні блуд;
Ми будем добрий, чесний люд.

Не залишаймось позаді;
Не піддаваймось темноті;
Вперед разом усі ідім,
Великий поступ тут робім.

Учімся, як у згоді жити,
І як при купі все робити;
Бо прийде час, і мусим ми
Стати, де стоять наші батьки.

Вставаймо! Вже досить нам спати,
Вже час нам під увагу брати,
Свій нарід, свою вітчину,
Вставаймо, вже досить нам сну.

"Русалка Дніпрова,"
Гефорд, Саск.

ВІДДІЛ УКЮ, БРУНО, САСК.

Послідні збори Марійського Товариства були в неділю 9 лютня, на котрих члени рішили пристати до організації УКЮ. Голова отворив збори піснею "О, Україно" і попросив писаря, щоби прочитав звіт з минувших зборів.

Відтак **Р. Качур** подав коротку історію існування товариства і вніс, що членам можуть бути тільки ті, що беруть активну участь і праці товариства. Члени поплатили членські вкладки. Тоді **Мих. Бориско** вніс, щоби наше товариство пристало до УКЮ. Заряд вибрано, як слідує:

Голова — Іван Жмуд
Заступник — Роман Качур
Дія. Писар — Дмитро Хомовий
Скарб. писар і скарбник — Петро Хомовий.

Рішено дати танець в Мавнт Кармел школі 15 лютого.

Слідуючі збори будуть 2 марта. Програму готовлять на ці збори: **панна Анна Стадник, Роман Качур, Дмитро Хомовий.**

Збори закінчено піснею "Боже, щасти йому."

Дмитро Хомовий, дписар.

JOBS

There is no room today for ideas that brand people as inferior because they do manuel labor. The field of white-collar work is still expanding, and will continue to offer real opportunities to people who are well-trained, level-headed and willing to turn the clock to the wall when the work piles up. But we must never forget that this country was built by people who labored with their hands. "Dirty-shirt" jobs are still numerically the most important ones. And those of us who pull on work shirts and overalls every morning need never be ashamed of them.

КЛЮБ СВ. НИКОЛАЯ, ВІННІПЕҐ, МАН.

При парохії св. о. Николая маємо невеличкий дімок, де сходиться молодь кожної днини на ріжні забави. Може кому видаватись, що цей дімок та його молодь без жадного порядку чи догляду?! Ні! Клюб св. Николая має свій заряд, котрий складається з хлопців, а директором клюбу є о Сеньків ЧСВВ. Отець директор щодня є з молоддю, перепроваджує мітінги.

Цеї зими ми зробили кілька прогульок (трипо) разом з о. Сеньковим. Одного разу ми пішли на таку прогульку, та мало носи не повідморожували. Містер мороз не дивився, що то хлопці і дівчата роблять трени. Але ми собі дали раду, вернувши до свого дімка— загріли кави, тай сміялися зі всього.

При нашій домівці маємо гарну ховзанку, вечорами освічену рефлектором. Маємо голосники, котрі упрнемнюють, особливо вечері на леді та притягають молодь.

Що найважніше, то це, що маємо свій гакі-тім. Всі хлопці мають уніформи, краски червоної, з написом на грудях **"Клюб св. Николая"** по англійськи, так що як вийдуть на лід, то як соколи виглядають. Але то не в тім сила, що мають уніформи, або що мають свою дружину, але в тім силя, що грають.

Що клюб має свій гакі-тім, то належиться честь та признання молодцеви Йосифови Шебови, котрий їх зорганізував, і є їх ковчом при забаві. Робить з ними вправи майже щодня, а екзерцирку з ними робить може лішшу як при війську і його праця не пішла намарно.

Клюб св. Николая відограв слідуючі побіди: На 2-го лютого побідив хлпоців з Бойд церкви, 4—2 вислід. Друга побіда була 4-го лютого проти хлопців під іменем "Кушнір Бойс". Вислід був 9—1. Третя чергова побіда 9-го лютого проти "Ексебішон Ренглерс." Вислід був 5—2.

На 13-го лютого, в нещасливе число, ті самі хлопці з Ексебішон хотіли відібрати побіду, але не вдалось. Вислід був 3—2. Кілька днів пізнійше ті самі хлопці постановили далі здобувати славу— та якось їм пощастилось. Вислід був 2 для Ексебішон, а 1 для св. Николая. Ну, та мусить хтось виграти, годі самому всьо халасувати, треба другому дати заробити, так собі хлопці св. Николая пояснили і всьо О.К.

На 16-го був зимний вітер. Але хлопці того дня грали напроти Бенерман— досить швидкі хлопці, але Клюб св. Николая відніс побіду, 5—3.

Коля я це пишу, то рівночасно час до часу дивлюсь у вікно, як хлопці нині попписуються, проти хлопців з Кінг-Едвард. Хочу вам і це подати.— Чути на дворі крики— Ов! а то що? Дивлюсь а то наші зробили голя. Ну, собі думаю, е що подати до газети, тай буде що читати. А треба вам знати, що нині рано було 30 низше зера— а тепер— чекайте—, нехай подивлюсь— далеко не впало— як 22 низше зера— це досить здорово грати гакі. Терпеливо почекайте а зараз скінчиться, тай будемо знати вислід. Ну, вже є. Клюб св. Николая отримав 5—а Роф-Райдерс— з Кінг-Едвард —0.

Ці всі побіди зробили своє. Багато кружків тепер зголошується до клюбу, та хочуть мірити свої сили. Клюб св. Николая думає і ще багато віднести побід до кінця зими.

Так представляється Клюб св. Николая в північній части Віннінегу. Тому хлопці і дівчата, коли маєте нагоду переходити попри наш Клюб, то вступіть, а ми вас чемно приймемо. Наінці засилаємо привіт до Клюбу молоді у Елмвуд.

З клюбу св. Николая, Віннінег.

КЛЮБ МОЛОДІ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Сходини є кождого вівторка вечір, годяна 9.

Вибраний предсідник переводить збори.

В лютім **о. Семчук** дав два виклади: Про історичні події, зображені на образках в Парохіяльнім Домі, і 2) Відповідь на три поставлені питання: а) Чи ви годні доказати, що істнує душа? б) Як ви докажете, що чоловік не походить від малпи? в) Чи смерть є страшна? Присутних було досить, многі з цікавости. Питання поставили з Клюбу.

Була забава перед постом, молодь забавилася мило і весело.

Член Клюбу **Босак** є прегарним картоністом і його рисунки можете оглядати на стінгазеті Клюбу.

Що раз то нові члени Клюбу відходять до війська, останнім відійшов до летунів **Мирон Швага—** працали його приятелі і хористи окремим вечерком. На спомин дали дарунок.

З нашого Клюбу служить в дієвій морській армії **Гуменюк,** в старшинськім корпусі **Дячук,** при летунах **Кіщ.** Інші працюють у военнім промислі.

НА ПРЕСУ З ЗАБАВИ

В суботу 12-го лютого родина і знакомі уладили несподіванку з нагоди сорокліттього подружжя панства Гриця і Еви Гарах.

Забава відбулася в якнайкращий спосіб. Підчас забави присутний учитель Мирослав Голота перевів збірку на українську пресу, а іменно на Новий Шлях і на Будучність Нації. Збірка принесла $3.00, з того припадає по $1.50 обом часописам. Всім жертводавцям складається щира подяка.

Мирослав Голота,
Гефорд, Саск.

The trouble with most people is that they think with their hopes or fears or wishes rather than with their minds.—*Duranty.*

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Дорогі Діточки:

Скільки то втіхи мав Вуйко коли дістав так гарно написані листочки від дітей!

Може Ви вже і забули, що Вуйко сказав Вам напершу. Цікаві та гарно написані листочки будуть винагороджені що місяця.

Цього місяця таку надгороду дістала Марія Яцик, з Іст Селкирк, Ман. Марійчин лист був цікавий змістом та чисто написаний. Та і другі листи були гарно написані —але Марійчин був трошки ліпший від тих других.

Пробуйте і Ви! Ану, хто буде слідуючий, що дістане надгороду? Всі добрі написані листочки будуть поміщені на "Діточій Сторінці."

Листи треба писати на одній боці паперу, та наколи можливо, чорнилом, бо листи писані олівцем скоро стираються та замазуються.

Будьте терпеливі, наколи Ваш лист зараз не появиться на Діточій Сторінці. Сторінка мала—а листів приходить богато.

Ш-ш-ш! Вуйко ще щось Вам скаже нині. В короткім часі буде **КОНТЕСТ** для дітей, в котрім зможете виграти прекрасні надгороди. То ж читайте "Діточу Сторінку" пильно і слідіть за цим контестом.

Може і деколи Вам не вдасться. Не треба тратити охоти.

Ви певно бачили, як мала дитина вчиться ходити. Нераз впаде і добре вдариться. Часом і гудзи на голові носить. Але все таки вона дальше пробує і таки навчиться ходити. Так само і Ви робіть **ПРОБУЙТЕ, ПРОБУЙТЕ, І ЩЕ РАЗ, І ЩЕ РАЗ БОГАТО РАЗІВ ПРОБУЙТЕ!**

Ніколи не кажіть собі—"Та я не можу.' Натомість кажіть: "Я МОЖУ І ЗРОБЛЮ," так як каже—

ВУЙКО ТРОХИМ.

Пишіть до Вуйка на адресу—
"UNCLE TOM", The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ НА ЛИСТИ

До Марії Яцик, Іст Селкирк, Ман.—

Від Вуйка— Гарно пишеш Марійко. Твій лист цего місяця одержав надгороду. Дякую за так карний "Велентайн." Я буду його тримати на памятку.

\- - - - - -

До Лаврентія Козяка з Лішор, Альта—

Від Вуйка— Дякую тобі за твою щирість. Тішить мене, що Ви могли так гарно свята святкувати. Не бійся за Вуйка. Вуйко буде на себе уважати, як буде їхати саночками. Вже він більше не хоче мати розбитого носа. Дякую і за поздоровлення.

\- - - - - -

До Мирослава Кловака з Поплярфілд, Ман.— Від Вуйка— Добре вчишся Мирославе. Пишеш, що маеш добрих учителів. Будь добрий і для них. Так, Вуйко також любить ходити до церкви і іде коли но є відправа.

\- - - - - -

До Володимира Заячківського в Кридор, Саск.— Від Вуйка— Гарно пишеш хотяй ще такий малий. Читай Діточу Сторінку та заохочуй других дітей, щоб її читали, та до мене писали.

ВАСИЛУНЬКА

Василунька, це був малий пятьлітний хлопчина, що мешкав разом із своїми родичами на фармі.

Спитаетесь, чому то його називали Василунька, бо це ж виглядає дівоче імя.

Названо його так тому, бо він по діоцьки говорив. Все в него було,— "я робила,— я пішла." А се він навчився від своєї сестрички Олі, що була два роки старша від нього.

Оля уже зачала ходити до школи, а тому, що більше менших дітей не було, то Василунька мусів самий у дома зіставатись.

Щоб йому скорше час сходив, робив собі забавки з чого міг. Були і такі часи, що витягав із шафи річи,— і нераз набрав по пальцях за те, що не питався, чи можна їх брати.

Найліпше він любив слухати байки, що йому старий брат Степан оповідав. Одна йому була дуже сподобалася. Це була байка про "Чубату Качечку." Ця байка здавалося не мала кінця і тягнулася з дня на день через цілу зиму. Скінчилась на весні, коли брат Степан уже не мав часу, бо мусів їти на поле орати.

Знаю, що цікаві і Ви знати, що то за байка була за "Чубату Качечку," бо певно, що Ви ніколи її ще не чули. Отож і скажеться Вам.

(Далі буде).

ЛЕВ ТА МИША

Старенька миша горювала: їй ніде, бідній, було жить, головоньки на старість прихилить; сама собі по світові блукала..

Діток нема: були колись, — тепереч ки по світу розбрелись, одним-одна зостала мати. Пішла вона звичайненько прохати, щоб Лев в дуплі дозволив їй, самотній та старій, хазяйство завести маленьке біля їх милости близенько.

—Хоч сила всім страшна твоя, в пригоді, може стану я...

—Хто? Ти?

Злякалась миша та притьмом поміж травою, лопушком.

Раз лев пішов поживи розглядать та у тенета і піймався. Рвонув він раз,— тенета не тріщать; удруге, втрете— ні... Вже як не силкувався, як не ревів, як не вертів, а все-таки не вивертівсь,—зовтався. Згадав про мишу, що вона казала, та й дума плачучи:

—Як би вона була, загинути б мені, дурному, не дала: тенета б всі попрогризла... І я гуляв би оце в зеленому гаю, мов у раю...

А сам, сердешний, слізоньки ковтає; є каяття, та вороття не має.

Не плюй в колодезь: пригодиться води напиться.

Л. Глібів.

НАД КОЛИСКОЮ

Люлі, синку! Сонце скрилось,
Потонуло в темний бір;
Темне небо заясніло,
Запінилось морем зір.
Спи, дитинко! люлі, люлі.

Люлі, синку! Най повіє
Над тобою легіт мрій;
Усміхнися наче сонце—
Ясна зоре, раю мій!
Спи, дитинко! люлі, люлі.

Спи, пахуча, яра квітко!
Дише легіт, дощ крапить;
Набирайся росту, сили —
Бо пізнійше так жарить...
Спи, дитинко! люлі, люлі

Петро Карманський

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

Лекція 13.

ЙОСИФ В ДОМІ ПУТИФАРА І У ВЯЗНИЦІ

Приготування і заповідження: Хто з вас був на торговиця? (на маркетах). Що там можна купити? (Діти вичисляють) Давніше продавали на маркетах також людей. Таких людей називали невільниками. Нині людей продавати невільно. Оповім вам як купці завезли Йосифа на торговищю до Египту і що з ним пізніше діялося.

Виклад: Йосиф в домі Путефара: Купці завезли Йосифа до Египту. Були там великі ярмарки. Люди з'їжджалися там зі всіх сторін. Вони оглядали там і купували ріжні річи: коні, корови, вози, убрання і т.п. Прибули там також купці з людьми, з невільниками на продаж. Ті, що хотіли тих нещасливих людей купити, оглядали їх так як оглядають нині коней і коров. За Йосифа зажадали купці богато більше грошей, як вони дали його братям. Серед купуючих був один ботатий чоловік, що називався ПУТИФАР. Путифар був вождом королівської сторожі короля Египту, що називався Фараон. Йосиф йому дуже подобався, він заплатив купцям за його кілько вони жадали і Йосиф став невільником Путифара. Купці запровадили Йосифа до дому Путифара. Життя Йосифа було тут інакше як в домі свойого батька. Він тут був невільником. Перший дівоє до роботи а послідний до їдження. Другі невільники йому дуже докучали, смілялися з нього а навіть побивали. Але Йосиф ніколи не скаржився Путафарови і був до всіх дуже чемний. З часом і інші невільники Йосифа полюбили. Путафар пильно глядів на роботу Йосифа і все йому дуже подобалося. Він бачив, що Йосиф був ліпшим від всіх інших невільників. Тому поставив його наставником над цілим своїм домом. Сам Путифар дуже часто виїжджав з дому, нераз на довший час, а Йосиф всього пильно доглядав, щоби все було в порядку. Бог був з Йосифом.

Йосиф вже був в домі Путифара десять літ. І ту прийшло на нього велике нещастя. Жінка Путифара зразу дуже любила Йосифа і намовляла його навіть, щоби він не був вірним Путифарови. Однак Йосиф сказав: "Як я мігби робити зле проти мого пана і грішити проти мого Бога." Від тоді зненавиділа Йосифа жінка Путифара і сказала своїому мужові, що Йосиф недобрий і невірний йому. Путифар розгнівався на Йосифа і кинув його до вязниці, де він мав бути ціле життя.

Йосиф у вязниці: Хто видів вязницю? Як виглядає вязниця? До такої темної вязниці запровадили Йосифа. Він зразу плакав але відтак кляк на коліна і молився горячо. Стало йому лекше на серцю. Дозорці вязниці наглядали за Йосифом, бо думали, що то великий злочинець. Тим часом Йосиф був так добрим, що такого наглядачі ще не бачили. Вкоротці всі Йосифа полюбили в вязниці. Так Господь був з Йосифом і у вязниці. Одного разу привели до тої самої вязниці високого урядника Фараона. Він все услугував королеві при столі. Одного дня йей урядник дуже плакав, бо мав дивний сон і ніхто не міг йому вияснити, що то мало значити. Йому снилося, що він з трьох галузок витискав вино для короля і йому служив. Йосиф вияснив йому цей сон за поміччю Божою. За три дні цей високий слуга знова служив при столі Фараона, але за Йосифа забув, як було йому добре.

Прикорення: Тяжка була доля Йосифа. Богато мусів терпіти. Найперше задля зависти своїх братів, опісля через десять літ в домі Путифара, відтак у вязниці. А однак до кого ви хотілиби бути подібними— до Йосифа, чи до його братів? Очевидно до Йосифа. Він богато терпів, однак мав одну потіху: він мав чисту совість, не зробив нічого злого. І тому Бог був з ним. Господь осолоджував терпіння Йосифа а потім його дуже вивищив. Учіться від Йосифа зносити всі прикрости і терпіння. Господь посилає терпіння злим людям за їх гріхи а добрим, щоби показали, що люблять Бога понад все, з цілого серця, не тільки тоді коли їм добре, але навіть тоді, коли їм зле. Як будете поступати в терпіннях? Подумайте. Так як Йосиф. Тоді можна буде сказати і о вас: **"Бог є з вами."** Тоді буде вам добре в життю.

др. Дейфо

ПОПЕЧЕННЯ

Незадовго многі хлопці і дівчата підуть на зелені левади і будуть класти вогні. Часто при тім не звертають уваги на вітер—а вислідом є попечення. Часом сонце також сильно опече скіру. Многі родичі забувають, що скіра їх дітий незвичайно ніжна і тому діти сильно опікаються підчас виїзду на поле або над озеро.

Нічо не зможе так боліти як опечення і нічо так мене не зворушує, як тяжке попечення дитини. Бо попечення все майже стається наслідком грубого недбальства і звичайно винні в тому родичі або дорослі, а не дитина.

Лікарі ділять попечення на першої, другої, третої і четвертої кляси. Приміром, попечення першої кляси є тоді, коли скіра зачервоніється, але нема міхурів. Так виглядає звичайне попечення і опечення на сонці. Степень другий є тоді, коли виступають міхурі. Зовнішна поволока скіри потерпіла, але внутрішні тканки остали непорушні. Степень третий є поважний. Скіра надувається, внутрішні тканки і мускули ушкоджені. Найтяжчим є попарення четвертого степеня, коли ціла часть спалена аж до кости.

Навіть найменша дитина може витримати попарення першого степення, хочаб воно розтягалося на широку часть. Бо це здебільша є тільки зачервонілість скіри. Але коли попечення є другого степеня, тоді справа поважна. Колиб це попеченя заняло велику частину, може спричинити смерть. Все однак, коли є попарення третого або четвертого степеня, дитина тяжко хора, навіть колиб попечена часть була мала.

Все треба покликати лікаря, хіба попечення є незначне. А навіть тоді, це не зашкодить, бо лікар може запобігти, щоби не повстала близна, котра часто остає після домашнього лікування. Раджу міжтим вжити таких перших середників:

Коли попечення маленьке, приложити платок, намочений в сильнім розчині з порошку до печення в зимній воді або в сильнім чаю. Легонько витерти і наложити грубо білком з яйця.

Коли попечення гірше з міхурами, скіра потріскала і пухне, треба легко попротинати одіж, коли є на тім місци. Не треба нарушати міхурів. Намастити рівно вимішаними частями з валної води і конопельної оливи, або оливної оливи, або звичайної оливи — і легко обвязати. Коли хорий перестрашений, бючка бе слабо а голова забита, треба дати легеньке прочищення в горячій воді і огріти ноги фляшками з горячою водою. Коли має спрагу, дати до уст кусничок леду або студене молоко. Тоді кличте лікаря так скоро, як тільки годні.

Тепер є много ліків проти попечення. Є всілякі масти і добре їх мати в домашній аптиці, або взяти з собою в дорогу.

ШИРІТЬ НАШУ ЧАСОПИСЬ!

Нові американські військові тягарові самоходи можуть їхати навіть по сходах. Два наперед і три ззаду жовнірів їде по сходах до парляменту у Вашингтоні. На овиді копула.

Англійські війська розгромили не лише італійську армію в Лівії, але подібним пискавичним наскоком заняли столицю Італійської Сомалі —Могадішіо і посунулися 400 миль в глибину італійських посілостий в східній Африці. Подібно заняли північно-західну частину Абісинії на озером Тана.

- - - - - -

Турецький полковник Садик мусів втікати з рідної землі тому 20 літ. Тепер йому позволили вернути назад. Мав 75 літ, коли знова приїхав до Істанбулу. Сильно був зворушений, коли корабель допливав до міста. Скоро зійшов на землю, упав на коліна, поцілував землю і вже не підвявся. Його взяли до лічниці і за три годині помер. Але перед смертю таки ще раз побачив рідну землю, обняв її і поцілував.

Мапка італійської Сомалі

— З Грецького Фронту —

Подають з Риму, що до міста Солуня прибула канадійська дивізія війська на поміч грекам. Потвердження цієї вістки з Англії нема.

Поцілунок приязни заключають арабський ватажок і полковник Дж. П. МекКормак в Лівії. Обі тішуться з побіди над італійцями.

Останні Вісти...

Суддя Д. А. Стакпул затвердив мійського радного у Винипегу Василя Скрабу в уряді. Тим самим позиваючий Форкин програв. Суд пояснив також чому Форкин дістав в 1940 році 2,000 голосів менше, як в 1938. Причина та, що комуністична партія признана незаконною, а виборці памятають, що Форкин туди раніше належав.

—o—

Від початку війни **звільнено досі яких 20,000 жовнірів** а половина звільнених були тілесно нездібні. Армія ставляє до своїх жовнірів високі вимоги. **Бути жовніром це честь.**

—o—

4 марта була в **парляменті в Оттаві** цікава дебата, радше слова **перепалка між міністром справедливости Ляпойнтом а одинокою жінкою посолкою, панею Д. Нілсен** з Норт Бетелфорд, Саск. Міністер сказав, що пані Нілсен пристає "зі злими людьми." Якийсь комуністичний провідник з Саскачевану написав, що пані Нілсен поділяє його погляди. А дальше міністер сказав, що її бесіди по Канаді є гострі. "Вона розминулася сама зі справедливістю, бо хоч дуже гостро пятнувала фашизм, то ніколи ані слова не сказала про комунізм." Пані Нілсен виступала проти заряджень в справі военної охорони і твердила, що ці зарядження можуть остати також по війні, бо тоді міністром справедливости може бути хтось інший. Вона твердила, що "правительство боїться вияву народної волі." Пані Нілсен є англійського походження.

—o—

В Саскачевані зорганізовано 15 окружних кооператив для продажі фармарських машин. В трох західних провінціях зібрано на це $60,000. Президент Г. Л. Фавлер заповів, що коли канадійські фабриканти не схочуть продавати їм машин, то зроблять це американці, а ціна буде приступна. Заходить однак питання, чи сама ціна має все вирішати, чи може є **щось вище від ціни**— а патріотизм де?

—

Ген. Вей'ган приїхав з Африки до Віші на наради з маршалом Петеном. Кажуть, що німці поволі прибувають до французького Мароко. На далекім сході французи згодилися приняти всі условини замирення, предложені японцями. Мають відступити Сіямові великий простір Індокитаю з провінції Камбоджія.

—

В "Новий Шлях" ч. 18 стор. 3. **Михайло Бетонний** (псевдонім М. Голинського) в статті "Українська Пісня" **так пише: "Я переконаний, що українська нація верне до церкви зєдиненої і одної, як в княжих часах" — і знова дальше: "Одної церкви українцям в Канаді треба,** тоді й на славу Бога лунати буде українська пісня в повній історичній красі." Це дійсно пригарні правдою і конечністю слова. **А церква княжих часів— зєдинена і одна, це Українська Католицька Церква!**

—

Щоби виповнити бажану скількість свинини, яку вивозять до Англії, **треба, на прокормлення безрог додаткових один мілион акрів ячменю.** Потрібно для корму більше 150 мілионів бушлів ячменю. Так проголошено на з'їзді рільників у Винипегу, 7 марта. Підчеркнено конечність збільшити посівну площу льону, котрий удається всюди там, де можна пекати пшеницю. Льон можна скоро продати і за добру ціну.

—

Стефан Кравчик, директор школи в Брукленде, на передмістю Винипегу, **поставив свою кандидатуру до провінціального парляменту в Манітобі** при надходячих виборах. Пан Ст. Кравчик є загально знаним учителем і членом української католицької парохії на Брукленде, молодий, активний і здібний уроженець Канади. **Ми віримо, що загал українців Винипегу одностайно підіпре свого кандидата і тим чином вибере свого посла**— що при єдности і згоді українців у Винипегу більше, як можливе. Після обчислення в 1936 році у Винипегу було тоді 21,217 українців, а посла вибирають всі голоси міста разом. **Ст. Кравчик легко може вийти, але чи вийде, залежить від свідомости і політичного розуму винипегських українців.**

—

Німецькі летуни знищили пристань Кардиф, але мешканці зараз взялися до відбудови і життя пливе майже ненарушеним темпом.

—o—

Канадійське правительство проголосило зірвання з Угорщиною і Болгарією. Це ворожі краї.

—o—

Нові відділи КУК повстали в Тимминс, Онт., Монтреал, Кв., Вакав і Гвайт Біч, Саск. В Добрин, Ман. зібрано на Червоний Хрест $20.01

—

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 7 (79) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Квітня, 1941 Vol. IX. No. 7 (79) YORKTON, SASK., April 1, 1941

Він вірний і праведний, Щоби простив гріхи наші І очистив нас від всякої неправди. І. Ів.1,9

"Коли скажемо, що не маємо гріха, самих себе обманюємо і правди в нас нема. Колиж визнаємо гріхи наші, він вірний і праведний, щоби простив гріхи наші і очистив нас від всякої неправди." І. Ів. 1, 8-10.

Св. Письмо каже, що "седмерицею в день паде праведник" Прип. 26. 16— а щож доперва уломний і часто безвольний грішник?

Ніхто не може говорити, що він не має з чого, або ще має час, або що це помагає— сповідатися, бо обманює самого себе і правди в нім нема.

Сповідь так давна, як людські дії. На зазив пророка Натана кається, визнає і покутує цар Давид: "Визнаю беззаконія моє Господеви і Ти простив нечестія серця мого." Пс. 31, 5. А "серця сокрушенна і смиренна Бог не відкине," Пс. 50, 19. І тому каже пророк Ісая, "колиб гріхи ваші були як багряниця, я обілю їх краще снігу"— Іс. 1, 18.

Приходили християни і визнавали свої гріхи перед св. ап. Павлом в Ефезі— Діян. 19, 18 – визнавали і каялися так, як митар, як Магдалина, як розбійник на хресті, як Петро, що "пішов і гірко ридав"— Мат. 26, 75.

Це час покаяння і сліз— сліз, котрі по словам св. Августина змиють найтяжчий бруд нашої душі. **Молім Пречисту: Покаяння двері отверзи ми благословенная Богородице Діво!**

Спаситель лічить душу і тіло.— "Отець мій досі діває і я діяю." Ів. 5, 17.

МАНІТОБСЬКІ ВИБОРИ

21 з черги будуть 22 квітня 1941, якраз на третій день наших свят. Номінація буде 12 квітня. В цей відповідальний час **всі повинні виконати свій горожанський обовязок і як один віддати свої голоси!** Віддати згідно, сумлінно, розумно і вибрати дійсно найкращих представників!

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДБУЛИ ВЕЛИКОДНУ СПОВІДЬ?

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІ КУРСИ У ВИНИПЕҐУ

Проголосила референтура УНО під гаслом "**За українську культуру.**" В окремім обіжнику з того приводу написано так: "Обставини вимагають, щоби українці в Канаді стали на свої ноги й своїми власними силами розбудували й піднесли культурне життя."

Згадано, що **перша рідна школа в Канаді то українська католицька рідна школа при церкві св. о. Николая з 1904 року.**

Дійсно цінне признання для українців католиків і для нашої церкви взагалі, бо свідчить незбито хто саме від перших початків нашого поселення дбав і річево працював для української культури в Канаді.

Закінчення згаданого обіжника є тими словами: "Хто гониться за великим, не зробивши малого, **тратить і мале.** Виконаємо менше, зачнемо й переведемо в життя й більше."

Святі слова.

Ми хотілиби з тої нагоди **звернути увагу на це, що БУК** ще 1931 року словом і ділом від перших початків свого істнування підчеркав значіння української культури в Канаді, як такої і тому в своїм першім статуті підчеркнув і затвердив так в цілях як в середниках орґанізації, що треба "**зберегти, затвердити і поширити— культурно-освітну працю** — через рідну школу, рідну мову, пісню, музику, звичаї та інше українське мистецтво." В тім напрямі БУК працює вже цілих 10 літ!

Наміченим курсам УНО у Винипеґу, на котрих має навчати проф. Копиць, бажаємо щиро найкращих успіхів і віримо, що многі з української молоді і старших з них будуть користати.

ПОРАДИЛИ ЗІ СНІГОМ

З початком марта впав в Ню Йорку великий сніг. Обчислили, що згортання того снігу буде коштувати місто 8 міліонів долярів. Рішили ту роботу лишити для сонця— бо місто не має гроший.

ЦУКРУ МАЄМО ДОСИТЬ

З днем 22 лютня 1941 р. було на складі в Канаді 105,583,881 фунтів сирого цукру а чистого цукру було 228,736,053 фунтів. Отже ґаздині можуть спокійно приготовляти всякі солодощі —в Канаді, дякувати Богу, всього досить.

ФРАНЦІЯ ГОЛОДУЄ

Не улягає сумнівови, що у Франції круто з поживою і брак чорного хліба. Адмірал Дарлян заявив, що він відповідає за виживлення 40 міліонів французів і "виживлю їх, навіть якби я мав ужити сили. Я довезу пшеницю з заграниці, навіть якби я мав просити маршала дозволу вжити воєнних кораблів."

Франції треба всього 18 міліонів бушлів. Вислідом того голосу розпуки було, що Америка згодилася довезти бажану пшеницю а Франція віддала всю перевірку над довозом і розділом поживи американцям, так щоби нічо з того зерна не пішло для німців. Англія в тім случаю погодилася допустити кораблі з живністю до Франції, що не є занята німцями.

КІЛЬКО ЗАРОБЛЯЄ ДЖЕК БЕНІ?

Дж. Бені підписав знова контракт на рік з компанією Джело за $17,500 **на тиждень.** Якась компанія мила давала йому один міліон долярів на рік— однак він відкинув. Джек сам платить свою орхестру ,тенора Дениса Дей, Рачестера і— розуміється Мері Ливинґстон, котрої сміх так щирий а голос так милий гомонить кождої неділі вечером о шестій на CBC. Добра розривка і жарти варта гроший!

ПАШПОРТОВІ ЗМІНИ

З днем 1 квітня не будуть більше видавати пашпортів на один рік ціною $1, але видаватимуть пашпорти на 10 літ, важні зершу на 2 роки ціною $3 з тим, що можна їх продовжати що два роки ціною $1, аж до 10 літ. Давні пашпорти на пять літ за $5 знова можна одержати з тим, що буде їх можна відновити на других 5 літ за $2.

Всі пашпорти з днем 1 квітня видає тільки Отава. Пашпортові бюра у Винипеґу, Ріджайні і Б. Колюмбії знесені.

ВИШКІЛ ПОЛЬСЬКОЇ АРМІЇ В КАНАДІ

Польський конзуль у Винипеґу **др. Ю. Щиґофскі** заявив, що переговори про мобілізацію польських громадян в Канаді і вишкіл у військових польських частинах були успішні. Заключено дотичний договір між правительством Канади а Польщею.

Після польських законів мобілізації підлягає кождий мужчина між 18 а 40 роком життя. Вишкіл польської армії в Канаді буде в Овен Савнд, Онт.

АМЕРИКА ПОМОЖЕ ВСІМ!

Президент Рузвелт заявив, що Америка дасть все для воюючих демократій.

—Треба кораблів? Америка дасть кораблі.

—Треба літаків? Америка дасть літаки.

—Треба зброї, стрілен, човгів, поживи? Америка дасть зброю, стрільна, човги, поживу.

На це піде сім біліонів долярів. Много з тої помочі вже в дорозі.

До тої заяви тоталітарні державні мужі зробили тільки квасну міну і говорять, що це таки не змінить висліду війни...

Загадка

—Що це таке що люди їдять перед народженням і по смерти?

—Не знаю.

- Курка.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Иосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 88, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.

БУК Манітоби:
869 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**
не забудьте відказати якусь суму гроша **на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—**
в поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і **зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

В справах наших шкіл, **коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —**
зверніться негайно до **о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 еве. Н.**
В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

МИЛЕ ЦЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ВСІХ -

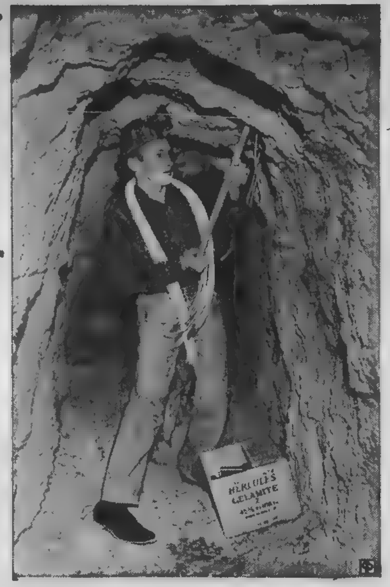

Проспектор юнак Джек Беєр має 16 літ.. Однак вже продав 25 тонів руди а його дохід досі є $2,000. Він найшов золоті жили в Долині Антельоп в Каліфорнії. Таких як він найшлося 250 юнаків, що пішли шукати золота— але тільки він знайшов. Дух юнацтва це дух невгомонного шукання осягів і кращої долі.

Меґі— мама орангутан,— аж ціла променіє з радости ізза своєї 5 місячної дитини, котру тримає біля грудий. Навіть звірина тішиться дитинкою. Однак хвилинку потім, як знято цю знимку, Меґі змінилась недопізнання і з глухим ревом кинулась до грат. Знаєте чому? Бо малпятко злякалося сильного світла, підчас знимки і мама зараз кинулась в його обороні. Обоє живуть у звіринці в С. Луіс.

ДРІБНІ ВІСТИ

Пише "Вістник" ч. 6 ст. 2: "А розумні люди знають, що ворог не ділить себе на ворога і приятеля— він ворог до найменшої дрібки. І тому, **що він дораджує і захвалює своїй жертві, обчислене завсіди на заподіяння лиха.**"

І мабуть забувши то все, пише зараз в тім самім числі на ст. 5 таку "пораду": Отже треба, щоби читачі надсилали нам відомости, де і як греко-католики до календарної справи підчас Різдва ставились, де святкували, як, кілько їх, де противились, як і др. Це треба мати нам в руках, щоби цілу справу краще розуміти і самим греко-католикам показати."

Що слово, то нісенітниця. Чи не ліпше глядіти тим панам на власні пороги, як "опікуватися" греко-католиками, котрі цілком ними не цікавляться **і не потребують ,щоби вони ними цікавилися.** Тож то вони хотілиби "мати в руках"— все, **тільки Бог дав руки закороткі.** І самі признаються, що справи ще досить не розуміють, а вже беруться другим "показувати." **Най наперед троха потрудяться "краще розуміти" самі для себе.**

А українці католики досі без них жили і дальше Бог позволить. От "дорадники" самозванчі найшлися і "захвалюють"....

Най краще бодай памятають свої власні слова з ст. 2!

\- - - - - -

Смілим наскоком британські війська заняли назад столицю Британської Сомалі, Берберу. Італійцям в східній Африці всі шляхи відвороту відтяті. Тепер здані на ласку неласку гористої Абісинії, бо дорога до моря пропала.

\- - - - - -

В Канаді було в 1940 р. 483 осіб, що мали $50,000 доходу, або більше.

\- - - - - -

Варшавський митрополит православний Діонізій Валединський, що недавно ще був глухий і німий на всі просьби своєї української пастви і москових Церкву, де і як тільки міг— **тепер** зукраїнізувався. Навіть дарував євангелію в українській мові; оправлену в срібло, гетьманові Павлові Скоропадському і дописав, що це дар "Православної Церкви в генерал-губернаторстві Його Світлости ЯВП гетьманові Павлові— 12 грудня 1940." Це безперечно великий поступ в церковних відносинах православних українців.

Інтернешенал Никел компанія мала минулого року чистого приходу $35,544,772 в американських долярах, як подають з Торонта. Нікель є конечним металем у воєннім промислі. Кождий уділ в компанії заробив чистих $2.30.

\- - - - - -

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Сяскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПОТРЕБА ОДНОГО АВТОРИТЕТУ

З ріжних нагод і задля ріжних причин певні люди, коли їх натиснуть обставини, а ясно видять тоді, що треба помочі, кидаються серед українського загалу і клинуть. Однак всі ці намагання в дану хвилю безуспішні і глухі. Загал не видить, не чує.

Така шарпанина обставин видно і помітна головно в рішаючих хвилях народного нашого життя в Канаді.

Чому воно так?

\- - - - - -

Колиб ми мали один, всіми признаний, загально поважаний і неоспірний авторитет в Канаді— того не булоб.

Один авторитет для всіх українців в Канаді видавби рішучий осуд в спірних справах— одним казавби осунутись, іншим змовчати, іншим казавби іти вперед, і ми— здобувалиб становище за становищем. А так в нас глухо, німо, тихо— нема успіхів, що відповідалиб масі 350 тисячного населення.

Такий авторитет в нас був і є!

Таким авторитетом для нашого народу був і є український католицький епископ Канади, що нераз сказав своє рішуче слово.

Але—!

Не треба було того авторитету підривати, не треба його понижати, леґковажити, висмівати— пітами. І так скочувати цілу повагу і основу громадянського життя в пропасть, в багно занепаду, на дикі поля розбиття і злоби.

Це, що ми нині не в силі зговоритися— що не в силі вибрати своїх послів, своїх радних, зібрати відповідні фонди на конечні справи народного життя— **є вислідом якраз тої руїнної праці підривання і нищення авторитету в українськім народі в Канаді. Зачали цю працю сектанти— докінчили большевики.** І нині ми спаралізовані на всіх ділянках нашого поступу.

Чи є ще лік?— Дякувати Богу, є!

Всіми силами будувати назад один спільний авторитет— одного проводу релігійно-народного— нашого Преосвященного Епископа в Канаді. Коли це станеться і чим скорше це станеться, тим ліпше буде всім— дістати працю, з'єднати загал, поставити одного і успішного кандидата та його вибрати, помогти многим в час потреби. Невільно безкарно того авторитету нікому і ніколи нарушити!

Авторитет нашого епископа для всіх— свята річ!

НАЩО ЙШЛА РОБІТНИЧА КРОВАВИЦЯ?

Доперва тепер "Народна Газета" ч. 11, ст. 3 подала у звіті державного урядника цікаві і незаперечні дані, що свідчать, як комуністичні верховоди у Винипеґу господарили кровавицею українського робітника, котрого вдалося їм втягнути до свого РЗТ. І так з того "запомогового" товариства вони ділили на право і ліво— розуміється на свої комуністичні потреби. А українські робітники давали і давали...

З фондів РЗТ комуністи (цілком нехтуючи 65 сек. Асек. Акту) дали такі позички:

1) Народній кооперативі	$40,000
2) ЦВК УРФДому	6,000
3) РФ Видавничому тов.	17,000
4) Клєріон Поблишинґ комп.	1,000
5) Дж. Литерик (ком. посол) .	1,000
6) Дж. Кован з Клєріон Пбл. кмп	1,000
7) ТУРФДім в Пойнт Доґлес .	,250
8) ТУРФДім в Іст Килдонан ..	,300
Разом	$66,550

Отже словами: РАЗОМ ШІСТЬДЕСЯТЬ І ШІСТЬ ТИСЯЧ робітничих грошей комуністи запроторили на свої цілі, позички і півдарунки чи навіть дарунки, бо деякі з тих грошей, як виказує дальше звіт, **зовсім не віддано.**

І кому то так щедро роздавали комуністи гроші українських пролєтарів?

Пану послови Джеймсови Литерикови, пану "товаришеві" Джекови Ковановi, анґлійській комуністичній ґазеті Клєріон, ітд.

Але жаден український робітник з того цента не дістав!

Видно, що Литерикови замало було посольської платні— ще українські "пролєтарі" мусіли "додавати"....

З того звіту бачимо також, як **велику вагу** клали комуністи на ґазети, коли для видавничого товариства дали аж $17,000!

І приходиться німіти ізза повного браку розуміння ваги і ціни власної ґазети у многих людий по цім боці фронту. Ніби, що нас обходить ґазета?

Хто її видає, нехай сам собі помить голову!

Але комуністи інакше думали і тому вложили в свою пресу тисячі і тисячі. І так осідлали прилюдну опінію та думку українського робітника. Тоді доперва, коли наші ті "чільні і розумні" бачуть поширення комуністичних впливів, тоді доперва здіймають крик, що зле. Але чому, і як це сталося — вони не застановляються.

ПРЕСА ТО СИЛА! СВОЯ ЧАСОПИСЬ ЦЕ СВОЯ ОБОРОНА І ЗБРОЯ ДО НАСТУПУ!

Доки ми цього всі не будемо розуміти як слід і не будемо жертвувати як слід на сво пресу, піддержувати її, поширювати— вічно будем кульгати в орґанізаційних справах і не поможуть жадні крики!

11 марта 1941 говорив в Отаві в парляменті **посол С. Е. Джанстон** з Бав Ривер, Альта. Він дослівно сказав так: **"Пан премієр забуває одно, а саме, що преса в цім краю під проводом зорґанізованого гроша є о много сильнійша і о много могутнійша, ЯК ВІН."**

—Як? Сильнійша від правительства?— спитав один посол.

—Так! Сильнійша від правительства і якраз тепер це доказує," відповів С. Е. Джанстон.

Так воно є. І коли хто того ще тепер не розуміє, то взагалі мало розуміє з практичної орґанізації.

І тому нам українцям католикам треба сильної, і ще раз сильної преси! Треба нашу "Будучність Нації" поширити' скріпити новими передплатами, забезпечити грошево! **І ту працю маємо виконати ми, коли ми варті жити і бути сильними!**

Ще одно питання накінець: —А скілько досі дали на свою пресу і дають наші запомогові орґанізації? Чи може їх наша преса цілком а цілком не обходить, хіба пригадують собі її істнування тоді, коли надходять збори і треба помістити оголошення... Чи можуть такі орґанізації зростати?

Не дурім себе, а відповіджмо на питання основно!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Квітень, 1941

1, вівторок — ММ. Хризанта і Дарії
2, середа — ППреп. оо., св. Сави. **Поклони.**
3, четвер — Преп. Якова
4, пятниця — СвщМ. Василія
5, субота — М. Нікона
6, неділя 5 Вел. Посту. Предпр. Благовіщ.
7, понеділок — Благовіщ. Преч. Д. Марії
8, вівторок — Собор Архстр. Гавриїла
9, середа — Мц. Матрони
10, четвер — ППреп. Іларіона і Стефана
11, пятниця — СвщМ. Марка і Кирила
12, субота — Преп. Йоана Лістичника
13, неділя — Нед. Квітна. Преп. Іпатія

УСТАВ

2, сер. — Поклони.

6, нед. 5 ВПосту— гл. 1, єв. утр. 9, на Сл. Б. св. В. Вел. ап. 321, єв. Мар. 47.

7, пон. Благовіщення— Литія, Сл. Б. св. Ів. Зол. ап. 306, єв. Лук. 3.

13, нед. Цвітна— Литія, на утрені благословення лози, яку священик роздає підчас мирування. Сл. Б. св. Ів. Зол. ап. 246, єв. Ів. 41.

Страстний Тиждень.

Пон., вто., сер. Сл. Б. Преждеосвященних Дарів.

Стр. Четвер — Сл. Б. св. Вас. Вел. з Вечірнею, чтеній 3, ап. 149, єв. Мат. 107.

Вечір Страсти — 12 евангелій.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За розцвіт парохіяльного життя — Орґанізованою клітиною християнства від початків є парохія. Це слово грецьке, значить стільки по українськи, що "все кругом, все навколо"— якоїсь оселі. Святі апостоли посилали в дані околиці епископів. Епископи всюди негодні були бути особисто і тому висвячували пресвітерів-священиків, котрі заступали їх в даній місцевости і діяли їх властю, на їх відпоручення. Священик в парохії заступає епископа і діє його силою. Тим самим парохія творить правну, канонічну одиницю в дієцезії і при основанню епископ виставляє грамоту основання парохії, де докладно означено її границі. Коли ця клітина здорова, сильна і діяльна, тоді кріпне, росте і цвіте життя дієцезії.

Много чинників впливає на життя парохії. В першій мірі діє вплив священика, потім вибраних урядників, далі братств при церкві, сестриць, клюбів молоді і посторонних людий. Одна засада певна і непорушна **—ЧИМ СИЛЬНІЙША ПАРОХІЯ, ТИМ СИЛЬНІЙШІ МИ ВСІ** і кождий з нас окремо. Хто підважує парохію, підважує самого себе. Слаба парохія не в силі дати поради, ні помочі ні своїм, ні захожим. Хто підриває в парохії вплив священиків, підриває довіря до проводу. Хто підірве довіря до проводу, підірве дану орґанізацію. Нехай такий ніколи потім не шукає там помочі для себе в хвилі нещастя, і нехай не нарікає на нікого— лише на власне безголовя.

Розцвіт парохіяльного життя вимагає **одного проводу в парохії і координації** праці. Всі не можуть приказувати і робити на власну руку. Братство так, сестриці інакше, а священик щоби нічого про нічо не знав. В парохії мусить бути один провід— священика. Тому священик без вибору є предсідателем. Вся інша праця — братств, сестрицтв, клюбів— **має бути підпорядкована** тому проводови. В особі проводу збігаються всі нитки діяльности. Без його відома не можна нічого починати. Праця має іти уладнано, рівно, не перебиваючи одна другій, спільно для спільного добра— скоординовано. Лише тоді в парохії є лад, сила і люди вступають в члени. Там, де замішання, кождий робить на свою руку і ліпше знає, що і як робити без відома священика, є розтіч, розбіг і там люди втікають з членства. І там також ніхто гроша не дасть.

Розцвіт парохіяльного життя вкінці вимагає **льояльности** взаїмної. Провід, заряд, люди мусять мати до себе довіря. Коли одні других тільки підозрівають, не вірять, нарікають і обмовляють себе взаїмно, це також загибіль.

Місійне намірення— За навернення буддистів! В Азії на високорівнях Тибету, в Індії, в Китаю живуть міліони буддистів, визнавців Будди, котрий вчив про мандрівку душ і остаточне заспокоєння в Нірвані — безсвідомости і безчинности. В практиці мандрівка душ перемінилася в кастовість —люди в Індіях поділені на неперехідні кляси, вищі і нищі. Вірять що душа за гріхи одного життя потім вселяється в нищі сотворіння і терпить. Низька каста це лише їх розуміння справедливости і тому нужда міліонів є наче оправдана і неминуча. Осередком буддистів є місто Лясса в Тибеті, казочна кріпость, до котрої християнам вступ заборонений під карою смерти. Многі однак з буддистів в Індіях і Китаю вже навертаються до релігії любови і милосердя одного правдивого Бога.

БЛАГОВІЩЕННЯ

Євангеліє св. Луки 3; 26-39: "А шестого місяця післаний був ангел Гавриїл Богом в місто галилейське, котрому на імя Назарет, до Діви обрученої мужеви, котрому імя Йосиф, здому Давида. А імя Діви Марія. І коли увійшов до неї ангел, сказав: Радуйся благодатная, Господь з Тобою! А вона затрівожилася тим словом і подумала, що це за поздоровлення. І сказав Їй ангел: Не бійся Маріє, бо ти знайшла ласку у Бога. Се зачнеш в утробі і породиш Сина, і назвеш його імя Ісус. Сей буде великий і Сином Вишнього назветься, і дасть йому Господь Бог престол Давида, його вітця. І царюватиме над домом Якова по віки. І його царству не буде кінця. І сказала Марія до ангела: Як це буде, коли мужа не знаю? А ангел у відповідь сказав Їй: Дух Святий зійде на тебе і сила Вишнього отінить тебе. Длятого й святе, що народиться з тебе, назветься Сином Божим. А се Єлисавета, твоя родичка, і вона зачала сина в своїй старости. І се шестий місяць у тої, що її називають неплідною. Бо не буде неможливим у Бога жадне слово. І сказала Марія: Се я слуга Господня, нехай мені буде по слову твому. І відійшов від неї ангел."

Сповнення першої благовісти— Ще в раю Господь Бог приобіцяв, що час панування гріха над людським родом скінчиться. Прийде Спаситель, що зітре голову пекольного змія. "Ненависть положу між тобою і між женою, між сіменем твоїм а сіменем її. Він зітре твою голову а ти будеш човгатися в його стопах," Бит. 3, 15. Люди ждали тисячеліття на сповнення тої новини, першої доброї новини від часу упадку в гріх прародичів. Якраз св. евангелист Лука передає нам сповнення тої новини— **і це є друга благовість!** "Радуйся благодатная, Господь з Тобою!" Св. Кирил Алекс. каже з тої нагоди: "Радуйся світе, що таку маєш матір! Радуйся душе моя! Мати Бога є матірю твоєю!" І для нас це дійсна і незамінна радість!

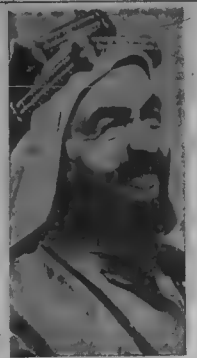

Емір Абдулла Ібн Гуссейн заявив, що всі араби є за Туреччиною. Емір відвідав англійську команду в Лівії і заявив охочість воювати по стороні британців.

Війна підсувається **чимраз блище до сходу і до України.** Вже голосно говорять про це, що ген. Вейвел розпоряджає 150,000 армією моторизованих частин в Греції— що Туреччина готова кождої хвилі виступити проти нацистів— що англійські війська лагодяться заняти Сирію, щоби мати одноцілий фронт з Туреччиною —що большевики потерпають за свою скіру і збирають війська на турецькій границі на Кавказі— що німці укріпляють пристань Варну на Чорнім Морі, тд. А це все недвозначно вказує, що може вже в недалекій будучности Україна знова стане на овиді всесвітних подій —бо Чорне море, то наше море, то море України.

Подають про посилену агітацію нацистів зі столиці Ірану, Тегерану, в арабській мові. Пропаганда зміряє до того, щоби сколихати і пірвати до бою весь арабський світ. Німці обіцюють арабам велику Арабію з Сирією і Палестиною, без жидів і французів. Вигадують дивні дорадники, як Ель Коркані при арабськім королі Ібн Савді. З Берліна говорить через радіо Іракі Багр по арабськи— а британці спокійно готовляться. Богаті жерела нафти обезпечені збройною силою, що не має порівнання.

- - - - - -

В Англії списують всіх дівчат, чи віддані чи ні, 20-21 літ життя, для праці в промисли.

- - - - - -

Фльора Вовчин з Бернард колегії в Ню Йорку вчиться практичної механіки, щоби послужити на час війни.

У Ватикані все на картки і навіть св. Отець дістає свою поживу на картку.

Добра новина ангела Гавриїла— Є девять ангельських хорів, що в особливий спосіб кождий служать Богу. Св. Письмо згадує про ангела Гавриїла, Михаїла і Рафаїла— "не всі вони є служебні духи, посилаємі для хотящих наслідувати спасення?" **Всі вони служать.** Ангел Гавриїл звіщає добру новину, **посланий Богом**— виразно підчеркує св. Лука. **І нам часто посилає Бог свого ангела—** для науки, остороги, охорони. Чи однак ми тоді так погідні, так привітні і скорі приняти Боже рішення— як це дає нам взір Пречиста Діва? "Вона затрівожилася"— як подає св. Лука. Її людська природа буриться, боїться, не розуміє і не знає, як це годно статися, що вістить ангел. "Не бійся Маріє, бо Ти знайшла ласку в Бога"— ангел успокоює Пречисту і впевняє її про повноту ласки і діяння Пресвятої Трійці. Так і ми часто почуємо в нашій душі той солодкий голос: **"Не бійся!"** в особливо після сповіди і св. Причастія, бо "Я ти знайшла ласку в Бога." Жадні труднощі, сумніви, клопоти і переслідування не можуть захитати душі, коли в ній царствує Бог. З ласкою Божою чоловік непобідимий. І чого жахатися, сумнівами мучити душу— не бійся! Є хтось вищий і сильнійший з нами!

Ангел звіщає Пречистій **таїнство воплочення.** "І царству його не буде кінця"— сповняться всі пророцтва. Спаситель прийде з Дому Давида і унаслідить вічне царство людських душ. І ніхто ніколи не побідить Його— царство Ісуса вічне!

"Як це буде?"— знова питає утомлена величчю того покликання і призначення людська природа Пречистої. Як це буде?

І доперва на тлі того запиту у всій чистоті і недосяжній висоті видніє **Непорочне Зачаття Пречистої.** Вона чиста наскрізь і плямочки на ній нема. Вона "ділія між терням" гріха. Навіть сатана ніколи не поважився її спокушувати. На ній нема ні тіни гріха.

"Дух святий найде на Тя!"— сила Божа всемогуча і діяне понад наш слабий розум. Діяне все і Боже Провидіння знає, хоча ми часто негодні зрозуміти і знати.

"Се я раба Господня!"— Пречиста в покорі і підданню волі Божій висказує свою згоду, хоча не розуміє рішення Божого Провидіння, хоча її людська природа буриться проти того. А як поступаємо ми? Чи ми також так радо, з покорою і підданням годимося на волю Божу— навіть тоді, як много не розуміємо, як це для нас тяжке і прикре? Чи ми радо беремо на себе хрести, труди і завдання, чи радо їх сповняємо? Нинішні дії українського народу вчуть нас, що невислідимі є дороги Божого Провидіння, але все правдиві і щасливі.

Вісти з України—

Холм.—Вийшла нова повість Вол. Сстровського п. з. "Зайшло сонце в Холмі." Повість подає останні дні короля Данила.

Перемишль.— На Засянню обходили торжественно роковини злуки українських земель 22 січня. Академія була в домівці ОО. Василіян, виклад мав І. Клим. Подібні роковини обходили українці в Празі— рано була Служба Божа 26 січня 1941. Попудні академія, підчас котрої слово виголосив Упас Самчук.

Краків.—Після довшої недуги помер Апостольський Адміністратор Лемківщини о. др. Я. Медвецький, в 61 році життя. Родився в Цвітовій, повіт Бучач. Довший час був професором богословії в Духовній Семінарії в Станиславові, коли зістав іменований Ап. Адміністратором Лемківщини в 1936 році. Останніми часами заступав покійного Генеральний Вікарій о. Олександер Малиновський.

Львів.—10 грудня 1940 р. помер парох Преображенської церкви і знаток нашої старини, власник прекрасної бібліотеки, о. В. Д. Садовський в 75 р. життя. Москалі вивезли його в полон. Коли вернув в 1921 р. почав живу і успішну працю в парохії. Був головою священичого товариства св. ап. Павла, котре потім розвязала польська влада за меморіял до Ліги Націй проти польських переслідувань.

ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ

Херувими почитають Христа

Св. Арх. Михаїл

о. Луцик

Дня 8 квітня

СОБОР СВ. АРХАНГЕЛА ГАВРИЇЛА

Свята Церква двічі в рік почитає память Архангела Гавриїла. Нині і дня 13 липня. (ст. ст.) В оба ці дні вірні численно збираються на молитву і тому називаємо той день "собор." Св. Гавриїл є один з сімох ангелів, котрі предстоять перед престолом Божим. Про них згадує св. еванг. Іван в Откровенню: "Благодать вам і мир от сущаго і іже бі, і грядущаго, і от седми духов, іже пред престолом его суть." 1, 4. Ці святі ангели є мов найвищими урядниками Божого престола. Михаїл є начальником небесних сил. Він з окликом "Хто, яко Бог!" скинув діявола з небес до пекла.

Гавриїл станув перед отцем св. Івана Хр., Захарією, в храмі єрусалимськім, щоби звістити йому різдво св. Івана Хрестителя. Тоді сказав: "Я є Гавриїл, що стоїть перед Богом і післано мене сказати тобі і благовістити тобі це," Лук. 1, 19. Так св. Гавриїл є післанцем Божим, котрий благовістить найважніші і найсвятіші річи.

В Старім Завіті він звістив пророкові Даниїлові прихід Месії і збурення святині. (Дан. 8, 16-26, 9, 21-26). Дальше явився св. Захарії і звістив йому різдво св. Івана Хр. Він також приніс Пречистій благовість її богоматеринства а нашого відкуплення. "Гавриїл" значить стільки, що кріпкий в Бозі.

Після св. Єроніма є св. Гавриїл поставлений над битвами і змінами царств. Після побожного передання мав звістити Пресвятій Богородиці її св. успення і вознесення до неба.

Рафаїл значить стільки, що Божий лік. Він проводив Товію і сам сказав: "Я є Рафаїл, один з сімох святих ангелів, котрі приносять молитви святих і входять перед славу Святого." Тот. 12, 15.

Св. Гавриїл був післанцем найбільшої Божої тайни, воплочення Сина Божого. Він перший іменем цілого неба віддав честь Пречистій словами: "Радуйся обрадованная!" Обрадованная значить стільки, що повна ласки. О, так. Повною ласки була Пречиста, Тим словом витає її архангел а сама Пречиста говорить про себе: "Се бо от нині ублажать мя всі роди, яко сотвори мні величіе сильний і свято імя его!" Лук. 1. 49. Бог зіслав на Марію всі чесноти, всі совершенства, всі надприродні дари, якими міг лише збогатити сотворіння. Св. Бонавентура так каже: "Міг Бог сотворити більший, кращий світ, богатше і обширнійше небо. Але не міг вивисшити ніякого сотворіння більше, як через те, що вибрав собі те сотворіння на свою матір." ч

Св. Софроній так каже: "Ніхто так, як Ти Маріе, не зістав обсипаний дарами Божими! Ніхто так, як Ти, не зістав учасником ласки Божої! Бо посідаючи Бога, що від Тебе приняв людське тіло, Ти над всіх богата. І длятого кличу і зову до Тебе: Радуйся обрадованная, Господь з Тобою, Благословенна Ти в женах."

А св. Вернард: "Марія то повне жерело ласк" і в тім наша найбільша потіха. Бо Марія то мати наша і на нас зливає свої ласки. На всіх, що до неї прибігають.

"Марія все найде ласку і сама є ласкою, котрої нам треба."

Св. Єфрем говорить: "Ти є одиноке упованння наше ,о Пречиста Діво!"

І ми співаємо: "Исполна благодати, Пречиста Діво Мати, помилуй нас!"

"Хто не знає ласки Твоєї!" кличемо до Неї. Бо в Її ласці, в Її могутности, в Її любові до нас ціла наша надія і наше спасення.

Радуйся вселенная похвало! Радуйся всіх упованіе!

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА НА КОЛЮМБІЙСЬКІМ УНІВЕРСИТЕТІ

7 марта 1941 відбувся вечір українського мистецтва—пісень і танку в циклю викладів з українознавства. **Саля була переповнена** і це стало милою несподіванкою для проф. др. Колмана. Виступ був в Ірд Гол колюмбійського університету в Ню Йорку. Переважали студенти і студентки університету, много було також професорів. Кожду точку українського виступу горячо оплескували.

Молодечий хор з Ню Йорку під проводом Ст. Маручевича виконав вязанку народних пісень. Танцюристи творили мальовничу і живу групу, що захопила присутних. Огляд української ноші під проводом пані Марії Герман був знаменитий добором строїв. На закінчення панна Марія Полиняк відспівала пісню при грі на піяні панни Віри Стеткевич. Програма була вповні успішною.

ДІТИ МАРІЇ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Діти Марії при церкві св. Покрови на Бойд мають свої сходини кождого вторка пів до восьмої вечір. Сестри учать ручних робіт, співу і часто є забави. Приходить також наш парох, о. Семчук і говорить науку.

В січні ми мали **прогульку** і забаву на ховзанці разом з дітьми інших парохій, котрих ми запросили до себе. По прогульці було приняття в нашій домівці а потім забава.

Кождої неділі на Службі Божій дівчата співають. Часто тримають фани. Маємо тепер 30 дівчат. Ті наші дівчата, що ще не вписалися до Дітий Марії, най впишуться— а ми їх радо приймем.

Теодора Хомин, писар

З ДІЯЛЬНОСТИ КУК

В Кирклєнд Лейк, Онт. місцевий відділ КУК зібрав $21.84, в **Гронлід, Саск.** $45.— в **Глендон, Альта.** $3.15— в **Гефорд, Саск.** $20.— у **Вернон, Б.К.** $7— в **Ібстон, Саск.** $2.75— в **Інсингер, Саск.** зібрала $5 на Червоний Хрест. Всі інші збірки на фонд КУК-а.

ХВАЛА РАНАМ РОЗПЯТОГО ІСУСА!

др. В. Щурат

Хвала і тисяч раз хвала
Тобі Ісусе дорогий!
Важка вина моя була —
Тиж змив її, о Всеблагий!
Вважаю щастям і добром
клячати під Твоїм хрестом.
На нім Ти дався розпясти,
щоб грішного мене спасти.

Сердечно цілуватиму
криваві рани Твоїх ніг.
Твої коліна обійму
і припаду до стіп Твоїх.
Бо полюбив Ти людський род
Владико неба, суш і вод,
любовю, якої в вік
ніяк не збагне чоловік.

Дай Спасе, лік душі моїй
на всі страждання, смутки всі!
Будь захистом, приютом їй
у горю, в кождому часі,
і не вміни мені у гріх
вини Адама й вин моїх.
Нехай їх змиє кров Твоя—
минеться вся печаль моя.

У серці, Господи, мені
свої всі рани запиши,
щоб я їх тямив по всі дні
й роздумував про них в тиші.
Бо серце той мир знає лиш,
якого Ти йому вділиш.
Тож дай йому у стіп Твоїх
зазнати мира, благ і втіх.

До ніг Твоїх хотівби я
цілим єством днесь прилягти.
З душі пливе мольба моя,
її чей вислухаєш Ти!
Дивлюся на Твої уста —
глянь Боже з висоти хреста!
Скажи: хоч був ти нечестив,
радій, бо Я тобі простив...

II.

Хвала Тобі, Владико мій
і Царю всіх святих!
Престол лишив Ти в небі свій
для грішників твердих.
Великая Твоя любов!
До всіх, хто лиш до Тебе йшов
все простирав Ти руку.
Який Ти бідний був тоді,
коли розпятий на хресті
приймав наругу й муку!

В три струї кров Твоя плила,
нечувана то річ!

Плила із ясного чола,
плила з ребра і з пліч.
Ти, що держиш над світом власть,
як Ти приймати міг ту страсть?
Знать, любиш нас безмірно!
А деж дяка? Деж люди ті,
що днесь за Тебе на хресті
приймалиб смерть покірно?

Щож, давби я Тобі тепер,
якийби дар зложив
за те, що Ти на те пиш вмер,
аби я вічно жив?
Вмираючи, мене Ти спас
від вмирання на вічний час.
Се тямити я мушу.
Нехай тепер лютує ад,
в спокою мусить рад нерад
лишати мою душу.

Велика благодать Твоя
для грішних нас людий!
За теж Тебе пригорну я
до серця, до грудий.
Без Тебе серце біль терпить.
Тебеж се, Христе, не зганьбить,
що вчиниться з любови.
Не відвернись від мене, ні!
Дай вийти чистому мені
зі струй Твоєї крови!

Будь радістю лиш Ти мені!
Рабом Твоїм стаю.
У серця мого глибині
запишу страсть Твою.
Подай лиш силу, щоб я міг
у починах моїх усіх
на добру стежку стати,
а буду з всім моїм єством,
а буде, чим єсьм— добром
Твоєї благодати.

III.

Хвала Тобі, Володарю,
й Твоїм рукам також!
Хвалу сердечну воспою
рукам тим повним рож.
Бо кождая рана,
то рожа весняна
на тих святих руках,
що їх скалічив цвях.

За наш то первородний гріх
криваві дукачі
посипалися з рук Твоїх —
ми нині богачі!
За всі Твої муки
пригорну ті руки
до серця як дитя.
Їх біль— то скарб життя!

НА ГОЛГОФТІ

Голгофта, хрест,
Страшні, червоні сни...
Товпа реве:
"Распни, распни, распни!"

І розпяли.
На голові вінок.
По каплі кров
Спливає з колючок.

Товпа реве:
"Якщо ти Бог еси,
То злізь з хреста
І сам себе спаси!"

Колиж не Бог,
А лиш юдейський цар,
То з військами
На ворогів удар!

А ти мовчиш,
Здрігаешся, мов трус?
Га! Ти не Бог,
Лиш Назорей, Ісус!!!"

- - - - - -

Голгофта, хрест,
Страшні, червоні сни...
Прости їм, Боже,
Бо сліпі вони.

Богдан Лепкий.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ЖЕРТВУЙМО МИЛОСТИНЮ - НА ПРЕСУ!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗВІТ МАНІТОБСЬКОГО З'ЇЗДУ БУК-а

(Продовження)

Пані Анна Якімішак: Треба виконати, а не лише говорити. Буде редагувати "Жіночу Сторінку" при помочі других католицьких жінок. Треба мати відповідний Жіночий Комітет.

о. др. В. Кушнір: Участь жіноцтва це важна справа. Треба утворити Комітет жінок. Вибрати кількох а вони нехай мають право кооптувати других.

Слідував вибір Жіночого Комітету, котрий подано раніше.

о. Антін Луговий: БУК і молодь. Колись було тертя між Папою Піем XI а Італією. Грозило, що Італія забере тих кілька акрів Ватикану. Причина: Церква хотіла гуртувати молодь. І Церква моральною силою перемогла. Уряд казав, що Церква має дбати про душу, а він буде про тіло. Папа сказав, що чоловік складається з тіла і душі. До душі говоримо через тіло. Це розуміють Французи в Канаді і мають кілька молодечих організацій. Дуже добре це розуміє Церква. Куди дерево нахилиться замолоду, туди впаде. Коли Івась буде добрий, то й Іван буде добрий. Враження молодечі тревалі, бо чуття і мозок молоді як віск.

Кожда держава дбає про молодь. Платить учителів і школи. Навіть вороги всякого порядку, большевики, велику вагу кладуть якраз на молодь. Ми однак здаємося недоцінюємо тої справи.

Які наші моральні обовязки супроти молоді?

Маємо **шанувати** нашу молодь. Права і обовязки є обопільні. Маю тебе слухати, а ти мене шанувати. Маємо обовязок лошани до Бога, людий і себе самих. Учителі мають шанувати своїх дітий, котрих вчуть. Діти є сотворені на образ і подобу Божу. Будучий горожанин царства небесного має світло ласки, має місце в небі. Наші люди часто відносяться до дітий просто. Треба розуміти молодь. Дати їм нагоду забави, узгляднити потреби Канади та тутешні відносини. Завись є гріхом —казати, ми бідували а вони будуть пануватн, це гріх. Ми повинні мати почуття рівности, вільних горожан, а не почуття нищости. Але всюди треба заховати міру. Є родини, що надто шанують своїх дітий. Мама часом ложно любить свою дитину і навіть на церкві мститься, коли не дає нагоди для гріха дитини. А не можна любити гріх і чесноту разом.

Яка матеріяльна поміч? Конкретно це так. БУК має помогти священикам висувати нашу молодь вперед. Дітий треба приучувати, притягати, а не на них кричати. До комітетів треба брати старших хлопців і дівчат.

Кольонізація.—Треба творити спільні оселі, жити разом, не розбігатися. Творити масивні свої осередки по містах і на кольонії.

Винипег це наша централя. Тут треба мати інформаційне бюро. Помогти нашим хлопцям і дівчатам, що приїжджають по працю. Є сотки нашої молоді в цім місті, котрі працюють і навіть не знають, чи хто ними займається, чи ні.

Звязь.—Треба цікавитися собою. Завеликий відсоток наших дівчат тут нищиться, бо ними ніхто не занявся, не остеріг їх, де вони і з ким ходять, а скінчилося смутком. На вулиці Гаргрейв є много наших дівчат, котрими займаються Сестри. Наше бюро моглобн з ними співпрацювати.

БУК повинен старатися о працю для наших учителів по наших кольоніях. Священикові часто це понад сили.

Ми повинні мати **спис наших жовнірів,** що служать в дівій армії, де вони не булиб, чи тут в Канаді, чи в Новій Зелянді, чи в Англії. І дбати про їх духовне заопотрення, про релігійну і народну звязь.

По кольоніях сподіються, що централя ними займеться, буде напоминати, вести, заохочувати, а тоді це оцінять. Колись видавано для відділів улади праці, це треба відновити. Коли кольонії будуть знати, що ними хтось цікавиться, тоді відділи будуть працювати. Наш писар повинен дістати платню. Він буде мати много праці. Коли централя буде сильна, тоді відділи будуть рости.

о. др. Кушнір: Вказівки добрі, але тяжко найти людий, котрі поїхалиби по кольоніях. На це централя повинна мати фонди. Треба **оплачувати організатора.** В Саскачевані і Альберті домагаються того самого. Централя має бути жива, а члени мають співпрацювати. Велике поле праці є на сході, але тепер на черзі захід.

Дискусія.

Ол. Малофій: Треба пояснити членство БУК-а, як приймати членів, як творити відділи?

о. др. Кушнір: Треба членських вкладок. Інакше наше членство дуже неухвитне. Висота вкладки це річ кождого відділу. Треба дати на адміністрацію централі. Листування коштує.

Ол. Малофій: Ліпше, щоби з'їзд рішив самий, бо відділи вимагають праці, організатора, а грошій нема. Як думає про це кольонія? Хочемо мати з ними звязь, звіти, питання, на це все треба гроша.

о. К. Лотоцький: Трудність в грошах. Люди мають гроші. По кольоніях много наших хлопців і дівчат, що хочуть щось зробити. Священик говорить на сходинах. Ніхто з міста не приїздить. Треба мати такі з'їзди по кольоніях. Люди того жадні. На проби ідуть часто по 10 миль. Тяжко накладати вкладку згори. Треба робити піонірські дні і плекати спогади давних часів, трудів, праці і осягів. З Винипегу повинні приїхати на такий день інтелігенти, яких 2 або 3. На фармах люди жадні викладів. Треба акції. Також повинні приїхати б зараз пані з міста і дати виклад жінкам. Людий вкладками не треба страхати. Можна зробити стяжки і продати на місці а дохід з того дати на організатора. Люди щирі, але хочуть щось почути, чогось навчитися.

о. др. Кушнір: Були з'їзди тут і там, праця і наслідки того красні. Ініціятиви треба на місцях, але трудність в тім, що у Винипегу брак таких людий.

Промовляли ще **о. ігумен Тимочко, ЧСВВ., і о. Семчук.**

Рішення прочитав **о. Пуляк, прийнято** одноголосно.

Закінчено з'їзд бенкетом.

БУК МАНІТОБИ

СПРАВИ ОРГАНІЗАЦІЙНІ.

ВідділиБУК-а:

Проситься прислати хоч коротеньке звідомлення з шевченківського концерту; пишіть впрост до редакції нашої газетки.

Місяць квітень се а) відсвяткування Річниці КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ та б) збірка на нашу бурсу в Саскатуні. Тепер уже приготовляйтесь до сього концерту. Не занедбайте віддати поклін героям Карпатської України. Реферат, та програму на сей концерт знайдете в послідній числі "Б.Н."

- - - - - -

ПОЇЗДКИ

16-го березня відбулась поїздка від організації ман. БУК-а до **Кенора ,Онт.** Вечерок відбувся в салі Читальні Просвіти 8.30 вечером. Присутніх около двісті людей. Председіником вечірка був **Л. Козицький,** писарем **М. Кісь.** Реферат виголосив **о. І. Шпитковський.** Справу потреби та користи з існування БУК-а вияснила довша дискусія по рефераті. Основано відділ БУК-а, до якого в члени вписалось та деякі відразу заплатили вкладку 13 кенорських старших громадян та представників молоді. Опісля вибрано заряд відділу в такім складі:

Голова — Лука Козицький
Писар — Текля Черкак
Скарбник — Зеновія Романюк
Провірники: Евгенія Козицька і Ева Кіт
Референт культурно-освітний при відділі:— Марко Кісь.

Добровільна збірка в часі вечірка винесла $6.37, з чого заплачено $2.37 за уживання салі, а $4.00 передано референтові на кошта подорожі. Вечірок покінчився пізно вночі відспіванням: "Ще не вмерла Україна" "Боже, щасти йому."

- - - - - -

Промисл Канади—

МІСТО ФЛІН ФЛОН, МАН.— має 9,000 мешканців, між ними много українців. Недавно збудовано там нашу церковцю і є сталий священик, о. Т. Коцаба.. Флін Флон є промислове місто, на першім виді бачимо заведення Годсон Бей Майнинг енд Смелтинг Ко. На самій горі видно часть озера Рос, на ліво частину збірника. Денно перетоплюють 6,000 тон руди. Найбільше добувають золота, міди і цинку.. Розбудови копалень коштують досі $31 мілюнів долярів, місто росте і має перед собою красні виглядн.

Павло Кардинал, з Пасадіни, Кал. має тільки одну руку, однак самий заробляє на хліб другою рукою паперованням.. Так працює вже 8 літ. Раніше був цирковим артистом, але впав на землю підчас воздушних вправ і стратив рамя. Не стратив однак відваги до життя і заробляє, як здоровий.

"БУК в ПЯДЕСЯТЬ-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ."

Сього року минає точно пів століття, коли вперве тут на сій землі поселився наш український селянин. Щоби записати глубоко в память сю історичну дату, та віддати честь нашим першим піонірам, відбудуться сего літа **великі здвиги-з'їзди БУК-а.**

Дотепер назначені великі здвиги в таких околицях:

Комарно, Ман.—Парох о. І. Калус к.й.

Сенді Лейк, Ман.— Парох о. М. Григорійчук.

Кукс Крік, Ман.— Парох о. Ф. Ру.

Про докладний день і програму подасться в другому числі "Б.Н." Тепер уже **приготовляйтесь до сих з'їздів!**

Переказуйте про них одні другим!

Наш клич: За кращу будучність!

ЗДОРОВЛЯ І ПОЧУВАННЯ

Коли чоловік любить, плекає, повторяє сильні, нагальні почування, може скоро занедужати Коли священик говорить про любов ворогів, то люди здичайно слухають і нечують—мовляв, це не для них. Але священик говорить якраз про основне правило здоровля і поведення. Ніхто не може плекати ненависти, коли взагалі хоче бути здоровим. Ненависть це наче давки отруї. Так само позбуваємося страху, зависти і других нагальних почувань ради самого здоровля. Вчимося тішитися з добра ближнього— і з власного здоровля. Блаженства це дійсно щасливе наставлення —блаженного життя. Хто це виконує, благословенний.

ЯК ПРАВИТЕЛЬСТВО РІШИЛО СПРАВУ ПШЕНИЦІ?

1) Зі збору 1941 року закупляють тільки 230,000 бушлів пшениці в цілій Канаді.

2) Коли фармарі зберуть більше пшениці, тоді **установлять квоту на основі 65% засівної площі пшениці в 1940 р.**

3) Початкова ціна 70ц. за бушель остає запевнена.

4) Пшенична Рада буде платити фармарам за перехования збору з 1941 р., однак тільки за ту недоставлену частину з 230,000 бушлів.

Поручають однак зменшити посівну площу пшениці і обіцюють:

1) По $4 від акра зменшеної посівної площі, коли його лишиться на половину. Будуть платити від 1 липня 1941.

2) По $2 від акра, коли засіється іншим зерном і докажеться. Додатково доплатять ще $2 від акра, коли ця сама ріля лишиться засіяна іншим зерном або травою з днем 1 липня 1942. Так само буде, коли фармар засіє землю під траву.

Через запевнення ціни на пшеницю Пшенична Рада досі доплатила в 1938 і 1939 $67 мілюнів— за минулий рік яких $60 мілюнів. Чи це добре, роздумайте самі!

Ловля мочераків починається з днем 1 квітня, треває 30 днів. 700 ловців іде ловити мочераки на просторі 135,000 акрів звіринних багон в Сомермербері, Ман.

Чоловік і жінка

—Ти не мала лаха на спині, як за мене віддавалась!

—Так, але тепер маю повно лахів!

АПОЛЬОГЕТИЧНІ ВЕЧОРІ

будуть відбуватися в церкві Матери Божої Неустанної Помочі в Йорктоні, від неділі 30. березня до неділі 6. квітня включно.

В неділі о год. 7-ій вечером.
В будні о год. 8-ій вечером.
Приходіть всі, Вас кличе Христос!

оо. Редемптористи.

В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ ЗДОРОВА ДУША!

Лайльо Лайман, маленька, 14 місячна панночка зі своїм татком Голис, вже учиться їздити на лещетах. Вона тому кілька тижнів як доперва стала ходити. А тато зараз взяв її вчити на лещетах на узгірях Тимберлайн в Орегон.

Панночки красномовні з Виннипегу. Стоїть на краю зліва українка Ст. Козак.

Крім відповідного харчу, одягу і приміщення— молоде тіло вимагає руху, сили, зручности, меткости. Так як виховання ніколи не буде повним без релігії, так само не буде воно повним без **спорту**. Дружина з винипеґської школи Айзак Нютон здобула побіду в мячевих грах. Це майже всі українські дівчата— сотничкою між ними є панна Ольга Підруцька, що належить до парохії св. Покрови і співає там в хорі.

\- - - - - -

Найкращими дебатантками зі всіх високих шкіл Винипегу вийшли панночки з католицької школи— Академії св. Марії. Між ними є одна українка **—Ст. Козак.**

Красномовство це гарна вправа ума, серця і голосу. Треба знати, що коли і як сказати— бистрість думки, сила вислову, краса слова— все єдиниться в однім здобувчім пориві. Ми тішимося, що між найкращими бесідницями великого міста є українка католичка.

ЯКИМИ МИ ПОВИННІ БУТИ?

1) **Веселими**— смутний чоловік відтручує від себе. Веселий розвеселить товариство і є мило бажаним гостем при кождій нагоді. Сміятися щиро, не півкутиками уст. Світ належить бачити красним, так як Творець його сотворив, а не тільки саме зло і тіни помічати на світі. Веселий розсіває радість, як проміння світла.

2) **Скромними**— Говорити про других більше, як про себе в товаристві. Нехай знають інші, що ми їх цінимо нарівні, як не більше. Не відсувати других тільки в тінь —а себе на перший вид. Скромність є окрасою найбільших людий.

3) **Безкорисними**— Шукати всюди Божої слави і добра ближніх, а не доляра. Шукати душ і щастя, а не гроша і вигоди. Хто помагає другому нічого за це не надіючись, цей дійсно робить ради Христа і такому Христос обіцює вічну надгороду. Запорукою тої надгороди є внутрішне моральне почування сповненого добра— таке величне, ясне і перемагаюче, що з ним ніхто і нічо рівнятись не в силі.

4) **Самодовірними**— Нам поможуть другі люди, однак перше всього ми мусимо помогти самі собі. Треба все благати Бога о змилування, але треба також співділати з Божою ласкою. Коли хто свідомо відкидає нагоди і опіку Божу над собою— тому молитва і скарги не поможуть. В бою життя побіджають ці, що довіряють в свої сили, не бояться небезпек і заки просять помочі і навіть коли просять, то в першій мірі самі дбають про це, щоби дана поміч в них принялася і вони її використали у всіх можливостях.

5) **Помічними**— Є много таких, котрі самі собі помогти не в силі. Треба помогти іншим, тим помагаємо самі собі зробити життя кращим. Ніколи не можна бути глухим на недолю і благання інших, навіть як вони негідні. Тяжко є просити і приймати поміч— лекше є дати і вислухати.

6) **Приличними**— Зовнішне поведення, одяг, рухи, хід много значуть в житті. Хто неохаий, брудний, незачесаний, розмахує і розкидає руками без розбору, наступає другим на ноги і не замикає за собою дверий, хто не витирає ніг, заки увійде до хати з мокрого двору—того тяжко полюбити. Вберіть чисте одіння, будьте вимиті, виголені, зачесані як слід, з чистими зубами— кождий з вами мило бачиться і мило говорить. Ще більше це відноситься до дівчат і жінок.

\- - - - - -

Це тільки кілька думок, котрі кождому можуть стати дуже в пригоді. Особливо нашій молоді.

Просимо уважно прочитати і провірити самих себе, в якій мірі Ви відповідаєте тим вимогам— або ні.

Будете знати, що і як справити для власної користи.

Між ловцями

—Знаєте, є собаки мудріші від своїх панів.

—О, вірю, я сам маю таку собаку.

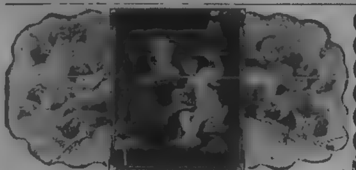

-ЖІНОЧА СТОРІНКА-

За гідність жінки—за її честь!

А. Мандрика

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЧАСІ ВІЙНИ

Коли ще кілька місяців перед цим дехто думав, що війна закінчиться більш-менш скоро, то тепер всі розуміють, що війна може бути довгою і тяжкою, що боротьба йде на життя і смерть, і що Канада може опинитися в прямому вогні війни. Найкращим показчиком цьому є останні военні кроки Сполучених Держав Америки.

Стало ясним, що німці ведуть війну на повне знищення свободи і самостійности інших народів, а особливо на повне зруйнування Британської імперії. Також стало ясним, що лише британська военна сила—фльота, літаки та армія, лише вони стримують напад німців на Америку і Канаду. Тому Америка стала тепер рішуче по стороні Великої Британії і не жаліє найбільших засобів на допомогу їй. Тому військові зусилля Канади набирають тепер особливої ваги не тільки допомоги своїй матірній країні—Англії, але і прямої оборони самої Канади, нас самих від німецького наступу. Так довго, як англійське населення, включаючи жінок і дівчат, виявляє надзвичайний, подиву гідний героїзм і безмежну посвяту цілого свого життя на оборону своєї країни, так довго, як вистарчає там запасів для війни і для життя, так довго, як там, в Англії, чується щира і любовна підтримка Канади і Америки,— так довго, тут в Канаді і в Америці, ми не чуємо грому гармат, свисту і гуркоту ворожих літаків і з хмар не сиплються на нас пекольні бомби, не йдуть з вогнем наші оселі...

І ми, канадійці, мусимо тому докладати всіх своїх сил на допомогу Англії. Це розуміє ціла Канада. Розуміємо і ми, українки.

Мусимо боронити наш прибраний край, нашу нову вільну, вигідну батьківщину. Ми не можемо сказати "наша хата з краю," не можемо перекидати наших обовязків на інші плечі, бо лише спільне зусилля всіх канадійців може спричинитися до успіху. Ми, українські жінки маємо працювати у всіх спільних заходах: в Червоному Хресті та в усіх інших інституціях, створених на час війни. Наші жіночі організації у Винипегу, головно під проводом Української Жіночої Ради, беруть активну участь в военній праці: у всіх товариствах були улаштовані чайки і інші підприємства і на них зібрані гроші на Червоний Хрест, в кожному товаристві виконувалися роботи шиття для шпиталів—в більшости жінки шили в робітнях Червоного Хреста, а частина праці виконувалася і в товариствах безпосередньо. При дитячому шпиталі наші жінки працювали і працюють над збиранням і сортуванням завивочного металю. Допомога від цієї роботи є подвійна: для бідних хорих дітей і для военної цілі. На всіх інших ділянках —як от: поширення продажі ощадних штемплів і сертифікатів, збирання так званого "силвейж" і т.ін. наші жінки не відстають від інших національних груп і навіть заслужили на спеціяльне признання за свою видатну працездатність.

Працюючи для нашої прибраної батьківщини, для нас самих, ми, українські жінки, працюємо також тим самим і для нашого рідного народу в краю. Серед грізних блискавок военної бурі вже загоряються іскри надії на українське визволення. Іде боротьба двох противних сил: демократії за свободу народу і диктатури за поневолення. Якраз така диктатура поневолення вигнала наших людей з рідного краю. І коли виграє Велика Британія, то виграє свобода над неволею, правда над насильством. І в цій боротьбі сплітаються в одне —ідеали народів Великої Британії, наші канадійські ідеали свободи і рівности, і наші власні українські ідеали— свободи нашого великого але поневоленого народу.

І тому ми маємо зложити всі наші зусилля, щоб перемога Великої Британії була осягнена. Ми маємо тепер коло кого стати, на кого опертися і в наших власних національних змаганнях— на сталеву, львину міць і витримку Британського народу, що подивляє весь світ. І ми маємо показати, що і ми здібні на лицарство, на боротьбу за вищу мету— за визволення Рідної Землі.

СВЯТОЧНІ ПЕЧИВА

Маковий Торт. Втерти разом 12 жовтків і ½ горнятка цукру, до того додати ½ ложечки мелених гвоздиків (кловс) і втерти шкірку з одної цитрини. Змолоти 1½ фунта маку і вимішати разом з жовтками. На останку спражити одну ложку муки і додати до попереднього. Печи повільно в легкій печі. Як вистигне, перекроїти і переложити повилами з сливок. На верх поляти люкром, зробленим з двох білків і пів фунта "айсінг" цукру. Бити виделками, аж доки не зробиться густа, гладка маса, додати сік з ½ цитрини. Полюкрований торт поставити на хвильку в піч, щоби зарумянився.

Оріховий Торт: Бити на піну 12 білків. Окремо терти 12 жовтків з 2 горнятками цукру. Змолоти 1 фунт мігдалів (алмондс) і дотати до них 2 ложки пересіяної тертої булки. До жовтків втертих з цукром додавати на переміну білки і оріхи, а на останку одну ложечку "алмонд флейвор". Пекти годину або і довше в легкій печі.

РИБА НА ПІСТ

На жидівський спосіб: Найліпше надається щупак. Обчистити, відкроїти голову і осторожно цілу шкіру стягнути. Все мясо відділити старанно від кісток і остей і змолоти на машинці. Вичистити голову з щупака і покласти варити разом з костами і з яриною (1—2 цибулі, моркву, салеру) кілька цілих перців. Коли це вариться, до меленої риби додати 2 добре вбитих яєць, ложку масла, одну дрібно посічену цибулю, пів горнята кришок з хліба, соли і перцю до смаку. Добре вимішати і начинити цим шкіру з риби і зашити ниткою.

Коли ярина і кости вже варилися з годину, вийняти кости, і в той росіл покласти уважно рибу. Добре це робити в широкій ринці. Росолу треба стілько, щоби закрити рибу до половини. Тісно надрити і дусити так пів години, потім уважно перевернути і знов варити ¼ години.

Вийняти з росолу, покраяти уважно і можна виложити покраяну рибу на тарілку, заляти перецідженим росолом і покласти на холодне місце, щоби застигла.

З ПРАЦІ ЖІНОК ПРИ ШКОЛІ Св. о. НИКОЛАЯ

Винипеґ, Ман.

Старанням колишніх учениць школи був вечір красномовства 9 марта, на котрім виступив хор школи під проводом Сестри Маріянни.

27 марта ці самі пані уладили картову забаву на дохід мальовання школи.

Наша примітка— Про вечір красномовства говорить більше новинка у "Вістнику Молоді."

Що сказати?

Хлопець від кравця приніс пану Дрантівському випрасувані штани. Віддав і стоїть ще при дверях.

—Чи маєш ще що, хлопче?— питає пан Дрантівський

—Ні, нічого, тільки так міркую, що як майстер спитає мене, скільки я дістав за дорогу, то що Ви бажаєте собі щоб я сказав?

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EDITORIAL

On Friday, March 7, the Central Committee of the Ukrainian Catholic Youth held a meeting at the St. Nicholas School, Winnipeg. It was decided that the Second Annual Convention will be held in Winnipeg on May 23, 24 and 25th, 1941. The programme for the convention has not been layed out as yet. The central committee would appreciate it very much if the Youth Clubs of Manitoba would send in their suggestions, in regard to the convention, to the editor of the Youth Herald.

Conventions are held once a year where the delegates and members of Catholic Youth Clubs gather from various parts of Manitoba to discuss the work done during the past year and lay out a programme of work to be done for the coming year. Debates and talks are heard on various topics. All in all it will help you to take a deep interest in your club's activities and will help you in becoming better Catholics and Ukrainian Canadians.

In times like these we should be grateful that we are permitted to hold conventions and have freedom of speech and religion in this our country... Canada. So, have your club prepared to come to this convention where they will take an active part. Rally all your friends together and bring them to your meetings.

Keep in touch with the Youth Herald for more news in regard to this convention.

The convention will be held on May 23, 24 and 25.

—President.

SOFIA SMAHA WINS ORATORICAL CONTEST

Sofia Smaha won the gold medal in an oratorical contest Sunday evening at St. Nicholas high school, Flora Ave., and McKenzie St., Wpg., Man.

Rev. Dr. Kushnir, the principal judge, presented the medal and complimented the contestants. Other judges were D. Yakimischak LL.B., and Dr. M. Kanchir.

Selections were given by the school choir. Arrangements were made by a committee headed by Sister Superior Marian, the school principal. Among those present were Rev. J. Tymochko, superior O.B.B.M., and Rev. I. Shpytkowsky.

BLESSED VIRGIN MARY YOUNG PEOPLE'S CLUB HOLD ELECTIONS:

The Young People's Club of the Blessed Virgin Mary Church, Winnipeg, held an election of officers for 1941 Those elected were as follows:

President — Mr. H. Shalay
Vice President — Mr. G. Luty
Secretary — Miss Muriel Maydanyk
Treasurer — Mr. S. Dorosh
Controllers — Mr. P. Musick, Mr. B. Braschuk, Miss K. Unick.

КЛЮБ МОЛОДІ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ, ВИНИПЕҐ, МАН.

11 марта, 1941 перевибрано заряд, як слідує:

Голова — Гр. Шалай
Заступник — Августин Лютий
Писар — Славка Майданик
Скарбник — Стефан Дорош
Провірники — Петро Музичка, Василь Бращук, Кей Юник.

В четвер, 20 марта була картова забава на пресфонд "Вістника Молоді."

Членські вкладки є 25ц.

Комітет підпринять є в такому складі: Дей Солтис, Марія Шалай, Петро Музичка і Августин Лютий.

Процесія церковна молоді є в заряді тих панночок: Ольга Кормило, Кей Юник, Славка Майданик, Ліна Бращук.

УКР. КАТОЛ. СТУДЕНТИ В САСКАТУНІ РЕВНО ПРАЦЮЮТЬ

На зборах Студентського Відділу УКЮ котрі відбулися при бурсі в неділю 15-го грудня 1940 була дебата на тему: "Рішено, що булоб краще колиб три степові провінції були злучені." Студенти що учащають до нормал школи дебатували. Пан Кокотайло й п. Шабаґа держали сторону афірмативну, а п. Черковський й п. Мусічук неґативну. Судді рішили, що обі сторони рівно виграли. Відтак п. Мусічук віддеклямував: "Огню Дайте!", а п. Жук і п. Ґрабовський віддограли дует на інструментах.

У неділю 26-го січня Студ. Кружок віддограв концерт у Домі Просвіти під проводом п. Шабаґи. Програма складалася зо слідуючих точок: деклямацій, мішаний хор, сольо, мужеський хор, представлення, й інструментальні точки.

Дуже гарний вечерок відбувся в бурсі дня 29-го січня у честь панів, котрі скінчили свій курс в університеті, котрі були активними членами в нашім кружку. Дуже гарно відбувся вечерок на котрім було присутних около 40 студентів. Між нами був також ректор бурси, Всеч. о. Криворучка. Всі гарно забавлялися, а відтак були вигравки. Щасливі нумери виграли: панночки Л. Стахів, О. Шаваґа й М. Самборська, й пани І. Луцик, М. Черковський й І. Дептух.

Опісля, на зборах 9-го лютого Студенти вибрали заряд, щоб занимався журналом "Дзвін." Номиновані були: панна О. Шаваґа, пани Никола Шабаґа, Ж. Мусічук й П. Воробець.

В Домі Просвіти 13-го лютого відбувся танець, де була повна галя молоді, гарно всі забавлялися й рівнож прийшов гарний дохід.

На 24-го лютого, в понеділок рано прилинула до нас студентів сумна, дуже сумна вість. Господь звелів тогож дня покликати до Себе— взяти від нас одного з найревніших студентів кружка— нашого Дириґента пана Николая Шабаґу. Се справді був удар немалий. Завсіди веселий і енерґійний брав першу участь у всім. Хтож мігби того сподіватися!

З великим болем попращали ми його на цвинтар. Як доказ вдячности наш кружок купив вінок цвітів та заплатив часть його перебуту в шпиталі. Студентки з конвенту Сестер як членкині кружка ще від себе наняли дві Служби Божі за душу покійного.

Наш дорогий брате, кличемо до тебе з тої дороги життя, котру ти вже перейшов, дякуємо тобі за все, що ти зробив для нас— бо много ти зробив. Ми молимось за Тебе, а Ти молися за нас і за наш нарід. Пращай— колись усі зійдемось у Вічності.

Ольга Шаваґа

Please send your Writeups, Questions, Suggestions and Criticisms to:
Mr. P. A. Bosyk, 73 Disraeli St., Winnipeg, Man.

Сильні летунські наїзди понищили пристань Плимут в Англії і базу підводних подок в Франції Льоріян.

— ПОВІДОМЛЕННЯ —

Від 1. квітня 1941 р. ціни молитовника "З Нами Бог" будуть слідуючі:

1. Оправлений в полотно з золотими витисками: $1.00; 2. Оправлений в наслідування скірки: $1.25; 3. Оправлений в скірку: $1.75; 4. Оправлений в скіру з золотими берегами $2.25.

Видавництво оо. Чина Найсв. Ізбавителя, Йорктон.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

Вже прийшла весна!

Снігу щодня стає менше. Всюди видніють малі ставки та річки. Пташки зачали прилітати знова до нас. Якраз як Вуйко пише се, коло Вуйкової хати, на березі, сидить чорна ворона. Час від часу вона своїм "кра-кра", каже нам, що незадовго діти вже зможуть бавитися галкою, а старші підуть у поле.

То якраз в сей час— коли є богато води всюди— діти люблять бавитись малими човнами, та робити ріки та озера. Бавитись можна, але треба вважати, щоб не замочити, або цілий не впасти в воду, бо тоді можна застудитися. Вуйко знає богато таких дітей, що щороку пролежують і по два гижні хворі, бо не уважають на себе, як бавляться весною.

Ранками на тих малих ставках є лід. Кілько то дітей люблять випробовувати, чи він міцний, та кілько з них зроблять собі зимну та шкідливу купіль.

Треба уважати, бо часом через нерозважність можете не то що "березової каші" покоштувати, але й пошкодити собі на здоровлю.

З весною Ви будете мати богато пригод надворі. Скажіть про них—

Вуйкови Трохимови.

ЛИСТ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Кридор, Саск.

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я дуже утішився Діточою Сторінкою, бо в ній є кілька листів від дітий і пару слів від Вуйка. Дуже нетерпеливо очікую на Ваші відповіди і на жарти, як Ви нам обіцяли. Надходить час концерту в честь Тараса Шевченка і я тим тішуся, бо люблю слухати деклямацій і пісень. Я дуже люблю декламувати. Я любив, як мої родичі читали мені Дзвіночок, що виходив у Старім Краю. І я учився по українськи, щоби міг сам читати. Але на жаль другі вороги забрали наш край і замкнули українську бібліотеку. Мені дуже шкода за Дзвіночком, бо в нім були дуже гарні оповідання і вірші. На тім кінчу і здоровлю Вас сердечно і бажаю Вам щасливих успіхів,

Володимир Заячківський.

ВАСИЛУНЬКА

Ви десь певно всі вже чекаете на тую байку про—

"ЧУБАТУ КАЧЕЧКУ."

Між качатками, що вивела стара качка було одно качатко, що мало жмуток пір'я, яке стирчало на голові.

Діти, Ганя і Петрусь, дуже собі сподобали це качатко, бо воно було цілком інакше як другі. Назвали його "Чубатеньке."

Все вони брали його на бік, та давали йому сира, хліба та води.

Воду мале качатко дуже любило і нераз залазило з ногами в горнятко та плюскалося. Діти напоминали Чубатеньке, щоб так не робило, бо це нечистить воду, але воно їх не розуміло та далі своє виробляло.

По траві Чубатеньке бігало за мушками. Часом і губилося від мами Тоді воно плакало, аж доки Ганя або Петрусь не принесли його знова до мами.

Раз напастував Чубатеньке Білий-Сяк. Це був великий білий гусак. Діти йому дали таке імя, бо були малі та не могли вимовити гусак.

Білий-Сяк наскочив на мале качатко несподівано, та своїм дзюбом підніс його в гору На щастя в той час надбіг Петрусь з патиком. Щоб вратувати своє Чубатеньке, вдарив Білого-Сяка так, що той но тільки перекотився. Качатко вратував, але гусак вже не жив. Петрусь побілів зі страху. Щож то він вчинив?

Пробував гусака піднести на ноги, але нічо не помогло. Через качатко то ще того дня Петрусь потерпів, бо мати витріпала його штанята за то, що нерозважний був.

Недалеко хати, де мешкали Ганя і Петрусь, був став. Качаток діти на став не пускали, бо боялися, щоб їм чого злого не сталося.

До ставу часто заходив Вовк-Мик. Він любив качаче мясо і дуже радий був, коли надибав необережних качаток.

В ставі мешкали Пявки-Пияки. Вони любили залазити в качачі носи та кров висисати. Томуж мали діти чого страхатись, коли вже десь їх малих качаток не було видно. Все тоді думали, що їм вже щось злого сталося.

Одного дня десь коло полудня— коли діти принесли їду качкам— зауважили, що Чубатенького небуло коло качечок. Деж воно моглоби бути?

Зачали кликати— "Пуй, пуй, пуй—", бо так вони все його кликали, але нігде нечути було, щоб воно відзивалося. Діти зараз побігли до мами, щоб мамі розказати про свою гризоту.

Мати, разом з дітьми зачала шукати за Чубатеньким.

\- - - - - -

Чи йому що злого сталось? Чи вони його знайшли? Побачимо в слідуючім числі Діточої Сторінки.

ПЕРША ПТАШКА

Прилетіла вже до нас
З вирею пташина...
Так літає, так питає —
Де її хатина?
Де гніздечко, що у ньому
Літо переула —
Може це не та країна?
Може шлях забула?
Добрі діти привітали
Пташину раденько —
У нас пташко, бідолашко,
Зажвеш любенько.
Ми для тебе окрушинок
Не будем жаліти,
З пірячка устелиш хатку,
Сонце буде гріти.
Спів дітвори розвеселить
Твою часом тугу—
Поживеш і найдеш швидко
Для себе подругу...
Сіра пташка— бідолашка
Нищечком раділа —
На галузці біля хатки
Тихесенько сіла.
Щось подумала хвилину
И своїми словами
Дітям втішно відказала
"Я лишуся з Вами."

— Іванка Трещиневська-Савицька (Світ Дитини).

Жінка:—Пане доктор, мому мужові шумить в ухах. Що маю робити?

Доктор:—Порадьте йому щоб виїхав подай на місяць з дому.

Жінка:—Це неможливе. Він не може виїхати.

Доктор:—То виїдьте Ви.

КОНТЕСТ ДЛЯ ДІТЕЙ

з нагородами для всіх, що будуть брали участь.

Появиться у

СЛІДУЮЧІМ ЧИСЛІ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

о. др. В. Кушнір

Лекція 14.

ГОСПОДЬ БОГ ВИВИЩАЄ ЙОСИФА

Повторення: Посліднього разу я вам оповідав, як богато терпів Йосиф в домі Путифара. Що терпів Йосиф в домі Путифара? Що у вязниці? Хто з вас мав яке терпіння за той час? Як ви його зносили? За ще, що Йосиф зносив терпеливо свої терпіння, то Господь Бог нагородив його вже на цій землі.

Заповідження: Оповім вам няні, як Господь Бог випровадив Йосифа з вязниці і як зробив його великим паном в цілім Египті.

Приготовання: Я вже кілька разів згадував вам про край, що називається Египет. Про Египет буду вам ще часто згадувати. Египет, то гарний і богатий край. Є там богато урожайної землі. Люде звичайно мають там богато збіжа. Через середину Египту перепливає ріка, велика— так як у нас в Манітобі Ред Ривер. Та ріка в Египті називається НІЛЬ. Ріка та є правдивим благословенням для Египту. Там падає мало дощів. Задля посухи не моглаби родити ані земля, ані не моглиби рости дерева ані збіже. Звичайно в осени паде там дуже богато дощів. Ріка Ніль підноситься і виливає воду на всі поля Египту. Чим більше води вилле, тим відтак земля стає урожайніша. Коли в осени нема дощів, тоді в Египті настає велика посуха ,земля нічого не робить і люде мусять голодувати. А тепер послухайте, що сталося з Йосифом:

Виклад: Йосиф у вязниці дуже молився, щоби Господь випровадив його з тих мурів. Вкінці Господь вислухав його молитви: Господь Бог дав Фараонови дивний сон: Здавалося Фараонови, що він вийшов над беріг ріки Нілю. З ріки вийшло сім товстих коров і паслися на полю. Відтак вийшло других сім коров дуже худих. Вони кинулися на корови товсті і їх пожерли. Король пробудився, дуже затривожений, що то має значити. Відтак заснув і бачить другий сон: Бачить сім повних колосків збіжа а зараз побіч бачить сім пустих колосків збіжа. Колоски пусті зїли колоски повні і дальше були пусті. То знова затривожило короля. Він знав, що то мусить мати якесь значіння. Але яке? Того король не міг вгадати. Раненько покликав король найумудріших людей до себе і розказав їм свій сон. Всі думали, однак ніхто не міг того розясняти. Тоді підчаший, той королівський урядник, що був разом з Йосифом в темниці і якому Йосиф виложив так гарно його сон, пригадав собі Йосифа і сказав до короля: "У темници є дуже мудрий молодець, який свого часу мені вияснив мій сон. Я вірю, що він і твої сни виясннть." На другий день вже Йосифа привели до Фараона і він докладно оповів Йосифови свої сни. Йосиф тимчасом тихенько молився ,щоби Господь поміг йому ці сни виясннти. Коли Фараон скінчив, тоді Йосиф каже: Оба ці сни означають одно і то саме. Товсті корови і повні колоски означають, що в Египті буде сім урожайних літ; а худі корови і пусті колоски означають, що по сімох урожайних літах настане великий голод. Найди, царю, доброго і мудрого чоловіка, щоби міг за той час призбирати богато збіжа, щоби відтак люде не голодували." Фараон сказав: "Мудрішого чоловіка від Йосифа я в Египті не найду. Він казав Йосифа гарно убрати, дав йому золотий ланцюх на шию і свій перстень на палець і возив Йосифа по всім місті, щоби його люде могли пізнати. Дивіться, дітн, як Господь винагородив Йосифа. З невільника найбільшим паном на цілий Египет. Йосиф призбирав богато збіжа. Всі шпіхлірі були повні. По сімох літах прийшов голод. Люди приходили до Фараона і казали: "Дай нам хліба." А Фараон відслав їх всіх до Йосифа. Йосиф казав отворити шпіхлірі, богатшим продавав дуже дешево збіже а бідним давав даром. Всі полюбили Йосифа. Король дав Йосифови свою доньку за жену, Господь дав йому двох синів. Так винагородив Господь побожного Йосифа.

Приноровлення: Що вам найбільше подобалося у Йосифа? Він був побожний, покірний, мав завсігди довіря до Бога. Був він добрим в дома, у Путефара, у вязниця, добрим зістав і на королівськім дворі. Подумайте, діти, чи ви подібні до Йосифа. Кілько то дітей є гордих, зарозумілих. Думайте, діти, що всьо, що маете, маете від Бога. Так думав Йосиф, так думає добра дитина. Таку дитину любить Господь. Коли у вашому серці повстануть горді, пусті думки, моліться так: "Ісусе тихий і покірний, зділай, щоби моє серце було подібне до Твого серця." Навчіться цю коротеньку молитву на память.

МИТРОПОЛИТ ЖИВЕ І БЛАГОСЛОВИТЬ!

17 марта ц.р. приїхав до Філядельфії зі Станиславова американський питомець Богдан Олесь, що вчився в Духовній Семінарії в Станиславові і остав там до кінця січня 1941 по приході большевиків. Виїздячи вкінці через Львів, Київ, Москву, Сибір до Владивостоку, відвідав у Львові старенького патріярха нашої Церкви **Митрополита Андрея Шептицького. Митрополит живе в палаті, селяни довозять їду. 27 січня 1941 Олесь обідав з Митрополитом і сказав йому передати від себе Архієрейське благословення для всіх українців поза совітами —нехай щиро працюють для добра Церкви і Народу а перемога Божої правди і справедливости певна!** Митрополитови невільно з ніким зноситися поза совітами.

Олесь їхав шість тижнів— через Японію до Сан Франциско. **У Львові купив черевики за 500 рублів— це є сто американських долярів.** Ці черевики потім фотографували американські репортери і помістили в найбільші дневники.

Олесь вернув щасливо до родичів у Філядельфії і дальше буде продовжувати науку, щоби стати українським католицьким священиком.

Стефан Кравчик

Директор школи Бруклендс

ПОПИРАЄ

Теперішний злучений уряд Манітоби.

СТОЇТЬ

ЗА: 1) Реформи в науці— щоби бідні діти мали практичну науку, котра давалаб нагоду скоріше знайти самостійне становище.

2) Заложення Вищої Технічної Школи у Вінипегу.

3) Запобігти безробіттю тепер і по війні через докладно обдуману і виконану програму праці.

4) Не робити ріжниць кількох, расових ані релігійних при розділюванню праці— натомість дати нагоду праці всім охочим і здоровим робітникам.

5) Відпролетаризувати пролетарів —через справедливу і гідну заплату робітничу.

6) Демократичні вольности слова, письма, зборів, віри і сумління.

7) Успішність воєнних змагань і побіду Британської імперії.

Будинок Народного Мистецтва у Вашингтоні, дар колишнього секретаря скарбу Андрея В. Меллона, котрий також дарував свою збірку дорогоцінних творів малярів і інших мистців. Сам будинок коштує $15 мілйонів. Його отворено 17 марта 1941. А. Меллон лишив фонд на утримання будинку і все передав як дар для американського народу. Це дійсно дар на тисячліття!

МЕВИ є невідлучними товаришами кораблів. Тепер в Англії збирають яйця мев для їди, вони смакують наче яйця качок і є улюбленою їдою моряків.

Останні Вісти...

Намісник Манітоби, дост. Мек-Вільямс з женою відвідали нашу церкву св. о. Николая у Вінніпегу. Того дня Преосвященний Кир Василій В. Ладика, ЧСВВ в цій самій церкві сказав вірним Пастирське Слово з нагоди Великого Посту.

—o—

Наша парохія св. Володимира в Парижі далі істнує. Обслугує вірних як раніше о. Я. Перідон, колишній ректор Малої Семінарії у Львові.

—o—

др. Е. Вінтер оголосив друком працю, в котрій з'ясовує дії заборони Папів змінити обряд і переходити з українського обряду на латинський. Папа Николай V 10. XII. 1615 на старання нашого митрополита Веніямина Рутського видав заказ зміни обряду. Це затвердив новою грамотою Папа Урбан VII. дня 7. II. 1624 р. В цій справі богато здіпав також Холмський наш владика Яків Суша—оконечно здавалося справа порішена була конкордією у Львові 1863 р. Автор праці так кінчить: "Довга борба української Церкви закінчилась не без успіху. Ця боротьба значно причинилась до піднесення ваги української національної Церкви і до скріплення національної свідомости українського народу."

—o—

Парохом в Райхенберґу в Чехії, де були останки УГА, є тепер о. др. В. Лаба зі Львова. При церкві є хор.

—o—

Православний архієпископ Холму Іларіон розпорядив, щоби духовенство Холмсько-Підляшської дієцезії відправляло богослуження в церковнославянській мові, але з **українською вимовою**, так як було на Холмщині за часів Унії до 1875 року, коли москалі насильно завели православія— і як досі остало в українській католицькій Церкві. З православям москалі перевели все на московську вимову. Подібно, як це було в нашій Церкві у Львові, арх. Іларіон оснував в Холмі Духовну Академію і дяківську школу в Яблочині.

—o—

Родимець Брендону українець Т. Брода здобув побіду в совгарстві і трофей Везіни. Брода має 27 літ і живе під пору в Бостоні, Мас.

—o—

При нагоді відвідин паломників в день св. Йосифа, **св. Отець сказав: "Тепер надіємося, що народи, які ще є в боротьбі, можливо як найскорше поховають свої мечі і одержать певний мир, оснований на справедливости."** Ці надії скорого замирення Папа висловив 19 марта ц.р. у Ватикані.

\- - - - - -

Подають з Отави, що сини родичів, котрі цілком на них покладаються в господарці, не будуть покликані на військові вправи на неозначений час. Всі інші рекрути вже зачинають свої вправи. **В справі відложення вправ треба зробити належне прохання до одвітних військових властий.**

В лічниці Сейнт Боніфас, Ман. уставлено радієві машини для лічення рака, коштом $40,000. Є три машині, одна для лічення недуги горла, дві для зовнішнього і внутрішнього лічення ракових наростів, з силою 400,200 і 60 тисяч вольтів. Стіни в даних кімнатах з олова, кімнати на горі, щоби частиці радія, якіб відірвалися, могли випетіти в гору і не шкодили здоровим. Це найкращі шпитальні того рода машини на північно-американськім суходолі.

—

Підписано договір Канади зі Стейтами в справі водного шляху через великі озера Онтерії до моря впродовж ріки св. Лаврентія. Ріку поглиблять до належної глибини, поставлять нові турбіни для електрики. Так Монтреал дістане пряме водне получення до Порт Артур і кораблі зможуть будуватись і направлятись в осередку Канади. Роботи скінчаться з 1 грудня 1948.

—

За минулий рік вийшли друком в Празі три томики поезій наших поетів: 1) Ів. Ірлявського "Моя весна"— 2) О. Ольжича "Вежі" і 3) В. Кравціва "Остання осінь." Вийшло також кілька прозових творів, між ними др. В. Кархута "Цупке життя."

—

В Холмі був з'їзд українських учителів, на якім порушено актуальні справи організаційні, педагогічні і ідеольогічні. Замітна була промова одного молодого вчителя: "Нема між нами молодих і старих! Всі ми молоді духом! Всі працюємо над одним— **усвідомленням села й піднесенням рівня його культури."**

—

Підстаршина канадійської фльоти Іван Дунік, родом з Вінніпегу, син пані Ол. Дунік, літ 31 став героєм дня, виратувавши 14 літнього хлопця, котрий тонув обіч воєнного корабля. Мама, пані Дунік, є парохіянкою церкви св. Покрови у Вінніпегу. Більше про все в слідуючім числі ВН!

—

21 марта українські представники ріжних організацій Вінніпегу **іменували кандидата до манітобського сойму** на вибори, що будуть 22 квітня. Сала Читальні Просвіти при Фльора була заповнена по береги. В першім голосованню пані др. Дима одержала 72 голосів, директор прилюдних шкіл в Брукленде Ст. Кравчик 117. Друге голосования мало змінило виспід. Пані Дима 62, Ст. Кравчик 109. Зборами переводив радник Арсенич.

—

Югославія підписала акт приступлення до держав осі.

—

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 8 (80) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Квітня, 1941 Vol. IX. No. 8 (80) YORKTON, SASK. April 14, 1941

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

— Воєнні Образки —

Одяги летунів, котрі наші жінки і дівчата шиють в Канаді тисячами. Ці одяги безпечні проти вітру і вогню, вони держать чоловіка на воді і не дадуть затонути тисячу годин.

Польський представник в Льондоні, Ед. Рачиньскі зложив подяку для канадійського Червоного Хреста за дари. В письмі до майора С. А. Ската Е. Рачиньскі так пише: "З глибокою вдячністю довідуюся про що щедру допомогу і я певний, що наш нарід буде високо зобовязаний для Канадійського Червоного Хреста за таку ласкавість."

Ці слова варта затямити— ради будучности.

\- - - - - -

Переговори польських представників з урядом Канади успішно покінчені і у Виндзор та в Овен Савнд, Онт. **відкриваються військові станиці для вишколу польської армії. Рекрутів будуть брати в Канаді з громадян польської держави— ПОКИЩО** добровольців. Відклик зроблять до народних почувань поляків. Перший вишкіл обійме 5,000 мужви —тисячу летунів, тисячу моряків і 3,000 моторизованої піхоти. Це буде легіон ім. Косцюшка. Будуть брати від 18 до 40 літ життя— спеціялістів до 45 літ життя. Убрання тих військових буде тотожне з убранням канадійських жовнірів, лише на рамені буде нашивка "Поленд" і орел.

У вістці виразно подано, що **"бодай покищо зараз не буде примусової бранки польських горожан в Канаді"** —значить, на примірі є далі примусова бранка до польської армії в Канаді. Силою того українці опинилися майже в тотожнім положенню, як недавно було у Франції.

Генерал Сікорскі приїхав до Канади рекрутувати якраз той легіон.

\- - - - - -

27 марта над ранком **югославянська армія** переняла уряд і контролю краю, **поарештувавши** міністрів, прихильних державам осі і прогнавши реґента, князя Павла. Королем став царевич Петро, юнак 18 літ. Договір з державами осі відкинено.

\- - - - - -

В Льондоні зменшено мясні паї на 20 центів тижнево для дорослих, а 10 центів тижнево для малолітних. Передтим для дорослих тижнева пайка була за 24 центів, а для малолітних за 12 центів.

\- - - - - -

Розбивши італійські війська у східній Африці і занявши ряд визначних військових становищ— Керен, Гарар, Діредаву, Асмару— **англійці припечатали долю оставших італійців.** Для них нема виходу— або вигинути, або піддатися.

Одночасно англійська фльота розбила італійську фльоту в Йонськім морі— затопила три кружляки і два нищителі а три інших тяжко ушкодила. При тім англійська фльота не мала ані одної втрати. Важко уявити собі яркішого приміру повної нездарности і небоєздатности, як це виявили італійці.

Кінські газові маски в Льондоні. Кінь заховується цілком спокійно.

Літаки-лічниці, що ратують хорих і ранених. Літак лічниця везе хорих— на горі. На середнім образку доглядачка дає хорому на літаку кисень для штучного віддихання. Надолі бачимо, як хорого виносять з літака. Всі ці літаки мають великі знаки червоного хреста.

Американці заняли всі кораблі держав осі і данців, які ще були в американських пристанях. Так занято 66 кораблів. В той самий час Америку заливає филя ріжних страйків.

З того видно, що назрівають події з весною, про які ніхто навіть не мріяв і котрі можуть цілком змінити хід війни.

На кораблі

—Ви жонаті?

—Ні, я тільки так виглядаю через морську недугу.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —**

звертіться негайно до **о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.**

В наших школах наші учителі Освіта це сила ума! Даймо правдиву освіту нашим дітям!

СЕЙ ДЕНЬ, ЄГОЖЕ СОТВОРИ ГОСПОДЬ-- ВОЗРАДУЄМСЯ!

Сонце як усміх дитини,
Хмари як матері гнів.
А понад нивами лине
Сріблом вибиваний спів:
Золотом зливаний,
Дзвонами золотими.

МІСТЕРІЯ ГОЛГОФТИ

За тридцять срібняків продали
Царя що всесвіт зве Своїм.
Потім Його закатували.
І що Він заподіяв їм?

Коли з хреста здіймали Тіло
И до гробу клали похапцем,
Від жаху сонце почорніло,
Закрило пітьмою лице.

І довершилася достоту
Найбільша із космічних драм:
По всі часи Господь Голгофту
Поклав основою під храм.

По всі часи все добре й гарне
Родитись буде з болю й мук;
По всі часи ніщо намарне
Не вийде з чистих творчих рук.

Петро Карманський.

І НАЧЕ СОН ЯВЛЯЄТЬСЯ МЕНІ

Ще й нині бачу церковцю стару
З дубових брусів, наче на картині;
Доріжка вється під гору,
Село лежить в долині.

І 'жучка', й 'Жельмана', й 'воротаря',
І 'зайчика' й 'через попові лози,'
Крізь прірву літ так чую я,
Неначе сміх крізь сльози.

І наче сон, являється мені
Сільських дівчат веселі хороводи,
Лунають співи голосні
Немов весняні води.

Не знаю, чи ще церковця стара
Стоїть, чи гагілок там співають,
Та на Великдень буду я
З тобою, рідний краю.

Богдан Лепкий.

ВОСКРЕСНА ПІСНЬ ЛУНАЄ

Христос воскрес! Христос воскрес!
Христос скінчив терпіння,
Учить тебе що все мине.
По жертві— воскресіння.

У волі храм, до вольних брат
Без жертви не дістатись.
У гору зір, в Христа увір.
Тоді лиш можеш встати.

Христос воскрес! Христос воскрес!
Воскресна пісня лунає.
Не стане днів, вже для катів
Так серце й сповіщає.

Христос воскрес! Христос воскрес!
Дріжи тепер, тиране!
Вкраїнський рід терпить свій гніт;
З Христом терпить і встане.

Воскресних днів, побіди спів
Подав нам зрозуміння,
Що хто з Христом— встане разом
Із мук катів, з терпіння.

Христос Воскрес!" —лунає
Цей радісний привіт.
Ясніше сонце сяє,
Миліше пахне цвіт

Святять довкола церкви
Труд людських й Божий дар —
Христос воскрес із мертвих
І вивів сонце з хмар.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата одна доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВЕЛИКДЕНЬ ПРАВДИ НА ЗЕМЛІ

Правда є тільки одна і незмінна. Вона вічна і незалежна від нас. Її багне наше серце і наша воля. Ми хочемо здійсненої правди на землі— справедливости. Як мало однак тої правди, як мало справедливости! Тисячліття ждало людство правди та її здійснення— і діждалося.

Прийшов той величний ранок недільний, коли Правда—Христос, пробита і заложена каменем, засяяла у незрівнаній величі. Розбіглися вороги і напасники—ангел Божий відвалив камінь і Христос воскрес побідно! Христос поконав смерть і людську злість. Дав нам надію і певність воскресення —надію вічного життя!

Ще ніколи Правда не була в тім блеску на землі, в тій славі і честі побіди! **Христос дав нам побіду і славу Правди на землі!**

Український нарід в Европі терпить в кайданах чорної брехні. І наша правда здається пробита і похована в привалені гробі. І глумляться з нас многі— Де є Бог їх?

Однак Христос дає нам певність і силу, **що й наша правда не загине. Вона встане і побідить з Христом!**

Наша свята Церква це містичний —таїнственний Христос між нами. Щоденно присутний на наших престолах, щоденно жертвується за нас.

І нашу Церкву многі вели на страсти, висмівали і мучили. Та вона все нова, красна і побідна з Христом. І ніхто і не зборе—бо вона таїнственний Христос, непобідний і благодатний.

З побідою Христа тішимося всі. Це інша радість від чисто земної. Це радість надприродної побіди і певности. І коли взагалі в цім житті маємо що стале і певне— то це над всіми побідний Христос-Правда!

Великий День побіди Правди на землі.

І величаєм побідника Бога, що нам дав цю побіду.

З ним переможемо й ми всю темноту брехні і злобу гріха. Це наша надія і віра.

Великі це слова, котрими витаємо нині всіх:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

НА ЩО ШЛА КЕРВАВИЦЯ РОБІТНИКІВ В РЗТ?

Або— за чиї гроші велася комуністична агітація в чужих мовах?

Звіт державної контролі Робітничого Запомогового Товариства у Виннипегу, що було заборолом комуністичної зарази серед українських робітників і котрого членами були самі українські робітники— виказує тепер такий стан того РЗТ.

З многих інших видатків-дарів РЗТ дало 14. VIII. 1939 для П. Наливайка .... $1.

11 вересня 1939 для товариша Литерника (посла в Манітоб. соймі $70.00

\- - - - - -

Українець робітник, якийсь там бідодаха Наливайко, що прийшов жебрати помочі— дістав від РЗТ аж ОДНОГО доляра!

Товариш комуніст і посол з сутою платнею— **Литерик, дістав СІМДЕСЯТЬ долярів.**

Ось "робітнича" орґанізація! Пявок, що наживалися трудом і кровю робітника та дірвавшись до керваниці гойно наживались і гуляли чужим грошем!

\- - - - - -

Той самий державний звіт виказує, що в поодиноких роках за гроші українських робітників, зложені в РЗТ —велася комуністична агітація в таких мовах:

1937 р.

"Клеріон" комуністична часопись в анг. мові, 21 січня	$10.00
Знова 14 марта	10.00
Польська часопись "Глос", 27 квітня	5.00
Жидівський "Кампф," 4 вересня	5.00
А тепер для Еспанії— для комуністичних частин, 18 квіт.	10.00
для "народнього правління," 2 серпня	50.00
для комітету помочі Еспанії, 31 серпня	25.00
дарунок для Еспанії, 9 листопада	500.00
на черевики для Еспанії, 17 листопада	60.00
Разом для большевицької Еспанії	$645.00

Так верховоди і пявки комуністичні ссали гроші українського робітника і живили комуністичну Еспанію, коштом $645.00, щоби палили церкви, вішали і мордували священиків, розстрілювали тисячі безборонного населення!

Так їм близькою по серці була большевицька голота в Еспанії!

Чиж диво, що за 1937 рік вони видали на такі і подібні дарунки аж $1,264.50 з керваниці українського робітника! А за три роки 1937, 1938 і 1939 видали $4,895.29 тих грошей! І хто ошукував, зводив і бурив українського робітника?

Хто його більше використовував і туманив— як не комуністи?

(Дальше буде).

— ПОВІДОМЛЕННЯ —

Від 1. квітня 1941 р. ціни молитовника "З Нами Бог" є слідуючі: 1. Оправлений в полотно з золотими витисками $1.00
2. Оправлений в наслідування скірки $1.25
3. Оправлений в скірку $1.75; 4. Оправлений в скірку з золотими берегами .. $2.25

Видавництво оо. Чина Найсв. Ізбавителя

— ЧИТАЙТЕ! —

Молебень до Пресв. Серця Христового .05

Духовна Вязанка— Молебень до Ісуса Христа, Молебень і Параклис до Матери Божої, разом з найкращими молитвами до Серця Христового й Матери Божої та пояснення святої години в честь Серця Христового .. .10

Тропарі Воскресні— Прокімени, гласи самогласні, гласи болгарські та подобни сідальні ..... .10

Свідоцтво Вінчання в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк; 100 свідоцтв 1.00

Свідоцтво Хрещення і Миропомазання, в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк, 100 свідоцтв 1.00

Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Візд Христа до Єрусалиму

нати не хоче. Боготворить самого себе і скочується в пропасть темноти.

"Світ Його не пізнав!"

А хто хоче пізнати правдиву і дійсну свого буття, мусить бути не з похоти, **мусить визволитись з гріха.** Такий черпає світло своїх днів з Божої ласки. В Бозі його сила, надія і ціль.

І навіть найвищі зпоміж всіх сотворінь, як св. Йоан самі признають свою низкість і марноту, незначність і слабкість перед мґестатом Найвищого.

Бо "з Його повноти ми всі приняли."

І коли навіть великий визволь ник і пророк Мойсей дав закон— то цей закон був без внутрішної сили— буква суха і грізна.

Але правду життя і ласку сили дав нам допервa Ісус Христос!

\- - - - - -

Про воскресення Христа подрібно оповідають св. евангелисти: Мат. 28, 1-15, Мар. 16, 1-9, Лук. 24, 1-11— але найкраще і найглибше правду буття і відвічного істнування Бога уняв св. ев. Йоан якраз в цих словах, котрі ми дослівно навели вище.

Бог е відвічний і незмінний пан всього істя. Від Нього все походить і все залеже. Він дає нам світло пізнання і розумінє життя. Він дає нам силу доброго житчерез ласку. І хоча добрий закон, то без ласки він стане ярмом і тягарем життя.

Христос е початок і кінець— в Нім життя всіх і надія.

Це дає неоспірну надію кождому, а особливо терплячим, поневоленим і покривдженим. **У воскресенню Христа український нарід віднаходить все невичерпане жерело моральних правд і непобідиму силу опертися всім наїздникам та ворогам.**

З Христом і ми воскреснемо до нового життя. Воскресне й наш нарід до життя вольного Правди і Сили— через Божу ласку.

Стихира, глас 6.

Воскресеніе Твое, Христе Спасе, ангели поють на небесіх і нас на землі сподоби чистим серцем Тебе пітн і славити.

Стихи воскресної утрені

Да воскреснет Бог і разточаться врази его і да біжать от лица его всі ненавидящії его.

Яко ізчезает дим, да ізчезнуть, яко тает воск от лица огня!

Тако да погибнуть грішници от лица Божія а праведници да возвеселяться!

Сей день, егоже сотвори Господь, возрадуємся і возвеселімся в онь!

Стихира

Воскрес Ісус от гроба, якоже пророче, даде нам живот вічний, мир і велію милость.

Євангелія на вечірні

"І зраділи ученики, побачивши Господа. І сказав їм знов: Мир вам! Як мене послав Отець, так я посилаю вас!

"Сказавши се, дунув і сказав їм: Прийміть Духа святого. Кому відпустите гріхи, відпуститься їм. А кому задержите, задержиться.

Ів. 20, 20-23.

ЯКА БУЛА ВІРА УКРАЇНИ ЗА КНЯЗЯ МОНОМАХА?

Князь Володимир Мономах помер в 1125 р. і лишив своє 'Поученіе дітям", як належить жити, трудитися і поводитися з усіми. Тому що був могучий, москалі захопили легенду про шапку Мономаха, котрою коронувалися московські царі, а з тим наче й переняли право наслідства і спадкоємства над Україною. Мономаха російські історики зробили своїм улюбленим державником і православним стовпом віри, единства "русского народу."

Та відкрито нові факти, що з нівець подають всі ці зазіхання.

Проф. Чубатий в "Шляхи" ч. 13, ст. 7 **подає про нове відкриття проф. Курдуби.** Віднайдено **"Життя св. Маріяна,** опата з міста Регенсбурга"— в котрім оповідається, як три ірляндські монахи заложили регенсбургський монастир і не мали грошей на докінчення будови. Тоді пішли просити милостині —аж до Києва, до нашого князя В. Мономаха. Бояри наші і князь в Київі приняли монахів дуже ласкаво, погостили і дали їм в дарі цінні скіри-футра, котрі монахи щасливо довезли до Регенсбурга, продали і за ці гроші докінчили монастир. **Так наш князь В. Мономах став ктитором і благодітелем католицького монастиря далеко на заході.**

З того приводу проф. Мирон Кордуба так пише: "Грецька церковна єрархія старалася роздути на Руси ворожнечу та ненависть до латинян. Але **українська суспільність не піддавалася тим настроям, вважаючи цю борбу чужою для себе справою. Київський князь та його бояри складаючи жертву на будову регенсбургського монастиря, вважали, що роблять богоугодне діло.** І це не був одинокий випадок.

"Кількадесять літ пізнійше **князь Роман Мстиславич,** перший володар Галицько-волинської держави, **жертвував на монастир бенедиктинів під покровом св. Петра в Ерфурті 30 гривень срібла і так став його ктитором."**

Князь Роман Мстиславич помер 1205 року під Завихостом над Вислою, підчас походу, впавши в засідку ляхів. Став основником династії Романовичів, котрих столицею було місто Галич.

Так незбиті історичні факти свідчать, що наші князі, бояри і держава ще до XIII ст. були католицькими, аж грецьким владикам, насиланим з Царгороду вдалося вкінці довести і потягнути за собою в схизму Україну.

—Пане доктор, чи то правда, що давно люди жили по 800 літ?

—Неможливо, пане Пришляк.

—Чому неможливо, таж тоді ще не було лікарів!

З ПЕРШИХ ТВОРІВ ХРИСТІЯНСТВА -

Тертуліян.

Син римського сотника з Картагіни в північній Африці і жовнірська вдача через ціле життя. Помер 214 року і лишив чимало писем.

Для християнина "цілий світ є одною державою всіх."

Християни доперва здаються вчорашні, а вони вже все наповнили. Однак ані цирки, ані театри, ані арена для них примани не мають. За це погани ненавидять християн і не знають їх.

Чи виліс ріка Тибр в Італії, чи ріка Ніль в Африці, погани за все звикли винувати християн. Юрба кричить: "Християн для львів!"

І так **"кров мучеників стала насінням християн!"**

Чим більше переслідують і мучать, тим численнійші є навернення.

Християни виконують свої державні обовязки і помагають бідним більше, як всі погани.

Тодішні жінки малювали свої лиця, так як нині. В тій справі Тертуліян так пише: "Жінки, що малюють своє лице, поправляють Творця і ганять Його. Мати штучне лице, це негідне християнки."

Тут Тертуліян виступив застрогим і через надмірну войцьку гостріть навіть відпав потім від віри та перейшов до секти так званих монтаністів, що виключали друге подружа, прощення певних гріхів, прикраси жінок, штуку, ітд.

Церква викляла Монтана, творця єреси і послідовно під клятву попав також Тертуліян.

Однак його висказ про мучеників став клясичним.

Звісний є також інший висказ Тертуліяна: **"Віра не боїться голоду!"**

Св. Климентій Александрійський

Був наставником школи катехитів в Александрії, помер 214 р. Написав великий твір "Трильогію," в котрім обороняє християнство і представляє, як дійсно виглядає глибше і правдиве християнське життя.

Поручає молитву перед їдою. Ганить тих, що шумно і скоро їдять та пють. Їхньої їди та напитків ніхто від них не візьме. Повинні однак подумати, як їв і пив Спаситель!

Ось його молитва:

"Дай усім нам жити в мирі і в твій державі, щоби ми спокійно перепливли через повінь гріха, і відродилися в супокою через Твого св. Духа в Твоїй невисказаній мудрості, через ніч і день, до звершеного дня і так хвалячи Тебе ми дякували Тобі а дякуючи славили."

Св. Кипріян.

Уроджений біля року 200 був славним учителем вимови в Картаго, там навернувся біля 246 р. і став потім епископом. Помер мученичою смертю 258 року і лишив много писем, всі гарні, будуючі. Цінилися ці письма нарівні майже зі св. Письмом.

В 46 Листі пише так: "Хоча в Церкві є полова, то це однак не є підстава, щоби ми відходили від Церкви."

Звісні його слова: **"Де є Петро, там Церква!"** Це євідчить про рішучість і загальність власти, яку виконував тоді св. Отець.

Св. Кипріян далі каже так: **"Хто не є з епископом, не є з Церквою!"**

Дуже гостро висловлюється про зависть. Хто завидний, негоден їсти, ні пити. Навіть чужолоство і рабунок мають свій край, але зависть ні. Зависть викривлює лице, поганить зір, викликує шалені слова. Рани тіла є видні, рани зависти є невидні.

"Хто завидить, зближується до дівола."

Св. Атаназій.

Головний поборник аріянізму, співторець нашого "Вірую," епископ Александрії і много разів невинно а тюто переслідуваний, св. Атаназій Великий, "стовп і утвердження Церкви" переростає сучасних ясністю та рішучістю думки і праці.

Лишив богато цінних творів, з котрих кілька думок подаємо ось тут.

Псальми це зеркало душі, котра туди глядить.

"Глубина кличе до глубини. Глубина гріха кличе до глубини Божого милосердя."

"Хорий не може говорити голосно. Тому лікар схиляється до нього і прикладає ухо до його уст."

Перед їдженням належить молитися: "Отче наш, благодарим Тя за Твоє свяге воскресення, що Ти обявив нам через Твого Сина Ісуса. Як той хліб на столі був раньше розкинений по полі а тепер зібраний в одно, **так нехай Твоя Церква збереться з кінців землі в Твоє Царство."**

Ляктанцій.

Помер біля 325 р.

"Не робить ріжниці, чи убивають чоловіка мечем, чи немилим словом."

Астерій з Амази.

Жив при кінці 4 ст.

Звертає увагу, що замість зовнішних знаків, треба Христа носити в своїм серці.

В справі жінок пише так: "Жінка є твоїм членом, помічником, співучасником, товаришем, матірю твоїх дітий, опікункою в слабости, потіхою в прикростях."

Вона все є зі своїм мужем. І навіть піде за ним до вязниці. "А коли цього негодна вчинити, то сидить тоді перед дверми вязниці."

Коли закидали, що деякі жінки сварливі, відповідає: "Коли ти женився, ти знав, що лучишся з людським сотворінням."

В ділі сотворення пише так: **"Засіяно одно зерно пшениці і вижившло цілий світ."**

СОЛОВЕЙ

—Хто не вгадає? Я? Оце говорять небилицю! Щоб не пізнав я соловія, щоб не пізнав цю гарну птицю?... Як тільки оком наведу, то і вгадаю, де співака.

Так дядькові казав небіж, Грицько Підсака.

—Ходімо, я тебе до лісу поведу, усякої там птиці є багато. Та буде сором, пане-брате, коли б ти соловія ізразу не пізнав, —Грицькові дядько одвічав.

І ось вони дійшли до гаю; по гаєві усякий птах літає, щебече хто, хто свище, хто гуде, аж округи луна іде.

Небіж:—Ось-ось де соловій. Який червоногрудий! А дметься як, мабуть, великий пан! Уже то не спроста в його такий жупан.

Дядько:—Та годі, годі Грицьку, буде так снігиря хвалить! Ця птиця не співає, а так усе щебече; вона в гурті як-не-буль засвистить, а більше, голову похнюпивши між плечі, насупившись, сидить.

Небіж:—Так цитьте, лишень, ось я зараз угадаю: увесь мов золотий, а крильця чорні має.

Дядько:—Це просто іволга зоветься; вона із саду в сад літа, то вишні гарно обїда, то обббива горох, а в співи не вдається.

Небіж:—Так ось коли побачив співака! Яка мальована та штучна птиця! Вертиться, джерготить, по дереву скака,— оце то соловей!

Дядько:—Та це ж синиця!

І довго небіж так маленький між птицями знаходив соловія. А соловій собі сіренький над ним співав, сховавшись між гілля.

Е. Гребінка.

НАЙКРАЩІ СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ

з далекого Сидні, Нова Скошія, всім своїм парохіянам, приятелям і знакомим щиро засилає

о. Константин Жарський.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

-о. Степан Семчук

Ідеольогія Бук-а

І так ми дійшли до другого заложника нашої ідеольогії— **Української Культури.** Під нею розуміємо все наше **народне надбання** духове через століття праці нашого народу у всім найкращім і найвищім. Це надбання **усовершується вірою,** котра вічно незмінна творить сталу основу шляхотного вироблення духового одиниць, груп, племен і народів. Окружаючу красу всесвіту приймаємо в горно нашого духа, відбиваємо її там питомим нам тільки ладом, який Творець заповручив нам через сотворення нашої душі, і відтворюємо ту красу також питомим нам ладом. Окруження, природа, підсоння, відносини історичні і політичні— це все впливає у свою чергу на окремішність нашого світовідчування, світосприймання і світовідтворення. Тому видимий світ приймається в наш невидимий круг духовий, там переходить складний процес розробки, переймання і складання— а у висліді маємо духові цінности народу, що обіймаємо словом культура. Виявляється вона цінностями живого слова—**у мові, співі, виголошенні** та зістепенованні звуків через музику. Находить вона вираз в зовнішнім мистецтві через **малярство, різьбу, будівництво, прикраси— орнаментику, шитво, та танок,** як рухове мистецтво. Подуненням руху, краски і звуку є театр. Це все в більшій чи меншій мірі творить наше надбання духове— котре ніхто нам забрати не в силі, ані вирвати. Це наш маєток сильніший від часу в загальній скарбниці людськости. Це невичерпаний запас духових цінностий для молодих поколінь, що грядуть, а на котрих вони виховуватисямуть і зростатимуть. Цей скарб є наш— власний— непозичений, непідглянений і невикрадений, але питомий наш—український. **І це добро ми хочемо в Канаді задержати, скріпити і усовершити.**

Третім нашим виразником є **Канадійська державність,** значить любов тої землі, що стала нашою вітчиною— її установ, порядків, змагань і зросту. **Це наша земля а ми її.** Ми тут не захожді, заробітники долі, що мають на думці тільки наповнити кишені та липати край— але працівники щирі і совісні, котрі працю для тої землі уважають за обовязок свого роду і призначення грядучих поколінь. Праця для Канади це сповнення нашого патріотичного обовязку, це відвічальність перед грядучими поколіннями наших нащадків, це голос крови нашого роду, це праця для України. Бо тільки тим робом ми дійсно приєднаємося Старому Краєві, коли всі наші творчі змагання і силу праці поставимо в услуги канадійської землі. Тут все напоєно нашим потом і кровю — а також кістками. Глянь на наші цвинтарі. Це наша історія в Канаді! Там, під тихими, білими хрестами спочивають цілі покоління твердих і сталих робітників, що з любови вітчини не знали восьмогодинного дня праці але робили від світанку до ночі— часто не дойдаючи ,ні не досипляючи, коби тільки їхнім поколінням колись краще жилося у новій вітчині. Це любов грядучих поколінь кличе й нас не нехтувати безцінними скарбами зужитої сили, скритими в цій землі, на цих дорогах і в цих домах. Це тверді жилаві руки наших батьків витягали коріння з непроходних зарвів, витягали каміння, чистили балти, прорубували дороги, клали рельси, копали і носили цеглу— руки сильніші від заліза витревалим і постійністю! Чи можемо понехати цей велитенський капітал моральний цілих поколінь! Виректися тої праці і країни, котрій ми дали в жертвенній праці життя соток тисяч найкращих одиниць? Ніколи!

Тому мусимо зістепенувати нашу увагу на справи власної землі. І менше журитися про маленькі справи власного порога, а більше перенятися думкою про великі справи нашого державного порога. Ми є державна нація! **Канада це наша країна і наша вітчизна.** Чиж може ми в неволі? І тому наставлення духове, рабства і пониження та духового прибиття **мусить перетворитися в наставлення геройське панів, володарів, співторців величі нашої країни!** Росте Канада і ми ростем! Це росте наш піт і кров — і кістки з могил. Вони воскрешають в тисячне новим потом творчим і діянням славним на добро землі, що є нашою. Ми не можемо втратити її ніщо і ніколи! Її справи це наші справи, її доля і недоля це наші доля і недоля. Тому горячу любов землі скибної поцирім на любов всеї великої і просторої нашої вітчини— від моря до моря, на смарагдові наші луги і озолочені пшеничні лани, на шумні і затінні кленові гаї та сильні ростом і тверді підставою смерекові пущі, на міста наші засипані лиском світил і роз'ярених гуркотом машин, на кожду нашу межу і на границі наші— **на нашу цілу дорогу і незамінну Канаду!** Тоді загинуть між нами спори за дрібні станокраєві партії і партійки, за дрібні справи чужинні, що тільки відтягають нашу увагу від творчої спільної праці тут, від помочі Україні в день потреби, що розсварюють нас і ділять. Справи тутешні зосередять нашу увагу над працею тут— **будуємо великий дім на цілі століття**— посипять ту працю і обєднають нас при спільній праці не лише зовні але й духові. Тоді впадуть також перегороди, що непозваляли нам досі зговоритися над справою помочі для України. **Наша програма це тут жити, розростати і вростати**— а не сваритися, роз'єднувати і постепенно вигибати серед ненависти та винищування. Розростати значить здобувати щораз то нові становища. Наші батьки голіруч здобули великі добра— ми їх слідом, здобуваймо дальше. Ніяк не можемо допустити до втрат! Здобуваймо нові місця праці, видні, світлі, достойні і гідні—.як годиться здоровому поколінню великих піонірів творців і здобувців. Ми повинні витворити свого рода аристократію праці і здобувців— на відносних становищах добутих трудом і геройством предків. Це має стати наш заповіт. І мусимо його сповнити. Все треба підготовити до важних справ. Все наше життя переродити духово. Літературу нашу і політичне вироблення, школи і навчання, товариства і духовість цілу — станемо канадійці зовні і внутрі— по душі, думці, праці і здобуттях!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес!
Христос Воскрес!
Земленька із сну збудилась,
В трави, цвіти замаїлась.
Звір і птичка веселиться,
Миром Божий світ краситься.
Люди—мир дав Бог з небес:
Христос Воскрес!

Христос Воскрес!
Христос Воскрес!
Радуйтеся Божі люди.
Най між нами гнів не буде,
Най цвите любов все Божа
Чиста, мила, як цвіт рожа —
Бо любов прийшла з небес,
Христос Воскрес!

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 88, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3388— Station "B", Winnipeg, Man.
БУК Манітоби:
869 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

– ОДИН З ТИСЯЧІВ –

На одним з канадійських нищівників служить підстаршина Іван Дунік, літ 31 з Винипегу. Мама Івана є парохіянкою церкви св. Покрови і сама виховала маленькі діти, коли треба було йти на зарібки і четверо дітий до-

Іван Дунік

глядати. Коли Іван підріс, в 1929 році вступив до канадійської фльоти — потім оженився. Його жена і дитинка живуть у Венкувер.

Сталося таке, що побіч нищівника, де служить Іван, тонув один англійський хлопчина, 14 літ. Нещастя хотіло, що хлопець зацхав ногу в щілину ратункового човна і не можна було її витягнути, а вода заливала човен і филя товкла ним о стіни нищівника та кождої хвилини могла човен розбити. Тоді Дунік самий спустився у запінений вир, обвязав хлопцеві шнур під пахи, витягнув його ногу зі щілини— та так **виратував потопаю-**

Раз знова нищівник виратував між іншими мале немовля і тоді Дунік заступив маму, та живцв дитинку шприцкою до запускання очий. Коли причалили до берега, дитина була здорова як цвяшок.

Дунік помагає й досі своїй добрій мамі грошево. На кораблі він управляє кермівною вежою. Це взір доброго сина для своєї рідної мами— добра слава для канадійських українців— живий доказ вірности для Канади!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

БУК МАНІТОБИ

Відділи БУК-а:

Повідоміть редакцію нашої організаційної газетки "Будучність Нації," як Вам випало свято в честь Т. Шевченка. Подайте, хто деклямував, хто виступав в представленню ітд.

Як було згадано вже в послідних двох числах нашої газетки, в місяці квітні конечно треба віддати поклін **Карпатській Україні та перевести збірку на бурсу в Саскатуні.** Зробіть сей вечірок у Вашім відділі, та подайте, як Вам він удався. Реферат і програму знайдете в передостаннім числі БН.

- - - - - -

ПОЇЗДКИ

Від організації відбулась поїздка до **Транскона, Ман. в неділю 23-го березня.** Сходини, які відбулись в місцевій церкві, почав о. І. Шпитковський молебнем до Пречистої Діви Марії о год. 7 вечером. Опісля сей самий священник виголосив реферат про потребу та користи з приналежності до БУК-а. Присутніх було до сто пятьдесять людей. По рефераті була дискусія. Основано відділ БУК-а, до якого вписалось 48 старших людей та молоді. Майже половина заплатили відразу членські вкладки, та дехто купив собі відзнаку нашої організації. Також відразу запренумерували собі та заплатили по $1 за "Будучність Нації", ось сі особи: Ф. Кішинський, С. Тарнавська, О. Чарнецька, Ірина Головчак, Е. Недоків, Віліям Савчук, А. Шутка. І запренумеровано для відділу також одно число.

Заряд відділу:

Голова:— Іван Шийка

Заступник голови— Ольга Чарнецька

Діловий писар — Лехів

Скарбовий писар— Марія Храплива

Скарбник — С. Тарнавська

Провірники— панна Шийка і панна Шутка.

Сходини покінчено молитвою 10.30 вечером.

На океані

До капітана великого транс-океанського корабля підходить подорожна, старша Англичанка:— Пане капітане, що буде як ледова гора здариться з нашим кораблем?

—Ніщо. Ледова гора поплине собі дальше немовби нічо не сталося.

Такі італійські кораблі затонули на Середземнім Морі.

Мапа африканського терену війни в Абісинії та Ертреї. 1) Массава, пристань Ертреї, 2) Аддіс Абаба, столиця Абісинії, 3) Діредава, стація залізнича, що лучить столицю Абісинії з пристанею Джібуті у французькій Сомалі, 4) Бербера, столиця англійської Сомалі — всі ці місцевости заняті англійськими військами. Італійські оставші частини найшлися там тепер наче закоркувані у фляшці і нема для них виходу ні ратунку. Італія соромно програла африканську війну.

ВЕЛИКІ ЛІТНІ ЗЇЗДИ БУК-А

"БУК в Пятьдесять-ліття українського поселення в Канаді"—ось клич великих літніх здвигів БУК-а, які мають відбутись сього року. Кожна околиця має відсвяткувати сю велику нашу річницю окремим величавим з'їздом. Тепер уже до праці. Тепер уже творіть комітети, котрі занялись би переведенням сього свята!

Подаємо, де такі великі здвиги вже на-

В. Мосенко, многократний побідник в совгарстві— тепер грає з Кенсас Сіті Американс.

Генк Ґрінберґ з дружини дітройтських тигрів вправляється в грі в галку на соняшних полях Флориди. Той грач вартує для дружини пятьдесять тисяч долярів.

значені:

КОМАРНО, Ман.—день: 9-го червня. Парох о. І. Калуський.

СЕНДІ ЛЕЙК, Ман.— день: 14- і 15-го червня. Парох о.'М. Григорійчук.

СЕЛКІРК, Ман.—день: 28- і 29-го червня. Парох о. Й. Слуга.

КУКС КРІК, Ман.— Парох о. Ф. Ру (липень).

ЕТЕЛБЕРТ, Ман.— день: 12- і 13-го липня.

Про другі з'їзди повідомиться опісля. **Переказуйте про сі з'їзди один другому. Усі готуймось віддати довг вдячности нашим піонірам в Канаді!**

- - - - - -

ПРОГРАМА— НАЧЕРК З'ЇЗДУ

ПЕРШИЙ ДЕНЬ:

1. Рано:— а) Служба Божа і Парастас за піонірів та проповідь, б) Обід в галі.

2) По обіді: а) Відчити: 50 ліття еміграції і 10 літ. БУК-а; Організація Молоді; Що це є БУК?; б) Концерт чи інша імпреза вечером в галі.

ДРУГИЙ ДЕНЬ:

1. Рано: а) С. Божа і проповідь, та Молебен в наміренні кращої долі нашого народу, б) Обід в галі.

2. По Обіді: а) Відчити: Праця БУК-а, а по виклади збірка на організацію.) За кращу будучність в Канаді. б) Пописи молоді, спільна вечеря і забава.

Як вище подано, се лиш загальний начерк з'їзду. Можна перевести його і в одним дні, та програму можна доповнити відносно до місцевих обставин.

Сділіть в других числах "Будучності Нації" про дальші відомості наших великих з'їздів.

З Богом вперед! За кращу будучність!

ЖИТТЯ І ПРАЦЯ СТ. КРАВЧИКА

Або чому якраз він кандидує до манітобського сойму з Винипегу?

Родичі Ст. Кравчика були фармерами в північній Манітобі, де він прожив перших 8 літ свого життя. Коли батько помер від нещасливого випадку, мама з 5 дітьми залишила фарму і перенеслася жити до Винипегу.

Тоді мама і Стефан стали працювати на утримання всьої родини. Стефан продавав на вулицях міста газети пополуднями, а рано ходив до школи. Мама заробляла тяжкою працею, як тисячі наших робітниць у Винипегу.

Коли Стефан скінчив нищу школу, зачав працювати в телеґрафічнім уряді CPR і далі вчився. Так скінчив вищу школу і зачав учителювати. Один рік вчив в школі Миник Ривер і знова в школі у С. Норберт. Від 1925 до 1933 учителює в Брукленде, на передмістю Винипегу. Підчас учителювання вчиться дальше і дістає свідоцтво директора вищої школи. В 1933

р. стає директором школи в Брукленде, де вчить 14 учительських сил.

При школі орґанізує учениські кооперативи, обслугу, дентистичну та різні спортові дружини. Два роки є радним в брукленедській муніципалі. І тоді в 1938 р. по довгих трудах перед урядами провінції і домінії, перемігши недовіря власних громадян, вкінці добивається того, що на Брукленде заведено водопроводи, доми перестали горіти а люди втікати з передмістя. Деякі мешканці думали, що це неможливе. Тепер всі з пошаною і вдячністю згадують ту працю і той осяг.

В 1939 і 1940 роках студіює в міжчасі далі. Підчас вакацій їде на студії до Колюрадо Каледж і Норт Вестерн університету в Шикаго, де кінчить курси педаґоґіки і управи шкіл. Він має повну підготовку і знання та досвід повести також справи загалу для спільного добра.

Стефан Кравчик є членом української католицької парохії в Брукленде та належить до ріжних культурно-освітних, спортових і запомогових товариств. Він працює також в многих англійських орґанізаціях. Був головою українських учителів Манітоби а тепер є урядником загальної учительської орґанізації провінції.

Все це ясно доказує, що Ст. Кравчик є людина високо образована, має широкий життєвий досвід, є діяльний український громадянин-патріот, чесний, сталий і енергійний, так кращого кандидата на посла тяжко собі представити!

Віримо, що українці в день виборів загально підтримають його своїми голосами і виберуть своїм послом з Винипегу— що Боже допоможи!

Вісти з України—

Лемківщина—Св. Отець призначив о. Олексу Малиновського Апостольським Адміністратором Лемківщини.

Оксана Цурковська здобула славу за мистецьку гру на піяні.

Братислава, Словаччина.— Спілка українських інжинірів улаштувала вечір танку і пісень 8 лютня 1941. Виступив хор з 30 осіб під управою проф. Трухлого. Прибули не тільки місцеві українці, але гості з Піщан, Пряшева. Деклямував **старий діяч Карпатської України Яцко Остапчук,** співала відома співачка Анда Остапчук-Науменко.

Ярослав.—16 лютня була виставка українського народного мистецтва. Виставу відкрив др. Юрій Старосольський.

Хор Божика дає **концерти** по Лемківщині з найбільшими успіхами.

Кождої неділі дають **виклади,** на котрі громадно приходять місцеві українці. Після викладу др. Терлецького про Б. Хмельницького настала оживлена дискусія, в слід котрої рішено проголосити конкурс на писання повісти з тих часів. На ту ціль Р. Данилевич з міста зложив 100 злотих.

На Лемківщині дається відчувати **брак українських учителів.** Взивають українських учителів в Европі вертати на Лемківщину до праці в школі.

Львів.—Померла звісна народна діячка і монахиня **Сестра Северина, ЧСВВ,** що вчила в Дівочій гімназії. Була дуже діяльна і взірцева монахиня. Служила і посвятила своє життя в цілости для Бога і народу. Свого часу приїзджала до Америки і робила виставку українського мистецтва. Вістка не каже, з яких причин і в яких обставинах покійна померла. Вічна її память!

Прага, Чехи— 15 лютня місцеві українці вшанували найбільшого в живих театрального артиста нашого **П. Саксаганського** виставою "Запорожець за Дунаєм." Весь дохід був для української захоронки в Моджанах.

16 лютня були роковини Української Державности в салі "Унітарія." Прийшли всі місцеві українські вояки і учасники подій зперед 21 літ. Виклад мав др. І. Мазепа— виступав хор під управою проф. О. Приходька.

Холм— Зачали відновлять холмську катедру Пр. Богородиці за почином арх. Іларіона. Складки на цю ціль збирають по всій Холмщині і Підляшшу.

На Даниловій Горі в Холмі посвячено церкву в честь св. Андрея Первозванного— це домова церква владики.

- - - - - -

З Америки подають, що **В. Дотович,** покінчивши вищі школи перейшов для завершення летунських студій **до военної школи в Джексонвил, Фльо.**

В Ню Йорку українці вибрали комітет, котрий має зачати будову нового Народного Дому. Зі складу того комітету видно, що українців католиків в нім так, як нема. І зовсім слушно. Дотеперішній гіркий досвід **ДОКАЗАВ,** що збудовані вкладом грубих тисячів так звані "народні доми" в Ню Йорку в дійсности стали гробом народу, нанесли тяжкий сором нашому імени та пропадають за довги. Видно однак, що навіть ясні докази для певних людий не мають значіння. І вони знова зачинають витрачувати народну енергію та гріш на справу зовсім злишну— ба навіть шкідливу, коли ходить о Ню Йорк. **На 30 тисяч нашого населення в цім вісім мільйонів місті— дорогі земляки з Менгеттен— треба Вам бодай сім церков, заплачених і гарних в ріжних околицях цього міста—** а не "народних домів," що жадної народної роботи не зробили досі і чи думаєте, що тепер зачнуть робити?

Чи мало ще в Ню Йорку салунів? **Церкви Вам треба дорогі земляки гарної, мурованої і заплаченої— бодай одної, репрезентативної, в Ню Йорку!**

Так ми думаємо з далекої зимної Канади і ми Вам певно не вороги....

І ми колись хотіліб приїхати до соняшного Ню Йорку і зайти до гарної церкви нашої, одної, і другої, і третої...

А театрів і салунів повний Бродвей, не треба шукати аж на Іст Енд.

Дорогі земляки з Менгеттен!

- - - - - -

Ці всі вісти подаємо за "Свободою", що є признанim і дозволеним українським часописом в Канаді.

Католицька Акція

Основа і побоєвище.

Основою є парохія. Однак післанництво є до цілого світа. Якого світа? Безперечно, до того, в котрім живе кождий з нас. Це той осередок, світ наших родин, приятелів, знакомих, куди сягає наш вплив.

Ці, котрих світ і можливости сходяться разом, повинні також разом працювати для Католицької Акції. Студенти повинні працювати разом для здобуття студентського світа для Христа. Можливости праці робітника є серед робітників, радше, як серед професіоналістів. Моряк може стати апостолом на морі, але не на селі. І тому св. Отець каже, що Католицька Акція є апостольством знатоків, своїх серед своїх. Це однак не значить, що ми залишали якусь нагоду, котра сама собою случайно навинеться. Це значить, що такі нагоди звичайно бувають серед своїх і в цім світі, де ми щоденно живем. Послідовно ми повинні дбати про ці потреби і нагоди нашого осередовища.

Босвий вишкіл.

Чи для Католицької Акції треба вишколу?

Безперечно. До Католицької Акції не ставимося ,як до кождої іншої організації з певним обсягом діяння— тріміром, до партії, до танцю, до базару. Ми ставимося до неї з власним приготованням на місію. А місія до світа вимагає свого рода новіціяту.

Наш Господь сам вчив і вишколював своїх апостолів. Ніхто з нас не дорівнає св. Петрови, чи св. Яковови, чи св. Іванови. Будемо апостолами **відповідно до міри** нашої снаги до апостольства.

Католицька Акція є наперед станом буття, заки стане станом діяння. Не можна думати про це, як тільки про певну діяльність. Мусимо думати, щоби виконати певне завдання, стати хосенним знарядом в Божих руках. Не треба також ззарання журитися про конечний розвій і способи. Мусимо бути певні, що коли ми знадобимося в цім Божім ділі, Господь найде для нас способи. І коли розвинемо наш-духовий, моральний і умовий характер, отворяться рівночасно очі на потреби і нагоди.

Мусимо бути певними одного. Найкращим способом навчати світ є все зміцнити християнське життя, **скріпити звязь любови,** усвідомити в цілім суспільнім поведенню значіння містичного тіла. Церква певно буде зростати, так як колись зростала і погани здивовані говорили: "Диви, як ті християни люблять себе взаємно!"

Наша нагода навчати і навертати прийде тоді, коли наше життя буде свідчити про вартість християнської віри і християнського чину.

Якраз щоби приготовитись до апостольства і щоби привернути внутрішний змисл суспільної відповідальности, який кождий християнин, як член містичного тіла, повинен мати— організуємо малі відділи.

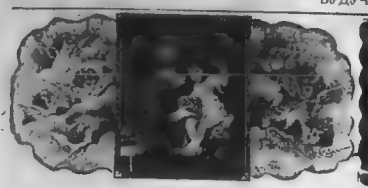

- ЖІНОЧА СТОРІНКА -

За гідність жінки—за її честь!

Уляна Кравченко

ВЕСНА

І знов
У храмі з блиску і блакиту
Зміняється віток
зелена хоругов!
На стебелинах трав
Заблисло срібло рос
І квіти білі як алмаз
Схилилися і гомонять:
—Із гробу встав!
Воскрес Христос.

Надходить Великдень— красне і величне це свято з котрим в традиції нашого народу вяжеться так богато прекрасних звичаїв і обичаїв. Святимо пасху— пишемо писанки— заводимо гайлку— все це робить Великдень в нас українців чимось особлившим, чимось кращим як в других народів.

Однак, на жаль, ми тут в Канаді чим раз меньше уваги звертаєм на захованя цих народних обичаїв, бо мовляв, то страдавне, нічого не варта, англійці того не роблять, то чому ми маємо. Нащо, напримір, писати писанки— коли в склепі за 10 центів є пачка папірчиків з зайчиками та курочками, котрі можна на яйці відбити і вже є канадійська "писанка."

Миляться ті, що так думають. Писання писанок є дуже складною штукою і сягає так далеко в давнину, як наша історія та перекази. На тонкій не тревалій шкаралупині яйця наші писанчарки затримали навіть дотепер декотрі декоративні мотиви, що рисували колись в давнині наші предки ще з поганських часів.

Українські жінки— матері повинні всяких старань доложити, щоби їх діти, не лише дівчата але і хлопці, приучувалися писанчарської штуки. Між ними знайдуться дійсні артисти і в їх руках штука писання писанок затримається на далі, як одна з важнійших галузей нашого народного мистецтва.

- - - - - -

Тов. укр. Народного Мистецтва в Вінніпегу на запрошення Канадійського Тов. Мистецтва вислало своїх писанчарок, котрі дали показ писання писанок перед членками цего товариства, котре складається з жінок з одинайцять ріжних народностей. Демонстрація відбулася 3-го квітня, в салі "Арт галері" при участи около 80 жінок. Заінтересования було дуже великe.

Також англійське Товариство Штук і Мистецтва запросило наших писанчарок на подібну демонстрацію на свої збори 10-го квітня.

Єсли чужі заінтересувалися настільки цею штукою, то чому ми самі її занедбуємо?

- - - - - -

"Канадійський Жіночий Клюб" в Вінніпегу рішив завести **Вільний Курс Куховарства,** де жінки-слухачки малиби нагоду навчитися, як можна за найтаньшу ціну вижити родину, і в той самий час дати їй здорову і потрібну поживу. Їх ціль є 1) поправити загальний стан здоровля мийських дітей, 2) навчити жінок щадити, щоби в той спосіб вони могли більше жертвувати на военні ціли. Ці курси будуть дані в ріжних салях по цілім місті, де знайдеться 30-50 слухачок, і наші українські господині —головно молодші— повинні з них скористати.

- - - - - -

Сестриці при Церкві св. Покрови в Вінніпегу дали чайне-прийняття у неділю, 30-го марта на **користь школи св о. Николая.** Підчас чаю Сестри мали концерт з дітьми Рідної Школи при парохії.

- - - - - -

Товариство укр. Нар. Мистецтва дало чайне приняття 6-го Квітня в салі Укр. Нар. Дому на дохід **музейної збірки,** котру Товариство розпочало. Гарне вражіння робив стіл, застелений обрусом, вишитим красним українським взором, а на стінах пишалися барвисті українські килими.

ПЕЧИВА

Святочна Баба (8 годин)

Загріти 1 кварту молока, розпустити в нім 4 кавальчики свіжих дріжджів, додати 1 ложку цукру і досить муки, щоби розчинити тісто, як звичайно на хліб. Нехай кисне не довше як чотири години. Тоді взяти 30 жовтків і добре розтерти з трома горнятками цукру, і додати до розчину. Стопити один фунт масла і лишити, нехай простигне. Додати муки потрохи і місити около години, додати 1 малу ложечку солі, при кінці вилляти розтоплене масло і ще раз добре вимісити. Тісто не повинно бути загусте. Виробляти в високі бляшки. Тіста класти по трохи, бо виросте яких 6 разів більше. Уважати, щоби не перепечи.

СЛИВНИК

Замісити легке тісто з 2 горнят муки, 2 ложечки— з верхом— печивного порошку, 4 ложки цукру, ½ ложечки соли і ¼ ф. масла, 4 жовтки і ½-¾ горнятка солодкої або квасної сметани. Додати 1 ложечку ванілії. Виложити це тісто в бляху, можна розтягнути руками або розтачати. Наверх тіста покласти масу з сливок. Взяти 2 фунти сушених сливок і зварити, але не розварити. Вибрати кістки, додати 1 цитринову шкірку, втерту на терці, і 4 ложки цукру. Єсли сливки не мають винного смаку, додати сік з ½ цітрини. Все се розтерти ложкою, наложити зверха на тісто, і спечи. Чотири білки втерти на піну, додати 1 ложку "айсінг" цукру, і виложити на спечений сливник. Зверху посипати мелемими орі-хами і покласти до печі на хвильку, поки не прирумяниться.

СИРНИК

Тісто зробити як на сливник. На верх приготовити 2 ф. доброго сира, перетертого з 4 жовтками, цукру до смаку, і 1 ложечку ванілії. Виложити на тісто, і відразу покласти зверха добре вбиту піну з 4 білків. Тепер печи в середній печи, аж поки не прирумяниться гарно зверху.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес— ликуйте нині,
що в славі з гробу він повстав.
Кінець приніс земній провині
і смертію він смерть поправ!
Великдень днесь то день чудес,
Христос воскрес, Христос воскрес!

Христос воскрес, хоч людська злоба
Йому зладнала люту страсть.
Повстав, повстав живий із гроба,
зборов пекольну вражу власть!
Конець страдань, конець всіх слез,
Христос воскрес, Христос воскрес!

ВІДДІЛ УКЮ, БРУНО, САСК.

Члени місцевого відділу УКЮ доказали свою охоту до праці підчас двох зборів 16 і 30 березня, 1941 в **Мавнт Кармел школі. Докінчуємо нашу студію про життя Т. Шевченка—** за найкраще знання життепису Т. Шевченка даємо надгороду. Хто дістане ту надгороду, напишемо.

На зборах 30 березня була дебата: "Рішено, що ліпше бути жонатому, як остати нежонатим." Афірмативну сторону тверднли Дмитро Хомовий і Анна Стадник, збивали Дмитро Бунько і Марія Чехровська. Судді були: Іван Жмуд, Михайло Борисько і Роман Качур. Рішили, що негативна сторона виграла.

На слідуючі збори готовлять програму: Петро Іванишин, Франка Стадник, Ольга Стадник і Настя Бунько— збори будуть 27 квітня.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Христос Воскрес!

Дорогі Діточки:

Великодні свята надходять. Мами пораються коло печі, випікаючи паску, бабу та всілякі присмаки А Ви певно клопочитеся коло писанок,— як то би найкрасше їх закрасити.

Декотрі з найгарнійших понесуть до церкви, щоб священик їх посвятив. Буде свячене, буде то втіхи, як ті свята прийдуть. Вуйко, самий, так то вже жде на них,—все дивиться на календар, кілько то ще днів до тих свят.

Перед святами маємо піст. В піст діти ідуть з родичами до Великодної сповіди.

Нераз то діти питають Вуйка— "а нащо то іти до сповіди?" Отже Вуйко нині скаже Вам, нащо.

Ми всі деколи робимо зле. Декотрі діти наколи зроблять зле, а видять, що зле зробили, ідуть до родичів, чи учителя, та признаються свмі. Це дуже гарна річ, бо тоді родичі так не сварять, кара менша, або і пілком простять. Тоді Ви вже більше не гризетися тим, що то станеться, як вони дізнаються.

Якби то гарно було, як би всі діти так робили— **прийшли та сказали, що вони зле вчинили,**— чи то в школі, чи вдома.

Отже коли **ми повинні** так признаватися перед родичами, чи учителем, то тим більше ми повинні признаватися про свої злі вчинки і перед Богом,— котрий є Батьком для нас всіх.

Це маємо зробити у сповіді перед священиком, що служить Богові. Вуйко вірить, що Ви всі так робите,— та по сповіді стараєтеся бути ліпшими.

Цим разом Вуйко звертає Вам увагу на КОНТЕСТ для дітей, котрий є проголошений на іншім місці сторінки.

Маєте всі добру нагоду. Кожний, хто пришле відповідь, дістане нагороду. А нагорода ся є матеріял для роблення **"Чубатої Качечки."**— Це та сама, про котру Ви читаєте в історійці "Василунька."- А крім него є ТРИ інших нагород за найліші відповіди. Тож пробуйте!

В день **Воскресення Христового** посилає своїм любим Читачкам та Читачам сердешні побажання щастя й гаразду;— **Веселих та щасливих Свят!**

Вуйко Трохим.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До —Володимира Заячківського, Кридор, Саск. Від Вуйка— Цего місяця твій лист одержав нагороду. Вуйко радий, що ти так цікавишся Діточою Сторінкою та дбаеш про українське письмо.

АНУ, ЧИ ВІДГАДАЄТЕ?

1. Чоловік робить у різни (butcher shop). Він їсть багато мяса, що важить около 10 фунтів. Що він важить?

2. Зложіть (spell) лапку на миші з трох літерів?

3. Як яма є 6 стіп довга, 4 стопи широка а 4 стопи висока, то кілько землі з неї годен викинути?

\- - - - - -

—Розгадки і більше загадок в слідуючім числі "Діточої Сторінки."

ЗАЯЧИЙ ВЕЛИКДЕНЬ

Гляньте, я маленький зайчик.
Пробігав я крізь лужок,
Зі собою ніс я копу
Закрашених писанок.

Стрінув я перепеличку.
Конюшинки лан мені
За червону дати хтіла –
Та я сказав: Ні, ні, ні!

У хатині за потоком
Маю стрийка кріликa.
Тому я несу що року
Мальовані яечка.

Як дійду там без пригоди,
Зайчик я маленький,
Стрийкови принесу копу
Писанок гарненьких.

Переклад з англійського.

КОНТЕСТ ДЛЯ ДІТЕЙ

"ЩО КАЖЕ ГОРОБЧИК МУДРИЙ ХЛОПЧИК?"

Вернулися пташки з далеких країв, а між ними вернувся ГОРОБЧИК МУДРИЙ ХЛОПЧИК. Вже і недармо його названо так, бо він усе вміє і навчити і розрадити.

Цим разом Ви скажіть— **Що каже Горобчик-Мудрий-Хлопчик?** Можете це сказати віршом або прозою (сторійкою). Кождий, хто пришле відповідь, дістане в нагороду матеріял та вказівки для роблення "Чубатої Качечки," що сама ходить. Крім цего **три красні нагороди** чекають за три найлучші відповіди.

Контест кінчиться Травня (мая) 15-го, тож не отягайтеся, а шліть свої відповіди сейчас до

Contest Editor, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Іст Селкирк, Ман.

Дорогі Вуйку Трохиме,

Прийміть мою подяку за гарний дарунок, котрий я одержала. То була для мене мила несподіванка, бо я не думала, щомій лист був аж такий добрий. Дарунок був з потіхою принятий, бо я дуже люблю читати книжки. А ще українські!

Також дякую Вам Вуйку за ваш гарний лист.

На сім кінчу. Бажаю нашому часописови і Діточій Сторінці всего успіху, а Вам Вуйку здоровля.

З подякою, **Марія Яцик.**

\- - - - - -

Габбард, Саск.

Дорогий Вуйку Трохиме,

Це мій перший лист до Вас. Я люблю читати Діточу Сторінку і мене цікавило написати до Вас Вуйку.

Я ще малий, маю 9 років, ходжу до мійської школи і є в третій клясі англійській, а по українськи учуся вдома. Наші учителі всі англійські і тому нема української школи.

Тепер кінчу, щиро Вас Вуйку поздоровляю тай прошу Бога, щоб Ви були здорові і ще довгі літа до дітий писали.

Михаїл Бреліс.

\- - - - - -

Дорогі:—

За листи щиро дякує Вуйко Трохим і відпише на них в слідуючім числі Діточої Сторінки.

— ПИСАНКИ —

Спекла мама д'Великодню
Біленькі паски,
А я куплю собі фарби,
Спишу писанки.

Розпишу я на писанках
Квітки, ялички,
Розмалюю, роздарую
Межи дівочки.

А братови маленькому
Дам писанки дві,
Щоби ним карбулявся
В шовковій траві.

—Марійка Підгірянка.

ВАСИЛУНЬКА

Замітка: —Байка про "Чубату Качечку" продовжається Чубатенького нема. Діти загрижені разом з мамою почали його шукати.

\- - - - - -

Насамперед вони оглянули подвіря. Не видно його було там.

"Може воно пішло на воду, на став," промовив Петрусь дуже затрівоженим голосом.

Пішли вони понад став. Знова діти почали кликати: "Пуй-пуй-пуй! Чубатеньке, а де ти?"

Нічо не відзивалося.

Діти ставали чимраз смутнійші, та всіляко собі представляли, що то могло з Чубатеньким статися.

Мати се зауважила та все їх потішала, що воно ще знайдеться.

Як вони так переходили понад той став, зачули нараз шелест в очереті.

Петрусь аж в воду скочив, з черевиками, з утіхи.

Чубатеньке знайшлося. Воно спокійненько собі шукало в болоті за червачками. Його голова цілком була з болотом.

На діточий крик Чубатеньке заворушилося та зараз приплило до берега.

Скільки то радости було у дітей! Чубатеньке вже пішки не мусіло іти тепер. Воно їхало на Петрусевих руках аж до дому.

З дня на день Чубатеньке ставало більше, бо дуже багато все їло.

Одного дня Чубатеньке на всьой писок закричало "Ква-ква."

З нього зробилася велика Чубата Качка....

\- - - - -

"Ну, Василунька, байка скінчилась, бо я мушу іти на поле," сказав Степан одного ранку до свого маленького братчика.

"Мамо, а я хочу іти на двір бавитися. Можна мамо?" запитав Василунька.

Завтра підеш," відказала мати.

На другий раз— **Василунька бавиться на дворі, весною.**

"Чубату Качечку"— ту саму про котру Ви читали можете собі зробити, коли возьмете участь у "Контеті Для Дітей."

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

—Пане четар!— почувся якийсь голос за плечима Кравича. Оглянувся— перед ним стояв старший десятник з якимсь папером у руці.

—Що скажете?

—Якийсь чоловік з міста приніс вам це письмо.

Кравич узяв письмо й кинувши оком на нього, пізнав знайомий почерк.

—Де той чоловік?

—На долині.

—Дякую.

З листом у руці, якого не мав відваги розпечатати, збіг на долину. В інспекційній кімнаті, на лавці, сидів Стефан. Побачивши Кравича встав і поклонився, мнучи шапку в руках.

—Здорові були, пане Ходань!

—Дякую.

—Якже я вам віддячуся за ваш труд!

—Нема защо,— відповів Стефан, але якось так дивно, що Кравич злякався.

—Маєте мені щось сказати, крім того, що в листі?

—Та що маю казати? Будь ласка, прочитайте лист.

Кравич розірвав коверту:

"Коханий, єдиний Зеничку! Не гнівайся на мене за те, що я не зівсім додержала слова. Але я прийшла, як обіцяла— некликана й була при тобі. Припадок, дурний, нерозумний припадок хотів, що я не могла бути довше. Але мені й цього доволі. Я надивилася на тебе до того, що в моїй памяти закріпилася кожна черточка твого коханого обличча. Понесу його з собою до гробу. Не турбуйся тим, що зі мною зле. Двічі вже помпували мені ропу з рани. Лікарі не ворожать мені довгого віку. Можливо, що я не переживу до хвилі, в якій цей свисток дійде до твоїх рук. Але ти не турбуйся. Тепер гине стільки людей що днини; гарних людей, може кращих, ніжніших, як я. Момент, за яким, ми у двох, так дуже тужили, уже за нами. Пройшов понад нами, мов соняшна повінь. Засяв, мов метеор і згас. Другого моменту вже не переживем— ні ти, ні я. Люде, що як я, найдуться вічнавіч смерти, дістають очі, які дивляться глибоко в суть речий і бачуть майбутнє. Я не хочу тривожити тебе тим, що я тепер бачу. Але знай, що все, що діється, не діється даремне. Ні одна капля крови, пролита за святу справу не змарнується. Це безцінний посів майбутнього, дарма, що дуже, дуже далеко майбутнього.

"Коханий, єдиний Зенчику! Нині-завтра я відійду від тебе. Не буде вже кому спати до тебе листів, з яких кожного слова промовляло кохання і віра— в тебе, в святість і остаточну перемогу нашої справи. Будь мущиною так, як я ніколи не хотіла бути супроти тебе жінкою. Прощавай, або —до побачення!"

(Дальше буде).

Льонгин В. Михальчук

ЛЬОНГИН В. МИХАЛЬЧУК ХОЧЕ–

1) Заснувати для округи Фишер Бренч, Ман. лічницю, з якої користалаб вся околиця.

2) Знижити ціну на землю, котра стоїть пусто в окрузі і тим дати нагоду купна і управи дооколичним мешканцям.

3) Викінчити дороги і збудувати нові, що піднесливи значіння околиці.

4) Заложити досвідну станицю для плекання хліборобських рослин.

5) Мешкати між своїми виборцями і бути стало до їх услуг все, а не лише перед виборами.

6) Посилити тверезість і опадність, піднести родинні прибутки.

ЦЕ Є ОДИНОКА НАГОДА ДЛЯ ФИШЕР БРЕНЧ РАЗ СТАНУТИ НА НОГИ І ВИБРАТИ ДІЙСНО СВОГО ПОСЛА! В день 22 квітня голосуйте всі на Л. В. Михальчука!

СТЕФАН КРАВЧИК

НАШ КАНДИДАТ ДО МАНІТОБСЬКОГО СОЙМУ!

СТОЇТЬ ЗА—

1) Реформою науки, щоби бідні діти дістали практичне фахове знання, яке далоб їм спромогу скоріше знайти самостійне становище.

2) Заложення Вищої Технічної Школи у Винипегу.

3) Постійні роботи для широких робітничих мас тепер і по війні — проти безробіття і нужди!

4) Допомогу для безробітних і хорих.

5) Працю для всіх, без різниць і упереджень клясових, расових і релігійних.

6) Спровадження більше воєнного промислу і заведень до міста.

7) Зменшення податків на реальностях через збільшення грошевої помочі для мійських шкіл від провінції. Нехай провінція поможе нашим школам і нашим дітям більше, як досі — нехай податковці троха віддихнуть.

8) За демократичні вольности слова, письма, зборів, науки, віри і сумління.

9) За побіду правди і справедливости проти тоталітарної захланности і безправства!

Коли Ви за тим— ПРАЦЮЙТЕ, ПОПИРАЙТЕ і ГОЛОСУЙТЕ

22 квітня 1941 у Винипегу

ТАК

KRAWCHYK S. N. | 1

Стефан Кравчик

Останні Вісти...

5. квітня Большевики з Югославією заключили угоду про ненапад.

6. квітня Німеччина зачала війну з Грецією та Югославією.

7. квітня Британські війська зайняли Аддіс Абабу, столицю Етіопії.

Польський ґенерал В. Сікорскі, колишній начальний львівської залоги, приїхав до Отави. Майор В. Казалет, що є звязковим старшиною між англійською владою а Сікорским, заявив, що ґен. Сікорскі відвідає вкороті президента Рузвелта в справі повоєнної федерації Польщі і Чехо-словаччини, котра має обіймати 50 міліонів народу, і в котрій обі держави малиби задержати незалежність, але мати спільні, торговлю і заграничну політику.

—o—

Роблять заходи, щоби канадійський доляр стояв нарівні з американським. В слід за тим канадійські ціни папери пішли вгору.

—o—

За перевіз канадійського війська в часі від 1 вересня 1939 до 28 лютня 1941 СПР дістав $2,628,832, а СНР $2,573,226.

—o—

2 квітня пшениця в Шікаґо пішла вгору більше як три центи на бушлі, найвища звишка від 10 місяців. Озимна в Америці недописана.

—o—

За це, що винипеґський адвокат С. Гарт Грін виступив як прокуратор на суді проти тих, що незаконно торгували горівкою, дістав від 1 квітня 1940 —до квітня 1941 $15,406 платні від держави. **Дорога** та горівка і кільо коштів спричинює!

—o—

Сенат прийняв закон про інкорпорацію Української Католицької Місії Чина Найсв. Ізбавителя в Йорктоні. Українські Отці Редемптористи мають посілости в двох провінціях і відтепер будуть мати свою власну інкорпорацію домініяльну. Проти інкорпорації промовляв тільки провідник консерватів Артур Меєн.

—o—

Св. Отець промовить через радіову мережу в **неділю 13 квітня 1941 рано в годині 5 ЦСЧас в Канаді.** Св. Отець взиватиме до мира і подасть точки, на котрих можнаб почати замирення, заки ще розгорілися весняні бої.

—

Німці заняли пристань Салоніка в Греції дня 16-го квітня рано. Тимчасом Англія масує війська в західній частині Греції на наступ проти Німця.

—

Льонгин В. Михальчук, учитель в Поплярфілд, Ман. зголосив свою кандидатуру як незалежний у слідуючих манітобських виборах. **Л.В. Михальчук є діяльним, здібним, відданим своїй околиці, в котрій довший час учителював— нашим кандидатом.** Він є членом БУК-а і був підчас з'їзду молоді у Винипегу. Він також ніколи не залишить нагоди помогти і співпрацювати, де дійсно ходить о народне добро, о силу і честь народу. **Всі українці округи Поплярфілд— Фішер Бренч повинні однодушно віддати свої голоси на цього здібного, чесного і діяльного молодого кандидата — а помо**жуть самі собі. **В день виборів 22 квітня, 1941 виборці округи Фішер Бренч, Ман. голосують так:**

MICHALCHUK L. W. | 1

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

П. ... УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ.
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 9 (81) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Травня, 1941 Vol. IX, No. 9 (81) YORKTON, SASK., May 1, 1941

РАДУЙСЯ ЦАРИЦЕ МАТИ МИЛОСЕРДІЯ!

В НАЗАРЕТІ ЗАЦВИЛА ЛЕЛІЯ

В Назареті зацвила лелія,
то на світ ся родила Марія—
Діва прекрасна, як зоря ясна,
як ся з'явила, всіх звеселила,
на землі.

О, Маріе, преблагословенна,
в Назареті для нас народженна—
ми Тя витаєм, просим, благаєм,
радосте многа, молись до Бога
за нами.

Б. Лепкий

О, Ти Пречиста, свята Божа Мати!
І Ти страдала пробита мечами,
і Ти втікала з батьківської хати —
зглянься над нами!

Т. Шевченко

Все уповаїне моє
на Тебе, мій пресвітлий раю,
на милосердіе Твоє—
все уповаїне моє
на Тебе, Мати, возлагаю,
святая сило всіх святих,
пренепорочная, благая!
Молюся, плачу і ридаю:
—Возри, Пречистая, на їх,
отих окрадених, сліпих
невольників!
Подай їм силу
Твойого мученика, Сина,
щоб, хрест-кайдани донесли
до самого-самого краю!
Достойно— пітая— благаю,
Царице неба і землі!
Вонъми їх стону і пошли
благий конець, о всеблагая!

Пречиста Діво, Радуйся Маріе!

Пречиста Діво, радуйся Маріе!
Під плотом сіла удовиця мати,
до себе тулить бідні сиротяти
і плаче ревно, серденько їй мліє.
Ба вже не плаче, вже й не голосить
склонила голов,більше непідносить
зіронці плачуть, а дзвінок німіе
Пречиста Діво, радуйся Маріе!

О. Федькович

ПРЕЧИСТАЯ ДІВО МАТИ

Пречистая Діво Мати
руського краю
з ангелами і святими Тя
величаю,
Ти грішників з тяжкої муки
через Твої спасаєш руки,
не дай пропасти!

Тобі всі святії служать, Родице Бога
і ми Тя грішнії славим всі
яко мога,
цілим серцем нехай мило
Тобі служать душа і тіло,
Мати чистая!

П. Тичина

Проходила по полю —
зелене зеленіе...
Назустріч учні Сина:
Возрадуйся, Маріе!

Возрадуйся Маріе,
шукаємо Ісуса.
Скажи, як нам простіше
пройти до Емауса?

Звела Марія руки,
безкровні, як лілеї:
не до Юдеї шлях вам,
вертайте й з Галилеї.

Ідіте на Вкраїну,
заходьте в кожну хату —
ачей вам там покажуть
хоч тінь Його розпяту...

КРИТИКА В СПРАВІ ПШЕНИЦІ

Не всі члени теперішнього парляменту в Отаві одобрюють політику уряду в справі пшениці— навіть члени урядової ліберальної партії. І так **Г. Лідер, посол з округа Портедж Ляпрері, Ман.** виразно сказав, що з тої політики будуть користати тільки великі фармарі, а не дрібонькі. Він жадає 85ц. початкової ціни за бушель пшениці, а не як уряд прирік 70ц. Він звертає увагу, що коли фармарі зачнуть замість пшениці сіяти більше ячменю, то з ячменем настануть ці самі клопоти, що тепер є з пшеницею. "Тому фармар має бути гумою для відбивання для цілої нації?"

Інший знова посол, **дост. В. Ирп Ров** сказав, що він радо погодиться на сто тисяч допомоги для західних рільників, але пшенична політика мусить бути конструктивна, а не катастрофальна. Тих тридцять пять міліонів додатку для фармарів за то, щоби не сіяли пшениці а свої акри обернули на що інше —це катастрофальне. Людям обіцюють гроші "за неробство" — за то, що не будуть сіяти пшениці. Він взивав уряд щоб **НЕ ЗМЕНШУВАТИ ПОСІВНОЇ ПЛОЩІ ПШЕНИЦІ, БО Й ТРЕБА БУДЕ ДЛЯ ВИЖИВЛЕННЯ народів Европи, коли війна скінчиться.** Теперішна політика уряду — казав він— це тільки для придбання голосів підчас виборів— але для краю і для рільництва це упадок.

З тими думками посла Рова **вповні годимося. Бо що буде, коли люди не посіють і Господь не зародить?** Готово стати це, що сталося вже в Україні в 1921-3 роках, в найбогатшім краю Европи, де люди з голову гинули. **СІЙТЕ ПШЕНИЦЮ і не журіться! Коби Бог тільки зародив хліб— він здасться!**

ПЕРЕВОРОТ В ІРАКУ

Арабська держава Ірак це задні ворота до Туреччини і незмірно богаті нафтові поля. Це колиска людства з прадавними містами Багдад, Басра, ітд. Правив там князь Абдуль Ілаг — військо під проводом Рашіда Алі Гайляні скинуло князя і заняло столицю Багдад, англійські летнища і приневолило князя цілком втікати з Іраку. Однак під натиском Англії нові володарі, котрі уважаються за прихильників держав осі, все таки прирекли виконати давніші договори— ходить о доставу нафти з пребогатих жерел Мосулю.

ВЕЛИКОДНЄ СЛОВО СВ. ОТЦЯ ЗА МИРОМ

13 квітня св. Отець промовив через радіеву мережу світа через 20 хвилин і благословив всіх усюди накінці. Св. Отець взивав воюючих, щоби "здержалися перед ужиттям ще більше мордуючих знарядів війни" та **поводилися "справедливо, людяно і дбайливо" з мешканцями тих земель, котрі заняли.**

"Як хто поводиться з полоненими і мешканцями занятих земель є найпевнійшим показчиком і доказом цивілізації одиниць і націй."

"Але надівсе тямте, що як ви поводитеся з тими, котрих доля війни віддала у ваші руки, так Бог буде благословити або проклинати вашу вітчину."

Св. Отець унявся за старцями, дітьми і безборонними жінками, котрі часто підчас теперішної війни більше навіть наражені, як жовніри на фронті.

Окремо просив не вживати нових страшних середників винищування, бо це викличе відплату в противника і готово переміниті війну "в невимовний жах."

Св. Отець згадав, що він зробив все можливе много разів, щоби довести до справедливого і бажаного миру— але досі даремне. Тому просив всіх молитися в тім наміренню і не переставати.

ВІСТИ КУК

В Кирклеид Лейк, Онт. зібрано на фонд КУК $15, в Транскоиі, Ман. $23, в Гленлон, Альта $3,— в Пойнт Пелі $24.05.

НАШІ ЗАПОМОГОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Чому повстали?

В першій мірі во ім'я релігійно-національних кличів. А доперва потім во ім'я грошевої помочі і фінансової піддержки.

Коли перші члени вписувалися, коли укладано перші статути, коли ведено працю за приєднуванням нових членів **все на першій увазі були кличі,** заохота і **спонуки релігійного і народного характеру.** Спонуки грошеві, фінансової забезпеки були також — але вони все стояли на другій черзі. Бо **ми фінансово були і остали ще й досі— слабкі.** В нас мало покладного гроша, в нас нема ще грошевитих людий. То що ми маємо, це одробина в порівнанню з дійсним капіталом. І тому зібрати нашу грошеву дрібноту во ім'я гроша не можна було вже й з тої простої причини, що в нас не було й досі нема доволі гроша.

Це одно.

А друге. Чисто грошева ціль— зиску, наживи, грошевих надбань ніколи нікого не загріє на більшу міру. **ГРІШ МАЄ СЛУЖЕБНИЙ ХАРАКТЕР** і тільки о скільки він того характеру не тратить, виконує призначене завдання. **Гріш не є ціллю сам для себе. Він є середником, суспільним чинником, що має виконати певну працю для даної організованої громади. Він служить! І має служити вищій ціли.** Має виконати певну працю для громади, для народу, для держави.

Чому істнують?

Бо виконують зазначене і наміченне завдання. І чим краще його виконують, тим краще істнують, тим члени більше горнуться, жертвують, організація зростає.

Колиж дана запомогова організація забуде на першу основу свого заложення і свого повстання, та замість **служити** своїм грошем даній спільноті, **стається тираном** даної спільноти, чимсь поза нею і забуває на обовязок служби релігійно-народній ідеї — **така організація трухляє знутра, слабне, розсипається**— навіть якби назбирала за добрих часів много гроша. **Гріш має служити, а не тиранізувати. Гріш має бути слугою а не паном організації. Має помогти релігійним і народним справам даної спільноти** — а не бути самозакоханою ціллю сам для себе, глухим і німим на всі заклики, просьби і потреби Церкви та народу.

Чому УНС в Америці має шість міліонів майна і дальше зростає? Про це в слідуючім числі ВН.

—Скажіть, добрий чоловіче, чи добре я йду у Трохимівку?

—Я ніякий добрий чоловік, я вийт у цьому селі.

Краса Нашої Канади

Дівчина і вождь індийського племени Чорноноги, що живуть на підгірю Альберти, мають запевнене істнування. Їх земді дуже богаті. За винаймдістали півтретя міліона готівкою, мають річницю коштом $60,000. Їх всіх є 830 душ а мають 310,000 акрів горбовини, податків не платять. Їх горби лежать недалеко ріки Бов, землю винаймили СПР-ови.

Вісти з України—

Біженці в Празі, Чехія— В 1940 році було 96 викладів на ріжні теми. Є окремі секції: Просвіта, мистців, письменників і журналістів, жіноча, і другі. Окремо істнує Дитячий Клюб. Наші біженці не дармують. Дня 22 грудня в річницю смерти Біласа і Данилишина була в нашій церкві панахида за душі героїв а вечером академія.

Перемишль—По цім боці ріки Сяну передмістя перемінилося в справдішне місто з 30,000 населенням: До війни жило там несповна 10,000 мешканців. **Большевики вивезли на заслання з околичних парохій 60 наших священників.**

Др. Кость Левицький, сеніор українських політиків і перший голова нашої держави в 1918 році— **Володимир Целевич**, чільний представник УНДО і **Остап Луцький**, дідич та політик, вивезені і **живуть** на засланні десь біля Москви. Раніше було подано, що большевики зараз по прибуттю до Львова арештували старенького др. Костя Левицького за те, що в привіті до них згадав слово "Бог" і він мав вмерти в тюрмі. Дякувати Богу— др. К. Левицький ще живе, хоч і на засланню.

Київ— Большевики привезли назад до Київа до святософійського собору тлінні останки нашого великого **князя Ярослава Мудрого**, якщо вірити звідомленню Російської Академії Наук. Кажуть, що тлінні останки вивозили до Москви, щоби поробити провірку і поміри, як князь міг виглядати за життя і чи це дійсно його кістяк. І кажуть, що большевики провірили, що це дійсно кістяк князя та вернули тепер назад до Київа. Скільки в тім правди, годі знати. Одно певне. Большевицькі кати стали рабівниками гробів і нарушили кости, які лежали в камінній домовині сотки літ. Чиї кости вони тепер привезли до Київа, Бог один знає...

Колись вільна українська держава суворо покарає рабівників і на той час — віримо — вже недовго прийдеться ждати.

ПРАГА.— Останні відомости зо західньо-українських земель такі:

Большевицька влада вивезла зо Львова, між іншими, **Михайла Таранька,** видавця діточих українських часописів та книжок. Вивезено його кудись з родиною.

З лікарів вивезено д-ра Н. Лукіяновича, одруженого з композиторкою Степанією Туркевич, а далі: дра Максимонька, **д-ра Федейка та д-ра Кашубинського.** Усі вони, як відомо, працювали довгими роками безплатно в "Народній Лічниці."

Далі вивезли большевики директора "Маслосоюзу" Радловського, якому в перших днях по заняттю Львова большевицькими військами, доручено справу апровізації міста.

Д-р Дмитро Левицький, бувший голова УНДО, та б. посол до польського сойму, має жити десь на засланні, але де, ніхто певно не знає.

Таке саме є з б. послом і адвокатом Біляком. Остап Луцький, б. посол і кооператор, теж вивезений. Має находитись в Архангельську.

На лінії Холм-Люблин, біля станції Завадівка, **замордовано в підступний спосіб Михайла Остапяка, учителя** в селі Вересці Великій, Холмського повіту, а бувшого студента четвертого року Української Богословської Академії у Львові. Була це селянська дитина, надзвичайно спосібна, що покінчила всі студії з відзначенням. Покійний брав в Галичині активну участь в просвітній праці між молоддю і по селах. За науку рідної мови і історію попав у слідство, а потім в польську тюрму, в якій відсидів один рік. Таку саму працю почав продовжувати і в холмському селі. І, як кажуть, згинув з тих самих рук, що його передше засадили в тюрму за подібну працю. На похороні було кілька тисяч народу. При прощанню, на могилі, зазначили, що покійний жив і вмер так, як його навчив жити і вмирати Митрополит Андрій. Прощали Покійного: о. Прапат Куницький, а також: о. др. Теодорович, сен. Любарський, Рівецький; від учительства: Кермелюк і Ільків.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, нічатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. lished in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

СПРАВУ ПОСТАВИЛИ ЯСНО!

Конгресовий Комітет американських українців, що обєднує 2,000 наших організацій в Америці, з нагоди приїзду ген. Сікорського до Вашингтону, вислав на руки президента Рузвелта телеґраму, в котрій РІШУЧО зазначив спротив проти влучення Західної України до Польщі по першій світовій війні і так само тепер!

Телеґрама зазначує, що **УКРАЇНЦІ ВСІМИ СИЛАМИ БУДУТЬ БОРОТИСЯ З ТИМ, ЩОБИ ІХ ЗНОВА НЕ ВЛУЧЕНО В БУДУЧУ НЕЗАЛЕЖНУ ПОЛЬЩУ— так само, як тепер противляться заняттю наших земель через совіти.**

"ЦЕ НАШ ОБОВЯЗОК сповістити вас тепер, коли намічуються нові границі будучої Европи і коли провідники інших націй, як української з Европи, викладають вам свої погляди. Ми робимо це тому, бо український нарід в Старому Краю негоден тепер виразити свобідно своїх поглядів."— так доспівно кажеться в телеґрамі.

Зі становищем Конґресового Комітету в тій справі ВПОВНІ І ЦІЛКОМ ГОДЯТЬСЯ ВСІ УКРАЇНЦІ КАНАДИ!

Наш нарід в Европі має право на повну свободу так само, як інші народи і в жадну нову неволю ані не думає іти. Український нарід хоче визволитися тепер з неволі большевицької Москви і **на всіх наших землях в Европі, включно з Західною Україною, що обіймає Галичину, Волинь, Підляшшя і Холмщину, Буковину і Карпатську Україну, український нарід бажає мати свою, ні від кого незалежну, вільну і суверенну УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ!**

ЮВІЛЕЙ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ

Перші наші поселенці в Канаді були з села Небилова, повіт Калуш, Василь Ілиняк і Іван Пилипівський. Це були українці католики і тому невдовзі по приїзді стали думати про церкву та й будувати її на Стар, Альта.

Першими нашими священиками були світські отці: **о. Нестор Дмитрів,** що приїхав сюди відвідати наших людий в 1897 році, а потім **о. Тимкевич і о. Дамаскин Поливка,** який в 1899 році приїхав до Винипегу і став основником першої нашої парохії в цім місті, котра істнує досі під іменем церкви св. Володимира і Ольги при 115 Мекґрегор стр.

Наш нарід і його священики були **в початках** бідні на гроші і на всі земні достатки. Часто не мали найконечнійших річий на прожиток. о. Дмитрів продав своє футро, щоби заплатити за удержання а це вже свідчить про невідрадні відносини в тім часі. Наші люди мешкали по землянках і часто-густо ходили пішки сотки миль, щоби заробити який цент і на плечах принести міх муки на прожиток для родини.

Але одно мали всі. **ЛЮБОВ І ВІРУ!** Це були незамінні цінности і їх силою наші поселенці перетривали голод і холод, спрагу і недостатки, здобули прерію, заорали лани, здобули життя собі і дітям. **Перше наше покоління в Канаді вело борбу за фізичне істнування. Воно цю борбу блискучо здобуло.** Забезпечило життя собі і своїм нащадкам.

—Теперішне— друге покоління — вже на кінці борби за душу! І це покоління блискучо побідило! Не дало видерти собі віри, ні любови, ні Церкви. **Остало українським і католицьким!** Мимо всіх змагань і зазіхань ворожих чинників **остало вірним Богові і Церкві.**

Минає пятьдесятиліття першого приїзду до нашої дорогої нової вітчини— Канади! Минає 50-ліття боротьби за тіло і душу народу. Минає 50-ліття побіди здорового і віруючого народу, що живе і буде жити— все вищим, кращим і щасливійшим життям! **Цю золоту річницю треба вшанувати як найкраще. Треба наміти вже тепер— підготовити і перевести РЯД З'ЇЗДІВ БУК-а по цілій Канаді а на тих з'їздах вшанувати і відмітити працю наших поселенців і нашої Церкви,** що була і все остане остоєю народу, його твердинею!

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Збірка на родинній забаві у панства **В. Войтовича, Ланівці, Саск.** 2.00

Збірка **о. Нестора Дрогомирецького,** як слідує:

Гефорд, Саск.	8.20
Кридор, Саск.	6.30
Орлов, Саск.	3.35
Витків, Саск.	3.25
Коло Пархоми	2.90
Січ	1.70
Величко	1.60
Алтикейн	1.30
Разом	$28.60

—з того половину призначено на УВісти— а половину $14.30 на БНації.

Нашим ласкавим жертводавцям з Ланівець і всеч. о. Н. Дрогомирецькому та всім жертвенним і щирим українцям католикам його округа **СЕРДЕЧНО ДЯКУЄМО за ласкаві лепти на пресфонд БНації.** Най Бог стократно надгородить здоровлям і всім дбором!

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....** не забудьте відказати якусь суму гроша **на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—** а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. **Відкажіть і заряліть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

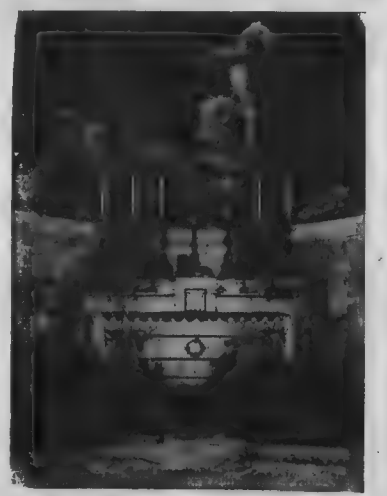

Церква Божого Гробу в Єрусалимі.— Перед престолом родима скала, при котрій молився Спаситель в Ґетсемані, а ученики зморені сном, поснули. Над вівтарем є вибиті мозаїкою слова: "Да мимоїдет чаша сія от мене."

Церковний Календар, Май, 1941

1, четвер — Преп. Йоана Декаполіта
2, пятниця — Преп. Йоана Ветхопещер.
3, субота — Преп. Теодора Тріхіна
4, неділя Мироносиць. СвщМ. Януарія
5, понеділок — Преп. Теодора
6, вівторок — Георгія (на нед. 11 травня)
7, середа — М. Сави Стратилата
8, четвер — † Ап. Ев. Марка
9, пятниця — СвщМ. Василія
10, субота — СвщМ. Симеона
11, неділя Розслабл. Апп. Якова і Сосіп.
12 ,понеділок — ММ. в Кизиці
13, вівторок — † Ап. Якова

УСТАВ

4, нед. Мироносиць— гл. 2, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 16, ев. Мар. 69.
6, вто. Св. Юрія— Літія, на Сл. Б. ап. 63, ев. Мар. 23.
11, нед. О розслабленім— гл. 3, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 23, ев. Ів. 14.

Від першого мая починаються Майські богослуження в честь Пречистої, кождого вечора в церкві.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Повздержність і простота в життю. — Християнство є релігією самовідречення ради Бога. "Коли хто хоче за мною іти, нехай відречеться себе," Марк. 8, 34. А відречися самого себе, значить опанувати себе так далеко, повздержати свої наклони і похоти так, щоби Бог став найвищою ціллю а все проче служило тільки до тої ціли.

З повздержністю лучиться простота життя. "Лиси мають нори, птиці гнізда, а Син Чоловічий не має де голови склонити," Мат. 8, 20— каже Христос. Життя Спасителя це невибагливість, звичайність, простота поведення і співжиття. Тому кождий і все мав отворений доступ до Христа— навіть, коли апостоли противилися тому. "Не бороніть!— каже при такій нагоді Христос. (Лук. 18, 16).

Цю повздержність треба особливо в теперішних часах **практикувати в їді, напитку і одязі.** Тільки тоді буде можлива повздержність **в поведенню.** Хто неуміркований в їді, в напитку, для кого все нові строї і нові вибаги— той не буде повздержним в поведенню з другими. А неумірковність це пряма дорога до мармотравства, розстрати і розпусти— до гріха.

За діяльну і чинну повздержність в наших родинах молім Господа.

Місійне намірення: Навернення конфуціянів.

Конфуцій жив яких пять століть перед Христом в Китаю. Лишив збірку моральних правил поступування, котрих придержуються нині триста мілионів визнавців тої науки. Ще богато праці перед християнами, щоби подолати великим впливам поганства. А треба їх подолати кращим життям, силою Христових правд і життям з віри.

НОВІ НАСТОЯТЕЛІ ОТЦІВ ВАСИЛІЯН В КАНАДІ

Протоігуменом ОО. Василіян в Канаді **став впр. о. Венямин Бараник, ЧСВВ.** Має 42 роки, родився в Лютовиських на Бойківщині. Священиком є 10 літ, в Канаді 8 літ.

Радним Чина стали: о. Созонт Дидик, ЧСВВ— о. Ніль Саварин, ЧСВВ— о. Н. Когут, ЧСВВ і о. Атаназій Химій, ЧСВВ. Всіх Отців Василіян в Канаді є 42, вчуться на священиків 47, братчиків 30 —монастирів 11. Новому зарядові Чина складаємо щирі желання всіх успіхів і здобутків в Божій ласці.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ ДО "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

Уляна Кравченко

МОЛИТВА ПРОЧАН'

І знов перед іконою Твоєю
Прочани, стали ми на вколішках,—
Хоча убогі все ж ми тут щасливі
І сльози радости тремтять в очах...

Тут наші предки помочі благали,
Прийдуть і діти в черзі поколінь...
І Ти на них поглянеш, Скорбна Мати,
Ти тільки знаєш всю вагу терпінь.

Народ увесь наш від віків страждає,
У горю горнеться до стіп Твоїх —
І очі ті, що бачили смерть Сина,
Тут дивляться на кожного... на всіх...

Ті очі Матері, ті очі Божі,
Ті очі, милосердя джерелом...
Сам погляд їх журбу зміняє в радість,
Сам погляд їх перемагає зло...

Коли в благословенній цій хвилині
Ми бачимо Тебе яснішу зір,
Душа в щасливій вічності вітає,
Щезає час... щезає і простір...

В поклоні перед ясністю Твоєю
Не молимо о зменшення днів кар —
Ми тільки просимо Тебе, Маріе,
Нехай в серцях не гасне віри жар.

Скріпи в нас віру в Провидіння Боже,
Що нас веде по терні до мети —
О Божа Мати, Гошівська Маріе,
Наш труд і жертви поблагослови!

СВЯТИЙ СЛАВНИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК І ПОБІДОНОСЕЦЬ І ЧУДОТВОРЕЦЬ ЮРІЙ

23 квітня ст ст. —6 мая н. ст.

На цілім світі, а особливо в нас, на Україні, почитають від віків память великого святого, в котрім Бог прославив свою силу— жовніра Христового, св. Юрія. А ми читаючи це читання, величаймо Господа і віддаймо честь імени Божому та просім Пречисту, щоби наша віра, любов і надія були так великі, як великі вони були в св. подвижника, Юрія.

Було це за часів мучителя царя Діоклеіяна. На дворі царя жив улюбленець, тисячник його військ, 20 літний молодець Юрій. Походив з Каладокії, був сином богатих родичів. Батько скоро помер і тому мама перенеслася стало жити до Палестини, де мала великі маєтки. Юнак Юрій був християнином, але так само був відважним і вірним жовніром. Богові віддавав Боже, а цареві царське. Тоді цар Діоклеіян зібрав в Нікомидії всіх своїх вельмож на нараду, що йому робити з християнами. Всі присутні дораджували і голосували за переслідуванням, бо знали думки Діоклеіяна, котрий ненавидів і не терпів християн. Та остаточне вирішення справи відложили на третий день нарад.

Св. Юрій молився і просив Бога, щоби відвернув нове переслідування від своїх визнавців, але коли побачив, що воно вже так як вирішене, тоді списав завіщання, пустив на свободу всіх невільників, майно роздав убогим і готовився стати віч на віч з ворогами Христа. І коли третого дня зібралася нарада, тоді перед царем став юнак-красун Юрій і каже:

—Чому ти царю і ви всі дорадники у всіх інших річах шукаєте справедливости, але коли ходить о християн, до нікому нічого не завинили, ви думаєте тільки злобою? Чому хочете неволити християн до поганських служб? Прецінь ваші божки, це діявол. Є тільки один правдивий Бог— Бог християн, Ісус Христос, котрому слава і честь по вік віка!

Цар і ціла рада прямо остовпіли. Вони ніколи не сподівалися почути таких слів від свого улюбленця. І тоді перший по царю дорадник Магненцій так каже:

—Хто дав тобі цю сміліть?

—Правда!

—Яка правда?

—Ісус Христос, котрого ви переслідуєте, а котрого я визнаю!

Тоді говорить цар:

—Юріе, я любив тебе і досі ще люблю за твою відвагу і сміліть. Ти мудрий, послухай мене, згадай на твої літа, поклонися богам а я зроблю тебе старшим над всіми!

Але св. Юрій відповів:

—Молю Бога царю, щоби ти прозрів і увірив в Ісуса, а Він тобі дасть то, чого не має жаден цар на світі. Всі твої нинішні добра це перехідне. Подумай о вічности, про котру я тепер думаю.

Тоді жовніри закували святого в кайдани і кинули в темницю. На груди привалили тяжкий камінь, як кару за сміліть слова.

Другого дня привели св. Юрія перед царя.

—Чи ти вже порозумнів?

—То ти думаєш, що я їзза малих мук відступлю від Бога мого? Скорше ти втомишся моїми муками, як я мучений пристану на твою раду.

Тоді цар казав набити в дошки ножів і гаків а над ними повісити св. Юрія і крутити на колесі. Колесо роздирало молоде тіло і святий за якийсь час здавалося вже не молиться— з його уст побіліли сочиться кров. Тоді глумиться цар:

—Деж є твій Бог, Юріе, нехай прийде тебе спасати?

І відійшов до поганської святині принести жертву божкам за то, що замучив християнина. І тоді вдарив грім, пішла туча, ангел Божий зійшов з неба, відвязав св. Юрія від колеса, уздоровив його рани і сказав:

—Не бійся, твій Бог є з тобою?

Погани бачили світлого молодця при боці св. Юрія та не мали сил ні відваги підступити. Побігли і дали знати цареві. Діоклеіян не хотів вірити, щоби Юрій ще жив. Прибіг він та його дорадники. Деякі з них негодні були повздержатися, щоби не закричати:

—Великий є Бог християн і Він один над всіми!

За те цар казав їх мучити разом зі св. Юрієм.

Тоді цар казав закопати св. Юрія в негашене вапно і тримати три дні. Однак коли третого дня на приказ цісаря розкопали рів, найшли св. Юрія цілим і здоровим, як славив Бога. Тоді цар питає:

—Які ти маєш чари, що не можеш вмерти?

—Я не маю чарів, я вірю в Христа Господа, в котрого ти не хочеш увірити!

Тоді св. Юрія убрали в чоботи, набиті в середині цвяхами і пігнали. Святий пішов і молився словами псальмопівця: "За словеса устен твоїх аз сохранихъ пути жестоки." Пс. 16, 4.

Потім казав цар бити його жилами і бичувати, аж тіло відпадало від костий. Однак святий не видав ніодного зойку, він молився, його лице ясніло радістю. Тоді цар закликав чарівника, щоби відняв чари від Юрія або його вбив. Чарівник дав йому напитися отруї. Випив св. Юрій, але нічо йому не сталося. Тоді каже чарівник:

—Коли воскресиш умершого, тоді я увірую в тебе!

Завели св. Юрія перед могилу одного чоловіка і він зачав молитися. І ось вдарив грім і мертвий став живий з гробу. Тоді народ упав з переляку на землю а чарівник припав до ніг святого:

—Великий є Бог християн!

Діоклеіян казав в злости усічи мечем чарівника і воскресшого, а св. Юрія кинути в темницю. Тут він навернув многих і лічив хорих. Коли ранком вивели його перед царя, сказав Діоклеіян:

—Слухай Юріе, поклонися богам в будеш мені за сина і станеш другим по мені в цілій державі.

Відповів св. Юрій:— Ходім до святині!

Коли прийшли до поганської святині, св. Юрій промовив тільки одно слово: "Ісус" і всі поганські ідоли попадали та потовклися. Розлютився цар і велів з місця усічи мечем святого. Тоді з юрби народу вибігла його власна жінка Александра, припала до ніг св. Юрія і закликала— Боже християн, поможи мені!

Діоклеіян здеревів і в люті казав також її усічи мечем. Так 23 квітня 303 року дістав мученичий вінець вічної небесної слави св. Юрій. Мощі св. Юрія перевезено до міста Лідди і за цісаря Константина поставлено на цім місці церкву в честь святого. В пятім столітті часть мощий і копе св. Юрія перенесено до міста Риму а папа Григорій Вел. казав відновити церкву в честь св. Юрія, де були мощі святого і представляють святого на білім коні з копієм в руці, як пробиває смока. У фенікійськім місті Вирит був смок, що з подихом затроював воздух і пожирав дітий. Коли серед плачів вивели до нього царівну, що була незвичайної уроди, тоді на білім коні явився св. Юрій, пробив копієм змія і визволив царівну. **Тому св. Юрій є патроном** молоді і пластунів. **Наша церква у Львові** від киязких часів стоїть на найвищім горбі міста і є посвячена в честь св. Юрія. Віримо, що св. Юрій скине і проколе також червоного змія большевицької Москви і визволить Україну з неволі, як з вірою і любовю співає нарід наш:

Нам поможе святий Юрій і Пречиста Мати Москву звоювати!

Молім святого чудотворця і побідоносця Юрія, щоби дав нам побідити всякий гріх і зло, дав нам сміліть і відвагу стати проти всіх ворогів і остати для Христа вірними до кінця нашого життя— амінь.

Католицька Акція

Якість і скількість

Без огляду на це, як рух буде рости і які розміри прибере, динамічною одиницею все буде відділ з приблизно 12. Це добре число для апостолів і не є завелике, щоби поглотити особистий почин та засоби, А є якраз достатне, щоби кождому дати провід в суспільній карности.

Коли відділ збільшиться понад 12, треба поділити на два і кождий нехай росте окремо. На практиці Католицька Акція складається з відділів, які творяться і ростуть, діляться і знова розділюються, але все затримують між собою взаїмне органічне відношення. тому, що Католицька Акція належить до життя, а **життя росте через зріст клітин**, їх поділ, збільшення і досконалення, в карности органічної едности.

Однак ясно треба поставити справу, що Католицька Акція не обмежується тільки на добір вибранців. І хоча вона не є масовим рухом, то є однак рухом для мас.

Будова клітин

Як і де можна творити відділи?

Діяльністю священика і вірних, де на це позволить епископ. В парохії, в істнуючих католицьких організаціях, всюди, де є досить духових і моральних сил. Але звичайно все таки в парохії.

Деякі з найбільших організацій Церкви, котрі за першу свою ціль мають приміром освячення особистости, природно помагають Католицькій Акції. Значить, вони помагають і підтримують, однак формально не стають Католицькою Акцією. Однак многі з наших великих організацій можуть розвинутися, якщо їх характер і устави дозволяють, в Католицьку Акцію. Коли епископ одобрив якусь організацію, безперечно треба старатися, щоби її розвинути. Треба розбудувати її працю і розвинути всі її християнські можливости.

Клітини життя

Рівночасно треба зрозуміти, що організація, яка перетворюється в Католицьку Акцію, мусить розвинути всі здібности своїх членів. І коли поодинокі організації роздроблюють цей розвій, тоді можуть спинити всецілий розвій, до котрого якраз стремить Католицька Акція. Відділ Католицької Акції, до котрого якийсь член належить, має подбати про духовий, умовий і дієвий розвій. Загальна організація Католицької Акції в дієцезії чи в нації може потребувати особливих чинників і особливих відділів для кождого степеня розвою. Однак кождий член Католицької Акції має остати цілим і не можна його роздробляти в його особистім життю. Його відділ є діяльним висловом християнської громади, місцевим виявом життя містичного тіла. Тут він повинен виявити весь свій апостольський характер, розвинути свій духовий, умовий і дієвий почин. Говоримо не про части людини, але про її цілість. Ходить не о масовий виріб, але о зріст.

Клітини пицарів!

Послідовно, скаже хтось, кпоб роздуми не може бути тільки клюбом роздуми, якимсь монастирем ідей— повинен дбати також про умовий розвій, про "дієвий почин," бути улюем діяльности. Так само духовні справи мають успішно впливати на зріст католицької умовости, посилення католицької волі. І так само, дієве життя має черпати знання з духового життя та іти під проводом вишколеного осуду і волі.

Все під твердим розказом

Техніка відділів така:

Відділ вірних разом зі священиком, одобрені через епископа, береться за працю до творення розуму, волі, думок, почувань, дієвого почину, правдомовности і святости.

Ця праця ведеться після певних напрямних, котрі можна зібрати в ці три глави:

1) розвій духовного життя,
2) розвій умового життя,
3) розвій дієвого почину.

Ці три глави повинні бути також виміром ведення кождих сходин.

о. Степан Семчук

Ідеольогія Бук-а

На тих заложинах нашої ідеольогії, **що є незмінні і невідклични**, творимо дальше. Плекаємо почування і ростимо чесноти, потрібні до великих осягів. А такими є— конечно і послідовно: ідейність, активність, життєрадісність, сталість, рішучість, виключність, витревалість, відповідальність.

Головно три прикмети кождий член БУК-а мусить посідати, якщо бажає на довшу мету остати в організації. Це ідейність. Без неї всяка праця зводиться до матеріялізму, захланности, заскорузлости, ослизлого вирахування і злобної неріщучости. Наші члени мусять бути ідейними в житю внутрішнім, щоби могли такими стати в ділі. **Мусять хотіти і вміти пожертвувати своїм особистим добром ради спільного добра, своєю працею, своїм трудом і гропем.** Це все радо і охотно. Не по тяжкім переконуванню і напиранню, але з переконання і прямо фанатизму справи. Наш член відчуває, раніше, як повідомлений. Він знає, що треба зробити наперед, мимо того, що може мент якраз противний праці і трудности на дорозі. Він ніколи задля хвилевих користий не віддасть на поталу цілости справи ані її частини. Він ніколи не злякомиться на обіцянки противника, ані не застрашиться його погрозами. **Він працює не за користь хвилеву, ані грошеву— але для вічности— для ідеї — для будучности свого народу і краю,** що любить всім почуванням палким і жертвенним. Його ніхто ніколи не змилить позором, бо ідея це суть правдива, не обелонка забагань чи зведення. Наш член для ідеї все готовий жертвувати і виступити проти смока у бій— хочаби тим смоком були тільки життєві труднощі, напасти і невгоди.

Активність це невідлучна ціха нашого члена. Нам не треба колод—хоч і живих, та позірно рухливих. Котрих уста говорять, але серце, ум і снага заснані або в петаргу. Котрі вічно не розуміють, про що ходить і вічно все обіцюють, а нічого не додержують, нездібні органічно до творчости, праці і акції. Хто вічно вагається, не розуміє діла, до котрого серця все нові помисли мають відкриту дорогу і все він мишкує за поговорами— для котрого замість праці змістом дня є багно сумнівів, непевности і нерішучости — хто наперед обявляє всі свої замисли а властиво змиливі вагання неустійненого внутрішнього "я"— для того місця в нашій організації нема і бути не може. Каліх духових нам не треба, бо БУК то не пічниця для хирляків всяких пород, але організація сильних, вибраних, молодих і радісних душ.

Хто не оказує руху, той або в агонії, або мертвий. Це має також примінення в царині духа. Мерців ані агоніків нам не треба в організації. Наші члени, наші відділи, наш БУК мусять жити— бути живими, рухливими в творчости, діянню, акції —більше, як другі. Коли думають, що на самих зборах чи відчиті вся акція кінчиться, нехай не вписуються. **Нам треба еліти духа! І чину!** А життя переміниться зразу. Стане кращим і лучшим. І тоді наша праця виконана бодай в части— тому відкладати нема чого, ані ждати.

Активість не жде, не питає помочі в другого, не нарікає на обставини і людий. **Він творить. Обставини будуть такими, як ми їх створимо а поміч найдеться все у Бога.** Коли наша віра активна, жива— нема в житю розчарування. Тоді ми фанатики діла, творчости! **Активіст не жде аж йому хтось поможе —він помагає сам собі своєю власною працею. Він не скаржиться на других,** другі будуть такими супроти нас, якими ми їх зробимо. **Найбільший ворог стане безсильним, коли ми рішучі, активні і стійкі.** Активіст ніколи не подасться взад, ані не відложить діла. **Він творить без відкладання, без запрошення. Він сам запрошує других і сам організує.** Коли обставини неприхильні, він зміняє їх на прихильні через свою працю і метікість.

Коли хто жалується, то повинен це в першій мірі робити під адресою власного безділля і невмілости. **Зачинайте акцію— добру, ідейну і корисну —а маєте половину успіху запевненого. Найбільший ворог стане з пошаною одалеки. Все добре збереться кругом вас**— без запрошень і заплати. Дістанете відразу ряд здібних, ідейних одиниць, на котрих можете покладатися в праці і котрі стануть помічниками вашими вірними і відданими. Все, що слабе, хирляве і підзорливе відсунеться від вашої праці— і це великий добуток ваш зразу, на початку. Бо маса наживників, що пристає до якоїсь акції ради мнимої наживи і розживи, стає згодом найбільшою колодою всеї ідейної праці і валить її зі середини ради власної злоби і несповнення покладаних надій. Хто пристає до діла з понук чистих і безкорисних, ніколи не жде заплати, не розчарується, не відстане і не залишить вас у потрібний час. Активіст це дитя руху, ідеї та радости. Все його життя це радість внутрішна діла, творчости, успіху і видимо кращої будучности перед очима його душі. Байдуже, що може кругом прикрости і труди— вони легкі, силою духа побіджені, коли творчість сповняє ваші дні добуттям нових обріїв, нових душ, нових царин — коли в борбі життя ви на першім фронті і пісня побіди все звенить у ваших ухах. Тоді ви вожд, герой і здобувець —чиж може бути більша радість?

НОВІ ЖЕРЕЛА ДОХОДУ

В північній Манітобі на сотках тисячів акрів багон в околиці, що назвали Сомербері, **завели мочераків.** Ніхто там передше не жив, ніхто туди не заходив. Тепер 700 ловців виловить 192,500 мочераків, котрих скірки принесуть яких 300 тисяч долярів доходу. З цього доходу провінція оплачує родини ловців, запевнюючи їм місячну платню $25 через цілий рік і раз додаток $40. Цього року приблизно 3,500 душ має тим чином запевнене істнування і провінція заробить на скірках. Ловці це головно родини індіян, та мішанців.

Ось взір конструктивної господарки, що приносить хосен для мешканців провінції. Так само повинні зробити з своїми багнами і неужитками інші провінції. Окрема справа це наводнювання степових околиць і заліснювання горбів та гір, але про це тепер навіть ніхто не згадує

Леонід Глібів

ПРОХОЖІ ТА СОБАКИ

Через левади та городи
Два куми йшли з весілля до господи.
Бредуть, балакають про щось...
Аж ось
Де не взялась собака в біса —
Чи з під воріт, чи із— за ліса —
Присікалася, аж вищить...
Коли поглянуть— ще біжить
Мабуть з десяток чи й не більше ...
Та як напали — батю мій!
Одна гаразд, друга ще гірше.
Кіндрат маха ціпком мерщій
—"Ось не займай лишень Кіндрате,"
Тут обізвавсь до його Клим:
—"Я їх натуру знаю, брате:
Відчеплються... ось ну, ходім!...
Та не махай і не дивися"....
От вони йдуть собі та йдуть.
Собаки й справді унялися,
А далі стало вже й не чуть.

* * * * * *

Оттак зависливії люде
(Вони є всюди!):
Як що завидно їм — куди!
Брехати, мов собаки, стануть...
А ти собі іди та йди:
Набрешуться та й перестануть.

З ТВОРІВ ДАВНИХ ХРИСТІЯН -

ЗЕНО з ВЕРОНИ

Походив з Африки, був єпископом Верони в році 362.

Про вдовиці пише так: Коли вдовиця хоче знова віддаватися, нехай подумає, що померший чоловік був добрий, чи лихий. Коли перший чоловік був злий, то другий здається — буде **ще гірший.**

Хто захланний, то гнівається на Бога, коли не богатиться коштом інших. "Я хотівби знати, яку розвагу може мати такий чоловік?"

"Тільки віра безпечно іде поміж мечі і наче приятель між голодні дикі звірі. Вона є прохолодою посеред вогню."

ЕПІФАНІЙ

Епископ Цезарії і перший історик Церкви, помер 340 року. Подає богато цікавих подробиць, котрі відзеркалюють тодішні часи, осіб і відносини.

Оповідає про побіду цісаря Константина і **знак хреста,** який явився йому на небі з написом: **"Тим знаком побідиш!"** Після побіди Константин казав такий хрест поставити на головній площі Риму з написом: "Тим спасительним знаком, що є ознакою правдивої мужности, спасеся це місто від ярма тирана."

Своїм жовнірам наказав, щоби беручи других в полон тямили, що полонені **тої самої природи, як вони.**

Противники Константина, побиті біля Мульвійського мосту, приняли Бога Константина "хтонебудь він є." Цар молиться: **"Нехай ніхто не турбує свого ближнього!"**

Константин брав участь в першім Соборі Церкви в Нікеї, 325 р. Євзевій описує його одіж. Увійшов в мерехтючій золотом і жемчугами одежі, наче ангел. Коли на чергу прийшла справа святкування Великодня, Константин каже: "Не хочемо нічого мати спільного з тим найбільш зненавидженим жидівським народом."

Константин збудував церкву гробу Господнього в Єрусалимі. Вороги християн, щоби зогидити місце, поставили зараз побіч піщянку з болота в честь своєї богині Афродити, що уходила за покровительку розпусти. Константин зараз наказав цю піщянку знищити.

Він мав відвічити скитів від людоїдства а прочі народи від душення своїх старців.

Євзевій переповідає історію про св. Івана і розбійника в горах, котрого св. Іван навернув і котрий наново охрестився "в найподовитшім жерелі своїх власних сліз."

Коли св. Іван в Ефезі побачив єретика Коринта, як входив до лазні, сказав: **"Втікаймо звідси, бо завалиться!"** Не хотів бути під одним дахом з ворогом Бога.

Дальше оповідає про дім жени в Кесарії Філіповій, котру Христос уздоровив з кровотоку а також про статую, котра представляла як Христос пічить ту жену. Та статуя ще тоді там стояла. Каже також, що крісло св. Якова, першого епископа Єрусалиму, ще уживано в його часах.

др. Дейфо

ЛІКИ НА ЗАСТУДУ

Коли настане зимно лікарі мають богато клопоту, бо треба давати ліки, яких нема. Це ліки на застуду. Я звичайно раджу так: "Положіться до ліжка і читайте цікаву книжку." Бо я не знаю жадного іншого ліку на застуду, **лише спочинок і догляд.**

Безперечно, що є богато приписів, котрі можуть частинно облекшити недугу. Але жаден припис не вилічить вашої застуди. Приміром, каплі до носа можуть на якусь хвилину дати там пільгу, але зовсім не лічать застуди.

Застуда переймає ціле тіло, а забиття в носі є лише одною з познак. Хорий так само може відчувати болі в суставах, болі в мускулах чи біль голови— або зовсім ні. Але чи сяк, чи так, коли він запускає каплі в ніс, то це зовсім не спинить поширення недуги по цілім тілі. А каплі часом можуть ще спричинити шкоду.

Коли зажити до носа певних ліків, то здається нам, що хтось холодить і злагіднює. Такий хорий думає, що йому дійсно помогло. Але досвід доказує, що якраз такі каплі нарушують часто ніжні мясні тканини носа і горла. Коли з такого ліку дістанеться до легких мінеральна олива, можна викликати запалення.

Коли маємо застуду, все треба побоюватися, щоби з того не розвинулося запалення або флю. Коли ми застудилися і зараз положилися до ліжка та спочили, тоді тіло уживає нагромаджену раньше енергію на це, щоби протиставитися недузі і всім її сполучам.

—О, я негоден положитися до ліжка з такої дрібниці....— мігби хтось сказати з тої нагоди.

Подумайте тоді, що будете мати досить часу на втрату, коли дістали запалення або флю.

Муж:— Прошу тебе кохана, не кажи мені "мій солоденький" бо то пригадує мені мою цукрову слабість.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у вязовлих змаганнях у [redacted].

Написав Микола Голубець

(Дальше)

Стефан стояв і дивився, як Кравич блід і червонів, насипу дочитуючи лист до краю. Мняв шапку в руках і тривожився хвилиною, коли Кравич звернеться до нього з запитом. Але Кравич опанував себе. Зложив листок у двоє, сховав його в нагрудник і щойно по хвилі промовив:

—Ну, так.

—Так, пане четар,—процідив Стефан, сам не знаючи, що він потакує.

—Ви доручили лист до рук?— запитав нагло Кравич.

—Ні. Відібрав якийсь доктор і запитав від кого.

—Ну?

—Я сказав від кого, а він витягнув той лист і передав.

—Той лист вже чекав на вас?

—Так.

—А що сталося з моїм листом?

—Не знаю. Той доктор нічого не казав. Питався тільки, чи я від вас.

—Дякую вам, щиро дякую за труд.

—Нема защо.

Подав руку Стефанові, але той стояв на місці й не відходив. Нарешті щось, мов два жемчуги бликнуло в очах Стефана:

—Пане четар, я вам щось скажу.

—Слухаю.

—Може позволите, що я тут остану?

—Тут?— здивувався Кравич.—Що ви тут будете робити? Тут моподшим від вас прикро.

—Я знаю, що несолодко. Але куди я піду? Пішвся поміж фронтами, вісти носив, служив напим, як вмів. Стара моя жовнірам їсти варила. На ніч обоє ми зпазилися до дому, говорили до півночі, здрімнули годину дві, а рано знову йшли кожне до свого. Але передучора моя стара не вернула до дому. Рано сказали мені, що її заблукана куля забила. І тільки я її бачив. Не знаю навіть де і як стару поховали.

Старий наче схлипнув, але зараз таки протер очі й пробував випростуватися. Кравич поклав йому руку на плече:

—То ви хочете тут свій біль вгаморити?

У вільних хвилинах

—Коли твоя сестра думає віддаватися?

—Питай, коли не думає.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Частъ

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ
Март, 1941

ПРИХОДИ —

Полікарп Божик, Виннипег, з прод..	3.00
В. Ткачук і В. Мандзюк	2.00
М. Сятник, Н. Рурка і пані Тишко ..	3.00
Ю. Михайлишин і збірка на похороні	3.00
Брацтво св. Андрея у Винипегу	5.00
Ів. Мудрий і Г. Калинюк	3.50
ОО. Редемптористи, Йорктон, 6 прдпл.	6.00
Відділ ч. 11, Гефорд	7.00
Ів. Войціховський і пані П. Шерман	2.00
Відділ ч. 2, Ланівці	1.80
о. А. Борса, о. Серветник	3.00
о. Семчук з продажі і передпл.	8.94
Відділ ч. 34, Ріджайна	6.30
М. Кревінський і Марія Рочик	2.00
Жіноча Рада з Винипегу	1.00
А. Васильців і Ів. Бреліс	1.87
Відділ ч. 17, Сматс, Саск.	2.70
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	1.80
о. І. Шпитковський з прод. і передпл.	11.37
Відділ ч. 20, Орлов, Саск.	6.87
Відділ ч. 34, Ріджайна і Гр. Поващук	2.80
Разом	$85.33

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 5	$40.80
Розсилка	4.40
За 195 обгорт. на листи	1.95
За ГСпасителя	2.00
Почтові значки	1.87
Мети	3.26
Змінне чеків	.30
Друк БН ч. 6	40.80
Розсилка	4.05
212 заліпок за листи ..	2.12
Мети	3.18
Почтові значки	.60
Разом	$105.33

Дмитро Кобринський,
завідатель БН.

УДІЛИ І ЖЕРТВИ НА БУРСУ БУК-а

Уділи:

БУК, відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	$25.00
Стефан Луців (учитель) Витків, Саск.	25.00
Жертви:	
Іван Гаталай, Арран, Саск.	5.00
БУК Манітоби	10.00
о. Химій, ЧСВВ (збірка) Вегревил,	3.16
Іван Пастернак Елфрос, Саск.	1.00
Завд. уділу:	
о. П. Пасічник, Канора, Саск.	2.00
Юрій Петришин (учитель), Мічам, ..	5.00
"Брати пекарі", Саскатун, Саск.	10.00
	$86.16

За всі жертви, уділи і завдатки щиросердечно дякує в імени заряду Бурси,
о. Петро Криворучка.

ДОПИС З ЛАНІВЕЦЬ, САСК.

Вечером 25 марта родина і приятелі справили милу несподіванку для **В. Войтюка.** Гості привитали пана Войтюка з його торжественним днем і при малій перекусці вручили дарунок. Желали, щоби його життя світило ясним промінням, як світили тих 25 свічок. Ювілят дякував і сказав, що він все старався сповняти свої обовязки як найкраще а чи так дійсно було, най присутні самі оцінять.

Підчас забави зложено на пресфонд УВістий і БН $4. Жертували по— 50ц.: М. Лозинський, В. Войтюк. По 25ц.: Ан. Дзядик, Анна М. Лозинська, Ст. Сірмачевський, М. Полович, В. Полович, В. Щербань, Іванна М. Стадник, М. Дзядик, Оля Сірмачевська, Анна Попович, М. П. Стадник, А. Овчар.

В. Войтюк учителює в Ріл Дейна школі, походить з Кридор. Дуже щирий і помічний, а при цім веселий. Працює в читальні Просвіти, в Аматорськім гуртку і в хорі— має гарний теноровий голос. Честь родичам, що виховали такого сина— нехай живе щасливо на многі літа, на славу Божу і добро українського народу!

Приятель

ЗВІТ ПРАЦІ ВІДДІЛУ БУК-а В ПОПЛЯР-ФІЛД, МАН.

Дня 2-го березня наш відділ при співпраці других церковних товариств, витав нового нашого пароха **о. Нерейму.**

По богослуженні відбувся спільний обід в парохіяльнім домі; до столів засіли около сто людей. Обід приготовило жіноче товариство св. Отця Николая. Ю. Кловак, голова нашого відділу, витає отця Пароха в імени відділу БУК-а та усіх парохіян. Опісля слідуючі особи промовляли: Льонгин Михальчук, місцевий директор школи, пані Михальчук від жін. товариства св. Отця Николая, Іван Журбик учитель з "Ню Стар" школи, Зоня Грицюк, місцева учителька, Петро Торбяк і Василь Грицюк.

По обіді наш відділ відбув сходини. Програма сходин:

1. Юрій Кловак отворив сходини, перечитав листа від організатора Ман. БУК-а о. Шпитковського і пояснив членам точки статута БУК-а.

2. Ольга Кловак, наша писарка, прочитала протокол минувшого засідання-сходин.

3. Промова В. Дідика, піоніра сеї околиці.

4. Виступ мандолінової орхестри під батутою Зоні Грицюк.

5. Дует відспіваний Олею Кловак і панею Гривінською.

6. Л. Михальчук промовив до молоді.

7. Скрипкове сольо відіграв М. Гривінський.

8. Виступ мандолінової орхестри під бабутою Зоні Грицюк.

9. Опісля промовив до присутних отець парох, подякував за приняття і за маленький концерт та загрівав до сталої праці.

Сходини покінчено відспіванням національних гимнів.

ВІДДІЛ ч. 22, Альвена, Саск.

Жіночий відділ БУК-а ч. 22, Альвена, Саск. вибрав новий заряд на рік 1941 в такім складі:

Голова— пані М. В. Гайовська
Заступник— пані Л.М. Гількевич
Писар— пані М Із. Скакун
Скарбник — пані А. П. Шабага
Газдині— пані М.Е. Рогачук, пані А. І. Чижик, пані А. М. Скакун.
Провірники— пані Г. Ф. Залещук, пані С. М. Гаврищук.

КООПЕРАТИВА В СМАТ, САСК.

Розвивається і робить поступ. За діловий рік 1940 чистого зиску було $953.82. З того половину лишено на розбудову кооперативи, другу половину роздано членам як дивіденду. Членів уділовців є 62. Люди починають розуміти користь, щоби купувати і продавати гуртом, виминаючи посередників. Многі закупили уділи на кооперативу рільничих машин. Прийде той час, коли фармері навчуться кооперувати всі як один і тоді ніхто не закине, що вони незорганізовані та що їх визискують.

Між малярами

—Хто є вашим надхненням, коли малюєте картину?

—Моя жінка.

—Прекрасно!

—А так! Скільки разів потребує вона нової суконки, мушу щось намалювати.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3538— Station "B", Winnipeg, Man.
БУК Манітоби:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУК МАНІТОБИ

ВІДДІЛИ БУК-а:

Місяць май се загальний поклін нашого народу Пречистій Діві Марії, Матері Божій. В той місяць також віддаємо докази вдячности **для нашої рідної земської матері. Тому уже тепер приготовляйтесь до сього так милого материнського свята.** Усі пошануймо наші матері!

ПРОГРАМА "СВЯТА МАТЕРІ":

1. Реферат.

Немає на світі більшої любови над чисту, благородну, святу, могучу любов матері. Нею любить вона свое дитя, яке в неї се найбільше щастя; всі труди перенесе для нього: недоїсть, недоспить, щоби стільки її дитинці було добре. Яка вдячність-подяка належиться матері за сі труди!

Матір дбає також від першої хвилини життя за душу свойого маленького "ангелика": молиться за нього, віддає його в опіку Божу, перша стає учителем катихизму для свойого Івася чи Марійки, та радіє коли вперше вони приймають Христа Спасителя в свое серце в Пресв. Евхаристії. Діточі літа Івася і Марійки під опікою Бога і мами, се найщасливійші хвилі життя. Мама стереже душу перед гріхами потім в свого Івана і Марії, коли вони вже старші. Напоминає, радить, просить. Які щасливі були коли слухали тоді своєї матері. Подяка тобі мамо за се що ти навчила нас любити Бога!

Матір стає також першою національною учителькою своєї дитини. Навчила нас нашої прекрасної мови, наших звичаїв та вказала нам як любити свій нарід. Чия се заслуга як не матері української, що наш нарід має так богато героїв? Склонім наші голови перед нашою мамою— українкою.

2. Виберіть кілька пісень на сей вечір і також кілька віршиків.

Приготовляйтесь вже від сьогодні до сього свята, а звідомлення з нього сейчас подайте до редакції нашої газетки. Кілька вершиків на се свято подаємо на другім місці.

ДЕКЛЯМАЦІЇ НА СВЯТО МАТЕРІ

МАТЕРІ

За біль, за труди—аромат любови,
за пестощі та клопоти опіки,
за кожну мить, що в ній готова
до самопожертви подвигів великих,
плекай найкращий цвіт у свому дусі:
досмертну вдяку для матусі...
А згодом, як колись
її слабенький голос
і срібний волос,
дріжучі руки
звіщатимуть тобі трівожний день
останньої розлуки
піклуйся нею...
У серці оживи забуту згадку:
пести її як і вона тебе,
коли був ти ще малим дитятком...

Іванна Трешневська

БАЖАННЯ ДЛЯ МАМЦІ

Люблю тебе, моя нене,
бо як не любити?
Хтож зуміяв так ніженько
все мене пестити...

Люблю тебе, моя нене,
люблю і кохаю —
І так тішуся безмежно,
що тебе ще маю.

Що все дивляться на мене
твої добрі очі
І так знають, відгадають,
чого серце-хоче...

Уляна Кравченко

ПЕРЛИНИ...

1.
Мамо! Ти як ангел з неба,
знаєш, чого мені треба,
стережеш і нагодуєш,
прибереш і поцілуєш.

Міцно я тебе кохаю!
Бога доброго благаю,
щоб прожила ти сто літ —
мамочко, ти рожі цвіт!

2.
Мамочці рідненький,
я- синок маленький—
в день сього свята
зичу многих літ!

Радощів богато,
золота три міхи,
з синочка потіхи —
мамо— ти мій світ!

ЩАСЛИВ!

Щаслив, хто рідну матір має.
Хоч зморщки вкрили вже чоло,
на світ спокійно споглядає,
не знає, що то в світі зло.

Для матері ти все дитина,
хоч ти розрісся наче дуб.
Вона піклується тобою,
хоч в тебе сивіє вже чуб.

Ти все для матері дитина,
ти ціль її життя і зміст.
Вона тобі вінки сплітає,
для тебе досягає звізд.

Вона все дбає, памятає,
готовить тисячі утіх.
Вона як ангел хоронитель
змете з дороги зло і гріх.

Ах, серце матері незмінне,
його часу не зничить зуб.
Для матері ти все дитина,
нехай і сивий в тебе чуб.

Літні З'їзди Бук-а!

КОМАРНО, Ман.— 9 червня, 1941. Парох о. І. Калуський

СЕНДІ ЛЕЙК, Ман.— 14 і 15 червня. Парох о. М. Григорійчук

СЕЛКИРК, Ман.— 28 і 29 червня. Парох о. И. Слуга, ЧО.

КУКС КРІК, Ман.— В липні. Парох о. П. Ру, ЧО.

ЕТЕЛБЕРТ, Ман.— 12 і 13 липня. Парох о. Ів. Колцун

ГОТОВТЕСЯ ВЖЕ ВІДТЕПЕР!

НАМІТІТЬ ДОКЛАДНУ ПРОГРАМУ!

Пишіть по вказівки,ради і бесідників до провінціонального організатора БУК-а Манітоби — о. Ігоря Шпитковського, 369 Chalmers Ave., Winnipeg.

КОМУНІКАТ

Отсим подаємо до відома всього членства і відділів Брацтва Українців Католиків Канади, що в суботу, дня першого березня, 1941 року відбулися наради провінціяльних зарядів Брацтва Українців Католиків Канади. В нарадах брали участь слідуючі представники провінціяльних зарядів БУК-а: від Манітобського заряду БУК-а, Т. Мельничук і Д. Мальчевський: від Альбертійського заряду БУК-а: о. Атаназій Химій, ЧСВВ і І. Ісаїв: від Саскачеванського заряду БУК-а: о. М. Т. Пелех і А. І. Яре-

Слідуючий заряд зістав вибраний одноголосно: Президент— Т. Мельничук, Винніпег, Ман. Заступник— о. А. Химій, ЧСВВ, Мондер, Альта; Секретар— А. І. Яремович, Скарбник— Ол. Малофій, Винніпег; Пресовий референт— о. С. Семчук, Винніпег; Референт суспільних справ— о. С. Шевчук, ЧСВВ, Мондер, Альта; Члени централі— Ст. Дідич, Кридор, Саск і І. Ісаїв, Едмонтон, Альта.

Рішено отворити сталу канцелярію Домініяльної Екзекутиви Брацтва Українців Католиків Канади у Винніпег, Ман., з днем першого квітня, 1941.

Товариства, що приступлять до співпраці з БУК-ом, повинні дати до провінціонального заряду БУК-а одну третину своїх членських вкладок за цілий рік. Поодинокі члени БУК-а платять до місцевого заряду такі вкладки: мущини або голова родини— 50 центів річно, женщини 25 центів річно. З того місцевий заряд висилає до провінціяльного одну третину.

Домініяльна Екзекутива Брацтва Українців Католиків Канади взиває всі відділи БУК-а відбути окружні з'їзди з приводу 50-ліття української еміграції в Канаді.

Дня четвертого квітня, 1941, Їх Ексцеленція Преосвященний Василій Ладика потвердили нововибраний Домініяльний Заряд Брацтва Українців Католиків Канади, рівночасно назначуючи своїм делегатом о. др-а В. Кушніра.

Канцелярія Домініяльної Екзекутиви БУК-а міститься при 612 Флора Ave., Винніпег, Ман. Туди належить писати письма.

Винніпег, Ман.
Дня 16. квітня, 1941.

За Домініяльну Екзекутиву Брацтва Українців Католиків Канади,

Т. Мельничук, президент. А. І. Яремович, секретар.

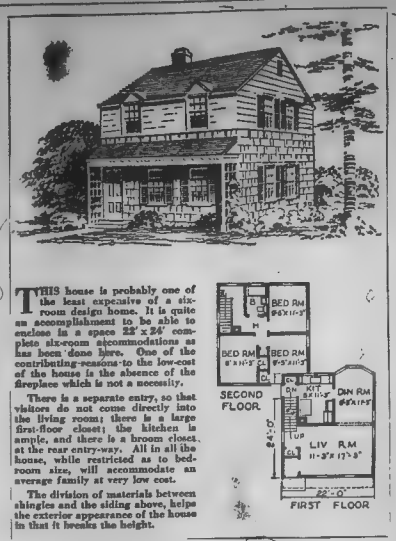

THIS house is probably one of the least expensive of a six-room design home. It is quite an accomplishment to be able to enclose in a space 22' x 24' complete six-room accommodations as has been done here. One of the contributing reasons to the low-cost of the house is the absence of the fireplace which is not a necessity.

There is a separate entry, so that visitors do not come directly into the living room; there is a large first-floor closet; the kitchen is ample, and there is a broom closet at the rear entry-way. All in all the house, while restricted as to bedroom size, will accommodate an average family at very low cost.

The division of materials between shingles and the siding above, helps the exterior appearance of the house in that it breaks the height.

Плян і вигляд недорогої родинної хати, здатний особливо для фармарів.

— ДРІБНІ ВІСТИ —

З Гемонд, Інд. подають, що тамошній українець Осип Солян став підпоручником американської фльоти і відїхав до Алябами, де буде служити на одним з воєнних кораблів.

\- - - - - -

15 квітня сильний землетрус захитав полудневим Мексиком. Тисячі людий остали без даху над головою — тисячі лягли на вічний спочинок під румовищами домів.

\- - - - - -

Подають з Отави, що допомога $4 за акер паренини, що буде перевищати торічну і буде замість сіяння— буде вишлачена по 1. липня 1940. Цю допомогу дістануть західні хліборобы, що зменшать посівну площу пшениці і замість сіяти, землю вироблять на паренину. Будуть платити за ці акри паренини в 1941 р., що перевищають число акрів, які були під паренину в 1940 році.

ГЕФФОРД, САСК.

9 березня ц.р. несподівано відійшов від нас у вічність 21 літний юнак Дмитро Герман, взірцевий член місцевого УКЮ.

Жахлива смерть захопила його між пасами в повнім русі енджея. Пошматоване тіло ще при життю привезено до шпиталю Гефорд, де за ділька годин помер.

Похоронне Богослуження відправив Всеч. о. Дрогомирецький, в якому взяв участь великий здвиг тутешних громадян.

Спи, любий юначе, хай земля буде тобі пером.

Секр. УКЮ.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертіться негайно до о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

В ПЯТЬДЕСЯТЬЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ ПІДГОТОВЛЯЙМО ЗЇЗДИ БУК-А!

НАЩО ІШЛА КЕРВАВИЦЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В РЗТ?

В попереднім числі БН ми подали цифри державної контролі, яка наглядно свідчить про обдирання керваввиці робітника через комуністичну верхівку в РЗТ. Ми подали їх спосіб господарки тільки в одним 1937 році.

В 1938 р. ішла дальше та сама рабівнича господарка— чужим грошем.

Звіт подає, що червоні верховоди роздавали на право і ліво "дарунки"— чужим грошем. І так:

Жовтня 31 для "Адвенс"	5.00
Для "Кляріон" 23 лист.	133.00
І знова для "Кляріон" 30 лист..	166.99
Для еспанських "ветеранів"	
14. XII	100.00

І так далі— цілий рік.

Що обходить нашого робітника якийсь там комуністичний "Кляріон" в англійській мові? Він не має часто часу прочитати в українській мові свою часопись. Але сталінські нагачі "перевиконували" самого Стаханова. Вони з керваввиці наших робітників в одним тільки листопаді 1938 р. дарували щедро на "Кляріон" аж $299.99!

Подібно ішла господарка в 1939 році.

Знова всякі поворотці з еспанської большевії діставали "дарунки" сотками гроший українського робітника!

А наші без праці ходили часто-густо голодні й холодні попід стіни того РЗТ, що жменями розкидало їхні таки— за добрих часів зложені — гроші.

\- - - - - -

Цікавим є також звіт державної контролі про це, як СОБІ САМИМ платили комуністи за роботу.

І так за 1937 рік звіт подає, що:

Червня 3: Ів. Навіза на подорож до Торонта дістав	50.00
Серпня 24 Н. Гуцуляк на подорож до Венкувер	50.00
і на "видатки" тої подорожі ще	35.00

І так далі.

Суто платили собі комуністи на подорожуючі "видатки" з Винніпегу до Венкувер трицять пять долярів і ще

Мрійні очі Шейрон Лі Смит здобули їй славу першорядної акторки. Вона виступає на радіо, станція *WLW*.

ще подорож других пятьдесять долярів!

Ось ДЛЯ КОГО була комуна! Ось кому не треба було їхати до совітів— бо він тут жив з робітничої керваввиці як дукач. Ось хто присадся до праці робітника і пив з неї і наживався робітничим грошем!

Час останній, щоби свідомі робітники скинули полуду з очий і зувиділи врешті, хто такі комуністи наділі і кому треба комунізму. А коли хто так уже темний, що того навіть й тепер не в силі зувиділи— той дійсно темний, невиліковимо темний, сліпий наскрізь і коли дає себе обдирати і висисати червоним пявкам— нема для нього криводи. Що хоче, то має.

Свідомий загал повинен однак раз навсе скінчити з комунізмом!

Комунізм це загибіль і найбільша неволя робітника!

Ніхто так безоглядно і дико не використовує робітника, як саме комуністи!

ФІНЛЯНДІЯ ВІДБУДОВУЄТЬСЯ

Рік минув від війни з Москвою і фінці стали відбудовувати знищені оселі. Мусіли відступати москалям певні землі і населення з тих земель повтікало. Настав брак помешкань і харчів. Будують тепер 20,000 нових домів пересічно 350 нових домів кождого тижня. Шведи дарували готових 2,000 домів.

"НАША РЕЛІГІЯ"
КАТЕХИЗМ В УКРАЇНСЬКІЙ І АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ
Уложив Всеч. о. А. Луговий.
Друге справлене й побільшене видання. Понад 30 образків. Сторін 176.
Ціна на звичайнім папері ..... 15ц.
Ціна на лучшім папері ..... 20ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

11 МАЯ ЦЕ ДЕНЬ МАТЕРІ!

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

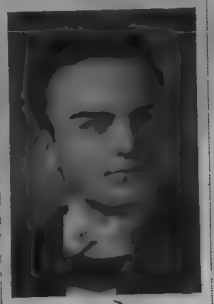

др. Вол. Карпець

Новий український лікар, родом з Манітоби, з Лейдівуд, став обслуговувати лічницю в Парадейс Гил, Саск. др. В. Карпець має всього 26 літ, його сестра є учителькою в околиці Вайта, Ман. Родичі, Володимир і Йосифа з Франчуків, походять зі села Лешнів, повіт Броди. Батько на початках учителював, потім отворив крамницю, котру досі веде в Лейдівуд. Підчас студій у Винипегу др. В. Карпець мешкав в пантвах Гладких і все брав живу участь в українськім житті цього міста. Лікарем став 1935 р. В 1936 р. практикує в католицькій лічниці св. Павла в Саскатуні і лишається там домашнім лікарем слідуючих 2 роки. Тоді складає іспити перед Домініяльною Іспитовою Радою. В Саскатуні зістає також іменований сотником Медичного Корпусу Армії. Любить спорт і пови. З ловів має фільми північних околиць провінції. Тішимося нашою молодою силою. Ось взір, як красно можна виховати діти і як нашій молоді здобувати становище в життю. Для молодого лікаря наші найкращі побажання в Христі!

— ЧИТАЙТЕ! —

Молебень до Пресв. Серця Христового .05

Духовна Вязанка— Молебень до Ісуса Христа, Молебень і Параклис до Матери Божої, разом з найкращими молитвами до Серця Христового й Матери Божої та пояснення святої години в честь Серця Христового .. .10

Тропарі Воскресні— Прокімени, сласи самогласні, гласи болгарські та подобни сідальні ..... .10

Свідоцтво Вінчання в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк; 100 свідоцтв 1.00

Свідоцтво Хрещення і Миропомазання, в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк, 100 свідоцтв 1.00

Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

В. Слобода

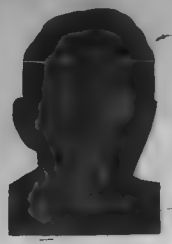

М. Шабага

Антін Лесюк

Члени совгарської дружини Квейкерс з Саскатуну, що здобувала лаври у Винипегу і програла в користь винипегської дружини Ренджерс. Наші хлопці через цілий час гри добре списались і дневники все писали про них з признанням.

Іван Новосад

ДІТИ І РОДИЧІ

Нинішний світ вже не той, що вчера був і не той, що був тому 20 або 30 літ. Те, що вчера було добре, то вже може нині не робиться.

Це відноситься до родичів і до дітий. Колись родичі приводили дітий на світ і світ не був такий зіпсутий, як він тепер е. Тому родичі не мусіли богато гриятися про виховання. Товариств злих не було, а як родячі самі давали вдома добрий примір то й діти оставали добрими.

Тепер знова інакше. Діти хоча мають нагоду більше дістати освіти, то також мають нагоду—і тих нагод е богато— дістати зіпсуття.

Тепер родичі може вже так не гарують, як їх батьки— однак мають тяжкі обовязки у вихованню своїх дітий.

Деякі родичі можливо легковажуть цю справу та кажуть:— Та що буду йому робив! Виросте, тай нарозумиться...

Так, часом і нарозумиться, але за який кошт?

Буває так, що аж поліція і суд мусять його вчити, і тоді лишається знак на цілє життя. Тієї рани а молодих літ не мож забути ані затерти. Хто весь свій вік чесно жив, має інше лице.

Декотрі знова кажуть: —Е, що мені якийсь там характер! Що, я з нього буду хліб їв, чи що?

Я знов скажу, що богато нині таких, що їдять хліб і то ще добре помащений, а все через свій характер. Одиниця ніколи не може мати поваги в людий, чи діпняти якесь високе становисько в уряді, коли не має доброго характеру. Жити можна— то правда— і без характеру, бо кінь також жие. Але спитайте себе, яке то життя і як про таких інші думають?

Легко то е сказати:— Е, що мене там обходить, як вони про мене думають! То легко так справу лишити. Однак ми все таки бодай троха дбаємо про те, як і хто про нас думае. Ніхто не любить і не хоче, щоби на нього показували пальцем...

Як ми дбаемо, так треба подумати над тим, який буде характер наших дітий, котрих приводимо на світ. За їх характер родичі мусять богато відповідати, часом нишком заплачуть. Тому треба знати, що виховання дітий в теперішному зіпсутому світі це не е легка справа. Треба її добре обдумати.

(Дальше буде).

Бос

—Знаеш, даю тепер працю майже сотні людей.

—Що ти кажеш? Сотні людей? Щож вони роблять в тебе?

—Бігають за мною, допоминаються грошей.

Не можна дихати

—А що, як робота?

—Та от як робота.

—Тяжка?

—Не тяжка, але дихати не можна.

—Як це так?

—Бо дихнеш, то зараз відправлять за пияиство.

Учителька:— Джанні, ти повинен батькові завсіди говорити правду, так як Джордж Вашинґтон, коли він ще дитиною був зрубав черешню!

Джанні:—Ого, я вже раз так спробував і тоді цілий день не міг сісти на крісло.

Малий Ромко поїхав на село до бабці. Одного ранку каже до неї:

—Бабцю, чому курка так кудкудакае?

—Бо голодна.

—Ну, а вона не може знести собі яйця на снідання?

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До: Марії Яцик, Ист Селкирк, Ман.
Від Вуйка:— Вуйко рад, що ти любиш дарунок, який дістала в надгороду. Заохочуй других дітий з околиці, щоб до мене писали.

До: Михаїла Бреліса, Габбард, Саск.— Від Вуйка— Добре пишеш Михайле. Маеш добрих родичів, що вчуть тебе по українськи.

ВГАДАЛИ, ЧИ НІ?

Розгадки— до загадок попередних.
1. Важить мясо.
2. Кіт.
3. Нічо. В ямі землі нема.

А тепер спобуйте се—

1. Поле незмірене, вівці нечисленні, пастух горбатий заглядає до хати. Що це є?

ДЯКА ТОБІ НЕНЬКО

Дяка Тобі, Ненько,
Дяка Тобі й слава,
Що Ти така для нас добра
І така ласкава,—

Що так Ти нас любиш,
Що так за нас дбаеш,
Що від лиха і пригоди
Діток заступаеш. —

Що учиш нас, Ненько,
Як у світі жити,
Як рідному народові
Вірненько служити.—

Що учиш ізмалку
До праці звикати,
З труднощами боротися
І перемагати.—

Щоб ми не хилились,
Мов билина в полі,
Щоб уміли добиватись
Гаразду і долі.

А ми, твої діти,
Просим Бога з неба:
Пошли, Боже, нашій Нені
Всього, ного треба!

І щастя і долі
І втіхи багато,
Щоб життя Їй проминало,
Мов ниніщне свято.

Пошли Їй заплату
За працю, за труди,
Щоб діждала побачити,
Як вийдем у люди.—

Як вийдем у люди,
Як до праці станем,
Як з нас будуть характерні,
Добрі громадяни.

Хай побачить Ненька
Та на власні очі,
Що недаром трудилася,
Не діспала ночі.—

Ночі не діспала,
Правди нас навчила—
За те Тобі люба Ненько,
Подяка і слава.

Р. Завадович.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА

Кридор, Саск.

Дорогий Вуйку,

Я люблю байку про "Чубату Качечку." Я мав пригоду з качками. Як я мав пять

років, то одного разу мама нагодувала качата і я вийшов з хати, узяв малу сокиру, злапав качатко тай зарубав. Тоді так нещасливо сокирою вдарив, що розтяв палець на нозі аж до кости. Тоді на мій крик мама прийшла і ногу завинула, а за качатко дала ще кілька пасків, а на нозі мені знак е на памятку. Я радивби другим дітям, щоби так не воювали з птахами, як я, бо то виходить на зле. Тепер коло нас е тепло, сніг і лід топиться. Я свої санки і лижви поклав спочивати. На тім кінчу і здоровлю Вас сердечно,

Володимир Заячківський.

Бруксбі, Саск.

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас. Я дуже радий, що Ви написали до нас. Я ходжу до школи, маю 11 літ і е в пятій класі англійській а в другій українській. Ми дуже мало по українськи вчимося в зимі. Найбільше в літі, тому що більші дні. Ми маемо двох українських учителів, котрі дуже добрі. На імя пан Т. Охітва і пан Р. Климашко. Ми мали Велентайн партію, на котрій дуже гарно забавлялися, танцювали і смачну переску мали. Я послав богато листків до моїх товаришів і буваи Вам Вуйку послав, але загубив від Вас адресу. Сей раз кінчу і здоровлю Вас Вуйку щиро,

Василь Чуй.

Дорогі Діти:

Відповідь від Вуйка буде в слідуючім числі БНації, терпеливо зачекайте. За листи красно Вуйко дякує.

КОНТЕСТ ДЛЯ ДІТЕЙ

"ЩО КАЖЕ ГОРОБЧИК МУДРИЙ ХЛОПЧИК?"

Чи Ви вже написали— "Що Каже Горобчик— Мудрий Хлопчик"? Як ні, то зробіть се сейчас, бо контест кінчиться Мая 15-го.

Відповіди можуть бути віршом або історійкою. Кождий контестант дістане в надгороду матеріяли та вказівки для роблення "Чубагої Качечки," що сама ходить. Крім цего три красні надгороди чекають за три найлучші відповіди.

Відповіди шліть до —

Contest Editor, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

МАПА ЮГОСЛАВІЇ.— 1. Кроати відділилися від сербів в годину грози і проголосили власну державу зі столицею в Загребі. 2. Мадяри увійшли на богаті землі Банату, скориставши з недолі сербів, як в 1939 р. зробили з Карпатською Україною. Однак тодішні їх верховоди Чакі і Телекі самі виміряли собі заслужену кару і наложили на себе руку тепер. 3. Німці заняли столицю Білгород, а в полудневій Сербії вбилися клином від Солуня і получились з італійськими частинами над озером Охридою. Зазначений фронт був 12 квітня 1941.

КОМІТАДЖІ— македонські і сербські повстанці, що тепер борються з німцями замість розбитої армії. Комітаджі повстали в борбі з турками за свободу— це партизани, витривалі, смілі, на все рішені, подібно як недавні партизани на Україні...

Останні Вісти...

22 квітня грецька армія з**ложила зброю**— англійські війська на східнім крилі зістали тим самим відслонені і наражені на страшну небезпеку— відворот або окруження. Мимо того англійські частини заступили дорогу противникові в історичнім просмику Термопіл, заслонюючи відворот і дорогу до Атен. Рівночасно подано, що німці заняли остров Лемнас і Самотракію, що панують над дорогою через море Дарданелі. Грецький король відлетів зі столиці, мабуть на Крету, щоби звідтам дальше продовжати борбу проти наїзднка.

—o—

Манітобські вибори принесли для українців милу несподіванку. Вийшло **шість наших послів**— найбільше, відколи існує Манітоба. Шість наших послів може утворити Український Клюб з соймі і бути вирішальним чинником рівноваження впливів між ліберадами і консерватами. Вийшли такі українські посли: **Н. Григорчук з Етелберт,— Н. Стрик з С. Клемент біля Вінніпегу,— Йосиф Вавриків з Гімлі,— Іван Р. Соломон з Емерсон— Н. Бачинський з Фішер і Ст. Кравчик з Вінніпегу.** Вийшов також один радикальний посол комуністичних нахилів з Вінніпегу, що має українське імя. Блище про ці вибори в найблищім числі БН.

—o—

Бронько Нагурський побідив пять разів сідлача Рей Стілі з Небраски підчас змагань о побіду в Мінеаполис і задержав пугар побіди. Б. Нагурський все виступає як український борець американського походження.

—

На закінчення викладів про українство в **Колюмбійськім університеті в Ню Йорку** британський письменник **Гесел Тілтмен**, автор книги "Селянська Европа," в котрій дуже прихильно представив наш нарід та його стремління— **мав виклад "Мої враження з України."** Тілтмен обїхав цілу Европу і побував на місці в многих наших селах та містах. Він каже, що дивним для деяких є, чому вороги за сотки літ панування не знищили нашого народу. Відповідь на це така, що треба знати українців з першої руки, який то твердий і кріпкий нарід. Це "британійці сходу"— **неугнуті. І тому українці певно здобудуть волю** і дістануть для себе це, що їм належиться— своєю власною силою.

—

18 квітня покінчилася війна в Югославії по причині безоглядної здачі югославянської армії. Лишилися тільки сербські партизани— комітаджі, котрі далі борються з наїздником. Війна з Югославією почалася 6 квітня. Король полетів літаком до Греції.

—o—

Ген. Ф. Ейкен, міністер оборони Ірляндії, заявив 17 квітня таке: "Суверенні права ірляндського народу не переторгуємо за поживу або кораблі, або зброю, або за якінебудь удогіднення."— Ірляндія проголосила строгу невтральність від початку цеї війни і рішучо спротивилась винаймити свої пристані чи летниця.

—o—

Вже **третий раз** підчас свого понтифікату **св. Отець** з нагоди майських відправ до Пречистої просить і **взиває всіх вірних світа молитися о мир.**

—

Др. Ф. В. Николс каже, що **прийшов час будови готових дешевих домів**, котрі зарадять домовій потребі Канади. В Отаві збудовано такий готовий до перенесення і зложення дім 24 х 24 за $1,700. Кошти зложення такого дому є всього $35. В цій ціні не врахована будова пивниці— але зараховане вже огрівання. Канада потребує тепер яких 250,000 нових домів.

—o—

20 мая покличуть до військових справ останну чергу рекрутів, що входять в обсяг 4 місячних вправ.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

"The Light Fathers, Basilas Fathers, Mundare, Alta."
CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 10 (82) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Травня, 1941 Vol. IX. No. 10 (82) YORKTON, SASK., May 14, 1941

РАДУЙСЯ ЦАРИЦЕ МАЯ, МАРІЄ!

Яко лелія між терням— Пісня Піс. 2, 2.

, Вся добрая єси— Пісня Піс. 4, 7.

В ЧЕСТЬ МАТІНКИ БОЖОЇ

Вона "лелія між терням"—чиста, свята і непорочна серед гріхів світа, серед терня зла, як біла ніжна лелія. Не має тіни, ні рисочки гріха— навіть тіни спокус. Сатана поважився спокушувати навіть самого Сина Божого Ісуса Христа, Однак сатана не поважився спокушувати той, що рішенням Пресвятої Трійці від віків була вибрана на Матір Божу.

Тому вона **"вся добрая"**— ціла у всім, наскрізь чиста, повна ласк і радости. Ціле її єство, ціле життя і діяння все переняте і переповнене звершенням, досконалістю. Одинока недосконалість її це те, що вона сотворена— тільки сотворіння. Але сотворіння так високе, так досконале, так повне благодаті і святости, що Пречистій віддаємо першу честь зараз по Бозі.

"Радуйся благодатная, Господь з Тобою!" Лук. 1, 28. Цілий місяць май витаємо Її тим ангельським привітом кождого вечора в роз'ясненних чистим восковим світлом наших святих церквах Божих. Правдиву радість може мати тільки чиста душа— тільки душа повна ласки Господньої. Без Божої ласки нема і не може бути радости. Бо де нема ласки, там душа є в грісі. А гріх понижує, прибиває і винищує — робить з душі невільника зла. І тому св. Письмо остерігає нас: "За грішником біжить нещастя" і "Хто грішить, є з діявола." Через ласку ми уподібнюємося до Бога, через гріх до сатани.

І тому Пречиста є наша Цариця і Побідниця. **"Предста Царица одесную**

Тебе, в ризи позлащенні одіяння і прекрашення"— Пс. 44, 11. Вона стерла голову пекольного змія— Бит. 3, 15. Вона друга Єва ,від котрої людське тіло приняв Христос, другий Адам, що визволив нас від гріха і смерти. Вона наша Царица і Побідниця во вікн.

Радуйся Царице моя— Маріс!

НАША ГОСПОДАРКА

Міністер скарбу, **дост. Ілслі** прогопосив нові податки, силою котрих збільшено ціну на ґазоліну на три центи за ґальон— на фунті цукру один до двох центів— на картах, вуглекисневім ґазі, приборах до волосся, запальничках, папіросних тутках, бесідах через телєфон на віддаль, на самоходах 20 до 25%, на ґальоні вина 45ц. і на шипучім вині $2, на значках подорожі залізницею і літаками 10%, на значках до театрів 20ц., на будівельнім матеріяді і на особистім приході в такім порядку:

БУДУЧИЙ ПОДАТОК:

Нежонаті:

Income	Present Tax	Proposed Tax
$ 700	14.00	35.00
750	15.00	37.50
1,000	35.00	87.50
1,250	72.50	162.50
1,500	100.00	217.60
1,500	100.00	217.50
2,000	165.00	340.00
2,500	240.00	475.00
3,000	325.00	622.50
4,000	525.00	955.00
5,000	765.00	1,332.50
7,500	1,515.00	2,400.00
10,000	2,437.50	3,600.00
15,000	4,552.50	6,277.50
20,000	6,802.50	9,105.00
30,000	11,587.50	15,082.50
50,000	22,242.00	28,392.50
75,000	36,970.00	45,877.00
100,000	52,697.00	64,347.50
150,000	86,175.00	103,317.00
200,000	121,652.00	143,795.00
500,000	362,555.00	411,720.00

Жонаті:

Income	Present Tax	Proposed Tax
$ 1,250	25.00	50.00
1,500	30.00	75.00
2,000	75.00	175.00
2,500	125.00	275.00
3,000	195.00	400.00
4,000	355.00	675.00
5,000	555.00	1,000.00
7,500	1,215.00	1,965.00
10,000	2,070.00	3,080.00
15,000	4,110.00	5,625.00
20,000	6,310.00	8,330.00
30,000	10,980.00	14,085.00
50,000	21,390.00	26,965.00
75,000	35,845.00	43,935.00
100,000	51,300.00	61,875.00
150,000	84,255.00	99,815.00
200,000	119,210.00	139,270.00
500,000	357,015.00	401,120.00

Жонаті, з 2 на удержанню:

Income	Present Tax	Proposed Tax
$ 1,250	9.00	22.50
1,500	14.00	35.00
2,000	24.00	60.00
2,500	46.00	115.00
3,000	95.60	215.00
4,000	223.00	450.00
5,000	391.00	735.00
7,500	983.00	1,607.00
10,000	1,870.00	2,710.00
15,000	3,782.00	5,209.00
20,000	5,982.00	7,890.00
30,000	10,636.00	13,621.00
50,000	20,998.00	26,437.00
75,000	35,429.00	43,391.00
100,000	50,860.00	61,299.00
150,000	83,791.00	99,207.00
200,000	118,722.00	138.638.00
500,000	356,423.00	400,408.00

Цей податок можна буде сплачувати в 12 місячних ратах, почавши від вересня.

Податкові папери треба буде виповнити і заслати до 31 марта 1942.

Треба більше масла, котре тепер досить добре платиться. Це нагода для наших фармарів, котрі вели молочну господарку.

Так само треба більше яєць—яких 64,800,000 більше для вивозу, як подають з Отави. За тузин "А" яєць в Монтреалі платять 25ц., за тузин "Б" яєць 23.40 центів.

Збільшено ціну на свинину додатково один доляр за 100 фунтів "А" ч. 1, так що теперішна ціна є $17.10.

З мая подано з Винипегу, що минулого тижня продано і вивезено **пшениці** на суму 12,500,000 бушлів. Та в нас ще остає, дякувати Богу, гарна сума яких 572 мільонів бушлів пшениці в сипанцях. В Отаві закінчено промови в справі пшениці і перейшло голосування в справі $35 мільонів долярів для тих, що зменшать посівну площу пшениці. **Дост. Р. Б. Генсон,** провідник консерватів, предкладає таку поміч для хліборобства: Поширення ринків збуту, зменшення ціни витвору і відповідна ціна на фармарські річи. **Ліберал Г. Лідер** з Портедж Ляпрері одинокий голосував разом з ССФ домагаючись початкової ціни за бушель збору з 1941 85 центів.

Головний суддя МекФерсон звинив податок фірмя Ітона у Винипегу на $259,000 за рік 1936. Місто Винипег оцінило і наложило на Ітона податок в сумі $1,070,200. Компанія уважала, що це завеликий податок і зробила відклик до суду.

Пять зріних помаранчів достигає на цім малім деревці, що виплекали панство В. Д. Савні у Винипегу. Передтим деревце зародило 14 помаранчів. Вони були так тяжкі, що самі повідпадали. Савні сам запилює цвітки. Він плекає також цитрини. Цвіт помаранчі дуже пахучий і милий. Деревця можете легко дістати і самі в себе виплекати такі красні овочі.

ПОДЯКА СТ. КРАВЧИКА

Сердечно дякую всім тим, що в дні виборів у Винипегу віддали свої голоси на мене і тим почтили мене довірям, котрим я дорожу і котре я глибоко ціню.

Буду старатися своїм життям і ділами як посол Манітоби ще скріпити це довіря і тому заявляю, що до мене доступ все вільний для всіх, котрі мають якісь справи і потреби до мене. Українці Манітоби вірте, що ваші посли всі ває добре заступлять в парляменті.

З належним поважанням,

Стефан Кравчик
посол до Манітобського Сойму.

ПОДЯКА Л. МИХАЛЬЧУКА

Вибори 22 квітня доказали, що наш округ Фишер хоче зміни. Мені бракувало всього 43 голосів а при дальшім численню показалося, що тоє число іще поважно змаліло. Всім тим, котрі віддали на мене свої голоси і тим самим поклали на мене своє довіря, я щиро дякую. Будемо далі працювати разом, я між вами і ви зі мною, щоби взаїмне довіря скріпити і поставити на службу нашій дорогій Канаді.

З належною пошаною,

Льонгин Михальчук,
учитель.

НА ПРЕСФОНД "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ" жертвували:

Їх Ексцеленція Кир Іван Бучко, Нью Йорк $5.00

Преосв. Владиці Адміністрація "БН." складає сердечну подяку за ласкаву жертву.

НАШІ ПОСЛИ В МАНІТОБІ

Йосиф Вавриків
посол з Ґімлі

Н. І. Стрик
посол з Ст. Клемент

Стефан Кравчик
посол з Винипегу

Н. А. Григорчук
посол з Етелберт

Ів. Соломон
посол з Емерсон

Н. Бачинський
посол з Фишер

МАНІТОБСЬКІ ВИБОРИ

Українці Манітоби вибрали шість своїх послів— перший раз в історії цеї провінції. Ніхто про нас не говорить, **то ми заговорили самі про себе.** І заговорили дуже добре. Живий нарід сам про себе вміє промовити і честь за це українцям Манітоби.

Ми, горожани нашої вільної Канади, розумно і гідно виконали своє виборче право. Ми віримо також, що **інші провінції,** котрі мають суцільну масу українського населення, **таксамо** промовлять про себе, коли прийде час виборів. А, як ходять чутки, в Саскачевані вибори мають бути вже незадовго і тому до них треба нашим приготовитися.

Коли всюди поступимо так з'єднано— будуть нас шанувати всі. Світ числиться тільки з **організованою силою, а не** з розбитою масою. **Українці Манітоби всі пішли з'єднано, без ворожні, спільно.** Проти наших кандидатів не виступили інші українські кандидати, наші голоси не були розбиті. Велику долю успіху несе в тім КУК, котрий привів до замирення внутрі нашого поселення і обєднав працю на час війни.

Але безспірним і вирішальним чинником у виборах було становище наших вірних, українців католиків. І коли де показувалися які недоманання, то НІКОЛИ не з нашої сторони. Наші вірні ЯК ОДИН виконали свій горожанський обовязок на честь народу.

Більшість наших послів це молоді і ще нежонаті люди. Всі вони однак солідні, точні і працьовиті. Не всі— на жаль— належать до нашої Церкви, **але всі користали з голосів нашої Церкви і співпраці наших вірних. Їх посольська праця мусить оправдати наше довіря** в тих тяжких, дуже відповідальних і вирішальних часах.

Гуска

—Мамо, чи та річка глибока?

—Дуже глибока, дитино.

—Ой, щось не вірю, бо ади, вода сягає гусці ледви по животик.

В подружжі

—Кохана! Скажи мені хоч одне тепле слово!

—Футро!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачеванту. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

З Країни Сліз і Болю...

Це слова листа з Галичини, що опинилася в совєтській кормизі. Пише чоловік розумний, що був в Америці, а потім поїхав до Галичини і тепер пише до рідні в Америці.

"Життя нашого я не в силі вам описати, бо ви не маєте поняття про теперішне життя...."

"У нас хорошо...." пише далі.

"З тої радости чоловіки ходять в перкалевих сподніх, але скоро й того не буде."

"Поля роздали, а тепер назад відбирають. І треба їти робити гуртом. Сто разів гірше, як було з форналями....."

- - - - - -

Ось це дослівно з листа, що його частями напечатала американська "Свобода," не подаючи однак ні імен, ні місцевостий ізза зрозумілих причин.

Ось до чого дійшли наші люди в Західній Україні.

- - - - - -

Наша редакція має також один такий лист. Окажемо щиро, що ми вагалися, чи подавати його до загальної відомости, чи ні. Свідомий наш загал знає прекрасно, чого можна сподіватися від катів з Кремлю. А тих, що надихалися червоної трійки, то їм вже нічо не поможе— хібаби поїхали туди. Там одиноко могтиб випічитися з большевицької зарази.

Але прочитавши виїмки листа, поміщеного в "Свободі" для науки і перестороги поколінь, щоби знали, в якім пеклі опинилися наші люди з ласки Гітлера— для мартирольогії нашого народу, містимо оце виїмки з того листа.

Лист має один значок і одну тільки печатку на собі. Він був отворений і заліплений канадійською цензурою. Куди ішов, як вийшов з Галичини — не знати, бо нема жадних печаток на нім, крім одної, першої, з місця надання.

Ось виїмки з того листу.

"Ще ніколи не ділила нас така велика відділ, тому я й думаю, що не стрінутись нам більше ніколи."

"Усього маємо доволі так, що можемо збувати. От збула Грицеві чоботи і убрання. Нам це злишне. Буджеж літо... Так— буде красне, тепле літо. Я не думала про нього, бо воно коротке, тільки майне. Мені здаєсь, що на світі повинна бути тільки зима."

"Богато часу присвячую шиттю. Всі вільні хвилини. Перешиваю убрання, звужую, прикрашую, скорочую—".

- - - - - -

І так цілий лист.

Непомітно просять помочі. Пишуть так:

"Зробіть несподіванку. Може бути теплий, зимовий плащик, светер з рукавами або тепла суконочка."

Просять помочі для нашої української дітвори.

Та ми негодні тепер помогти— бо війна і посилати не мож.

Наша Україна замінилась в країну сліз і болю.

Ликують кати— гине нарід— і в німій розпуці жде. Останної хвилини відвічної справедливости дієвої, котра мусить прийти.

І буде то страшна година для всіх тих, що тепер там гноблять та визискують наш нарід!

Вісти з України—

Люблинщина— На північному березі долішньої річки Танви є наші села **Дубрівка, Боркова і Шипаркова** а недалеко звідтам село **Отроч**, як найдальше на захід висунені українські села. Три перші села це українці католики. **В кождім є наша школа.**

На самім заході Холмщини клином вбиті між польські оселі є наші села **Дратів, Рогізно, Каніволя і Людвин.** В кождім з тих сіл є наша кооператива.

Переворськ— Села **Горянці і Воля Бухівська** мають читальні і кооперативу "Надія."

- - - - - -

Скитальці в Кракові —Американський висланник Комітету Гувера Мекдоналд прибув до Кракова і між іншими відвідав також табор українських військових, що був при польськім війську і в теперішній війні потратили руки й ноги, та стали повними каліками. Їм ніяк і нікуди тепер вертатись. Ніхто про них не дбає, крім власних скитальців, що самі часто без хліба. Наш табор є при вулиці Яблоновських 10/12. Мекдоналд відвідав також кухню наших інвалідів, в котрій варять обіди для 370 жовнірів.

З нових наших артистичних сил вибиваються: Молода співачка **Оксана Бурбелло**, пяністка **Дарка Каранович**, скрипак **Стефан Кисіль**, співак тенор **Любомир Мацюк** і співачка **Ліда Корецька.**

22 марта **приїхав до Кракова з Ярослава Преосвященний Лакота.** Витали його на дворці представники нашого громадянства в особах о. др. Хруща, др. В. Загайкевича та редактора П. Лепкого. Від дітий повитала маленька Тетяна Голинська і вручила китицю білих рож. Коли владика прийшов до церкви, була переповнена нашими людьми. Преосвященний відправив молебен, промовив слово і поблагословив вірних. Відспівано: "Боже великий, єдиний." Співав хор "Сурма" під орудою магістра Улицького. **Крім українців католиків витали Преосвященного Лакоту також українці православні своїм священником та члена їхньої Церковної Ради.**

Внеділю 23 марта церква була переповнена внутрі і надворі. **Многі сповідались і причащались. Преосвященний правив Службу Божу в сослужені о. кан. Р. Лободича, о. кан. Д. Лопатинського та о. ігумена І. Петерса. Проповідь виголосив о. редактор Маркіян Марисюк ЧСВВ. При кінци Сл. Божої промовив Преосвященний і взивав нарід витревати у вірі, бо Христос це наша Дорога, Правда і Життя. Взивав молитися за наших батьків, бо так кличе нас Митрополит: "Моліться за нас!"**

Вражніня остало нестерте.

Вечеря

Іван:—Чи схочеш нині зі мною вечеряти, Олю?

Оля:—Дуже радо.

Іван:—То скажи мамі, що я прийду коло шестої ввечір.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Май, 1941

14, середа. **Преполовення.** Прор. Єремії
15, четвер —С. Атаназія Александрійського
16, пятниця — † Преп. Теодозія Печер.
17, субота — ПМц. Пелагії
18, неділя Самарянки. Мц. Ірини
19, понеділок — Праведного Йова
20, вівторок — Явлення Чесного Хреста
21, середа — Апп. Ев. Йо. Богосл. (на нел.)
22, четвер — † Перен. мощей С. Николая
23, пятниця — † Ап. Симона Зилоти
24, субота — СвщМ. Мокія
25, нед. Сліпородженого. СС. Епіф. і Герм.
26, понеділок — Мц. Гликерії
27, вівторок — М. Ізидора
28, середа — Преп. Пахомія Великого
29, четвер — Вознесення ГНІХ.
30, пятниця — Ап. Андроніка
31, субота — М. Теодора Анкирського

УСТАВ

14, середа Преполовення—на Сл. Б. ап. 34, ев. Ів. 26. Отпуст пасхи з хрестом.

18, нед. Самарянки— гл. 4, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 28, ев. Ів. 12.

25, нед. Сліпородж.— гл. 5, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 38, ев. Ів. 34.

28, середа Віддання Пасхи— ап. 41, ев. Ів. 43, з престола здіймаємо плащаницю.

29, чет. Вознесення— Литія, на утр. ев. Мар. 71, на Сл. Б. ап. [illegible] ев. Лук. 114.

Кождого дня вечером по містах, де є сталий священик, правиться молебен в честь Матері Божої— де нема сталого священика, там принагідно.

ТОМУ ПЯТНАДЦЯТЬ ЛІТ

25 мая 1926 р. на бульварі Сейнт Мішель в Парижі Шварцбарт стріляв до смертельно раненого ним головного **отамана УНР Симона Петлюри.** Петлюра осиротив жену і доночку без всяких засобів на життя. Нема нині сумніву, що цей мord сповнено на бажання червоного ката України. Боронили потім убийника адвокати Торрес і другі, котрі в розгарі війни тепер одні з перших завдали своїй вітчині Франції смертельні удари ззаду. Зрадили той край, що виплекав їх. Зрадили свій край в годину найбільшої проби і небезпеки, втікаючи з війська і перед власною поліцією— як останні нікчемники Але тоді— в 1926 році це були люди дня, голосні виливові, керманичі прилюдної опінії Франції. Вони то оплювали невинно убитого, вони звеличали вбивника Вони стоптали український визвольний рух і правда дієва не дала довго ждати на вирок справедливости. Коли Франція нині в порості і попелі —то заслуга цього таких Торресів і Шварцбертів.

НАРАДИ СВЯЩЕНИКІВ

В дні 29 квітня 1941 відбулися одночасно в **Йорктоні, Винипегу і Торонті** наради свїцьких наших отців спільно з монахами. В Альберті Отці Василіяни мали свої наради окремо. **У Винипегу нарадами проводив Преосвященний Ладика,** мимо того, що був невповні здоровий і не зміг бути присутний рано з причини сильної застуди.

У Винипегу виголошено три виклади: о. др. Кушнір про Приєднання відпавших, о. Луговий про Катехизацію і о. Каменецький, ЧСВВ про Часослов.

Підчас дискусії намічено богато практичних даних і виясненo спірні справи.

Вибрано **катехитичну комісію** в складі: о. Каменецький, ЧСВВ— о. др. Кушнір і о. Луговий. Якраз **вийшов вже другим накладом доповнений і красно ілюстрований катехизм о. Лугового,** в котрім одна сторона писана по українськи і те саме на другій стороні переведено на англійське. Це дає можність всім нашим дітям користати з науки Божого слова навіть там, де нема священика і дитина не вчилася і не вміє по українськи читати. Деякі молитви переписані навіть по англійськи, хоч слова всі по українськи і це ще більше улекшує справу. о. Луговому певно належить признання і подяка за стільки праці і вложений труд.

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДА І СПАСА НАШОГО, ІСУСА ХРИСТА'

Єв. Лук. зач. 114

У свій час станув Ісус посеред них і сказав їм: Мир вам! Налякалися і перестраїлися, думали, що духа бачуть. І сказав їм: Чому ви затрівожилися і чому думки входять в серця ваші? Глядіть на мої руки і ноги, що це я сам. Дотикайтеся і пригляньтеся, бо дух не має тіла і костий, як бачите, що я маю. І се сказавши, показав їм руки і ноги. А коли вони ще не вірили з радости і дивувалися, сказав їм: Маєте тут що їсти? Вониж дали йому кусник печеної риби. І взявши їв перед ними. І сказав їм: Се слова, що я говорив до вас, будучи ще з вами, що мусить сповнитися все написане в законі Мойсея і у пророків і в псальмах. Тоді отворив їм розум, щоби розуміли Письмо. І сказав їм: Так написано, що Христос буде терпіти і воскресне з мертвих в третий день і в його імя буде голоситись покаяння та відпущення гріхів між всіми народами, почавши від Єрусалиму. Виж є свідками того. І се я посилаю обітницю мого Вітця на вас. Виж сидіть в місті, поки не зодягнетеся силою з висот. І вивів їх аж до Витанії. І піднявши свої руки, благословив їх. І сталося, коли їх благословив, відступив від них і вознесився на небо. А вони поклонившися йому вернули в Єрусалим з великою радістю. І перебували завсіди в храмі величаючи Бога.

Христос є князем мира, як сповіщає св пророк Ісая. Христос дає мир своїм ученикам: Мир мій даю вам, не як світ дає, я даю вам! Той мир Христа з висот, з неба. Того мира світ не може дати— правдивий мир дає тільки один Христос.

А вони налякалися і ріжні думки увійшли в їх серця. Вони були перелякані ще від хвилі, коли Спасителя судили і мучили. Людська уломність взяла верх над силою духа. Апостоли розбіглися і навіть не показувалися на очі вулиці " страха ради юдейська", як кілька разів підчеркує це св. евангелист Іван. Чиж дивним може бути, що вони знова перелякалися, будучи й так в напруженню. І підчеркує св. Лука, що вони ще й потім прямо не вірили самим

собі, як це сталося— і "чудящимся".... Так часто й ми настрашені смертельними людьми забуваємо, що з нами Бог і той

людський переляк так опановує душу, чуття і навіть ціле життя, що чоловік прямо не знає, що робить і що говорить. **Не забуваймо ніколи, що з нами є Христос ,все той самий— по віки.** Побідний і ласкавий Спаситель, а тоді "страху вашого не імами лякатися."

Христос роз'ясное сумрак їх душ, переконує їх наглядно, що це Він самий. Показує їм руки і ноги та їсть з ними, щоби остаточно розвіяти навіть найменший сумнів в їх душ. Вони мають час тепер докладно приглянутися воскресшому і відігнати чорні думи з душі. Поволі Спаситель пригадує їм слова пророків і свої слова, котрі вони забули серед страху. Пророки Ісая, Захарія, Псальмопівець точно предсказали муки будучого Месії та його воскресення —сам Христос тричі говорив про це своїм ученикам, але тоді вони того не розуміли і не хотіли чути. А св. Петро навіть перечився: Бог милосердний, це тобі не станеться... А сини Зеведееві тоді спорили, хто з ним буде перший в царстві Христа. Вони думали людське і по людськи. Не розуміли тоді надприродного значіння Христових слів— і скоро про все забули тепер. **Аж Христос "отворив їм розум."** І нині тільки Спаситель отворює наш розум— щоб годні ми самі поняти і затямити серед злоби дня і страху нашого тіла?

Тоді вказує їм Христос на завдання — **голосити покаяння та відпущення гріхів. Ратувати і цілити душі безсмертні— всіх народів всіх часів.** Бо всі є дітьми одного Отця небесного.

Вивів їх до Витанії, до хутора, де був його улюблений друг Лязар— і поблагословив їх. Христос дає Їм сили ласки своїм благословенням. Так досі робить Церква своїм дітям перед кождим важним завданням. **Благословить.**

І тоді відступив від них. Вони смертні —Він відвічний Бог. І вознісся на небо, у вічну славу свого небесного Отця, щоби знова прийти колись судити живих і мертвих на Страшнім Суді. Христос вказує нам, куди повинні бути звернені очі наші, де є **ціль нашого життя— Небо.**

І так само ми нині, поклонімся Христу і здобувши радість через чисте сумління і життя в ласці Божій вертаймо до завдання, яке Боже Провидіння поставило нам виконати на землі. **Кождий має свое завдання, що Бог йому визначив.** Виконаємо то завдання добре, дістанемо вічну нагороду. А Христос поможе нам— однак мусимо й ми просити тої помочі в храмі і величати Бога нашим життям і ділами з віри.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТІ УРАЇНСЬКІ КНЯЗІ БОРИС І ГЛІБ
15 мая н. ст.— 2 мая ст. ст.

Коли помер великий і святий князь України Володимир (память обходимо 15 липня), погасло ясне сонічко— наче хмара повисла над Україною. Тисячі і тисячі прийшли до Десятинної церкви в Київі, щоби віддати останну честь свому князеві. А на Україні зараз починається гроза незгоди і братовбивчої борби. Св. Володимир оставив 11 синів і братанича Святополка. З тих синів два: Борис, при хрещенню названий Роман ,і Гліб, при хрещенню названий Давид, княжили в Ростові і в Муромі. Наш літописець Нестор каже, що обо брати святістю свого життя і богоугодними ділами світили між своїми братами, як дві зорі на небі. Борис мав панувати на місце помершого отця Володимира. Але якраз перед смертю батька Борис іде походом проти печенігів. Побивши ворога, князь вертав і станув табором над рікою Альтою, коли дійшла вість про смерть св. Володимира. І заплакав ревно молодий князь.

Та прийшли другі сумні вісти. От Святополк, князь Турова, знехтував волю Володимира, підкупив бояр і загарбав власть в Київі. Ба що більше. В своїм окаянніи серці став придумувати, якби то убити всіх синів Володимира і самому загорнути всі землі.

Військо і бояри радили Борисови прямо піти походом на Київ, прогнати Святополка і відібрати батьківське наслідство. Але Борис не хотів проливати рідної крови. Розпустив військо а сам задумав вертати до свого Ростова.

Інакше думав в лукавім серці Святополк. Він підплатив убийців з містечка під Київом, з Вишегорода: Пушту, Тальця, Словича і Ляшка, щоби вони пішли і убили Бориса. Слуги остерігали Бориса, але він цілком здався на волю Божу і не хотів втікати, тільки молився. Молився князь цілу ніч а коли розвиднілося, тоді зачав читати утреню. І читав слова псальма: "Господи, что ся умножиша стужащії ми, мнози востають на мя. Ти же Господи заступник мой еси, слава моя і возносий главу мою. Не убоюся о тем людий, окрест нападющих на мя, воскресни Господи, спаси ми Боже мой." А убийники під шатром слухали ці слова...

І коли тільки князь змучений положився спати, вїпали до шатра і пробили його копіем. Збудився вірний слуга Юрій і став в обороні князя. Убили й його та відтяли йому голову, щоби стягнути з шиї дорогий ланцюх, дар св. Бориса. А коли винесли і кинули на віз ще тепле і дихаючи тіло князя, тоді два варяги добили умираючого мечем. Тіло поховали потім в церкві св. Василія у Вишгороді.

Однак Святополк не перестав у своїй злобі. Посилає письмо до Гліба, щоби чимскорше приїхав до Київа, бо батько хорий і хоче його видіти. Не прочуваючи зла, Гліб зараз вибрався в дорогу. Однак коло Смоленська, як всідав в човен, щоби рікою Смядиною дістатися до Дніпра і блище Київа, насніла вість від брата Ярослава, що св. Володимир вже помер, а Святополк хоче його вбити, так як вбив Бориса. Впав до молитви Гліб, молячи Бога за окаянного убійцю та благаючи для себе щасливої смерти. І недовго прийшлося ждати. Бо найшли убійці, наслані Святополком і князь зувидів, що прибічна його сторожа недовго зможе видержати проти напасників і казав їм втікати домів а сам упав від ножа-зрадника кухаря Горясіра. Тіло убійці кинули в дебру біля води і накрили хворостом. Однак Бог прославив то місце. Піднісся огненний стовп над тим місцем і чути було співи ангелів. Не знали люди пояснити собі тих див, аж ловці найшли тіло убитого князя, привезли до Смоленська і похоронили в церкві.

Святополк убив ще третого брата, князя Святослава— але й сам мусів втікати перед рукою справедливости. Князь Ярослав зібрав дружину і пустився за убивником. Святополк втік в Галичину і загинув в наших Карпатах над річкою Опором, де ще й досі люди вказують Святополкову могилу а нарід назвав його "Окаянним" за це, що убивав рідних братів.

Мощі св. Гліба перенесено потім до Київа і похоронено разом в одним гробі зі св. Борисом в церкві св. Василія. А коли та церква згоріла, тодішний митрополит Іван при посвяченню нової церкви, яку збудував князь Ярослав, казав відкрити мощі святих братів. І найшли їх нетлінними, цілими, а церква наповнилася пахощами. Відтоді стали почитати Бориса і Гліба святими.

За сина Ярослава, Ізяслава, збудували нову церкву в честь святих і туди перенесли мощі в супроводі народу і війська. Було це за митрополита київського Григорія, і був при тім св. Теодозій Печерський. Відтоді стали почитати святих 2 мая, бо в той день перенесено їх мощі до нової церкви. Було це 1072 року.

Друге перенесення мощів святих було також 2 мая 1115 року до великої камінної церкви, котру збудував в честь святих чернигівський князь Олег. При тім перенесенню був київський мудрий тодішний Володимир Мономах. Той сам князь, коли чув, що дні життя його кінчаться, поїхав на то саме місце, де зазнав мученичої смерти св. Борис. І там над рікою Альтою в маленькій церковці, що стояла на місці смерти св. Бориса, став горячо молитися. Там і помер, а тлінні останки князя перевезли потім до Київа.

Бог прославив мощі св. Бориса і Гліба дивними чудесами і ласками. Наш літописець Нестор так пише: "Совокуплені тілами, більше же душами у Владики, всіх царя, подають цілительні дари всім, приходящим до них з вірою. Хромі ходять, сліпі видять, слабі стають здоровими, узники виходять на свободу— святі князі є заступниками української землі". Почесть святих широко і сильно простерлась по українській землі досі. Давби Бог, щоби нарід наш замість нещастя і незгоди через молитви святих князів дійшов до давної величі і слави— щоби святі Божі церкви і місця давного Київа знова прославились вірою та любовю, а щезли і пропали всі окаянні вороги нашої землі.

СПИС ЛЮДНОСТИ

В червні відбудеться черговий спис людности по цілій Канаді. Так як минулого спису в 1939 році й тепер будуть питати про релігійну приналежність, расове походження, національність, ітд.

Безперечно, що всі наші люди повинні всіми силами облекшити працю переписувачів, подаючи їм радо і охотно всі бажані дані. Коли ходить о наше расове походження, то воно є **УКРАЇНСЬКЕ.** Коли ходить о нашу національність, то всі, що мають горожанські папері, говорять: **КАНАДІЙСЬКА.** Коли хто походить зі Західної України, повинен на питання так відповісти. Коли ходить о нашу релігійну приналежність, то ми всі є **УКРАЇНЦІ ГРЕКО-КАТОЛИКИ.**

Такий спис дуже помічний для держави, бо подає докладно рух людности під кождим оглядом і видвигає нові можливости розбудови краю. Всіми силами треба помогти і співпрацювати в тім напрямі з державними урядниками.

ВИСЛОВИ ПАПІВ ПРО КАТОЛИЦЬКУ АКЦІЮ

Вислови Папів про Католицьку Акцію ...2

Католицька Акція має те саме післанництво що Церква та її апостольська ієрархія. Тому вона не є порядку світського, але духовного. Не земного, але божественного. Не політичного, але релігійного.

Пій XI.

* * * * *

Католицька Акція це повна і успішна співучасть світських в ієрархічнім апостоляті Церкви. Значить, їхня співпраця в поширенню і закріпленню Христового Царства в особах, в родинах і в цілій суспільности.

Пій XI.

* * * * *

Католицьку Акцію називають /також справедливо акцією суспільною. Бо її точною ціллю є голосити царство Христа і через це голошення придбати для суспільности можливо найбільше добро, з котрого пливуть всі інші добра, що відносяться до доброї управи нації а котрі звичайно називають політичними.

Пій XI.

* * * * *

Христос мусить замешкати в кождім поодинокім вірнім, заки він зможе боротися за Христа.

Венедикт XV.

* * * * *

Ніхто не може стати апостолом, заки наперед не придбає християнських чеснот. Бо ясним є, що ніхто не зможе другого переняти християнським духом, доки сам його не має. Так, як говорить пословиця: Ніхто не дасть того, що сам не має.

Пій XI.

* * * * *

Співучасть в ієрархічнім апостоляті значить співучасть в первіснім апостоляті, що пливе безпосередно з серця життя і рук Ісуса Христа та тревае по всі віки через всесвітнє і постійне поширення апостольської колегії епископату.

Пій XI.

др. Дейфо

ШКАРЛЯТИНА

Зсі всіх висипних пошесних діточих недуг найнебезпечнійшою з весною є шкарлятина, тому що дитина через довгу зиму і холод не є дуже відпорна проти недуг.

Стара пословиця каже: "Краще себе забезпечити, як потім жалувати." Це щиро поручаю родичам коли ходить о застуду і жолудкові недомагання. Кір починається наче тяжка застуда, коклюш починається як звичайна застуда голови а шкарлятина виступає на початках болем горла чи мігдалків. Остерігає передусім горячка. Тому, кожда дитина, що має горячку, повинна бути відокремлена і зараз належить покликати до неї лікаря.

Шкарлятина дїлае на ці самі части тіла, що дифтерія. Але під іншим оглядом обі пошести є цілком до непізнання. Підложе шкарлятини є о много більше драматичне, як дифтерії, котра може дати пізнатися доперва в розвиненім степені. Висока горячка, біль горла і дрощі це перші познаки шкарлятини і свідчать, що дитина поважно хора.

Коли глянути на горло, то побачимо, що воно дуже червоне і напухле — але нема пасмуг грубої, брудносірої набрехлости, котра все свідчить про дифтерію.

Коли шкарлятина почалася, то скорою познакою стає характеристична висипка. Вона скоро покриває ціле тіло, починаючи від грудий. Висипка є дуже дрібна і червона. Коли погладити її рукою, видає почуття плюшу. Крім цеї висипки мало є інших познак, що свідчилиби про шкарлятину і відріжнилиб її від звичайного болю горла.

Однак часом шкарлятина приходить без висипки, або з такою дрібною, що навіть непомітна. Тоді родичі навіть її не помічують. Тоді змисл нюху помагає лікареві пізнати недугу. Бо хоча шкарлятина без висипки може подобати на дифтерію, то однак сопух обох недуг е цілком інший. Дифтерія має свій особливий сопух. Шкарлятина має тільки сопух горячки.

Шкарлятина е дуже заразлива і коли дитина вражлива а зіткнеться з недугою, то протягом чотирох або пятьох днів вже має ознаки недуги. Цей заразливий характер недуги тревае через довший час, тому час квартантини тревае чотири тижні, або й довше.

Сама висипка може зникнути за кілька днів. Скіра лишається потім наче з вилиском, тому що верхні верстви скірки лущаться. В тих місцях, де скіра є тверда і набита, як на підошвах ніг і долонях рук, скіра лущиться грубими кусняни.

Підчас моєї практики, тут в цій частині Онтерії, я бачив много випадків смерти від шкарлятини. Майже в кождім данім случаю зараза стала фатальною тільки тому, що найшла на дитину в часі, коли ця була мало відпорна. Повторяю, що якраз ця пора року е тою, коли треба особливо дбати про відпорність дітий проти простуди і зарази.

В школі

—Івасю, порахуй, цеї

—Прошу!

—Я тобі дам два крілики, а твому братоді три. Кілько буде разом?

—Сім.

—Якже сім?

—Бо ми вже два маємо!

Тільки всього?

Кохана! Я прийшов, щоб тобі пожелати з Великодним і ще раз запитати, чи вийдеш за мене заміж.

—Тільки всього, а я гадала, що попросиш мене до театру.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ДРУГІ ДИРЕҐЕНТСЬКО-ВЧИТЕЛЬСЬКІ КУРСИ у Винипегу

Заходами Культурно-Освітньої Референтури при КЕ. УНО в Канаді через два літні місяці— липень і серпень — відбудуться другі диріґентсько-вчительські курси.

На курсах буде викладати світової слави диріґент і композитор, знавець українського мистецтва

проф. др. Олександер Кошиць.

НА КУРСАХ ВИКЛАДАТИМЕТЬСЯ:

І.—1. Практичні хорові вправи з українською світською і духовною піснею. (Одночасно з тим буде подаватись і історія повстання пісень).

Викладатиме проф. О. Кошиць.

2) **Наука диріґування**— теорія й техніка.

3) Інтонація, ритміка й дикція.

4) **Музичні науки:** Загальна теорія музики, необхідні поняття про гармонію, музичні форми і відомості з історії музики.

5) Українська мова.

6) **Способи ведення** Р. Шкіл в Канаді і як викладати: а) українську мову, б) історії— України й письменства, в) географію, г) спів і г) організація орхестр.

Завваги: Наука буде відбуватись перед і по обіді (8 академічних годин) окрім неділь і свят. Окремі хорові семінарі вечорами.

ВИКЛАДАТИМУТЬ: проф. др. О. Кошиць— мистецький провідник курсів; др. Яків Козарук і др. Павло Маценко.

- - - - - -

КУРСАНТАМИ МОЖУТЬ БУТИ:

1) Українська молодь обох родів (студенти університетів і середніх шкіл— не молодші 16 літ);

2) Учителі публичних і Рідних Шкіл;

3) Диріґенти й культурно-освітні працівники українських організацій в Канаді;

4) Рекомендовані КЕ. УНО, чи визначними українськими дівчами і

5) Особи (священики й старші дівчі), які бажають доповнити необхідні для них знання з оголошених предметів наук.

Завваги: Курсант (ка) обовязково мусять мати музикальний слух.

КОШТИ ЗА НАУКУ И ПРОЖИТТЯ:

Бажаючі вчитись зголошуються до Управи Курсів за інформаціями та "Вписовими заявами." Разом з виповненням заяви курсант (ка) пересилає $15.00 за науку на курсах.

Видатки для курсантів за два місяці— мешкання, їжа і дрібне— виноситимуть біля $70.00.

Зголошення й запити засилати до 15 червня на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL FEDERATION, D.E.,
P.O. Box 1107, SASKATOON, SASK.

Др. П. Маценко,
Управитель Курсів і Культурно-Освітний Референт КЕ. УНО.

Нові відділи КУК повстали в Альвені, Саск., де головою став о. М. Оленчук й переслав збірку $13.61 з Шевченківського концерту на ціль КУК)— у **Венкувер**, В.К. Пані С. Василишин прислала з Мун Лейк, Альта $4.10 а з **Радвей, Альта** переслано $6.85 на ціль КУК. **Видано окрему відозву в справі збирання фондів КУК.**

—о—

Скарбовий Звіт БН, Квітень, 1941

ПРИХОДИ —

о. Роборецький і В. Прокопчук	$1.05
о. Ігор Шпитковський, пресфонд	10.00
За оголошення	60.00
Петро Дутчак і Г. Кушман	2.00
Збірка на пресф. у В. Войтюка	2.00
о. Жарський за оголошення	5.00
В. Гумницький і пані А. Мах	2.00
о. Семчук з продажі літ.	3.16
П. Вербицький і І. Ісаїв	2.00
о. Колодій	2.00
Ст, Черевик і В. Мощенко	2.00
о. Дрогомирецький збірка на пресф.	14.30
Юліян Краве	.90
ОО. Редемптористи	3.85
о. др. Кушнір з продажі і передпл.	16.50
о. Ігор Шпитковський	4.80
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	2.70
Панна Проскін і тов. св. Андрея	1.00
Разом	$125.26

— РОЗХОДИ

Почтові значки	$ .05
Друк БН ч. 7	40.80
Розсилка	3.95
Куверти	2.17
Зміне чека	.15
За мети	2.16
Друк БН ч. 8	40.80
Розсилка	4.20
Куверти	2.26
Відливання метів	26.80
Разом	$123.34

Дм. Кобринський,
Завідатель БН.

ЧОМУ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ МАЄ ШІСТЬ МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ І ДАЛЬШЕ ЗРОСТАЄ?

В попереднім числі БН в статті "Наші запомогові організації" ми порушили справу основ кождої запомогової організації. Ми вкоротці бодай вияснили, що ціль повстання та ідея буття тих організацій є в площині релігійно-народній, а не тільки грошевій. Гроші мають тільки служити даній спільноті і виконати для неї певну працю. Це схочемо пояснити на живих примірах життя—на наших запомогових організаціях.

Найбільшою організацією українців з Галичини на цім суходолі є Український Народний Союз, що діє в Стейтах і котрого відділи останніми часами повстали також на сході Канади. УНС має тепер два відділи— старечий і молодечий.

В подорибці це є так:

Відділ старечий УНС:
Членів: 28,727 з днем 31 марта 1941
Грошей: $5,590,049.27 " "

Відділ молодечий УНС
Членів: 9,809 з днем 31 марта, 1941
Грошей: $484,055.24 " "

Разом УНС має шість мілионів майна і 38 тисяч членів.

Гарне майно— гарне число членів! Як же то майно служить? Яку працю виконує?

Ось їх рахунок видатків за март 1941 року:

Виплати адміністраційного фонду:

Нагорода за нових членів	$ 4,371.87
Українська Предова і Книжкова Сп. за орган	3,595.00
Нагорода для відділових предсідників і касієрів	1,727.25
Контрольна комісія	1,531.36
Платня головного уряду	825.00
Українська Пресова і Книжкова Сп. за праці, друки і чартери	711.02
Чинш за офіси У.Н.С.	500.00
Платня помічних сил	475.91
Статистика членів для оцінки грамот	288.82
Лікарі за нових членів	255.00
Кошти подорожі і репрезентації	174.15
Видатки канцелярійні на пошту і телефон	152.40
Засідання екзекутивного комітету	142.00
Друк звітів для асекураційних департаментів	130.63
Прапор для У. Н. Союзу	79.00
Спортова акція	66.00
Бонд для робітників	50.00
Стейти за дозволи (лайсенси)	36.50
Кошти правні	30.00
Фотографічні знимки членських аплікацій	28.17
Офісові прибори	24.03
Вода	9.00
Печать для відділу	5.75
Податок від канадійських чеків	6.15

Інші виплати:

Податок, вода, паливо, світло і інші виплати на реальностях	5,288.98

Інвестиції:

Інвестовано в бондах	90,000.00
Позички членам	1,695.30
Разом	$140,062.94

- - - - - -

Крім цього виплачувано посмертне, запомогу, ітд.

Замітне в цьому всьому, що **на судові кошти** (правні) ця шістьмілионова організація видала всього тринадцять долярів і ані цента більше. Коли будете переглядати їх звіт за цілий рік, помітите це саме. **І це є якраз одна з головних причин успіху.**

По друге, ця організація оплачує своїх урядників і тих, що приєднують нових членів і **тим чином дає життя** кількадцятьом українським **родинам.** Це також одна з причин успіху.

Трете— організація удержує часопис, одинокий наш дневник в Стейтах "Свободу" і тим робить велику культурну працю. Це є також причина, чому широкий загал глядить на цю організацію як на свою, у свій час має

Побідник в скоці, Коні Вормердам, учитель, що перескакує жертку у висоті 15 стіп і 2 5/8 цалів в Пальо Альто, Кал.

точні відомости про все, що діється в організації і постійно читає дописи поодиноких відділів.

А четверта причина успіху їх то те, що **повстала ця організація під крилами Церкви напої та її трудом. Звідти— від церкви дістала перший свій зріст.** Як каже св. Павло, "млеком напоїх"— так наша свята Церква наче молоком вишекала ту організацію на перших початках. Сталося потім нещастя, що УНС зачав якийсь час воювати проти Церкви, але скоро завернув з тої дороги і нині є сказатиб "невтрально-прихильний." Значить щорічно жертвує певну суму гроша на релігійно-народні цілі і многі відділи носять імена святих.

- - - - - -

Так виглядає служба гроша для наших потреб в нашій найбільшій запомоговій організації в Америці.

Велику частину того гроша вложено **в цінні папери— бонди, уділи — котрі однак в свій час продається і купується інші, залежно від грошевого уложення в Америці.**

Велику частину майна УНС вложив в землі, будинки і гіпотечні позички на реальности. Поважну суму гроша визначено членам. Про це все говорить знова річний звіт УНС.

Це вже організація сильна, але ще не найсильнійша наша. В слідуючім числі побачимо, що **найсильнійшою нашою запомоговою організацією в Америці є Соединенє**— організація наших братів з Карпатської України.

Чому воно так?—в слідуючім числі БН.

Іван Новосад

ДІТИ І РОДИЧІ

(Продовження)

Привести дитину на світ, одягнути та післати на пару літ до школи, це ще не є виховання. Хотяй многі родичі думають, що як вони це зробили, то вже сповнили свій обовязок Ні, вони тільки маленьку частину свого обовязку сповнили.

Виховання —це є та велика частина того обовязку, що вони ще мають сповнити. Бо всі родичі повинні дорожити своїм дорогим скарбом— своїми дітьми. Так як вони дбають про майно, так само і більше повинні дбати та стерегти від всякого зла своїх дітий

Це що досі я сказав, не дає жадних вказівок про виховання дітий. Але я наперед хотів вказати, яка то важна справа. А тепер, коли це вже зроблено, то я певний що кождий уважно прочитає це все докінця.

Заки пічну, хочу однак сказати, що це буде дуже мала частина того, що можна б сказати на ту тему і що родичі мусять примінити ріжні способи виховання залежно від своїх домашніх обставин.

Виховання дітий починається від колиски. А не тоді, коли дитина вже парубок, або дівка. Тоді то вже запізно. Тому, що родичі часто довго чекають і кажуть: "А, най там, воно ще мале...."— то потім тато або мама скаржаться і кажуть: "Та я йому негоден вже нічого зробити...."

Виховання починається від колиски і то відтоді, коли дитина навіть не вміє вимовити слова "мама"— "тато". Звичайно, ви вже бачили богато дітий Одні є крикливі, а другі тихі. Однак мама, як дитина троха заплаче, то бере її на руки, носить, колише і всякі чіча показує. **Це пещення дитини не є добре,** бо хоча дитина мала, то вона скоро зауважує, що криком вона придбала собі колишення та всякі чіча. Вона тоді пробує це знова і знова. Тож не треба все бігти, як дитина тільки заплаче. Правда, є случаї, що дитина може бути слаба, або може її треба перебрати— це що іншого. Але коли нема причини, а дитина все таки кричить і є здорова, то вона **кричить тому, щоб на себе звернути увагу.** Ви нераз може бачили, як то батько перший раз дає хлопцеві коні до рук, а хлопець робить десь коло дороги. Наколи хто надійде, тоді він зачинає свистати, чи навіть голосно викрикує до коний. Нащо? Чи може він такий веселий?

В ресторані

Гість:—Вейтер, алеж ця риба смердить!

Вейтер:—Прошу дуже, зараз отворю вікно!

КАМЕНЯР УКРАЇНСЬКОЇ ДОЛІ-

Уродився в родині селянина— коваля в Нагуєвичах, Дрогобицького повіту, 1856 р. Без гроша і належної опіки, однак з незвичайними здібностями та племенною любовю в серці Іван Франко пробився через нищу і вищу школу, здобуваючи науковий степень доктора фільозофії. Був однак час, коли без цента в кишені і в крайній нужді жив кілька днів трома центами, які знайшов над берегом Прута, коло Коломиї. Був час, коли поліція арештувала його за волокитство, коли суд засудив і потім недавні приятелі і видні тодішні громадяни не "виділи" його на вулиці, обминали і ніхто руки не хотів подати. Цьої причини вхопився потім автрійський уряд, коли давно потім— Франкові вже славному поетові і звісному ученому, членові многих наукових товариств— все таки відмовив катедри українознавства на львівськім університеті.

Оженився Франко в Київі і після всіх даних не сповнив своїх мрій. В подружому життю не дістав того, чого надіявся— навпаки вічну душевну шарпанину. До того долучилася тілесна тяжка недуга, котра привела до смерти 28 мая 1916 р. Франко писав богато— много з того не є добре. **Однак більше є доброго і гарного. Сам цікавився все Церквою** і своїх дітий сам будив ранком, щоби не спізнилися до церкви в неділю. Опісля випитував дітий, що чули в церкві і яка була наука. Учителем його дітий, що заразом мешкав в його домі, був теперішний місіонар і редактор о. Маркіян Марисюк, ЧСВВ— котрий прямо з дому Франка вступив до монастиря на новіціят Отців Василіян в Крехові. Це свічить більше, як що— що Франко не був такий противник віри і Церкви, як дехто радби його представити, але домашне життя, подруже співжиття і недуга часто виводили його з рівноваги і це давало відчутися на всім життю великого поета.

Вдячна галицька суспільність незадовго до смерти поета вложила йому дар 25,000 тодішних автрійських корон, за котрі придбано красну віллю у Львові.

Та найкращим даром для України від Франка є ці його **твори, що збудовані на вірі і релігії— Мойсей, Іван Вишенський, Мій Ізмараґд.** Підчеркуємо ще раз, що не всі писання Франка добрі і корисні— але много є преґарних і незрівнаних.

Ось виїмки з деяких творів Франка.

[illegible]

Я бачив дивний сон. Немов передо мною
безмірна та пуста і дика площина,
і я прикований ланцом залізним стою
під височенною ґранітною скалою,
а далі тисячі таких самих, як я.

У кождого чоло життя і жаль і порили,
і в оці кождого горить любови жар,
і руки в кождого ланци мов гадь обвили,

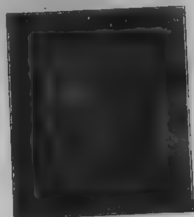

Іван Франко

і плечі кождого додолу ся схилили,
бо давить всіх один страшний тягар.

\- - - - - -

І кождий з нас те знав, що слави нам не буде
ні памяти в людий за цей крівавий труд,
що аж тоді підуть по сій дорозі люди,
як ми пробем її та вирівнаєм всюди,
як наші люди тут під нею зогниють.

\- - - - - -

І всі ми вірили, що своїми руками
розібємо скалу, роздробимо ґраніт —
що кровю власною і власними кістками
твердий змуруємо гостинець, і за нами
прийде нове життя, нове добро у світ.

НАЙМИТ

Той наймит, наш народ, що поту ллє потоками
над нивою чужою.
Все серцем молодий, думками все високий,
хоч доптаний судьбою.
Своеї доленьки він довгі жде століття,
та ще надармо жде —
руїни перебув, татарські лихоліття
і панщини ярмо тверде.
Та в серці хоч і як недолею прибитім
надія кращая живе!

\- - - - - -

Ори, ори й співай, ти велитню закутий
в недолі й тьми ярмо.
Пропаде пітьма й гнет, опадуть з тебе пута
і ярма всі ми порвемо.
Недаром ти в біді, пригноблений врагами
про силу духа все співав —
недаром ти казок чарівними устами
його побіду величав.
Він побідить! Порве скарлущі пересуду,
і вольний власний лан
ти знов оратимеш, властивець свого труду
і в власнім краю сам свій пан.

ВСТУП ДО МОЙСЕЯ

Народе мій, замучений, розбитий,
мов паралітик той на роздорожу,
людським призирством, наче струпом вкритий!

Твоїм будущим душу я трівожу,
Від сорому, який нащадків пізних
патитиме, заснути я не можу.

Невже тобі на таблицях залізних
записано в сусідів бути гноем,
тяглом у поїздах їх бистроїздних?

Невже повік уділом буде твоїм
укрита злість, облудлива покірність
усякому, хто зрадою і розбоем

тебе скував і заприсяг на вірність?
Невже тобі лиш не судилось діло,
щоб виявило твоїх сил безмірність?

Невже задармо стільки серць горіло
до тебе найсвятійшою любовю,
тобі офіруючи душу й тіло?

Задармо край твій весь политий кровю
твоїх борців? Йому вже не пишаться
у красоті, свободі і здоровлю?

Задармо в слові твойому іскриться
і сила й мягкість, дотеп і потуга,
і все, чим може вгору дух підняться?

Задармо в пісні твоїй ллеться туга
і сміх дзвінкий і жалощі кохання,
надій і втіхи світляная смуга?

О, ні! Не самі сльози і зітхання
тобі судились. **Вірю в силу духа**
І в день воскресний твойого повстання.

\- - - - -

І прийде час, і ти огнистим видом
засяєш у народів вольних колі.
Труснеш Кавказ, впережешся Бескидом,

покотиш Чорним Морем гомін волі,
і глянеш як хазяін домовитий
по своїй хаті і по своїм полі.

Приймиж сей спів, хоч тугою повитий,
та повний віри Хоч гіркий, та вільний.
Твоїй будущині завдаток слізми злитий,

твойому ґенію мій скромний дар весільний.

УКАЗ ПРОТИ ГОЛОДУ

Голод вибух в перськім краю.
В найбогатших городах
бідні з голоду вмирають
по бульварах і садах.

Вчув це Періс, цар суворий,
і розлютивсь: "Що се знов?!"
І на голод спосіб скорий
не міркуючи знайшов.

До славетних маґістратів
найбогатших в краю міст
написав і попечатав
власноручно сюю вість:

"Сей указ мій царський строгий
всяк у серце хай бере,
де один у місті вбогий
з голоду віднині вмре,

"там я богача одного
взять велю— чи круть, чи верть,
голодом в тюрмі підземній
заморю його на смерть."

І указ сей чудо справив —
хоч як хліб подорожів,
бідний все мав хліб і страви,
а богач не зубожів.

ЯКБИ....

Якби само великеє страждання
могло тебе Вкраїно відкупити,
булоб твоє велике панування,
нікомуб ти не мусіла вступити.

Якби могучість, щастя і свобода
відмірялись по мірі крови й сліз,
пролитих з серця і з очий народа —
то хто б з тобою суперництво зніс?

О горе, мамо! **Воля, слава, сила**
відмірюються мірою борби —
лиш в кого праця потом скрань зросила,
на верх той виб'ється із темної юрби.

Та праці тої, мамо, в нас так мало!
Лежить облогом лан широкий твій,
а кілько з нас всю силу спрацювало
щоб жить без дяки в каторзі чужій!

Світової слави співачка, сопран Метрополітальної Опери в Ню Йорку— ЛИЛІ ПОНС.

В 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ— Ювілейні З'їзди БУК-а

БУДУТЬ В:

1. **КОМАРНО, МАН.: 9 червня, 1941 Парох о. І. Калуський**
2. **СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.: 14 і 15 червня. Парох о. М. Григорійчук**
3. **СЕЛКИРК, МАН.: 28 і 29 червня. Парох о. Й. Слуга, ЧО.**
4. **ОВКБУРН, МАН.: 5 і 6 липня. Парох о. К. Лотоцький**
5. **КЕНОРА, ОНТ.: 6-го липня. Парох о. Й. Сеньків, ЧСВВ.**
6. **КУКС КРІК, МАН.: 6 і 7 липня. Парох о. П. Ру, ЧО.**
7. **ЕТЕЛБЕРТ, МАН.: 12 і 13 липня. Парох о. І. Кощун**
8. **БРЕНДОН, МАН.: 19 і 20 липня. Парох о. Й. Пуляк**
9. **МАВНТЕН РОВД, МАН.: 26 і 27липня. Парох о. Й. Пуляк**
10. **ПОПЛАРФІЛД, МАН.: 21 і 22 червня. Парох о. І. Перейма**

Дотепер назначені з'їзди в вище поданих місцевостях. Про час і місце ще можливих других з'їздів будемо подавати в дальших числах "Будучности Нації."

НАЧЕРК— ПРОГРАМИ З'ЇЗДІВ:

Перший день: 1. Рано: а) Заупокійна Сл. Божа за піонірів, Парастас і Проповідь.
б) Парастасний Обід.
2. По обіді: а) Відчити:
"50-ліття поселення і 10-ліття БУК-а"
"Орґанізація молоді"
"Що це БУК".
б). Вечером: концерт, забава чи представлення.

Другий день: 1. Рано: а) Торжественна Сл. Божа та Проповідь.
б) Святочний обід
2. По обіді: а) Вручення почесних грамот найстаршим піонірам
б) Відчити:
"Праця БУК-а" (практично) і збірка на орґанізацію.
"За кращу будучність в Канаді."
в) Вечером: Молебен і Суплікація за кращу долю нашого народу.
В галі: бенкет, забава чи представлення.

Ось короткий начерк-плян таких з'їздів. Зазначуємо, що програму з'їзду треба переводити після наміченого пляну, однак після місцевих обставин можна дещо змінити чи доповнити.

\- - - - - -

Завваги: 1. Повідомляється, що місцевості де будуть з'їзди і околиця, дістануть **спеціяльні оголошення про з'їзди.** Пильно читайте їх.

2. Підчас з'їзду буде можна купити собі **пропамятну стяжочку з'їзду та гарну відзнаку нашої орґанізації БУК-а.**

3. Підчас з'їзду о. Парох вручить **почесні грамоти** першим та заслуженим місцевим піонірам. Зазначуємо, **тільки заслуженим і таким, що витревали дотепер у вірі своїх батьків.**

4. Про більше даних будемо всіх наперед повідомляти.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**

не забудьте відказати якусь
суму гроша **на свою Церкву —**
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні —
на свою пресу—

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

—Або я знаю? Вертати до дому, до пустки? Чого? Тут люде нині живуть, завтра гинуть, може й мені Бог гідну смерть пішле.

—Ну, щож, оставайте!

—Дякую вам, пане четар. Я буду раз ураз до ваших послуг. Куди не скажете, скрізь піду, все вивідаю. Карабіна то я до рук не візьму, бо не знаю, як і що до чого. Хоча і то хто знає. Не святі горшки ліплять.

Кравич ще раз, співчуваюче поклепав Стефана по плечи.

VII. Козачий загін

В кімнаті начальної команди напруження. Вождармії, схрестивши руки на грудях, станув у віконній фрамузі й вдивився сталевими очима перед себе. Шеф штабу, бідий і вичерпаний, порядкує розкинуті на столі мапи й оперативні шкіци. Значковий експедіює останні резервати.

Цілу ніч мозолився штаб над підготовкою концентричної атаки на північно-західні периферії міста, де вже давно затерлися межі поміж боєвою стрефою противника й потайними гніздами цивільних комбатантів.

Міський пролетаріят, зорганізований в дикий загін очайдухів, всадовився на Горі Страчення. Важко було боротися з людьми, які не мали нічого до стрчення. Проти них навіть безприкладне геройство дітей українського села, даремне кервавилось на плитах міського бруку. Несподівано з'явилися на тилах армії, ліквідували поменші відділи й западалися, мов під землю. Хитрі й підступні в діланню, очайдушні в зустрічі, жорстокі для безборонних, мов ягнята в полоні.

Але сьогодня прийде вже їм остання година. Гору Страчення цернують українські відділи. Перед ведетаман козацького загону Гонти, горстки очайдухів з Київщини, що прийшли— гинути за Львів.

Отворилися двері, значковий перейняв звідомлення з боєвої лінії: Командант одного з обсктів на переферії міста звідомляє:

"Відділ, зложений з 28 людей козачого загону й моїх 10, кинувся на гнізда комбатантів. Отаман загону— людина львиної відваги. За ним, мов вихор женуться його козаки. Мої люде пірвані приміром братів з над Дніпра. Очищують вулицю за вулицею. Стирти сконфіскованої зброї, сотні полонених цивілів, приполених зі зброєю в руці. Командант загону ранений, трьох козаків і один мій, лягло трупом. Команду над експедицією обняв черговий по старшинстві."

Сузанна Шов,
котру видавці підчас змагу в Ню Йорку признали найкращим зразком.

Не минуло пів години, як другий вістовий приніс нове звідомлення. Слав його уже наспідник раненого отамана:

"Пан отаман, ранений, в ногу, звелів нам відступати. Але ми не послухали приказу. Трьох хлопців забезпечило наше право крило, я перейшов на праве крило з скорострілом. Наш скоростріл працював завзято. Тепер замовк, бо попсувався. Післано по новий. У нас трьох ранених і чотири вбиті. Двох не вернуло з виправи по виправи по звязок, двох пішло за скорострілом. Чотирьох відійшло з транспортом бранців. Боєвий стан— 18."

Через годину нове звідомлення:

"Санітарна патруля противника, пропущена через нашу лінію, зловжила міжнародніми законами. Отворила до нас огонь ззаду. В нас трьох убитих, чотирьох ранених. Боєвий стан 11."

Нарешті під вечір наспіло останнє звідомлення:

"Нас вісьмох зайняло будинок різні. Скоростріл затинається. Амуніція на вичерпанню. За хвилю нас окружать. Звязку і амуніції!"

—Ну, так,— промовив нарешті начальний вождь,— а деж звідомлення від частин, що мусіли кооперувати з козачим загоном?

Наче у відповідь на слова вождя отворилися двері й увійшов черговий вістовий. Значковий перейняв звідомлення:

"Оперативний звіт команди північного відтинка. Ранком перейшли наші відділи перший і другий міст у північному напрямі. До полудня ми зайняли вулиці у підніжжа Гори Страчення. Командант скоростріпів тяжко ранений. Звязок з крилами порваний. Козачий загін загнався задалеко поза лінію фронту, не ждучи на взязок з нашими сотнями. Ситуація погіршилася. Відступаємо на вихідні позиції."

—Відступають, усе відступають і тільки та горстка очайдухів загналася у ворожу гущу й домагається звязку і амуніції. Значковий!

—Слухаю!

—Потребую старшини, відважного, як лев, хитрого як лис, жорстокого, як тигр!

Значковий розвів безрадно руками.

—Звязок з різнею мусить бути негайно встановлений!— Шеф штабу стукнув бусолею по столі.

—Так, звязок з різнею мусить бути встановлений. Тих вісьмох очайдухів мусимо зберегти, хочби на розпродок.

—Пятьдесять жовнірів, трьох підстаршин, старшину, два скорострілі й пачка гандранатів.

—Маю!— вдарив себе по чолі значковий.

—Найважніше— старшина. Маєте старшину?

—Маю! Четар Кравич, тепер в казармі Фердинанда.

—Кравич? Пишіть приказ: "Четар Кравич зголоситься негайно в начальній команді."

По хвилині, коли вістовий побіг з приказом, звернувся начальний вождо до значкового:

—Пане значковий! Ви певні того, що ваш Кравич відповість завданню, яке його жде?

—Певний.

—Ви з ним добре знайомі?

—Добре, це мій товариш і приятель. Знаю його від шкільної лавки.

—Але я чув, що він поет.

—Не шкодить. Навпаки, це якраз завдання для поета.

—Але, хиба ви розумієте, що тут поетичної фантазії, замало. Тут треба ще холодного розуму й поміркування. Де не поможе приступ, там треба підступу.

—Там фантазії, пане отамане. Зрештою— додав значковий по хвилині— позволите, що поки Кравич стане перед вами, я з ним поговорю.

(Дальше буде).

В Альберті пять нових лікарів українців покінчили студії на Едмонтонськім Університеті. Між ними є панна Геня Головач і Н. Воєвідка, члени тамошньої української католицької парохії.

о. Степан Семчук

Тактика БУК-а

Бесіда про **спосіб поступування** — так з приятелями, як з ворогами. Звичайно розуміємо під тактикою відношення організації до других. Яке це відношення в нас?

До всіх організацій загально відносимося так, **як вони до нас.** Коли вони співчувають нашій праці, будемо співчувати й ми їхній праці. Коли їх висловом є глуха чи наявна ненависть — нам остає для них тільки німе заперечення. Не знаємо їх, ані не хочемо знати. **Ненависти не плекаємо, ні не голосимо**— зневажування других немислимб в нас. Наше поведення супроти напасного ворога це спокій і зрівноважене мовчання на весь вереск та крик. **Голова в гору, ми робимо свою роботу.** Вороги обходять нас дуже мало і прямо нічо. Най вони кричать і верещать, та намагаються таким робом звернути на себе увагу— ми не **даймо спровокувати себе.** Знаймо, що найкращою відповіддю для провокатора є жадна відповідь. А коли треба відповісти, бо так каже нам совість і вимагає організація, тоді робимо це з холодом оператора і увагою хеміка. Треба відповісти так, щоби противник занімів— але це дісться дуже рідко. Бо властивих противників, з ідеєю мало, дуже мало, а таких треба шанувати і з ними числитися. Звичайно на арені життя стрічаємо жонглерів політичних або провокаторів з гіршого сорта охранки, котрих цілим завданням є своїм криком звернути увагу на свій фальшивий крам, так як розголошують свій товар підробці. А з ними рішучо не можна входити в жадну аргументацію і диспути— бо це, раз ніщо нашої чести, друге— тим ми виконалиби тільки їхне бажання, бо тільки того вони бажають, щоби увійти з ними в спори і так дати їм можність розголосу їхнього краму. **Треба бути завсіди зрівноваженим в бесіді. І все бути чемним з противником.** Ніколи на нікого не накидаємося, ні не шукаємо сварок. Як згадано, нас зовсім не обходять наші вороги і противники. Можуть робити собі, що і як їм подобається. Нас вони зовсім не обходять— **нас обходить наша праця.**

А тої праці між нами стирти. Нас в Канаді 156,315 душ. Для такої маси виконано досі дуже мало праці. Ту масу нашу **треба** передовсім **зорганізувати.** І не треба зражуватися прикростями, чи недорозумінням. Часто чоловік не зрозуміє нас, часто він в іншому настрою і інакше думає, як говорить. Часто підбурений другим і жде тільки нашої відповіди. Все будьмо чемними— **все вічливими!** Всі розуміймо і змагаймо представити діло як найяснійше і найбільше зрозуміло для кождого. Ніколи нікого не провокувати, ані не висмівати. **Кождий** має власну гордість і особисту амбіцію— не маємо найменшого права ці цінности поодиноких осіб нарушати чи підважати. Кождий, порушений у своїм добрі, або в чім уважає своїм добром, стане боронитися— а не кождий боронться по лицарськи. Можна лучити у сконку. І замість побіди, буде всім дуже немило.

Засадою однак мусить бути безстрашність. Ніколи нікого не боятися, крім одного Бога. Тому не дати залякати себе погрозами всяких темних сил, чи недоповіджених шулєрів— котрі грозять тому, бо не мають іншої зброї. Такі дуже рідко нападуть на нас. Вони звичайно стоять у приличній віддалі від вас і не поважаться особисто проти вас виступати. Це чорні тіни, що шукають рук до виконання їх планів. Саміж безсильні і трусливі.

Всюди маємо виступати з піднесеним чолом, отвертим, пламенним оком— щирим і поривним словом. Рішучий хід, певні рухи, точність у всім —це наші тактичні ціхи. **Все мусимо дотримати слова,** коли прирікаємо щонебудь —навіть якби треба потерпіти більшу грошеву жертву. Слово— святе! **Все мусимо виконати підняте зобовязання**— і жадна сила не може спонукати нас до зломання. **Мусимо бути вірні, як золото!**

Найсильніші ми тоді, коли самі. Це буде відповіддю для тих, що шукають злуки ради позірного скріплення. Хто хоче дучитися з нами— гаразд! Най прийме нашу програму, наш статут— стане в члени БУК-а. Але не інакше. **Наша сила в Бозі, а союз серед нас членів спільно.** Ми ті збиті ряди, що йдуть вперед і знають, куди та пощо. Збочувати з дороги, щоби другого витягати і самому стрягнути, нема потреби. Хто хоче ратуватися, має розум від Бога, щоби думав, куди добрий шлях і з ким йому по дорозі. Хто завше міняє шляхи і напрямні— ніколи не стане нам добутком, а тягарем і можливим руйником. Ми його підтягнемо, вигодуємо і виправимо на те, щоби потім підготований кинувся на руки, що його кормили. Такий звичайно згодом зачинає все поправляти на давний лад, бо тяжко визбутися давніх нагоїв. Йому богато річий стає на перешкоді і він в почуванні, що краще все розуміє. Від тих виправлячів духових треба нам стерегтися в наших рядах. В нас нема що виправляти, ні зміняти. **В нас віриться і творитися!** Хто не має основ до вірення, ані сил до творчости— той каліка. **В нашім поході треба сильних людий— що вірять в осягнення нашої мети і мають силу увійти в борню та закінчити її побідно. Наша тактика, це позитивна праця, творча, тверда і витревала—** без огляду на ворогів і противности.

— Ч И Т А И Т Е —

1. **Молебень до Пресв. Серця Хр.** ... .05
2. **Духовна Вязанка—** Молебень до І. Хр., Молебень і Параклис до М. Божої, разом з найкращими молитвами до Серця Хр. і М. Божої та пояснення святої години в честь Серця Христового ..... .10
3. **Тропарі Воскресні,** Прокімени, глáси самогласні, глаcи болгарські та подобни сідальні ..... .10
4. **Розумний Молодець** ..... .05
5. **о .П. Божик: Канадійські Оповідання,** прекрасні картини з канадійського життя ..... .15
6. **о. Л. Боский: Мартин Лютер—Патріярх Протестантів** .15
7. **Свідоцтво Вінчання** в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк; 100 свідоцтв 1.00
8. **Свідоцтво Хрещення і Миропомазання,** в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк— 100 свідоцтв ..... ,1.00
9. **Св. Альфонс: Молитва як могуче средство до Спасення Душі** ..... .30
10. **У Хуртовинах Юнацьких Літ** ..... .05
11. **Не Дайся** ..... .05
12. **Про Супружество** ..... .05
13. **О Маріе, Я Хочу Бути Чистим** .... .05
14. **Короткі Застанови Над Станом Своєї Душі** ..... .05

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

НАША РЕЛІГІЯ— Катехизм в українській і англійській мовах. Уложив Всеч. о. А. Луговий.— Друге справлене й побільшене видання. Понад 30 образків. Сторін 176. Ціна на звичайнім папері ..... 15ц.
Ціна на лучшім папері ..... 20ц.

ЧОРНА РУКА— АБО—ХТО Руйнує Український Нарід в Канаді.
Книжечка дуже цікава й хосенна. Ціна 5ц. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

зверніться негайно до о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі Освіта це сила ума!

Даймо правдиву освіту нашим дітям!

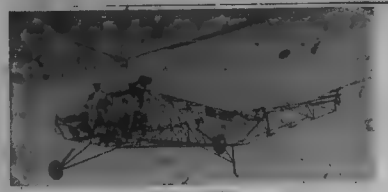

Літак геліконтер Сікорського, котрий може летіти прямовісно в гору, взад і на боки, а так само в долину. Цим літаком Ігор Сікорський здобув рекорд, бо непорушно завис у воздусі через одну годину, пять хвилин і 14.5 секунд. Винахідник Ігор Сікорський був колись царським старшиною і по світовій війні опинився в Стейтах.

МАПА ІРАКУ.— Великий муфті з Єрусалиму, котрий втік ще перед війною до Багдаду, бо стояв на чолі повстання арабів проти жидів в Палестині— тепер проголосив святу війну магомедан проти Англії. У висліді того прийшло до сутички в околиці Габанія, де англійці мають одно з найбільших летищ на сході.. Британські летуни збомбардували арабів і занявши пристань Басру, англійські війська пішли походом на столицю Багдад. Війська Іраку протяли рури, котрими пливе олива з Мосулю до пристаней на Середземнім Морі (є дві такі рури) і закликали німців на поміч.

Адмірал Стюарт С. Бонгем-Картер, що є головним командантом британської фльоти по цім боці Атлянтику. Підчас минулої війни він був командантом нищівника, що очищував моря від підводних лодок і в цім був дуже успішний.

Війна з греками продовжується дальше німецьким наступом на тимчасову стопицю і осідок уряду на остров **Крету.** Однак Гітлер сам мусів признати в промові 4 мая, що греки боролися хоробро і за те він думає звільнити їх полонених.

\- - - - - -

В тій частині Югославії, що мадяри легко-дурно займили, користаючи з німецького наїзду-- тепер потомки гунів **видали приказ, щоби всі особи, які не були мадярськими горожанами там перед днем 31 жовтня 1918 р. до трох днів забралися звідтам—** куди і пощо, не знати. Вільно їм було взяти то, що в руки. В занятій частині є великі українські осені бачванських українців Вел. Керестур і Нови Сад, куди в 1939 році схоронилися многі наші біженці з Карпатської країни. Там напі видавали свої часописі, мали читальні Просвіти і власні школи. Однак тепер від мадяр можна всього сподівагися— крім чого доброго.

\- - - - -

Як звісно ведеться завзята летунська війна налетами на Німеччину і Англію, в котрій часто жертвами є жінки і діти. Подають, що на одну материнську лічницю в північно-західній Англії впала німецька бомба, що убила три доглядачки і три ранила. **Однак дітий, а було їх 27 —не пошкодила зовсім. На дітях не було ані знаку. Так Бог добрий захоронив невинні діти перед людською злістю.**

\- - - - - -

2 марта був в Шикаґо славянський фестивал, на чолі котрого стояв цього року українець Іван Баран. З тої причини поляки і чехи відмовилися від участи в цім фестивалі. Однак день 2 марта був тріюмфом для українського провідника. Публика дописала. На фестивал прийшло понад 6,000 людий. І тоді поляки і чехи прилюдно написали, що жалують, бо не брали участи, хоча повинні були взяти.

В хаті

Тато:—Доню, я не люблю твого судженого.

Доня:—То ол райт, він також тебе не любить.

БУК МАНІТОБИ

ВІДДІЛИ БУК-а:

В місяці квітні було намічено віддати поклін **Карпатській Україні** та перевести **збірку на нашу Бурсу в Саскатуні.** Як у Вашім Відділі се свято випало? Зараз подайте нам програму свята та вислід збірки.

Місяць май— поклін матері. Програму на свято матері подано Вам в послідніх числі БН, як також там знайдете усі матеріяли на се свято. Приготовляйтесь уже на се свято відтепер. Про вислід його напишіть до нашої газетки "БН"

о. Ігор Шпитковський,
389 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Торговля

—Купіть, пане годинник.

—А чи він ходить?

—Чому не ходить? Ще як ходить. Він вже десять разів злетів по сходах з другого поверху на перший і фурт ходить.

—А хтож скидав з гори на долину по сходах?

—То мене скидали, а годинник був в моїй кишені, то він летів разом зі мною.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

КОНТЕСТ ДЛЯ ДІТЕЙ

"ЩО КАЖЕ ГОРОБЧИК МУДРИЙ ХЛОПЧИК?"

ГОРОБЧИК— МУДРИЙ ХЛОПЧИК

Гнівалася біла гусь
на домашні птиці,
що говорить кожде з них
лиш якісь дурниці.

Чом не ґеґає, як я,
от хіба та качка
квака, квака цілий день
як яка дурачка.

Або курка квоче лиш,
що аж слухать грішно,
або журиться весь день,
аж згадати смішно.

А когут як закричить
своє кукуріку,
то хоч сядь собі та плач
від такого крику.

Я вже вчила їх нераз
ґеґати, сичати —
те, що гарне, дуракам
годі памятати.

Почув цее воробець,
як гусь розмовляе,
а він мудрий молодець,
тож відповідає.

Ой, дурна ти, дурна гусь,
так ти не балакай —
але штуку покажи
і хоч троха квакай!

Прислав Володимир Заячківський з Кридор, Саск.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Кридор, Саск.

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я отримав від Вас надгороду, книжечку і лист, за що складаю Вам сердечну подяку. Я несподівався, що дістану надгороду, бо я наймолодший з дописувачів і ще гарно писати не можу. Я дуже люблю ту книжечку, бо мені мама розказували байки про Лиса Микиту. У Великодну Пятницю я був в церкві на відправі плащениці. Я мав калаталку і калатав. А на Великдень була в нас відправа дуже рано, у четвертій годині і я був на тій відправі. З початку ще ми калатали а потому дзвонили і стріляли.

Тепер мої відповіди на загадки.

1) Він важить мясо. 2) Кіт. 3) З ями землі не може викинути нічо.

На тім кінчу і здоровлю Вас Вуйку сердечно і желаю веселого життя,

Володимир Заячківський.

Вотерфорд, Онт.

Дорогий Вуйку Трохиме,

Це мій перший лист. Я люблю читати Діточу Сторінку. Я ще малий хлопець і я ходжу до школи. Я жию на фармі і мені до школи три милі і я маю 8 років і вже в четвертій клясі. Я добре вчуся і я вмію читати по українськи. Мої тато мене навчили. Тут в нас нема українських шкіл, лиш самі англійські. Тепер кінчу, щиро Вас поздоровляю і прошу Бога, щоби Ви були здорові і ще довго до дітий писали за Чубату Качечку.

Томі Гоменюк

Відповіди на Ваші красні листи прийшле Вуйко Трохим в слідуючім числі БН.

Ми дуже зраділи читаючи лист від малого Томі з далекого Онтеріо— дуже красний лист і щирий.

МОЖНА ПИСАТИ ЛИСТИ НА ЛЕМКІВЩИНУ

Коли хто хоче писати до земель, що тепер заняли німці, може за оплатою 25ц. На почті дістає листок, на котрім вільно написати не більше, як 20 слів лише про особисті чи родинні справи мовою англійською, французькою або німецькою. Листок віддається до рук почтового урядника, котрий видає посвідку на заплачення.

СТОРІНКА МОЛОДІ

ФОСТОН, САСК.

В парохії Бобулинці зорганізовано відділ УКЮ при кінці грудня минулого року. До заряду вибрано: голова—В. Комарницький; секретар— п. П. Вонсяк; скарбник— п. К. Стасюк; місто-голова— п. Ф. Зазуля; контрольори— панни К. Квятковська і А. Зімроз.

Цеї зими члени ревно працювали на культурно-освітнім полю. 16. березня відсвяткували свято Тараса Шевченка концертом. Публика була численна і концерт успішно перейшов. На програму складалися такі точки:

Вступне слово виголосив В. Комарницький. Мішаний хор під проводом п. В. Комарницького відспівав: "Заповіт"; "Там де Татран," "Учітеся," "Козака несуть," і "Ой ніхтож там не бував."

Деклямували: І. Зазуля, А. Зазуля, М. Вонсяк і К. Ямнюк, А. Вонсяк, Т. Зімроз і С. Хмарна. Також відограли зворушаючу одну актівку "Одної Ночі." Реферат виголосили Всеч. о. М. Колодій. Отець парох зворушаючими й палкими словами звернули увагу слухачів на цінности творчости нашого генія поета Тараса Шевченка.

Кінцеве слово мав п. К. Стасюк. По цім концерт закінчився відспіванням Українським і Канадійським гимнами.

На 21 квітня аматори УКЮ відограли драму "Кара Божести". Сала була переповнена, і дохід був гарний.

Члени відділу всі сходяться на місячні сходини. На слідуючий місяць програмовий комітет завзято приготовляе програму на котрій буде теж перша дебата. Юнаки нетерпеливо очікують цего дня на котрім будуть мати нагоду дещо привчитися і також показати свою здібність.

В. Комарницький.

Спритний

Батько: Ну, Лейзор, вирвав тобі лікар зуб?

Син: Так, тату.

Батько: А чомуж ти приніс гроші назад?

Син: Бо я кричав, що лікар вирвав мені не той зуб, то він викинув мене за двері.

БУДУЧНІСТЬ НАРОДУ В ЙОГО СИЛІ!

Сила народу в його здобутках. А здобутки це наші підприємства.

В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ ЗДОРОВА ДУША!

Щоби запевнити собі добре здоровля, уживайте наших продуктів— нашого молока, сметани, маслянки, масла, сира і чекольодового молока "TOPSY."

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЧЕРЕЗ НАШОГО ВІЗНИКА
АБО ТЕЛЄФОНУЙТЕ ДО

Central Dairies Limited

Phone 54—121 WINNIPEG, MAN.

2. З'їзд Молоді УКЮ у Винипегу

ПРОГРАМА:

1 день— 23-го мая, 1941, збірка всіх в домівці церкви св. Андрея при Юклід еве. година пів до девятої вечір. Зацис присутних, отворення зїзду.

Другий день, Субота, 24 мая 1941— год. 9 рано Служба Божа в церкві св. Покрови, 965 Бойд еве. Сповідь і св. Причастя.

Сніданок.

Промови— гістьми нашими будуть Ст. Кравчик і мійський радний В. Скраба.

Обід.

Звіт заряду, устушення, вибір нового заряду.

Намічення праці, дискусії.

Вечір приняття і забава в готелі Ст. Регис, Смит стр. година 8.30 вечір.

Третий День, неділя 25 мая 1941 — Служба Божа в церкві св. о. Николая.

Обід.

Прогулька до Лакпорт кораблем або самоходами. Полевий день, спорт.

Вечером Молебен в церкві Пр. Евхаристії на Елмвуд— потім перекуска і закінчення.

Приїзджайте на З'їзд—Запрошуємо Молодь міст і сіл!—Всі разом, всі спільно, ДО КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ!

Останні Вісти...

В Кракові був вечір відчитання творів Марка Черемшини. Відчитував по мистецьки Геник-Березовський. Відчитано пять творів при заповненій, головно молоддю, ущерть тамошній домівці "Просвіти."

—o—

5 мая 1941 Гайле Селяссі вернув назад до своєї столиці Аддіс Абаби, якраз шість літ тому, як того самого дня італійці заняли Аддіс Абабу. Тоді ця борба випала нещасно— тепер Гайле Селяссі витали вистріли гармат і парудували перед ним втішні ряди його 10,000 армії. Так звершився перший акт дієвої справедливости і кривда абісинців зістала направлена. Бог добрий і

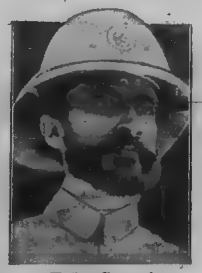

Гайле Селяссі

милосердний, засмутить, але й потішить. Абісинці всі тримаються старого стилю в календарі.

—o—

Сильні летунські набіги ціхують теперішний біг війни. В тих набігах уживається найновійших в скорості і силі літаків, і такіж непомірно сильні бомби.

Рудольф Гесс, співтворець і один з провідників Націтської Партії в Німеччині, прибув 10. травня до Шкотляндії. Спускаючися з літака зломав собі ногу й тепер перебуває в шпиталі в Глесгов.

—o—

ПРИЇЗДЖАЙТЕ НА ЗЇЗД МОЛОДІ У К Ю ДО ВИНИПЕГУ
23, 24 - 25 МАЯ 1941

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 11 (88) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Червня, 1941 Vol IX. No. 11 (88) YORKTON, SASK. June 1, 1941

В 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ
ЮВІЛЕЙНІ ЗЇЗДИ БУК-А

БУДУТЬ В:

1. КОМАРНО, МАН.: 9 червня, 1941 Парох о. І. Калуський
2. СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.: 14 і 15 червня. Парох о. М. Григорійчук
3. СЕЛКИРК, МАН.: 28 і 29 червня. Парох о. И. Слуга, ЧО.
4. ОВКБУРН, МАН.: 5 і 6 липня. Парох о. К. Лотоцький
5. КЕНОРА, ОНТ.: 6-го липня. Парох о. И. Сеньків, ЧСВВ.
6. КУКС КРІК, МАН.: 6 і 7 липня. Парох о. П. Ру, ЧО.
7. ЕТЕЛБЕРТ, МАН.: 12 і 13 липня. Парох о. І. Колцун
8. БРЕНДОН, МАН.: 19 і 20 липня. Парох о. И. Пуляк
9. МАВНТЕН РОВД, МАН.: 26 і 27липня. Парох о. И. Пуляк
10. ПОПЛАРФІЛД, МАН.: 21 і 22 червня. Парох о. І. Перейма

Це кличе Манітоба своїх найкращих синів і доньок!
Прибувайте громадно на З'їзд! На черзі — Саскачеван і Альберта!

НАЧЕРК ПРОГРАМИ З'ЇЗДІВ:

Перший день:

Рано—Заупокійна Служба Божа за померших піонірів. Парастас і проповідь.

Парастасний обід. (Поминки).

По обіді— Відчити.

50-ліття поселення і 10-ліття БУК-а.

Наші здобутки, наша праця.

Орґанізація молоді.

Що це є БУК?

Вечір—Концерт, забава або представлення.

Другий день.

Рано— Благодарственна Служба Божа і проповідь.

Святочний обід.

По обіді— Вручення почесних грамот найстаршим піонірам околиці.

Відчити.

Практична праця БУК-а.

ЗБІРКА НА ОРГАНІЗАЦІЮ.

За кращу будучність в Канаді!

Вечір— Молебен до Матері Божої і благальна пісня за наш нарід.

Бенкет— забава або представлення.

Це коротший начерк програми такого з'їзду на два дні. Цю програму згідно з місцевими вимогами можна скоротити на один день. Можна також змінити, чи доповнити.

Заувага 1): Місцевости, в котрих намічено з'їзди, дістануть окремі великі друковані оголошення, котрі належить виставити на почтах, прилюдних місцях, білі церков, щоби тим робом повідомити як найширші круги місцевого і окружного громадянства.

2) Підчас з'їзду буде нагода купити пропамятну стяжку з'їзду та гарну відзнаку нашої орґанізації БУК.

3) Як зазначено в програмі, в середині з'їзду о. Парох вручить заслуженим місцевим піонірам почесні грамоти, котрі можна буде оправити в рамці і котрі будуть памяткою з роду в рід. Такі грамоти будуть красно виконані і там буде зазначено— ЗАЩО і КОМУ цю грамоту вручено. При цій

нагоді наші заслужені піонірки будуть могли зложити відповідні жертви на наші всенародні заведення— на свою церкву, на бурсу БУК-а в Саскатуні, на Сиротинець Сестер в Айтуні, на пічниці Сестер в Альберті, на свою пресу "Будучність Нації," чи іншу нашу часопись— згідно зі своєю волею і уподобанням на одно з вище зазначених заведень.

4) **Почесні грамоти дістануть однак тільки ці піонірки, що дійсно заслужені своїм життям і працею, що витревали у вірі, були вірні своїй святій Церкві, що підносили високо імя своїх батьків і материй.**

\- - - - - -

Про всі справи з нагоди Манітобських з'їздів просимо писати негайно по дальші вістки і пояснення до провінціального організатора БУК-а,

о. Ігоря Шпитковського,
309 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Всі Ви— активні українці католики Манітоби! ДО ПРАЦІ! ВСІ РАЗОМ! ВСІ СПІЛЬНО ДО КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ!

ЗАГОВОРІМ САМІ ПРО СЕБЕ — НАШОЮ ПРАЦЕЮ, НАШИМ ТРУДОМ!

НАШ БОБРИ

Символом Манітоби є бобр за свою витревалість і працьовитість. А от недавно бобр доказав, що він заслугує на таку честь. В окрузі Бравні, в парку Алгонквін, пильнує залізничого шляху наставник Авг. Гофман. Шлях СНР якраз іде попри саміську таму в котрій живуть бобри. І бобри доказали, що вони краще вміють працювати, як залізничі урядники. Що Гофман направить за дня, бобри за одну ніч більше зіпсують.

Щоби спинити бобрів перед підкопом залізничого шляху, Гофман заклав у воду колесо під спад, а на колесо почепив бляшанки, щоби тарахкотіли і відстрашували бобрів.

Бобри скоро порадили собі з колесом. Між шпиці наклали патиків і так стримали колесо, а потім ціле колесо заложили патиками і болотом.

Тоді Гофман поставив на шляху засвічену лямпу, щоби світло відстрашувало бобрів. Бобри лямпу перевернули і заложили болотом.

Тоді Гофман збудував руру, щоби нею спускати надвижку води з тами. А бобри загатили кінець рури... Ба що більше. З плота, який Гофман збудував навколо тами, бобри поробили собі патики, при помочі котрих піднесли загату і воду.

І так вкінці бобри побідили— і Гофман признав свою програну.

Не знати тільки, чи СНР на це також погодився, чи може не схоче уступити зі свого тору і бобрів перенесе в іншу таму —вже троха дальше від залізниці.

Коби то люди були так неустрашимі і витревалі в праці над своїм домом, як ці бобри!

От тому треба шанувати бобрів— вони того певно варті.

НАША НАЙБІЛЬША ЗАПОМОГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ В АМЕРИЦІ

Як дивно це може бути для многих, але **найбільшу запомогову організацію утворили наші брати з карпатської України. Це "Соединеніе"** з осідком в Гомстед, Па., що має тепер 56, 332 членів. З того старших членів 42, 393— молодших 13,939.

Майно "Соединенія" виносить докладно $10,954,402.19— отже понад десять мільонів долярів. Вишатність є 113.93%.

В році 1940 організація виплатила посмертного і допомог $649,064.64.

"Соединеніе" господарить своїми грішми досить впучно, бо на перепродажі і торговлі своїми грішми в 1940 році заробило $484,732.54.

\- - - - -

Однак ще недавно "Соединеніе" було ще більше. Мало 100,000 членів. Коли деякі зачали борбу з Церквою, організація втратила. Треба однак тямити, що **ця організація повстала і цілий час діпає в тісній співпраці з Церквою українців католиків з Закарпаття. Вони глибоко релігійні і віддано люблять свою Церкву. І тільки тій тісній злуці з співпрацї з Церквою треба завдячувати, що наша найбільша організація в Америці має тепер вже яких одинадцять мільонів майна і понад 56 тисяч членів.**

"Соединеніе" удержує свою часопись і щедро спомагає релігійно-народні заведення карпатських українців. Воно вийшло з Церкви і служить для Церкви та її вірних. В світлі тих даних зрозуміємо, чому ми досі в Канаді не маємо ще більших осягів під тим оглядом і чому маємо богато, але слабих запомогових організацій. В слідуючім числі БН напишемо про це, яка є найбільша наша запомогова організація в Канаді і чому ми повинні до неї належати?

ДИВНІ ДИВА НАШИХ ДНІВ

Генрі Форд задумує робити самоходи з кукурудзи! Дивне— та правдиве. Вже тепер виробляють з волокон кукурудзи всякі матерії— навіть панчохи, що виглядають наче найкращий шовк. З кукурудзи роблять також кухонне начиння. Самоходи з волокон будуть лекші і сильнійші. Чиж не варта плекати нашу кучеряву кукурудзу?

\- - - - - -

В Гестингс, Неб. **впав такий град,** що одним камінцем убив пса. Падали градові зерна на 10½ цалів обему— такі собі, як наші галки до відбиванки, якими граються добрі школярі...

\- - - - - -

Доньку бл. п. о. Пика, що був канцлером Преосв. Богачевського і котрого родина виїхала до Старого Краю в 1928 р. **большевицький суд в Москві засудив на смерть** з іншими 40 українськими студентами львівського університету за те, що діяли проти большевиків у Львові. Але тому, що панна Пик має американські горожанські папері, приятелі родини поробили старання через американського конзуля в Москві, щоби дівчину ратувати. Їхні старання увінчалися успіхом і панна Ірина Пик їде тепер до Америки через Владивосток. Вона має 23 роки. Прочих студентів большевики постріляли. Її родина остала в Галичині. От таке горе переживає наш нарід...

\- - - - - -

В Льондоні оноді продавали одну суничку за 20 центів.

Огірок 50 центів.

Помідор 30 центів.

Головка салати мала— 20 центів.

\- - - - - -

З днем 2 червня **німецький горожанин** буде діставати тільки 400 грамів мяса на цілий тиждень— один фунт. Робітник, що тяжко працює, дістане там два фунти мяса на тиждень. І мусить тим жити та ще й працювати...

\- - - - - -

І чи не є нам усім тут добре, в цій нашій дорогій, вільній і красній Канаді!

Чи ми всі цінимо це як слід і дякуємо Богу за його ласку і доброту?

ДОКТОР

—Доктор казав що він тобі продовжив життя.

—Так, але він мені вже нічого не лишив на те життя.

Акторка (до директора театру): Я повинна на сцені діставати правдивий шампан...

Директор: А колиб я так зажадав, щоби ви направду померли в останній дії?

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

З ВОЄННОГО ЛІТОПИСУ --

Р-38 Перебивач

Так назвається цей літак, що жене зі скорістю 458 миль на годину і заки почуєте на долині шум мотору, вже літак відлетів з виду. Пробний лет був в Льос Анджельос перед 50,000 зібраними видцями. Летуном був Мільо Борчам.

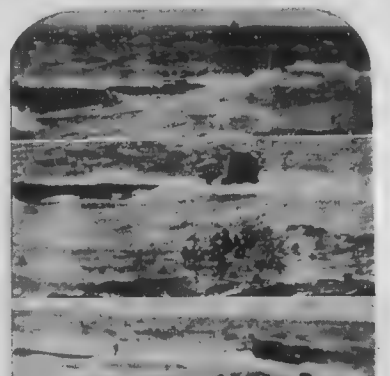

Кінець німецької підводної лодки

На першім образку бачимо, як поцілена глибинним стрільном підводна лодка випливає поневолі наверх. На другім, як її залога, що видісталася з цьої домовини, відпливає— плавцем серед розбурханих филь. На третім, як британський корабель-ратувь залогу а на потопаючій лодці стоїть сам один ще— командант, що видно рішив гинути разом зі своєю лодкою. На четвертім, як лодка ще останний раз одним боком вирнула з филь, щоби плигнути в глибину раз на всє...

ХОРВАТІЯ КОРОЛІВСТВОМ

14 мая проголошено Хорватію королівством. Залишено за нею дальматське побережа на 200 миль і три острови. Привернено корону Звоніміра і один з італійських князів став королем Хорватії.

Представники Югославії відмовилися признати нове королівство.

В СХІДНІЙ АФРИЦІ

На 9,000 стіп високорівні Амба Аляджі в недоступних скалах і верхах ще залишилися останки італійської залоги під проводом великого князя Аости. Та коли бракло води, їди і стрілен — сім тисяч війська піддалися, окружені британськими частинами. В інших сторонах Абісинії остали ще останки італійських залог в околиці Гондар і на полудне від Аддіс Абаби. Вони однак негодні довго простояти.

\- - - - - - -

Ідуть завзяті бої на границі Єгипту і Лібії. Бої човгами і літаками.

\- - - - - - -

В Іраку і Сирії ідуть бої між британцями і арабами головно при помочі літаків.

Британські частини очистили околицю Габанії і Рутба. В пристані Босра привели пад.

Німці вислали допомогу літаками з Греції через острови Додеканезу і через Сирію до Багдаду та Мосулю.

ПЕРША АМЕРИКАНСЬКА БЛАЖЕННА

Матір Франціс Ксавера Кабріні прожила 67 літ, померла в 1917 році. За своє життя вона заснувала в Америці 67 пічниць, сиротинців, монастирів і шкіл. 22 разів переїхала Атлянтик до Европи і назад. Походила з Італії. Церква проголосила її блаженною. Ось взір посвяти, труду і чеснот— **ради Христа.** Ось взір ласки Божої, що може душа, яка всеціло віддала себе на службу Бога.

НЕЗВИЧАЙНИЙ РАТУНОК ЛЕТУНА

Підпоручник Вол. С. Осіпоф робив пробний скок з літака в Сан Дієго. Морські летуни робили вправи, як скидати з літаків військо і зброю. За кождим летуном з літака скидали скорострїл і набої, причеплені до легконаду. Сталося так, що заки Осіпоф скочив з літака, клунок зі скорострілом і набоями зсунувся скорше і потягнув його з собою. Легконад зачепився за хвіст літака і летун повис головою в діл. Літак не міг спускатися тепер на землю, бо це була певна смерть для Осіпофа. Тоді другі моряки— підпоручник Лаврі, літ 34 і машиніст МекКентс, літ 41, без розказу, сіли в морський літак і підїхали під цей великий перевозний літак, з котрого звисав Осіпоф. Тоді вернули свій літак прямовісно в гору і вітряком перетали шнури легконаду, але не скорше, аж Осіпоф лежав в заднім сидженню їх малого літака. При тім Осіпоф попав в гістерику і вчепився летуна МекКентса і грозило, що оба попадають з літака. Коли вже шнури порізано, тоді вітер обвіяв їх кругом хвоста малого літака і це вивернуло малий літак з рівноваги. Та все таки летуни всіли злетіти щасливо і тепер представлено їх до надгороди. І є за що.

Очевидець, що щасливо приїхав з Галичини тепер до Америки, пише так: "Міщани та інтеліґенція ходять масово до церкви, сповідаються та піддержують священство на кождому кроці." Так тепер доперва навчилися люди шанувати Бога і Церкву, коли на власнім тілі зазнали, яке добро приносить соціялістичний большевизм. Треба було аж тяжкої кари Божої, щоби інтеліґенти отямилися в Галичині і вернули до Бога.

\- - - - - -

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачеван. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

50-Ліття РОБІТНИЧОЇ ЕНЦИКЛІКИ "РЕРУМ НОВАРУМ" Папи Льва XIII

Серед канадійської воєнної атмосфери майже незамітно пройшла п'ятдесятьліття річниця славної, робітничої Енцикліки "Рерум Новарум", яку видав Папа Лев XIII. дня 15 мая 1891 року.

За послідне п'ятдесятьліття, це найповажніший і одинокий твір, який занимається не тільки висвітленням нинішних невідрадних соціяльних відносин народів і держав, але який рівночасно дає певні і ясні вказівки, як з цього загального лиха вийти та як привернути розбурхане громадське життя до життя порядку, ладу і гідности.

Суспільне людське життя, вже до часів Льва XIII, йшло що найменше сто літ фальшивими дорогами, почавши від французької Революції. Фальшиві ідеї та людська спекуляція довели до цього, що людство одного дня опинилося над пропастю руїни. Ложні соціяльні та господарські кличі, як ці гриби з чужого поля, перекидалися на один народ по другім та точили його без милосердя. Численні революції, війни, штрайки невдоволення широких мас та широка мізерія мільонів людей не віщували добра. Одинокими людьми, що звертали увагу світові і правлячим кругам на нещастя, яке грозить, то були провідні люде в Христовій Католицькій Церкві. Тут годиться згадати таких людей, як Епископ Могунція Емануїл Кеттелер в Німеччині, Кардинал Меннінг в Англії, Кардинал Гіббон в Америці та богато інших, які бачили виразно розвал соціяльного життя народів і старалися зарадити лихові, як тільки могли і знали. В кінці виступив з цілою повагою і силою слова сам Папа Лев XIII. пускаючи в світ своє письмо, що загально знане є під назвою "РОБІТНИЧОЇ ЕНЦИКЛІКИ."

Цей документ написаний Папою Львом XIII. найшов від самих початків своєї появи знаменне місце всюдатам, де відвічальні люде, провідники народів і держав, думали направду розвязати соціяльне, пекуче питання дня. На цей документ покликувалися часто не тільки католики, але також протестанти а навіть жиди. Премієри і диктатори наших часів, професори університетів, міністри, священики і законодавці, економісти і студенти, капіталісти і робітники, не можуть оминути цього документу, коли думають про гідне наладнання людського громадського і культурного життя. Всі вони находять, що цей документ "Робітничої Енцикліки" є надзвичайним. І дійсно цей документ є надзвичайним, не тому, що його написав Папа Лев XIII., але він є надзвичайним задля правд, які в собі містить, задля практичних вказівок, які подає.

У своїй Енцикліці Папа Лев XIII. висвітлює не тільки суспільні напруження, підчеркує не тільки мізерію мільонів бідних людей-пролетарів, але він, як добрий лікар, вказує також на причини, які довели нинішне людство до жалюгідного стану, до безпорядку та хаосу. Він є свідомим цього, що соціяльне питання наших часів є незвичайно ніжної, але заразом важкої і повної небезпеки натури. І тому не можна його оставити, його треба розвязати як найскорше і додатно. Це хвиля рішучого наказу прийти з поміччю для широких мас зубожілого населення, яке у своїому недостатку та нужді, опинилося на краю пропасти.

Досліджуючи причини цього невідрадного положення робітничого стану, Папа Лев XIII. приходить до заключення, що одною з причин нинішнього соціяльного зла, це 1) французька революція, яка усунула корпоративний лад тодішньої Европи та знищила через це господарські установи, які берегли прав і потреб робітників і ремісників, під благодатним покровом Христової Релігії.

2) Вслід за тим суспільне життя народів зачало прибирати форму нового поганства, насильства сильнішого над слабшим.

3) Робітників кинено через те на поталу капіталу, нічим і ніким неограниченої господарської свободи, яка довела скоро до цього, що мільони людей стали невільниками, рабами нового ладу.

4) Ненависть, захланність, лихва та концентрація майна в руках немногих причинилася до застрашаючої мізерії і нужди пролетарів всіх країн.

Цьому соціяльному лихові хотів зарадити соціялізм. Однак Папа Лев XIII. сейчас вказує, що соціялізм, як це ми нині переконалися, не тільки не є здібним розвязати як слід соціяльного питання, але, що більше, він його ще погіршує і то для всіх людей, без винятку, чого найкращим приміром є большевицька Росія та доля її народів.

Опрокидуючи в цей спосіб нездібність соціялізму до розвязки соціяльного питання, Папа Лев XIII. дає цілий ряд вказівок, які практично приноровлені, можуть одиноко привести до кращого життя народів. Щоби це осягнути кличе він до співпраці всі здорові сили людства в 1) акції Церкви, в 2) акції Держави; і в 3) співпраці суспільних кляс.

Про кожну з тих великих сил Папа Лев XIII. говорить докладно у своїй "Робітничій Енцикліці." Особлившу увагу звертає він на соціяльну місію Церкви та підчеркує, що соціяльного питання наших часів без помочи Церкви розвязати не можна, тому, що Церква і Євангеліє мають одиноко цей секрет навчання богатих і бідних, научених і підданих як дійти до зрівноважения і замирення соціяльних напружень і тому, що тільки Церква має цей нічим незаступимий скарб практичних вказівок та благородних інституцій, що можуть безсумнівно причинитися до полішення людської долі.

Значіння "Робітничої Енцикліки" за цей час було величезне. Причина цього є така, що погляди голошені в Енцикліці, це не особисті погляди Льва XIII. але це засади Природного Божого Закону, який мусить мати своє значіння в життю народів, коли хочемо оминути цілковитої руїни людства. Їх приняло много народів і держав у своє законодавство, вони були і будуть моральною основою пролетаріяту в боротьбі о свої природні права до життя і до праці. Там, де ці засади знехтовано, нарід не знайшов, як йому обіцювано, раю на землі, а знайшов пекло, море сліз і стоси костей, як це бачимо нині в большевицькій Росії.

Серед бряскоту оружа нинішньої війни, воюючі сторони обіцюють по

(Продовження на стороні 8)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Червень, 1941

1, неділя св. Отців— СвщМ. Патрикія
2, понеділок — М. Талалея
3, вівторок — † РавноАп. Конст. і Єлени
4, середа — М. Василіска
5. четвер — Преп. Михаїла Синадського
6, пятниця — Преп. Симеона
7, субота — Субота Задушна
8, неділя — Сошествіе св. Духа
9, понеділок — Прсв. Трійці (Загальниця)
10, вівторок — Преп. Никити
11, середа — Мц. Теодозії діви
12, четвер — Преп. Ісаакія
13, пятниця — М. Єрмея

Устав

1, нед. Всіх Святих— гл. 6, ев. утр: 10, на Сл. Б. ап. 44, ев. Ів. 56.

5, чет. Третє обрітення чесної глави св. Ів. Хр.— ап. 50, ев. Ів. 57.

7, Задушна Субота — все за усопших.

8, нед. Зіслання св. Духа— Литія, на утр. ев. Ів. 65, на Сл. Б. ап. 3, ев. Ів. 27. Хати замаються зеленню. Ідемо на гроби помолитися за наших дорогих усопших. Цілий тиждень загальниця.

9, пон. Пр. Трійці— ап. 229 і 197, ев. Мат. 75 і 116. Перед богослуженням клякаємо і співаємо "Царю небесний."

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби діти були охрещені перед смертю.—Кождий чоловік родиться з пятном первородного гріха. Щоби змити той гріх з душі, родичі несуть дитину до церкви і священик удільое її першу святу Тайну— Хрещення. Доки хто не є охрещений, не може належати до Церкви і користати з її ласк. Св. Альфонс каже, що коли родичі занедбують охрестити дитину через сім перших днів по урождению, то вони тяжко грішать. Дитина є слабонька, вона негодна сказати, що її болить та де. Один продув може її смертельно пошкодити і звичайно є так, що дитина здорова плаче, а хора навіть не відзивається. Родичам здається, що все гаразд— а дитина тяжко хора. Коли умирає дитина без св. Хрещення, тоді її душа іде до ту. Це є місце, де перебувають душі праведних, але неохрещених. Вони не мають терпіня, але не мають також щастя оглядати Бога лицем в лице. І той саме брак оглядання Бога, що є звершеним щастям, красою, правдою і справедливістю— відсутність того щастя є якраз тим нещастям, на яке недбалі та легкодушні родичі наражають своїх дітий через занедбання їх зараз охрестити. Треба тямити також, що в годині смерти кождий може охрестити дитину— навіть невірний, якщо **він тільки має добре намірення охрестити, вживає природної води та поправно при тім висказує слова:** Хрещається раб Божий (дає імя. . .) во Імя Отца і Сина і св. Духа, амінь. Рівночасно належить полити чоло, або іншу часть тіла дитини водою тричі на знак хреста. Однак звичайно і як найскорше треба прикликати священика, щоби охрестив дитину в повнім обряді, коли є тільки найменший сумнів по народженню, що дитина хора.

Місійне намірення: Навернення шінтоїстів. Це віруючі в природу, котрі почитають явища природи і вини природи, головно в Японії. Той вид поганства нині на вимертю.

о. др. В. Кушнір

СОШЕСТВІЄ СВ. ДУХА (Зелені Свята)
Евангеліе св. Иоана зач. 27.

А в послідний великий день празника стоявЄсус і кликав: Коли хто спрагнений, нехай прийде до мене і пе. Хто вірить в мене, як говорить Письмо: З його нутра потечуть ріки живої води. Сеж говорив про Духа, котрого мали прияти віруючі в нього; бо ще не було Духа святого, так як Іесус не був ще прославлений. А з тої громади, ці, що чули ці слова, говорили: Се справді пророк. Інші говорили: Се Христос. А інші говорили: Чи з Галилеї Христос приходить? Чи Письмо не говорить, що з сімени Давидового, і з Вифлеему села, де був Давид, Христос прийде. Так повстав спір в народі ізза нього. Деякі ж з них хотіли спіймати його, та ніхто не наложив на нього рук. Прийшли отже слуги до первосвящеників і фарисеїв; і сказали їм вони: Чому ви не привели його? Відповіли слуги: Ніколи так не говорив чоловік, як сей чоловік. Відповіли їм отже фарисеї: Чи й вас зведено? Чи хто з князів увірив в нього, або з фарисеїв? Але сей нарід, що не знаю закону, проклятий. Сказав до них Никодим, той що приходив до нього ніччю, один з них: Чи наш закон судить чоловіка, коли перш не вислухає його і не пізнає, що він робить? Відповіли і сказали йому: Чи й ти з Галилеї? Досліджуй Письмо і подивися, що пророк з Галилеї не приходить. І вернули кожний у свій дім.

Наука

Хто вірить в мене, як говорить Письмо: З його нутра потечуть ріки живої води. Сеж говорив про Духа, котрого мали принятн віруючі в нього. (И. 7, 38).

Дорогі в Христі: Слова ці Господа нашого Ісуса Христа сповнилися цеї памятної хвилі, якої річницю отсе ми нині святкуємо. Після Вознесення Господнього, ученики Христові, вірні заповітам Божественного Єпасителя, згромадилися в Єрусалимі, в світлиці, де відбулася недавно Тайна Вечера. І повстав нечайно з неба шум, наче від надходячого буйного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. І явилися їм розділені язики, наче огненні і осів над кожним з них. І наповнилися всі Духом Святим і почали говорити різними мовами, як їм Дух давав промовляти. А перебували в Єрусалимі Юдеї, мужі побожні, з усякого народу, що під небом. Коли повстав той голос, зійшлося множество і стрівожилося бо кожний з них чув, що вони їх мовою говорять. І дивувалися всі та чудувалися кажучи:"Чи не всі, що говорять є з Галилеї? І як ми чуємо кожний з нас свою мову, в якій родилися? Ми чули, як вони говорили нашою мовою про великі Божі діла.

Тоді з боязливих, простих рибаків-Апостолів, стаються вони, неустрашимими голоснтелями слави Божої, вони спішать ратувати з темряви невіжества, не тільки своїх найближчих, не тільки мешканців Юдеї і Галилеї, але Дух Святий вказує їм великі дороги, на Схід і Захід, на Північ і Полудне. Бо, всюда чоловік, на усіх просторах землі, упав нище нерозумного сотворіння, цей чоловік, що був сотворений на образ і подо-

біє Боже, цей безпосередний твір рук Небесного Вітця.

І в той час дивне диво твориться на землях, де стануть стопи Апостолів, дивне диво твориться в душах і серцях людей, які приняли Благу Вістку з уст вірних учеників Божественного Спасителя. Никнуть ідоли, уступає невіжество, знимаються Господні храми, а слава Божа заходить в найдальші місцевости людського життя. Гірчичне зерно розростається у велике, кріслате дерево, а птиці небесні, усі народи світа, находять в ньому безпечний захист. Так то сповнилися слова нашого Спасителя і дальше сповняються аж до кінця світа, слова, якими предсказав Царство Боже на нашій бідній землі.

Блаженні ці народи, до котрих дійшло вже слово Боже, блаженні ці серця, які, в цю памятну річницю Зіслання Св. Духа, наповняються ласками Святого Духа, блаженні ці народи, що мають нині можність громадно станути перед престолом Всевишнього, щоби віддати Йому честь і хвалу за Його неоцінені дари, блаженні ті, що вміють черпати і черпають обильні ласки з цілющої кринці Премудрости Божої.

Блаженний і наш Український Народ, котрого Провидіння Господне не хотіло оставити в темряві невіжества, але хотіло причислити його до сімї віруючих народів, що стали учасниками Божого Царства, Христової Вселенної Католицької Церкви.

Ведений Духом Святим, Св. Апостол Андрей станув своїми стопами на київських горах, щоби звідтам звістити Українському Народові Евангеліє Правди. Зверху київських гір сходив Дух Святий на Українську Землю, зверху київських гір очі Св. Апостола гляділи на Україну а уста його благословили її. І скільки ласк і благодатей зійшло від того часу на Український Народ і на Українську Землю, скільки святости і жертви, скільки Божої любови і милосердя.

Раз кинене зерно Правди видало свої стократні плоди в серцю і душі Українського Народу, а слава Божа покотилась гомоном по всій нашій землі. Любовю запалав Український Народ до свойого Творця і Бога, завсігди віруючий, у стіп Розпятого дякував за ласки і блага, за хрести і досвіди.

І нині, в то время люте, Дух Святий оживляє горем прибиті серця Українського Народу. Хоч в неволі наша Українська Земля, урочисто святкує празник Зіслання Святого Духа і благословить Господа. Благословить Господа за скарби, якими Господь зволив наділити серця Українського Народу, за скарби, які вложив в лоно Української Землі.

А скарбів тих, скільки їх є і як дорогоцінних. Мученики й герої, що життя своє зложили на жертвеннику Батьківщини, що кровю своєю зросили і кістьми своїми встелили нашу землицю, ген, ген, від Сяну по Кавказ, від Срібної Землі Карпатської України аж по Чорне Море і дальше поза тими межами. Скільки могил найкращих Синів Народу, що цвіт свойого життя принесли в жертві з любови для більшої Слави Господньої, з любови за краще завтра Народу. Де тільки не проходила стрілецька стежа, там їх могили і похилі, березові хрести, ці скарби Божого Провидіння, зазначували їх геройські стопи.

Нині, на нашій Україні, не чути звуків дзвонів. Їх лякається большевицька Москва. Однак мільони і мільони українських сердець ще дуще співають Славу Господню. Нині мільони вірних, не співають, як колись на могилки своїх героїв, однак їх щирі молитви лучаться в одно з утаєною молитвою св. Юра й Печерської Лаври і линуть далеко перед престол Предвічного Бога і там молять, благають: Господи, Утішителя нам Небесного зішли, сьогодня і завсігди в нашому життю. По Твоїй святій волі, століттями тяжко досвідчувані, ми хилимо в покорі наші голови перед Твоїм Святим Престолом і молимо Тебе Всевишнього: відсвіжи наші сили, скріпи нашого духа, додай нам більше віри, заостри нашу надію, вляй в серця наші більше любови, дай нам мудрих провідників, прискори цей день, щоби ми на нашій рідній землі, на землі вільній і свобідній, могли цілим жаром нашого серця хвалити і величати Імя Твоє ОТЦЯ І СИНА І СВЯТОГО ДУХА. АМІНЬ.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЦАР РІВНОАПОСТОЛ КОНСТАНТИН

В нинішній Сербії, в місті, що називається НІШ, дня 27. лютого 274 р. родився один з найбільших мужів цего світа Св. Константин Великий. Призначив його Господь на це, щоби він перший дав свободу вірі Христовій і щоби став її защитником і покровителем. Заразом був він одним з найбільших цісарів, яких колинебудь мала Римська Держава. Задля заслуг положених для Христової Церкви називаємо його Рівно-апостольським, а історія зове його ВЕЛИКИМ. Тож годиться нам пізнати життя і діла цього великого чоловіка. А що разом з ним обходимо память матери його св. Єлени, то найперше пригляньмося житю св. Константина а відтак опишемо славні подвиги його матери.

Над римською державою, що в ті часи обнимала майже півсвіта, заволодів 284 року цісар Діоклицян. Він прибрав собі як другого цісаря Максиміяна Геркулея 285 року. Та коли побачив, що і в двійку не можуть вони управляти так великою державою, то прибрали вони собі ще двох цісарів: Валерія Максима і Константина Хльора, батька св. Константина. Землями поділилися так: Діоклиціян мав під собою Тракію і цілий Схід, Максиміян Африку, Італію і Еспанію, Валерій Ілірію а Констанин Хльор Галію і Британію. По двайцяти літах мали оба цісарі уступити а на їх місце мали станути оба прибрані цісарі і мали собі дібрати других двох. І так мало бути завсігди.

Батько св. Константина був цісарем Галії і Британії від 293 року. Мати св. Константина називалася св. Єлена. Та батько його зіставши цісарем розвівся зі своєю женою Єленою і оженився з донькою цісаря Геркулея і мав з нею одну дочку і трьох синів.

Молодий Константин зачав воєну службу під цісарем Діоклиціяном та брав участь у численних війнах в Єгипті та Персії. В році 305 оба перші цісарі, після умови зреклися свойого уряду а на їх місце станули цісарями: Валерій і батько св. Константина. Але вже в році 306 умер батько св. Константина а військо вибрало на його місце його сина Константина, дня 25 липня в 32 році життя. В цей спосіб св. Константин заволодів над Галією і Британією.

Був то час великих переслідувань християн в римській державі. Діоклиціян зачав це переслідування християн в 303 році і воно було дуже страшне. В цілій римській державі бурено християнські церкви, палено ось книги, заборонено християнам збиратися на молитву, а всіх, що не хотіли приносити жертви поганським божкам, ждала утрата урядів, маєтків і прогнання з краю та найчастійше страшні муки і смерть. З часом це переслідування утихло, особливо, коли Діоклиціян уступив з уряду, притихло переслідування також і в інших частях римської держави. Та найскорше припинено переслідування в тій частині, де панував св. Константин а передтим його батько.

Перші часи свойого панования присвятив св. Константин Великий обороні своєї держави проти франків, котрих остаточно побідив в численних борбах над рікою Рен. В той час виступив проти Константина володар Риму Максентій, який дуже знущався над своїм народом. З Риму приходили посли одні за другими, щоби Константин спасав Італію перед брутальністю Максентія. Тоді Константин виповів війну Максентієві і вирушив зі своїм військом на Рим. Треба знати, що Константин, хоч поганин не переслідував цілковито християн. І тепер ідучи на війну він у своїх молитвах не поминув також і християнського Бога.

Був то погідний ясний день. Нараз цісар Константин і його військо побачили на облаках великий і ясний хрест а над хрестом напись: СИМ ПОБІДИШ. Ніхто не знав, що має значити цей знак. Аж в ночі явився сплячому Константинові Христос, Спаситель з хрестом в руці і приказав йому, щоби його військо йшло до борби з таким самим знаком, а певно побідить. Константин зараз з рана приказав зробити хрестне знамя, на котрім звісили біле полотенце з вишитими золотом і золотими камінними буквами Х.Р. Букви ці, як дві перші з імени ХРИСТОС були окружені вінцем зі золота. Прапор цей передав Константин пятьдесятьом найвідважніщим воїнам, щоби його берегли. Рівночасно казав приклитати християнських священиків і вони його научили, яка чудесна сила криється в хресті. Константин увірив і душею став він вже християнином.

Прийшло до борби. Військо Константина ударили з великою силою на військо Максентія. Хрестне знамя засіяло до сонця, "ВЕЛИКИЙ БОГ ХРИСТІЯНСЬКИЙ," закричало військо і ось розбитий вже перший, другий і третий ряд о много численнішого війська Максентія, під мурами міста Риму, дня 29 жовтня. Сам Максентій тікаючи через міст, погиб в ріці Тибр. Рим з радістю отворив свої ворота Константинові; хрест Христовий побідив, віра Христова стала побідною, правда побідила поганство, тьма мусіла уступити перед сонцем. А коли мешканці Риму в честь свойого освободителя виставили памятник, то на ним, на виразний приказ цісаря, місто меча дали св. хрест і умістили таку напись: "Сим спасительним знаменем освободив я Рим від насильства і сенатови і народови повернув я давну свободу і гідність і славу." Від тепер цісар носив завсігди на своїм шоломі знак св. хреста, а так само робили і його воїни.

В році 313 побідив Константин ще інших своїх ворогів і тоді видав едикт, що кожному вільно визнавати християнську віру а церкви забрані християнам мають їм бути назад звернені. В 325 році Константин став цісарем цілої римської держави. Тоді християнська віра стала вірою державною, пануючою в римській державі. Хоч Константин радо опікувався християнством, то після тодішнього звичаю, він зараз св. Хрещення ще не приняв, але приготовлявся до нього з покаянням, молитвою і читанням св. Письма.

"А коли проголошено свободу віри — пише очевидець Евзебій— то зараз нічеб світила повстали всюда, в кожнім місті християнські громади, що укривалися нераз під землею в часі переслідувань. Відважні ісповідники св. віри повертали з вигнання до вітчини, весело і радісно переходили вони через міста і села. Цілі громади вірних на улицях і публичних площах співали псальми і побожні пісні. Ті, що в кайданах гонені були далеко на чужину, тепер свобідно вертали до родинних загород. А і тоті, що перше грозили нам смертю, желали нам щастя, удивлені тим чудом і кричали в голос, що Бог християн, то Бог правдивий. Всюда відбувалися торжественні посвячення церков, збиралися єпископи, священики і вірні зі всіх сторін світа а всі вони були як члени одної великої родини Христової. Одна сила св. Духа всіх оживляла, одно було в них серце, одна була думка і одно славослове Христа Спасителя. Згадка на всі

СЕРЦЕ ХРИСТОВЕ - НАША ЛЮБОВЕ!

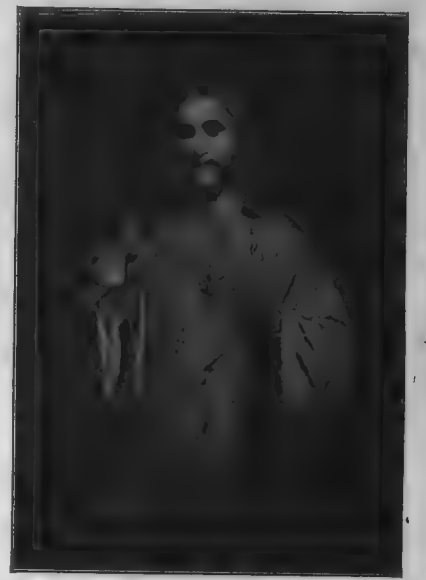

"Один з воїнів копієм пробив йому бік і зараз вийшла кров і вода"— Ів. 19, 34. Христос віддав останню каплину своєї найсв. крови за нас грішників. І гому **почитаємо це зранене, копієм прободене і терням увінчане Серце Христове— повне безмежної любови, милосердія і справедливости.**

Серце Спасителя е знаком і осідком любови до нас. Він кличе: "Прийдіть до мене всі утруджені і знеможені, а я успокою вас" —Мат. 11, 28.

Серце Ісусове е безконечно милосердне для всіх. Навіть для розбійника. "Амінь говорю тобі, днесь зі мною будеш в раю"— Лук. 23, 43.

Серце Христове е остоя і жерело справедливости. Запорука надгороди і кари для всіх гідних і негідних. "Прийдіть благословенні мого Вітця, наслідуйте приготоване вам царство від заложення світа"—Мат. 25, 34. Але також страшні слова: "Ідіть від мене прокляті в огонь вічний, приготований дяволу і ангелам його"— Мат. 25, 41. Від Божої справедливости Серця Христового ніхто не вимовиться, не скриється, не втече. Серце Христове е безконечно милосердне і терпеливе— але також справедливе. Серце Христове е жерело нашої любови, пошани і милосердія, котрих так мало в нинішнім світі, котрих так дуже жадне людство, без котрих світ негоден гідно жити і щасливо. Тому в цім місяці червні, що е місяцем Серця Христового— **дідьмім нашого життя засвідчім нашу любов, наше милосердія і нашу справедливість,** а це буде поклін для Серця Спасителя і дар у стіп Розпятого. І закінчім словами св. Ігнатія: Кров Христова напій мене— водо з ребра Христового обмий мене—ласкавий Ісусе вислухай мене—в ранах Твоїх скрий мене— не допусти мені віддалятися від Тебе і в годину смерти приклич мене, щоб я славив Тебе по віки вічні, амінь.

кривди і терпіння минулася, всі тішилися теперішністю і надією на щасливу будучність. Ясний, погідний, ніччю не захмарений день світив лучами небесного світла, над Христовою громадою цілої землі."

Цісар Константин все давав нові пільги для Христових Церков. Бог благословив доброму ділу, всі піддані були щасливі, всі величали рівноапостольського царя. В його честь з малої Візантії повстало нове місто, назване Константинопіль, Царгород або Новий Рим. Як вірним християнином був Константин, може послужити його лист, якого він писав до короля Персів, Сапора: "Я поручаю тобі дуже сердечно християн і все буду тобі за те дякувати, якщо ти будеш з ними по людськи обходитися. В вірі їх і обичаях, не найдеш нічого, щоби було гідне догани. Вони умоляють Бога безкровними жертвами а бридяться жертвами крови, вони любуються в чистоті серця, пильнують чесноту і побожність і справедливо можуть хвалитися своєю вірою. А на мені маєш найліпший примір, що за ласку, як ти їм окажеш буде тебе благословити Бог. Бо я за поміччю Бога, маючи віру в Христа Спасителя світ цілий заняв і тільки побіг відніс лише через св. хрест, що був постійно перед моїми очима. А інші, що гонили християн всі погибли".

Перед смертю приняв Константин в Нікомидії св. Хрещення і чистий душею, безгрішний, повний заслуг умер тут дня 22, а перед смертю поручив св. Церков і свою державу, котра під його правлінням пережила найщасливіші, великої слави часи. Тіло св. Константина перенесено до Царгорода і похоронено в церкві св. Апостолів.

ДОПИС З ОТАВИ

Концерт Любки Колесси

З великою нетерпеливістю чекала музикальна Оттава а зокрема тутешня укр. кольонія на заголошений зразу ще на 7. квітня концерт знаменитої укр. піяністки, Любки Колесси. Хотяй тутешня публика знала її покищо лише з кількох виступів на радіо а суспільна сметанка теж із приватного виступу в палаті генерального губернатора Канади, графа Атлону, нашу артистку попередила ще до її приїзду сюди слава одної з найбільших піяністок світа.

Нарешті в понеділок, дня 28 квітня відбувся той довго очікуваний концерт у рямцях артистичних імпрез, влаштовуваних постійно управою тутешньої національної галерії. Як велике було зацікавлення публики, свідчить найкраще факт, що надовго до початку концерту, заповіженого на годину 8.30 вечером, концертова сала Національної Галерії була виповнена по береги й багато людей мусіло стояти під стінами й в почекальні а ще більше мусіло з ніччим відійти додому. Тож слушно замітив один місцевий денник, що артистка булаби з легкістю виповнила салю в трое більшу.

Любка Колесса зявилася на естраді в довгій оксамитній сукні, прикрашеній двома рожами й зі своїм бундючним, майже хлопячим профілем та синіми мов незабудьки очима виглядала справді чаруючо. Понеслися перші могутні акорди інтродукції Вівальді по просторій салі, прикрашеній картинами канадийських і чужих мистців і присутні зразу відчули, що мають перед собою артистку великої міри, високого музичного мистецтва, гідну наслідницю Ліста, Рубінштайна й Зауера. Відтак слідували капрічіо Скарлятті, романци Моцарта й Шопена анданте з польонезом.

За кожною точкою програми поглиблювався чарівний вплив артистки на слухачів так, що вже при першій жертві публика влаштувала їй гарячу овацію. На підвищенню появилися коші з прекрасними рожами, атмосфера одушевлення й артистичного зворушення.

Любка Колесса має буквально всі прикмети, що складаються на особистість великої артистки фортепяну,— техніку, що просто не знає ніяких трудношів, демонічний темперамент й глибоко-музикальну душу, що вичаровує з клявішів Стайнвея звуки неймовірної красоти. Недаром столична преса великих европейських держав, парафразуючи її перше імя, назвала її "Любка Европи."

Пишучи про її виступ, музична референтка "Івнінґ Ситізен"-а, сказала м.і. таке: "Любка Колесса, українська піяністка міжнародної слави, перевищила найбільше рожеві сподівання під оглядом блеску, ліскучости, ріжнобарвности й артистичної повади концерту."

Другу частину програми виповнила соната Шопена, що м. і. містили у собі славний "похоронний марш" а третю світа Дебюссі й арабески на тему славного "вальса Івана Штравса "Синій Дунай." Знову наступила гаряча овація, знову появилися квіти на естраді. Публика не хоче йти й Любка дає ще два додатки— ліскучі мов діямянти вальси Шопена.

Концерт скінчився. Артистка усувається до сусідної кімнати, куди за нею суне филя людей, щоби зложити їй особисті бажання з нагоди кольосального успіху, або попросити автографу. Між присутними видно видатні постаті тутешнього англьосаксонського й французького світа, членів дипльоматичного корпусу й багато осіб із оттавської укр кольонії, що пошанували славу укр. артистки гарними квітами. Дуже поволи опорожнюється сала.

Своїм першим концертом у столиці Канади Любка Колесса відразу здобула собі серця тутешньої вибагливої публики а рядом із ним піднесла високо українське імя й прапор української культури. За це нехай їй буде отцим складена від нас усіх сердечна подяка!

Присутний.

Невдячність

—Що є найбільша невдячність у світі?

—Найбільша невдячність у світі, як ви жолудок годуєте чоколядками, вином і коняком, а він зате спричинює вам біль голови.

БРАЗИЛІЯ ТИРАНІЗУЄ НАШ НАРІД

Одинока українська часопись в Бразилії, що ще остала, **"Хліборо"** виходить пів —одна часть сторінки по українськи, а друга часть то саме по португальськи. Навіть імя "Український" мусіли залишити і остався тільки "Хліборо." Та прийшла вість, що уряд навіть це заборонив, щоби навіть не остало сліду українського друкованого слова.

Отцям Василіянам в Прудентополіс **заборонили зовсім видавати "Працю"** і заборонили навіть перевезти друкарню до Аргентини, де ще українське слово лунає свобідно. **Заборонили** також отцям відвідати своїх отців в Аргентині.

Уряд Бразилії прямо давить і дусить все, що не є писане, сказане і зроджене в Бразилії по португальськи. Однак всі тирани мають один кінець і ми свято віримо, **що також бразилійським тиранам прийде заслужений кінець скоро.** Бог видить і судить!

Неможна безкарно і довго знущатися над другим і жити людською кривдою.

Є над нами справедливий местник — **БОГ!**

(50-ліття Енцикліки...
продовження зо сторони 4)

війні "НОВИЙ СОЦІЯЛЬНИЙ ЛАД", очевидно, кращий від цього, який ми переживаємо. Ми не сумніваємося ані на хвилинку, що "Новий Соціяльний Лад" народжується в нинішній війні для народів світа. Від цього не скриється ні одна держава, ні один народ. Річ тільки в тім, який це буде цей "Новий Соціяльний Лад"? Чи світ диктатури і насильства, чи світ християнської демократії, ладу, порядку і соціяльної справедливости. Від нас залежить і від нашої праці, яким буде цей Новий Лад у світі. Тут ще богато ниви незорано для нас Українців Канади. Ми, українці Канади, під соціяльним ударом несправедливости та ложної агітації большевизму заломалися дуже поважно. Соціяльне відродження українського народу в Канаді жде ще своєї черги, своєї праці, і та праця мусить йти. Вона мусить йти у соціяльній місії нашої Церкви, у соціяльній праці нашого Брацтва Українців Католиків Канади, на всіх наших зібраннях та конгресах. До нас, може більше як до кого відносяться слова, які сказав Папа Лев XIII у своїй "Робітничій Енцикліці" тому пятьдесять пят назад: "Годиться, щоби кожний на своєму місци призначення без проволоки і вагання приложив своїх рук до важного діла, щоби уздоровлення так великого зла через проволоку не стало тящим як воно тепер є."

НА НАШІЙ СЛАВНІЙ УКРАЇНІ-

Щораз доходять все сумнійші вістки про це, як господарять червоні кати в нашій Галичині. Недавно приїхав до Америки через Владивосток один американський українець, що має горожанські папері і тим чином видістався з червоного пекла на землі. Він тепер описує в "Свободі" це безталанне горе нашого села і міста в Галичині, котре опинилося в пазурах ГПУ, совітської тайної поліції, яка погрозами і моральними тортурами приневолює многих стати до них на службу і доносити на своїх близьких. Це так звані "сексоти" (секретний соратник), що є горем собі і другим. А на чолі тої тайної поліції стоїть в Тернополі **товариш Піхасек,** що тепер став паном життя і смерти наших людий на Поділлю.

Всі читальні "Просвіти," "Луги," "Соколи," кооперативи і "Рідна Школа" заборонені і перестали істнувати. Всі наші бібліотеки понищено. В самих Підгайцях стоїть відділ тайної поліції, 400 мужа.

Весняні вечерниці на Україні

НАШІ УСПІХИ

Між студентами **манітобського університету,** що успішно покінчили студії цього року, є чимало українських імен. Маємо нових **аптикарів** в особах **Антона Улицького і Василя Якіміцака.** Маємо нових **лікарів— др. Олексу Данильчука, др. Олексу Гомика, др. Зенка Тимчака, др. Івана Медведюка і др. Емелія Даниловича.** Дмитро Андрійчук дістав з відзначенням степень Б.А. На відділі домашнього господарства покінчила студії панна Люба Шкреметка. Стипендію $200 дістав Іван П. Офремчук. Многі інші успішно перейшли студії правничі, хліборобські і фільозофічні.

\- - - - - -

Член нашої парохії в Ріджайні, молодий 18 літній **Ілько Сандуляк,** належить до совгарської дружини Ріджайна Ренджерс. Його дружина цього року виграла першенство і велика доля заслуги припала в участи нашому грачеви. Загал українців Ріджайна щиро тішиться успіхами нашого молодого грача, що є заохотою для других.

ВЕЛИКЕ ЗАМОВЛЕННЯ

З днем 18 мая відділ хліборобства в Оттаві проголосив нове замовлення з Англії на 180,000 скринок яець — або 5,400,000 тузинів канадійських яець. Наші хлібороби повинні це мати на приміті, і коли тяжко продати часом всю пшеницю, зерно обернути на хів домашньої птиці та скота. Є в Саскачевані фармарі, що зерно зсипують у власні сипанці і годують ним потім безрори, вівці; та інший скот і дріб. За мясо беруть відповідну ціну і така годівля о много платнійша від самої продажі зерна. Але передумовою тої мішаної господарки є розведення відповідного числа домашнього скоту і дробу. Варта над тим подумати.

др. Дейфо

ТЮТЮН І НАПИТКИ

Чи можна жінці курити і пити алькоголь, коли вона в такім стані?

На це питання лікарі часто мусять давати відповідь, бо тепер такий час, що в многих домах пють кождого дня чи вечора, а женщини стали курити нарівні з мущинами. Я думаю, що коли жінка зайде в тяж та приходить до лікаря по раду, то повинна послухати тої ради. **І коли лікар говорить їй, щоби більше не курила, повинна перестати курити.** Але я переконався, що многі цілком на це не зважають. Деякі легковажать собі думку, що пиття і куріння може пошкодити дитині і зовсім не питають лікаря про раду, або коли порадить, зовсім на це не зважають.

Раз прийшла до мене одна жінка і каже: "Доктор, я зовсім не думаю перестати курити, навіть коли я є в тяжі..." Ми трохи на цім сперлися. Я старався вияснити їй, що рада не курити підчас тяжі не є якимсь старомодним винаходом їзза упокорення жінок в тяжі.

Жінка в тяжі не може забувати, що все, що вона приймає в свій організм, так само може перейти в її дитину. Кожда папіроска має нікотину, а нікотина є якраз одною з дуже діяльних отруй. Нікотина без сумніву зменшує обем чистого воздуху, котрий матір вдихає легкими— а ненароджена дитина дістає весь свій кисень з крови своєї матері. Ба що більше. Наукові досліди довели, що чєрез кров матері, яка курить, до дитини дістається упиняюче діяння тютюну. Ми не знаємо досі, як далеко це шкодить дитині. Але я певно можу порадити тепер тільки одно, щоби мами в тяжі перестали курити. Чому наражати свою дитину на ушкодження, коли дещо повздержности може тому перешкодити?

Так само не треба курити, коли мама кормить дитину. Розслід молока матері, котра курить, виказав, що воно в певних случаях має нікотину.

Коли ходить о алькоголь, то він певно не є конечним для відживлювання матері. Навпаки, він може зрушити відживлювання. **Алькоголь діяє на нирки** і то в той самє час, коли нирки вже й так сильно напружені, бо мусять відводити відходи не лише матері, але також ненародженої дитини. **Матір в тяжі все буде почуватися краще, коли не буде вживати алькоголю.**

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертіться негайно до о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі Освіта це сила ума!

Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

З НАГОДИ З'ЇЗДІВ

Кождий з'їзд, щоби не став тільки епізодом, але основою нової розбудови, нашого релігійно-народного життя, мусить стати сталим лучником між низами і проводом. Таким лучником є наша часопись. І тому просимо щиро з нагоди з'їздів поширювати "Будучність Нації"— збирати нові передплати, жертви на пресфонд і взагалі зацікавити широкі маси нашою часописею. Може будуть такі, що доперва перший раз її дістануть в руки. Многі приймуть її з радістю— поможіть нам в цей час поширити і закріпити нашу насопись!

НАША ЧАСОПИСЬ У СВІТЛІ ЗАСОБІВ "СВОБОДИ."

13 мая почався в Гериспургу в Америці XX з'їзд УНС при участи 400 відпоручників. Ми вже писали про це, що УНС має поверх шість мільонів майна і 38 тисяч членів.

УНС помагає видавати одинокий наш щоденник в Америці "Свобода," котра виходить вже 49 років. А помагає так: **Що місяця УНС виплачує на видавання "Свободи" рівно $4,070**—чотири тисячі долярів! В 1940 р. часопись мала приходів з друкарських робіт, з оголошень і з книгарні $67,177.56 Тепер треба додати допомогу УНС і будемо мати образ їх грошевого обороту за рік.

А як є в нас?

Треба знати, що "Свобода" хоча є дневником, виходить тільки на 4 сторінки і має рідкі образки.

Наша часопись має менший формат, але виходить на 16 сторінок і є безперпо найкраще ілюстрованою часописею українців взагалі на цім суході. **Нам ніхто з жадних запомогових організацій не дав допомоги** —хоч вона дуже придалась би і колиб ми мали хоча маленьку допомогу, хоча половину тої суми, що УНС дає одного місяця, ми змогліб видавати нашу часопись ще кращою і збільшеною. Але це трагедія нашого життя, що в той грізний час, коли українське печатане слово опинилося майже на вимертю —тут, де ми маємо свободу видавати наші друки, загал дуже мало тим журиться і мало про це дбає. Які наслідки того будуть, не треба буде довго ждати. Ми не нарікаємо— але **відповідальність за це паде на тих всіх, що могліб помогти нашій пресі, а свідомо справу легковажуть і помогти не хочуть.**

Підпоручник Вол. С. Осіпоф зависає, зачіпляний легкопадом за літак, головою в діл. Він висів так у воздусі 20 мінут.

Джін Боротра,
один з найкращих грачів Франції є родом баск. Недавно Боротра грав в Парижі проти дружини журналістів. На світлині бачимо, як зручно підкинув мячем.

ЗВІТ ПРАЦІ ВІДДІЛУ БУК-а в КЕНОРА, ОНТ.

В неділю дня **18-го травня відсвяткував** наш відділ річницю Карпатської України осібним концертом в парохіяльній сали під церквою. Людей було досить. Се був **перший концерт нашого нового, недавно відновленого відділу БУК-а. Ось програма сього концерту:**

1. Вступне слово о. Пароха Й. Сенькова ЧСВВ.
2. "Похоронний марш"— жіночий хор
3. "Базар"— деклямація, Іванна Зборок —учениця "Рідної Школи."
4. "На зеленому горбочку"— жіночий хор
5. "Колисанка"— відспівали дівчата: Н. С. Ласій, О. Коновська і М. Зборок, при акомпаніяменті шкільної орхестри.
6. "Був собі стрілець"— подвійний дует відспівали: Пані: Червак, Собецька, Кісь і Анна Ласій.
7. "Україна"— деклямація, К. Михайлишин— учениця "Рідної Школи"
8. "Світи, світи місяченьку"— жіночий хор
9. "Тобі рідний краю"— деклямація, В. Червак, ученик "Рідної Школи."
10. **Реферат.** виголосив пан М. Кісь.
11. Шкільна орхестра відограла вязанку пісень
12. "Вірність і любов"— подвійний дует, виконавці ті самі що при 6-ій точці
13. "Крути"— деклямація пані Т. Червак
14. "Віють вітри"— жіночий хор
15. Кінцеве слово пана Л. Козицького, голови нашого відділу в Кенорі.

Концерт закінчено відспіванням національних гимнів.

\- - - - - -

Заряд відділу приготовляється тепер до літнього з'їзду-конгресу з **нагоди 50-ліття нашого поселення в Канаді,** який в нас буде на **6-го липня в неділю.**

\- - - - - -

Українці греко-католики міста Кенори, Онт., вступайте в члени нашої одної, рідної та католицької організації БУК!

Допис з Волверін, Саск.

В неділю 11 мая Волверін мав красне свято і це був **День Матері.** Концерт дали нам шкільні діти під проводом нашого **учителя п. Теодора Саранчука.**

Вступне слово виголосила **панна Марія Леник.**

Шкільний хор відспівав "О, Канадо."

Слідували **співи і деклямації.** Найменший школярик говорив про свою любов до мами і мило було бачити, як всі діти з любовю згадують своїх мамів.

Пан Саранчук відспівав "Удова."

Кінцеве слово в честь материй сказав о. П. Криворучка.

Концерт закінчено нашими гимнами.

Вражіння остало дуже красне і **всім належить подяка** за підготовку та переведення цього концерту. Зі збірки прийшло $7.60, котрі переслано **на Сиротинець в Айтуні.**

Присутний.

Краса Молоді—

Діянна Дорбин,
фільмова артистка, родом з Вініпегу, що заробляє річно $209,833— питання, що робить з тими грішми і чи ці гроші зробили її щасливою?

Гері Купер
котрого часто бачуть на фільмах з воєнними підкладом, тепер виступає у фільмі "Тінь їхніх крил," що буде коштувати $2 мільони. Фільму вироблятимуть в Канаді.

Гелен Рандал
з Албіон Каледжу в Мичиген, стала королевою колегії. Вона є головою студентського товариства і крім помітної краси відзначається скромністю.

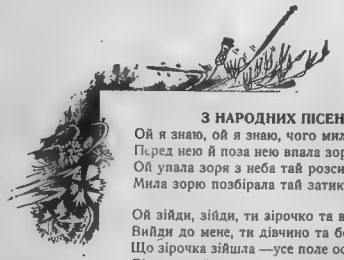

З НАРОДНИХ ПІСЕНЬ

Ой я знаю, ой я знаю, чого мила красна,
Перед нею й поза нею впала зоря ясна!
Ой упала зоря з неба тай розсипалася,
Мила зорю позбірала тай затикалася.

Ой зійди, зійди, ти зірочко та вечірняя,
Вийди до мене, ти дівчино та безрідная;
Що зірочка зійшла —усе поле освітила,
Дівчина вийшла— козаченька звеселила.

Вісти з України—

"Свобода" з 17. V. 1941 подає такі вісти очевидця.

Що діється з українськими церквами?

Церкви в загальному не позамикано, хоч відібрано від них всі церковні добра та наложено на них дуже високі податки. **Кожна церква не платить менше як 50,000 рублів річного податку.** Большевики також не понищили церков. Коли віджджали до Галичини, то по деяких селах стріляли "на вівat" по церковних вікнах та банях. **Священники дальше ходять одягнені по давньому. І правлять у церкві в ризах, як бувало. Вони відправляють богослуження, панахиди та вечірні. Люди ходять до церков більше, як це було давніше. Селяни стали ще побожнішими та піддержують священників морально і матеріяльно. Вони піддержують їх теж у плаченні величезних податків, стають їх оборонцями та товаришами в хвилі національної трагедії. Знову священство зо свого боку також ставиться з дуже великою привязаністю до народу. Воно є його провідником.**

Очевидно, що бельшевики роблять все, щоб здискредитувати церкву та священство. Комсомол, який тепер зачинають по селах організувати, веде гостру кампанію проти церкви. Його "Безбожійка" розкидають масово по селах і містах. Та покищо, ця протирелігійна пропаганда не в силі вломати віри українського народу в єдиного Бога та в християнську мораль.

Спроби колективів.

Большевики ведуть також завзяту кампанію за творення колгоспів. Знаю, що покищо існує тільки один **колгосп в Мужилові, підгаєцького повіту, а другий в Кривім, бережанського повіту.** Колиб цих "зразкових" колгоспів не було, то може українські селяни малиб охоту такі колгоспи закладати. Але ті два "зразкові" колгоспи **наробили страшного шуму на цілу околицю. Люди повіддавали корови, коні, вози, а самі тепер громадно ходять на поле робити. Це в нічому не ріжниться від давніших фільварків; навпаки, на колгоспах треба виробляти т. зв. "трудодень", цебто роботу на акорди. Отже дуже часто такий колгоспник мусить робити кілька днів, щоб виконати один "трудодень." На фільварках було фориалям далеко краще.**

СПРАВА ГЕСА

Великого шуму по світі наробив несподіваний лет нацiста ч. 3 по Гітлері, Рудольфа Геса, що злетів на легкопаді недалеко посілостий лльорда Гемилтона в Шотляндії. Пішли різні здогади а кінець тої афери такий, що як подали достовірні англійські звідомлення, Гес є фанатично відданий Гітлерові дальше і без устанку повтаряє, що Німеччина побідить, є здоровий і при умі. Прилетів мабуть переконувати других, що воно саме так, як він говорить. Знаємо, що подібної тактики придержувалися бельшевицькі представники підчас переговорів в Бересті Литовському в 1918 р. **Це є взагалі тактика всіх фанатиків, котрих опутала певна думка і вони хотільб її прямо вперти в других.** Однак цим разом Гесові певно не поведе— так само, як не повелося бельшевикам в 1918 році.

\- - - - - -

В міжчасі німці скинули з легкопадів війська на Крету і через сирійські летниця пролетіли до Мосулю в Іраку, наче пригріваючи своїми потягненнями до того, що Гес старається вмовити у своїх слухачів.

"НАША РЕЛІГІЯ".
КАТЕХИЗМ В УКРАЇНСЬКІЙ І АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ.
Уложив Всеч. о. А. Луговий.
Друге справлене й побільшене видання. Понад 30 образків. Сторін 176.
Ціна на звичайнім папері ..... 15ц.
Ціна на лучшім папері ..... 20ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЗА КРАЩЕ ГОСПОДАРСТВО!

Дост. Дж. С. ДекДармит проголосив, що **ловля мочераків в Сомербері** скінчилася удачно в цім сезоні. Наловлено яких 200,000 футер. Ловило 700 ловців, з них 175 є індіянами. Сезон почався 1 квітня— ловці дістають по $25 місячно через цілий рік. Окремо остало для них 125 тонів мочерачого мясива, котру вудять. За фунтра уряд надіється дістати в продажі $300 тисяч.

- - - - - -

До кінця мая 1942 р. Канада доставить до Англії 120 мілюнів бушлів пшениці, котрої продажу оголосив міністер торговлі Мек Киннон.

- - - - - -

Від 18 мая почавши всі різники, котрі колять свині, мусять мати дозвіл на це. Позволення будуть видавати згідно з потребованням яке було на свинину в минулім році. За 1940 р. канадійці спожили свинини з 400,000 безрог— це значить, пересічно колено 5,000 безрог кождого тижня. **Цего року невільно буде колоти більше.** Канада має забовязання доставити відповідну скількість свинини до Англії і тому місцеве споживання не може бути вище, як в 1940 р. Наслідок того розпорядження в практиці був такий, що у Виннипегу різники вже в суботу 17 мая на деякім свинячім мясі підвищили ціну навіть 50%.

- - - - - -

З днем 1 липня 1941 входить в силу акт про асекурацію проти безробіття.

- - - - - -

Міністер скарбу дост. Ілслі заявив в парляменті 16 мая, що в **Канаді є тепер 27 осіб, котрі мають річний прихід вищий, як $200,000.** Знова є 483 таких, котрих річний прихід вищий понад $50,000. А іменно:

$50,000 до $60,000— 139;
$60,000 до $75,000— 121;
$75,000 до $100,000— 102;
$100,000 до $150,000— 66
$150,000 до $200,000— 28;
понад $200,000— 27.

- - - - - -

Пиво пішло вгору— сподіють яких 10 центів на 24 фляшки, отже небогато.

- - - - - -

З днем 2 червня починається **Позичка Побіди на** $600 мілюнів. З того Манітоба має позичити $113 мілібнів. Є нагода для всіх своїми грішми підперти военні змагання і тим запевнити побіду.

З днем 1 червня починається **всеканадійський перепис людности.** Окремі переписувачі відвідають кожду хату і родину, збираючи потрібні відповіди. На питання — "Яке ваше расове походження"?— треба відповісти: **УКРАЇНСЬКЕ.** "Яка ваша віра?"

IF YOU like to get to your kitchen without going through the dining room, you will like this house—another design with English antecedents, executed in rough shingles.

If you like a big kitchen, a living room with light on three sides, a separate pantry, and a porch to the rear, you will find all of the requirements met in this "L" shaped plan.

Any house is improved in its circulation through ample hall space, but many halls are cut to the minimum or eliminated in the interests of economy. Although there is actually no formal downstairs hall in this house, there is an area which serves the purpose without wasting space. Up one step and across the stair landing permits easy access to the kitchen.

Although this house looks pretentious, it is not an expensive one to construct, and neither does it require a large lot. An ordinary 50 foot lot can be used, and there will be enough space on either side of the house to build a driveway to the porch.

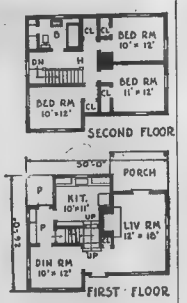

Плян красного і недорогого родинного мешкання.

—Греко-католицька. Колиби питали, **звідки ви приїхали—** треба відповісти "Зі Західної України," хто тільки походить зі західних наших земель у Старому Краю.

Працю переписувачів треба облекшити ясними і охочими відповідями.

Іван Новосад

РОДИЧІ І ДІТИ
(Продовження)

Він хоче звернути на себе увагу— хоче, щоб люди виділи, що він вже уміє кіньми робити на полі.

І також мале дитя хоче на себе звернути увагу, хоча ще говорити не вміє.

Не кажіть, що як дитина мала, то вона це не розуміє і не робить ріжниці, як родичі з нею поступають. Воно якраз противно. Дитяче життя тоді, то як біленька картка. А на ній родичі мають вписати щось доброго, але не замазати її. І навіть, коли дитина має всього два або три роки, а родичі сваряться, то вже і то впливає на дитину. Вирізьбити діточий характер у перших сімох літах в передшкільнім віці, то дуже важна і ніжна справа. В тім часі родичі повинні старатися порозуміти діточий розум і коли воно часом щось скаже чи зробить, зрозуміти, чому як раз воно це говорить або робить.

Часом родичам здається, що коли вони люблять свою дитину і задовольняють її чим можуть, то добре роблять. Ні—а, коли пестять свою дитину, роблять її зле. Се лучається тоді, коли в родині є тільки одно або двоє дітий. Тоді ходять коло такої дитини, як коло надбитого яєчка. Але мусимо знати, що тій дитині колись прийдуть труднощі в житю і як воно їх переможе, коли його труднощі зазрання звикли переносити самі родичі? Треба дати дитині нагоду перенести свої труднощі самій і власними силами. Не давайте дитині, чого вона лише забагне, а підростаюча дитина все має богато тих забаганок.

Приходить мені на думку один правдивий случай, котрий я бачив на свої власні очі. Було так: Родичі мали одного тільки сина. І той син мав все, чого захотів. Тільки коли чого захотів, то лягав на землю і ногами бив— а мама зараз: "Чекай, Івасю... ' мама зараз принесе." Але раз мама хотіла нового плаща і зачала чоловіка підмовляти, щоби її купив. Не так то було підмовити і по слові зайшла суперечка. Малий трилітний хлопчик дбки приглядався, то приглядався. Аж нарешті радить мамі: "А то, каже, мамо, ви не знаєте, що робити. Беріть, лягайте на підлогу і ногами бийте, то тато зараз підуть по плащ." Він бачте думав, що це все так можна легко дістати, як він звик діставати.

Коли дитині буде 4 або 5 літ, тоді з неї стає один великий питайник. А чому це так робиться? А звідки то береться? І так з дня на день. А найбільше того докучання для мами. Дитина підростає і цікава про все. Через питання, вона богато вчиться, коли родичі дають їй правдиві відповіди.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтулі — на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

З Поезій о. Ст. Семчука

о. Ст. Семчук

СОРОК НИЩЕ ЗЕРА

З шумом руки хтось загріб,
замрячив деревні чуби,
розсипав пух біленький,
надував свистом губи —
надував ще від ранку,
надував ще від вчера —
ох, прекрасна це робота:
сорок нище зера!

Завоютились хатини,
насторожились соплями,
віконця ковдри наклали —
всі під стріху, як до мами.
Хтось напняв могітні струни,
буде музика тепера.
Гей заграють степом вихря:
сорок нище зера!

Вийдуть люди на степ білий,
вийдуть тверді як мозолі,
не загріють рук до сонця,
то затруть в снігу на полі.
Скот намерзлий поза хату,
за ним вітер ненажера —
коб за вітер, коб під стріху:
сорок нище зера!

Місто стало наче свічка,
тільки дихає в простори.
Тисяч очий зорить ніччу
в піднебесні чарі-хори.
Сталь напняла груди дзвінко,
дійсність стала як химера —
тільки люди все побідні:
навіть в сорок нище зера!

МІСТО

Золотом сонця вияснений сніг
зливає склисто молоко дороги
і невідь сині над клочами диму
складає вовну хмар у стоги.

Місто стягнулось, позіхає з сну,
і грубі сильно затріщали кості.
Так хтось кремезний, високий, сильний,
спирає й підносить залізничі мости.

А з теплих веселих вільних харчівень
втікають на вулицю запахи мяса
і люди насичені, горячі, сердиті,
забули на Бога і Спаса.

ТВОРЕЦЬ

В прозолоті сонця, в заспіві віків
Він один відвічний, початок всіх снів.
безконечне щастя, невмолимий гнів,
Він один відвічний, споконвічний спів...

Заки що повстало, заки перший рух,
заки перша думка, заки перший слух—
Первопочин думки, волевий округ,
Він один відвічний, вселаскавий Дух!

ВИНИПЕГ

Сонце зодягнулося в спомин, гей в мрію.
(Так дівчина в неділю рано, що до церкви йде...)
Кружева білі мережать обвійну суконку
і в серці радість-чистість стодзвонами мліє —гуде.

Дороги всі білі, рівні і гладонькі.
Шіовкові занавіси прижмурили вії вікон —
і квіти рожеві, і квіти червоні
зацвили на кінчиках пальців лілейних долонь.

Горою сріблисті напняв хтось вітрила
і зорями креше довічну мандрівку віків —
в гармонії співзвучній долом напружились шини,
сталевим гостям груди термосить розгін-гнів.

І щедро розсипались з високої десниці:
брильянти і сльози, сміхи і терпіння на брук.
Безжурний, веселий, розгінний, співучий
наш Винипег злетів на прерію, як велитенський крук.

Міліонер

—Як ся маєте, пані Пташинська.
—Добрий день, пані Пшепюрська. Що чувати?
—Нічого. Але у Вас кажуть новина. Віддаете дочку.
—А так.
—За кого?
—За того міліонера Стинджіфливера.
—Ой, йой, таж він старушок. Чому Ви віддаете молоду Наталку за старця що над гробом тряcеться?
—Та власне тому.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.
Написав Микола Голубець
(Дальше)

—Так, але ви мусите спішитися, тут кожна хвилина дорога.

—Добре булоби, якби можна тут очайдушну вісімку повідомити, що йде підмога.

—Не вадилоб, але хто на це зважиться?

—Треба найти когось поміж цивільними. Це може зробити тільки "львівська дитина."

Хтось постукав у двері. По хвилі ввійшов дижурний старшина і зголосив, що в передпокою зявився, на приказ, четар Кравич.

—Може панове позволять до сусідньої кімнати,— звернувся значковий до начального вождя й шефа штабу.

—Можна, але не гайте дорогого часу!

—Прошу!— звернувся значковий до Кравича й розхилив двері.

—Здоров Зенку! Це хто з тобою?

—Мій опікунчий дух.— І Кравич дав знак Стефанові, щоби задержався в передпокою.

—Слухай, Зенку! Я заризикував головою й запропонував тебе на команданта відсічі для вісьмох недобитків з козачого загону, що зайняли сьогодня різню. Вони окружені. Завдання важке. Але старшині, що поведе відсіч невільно ані згинути, ані бути раненим, поки він не прорубає звязку з різнею. Начальний вождь сказав, що це мусить бути старшина не тільки відважний, але й хитрий, а як треба, то жорстокий. Ти мусиш найти в собі всі ті прикмети! Роумієш?
(Дальше буде).

Славка Майданик

НАШІ ДОРОГІ МАТЕРИ І ВСІ ПОВАЖАНІ ЗІБРАНІ

Коли ми збиралися нині сюди, то з тою думкою, що збираємось на Велике Свято, яким є Свято Матери.

Є ріжні свята, кожде має своє значіння для життя— а між тими, СВЯТО МАТЕРИ є одним з дуже великих свят.

І якраз тому зібралися ми нині, щоби поставити собі перед очи ціле значіння того великого свята, і щоби пригадати собі ті обовязки які ми винні ціле життя нашим дорогим матерям.

Коли глянемо на людський рід, то бачимо, що одна його частина складається з мужчин, а друга з женщин. І друга половина, се та, що Боже Провидіння призначило її для важкого і великого обовязку — виховувати молоде покоління.

Становище матери, се найвище з усіх

Славка Майданик

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

урядів і становищ, які є на світі.

Французький цісар Наполеон казав, що кождий чоловік має якийсь один уряд, а жінка не має такого одного уряду, а се тому...

"Що вона своїм материнським становищем всі уряди наразі обнимає. Бо материнське становище, се такий великий уряд, що приготовляє людство на всякі уряди.

Тим хотів Наполеон показати, яке високе становище матери в людському роді.

Коли Тарас Шевченко нагадував свої молоді літа, то найперше згадує свою матір, а вже опісля батька. Він каже...

"Там матір добрую мою —
Ще молодою— у могилу
Нужда тай праця положила.
А батько—плачучи з дітьми,
(а ми малі були і голі)
Не витерпів лихої долі.

Особа матери завсіди і всюди, сама собою, найперше стає перед очима всіх. От розказує нам народна пісня.

"Де козак тай доріженькою
Слізоньками вмивається.
Десь моя ненька, десь моя старенька
Та за мною побивається."

Ще можна дати один гарний примір, як свідомі діти поважають свою матір, не тільки в особистім відношенню, але публично. Відома така історійка.

Студенти університету справляли забаву і кождий мав привезти з собою ще когось— чи сестру, чи наречену, чи знакому.

Один студент, якого родичі мешкали далеко від того міста, привів свою матір. Стара вона вже була, спрацьована, склопотана. Прийхала вона свого сина відвідати.

Студенти не знали, хто вона, і почали жартувати. "Чи йе міг ти якоїсь молодої привести?"

Студент відповів: "Мігби. Але Ви не знаете, що се за жінка; не знаете, який її уряд, який її титул."

—"Який же титул вона має?"— питають.

А студент поважно відповідає: "Її титул такий— що ВОНА МОЯ МАТИ. Се більший титул, ніж королевої."

Вже ніхто з студентів не відважився жартувати з поважного студента.

НА ВЕСНІ

Вже тепленький вітер віе
І сонечко довше гріе,
Жайворонок вже співае,
Весну Божу нам звіщае:
Пробудились і цвіточки,
Конвалії, фіялочки,
А дівчата їх збирають,
Головоньку украшають.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Христос Воскрес!
Дорогий Вуйку:

Се перший раз я до Вас Вуйку пишу. Мені ті вірші і історії сподобалися, тому я дістала охоту написати. Як я мала шість чи сім літ, я все робила збитки. Одного вечора я посунула чай до себе, але як вже було близько мене, горнятко перевернулося і чай вилявся. Я дуже плакала, бо я поламала. Мама прийшли і посмарували поперене місце. Я дотепер маю той знак. Наука для дітий, щоби не робили, як я робила.

Геня Солило,
403 Гелавей стр.—Винипег.

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме:

Пишу до Вас перший лист. Я ходжу до школи. Я е в англійській пятій клясі, а в українській другій. Тепер хочу описати мою пригоду. По концерті, на другий день, один хлопець в англійській школі підчас забави підставив мені ногу і я не видів, я впав на руку і зломав. Два хлопці понесли мене до школи і посадили мене на кріслі. Поставили два патики на мою руку і обвили шматками і взяли мене до шпиталю. У шпиталі лікар тягнув мою руку і сказав, що я маю мати Х-рей. Мене заморили і складали. Як я пробудився, мав руку у гіпсі. Того самого дня я пішов додому.

Тепер я більше не маю що писати, тільки Вас поздоровляю;

Мирослав Бабічук,
Винипег.

Христос Воскрес!
Дорогі Вуйку Трохиме:

Се е мій перший лист до Вас Вуйку. Мені сподобалися листи в БНації на Діточій Сторінці і я дістала охоту написати Вуйку до Вас. Я хотіла Вам сказати, як моя сестра врубала мій палець.

Одного разу, як ми були маленькі, мама повісила хідник на пліт. А вітер подув на другий бік і тато пішов за хідником. Моя сестра закликала мене і сказала мені тримати патик. А вона взяла сокиру і почала рубати. Як вона вдарила, то аж мій палець врубала. Вона і я кричали, аж мама прийшли. Мама її нічо не сказали, бо мама знали, що вона хотіла зробити добре. Я пішла до шпитало і все було добре. Я ще маю знак, де лікар зашив мій палець.

На тім кінцу і здоровлю Вас Вуйку Трохиме,

Валерка Янків,
413 Гелавей стр.—Винипег.

Добре нам знати, що кажуть про матір розумні люди, але ще важнійше нам знати, що каже наше життя, що каже наше серце і наша совість.

Досить пригадати собі старання наших материй для нас— від колиски до того часу, коли ми вже дорослі. Чи е така ціна на світі, яку можнаби заплатити матері не тілько за її труди, але ще більше за її щирість, за її журби про долю своєї дитини?

За найбільші гроші, за ніякі скарби світа, не дабби ніхто тілько щирости та журби, як дае мати, провадячи свою дитину від колиски між люди.

От в чім та велика заслуги матери.

Коли нині я отсе говорю, ставлю собі питаня: "Яка практична ціль привела нас сюди? Які користи мае нинішне свято лишити для нас і наших материй?"

Зібралися ми нині тут, щоби пригадати собі ті великі заслуги наших материй, які вони здобули коли нас виховували, і для широкого світа приготовляли.

Друге— Пригадати собі ті обовязки, які ми маемо для наших материй, і ті довги, як іми повинні нашим матерям сплачувати по мірі наших сил.

Трете—Зібралися ми, щоби прилюдно склонити голови перед нашими матерями, і так показати всім публично, що наша пошана для наших материй жива, свідома і глибока.

Я знаю, що виходячи звідси, ми понесемо з собою згадані три думки і поставимо їх в програму нашого щоденного життя. Зробимо з них підставу, на якій поставимо величний образ НАШОЇ МАТЕРИ.

Сим я закінчую нинішну мою святочну бесіду і клоню низько голову перед своєю рідною матірю, а разом з зібраними—перед всіми нашими матерями.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До: Володимира Заячківського, Кридор, Саск. Від Вуйка: Твої листи е цікаві. Вуйко любить їх читати. З тебе ще колись буде письменник.

До: Василя Чуй, Бруксбі, Саск., Від Вуйка: Чимраз більше і більше дітей пише до Вуйка з ріжних сторін. Твій лист, Василю, був гарно написаний.

До: Томи Гоменюк, Ватерфорд, Онт. Від Вуйка: Я дуже радий твоїм листом, бо це перший лист, що я дістав з Онтерії. Дуже добре робиш, що вчишся по українськи вдома.

УВАГА!

Вислід контесту "Що каже Горобчик Мудрий Хлопчик" **буде в слідуючім числі** Діточої Сторінки.

ЗАГАДКИ

Ану, спробуйте сі!

Розгадка— до загадки попередної: Небо, звізди і місяць.

1. Що входить тверде, виходить мягке і всі діти його люблять?

2. Сиділо пять диких качок на воді. Надійшов стрілець, вистрілив і забив три. Кілько лишилось?

3. Де е ріка, що все суха?

Дорогі Діти:
Як то гарно е на весні!

Пашня поле вкрила, трава застелила землю зеленою веретою (скатертею), квіточки визирають всюди, та манять нас своїми ріжноманітними кольорами.

А діти певно всі на дворі бавляться, бо на весні на дворі воздух е такий свіжий та приемний.

На весні всьо відживае, стае нове. Як то гарно піти в ліс приглядатись природі та ріжним дивним звірятам. Там то можна дуже богато навчитись. А ну, так колись зберіться та підіть!

Підіть, **та що бачили, напишіть**
Вуйкови Трохимови.

ВАСИЛУНЬКА

Василунька бавиться на дворі весною.

На другий день Василунька пробудився дуже рано, ще скорше, ніж мама.

Цілу ніч йому снилося, що він з своїми песиками бавився на дворі.

"Чи вже час ставати?"— запитав він.

"Ні, ще трохи спи. Ще за рано"— відповіла мати; але Василунька вже не міг заснути. Він перевертався нетерпеливо, аж доки мама не встала.

Встав і він, та на диво мамі самий нині зібрався.

По сніданку пішов на двір.

Песики, Бурко та Сірий, зараз його обступили та зачали прискакувати із радости, що вже будуть мати з ким бавитися. Мало, що його з ніг не повалили.

Зараз і надбігла його біленька киця, котру сестричка Оля назвала Гандзя: Вона також зачала леститись коло Василуньки.

о. др. В. Кушнір

Лекція 15.
БРАТЯ ЙОСИФА І ЙОГО БАТЬКО УДАЮТЬСЯ ДО ЕГИПТУ

Заповідження: Нині оповім вам, як Йосиф спровадив свого батька і своїх братів до Египту.

Виклад: Голод повстав не тільки в Египті але і в сусідних краях, також в краю, де мешкав батько Йосифа і його братя. Дійшло до того, що Яків і його сини не мали що вже їсти. Сини Якова вже були пожененилися, мали жінки і діти. Діти їх плакали і казали: "Тату, ми хочемо їсти, дайте нам хліба." Однак хліба не було. Одного разу надіхали купці і везли з собою богато гарних річей. Яків і його сини оглядали річи і сказали: "Ви маете гарні річи, але щож з того, ми не маемо хліба. Ми радше купили би у вас збіжа." На це купці відповіли: "Ви їдьте до Египту і там купити хліба, кілько схочете. І ми там купили хліба для наших родин." Тоді сказав Яків: "Збирайтеся, діти, і їдьте до Египту купити хліба, бо тут всі погинемо з голоду." Сини послухали свого батька, гарно повбиралися і вибралися в дорогу. При батькови зістав тільки наймолодший син Венямин. По многих днях подорожі, прибули сини Якова до Египту. Хотіли купити хліба зараз в першім місті, однак їм сказали, що вони мусять їхати аж до столиці, до самого короля, бо чужинці тільки там можуть купити збіжа. Братя їдуть далі. Прибувають до столиці і запроваджують їх там перед Йосифа. Кланяються йому низенько. Йосиф пізнав зараз своїх братів, а вони його не пізнали. Йосиф пригадав собі всьо, якими то були його братя і хотів їх досвідчити, чи вони ще дальше злими чи може поправилися. Дялтого спитав їх остро: "Звідки приходите"? Відповіли: "Ми люде чесні і спокійні. Ми всі е братя. Всіх нас е дванайцять, один наймолодший остався при батькові а одного вже нема." "Чого ви хочете"? "Хочемо купити хліба." "То не правда, каже Йосиф, ви е злі люде, ви прийхали, щоби оглянути край а відтак хочете напасти і рабувати тут людей." Відвернувся від них Йосиф і сказав до слуг: "Киньте їх всіх до вязниці." Братя зачали плакати і говорили до себе своєю мовою: "Справедливо карае нас Господь, бо ми продали нашого брата." Йосиф зрозумів це і бачив, що його братя вже не такі як були передше, що вони вже поправилися. Держав їх у вязниці три дні. По трьох днях казав наповнити їх мішки збіжем і вложив ще до середини гроші і сказав: "Їдьте до дому а коли забракне вам хліба то ще прийдьте і привезіть зі собою наймолодшого брата. А до того часу один з вас останеться тут." Коли братя оповіли все те своїмому батькові, Яків заплакав: "Йосифа вже нема а тепер ще хочете забрати від мене Венямина. Я його не пущу від себе."

За якийсь час забракло знова збіжа Яковові і його синам. Не було іншої ради, Яків позволив їхати тим разом також і Веняминови, щоби тільки привезли збіжа. Братя прибувають просто до столиці. Йосиф говорить до них щиро. Питається: "Як поводиться вашому батькові? Потім по бачив Йосиф Венямина і спитав: "Чи це ваш брат Венямин"? "Нехай Господь тебе благословить, мій сину," сказав Йосиф. На другий день Йосиф казав приладити для своїх братів гарний обід і тоді вже не міг довше скривати, що він е їх братом Йосифом, якого вони продали. Йосиф вибухнув плачем і сказав: "Я е брат ваш Йосиф, якого ви продали".

Братя настрашилися. Подумали: "Тепер буде з нами зле. Всіх нас кине до вязниці". Але Йосиф сказав: "Не бійтеся. Бог післав мене перед вами до Египту, щоби ви мали нині де дістати хліба. Їдьте до дому і привезіть тут нашого тата, бо голод ще буде тревати пять літ.

В короткім часі прибув також до Египту Яків і дуже втішився. Король дав Якови і його синам найкращу землю в Египті. Ще кілька літ жив Яків в Египті і помер а відтак незадовго помер і Йосиф а цілий Египет плакав за ним.

Пріноровлення: Запамятайте собі, діти, історію життя Йосифа. В його життю всьо здаеться йшло проти него. А дивіться як Господь його вивищив. Коли станеться щось, чого ви собі не можете вияснити, говоріть завсігди: Господь е наймудріший. Він все на світі уладжуе найліпше. Боже, нехай буде воля Твоя. Встаньте всі і скажемо разом: **"Боже, Ти наймудріший. Ти все найкраще уряджуеш на світі: Отче, нехай буде воля Твоя."**

Як то мило та приемно бавитись на дворі, думав собі Василунька.

Захотілося йому піти до курника, подивитися на того великого "Кукурікала." В курнику Василунька зувидів яйця у гніздах і то аж шість.

Аж тепер зможе прислужитись мамі. Зачав вибирати яйця з гніздо і вибрав всі шість. Мав їх повні руки. До кишені не ховав, бо боявся, щоб їх не побити.

Поволеньки ішов до хати, та вже недалеко був, коли надбігла Гандзя, та зачала йому по під ноги штовхатись. І сталось щось страшного. Василунька зашпортався та з всіма яйцями впав на кітку.

Яйця всі побились а Гандзя зробилася жовта. За яйця він гризся, що то мама йому скажуть, а ще більше гризся, що він зробить тепер з кіткою. Хіба возьме до ставу тай скупае.

Так він сидів задуманий, як надійшла мама.

Що він зробив з кіткою? Що йому мама казали?— **Сідіть в слідуючій Діточій Сторінці.**

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ ДО "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

БУДУЧНІСТЬ НАРОДУ В ЙОГО СИЛІ!

Сила народу в його здобутках. А здобутки це наші підприємства.

В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ ЗДОРОВА ДУША!

Щоби запевнити собі добре здоровля, уживайте наших продуктів— нашого молока, сметани, маслянки, масла, сира і чекодядового молока "TOPSY."

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЧЕРЕЗ НАШОГО ВІЗНИКА
АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ ДО

Central Dairies Limited

Phone 54—121 WINNIPEG, MAN.

ЗВІТ ПРАЦІ ВІДДІЛУ БУК-а в Поплярфілд, Ман.

В неділю 18-го травня, відбулося старанням нашого відділу **"Свято матері."** Свято пройшло з повним успіхом, присутніх було до **сто пятьдесять людей. Ось програма** сього свята:

1. "Кого я люблю"— діточий хор
2. "Привіт"— деклямація, Н. Білей
3. Вступне слово Отця Пароха Перейми
4. "Мати доню колисала" і "Вітрець повівав" в виконанні скрипково-мандолінової орхестри
5. Деклямація— М. Дідик
6. "Віють вітри"— хор
7. Танець в виконанні малих дітей
8. Сольо Е. Куці
9. "Сирітка"— деклямація А. Гускій
10. Виступ танковий О. Легін
11. Реферат виголосив А. Торбяк
12. "Ой чогож ти почорніло"— хор
13. Промова Л. Михальчука
14. Представлення "Живе наша мати"
15. "Тяжко, важко" в виконанні Е. Торбяк
16. "Мама"— деклямація Р. Кловак
17. Танець в виконанні старших дітей
18. Кінцеве слово голови відділу, Ю. Кловак.

Концерт закінчено "Многолітствієм" для Мамів, та воскресною піснею "Христос Воскрес."

Останні Вісти...

Біля побережа Ґренляндії був морський бій 24 мая, підчас котрого німецький кружляк Бісмарк, поцілив бойовню одного з найбільших англійських кораблів Гуд-а. Боївня вибухнула і корабель рознесло. На нім було приблизно 1,500 залоги. Англійські кораблі пустилися в погоню за німецькими кораблями і затопили згаданий корабель Бісмарк 27. травня.

—o—

Ені Булер, винипеґська комуністка, зістала засуджена на 2 роки вязниці за приналежність до забороненої орґанізації. Її чоловіком є Гері Гуральник, а інший комуніст, що був в тій спільці називається Люї Губерман і ще є один Джан МекНіл. Імена самі за себе говорять— дякувати Богу, що нема ані одного українського.

КУК видав комунікат ч. 9 в справі позички і набору рекрутів. Премієрові Кінґові доручено Меморандум КУК-а в англійській мові, в котрім є пять точок. Меморіял написано ізза виступу польського премієра ґен. Сікорского, що заявив в справі будучої федерації Польщі і Чехословаччини, що вона обіматиме 50 міліонів населення. Меморіял стверджує, що число поляків, чехів і словаків не переходить навіть 35 міліонів населення разом. І тому ґен. Сікорскі мабуть має на думці населення Західної України, коли говорить про 50 міліонів населення. Меморіял далі стверджує, що **включання Західної України в цю намічену будучу федерацію без виразної волі і згоди українців, стріне рішучий спротив українців** і стане зародком постійного неспокою та небезпеки для сталого миру. Канадійські українці звертають увагу, що **український нарід в Европі так само допоминається незалежности** для 50 міліонів своїх земляків. **Меморіял доручив посол Ґлінка і почесні члени КУК-а, посли англійці.**

Німецькі летунські бомби знищили тлінні останки Ра Нефер, єгипетського достойника, **що забальзамовані пролежали в мирі цілих 4,000 літ.** Останно лежали вони в Льондоні. Чотири тисячі літ пролежало тіло, через сотки воєн і неспокоїв— аж тепер нарушено його вічний спокій через новий спосіб ведення війни в 1941 році.

22 мая була в парляменті в Отаві жвава перепалка в справі податку на ґазоліну. Посол Волтер Токер, адвокат з **Ростерн, Саск.,** ліберал, доводив, що фармері і риболови повинні бути звільнені від того податку. **"Цей податок не вийде Канаді на добро.—** В Західній Канаді панує переконання, що вони потиснені до границь своєї витревалости і коли наложать цей податок, то наслідки не будуть приємні" — сказав Токер. Тоді проти нього виступив з відповіддю міністер скарбу Ілслі і заявив: "Члени мусять усвідомити собі вагу цього моменту і ще, що влада змушена робити такі річи, які в звичайних обставинах не снилаби робити."

На закінчення радієвої програми "Всі канадійці" **премієр Кінґ** сказав так: "Хочу заявити всім тим, котрі з таким признанням говорили про новонабуту свободу, що ніколи в життю людий не дано такої нагоди **засвідчити ділом вдячність до нової своєї вітчини."**

Власти взивають всіх фармарів, що хочуть ще спродати пшеницю з минулого збору, щоби негайно це чинили. З першим серпня 1941 достава старого збору пропала і не будуть платити за перехованння пшениці.

Форд підпис заплату своїм робітникам від 5 до 15 центів на годину. Річно це винесе 13 міліонів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 12 (84) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Червня 1941 Vol. IX. No. 12 (84) YORKTON, SASK., June 14, 1941

КРОВАВИЙ ТЕРОР В ГАЛИЧИНІ

Очевидець, що недавно прибув до Америки з совітської України, описує на сторінках "Свободи" відносини і життя нашого народу в совітах. Подаємо це, що цікавійше.

Весною 1940 р. **большевики розстріляли в Тернополі 18 молодих українців,** бо вони напали на ГПУ в Теребовлі, побили сторожу і визволили арештованих українських патріотів. Їх розстріляли голих, трупи поскидали гралями на вози, вивезли і закопали в одній могилі.
копали в одній могилі.

Подібне було в Збаражчині.

Ірину Антоняк засудили на два роки за те, що мала написати лист до большевицького конфідента— вона має 16 літ і ходила до школи в Тернополі. Її спільничка **Адольфа Майка** з тої причини засудили на смерть.

На 7 років заслання в Архангельську засудили **Ореста Скородиля** за здогадну приналежність до УОН. Трох **братів Совяків** вивезли з батьком на довгі літа каторги за те, що поширювали протимосковські летючки.

З Тернополя вивезли о. Кашубу і Отців Редемптористів, українські родини Трачів, Гринкевича, Верблян, Сіяка. Проф. Хома поїхав до Київа на з'їзд хеміків а ґепісти вхопили його жену та двоє дітий на заслання— тільки розпучливий плач Хомової і нагальні вияснювання вратували їх від заслання. Подібне було з тернопільською різничкою **Майковою** з донькою, котру большевики вже запакували до возів, але вона так верещала і кричала, що передтим вона в ліпших возах свині відсилала за границю, як тепер большевики вивозять людий — що її вкінці випустили. Студента **Ів. Осадцу з Литвинова 13 марта засудили на смерть.**

На сторожі англійського побережа стоять ці гармати. Жовнір підніс руку на знак, щоби стріляти — далеко через канал, на німецьку сторону. Ось могучість великої імперії!

В селі Чернихові забрали і вивезли о. декана Грицая з сином Романом.

З Тернополя забрали родину Скородилів і суддю Цебровського, мабуть на розстріл.

Українці реаґують на той терор терором супроти большевиків. Роблять засідки на ґепістів і вистрілюють їх. Весною 1940 р. у Львові на площі Сокола Батька підчас большевицького "бал" хтось кинув кілька бомб, від котрих впало на місці кількадесять осіб. Біля Підґаєць наші хлопці напали на

большевицький конвой, який віз арештованих селян— конвой вистріляли, селян звільнили. Це саме діється в других повітах по селах много противбольшевицьких відозв.

Робітники по містах є під строгою контролею. Пильнують їх начальники відповідних заводів. Невільно спізнитися навіть на одну секунду до роботи. В 8-ій стоїть такий начальник з годинником на порозі фабрики. Як вибила восьма, скоро замикає скриньку, куди кидають робітничі картки. **І горе тим, що не вспіли вкинути на час своєї картки.** Їх зараз судять за "саботаж", чи "зривання."

Робітникам невільно без дозволу опускати своєї праці. Як працюєте за 200 рублів на місяць, а вам трапляється праця за 400 рулів, вам невільно взяти піпшої праці. Тому то робітникам живеться дуже нужденно. Вони є правдивими невільниками, без свободи вибору місця праці, заробітної платні, чи навіть помешкання.

Іван Новосад

ДІТИ І РОДИЧІ
(Продовження)

Питаннями діти і старші можуть много навчитися, тому я прошу, щоби всі подумали і при кінці викладу спитали про це, що їм неясно.

Котрогось дня прийде до вас ваша дитина з питанням. Родичі чогось того страхаються. Прийде дитина і питає: "А звідки я прийшов"?— або: "Звідки взялася мала дитина?"

І що тоді діється? Мама або тато червоніють і стають нервові. Так, начеб дитина зробила їм великий встид. Богато наших людий анказують дітям, що про такі річи невільно говорити. А вслід того заказу бувае таке: Загостіть так несподівано до деяких домівок, отворіть очі і уха та послухайте, що на танці молодіж говорить. А що співають? І як то говориться! Якими словами і де того всього молодіж навчилася? Таж родичі наказували?

Отож коли ви самі не скажете їм про це, як годиться, то вони найдуть собі такого, що їм скаже— і це як скаже... Тож ви не ліпше булоб, колиб ви їм сказали, гарно, отверто і без жадного сорому, коли вони питаються— тай потім не будете мати сорому. Бо дитина, коли тато чи мама відповідають на її питання, стає задоволена і більше нікого не питає. Але коли ви її не скажете, або скажете зі соромом, то вона тоді піде дальше зі своєю цікавістю та других спитає— і дійде до того, що навчиться річий, котрих справді не треба.

Ну..,— скажете,— та я вже сказавби, але як то такій малій дитині все вияснити?

Отжё на першім місці скажу вам, що нема більше бузьків, ані докторів, що дітий приносять. Казати дитині, що бузьок її приніс, то це тільки одурювати її, і скорше чи пізнійше вона дізнається правду та пізнасть, що ви її дурили. Тоді вона більше вам віри не дасть. Ви вже стратили в неї свою віру." А як то мала дитина не вірить своему татові, чи мамі! Тож не дуріть дітий, бо їх і не так легко здурити, як це здається. Скажіть правду, сміло і без сорому.

Знова спитаете:— Як то тую правду сказати?

НАШІ УСПІХИ

На торонтонськім університеті одинадцять наших студентів дістали наукові степені, між ними один лікар, др. Петро Р. Благий з Йорктону, українець католик.

На едмонтонськім університеті одержали стипендії наші лікарі др. Кость Мегас і др. Евгенія Головач. др. Мегас одержав дві медалі за успіхи в науці. Інші надгороди дістали **Мих. В. Феняк** за успіхи в геольогії і **Евген В. Шкварок** за успіхи в дентистиці.

Летуном на лінії Виндзор—Торонто—Монтреал є свідомий українець католик **Володимир Кабин,** родом з Винипегу, вихованок церкви св. Володимира і Ольги.

Пильна робота ведеться над розбудовою **Українського Літнища в Стретфорд.** Будують пливальню, спальні, їдальню. Посвячення буде 4 липня. Оголошено конкурс на приняття молоді підчас вакацій. Удержання денно коштує один доляр.

Так само в Америці почали будувати нашу Духовну Семінарію в Стемфорді.

З червня урочисто обходили **імениии** свого епископа, **Кир Константина.** З того приводу Преосвященний Бучко видав послання.

25—29 червня буде великий **Евхаристійний Конгрес у Шикаго** в церкві св. о. Николая старанням Отців Василіян.

ЯК ПРАЦЮЮТЬ ГРОШІ УНС-а?

Про УНС була мова в попередних числах ВН. Якраз скінчився їх XX з'їзд в Гарисбургу і там вирішено ось що:

Закупити більшу земельну посілість з домом і потрібною обстановою, яка служилаб на діточі садки, приют старців та рівночасно на спортові змагання. Спортову акцію з'їзд рішив продовжати.

З'їзд дав $3,000 на видання книжки про гетьмана Б. Хмельницького, котру написав **проф. Ю. Вернадський** і котру видасть університет Єйл. Також на видання антольогії укр. літератури та видання викладів, які недавно були на Колюмбійськім університеті в справі українознавства.

Окремо призначено **підмоги для ріжних українських заведень і осіб в Америці.**

За 4 роки господарки УНС з вкладів мав чистого прибутку $50,144.98 — крім відсотків. Пересічно кождого року було приходу 4.11%. УНС має гроші на 229 моргеджах— всі зобовязання з того приводу поплачені. Власні реальности принесли УНС самих відсотків $215,240.34.

ЧИТАЙТЕ!

о. др. В. Кушнір: **Діточий Катехизм,** гарно ілюстрований ..... 10ц.
Народний Катехизм ..... 10ц.
о. А. Луговий, **"Наша Релігія",** катехизм в українській і англійській мовах, з численними образками ..... 15ц.
Божа Наука, катехизм християнсько-католицької віри на основі Біблії, гарно ілюстрований ..... 30ц.
Проскомидія Літургіям в церковно-словянській мові ..... 50ц.
THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3538— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя**— або **коли учитель шукае посади** —

звертіться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні,
304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**
не забудьте відказати якусь
суму гроша **на свою Церкву** —
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні —
на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний
памятник на многі часи. Відкажіть і
зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

ВОЄННА ЛІТОПИСЬ

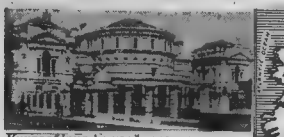

Книгозбірня і музей мистецтва в Доблині.

Мапа Ірляндії

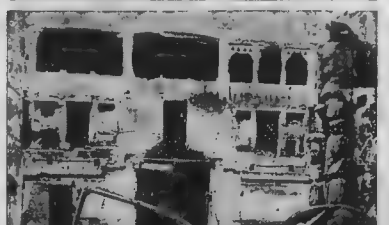

Знищення через німецькі бомби.

Того самого дня, 10 мая 1941, коли Р. Гес скочив легкопадом на землю в Шотляндії, німецькі летуни бомбаби знищили стародавну катедру Вестминстерського ігумената. На горішнім образку бачимо, як робітники очищують румовища, один з права підніс молитвенник. Статуї святих стоять ненарушені. На долішнім образку видно вісне парляменту, де стояло крісло урядового промовця— а тепер грузи і румовище.

КІНЕЦЬ ВІЙНИ В ІРАКУ.— 31 мая війська Іраку заключили перемиря з британцями. Їхній провідник Рашід Алі втік до Ірану— британські війська увійшли до столиці Багдаду і є в повній контролі цілого краю. Полонених арабів звільнили.

В ночі на 31 мая незвісні бомбовики нечайно напали на столицю Ірляндії Доблин і бомбарудували місто. Знищено чимало будівель— 80 убитих, многі ранені. Зломки бомб провірено як німецькі.

27 мая промовив **през. Рузвелт** і підчеркнув, що Америка береже свободи моря і виконає всю обіцяну поміч для демократій. Військові сили Америки розставлено у важних місцях і коли зайде потреба їх вжиється до наступу або до оборони проти держав осі. Президент особливо згадав пристань Дакар в західній Африці, а також острови Азори, що належать до Португалії. Заявив непохитну віру в республиканські засади Америки, що оперті на свободі, терпимости і відданню для Божого слова.

"З повним довірям в опіку Божого Провидіння ми взаїмно поручаємо собі наше життя, наше майно і нашу священну честь."

Наче у відповідь промовив **Ан. Ідеи** з Льондону 29 мая і з'ясував воєнні цілі Англії в тих точках:

1). **Свобода мови, релігії, свобода від недостатків і від страху.**

2). **Поставлення Німеччини в такім положенню, щоби вона ніколи більше не могла загрожувати мирови світа та пориватися панувати в Европі.**

3). **Суспільна забезпека для всіх, стала монета, виживлення голодних, стале заняття, ціни і торговля.**

4). **Цей моральний лад повинен запанувати також на сході, як тільки закінчиться війна японців з Китаєм.**

5'. **Незалежність Сирії і з'єднині арабія.**

Св. Отець, Папа Пій XII, промовив також в цій справі, першого червня. Вимогою будучого мира повинні стати— 1). **рівний розподіл земних дібр для всіх, не лишень для одних.**

2). **Забезпека прав робітників і працедавців, як осіб, що мають право на приватну власність і гідне життя.**

3). **Збереження священного круга родини, як клітини людської суспільности.**

Від початку війни **ціни в Канаді загально пішли в гору** на 7.7%. Пожива в Едмонтоні пішла в гору на 8.1%— а Галіфаксі на 14%.

Польське посольство в Канаді закликало всіх поляків від 18 до 40 літ життя голоситися до польського війська— ДОБОВІЛЬНО. Вишкіл є в Овен Савнд, Онт.

ОСТАННІ ВІСТИ.— На нашім цвинтарі "Всіх Святих" підчас Зелених Свят у Винипегу, інструктор канадійської армії Шунь злетів з літака на легкопаді з вінцем в руках, щоби той вінець зложити на могилі рідної мами, яка похована на цвинтарі. Потім о. Семчук відправив панахиду на цій могилі, а родина вся виспухала молитов, клячучи кругом могили. **З іншими разом клячав і молився у військовім однострою легкопадника, син Шунь,** який злетів з вінцем. Це прегарний примір любови рідної мами та живої віри і релігійно-національної свідомости в родині Шунь. Родина первісно приїхала сюди з Любачівщини в Західній Україні.

Перший випис учеників Учительської Семінарії в Кринищі-Живці на Лемківщині дав нагоду оглядати нашу молодь з усіх сторін України, котра вчиться в цій Семінарії. Управителем Семінарії є проф. Ом. Цісик.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВІСНИК Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Сек. Редагує колегія. Річна передплата один доллар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

ПАПА ПІЙ XII. В ОБОРОНІ ПРАВ ЧОЛОВІКА

Світ Мусить Прийняти Устійнене Поняття Моралі і Справедливости, Якщо Хоче Жити в Мирі.

За послідних 25 літ ми вже другий раз у великій світовій війні, хоч на перший погляд, після покінчення війни з 1914 року, ніхто не думав, що друга війна за плечима. Нині, ми навчені тяжким досвідом, приглядаємося блиці, які причини зайшли, що викликали другу війну зі всіми своїми жахливими наслідками. І на підставі цього, що сталося, хочби за послідних двайцять-пять літ, ми можемо прийти до певного заключення: Що після цеї, нинішньої війни прийде друга війна ще скорше і ще страшніша, може за десять а може за пять літ, як що ми в життю нашім будемо покликуватися не на іншу, але на таку саму фальшиву справедливість, як це було в 1918 році.

Над тим треба тільки подумати здоровим розумом. Питанне є, як можна привернути постійний і справедливий мир серед розбурханого та розсвареного світа. В наших днях ріжних кличів та пропаганди, здається, тяжко найти людей, що думають. Однак треба думати. Треба думати нам в Канаді не тільки як успішно покінчити війну, але зовсім неменше треба думати над тим, як уладнати наше життя після війни.

Устійнене поняття справедливости є конечне.

У нинішнім схаотизованім життю народів і світа треба мати конче устійнене поняття і розуміння справедливости між тим, що є добре а між тим, що є зле. Коли кожний нарід має своє власне поняття справедливости, тоді заняття, чи знищення другого народу є добре, як ми це зробимо, а злим тоді, коли це зробить хто інший. Справедливість стає тоді не засадою поступування і ділання але примхою чоловіка, народу чи держави. Поняття справедливости стоїть понад всіх і для всіх є однакове: Не роби другому цього, що тобі немиле. Така справедливість своїми корінням сягає природного порядку, який установив Господь. Є вона постійною, вічною вказівкою: віддати другому то, що йому належиться. Як устійненою є правда, що два рази два є чотири, так устійненим мусить бути поняття справедливости в людськім життю. Тоді доперва народи і держави знайдуть спільну бесіду у всіх своїх справах.

Держави нарушують права чоловіка.

Католицька Церква постійно вчила і вчить, що нарушення природних прав чоловіка, це нарушення самої справедливости. В послідне заговорив, дня 2-го червня ц.р. Святійший Отець Пій XII. до всього світа через радіо. У своїй бесіді, виступив Св. Отець як найрішучійше в обороні прав і обовязків чоловіка та родини супроти надто великого вмішуванняся держави в ці справи. Причиною виступу Святійшого Отця, це пятьдесятьлітний ювілею робітничої Енцикліки Папи Льва XIII., знаної під назвою "Рерум Новарум."

У своїй бесіді Св. Отець піддержує як найрішучійше право чоловіка до свободи в ділянці життя фізичного, духового, релігійного і морального. Того права жадна державна власть не може безкарно і без наслідків для своєї суспільности нарушити. Право і обовязок до праці має чоловік на підставі природного права а не від суспільности, чи громади, яка нині у великій більшости держав, уважає чоловіка за невільника. В наслідок цього обовязок і право організувати працю, належить безпосередно до людей в праці заінтересованих, а не спекулянтів, це належить в першій мірі до робітників і працедавців. Тільки ми, де ця справа не дописує, держава має право мішатися. Забезпечення будучности працюючого чоловіка і його родини лежить не в його постійному зубожінню, але в приватній власности, яка одиноко дає можність батькови родини сповнити свої обовязки, як голови родини.

Наші завдання.

Тому вірні повинні бути чуйними на постійний зріст нового поганства у людському громадському житті, повинні бути обережними відносно всяких підхлібних і ложних кличів, що остаточно мають на ціли тільки людське життя розбити ще більше, як воно є і погіршити його до скрайности. Дні, які ми переживаємо є мрячні, будучність наша може бути ще більше мрячною, однак сонце справедливости над людським життям світити не перестане. Народи, що сьогодня є в затяжній борбі і ті, що стоять на боці, очікують що новий соціяльний лад зближається. В новому соціяльному ладі світа не можна забувати на це, що є край незвичайно густо заселені. Треба мешканцям тих земель дати нагоду виїхати до країн менше заселених і богатих, уможливляючи в цей спосіб краще життя для одних і других. Нові переселенці найдуть в чужих народів своїх нових приятелів а держави найдуть в нових переселенцях добрих та запопадливих нових горожан.

Перед які нові проблєми і нові предприняття нашого соціяльного життя буде поставлена Церква при кінці війни, тяжко предбачити і тяжко сказати. Одно, що є певним, що ці проблєми будуть великі і важні, щоби поєднати до згоди численні народи, які під теперішню хвилю наставлені один проти другого.

І тому св. Отець ставить моральні засади трьох основних вартостей, що мають бути фундаментом нового, кращого соціяльного життя народів, а саме: 1) ужиток матеріяльних дібр; 2) праця; і 3) родина. При тім Енцикліка Папи Льва XIII. "Рерум Новарум," що вже тільки добра зробила для поліпшення долі трудящого народу на протязі першого пятьдесятьліття, остає дальше одиноким дороговказом для дальшого уформлення соціяльного життя народів та правного становища держав відносно прав і обовязків своїх горожан.

Ми українці в Канаді ділити всі наслідки сучасного соціяльного ладу цеї країни. Часто підпадали під вплив чужої агітації та злобних, несовісних кличів. Тисячі наших добрих людей, не здаючи собі справи з цього, о що розходиться, відпали не тільки від Церкви але також і від народу, своєї долі не поправили, а долю своїх дітей

(Продовження на стороні 13)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, червень, 1941

14, субота — М Юстина фільософа
15, неділя Всіх Святих — С. Никифора
16, понеділок — М. Лукіяна (Петрівка)
17, вівторок — С. Митрофана
18, середа — СвщМ. Доротея
19, четвер — Пресв. Евхаристії (на неділю)
20, пятниця — СвщМ. Теодота
21, субота — ВМ. Теодора Стратилата
22, неділя 2 по Сош. С. Кирила
23, понеділок — СвщМ. Тимотея
24. вівторок — † Апп. Вартоломея і Варнави
25, середа — † Преп. Онуфрія Великого
26, четвер — Мц. Акилини
27, пятниця — Серця Христ. (на неділю)
28, субота — Прор. Амоса
29, неділя 3 по Сош. — С. Тихона
30, понеділок — Мануїла, Савела і Ісмаїла

УСТАВ

15, нед. Всіх Святих— гл. 8, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 330, ев. Мат. 38.

16, пон. **Початок Петрівки.** Піст треває до 11 липня включно.

19, четвер. Пр. Евхаристії, на Сл. Б. ап. 149, ев. Ів. 23. Обхід з Найсв. Тайнами.

22, нед. 2 по Зісл.— гл. 1, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. 82, ев. Мат. 9.

27, пятниця. Празник Серця Хр.— Літія, утр. ев. 36, на Сл. Б. ап. 306, ев. Ів. 9 і 10.

29, неділя 3 по Зісл.— Гл. 2, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 88, ев. Мат. 18.

о. др. Василь Кушнір

ПРАЗНИК ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ
Евангелія св. Йоана, зач. 23.

Одного разу сказав Христос до своїх учеників: Я хліб життя. Ваші вітці їли манну в пустині і померли. Се хліб, що сходить з неба, щоб і не вмер той, хто його їсть. Я хліб живий, що зійшов з неба. Коли хто їсть цей хліб, жити-ме по віки, а хліб, що я дам, се моє тіло за життя світа. І сперечалися між собою жиди, кажучи: Як може він дати нам тіло їсти? І сказав їм Ісус: Істинно, істинно, говорю вам: Коли ви не будете їсти тіла Сина Чоловічого, не будете пити його крови, життя не будете мати в собі. Хто їсть моє тіло і пе мою кров, має життя вічне, і я воскрешу його в послідний день.

НАУКА

Дорогі в Христі! Празник Пресвятої Евхаристії є в церковному календарі на те, щоби вірні Христ. Церкви звернули свою бачну увагу на Евхаристійного Христа. В тій цілі ми шануємо кожну першу пятницю і першу неділю місяця, в тій цілі в день Пресвятої Евхаристії відбуваються величаві процесії улицями по наших містах, або процесії довкола наших церков. При гарно удекорованих улицях або довкруги церкви ставляється тоді чотири престоли, а нарід за своїм священиком, що несе в руках Найсвятиші Тайни, Евхаристійного Христа ідe. поважно, з запаленими свічками та цирою молитвою і піснею хвалить публично перед світом Христа Спасителя, що у своїй любові, хотів нам дати цей ХЛІБ ЖИТТЯ.

Христос Спаситель установив Св. Тайну Пресвятої Евхаристії не тільки на те, щоби ми Її почитали, але передовсім, щоби ми Її принимали до свойого серця: Коли хто їсть цей хліб, жити-ме во віки, каже Христос в нинішнім св. Евангелію, і я воскрешу його в послідний день...

І цей заповіт Христа Спасителя Церква свята сповняє ревно від самих своїх початків аж по нинішний день. Мабуть ще ніколи Христова Церква йе закликала своїх вірних так горячо до принятя Пресвятої Тайни Евхаристії, як сьогодня. Від далекого Сходу до Заходу, від високої Півночі до Полудня, безперервно лунає голос Церкви, вказуючи людству на це ніколи невичерпане жерело життя. Цей голос Церкви стараються скріпити своїми письмами Св. Отці та Учителі Церкви, мистці слова і поезії, мистці штуки, архітектури і малярства. В Римі, в церкві св. Петра, стрічаємо образ, чудний образ італійського славного маляра РАФАЕЛЯ, а під тим образом читаємо напись: ЕВХАРИСТІЙНА ДИСПУТА." На образі представлена велика галя, що сягає від неба до землі. По середині цеї галі, на гарно прекрашеним престолі, стоїть величезних розмірів золота монстранція з АГНЦЕМ, сонічним осередком християнської віри людства. Горішну часть образа занимає непроглядне число ангелів, що вінцем окружають Пресвяту Тройцю, долішну часть знова, передну, представляють мешканці землі, заступлені своїми найкращими представниками, як Отці Церкви, мистці слова, що звіщають славу Пресвятої Евхаристії по всьому світі.

Так отже небесні сили, що рай понад звіздами занимають і мудрці Божі оттут на землі, наче змагають між собою, щоби по змозі своїх сил, представити найкраще цей ХЛІБ ЖИТТЯ, ПРЕСВЯТУ ЕВХАРИСТІЮ. І коди ми глядимо на цей образ Рафаеля, наша думка лине мимоволі перед престіл Небесного Вітця, щоби віддати Йому честь і славу за цю велику ласку, що хотів оставити між нами Евхаристійного Христа, цей Хліб вічного життя, що несе з собою запоруку дочасного і вічного щастя усього людства. Туди повинні ми звернути і наші серця, туди повинні ми линути цілим нашим естом, бо лише з відтам, від Пресвятої Евхаристії, можемо сподіватися обнови світа і обнови людства.

Нинішні часи, які переживаємо, як ніколи перед тим, кличуть за хлібом. Ще у недавних, передвоєнних часах, рідко коли можна було почути такі розпучливі благання хліба, як це має місце сьогодня. Навіть ці, що ще до недавна, здавалось, були пересичені, і ці сьогодня вміють надати свою вартість кускові хліба. Мимоволі виринає перед нами ця пориваюча картина з месіянської діяльности Христа Спасителя, коли то тисячі народу, з одушевленням йдуть в пустиню за улюбленим Учителем. У своїому одушевленні забувають навіть взяти з собою хліб одинокий запас, який був в пустині до розпорядимости, це пять ячмінних хлібів і дві риби. Вичерпаний голодом народ розкладається табором біля свойого УЧИТЕЛЯ. Христос бере у свої руки хліб, благословить його і своєю всемогучістю розмножує його так, що насичує доволі тисячі народу. Одушевлення убогих Галилейців не має границь. Такого пророка не було ще між Ізраїлем. Надземська радість наповняє їх серця, вони хотять проголосити Христа царем. Однак Христос відтягається від цього. Він прийшов на світ, щоби стати не царем земським але царем людських сердець. Він скривається перед народом. Йде на гору, щоби там помолитися Небесному Вітцю, бо це наспівала хвиля, коли Христос мав дати хліб не тисячам Галилейців, але цілому людству, не хліб, що знова родить голод, але хліб, що родить життя вічне.

Слідуючого дня, цей сам народ, шукає Христа Спасителя, не скриваючи свойого бажання, щоби знова наситив їх в чудний, надзвичайний спосіб. І саме тоді прийшла

ця хвилина, про котру читаємо в нинішнім св Евангелію, хвилина, в котрій Христос перший раз заговорив про Пресвяту Евхаристію.

"Я хліб життя. Я хліб живий, що зійшов з неба... Коли хто їсть цей хліб, житиме во віки. Хліб, що я дам, се моє тіло за життя світа"... І сперечалися жиди, кажучи: Як може він дати нам тіло їсти? І сказав їм Ісус: Істинно, істинно говорю вам: коли ви не будете їсти тіла Сина Чоловічого, не будете пити його крови, життя не будете мати в собі... Хто їсть моє тіло і пє мою кров, в мені перебуває а я в ньому...

Яка це гарна була хвилина для бідного народу в Галилеї, чути слова розради і потіхи, слова вічного щастя і життя з уст Божественного Спасителя! Хто міг взагалі більше добродійство здіяти для цього бідного народу Галилеї, як не Спаситель Христос, що говорив до нього слова повні радости, повні надії і життя? А народ цей у своїому нерозумі кричав: Мова ця тверда, хто може її слухати? Ні, це не була мова тверда, а солодка, лагідна і людство ніколи миліших слів не чуло. Чому ж не прияв цей нарід Галилеї Христа, що щастя йому звіщав, що хотів дати їм найбільше богацтво світа, хліб любови для голодних, хліб спасення для людських душ?

І нинішнє людство загналося далеко в пустиню і кличе з усіх усюдів о насущний хліб, щораз то більше і щораз то голосніше. Без сумніву, що крик цей оправданий і слушний. Для життя треба конче пожити, треба конче хліба. Та однак хліб, якого нинішнє людство потребує, так як колись мешканці Галилеї, це хліб духовний, що так дуже потрібний для утомленого, виснаженого людства нинішних днів, для того людства, якого культура 20 століття не може уратувати від неминучої загибели.

Хтож може дати йому цей хліб, що творить основу відродження цілого людського життя? Народові, що недавно у світовій війні та в численних братовбійчих війнах опісля, так огидно себе окервавлював? Хто дасть йому цього хліба, що наповнює людське серце свіжою кровю, додає свіжих сил, завсіди робить нас молодими?

На це є відповідь вже майже 2,000 літ, а всеж таки ця відповідь для нас являється новою. Вона походить з уст ЦЬОГО, без котрого не може ані одно серце, ані один нарід, ні здоровим бути, ні процвітати: Прийдіть до мене всі, каже Христос, я вас успокою... Я вас обновлю, я всі шкоди направлю, я вас піднесу, усі страти покрию. Я хліб нового життя, що має виповнити усі наші нерви, ваші душі в нинішніх часах. Хто їсте ме від цього хліба, цей не умре во віки...

І коли як коли, то сьогодня є саме ця хвиля, де кожний, що носить на собі Христове імя, де всі, що є християнами, повинні кликати до Христа: "Господи, дай нам свого хліба, Господи, давай нам цього хліба завсіди."

Страшний голод душі і тіла гонить нині розбите людство за хлібом. Де ми його купимо, щоби всі наситились? Погляньмо гідьки довкруги нас. Пшениця, що дає нам ХЛІБ ЖИТТЯ вже зріла. Глядіть на безкраї поля католицьких престолів. Христос посіяв зерно, сам Він збирає живо. Він і тільки Він постійно дбає нам хліба, що душу відживляє.

Молім проте Христа Спасителя за Його святу ласку, що дав нам **Хліб вічного життя у Пресвятій Евхаристії.** Принімаймо цю Св. Тайну часто, завсіди. Ми не є Галилейями. Для нас слова Христа не є тверді. Вони є для нас гарні і милі, вони дають нам запоруку, що коли будемо жити в Христі, то і Христос буде жити в нас нині і завсіди. Амінь.

ЛЮБІМ ВСІ СЕРЦЕ БОГА ЖИВОГО, САМ ВІН БАЖАЄ СЕРЦЯ ЦІЛОГО...

"Я е дверми. Коли хто через мене ввійде, спасеться." Ів. 10, 9. **Христос отворив Своє найсвятійше Серце для нас** і дав пробити, щоби ми увійшли. А хто увійде, той спасеться.

І хто увійде в Серце Христове, той полюбить його і буде жити після нього. Буде **наслідувати Серце Христове у всім.** Стане відбиткою свого первозвору. А Бог призначив нас до **великого щастя.** "Бо тих, котрих він предвидів, тих і **призначив бути подібними до образу його Сина."** Рим. 8, 29. — Власною волею маємо уподібнити себе через наше життя в ласці Божій до найвищого взору— Ісуса Христа. Серце Спасителя е для нас осідком і жерелом цього взору до наслідування— через любов, жертву і покору. І так далеко, як тут на земли ми нашим життям з віри уподібнимо себе до Христа, так будемо в небі наслідниками вічних благ і безмежного щастя. "Як ми отже носили образ земного, **носім також образ небесного."** І. Кор. 15, 49.

Серце Христове отворене для нас. Увійдім і спасемся!

Життя Спасителя це **життя ласки, радощів і терпінь.** Так само й ми будемо наслідувати Серце Христове в ласці, радощах і терпіннях. Христос родився на землі, але звязь з небом оставив непорушною і тому скрізь значив свій слід силою ласки, милосердія, покори, послуху. Так само й ми. Серцем злучені через ласку з Христом ділами нашого туземного життя свідчім про послух, покору, любов, милосердія. "Коли

хто мене любить, моє слово заховає." Ів. 14, 23.

А щоби набрати сил виконати це, **входім** до Серця Христового і відсвіжім наші сили любовю. Тоді **виходимо** у цей світ нові, скріплені, мужні і освячені його ласкою, опромінені його щастям.

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

Відпуст в Дівочій Академії на Факс Чейз, Па.— Дня 11 мая від години семої рано правилися Служби Божі а потім в 11 була Арх. Служба Божа, котру відправив Преосвященний Бучко в сослуженні отців: Теодоровича, Краєвського і Рудакевича. Пополудні о третій була процесія до гроти Пречистої, де коронováно образ Матері Божої. Преосв. Бучко виголосив ревну проповідь, після чого присутні зложили заяву вірности до кінця свого життя Богові і Церкві. Співав хор з Френкфорду. Прибули наші вірні з найближших стейтів— настрій був дуже милий й нагадував старокраєві відпусти.

\- - - - -

Помер о. каноник Йосиф Чаплинський. —В 73 році життя відійшов на місце вічного спочинку один з найкращих проповідників і чільних релігійно-народних діячів наших в Америці, о Йосиф Чаплинський, парох Елизабет, Н. Дж. Від довшого часу хорував. Походив з села Сидорів, повіт Гусятин— до Америки приїхав в 1903 році. Довгий час був духовним управителем "Провидіння." Вічна йому память!

ВІСТИ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Відділ в Монтреалі прислав $200 на цілі КУК.— Нові відділи повстали в Поплярфілд, Ман.— Фишер Бренч, Ман.—, Норт Бетелфорд, Саск. Відділ в Бедфордвил, Саск. прислав $21.95— з Тиминс, Онт. $41.50 —з Сурис, Ман. $7.15— Гемилтон, Онт. $8.30 — з Ендру, Альта $5.— на ціль КУК.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ АПОСТОЛ ВАРНАВА

Було це вже по зісланню св. Духа. **Число тих,** що увірували в Христа Спасителя із рук Апостолів і вірних приймали св. хрещення, росло чим раз більше, а весь віруючий народ мав одно серце і одну душу. Ніхто не мав жадного маєтку, бо все було спільне а ті, що мали поля або доми продавали з гроші складали на руки Апостолів, щоби спомагати всіх потребуючих. "А Йосиф називаний Апостолами Варнавою, се е син потішення, Левіт, родом з Кипру, маючи поле, продав його і приніс гроші і поклав до ніг Апостолів" (Діян. 36-37). То е перша згадка в св. Письмі про Апостола Варнаву. Був він сином богатих родичів, що мали маєток на острові Кипр і в місті Єрусалимі, після передання, учений в письмі і товариш в науках Савла, названого пізніше Павлом. Він продає своє поле і гроші передає Апостолам, до котрих належав духом вже від давна.

В тім часі сталося велике чудо. Найбільший гонитель Христової Церкви, учений в Законі а великий в ненависти до Ісуса Савло, навертається і стає ревним проповідником святої віри. Він приходить до Єрусалиму і хоче прилучитися до учеників, но всі боялися, бо не вірили, щоби він вже віруючим. Варнава однак прияв його і привів до учеників. І знова прийшов час, що не лише жиди принимали Христову віру, бо в Антіохії зачали ученики голосити слово Боже Грекам і рука Господа була з ними. І дійшло слово про них до уших церкви, що була в Єрусалимі і післали Варнаву, щоби пішов аж до Антіохії. Він прийшовши і побачивши ласку Божу зрадів і напоминав всіх, щоби у постановленню серця перебували у Господі; бо був муж добрий і повний Духа Святого і віри. І пристало богато народу до Господа. І пішов до Тарсу шукати Павла. І знайшовши його, привів до Антіохії. І сталося, що вони цілий рік збиралися в Церкві і навчали богато народу так, що найперше стали зватись ученики в Антіохії, християнами.

В ті ж дні надійшли з Єрусалиму пророки до Антіохії і предсказвли, що по цілім світі настане великий голод. А ученики в Антіохії, скільки котрий міг, постановили кожний з них, післати на послугу братам, що мешкали в Юдеї. Що й зробили, післявши до старших через руку Варнави й Савла.

Там в Єрусалимі були вони тоді, коли Ангел Господній вивів чудесним способом св. Петра з вязниці, бачили, що слово Боже росло і множилося, а сповнивши то, по що післали їх Антіохіяне і забравши з собою молодого Йоана, названого Марком, тіточного брата Варнави, вернули з Єрусалиму в Антіохію. Тут Дух Святий обявив учителям Антіохійської Церкви, щоби післали Варнаву і Савла на діло, на котре він призвав їх. Тоді після посту і молитви та положення на них рук, відпустили їх. Через положення рук, приняли вони епископську власть і взявши з собою згаданого Йоана Марка, зачали свою подорож в ціли навернення поган. Тепер через довший час діяльність св. Варнави вяжеться тісно з діяльністю св. Павла. Разом були вони в Силивкії, водою пустилися до Кипру, опоівдали Розпятого Христа в Саламині і перейшли цілий остров аж до Пафи і прийшли до Пергії Памфилійської і тут розлучився з ними Йоан Марко, бо боячися дальших трудів, вернув до Єрусалиму. Вони ж оба пішли до Антіохії Пизидійської, тут проповідали в божниці і серед поган, тут жиди вигнали їх з міста, а вони "обтрясши порох зі своєї обуви," прийшли в Іконію. І знов злість жидівська хотіла їх тут каменем побити, бо в науку їх повірило много жидів і Греків. Оба Апостоли перейшли відтак Ликаонські міста, Лістру і Дебру і їх околицю. В Лістрі погане хотіли віддати їх божеську честь і голосили, що "Боги стали подібними до людей і зійшли до нас. І називали Варнаву Зевсом а Павла Гермесом. (Завес і Гермес, це поганські, грецькі боги). Тоді Павло і Варнава роздерли свою одіж і стали навчати. Відтак жиди зачали каменем кидати на св. Павла. Другого дня, оба вони пішли через Дебру, Лістру, Іконію і Антіохію Пизидійську, всюди навчаючи і установляючи старших і священиків, перейшли Пизидію, Памфілію і Атталію а з відси поплили в Антіохію, звідки були передані ласці Божій на діло, котре довершили. Так скінчилася їх перша подорож, повна трудів, терпінь та повна чудес і ласки Божої, та тисячних навернень до правдивої віри.

Коли в Антіохії настав спір о збереження закону Мойсея, то вірні післали до Єрусалиму Павла і Варнаву, щоби з другими Апостолами рішили тоту справу. І ішли вони через Фенікію і Самарію, голосячи навернення поган, а в Єрусалимі на першім Соборі, на котрім зібралися Апостоли і старші рішили, що приписи закону Мойсея не обовязують християн. На тім то Соборі, "слухали Варнаву і Павла, котрі оповідали, які знаки і чудеса здіяв Бог через них між поганами." Потім розіслали рішення Собору по всіх церквах, до Антіохії післали з Павлом і Варнавою також і Юду, названого Варсава і Силу з листом, котрий має найкраще свідоцтво Павлови і Варнаві, бо зове їх: "Возлюбленими нашими Варнавою і Павлом, людьми, котрі віддали свої душі за імя Господа Нашого Ісуса Христа." Велика була радість з прибуття св. Апостолів і вони учили тут аж по якімсь часі св. Павло сказав до Варнави, щоби разом обійшли міста, в котрих голосили слово Боже. Св. Варнава хотів взяти з собою Йоана Марка, но тому спротивився св. Павло, а стало на тім, що вони рішили для більшого хісна, для хісна поган, розійтися і Варнава взяв Йоана Марка і поплив з ним в Кипр.

На тім, по словам св. Діяній, кінчаться подвиги і історична суть життя св. Варнави В св. Письмі маємо ще одну згадку про життя св. Варнави в першім листі до Коринтіян, де св. Павло згадує, що в тім часі, коли той лист був писаний, отже около 57 року св. Варнава ще жив. Після передання св. Варнава мав научати опісля в Римі і в Медіолані, де був епископом і основав церкви. Також е передання, що стрінувся він ще раз з св. Павлом і той вислав його до Коринту. Св. Варнава помер мученичою смертю в Саламині. Підбурені сирійськими жидами погане звязали св. Апостола, мучили і накінець укаминували. Тіло Святого похоронив Йоан Марко і на груди св. Варнави зложив Евангеліе, переписане самим Варнавою по грецьки за еврейським диктованням св. Евангелиста Матея. Книгу тоту носив з собою завсіди св. Апостол і казав собі її положити на знак, що наука Христова над все була йому дорога. Гріб його пішов з часом в забуття. Доперва в 478 році зачалися діяти на тім місці велики чуда. Слабі находили там свое уздоровлення і длятого місце названо місцем здоровля, хоч ніхто не знав, кому приписати тоту уздоровлюючу силу: Епископом Саламини був тоді Антимій. Йому обявився тричі св. Варнава і сказав, що на місці здоровля лежать його мощі, а також поручив епископови боронити св. віри, бо еретики намагалися тоді забрати саламинську церков. Епископ пішов тоді з процесією на згадане місце і найшли в земли цілком неушкоджене св. тіло з евангеліем на грудях. Цісар Зенон (474—491) побудував в Саламині величаву церков під іменем св. Варнави ,а Господь прославив гріб св. Варнави численними чудами.

ХТО ПЕРШИЙ

Першою доглядачкою хорих . . . (далше) **в Канаді стала католицька монахиня Сестра Джін Манс,** котра прибула сюди з Франції 1641 р. Якраз француски обходили в Монреалі 300 річницю найстаршої лічниці Отель Діє і при цій нагоді також першої доглядачки хорих в Канаді.

\- - - - - -

Отці Чина св. Августина при церкві св. Духа у Фльоренції в Італії **перші завели** в своїй церкві **сольоспів в супроводі орхестри** 1586 р. Так повстала опера і оперовий спів, як найвищий вияв співучого мистецтва. І знова праця Католицької Церкви перша!

І так зле

Жінка:— З тебе великий ліюх! До обіду лежиш у ліжку! А муж вашої сусідки вийшов нині рано і найшов на вулиці гаманиць з грішми.

Муж:— От бачиш! А якби той дурень не зірвався був рано з ліжка, а лежав до обіду так як я, то не був би згубив гроші.

З Творів Отців Церкви—

СВ. АМБРОЗІЙ.

Походив з Тріру, був великим письменником і бесідником. Став єпископом Медіоляну, котрого проповідий слухав св. Августин і котрі причинилися до його навернення. Помер 397 р.

Оповідає про мученика св. Лаврентія, котрому мучителі казали показати, де є церковні скарби. Тоді Лаврентій скликав бідних і сказав: "Ось маєте скарби Церкви!"

Згадує про перстень Гайґа, що робив невидимим і питає, як люди вживали б тої власти, коли б мали і що вони робили, коли б ніхто їх не бачив?

Коли до римського начальника прийшов привічний лікар Пирга і предложив отруїти свого вождя, римлянин казав звязати того лікаря і відіслати до Пирга. Бо римлянин, хоча боровся з пунійцями, уважав за нечесть здобути побіду підступом і убійством свого противника.

До зажурених говорить так: "Коли ти годен, відложи свою журбу! Коли ж ні, затримай її для себе. Наші найкращі обовязки супроти померших є затримати живою їх память в наших серцях. Хто не має в серці нічого, що моглоб вмерти, живе."

І молиться: "Господи Ісусе! Не Твої а мої рани болять Тебе."

"Апостоли і пророки були устами Христа. Коби я став гідним бути Його ногою."

"Хто тішиться з упадку другого, тішиться з побіди діявола."

Світлицею молитви уважає душу. "Твоя душа, твоя світлиця. В твоїм нутрі є твій тайник і захист.

СВ. ЄРОНІМ.

"Вихований на католицькім молоці" богато подорожував, був писарем Папи Дамаза а вкінці осів у св. Землі і став наставником монахів у Вифлеємі. Вчиться єврейської мови і на поручення св. Отця перекладає св. Письмо з мови єврейської і грецької на мову латинську. Цей переклад називається "VULGATA" або "приступний" і його досі вживають в богослуженню католики латинського обряду. Це монументальна праця побіч многих інших, головно пояснень св. Письма. Помер 420 року.

Ось вислови св. Єроніма: "Краще є сказати правду простим висловом, як говорити брехню а вимовно."

"Ви милитеся, ви милитеся, мій брате, коли думаєте, що християнин взагалі годен уникнути переслідувань."

Прекрасно змальовує св. Єронім внутрішну борбу в своїм серці (і взагалі в серцях) серед спокус і заман.

"Як часто серед глухоти і самотности, в котрій живуть монахи, насувалися мені думки, що я є серед розкошів Риму. Я сидів одинцем, повний огірчення, у волосінниці, а моя брудна скіра була наче етіопійця. Кождого дня сльози, кождого дня стони, а коли сон зійшов коли на мене противолі, я клав моє тіло на землю— тіло, котре ледви трималося костий. Я нічого не кажу про мою поживу і мій напій. Щоби уникнути пекла, я сам наложив на себе цю кару вязниці і став приятелем скорпіонів та диких звірів. Однак моя думка часто була між танцюючими дівчатами. Моє лице зблідло від постів, але моя думка шаліла від бажань в тілі, що захолоділо. Так я наскрізь безпомічний, лежав у стіп Ісуса і змивав їх своїми сльозами, і обтирав їх своїм волоссям, поконуючи бунтівне тіло постом. Я боявся моєї келії, так наче вона знала про мої думки. Лихий сам на себе я ішов в пустиню і Бог сам мені свідком. Тоді після многих сліз, звернувши очі до неба, мені здавалося, що я серед ангельських хорів. Тоді щасливий і радий я співав: Ми бігли за Тобою в пахощах Твоїх намащень."

\- - - - - -

Молодий вдовиці радить радше віддатися вдруге і найти собі чоловіка, як "віддатися за чорта."

Про правду каже, що її можна звязати і вязнити, але не можа подолати. "Правда тішиться кількома своїми послідователями."

СВ. ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ.

Основник східного монашества, аскет і письменник, помер 379 р. як архієпископ Кесарії Кападокійської. Збудував кругом ціле місто зі заведень для бідних, опущених і хорих. Написав монаші правила, що стали основою монаших згромаджень, 365 листів і аскетичні письма. Його укладу св. Літургія досі правиться в нашій Церкві десять разів до року.

Ось деякі з думок св. Василія:

Так як вуж скидає стару скіру і всувається в нору, так християнин повинен скинути зі себе старого чоловіка тісною дорогою добрих діл.

Люди не вміють оцінити річий, що прийшли для них легко.

Забобонні люди бояться, коли кіт або пес перебіжить їм дорогу. Однак, коли Бог судив їм добро— воно прийде само до них. Коли зло— то чому вже зварання ним журитися?

Одна риба їсть другу, а обох їсть велика риба. Так діється з тими, що ненаситні на маєтки.

Коли жінка пряде шовк, то шовкова кукля повинна нагадати її воскресення. Легше втримати воду між пальцями, як втримати маєтки.

Більше є без порівнання того, про що люди не знають, як того, що вони знають.

Католицька Акція

19 марта 1927 р. Папа Пій XI після "глибокої роздуми" (це його власні слова) так определив Католицьку Акцію: Це є: "Участь католицьких вірних в апостоляті гієрархії."

Участь вмінює поняття **части і цілости.**

Цілість це є апостолят гієрархії. Значить діяльність гієрархії Церкви в праці над спасенням душ. Коли говоримо про часть, то тим самим вмінюємо, що праця части має бути того самого роду, що цілости. Значить, ціль Католицької Акції і праці гієрархії є та сама. Тим самим чим тіснійше, чим пучнійше яка праця співділає з ціллю апостоляту гієрархії, тим краще заслугує на назву Католицької Акції.

Часть залежить від цілости.

Жадна акція не може бути Католицькою Акцією, коли вона не залежить від гієрархії. Чим тіснійша звязь між діяльністю вірних і гієрархії, тим більше дана діяльність буде по своїй природі Католицькою Акцією.

Другим чинником є католицькі вірні.

Гієрархія має Боже поручення спасати душі. Вона кличе католицьких вірних до співучасти в цім ділі спасення. А вірні, силою того заклику, дають свою чинність і переминають відповідальність так зглядом Церкви, як суспільности. Тому вірні, котрі хочуть стати членами КАкції, мусять мати дуже високі дані до такої праці.

Папа Пій X очеркнув три невідпучні чинники, як передумову до приступлення в КАкції. А іменно: **жива віра, бездоганні обичаї і горяча ревність.**

Значить, хто хоче належати до КАкції мусить жити понад усяку догану, бути глибоко побожним, знати докладно справи святої віри, мати апостольську ревність і синівське віддання до Папи, свого епископа— і досконалу карність, послух.

Член КАкції мусить мати розвинене і виплекане внутрішне духовне життя, котре підчас праці в КАкції усовершиться ще і зросте. Такий мусить бути сильний і мужний в духовнім житті. Гідність КАкції і ціли роблять це невідкличним.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

НАША НАЙБІЛЬША ЗАПОМОГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ В КАНАДІ

Це безсумніву **Брацтво св. о. Николая**, що має домініяльний чартер і маєна $192,435.40 з днем 31 грудня 1940 р. **Брацтво основано в 1905 р. стараннем наших віруючих людий під проводом о. Гури, ЧСВВ.** Тепер Брацтво має 28 віддилів— звіт з 1940 р. не подає числа членів, хоч повинен. Майже все майно Брацтва вложено в закупно бондів— Брацтво не має жадних посплостий, ні позичок, ані морґеджів— крім непомітних дробин. Звіт виказує, що в 1940 р. Брацтво дало добродійних жертв $33.00. Досі від заложення Брацтво виплатило членам посмертного на $105,287.04— члени не зложили стільки вкладок і Брацтво доложило до тих померших з вкладок живих членів $90,598.40. Так у світлі цифр даних представляється наше найбільше запомогове Брацтво в Канаді.

Бачимо з того, що нам в Канаді далеко до тих цифр і праці, котрі ведуть наші запомогові організації в Америці. А дальше, ми в Канаді більше розбиті на дрібні усякі Брацтва і запомогові організації при ріжних читальнях. Тому серед розбиття сил і гроша неможлива праця на ширшу скалю. Це вислід релігійного розбиття і неуваги на повагу Церкви. **Тільки та запомогова організація, що працює в тісній співпраці з Церквою, може числити на скорий і повний розвиток.** Це є також причиною, чому Брацтво св. о. Николая найбільше і чому наші віруючі люди повинні належати до нього.

Друга причина в тім, що Брацтво таки дає певну забезпеку і сталу, очеркнену поміч на случай нещастя в слабости— чи помагає родині на случай смерти. Тих девятьдесять тисяч долярів, доплачених живими до мерців для їхніх родин, вимовно свідчить про видатну поміч родині в дуже прикрій хвилині життя.

Але є також деякі недостачі.

Сума трицять три доляри на добродійні цілі за цілий рік 1940— не може виповнити завдання релігійно-народного Брацтва, як належить. А Брацтво є організація релігійно-народна. В Канаді є чимало наших потреб—преса, бурса, сиротинець, пічниці— **хто про них подбає**, коли ми самі цього не вчинимо. Особливо в цей гіркий час. **І тому чим скоріше Брацтво наше подбає належно про ці наші релігійно-народні потреби, тим краще воно буде розвиватися і тим більше приєднає нових членів.**

Присцилла Лейн
фільмова акторка, що стала на хвилину звідуном і викрила одного убийника. Підчас відвідин у видавця часописі у Викторсвил, Кал. случайно пішла оглянути місце морду і впала на слід убийника, котрого вкоротці віддала в руки поліції.

Никола Чижик
вершник в кінських перегонах, родом з Льорет, Ман., працює зимою в Америці, літом в Канаді. Це один з найзнатнійших побідників в перегонах вершників.

др. Сергій Вороноф
славний лікар відмолодитель, прибув тепер до Ніагара Фолс, Онт. і старається о дозвіл на сталий побут в Америці. Передтим проживав у Франції. Його робітню знищено у війні. Має 75 літ— його жена має 27 літ. Відмолоджував богачів, перещіпляючи їм малпячі залози.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ ЗА МАЙ, 1941

ПРИХОДИ—

о. М. Швед і о. Ів. Калуський	2.00
Осип Прийма з продажі літ.	6.00
Ф. Мамчур і Анд. Семенчук	1.90
о. М. Колодій і Гр. Мельник	2.00
о. Н. Демків з продажі літ.	5.00
Василь Богач і Як. Андріяш	2.00
Євд. Ючмінська і Дм. Галущак на бурсу	1.00
о. Із. Борецький з продажі літ.	25.00
Кон. Пшик, М. Глоговський і М. Грицак	3.00
Ів. Гриців, Анд. Кіндракевич	1.50
Дм. Галущак, Олена Заяць	2.50
Ів. Мудрий з продажі	4.00
Ст. Стефанко, М. Гладка	2.00
о. Ів. Колцун з прод.	6.00
Преосвященний Ів. Бучко на пресф.	5.00
Ів. Фірманюк, Н. Оляярник	2.00
Мих. Гайовська і Ст. Савчук	2.00
Катер. Гірна і Катер. Яворська	2.00
о. Семчук з прод.	4.24
Емілія Калужняцька	2.00
о. Ігор Шпитковський з прод.	3.15
Разом	$84.29

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 9	40.80
Мети	3.19
Розсилка	4.05
Куверти	2.26
За ГСпасителя	1.00
Змінне чеків	.30
На бурсу	1.00
Мети	2.70
Почтові значки	1.60
Друк БН ч. 10	40.80
Розсилка	3.95
Куверти	2.26
Мети	3.24
Разом	$107.15

Дмитро Кобринський
завідатель БН.

-ВІДПУСТ-

в церкві Пресв. Серця Христового В АЙТУНІ, САСК.

В ДНЯХ 27, 28 і 29 ЧЕРВНЯ

Запрошено Преосвященного Епископа Їх Екс. Кир Василія Ладику, ЧСВВ. КОРИСТАЙТЕ З ОБИЛЬНИХ ЛАСК ЦЬОГО ВІДПУСТУ! ХРИСТОС НАША СИЛА!

В Суботу по Вечірній відправі висвітлення української фільми "Вифлеємська Зоря."

В 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ

ЮВІЛЕЙНІ З'ЇЗДИ БУК-а БУДУТЬ В ТАКИХ МІСЦЕВОСТЯХ МАНІТОБИ:

СЕНДІ ЛЕЙК— 14 і 15 червня.	**Парох о. М. Григорійчук**
ПОПЛЯРФІЛД — 22 червня.	**Парох о. Ів. Перейма**
СЕЛКИРК — 28 і 29 червня.	**Парох о. И. Слуга, ЧО.**
ОВКБУРН — 5 і 6 липня.	**Парох о. К. Лотоцький**
КЕНОРА, ОНТ. — 6 липня.	**Парох о. Й. Сеньків, ЧСВВ.**
КУКС КРІК — 6 і 7 липня.	**Парох о. П. Ру, ЧО.**
ЕТЕЛБЕРТ — 19 і 20 липня.	**Парох о. Ів. Колцун**
БРЕНДОН — В серпні.	**Парох о. И. Пуляк**
МАВНТЕН РОВД — В серпні.	**Парох о. И. Пуляк.**

ПРИБУВАЙТЕ ГРОМАДНО НА З'ЇЗД!

ВСІ РАЗОМ — ВСІ ВПЕРЕД — ДО КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ!

Програма з'їздів розмірена на два дні.

В деяких околицях на один день.

З'їзд все починається торжественною Службою Божою, підчас котрої згадуються наші піонірі поселенці. Живим і заслуженим вручиться потім **ПОЧЕСНУ ГРАМОТУ.**

Буде ряд викладів на дієві справи нашого життя.

"Наші здобутки і наша праця."
"Організація молоді."
"Що це є БУК?"
"Практична праця БУК-а."
"За кращу будучність!"

За всіми дальшими даними, письма і запити просимо слати на адресу орґанізатора БУК-а в Манітобі —

Всеч. о. Ігор Шпитковський,
369 Chalmc a Ave., Winnipeg, Man.

Ювилейний З'їзд

В 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ ВІДБУДЕТЬСЯ В БОБУЛИНЦЯХ (ФОСТОН) САСК.

ЗІ СЛІДУЮЧИМ ПОРЯДКОМ:

Субота, 21 червня 1941 в год. 7. вечером: Всеночне, сповідь і Сущіщація в намірення Українського Народу.

Неділя, 22 червня, год. 8 рано: Читана Сл. Божа. Год. 9: Утреня. **Торжественна Сл. Божа** год 10.30. Після Сл. Б. Панахида за померших Піонірів. Процесія з Найсв. Тайнами і спільна знимка.

Год. 1 пополудні: **Спільний обід в** Церковнім Домі. Опісля **концерт в 50-ліття Нашого Поселення.** В часі концерту будуть промовляти запрошені гості: **О. Жеребко,** Посол до Саск. парляменту, **Брат Методій, А. Кіндракевич, адвокат; Б. Л. Корчинський** з Рами, **пані Кіндракевич і пані С. Корчинська і місцеві бесідники.**

Будуть також **спортові змагання молоді.**

Всіх щирих українців запрошуємо на се велике торжество до Бобулинець (6 миль на захід від Фостон).

ЗВІТ З'ЇЗДУ МОЛОДІ УКЮ У ВИНИПЕГУ

Субота, 24 мая, 1941. П. Божик отворив збори в Парохіяльній Домівці при церкві св. Покрови на Бойд еве.

Председником вибрано Ів. М. Козоріза, писарем Славку Майданик.

Ів. М. Козоріз попросив **Ан. Яремовича** з Саскатуну до слова.

Ан. Яремович промовив від імени УКЮ Саскачевану і о. М. Горошка, котрий був присутний на з'їзді УКЮ у Винипегу минулого року.

Перегляд промови Ан. Яремовича:

1). **Конечність мати організацію.**
2). Расові ріжниці.
3) Молодь перебирає обовязки родичів супроти заведень, церков, домів, ітд.
4). **Українська молодь грає велику ролю у розбудові нашого краю.**
5). Молодь повинна стерегтися перед асиміляцією імен і зберегти нашу українську культуру.
6) **Католицька Церква помагає зберігати нашу культуру.**
7). Треба навчити організації, щоби вони шанували і слухали своїх вибраних провідників в українських справах.
8). Образования важна річ для сучасного життя.

- - - - - -

Председник подякував п. Яремовичеві за промову.

Промовив **о Шпитковський** і спитав о подробиці дальшого ходу з'їзду і о працю протягом року.

П Божик відповів про зроблену працю, ідеї і заміри УКЮ.

Подано подрібно про стан "Вістника Молоді." Грошеві обставини не позволили первісним власникам продовжати дальше печатання. **"Будучність Нації" перейняла печатання, а редагования дальше веде УКЮ.** Однак не всі відділи УКЮ співпрацювали в цім ділі. Намічено концерт на цю ціль, однак він не удався через брак співпраці.

Прочитано лист **Брата Методія** з Йорктону. Лист бажав молоді всіх успіхів з нагоди з'їзду.

Члени заряду здали звіт з праці за минулий рік.

Організатор **Ів. М. Козоріз** стверднв, що між парохіянами панує надто великий розділ, кожда для себе. Щоби УКЮ стала успішною, треба: "Забути на парохіяльні розділи. Треба злучитися **в одну УКЮ.** Треба повного порозуміння між всіми Клюбами в місті. Тоді успішно підемо вперед."

(Далі буде)

ВАЖНЕ ДЛЯ ФАРМАРІВ!

Звертається увагу хліборобів на велике запотребования **олію з льону.** І тому ці, що не сіяли повної квоти пшениці, нехай сіють льон— збут і ціна добра.

2 червня прийшло з Англії замовлення на 5,400,000 тузинів **яець** до Канади. Правительство зарядило, щоби в случаю браку такої скількости в складах, забрати з крамниць. Тому наука нині— **ведіть мішану господарку, годуйте домашню птицю, сійте льон!**

Слони купаються в Пацифіку

з видимою приємністю і не люблять вилазити з води. На горішнім образку видно, як вправляч Ґарднер уставив своїх 12 слонів в ряд над самим берегом. На другім образку видно, як звірі з радощами плавають в морі. На третім, як виходять з води і то не дуже охочо. Літо і купіль— це пора. Чи Ви любите купатися?

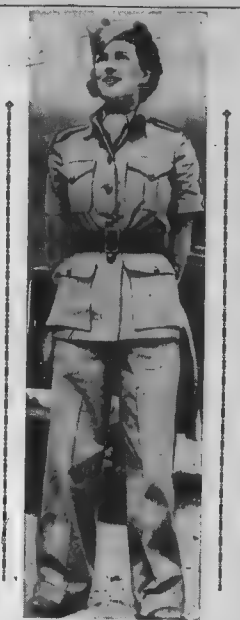

Дівчина-жовнір в Єгипті творить велику поміч для британських частин. Такі дівчата направляють самоходи і везуть, коли потреба, ранених та засоби. Знимка взята в Каіро. Дівчина служить в частині армії ген. Вейвела.

Борець Джое Луіс

мурин, що виграв знова борбу з Баером у Вашингтоні. Але та борба була досить прикра і одного разу Джое дістав такого стусана, що перевернувся горіличь і спочив на голові. Джое показує підбиту щоку та запухле око.

о. Ст. Семчук

ТАКИЙ КРАСНИЙ ДЕНЬ...

(Картина життя великого міста)

— Гальо, гальо!
—Гальо!
— Чи то український священик?
—Так. Хто говорить?
—Лічниця св. Р. Тут є одна дівчина. Вона називається Х. Хоче видіти українського священника. Чи Ви годні зараз прийти?
—Зараз? Чому зараз?
—Гм... Треба зараз, або бодай нині. Ви годні?
—Добре, я буду нині.
—Дякую.
—Дякую.

І слухавка телєфону сповисла байдужно на металевій ручці, тільки струя ще торкнула дзвінком, наче на прощання. А решта все далі пливе своїм ходом— рівно, спокійно, широко, гамірним, спорошеними і брудними вулицями великого міста.

- - - - - -

Це було зараз по Великодні і праці багато. Але священик відкладає інше на бік іпо відправі, і по катехизмі, і по мітінгу, того самого дня в неділю перед вечірнею на одну одніську годину вільного часу тонить самоходом через рухливі вулиці. Як звичайно одним і другим боком, наче стіна з людий. І кождий іде, суятиться своїм добром— що хто кого обходить?

За чверть години самохід обіхавши півколо спинюється перед брамою посторонної лічниці. Тут тихо і затишно. Не видно самоходів, не видно людий. -Перед вступним віконцем на біло одіта Сестра питаюче глядить на входячого.

—Мене тут кликали.
—Ви український священик?
—Так.
—Третий поверх.

- - - - - -

Лічниця має свою задуху, котра капає за горло. Всюди чисто, що ні порошинки невидно. Всюди все ясно і лискучо помальоване— але таке якесь зимне, студене і надихане болем, що відпихає. Однак є тут люди котрі все своє життя віддали ради Христа для недужих— котрі не ждуть заплати, ні подяки, ні признання.

Це білі Сестри— що як тінь тихо переходять кружганками лічниці. Переходять і зникають в отворах келій— тихо, безшумно, білі Сестри.

(Далі буде)

ATTENTION!

The Ukrainian Catholic Youth League will hold its Eight Annual Convention at Hotel Casey, Scranton, Penna. USA., under dates of August 1, 2 & 3, 1941.

The Ukrainian Catholic Youth Clubs of Scranton and Olyphant are in charge of arrangements. The various committees in charge are leaving nothing undone to make this affair one of the best the Ukrainian Catholic Youth League has had.

Rev. Myron Zalitach, Scranton and Rev. John Ortynsky, Olyphant are Honorary Chairmen and Dr. M. J. Stec, Chairman.

Mary Blasko Kostige,
Publicity Director

о. Степан Семчук

Техніка БУК-а

Наша організація збудована на співпраці всіх станів і кляс української католицької суспільности в Канаді. Всі в нас працюють спільно ради спільного добра і кращої будучности. Інтелігенти, чорнороби і ремісники— люди ріжних суспільних стажів, майна і образованя всі працюють спільно побіч себе —а не проти себе, чи осторонь себе.

Так в низах організації, як у верхівці, всі почуваються дома без огляду на суспільні ріжниці чи станові. Ніхто не дорікає другому, ані не понижає. **Всі обовязані взаімно пошану і честь одні другим.** Всі співпрацюють з Церквою нашою, з духовенством, але ніхто не працює проти. Всі працюють під покровом Епископа, що **без вибору є Покровителем БУК-а і котрий затверджує всі наші важні ухвали**— але ніхто не позволить собі на пусту і дешеву критику творчої діяльности Церкви та її представників.

Минули часи, коли наші духовні були старшинами без армії і на власних плечах несли весь тягар праці релігійно-народної. Загал почувся тоді хіба до одного обовязку— мертвого спогляданя і критики. А була ця критика цего рода, що виривала з коріням рістню, яку насаджувалося в душах тяжкою працею літ. **Ті часи безповоротно минули.** І коли хто думає, що увійшов в БУК на те, щоби звідтам, під заслоною католицької організації тим лекше і вільніше вести борбу давним ладом проти Церкви і духовенства— глибоко милиться. Наша організація не є для руйників— але **місцем будови і творчих змагань.** Будуємо великий дім для захисту і опори будучих поколінь— будуємо всі і всі ми будівничі. Для підпалячів і руйників між нами місця нема!

БУК зведений простолінійно на сильних основах. Ми всі однакові духом і з'єднані ідейно. Ідеольогічне вироблення всіх нас-те саме. Та-сама ідея проникає членство на всіх місцях організаційної будови. Один наш провід— авторитет. Один наш послух і відвічальність, **Свідомість авторітету, поваги в горі— а послуху і пошани в низах, це наша техніка БУК-а.** Однак всі разом пронизані тими самими ідеями і горінням творчости. Всі нарівні змагають до здійснення великих завдань організації і коли є виріжнення, то виріжнення праці. Хто зробить більше, краще і скорше. Кождий має рівність старту— початку, починання —і мета перед кождим однаково відділена. Хто перший добіжить, побідивши всі перепони, той виріжнений гартом духа, силою волі і осягом діла.

БУК це великий організм, в котрім не бракує нікого. В котрім все спадіває, до найменшої закрутки, до найменшого нерва, до найменшої клітини. Коли організм каже, так— то цілий це відчуває— а коли каже "ні"— то це від усіх. Спільно радіє, спільно бореться. Це організація не механічного повзання одиниць якимсь своєкорисним завданням хвилі— але **організація внутрішнього повзання душ через ідеольогічне вироблення і велику ідею.** Механічні повзання, хоча часом і мілионові, розсипаються при першім напорі доли, ними першім перемовленні більшою користю— ідейне наставленя організації непобідиме, навіть коли членів обмаль. Така організація може тільки рости і побида й певна. Ми повязані ідеєю а побіджає тільки той, хто має ідею і **чия ідея сильніша. Наша ідея непобідима— Бог**— і тому наша побіда певна.

Тому наша організація є понадстанова і понадклясова та понадпартійна і аполітична. Все, що ділить нас внутрі, ми відкидаємо. Ми самі зовні і самі внутрі. Але зціплені разом найсильнішою програмою, бо внутрішною і обєднані назверх найясніше, бо ідейно, що рішучо ставить границі між нами а тими, що поза. **Ми організація релігійно народна** і такою останемо.

НАША ВІДЗНАКА

Це кленовий листок Канади а в ньому два хрести. Один більший золотий, що представляє українську культуру. Золота краска є знаком незнищимости і усорвешення, а сам чотирокутник, на котрого подобу є хрест, є знова знаком повноти і досконалости. Так золотий хрест представляє нам ідеал звершеності, безсмертности і повноти нашої культури, котру ми повинні закріпити і вдосконалити. **Синій хрест у ваді керми внутрі золотого представляє католицьку віру нашу, що є кермою нашого життя і двигуном наших дій.** Так получено наші народні краски— жовтобрикитну— в одно, і надано їм питомий зміст у видах хреста. **Зелений листок канадійського клена є для нас знаком надії і віри в кращу будучність землі, що є нашою вітчиною і для котрої ведеться наша праця.**

Так наша відзнака означає нашу ідеольогію, а радше наші ідеольогічні заложини і пригадує нам повседенно до чого ми змагаємо і що повинні виконати. Наша відзнака є нашим прапором і тому треба мати почуття гордости таку відзнаку носити і бути цего гідним. **На це треба заслужити. Наша відзнака то відзначення українця католика.**

СИЛА ДУХА

Горстка людий знали в Оберлін, Огайо, що до тамошньої колєгії ходить хлопець, якому імя **Чарльс Мартин Гал.** Це було в 1886 році. Нині цей хлопець став одним з найбільших відкривців століття. Він винайшов спосіб діставати з глинки "бавксайт" металь алюмінієм і тим чином перемінив металевий промисл. Він уможливив дешевим робом для людий вживати літаків.

Ще недавно мало хто знав про цивільного **інжиніра Клифорда М. Голенд.** Нині міліони знають це імя, бо кождого дня пересічно 32,480 самоходів переїздить **тунелем Голенда,** котрий під пристанею Ню Йорк лучить півострів Мангеттен з Ню Джерзі.

Незвичайні думи оповили душі тих великих людий. І вони носили їх в серці— аж привели до їх здійснення. Заки здійснився перший надокеанічний лет— заки до фабричних вальців дістався алюміній— заки під глибокими водами нюйоркської пристані повстав самоходовий проїзд-тунель— ці великі діла жили, істнували почином творчого духа в душах кількох одиниць. Вони бажали того і вони силою свого духа це здійснили. Нині міліони користають з їх творчости. Міліони користають з сили творчого духа, що перед усім!

Над гробом

Ховають маленьку дитину до гробу, а мати заводить:

—А як будеш, Василю, у Бога, то проси там, щоб наш тато перестав пити. А проси там, щоб Романові трафилася яка робота, бо вже в дома жити не дає! А ще там проси, Василю, щоб наша Стефка роботу дістала!...

І проси, і проси, а тут дощем січе, аж грабареві з лопатою вже знудилося чекати, тай каже:

— Ави чого таку малу дитину з тільки справунками посилаєте? Та було самій іти!

Компліменти

—Ах, які ви гарні, панно Одарко!

—Так? Тільки шкода що і я Вам цього не можу сказати, пане Остапе!

—То збрешіть, так як я.

На пароплаві

Подорожня:— Пане капітане, скажіть, чому торговельні кораблі мають переважно жіночі імена?

Капітан:— Ох, пані, якби ви знали, як трудно ними кермувати, то Ви не питались би про це.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у вязовних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

—Розумію! Дякую тобі за память і довіря.

—Скільки треба часу на вишкробання доброї півкомпанії?

—Годину.

—Гаразд. Але передтим добре буде повідомити обложених, що йде підмога. Маєш кого?

—Маю! Дядько, що прийшов зі мною, все зробить. Тільки...

—Що тільки.

—Я привів його з собою для чого іншого, я хотів його кудись післати в особистій справі.

—Куди?

—До головного шпиталю.

—Зроблено! Я пішлю котрогось з наших вістових. А тимчасом поклич того свого дядька!

Кривавич розхилив двері:

—Пане Ходань! Ходіть-но сюди.

Стефан увійшов і станув біля дверей:

—Слухаю!

—Пане Ходань! Знаєте дорогу до різні?

—Знаю.

—Але вона окружена.

—Нічого, вже я до неї дістануся.

—Пан значковий дасть вам карточку. Мусите дістатися до різні й доручити карточку залозі.

—Як муе, то муе.

Значковий написав карточку, Стефан зложив її в кількацятеро, вложив за ковнір горочки, поклонився і вийшов.

Що це за чоловяга?

—З фаху каменичний сторож, з покликання— божевільний на пункті, що Львів мусить бути наш. Жінку вже застрілили йому біля кухні, а він ходить і шукає смерти за Україну.

—Думаєш, що він дібється до різні?

—Хіба згине.

—Ти хотів скомунікуватися зі шпиталем.

—Так, коли ласка, пішли когось довідатися, що діється з раненою стрілкинею Вірою Зілинською.

—Вірою Зілинською. Зроблено. Заки ти розмовишся з начальним вождом, я пішлю вістового.

Значковий постукав до дверий сусідної кімнати:

—Пане, отамане, четар Кравич голоситься слухняно.

—Прошу.

Кравич увійшов і станув перед старшиною, якого знав з підписів на приказах.

—Пане четар! Не пізніше, як за годину мусите піти з півкомпанією на відсіч різні. Справа важна і негайна. От вам службовий листок, спишіть на ньому підстаршин і стрільців, яких би ви хотіли взяти зі свого відділу, решту самі доповнимо. Скорострільи, гандгранати, крісова амуніція й світляні ракети вже приготовані. Окружено горстку очайдухів з козачого загону. Мусимо їх рятувати, а позатим їхній здобуток—різня, мусить бути закріплена за нами. Сядьте собі осьтут, погляньте на ситуаційний плян й заставіться над способом, як ви це зробите.

—Приказ!

Начальний вождь і шеф штабу перейшли до великої салі, залишаючи Кравича самого. Не думаючи довго, Кравич списав людей з свойого відділу, яких би хотів мати у цій виправі — всього вісьмох— двох підстаршин і шістьох стрільців. На їх місця запропонував других з запасного відділу в ратуші. Відтак глянув на мапку. Не минуло пять хвилин, коли постукав у двері великої салі.

—Прошу! Готово?

—Готово, пане отамане. Ось список людей, яких варто взяти, а оце "ерзац" з запасного відділу.

—Трохи комбіновано. Попереду нас мусить піти чутка, що йде новий козачий загін. Не зашкодить трохи маскаради. До театру недалеко. Піспати когось, зарекірувати трохи козацької бутафорії. Шапки, черкески, бляшані патронташі. Може наші люде й самі повірять, що вони козаки. Кількох стрільців переодягти по цивільному. По дві гандгранати кожному, але не такі, як ми мали в фердинандській касарні. Такі, що вибухають, ранять і вбивають. Як є рум, то не зашкодить. Ніч, холод і жах, причаєний в кожній брамі. А перш за все кілька скринь відваги.

—Знамените! Нічого собі фантазія!— засміявся начальний вождь.

—Діло в тому, щоби цю фантазію зреалізувати,— обізвався начальник штабу.

—Ну, гаразд, пане четар. Коли маєте які справи до полагодження, даю вам двацять хвилин часу. За той час зберуться на горі в великій салі ваші стрільці. Решту часу зужиєте на обзнайомлення їх з завданням.

ПАПА ПІЙ XII. В ОБОРОНІ ПРАВ ЧОЛОВІКА...

(Продовження зо сторони 4)

др. Дейфо.

МІЖ 1 а 5 РОКОМ ЖИТТЯ ДИТИНА ВСЕ КОШТУЄ

Один наставник лічниці сказав мені, що пересічно кождого тижня привозять одну дитину, яка затроїлася. Більшість тих дітий є нище 5 літ. Це не є щось надзвичайне, подібно діється по цілім краю, а винна в цім недбаліть дорослих.

Поминувши це, що природним для дитини є брати річи до уст, ніхто досі не встиг виявнити, чому діти їдять такі річи, як галки проти молів, або мило, чи пють фляшину лугу, терпентини або навіть смердючого і терпкого натирача. Однак ми знаємо, що вони це роблять і тому дорослі повинні дбати, щоби нічого не оставити близько дитини такого, що моглоб її пошкодити.

Найчастійше діти трояться лікамимабуть тому, що їх оставляють у вільних місцях, звідки дитина легко їх-стягне. Часом через забуття дадуть таке дитині. Але найчастійше лишають їх з недбальства близько дитини.

Звичайно затроюються діти поцукрованими пігулками на прочищення, що мають стрихніну. Для дорослого вистане одна або дві пігулки. Дитина стягне коробку і їсть, кілько хоче. Також затроюються діти пігулками аспірини, дріжджами, ітд. Кожда пігулка що зацукрована а має в середині затрій, може стати небезпечною в дома, де є діти. **Не забудьте того!**

Пігулки на спання, лишені на столику біля ліжка, нераз вже стали нещастям для дітий. Часто діти за плечима матері пють солодкий сируп проти кашлю, котрий спричиняє розвільнення. Один 15-місячний хлопчина найшов фляшку білого натирача, яким батько натирав болючу ногу. Він випив, бо правдоподібно думав, що все біле є молоко. Здається, нема такої течі, котрої діти не покоштуваливодень, йодина, скамформована олива, терпентина, газоліна, розчин зелення, теч до смарования черевиків, до чищення металів, вже нераз завели дитину до лічниці. Вік між першим а пятим роком це вік коштования всього і всюди.

Можна сподіватися, що матір, заки дасть фляшину дитині, наперед прочитає, що в ній є. Але недавно щойно матір дала дитині фляшину йодини замість каскари. Інша знова запустила очі дитини йодиною замість аргіролем.

Дещо уваги і буде інакше. Можна купити кілька червоних шнурків з червоною карточкою і причіпити до кождої фляшини, що має отрую. Це буде осторогою для всіх.

В дікаря

—Пане докторе, не видержу, не видержу!

—Не журіться, пані, видержите! Нічого Вам не буде. Я таку саму перебув недугу і бачите, як я добре виглядаю!

—Е, то Ви мусіли мати якогось доброго лікаря!

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

Вакації вже недалеко!

Тепер Ви всі заняті, пишете іспити. Ану, хто перейде до вищої кляси! Вуйко думає, що лиш ті, що через цілий рік пильно вчилися. Які то вони будуть веселі, та і вакації для них будуть веселішими. Чи не ліпше то пильно працювати, коли час на працю?

Бавитись також треба, бо мила розривка приносить хосен для здоровля і для ума. Але на всьо є час.

Тож працюйте та бавтеся в час, щоб щастя та веселість були в Вас.

Підчас вакацій не забувайте за Вуйка. Пишіть часто до свого—

Вуйка Трохима.

ВАСИЛУНЬКА

"Що ж сталося?"— запитала мама Василуньки.

Та кітка, кітка мене перекинула," відповів крізь сльози.

Мама догадалась, що то сталось, тому більше і не питала. Вона взяла заплаканого хлопця, вмила та перебрала.

Весь час, як мама Василуньку мили, то він думав, як то він би Гандзю, свою кітку, зробив білою знова. Зразу думав взяти її до ставу та там скупати, але по довшій надумі змінив свій плян. Він надумав взяти ножиці та її остригти.

Довго не розмисляючи над сим, пішов до хати за ножицями. Скоро їх найшов, зараз побіг найти кітку.

Знайшовши її, взявся до роботи. Кітка аразу не любила стрижения, але за якийсь час призвичаїлась та сиділа тихо.

Василунька поволеньки всю її обстриг, лиш но хвостик ще жовтий лишився.

Та і то треба остригти, подумав собі, і зачав обстригати хвостик.

І тоді якраз, як він докінчував хвостик, скоїлося нещастя. Якось незважаючи добре замірив забагато та втяв кінець хвостика.

Кітка се вже стерпіти немогла та в одну мить впала з пазурами на Василуньку.

Крик і зойк наповнив подвіря.

Мама вибігла з хати подивитись, що сталось.

"Кітка,— кітка —мене подрапала"— Василунька через плач говорив.

"А то що ти тепер робив?"— спитала мама.

"Та— та— я— я— хотів зробити її білу," —відказав Василунька.

Треба було знова його вмивати та подрапане лице мастею помастити.

Василунька весь час тупав ногами, бо вмивання та мащення дразнило його подрапане лице, але якось витримав.

"Ну, тепер більше не іди до кітки," перестерігала його мати. "Ліпше іди та нагодуй маленькі качатка."

Василунька дуже любив маленькі качатка, тому і радо пішов їх годувати.

Дав він їм хліба, вареного яйця та напоїв водою. Як вони вже наїлись, зачав їх лапати, та брати одно по одному, та притуловати до лиця.

Ох, які вони були пухненькі та гарненькі!

Тому що Василунька довго не вертався, мама вийшла на двір подивитись, чи знов що злого йому не сталося.

Його не було видно, лиш доходив його голос—

"Бам-балам! Бам-балам!"— Він був коло качаток.

"А то чо він так весело видзвоное"?— сказала до себе мати, та скоро пішла подивитись, що то він робить.

Чим він дзвонить? Що він робить?— Глядіть в слідуючім числі Діточої Сторінки.

А СЕЙ РАЗ ЧИ ВГАДАЛИ?

Розгадки— до загадок в останнім числі:

1. Гама.
2. Три лишилось. Решта полетіли.
3. На мапі.

НОВА ЗАГАДКА В РОДІ КОНТЕСТУ ПОЯВИТЬСЯ В СЛІДУЮЧІМ ЧИСЛІ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ.

СМІЙМОСЯ!

"Богданочку, попроси вуйка на сніданок."

Богданчик побачивши, що вуйко чистить зуби щіточкою:

"Зараз вуйко прийде вже остриг зуби на каву".

"Зоню, піди, подивися до другої кімнати, чи годинник іде."

Зоня вернула за хвилю:

"Він не ходить, лиш хвостиком махає."

ВИСЛІД КОНТЕСТУ ДЛЯ ДІТЕЙ

Нагороду в контесті "Що каже Горобчик, Мудрий Хлопчик"? одержав **Володимир Заячківський з Кридор, Саск.** Його відповідь була поміщена в останному числі Б.Н.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До Мирослава Бабічук,
Від Вуйка: Твій лист дуже гарно вказує, що нерозважність деяких хлопців може зробити. Вуйко також вже нераз бачив, як хлопці підкладали ногу один другому— і майже все котрийсь із них добре вдарився.

До Гені Солило, 403 Галовей Ст. Винипег,
Від Вуйка: Твоїм листом Вуйко дуже зрадів, бо він був першим з так великого міста Винипегу. А Вуйко вже думав, що то но на фармах діти вміють писати по українськи.

До Валерки Янків, 413 Галовей Ст. Винипег,
Від Вуйка: Твій лист дістав надгороду цего місяця. Загадки добре відгадала.

о. др. Василь Кушнір

Лекція 16

НАРОДЖЕННЯ І УРАТОВАННЯ МОЙСЕЯ

Приготовання: (Булоби вказаним тут зробити прогульку з дітьми над ріку. Показати їм береги ріки, особливо береги зарості шуваром. Порівнати цю ріку з рікою Ніль в Египті. Коли ріки в околиці нема, то в Канаді є много озер, треба би від опису берегів озера і шувару вийти до нинішної лекції). Як називався батько Йосифа? (Яків). Чиїм сином був Яків? (Ізаака). А як називався батько Ізаака? (Авраам). Потомків Авраама називаємо жидами або Ізраїльтянами. Як називаємо потомків Авраама? Що приобіцяв Господь Бог потомкам Авраама? (Обіцяну Землю). Що ще приобіцяв Господь Бог потомкам Авраама? (Що з того народу вийде Спаситель Світа). То була велика обітниця і велике відзначення народу. Йосиф спровадив пізніше жидів до Египту. Чому? Щоби уратувати їх перед голодом.

Як довго жив Йосиф, то жидам добре поводилося в Египті. Братя Йосифа одержали від Господа Бога богато дітей. З часом жиди так розможилися в Египті, що королі Египту зачали побоюватися, що вони можуть колись получитися з ворогами Египту і занятн цілий Египет. Коли проминуло богато літ, а люде в Египті та королі забули про заслуги Йосифа, тоді зачалося в Египті велике переслідування жидів. Жиди мусіли тяжко працювати в голоді і холоді, однак вони тоді шанували Божий Закон, були добрими і Бог їх благословив. Вони множилися ще більше. Одного разу король Египту, щоби жидів вигубити, дав такий приказ: **Всіх новонароджених хлопців кидати до ріки.. А колиби родичі хотіли сховати дитину, то будуть засуджені на смерть.**

Заповідження: Нині я вам оповім, як Господь Бог уратував одного хлопчика від смерти і той хлопчик відтак вивів цілий нарід жидівський з Египту до Обіцяної Землі. Хлопчик той називався МОЙСЕЙ. Пізнаєте знова, як Бог опікується людьми.

Виклад: В тім часі, як Фараон видав в Египті такий страшний приказ, щоби всіх новонароджених хлопців топити в ріці Ніль, в одній родині народився дуже гарний хлопчик, на ім'я МОЙСЕЙ. Мама дуже його любила і не хотіла кидати його до ріки. Довгий час його ховала в дома а коли відтак побоялася, виплела гарний кошик, поставила дитину в кошик а кошик з дитиною занесла над ріку в очерет. Донька її Марія мала глядіти за дитиною. Вечером хотіла знова дитину взяти до дати. Марія укрилася в очереті і пильнувала свого братчика. Над вечером донька короля вийшла купатися з іншими дівчатами і побачила цей кошик. Одна дівчина принесла кошик до королівної і побачили, що там був гарний хлопчик. Донька короля зрозуміла, що то дитина ізраїльська. Вона взяла дитину на королівський двір і постановила її гарно виховати. Все те бачила і чула слова сестра Марія. Вона вийшла з очерету і сказала: "Коли ти хочеш, то я заключу одну з матерей ізраїльських, щоби вона кормила дити, доки не виросте." На це згодилася королівна. Марія побігла до дому і розказала все і привела свою маму до королівної. Королівна сказала до мами: "Виховай мені цю дитину, а як буде старше, приведи її на королівський двір, бо я візьму її за свого сина а тебе гарно винагороджу." Повна радости мати забрала сина до дому.

Коли хлопець вирів і мав стілько літ як ви, запровадила його мама на королівський двір. Там він ходив до найвищих шкіл, учився добре у всіх науках і вирів на мудрого і відважного молодця. Його всі уважали за королевича, за сина короля. Мойсей не міг дивитися на це, як його братів в Египті переслідують і часто вставлявлся за ними перед королем. Король того не любив і постановив його увязнити. Мойсей тоді утік з Египту до другого сусідного краю і там заробляв на життя тим, що пас у одного визначного пана вівці, був пастирем.

Схід в Огні—

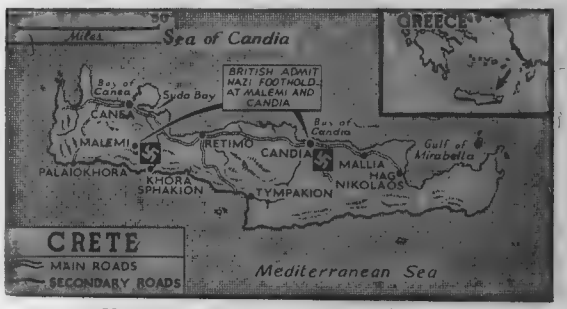

Мапа острова Крети— В горі Греція і Крета.

Після 12 днів завзятої борби британські війська залишили Крету з днем 1 червня 1941. Страти великі по обох боках. Німці скинули легкопадників в околиці **Малемі** і заняли летуньску площу. Звідтам розвинулася тяжка борба о владу на острові, що часто переходила в рукопашний наступ і протинаступ. Першого дня впало яких 1,500 німецьких легкопадників— сотки літаків знищено. Однак німці щораз скидали нові війська, без огляду на побитих. Так заняли столицю Канею з пристанею Суда і звідтам посунули на східну часть острова. Тоді доперва явилися на острові італійські війська, як поміч німцям. Грецький король в останній хвилині встиг втечи гірськими дорогами на полудне острова, а звідтам літаком до Египту.

Виясснення: Як Господь опікується Мойсеем як дитиною? Дає йому добру маму, дає їй гарну думку, дає добре серце королівні. Господь дбає про душу і тіло кожної дитини. Дає їй добрих родичів, які є заступниками Бога. В поганських краях викидають дітей на улицю.

Приноровлення: Мойсей міг втопитися в Нілю. Господь опікується ним. І нами опікується Господь. Береже нас завсігди в день і в ночи, дає нам Ангела Хоронителя. Чи ви дякуєте за те Господу Богу? Відмовте зараз молитву: "Отче Наш...". Заспівайте пісню: "Боже великий, Боже всемогучий...". Будьте добрими і вами буде опікуватися Господь завсігди.

БУК МАНІТОБИ

Великі Ювілейні З'їзди БУК-а з нагоди 50-ліття нашого поселення в Канаді, будуть серед літа по всіх більших округах де жають наші люди. Назначено їх в 10-тьох місцях. **Приготовляймось уже від тепер, щоби вони як найкраще випали. Розголошуймо про них одні другим. Усі на З'їзди! Усі вперед до кращої будучности!**

ПОЇЗДКИ:

В неділю дня 18-го травня від Ман. БУК-а була поїздка в справі організаційній до **Ist Селкирк і Вест Селкирк, Ман.** Референтом був о. І. Шпитковський, який відправив в вище поданих місцевостях дві співані Служби Божі та виголосив два реферати.

Дня 1-го червня в неділю вечером знова була поїздка організаційна до **Ist Селкирк, Ман.** Знова їздив з докладом о. І. Шпитковський.

-ОСТАННІ ВІСТИ-

Митрополит Щептицький перебуває в палаті св. Юра. Большевики забрали все його майно і цінну бібліотеку та вивезли. Митрополит приймає дальше священиків, які приїзджають до нього в різних справах. Коли москалі наложили страшні податки на церкви і священство, Митрополит **написав лист до Сталіна** і просив його во ім'я людяності і справедливости знести ці податки. Одному священикові в Бережанці Сталін ці податки дарував. **Всі наші товариства,** як "Просвіта," "Рідна Школа," "Сокіл" **розвязані. У Львові на вулицях бруд,** говорять по московськи. Звалища головного двірця у Львові лежать непоусувані, так як розбили ще німецькі літаки в 1939 р. Понищені в боях каменици також стоять в грузах— ніхто не чистить, ані не будує. На вулицях всяка голота з Азії— татари, кіргізи, узбеки... **Все в крамницях викуплене,** тепер львовяни випродують старе шмаття, щоби докупитися кусека хліба. **Для москаля годинник то незвичайна річ**— в Москві пихий годинник коштує 900 рублів. За годинник можна навіть викупитися від вивозу на Сибір. **Українське населення найшлося тепер в неволі дикунів.**

Перший з черги ювілейних з'їздів БУК-а в Комарно, Ман. відбувся в понеділок 9 червня 1941 **з незвичайним успіхом.** Промовляв організатор Ман. БУК-а, **о. Ігор Шпитковський, Ан. Яремович і о. парох Ів. Калуський.** Присутних було 2,000 людий з Комарна і околиці. **Вручено 49 Почесних Грамот.** Зібрано на ВН $14.25, придбано 4 нових передплатників. Подрібний опис буде в слідуючім числі ВН.

Британські війська скорим маршом посунулися на столицю Сирії **Дамаск** і головне портове місто **Бейрут.** В Бейрутї є католицький університет Отців Ісусовців.

ЗАЯВА ПОСЛА ЖЕРЕБКА

У відповідь на клопоти тих всіх українців в Канаді, що подавалися при переписі за роджених в Австрії і потім мусіли голоситися на поліції, нач. ворожі чужинці— посол Орест Жеребко з Блейн Лейк, Саск. подає, що міністер справедливости **дост. Ернест Ляпойнт письмом з Отави, 14 мая 1941 С 11-19-5 ствердив, що українці не підлягать зарядженням в справі Оборони Канади щодо регістрації.** Коли були з того приводу непорозуміння, то тільки через заподання самих наших людий, що вони австрійці. Відтепер їм не треба більше голоситися на поліції, як ворожим чужинцям.

Послови О. Жеребкові належить признання і подяка за старання в обороні наших тих людий, що досі не навчилися ще і не знають, що вони українці походять з України— а не з Австрії, котра колись панувала над Україною, але Україна все є і остане Україною, навіть якби через лиху долю зайняли частину її москалі, румуни, поляки чи мадяри.

- ВІСТИ З УКРАЇНИ -

Скитальці в Празі і в Кракові— Доцентом українського університету в Празі став **др. Ярослав Падох**, котрого габілітація була 17 марта, 1941 р. Його жена Ірена є доктором прав.

Українське Видавництво в Кракові почало видавати **Українську Енциклопедію**, щомісячними зшитками по 5 аркушів друку, почавши від квітня 1941 р. Начальним редактором є др. Ів. Раковський.

Криниця— Тримісячний курс домашнього господарства для дівчат почався 24 квітня ц.р.

Холм—В театральній салі Технічної Школи обходили холмські українці **70 роковини уродин найбільшої нашої поетки Лесі Українки.** Виклад дав В. Штуль— деклямував поезії поетки Богдан Обідзінський. Театр грав потім драму Лесі "Бояриня."

ЦІКАВА ЗАЯВА ПОСЛА ДІФЕНБЕЙКЕРА

Консервативний посол з Лейк Сентер, Джан Дж. Діфенбейкер промовляв цідчас обіду конс. торг. Клюбу в Торонті.

В промові критикував уряд за те, що не використав даних народної регістрації.

"Регістрація доказує, що в Канаді є 3,382,250 мужчин у віці між 16 а 60 літ— а **1,215,990 незамужних женщин у віці понад 16 літ.** Всіх занятих у виську і военнім промисли є загально 311,000 душ. А це творить тільки 17% мужеської сили Канади.

Останні Вісти...

В 82 році життя **помер бувший німецький цісар** Вільгельм II. Від часів революції в листопаді 1918 р. досі проживав в голяндській місцевості Дорн і часто рубав дерева, щоби скоротити час. Коли німці заняли Голяндію, відмовився вертати назад до Німеччини.

Джан Т. Гвайткер пише в дописі з Лісбон під днем 4 червня, 1941 р. так: **"Гітлєр страшить** Росію не лише могучою военною машиною, але також політичними приготованнями проти Росії. Німці зібрали білорусів і українських незалежників та організували їх від 4 літ. Приміром, в Польщі є не лише ці політичні провідники, але також окремі дібрані баталіони жовнірів, лише з українських націстів і відділів гестапо, що говорять по російськи." Це було поміщене у вин. Фрі Прес на стор. 12, дня 4. VI. 1941. **Ми рішучо сумніваємося в правдивість** заподання пана Гвайткера. Українці, де вони не булиб, **дуже добре знають** про це, як Гітлєр віддав Карпатську Україну на поталу мадярам, а Західну Україну на поталу Москви. І тому всякі казки про гітлєрівську опіку і організовання відділів з українців є певно **звичайною провокацією.**

В парляменті в Отаві сколотився настрій, коли провідник опозиції дост. Р. В. Генсон сказав, що **Канада продала Японії 4,000 тонів пшениці** і цю пшеницю заладовують якраз в пристані Венкувер. А Японія щоденно посилає німцям 1,500 тонів поживи. Це було 5 червня, 1941. Премієр відповів, що правительство таким чином хоче примирити Японію, а пшениця призначена до північного Китаю.

Японці збомбардували Чонкінг, тимчасову столицю Китаю, за дня 5 червня і вбили 500 осіб. В ночі знова набігли літаки, люди поховалися в льохи. В одним такім льоху так натовпилося людий, що при тіснім вході став вал з людських тіл і в середині задусилося **700 осіб через брак воздуху. Ось типовий зразок китайських порядків**, де люди самі дусяться через брак відповідного заряджения і організації.

В Квебеку горять ліси на просторі 2,000 квад. миль від двох тижднів, 2,000 людий гасить вогонь. Однак людська сила оказалася немічна в борбі з вогнем і скрізь моляться о дощ. 5 червня в Монтреалі стало темно від диму, що нагнав вітер від спаленища 230 звідтам.

В одній з найбільших шкіл **Винипегу**, Кінг Едвард школі, підчас річного полевого дня **побідниками** в ігрищах стали у всіх грах наші два хлопці —старший **Йос. Костецький** і молодший, **Евген Дершко**, член Молодої Парохії церкви св. Покрови на Войдсве.

Большевики відзначили "почесною перевязкою" якогось Шпінделя з Любачева в Західній Україні за це, що виповлював українських селян, як ці втікали перед звірствами червоних. Саме імя говорить про це, якого роду і плоду той Шпіндель, що так ревно вислугується большевикам і видає в руки червоних наших селян.

Большевики посилили протицерковну пропаганду і терор. Вимагають, щоби на церквах вивішати червоні прапори з серпом і молотом, накладають податки на церкви, а коли вірні не в силі платити, церкву замикають. Многих священиків вивезли.

Дезертир французької армії, посол так зв. Народного Фронту, колишній оборонець вбивника Петлюри, крилатий комуніст, котрого французький полевий суд позаочно засудив за зраду Франції, адв. Торес— тепер приїхав до Америки. Торес є жидом.

8 червня **британські війська** спільно з французькими ген. ДеГоля скорим рухом увійшли до Сирії і посуваються в напрямі міста Бейрут та Алеппо. Опір французів дуже слабий.

Похід на могили всіх наших церков у **Винипегу дня** 8 червня випав знаменито. Погода дописала. Понад 150 особистих самоходів, тридять кілька великих перевозових самоходів— і тисячі народу вже на місці свідчили про велику любов і привязання вірних до Церкви. Многі самоходи були пребагато прибрані українськими і канадійськими прапорцями. Всі наші священики відправили панахиду наперед в середмістю перед памятником канадійського жовніра і зложили вінець. Потім була відправа на могилі українського стрільця на цвинтарі, проповідь **о. ігумена Тимочка, ЧСВВ** і відправи на гробах. З літака злетів легкопадник **з вінком в руках— інший літак по небі рисував димом хрест.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 13 (85) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Липня, 1941 Vol. IX. No. 13 (85) YORKTON, SASK., July 1, 1941

ТЕПЕР НА БОЄВІМ ФРОНТІ - ВСІ!

Минувся той час колишної війни, коли тільки жовнір на фронті наражав безпосередно своє життя. Нині всі на фронті бою. Ворог не щадить ні старців, ні хорих, ні жінок, ні дітий. Війна з воздуху не знає обмежень, ні милосердія. Тому свідомі небезпек цеї війни, та відповідальности, яка тяжить на кождім горожанині, українці Канади охотно і скоро підперли **Позичку Побіди.** Сам Винипег вже 16 червня зложив 102% свого призначення— бо $24,259,700 на позичку.

- - - - - -

Міністром народних дій военних став **Йосиф Т. Торсон**, родом ісландець, посол з округа Селкирк— рожденний 15 марта 1889 у Винипегу. **Торсон** є приятель українців і нераз виступав перед своїми виборцями з українськими словами. Він є також в Почесній Раді КУК. По званню є адвокатом і то дуже успішним.

- - - - -

В недавній промові премієр Вел. Британії, **дост. В. Чирчил** сказав, що одинока відповідь на всі німецькі поголаски про мир, є **боротися до кінця, до безоглядної побіди.** Союзники "витягнули свої мечі для цего діла. Вони їх ніколи не опустять, хіба разом з життям, або побідять!"

"Які трагедії, які страховища, які злочини стягнув Гітлєр і все, за чим він стоїть, на Европу і світ!... Руїни Варшави, Ротердаму, Білгороду і памятників, довго будуть пригадувати будучим поколінням на страховища безспротивного бомбардования, котрим засипано безборонне населення з продуманою научною жорстокістю."

Ці слова сказані були 12 червня, 1941.

16 червня ц.р. В. Чирчил знова промовив до Америки і сказав: "Колибми поділилися, вернуть чорні віки — з'єднені, ми поведем і спасем людство!"

- - - - - -

Президент Рузвелт зарядив замкнення всіх німецьких консулятів в Америці до 10 липня. Попередно зарядженно замороження всіх німецьких та італійських фондів. В Америці є 24 німецьких консулятів. Тому не диво, що після слів колишнього американського амбасадора в Бельгії, Дж. Кюлагі— Гітлєр певно очікує приступлення Америки до війни і нерадо з американцями говорить. "Коли ця війна не покінчиться рішаючим боєм до жовтня, думаю, **що будемо мати дуже довгу війну**— щось так, як колишня 30-літня війна," заявив Кюдагі, що недавно їздив до Берліну.

Ось так виглядає успішна поміч для Англії з того боку океану. Цілі ряди бомбовників типу Годсон, чекають своєї черги, щоби їх перевезти туди, де їх треба проти Гітлєра.

ЛЮБКА КОЛЕССА ОТВИРАЄ МИСТЕЦЬКУ ШКОЛУ В ОТАВІ

З днем 2 липня отвирається Мистецька Школа в Отаві, в котрій Любка Колесса, піяністка світової слави, наша землячка, буде навчати в 12 лекціях творів світової слави музиків-мистців— Баха, Скарлятті, Ганделя, Моцарта, Бетовена ітд. Наука полягає у відтворенні і поясненні музики мистців через ряд концертів.

Курси-кінчаться з днем 30 липня —платня за повний курс $20, за особисту лекцію $5.

ВІСТИ КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Через КУК переслав на воєнні цілі Канади Союз Українок Канади суму $1,867.43.— відділ в Ріджайні, Саск. переслав на фонд КУК-а $25.15.— з Гленвдон, Альта. прислали $6.50 як збірку підчас прийняття в честь пайства Склянних— з Фішер Бренч, Ман. прислали $6.50— всіх відділів КУК в Канаді є досі 75— нові відділи повстали в Рама, Саск., в Давфин, Ман.— з Городд, Онт. прислали $14.20— з Айтуни, Саск. $2 на Червоний Хрест.— з Венкувер, Б.К. $20 на фонд КУК— відділи в Саскачевані, що хочуть мати бесідників з рамени КУК, повинні в тій справі написати до провінціонального писаря КУК, І. Мельника, 217 ave. N. S. Саскатун, Саск.

ПРОФ. СИМПСОН ВІДМІЧУЄ ПРИБУТТЯ ПРОФ. КОШИЦЯ ДО ВИНИПЕГУ

З нагоди наміченого прибуття проф. Ол. Кошиця до Винипегу на Курси співу і музики в липні і серпні 1941, проф. Симпсон з Саскатуну написав, що це є "музичною подією, важною не лиш для українців, але для всіх музикопюбителів в Канаді."

Проф. Кошиць був диригентом київської опери, тут прибуває з початком липня.

Іван Новосад

ДІТИ І РОДИЧІ
(Продовження)

Скажеться вам, як,— послухайте.

Приходить малий хлопчина до мами, тай питає:— А звідки я взявся?

Та дитина є невинна і нічого злого не думає. Отже треба її відповісти. Мама не червоніється, тільки спокійно каже:— Бог тебе сотворив і ти виріс в середині мами, так як пташки виростають в гнізді. Коли виростуть і дістануть крила, тоді вони вилітають з гнізда. Так само діється з дітьми. Як вони виростуть, тоді вони виходять з мами і ми кажемо, що вони родяться.

Для малої дитини, що має 5 або 6 літ, це вповні вистарчає, хіба вона ще більше питає. Тоді треба вміло відповісти подібним способом на прочі питання. Так можна пояснити всі тайни народження просто, без шкільної науки і без тих високих слів, котрих многі не розуміють, а інші без розбору вживають.

Коли так відповісте дитині, то вона певно потім, коли схоче знова щось знати, прийде до вас і тоді ви її самі скажете. Так вона навчиться того, що її треба знати з добрих уст.

Один лікар так мені раз говорив: Приходить в лічниці до мами малий 6 літній хлопчина, а мама була підчас породів. Коли сестричка мала вже два дні, синок питає:— Звідки взялася дитина? Тоді мама відповіла:— З середини мами, дитинка там виросла з маминої крови і тому мамині руки і щоки такі блідонькі.

—А чи я також виріс з маминої крови?—спитав знова хлопчик.

—Так, і тому мама тебе так любить, бо мама дала тобі кров, щоби ти міг рости.

Хлопчик здивувався, скільки то мама для нього вже зробила в життю, дала йому свою кров. Маленькі оченята наповнились сльозами, він обійнив маму та сказав:— Мамо, я вас дуже люблю! Ніколи я вас так не любив, як тепер.

Чи не гарно відповіла та мама?

І як богато доброго можна зробити через одну таку відповідь! Таку одну відповідь не можна проміняти і за сто— бузьків.

Однак родичі не повинні малій дитині все розказувати наразь. Тільки відповісти на її питання. Решта прийдеться сказати колись пізнійше, коли дитина виросте. Але таки треба відповісти дитині, а не, щоби якийсь лайдак оповідав вашим дітям.

А що робити, коли дитина нічо не питає?

КАНАДІЙСЬКІ ВІСТИ

Золоті жили.

Одну милю від головної вулиці міста **Сіюкс Лукавт, Онт.** над водою і під водою найшли грубі золоті жили. З одної тонн руди добули золота на $2,222.— інші місця ще вартнійші. Тому два роки **Генрі Ослюнд** найшов жили золоті, коли вода стояла низько. Але місце належить до залізничної компанії Гренд Тронк і аж цього року правно перевів запис на себе і став очищувати місце з води. Літами, 20 хвилин ходу від осередку міста, все то стояло під водою і ніхто навіть не думав, що там скарби. Аж найшовся один чоловік, що відкрив і ціле містечко сколихнулося. Тисячі народу нині іде туди і дивиться, та не надивиться, як то сталося... Богата наша Канада!

\- - - - -

Вільно молоти власне збіжжа.— Міністер торговлі МекКиннон заявив, що хліборобам вільно молоти власне збіжа на муку. Зарядження в справі достави пшениці до того самого сипанця не відноситься до хлібороба, коли хоче змолоти збіжжа для власного ужитку в якімсь млині. В цій справі вийде окреме зарядження.

\- - - - - -

Канадійське алюмінію.—Америка закупує в Канаді 200,000,000 фунтів алюмінію, без котрого неможливий бувби военний промисл.

\- - - - - -

Ціни на безроги ідуть в гору!—На торговицях в Шикаго пішли в гору ціни на безроги і кукурудзу, найвищі за останні роки. За фунт живої ваги платили вище 9 центів 9 червня, за бушель кукурудзи 75ц.

др. Дейфо

УТОПЛЕННЯ

Треба подвоїти старання тих, що стараються перевиховати суспільність через навчання поводитися безпечно. Урядники ріжних товариств від обезпечень кажуть, що дуже много людий вже загинули цього року через неувагу мотористів. Цьогорічні цифри є найвищі від 1937 р. Інші знова думають над тим, що коли прийде час і многі поїдуть над озера ловити рибу, купатися і возитися на човнах, то яких 8,000 людий може втонути на цім суходолі.

Безперечно ця цифра може дуже впасти, коли многі навчуться, як треба поводитися над водою. Прецінь так легко є для старого і малого навчитися плавати і подати першу поміч, що не може бути жадної вимови для когонебудь лізти у воду, доки основно не знає, як у воді належить поводитися.

Однак тонуть також досвідчені пливарі, отже само знання правил ще не вистарчає. Мусимо звикнути до того, щоби **не наражатися без потреби.** Приміром, ви дуже наражаєтеся, коли скачете у воду, заки ще знаєте, як глибоко і яке дно. Недавно, близько мого дому, хлопець скочив в неглибоку воду. Головою пірнув в мягке дно. Хотів вирватися і ногами замотався у водорости. Так і не вийшов наверх, аж знайшли його шукачі і з положення довідалися, що і як сталося. Так погиб даремно і безпотрібно.

Ані молоді, ані старі не повинні пускатися на довгу віддаль плавати, хіба що при них пливе човен. Бо навіть найсильнійший пливак вичерпається і тоді паде в трудність, а щоби був не знати яким пливаком, коли дістане корчі у воді, в глибині і далеко від берега, то втоне так само, як кождий інший.

Ніхто не повинен відразу довго стояти у воді, особливо тоді, коли вода зимна, бо така вода дуже вичерпує теплоту і силу тіла.

Човни все можуть стати небезпечними. Чайки чи менші човни можуть кождої хвилі перевернутися, коли тільки повіє сильнійший вітер і найде більша филя. Хто не знає добре веслувати, чи плиавти, повинен мати охоронний пояс, заки сідає до човна. Човни дуже легко звертаються, а хто не знає плавати, тоне в один мент.

Всі повинні знати, як помогти тим, що їх витягнули непритомними з води, заки прийде лікар. Треба зараз дати штучне віддихання. Коли хто вміє це зробити, значить, чи врятує життя.

Театр

—Як кінчиться та драма, щасливо, чи нещасливо?

—Нещасливо.

—То що ж діється вкінці з героєм?

—Він жениться.

ЗА КРАСУ І СИЛУ ПОБІДИ!

Бетті Ларсон
з Дулют, Мин. стала "панною Народної Оборони" підчас весняного танцю у Вашингтоні, Д.С.: Вибрали її одною з соток тому, що перевищала іншіх поставою, інтелігенцією, гумором, особистістю і принадою.

Перегони в Рендалс Айленд, Н. Й.
були на віддаль чверть милі. Бачимо, як побідники добігають до мети. На самім переді Джан Кемпбел з Фордгем. Це радість стати побідником!

Марилія Паллок
дістала лаври першенства між всіми іншими студентками Маямського університету в Оксфорд, О. Її образ поміщено на першій сторінці студеньского часопису. Все в житю треба здобути— коби молоді так дбали про здобуття чесноти!

РОМАНТИКА ОЛИВИ

Всіх оливних жерел на світі є пів мілюна. З того Америка має 375,000 оливних керниць, з котрих в 1940 р. видобули 1,354,423,000 бочок оливи— дві третих всьої оливи, яку взагалі видобули в тім році. Поза Америкою країнами, що найбільше дають оливи, є Росія, Венецуеля, Іран, Голяндські Індії, Ромунія і Мексико.

Вже в старих святинях Ірану світились вічні огні, котрих жерелом була олива. Ной виложив свій ковчег асфальтом, що є згушеною і стверділою оливою. Кошик, в котрім мама пустила на воду новонародженого Мойсея, був також виложений асфальтом. Вавилонський цар Навохудоносор уживав при будові своїх палат асфальту. Американські індіяни уживали оливи як ліку і перші поселенці платили за той лік по $20 за кварту.

В 1829 р. один поселенець вертів землю в Биркесвил, Кентокі, щоби добути сільну воду і варити сіль. Случайно натрапив на оливу, котра вибухнула з силою в гору. Олива занялася вогнем і цілі річки того вогню полили рікою Кюмберленд.

"—Я докопався до самого пекла! Нехай Бог простить мене грішного!"— закликав поселенець, втікаючи з того місця.

Першу дійсну оливну керницю викопав полковник Е. Л. Дрейк в 1859 р. в Пенсильвенії. Відтоді кождого року в Америці вертять нових 20,000 оливних керниць.

Найсильнійший вибух оливи був в Мексику в 1908 р. В глибині 1,824 стіп знайшли оливу. Тиснення було так велике, що в той самий мент земля задрожала, гази і олива бухнули в гору понад землю 250 стіп. Якимсь чином гази займилися і все горіло 58 днів. Поломінь ішла вверть милі в гору і було так ясно, що можна було в опівночі читати часопись 11 миль звідтам. В гору вилетіли два мілюни тонів землі разом з оливою і газом, а коли вогонь вкінці погашено, остав в землі отвір на мілюн квадратових стіп. Вогонь загасили піском.

Вертіти оливну керницю коштує нині від $16,000 до $200,000.

В Америці є тепер 321,000 миль підземних рур, котрими тече олива з копалень в далекий світ. 85% всіх американських доріг виложені асфальтом, а він так сильний, що халдейські канали, викладані асфальтом ще тому 5,000 літ — досі стоять добрі до вжитку.

З оливи виробляють тепер всякі можливі річи—почавши від вибухових матеріялів, скінчивши на штучній гумі і скірі.

ЩЕ В СПРАВІ "СВОБОДИ."

В передпоредніім числі БН було подано за урядовим звідомленням УНС в Америці, що їхня часопись "Свобода" одержує щомісячно від УНС $4,070 допомоги. Це треба розуміти так, що **члени УНС платять до своєї організації щомісячно по 30 центів на ту часопись** і за це дістають цей дневник. Безперечно, що це дуже дешево і вигідно— так для членів УНС, як для часописі, котрій організація прямо виплачує належну суму Останніми часами дається однак запримітити брак зацікавлення читати українську пресу через наше молоде покоління в Америці і тому можемо тільки зрозуміти посильне старання Преосвященного Константина, щоби при кождій нашій парохії в Америці була Рідна Школа.

АВТОМАТИЧНИЙ МОЛОТОК

Винайшли молоток, котрий має при боці магазинок на 150 цвяхів, що автоматично можна вбивати і тим поскорюється праця при будові.

Так силою людської думки— духа безсмертного— твориться поступ і улекшення життя.

—Що ваш чоловік так щодня палить на бекирді?

—То большевицька пропаганда.

—То що він такий ворог большевизму?

—Ні, він сам большевик і дістає ту протаганду для поширення.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—
в поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Врацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК. під титулом почитним "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число ць. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

РОСИЙСЬКА ЗАГАДКА

Під таким чи подібними наголовками появляється нині много статей по англійських часописах. Редактори та кореспонденти не можуть собі дати ради в чім властиво лежить ця російська загадка, що в послідних часах вирикула на сторінки преси з цілою силою здогадів та підозрінь, свіжих надій та можливо скорих розчарувань.

Більшість англійських часописів у своїх поглядах дивляться на большевицьку Росію, як на державу, що після жахливої революції з 1917 року прийшла вже до себе та є здібна в теперішньому воєнному конфлікті взять участь по одній чи другій стороні та в цей спосіб заважити навіть на остаточний вислід війни.

Вправді деякі кореспонденти у своїх звідомленнях підчеркують страх Сталіна перед активною участю Росії у нинішній війні, однак всі вони поза поверхні свої спостереження та міркування не встрягають глибше в саме ядро справи та причиняються безпосередно до цього, що в публичній опінії англійського світа Росія являється: постійно новою загадкою.

Хто однак знає дійсний підклад російської революції з 1917 року, хто пильно слідив за дальшими її проявами і логічними наслідками, може ствердити, що російська революція ще далеко не скінчена, що вона ще постійно ферментує, постійно прибирає нові форми, приноровляючися до конечности життя внутрі та до міжнародних обставин зовні.

Сьогодня одно є певним, що російська революція за 20 літ свойого життя перейшла поважну дорогу дуже важних етапів постепенного розвою. На цій дорозі постепенного розвою ми стрічаємо певно такі етапи: 1) перехід большевицького режиму від поліційного терору до мілітаризму; 2) від ленінської олігархії (панування кількох) до мілітарної диктатури.

Недавно донесли часописи вістку, що Сталін став дійсним вождом большевицької Росії в такім розумінні, як Гітлер є вождом Німеччини, а Мусоліні є вождом Італії. Ця подія інтересна не як новий прояв російського терористму але радше як прояв еволюції розвою большевицького режіму. Розуміння російських справ є часто таке ріжнородне і таке противорічне, що пильний глядач мусить часто збирати поодинокі прояви, як найцінніші перли і доперва з них вязати цілість російських справ та потягнень.

Вже в 1937 році відносини між комуністичною, політичною партією а військом-армією зачали поважно загострюватися та прибирати відрубні форми як дві осібні сили. Великі організації тайної поліції (ЧЕКА, ГЕПЕУ), що так наглядно характеризували життя большевицького режіму в перших 20-ти роках, нараз, постепенно тратять своє значіння та роблять місце для зростаючої мілітарної диктатури з наглядною ціллю, щоби поставити кінець політичній, партійній олігархії вірних співробітників Леніна, які уважали себе за батьків чистої революційної, марксівської науки.

Як довго большевицький режім заховував характер олігархії (панування кількох), тайна поліція мала завдання першої ваги: пильно глядіти за поодинокими підозрілими та заздрісними людьми в проводі комуністичної партії а тим самим в державі. Скоро тільки провідників ленінізму усунено та порозстрільовано, цілий большевицький режім прибирає сейчас нове лице, лице мілітарної диктатури, відновленого царизму у формі вправді новій та змісті його наглядний і старий.

Що панування олігархії в Росії проминуло, цього найкращим доказом події останніх часів. Коли Ленін помер в 1924 році, тоді Сталін був одним з найвищої трійки, до котрої належали, крім нього, ще Зіновєв і Каменев. Троцький мав в своїх руках армію а в найвищих позиціях большевицької олігархії стояли такі мужі як: Бухарін, Риков, Томскій та їх перші співробітники: Радек, Пятаков, Сокольніков.

Всі ті люде сьогодня не жиють. Згинули від большевицької купі, а з ними згинула також большевицька олігархія (панування кількох). Остався тільки Сталін, однак не сам. Він власть свою ділив спершу з Климом Ворошиловом а нині ділить її з Семеном Тимошенком, головою большевицької армії, большевицьким маршалом, який перше всього не є чоловіком партійним, комуністом а жовніром. В цей спосіб Сталін володіє нині над Росією оружем і раменем Семена Тимошенка. Диктатор командує військом, значить, військо є властиво тим, що командує нині в Росії. І це є характеристичною проявою нинішнього російського режіму. Військо йде перед партією, це основа нового російського ладу а військові люде, це люде упривілеювані серед російського народу.

Коли нині є таке обличчя російської політики, то мимоволі насувається питання, чи цей новий, революційний режім не стремить до віднови, хоч може в нових формах давньої російської імперії царів, деспотичної, мілітарної, бюрократичної, азійської. Історія революції також повторяється. Велика французька революція 150 літ тому назад найскорше уложилася в армії та під новими революційними кличами приняла майже без зміни всі звичаї і тактику старого дореволюційного французького режіму.

Про привернення тзв. буржуазного капіталізму в большевицькій Росії не можна говорити, бо російська економія, властиво, ніколи не мала капіталістичної структури. Всеж таки і в цьому напрямі є спідний постепенний розвій. Ще до недавна так голосні большевицькі "совхози" тзн. державні совітські господарства постепенно зникають та роблять місце для нової форми господарки кооперативної, в яких приватна ініціятива прибирає постійно на силі.

Розвій совітської політики по лінії мілітарної диктатури та полишення цілковитої соціялізації дібр несе з собою ще деякі дуже важні черти, яких під теперішню пору не можна не добачити.

Усунення з публичного життя гвардії приклонників Леніна потягнуло за собою майже цілковите усунення жидівського елєменту з визначніших державних позицій. Сталін, це кавказець. Своє диктаторське становище зачав він закріплювати доцільним винищуванням своїх суперників жидівського походження. Дехто навіть схильний думати, що в потягненнях Сталіна треба добачувати відродження антисемітизму з часів царської Росії, хоч у прочищенню жидівського елєменту в політиці Сталіна не можна нігде вказати пальцем на його певні расові чи релігійні мотиви. Були це радше мотиви особистої амбіції та заздрости в напрямі до осягнення неогра-

(Продовження на стороні 9)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Липень, 1941

1, вівторок — М. Леонтія
2, середа — † Ап. Юди
3, четвер — СвщМ. Методія
4, пятниця — М. Юліяна
5, субота — СвщМ. Евзевія
6 Неділя 4 по Сош. — Мц. Агрипіни
7, понеділок — Різдво Йоана Хрестителя
8, вівторок — Мц. Февронії
9, середа — Преп. Давида Солунського
10, четвер — Преп. Сампсона
11, пят. — Перен. мощ. СС. Кира і Йоана
12, субота — Апп. Петра і Павла
13, неділя 5 по Сош. Собор 12 Апостолів

Устав

6, неділя 4 по Зісл.— Гл. 3, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 93, ев. Мат. 25.

7, понеділок. Різдво св. Ів. Хрестителя —Литія, на утр. ев. Лук. 1, на Сл. Б. ап. 112, ев. Лук. 3.

12, суб. Верховних апостолів, св. Петра і Павла Литія, на утр. ев. Ів. 67, на Сл. Б. ап. 193, ев. Мат. 67.

13, нед. 5 по Зісл.— гл. 4, ев. утр. 5, на Сл. Б. ап. 103, ев. Мат. 28.

о. др. В. Кушнір

СВ. ВЕРХОВНИХ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА

Евангеліє Матея, зач. 67.

Колиж прийшов Ісус в сторони Кесарії Филипа, питав своїх учеників кажучи: За кого люде уважають Сина Чоловічого? А вони сказали: Одні за Йоана Хрестителя, а другі за Ілію, інші ж за Єремію або одного з пророків. Каже їм Ісус: А ви за кого мене маєте? Симон же Петро у відповідь сказав: Ти єси Христос Син Бога живого. А Ісус відповів і сказав йому: Блаженний єси Симоне, сину Йони, бо не тіло і кров обявили тобі, а мій Отець, що на небесах. А я тобі кажу, що ти єси Петро і на сій скалі збудую мою Церкву і ворота пекольні не переможуть її. І дам тобі ключі царства небесного, і що звяжеш на землі, буде звязане на небесах, а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небесах. Тоді приказав своїм ученикам, щоби нікому не говорили, що він є Христос.

НАУКА

Христова Католицька Церква святкує празник двох верховних апостолів Св. Петра і Павла великою урочистістю. Щоби гідно до цього празнику приготовитися Церква свята попереджує це свято особлившим постом, що у нас українців католиків називається "Петрівка."

Святі Апостоли Петро і Павло, це стовпи, це світила, це очі Христової Церкви, наші Учителі і наші Отці у вірі, наш примір. Примір їх життя, подібно як їх листи-послання до вірних участь нас жити в спосіб гідний Господа Нашого Ісуса Христа.

Годиться проте, щоби ми нині застановилися над: 1) покликанням цих двох апостолів; 2) над їх подиву гідним життям; 3) і над їх славною мученичою смертю.

1. Їх покликання на Апостолів було надзвичайне.

Коли ми приглянемося, в який спосіб покликав Ісус Христос Петра і Павла на своїх апостолів, то не знати, що радше ми поповинні більше подивляти, чи доброту і милосердіе Боже, чи може вірність, якою вони відповіли на-часку покликання. Одно і друге є для нас великою наукою.

1) Здається, що кожному є відомим життя св. Апостола Петра, заки він став апостолом. Убогий рибак, звичайний, необразований, називався СИМОН. Ісус Христос зближається до нього в хвилі, коли він ловить рибу на озері Генезаретському зі своїм братом Андреєм, та говорить до нього: **Ходи зі мною, Я тебе зроблю ловцем людей.** Симон сейчас оставляє сіти, оставляє човно і йде вслід за Ісусом. Відтак Христос зміняє йому імя з Симона на Петра а опіля робить його фундаментом, основою, скалою, головою своєї Церкви. Ми бачимо, як Петро з подиву гідною готовістю полишає всьо. Полишає не тілько своє давне заняття рибька, але також полишає і спосіб давнього свойого внутрішнього життя.

2) Усі знають, хто був Павло. Був він загорілим фанатиком фарисейської секти. Називався перед тим САВЛО. Його стрічаємо перший раз між тими, що завдавали смерть св. Стефанови. Він вже в своїй молодості надто переслідував Христову Церкву. Наділений повновластями від жидівської ради в Єрусалимі, спішить він до міста Дамаску, щоби там переслідувати християн. Аж отсе в дорозі огортає його велика ясність. Христос Спаситель полонить його для Себе, робить його Своїм апостолом. Засліплений чудним блеском, Павло паде на землю. Христос являється йому в дивнім видінню і говорить: Савле, Савле, чому ти мене переслідуеш? Павло дрожачим голосом відповів: Господи, ти хто є? Я є Ісус, якого ти так переслідуеш. Що Ти хочеш, щоби я робив? Іди до Дамаску а там тобі скажуть, що маеш робити.

Підноситься з землі Савло не як гонитель Церкви Христової, але як наверненний ...темний... сліпий.

Його ведуть до Дамаску. При вході до міста виходить йому на стрічу пророк Ананія, уділяє йому тайни хрещення, Савло відзискує свій зір, він є християнином, стається апостолом, невтомним голосителем слави Христа Назарянина.

3) Які заслуги мали ці оба апостоли, що їх покликав Христос до так високого уряду? Жадні. А вже найменше мав їх св. Павло, що був рішучим ворогом Христа, ворогом від серця і завзяття... Їх покликання, це особливша ласка даром дана, любов Божого милосердя.

В покликанню св. Петра, Господь хоче нам показати: а) що Він може довершувати великих, чудних діл, може змінити обличя цілого світа і то при помочі найслабшого знаряддя, під тою тільки умовиною, коли чоловік схоче щоби Господь його провадив. Вибрав найменших цього світа, щоби завстидати сильних, великих... б) що покора є основою християнства.

В покликанню знова св. Павла показує нам Христос наглядно, що нема грішника, з якого Христос не мігби зробити святого чоловіка, знаряддям для спасення многих.. щоби тільки цей грішник хотів навернутися і йти дорогою на яку призводив його Господь. Тому св. Павло пізніше говорить: За ласкою Божою я є тим, чим я є. Оба апостоли можуть сказати: А ласка Божа не була у нас безхосенною. Бо оба вони були охочими, вірними на зазив Божий. Не слухали ні тіла ні крови. З жарким вогнем любови віддалися всеціло Христові.

4) Через те дають нам вони велику науку:

Особливою ласкою всі ми поликані до подиву гідного світла Евангелія, до царства небес. Де хто посередно. Ми покликані без найменшої нашої заслуги. Може подібно, як св. Павло, були ми гідними Божого гніву та вічного осудження. Визнаймо проте нині зі св. Павлом: З ласки Божої я є тим, чим я є. Але дальше? Чи ми оста-

ли вірними ласці Господній? Чи ми збільшили її? Принесли гідний овоч?

II. Подиву гідне їх життя та їх чесноти.

Життя двох верховних апостолів відповідало вповні їх взнеслому покликанню. Жили для Христа, проповідували Христа і то більше ділами як словами. Кожний з них може сказати до вірних: Будьте моїми наслідувателями, подібно як я був наслідувателем Христа. Які були їх чесноти?

1) Найперше оба вони були дуже покірними. Уважали себе за великих грішників і тому постійно себе упокорювали. Св. Петро мав завсігди перед своїми очима свій трикратний упадок, коли відрікався три рази Христа. Він хотів, щоби про це оповідали як найдокладніше всі Евангелія, щоби про це знали всі покоління аж до кінця віків.

Про покору св. Павла свідчать сотки місць його посланій, де він сам себе називає найбільшим грішником, негідним називати себе апостолом, бо він переслідував Церкву Христову.

Чи ми маємо такі самі почування покори? Як рідко можна стрінути правдиву, щиру покору між християнами? Сьогодня світ не хоче бути покірним. Апостоли, що понад свої сили трудилися для Христа, уважали себе непотрібними слугами, а ми що дуже мало або нїщо не робимо для Христа, уважаємо себе за щось великого, довіряючи надто нашим власним силам.

2) Їх життя, це життя постійної покути і терпіння. Життя Спасителя, це хрест та постійне мучеництво. Таким було також життя двох верховних апостолів. Св. ап. Петро плаче до послідньої хвилини свойого життя св. Павло умертвляє себе, щоби нести на собі умертвлення Христа.

А ми обтяжені многими гріхами, яке умертвлення, яку покуту несемо?

III. Славна їх смерть.

1) Святе життя заслугувало на це, щоби увінчалося славною смертю. Тому, що оба ці апостоли боролися і терпіли за Христа, Господь наділив їх обох тим самим тріюмфом. Призначив їм кінець мучеників в тому самому дні, в тому самому місті Римі, в якому так успішно трудилися.

Оба вони прибули до Риму, щоби там потішити християн, що терпіли страшні переслідування за цісаря Нерона. Там їх увязнено, кинено до вязниці, де через девять місяців терпіли нечувані кари. Однак і у вязниці проповідували вони Розпятого Христа. Вкінці їх засуджено. - Св. Петра засуджено тому, що був Ізраїльтянином, на кару смерти на хресті, св. Павла, тому, що був горожанином римським, засуджено на смерть через зітнення голови мечем. Св. Петро, у своїй покорі, уважав, що він не є гідний смерти, якою умер Христос Спаситель. Тому він просив і одержав дозвіл, щоби його страчено на хресті, однак долі головою.

Св. Павла випроваджено на дорогу, що називається дорогою ОСТІЯ. Там на цій дорозі св Павло прикляк; поручив себе Богові і так одержав свій смертний удар мечем. Християнське передання говорить, що його голова, падаючи на землю, відбилася три рази від дороги а на кожнім місці повстало відтак жерело води. Говориться також, що з відтятої голови св. Павла потекло молоко місто крови. І нема тут жадного здивування, каже св. Амбросій, що цей, що молоком кормив своїх вірних, молоком найчистійшої своєї науки, що цей умираючи дав з рани своєї радше молоко чим кров.

Почитаймо проте цих двох верховних наших Апостолів св. Петра і Павла. Віддаймо їм усі наші услуги, нашу покору, які вони на це собі заслужили. Просім їх, щоби нас берегли і помагали у святости нашого життя. Слухаймо їх науки. Їх письмаистри нехай будуть для нас вказівкою, а їх чесноти провідником.

Маймо особливо велику любов і пошану до Святійшого Отця Папи Римського, що є наслідником св. Ап. Петра, що є видимим головою, намісником Христовим у Христовій Церкві. Бо хто стоїть з Святійшим Вітцем ПАПОЮ, цей стоїть з св. Ап. Петром, цей стоїть з Христом Спасителем. Амінь.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ АПОСТОЛ ЮДА, БРАТ ГОСПОДНІЙ

Святий Апостол Юда, названий у св. Евангелиста Матея "Леввей, нареченый Тадей, а у св. Марка названий коротко Тадей, був сином Марії Клеопової, тітки Пречистої Діви Марії, а тим самим був по плоти покрівний Ісусу Христу, і для того так він, як і рідні брати його Яків, пізніший Епископ Єрусалима і один з 70-ти і Симон Зилота, Апостол з 12-ти називаються після єврейського звичаю Братьми Господними. Лучається у нас, що леда прогнаний ученик плете дурниці, що Ісус Христос мав братів, а плете то в злобний спосіб, щоби піддати в сумнів Божество Христа Спасителя і тайну Його Воплочення. Нехай же кожний має тут виясненний тих слів: "браття Господні," а також пояснить їх другим, а також нехай не входять в розговор з хулителем, котрий на село йде людей дурити і свое зіпсування і свою глупоту хоче покривати дурними та грішними висказами.

Св. Апостол Юда був одним з 12-ти Апостолів. Він ходив всюда з Христом Спасителем і слухав Його наук, і видів Його чудеса і загорів цілий любовю довести цілий світ до спасення. Коли Спаситель, научаючи Апостолів сказав слова: "Імяй заповіди моя і соблюдаяй їх, той есть любляй мя, а любляй мя, возлюбен будеть Отцем моїм і аз возлюблю його і явлюся йому сам," тоді "глагола йому Юда, не Іскаріотський: Господи і что бисть, яко нам хощеши явитися, а не міру" (видно з того гли боку любов ближніх); "отвіща Ісус і рече йому: "аще кто любить мя, слово мое соблюдеть" і т.д. А по Вознесенню Христа Спасителя всі Апостоли а між ними також і Юда Яковль (брат Якова) перебували однодушно на молитві з жінками і Марією, Матірю Ісусовою. Коли ж розійшлися Апостоли на проповідь, то св. Юда перейшов в Юдею, Галилею, Самарію, Ідомею, був опісля в Арабії, Сирії і Мезопотамії і в Едесі, а опісля в Вірменії, де зістав за св. віру привязаний до дерева і так довго мучений стрілами з луків, аж віддав Богові. духа. Після інших вісток научав св. Юда в Персії і тут пострадав разом зі св. Симоном, а є такі, що твердять, що він умер природною смертю в Едесі.

А що вже тоді повставали ріжні ереси, напр. николаїцька (похваляла всяку розпусту), симонїцька і гностиків (обі досить до себе зближені: гностики учили, що поза змістом св. Евангелія є другий зміст, котрий можуть розуміти лише вибрані душі) то св. Юда написав до церков в Азії коротке послание, котре входить в склад св. Письма (має одну главу з 25 стихах) В посланію своїм св. Юда перестерігає вірних перед безбожниками, бо ті є: "нечестиві, котрі ласку нашого Бога обертають в розпусту і вирікаються самого Владики і Господа нашого Ісуса Христа." (ст. 4.) А люде тоті безбожні, як колись попередники в Содомі і Гоморі сквернять своє тіло, відкидають зверхність і є богохульниками. Но горе їм, що пішли Каіновою дорогою, бо жде їх суд за всі їх злочинства. Дальше упоминає вірних, щоби не гіршилися, бо вже Апостоли предсказали, що прийдуть безбожні ругателі, що ходити будуть в похотях і нечистоті. Вірні нехай укріпляються в св. вірі, ожидаючи милосердя Господа нашого Ісуса Христа для життя вічного. Заблудших нехай карають і нехай направляють других любовю і нехай стережуться гріха. "А тому, що може вас заховати без гріха і поставити перед лицем своєї слави, непорочних в радости, самому Богу нашому Спасові, через Ісуса Христа нашого Господа, слава і велич, держава і власть перед усяким віком, і тепер і по всі віки вічні. Амінь". (ст. 25.) Св. Юду представляють на образі як розпятого на великім хресті а з його тіла вистають впялені чотири стрілі: одна в лівій руці, одна в грудях, одна в правій а одна в лівій нозі.

Терстяна коло Кудлі.— Одно з найдальших наших сіл на заході має тепер українську школу і вчителів. Діти виховуються в релігійно-національнім дусі.

Церковні Новини

Українська Католицька Дієцезія в Америці минулого року видала десять тисяч долярів на будову перших будинків у **Ваканційній Оселі** недалеко Стратфорду. Цего року коштом дальших $25,000 будуються там нові будинки з пливальнею, водопроводами, огріванням, електрикою і каналізацією. Так наша дієцезія в Америці досі видала $35,000 для своєї молоді, щоби мала де виїхати літом, була здорова і сильна. Чи може бути краща народна праця?

Дня 3 червня з нагоди **іменин Преосвященного Константина** у Філядельфії в катедральній церкві відправив Службу Божу Преосв. Бучко а потім представники нашого духовенства і світських зложили побажання свому епископові. Преосвященний Константин дякуючи згадав про завдання місійної праці нашої Церкви в Америці для України.

Стараннем о. Жидана, ЧСВВ основано нову нашу парохію в Голден, Альта.

Поселення в Америці— На пятім з'їзді Союзу Українок Америки, що був в Нью Йорку, вибрали головою Анету Л. Кмець, писарем Стефанія Ковбасюк.

Пряшівщина.— Інж. Гелетка, представник українців в теперішній Словаччині відбув ряд нарад в справі наладнання відносин українців з словацьким правительством. Наради покінчилися успішно.

Біженці в Празі.— Українська Драматична Студія отворила Театр, котрий дав ряд вистав в Празі і околиці.

Ексцеленція Кир Василій В. Ладика, ЧСВВ.

В неділю 15 червня **Преосвященний Ладика висвятив** в церкві св. Покрови у Вінипегу **трох нових священників— о. Михайла Мельника,** родом з Винипегу **— о. Антона Цимбалістого** з Брендону, Ман. і **о. Николу Кушнірика** з Монтреалу. о. Мельник має 27 літ, його родина живе в Торонті і там матиме приміцію. о. Цимбалістий був раньше учителем— о. Кушнірик має 24 роки. Всі говорять крім рідної мови, також по англійськи і по французьки. Покінчили вищі студії фільософії і богословії. При свяченню служив за архідіякона парох **о. Семчук.** Так число нашого духовенства в Канаді є вже понад 100. Це підчеркнув в своїй промові після свячень Їх Ексцеленція Преосвященний епископ, зазначуючи, що ще недавно було тільки 50 священиків наших в Канаді. Нині радістю нашої Церкви є дорість духовенства, з повною підготовкою до свого тяжкого і відповідального завдання. Підчас архієрейської Служби Божої і свячення співав парохіяльний **хор під орудою З. Мороза**— гарно і дістав окреме признання від Преосвященного епископа.

В неділю 22 червня був **Евхаристійний Похід вулицями Винипегу** трох наших головних парохій— св. Володимира і Ольги, св. о. Николая і св. Покрови з найсвятійшими Тайнами при участи всіх наших шкіл в місті, організацій і тисячів вірних. З ночі в суботу на неділю по церквах були три молебні до Серця Христового, три проповіди і благальні пісні та цілонічне почитання найсвятійших Тайн. Многі приступили до св. Сповіди і св. Причастя.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Основне обучення вірних в католицькій науці.—Щоби Господа Бога любити, треба Його пізнати. А через пізнання і любов доходимо до служення. І тому найбільшим ворогом людини є темнота. Вона може спричинена сама собою через брак можливостей науки, або через лінивство, провина, коли хтось має всі можливости науки, але не хоче з них користати. Хто не знає своєї віри, гірший від поганина— бо тамтой не має вини, а він має. Каже Христос: **"Коли б я був не прийшов і говорив їм, гріха не булиби мали. А тепер не мають виправдання для своїх гріхів".** Ів. 15, 22. Хто охрещений і міг посилати дитину на катехизм, а не посилав— винен, перед Богом і своїм народом, своїми дітьми. Коли хто повинен знати молитву, а не хоче навчитися — винен і тяжко винен, що не хоче возвеличити Господа Бога свого. Тому гріх має кождий, хто підчас проповіди виходить з церкви бо йому тоді стає душно, чи хоче закурити. А кождий хто за ним виходить, подібний до тих нетямучих баранів, що ідуть одні за другими безумно і бездушно на заріз. Бо чоловік без проповіди слова Божого може тільки підупасти і здичіти. Ліпший певно не буде, але гіршим стане. І тому не може називати себе інтелігентним ані розумним той, хто сам своєї віри як слід не знає, та дітий своїх на науку катехизму не пішле. Дуже добрим підручником для домашньої науки катехизму є великий католицький катехизм Шпірага в трох томах, дуже цікаво написаний і дуже ясно.

Місійне намірення: Навернення магометан.—Магометани називаються від свого основника Магомета, що помер в 632 році. Це був богатий купець, що далеко їздив, звидів і чув. Деякі засади віри переняв від християн. Магометани вірять в призначення і посмертне життя в семім небі з вродливими жінками. Їм дозволене многоженство. Замість святою книгою є Коран— невільно їм їсти мяса безрог, ні пити вина. Мають строгий піст— рамазан. Що ранку і вечора з високих веж мінаретів кличе їх до молитви муезін, взиваючи імя Аллаха— так вони називають Бога. Всіх магометан буде понад 300 міліонів душі— замешкують Туреччину, північну Африку, Арабію і полудневу Азію. Їх знаком півмісяць і наші предки на знак побіди над турками і татарами клали півмісяць під хрест на церкві. З магометанами наші діди і прадіди боролися сотки літ— для тої цілі повстала Січ.

Англійські війська заняли в Сирії столицю Дамаск і підходять під головне місто Ливану, Бейрут.

За май німецькі підводні подки затопили 98 англійських кораблів, поємности 461,328 тон.

др. Осип Назарук

Іран

Іран це великий і дивний край. Він займає поверх 2,700,000 кв. км. простору. З того 1,600,000 кв. км. припадає на високорівню, оточену високими ланцюхами гір. Весь Іран се переважно країна степів і високо положених пустель, що розпадаються на поодинокі басейни, немов великанські миски і тарелі, де мало води, а й та вода, що є, не має куди відпливати. Вона всякає в суху землю або зникає в щілинах. В часі великих злив, що там зрештою рідко лучаються, нагальні води так скоро летять щілинами Ірану, що навіть спрагнена собака не може напитися води. Клімат сухий, земля бездоріжна. Населення на тім великім просторі тепер расово дуже помішане. Тому так нічого не чути про його творчість на ніякій области. А колись давно, як на високорівнях Ірану ще переважало арійське племя, панував там живий культурний і будівельний рух.

Про райського поета Фирдовсі

Літ тому майже тисячу по рождестві Христа, в іранській країні Хорасан, коло містечка Туса, жив собі дигкан (дука-хліборо6), що називався Егмед Фехреддін. Йому в році 941 народився син Абдуль Касим. Він вже в молодих літах почав віршувати старі іранські народні передання. А як підріс, то переняв по батькові гарне господарство. Та податки там в тім часі були так тяжкі, що зруйнували неодного. Коли Абдуль Касим не міг вже дихати від здирства скарбової влади, вибрався на скаргу до міста Газнін, де тоді резидував султан Мегмуд з роду Газневідів (997-1028). Там поет найперед познакомився з поетами, що жили на дворі султана. Потім за їх вставленням дістався на послухання до самого султана. А як султан з ним розговорився, пізнав зараз, що має до діла з незвичайним чоловіком. На прощання сказав султан ці слова: "Ти зробив наше товариство раєм!"— а рай по перськи зветься "фирдовс" і так стали називати великого поста. Райським або Фирдовсі.

Як Фирдовсі уложив безсмертну поему Шаг Наме?

На поручення султана Мегмуда Дирдовсі став укладати віршами старі іранські перекази і так повстала книга царів, по перськи Шаг Наме. Султан прирік дати поетові по золотому червінці за кождих два стихи. Фирдовсі взявся з запалом до праці. В горнилі його творчости старі перекази набирали життя, сили і промінної краси. Скінчив свою роботу, коли мав 71 літ життя. Ціла книга мала 120,000 стихів. За золоті червінці поет задумав збудувати греблю на річці в своїм родиннім місті Туса, щоби лишити добру памятку для земляків. Йому самому тих гроший не було треба; він мав досить своїх.

Як людська зависть знищила заміри поета?

Але всюди на світі є завісні люди. Були вони також на дворі султана Мегмуда і завиділи поетови ласки султана та небудинних здібностий. Головний везір лукаво підмовив султана, щоби той всеодно заплатив поетові за вірші не золотом, а сріблом, бо він і так думає за ці гроші будувати греблі, отже йому всеодно. Султан не подумавши довго, погодився на ті слова свого дорадника. І замість золотих червінців, післав до поета срібні дукати —60,000. Якраз тоді Фирдовсі купався, коли слуги султана принесли йому до лазні срібло. Розгнівався великий поет за вироломність султана. І в гніві роздав на місці гроші. 20 тисяч дав слугам, що принесли ці гроші— 20 тисяч дав за шклянку пива, яку на місці випив, а 20 тисяч дав слузі в лазні. А султанові велів переказати, що він стільки літ працював не за гроші— а за дар Божий і честь. Вернув домів і кинув в огонь решта віршів. А до султана написав лист і післав слугою. В листі було таке: "Кождий природний цар давби золотий вінець великому поетові, а Мегмуд не зробив того тому, бо він не цар, а потомок невільників." І перебрався за дервіша і пішов у світ....

Султан запалав гнівом, прочитавши лист і велів шукати за поетом, щоби його покарати за смілість. Оголосив, що дасть 50,000 золотих червінців, як хто видасть йому Фирдовсія— але надармо.

Поет пішов в світ і пропав.

Як Фирдовсі таки помер в родиннім місті Тусі.

Перед гнівом могучого султана Фирдовсі пішов в країну джінів, а звідтам до каліфа Багдаду. Однак каліф боявся гніву султана і Фирдовсі далі пішов у світ.

Та поволі гнів султана примерк, а далі забувся. І пізнав султан що він скривдив великого поета, послухавши лукавої ради свого везіра і сам себе встидався. Хотів направити тепер зло і ждав тільки нагоди.

А старець Фирдовсі перейшовши скитальцем далекий світ, вернувся до рідного міста. Щось його тягло до Туси. І коли переходив вулицями місточка, почув як мала дитина співає його вірші, котрі стали піснею країни. А дитина співала ті слова, що Фирдовсі написав до султана за його вироломність. І врадувався поет, і зворушився надмірно. Прийшов домів і положився. А зворушення так сильно вплинуло на старе серце, що воно не видержало радости — і спочило. Фирдовсі помер.

Саме в той самий час другою стороною візджали до міста верблюди, наладовані царським золотом. Султан Мегмуд почув пісню поета, нагадав заподіяну кривду, довідався, що поет вернув до Туси і чимскорше післав йому обіцяних 60,000 червінців. Але вони прийшли запізно.

Великий поет вже не жив.

Султан не хотів принятн назад гроший. За частину гроший збудував греблю, як це хотів зробити за свого життя поет — а решта роздав бідним.

І так бодай по смерти вшанував голову великого поета золотим вінцем... Бо царів було і буде богато, а великих поетів ні.

Джін Отрі зі своїм "чемпіоном."

Найбільше улюбленим з усіх вершників фільму є Джін Отрі, котрий в однім тільки місяці одержав 50,423 листів від своїх любичиць. Він ніколи не ударить противника, нищого від себе, і ніколи не поцілує дівчини, щоби не уважали його за слямазарного. Родився недалеко Тіога в Техас в родині торговця худоби. Коли мав 16 літ перший раз виступив в театрі. Працював на залізниці, як телеграфіст. В 1929 році Вил Роджерс почув на стації, як Отрі співав і порадив йому поїхати на схід. Отрі поїхав до Ню Йорку, але не мав успіху. Вернув до Оклогами і став співаком через радіеву стацію в Тульсі, як степовий вершник і гітарист. Відтоді став любовищем міліонів— в життю і на фільмі.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ДОПИСИ

Гудів, Саск.

Го відправі 1 червня зійшлися урядники товариства при **парохії св. Михаїла**, щоби обговорити справу відсвяткування 50-літнього ювілею українського поселення в Канаді. Справу пояснив **о. В. Корба, ЧНІ.** Вибрано комітет для намічення і переведення програми. Уложено дводневну програму, яку удобрили **о. Копиківський, ЧНІ. і о. Корба, ЧНІ. 2 серпня буде День Піонірів— в неділю 3 серпня буде День Молоді.** Будуть промовляти запрошені визначні бесідники підчас обох днів. **Парохія запрошує на це небувале торжество всіх блищих і дальших українців католиків,** молодь і старших, прибути громадно!

В пятницю 13 червня молодь зробила несподіванку для Ф. Денисюка, котрого покликали до війська. Була перекуска, ігри, промови. **Учитель І. Гнатюк** вручив пану Денисюкові дарунок від молоді. **Від молодечого відділу БУК-а** вручив дарунок **М. Бурак.** Іван денисюк був нашим активним і добрим членом. По короткім танці всі розійшлися домів. Бажаємо пану Денисюкові всього найкращого в Бозі і щасливо повернути домів.

І. Мудрий.

Рама, Саск.

В неділю 11 мая наша молодь нищої і вищої школи в Рамі мала **День Матері.** Поклін і признання для материй виявили тоді ці, які найбільше тої опіки потребують — шкільні діти. Весь концерт був їхніми силами. Вступне слово мав **С. Дяків,** уч. 11 кл. Діточим хором проводила **А. Третяк,** уч. 12 кл. Діти найнищих кляс співали і деклямували. **Зворушаючий виклад** сказала А. Третяк. **А. Ванджура,** учитель, відіграв з діточою орхестрою кілька гарних коротких пісень. В часі концерту промовив **Б. Л. Корчинський** і згадав про обовязки родичів, між іншим про обовязок навчати дітий української мови словом і письмом. Кінцеве слово сказав **о. М. Колодій.**

ЗВІТ З'ЇЗДУ МОЛОДІ УКЮ У ВИНИПЕГУ

(Продовження)

о. Луговий згадав, що небогато молоді прибули цього року. Многі пішли до війська інші заняті, а ще інші прийшли і вони повинні потім понести, що виділи і чули в свої околиці, та виконати організаційну працю на місцях. Він вказав, що між поодинокими Клюбами в місті повинно бути більше товариського зближення і так повинні стопитися леди, що тепер ділять поодинокі Клюби від себе. Взиває мійську і фармерську молодь надсилати дописі до "Вістника Молоді" про свою працю, події, наміченя. Треба вибрати сильний заряд, котрий займеться часописю. Досі тільки один П. Божик думав про все, а це забогато для одної особи.

Подає панна Славка Майданик

Вибрано новий заряд на рік 1941/42, як слідує:

Голова — Полікарп Божик
Заступник — Никола Костинюк
Діловий писар — Стефа Кричак
Скарбник — Емілія Романів
Організатор — ів. М. Козоріс
Дорадники — Міля Мельничук, Славка Майданик. Поодинокі парохії мають дібрати потім своїх дорадників. Ці вибрані є з парохії св. Покрови.
Управителі спорту — Панна Вах, Стефан Дорош.

* * * * * *

Знова порушено справу **"Вістника Молоді."**

о Луговий каже, що часопись то сила організації. Тому, що справу вже почато, треба її продовжати, як досі було.

ів. М. Козоріс говорить про зібрання фондів на печатання цеї часописі.

Редакторами на рік 1941/2 вибрані слідуючі:

панна М. Маланчак і панна Стефа Кричак.

З кождого Клюбу чи відділу треба дібрати на місці дописувачів про події даного відділу.

П. Божик вносить, щоби заряд УКЮ ходив на засідання заряду БУК-а. Рішено, що **о. Луговий і П. Божик є представниками УКЮ на засіданнях БУК-а.**

о. Ігор Шпитковський вносить, щоби перше написати лист до заряду БУК-а в цій справі.

На закінчення згадано про 50-ліття українського поселення в Канаді.

* * * * * *

Цей красний звіт написала і віддала до печатання панна Славка Майданик, що цілий час з'їзду була писаркою і видимо гарно вивязалася зі свого завдання.

Напитав собі біди.

Знаєш, я спитав жінку з нагоди Великодня, що їй купити в надії, що скаже, щоб тим не турбуватись і не тратити грошей. А вона каже: Куйи, серденько щось на шию і руки. Що ж тут робити?

—Знаєш що? Купи їй кусень мила, то буде і на руки і на шию.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3538— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

РОСІЙСЬКА ЗАГАДКА...

(Продовження зо сторони 4).

ничної державної влади.

І тут здається зачинається нова доба недокінченої ще російської революції з 1917 року. Ця нова доба недокінченої російської революції зачинається тим, що большевицький режім йде постепенно по лінії щораз до сильнійшої мілітаризації, яка дістає своє завершення в тому, що Сталін є повним диктатром Росії.

Колиби ми хотіли заглянути поза куліси будучности то мусимо стверднти що Сталін, це не революціонер, що витворює для себе обставини і в них діяє. Сталін, це чоловік, що спритно обставини революції використав для себе. Якщо він тільки використав обставини революції внутрі а не витворив їх, треба думати, що він не зможе витворити сприяючих обставин на зовні, на міжнародній арені, тим більше. Він буде тільки старатися приноровити свої політичні потягнення, які хтось інший витворить для нього і може проти нього. А це означає, що хоч большевицький режім на зовні і внутрі має всі познаки мілітарної диктатури, він може сповнятн тільки ролю сателіта. На нашу думку, це розвязка: Російської загадки.

В 50-Ліття Нашого Поселення Ювілейні Зїзди БУК-а

ВІДБУДУТЬСЯ В:

СЕЛКИРК, МАН.— 28 і 29 червня. Парох о. И. Слуга, ЧО.

ОВКБУРН, МАН.— 5 і 6 липня. Парох о. К. Лотоцький.

КЕНОРА, ОНТ.— 6 липня. Парох о. И. Сеньків, ЧСВВ.

КУКС КРІК, МАН.— 6 і 7 липня. Парох о. П. Ру, ЧО.

ЕТЕЛБЕРТ, МАН. — 19 і 20 липня.

БРЕНДОН, МАН. — в серпні. Парох о. И. Пуляк.

МАВНТЕН РОВД, МАН. — в серпні. Парох о. И. Пуляк.

ПОРТЕДЖ ЛЯПРЕРІ, МАН. — 16 і 17 серпня. Парох о. В. Джурман.

ПРИБУВАЙТЕ ГРОМАДНО НА ЗЇЗД!

ГІДНИМ І ЗАСЛУЖЕНИМ ВРУЧАТЬ ПОЧЕСНІ ГРАМОТИ!

ВСІ РАЗОМ — ВСІ ВПЕРЕД — ДО КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ!

По всі блищі дані просимо писати до Провінціонального Організатора БУК-а Манітоби на адресу: **Всеч. о. Ігор Шпитковский,** 869 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Ювілейні Зїзди БУК-а

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ

КОМАРНО, МАН.

Дня 9-го червня, другий день Зелених Свят, велике свято відсвяткувало містечко Комарно і околиці. Се перший великий з'їзд з нагоди 50-літнього ювілею українського народу в Канаді. Перший з'їзд, з довго заповіджуваних з'їздів БУК-а в Манітобі. Містечко Комарно прибирае святочний вигляд; гарно прикрашені доми, парохіяльна саля і церква Пресв. Тройці. Погода сприяє святові, люди починають зіїзджатись від скорого ранка. Поволі наповняесь церква і церковна площа людьми, які приїхали помолитись за душі перших піонірів в Канаді, віддати поклін вдячності ще живучим піонірам та накінець занести щиру молитву перед престіл Всевишнього Бога за кращу долю українського народу.

Торжественну Службу Божу править о. Місіонар Краевський ЧНІ., який і виголосив дуже красну щиру та сердечну проповідь з нагоди так рідкого свята. По Службі Божій місцевий о. Парох Калуський править панахиду за перших померших піонірів. Настрій чудовий, молитва мов дим кадильний несеться в небеса.

По релігійній, першій частині свята, удаються усі до парохіяльної салі на спільний обід. Засідають за столи місцеві ще живучі піоніри, гості з дооколичних осель, усі веселі, усі разом, як сини одного народу. Між визначнійшими гістьми зауважується Всеч. Отців Краевського і Д. Гаврилюка ЧНІ., обох з Йорктону, Саск., о. Слугу з Селкирк, Ман., о. Шпитковського, пароха церкви Пресв. Евхаристії в Іст-Кілдонен, Ман., Антона Яримовича, доміняльного секретаря БУК-а, др. Люис посла округи Комарно, Ваврикова посла округу Ґімлі, Ман., Мургеда— інспектора шкіл— представника міністерства Освіти.

Перекуска минаеться, о. Парох витае гостей, пояснюе сьогоднішне свято, та покликае по черзі до слова др. Люис, посла Ваврикова, Мургеда інспектора, секретаря БУК-а А. Яремовича і о. Шпитковського.

Три перші промовці складають привіти з нагоди нашого ювілею: перший від себе яко посол місцевої округи, слідуючий від округу Ґімлі а інспектор Мургед від міністра освіти. Яримович А., секретар доміняльний БУК-а представляє надбання наших поселенців в Канаді за 50-ліття, та доказуе що під теперішню пору конечно е нам сильна українська греко-католицька організація, якою є власне БУК. Ідеольоґію і напрямні організації БУК-а, яка і устроює ювілейні з'їзди, представив о. І. Шпитковський, організатор манітобського БУК-а.

о. Ігор Ю. Шпитковський, парох в Іст-Кільдонан, Ман.

На закінчення з'їзду-ювілею о. Парох Калуський в доказ вдячності від українського народу першим піонірам, вручае гарні грамоти, видані БУК-ом, тим першим живучим поселенцям в тутейших оселях, які ніколи не виреклись любови до Бога, греко-католицької Церкви і українського народу. Грамот роздано 49. В доказ любові до своеї церкви, української преси і організації БУК, зложили піоніри свої жертви.

СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

Другий ювілейний з'їзд БУК-а відбувся в Сенді Лейк в днях 13-15 червня. В тих трох днях Сенді Лейк і дооколичні українські оселі гідно відсвяткували так великий ювілей нашої канадійської України:

Пятниця вечером правиться в місцевій церкві св. Духа торжественний молебен до серця Христового в намірені з'їзду. Молебен правив о. М. Швед.

В другий день з'їзду, в суботу, відправлено дві Служби Божі: тиху і співану священиками о. Шпитковським і о. Парохом М. Григорійчуком. Співана Служба Божа правилась за душі померших піонірів. По Службі Божій, усі присутні в церкві запалюють свічки та починається правити панахида за перших, уже померших поселенців місцевих. Править о. І. Шпитковський. Опісля удаються усі до парохіяльної салі де приготовлено парастасний обід. о. Парох проводить молитву та усі засідають до перекуски. Розмова між присутніми ведеться щира та радісна, дякувати Богу, що ми дочекались такого великого ювілею тут в Канаді. о. Парох витае усіх присутніх а особливо гостей, проголошуе що на з'їзд приїхали від БУК-а два репрезентанти о. Шпитковський і А. Яремович, секретар тоїж організації. Опісля попросив до слова о. Шпитковського, який в півгодиннім докладі представив наше теперішне положення, згадав про піонірів, їх заслуги і нашу ціль в організації БУК. Молитвою знова кінчиться обід і програма пополуднева сьогож дня. Вечером в салі була забава для молоді.

Неділя, третий день з'їзду, від самого ранку чудово заповідаеться. Погода дуже гарна, сонце освічуе своїми лучами містечко та околиці. Люди з усіх усюдів починають напливати до церкви і поволи, поволи, усі місця заповнені в церкві, тай на дворі богато мусіло стояти. Правилась рано читана Служба Божа о. Шпитковським, а по утрені в год. 11-ій стае на співану Службу Божу о. Парох М. Григорійчук. Люди усі разом на церкві співають, голоси гарні, чисті, так що мило бути присутнім в церкві та молитись до Всевишнього Бога. Проповідь підчас Служби Божої говорить о. І. Шпитковський. Коло 1-ої години кінчиться відправа в церкві і усі удаються до салі на спільнии обід. Який веселий та бадьорий настрій в усіх учасників! З'їхались тут були люди наші з дооколичних осель, один другого витае, усі раді і веселі. По обіді о. Парох витае присутніх гостей та парохіян, витае з сим так великим святом нашим та заповідае що зараз буде маленька програма-концерт, який приготовив учитель з "Город" школи І. Новосад з кружком молоді в Город оселі. Програма концерту була слідуюча:

"Привіт Піонірам" від кружка молоді з Город — М. Стадник

Дівочий дует

"Пригода з вовком"— деклямація — Орест Мальчик

Ґітарове сольо — Антін Цюпа

"Кума Феська"— діяльоґ в виконанні Марусі Яришевської і Д. Стасюк

"Пес і кіт"— образ в виконанні С. Яришевської, О. Блек і Г. Дмитерко

"За жениxами до Торонта"— представлення в виконанні: М. і Н. Стадник, К. і М. Січинські, Е. Мальчик, А. Марцішак і учитель І. Новосад.

Підчас концерту промовляли: А. Яримович, секретар БУК-а та о. І. Шпитковський, організатор Ман. БУК-а. Кінчиться свято: в салі розданням 49 грамот стареньким піонірам, підчас сього складають піоніри свої жертви на українські цілі та на свою місцеву церкву, а в церкві молебном до Серця Христового за кращу долю українського народу. Треба зазначити що з'їзд відбувсь дуже красно, се головна заслуга о. Пароха, як також треба згадати що на з'їзді гостили також оо. К. Лотоцький, парох з Окбурн, Ман., та М Швед, парох з Ольга, Ман.

- - - - - -

З нагоди з'їзду в Сенді Лейк, Ман. в неділю вечером загостили оо. Григорійчук і І. Шпитковський та А. Яримович до церкви св. Івана Хрестителя в Долинах, Ман. де парохом е о. М. Швед. По молебні удались усі до парохіяльної салі, де промовляли о. Парох, витав гостей, А. Яримович говорив про конечність організації між молоддю, а о. І. Шпитковський говорив про цілі та ідеольоґію БУК-а.

Міру знай

Один нібито подорожник хвалиться що як був в Африці то полював на дикі звірі.

—А тигрів— питається один— Ви багато убили?

—Кождого дня я душив одного.

—То ніщо— повідае інший— як я був в Америці в Ню Йорку то я впав з 50-го поверха.

—А забились тесе?— питається ще інший.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

—Приказ!

—Ага! Як прийдете до різні й матимете хвилину вільного часу, пришиєте собі ще одну зірку.

—Приказ!

Крвавич витягнувся, засалютував і обернувшись на пяті, звернувся до дверей. В дверях зударився зі значковим.

—Зажди на мене в передпокою,— попросив значковий.— Маю тобі щось закомунікувати. Заждеш?

—Добре.

Значковий ввійшов до салі.

—Ну, нічого собі ваш Крвавич,— почав начальний вожд. — Хлопець справді з фантазією.

—Скоро думає й з місця рішається, а це чогось варте,— докинув шеф штабу.

—Ну ,пане значковий, покищо на вас тяжить відповідальність за вибір.

—Розумію, пане отамане, але…

—Вже "але?"

—Перед хвилею дізнався я щось такого, що може бути не без впливу на справу.

—Слухаю.

—Крвавич просив мене скомунікуватися зі шпиталем й запитати, що діється з якоюсь Вірою Зілинською. З тону, в якім він мене про це просив, я набрав переконання, що це для нього дуже важна справа.

—Ну?

—Перед хвилею вернув вістовий з вісткою, що вона померла на закаження крови.

—Була ранена?

—Так, в зустрічі з ворогом.

—І ви знаєте, чи комунікувати про це Крвавичеві?

—Так, пане отамане.

—Це справді ділєма,— вмішався шеф штабу й вдивився перед себе.

—Справді, яб не ризикував рішення, що вам слід зробити— сказати, чи мовчати. Крвавич ваш приятель, ви його повинні знати й можете сподіватися, який вплив може мати така вістка на його психіку.

—Скажу!— рішив значковий і вийшов твердим кроком до передпокою.

Тимчасом начальний вожд засів до підготовки експедиції Крвавича.

Значковий надяг шапку й плащ й, виходячи з Крвавичем на ґанок, узяв його попід руку.

—Маєш хвилину вільного часу?

—Так, кільканацять хвилин, поки начальна команда вишкробає мені похідний ґарнітур.

—Вийдім на вулицю, тут дуже глітно.

Идучи сходами, значковий обсервував з боку Крвавича й далі важився. Зрештою мав час. Крвавич повинен сам запитати.

Вийшли на бульвар. На фронті заспокоїлося. Зрідка обзивався скоростріл, лиш час до часу застогнала гандґраната. Противники відпочивали після горячого дня.

—Ти посилав до шпиталя?— запитав несподівано Крвавич, а його товариш відчув, що він довго уже готувався до того запиту, а тепер наче злякався, кинувши його.

—Посилав.

—Відповідь маєш?

—Маю.

Крвавич заступив товаришеві дорогу:

—Не живе?

—Не живе.

Значковий пробував ухопити Кравича під рамя.

—Та що ти думаєш, що я дитина? —ніби обурився тією уважливістю значкового, Крвавич.

—Ні, ти не дитина, ти старшина української армії.

—Так! Я старшина української армії.

Хвилину йшли мовчки. Значковий разураз нишком поглядав на Крвавича. Але побачивши обличча цього поета в жовнярському плащі не говорило йому нічого. Почав сумніватися, чи добре зробив, що сказав про те, що сталося.

—Вертаймо!— завважав Крвавич по хвилині,— чого доброго, моя банда вже зібралася.

—Е ні, ще час. Але я справді цікавий, як ти це зробиш,— пробував заговорити Крвавича Значковий.

—Зроблю, не лякайся. Різня мусить бути наша! Але знаєш, як то булоби гарно, якби вона жила. Я вже привик до цього, що все, що робив, на

що важився, робив для неї, для моєї єдиної, незнаної.

—Ви не аналіса?

—Ніколи у вічі себе не бачили. То є, вона бачила мене, я бачив її, але ми не бачилися. Але ми побачимося! Ходім!

Значковий проклинав себе в душі, що впровадив Кравича в такий невоєцький настрій. "Побачимося." Неважеж він замісць відбивати різню, шукатиме смерть, мов самогубець.

Але обличча Кравича не зраджувало самогубних намірів. Навпаки. Опинившися серед жовнярської глоти, Кравич усміхався на право й ліво, а навіть пробував розбурхати посоловілих дядьків дотепами. А коли оба ввійшли до салі, де зібралися "вишкробки" до півкомпанії Кравича, він зразу попав у завадіяцький тон й почав оповідати про "паприку," якої вони завдадуть противникові.

—Гей, козаки!— кричав Кравич до стрільців, що шарпалися поміж собою за театральну бутафорію,— та може мені який гетьманський костюм залишите? Не шарпайте, а то підемо обідранцями на фронт.

Але хлопчиська шарпали театральну гардеробу і з реготом переодягалися на козаків. Разураз отвиралися двері, й входили нові козакомани. По гардеробі прийшла черга на гранати й ракети. Кожний навішував на пояс стільки гранат, скільки впізо; мов діти дерлися підстаршини за ракетні пістолі. Кравич дивився на свою нову "банду" з боку й усміхався в душі, задоволено. Поглянув на годинник,— пора.

—Збірка! Підстаршини до мене! Хлопці уставилися в дві лави, трьох підстаршин прискочило до Кравича. Усі були вже поінформовані про те, куди йдуть і яке перед ними завдання.

(Дальше буде).

о. Ст. Семчук

ТАКИЙ КРАСНИЙ ДЕНЬ...

(Картина життя великого міста)

(Продовження)

На третім поверсі невидно нікого. Потім являється дівчина-доглядачка. Вона молоденька. На ній білий кафтан, один весь, зіпятий позаду. Від нього несе хльором. Дівчина пятаюче глядить на мене.

—Я український священик. Хтось мене хоче.

—Зараз. Я приготовлю.

За хвилину являється Сестра.

—Отче, ми маємо тут клопіт. Тут є одна дівчина. Називається Х. Вона вже змінила своє імя. Вчера говорила інакше. Не дасть до себе приступити. Кричить, кидається.

—Чи вона божевільна?

—Так... Гм ... Так, троха. Поговоріть з нею. Мусимо її віддати до варятів.

—Добре, буду бачити, що я встигну з нею зробити.

* * * * * * *

В малій кімнатці є одно вікно. Одно біле ліжко. Одно крісло. При вході один столик, на нім умивальниця, в ній брудна карболева вода і щітка до нігтів. Це все.

На ліжку дівчина, яких 20-25 літ. Біла, аж жовта, пасмуги густого підтятого чорного волосся буйно розкинулися по подушці. Чорні великі очі, округле лице, грубі видатні уста, підчас говорення звиваються в трубку. Бракує переднього зуба. Руки розкинені, сіро-жовті, на них смуги від крові. Все закрите простиралом, тільки голова і руки на верху.

—Отче духовний, я так хотіла Вас видіти. А вони...

—Що вони?

—Вони...— і сотворіння кривиться. Щось, наче хоче плакати і негодне.

Страшно є, коли плаче дорослий чоловік і дійсно плаче.

Страшніше, коли дорослий чоловік хоче плакати і не може.

Спалені уста стулюються, звиваються в трубку. Вона підносить руку і загребує у довгі пасмуги волосся. Це все, що може виразити її біль.

—Що Вам є?

І тоді вона зачала говорити, так вривано, тяжко, як страшний біль, свою історію з вулиці великого міста Як вона приїхала тому много літ, як вона має сестри на фармах, як вона пішла з фармів, бо там мало платили за роботу, як вона в місті стала шукати більшого зарібку, як вона мала гроші, як все пропало, як вона заразилася на кровну недугу і лічиться вже літами, як її не хотіли тепер пустити з лічниці...

А я хотіла собі піти та заробити. Отче духовний, такий красний день... Подивіться!— і показала рукою кудись через вікно, далеко на ясне соняшне проміння, на весняні леготи землі, кудись в простори— і загребла руку безсило у волосся.

—Такий красний день...

А вони не хотіли її пустити.

Чого вони її тут тримають? Чого? Прецінь вона здорова.

І тому вона скочила— так звичайно, підійшла до кінця ганку на третім поверсі і скочила в долину, на камінь. Погрохотала ноги, побила груди. І не дає нікому до себе приступити, не дає зложити ніг. А вони так зчорніли. Так болять.

—Що вони від мене хочуть?

* * * * * * *

Хто це ті вони— не сказала. Чи це той світ гріха, що збавив її чистої крови, що спутав її страшною недугою, що вкинув її в безодню розпуки— хто?

Чи може ці, що хотіли її вилічити, рятувати перед заразою других, помогти— хто?

Такий красний день— і стільки невимовного болю в одній білій кімнаті.

ПАПА ПІЙ XII ПРО ПРИВАТНУ ВЛАСНІСТЬ

"Так званий суспільний поступ в дійсности бувби неприродний, колиб через незвичайно великі наложені тягарі, або занадто велике безпосередне втручання, він позбавив приватну власність всякого значіння і фактично тим забрав від родини та її голови свободу іти за вказівками, означеними Богом, в цілі удосконалення родинного життя."

Цими словами св. Отець виразно підчеркнув потребу і конечність приватної власности в житію одиниць, а головно родини. Коли держава нищить приватну власність через накладання надмірних податків— або втручується безпосередно в приватну власність своїх горожан до тої міри, що вони прямо перестають бути власниками свого майна і негодні ним розпоряджатися після найкращої своєї думки — тоді підривається в корені всякий поступ і удосконалення родини. Чоловік стає тоді невільником, без волі і спроможности поліпшити свою долю, без вищих стремлінь і дальших надій— і що тоді йому лишається? Чорна невільнича праця, без цілі і зрозуміння, огірчення і нужда Бо кождий найкраще вміє дбати сам про себе, а коли все це перебере держава на себе, ніхто не дбає про нїщо і настає загальна нужда.

Доказом правдивости тих слів є пророчиста нужда в совітах. Там про все дбає держава— горожанин є машиною в державі. І тому ніде на світі нема тої нужди, що в большевіків.

Приватна власність це одна з перших засад природного права, спонука поступу одиниць і народів, заохота до удосконалення і поліпшення долі цілих поколінь.

Журба

— Що з Вами, добродію?
—Або що?
—Зле виглядаете.
—Журба, пане ласкавий, журба!
—Журба? Якого роду?
—Женського роду.

Англійські летуни безперервно бомбардують надморські міста на французькім побережу і знищили промислову околицю Рур— міста Дісельдорф і Кольонію.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертіться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-я в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EDITORIAL

A new executive committee has ben elected in the Ukrainian Catholic Youth. The organization wishes to extend to them their best wishes and success in the coming year.

So much help is needed in order that the executive committee may do progressive work during the coming year. As a pocket watch may not run without the help of the other delicate mechanisms, so is it with the Ukrainian Catholic Youth. We need the help of each and every Ukrainian Catholic Young people's club that is interested in young people's work. There is work to be done, and it's up to your Club to help.

Keep in touch with the Ukrainian Catholic Youth League's President, Paul Bozyk, the address is, 73 Disraeli St., Winnipeg, Man. The president will gladly try to help your club out and will accept your suggestions.

Another very important and necessary problem with the young people today is the lack of good literature. *Have you subscribed to the Youth Herald?* Catholic Literature must be in every home. Catholic literature in a home serves as an armour against the many attacks made by the schismatics and atheists, etc.

As you can plainly see that the field of work is great, will you do your share? How about being more active.. We want ACTION... CATHOLIC ACTION. Then you will be sure that the Ukrainian Catholic Youth will play an important role among the Canadians in the coming years.

WINGS

Wings! For wings! O for eagle's wings!
To my native land I'd soar, I'd fly...
Where huts of kinsfolk lie as in garland,
And orchards, circled in their hills...
Striya, with her blossomy banks,
Forests, slim young trees
And mountain tops that reach the stars!

Wings, O wings, let me yonder fly!
To my happy, happy fate!
Where Beskid proudly lifts its summits,
O there, entranced, at Heaven's gate,
In Eden there my heart shall rest.
Bear me, O wings, unto that land,
My world of miracle... Youth's Paradise!

TO HOLD CONVENTION

The Ukrainian Catholic Youth League of the U.S.A. will hold their Eight Annual Convention in Scranton, Penna., USA under dates of August 1, 2, 3, 1941.

Rev. Myron Zalitatch, and Rev. J. Ortynsky are Honorary Chairmen and Dr. M. J. Stec, Chairman.

ST. NICHOLAS HIGH SCHOOL GRADUATION

On Monday, June 2nd., St. Nicholas High School Students held their Graduation exercises at the Ukrainian Reading Hall, Flora and McKenzie St., Winnipeg.

The programme of the graduation exercises were under the capable supervision of the Reverend Sisters. The Programme of the evening was such:

"O CANADA"

Welcome Song ..... School Choir
Introduction ..... Michael Bakuska

CROWNING OF THE GRADUATES

Presentation of Honorary Awards .... Rev. Dr. Kushnir
Leadership in School Activities—Girls ....Miss Tilly Kruk
Leadership in School Activities—Boys.... .... Mr. Michael Bakuska : Mr. J. Drozdowski
Religion ..... Miss Mary Hrenchuk
General Efficiency .... Miss Sopie Smaha : Miss Helen Hnidan
Ave Maria (Bach Gounod) .... Miss Eva Buchko
Violin Solo ..... Miss Celeste Renowski
Whispering Hope (Alice Hawthorne) .... ..Dolores Golembowski : Mary Bodnarchuk
GUEST SPEAKER ..... Mr. S. Forman
Lustpiel Overture (Keler Beler) .... Miss Sobpie Smaha : Miss Olga Smaha
Beautiful Isle Somewhere (J. S. Feoris) .... Teenie Tataryn
Playful Ronda—Violin ..... Johhny Timkin Accompanied by Miss Sophie Smaha
Playmates—Violin and Accordian .... Henry and Eugene Yankowski
Step Dance ..... Miss Olga Kablak
Piano Solo ..... Miss Mary Masur
'Tis the Last Rose of Summer (Von Floton) .... Mary Orysiuk
Valedictory Address ..... Miss Sophie Smaha
Farewell to Thee ..... The Graduates

"GOD SAVE THE KING"

DO YOU KNOW?...

That the English gentleman-adventurers who colonised America in 1607 came in search of gold but instead found tobacco.

That the oldest newspaper in the world is the Peking Gazette or Ti Chau, first issued in 1840 A.D., and is still being issued.

That the Ukrainian Mutual Benefit Association of St. Nicholas has a capital of about 200,000 dollars.

That fifty years ago the first Ukrainian family came to live in Canada. This summer many of our Ukrainian parishes and societies will hold 50 years anniversary celebration.

That the first Ukrainian to finish University in Canada was Mr. Orest Zarebko, Member of the Legislature of Saskatchewan. Mr. O. Zarebko graduated in 1918.

SMILES N' CHUCKLES

Joe: "I want to change my name, Your honor."
Judge: "What is your name?"
Joe: Stinx."
Judge: "I don't blame you. What do you want to change it to?"
Joe: "Charlie."

She: "I suppose that's one of those horrid futuristic paintings you call art."
He: "No, that's a mirror."

Amateur Gardener: "I find it so hard to tell my garden plants from weeds, when they start to come up. How do you distinguish them?"
Old-timer: "The best way is to pull them all up. If they grow again, they're weeds.

Warden (to doomed prisoner): "Do you have any requests to make before I turn on the juice?"
Doomed prisoner: "Yes, take it easy, I've got a weak heart."

Mother: "Well Johnny, how did you like your first dancing lesson?"
Johnny: "It's a cinch, all you have to do is turn around and keep wiping your feet."

— ЧИТАЙТЕ! —

Молебень до Пресв. Серця Христового .05
Духовна Вязанка— Молебень до Ісуса Христа, Молебень і Параклис до Матери Божої, разом з найкращими молитвами до Серця Христового й Матери Божої та пояснення святої години в честь Серця Христового .. .10
Тропарі Воскресні— Прокімени, гласи самогласні, гласи болгарські та подобни сідальні ..... .10
Свідоцтво Вінчання в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк; 100 свідоцтв 1.00
Свідоцтво Хрещення і Миропомазання, в українській і англійській мовах. Добрий папір, ясний друк, 100 свідоцтв 1.00
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель
Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

На вакаціях!

Ходіть часто на прохід, вчіться плавати, бавтеся постійно на свіжому воздусі.

Для чистоти й плекання здоровля нема вакацій. Вакації є відпочинком по цілорічній праці, але митися треба заедно.

З брудними та нечесними дітьми не грайтеся, ані з такими, що кашляють і харкають.

Вина, пива ані горівки не пийте, навіть на жарт,— се все для Вас малих отруя.

Як будете так поступати, будете все здорові на радість свою і своїх родичів.

Се все робіть для свого добра і щастя, бо здоровля є найбільшим скарбом. Здоровля не купиш за гроші цілого світа!

Веселих вакацій желає всім Вам—

ВУЙКО ТРОХИМ.

ЛІТО

Вийшов колос з листя, з листя
Та на світ сей Божий —
Подивився та божився:
"А то світ хороший,
Божий і хороший!"

Паленіє, паленіє
Мак на всі відміни:
Червоненький і біленький
І, як небо, синий!
І, як небо, синий!

А травиця— та зелена
Та струнка травиця
Вередує і танцює —
Хоч від неї вчися!
Хоч від неї вчися!

Гей, а сонце— гей, а сонце
З неба руки хилить:
Всіх цілує, обіймає,
Всім богацтва ділить!
Всім богацтва ділить!

А мурашка і комашка
Щось комусь толкують —
"Буків! буків! буків! всім тим,
Що тепер дармують!
Всім, що сплять й дармують!

о. Др. Г. Костельник

КОНТЕСТ ЗАГАДОК

Відгадайте ці загадки— та пішліть свої розвязки загадок до—

RIDDLE CONTEST EDITOR,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

разом з вашим іменем, адресою і віком.

За найлучші развизки є три гарні надгороди. Контест кінчиться липня 31-го.

КОНТЕСТ ЗАГАДОК

1). Густий ліс, чисте поле, два соболі, два скла, труба, бомба, а в тій бомбі лепетайло?

2). Мовчить, а сто дурних навчить?

3. Веселе дерево, весело співає, а кінь над бараном хвостом махає?

4. Дім не дім, хоч колиа має, на землі не стоїть, а по воді ганяє?

5). Сидить собі у замку пан і не видить і не чує, а найліпше хати пильнує?

6). Що має свое серце в голові?

7). Без вікна, без дверий— повна хата людий?

8). Не жие, ні не розмовляе а великі чудеса ділае?

9). Ні стоять, ні сидять, ні лежать, ні бігають— а все кричать?

10). Що се за вівці, що день і ніч паcуть а молока не дають?

11). Без ніг, а ходить?

12). Біла ріля —чорне насіння, а лиш той посіе, хто розуміе?

13). Є в бочці така вода, що творить чудеса?

14). Що стае довше, як утнеться оба його кінці?

15). Бери— кринить, клади —пищить, пиши— мовчить?

ЛИСТ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Кридер, Саск.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку,

Я хочу написати дещо про мої пригоди на весні. Я ходив з мамою на фарму і ми там садили картофлі коло малого озерця. Там були корчі і богато пташок. Пташки робили гнізда на дереві і співали весело, а я ішов попри озеро і приглядався жабам, як вони скакали у воду. Нараз як мені зпід ніг фуркне дика качка, а я так злякався, що не знав де стою і скричав:— Мамо, тату! А мама сміялися, що я так злякався качки: І там саме було її гніздо.

Тепер мої розгадки: 1) яйце; 2) лишилося три; 3) намальована. На тім кінчу і здоровлю Вас сердечно,

Володимир Заячківський.

СКОРОГОВІРКА

Говоріть скоро—

Казала Прокопиха до Прокопа: Поможи, Прокопе, нарвати кропу до окропу! Прийшов Прокіп, скік через окіп, урвав кріп і кинув в окріп. Добре, що не ішов Прокіп на тік, так як торік і не попік собі тівий бік!

о. др. В. Кушнір

Лекція 17.

МОЙСЕЙ ВИПРОВАДЖУЄ ІЗРАЇЛЬТЯН З ЕГИПТУ

Приготування: З королівського дому утік Мойсей на пустиню. З королівського сина став він пастухом. Пас чужі череди, нераз мусів терпіти голод і холод. Він часто думав о своїх родичах, о своїх братах і сестрах, о своїм народі в Египті. Хотівби був їм помогти, тільки ніяк не міг. Тому молився щодня до Господа Бога, щоби Господь випровадив цей нарід з неволі Египту. І Господь вислухав його молитву. Сам Мойсей мав випровадити свій нарід з Египту. Така була воля Божа.

Заповідження: Ниці оповім я вам, як Господь Бог послав Мойсея до Фараона з жаданням, щоби Фараон випустив ізраїльський нарід з Египту і як Мойсей цей нарід дійсно випровадив.

Виклад: Покликання Мойсея.— Мойсей пас череду на пустині. Було там богато пасовиск. Часто можна там було йти кілька днів з чередою в одну сторону. Не було там лісів ані домів, тільки корчі і трава. Одного разу Мойсей зайшов зі своєю чередою далеко аж до гори, що називалася ХОРИВ. Нараз побачив він як на тій горі горів корч ясною полумінню. Думав Мойсей, що полумінь скоро згасне. Коли однак огонь не згасав, Мойсей звернув бачніщу увагу на цей огонь. Він побачив, що корч горів, але не згарив. Тоді підійшов Мойсей блище: Нараз почув він дивні слова Господа Бога: "Мойсею, не зближайся тут, бо місце це є свяге. Скинь свою обуву." Мойсей зараз скинув свою обуву, впав лицем до землі, бо не смів дивитися на Господа Бога. Тоді Господь Бог знова сказав: "Я видів неволю народу мого в Египті, я чув його зойк і плач. Визволю цей нарід з неволі Египту а тебе пішлю до Фараона, щоби ти сказав йому, щоби він нарід випустив." Послухав Мойсей голосу Господа Бога, вернув до Египту, щоби випровадити свій нарід.

Мойсей випроваджує нарід Ізраїльський з Египту: По дорозі до Египту стрінув Мойсей свойого брата Арона і розказав йому все, що він чув від Господа Бога і який одержав приказ. Разом з Ароном йдуть до короля і кажуть: **"То говорить Господь-Бог Ізраїля: випусти мій нарід, щоби він в пустині зложив мені жертву."** Однак Фараон ані чути не хотів, щоби випустити нарід. За те Господь зслав на Египет многі і тяжкі кари. Саранча знищила все збіже, вода перемінилася в цілім Египті в кров, мерли люди і звірята гинули. Та нічо з того не могло змягчити серця Фараона. Він не хотів випустити жидів з Египту. Тоді зіслав Господь найтящу кару на Фараона. Господь покликав Мойсея і так сказав: "Іди до свого народу і скажи, щоби кожна родина забила одноріного баранця. Кровю тогд баранця помажуть одвірки, а мясо зідять і нехай будуть готові до дороги. Бо тої ночи перейде Ангел смерти через Египет і поубивае кожного первородного сина з Египтян, також і звірята, а вас він омине."

Мойсей це обявив Ізраїльтянам. Вони так зробили. І сталося, що одної ночі в кожнім домі Египтян умер первородний син і всюда по цілій землі був великий плач. Умер також первородний син Фарвона. Тоді Фараон покликав Мойсея і сказав: "Виходіть всі і зложіть жертву в пустині для вашого Бога." Тоді Ізраїльтяни вийшли з Египту. Що сталося в дорозі, про це будемо говорити на другий раз.

Виясення: Ми чули тут богато о Мойсею, але також і о Господі. Подумайте що ви можете сказати о Господі з того, що ви чули? Найперше:

1). **Господь е духом:** Мойсей говорив з Господом і Його не бачив.

2). Господь є всюда: Був з Мойсеем в пустині, був в Египті, на небій на землі і на кожнім місці. І вас Бог завсігди бачить.

3). **Господь знае всьо:** Знае о Мойсею, о Ароні, о Фараоні і о вас всіх.

4). Господь Бог може всьо зробити: нещастя в Египті, випроваджує нарід з неволі, примушує Фараона, щоби нарід випустив.

5). Господь є **найліпший:** Вислухае молитви народу. Хоче дати їм назад Обіцяну Землю. Дае їм Мойсея, Арона. Для нас дае родичів, Ісуса.

Приноровлення: Мойсей молився на пустині, нарід Ізраїльський молився в неволі, Господь вислухав їх молитви, бо вона була постійна і щира. Моліться і ви, діти, завсігди, а Господь буде вами опікуватися. Кожного вечора, пригадайте собі, чим ви образили Господа Бога, перепросіть Його щиро, збудіть в собі жаль за то, що ви Бога протягом дне образили, а певно, що Господь не пустить вас ніколи.

Католицька Акція

Пій XI в 1928 р. так написав: "Католицька Акція повинна стати загальним, однодушним діянням віруючих, без огляду на вік, пол, образования, суспільний стан, національні чи політичні стремління, однак **з тою передумовою,** що це все не відбігне від науки евангелія і християнського закону, і не перечить ані цій науці, ані цьому законові." Католики є з'єднені в одній духовній родині, бояться за поширення царства Божого на землі — однак **можуть попри це належати до різних організацій.** Папське письмо ділить найголовнійше всіх після віку і пола. Тим чином повстають 4 головні відділи: мужчини, женщини, юнаки і дівчата. В листі до кардинала Бертрама 1928 р. св. Отець докладно відмічує ці групи: "Легко поняти, що **Католицька Акція в практичнім здійсненню узгляднить ріжниці віку і пола, а також ріжні змінні відносини часу і місця.** Молодь занята особливо образованням і підготовкою— старші мають ширше поле апостоляту. **Так не виключається жадна форма успішної діяльности.** Жадна, котра якимбудь чином є злучена з божественним покликанням Церкви."

У 50-Ліття Поселення Українців у Канаді

ЮВІЛЕЙ І ВІДПУСТ

В Церкві Матері Божої Неуст. Помочі

ЙОРКТОН, САСК. 6, 7, 8 ЛИПНЯ

НЕДІЛЯ, 6-го ЛИПНЯ:— Перед полуднем: год. 6.30, 7, 8: Читані Служби Божі. Год. 10.30: Співана Сл. Божа з дияконами. Проповідь. Пополудні: Год. 3: Ювілейна Академія в Галі під церквою. Повитання найстарших Піонірів. Промови. Год. 7.30: Вечірня з Литією. Проповідь. Похід з Найсвятішими Тайнами.

ПОНЕДІЛОК, 7-го ЛИПНЯ, Празник св. Йоана Хрестителя:— Перед полуднем, год. 5.30, 6.30: Читані Сл. Б. Год. 7: Співана Сл. Б. (співають діти зо школи Преп. Сестер). Год. 9: Утреня. Мировання. Год. 10.30: Торжественна Сл. Божа з дияконами. Проповідь. Пополудні: год. 4: КОНЦЕРТ Укр. Катол. Школи під проводом Преп. Сестер. Год. 6. Молебень до Матери Божої. Проповідь. Похід під Хрест-Памятник. Хрещення України. Водосвятя. Ювілейне Слово. Благословення побожних річей. Суплікація. Дня 7-го липня можна буде дістати сніданя у Преп. Сестер. ОБІД в Укр. Катол. Народнім Домі заходом У.К. Жіночого Товариства від 1-ої год. пополудні.

Еспанія і Ватикан заключили договір в справі назначення на єпископів. Відтепер влада предложить св. Отцеві 6 імен кандидатів на опорожнене владиництво. Св. Отець може всіх відкинути і предложити шість нових імен від себе, або вибрати з даних 6 трох і передати до кінцевого рішення для влади.

Туреччина і Німеччина заключили договір "приязни."

Роберт Ол. Вотсон Ват, 49-літний учений шотляндець, **винайшов радіевий прилад для відкривання літаків** на далеку віддаль. Цей прилад вже є в ужиттю в Англії і німці не можуть тепер заганятися ночами над Англією, як раніше.

Останні Вісти...

Бл. п. о. Іван Колцун
Парох в Етельберт, Ман.

По опівночі, 20 червня **помер з вибуху крови, всеч. о. Ів. Колцун, парох з Етелберт, Ман.** в 44 році життя, а в 19 році священства. Покійний родився в Старім Краю і приїхав сюди дитиною, коли мав всього один рік. Любили його всі, котрі стрінули в життю, особливо отці духовні, для котрих він був щирим і відданим співробітником в ниві Христовій. Був щиро прихильний нашій організації і помагав їй по всім силам. Був ревним душпастирем і добрим священиком свого Господа і Пана, котрий покликав його ненадійно після відправи у Сифтоні до вічної відправи, по заслужену надгороду по тяжких трудах і многих прикростях життя. Помер в лічниці у Давфин, Ман. Вічна Йому Память!

На просторі двох тисячів миль — від Білого Озера на півночі до Чорного Моря на полудні— від Фінляндії аж до Українського Кавказу **німці наступили на большевиків рано 22 червня** 1941, а з ними всі сусідні народи. **Фінці** шукають відплати за недавну програну—в **Естонії** зараз вибухнула революція проти Москви, **Литовці захопили** свою столицю Ковно і проголосили незалежність, **в Україні кидить**— румуни увійшли до Бесарабії.

Премієр Вел. Британії **дост. Чирчил** заявив через світову радієву мережу між іншим таке: "Мушу заявити рішення правительства Їх Величности і я увірений, що великі домінії у свій час з тим співділатимуть."

"Маємо тільки одну ціль і одно **одиноке невідкличне стремління. Ми** рішені знищити Гітлєра і кождий прояв його націстівської влади. Від того ніщо нас не відхилить— ніщо. Ми ніколи не будемо говорити, ані переговорювати з Гітлєром, чи котримсь з його людий."

"Кождий чоловік або держава, що машерує з Гітлєром, є нашим ворогом."

"Ми дамо Росії всяку можливу поміч і російському народови. Будемо взивати всіх наших приятелів і союзників по світі поступати таксамо і довести справу терпеливо і постійно до кінця."

"Ми предложили правительству совітської Росії всяку технічну і господарську поміч, яка в нашій силі і котра тільки може їм послужити." Згадуючи про загрозу через Індії, сказав:

"Тому російська небезпека є наша небезпека і небезпека для Стейтів, так само як російська борба за огнище і дім це справою вільних людий і вільних народів в кождій частині земної кулі."

Згадуючи про виповідження війни **Гітлєр** сказав через радіо, що Москва постійно нарушувала заключений в 1939 р. договір приязни і удаючи невинних безнастанно посувалася вперед і загрожувала німцям. Закінчив

Вежа легкопадників

підчас Світового Ярмарку в Ню Йорку, з котрої спускали людий в легкопадах за 25ц. тепер оказалася настільки практичною, що американська армія збудувала подібну вежу у Форд Беннінг, Га. і вишколює на ній своїх військових. До листопада надіються вишколити так 2,000 війська. Одна така вежа коштує $80,000.

свою промову так: "Тому завданням цього фронту не є лише забезпека поодиноких країв, але забезпека Европи і тим чином спасення всіх. Тому я рішив нині знова долю і будучність нїмецької держави і нашого народу зложити в руки наших жовнірів. Нехай Бог особливо поможе нам в цій борбі!' Печатаємо це за виннипегською "Фрі Прес' з 23. VI. 1941 ст. 7.

5-ий Окружний з'їзд Української Католицької Молоді був у Філядельфії 15 червня, цр. з повним успіхом. Промовляли **о. др. Федаш**, на тему: "Католицька Акція і горожанство"— **Б. Кватамай** на тему: "Праця і завдання Ліги УКМ"— і **Богдан Олесь**: "Спомини з Західної України."

Америка припинила діяльність всіх італійських консулятів.

Кажуть, що тепер **лет Геса до Англії** зрозумілий у виду того, що сталося. Гес летів предложити Англії мир на 25 літ без нарушення імперії, крім малих уступок— так кажуть.

Зараз першого дня **німці заняли Берестя Литовське і Львів** на Західній Україні. В Ковні литовці захопили владу і візвали нарід до повстання та різні большевиків. Таке саме повстання назріває в Естонії і Латвії— та в Україні. Бій іде на просторі 1,700 миль.

Москва приняла англійське предложення помочі і заявила, що большевики також поможуть Англії військово і господарчо.

Канада задумує продати совітам 5 мілионів бушлів пшениці. Ціна на свинину пішла 75ц. на 100 фунтах. З Отави взивають менше їсти свинину, бо треба для Англії.

Подають з Отави, що у **Форт Вилиям збудують незабаром робітні** нових бомбовиків коштом 40 мілионів долярів.

Позичка побіди увінчалася в Канаді небувалим успіхом. Квоту перевищено в многих місцевостях. Манітоба мала означених зібрати $43 мілионів— зібрала понад $51 мілионів.

Католицькі українські учениці школи св. о. Николая виграли побіду мягкого мяча у Виннипегу. Побідили 4 школі в північнім Виннипегу, а в кінцевій грі побідили школу Пр. Марії, котра знова побідила раніше 3 школі в полудневім Виннипегу. Наші дівчата перші!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 14 і 15. (86 і 87) ЙОРКТОН, САСК. 14 лип. і 1 серп. 1941 Vol. IX. No. 14 & 15 (86 & 87). YORKTON, SASK, July 14 & Aug. 1. 1941

О, УКРАЇНО! О, ЛЮБА НЕНЬКО!...

О, УКРАЇНО! О, ЛЮБА НЕНЬКО...

Коли забуду Тебе, Єрусалиме, най присохне язик мій до піднебіння, най всохне правиця моя!— молився давно з превеликої любови і ревности святий пророк Єремія.

Най присохне язик мій до піднебіння, коли я забуду Тебе, Україно! — най вільно буде сказати нам в цей тяжкий, страшний вирішальний час. Наша Україна столочена і збита стрільнами, машинами і літаками, залита кровю і сльозами, ізорана кістьми — горить великим огнем. Україна очищується в борні.— Україна прагне ВОЛІ!

УКРАЇНА МУСИТЬ БУТИ ВІЛЬНА! Боже Провидіння знає, чому тепер край терпить.

Зі сліз і крови міліонів через борню народиться цвіт чарівний— воля України! Народиться через любов і жертву міліонів найкращих синів і доньок України.

"Невже Тобі лиш на таблицях камінних
написано в сусідів бути гноєм?"— питається наш поет Франко в поемі "Мойсей."

І відповідає: "Та ні! **Я вірю в силу духа
і в час воскресний твойого повстання!"**

Той час вже іде! Тепер орди толочать поля України, але вже за хвилю стане правдивий господар української землі— **міліонові маси нашої України і проженуть орди зі скровавленої землі. І буде воля!**

**"Свою Україну любіть!
Любіть її во время люте,
в останную важку мінуту
за неї Господа моліть!"**

ВІЙНА НА УКРАЇНІ

За тиждень бою німецька армія проломавши большевицький фронт під Берестям Литовським на Поліссі, заняла Барановичі і Мінськ, столицю Білорусії та підступила під Смоленськ, в пів дороги до Москви. Інша колюмна військ заняла Луцьк і Дубно на Волині, Яворів і Львів в Галичині, при чім прийшло там до сильного бою моторизованих частин, в котрім брали участь тисячі човгів. Все це на нашій ненашій українській землі... яких 250 миль від столиці України, Києва золотоверхого.

Фінці підступили під одиноку північну пристань Росії, що не замерзає в зимі— Мурманськ, біля котрого недалеко є ославлені Соловецькі острови і каторги соток тисячів нещасних селян України, котрих вивозили туди на північ на примусові лісові роботи, і повільну але певну загибіль. В пристані Ганко фінці окружили 20,000 большевиків. Наступають також через Карелію на Ленінград.

Через Литву німці посунулися до Латвії і занявши Лібаву підступили до столиці Риги.

Ідуть завзяті бої на всіх відтинках.

Іван Новосад

ДІТИ І РОДИЧІ
(Продовження)

Як дитина нічо не питає, то може її хтось вже сказав з товаришів, а може часом дуже встидлива. Тоді родичі повинні самі оглядно надмінити справу, бо скорше чи пізнійше дитина схоче це знати. В такім случаю возьміть таку дитину до котяток і скажіть її, звідки котятка беруться, або малі курятка і тим способом зайдете до свого питання. Можливо, я довго над тим розвівся. Однак бачу, що такого освідомлення брак.

Коли дитина підросте і час буде іти до школи, **то треба посилати її кождого дня,** бо інакше вона не зможе зробити поступу, і тоді годі нарікати тільки на учителя.

У школі дитина найдеться з ріжними дітьми з ріжних домів і напевно принесе щось такого додому, що хоч бери тай за чуб ловися з дива. Треба тоді дитині звернути увагу, або навіть покарати. А коли думаєте, що учитель може помогти у вашій справі, попросіть його. Кождий учитель хоче вивести дитину в люди, тож поможіть йому, співпрацюйте з ним! Коли довідаєтеся, що ваша дитина щось виробила, то ще і вдома покарайте самі! Переслідіть самі справу і не вірте зараз, що діти самі будуть говорити. Діти є в цім віку, що все говорять за собою, наче адвокати. Однак, коли переслідивши все бачите, що дитина невинна, тоді підіть до учителя та спитайте, чим і як вона провинила. Тільки ніколи не нарікайте на учителя перед дітьми, бо тим робите зло своїм власним дітям, бо вони відтоді зачинають зле думати про свого учителя. Треба співпрацювати зі своїм учителем та уважати на поступ дітий. **Дитина є ваш скарб і мусите його доглядати!**

ПОЗІР!

ЦЕ ЧИСЛО БНАЦІЇ ПОДВІЙНЕ — ВАКАЦІЙНЕ.

Слідуюче число вийде аж з датою 15-го серпня 1941.

Просимо не забувати на нашу часопись підчас принагідних принять і сходин— кождий цент пресфонду будемо віддано цінити і будемо за поміч сердечно вдячні.

Редакція і Адміністрація. БНації.

СТАН УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ В 1919 РОЦІ

Начальний інтендант УГА др. Ілько Цьокан так характеризував стан нашої армії 25 жовтня 1919 року на Україні: **"Наші стрільці з голоду кидаються під шини, зі шпиталів утікають в горячці. А гроший нема. І виходу нема.** Хто думає над тим, то все одно, що думавби над квадратурою кола. Армія в розпаді через недостачу матеріяльного заосмотрення. **Зимно десяткує її. В Жмеринці і околиці вже згинуло з голоду і зимна або тепер догибають 10,000 галичан. Конають в бараках на гною...."**

А галицький **сотник** з постачання **Стефанович** представив членові Директорії Макаренкові такий стан армії: **"На фронті від 9 днів нема що їсти.** Навіть старшини продають за харч останні чоботи. **Шпиталі в страшнім стані. Ранені рвуть з трупів шматки, щоб обандажувати собі рани."**

\- - - - - -

І так Армія, **одинока в світі,** серед таких безприкладно важких обставин виповнила свою службу докінця.

І коли диктатор **др. Евген Петрушевич** лишав її відізджаючи на захід, вони оставили нам свідоцтво **незрівнаного геройства** в історії. "Ми їхали довго і так змерзли, що мимо безнастанної зливи і снігу мусіли вилазити з возів та іти пішки. Вода на шляху тут і там досягала до кісток. Я перемок до сорочки. Плюта не уставала. А серед **неї на тім шляху, де треба було іти по кістки в студеній воді і грязюці— зустрічали ми патролі галицького війська, що ішли зі Жванця. Ішли промощувати шлях галицькому урядові.** Хоч сніг і дощ заплющували мені очі, я бачив їх добре, дуже добре. І до смерти не забуду тої відрадної картини **сповнення свого обовязку до кінця— серед найтяжчих обставин."**

Так пише очевидець **др. Осип Назарук** в книжці "Рік на Вел. Україні" ст. 325. Мова про ніч з 15 на 16 листопада 1919 року.

\- - - - - -

І де на світі і яка Армія та коли повнила службу серед таких обставин і так вірно до кінця?!

Нарід, що видав таку Армію, має бути чим гордий.

Такий нарід ніколи не пропаде!

Він певно здобуде волю і певно буде панувати!

В ресторації

—Пане платничий, скільки мені дали тієї печені; чи не міг би дістати такий кусок як той гість що сидить при сусіднім столику?

—Це, пане, трудніше, то господар.

Вісти з України—

Холмщина.—Цілий ряд шевченківських концертів відбувся в селах і містах Холмщини. Український театр під проводом Назара Обідзінського дав ряд вистав "Назар Стодоля" по Холмщині. Всюди участь брали шкільні діти. Ряд вистав і концертів був поіменно в тих місцевостях: Сверже, Верещі Великі, Столпе, Ігнатів, Турка, Серебрище і в самім Холмі.

\- - - - - -

Прага.—На Великдень Службу Божу в нашій церкві правив **о. президент Ав. Волошин** в сослуженні шість отців. Потім було Спільне Свячене.

\- - - - - -

Ярослав.—Ще в лютім був концерт в Ярославі, підчас котрого виступили наші артисти: панна Н. Ярківна—сопран, О. Грицік—баритон, і В. Чижик—скрипак і Витвицька—піяністка.

ІДЕН ЗАПОВІДАЄ ПОЛЬЩУ В ДАВНИХ ГРАНИЦЯХ

ЛЬОНДОН.—Антоні Іден, британійський міністер заграничних справ, заявив, що Британія додержить своєї обітниці й відбудує Польщу, бо поляки на те заслужили. Польща малаб дістати свої давні границі. На тій підставі, як і в попорозумінню з американським урядом, ген. Сікорскі, премієр польського уряду на вигнанню, звернувся до Сталіна з мировою пропозицією, бо так є, що формально Польща є ще досі в війні з СССР. Сікорскі хоче годитись на підставі Ризького договору з 1921 року, домагаючись давних границь і негайного звільнення польських полонених, що є в Сибірі, та створення з них польських легіонів для боротьби з Німеччиною. Щодо цього ще нема формальної відповіди з Москви. Та совєтський посол Майський заявив, що **Москва з тим усім погоджується.**

МОСКВА ПРО ЗГОДУ З ПОЛЬЩЕЮ

МОСКВА—Московське радіо подало відомости про зустріч і переговори ген. Сікорского з советським амбасадором Майським у Льондоні. Те саме радіо звернулося в польській мові до поляків Західньої України і Білорусі, взиваючи їх станути до боротьби разом з Росією, та заповідаючи, що **Росія стане по стороні поляків і Польщі.** Особливо просять поляків, щоб допомагали російським воякам.

МАЮТЬ ЗВІЛЬНИТИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ

СТОКГОЛЬМ.— Британійська пресова агенція Райтера подає, що шведський часопис "Тіднінген" пише, що Німеччина випускає на волю тих українських полонених, що попали в полон, борючись по стороні Польщі в 1939 році. Тих полонених мають забирати до Українського Легіону. Далі кажеться, що до Люблинщини зїздяться давні петлюрівці, навіть з Парижа, щоб творити українську армію, що бороласяб проти Росії.

ПОГОЛОСКИ ПРО СКОРОПАДСЬКОГО

ЛЬОНДОН.—До Англії мають доходити поголоски, що вже має бути створений під німцями "Український Легіон" з 60,000 вояків, на чолі якого має стояти гетьман Павло Скоропадський. Далі кажеться, що в берлінському "Русскому Слові" має бути оголошена відозва Скоропадського, якою він звертається до українського народу, щоб повстав проти "жидівських большевиків." Та знікуди інде нема потвердження цеї поголоски, що походить з польсько-московських джерел.

др. Дейфо

НЕБЕЗПЕКИ ВАКАЦІЙ

Колиб мене хто питав, як найкраще забезпечити себе підчас вакацій, я сказавби так: **"Не висилюйся!** Значить, не беріть на себе більших тягарів, як маєте вдома".

"Не їджте занадто!"

"Запевніться, що молоко до пиття є пастеризоване."

Може жадна з літних осторог не є так важна, як саме остання. Мені закидали, що я надто підчеркую пастеризацію молока. Можливо. Але колиб ви були лікарем 35 літ в околиці, де ніхто прямо не чував про це, колиб ви бачили дітий, як терплять від сухіт костий, трясці і тифу, а все те з молока, ви можливо булиб ще більше вразливі на тій точці.

Цікаво знати, що найкраща людська пожива найскорше заразлива і здібна передати заразки чоловікові. Замість здоровля годна принести для нас заразу, тому треба дуже уважати.

Я це говорив вже много равів, так здається, що це ще замало. Тим всім, що будуть на вакаціях десь на фармі або в літнищах, певно будуть захвалювати "добре товсте молоко, свіже від корови." Таким варта прочитати книжку др. Гаролда Дж. Герриса з Ню Йорку, котрий літами студіював справу молока і написав про це книгу під заголовком дещо дивним для звичайного чоловіка "Бруцельльозіс." Після нього 12 міліонів людий в Америці дістали трясцю тому, що пили непастеризоване молоко від заражених коров.

Літами можна носити в собі заразки недуги і не почувати нічого надзвичайного, хіба час до часу біль крижий, або горячку ранком. Але нараз недуга кинеться на вас з силою тифу, малярії або сухіт, спричинюючи зараження нервів і костий, недугу серця або навіть божевілля. Тяжко пізнати недугу зразу і часто беруть її за сухоти, нервові болі, недугу жил, мігдалки або простуду. І так само тяжко її вилічити. Часом треба її лічити роками.

Др. Геррис твердить, що 20% всіх коров в Америці заражені трясцею. Дуже тяжко це припинити, бо навіть колиб побити всі заражені корови в даній околиці, то на їх місце легко заразяться нові, спроваджені з віддалі. І можуть заразитися від інших звірят, як від овець, кіз, свиний і во[illegible]

Отже коли їдете на вакації, не легковажте молока, особливо коли з вами є діти. **Пийте тільки пастеризоване молоко!** А коли його там нема, вживайте конденсованого молока (з пушок).

ЯК ТИБЕТАНЦІ ПЮТЬ ЧАЙ?

Що край, то звичай. З далекого сходу, з високорівні Тибету в середній Азії, походить і дійшли до нас многі казки ба навіть звичаї і слова. Так приміром горівка зветься по тибетанськи "ара"— а в Старому краю люди часто називали її прямо "арак."

Головним напитком Тибету є чай. Привозять його головно з Китаю в прасованих цеголках. Таку цеголку кидають у горнець з водою, аж зачне кипіти. Коли вже добре закипить, (передтим кидають дрібку соди, щоби краска була чиста) тоді все відливають в другий горнець, де кидають масло і сіль. Це все вариться дальше. Все вимішують, аж добре вимішається, і тоді допера зливають в горнята до пиття.

В нас звикли пити чай з молоком, або з сметанкою. Але навіть, коли пють чистий чай, то все з цукром. В Тибеті з солею —і смакує.

В школі

—Діти, піднесіть руки догори!

Р-р-п-п...

—Ось бачите, хлопці, ваші руки брудні, тільки того одного чисті. Хто ти?

—Я Степан Заболотний! Бе-е-е-е-е-е.

—А чого ж ти плачеш?

—Я тому не винен. То мама винна. Бо вона щоранку каже мені мити начиння.

АДРЕСИ

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатня видавнича "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доллар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

(The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

КРІВАВИЙ ШЛЯХ УКРАЇНИ

Війна між Німеччиною і Москвою, яка вибухла так несподівано, шаліє з нечуваною силою на цілім фронті від Північного до Чорного Моря, та прибрала від самих початків такі розміри, яких не стрічаємо у світовій історії. Крім мілітарних змагань двох найчисленніших і мабуть найсильніших армій (якщо можнаби так сказати про армію російську), маємо тут також до діла з двома страшними машинами пропаганди. Це борба на життя і смерть двох найбільших диктаторів і наймогутніших революцій нашої доби.

Після короткої війни, бо всього кілька днів, Німеччина заняла величезні простори землі, які були під контролею большевицької Москви. Якщо так дальше події будуть розвиватися, то протягом одного тижня а може і скорше в руки німецьких військ впадуть найважніші осередки совітської імперії.

Цею новою фазою війни ми, українці не є заскочені, бо це було наглядно що скорше чи пізніше мусить прийти до зудару між Німеччиною а Москвою. То, що нас найбільше обходить, це справа України. Положення України є того роду, що там відбувалися зависгди всі найважніші війни Европи Східної з Европою Західною. Вистарчить тільки пригадати собі події за послідних двайцять-пять літ а побачимо кілько там і яких військ не було, які ідеї не перехрещувались. І в нинішній війні, на землях України змагаються не тільки дві ворожі нам армії: німецька і російська, але там змагаються також дві ідеї: ідея нацизму і ідея комунізму. Одна і друга ідея є українцям чужа. Одної і другої ідеї українці ніколи не приняли і не приймуть. Історія українського народу, це історія християнської демократії. Український народ, це народ християнський і віруючий, він хоче жити своїм самостійним, незалежним життям. Про большевизм ми вже знаємо від двайцяти літ, що це безперечний ворог нашого народу, так як він є ворогом кожного народу. Німецький гітлеризм у своїх потягненнях і ділах цілком не ріжниться від московського большевизму зглядом кожного народу, який йому стоїть на дорозі. Це брутальна сила поневолення народів. Українці знають цю силу також з власного досвіду з 1918 року, коли німці були заняли Україну.

Та крім звуженої політики Москви і Берліна відносно України ми маємо постійно до діла з деякими політичними потягненнями інтернаціонального значіння. Ті інтернаціональні політичні потягнення створили, після минувшої Великої Війни, коштом української землі і народу Велику Польщу і Неподільну Москву. В критичний момент Москва і Варшава знаходили завсігди спільне порозуміння коштом української землі. Мимо всяких великих і здається гуманних кличів українському народові постійно відмовлялося його права і справедливости. Так було колись, так зарисовується і нині.

Хоч Росія получилася з Німеччиною в 1939 році і поділили Польщу, то нині польський уряд на вигнанню підтримує большевицьку Москву. Польський премієр в Льондоні ген. В. Сікорський вже обіцяв відновити приятельські відносини з Москвою, як що тільки Москва погодиться на угоду в Ридзі з 1921 року, силою якої то угоди Москва і Вашава поділилися українськими землями, а п. Іден сказав в парляменті, що Британія стоїть дальше за відновою Польщі в її границях з часів перед вибухом теперішньої війни.

Нинішна війна, більше як котра небудь, ведеться під кличем: рівних прав для кожного народу. До тих народів належить також і наш український народ. Сьогодня ведеться війна на його землі, ниціться його майно і ллється його кров, як інших многих народів. Тоді, коли інші тішилися свободою і користали зі свойого і не свойого майна, український народ пукав постійно до дверей справедливости; до дверей людської суспільности і кликав: "Допустіть нас до рівних прав. Ми не хочемо бути рабами світа. Дайте нам справедливу участь в благословенних овочах нашої праці, дайте нам можність життя, доступ до дібр нашої землі, нашу батьківщину і свободу культурного життя." Протягом двайцять-пять літ український народ боровся проти всяких окупацій і проти всяких кличів. Він цеї борби не закине і нині, коли на полях битви рішається судьба народів. Ми віримо, що світ ще не стратив послідних останків своїх моральних цінностей, почування справедливости і гуманности. Ми віримо, що український народ по стільки жертвах крови, насильства та борби дістане також своє право на життя у вільній Европі між вільними народами. Український народ не погодиться ніколи на зміну одної окупації на другу, він хоче мати своє власне, суверенне життя, він хоче бути господарем у своїй власній хаті.

І тому в цій послідній фазі війни, ми канадійські українці, збільшимо ще більше наші воєнні зусилля для Канади і Британської Імперії, у вірі що з остаточною побідою нашої країни, побідять в повні також і ці гуманні кличі, які стануть угольним каменем нового суспільного ладу, нової вільної Европи а у вільній Европі стануть угольним каменем нового життя вільних народів.

С.В.

СУМНА СТАТИСТИКА

Винніпеґський Шкільний Заряд якраз видав звіт за рік 1940. В тім звіті на стороні 35 поданий статистичний перегляд дітий, що ходили до винніпеґських шкіл від 1871 року. Бачимо, що з маленьких початків одного учителя, одної школи і перших дітий в 1871 році стан шкіл зростав і достиг найбільшого зросту **в 1931 році**, коли всіх шкільних дітий у Винніпегу було 41,980. **Відтоді стан дітий зачинає упадати і тепер пересічно щорічно паде на тисячу дітий.** В 1939 році було у Винніпегу ще 35,541 шкільних дітий, а в 1940 вже тільки 34,660. Значить, що року не стає дітий до шкіл і Шкільний Заряд поводі зачинає навіть випродувати шкільні лавки. Ось до того дійшло велике місто серед своїх достатків і вигідного життя. Родичі не мають дітий, родини пустіють, книги метрикальні світять білими листками з року на рік. Гріх поширюється між всіми верствами населення і на жаль також наші родини, що досі мали много дітий, тепер мають пусті стіни порожних домів. **А це є протиприродне і протирелігійне. Перша ціль подружа є родження і виховання дітий.** Хто свідомо в родині нехтує ту ціль, зриває присягу і нищить подружа. Той найбільший шкідник народу і краю.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ. "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Липень, 1941

14, понеділок — Безср. Козми і Дамяна
15, вівторок — † Пол. Ризи Пресв. Богород.
16, середа — М. Якинта
17, четвер — С. Андрея Критського
18, пятниця — † СС. Кирила і Методія
19, субота — † Преп. Атанасія Атонського
20, неділя 6 по Сош. ППреп. Томи і Акакія
21, понеділок — ВМ. Прокопія
22, вівторок — СвщМ. Панкратія
23, середа — † Преп. Антонія Печерського
24, четвер — Мц. Евфимії
25, пятниця — ММ. Прокла і Ілярія
26, субота — Собор Архангела Гавриїла
27, неділя 7 по Сош. Ап. Акили
28, понеділок — † **С. Володимира Великого**
29, вівторок — СвщМ. Атиногена
30, середа — ВМц. Маріни
31, четвер — ММ. Якинта і Емілияна

Устав на липень

20, нед. 6 по Зісл.— гл. 5, ев. утр. 6, на Сл. Б ап. 110, ев. Мат. 29.
27, нед. 7 по Зісл.— гл. 6, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 116, ев. Мат. 33.

22 липня це день святого і рівноапостольного Великого Князя Володимира, патрона і опікуна БУК-а. Всі відділи повинні в той день, або в найближу неділю, громадно приступити до найсв. Тайн, мати спільне богослуження за живих і панахиду за померших членів, а потім спільний обід, промови, збірка на організацію, або на пресу "Б. Нації." Треба, щоби хтось з членів приготовив і виголосив добрий виклад про св. Володимира. Начерк такого виkладу містимо окремо.

Серпень, 1941

1. пятниця — Преп. Макрини
2. **субота — Прор. Ілії (на нед.)**
3. **неділя 8 по Сош.** ПРреп. Сим. і Йоан.
4. понеділок — Преп. Марії Магдалини
5. вівторок — ММ. Трофіма, Теофіла і пр.
6. середа — † ММ. Бориса і Гліба
7. четвер — † Успення св. Анни
8. пятниця — СвщМ. Єрмолая
9. субота — † ВМ. Пантелеймона
10. неділя 9 по Сош. Ап. Прохора і пр.
11. понеділок — М. Калиніка
12. вівторок — Апп. Сили, Сильвана і пр.
13. середа — Правед. Евдокіма

Устав на серпень

2, суб. св. Пророка Ілії— Литія, ев. утр. Мат. 40, на Сл. Б. ап. 57, ев. Лук. 14.
3, нед. 8 по Зісл.— гл. 7, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 124, ев Мат. 58.
10, нед. 9 по Зісл.— гл. 8, ев. утр. 9, на Сл. Б. ап. 128, ев. Мат. 59.

о. др. В. Кушнір

СВЯТИЙ, РІВНОАПОСТОЛЬСЬКИЙ, ВЕЛИКИЙ КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР, НАЗВАНИЙ В СВЯТІМ ХРЕЩЕННЮ ВАСИЛІЙ

Євангеліє Івана зач. 35

Сказав Господь до прийшовших до нього жидів: Істинно, істинно говорю вам, хто не входить дверми в овечу кошару, а вступає кудинде, той злодій і розбійник. А хто входить дверми, е пастирем овець. Тому відчиняе дверник і вівці слухають його голосу, і свої вівці кличе поіменн і виганяе їх. А коли свої вівці випустить, іде перед ними, і вівці за ним ідуть, бо знають його голос. А за чужим не йдуть, але втікають від нього, бо не знають чужого голосу. Сю притчу сказав їм Ісус; вони ж не зрозуміли, що се було, що він їм говорив. І сказав їм знов Ісус: Істинно, істинно говорю вам, я е дверми для овець. Всі, що прийшли передо мною, е злодії і розбійники, і не послухали їх вівці. Я е дверми; коли хто через мене ввійде, спасеться, і ввійде і вийде і пашу знайде.

Слова, які що тільки ми чули в нинішнім св Евангелію, Церква Христова відносить до нашого Великого Князя св. Володимира, що при хрещенню одержав ім'я Василія. Ніхто інший, як тільки Володимир Великий отворив широко двері української землі для Христової науки і весь народ пішов за голосом свойого володаря, та приняв віру Христову без борби і без насильства, але щирим серцем і душею. Тому що прийняття християнства св. Володимиром і цілим Українським Народом, це подія незвичайної історичної ваги, годиться, щоби ми в цей день приглянулися блище тим подіям і застановилися над тим; 1) хто то був св. Володимир; 2) як приняв він і український нарід Христову віру?; 3) як ми маємо жити, щоби будувати наше життя на фундаментах, які положив св. Володимир для Українського Народу?

1. Володимир Великий був наймолодшим сином князя Святослава, а внук св. Ольги— Елени. По волі батька дістав він в уділі Новгород; та серед братньої незгоди поволи перейшли в його руки і інші уділи української землі а воєнні походи, відважні та щасливі причинилися до цього, що в короткім часі св. Володимир засів на великокняжім київськім престолі та рядив цілою Українською Землею.

Коли св. Володимир закінчив воєнні походи, жив безжурно, бенкетував з боярами, здавалося, що все мав, чого тільки його серце забажало. Та це так тільки здавалося. Він в своїому серцю відчував, що є якесь інше щастя від того, яке він тепер має, є щастя відмінне, вище... Тоді часто приходили йому на гадку слова св. Ольги, котра його виховала; слова, що здавались йому прекрасною казкою о чуднім небі, о раю повнім Ангелів, серед котрих царствує вічний Бог, християнський Бог. Князь чув, що віра, яку до тепер визнавала Україна не була добра, що не має сили ані Перуни, ні Дажбог, ні другі ідоли і тому, нераз в голос визнавав що віра українського народу не є добра.

В той час приходили до Князя ріжні посли чужих народів і держав та кожний на свій лад прихвалював свою віру. Однак Князь не хотів сам про таку важну справу рішати. Був на Україні звичай, що у важних справах цілий народ забирав слово і рішав, що робити. І тепер за радою старших народа вислано десять мудрих, досвідчених мужів, а вони пішли по всіх сторонах пізнавати кожну віру і кожний обряд. Коли вернули, то сказали, що найкраще подобалося їм у Греків, що здавалося їм, мов то ангели стоять на престолі в церкві в часі богослуження і радили Князеві прияти віру з Греції, "бо колиб віра грецька не була добра, говорили вони, то Ольга, прамати твоя, жінка мудріша від всіх людей не будяб її приняла."

Рада старших народа цілковито відповіла бажанню св Володимира і він рішився приняти Христову віру після східного обряду, який найбільше відповідав духові українського народу.

II. В той час Україна була в перемирю з Грецією, однак це перемиря не було добрим та відповідним для України. Князь Володимир, що не вмів коритися своїм сусідам, пішов війною на Таврійський Херсон, нинішний Крим (988 року), занявши Корсунь а цісарям тодішним Василієві II і Констан-

тинові VIII загрозив, що зачне дальше воювати грецькі області, якщо не дадуть йому своєї сестри Анни за жену. Анна згодилася на це, але під условиною, що Володимир прийме християнську віру. Вскорі після цього Анна прибула з величавим двором до Корсуня. Тоді Володимир занедужав дуже на очі а слабість ця уступила аж тоді, коли Володимир прияв св. Хрещення. В церкві св. Апостола Якова, поученій передше о правдах святої віри, прияв Володимир з рук Корсунського Епископа св. Хрещення а при хрещенню також ім'я ВАСИЛІЙ. Було це 988 року. Разом з Володимиром охрестилося много з його дружини. По Хрещенню звінчався Володимир-Василій з Анною а на памятку так важної події, казав побудувати в Корсуні церкву св. Василія, звернув цісарям заняту землю, взяв зі собою мощі Папи св. Климентів і його ученика св. Фива, взяв много священників і митрополита Михайла, много церковних книг і церковних приборів і вернув на Україну.

Св. Володимир приняв Христову віру тоді, коли ціла Христова Церква була в злуці, коли не було розділу і схизми, отже прийняв її з найчистішого жерела, правдиву, католицьку, узнаючи верховну власть наслідників св. Петра, яко видимого голови св. Церкви, папів римських. Правда мусить остати правдою і перечити їй не можна.

По повороті до Київа, св. Володимир приступив тоді до хрещення цілого Українського Народа. На приказ Князя, ідола Перуна волікли по місті Київі і кинули його відтак до ріки Дніпра. В той час в Київі вже дуже богато людей були християнами. Ті, що були ще поганами дуже радо прияли Христову віру. Прийшов день великий, день спасенний для мешканців міста Київа, коли весь нарід, в місці, що по нинішний день зветься "КРЕЩАТИК" вступив в струї Дніпра, щоби прияти св. Хрещення. "В той день, каже літописець, земля і небо ликовало." Народ громадами вступав в ріку і кожній громаді при Хрещенню надавали священики ім'я якогось святого. А св. Володимир на березі в голос молився Богу:

"Господи Боже, Сотворителю неба і землі, поглянь на новопросвічених людей Твоїх і дай їм ласку, щоби пізнали Тебе, Бога правдивого і утверди їх в св. католицькій вірі і мені допоможи на видимих і невидимих ворогів і прослави в сторонах України Твоє Пресвяте Імя.

Сталося це дня 1. вересня 988 року і на памятку цеї великої події у нас на Україні кожного року бувае в цей день освячення води. Охрестивши Київ, занявся св. Володимир поширенням св. віри і по других містах України. Всюдя закладав школи а українські матері плакали, коли вели дітей до школи на науку. Будував численні церкви та прияти, на Волині побудував також много Божих храмів, між котрими найкращу у Володимирі-Волинськім церков Успенську і церков св. Василія Великого а в Київі церков ДЕСЯТИННУ. Щодня на княжім дворі заставляли довгі столи; а князь "красное солнишко" як звав його народ, гостив убогих, а хорим посилав страву до їх домів. Св. Володимир все служив щиро Богу і серед тяжких часів правління Українською Державою завсігди шукав помочі і розради в постійній молитві. Умер дня 15. липня 1015 р. в Берестові. Ніччю перевіз його тіло до Десятинної Церкви до Київа його братанич Святополк. Анна жена його померла 1111 р.

Митрополит Київа, Іларій, перший Українець на митрополії українських земель, в одну з річниць смерти св. Володимира, виголошуючи похвальну бесіду в честь його, сказав такі слова: "Як тебе похвалити, достойний і славний отче наш, премужественний між владиками землі, Василіе? На тобі поправді сповнилися слова Господа Ісуса Христа о блаженстві, сказані Томі: "блаженні не видівшії а віровавшії." Тому і ми з покорою називаємо тебе блаженним. Хто вискаже множество твоїх милостинь і щедрот, які ти днем і ніччю виказував убогим, слабим, сиротам, вдовицям і всім тим, що милостині просили? Твої щедроти і милостині споминаються ще до нині між народом, а о скільно більше незабуті вони перед Богом і Його Ангелами. Коли всеблагий Господь дає нагороду за навернія одного человіка, то яке блаженство найшов ти, Василіе, котрий не одного человіка, не десять міст, а цілу свою область привів до Христа. І за то Бог зробив тебе учасником вічної слави і чести в небі за благовірність, якою ти прикрасив своє життя."

Память св. Володимира, як "прославленого" почитала Українська Католицька Церква вже за Ярослава Мудрого. Першу згадку про святкованія св. Володимира, як Святого, читаємо вже в Лаврентіївській літописі під р. 1263. Перша Церква св. Володимира побудована в Київі 1780 р. на Печерську. Відтак повстало много церков в його честь по всій українській землі.

Шануючи память нашого св. Князя, українська еміграція в Канаді побудувала також першу церкву св. Володимира і Ольги у Вінніпегу. Звідси зачалося релігійне життя українців католиків по всій Канаді.

В серцю кожного українця католика горіе огонь вдячности для просвітителя українського народу і землі, котру він заступае своїми молитвами. І доки Україні жити і доки плисти водам Дніпра, доти буде слава і поклін Рівноапостольському Князеві Володимирові.

СВ. ОТЕЦЬ ВЗИВАЄ УПОВАТИ НА БОГА!

Хто уповае на Бога, той вірить, що часом Бог зісилае на людий і на народи досвіди, в котрих людська злоба є тільки знаряддом Божої справедливости для покарання гріха, очищення осіб і народів через це надолуження і таким чином приведення їх назад до Бога. Однак це значить вірити, що та справедливість кермуеться любовю небесного Отця.

Нічо в світі не може втечи перед рішенням Божого Провидіння. Нічо, чи мале, чи велике, не діеться тут без того, що Боже Провидіння все передбачило, бажало і допустило, та скермувало до цілий які в цім світі поставлені тільки їзза любови до людий.

Допусти Божі тревають тільки визначений час.

Бог досвідчае і зараз потішае. Ніколи не дасть нам терпіть понад наші сили. Очистить нас і піднесе.

Це все сказав св. Отець Папа Пій XII через радіеву мережу світа 29 червня 1941.

– ЦЕРКОВНІ ВІСТИ –

Нову нашу церкву будують в Гилярд, Альта. Величаву деревляну церкву, обложену цеглою, **докінчують будувати в Брендоні, Ман.**

- - - - - -

Президент Рузвелт вислав привіт на руки Преосв. Богачевського з нагоди Евхаристійного Конгресу в Шикаго, в котрім дослівно між іншим каже так: **"Хто між людьми не узнае зобовязань супроти Бога, не узнасть також прав людини."**

- - - - - -

Похорони бл. п. о. Івана Колцуна відбулися в Етелберт, Ман. при участи 22 наших священиків і тисячів народу на кладовище до Велі Ривер, Ман.

НОВИЙ ПОТОП

26 червня промовив через радіеву мережу до Евхаристійного Конгресу в Мінеаполіс **св. Отець** з Риму.

"Пливе чорна струя поганства, що тепер сильнійша від струї ріки Мисисипі і вона підпирае християнську культуру.

"Тільки героїчні постаті мужчин і жінок встигнуть захистити себе перед тим потопом."

Присутних на конгресі було понад 80, 000 осіб.

Відпорученим св. Отця на місці був кард. Догерті. Шикаговський **архієпископ С. А. Стрич** сказав в проповіди, що корінем всього лиха нинішних днів є це, що **люди не узнають більше гріха.** А коли нема гріха, то нема також відповідальности перед Богом. Значить, кождому вільно тоді робити все, що хоче— навіть найбільші лиходійства. **Хто заперечуе гріх, тим самим заперечуе всяку моральність. А це веде до здичіння на міжнародну скалю.**

— ЧИТАЙТЕ —

о. др. В. Кушнір: **Діточий Катехизм,** гарно ілюстрований ..... 10ц.

Народний Катехизм ..... 10ц.

о. А. Луговий, **"Наша Релігія,"** катехизм в українській і англійській мовах, з численними образками ..... 15ц.

Божа Наука, катехизм християнсько-католицької віри на основі Біблії, гарно ілюстрований ..... 30ц.

Проскомидія Літургіям в церковно-словянській мові ..... 50ц.

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, Sask.

БОЖЕ ПРОВИДІННЯ ДІЛАЄ!

Що це є Боже Провидіння?

Боже Провидіння це всесторонна і повсякчасна опіка Бога над своїм сотворінням. Всесторонна, значить в кождій, навіть найменшій потребі. Св. Письмо каже нам. А вам і всі волоски на голові є почислені. І знова: І ніодна птичка не паде без волі Отця нашого небесного. Навіть в найменшій дрібниці Бог не забуває про нас, живить нас і зберігає.

Та поміч є **повсякчасна.** Значить в кождій хвилині нашого істнування. І тому св. Павло каже: Бо в нім ми живем, рухаємося і ми є. Наше життя і істнування є тільки через Бога, в Бозі і для Бога, як для нашої найвищої і останної цілі. Нема одної одиньскої хвилини, щоби ми були тільки самі.

Бог дбає і журиться за нас і про нас. Тому св. Письмо каже: **Не журіться!** Чи можете ви своєю журбою докласти собі бодай локоть один?... Є хтось вищий і сильніший від нас, хто журиться про нас. Св. Письмо тому каже: **Знає пречінь Отець ваш небесний, що вам треба того всього!**

Бог кермує, дбає і помагає одиницям, родинам, громадам і народам. Все, що діеться тепер і діялося колись в нашій славній Україні, все то діялося по волі і намірах Божого Провидіння. Воно знає, чому так тяжко досвідчало і ще тепер досвідчає наш нарід. Нам не належить дивуватися і журитися, нам треба вірити! Мусимо знати, що нічого не діеться без волі Божого Провидіння і Бог знає, чому воно так, навіть, як ми самі того негодні зрозуміти. Бог все поведе на добро і оконечну побіду правди над злом! Бог дбає і про наш український нарід і не дасть йому загинути! І коли тільки ми всі будемо сідні, чесні і добрі, заслужимо на це, то певно Бог надішлить нас щедро за муки і терпіння славою і честю, як вже нераз це було в історії. Нині ще можуть бути хмари і прикрости, **завтра сонце і радість!**

Св Отець в недавній промові до світа сказав, що ця війна це кара за гріхи світа І хоча Господь Бог допустив на весь світ тепер цю кару, наче ураган, то хто вірить в Бога, не лишиться самий і опущений. Господь дасть йому і приверне справедливість, спокій і мир. Хто вірить в Бога, то знае, що часом Господь Бог допустить на світі навіть панування безбожности, затемнення справедливости, нарушення законів, муки невинних — але вскорі Бог помстить безвинних, покаре винних, очистить в муках тих, що призначені до високих дій і зробить їх славними та величними. Боже Провидіння ділае безперервно.

ВІРМО І НАДІЙМОСЯ!

З Творів Отців Церкви.

СВ. ГРИГОРІЯ З НИССИ

Молодший брат св. Василія і через нього потім висвячений на епископа Нисси, був ретором (промовцем), поборював аріян, був на II. Соборі в Царгороді і промовляв проти єретика Македонія, великий заступник і оборонець католицької віри, помер 395 року.

Лишив великий твір "Слово катехизи," де поясняє правди св. віри про Трійцю, відкуплення, хрещення і св. Причастя.

Подібність до Бога полягає в чистості, у звільненню від турбот і в щасливости. Чоловік не є сотворений до борби, бо не має рогів, ані пазурів, ані отруї. **Найстрашійше є, коли позбавимо себе Божої приязни.**

До тих, що подивляють і люблять золото, каже так: **"Чи воно краще від огню? Або чи воно краще від зір? Чи може краще від соняшного проміння? В темноті яка ріжниця між золотом а оловом?"**

Чеснота сама одинока не може істнувати. Вона не може бути відірвана від інших чеснот. **Добра воля часто заступить діло.** Коли чоловік є доброї волі, він не буде журитися тим, що він є бідний, або що є невільником. Бог хоче, щоби ми були сповненні миром і змогли передати той мир іншим. **Ворота неба стоять отворем для всіх.**

Хто залишає молитву, відходить від Бога. **"Молитва** гагодить злість, придавлює гордість, загладжує спогади про кривду і проганяє зависть. Молитва береже спячих, дає довіря під час дня, звільняє вязнів, є відпочинком для втомлених, є потіхою в смутку. Молитва здіпала для Йони помешкання в череві кита. Драбина Якова пригадує, що люди ніколи не є заспокоєні своїми осягами. Все стремлять вище і вище."

Сльози з твердого серця, це наче вода зі скали.

СВ. ІВАН ЗОЛОТОУСТИЙ

Син вищого військового старшини з Антіохії, сирота в молодих літах і гідно вихований доброю мамою, став адвокатом а потім пустинником і священиком. В 397 році стає архієпископом Царгороду і дивує всіх своєю краснорічивістю. Тому ще за життя називають його "Золотоустим." Однак проповіди, повні Божого натхнення і жадоби Божої слави наражують його на многі прикрости. Його напрасним ворогом стає царица Евдоксія і доводить до його заслання. Підчас другого заслання, гонений і вичерпаний, вмирає в 60 році життя, 407 року.

Написав 238 листів, много інших писем, між іншим "Про священство," що є незрівняним під тим оглядом твором по нинішний день.

Ось деякі з його думок.

Хто уникає пустої людської слави і прилюдних оплесків, той уникає пекла. І амір людських похвал, це наче зузчання мух і чмелів. Нічо так не осмішує людий, як погоня за людською прихильністю.

Хто правдиво любить Христа, не потребує чудес. Переконати душу це більше чудо, як воскрешати мертвих.

Колиб християни були тим, чим повинні, не булоби поган. Однак замногі подібні до копаючих ослів, зажерливих медведів або підступних лисів.

"Зависть повалила цілі Церкви, підіймаючи дах наче черви."

Виступає проти богатства і розкоші. Говорить про жінок, котрих уста помальовані на червоно, наче пащі медведів, з котрих спливає кров— про лови, підмащені чорнилом кухонної саджі— про пиде побілене порошком, наче стіни гробу. Треба дбати про красу душі, котра мила навіть для ангелів.

"Лагідність є сильнійша від силу."

Піст поможе тільки тоді, коли до того долучиться точне виконання обовязків і поскоромиться язик.

ІСТОРИЧНІ ЗГАДКИ

16 липня 1919 р. Українська Галицька Армія перемшла Збруч, щоби продовжати борбу на Великій Україні. Наш нарід зложив пісню і досі її співае про той день:

"Вернуться ще гії
Стрільці Січові...."

27 липня 1657 помер один з найбільших гетьманів України, Богдан Хмельницький. Наш поет Франко так каже:

"Кождий може стать Богданом,
як надійде слушний час!...."

2 серпня 1914 р. почалася світова війна, котра поволі привела до повстання Української Держави і лишила нам незатерті спомини незрівняного геройства і слави нашого народу.

"Війна не дасть бач гнить і скніти,
все гонить до нових стремлінь і змін.."

На селі

—Касю, я тобі казала щоб ти брала термометер і міряла чи вода тепла чи зимна, як купаеш дитину.

—Не треба, пані, я і без того знаю.

—Як знаеш?

—Як дитина посиніе як базник, то буде зимна вода, а як почервоніе як рак то буде горяча.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ? ЗА Ї ЧЕСТЬ!

KNOW YOUR RELIGION

Jesus Christ started His own religious organization, this organization is called *"the Catholic Church."* We can prove that the Catholic church is the True Church by her four important marks which Christ gave her. 1. *She is One*, that is, she has one supreme Head, moreover, her members profess one faith. 2. *She is Holy*, that is, her Founder is holy, and her teaching as well as her work make the people good. 3. *She is Catholic*, for all the people and for all times. 4. *She is Apostolic*, that is, she is the Church the Apostles belonged to.

When Catholics want to get married they should apply to the Catholic priest who is their pastor. The reason for this is, if they did not go to a Catholic priest but to some other sort of person for their marriage, they would not be validly married in the eyes of the Church and God.

Furthermore, marriages in the Catholic Church are insoluble, that is, once you get married you cannot be separated. The Catholic Church does not recognize any sort of Divorce. For when Jesus Christ was on earth He Himself said, "What God hath joined let no man put asunder."

- - - - - -

There are 17 rites in the Catholic Church. The two most important are the Latin or Roman rite and the Ukrainian rite. The Ukrainians belong to the Ukrainian Rite.

THINGS TO REMEMBER

Take care of the job and it will take care of you. The future holds cold comfort for chair warmers.

Friends seldom go back to you unless you've gone back on yourself.

The fellow who digs in never has to be dug out.

To love life, love work.

U.C.Y.O. of ST. ANDREW'S CHURCH WINNIPEG, MAN.

Mr. Teddy Olinkin and Miss Teenie Narosnick were married at St. Andrew's Church on June 14th. The young couple are members of the U.C.Y.O. of St. Andrew's Church.

The church was beautifully decorated and flowers were placed at the foot of the Blessed Virgin Mary.

The club presented the newly weds with a picture of the Sacred Heart of Jesus. Father P. Bosyk presented the gift to the young couple and wished them success, happiness, and a good Catholic life.

The Ukrainian Catholic Youth Organization of St. Andrew's Church again takes pleasure in wishing the young couple health and happiness.

- - - - - -

We wish to announce to our members and friends that Miss Emily Romanow was operated at Victoria hospital and is improving in health very rapidly. We expect to see her up and around in her same old way in the very near future.

- - - - -

With the arrival of summer the club is planning many outdoor activities such as, wiener roasts and picnics. We ask the club members not to forget that the club is going to function throughout the entire summer.

The Young People's Club of the parish presented the church with a beutiful aisle rug. The rug has added much color to the interior of the church.

Stella Kozak
University Student of Winnipeg

EMANCIPATION
(Prize winning Essay)

Mr. Chairman, Honorable Judges, Worthy Opponents, Ladies and Gentlemen.

Resolved: "That women should have emancipation". What is Emancipation? *Emancipation is the act by which freedom of various kinds is granted to nations, races or persons.* Men and women are equally entitled to life, liberty and the pursuit of happiness in their own way in so far as it is not interfering with other people.

The word "various" might raise a question in your mind. Just what do we mean by various? It means freedom in religion, education, suffrage, etc.

Because this is so large a topic, my colleague and I have divided it into the following headings: 1). *Emancipation of women in Society.* 2). *Emancipation of women in Politics.*

As first speaker I shall enlarge on the former.

Looking backward to the dawn of society what do we see standing clearly against the sky? Woman —primitive woman bringing a mate to her house, assuming the chief responsibility for the continuance of life, inventing the domestic arts— cooking spinnnig, weaving, providing comfort and conveniences. We see primitive woman launching society By means of domestic innovations, she lifted her low browed male companion above the wild beasts that he hunted with stone and club and devoured in the raw.

Under all social life that has existed since primitive times, activities connected with food, clothing and shelter— woman's first interest—have continued, setting commerce in train, initiating invention.

Amusing as it may seem it is primitive woman's first interest that is today the prime concern of civilized man.

Women have always remained in the *actuality* taken part in nearly everything that went on in the world. Whether it is Aspasia lecturing to Pericles or Sappho teaching Socrates, the truth is that women have always been in or near the centre of things.

Let your minds travel with me into the Middle Ages. Even then, women were capable of being heads of convents and schools, as restorers of arts, as manipulators in the Papal politics of Italy such as Catherine of Siena and Theresa of Avila, as theologians and saints as the symbol of virtue typified in Mary the Mother of God. They labored with men in the fields, they worked in the crafts; they died as martyrs and furnished a military leader in Joan of Arc. The wholy art of chivalry, whose civilising influence no one disputes, developed around women.

Later women assisted directly in the development of the new learning. It was Queen Isabella of Spain who was chiefly responsible for the underwriting that sent Columbus forth. After a Queen had dared, Kings were prepared to support other voyages. Women faced the hardships involved in the conquest and settlement of the New World. The Catholic Fathers had scarcely reached the frontiers of Quebec when the dauntless nuns appeared to carry forward the task of evangelisation.

Doesn't this alone show that women are as capable as men and have the same need of emancipation as men?

If the history of modern invention is in the main account of man's devices, when the whole case is examined, the decendants of primitive woman, once more come into the picture. If an engineering writers constantly tell us society is to be increasingly technical in nature, their competence not sex will be the basis of the selection and women will stand that test with men.

Curiously enough women were not at first employed in the telephone exchanges. Boys and men were tried; but proved unsatisfactory. The women seemed more likely. They were more patient and polite and their voices carried better.

(To be continued).

The nice old lady had ordered an omelet and was told by the waiter that omelet prices were higher today.

"It's the war has raised the price of eggs, you know," he said.

"Gracious!" she exclaimed. "You don't mean to tell me they've started throwing eggs at each other."

ВОЄННА ЛІТОПИСЬ -

Мапа східнього фронту, де тепер іде завзятий бій між німцями і большевиками. Німецький наступ іде через Фінляндію на Ленінград, через Мінськ на Москву і через Луцьк на Київ. З полудня румуни увійшли до Бесарабії та заняли Чернівці на Буковині.

Боевий літак типу "томагавк" американського виробу тепер на египетських пісках. При нім сторожа араба на верблюді. Так старе поєдналося з новим. Такі літаки головно причинилися до розбиття французів в Сирії і заєдно нищать італійців в Лівії.

Виповідаючи війну большевикам **президент Фінляндії Рісто Риті** сказав через радіо так: "Будемо боротися за волю нашого краю і за віру наших батьків!"

- - - - -

Дост. Дж. Т. Торсон, міністер военних дій, заповів утворення **Жіночого Помічного Корпусу Канадійської Армії** з кілька тисяч жінок. ЖПК творитимуть жінки добровольці, що після вишколу заступлять жовнірів мужчин в праці при кухнях, направі машин і подібній внутрішній службі. Жінки ПКорпусу матимуть свій однострій.

- - - - - -

Від початку війни досі **Канада видала на війну такі гроші:**

Военні позички	$1,275,000,000
Щадничі посвідки	68,000,000
Военні податки	555,300,000
Безпроцентові бонди	6,700,000
Дари на війну	30,000,000
Разом	$1,935,000,000

- - - - - -

На границі Єгипту і Лівії є **просник Гальфая.** Туди наперли англійські частини в наступі 4 дні в другій половині червня ц.р. Одначе мимо сильного і завзятого наступу годі було здобути той просник. Передвідано, що боронять його жовніри семиденні. Значить такі, котрим з гори дали поживу і вирад на сім днів та приказали боронити просніку, або вмерти. Англійські частини раз враз очищували поодинокі скали і заглибини зі скорострільних гнізд. Коли впала ніч, німці скидали з літаків нових семидневників і борба йшла наново в горячі понад 120 степенів. За одиноких приятелів ці семидневники мали скорпіонів і гадів в скалах, а ночами давали про себе знати ракетами, котрі свідчили, що вони ще живі на своїм відтинку

ЗНАННЯ КАТОЛИЦЬКИХ МОНАХИНЬ

Тихі католицькі Сестри непомітно для світа роблять в своїх робітнях і шкільних заведеннях великанську працю. В 1935 р. заснували в **Синсинаті Інститут св. Томи,** під наглядом Сестер. Досліди над недугою рака в цім Інституті стали тепер загально признані в Америці як одні з найбільших і найхосеннійших для помочі людям. А зробили ту працю тихо і без великих видатків католицькі монахині, про котрих світ мало чує.

ПРЕСФОНД БУК-а

Ланіаці, Саск.— На весілля **в панства Сельських** збірка $3.50

Вінніпег, Ман.— о. Шпитковський $9.75

Канора, Саск.— З нагоди 25-ліття подружого життя **панства Із. Ратушняків** був бенкет в Парохіяльній Домівці. Збірка на пресу принесла $5.00

Панство Ратушняки літами живуть в Канорі і виховали красно дітий. Один син —найстарший— є при летунах в Армії. Родина все була парохіянами нашої церкви в Канорі і діяльними членами БУК-а. Збірку переслав **Стефан Шебець.**

Всім нашим жертводавцям сердечно і щиро дякуємо.

Чого кому бракує

"Ви боретесь за гроші; ми боремось за честь"— сказав француз.

"О, так, і ви і ми боремось за те, чого нам бракує"— відповів швайцарець.

(А. Льонн)

Впору

—Уяви собі, на клініці хотіли мене оперувати, але полапалися, що я не маю грошей і це врятувало мені життя.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Прегарні наші пшеничні лани біля Босежур, Ман.

ЗВІТ З'ЇЗДУ В ІСТ СЕЛКІРК, МАН.

З'їзд в Ість Селкирк, Ман. був в суботу 28 і в неділю 29 червня, 1941. В суботу місцевий парох, **о. Йосиф Слуга, ЧО.** відправив торжественну Службу Божу в намірені піонірів, а потім панахиду за усопших.

Недільне богослуження було, як звичайно. Після спільного обіду в Народнім Домі, що був виповнений по береги своїми парохіянами та гостями з **Вест Селкирк, Попляр Парк** і взагалі з сусідної околиці— о. Слуга привитав присутних і коротко представив ціль з'їзду: Вшанувати наших піонірів українців католиків з нагоди 50-ліття. Це чинить наша організація БУК. Попросив до слова паню Анну Якімішак з Винипегу.

Пані Анна Якімішак— каже короткий привіт від українських католицьких жінок Винипегу, гратулює за красну працю місцевого відділу БУК-а і обіцює знова приїхати та сказати виклад тільки для місцевих жінок.

Після подяки о. Слуги для пані Якімішак, співає **хор з Винипегу, від парохії Пр. Евхаристії, під проводом Максима Левицького.** Хор співає: "Сей день, егоже сотвори Господь...".

Промовляє **о. Ігор Шпитковський,** організатор БУК-а Манітоби.— Все виконується красно після пляну, як враджено. Кождий наш з'їзд зачинаємо наперед молитвою і богослуженням. Маємо любов Бога і радо ідемо до церкви. Честь всім, що прийшли численно! Наші піонірі звикли говорити: "Без Бога, ані до порога!" Коли всі збережемо в житю цю приповідку, вона певно стане шляхом до кращої будучности. Жінки подбали про обід, а той обід добрий, достатний. Богу дякувати, що ми дочекалися нашого 50-ліття і тому належить нам тішитися. Тішимося всі спільно. **Наша організація БУК голосить любов Бога, України і Канади.**

1) Слово Бог мусимо сильно записати в наших серцях. Наші батьки належали до тої самої церкви, що ми. В ній хрестилися, вінчалися— в ній виховували дітий. Тому з нагоди 50-ліття треба нам ревно і славно визнати нашу Церкву Українську Католицьку, нашу віру в Бога!

2) Наші батьки були українцями, говорили українською мовою, належали до українського народу і тої мови нас вчили. Тепер ними кожимо голови за їхню працю, вірність і любов. Тим самим виявляємо нашу любов до українського народу. І радше вмерти як малиб ми виречися нашої віри, нашої Церкви, нашої мови! Мами повинні вчити своїх дітий говорити по українськи і самі так до них говорити. Молодь має знати, хто вони і визнати, що ми всі є українці католики!

3) Любов до Канади, нашої нової вітчини, жила і живе в грудях всіх наших поселенців. Ми тут трудилися, виробили силу, лишили молодість, щоби піднести і розбудувати той наш край. Він наш і ми його любимо, так само, як любимо наш уряд і нашого короля Юрія VI.

БУК дає почесні грамоти тим всім піонірам, що на це заслужили. Кождий не дістане і не купить. Хто заслужив своїм життям, чеснотами і працею, той дістане. Отець парох покличе заслужених і вручить їм грамоти.

Нехай між нами панує згода, любов і сила! З нагоди 50-ліття ще більше беріймся до праці, творім відділи нашої організації!

Оплески.

Хор співає: "Гамалія."

Молодий управитель школи, **Ів. Козарс,** організатор Манітобського УКЮ, говорить. Значіння нинішнього дня велике для молоді. Нелавно ще відділи молоді БУК-а тут мали свій з'їзд. Відтоді молодь не спить, навіть деякі працювали в парохіяльних зарядах. Нині хочемо віддати честь родичам, що лишили рідний край і приїхали сюди творити нову будучність собі і нащадкам. Не забули на своє рідне слово, на свою Церкву, Доми і школи. В тій любові виховали своїх дітий. Многі з молодих нині при війську. Виконуємо наш обовязок до Бога і держави. Будемо солідарні і сильні. Хай живе молодь УКЮ в Канаді!

Отець Парох Слуга викликує поодиноко піонірів на сцену. Слідує торжественна хвиля, коли сивоволосі батьки і матері, часто отираючи нишком сльози, поволі, гідно і з тягарем літ ідуть на сцену. Там дістають красні грамоти БУК-а— обережно звивають і відходять з памяткою, що перед поколіннями буде свідчити про їхню працю і любов, що звохотить многих піти їх слідами, витревати серед всіх обставин і побідити!

Виступила **група танцюристів панночок** в народних, гарно вишиваних, строях. Танцювали гарно козачка.

Хор відспівав ще: "Там, де Татран" і "Зажурились галичанки". Народними гимнами закінчено той гарний день, що лишив для околиці незатерте враження.

КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ

В Новій Шкоції в Минас Бейзин відкрили **поклади барит**у, що є конечним при виробі военних знарядів. Перед війною барит спроваджували головно з Німеччини— нині маємо в себе. Поклади є сильні, яких міліон тонів мінералу. Бариту вживають при верченню оливних керниць, в лічницях, у виробі радієвих приладів, фарб, і т.п.

Ціну на свинину підвищено 75ц. на сто фунтах. Найкраща вивозова свинина платиться тепер $18. 60 за сто фунтів. Одночасно повідомляють з Отави, що уряд покищо приглядається, чи жителі будуть менше їсти свинини, як уряд просив. Колиб просьба уряду не помогла, і канадійці їли далі богато свинини, як передтим, тоді уряд для забезпеки повного довозу для Англії рішений навіть забрати засоби свинини і шинки. Однак покищо надіється на успіх добровільного зречення тої їди серед населення.

З того наука для хілоборбів, щоби вели **мішану господарку** і не журилися, коли, де і за кілько продадуть пшеницю— але пшеницю вживали тепер також на годівлю домашнього скота, бо за тим є попит і добра ціна.

СКІЛЬКО В КАНАДІ ЧАСОПИСІВ?

З уряду подають, що тепер в Канаді є 1,808 часописів. З того найбільше є в Онтеріо, бо 666. Понад половина всього, це тижневники. Їх є 984.

В неанглійській мові виходить 64 часописів. З того 4 дневники є в китайській мові, 2 в японській і один в жидівській.

Коли подумаємо над тим, то моторошно стає.

Ми звикли себе часто високо нести і хвалимося нашою культурою. І слушно. Бо наша культура гарна, достатна і богата.

Але чи нас більше в Канаді, чи китайців?

Чи нас, чи японців?

Чи нас, чи жидів?

А ці народи мають по чотири, по два і по одному дневникові — а ми не маємо ані одного.

Правда, ми маємо тижневники і двотижневники та місячники.

Але це ще не все. Нарід, котрий цінить дійсно свою культуру і будучність, мусить мати також свої щоденні часописи. І не жаліти на них гроша, бо часопись коштує і то добре коштує. А ніхто нам не буде удержувати щоденної часописі, коли ми самі про це не подбаєм— грішми і роботою. Вже крайний час для нас достигнути під тим оглядом— бодай жидів...

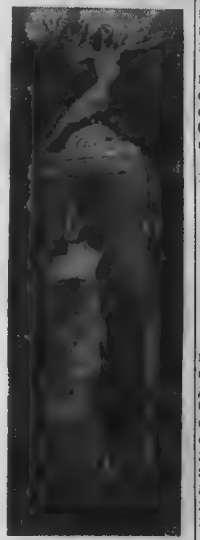

Памятник Марконія

в столиці Америки, у Вашінгтоні, збудований з бронзи і граніту, коштом $32,555. Зависокий 13 стіп. Марконі є славним винахідником бездротного телеграфу і радієвих передачів. Був ревним і практикуючим католиком.

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а В САСКАТУНІ

Шкільний рік закінчився з красним успіхом. **Девять студентів дістало окреме відзначення за поступ в науках.** Всі перейшли.

Петро Воробець, заступник і помічник о. Ректора в бурсі, скінчив університетський курс і зразу дістав становище інспектора в Оксбов, Саск.

Павло Баранецький скінчив 4 роки лікарських наук в Саскатуні і продовжує студії на університеті у Винипегу.

Михайло Пукіш скінчив студії книговодця і дістав становище в Ріджайні.

Техніки— **Володимир Яримович, Петро Грева**— вже працюють в Торонті у воєннім промисли. Двох інших у війську.

Від першого липня вже є 14 учителів на літнім курсі, що живуть в бурсі. Один чоловяга, котрий говорив, що в бурсі "не буде" студентів, сам прийшовся тепер просити на удержання, але для нього дійсно вже не стало місця, бо прийшов пізно.

Наша бурса повагою і солідністю виховання дійсно стає рідним домом студентів і учителів— без оголошень самі приїжджають, як до рідної хати, бо знають, що стрінуть батьківське серце, спочуття і щире приняття.

За успіхи наших студентів то найкращий дзвоніс для бурси!

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Люди і люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

Кравичеві залишилися одні тільки, тактичні подробиці. Розділив свою півкомпанію на три чети, кожній доручив окреме завдання, собі прибрав пятьох очайдухів що найбільше сипали дотепами. Жовнір, що не сміється, не заслугує на довіря. За хвилину зголосив Кравич вимарш і дав знак до походу. Сміх і гамір наповнили коридор і сходову клітку Народнього Дому. Ріжношерстий "козачий загін" вирушив на підбої.

До жовківської рампи йшли правильним маршем. Біля рампи, Кравич дав знак і півкомпанія сховалася за жидівською пазнею. Десь далеко проснувся ворожий скоростріл і коротка серія проскигіла понад залізничий шлях. Противник не спав.

Кравич махнув рукою своїй пятці. Проскочили крізь рампу, мов коти. За рампою зустріли полусонну стійку.

—Хто іде?

—Загін Гонти.

—Хто перед вами?

—Свої.

Обережно, хоч потреба цього не вимагала, для вправи чи для спорту, прокрапися попід каменицї. На розі Мартина обмінялися словами з черговою стійкою.

—Остання?

—Остання.

—Перед вами?

—Пішла стежа, і Підзамча, ще не вернула.

—Доки доходите?

В 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ ЮВІЛЕЙНІ ЗЇЗДИ БУК-А БУДУТЬ В

о. Ігор Шпитковський
організатор Ман. БУК-а

КУКС КРІК, МАН. — 10 серпня. Парох о. П. Ру, ЧО.

ПОРТЕДЖ ЛЯПРЕРІ, МАН. — 16 і17 серпня. Парох о. В. Джурман

БРЕНДОН і МАВНТЕН РОВД, Ман.— в серпні. Парох о. И. Пуляк

ПРИБУВАЙТЕ ГРОМАДНО НА ЗЇЗД!

ЗАСЛУЖЕНІ ШОНІРИ ОДЕРЖАТЬ ПОЧЕСНІ ГРАМОТИ!

ВСІ РАЗОМ—ВСІ ВПЕРЕД— ДО КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ!

По всі блиці дані пишіть негайно до Манітобського Організатора БУК-а, всеч. о. Ігоря Шпитковського,
869 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Филис Брукс
стала голівудською акторкою через виступи в Ню Йорку Велике місто дає нагоду здобути славу і становище —але також руїну і смерть. Филис є взором спокійної величі.

Біл Кон
Недавно боровся з Джое Луїсом і витревав в борні до 13 ударів. Має всього 23 літ і походить з Питсбургу, родом ірляндець.

—Перед вечером доходила до гарбарні. Тепер не знаю.

Минули стійку й тепер з конечною обережністю посувалися вперед. Біля гарбарні залишив Кравич двох стріль ців. В долині, на скруті бовваніла групка ворожої сторожі. Кравич побіг бічною вуличкою. Біля гарбарняного паркану дав знак; старший стрілець прикляк. З коліна скочив йому на плече й ухопившися за край паркану, заглянув на подвіря. Було просторе й порожне.

—Ліземо!

Тихо й безголосно опустилися по другому боці паркану. Хвилину причаїлися за якоюсь фірою й наслухували, чи не шорохне щось підозрілого. Тиша. Пройшли кількадесять кроків попід паркан. Втім завмерли. Від

(Продовження на стороні 15)

о. Ст. Семчук

ПЕРСЬКА КНИГА ЦАРІВ.

Як Ібліс намовив царського сина убити рідного батька?

В книзі Шаг Наме оповідається, як арабський цар Зоггак панував над Іраном тисячу років. А панував так:

Ібліс (діявол) намовив царського сина арабського царя Мердаса щоби убив рідного батька і сам запанував на його місце. Той син називався Зоггак. Він викопав в саді велику яму і прикрив листям. А в той сад все виходив його батько молитися. От батько нічого не прочуваючи вийшов в сад молитися, впав у яму, зломив хребет і помер. Тоді Зоггак став царем.

Прийшов до нього знова Ібліс у виді гарного молодця і став проситися за кухаря. Сподобав собі Зоггак нового кухаря, що добре варив і все йому догоджував. Тому сказав: "Проси у мене, чого тільки хочеш." А кухар відповів: "Дай себе поцілувати в плече."

І позволив цар убійник.

Біс поцілував царя в плече і притулив свої очі і твар до плечий— та зник. І сталося диво.

Як стій виросли з плечий царя дві чорні гадюки і кусали його. Дуже мучився цар. Казав відтяти чорні гади, та вони як стій відросли. І мукам царя не було кінця...

Як Ібліс знова по діявольськи порадив Зоггака?

Тоді Ібліс перебрався за лікаря, прийшов до царя і каже: "Гадюки виросли самі собою і їх чіпати не треба. Їх треба живити і вони будуть спокійні. Годуй їх мозгом з людий..."

Послухав Зоггак і стали слуги ловити по двох людий кождого дня та їх мозгом годувати гадів на царських плечах.

І Зоггак став сам наче діявол. Забрав всю арабську землю і Іран. Іранський цар Джемшід втік аж до Індії. Але Зоггак дігнав його на китайськім морі і перепилив пилою. Так загорнув весь край. Каже Шаг Наме: "Тай мовби перстінь, в руку взяв весь світ."

Дві рідні сестри Джемшіда Зоггак зробив наложницями та навчив їх відьмувати. Каже Шаг Наме:

І справа так стояла дуже довго.
Звичаї добрії попропадали,
все забісоване розкинулось по світі.
Упала честь, пішли у гори чари,
сховалась правда, висунулась погань,
на все лихее вільні руки відьмам,
про добру річ казалось тільки нишком

Як Зоггак вкінці втратив власть над Іраном?

Але раз приснився йому страшний сон. Вішуни виясняли той сон так, що молодець Ферідун скине його з престолу.

Залютував Зоггак. Післав убийників і вони убили батька Ферідуна. Але мати Ферянека "оздоба світу" спасла дитину. Занесла далеко в гори, до самітного пустельника, щоби виховав хлопця.

І коли Ферідунови минуло 16 літ, тоді зійшов з гір. І розповіла йому рідна мати, як цар Зоггак убив батька, щоби його мозгом годувати свої гадюки. Закипів гнівом син і каже:

Піду, пречистий Бог мене вестиме,
Зоггаків двір на куряву розвію!

Ферідун пішов, переміг всі чари Зоггака, звязав його і за радою ангела виволік Зоггака на гору Демавенд та двома кілками прибив до скелі над глибоченною пропастю.

Отак прибито лютого Зоггака,
він висить, з серця кров тече на землю.
Глядімо, не робім на світі лиха!
Стараймося чинить саме лише добро!

Ферідун був дуже справедливий.

За його панування світ обернувся в рай. Де колись ріс бурян, там поросли кипариси і рожі.

Так каже книга царів Шаг Наме.

* * * * *

Якраз минає тисячу літ від народження великого поета— Фирдовсі. Скільки дум навівають листки його книги Шаг Наме!

Як тяжко караються ті, що не шанують рідних батьків!

Як гірко терплять ті, що слухають діявола!

Як довго ще буде панувати на Україні новітний Зоггак, котрому з плечий виросли поцілунки сатани, два чорні гади — безвіра і ненависть, а він живить їх мозгом найкращих синів нашого народу!

Коли прийде наш Ферідун, що поволіче Зоггака в недоступну пропасть збуття та прибе його раз навсе кілками віри та любови!

Коли наш край переміниться в райську землю і там де буряни поростуть кипариси та рожі?

Коли?!.....

Рибак в нашій Канаді
Є тут прегарні озера і ріки та много риб. Наша Канада вільна і достатна для кождого.

Коли робите ЗАВІЩАННЯ....
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—
— а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертіться негайно до о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

РІЧКА

Невеличка річка
пливе біля хати —
там щодня улітку
ходимо купатись.

Як візьмемо мило,
змиємо все тіло —
то так нам легенько,
як коливо летілось.

М. Підгірянка

ВАКАЦІЇ

Тихо шепчуть в букварі
а, б, в, г, д —
кинуть в кут нас школярі,
лихо нам буде!

А перо і олівець
кажуть: Знайомо й те,
по вакаціях прийде праця,
наука буде!

Дорогенькі добрі діти!—

Вам панове учителі і пані учительки роздали свідоцтва. Ви певно мали гарний концерт. Всі ваші тати і мами слухали, як то красно ви навчилися. Вам було весело і мило. Тато і мама похвалили вас. Дали вам нагороду.

Тепер ви вільні. Побігнете в луг, на поле, чи в лісок. Підете купатися. Будете збирати квіти. В неділю підете до церкви.

Помоліться тоді за своїх добрих родичів, за своїх учителів і за себе.

Не забудьте на Вуйка Трохима і напишіть до нього.

Вуйко також іде на вакації. Хоче глянути на поле, на луг, на ліс— і також хоче скупатися в чистій, прозорій воді.

І тому слідуюче число "Діточої Сторінки" буде аж 14 серпня 1941.

А за той час ростіть здорові, сильні, добрі і чесні.

Най Господь хоронить Вас перед всім злом.

Тай пишіть до Вуйка Трохима, що сердечно Вас любить...

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Винипег, Ман.,
21 червня, 1941

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,

Се є мій перший лист, котрий я до Вас пишу. Мені сподобалася "Діточа Сторінка." Я є в четвертій клясі в українській школі, а в шестій клясі в англійській школі. Ми вже пишемо іспити і я думаю, що я перейду. На 21 червня ми мали прогульку в міськім парку. В нас тепер є дуже бо ато дощу. Одного разу так гриміло і блискало, що ми думали, дах впаде. Але часом сонце загляне зпоза хмар і сяє через великий день, а потім сховається і дощ знова паде. Я вже кінчу свій лист, а на другий раз напишу, що я бачила через вакації.

Маруся Боднарчук,
924 Боровс ева.

Винипег, Ман.
23 червня, 1941.

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме:

Я отримала від Вас лист і дві книжечки, за котрі я вам дуже красно дякую. І дякую Господу Богу, що я така щаслива. Я так ті книжечки дуже люблю, що я пару листків читаю кождого вечора. Я жалую, що я не відписала трошка скорше до Вас, але я була занята з англійськими іспитами. І я мушу щодня годину грати на гітарі Вуйку Трохиме, мама обіцяла мені, як я перейду всі іспити добре, то я поїду на фарму до баби на вакації.

Закінчую той лист, бо я вже не маю нічо цікавого такого писати. Вам жичлива,

Валерка Янків,
413 Геловей стр.

Гвайт Біч, Саск.
24 червня, 1941.

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,

Се є мій перший лист до Вас, Вуйку. Мені сподобалися листи в БНації на Діточій Сторінці і я дістала охоту написати Вуйку, до Вас. Я хотіла Вам сказати, як мій брат звихнув ногу.

Одного разу, як ми були маленькі, тай він мене хотів винести на двір, він зашпортався за поріг тай зо мною впав. Я зачала кричати, бо нога була звихнена. Він не знав, що робити. Зараз мама і моя старша сестра прийшли, тай положили мене на ліжко.

Тепер я вже велика, одинацять років маю, але ще маю знак, бо друга нога грубша від тої, що звихнена.

На тім кінчу і здоровлю Вас, Вуйку Трохиме,

Ольга Стрільчик.

Вуйко Трохим красно дякує за всі листи і відповість по вакаціях— а тепер бувайте Діти здорові, красно бавтеся і най вас Бог благословить!

о. др. Василь Кушнір

Лекція 18.

ГОСПОДЬ БОГ ДАЄ ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ НА ГОРІ СИНАЙ

Приготування: Жиди вийшли з Єгипту. Ришли до Обіцяної Землі. Дорога була тяжка і далека, провадила через велику пустиню. І ми також йдемо до обіцяної землі, до неба. І наша подорож далека. Господь дав жидам добрих провідників: Мойсея і його брата Арона. Дорогу вказував ім за дня ясними облаками а в ночі появлявся перед їх очима огненний стовп, що їм присвічував. Господь Бог і нам дає також добрих провідників. Хто провадить нас до неба? (Священики, під проводом єпископів і св. Отця Папи Римського). Вони нам говорять, що ми маємо робити, чого уникати, щоби дістатися до неба. Огненний стовп присвічував жидам в день і в ночі, щоби не заблудили з дороги. І нам дав Господь такий огненний стовп, який нам присвічує в нашій дорозі. Тим стовпом, це **Десять Заповідей Божих.** В них Господь Бог сказав, що ми маємо робити, чого маємо уникати, щоби дійти до неба.

Заповідження: Нині я вам оповім, як Господь Бог Бог дав жидам Десять Заповідей котрі вказують нам дорогу до неба.

Виклад: Вже минуло три місяці відколи жиди вийшли з Єгипту. Подорож була дуже тяжка. Дорога була повна піску, не було ані дерев, ані води. Сонце дуже палило. А тут все треба було йти наперед. Вкінці прийшли під гору, яка називалася СИНАЙ. На тій горі росло богато дерев. З гори спливало богато потоків і жерел. Було доволі води для людей і для худоби. Під горою росла гарна, зелена трава, де могла пастися худоба. Тут постановили жиди відпочати.

Коли люде відпочивали, Мойсей удався на гору, щоб помолитися Господеві і просити о дальшу поміч. Підчас молитви обвився йому Господь і сказав: "Іди до дому і скажи народові, щоби через два дні молився і постив щоби виправ гарно свою одіж. А третього дня нехай буде готовий, бо тоді Господь зійде на гору Синай."

Мойсей все точно виповнив, що чув від Господа Бога. Нарід його послухав. Молився і постив а третього дня всі були гарно повбирані в чисту одіж і ждали на приказ Мойсея. Мойсей повставляв людей в ряди і так всі підійшли аж під гору Синай. Ту люде задержалися а Мойсей пішов сам на гору. Нараз велика хмара покрила цілу гору Синай. Зірвався страшний вітер. Небо покрилося блискавками, гриміли громи, так що аж земля тряслася. Думали, що то вже настає кінець світа. Тоді з вершка гори дався чути могутній голос: **Я є Господь Бог твій, котрий вивів тебе з Єгипту, з дому неволі.** (Нехай діти всі разом поважно скажуть Десять Заповідей Божих). Коли Господь Бог скінчив, люде перенятні трівогою, сказали: "Всьо, що Господь сказав зробимо." Потім Арон відпровадив людей до дому а Мойсей ще остав на горі через 40 днів. Господь Бог виявив добре Мойсееві, що наказує в кожній заповіди, а щоби жиди і Мойсей не забули, то Господь дав 10 Заповідей Мойсееві на двох таблицях.

Вияснення: А тепер кілька питань. Хто відповість на них добре? Як називався батько народу ізраїльського? (Авраам). Чому Господь казав Авраамові опустити свою землю? (Бо там було поганство). О кім забули тоді люде? (О Бозі, о Ісусі Христі.) До кого молилися? Чим сталися? (Поганами). Тому казав Господь Авраамовии, щоби він вийшов зі своєї землі і дав йому Землю Обіцяну. Як називаються потомки Авраама? (Ізраїльтяни або жиди). Господь опікувався тим народом. І нарід цей молився до Бога. Побожним був Ізаак, Яків, Йосиф і його браття. Йосиф спровадив свій нарід до Єгипту а тому, що Єгиптяни були поганами, то Господь відтак випровадив їх з Єгипту, знова до Обіцяної Землі. Хто випровадив жидів з Єгипту? Кому дав Господь 10 Заповідей? Хто з вас вміє на память 10 Заповідей? Треба діти, щоби ви всі вміли 10 Заповідей. То ті стопи отчисті, котрі вказують нам дорогу до неба.

Приповідання: Господь дав 10 Заповідей не тільки для жидів, але для всіх людей і для нас. Сам Ісус це потвердив. Памятайте, щоби ви виповняли вірно ці заповіди. Треба, щоби ви їх розуміли. Тому буду вам дальше говорити про Заповіди Божі. Просіть Господа Бога, щоби їх розуміли і завсігди вірно заховували, а відйдете колись до царства Божого.

Жниво велике а робітників мало

Одного разу Ісус Христос дивився на громади народу й Його Серце закровавилося з жалю. Чому? Бо Він видів, що цілі громади народу були втомлені й опущені, як вівці без пастиря. Тоді сказав своїм ученикам: "Жниво справді велике, та робітників мало. Моліть отже Господа жнива, щоб вислав робітників на своє жниво."

Коли Христос глядить на громади нашого українського народу в Канаді й Америці, Його Боже Серце певно тяжко боліє над ним, бо замало має провідників - священиків-місіонарів.

Направду жниво велике, а робітників мало!

Нарід без духовних провідників буває іграшкою несовісних агітаторів, котрі неначе вовки, що надягнули овечу скіру, працюють над його знищенням.

Одною з найважніших причин нашого народного розбиття в Канаді та Америці, це брак священиків!

Нам треба духовних провідників, котрі вели б наш український нарід дорогою правди, любови, захована закону Божого до кращого його дочасного й вічно-щасливого будучого життя.

Нам треба робітників у Винограднику Христовім. Нам треба священиків-місіонарів.

Коли б було більше священиків, доля нашого народу в прибраній Батьківщині була б кращою.

До цього духовного стану Христос кличе, бажає, щоб много молодців посвятилося Богу. Церкві й Народові!

Покликання до священичого-місіонарського стану є дуже величне.

Хто піде за покликом Христа?

Хто має великодушне серце?

В Йорктоні, Отці Місіонарі, Чина Найсвятішого Ізбавителя ведуть вищу школу, Ювенат, де приготовляють молодців до стану священика-місіонаря.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. До Ювенату приймають тільки тих хлопців, що бажають стати священиками-місіонарями Чина Найсв. Ізбавителя.

2. Мусять бути доброго здоровля, чесної родини й грекокатолицького обряду.

3. Повинні мати скінчений 7. грейд і бути в літах 12 до 14.

4. Платять місячно $12. За цих дванацять долярів місячно оплачене ціле удержання хлопця: мешкання, харч, прання, книжки, а також наука.

5. Про одіння й біля дбають самі родичі; також в разі слабости родичі платять лікаря й лікарства.

6. Хто був видалений або сам виступив, не буде принятим другий раз.

7. Кожний має принести з собою: Убрання святочне (найліпше сине або чорне) і буденне, зимовий плащ, светер, дві пари черевиків і "овершус," чотири пари верхнього і спідного біля, 4 ковнірці, 6 хустин до носа, 4 краватки, 6 пар панчіх, рукавиці, щітку до зубів, щітку до чищення одежі, щітку до черевиків.

По скінченню Ювенату, де наука тревае 5 років, переходять молодці до Новіціяту. По році Новіціяту йде наука фільософії і богословія. На Новіціяті і богослові самі Отці удержують вихованків.

По інформації звертайтесь на адресу:

JUVENATE, Redemptorist Fathers,
Catherine St., Yorkton, Sask.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ...

(Продовження зо сторони 12)

улиці задунав міровий стукіт кількох пар коміських чобіт. Прикипіли до паркану: патруля розмовляла по польськи. Кравич нахилився одному з стрільців до уха:

—Підете вслід за ними, здовж паркану, на розі бахнете в них гандґранату!

Рівночасно вхопив другого стрільця за руку й потягнув за собою. Тепер, уже не зважаючи на обережність, бігли до другого наріжника гарбарняного подвіря. Повискакували на купу бочок при паркані й виглянули на вулицю. Ворожа стійка стояла байдуже посередині вулиці. Патруля доходила до протилежного наріжника.

(Далі буде)

Один багач, що мав на душі дуже багато гріхів, збудився в ночі від якогось шелесту. Задзвонив на слугу.

Слуга обійшов кожний закуток і каже:

—Нема жадного злодія в домі, крім вас, пане...

—Ну, як там твоя жінка? Чи вже видужує?

—Видужує. Сьогодні вже двічі сварилась зі мною.

—Ов, а моя чогось нині спокійна! Чи не хора чого?

ПОДАТКОВЦІ ПІВНІЧНОГО ВИНИПЕГУ!
В ДЕНЬ ВИБОРІВ, В ПЯТНИЦЮ 18 ЛИПНЯ 1941

ГОЛОСУЙТЕ ВСІ НА

ЙОСИФА СТЕПНЮКА!

Йосиф Степнюк

За Релігійну свободу! За релігійну родину і за релігійне навчання в школах!
За рівновагу податків! Для бідних узгляднення і поміч!
За працю для робітників, за справедливу платню!
За уліпшення нашого міста, нові будинки, нові вулиці, нові парки!
За рівне відношення до всіх і рівну нагоду для всіх, в праці, в урядах, в школах!

КОЛИ ВИ ЗА ТИМ, В ДЕНЬ ВИБОРІВ ЗНАЧІТЬ СВІЙ ГОЛОС, ЯК НИЩЕ

Йосиф Степнюк уроджений, зріс і виховався в нашім місті, він ветеран Світової Війни, знає наші потреби він справедливий кандидат широких мас народу— для народу!

STEPNUK Joseph | 1

Останні Вісти...

В Англії приватні мотористи дістають тепер пять ґальонів ґазоліни на місяць, а коли мотор має силу 10 коней, около шість ґальонів. Дальша зниж-ка предвиджена з початком серпня.

Пиво в Канаді подорожіло 10 центів на 24 фляшках. Поодиноко одна фляшка коштує 20 центів.

Большевики утворили державний оборонний комітет, на чолі зі Сталіном. Крім нього належать там ще Молотоф, Ворошіловф, Малєнкоф і чекіст Берія. Замітне, що в цій найвищій раді, котрої слово законом для всіх — нема маршала Тимошенка.

Сталін промовив від імени того комітету на радіо і сказав, що перед наступом німців треба вивести в глиб кожду машину, кождий ґальон оливи, кожду мірку зерна— ворогам невільно лишити нічого, крім пустарів. Візвав всіх боронити совітів.

Домініяльне правительство проголосило підвищення робітничої платні на $1.93 тижднево у всіх ґодах праці. Колиб працедавці не хотіли підвищити платні, уряд поладнає справу.

В липні покличуть до війська хлопців, що мають 21 і 22 роки життя, нежонатих. По черзі підуть на вправи ці, що мають 23 і 24 літ.

Попають з Сан Франциско, що 1 липня Лівдберґ промовив на вічу і сказав, що "сто разів радше волить, щоби мій край станув по стороні Англії, чи навіть Німеччини з усіма її блудами, як з жорстокістю, безбожництвом і варварством, які існують в совітській Росії.

"Союзові Стейтів з Росією повинен противитися кождий американець, кождий християнин і кождий гуманітарець в цій країні."

Ці слова Ліндберґа подаємо за винипеґською Фрі Прес з 2. VII. 1941, ст. 4.

На зазив Сталіна палити все і нищити у відступі, німецьке радіо заповіло, що коли так стане-ться, **то людність в даних околицях сама себе знищить, бо німці не дадуть ані зерна на її виживлення.**

З нагоди дня незалежности 4 липня 1776, **президент Рузвелт** промовив до населення і сказав, що "Злучені Держави ніколи не залишаться щасливими і добробутними оазами свободи посеред пустині диктаторства." Тому відосіблення є мильною тактикою.

Посол Стефан Кравчик з Винипеґу одружився з панною Васьків в церкві оо. Василіян 27 червня 1941. Молодята виїхали в послюбну подорож до Америки. Пану послові скпадаємо наші сердечні желання щастя і добра! На многі і благі літа!

Наш легкопадник Никола Шунь має тепер 31 літ, походить з Олеська, повіт Золочів. Підчас Зелених Свят на могилі його мами правив панахиду **також о. др. В. Кушнір** і вся родина в найбільшій побожности молилися тоді за упокій матері. Н. Шунь ще нежонатий.

Наступ німців розвивається в напрямі Ленінґраду, Москви і Києва, котрі то міста большевики мали вже виселити. Під Києвом бої ідуть сто миль від міста, коло Житоміра— 7 липня, 1941.

27 липня 1865 народився наш Митрополит Андрей, наша світоч і слава. Дай Боже, щоби внедовзі вже став він панувати і кермувати нашою Церквою з високого митрополичого стола золотоверхого і вольного Києва— на многі і благі літа!

Ювілей і Відпуст в Йорктоні, 6, 7 і 8 липня в 50-ліття поселення українців у Канаді відбулися з великим успіхом. Присутних було 4,000 людей. Тисячка й кілька соток вірних приступила до св. Тайн. Найстарші піонірі українців з Йорктону та його округу взяли участь у Ювілейній Академії та других торжествах. В часі Відпусту співав хор під проводом п. А. Войтаса з Модельфарм, Саск.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 16 (88) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Серпня, 1941 Vol. IX. No. 16 (88) YORKTON, SASK., August 14, 1941

ТА НЕ ОДНАКОВО МЕНІ,
ЯК УКРАЇНУ ЗЛІТ ЛЮДИ ПРИСПЛЯТЬ ЛУКАВІ
І В ОГНІ –
І ОКРАДЕНУЮ ЗБУДЯТЬ,
ОХ! НЕ ОДНАКОВО МЕНІ! Т. ШЕВЧЕНКО

Нафтові поля Західної України, Борислав.

Здається, що ще ніколи ці слова не були так близькі до сповнення, як тепер...

Україна стала на всіх радієвих сцаціях через заповідачів "спаленою землею." Жадні армії ніколи не палили безборонних дітий, жінок і старців— не ницили хліба і людського кровавого дорібку, аж тепер! Ми перебули відворот армій Франції, Бельгії і Голяндії— але там не ницили хліба, не палили землі, не розстрілювали тисячами безвинних за те тільки, що вони любили свій край.

А нині?

У Львові подають три тисячі змасакрованих українців, в Тернополі 400, в Луцьку 1,500, в Дубні 528— а скрізь по всій Україні хто зчислить тисячі і тисячі безвинних жертв?!

Хто?!

Хіба Бог всемогучий зчислить, щоби очистити наш край кровю і сльозами.

Бились біля Житоміра. **Бються біля Коростеня і Білої Церкви,** навколо Матері городів— золотоверхого **Києва.**

Масивні коні, пяні коні
мотуззя рвали, пруги шпеґ.
Тягли в проклятім перегоні
тупі потвори батерей...

* * * * * * *

Ніч одступу. В аріергарді
йде смерть, схиляючись до тих,
що зранені при окраях доріг
лежать у варті, марній варті
шляху, що значився на карті,
як шлях походів вікових...

* * * * * * *

Ось слова нашого поета Н. Бажана, що малюють ярко стан, в якому тепер найшлася Україна.

І остався нам тільки лік один— цілющий лік— молитва.

Тож помолімся за всіх, кому
вже не судилося узріти світла,
що їх я думкою не обійму —
за всіх, кому зруйновано їх житла,
кого безжально кинули в тюрму,
щоб радість їм ніколи не розквітла.
О, тільки дотиком легеньким рук,
позбав їх, Господи, страждань і мук!

Помолимось за тих, що у розпуці
помруть, відірвані від рідних хат —
помолимось за тих, що у розпуці
в ночі гризуть залізні штаби ґрат,
що душать жаль у невимовній муці —
за тих, кого веде на страту кат.
Над ними, Господи, в небесній тверді
простри свої долоні милосердні!

(Ю. Клен.)

ЩЕ ОДИН З ОСТАННІХ ЛИСТІВ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Замітка: Лист переглянений канадійською цензурою, писаний 23 лютня 1941, прийшов в липні. Місцевість в Західній Україні.

* * * * * * *

"Я знаю, що Ви хотіли-б дещо дізнатись про нашу долю. Але мені здається, що це безцільне. **Ви не повірите. Не дивуюсь. Ми колись також не вірили. Нам писали —а ми не вірили.**

"Тоді— сталося!

"У вас певно є календар. Це добра річ. **Ми також мали.** Можна числити дні, і тішитись. І певно, що скоріш тоді приходить весна.

Збираєсь на весну. Зима була кріпка. Сьогодні посіяло снігом. В нас був парад. День Червоної Армії.

Школа святкувала..."

\- - - - - -

І так далі.

Читаєте між стрічками і вичитуєте страшну, гірку недолю, на котру прямо брак слів.

Просять помочі в одежі бодай для дітий.

Але тепер війна і вони там не знають. Звідси невільно нічого посилати туди. І надіються вони і надіялися — даремно. Але ця надія тримає їх в живих.

Віра і надія— ось все, що їм остало на згарищах життя!

ПЕРШІ ВІСТИ ЗІ ЛЬВОВА

Через Швайцарію прийшли зі Львова такі вісти:

Митрополит Шептицький живе і по відступі большевиків видав послання, яке прочитали в галицьких церквах. Священики повернули на свої парохії, ці, що остали живі. Всюди великий підйом релігійного життя.

Президентом Львова став проф. Юрій Полянський, учитель академічної гімназії і шкільний візитатор.

Війна заскочила українців. Тут і там зірвалося повстання, яке большевики кроваво здавили. **Повстанці зловили видного мадярського комуніста Белю Куна.** Памятники, які по галицьких місточках поставили большевики, понищено. Це були статуї Лєніна, що простягає руку на схід.

Три тисячі українських трупів у Львові постріляли відступаючі чекісти своїм звичаєм, в зад голови.

УКРАЇНЦІ ВСЮДИ СПІВАКИ!

Канадійський жовнір, музичний підстаршина **В. І. Москалик**, дістав в Льондоні дворічну стипендію в Королівській Музичній Академії. Москалик співає підчас концертів і всюди збирав гучні оплески. Вкінці звернув на себе загальну увагу. Співає басом. Канадійська військова команда дасть йому можливість скористати зі стипендії і вчитися в найкращих учителів.

ЗА ШІСТЬ ЛІТ ЗАРОБИЛИ 37 МІЛІОНІВ

Фредерик В. Л. Лейн з Монтреалу, заступник президента і скарбник Імпіріял Тобеко Сейлс Команії заявив в найвищім суді Альберти дня 17 липня, що його компанія заробила за шість літ, від 1935 до 1940 включно, по заплаченню всіх податків, чистих $37,556,733.

Цей весь зарібок був з продажі тютюну.

Іван Новосад

ДІТИ І РОДИЧІ
(Продовження)

Як нема доброго поступу, треба розслідити, чому? Це все належить до доброго виховання дітий.

Міжтим діти підростають. Малі діти мала гризота— більші діти більша гризота.

Коли дівчина має 10 літ, зачинає прибиратися. Тут мама повинна дещо її сказати, щоби потім дівчина уникнула клопотів.

Тати і мами знають, що дівчина десь біля 12 року дістає місячний уплив. Треба її розказати, що це є, щоб вона не настрашилася, коли це станеться в неї перший раз. Треба її сказати, як вона має тоді поводитися. Це є обовязок кождої мами, але спитаю— кілько мамів це робить? Можливо декотрі самі не знають, як це сказати. Коли воно так, тоді спитайте навіть свого учителя і не встидайтеся.

Тоді треба сказати дівчині, що вона з дівчини стається женщиною і може стати мамою. Коли хоче бути здоровою і гідною, то мусить уникати злих поступків, аж доки не віддасться. Не треба про це все говорити, але раз сказати. Інакше вона схоче віддаватися ще тоді, коли ходить до школи.

В цих літах треба дуже уважати на дівчину, бо вона тоді є повна енергії, або як мами самі кажуть, як то теля на мотузку. Вона тоді сама не знає, чого хоче. Тоді треба мати над нею контролю. Коли рано є в школі наука, то ніяк не можна позволити на танець. Цим однак не хочу сказати, що треба дівчину тримати цілий час дома. Це також злє. Скорше чи пізнійше вона мусить вийти між люди, то мусить й знати, як з людьми жити. Однак підчеркую ще раз, що в цім віці треба на дівчину дуже уважати, бо тоді якраз найбільше дівчат сходить на злу дорогу. Припильнуйте її тоді, то потім будете мати менше клопоту.

А тепер слово до батьків.

Вони також мусять брати участь у вихованню дітий. Коли в родині є сини, то обовязком батька є розказати йому десь в 13 або 14 році про тайни життя, та розяснити, як повинен поводитися, щоби став добрим чоловіком. Не думайте тати, що це заживо ще сказати. Колиб ви годні були підслухати, що хлопець в тім віку думає —то ви певно переконалисьби, що це не заживо.

Так діти підросли до 14 року. Але тоді обовязок родичів ще не кінчиться. Треба й потім подивитися, як то ваші любі діточки заховуються по домах. Коли побачите щось злого, треба їм звернути увагу, а не мовчати, аж синок, або донечка засоромлять весь дім. Обовязок родичів є великий! І заразом це є великий привілей, коли ви стараєтеся виповнити той обовязок як слід.

Підчас виховання дітий між родичами мусить бути **співпраця.** Коли зайде суперечка, то діти не повинні її чути. Але часто на жаль буває інакше, діти беруть навіть участь в суперечці і помагають то татові то мамі... Коли один з родичів картає дитину, то друге не повинно тоді вставлятися і жалувати дитини. Коли є зашо, то треба ще добавити кару.

Примір грає велику ролю у вихованню. Батько може казати і наказувати, що горівка приміром є шкідлива— але коли він самий не дасть доброго приміру, то все наказування задурно.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

7 і 12 липня 1941 **Преосвященний Богачевський** висвятив у Філядельфії **о. діякона Семена Фецка** на священика— **Н. Волянського і Богдана Олеся** на діяконів а **Вол. Дуняка** на піддіякона. Всі новосвячені є уроджені в Америці. Студії кінчили в Европі і в Америці.

\- - - - - -

о. Йосиф Бала вернув з орґанізаційної поїздки в Америці, де збирав на будову Духовної Семінарії і **дістав призначення в Етелберт, Ман.**

\- - - - - -

Величавий **Евхаристійний Конґрес**, що був при кінці червня в **Шикаґо**, увінчався найкращим успіхом. Вся преса широко розписалася з тої нагоди і досі появляються статті з нагоди цього конґресу. Видну участь взяв в цім Конґресі наш Преосвященний Епископ. Були також представники Отців Василіян і Отців Редемптористів в Канаді. Зі світських священиків був о. Осадець і о. Й. Бала. Окрему проповідь на Конґресі мав апостольський нунцій Чіконіяні.

20 липня Преосвященний Ладика відвідав нашу парохію в Калґарі, Альта. Вірні під проводом свого пароха, всеч. о. Яр. Чижа відновили церкву св. Стефана— знадвору виправили вапном і покрили асфальтом.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3598— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

- ВОЄННА ЛІТОПИСЬ -

В. Форбер на цілий рот заїдає горячі палянички підчас закладу, хто з'їсть найбільше. Попис їдження був в Ґлен, Мич. Форбер з'їв 24 палянички і став, бо на сніданок з'їв передтим 15. Ось ситість і пересит добробутної Америки!

Оттава.—Нові воєнні заходи є в тім напрямі, щоби зберігати і щадити. **Ґазоліни невільно продавати, ні оливи, ні смарів після 7 години вечора і перед семою рано. Вся продаж тільки за готівку.** В неділю продаж заборонена.

Зменшення виробу машин до прання, радієвих приладів, електричних і самоходів, для приватного вжитку.

Коли хлібороб везе пшеницю до млина, має мати на це дозвіл від Пшеничної Ради.

Знесено 15 центів податку на меленню збіжа, щоби запобігти звижці ціни на хліб. Той податок приносив урядові 5 міліонів долярів річно.

В Канаді остає в сипанцях з попередних жнив 500 міліонів бушлів пшениці. Думають над тим, щоби з пшениці виробляти ґазоліну.

\- - - - - - -

Покищо **поручено** тільки всім стаціям **на сході Америки, щоби здержалися з продажею ґазоліни, оливи і смарів після семої вечір і перед семою рано.** Це обіймає 100,000 ґазолінових стацій на сході.

\- - - - - -

Страйк у фабриці алюмінїюм в Арвіді, Кв., спинив виріб літаків на три тижні і страту 2,880 літаків після обчислення винипеґської Фрі Прес. Страйкували 300 робітників, між ними члени католицької робітничої орґанізації французів.

Від імени польської влади на засланню **ґен. Сікорскі заключив договір з большевицькою владою,** силою котрого большевики уневажнили свій попередний договір з німцями в справі Польщі. Близші дані того договору покищо незвісні, але в наслідок того договору уступив з польського уряду міністр заграничних справ Ав. Залєскі.

Пані Герберт Рот

знатна американська летунка, є скарбником і головою товариства Летунки Америки. Тепер уряд запросив її подати дані, скільки жінок поможе військовим переводити літаки з фабрик до летнищ.

До Виндзор, Онт. приїхав польський ґен. Дух, щоби орґанізувати леґіони до борби з німцями. Ґен. Дух орґанізував леґіони у Франції, а потім переїхав до Англії.

\- - - - - -

Митрополит Православної Церкви в північній Америці Теофіль видав послання, щоби всі російські православні церкви в Америці і в Канаді молилися за перемогу Сталіна над німцями.

\- - - - -

Японські війська готовляться до бою на сході. Здержано торговельний рух між Америкою і Японією, заморожено всі фонди в обох державах взаїмно. В Америці настав вже брак шовку і заборонено виробляти шовкове білля. Яких 150,000 робітників найшлися нараз без праці. Міжтим японці обсадили Сайґон у французькім Індокитаю та громадять війська на границі Тайленду і Манджурії. Говорять про недалекий наступ на Владивосток. Це була давна мрія японців заняти Сибір по Байкальське озеро.

\- - - - - -

Занявши Сирію анґлійські війська безнастанно бомбардують Німеччину і заняті німцями краї, головно фанцузьке побережа, **новітніми сильними літаками.** Німці заняті тепер борбою з Росією на сході і лише слабо відбиваються.

\- - - - - -

Закінчилася війна між полудневоамериканськими державами **Перу і Еквадор,** котра повстала як здається більше з подраження нервів і наглої горячки, як ізза оправданих причин. Війна тревала цілий місяць.

БЛИЩІ ВІСТИ З ГАЛИЧИНИ

Подають з Кракова, що при відступі **большевики убили у Львові** таких наших діячів: **о. др. Конрада, о. др. Іщака** (професора Богословської Академії), **о. Чемеринського, о. Харину** (звісного орґанізатора львівського робітництва), **о. Ол. Боднара, о. Ждана, Юрка Шухевича і Дан. Костецького.** Після непровірених ще вісток убили також **др. Кирила Студинського** (горячого комуністичного приклонника), **Ореста Радловського** (директора Центросоюзу) і маґ. **Богдана Хамулу.**

о. др. Сліпий живе. Проф. Василь Сімович є ректором львівського університету, **проф. Дорошенко** став директором Наукового Тов. ім. Шевченка і Осолінею. **Поет В. Пачовський** є на чолі Тов. Укр. Письменників, а редактор **Осип Боднарович** видає щоденник **"Український Щоденний Лист"** у **Львові.** В Дрогобичі виходить "Вільне Слово." **Музики М. Колесса і Ів. Охримович живі.** Охримович збирає наново свій славний хор "Сурму." **В Кракові помер 26 липня** славний поет і проф. університету **Богдан Лепкий,** проживши 68 літ.

Жнива в Галичині були дуже добрі— місцями однак все знищене. Життя поволі наладнується і прибирає правильний хід.

Ці всі вістки прийшли через Америку, точнійше через редакцію "Свободи" і "Нашого Стягу."

В дужанню підчас гри в ґолф **золотий трофей у Винипеґу дістав Михайло Підляський,** побивши всіх суперників.

Церква св. Юрія в Саскатуні вповні викінчена знадвору. В середині побілена і викінчується. Будинок прегарний, стилевий, стане твердинею нашої віри і народности на сотки літ. Коли Ви в Саскатуні, не забудьте відвідати нашої бурси БУК-а при 304—4 еве Норт і нашої церкви при 214 еве. М.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —**

звершіться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 еве. Н.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата шість доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УСТІЙНЕННЯ ВНУТРІШНИХ ВІДНОСИН

Кожда акція успішна мусить бути скоординована і сконсолідована.

Теперішний час вимагає від нас акції, найліпшої в того слова розумінню. Треба боронити українську справу перед нападами ворогів, поширити правдиве розуміння українських спушних домагань, розвіяти пересуди і наклепи зручних' неприхильних нам пропагандистів, помогти нашим землякам в Европі, котрих земля буквально горить— котрі стоять віч на віч перед голодовим маревом і котрих безпощадно нищать кровожадні вороги. Це все завдання вимагає акції—праці. Ця праця має бути успішна, бо час є жорстокий і все стоїть на грані.

У тому наша акція має бути скоординована. Такою вона буде тоді, коли **весь український загал в Канаді признає один провід,** який тим самим матиме змогу накреслити таку одну акцію, виконати її— кермувати нею і здійснити. **Один провід направляє всі поодинокі змагання в одним напрямі, уладнує їх біг і силу,** не дасть їм перечити собі, випереджувати себе і часто взаїмно себе винищувати через недогляд і розбіжність сил.

Таку скоординовану акцію української суспільности внутрі і назовні перед властями **дає тепер Комітет Українців Канади.**

Внутрішна борба між українцями в Канаді припинена і майже притихла. Релігійні і політично-партійні міжусобиці призабуті, притихли і завмерли. **Таким чином вся суспільність консолідується** — устатковується в своїх змаганнях, потужніє і набирає снаги до великих діл. Така суспільність потрібна тепер також нашій Канаді, щоби успішно покінчити цю війну, щоби всім зусиллям підперти теперішні воєнні старання.

Один провід— координація праці —консолідація відносин, це цаблі громадського успіху.

Часи вимагають від нас великих діл. Великої мудрости, второпности, витревалости. **А до цього треба моральних сил.** Нема моральних сил, де нема проводу, нема уладнання праці, нема устійнення відносин.

Не треба забувати, що **на чолі КУК стоїть представник БУК-а,** чільний духовник нашої Церкви, о. др. В. Кушнір, котрий тим самим має поперти найчисленнійшої цітки української суспільности в Канаді і котрого праця та повага кінець кінців все опираються та черпають силу з високої поваги українського католицького епископа Канади. **За тим стоїть Українська Католицька Церква в Канаді в особі своїх найвищих представників— це вирішує справу!**

Устійнена і уладнана суспільність, що веде такуж працю, є запорукою найкращих успіхів— вона може тоді помогти собі, може помогти другим. В першу чергу землякам в Европі.

Українці жадають самостійної, вільної, суверенної Української Держави на всіх українських землях Европи— свобідної від якогонебудь чужинного панування, чито Польщі, чито Москви. **В тім напрямі КУК певно зробить все можливе** і тому всі демократичні українці всіми силами підпирають КУК. Він повстав і діє для успішного діяння в цій війні для Канади —проти всіх ворогів, що рівночасно загрожують нашій вільній Канаді і є проти волі України.

УНЕВАЖНЕННЯ ПОДРУЖЖА В КВЕБЕКУ

Суддя Альфред Форест уневажнив подружа зперед 14 літ, тому що одна сторона була католицька, однак подружжа заключено перед некатолицьким духовником, що противиться правним вимогам католицької Церкви. Геральд С. Брей, католик, одружився з Маріею А. Б. Федерстон, що була методисткою, а шлюб дав в Монтреалі духовник Злученої Церкви, Ар. Вилкинсон, ще 25 липня 1927 р.

Тепер це подружжа суд в Монтреалі уневажнив дня 14 серпня 1941.

Це вже не перший раз, коли той суддя суд в Монтреалі уневажнює подружжа католика, заключене перед некатолицьким духовником, стаючи на основі Канонічного Права Католицької Церкви. Католицька Церква вимагає, щоби шлюб католика все був заключений перед католицьким священиком під загрозою неважности. Коли це не станеться, тоді Церква уважає таких людий за постійних грішників і відмовляє їм святих Тайн. Такий не може висповідатися, доки не поправить подружжа.

Князь Кенту

КНЯЗЬ КЕНТУ ПРИБУВ ДО КАНАДИ

Достойний гість прибув відбути перегляд летунських шкіл і вишколу в Канаді. Дня 3 серпня в неділю вечером витали його маси народу у Вінипегу, коли явився у вході до Державного Дому біля парляменту.

Князь Кенту є молодшим братом короля і відвідає на закінчення президента Рузвелта. До Канади прилетів на бомбовику.

НА УКРАЇНІ ЗАБИРАЮТЬ ВСЮ ПОЖИВУ

Вісти з України подають, що большевики перед наступом німців наприхапци жнуть все збіжжа, молотять і вивозять кудись "в безпечне місце." Також забирають все збіжа з місцевих шпихлірів. **Все решта на пні—палять!**

Місцеве населення остає на опіку Божу.

Не треба довго думати, що населення України цього року жде страшний голод і поморова смерть з нужди.

Тільки один Бог зглянеться на страшну недолю України— бо світ весь глухий-німий.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Серпень, 1941
14, четвер — ММ. Маковеїв (Спасівка)
15, пятниця — Перен. мощ. ПервМ. Стефана
16, субота — ІПреп. Ізаакія, Дальмата і пр.
17, неділя 10 по С. ММ. 7 Отрок в Ефезі
18, понеділок — М. Евсигнія
19, вівторок — Преображення ГНІХ
20, середа — ПрепМ. Дометія
21, четвер — С. Еміліяна
22, пятниця — † Матія
23, субота — М. Лаврентія
24 Неділя 11 по Сош. М. Евпла
25, понеділок — ММ. Фотія і Анкити
26, вівторок — Отд. Преор. і Преп. Максима
27, субота — Предпр. Успення і Пр. Міхея
28, четвер — Успення Пресв. Богородиці
29, пятниця — Нерукотвореного Образа
30, субота — М. Мирона
21, Неділя 12 по С. ММ. Флора і Лавра

УСТАВ

14, четвер, Проісх. ЧХреста і 7 мучеників Макавеїв— починається піст до Успення, на Сл. Б ап. 306, ев. Ів. 13.

17, нед. 10 по Зісл.— гл. 1, ев. утр. 10, на Сл. Б. ап. 131, ев. Мат. 72.

19, вто. Преображення.—Всеночне, на утр. ев. Лук. 45, на Сл. Б. ап. 65, ев. Мат. 70. Свячення овочів.

24, неділя 11 по Зісл.— гл. 2, ев. утр. 11, на Сл. Б. ап. 141, ев. Мат. 77.

28, чет. Успення— Всеночне, на утр. ев. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 240, ев. Лук. 54.

31, нед. 12 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 158, ев. Мат. 79.

о. др. В. Кушнір

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ

Евангеліє Матея зач. 70

Одного разу взяв Ісус Петра і Якова, його брата і повів їх самих на високу гору. І переобразився перед ними, і засяяло лице його як сонце а одежа його стала біла, як світло. І се явилися їм Мойсей та Ілія, що розмовляли з ним. А Петро звернувшися до Ісуса, сказав: Господи, добре нам тут бути; коли хочеш, построїмо тут три намети, тобі один, Мойсееві і один Ілії. Як він еще говорив, се ясний облак отінив їх і се голос з облака казав: Се мій Син, улюблений, в котрім я уподобав собі. А ученики почувши впали на свое лице і дуже полякалися. І приступив Ісус і діткнувшись їх, сказав: Встаньте і не бійтеся. Коли ж звели свої очі, нікого не бачили, тільки самого Ісуса. І як вони сходили з гори, наказав їм Ісус, кажучи: Нікому не оповідайте сього видіння, доки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.

НАУКА

Щастя чоловіка, коли він стоїть з Христом.

Господи, добре нам тут бути.

Св. Петро у захваті радости сказав до Ісуса: Господи, добре нам тут бути. Ісус Христос в любові до нас, радо уділяється нам і велить нам тішитися Його присутністю. Ця радість з присутности Ісуса часто уділяється нам в часі нашої молитви а в особливий спосіб, вона виявляється тоді, коли чоловік приступає до Тайни св. Евхаристії, до св. Причастя. Коли Христос уділяється нам чи то в нашій молитві, чи то тоді, коли присупаємо до Пресвятої Евхаристії, то Він має передовсім за ціль скріпити нашу віру, потішити нас— в тій долині сліз— помогти нам нести наш хрест серед терпінь та наших немочей, оживити нашу надію іти за Ним, де би Він не був, глядіти на Нього і посідати Його в небі.

I. З Христом підчас молитви.

1. Молитва, це Тавор, це піднесення нашого серця до Бога, це щирість, яку маємо з Богом. Ісус, правдиве Боже сонце, що своїми лучами освітлює наш ум і в цей спосіб помагає нам краще розуміти таїнства нашого спасення. Огріває наше серце, запалює його божою любовю і засіває там зерна християнських чеснот. Підчас молитви душа наша є наповнена світлом і божими ласками, вона тоді весела, скріплена і освячена. Душа підчас молитви чує, що вона є в присутности Бога, тішиться Богом і кличе зі св. Петром: Господи, нам добре тут бути. Коли людська душа раз зазнає молитви вона чується утомленою присутністю сотворінь, вона хотілаби завсігди спочивати у стіп Спасителя, щоби до Нього говорити і щоби Його слухати, подібно як це було з Магдалиною у Витанії.

2. Тут однак треба певних зусиль. а) Треба, щоби душа була шляхотна, щоби відреклася річей чи забаганок світа та щоби мала силу і здібність взноситися до гори, шукати самоти, де Господь хотівби з нею говорити. б) Щоби була чистою, значить, щоби уникала гріха: **блаженні чисті серцем, бо ті Бога узрять.** в) Треба, щоби була покірна і мила. Води ласки спливають долинами аж до самих низів, а не остають на верхах гір: Від гордих Господь скривається і віддалюється: **Ти закрив це мудрим і второпним а відкрив малим.** г) Вкінці душа людська повинна бути в молитві постійна, якими були Апостоли в світлиці, коли ожидали Зіслання Святого Духа. Бідна вдовиця в Евангелію тому, що була витревала у своїй просьбі, дождалася вислухання своєї кривди.

Злий дух працює цілою своєю силою, щоби нас відвести від молитви. Щаслива є душа, що має силу видержати проти злобних змагань.

3. Кілько є таких душ? Кілько є таких сердець, що ніколи не зазнали цього правдивого щастя в молитві?

А однак для всіх є нагода цего великого щастя. Всі можуть молитися, можуть найти Ісуса всюда при кожній нагоді. Рідім проте до молитви, подібно як Апостоли на гору Тавор, молімся і скажім зі св. Петром: Господи, нам добре тут.

II. З Ісусом в Пресв. Евхаристії.

1. Ніхто не може виказати ніколи більшої любови, як Христос, коли установив Пресв. Тайну Евхаристії. Господь є щедрий з нами. Много дає для всіх; може найбільше дає для негідних і невдячних, для тих, що не хотять нічого знати про Нього. Коли дав нам всі свої ласки, дає відтак для нас цілого себе... отсе боже діло.

Пресвята Евхаристія, це найвище діло, найвищий дар, який Ісус дав для чоловіка: Ісус остається між нами, щоби нас потішати, скріпляти, щоби жити з нами інтимними, внутрішним життям.

В Пресвятій Тайні Евхаристії, скривається Христос, під змінними видами, однак віруючий християнин-католик очима своєї віри пізнає свойого Учителя. З якою любовю зближається до Нього, віддає Йому честь і пошану, слухає Його, говорить до Нього з довірям і простим серцем: Господи, скажи, твій слуга слухає. Господи, що хочеш, щоби я зробив...

2. І хто може висказати радість душі тоді, коли Христос уділяється їй в Тайні Пресвятої Евхаристії, тоді коли душа є співучасником Божества, коли одержує запоруку щасливої вічности? Святе Причастя,

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ!

(Просьба о поміч)

Українців католиків в Канаді є 300,000 і мають сто священиків. Значить, **один священик припадає на 3,000 душ.**

В Західній Канаді (Альберті, Саскачевані і Манітобі) римо-католиків є 422,000. а священиків мають 856. Значить один священик припадає на 491 вірних.

У Злучених Державах Півн. Америки є після статистики в обох українських дієцезіях 567,867 греко-католиків і мають 240 священиків. Значить, один священик припадає на 2,366 вірних.

Тимчасом римо-католиків в Зл. Дер. Півн. Америки є 20,838,640 душ і мають 33,300 священиків. Або один священик на 626 вірних.

Іншими словами, наших священиків до числа вірних є шість разів менше чим у других народів в Канаді і в Америці.

Ті числа самі вимовно говорять і кличуть— **Український нарід має тут на американськім суходолі замало священиків!**

Ось одна з найважніших причин нашого народного недомагання, нашого розбиття і слабости. Числом нас богато— однак брак духовних провідників, **брак священиків,** брак місіонарів. А нарід без священиків, то корабель без керми, стадо без пастирів.

Щоби цему зарадити, щоби ми мали більше священиків, місіонарів, **треба шкіл,** де молодь приготовлялась би до духовного стану.

Таку школу— ювенат— провадять від кількох літ оо. Редемптористи (Місіонарі Чина найсв. Ізбавителя) **в Йорктонї, Саск.** Тут молоді хлопці приготовляються до будучого стану священика-місіонара. Та тепер, коли за Божим благословенням збільшилося в Йорктонї число отців і відходи новики, бувші учні ювенату, знайшли тут приміщення, йорктонський дім став замалий і показалася конечна потреба нового дому, в котрім поміщено би школу-ювенат. Мимо тяжких часів, дня 10 липня ц.р. з Божою поміччю **Отці Редемптористи розпочали будову такої нової школи-ювенату в Роблінї, Ман.** Теперішний час до будови невідповідний. Та отці зачинають будову уповаючи на Божу поміч і особлившу опіку Матері Божої Неустаючої Помочі. Числять також на поперти всіх щирих українців католиків.

Цього року, коли якраз припадає 50-літний ювілей поселення українців в Канаді, **будова цеї школи буде найкращим і тривким памятником ювілею.**

Ця будова, це діло незвичайно важне. Тут ходить о будучих Христових місіонарів, що мають поширяти Христове царство на земді і вести український нарід до кращої будучности.

Так, **Бог хоче цего діла!** Положення українського народу в Канаді і в Америці цего вимагає. Нині на рідних землях за морем наші заведення знищені. Тут, на вільній земді, мусимо будувати нашу будучність—школи!

Тому звертаємося до всіх свідомих українців католиків і просимо:

Поможіть своїми щедрими жертвами довершити це діло!

За кожду жертву вже наперед щире спасибіг — нехай Христос стократно надгородить!

За всіх добродіїв буде щороку відправлятися в наших монастирях Служба Божа.

За всіх добродіїв будуть молитися кождого дня в наших монастирях всі наші отці і братя.

Виказ жертв буде поміщений в нашім часописі.

Всі ласкаві жертви просимо слати на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK.

це передсмак раю. Принимати Святе Причастя, це значить радіти на хвилину з Тим, що творить радости безконечні, щасливість Ангелів, Святих в небі, що хоче бути запорукою також і нашого щастя в небі. Щасливі ці душі, що находять Христа в Тайні Пресвятої Евхаристії.

3. Щоби заслужити собі цю велику ласку, вимагається від нас великої віри, чистоти серця, глибокої покори. І тому можемо відважно сказати, що мало є таких людей, щоби тішилися цею духовною розкішшю. Многі задля браку любови, віри, покори, чистоти серця відказуються іти до Христа. Інші знова зближаються до Христа однак не з належною пошаною. Кілько з поміж вас можуть сказати: Господи, нам добре тут.

III. З Ісусом в небі.

1. В небі з цілою правдою зможемо сказати: Господи, нам добре тут. Тут мій відпочинок во віки. Там побачимо Христа не під заслоною Його прославленого человічества, але в цілім блеску відвічної слави, по правиці Вітця. Там Він запрошує нас всіх, як своїх співнаслідників, приготовляє нам місце, після обіцянки, яку дав своїм Апостолам: **Ідy приготовити вам місце.**

2. Якщо хочемо осягнути цю щасливість в небі маємо а) бути чисті і святі, б) далекі від земських річей і в постійному бажанні всього того, що святе і небесне; в) покірні і віддані волі Господній; г) цілохотні і терпеливі в досвідах і противностях.

А тепер подумайте, що буде з вами? Чи підете до неба? Так, напевно, якщо будете вірними Христу. Будьте в лучности з Ним в молитві і в Св. Причастю. Памятайте, що жити без Христа, це найстрашніше пекло, а противно, жити з Христом, це розкішний рай.

СВ. АВГУСТИН

Син св. Моніки, грішний замолоду, славний бесідник і письменник, автор першої книжки про державовідання, опісля слухач проповідий св. Амврозія в Медіолянї, навернувся, став священиком і згодом епископом міста Гіппо в північній Африці, де й помер підчас облоги міста через Вандалів 28 серпня, 430 року.

Лишив цілий ряд творів, декотрі з них одинокі в своїм роді, як "Визнання" або "Про Божу Державу"— і много інших. Був головним поборонником єресі Пелягія, що заперечував потребу ласки Божої до спасення.

Ось його вислови і думки.

"Чоловік є тільки частиною твору Твого. Ти сотворив нас для себе, Боже, і неспокійне серце наше, доки не спічне в Тобі."

"Вузка є комірка моєї душі. Розшири її Боже!"

"Не знаю, звідки я прийшов в це вимираюче життя або живучу смерть".

Радить кождого дня рано і вечір відмовляти "Вірую". Так буде перед нами зеркало життя, в котрім будемо приглядатися самі собі і будем знати, чи виконуємо то, що ісповідуємо.

Часто люди не вдоволяються злим плащем, чи злим черевиком, але ті самі люди задоволяються злим життям.

"Коли не маєш Бога, то що ти маєш?"

"Ти забув Христа, але Христос тебе не забув".

Найгірше переслідують Церкву ті, що ведуть зле життя.

Коли чоловік уступиться перед гріхом, і не убє його, то гріх убє чоловіка.

Коли варвари напали на Рим в 410 році і знищили місто, то все таки пощадили церкви і тих, що там схоронилися. Коли держава істнує без справедливости, то це нічо іншого, як організована грабіж. Божі сотворіння мусять жити побіч себе в цій борні життя. Ціла природа, без огляду на чоловіка, славить велич будови Творця.

Не може бути війни без якогось миру, так як не може бути болю без життя.

Жінка:— Чоловіче, відколи є кенові зуби і кен овпенер, ми вже не потребуємо кухарок.

Чоловік:—Так, так, дорогенька, але потребуємо докторів.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

ПАМЯТЬ СІМОХ БРАТІВ МАКАВЕЇВ

Забули жиди на свого Бога. Грішили вони і божкам покланялися, убивали своїх Пророків, і затикали свої уші на їх упімнення і перестороги. Прийшло і каяння та вже запізно. Могучий король Сирії Антіох Епіфан заняв Єрусалим, розграбив все майно церкви, в трьох днях впало від меча 80 тисяч народа а сорок тисяч пішло в неволю. Король забрав зі святині 1800 талантів гроша, вернув до Антіохії а оставив там намісника Филипа Фригійчика, котрий до відході короля зробив другу різню між народом. Антіох хотів зневолити жидів, щоби покинули віру в правдивого Бога і поклонялися ідолам. Храм єрусалимський казав замінити в божницю божка Дія олімпійського і обезчещене було святе місце, не вільно було признаватися до св. віри, бо за все погане жорстоко мучили і убивали.

Тоді то жив священик, муж поважний літами і миловидний лицем, а звався Елеазар. Ставлений перед Филипом не хотів зневажити закона Божого.. Знайшлися і такі, що намовляли його, щоби для ока послухав, но Елеазар не хотів навіть о тім чути. "Не годиться мені— казав він— що маю 90 літ бути лицемірником і гіршити молодих, котрі готові подумати, що я пристав до тих, котрі виперлися Божого закона, бо вони моглиби згрішити через мене а я поганьблю свою старість. Длятого ліпше мені статися гідним моєї старости і дати життя а молодим оставлю добрий примір." І погиб мученичою смертю, а як каже св. Письмо, не лише молодим но і многим з поган дав смертю своєю примір мужества і добродітелі.

Потім привели на суд сімох братів і матір їх. Були се ті браття, яких ми називаємо Браття Макавейські. Імен їх св. Письмо не подає а мати їх звалася Саломія. І стали їх бити бичами і жилами, щоби вони заперечилися св. віри. Но то все не помогло а старший з них сказав, що всі вони готові умерти за Божий Закон. Розпалили кати великий огонь, принесли всі знаряди мук, розпекли желізні ліжка. Найстаршому з сімох братів відрізали язик, обтяли кінці рук і ніг, здерли з него шкіру і кинули на розпалені бляхи, а коли він тут умер, другі браття і матір укріпялися взаімно, щоби видержати в муках і постояти за Божий Закон. Так як першого замучили і другого, а той послідним віддихом сказав мучителеві: "Ти окаянний позбавляєш нас нинішнього життя, но Цар світа, нас, що погибли ми за Його закон, воскресить в день послідного суду."

А коли третьому відтинали руки він сказав: "Небо дало мені руки мої і я тратчу їх задля послуху Законам Божим, но знаю, що небо віддасть мені їх назад."

А четвертий серед найтящої муки, коли вже близький був смерти, сказав так: "Ліпше погинути від людей і ждати уповання від Бога, бо Той воскресить нас до життя. Но ти мучителю воскресення для життя вічного не будеш мати." Колиж мучили пятого, то той возніс очі до неба і сказав: "Ти, царю, мучителю маєш власть над людьми і в злобі своїй надуживаєш своєї власти і робиш що хочеш, но не думай, що Господь оставить свій нарід. Ти увидиш силу Його, коли Він умучить тебе і сімя твоє." Також і шестий погиб серед мук.

І пише св. Письмо, що безмірного подивлення і благої памяти достойна є мати, котра видячи, як сімох її синів гине одного дня, благодушно все терпіла, уповаючи на Господа, і мужественно укріпляла кожного словами: "Не я дала вам душу і життя і не я сотворила ваше тіло. Но знайте, що Сотворитель світа з ласкою віддасть вам душу і життя за то, що сьогодня за Закон Його віддаєте себе самих на муки." А коли прийшла черга на семого сина, то Антіох бачучи його молодість, обіцяв йому всякі почести і богацтва, если його послухає, а коли тото не помогло, приказав матері, щоби вона намовила його до послуху. А тепер послухайте всі матері, що вона сказала до свойого сина:

"Сину, змилосердися наді мною, що девять місяців носила тебе під серцем і кормила три роки молоком груди своєї і виплекала я тебе до возросту привела і страдала при тобі. Молю тебе, сину, поглянь на небо і нелякайся того, хто мучить тіло, но будь гідний братів твоїх і прийми смерть, щоби ти жив во віки".

А ледви вона то доповіла, коли молодець сказав до катів: "на що ждете? Я не послухаю приказу царя, а слухаю закона, який дав Мойсей батькам моїм. А ти царю не уйдеш руки Бога. Ми терпимо за гріхи наші. А если для укарання і устрашення нас Бог на коротко нагнівався на нас, то Він знов примириться з рабами своїми, но ти, зі всіх найбільше окаянний, не взноси руки на рабів Божих, бо не уйдеш Його кари. Браття мої мало нині потерпіли, а получили життя вічне; но ти судом Божим приймеш кару за гордість свою. Я як мої браття віддаю душу і тіло за батьківський закон і прошу Бога, щоби вскорі умилосердився над Ізраїлем: но ти серед муки і страсти будеш кричати, що один є тільки Господь Бог".

Розлючений цар казав його мучити більше всіх. А вкінці і сама мати за своїми синами від мучителя пострадала.

А Бог покарав мучителя і послав на нього тяжку недугу. І той, як каже св. Письмо, що в гордости своїй здавався давати приказ филям моря і досягав висоти гір і хотів до зір досягнути, лежав знеможений всяким терпінням, хроби точили живе його тіло і смрід виходив з нього такий, що ніхто не смів приступити до нього. Тоді каявся і спізнав, що є один Бог і писав листи до жителів Єрусалима, просив прощення— но Бог не помилував того хто удаваним жалем хотів упросити собі лишень здоровля тіла і погиб Антіох, умер, як каже св. Письмо, бідною смертю.

Память всіх тих св. Мучеників з давен давна почиталася в св. Церкві а Отці і Учителі Церкви, св. Кипріян, Амврозій, Григорій Богослов, Іоан Золотоустий і другі почитали в письмах своїх память їх. Для материй не мож шукати ліпшого примірy від Саломії, бож певно лише тота матір добра є, що своїй дитині бажає правдивого щастя. А для всіх нас нехай святими будуть слова Єлеазара: "Если і вибавлюся від людської муки, то руки Всемогучого ні живий ні умерлий не ізбігну."

др. Дейфо

ДИТИНА — РАДІСТЬ!

В нинішнім часі дуже много про це говориться і пишеться. Однак я боюся, що замного сказано про тягарі материй і тепер матері прямо боятся дітий.

Замного в цих всіх промовах проповідується і критикується. Найкраща порада для материй є проста: **Тішся своєю дитиною!** Тоді матері легко виконають свої "святочні обовязки" і всі будуть почуватися о много щасливішими.

Є много дітий, що занедбані. Але також много є таких, котрих замучують надмірною увагою. Є дуже много материй, котрі так перенялися тими так званими "священними обовязками материнства," що прямо стали фанатиками. Тому вони вічно віднаходять щось не так, як повинно бути і заедно чимсь гризуться. Вічно здержовані здоровлям, або поведенням, або шкільною наукою дитини. Кожда дрібниця, кождий недогляд— це для цих удар. Вони так перенятi своїми дітьми, що вони ніколи ними не тішуться. І так само ці діти ніколи не тішуться своїми родичами...

Від хвилини народження дитина хоче, щоби ми нею тішилися. Нема нічого так доброго для дитини, як почування, що вона бажана і є втіхою своїх родичів. Щось, як каже пост:

Моя люба, маленька дитинка—
моя радість, і щастя, моя ягодинка..

Однак не треба позабути також на карність і лад дитини. Коли скоро зачнем навчати дитину, потім не буде клопоту. Це причиниться до ще більшої втіхи з дитини.

І так, коли роздумати, замість ділати напрасно, то ані не занедбаємо дитини, ані не перемучимо її увагою. Тоді буде нам легко виховати дитину і радіти з неї.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

БУРСА БУК-А В САСКАТУНІ

Надходить новий шкільний рік. Знова богато наших студентів прийде до Саскатуну на студії.

Многі родичі журяться, де примістити синів. Правда, приміщення нетяжко знайти, але ходить, яке приміщення.

Коли добрі родичі посилають своїх дітий до шкіл до великого міста, вони мудро бажають, щоби хтось мав нагляд над тими дітьми. Українські католицькі родичі бажають, щоби їхні діти далеко від дому мали також католицьке і національне виховання.

Найкращим приміщенням для наших студентів є бурса БУК- в Саскатуні. Лише тут студенти дістануть правдиве католицьке і національне виховання. Тут, під умілим проводом о. Ректора П. Криворучки, наші студенти певно дістануть найкраще виховання. о. Ректор невпинно працює для добра кождого студента, заохочує до праці, помагає і робить все можливе, щоби студенти успішно кінчили студії.

Минулого року бурса була заповнена. Тепер підчас вакацій наша бурса також заповнена. Є вся надія, що і цього року наші студенти громадно заповнять бурсу.

Українські Родичі! Наколи Вам на серці лежить добро Ваших дітий— наколи Ви бажаєте, щоби Ваші діти мали справжнє-католицьке і національне виховання— наколи бажаєте, щоби Ваші діти остали добрими і примірними членами великої української родини, то шліть своїх дітий до бурси БУК-а в Саскатуні! Там тільки Ваші діти дістануть це виховання, яке тут намічено і котрого Ви бажаєте.

Українські Студенти! Ви є цвітом українського народу! На Вас спочиває краще майбутнє. Ви маєте стати українськими працівниками, провідниками. Щоби Ви такими стали, треба мати правдиве українське католицьке національне виховання. Таке виховання Ви дістанете в нашій бурсі БУК-а при 304—4 ave. Норт.

Студенти— всі до бурси в Саскатуні!

Мирослав Голота,
(учитель)

ВІДПУСТ В АЛЬВЕНІ, САСК.

Давний відпуст в прегарній церкві Успення Матері Божої в Альвені на фармах, буде цього місяця з таким порядком:

Середа, 27 серпня— 7.30 вечір, Всеночне, сушікація, наука і процесія з запаленими свічками. Потім два священики будуть сповідати.

Четвер, 28 серпня— Успення, 8 рано, Читана Сл. Божа і св. Причастя.

9 рано, Утреня і мирування

10.30 рано, Торжественна Сл. Божа, проповідь виголосить о. Місіонар. Співає місцевий хор під управою п. Ізидора Скакуна. Акафист до Матері Божої в каплиці, потім водосвяття і благословення побожних річий. Два священики будуть проповідати і відправляти богослужения.

Вірні з подальших околиць, що прийдуть в середу, найдуть нічліг в наших парохіян.

Українці околиці Альвени! Приїзджайте на празник і відпуст помолитися до Цариці Небес і Матері України!

Парохіяльний Уряд.

З'ЇЗД В АЛЬВЕНІ, САСК.

Парох Альвенського округа о. М. Оленчук зробив несподіванку місцевій громаді і бурсі БУК-а в Саскатуні. А зробив ось як. Дав напечатати поважне число значків і кожда громада в окрузі вибрала собі одну кандидатку на королеву. Було пять дівчат, що повели працю досить добре. Честь дістали Ланівці, бо їх панночка зістала вибрана королевою. Це **панна Ксеня Войтович.**

В суботу 26 липня ювілейний з'їзд пионірів почався балем, вибором королевої і розіграннем значків. Підчас балю промовляв о. Когут, ЧСВВ. з Мондеру.

В неділю 27 липня Сл. Божу правив о. Когут і відповідно до ювілею виголосив проповідь. Погода була горяча. Однак людий прибуло досить, навіть з дальших околиць. Всі ради були побачити нову церковцю в містечку Альвені, що збудували парохіяни під проводом о Оленьчука і вказівками свого майстра п. Н. Жарого.

Сестри Служебниці вчили тут дітий катехизму і дали кілька точок концерту, напереміну з промовами.

Промовляв **др. Ів. Юрик,** міністер здоровля Саскачевану. Він похвалив дітий, що співали "О, Канадо!" і на тім розвинув свою промову. Канада в злуці з Вел. Британією воює проти тоталітарних держав за права і волю народів, яку то волю маємо тут всі. Між іншим сказав також таке: Ви тут в Канаді маєте право говорити своєю українською мовою і Ви неповинні тої мови забути, дорожіть нею, а тоді будете добрими горожанами Канади.

о П. Криворучка говорив про потребу нової бурси в Саскатуні, заохочував молодь брати вищі курси, дякував громаді і о. Оленьчукові, що придбали для бурси цим ювілеем $200.

Стає пізно, до того горячо. На сцену виходить **о. Когут** і своєю жартобливою промовою заставив всіх слухати. Навязує до слів др. Юрика про рідну мову. Наша українська мова найгарнійша з усіх словянських, тому треба нею гордитися. От возьмім хочби таке одно слово—маленький, малесенький, мацюнький, мацюненький малісенький, ітд. А в нас богато таких слів. Ми годні ними виразити навіть найніжнійші почування. В других народів такого нема.

Чоловік і жінка

—Чого ти так дивишся на ту бльондинку, старий дурню?

—Бо вона мені нагадує тебе.

—То чому не дивишся на мене, дорогенький?

—Я кажу, нагадує тебе, як ти була молода.

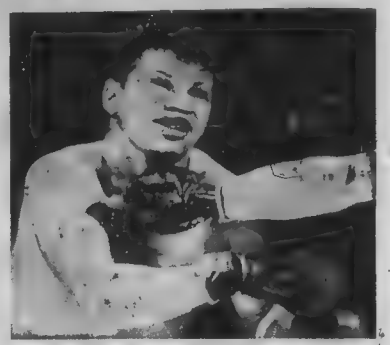

Боммі Дейвис,
дістав доброго штовхана від Фріці Цивіка і цілий запух. Все таки боровся дальше аж до 10 навороту, коли цілком приохляв і побіду признали Цивіковн.

Послідним бесідником був **Дмитро Кобринський.**. Згадав перших поселенців наших в Канаді, В. Ілиняка і Ів. Пилипівського, що прибули сюди з Калушського повіту, звідки й він самий прибув. Цего року також ювілейний рік БУК-а, бо зачинає свое 10-лїття. БУК видавав початково Бюлетень, а телер видає Будучність Нації. Нам треба заводити бібліотеки по НДомах і більше читати рідного. В книжах знання.

Книги це морська глибина.
Хто в них пірне аж до дна,
цей хоч труду мав досить,
дивиї перли виносить.
(Ів. Франко)

Околиця Альвени много скористала цього дня і память лишиться дорогим спогадом. Всі вдячні щиро промовцям і своєму парохові о. Оленьчукові за труд і старания в цім напрямі.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН
Червень, 1941

ПРИХОДИ—

о. В. на пресфонд	$5.00
Р. Хруник, М. Лазечко і Томчишин	3.00
о. А. Фик перед. і з продаж. літ.	3.50
о. М. Колодій " "	2.00
о. Ігор Шпитковський, збірка на з'їзді	10.60
З'їзд в Комарно на пресф.	14.25
Ів. Хрущ і Ст. Кришталович	3.00
Весільна збірка в п. Сельських	3.50
о. Ігор Шписковський, збірка на з'їзді	10.60
о. Семчук з продажі літ.	6.06
о. Гр. Теплий	2.00
А. Яремович і Отці Редемптористи	1.50
Разом	$60.21

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 11	40.80
Розсилка	3.95
Куверти	2.25
Друк БН ч. 12	40.80
Розсилка	4.23
Куверти	2.26
Мети до кліш	5.56
Доплата до друку БН	100.00
Почтові значки для А. Яр.	1.00
Разом	$200.84

Липень, 1941

ПРИХОДИ —

Ів. Конарський і П Корпан	2.00
ЦМолочарня за огол.	15.00
о. Семчук 14 передпл.	14.00
о. Семчук на пресфонд	6.80
Ст. Шебець збірка в Канорі, Саск.	5.00
о. Ігор Шпитковський збірка	15.50
За оголошення	15.00
Марія Озера і П. Гаврищук	1.50
М. Лосюта і Юр. Кенний	1.30
Гр. Козяк, Ст. Гелета і Гав. Пасічник	3.00
о. Ігор Шпитковський збірка і перед.	11.20
о. Семчук з продажі літ.	6.71
Катерина Костельна	3.00
о. Ігор Шпитковський з продажі літ.	2.50
Ів. Прибильський і С. Сирник	1.00
Т. Мельничук і Н. Чорний	2.50
М. Грицак і М. Задворний	2.00
Ол. Яцик преф через о. др. Кушніра	5.00
Даток з Альвени	.96
о. В. Фірман з продажі літ.	6.80
Разом	$120.77

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 13	40.80
Розсилка	4.10
Куверти	2.31
Почтові значки	1.00
Мети до кліш	6.21
Друк БН ч. 14	40.80
Розсилка	4.15
220 куверт	2.20
Разом	$101.57

Дмитро Кобринський,
гол. завідатель

В 50-ліття Нашого Поселення Ювілейні Зїзди БУК-а будуть в—

ПОРТЕДЖ ЛЯПРЕРІ, МАН.— 16 і 17 серпня Парох о. В. Джурман

МАВНТЕЙН РОВД, МАН.— 23 і 24 серпня Парох о. И. Пуляк

ПРИБУВАЙТЕ ГРОМАДНО НА З'ЇЗДИ!

ЗАСЛУЖЕНІ ПІОНІРИ ОДЕРЖАТЬ ПОЧЕСНІ ГРАМОТИ!

ВСІ РАЗОМ — ВСІ ВПЕРЕД — ДО КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ!

БУК МАНІТОБИ

ОРГАНІЗАЦИЙНІ ПОЇЗДКИ

Дня 7-го липня, в день Різдва св. Йоана Хрестителя, відбулася поїздка організаційна до місцевості **Силвер, Ман.** Після празничних торжеств в церкві, які відправив **о. Калуський,** місцевий парох, відбувся обід, по якому усі присутні вислухали реферату **п. А. Мартинюка,** писара манітобського БУК-а. Пресовий фонд БН виніс $3.12.

До Арнес, місцевості віддаленої 75 миль на північ від Вінніпегу, відбулася поїздка в день св. Апп. Петра і Павла се е **12-го липня.** Референтом і сим разом був п. А. Мартинюк, який і виголосив ідеологічний доклад про організацію БУК.

ЗВІТИ З ЮВІЛЕЙНИХ ЗЇЗДІВ БУК-А

ПОПЛАРФІЛД, МАН.

Ювілейний з'їзд БУК-а відбувся в Поплярфілд **в неділю 22-го червня.** На се велике торжество зїхалися численно наші люди з дооколичних місцевостей. Год. 9.30 рано місцевий парох о. І. Перейма починає в місцевій церкві Всеночне, бож се випадає нині свято Пресв. Евхаристії. Церква поволі наповняєсь парохіянами і гістьми, так що на Службі Божій церква заповнена по береги. Службу Божу править і проповідь говорить о. Парох. Слова священика, який згадує про велику віру наших піонірів, їх великі трудноші, який і закликає усіх до наслідування наших стареньких батьків, западають глибоко в серця зібраним. По обході з Пресв. Евхаристією навкола церкви, о. парох відправив панахиду за померших піонірів.

Спільний обід був зараз по Богослуженні в парохіяльній салі, на якому о. І. Перейма роздавав найстаршим та найбільше заслуженим піонірам почесні грамоти. Всіх грамот роздано 50. Сим і закінчено першу частину з'їзду.

Вечером о год. 7-ій знова зійшлися парохіяни та гості до церкви, де о. Парох відспівав Молебен в намірені кращої долі для нашого народу. По молебні в парохіяльній салі був концерт з такою програмою:

1. Вступне слово голови Відділу БУК-а в Поплярфілд, Юрія Кловака
2. Виступ мандолінової орхестри під проводом учительки Зоні Грицюк. (Присутнім дуже сподобався сей виступ, за що дирігентку нагородили рясними оплесками).
3. Мужеський дует: 'Де ти бродиш моя доле" відспівали Ю. Кловак і І. Журбик
4. Народний танок відтанцювали: Геня Торбяк і Роман Кловак
5. "Чому я не жонатий"— деклямація, Іван Лещишин
6. Дует: "Як ніч мя покрие" Зоня Грицюк і Оля Кловак
7. Виступ мандолінової орхестри
8. Мужеський Квартет: "Ой зійшлися всі бурлаки" Л. Михальчук, І. Журбик, П. Торбяк і Ю. Кловак
9. Представлення в двох діях: "Позична жінка." Виконавці: М. Михальчук, Л. Михальчук, І. Журбик, В. Марикуца, І. Дудич

Треба також зазначити, що підчас концерту промовляв п. Яримович, писар Домініяльної Екзекутиви БУК-а. Свято покінчено національними гимнами.

З'їзд полишив на усіх зібраних неза-

В 50-ліття Нашого Поселення
Ювілейний З'їзд БУК-а в Кенорі, Онт.

Зразковими для всіх наших з'їздів з нагоди 50-ліття є ці святкини зі з'їзду в Кенорі, Онт. Всі вони зачинаються торжественною благодарною Службою Божою— а потім слідує маніфестація, промови, роздача грамот, бенкет.

На першій світлині з гори бачимо початок походу— шкільні діти. До походу долучаються старці, як показує другу горішна світлина з права.

На долішній світлині з ліва бачимо, як **о. др. В. Кушнір** править Службу Божу, а дияконує **о. Ів. Сеньків, ЧСВВ.** Вівтарні хлопці в поході і священики—це світлина з права.

Все торжество передано через місцеву радіеву станицю. Участь взяли 500 українців католиків. **Мійський радний, А. Е. Австин передав від міста ключі і витав.** Подібно **витав онтерійський міністер праці, дост. П. Гінен.**

Промовляли **о. др. В. Кушнір,** котрий звернув увагу, що українці, як горожани Канади, свідомі своїх обовязків і зроблять все можливе, щоби помогти Канаді і християнській демократії уліпшити Канаду і забезпечити її перед тою долею, яку зазнали краї під ярмом диктаторів— **А. Яремович** говорив про першу долю наших поселенців та їхні заслуги, котрих свідком є нині многі наші жовніри, що пішли в дівю армію в оборони нашої нової вітчини—**В. Козіцький** з Кенори дякував всім.

Такі з'їзди лишають всюди незатертий слід.

терте враження, випав красно, за що належиться усім аранжерам з'їзду щиросердечне признання.

ОВКБУРН, МАН.

Овкбурн віддав поклін першим піонірам в днях 5 і 6-го липня. В тих днях відбувся великий з'їзд БУК-а. Ось програма:

Субота 5-го липня. Заупокійну Службу Божу за померших піонірів відправив в місцевій церкві о. І. Шпитковський, організатор Ман. БУК-а, який спеціяльно на сей з'їзд приїхав з Віннипегу, о. К. Лотоцький, місцевий парох, також присутний при престолі. Між многими присутними зауважується о. М. Григорійчука, пароха з Сенді Лейк, о. М. Шведа, пароха з Ольги, Ман. і Преподобного Брата Методія, учителя йорктонської Колегії. По Службі Божій присутні Отці відправили панахиду за перших піонірів. Потім слідувала перекуска в парохіяльній салі, підчас якої о. Парох відчиняє з'їзд, витає присутніх гостей та просить до слова Брата Методія. Шановний Бесідник, канадійський родженець, витає стареньких піонірів, подивляє їх віру, любов до Бога, своєї церкви і народу, та завзиває молоде покоління до наслідування своїх батьків.

В другий день з'їзду, в неділю, торжественну Службу Божу правив о. Парох, проповідь говорив о. І. Шпитковський. Церква і церковна площа заповнена по береги, не диво, **погода була на причуд чудова.** Спільний обід гарно приготовили місцеві пані парохіянки, до якого засіло поважне число парохіян і дооколичніх гостей. Час обіду скоро минає. о. Парох заповідає що буде роздаватись зараз почесні грамоти піонірам а опісля буде маленька академія. Коли роздано 47 грамот, о. Парох витає

Світової слави піяністка Любка Колесса

Любка Колесса концертує!

Концерт світової слави і нашої гордощі, землячки Любки Колесси був в Торонті 31 липня в супроводі місцевої фільгармонійної орхестри.

Програма концерту була така:

1). Шопен, Концерт Е мінор, твір II.
2). Скарлятті, Капрічіо—В; Капрічіо—С.
3). Штравс, Арабески на тему вальця "Синій Дунай."

Всі з подивом слухали чарівних звуків нашої землячки.

Концерт удався з повним успіхом.

Надіємося, що українці заходу Канади булиб також вельми раді почути нашу землячку.

НАРОДНЯ ПІСНЯ

О пісне народня! Одна ти мене,
Лиш одна ти мене не лишаєш,
І куди тільки доля мене не жене,
Ти за мною як пташка літаєш.

В далекому краї, в чужій стороні,
В час безмовного, чорного суму,
Про степ і могили співаєш мені,
Як український степ довгу думу.

Ти говориш: Минули козацькії часи,
Не минула козацькая слава,
Тож кріпись, не хили до землі голови,
Наша радість—народняя справа!

А бувае і так що зневіра їдка,
Жаль до ближніх й до свого народу,
Продересь до душі, ніби тая змія
Між цвітучі грядки огороду.

Ніби ангел тоді ти до мене ідеш,
Ніби ангел наставник—хранитель,
І як вітку оливну, так звуки несеш
Щоб ними мир тихий творити.

О, пісня моя! Щоб з людських грудей
Вийшла воля, розкута, свобідна—
В бій на смерть і життя попровадить людей
Не хто інший, лиш пісня їх рідна.

Богдан Лепкий.

знова усіх присутніх на сьогоднішнім з'їзді, коротенько пояснює ціль нинішнього дня та просить делегатів з дооколичніх парохій щоби сказали кілька слів. І так слідуючі зложили привіти: М. Глушка від пароxи з Рбзбурн, Ман., М. Шуст з Шол Лейк, Ман., Г. Бойчук з Рутинії, Ман., В. Зіборовський з Енгусвіл, Ман., В. Луговий з Ольга, Ман., М Ситник з Долинів, Ман. Всі бесідники в імені своїх парохій витають нинішній з'їзд та передають від усіх своїх парохіян присутнім якнайкращі побажання.

Брат Методій представляє молоді, що найкраще виховання дістануть в одинокій католицькій школі, а нею є Колегія св. Йосифа в Йорктон, Саск.

о. Ігор Шпитковський від головної Екзекутиви БУК-а витає з'їзд, та в своїм півгодинним докладі пояснив присутнім кличі нашої організації БУК.

На відспіванні національних гимнів академію покінчено. Усі присутні сідають в свої авта та рушають в дорогу. Се ще не закінчення свята! Овкбурн має дорогу памятку яка лежить кілька миль на північ від церкви. Сею памяткою се спільна могила перших 42-ох наших поселенців в сій околиці. Тепер усі їдуть на сю могилу. Твориться гарний похід. Наперед процесія, опісля Отці: оо. Лотоцький, Шпитковський і Швед та Брат Методій, а за ними десятки авт і троків. Усі їдуть нині на-могилу, бо там буде посвячення памяткової таблиці-хреста, який гарно виробив з цементу о. Парох Лотоцький при помочі о. Шведа. Могила уже з досить далека впадае в очі усім, поволи вставляють памятник на могилі перед хрестом і Отці посвячують могилу та хрести. Люди обступили, немов діти маму, дорогу могилу, та щиро молять-ся за душі померших. Пливе парастасна молитва перед престіл Всевишнього, широко розходиться спів священників і народу, а на передї зараз за священиками завважується найстарших піонірів, ще живучих, як вони на вколішках заносять молитву за своїх рідних. Таж бо вони свідки тої трагедії яка відгравалась тому 42 роки назад на сьому місці. Привезли їх тут тай давши їм цїлтра приказали тут провадити перші хвилини канадійського життя. Непризвичаені до зимного клімату, під впливом великих дощів, набрались недуги слабші поселенці та спочили в могилах, копаних колись на місцях де тепер стоїть величава спільна могила.

По парастасі, найстарші поселенці зацементовують хреста в фундамент, при сім кождий говорить кілька слів-спогадів. Чудова хвилина. Усім проводить о. Парох. Також промовляли з могили о. Шпитковський, Брат Методій і о. Швед. На закінчення сього великого торжества взято знимку з перших піонірів.

Люди ще довго стояли навкола могили, та кожний живо переказує собі свої враження. Врешті тихне навкола могили усе, лиш на могилі лишаесь величавий памятник-статуя, довготревалий свідок нинішнього з'їзду.

ЕТЕЛБЕРТ, МАН.:

Дні 19 і 20 липня будуть глибоко записані в памяті наших українців замешкуючих округ Етелберт. В тих бо днях відбувся тут в місточкові Етелберт великий з'їзд БУК-а з такою програмою:

В суботу, перший день з'їзду, о. Й. Бала, новий парох Етелберту і околиці, відправив заупокійну Службу Божу в місцевій церкві. Людей прийшло досить помолитись за душі своїх батьків та за душі перших місцевих померших поселенців. По Службі Божій о. парох відправив парастас.

Другий день з'їзду почався Богослуженням торжественним яке відправив о. Парох. Після евангелії слідувала гарно обдумана проповідь про перші часи поселення наших людей в Канаді. Велику місцеву церкву люди виповнили по береги.

По Богослуженні удаються усі до величавого парохіяльного дому на обід та на академію. Скоро час минає на приятельській розмові і на споминах з давніх літ. о. Фик, парох Ріджайни, гість на сьому з'їзді, забирає перший голос і представляє присутним нового о. Пароха. Робить се замість неприсутнього о. Кришталовича. Сим і сей отець відчиняє академію з'їзду.

В дальшім порядкові говорить о. Й. Бала. Витає всіх гостей, пригадує що тут ще в 1913 році був перший раз, говорить про перші піонірські часи, та завзиває всіх до любови та праці.

Н. Галінський, голова читальні Просвіти, в імені усіх товаристів витає нового о. Пароха, та обіцяє що будуть спільно пра-

щовати усі, усі під проводом о. Пароха.

Реферат про організацію БУК-а виголосив представник Манітобського БУК-а А. Мартинюк, писар сеїж організації.

Представником перших піонірів і їх бесідником був пан Сирник, якого спогадів присутні вислухали з великою увагою. Закінчено академію врученням почесних грамот першим піонірам. О. Парох доконує сього акту.

Вечером в салі на закінчення з'їзду відбувся великий концерт. Між присутними зауважується і о. Кришталовича. Людей повна саля.

Витає гостей п. Галінський. Маленькі діточки співають канадийський гимн а хор молоді: "Боже Великий Єдиний." Так почато сей гарний концерт. Опісля слідувала довга концертова програма переплітана виступами молоді, дітей та старших мущин і жінок. Кожня точка виконана бездоганно, а се все заслуга пана Галінського, який багато труду вложив щоби той концерт випав як найкраще. Підчас концерту знова промовляв А. Мартинюк і в своїй промові апелював до молоді щоби працювала все під кличем: Бог, Україна, Канада. Також промовляв потім о. Кришталович. "Боже щасти йому" і "Ще не вмерла" закінчили сей гарний концерт а також і з'їзд БУК-а, в Етелберт.

ЗБІРКА НА ПРЕСОВИЙ ФОНД БН В ПОПЛАРФІЛД, МАН.

Дня 26-го липня 1941 року пані Д. Торбяк робила поминки в першу річницю смерти Даниїла Торбяка. Підчас обіду парастасного в домі Д. Торбяк на зазив **Всеч. о. І. Перейми,** місцевого пароха, не забудьмо і за свою пресу, вібрані гості зложили в доказ любови до покійного $9.25, з сього половину се значить 4.50 призначено на нашу газетку Будучність Нації. Збірку прислав пан **Юрій Кловак.**

Сердечно дякуємо Всеч. Отцеві Парохові за зазив до збірки та за память за нашу пресу. Всім жертводавцям, як також панові Юріеві, що прислав збірку також, сердечно дякуємо. Спис жертводавців:

По $1.00: Всеч. о. Перейма, Г. Марикуца, Ю. Кловак, П. Торбяк.

По 50ц.: В. Дідик, М. Белей, М. Лещишин, А. Кловак, Ю. Галюк, В. Грицюк, П. Павлюк.

По 25ц.: М. Кловак, П. Бесащук, К.С. Торбяк, Н. Галюк, М. Косцюк, В. Картушен і П. Легій.

Пресфонд БН.

Володимир Коман, наш звісний асекураційний агент у Виннипегу і член многих товариств, зложив підчас річниці тов. св. Івана Милостивого жертву пять долярів на пресфонд БУК-а, за що **сердечно дякуємо.**

Ів. Яцик з Іст Селкирк, Ман. доручив через о. др. В. Кушніра жертву пять долярів на пресфонд БН, за що також **сердечно дякуємо.**

Всім іншим жертводавцям підчас річниці тов. св. Івана Милостивого, що зложили дрібними жертвами $6.80— як також тим усім, що взяли тоді передплату БН на ім місці щиро дякуємо.

Най Господь дасть сил і здоровля ще много літ трудитися на добро свого народу!

ДР. Т. ДАЦЬКІВ НА ЧОЛІ ГЕТЬМАНЦІВ

Після добровільного уступлення головного обозного гетьманців в Канаді Н. Стуса, зістав на його місце іменований др. Т. Дацків з Виннипегу, котрий недавно редагував Кан. Фармера, а тепер занимає становище скарбника і начальника канцелярії КУК.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ.

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

Нараз, громовий гук експлозії роздер мертвецьку тишину сонної вулиці. Мов відгомін першої ревнула ручна граната, кинута рукою Кравича у ворожу стійку. Хтось кричав несамовито, хтось біг від противного наріжника. Кравич зіскочив з паркану на вулицю. На розі Мартина блиснула світляна ракета. З наріжної каменици вибігло кільканацять жовнірів й побігло в напрямі уличного наріжника. Не вспіли його минути, коли дві ручні гранати, одна по другій сколихнули повітрям. Крики, зойки й замішання. Хто впав, а хто побіг далі. Пітьму ночі роздерла нова ракета, тепер вже біля костела; майже рівночасно грянула крісова сальва.

Кравич приляг до паркану і ждав. З глибини вулиці дудніли чимраз голосніше комісьні чоботи його першої чети. За хвилину, головний рій зрівнався з його становищем.

—Гонта!— крикнув Кравич і вийшов з укриття.

—Залізняк!—відгукнулася чета й окружила Кравича.

—Хлопці!— хвилювався Кравич.—Гандгранати в руки й зайняти цю наріжню каменицю. Решта, що надбіжить, обсадить гарбарню. Я попробую навязати контакт з різнею. Оскільки не вдасться, верну сюди. В найгіршому разі, над раном, випад на ворожі становища довкола різні.

З грюком і ломотом вдерлися "козаки" в наріжну каменицю. Що жило, перелякане вуличною стріляниною, бліднло й підіймало руки на вид театральних козаків. Гроза справжнього козачого загону, що шалів тут рано й під вечір обсадив різню, жила ще в тямці кожного. Не зважаючись наступати на різню, ждали підмоги й тішилися думкою, що живцем візьмуть задніпрянських очайдухів, про яких скількість не мали уявлення. Тепер побачили, що все втрачене. Даремним опором не хотіли дразнити ворога.

Гарбарню обсадили "козаки" без одного вистрілу. Стояла пусткою й противника, поверненого лицем до міста, не цікавила. Тим цінніщою була для відділу, якого завданням було прорвати ворожий перстень довкола різні.

Тимчасом Кравич наближувався до різні. Йшов обезпеченим, пластунським маршем й дивувався кожним кільком крокам, що без перепон наближували його до наміченого обєкту.

Покинувши за собою обі чети, Кравич почув себе якось непевно в товаристві пяти, що вечора ще зовсім чужих йому стрільців. На формальне познайомлення не було ні часу ні видимої потреби. Оттак, невідомо з яких сторін світу зібрлися люде, й чужі собі та незнані, мають один за другого жертвувати життям. Дивно. але хіба могло бути інакше? Раз вони тут, раз вони навипередки пірвалися йти за ним, хочби й у пекло, то мусіло бути щось сильніше, аніж звязки знайомства, а навіть приязни, щось, що з першого погляду обєднало їх в одно ціле й сутуге тіло. Кравич усвідомлював собі те "щось" дуже чітко і ясно. але чи мали про те якесь уявлення ті, що слідкували за ним? Напевно, вони булиб у великому клопоті, якби їх хтонебудь про це спитав.

Ішли мовчки. Час до часу старший стрілець, що так бравурно виконав перший приказ Кравича, забігав йому дорогу й говорив пошепки: Обережно, пане четар.

З його повеления виходило, що він куди краще визнавався в терені, аніж Кравич.

—Ви львівські?— запитав Кравич пошепки.

В суді

—Чи то правда, що ви оба бились на вулиці?

—Ні, не правда. Ми власне хотіли розлучитися.

Мудрий батько

—Тату, чому бузько стоїть на одній нозі?

—Гм... бо бачиш, колиб і другу підніс, то впав би!

НОВА КНИЖЕЧКА—
– ЦЕРКОВНІ ПІСНІ –
Друге справлене й доповнене видання.
Ціна 15ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE
Yorkton, Sask.

ХЛІБОРОБСЬКА ВИСТАВА В ПОРТЕДЖ ЛЯПРЕРІ, МАН.

Щорічно відбувається на прерії ряд хліборобських вистав, що свідчать про поступ і є заохотою до поліпшення. На світлині ч. 1). бачимо расового бугая, раси Джерсі, котрий належить до Г. Томпсона з Фейрлайт, Саск., вже одержав першу нагороду на ярмарку в Брендоні, Ман. — ч. 2). показує барана раси Савтдавн Ширлінг. Його власником є Р. М. Смит з Брендону. ч. 3). представляє родину пікніковців на окравку виставної площі.—ч. 4). представляє на ліво Марджері а на право Франсес Вудс з Портедж, як смакують незрівнану рожеву цукрову бавовну, що продають солодощі крамниці на ярмарку. — ч. 5). показують двоє лошаків, породи Клайдесдейл, власність А. М. Бравнриджа з Портедж. Кождий такий ярмарок вчить—приносить уріжноманітнення для околиці, радість і незабутні хвилини для дітвори і цілих родин, як наглядно виказують наші образки.

НЕ ТРАТЬМО ДУХА!

Молімся, сестри, не тратьмо духа,
Хоч скрізь шаліє зла заверюха.
Нехай надія в серці не вяне—
По хуртовині сонце настане.
Моліймся, сестри! Сестри, молімся,
А лихій долі не покорімся!
Боже Великий! О, Боже Милий,
Зло побороти додай нам сили.

Боже единий! Боже Великий,
Не дай пропасти у тьмі на віки.
Не дай пропасти у тьми полоні,
Благослови нам на труд долоні.
Спокій і сила дасть нам і право
Жити і бути, здобути славу!
Ми лихоліттям тяжко прибиті;
Не дай пропасти: ми Твої діти.
Молімся, сестри! Сестри, молімся —

З лихом борімся— до діл берімся.
Все нашій справі віддаймо в жертві,
Нехай світ знає, що ми не мертві.
А наша правда, а наша справа
Ясна ж як сонце, тай не лукава.
Молімся, сестри, до Господа Бога!
А жде нас радість і перемога.

Уляна Кравченко.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса
UNCLE TOM; The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

УСПЕННЯ

Як заснула Божа Мати
на останнім зжатім снопі,
прилетіли три ангели —
(мали крила цирозлоті)
і забрали Божу Неньку
до святого Христа Сина.
...На останнім зжатім снопі
вязка квіточок лишилась.

ДОЩИК

Іди, іди дощику,
зварю тобі борщику
і поставлю в кутику,
на терновім прутику.
Хлюп, хлюп, хлюп,
хлюп, хлюп, хлюп!

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,

Хочу Вам дещо описати про свої вакації. В нас були Сестри, котрі нас учили катехизму два тижні і також дуже гарний концерт ми відіграли, на котрім богато було людий і нам плескали. Нас було 65 дітий і всі приступили до св. Причастя. Моя сестра має сім літ і також приступила до св. Причастя. Тепер ми вже будем троха вдома помагати заки до школи знов підем. Будем мамі збирати ягоди, щоб мали що їсти в зимі. В нас були гості з Шикаго з трома дітьми, то я з ними досить набавився, але мійські діти з фармерськими не уміють гратися, бо вони щонебудь трошка, то вже плачуть. На тім кінчу і здоровлю Вас Вуйку щиро,

Василь Чуй,
Бруксбі, Саск.

РОЗГАДКИ ЗАГАДОК

Я пробую відгадати ці загадки (дивн ч. БН. 13, стор. 14).

1). Голова
2). Розум
3). Скрипка
4). Корабель
5). Ключ
6). Розум
7). Мак
8). Годинник
9). —
10). Баран
11). —
12). Білий папір, чорний олівець, і той пише, хто знає
13). Нафта або газоліна
14). —
15). Дике звіря

Петро Гриньків, (11-років)
Гернсей, Саск.
Box 13,

Мої розгадки:

1). Коси, лице, уха, очі, ніс, уста,
2). Книжка
3). Скрипка і смик
4). Корабель
5). Ключ
6). Капуста
7). Мак
8, 9, 19). —
11). Годинник
12). Писати
13). Газоліна
14). Пружина
15). —

Я маю девять років.

Володимир Заячківський,
Кридор, Саск.

Розгадки з Альберти:

1). Густий ліс—волося, чисте поле—лице, два соболі—уха, два скла—очі, труба—ніс, бомба—уста, лепетайло—язик
2). Добра книжка
3). Скрипка, смик, струна
4). Корабель
5). Ключ
6). Дзвін
7). Мак
8). Бомба
9). Двері
10). Коза
11). Годинник
12). Папір і писання
13). Чорнило в каламарі
14). Пружке
15). Ланц.

Оленка Ліганчук (літ 15),
Гарт Ривер, Альта.

Для цікавости, які то були загадки, просимо заглянути до 13 числа БН з першого липня 1941, стор. 14.

Тоді можна порівнати, як прегарно в многих случаях розвязали ці загадки наші молоді читачі.

ВЕЛИКА НОВИНА ДЛЯ ВСІХ ЧИТАЧІВ ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Вуйко Трохим приняв собі Вуйну до помочі життя.

Свяге подружжа було в церкві в Давфині дня 20 липня в шестій годині вечером. Подругою досмертною нашого доброго редактора ДСторінки стала панна **Маргарета, донька панства С. Варових з Давфину.** Обряд вінчання довершив о. М. Сирник.

Панна молода мала білу суконку з квітами. Довгий вельон був заквітчаний лелiями. Держала пригарні рожі.

Дружка молодої, панна Олена Варова, була одягнена в ясно сину суконку і такий мала вельон. Маленька Настя Бургойн в біленькій суконочці несла китицю ясних горошків.

Дружбою був Матій Матіовський з Січи.

Гриняття було в домі молодої. Присутних гостий було 60.

Коли молода вийшла з церкви загорнулася в синій плащик.

Щасливе подружа буде мешкати в Город, Ман.

Нашому щасливому редакторові Дітоної Сторінки п. Іванові Новосадові, редакція і адміністрація БНації та всі наші читачі, великі і малі—щиро і від серця бажають всіх найкращих успіхів, здоровля, сил і щастя на **многі і благі літа. Най Бог благословить всім добром!**

о. др. В. Кушнір

Лекція 19.

ПЕРША ЗАПОВІДЬ БОЖА: НЕ БУДЕШ МАТИ ІНШИХ БОГІВ КРІМ МЕНЕ!

Приготування: Господь Бог сотворив небо і землю; є найвищим паном цілого світа. Тому, всьо, що жие на світі хвалить Бога. Звізди на небі хвалять Бога. Вони кличуть: "Глядіть як могучим є Бог, котрий нас сотворив." Маленьке зерно хвалять Бога, кличе: "Гляди, чоловіче, як мудрим є Господь. Дав мені силу, що виростаю в ростину і велике дерево". І кожна травичка, кожний цвіток, наче говорить: "Оглядайте нас і подивляйте Господа Бога." Все те Господь сотворив, все зробив так гарним.

Чоловік особливо повинен хвалити Господа Бога, бо Господь Бог обдарував чоловіка різними дарами на душі і на тілі. Господь вивищив чоловіка понад всі сотворіння.

Люде однак забули про це. Забули навіть віддавати честь і славу Господеві. Стали поганами. І кілько таких людей е навіть нині. Тому Господь Бог сказав до Ізраїльтян на горі Синай: **"Я е твій Господь Бог, котрий вивів тебе з землі Египетської, з дому неволі.** Та Перша Заповідь Божа наказує нам віддавати найвищу честь і славу тільки одному Господу Богу, нашому найвищому Панові.

Заповідження: Найвищу честь і славу можемо віддавати Господеві в різний спосіб. Особливо віддаемо честь Господу Богу, коли добре молимося. Длятого нині оповім вам, як ми повинні почитати Бога молитвою.

Виклад: 1). Молитва Дитятка Ісус:

а). **Молися щодня.** Господь Бог хоче, щоби ми молилися кожного дня. Тому і Ісус Христос, коли був такий малий як ви, молився кожного дня. Коли Ісус тільки збудився зі сну зараз думав про свойого Небесного Отця, щиро поздоровляв Його і віддавав Йому глибокий поклін. Як тільки вбрався, клякав на коліна, разом з Пречистою Дівою Марією і зі Святим Йосифом. Дякував за добру ніч, просив Небесного Вітця о благословення для Себе, для Пречистої Діви, для Святого Йосифа і для всіх людей. Ісус ніколи не опускав ранної молитви.

Вечером Ісус також щиро молився кожного дня. Просив о добру ніч для Себе і для всіх людей. Хоч Ісус був часто дуже змучений, ніколи не опустив вечірної молитви. Молився також перед їдженням і по їдженню і тим дав нам гарний примір, що і ми повинні то само робити, бо і наш хліб і все, що ми їмо чи пемо, походить від Бога

б). **Молися побожно:** Коли Ісус молився, то думав, що говорив до Отця Небесного. Підчас молитви не думав о інших річах, ані о праці. Складав побожно руки, не розглядався, Мати Божа не упоминала Його. Коли то бачили інші діти, то зараз ставали самі побожними. Ви собі певно пригадуете, коли Ісус по хрещенню в ріці Йордан вийшов на беріг, то молився дуже побожно. Тоді небо отворилося і люде почули голос Бога Отця: Той е Син мій возлюблений, котрого Я собі уподобав. Так само, коли ви будете побожно молитися, тоді і о вас скаже Небесний Отець: Се дитя моє возлюблене, в котрім я маю велику радість.

2). І ви мусите молитися: а) молитви щоденні: Рано треба завсігди відмовити молитву. Ви нині в ночі спали як неживі. Богато людей нині рано вже не збудилися, померли. Вам Господь позводив встати з ліжка. Що маете за то зробити? Молитися. То само перед їдженням і по їдженню.

б). Молитися побожно. З ким розмовляемо в часі молитви? Тому треба думати про Господа Бога в нашій молитві. Укляки гарно, подивися на стіну на св. хрест або на святий образ, перехрестися побожно і відмовляй молитву поволи і гарно.

Видите, діти, що богато з вас опускали молитву і тому згрішили проти Першої Заповіди Божої. Не робіть того більше. Завсігди відмовляйте ваші молитви, перепросіть Бога, коли ви того все не робили і скажіть в своїм серцю: Отче Небесний, встидаюся, що я часто не молився. Прости мені. Від тепер буду завсігди відмовляти свої молитви вечером і рано. В часі молитви буду глядіти побожно на хрест і думати, що на нім вмер Ісус за нас, щоби ми були добрі на землі і щасливі колись в небі.

Жниво велике а робітників мало

Одного разу Ісус Христос дивився на громади народу й Його Серце закровавилося з жало. Чому? Бо Він видів, що ціпі громади народу були втомлені й опущені, як вівці без пастиря. Тоді сказав своїм ученикам: "Жниво справді велике, та робітників мало. Моліть отже Господа жнива, щоб вислав робітників на своє жниво."

Коли Христос глядить на громади нашого українського народу в Канаді й Америці, Його Боже Серце певно тяжко болiе над ним, бо замало має провідників - священиків-місіонарів.

Направду жниво велике, а робітників мало!

Нарід без духовних провідників бувае іграшкою несовісних агітаторів, котрі неначе вовки, що надягнули овечу скіру, працюють над його знищенням.

Одною з найважніших причин нашого народного розбиття в Канаді та Америці, це брак священиків!

Нам треба духовних провідників, котрі вели б наш український нарід дорогою правди, любови, захования закону Божого до кращого його дочасного й вічно-щасливого будучого життя.

Нам треба робітників у Винограднику Христовім. Нам треба священиків-місіонарів.

Коли б було більше священиків, доля нашого народу в прибраній Батьківщині була б кращою.

До цього духовного стану Христос кличе, бажае, щоб много молодців посвятилося Богу, Церкві й Народові!

Покликання до священичого-місіонарського стану є дуже величне.

Хто піде за покликом Христа?

Хто/має великодушне серце?

В Йорктові, Отці Місіонарі, Чина Найсвятішого Ізбавителя ведуть вищу школу, Ювенат, де приготовляють молодців до стану священика-місіонаря.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. До Ювената приймають тільки тих хлопців, що бажають стати священиками-місіонарями Чина Найсв. Ізбавителя.

2. Мусять бути доброго здоровля, чесної родини й греко-католицького обряду.

3. Повинні мати скінчений 7. грейд і бути в літах 12 до 14.

4. Платять місячно $12. За цих дванацять долярів місячно оплачене ціле удержання хлопця: мешкання, харч, прання, книжки, а також наука.

5. Про одіння й біля дбають самі родичі, також в разі слабости родичі платять лікаря й лікарства.

6. Хто був видалений або сам виступив, не буде принятим другий раз.

7. Кожний мае принести з собою: Убрання святочне (найліпше сине або чорне) і буденне, зимовий плащ, светер, дві пари черевиків і "овершус," чотири пари верхніх і спідного біля, 4 ковнірці, 6 хустин до носа, 4 краватки, 6 пар панчіх, рукавиці, щітку до зубів, щітку до чищення одежі, щітку до черевиків.

По скінченню Ювенату, де наука тревае 5 років, переходять молодці до Новіціяту. По році Новіціяту йде наука фільософії і богословія. На Новіціяті і богослові самі Отці удержують вихованків.

По інформації звертайтесь на адресу:

JUVENATE, Redemptorist Fathers,
Catherine St., Yorkton, Sask.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В цім ряді місцевостий **Альберти і Саскачевану відбуваються Піонірські з'їзди БУК-а** під проводом нашої Церкви. Такі з'їзди були на днях в околиці **Арран** при Кристал Лейк, Саск. — **Голар, Саск. — Міт Парк, Саск. — Київ, Альта., Ледук, Альта., Мондер, , Альта і Скаро, Альта.** Почесні Грамоти, що стануть памяткою і взором для многих поколінь.

Всюди діяльну участь і провід бере наша Церква

о. Ректор П. Криворучка сплатив знова $530 довгу на бурсу БУК-а в Саскатуні, так що всього довгу осталося там на будинку ще $500 Всі біжучі видатки поплачені, запаси на зиму приготовлюють. Бурса заповнена учителями, які приїхали на літний курс Саскачеванського університету. Загал наших українських католицьких інтелігентів уважае бурсу за свою домівку, любить її, горнеться до неї. Це є великою радістю для о. Ректора і найкращою нагородою за многі труди.

При церкві св. Володимира і Ольги у Виннипегу зачали будувати нову велику парохіяльну домівку, що мае бути в розмірах 100 x 50 стіп.

Льорин Мазель має всього 11 літ, а вже управляє симфонічною орхестрою. Його концерти передало американське радіо 5 і 12 липня.

ВЗОРИ, ГІДНІ НАСЛІДУВАННЯ

Українська дівчина зі Смоки Лейк, Альта,— **Анна Житарук** дістала першу надгороду за писання на машинці. В змагу взяли участь 4,000—з того 220 осіб з Канади. Твір мусів бути писаний на машинці Андервуд.

* * * * * *

Інша дівчина **Анна Слемко** з Блейрмор, Альта. скінчила десятий степень і має 15 літ. Коли другі дівчата ходили вечорами на танці — вона заходила до уряду телєграфіста і вчилася телєграфувати. Це було тому рік і Анна повної навчилася добре володіти знаками. Нині дістала місце торговельного телєграфіста в Трейл, Б.К. От маєте відповідь, чому інші нарікають, будьто негодні знайти заняття, а чому Анна знайшла заняття дуже скоро...

Треба вчитися і працювати!

* * * * * *

Українська дружина дівчат, що грають м'який м'яч, у Вінніпегу, побила всі інші дружини під час многих виступів. Це примір, що життя треба здобути— не нарікати і не плакати, але взятися до праці, труду і терпеливо здобувати місце за місцем. В життю числяться з побідниками, а не з покривдженими і прибитими, хочаби їхня справа була чиста як сльоза. **Вчімся побіджувати і здобувати!**

Маленькин мурин з Джорджії заідає мельони, щоби позабути спеку. Ба, хто з дітий не любить мельонів?...

СТРІЛЯЮТЬ ЛЮДИИ ЗА КРИШКУ ХЛІБА

Під датою 31 липня російське воєнне звідомлення каже, що **їхня поліція застрілила шість мужчин і жінок, а кілька дітий ранила за те, що вдиралися до складів живности в Куопіо, у Фінляндії.** Російське звідомлення каже далі, що там скрізь панує голод.

"Не поет, у кого думки
Не літають вільно в світі,
А заплутались навіки
В золотій тонкі сіті.

Не поет, хто забуває
Про страшні народні рани,
Щоб собі на вільні руки
Золоті надіть кайдани!

Тож підіте і скажіте,
Що поки я буду жити,
Не подумаю до віку
Зброї чесної зложити!"

Леся Українка.

Останні Вісти...

Посадник Ню Йорку Ля Гвардія заявив підчас отворення будови нового летниша, що війна можливо скінчиться в 1942 році і тому Америка не повинна більше посилати торговельних літаків до Англії.

—o—

При кінці цього місяця або з початком вересня **покличуть на чотиримісячні вправи військові молодих манітобців, 22 літ життя.**

—o—

Піонірські Дні з нагоди 50-ліття українського поселення в Канаді були **в Йорктон, Саск., Гудів, Саск., Вох, Альта., Торгилд, Альта. і в Скаро, Альта.**

Особливо величавий був з'їзд в **Мондері,** торжественну Службу Божу правив Преосвященний епископ Ладика в сослуженні многих Отців Василіян, співав хор з кількасот дітий — присутних було 7,000 вірних, що прибули мимо постійного дощу в цих сторонах якраз в той час. Присутним був також намісник Альберти, дост. Дж. С Бовен і наші посли А. Глинка і В. Томин. Роздано Почесні Грамоти.

—o—

Всеч. о. Гр. Теплий, парох Прісвіл, Саск. і околиці після тяжкої і небезпечної недуги повної **приходить до здоровля** в лічниці С. Боніфас, Ман.

—o—

5 серпня вийшло розпорядження Отави, що перших пять бушлів з акра цьогорічного збору **фармар може продати в сипанці вільно,** від всяких довгів і зобовязань.

—

Р. Фаріначчі, бувший секретар фашистівської партії, **прилодно хвалив кардинала В. Оконнела з Бостону,** за це, що той мав сказати, начеб в Америці не було свободи. Таке подано в звідомленні канадійської преси з Риму під днем 7 серпня.

—

Німці перервали залізниче получення Київ-Одесса, а також Одесса-Москва, **занявши Козятин і Умань.** Панцирні колюмни грозять заняттям Одесси і Николаїва, головних пристаний збіжжа України. Доля Києва має вирішитись в цих днях.

На півночі **окружили большевиків довкола Таліна,** столиці Естонії і дійшли до фінського заливу в цих сторонах.

—

Канада платить тепер місячно $11 міліонів долярів близьким своякам своїх жовнірів. Ту допомогу дістає 117,000 жінок жовнірів і 17,000 материй.

—o—

Пята канадійська дивізія готова до відходу за море. **Будуть творити шесту.**

—

Українські дівчата спортової дружини гри в мягкий м'яч **у Вінніпегу** знова **побили дружину Ремблєрс** 6 до 1

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX ч. 17 (89) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Вересня, 1941 Vol IX. No. 17 (89) YORKTON, SASK., Sept. 1, 1941

ЗА ПОБІДУ!

8 ТОЧОК!

Підчас побачення і нарад на морі президент Рузвелт і прем'єр Чирчил уложили вісім точок— як основу будучого мира і цілі війни. Ось ці точки:

1). Обі держави не шукають територіяльного ані іншого жадного збільшення.

2). Не бажають жадних територіяльних змін, хіба дані народи самі свобідно того бажатимуть.

3). Шанують право кождого народу вибрати собі таку форму правління, яку бажає. Бажають привернути суверенні права і самоуправу тим народам, котрих насильно їх позбавлено.

4). Всі народи, великі чи малі, побідні чи побиті, матимуть рівний доступ до сирівців світа і світової торговлі.

5). Довести всі народи до найтіснішої співпраці в господарці і тим чином запевнити поліпшення робітничих відносин, економічний поступ і суспільну забезпеку.

6). Оконечне знищення нацистівської тиранії і забезпеку всіх народів через мир.

7). Той мир забезпечить свободу моря, без перешкоди, для всіх.

8). Всі народи мусять занехати ужиття сили на будуче, а напасників розоружать.

Стріча обох державних мужів відбулася недалеко побережа Канади в Новій Скошії. При цім подають, що яхт американського президента підеднувся надто близько рибацьких сітий і подер їх так, що моряки три дні потім мусіли їх направляти.

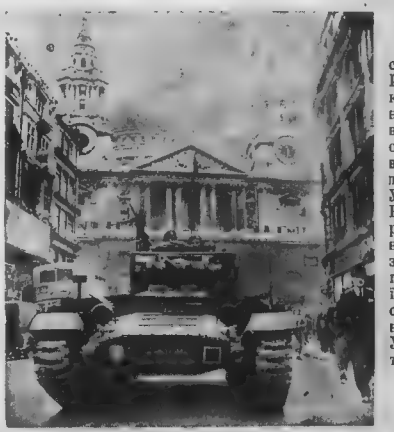

Новий човг котиться вулицями Льондону. Ззаду видно славну катедру св. Павла. Як бачимо, життя столиці пливе майже звичайним ладом мимо всіх страхіть війни.

В САСКАЧЕВАНІ ПОДОРОЖІЛО МОЛОКО

З днем 16 серпня ціна молока в Саскачевані підскочила на два цента на кварті. Всі перерібки з молока також підійшли вгору. Підвижку поділять між продуцента і розвожчика. Витворець дістане 75%, розвощики 25% цілої підвижки. Заплатить як все —споживаючий.

—Бійтеся Бога, пане професор, а з вами що?! Таж ви цілком мокрі.

—Я пішов купатись, а забув роздягнутися.

НОВОСТИ ПРО УКРАЇНУ

Редактор польської нюйоркської часописі "Нови Свят" Йолес пише, що німці перевишколюють українських полонених з колишньої польської армії в найновійшій воєнній техніці, в окремих таборах. З усіх усюдів в Европі з'їджаються до Любпинщини українські скитальці. У Львові має бути Українська Рада на чолі котрої стоїть Митрополит Шептицький, який з нагоди уступлення большевиків зарядив відправу богослужень по всіх церквах Західної України. Бувший гетьман Скоропадський мав перед самою війною на сході виїхати потайки на Україну, щоби там організувати повстання і пропав без вісти.

НОВИЙ САМОХІД ФОРДА

В Дірборн, Мич. Форд виставив перший **пластичний** самохід, котрого тільки машина, колеса і рами є зі заліза— все проче з гнучкого матеріялу, котрий однак має бути 10 разів сильнійший від сталі. Самохід рожевий. Річно задумують робити один міліон таких возів.

Цей самохід дешевший, лекший і кажуть— сильнійший.

На виріб пластики уживають рільничих плодів і хемікалій. Головно кукурудзи і пшениці. З шальок кукурудзи вже тепер виробляють всякі матерії, полотна і замістні новку.

Професор

—Я на вічу скажу нині всю правду про Вас, пане Давиденко.

—Спробуйте, то я Вас зараз заскаржу до суду!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ!

(Просьба о поміч)

Українців католиків в Канаді є 300,000 і мають сто священиків. Значить, один священик припадає на 3,000 душ.

В Західній Канаді (Альберті, Саскачевані і Манітобі) римо-католиків є 422,000, а священиків мають 856. Значить один священик припадає на 491 вірних.

У Злучених Державах Півн. Америки є після статистики в обох українських дієцезіях 567,867 греко-католиків і мають 240 священиків. Значить, один священик припадає на 2,366 вірних.

Тимчасом римо-католиків в Зл. Дер. Півн. Америки є 20,838,640 душ і мають 33,300 священиків. Або один священик на 626 вірних.

Іншими словами, наших священиків до числа вірних є шість разів менше чим у других народів в Канаді і в Америці.

Ті числа самі вимовно говорять і кличуть— **Український нарід має тут на американськім суходолі замало священиків!**

Ось одна з найважніших причин нашого народного недомагання, нашого розбиття і слабости. Числом нас богато— однак брак духовних провідників, **брак священиків,** брак місіонарів. А нарід без священиків, то корабель без керми, стадо без пастирів.

Щоби цему зарадити, щоби ми мали більше священиків, місіонарів, **треба шкіл,** де молодь приготовлялась би до духовного стану.

Таку школу— ювенат— провадять від кількох літ оо. Редемптористи (Місіонарі Чина найсв. Ізбавителя) в Йорктоні, Саск. Тут молоді хлопці приготовляються до будучого стану священика-місіонара. Та тепер, коли за Божим благословенням збільшилося в Йорктоні число отців і відколи новики, бувші учні ювенату, знайшли тут приміщення, йорктонський дім став замалий і показалася конечна потреба нового дому, в котрім поміщено би школу-ювенат. Мимо тяжких часів, дня 10 липня ц.р. з Божою поміччю **Отці Редемптористи розпочали будову такої нової школи-ювенату в Робліні, Man.** Теперішний час до будови невідповідний. Та отці зачинають будову уповаючи на Божу поміч і особлившу опіку Матері Божої Неустаючої Помочі. Числять також на поперті всіх щирих українців католиків.

Цього року, коли якраз припадає 50-літний ювілей поселення українців в Канаді, **будова цієї школи буде найкращим і гарним памятником ювілею.**

Ця будова, це діло незвичайно важне. Тут ходить о будучих Христових місіонарів, що мають поширяти Христове царство на землі і вести український нарід до кращої будучности.

Так, **Бог хоче цего діла!** Положення українського народу в Канаді і в Америці цего вимагає. Нині на рідних землях за морем наші заведення знищені. Тут, на вільній землі, мусимо будувати нашу будучність—школи!

Тому звертаємося до всіх свідомих українців католиків і просимо:

Поможіть своїми щедрими жертвами довершити це діло!

За кожду жертву вже наперед щире спасибіг — нехай Христос стократно надгородить!

За всіх добродіїв буде щороку відправлятися в наших монастирях Служба Божа.

За всіх добродіїв будуть молитися кождого дня в наших монастирях всі наші отці і брати.

Виказ жертв буде поміщений в нашім часописі.

Всі пасказі жертви просимо слати на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK.

др. Дейфо

ОЧІ ДИТИНИ

Дивним виглядає, що ще й тепер довідуємося раз ераз нових важних річий про один з найбільше вживаних змислів, про очі. Але так саме є. Від того, чи хтось є "правоокий" чи "лівоокий", залежить дуже много в життю.

Коли чоловік уживає ока, то уживає одного, або другого. Коли кажемо "правоокий," то значить, що той чоловік найбільше уживає в життю правого ока. Г.Р. Кросленд з орегонського університету виказав у своїх студіях, який великий вплив і значіння має вживання правого, або лівого ока. Хто вживає правого ока, для того читання приходить лекше. Діти, що є "лівоокі" звичайно тяжче поступають в науці, бо їм тяжче читати. Так зараз з самого початку праве око чи ліве око може мати рішаючий вплив на ціле дальше життя.

Яка є причина, що хтось стає "правоокий" або "лівоокий"? Можливо, що наслідство грає тут важну ролю. А далі всякі браки ока, що повстають зразня через недуги, як більмо, зараза, ітд.

Звичайно більмо приходить в старости. Але часом стрічаємо його вже в дітий, а деякі діти навіть родяться з тим.

Коли ходить о дітий, то часто цю справу занедбується до тої міри, аж дитина сильно потерпить і стратить зір.

Коли твориться більмо, чоловічко ока, що звичайно є чорне, прибирає сіру краску. Цей сірий наріст перешкаджає, щоби світло дісталося через зіницю до середини. Коли таке є і зіренця зміняє краску, треба сейчас піти до очного лікаря і докладно все провірити, бо зміна краски є часто знаком, що твориться наріст або інша неправильність в оці.

Дуже червоні очі дитини, це знак, що оболонка, яка покриває око, і внутрішна частина повік, є запалені. Причиною такого запалення може бути виставлення на вітер, порохи, скалка в оці, надмірне світло, напруга очий або зараза.

Деякі зараження оболонки є поважні, інші знова вияснюються по кількох днях. Коли поважні, то можуть скінчитися осліпленням, якщо зараз їм не зарадиться. Така зараза може перейти з дитини на дитину і одна дитина може бути більше вражлива на неї, як друга. Мудро є, коли дитина вживає все свого ручника. Пригадую собі, що в старій школі ми мали великий валковий ручник для всіх. Впала очна зараза і через той ручник понеслася до всіх дітий. Ані одного не минула.

Наслідство, зараза і звичка читання не чинники, що дуже впливають на зір дитини, а навіть старших. Досі вчимося, як далеко харчі впливають на зір. Ми дійшли до того, що живини А і В грають важну роль в розвою і діянню ока.

САМОЙЛКОВА СЛУЖБА БОЖА

Отці Василіяни в Мондері, Альта. видали друком на гарнім папері і читким письмом книжечку п.з. "Ювілейна програма" на 59 сторін. В цій книжечці є ціла Служба Божа на ноти, самойлкою. Окремо є відповідні деклямації, пісні і вправи, деякі по англійськи. Книжка вийшла з нагоди 50-ліття нашого поселення і є підручником для торжеств з тої нагоди. Ціна до кінця 1941 є всього 25ц.— з почтою 30ц. Варта, щоби наші відділи на прерії скористали з нагоди і спровадили цю книжечку для своїх хорів та після неї співали в церкві Сл. Божу.

Замовляти належить з надісланням грошій до оо. Василіян в Мондері, Альта.

В Москві

—По кім носите жалобу, товаришко?

—Мій муж...

—Умер?

—Ще ні, але вже іменовано його комісарем.

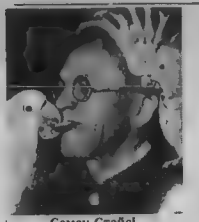

Семен Стейсі

від 1906 р. служив у звіринці Бронкс серед птахів. Тепер йому минуло 65 літ і пішов на спочинок. Однак остав дальше як почесний дорадник для нових доглядачів. На образку бачимо, як папуга їсть з його уст, а на рамени сидить какаду. Многі птиці так полюбили свого старого доглядача, що для нього радо робили всякі штуки. Добрий чоловік всюди найде щирих приятелів, навіть серед звірят.

ВІСТИ КУК

Відділ у **Вишарт, Саск.,** проявив досі живу діяльність. На фонд КУК приспано вже раз $10 і на восінний фонд Канади $44.50 і 18 бушлів пшениці. Іде збірка далі на фонд КУК.

Відділ в **Сенді Лейк, Man.** прислав $26.25 на фонд КУК.

Відділ з **Ошави, Онт.,** прислав $70 на фонд КУК.

З **Вакав, Саск.** приспали $11, з **Сурис, Man.** $6, з **Торонта** $20, з **Сматс, Саск.,** $4.35.

В поїздку **на схід Канади виїхав новий організатор КУК в особі А. Яремовича,** що відвідає відділи КУК почавши від Кенори, Онт. і далі на схід. В справі організатора належить писати на адресу КУК, котру подаємо в загальнім адресарі на іншім місці ВН.

Любов

Марта: Вийду за тебе, хочби прийшлось нам жити хлібом і водою.

Іван: Добре. Ти подбай за хліб, я постараюсь за воду.

КитІсть Сніданок

Це вперве вдалося так точно і докладно взяти знимку з того велита, як перевернений боком роззявив велитеньску пащеку і захоплює в ню морські риби собі на сніданок. Не диво, що пророк Йона діставшись в таку пащеку, пропав у челюстях великана. Але Бог вибавив Йону по трох днях і кит викинув його живим і здоровим на беріг. Цю знимку взяли недалеко побережа Америки в пристані Каско. Довжина кита є 70 стіп.

Пані Г. Т. Мерил,

жена летуна, сама працює як сестриця Червоного Хреста після точного вишколу в Маямі. Передше була фільмовою зіркою і тоді звалася Тобі Винг.

ДІТОЧИЙ ПАРАЛІЖ В МАНІТОБІ

З днем 18 серпня чисто нещасних случаїв діточого параліжу в Манітобі дійшло до 545. Почався параліж у Винипегу, звідси перейшов долиною Червоної Ріки на захід. Умирає пересічно 25% хорих. В деяких округах заборонено всякі сходини і збірки дітий. Таким містом—прим. є Транскона.

Між старшими шириться знова зараза сплячки в Манітобі і вже заняла поважне число. Відсоток смертности між хорими на сплячку доходить до 50%. З початку сплячка зачалася ширитися в Америці, при границі Манітоби. Звідси скоро перейшла сюди і поширилася по провінції.

Параліж значиться сильною горячкою. На другім або третім дні зачинає терпнути карк, або нога. Негайно треба закликати лікаря. Хорих відвозять до окремих лічниць для зараз'вливих недуг. Відчувається брак доглядачок. Ми вже писали на цю тему і треба ще раз пригадати, щоби наші дівчата по скінченню середної школи (12 степеня) вписувалися та ішли вчитися до лічниць за доглядачок.

Підпоручник амер. армії Т. Меклюр тримає на рамені першого сокола "грім", що належить до армейського корпусу знакования. Меклюр вишколює також інших соколів, котрі в армії сповняють особливу задачу підчас нападів на легкопадників ворога. Кождий сокіл матиме при грудях привязані ножі і кидатиметься на легкопадів. А спускається він у воздухах зі скорістю 300 миль на годину. Тоді легко поперетинає шнури легкопадів і нанесе смерть ворогові.

НАЦИСТИ НАПАДАЮТЬ НА РУЗВЕЛТА

Нацистівські часописі розписалися широко про стрічу президента Рузвелта з премієром Чирчилом і кричать, що Рузвелт хоче "віддати панування над світом тим силам, про котрих він думає, що панує над нами, але котрі якраз над ним панують— то є жидівство." І далі пише з нагоди помочі для Сталіна німецька ДПКореспонденц: "Рузвелт, подібно як Чирчил, носить на чолі тавро Каїна, бо помагаючи большевизмові хоче стати братоубійцем прочих цивілізованих народів." Ці дані принесла винипегська Фрі Прес з днем 19 серпня в новинках з Берліна.

До речі назва "Берлін" є словянського походження, від слова "берло." Там й досі лишилися останки лужицьких сербів, котрих німці ще не знищили.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, друкує печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПОВАКАЦІЙНІ ПРИГАДКИ

Бурса БУК-а в Саскатуні, 304— 4 ave. Норт, жде на своїх добрих студентів! Жде на них о. Ректор, ждуть давні товариші, ждуть книжки, каплиця. В нашій бурсі найдуть студенти **не лише відповідне, добре і задовільне приміщення, але найдуть повне виховання!** І то виховання **релігійно-національне.** Родичі не потребують гнистися і думати, що то їх сини в чужім місті роблять, чи вчуться, чи може тратять тяжко запрацьовані гроші в негідним товаристві— родичі знають, **що в нашій бурсі є нагляд, є робота, є порядок.** Як ваші сини ідуть до Саскатуну на студії, нехай зазрання напишуть до о. Ректора і замешкають в нашій бурсі. **Ціна за удержання приступна, харч достатний і смачний, кімнати просторі, чисті і в найкращім положенні міста, в тихім закутку біля парку**— а до того в самім середмістю, звідки доступ до всіх шкіл догідний.

Колегія св. Йосифа в Йорктоні принимає на удержання і дає науку за $20 місячно. Українїстики вчить Брат Методій, ЧБХІІІ. Окремі курси в колегії це книговодство, писання на машинці, стенографія і скорописання.

Заведення Сестер Служебниць в в Саскатуні, в Йорктоні і в других наших містах принимають панночок на удержання і виховання. Окремо в Йорктоні Сестри ведуть вищу дівочу школу. В інших містах Сестри ведуть цілоденні школи, або вечірні. **Коли посилаєте свою дівчину до великого міста на науку, ваше власне добро вимагає, щоби дати її на виховання до наших Сестер.**

Коли ви самі живете в місті, пішліть своїх дітий до цілоденної або **бувайте до вечірної школи Сестер.** Наука остане дитині на ціле життя і вона колись буде вам щиро дякувати, що нею зопікувались, навчили її і вивели в люди.

Ще одно. Коли ваші сини ідуть на студії до університету, затямте, що **нам в Канаді треба ще богато лікарів! Нам треба богато купців, інжинірів, учителів— але більше всього нам треба лікарів. І треба нам також богато священників.** Є три незамінні хвилі в життю— коли дитина родиться, коли потім жениться і коли— вибирає звання. **Добре застановіться, заки хтось вибере звання, чим має бути ціле життя.** Нам треба також священників, але до цього треба мати особливе покликання.

Для дівчат є велике поле діяльности в учительстві і в пічницях. **Треба ще богато наших догідачок хорих і учительок.**

Подумайте, рішайте і з Богом до праці!

Мотто: Прийде момент і відвалиться плита.
А воїни, воружені брехнею,
упадуть ниць; зніметься правда бита,
скатована, рядом смертельним вкрита,
зніметься, встане —
й світ піде за нею!

Б. Лепкий

ПРАЦЯ ЦЕРКВИ – ПЕРША ПРАЦЯ!

Коли люди будують хату і до того хату сильну, велику і високу, кладуть сильні основи. Ці основи звичайно скривають глибоко в землі. На них стоїть і покладається весь будинок. Основи несуть тягар всього, хоч самі прикриті і невидні. Будинок видний, пишається, зноситься до хмар— основ невидно.

Подібно є в життю особистім, громадськім і народнім. Вєюди лягли основи розросту, сили і величі. Хоч вони невидні і покірно заховані в глибині життя— проте якраз вони несуть весь тягар, підтримують все, щоби другі могли розростатися, пишатися і стояти несхитно.

Порушіть основи— будинок, хоч би найбільший, не встоїть.

Порушіть основи— а все стане хитатися.

Скріпіть основи— будинок стане міцним, вилержить найбільші негоди і бурі, буде безпекою і захороною многих людий.

Такими невидимими, але дійсними основами всього життя, є чесноти, що випливають з науки святої Церкви, як зі свого жерела. Без Церкви вони жити негодні, вянуть, нидіють і гинуть. З Церкви вони черпають всю силу свою і рацію буття.

Першою з тих чеснот є правда.

Кожда правда життя взоруеться, бере своє істнування і живе своїм Первочином, від Котрого і через Котрого — все, що є.

Христос є Дорога, Правда і Життя. Христос є одинока, відвічна, незмінна і незамінна правда. І тому слово Христа все то саме для всіх. Віки минуться, а слова споконвічної Христової правди не минуться. Від Христа все правдиве бере свій початок, силу і зріст.

Від Христа бере свій початок Церква. Христос заложив одну, святу, соборну і апостольську Церкву, котру ми всі від св. Ігнатія († 107 р.) називаємо католицькою, або як кажемо в нашім "Вірую" соборною.

Церква живе правдою, Церква вчить правди.

Церква кладе основи доброго, здорового і певного життя. Не можна збудувати щастя на землі без праці і помочі Церкви.

В основі всього добробуту, людяности і щастя покладено— правду.

І це є надія навіть проти надії для всіх поневолених, визисканих, немічних і відкинених тут через хвилево могучих, гордих, зажерливих і лютих ворогів— що в основі всього буття є правда. Хто будує проти правди, мимо правди, того будинок чи скорше чи пізнійше, **але певно завалиться.** І буде руїна того дому велика, як каже св. Матей. В грузах тої руїни пропаде все, що було проти правди і всі, що жили і пяли неправдою.

Тому в минулому числі БН на ст. 4 було написане: **"За чия стоїть Українська Католицька Церква в Канаді в особі своїх найвищих представників— це вирішує справу!"**

В основі всього нашого життя— побутового, суспільного, культурного і політичного лягає праця Церкви, лягають чесноти, заложена правда. Коли того нема— вся та праця, хоч як вона булаб шумна і крикдива, а навіть хвилево і позірно успішна, на довший час не видержить і певно завалиться. **З Церквою кожда акція, кожда праця, кождий рух на довшу мету, на певну віддаль— забезпечені, скріплені і устійнені.**

Спільно з Церквою і під проводом Церкви кожда акція є упаднана, напрямлена, упорядкована— вже силою свого проводу і підпорядкування дієвих чинників нищих вищим. Гієрархія проводу і діяння забезпечує успіх.

Маси хочуть **такого** проводу і такого ділання.

І тому праця Церкви— перша праця!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Вересень, 1941

1, понеділок — М. Андрея Стратилата
2, вівторок — Прор. Самуїла
3, середа — Ап. Тадея
4, четвер — М. Агатоніка
5, пятниця — Отд. Успення, М. Лупа
6, субота — СвщМ. Евтиха
7, неділя 13 по С. Відн. м. Ап. Вартоломея
8, понеділок — ММ. Адріяна і Наталії
9, вівторок — Преп. Пімена
10, середа — Преп. Мойсея Мурина
11, четвер — Усік. гл. Й. Хр. (на нед). Піст.
12, пятниця — СС. Александра, Йоан. і Пав.
13, субота — † Полож. Пояса Пресв. Богор.

УСТАВ

5, пят.—Віддання Успення, ап. 240, ев. Лук. 54.

7, нед. 13 по Зісл. гл. 4, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. 166, ев. Мат. 87.

11, чет.— Усікновення Чесної Глави св. Ів. Хр. Литія, ап. 33, ев. Мар. 24. **Піст.**

13, суб.— Положення ризи Пр. Богородиці, на Сл. Б. ап. 320, ев. Лук. 54.

14, нед. 14 по Зісл.—гл. 5, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 170, ев. Мат. 89.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ XIV
Євангеліє Матея зач. 89.

Одного разу сказав Ісус таку притчу: Царство небесне подібне до чоловіка царя, що справив весілля своєму синови; і послав своїх слуг покликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти. Знова послав інших слуг кажучи: скажіть запрошеним: Се мій обід я приготовив, воли мої і годоване заколене, і все готове; приходіть на весілля. Вони ж знехтувавши се, відійшли, один на своє поле, а другий до свого торгу; а інші спіймавши його слуг, зневажили і побивали. А цар розгнівався і послав своє військо, погубив тих убійників, а місто їх спалив. Тоді каже своїм слугам: Весілля вправді готове та запрошені не були достойні. Ідіть отже на роздорожжя, і кого тільки знайдете, кличте на весілля. І вийшли його слуги на дороги, зібрали всіх, кого найшли, злих і добрих і наповнилася весільна світлиця гістьми. Цар увійшовши подивитися на гостей, побачив там чоловіка не одягненого в весільну одежу. І каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? А він мовчав. Тоді сказав цар слугам: Звяжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів. Бо богато є покликаних, а мало вибраних.

НАУКА

І. Покликані

Чоловік-цар, про котрого згадує нинішне св. Євангеліє, це сам Господь Бог, який послав у світ свойого сина на це, щоби світ цілий, усі народи, Йому послужили. Дівиця, яку вибрав собі Божий Син, це св. Церква. На весільне торжество зістали запрошені найперше жиди, цей вибраний нарід. Вони повинні були бути першими, які мали тішитися Новим Завітом, які мали ввійти перші до Христової Католицької Церкви. Тому то Христос Спаситель ділав богато великих чуд і говорив богато проповідей передовсім в краю жидів і то день від дня через три роки. Кождому жидові ізраїльтянинові, без виїмку, старому і молодому, бідному і богатому Христос Спаситель подавав свою ласку, свою науку, свої середники, образованому і необразованому, щоби могли спасти свою душу.— Другий раз запросив їх Христос через своїх слуг апостолів і учеників, щоби вони прийшли на весільне торжество, щоби стали членами Христової Церкви. Що однак вчинили жиди? Вони поглухли, не прийшли на торжество свойого Господа, що більше вони переслідували, ображували а навіть побивали посланців Господніх. Тоді видав Всемогучий Господь осуд на них: Вони негідні мойого запрошення, длятого я отворю широко двері мойого дому для поган, які з вдячним серцем відповідять на мое запрошення і приймуть ласку, як я їм подам.

І так сталося. Апостоли Христові пішли по всьому світі до поганських народів, що жили в темноті почитання божків і найшли у них щире приняття. Підчас коли жиди свойого першого епископа св. Якова убивали, св Петро закладав основи під Христову католицьку Церкву в Римі, св. Павло працював неутомимо в усіх тоді знаних краях і всюди закладав перші цвитучі, християнські громади. Підчас коли Ізраїльтяни дальше стояли у своїй впертости, то ці новонавернені старці, жінки і діти були першими мучениками за віру Христову і здобували собі найкращі місця в Царстві Христовім.

І так діється ще сьогодня. У наших цивілізованих краях никне віра, мимо того, що людям дається все, без виїмку, що тільки потрібне до спасення. Кождого дня стукає Церква, в імя Господне, до дверей, і часто дуже часто відправляється її із завагою: "Я немаю нині часу, я не прийду, я маю дбати про свої справи, які мені приносять користь". І всюда післанці Божі наражені на зневагу, на переслідування, на погрози, на погані наклепи і то в слові і письмі. А в тому часі Христові місіонарі збирають велике жниво на своїх місіях в Азії, в Африці і де-інде. З якою радістю погани принимають віру Христову, з якою дівичістю, як дуже стараються вони задержати Божі Заповіди, як радо приступають до св. Тайні! Чи можемо ми дивуватися сьогодня, що Господь з уподобанням глядить на них, як Він ставить вище нецивілізованих народів? Чи в послідний день суду не виступлять ці мешканці місійних околиць і країв як судді всіх тих, які Господню ласку відкинули і її змарнували?

ІІ. Вибрані у весільній одежі

Скоро між запрошеними гістьми завважив цар одного чоловіка, який приїшов в нечистій одежі, будженого дня. Ми повинні явитися на Господнім остаточнім суді в білій одежі, освячуючої ласки. Тут не поможе метрика хрещення, християнське імя. Ту коконечна є віра і то віра жива, якаби виявлялася в ділах наших, в ділах любови Бога і ближнього. Якщо ми навіть жиємо у вірючої родини, в добрій християнській парохії, а на нашій душі тяжить пляма тяжкого, смертного гріха, то вічний Суддя нас напевно віднайде і відділить нас від інших на наш встид перед усіми.

Нічого, рішучо нічого, не міг цей чоловік, позбавлений почуття чести, представити щось на свою оборону. Він мовчав. Щож ми відповімо цареві царів, коли він нас запитається: "Як ти міг, твоє християнські успосіблення, яке ти облудно скривав перед твоїми ближніми мішати з поганським життям, видаючи на кпини цілий Божий моральний закон? Як ти міг, обтяжений тяжкою провиною, приступати до св. Причастя? Чому ти, всі мої перестороги пускав на вітер і поєднання зі мною не шукав в св. Тайні покаяння? Що ми тоді відповімо, що в одній хвилині маємо наш вла-

сний осуд про тих, які стараються жити чесно і добре з Богом, у своїй совісти і у своїх ділах, в добрих і тяжких часах?

Чоловік, що провинився, не міг уйти гніву царя. "Звяжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну." Подумаймо тільки про тяжку кару, яка стрінула засудженого. Його викинуть з найщасливішого місця, він завсігди буде карятися в місці невисказаних мук. Які будуть його почування на протязі вічности? І тому то, коли гріх старається заманити нашу природу, коли покуса звіщаюча небезпеку зближається, памятаймо на нашу вічність.

В день нашого хрещення, ми одержали гарну одіж, освячаючої ласки, цей дорогоцінний клейнод. При вході до вічности зажадає її Господь від нас назад. Хто її згубив, нехай не тратить ані хвилини, щоб її відзискати знова в тайні св. сповіди і покаянню. Тут розходиться о наше найвище добро, о нашу вічність. Запамятаймо собі в глибині серця слова упімнення нинішнього Евангелія: "Багато е покликанних а мало вибраних." Дякуймо Богові, що нас покликав до правдиво Христової католицької Церкви. Від неї ніколи ми не відступимо і перебувати мемо в ній, прикрашені ласкою Господнею, завсігди. Амінь.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За малі семінарії.— Заки питомці, що вчуться на священиків, пічнуть головні студії, часто ідуть наперед до так званої "Малої Семінарії," що е приготуванням до великої і справдішної духовної семінарії. Церква все дбала і дбає про солідне науков'е вишколення своїх священиків. На першім місці стоїть чесне життя, святість, побожність— але наука і знання е також передумовою одержання свячень. Після канонічного права святитель відповідає за свячених і право докладно очеркує, кого можна святити, а кого ні. Коли кандидат на священика не має відповідних студій і успішних іспитів, тоді його святити годі. Бо що більше, Церква звертає увагу на це, щоби дотеперішні чотиролітні студії ще побільшити. В многих діецезіях, де тільки обставини на це позволяють, студії підвищено з 4 літ на 6 років. Питомці нашої діецезії в Канаді мусять мати шість літ студій, заки одержать свячення. Такий священик в силі протиставити свое знання всяким підривним напрямам новітних баламутів, він сміло протиставить свое правдиве знання всяким недоукам, він е справдішною обороною повірених собі душ. Заки однак зачне головну науку, повинен підчас нищих студій, коли ходить до середної школи, перебувати в малій семінарії і так поволі привикати до священичого поведення та життя. Всі три наші галицькі діецезії мали свої малі семінарії.

Місійне намірення: Навернення еретиків і схизматиків.

Оба слова грецькі. Єресь, значить пуста цікавість-шукання в релігійних справах. А дальше наслідки такої цікавости, новости, що незгідні з правдивою наукою Ісуса Христа, хоча нею заслоняються і себе за неї подають. Іншими словами і коротко— єресь значить сфальшована наука Ісуса Христа. А той, хто фальшує науку Ісуса Христа, це еретик. Коли тих еретиків збереться більше і вони зорганізуються в громаду, відступлять від одної правдивої Церкви, тоді вони відірвалися від пня Церкви, впали у схизму. Грецьке слово "східзо" значить відсікую, відрубую, відпадаю. То, що відпало від Церкви, це схизма. Такими еретиками з перших початків були так звані "білні брати" або ебіоніти, потім гностики, ітд. Таким еретиком, що фальшував науку Ісуса Христа і котрого за це викляли, був Арій, Фотій, Лютер, ітд. Люди, що приняли ту сфальшовану науку за свою, пішли за нею, визнали її— стали схизматиками і дістали назву від своїх основників еретиків— аріяни, фотіяни, лютерани, або як вони далі себе прозвали—антитринітарії, православні, протестанти, ітд.

Через єресі і схизму Церква Христова много терпіла. Більше, як від зовнішних ворогів. Вони то роздирали суцільну єдність Божого Дому і приводили до внутрішних спорів, міжусобиць та знищення віри. Большевик Троцкій навчав, що "на шляху до большевизму всі секти добрі і їх треба попирати"— бо вони розбивали єдність Церкви, ослаблювали відпорність і тим робили перший шлях для безбожництва.

Український нарід досить розбитий. Нам треба єдности, сили і відпорности. Або, як сказав наш мистець Голинський: "Одної Церкви українцям треба в Канаді, ось що!" Ту єдність і силу дасть нам тільки одна правдива Церква наших вітців — Українська Католицька Церква, в котрій ми всі хрестилися.

НЕ ХИЛЯЙТЕ В ДІЛ ПРАПОРА

Не хиляйте в діл прапора,
Лиш держіть його високо!
І не знайте, що покора,
Страх нікчемний, думка хора;
Хоть слізми заходить око —
Не хиляйте в діл прапора,
Лиш держіть його високо!

По камінню, по болоті
Ідіть невпинно, без вагання!
Хоть лице купаесь в поті
Не ставайте у роботі
Від снідання до світання.
По камінню, по болоті
Ідіть невпинно, без вагання!

Має беріг кожде море,
А по бурі йде погода.
Хто борбу веде— поборе.
Хто терпить лиш—тому горе!
Школа сліз, терпіння шкода:...
Має беріг кожде море,
А по бурі йде погода.

Хоть поборе ворог тіло,
Але духа він не зможе.
Поки серце не змарніло,
Рідім до бою бодро, сміло,
"Ще не вмерла!"— так нам, Боже!
Хоть поборе ворог тіло,
Але духа він не зможе.

Підносім лиш свого духа
І розпалюймо до грани.
Хоть звалить нас завірюха,
Нарід обновиться з духа
І обновлений повстане...
Підносім лиш свого духа
І розпалюймо до грани!

Богдан Лепкий

ЦЕРКОВНІ ВІСТИ

Духовні вправи американських наших священиків були у Стемфорді, Кон. від 14 до 18 липня ц. Вправами проводив о. Максим Марків, ЧСВВ, котрий особливу увагу присутних звернув на це, що **наші люди замало моляться за своїх священиків** і це якраз причиною, що праця наших священиків стрічає тяжкі труднощі.

\- - - - - -

В неділю 17 серпня Преосвященний Ладика висвятив в церкві св. Володимира і Ольги у Вінніпегу на діякона Андрея Хоронжого з Елми, Ман. Преосвященний відчитав тиху Сл. Божу, архідіяконом був о. др. В. Кушнір підчас свячень. Співав хор під орудою Ол. Мушія.

\- - - - -

Пропамятна Книга з нагоди 50-ліття нашого поселення в Канаді вже печатається в печатні ОО. Редемптористів в Йорктоні.

ВЕРХИ ПРАВОСЛАВІЯ В ЕВРОПІ

(Стаття надіслана)

Коли німці заняли Польщу в 1939 р. варшавський митрополит Діонізій написав до православного архієпископа в Берліні Серафима, що е німецького походження— та просив його приняти під свою юрисдикцію всі православні церкви в занятій Польщі. Сам подав в цім письмі свою резигнацію.

23 листопада 1939 р. Серафим прибув до Варшави, приняв згадані церкви під свою юрисдикцію і назначив своїм відпоручником епископа Василя з Відня.

Але православний собор в Холмі не сподобав собі того всього і під натиском цього собору митрополит Діонізій ще раз пише письмо, в котрім відкликує свою попередну резигнацію. Це було 20 лютня 1940. Діонізій поволі затісняє свої зносини з німцями, котрі рішаються залишити його на давнім становиці. 24 вересня 1940 р. Діонізій присягає на вірність німцям в краківськім замку. Присягу відібрав генерал губернатор Франк.

Митрополит Діонізій Валединський, родом москвин, залишився на чолі варшавської православної діецезії. В новій, ним утвореній, краківсько-лемківській діецезії він поставив епископом Тимотея Шретерз, родом німця.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

ПРЕСТАВЛЕНІЄ СВЯТОГО АПОСТОЛА І ЕВАНГЕЛИСТА ЙОАНА БОГОСЛОВА

Свято Преставленія Святого Апостола Йоана Богослова припадає на день 9. жовтня. Св. Апостол і Евангелист Йоан був сином Зеведея і Саломи і братом св. Ап. Якова. Оба вони, як їх отець, були неучеными рибаками, і оба вони, коли Христос, видячи їх в човні, і покликав їх: вони зараз оставили човно і батька і пішли за ним (Мат. 4. 2.) Св. Йоан був тоді молодий літами. Та служив від дитинства вірно Богу в добровільнім дівицтві, і як кажуть свв. Єронім і Августин, за чесноту св. чистоти стався гідним незвичайних ласк Христа Спасителя.

А коли в кілька місяців по тім Христос вибрав з помежи учеників своїх 12 апостолів, то між ними були також оба браття, Йоан і Яків і дав їм імя Воанергес, то е сини грому. Синами грому назвав їх Ісус на знак, що як грім е чуткий далеко, так чутка буде і їх проповідь слова Божого серед народів. Був св. Йоан одним з трьох учеників, котрих брав всюда з собою. І так Петро, Яків і Йоан були при уздоровленню тещі св. Петра, при воскресенню доньки Яіра, при всеславнім Преображенню Христа, а відтак і при послідній перед страстями молитві в Гетсеманії. Петра і Йоана послав Господь, щоби приготовили послідну вечеру. Підчас тої вечері св. Йоан був найблище Ісуса Христа: "котрий і на вечері лежав на його грудях" (Йоан 21. 20). "На грудях Христа, як каже св. Йоан Золотоустий, почерпнув Йоан таку мудрість, яка не припала в уділі нікому із смертних." Кілька разів названий е св. Йоан "возлюбленим учеником." Ісуса і як каже знова св. Григорій Ниссейський: Христос любив його бо Йоан через велику чистоту свою став гідний той вищої і більшої любови. На запитання св. Йоана, котрий з учеників передасть його мучителям, Христос сказав, що е ним той, котрому подасть омочений хліб: і вмочивши кусень хліба, взяв і подав Юді Симона Іскаріота (Йоан 13. 26). Коли воїни в Гетсеманії звязали руки Ісуса, а всі апостоли розбіглися, коли навіть Петро відрікся Його в притворі архієрейської палати, тоді Йоан витревав при Ісусі. Він стоявь під хрестом і там поручив йому Ісус найбільший скарб, Пречисту Діву: "Ісус же побачивши матір і ученика, що стояв котрого любив, сказав матері своїй: Жено, се син твій. Відтак сказав ученикові: Се мати твоя, і від тої години взяв її ученик до себе." (Йоан 19. 26. 27)

А коли в перший день тижня прийшла Марія Магдалина рано до Симона Петра і до другого ученика, котрого любив Ісус, і сказали їм: Взяли Господа з гробу і не знаємо, де його положили, тоді побігли, вони оба до гробу, но св. Йоан побіг скорше від Петра і прибув до гробу. То любов до Спасителя приспішила його кроки і він прибув до гробу "і побачив і увірив."

А коли серед ловлі риб при озері Тиберядському, явився Христос апостолам, то св. Йоан перший пізнав його і сказав: Се Господь.

Разом з другими апостолами був він свідком Христового Вознесення, а по Сошествію св Духа начав разом з Петром голосити "Розпятого Христа" в Єрусалимі. Він був свідком ,як св. Петро уздоровив хромого обох їх увязнили, тримали через ніч в темниці і другого дня на суді заказали їм фарисеї проповідати Христа Спасителя, но оба св. Апостоли запитали їх: Чи справедливо перед Богом, слухати вас більш, як Бога, судіть? Разом оба вони пішли до Самарії, щоби, возложити руки на тих, котрих навернув до віри і охрестив діякон Филип. А по соборі Апостолів научав св. Йоан в Малій Азії, в місті Ефезі, утвердив там християнські громади і церкви. Тут перебув він до 95 року, в котрім лютий цісар Домітіян начав переслідувати християн. Тоді св. Йоана повезено з Ефезу до Риму, тут був він бичований, а опісля кинений в котел кипячого олію. Однак за волею Божою, олій цей не попалив його а цісар не мав відваги передати його на дальші муки, а засудив його на вигнання на остров Патмос, близько берегів Малої Азії, на Егейськім Морі. На тім острові написав св. Йоан книгу своїх Обявлень, так звану "Апокаліпсу," котре, по словам св. Єроніма містить в собі тільки тайн, що слів. Сам св. Йоан каже, що одного дня попав він в восхищення і Господь казав йому писати все, що увидить і казав переслати це сімом церквам, які е в Азії.

В 96 р на місце убитого Доміціяна настав добрий цісар Нерва і дав свободу всім засудженим за св. віру. Тоді св. Йоан вернув з Патмос до Малої Азії, де управляв Христовою Церквою. Життя його було дуже строге. Він не їв мяса, не пив вина, а одіж його була дуже бідна. А вже і тоді зачали повставати еретики, що перечили Божество Христа Спасителя. Тому св. Йоан около 102 року приготований довгою молитвою і постом написав св. Евангеліе, в котрім найбільшу вагу кладе на Божество Христа Спасителя. Свое Евангеліе зачинає св. Йоан словами: **На початку було Слово, і Слово було у Бога, і Богом було Слово.** Св. Августин каже, що св. Йоана сміло можна порівнати з орлом, бо він наче орел на сонце звернув око свое на вічне сонце Божества. Також св. Йоан написав три листи, котрі входять в цілість св. Письма Нового Завіта.

А вжеж не можна його інакше назвати, як апостолом любови. Бо не лише, що сам обнимав всіх найбільшою любовю, однак всім і на кожнім кроці проповідав тую любов. Хочемо навести кілька місць з його письм: "Хто любить брата свойого, в світлі перебуває і соблазни в нім нема; хто ненавидить брата свойого, той в темряві і в темряві ходить, і не знає, куда іде, бо темрява осліпила очі його" (Йоан 1. гл. 2. 10-11). А в іншім місці говорить: "Глядіть, яку любов дав нам Отець, щоби ми діти Божі звалися; ми знаємо, що перейшли від смерти в життя, бо любимо братів, хто не любить брата пробуває в смерти (гл. III. 14). "Діточки мої, не любім словом, ані язиком, а ділом і правдою" (гл. III. ст. 18) Вже тих кілька слів говорять нам ясно, чому св. Йоана називаємо Апостолом любови.

Передання оповідає о св. Йоані таку історію: В однім місті, коло Ефезу, пізнав св. Йоан гарного молодця і повірив його опіці місцевого епископа, щоби той повів його до Бога і чесноти. По довшім часі, вертаючи з апостольської подорожі, вступив св. Йоан до того міста і запитав епископа, що е з молодцем. Епископ зі слезами відповів, що молодець пустився на злу дорогу і нині він е начальником, чи ватагом опришків, що розбивають людей в сусідних лісах. Св. Йоан, не зважаючи на грозячу небезпеку, пустився в ліс, де опришки його зловили і повели перед свойого ватажка. А той, коли побачив Йоана почав утікати. "Сину мій, сказав в голос св. Апостол, чому утікаеш від мене свойого вітця? Я прецінь безоружний старик. Стій сину і небійся. Є ще надія. Я буду перед Христом відповідати за тебе. Коли потреба, я готов умерти за тебе, як Христос умер за нас, за твою душу я віддам свою. Стій, і вір, що Христос післав мене." Молодець став, заллявся сльозами, св. Йоан вивів молодця з ліса і з гріха. То правдива любов не словом, а ділом.

Про смерть св. Йоана знаем, що вона наступила, коли він мав понад 100 літ. Чуючи близький конець життя, св. Йоан казав приготовити собі гріб, попрощався зі своїми ученіками і мирно скінчив життя около 72 роки по Вознесенню Христа. Коли в якийсь час християни відкрили його могилу, то не найшли тіла, а з могили уносився легенький порошок. Вірні це збирали і лічили ним недужих людей. Память того відкриття гробу обходить Церква дня 8. мая.

НОВА КНИЖЕЧКА—
- ЦЕРКОВНІ ПІСНІ -
Друге справлене й доповнене видання.
Ціна 15ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE
Yorkton, Sask.

Мотто: Ти наша мріє золота,
з'явися хоч на мить!
Б. Лепкий.

БОГДАН ЛЕПКИЙ

26 липня 1941 р. помер на скитальщині в Кракові, далеко від рідного Крегульця на Поділлю, поет, письменник, професор і організатор українського духа— Богдан Лепкий.

Найболючійша страта для нас мабуть якраз в тім, що помер **віруючий** письменник, котрого твори стануть виховавчою поживою грядучих поколінь і котрий міг був много дати ще свому народові, коли б Бог був не вкоротив його трудящого життя на 69 році.

Богдан Лепкий зріс у віруючій українській католицькій родині. Одержав релігійне виховання. Ціле життя явно і безперервно заявляв себе сином нашої Церкви і віру свого життя виконував. Вірив і жив після віри. На овиді української буденщини постать Б. Лепкого незрівнана. Виховавча сила і заслуга його творів преціна. А до того був це чоловік небуденних способностий, широкого знання і великого досвіду.

Після смерти др. Осипа Назарука ця страта для української нації як цілости значить більше, як втрачена битва.

Довго будемо ждати на людину тих розмірів, що В. Лепкий.

Він незрівнаний ліричний поет— найглибші почуття душі висловлює так ніжно, чутко, вражливо, як ніхто інший.

Вибирався я брате,
вибирався я жити —
довелося на світі
за життям пиш тужити...

Навіть відчув шелесть —тиші. І описав її так, як ніхто інший.

Тиша
така, що дзвоном дзвонить...
Така бліда, така німа,
що в ній нічо, нічо нема,
лиш смуток сльози ронить.
Лиш з тихим шелестом на шлях
падуть листочки бідні,
як той знечева вбитий птах...
Падуть зовсім, зовсім отак
надій листки послідні.

* * *

Б. Лепкий є співцем української раці державної, державником, якого давно не мала українського літературa. Колиб ми були мали Б. Лепкого з його Трильогією тому 50 літ— можливо виспід війни в 1918/19 бувби став для нас інакшим. Наші покоління, вихована на його творах, будуть відчувати і розуміти справу нашої державности інакше— будуть думати іншими категоріями, своїми, державницькими. Він високо підніс взір українського державного мужа, що живе, діє і бореться для України— мимо всіх труднощів. Він навчив нас думати і розуміти це, що нам добре і конечне— а не йти за тим, що добре і конечне для Москви і Варшави.

Хто борню веде, поборе!
Хто терпить лиш тому горе...
Україна буде вільна— коли наш дух стане вільним від московського і польського очаління.
Не сяде пан,
ні цар, ні хан
Там—де колись сидів гетьман,
ніколи!

І тому з віри і любови до Бога, Церкви і свого Народу він кликав:

Чи чуєте Ви підземний стон?
Ломіть кордон! Ломіть кордон!

А його Журавлі стали улюбленою піснею Української Армії.

Видиш брате мій, товаришу мій,
відлітають сірим шнурком журавлі в вирій...
Відлетів він від нас.
Але його віра і любов остануть між нами на все!

о. Ст. Семчук

ЗАСПІВ

Колисав мою колиску
Вітер рідного Поділля,
І зливав на сонні вії
Степового запах зілля.

Колисав мою колиску
Звук підгірської трембіти,
Що від неї зорі меркнуть,
І росою плачуть квіти.

Колисав мою колиску
Голос недалеких дзвонів,
І веселий спів весільний,
І сумний плач похоронів.

Колисав мою колиску
Крик неволеного люду,
І так в серце вколисався
Що до смерти не забуду.

Богдан Лепкий

ЧАСОМ У ВЕЧІРНЮ ГОДИНУ

Часом у вечірню годину,
Як сонце зайде і як роси
Упадуть на свіжі покоси,
Як склоняться квіти в долину,
Як з вітром похилиться колос—
Здається, що чую те слово,

Здається, що чуй те слово,
Як квітка пахуче, пещене:
—Вернися, мій милий, до мене,
А жити почнемо на нові—
Як срібло, так слово то злється:
—Вернися, вернися, вернися...

Богдан Лепкий

ДАРОМ РВЕШСЯ

В світ пішли ми і тепер нам
Ані з хати, ні до хати.
Поза нами вже й дороги
В рідну землю не видати.

Перед нами лиш чужина,
А за нами тільки мрія,
В очі бе нас хуртовина,
З ніг валить нас сухвій.

Даром рвешся, даром бется,
Ніби мутечка під дзвоном.
Плачеш кровю, а сміешся
Не сміхом, лише проклоном.

Горе тим що там остались.
Горе що пішли світами,
Ріки горя розіллялись
Перед нами і за нами.

Ріки горя розлилися
І берегів їм не видати.
В світ пішли ми і тепер нам
Не вернутися до хати.

Богдан Лепкий

ЯК ШУМНО ХВИЛЯ ГРАЄ

Як шумно хвиля грає,
Як бистро в діл біжить!
Весельце хвилю крає,
А плесо мерехтить,
Як жемчуг.

Весельце хвилю крає,
З човна несеться спів.
По берегах лунає
Мельодія без слів —
На весь луг.

Керманичу, соболю!
Звідкіля ти і хто?
"Я,— каже— сум, син болю,
Я знав тебе давно,
Я твій друг."

Як шумно хвиля грає,
Як бистро в діл біжить!
Усе, що є—минає,
Міниться, мерехтить
Як жемчуг.

Лиш смуток не минає
І не кінчиться сум,
Над світом так літає,
Як над рікою шум.
Смуток дух.

Богдан Лепкий

Коли робите ЗАПОВІТ.....
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

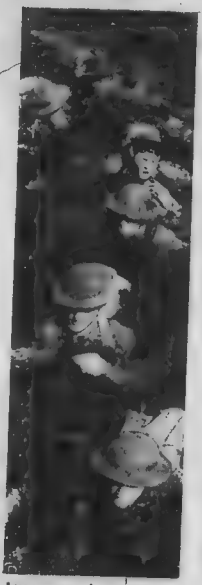

Американські жовн'ри в повнім вирядї пливуть через ріку біля Форт Івенс, Мес. Сам вирядж важн. 50 фунтів.

ДОПИСЬ З АРРАН, САСК.

З нагоди 50-ліття українського поселення в Канаді відбувся з'їзд, один з перших в Саскачевані. Не позабули своєї преси і на пресфонд БН зібрано $5, котрі переслав **о. Н. Сірий**, місцевий парох. **Всім жертводавцям** належить від нас щира подяка і признання.

* * *

З нагоди вінчання молодят **Н. Крочака і Вероні Гордійчук**, при весільній забаві в Арран 19 і 20 липня в домі панства Гордійчук зібрано знова на нашу пресу дещо гроша, з чого $5 призначено на пресфонд БН. Збірку перевели панове Ілія Витрикуш і Дмитро Сікорський. Відіслав Збірку о. Н. Сірий.

Молодій парі бажаємо многих і щасливих літ— всім жертводавцям сердечно дякуємо за ласкаву память і жертви.

Най Бог стократно нагородить.

ПІОНІРСЬКИЙ ДЕНЬ І З'ЇЗД МОЛОДІ В ГУДІВ, САСК.

Заходами місцевого відділу БУК-а, Народного Дому і парохії відбувся день наших піонірів з околиці Гудів, **в суботу 2 серпня.** Тиху Службу Божу відправив рано **о. В. Корба, ЧНІ.** Діти під проводом Сестер приступили до спільного св. Причастія. Другу тиху Службу Божу відправив **о. Ів. Бала, ЧНІ.**

По відправі рушив похід до могили, що є дві милі на полудне, коло старої церкви. Соборний парастас за наших піонірів правили там о. Корба і о. Бала.

Слідувала перекуска а потім всі вернули назад до Народного Дому, де **Н. Забінський** привитав піонірів і пояснив ціль нинішного дня. І. Мудрий покликав до слова **премієра Саскачевану Петерсона,** що виявив задоволення ізза дня українських піонірів. Між іншим сказав, що українці з країни гнету приїхали сюди шукати кращої долі, повного розвою для життя родини, свободи. І не помилилися, коли вступили на беріг Канади. Бо все те знайшли і вміли це оцінити. Значне число українських хлопців вступили до армії, обороняють право Канали і цілої імперії.

Потім промовив **о. Бала, Кравс, А. Чорний, а М. Бурак** віддав шану молоді. Всім піонірам відспівано "Многая літа!" **Вечером було представлення** в Народнім Домі— **"Пещена дитина"**— прибули многі, і відійшли задоволені.

Неділя 3 серпня був днем з'їзду молоді БУК-а. Тиху Службу Божу правив о. Бала, співану о. Корба. Співав хор під орудою молодого управителя, **Казимира Цюрко.** По скінченню Сл. Божої були многоліття, а передтим проповідь о. Бали. Потім всі удалися до НДому на обід. По обіді **о. Ігумен Н. Копиківський ЧНІ.** вручив піонірам почесні грамоти.

Коротку промову мав **М. Бурак.** Слідували привіти. Від відділу БУК-а в Бедфордвил промовив **А. Харандюк,** від відділу в Плейнвю **В. Кравець, Т. Мамчур** з Ріджайни мав коротке слово, потім промовила пані Кравс з Ріджайни, А. Кіндракевич і о. Бала.

По довшій нараді молоді рішено **вибрати Окружний Комітет,** до котрого увійшли:

Голова— І. Мудрий
Заступник — М. Бурак
Писар — А. Перейма

Слідував **конкест.**

Зачали піснею: "О, Канадо!"

Промови були: 1) панни М. Музика 2) П. Перейми

Деклямації: 1) Л. Музика; 2) Ул. Перейми

Танець "козачок" танцювали панна Л. Кравс.

Хор з Плейнвю, Саск. співав "Боже великий."

Сольоспів панни І. Шалай.

Слідували дуети: 1) Розалії і Павлини Відайко; 2) І. Шалая і М. Солтиса

Виступили квартети: 1) І. Шалай, С. Денисюк, С. Хлян і М. Богач співали "Ранок." 2) І. Шалай, С. Денисюк, М. Богач і Р. Колокович відспівали "Пусти мене, моя мати."

Дівочий хор з Гудів співав: "Богородице Діво" і "Мати."

Хор з Плейнвю співав: "Добрий вечір дівчино."

Виступи судили пані Кравс з Ріджайни, П. Корчинський з Айтуни і пані Корчинська з Габард.

Всім учасникам і зарядові належить щире признання і честь за працю, старання і патріотичну українську маніфестацію.

М. В. Б.

ЗВІТ З ЮВІЛЕЙНОГО З'ЇЗДУ БУК-а в Портедж Ля Прері, Ман.

Портедж Ля Прері се перше більше місточко на захід від столиці Манітоби Вінніпегу. Лежить при головнім "трансканадийськім" гостинцеві. Наших людей мешкає тут велике число, які побудували для своїх потреб гарну і велику церкву.

Ювілейний з'їзд БУК-а відбувся в **Портедж Ля Прері в днях 16 і 17-го серпня.** Програма з'їзду була така:

Субота, перший день з'їзду. Год. 10 рано: Місцевий Парох о. Джурман відправив співану Службу Божу за душі померших.

Британський летун в перебранню за араба втік перед німцями в Киренеїці. Він бомбардував з літака німецькі походні війська. Коли літак зістріляли, перебрався наперед за арабку і вів за поводи верблюда. Але виросла борода і годі було її сховати. Тоді перебрався за араба. Одної ночі зробив сто миль пішки, аж збігли на ногах пухирі.

Дома

—Чого ти, чоловіче, пеш тільки пива?

—Каже газета, що пиво таке поживне як хліб.

—Не будь дурний. Хліба дві крімки тебе наситить, а пиво ніколи тебе не наситить.

ших піонірів сеї околиці. Проповідав підчас Служби Божої о. М. Григорійчук, парох Сенді Лейку і околиці. Потім відслужили отці парастас.

Вечером сегож дня продовжейня з'їзду знова в церкві. о. Парох відправив молебен до Пречистої Діви Марії а опісля була суплікація. Людей зібралось в церкві велике число стареньких піонірів сеї околиці так і молодь. По молебні піонірі приступили до св. Сповіди.

Неділя другий день з'їзду. Вже від рана починає падати густий та великий дощ. Небо закрите густими хмарами, віє холодний північний вітер. Шкода що таку погоду має Портедж сього дня. До з'їзду так усе гарно- приготовано, а так будуть могли бути на з'їзді лиш самі мешканці місточка.

Год. 8.30 рано о. Парох відправив першу читану Службу Божу на котрій усі діти та піонірі приступили до св. Причастя. Мимо дощу досить людей в церкві. Перед співаною Службою Божою небо випогоджується і се дає нагоду усім мешканцям місточка як і поблизьким фармярам прибути до церкви на відправу. Церква на кінець заповняється людьми, між якими видимо досить поважне число запрошених англійських гостей. Править і проповідає о. Парох. По Службі Божій похід з Найсвятійшими Тайнами навкола церкви і свячення води. По скінченні церковних дійств, в місцевій парохіяльній салі відбувся бенкет.

Мимоволі що дощ падає знова, на бенкеті повна саля. По бенкеті академія з такою програмою: о. Парох відчинив академію повитанням усіх гостей і парохіян на з'їзді та повідомляє присутніх, що наш Архиєрей Преосвященний Епископ прислали на з'їзд свій привіт в якім уділяють усім уприсутнім на з'їзді свойого благословення. Присутні сю вістку приняли довготревалими оплесками. Також на з'їзд прислали свої привіти оо. Оленьчук, парох Альвени, Йосиф Бала, парох Етельберт, Маріян Швед, парох Ольги, Ман.

Першим бесідником був о. І. Шпитковський, організатор манітобського БУК-а, який в своїм пів-годинім докладі пояснив присутнім ціль і нагоду сьогорічних з'їздів та представив коротко ідеольогію нашої організації БУК.

Теодор Жаровський, місцевий піонір згадує про перші часи околиці Портедж.

Георгій Михальчишин, другий піонір, оповідає цікаві початки коло будови першої церкви.

Марія Ткачук в імені товариства "Парохіяльна Молодь" складає привіт та дарунок молоді а сей нагоди, гарну кропильницю до церкви.

Дальшим промовцем був Онуфрій Кулій, який загрівав усіх присутніх до згоди, любови і праці.

На зазив о. Пароха пошанувати память померших піонірів, усі присутні стають з місць та віддають поклін помершим піонірам одно-хвилинною мовчанкою.

На закінчення академії промовляв Іван

о. І. Шпитковський

Козоріз, учитель з Іст Кілдонен, організатор молоді в Манітобі.

Вечером в год. 7-ій молебен в місцевій церкві за кращу долю нашого народу править о. Парох, проповідь говорить о. І. Шпитковський.

На закінчення з'їзду БУК-а, вечером год. 8-ма, в парохіяльній салі відбувся концерт. Поодинокі точки концерту виконали діти і місцева молодь. Саля була переповнена, між гістьми знаходимо оо. Григорійчука, Пуляка, пароха Брендон і Лотоцького, пароха Овкбурн, Ман. На концерті присутні також англійські гості: представники міста та отці капеляни місцевих летунських шкіл.

УСПІХ ЛЮБКИ КОЛЕССИ В ТОРОНТІ

З нагоди виступу нашої славної пяністки Любки Колесси з симфонічною орхестрою Ф. Морча в Торонті тамошня англійська преса широко розписалася про нашу землячку, обильно засипуючи її похвалами. При цім ця преса подрібно згадала, що Любка роджена в Західній Україні— тепер живе в Отаві з сином Ігорем.

"Івнінг Телеграм" з Торонта так написав: "Пані Колесса грала в різькім блискучім стилю, що зразу захопив задоволених присутних." І знова пише згадана часопись: "Під її руками музика прибрала ніжні і дуже милі форми, що легко іскрились, але також відрухово."

Знова "Глоуб енд Мейл" написав, що "краса її гри перейшла всі сподівання."

Ми широ радіємо цим захопленням великої преси нашою незвичайною артисткою і надіємося, що її слава в Канаді буде тільки збільшатися.

ПОДЯКА

В. А. Василишин з Винипегу дякує Пр. Серцю Ісусовому, Пр. Діві Марії, св. Йосифові і душам в чистилищі за одну ласку і вислухані молитви.

Складає жертву два доляри на Сиротинець Сестер в Айтуні, Саск.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Люди й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

—Ви львівські?— запитав Кравчич пошепки.

—Львівський.

—Знаєте різню?

—Як рідну мамуню. Я починав з різництва, але тепер, то я швець. Називаюся Паньків.

—Паньків?

Далі йшли знову мовчки. Нараз Паньків стримав Кравичча за руку й повернувшися взад, дав знак решті, щоби спинилися.

—Пане четар, в тій будці є напевне ворожа стійка. Може один, а може тепер нема нікого, але не вадило провірити. Позволите, що я сам піду?

Кравич завагався, але остаточно позволив. Паньків відійшов на вспинячках. Кравич бачив, як він наблизився до будки й заглянувши крізь віконце, одним скоком опинився в середині. Почувся придавлений крик і суматоха. Кравич підбіг до будки. Посвітив ліхтаркою. На долівці лежав вартовий, на ньому сидів і давив колінами Паньків; одною рукою держав свою жертву за гортанку, а другою силувався встромити їй у горло рукавицю. Вартовий лежав безборонний на долівці й навіть не пробував видобутися зпід напасника.

—Хцеш жиць,— шипів до своєї жертви Паньків,— то поведз ілє вас ту ест?

Вартовий показав пальцями "три"

—Гдзе решта?

Вартовий показав рукою на право.

—Слухай браце!— продовжав інквізицію Паньків— як ви сен волаце?

Вартовий показав рукою, що свищеться на пальцях і зразу дав до пізнання, що тричі.

—Ну то може бендзеш жил,— сказав Паньків і поставив свою жертву на ноги.

—Пане четар,— звернувся Паньків до Кравичча.— Заховайтеся з рештою під оцей паркан, я свисну.

Кравич не надумуючись усунувся під паркан. Паньків вивів свого бранця з будки й трунув його в руки двом стрільцям, що причаїлися поза Кравичем. Сам сховався у будку.

За хвилю роздався пронизливий свист. Раз і вдруге і втрете. А коли ніхто не надходив Паньків свиснув ще тричі. Здалека почувся такийже трикратний свист і за хвилину надбігло двох ворожих жовнірів. На момент спинилися перед будкою й не бачучи нікого, оглядалися на всі боки. В тій хвилі вискочив з будки Паньків з крісом готовим до стрілу. Ззаду прискочив Кравич і двох стрільців.

—Руки до гори!

Мов машини підняли оба до гори руки, з яких повипадали криси.

—Ладне!— похвалив Паньків і зразу кинувся перешукувати своїм бранцям кишені.

Кравич приступив до першого з бранців:

—Вільна дорога до різні?

—Вольна.

—Коли брешете й ми натрапимо на опір, будете в тійже хвилині розстріляні!

—Пшисенґам Богу.

—Ви два відведете бранців до наріжняка, ви останете тут, а ми з вами, пане Паньків йдемо привітатися з козачим загоном.

Добувши зза поясів ручні гранати, на всякий випадок, Кравич з Паньковим пішли до різні.

Ще були далеко від брами, коли почули різкий голос:

—Стій! Хто йде?

—Гонта!

—Залізняк! Підходьте.

Брама легко відхилилася й вартовий пропустив гостей на подвіря різні.

—Де командант?— запитав Кравич ділово.

—Гукни команданта!— крикнув вартовий комусь у глибині подвіря.

Увійшли в вартівню біля брами. На лаві спва сном праведних якийсь козак, біля нього сидів якийсь старший чоловік з побандажованою рукою.

—Слихом слихати, видом видати! Пане Ходань, що ви тут робите?— розбігся Паньків до старого. Кравич стрепенувся, побачивши свого старого приятеля і теж підбіг до нього:

—Живі, здорові, пане Ходань?

Стефан піднявся з лави з сяючим обличчам.

—Живий, а хоч не зівсім здоров, щасливий, що вас бачу.

—Що вам у руку? Ранені?

—Скалічили, тай то свої. Пройшов десять вулиць, перехитрив десятьох Сташків, всі повірили на слово, а свої не дали віри й постріляли, як пса.

—Від колиж то ви воюєте, пане Ходань?— пробував посміхатися Паньків.

(Дальше буде).

—Чи вважаєте, пане доктор, що вже решта днів мого життя буде спокійна?

—Так, тільки вважайте на ночі, щоб були спокійні.

ЗА КРАЩЕ ГОСПОДАРСТВО!

Вид і плян шістькімнатного дому

Зовнішний вид є гарний. При вході коло дверий лавочка, в середині присінок. Головна кімната має огнище, а ззаду площу, що виходить на город. Звідси ідуть двері до їдальні. З боку кухня, купальня і спальня. На горі є дві спальні і кімната на склад.

Розмір цього дому є 32x34 стіп — ззовні 33x35.

Надолі можна приймоу кімнату замінити на спальню, чи змінити другу світлицю відповідно до потреб, коли є численна родина.

Коли у Вас на фармі є відповідне дерево, або можете легко купити дерево до будови, а не маєте відповідного дому з красними світлицями і відповідно до потреб родини— уважно перегляньте той плян. І коли є можність, будуйте. Здоровий дім, чисті, просторі кімнати, богато свіжого воздуху— це здоровля родини. Коли дім малий і тісний, богато пари, мало воздуху— діти часто дістають боляки, старші дихавицю— і потім ліки та операція часом коштує о много більше, як будова нового здорового дому. А кілько неспокою і терпіня! Ліпше поставити здорову, простору і нову хату!

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
225 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3553— Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EDITORIAL

The Ukrainians throughout our Dominion are celebrating their 50th Anniversary of the coming of the pioneers to Canada. As sons and daughters of these pioneers we should know who and when this immigration took place.

In 1891, John Pylypiw and Wasyl Eleniak arrived in Canada from the town of Nebilow, coun-

PAUL BOZYK

ty of Kalush, Halychyna (Western Ukraine). Their first occupation was at Gretna, Manitoba, where they worked for some German Mennonite people during the fall season.

That same year, John Pylypiw returned to the old country to encourage his friends to go to Canada. For this encouragement he was arrested and sentenced to one month in prison. The following year John Pylypiw and his friends, with their families, left the country and sailed for Canada. These that sailed were: Nicholas Zachkowsky, Michael Romaniuk, Wasyl Yachiw and others. After them the people began to come from various towns in Halychyna and Bukowina.

Upon their arrival to Canada they took whatever work they could find. Some went on the farms, others to the Canadian forests some on the highways and many more worked on the railroads. In this manner they have helped in building Canada.

These Ukrainian Pioneers came to this country not knowing what awaits them. They did not know the language nor the customs. As years went by they learned the English language and customs and also contributed their arts to the people of Canada, such as home handicraft, music and architecture. Today we have our Canadian Ukrainian representing us at Ottawa and in our provincial legislatures. Our forefathers found freedom of the press, freedom of speech, and freedom of religion, these three objects was a gift alone, for as you already know they have been deprived of this in their homeland.

We Canadian Ukrainians are proud of these pioneers and the work they have done in the past fifty years. Let us keep on from where they left off. We can do so, by helping Canada with other Canadians against the common enemy so that we may continue to live in peace and happiness. Keep high our Ukrainian Catholic Church, be loyal to the last breath— carry on!

Paul Bozyk

Miss Stella Kozak

EMANCIPATION

(Continued)

Then there was the clerical work. Women were found to possess a greater degree of finger dexterity and could allegedly run the new-fangled office machines with more proficiency. They were and still are considered much neater then men. Women also invaded and took over telephone exchanges and office buildings throughout the country.

Then came the World War. Positions were left open. They had to be filled. The burden fell upon the women. The World War offered a greater variety of positions than ever before. Women were successful and were paid accordingly.

Can any of you refute this?

Today women's activities cover such a vast field that we wonder how the women of half a century ago spent their time. Certainly the entrance of women into the many fields of activities thrown open to them at present must broaden their views on many points, make them more independent and more efficient in coping with difficulties arising from situations and conditions with which their sisters of 50 years ago were utterly unacquainted.

Every woman is business minded. Running a home requires executive ability— women down through the ages have proved this. Why are men so anxious to have women kept in the background out of the business world? Can it be that men are afraid of competition?

The work in the home is and always has been the guiding hand of the good mother who trains the child of today to be the citizen of tomorrow But mothers may arrange their daily duties so advantageously that they have leisure time to undertake works outside the home where their experience and efficiency in home affairs will go far to make these undertakings successful. The ever-extending field of work opening the women must necessarily have its effect on the management of the home. Mechanical appliances now remove a great part of the drudgery of the housewife's talk and she has more time to give to the outside world.

Beyond the home, women exert great influence as teachers in rural and urban districts in colleges and as lecturers in universities. They have met with marked success in Household Science, Household Economics and Social Service. Moreover the feminine mind has the peculiar capacity for details, for reaching minute conclusions which render it adapted for the pursuit of sciences requiring the utmost exactness and care, such as research workers in laboratories, Bacteriologists and Dieticians. We need only mention Madame Cure who discovered radium. They have also adopted the profession formerly looked upon as the exclusive domain of men, and we have now women doctors, lawyers, architects, judges, magistrates, ambassadors etc.

As workers in libraries women have proved themselves especially capable. Dr. Locke, chief Librarian says, "Women do detailed work more excellently than men."

They too have progressed far in literary works. Not very long ago I read that Sister Mary Madelena, president of St. Mary's College, Notre Dame, Indianna was awarded the National gold medal for her poem "Snowstorm."

In household decorating, in textile works of all kinds, in designing, women are today turning out work of such a kind that proves their efficiency. A glance through the Technical Schools of the country show women studying all mechanical problems—repairing automobiles, wood-carving, carpentry and power-machines,— knowledge so necessary to our age.

Outside the home women find scope for their natural gifts in administring to the sick and afflicted. Thousands of nurses down through the years have given their time and spent themselves in caring for the aged, the sick and the abandoned. And since the day of Florence Nightingale, the work in hospitals has been largely in the hands of the women who have been Angels of Mercy to the sick there.

MARRIAGE ANNULLED

Mr. Justice Alfred Forest anulled the marriage of Gerald C. Bray, a Roman Catholic, and Marie Anne Beatrice Featherstone, a Protestant, because the wedding ceremony did not comply with the Catholic Canon Law. The couple were married 14 years ago.

The marriage was performed in Montreal, July 25, 1927, by Rev. Arthur Wilkinson, of the United Church of Canada.

Mr. Justice Alfred Forest, o Montreal judge, believes that there should be a federal law forbidding Catholics to marry Protestants or vice versa. The reason is that the marriages very seldom prove to be successful.

YOUR RELIGION

What happens during Mass?

During Mass, bread and wine are changed into the Body and Blood of Christ, while the appearances remain the same.

What is Christ doing for us during Mass?

Christ offers Himself to God for us. He takes our place and 1) gives honor and glory to God, 2) He thanks God for the graces we received, 3) He asks pardon for our sins, 4) He asks for us all graces and blessings which we need

How often should we assist at Mass?

Every Sunday and holy-day. We are strongly invited to assist more often, even daily.

Suppose a person walks about the church, talks or stays in his automobile at the time of the Mass, does he really assist at Mass?

No. He does not and prevents others from assisting. Moreover, he gives a bad example to others.

What is the best way to assist at Mass?

1) Sing with the congregation, 2) use a prayerbook or recite the rosary, but the best way is 3) to follow the actions of the priest at the altar and meditate on the Passion and Death of Jesus Christ.

U.C.Y.O. OF ST. ANDREW'S

The young people's club of St. Andrew's Church, Winnipeg, held a corn roast past River Park on Sat. August 10th. Although a small group assembled for this outing, everyone had a good time. The corn was very well done, it was so well done that the boys and girls had a hard time to keep their faces clean.

The executive wishes to anounce that the metings and registration of new members will take place on the first Tuesday of September.

JOKES

Mistress (hearing crash in kitchen):— "More dishes, Mary?"

Mary: "No ma'm, less."

Commanding Officer (addressing recruit): "We want you to look upon all your comrades in the regiment as your brothers, and to regard me as your father... father of the regiment. Do you understand?"

Recruit: "Yes, dad."

"What is your son going to be when he finishes his education?"

"By the look of things he'll be an octogenarian."

In the old days when a man got a bill for paint and shingling, it came wrom a builders supply house. Now it comes from the beauty parlor.

SMILES

Customer: "I've come back to buy the car I was looking at yesterday."

Salesman: "Fine! Now tell me, what was the dominating thing that made you decide to buy it?"

Customer: "My wife."

Friend (to debt collector): "It must be awful to be a debt collector— unwelcome wherever you go."

Collector: Not at all.... not at all. Nearly everyone asks me to call again."

ATTENTION YOUNG PEOPLE!

JOIN YOUR UKRAINIAN CATHOLIC YOUNG PEOPLE'S CLUB. ASK YOUR PARISH PRIEST FOR INFORMATION. HE WILL HELP YOU. DON'T HESITATE, ACT NOW!

СУДЯТЬ САБОТАЖНИКІВ

Суд у Вудсток, Онт. засудив Ф. Беляка, з походження мадяра, на два роки вязниці за те, що у фабриці досипував піску до відливарні. Тим псував річи і відлиття виходило зле. Беляк працював там за робітника і суддя поручив щоби по скінченні кари його відіслати до табору інтернованих.

Жниво велике а робітників мало

Одного разу Ісус Христос дивився на громади народу й Його Серце закровавилося з жалю. Чому? Бо Він видів, що ціи громади народу були втомлені й опущені, як вівці без пастиря. Тоді сказав своїм ученикам: "Жниво справді велике, та робітників мало. Моліть отже Господа жнива, щоб вислав робітників на своє жниво."

Коли Христос глядить на громади нашого українського народу в Канаді й Америці, Його Боже Серце певно тяжко боліє над ним, бо замало має провідників - священиків-місіонарів.

Направду жниво велике, а робітників мало!

Нарід без духовних провідників бував іграшкою несовісних агітаторів, котрі неначе вовки, що надягнули овечу скіру, працюють над його знищенням.

Одною з найважніших причин нашого народнього розбиття в Канаді та Америці, це брак священиків!

Нам треба духовних провідників, котрі вели б наш український нарід дорогою правди, любови, захованння закону Божого до кращого його дочасного й вічно-щасливого будучого життя.

Нам треба робітників у Винограднику Христовім. Нам треба священиків-місіонарів.

Коли б було більше священиків, доля нашого народу в прибраній Батьківщині була б кращою.

До цього духовного стану Христос кличе, бажає, щоб много молодців посвятилося Богу, Церкві й Народові!

Покликання до священичого-місіонарського стану є дуже величне.

Хто піде за покликом Христа?

Хто має великодушне серце?

В Йорктоні, Отці Місіонарі, Чина Найсвятішого Ізбавителя ведуть вищу школу, Ювенат, де приготовляють молодців до стану священика-місіонаря.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. До Ювенату приймають тільки тих хлопців, що бажають стати священиками-місіонарями Чина Найсв. Ізбавителя.

2. Мусять бути доброго здоровля, чесної родини й грекокатолицького обряду.

3. Повинні мати скінчений 7. грейд і бути в-літах 12 до 14.

4. Платять місячно $12. За цих дванацять долярів місячно оплачене ціле удержання хлопця: мешкання, харч, прання, книжки, а також наука.

5. Про одіння й біля дбають самі родичі; також в разі-слабости родині платять лікаря й лікарства.

6. Хто був видалений або сам виступив, не буде принятим другий раз.

7. Кожний має принести з собою: Убрання святочне (найліпше сине або чорне) і буденне, зимовий плащ, светер, дві пари черевиків і "овершус," чотири парі верхнього і спідного біля, 4 ковнірці, 6 хустин до носа, 4 краватки, 6 пар панчіх, рукавиці, щітку до зубів, щітку до чищення одежі, щітку до черевиків.

По скінченню Ювенату, де наука тревае 5 років, переходять молодці до Новіціяту. По році Новіціяту йде наука фільософії і богословія. На Новіціяті і богословії самі Отці удержують вихованків.

По інформації звертайтесь на адресу:

JUVENATE, Redemptorist Fathers,
Catherine St., Yorkton, Sask.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ВАСИЛУНЬКА

Замітка.— Василунькова мати зауважила, що Василуньки нема коло хати; тому пішла подивитись за ним. Він чимсь видзвонював "Бам-балам."

"А ти що робиш?", крикнула мати.

"Та нічо," відповів Василунька, та зразом кинув качатко, котре злапав за шию та котрим махав, як дзвінком.

Коло нього вже лежало двоє неживих качаток, що він таким самим способом задушив.

Мати довго не розмишляла — і посипалась березова каша знова. З плачем та з засоромленою головою вернувся Василунька до хати.

Небаром він перестав плакати, бо маги завдала йому нову роботу, котру він дуже любив.

Ся робота була нести перекуску татови, що косив сіно косою.

По дорозі він бавився з метеликами, котрих ловив у свій великий соломяний капелюх. Ах, які то вони були гарні!

Нарешті зайшов до тата. Тато був радий побачити Василуньку з перекускою, бо вже був голоден.

При милій розмові сів Василунька з татом, щоб і собі дещо перекусити.

Як уже наїлись, Василунька затримався на деякий час приглядаючись, як то сіно стелилось у покоси за татовою косою.

Нараз в сіні ,котре тато мав косити, Василунька зауважив дуже гарну квітку. В гім менті постановив, що він її зірве скорше, ніж тато там сіно скосить.

Не думаючи нічо Василунька скочив в сіно.

"А яй— яй!— а яй— яй!"— плач і зойк рознісся по цілім полю. Василунька впав непритомний.

* * * * * *

"Що з ним сталось?— Слідіть у слідуючім числі Діточої Сторінки.

ЧИ ТО ПТАШКА ТАК ЩЕБЕЧЕ?

(Повакаційна пісня на напів "Гей, зацвила черемшина").

Чи то пташка так щебече
серед піль і серед нив—
гей, а гей! Серед піль і серед нив!
Ні, то в нашій любі школі
вже дзвінок нам задзвонив —
гей, а гей! Вже дзвінок нам задзвонив!

Збираймося діти в школу,
і великі, і малі —
гей, а гей! І великі, і малі!
Ще до вчора ми гуляли,
а сьогодні школярі —
гей, а гей! А сьогодні школярі!

Ю. Шкрумеляк

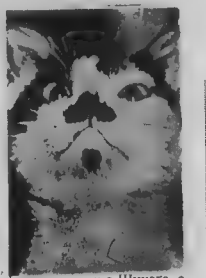

Цей котик аж з Шикага, а назвали його Адольф — чому?

КІТ—МУРЛИКА

Котик каже: мяв!
—Що ти, що сказав?
—Мав я молочка мищину
вилизав і крапелину,
тай ще хочу, мяв!

Зітхнув котик: О!
—Що тобі там, що?
—Мав я гарний сон, мов річку,
молочка вздрів повну річку,
аж по саме дно...

ЛИСТ ДО ВУЙКА ТРОХИМА!

Кридор, Саск.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Насамперед хочу Вам зложити сердечну подяку за Ваші надгороди. Я наперед одержав "чубату качечку" і образок. Тим я дуже утішився. А потім одержав фотографічний альбом. Я дуже то люблю. Я хотівби там бути, де Ви Вуйку були. Я хотівби бачити той парк і то озеро. Я сих вакацій також богато бачив нового. Був я в Саскатуні. Бачив перший раз трамвай, летнище і їхав поромом, а там хлопці ловили рибу. Я любивби жити коло ріки і ловити рибу. А тепер Вам Вуйку посилаю малий дарунок. То я купив за свої гроші, що я собі заробив. Тут в Кридор нема щось гарного для Вас. Отже я купив значків. Я думаю, що вони Вам будуть потрібні. Тепер кінчу і поздоровляю Вас сердечно, живлячий Вам,

Володимир Заячківський.

УВАГА

Вислід Контесту Загадок появиться у слідуючім числі Діточої Сторінки.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Любі Діти!

Вакації минули! Вуйко думає, що Ви всі їх добре використали та провели милий час.

Тепер Ви вернулися до школи. Многі з Вас побачать нових учителів. Многі знова опиняться у новій школі, де будуть побирати вищу науку.

На порозі нового шкільного року добре постановіть деякі поправки, що Ви зауважили потрібними у своїм поведенню, чи у науці через минулий рік. Отже— наперед підіть до церкви, висповідайтеся в свого отця духовного і на другий день запричащайтеся. Так дістанете першу поміч від Бога і зачнете працю з Богом.

Не робіть богато нових постанов, бо тоді не будете в силі їх дотримати. Один або дві вистарчить.

Ваші листи цікаві і Вуйко дуже радий, що діти уміють так гарно в своїй рідній мові писати. Пишіть далі, пишіть часто до свого—

Вуйка Трохима.

о. др. В. Кушнір

Лекція 20.

ДРУГА ЗАПОВІДЬ БОЖА: НЕ ВЗИВАЙ ІМЕНИ ГОСПОДА БОГА ТВОГО НАДАРМО

Виклад: І. Вимовляй святі імена з пошаною. Одного разу святий пророк Ілія оглядав, як Ангели в небі почитали Господа Бога. Він бачив Господа Бога на великім, гарнім троні. З одної і другої сторони бачив він дуже богато Ангелів, які падали лицем перед Господом Богом і співали дуже гарну пісню: "Святий Святий, Святий є Господь Бог небесних сил, небеса і земля повні є слави Його." Як Ангели славлять ім'я Боже на небі, так ми повинні славити ім'я Боже на землі. Вимовляйте тому завсігди ім'я Боже з пошаною і взивайте імени Божого тільки в потребі. І тому Господь Бог сам сказав: **Не взивай імени Господа Бога твого надармо.** Ми шануємо ім'я Боже тоді, коли вимовляємо його з пошаною або коли взиваємо його з довірям в наших потребах. **Коли шануємо ім'я Боже?** Коли почуєш, що хтось вимовляє святі імена без пошани, молися: **"О, Боже, нехай святим буде Твоє ім'я"** Чи ти поздоровляєш старших людей і знакомих тим гарним поздоровленням: **"Слава Ісусу Христу?"**

II. Не проклинай: Діти, Святі імена вимовляйте завсігди з пошаною, тим будете почитати Господа Бога. Чи можна вимовляти святі імена в злости? Коли хтось вимовляє в гніві такі слова, як Ісус, Марія, то кого він ображає? То гріх, діти, часами може бути навіть тяжкий гріх.

Один молодий чоловік часто дуже проклинав. Одного разу був він в полю. Надійшла велика і грізна буря. Зачав падати дощ. Зможне сіно, подумав хлопець. Зачав клясти, а відтак закликав: Господи, а нехай то грім забе. Загнівався на Господа, що дощ падав. І прийшла кара. Вдарив грім. Але в него, в того хлопця. Грім розірвав йому убрання, попалив по правій стороні. Лежить як мерлий. Забирають його до дому. По якімсь часі приходить до себе. Чує страшний біль. Прийшов священик. Молодий чоловік кличе голосно: "Отче духовний, я страшно проклинав і Бог мене покарав. О Боже, прости мені. Як мені прикро, що я так проклинав. Я радо буду зносити мої терпіння тепер, тільки заховай мене перед вічним огнем." Священик успокоїв його. Висповідав з гріхів. Відпустив йому і той гріх тяжких проклонів і інші, з яких він висповідався. Господь Бог дав йому ще цю ласку, що він одержав назад своє здоровля. Як думаєте, як було йому на душі, коли знова надтягнула буря? Чи знова проклинав? Ні. За кожним разом повтаряв: "Отче Небесний, вже ніколи не буду проклинати".

Вияснення: 1. Гріх проклонів: Що злого зробив цей чоловік? Які слова сказав в злости? На кого злостився? То був великий, смертельний гріх. Що мусів сказати на святій Сповіди?

2. Його кара і жаль: Господь Бог допустив, що грім вдарив, але не в сіно, але в чоловіка. Приходить потім чоловік до себе, але дуже терпить. Чому? Та ще більше терпить в душі. Чому було йому прикро в душі? Чому обридив собі прокляни? Він думав: "Щоби я ніколи був не проклинав". Доперва тепер бачить, які то погані були його проклони. Він бриднться тепер ними в своїму серці. Що мав він в своїому серцю? Терпіння і обридження гріхів поповнених. То жаль. Що то є жаль за гріхи? (Терпіння душі і обридження гріхів разом з постановою більше не грішити).

3. Жаль задля Божих кар: жаль менше досконалий. Чоловік цей жалував за свої гріхи, бо він терпів, грім його попалив, ціле тіло його боліло. Господь покарав його. І Господь против йому його гріхи, коли він жалував за них задля кари, на яку заслужив. Але є ще інший жаль, ліпший, коли жалуємо з любови до Бога. То жаль совершенний. О тім ще будемо говорити.

Приноровлення: Вимовляйте імена святі з пошаною. Імя Боже е святе. Святих також треба шанувати, бо вони е приятелями Бога. Тяжкий гріх проклону Господь карає пеклом. Часами карає вже на тім світі. Тому вимовляйте імена святі з пошаною. Коли почуєш, що хтось проклинає, молися так: **Нехай святиться імя Твоє ... або Слава Отцю... або: Слава Ісусу Христу.**

—Останні Вісти—

УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ЗБОРИ ПРОГОЛОСИЛИ ВІДНОВУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.— 30 червня в годині 8 вечір в салях матірної "Просвіти" у Львові УНЗбори проголосили відновлення Української Держави на західних землях України з урядом, на чолі котрого станув ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО, відпоручник провідника ОУН СТЕПАНА БАНДЕРИ.

Точка друга акту проголошення каже так: **"На західних землях України твориться українська влада, яка підпорядкується українському національному урядові, що повстане в столиці України—Київі, з волі українського народу."**

о. др. Гриньох, духовник українського легіону ім. Бандери в сірім воєцькім однострою **передав привіт від команди легіону, сот Романа Шухевича і від жовнірів, що присягали на вірність Україні.**

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ ВИДАВ ПОСЛАННЯ. Від імени Митрополита витав збори **о. др. Сліпий. Всі українські католицькі єпископи і православні привитали новий уряд Західної України і візвали нарід повинуватися та виконувати його приказн.**

Вияснення: 1. Гріх проклонів: Що злого зробив цей чоловік? Які слова сказав в злости? На кого злостився? То був великий, смертельний гріх. Що мусів сказати на святій Сповіди?

Львівська радієва стація ім. Коновальця передала Акт Проголошення і Послання Митрополита.

Однак вже на другий день німецька влада заарештувала голову українського уряду Ярослава Стецька і провідника ОУН Степана Бандеру і вивезла обох до Берліна. Там вони перебувають під арештом досі.

Німці прилучили Західну Україну до польського генерал губернаторства в Кракові, настановили у Львові губернатора Ляша і німецьку мову проголосили урядовою.

Большевики перед відступом зі Львова змасакрували 4,000 українців. В Бригідках були горн трупів. Крім згаданих раніше на сторінках БН замордованих наших священиків, **погибли тоді дир. Радловський, директори фабрики "Елегант" Ол. Левицький і Скопляк, ред. Р. Пашківський**— знаний видавець діточих видань **Таранько** вивезений з женою, також др. Музика і др. Кордюк. Старенький **Кость Левицький** вийшов живим з большевицької вязниці, **живим остав також др. Марієн Панчишин.** Ректором львівського університету став др. В. Сімович, директором львівської лічниці др. Максимонько. Живими остали отці: Гончарський, др. Костельник, Василів. В Кракові помер інж. Шепарович і полк. Доценко, колишний адютант головного отамана Петлюри.

Всі ці вісти подала американська "Свобода" ч. 192.

Послання Митрополита

ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ МИТРОПОЛИТА

"З Волі Всемогучого і Всемилостивого Бога в Трійці Єдиного зачалася нова епоха в житті Державної Соборної Самостійної України. Народні Збори, що відбулись вчорашнього дня ствердили і проголосили ту історичну подію.

"Повідомляючи Тебе, Український Народе, про таке вислухання наших благальних молитов, взиваю Тебе до вияву вдячности для Всевишнього, до вірности для його церкви і послуху для влади.

"Воєнні часи вимагають ще многих жертв, але діло розпочате в імя Боже і з Божого благодаттю буде доведене до успішного кінця. Жертви, яких конечно потреба до осягнення нашої цілі полягатимуть передусім на послушному піддавані справедливим Божим законам, непротивним розказам влади.

"Український Нарід мусить в тій історичній хвилі показати, що має досить почуття авторитету, солідарности і життєвої сили, щоб заслужити на таке положення серед народів Европи, в якім міг би розвинути усі Богом собі дані сили. Вірністю, солідарністю, совісним сповненням обовязків, докажіть, що Ви дозрілі до державного життя. (Тут слідує одно випущене речення).

"Установленій владі віддамо належний послух. Узнаємо головою Краєвого Управління Західних Областей України Пана Ярослава Стецька. Від Уряду ним покликаного до життя очікуємо мудрого, справедливого проводу та заряджень, які узгляднилиб потреби і добро всіх замешкуючих наш Край громадян, без огляду на це, до якого вірісповідання, народности і суспільної верстви, належить. Бог нехай благословить усі Твої праці, Український Народе і нехай дасть усім нашим Провідникам святу мудрість з Неба.

† АНДРЕЙ,
"Дано у Львові, при храмі св. Юра, 1. липня, 1941."

Воєнна Літопись

Вісти зі східнього фронту подають, що німецькі війська заняли майже всю Правобережну Україну, в деяких місцях окруживши совітські частини. Заняли велику збіжеву пристань **Николаїв над Чорним Морем**, і богате на залізну руду місто **Кривий Ріг**. Ідуть завзяті бої в інших сторонах. Населення України женуть на схід. Все на залишених перед відступом місцях палять і нищать.

- - - - - -

Подають з Отави, що канадійські державні чинники спільно з американськими нараджуються над тим, щоби великими засобами пшениці і живности, які в нас є, після побідного закінчення війни даром живити голодуюче населення Европи.

- - - - - -

Міністер війни, дост. Ілслі, заявив, що в липні кошти війни винесли в Канаді $108,000,000. **Денно Кана а видає тепер 3 або 4 міліони долярів на війну.** Треба зменшити вживання газоліни о половину і заперестати купувати річи на сплати.

Нові великі шістьмоторові англійські бомбовики безперестанно бомбардують німецькі окольиці і надморські пакроти Англії. Зі сходу набігають знова на Німеччину совітські літаки і спільно з англійськими бомбардують часто Берлін.

Дост. В. Месі, відпоручник Канади в Льондоні, витає членів канадійської третої дивізії, які щойно прибули до Англії. Біля нього зараз на право стоїть комендант дивізії, майор-генерал С. В. Прайс.

Останні Вісти...

25. серпня англійські та російські війська почали наступ на Іран.

Німці занявши **Галичину** включили її до краківського генерал-губернаторства. Німецька мова проголошена урядовою, українська тільки допускальна. Губернатором Галичини назначений німець Ляш у Львові.

Бій о **Чернівці** тревав дві добі—місто зруйноване до тла. Билися на вулицях за кождий дім.

Уступаючи на лівий беріг Дніпра большевики висадили **Дніпрельстан**, котрий збудовано коштом $110 міліонів. Електрична сила порушувала звідтам майже всі фабрики Лівобережа. Кажуть, що без Дніпрельстану воєнний промисл большевиків на Україні стане. Знова німці кажуть, що большевикам не вдалося висадити цього Дніпрельстану, лише менші гаті. Висадили на розказ Сталіна. Німецькі війська заняли пристань Херсон, міста Никопіль і Гомель на Україні. Ведуться затяжні бої під самим Ленінградом.

З днем першого вересня минає **друга річниця цієї війни.** В цій війні український нарід сильно потерпів і ще невидно кінця тих терпінь. Україна ще ніколи в історії не була буквально "спаленою землею," як це тепер діється. Яка страшна доля тамошніх жінок і дітий, можна тільки уявити. Кінця цієї війни ще далеко невидко. Тому надіймося, що кінець принесе українському народові сподівану волю, а нашій імперії певну побіду.

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗЇЗД БУК-А

в 50-Ліття Нашого Поселення буде в РОМІ, САСК.

в Неділю 14 вересня 1941

На З'їзді промовлятимуть **др. Юрик**, міністер здоровля—**о. Горошко**, парох Принц Альберт— **інж. В. Коссар** з Саскатуну— **Брат Методій** з Йорктону — і прочі запрошені бесідники, як рівнож **місцеві піонїри.** Підчас Служби Божої співає хор з Бобулинець.

ПРИБУВАЙТЕ ГРОМАДНО НА З'ЇЗД!

Всіх щиро запрошує,

Заряд.

ЗЇЗД БУК-А В САСКАТУНІ
БУДЕ 11, 12, 13 ЖОВТНЯ, 1941
ГОТОВТЕСЯ НА ЗЇЗД!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 18 (90) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Вересня, 1941 Vol. IX. No. 18 (90) YORKTON, SASK., Sept. 14, 1941

УКРАЇНА В ОГНІ І КРОВІ!

Війна на Україні дальше ведеться з усіми признаками безглядности і жорстокости. Занявши Николаїв і Херсон над Чорним Морем німці все таки заслабі заняти Одессу і вона окружена далі воює. Большевики висадили Дніпрельстан і залили водою лиман Дніпра, чим спинили німців на довгий час. І хоча Правобережна Україна майже в цілости занята, то Київ все ще держать червоні. На Україні падуть осінні дощі, пільні дороги розмокли, німці приготовляються на зимову кампанію.

Дніпрельстан, збудований коштом $110 міліонів, большевики на розказ Сталіна висадили і залили водою лиман Дніпра. Це околиця, де колись панами були запорожці.

В АРВІДІ НЕ БУЛО САБОТАЖНИКІВ

Страйк в фабриці в Арвіді, Кв., що спинив доставу алюмінія і виріб літаків та загальмував воєнний промисл, дав притоку до поговірок, начеб був ділом саботажників. Робітники тої фабрики здебільша належать до організації католицьких французьких робітників. Їхнім представником під час переговорів був місцевий провідник тої організації. Королівська дослідна комісія провірює тепер причини того пятидневного страйку. Зізнавав перед нею інспектор кінної поліції Дж. Пеміе. Він заявив, що не найшов жадних підривних чинників, як спричинників страйку— але страйк спричинили самі робітники, "незадоволені платнею і умовами праці."

ЩАДІТЬ ГАЗОЛІНУ!

Від вересня продавці газолінові стації дістануть тільки 75% газоліни, котру діставали в липні 1941. Від жовтня будуть продавати тільки два роди газоліни: 75-78 октанів і 66-70. Поліція може кождої хвилі провірювати, чи стації того придержуються і на пробу взяти не більше як кварту мотового опалу.

СКУПЕНДЯГА

Онодї помер у Виннипегу 84 літний старець Джан Смит в Загальній Лічниці. Коли вже помер, тоді стали перешукувати його штани, а мав на собі аж три пари, як його привезли до лічниці. Жив зі старечої пенсії. В кишені третих штанів, що були при тілі, найшли стару панчоху, а в ній готівкою цілих $2,500. Старець жив дуже бідно, впав зі сходів і розбив голову, у висліді чого помер. Хто візьме тепер ці гроші, не подають. Але зі скупаря все є користь тільки до смерти (наче з безроги), як каже св. Бонавентура. За життя з такого тільки клопіт.

АРЕШТ КОМУНІСТІВ В ТОРОНТІ

Поліція в Торонті арештувала Мориса Камісля і М. П. Ляфая, котрі друкували комуністичну бібулу на тайній друкарні. Всю надруковану бібулу знищено.

ТРЕТИЙ РІК ВІЙНИ

Минув другий кровавий рік непомірних дужань. З мапи Европи зникли свободні держави— Югославія і Греція. Наступ німців на Крету був повний драматичних хвилин і всяких здогадів— що буде дальше? Підуть дальше на схід, чи ні? А вже лет і еса розбурхав навіть цілком спокійних.

Нині у світлі війни з Росією можна розуміти, чому німці не поважилися іти дальше на схід в полудневій Европі і чому Гес, прилетівши до Англії, мав сказати першими словами: "Я прилетів спасти людство."

Німці видно вже здавна готовилися до розправи зі своїм "союзником" на сході, готовилися також москалі. Ані одні, ані другі не були неготові до того, що сталося. Цьому у великій мірі треба також завдячувати, що війна з Росією не іде так гладко німцям, як то було деінде. Щойно доперва тепер вдалося німцям дійти до Дніпра і Одеса все таки не є ще в їх руках, ані столиця України, Київ. Мимо затяжних боїв, наступу літаків, човгів, величезних втрат в людях і майні, німці тільки з тяжким трудом посуваються вперед на Україні, а це, що здобули— це спалена земля. Це не є та молоком і медом опливаючи і оспівана наша Україна— це згарища і руїни, спалені поля, голод і каліцтво. Така побіда німців в тих розмірах, що досі—це Пиррова побіда. Пирг був вождом картагінців, що боролися з римлянами. Під Каннами вправді побідив римлян, але сам стільки втратив людий і майна, що вже негоден був дальше посуватися вперед і ця "побіда" стала початок його кінця. Тому й досі, коли хто побіджає, але більше тратить, чим здобув, називають таку побіду "Пирговою побідою." Таку побіду мають німці тепер в Україні і не треба бути пророком, щоби не видіти, що з зимою, без хліба, хат і скота, без шляхів і можливости доброго довозу— прийде страшний голод, кинуться недуги і вони доперва побідять! З голодом і заразою навіть німці не виграють. А це їх певно жде на широких спалених полях України.

Прийшли звідтам вісти, що повстав наш уряд у відновленій Українській Державі у Львові, але німці той уряд увязнили, а Галичину прилучили прямо до польського генерал-губернаторства. Від часів Карпатської України кождий українець добре знає, що німці тільки торгують кровю і добром нашого народу. Нині ми знаємо, що Україна переносить одну з найчорніших хвилин своєї історії. Україна тепер терпить так страшно, як жадна інша країна на світі.

І одинока надія кріпить нас, що там ще живуть люди святі, хрустально чисті, мудрі і досвідчені, котрі добре дають про все— і Боже Провидіння за кров і сльози надгородить наш нарід довго ожиданою свободою у власній Українській Державі.

ТЯЖКО ДОГОДИТИ

Панна Марія Козак, учителька, подалася о посаду в містечку Гемптон, Онт. Тамошня шкільна рада була її приняла зразу, але потім їзза українського назвиска і поговірок, начеб вона католичка— її звільнили і таки не дали обняти посади, мимо того, що учителів тепер брак і панна Козак є дуже здібною силою. Справа стала голосною, тим більше, що брат панни Козак служить добровольцем в канадійській армії за морем, а вона сама не є католичка, тільки протестантка і належить до Юнайтед Чирч. Не помогло її це однак ні раз. Деякі члени шкільної ради видно були того переконання, що українець все таки остане українцем, а тому, що українці в Канаді майже поголовно католики, отже також українець все таки буде по духу бодай католик, навіть колиб номінально належав кудинде.

Родичі панни Козак мабуть родилися і хрестилися в нашій Українській Католицькій Церкві— чи вони хрестили в цій церкві також свою донечку, ми не знаємо. — Але супроти всього того, що сталося,— чи не лішше булоб панні Марії Козак, котра виказала велику долю сильного характеру зберігати рідне імя, так само зберегти рідну віру і вернути назад до тої Церкви, з котрої вийшли її родичі! Оце булапби гідна і вимовна відповідь для всіх тих, котрі думають, що український нарід на все собі позволить, навіть на палення власної землі.

Наша віра то католицька віра в українськім обряді!

Будьмо мужні і сильні у цій вірі!

А будуть нас шанувати всі!

\- - - - - -

Наші посли ані один не змінили свого імени і є послами. По часописах однак нерідко тепер стрічати таких, що ізза якихсь причин змінили свої українські імена на неукраїнські.

Чи думаєте, що це свідчить про силу характеру?

Чи думаєте, що такий чоловік тоді стане іншим?

І чи думаєте, що неукраїнці таким чоловіком збогатяться?

Ми думаємо, що в кождім случаю є відповідь тільки одна— ні!

Чоловік творить собі імя, не імя творить чоловіка. Вартість людини не є в її імени, але в ній самій. Сильна людина свого імени нікоди не змінить, вона його піднесе, озолотить і опромінить— чеснотами, добрим вчинком, силою свого духа і праці.

Ви чуєте нині, як радієві заповідачі красно виголошують довжезні українські назви з фронтів бою і все є гаразд, ніхто тим не вражається. Чи наше імя не є гарне?

Воно для нас— для вас, для мене, для мільонів— найкраще!

Дорожім ним, не відрікаймося його!

Хто свого цурається, такого світ цурається.

др. Дейфо

ЗАРАЖЕННЯ СКІРИ

Діти часто раняться і драпаються. Хоча це напозір виглядає мале і незначе, коли однак в час не зарадиться лихові, наслідки можуть бути прикрі. Першу поміч в такім случаю звичайно дають родичі. Тому вдома все треба мати йодину, бандажі, стерелізовану газу і тасьму до прикріплення. Коли ідете в подорож, добре це все взяти з собою.

Шрам є найменшим лихом, яке може зустріти дитину. Це може боліти і бути мало видним. Доки аж надто не болить, нема тим чого журитися. Коли такий шрам є на коліні, на лікті або в загині, треба приложити зимні оклади проти пухнення

Коли однак дитина зі шрамом ще здерла собі скіру, тоді треба сейчас рану оглянути. Коли скіра є зерта, легко може кинутися зараження. Дальше, колиб не вичистити кожду окрушину бруду, що там могла увійти, ще заки скіра не заросте, то може остати постійний знак.

Я знав дівчину, котра журилася тому, що на нозі мала великий чорний знак. Ще як маленька дитина зранила собі ногу на камінці, рану перевязали і вона загоїлася заки ще добре вичистили місце. Так повстав чорний знак, котрий добре видно на нозі.

Не журіться тим, що дитина плаче, коли здерте місце чистите. Нехай плаче і кричить. Ви добре переконайтеся, щоби місце було зовсім чисте. Вичистивши, насмаруйте йодиною і перевяжіть сухим бандажем, доки загоїться.

Звичайні перетяття можна лічити таким самим способом. Треба все памятати, що рану належить докладно вичистити. Коли перетин є глибокий, треба закликати лікаря. Часто підчас такого затину рана брукається землею і забиваеться. Конечно треба вичистити і засмарувати йодиною, однак тільки лікар вміє якслід вичистити глибоку рану.

Коли рана глибока, то лікар вміє її так обвязати, щоби зрослася без залишення знаку. Кілька потягнень голкою лікаря може зробити це, що там не остане поганий знак на ціле життя.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"

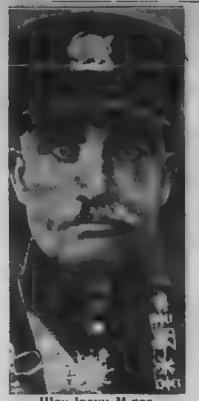

Шах Ірану М.рза Різа Пагляві.

ВОЄННА ЛІТОПИСЬ

Війна, що нагло спалахнула в **Ірані,** так само нагло **скінчилася.** Англійські війська не стрінули жадного поважного опору і заняли пребогаті копальні оливи і нафти, котрі денно дають до триста бочок оливи—стільки, що треба для всьої англійської фльоти на довший час. Перський шах велів війську не ставити опору. З півночі московські війська заняли кілька міст. Іран має всього війська 100,000 і 100 літаків. Країна гориста, брак води, але незвичайно богата на копальні оливи і нафти. Всіх німців з краю викинуть.

\- - - - - - -

Німецькі війська заняли столицю Естонії **Талін** і підступають під Лєнінград. Ціла майже Правобережна Україна в їх руках. Завзяті бої ведуться в околиці Гомеля за переправу через Дніпро.

\- - - - - - -

Мільонові шкоди наробив вогонь у Філядельфії, де загорілись склади деревних матеріялів Г. Сайкса. Заходить можливість підпалу. Підчас гашення зранено 18 членів вогневої сторожі.

\- - - - -

Задумують будувати **літаки з дерева і гнучкого матеріялу** в Белєвій, Онт. Дерево складають серед страшного натиску воздуху.

Великанський вогонь в пристані Бруклину, залив 27. Кубанський корабель Пануко загорів з цілим ладунком, вартости мілюн долярів. Цілий причілок ч. 27 вигорів— при цім погиблн 5 людий а 15 пропали, 69 покалічених. Ведуть слідство.

КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ

Цьогорічний доходовий податок буде півтретя раза більший від 1940 р. Вже тепер можна зачинати сплачувати той податок ратами, кому тяжко потім заплатити нараз. Жонаті платять податок від всього приходу понад $1,500, нежонаті від $750 вгору. Жонатий, котрий в 1941 р. заробив $2,000 заплатить $75 податку, по відтягненню вимків. Колиб заробляв $3,000, заплатить $400, від $5,000 податок є $1,000.

\- - - - - - -

В 1940 р. девять провінцій Канади разом з Юконом заплатили $85 мілюнів моторового податку. Дві третих цих грошей, бо $56,179,173 прийшло за податок на газоліні.

\- - - - - - -

З днем 1 серпня всі державні урядники, котрі заробляють річно менше як $2,000 і всі ручні робітники державні дістануть воєнний додаток на життя у висоті найбільше $11.91 на місяць. Кошти життя зросли на 11% і відповідно до того на кождий 1% зросту коштів життя прийде підвишка 25ц. на тиждень. Ціна цукру пішла на десять долярів мішок— все дорожіє.

ВІДНОСИНИ В АМЕРИКАНСЬКІЙ АРМІЇ

Рядовик Іван Габіняк шість разів чогось там не послухав у війську. Раз (в тих вже шістьох провинах) навіть плюнув на підлогу. Сам молодий хлопець, має 26 літ. За непослух судив його військовий сув в Ню Йорку, (він самий з Ню Йорку) і засудив тільки— на десять літ і девять місяців вязниці за непослух у війську.

З того приводу в Америці знялася буря.

У Вашинґтоні посол Стефан М. Йонґ взивав воєнного секретаря Г. Стимсона, щоби змінив той присуд, бо це вище божевілля. А далі сказав, що карати жовніра на десять літ і нечесним звільненням з армії за такі провини, це яркий акт несправедливости і брутальности супроти жовніра.

У висліді того всього присуд знижено на три роки.

\- - - - - - -

. За якусь дрібну провину засадили сім жовнірів у Форт Дикс до келії. Жовнірам знудилось і вони виломивши двері, повтікали. Пішла за ними погоня з усіми признаками давних повів на людий. Рядовика Теодора Мазура з Пасаїку в тягу облави застрілили.

\- - - - - - -

Це все свідчить, що в американській армії беруться до дуже гострих способів, щоби збудувати карність у війську. Ці способи такі гострі, що нерівня їм давні кари в арміях Европи. Чи тим чином вдасться направити силу війська— треба сумніватися. Послух будується на моральних засадах, переконанню і вірі. Кара вязниці послуху не збудує, тільки скріпить бунтарність.

—Що скажете?

—Хочу порадитись.

—Яку маєте справу?

—Я хотіби знати, чи божевілля може бути причиною розводу.

—Не розводу, але вінчання.

ЗАПОВІТ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Умираючи князь Ярослав, заповіт своїм дітям покинув,
Щоб Україна-Русь, край наш **любий-святий,** у руках у синів не загинув.
В заповіті тому написав Ярослав, коротеньке та мудрее слово:
"Ви любіться дітки мої, та шануйте один ви другого;
Та щоб згода між вами була, вас бо ненька одна породила,
І тоді вас ніщо не злама, й не здола вас ворожая сила.
Колиж буде незгода у вас, то загинете ви мої діти,
І загубите й край дорогий, буде лихо він тяжке терпіти."

М. Кононенко

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 5585— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодинокe число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НАША ЦЕРКВА — НАША ТВЕРДИНЯ

Церква є нашою твердинею тому, бо в ній з нею нарід утверджується, не розсипається, не дробиться, але з'єднується, кріпшає, зростає і вкорінюється. Це з многих причин. Від колиски до гробу Церква дбає про своїх вірних, не дасть їм пропасти, прислабнути, здаремніти і зледащіти. Церква благословить маленьку дитину і старця, на кождім богослуженню. Пригадує все на заповіди Божі, не дасть їх забути, ворушить совість, кличе до добра. Напоминає нас, що ми є братьми і сестрами ради Христа, маємо собі прощати, погодитися, жити в згоді і любові. З тої опіки Церква ніколи свого вірного не випустить. Вона веде душу, як найліпша матір. Все любить і все прощає. А коли карає, то її рука мягка, а серце трівожне, щоби не укарати надто. І тому вона орґанізує чоловіка, його душу, навіть найбільше розбите сумління знова ізцілює та кріпить.

Церква орґанізує громаду даючи сталі, певні норми родинного життя — уладнюючи відносини між чоловіком а женою, між родичами а дітьми. Поміж поодинокими родинами наладнує звязки і береже їх добробуту.

Нарід, що вірний Церкві, має найсильнійші основи державного ладу, ніяке горе його не подолає. Він скоро підніметься з тяжкого занепаду, він переможе найбільше горе обставин. Тому українці в Західній Україні так скоро стали до нового життя, розбудови краю і тому Митрополит Шептицький взиває всіх до єдности і солідарности.

Ворог знищив там все— школу, урядництво, торговлю, промисл— шаліли кати убиваючи невинних без розбору. Але мимо тих страшних потрясень щось таки жило і держало ціле життя в основах— Церква. Хоч землетрус холітав краєм, хоч річкою текла невинна кров— хоч ці основи дрожали до основ, але вони стояли! Вони були і тільки троха змінились обставини, як все живе назад взялося ревно до праці.

Церква зберегла нарід.

Нарід винен своїй Церкві досмертну і горячу любов!

ПАН ПЕТРОВСЬКИЙ З ОТАВИ ПОМИЛЯЄТЬСЯ!

В новинках канадійської преси з Венкувер подано під днем 25 серпня, що там підчас з'їзду Канадійських Письменників промовив 24 серпня українець з Отави Михайло Петровський, котрий мав дослівно сказати так: "Мій нарід і я хочемо бути дійсними канадійцями, навіть коли ми говоримо with через wit. За сто літ українців не буде. Друге і третє покоління вже тепер є більше канадійське, як щоінше. Вони навіть прибирають британські імена." Це подала винипеґська Фрі Прес з 25. VIII. 1941. ст. 13.

Якщо це все правда і коли п. Петровський дійсно так думає, як говорив, то чому він досі писав українською мовою деякі твори, якщо за сто літ то все для нікого вартости не буде мати —чи він аж так мало цінить сам свої твори?

Коли він це говорив сам від себе під впливом якогось письменницького настрою і таким чином думав оказати себе "дійсним канадійцем," то вже його власна справа і свідчить про його характер. Ми однак знаємо, що "дійсне канадійство" ніяк не полягає в тім, щоби виречися своєї мови і своєї назви. Навпаки правдиве, дійсно канадійство якраз полягає в тім, щоби зберегти і заховати свою мову і своє імя —так виразно сказав один з чільних представників британійської імперії і повага більша від пана Михайла, покійний намісник Канади, льорд Твідсмюр. Чи пан Михайло думає, що льорд Твідсмюр помилявся?

Ми думаємо, що якраз навпаки.

Пан Михайло помиляється під тим оглядом і для його запевнення можемо певно сказати йому та подібним, що український нарід нетільки за сто, але також за двіста і пятьсот літ буде жити в Канаді і говорити по українськи —бо Бог дасть йому силу пережити всіх лих віщунів, котрі віщують йому загибіль. Нам вже татари колись, а недавно і східні сусіди в Европі виписували і говорили про загибіль, а наш нарід таки живе і буде жити!— Однак —коли це говорять вороги, ми це ще годні зрозуміти і воно хоч болить, то троха болить. Але коли це говорить чоловік нашої крови і кости, і то говорить до того говорення і подібних заяв ніким не уповноважнений, і на скору руку і легкий язик перед збором будь щобудь поважних представників канадійського письменства виголошує від імени українців віщунства про заглаgу, то це тяжко назвати словами і воно сильно болить. Що скаже на цю заяву пана Михайла його рідний тато і його рідна мама? Як будуть почуватися?

Ми однак просимо о одну прислугу. На будуче ліпше може буде, коли пан Михайло прибере собі може інше імя та більше не буде виступати як українець перед широким світом з подібними віщунствами. Український нарід лекше буде жити і без подібних віщунств, і подібних віщунів.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Посвячення нашої церкви в Зорі, Ман. було на саме Успення.

—о—

День піонірів був старанням наших парохій **в Скаро, Альта і Еґрімонт, Альта.** В обох місцевостях піонірам, що на це заслужили, роздано почесні грамоти БУК-а. Готовиться величавий піоніський день в Чипмен, Альта в самім осередку і серці наших піонірів.

—о—

Тяжко занедужавши підчас душпастирської праці, **о. Гр. Теплий,** парох округа Присвіл, Саск., **приходить** поволі **до здоровля** в лічниці С. Боніфас, Ман. Вже зачинає ходити і мріє про поворот до своїх вірних.

Анґлійські літаки безнастанно бомбардують німецькі промислові міста і побережа. Німці знова, щоби захоронитись, ставлять побіч дійсних позірні міста з паперу, щоби летуни не знали з гори, куди кидають бомби.

Коли робите ЗАВЩАННЯ....
не забудьте відказати якусь суму гроша **на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—**
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і варядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Вересень, 1941

14, неділя 14 по Сош. † Преп. Симеона
15, понеділок — М. Маманта
16, вівторок — СвщМ. Антима
17, середа — СвщМ. Вавили
18, четвер — Прор. Захарії
19, пятниця — Чудо Архістрат. Михаїла
20, субота — Різдв. Пр. Богор., М. Созонта
21, неділя 15 по Сош. Різдв. Пр. Богород.
22, понеділок — Правед. Йоакима і Анни
23, вівторок ММц. Мінод., Мітрод. і Німф.
24, середа — Преп. Теодори
25, четвер — Отд. Різдв. і СвщМ. Автонома
26, пятниця — Предпр. Воздв. і Об. Храма
27, субота — Воздвиж. Чесн. Хреста (Піст)
28, неділя 16 по Сош. ВМ. Никити
29, понеділок — ВМц. Евфимії
30, вівторок — ММц. Софії, Віри, Надії і Л.

УСТАВ

14, нед. 14 по Зісл., Початок церковного року— гл. 5, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 170 і 258, ев. Мат. 89 і 43.

21, нед. 15 по Зісл., Різдво Пр. Богор. —гл. 6, ев. утр. 4, Литія, на Сл. Б. ап. 176 і 240, ев. Мат. 92 і Лук. 54.

27, суб. Воздвиження Чесного Хреста— Литія, священик виносить чесний хрест, замаений рутою і зіллям та кладе на тетраподі до цілования, на Сл. Б. ап. 125, ев. Ів. 60. Піст.

22, нед. 16 по Зісл.— гл. 7, ев. утр. 5, на Сл. Б. ап. 203, ев. Мар. 37.

РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ ВЛАДИЧИЦІ НАШОЇ БОГОРОДИЦІ І ПРИСНОДІВИ МАРІЇ
21 вересня н. ст.—8 вересня ст. ст.

Евангелія: "І сталося, коли ішли і він увійшов в одно село, одна жінка, іменем Марта приняла його в свій дім. А була у неї сестра, на імя Марія, котра сіла в ногах Господніх і слухала його слів. А Марта клопоталася всякою послугою. І ставши сказала: "Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи її отже, щоб мені помогла. А Господь у відповідь сказав її: Марто, Марто, журишся і клопочешся про много, а мало чого треба. Марія добру часть вибрала, що не відбереться від неї.

"І сталося, коли це говорив, одна жінка з народу піднявши голос сказала: Блаженна утроба, що тебе носила і груди, що ти ссав. А він сказав: По правді блаженні ці, що слухають слово Боже і його зберігають." Лук. 10, 38-42, —11, 27-28.

Св. Андрей Критський з нагоди нинішного празника так говорить в своїм похвальнім слові: "Нинішний празник це для нас початок празників. Є він дверми до ласки і правди. Нині построений для творця всіх одушевленний храм і сотворіння готовиться стати божественним житлом свого Творця."

А св. Іван Дамаскин каже, що "день Різдва Богородиці є днем всемірної радости, бо через неї обновився весь людський рід і печаль праматері Еви перемінилася в радість."

"Адаме обновися і Ево возвеселися, пророки і апостоли ликуйте, всі праведні тіштеся, загальна днесь радість в світі ангелам і людям, нині з праведних Йоакима і Анни родиться Богородиця"— так св. Церква величає нинішний день, "всечестное твое рождество Пресвятая Діво чистая. Ангелов множества на небеси і человіческий род на землі ублажает, яко мати бисть Творца всіх Христа Бога. Того моляще о нас не престай, молися, іже на тя упованіе по Бозі положших, Богородице всепітая і неіскособрачная."

Тому з глибин сердець зовім: "Радуйся человіческий соборе. Радуйся Господень храме! Радуйся горо святая! Радуйся божественная трапезо! Радуйся світильнице світа! Радуйся славо правовірних чистая! Радуйся Маріе, Мати Христа Бога, радуйся пренепорочная, радуйся приближеніе божественнаго хліба, радуйся скиніе, радуйся купино неопалимая, радуйся всіх надеждо!"

Починається початок нашого спасення. Це родиться на світ та, що зітре голову діявола і принесе спасення людському родові. Родичами Пречистої були св. Йоаким і Анна. Св. Йоаким був з царського роду Давида, свята Анна була зі священичого роду Аарона. Бог благословить потомків тих двох славних родів, в Назареті родиться Пречиста. Назарет слово арабське. По нашому значить стільки, що "квіт Ґалилеї," тому що його положення дуже красне. Лежить на плоскорівні, окруженій горами, у стіп пливе потік. Виноград, оливні дерева і величезні кактуси окружають ціле містечко. Тут, серед того раю Галилеї, зацвив найкращий квіт— тут родилася Пренепорочна, Пресвятая і Преблагословенная Діва Марія. Настала радість в хатині Йоакима і Анни, бо це на старість Господь благословив їх дитиною. Ще більша радість настала в небі. З потіхою глядів на неї Бог Отець, бо видів в ній матір свого Єдинородного Сина, а повний любови глядів на неї Син Божий і Дух Святий, бо вона мала стати храмом і святинею Бога живого. Хори ангелів ликували, бо це народилася їх Цариця, бо на світ

прийшло найсовершеннійше, найсвятійше і найкраще сотворіння Божої могучости.

Нині ми повинні припасти на коліна і тішитися з цілим небом, бо Пречиста для нас родиться, щоби бути матірю Спаса нашого і нашою матірю. Прославляймо і величаймо Пресвяту Діву, бо така є воля Божа, котрий хоче, щоб ми все мали через Марію. Молім її нині о покров і поміч в покусах і терпіннях. Ціла вселенна славить її. Однак памятаймо і жиймо так, щоби ми ніколи не засмутили Пречистої. Будьмо чистими на душі, коли хочемо служити Марії.

Молитва: Величаєм Тя Пресвятая Діво і чтем святих Твоїх Родителей, і всеславное славим рождество твое!

о. Луцик.

ВОЛЯ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Духовний фільософ **о. Фултон Шін** виголосив 25 вересня 1940 р. до зібраних у церкві правників проповідь, в якій з християнського боку підійшов до **права і справедливости, зясувавши, яке відношення має справедливість до волі і свободи та**

Зо змістом цеї проповіди варт запізнати ширший український загал. Бо порушені о. Фултоном Шіном питання дотикають болюче і нас. Дуже часто і в нашім суспільнім житті зустрічаємо викривлені поняття про волю і свободу. Трапляється таке, що навіть наші провідні одиниці трактують суспільну свободу як щось зовсім відорване від решти життя, зокрема відорване від справедливости. Суспільна свобода для них є найвищою ціллю, а не засобом до якоїсь іншої високої цілі.

Розуміючи в той спосіб суспільну свободу, ці люди часто висловлюють думки і заключення, які кривдять інших. На заваги, що так не можна поступати, вони відповідають: "Це моя думка, мій погляд. Ви не маєте права відбирати мені права висказувати мою думку. Тут демократія!"

НАТИСК НА СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Згаданий духовний фільософ о. Шін каже, що в суспільнім житті виховні чинники повинні натиск класти на справедливість, а не на свободу. **Бо справедливість є важнішим моральним чинником, ніж свобода.** Без справедливости свобода обернеться в дике суспільне замішання. Дослівно він каже таке:

"Є таке одно слово, що його нині уживають частіше, ніж колинебудь в іншім часі, а ним є слово **свобода. Під тим словом багато людей розуміє свободу від чогось, а не свободу для чогось.** У висліді вони говорять про свободу без цілі. А нині потрібно в Америці більше підкресляти слово справедливости. Який кращий доказ можна на це дістати, ніж факт, що в Америці є нині сотки організацій, яких ціллю, є вдержання певних прав, а не служення певним обовязкам. Візьміть як приклад дискусію про свободу слова. Велика частина цеї пустої балаканини не має нічогісько спільного з чесностю справедливости, бо часто люди собі уявляють, що свобода слова є неограничена і досконала."

ОСНОВИ СПРАВЕДЛИВОСТИ

Зновуж **справедливість,** говорить о. Фултон Шін, **повинна опиратись** не на прийнятих людських звичаях, чи на розумованні людської льогіки, лише на **Божій, реліґійній етиці.** Не конче добрим і справедливим є це, що за добре і справедливе уважають люди. Часто трапляється, що глибоко етична правда, подоптана, а брехня тріюмфує серед людей. Коли люди за правду уважають Божу, етичну правду, випливаючу з глибини людського сумління й оперту на християнських засадах, вони не зійдуть зі шляху.

Без сумніву, впродовж цілої історії, безупинно траплялось, що в більшій, чи меншій мірі люди грішили. Але грішачи, **вони всетаки знали, що грішать.** Далі знали, що коли напружать свою душу і волю, **то від гріха охоронятся і стануть знов на добрій дорозі.** Моральний компас всетаки був у їх руках.

НИНІШНЕ ПОЛОЖЕННЯ

Нинішня доба **гірша** від попередніх, каже о. Шін. Бо нині люди навіть коли грішать, коли допчуть фундаментальні Божі правди, не знають, що грішать, а думають, що це щось зле з обставинами, з їхнім тілом. Поповнюючи гидкий злочин, людина часто нині думає, що щось зле з її залозами. Треба заживати порошки, взятися за психоаналізу.

В той спосіб-мораль, етику, гарт душі, праведне життя, інтерпретовання істини узалежнюється від якихось зверхніх обставин, чи в крайнім разі від фізичних функцій свого тіла. Нинішня доба тим небезпечна, каже о. Фултон, що **люди тратять етичний компас і коли навіть зійшли на роздоріжжя, не знають цього.** Серед таких обставин душа розкладається.

ХРИСТІЯНСЬКІ ЗАСАДИ

Християнські засади нераз так глибоко сидять у нас, що ми не знаємо про їх присутність. Іншим разом ті засади так потихо від нас відходять, що не знаємо, що ми перестали бути християнами.

Один християнський місіонар розказував подію, що дуже добре ілюструвала діяння поганських і християнських засад: Раз у диких околицях Африки, серед дикунів, він заприязнився з одною малою дикою дівчиною і почав випитувати її про ріжні події з її життя. Дівчина одного разу почала йому розказувати про те, як тигр розшарпав її брата. При тім дівчина почала голосно і радісно сміятись. Коли місіонар запитав, чому вона сміється, дівчина наївно відповіла: "Тому, що я не була на місці брата."

В тому розумованні дикої дівчини була зовсім здорова льогіка. Так думати, було зовсім річево. А всежтаки це розумове думання **не опиралось на християнських засадах.** Бо воно мало на увазі особисте, себелюбне заложення. Щойно коли місіонар представив дівчині, що не треба дивитись на цю трагедію зо свойого боку, тільки з боку нещасного брата, який мусів терпіти, коли шарпав його тигр, і якого повинно бути дівчині жаль, бож це її брат, вона почала дивитись на це з іншого боку— з погляду християнської етики.

Та це яскравий приклад. На кожному кроці ми зустрічаємо нині тисячі менше яскравих прикладів, які закрашені більшою, або меншою дозою християнства, або поганства.

Іван Новосад

ДІТИ І РОДИЧІ
(Докінчення)

Давнійшими часами батько малощо цікавився своєю дитиною. Хіба тоді, як треба було бити. І що з того виходило? Діти в многих случаях дивились на свого батька, як на якогось розбійника, котрий коли лише прийде, то бе.

Накінець родичі, прошу, спитайте себе і відповіджте на ці питання:

1) Чи пробуємо здобути повагу в дітий тим чином, що стараємося їх зрозуміти?

2) Чи віру в дітий скріпляємо через свое чесне, прихильне поведення?

3) Чи наше домашне подруже співжиття (чоловік з жінкою) є цего рода, що добре впливає на дітий і вони думають, що таке життя то дійсно щось гарного?

4) Чи ми самі думаємо, що родження і плекання дітий, то щось дуже гарне, чи може нам здається, що то є щось негарне?

5) Чи ми пробуємо зрозуміти, що в діточім невиннім розумі всі річи є чисті і гарні, хіба ми самі нашим поведенням їх занечистимо?

6) Чи ми самі приготовляємо себе наперед до народження дитини, щоби згодом вміти відповісти на діточі питання в тім дусі і чи можемо на ці питання відповісти сміло, чисто, без встиду?

Спитаймо себе, осудім себе. А тоді поступаймо так, щоби з наших дітий виросли чесні люди, котрими ми зможемо гордитися, котрих Канада зачислить до добрих горожан і через котрі весь наш український нарід стане на ноги, і разом з другими народами світа матиме свою самостійну державу.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертіться негайно до о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Наші дівчата переможниці з Канадійсько-українського Атлетичного Клюбу у Виннипегу. Побили Атлетичний Клюб дівчат з С. Боніфас у відношенні 9—1. Досі на 13 ігор вони виграли 12. В горі бачимо з права наші дівчата: Анну Мінарку і Пегі Гиліс, як стискають руки дівчат з С. Боніфас. В долі бачимо тих, що били галку — Молі Роджерс з С. Боніфас і Розалію Скіупську з КУАК. Спорт для дівчат так само добрий, як для хлопців. Розвиває тіло, скріпляє душу, енергію, звертає на добру розривку. Між нашими дівчатами визначаються в КУАК Марія Гошуляк, котра бе галку і з середної оборони Марія Сич. Анна Мінарка ловить галку і є знаменита в цім ділі.

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 71, БЕДФОРДВИЛ, САСК.

6 липня 1941 наш відділ і відділ з Лонвил відсвяткували спільно річницю хрещення України, яку наш відділ зі згаданим відділом висипали ще 1938 р. за стараннем **о. Дм. Гаврилюка, ЧНІ.** Дуже прикро було нам не мати між собою нашого любого о. Гаврилюка, котрий все умів нас потішити і заохотити до праці в нашій організації.

Все таки ми самі з великою ідеєю, а **о. В. Корба, ЧНІ.,** як наш провідник, зробили красну роботу. Рано була спінана Служба Божа в церкві в Бедфордвил, і проповідь о. Корби.

По обіді в годині третій всі зійшлися на площі коло могили, яку гарно прибрано живими цвітами, вінками і прапорцями, погода була дуже погідна. Дівчата тримали церковні хоругви. о. Корба відправив молебен до Матері Божої, по скінченню мав проповідь про могили на широких степах України, там далеко за морем.

Слідувала програма відділу БУК-а. Предсідателем був голова відділу **Ю. Іваночко,** який сказав вступне слово і попросив всіх приступати блище та краще вислухати запрошених бесідників з Йорктону, що приїхали від відділу КУК— **Брик і Ст. Пернаровський.**

Перший говорив Брик про українських піонірів Канади.

Згодом Ю. Іваночко виголосив поему Шевченка "Розрита могила."

Потім Ст. Пернаровський говорив про значіння і завдання КУК.

Кінцевий відчит мав **А. Харандюк:** "Ми хочемо української держави!"

Предсідатель подякував всім.

Відходили всі з надією в кращу будучність і побіду нашої слушної справи.

Ю. Іваночко, голова.
Г. Харандюк, писар.

Б. Лепкий

СТРІЧКИ

Збіжа кругом.
Синіє блават в житі,
а панський лан,
як море то одно...
Голодний хлоп
в старій подертій свиті —
то рідний край
і рідне село.

\- - - - - -

Піду я в чисте поле,
в само полудне— жар,
там стерня ноги коле,
хлопятко босе, голе
пасе двірський товар.

\- - - - - -

Наболіла вона,
як та рана одна.
Ані ради, ні розради
на той біль нема.

\- - - - -

Здається, чую— стогнуть груди,
тріщать як струна хлопські жили
і з голоду попухлі люди
валяться тихо у могили...

\- - - - - -

Сторощені святі ікони,
храм розбишаки осквернили.
На сходах кров, в хоромах кров,
опльований святий покров...

Діти

Ірка питає Славцю:— Кілько літ має твій братчик Нюньо?

Славця:— Один рік.

Ірка:— Наш песик Неро має також один рік, а як він знаменито бігає, а Нюньо ледви рачкує!

Славця:— То не штука, бо Неро має чотири ноги, а Нюньо лиш дві.

Так переконає

60-літній хоче женитися з 20-літньою, але вона не хоче.

—Що робити?— питає він товариша. Може сказати що маю 50 літ?

Ні, мій дорогий, якраз навпаки, скажій, що маєш 70 літ, тоді скорше вийде за тебе заміж.

ЗЇЗД БУК-А В САСКАТУНІ

З'їзд буде, як щороку в Парохіяльнім Домі Просвіти біля церкви св. Юрія в днях 11, 12 і 13 жовтня, 1941— в суботу, неділю і понеділок (День Подяки).

ПРОГРАМА

Субота, 11 жовтня, 1941.

Година 7 рано— Читані Служби Божі в церкві св. Юрія.

Година десята— Реєстрація відпоручників і гостий в Домі "Просвіти."

Пополудні, год. 2— Відвідини бурси БУК-а при 304—4 ave. Nort. і місцевої церкви.

Година 8 вечір—Мистецька часть в "Просвіті."

Неділя, 12 жовтня, 1941.

Година 8 рано— Сповідь, Читані Служби Божі.

Година 10.—Співана Служба Божа, проповідує о. Місіонар з Йорктону.

Година 12—Спільний обід в домівці "Просвіти."

Пополудні.

Година 2—Відкриття з'їзду через голову БУК-а, Ст. Дідича.

Привіти відпоручників. Звіт старого заряду. Вибір комісій ном. і ре-

Промови.— о. Ст. Семчук.
Збірка в Х-ліття БУК-а.

Вибір нового Провінц. Заряду на рік 1942.

Наміченя праці в десятиліття організації.

Посол Орест Жеребко
о. Петро Криворучка

Год. 6—Вечера: Мистецька часть в домівці "Просвіти."

Понеділок, 13 жовтня 1941.

Година 8 рано— Читані Служби Божі.

Година 9— **Наради молоді УКЮ**, вибір заряду, наради учителів, наміченя праці.

Година 11—**Збори уділовців бурси БУК-а.**

Спільний обід. Закінчення.

- - - - - -

ПРИБУВАЙТЕ ГРОМАДНО НА ЗЇЗД!

Про нас ніхто дбати не буде, як ми самі про себе не станемо дбати. Про нас ніхто не заговорить, якщо ми самі будемо бездільні і непорушні. Треба сили волі, ума і серця, щоби витревати побідно в цих часах. Світ числиться тільки з орґанізованою силою. Ставаймо в ряди орґанізації БУК!

КЛИЧТЕ НА ЗЇЗД ВСІХ ДОБРИХ, ЩИРИХ І СВІДОМИХ УКРАЇНЦІВ!

В 50-ліття нашого поселення Ювілейний Зїзд

БУК-а буде в РАМІ, САСК.
в Неділю, 14 Вересня, 1941

В СТЮАРТБУРН, МАН.
в Неділю, 5 Жовтня

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ ЦИХ ОКОЛИЦЬ!

Прибувайте Громадно!

Роздача Почесних Грамот!

БУК МАНІТОБИ

Подається до відома, що звіту з Ювілейного З'їзду БУК-а в Мавнтейн Ровд не буде. З'їзд сей мав відбутися в **Неділю 24-го серпня**, однак через зливний дощ сього дня властивого з'їзду не було. Так нас інформує парох сеї околиці **всеч. о. Й. Пу-**

ВІДДІЛИ БУК-а:

Час вакаційного відпочинку і дні мозольної праці на полі минаються. Беримось до праці! В найблищім часі скличте засідання-сходини відділу та на них зробіть плян Вашої праці на будуче. Нище залучаємо Вам програму праці на жовтень:

Певно кождий з Вас читав в нашій католицькій пресі про сю вістку, яка прийшла чрез Америку зі старого краю: **в суботу 26-го липня 1941 року помер в Кракові, великий український письменник, професор університету др. Богдан Лепкий.** Велике значіння представляє його літературна спадщина для українського народу. **Тому в місяці жовтні улаштуймо Концерт в його честь.** Ось програма концерту:

1. Реферат.

2. Деклямації, знайдете їх досить в попереднім 17-ім числі "Будучності Нації" на стороні: 6, 8.

3. Програму можна оживити кількома піснями.

4. На сцені можна дати представленя "Мазепа" Б. Лепкого. Купите його в книгарні в Вінніпегу.

- - - - - -

Ось і програма. Тому до роботи, і то зараз!

Наш клич: До кращої будучности!

МАНІТОБСЬКІ НОВИНИ

В липні у Винипегу було всього 783 родин на допомозі. В минулім році в тім самім часі було на допомозі 2,773 родин. За сім місяців 1941 місто заплатило за допомогу $911,000.

- - - - -

Між стипендистами Учительської Семінарії на загальних 54 осіб тільки є одно наше імя, Маргарета Кізь з Овкбурн, Ман., котрій признано на студії $150. Всіх стипендій роздано на суму $6,500.

У школі

—Сливка, від 6 відіймя 3, кілько тобі лишиться?

—Не знаю, пане професоре.

—Уважай, маеш шість грушок, я в тебе прошу три— кілько тобі лишиться?

—Шість!

—Та якже, я тебе прошу три грушки.

—Так, але я їх пану професорові не дам.

Вісти з України—

Будапешт.—Мадярські війська і українські мають прибути в Польщу для утримання ладу.

Львів.—Життя починає наладнуватись. Український театр розпочав діяльність виставою "Запорожця за Дунаєм." Численні державні будинки **прикрашені образами св. Володимира. На голову уряду Ярослава Стецька виконали у Львові замах 6 липня** в годині 9 вечір на Театинській вулиці, коли вертав домів. Шофер самоходу тяжко ранений, Стецько вийшов живий. Це сталося, заки німці його арештували. Замах мали виконати якісь поляки. **Митрополит Шептицький видав нове послання, в котрім взиває всіх українців до єдности і солідарности.** При церквах повстали полюбовні суди, щоби всі непорозуміння на місці полагодити. В цім посланню нема ані слова згадки про німців. Пояснюють це так, що Митрополит надіється побіди Англії і тому ані словом не згадав німців.

Офінор подає місцевості і імена помордованих українських діячів в Галичині. Після цього наказу погинуло безвинно 14,000 найкращих синів України підчас відвороту червоних. Тіла о. др. Конрада і дяка Прийми найшли в підлвівським лісі "Бірок." У Бібрці адвокатові др. Кульчицькому відрізали вуха і ніс. о. Чемеринського розпяли на стіні. В Добромилі замордували ігумена оо. Василіян о. Галабарду. В золочівській тюрмі на замку пізнали тіла 47 замордованих українців. В капличці на мастку гр. Бадені в Буську найшли трупи 50 замордованих, переважно сільських дівчат. В Станиславові під стіною подвіря вязниці найшли стирту закровавлених сорочок і штанів. В пивницях три келії були замуровані. Коли вибили отвір в мурі, побачили, що ці келії по сам верх завалені трупами, що страшенно воняли. Облич вже годі було розпізнати. Трупи розкладалися і від них ішов страшний сморід. Між замордованими є жінки, селяни, робітники, студенти, лікарі, адвокати, кооператори, священики— а навіть подають, що в Самборі замордували красноармійця Князева, тому що був свідомий українець і обставав за галичанами.

Вісти ідуть, що німці залишили на Правобережу всі колхози і не дозволили селянам іти на давні свої газдівства, збіжа молотять і забирають, Україні грозить страшний голод і марево тифу.

Ню Йорк.—Вийшов альбом **українських кружків** пісень Марії Сокіл в супроводі пяна Антона Рудницького. Альбом має 8 пісень з ріжних сторін України і прегарно виданий через Asch Recordings, 117 West 46th St., New York.

В школі

—Яка найбільша водна сила у світі?

—Сльози дівчини, прошу пана професора.

Україна в огні.

Збитий німецький літак догорює на ланах хліба.

В. Самійленко

УКРАЇНІ

Ти звеш мене й на голос милий Твій
З гарячою любовю я полину;
Поки живуть думки в душі моїй,
Про Тебе, Неньо, думати не кину.

Як мрію чистую з найкращих мрій,
Я заховаю в серці Україну,
І мрія та, як світлице ясне,
Шляхом правдивим поведе мене.

Нехай той шлях важкий, нехай тернистий!
Але хіба тоді квіток шукать,
Коли Тебе, Твій любий образ чистий
Нескнучі сльози тяжко туманять!

Коли Твій геній навіть променистий
Онемощів і почина згасать?
О, ні! Того скарають муки люті,
Хто зможе в час такий Тебе забути!

Арран, 1. IX. 1941.

Посилаю через о. Пароха Н. Сірого, пренумерату на двотижневу часопись "Будучности Нації" $1.00. Також передаю жертву на будову укр. кат. школи в Роблин $1.00., о чім було прошено в послідному числі "Б.Н." всіх і вся.

Передаю смиренний поклін Преп. Брату Методію, професору Хр. Шкіл в Йорктоні.

Смиренний співець церк.
Георгій Ладубець,

- - - - - -

Сердечно дякуємо! Честь скоим і щирим жертводавцям!

о Ігор Шпитковський

ДЕЩО ПРО УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ

Нині всюди зле! Нині навіть в Англії чи в Америці є люди, які знають що це голод—але жадному народові не є так зле,

о. Ігор Шпитковський

як нашому! Чому? Бо другі народи мають власні держави. Чому на Україні вимерло з голоду кілька мілионів людий— а в такій пр. Канаді цего нема? Відповідь одна: бо кайдайський нарід має власну державу, яка старається, щоби канадійцям було добре. Канадієць має вступ до своїх урядів, дістає посаду, дістає всякі державні запомоги, його другі шанують— бо він має **власну державу.** І тому ясно бачимо, чому нам зле, чому наші брати гинуть з голоду, чи розстріляні, чи повішені, чому ми, як народ в пониженні: це тому що ми не маємо своєї держави!

Заходять тепер питання: коли держава є такою важною річчю, то чи **український нарід мав колись свою державу, чи ні?** Або іншими словами: чи наш нарід був усе лише наймитом на своїй рідній землі і чи ніколи не переживав кращих часів? Часів сили й слави, добробуту й щастя? На це важне питання є одна відповідь: Український нарід мав колись велику і славну державу, з якою світ числився і в якій наші предки жили в гаразді і добробуті!— І тому киньмо оком на нашу минувшину, пригадаймо дні слави й порівнь, щоби ми вкінці сказали собі словами поета: хоч як є зле, то ми "не неволі сини" (М. Шашкевич). І щоби було краще, ми ту волю знова відзискаємо нашою працею по приміру великих предків!

1. Від непамятних часів жили наші предки на цій землі, де і нині мешкає український нарід. Отже жили вони в Галичині, на Волині, в Карпатах, на Поділлі, над рікою Дніпром на безкраїх степах Східної України. Зразу були вони поганами і вірили в богато богів. І так Перун був бо-

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ!

(Просьба о поміч)

Українців католиків в Канаді є 300,000 і мають сто священиків. Значить, один священик припадає на 3,000 душ.

В Західній Канаді (Альберті, Саскачевані і Манітобі) римо-католиків є 422,000, а священиків мають 856. Значить один священик припадає на 491 вірних.

У Злучених Державах Півн. Америки є після статистики в обох українських дієцезіях 567,867 греко-католиків і мають 240 священиків. Значить, один священик припадає на 2,366 вірних.

Тимчасом римо-католиків в Зл. Дер. Півн. Америки є 20,838,640 душ і мають 33,300 священиків. Або один священик на 626 вірних.

Іншими словами, наших священиків по числа вірних є шість разів менше чим у других народів в Канаді і в Америці.

Ті числа самі вимовно говорять і кличуть— **Український нарід має тут на американськім суходолі замало священиків!**

Ось одна з найважніших причин нашого народного недомагання, нашого розбиття і слабости. Числом нас богато— однак брак духовних провідників, брак священиків, брак місіонарів. А нарід без священиків, то корабель без керми, стадо без пастирів.

Щоби цему зарадити, щоби ми мали більше священиків, місіонарів, **треба шкіл,** де молодь приготовлялась до духовного стану.

Таку школу— ювенат— провадять від кількох літ оо. Редемптористи (Місіонарі Чина найсв. Ізбавителя) в **Йорктоні, Саск.** Тут молоді хлопці приготовляються до будучого стану священика-місіонара. Та тепер, коли за Божим благословенням збільшилося в Йорктоні число отців і відколи новики, бувші учні ювенату, знайшли тут приміщення, йорктонський дім став замалий і показалася конечна потреба нового дому, в котрім поміщено би школу-ювенат. Мимо тяжких часів, дня 10 липня п.р. з Божою поміччю **Отці Редемптористи розпочали будову такої нової школи-ювенату в Роблінї, Ман.** Теперішний час до будови невідповідний. Та отці зачинають будову уповаючи на Божу поміч і особлившу опіку Матері Божої Неустаючої Помочі. Числять також на попертя всіх щирих українців католиків.

Цього року, коли якраз припадає 50-літний ювілей поселення українців в Канаді, будова цеї школи буде найкращим і трівким памятником ювілею.

Ця будова, це діло незвичайно важне. Тут ходить о будучих Христових місіонарів, що мають поширяти Христове царство на землі і вести український нарід до кращої будучности.

Так, **Бог хоче цего діла!** Положення українського народу в Канаді і в Америці цего вимагає. Нині на рідних землях за морем наші заведення знищені. Тут, на вільній землі, мусимо будувати нашу будучність—школи!

Тому звертаємося до всіх свідомих українців католиків і просимо:

Поможіть своїми щедрими жертвами довершити це діло!

За кожду жертву вже наперед щире спасибіг — нехай Христос стократно надгородить!

За всіх добродіїв буде щороку відправлятися в наших монастирях Служба Божа.

За всіх добродіїв будуть молитися кождого дня в наших монастирях всі наші отці і брати.

Виказ жертв буде поміщений в нашім часописі.

Всі ласкаві жертви просимо слати на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK.

гом грому, Дажбог—богом сонця і майна, Волос—богом худоби, Ладо—богиною весни і краси і т.д. Наші предки належали до спільної великої родини, яка звалася: Словяне. До Словян належали ще Москалі, Поляки, Чехи і другі менші народи. Словяни ділилися на племена, а на чолі племени стояв князь. У важних справах всі старші люди, себто голови родин збиралися на віче, себто на спільну раду. З разу живилися вони дичиною і диким медом а потім зачали управляти рілю і годувати домашну худобу. З часом поодинокі племена почали лучитися разом, щоби лекше чи то оборонитися перед ворогом чи здобути щось для себе. І так поволи творилися з одного словянського кореня особні— відрубні народи, що засновували свої окремі держави і ту землю, яку замешкували, почали уважати лише своєю і почали боронить її перед сусідами. Таким способом повстала держава чеська, польська, а також українська. **Українська держава утворилася зразу над рікою Дніпром, де то 2 братів Кий, Щек і сестра Хорив збудували місто Київ.** Київ став осередком держави і її столицею. Не забаром до київської держави прилучилися ще інші українські племена, які замешкували Волинь, Галичину і Карпати і так повстала велика українська держава. На чолі цеї держави стояв князь. Найславнійшими київськими князями були: Святослав Хоробрий, Володимир В., Ярослав М. і Володимир Мономах. Вони то розширили границі української держави далеко на полудне і схід, ген до границь Болгарії і до ріки Волги. Та найбільше заслужився для України Володимир Великий. Він то **в р. 988, себто** близько 1,000 літ тому назад **приняв християнську віру,** а з ним охрестився цілий народ. З приходом Христової науки зачало цвисти на нашій землі культурнє життя і Україна була одною з найбільших і найсильнійших держав на цілому світі. Вистарчить згадати, що українські князі здобули були навіть столицю Греції, Царгород і границі України поширили аж по ріку Дунай. На Україні земля богата й плодюча. Має богато земних скарбів і населення жило в добробуті. Землі було подостатком, бо не забрали її ані для фільварків, ані для комуни і кожний мав на чому господарити. Люди не знали, що це голод, чи що це значить сваритися за межу. Було подостатком дичини, риб, овочів, меду і збіжа і ці продукти— яких було аж за богато продавано чужим купцям. Через торговлю росли богатства населення. Правда, такий добробут і богатства України кололи в очі сусідів і вони ласим оком гляділи на українську державу. Доходило до того, що чужі орди Печенігів, Половців і інших старалися знищити українську державу і загарбати для себе її багатства. Але в такій хвилі наші предки брали мечі в руки, брали гострі списи— бо крісів ще не було— і під проводом своїх хоробрих князів розбивали ворожі сили. Але ці вороги все були свіжі! Згнобила Україна Печенігів, прийшли Половці. Розбили і прогнали наші князі Половців— зявилися Москалі і Татари, і так вічно ворог хотів загарбати нашу землю. Наші предки відбивалися, застелювали своїми білими кістками рідну землю, але проти таких численних ворогів мусіли вкінці податися. До того і в самій українській державі почалися сварки між князями: кожний хотів панувати, кожний хотів бути найстарший так що взаїмно себе нищили. А з цего користали ворог і з боків розшарпували українську державу. І вона вкінці спала. Впала під ударами москалів і татарів. Москалі це народ далеко молодший від українського. Тоді, коли в Київі вже давно були наші князі, тоді за москалів ніхто ще не чув. Десь далеко на північ над рікою Волгою жили піздикі племена Фінів. З цими то фінами змішалися деякі східні словянські племена і з цеї мішанини повстали москалі. Вони збудували собі місто Москву і заздрим оком гляділи на славний Київ і богату українську землю. До того над Волгою на московській землі було повно болот і озер, земля була дика і москвичі всіми силами намагалися опанувати Україну, яка була вже ослаблена боротьбою з Печенігами і Половцями а також незгодами між самими князями. І москалі зачали нападати на українську державу, а їх князь, Андрій Боголюбський зруйнував навіть Київ. Між Москвою і Україною зачалася завзята боротьба. І наші предки були певно побідили, але тут несподівано напав на Україну новий ворог—дикі татари. Вони прийшли з Азії і хотіли підбити під свою владу цілу Европу. Але укр. держава своїми грудьми спасла Европу від татарського заливу і хоч сама зістала ними знищена, то своєю силою так ослабила татар, що вони—**зруйнували в р. 1240 Київ**— не мали на підбій світа. Але під напором татарів київська держава впала і осередок державного життя перенісся дещо на захід, дальше від татарів і москалів до Галичини. І тут в Галичині і на Волині пережила українська держава ще повних 109 літ.—Галичина як вже знаємо, цілий час належала до київської держави.

(Далі буде).

АНТОЛЬОГІЯ УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕНСТВА В КАНАДІ

Видання Товариства Укр. Культури.

Це перший том, виданий у Винипегу 1941 р. сторін 158, 16". Нині серед гамору і брязкоту зброї видати Антольогію— нелегко. Світ зацікавлений ним іншим. Це нині суворі часи, борби за ідею, за віру.

др. М. І. Мандрика

Поетів—мрійників життя тверді люди тяжко слухають. А однак вони, ці поети, є якраз тими, котрі намічують нові шляхи в історії народу, ведуть його тут чи там, до розвою чи загибелі. І під тим оглядом слід гляділи на таку книгу як Антольогія, бо це видання на многі літа, що має зібрати все найкраще і основне даних поетів, зеркалом бути душ великих і будучности нації.

В Антольогії зібрані твори 21 канадійських письменників, починаючи з найстаршого—Теодора Федика, що написав свого часу дуже популярні "Пісні про Старий і Новий Край." (Про Австрію і Канаду). Вартість зібраних творів ріжна— так як тонів в дуже розтягненій гармонії. Деякі навіть дуже добрі. Про інших— вже з чемности— краще не згадати. Під оглядом ідеольогічним книга не видержана. Під оглядом релігійним книга сумнівна, в деяких місцях навіть надто реакційна і смішно-чванкувато задирливі стихи деяких авторів. Книга, видання Української Культури, після нас повинна представляти ту культури з найкращої сторони, світло, поставно. Нині чванитися якимсь безвірством— стало надто вже назадницьким і оплесків не зберe. Світ пізнав добре, що значить нині сумнів і невіря— **це руїна** всіх цінностів, від самих основ починаючи. Отже і руїна культури— всякої, не лише української. Українська культура мусить бути віруюча, якщо має жити і бути.

Думаємо, що такі вірші якось ненароком попали в книгу і ліпше, колиб їх не було, бо ні мистецького рівня не мають, ні ідеї здорової і красної, ні вартости книзі не дають. Вони тільки обезцінюють книгу і в її томі їх не повинноб бути.

Здається, що найкращим віршем в книзі, **це др. Мандрики "Евкаліпти,"** написані з питомим хистом, відчуттям явищ природи і красою мови. др. Мандрика як поет має свій питомий спосіб і снагу висловлу, що гармонізує з його почуттям і відчуттям доокружного світу. Часом прислухавшись добре до музики його вірша, почуєте далекий звук старих козацький дум. Вінже сам з козацького роду. Його книга поезій **"Мій сад"** має богато цих давних ритмічних віршів, словом і музикою посестр козацьких дум.

ВИІМКИ З "ЕВКАЛІПТІВ."

Враз із гір ударив грім у вітри,
заамлів у синіх шовках іскри,
розірвав в стьожки блакиття ніжні
і погнав по нім вози залізні,
покотив важкі чумацькі важкі
і став кидать із них огні-вантажі...
Загуло, загуркало лісами...
Розпадається земля у чорні ями,
розпливає небо, як те море,
в зливи чорні валяться гори...
Хижка, хижка! Стукоче шибками,
в двері пальми дерються гіллями,
в вікна бються зелені мімози,
гнуться з страху, вгортаються в коси.
Всі бояться умерти, осліпти,—
в сварці з громом одні евкаліпти.

—o—

Гей, шумлять, шумлять верхами,
зливи лються по тілу річками,
вітри рвуть, гризуть, скубуть одежі,
вниз у корінь збігають пожежі...
Та даремно! Стоять, як із криці,
зустрічають з сміхом блискавиці.
Роздирають кучерами тучі
і скидають важкі громи в кручі,
де зігнулись до землі бамбуки
і тремтять в жаху чинари й буки.

Та й упали всі вітри без сили,
громи камінь останній скотили,
збігли всі озера в небі сині,
тільки скачуть струмки у долині.

Раді всі. Що за тиха країна!
Море сміється до гір, як дитина,
Пальми всі вбрані— в сережках, намисті,
буки й чинари в весільному листі.
Навіть струсивши сраміТній сльози,
з сонцем жартують, сміються мімози.
А над усім евкаліпти зелені
дивляться вниз і кепкують з драцени.

КОНЦЕРТ ПРОФ. КОШИЦЯ У ВИНИПЕГУ

На закінчення інструкторських курсів, владжених через УНО Канади, відбувся концерт у Вокер театрі у Винипегу в пятницю 29 серпня, 1941. Першу половину концерту творили 4 пісні, релігійного характеру, що відспівав хор курсантів під

Проф. Ол. Кошиць.

проводом самого Кошиця. Найкраще з тих пісень вийшла давна колядка ще з поганським мотивом "Жала Улянка." Її повторив ще раз на сам кінець шановний професор на загальне прохання присутних, що вщерть виповнили театр. Віддання тої колядки було цього рода, що чулась давна містика велитенської віри, котру вичарував степенуванням цілої скалі опадових тонів зі свого хору славний мистець. При кінці першої части Кошиць промовив, дякуючи за співпрацю і взиваючи до продовження зачатої праці. Промовляв тоді також проф. Симпсон з Саскатуну і др. Маценко, директор курсів. Адвокат В. Свистун був церемоніером хвилі.

Друга частина концерту були твори, виведені хором під управою самих учнів курсантів. З них найкраще вивязався мабуть Ів. Філь з Винипегу і В. Курило з Торонта. Панна Віра Коверко і панна Корольна Андріевич будуть також добрими знавцями управляти хором.

Цілість лишила дуже красне враження

Українці Вінніпегу пережили одну з найкращих хвиль за останній час. Були також нечисленні представники других народностей. Проф. Кощиць вже старший чоловік, але живий, голос його чистий і сильний. Коли накінець диригував усім

З ТВОРІВ ПАННИ МИРОСІ ЛАЗЕЧКО

Панна Мирося Лазечко

Панна Мирося Лазечко уроджена у Вінніпегу 1920 р. в родині звісних наших громадян панства М. Лазечко. Це одна з найкращих наших канадійських поеток, повна захоплення і сили вислову. Пише тільки по англійськи. Ось деякі вийми з її творів, які помістила Антольогія.

VISION

I am the prophet of Ukraine,
The echo of Liberty's refrain;
I am the soul of the prince of men,
And the vast, formidable form, which awaits
A thousand hopes, with a thousand fates,
At the shore of a nation's majesty.
And, O, ye tides of tranquility,
When shall ye sweep
From the mighty deep,
In a terrible tempest of conquering power;
When the earth and sun, in a thunderous hour
Resolve, to the motion of sea and storm;
And, in the eclipse of dire distress,
The amber circle of loveliness
Floods, with emotion, and triumph, the heart,
Which once was pierced with the enemy's dart?

SPIRIT-LOVER

I found [illegible] in the Songs of Solomon,
My spirit-lover come from Amana,
Where violet-trellised vines their lattice draw
Across the white cloud-windows of Hermon,
Gardens of spikenard—scented fruits I saw,
Myrrh-misted aloe orchards in Sharon,
And lily valleys where the honey dove
Seeks out her mate, as I sought out my Love.

З ТВОРІВ БОГДАНА ЛЕПКОГО

Мотто: Як поїде милий,
квіт розкину білий...
О. Лятуринська.

Віри нам бракує. Усе є. Сили є, богацтво є, розуму теж нам Господь не поскупив, тільки віри нема. Не вірять наші, що вони до великого спосібні. Привикли до ярма. Не соромно їм у тому ярмі ходити й ласки погоничів своїх запопадати за наділ землі, за почести, за шматок охлапа зі свого стола, при котрім чужі бенкетують. Віри не маємо, і ось де наша біда...

Мотря, ст. 270.

Пропадеш, згинеш Україно, коли замість боротися за привілеї панів і за вольности селян, не піднімеш боротьби за спільне й дороге для всіх, за свою власну державу, в котрій вирішаються твої внутрішні питання, твої старі, невирівнані домашні порахунки.

Батурин, ст. 60.

Тисячі, великі тисячі підчиняються волі одиниці. Одиниця думає за них, приказує, бажає— будує державу.

Ст. 183.

Не доведи Господи, щоби після того, що сталося з Батурином, народ показав себе негідним найвищого добра, своєї власної держави. Не доведи, щоби він у заслілленню, мов у сліпоті тревав— не розбіраючись, де вороги, а де приятелі його, щоби він зраджував провідників своїх. Бувби це гріх важкійший від всіх гріхів наших, за який прийшлосяб нам покутувати довго, може століттями цілими.

Ст. 335.

Українська душе, хто тебе може збагнути! Як Дніпро ти широка, як пороги шумлива й буйна, неспокійна, не довіряєш нікому, сама проти себе стаєш. Всю вину на других складаєш, за собою не признаєш гріха. Котрого з провідників своїх не обкидала камінням і болотом, навіть найбільшого з тих, що вічною славою тебе покрив.

Ст. 349.

В упорядкованій державі для них місця бути не може.

Тому то й вони слухати про державу не хочуть. Для тих усе пано— гетьман, хан, король, цар, щоби їх на службу приняв і гроші платив, або щоби їм дозволив по своїому промишляти.

Ст. 355.

Не церкви були це, а монументи варварства, образи того, що роблено з України протягом довгих літ.

Полтава, ст. 15.

Народ, що не боронить землі, не варта її, це не народ, а стадо безмозкої худоби.

Ст. 225.

Свідомість сповненого обовязку, найвища надгорода моральної людини.

Мотря, II, ст. 78.

Гріх, як зерно. Посіеш, не видно. Підожди, зійде.

Сотниківна, ст. 121.

Стояти на територіяльнім принципі. Земля, на котрій живемо, це наша земля. Ми хочемо не тільки соків з неї тягнути, але добром відплачувати за добро. Держава, яку будуватимуть на цій землі, це буде наша держава. Закотимо рукави і станемо разом з іншими до праці. Якщо треба буде віддати що з нашого стану посідання, віддамо для загального, отже й для нашого добра.

Під тихий вечір, ст. 138.

Селянин родиться з апетитом на землю.

Ст. 195.

Поки всі народи не здобудуть собі належних прав, війна являється остаточним способом, щоб вони могли собі ці права здобути.

Ст. 199.

Любови треба нам, та не такої, про котру пишуть і говорять богато, а справжньої, Христової любови, котра сорочку з себе здіймає, щоби нею ближнього обтулити, котра доторкається гнилих ран на тілі каліки, котра сиріт притулює до лона і котра велить забути про почести і славу, про ріжниці клясові і товариські, про всьо— щоби тільки не вмирала, а росла і поширювалась між людством суща, всеобіймаюча, всетворча, Христова любов. Без неї ми звірі, а не люди, без неї що варта наша цивілізація і культура, котрою ми так гордимося нині?

Ст. 247/8.

Дівчина, котра віддається без любови, поступає нечесно.

Ст. 258.

Для нас, муцин, жінка тоді найсильнійша, коли вона лагідна і мягка.

Ст. 348.

(Зібрав о. Семчук).

ЛЕДАЧИЙ ГРИЦЬ

Грицю, Грицю, до роботи;
—В Гриця порвані чоботи.
Грицю, Грицю, до телят!
—В Гриця ніженьки болять.
Грицю, Грицю, молотити!
—Гриць не здужає робити.
Грицю, Грицю, врубай дров!
—А Гриць щось-то нездоров.
Грицю, Грицю, роби хліб!
—А Гриць— кахи, щось охрип.

Miss Stella Kozak

EMANCIPATION
(*Continued*)

Look at the work of the Red Cross! Haven't they done a great deal for humanity? What is the Red Cross Society but an organization composed mostly of women who give generously of their time and talents to assuage the sufferings of humanity. Women of Religious Communities and others belonging to different societies have done a vast amount of good in spreading the faith in heathen lands. Women's activities in parish work is one of the greatest help to the priest, who is often seriously burdened with other duties. The Altar Society takes charge of the Church sanctuary, etc. The Society for Christian Mothers provides delicacies for the sick and clothing for the poor. The Catholic Women's League with subdivisions in all parts of the world carries on a work very far reaching in its effect. They provide money and means to aid missions and missionaries. They criticize existing conditions among workers and thus bring about necessary changes, they advance education by providing scholarships for deserving pupils.

Hasn't the enrollment of St. Paul's College been increased by their aid? May I dare ask the following question— What would St. Paul's College do without its Mothers' Auxiliary?

Cardinal Merry del Val in his address to the delegates to the International Union of Catholic Women's League, said:

"To women above all is given the sublime mission to mount guard in defence of the family since the tie binding it with Society is so close that if it perish, Society must be inevitably engulfed in the ruin, but times have proved the need of and are still calling out for her benign presence in the social, the religious and the commercial world."

In our present day of unrest you can see for yourselves what an important part women are playing. Their sphere of action is centered in the home. From that centre it radiates to every movement that might in any way bind or promote the welfare of the home. The hand that rocks the cradle rules the world today as in ages past and rightly so.

КОНТРОЛЯ ЦІН

Воєнна Рада Провірки цін дістала нові повновласти з початком вересня. Вона може тепер усталити найвищу чи найнищу ціну на всі річи і наладнювати їх доставу. Вона може також наложити потребу окремих дозволів для кождого рода торговлі. Це все стремить до того, щоби спинити наглу звижку певного рода товарів, а також спинити закупно на сплати.

ДІТОЧИЙ ПАРАЛІЖ І СПЛЯЧКА ДАЛІ ПОШИРЮЮТЬСЯ

В суботу 30 серпня число захорілих на діточий параліж дійшло до 716, а на сплячку 356 в Манітобі. Так само в інших провінціях люди хорують на ці недуги. Кажуть, що комарі поширюють сплячку. Остерігають, щоби не позволяти дітям лягати на сиру землю, бо морозний холод легко може спричинити параліж.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

—Ви знайомі з паном Ходанськом? —здивувався Кравич.

—Як не знайомі? Я в їх каменіці у пана Холевки в термині був.

—А що пан Холевка?— не витримав Стефан.

—Ого! Пішов на гіммелькоманду. Стефан перехрестився.

—Що ви не кажете?— Моя стара теж туди помандрувала.

На вартівню ввійшов командант залоги. Ставний, широкоплечий парень.

Здорові були!— простяг Кравичеві руку.

—Четар Кравич.

—Що ж, це вас двох тільки?

—Пів сотні, звязок з центром міста наладнаний і забезпечений.

—Чи тільки надовго?

—Правильно. Але ви даремне мені того старика присилали. Я й без того знав, що сиротами нас тут хіба не залишите; хліба й соли то ми собі в сусідів пошукали, від них і амуніції позичили.

—Від яких сусідів.

Командант показав рукою крізь вікно на наріжняк, неподавно здобутий і обсаджений відділом Кравича.

—Там уже мої хлопці господарять.

—І правильно, якби в мене було пів сотні, то я б не йшов на позички. Забравби був їх усіх з хлібом і амуніцією, а так довелося тільки полякати й поки прочуняли, забрати що треба, та назад у свою криївку.

—То ви не сиділи тихо на місці, а ходили на "позички"?

—Та хіба годна тихо всидіти козача душа, та ще й голодна?

—Це вже від нас залежить.

—А я журився, що не забрав харчів з собою.

—Тепер, то вже відома річ пошлем куди треба й позичать не доведеться.

—Як у вас зі станом?

—Нічого, добре, як було вісім, так і вісім остало. Тільки що один штигуляє на ногу, другий на ухо не чує. Але то пройде.

Якимсь таким невимушеним гумором віяло від того чоловіка, що Кравич поневолі пригадав собі те, що перед вечером подумав: **Непобідима та армія, що сміється!**

—Ну, товаришу,— звернувся командант до Кравича,— хіба підем до мене на гору й по ділу поговоримо. Добре, що прийшли, ранок недалеко, а сусіди вже хіба подбають про те, щоби ми не вилежувалися задовго. А покищо, може пішлете до наріжняка, хай який десяток хлопців прийде сюди, то може наші відпічнуть, бо не на жарт поморені. Від білого ранку догепер, то хіба доволі з них. Тай не переливки були.

—В такому разі вибачайте,— перепросив Кравич і підійшовши до Панькова, написав йому записку для підстаршини в наріжняку.

Коли Паньків вийшов, підійшов Кравич до Стефана:

—Пане Ходань, вибачте, ви через мене потерпіли, але я думаю що раз ви готові були вмерти за Україну, то може та рана не така страшна, як почесна.

Стефан приязно посміхнувся:

—Не знаю, пане четар, як то за Україну вмирається. Я ще не вмирав. Але коли мене хто спитає, якто болить, коли куля шкіру поскородить, то яб йому сказав, що не свербить. Але чтоб я мав на вас гніватися? Я вдячний вам за те, що післали мене в таку веселу кумпанію. Таж то якісь інші люде! Усе їм жарти та сміхи в голові. Я бачив, як тут одному поторощену ногу перевязали. Коби вам хоч пікнув. Сміється, а такого вже масною лайкою ворога окладає, що хоч уха ступюй. Дивний якийсь народ. Я сам між ними повеселів. Рука болить, за жінкою маркотно, життя на волоску, а я, які пиш жарти знав, то всі попригадував.

—А бачите Стефане. Покищо я вам дякую, але якби так прийшлося переспацируватися до Народнього Дому, то виб не відмовили?

Стефан призадумався.

—Дорогий мій! Якби то я міг відмовити? Але чи нема вже кого післати? Дорога вільна, крутити заулками та закамарками не треба, то може, най я вже при вас побуду? Зрештою, як скажете, так зроблю.

—Хай буде й так. Поки дорога вільна, пішлю котрогось з хлопців. Покищо вибачайте.

Кравич побіг сходами на гору, а Стефан сів задоволений на старе місце.

За якийсь час чотирнайцятка з Кравичевого відділу прийшла в різню й перебрала службу перетомленої залоги, що зібравшися у вартівні почала знайомитися з новим товариством. Паньків присівся до Стефана, Кравич пішов на "хліб-сіль" до веселого команданта.

Поладнавши діло, почали розмову поза скобками службового дня.

(Дальше буде).

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Дорогі Діточки:

Сим разом Вуйко не буде богато говорити, бо сторінка вже так переповнена.

Ви всі вже тепер у школі. Сподіюсь, що весело Вам проходять дні.

Дуже богато з нас не можуть бути веселими і добрими разом. **Будьмо добрими, а веселість сама прийде.**

З сим остаюсь жичливий Вам—
ВУЙКО ТРОХИМ.

СКІНЧИЛИСЯ ФЕРІЇ

Скінчились ферії (вакації) й спочинок,
До праці молодіж іде,
Зрадів нараз шкільний будинок,
В нім пісню весело вже гуде.

Шкільний дзвіночок вже співає:
Свое звичайне дзень-дзень,
Дітий до праці закликає—
Прийшов для вас трудовий день.

В селі і в місті дуже радо
Ідуть до школи діточки,
Іде узброєна громада,
В книжки, зошити і ручки.

Якийсь дідусь старенький, сивий,
В гору підносить рамена:
Благослови, о Боже милий,
Се молоденька Вітчина!"

Се молоденька Україна
Іде до школи по знання,
Повстане Ненька із руїни,
Бо ті не підуть навмання.

І сльози радости і надії
Старцеви по лици пливуть,
Не вмруть наші святі мрії
Вони ростуть, ростуть, ростуть.

М. Магир.

ВАСИЛУНЬКА

Василунька скочив на косу і розтяв собі ногу.

Батько взяв хусточку, що мав в кишені, та завязав рану, щоб не було утрати крови. Василунька не міг уже самий іти, отож батько взяв його на руки та заніс до дому.

Там мати обмила рану, заляла лікарством та знова звязала ногу, а Василуньку положила на ліжко.

Василунька не міг тихо лежати, бо біль йому не давав. Перекидався на всі боки, стогнав та плакав. Думав, що не витримає.

Серед йойкання та стогнів почув голос мами—

"Василунька— я щось маю для тебе," і мати подала йому щось завинене.

Василунька забув про біль, як зачав розвязувати шнурочки, котрими пакунок був звязаний.

"А- а- а!"— крикнув.

А що то таке було? Цікаві знати? Слідіть у слідуючім числі Діточої Сторінки.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ ЗАГАДОК

Усі контестанти надіслали дуже читко записані та влучні розвязки.

Перша надгорода іде до **Оленки Ліганук, Гарт Ривер, Альта.** за 10 добрих розгадок. Другу надгороду одержав **Володимир Заячківський,** Кридор, Саск. Трета надгорода іде до **Петра Гриньків,** Гернсей, Саск. **Конгратуляції!**

Щоб наші читачі могли мати загадки разом і з розвязками, ми їх подаем тут разом.—

1). Густий ліс, чисте поле, два соболі, два скла, труба, бомба, а в тій бомбі лепетайло.— **Волосся, чоло, брови, очи, ніс, рот і язик.**

2). Мовчить, а сто дурних навчить.— **Книжка.**

3). Веселе дерево, весело співає, а кінь над бараном хвостом махає.— **Скрипка.**

4). Дім не дім, хоч комин має, на землі не стоїть, а по воді ганяє.— **Корабель.**

5). Сидить собі у замку пан і не видить і не чує, а найліпше хати пильнує.?— **Ключ.**

6). Що має свое серце в голові?— **Капуста,**

7). Без вікна, без дверей,— повна хата людий?— **Гарбуз.**

8). Не жие, ні не розмовляе, а великі чудеса ділае?— **Перо.**

9). Ні стоять, ні сидять, ні лежать, ні біжать— а все кричать?— **Двері.**

10). Що се за вівці, що день і ніч пасуть, а молока не дають?— **Звізди на небі.**

11). Без ніг, а ходить?— **Годинник.**

12). Біла ріля —чорне насіння, а лиш той посіе, хто розуміе?— **Папір і письмо.**

13). Є в бочці така вода, що творить чудеса?— **Чорнило до писання.**

14). Що стае довше, як утнеться оба його кінці? **Рів.**

15). Бери—кричить, клади пищить, лиши—мовчить? **Ланцух.**

ВНЕДОВЗІ ПОЯВИТЬСЯ НОВИЙ КОНТЕСТ.— СЛІДІТЬ ЗА НИМ!

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

Вуйко дещо оізнився з особистими відповідями,—був занятий— однак дуже радо робить се тепер. Кожний лист він уважно перечитує, кожним листом він дорожить. **Пишіть часто, пишіть все.**

До **Володимира Заячківського,** Кридор, Саск.,— **від Вуйка.—** Твої листи все такі цікаві. Пиши далі. Твої розвязки у контестах також успішні. Бачиш, що твоя цікавість та праця не іде на марно. Складай ті надгороди.—Значки дійсно прийшли здатні. Дякую!

До **Маруси Боднарчук,** 924 Боровс ева., Винипег, Ман.— **Від Вуйка:** Сподіюсь, що іспити удалися успішно. Вуйко чекае на твій лист про вакації.

До **Валерки Янків,** 413 Геловий стр., Винипег, Ман.— **Від Вуйка:** Вуйко дуже любить гру на гітарі. Колись приіде послухати твоеї гри.. А як пішли вакації? Була у баби?

До **Ольги Стрільчук,** Гвайт Біч, Саск.— Кожний з нас мае пригоди. Вуйко також, ще малим хлопцем знова був розтяв ногу на косі, і знак ще досі е.

До **Василя Чуй,** Бруксбі, Саск., Від Вуйка: Гарно перевів вакації, бо ходив на катехизм та помагав родичам. Вуйко тішиться, що у Вашій околиці е стільки примірних дітий, що аж 65 приступили до св. Причастія. Ростіть здорові.

— —

СМІШНЕ

В звіринці:— Пять літня Маруся побачила вперве слоня й здивовано каже до мами: "Погляньте, яка то чудна корова! Роги мае в писку, а хвостом траву скубае.

В Залізниці

—Прошу сідати, ласкава пані!
—Ні, дякую ,не маю часу. Я спішуся.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

Лекція 21.

ТРЕТЯ ЗАПОВІДЬ БОЖА: ПАМЯТАЙ ДЕНЬ СВЯТИЙ СВЯТКУВАТИ.

Виклад: 1. Не виконуй тяжкої праці.— Господь Бог сотворив і упорядкував світ в шестьох днях. Семого дня Господь Бог відпочав і цей семий день посвятив. І ми через шість днів маемо пильно працювати, а семого дня, в святий день, в неділю, маемо відпочати і цей день маемо посвятити Господу Богу. То наказуе нам Господь Бог в Третій Заповіди. **Памятай День Святий святкувати.** Котрий день е для нас святим днем? Чого не вільно в ті дні виконувати? Ковалеві? Фармарові? (Вичисли-ти інші приміри). Що поповнивби кравець, коваль, фармар, як би він працював в святочні дні? Коли однак не мавби гріха? Господь Бог сказав на горі Синай: **Памятай, щоби ти День Святий святкував.** Незадовго потім, в святочний день, один жид збирав в лісі дрова, щоби їх принести до дому. Того не вільно було робити, бо то був день святий. Коли він повинен був збирати дрова? В робочі дні. Його стрінула страшна кара за це. На приказ Бога люде його укамінували. В святі дні не вільно виконувати жадної тяжкої праці, такої праці, яку мусять виконувати робітники, служачі. Яких робіт не вільно виконувати в святі дні? Що поповнивби чоловік, якийби без важної причини таку працю виконував? (Тяжкий гріх). Від вас діти ніхто такої праці не вимагае, бо ви ще малі. Але памитайте, що коли ви будете старші, то такої праці в неділі і свята не вільно виконувати.

2. Бути на Службі Божій. Дитя Ісус. Ісус Христос кожного святочного дня ходив до святині, а у великі свята, як Великдень або Зелені Свята, то йшов аж до Єрусалиму. Кілько літ мав Ісус Христос, як йшов перший раз на Великодні Свята до Єрусалиму? То була далека і тяжка дорога. Однак Ісус Христос йшов радо. Він тішився ,що буде молитися в Єрусалимській святині. В Єрусалимській Святині не було такої Служби Божої, як в нашій церкві. Там приносили в жертву звірята, як це робив Авель і Ное. Як побожно глядів Ісус на ті жертви, як горячо молився до Отця Небесного. Інші люди гляділи на Ісуса і казали: "Що то за побожна дитина." І самі зараз побожніше молилися. Ісус нікуда не розглядався, не говорив, не сміявся, тільки побожно молився.

В тій святині учили людей мудрі люди. Учили людий, як мають служити Господу Богу. Учили також дітий, так як вас учу про Бога. Люди і діти сиділи довкола тих учителів і пильно слухали. Нераз учителі питали Ісуса, який також їх пильно слухав, чи Він розуміе їх науку. А Ісус так мудро їм відповів, що вони дивувалися, як він так все добре знае. Часами Ісус їх питав, а вони не вміли Йому відповісти. Вони не знали, що Ісус е Богом і всьо знае.

ДІТИ. Найдорощий Ісусе. Ти так радо ходив до святині, так і ми радо хочемо ходити до церкви, кожної неділі і кожного свята. Так наказав Господь Бог: **Памятай День Святий святкувати.** Тому ми маемо кожної неділі радо йти на Службу Божу. Хто опускае з власної вини Службу Божу в неділю чи свята, поповняе гріх. (Іспит совісти).

II. Жаль і постанова поправи: Коли Ісус Христос вже був великий і сам зачав навчати людий, прийшов одного разу до святині, до Єрусалиму, на Великодні Свята. Люде продавали при вході до святині звірята на жертву, вівці, голуби, вимінювали гроші. При тім торгувалися та кричали. То не було добре. Церква не е на то, щоби там робити ярмарок (маркета). Длятого Ісус Христос всіх вигнав зі святині. Памятайте діти, що наша Церква е богато більше святою, як святиня в Єрусалимі. Наша Церква, то правдивий Дім Божий. В Кивоті, в Найсвятійших Тайнах е сам Ісус. Коли ви ,діти, е в Церкві нечемними, говорите, оглядаетеся, то вас видить Ісус з Кивота. Якби так Ісус вийшов з Кивота, то чи не повиганяви богато дітей з Церкви, так як повиганяв жидів зі святині? Тому в Церкві заховуйтеся гарно і чемно.

Ісусе, як мені прикро, що я нераз в Церкві заховувався нечемно, оглядався, говорив і забув, що Ти глядиш на мене з Кивота. Я знаю, що через те я заслужив на справедливу кару. Нехай за це мене картають мої родичі. А Ти, Ісусе, прости мені. Від тепер буду заховуватися в Церкві гарно і чемно. Я знаю, що Ти, Ісусе, на престолі в нашій Церкві, підчас Служби Божої, приносиш себе в жертву за мене, як колись Ти приніс себе в жертву на хресті. Як Мати Твоя стояла побожно під хрестом, так я буду заховуватися побожно в часі Служби Божої. Я буду навіть радо ходити на Службу Божу в звичайні дні, як тільки мені це буде можливим, а в неділі і свята ніколи Служби Божої без важної причини не опущу.

Постанова: Не буду оглядатися в церкві.

В Школі

—Чому ти Грицю спізнився?
—Тато впав і зломав ногу.
—Уважай, щоби це не повторялось

НАША ТВЕРДИНЯ — РІДНА МОВА

О, рідна мово, скарбе мій
в мертвотних безвістях чужини!
Ти— мій цілющий, мій єдиний
душі підбитої напій...

Нехай гнобить за роком рік
надій нездійснених наруга,
в тобіж міцна моя потуга,
на всі скорботи певний лік.

І в край рідному терпінь
—путі недовідомі Божі —
стоїш ти твердо на сторожі
народніх прагнень і святинь.

Плюндруе все хижак лихий,
мій рідний край— сумна пустиня.
Лиш ти стоїш, як та твердиня,
о рідна мово; скарбе мій!

(Переслав зі "Світа Дитини" В. Заячківський.)

Олекса Стороженко

ДОРОШ

Після шведської пожоги був військовим осаулом цей самий Дорош, про котрого росказую. Багато дечого доводилось мені про нього чути; росказували, що він був завзятий і дуже письменний: знав по турецьки і по татарськи і був за товмача. Як же кошовий Мелашевич вивів Запорожців із Туреччини і знов осадив кіш на наших вольностях біля річки Підпольної, то Дорош розміряв окопи, бо знав і кріпости будувати. Скінчивши своє діло, не довго вже зіставався в коши, вельме вже старий був; і подякувавши за хліб сіль, помандрував собі у степи, щоб денебудь сісти зимовиком і завести пасіку, бо дуже кохався у пчолі. Шукав старий собі місця, шукав, тай сюди зайшов на Малу Тернівку. Якось йому сподобався наш лиман. Та на що й шукати лучшого захистка? Кругом вода, а по середині остров, не треба й огороджуватися; от він тутечки й осадився.

Тоді, як старий сюди прийшов, у лимані тілько й росли денеде осички, терен та лози; а він уже понасаджував скрізь дерева, нащепив груш і яблунь, неначе ліс який розвів. Та тут у нього велика пасіка була, може колодок із двісті, коли не більше. За медом приїздили купці із Харкова, з Білгорода. Дорош тими грошима, що за мід добував, ніколи не користувався, а віддавав їх бідним людям на будову, що приходили у степи селитися зимовиками, або відносив на церкву до монастиря.

Ті козаки, що сиділи тут зимовиками і знали Дороша, от як росказували мені про його життя у лимані. Жив він на тім острові неначе який пустельник; із власних рук годував диких кіз, журавлі ходили за ним слідком, як собаки, а під його хатою виводились бабаки. Ходив сам, як чернець, у високій шапці, у чорній ризі і підперізувався ремінним поясом. З себе був дуже високий, а борода, біла як молоко, доходила аж до колін. Такий, росказували, був із нього дідуган, що хто б не вздрів, то самі вязи так і хиляться, щоб йому вклонитись.

Тоді дуже мало було зимовиків, то по великих празниках нарід приходив до Дороша, неначе до церкви (тоді тут не було церков); от він і читав їм евангелію, апостола і псалтир. Люди кажуть: "На самоті чоловік живе з Богом"; то хоч і не в церкві слухаеш те слово Боже, а всеж таки почіпить воно тобі душу, особливо, коли почуеш його з уст чесної перед Богом людини.

Старого Дороша всі дуже поважали: було як заведуться за щонебудь, або шкоду один одному як вчинить, то йдуть судитися до старого. У ті часи, як Дорош тут проживав, набігали ще на слободи Татари; отце ж їх і шлях, що іде побіля лиману, бо тут скрізь водопої, на горах багато криниць. Було, як почують хуторяни, що іде Татарва, то заганяють скотину і ховаються по байраках і кітловинах; як же, бувало, слобожани турнуть відсі Татар, то й вони де не візьмуться, на коней, за мушкети і собі провожають непрошених гостей. А Дороша— так ніколи не тикали; сидить собі на пасіці і байдуже йому.

Раз, як так проходили Татари, Дорош варив собі на вечеру куліш, а татарський ватажок побачив, що з комина іде дим і післав кількох вершників подивитися, хто там живе. Коли молодий, каже, то візьміть його в ясир, а як старий— "Чикин йому башка" (відрубайте йому голову).

Такий, бачите, у них був бісурменський, хижий звичай. Поїхали Татари у лиман, та, як кажуть: "не спитавши броду, не лізь у воду"— і загрузли у болоті. Стали гукати, так Дорош вийшов і росказав їм їх мовою, куди обіхати; от вони й приїхали до нього. Побалакав він із ними, показав свою пасіку, город— так гарно в його садочку; було це саме в Спасівку, як уже і дині і кавуни і садовина поспіла.

Вернулись вершники до свого ватажка, росказали йому, що бачили-- от він і сам приїхав до Дороша в гості. Нагодував його старий медом, кавунами і чим Бог післав. Ватажок цілісінький вечір із ним пробалакав— тут у нього в хаті й ночував, а на другий день прощаючись подарував Дорошу турецький килим і обіцяв, як буде повертати, знов заїхати до нього. Так не привів йому Бог вернутися, бо там десь гетьманці перехопили його загін і завдали такого чосу, що і сам ватажок не встиг спасти життя перед ними, а його орду у три вітри гнали аж до річки Самари. Як тікали вони побіля лиману, у одного Татарина захромав кінь; бачить сердешний, що йому вже не втікти, бо за спиною козаки— нічого робити!— от він із коня в очерет і прліз до Дороша.

—Рятуй!— каже,— як врятуеш, то я твій на віки!

(Далі буде).

Останні Вісти...

КУК одержав з Отави від Н. А. Робертсона, підсекретаря закордонних справ, відповідь на запит в справі примусового виселювання населення України. Відповідь подає, що жадних вісток про таке виселювання Отава не має.

КУК вислав телєграми до премієра Кінґа, премієра Чирчила і президента Рузвелта з нагоди проголошення вісім точок. В телєграмах КУК сказано: "Комітет вірить, що коли націстівська тиранія буде зломана, тоді українське питання справедливо буде вирішене згідно з Вашою декларацією."

Збори товариства священників ім. св. Павла вибрали новий заряд на біжучий діловий рік. Головою є о. Ст. Семчук, писарем о. М. Сирник, скарбником о. И. Пуляк. Намічено здійснити ряд практичних завдань.

На реколєкціях до Йорктону, що були в днях 1 до 5 вересня, прибули 29 священників з Манітоби і Саскачевану. Провідником був о. Гр. Шишкович, ЧНІ. Преосвященний Ладика мав ряд викладів. **Отці зложили з тої нагоди такі жертви на релігійно-народні цілі:**

На колєгію св. Йосифа в Йорктоні	$40.00
На бурсу БУК-а в Саскатуні	25.00
На Сиротинець в Айтуні	25.00
Сестрам в Йорктоні	25.00
Дар проводови	75.00
Дар хорому співбратові	40.00
На Будучність Нації	31.70
На Українські Вісти	18.00
Сестрам в Сифтоні	8.00
Кошти реколєкцій	300.45

Разом наші Отці, що тяжко працюють на кождий цент, жертвували $588.15

Ось таких жертводавців нам треба скрізь! Честь, кому честь!

Подають з Европи, що коли чекісти прийшли на святоюрську гору перед самим відступом зі Львова, щоби помордувати мешканців і Митрополита, відділ українських червоноармійців випередив їх, зі скорострілами заняв площу перед церквою св. Юра і не допустив туди чекістів. Цей відділ стеріг місця аж до останної хвилі відступу і вратував життя Митрополита.

Як президент Ради Сеніорів у Львові, **Митрополит видав заклик до всіх українців,** де між іншим так визиває: **"Усі, що почувають себе українцями і хочуть працювати для добра України, нехай забудуть про якібудь партійні роздори, нехай працюють в єдности і згоді над відбудовою так дуже знищеного большевиками економічного, освітнього і культурного життя."**

"Тоді в Бозі надія, що на підвалинах солідарности та усильної праці всіх українців повстане Соборна Україна...!"

Ведуться затяжні бої за Ленінград.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers Mundare, Alta.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 19 (91) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Жовтня, 1941 Vol. IX. No. 19 (91) YORKTON, SASK., Oct. 1, 1941

ЗЇЗД БУК-А В САСКАТУНІ

В Суботу, в Неділю і в Понеділок — 11, 12 і 13 Жовтня, 1941

ПРОГРАМА

В суботу рано читані Служби Божі в новій величавій місцевій церкві св. Юрія.

Потім запис відпоручників і гостий в Домі Просвіти.

Вечером мистецька часть.

о. Ст. Семчук

о. Мих. Пелех

Привіт о пароха Мих. Пелеха

Привіти відпоручників.

Вибір комісій— номінаційної і резолюційної.

Звіт старого заряду.

Промова о. Ст. Семчука— Десятиліття БУК-а.

Збірка в десятиліття на "Будучність Нації."

Вибір нового провінціонального заряду на рік 1942.

Намічення праці, ювілей БУК-а.

Промова посла Ореста Жеребка: Теперішне положення і українська справа.

Промова о. П. Криворучки: Наша бурса.

Година 6 вечір— Мистецька часть в домівці Просвіти.

НЕДІЛЯ, 12 ЖОВТНЯ

Година 8 рано— Сповідь, читані Служби Божі.

Година 10 рано— Співана Служба Божа, проповідує о. Місіонар з Йорктону.

Година 12—Спільний обід в домівці Просвіти.

Пополудні:

Година 2.—**Відкриття з'їзду через голову Саск. Секції— Ст. Діячка.**

ПОНЕДІЛОК, 13 ЖОВТНЯ, 1941

Година 8 рано —Читані Служби Божі.

Година 9 рано— **Наради молоді УКЮ, наради учителів, вибір заряду, намічення праці.**

Година 11—**Збори уділовців бурси БУК-а.**

Це десятиліття істнування Братва Українців Католиків Канади — десять пїт тому, в липні 1932, започатковано БУК, котрий відтоді досі зробив прекрасну роботу для нашої Церкви, для нашого народу, для Канади! **Це треба відмітити, оцінити і вшанувати! БУК працював і працює з нами, для нас.** Всі разом, всі спільно, до кращої будучности!

о. Петро Криворучка

Про нас ніхто не буде дбати, коли ми самі про себе дбати не будем! Нам ніхто не поможе, коли ми самі собі не поможемо! Про нас ніхто не заговорить, коли ми самі про себе будемо мовчати. **Час до праці, до чину— бо пора це великая єсть!**

. . ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ!

(Просьба о поміч)

Українців католиків **в Канаді є 300,000 і** мають сто священиків. Значить, **один священик припадає на 3,000** душ.

В Західній Канаді (Альберті, Саскачевані і Манітобі) римо-католиків є 422,000, а священиків мають 856. Значить один священик припадає на 491 вірних.

У Злучених Державах Півн. Америки є після статистики в обох українських дієцезіях 567,867 греко-католиків і мають 240 священиків. Значить, один священик припадає на 2,366 вірних.

Тимчасом римо-католиків в Зл. Дер. Півн. Америки є 20,838,640 душ і мають 33,300 священиків. Або один священик на 626 вірних.

Іншими словами, наших священників до числа вірних є шість разів менше чим у других народів в Канаді і в Америці.

Ті числа самі вимовно говорять і кличуть— **Український нарід має тут на американськім суходолі замало священиків!**

Ось одна з найважніших причин нашого народного недомагання, нашого розбиття і слабости. Числом нас богато— однак брак духовних провідників, **брак священників,** брак місіонарів. А нарід без священиків, то корабель без керми, стадо без пастирів.

Щоби цему зарадити, щоби ми мали більше священиків, місіонарів, **треба шкіл,** де молодь приготовлялась до духовного стану.

Таку школу— ювенат— провадять від кількох літ оо. Редемптористи (Місіонарі Чина найсв. Ізбавителя) **в Йорктоні, Саск.** Тут молоді хлопці приготовляються до будучого стану священика-місіонара. Та тепер, коли за Божим благословенням збільшилося в Йорктоні число отців і відколи новики, бувші учні ювенату, знайшли тут приміщення, йорктонський дім став замалий і показалася конечна потреба нового дому, в котрім поміщено би школу-ювенат. Мимо тяжких часів, дня 10 липня ц.р. з Божою поміччю **Отці Редемптористи розпочали будову такої нової школи-ювенату в Роблині, Ман.** Теперішний час до будови невідповідний. Та отці зачинають будову уповаючи на Божу поміч і особлившу опіку Матері Божої Неустаючої Помочі. Числять також на попертя всіх щирих українців католиків.

Цього року, коли якраз припадає 50-літний ювілей поселення українців в Канаді, будова цеї школи буде **найкращим і трівким памятником ювілею.**

Ця будова, це діло незвичайно важне. Тут ходить о будучих Христових місіонарів, що мають поширяти Христове царство на землі і вести український нарід до кращої будучности.

Так, **Бог хоче цего діла!** Положення українського народу в Канаді і в Америці цего вимагає. Нині на рідних землях за морем наші заведення знищені. Тут, на вільній землі, мусимо будувати нашу будучність—школи!

Тому звертаємося до всіх свідомих українців католиків і просимо:

Поможіть своїми щедрими жертвами довершити це діло!

За кожду жертву вже наперед щире спасибіг — нехай Христос стократно надгородить!

За всіх добродіїв буде щороку відправлятися в наших монастирях Служба Божа.

За всіх добродіїв будуть молитися кождого дня в наших монастирях всі наші отці і братя.

Виказ жертв буде поміщений в нашім часописі.

Всі пасказі жертви просимо слати на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK.

др. Дейфо

СЛІПА КИШКА

(Appendicitis)

Сліпа кишка не є нічим загрозливим, коли в час її запобігти. На сто осіб, що хорують на сліпу кишку, 99 перейде щасливо операцію через здібного лікаря. Але коли недуга задавнена і дійшло аж до того, що сліпа кишка тріснула, тоді на сто лише 75 переживе ту справу, без огляду на це, як здібним не бувби лікар.

Небезпека сліпої кишки є особливо для дітий, бо тяжко розпізнати, а довше відкладання робить операцію потім ще більш небезпечною.

Сильне запалення сліпої кишки не повстає за одну ніч. Коли дитина дістане нараз сильний напад болю, то досвід виказує, що хоча вона не скаржилася передтим на болі, то рідко їла, а коли їла, то дуже мало. Також по кождім їдженню дитина чулася зле.

Так звичайно виглядає недуга в дитини. Бувае також, що дитина скаржиться на болі в жолудку. Біль може повстати в середині пахвини замість з долішнього правого кута, де звичайно сподіємося такого болю. Много разів, коли мене закликали до хорої дитини і я завив, що вона тяжко хора на сліпу кишку, матір рішучо заперечувала, що ні.

—Але, пане доктор, той біль зовсім не є в тім боці, де є сліпа кишка...

Однак навіть тоді, коли біль з посередині пахвини, коли натиснете правий кут, тоді хорий каже, що біль пересунувся до правого кута.

Першим дійсним обявом звичайно є вогні. Хорий вонітує, що доперва з'їв, або вонітує зелену речовину. Підчас того збільшається біль в пахвині. Коливб біль зменшився, це означалоб лишень, що сліпа кишка пукла. Бо коли сліпа кишка пукне, то першим обявом того є зменшення болю.

Богато дітий померли якраз тільки тому, що думали, начеб після їдження зелених яблук мусить боліти жолудок. В дійсности, мало е річий, котрі можуть дитині спричинити болі в пахвині. Тому, коли **дитина почуе болі в пахвині, а рівночасно зачинае млоїти і вонітувати, не треба довго надумуватися, з якої то причини. Заклич зараз лікаря!** Нехай він думае над тим.

Коли лікар заявить, що це сліпа кишка і треба операції, не можна відкладати ні на хвилину. Від скорости у великій мірі залежить успіх операції, а кожда родина, підчас котрої залишаеться зіпсуту сліпу кишку в середині людини, тільки збільшуе небезпеку.

ПОЗВОЛЯТЬ НА ДОВІЗ ПОЖИВИ ДО ГРЕЦІЇ

Досі засадою війни була цілковита блокада, себто заборона довозити до занятих німцями країв якихнебудь середників поживи, одягу чи гроша.

Винипегська Фрі Прес з 15 вересня 1941 ст. 12 подала однак вістку, що англійці дозволили частинно припинити блькаду і довести поживу для **Греції, яких 50,000 тон.** Поживу дадуть спільно Англія, Злучені Держави і Туреччина. Перевозом займеться міжнародний Червоний Хрест. Німеччина і Італія прирекли не робити жадних перешкод в цій справі і запевнили від себе безпеку довозу.

Коли воно дійсно так, тоді для українців в Канаді отвирається широке поле допомоги землякам в Европі під проводом КУК. Українці в Европі більше як який інший нарід потерпіли в цій війні і досі бояться. **Україна стала "спаленою землею"** —як жадна інша в Европі **і тому більше як котра інша країна світа потребує для своїх громадян поживи,** щоби міліони не гинули з голоду, головно безвинні жінки, діти, старці, хорі і скитальці.

Девятий з'їзд Ліги Української Молоді Америки був в днях 30, 31 серпня і 1 вересня в Дітройт, Мичґ. при участи 60 відпоручників і кількасот гостий. Головою вибрано Честера Монастирського з Алеквипа, Па., писарем Софію Сторожук з Дітройт. З'їзд закінчено концертом і бенкетом.

ВОЄННА ЛІТОПИСЬ

Американські кораблі на далекім сході причалюють до Сінгапору. Бачимо корабель з американським вантажем, на його боці намальовані зорі і пояси. Корабель привозять воєнні засоби, відвозить з Малаїв гуму і цину. Індійські жовнірі берегжуть пристані, китайські кулі розважтажують кораблі і відвозять товарі.

Іран приняв всі домагання аліянтів. Німецькі громадяни, що були в Ірані, 400 душ, передано зпід опіки німецького посольства в Тегерані англійським і російським чинникам, які вивезли їх до таборів інтернованих в Індії і на Сибір. Німецьке і італійське посольство звинено. Большевики заняли північну частину Ірану на 500 миль довгу а яких 150 миль широку, зараз попри саму столицю. Англійці заняли полудневу частину краю над морем, богату в копальні оливи і нафти, з догідними пристанями. Через Іран Америка буде досилати поміч для большевиків в зброї і воєнних засобах. Перський шах уступив, англійські війська заняли столицю Тегеран.

Облога Ленінграду затіснюється, залізниця до Москви перервана. Так само **перервано получення Києва з Москвою через заняття Конотопу.** Довіз до обложених міст слідує тягаровими самоходами, однак дороги дуже злі і розмоклі. Виходить, що німці заняли правий беріг ріки Десни, від жерел до впаду в Дніпро. Перейшли на Лівобережжа і тим загрозили не лише Київу, в котрім трималися большевики, але цілій червоній лінії по лівім боці Дніпра.

7 вересня по всіх церквах Англії голилися за побіду аліянтів, в тім **також большевиків.** Англіканський архієпископ Кентербірі особливо взивав до молитов за російську армію. Кардинал Артур Гинсли сказав, що поляки погодилися з совітами тому, щоби визволити своїх синів і дочок "з неволі, котра є страшнійша від смерти."

Він далі сказав: "Ми молимося, щоби оборона прав Росії помогла направити незаслужені кривди Польщі."

Головний рабін др. Герц також молився на руїнах льондонської синагоги.

В Демойн, Аява, **Ліндберґ** мав віче і промову. Він сказав, що меншина агітаторів, під проводом "британської, жидівської і рузвелтської адміністрації" через пропаґанду, гроші і впливи намагаеться вихнути Америку до війни. Колиб не надія на Америку, то сказав далі Ліндберґ: "Вірю, що Англія була б вже погодилася в Европі давно і булаб краще на тім вийшла." Присутних було 8,000 осіб.

Того самого дня, 11 вересня 1941, **президент Рузвелт** заявив через радіо, що американські кораблі дістали розказ стріляти зараз, коли тільки побачуть на своїм шляху якінебудь кораблі держав осі.

"Напад не пішов від нас. Ми тільки боронимося. Однак нехай це упімнення буде ясне. Відтепер, колиб німецький або італійський воєнний корабель вїхав наводи, котрих забезпека є конечна для оборони Америки, то вони це вроблять на свою власну небезпіку."

"Не буде стрілянини, хіба Німеччина сама буде далі за нею шукати.

Рівночасно Гітлер просив своїх о зимову поміч і при цій нагоді заявив, що німці бються не лише за себе, але за істнування цілої Европи проти "жидівського капіталізму і большевизму."

"Тепер німецький жовнір боретьсяся з союзними військами від найдальших північних сторін Европи аж до берегів Чорного Моря з ворогом, що не має в собі людяности, але складаеться зі звірів."

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСЯГИ УКРАЇНЦІВ ТУТ І ТАМ

У винипегських школах з початком цього шкільного року **вчить тепер 15 українських учителів і учителюк.** Всього українського населення у Винипегу після числення з 1936 р. є 21,217— або приблизно десята часть. Всіх учителів вчило в 1940 р. 975. Після відсотку нашого населення і числа учителів, у Винипегу повинні вчити 97 наші учителі. Вчить 15 і це е взагалі найвище число з усіх міст Канади, де вчуть українські вчителі. Заходить брак учителів і тому порадно буде нашим молодим панночкам та їхнім родичам призадуматися над тим, щоби не легковажити Учительської Семінарії (Normal School), але в більшім числі як досі посилати туди наших панночок, які покінчили середну школу. Наші хлопці здебільша служать у війську— для молодших однак отвираеться широка нагода навчання.

* * * * *

Історія України М. Грушевського вже переложена на англійську мову і вийшла накладом університетської преси Ейль.

* * * * *

Восьмий з'їзд українських професіоналістів був в Дітройт 31 серпня і 1 вересня при участи 50 відпоручників з різних міст Америки і Канади. Головою вибрано адв. Осипа Чарновського з Дітройт, писарем Ст. Шумейко з Ньюарку, Н. Дж.

* * * * *

Ювілейний з'їзд з нагоди 50-ліття нашого поселення відбувся в **Чипмен, Альта, при участи таки першого поселенця Василя Єлиняка,** котрий досі живе і дістав цілий ряд привітів від високопоставлених осіб і організацій в Альберті. З'їзд був 7 вересня, того самого дня тому 50 літ В. Єлиняк приїхав до Канади. Тепер о. Лесюк, ЧСВВ украсив груди нашого першого поселенця почесним золотим хрестом.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить другий тиждень. Видає БУК, печатає "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЗІЗД БУК-А В САСКАТУНІ

До з'їзду в Саскатуні ми все прикладали рівнаючу вагу для дальшого розвою організації. Саскачеван перший почав організацію, найбільше зложив праці і жертв, має найбільші осяги. Бурса БУК-а в Саскатуні і часопись "Будучність Нації" межуть уважатись майже вповні здобутком Саскачеванської Секції БУК-а. З цієї провінції започаткувалися наші з'їзди, наші летючки, організація наших учителів, організація молоді.

Саскачеван строгий, холодний, нагальний, але також здоровий, сильний, рішучий.

Цегорічний з'їзд БУК-а припадає на самім початку ювілею. Це десятиліття існування організації, котра почалася в липні 1932 р.

Коли хочемо відмітити працю одиниці, робимо гостину, даємо дарунок. Говоримо привітне слово. В більшій ще мірі це відноситься до многих одиниць, до загалу українців католиків.

Де були ми нині, колиб тому десять літ не був зорганізований БУК?

Як виглядалиб наші справи, колиб тоді тих кілька людий були махнули рукою, зневірилися, огірчилися, тай понехали справу?!

Як виглядалиби нині наші церкви, наші парохії, наші школи?

Як виглядалаб ціла суспільна маса нашого поселення, що вже тоді була сильно розбита на взаїмно себе винищуючі гурти?

Десять літ, то великий час.

В добрій праці, серед трудів і успіхів здається мигом летить. Але серед розбиття, розненависження і самовинищування, той час може стати гробним каменем. За десять літ можна зробити вельми богато добра, можна збудувати величну будівлю — але також можна розвалити навіть граніт, розбити і знищити навіть найбільшу силу.

Ми працювали і будували цілих десять літ.

Ми працювали без віддиху, а закоченними руками, не цуруючись жадної праці, жадного труду, котрий тільки виходив на добро нашого народу, нашої святої Церкви, на добро Канади.

Ми стали будувати майже з нічого. В Божій ласці ми збудували богато.

Ми будували спільно, всі разом, ніхто окремо від інших, проти інших.

Всі стани, всі кляси нашої суспільности стали спільно зі своєю Церквою, зі своїм духовенством до праці для кращого завтра, для кращої будучности— і ми за **Божою ласкою зробили богато!**

Ми нікого не підривали, з ніким не заводили сварок, ми робили нашу роботу, **позитивну роботу.** Що у виду тої роботи силою самого факту і конечности мусіли валитися всі негації— це їхня природа, не наша вина.

Перед нами ще більше праці!

За десять, ні двадцять літ не може всього зробити, викінчити і закрінити. На з'їзді в Саскатуні прийде перегляд праці, оцінка наших сил і успіхів, намічення нових завдань і бадьорість до дальших трудів.

В нас є для кого і з ким працювати!

Сотки тисячів нашого віруючого народа жде, хоче і буде працювати разом з нами, в нашій організації, що іде спільно з Церквою, під проводом Церкви. А коли кажемо "під проводом Церкви" це значить, під проводом свого єпископа, свого священика, в злуці і в єдности серця, ума і волі — для Бога і Народу.

Ждемо на з'їзді всіх піонірів нашої організації. Наших отців духовних, наших учителів, наших хліборобів, наших робітників, наших урядників, і професіоналістів. Ждемо всіх тих, що не хочуть стояти осторонь великої будови, але хочуть свою цеглинку доложити також при будові **кращої будучности. Треба збільшити працю, збільшити жертви!**

Ідемо з виразною думкою не збирати похвали і спочити на лаврах, але скріпити волю, з'ясніти думку і з новими силами знова і знова братися до праці, до чину, доброго, великого і святого!

- - - - - -

Хто каже вам, що все одно,
де жити, як вмирати —
той тягне вас в багно на дно,
то вам дає без дна судно
і каже кермувати.

Б. Лепкий.

СВІТОЧІ ЛЮДСТВА

В музиці.— Найбільшим пяністом в історії музики це **Франц Ліштт,** котрий мимо того, що був незрівнанним пяністом і славним мистцем, лишив світ з його богатством, принадою і вигодою, вступив до монастиря Отців Францішканів і став священиком в Римі 1865 р. Через 21 літ знали того мистця тільки під скромним іменем о. Ліштт.

Ось причинок католицького священика в царині музики і життя.

В організації.—Одною з перших організаційних клітин на побережу Америки була **місія св. Варвари в Каліфорнії.** Церква зі забудованням стоїть там досі. Представляє вона цілком самовистарчальну одиницю, котра колись була для цілої околиці всім. При церкві було мешкання отців, робітні, лічниця, спільна харчівня, крамниця, комин і склад харчів, одіяння та знарядів. Під оглядом організації францішканські місії в Каліфорнії досі остали взором докладности, повноти і вистарчальности під кождим оглядом для цілої околиці. Тут бездомний, подорожний і хорий знайшов даровий нічліг, ложиву і ратунок. Тут була школа і запаси для потребуючих. Це прегарний доказ, як Церква все дбала і дбає не лише про вічне, але також й дочасне добро своїх вірних.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В прегарних горах над заливом св. Лаврентія, яких 60 миль з Монтреалу, лежить наша **вакаційна оселя "Україна,"** закуплена недавно о. И. Тимочком, ЧСВВ **для монтреальських парохіян.** В серпні цього року посвячено там каплицю. Оселя має 640 акрів ліса і левад, серед котрих є прекрасне озеро, простором 200 акрів.

- - - - - -

В Славтсбургу, Н.Я. посвячено замок, котрий Сестри Служебниці купили на дім старців. Замок стоїть на горі, долом річка. Много дерев, город і цвітники. Серед ліса є пливальня. Ранком під самий замок приходять серни і зайчики за поживою. Посвячення Дому було 14 вересня.

- - - - - -

Новий будинок Дівочої Академії св. Василія посвятили оба наші американські епископи при співучасті отців на Успення. Наша Церква все є світочем Христової правди і правдивої науки. Академію ведуть Сестри Василіянки.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Жовтень, 1941

1, середа — Преп. Евменія
2, четвер—ММ: Трофіма, Саватія і Дорим.
3, пятниця — ВМ. Евстатія
4, субота — Отд. Воздв. і Ап. Кодрата
5, неділя 17 по С. СвщМ. Фоки
6, понеділок — Зачаття Йоана Хрестителя
7, вівторок — ПервМц. Текли
8, середа — Преп. Евфросинії
9, четвер — Ап. Ев. Йоана Богосл. (на нед)
10, пятниця — М. Калістрата
11, субота — † Преп. Харитона
12, неділя 18 по С. Преп. Киріяка
13, понеділок — СвщМ. Григорія

Устав

5, нед. 17 по Зісл.— гл. 8, ев. утр. 6, на Сл. Б. ап. 182, ев. Мат. 62.
9, чет. св. Ів. Богослова— Литія, на Сл. Б. ап. 73, ев. Ів. 61.
12, нед. 18 по Зісл.— гл. 1, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 188, ев Лук. 17.

СВЯТА МІСІЯ

Від суботи 11 жовтня вечером до суботи 18 жовтня вечером буде в церкві св. Покрови у Винипегу, 965 Бойд ave. Місія під проводом впр. о. Гр. Шишковича, ЧНІ з Йорктону.

Місія це внутрішна віднова, перегляд і лік на всі немочі душі, власне освячення і усовершення через ділення всецілющої ласки Божої. Кожда наука помагає нам в цім святім ділі. **Це наше власне внутрішне освячення і усовершення.** Це наша власна праця, під проводом отця Місіонара. Це наше всласне добро. Тому охочо і залюбки користаймо з цеї світлої нагоди! Часи прикрі, непевні і бременні у всякі можливости. **Будьмо готовими до найвищого і найкращого!** Свята Місія поможе нам в тім. **Приходім самі і заохотім других!**

НЕДІЛЯ 17 ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Євангелія Мат. 15, 21-28 (з. 62): І вийшов звідти Ісус і відійшов в сторони Тиру й Сидону. І це жінка хананейка вийшла з тих сторін і кликала кажучи: Помилуй мене Господи, сину Давида, моя донька тяжко біснується. А він не відповів їй ні слова. І приступили його ученики та благали його кажучи: Відпусти її, бо кричить за нами. Він же у відповідь сказав: Мене післано тільки до погибших овець дому Ізраїля. А вона приступила і поклонилась йому, кажучи: Господи, поможи мені. Він же у відповідь сказав: Недобре відібрати хліб дітям і кинути псам. А вона сказала: Так, Господи, алеж бо й пси їдять кришки, що падають зі стола їх господарів. Тоді Ісус сказав їй у відповідь: Жінко, велика твоя віра! Нехай тобі буде, як ти хочеш. І одужала її донька від тої години.

- - - - - -

Вступ.—Безпосередно перед даною подією, св. ев. Матей наводить слова Христа про це, що в дійсности сквернить чоловіка. Це є зле намірення серця, злі задуми — а не сама зверхність і зовнішні тільки обряди, як думали тодішні жиди. Вони уважали себе вибранцями і ліпшими від всіх інших народів. Так справді було. Однак через гордість стали гіршими від інших і втратили своє первородство між народами. Тому Христос залишає їх, а відходить в сторони поганських міст Тиру і Сидону, що були грішні і не мали обітниць. Однак наверені, вірою і любовю перемогли вибраних. І так сповняються слова Спасителя, що "Бог із каміня може сотворити синів Авраама" і "призвані не були достойні"...

Стріча.—Приходить до Христа жінка хананейка. Св. Марко каже, що вона була грекиня, сирофенікійка родом (Мар. 7, 26). Ця поганка певно чула і знала обітниці вибраного народу. Вона знала також про будучого Месію. Називає Христа "Сином Давида"— обіцяним Месією, і просить о помилування. Христос не відповідає. Тоді вона знова лебедить і ученики вставляються за нею. Але відповідь Христа відмовна. Вибраний нарід має першенство Божих ласк. Згодом відмічає Христос ізраїля, як "дітий." Вона однак в покорі припадає і просить: Поможи мені! І навіть коли Христос відповідає їй словами тодішних, котрі дивилися на інших, поза ізраїлем, як на "псів"— вона знає, що не має права ні обітниць, на основі котрих моглаб домагатися і просити, все таки просить. Бодай о окрушини ласки Господньої.

Надгородa.— Тим поганка оказала більшу віру і покору, як вибранці Божі в ізраїлі. Христос хвалить її. "Велика твоя віра!" Подібно хвалить Христос іноземного сотника: "Навіть в ізраїлі я не найшов такої віри!" І просьба сповнена, її радість звершена, покора надгороджена.

Часто нам здається, що Бог не чує наших молитов. Часто здається нам, що Бог лишив нас на посміх світа. Але **Христос знає і чує.** Він хоче провірити, збудити і розогнити нашу віру. Бо без віри неможна подобатися Богу.

Віра конечна і діла з віри.—Вірити, значить узнавати щось за правду на свідоцтво другого. Вірити в значінню надприродним, значить узнавати за правду все, що Бог обявив і Католицька Церква до вірування подає.

Бог є безконечна правда і хоче нам ту правду сказати. Бог не може помилятися. Коли віримо в Божі слова, тоді поступаємо найрозумнійше. Слова вічної правди Христової доказані пророцтвами і чудесами Христа, завершені святими воскресенням.

Ми віримо людям від колиски до гробу. Дитина вірить, що її мама дійсно є її мама, і що вона дійсно називається так, як її кличуть. Бо звідки інде вона годна це знати, як тільки на основі віри? Вона вірить потім, коли вчиться говорити. Вірить учителеві в школі, вірить в житію. Без віри ми не були б годні зробити двох кроків.

То коли ми віримо людям і не можемо жити без віри, тим більше ми повинні вірити Богу, самій Правді. "Хто приходить до Бога, мусить вірити, що він є і що надгороджує тих, котрі його шукають"—Жид. 11, 6. То є найменше з усього, що чоловік мусить вірити, щоби спастися.

Однак так само, як конечна і неоспірна є віра в житію, так само конечні і необхідні є діла з віри. Інакше, після слів св. Якова— віра є мертва. Хананейка вказує нам, як повинна виглядати віра і життя з віри. Тоді Бог вислухає наших молитов і "нічого неможливого не буде для вас"—амінь.

ВІСТИ КУК

Новий відділ КУК зорганізовано в **Твеї, Саск.**

Відділ з Венкувер, Б.К. прислав $40 на фонд КУК— відділ в Пойнт Пелі, Онт. $20, —відділ в Форт Вилїям, Онт. $142.05— відділ в Торонті, Онт. $15— відділ в Ібстон, Саск. $4— відділ в Кенора, Онт. $93.70.

Святочне Читання

СВЯТА ПЕРВОМУЧЕНИЦЯ ТЕКЛА
24 вересня ст. ст. — 7 жовтня н. ст.

Св. Отці називають св. Теклю первомученицею, бо вона одна з перших пострадала за Христа. Була дочкою знатних і богатих родичів з Іконії. Була дуже красна тілом і здібна та красномовна. Не знати було, що більше в неї подивляти—красу, науку і мудрість, чи встидливість і скромність. Була заручена з богатим, красним і добрим молодцем, на ім'я Тамир.

В 47 р. по Хр. прийшов до Іконії св. Павло і став навчати про Ісуса Христа. Св. Текля мала тоді 19 літ і коли почула науку про божественного Спасителя і надгороду для тих, котрі в дівництві посвятяться Богу, рішила відкинути земні заручини. Та не хотіла з тим рішенням погодитися родичі св. Теклі, ані її будучий жених. Він оскаржив св. Павла перед суддею і той казав замкнути св. Павла до темниці. На суді суддя рішив бити св. Павла і прогнати. Тепер зачали переконувати св. Теклю і напоминати, щоби відступила від свого заміру. Однак вона явно і голосно визнавала імя Ісуса. Тоді суддя загрозив їй смертю. Поклали костир і підпалили, в огонь живцем кинули святу. Однак Бог післав дощ і вітер, костир погас, св. Текля ненарушена вийшла з костира і пішла слідом св. Павла. Так зайшла до Антіохії в Сирії і тут побачив її намісник Александер. Здивуваний і захоплений її красою, просив, щоби стала його жінкою. А коли всякі намови не помагали, віддав її Александер одній жінці, на імя Трифені, щоби та підмовляла св. Теклю виречися віри і віддатися за нього. Однак все було даремно. Тоді Александер в гніві присудив святу діву на смерть. Однак дикі звірі стали більше милосердні від людий. Льви і тигри випущені на святу діву, поклалися спокійно біля її стіп і не зробили їй жадного лиха. Настрашився Александер і не важився більше напастувати святої. Пустив її на волю. Вона якийсь час жила ще у Трифени, котра тепер навернулася, а потім пішла до Мир Лікийських, де дістала благословенство від св. Павла. Відтак відвідала рідну матір в Іконії, попращала її і пішла в гори селевкійські, де серед молитов, посту і умертвлення прожила на самоті довгі літа і померла в 90 році життя серед святости.

До її гробу ішли многі прочани з далеких сторін і просили ласк. Многі стали здорові, многі дістали інші ласки. На цім місці поставлено церкву, котрої останки остали досі. Коли в 477 р. цісар Зено побив свого противника Василіска, поставив величаву церкву в честь св. Теклі, так як обіцяв перед боєм. Також в Антіохії збудували церкву на цім місці, де жила св. Текля і терпіла від Александра. В XI столітю в Цареграді були 4 церкві в честь св. Теклі. В Медіоляні збудували церкву з білого мармуру 1386 р. і посвятили в честь св. Теклі. Там переховується голова святої. Король Арагонії, Яків II. привіз до Еспанії частину мощів святої, одну руку, 1323 р. і зложив в церкву в місті Барцельоні, звідки згодом перевезено її до церкви в місті Таратона.

Св. Амброзій ставить св. Теклю за взір до наслідування для всіх дів. Св. Текля визначалася покорою, молитвою, святістю життя. Дівництво ставила вище всіх почестий і вигод. Наразила себе на тяжкі переслідування. Не убоялася катів і мук, не зрадила своїх обітів, які зложила Богу. Ласкою Божою поборола всіх напасників і навіть дикі звірі стали ласкавими у її ніг. Святість і краса дівництва так великі, що не можна їх рівнати з нічим іншим на світі.

Св. Августин каже, що лекше є побідити загрози мук і мучителів, як світ, що манить вигодами, розкошами і гріхом. Хто однак в ласці Божій поборе всі примани світа, той дістане вінець земної і небесної слави, силу поконати всякого ворога і вічну заслугу, так як св. Текля.

Молитва.—Свята первомученице і рівноапостольна Текле, моли Христа Бога за нас немічних і грішних, подай нам ласку поконати всякого ворога наших тіл і чистоти, витревати в добрім серед покус і мук диких напастий, та осягнути вінець вічної небесної щасливости, амінь.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Ревнійше почитання Царици розаря.—Від найдавнійших часів в Церкві люди молилися ревно і много. Щоби затямити молитви і визначити собі певну скількість молитов, та не змилити, уживали монахи на сході, точнійше в Єгипті, шнура, котрим були перепоясані і на котрім вязали гудзи за кождою молитвою. Так повстали чотки, вервиця, коронка чи розар. Цей звичай молитви зі сходу перейшов на захід і нині загально в уживанню. Всі наші старовинні ікони на Україні представляють святих Антонія і Теодозія Печерських з чотками в руках. Пречиста явилася св. Бернадетті також з чотками в руках. Набожество св. розаря, підчас котрого молимося і розважаємо таїнства святої віри, є під особливим покровом Царици небес. Дуже гарний звичай є, коли члени Апостольства Молитви після вечірних богослужень спільно в церкві всі разом моляться в голос і відмовляють чотки.

Місійне намірення: Навернення жидів—Ізраель значить "борець Божий" і ним були жиди в Старім Завіті до приходу Месії, ко-

ПАННА ІВАННА МАРАЗ

донька панства Мараз з Винипегу, вернула з поїздки і дальше навчає гри на піяні. Панна Мараз покінчила університет— її родичі мають одно з найкращих торговельних підприємств в північній части Винипегу. Батько є загально звісним народним діячем і не скупить гроша на релігійно-народні ціли. Родина належить до парохії св. Покрови.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ....

Калєндар

ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ НА 1942 РІК

ДУЖЕ ГАРНИЙ, ЦІКАВИЙ І ПОВЧАЮЧИЙ

Містить історичні статті, описи подорожей до сьв. Землі й Рідного Краю, образки з місіонарського життя в Аргентині, многі та цікаві оповідання, представлення, вірші, жарти, адресар укр. катол. духовенства в Канаді й Америці, повний устав Богослужень, спис добрих книжок і часописей, оголошення та **дуже багато красних ілюстрацій. Стор. 160.**

THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

ПОГРОМ МОСКАЛІВ ПІД КОНОТОПОМ

Є в історії України світлі хвилі, коли наше козацтво до пня нищило ворогів, які довгі літа потім тямили розгром і уникали України.

До таких світлих хвилин нашої історії належить бій під Конотопом в Лівобережній Україні 8 липня 1659 року.

Забезпечивши західні границі України миром і договором з Польщею, гетьман Данило Виговський рушив з військом, яких 20,000 козаків і підмогою від татар на східні границі України, під кінець 1658 р. Тут ожидали його москалі під проводом князя Ромодановського. Бачучи рішення українців покінчити з москалями, царські воєводи були готові на всякі уступки для українців. Годилися забрати свої залоги з українських міст, признати гетьмана Виговського київським воєводою і запевнити старшинам та козацтву вольности і маєтки. Це робили з одної сторони, щоби зискати на часі і на московський лад "валяти дурака," себто обдурити українців. А тим часом чим скорше післали на Україну нові війська під проводом князя Трубецького. Він зібрав всі московські сили і станув під Конотопом, над річкою Сосніквою. В Конотопі була українська залога під проводом полковника Гуляницького, котра хоробро і очайдушно відбивала всі наступи московських переважаючих сил через 70 днів. Тоді наспів гетьман Д. Виговський зі своїми військами, розбив москалів на прах, розігнав їх і хотів вже вертатися назад. Але московські воєводи не хотіли погодитися з долею. Вони знова виступили до битви 8 липня 1659 року, котрий закінчився розгромом москалів. Тисячі москалів впали трупом, тисячі дісталися до неволі, між ними князі Пожарський і Львов. Москалі втратили всю артилерію і прапори.

Російський історик Соловйов пише, що тоді "ляг квіт російської кінноти. Ніколи опісля московський цар не був вже в силі вивести в поле так сильне військо. Трівога впала на Москву. Цар Олексій вийшов в жалібному убранні до народу. Удар був тим тяжчий, що несподіваний..."

Князь Трубецький програв і втратив велике військо. Москва стояла безборонна і отворена. Наспіхом зачали земляні роботи для укріплення міста. Сам цар робив разом з москвитами. Ходили чутки, що цар хоче втікати за Волгу. А татари сміялися в лице московським послам і говорили: Польський король хотів панувати над козаками і королівство стратив. Ваш цар хоче також і він своє втратить...

Місто Конотоп має славну історію. Тут козаки бились з ворогами і побідили!

Онтерійський тарахкавець

на чотирі стопи е тепер вязнем учителя Фр. В. Дароха, котрий зловив його біля Наягари і держить на припоні—на патику, при кінці котрого зашморг з пояса. На той зашмор привязаний тарахкавець покищо заховується спокійно. Одно укушення того гада—смерть. На кінці хвоста має кружки, що тарахкотять, коли порушується. Звідси зовуть його тарахкавцем. Кождий раз, коли скіра з нього лущиться, дістає новий кружок— лінняться часом кілька разів на рік. Людина може зловити навіть найбільш їдовитого гада і привязати на поясок, але часто негодна запанувати сама над собою...

Олекса Стороженко

ДОРОШ

(Докінчення)

—Не знаю, як мені тебе й вирятувати, —відказує Дорош,— бо ніде гаразд сховати; певно сьогодні ще понаходять наші козаки, то і витягнуть тебе, хочби ізза печі. І в болоті теж не сховаєшся, бо і там вони обнишпорять усі кутки; дуже вже ви нам надосолили!

Але подумав-догадав старий тай вигадав, як його сховати. Викопав у пасіці яму, так щоб тільки улізти чоловікові до плечей і посадив туди Татарина, а зверху накрив його улієм (був у старого улий дуже великий). Тільки що обгорнув його гарненько землею, буцім то і справді колодка з пчолою, аж бачить— ідуть до його козаки.

—Добрий вечір, діду!— кажуть.

—Спасибіг!— відказує Дорош.

—А нагодуйте нас, діду, медом,—просять,— бачите, яка у вас гарна пасіка!

—Добре діти,— каже старий,— е защо й нагодувати: добре набили Татарву!... Ідіть же в хату, на тім тижні підрізував, то тамечки у мене е вже готовий мід.

Деякі хотіли вже йти в хату, а другі не згодились.

—Ні, діду,— кажуть,— не хочемо ми тижневого, давай нам із самого підрізу, свіжого!

—І той же з підрізу,— каже Дорош,— однаковий.

—Не хочемо ми того, —гомонять козаки,— давай нам свіжого, а не даси, так ми не питаючись і самі візьмемо!— І все заходжують біля великого улия, під котрим сидить Татарин.

Бачить старий, що не переливки: не дати— то вони й самі перевернуть великий улий, тоді вже поминай, як звали Татарин[illegible]

—Ну, стрівайте ж,— хлопці,— каже,— як бачу, треба вам дати свіжого, нічого з вами робити!...

Тільки що узявся за одну колодку, щоб зняти, а козаки й гукнули:

—Давай нам, діду, з цеї, з великої! От тутечка багацько меду!

—Не можна з цеї колодки— відказує Дорош.

—Чом?— загомоніли козаки.— Давай, кажем із цеї, а не даси, ми самі добудемо— нам рук не позичати!

Дорош завіряє їх, що паройки накинув у цю колодку. Так буцім не їм каже; в одно товчуть: "з цеї тай із цеї!" Кругом обступили, декотрі вже й за колодку беруться. Що тут на світі робити? От Дорош і каже:

—Слухайте, хлопці! Не руште цеї колодки, бо, як схочу, то— дарма, що велика ,а не добудете з неї й одної краплі меду —хіба тільки чортяку побачите!— Тай

ЗА КРАЩЕ ГОСПОДАРСТВО!

Цей дім дуже вигідний для численної родини і недорогий. Має сім кімнат. Прийомна кімната має огнище, їдальня і кухня просторі. Посередині входова світлиця з павами.

На горі є 4 спальні зі сховками на одіж і купальня. Ганок на долі може стати підлогою на горі, де літом вигідно спати, або сісти до сонця. Цілий дім має 25,400 кубічних стіп. Вимір будинку є 35 х 23 стопи в головнім розмірі— весь на весь будинок має 37 х 37 стіп.

Будинок з дощок, або з рубанців, що потім легко можна опбити дошками. Викінчений як слід і помальований такий дім стає окрасою околиці і вигодою на ціле життя для родини. Здоровий дім, здорова родина. Тісні доми і перенаселені кімнати через духоту і пару часто спричинюють задуху і боляки, дороге лікування а навіть смерть.

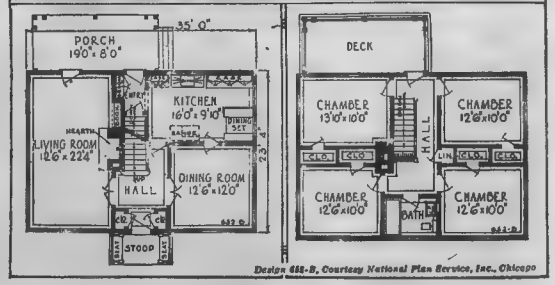

Вид і плян кольоніяльного дому на 7 кімнат.

гукнув до Татарина, що йому робити.

—Гаразд! відказав один із козаків.— Я ще на свому віку не бачив чорта; подивлюсь, яка у нього парсуна!

За улий— тільки підняв, а Татарин як вискалиться, як зарже не своїм голосом, а козаки:

—"Свят, свят, свят!" та в ростіч та як мога на втікача.

Постривайте, хлопці,— гукає Дорош.— Я вам меду дам!

А вони втікають та лаються:

—Подавись ти своїм медом! Годуй того, що під улием сидить!

Через тиждень, як усе втихомирилось, росказав Дорош хуторянам про свою комедію— від них він уже не таївся— так вони вже сміялися й прозвали того Татарина "чортом."

Три роди жив він у Дороша, а там на теплого Миколи пішов у Самарський монастир тай перехрестився у нашу віру. Знатний вийшов із його чоловіга, а вже який скусний був лікар: і скотину лічив і болячки на людях вигоював. Проживав він десь за річкою Орелькою, там і оженився; цеж його і внуки— Чортеньки, що живуть у Водяних Хуторах.

НОВИЙ ЛІК НА РАКА

Державна комісія в Альберті провірювала новий лік на рака, котрий з успіхом випробовують лікарі в лічниці Тейбер в полудневій Альберті. Лік винайшов др. Кох з Дітройту. Він полягає в замороженню хорих частий. Нарості тоді завмирають і гинуть. Досі в Альберті лічили тим способом 150 хорих з округи Летбридж.

На чолі державної комісії є міністер здоровля, др. В. В. Крос.

СВЯТІШИЙ ОТЕЦЬ ВЗИВАЄ ДО МОЛИТОВ ЗА СКОРОЧЕННЯ ВІЙНИ

З днем 15 вересня св. Отець Папа Пій XII візвав весь католицький світ, щоби вірні молилися цілий місяць жовтень за скорочення війни.

Як звісно недавно прибув до Ватикану окремий висланник през. Рузвелта, **М. Тайльор,** з докладними порученнями, котрі однак не були подані до відома загалу. Він сейчас мав ряд розмов зі св. Отцем і одержав письменну відповідь на письмо президента Рузвелта.

Ріжні ріжно думали про ціль і зміст розмов. Подавали в пресі, що М. Тайльор приїхав з'ясувати потребу Америки помогти большевикам і яке відношення супроти того займе Католицька Церква. Інші знова кажуть, що він приїхав, щоби вивідати погляд Церкви на случай, коли Америка приступить до війни. Здається однак, що ціль його приїзду була одна і друга —а може ще більше. І тому прилюдний зазив св. Отця молитися цілий місяць за скорочення війни є наче прилюдною відповіддю на всі поголоски в цій справі.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертіться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Військовий пекар з усміхом держить оберемок свіжоспечених хлібів, які щойно витягнув з військової печі на границі Єгипту.

НА СПОМИН ПІОНІРСЬКОГО ЮВІЛЕЮ

Цінну память українці
в цім році празнують,
у прибраній батьківщині
торжеством святкують.
В храмах Божих із слезами
шлють мольби-благання
Царю Христу, Спасу світа,
за многі страждання.
Опустивши рідну землю,
де зросли, ховались,
приїхали у Канаду,
в пралісах скривались.
Вся родина, мов ті пчілки,
до праці ставала
і у Бога, творця світа,
опіки шукала.
Серед горя працювали,
рідню потішали—
з кождим роком роздорожа
рівнялись, змінялись.
Як пятьдесять літ минуло,
ми сили набрали —
нашим першим піонірам
пошану віддали.

І глянули на ті скарби
від моря до моря,
канадійська земля світить
мов небесна зоря.
Народная праця славна
Канаду квітчає,
де лиш глянеш, наша молодь
працює і дбає.
Заступає святу віру,
нарід закріпляє,
нашу славну долю-волю
любить, вхороняє.
Хайже живе давна слава
Неньки України!
Хай поверне давна воля,
не буде руїни.
Допоможи святий князю,
наш Володимире,
щоби батьки на Вкраїні
без турботи жили!

Василь Годованський,
Торонто, Онт.

Австралійський полк привіз з собою сороку, як полкового любимця, до Африки. Вона знає кождого жовніра в полку і залюбки сідає навіть на вояцькім шоломі. Часом залетить до сусідного полуднево - африканського полку і тоді любить сідати на крісах сторожі. Жовнірі, хоч їх заняття кровавe, мають чутке серце і люблять птиці.

Скарбовий Звіт БН, Серпень, 1941

ПРИХІД—

Збірка підчас похорону бл. п. Ст. Лозинського	$3.65
о. І. Шпитковський, збірка на пресф.	4.50
о. М. Колодій на пресф. з Бобулинець	2.40
о. М. Колодій з продажі літ.	1.50
о. І. Шпитковський, зб. в Силвер, Ман.	3.12
о. І. Шпитковський, зб. в Етелберт	7.50
Марія Зарубяк	1.00
Збірка о. Сірого з Арран, Саск.	10.00
о. Вол. Божик 9 передплат	9.00
Петро Сенишин і Анаст. Жук	2.00
Іван Пробіжанський, збірка і передпл.	7.00
В. Годованський і Марія Рудавська	2.00
Відділ в Гудів, Саск.	2.50
Разом	$56.17

— РОЗХІД

Гума до клеїння	.10
Зміне чеків	.30
Для А. Яремовича	6.85
Друк БН ч. 16	40.80
Розсилка	4.10
239 куверт	2.39
Відливання клішів	21.94
Разом	$76.48

Дмитро Кобринський,
гол. завідатель.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Підчас реколекцій в Йорктоні, Саск. з початком вересня 1941 зложили ласкаво на пресфонд БН слідуючі всечесні отці свої жертви:

По $2.: о. Н. Сірий. По $1.: о. Ігор Шпитковський, о. Олійник, о. Н. Демків, о. Семчук, о. Серветник, о. Горошко, о. Швед, о. Пелех, о. Сирник, о. Фик, о. Калуський, о. Криворучка, о. Дрогомирецький, о. Пуляк, о. Кришталович, о. Бала, о. Божик, о. Колодій. —Передплату зложили: По $1.: о. Луговий, о. Перейма, о. Джурман, о. Фірман, передали від В. Филиповича, Стефана Стасюка з Каліенто, Одесі Кучма з Сенділендс і Г. Ладубця з Аррану. Окремо передали $1 пресфонду від В. Филиповича з Арран, Саск. З продажі літератури зложили $1.: о. М. Колодій і 70ц. о. Фірман.

Разом всіж жертв є на суму $31.70.

Окремо о. Мирон Кривуцький зложив через БН $1 на Укр. Вісти в Едмонтоні. Збирав о. Ст. Семчук.

Всім жертводавцям на цім місці сердечно дякуємо!

ДОПИС З СТЮАРТБУРН, МАН.

50-літний ювілей панства Ів. і Анни Соколик.

В неділю 10 серпня родина і приятелі панства Соколик устроїли 50-літний ювілей їх подружого життя. По Службі Божій, котру служив о. Н. Демків, всі засіли до столів на обід. Перед обідом мав гарну промову брат Ів. Пробіжанський до старих ювілянтів. Неодному стали сльози в очах. По обіді було богато бесідників, між іншими наш посол Ів. Соломон. Приїхали гості зі Стюартбури, Толстой, Вайта, Гардентон, Дуфрост. Приїхали діти ювілянтів з Порт Артур, Онт., Форт Вилїям і навіть з Чикага. Забавою занявся брат Ів. Пробіжанський і зять Ярослав Мисик. При добрій забаві не забули також на нашу пресу і на зазив Ів. Пробіжанського зібрали по шість долярів на УВісти і на БНації. Оцим кличу всіх, щоби не забували на нашу пресу, коли буде яке приняття. Нехай Господь надгородить всіх жертводавців всім добром, а нашим старим молодятам дасть ще многі, благі літа!

Подав Ів. Пробіжанський.

о. Ігор Шпитковський

ДЕЩО ПРО УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ

(Докінчення)

Найславнійшими галицькими князями були: Ярослав Осмомисл, Роман, Данило і Лев. Ярослав Осмомисл розширив границі Галичини далеко на полудне аж по ріку Дунай. Знова князь Роман боровся богато зі сусідними польськими князями. Одного разу загнався він аж за ріку Сян і тут під містом Завихостом відлучився від армії, і поїхав з кількома дружинниками на звіди. Тоді напали на него поляки і вбили його. По його смерти поляки й мадяри старалися заняти Галичину, але Романів син Данило вигнав їх і зміцнив Галицьку державу. Данило, який зіслав коронований на короля, терпів богато від татарів. Щоби скріпити проти них українську державу, будував він богато міст і замків. І таке одно місто збудував над рікою Полтвою і в честь свойого сина Льва назвав його Львів. Львів став столицею Галичини і в ньому на нинішньому високому замку стояв замок галицьких князів. Данилові сини, Лев і Юрій далі боролися з татарами. По їх смерти князем зістав Юрій II. Коли і він помер, тоді польський король Казимир В. занав Галичину, зничив Львів, спалив церкву св. Юра і старався опанувати галицьку землю. Правда, Галичани підносили проти него повстання— але їх сили знищені татарами, булц за слабі і західна українська держава стала частиною Польщі. Подібна доля стрінула прочі наші землі. Їх заняла Литва, але з часом вся майже Україна по ріку Дніпро дістался під польське панування.

2) Українська держава впала. Не стало князів, не стало хороброго війська, а давні бояри і шляхти побачили, що часи змінилися і перейшли на чужу сторону: спольщилися і прияли римо-католицьку віру. По давній славній державі лишився тільки спомин. Але цей спомин не дав вмерти ідеї нашої державности! Хотіння волі далі жило в масах народніх! Богато дуже богато змінилося і в житті народу! Всюди заведено панщину, вільні і богаті землі забрали пани, натворили всюди своїх фільварків— а населення заковано в панщизняні пута. Народові відібрано всі права і зрівнано з нерозумними сотворіннями. Від рана до пізної ночі працював селянин на панській— в властиво на своїй, але забраній панами землі, ходив чорний і нужденний і конав у ярмі. Іншими словами: **недоля запанувала на українській землі.** Але мимо всего не завмерло в народі бажання волі! Діди переказували внукам про давні кращі часи і передавали їм заповіт боротьби за краще завтра. **І цю боротьбу відновили і українську державу відбудували козаки.**

Хто це були й відки взялися козаки? Отже так: на Україні була тяжка неволя— панщина. За що небуть карано навіть смертію. І кому було забагато кривд, цей покидав рідну хату і втікав далеко у степи. А ці степи це були безкраї простори на полудне України. Там близько мешкали татари, тому стели були незаселені. Росла лише висока трава, було повно рік, озер і лісів. І тут утікали кривджені польськими панами селяни і тут ховалися. З часом їх назбиралося у степах дуже богато і вони оснували собі осідок, **Січ.** Та тимчасом кривди й переслідування на Україні росли більше й більше. Треба було боронити батьківщину і козаки зі зброєю в руці підносить проти панів повстання. Під проводом своїх гетьманів карають шляхту за кривди України. **До таких найславнійших українських гетьманів належить:** Павлюк, Петро Сагайдачний, а передовсім **Богдан Хмельницький.** Богдан Хмельницький — це наш найбільший гетьман. Він то рішив визволити Україну з під панів і відновити українську державу. Тому зібрав козаків, взяв на поміч татарів і рушив проти шляхти. На вість про те з цілої України зачали збігатися до него люди і козацька армія зросла до 200 тисяч. Хмельницький розбив шляхоцьку армію на Жовтих Водах, під Корсунем, під Пилявцями. Найгірше було під Пилявцями, де польські пани дуже потерпіли і в руки козаків дістався преботатий їх табор. Правда, під Берестечком татари зрадили козаків і козаки потерпіли погром, але під Батогом знова розбили панів, так, що з польського війська— мало хто втік і на полі битви лишилось 20 тисяч трупів. Два рази здобув Хмельницький Галичину і був під Львовом. Та його не хотів нищити й взяв лише окуп. Ще нині недалеко Жидачева в селі Верині показують старого дуба, під яким— кажуть старі люде— спочивав сам Хмельницький, як їшов під Львів. **Отже Хмельницький відновив українську державу.** Народ тішився з волі і прославляв гетьмана, як народнього спасителя. Та Богдан бачив, що не встоїться Україна сама! Вона була така богата! В степах трава була така буйна, що волам ледви роги з неї виставляли. В ріках було тільки риби, що рукою можна було зловити. Рої пчіл зносили до пасік тільки богато меду, а по полях шуміло буйне збіжа. Така богата земля була ласим кусником; гетьман знав, що як лиш він умре, то пани знова завоюють Україну. І щоби до того не допустити, щоби **Україні забезпечити поміч заключив Хмельницький союз з Росією в Переяславі 1654 р.** Україна мала бути свобідною державою, лише мала помагати Росії у війнах, а Росія Україні. Гетьман умер... зажурилася Україна. До того москалі зломили угоду і зачали господарити на Україні як у себе дома. Прийшли Поляки і зачалася між ними війна за панованнд над Україною. І раз пол. гетьман, Чарнецький— прийшов з військом до села Суботова, де колись жив, а тепер був похований Хмельницький. Казак розкопати його могилу і кости розкинув на всі сторони світа... Так **мстився пан на українському гетьманові**...! Врешті 1667 Росія і Польща в місті Андрусові заключили мир і поділилися Україною: Росія забрала все по лівім, а Польща по правім боці Дніпра. Правда, українські гетьмани, як Дорошенко, а особливо **Іван Мазепа** боролися з москалями. **Виговський** під Конотопом так побив Москалів, що 30 тисяч їх лягло трупом, але Росія була сильнійша! **І в р. 1709 під Полтавою цар Петро. І. побив гетьмана Мазепу і українська держава упала.**

о. І. Шпитковський

Та Росії було того за мало! Вона хотіла заняти цілу Україну, отже й ту що була під Польщею. І в 1772 році з Австрією і Німеччиною поділила Польщу і майже ціла Україна дісталася під Москалів. Лише Галичина дісталася під Австрію.

Сумно було на Україні... Особливо Цариця Катерина II дуже її нищила. В 1775 р. зруйновано Січ і козаків москалі розігнали. На Україні заведено російські порядки і панщину. Богато народу замучено, богато вивезено на Сибір і Соловки, а його землю забирали російські пани.

Упала українська держава. Лише по руїнах блудив спомин, пригадував давні славні часи. Упала держава, та не вмерла воля. Вона, як та іскорка, сховалася десь глибоко під згарища руїн і ледви тліла. Народ заснув у ярмі, забув за славну минувшину, а іскра волі ледви тліла під руїнами. І треба було когось, хто її роздувби. Треба було когось, хто збудивби земляків, пригадав славну бувальщину і влив нового духа у жили народу та повів його до боротьби за волю так, як колись князі і гетьмани.

І цей чоловік зявився. Це був **Тарас Шевченко,**— наш найбільший поет. Він виступив проти царя і москалів за те, що вони нищать Україну. А самих українців накликав отворити очі, згадати минуле... "хто ми, що ми, і чиї ми діти." Накликав до любови України, бо:

"Де в серцях
Для вітчини нема любови,
Каліки вбогі там, не люде."

Накликав до завзяття, і **кликав:**

"Вставайте, кайдани порвіте,
І вражою, злою кровю волю окропіте."

І слова Шевченка зробили богато. Вони отворили українцям очі, вказали їм славне минуле і закликали до боротьби за волю. Росте національна свідомість і українці продумують, якби то здобути волю і відновити українську державу, яку колись збудували князі і за яку боролися козаки. До розбудження свідомости причинилися такі письменники і поети, як Куліш, Маркіян Шашкевич, Юрій Федькович, Іван Франко, Леся Українка і богато інших. Вони писали гарні книжки, в них накликали українців до любови вітчини і боротьби за неї.

3). І розбудженний український нарід чекав хвилі, щоби піднестися і скинути ярмо. І такий час прийшов по-світовій війні. 1917 розпалася Росія і Україна воскресла. Воскресла українська Держава! Та не на довго! Бо так як колись, так і тепер вона впала: як про це співаємо в пісні: Хоч тільки народу впало за свободу— встоятись не було сили...!

І знайшлися знова українські землі під страшним чоботом ворогів, які стараються змести нас з лиця землі. Однак даремні їх труди. По кістках і крові наших мучеників прийде славне Воскресення Української Держави.

Ми канадийські українці творимо маленьку вітку великого українського народу, який має славну минувшину, як ми перед хвилиною виділи. Любім тому сей нарід, усе признаваймось усім, що ми українці, любім нашу батьківщину в Европі і наслідуймо тут в Канаді наших предків в великій хоробрості і любові до своєї рідної вітчини.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події і люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

—Як можна... і Стефан налив собі.

Кравич при столі, Стефан в кутку біля печі, сьорбали чай.

—Цікаво, пане четар, як там довкола нас? Щось говорять, що на Личакові попсувалося.

— Попсувалося, то направиться. На війні всяко буває. От мені цікавіше, що там у фердинандській казарні діється. Не довго там повоював, а зжився з людьми, як з рідними.

—Говорять, що Поляки підступили під касарню каналами з позакладали під касарню каналами й позакладівтря, але Бог беріг і міни не пошкодили касарні.

—Бачите, не дармують собачі діти. Не можна так, то вони пробують інакше. Фортелями і штучками, коли не дається крісом і гангранатою. Нашим бракує якраз тої помисловости.

— Що ж, вони тут, як у своїй кишені. Декому з наших могловби впасти на голову, що коли не можна присупити по землі, то не вадилоб попробувати штуки під землею. І лізе то в канал і не питає, що смердить.

—Їм пахне перемога, а канал дурниця!

—Недочекає їх!— вирішив Стефан і узяв від Кравича порожню склянку.

—Може ще?

—Ні, дякую. Будьте добрі, залишіть мене самого. Можете спокійно покластися.

—Добре, пане четар, я маю леговище тут за дверми. Добраніч.

—Добраніч.

Коли Стефан вийшов, Кравич встав і пройшовся там і назад по кімнаті. Сів при столі, витягнув нагрудник і з набожністю добув лист від Віри. Притиснув його до уст.

—Віра, Віра!— говорив полушепотом.— Відтак став прочитувати слово за словом:

"Люде, що, як я, найдуться віч-чаві смерти, дістають очі, які дивляться глибоко в суть речий і бачуть майбутнє. Я не хочу трівожити тебе тим, що я тепер бачу. Але знай, що все, що діється, не діється даремне. Ніодна капля крови, пролита за святу справу, не змарнується. Це безцінний посів майбутнього, дарма, що дуже, дуже далеко майбутнього."

Хтось постукав у двері. Кравич збентежений, мов школяр, приловлений на псоті, незручним рухом сховав листок до нагрудника.

—Прошу!

В кімнату ввійшов вістовий. Подав синю коверту, засалютував і вийшов.

Кравич стояв на середині кімнати з ковертою в руці. Невідомо чому, не спішився її розпечатувати. Поклав коверту на стіл, вийняв нагрудник, добув з нього зімнятий лист Віри, розправив і з набожністю сховав у призначену для нього перегородку:

—До побачення, шепнув наче листові й підняв коверту зі стола. Розпечатав й кинув оком на письмо. З першого разу відчув охоту зімняти свисток паперу й жбурнути ним у кут, з досадою. Але по хвилині опамятався.

Добув мапу й поклав її перед собою на столі. Провів олівцем по мапі. Хотів щось підкреслити, але пальці відмовили послуху й олівець покотився зі стола на землю.

Хвилину сидів за столом без руху, з очима вдивленими в порожню. Не чув, як отворилися двері й на порозі станув Стефан.

—Пане четар!

Кравич не чув і не обертався.

—Пане... занепокоївся Стефан і підбіг до Кравича, що глянув на нього непритомними очима.

—Що з вами?

Кравич вдивився в Стефана й піднявшися з трудом, вхопив його за руки:

—Шкода нашої крови, шкода нашої муки. Вірочка моя кохана, Вірочко!

Звалився Стефанові на груди й хлипав, як дитина.

—Пане четар, пане четар,— лебедів затрівожений Стефан,— пане четар, що з вами? Успокійтеся!

И відрухово, сам не знаючи, що робить, почав Стефан гладити голову Кравича.

—Пане четар, заспокійтеся.

—Хто вам сказав, що вона вмерла, хто вам сказав?

Кравич підняв голову з грудий Стефана й провівши рукою по чолі заговорив, як звичайно:

—Пане Ходань, вибачте й не кажіть того нікому, що ви бачили.

—Кому ж би я мав таке говорити?

—Ви думаєте, що я щойно тепер довідався, що Віра вмерла?

—Так, я думаю, що той лист.

—Ні, пане Ходань. Про те, що Віра вмерла дізнався я того самого вечера, в якому пробився з півкомпанією до різні.

—А я цілий час таїв це перед вами. Я знав про те відтоді, коли приніс вам лист зі шпиталю. Мені сказав тоді доктор.

—Що він вам казав?

—Казав, що небіжка перед самою смертю, коли вже не могла ні слова написати, просила його переказати вам, що вона вмирає щаслива.

—Щаслива.

Щасливіша від вас, якого любила над усе в світі, бо хто знає, чи вам доведеться умерти в вільній батьківщині.

—Щасливіша від мене— повторив Кравич, мов відгомін. —Вона так казала й чомуж ви затаїли це передімною?

—Пане четар, як я міг вам таке говорити? Хіба ж я міг думати, що ви знаєте про те, що вона не живе?

—Слушно. Видно, я твердий чоловік, коли я тоді не заплакав.

—А тепер?

—Тепер?— і очі Кравича набрали знову напів притомного вигляду.

—Що сталося тепер, пане четар, що сталося?

Кравич підняв свисток паперу високо в гору й засміявся.

—Бачите, свисток драптивого паперу, бачите? На ньому замарані, гектографовані кривульки. А тими кривульками написано присуд на нашу волю.

(Дальше буде).

Британія замовила в Канади один мілїон скринок ящь, котрі треба доставити до мая 1942 р. Коштб Канада змогла доставити більше, Англія купить всю надвижку.

Канадійські Новини—

Весь збір пшениці цього року оцінюють на 279,151,000 бушлів, о много нище, як раніше сподівалися. Богато збіжа знищилося на пні через безперервні дощі, особливо в Манітобі.

В Саскачевані є сильний рух за тим, щоби правительство признало один доляр за бушель пшениці ч.1 нортерн, Форт Вилям. Відбуваються часті віча в тій справі, котрими проводить Саскачеванський Пшеничний Пул.

Подають зі сходу, що нема кому збирати бросквинь в околиці Наяґари і тони найкращих овочів псуються. Досі працювали в садах дівчата вищих шкіл, котрі з початком вересня пішли назад до школи. Робітників нема, бо пішли до війська. Треба яких 570 робітниць негайно.

Ще перед кінцем цього року всі, що торгують пожывою і одіяням будуть мусіли старатися о окремий дозвіл на цю торговлю. Дозвіл не буде коштувати нічого. Тим чином однак влада буде управильновати доставу і продажу поживи та одіяння, та уживати наскладаних засобів згідно з воєнними потребами аліянтів. Яких 200,000 купців і продавців в Канаді підпадає під цей закон. Дозвіл мусять мати всі харчівні, ресторани, гуртівні і дрібні крамниці обуви, білля, одіяння, итд.

В серпні 1941 Канада видала $98,955,105 на війну.

Сім цілих літ родичі пятернят старалися добити дозволу, щоби пятерята жили разом з ними. Вкінці старання увінчалися успіхом і окремим дозволом онтерійського правительства дозволено родичам з прочими дітьми жити разом з пятернятами. Опікуни над майном далі лишаться,— їхне віно зросло до суми одного міліона долярів.

Вісти з України—

"Краківські Вісти" подають, як передано з Женеви, що прилучення Галицької України до польського генерал-губернаторства відбулося в головній світлиці давного сойму у Львові в присутности губернатора др. Франка, кількох німецьких генералів, команданта словаків Чатльоса і мадярського команданта Шомбателя. Від місцевих були присутні 25 осіб під проводом посадника Львова проф. Полянського—з того 15 осіб українців: о. др. Сліпий, проф. Сімович, през. Децикевич, о. Дзерович, дир. Палій, о. Лончина, ред. Голіян, проф. др. Марітчак, дир. Грабар, дир. Филипович, проф. Біленький, др.. Паньківський (адв.), ред. Пашківський, інж. Монцібович та інж. Пясецький. Ось так німці знова прилучили галицьку землю до Польші і можна тільки представити собі, як почувалися ці присутні українці підчас того акту. Ми однак віримо, що всі ці німецькі розрахунки передвчасні і даремні, навіть як їхні війська зайняли на лівий беріг Дніпра-Словутиці і заняли Чернигів, Кременчуг і славний Конотоп, де наш гетьман Виговський справив належне принятя для москалів в 1659 р. Прийде час, коли німці будуть тікати з України, як це вже було в 1918 р. і на ту хвилину тепер мусимо бути готові!

Українські партизани в Галичині цілий час боролися з кровавими відділами займанців, почавши з 1939 р. В Монастирських наші партизани відбили від ворога наших священиків о. Білинського і о. Палагіцького, та дяка Шпотакевича, яких ЧЕКА присудила на смерть.

У Львові в казаматах при вулиці Яховича розпізнано далі таких замордованих через большевиків селян з Лисинич: Яків Цвірінкало, Ст. Хомин, Дм. Бедрій, Із. Ціцяла, Осип Шинаровський, Мельник Петро, Футь Семен, Гарапа Никола, Вендиш Мирослав, Пельц Ст., Вебела Вол., Кіт Юрко, Кобрин Павло, Ст. Делеба, Марія Ярема, Текля Відула, Емілія Мадей.

В Добромилі устійнено імена помордованих: о. Кебуза з Макової, Войтовича Ів. з Губич, Тисовського Ів. з Війська, Возьного Миколу з Ляцька, Адольфа Корчака і Романовича з Добромиля, Фарбка з Рибатич.

В Станиславівщині кати лишили гори невинних жертв, помордованих в Пасічанському лісі, в Павелчу, в Посічі. В самім Станиславові в тюрмі остали знаряди мук. Один муляр лежав замордований з кельнею в руках при свіжо замурованій келії. Мур розбито. Знайшли 20 щойно замордованих —з них 19 давали ще ознаки життя, їх зараз відвезено до лічниці. На долівках повно трупів. В бараках при вулиці Білинського маси народу стараються розпізнати побитих рідних—але даремно. Це тільки жовто-брунатна маса...

Галичани перейшли чистилище на землі.

КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АТЛЄТИЧНИЙ КЛЮБ

Обходить якраз 15-ліття істнування. Стараннам і працею кількох винипегських українців доведено Клюб до найкращого розвою. Це один з найкращих спортових Клюбів міста. Дівчата Клюбу, що грають в мягкий мяч, цього року побідниці серед всіх Клюбів старших дівчат.

Дуже много причинилися до розвою Клюбу панове: Володимир Коман, наш звісний асекураційний агент, частий жертводавець на ріжні народні цілі і член парохії св. Покрови— далі, Славко Рибчук, молодий, завзятий, милий спортовик, член парохії св. Володимира і Ольги— Стефан Микитин і К. Кичин.

КУАК згуртував у Винипегу поважну скількість нашої молоді і дав їй красний вишкіл. Тим придержав у великій мірі при своїй народності і вірі.

Треба старатися, щоби всюди, де тільки є можливість, повстали спортові клюби нашої парохіяльної молоді. Молодь любить рух, дужання, перемогу, суперництво в добрім. Даймо їмнагоду. Притягнім до співпраці наших учителів. Спорт так само важний як спів і танок, може ще більше. До діла!

Сестри Служебниці дістали жертву сто долярів від Брацтва св. о. Николая на Сиротинець в Айтуні. Ці гроші це збірка по відділах.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
949 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3538— Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EDITORIAL

The summer season being over, we turn again to our usual occupations, or prepare for new places. While recreation was taken when ever possible during the summer months, it seems as if the key-note of autumn and winter is at least an expectancy of hard, steady work. Let us make them seasons of deeper thinking, too.

One subject worthy of thought is our Youth Herald. Could we not co-operate to make it a page which would carry both weight and entertainment? As these qualities are difficult to achieve by young writers, let that be a challenge to us. Why not allot a portion of the approaching long evenings to laboring at writing articles, poems, short stories, essays, original jokes and club news for the Youth Herald?

If you have something to say and the ability to say it, share your thoughts with the readers of the Youth Herald. Any person who is a Ukrainian Catholic and who is young, is eligible to write to the Youth Herald. By "young" is meant... well... Something written by the late Dr. Nazaruk of Western Ukraine should help to explain. He says that until 35 years of age man learns, from 35 to 50 years man works, and from 50 onward man may teach others. Let us say, then, that the Youth Herald is for those who are in the "learning stage."

The new executive believes that the Youth Herald will be responsible for fostering greater respect and love among Ukrainian Catholics throughout Canada.

IF YOUTH WOULD ONLY REALIZE...

Our Canadian Ukrainian Youth must realize its own importance; it must realize the responsibilities it will eventually have to face. Of greatest importance, it must realize that if it were united the work could go on much more quickly and effectively. That is the hope and prayer of the Youth Herald. Unfortunately, there are a few who are "ashamed" of their nationality. A few others would like to see a Youth League divorced from the Catholic Church. To them, we say emphatically "NO!" This, to some people, may sound unreasonable and narrow-minded, but it is not. It is logical and the only way of conserving our culture. History shows us that many institutions have risen and fallen, but the Catholic Church stands on. The Church has had its centuries of persecution and martyrdom; it has had millions of heroes and saints who have faced death bravely for the Faith they loved. It has marched triumphantly down through the ages; one after the other the great powers of the world have opposed the Church and one after another they have fallen. Empires after empires, kings after kings, and rulers after rulers have risen and fallen, but the One King, the One Ruler, and the One Empire have existed. Today in the twentieth century, an army of four hundred million strong stands where twelve poor fishermen stood two thousand years ago. Is this not proof of certainty? Is not an organization founded with this Church a certain one? Have we any fear to join our lot with the Church whose growth is guaranteed by God Himself? Emphatically not! It is the only sure way of existance. It is the way that has brought Ukrainian life in Canada where it is today. It is the way our parents followed.

Visualise those honest, God-fearing Ukrainian people forced through ill-fated conditions to leave their native land and all that was dear to them and come to a new country. True, they were coming to a country of great opportunities but also a stronge country, whose language, manners and customs they dit not know. They had nothing but their determination and their religious faith. They had no worldly possession, but they had something better; they had their staunch and steadfast faith in God. This faith brought them where they are today. The first thing these people did was to build churches. Around these churches social activities flourished. Through the efforts of these churches, we have beneficial organization, we have schools, orphanages and presses.

Now this older generation with this remarkable faith is going. They cannot last much longer and we must take their places. Are we going to be left behind? We are privileged in being born in this country, knowing its language, manners and customs; having a better education and a little better financial backing; shall we be lacking the faith of our fathers?

Ukrainian Catholic Youth it is time to show them that we shall uphold their ideals and traditions! It is time to show them that we shall work for God and country! We shall show them this, if we do all in our power to strengthen, encourage and help in every way the formation, the organization of the Canadian Ukrainian Catholic Youth League. That it may have branches throughout all Canada, that every church may have its Youth League, that its influence may be felt in every Ukrainian home for the betterment of life, such is the ideal. It will become practical only when all our youth become fervent members of the League.

IF YOUTH WOULD ONLY REALIZE!

A THOUGHT

When an idea gets into an empty head, it has the time of its life.

HOW STRONG IS YOUR FAITH?

The convent in which the Superior gave Holy Communion to the nuns while flames were destroying the house next door is the one at Tyburn, London, it may now be revealed.

During a heavy raid incendiaries fired neighboring property, and as the flames swept closer the Superior's thought turned to saving the Blessed Sacrament. She called the nuns to the chapel, where day and night watching is maintained for the conversion of England, and opened the Tabernacle.

Observers say that the wind changed. At any rate the fire which gutted two large houses to the east of the convent was put out, and the convent suffered only small damage from water poured in by fire-fighters.

Today they are taking their regular turns of adoration before the Blessed Sacrament.

For every evil under the sun
There is a remedy— or there is none;
If there is one, try to find it,
If there isn't, never mind it.

FORCE OF HABIT

Business is dull, can't sell a thing, and the dog won't play, the canary won't sing, the radio static; the wife has the flu, got a bill today saying the rent is due. Tires are all flat on the family bus, got a thousand things to make me cuss. Yet I met a friend on the street today who had the ungodly nerve to say: "How are you, old top, you're looking fine, without even a worry to trouble your mind." I answered him back, strange, though it is true: "I'm fine, old fellow, how's things with you?"

This is the thought I wish to bring: THE FORCE OF HABIT is a powerful thing.

FIREWORKS

Sergeant: (to reclining officer): "Why aren't you out there marching up and down?"

Private: "Well, it suddenly dawned on me that I wasn't getting anywhere."

Housewife: "I don't suppose you know what good honest work is?"

Hobo: "No, I don't. What good is it?"

EPITAPH

Here lies
Gus Thistle.
Didn't hear
Train whistle.

Вуйко Трохим Говорить

РЕДАГУЄ ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діточки:

Недавно, бо щойно вчора, прийшли до мене у гості Галя, Марійка, Ромцьо та Петрусь. От, це була радість. Посідали довкруги мене таки на підлозі й почали розказувати: як вони пережили вакації, де їздили, як бавилися, та як почали новий шкільний рік.

Галя і Ромцьо оповідали як то вони їздили на прогульку до парку та про їзду на моторовім човні.

"А як то було страшно зразу," цікаво розказувала Галя.

Марійка і Петрусь знова хвалилясь своїми новими книжечками, що їх дістали від учителя."

—А які вони— англійські? спитав я.

"Ні, Вуйку! То є українські книжечки, і які гарні казочки в них. Я ніколи не знав, що українські книжечки такі гарні," говорив Петрусь.

"Так Петрусю, українські книжечки є гарні та цікаві. Читай їх, кілько зможеш.

—Читай богато, бо без читання чоловік не є щасливий. Знаєте діточки, що чоловік тоді найщасливійший, коли щодня щось нового навчиться, нового довідається. А довідатися можна лише з добрих гарних книжечок і зі своєї газети— "Будучність Нації," в котрій міститься Діточа Сторінка. Лише треба вважати, щоб не нищити тих книжечок, оправити їх гарненько й по прочитанні поставити у шафу. І незбереться тоді ціла бібліотека. Ось, подивіться тут, діточки!"— правив я їх до шафи і отворив її— самі книжки, й великі й малі.

"Вуйку, а Ви що робите з тільки богато книжками?" спитала Галя.

"Читаю, діточки, та розсилаю діточкам за найкращі листи, що вони пишуть до мене, а котрі я міщу на Діточій Сторінці у "Будучности Нації".

"Як Ви казали та газета називається?" запитався Петрусь.

"Будучність Нації," називається," відповів я. "І крім Діточої Сторінки є там сторінка для Ваших старших братів та сестер, богато новинок, читання на неділю, а сількох гарних образків! Там є їх майже стілько, як у англійських газетах."

"А як ми не беремо тої газетки, то можемо писати до Вуйка?" спитався нарешті тихий Ромцьо.

"Так, діточки, до Вуйка можуть писати всі діти. І ще одно. Коли схочете подивитись, яка то газетка "Будучність Нації," чи схочете показати її свому татові, то лише тільки напишіть до Вуйка, а Вуйко вишле Вам оказове число даром."

"Ну, то я буду писати," сказав Ромцьо.

"І я!... І я... І я! відповіли другі.

А Ви?

Напишете до—

ВУЙКА ТРОХИМА.

ОСІНЬ

Червоні личка яблука
Показують між листям —
Червоні личка, що аж-аж!
Лиш цілувати б їх— та зваж!
Прислухайся- їх вістям!

"Лиш той нас буде цілувати,
Хто нашу маму рідну,
Як треба було, вачесав,
Її подвіре замітав—
З тим сядем до обіду!"

Високо злетів жайворон—
І тішиться й жалиться:
"Гей, недалеко вже той день...
Замовкну, та нових пісень
Прийдесь у школі вчиться!"

Як батько се почув, сказав:
"Чиж Ви найгірші діти?
Беріть у руку таблички,
І таблички і книжечки—
До школи вам ходити!"

"Здоров! Здоров! Здоров! Здоров!"...
який то гомін чути?
Се відлітають журавлі
Й тужать, що в нашому краї
Не можуть довше бути.

о. Г. Костельник.

ВАСИЛУНЬКА

Тремтячими руками розвинув Василунька пакунок.

"О! книжечка! І ще з образками! Я буду вже мав свою книжечку. Вже я більше не буду дросити Олі, щоб мені показала свої. А! Тепер вона вже мусить мене просити. А я не покажу її своєї книжечки. Не покажу!"

"Е, та ти такий вже не будеш, Василунько, а своїй добрій сестриці книжечку покажеш. Вона для тебе все добра. Все вона ділиться з тобою, чи то чоколядою, чи то цукорками," сказала мати.

"Ну, то я вже її дам, але вона мусить вважати, щоб моєї книжечки не замастила," Василунька наказував.

"Певно, що вона не замастить. Вона свої книжечки все чисто тримає. Може ще й оправить в грубий папір. А що там є в твоїй книжечці?" запитала мати.

"Мамо— дивіться,"— крикнув Василунька.

"Що там?— А! Який гарний образок! —Бачиш, це байка про "Три Ведмедики."

"Мамо, прочитайте мені її. Прошу мамо," просив Василунька.

"Завтра, бо нині не маю часу," відповіла мати та пішла до своєї праці.

Василунька тимчасом переглядав образки та нетерпливо ждав до завтра, коли мати мала йому читати про—

"Три Ведмедики."

—o—

А Ви будете з Василуньком, коли мати буде йому читати ту цікаву та прегарну байку про "Три Ведмедики"? Ви може вже і чули байку про "Три Ведмедики" але такої, яка була у Василуньковій книжечці, то певно ще не чули. Будете всі на другий раз.— Так! Та ще може і своїх товаришів та товаришок приведете.

"ЩО КАЖЕ ГОРОБЧИК МУДРИЙ ХЛОПЧИК?"

Під цим заголовком Горобчик Мудрий Хлопчик буде визказувати свої мудрі думки, переплетені жартами.

Діти часто роблять блуди в рахунках, в географії, або в граматиці. Ліпше робити блуди та вчитися з них ніж не робити нічого.

ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТІ

На Продаж: Великий Полісманський Пес. Їсть всьо. Дуже любить діти.

Нам є тяжко бачити свої блуди, тому ми повинні щиро вдячні бути тим, що нам так ласкаво показують, де ми не дописуємо.

—o—

Все Перший

На першім степени науки з початком шкільного року розсаджує учитель діти і розвідується про їх назвиска, бо своє імя кожде вже знає.

Учитель: Як називаєшся ти в другій лавці на краю?

Ученик:— Не знаю.

Учитель— Як же кличуть тебе дома до снідання?

Ученик: Мене не кличуть, я сідаю все скорше від всіх.

А ВИ ЯК?

о. др. В. Кушнір

Лекція 22.

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ БОЖА: ШАНУЙ ОТЦЯ І МАТІР ТВОЮ.

Чого жадає від нас Господь Бог в Четвертій Заповіді? Жадає передовсім цього, щоби діти шанували і радо слухали своїх родичів: тата і мами. Через то, що діти радо слухають родичів, дають доказ, що вони родичів шанують.

Виклад: Послушне Дитя Ісус.— Перенесімся нашою думкою до Назарету. Пригляньмося життю Ісуса Христа. Ви всі знаєте, що Ісус Христос є Сином Божим. Його всі повинні слухати. Він мавби право розказувати навіть Пречистій Дівi Марії і Святому Йосифові. А однак так не є. Ісус Христос слухає їх. Слухає їх якби Він був звичайним їх сином, людською дитиною. Коли Пр. Дівa Марія кликала Його, то Ісус сейчас приходив. Помагав в хаті, що було потрібно і що Йому казали робити. Помагав також св. Йосифові в варстаті при праці. Коли Небесний Отець казав Йому йти і проповідати і навчати людей про царство Боже, то Ісус оставив Пречисту Дівy Марію і Св. Йосифа і пішов. Коли найтяще було слухати Ісусові? Коли Отець Небесний хотів, щоби Ісус вмер на хресті за нас. Тоді Ісус молився: "Отче, як то можливо, нехай відійде від мене ця чаша: але не моя а Твоя буде воля." Ісус іде на Голгофту. Три рази паде під хрестом, позволяє себе прибити до хреста, і на ньому за нас вмирає. Чому? Щоби люде а передовсім діти знали, що і вони мусять слухати. І є богато добрих дітей, що слухають. Але кілько то є таких дітей, що не хотять слухати. Є вони упертi і через то поповняють много гріхів.

Непослушна дитина: Оповім вам тепер про одного хлопця, що був дуже непослушний і як за це тяжко зістав покараний. Одна мама мала двоє старших дітей: Івася і Ганю. Як раз мама прала тоді шмаття. Не стало її мила. Вона сказала до Івася: "Івасю, побіжи до склепу і принеси мила, бо мені не стало." Івась зразу вдає, що не чує а відтак каже: "Я не піду, нехай йде Ганя, бо на дворі дуже зимно." На то мама відповіла: "Ні, Ганя мусить бути коло маленької дитини а ти підеш до склепу. Ти бігав по дворі цілий день, то не було зимно а тепер то вже зимно." Однак Івась таки не послухав мами. Гані стало жаль мами і каже: "Мамо, як Івась не хоче йти, то я побіжу скоро і скоро вернуся." І побігла Ганя до склепу. Тільки Ганя вийшла з хати а Івась побіг за нею на двір бавитися. Біг скоро, щоби часом мама його не закликала. Аж ось зачепив за камінь і тяжко впав. Чує страшний біль в нозі, не може встати. Якийсь чоловік заніс його до дому. Івась зломав ногу в самій кістці. Цілими тижнями лежав в ліжку і дивився тілько як другі діти бавляться. Плаче і думає: "Якби я був послухав тоді мами, я не лежавби нині на ліжку." Жалує, що справедливо заслужив на кару. Але він жалує також задля своєї мами. Мама тяжко перепрацьована а тепер ще мусить його доглядати, видавати гроші на ліки. Одного дня бере він руку мами і каже: "Мамо, простіть мені, що я був такий злий. Як прийду до здоровля, всьо буду старатися направити. Буду завсігди послушний." Поцілував маму в руку і відтак додержав слова.

Вияснення: Гріхи Івася: Що повинен був зробити Івась, коли мама його кликала? Кілько разів мама казала йому йти по мило? Яку вимівку мав? Як мусить сповідатися? Коли вибіг на двір, напевно подумав в своїм серцю: "О, щоби мама вмерла, то не потребувавби її слухати". Чого бажав він своїй мамі? Як з того мусить висповідатися? То був великий гріх може навіть і смертний. Треба слухати не тільки родичів але також старших, священика, учителя. Хто того не робить, грішить.

Жаль Івася: 1) Задля кари Божої: Івась жалував, бо нога боліла,

2) З любови до своєї мами: Він мами не послухав, а тепер мама ще коло нього ходить, доглядає.

3) Жаль з любови до Бога: Мама нераз говорила Івасеві; "Господь любить тебе більше як я. Господь дав тобі мене і тата, дасть тобі ще і здоровля. Але будь добрий, молися, проси. Жалуй за твій непослух, бо Бог того не любить. Івась слухав, що мама говорила і жалував, що він образив своїм непослухом самого Бога. То був жаль совершенний.

Приноровлення: Кожного дня, вечером, при молитві, подумай, чи ти слухав своїх родичів, братів, сестер, старших? Будь завсігди слухняний і чемний. Шануй всіх людей. Всіх нас сотворив Господь на Свій образ: Всіх нас відкупив Ісус своєю кровю. Всі ми є дітьми Одного Бога, нашого Небесного Вітця.

Постанова: Завсігди буду послушним.

ДЕМОКРАТІЯ

Написала Френсес Перкинс

Завваги: Як секретарка департаменту праці Ф. Перкинс багато причинилась до поліпшення робітничої долі в Америці. Вона є першою жінкою, що маймає посаду міністра праці у Злучених Державах. Вона заряджує теж імігріційними і натуралізаційними справами. Вона визначилась тим, що дбала про поліпшення життя імігрантів. Ф. Перкинс є дуже діяльною і визначною громадянкою.

- - - - - -

Я думаю, що найцікавіші відповіди про демократію ви дістанете не від роджених тут людей, але від нових американців, бо ми вже, так сказати, зжилися з демократичною формою правління і думаємо, що то так має бути, **а вони її відчувають.** Ми беремо це як традицію, **а вони її переживають.** Найбільш патріотичні американці, що тут родилися легковажать демократію, бо вони думають, що то все так було, і що все так повинно бути, щоб люди свобідно могли жити. Вони навіть не можуть собі уявити, як то можна жити без свободи слова, преси, зборів, віри і без конституційної форми правління. Новий американець відразу бачить різницю між демократичною формою правління і тою, яку він лишив в старім краю.

Для мене демократія має найбільше значіння в тім змислі, що зберігає особисту гідність. Ціла Америка була збудована на тім, що в диких пралісах кожний працював окремо і після свого розуміння стремів до одної цілі, щоб усім було краще і ліпше жити.

Треба знати, що перші кольоністи 300 літ тому складалися з робітників, фармерів, ковалів, римарів, ткачів, вуглекопів і лісовиків. Ці люди тяжкою працею і трудом клали основи незалежности. Вони на своїх громадських зборах, що відбувалися при світлі воскової свічки в коршмі або в лісі при ватрі обговорювали питання суспільного життя громади. Всі вони вважали себе рівними і кожний своєю працею старався добро творити, бо після того власне і цінилася його вартість. Тоді наприклад, дуже високо цінили ковалів, бо їх знання того ремесла було кольоністам дуже потрібне і їм кольоністи давали почести та вважали їх своїми провідниками. Ці перші робітники-кольоністи, що почали корчувати дикі праліси, дали нам приклад практичної демократії, як може працювати кожний окремо, але для загального добра всіх.

Дальше, демократія означає гідність людської праці. Кожна людина повинна мати право вибрати собі якусь певну працю і незалежно заробляти на своє вдержання— не як невільник, а як свобідна людина. Демократія означає таку форму правління, яка забезпечує політичну свободу, гарантує громадянські вольности і конституційний, загальним голосуванням вибраний уряд.

Для робітників демократія це не тільки теорія про державне правління, але практичний спосіб життя. Світ багато змінився. Змінилася й Америка, але дух демократії незмінний. Якби роджені тут американці не дивилися на демократію як на спадок, але брали її так серіозно, як нові американці, то дух демократії відграваб би таку саму важну ролю тепер, як це діялось в житті наших предків у Новій Англії. Це значить: **самопоміч і кооперація.**

Ми не здаємо собі справи з того, яку велику вартість має людська гідність. Тому хай демократія означає для нас те саме, що вона означала для перших осадників: ідеал для здійснення до якого треба спільно стреміти і спільними силами працювати. Одна генерація творила демократію в пралісах, **а наша генерація повинна творити її в світі хмародерів і машин.**

Останні Вісти...

З початком цього шкільного року відкрено вісім нових цілоденних українських католицьких шкіл в Америці— між ними, нові цілоденні школи в Дітройт і в Нію Йорку.

Відкрено також нову Духовну Семінарію у Вашингтоні ім. св. Йосафата, при вулиці Линкольн Ровд 2325 Норт Іст.

Німці заняли столицю Київ і Полтаву, 75 миль перед Харковом. Під Києвом окружили і знищили 300,000 війська з армії Будьонного. Большевики відступають над Дон.

В совітах заряджено військовий вишкіл для всіх мущин від 16 до 50 літ життя. Так большевики сподіються вишколити нову запасну армію з 25 мільонів людий.

Вийшов закон, котрого **страйки у воєннім промислі Канади є незаконним,** хіба більшість робітників рішили голосованням страйкувати. А. Р. Мошер, голова Канадійської Робітничої Ради сказав, що це "приведе тільки до збільшення незадоволення і недовіря в умах робітників і тим чином спричинить перешкоди для воєнних зусиль."

Очевидці, що відвідали Львів останнім часом твердять, що **край, як по тяжкій недузі.** Люди не бажають нічого, крім праці і життя. У Львові бракує 17,000 людий, котрих большевики вивозили ночами і ніхто не був певний, чи рано встане, коли вечір лягав спати. Той стан непевности пошарпав нерви і життя цілого краю. Тепер весь край, як одна рана— і бажає спокою за всяку ціну. Люди годинами вистоюють в черзі за бохонцем хліба і стоять терпеливо, хоч така черга часом довга на дві вулиці. Стоять порозбивані і пограбовані крамниці — люди раді, що живі.

Міністер скарбу Ілслі взиває канадійців до ощадности. Ось його слова: "Коли маємо мати все, що до-війни потрібно, мусимо обходитися без много річий як горожани. **Взиваю кожного з вас збільшити свої ощадности до повности вашої спроможности. Не купуйте нічого з того, без чого ви годні обійтися.** Відложіть кожде купно, яке ви тільки годні."

Подають з Нію Йорку, що американські летуни відкрили в Еквадор. принагідно, що **німецькі летуни мають якусь тайну цілину,** силою котрої збільшають силу газоліни. Цілина подібна до твердого паперу, котрий легко вломити. Кусень такого паперу треба тільки вкинути до звичайної газоліни і вона стає сильною, здібною гнати літаки.

Подають зі Штокгольму, що **німці розвязали український легіон в Галичині і заборонили творити українцям якібудь військові частини** на українських землях. Мають творити якусь частину в Румунії, під проводом ген. Дельвіга. Однак **по містах України всюди діє українська поліція,** як в Перемишлі, Бердичеві, Житомирі. З нагоди певних свят видано розпорядження ,щоби мешканці вивішували жовто-блакитні прапори.

З Варшави знова приходять вісти, **що ряд українських міст знищено в бою. Барановичі** згоріли до тла, **Володимир Волинський,** старовинний княжий город, зрівнаний з землею — дуже потерпіли **Камінь Коширський, Луцинець, Пинськ, Сарни і Рівне**—наші підгірські міста **Микуличин і Делятин** у великій части знищені, в **Коломиї** знищено залічничу стацію і сусідні доми, тяжко ушкоджено **Тернопіль.**

Жидів відділюють в окремі ґетта, де тільки їм вільно буде мешкати в містах. Такі ґетта мали вже повстати в Коломиї, Тернополі і Львові.

В половині вересня був **з'їзд начальників поліції у Вінніпегу.** 16 вересня промовляв підчас з'їзду **полковник Ф. Дж. Мед** з Королівської Кінної Поліції і **сказав, що все треба бути на осторожности і наглядати за акцією комуністів в Канаді.**

"Як ці, котрим повірено дбати про мир, ми повинні б бути послідними зпоміж тих, котрі не пізналиб, що акція канадійської комуністичної партії не походить з любови нашої країни та її заведень."

Комуністична пропаґанда є того рода, що вони що іншого говорять а що іншого мають на думці робити, щоби так обдурити людий і використати теперішне положення воєнне (союз з УСРР) для того, щоби ще сильнійше усадовитися в Канаді для своїх питомих цілий.

Німці перейшли Дніпро в кількох місцях і скоро посуваються **на Лівобережну Україну.** Армія Будьонного не має більше природної опори, хіба тікати за Дон. Німці **заняли Перекоп,** шийку, що лучить Крим з суходолом України.

Занявши промислові околиці України, німці лишили большевиків без допливу дальших краєвих засобів до війни. Подають, що коли Англія і Америка в скорому часі не доставлять великанської помочі совітам, то їхня армія розпадеться. **Здобувши Київ,** німці пішли 125 миль на схід від Києва і окружили три російські армії. Америка признала сто мільонів долярів для совітів на закупно воєнних матеріялів як зачет на основі золота, яке довозять з совітів.

Всі вільні сили світа мають ділати спільно, як один, "якщо людство має уникнути довгих і тяжких терпінь" — **заявив премієр Кінґ** в промові 17 вересня. Є надії, що Америка вскорі приступить до війни.

Страйк в МкКиннон фабриках в С. Катеринс, Онт. потягнув 4,000 робітників. Справу тяжко полагодити, бо компанія відмовилася дати звишку платні на тій основі, що воєнні правила забороняють підносити платню понад установлений урядом рівень.

Коли большевицькі війська увійшли до Тегерану, захопили при помочі легкопадників вхід до міста, летниця і важні площі— та навіть не допустили англійських частин дорогою до міста, доки їхній ґен. Новікоф не позволив.

ЗЇЗД В СТЮАРТБУРН, МАН. БУДЕ В НЕДІЛЮ 5 ЖОВТНЯ 1941.

РОЗДАЧА ПОЧЕСНИХ ГРАМОТ. ПРИЇЗДЖАЄ ОРҐАНІЗАТОР БУК-А МАНІТОБИ, О. ІГОР ШПИТКОВСЬКИЙ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА [illegible] КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 20 (92) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Жовтня, 1941 Vol. IX. No. 20 (92) YORKTON, SASK., Oct. 14, 1941

БРИТІЙСЬКА ПОМІЧ ДЛЯ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ

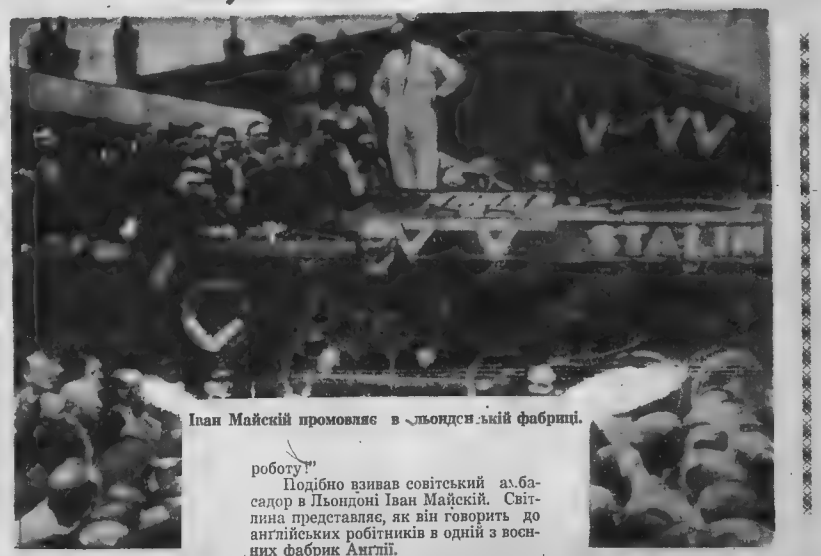

Іван Майскій промовляє в Льондонській фабриці.

Тиждень від 21 до 27 вересня був тижнем праці в англійських фабриках повзів для большевиків. Всі повзи, вироблені того тижня, пішли на поміч для Червоної Армії.

З того приводу **голова Британського Промислового Союзу Джордж Гібсон** взивав англійських робітників до посилення праці через ВВС радієву мережу. Війну можна здобути тільки "через убиття щобільше німців." "Дайте москалям знарядів, а вони скінчать роботу!"

Подібно взивав совітський амбасадор в Льондоні Іван Майскій. Світлина представляє, як він говорить до англійських робітників в одній з воєнних фабрик Англії.

"Перед Росією прикре і тяжке положення"— казав Майскій і тому не треба замикати очий на це, що діється.

"Судьба людства на многі грядучі покоління рішається кругом Лєніна раду і в **Україні"**— зовсім правильно говорив Майскій. Ціль промови була спонукати англійських робітників до збільшення виробу повзів для москалів.

НЕМА НАДВИЖКИ ЯБЛУК В КАНАДІ

В марті 1941 влада закупила пів мільона скринок яблук з Британської Колюмбії. Деякі роздано в прямій допомозі на прерії, а решта зіпсулися. Тепер Англія закупила півтора мільона скринок яблук і нема жадної над-

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ!

(Просьба о поміч)

Українців католиків в Канаді є 300,000 і мають сто священиків. Значить, один священик припадає на 3,000 душ.

В Західній Канаді (Альберті, Саскачевані і Манітобі) римо-католиків є 422,000, а священиків мають 856. Значить один священик припадає на 491 вірних.

У Злучених Державах Півн. Америки є після статистики в обох українських дієцезіях 567,867 греко-католиків і мають 240 священиків. Значить, один священик припадає на 2,366 вірних.

Тимчасом римо-католиків в Зл. Дер. Півн. Америки є 20,838,640 душ і мають 33,300 священиків. Або один священик на 626 вірних.

Іншими словами, наших священиків до числа вірних є шість разів менше чім у других народів в Канаді і в Америці.

Ті числа самі виразно говорять і кличуть— **Український нарід має тут на американськім суходолі замало священиків!**

Ось одна з найважніших причин нашого народного недомагання, нашого розбиття і слабости. Числом нас богато— однак брак духовних провідників, **брак священиків,** брак місіонарів. А нарід без священиків, то корабель без керми, стадо без пастирів.

Щоби цему зарадити, щоби ми мали більше священиків, місіонарів, **треба шкіл,** де молодь приготовлялась би до духовного стану.

Таку школу— ювенат— провадять від кількох літ оо. Редемптористи (Місіонарі Чина найсв. Ізбавителя) в Йорктоні, Саск. Тут молоді хлопці приготовляються до будучого стану священика-місіонара. Та тепер, коли за Божим благословенням збільшилося в Йорктоні число отців і відколи новики, бувші учні ювенату, знайшли тут приміщення, йорктонський дім став замалий і показалася конечна потреба нового дому, в котрім поміщено би школу-ювенат. Мимо тяжких часів, дня 10 липня ц.р. з Божою поміччю **Отці Редемптористи розпочали будову такої нової школи-ювенату в Роблині, Ман.** Теперішний час до будови невідповідний. Та отці зачинають будову уповаючи на Божу поміч і особлившу опіку Матері Божої Неустаючої Помочі. Числять також на попертя всіх щирих українців католиків.

Цього року, коли якраз припадає 50-літний ювілей поселення українців в Канаді, **будова цеї школи буде найкращим і тривким памятником ювілею.**

Ця будова, це діло незвичайно важне. Тут ходять о будучих Христових місіонарів, що мають поширяти Христове царство на землі і вести український нарід до кращої будучности.

Так, **Бог хоче цего діла!** Положення українського народу в Канаді і в Америці цего вимагає. Нині на рідних землях за морем наші заведення знищені. Тут, на вільній землі, мусимо будувати нашу будучність—школи!

Тому звертаємося до всіх свідомих українців католиків і просимо:

Поможіть своїми щедрими жертвами довершити це діло!

За кожду жертву вже наперед щире спасибіг — нехай Христос стократно надгородить!

За всіх добродіїв буде щороку відправлятися в наших монастирях Служба Божа.

За всіх добродіїв будуть молитися кождого дня в наших монастирях всі наші отці і брата.

Виказ жертв буде поміщений в нашім часописі.

Всі ласкаві жертви просимо слати на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK.

др. Дейфо

КІКЛЮШ

Майже кожда дитина буде мати цю недугу в якімсь часі, а ця недуга сильно вперта і мучить довгим кашлем дитину, а старшим псує нерви.

Раз восьмеро дітий в одній родині дістали нараз коклюш протягом кількох тижнів. Перші діти, що дістали коклюш, остали з прочими— їх не відокремили. Як то виглядав цілий дім! Пригадую собі, що коли я їхав попри цей дім, то з нього чути було цілі сальви кашлю. І пригадую собі також, як гірко виглядала матір по тім усім. Прямо диво, що вона встигла ще ходити. Але навіть дрібонькі матері в такім часі оказують надлюдську силу.

Та матір ніколи не заледбала свого обовязку підчас недуги, бо свідома була небезпеки, яку несе коклюш. Для менших дітий він може стати дуже прикрим. Для них він може принести сполуку нових недуг, як запалення, або застуду олеогочної зимою, чи розвільнення літом. Коли кашель стане засильним, може пошкодити серцю. Або може наступити пукнення волокон в легких.

На щастя нема чого боятися того всього в дітий понад два роки. Коклюш найчастійше нападає дітий у віці від шість місяців до шість літ. Дівчата мабуть є більше вражливі, як хлопці. По шестім році податність меншає з літами.

Часом однак буває, що родичі, котрі обходять хорих дітий, самі дістають коклюш. Коли так станеться, тоді дорослий терпить кілька тижнів.

Підчас коклюшу напади кашлю приходять в скількости 15-20 нараз. Дитина кашляє, аж бракує їй віддиху. Тоді серед нападу хоче вдихнути воздух і вислідом того є свист, наче з батога.

Напади часто стають тяжчі в ночі. Мабуть їзза браку свіжого воздуху і браку вогкости у воздусі в світлиці хорого. В кождім случаю кашель можна присмирити, коли впустити свіжий воздух і додати вогкости.

Останніми роками винайдено сировицю, котра сильно помагає побороти недугу. Вона ще не є на сто процент певна, але вже у великій мірі зменшує число недуги. Ту сировицю треба дати дитині в першім році життя. Звичайно дається три застрики в рамя, що тижня раз. Наслідків на рамени нема жадних, хіба дещо припухне на кілька годин.

Але навіть коли дитина є щіплена проти коклюшу, то розумно буде берегти її перед заразою. Коклюш є зарязливий і можна його дістати тоді, коли дитина стикається з хорим, або приходить до такої кімнати чи дотикається одежі хорого. Недугу спричинює малий заразок, котрого в хвилині вибуху кашлю хорий викидає устами, або носом. Зараза тревае перед вибухом і по вибуху. Навіть на вид спокійні случаї, де нема вибухів кашлю, можуть спричинити недугу.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ....

Калєндар

ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ
НА 1942 РІК

ДУЖЕ ГАРНИЙ, ЦІКАВИЙ І ПОВЧАЮЧИЙ

Містить історичні статті, описи подорожей до св. Землі й Рідного Краю, образки з місіонарського життя в Аргентині, многі та цікаві оповідання, представлення, вірші, жарти, адресар укр. катол. духовенства в Канаді й Америці, повний устав Богослужень, спис добрих книжок і часописей, оголошення та **дуже багато красних ілюстрацій. Стор. 160.**

Почтою Календар коштує 30ц.

Хто приєднає двох нових передплатників на рік для українського місячника "Голос Спасителя" та пришле їхні адреси, даром одержить Календар Голосу Спасителя. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

Світлина міста в Україні, перепущена большевицькою цензурою, вказує, як червоні зруйнували місто при відступі. Це є частина їхньої засади про "спалену землю." На знимці в горі на право бачимо якісь церковні забудовання — щось, як має св. Юр у Львові.

НІМЕЦЬКІ ЗВІДОМЛЕННЯ

Кажуть, що їхня побіда під Київом незрівнана. Після них захоплено в полон 665,000 червоних жовнірів, 885 узброєних возів, 3,718 гармат і множество іншого воєнного майна. Кажуть, що червоні частини заки піддались, наперед вистріляли своїх старшин. Деякі німецькі частини, занявши Київ, скоро посунулись вперед під Харків— інші на Крим через Перекоп. Побережем Чорного Моря деякі панцирні війська мали дійти аж до Азівського Моря, занявши подорозі Маріюпіль. Вони прямують в басен Донця і Дону, що славиться вугільними і залізними копальнями. Там є одні з найбільших копалень мангану, що є конечним металем у воєнному промислі.

Під Лєнінградом німці стоять в окопнім бою— червоні боронять місто з усіх сил. Фінці посунулись через ріку Свір і перетяли залізниче полученя до Мурманска.

В СЕРЦЕ БЕРЛІНУ!

Головний командант Канадійської Армії в Англії, ґен. МекНатон заявив, що канадійський корпус в Англії є вимірений в серце Німеччини, в сам Берлін— і коли німці в скорім часі не здобудуться нападати суходіл Англії, тоді буде прямий напад на них. Канадійські частини в цім нападі відіграють рішаючу ролю. Недавно вони зробили виправу на острови Спіцберґен, вповні успішну і знова на побережа Франції, при чім захопили в полон 28 вищих німецьких старшин і важні військові грамоти.

НОВІ КАНАДІЙСЬКІ ЛЬОЯЛІСТИ

Так називається маленька книжечка, формату 16, стор. 39 на добрім папері, в англійській мові, видана в низці воєнних книжечок видавництва Мекмилена в Торонті. Автор Джан Мирей Гиббон опер свою працю головно на даних статистики і коротко а цікаво говорить про всіх нових поселенців Канадаи, головно тих з середної Европи. На 18-22 ст. говорить про українців і зовсім прихильно та вдячно. Представляє трудолюбивість нашого народу та його вклад в розбудову життя в Канаді. Вдячно представляє також відношення українців до теперішної борби, в котрій українці помагають Канаді всім зусиллям побідно закінчити війну. В однім однак не можемо в цілости погодитися з автором. На ст. 21 пише дослівно так: "Однак велика більшість канадійських українців о много більше цікавиться музикою, представленнями і ручним мистецтвом, як політичними доктринами." Можемо впевнити автора, що українці нарівні з іншими канадійцями вповні цікавляться також політикою, а найкращим доказом наших слів, що в Манітобі недавно вибрали аж шість послів українців і існує КУК, як вислів прямої допомоги воєнним і політичним зусиллям Англії, а також помочі для України. До речі автор чогось зовсім позабув бодай словом згадати про КУК і також не згадав про віру і Церкву українців в Канаді, без чого образ нашого побуту ніколи повним не буде. Взагалі однак книжечка як інформативна зробить добру роботу між широкими кругами наших співгорожан в Канаді і за це належить авторові та видавництву признання.

Чи Ви вже відновили Передплату "Будучности Нації"?

Ген. МекНатон командант Канадійської Армії в Англії.

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РАДА В ГАЛИЧИНІ

"Свобода" з Америки подає після вісток з Льондону, що у Львові повстала УНРада, на чолі котрої стоїть сеніор наших політиків, др. Кость Левицький. Виходить, що діяння тої УНРади покищо обмежені на культурні потреби, бо старається вона допереа о перебрання львівського університету, політехніки і музичної консерваторії, які чомусь й досі залишились не в українських руках. Школи в Галичині відкриті українські і німецькі.

В АРГЕНТИНІ ПАЛЯТЬ КУКУРУДЗУ

Правительство видало розпорядок в Аргентині, що з першим жовтня на кождих дві тони вугля купець має купити одну тону кукурудзи на паливо. Це відноситься також тоді, коли купець купує три тони палива марки дізель, або 15 тон сирої оливи.

Всю надвишку кукурудзи зі жнив 1939/40 знищено.

Збір зі жнив 1940/41 приніс також надвижку, з котрої на паливо знищено 2 мільони тон.

І так— люди в світі гинуть з голоду, а в Аргентині примусово палять поживу і то одну з найкращих і найситнійших. Доки люди так будуть поступати на цім Божім краснім світі — не буде добра. Нема пошанования Божого закону і нема милосердія ближнього.

Коли робите ЗАПІЩАННЯ....

не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Зареєстрований згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, цитатом печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує комітет. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ХРИСТОС ЦАР

"Чи ти цар юдейський?

"Відповів Ісус: Чи сам від себе це говориш, чи інші тобі сказали про мене?" Ів. 18, 33/34.

Це питання й нині часто ставлять вороги Христа до всіх християн. А коли ціле життя потверджує його очевидною відповіддю, вони все таки далі настають на життя Христа в серцях віруючих. "Розпни, розпни його!"

"Сказав йому Пилат: Отже ти цар?

"Відповів Ісус: Ти говориш, що я цар! Ів. 18, 37.

Христос Спаситель є одинокий правдивий цар людського життя і всесвіту. Він **царем людського серця**, він дає лад думкам і справляє наш ум до совершенства через просвічення ласки. Він скріпляє нашу волю і застилає її до доброго, до опору проти спокус, до витревання серед небезпек. Кожде наше добре діло ушляхотнює своєю ласкою і тому св. Іван Золотоуст каже, що чоловік то рілля. На цій рілі лїнивство душі засіває бурян гріха. Христос ласкою засіває щастя. Бог наче огородник, обтинає лихі паростн, ушляхотнює било, дає зрісті овочам і якість, яких ніколи не мали б без нього. "Я є виноградина, а ви галузки"— каже Христос в евангелії св. Івана. З нього і через нього набираємося всьої сили душі, чесноті дарів, щоби скріплені принесли стократний плід. Без Христа не можемо творити нічого— з Ним все.

Христос є царем родинного життя, котрого корінєм є **співпраця і послух.** Співпраця без послуху неможлива. Послух можливий тільки на основі віри. Христос дає нам примір такого послуху. Він був послушний аж до смерти, смерти же хрестної. І вивисшив Його Бог понад всяке коліно— небесних, земних і преісподних. Це послух до кінця, без жадних условин, до останних границь. В Назареті "був їм послушний." Досі діпає в послусі на наших престолах, жертвуючи себе щоденно в святій Службі Божій за весь нарід. Тільки ці родини, що живуть по приміру святої родини в Назареті —по приміру Христового послуху, можуть бути і є щасливі. Діти повинні слухати родичів, родичі трудитися для дітий, дати їм гідне виховання— а все в світлі Христових правд, Христового послуху, жертви і труду.

Христос є царем суспільного життя.

"Я на це родився і на це прийшов у світ, щоби дати свідоцтво правді! Кождий, хто від правди, слухає мого голосу." Ів. 18,

37.

Христос є Дорога, **Правдá** і Життя. Христос є відвічна, незмінна і несхитна правда життя, одинока Дорога до щастя. Кождий, хто від правди, той іде за Христом. Хто від правди, той здійснює її! Хто від Христа, той творить справедливість. Пізнання правди в розумі, творення правди в справедливости. Коли Христос стає царем нашого серця і його властий, ума і волі, тоді здійснюємо суспільне царство Христа між людьми.

Обновити все в Христі! Цю ціль Католицької Акції здійснимо якраз через визнання і діяння по бажанню Христа Царя. Тоді не буде кривди і використовування робітників, слабших через зажерливих, народів бездержавних через здобувців—тоді будуть тільки одні **підданí**— Христа Царя, а Христос -найвищий володар сердець і всього життя народів.

Тільки коли запануе Христос, зникнуть поневолені і покривджені.

Тільки коли побідить Христос, зникне страх від людий.

Тільки в Христі і через Христа люди можуть стати вільними.

Тільки Христос Цар дасть справедливий мир, тревалий і для всіх.

\- - - - - -

Однак на жаль надто часто люди вибирають Варяву замість Христа і Пилат умиває руки, щоби текла неповинна кров.

Ми вибираємо Христа і посвячуемо Йому ціле наше життя, інтронізуємо Його в нашім серці, в наших родинах, в нашім суспільнім життю. Посвячуемо Христові нашу Україну і нашу Канаду. Наших синів, що стоять на фронті бою і цілу нашу будучність. З Христом мусимо побідити всіх ворогів душі і тіла—**з Христом ми непобідимі.**

Нехай живе Христос Цар!

СТАРЕ "ТОВАРИСТВО" В НОВИХ ШАТАХ

Для відома і остороги всіх наших людий подаємо ці вістки на основі англійської преси. У Винипегу відбувся з'їзд так званого "Товариства Допомоги Батьківщині (большевикам) і повстала відносна організація, на чолі котрої слідуючі особи: Ів. Семеноф, Н. Чайківський, пані П. Соколовська, М. Дмитрук, і Ів. Алексевич. Проводив тим з'їздом Н. А. Трач і Ів. Палюк з Вереґів, Саск. Промовляли С. Савула і пані Лисець. Імена деяких з тих людий звісні є з того, що колись часто появлялися на сторінках бувшої комуністичної преси, яка виходила в українській мові. Досі якось дивним случаєм ці люди нічого для батьківщини не уважали за відповідне робити, хоч війна тревае вже два роки— аж нараз тепер, коли німці станули у воріт Ленінграду, в їхніх серцях зродилася "любов" якоїсь батьківщини. Та навіть тепер це є похвальне, коли б тільки все їх старання не брало свого одушевлення—з Москви. На тім з'їзді прочитали від самого московського головача М. Калініна з 26 вересня 1941 з похвалою, що вони щиро і "по братерськи солідаризуються з совітським народом і його червоною армією."

Це не перший раз навчають з Москви, що істнуе таке диво, як "совітський нарід"—досі були тільки поодинокі народи, як московський, український, білоруський, ітд.

Треба заявити отверто, що львівна часть українців Канади не має і нічого спільного не хоче мати з тими, що свою інспірацію дістають від Калініна.

Потіха

Пані:— Елис, я чула що ти віддаешся, але хочеш далі лишитися в нас!

—Так, так, прошу пані!

—То мене дуже тішить! А хто той щасливий хлопець, що ти за нього віддаешся?

—Ваш син, прошу пані.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЖОВТЕНЬ, 1941

14, вівторок — Покрови Пр. Богородиці
15, середа — СвщМ. Кипріяна
16, четвер — СвщМ. Діонізія
17, пятниця — СвщМ. Єротея
18, субота — Мц. Харитини
19, неділя 19 по Сош. † Ап. Томи
20, понеділок — ММ. Сергія і Вакха
21, вівторок — Преп. Пелягії
22, середа — † Ап. Якова Алфеєва
23, четвер — ММ. Ерлампія і Ерлампії
24, пятниця — Ап. Филипа
25, субота — ММ. Прова, Тараха і Андрон.
26, неділя 20 по Сош. ММ. Карпа і Пап.
27, понеділок — Гервазія і Протазія
28, вівторок — Преп. Евтимія
29, середа — М. Лонгина Сотника
30, четвер — Прор. Озії
31, пятниця — † Ап. Ев. Луки

Устав

14, второк. Покров Пр. Богородиці. — Литія, утр. ев. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 320, ев. Лук. 54.

19, нед. 19 по Зісл.— гл. 2, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 194, ев. Лук. 26.

26, нед. 20 по Зісл. Христа Царя—Литія, утр. ев. 1, гл. 3, на Сл. Б. ап. 250 і 251, ев. Ів. 59.

о. Луцик

ПОКРОВ МАТЕРІ БОЖОЇ

Як далеко і простора наша Україна, так всюди нині несеться щира молитва до Пречистої Діви, котрої святий покров нині прославляем. І сотки літ тому, коли часи були для нашого народу дуже гіркі і орда трупом застеловала наші землі, катувала і брала в полон нашу молодь і коли нарід муром мусів стоятя в оборні своїх прав, він все звертався до Твого Покрова, Пречиста Діво Маріе. Молився, руки простягав до Тебе і сильна була його віра, бо знав, що Ти його покриеш покровом своеї ласки.

Неодин гріх тяжить на душі нашого народу. Нема народної згоди і любови, Та однак милосердія Боже е все над нами, наче в надгороду за щирість, з якою ми не

Покров Пречистої

для ока, але від серця, глибоко, звертаємося з молитвою до Пречистої. Є народи, котрі блеском золота красять образи Пречистої. В нас нема золота, тільки серце щире, горяче, ревне, з надією на поміч Матері Божої. А наш князь Ярослав Мудрий віддав весь український нарід під покров Пречистої і торжественно проголосив її Царицею України ще 1037 року.

Доки сонце світить, доти наша любов буде до Пречистої. Можуть безвірники сіяти свої брехні, можуть іти в нарід з дияволською своєю службою— їх нема чого боятися. Віри в Бога і любови до Його Матері народові нашому не відберуть. Скорше висохнуть всі ріки України, скорше вода змие Карпати, як наш нарід відступив від віри, як залишивби любов до Матері Божої.

Коли пишу ті слова, то цілим нашим краем потрясла громова вість. Поплила і пливе наша неповинна кров, грають дзвони жертвам нашої крамоли і братоубійчої борби. Що ненависть засіяла, тепер збирає ріками сліз, крови і горя. В цій тяжкій хвилі само серце звертається до жерела всякої любови, до Пречистої, а гадка лине до небес, молить, щоби Пречиста не відвернула від нас свого ока, бо й нині каїнові руки гребуть могили для жертв своеї ненависти.

Наші прадіди гинули на палях і серед мук останнім віддихом молилися до Пречистої. В поганських казаматах біле тіло відпадало від костий, але не виреклися любови до Заступниці рода християнського. Але горе, хто злобним словом поважиться виступити проти Неї! Як сльоза дитини, так чиста, непорочна і ясна була гадка і душа народу. Як широка Україна ніколи не найшовся такий, хто зважився-б навіть в гадці хулити Ту, що є нашою помочею і відрадою.

Нині на жаль стало інакше. Часто чути хулу. І хоча в народі віра непохитна, то однак нема вже тої ревности, котра не позволить ослабляти віри в народі, котрої нам треба нині і на дальші віки.

Ніхто нас не заступить, ніхто нас не спасе, не помилуе, ніхто не доведе нас до воскресення і свободи, коли Пречиста нас полишить. Памятаймо, що **чим більше слабне віра в народі, тим більше слабне надія на здобуття долі і волі.**

Тому спішім нині до церкви просити, молити і благати Пречисту! Спішім з давною вірою і з давною надією. **Всі завели нас—тільки один Бог** і Покров Його Матері не заведуть нас ніколи!

\- - - - -

Сталося за панування Льва, царя в Царгороді, в 903 році, що гнів Божий завис над містом. Лютилася пошесть, люди падали трупом. Тоді весь нарід припав в церквах перед Богом і молив помилування, призивав помочі Пречистої. А хто взиває Пречистої, той певно буде вислуханий, того вона не залишить без помочі, як не лишила тих, що в Царгороді тоді простягали до неї свої руки.

А що сталося дальше, то читаем в житію св. Андрея, Христа ради юродивого (память його обходимо завтра). Одної ночі підчас всеночної в церкві у Влахернах, в котрій то церкві зберігалася риза Пречистої з омофором і частю пояса, прийшов на молитву св. Андрей. Був там також його ученик Епіфаній та його слуга. Після свого звичаю перебув Андрей в церкві аж до раня. В четвертій годині рано побачив величаву женщину, що ішла від царських врат в супроводі многих осіб. Св. Іван Предтеча і св. Іван Богослов піддержували її своїми руками, а численні святі в білих одежах ішли перед і за Нею, співали гимни і пісні духовні. Коли Вона зблизилася до амвона, то св. Андрей підійшов до Епіфанія і запитав:

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Полєва гармата, примонтована до залізниці, десь на південно-східнім фронті робить дійсне враження з гори— але й бе!

НАДХОДИТЬ ЛИСТОПАД

Приходить час і річниця нашого державного зриву в Европі, котрий ми все святочно обходили, бо ці хвилі незабутні, їх нарід переживає раз на сотки піт, і вони все гомонять в душі надією на краще.

Також цього року треба їх підготовити і вшанувати відповідним концертом або академією. Зібрати місцеві сили, найкраще, що є. Менше надії класти на посторонні сили, бо час війни вичерпав людські засоби. Мусимо обходитися тими силами, що маємо на місці.

Треба вшанувати тих, котрі зложили своє життя в жертву вітчизні. Треба вшанувати тих всіх, що будували тоді нашу державу своєю працею, посвятою і трудом. **З тої нагоди також ми повинні оказати нашу працю, жертву і пошану складаючи жертви на наші канадійські потреби.**

Наша бурса БУК-а в Саскатуні це один з чинників розбудови і закріплення нашого народу в Канаді. **Наш сиротинець в Айтуні** це обовязок чести і діяльна любов ближнього, щоби з тих сиріт не виросли інваліди духом під чужими плотами, часто в холоді і голоді ми повинні Сестрам помогти їх виховати на гідних, чесних і хосенних громадян Канади. **Наша преса** (часопись) це наше око, наш язик і наш мозок— цілого народу, всеї спільноти. Нарід говорить, бо живе. Нарід без своєї часописі, це племя, мертвий матеріял-погній для сильних, чисельна безмова— безборонний. Наша преса, наша сила. Маємо її вдержати ми самі, бо ніхто інший нам її для нас не вдержить. Це також один з засобів державної розбудови на фронті культурнім і суспільнім. **Кожда жертва з тої нагоди— це гідна відповідь і прямий вислів зрозуміння листопадового чину.**

ПРЕСФОНД БН.

Збірка між парохіянами церкви св. Покрови у Винипегу на листу ч. 281 принесла всіх грошей $15.85. Збирали пані Анна Беляк і Марія Капітанчук.

Жертвували по $1.— Братерс Бейкері. По 50ц.: Д. Ділай, Іваницький, К. Іваницька, А. Мараз, Гіра, Корнило, М. Кардинал. По 35ц.: Вавринчук. По 30ц.: М. Крупяк, Дюк. По 25ц.: К. Назар, М. Михалюк, М. Джансон, Н. Трусь, А. Лихач, С. Ситник, К. Орисюк, І. Борушиньский, І. Трусь, П. Пасічник, Д. Трусь, Чайковська, Марія Капітанчук, Войтович, Служба, Мельник, Мартинюк, Медвідь, Гірка, Жулинська, Коник, Шмігель, Озеро, Крупяк, Галіер, Трусь, Тимчій, Яструбчак, Туранський, Матийців, Кардинал, Скрипник, Лютий, Чорненький, Сорокула, Тимчишин. По 20ц.: Олещук. По 15ц.: Микицей, Андрусяк. По 10ц: Щербатий, Кинсон, Зайопець, Скрипник, Балагуш, Шипортицький, Лещук.

Разом зібрано $15.85. Всім ласкавим жертводавцям і паням добродійкам нашим, що були так добрі трудитися для збірки— сердечно і щиро в Христі дякуємо!

"МИРНЕ СПІВЖИТТЯ..."

З днем 1. марта 1940 на 2 стороні "Вістник-а" урядового часопису Автокефальної Церкви в Канаді появилася така заява: "Ми їх запевняємо, що в тім моменті запестануть всякі релігійні спори, запестане полємїка. Ми отже пропонуємо: Мирне співжиття обох Церков, при чім кожда Церква працює в сфері своїх впливів, защеплює в своїх вірних любов до своїх братів по національности та освідомлює їх в національних і культурних стремліннях цілого українського народу, як такого."

Ця стаття була написана з нагоди РКУК.

Ми навели дослівно і ціле місце, щоби ніхто не міг посудити нас, що беремо відірвані слова, або нецілу думку, і на тім неповнім робимо заключення.

Цього року в числі тої самої часописі з 15 вересня, ст. 4 є інша стаття, в котрій автор особливо обговорює статтю в БН п.з. "Верхи православія в Европі." В даній нашій статті ми подали тільки **інформацію**, як її надіслано і кожда часопись повинна інформувати своїх читачів про дані справи, тим більше релігійна про релігійні. Тому і тільки тому поміщено в нас дану статтю— **без жадних накидів** в сторону другу, без жадних інсинуацій, без жадних заключень, котрі прецінь з тої нагоди тепер могліб дуже много пошкодити, а того ми **ніколи і нікому робити не хочемо і не будемо!**

Ми не складали жадних заяв про "мирне співжиття" ніколи, бо войо в нас безпредметове. Наша тактика не є заводити свари і чвари— але працювати позитивно для нашого віруючого загалу.

Друга сторона таку заяву зложила— чому, то її річ.

Все таки мило було це прочитати по довгих літах тої писанини, що там писалася. Думалось, може Бог добрий таки перемінить...

Аж читаємо в тій самій автокефальній часописі з 15 вересня статтю "Доля поневолених" і бачимо наглядно, як великанська ріжниця між тим, що було в заяві, а між дійсністю. Як б,ло, так остало.

Далі пишеться там очевидну і неможливу прямо до слухання таку інвективу: "Митрополитом Української Греко-католицької Церкви є поляк— Шептицький..." ст. 4, колюмна 2.

Коли ще й тепер, по стільки літах і доказах, ясно як небо, коли ще й тепер хтось годен спромогтися на таку очевидну неправду— то з ним всяке розумовання виключене.

І це не одинокий виймок в тій статті. Вона ціла аж нашпікована подібними "мудрощами" і також саме її закінчення. Повно заключень, підсування нам своїх же думок, крику і визову до сварки.

Коли це має бути то "мирне співжиття"— то можемо тільки представити собі, як виглядає їх дім. І сказавши їхніми словами—тепер, в час істнування спільного Комітету Українців Канади,— чи може робити "таку роботу гідний чоловік, щирий християнин, поважний українець"?

А як ні— то відповідь буде тільки та, що її на ст. 2 подав той сам часопис в числі з 15 марта 1941: "Розумні люди знають, що ворог не ділить себе на ворога і приятеля— **він ворог до найменшої дрібки.** І тому, що він доражує і захвалює своїй жертві, обчислює завсіди на занодіяння лиха."

Ось ріжниця двох вір і двох культур— їхньої і нашої.

ХТО БОЇТЬСЯ МАЛПОЧКИ

Ця малпочка живе у Винипегу і ціла з хвостиком має всього лиш стопі довжини. Маленьке сотворіння — і воно захотіло волі. Тому малпочка лишила свою теплу хатину, свого пана на Баннинг стр. і попросту втікла в широкий, далекий світ. А жила вона передтим не дебудь, але в самій цукорні, де повно солодких тісточок і гості часто пестили малпочку, а вона зайдала самі солодощі. Та її захотілося волі. І от що наробила. Скочила на дерево, а з дерева на інше дерево і так дальше, аж побачила красний травник і двох хлопчиків, що бавилися надолі. А тому, що малпочка була освоєна, скочила між дітий, з котрих один має півшеста року. Однак такий несподіваний гість замість радости спричинив страх між дітьми, вони зверещали— вибігла мама і зачалася ціла історія. Зателефонували по поліцію— приїхала поліція, стала ловити малпочку, а малпочка також настрашилася всього того гомону, дзвінків і криків— і стала також втікати. Досить, що її ловили, але не зловили. Чи вона дальше скаче по деревах в місті, ми не знаєм, але вже надходить зима і малпочка знова буде мусіти злізти з дерева. Таке маленьке, слабоньке сотворіння і навіть його деякі люди бояться. Ви певно не боїтеся звірят— добрий пластун є все приятелем звірят.

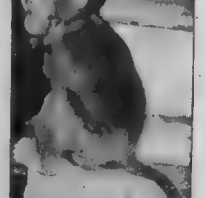

Свого часу безвірки і комуністи говорили, що вони походять від малпів, чи їхні прадіди. Ото мали якраз чим величатися! Придивіться добре тій малпочці— це звіря, а звіря від чоловіка так далеко, як земля від неба. Звіря все лишиться звірем—а чоловік є все чоловіком, навіть коли він дуже злобний і прямо не заслугує зватися людиною.

ГАЗОЛІНОВА УСТУПКА В КАНАДІ

Влада видала дозвіл продати тільки один галон газоліни поза годинами для тих, що станули на дорозі по причині браку палива.

ДОРІЖНЯ ІДЕ В ГОРУ

Що в серпні 1939 р. коштувало $100, тепер можна купити за два роки тільки за $112.80. Пожива і убрання пішли в гору— і все взагалі, та покищо невидно кінця тій звижді.

Не диво, що союзові столярі домагаються тепер одного доляра за годину роботи, а фармарі зачету на пшеницю.

На сході Канади була посуха, в Манітобі слота дуже знищила збір.

Сподіються вивозити канадійську пшеницю для большевиків через Владивосток на Сибірі. Англія закупила і домагається достави великої скількости сиру і яєць.

Мимо всіх старань уряду ціни в Канаді зростають. Подібно ростуть ціни в Америці і американські промисловці може скоюуть скористати з положення та купувати пшеницю в Канаді за дешевші гроші.

ПОЛЯКИ ХОЧУТЬ ПРИМУСОВОЇ БРАНКИ В КАНАДІ

Союз польських товариств в Канаді мав з'їзд в Торонті при кінці вересня. В рішеннях поляки жадають "повного спису всіх людських і матеріяльних засобів" для війни.

ЗАЯВЛЯЮТЬ ПРАВО НА СТРАЙК

В Калгарах був 57 з'їзд Канадійського Промислу і Робітництва. Прийнято рішення, що противляться ужиттю війська підчас страйків у военнім промислі, але "потверджують право робітників організуватись, спільно допоминатися збільшеної платні і коли конечно, страйкувати."

Між іншими рішеннями прийнято такі:

Рівна платня за рівну роботу у всіх галузях военного промислу.

Платні відпустки для всіх робітників.

Найбільше 48 годин праці для всіх робітників по ресторанах.

В повоєннім часі шістьгодинний робочий день і пятьдневний робочий тиждень.

Деякі з домагань робітників давно осягнені—приміром, платні відпустки. Під тим оглядом наші священики ще далеко не осягнули це, що має звичайний міський робітник— хто коли нашому священикові дав платну відпустку?

АМЕРИКА ХОЧЕ МІНЯТИ КУКУРУДЗУ ЗА КАНАДІЙСЬКУ ПШЕНИЦЮ

Подають з Шикаґо, що американські власти задумують виміняти 50 міліонів бушлів кукурудзи за 50 міліонів бушлів канадійської пшениці. Канадійським хліборобам потрібна кукурудза для годування безрог. Канада має доставити Англії много мяса. Знова Америка хоче ту пшеницю дати для Англії на основі закона про позичку-борг. В липні Америка продала Англії півтретя міліона бушлів кукурудзи.

Прийшов Мойше на залізницю, а на стації йому кажуть:

—Мойше, ти спізнився; поїзд уже давно відійшов.

—Ну, ну,— каже Мойше,— ліпше пізно як ніколи.

ВИРАТУВАВ СТАРУШКУ З ОГНЮ

25 вересня стала горіти хата в Шол Лейк, Ман., в котрій не було нікого, крім старої і хорої 78-літної П. Русин. Хора лежала на ліжку, коли

Петро Миськів

знявся огонь. Дув сильний вітер і вкоротці ціла хата стала в полуміні.

Недалеко на полі копав бараболю Петро Миськів. Він побачив спершу наглий дим з комина, а потім вогонь. Коли прибіг до хати, то все горіло. Однак Миськів все таки рішив ратувати старушку, котрої розпучливий крик лунав з середини дому. Але все горіло, убрання зачало тліти, дим їв очі і дусив. Миськів все таки встиг на череві дочовгатися до ліжка старушки. Від грижі диму і горячі мало не стратив памяті самий. Але рукою наловив ногу хорої і за ту ногу витягнув хору з горіючої хати. Очіпок на хорій зотлів, сам Миськів попікся.

Коли збіглися люди, то до хати вже не було приступу.

Миськів зробив добре діло, християнський чин найвищого милосердія, бо з нараженням власного життя ратував стару і хору женщину. Це свідчить про велич його характеру— більшої любови ніхто не має, як хто душу свою віддасть за своїх другів! Ось практичний зразок християнської любови ближнього без тіни зависти і повний милосердія!

ЯРКЕ СВІТЛО

Німці поставили на побережу Франції сильні світла, котрими освітлюють англійське побережа. Ці світла такі надмірно сильні, що мотористи мусять спинити машини, коли на них впаде це світло— нараз сліпить.

Брітійські жовнірі і красноармейці в Ірані спільно тішаться з побіди. Червоних легко пізнати по тяжкім одінню.

Вісти з України—

З Америки подають на основі "Краківських Вістий," що головний двірець у Львові майже не знищений, з виїмком вікон у великій їдальні. Трамваї ходять по місті, оплата за їзду в один бік 10 сотиків. Написи на вулицях по німецьки і по українськи. Відчинено много нових харчівень, обід коштує 13 рублів, або півтретя золотого. В жовтні рублі цілком перестануть дальше уважатись за гроші, будуть тільки давні золоті. Місто дуже брудне і занедбане. По харчівнях брак посуди і обрусів, а то, що є, побите і знищене.

До першого вересня ц.р. в Стрию були ще словацькі війська. Посадником міста був проф. Николин, поліцію сповняли українці. Під редакцією Приймака виходить тижневник "Стрийські Вісти." Одиноке кіно в Стрию висвітлює німецькі фільми з українськими написами. Відчинені харчівні і цукорні.

Забране совітами майно німецька влада сама перебрала на свою користь. Однак в деяких случаях поодиноким особам і церквам майно повернено. Так дістали назад свою землю парохії.

В МАНІТОБІ НАЙШЛИ МАНҐАНЕЗ

Одним з незамінних складників у виробі стрілен є манґанезова руда, котрої поклади є в Україні. До Америки її спроваджували. Тепер відкрили в Манітобі в узгірях Райдинґ Мавнтейнс поклади манґанезу і перші міхи руди відвезли до компанії Борджес Бетеріс, котра головно дає гроші на розшуки. В околиці мешкають здебільша українці.

Адвокат:— Ну, й що ж вам сказав судя?

Селянин:—Відіслав мене до чорта.

Адвокат:—А ви що на це?

Селянин:—Та я прийшов до пана адвоката.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Чи Ви вже відновили передплату "Будучности Нації"?

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.
Написав Микола Голубець
(Дальше).

—Бачите?

Крвавич узяв листок на два пальці й дмухнув. Листок полетів з руки й вагаючися в повітрі, упав під стіл.

Стефан кинувся шукати за свистком.

Крвавич сів тяжко на крісло.

—Лишіть, навіщо він вам здався?

—Лишіть!

Стефан, всежтаки, підняв листок паперу й поклав його на столі. Крвавич знову пробував його здмухнути. Обличча було в нього мертвецьки бліде, в очах займалися огники божевілля. Стефан все ще не знав, що в тому фатальному свистку паперу такого, щоби Крвавич відходив від змислів.

—Пане четар, успокійтесь, дорогий мій!

—Пане Ходань. Коли я обходив стійки, то бачив стільки людської крови; нераз сам я не знав, чи то кров, чи так собі калюжа, болото. Коли хочете, то потрудіться там під міст. Було їх трьох і трьох їх там остало під мостом.

Один лежить горілиць, другий припав лицем до землі, а третій так і застиг, прицілившись з коліна.

Стефан слухав і не знав, до чого то Крвавич говорить.

—Сьогодня пятниця?

—Так, пятниця.

—Три тижні тому… ні, ви напевно забули, що було три тижні тому. Було сонце, був шум прапорів, було свято.

—Що ж сталося; пане четар, щож сталося?—

Крвавич стрепенувся. Глянув на Стефана й наче щось собі пригадав, витягнув годинник.

—Пів до дванацятої. Пора!

Надяг на себе плащ, шапку, перевісив револьвер, заложив за пояс ручні гранати й звернувся до дверий. На самому порозі обернувся, витягнув годинник й простяг його до Стефана:

—Пане Ходань, візьміть це від мене, на памятку. Я вам все обіцював чимсь віддячитися за ваш труд.

—Пане четар, нащо мені вашого годинника? Вам самим треба.

—Візьміть, візьміть, мені не треба. —І втиснувши Стефанові годинник у руки, Крвавич вийшов з кімнати.

Стефан стояв з годинником у руці. Годинник чикав, вказівки наближувалися до дванацятої.

Крвавич постукав до кімнати козачого старшини.

—Прошу!

Крвавич ввійшов, козачий старшина сидів за столом, роздягнений до половини й голився.

—Чепуритеся!

—Чепурюся, поки можна. Рано не дадуть сволочі.

Крвавич подав старшині свисток паперу. Старшина пробіг його очима, відложив бритву й вдаривши, з досадою, пястуком по столі, процідив крізь зуби:

—От собачі діти!

Але за хвилю опанував себе.

—Вибачте, хвилинка.

Сів назад перед куском зеркала, кілька разів протяг по лиці бритвою, попробував лице пальцями й отворивши двері, крикнув в глибину коридору:

—Дижурний!

Поки прийшов дижурний, старшина обмився, а витираючись рушником, говорив до дижурного:

—Товаришу! Стягнути стійки, розбудити сонних і до дванацятої приготуватися до вимаршу.

—Приказано зайняти нову позицію. Я зараз буду на долині.

Дижурний вийшов, а старшина, говорив, одягаючись, до Крвавича:

—Ніколи перед хлопцями не брешу, але боюся, що якби я їм сказав про відворот, то можеб забунтували.

—Забунтувалиб? — повторив Крвавич, й виходячи з кімнати, кинув поза себе:

—Прощавайте!

—Хіба ж ми не разом виходимо?

—Прощавайте!— сказав Крвавич на порозі й вийшов. Сходячи в низ, турбувався думкою про те, як і що сказати хлопцям про відворот. Здивувався, коли побачив усіх готових до вимаршу. Був блідий, [illegible], але спокійний. Завважив, що на нікому з його хлопців не було вже козацьких, театральних костюмів. Усі були в сірих, австрійських плащах. Мало в кого була на шапці кокарда.

—Підстаршини до мене!— крикнув Крвавич приглушеним, зломаним голосом.

—Пане десятнику! Передаю вам команду над відділом. Бачу, що ви знаєте вже в чому діло.

—Знаємо.

—Вимашеруєте в сторону Збоїськ пішим обезпеченим маршем. Колиб крізь Збоїська було трудно, завернете на Знесіння, відтіля вже прямо на схід. Чи хлопці з козачого загону знають про відворот?

(Дальше буде).

Яйця в Росії

—Кажуть, що в Росії є свіжі яйця.

—Там інакших нема.

—О, то мусить там бути добре! А як вони це роблять?

—Сидить курка й несе собі яйця. Від неї тягнеться довга черга людей, які чекають на те яйце.

—То неможливе! То пропаґанда. Як же одно яйце можна поділити між усіх, що чекають в черзі?

—Почекайте і Ви, не кричіть! Як курка знесе яйце й закудкудакає, то його не ділять, дістає перший з черги. Його веде поліція під охороною війська до офісу, щоб списати протокол, а тоді Чека відпроваджує його додому, щоб ціле яйце міг занести до хати.

—Це рішучо пропаґанда, а чогож інші мали б чекати?

—Вони є на черзі.

БРАТ І СЕСТРА

I.

Були собі брат і сестра. Брат був багатий, а сестра—бідна удова. Заходився брат робити бенькет великий. От і міркує він собі:

Виорю я ниву широкую
Та наварю меду солодкого,
Та заріжу вола рогатого,
Та запрошу роду багатого.

Порадився з жінкою та й каже:

По багату сестру коней пошлю,
По вбогу-небогу перекажу.
Най багата сестра кіньми їде,
А вбога-небога й пішки прийде.

Прибули обидві сестри на бенькет до брата. Багата приїхала на баских братових конях, пишно убрана, а бідна ледве пішки дочимчикувала в латаній свитині. Багату сестру вітають та приймають, а бідну ледве завважають:

Багатая сестра у кінець стола,
А вбога-небога аж коло порога.
Багата сестра мед-горілку пє,
А вбога-небога дрібні сльози ллє.

Сидить бідна коло порога, аж тут:

Іде братчик до комори,—
Уступися, сестро, із дороги,—

каже до неї зневажливо. "І тут навіть, коло порога, я заваджаю їм,"— подумала небога. І каже до брата:

Чиж я тобі, брате, таки не родина?
Чиж не одна мати на світ нас родила?

II.

Завстидався, було, брат, та глянув на неї, що вона така убога, та й каже:

Чи ти, сестро, нічого не робиш,
Що ти, сестро, так убого ходиш?

Тяжко було сестрі слухати такий докір, і каже вона братові:

Ой, роблю я, брате, запобігаю,
Та скрині чужії лишень заповняю.
Чужі скрині-бодніта й стоять повні,
А мої діти та й ходять голодні.

Дивно це було братові. І знов він питає:

Чиж не одна мати на світ нас родила,
Чи не одним щастям обох наділила?

Сестра йому на те одказує:

Ой, хоч одна мати на світ нас родила,
Та не одним щастям обох обдарила.
Тобі дала мати та й сірії воли,
Мені дала мати лиш чорнії брови.
Тобі дала мати повну скриню-бодню,
Меніж дала мати тяжко біду-долю.
Тобі дала мати господарювати,
Меніж дала мати тяжко бідувати.
На твойому полі жито та пшениця,
А на моїм полі кукіль та мітлиця.
На твойому полі копа коло копи,
А на моїм полі лиш чотири снопи.
На твойому полі косарики косять,
А на моїм полі лиш злидні голосять.
На твойому полі женчики співають,
Менеж, молодую, сльози обливають.

Жаль стало братові, що сестра його рідна так тяжко бідує. Надумався він помогти їй та й каже:

Приїдь, сестро, у неділю,
Я з тобою ся поділю.

III.

Зраділа сестра. Раділа, що діти її вже не будуть мліти з голоду, коли брат поможе їй; а найбільше раділа, що брат пожалував її. Прийшла неділя.

Сестра брата послухала,
У неділю приїхала.

А брат тим часом роздумався і пожалував, що вирвалось у його таке сестрі пообіцяти. Хоч і дуже багатий він був, та скупий ще більше. Сидить, виглядає сестру:

Одсунув брат кватирочку,—
Іде сестра в гостиночку.
Брат ворота відчиняє,
До милої промовляє:
"Сховай, мила, хліб із стола,
Іде в гості сестра моя."
Сестра цее та й почула,
Назад коні обернула
та й каже до брата:
Ой, стій, брате, не пякайся,
З хлібом-сіллю, не ховайся,
Бо я в дома обідала,—
Аби тебе одвідала,
Тебе, брате, й твоїх діток,
Щоби знали своїх діток.

Заплакала гірко та, відїзджаючи, додала:

Ой, я, брате, хліба заготую,—
Приїдь до мене, тебе нагодую.

І поїхала сестра назад додому. Виплакала у сльозах своє лихо та й легше їй стало. Добре серце її забуло братову кривду.

—Він же брат мій, брат мій рідний,— говорила вона.

Приїхала додому. Діти висипали до неї назустріч, обсіли її кругом на возі.

Коли виїздила з дому, то говорила їм, що їде до їх дядечка, що дядечко такий добрий, так їх любить, так любить.

—А що дядечко?— питали діти.—Добрий він, мамо?

—Добрий, дітоньки, добрий.

—І тітка добра?

—Добра.

І люблять вони нас, мамо?

—Люблять, дітки, люблять.

– І ми їх, мамо, теж любимо, і завсіди любити будемо, бо вони добрі! — казали діти.

—Любіть їх, діти, то й люди любити-муть вас,— навчала дітей своїх мати.

О. Білоусенко.

НАШІ УСПІХИ

Через стацію WJ2 з Радіо Сіті, Ню Йорк, в неділю 14 вересня 1941 пів до першої пополудні **передано Анданте і Скерцо проф. Павла Печеніґи-Углицького на струнний квартет.** Заповідач сказав, що це є передача українського композитора на українських мотивах. Мільйони слухали цеї передачі.

\- - - - - -

В поході, який організувала "Бондедс фор Бритен" в Ню Йорку, **взяли участь також українці з національним прапором.** Наша група становила 500 осіб, в тім много молоді в народних строях.

\- - - - - -

Дівчата Канадійського Українського Спортового Клюбу у Винипегу побідили на голову своїх противниць з С. Витал, здобувши перемогу 12:0 і так переняли першенство над всіми клюбами старших дівчат, що грають у відбиванку.

\- - - - - -

Підстаршина Канадійської Армії **Никола Воробець** з Портедж Ляпрері **став воєнним ветераном в 24 р. життя,** зіставши тяжко раненим в боях підчас відвороту біля Донкирк у Франції минулого року. В 1938 р. він вже був в Англії і служив гарматчиком. До Франції прибув зараз з початком війни 6 вересня 1939 р. 28 мая 1940 зі своєю частиною обороняв відступ армії під Лєпан в Бельгії, 12 миль на північ від Донкирк. Там пережив одну з найтяжчих битв і зістав тяжко ранений. Одинацять місяців перебув в лічниці в Англії, ще раз був на фронті і майже чудом уйшов смерти, коли німецька міна вибухла недалеко місця, де він стояв. Тепер вернув до Канади, як нездібний до дальшої служби і дістав посвідку, що його поведення було взірцеве.

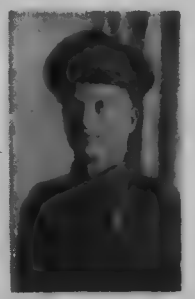

Підстаршина Никола Воробець

ЛІСОВІ КАЧКИ

На образку бачимо пару таких качок, котрих закон забороняє стріляти, тому що їх мало. Вони лишаються в Канаді через цілу зиму. Коли ловець

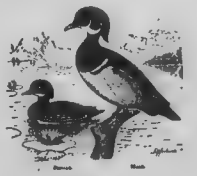

Лісові качки

случайно застрілив таку качку, має донести до провінціонального відділу повів— уряд може позволити тоді, щоби качку задержав. В Манітобі їх мало—богато тих качок є в Британській Колюмбії і на сході. Лісова качка літає незграбно, голову тримає в діл, летить низько. Крила чорні з білою обрамкою, черево біле. Ці птиці залюбки перебувають по лісових мочарах, озерах і багнах.

Пани й селяни

Йде селянин дорогою, а пан їде шістьма кіньми— й питає:

—Ти відки?

—З того світу.

—А що ж там наші батьки роблять?

– А що ж, вельможний пане. Панам всюди добре: в кітлах сидять, люльки попахують, а бідний селянин дрова рубає і під ними палить.

НОВА КНИЖЕЧКА—
– ЦЕРКОВНІ ПІСНІ –
Друге справлене й доповнене видання.
Ціна 15ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE
Yorkton, Sask.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EQUALITY

Equality is the essence of being; and he is as much out of place who assumes to himself that he is above another, as he who considers himself below the rest of society. Life is too short to be spent in nursing animosity or finding fault with others. We must, one and all be burdened with faults in this world so why not use every possible opportunity to improve ourselves for our own good now, and the future that expects so much from us. God made us all alike, regardless of whether we are white, red of black, educated or not, so why should we make the distinction? By being condescending we soon find that there is no one left to look down on. They either feel their inferiority or superiority and depart. Life is almost worthless when we have no one to whom we can tell our troubles and with whom we can share our pleasures. What a desolate place it would be without a friend.

But when we feel that others are our equals this world will be a much more pleasant place to live in. People will enjoy our company, will want to be with us. They will do everything in their power to please us. Would'nt it be much more pleasant to be kind and friendly to our neighbor and consider him our Equal?

GOD'S MINUTE

I have only just a minute,
Only sixty seconds in it,
Forced upon me, can't refuse it,
Didn't seek it, didn't choose it;
But it's up to me to use it,
I must suffer if I lose it,
Give account if I abuse it,
Just a tiny little minute—
But ETERNITY is in it.

\- - - - - -

The world is a looking glass, and gives back to every man the reflection of his own face. Frown at it, and it in turn will look sourly at you; laugh at it and with it, and it is a jolly, kind companion. (Quotation).

CLUB NEWS

St. Mary's Club of the Holy Ghost Church in Brooklands have already for the coming season: A very good selection indeed:

President—Mary Gardy
Vice-Pres.—Michael Benzelock
Secretary—Mary Hrenchuk
Treasurer—Teenie Kowal
Sports Capt.—Bert Borys
and—Minnie Batronyk
Social Conveners—Ann Burdy,
Jessie Borys
Nessie Benzelock

Our spiritual leader Rev. P. Servetnyk has made it possible for us to have our meetings in a hall on Pacific Ave., not far from the church. He has also promised to supply the fuel.

Our main hope and prayer is to enlarge our club in members but chiefly in Faith.

BEST ALLIES

Prof: "I'll not begin my lecture until the room settles down."

Student: "Aw, go home and sleep it off."

Forty is the old age of youth;
Fifty is the youth of old age.

Judge: "Why did you brutally assault the manager of the cafe?"

Pat: (angrily) "Sure, an' Oi've been ateing his pie for six months, an' last noight the dentist told me oi has the pierea!"

The ladder of life is full of splinters,
but they always prick the hardest when
we're sliding down.

"Did you hang up your stocking last Christmas, John?"

"Sure."

"Did you get anything?"

"Yes,—a letter from the board of health to take it down."

Doubt whom you will but never yourself.

Married Droop: "My married life is simply paradise. I am Adam and my wife is Eve."

Single Droop: "Yes, but how about the serpent"?

Married Droop: "Oh, that's my mother-in-law."

Anger cannot tolerate a grin.

EXPOSED!
—A POWERFUL WEAPON OF WAR.

Here is a weapon which is neither new nor secret, known and used by both allies and enemy, yet—powerful. Probably every successful war ever fought relied upon it to a great extent; and even more probably, every defeat rested greatly with the inept use of this weapon. Secrecy is the mighty weapon.

Officially this secrecy is known as censorship. Questions arise. What secrets must be kept. Why? From whom? At one time during the present war a Canadian armed merchant cruiser captured a German merchant vessel. Let us suppose that prior to the capture the Canadian newspapers, radio and other facilities had carried a news item giving the date and port of departure, and the plans of the Prince Robert (Canadian cruiser). Surely the German craft, the "Weser," would have been warned, and the capture would not have been effected. Similarly, military news concerning the army and air force must not be divulged if they are of aid to the enemy. The conclusion is, that if military information is to be kept from the enemy, the press, radio, mails, telephone, telegraph and cablelines must be censored.

To a certain extent a clamp can be placed on outgoing military information. But what about the influx of enemy propaganda in the form of pamphlets, magasines, newspapers etc.? Public morale is in danger if exposed constantly to the wear and tear of enemy propaganda. Modern propaganda aims to undermine national pride, to ridicule leaders, to destroy faith in one's cause and in one's ability to win. To protect public morale the censorship bureau bans all publications which are consistently subversive. But if a subversive idea finds its way into an acceptable magazine it is not touched. To delete the article from thousands of publications would cause more harm than good. Suppose such an article were found in an American magazine. Deleted, the offensive article immediately becomes juicy news. It is printed in leading American newspapers, and quoted on the radio. The situation calls for a total ban on the American press. Even so, could the American broadcasts be shut off? A greater number of people would come into contact with it in this way, than would have through the magazine in the first place.

Nothing has been done in Canada about the great open way the radio leaves for the enemy. Canadians may listen in to Berlin news casts, and if they wish, to Lord Haw-Haw. Looking southward, Canada has been very lucky to have the United States as a friendly neutral since the outbreak of war. It would be very difficult indeed, to control propaganda coming from a country upon whose radio networks Canadians rely so much.

Yes, a democratic country presents many difficulties for the censor. Military experts agree that total censorship should be placed on all news concerning war to insure greater progress. But democratic people demand to know how the war is progressing, how their forces are distributed and the how the production of munitions is coming along. Where dictators rule, military news is screened from the public, and there are laws against listen-

ing-in to foreign broadcasts. This is not in accordance with the democratic principle but neither is telling all to the public, as that is the same as telling all to the enemy. The British nations rush to neither extreme but aim at a middle course. When Churchill declared that Gen. Wavell has half a million men under his command, this did not give the enemy much practical information. How many soldiers were stationed in Palestine, how many in Iraq, whether reinforcements were being sent, all this remained unknown.

A Canadian cabinet minister might tell the people that one hundred thousand motorized units have been produced in Canada during the past year. He will not tell how many tanks or planes are on the way to Singapore and how many to Britain. Momentous details lie hidden behind the general news which is given to the public.

Censorship is a great weapon not to be overlooked in war time. But, as all weapons it must be aided by man-power. Man-power consists of the individuals who make up the nation. If they have strong faith in their cause, if they are prosperous, tolerant and contented, censorship fights alongside of them—a great ally.

Readers, strictly between us—it doesn't matter if the verbs disagree, as long as we agree.

НА ЛЕМКІВЩИНІ

(Із записок учителя Я. В-ного про "батюшок").

Немає ніякого ладу в цих моїх записках. Пишу, що на думку попаде. Ось, напр. у цій хвилині прийшли мені в голову тутешні "батюшки" і ця гротесково-понура декорація, на тлі якої вони тут виступили і виступають дальше.

Тямлю, це робило на мене враження ще у Львові. В якомусь темному, дошками забитому лемківському селі, люди—нараз—покидають масово віру своїх батьків, спроваджують "батюшку," побудують побіч церкви—другу, або таки збираються в якійсь обширній сільській хаті на богослуження, складаються на утримання батюшки і— таким чином—стаються, мов, мучениками за "правдиву" віру. Зовсім у стилю старинних катакомб.

Очевидно, я ще у Львові не був такий наївний, щоб думати, що тут ішло про "правдиву" віру, про якесь "ідейне" післянництво православя на Лемківщині. Було ясне, що це польська і кацапська інтрига, що використовує несвідомість і темноту лемків. І власне— бездонність цієї несвідомости робила на мене враження.

Але те, що я тут почув і застав, куди чорніше від найчорніших припущень.

Ось така гротесково-понура сцена:

Є празник в такому селі, де половина людей православні, а друга половина—греко-католики. (Очевидно, оба празники в різну пору, я тут говорю про православний празник). Збіраються крутими і камінистими лемківськими гірськими доріжками— батюшки. З з довгим волоссям взаду голови, є й без волосся, є бородаті, є й без борід. Переважно ряні москалі, але й перекінчики, всякі темні типи, що змінили віру, націю, честь і совість. Уклони з представниками "владзи" (образок з 1930 р.) Валить православний лемківський народ на празник. О, поллється того дня в селі "ханьджи" (денатурованого спірту)!

По Службі сунуть "батюшки", за ними народ, на майдан, де того дня мають посвячувати хрест. Хрест розмальовании трьома кацапськими красками. Ген, поза людьми, вештаються представники польської влади для забезпеки перед можливим нападом з боку українців.

"Батюшки" зачинають промовляти.

"Нет никакой Украіны,— починає перший, таки з "наших,"— там Расея, а тут могучая польська держава, которая нас наче люблячая мати своіх ребят воспитает." (Мішанина російської й української мови— не вивчився ще добре перекинчик чужої мови). "Они—ричить на весь голос, показуючи вбік греко-католицької церкви,— они нас, рускіх людей до Талергофу видавали!!! І стражда-а-л народ..." загнув трагічним голосом батюшка,— "а украінци приклятие сміялись..." І так, у той день, пів години.

Потім другий, третій, восьмий. І всі на одну і ту саму тему! Навіть на вшехпольських студентських вічах у Львові так не ричали хулігани. Ніхто ніже словечком не виступив проти "ханьджи," чи інших лемківських пороків, весь час "украінци", "украінци," "украінци."

А потім п'ятика— "батюшки" люблять попити, а втім є защо: довідуюся тепер, що їх "сопитанія" тут на Лемківщині були не дуже то скромні: 400 зол., 600 зол., навіть 700 зол. місячно. Добре платила польська влада за прислугу.

Коли підчас війни пенсії вірвались— "батюшки" притихли. Одні з них навіть почали назад примазуватись до українства "хліба ради." Це було прикро так нараз втратити свойого хлібодавця. Грунту вони не мають, народ, що занадто добре розкусив їх, не хоче їх утримувати, приход, значить, нічого не дає— а жити треба. Одні з них кинулися за субвенціями до німецької влади, другі почали шукати інших занять, врешті треті взялися енергійно рятувати свою позицію таки в селі. Це трете це правдива епопея сміху.

Якщо в бувшій Польщі діялися хамства, то одно з них взяло рекорд. Це було після памятного листа Митрополита в обороні православних братів, проти бурення церков і т.д. Всі знаємо, який болючий відгомін викликав цей ідіотичний вандалізм у серці кожного українця. Навіть закордоном—серед православних в Румунії і Югославії— викликало це варварство глибоке обурення,— ба навіть між деякими поляками. І в таку хвилину— в І.К.Ц. — появляється лист до "редакції" від православних батюшок з Лемківщини, ми, мовляв, "випрашами собе такон оброчен, ми добже вемн, кто спіскує пшеціф Паньству" і т.д. А на споді ціла колекція підписів під проводом відомого зі своїх подвизнянь" о. Павлишина. Чи знаєте з історії, або, найрушжвши ум, чи можете видумати більшу гидоту? —Очевидно, що це було забагато і православній консисторії у Варшаві, так, що автори "листа" дістали гостру нагану.

З такими-то типами приходиться нераз зустрічатись на Лемківщині. Що більше— вони навіть підносять голову тепер і хочуть "відбитися"...

Др. Кость Левицький

НАЩО ЗАСНОВУВАЛИ НАШУ ПРОСВІТУ

Може здивуєтеся, що ставляю взагалі немов зайвий запит. Але не дивуйтеся, бо я хочу, щоб наші громадяни і громадянки трохи поважніше призадумались над метою Просвіти.

Воно приємно і почесно святкувати ювілеї, спроваджувати ювілейні відзнаки і справляти празники, як є за що, але годиться нам таки нагадати: на що засновували перші основники нашу Просвіту і чи ми досягнули те, що вони хотіли мати з просвічування народу та що нам живучим просвітянам треба, щоб наш нарід мав хосен із Просвіти.

Ось саме попала мені під руки відозва першого виділу Просвіти з 1869 р., підписана першим головою професором Анатолем Вахняни ом і першим секретарем професором Ом яном Партицьким, які удостоїлись про ловляти від Товариства Просвіта перед нас одом. І я знав їх обох добре та наче їх живих бачу, як вони це говорять до нас.

Вони підкреслили у своїй відозві, що галицькі українці, почавши нове життя у 1848 р., за 20 літ, які тоді минули, не багато поступили наперед у розвитку своєї народности. Правда, сказали вони, що побільшилась за той час українська інтелігенція; крім українських священиків маємо тепер українських учителів і урядників; маємо українські часописи, українські товариства, і частинно український язик у школах,— але цілий той поступ обявляється тільки у вищих верствах народу,— у тих верствах, котрих непостійність при народньому напорі історія давніших часів так сумно нам доказала.

"Наша маленька, сказано там далі, із самих майже залежних людей зложена інтелігенція—не може нам ніяк дати поруку на будучність, бо зверхні, народнім інтересам неприхильні обставини, моглиб в кількох роках прилюдне життя українців пригасити, а в кількох десятках літ українську інтелігенцію винародовити."

А при кінці сказано там: "Задля того давно вже узнали ми потребу: цілий нарід, цілу масу простого люду, котрий нещасливою долею, більше як у інших народів підупав,— двигнути і до пізнання привести, і на тім то люді, котрий вже дав докази своєї твердости, будучність нашої народности оперти."

Чуете і вважаете, що вони сказали, та що сталось за сімдесять років від того часу?

Ось та маленька, із самих майже залежних людей зложена колись світська інтелігенція і через те податлива на винародовлення,— відродилась за той час! Вона стала вже більша, загартована і безпечніша тай дещо більше незалежна. А ту масу простого люду, що був підупав—я ми, українська світська і духовна інтелігенція, двигнули з темности до свідомости своєї української національности до суспільної і господарської організованости. Але ця робота ще незакінчена і місія Просвіти не завершена. Бо е ще частина нашого народу, яка не вийшла із стадії неграмотности; ще є сила тої світської інтелігенції, яка не навернулась до української нації. Тимчасом насуваються нові хмари. Гостріше натиск різних чинників та гіршають життєві обставини, які ломлять характери і інтелігентів і простих людей. Серед цих теперішніх важких обставин голосно мовою лунають вказівки першого головного видїлу Просвіти.

"Єдиною ціллю нашого Товариства: наш нарід пізнати, а пізнавши всі його багацтва і недостатки— про всяку потребу, що для нього придатне научати та через те національно і матеріяльно підносити цілий наш нарід на цій землі."

Отсі думки зродили тоді потребу у молодших львівських українців заснувати нашу Просвіту. І вона за сімдесять років своєї діяльности чимало доконала, але всього таки не виконала, бо і з давнього ще осталось і нові потреби для охорони здорового просвітянського життя нашого народу кличуть все наше громадянство до-брої волі до дальшої праці. Просвіта мусить бути надалі підоймою, що не тільки всі наступи ворогів переможе, але і ясну будучність і кращу долю для українського народу здобуде.

На це заснували нашу Просвіту і цього нам не можна забувати, бо нарід переможе, коли дух його буде чистий і коли він не допустить до себе ніякої нікчемности.

—o—

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

Лекція 23.

ПЯТА ЗАПОВІДЬ БОЖА: НЕ УБИВАЙ

Одним з найбільших дарів, які дав нам Господь Бог, то наше здоровля і наше життя. Тому, що ми складаємося з тіла і душі, то маємо: 1) здоровля і життя душі і 2) здоровля і життя тіла. В Пятій Заповіди Божій, Господь бере в опіку здоровля і життя чоловіка. Ми маємо обовязки зглядом здоровля і життя нашого і зглядом здоровля і життя нашого ближнього.

Виклад: 1. Терпіння Ісуса: Діточки: Ви собі пригадуєте, як то Каін убив свойого брата Авеля. Був то страшний гріх, великий злочин. Господь Бог сказав тоді до Каіна: "Що ти зробив?" Отсе кров твойого брата кличе до мене з землі до неба о пімсту." Але ще більший злочин поповнили жиди, коли убили Ісуса. Прибили до хреста. Три години був Ісус на хресті, заки умер. А як немилосердно обходилися з Ним перед тим! Били Його, бичували, вложили на голову терневий вінець, насміювалися з Нього. Здавалося, що повинні були зійти з неба Ангели і покарати всіх. А Ісус терпів і молився: "Отче, відпусти їм, бо не знають, що роблять."

2. Іспит совісти: Жаль: постанова поправи: Страшні були ті жиди, що убили Ісуса. Коли я раз оповідав дітям о муках Ісуса Христа, то один хлопець погрожуючи руками жидам, сказав: "Якби я там був, то я би був відігнав тих жидів від Ісуса." Але слухайте, діти: Ісус Христос сказав раз дуже важні слова: **"Що ви вчинили іншим, то ви Мені вчинили."** Як сказав Ісус Христос? Чи ти вже нераз розпочинав сварку і бійку з іншими? Чи ти в гніві не бив других, не тручав їх? Не прозивав, не кидав камінням? Через то ти завдавав терпіння і болю для самого Ісуса. Злі, недобрі, погані слова, які ти говорив до других, то були ті колючки, котрі ранили голову Ісуса. Подумайте над тим добре, діти. О Ісусе, що я Тебі здїлав? Я не знав, що через таке моє поступування я Тебе ранив. Як справедливо Ти міг мене покарати. Але Ти не покарав під хрестом безбожних жидів, але молився за них: "Отче, прости їм..." Не карай і мене, Ісусе. Жалую за всі мої гріхи. Я хочу Тебе любити, так як Ти мене любиш. Коли би я міг згоїти всі рани, які я Тобі завдав! На колінах прошу Тебе, Ісусе, прости мені. Прикаю від нині не бити других, не хочу нікого прозивати, не буду з нікім сваритися. Хочу бути добрим передовсім для моїх родичів і для інших дітей. (Відпитати). Тепер скажу всі мої гріхи разом: сварився, бився і тп.

3. Гнів: Коли діти зачинають битися? Коли злостяться. Причиною бійки, сварки є гнів. Длятого гнів є гріхом. Треба висповідатися: я гнівався. Коли би вас так били як Ісуса, як би ви гнівалися, злостилися. А Ісус був спокійний і тихий. Ісусе, і я хочу бути таким спокійним і тихим.

4. Згіршення: Жовніри звязали Ісуса в Оливнім Городі. Був то великий гріх. А хто допровадив їх до того гріху? Юда їх там запровадив і довів до гріха. Хто привів до гріху Адама і Еву? Івась провадить до штору (склепу) Василька і намовляє його, щоби він вкрав яблока. Як мусить сповідатися Івась? Василько вкрав в шторі яблока і має повну кишеню. Він питає Івася і каже: "Слухай Івасю, а як мене мама спитають, де я взяв яблока, то що маю сказати?" Скажеш, я дістав від Івася." Васильо очевидно сказав неправду перед мамою. Хто винен, що Василько сказав неправду перед мамою? Як мусить сповідатися Івась? Івась каже до Василька: "Васильку візьми в своєї мами 20 центів і купимо собі цукорків." Чи з вас хто не намовляв других до крадіжи, до говорення неправди? Як з того мусите сповідатися? Страшним гріхом є, коли діти приводять других дітей до нечистих гріхів, так що друга дитина робить нечисті гріхи. Душа такої дитини є мертва як тіло Авеля, котрого забив Каін. Чи ти згіршив кого? Як висповідаєшся з такого гріху?

5. Жаль з любови до Ісуса Христа: Ісусе, Ти учив людей тільки того, що добре. А я може богато злого їх навчив, до гріху привів, до крадіжи, непослуху і т.п. Як дуже Ти терпів задля тих гріхів. І мене тепер болить, що я був причиною Твоїх терпінь. Ісусе, я жалую за всі мої гріхи. Постановляю крілко: Від тепер нікого не допроваджу до гріха, але буду заохочувати всіх до добра, щоби правду говорили, щоби родичів слухали, не сварилися, не билися, не крали.

Постанова: Не буду сваритися з другими. Не буду нікого намовляти до гріху. Буду всіх заохочувати, щоби були добрі і сам хочу бути добрим.

Діти: Заховуйте пильно ПЯТУ ЗАПОВІДЬ БОЖУ. Бережіть здоровля вашого тіла і тіла ближнього, вашої душі і душі ближнього.

Останні Вісти...

30-ліття сащеничої праці о. Ру, ЧО. 2 жовтня 1941 сім винипегських отців **під проводом свого єпископа** приїхали до Кукс Крік, Ман., щоби зложити побажання для о. П. Ру, ЧО. з нагоди 30-ліття його ревної і успішної священи-

о. П. Ру, ЧО.

чої праці. Трудився весь час ревно, збудував богато монументальних церков і тепер викінчує прекрасну муровану церкву в Кукс Крік. о. В. Каменецький, ЧСВВ. зложив дар для о. Ру і запевнив про любов, пошану і признання для трудів і заслуг о. П. Ру.

Цілу Галичину поділили німці на округи, котрі менше більше відповідають давним староствам. **Видають паперові гроші**— золоті польські, однак в українській мові. Більшої чудасії годі собі представити— польські злоті по українськи...

В Берліні виходить українська часопись для полонених українців з червоної армії "Нова Доба." Там подається вістку про це, що земельне питання на Україні тимчасово вже розвязане, бо німці залишили всі большевицькі колхози, бо богато жовнірів є в полоні і нема кому ділити землі. Треба зачекати до скінчення війни, аж зовсім буде "скинене жидівсько-большевицьке ярмо"— так пише ця часопись. Цю вістку подаємо за американською "Свободою."

3 жовтня промовляв Гітлер і заявив, що німці готові стрінути всіх ворогів без огляду, як довго ця війна потреває. Після нього Росія вже у великій части знищена.

о. П. Божик

о. Божик іменований каноніком.

Того самого дня Їх Ексцеленція Преосвященний єпископ Ладика іменував о. Пантелеймона Божика задля заслуг на полі релігійнім і народнім каноніком. о. Божик богато трудився над організацією і будовою наших церков у Винипегу, а також написав книгу "Церков українців в Канаді," що є незамінна для нашої Церкви.

Вимінюють тисячу полонених англійців за нїмців, котрі важко ранені. Корабель привезе полонених з Англії до одної з пристань Франції і забере назад з собою полонених, яких привезуть німці. Між ними є військові духовники і лікарська обслуга.

Перші **сніги** випали в Україні, німці підійшли до Харкова.

В Чехії почалися заворушення, премієра Еліяса засудили на смерть, многих інших розстріляли. Подібні заворушення є в Сербії та Франції.

С. Дж. Меккензі з Отави подав, що певні богаті люди в Канаді зложили в послідних 10 місяцях $1,300,000 **на дослід зброї.** Ці гроші зложили зовсім добровільно і за них ведеться наукові досліди над уліпшенням военних знарядів для наступу і оборони Канади.

4 жовтня **мали вимінювати 3,000 полонених** між Англією а Німеччиною. В останній хвилі все спинили. Через два дні мало бути перемиря на західнім фронті з тої нагоди. Англійські власти подали, що німці зажадали передачі Геса і тому покищо справа застрягла.

Досі виплачено пять мільонів долярів для хліборобів Західної Канади як **допомогу за несіяні акри землі. Дальше виплата послідує найблищими днями,** як заявив міністер рільництва Дж. Дж. Гардинер.

Міністер летництва Пайер заявив, **що в Канаді буде 30—40 летунських шкіл,** котрі будуть діяти згідно з загальним британським летунським пляном вишколу.

Подають, що німці посунулися під Харків і в донецький басен, що богатий на копальні вугля і манганезу.

Американський представник в Москві Гериман має переговорювати з совітами **про релігійну свободу в Росії.** Старається, щоби совіти признали в себе релігійну свободу. Тим самим Америка урядово стверджує, що досі тої свободи там не було і треба було аж Божої кари в теперішній війні, щоби нагадали собі конечність Божої помочі в життю. Здається, що про це саме говорив Тейльор у Ватикані з св. Отцем.

КУК подає, що з Ланівець, Саск. прислав о. Оленьчук $13.51; з Драйден, Онт. прислали $3—з Поплярфілд, Ман. $7— з Рами, Саск., $11.80— з Виткова, Саск.: $5.65—з Давфин, Ман.: $50 на видання атляєу України, котрий вже вийшов з друку і обіймає 30 мап України з ріжних часів з поданням коротенької історії при кождій малі. Книжка писана в англійській мові проф. Симпсоном, коштує 25ц. вже з пересилкою. Можна дістати з канцелярії КУК у Винипегу, почтова скринка 3583, стація "В".

Ліндберґ промовляв у Форт Вейні, Інд., і сказав, що боїться відложення виборів в слідуючім році. "Нами править один чоловік— котрий чимраз більше і більше прибирає до рук диктаторську власть." Він побоюється, що президент Рузвелт завісить і не допустить до виборів на другий рік в Америці.

Британський амбасадор в Москві, **Сир Стефорд Криппс,** переговорював з совітами **в справі признання релігійної свободи в совітах.** Про це саме говорив американський представник Гериман. По часі совітські проводирі відповіли— що в них є свобода, бо так написано в їх конституції...

За один рік Канада збудує 80 великих і 20 менших кораблів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 21 (93) ПОРКТОН, САСК. 1-го Листопада, 1941 Vol. IX. No. 21 (93) YORKTON, SASK., Nov. 1, 1941

ЯКІВ Д. СТРАТІЙЧУК ЗНОВА ГОЛОВОЮ САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ БУК-А

12 жовтня 1941 Саскачеванський з'їзд БУК-а знова вибрав своїм головою першого голову БУК-а— Якова Д. Стратійчука з Канори, Саск. Пан Яків Д. Стратійчук, банкир тоді в Кемсек, Саск.— тепер банкир в Канорі, Саск., був нашим першим головою.

Яків Д. Стратійчук

Він підписав з іншими першу відозву на з'їзд до Саскатуну в грудні 1932 р. Тепер після девять літ много змінилося. Наші відносини покращали, однак многі від нас відійшли вже до вічности. Іншим Бог дав ласку трудитися і далі працювати. Між тими щасливими долі, що безперервно трудяться для добра святої Церкви нашої, на Божу славу і честь народу, є наш банкир з Канори, пан Яків Д. Стратійчук, співосновник тамошньої парохії, чільний мешканець міста, взірцевий батько родини— котрого Бог поблагословив примірною подругою і красними тромa дочками, з котрих дві замужні й мають вже діти, а трета Зірка працює також в банку.

Панові Якові Д. Стратійчукові на початку десятиліття БУК-а припала відповідальна честь і труд повести працю в дуже важнім часі. **Треба перевести ряд окружних з'їздів— заслуженим і гідним нашим піонірам роздати Почесні Грамоти БУК-а— закріпити і помогти в повнім розвою молодечу добудову БУК-а, Українське Католицьке Юнацтво— виплатити і купити ще**

Замороження цін в Канаді з днем 17 листопада, 1941

Наш премієр, **дост. МекКензі Кінґ** заповів дуже важну подію з днем 17. XI. 1941. Щоби не допустити до штучної звижки цін, обезцінення гроша і хаосу в загальній народній господарці —це що ми звичайно називаємо одним словом "інфляція"— правительство рішило, **що з днем 17 листопада 1941 невільно підносити ціни на жадні товари ані служебности вище тих цін,** що були на ці самі річи між 15 вересним а 11 жовтнем 1941 р. Так само **невільно підносити платні, ані найму за помешкання. Від 15 листопада 1941 кождий підприємець мусить платити своїм робітникам военний додаток на життя згідно з тарифою, яку визначить уряд. Західні фармарі дістануть военний додаток відповідно до скількости засіяних акрів— східним правительство своїм коштом перевезе пашню і пашневе збіжа від Форт Вилїям або Порт Артур далі на схід.**

Ці зарядження далекоідучі і дуже **важні.** Вони забезпечують все населення на час війни в Канаді перед спекуляцією і танцем цін— вони дають нам сталу і певну підставу щоденного

дост. МекКензі Кінґ

існування, кладуть солідні основи для торговлі і промислу— загороджують дорогу всяким несовісним спекулянтам, що хотіліб богатіти нуждою населення через военні події.

Правительству за це належить признання і вдяка.

один будинок для бурси в Саскатуні, або зачати будувати новий просторий і відповідніший— запевнити нашу часопись через грошеві збірки і поширення передплатників— подбати, щоби ані один наш хлопець, ані одна наша дівчина не найшлася підчас студій по містах поза нашою Церквою, поза нашою бурсою, чи колегією в Йорктоні, поза заведеннями Сестер— посипати працю у воєнним зусиллю Канади. Праці богато, праці досить!

о. М. Пелех

Але є для кого, є з ким працювати!

Віримо, що тисячі наших членів в Саскачевані спільно з Яковом Д. Стратійчуком виконають свою працю гідно, точно і на честь нам всім!

НОВИЙ ЗАРЯД САСКАЧЕВАНСЬКОГО БУК-а Н . РІК 1941/42

Голова—Яків Д. Стратійчук
Перший заступник — о. Михайло Пелех, парох Саскатуну.
Другий заступник —Грицько Гарах, хлібороб з Кридор, Саск.
Діловий писар— Юлїян Кравс, урядник з Ріджайни, Саск.
Скарбовий писар— Михайло Лозинський, хлібороб з Лановець, Саск.
Скарбник—Дмитро Кобринський, хлібороб з Приймового, Саск.
Провірники—Михайло Гриневич, учитель з околиці Бруксбі, Саск.
о. Петро Криворучка, ректор бурси БУК-а.
Василь Войтюк, учитель з Кридор, Саск.

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ

В цей тяжкий час проби і дужання всесвітних сил з'їзд заявляє свою рішучу і повну співпрацю у воєнних змаганнях Великої Британії і Канади до оконечної побіди над напасниками.

Св. Отцю Папі Пію XII і нашому Преосв. епископові Василію Вол. Ладиці заявляємо синівську любов, послух і пошану.

В десятиліття БУК-а взиваємо всіх свідомих і активних українців католиків Канади **творити відділи БУК-а там, де їх ще нема— організувати** молодь у відділах Українського Католицького Юнацтва і підпирати нашу організаційну часопись **"Будучність Нації."**

Бурсу БУК-а в Саскатуні треба розбудувати і тому взиваємо широкий наш загал до скріпленої, збільшеної і видатної жертвенности на ту ціль.

Дорослу і здібну мужеську молодь взиваємо вступати в ряди нашої канадійської армії, фльоти і летунства, щоби скріпити ряди борців за побіду демократії і християнської цивілізації.

Віримо, що з побідою і справедливим миром повстане в Европі вільна, соборна, самостійна і суверенна Українська Держава.

Всю молодь взиваємо пильно вчитися, використовувати кожду хвилину для будучої розбудови життя, а **все і всюди стояти спільно зі старшими під прапором Христа Царя, під покровом святої Української Католицької Церкви, в злуці і єдности діяння з нашим Преосв. Епископом і Духовенством.**

З нагоди 50-ліття нашого поселення в Канаді треба ще більше пожвавити ціле наше життя у всіх ділянках— знаючи, що остоєю і корінням є Україна Католицька Церква, світоч народу по всі часи.

Дмитро Кобринський

Всі разом— всі вперед— до розбудови цілости життя— до кращої будучности!

ЗВІТ З'ЇЗДУ В САСКАТУНІ

Вечером 11 жовтня Сестри Служебниці дали з дітьми красний концерт в Парохіяльній Домівці Просвіти при церкві. Людий повно, навіть з далеких сторін. Всі захопшені. Концерт мав 18 точок, але не знудився. Присутні були видимо захопшені дітьми. Діти тішились, як тільки діти годні радіти.

\- - - - - -

В неділю 12 жовтня правились наперед читані Служби Божі, **о. Семчук** мав співану Службу Божу, підчас котрої співав **хор** під управою **П. Матвійчука.** Церква нова, мурована, просторa, гарна. Вірні виповнили церкву по береги. **Многі приступили до св. Тайн.** Сповідали по черзі приїжді отці. **Були присутні— о. П. Криворучка, о. Ів. Бала ЧНІ., о. Й. Слуга, ЧО., з Норт Бетелфорд, о.** Семчук з Винипегу, **о. Пелех— парох і Брат Методій з Йорктону.** Потім приїхав ще **о. Цимбалістий з Кадворт.**

о. Пелех спокійно і коротко заповів, що перейде зі збіркою на добро нової церкви, котра є показчиком дійсно народної роботи і славою українців міста. Збірка винесла готівкою $117.73—а треба додати, що потім була ще в церкві одна збірка і також таца була повна.

Проповідав по скінченій Службі Божій **о. Іван Бала, ЧНІ з Йорктону.** Порівнав організацію БУК до св. Івана Хрестителя, котрий навчав в пустині у верблюжій волосінниці, серед грішників, котрих взивав до покаяння, а поживою мав корінці і сарану. БУК виконав чимало по Божій волі за девять літ праці. Він обняв стараннем всі наші стани, всі кляси— молодь і старших. Всіх горнув до церкви, до Бога.

При кінці проповіди о. Бала перевів віднову **хрестного приречення,** всі присутні повторяли за отцем слово в слово молитву і приречення.

Дуже перенятий змістом промови був проповідник, переняті були й люди, котрі приїхали навіть з далеких сторін—з Канори, Фостон, Рама, Кадворт, Айтуна, Ріджайна, Йорктон, Гудів, Волверін, Альвена, Гефорд, Кридор.

Богослуження в церкві скінчилося в першій годині.

Спільний обід був в домівці— заставлено вздовж 4 столи і всі були повні. Обід приготовили старанно і обильно **пані Сестриці** парохії.

Далі буде.

Чи Ви вже відновили передплату "Будучности Нації"?

Коли робите ЗАВІЩАННЯ...
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

СТРИМАЛИ АНТИРЕЛІГІЗНИКА

Як біда натиснула большевиків, тоді "ізза браку паперу" Сталін зарядив спинення протирелігійної часописи "Безбожник"—за тиждень спинили в Москві інший подібний двотижневник "Антирелігіозник", що виходив як часопись Ліги воюючих безбожників.

А німці якраз підходили тоді до Москви з півночі від Тверу і з полудня від Калуги, окружаючи її наче кліщами. Німецькі і румунські війська заняли Одессу, котру почали облягати 19 серпня.

ЛИСТ ПАНА ПЕТРОВСЬКОГО З ОТАВИ

Під днем 7. X. 1941 ми дістали лист такого змісту:

"Впов. Пане Редактор!

Один із моїх приятелів прислав мені число вашого часопису (4. 18, верес. 14, 1941), в якому находиться стаття, що має всі признаки особистого нападу на мою особу, а саме стаття п. з. "Пан Петровський з Отави помиляється."

Перечитавши згадану статтю, я дуже здивувався тим, що Ви, Пане Редактор, допустились аж такого, щоби —не устійнивши справи— брались нападати на мою особу, не маючи на це найменшої підстави та морального оправдання. Бо в дійсності, як річ мається, Вам удалось скривдити не мене, а престіж власної ґазети.

Передовсім, мушу підкреслити факт, що ніхто ще за мого життя не мав підстави квестіонувати, не то що критикувати мене за брак почуття у мене українства, бо чоловік добре усім, своїм і чужим, відомий за його патріотизм і працю в користь свого рідного народу. Коли йде мова про англосаксів, то й між ними чоловік є добре відомий ізза свого українства та популяризації української культури й справи. Мої друковані статті по анг. видавництвах рівнож самі про себе говорять. Співпраця з кількома канадійськими письменниками, які пишуть прихильні українські книжки (напр. п. Джан Мирей Гіббон), а навіть цей доклад перед конвенцією кан. авторів, підтверджують факт, що чоловік робить можливо більше доброї роботи для українців, як загалові про це відоме. Чоловік не трубить про те, бо належить до скромних, тихих працівників.

Що до сього рапорту, який цитуєте з "Фрі Прес," то справа мається цілком інакше, ніж написали. Це все основане на викривленім, монстрозним звідомленні молоденької репортерки з Венкувер Дейлі Провінс. Коли цей рапорт появився, я ходив спростовувати його, редакція спростувати цей рапорт обіцяла. Рівнож секретар стоавришення кан. авторів ходив спростовувати цю статтю, бо таких тверджень у мойому читаному докладі зовсім не було. Цей текст згаданий секретар (п. Ерик Гескел) зараз по промові у мене взяв, бо позвичаю, буде він друкований у Кенедієн Буксмен, разом із іншими промовами. Отже, п. Редакторе, справа цілком інакше мається.

Не забудьте, що цей щоденник у Ванкувер поперекручував промови других авторів, що виступали на тій конвенції з промовами. Це все так мається, що ґазети перекручують промови навіть самих премієрів і других визнатних людий, яким справляють багато неприємності й непорозуміння Ізза того, ґазети звичайно скоріш "інтервюють" хибно поцитованих осіб нім редакційним способом позволяють собі на коментарі чи напади.

Ще раз підкреслюю, що Вачи цитованих тверджень щодо винародовлення українців в Канаді я цілком не робив і не мав причини робити. Це, що згадана репортерка зловила, то були фрази з тієї частини промови, в якій я наводив певні погляди людий щодо майбутності українців в Канаді. А саме, казав, я є один погляд деяких англійців, що, судячи як укр. в Канаді множаться, то за сто літ буде їх тут 13 мілионів; знов деякі кажуть, що судячи як асиміляція іде скорим темпом, то можемо боятись, що за сто літ українці засимілюються. Це приблизно, що було сказане, або радше наведене. Цей доклад був абсолютно в користь українців, а не противно. І тому Ви, Пане Редакторе, задостьучинете справлі, а не тільки мені, коли це все негайно спростуєте.

Ваш з поважанням
М. Петрівський."

\- - - - -

Наша відповідь. — Кожда наша сила в Канаді, а ще більше письменник, що є мозгом і нервами нації, вартні більше золота. Це дійсні носії краиної будучности, творці поступу на всіх ділянках життя, пробоєві чинники в розбудові життя.

І тому ми помістили цілий лист п. Петрівського без змін—докладно, як написаний.

Світлина зі східнього фронту, що тягнеться 2,000 миль— від Петрограду до Таганрогу. Ведуть полонених большевиків.

На жаль— **не хочемо покищо більше в тій справі розводитися, ані взяти під розгляд зміст листа**— цей лист не спростовує нічого.

Ми навели тільки слова винипегської поважної часописі Фрі Прес, котра все досі правильно подавала інформації своїм читачам і не маємо найменшої причини думати, що вона це перестала робити. Отже, коли справа не так, як подала Фрі Прес— пан М. Петрівський з Отави має прегарну нагоду звернутися туди і вияснити, справити —а ми певні, що винипегська Фрі Прес радо уділить свої сторінки на таке справлення. І тоді нам буде радо відмітити це на нашій сторінці, **бо нам хочеться якраз про це.**

НІМЦІ ВІДСИЛАЮТЬ ЖИДІВ ДО ПОЛЬЩІ

17 жовтня прибув до Берліна перший транспорт жидів знад Рену, котрих відсилають на поселення до Польщі. Також жидів з Берліну відсилають до Польщі. Таким чином німці мають вивезти 20,000 жидів— а не забуваймо, що Галичину німці приключили до польського ґенерал-губернаторства. Жидів повідомили всього три години перед вивезенням і позволили їм взяти з собою тільки це, що могли взяти в руки і по 100 марок на кождого ($40).

Незавидна доля тих людий...

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ –
Друге справлене й доповнене видання: 15ц.
ПРОСКОМИДІЯ ЛІТУРГІЯМ –
у церковно-словянській мові ..... 50ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців в Канаді.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, письмова частина "Голосу Свистеля," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1 00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НОВИЙ ЛИСТОПАД

Бог дав нам дожити нового листопаду в 1941 р.— цілком відмінного і цілком подібного до того першого незабутного в 1918 р., коли Галицька Україна проголосила власний уряд на власній території для державного народу.

Справедливо є такі хвилини, що стають віками, незабутні, неповторні. Господь дає свій знак і нарід будиться з довгого омертвіння до нового життя— волі і ласки. Будиться душа до вікового злету, щоби виконати призначення століть, яке Бог вложив народови за туземну ціль. Будяться мязи, щоби віддати кров в жертви великої ідеї.

Таким днем для галицьких українців є 1 листопада 1918 року. Тоді з ратуша міста Львова замаяли жовто-блакитні українські прапори, тоді на вулицях стародавного княжого города появилися добірні стежі з українськими національними відзнаками, тоді на урядах вивісили тризуби, державні знаки Західно-української Держави.

І тоді від імени старої галицької волости, від імени мільонів, силою Божого призначення до свого народу промовив український уряд.

"Український Народе!

"Голосимо Тобі святу вість про Твоє визволення з віковічної неволі. Від нині Ти господар своєї землі, вільний горожанин Української Держави."

\- - - - - -

Чи можна було стримати сльози тим, що довгі літа зневірившись пішли в чужий табор а тепер вертали до свого народу, щоби життя і кров віддати для будови рідної держави?!

\- - - - -

То була велика хвиля, незабутня хвиля!

І наш нарід ніколи її не забуде. Він згадує її поминками, молитвами жовнірів-героїв Української Галицької стотисячної Армії, що зі зброєю в руках станули на сторожі молодої держави і життя за неї віддали.

Нині інший листопад.

На наших землях вороги, що картками визначають поживу для спокойвічних господарів забравши від них останний шматок насущного хліба Нині наша земля зчорніла і вигоріла. Нині наша земля сполоскана і полита кровю тисячів безвинно поморднованих чекістами. Нині наша земля як одна рана, один біль— де нема хати без сліз, нема села без жертв, нема міста без голоду і могил.

Але.

Є наша Церква, є наші всі владики, є ще мільони чистих відданих справі, жертвенних сердець! **І ми віримо у світлий день нового відродження Української Держави, нового листопаду— волі і справедливости.**

І з далекої нашої вільної Канади шлемо братам і сестрам за море сердечний привіт: **Вірте і витревайте!**

ГЕЙ, У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА

Гей, у лузі червона калина похилилася,
чогось наша славна Україна зажурилася—
а ми тую червону калину піднімемо,
а ми нашу славну Україну розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
то прославить козацькую славу Січових Стрільців,
а ми нашу славну козацькую славу збережемо,
а ми нашу славну Україну розвеселимо!

НА СЯЖЕНЬ

На сяжень викопали яму
і труп за трупом в землю бах!
Одних угору головами,
других—аби не на ногах...

Дм. Фальківський.

ЛИСТ

І села викотили жаль
на давний шлях.
По тім шляху пили курять
на цвинтарі.
Вози то з мертвими риплять
як журавлі...

Т. Осьмачка.

АРЕШТУЮТЬ КОМУНІСТІВ В КАНАДІ

Канада узнала комуністичну партію незаконною актом з дня 6 червня 1940. Мимо того час до часу чуємо, що деякі одиниці все ще не перестали бути членами комуністичної партії. Їх поліція виловлює і відсилає за дроти.

9 жовтня була у винипегському суді розправа проти Люі Губермана, інакше Васеіля, котрого суд судив за нарушення приписів про оборону Канади. Суддя Греген звільнив обжалованого. Але тільки Губерман рушився з салі, зараз на коритарі чекали на нього члени Кінної Поліції і арештували, щоби вивезти до табору інтернованих.

Губермана арештували ще 28 лютня разом з Анною Буллер, Джаном Мекнілем і Гері Гуральніком в однім домі при 1222 Александер ене. у Винипегу. В тягу розправи суд засудив Анну Буллер, жену Гуральніка, на два роки. Мекніл був звільнений у вищім суді, але арештований поліцією і інтернований. Гуральник ще чекає своєї черги.

ІСТОРИЧНИЙ АТЛЯС УКРАЇНИ

Накладом і стараннем КУК вийшов з університетської оксфорд. преси історично-географічний атляс України на гарнім папері, сторін 48, мап 20, твір проф. Дж. В. Симпсона з саскачеванського університету.

Ціна 25ц., замовляти на адресу:
Box 3583, Station B, Winnipeg, Man.

Перша мапа представляє теперішне розселення українців в Европі. На жаль не зазначено на ній докладно Лемківщини. Потім іде мапа Київської Держави, Галицько-волинське князівство, ітд. Докладно подані мапи Української Держави з 22 січня 1918— дальше Західно Укр. Держави з 1 лист. 1918 і Великої України з 22 січня 1919 р. Кіндева мапа це розселення українських осель по цілій земній кулі — тут знова на жаль не зазначено як слід Лемківщини, ні Бачки. В цілости однак книжка представляється знаменито і є першою того рода працею на цім суходолі, котра **коротко, цікаво і влучно представляє і доказує право України на державну незалежність** в Европі і конечність Української Держави та її важність для зрівноважения відносин і запевнення миру. Проф. Симпсонові належить від всіх нас глибоке признання та подяка за світлу працю, а для КУК повне попертя в цій корисній для нас усіх праці.

На Волині всю управу німці перебирають в свої руки, звільняючи українських урядників, які управляли Волинню по відступі большевиків. Рівне сильно знищене гарматнім і бомбовим вогнем. Границю між Галичиною а рештою України німці установили по лінії Броди-Радивилів.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЛИСТОПАД 1941

1, субота — Прор. Йоіла
2, Неділя 21 по Сош. ВМ. Артемія
3, понеділок — Преп. Ляріона
4, вівторок — С. Аверкія
5, середа — † Ап. Якова, Брата Господня
6, четвер — М. Арети
7, пятниця — ММ. Маркіяна і Мартирія
8, субота — ВМ. Димитрія
9, Неділя 22 по Сош. М. Нестора
10, понеділок — Мц. Параскевії Пятниці
11, вівторок — ПрепМц. Анастазії
12, середа — ММ. Зивонія і Зиновії
13, четвер — Апп. Стахія, Амплія і проч.

Устав

2, нед. 21 по Зісл.— гл. 4, ев. утр. 10, на Сл. Б. ап. 203, ев. Лук, 35.

8, суб. св. Великомуч. Димитрія— Литія, ев. утр. Мат. 36, на Сл. Б. ап. 292, ев. Ів. 52.

9, нед. 22 по Зісл.—гл. 5, ев. утр. 11, на Сл. Б. ап. 215, ев. Лук. 83.

РЕЛІГІЙНИЙ НАСТУП НА БОЛЬШЕВІЮ

Чим більше натискають большевиків на фронті і чим прикрійше відчувають вони потребу военної помочі з Америки, тим сильнійше **в Америці** відзиваються голоси, що заки дасться поміч, треба наперед дістати від большевиків запевнення **релігійної свободи** в Росії.

Конгресмен Фиш, республиканець, сказав в палаті послів у Вашингтоні, що уряд повинен запросити Сталіна до Вашингтону і тоді можна буде його "охрестити в пливальні" Білого Дому.

Д. Гейстинг з Делавар, колишній сенатор, заявив, що смішно є говорити про релігійну "свободу" в Росії.

Урядова часопись **шикаговської католицької дієцезії** "Ню Ворлд" написала дослівно, що "досі большевики були ворогами релігії ч. 1."

Духовний провідник "Товариства св. Імени" **о. Г. Мекґвайр** вислав до Рузвелта телеграму з протестом від імени католицької дієцезії **в Бофало.** Він протестує проти того, щоби свободу релігії в Америці порівнувати зі "Свободою" в Росії.

Голова **Лютеранської Церкви в Америці** О. Ф. Кнобель заявив, що большевики були і остануть безбожниками.

Стейтовий **командант Американського Легіону Дж. Арк** виступив також з гострою критикою заяви президента Рузвелта в справі "свободи" релігії в Росії.

Заступник президента університету Джорджтавн **о. Едмунд А. Волш з Вашингтону** сказав так: "Теперішне положення напружене вибухово. Однак так само тепер є богато довіря, що моральна відвага, силатічесність повстануть проти неровумної зарозумілости совітів. Комісарам треба сказати не самими словами, але ділом, що свобода в совітській Росії так само є важна для цивілізації, як це є в Англії, Чехословакії, Норвегії, Голяндії, Люксембургу, чи в якій іншій демократії, нападеній нацистівськими здобувцями." о. Волш був в совітах підчас страшного голоду в 1922/23 р. і тоді як один з 12 представників Ватикану розділював поживу між голодуючих. Мав тоді нагоду добре пізнати большевиків та їхню тактику.

Вилїям Лїонард, писар Католицьких Мирян, вислав до Рузвелта таку телеграму: "Злучи зі своїм походом проти нацизму рівно гідний предмет, усунення комунізму. Одинокою можливістю, щоби релігія знова стала свобідна в Росії є усунення Сталіна та його гурту мордерців від правління над Росією."

Ці всі вісти ми подали за американською "Свободою" і винипегською "Фрі Прес" з 6. Х. 1941.

НОВИЙ ЗАРЯД СЕСТРИЦЬ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

5 жовтня на річних зборах пані Сестрици при церкві св. Покрови у Винипегу вибрали заряд на дловий рік 1941/42 в такім складі:

Голова —пані Анна Якіміщак
Заступниця — пані Анна Беляк з Алфред
Ділова писарка— пані Анастазія Семотюк
Скарбова писарка— пані Ева Боднарчук
Скарбник— пані Анна Янчук
Провірниці— пані Марія Дюк, пані Анна Матковська і пані Гонорія Дух.
Заздині— пані Журба, пані Коваль, пані Поховач, пані Король і пані Осадчук

Більшість того заряду творять пані зі заряду з попереднього року. Вони придбали готівку тисяч долярів на будову резиденції і докупили для парохії два нові льоти. Працювали дуже красно і згідливо.

ПРОТИ РОЗВІЛЬНЕННЯ ПОДРУЖОГО ЖИТТЯ

На початку ділового року **св. Римської Роти Папа Пій XII** сказав, що війна чимраз більше турбує його, бо "його любов, як загального пастиря вірних, обіймає всі народи."

Папа напятнував новітні змагання до обезплодненння і легкість, з якою уневажнюється нині подружа. **Св. Рота** займається якраз подружими справами. Як звісно, католицьке подружа є одно і нерозривне. Нинішний світ часто не признає того на свою власну погубу.

МОРДИ КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ В ЛИТВІ

Подають з Лидви через **литовське посольство,** що большевики вимордували там 750 священиків. В практиці артикул 124 совітської конституції не істнував. 26. червня 1941 красноармейці вимордували 500 литовських селян в концентраційному таборі недалеко Ковна. Висікли всіх скорострілами, а тих, що давали ще знаки життя, добивали ручними гранатами, які кидали в купу повалених тіл. Литовське посольство у Вашингтоні зложило протест проти окупації Литви німцями, так само, як це зробило в 1940 р. проти наїзду совітів.

ТАК МИНАЄ СЛАВА ЦЕГО СВІТА

З початком жовтня др. Арнульфо Аріяс був ще президентом Панами, над морського скравка землі вздовж каналу Панама.

За тиждень мусів втікати з Панами перед своїм підданими, котрі зробили переворот і захопили владу. Втік до Габани на острові Куба.

А знова за тиждень той сам др. Аріяс вернув назад на кораблі до Панами і своєї столиці— цим разом як вязень. Прямо з корабля забрала його поліція до мійської вязниці.

Ось слава цього світа.

Один тиждень— і з президента, що давав розказ для цілого краю, став звичайний вязень. Скинули Аріяса за те, що був надто прихильним державам осі.

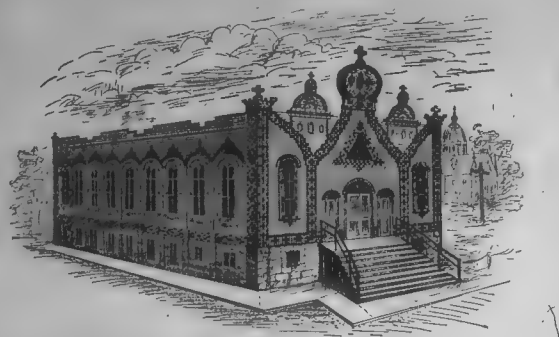

Нова церква св. Володимира й Ольги в Вінніпегу, Ман., збудована 1941 р. Парохом цеї церкви є о. др. В. Кушнір.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В Дітройт давніше тяжко було зібрати потрібні гроші на утримання парохії— тепер є дві парохії і грошей досить. В **Гемтремку** будують нову величаву церкву в нашім стилю— зібрали вже $100,000. При парохії є цілоденна Рідна Школа, шкільний власний автобус довозить і відвозить шкільні діти перед і по науці. Недалеко Дітройт парохія закупила фарму з усіми будинками, там є озеро і ліс, там буде вакаційна оселя нашої молоді. Це все купили за готівку $15,000. Парохом є о. Тиханський.

При Клинперт еве. є друга наша парохія в котрій парохом є о. Побуцький. Тому рік купили будинок на помешкання для Сестер учительок, а тепер купили новий будинок на школу, коштом $10,000. Школа цілоденна. А ще недавно на парохії були такі довги, що перевищали вартість церковного будинку. Тепер довги сплачуються, гроші є— все в порядку.

- - - - - - -

Торжественне посвячення угольного каменя нової церкви св. Володимира і Ольги у Вінніпегу було 26 жовтня 1941 р. Преосвященний Ладика довершив акту посвячення в осолуженні місцевих отців.

НЕВІЛЬНО КУПУВАТИ НА БОРГ

Від 14 жовтня 1941 на ввесь час війни в Канаді невільно купувати на борг, хіба при закупі хтось платить одну трету ціни готівкою. Товар мусить коштувати від $10 вгору, а місячна сплата не менше, як $5.

о. Степан Семчук

ЗАБЕЗДУРНО

З ріжних причин—бідноти, нерозуму, а більше легкодушности і звичайного людського потягу до життя по найменшій лінії опору—ми часто любимо і звикли домагатися певних службових від других забездурно.

В практиці—часопись нехай приходить даром якийсь час, ми колись заплатимо, як нам сподобається.

Най учитель вчить діти за малу ціну, нащо йому гроший, нащо йому підвижки? Ми й так добре платимо.

Най прийдемо на обід, на гостину, на з'їзд задурно, або як дамо, то пятака, чи десять малих срібних центів— нащо більше, вони й так мають гроші, нащо їм...

Священик най почекає за відправу, за шпоб, за похорон, ітд.— нащо йому, він і так має, ми колись заплатимо.

І так далі, і так далі.

Але коли прийде та черга на нас, о! Тоді інакше!

Нам належиться!

Нам належиться 8 годинний робочий день, найменше 40 центів за годину роботи, платні вакації, обезпека в пічниці, на час безробіття, для дітий.

Нам належить за пшеницю, за скот, за молоко—бо якже ні?!

І кождий тут очевидно розуміє, що воно дійсно так.

Безперечно, що нам належить і треба платити за кождий бушель пшениці справедливу ціну, за кожду літру молока, за кождий сяг дров, ітд.

Так само, безперечно треба платити робітникові за кожду годину праці, дати платний відпочинок, забезпеку на час безробіття.

Нема про це найменшого сумніву, ми це завсіди голосили, за те стоїмо.

Тільки маємо стояти все! Для всіх!

Учитель так само хоче і має право гідно жити!

Так само священик має право на платні вакації!

Так само БУК має право на жертви за Почесні Грамоти і право на збірки підчас з'їздів. Коли хтось не хоче, чи відмовляється, проситься і неохочий навіть з нагоди 50-ліття дати свою жертву на організацію і ще хоче мати Почесну Грамоту— то простіть за слово, **він неварта тої грамоти.** І такому почестий нема защо дати.

Почести треба здобути— працею, трудом, жертвою.

Кого за 50 літ побуту в Канаді не стати навіть на жертву для своєї Церкви і для організації, бо він нічого не має— той неварта мати жадних почестий, жадних грамот. Для таких грамот нема!

Почести треба здобути.

Жертву треба дати. В цім загальнім правилі можуть бути виїмки, але лиш виїмки.

Грамот не купується! Їх дістається, **коли хтось того гідний!** Що варта такий, як за 50 літ нічого не доробився, нічого не жертвував!

І коли Бог дав діждати гідним людям 50 ліття, то вони вміють це оцінити **як газди.** А не як жебраки! Ми вже виросли з того стану, щоби простягати руки за лахами і по наймах вік доживати. Ми стали в Канаді панами, газдами, на власнім. Ми нині маємо з чого і **повинні дати** для Канади, для своїх дітий, для БУК-а.

Коли хто не хоче того зробити — він неварта жадної почести.

Почесть є за щось— **забездурно нема нічого!**

І так ми нарід виховувати не будем!

Грамоти треба випечатати, переслати почтою, це все коштує. І не лише то треба оплатити, але також зложити і дякувати Богу, що маємо що зложити з тої нагоди на церкву, на бурсу БУК-а, на ВНації!

Добрий газда їде на весілля не з порожними руками.

Добра газдиня бере повні миски, як їде на гостину.

А ледачо сидить під порогом— бо він неварта через своє пінивство і неробство щонебудь мати і дістати.

Забездурно ніхто ніколи нічого путнього не дістав— і не дістане.

І добре каже пословиця— дешеве мясо пси їдять.

А не люди.

Все в життю треба здобути і за все треба заплатити.

Честь, маєток, добру дружину, свободу, мир—все треба здобути.. Хто не хоче, не буде того всього мати. Він того неварт.

Хто не вміє здобутя свободи, не буде її мати. Другі для нього її не здобудуть. **Україну треба здобути**— нам її ніхто забездурно не дасть!

За все треба заплатити— грішми, працею, трудом, кровю. За право мати вітчину, мати родинний дім, мати родину— за все треба заплатити. І наші сини—жовніри платять тепер ціну—кровю. І наші батьки платили ціну— потом і мозолями, працею і трудом.

Канада наша, бо ми її здобули.

Забездурно нам ніхто нічого не дасть— навіть найміосерніший Бог хоче нашої праці і пінивство є одним з 7 головних гріхів. А хто не робить добра, той робить гріхи оминення, що є тяжкими гріхами, нарівні з гріхами проти шестої заповіди Божої. Хто пінивий здобути небесне царство Боже буде осуджений на віки! Христос каже: Отець мій досі ділає і Я ділаю!

А ми маленькі черваки хочемо дармувати і забездурно щось дістати?

Ніколи!

Наша наука така:

Вчімся труду—тяжкого, повсденного, але солодкого і заслуженого. Будьмо газдами в повнім того слова значінню! Нічого забездурно! Все за ціну добру, насипану і втовчену. Дякуймо Богу, що ми маємо що дати —коби й діти наші мали дати і ніколи не витягали руки.

Наші організації живуть окрушками зі стола богатого життя в Канаді.

Чи навіть тих окрушків не дамо?

КАНАДІЙСЬКІ ВІСТИ

З днем 1 грудня всі гуртівні, склади і крамниці одежий, полотен і харчів мають постарати дозвіл на продаж і купно. Уряд хоче також заморозити ціни, щоби ані ніщо не дорожіло, ані не підвищувано платні.

- - - - - - -

Учителі а Мус Джо, Саск. звернулися телеграфічно до міністра освіти дост. Н. Меклярті, **щоби зарадив їхній нужді.** Платні впали 40% нище рівня в 1929 р. Міністер якраз поїхав на віддих до горячих жерел в Герисон, Б.К.

- - - - - - -

Отава поширила права відрочення військової служби для тих, котрих праця в певних ділянках є необхідна для воєнного промислу і "все в національнім інтересі." Такі можуть дістати відрочення на 6 місяців і знова продовження один або два рази.

- - - - - - -

За два роки війни до жовтня 1941 р. Канада стратила в убитих і пропавших 1,661 жовнірів—з того найбільше летунів, бо 493 вбитих і 249 пропавших.

- - - - - - -

Канадійська радієва мережа мала за минувший діловий рік, що кінчиться з кінцем марта, чистої надвижки $183,585 — найбільше приходів було з дозволів на мешкальні радія, бо $3, 140,209.

- - - - - - -

В Зах. Канаді є всіх 2,128 **збіжевих сипанців,** з того

Манітоба має збіжевих сипанців	375
Саскачеван	1,137
Альберта	616

- - - - - - -

Нутро бомбовика з летуном і смертним ладунком. Виглядає спершу на якийсь дивний тунель. А це тільки уладження літака, який з докладною точністю з великих висот скидає на землю бомби. Летуни мусять бути добре вишколені і мати точне знання всього уладження. Бомбовик є з Канади.

Сталася цікава подія в **судівничих кругах Манітоби.** В липні цього року засуджено в Брендоні Тому М. Вонта на 6 місяців вязниці за змінення фальшивих чеків в ряді крамниць того міста. Вонт був тоді в односторою підручника і цілий час заявляв свою невинність.

Тепер один зі злодіїв, який відбуває кару у вязниці Борваш, Онт. признався добровільно, що це він тоді поміняв чеки в Брендоні і був в одностороннім підпоручника. Найцікавіше в цій справі те, що дані купці в Брендоні на суді рішучо твердили, що вони пізнають Вонта, як того, що міняв в ним фальшиві чеки і жадні заяви невинного тоді не помогли, суддя засудив невинно чоловіка. Тепер міністер справедливости Ляпойнт наказав негайно звільнити з вязниці Вонта.

НАГОДА МИРУ

Подають з Доблину, столиці Ірляндії, що кардинал Йосиф Мекрорі, примас Ірляндії, заявив 14 жовтня ц.р., що після нього тепер є о много краща нагода заключити справедливий мир, як коли війна продовжиться до побідного закінчення або до застою.

ЦІКАВЕ ГОЛОСОВАННЯ

Товариство католицьких мирян в Ню Йорку перевело пробне голосованя між католицькими священиками в справі війни і на 13,155 отців 91½% голосували проти вступлення Америки до війни і проти уділення помочі Росії. Від голосування виключено епископів і капелянів армії.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертайся негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні,
304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ,
Вересень, 1941

ПРИХОДИ—

Анна Романець і Анна Беляк	$1.50
о. Семчук з продажі літ.	7.83
о. Ігор Шпитковський з продажі літ.	6.80
Збірка на прсф. підчас рекол. в Йорк.	32.70
Йосиф Гунчак і о. К. Жарський	4.00
Павло Паськів і Гр. Камаранський	2.00
о. Фик передпл. і з продажі літ.	2.00
С. А. Грицак і В..Т. Черевик	3.00
о. Слуга, ЧО. з продажі літ.	2.00
Ілько Вивюрка і Р. Калинюк	2.00
Збірка п-і А. Беляк і п-І М. Капітанчук	15.85
о. М. Колодій, збірка і з продажі літ.	4.17
о. Цимбалістий збірка в Дані і передп.	7.75
Разом	$91.60

—РОЗХОДИ

Мети до кліш	$5.67
Змінне чека	.15
БН друк ч. 17	40.80
Розсилка	4.10
Куверти	2.39
Доплата за друк	100.00
Пресфонд УВістий	1.00
Друк БН ч. 18	40.80
Розсилка	4.27
Куверти	2.41
Почтові значки	1.00
Мети до кліш	2.16
Адміністрація	20.00
Разом	$224.75

Дмитро Кобринський
гол. завідатель.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Збірка в парохії св. Покрови у Винипегу:

Зложили по $1: Анна Ліпницька, Анна Якімівщак. По 50ц.: П. Зюбрицький, Розалія Оробко, Мих. Копаківський, Марія Рурик, Марія Журба, Ірена Похович. По 25ц.: Андруськ, Анна Фрейзер, Анна Данчук, пані Луцик, Катерина Король, Марія Біленька, Ксеня Куць, Мих. Солило, Текля Дудар, пані Боровська, Марія Ігнат, пані Янчук, Лесик. По 20ц.: пані Спіцер, Анна Чубала. По 15ц.: Онуф. Касіянчук, Гафія Деда. По 10ц.: Чабан, Чипудра.

Збирали: пані Марія Журба і пані Ірена Похович.

Разом зібрано $9.15.

1 жовтня Брацтво при церкві св. Івана Хрестителя в Дані, Саск., мали Службу Божу і парастас. Підчас тризни в хаті І. Комариницького на зазив о. А. Цимбалістого зібрані зложили $6.75 на пресфонд БНації.

Зложили по 50ц.: К. Сосновська, М. Пирдюга, Е. Шевага, Н. Місюра, Г. Шевага. По 25ц.: о. Цимбалістий, Р. Кокотайло, І. Комариницький, А. Данильчук, В. Слухінська, В. Місюра, К. Матеїшин, А. Слухінська, М. Маркевич, П. Пирдюга, В. Комариницька, І. Кудрик, А. Місюра, М. Місюра, М. Комариницька, Т. Слухінський.

Треба відмітити, що Дана це маленька околиця і бідненька оселя. Коли добрі люди в Дана на поклик свого о. пароха годні були зложити будь що будь поважну жертву як на маленьку оселю— то що доперва говорити про ці оселі, що великі, заспбні— але рідко, дуже рідко зложать яку жертву на релігійно-народну ціль. Жертва з Дани тим ціннійша для нас, що це подарді жертва евангельської вдовиці.

За всі жертви сердечно дякуємо жертводавцям і тим, що ласкаво потрудилися збирати та завізвали до збірки.

Панна Кс. Войтович, королева Піонірського Балю в Альвені, Саск., 27 липня 1941. Княгині: панна Оля Рогачук (по правій стороні) і панна Катруся Скакун (по лівій стороні).

З'ЇЗД В ГОРОД, МАН.

День з'їзду 28 вересня був красний, тому прибули многі гості з сусідних околиць. З'їзд почався рано утренею в церкві. Потім була співана Служба Божа і панахида в упокоєнні піонірів.

Обід в Парохіяльній Домівці приготовили Сестриці, всі по відправі удалися туди. По обіді почалася коротка програма, котру отворив **о. Григорійчук.** В честь померших піонірів проголошено одномінутову мовчанку.

Слідуючим промовцем був **І. Я. Новосад,** котрий з'ясував поступ народного життя між українцями за останних 50 літ.

Учителька, **панна Михайлина Зепа,** виголосила "Ох, Канадо,"— вірш в честь піонірів.

Один з перших поселенців **Йосиф Мальчук** розповів про початки життя піонірів в цій околиці. Згадав про приїзд 40 родин до близького містечка Стретклир, де з початку перебували на стриху великої стайні.

Почесних грамот роздано 52.

Писарем був **Іван Мальчук.**

І. Я. Н.

З'ЇЗД БУК-а В РАМІ, САСК.

З нагоди 50 лїття нашого поселення в Канаді був з'їзд в Рамі 14 вересня 1941. Погода була чудова. На церковній площі стрінулися знакомі з Фостон і Канори, з Норквей і Елфрос.

Читану Службу Божу рано відправив **о. Горошко** з Принц Альберт. Численні вірні приступили до найсв. Тайн. Співану Службу Божу правив місцевий парох **о. М. Колодій.** о. Горошко виголосив гарну проповідь, в якій взивав до любови, витревалости у вірі та пошани авторитету. Потім була панахида за усопших піонірів і о. Колодій мав другу проповідь про вдячність для померших.

Спільний обід був в Парохіяльнім Домі. По обіді спільна знимка всіх учасників і окремо піонірів околиці.

Пів до четвертої отворено програму в домівці. о. Колодій повитав присутних.

Б. Л. Корчинський, директор місцевої школи, звернув увагу, що з'їзд відбувається в тиждень віднови посвяти.

С. Шебець знова пояснив, що це в тиждень посвяти.

о. Колодій і Брат Мєродій з Йорктону перевели молитву посвяти.

Міністер здоровля **др. Юрик** згадав про заслуги українців при розбудові Канади і про слушні права українського народу в змаганнях до незалежности. Він сказав, що незалежність України запевнена після виграння війни Британією. Потім обговорив участь Канади в цій війні.

о. Горошко говорив про заслуги наших піонірів, взивав молодь до пошани батьків і авторитету.

Інж. Коссар говорив про господарку, як представник сакс. університету.

Брат Методій говорив про виховання молоді.

Привіти зложили **Яків Д. Стратійчук з Канори і др. Цимбалістий.**

Роздано **почесні грамоти піонірам,** що сиділи в перших рядах—грамоти вручив кождому окремо о. Колодій.

Відспівано національні гимни.

Сонце вже зайшло, коли численні учасники розходились і роз'їздились домів. Враження остало незатерте.

Ювілейний З'їзд БУК-а—
в Лейді Вуд, Ман., відбудеться
в Суботу, 8-го листопада

РОЗДАЧА ПОЧЕСНИХ ГРАМОТ. УСІ ДООКОЛИЧНІ ОСЕЛІ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО!

БУК МАНІТОБИ

Бог дав сього року Манітобі в самі жнива богато дощу. Жнива в сій провінції і до сьогодні не скінчені. Дороги пільні сильно розмокші, тяжка переїздка. Се все і відбилось уємно на заповіджених чи плянованих ювилейних з'їздах БУК-а. В 10 числі БН подавали ми, що буде великий з'їзд БУК-а в Стюартбурн, Ман. в неділю 5-го жовтня 1941. Сим повідомляємо усіх, що сей з'їзд не відбувся з вище поданих причин.

\- - - - - - -

Місяць листопад зближається. Рік-річно українці в сім місяці **віддають глубокий поклін сим, які віддали своє життя за вітчину.** Не сміємо і сього року обійтися без таких свят, концертів чи академій. Конечно постраймось, щоби кожний відділ БУК-а зробив такий концерт.

Програма такого свята:

1. Кілька стрілецьких пісень.
2. Деклямації, подаємо кілька вище.
3. Реферат. Ось начерк:

Як рибі без води, як людині без воздуху, так і народові без власної держави не жити на землі. Страшна бо неволя народу під панованням ворога.

Бій під Полтавою 10-го липня 1708 року покінчився некорисно для нашого великого Гетьмана Мазепи, а з сим мав він страшні наслідки для цілого нашого народу. Настали великі дні руїни для нашої Батьківщини. Предки червоносотенних большевиків, москалі розірвали на кусні найменші прояви волі нашого народу. Запанувала на богатій землі Україні неволя. Тревала вона довгі, довгі літа.

Аж прийшов чарівний листопад 1918 року. По довгих роках неволі сонце огріло струджене лице землі нашої України: запанувала на нашій прадідній землі Воля. Не добули нам її ні невільники ні наймлені раби. На жертівнику її поклали свої молодечі голови сини великого українського народу. Богато їх полягло, не зчислити нікому множества сих так дорогих для нас могил розкинених по степах нашої України.

23-та річниця так великого Ювілею минає в листопаді сього року. З великою пошаною клонімо ми свої голови перед тінями сих наших братів, які з любови до свойого народу віддали все що мали найдорощого, а то своє молоде життя. Згадуємо про сю радісну хвилину в історії нашого народу, коли по довгій неволі запанувала знова вимріяна Воля. О як богато сі спомини нас українців в Канаді учать і як великі обовязки кладуть на наші плечі.

Страшно живеться нашим братам тепер підчас сеї війни в Европі. Бог один годен зчислити сі слези і терпіння, які вони переносять. Нам тут в Канаді ще Богу дякувати добре живеться, як хтось сказав: "як в Бога за дверьми." Далеко від нас віддалені усі страхіття війни. Ми маємо свободу слова, преси і думки. Можемо спокійно визнавати і молитись до Бога в своїй рідній католицькій церкві.

Злочином тому являється поведення деяких "наших" братів тут в Канаді, які стараються в такий час нас розділити і розсварити. Згоди нам тут треба, єдності і праці, а не роздору. Будуймо наше життя тут в Канаді сильне і здорове. Попирайме наші інституції і сиротинці. Дбаймо про нашу пресу. Гуртуймось при нашій католицькій церкві. Хто знає коли вибе велика година для нашого народу в Европі, а тоді треба буде йому помогти і то зараз. Тому всі враз, всі вперед! Наш клич: До кращої Будучности!

\- - - - - - -

Деклямації до Листопадового свята:

В. Щурат

Люблю Тебе, Мій Краю.

Люблю тебе, мій краю,
Твої святі простори,
Твоїх рік водограї,
Твої веселі гори.

Люблю тебе, мій краю,
Батьківщино героїв,
Що їх із пісні знаю
Безсмертної, Святої.

Р. Купчинський

ЗА РІДНИЙ КРАЙ

За рідний край, за нарід свій,
За волю України,
Ми йдемо в бій, ми йдемо в бій
Крізь згарища, руїни.

Ми йдемо в бій, земля дуднить,
Радіють гори, степи,
Бо нас у бій благословить
Могучий дух Мазепи.

Леся Українка

ДЕ ДІ СТРУНИ

Де дії струни, де голос потужний,
Де тее слово крилате,
Щоб заспівали про се лихоліття
Щастям і горем богате!

Щоб понесли все приховане в мурах
Геть на просторі майдани,
Щоб переклали на людську мову
Пісню, що дзвонить кайдани!

Єрусалим мав свого Єремію,
Що голосив серед поля;
Чом же свого Єремії не має
Наша зруйнована воля!

Полумям вічним на жах всім нащадкам
Дантове пекло палає;
Пекло страшніше горить в нашім краю,
Чом же в нас Данта не має!

Гей блискавице, громова, сестрице,
Де ти? Розбий злії чари!
Хай ми хоч раз заговоримо громом
Так, як веснянії хмари!

Ю. Шкрумеляк

ПОКЛІН ДІВІ МАРІЇ

О, Мати Божа, Діво Маріє,
В Твою честь сонце світить і гріє,
Тобі на славу зацвили квіти,
В Твою честь пісню співають діти.

О, Мати Божа, неба Княгине,
Хай наша пісня до Тебе злине,
В тій пісні просьба, покірна, щира:
Дай нам діждати щастя і мира.

Тебе благають вкраїнські діти,
Не дай нам довше горя терпіти,
Здвигне наш рідний нарід з руїни
О, стань Покровом для України.

НАЦІСТИ ПЕРЕЛОВИЛИ ЛИСТ РУЗВЕЛТА ДО СТАЛІНА

Всякі дива і несподіванки діються підчас війни. Десь на дорозі між Вашінґтоном а Москвою націсти переловили лист президента Рузвелта до Сталіна і подали через радіо 8 жовтня. Як це сталося, не знати. Лист був поручаючий для Ґеримана, що поїхав до Москви на наради. В Америці признають, що лист передано правильно щодо змісту— тільки дещо змінено деякі слова. І так подають з Вашінґтону, що лист починався словами: "Мій дорогий пане Сталін"— а націсти подали: "Мій дорогий приятелю Сталін." Так само закінчення було словами: "Ваш дуже щирий"— а націсти подали: "З сердечною приязнею." Лист запевнював, що прийде поміч проти Гітлєра і виражав віру, що совітська армія "оконечно побідить Гітлєра."

ПРЕОСВ. Г. ШАФНЕСІ ОСТЕРІГАЄ!

Підчас 61 річного з'їзду Американського Союзу Праці промовляв католицький єпископ з Сіетел, Преосв. Геральд Шафнесі. Він сказав: "Не можете простягати приятельську руку до комунізму, так само як до націзму, без цілком певного ризика, що бодай частина комуністичної фільософії до вас припливе."

Єпископ осторігав, щоби не сміятись на осторогу, що вибори в 1942 р. можуть бути відложені. "Через такий сміх Гітлер прийшов до влади, котру тепер виконує. Через подібні вічливости Сталін став паном життя і смерти мільонів своїх безпомічних підданих."

Він виступив також рішучо проти слів Рузвелта, немовби в Росії була релігійна свобода. **"Там, де видите поневолених робітників, як це є в Німеччині і в Росії, там також поневолена релігія. Ніколи робітництво не може безчинно приглядатися, як поневолюють релігію, без того очевидного і льогічного наслідку, що воно саме стане найбільшою жертвою поневолення."**

З'їзд рішив признати поміч для Росії, однак без найменшого натяку на це, що "Стейти і совітська Росія є або можуть бути приятелями."

ПОМІЧ ДЛЯ СОВІТІВ

Польський представник в Америці Ян Цеханофскі станув в оборони большевиків начеб там була релігійна свобода. Той сам Цеханофскі заявив державному секретареві Гул, як подають з Вашингтону, що поляки сформували дві дивізії— 32,000 жовнірів— котрі разом з большевиками будуть боротись проти націстів.

Фінці подали, що до Архангела на далекій півночі Росії прибули численні англійські війська з повним вирядом на поміч совітам.

У Винипегу якесь товариство "Допомоги Батьківщині" мало віче, на якому присутні зложили $1,074.60 на поміч совітам. Збирав Т. Курбан. Від імени російських і жидівських жінок мисис Мері Бойчук зложила $50. Присутні давали по $20, $10, $5 — так що при столику треба було заждати. Вислано рішення до самого Сталіна, що Червона Армія побідить Гітлера і нанесе смерть фашизмові.

Родина Стрендж в Техсас ратує все, що годна, перед повінню. На Техсас найшов ураган зі скорістю 100 миль на годину і злива. Тисячі родин мусіли лишати домы і втікати перед повінню. Родина Стрендж з Айриш Бей ратує цілу господарку живого інвентару. Беруть на човен когута, кицю, песика, а навіть козу. Видно, що для дітий ціла та подія була більше весела, як сумна. Діти навіть в найбільшім нещастю вміють заховати погідне серце і веселість.

Вісти з України—

В Галицькій Україні тепер виходять такі часописи: у Львові "Українські Щоденні Вісти" і "Львівські Вісти" — подібні "Вісти" є в Стрию, в Зборові, в Бережанах і в Бучачі. В Коломиї виходить "Воля," а в Дрогобичі "Вільне Слово."

Комендантом **львівської міліції** є інжинір Врецьона.

- - - - -

На місце проф. Полянського, що став директором шкільної ради, **посадником Львова** іменований **Степан Кут, а заступником Володимир Децинкевич.** Губернатор др. Ляш взивав 200 чільних українських діячів у Львові, щоб українське населення збільшило хліборобську і промислову працю, бо Німеччині треба помочі. — Іншими словами, то що українське бідне і обдерте большевиками населення, котрого навіть землю палили, ще зберегло для власного життя, має тепер віддати німцям.

- - - - - -

Львів має залізничне получення з Городка, Тернополя, Ковля, Бродів Станиславова і Перемишля. Невільників з Галицької України, що була під большевицькою владою, переходити за Сян— тільки в трох місцях, через Сянік, Перемишль і Белзець. Їхати залізницею вільно тільки за окремим дозволом в службових справах. У Львові виходять "Львівські Вісті" і Українські Щоденні Вісті." Народні і середні школи будуть тільки німецькі і українські. Полякам дозволено на фахові школи там, де цього зажадає 60 родичів.

- - - - -

Кремянець на Волині.— При відступі большевики **замордували 8 священиків і владику Симона.** Його голого гнали вулицями міста і били прикладами. Потім обсмалили йому бороду, відрізали пяти, ніс і язик, та викололи очі.

Цю частину Волині німці виділили в "підокругу" та приключили до Галичини. Причина мабуть та, що селяни не зважаючи на розказ уряду, самі поділили між себе колишні колєктивні большевицькі господарства та стали газдувати, як на своїм. Як звісно, німці заказали ділити колхозну землю і переходити селянам тим, що в були в колхозах, на приватне. Столицею тої підокруги назначили місто Луцьк.

- - - - -

Добромиль— 26 червня 1941 **замасакрували в місті українців.** Масакру переводили голова міськради Петровський, секретар партрайонкомітету Бубнов та чекіст Кремер. У вязниці найшли 51 трупів, в городі є дві могили, в будинку дирекції лісів найдено спалені тіла. В салінах в **Ляцьку** найдено в закопі в глибині 36 метрів повно трупів. Обчисляють, що там заморгували 500 людий.

- - - -

Миколаїв на Дністром.—В ліску за містом біля Демні пізнали тіла тих помордованих: **адвоката др. Вол. Здеського, нотара др. Гриня Гонтарського управителя школи з Розвадова Всл. Сподара**— та інших.

Всі ці вісти прийшли через Женеву до Ню Йорку і помістила їх "Свобода," що є признаним і допущеним часописом в Канаді.

ВЕЛИКАНСЬКИЙ ВОГОНЬ

У Фал Риверс, Мас. згоріли великанські склади сирівцю тютюну, котрих власником була держава. Пять великих будинків і три менші згоріли до тла. Будинки були власністю Фаєретон Роббер компанії. Шкода виносить тринадцять міліонів долярів.

ЛЬОНДОН ВЯЗНИТЬ СПЕКУЛЯНТІВ ПОЖИВИ

Льондонський суд засудив Мориса Фрідлендера, літ 47, на шість місяців тяжкої вязниці і $1,335 кари за те, що хотів продати 46,800 бляшок садовини вище установленої ціни.

Іншого знова, котрий покрав поживу, щоби потім перепродати за вищу ціну, Йосифа Коліра суд присудив на три роки. Він вкрав 84 скринок помаранч і 5,600 фунтів цукру. Він також втік з армії.

Суддя сказав, що хто зраджує свій край в такий час не заслугує на милосердія.

ДІЇ ПРАВОСЛАВІЯ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Коли большевики заняли Західну Україну у вересні 1939 р. всі православні владики, що там були і до того часу узнавали над собою зверхність царгородського патріярха, зараз признали над собою зверхність московського митрополита Сергія— крім одним одного арх. Олексія з Пінська. Большевики через Сергія скоро увели в православну церкву свої порядки. Одних духовних, що були їм опірні, вивезли— другі втекли за Буг на німецький бік а до **Луцька приїхав з Москви екзарх Сергія, митрополит Микола Ярошевич, котрий при помочі свого писаря-чекіста безглядно став давити церковне життя.** На Почаївську Лавру наложили 50,000 рублів податку, арх. Олексій мав платити 26,000 рублів, поодинокі духовні від 3 до 10 тисяч річно податку. Наслідком того, що духовні не в силі були платити ці здирства, вони або ставали учителями, або робітниками і залишали сповнювання своїх духовних обовязків.

Такі вісти про життя релігійно-церковне Волині і Підляшшя подала американська "Свобода" за вістками зі Швайцарії.

До цього можемо додати від себе тільки це **—ані один український католицький єпископ Західної України не признав большевицької влади і не скорився Москві.** І тут— Москва не мала можливости спровадити до Львова якогось свого екзарха, щоби з чекістами нищив Церкву Божу з середини. **Це неоспірний для нас доказ,** яка моральна велич і сила є в тім, що належимо до Божої Церкви, одної, святої, соборної і апостольської—Католицької. Нашого Митрополита і владик мучили—много наших священиків розстріляли, але жаден духовний нашої Церкви не скорився Москві—і не скориться!

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Львів— виходить польська часопись "Нови дзєнник львовфскі." Ціни там тепер такі: **Кілю хліба коштує 25 злотих, масла 35 злотих, мяса 30 злотих, літра молока 4 злоті, кілю бараболь 50 грошів, кілю мяла 102 злотих. Звичайний робітник заробляє денно 4 злоті.** От спробуй жити!

- - - - - -

Дрогобич— Крім многих інших, як ігумена оо. Василіян Баранника, замордували червоні посла Антона Максимовича, інж. Осипа Левицького, проф. Ів. Чмолу, сотника та орґанізатора Січових Стрільців, родину Кобринів, інваліда Когута учителя з Нагуевич Дрогобицького —всіх 2,000 жертв

- - - - - -

Перемишль—Частина міста над Сяном знищена гарматним вогнем. Особові мости на ріці знищені. В місті остали майже самі жиди, бо українців і поляків червоні вивезли на схід.

- - - - - -

Золочів.—**В тюрмі і на замку закатовано 649 українців.** Між ними пізнали тіла **Романа Романова, В. Паламара, Ів. Коренецького, Мирона Калиновича, ітд.**

Панна Вилма Болтон з болгарським виноградом, котрого китиці мають найбільші грозна, які досі виплекано в Канаді. Цей виноград виплекав Константин С. Керімоф на півострові в С. Кетеринс, Онт. Довго старалися дослідні стації в Америці і Канаді виплекати нові більші грозна, але безуспішно. Керімоф зачав плекати парости болгарського винограду в 1934 р. на фармі в С. Кетеринс. Парости привезено з Европи. Вислід оказався знаменитий. Грозна є більші від найбільших грозен малями в Каліфорнії. Відкриття Керімофа для винограду є тим, чим відкриття пшениці маркіс для хліборобів.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у вязовлих змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

Не було уха, якеб почуло ті вісти, не було серця, якеб зважилося на чин, хочби одчаяний. Страшне, гнітуче слово "відворот" налягло чорною хмарою над затріваженою домівкою начальної команди.

Резигнація сперла чоло за столом начального вождя, зневіра обняла чорними крильми всі кімнати й коридори Народнього Дому. Паніка, мов липик товклася понад людськими головами.

—Невже все втрачене?— запитував один другого.

—Усе пропало!— відповів другий.

—І нема іншого виходу, крім соромної втечі?

—Нема може й вигляду на втечу.

—Алеж фронт стоїть! Нема паніки на фронті!

—Зараз буде, хай тільки дістануть приказ про відворот.

Сідголавий голова Народньої Ради стояв блідий і зломаний перед начальним вождом:

—А може ще не все пропало?

—Може, попробую провірити положення,— сказав начальний вождь і подався до телєфону.

—Від сходу бентежить противника невеличкий відділ добровольців.

—Може вдасться закріпити рогачку за нами?— вчіпився тієї вістки сідоглавий старець.

(Дальше буде).

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

EDITORIAL

How many of us know that during the month of November prayers are dedicated to the souls in purgatory, or those who are living on this earth today, and have not had the grace of God to keep their religion sacred, or even to have the opportunity of knowing about such a religion. There are a great number of people with whom we associate or come in contact with who never had the chance to become Catholics; many have never known how wonderful it is to be a Catholic. When we are in trouble how fortunate for us to be able to say a prayer, however short it may be, whether we are kneeling in church or saying it in our mind during work or play, and feel relieved because Someone knows our secret yet will never betray us.

For all these people the Catholic Church has set aside one month out of the whole year to pray. That does not mean that we should pray for the unfortunate souls only during the month of November, but throughout the year. Three "Hail Mary's" will take up about a minute of our time, but if fervently said will mean a great help for those who need prayers.

We may be sure that the souls we save through our prayers will be to our advantage when we are called to the great beyond.

"KNOW THYSELF."

This is a strange time indeed to admonish youth in the words of Socrates, but it is most essential now to hold tightly to that illusive quality of individuality as a protective measure from becoming one of the mob.

Politics, as such, are painful and dangerous subjects which one must carefully skirt in any discussion, for any deviation from the carefully outlined pattern of accepted thinking is branded as heritic and subversive to the general good. Therefore let us try to think in terms familiar to students the world over, irrespective of national creed, who strive only to seek the truth and apply it to everyday living.

The idealism of adolescence is a beautiful thing and under proper cultivation and nurture can be tendered to grow and become a part of one's philosophy of life but under repression and starvation it can become bitter and ironic cynicism and a burning resentment and hatred of the very things it had tought to institute. For youth past the intense age of adolescence (or the high school period as it is commonly known) who have had the peaks of their aspirations slightly shorn by business contacts or brusque profession in the halls of higher learning, there is still a danger to their moral and ethical values in the present crisis. Although the few extra years in college or in business may have succeeded in tempering their rosy concept of the world in general, nevertheless it is a heritage of youth's idealism to cling to the principle that right makes might and that man is a noble creature in spite of his evident shortcomings. The present

Miss Stephanie Sorokolit

world in which we find ourselves is a refutation and a challenge to such a concept. How can we answer it?

It takes not only years but experience and maturation, shaping and reshaping of our ideals, as well as fertile ground to formulate a lasting philosophy of life. We must understand not only the world but ourselves and our objectives to withstand the pounding strength of "conformity", for the individual in times of duress must almost necessarily be stripped of his individuality in the interest of the common good. "Conformity at any cost" implies measures abhored and outlawed in the etherial realms of youth's Utopia; it implies that concepts of good and evil, right and wrong must be brushed aside, that ethical values and moral convictions must be hastily buried so as not to imped the path of "conformity" of the ruthless destructor.

This period is indeed a challenge to spiritual development for we must try to formulate fundamental principles on uncertain foundations and the strength of our structure will depend largely upon the skill with which it is fashioned—if it is pliable and will give as the foundation shifts, is may stand, if it is stolid and immoble, it will certainly collapse with the shifting ground.

Stephanie Sorokolit,
Univ. student, New York.

COLUMN

"The modern essayist has had a column reared for him, which he is required, not to drape, but to fill. That kind of column is no symbol of the earth's fertility, but too often the grave of it. It has been, however, the opportunity of the babbler, the prater, the prattler, and the agreebl rattl: all's on to the Column so that it be filled. You may write on something, or nothing; you may grind axes on your column or roll logs on it. But, you must fill it."

Taken from Maurice Hewlitt's "The Maypole and the Column." This excerpt was not put into our Youth Herald for purposes of inspiration. It was put in merely to fill the Column.

TOMORROW

He was going to all that a mortal should be
To-morrow,
No one would be better than he
To-morrow,
Each morning he stacked up the letters he'd write
To-morrow,
It was too bad indeed he was too busy to see
Bill, but he promised to do it
To-morrow,
The greatest of workers this man would be
To-morrow,
The world would have known him had be ever seen
To-morrow,
But the fact is he died and faded from view
And all that was left when living was through
Was a mountain of things he intended to do
To-morrow,

(Adapted from Great Thoughts).

MAKING A NAME

Man has found out many things
A most prolific crop,
But no one yet has ever found
A soft road to the top.

Man has spun out many dreams
Where all the arts may lurk;
But no one yet has ever found
A substitute for work.

CLUB NEWS

St. Mary's Club and Children of Mary of Holy Ghost parish in Brooklands seem to be the only ones who are at all interested in informing us of their progress.

On October 5th the Children of Mary had their first very successful Silver Tea, and on Oct. 12th St. Mary's Club, the older group had their tea also in the church auditorium.

One of the most delightful things to be noticed was the number of talented entertainers in both music and recitation.

At the rate they are progressing, with the aid of their parents and friends they will undoubtedly make great headway, and even surpass clubs which have been functioning for years and yet seem to be at a standstill.

Dear friends and readers of this paper, if you have anything you think will interest others please send us your articles.

DADDY, WHY DO WE PRAY?

Fr. M. Syrnyk

My eight year old boy has often prompted me to think about well-accepted life situations by naively asking really searching questions. This gives me an opportunity to re-evaluate habitual actions to which one ordinarily gives little considered thought. Although I do not remember the exact answer I gave this boy of ours, I do recollect how impressed I was with its importance and how carefully I attempted to answer it. Here are the principal ideas that remained with me after I had spoken to him in much more simple form:

1. *Prayer is a form of worship.* From early childhood we should remember to respect and to venerate God daily through the medium of our own personal form of worship—our daily prayer. During the short period of worship through prayer, our inner soul bathes in an atmosphere of thankfulness, of humility, and of sincerity. For a little while our emotions are saner, our inner thoughts are finer and cleaner, and our life responsibilities appear more clearly to us.

2. *A sincere prayer, furthermore, enables a person to examine and to see himself.* We discover that we have acted foolishly, or that we have exhibited a selfish pride, or that we have been unjust, or that we have been unfair to others. It is so wholesome for us to see ourselves as we really are, for instinctively, that goodness which is latent in every worth-while personality rises to the occasion and we remember our moral and social obligations. Very few of us really want to be bad, and the self-examination engendered by prayer goes a long way towards the development of a true Christian character.

3. *But what impresses me most is the powerful form of energy and purposefulness prayer can and does generate.* A sincere prayer brings to us greater resistance to sorrow, increased determination to meet disheartening tasks, and astonishing powers of self-revival when one's bodily strength seems at its lowest ebb. Every thoughtful person has experienced at least one of these phenomena. And this increased energy that prayer gives us is real—as real and as perceivable as the increased activity of a person whose endocrine glands are spurred into sudden action. We experience greated physical vigor, greater mental vigor, greater moral stability and stamina, and greater understanding of the stark realities of human life. A person grows both physically and mentally—his character and demeanor alter, and he suddenly experiences a very satisfying stability and balance in daily behavior.

4. *In our prayers we ask God for help of some sort or another.* It is right that we do this, provided we do not summon Him merely to satisfy our numerous whims. We should ask Him for assistance because He is the infinite source of all energy —that inexhaustible reservoir of motive power that rotates and revolves our earth, that spins the planets, that rules in such an inexplicable fashion our mighty and awe-inspiring universe. Realizing how puny and powerless we, as individuals, are, we pray that a part of His reservoir of energy be apportioned to our needs, and by begging that we be ever finer and ever more like Him we derive a motive power that goes such a long way towards overcoming our difficulties and towards assisting us to perfection in our daily lives. One just can't help but be better if one has prayed sincerely for no man and no woman has ever prayed without learning something.

W.M.W.

LOOK INTO YOUR FUTURE

Leaning yourself upon the elbows of your twenty years, and facing life, what are you looking at, young man?

I am looking at the soil which my fathers and after them I cultivate... I am looking at the crops of the next harvest, looking at the autumn labors to be undertaken... I am looking at the monotonous and similar years which will come in succession until the last year, beyond which will come my rest ...a long rest in the village cemetary...

What else are you looking at?

Well, to tell you frankly, I am also looking at those of my own age whose foreheads are not as tanned as mine is, whose sweat is much dearer than mine is because much more rare, whose hands are much whiter... Oh, I am looking at those who instead of leading the quiet life of the fields, live the ardent, multiple life of the cities... I am looking at those who have the theatres, the moving-picture shows, the over-populated streets,—this is a balmy picture of luxury... I am still looking at the travellers,—oh,—those who travel from one place to another, those who travel from one pleasure to another, those who travel from one experience to another, those who will not die before having seen a lot, enjoyed a lot, and therefore also, lived a lot...

What else are you looking at?

I can see in the distance the fruits of my labor, the money that I will have earned, the home that I will have furnished... I can see in the distance my easier life... I can see that I will be free from the necessary obedience which now seems so oppressive to my youth, so heavy on my heart...

Young man, what else can you see before you?

I feel that within me something is beating... a name of a young girl is written in my heart... I feel that a great love is standing on the threshold ... I can see this union of lives, this happiness for two... a home... and children... I am still looking at the future,—the joy... the love... the life... Love is life, isn't it?

What else are you looking at?

Truly, I do not know. Everything else is vast, confused, indefinite under my eyes... I think of everything, I dream of everything, I am looking at everything... What else could be seen?

Very well then. Keep leaning thus, upon the elbows of your twenty years, face life again, and listen.

(To be continued).

SALT AND PEPPER

Judge: "How do you know this man was drunk last night?"

Cop: "Well, I found him in the club hallway with a can watering the flowers on the linoleum."

As every thread of gold is valuable so is every moment of time. (J. Mason).

Wife: "The tea-cup reader told me that my husband will buy me a new watch."

Husband: "Foolish, wasn't she?"

To be a man's own fool is bad enough; but the vain man is everybody's. (Penn).

She: "Funny no one seemed to realise what a bad egg he was while he was rich."

He: "My dear, a bad egg is known only when it is broke."

A census taker is the man who goes from house to house increasing the population.

Say Pete, what's the idea of drinking whiskey through that long straw?

Doctor's orders. I was told to keep as far away from whiskey as possible.

Joy is not in things, it is in us.

A: I saw you in church yesterday.

B: I didn't notice you.

A: You wouldn't. I carried the collection plate.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
225 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3533— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

Вуйко Трохим Говорить

Вуйкова адреса:

UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Любі діти:

Недавно Вуйко ішов вулицею малого міста.

Коло одного будинка було двоє дітей—чимсь дуже зацікавлені. Приглядаючись близше я зувидів, що одно з дітей був старший хлопець, а друге була його мала сестричка, десь около пять літ.

Хлопець звався Петрусь і ладив візок. Закладав передні колеса. Сестричка Настуня ходила навколо него та хотіла йому дещо помогти, але більше йому перешкаджала ніж помагала. Затратила йому шрубку в піску і Петрусь зі злостю казав її вступитися.

Небавом шрубку знайшов, заложив,—оглянув. Ні, не так. Зі злости копнув візок та зачав знова колеса розбирати.

В тім менті дався чути голос великого трока. Трок мав великий тягар, та аж вистогнував і вигравав під горбом.

"А, що так гуде"— спиталась мала Настуня.

"То трок," відказав Петрусь.

"А чого він так вигравае, виспівує," знова спиталась сестричка.

"А, тому що він мае тяжку роботу," відповів Петрусь.

"О, то трок співае, як мае тяжку роботу. А Петрусь чому не співае? Тобі тяжко? Співай! Навчи мене "Ходить гарбуз по городі," просила сестричка.

Петрусь щось подумав, взяв сестричку на коліно та почав вчити її ту пісню про гарбуза. Настунин голосочок, милий, дитячий виразно доносився до місця, де я стояв. А стояв я в такім місці, що дітий мене не виділи.

Небавом пісня втихла.— Петрусь взявся знова до ладження візка, але сим разом вже не злостився. Сим разом висвистував та приспівував. І недовго вяяло. Візок був зладжений,— і маленька Настуня поїхала на ньім.

Та і варта була їзди, бо навчила Петруся, що він мае робити, коли мае тяжку роботу.

А Ви що робите?

Де Ви всі—малі і більші? Напишіть но до—

ВУЙКА ТРОХИМА.

"ЩО КАЖЕ ГОРОБЧИК МУДРИЙ ХЛОПЧИК?"

V стоїть за побіду.

А що Ви робите, щоб здійснити цю побіду? Скільки вже маете ЩАДНИЧИХ ЗНАЧКІВ?

Є три числа, котрі як додати то зроблять таку саму суму, якби їх помножив. Ану, що то за числа?

А тепер послухайте, що Іванко Всезнайко винайшов. Він ходив на рибу тай чогось не лапалася. Сів тай задумався. Думав, думав, тай видумав.

Видумав такий гачок з годинником,— а годинник все показуе 11 годину. Коли риба надпливе та подивиться, як то пізно е, то вона зачинае лозівати. Тоді Всезнайко тягне за шнур і гачок лапае рибу за щоку якраз як вона писок роз'являе. Недурно він зветься Всезнайко. Він навіть знае відповіди до попереднього питання про числа. Ті числа, то е 1 і 2 і 3. (1 і 2 і 3=6; 1×2×3=6).

ВАСИЛУНЬКА

Замітка—Василунька лежить у ліжку. Скочив на косу та покалічив ногу. Тепер мусить відлежати. Для розради переглядае книжечку з богатьоми малюнками. А нині мама мае йому прочитати байку про "Три Ведмедики."

—o—

"Мамо, а коли будете вже читати тую байку?", нетерпеливо очікував Василунька.

"Зараз," відповіла мати. А про що то тая байка?"

"Про

ТРИ ВЕДМЕДИКИ."

Жили собі раз далеко в лісі в малій хатчині три ведмедики. Був тато ведмедик грубий та довгий. Була мама ведмедик, трохи менша від тата ведмедика. Була і дитина, ведмедик малий, а грубий та круглий, як велика галочка.

Одного ранку мама ведмедик наварила борщу.

Клякли вони, сказали "Отче Наш" а відтак сіли за стіл до снідання.

Заки хто зачав їсти, то малий ведмедик вже скакав на двох ногах. Попік собі язик горячим борщем.

"Ой—ой—ой!—пече," так верещав малий ведмедик, що в хаті негоден було всидіти.

"Ну, то ходім трохи в ліс,"— сказав тато ведмедик, "заки борщ вистигне."

Зібрались та пішли.

За той час мала дівчинка Галюся найшла ту хатку. Вона збирала ягоди в лісі. І сподобалась мала хатка.

"А хто може в ній мешкати?"— подумала собі. Піду тай подивлюся.

Підійшла до дверей. Запукала. Ніхто не відповідав.

"Ану, я трошки отвору двері, но тільки трошки," сказала до себе.

Взяла тай втворила.

"О!!— здивовано закричала Галюся.

—o—

Що вона бачила?— Слухайте другим разом.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Дорогий Вуйко Трохиме,

Лист і надгороду я отримав, защо складаю сердечну подяку. Я дуже задоволений з тих надгород, які я отримав і складаю собі на памятку. Тепер напишу про свої вакації. Я мав троха прогульок, але вони скоро минули і я знова ходжу до школи. Я перейшов до 4 кляси, підчас іспитів з третої кляси я мав пересічно 77%. Я маю сестру Евгенію. Вона вже у другій клясі англійський і зачала вчитися по українськи, бо вона хоче також писати до Вуйка. Ми зі сестрою збирали мамі картофлі на полю і розклали вогонь тай пекли баробалі і їли. То були дуже смачні. Так у Старім Краю робили хлопці, як пасли худобу. На тім кінчу, а другий раз напишу більше. Тепер поздоровляю Вас Вуйку сердечно, зичливий Вам,

Володимир Заячківський,
Кридор, Саск.

—o—

Дорогий Вуйку,

Я читав Вашу Сторінку в БНації, як Ви гарно пишете до діточок. Хочу до Вас, Дорогий Вуйку, написати пару слів. Я ходжу до англійської школи, я е у шестій клясі. Також іду до рідної школи. Я е у третій клясі. Наша учителька е Сестра Ювеналія. Я помагаю мамі все, що треба робити. Я маю колесо і їду до крамниці, як мамі чогось треба. Я дуже люблю Ваші загадки. Я часто замітаю домівку і помагаю, як що треба зробити. Я раз заробив 75ц., що мив самохід. Я тепер кінчу свій лист.

Никола Олексів,
334 Ave. R, So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Я читав Вашу Сторінку в БНації, як Ви гарно пишете до діточок. Я мешкаю у Саскатуні. Я маю 10 літ. Я ходжу до англійської школи і е в шестій клясі. Також ходжу до рідної школи і е в третій клясі. Більше не маю що писати.

Володимир Цибринський
811 Ave. N. So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Хочу написати до Вас, Дорогий Вуйку, пару слів. Я маю 10 літ. У англійській школі я в пятій клясі. Я ходжу також до української школи і я в четвертій клясі. В українській школі ми маємо гарні образи отаманів на історію. Це зробила наша учителька. Ми також вчимося граматики і співу. Я люблю ті загадки, що Ви Вуйку пишете в БНації. То все, що я маю тепер писати.

Надія Король,
212 Ave. F., So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Я читала в БНації Сторінку, що пишете для діточок. Я також хочу написати, щоб і Вуйко до мене написали.

Я ходжу до рідної школи тут в Саскатуні і е у 4 клясі. Моя учителька е Сестра Ювеналія. Я дуже люблю українську школу, бо Сестра гарно вчить нас і відбиває нам на зшитках гарні образки наших князів і отаманів з історії. Також вчимося в рідній школі ще граматики, літератури і географії.

В школі ми переганяемося автами — в пильности. Хто зайде найбільше миль, дістане надгороду. Це дуже цікаве для нас і ми стараємося всі гарно і пильно вчити.

Остаюсь з поважанням,

Марійка Конопка,
426 Ave. D. So., Saskatoon, Sask.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я е дівчина. Я маю брунатне волося і брунатні очи. Я маю одинайцять літ. Я уродилася на 10 червня 1930.

Я ходжу до англійської і до української школи. В англійській школі я е в шестій клясі, а в українській школі я е в третій клясі. Я люблю ходити до школи.

В англійській школі моя найліпша приятелька називається Анна Мельничук. В українській школі Марія Бучко, Надія Боднарчук і Стефанія Боднарчук е мої найближші приятельки.

Наша церква називається св. Покрова. Наш отець парох е отець Семчук. В нашій церкві е красний вівтар. На вівтарі все е живі цвіти. Я ходжу до церкви.

Нині, 15 жовтня, я пішла на Місію до церкви і місіонар нас вчив. Потому ми молилися і пішли до школи, де вчать нас Сестри по українськи кождого дня. Ми вчимося читати, писати, друкувати, історію України, итд.

Вже кінчу, а пізнійше напишу більше.

Поздоровляю Вас Вуйку,

Теодозія Шалай,
1047 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

Кенет Волф

Той хлопчик називається Кенет Волф. Має 10 років. Але здібностями перевищив не тільки своїх ровесників, але міліони старших людий. Він задивував професорів університету Вестерн Ризерв в Клівленд своїм знанням і вони приняли його на університет студіювати хемію. Він ще не ходив до вищої школи і в університеті прямо не знали, що з ним зробити. Але коли взяли його на іспити, переконалися, що він знае так богато, що йому цілком не треба ходити до вищої школи. Його тато і мама обоє е адвокатами.

Отак треба вчитися всім скільки мога. Не біймося, що навчимося забогато, що це понад сили— але коли Бог дав здібности, **вчімся всіми силами.** Часто родичі бояться післати дитину до української Рідної Школи, щоби не "перевчилася" і не підупала в англійській державній школі. Така дитина ледви чи коли навчиться навіть того, що повинна знати. А от родичі Кенета не боялися віддати його на десятім році життя на сам університет! Хто працює, той має. Кому Бог дав 5 талантів, має приробити других пять!

Дорогі Вуйку,

Я хочу написати Вам пару слів. Я читала у газеті про Ваші листи, як Ви гарно пишете до дітий. Я ходжу на катехизм і до церкви. Ми діти в українській школі вчимося представлення на зїзд. Я люблю ходити до української школи. Я люблю читати, але я не можу ще скоро писати. Мя тепер вчимося про Тараса Шевченка. Я люблю їти до церкви. Я була у Вінніярд на вакаціях. Я пішла там до сповіди. Я любила бути на фармі. Я маю десять років.

Людвіна Ласнота,
239 Ave. P. North, Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Це мій перший раз, що я пишу поважного листа. Я читав Вашу Сторінку в БНації, як Ви гарно пишете до діточок, тай я хочу листа до Вас написати. Я маю 11 літ, та ходжу до рідної і англійської школи. Моя учителька з рідної школи е Сестра Ювеналія, котра вчить мене також катехизму. Сестра відбиває гарні образки гетьманів з нашої історії України. Ми послідний раз вчилися про Івана Мазепу. Я люблю рідну школу. Ми йдемо до рідної школи три рази на тиждень— в понеділок, в середу і в суботу.

Дорогий Вуйку! Я дуже люблю Ваші загадки вечерами читати. По прочитанню чуюсь так добре, якби попоїв дуже смачних пирогів.

Ваш вірний читач,

Роман Погорецький,
727 Ave. J. South, Saskatoon, Sask.

ДОЩИК

Всплала Осінь небо млами,
Потоптала пестрі цвіти;
За теплими літа днями
Затужили малі діти.

Дощик з сірих хмар пустився,
Бубнить в шибн мов сирітка,
Ліс заплакав— зажурився,
Бо вже сиплесь листе зрідка.

Та дітвора не дрімае,
Бо в ній жар до праці буха:
Юрцьо книжечку читае,
А уважно Ганя слуха.

Роман Завадович.

Калєндар

ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ
НА 1942 РІК

Містить історичні статті, описи подорожей до св. Землі й Рідного Краю, образки з місіонарського життя в Аргентині, мигі та цікаві оповідання, представлення, вірші, жарти, адресар укр. катол. духовенства в Канаді й Америці, повний устав Богослужень, спис добрих книжок і часописей, оголошення та **дуже багато красних ілюстрацій. Стор. 160.**

Почтою Календар коштує 30ц.
THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

Податковці Північного Винипегу! —

В ДЕНЬ ВИБОРІВ, в Пятницю 28 ЛИСТОПАДА 1941 Голосуйте ВСІ

Йосиф Степнюк

НА МІЙСЬКОГО РАДНОГО – ЙОСИФ СТЕПНЮК

НА ШКІЛЬНОГО РАДНОГО – АНТІН ЗАГАРІЙЧУК

Антін Загарійчук

За релігійну свободу! За релігійну родину і за релігійне навчання в школах!

За рівновагу податків— для бідних угляднення і поміч!

За працю для робітників, за справедливу заплату!

За уліпшення нашого міста, нові будинки, нові вулиці, нові парки!

За рівне відношення до всіх і рівну нагоду для всіх в праці, в урядах, в школі!

За громадську честь! За побіду!

КОЛИ ВИ ЗА ТИМ, В ДЕНЬ ВИБОРІВ ЗНАЧІТЬ СВІЙ ГОЛОС

ЙОСИФ СТЕПНЮК є ветераном минулої війни, зріс і виховався в нашім місті, знає потреби міста і буде боронити справедливих потреб широких мас людности.

АНТІН ЗАГАРІЙЧУК є чільним членом многих наших організацій, є все з нами і для нас працює— тепер ми докажім, що ми з ним!

Останні Вісти...

Львів, Західна Україна,— Крім многих інших червоні замордували 24. червня ц.р. **о. Зеновія Ковалика,** редемпториста. Уроджений 18. серпня, 1903 р. в Івачеві Горішнім, повіт Теребовля. Монаші обіти зложив 28. серпня, 1926 р., рукоположений на священника 19. серпня, 1932 р. Був добрим бесідником і ревним місіонарем. Визначався незвичайним гумором і всвмів так оповісти, що можна було його годинами слухати і не сприкрилося.

Втікаючи з Західної України, червоні забрали з собою **другого редемптористу о. Михайла Перетятка,** директора ювенату оо. Редемптористів у Збойсках, і **трьох домашніх братів ЧНІ.** взяли до військової служби.

Вибори в Британській Колюмбії принесли для ліберальної партії немилий виспід. На всіх 48 поспів вибрали 21 ліберальних послів, 14 ССФ, 12 консерватів і одного незалежного. Ліберали не мають рішаючої більшости в новім парляменті, сподіються злученого правительства. Парлямент збирається 2 грудня— теперішним премієром є ліберал Паттуло.

На підставі нового закону всі **робітники заняті в будівничім промислі,** що затруднює 10 або більше осіб і **також приватні підприємці, що затруднюють 50 або більше осіб— мають діставати военний** і платити военний **додаток на життя. Це не** відноситься однак до робітників і службовиків занятих в рільництві, риболовстві, лічничих, релігійних, добродійних або виховавчих заведеннях, що не є заробковими підприємствами. Чому ці робітники якраз виняті від дбородійства згаданого закону—Отава не подає. А в практиці так є, що **якраз ці робітники найменше платні і найбільше потребують** военного додатку **на життя.**

Ці підприємці, що досі не платили своїм робітникам военного додатку, **мають зачати платити з днем 15 лютня 1942.**

Адвокат В. И. Тюхтій з Гемілтону, Онт. зістав. іменований майором дівої армії Канади. Він є командантом 78 полевої батерії 13 похідного полку.

Між тисячами інших **большевики замордували у Львові** довголітнього **редактора "Діла" і посла, Михайла Струтинського.**

В Самборі по втечі червоних знайшли в кітлах тюрми розварені людські ноги й руки. Вязнів від довшого часу живили там якимсь дивним мясом, в котрім ніколи не було костий.

Таке подає американська "Свобода" ч. 241.

Бувший президент **Гувер** через радіосву мережу знова взивав американців, **щоби Америка увійшла** в порозуміння з якоюсь невтральною державою **в Европі** і через неї **післала харчі для голодуючих.** Він сказав, що навіть турки підчас війни з Грецією допускали харчі до Греції, хоча турки не є християнами, а тепер **голод загрожує мілйонам дітий в Европі,** бо німці немають змоги всіх прогодувати на тих землях, що заняли.

Німці віддали Одессу румунам і Антонеску формально "прилучив" українське побережа до Румунії— не знати тільки, на як довго...

Німці заняли Харків, столицю Слобожанської України. Ідуть грізні вирішальні бої під **Ростовом над Доном,** що є воротами у Кавказ. Майже ціла Україна опинилася в німецькій займанщині. Бої біля Москви ідуть без перестанку.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ БРАТСТВО КАНАДИ
"The Light" Fathers, Basilian, Mundare, Alta.

ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 22 (94) ЙОРКТОН, САСК. 14 Листопада, 1941 Vol. IX. No. 22 (94) YORKTON, SASK., Nov. 14. 1941

БЕРІМСЯ ДО ПРАЦІ!

З отеревіння, в котре під обухом подій впав наш загал — мусимо перейти до наступу, до акції, до праці для нашої Канади, для України, для себе— на Божу славу, на честь собі, на добро поколінь!

Наші жертви ослабли.

Відклики не находять зрозуміння і відповіди, як належить зараз і обильно.

Це вирішальний час, в котрім Бог дав нам усім жити. Коли тепер проспимо і далі будемо байдужніти— рішення долі суворе для таких! І не вратує нас число, коли сіль звітріє...

БУК це наша організація нас самих і для нас. Наша часопись істнує для нас всіх і **тільки виключно нашими грішми.** Але через воєнні події ціни пішли в гору. Ми **не** підвищили цін, не дістаємо додатків. Але хочемо істнувати.

І тому рішучо взиваємо всіх свідомих членів БУК-а, всіх українців католиків, щоби **негайно— через цілий місяць грудень —повели посильну акцію за надсиланням передплат, за приєднанням нових передплатників, за збиранням датків на пресфонд і всі зібрані гроші сейчас пересилали до нашого скарбника п. Дмитра Кобринського,** Smuts, Sask.

Перегляньте ласкаво наші приходи і наші розходи, котрі щомісячно появляються на сторінках БНації. Переконаєтеся, що коли будемо далі байдужні на всі заклики і негайно не зможемо побільшити наших жертв і то достатньо— понесемо самі відповідальність за те, що невідклично в таких обставинах мусить статися.

Ми досі не зробили ані цента довгу і **не будемо довгів робити!** Або будемо мати за нашу працю досить грошей і продовжати—або ви всі, рядові і провідні члени БУК-а, **ви** всі панове і пані фармарі, робітники, учителі, урядники, отці духовні — і ми разом понесемо наслідки того збайдужіння. А які вони будуть, здається, **не треба** казати. Пригадаймо всі, як виглядало положення тому 10-літ! І послідняя можуть бути горшая первих...

Отже сейчас—це говоримо поважно і рішучо— до праці!

Лев готовий— до наступу і до праці! А ми?

ДО ПРАЦІ!

Праця єдина з неволі нас вирве:
Нумо до праці, брати!
Годі лякатись! за діло святее
Сміло ми будемо йти.

Праця єдина нам шлях утоpує,
Довгий той шлях і важкий,
Що аж до щастя і волі прямує:
Нумо до праці мерщій!

МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"! ХОЧЕМО ВІДКЛИКУ НЕГАЙНО І ДОСТАТНО ВІД ВАС УСІХ!

Праця не згине між людьми даремне:
Сонце засвітить колись,
Дякою нас тоді люде згадають:
Нум же, до праці берись!

Хоч у неволі й нещасті звікуєм,
Долю онукам дамо!
Ми на роботу на світ народились,
Ми для борні живемо!

Сміливо ж, браття, до праці ставайте!
Час наступає— ходім!
Дяка і шана робітникам щирим,
Сором недбалим усім!

Борис Грінченко

ИНГЕРСОЛ ОПИСУЄ СОВІТІВ

Редактор нюйоркської часописі Р. М. відбув подорож до совітів літаком через Азію. В столиці Казакстану Алма Аті вступив на совітську територію. Придивлявся життю і деякі поміченння сходяться зі знаними нам діями. Не треба забувати, що описує це захоплений і завзятий прихильник совітів. Та мимо цього він самий мусить ствердити приміром таке: "Совітський громадянин мало знає про решту світа і ще менше дбає."

Дальше стверджує, що в совітах загальною прикметою є "затаювання," котре він справедливо відносить ще до давніших часів.

Стверджує, що добробут одиниці там мало значить в обличу держави.

І що існує там жорстокість, котра навіть нікого там не дивує.

Тайна поліція творить там дуже важну часть державного устрою. Тамошньому горожанинові цевільно подорожувати заграницею і він —не дбає...

ЛЕТУН, ЩО СКОЧИВ З ЛІТАКА НА ВИСОТІ 31,400 СТІП

Артур Стернес скочив з висот не отвираючи легкопаду, аж 1,500 стіп перед землею. Хотів провірити, як почувається людина, коли паде з висоти трицять тисяч стіп, які має враження і відчуття. Пробу зробили на летниці біля Шикаґа. Літак віз його 4 години в гору, а потім з висоти півшеста миль, він вискочив з літака. Вираз важив 85 фунтів, падав зі скорістю 145 миль на годину, або 250 стіп на секунду. На висоті 23,000 стіп замерзли окуляри і серед хмар він кілька разів перевернувся. Однак за цілий час ані раз не стратив притомности. За яку мінуту відхилив одно скло і глянув на міру. Був на висоті 15,000 стіп. Тоді спробував випростуватися і витягнув праву руку від себе, так як вказують напрям. Це помогло. 1,500 стіп від землі потягнув за шнур і отворив легкопад, зрив аж шарпнув ним. Колиб тоді не був отворив легкопаду, за 8 секунд бувби впав на землю. За три секунді легдопад отворив і він легко опетів на землю. Якої пів мінути лежав приголомшений, потім знявся на ноги.

Без легкопаду спадав з висоти 2 мінути і 15 секунд.

Ось так люди часто наражають власне життя і доконують дійсно великих подвигів, щоби тільки заспокоїти жажду знання і уплішити життєві відносини. Але чи станемо через це щасливійші? Досвід каже, що ні. Коби ми бодай частину такого старання віддали для поліпшення відносин нашої душі—для релігії! Не булоб стільки кровопролиття і сліз, а життя певно сталоб щасливійшим.

КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ

Англійське правительство закупило в Канаді 150 мілионів бушлів пшениці з кінцем жовтня ц.р. Платили по 85 чи 90 центів за бушель.

Вибори в Новій Скошії принесли побіду ліберальній партії. Вибрали

Лібералів	23
Консерватів	4
ССФ	3
Разом послів	30

З днем 17 листопада входить в життя нове зарядження в справі замороження цін і платень в Канаді. Це відноситься **не тільки до цін**, яких невільно підносити, **але також до осіб**, котрі купувалиб по вищій ціні, як та, що її установив уряд. Тим чином положено гать спекуляції і охочим покупцям, котрі не уважають на гроші, але хочуть мати дану річ поза признаним ринком. Для таких торговців і покупців предвиджено кару до $5,000 і вязницю до 2 літ.

У підніжа Скалистих Гір **в копальні вугля в Нордеґ, Альта., стався вибух газів** в підземелю, наслідком чого понесли на місці смерть 29 шахтярів. Між ними є чимало українських імен, як Ів. Ренчук, С. Романюк, Ів. Облок, Ів. Боцко, Ю. Галас, Ів. Волочко, М. Різунків, ітд.

Всі фармарі зі західної Канади дістануть додаток від уряду 75 центів до кождого признаного акра, який засівали в 1941 р. Виплата буде до весни 1942 р.

Десятник А. Стеквел, американський летун з Марч Філд, Кал. Важить 385 фунтів і виглядає знаменито.. Він є найбільшим летуном в американській воздушній фльоті.. І здорово їсть, бо при війську є здоровля, рух і сила.

др. Логен Кленденинг

ЗАТОВЩУЮЧА ПОЖИВА

Часто запитують мене, яка пожива є рідка і не затовщує. На це відповідаю: Кожда пожива має кальоричну вартість. Жадна пожива не відтовщує, коли достатньо її вживати. Іншими словами, треба зважати на скількість, а не на якість поживи. Але певним є також, що їзза зосередження кальорій в певній їді, вона більше затовщує як прочі. Такими є товщі— придатки салат, сосн, легуміни зі сметани, масловий сос, зупи зі сметан. Дальше вуглеводні, як цукор, цукорки, хліб, бараболі, риж, ітд.

Др. К. Барборка в своїй книзі "Лікування поживою" подає такі дані.

Типічні роди поживи для відтовщення.

Збиране молоко і маслянка.

Яйця.

Пісне мясо— курята, утроба, риби, слимаки, раки, пісні части мяс,.

Овочі—5% і 10% як слідує— солодкі гарбузята, рубарб, авокадо, мельони, чорниці, порічки, агрест, цятриновий овоч, цитрини, помаранчі, папая, брусквині, соснові овочі, суниці, танжеріни.

Ярина—5% такої, як слідує— шпараґи, брокколі, капуста, каляфьлори, селери, огірки, салата, окра, редьква, шпінак, горох, помідори,— і 10% таких— бураків, моркви, цибулі, ріпи, фасолі, гарбузів, пастернаку.

Типічні роди поживи, яких треба уникати підчас відтовщення.

Цукру і цукорків.

Крохмалів таких як— хліб, смажене зерно, макаронів, галушок, тісток, паляниць, тортів.

Ярин, що мають много вуглеводня, як —бараболі, лущений горох і фасоля, кукурудза, пастернак.

Товщів— масла, їдомих олив, сметан.

Товстого мяса, як—свинини, баранини.

Коли робите ЗАВІЩАННЯ.....

не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

МІСТ НАД НАЯГАРОЮ

Зимою 1938 р. леди зломили і повалили міст над славним водопадом Наягари. 1 листопада ц.р. торжественно отворено і віддано до вжитку новий міст Веселки. Коштує $3,760,000 і тягнеться 950 стіп. Є найдовшим мостом на світі, що не має посередині підпор. Лучить Канаду і Сшйти в доказ щирої приязни і сусідської любови двох націй.

Хвалько

Один хвалько хвалився:

Я бачив таку ріку в якій було стільки риб, що без сака можна було їх просто в горщок набирати.

—Це ще ніщо— хвалиться другий,—я знав таку ріку в якій не було води, тільки самі риби.

Міст Веселки над славним водопадом Наягари

Вісти з України—

Президентом Української Національної Ради у Львові став др. Кость Левицький, сеніор українських політиків в і аличині. Арештований большевиками старенький Кость Левицький мучився в осланлений лубянці в Москві, звідки випустили його в половині мая ц.р.

Старанням арх. Іляріона **українці на Холмщині відзискали назад 62 церков**, які недавно забрали поляки. Ці всі церкви належали і були збудовані нашими українськими католицькими селянами, котрих там названо "унітами." Коли москалі насильно завели на Холмщині православія в 1875 р. тамошні українці завзято боронили своїх церков перед наступом батюшок — так само, як недавно боронили їх перед наступом поляків. Митрополит Шептицький станув в обороні переслідуваних холмщаків польською владою і видав задля того послання, котре польська влада сконфіскувала. Однак воно все таки тоді продісталося заграницю і ми помістили його на сторінках БН ч. 19 з 1 жовтня 1938 р. стор. 1.

У Львові звільнили 1,500 жовнірів українців полонених з Червоної Армії. Деякі колишні красноармейці повнять поліційну службу в Житомирі ще в давних мундурах, але з українськими новими нашивками.

10 жовтня суд замкнув колишній Народний Дім **в Ню Йорку**, що тепер називався "Карпатія" під числом 217-219, шеста вулиця. 30 вересня той дім купив на лщитації Метрополитен Сейвінґс Бенк за одну тисячу долярів. Коштував той дім грубі тисячі—потім не було ладу в цім домі, ріжні товариства не вміли знайти між собою спільної мови і віднаймали ріжні кімнати того дому. Сталося таке, що шайка розбійників також винаймила кімнати того дому і остаточно, коли її викрили, морально погребала той дім в очах української суспільности в Ню Йорку. Ніякі потім старання відновити життя в цім "народнім домі" навіть через таких одиниць, як др. С. Демидчук не помогли— той дім безповоротно скотився в пропасть. Всі річи українських товаристств, які там ще містилися, банк викинув— люди стояли на вулиці і дивилися як на похорон. Дім існував 24 роки. І дійсно був це похорон в Ню Йорку українського безголовя і кирині, що навчив по 24 літах наглядно всіх, що **без Церкви і проти Церкви ніколи нічого сталого і путнього збудувати не може.**

Житомір.—Від 3 серпня виходить там часопис "Українське Слово" двірази на тиждень. Головою обласного управління є Ґеленюк, писарем Ясінський, головою мійської управи Павловський. Віддано до вжитку вірних три церкві в місті, в окрузі богослуження правиться покищо в 5 церквах. Всі церкви досі були перемінені на театри, кузні і склади. Тепер їх відновлюють і віддають назад до вжитку віруючих. Люди хрестять нехрещені літами діти, вінчаються, просять о священиків — котрих нема. Привернено старі назви для містечка Довбиш і Горошок. Від 17 серпня діє театр під управою Ілька Клепаченка— перша вистава була "Запорожець за Дунаєм." Зорганізовано спортове товариство "Січ"— пошукують учителів для Учительського Інституту. В колгоспах вибрали нові управи, по селах діє українська міліція. Села обідрані і що остало, страшенно знищене. Многі вертають на старі селища, що втікали перед боєм. Відновлюють варстати праці ремісники.

Одесса.—Німці взялися привернути доладу українське хліборобство. Колхози залишено всі, але на 54 колхози назначено по двох управителів з Німеччини, котрі мають дбати про це, щоби земля була оброблена. Є сильний брак худоби і машин. Брак коров. Малі шматки землі залишено за селянами на городи, решта все в колхозах. Обіцюють платити за земледілоди. Українські селяни принимають нові зарядження з якимсь дивним холодним спокоєм.

В поїзді

Кондуктор:—Пані, чому Ваш синок курить? Адже тут написано, що курити заборонено!

Мати:—Він ще не вміє читати.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
253 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади.
Box 3588— Station "B". Winnipeg. Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Ruthenian Voice. Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ОДНА ЦЕРКВА– ОДНА ВІРА – ОДНА ЛЮБОВ

При кінці місяця, точнійше 25-го, обходимо річницю мученичої смерти одного з найбільших синів України, св. священомученика Йосафата, котрого убили в дикім роз'ярненню власні люди і потім запізно каялися.

Основа сили народу в його вірі.

Є також віра навиворіт— віра в безвіря, у власну глупоту, засліплена зарозумілість і вони всі разом мали свій короткотревалий тріюмф якраз тоді, коли роззвірені сокирники кинулися на свого архієпископа у Витебську.. Та за один день ті самі хованися, каялися, плакали і до смерти не могли забути злочину.

Св. Йосафат організував українську душу. Основою організації є віра. Яка віра, така організація. Українська душа була в безтямнім хаосі через віки релігійного розколу— схизми, котра перезвалася милим словом для уха і ока. Не схизма— а православія, щоби-декше уводити безлад і обезсилення в українську душу.

Вилучення нації почалося від основ. Від тих основ, на котрих св. Володимир збудував Українську Імперію, від північного Білого Моря по Чорне на полудне.

Св. Йосафат виступив чином проти безладдя. Став речником відродження сили в народі. Вернув блеск правді і справедливості. Скинув неволю грецької лести і обман єреси Фотія.

В тій борбі правди з ложжю, світла з брехнею, справедливости з кривдою і розпадом— українська нація назад віднайшла себе після століть, своє вікове призначення на сході Европи, свою силу і лад душі.

Для одного народу одна віра, одна Церква, одна любов.

Для українського народу правдива віра і правдива Церква.

Тільки та одна!

І за ту правду—нову Руську Правду— треба було дати дань крови. І то крови чистої, найчистійшої, святої. Ту кров віддав в жертву син України з давного княжого роду, гербу рожі, св. Йосафат Кунцевич, родом з великокняжого Володимира на Волині. Віддав **своє життя за єдність віри, єдність любови, єдність Церкви на Україні.**

І тому— ми всі клонимо серця і коліна перед престолом святого, величаємо його і молимо як нашого небесного заступника.

Нам треба сили, треба єдности, любови.

Хочемо того, мусимо позбутися грецької лести, роз'єднання, брехні єреси і схизми— вернути до правди, одної і святої Божої.

Вилічити народний орґанізм від коріння.

Вилічити, скріпити і освятити!

Зорґанізувати душу в одній правдивій вірі.

З'єднати нарід в одній правдивій Церкві Христовій.

Католицька Церква основана на скалі і ворота самого пекла її не переможуть. Нею проводить, її веде намісник Христа на землі— св. Отець, Папа Римський. В ній діє животворна сила св. Духа— сила благодаті і правди. В ній і через неї тільки можемо бути спасенними—одиниці і нарід державний весь. Без неї перед нами безлад, розвал і знищення.

В Канаді наша Церква одним одна творить ядро здоровля і будучности народу. Вона велит—мученик, найбільший працівник народний, остоя сили, запорука кращої будучности. Зрошена кровю мучеників ця Церква наша одинока наша потіха на захмарених овиді життя— наша радість і сила.

Як ми повинні її любити, до неї горнутись!

ХТО ВІД КОГО ЗАЛЕЖНИЙ?

Або відповідь нашому "приятелеві" з "Вістника", ч. 20, ст. 4 про це, хто **кого контролює?**

\- - - - - -

Наш "приятель" знова знайшов нагоду переіхатись вздовж і вшир по цілій нашій Церкві, почавши від Преос. Такача і Богачевського, а скінчивши на Канаді і на нашім Преосв. Ладиці. Найшовши малу звичайніську подію якогось собі збунтованого і суспендованого Преосв. Такачем священника, той "Вістник" стає чемпіоном збунтованого і суспендованого, різи роздирає в обуренню— як то єпископ сміє упімнутися о свої права та домагатися порядку в Церкві. Той самий "Вістник," що недавно так горячився з нагоди своїх суспендованих духовників, котрих осудив і викинув— тепер сам боронить, нападає і гльорифікує суспендованих в нашій Церкві.

От подвійна бухгальтерія і "приязнь."

Для них і в них суспендувати, кого і коли треба— то добре, похвально і чесно. Коли це стається деінде, то вони використовують положення бунту і каламутности, щоби здорово накинутися перед безкритичними читачами.

І пощо того вереску, коли самі досівно пишуть, що "Черняк має передати церкву свящ. Мачкови, **якого назначив еп. Такач** на бажання епископа МкОлифа.

Отже назначив наш епископ і він тільки один.

Що хтось о це просив, це інше діло і справи зовсім не зміняє. Епископ може то прохання приняти або відкинути, це його діло— він має юрисдикцію над своїм священиком і більше ніхто. **Тому він один назначає.**

Чи розумно і гідно тоді робити такі заключення, які дальше робить той "Вістник"? **Хто має юрисдикцію над священиком, має так само юрисдикцію над церковним майном.** І тому Черняк мусів забиратися з церкви. Він не хотів узнавати юрисдикції свого епископа, але хотів порядкувати церковним майном. Суд узнав, що хто не узнає юрисдикції свого епископа, не має права порядкувати майном, що є під юрисдикцією того епископа. А в Стейтах кождий стейт має окремі закони в тій справі і там інкорпорації в тій формі, як у нас, нема.

Боронить "Вістник" Черняка, котрого суспендував його епископ **—боронить мадярона** і першого **русофіла,** котрий навіть церкву перезвав на "карпато- російську"— от тут показується "щирість" української того "Вістника." **Для нього кождий добрий, навіть запеклий ворог українства, мадярон і москвофіл, коби тільки бунт робив в нашій Церкві.**

Дійсно правильно пише московський фільософ і професор православія **Н. Бердяєв** про то своє православія, котре він знає до останної ниточки: **"Російський нігілізм перечеркнув Бога, душу, духа, ідею, стани і найвищі цінности. А мямо всего нігілізм треба**

(Продоженння на сторонї 9)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ ЛЮБИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад 1941

14, пятниця — Листопад. Козми і Дамяна
15, субота — ММ. Акинтина, Пігасія і проч.
16, неділя 23 по Сош. М. Акепсима
17, понеділок — Преп. Йоанікія
18, вівторок — ММ. Галактіона і Епістимія
19, середа — С. Павла Царгородського
20, четвер — М. Єрміма
21, пятниця — Архістратига Михаїла
22, субота — ММ. Онисифора і Порфірія
23, неділя 24 по Сош. Апп. Єраста і пр.
24, понеділок — ММ. Міни, Віктора і пр.
25, вівторок — СвщМ. Йосафата (на нед).
26, середа — † С. Йоана Золотоустого
27, четвер — † Ап. Филипа **(Пилипівка)**
28, пятниця — ММ. Гурія, Самона і Авіва.
29, субота — † Ап. Ев. Матея
30, Неділя 25 по Сош. С. Григорія Чуд.

Устав

16, нед. 23 по Зісл.—гл. 6, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 220, ев. Лук. 28.

21, пят. св. Арх. Михаїла— Литія, ев. утр. Мат. 52, на Сл. Б. ап. 305, ев. Лук. 51.

23, нед. 24 по Зісл.— гл. 7, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. 221, ев. Лук. 39.

25, вто. св. Священом. Йосафата—Литія, утр. ев. Ів. 35, на Сл. Б. ап. 311, ев. Ів. 36

27, четв.— Початок Пилипівки, піст тревае до Різдва.

30, нед. 25 по Зісл.– Гл. 8, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 224, ев. Лук. 53.

МІСЯЧНІ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Листопад— За моряків і тих, що на морі.

Місійне наміреня— Навернення відступників.

Грудень— Навернення тих, що словом, письмом і ділом зневажають Бога.

Місійне наміреня: За витревання новонавернених.

НЕДІЛЯ 25 ПО ЗІСЛАННЮ СВ. ДУХА

Євангелія св. Лук. 10, 25-37, зачало 53: "У той час один законник встав і спокушував його кажучи: Учителю, що треба робити, щоби доступити вічного життя? А він сказав до нього: В законі що написано? Як читаєш? Він же відповів: Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, всею душею твоєю, всею силою твоєю і всею думкою твоєю, а ближнього свого, як себе самого. І сказав йому: Добре відповів еси. Це чини і житимеш. Він же хотячи оправдати себе, сказав до Ісуса: А хто є моїм ближнім? А Ісус у відповідь сказав: Один чоловіл ішов з Єрусалиму у Єрихон і впав між розбійників, котрі обдерли його і рани завдали і відійшли оставивши його напів живим. А случайно один священик ішов тою дорогою, та побачивши, минув. Так само левіт приишовши на те місце і побачивши його, минув. А один самарянин ідучи прийшов до нього, побачив і змилосердився. Приступивши обвязав його рани, поливаючи оливою і вином, посадив на свою скотину, привіз до гостинниці і доглядав його. А на другий день виняв два динарі і дав господареві кажучи: Доглядай його, а що понад це видаш, я віддам тобі, коли вертатиму. Хто з цих двох, думаєш, є ближним для того, що попав між розбійників? А він сказав: Той, що вчинив йому милосердія. І сказав йому Ісус: Іди і ти роби так само!"

Притча про самарянина—Пояснення.

Один законник— учитель мойсеєвого закону. Ріжниться від "книжника," про котрого часто згадує св. Письмо на інших місцях (прим. Мар. 12, 28). Часом однак той самий чоловік міг занимати оба становища, законника і книжника, переписував і викладав закон Мойсея.

Спокушував—Сам діявол спокушує. Св. Письмо згадує, як діявол навіть спокушував Сина Божого, Ісуса Христа. Лук. 4, 2 і сл. Також фарисеї спокушували Христа, "чигаючи на нього, щоби спіймати щось з його уст" (Лук. 11, 54).

Що треба робити?— Це питання часто тиснеться на уста ріжним людям й нині. Св. Лука передає нам про одного князя, що також питав Христа: "Учителю благій, що маю робити, щоб унаслідити вічне життя?" І Христос дав йому відповідь на всі часи і для всіх людий, котрі приходять з подібними питаннями. **"Зберігай заповіді!"** А після вознесення Спасителя апостоли так відповіли на подібне питання: "Віруй в Господа Ісуса Христа, а будеш спасений ти і твій дім!" Діян. 16, 31. Це саме відноситься до всіх теперішних запитувачів. **Вір в Господа Ісуса Христа! Зберігай заповіді!**

Як читаєш?— Якраз такі питання мали все в ужиттю тодішні законоучителі. Вони самі так навчали людий і той, що тепер питав Христа, самий повинен був знати відповідь, бож він був законоучителем.

Люби Господа Бога твого!— Це найважнійша заповідь і основна. В ній є зміст всього закону, про котрий говорить Втор. 6, 5 і сл.

А ближнього свого, як себе самого! — Ця заповідь має всю силу з першої. Без неї вона безсильна. Бо всі інші заповіди в ній містяться, як каже св. Павло в посл. до Рим. 13, 9. На іншім місці каже св. Павло: "Бо весь закон сповняється в одним слові: Люби ближнього твого, як себе намого!" Гал. 5, 14.

Добре відповів еси!— Сама відповідь однак не вистарчала. Треба було її виконати правдою свого життя, жити після неї. "Бо Мойсей пише, що чоловік, **котрий сповняє** справедливість із закона, житиме в ній" Рим. 10, 5. Сам закон не спасе, коли хто навіть знає його— треба виконати!

Це чини!— Жиди носили якраз звій закона з Втор., про котрий ми згадали вище, на чолі і на руці в маленькій скіряній коробочці, що з грецька називали тоді філяктеріями. Мабуть Христос показав рукою на цю коробочку і натякнув законоучителеві, що в ній має, нехай чинить.

Хотячи оправдати себе— Фарисеї дуже раді були оправдувати себе, але, щоби всі це бачили і про це знали, "перед людьми"— а не перед Богом. Тому каже до них Христос: "Ви ті, що оправдуєте себе перед людьми, та Бог знає ваші серця." Лук. 16, 15. Уважаймо, щоби й ми не впали в ці самі гріхи. Бо Бог знає серця нас всіх. Оправдуймо себе перед Богом— життям з віри.

Хто є мій ближний?— Фарисей хоче точного письменного очеркнення, так як подавав талмуд. І тому загал тодішних книжників загубив дух закона для букви закона і все замкнув тільки в обрядовости.

Один чоловік—З дальшої бесіди виходить, що був це родимець законоучителя, жид.

Ішов з Єрусалима в Єрихон— Гориста, небезпечна дорога, радше просимк на котрім часто засідалися розбійники "бедавін" і обрабовували тих, що не встіли оборонитися. Дорога в долину в надйорданську

низину серед неприві тних скель і закрутів, де навіть куща нема і без ваду. Єрихон місто над Йорданом, куди переходили каравани з другого боку Йордану з товаром і де були тому многі митниці. Там стояла римська сторожа. Там Христос стрінув митаря Закхея, Лук. 19, 1 і сл.

Розбійники— Ірод убійця вифлеємських дітей старався винищити розбійників в тих сторонах, але надармо. Вони знова набігали з пустині і засідалися в догідних розколинах. Легко там напасти і легко непомітно втечи. Розбійники не перевелися там й досі.

Рани завдали—Били його немилосердно і покалічили.

Напів живим оставивши— Не зважали на удари і коли він ще жив, то зовсім случайно. Для них убити людину було нічим.

Случайно— Боже Провидіння так зарядило, що в той самий час і тою самою дорогою. Случаю самого в собі безуслівно нема. Все залежно від Божого Провидіння, а то, що ми називаємо "случаєм," то тільки з огляду на наші обставини і відповідно до нашого вислову. Перед Богом "случаю" нема.

Священик ішов— Скінчивши свою службу в Єрусалимі вертав додому в Єрихоні, що було містом священиків. Перенятий буквою закону, загубив дух. І тому перейшов сліпий і глухий на рани і стоня свого родимця. Про такого каже св. Іван: "Хто мавби достатки цього світа, а бачив свого брата в потребі і замкнув свое серце перед ним, як перебуває в нім любов Божа?" І. Ів. 3, 17. І тому каже далі св. Іван: **"Дітоньки, не любіть словом, ані язиком, а ділом і правдою!"** Той однак був надто вигідний і спекулятивний тип, котрий не хотів брати собі клопоту на ум і руки. Ніхто не видів, ніхто не буде знати, так мабуть думав той священик старозаконний, і не буде мати з того приводу клопотів, що свого земляка залишив в потребі. Тим однак він нарушив позитивний закон Старого Завіта Втор. 22, 4 і пророків Ісая 58, 7. Уважаймо, щоби ми не були в тих самих гріхах —глухі і німі на потреби ближнього!

Тою дорогою— Була ще інша дорога, безпечнійша. Св. Лука підчеркує, що дані люди ішли якраз тою самою нещасною дорогою.

Левіт прийшов на те місце— Священик сповнив гріх занедбання, однак левіт пусто цікавий прийшов на саме місце, глянув і пішов геть. Тут вже є позитивний **гріх злоби.** Можливо, що той священик знав про це, що левіт ідє за ним і хотів весь клопіт зложити на левіта. А можливо, що левіт знав і бачив священика, як ішов перед ним і уважав на його примір. Тому вчинив так само. Тим старозавітний закон оказався зовсім неспосібним витягнути свій нарід з ран гріха, в особах своїх чільних представників. Милосердія було мертве, не було любови. Царила зимна обрядовість і душі гинули в ранах гріхів.

Один самарянин— Нарід відкинений жидами, що й сам відкинув від себе ласку Божу. Нарід мішанців крови і вір, що навіть Христа "не приняли"— Лук. 9, 53. Св. Св. Іван підчеркує слова самарянки: "Жиди не пристають з самарянами" Ів. 4, 10.

Ідучи— Мабуть зі своєї святині, яку самаряни поставили на горі Гаріцім.

Прийшов до нього, побачив, змилосердився, приступив.— Не минув, не для пустої цікавости, але з милосердія. І колиб в інших обставинах той самарянин був приступив до жида і діткнувся його, той бувби

скочив, як від гадини, бувби мився, як від прокази. Жиди оминали самарянські села, посуджували самарян о всякі хиби і обрядові переіначення, самарянин не міг свідчити в жидівськім суді, не міг їсти разом з жидом, він був "нечистий." Жиди зі злоби хотїли понизити Христа в очах людий і тому так його прозвали: "Ти самарянин і біса маеш" Ів. 8, 48. Злоба тих людий була дуже велика. Однак тут доказує їм Христос, що той "нечистий" самарянин був перед Богом і на душі ліпшим від них "чистих."

Поливаючи оливою і вином— Тодішні лікарства. Св. Марко згадує про апостолів: "Помазували оливою многих недужих і уздоровляли" Мар. 6, 13.

Посадив на свою скотину— Сам зліз, завдав собі труду раненого піднести і уложити на скоті. Сам пішов потім пішки.

Привіз до гостинниці. — Спаситель вповні малює нам тими словами щирість, людяність, щедрість і братолюбія самарянина.

Виняв два динарі—Дослівно "викинув" з кармана. Денарій срібний римський гріш, вартости нинішних 17 центів. Життя там було дешеве, за два динарі чоловік міг вижити довший час. Ролю самарянина в Новім Завіті переняла св. Церква Католицька, що на всі рани і болі людськости дає поміч і успішну опіку.

Господар—Гостинниці платні це грецька установа. Жиди в старині не знали того, в них були лише захисти, безплатні.

Той, що вчинив— Тою відповіддю тодішний адвокат хоче легко виминути і признати, що зненавиджений ним чужинець і "нечистий" зробив щось доброго і заслуговучого. Слово "самарянин" не може прямо протиснутися через горло того адвоката старозаконного. І коли він в тім противнику мусить признати щось доброго, то тільки словним обходженням, а не прямо. От взір людської уломности!

Іди і ти твори так само!— Закінчення і моральна наука. В нагорній проповіди Христос каже: "Будьте отже звершеними, як і Отець-ваш небесний є звершений" Мат. 5, 48. Науку Ісуса Христа, внутрішнього освячення і усовершення душі треба виконати. Приміром для нас в тім є найвищий взір небесного Отця— найвищої досконалости і совершенности.

* * * * * *

Це одна з найкращих притч евангелії. Вчить діяльної любови ближнього на основі життя віри. Життя релігійне, то не сама тільки обрядовість і буква закону. Життя релігійне то життя з віри, з духа закону, з глибокої побожности, людяности і жертвенности. Особливо нам українцям треба жити по приміру самарянина, бо много наших потреб та ідей лежить ще в придорожнім рові життя, обдертих з усіх цінностів і святощів. Піднести і усовершити свого ближнього, свого рідного, це дійсна релігійна і народна робота. Дати поміч многим нашим потребам— релігійним і народним— своїй Церкві, своїй школі, домівці, молоді, хорим, бездомним, голодним — це правдиве визнання Христа Господа ділом свого життя. Чи можемо минути мовчки і невидно тих всіх наших потреб, котрі часто протягають руку по милостиню? Поможім їм по взору самарянина і Господь щедро поможе нам і надгородить.

о. Степан Семчук.

СПРАВЛЕННЯ

В минулому числі БН на стор. 6, в статті "Праця нашої Церкви" було зазначено, що при посвяченню угольного каменя нової церкви св. Володимира і Ольги у Винипегу був і довершив його Іх Ексцеленція Преосв. Падика.

На жаль Преосв. Падика був якраз тоді занятий відвідинами наших церков на сході Канади і посвячення угольного каменя довершив сам о. парох, др. В. Кушнір в сослуженні всіх світських священиків міста. Від Отців Василіян був о. И. Сеньків, ЧСВВ. Народу прибуло много і виповнили простору будівлю. Головне слово в церкві мав о. др. Кушнір, котрий підчеркнув, що парохія продовжує традицію св. Володимира і розбудовує наше життя на тих самих основах, які для України поклав св. Володимир. Підчеркнув велику цирість і співпрацю своїх парохіян підчас цілої будови. Збірка принесла близько тисячу долярів— збирав о. парох і тість, о. Шпитковський. Потім додатково промовляв ще о. канонік П. Божик. Мале прийняття було згодом в старій домівці побіч церкви і підчас нього промовляв цілий ряд промовців. Будинок вже під дахом, роботи внутрі вже на укінченню.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Десятник Д. Малофій, недавний учитель з Фишер Бренч, Ман.— тепер летун, котрий з відзначенням покінчив летунську школу в Портедж.

В справі наглої допомоги для БНації

Просимо ще раз уважно прочитати статтю на першій сторінці. Прочитати і **застановитися.**

Коли маємо дальше видавати часопись, поміч негайно **конечна.** Не лише потрібна, але конечна; і тут ходить не о один долар, чи кілька центів, треба з нагоди десятиліття БУК-а і в 50 ліття нашого поселення спромогтися на дійсну поміч, варту того імени.

Отже— **нам треба негайно бодай пятьсот долярів,** щоби ми змогли далі видавати нашу часопись в тім самім обсязі, що досі і з многими образками, як досі.

Много замного тих клопотів з усім, а ще тим більше журитись чим і як оплатити друкарню— це вже **замного.** Не хочемо **і не будемо робити довгів. Працюємо даром** і досі ніхто не був настільки щедрим, щоби ту працю вшанувати бодай значнійшою жертвою. Пятьсот долярів— то не є велика жертва деінде і для інших. Для нас вона може много помогти. Однак працювати даром для загалу коли той загал тою працею легковажить— це замного. Коли цінимо ту працю і коли нам її треба— негайно просимо надсилати жертви. Місяць грудень призначуємо на це. **Кожду жертву відмітимо і проголосимо.**

Ще раз повторяємо— не ходить о відчіпне, але о дійсну і скору поміч. Певно— навіть найменші жертви у великій скількости, це сила.

Той заклик відноситься до загалу і до кождого з нас окремо. І від його успіху буде залежати дальше видавання—чи невидання нашої часописі.

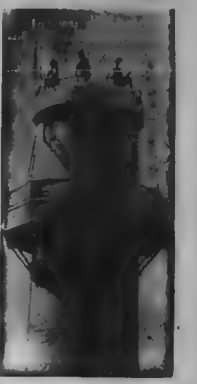

Британська гранична сторожа в північній Індії є заєдно чуйна— особливо в таких просминах, як славний просмик Хайбер. На образку гранична вежа зі сторожею.

ЗБІРКА НА ПРЕСФОНД ПІДЧАС З'ЇЗДУ В САСКАТУНІ

Зложили по $5: о. П. Криворучка, о. М. Колодій. По $1: о. Семчук, о. Бала, ЧНІ., Брат Методій, Ів. Ісаїв, Вол. Коссар, пані Д. Романів, Ю. Кравс, Ів. Войтович, Ів. Кобринський, Н. Товстега, Фр. Мазуркевич, пані Ф. Мазуркевич, пані М. Гриневич, Н. Жарий, К. Лозинський, Юлія Харко, М.С., В. Войтюк, М. Лозинський, Василь Р. Харко, М. Гарах, П. Шилюк П. Мойсеєнко, А. Романюк, А. В. Харко, Ів. Губич, пані Губич, Т. Саранчук, пані М. Лозинська, пані К. Лозинська, М. Гриневич, Ст. Дідич, Яків Д. Стратійчук, Дм. Кобринський, Гр. Гарах, Т. Леник, М. Жеребецький, Ів. Степа.

Разом $48.00
Дрібні жертви $16.77

Разом $64.77

Всім жертводавцям сердечно дякуємо.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "Б.Н." ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

В неділю дня 26-го жовтня 1941, панство Василь і Ева Бумбарі справляли гостину з нагоди 10-ліття свойого супружого життя. При кінці гостини о. Парох побажав панству Ювилятам всього найкращого і вказав, що гарно булоби в цю торжественну хвилину не забути за рідну пресу. Гості радо погодились на пропозицію о. Пароха і зложили на катлицьку пресу $14.75. Суму розділено на дві части і вислано на "Будучність Нації" $7.50 і на "Українські Вісти" $7.25. Імена жертводавців: панство Ювиляти 2.00. По 1.00 зложили: о. Парох, І. Бабій, М. Данильців, І. Типа, Ю. Кметик. По 50ц.: М. Левицький, М. Середа, С. Курцеба, П. Берко, М. Паробочий, Й. Заборняк, Н. Кметик, К. Коростіль, М. Кіх, П. Флис, Ф. Бендерський, Н. Панцішак, Т. Мозіль, Р. Голько і П. Цар. Стефан Тхір зложив 25ц.

Всім жертводавцям сердечно дякуємо.

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД НА ПРИЙМОВІМ, САСК.

З нагоди 50 ліття нашого поселення був з'їзд на Прийомвім 5 жовтня ц.р. Богато причинився до успіху **о. Оленьчук,** місцевий парох, котрому громада за це щиро вдячна. Підчас Служби Божої співав хор з Лановець під проводом свого **учителя В. Гавлюка.** Так само по обіді хор відспівав кілька світських пісень. Головним промовцем був **Мих. Білинський,** один зі співосновників БУК-а і організації католицьких шкільних тростів.

Привіт для піонірів зложила маленька **панночка Оля Ковбель.**

Промовляв також **учитель Челяк.**

о. Оленьчук сказав кілька поучних жартів і розвеселив настрій. По концерті роздав старшим піонірам почесні грамоти. Було холодно, але присутні були навіть з подальших околиць. При цій нагоді для організації зібрано $9.45. Всім жертводавцям і присутним, а також промовцям і хористам красно дякуємо.

Комітетовий

БУК МАНІТОБИ

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПОЇЗДКА

Дня 5-го листопада відбулася організаційна поїздка до Транскона, Ман. Місцевий відділ БУК-а відбув свої сходини на яких порішено дати концерт на 23-го листопада в неділю, в празник місцевої церкви св. Михаїла. З відділу БУК-а відбудеться в найблищій будучності листопадовий концерт і з'їзд з нагоди 50-ліття. Відпоручником від Ман. БУК-а був о. І. Шпитковський.

Наш клич: **до кращої будучности!**

Вінніпег, Ман.— Всеч. о. Канонік Пантелеймон Божик, парох церкви св. Андрея в Вінніпегу, з нагоди своєї інсталяції на каноніка гостив в своїм домі Преосвященного Кир Василія і місцевих оо. Парохів дня 4-го листопада.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ БУК-а В ПОРТЕДЖ, МАН.

Були в неділю 26 жовтня ц.р. вечером після молебня в церкві. Присутних було 27 осіб— самі старші. Було того вечора зимно і курило снігом. Збори отворив о. парох В. Дзюрман. Годинну промову про БУК мав о. Семчук, що прибув з Винипегу. Потім були питання і відповіди.

Вписалося девять членів і зложили вкладки.

Слідуючі сходини і вибір заряду назначено за тиждень.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ ЗА ЖОВТЕНЬ

ПРИХОДИ

Збірка на Приймовім, Саск.	$9.45
Панна Ів. Мараз	1.50
о. П. Божик і церква св. Андрея	2.00
Збірка пані М. Журби і Ір. Похович	9.15
Ів. Новосад і М. Стечишин	2.00
Ст. Кузьма і М. Гриневич	2.00
М. Жеребецький, Т. Леник і Гр. Гарах	3.00
Марія Кунанець і П. Заболотний	4.00
Збірка на з'їзді в Саскатуні	64.77
Зі вступу (стяжок)	47.23
Сестри Василіянки і від ГСпас.	2.00
Осип Прийма з прод. і передпл.	5.50
о. Семчук з продажі літ.	6.38
о. Ігор Шпитковський з продажі літ.	1.50
М. Маланчук, С. Крайчак і Н. Антоніок	3.00
о. В. Фірман з продажі літ.	7.60
Ів Пробіжанський збірка і перед.	3.84
о. Яр. Чиж	1.00
Разом	$175.92

— РОЗХОДИ

Банкове	.50
За грамоти	3.00
Шпильки і зашити	.15
УВісти в Едмонтоні	10.00
Поштові значки	2.00
Друк БН ч. 19	40.80
Розсилка	4.20
Куверти	2.51
Друк стяжок	7.14
Посилка	.04
Друк програм	8.16
Посилка	.22
Друк БН ч. 20	40.80
Розсилка	4.17
Друк куверт	2.50
Доплата до друку БН	30.00
Мети до кліш	7.88
Разом	$164.07

Дмитро Кобринський,
скарбник.

- - - - - -

Наша замітка.—Просимо ласкаво відмітити, що чистих до переносу остало всього на листопад $11.85. Ми ніколи на цю тему не розписувалися і без пригадок вели працю. Але тепер, коли є тяжка конечність, мусимо пригадати усім, що перед нами, щоби потім ніхто не посмів нас винувати за те, що може статися. І коли Вам БНації дорога, поспішіть її з помочею грошевою, забезпечуючи її негайно дальший друк.

НОВИНКИ З АМЕРИКИ

У великій бесіді при кінці жовтня президент Рузвелт підчеркнув, що німці зачали перші стріляти до американських кораблів— але вирішальним буде останний стріл. Гітлєр буде знищений. Націсти хочуть південну Америку зробити своїм підданим і знищити всяку релігію. Замість св. Письма націсти хочуть завести книжку Гітлєра "Моя борба"—замість хреста свою свастику з обнаженим мечем.

На це німецьке правительство відповіло, що це американські кораблі перші стали стріляти до німецьких підводних лодок, а все решта в промові Рузвелта є неправда.

Досі німецькі підводні лодки недалеко Ісляндії ушкодили американський воєнний корабель Керні і затопили інший, Рубен Джеймс, при чім затонуло 97 американських моряків. Так само затопили американський тягаровий корабель Сапінас, а через радіо назвали правительство у Вашингтоні "генґстерами з Америки," що брешуть.

ДОПИС ЗІ СТЮАРТБУРН, МАН.

16 жовтня ц.р. була Служба Божа в річницю смерти бл. п. Калини Максимчук, за котру молилися три доньки. Підчас парастасного обіду П. Пробіжанський сказав кілька слів про нашу пресу і зібрав дрібними датками $2.90 та одного предплатника для БНації. Ним є Іван Смук зі Стюартбурн. Дочки, що поминали помершу, називаються — Анна Короташ, Василина Смук і Докія Максимчук.

- - - - - -

Від редакції: Ця допись коротка і гарна. За честь зроблену жертвою для помершої— ми сердечно дякуємо. Дякуємо всім ласкавим жертводавцям і також п. Пробіжанському, що був ласкав занятися збіркою і відіслати її разом з дописею.

КАРНАВАЛ НА ДОБРО БУРСИ БУК-а

Цьйна молодь Бруна, де повстав перший відділ БУК-а, під проводом свого о. пароха о. П. Криворучки, і рухливого учителя Романа Качура, що щиро співпрацює зі своїм парохом—перевели успішний карнавал на добро бурси в суботу, 18 жовтня ц.р. Погода була гарна, тепла. Шкільна саля, хоч простора, була переповнена. Прибули також юнаки з Вольверін і з Борщева. Було тісно, але весело. Однак порядок був взірцевий. Участь в карнавалі брали 4 панночки: Павлина Єнджейовська, Катерина Бунько, Анна Стадник і Марія Леник. Однак панночки Леник і Бунько ще перед закінченням дістали— весільні корони і стали панями. На їх місце прийшла панна Анастазія Бунько. Панна Єнджейовська розпродала найбільшу скількість значків і стала королевою карнавалу. Також інші панночки щиро працювали. Помагав у всім Р. Качур, учитель— і всім їм належить сердечна подяка за успіх діла. Чистого приходу для бурси прийшло $140. Щасливі числа значків, що виграли надгороди, е:

ч. 1423.... $10 грішми.

Грач догори ногами і таке часом буває в нагальній грі. Тут однак Джекові Мекквейрові в Санта Кляра, Кал. не повелося, мимо того, що галку тримав цілий час, навіть коміть головою. За програну його усунули з дружини. Новітній фотографічний прилад взяв навіть таку хвилину.

ч. 2739 .... $5 грішми.
ч. 779 ..... ручний годинник
ч. 304 .....$2.50 грішми
ч. 2256 .... пердплата на УВісти.

- - - - - -

В бурсі є тепер 22 студентів, 2 доходить на харч. Всі зимові припаси є, дерева богато. Студенти веселі і раді, гарно вчуться.

ПОДЯКА З НАГОДИ МІСІЇ В ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Цілий тиждень, від суботи 11 жовтня до понеділка 20 жовтня ц.р. вів св. Місію в церкві св. Покрови у Винипегу о. Гр. Шишкович, ЧНІ., даючи денно дві головні науки і окремо ще науку для дітий і вечірні конференції станові. В міжчасі о. Шишкович неструджено сповідав.

Помагали в Місії наші прихильні і значні отці— Антін Луговий, В. Дзюрман і парох о. Семчук.

Місійними памятками занялися пані Анна Беляк, Марія Журба і хлопець Василишин.

На покриття видатків зложили в неділю 19 жовтня по $1: Пелагія Гресько, Ів. Сафіян, Марія Біленька, Панько Шалай, Ст. Гірний, Т. Матийців, Анна Вус, Ілія Поторока, Прокіп Машталір, Тома Мельничук, Юрко Мартинюк, Гр. Шалай, Марія Капчинська, Анна Ліпницька, Ів. Аллилуя, Петро Рудик, Лелія Сіянчук, Мих. Вавринчук, Марія Пелехата, Емілія Петришин, Ол. Тимочко, Броня Протасевич, Мих. Сорокуза, Тео. Жулинський, Н. Головатий, Ст. Головчук, Марія Семенович, Катерина Романюк, Семко Гречкосій, Он. Гумніцький, Іван Мельничук, Анаст. Гагавчук, В. Чорненький, Н. Скінковий, Н. Волощук, М. Ч. (два дол), Ірена Похович, Анна Беляк (з Альфред), Магдалина Долженська.

Ілія Крупяк зложив пять долярів на будову Ювенату в Роблин.

На цім місці складаю сердечну подяку о. Шишковичеві за все добро— всім Отцям, що були ласкаві помогти, всім вірним за молитву, участь і ласкавим жертводавцям за жертви.

о. Семчук

о. Семчук з Винипегу,
учитель Мудрий з Гудів,
урядник Кравс з Ріджайни.

Дм. Кобринський здає скарбовий звіт.

Провірники одобрюють. Збори приймають.

Прочитують телеґраму від **о. Гуменюка** з Форт Вільям, Онт.

Говорить **о. Семчук про десятиліття БУК-а.** Причина повстання БУК-а була 1) **позитивна,** щоби зєднати всі творчі сили для розбудови нашого життя в Канаді— 2) **пеґативна,** щоби покласти край дальшому розвалові і ненависти між українцями Канади. Для першої цілі **ми зібрали чисельно кілька тисяч людий, випечатали 20,000 летючок, перевели ряд з'їздів, видаємо часопись, маємо бурсу.** Для другої цілі треба було звести борбу з темнотою. І тому на першім з'їзді було сказано, що нашим найбільшим ворогом є темнота. Нині загал свідомий свого імени —**ми є українці католики.** Ніхто цього в сумнів подавати не може. І ми є зорганізовані. Ніхто чужий не прийде нині нас розбивати, бо місце заняте. **Ми обняли організацією всі царини життя, всі стани і кляси нашого поселення.** В Саскачевані маємо нині чисельну верству учителів, занимають місця наші інтеліґенти— **ми дали народови віруючому віруючий інтеліґентний провід.** Є для кого і є з ким працювати. Той праці не зроблено всьої вже тепер — **ще богато є до зроблення. Але все, що ми обіцяли, ми виконали.** Ми ніколи нікого не обдурювали. Ми не обіцяли того, що неспроможні були виконати. **І так ми дістали довіря загалу,** котре через ряд похибок було раннше погребане. **За найменшу ціну ми старалися дати нашим членам найбільше** і тому ми давали за одного доляра в рік часопись, летючки, з'їзди, членство. **Ми давали також** рахунки кождого місяця— звідки який цент прийшов і на що він пішов. Ми з таким не скривалися, то в нас тайною не є. І кождий свідомий, що ми **працювали тільки нашими грішми від наших людий.** За ці малі гроші ми зробили велику працю— при співучасти всіх. Перед нами друге десятиліття. І тепер мабуть виринають нові потреби, нові можливости. **Загал чогось збайдужнів** і приослабло відчуття загальних потреб. Здається, що треба буде перевести аж цілу борбу з тою байдужністю, **бо нам ніхто не поможе, про нас ніхто не заговорить, нам ніхто нічого даром не дасть— коли ми самі того не вчинимо.** Ми звикли жалуватися на когось, що про нас забули. В Манітобі українці самі заговорили про себе і то найкраще, як можна тільки було,—вибрали шість своїх послів! **Так само повинні заговорити про себе наші в Саскачевані!** Тоді також інші про нас заговорять і то з почестю. А часи дійсно тепер тяжкі і вирішальні. Ми тут можемо свобідно мати з'їзд в нашій вільній Канаді. **Треба ту волю шанувати. За неї платять найвищу ціну своєї крови і молодого життя тисячі наших синів. Працю для загалу треба оцінити.** І кождий з нас має її помогти своїм співчуттям, жертвою, заохотою. Не треба ждати, аж хтось прийде на місця ворушити сумління і жертвенність— треба це вчинити **кождому з нас самим!** БУК стоїть на тих самих основах, що тому 10 літ. **Католицька релігія, українська культура, канадійська державність— це наші заложини. Життя саме оправдує тепер в цілій ширині нашу програму.** Міжусобиці притихли, енергія іде на творчу розбудову. Коли треба буде помогти родимцям в Старому Краю, ми будемо годні це виконати тепер, бо нема замішання, нема колотні, нема міжусобиць. А все **під проводом нашої св. Церкви, при співпраці всіх. Треба розбудувати бурсу БУК-а** докупити новий будинок, або будувати новий, кращий— але передусім треба виплатити останки довгу. Особа о. ректора Криворучки є запорукою, що це невдовзі станеться і для нашої студіюючої молоді будемо мати відповідне до нашого числа і гідности приміщення.

(Далі буде).

ЗВІТ ЗЇЗДУ В САСКАТУНІ

(Продовження)

Пополудні 12. X. 1941 голова Саскачеванської Секції БУК-а **Ст. Дідич** отворив ділові збори і покликав на сцену в домівці Просвіти о. Ів. Балу ЧНІ., о. П. Криворучку, о. М. Пелеха, Брата Методія, Якова Стратійчука, Дм. Кобринського і о. Семчука. Витає всіх. Часи тепер тяжкі, але наш поступ за 10 літ очевидний. Ми щасливі, що є в Канаді деінде булоб неможливо мати тепер такий з'їзд.

о. М. Пелех складає привіт від парохії в Саскатуні. Саскатун від початку помагав організувати БУК. Десять літ великий час. Зроблено богато. Наше гасло— Бог і вітчина. Працяторить рівницю між тим, що було, а тим, що є. Однак перед нами ще більше праці.

Дм. Кобринський відчитав привіт від **о. Горопка** з Торонта.

Відчитано телеґрами від **П. Ів. Воробця** і **А. Яремовича.**

Ю. Кравс витає від громади в Ріджайні. Всі наші старання повинні іти в одно русло. Наші хлощі борються за волю і ми їх не забудемо. Вони творять нашу історію. Жертвуймо щедро на рідні канадійські ціли, бо краще, щоби ми давали, як малиб давати на нас.

Гр. Гарах з Кривор— Ми діждали 10 ліття БУК-а. Тоді на початках деякі говорили, що не треба. Тепер саме життя оправдує наше істнування. Закінчує просьбою о Боже благословення для організації.

Анд. Овчар з Лановець — Витає від відділу БУК-а ч. 2. Ми обявили нашу силу і організованість. В Европі українське питання видвигається, будьмо готові!

Вибрано комісію номінаційну і резолюційну.

Одноголосно увійшли з вибору—

ХТО ВІД КОГО ЗАЛЕЖНИЙ?....

(Продовження зо сторони 4)

уважати явищем релігійним. **Він виріс на духовій почві православія, він зміг явитися тільки в тій душі, що формувалася під впливом православія. Це православний аскетизм перевернений наопак,** і аскетизм без паски." "Початки рос. нігілізму" Льондон 1937, ст. 48.

А чий є виступ "Вістника"— як не тим всім, про що так докладно пише Бердяєв, тільки пересадженням того московсько-православного нігілізму на український ґрунт в Канаді?!

Що воно так, про це докладно заявляє "Рідна Церква" ч. 3, 1937 стор. 7 тими словами: **"Заки ми злучилися з Київською Церквою, ми були з початку під покровом російського архієпископа Александра,** а потім під покровом митр. Германоса."

До речі Германос був сирійцем. Отже **канадійська Автокефалія дістала свій початок і загословлення від москаля— від того представника православія, котре боролося з українством ще від 1900 року,** коли батюшка Корчинський приїхав на Восток з Аляски і щедро розкидав рублями, поширюючи російський аскетизм наопак (говорячи словами Бердяєва) і зводячи люту борбу з тодішним нашим о. Заклинським, котрий боронив душі народу, його віри і народности— як досі це чи-

нить вже 50 літ наша свята Церква — як мало змінилося відтоді досі! І як колись то православія ширило релігійний нігілізм, підготовляючи грунт для большевизму—так само досі робить ту руйнуючу роботу між нашим народом. Для такої роботи тільки одно слово: ПРОЧ!

ДОБРЕ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

Варта золота. Але зле представлення то правдиве нещастя. На світлині діти з голодненної української католицької школи св. о. Николая у Винипегу прийшли до театру, щоби дивитися на фільму "Мущини Хлопячого Міста." Вступ був бц., а всі гроші пішли на осінну збірку для Громадської Скрині Community Chest. Є добрі фільми, котрі варта бачити. І Церква це поручає, що добре і хосенне. Тому також ми час до часу містимо новини з фільмового світа.

Школярі школи св. о. Николая у Винипегу перед театром

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

—Можеб так роздобути щось з сильніших відтинків?

Попробую, але то шкода.

Голова Народньої Ради сів і вдивився в розтеряне обличча начального вождя.

А можеб попробувати з переговорами?

—Даремний труд. З побідженими не переговорюють.

Вбіг вістовий:

—Голошу слухняно, що північний відтинок в небезпеці. Люде перелякані, кидають криси й розбігаються!

—Неправда! На північному відтинку стоять Усусуси, півсотня Кравчича й козачий загін!— крикнув, не могучи себе опанувати значковий— я вас арештую!

Значковий кинувся до вістового, що збентежений вибіг з кімнати й пропав серед гнoти, що розтягала магазини.

—А може справді?...

Начальний вождь подиктував письмо до противника з пропозицією перемиря.

Відмовна відповідь згасила останню іскру надії.

—Усе пропало! Відворот, поки ще не всі шляхи загороджені!

Шеф штабу почав адресувати приказы до відтинків.

Нараз рух, крик, метушня. В кімнату впадає юрба старшин і стрільців.

—Панове! Що ви робите! Ходять чутки про відворот!

Пустка на крислі начального вождя, з смертельним спокоєм печатає шеф штабу останні приказы.

—де начальний вождь? Дайте його до нас, на фронт!

—Заспокійтеся, панове!— цідить крізь зуби, не відриваючись від роботи шеф штабу.

—Пане отамане, скажіть, ради Бога, чи справді порішено кинути Львів?

Шеф штабу мовчить. Має пильну роботу.

—Значить, правда? Як вам не сором тікати?

Значковий пробує щось півголосом пояснити.

—Брехня! Це ваші хорі нерви! Ходіть, погляньте на фронт, або йдіть собі геть до чортової матері, ми не даймо Львова!

—Товариші!— кричить якийсь хоружний у сталевому шоломі— киньмо по гандранаті в це кубло панікерів, а самі ходім на фронт! Висадім себе в повітря, але не даймо нашого імена на ганьбу. Кров наших товаришів промовить до нас більш переконуюче, аніж паперові приказы панікерів! Не даймо Львова!

—Кров наша впаде на вас і на ваші діти!

—Геть з такою командою!

—Тікайте ,кому лячно! Ми станемо, а як згинемо, то з честю!

—Пане отамане! Промовте слово!

—Отаман , хай буде нашим вождмо!

—Диктатором!

—Хай живе диктатор!

Ліс рук пірвався до шефа штабу й підняв його високо вгору:

—Хай живе диктатор! На фронт, на позиції!

—Позір!— не видержав шеф штабу, звільнюючись з ніякового положення.

Гамір ущух. Дехто пробував витягнутись.

—Панове! Діти ви, чи що? Військо ви, чи некарна банда? Відворот і евакуація міста порішені. Ситуація безвихідна. Коли не хочете її погіршити, вертайте негайно до своїх частин! На кожному з вас тяжить відповідальність за його частину.

—А щож буде зі столицею краю? обізвався хтось гробовим голосом.

—Відворот, це таке саме військове завдання, як і наступ. Коли як слід виконаємо одно, зможемо подумати про друге. Зрозумійте, що зашморгнені в наставлений міх противника, перестанемо існувати хочби як зав'язок армії, що мусить здобути Львів зовні! Кого мої слова не переконали, хай голоситься до ворожого полону!

—Розійтись!

З похнюпленими головами виходили роздратовані фронтовики з Народнього Дому.

—Значить, пропало.

\- - - - - - -

Була 10 година ночі, коли Кравич, обійшовши стійки й роздавши диспозиції, вернув до своєї кімнати в різні. Стефан ждав уже на нього з горячим часом. Десь роздобув спіртову машинку й щасливий, як дитина, ждав на враження, яке викличе в Кравича цей несподіваний прибуток.

—Що? Чай?— запитав Кравич, приємно заскочений.

—Чай, пане четар. Давно ви вже нічого теплого в устах не мали.

—Справді давно, але якось обійшлося.

Стефан налив чаю й подав сухарі.

—А собі чому не наллете!

—Ми їм говорили, але вони не вірять і сміються з нас. Кажуть, що нас дурять і відворотом на нові позиції заманюють.

—Заманюють?

—Так, вони кажуть, що коли їм наказали відворот, то вони пішли до Народнього Дому й висадили його, разом з начальною командою, в повітря.

—А ви?

—Як хто, дехто з наших рад, що вже війна кінчиться. Дехто сумує, але якби їм казали тепер наступати, то ледви чи хто з них послухавби.

—Аж так?

—Так, так,—говорив глухо Кравич сам до себе.

—А ви, пане четар, не йдете з нами?

—З вами? Геть з міста? Ні! Тут прийшли ви зі мною, але відсіля підете самі. Я остану.

—Що вам Бог дав, пане четар?

Кравич сягнув, відрухово, по годинник, але пригадав собі, що він без годинника. Подав підстаршинам руку й сказав твердо й глухо:

—Прощавайте й спішіться, бо може бути пізно.

Підстаршини стояли хвилю збентежені й дивилися вслід за Кравичем, що направився до наріжного будинку різні. Вкінці старший десятник махнув рукою й вернув до відділу, що вже почав нервуватися.

Отворили браму, понурою низкою згорблених постатей висинувся відділ на вулицю. За хвилю за ним козачий загін. Різня опустіла.

\- - - - - -

В кімнаті Кравича світилося. Стефан сидів на лаві, біля печі, й обертав у пальцях годинник. Час до часу кривився— скалічена рука допікала. Почув кроки на сходах і стрепенувся.

В кімнату ввійшов Кравич. Стефан зрадів, глянувши на його обличча.

Було бліде й вичерпане, але жахливі огники зникли з його блакитних, глибоких очей.

—Ви тут?—наче здивувався Кравич, побачивши Стефана.

—Тут, деж би я мав бути?

—Пане Ходань, пора вже нам розійтися.

—Для чого?— злякався Стефан.

—Для того, що вже все скінчене. За кілька годин загомонять по місті побідні фанфари противника. Саме тепер українські війська виходять зі Львова.

—Виходять зі Львова... а ви, ви чому не йдете? Боже мій, Боже!

—Я теж піду відсіля, піду. За кілька годин все одно не буде тут місця для українського жовніра. Піду... Але ви ідіть відсіля зараз. Поки час. Чуєте? Вулицями перевалюються залякані відділи, сунуть табори. Присвічують їм палаючі магазини, грають їм висаджувані в повітря склади амуніції. Ворог тремтить у своїх окопах і редутах. Думає, що це наш останній рішаючий наступ. Ах, якби він знав, що це втеча! Але він не знає. Ранішм ранком висуне залякану голову з укриття й наслухуватиме, чи не заграють скорострільи, чи не вдарить гарамата. Але скрізь буде тихо і пусто й тільки кріваві плями по вулицях говоритимуть про те, що ще вчора кипів тут бій, що люде тут рвалися вперед і падали окрівавлені. Позавтра вже й тих плям не буде. Дощ змиє, сніг припорошить й люде ногами задопчуть.

—Боже, Боже,— йойкав Стефан, вхопивши голову руками.— Стільки людий пропало, стільки крови, стара моя в гробі і все те намарне?

—Ні, не намарне! Не намарне!

Ні одна сльоза, ні одна капля крови, пролита за святу Справу не змарнується.

—Не змарнується...

—З наших трудів, з нашої крови, з румовищ і попелу нашого щастя підійметься соняшна легенда, вічна й невмируща легенда чину й очайдушного пориву— говорив уже Кравич сам до себе, бо Стефан тиснув голову руками й плакав.

—Пане Ходань!—потряс Кравич Стефана за рамя,— йдіть, уже йдіть! Вам тут не місце. Ідіть!

Стефан піднявся з лави:

—А ви?

—Не турбуйтеся, йдіть.

(Далі буде).

ЯК ЧУДОМ БОЖИМ ДВОЛІТ З РИБАЛТИЧ ВРАТУВАВСЯ ВІД СМЕРТИ?

Або очевидний доказ про це, що без допусту Божого Провидіння навіть натяйжчий ворог нічого негоден нам зробити.

Коли фронт в Галичині наближився до Добромиля при кінці червня ц.р. чекісти стали витягати з вязничних келій арештованих українських патріотів, виганяли на подвіря і тамже зараз розстрілювали. Таким чином згинули тоді кілька десятків найкращих синів України. В одній келії сидів з іншими Дволіт, кооператор з Рибалтич і народний працівник, свідомий українець католик. Вязні чули, що діється. Коли прийшла черга на їх келію, чекісти прикладами погнали їх на подвіря. Там приказали всім кластися лицем до земли. Потім один з них ішов і стріляв кождому лежачому в зад голови. Дволіт вчув, куля вдарила в голову і на хвилину приголомшила. Але мав притомність. І дивувався, чому не падає в обморок. Але не було коли рухнутися. Чекісти потягнули за ноги і скинули в готову яму, де вже лежали десятки інших. Двоплта лице заляла кров. Він чув під собою стоны. Коли чекісти побігли скоро виганяти останних з келій, Дволіт рухнувся. Його руки і ноги не були спаралізовані, він став видобуватися з тіл. І тоді почув стони і просьбу під собою, щоби не дуже рухався— хтось недобитий давав ще знаки життя. Дволіт видобувся і заліз на рачках до паки під парканом. Там пролежав ще дві годині. Коли в місті почувся рух, що чекісти вже втекли, виліз і залитий кровю став колихатися до лікаря. Там дістав першу поміч —присипану свіжо яму на його слова розкопали. Витягнули ще шість живих. З них два померли в лічниці, чотири живуть. Дволіта стріляли в зад голови, але він надто схилив чашку і куля сховзнулася, розпоровши скіру вздовж заду голови. Чекісти спішилися і не доглянули. Так живе чоловік, котрий одною ногою вже стояв по другім боці могили. Однак Бог вибавив його і зберіг.

В. Пачовський

Вся Україна в шумі пожежі,
Від болю сиві волосся рвем,
Здавили горло, чоло здоптали,
Шарпають душу, та ми живем!

Зродиться местник з кровавих туг—
Встане народ мій, вічний наш дух!

Луна пожежі кровавить Бога,
До Його трону бухає дим —
Мучені всіми муками світа
Кличемо правди стоном страшним!

Зродиться местник з кровавих туг —
Встане народ мій, вічний наш дух!

О. Олесь

УКРАЇНА

Як прекрасна царівна у казці старій,
Заворожена відьмою злою,
Спить вітлінная роки в могилі сирій
І нетлінною сяє красою,—

Так і ти, Україно, лежиш у трун,
І заклята на вік, і забута,
І без жалю за щось у кайдани страшні...
Закула тебе мачуха люта.

Але зявиться лицар колись молодий,
Вирве з рук тебе в мачухи злої,
І тебе поведе він у день золотий,
Як царівну, для ясної долі.

Дурень

—Ти дурень!

—Я це знаю і тим я вищий від тебе!

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

CRITICISM

He who fears criticism is hopeless. Only those who do things are criticised. Those who do nothing, those who are unable to do great things, or even smaller deeds criticise because this is one way in which they can satisfy themselves, and can ease their own conscience. The idler is soon lost sight of in the march of events and to make himself noticed he very often unjustly criticises the doer. To hesitate for fear of criticism is cowardly.

If your case is right, if you stand for honesty, truth and justice, and these we sorely need, you have no need to fear criticism. You can advocate it and if need be, fight for it, for everyone knows, whether he wants to believe it or not, that these are very important factors in the lives of every human being. Critics have been and always will be, but to the strong-minded they are a help, rather than a hindrance. As a horse spurts forward when prodded with the spur, so the doer forges ahead under the lash of criticism. Some say criticism is essential, but whether it is for our good or not how many would respond to it? They claim that if they were not told of little things they would feel that no one is bothering with them and instead of getting ahead, they would fall behind and become ruthless in their criticism.

Let us take our part on Life's stage and play our part to the best of our ability, to the end; let us stand for that which is good, be doers not slackers; look the world in the face and let the critics criticise.

KINDNESS

We are going through life
On a one way street,
Let's master with courage
Each moment we meet.
And the kindness we do
Will not be in vain,
For we shall not pass
Through this way again.

CLUB NEWS

The editor wishes to thank Mr. Wm. Stacy of St. Norbert, Manitoba for his letter and hopes that in the near future the Youth Herald will be able to publish events of their club.

First Doctor: I had an unusual case today.
Second Doctor: What was it?
First Doctor: I attended a grass widow with hay fever.

The most unhappy of all men is he who believes himself to be so. (Hume).

SALT & PEPPER

Pat, a truck driver, stopped suddenly on the highway, the car behind crashed into the truck, and its owner sued the Irishman.

"Why didn't you hold out your hand?" the judge asked Pat.

"Well," he said indignantly, "if he couldn't see the truck, how in hivin's name could he see my hand?"

Prosperity is only an instrument to be used; not a deity to be worshipped. (Calvin Coolidge).

A bishop was invited to dinner. During the meal he was astonished to hear the young daughter of the house state that a person must be very brave these days to go to church.

"Why do you say that?" asked the bishop.

"Because," said the child, "I hear papa tell mama last Sunday there was a big shot in the pulpit, the cannon was in the vestry, the choir murdered the anthem, and the organist drowned the choir.

A face that cannot smile is like a bud that cannot blossom.

Visitor: Sonny, what's the noise upstairs?
Sonny: Ma's dragging Pa's pants across the floor.
Visitor: That shouldn't make so much noise.
Sonny: I know, but Pa's in 'em.

Fr. M. Syrnyk

LOOK INTO YOUR FUTURE
(Continued)

You have not seen all. Your thoughts travelled upon the surface of things. Go down a little deeper.. from deeper looks will arise deeper thoughts..

Is there nothing beyond the earth and its fields, beyond the crops and the vines, beyond the cities and their crowds, beyond the labors and its sweats, beyond the pleasures and monies, beyond sorrow and love, beyond homes and the graves? Beyond all that, is there nothing to draw your attention, to move your generous heart?

Do you remember Saint Patrick, who, sitting upon a high rock on the British coast, heard in the dashing waves of the ocean a call from distant Ireland?

Do you remember Christopher Columbus, who listened in the depth of silence, and heart within him the voice of an unknown world?

Do you remember Joan of Arc, who, under the oaks of Domremy, saw in the trembling leaves every soul of her country seeking freedom?

Do you remember? Now after them, and like them, Stop, Look & Listen. Have you ever seen young chicks stand up and lend an ear when either a strange or familiar noise arouses them? May I ask you: Are you deaf to the pleads for help all around you, are you not moved by the tears which demand consolation?

Did you say NO? Well, what is the use of being born into this temporal life if at the same time we are not born into eternal life? Just wake up, and look once more beyond what you can see.. listen in the distance beyond what you can hear..

Young man, beyond the body there is a soul ...beyond this world there is another world... beyond time there is eternity... beyond the created earth there is God the Creator... beyond the values of the flesh, the glory and money, there are moral values... beyond pleasures there are duties ... beyond the visible sorrows there are the invisible sins... beyond your happiness and your love there is human progress, the Kingdom of God, the Church... beyond your sterile egoism there is a fruitful generosity.

Young man, the age of youth is the age of generosity. Young man, give yourself away into the service of others...

SAY, GIRLS—ARE YOU THE TYPE—

that writes out and memorizes her telephone conversation before phoning the boy-friend? (Does it work?).

that is dull and listless amid a crowd of girls, but perks up and sparkles the minute a male shows us? (How the girls must *love* you!)

that always blames a wife when a married couple are on the "beef," and showers the husband with sympathy? (This type never sees the wife's point of view until she herself gets married. After that she never sees the husband's side of the question).

that practices rolling her eyes and looking sweet before a mirror on the night of a date? (Harmless pass-time).

that talks endlessly in a crowd, but has nothing to say when she finds herself alone with "chance-of-a-lifetime?" (Did someone say it isn't the time for talking?)

that always raves about the w-o-o-o-o-nderful time she has at parties and dances, as long as none of her friends are there to see her? (She is not fooling anybody!)

This list is by no means complete, but, girls, if you have discovered that you belong to one or more of the above types, protect yourself from worrying about it by saying the following magical words: "So What!"

(Next time we will type the boys).

ПРОФЕСІЙНИЙ СПОРТ

Добре є, коли наші грачі, які стали професійними, не змінюють своїх імен з українських на чужі, але ті імена роблять славними своїми добрими подвигами. Тим приносять честь собі і нам всім. А другі люди скоро в ... ся вимовляти їх імена та згадують їх в різних часописах. Інші знова читають і згадують також нарід, котрий видав славних грачів спорту. Володимир Мельник є членом парохії св. Покрови у Вінніпегу, недавно оженився з панною Марією Ференц, також українкою католичкою— все примірно бував на богослуженнях, виконував точно свої релігійні обовязки і має примірних родичів, котрі хоча тяжко працю-

В. Мельник

Іван Голота
з Гвелф, Онт. грає тепер по стороні Червоних Крил з Дітройт. Є знаним грачем і добре платний, але імени не змінив. Називається так само, як його батьки і це імя тільки зробив знаним і славним.

ють, то вміли виховати гідного і доброго сина. В. Мельник грав у Вінніпегу, в Портедж і в Кенорі— тепер належить до дружини Бейрон в Клівленді, Ог. Зараз в початковій грі між дружиною Бейрон і дружиною Оси з Питсбургу, дружина Бейрон виграли гру 6:4 головно завдяки В. Мельникови. За сезон гри Мельник є добре платений на основі контракту.

С.У.О. В ІСТ КІЛДОНАН, МАН.

Наш клюб молоді при парохії Пресятої Евхаристії в Істі Кілдонен дає про себе знати:

В неділю 16-го листопада 8.15 вечером в салі "Рокс!" при вулиці Гендорсон в Істі Кілдонен, відбудеться з рамени нашого клюбу ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ з нагоди 50-ліття поселення нашого народу в Канаді. На концерті буде виступати уся молодь нашої парохії, як також запросили ми до спів участи в концерті музичну школу з Вінніпегу "Борнофф Скул." Концерт дуже красно заповідається. Вступ на концерт лиш за програмкою. Усю молодь з Вінніпегу і околиці щиренько запрошуємо!

КАНАДИЙСЬКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АТЛЕТИЧНИЙ КЛЮБ

Заряд КУАК в 1940/41 році
В горішнім ряді з ліва— Ф. Ксанне, др. В. Бачинський, К. Кечен, В. Сологуб, П. Майхрук. Середний ряд— В. Шафірка, Ів. Мірус, М. Зубрицький, Ів. Музичка, Богдан Музичка, Ст. Гонтаряк. Долішний ряд— Вол. Левицький, Ів. Шалай, Ф. Гнатович, Стефан Микитин (голова), Никола Шалай і В. Вол.

Одним з найбільше знаних спортових клюбів у Вінніпегу є наш клюб, що називається Канадійський Український Атлетичний Клюб, в скороченню по англійськи CUAC. Повстав в осени 1925 і зробив за час свого істнування прегарну роботу, даючи нагоду молоді міряти свої сили і суперничити в здоровім дужанню. Клюб має тілька галузей— круглі, совгарство, відбиванка, мягкий мяч. Має мужеську дружину і дівочу. Між своїми членами має не лиш українців, але також хлопців і дівчат інших народностий. Всі вони виступають однак під іменем українського клюбу і популяризують наше імя з найкращої сторони. Часто пише про клюб місцева англійська преса. Часто здобувають першенство в побідах. Щорічно видають красний альманах. Мають власну спортову площу в північний части міста.

Більше про них і світлини в слідуючім числі БНації.

о. П. Криворучка

50 ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ, І УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ

Праця єдина з недолі нас вирве,
Нумо до праці брати! Годі лякатись!
Сміло ми будемо йти.
Грінченко.

Ми українці з великою радістю обходимо ювілей пятьдесятьлітнього нашого життя-буття в Канаді. Ми радіємо нашими духовними, культурними дорібками, набутками. Бо на протязі 50 літ наш нарід своїми тяжкими трудами, самопожертвою і самопосвятою зробив гарний, подиву-гідний поступ. Так ми радіємо й подивляємо ту сміливу відвагу в наших піонірів. Вони то не побоялися полишити рідний край та їхати у світ за очі пошукати ліпшої долі тут за морем. Вони часто без проводу, без цента в кишені, зайшовши в дикі ліси, пущі безмежних, західно-канадійських просторів, за короткий час зуміли повернути дикі пущі на гарно розвинені управні поля, позакладали заміжні господарства, виплекали гарний статок, посправляли вигідні гостинці, залізниці, добровільно своїми жертвами построїли величаві храми Божі, школи, народні домн, сиротинці, склепи—чейже се неабияка залізна витревалість і героїчна відвага!

Не було кому пожаліти нашого поселенця-піонера, не було "реліфу" ані звідки помочі в його неіменірних піонірських злиднях. Тай і сама дика природа, суворий клімат, рої їдкої комарні, до крайнього дошкулювали йому. Тільки одна молитва й віра в Бога були його невідступними приятелями, потіхою і розрадою. Сії то одинокі духовні цінности: віра в Бога, молитва, відважно провадили нашого піонірa до перемоги. Він не боявся ніякого труду, не встидався ніякої праці. Він з діда-прадіда хлібороб, знав один закон, закон праці. Тож вкладав мозольні труди, памятав на Божий припис і так поволи, але певно все робив кроки вперед. Його дорібок ріс, розвивався, а з тим все наше українське поселення набувало сили, значіння і пошани.

Так чинили наші батьки-піонірн, могікани, аристократи духа. А як їх сини, внуки? На основі того всього, що батьки засподарили, їхні сини і внуки мають ще краще розвинути і поліпшити наш духовонародний дорібок. Всі дані й всі засоби на те є, щоби так сталося. Якщо наші батьки і без високої науки, без великого богацтва зуміли полишити нам в спадщині величаві, монументальні церкви, тож і повинно стати їх синів, внуків, що вже і високі школи посідають, тай багатші господарства мають, на більші і знатніші діла! Одно, що треба: сильного духа, віри. З тою вірою, що батьки вірили, з молитвою, що батьки молилися, ми, молоде покоління, зуміємо чуда доказати.

Що нам наші батьки полишили, то вже знаємо. Як будемо працювати, то наше діло. Тай що ми полишимо нашим грядучим поколінням, то також наше діло. Від нас буде залежати кращий поступ українського життя-буття в майбутньому, або його занепад. Наше майбутне в руках нас молодих українців. Тільки а Богом до діла і з повним довірям своїому духовному проводові. Наш чин має бути розумний, поступовий і твердий, як батьки наші були тверді й розважно йшли вперед. Наше стремління має бути ідеальне, наші заміри благородні. Бо тоді хосенний і корисний вислід буде нашої праці.

Ми молоді українці, се вже уроженці Канади. Ми нарівні користуємося канадійськими установами. Демократичне правління дає нам всі привілеї. Ми свобідно Бога хвалимо у вірі батьків своїх. Ми маємо свобідний вступ до шкіл, колегій, університетів, як і прочі наші співбрати канадійці. Закладаємо свої підприємства, робітні й варстати праці. Маємо наші національні й духовні товариства, організації. Маємо своїх професіоналістів: учителів, адвокатів, лікарів. Маємо своїх послів в провінціях, в домінії. Маємо свобідне слово свою пресу. За всі привілеї ми з глибини серця вдячні Канаді. Не лише вдячні— бо так як користуємося свободою і привілеями демократичного устрою Канади, так також рівно поносимо всі тягарі й обовязки. Найкращим приміром є сотки-тисячі нашого українського цвіту, що служать у всіх частинах наших канадійських збройних сил.

Словом, бажаємо бути добрими канадійцями, здатними корисними членами великої сімї народів сеї домінії. Рівнож не можемо забути, що ми нащадки українських батьків. Маємо свою укр. катол. віру в нашім величавім обряді, наш прадідний звичай, традицію; маємо українське мистецтво, штуку ,музику, поезію, та надівсе, як дзвін голосну українську пісню. Отсе наша спадщина, отсе наше національне богацтво. Отсі всі цінности ми бажаємо вложити по змозі в скарбницю нашої вітчини Канади. Тим сповнимо бажання покійного Твідсмюра, губернатора Канади: "Будете добрими канадійцями, якщо будете добрими українцями!"

Далі буде.

др. Дейфо

ХРИПКА

Хрипка є прикра річ а часом навіть дуже небезпечна. Особливо тепер легко застудитися і дістати хрипку.

Коли дитина добре застудиться, тоді деякі з гортанних тканий пухнуть і запалюються. Часом ціле горло хорує, а часом наступає хронічне запалення. Однак це запалення горла може бути тільки наслідком запалення носа і коли якраз так є, не можемо надіятися вилічення горла так довго, доки жерело запалення не є вилічене.

Застуда часто сягає в глибину дишиці і до легких. Коли запалення ограничене лише на мігдалки, ми називаємо той стан мігдалки "tonsilitis". Часом в маленьких заглибинах мігдалків творяться білі "галки." Коли вони відриваються, тоді або ми їх випльовуємо, або покликаємо. Вони повстають через маленькі крихітки їди, що там засічепилися і через виділини ткані, котру мігдалки все виділюють з себе, а особливо тоді, коли наступає запалення.

Часом запалення ограничується до ями, в котру впадають уста і ніс, а котра є зараз над дишицею та їдницею. Це запалення називаємо ямним "pharyngitis". Нервові і напружені люди приходили нераз до мене і скаржилися, що на кінці горла мають якесь прйдушене почуття. Звичайно такі люди терпять від запалення ями.

Коли наступає запалення дишиці, ми називаємо це запаленням дишиці, "laryngytis". Підчас сильного запалення терпіть визла голосові і навіть можуть дістати часове пораження. Так діється, коли хтось "тратить" свій голос. Надмірне викрикування, як це діється підчас спортових ігор, може спричинити запалення дишиці. Думаю, що многі европейські диктатори на це хорують.

Це запалення може піти в глибину дишиці аж до олегоїної і до легких. Тоді наступає запалення олегочної і запалення легких— "pneumonia". Знова навідворот, запалення легких може піти в гору через дишицю до ями і до уст, лишаючи по собі всюди запалення.

Коли запалення наступає ізза сильної застуди, звичайно минається досить скоро. Коли настає через зараження від легких,може тревати так довго, доки жерело того запалення в легких не вилічиться.

"НАША РЕЛІГІЯ"

КАТЕХИЗМ В УКРАЇНСЬКІЙ І АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ

Уложив Всеч. о. А. Луговий.

Друге справлене й побільшене видання. Понад 30 образків. Сторін 176.
Ціна на звичайнім папері ..... 15ц.
Ціна на лучшім папері ..... 20ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —
звернiться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ –
Друге справлене й доповнене видання: 15ц.

ПРОСКОМИДІЯ ЛІТУРГІЯМ –
у церковно-словянській мові ..... 50ц.
Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

В суді

—Як називаєтесь?
—Гандзуня Вухаста.
—Кілько літ?
—Не памятаю, буде коло 20.
—Гм. Кілько літ мала Ваша мама, як Ви родилися?
—Також 20.
—А кілько мама має тепер?
—60.

СЛУХАЙТЕ

Слухайте, слухайте! сурма гремить,
Мертві встають із могили,
Тільки одна Україна ще спить,
Громом її не збудили.

Янгол на сонящних крилах летить,
З сурмою янгол зникає...

Хто в час відродження камінем спить,
Прав на життя вже не має.

О. Олесь.

Чи Ви вже відновили Передплату "Будучности Нації"?

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйко Трохим Говорить

Вуйкова адреса:

UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ЛИСТОПАДОВИЙ СОН

Листопад на полі ходить,
Наче він чогось шукає...
Щось шепоче, щось зітхає,
Ніби з вітром розмовляє.

Там у гаю над потоком
В ягідках уся калина
Нахилилася і слуха,
Мов цікава та дитина...

Слухає і так їй сумно,
Що аж плаче з того горя,
Ягідки у воду кануть —
І пливуть, пливуть до моря...

Гей, чогож то так сумує
Там у гаю та калина?
Бо разом із листопадом
Їй приснились давна днина...

Їй приснились ті дні слави,
Мов незнані чуда, дива,
Як земля уся раділа —
Так весела і щаслива.

Їй причулась славна пісня,
Що колись її співали,
Славні вої, вої рідні,
Як у похід виступали...

Ось, чого калина тужить,
Ронить сльози ягідками...
І глядить за журавлями,
Що летять в вирей ключами...

Юра Шкрумеляк.

УВАГА

НОВИЙ КОНТЕСТ з богатьома надгородами для дітей появиться у слідуючім числі Діточої Сторінки.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До Николи Олексіва, 854 Ave. R., S., Саскатун, Саск., Від Вуйка:—Вуйко тішиться, що ти помагаєш мамі. Так повинні всі діти робити.

До Романа Погорецького, 727 Ave. J. S. Саскатун, Саск. Від Вуйка: Твій лист дійсно цікавий. Він одержав надгороду цего місяця.

Наука починається від колиски,
так писав пан Новосад і так робить маленький Давид Деліно Сейнт Клер в Америці, хоча він має всього 6 місяців. Але вже знає гімнастику і пробує гойдатися на маленьких ручках, зі шнурів, на котрих мамця розвісила білля. Чи Ви також гімнастикуетеся?

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Дорогі Діти:

Цим разом Вуйко не буде богато говорити, бо є досить діточих листів тай ще якнайцікавих. Особливо подяка іде до діточок з Рідної Школи в Саскатуні. Я певний, що їх учителька Сестра Ювеналія богато причинилась та заохотила до писання цих листів. Тож дякую і Сестрі Ювеналії.

І з сим здоровлю Вас всіх,

ВУЙКО ТРОХИМ.

До Марійки Конопки, 426 Ave. D. South, Саскатун, Саск.— Ті перегони автами в пильности мусять бути дуже інтересні. Старайся, щоби твое авто було перше.

До Надії Король, 212 Ave. F. South, Саскатун ,Саск.— З твого листа бачу,. що ти любиш історію. Історія має богато науки для нас.

До Володимира Цибринського, 811 Ave. N. South, Саскатун, Саск.,— Я радий, що ти любиш читати Діточу сторінку. Гарно пишеш.

До Людвіни Ласюта, 229 Ave. P. North, Саскатун, Саск. — Пишеш, що вчитеся представлення. Вуйко також любить брати участь у представленнях.

До Володимира Заячківського, Кридор, Саск.—Вуйко також любить печені бараболі. Є дуже здорово їх їсти.

ЛИСТ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,

Я все читаю газетку Б. Нації. Мені дуже сподобалася Діточа Сторінка. Я вже раз писала до Вас. Я маю 11 літ і вже є в 4 клясі Рідної Школи. В англійській школі я є в 6 клясі. В Виннипегу тепер є дуже зимно і богато дощу. В четвер був мороз. Позимніло і вже убираюся в зимовий плащ. Я їду до церкви що неділі і свята. Співаю на хорах з іншими дівчатами підчас тихої Служби Божої. А з диригентом співаємо на співаній Службі Божій. І я їду на Місію. Отець місіонар вчуть нас дітий щодня в церкві пів години. На тім кінчу і здоровлю Вас,

Геня Соляло,
408 Galloway St., Winnipeg.

Податковці Північного Винипегу! —

В ДЕНЬ Мійських ВИБОРІВ, в Пятницю 28 ЛИСТОПАДА 1941

Йосиф Степнюк

Голосуйте
ВСІ ЯК ОДИН НА
НА МІЙСЬКОГО РАДНОГО – ЙОСИФ СТЕПНЮК
НА ШКІЛЬНОГО РАДНОГО – АНТІН ЗАГАРІЙЧУК

ІДІТЬ ДО ГОЛОСОВАННЯ—
Кличте Других!

Антін Загарійчук

ДОБРЕ ЗНАЧІТЬ СВІЙ ГОЛОС ОДИНКОЮ!

Останні Вісти...

Міністер краєвої оборони Ралстон подав, що канадійських летунів в службі тут і за морем є 90,000 осіб.

Міністер узброєння Гав подав знова, що досі в Канаді зроблено, або зложено 3,749 літаків. Доставлено 150,000 самоходів. З початком 1942 місячно будуть виробляти в Канаді 200 повзів.

За рік довг Канади зріс 377,431,801 з 31 марта 1941. Весь довг домінії виносить три біліони 648,691,448 долярів.

По 15 грудня невільно буде уживати до окраси самоходів підчас виробу таких металів, як хром, нікель і алюміній.

—o—

Кардинал Вільнеф видав пастирський лист до священства, в котрім різко відмежовується від всякої пропаганди і участи соціяльних кредитовців і забороняє священникам та монахам брати участь у зборах кредитовців. Кредитовці підшились в Квебеку під католицьку релігійність, навіть уживаючи до того образів та імени Пречистої. Кардинал пише так: "Церква повинна відмежуватись від всього такого шарлятанства і я чиню це отверто."

На візвання Америки, щоби фінці мирились з большевиками, фінське радіо подало, що навіть вся білина світа не в силі вибілити совітів.

—o—

Не доходять більше до Канади з Америки наші часописи "Америка," що виходила тричі в тиждень і "Шлях" тижневник, обі з Філядельфії.

—o—

Велика книгарня і крамниця Дочека у Винипегу, що досі мали напис "Українська книгарня," тепер дістали у відновленій крамниці нову назву по англійськи "Винипегська музична доставня."

—o—

Блискучим негайним наступом кількох британських досинних кораблів недалеко самого полудневого побережа Італії затоплено девять вантажних італійських кораблів і три воєнні нищителі. З ними пішли на дно тисячі італійських жовнірів. Англійський корабель не затонув ані один. Битва була недалеко Таранто.

Премієр Кінг заявив в парляменті, що комуністична партія в Канаді є далі незаконною задля "підривної" роботи.

Незадовго в Канаді будуть давати газоліну на картки, котрі вже друкуються.

З нагоди Евхаристійного Конгресу в Чілє св. Отець промовив через радієву мережу, висловлюючи надію на світовий мир. Остерігає перед блудними науками, неморальністю, безвірям і відновленим поганством.

Календар

**ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ
НА 1942 РІК
ДУЖЕ ГАРНИЙ, ЦІКАВИЙ
І ПОВЧАЮЧИЙ**

Містить історичні статті, описи подорожей до св. Землі й Рідного Краю, образки з місіонарського життя в Аргентині, мигті та цікаві оповідання, представлення, вірші, жарти, адресар укр. катол. духовенства в Канаді й Америці, повний устав Богослужень, спис добрих книжок і часописей, оголошення та дуже багато красних ілюстрацій. Стор. 160.

Поштою Календар коштує 30ц.
THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік IX. ч. 23 і 24 (95—96) ЙОРКТОН, САСК., 1. і 14. грудня, 1941 Vol. IX. No. 23 & 24 (95—96) YORKTON, SASK., Dec. 1st & 14th, 1941

ЧЕРЕЗ ПРАЦЮ І ЖЕРТВУ -- ДО ПОБІДИ!

ОО. РЕДЕМПТОРИСТИ З ЙОРКТОНУ ЖЕРТВУЮТЬ СТО ДОЛЯРІВ НА БНАЦІЇ!

ОРГАНІЗАТОР МАНІТОБСЬКОГО БУК-А, О. ІГОР ШИПИТКОВСЬКИЙ – З ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗБІРОК $50.!

РЕДАКТОР О. СТ. СЕМЧУК ПЕРЕСИЛАЄ $28.30! —

Канадійські добровільці гарматчики відїзджають з одної східноканадійської пристані до Англії. На прощання вимахують руками— всі веселі.

А ВИ?

Пані АННА БЄЛЯК з Алфред ове. і пані А. БЄЛЯК з Редвуд ове. Винипег, зібрали для БНації ..... $27.

о. Н. Сірий прислав збірок на суму ..... $7.
о. А. Цимбалістий зібрав $3.45
о. М. Швед з Ольги зібрав $3.50

—А ВИ?

Досі зібрано всіх у цім виказі $219.25
Треба $500— остає ще до зібрання цілих $280.75

ХТО СЛІДУЮЧИЙ?

ДВІЧІ ДАЄ ТОЙ, ХТО СКОРО ДАЄ!

БЕРІМСЯ ДО ПРАЦІ, ДОКИ НЕ ПІЗНО!

ШИРІТЬ "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"!

З ПРИЧИНИ НАВАЛУ ПРАЦІ ЧЕРЕЗ ДРУК ПРОПАМЯТНОЇ КНИГИ, ЩО МАЄ ВИЙТИ З КІНЦЕМ ЦЬОГО РОКУ, СЛІДУЮЧЕ ЧИСЛО БНАЦІЇ ВИЙДЕ АЖ ПЕРШОГО СІЧНЯ 1942 РОКУ — ПЕРЕПРАШАЄМО ВСІХ НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПО ТІЙ ПРИЧИНІ І. ПРОСИМО НЕ ПОЗАБУТИ ПРО НАШІ ЗАКЛИКИ.

Воєнна Літопись

212 голосами проти 194 американський парлямент признав озброєння торговельних кораблів і доступ для них до пристаней воюючих сторін.

- - - - - -

17 листопада почався великий **страйк вугляріе в Пенсильванії і сусідній Вірджинії.** Страйкують 53,000 шахтарів— провідником їх є Дж. Луис, що давно вже виступав проти Рузвелта. Через недоставу вугля спинились фабрики сталі, котрі мають воєнні замовлення. Настали сутички і пошила кров.

- - - - - -

Манітобські пчолярі дарували 6,300 фунтів найкращого меду для Англії, котрий перепше на місце призначення Червоний Хрест.

- - - - - -

У Вінніпегу залогу творить 4,336 жовнірів. Вкоротці мабуть покличуть до військової служби в домінії мужин навіть до 30 піт

- - - - - -

Міністер летунства Павер заявив в парляменті, що до дня 25 жовтня **Канада мала за морем** 110,209 жовнірів. З того числа 3,080 завернено назад, як нездібних. Від початку війни зголосилися до дієвої армії 276,088 осіб. 25 жовтня в канадійській армії служило разом 241,530 жовнірів.

- - - - - -

Міністер скарбу Ілслі прогопосив **зміну в роздачі запомог для родин військових.** Досі допомогу діставали тільки двоє дітей— відтепер діставатимуть навіть 4 дітей. Кожда трета дитина буде діставати місячно $9, четверта $6 в тих родинах, що їх батько служить і має рангу нище старшини. В певних случаях матері жовнірів дістануть замість теперішних $20 місячно, $25. В случаях потреби окрема рада розгляне положення і може признати додаткову поміч для родини жовніра. Ветеранам можуть признати особливу звишку $5 для самотних і $10 для жонатих.

- - - - -

Позичка побіди в 1941 р. коштувала (її переведення) $8,786,570. Вся позичка принесла суму $836,820,250. З того збірщики одержали торгове на суму $1,058,068. Найбільше людий купили бонди по $50, бо 416,511 осіб.

- - - - -

Через пристань Архангельськ на далекій півночі над Ледовим морем доставлено большевикам англійських **повзів і зброї,** котру вони вжили зараз в боях під Ленінградом.

СНІДАНОК В МОСКВІ КОШТУЄ $4

Так подає очевидець, що доперва вернув з совітів Ингерсол. В Народнім Готелі в Москві він заплатив за снідання з компоту, двох вибитих яєць (без смаженої свинини), хліб і кава— все разом $3.50 або $4 американських долярів. За самохід, що винаймив на один день, заплатив $70. Малий покій в готелі з купальнею коштував там $25 денно. В крамниці Інтириста купив забавку для дітий— цілих $50. То саме признає, що міг купити в Ню Йорку за пятьдесять центів. Там не мож платити, там треба було буквально сипати грішми за кожду дрібницю. І це міг він— чужинний кореспондент. Але робітник? Як той міг позволити собі на сніданок, коли за два дні не заробить тої суми, що коштує один лихий сніданок в Москві. От там доперва жий і розкошуй в тім соціялістичнім "раю"— і це було далеко перед наступом німців, коли в Москві був спокій і довіз. А тепер?

Опис Ингерсола про совіти мимо всіх симпатій не в силі приховати бездонної нужди фізичної і морального краху тамошнього загалу— мимо довгих 24 піт "побєднаво соціялістическаво будовніцтва"...

Нема то ще, як наша капіталістична Канада і Америка!

ВІСТИ З УКРАЇНИ І ПРО УКРАЇНУ

Львів— В місті має бути відділ **української поліції** в числі 425 мужви. Начальником тої поліції є Володимир Питолай.

В цілій Галичині заведено ці самі податки, що в польськім губернаторстві— край поділили на 7 скарбових округів. Митна граница на Сяні ще далі істнує.

Підчас боїв бомби з літаків **знищили** пасаж Міколяша, при чому погибло чимало людий. Інші налети знищили млин Аксельрода, склади на Городецькій вулиці і дім чекістів при вулиці Рутовського. Катедра св. Юра дещо ушкоджена, так само будинок Земельного банку. Ушкоджений ряд домів на Личакові.

- - - - - -

Ню Йорк—Коли **Преосвященний Іван Бучко** працався зі своєю парохією і громадою українців в церкві св. Юрія по панахиді, в першій мірі **напоминав молодь, щоби були памятні на геройські вчинки і жертви борців за волю. Кликав загал шанувати Америку і не забувати на терпіння України, котрої нарід терпить, бо не хоче признати насильства, бо кріпко держиться віри і передань батьків.** Преосвященний заявив, що не знає, чи ще коли стрінеться з цими людьми. **Але колиб помер, то навіть з другого світа прийшовби, колиб треба було кого ратувати зі злої дороги. Вертає на рідну землю, куди належить— куди кличе його церковна влада...** Нарід плакав, як малі діти. Відчули серце щире і віддане. Працали при відїзді всі— **навіть православні,** навіть прибули деякі з далеких сторін, щоби раз ще бодай глянути на свого владику. Працав наш єпископ ординарій, Преосв. Богачевський і вірні. Преосв. Бучко відїхав на еспанськім кораблі 6 листопада до Риму, а звідтам на Україну.

—Славку, ти взяв чек, який я був поклав між презентами для молодят.

—Так, тату.

—Той на $5,000?

—Так.

—Ти знаєш, я той чек дав тільки, щоб другі бачили, **але він недобрий.**

—Ні, ні, тату, не журіться, він добрий, я вже зміняв.

—o—

Мапа Криму

Німецькі війська заняли Керч, на самім східнім розі Криму— чотири милі водою віддаленого від Кавказу та богатих нафтових піль, що містяться в цій околиці. Ялта і Теодозія заняті вже давнійше. Живе там много українців— але ще більше на Кавказі в околиці Краснодару, де осіли потомки давних запорожців — кубанські козаки.

КОРОЛІВСЬКА КОЛЬОНІЯ І СВІТОВА ПРИСТАНЬ ГОНГ КОНГ

має два міліонів сталого населення і триста тисяч біженців. Вулиці вузькі, доми високі, населення тиснеться навіть на малих човнах сампанах, коби лише жити. Через воду бачимо на чверть милі віддалений півострів Ковлюн, китайський суходіл. 750 миль далі на північний-захід є Маніла. Китай відступив це місто Англії 1841 р. Є там ряд вищих шкіл і університет. Гонг Конг має власні гроші, торгує головно цукром, рижем, циною, гумою, волокном, рибою. Туди приїхали тепер канадійські частини, головно манітобці, щоби на случай війни з Японією боронити цеї вельми важної пристані далекого сходу. Між ними є певно чимало українських добровольців.

САСКАЧЕВАНСЬКІ ФАРМАРІ ДОПОМИНАЮТЬСЯ ДОЛЯРА ЗА БУШЕЛЬ ПШЕНИЦІ

З Ріджайни подають, що яких 400 фармарів поїде до Отави з підписами і буде домагатися від уряду, щоби признав ціну одного доляра за бушель пшениці. Справою проводить Саскачеванський Пшеничний Пул і жадає за пшеницю нортерн ч. 1 (Форт Вилям) $1,41.

Безперечно, що хліборобам належиться справедлива ціна за їх тяжку працю і труд. Однак здебільша вони вже випродали, що мали— бо 59% всіх насипних станиць можуть приняти тепер по 20 бушлів з признаного акра, а гроший треба. Допомога 75 центів від акра не богато поможе, коли ціна на пшеницю остане стара, а все інше піде в гору. Робітник в місті дістає сталий бонус— що дістає фармар? Вістку про організацію фармарів для поліпшення свого положення, треба тільки повитати, бо і вимоги слушні та умірковані як на теперішні часи.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУРСИ БУК-А

о. Ректор П. Криворучка розіслав уділовцям звіт скарбу бурси за діловий рік від 1 вересня 1940 до 31 серпня 1941. З нього довідуємося, що приходів було загально $4,200.83— розходів $3,969.91 — остало до переносу $230.92. Податок заплачений до 1942 р. З днем 8 жовтня було в банку $547.10.

Дякувати Богу, наша бурса в Саскатуні на дорозі повної виплати—це остає довгу $500. Всі довги поплачені, студентів є повне число, будинок замалий. При Божій помочі і жертвенности загалу, та під умілим проводом о. ректора П. Криворучки надіємося вскорі позбути всього довгу і почати розбудову. Звіт цей є дійсно радісним для нас і надійним.

ВІЙСЬКОВІ ДІСТАНУТЬ ВІДПУСТКУ НА СВЯТА

Пятидневна відпустка для всіх військових ріжних родів зброї проголошена владою в Канаді. Ця відпустка буде або на Різдво або на Новий Рік і буде починатися від вторка, 23 грудня, щоби жовніри мали час доїхати до своїх родин.

ПАПА ПОДЯКУВАВ АМЕРИКАНСЬКИМ ВЛАДИКАМ ЗА ПОМІЧ

Американські католицькі єпископи вислали поміч для потерпівших від війни в Европі. Папа прислав особливу подяку за ту поміч. Кардинал Догерті відповів на це, що американські католики далі будуть давати поміч для Европи.

В редакції

—Добрий день.

—Як маєтесь, пане Мазієнко.

—Я приніс Вам знову трохи своїх нових поезій, дайте до газети.

—Годі. Ваші поезії ні змістом, ні формою нікуди не годяться.

Що Ви говорите?

—Те, що чуєте.

—Пане редактор, а я Вам кажу, що мої поезії будуть читати, як Шевченка забудуть.

—Так, так, але не скорше.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1932 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК. печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1932, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ХРИСТІЯНСЬКА ДОБРОДІЙНІСТЬ ЧИ ДЕРЖАВНИЙ ПРИМУС?

Християнська добродійність це добровільне явище. З глибини серця, з внутрішнього переконання, з віри і любови. Без жадного зовнішнього примусу чи наставання. Християнин католик дає, бо хоче дати. Розум йому каже, віра ним кермує і він чинить доброчинність навіть тим, що того зовсім не варті, що того не оцінять, за те не подякують.

Чим більша віра наша, тим більша буде доброчинність. І тому св. Яків говорить нам, що віра без діл є мертва, а св. Іван напоминає: "Дітоньки, не любіть словом і язиком, а ділом і правдою!" 1 Ів. 3, 18.

Тої любови, діяльного християнства, не заступить ніхто і ніщо на світі. Ради тої любови тисячі жертвували себе і своїх на службу ближнім по заразливих лічницях, по приютах, серед сиріт, бездомних, заражених і відкинених. Тисячі жертвують себе нині в диких пралісах забутих нетрів Азії чи Африки в місійній праці, чи серед вічних ледів далекої півночі.

Та любов поставила великі монастирі, лічниці, приюти, школи і церкви. Вона невловима, несхопна —але дійсна, вирішальна для поступу щастя в народі. І коли вона гине, то самі будівлі і маєтки не вартують життя. Воно перевалюється в гріб самолюбства, зависти, злоби і ненависти— кінець нашої культури і цивілізації.

Як довго живе та діяльна любов Христова між нами, живе ніякіше людство з усім своїм надбанням.

Як сильно проявляє себе та любов і добродійність— так сильно живе щастя в подєькім серці.

Гине та любов— гине доброчинність, завмирають з нею людскість та холодне щастя в грудях людини.

І тоді на овид життя виступає сувора дійсність—державна машина з її копючими зубцями, котра хоче порушити те, що завмерло через брак християнської доброчинности. Парлямент зачинає працювати і виходять прямо механічно закони і закони, повінь законів. Та ще гірше діється там, де християнська доброчинність заморожена і замордована безвірним державним законодавством— де все давить і мордує рука одного, що без віри і любови. Рука одної людини, а радше людського звіра, холодного і студеного в своїм умнім обчисленню, без серця, милосердія і любови, вирахованого і обчисленого в тупім змеханізованню і спростаченню життя.

Тоді маємо таке поступування, як на Україні— де буквально випалювали навіть чорнозем, не згадуючи вже хатів, поживи, знарядів, де людий лишено в дикім остовпінню і вони перейшли стільки болю та зневаг, що стали рівнодушними на все— **стали змеханізованими невільниками в повнім того слова значінню, стали людськими автоматами, що рухаються під батогом диктатора.** Такий стан негідний людської істоти, що призначена до дочасного і вічного щастя. Але **такий стан є прямим наслідком державного примусу**— по причині завмертя і замородования найглибших основ всякої ініціятиви, любови і християнської віри, з котрих творчо росте добровільна доброчинність.

Взором такої доброчинности є святий архієпископ Мир Лікійських о. Николай. Він ратував людий від смерти, ратував від нужди і голоду, заєдно чуткий на людське нещастя і горе, чулий на болі душі, все охочий помогти. Ратує тіло людий, ратує душі. Лагодить спори, заводить згоду, нищить єресь, цілим серцем любить Церкву. Тому рішучо виступає проти кирияника і розбивача людських душ і сумлінь, сектанта Арія. **Св. о. Николай є взором для нас, що і як ми повинні тепер робити.**

Не державний примус соціялістичної державної машини, що хоче змолоти механічно все життя в зубцях ледяної бюрократії і котрої наслідком є бездонна нужда всіх шарів населення, нужда фізична і душевна— але християнська доброчинність на основі віри і любови по приміру св. о. Николая, ось відповідь на питання, як зарадити загальній нужді і піднести добробут.

І тому подумаймо і розважмо, що **ліпше є добровільно зложити жертву** на основі любови справи, як найтися притисненим державною машиною, що витискає останній рубець і не знає границь, не знає милосердія, ані погамування. Як ми досі може ще не обяви тої доброчинности, **вчинім це негайно—свята є для цього найкращою нагодою.**

В СПРАВІ ПОКЛИКУВАННЯ УКРАЇНЦІВ ДО ПОЛЬСЬКОГО ВІЙСЬКА В КАНАДІ

Чим раз частійше доходять чутки, що польський конзулят покликує українців в Канаді до польського війська, яке твориться в Овен Савнд, біля Виндзору, Онт.

В цій справі міродайні чинники засягнули поради канадійських властий і дістали відповідь, що дослівно звучить так:

"Canadian citizens cannot under the present regulations be compelled to join any of the Foreign Forces now recruiting in Canada. At the same time a citizen of any of the foreign countries now recruiting in Canada, who does not obey a summons to join those forces in Canada may lose any rights or interests he still possesses in his native land, and may become liable to penalties if he returns there at some future date."

Значить—українців канадійських горожан ніхто не може змушувати до впису до якоїсь чужої армії, котра твориться в Канаді.

Тих, що ще не є горожанами Канади, але такими хочуть стати, можуть давні старокрасві власти колись покарати, якби вони назад вернули до того старого краю ці власти були там в силі. Звичайно однак українці до Старого краю вертати не думають, ані не хочуть. **Для нас Канада стала і є дуже вдячною батьківщиною і коли наші хлопці хочуть вписатися, чи старші вступати до армії, то чинять це ясно і рішучо— вписуються і вступають до нашої канадійської армії, фльоти і летунства. Ніхто їм в тім перешкодити не може, ані змусити вписуватися до чужинної армії.**

При війську

Рекрут:—Пане поручнику, я не можу їсти комісього хліба.

—А то чому, може ти хорий?

—Ні, тільки мені другі з'їдять.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ГРУДЕНЬ, 1941

1, понеділок — ММ. Платона і Романа
2, вівторок — Прор. Авдія
3, середа — Преп. Григорія Декаполіта
4, четвер — Вхід в Храм Пресв. Богород.
5, пятниця — Ап. Филимона
6, субота — СС. Амфілохія і Григорія
7, неділя 26 по Сош.— ВМ. Екатерини
8, понеділок — СвщМ. Климентія
9, вівторок — Преп. Алипія
10, середа — ВМ. Якова Персянина
11, четвер — ПрепМ. Стефана
12, пятниця — ММ. Парамона і Філумена
13, субота — † Ап. Андрея Первозванного
14, неділя 17 по Сош. — Прор. Наума
15, понеділок — Прор. Авакума
16, вівторок — Прор. Софонія
17, середа — ВМц. Варвари
18, четвер — † Преп. Сави Освященного
19, пятниця — С. Николая Чудотворця
20, субота — С. Амвросія
21, неділя 29 по Сош. Преп. Патапія
22, понеділок — Непорочне Зач. Пр. Д. М.
23, вівторок —ММ. Мини, Ермог. і Евграфа
24, середа — Преп. Даниїла Стовпника
25, четвер — Преп. Спиридіона
26, пятниця —ММ. Евстратія, Авкс. і пр.
27, субота — ММ. Тирса і Левкія
28, неділя Праотців— СвщМ. Елевтерія
29, понеділок — Прор. Аггея
30, вівторок — Прор. Даниїла
31, середа — М. Севастіяна

УСТАВ

4, чет.— Введення в храм Пречистої, Всеночне, утр. ев. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 306, ев. Лук. 54.

7, нед. 26 по Зісл.— гл. 1, утр. ев. 4, на Сл. Б. ап. 229, ев. Лук. 66.

14, неділя, гл. 2, ев. утр. 5, ап. 233, ев. Лук. 71.

19, св. Николая Чудотворця, Всеночне. ев. утр 36. На Сл. Б. Ап. 335, ев. Лук. 24.

21, неділя 29 по Сош. гл. 3, ев. утр. 6. На Сл. Б. ап. 250, ев. Лук. 85.

22, Непорочне Зач. Преч. Д. Марії, Всеночне. ев. увр. 4. На Сл. Б. ап. 320, ев. Лук. 3.

28, неділя Праотців, гл. 4. ев. утр. 7. На Сл. Б. ап. 257, ев. Лук. 76.

Цілий час піст— Пилипівка.

Місяць грудень призначений на поширення БНації, збірки старих, придбання нових передплат, жертви на пресфонд і підприємства на ту ціль. Всі збірки і жертви негайно належить відсилати до Дмитра Кобринського, Smuts, Sask., ми негайно оповістимо в найблищім числі БНації. Беріміся до праці, не ждім!

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Навернення тих, що словом, письмом і ділом зневажають Бога—Хто любить Бога, той не грішить. А хто грішить, той є з діяволом. Він ненавидить Бога, він любить ворога Бога.

Чоловік може грішити словом, а слово від думки. В думці людини зароджується гріх. Тут найліпша рада може бути та, що давав св. Людвик своєму синови: "Говори все так, щоб ти ніколи не встидався своїх слів і міг їх повторити перед кимбудь!"

Написане слово є сила. Св. пророк Єремія каже, що вікном очий входить смерть до душі. Що чоловік читає, на які образки дивиться, таким стає. То не є маловажна річ, яку книжку читають Ваші діти й на які представлення ходять до театру. Ніхто зі запаленою свічкою не ходить по горищі, де повно розкиненої соломи— зла книжка то вогонь на горищі вашої душі, то їдь отруї, то повінь, що нищить все скоро і немилосердно.

Від думки і слова —один крок до діла. Коли хто впаде думкою, любується в злих словах— він легко згрішить ділом.

Бережім себе, молімся за других о ласку навернення.

Місійне наміреннн— За витревання по-

Ніхто не може бути певним про своє спасення. Св. Письмо напоминає нас, щоби ми "зі страхом і трепетом" дбали про своє спасення, а хто думає, що стоїть, нехай уважає, щоби не впав. Апостоли тричі заспали при самім Спасителю в Оливнім Городі, а як часто засипляємо ми. Щож доперва людина, яка щойно навернулася в тяжких гріхів. Давні пристрасти ще потахають, можуть бухнути з новою силою. Таким треба богато молитви і ласки Божої, щоби витревали у своїм навернению. Але св. Павло також навернувся і ласкою Христа став тим, чим був—святим. Так само й ми з Божою ласкою зможемо побідити найбільші перепони і труднощі в ділі спасення своїх душ.

НЕДІЛЯ 26 ПО ЗІСЛАННЮ
Про богача, котрому зародила нива.
Лук. 12, 16-21.

"Сказав Господь сю притчу: Одному богатому зародила нива. І міркував собі кажучи— "Що зроблю, що не маю де зібрати моїх плодів?" І сказав— "Оце зроблю. Розберу мої стодоли і більші збудую, і там зберу всі мої плоди і мое добро, і скажу моїй душі— Душе, маеш много добра, що лежить на много літа! Почивай, їж, пий, веселися!" І сказав йому Бог: "Безумний, цеї ночі твою душу візьмуть від тебе— а те, що ти наготовив, для кого буде?" Так є з тим, хто собі збирає, а не в Бога богатіє."

Пояснення.

Зародила нива—його посілости. Св. Письмо каже, що він був богатий, але збогатів чесними середниками. В його богатві не було людської кривди, він не нарушував заповідий. Ціла його вина була в тім, що він захланний і непамятний на нужду ближніх. Бо що лекше було сказати для того богача, як призвати бідних і їм дати частину бодай свого майна на життя — так каже св. Василій. І тому каже св. Ів. Золотоустий, що богач, котрий не тямить на нужду ближніх і не дає милостині, наче обкрадає їх з тої части милосердія, котра їм належиться. І тому каже св. Людвик, що богаті здобувають небо милосердієм, а бідні терпеливістю. Хто однак, як цей богач, любить тільки богацтво, такий по словам св. Письма "впаде в покусу і в сіти діявола"— це й сталося з ним, як бачимо потім з дальших його слів.

Що зроблю?— вираз незадоволення. Для нього все тільки "моє," він не узнає Божої помочі. Має богато і ще йому мало, бо не має будівель, де все зібравби нараз. І каже св. Письмо: "Що маеш чого ти не діставби? А коли дістав, чогож хвалишся, начеб ти не дістав?" Він надто уповає на себе і тут чогось нараз не предвидів— чисто людська жура його і питання, що тепер зроблю?

Мої стодоли— в грецькім "апостекас", себто гуртівні на всі роди добра. Він не

думає, щоби збирати собі "в небі," ані не узнає поради Ісуса сина Сирахова, "Збирай собі милостиню в твої стодоли" Ек. 29, 12.

Моє добро— все проче. Не згадує ні словом про бідних.

Скажу моїй душі— Св. Василій каже так з тої нагоди: "Коливб в тебе душа безрога, щож іншого міг би ти сказати? То так ти вже став звіриною, так незнані тобі потреби душі, що бажаєш наситити її добром, яке призначене лише для потреб тіла?" І не диво, що св. Бонавентура говорить про такого богача, що з нього користь тільки до смерти, так як з безроги. За життя він нікому не поможе, нічого доброго не зробить.

На многі літа— каже св. Письмо: "Не хвалися завтрішним днем." Прип. 27, 1. Св. Кирил каже, що богач уважав свої літа за свої, так як "мої" стодоли, ниви, итд. Цілком забувся в розумінню життя, згордів на себе і забув на Бога.

Почивай, їж, пий, веселися— програма новітнього і старого поганства. Все інше для них безвартісне, бо "завтра помремо" 1. Кор. 15, 32. Віра у воскресшого Христа дає нам запоруку, що зі смертю все не кінчиться— є вище і святійше життя у вічности. Тому треба жити інакше, як той богач. Треба збирати скарби на друге життя, що міль не зість і ржа не сточить. Треба добрих діл.

Безумний!— без памяти і толку, бо не тямив то, що найважнійше. Каже св. Письмо: "Памятай на послідні річи, а по вік не згрішиш!" Іс. с. Сир. 7, 40.

Візьмуть від тебе— мабуть ангели зла, до котрих він вже належить через гріхи поминення добрих діл.

Чие буде?— богач про це не думав. Псальмопівець каже про такого: "Нагромадив богацтво і не знає, хто його збере." 39 Пс. 6, 49. А св. Яків так говорить: "А це ті, що говорите— сьогодні або завтра підемо в те місто і перебудемо там рік. І будемо торгувати і зиск будемо мати. Ви не знаєте, що завтра буде..." Як. 4, 13 і сл. І кінчить св. Яків так: "ХТО ОТЖЕ ЗНАЄ РОБИТИ ДОБРЕ, А НЕ РОБИТЬ, ТОЙ МАЄ ГРІХ"— Яків 4, 17.

Не в Бога богатіе— Св. Матей так каже: "Збирайте собі скарби на небі, де ані ржа, ані міль не нищить, і де злодії не підкопують, ані крадуть" Мат. 6, 20. Св. ап. Павло каже в посланню 1. до Тимотея: "Богатим цього світа прикажи— щоби— були богатими в добрі діла, були щедрими, обдільними, збирали собі скарб як добру підвалину на будучність, щоби доступили правдивого життя." 1 Тим. 6, 17—19.

Притча ця вчить нас, що життя то Божий дар, котрий Господь може кождої хвилі від нас взяти. Тому треба відлячити Богу за той дар своїми добрими ділами, котрі будуть правдивим скарбом для всіх тут і у вічности. Хто не творить добрих діл, навіть якби віц не грішив і не ображав Бога нарушенням заповідий, він має смертельний гріх тому, що не творить добрих діл. І буде осуджений так само, як той, хто грішить тяжко. Бо каже св. Яків: "Суд без милосердя тому, хто сам не знав милосердя!"

Будьмо тому милосердні, шляхотні і доброчинні. Зробім завіщання і призначім певну суму майна на свою церкву, на сиротинець в Айтуні, на бурсу БУК-а в Саскатуні, на свою пресу, на відправу Служби Божої за нашу душу бодай кілька разів до року.

ЛІТОПИСЬ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Нову нашу церкву збудовано і отворено **в Кемсек, Саск.** Перше богослужения правив о. М. Мельник з Арран, Саск. Околиця Кемсек переважно духоборська, однак в містечку є кілька родин українців католиків ,свідомих, жертвенних і рішучих, що не побоялися поставити власним коштом і працею дуже гарну, стилеву, хоч і невеличку церковцю в найкращім місці міста, на горбі. Між парохіянами відзначається родина панства Фаріонів, що мають два мійські готелі. Пані Фаріон, сестра адв. В. Балешти з Канори, перед самою війною відвідала старий край. Це, що там бачила, заохотило її до помочі для нашої церкви. Парохом в Канорі був тоді о. Головка, котрий започаткував старання для будови нашої церкви в Кемсек. Ці старання тепер увінчалися прегарним успіхом. Містечко Кемсек є залізничною дивізією, має рафінерію нафти, зараз при містечку копають шиби, з котрих пливе світляний газ—недалеко доброю битою дорогою скоро можна заїхати до прегарного озера Медж, рибного, серед смерекових лісів, що є зманим літніском.

- - - - - - - -

Парохія св. Володимира і Ольги у Винипегу докупила до старого цвинтаря ще нових 18 акрів землі. Нова церква викінчується і є гордістю парохіяни. Це дійсно просторий будинок, що має самих великих, через цілу стіну, 19 вікон— найновійше центральне огрівання і в котрім помешкання для священика має безпосередну сполуку до церкви. Долом є парохіяльна домівка, до котрої за відомом КУК перенесено архів і книгозбірню проф. Боберського, в котрім є кількинадцять повних річників нашої преси, рідкі і може одинокі примірники відозв, друків і писем. Цілий будинок має 120 х 40 і передом стилево виконаний по пляну мистця Якова Майданика, власника складу церковних річий "Провидіння."

- - - - - - - -

В Львівській нашій архіепархії померло в послідніх часі 50 священників, 40 священиків вивезли і пропащі, 10 замордовано і стверджено понад всякий сумнів їх смерть. Між замордованими є професори Богословської Академії др. Конрад і др. Іщак, а дальше др. Сярок, парох Незнанова, о. Дурделла, парох Ляцького Вел., о. Федюк, парох Кропивної, о. Боднар, парох Борщева, о. Горчинський, парох Корелич, о. Садовський, парох Полюхова Малого.

- - - - - - - -

Пропамятна Книга нашого 50-ліття в Канаді вже в більшій половині випечатана —перша і друга частини готові, а третої випечатано вже Схід і Манітобу. Це жерельні матеріяли до історії нашого поселення і Церкви в Канаді, незаступимі для будучого історика.

- - - - - - - -

Парохія св. Покрови у Винипегу мала ряд підпринять. Парохіяльний базар приніс чистих грошей $577.47. Зараз по базарі ІІ. XI. було відслонення пропамятної таблиці наших жовнірів в канадійській дієвій армії, летунстві і фльоті. Альбум обіймає знимки 36 членів парохії, це не всі— інші ще доручують знимки своїх синів чи чоловіків, що за морем, або десь далеко і тяжко навскорі дістати їх знимку в жовнірськім одностою. Були тоді присутні многі гості, простора домівка парохії була прямо забита людьми. Між промовцями були **посол Ст. Кравчик**, що прилюдно перед всіми заявив, що почувається гордим належати до тої Церкви, що виховала таких красних хлопців. Промовляли також: **мійський радний, В. Скраба**, один з батьків **Ів. Гаєвський**, одна з матерей **М. Долженська**, та один з жовнірів, **Н. Головатий**. Чистих грошей остало для пань, що займалися приняттям, $36.41. Попередно пані мали забаву з нагоди "галявін" і мали чистого приходу $17.42. Підчас приняття в честь жовнірів співав парохіяльний хор під проводом **З. Мороза** —солістами були панночки **Д. Голембіовська і Ірена Трухан. Пластуни** збирають фонди на вакаційну поїздку над озеро— на ту ціль світлили фільму 21. XI. і 30. XI. **Дітки Марії** дали концерт в неділю 23. XI під проводом Сестер учителюк Рідної Школи при парохії. **Діточий базар** буде у второк 2 грудня на ціль молоді, один вечір, переводять самі молоді. **Вівтарні хлопці** дістали дар— копаний мяч і нові скіряні рукавиці до дужання. **Рідна Школа** має 76 дітий— закуплено нові лавки. На катехизим що неділі приходить пересічно 120 дітий. До церкви вицементували дорогу, при вході поставили сильну газову лямпу. У великій мірі завдячуємо той поступ вставленню мійського радного, п. В. Скраби. У сильнім світлі вечером дуже гарно відбивають на голубім тлі статуї в заглибинах веж. Парохом церкви є **о. Семчук.**

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

Коли робите ЗАВІЩАННЯ.... не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу— а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і варядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

В СПРАВІ НАГЛОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ БН

На першій сторінці містимо виказ жертв. **Бракує ще $280.75 і ці гроші маємо мати до першого січня, якщо наші читачі хочуть надалі мати нашу часопись повною і красною,** як досі. Часопись коштує гроші і загал читачів часто не здає собі з того справи, що значить видавати своїм коштом і накладом власну часопись. **Вона наша і для нас.** Ніхто її не контролює поза нами— крім нас самих. **Вона служить нам за наші виключно гроші. Тепер час, щоби ми також послужили їй нашим грошем і забезпечили її істнування.** Є досить праці в редакції зібрати добрий цікавий матеріял, найновійші і провірені вісти, дати гарні образки— журитися ще, звідки на це все взяти гроші, це ВЖЕ ЗАМНОГО!

За нашу працю нам належиться бодай повна грошева забезпека для часопісі на друк, розсилку і образки. Колиб ми мали більше гроша, ми змогліб дати більшу часопись— на 20, або й 24 сторін, з многими іншими образками. Одним словом, поставити справу нашої преси на гідний і відповідний до нашого числа рівень. Як маємо жити державною нацією, **треба культурно дорівнати державним націям.** Справа преси є першою на цім полі — без рідного слова нарід є велика немова, без прав і снаги до кращого життя.

Утворім сильну нашу пресу в Канаді!

Збираймо і негайно присилаймо жертви на пресфонд БНації!

З нагоди різдвяних і святочних-новорічних свят даймо в парунку БН— пішлім наші желання через пресу одні другим, нашим жовнірам— ось кілька практичних вказівок на питання, як помогти.

ПРЕСФОНД БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

Парохія св. Димитрія, біля Кадворт, Саск.

25 жовтня 1941 було поминальне богослужения, котре справляла родина п. Петра Капаціля за своїх померших родичів. Прибули численно родина і знакомі. Богослужения відправив о. Цимбалістий. По відправі був обід в хаті п. Капаціля, котрий зладжено смачно і взірцево. По обіді гості розвели балачки на ріжні теми, про війну, фармарські гаразди, а **о. Цимбалістий** сказав слово про наші народні потреби, про пресу. На заклик зложили присутні $3.45, як слідує: По 35ц.: Ю. Підскальний, по 25ц.: Д. Бацала, С. Сабадаш, С. Кузьмя, П. Підскальний, С. Новаковський, В. Буринний, П. Ковбель, М. Підскальний, П. Капаціля, В. Баранецький, В. Гураш, дрібні жертви—35ц.

Всім жертводавцям і о. Цимбалістому сердечно дякуємо.

- - - - - - - -

Ольга, Ман.

З нагоди вінчання Йосифа Осадця і Михайлини Васільки було посвісльне приняття в домі батька молодої 28 жовтня ц.р. На заклик **М. Васільки** зібрано $7.60, що розділено по половині на УВ і БН.

Зложили, як слідує: Михайло Василька $2, М. К. Василька $1, по 50ц.: Ник. Василька, Василина Василька, Франя Василька. По 25ц.: Ів. Осадець, Розалія Осадець, Ірена Данилюк, Дмитро Вовк, П. Мадюк, Анна Нагірна, Йосиф Осадець. 15ц.: Надія Василька.

Всім жертводавцям і п. М. Васількові сердечно дякуємо.

- - - - - - - -

Арран, Саск.

З нагоди 50 ліття подружого життя панства Юрія і Анни Олійник в **Сван Плейн, Саск.,** вельми заслужених для тамошньої парохії, переведено на обіді збірку, яка принесла $15.50— з того $3 на БНації.

На весільній забаві в п. Юрія Прокопчук в **Арран, Саск.** переведено збірку, яка принесла $14.50— з того $3 на БНації.

В домі панства Михайла і Катерини Черевик у **Сван Плейн,** після богослужения в місцевій церкві, на приняттї, на котрім були яких 15 осіб, зложено $13,— на українські вілн- з того призначено $7 на бурсу БУК-а в Саскатуні.

В кождім случаю збіркою занявся о. Н. Сірий, парох Аррану.

З одною передплатою нам переслано разом сім долярів, за що сердечно дякуємо о. Сірому за память і труд та всім ласкавим жертводавцям.

Виннипег, Ман.

Збирали пані Анна Беляк з Елфред ене. і пані Анна Беляк з Редвуд. Зложили по $1: др. Закус, Емпайр Дрог. др. Резновський, др. Дима, Комюніті Фуд Сторс, Александер Кафе, Е. Калужняцька, Централ Дейріс, др. Гуцуляк, др. Веселяк, Ів. Завідовський, С. Савула, др. В. Бачинський, Ів. Арсенич, Алек. Кондришин, П. Беляк, Н. Кравчик. По 50ц.: Д. Беляк, Самотюк, Заплацінський, Часний, Огаренко. По 25ц.: Федорук, Готота, Сич, Коханська, Репета, Гречкосій, Мартинець, Корчинський, Тимкович, Біленька, Ділай, Боднарчук, Заблоцька, Мудра, Краснопера, др. Канчір, В. Стокун, Бабинчук. По 35ц.: Самотілка. По 10: Строгуш, Українець. 15ц.: Касіян.

Разом $27— всім жертводавцям і нашим паням добродійкам за труд і поміч **щиро дякуємо в Христі!**

Пані Дорис Генке з Вест Пойнт, Небраска, протягом півчверта років зродила три парі близнюків — остання пара, що бачимо на образку, це хлопці. Передші близнята були дівчата і дівчина і хлопець. Батько безробітний, але мама тим зовсім не журиться. Вона рада своїми дітьми— це її дійсне і правдиве майно, дане Богом. Вона їх виховає на чесних і добрих громадян, вона сповнила своє материнське призначення. Її сумління спокійне— вона здорова і весела. Як богато однак материй убивають своїх дітий в своїм лоні ще заки вони народилися і стають мордерцями власних дітий— з вічними докорами совісти, зі зірваним здоровлям, каліки на тілі і на душі. І що варта такі "матері" і такі "подружа"? То звітріла сіль, котру життя стопче і зітре. Пані Генке має чим радіти і вона варта тої радости! Вона дійсно добра жінка і добра матір!

ШИРИТЬ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ—ВІДНОВІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ!

др. Дейфо

ШКАРЛЯТИНА

Цеї зарази треба найбільше боятися, особливо в теперішний час, коли починається зимно і дитина легко може застудитися.

"Ліпше забезпечитися, як жалуватя"— так я раджу щиро родичам, коли ходять о застуду чи жолудкові недомагання, котрі часто лучаються в дитинстві і тому легко їх злегковажити.

Кір починається наче тяжка простуда, коклюш наче звичайна застуда в голові, а шкарлятина починається болем горла, або міґдалками. В кождім случаю осторогою стає горячка. Тому мудрим є відокремити дитину що дістала горячку і зараз закликати лікаря.

Для найбільшої части згаданих зараз винайдено щіплення і сировиці, котрі забезпечують перед ними, або бодай зменшують недугу і тому ці зарази лучаються тепер рідко. Однак шкарлятина все є великою загрозою дітий.

Вона займає ці самі части тіла, що дифтерія— однак обі зарази цілком від себе ріжняться. Почин шкарлятини є о много прикрійший, як дифтерії, котру дитина може вже добре розвинути, заки родичі її помітять. Зараз на початку шкарлятини дитина дістає високу горячку, болі горла і дрощі. Не може бути сумніву, що вона хора.

Коли поглянути тоді в горло, видно, що воно дуже червоне і напухло. Але нема в нім грубих, брудносірих пасмуг, що все є підчас дифтерії.

На початках шкарлятини показується висипка, котра покриває ціле тіло, почавши від постави. Висипка є дрібна і червона. Коли рухати її рукою, здається, начеб скоботав і грів. Позатим здається нема інших прикмет, що ріжнилиб шкарлятину від звичайних болів горла.

Однак часом шкарлятина лучається без висипки, або з висипкою так непомітною, що навіть родичі не звернуть на неї уваги. Тут помагає лікареві змисл нюху. Бо хоча шкарлятина без висипки може нагадувати в дечім дифтерії, то однак випари обох недуг є ріжні. Дифтерія має дуже яркий випар, котрий я зараз пізнаю, як тільки вступлю в дім. Шкарлятину чуть тільки по горячці.

Шкарлятина є дуже заразлива і дитина, котра стрінеться з зарозою, дістане її познати до 4 або 5 днів, коли є на неї вражлива. Небезпека зарази тревае довгий час. Тому відокремлення треба приписати на 4 тиждні, або й довше.

Висипка може зчезнути по кількох днях і лишае на скірі особливу лискучість. Верхні слої скіри лущаться і тому ціле тіло лищить. Там, де скіра ствердла, як на долонях, або на стопах, скіра лущиться грубими кусняма.

Я бачив много случаїв смерти від шкарлятини. В кождім случаю недуга стала смертельною тому, що лучилася якраз тоді, коли животна сила дитини змаліла. Якраз теперішна пора вимагае, щоби відпорність дитяча збільшити, а тим самим дати їй силу оборони простуду і зарязу.

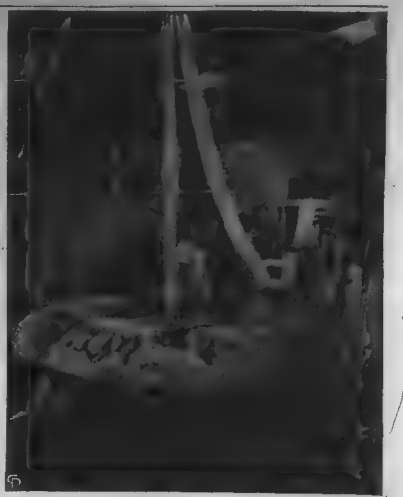

Ткань з молока

У фабриці в Тефтвил, Кон. щорічно виробляють пять мілионів фунтів нової штучної ткані з молока. На це треба зужити 160 мілионів фунтів збираного молока. Зі стелі звисае нова ткань "аралік," з котрої будуть красні лискучі одежі, наче шовк.

БУК МАНІТОБИ

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Панство Стефан і Марія Курпеби обходили в неділю 16-го листопада 15-ий ювілей свойого супружого життя. З цеї нагоди зложили на **прес. фонд БН $2.00.**

ЮВИЛЕЙНИЙ З'ЇЗД БУК-а В ГОНОР, МАН.

Гонор це красна підвінніпегська оселя; своїм виглядом нагадуе галицьке село. Замешкуе її майже в сто процентах український елемент, який займаеться головно вирленанням городовини. При головному гостинцеві, посеред оселі стоіть красна церква і парохіяльна саля.

В днях 8—9 листопада відбувалось в Гонор велике торжество: це українці католики, парохіяні церкви Пресв. Тройці віддавали честь нашим першим піонірам.

З'їзд почався вже в суботу 8-го листопада звупокійною Службою Божою за померших піонірів, яку відправив місцевий **парох о. А. Луговий.**

В неділю красна осінна погода сприяла з'їздові. На утрені і торжественній Службі Божій богато людей, не лиш з Гонор, але також з дооколичних осель. о. А. Луговий править Службу Божу і говорить пригнідну проповідь. **Співае в церкві хор парохії Пресв. Евхаристії з Іст Кілдонен, Ман.** По відправі в церкві, в парохіяльній салі був спільний обід.

Коли уже всі покріпились, почалась друга частина з'їзду, святочна академія. В міжчасі загостили **на з'їзд оо. С. Семчук,** парох св. Покрови в Вінніпегу, **І. Шпитковський,** парох Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен і **М. Сирник,** парох Пресв. Родини в Форт Руж.

Предсідателем академії був **Тома Поврозняк** з Ст. Андрус. На початку о. Парох витае всіх присутніх з нинішним з'їздом, пояснюе ціль з'їзду і висказуе свою радість що так велике число прибуло на цей з'їзд.

Слідуючим бесідником був **о. С. Семчук.** Коли українці є сильні нині в Канаді то головно завдяки католицькій церкві. Наша сила там тільки де є українці католики. Священники наші від перших початків поселення українців ділили долю і недолю з нашими людьми. І від тих перших початків починаеться вже наша організація в Канаді, наш католицький священик це перший будівничий нашого життя в Канаді. Описля о. прелегент вкороті перейшов історію нашого життя в Канаді, згадав про перших священників і про перші церкви і заохотив усіх до дальшої співпрацї з нашими священиками.

Сього року також є велике свято нашої організації БУК, її 10-ліття. Ця організація хоче виховати нас на добрих католиків, щирих українців і вірних синів нашої дорогої вітчини Канади. Вступаймо в її члени. Закінчив свій цікавий доклад о. Семчук побажанням для усіх гонорців.

Описля хор Пресв. Евхаристії з Іст Кілдонен під управою Максима Левицького відспівав пісню А. Кошеця: "В память вічную будет праведник."

"Вінець піонірам"— віддеклямувала Д. Романів.

Дальшим бесідником був місцевий учитель **М. Ваврикв.** Честь віддаемо нашим піонірам. Вони богато труду доложили, щоби нам, їх дітям, було краще тут в Канаді. Богато з них вже покинуло на все цю землю. Ми молоді маемо іти їх слідами в наслідуванні їх красних прикмет.

Хор знова відспівав пісню А. Кошеця: "Ой, на горі женці жнуть."

Іван Козоріз з Іст Кілдонен, учитель, як організатор католицької молоді в Манітобі, передае привіт від молоді.

"Наші любі піонірки"— деклямація Д. Дубовець.

Від місцевого відділу молоді БУК-а привіт піонірам передала **Анна Семпович.**

Дальшою точкою академії був доклад і сольоспів Катерини Якимович.

На закінчення академії промовляв організатор **Ман. БУК-а о. Шпитковський.** З ювілейною грамотою БУК-а в руці о. прелегент пояснив піонірам за що БУК відзначае перших піонірів: за любов до Бога, католицької церкви і українського народу. По ціі промові о. Парох роздав 30 кілька грамот піонірам, які зложили при ціі нагоді свої жертви на церкву, католицьку пресу і БУК.

ЮВИЛЕЙНИЙ З'ЇЗД БУК-а В БРУКЛЕНДС, МАН.

На передмістю Вінніпегу Брукленде, мешкае досить поважне число українців-католиків. Для духових потреб їх служить церква св. Духа, якої парохом є о. П. Серветник.

Дня 16-го листопада в неділю, відбувся величавий з'їзд БУК-а в цій місцевості. На свято зійшлося досить поважне число парохіян і вінніпегських гостей.

Торжественну Службу Божу відправив **Преосвященний Епископ Кир Василій Вол. Ладика в сослуженні о. пароха.** При кінці Служби Божої красну проповідь про перших піонірів і про наслідування їх добрих черт характеру виголосив Преосвященний.

По скінченні церковних торжеств, усі гості були присутні на бенкеті, який відбувся в парохіяльній салі під церквою. На бенкеті председателем був **С. Заяць.**

Бесідниками підчас бенкету були: **Преосвященний Кир Василій, о. Серветник** і посол до **Ман. Парляменту С. Кравчик.**

Закінчено з'їзд розданням почесних грамот БУК-а **першим піонірам.** Грамот роздано 78.

КОНЦЕРТ З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ В ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Великим і радісним днем для парохії Пресвятої Евхаристії була **неділя дня 16-го листопада.** В тім то дні парохіяльна молодь С.У.О. при співучасті усіх товариств нашої парохії і музичної школи "Борнофф" з Вінніпегу, віддавала честь нашим першим піонірам.

Свято почалось торжественним Богослуженням в місцевій церкві. Рано 8.30 була перша читана Служба Божа для молоді, а в 10-ій друга співана, підчас якої було виставлення Найсвятійших Тайн. Служби Божі правив парох церкви Пресв. Евхаристії о. І. Шпитковський. Підчас Служб Божих були відповідні проповіди, а на закінчення торжеств в церкві відспівано "Благодарственну Пісню" і панахиду за померших піонірів.

Друга частина торжества була в великій салі театру Раксі, при Гендерсон дорозі в Іст Кілдонен. **Точно в 8.15 вечером почався великий концерт в честь 50-ліття по-**

ЗВІТ ЗІ ЗЇЗДУ В САСКАТУНІ

(Продовження)

Ісаїв (з Едмонтону)— Часто бував на зїздах. З початку була непевність в справі БУК-а, тепер кождий видить, що діло успішне. Життя оправдало конечність орґанізації. Передае привіт від БУК-а Альберти. Ми одинокі маємо моральне право шанувати 50-ліття українського поселення в Канаді. Нині всі шанують старенького Василя Єлиняка, а коли приїжджали перші наші поселенці тому 50 літ, відносини дійсно були тяжкі. Не було

селення українців в Канаді. Присутних на салі до 700 людей, між якими був присутний **Преосвященний Кир Василій, оо. Семчук, Луговий і Сирник.**

Предсідником концерту був голова парохіяльної молоді Іван Козоріз. **Програма концерту була слідуюча:**

О Канадо.

1. "В память вічную".... А. Кошець.
"Котилася зоря з неба". М. Лисенка.
Відспівав парохіяльний хор під управою М. Левицького.

2. "Вальц"... Шопена відграла Ірма Конрад, піяністка з "Борнофф Скул."

3. Володимир Тави відграв на гармонії дві пісні.

4. "Веснівку" Матюка відспівала співачка з "Борнофф Скул" Д. Пелюк.

5. Марійська Конгрегація під проводом Сестри Евгенії відспівала дві пісні в честь Матінки Божої:
"О Богородице і Діво" і "До стіп Твоїх".

6. "Фантазію Д." Моцарта відграла на фортепяні Марія Мазур, член Марійської Конгрегації.

7. "Ой на горі женці жнуть" А. Кошеця, відспівав парохіяльний хор.

8. Український танок відтанцювали: Е. Ленкевич, В. Різняк, Р. Вивюрка і Е. Заборняк.

9. "Сонце заходить" Роздольського, відспівали три дівчини тріо з "Борнофф Скул".

10. "Брамапутра" хінську пісню відспівали Діти Марії під управою Сестри Евгенії.

11. Евгенія Рогальська відтанцювала козачка.

12. Виступ орхестри з "Борнофф Скул" під партитурою Л. Данилюка.

13. "Турецький Марш" Бетовена відграла на фортепяні Р. Пец під акомпаніямент орхестри.

14. "Марш Воєнний"—орхестра.

15. Р. Зачек відграла на скрипці сольо під акомпаніямент орхестри.

16. "Українська Думка"— відграла орхестра.

Підчас концерту промовляв парох церкви о. І. Шпитковський і війт громади Іст Кілдонен В. П. Ларсон.

залізниць, машинерії, газет, священників. Наш нарід був чесний, працював, був сильної волі. Зробив великий поступ, матеріяльний і моральний. Число наших студентів по вищих школах збільшається, наші дістають вищі становища на всіх ділянках. Ми стільки зробили, що маємо повне право називати себе канадійцями, ніхто може так тяжко не працював, як наші люди. Всюди є сліди українського робітника і українського хлібороба. Всі мали віру і то вирішило справу. В Ведфорд-вил індіяни хотіли напасти на наших людий якраз на сам Великдень, але побачили як наші люди моляться і самі повклякали. Наші люди корчували поля і молилися. Досі донесли свою віру. Ви положили основу під будучність нашого народу в цім краю. Честь нашим батькам за це, честь нашому молодому поколінню, що стоіть при своїм, береже передання батьків. Не треба забувати Церкви, що нас зберегла від найтяжчих початків досі. Преса то сила на світі, так як сонце, як хліб для життя. Вона необхідна для культурного чоловіка. Ми призвичаїлися до машин, як до необхідности життя, але ще не призвичаїлися до преси. Треба більше рідних шкіл.

В. Коссар —Складае привіт від УНО Канади. Ми перейшли 50 ліття, закінчуємо перший період життя, що дав нам підстави дальшого істнування, культурний рівень, грошеве забезпечення, моральне скріпнення через Церкву. Ми увійшли в ширші двері — нових 50 літ. І коли перше ми задоволялися чимбудь, то тепер треба все піднести високо, світ трясеться в основах, горить війна. Нам треба виховних заведень для молоді, щоби дати їм виховання. Наш секційний робітник через радіо завляе, що належить до тої Церкви, з котрої він вийшов зі Старого краю. Треба заплатити вкладки, бо інакше організація негодна жити. Матерія не є все— дух оживляе. Моральо-релігійні основи дадуть нам все до нашого істнування. Нехай БУК стане сильною організацією!

Гр. Гарах (з Кридор)— Ми старші підпираймо нашу пресу! Складае поклін Преосвященному.

Відчитують рішення— одноголосно проголошують вибір заряду.

Яків Стратійчук— Тому 10 літ сектанти говорили, що вся українська інтелігенція перейшла до них. А темна маса остала тут. Ми однак заснували БУК. І маємо ряди нашої інтелігенції—віруючої. Вони збільшаються. Всі ми працюємо спільно. Наш Преосвященний з нами. Дії Церкви в Божих руках. Бог веде Церкву, секти гинуть. Наші учителі тоді були щирі, добрі, але не мали відваги входити в розріз з сектантами. Тепер кождий українець католик несе голову в гору!

о. Криворучка— Нам треба вихо-

КАНАДІЙСЬКИЙ УКР. АТЛЄТИЧНИЙ КЛЮБ

Одним з найбільше знаних спортових клюбів Винипегу є Канадійський Український Атлетичний Клюб, котрого ряд членів оце містимо.

Дружина мягкого мяча 1940/41 КУАК

Другий ряд з ліва на право панночки: Гриньків, М. Гушуляк, Р. Кумка, Анна Мінарка, Марія Сич, Ст. Колодій, Р. МекАртур— перший ряд: Е. Цапер, Р. Скірупська, П. Гиліс, Силвія Мексвел, Текля Стояк і Анна Грімстед.

Не всі панночки є українки— деякі з них є англійки, одна ісляндка, але всі разом працюють дуже красно і згідно для своєї дружини під іменем українського клюбу. Варта булоб по інших містах заложити подібні клюби і дати нагоду нашій молоді виявити свої сили в спорті і показати свої здібности.

Вол. Коман з женою

Один з перших основників Клюбу, довголітний голова і щирий приятель та помічник. Пан Коман є асекураційним агентом. Знимка взята підчас прогулькн Клюбу до парку в Клір Лейк біля Лавфину.

вати нашу молодь і мати ряди віруючих учителів, котрих домагається віруючий загал нашого поселення. Треба нової гарної бурси— дякуємо колоніям за прислані харчі, збірки: (Кридор, Ланівці, Ростерн, Волверін, Бруно, це діяльна жертвенність. Так стаємо рівні з рівними.

Була спільна вечера а потім представлення "Мартин Боруля" в постановці П. Заболотного і саля Просвіти була дослівно виповнена по береги. Люди стояли з боків і заповнили кождий вільний угол. Присутні з великим зацікавленням слідили гру аматорів і по лицях видно було, що переймалися нею. Такого сильного зацікавлення і співучасти тяжко стрінути деінде. Тут українство живе і пульсує. Гра Заболотного була знаменита— аматори дорівнували ролям. Вечір минув, як хвилина.

ЦЕРКОВНІ КОЛЯДИ з додатком колядок і щедрівок чисто народних.
Ціна 15ц. Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець
(Докінчення)

Силою випхав Стефана за двері й довго наслухував гомону його тяжких, старечих кроків по сходах. А коли вже замовкли, сів біля стола. Довкола нього шуміла пустка. Час до часу стрясали повітрям глухі детонації, над Підзамчем багровіла кривава заграва.

Ліниво підіймалося осінне сонце над Львовом. Легкий приморозок сіпав тонкою кригою вуличні болота й криваві калюжі. Деся далеко, на схилах Гори Страчення обізвався скоростріл. Тут і там застогнала гармата. Але відповіди не було. Люди почали висовуватися з хат.

Мійська біднота почала просмикатися попід камяниці, голодна й заляканa оглядалася на всі сторони й бігла до жовнярських кухонь на Підзамчу. Але тут ставала, мов укопана. По кухнях остался тільки сліди коліс на болоті. На двірці пустка, понад окурені стіни магазинів здіймався вузкою смугою дим. Тривожно, вагаючись, почала розбриватися підмійська біднота по двірці. Ніде ні живого духа. Нараз хтось найшов щось у недопаленому магазині; мов на даний знак кинулося все тудою й почало шарпатися за, змішані з попелом, недогарки харчів.

Пані І. Шалай

головою жіночого відділу допомоги Клюбу. Є донькою пані Беляк, відданої співробітниці в поширенні ВНації. Її доїчка ходить до Парохіяльної Школи при церкві св. Покрови і є дуже здібна. Написала лист до Вуйка Трохима, що прямо досконалий почерком і зложенням.

Обережно навспинячках підходили ворожі стежі до чолових обєктів на периферіях. Тут валявся кріс, тут ручна граната, тут труп. Чимраз сміливіше посувалися стежі в глибину вулиць, все їх ставало більше й більше. Розсипалися по заулках, впадали до камяниць, поки всім не стало ясно, що нема чого лякатися й нема кого берегтися. Але, хто його знає, може це підступ, може засідка?

До обширних забудувань різні наближався ворожий відділ. Розпустивши розстрільну, на всякий випадок, окружив обєкт з усіх боків. Сміливіші вскочили в браму й пустилися здовж подвіря; скрізь валялися порожні пушки з консерв й синьо-жовті кокарди. За хвилину усе подвіря виповнилося жовнірами і криком. Не було сумніву, що обєкт порожний.

Нараз в одному з вікон на піддашу щось блиснуло, загаркотіло, й пронизлива серія куль врізалася в юрбу жовнірів біля брами. Одчаяний крик, зойк ранених й безладна втеча на осліп. А скоростріл на піддашу не вгавав. Свистіли й скавуліли кулі здовж улиці, мов оси всвердлювалися в стіни, мов джмілі відбивалися від тротуару.

Заляканий несподіванкою противник, крився по брамах і вуличках.

Насилу опамятався командант стежі:

—Телєфон до батерії!

Хтось прибіг з телєфоном, а за хвилину перше гарматнє стрільно пошуміло в напрямі зрадливого піддаша. За ним друге, третє і четверте.

Вниз полетіли віконні причілки, мов тріски розкчипился дахівки, велика чорна яма отворилася на місці, відкіля, перед хвилею гаркотів скорострій.

—Готово!— рішив командант стежі й відложив телєфонічну слухавку.

Стежа почала знову підсуватися до різні. Тепер панувала вже тут мертвецька мовчанка. Величезна діра на піддашу чорніла, мов свіжа могила. Хто шниряв по подвірю, хто тривожно пробігав глухими коридорами. Командант стежі з кількома жовнірами, побіг на піддаше. Стирта поломаних балків, скрізь повно дахівок, скорострій з недострільним гуртом, але ні сліду того, хто стріляв.

—Панове! Обережно! Той, що стріляв є десь у будинку. Кріси в руки, шукаймо!

Багато часу минуло, поки, пробігши всі коридори й закапелки, натрапили на зачинені двері. Постукали, ніхто не обзивався. Вдарили прикладами, двері розскочилися; поставали збоку, але в кімнаті ніщо не ворухнулося. Обережно, озираючись на всі боки, ввійшли в середину.

Той, кого шукали, був тут. Сидів, повернений спиною до дверий, лицем припавши до стола. З виека дзюрчіла по столі кров...

Епільог

На камяному виступі брами при Курковій вулиці сидів немічний дідусь. Багряне сонце весняного вечора цілувало бароковий шелом Корнятківської вежі й золотою посновою просвічувало крізь срібні кучері старця. Біля нього, опертий плечима до брами, стояв чорнявий мущина середніх літ. Було свято й оба були одягнені святочно.

—Якжеж там було на цвинтарі, пане Паньків? Багато було народу?

—Мов одно муравлище. Аж дивно, скільки то нашого брата у Львові.

—Так, так. Колись то сиділо по пивницях та сутеринах, слова по своїму промовити не важилося, а тепер, мов ті люде. А проповідь хто мав?

—Молодий ксьондз з Преображенки. Ех, якби ви чули, що за проповідь! Слухаєш і здається тобі, що все те було вчора.

—Знаю я того ксьондза, знаю. Тепер він штигуляє й Богові служить, а тоді був простий, як свічка й служив Україні.

—Та чи він один? В самому Львові, скільки то наших старшин понадягало ряси. Ніби то ксьондз як ксьондз, але приглянься, як він колпак від чола відсуне, який в нього крок, а вже як слово скаже, то якби командував. Хочнехоч стаєш на "позір."

—Не дав Господь вивоювати України, то може вимолять.

—Не вимолять, ще того ніхто не вимолив.

—А що ви думаєте, оті гроби на Янівському та на Личакові, то ніщо? Поки я ще ходити здужав, то раз-у-раз туди лазив і написи на хрестах вичитував. Все мені здавалося, що всіх хрестів не вичитав й раз-у-раз починав зпочатку.

—А нашого пана Холєвки таки не найшли?

—Де там! Хоружого найшов, але ані пана Холєвки, ані моєї небіжки не відшукав. Бог його знає, де вони спочивають.

—Там що крок, то хрест з написом: "Невідомий Стрілець."

—Ото й є. На такій могилі, то можна за всіх помолитися й усіх згадати. Нераз, бувало, придибаю на цвинтар, клякну коло такої могили, поставлю на ній три свічки, тай кажу собі в дусі: ото за тебе Насте, а то за вас, пане Холєвка, а то за вас, пане четар Кравич. Помолюся, тай так мені приємно і ясно на душі зробиться.

—Та воно гарно, що народ що року на ті стрілецькі могили гурмами ходить. Відправа, проповідь, співи, душа радується. Але от, скінчиться відправа, людиська по гробах посідають, їдять, сміються, мов на празнику.

—Не шкодить, не шкодить. Живий живе думає. Але як ідуть до дому, то несуть щось таке у серці, що їм на цілий вік вистарчить. Памятаєте, як то було перед війною? Ви не памятаєте, бо вас ще тоді у Львові не було. Ото що року ходили поляки на гроби своїх повстанців, на цвинтар. Ходили, співали, говорили промови.

—Тай тепер ходять.

—Ходять і тепер, але тоді чого іншого ходили, а тепер чого іншого. Тепер вони мають державу, а тоді не мали, так як ми, але вони ходили на ті гроби, сили з них набиралися. Ми пірвалися тоді, але не встояли у свому, бо в нас таких могил не було.

—А тепер є і що з того?

—Що з того? Як вам не лячно таке слово сказати —"що з того." **То з того, що в такій кожній могилці лежить скарб!**. То не могила, то криниця цілющої води, то наше все найдороже, все, що було й що буде, що мусить бути!

ВІСТИ З УКРАЇНИ І ПРО УКРАЇНУ

У Львові німці видали розпорядження, що італійська мова є державною. На певних крамницях є написи, що до них можуть входити тільки німці і італійці. Є много італійського війська.

Український мійський театр почав виставі в домівці великого театру.

Бібліотека Наук. Тов. Ім. Шевченка звернулася зі закликом до громадянства надсилати всякі друки з часів большевицької влади.

\- - - - - -

Київ— Вісти з Київа подають, що Хрещатик зовсім зруйнований гарматними боями. В місті вже є елєктрика і вода. Створено хорову капелю, яка співає також в соборі св. Володимира і св. Софії.

\- - - - - -

Почаїв— На відпуст приїхали українські селяни навіть з дальших околиць, трицять тисяч люда з українськими національними прапорами. Почаїв давно не бачив такого одушевлення.

\- - - - - -

Дубно— Висипали могилу над жертвами чекістів. При відступі замордували 120 українських найсвідоміших осіб. На могилі промовляв письменник Улас Самчук.

\- - - - - -

Винипег—Часопис "Новий Шлях" з Саскатуну переніеся до Винипегу і буде виходити три рази на тиждень, рівночасно передплату підвищено на три доляри річно. НШлях є часописом УНО.

\- - - - - -

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ADVENT

How many of us sigh with regret or disgust at the beginning of advent because we have to give up our pleasures and good times for a few weeks not because we want to but because our parents demand it. To us "Advent" signifies the preparation for the coming of the Child Jesus. Just as we are very particular about our home, food and ourselves when we are expecting special visitors, so we must look into our souls and make them spotlessly clean for Jesus. He does not want our food nor our riches. All He wishes is goodness from us. No harm would be done if we spent a few moments more each day praying, whether it is for ourselves or the world as a whole, for surely we all need prayers in this hectic time.

Let us then prepare our souls for the great day Christmas, let us wholeheartedly resolve to do our utmost to improve ourselves mentally and morally, so that when on Christmas morning we go to Church we shall feel that inward happiness and exultation which cannot be described.

A WORKER'S PRAYER

'Mid all the traffic of the ways—
Turmoils without, within—
Make in my heart a quiet place,
And come and dwell therein;
A little place of mystic grace,
Of self and sin swept bare,
Where I may look upon Thy face,
And talk with Thee in prayer.

КОМУНІКАТ ДО ВІДДІЛІВ УКЮ В САСКАЧЕВАНІ

Юнаки! Дівчата!

Кождий початок трудний і тільки сильних характерів доводять почате діло до кінця—люди, до яких сердець зневіра не має доступу і яких сильна воля жене до праці.

Трудний початок нашого молодечого товариства УКЮ вже за нами. Ми його перебули завдяки праці попередних провідників. Наші кроки стають певнійші і ми, з'єднінені в націй УКЮ, починаємо почуватися сильнійшими. Та **праця перед нами важка, завдання великі.** Важні історичні події збуваються на наших очах, від яких буде залежати доля народів. І— коли ми українці бажаємо зажити кращим життям, стати в сімї вільних народів та відбудувати Україну, то передовсім ми, молодь, яких звуть квітом майбутности, **мусимо бути зорганізовані, здатні до праці для осягнення тих великих ідеалів. Однак нелегко є такими стати. За одну ніч це не станеться. Ми, молодь, мусимо бути злучені в нашій молодечій організації, перевиховатися на сильних характерних провідників — і ось це є ціль нашої організації УКЮ.**

1). Виховати молодь в дусі християнської релігії, в дусі любови правди, справедливости, жертви ,творчости і ладу.

2). Скріпити національну свідомість і карність, пошану і послух до провідників церковних і світської влади.

3). Виховати добрих горожан Канади.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДЕ! Вступаймо в ряди УКЮ! Не для моди, а з бажання вишколу.

Відділи кличемо до праці. А де це нема, творіть! Порозумівайтеся з Провінціональним Зарядом в справах організації —слідіть в БНації за дальшими вказівками!

Всі вперед до праці на славу Божу, для добра Канади і України!

З юнацьким привітом,

Провінціональний Заряд УКЮ Саскачевану.

о. А. Цимбалістий голова — **Ф. Саранчук** скарбник

М. Голота писар — **І. Мудрий** заступник

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ УКЮ В САСКАЧЕВАНІ

Головний Заряд УКЮ бажає мати всі дані відносно відділів. Просимо всіх писарів відділів негайно переслати зарядові слідуючі дані:

1). Спис заряду
2). Грошевий стан відділу
3). Спис членів
4). Звіт праці

Повинність писаря кождого відділу є подати до відома головного заряду все, що діється у відділі. Всі письма просимо слати до головного писаря.

За Головний Заряд УКЮ
Мирослав Голота, писар,
Hafford, Sask.

ЗВІТ ЗБОРІВ УКЮ В САСКАТУНІ

13 жовтня 1941— понеділок.

До переведення зборів вибрані В. Мудрий, учитель з Гудів і Мирослав Голота, учитель з Гефорд, Саск.

Прочитано протокол минулорічних зборів.

Присутних 50 осіб— сама молодь, головно учителі і учительки.

п. Пукіш прочитав скарбовий звіт — до переносу остало $20.21.

Мудрий— Околиця Гудів хоче бути зорганізована, будемо робити самі.

Вибирають **номінаційну комісію** в складі: о. Криворучка, Пукіш, Марія Музика.

Мирослав Голота— Молодь чомусь байдужніе. Поїдемо домів і хочемо все піддержати. Другі поза нами чинно рухаються. Треба мати поїздного організатора в Саскачевані, що відвідає і дасть виклади. Коли хто довше на місці, того тяжче слухають. Новий чоловік захопить молодь. На це треба фондів і членів, що точно будуть платити вкладку.

Мудрий— Треба платного організатора і над тим варта подумати.

Кравс (з Ріджайни)— Чи маєте на приміті такого організатора, а коли так, чи мігби він подати плян праці?

Мудрий— Покищо не маємо.

Голота— Лишити справу для заряду.

Мазуркевич (з Альвени)— Коли БУК починався, ми не мали платного організатора. Але ми мали заряд, що їздив і організував. Тепер подібно. Молодь любить наших отців. Ми не маємо досить грошей. Чи не ліпше, коли кождий священик в своїй околиці поїде і буде організувати молодь? Коли вже буде досить відділів, тоді треба буде намітити програму і платного організатора. Тепер треба **сильного заряду,** активного, щоби зібрати членів і поорганізувати відділи.

Пукіш— о. Криворучка дасть на це відповідь.

о. Криворучка прочитує склад нового заряду УКЮ.

Голова— о. Цимбалістий з Кадворт
Заступник— Іван Мудрий з Гудів
Писар— Мирослав Голота з Гефорд
Скарбник— Федір Саранчук з Гудів
Провірники— Марія Музика з Гудів, Василь Гаврилюк з Гефорд і Евгенія Харко з Марсден.

Принято одноголосно.

о. Цимбалістий— Був довго в Духовній Семінарії, через 6 літ. Тоді вчився і не брав участи в організації. Тепер є парохом 10 кольоній. Хоче розуміти молодь, чого бажає. Відділи мають жити, вести працю, сходини повинні бути уплянові, щоби кождий раз молодь щось винесла з таких сходин і була вдоволена. Буде щиро працювати.

Мудрий— Буде старатися працювати і дякує за вибір.

о. Семчук— Піддержав у виводах п. Мазуркевича. Наперед треба організацію збудувати запалом віри і переконання. Коли будуть відділи, тоді будуть гроші. І тоді доперва прийде черга на видатки. Не робити заскорих плянів, не обдумавши все до подробиць. Не робити довгів. Робити передумано, уважно, послідовно, крок за кроком. В кождій околиці може бути організаційна група з місцевих— священик, учитель, хліборобський хлопець — найкращі в місцевости мають утворити еліту проводу і організації. Не виховувати загал так, щоби чекав, аж хтось прийде і буде ворушив. Ворушити і організувати життя самим на місцях. Дописувати до "Вістника Молоді"— буде лучність духовна і захотa.

Відспіванням гимнів збори закінчено.

ДО ВІДДІЛІВ УКЮ В САСКАЧЕВАНІ

Подається до відома відділів та їхніх зарядів, що вже належить робити приготовання до річних зборів. **Перед зборами повинністю писарів є вислати до головного заряду начерк цілорічної праці відділів. По зборах треба надіслати звіт і спис членів нового заряду.**

Правильник УКЮ вимагає, щоби члени платили членську вкладку в сумі 25ц. до місцевого скарбника. По вплаченню членських вкладок просимо місцевого скарбника відіслати 40% зібраних гроший до Головного заряду на організаційний фонд. Так само просимо відіслати 10% всіх чистих приходів з підприємств.

Коли відділи бажають, щоби Головний Заряд працював, то треба всім відділам виповнити свої обовязки для Головного Заряду. **Присилайте свою належитість на час!**

За Головний Заряд УКЮ,
Мирослав Голота, писар.
Гефорд, Саск.

о. П. Криворучка

50 ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ І УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ

(Продовження)

Сьогорічний ювілей піонірів щасливо добігає кінця. Ювілейний з'їзд Брацтва Українців Католиків в Саскатуні гейби завершенням всіх тих піонірських з'їздів торжеств. Нехайже всі наші з'їзди, а особливо сей в Саскатуні не пройдуть безслідно. Нехайже із сего з'їзду винесемо одну рішучу постанову. Так як в інших культурних народів у преважних хвилях, історичних моментах ставлять якісь памятники, так і ми виставмо памятник піонірам. Памятник що має бути ввіковічненням сего ювілейного року, що має бути натхненням для грядучих поколінь.

Памятник—нова розбудована бурса в Саскатуні! Се має бути монументальний памятник, що не проречисто говорити про діла й заслуги батьків наших піонірів. Памятник, що буде натхненням для нас і потомків наших, як ще краще розбудовувати наше культурне, українське життя, творити характер, гартувати українського духа!

Чейже нам українцям католикам не треба ні доказів, ні аргументів про конечність нашої бурси в Саскатуні. Чейже нам відомо який був завидний стан нашої інтелігенції, вчительства перед повстанням нашої бурси? Тай добре нам відомо, що за несповна сім літ існування нашої бурси які гарні овочі нам принесла наша виховавча інституція. Лише самих учителів близько сотні. Вони вже прекрасно, жертвенно працюють всюди по наших українських дистриктах. Зо всіх усюдів пишуть за нашими вчителями. Постійно підкреслюється: дайте нам учителів з бурси. **Учителів, що практикують свою віру, вчать катехизму в школі,** щоб провадили нашою молоддю.

Отсе завдання наша бурса точно сповняє. Не лише вчителів, але і лікарів, правників, дентистів, фармацевців, техніків, механіків, виховує наша бурса. Та вже другий рік тиснемося як оселедці в нашій старій бурсі. Нема нам ніяк змоги працювати на більшу скалю. Нема в нас ні уряджения належитого, ні саль відповідних, ні вчительского складу, щоб широко закроєні наші пляни здійснити. Тому наш апель до всіх українців католиків доброї волі. Коли вам дорогі рідні діти, укр. молодь — нехайже так дорога й благородна буде ваша жертва вашим дітям, укр. молоді! Українці, сповнім наш святий обовязок. Складаймо фонд на розбудову бурси! Вже започатковано фонд одного доляра від кождої укр. катол. родини. Вже Альвена, Ланівці й околиця відбули дуже успішний карнавал на бурсу. Прийшло чистого доходу 200 долярів. За се нехай буде щира подяка всеч. о. Оленьчукови, контестантам, громадянам! То саме тепер будемо відбувати і на Бруні. Отже нехай так і прочі наші укр. околиці зроблять.

Бо наша бурса в Саскатуні, то заборало наше, кузня лицарських сил української католицької інтелігенції! Бож не можемо приникати наших очей на теперішний стан нашої молоді. Так загально сказавши, наша молодь ще держиться передань своїх батьків. Але як надовго? Наглядно бачимо, що наша молодь окружена дуже сильними чинниками чужого впливу. Вплив, що невідклично полонить душу і серце нашої молоді. Та помимо того слова поета повинні бути повсякчасно перед нами: "Чужого научайтесь—свого не цурайтесь!" А дальше: "Бо хто матір забуває, того Бог карає." Отсей заповіт застaвляє нас робити, що в наших силах, щоби то рідне слово, рідну пісню, молитву, відправу, защіпити в серця нашого молодого покоління. Так, щоби воно, молоде українське покоління, задержалося при українстві. Се наше, Боже і природне право!

В. Купчинський

ВСЕ ВИПЛАТИТЬСЯ ЗГОДОМ!

Ті тисячі-тисячі могил,
Ті тисячі-тисячі калік,
Хто каже вам: За дармо!?...
Народ жадав життя і сил!
Тож сум на бік і жаль на бік,
В бадьорі струни вдармо!

Хто з них упав на полі жертв
За цілість крадених панів,
За правду і свободу,
Тому, що дав найбільшу з жертв—
Він перший з вибраних синів,
Він вільний для народу.

Хто немічним вернув у дім,
Хто втратив руки, ноги, зір,
Чи скарби слуху, мови,
Той буде ставитись усім,
Яко доказ чести, як примір
Великої любови...

Ті тисячі-тисячі могил,
Ті тисячі-тисячі калік,
Все виплатиться згодом!
Із них народ вогонь до жил
Зачерпуватиме повік,
Бо став від них народом.

ЇДЯТЬ ЩУРІВ

З Европи повернула до Джерзі Сіті в Америці пікарка др. В. Т. Стронгмен, що працювала при розділі допомоги в Европі.

Вона заявила, що в Брукселі продають для їди щурів по двацять франків за штуку.

В Марсейль у Франції такий голод, що хто має пса або кота, все припинає і пильнує— інакше зловлять голодні і з'їдять.

—Вейтер, я з'ів муху з цею зупою!

—Я все кажу до господаря, що якби всі гості були такі як Ви, пане Розенкранц, то в нас не булоби мух в ресторані.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
325 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3583— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
512 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Вуйко Трохим Говорить

Вуйкова адреса:

UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Дорогі Діточки:

"Сегодня раненько, як сонце сходило,
Я вийшов із хати й поглянув навкруг—
І диво! Де гляну, усе ся покрило
Білесеньким снігом... До сонця так мило
Всміхалась діброва, левада і луг..."

Всміхнулись і діточки, як витягали саночки. Буде втіхи і сміху повна бочка, як вони будуть совгатись з горбочка.

Та бо ще є одна причина, чому діточки мають усміхатись, а це

"ВЕЛИЧАВИЙ ДІТОЧИЙ КОНТЕСТ"

котрий починається з цим числом, а кінчиться лютого 28-го 1942.

Перша надгорода є Brownie Junior Camera, котра бере світлини 2¼ x 3¼ (6-20), разом із одним рольком фільми, готова до ужитку. **Тільки подумайте собі, ся кемера може бути ваша— отож глядіть деінде на сторінці за подробицями цього контесту.**

Беріться до діла таки зараз, скажіть родичам про це, скажіть і знакомим. Най вони Вам поможуть.

На сім Вуйко кінчить, тай бажає найкрасшого успіху у новім контесті.

Вуйко Трохим.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Дорогі Вуйку Трохиме,

Вже трохи давно, як я до Вас писала. Але Ви знаєте, як то діти не мають часу, коли є вакації. Я вже знов до школи ходжу, бо вже по вакації. Школа отворилася першого серпня

Я дуже жалую, що я так довго не писала. Але я не забувала читати БНації і Діточу Сторінку.

Добре, що я перейшла до семої кляси, так мені здається все легко, начеб я була в четвертій або пятій клясі.

Ми мали програму в школі та збирали трохи на Червоний Хрест. А по програмі був танець. На програмі я мусіла два рази співати, бо плескали щось аж чотири рази. Дуже все красно було і не було жадного піянства.

Тепер кінчу своє писання і поздоровляю Вас Вуйку,

Ольга Стрільчик
White Beach, Sask.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас. Я дуже давно мала охоту до Вас написати, а все боялася, що ще не вмію гарно написати. Я маю 12 літ і ходжу до школи в нашім місточку. Тут є гарна мурована школа на дві кімнаті. Мене вчить пан Володимир Саганський по англійськи і три рази на тиждень по українськи. Я люблю читати Ваші гарні листи до дітий. Я дуже хотілаб поїхати до Винипегу та побачити Вас особисто. Я все думала, що Ви маєте бути старі. А тут я побачила Вашу знимку в БНації, що Ви ще дуже молоді.

На сей раз кінчу і здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Ганя Шилюк,
Krydor, Sask.

Наша примітка— Правда, Вуйко Трохим ще дуже молодий, але живе не у Винипегу, лиш в Город, Ман., де учителює. Однак Вуйко вже жонатий і колись разом з женою приїдуть на з'їзд самих дітий, читачів і прихильників ДСторінки -- тоді то буде радість всім!

—o—

ВАСИЛУНЬКА

Замітка: Василунька лежить у ліжку, а мама читає йому байку про "Три Ведмедики." Мама закінчила на тім, як Галюся увійшла до хатки, де мешкали три ведмедики.

"Яка гарна хатка"!— здивована сказала Галюся, "І три таких гарних мисочки борщу. А! як то пахне він, аж чогось я стала голодна. Ану, покушаю його з тої великої миски."

Взяла ложку тай покоштувала борщу з великої миски.

"Дуже горячий і забогато перцю."

А пчіх! А пчіх!

"Треба покоштувати з цеї другої меншої миски."

Взяла ложку тай покоштувала борщу з меншої миски.

"Сей зазимний і має забогато соли. Прр!

"Може в сій маленькій мисці ліпший."

Взяла ложку тай покоштувала борщу з маленької миски.

"О! Той якраз такий, як я люблю. І який смачний. Можу ще раз покоштувати. І ще раз як возьму одну ложку, то ніхто не пізнає."

Помалу, помалу весь борщ минувся з малої миски.

"Треба сісти та відпочати. Спробую це велике крісло."

Сіла та спробувала.

"Таке тверде. Спробую це менше."

Сіла та спробувала те менше.

"Яке мягке! Впірнула майже до підлоги. Ні, се не для мене. Спробую се мале."

Сіла та спробувала те мале.

"Се добре. О! О! і воно чогось тріщить. Ах! Та бо я на підлозі— поломалось!" Та най там, нічо тепер не зроблю. Піду, подивлюсь нагору."

Взяла тай пішла сходами нагору.

"Тут зможу відпочати, бо є аж три постелі . Спробую цю велику насамперед."

Лягла та спробувала велику постіль.

"Ні, то затверда. Спробую цю меншу."

Лягла та спробувала ту меншу.

"А ся знова замягка. Спробую сю маленьку."

Лягла та спробувала ту меншу.

"Ся то якраз така як я люблю. Спічу трошки".

Лягла та заснула.

—

А що сталося потім? Слухайте другим разом.

—o—

НОСОРІГ

Наші предки в своїх письмах часто згадували носорога і ставили його як взір відваги. Звіря велике, живе дико в Африці, підчас наступу стає страшним. Наступає, коли тільки звітрить ворога, наступає прямо, силою свого носорога. Цей, що на образку, живе у звіринці в Шикаго і важить 2,000 фунтів. Мама носоріг має дитинку носороженка, з грубезними лапами по 5 палюхів, що важить 20 фунтів. І хоча для видів цікавість, то для мами й дитинка краса. Це перший носоріг, що родився у звіринці.

Мама носоріг зі своїм носороженком.

ВЕЛИЧАВИЙ ДІТОЧИЙ КОНТЕСТ

Перша надгорода— 6-20 Brownie Junior Camera котра бере світлини 2¼ x 3¼ разом з одним рольком фільми, готова до ужитку.

Друга надгорода— Краватка (для хлопців або хустинки (для дівчат).

Третя надгорода— Книжечка казочок та портрет Вуйка Трохима кожному контестантови.

Условія контесту:

Ціль контесту є познакомлення більше людий з одною найбільш ілюстрованою та цікавою газеткою "Будучність Нації."

1. Перша надгорода іде для того, що пришле найбільш нових передплатників для "Будучности Нації." Друга іде для того, що пришле друге найбільше число передплатників, ітд.

2. Тільки нові передплати будуть раховані у цім контесті.

3. Передплати посилайте до
Uncle Tom, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

4. Передплат не тримайте до кінця контесту, а посилайте зараз, як їх отримаєте, щоб люди не чекали на газету.

5. Ваші приятелі можуть самі прислати свою НОВУ передплату на Вашу користь. У листі мусять зазначити, на чию користь передплату висилають.

6. КОЖНИЙ контестант, чи одержить одну з трох надгород, чи ні, одержить портрет Вуйка Трохима.

7. Контест кінчиться лютого 28-го 1942. Передплати одержані по цім дни не будуть раховані в контесті, але газека буде висилана як звичайно для передплатників.

8. Передплата виносить $1.00 на рік. Газетка виходить два рази на місяць.

Кілька зауваг.

Коли можливо, **покажіть газетку людям. Покажіть їм многі ілюстрації, Діточу Сторінку та сторінку для молоді.**

—o—

Це Іван Цюпа з Город, Ман.
Він працює над різьбою гарних рамців. **А що Ви вмієте робити?** Напишіть до Вуйка росказуючи (наколи можливо з рисунками), як Ви ту річ зробили. Кожний, що пришле такий лист, одержить рисунок цих рамців та вказівки щодо різьби.

—o—

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До Теодозії Шалай: 1047 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

Гарно пишеш, Теодозія. Видно, що пильно вчишся у Рідній школі. Твій лист одержав надгороду цего місяця.

—

До Гені Солило, 103 Galloway St., Winnipeg, Man. Вуйко дуже любить, як діти співають у хорі, тому як коли приїде до Винипегу, то напевне піде послухати вашого хору.

—

Ню Йорк—Концерт мистця скрипака **Романа Придаткевича** в мійській домівці 9 листопада вінчався красним успіхом. Прибули численні любителі музики і виповнили простору салю. Придаткевич відіграв найкращі місця своєї симфонії— при пяні був Паольо Галліко.

Джерзі Сіті, Н. Дж.— Адвокат Марсель Е. Вагнер, американський українець, вже вдруге зістав **вибраний послом** до стейтського парляменту, одержавши 180,851 голосів— більшістю близько 150,000 голосів. Перший раз був вибраний 1940 р.

—

Дяківська Школа

Всі відчуваємо велику потребу церковних дяків. Старші дяки (а їх тут у Канаді тільки невеличка горстка) служать Церкві й людям, доки їм сил ще стає, а молодших дяків дуже мало.

Правда, є молоді люди, що мають і дар і охоту співати в церкві богослуження з дяком, але здається, не мають відваги навчитися богослужебного письма і нот, щоб потім самостійно сповняти дяківський уряд у парохії.

Щоб таким молодим охотникам справу облегшити, в Айтукі отвирається

ДЯКІВСЬКА ШКОЛА під керівництвом п. Петра Рути, знаного колишнього дяка церкви св. Николая у Вишипегу, а теперішнього дяка в Айтукі.

Дяківський курс буде тривати від 15 грудня до Великодня.

Відправи в айтунській церкві є кожної неділі й свята. Будуть учні мати добру нагоду практично вправлятись у співі Служби Божої, Вечірні, Литії, Молебнів, Літургії Преждеосвященних Дарів, Сорокоустів, Парастасів і т.д.

Прошу використати цю прекрасну нагоду, що трапляється! Від 15 грудня до Великодня не далеко. Ті місяці скоренько проминуть, а цінна наука останеться на все життя.

По ближчі інформації прошу зголоситись на адресу:

MR. PETER RUTA, ITUNA, SASK.

В СПРАВІ ПОБОРУ ДО ВІЙСЬКА, НЕ БУДЕ ЗМІН!

Коли парляментарним провідником консерватів став Мієн, сейчас виринула справа примусової бранки для служби в Англії. Консервати є за тим.

Тоді **премієр Кінг** заявив отверто таке: "Так далеко, як о мене ходить, не спитавши наперед загалу в цій справі, не думаю брати на себе відповідальности, щоби попирати змагання в справі бранки для заморської служби."

Дост. Е. Ляпойнт, міністер справедливости, визначний католик, один з найкращих політиків ліберальної партії в Канаді, помер 26. листопада в Монтреалі.

Останні Вісти...

При відступі **большевики знищили** старинний архів і **бібліотеку в монастирі в Крехові.** Подібно знищено монастирі в Лаврові, Буковій, Золочеві і Погоні. **В жовківській друкарні,** частинно знищеній, все таки випечатано календар на 1942 р., друкується Місіонар і тижневник "Жовківські Вісти." **Львівський монастир і архів св. Онуфрія перебрало на час большевицької влади Наукове тов. ім Шевченка** і так оцілів. Тамошні оо. Василіяни уходили за наукових співробітників Наукового товариства. В такім самім характері збереглися мешканці монастиря, о. ігумен Віталій Градюк, о. Іриней Назарко, провідник молоді і о. Лукань, що з нараженням життя ратував цінні памятки перед знищенням.

На Україні з голоду і нужди кинулася холера. Большевики висадили греблю Дніпрельстану нагло, коли насипом тягнувся вал утікачів і всі погинули. Вибух зірвав в греблі яму на 600 стіп широку, а на 60 стіп глибоку. Вода ринула і залила прибережні села. Люди і скот вигинули. Разом **наслідком вибуху згинуло 3,500 осіб.**

Начальником генерального штабу англійської армії назначено на місце ген. Дила, **генерала Сир Алена Брук,** що має 58 літ і є знавцем механізованої війни.

Воєнні ділання Англії проти Фінляндії, Румунії і Угорщини вже почалися. Англійські летуни бомбардували фінську пристань Петсамо ще 30 липня. Тепер мабуть примінено проти фінців блькаду.

Англійська офензива в Лібії пересунула фронт 50 миль в некористь італійців зараз першого дня. Наступ був наглий і підготований від 5 місяців всіми середниками новітної механізованої війни.

В польським тижневнику "Вядомосьці польске;" що виходить в Льондоні, відомий україножер і шовініст Станіслаф Грабські зі Львова знова зачав писати, що полякам вже тепер треба розвязати українське і жидівське питання "згідно з великою ідеєю вільної Польщі." Грабські знаний українцям з того, що за влади Польщі позамикав всі майже українські школи, попереносив або цілком звільнив зі служби наших учителів, повиганяв з урядів наших урядників і на кождім кроці, де і як міг, ницив українців. Тому 25 літ заявив, тоді при владі в Польщі, що "русини в Польщі за 25 літ мусять зникнути"— але Господь милосердний. Ці зненавиджені і смертельно кривджені ним та подібними як він "русини," **не зникнули— живуть!** А Грабського большевики вивезли на Сибір і тепер як союзника випустили і він переїхав до Льондону. Та як бачимо, не змінився. Ще й тепер береться "розвязувати" українське питання **—ліпше най порозвязує своє питання польське, буде мати досить роботи. Українці без його помочі самі собі розвяжуть своє питання.**

У Львові німці завели жидівську дільницю тільки для жидів **"гетто,"** в котрім мусять мешкати тільки жиди, християни мають звідтам забратися. То гетто на полудне від залізничого тору, що іде з Підзамча до Тернополя.

Замороження цін в Канаді почнеться з днем 1 грудня ц.р. Первісно правительство проголосило замороження з днем 17 листопада, потім сказано, що до того часу годі було як слід наладнати весь апарат завідування і тому назначено день 1 грудня, як границю на котрій стануть всі ціни в Канаді.

Страйк в Кирклеид Лейк, Онт. в копальнях золота захопив яких 4,000 робітників. Домагаються підвищення платні.

Уживання целюльози до овивання многих неконечних річий **заборонене.** Целюльози треба до виробу гліцерини і многих інших воєнних річий.

Поліція з Елмвуд, на передмістю Винипегу, арештувала 18 листопада ц.р. на смітнику в Сейнт Боніфас Гринька Москаля, що **жив у норі,** яку вигребав в стосі сміття і до котрої можна було тільки рачки пролізти. Арештували за волокитство. От так живуть деякі люди в чвертьмільйонових місті, де кілька вулиць дальше є повно всякого добра. Москаль жив як черв в своїй норі— і певно не з добра...

Німці **заняли Ростів** над Доном, ідуть завзяті бої за Москву.

Англійські війська окружили німецькі і італійські частини на схід від Тобруку в **Лібії,** знищивши з початку наступу 130 ворожих повзів. Закроюється наступ на широку скалю, щоби зовсім виперти італійців з Африки, а також покінчити з французькими впливами, що є під впливом Берліну. На полудне від Дакару в Сіерра Леоне англійці громадять великі частини до наступу.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 1 (97) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Січня, 1942 Vol. X. No. 1 (97) YORKTON, SASK. January 1, 1942

Христос Раждається!

СЛАВІМ ЙОГО!

Воєнна Літопись

Мабуть третю фазу війни становить нагли напад і виповідження війни Америці і Англії через Японію. Це все сталося 7 грудня 1941— а 11 грудня **американський конгрес виповів війну Німеччині і Італії.** В слід за тим цілий ряд середньо і полуднево американських республик виповів війну Японії, Німеччині і Італії.

- - - - - -

Японці напали на одну з головніших пристаней американської фльоти, Перлову пристань **в Гаваях,** висадили війська на **Філіпінах,** на острові Люзон і Мінданао і деяких місцях, заняли міжнародну частину **Шангаю** і вдерлися до **Гонг Конгу,** котрого боронили наші війська, між ними хлопці з Манітоби. Японці встигли також висадити війська **на Маляях** з повзами і наступають на Сінгапор. **Тай піддався**— країна слонів, золота і неймовірно красної різьби. **Англія** звернулась до Японії, щоби заховати точно рішення в справі трійливого газу з 1925 в Женеві.

- - - - - -

Американські війська 26 листопада **заняли** голяндську кольонію в пол. Америці, **Голяндську Гвасну,** де є великі копальні бавксайту в Моенго, з котрого виробляють алюміній. Заняли столицю Парамарібо над мутною рікою Сурінам, серед пралісів пекучого сонця. Одночасно Америка офірувала Аргентині, що закупить від неї все збіжа на протязі 3 літ, щоби не дати змоги державам осі дістати з Аргентини яку поживу. Подібно **Аргентина** продала Америці виключно на 3 роки всю продукцію тукґстену, що є конечним при виробі стрілен. Досі половину тої продукції закуповувала Японія.

- - - - - -

Англійський парлямент приняв внесок премієра Чирчила, щоби покликати до війська мущин від 18½ пів до 50, а навіть коли буде потреба до 60 пів. Так само покличуть на війну **незамужних жінок** від 20 до 30 пів життя. Деякі посли домагалися так само забрання на війну всього майна людий, однак той внесок покищо перепав.

Мапа Далекого Сходу, де тепер якраз ведеться нагла війна з Японією.

ПІОНІРСЬКИЙ ДЕНЬ БУК-а В ПАРКАХ, МАН.

16 лист. ц.р. був піонірський день БУК-а в громаді українців католиків, яких 16 миль на північ від Винипегу, де наші люди засіли урожайні землі, мають достатні хати, машини, і дуже красну невеличку церковцю, прегарно помальовану і що найкраще, зовсім неробиті на партії, чи секти. Це здебільша підмійські огородники і мають добре. Не переливається, але й не бракує. Парохом є **о. Антін Луговий.**

Зрана була відправа в церкві, підчас котрої співав хор з Винипегу церкви св. Покрови під проводом З. Мороза.

Потім був концерт в Парохіяльнім Домі, де промовляв ряд бесідників, а при кінці о. Луговий роздав десять найстаршим і заслуженим піонірам почесні грамоти БУК-а. Промови були переплітані співом хору і одною деклямацією в честь піонірів, котру виголосила Анна Пилатик.

Промовляли— **Василь Киба,** старший поселенець— Приїхали в свобідну Канаду, неповні своєї долі, але з вірою в Бога. Інші тут були обставини і ніхто ними не журився в тих перших часах. Працювали і поступали вперед на кождім полі. На полі економічнім поступили на 100%— мають машини і вироблені поля. На релігійнім полі зберегли свою віру на 90%, побудували величаві церкви, як в Кукс Крік, сектантів мало. На політичнім полі свобідні, але ще найбільше остає зробити— треба помогти своїм дістати вищі виборні становища. З околиці кандидує тепер п. Борщ на радного, треба його поперти.

Промовив сам кандидат, молодий і огрядний, **п. Борщ.**

Панна Броня Протасевич, що раніше вчила в цій околиці, а тепер учителює в Винипегу в мійській школі, промовила про виховання молоді. Часом настає розтіч між молодими і старшими якраз по причині браку належного виховання молоді.

Кінцеву промову мав **о. Семчук** з Винипегу, а потім кілька слів закінчення о. Луговий і роздав грамоти слідуючим піонірам: П. Проникові, Стефану Проникові, Никиті Бас, Катерині Єлиняк, Николі Яремчукові, Йосифині Цесляк, Каролині Цесляк, Юліянові Залізко, Пилипові Дутчак, Захарєві Борщ. Підчас того кождому піонірові поставлено кілька питань. Жаден з них не думає вертати до Старого краю, навіть як буде велика і вільна українська держава— це однозгідна думка всіх. Ані їхні діти. Канаду люблять. Колись пішки ходили на роботу аж на Транскону, пів дня треба було іти. Той край став нашим краєм —на все.

Промову учителя **Федора Ковальчука** помістимо всю в слідуючім числі.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Фармарі позіпт

Як хочете мати задовільну ціну, посилайте свою сметану до:

CITY DAIRY LTD.
WINNIPEG, MAN.

КАНАДІЙСЬКІ ВІСТИ

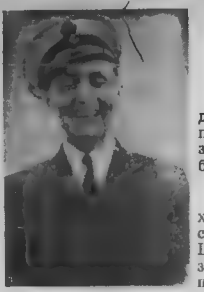

Антін Крук
підстаршина канадійської фльоти, котрий недавно був у Винипегу на відпустці і оженився з нашою дівчиною. Вінчання було в церкві Пр. Евхаристії, де парохом є о. Ігор Шпитковський. Родина Крук є примірними парохіянами згаданої парохії.

Замороження цін в Канаді відноситься до всіх тих, що продають і купують. Також парохіяльні домівки, що деколи бодай продають солоджену воду, дають обіди і базарі, **повинні мати дозвіл на це** купно і продаж. Такий дозвіл нічого не коштує, треба писати до Отави на адресу: Wartime Prices and Trade Board.

Однак замороження цін не відноситься до продажі і купна худоби, дробу, яєць, молока, сметани, десерового масла, фармерського сира, меду, риби, а також свіжих овочів і городовини. Це ставляє фармерів в добрі відносини, бо хоч фабричні ціни всі заморожені, то фармарські ні. Також **невільно підносити ціни на помешкання.**

Більшість західних збіжевих ситанців є тепер вільними для довозу пшениці без ограничення і квоти. Подають, що надвижку нашої пшениці вишлють до Росії.

- - - - -

Проголошено нову военну позичку в Канаді на пятьсот міліонів долярів в лютім. Так всі досі затягнені позички на війну в Канаді дійдуть до суми двох біліонів долярів.

- - - - -

Плекання куниць в Канаді зросло в 1939/40 р. Продані тоді 384,844 скірок за пересічну ціну $8.89 за одну скірку. Деякі футра з куниць коштують навіть $6,000. Коли хочете зачати фарму куниць, треба купити одиницю розплоду, що складається з одної мужеської і трох жіночих кун. Це коштує $300. Виживити одно звіря коштує місячно 70ц. Річно кождa куниця родить пересічно четверо молодих. Добре буде, коли наші фармарі зацікавляться більше як досі годівлею футрових звірят.

Десятник В. Н. Шумський,
син панства Н. Шумських у Винипегу, що є парохіянами церкви св. Покрови. Летун Шумський пять місяців вже в Англії. Пише родичам, що журнали, часописі, папироски і чоколяда є найбільше пожаданими дарунками для війська. До летунів вступив в листопаді 1940 р.

З огляду на війну в Маляях, звідки головно довозили сиру гуму і на запотребування воєнне **спинено купно нових гумових мягких і твердих опон** (tires) з початком грудня.

- - - - -

Щирі побажання для щирих приятелів наших

УКРАЇНСЬКИХ ПОКУПЦІВ!

Нехай 1942 рік принесе вам мир і щастя!

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2ND MAY 1670.

ГАЗОЛІНА НА КАРТКИ ВІД ПЕРШОГО КВІТНЯ 1942

Міністер зброї Гав подав до відома, що від першого квітня всі мотористи в Канаді зможуть одержати газоліну тільки на картки. Власників самоходів поділять на тих, що їздять для приємности, категорія А— і тих, що їздять ділово. Картки даватимуть на три місяці і по цім часі дані картки будуть неважні, треба буде мати нові. Категорія А дістане мало, друга категорія дістане відповідно до свого запотребования. Картки дадуть при закупі лайсенсу, це буде додатково коштувати $1.

Представився

Я ніколи не знав що Степан Мартиновський такий розумний чоловік, аж до нинішнього дня.

—А нині хто тобі це сказав?

—Він самий!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

МОЛОДІЖНЕ Братство Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, накладом печатні "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує волиця. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції. 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Editorial Office 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

"А НА ЗЕМЛІ МИР ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ..."

Ніколи ці слова не звучали так трагічно і ніколи новітний чоловік не розумів так повно їх значіння— як саме тепер. Якраз тепер, коли знялася всесвітня пожежа, якої не знає історія. В яку запряжено все знання, досвід, техніку і хист людини на взаїмне знищення. Горить ця пожежа на всіх суходолах і нема місця ,де можнаб перед нею скритися. Ми тут щасливі, що можемо в розмірнім достатку святкувати ці свята— але мільони деінде святкують ці свята серед голоду і холоду, подроблені і покалічені, без відома про своїх найблищих, серед спаленої землі і з серцем, що перейшло всі границі болю.

А прецінь— були подібні хвилі в історії людства.

І коли Спаситель, як маленьке Дитя завитав в убогу стаєнку у Вифлеємі, загал тодішнього світа переживав подібні хвилі, як людство переживає нині.

В таких хвилинах **тільки надія** кріпить і бадьорить! **Тільки віра** дає міць все пережити і перебути, не впасти і не захитатись. Це найсильнійша зброя, яку знає світ— віра і надія—та третя, любов. Без тих чеснот світ стає правдивою долиною сліз, а життя як могила.

Якраз в такий час ангели Божі звістили знеможеним людям різдво Сина Божого, Спасителя і визволителя з усьої нужди життя, Царя всесвіту і Дателя всіх благ. Тодішному світови, котрий топтала грубо нога побідника і не знала милосердія для побіджених —тому світови, що власні діти викидав на жир звірам, а жінка втратила почуття власної гідности і зійшла до ролі хвилёвої тілесної насити для сильних, коли людське життя цінилося менше, як життя скота і сковані невільники менше знали волі, як дикі звірята— тому світови без надії, любови і віри, ангели Божі звістили **мир.** Тоді, коли кождий другому звіром став...

Це було нечуване і вирішило долю людства.

Тільки нечисленні люди віри знали, що прийде будучий Спаситель і відкупить людство.

Вони вірили, і надіялися— що це неминуче станеться.

І не завелися!

Христос прийшов і переміняв лице землі. Надав людині повну вартість, привернув втрачену гідність, дав волю і любов.

- - - - -

Нинішний світ у заверусі вогню і заліза.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ

Бог предвічний народився,
Прийшов днесь із небес,
щоб спасти люд свій весь
і утішився.

Слава Богу!—заспіваймо.
Честь Сину Божому
і Пану нашому
поклін віддаймо.

Вихід з положення тільки один.

Той вихід дає нам усім Христос. Через віру, надію і любов. Вихід, щоби **пізнати взаїмно брата в братові,** а сестру в сестрі **як образ Божий, право на життя і щастя, співкористування земними добрами і співпрацю всіх для спільного добра.**

Це станеться лише тоді, коли світ верне назад до Христа і стане жити після Божої науки.

"Хочеш увійти в життя, зберігай заповіди!"— каже Христос до молодця. І навпаки— хочеш згинути, відкинь і не заховуй Божих заповідий!

Тільки Христос обновить і відродить людство. Тільки Христос дасть нам правдивий і тревалий, справедливий мир, що стане побідним над всім злом, над ненавистю і злобою.

Дасть людям доброї волі!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, СІЧЕНЬ, 1942

1, четвер — Мч. Бонифатія
2, пятниця — СвщМ. Ігнатія Богоносця
3, субота — Суб. пер. Різдвом Мч. Юліян.
4, Неділя пер. Різдвом. Отців І 30 по С.
5, понеділок — 10 мч. на Креті
6, вівторок — Навеч. Різдва, прпмч. Евген.
7, середа — Різдво ГНІХ. (Загальниця)
8, четвер — Собор Пр. Богор. і св. Йосифа
9, пятниця — Первмч. Стефана
10, субота — Суб. по Різдві, 20,000 мч Нік.
11, Неділя по Різдв. І 31 по С. Нев. Дїт.
12, понеділок — Мч. Анісії
13, вівторок — Преп. Меланії

Устав

4 нед. перед Різдвом, св. Отців і 30 по Зісл.— гл. 5, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 328 і 258, ев. Мат. 1 і Лук. 91. Слідує седмиця 31.

6, второк. Навечерія Різдва— Строгий піст. Царські Часи. Сл. Б. св. Вас. Вел. з вечірнею, ап. 303, ев. Лук. 5.

7 сер, Різдво— Повечерія Велике з Всеночним. Сл. Б. св. в. Зол. Єлици, ап. 209, ев. Мат. 3. Загальниця до Навечерія Богоявлення.

8 четвер. Собор Пр. Богородиці і св. Йосифа—Литія, на утр. ев. Мат. 2, на Сл. Б. ап. 306, ев. Мат. 4.

9, пят .св. Стефана— на Св. Б. ап. 17, ев. 87.

11, нед. по Різдві св. Богоотець і 31 по Зісл.— гл. 6, ев. утр. 9, на Сл. Б. ап. 280 і 200, ев. Лук. 93 і Мат. 4. Слідує седмиця 32.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Загальні окремі наміренння св. Отця.— Св. Отець з Божої установи є видимим головою Церкви, він звязує і розвязує справи сумління на земді. А що він звяже чи розвяже на землі, Бог вяже і розвязує на небі. Наміренння св. Отця як видимого голови Церкви Христової є тотожні з волею Божою в небі. Тому коли спільно молимося в наміренню св. Отця, молимося з Церквою воюючою, сповняємо волю Божу і це є найкраща молитва, по словам св. Августина. Молитися спільно з св. Отцем, значить молитися спільно з Церквою. А Церква є таїнственним Тілом Христа Господа, котрий все у всім сповняє. І це наша найбільша гідність та достойінство, по словам св Івана Зол., що Бог дає нам можливість, не відкидає нас, позволяє нам говорити з собою і приставати. Нам, котрі часто негідні доступити порогів людських моновладців, найвищий і всемогучий Бог дає нагоду і заохочує, щоб ми говорили з Ним самим і приставали

Місійне наміренння: За рідних єпископів

Епископ значить стільки що наставник, саме слово є грецького походження. Різницю між священиком а епископом знали вже перші християни і хоча найвище достойінство священика і епископа є то саме — служити Службу Божу, і кождий епископ є священиком, то однак не кождий священик є епископом і є власти, котрі має епископ, а котрих священик ніде і ніколи не має. Именно епископ заряджує справами своєї діецезії і тоді правно називається "ординаріем", бо може бути також епископол помічник, що не заряджує справами діецезії, тільки є до помочі другому епископові і діляє по його вказівкам. Епископ має також одну з найважнійших властий в Церкві— **він один може висвячувати** гідних і відповідних мущин на священників. **Тільки такі свячення важні, котрі дав правний епископ**— значить такий епископ, котрий сам мав важні свячення від інших епископів, бо звичайно епископа висвячують два або три другі епископи. Хто самий не має важних епископських свячень— як це є в протестантів і автокефальних —той не має права і не може важно висвячувати інших на священників. І коли такий протестантський чи автокефальний духовник потім священодійствує, то хоча державний закон в Канаді цему не противиться, перед Богом ці дійства неважні, і ласки Божої душам дати не можуть вони жадної, ба що більше, вони часто-густо є образою Бога і простою хулою. В них не годиться брати участи, а хто свідомо в тім помагає і бере участь, має гріх. Правний епископ знова для свого народу є даром неба і радістю вірних— йому належить честь святих апостолів, котрих він є прямим наслідником.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Сенді Лейк, Ман.—Підчас дня подяки всі школярі зібралися в новій домівці. Було кілька пісень і деклямацій. А. А. С. Меккей говорив про обовязок кождого помогти военним зусиллям через закупно щадничих посвідок. о. Григорійчук говорив про силу молитви, особливо діточої і вказав на конечність просити Бога о поміч і потіху для нещасних країв в Европі.

- - - - -

Винипег, Ман.—На альбом військових при церкві св. Покрови збирали жертви пані Марія Осадчук з Бойд. і пані Катерина Цюпак. Зібрали 18.25. На Діточий Базар збирали принагідні дари пані Осадчук (знова) з панями Наталією Тихоліз і Марією Тесля. Зібрали стільки річий, що базар став можливим і з попередним світленням фільми приніс чистих для молоді $21.61. Всім добродіям належить щира подяка і признання паням за труд.

- - - - -

Шикаго—Скарбовий звіт церкви св. о. Николая, що належить до оо. Василіян, виказує, що на церкві і школі ще остає $40,000 довгу. Парохіяни платять річно $10 вкладки— щонеділі треба зібрати на удержання церкви найменше $250— з вкладок парохіяни зложили в 1941 р. $3,000, недільні збірки в церкві принесли $5,000— за винайм салі прийшло $2,000. Це наша найкраща церква в Америці, найбільша і пребагато розмальована покійним о. Глібом Верховським.

Рай

—Чому називаємо місце побуту перших людей раєм?

—Бо там була тільки одна жінка!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Сердечне побажання і радісний різдвяний привіт Веселих, Радісних Свят Різдва Христового і Благословенного Щасливого Нового Року—всего щастя і радости з різдвяним торжеством, кріпкого здоровля, Божого благословенства з Новим Роком Їх Преосвященству, всеч. оо. Духовним, впов. панам Учителям, Студентам, Військовим, Уділовцям, Добродіям і Членам БУК-а бажає в імени бурси БУК-а

о. Петро Криворучка

РІЗДВО ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

"А коли Ісус народився у Вифлеємі юдейськім за днів Ірода царя, то мудрці зі сходу прийшли в Єрусалим кажучи: Де є цар жидівський, що народився. Бо ми бачили його звізду на сході і прийшли йому поклонитися. Почувши це цар Ірод засмутився і весь Єрусалим з ним. І зібрав всіх первосвящеників та книжників і допитувався їх: Де Христос народився? А вони сказали йому: У Вифлеємі юдейськім, бо так написано пророком—

І ти Вифлеєме, земле юдова,
ніяк не єси найменшим
Між княжими містами Юди,
бо з тебе вийде вождь,
що буде правити
моїм народом Ізраїля.

"Тоді Ірод тайком призвав мудрців і випитував їх пильно про час, коли їм з явилася звізда і послав їх у Вифлеєм кажучи: Ідіть і пильно розвідайте про дитя. А коли найдете, сповістіть мене, щоб і я пішов та поклонився йому. А вони вислухали царя і пішли. І ось звізда, яку бачили на сході, ішла перед ними, аж прийшла і станула зверху, де було дитя. І побачивши звізду, зраділи радістю вельми. І як увійшли в дім, побачили дитя з його матірю Марією, і впали і поклонилися йому. Відкрили свої скарби і принесли йому дари: золото, диван і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, іншим шляхом вернули до своєї країни." Мат. 2, 1—12.

\- - - - -

Минуло 4,000 літ, відколи рід людський за кару за гріх первородний прогнаний з раю заселив цю землю, країну сліз і болю, як прямий наслідок безумности гріха. І в поті свого чола працював на хліб, а земля часто родила тільки осот і бодяче. І посилав Господь своїх вибраних мужів, своїх пророків, щоби нарід каявся— та не хотіли. Через гріхи і в наслідок упадку через гріх первородний, людський рід впав на саме дно недолі. І тільки обітниця Божого визволення з тої недолі світила як зоря надії на всім безвиднім овиді тодішнього життя.

Ще в раю Господь Бог дає першу обітницю— добру новину— для людей, зараз після їх упадку в гріх.

І вражду положу між тобою і між жоною, і між сім'ям твоїм і між сім'ям тоя. Той твою блюсти буде главу, і ти блюсти будеши его пяту"— . Мой. 3, 15.

В 2,000 літ пізнійше Бог дав обітницю Аврааму, що "благословляться о тебі вся племена земная"— І Мой. 12, 3.

І знова тисячу літ пізнійше сказав Бог устами пророка Натана: "Я буду Єму за Отца, а він буде мені за сина"— 11 Цар. 7, 14.

Пророки предсказали вірно і докладно прихід будучого Месії — Спасителя. Каже **пророк Міхея:** "І ти Вифлеєме, доме Ефратов, егда мал еси, еже бити в тисящах юдиних, із тебе бо мні іздет старійшина, еже бити в князя во Ізраїли"— Міх. 5, 2.

Про це пророцтво згадує докладно св. евангелист Матей.

Пророк Аггей предсказав, що Спаситель прийде в тім часі, коли єрусалимський храм, який жиди якраз за нього відбудовували по повороті з вавилонської неволі, ще буде стоятн. Аггей 2, 8—10.

Патріярх Яків називає будучого Месію "ожиданням народів"— 1 Мой. 49, 10.

Пророк Даниїл обчислив седмиці літ, коли народиться Спаситель. Від дозволу жидам вернути з неволі вавилонської і відбудувати храм мине 69 седмиць літ— і тоді народиться Спаситель. Єрусалим збурив цар Навуходоносор в 586 р. перед Христом —цар Кир дозволив жидам вертати з неволі 70 літ потім, коли відняти 69 седмиць літ, то є 483— якраз остане 33, то є 70 седмиця літ, в половині котрої Спаситель помер на хресті.

Пророк Ісая предсказав, що Христос народиться з дівиці, а імя його буде Емануїл— що значить, з нами Бог. Іс. 7, 14.

Пророк Єремія згадав про Рахиль, що плаче і негодна успокоїтися за невинно побитими дітьми. А пророк Ісая предсказав утечу Дитятка Ісус до Єгипту, "і прийдет во Єгипет"— Іс. 19, 1.

Так старозавітні пророки від віків ясно предсказали прихід будучого Спасителя. І хоча рід людський тонув в пропасти гріха, недолі і нещастя, то ці пророцтва були все таки одинокою надією, сподіванням мілионів і навіть поганські писателі в своїх писаннях здається знали про них. Загал тодішнього людства вірив, знав і надіявся, що той час страшної проби і панування зла— **мусить скінчитися. Настануть інші часи. Прийде Спаситель і визволить** світ.

Той час сповнився і в маленькім вертепі у **Вифлеємі** народився серед ангельських хорів в забутих яслах Спаситель світа, як невинне Дитятко Ісус. Вифлеєм значить—**місто хліба.** Так Христос дав знак, як каже **св. Єронім,** що Він є для нас хлібом з неба.

Народився **у вертепі,** щоби кождий мав смілість прийти до Нього— каже св. Петро Хр. Народився в бідноті, щоби нас навчити, що щастя не полягає в земних багатствах. І першими прийшли поклонитися Йому бідні, невчені пастушки— але чисті сердцем, щирі і побожні.

Цар Ірод це ворог Божий, він підступний, хитрий і лукавий. Але вся його мудрість, хитрість і лукавство безсильні супроти всемогучої любови Божої. Так само як нині гордість і зарозумілість часто осліплює неодного і він стає непомірно гордий на свій розум, свої здібности, свою владу, своє богацтво і тоді не хоче уважати, глумиться і зневажає Божий закон. Але все то даремне. Бог все побіджає і людська злоба перед Богом безсильна.

Після передання ці **три царі** були з ріжних сторін— з Персії, з Арабії і з Абісінії. Називалися: Мельхіор і він приніс золото— Каспар приніс миро і Валтазар, що приніс кадило. Вони бачили звізду на сході і св. Ігнат каже, що це була особлива, на це сотворена, звізда. Віддаючи Христові золото, мудрці засвідчили, що узнають Дитятко Ісус своїм царем. Після розуміння старинних і досі золото належить до царя і тому образ царя є на грошах. Віддаючи миро зазначили свою віру в правдиве чоловіцтво Христа, бо миро є ознакою будучих мук Христових. Віддаючи кадило засвідчили божество Христа, бо кадило складається тільки перед Богом.

Так само й ми—в цей гіркий час, коли більше як коли нам треба надії на скінчення нинішних тяжких часів, ту надію будемо мати тільки через віру в Христа Господа. Віра в людське безвіря відвернула нині многих від Бога, а кинула їх в пропасть нелюдських терпінь, пониження і здичіння.

Хто хоче бути мудрим, як Бог— слухає і виконує волю сатани. **Він ніколи мудрим,** як Бог не буде і Богу не дорівнає— але послухавши сатани і виконавши підмову, стане самий "з дівола" і буде чинити його діла на страшну раньбу століть. І тоді доперва світ паде на дно недолі і розпуки. Бо де нема правдивої віри, там нема надії.

там є розпука, котра є страшним дорадником життя. І тому на Україні мілioни гибли з голоду і будуть далі гибнути— доки всі не вернуть до правдивої віри, до Христа Господа.

І тоді замість всю свою силу і працю давати на власне знищення та упокорення, зложать дари на святі церкви Божі— принесуть Христови золото, кадило і миро, визнають Його своїм Богом і Паном всього життя. Тоді почують ангельський спів і радість знова запанує на світі.

А вороги Бога пропадуть як Ірод лукавий і всі їхні замисли розвіються як дим.

"Іншим шляхом" треба й нам вертати до країни свого серця— **до кращої будучности. Шляхом віри і надії.** Шляхом віри **в Христа Господа** і вірности Його святим заповідям. Але до того треба упокоритися, зігнути коліна перед Господом. І визнати Христа своїм найвищим Царем і Паном неба і землі— поклонитися Йому і жити по Його святій волі.

о. П. Криворучка

50 ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ І УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ

(Докінчення)

Та нема де правди діти. Теперішня молодь не та, шо була молодь 10 літ тому. Колись в нашої молоді було живе заінтересования всеукраїнською справою, часописом, книжкою, itд. Знова в сучасної молоді є якась нехіть до свойого рідного. Глядіть за її рухами: молодий хлопець, дівчина хапає денник до рук, перше комічною сторінкою, кине оком, раз, два, і вже по читанню. Возьме який інструмент до рук —перше "кав-бойські юдлінгс"... То й навіть під носом гомонить. Один наш інтеліґентний батько то само говорив мені. Каже, що має досить клопоту, мороки, заки вплине на свого хлопця, щоби говорив українською мовою, та читав укр. часопись, книжку. За два роки мого перебування в бурсі, мое враження те саме, що і в сього інтеліґентного батька. Треба досить нагристися, заки постягається студентів до кляси на науку українського, чи науку релігії.

Над сим невідрадним станом вся українська суспільність мусить добре призадуматися. Мусимо збагнути самий корінь лиха. Мусимо знайти й відповідний лік на легковірну ментальність нехіті до свойого рідного. Як по овочах пізнати дерево, так і по дітях пізнаємо які їхні батьки, родинний дім й окруження. Дуже часто можна дослідити симптом слабости в хлопця до свого рідного, його нехіть говорити по українськи, читати своє письмо, починається вже з родинного дому. Батьки байдужні. Вони потуряють хлопцеві на всякі його забаганки.' Самі мало читають і як вимагати, щоби їх діти читали. Батьки мусять дати примір. Вони й ніхто інший, що має і право і обовязок вже від ранної молодости впливати на дитину і в школі кождого дня знайти 10, 15 хвилин вчити дітей рідного письма. Вложити в його молоденьке серденько любов до укр. книжечки, часопису, пісні, так, щоби се було з такою батьківською любовію, ніжністю і заразом батьківською рішучістю, що дитина гей зжиється з моральною відповідальністю, що то її конечне і потрібне: і молитва, і рідне письмо, і пісня, itп.

Вже з родинного дому хлопець і дівчина мають винести ідеал любови до своєї св. віри, церкви, укр. історії, літератури, пісні. І той ідеал мається доповнювати на вижчих студіях. Власне для сього нам конечно потрібно своєї виховавчої інституції, де, як на наші канадійські обставини, можемо згуртувати нашу студіюючу молодь, та подати їй то, що потрібне. І науку релігії, й українознавства. Заповнити ту прогалину, що в державних школах не дістане. Туг муситься подати їй зміст і напрям, щоб так ум, душа і тіло творили гармонійну цілість, завершений характер і вийшовши зі школи могли з пожертвою, ідейно працювати для Бога, Церкви, Вітчини.

Отсе й патріотизм. А міра патріотизму—жертва! Благородна жертва на розбудову бурси БУК-а в Саскатуні!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Їх Ексценленції Кир Василієві Володимиру Ладиці ЧСВВ, всеч. Отцям Духовним, всім Парохіянам Рамського округа та знакомим **найщирійші побажання** з Різдвом Христовим і Новим Роком

пересилає

о. Мирослав Колодій

Рама, Саск.

(Замість желань листами складає $5 на пресфонд БНації, $5 на бурсу БУК-а і $5 на УВісти).

УВАГА!

Хтось з Ольги, Ман. прислав Постал Нотом $1 передплати на Б. Нації, і не підписався. Просимо дати знати про себе, і подати число з обмшеного відтинка для справдження. Інакше не знаємо кому саме записати передплату.

Адміністрація Б.Н.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 381, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice. Yorkton, Sask.

Всім Членам Зарядів поодиноких відділів БУК-а,
Всім Рядовим членам нашої організації,
Всім нашим передплатникам
і прихильникам

складає оцим найкращі побажання з Різдвом

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Редакція і Управа "Будучности Нації."

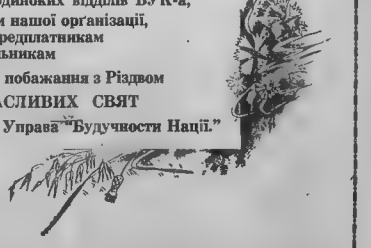

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ ЗА ЛИСТОПАД, 1941

ПРИХОДИ—

о. І. Шпитковський, збірка на прсф.	7.50
С. А. Саінчук, о. А. Фик, Вар. Собчук	3.00
Збірка о. Цимбалістого	3.45
о. М. Швед, збірка на весіллю	3.80
Марія Калітанчук, Олена Заяць	2.00
Іван Федорий, А. Заячківський	2.00
о. М. Колодій	2.00
Василь Пастух	2.00
Іван Шклянка, В. С. Кравчук	2.00
о. др. В. Кушнір 10 передплат	10.00
о. В. Джурман 8 передплат	8.00
Поліклрп Божик з продажі літ.	2.60
Сестри Служ. в Саск. і В. Войтович	2.00
Н. Камінський, Ів. Лещій, М. Король	2.50
Юрій Мартинюк, Матей Ткач	2.00
Ігнат Підгорецький, Гр. Харандюк	2.00
М. Кондришин, А. Беляк, Мир. Голота	2.50
С. Гупало, Йосиф Михайлишин	4.00
Гр. Шавага, о. М. Ірха	2.00
Збірка в Олеші, Саск., в день подяки	4.35
Ів. Горчинський, Анна Барилюк	2.00
о. Семчук з продажі літ.	2.37
М. Антонишин і Семко Кондра	2.00
о. Сірий, збірки на пресф.	7.00
Д. Химка і о. Семчук з продажі літ.	3.00
М. Михалишин, Ів. Олійник	2.00
о. Семчук	28.30
о. Ігор Шпитковський	2.85
Збірка на з'їзді в Гонор, Ман.	9.57
Панство Курцеби, Е. Гавришко	3.00
пані Свірська, о. Криштанович	2.00
оо. Редемптористи з Йорктону	10.00
о. Ігор Шпитковський з орг. збірок	50.00
Збірка пань А. Беляк і А. Беляк з Вин.	27.00
М. Кукура і Петро М. Самойл	2.00
Катерина Гича, Ст. Гапійчук	2.00
Томко Сарган, А. Романюк	3.00
Б. Л. Корчинський, Ст. Бий	4.00
о. Криворучка і Й. Прийма з Ростерн	2.50
Ст. Гненний і Ів. Перегінець	2.00
о. Семчук	4.47
Збірка в Кадворт коло Соломяного	8.60
Разом	$249.36

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.00
Змінне чеків	.30
Друк БН ч. 21	50.80
Розсилка	3.95
Обгортки	2.51
Почтові значки	1.00
Мети до кліш	2.37
Змінне чека	.15
Мети до кліш	4.47
Друк БН ч. 22	50.80
Розсилка	4.05
Обгортки	2.56
Разом	$123.96

Дмитро Кобринський,
скарбник.

-ЗАКЛИК-

В місяці грудні відділи Брацтва Українців Католиків обовязково повинні були відбути свої річні збори. Котрі відділи цього не зробили, то пригадуємо, щоби це виконали в місяці січні.

Програма зборів: 1) отворення зборів —Царю Небесний, 2) Справоздання Голови чи іншочо члена заряду з діяльности за рік 1941. 3) Фінансове справоздання скарбника. 4) Справоздання контрольної комісії. 5) Вибір заряду або одобрення старого на 1942 рік. 6) Дискусії на біжучі справи, головно коляда на Бурсу БУК-а, "БНації." На місячу церкву коли потреба. 7) Заперття зборів (Достойно есть).

Адміністрація розіслала листи всім тим, що завинили за БНації. Богато листів вже вернулося з передплатами надалі. Задавненних, що зовсім не відповідають, будемо примушені вичеркнути. Звертаємо увагу, що тепер саме пора про відновлення передплати, і це лиш $1 за гарний ілюстрований двотижневник. Чи Ви як отримали лист подумали що треба відповісти чи махнули рукою? Як Вам здається, коли Ваша часопись йде незаплачена до Вас? Чи Ви подумали гаразд, що папір дорогий, друк і все інше? Чи Ви не знаєте, що кождий лист коштує заслати до Вас? А Ваша повинність, як доброго, віруючого читача, відновляти передплату на час і не ждати, щоби ми мусіли ще докладати гроший на листи.

Відновіть передплату з Різдвяними Святами!

За Адміністрацію,
Д. Кобринський.

ПРЕСФОНД БН

Всечесний о. Петро Криворучка, ректор бурси БУК-а в **Саскатуні,** написав такого красного листа: "Щоби мое слово не було словесне, **то що я писав, сьогодні сповиняю. Посилаю $25 на БН.** Зо широго серця бажаю помогти. То дійсно якась наша мертвечинна, байдужність— щоб гризтися, де цента взяти, щоб слідуюче число видати. Це тільки в нас мабуть таке можливе.

"Треба вже раз струснути ту нашу заскорузлість. Маємо доложити всіх зусиль, труду, жертви та належито піддержати нашу пресу— тим паче БН. Це наш часопис, за наші гроші, наш отець редагує. Редагує для нас.

"БН то знамените оруже. Воно веде бодро і сміло борбу проти всяких ворожих затій. Вже десять літ тої тяжкої праці. Світлої праці. Нехайже й надальше БН як бодрий воїн бореться. **Ми плече в плече з ним. Побіда наша!**

"Сердечне поздоровлення, всего світ-того труду!"

* * * * *

І в цім листі був чек на $25. **Такі листи дійсно піддержують на душі, заохочують і уможливлюють працю.** Отцю сердечно і смиренно в Христі дякуємо за слова щирої поради, помочі і жертву.

КАДВОРТ, САСК.
Листопадовий концерт

Незабутним днем для нас останеться день 21 листопада, бо в цей день заходом аматорського співацького гуртка відбувся **в НДомі Просвіти коло церкви св. Спаса** перший листопадовий концерт. Молодь під проводом **П. Заболотного,** що в нашім Парохіяльнім Домі змалював гарну сценерію, старанно підготовилася до цього концерту, щоби гідно звеличати пам'ятні роковини першого листопада 1918 р. Програма складалася з хорових виступів стрілецьких пісень, деклямації "За волю України," котру виголосила **панна Михайлина Баранецька.** Потім був мужеський дует "Видиш брате мій" і "Бо війна війною" при участи **Ст. Кузьми** з Кадворт. Виклад про значіння дня виголосив **о. А. Цимбалістий**— все було глибоко обдумане і зробило на присутних незабутне вражіння. о. Цимбалістий є щирим й примірним працівником як на полі церковнім, так народнім, і його кінцеві слова всі присутні приняли гучними оплесками. В той вечір було досить неприятно надворі і зимно, тому многі не встигли прибути через засипані снігом дороги. Однак ці, що були, на заклик о. пароха зложили жертви на пресфонд БН і на клич, берімся до праці, дали, що могли. Збірку перевів сам отець парох. Збірка принесла $8.60. Концерт випав величаво. Кінцеве слово сказав **пан Василь Баранецький,** діяльний член парохії, що подякував усім, які прибули на цей концерт, а особливо о. Цимбалістому, п. Заболотному і другим. Концерт закінчено народними гимнами.

* * * * *

Сердечно дякуємо всеч. о. Цимбалістому за переведення збірки і всім котрі були ласкаві зложити жертву на пресфонд при цій нагоді.

Ось взір, як належить сповнити клич "Берімся до праці!"

* * * * *

Антін Романюк з Сокаля, Саск. .. $1.00
о. П. Пасічник з Канори, Саск. .. $1.00

Константин Щерба з Вернон, Б.К. $5.00

З того $4 передплати наперед і один доляр на пресфонд. При цій нагоді п. К. Щерба написав нам красний лист, з котрим ділимося з нашими читачами.

Пише п. К. Щерба: "Чую, чую ваш голос, як вопіющих по пустині і всі ми українці повинні почути ваш голос. А колиб кождий почув, що вам треба лише таку маленьку суму як $500, щоб провадити Боже діло і вратувати БНації, то колиб кождий українець дав лиш одного цента, то БНації не виходилаб 2 рази на місяць, але виходилаб щоденно. Але пожалься Боже над нашим народом. Хіба заломати руки тай плакати як над могилою незнаного жовніра. Наш безталанний нарід розбігся в сій Канаді, як розбитий величезний корпус— нема партій, нема чужої релігії, де не булоб наших українців. Богато наших братів пішли і поставали рідними братами грузина шевця Сталіна— богато пішли за голосом жида Троцкого, інші знова пішли служити до Василевого регіменту, але і вони колись вислужать, бо що не від Бога, але від чоловіка, то вічно не буде. Ми старі піонірі маємо на цім практику, що сталося з покійними серафимцями і то саме буде з другими. Що нас є в Канаді, якби просіяти через три сита, то може половина впаде під сито, але нас католиків все таки найбільше, як їх разом всіх докупи. І я вірю, що голос БНації розжалять добрих і щирих наших братів українців католиків. Я не вірю і ніколи не повірю, щоб ми самі копали яму і закопали наш талант, бо наші духовні отці нас того ніколи не вчили. Я вже 63 літний і мені ще жаль вмирати— то чого має вмирати наша дорога часопись, котру безплатні робітники і щирі працівники видають для нас і для наших будучих поколінь. Я хоч бідний, але протестую і кричу. Не копайте ями, де нетра! Кричу до таких, як я. Бо і я належу до недбалих. БНації побираю від її народження і все читаю звіти, звідки гроші приходять і куда відходять, але я ще раз не читав, що тільки а тільки забрали ті працівники, що такі роки трудяться безплатно, і я ніколи над тим не подумав, що й ті люди мусять чимось жити, а на життя тра робити. Я вже каюся, що я був такий недбалий. То на цім місці я перепрашаю всіх наших дорогих працівників і б'юся кулаком в груди, що відтепер покаюся і сповняю мій обовязок в такий спосіб, що плачу БНації **наперед** на 4 роки, а одного доляра висилаю тим без платним працівникам на каву. І коли з нас соток тисячів знайдеться лиш одна тисяча, то булоби $5,000— а не марних $500. На такий величезний нарід, **ану хлопці до роботи,** бо як не тримаєм такої малої справи, то за Україну забудьмо. Тепер святий піст, Пилипівка, завозмімся всі, так як я собі подумав—не піду до готелю цілий піст і той лиш процент, якось зложу стару пятку і відошлю і буду весело читати БНації, а в готелі часом так добре піде, що і пятки замало і другого дня голова ніби має корону.—А як ще чоловік вірно живе з жінкою і признає, де був і який вчера був мудрий, то в тім часі жінка стає такою бесідницею, що аж голуби з хати злітають. **Відтепер то нас вже є один, то я— а ще 999 і буде пять тисяч долярів!** А ви пане редактор всі імена поскладайте і як будете мати тисячу імен, вишліть до мене, а я тому тисячному чоловікови вишлю скриню винограду в дарунку."

Це золоті слова пана К. Щерби з Вернон і дай Господи, щоби сповнилися! Ми сердечно дякуємо за слова розваги, заохоти і поміч усім нашим ласкавим жертводавцям, а особливо панові Щербі за продуманий і щирий лист, котрий наш загал колиб розважив і послухав доброї ради, богато добра зробивби! За $5,000 ми змоглиб видавати часопись на 24 сторін, много образків і частійше— але... Неодно душа бажає, та не все годна мати. Так і тут. Але до праці треба братися і то добре.

* * * * *

о. Антін Фик, Ріджайна, Саск. .. $10.00
о. М. Колодій з Рами, Саск. $15.00
о. Н. Копаківський ЧНІ. з Айтуни 5 передплат і $5.00 як різдв. дар.... $10.00
Парохія св. Покрови у Винипегу $10.00
о. П. Криворучка, збірка в Бруно $4.07
о. Михайло Мельник з Арран три передплаті і $2 дар— разом $5.00
о. М. Оленьчук з Альвена $5.00
Григорій Козяк з Лішор, Алта. .. .50
Бракує ще $184.58

* * * * *

Всім нашим ласкавим жертводавцям сердечно дякуємо за наслані передплати, жертви і желання та заохоту до праці. Най Господь благословить і щастить за щирість і жертвенність для апостольства преси.

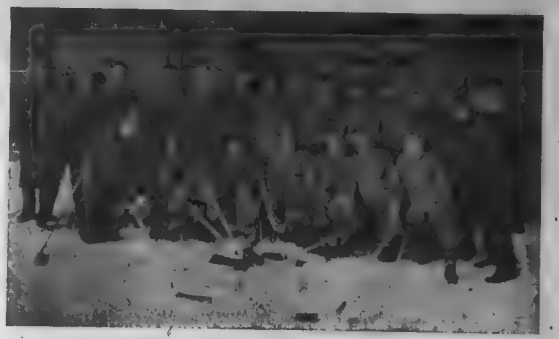

Совгарська дружина Канад. Укр. Атлетичного Клюбу у Винипегу. Задний ряд з ліва на право: В. Ленон, М. Крищук, Ст. Гонтарик, Т. Плоффі, Дж. Раян, Б. Стівенсон, Г. Джансон, Ф. Гонтарик, Д. Пейтон, Ів. Аронделс сотник, Дж. МекАлистер, Н. Сулавило, К. Кутчинський— долом: Б. Крап, Б. Морисон, П. Крамер, С. Фога, С. Семчук, Дж. МекЛін і А. Деніелс.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Зо Святами Різдва Христового і Новим Роком засилаю найщирійші желання для: Високопреосвященного Кир Василія В. Ладики, Всеч. Отців Парохів та членам і прихильникам парохії Пресвятої Евхаристії в Елмвуд—Іст Кілдонен, Ман.

о. Ігор Шпитковський

Впр. і Всеч. Отцям Духовним, Пр. Сестрам, Приятелям, знакомим та всім Парохіянам айтунського округу:

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

з Різдом Христовим і Новим Роком пересилають
оо. Редемптористи з Айтуни, Саск.

Німецький літак прибраний до виду лібійської пустині літає низько десь біля Тобруку. Образ взятий з гори, в другого літака.

РОСІЙСЬКИЙ МИТРОПОЛИТ В НЮ ЙОРКУ В ОБОРОНІ БОЛЬШЕВИКІВ

"Slavonic Bulletin," подає в 14 ч. за 1941 що голова російської православної Церкви в Америці, митрополит Венямин Федченкоф зложив $25,000 як дар на допомогу для червоних. При цім той митрополит так сказав: "Знаю, що 70 до 80% всіх росіян вірить в Бога. Правда, в Росії нема релігійного виховання. Але ми думаємо, що виховання духа і характеру значить більше як шкільне виховання. **Російська Церква перейшла тяжкі часи, але вони її скріпили. Пропаґанда безбожників прислабла і маси перестали нею цікавитися. В кождий случай це мене не обходить.** Віра росте з духа, а не від церковних стін."

Ці виводи православного митрополита більше як цікаві. **Вони є доказом,, чим є то корінне православія,** для котрого стіни церкви на словах є нічим, але якраз той самий митрополит недавно ще вів довгий процес за ті самі стіни російської катедри в Ню Йорку, котру дістав в посідання тільки через той процес. Тоді видно ті "стіни церкви" для нього щось таки значили. А далі він отверто заявляє, що пропаґанда безбожників проти православної Церкви його не обходить." Ось "пастир...." І навіть признає, що та Церква тяжко терпіла та невільно вчити релігії в Росії. Це його видно також— не обходить...

Ген. Сир Елен Брук іменований голова ґенерального штабу англійських військ.

ВІСТИ З ВІДДІЛУ БУК-а В ПОПЛАРФІЛД, МАН.

Заходом нашого відділу відіграно дня **7-го листопада** представлення драму в чотирох діях "Мати". Парохіяльна саля була виповнена по береги місцевими людьми як також гістьми з дооколичних осель. Усі були вдоволені з представлення. Слідуючі особи ґрали ролі в сім представленні: І. Дудич, М. А. Кловак, М. Савчук, Д. Бисащук, А. П. Торбяк, К. Ю. Кловак, П. Галюк, В. Марикуца, А. Г. Кловак, Г. Торбяк.

В неділю 16-го листопада наш відділ гостив з сим самим представленням в Фішер Бренч, Ман.

Наш відділ віддав поклін борцям за волю України **в Листопадовім концерті дня 30-го листопада.** Концерт відбувся в парохіяльній салі, 8 год. вечером при участи около 120 людей. Програма концерту була слідуюча:

1. "Ой впав стрілець"— відспівав хор
2. Парох о. Перейма пояснив ціль концерту
3. "Тим що впали"— деклямація —П. Торбяк
4. "Вітрець повівав — пісня —дівочий квартет
5. Виступ мандолінової орхестри — панна Грицюк диріґ.
6. "Ой в полі край дороги"— декл. Ю. Кловак
7. "Та нема гірш нікому"— - хор
8. Ю. Кловак виголосив реферат
9. "За байраком байрак"— живий образ
10. "Ой чогож ти почорніло" хор
11. "Молимось за вас"— декл. В. Марикуца
12. "Ой в полю могила"— хор
13. "Поклін Діві Марії"— декл. О. Кловак
14. Виступ мандолінової орхестри
15. Кінцеве слово о. Перейми

Національні гимни.

———

Жінка:—Ти знову впився?!
Муж:—Ні... не дуже...
Жінка:—Таж чути від тебе горівку!
Муж:—А ти хотіла б щоб я пив перфуму?

Йосиф Степнюк, мійський радний, дістав одинок 2,578 і згодом проголошений вибраним при дочисленню двійок.

— Подяка —

Нище підписані складають щиру подяку Товариству Податковців міста Винипеґу за почин і скликання номінаційної конвенції, як також всім товариствам, що взяли участь— і за їх моральну та матеріяльну поміч підчас виборів. Дякуємо також всім хлопцям і дівчатам, що в день голосовання помагали як урядники— і всім голосуючим, що не жаліли труду ні часу, а пішли віддати свої голоси на нас і тим вирішили наш успіх. Наша праця для Вас буде запорукою, щоб Ваші на нас покладені надії сповнилися і ми доложимо всіх зусиль, щоб наш загал з північного Винипеґу дістав всю поміч і опіку, які тільки будуть потрібні.

Йосиф Степнюк
Андрій Загарійчук

Андрій Загарійчук, шкільний радний, дістав 3,171 одинок і при дочислюванню двійок проголошений вибраним.

п. Ст. Кравчик

З МАНІТОБСЬКОГО СОЙМУ ПИШЕ ПОСОЛ СТ КРАВЧИК

Українські горожане Манітоби доказали своє довіря і оцінили свої сили коли вибрали шість послів українського походження, котрі попирають ко-аліційне правительство премієра Брекена.

Тому я час від часу буду дописувати в сій часописі про важнійші справи для нашого суспільства.

Перша сесія нового сойму Манітоби отворилась 9-го грудня. По тижневім засіданню, на 16-го зістала перервана на два місяці аж до 17-го лютого, коли дійсна праця сойму пічнеться. В короткім часі сеї сесії, зазт. короля дост. Р. А. МкВиліямс в престольній промові оповів, які справи наше правительство думає рішати сеї сесії. **Кождий посол мав нагоду говорити у відповідь до престольної промови. Українські посли говорили і піднесли ріжні справи в користь фармерства і робітництва.**

Між іншими справами, які були піднесені і які будуть дальше дискусовані, коли сесія знова зберєсь, були:

1. Кооперація провінції і домінії у виконанні ріжних военних обовязків.
2. Фінансова поміч для шкіл у бідніших околицях.
3. Створення Провінціонального Технічного Інституту.
4. Поліпшення пенсії для старців.
5. Забезпечення фармерів, котрі в довгах.

В слідуючих числах я буду старатись описувати ширше про важнійші справи, якими ми конечно мусимо інтересуватись.

Мійський уряд в Гонг Конг, де стояли манітобські частини нашої армії Китайський кулі тягне свій візок рікшу, котрим возить людий. Справа видно трамвай. Там тепер шаліла війна. Гонг Конг щойно заняли японці.

...ЗИМИ ПОЇДЬТЕ НА ПОЛУДНЕ з Г. Е. СОНЯШНОЮ ЛЯМПОЮ

Які родичі не знають, що це значить, коли їхні діти бавляться на сонці? Соняшне світло є не лише корисним, воно є конечним для життя. Соняшна лямпа Дженерал Електрик занесе світло прямо до Вашої хати. Залучіть тільки до електричного проводу і маєте соняшне світло за малу ціну. Коштує

$59.50
На рати $20 і по $5 місячно

Телефон 904 321

ВИНИПЕҐСЬКА ЕЛЄКТРИЧНА КОМПАНІЯ

КАНАДІЙЦІ ВСІ

Нині в Канаді нема чужинців. Ми всі є льояльними канадійцями, або зрадниками тої країни, де живемо. Дуже мало є в Канаді таких українців, що не булиб на сто відсотків канадійцями.

Українці, приняті або роджені в Канаді, показалися добрими патріотичними горожанами, щедрими жертводавцями на патріотичні заклики, служать у всіх частинах ріжних родів збройних сил Канади. Зі свого рідного краю привезли до Канади боґаті дари в своїй любові до музики і мистецтва, свої мязи і здібности. Нам мило привітати так многих зміж них, що працюють в наших кооперативних орґанізаціях.

CANADIAN CO-OPERATIVE WHEAT PRODUCER'S LTD.
WINNIPEG, MAN.

Manitoba Pool Elevators Ltd.
Winnipeg, Man.

Saskatchewan Wheat Pool,
Regina, Sask.

Alberta Wheat Pool,
Calgary, Alta.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ: ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

NEW YEAR ....
What Shall It Bring?

Gone is the old year, gone beyond recall. Out of death came new life and we are standing on the threshold of a new year. What will this year bring us? Will it really be a new year?

Will it really be a new year, we do not know. Only God can answer that question, and we dare hope. With the coming of the New Year we would like and expect better luck, better times, good health, and more unity and cooperation among our people. Our parents' happiness would be unsurpassable if this year should witness the realisation of their endless dream of seeing Ukraine shed the shackles of foreign bondage. With the desire for an improvement, we greet one and all with the words "Happy New Year!"

We greet our friends with these words, yet we should remember that these words alone will not make the world happy. The happiness of the year depends on us and our behavior. If the old year were not what we wanted it to be, it was, in a large part, due to our shortcomings. If this year our attitude and behavior do not change our condition will not be bettered, and the year will witness no progress.

If any improvement is to be seen then we must remember that God both made and rules the world. Without God's help we cannot progress. We cannot choose the easiest way in life and excuse ourselves on the claim that God's way is too hard. We cannot say that only dreamers and idealists follow this road and since we are realists, we go another way. If we are to progress we must go God's way. We must work first for God and then for our country.

We are living in hard times, in times when in our country, political, economical and social evils are seen verywhere, however, this should not discourage us. With sublime faith let us raise our eyes upward to Christ the King, and hope for a better future. Entering upon the threshold of the New Year let each of us individually and everyone collectively weed out the evil in our lives. Let us heed the voice of our Master and then the Almighty will shed His grace upon us. Then shall we be certain that this year will mark the beginning of a new era in which the hopes of our parents, our hopes, the hopes of the Ukrainian people will be realized.

A GOOD FAMILY

The father of success is work,
The mother of success is ambition,
The eldest son is common sense.
Some of the other boys are:
Perseverance, honesty, thoroughness,
Foresight, enthusiasm, cooperation.
The eldest daughter is character;
Some of her sisters are:
Cheerfulness, loyalty, courtesy,
Care, sincerity, harmony.
The babe is opportunity,
Get acquainted with the old man,
And you will be able to get along
Pretty well with the rest of the family.

Rev. W. Firman

CHURCH UNITY

History repeats itself. How true is this old adage! It is approximately twenty-five years ago that the greatly longed for Armistice was signed. Guns were silenced and the gastly horrors of war became a thing of the past. Men were again to enjoy peace—live in at least frugal comfort, and turn their attention to the finer things in life. They had learned their lesson it seemed— and from now on it was to be only peace and happiness.

Oh, but that was twenty-five years ago—and men forgot so easily. And so, we are having at the present time, a reincarnation, as it were of the same horrors, the same death and destruction, as had taken place a quarter of a century ago. Yes, history does repeat itself.

But why should history repeat itself? Why should chapters of history be repeated that would best be forgotten and unwritten? Why undergo pain, suffering and torments? Why purple the battlefields with human blood? Why, this awful holocaust to the god of war?

In general we can say that these things happen because there is strife and dissension between peoples and nations, which incidently arise from perverted minds, perverted wills, and false forms of governments. If this, then, is conclusive to wars, bloodshed, and death, what then, will give us peace, happiness and life?

The answer is unity. And truly so, since unity is the exact opposite to dissension and hence will bring about the exact opposite results. Rightly then, does the Church set aside, in the month of January, a week known as the "Church Unity Octave," during which time the faithful are especially to pray for Church Unity

"This is all very true," you might say, "but just how can a people be united into a one harmonious whole, when these people differ in racial origin, live in different countries, observe different customs, and speak different languages?" However, despite these differences, people can be united in several ways, but three of these as exemplified by the Church, will suffice for our consideration—namely, Unity of Intellect, Unity of Will, and Unity of Government.

Unity of Intellect. Christ while on earth gave us a new economy of salvation. He taught and exemplified new truths and revelations. More than this, He established a Church and entrusted to it, these truths for safe-keeping, making the Church infallible and indefectable. Truly, the Church is man's means of salvation.

It follows too, that there is an obligation on every person to belong to this Church, thereby profess the same faith, and adhere to the same doctrines as proposed by the Church. True, a person becomes a member of the Church through Baptism, but in order to retain this membership, there is need of more. We must believe what God teaches, and in the sense in which He teaches it.

(To be continued).

WHAT'S A GIFT, ANYWAY?

"Think nothing of it, it's a gift—it goes on and on." I found this sentiment on the blue page of an autograph. It was enough to remind me that Christmas, the greatest gift-giving time of the year, is fast approaching. Not that Christmas is the only time for gifts. There are other times, such as anniversaries, weddings, birthdays, departures, home-comings and so on. These are all conventional.

But were you ever brave enough to give someone a gift on no special occasion? An unexpected gift has great value as it shows that the giver needs no reminder. Such a gift has its own source in the giver's own thoughtfulness towards the person for whom it is meant. It is just like a plant that blooms out of season. We would say with a smile, "Well, it wasn't supposed to bloom yet, but it did."

As Mary E. Coleridge says, "There are gifts that are no gifts, just as there are books that are no books." What does it mean, "gifs that are no gifts?" People buy things for one another. Sometimes a little bit of thought would show that the things they give are really not gifts. Would you consider the thousand dollars that a father gives his newly-married daughter and son-in-law a gift? Gift is not the correct word for it. Transfer of property is better.

Here's another one. For Christmas a husband buys a new radio for his wife. They need a new radio anyway, and since Christmas is coming why not buy one and call it his wife's present? If he buys her a small radio and installs it in the kitchen, that would be a gift. Immediately she would know that his motive is to add to her daily pleasure, whereas a radio in the living room would hardly mean more to her than a standard piece of furniture. She would probably return his generosity by getting him a rug on his birthday.

The same rule for gifts applies when dealing with children. A few tin soldiers would sooner bring a sparkle of delight to a small boy's eyes, than would a new overcoat. The new coat is a necessity, and should not be classed as a gift. And how are parents to know what gifts a child wants? Some children make out a list of the things they want Santa to bring them. This list is unnecessary if a friendly atmosphere exists between parents and children. Children do not hint, they tell. Just think what anguish parents go through when their four-year-old baby decides she wants the moon for Christmas, with a few stars thrown in! Mamma tries to explain, but baby rolls on the floor and kicks till splinters fly. Then daddy gets an idea. He goes half-way with baby. She won't have the moon and stars, but she'll see them, in daylight, too. And she does. So you see that children do not hesitate in choosing their gifts, even though they cause complications sometimes.

Nowhere are there more complications about gifts than between lovers. Of course you've heard of the girl who bought "him" a mustache curler for his birthday, although he had no mustache. He thanked her for the gift, but asked no questions for fear he would offend her. He knew friends wouldn't help him. They'd just laugh, oh, laugh. Could it be, he pondered, that she likes a man to wear a mustache? Well, he'd give it a try. He did and guess what? They lived happily ever after!

The boy in love is forever buying something for "her" (until marriage, anyway). Flowers are a definite necessity at least every few months. Chocolates must come almost every second visit, as they provide "sweetness." Also, if the boy wishes to keep his reputation of being a "darling" he must shower the girl-friend with a great number of expensive "nothings." Altogether it amounts to what could be called a "love tax."

Well, even if our choice of gifts is not always perfect, we can console ourselves with the thought that we gave cheerfully. Be a good giver as well as a good receiver.

And subscribe "The Future of the Nation" for your friend...

BOYS—ARE YOU THE TYPE

THAT admires all the girls on the top of his voice except *the* girl?

THAT whistles after a girl when he's with a crowd of boys, but when alone, would cross the street or turn back rather than pass two girls?

THAT can't tell the difference between a home-made pie and one from the pastry shop? (Be careful, that girl-friend may be pulling the wool over your eyes when she serves you a delicious piece of pie).

THAT always tells the girl-friend about the raise he's going to demand, but is never brave enough to demand it from the boss?

THAT is a handy man to all the neighbors, that is full of vigor at work—in other words an all-around-man, but, once inside his own home becomes a great big baby and requires service at every move?

If this goes on some of the male readers might suspect a girl is writing it, and that would never do.

ПІОНІРСЬКІ ДНІ БУК-А В ЙОРКТОНЩИНІ

Йорктон, Саск.— Торжество тревало два дні, 5 і 6 липня ц.р.

Субота, 5 липня. Вечером був акафист до Матері Божої і проповідь про вагу спасення душі. Проповідь виголосив о. Гр. Шишкович. Потім була суплікація і сповідь

Неділя, 6 липня.: Від самого рання, від 5 години до 10 були читані Служби Божі, потім утреня, а пів до одинадцятої співана Служба Божа з дияконами. Правив **о. візитатор Стефан Бахталовський, ЧНІ.** —дияконували о. Р. Хомяк, ЧНІ і о. Ри. Форнальчик, ЧНІ. Проповідь про благородний вплив Церкви на життя народу протягом 50 ліття виголосив **о. Гр. Шишкович, ЧНІ.** Проповідь була дуже гарна і зробила велике враження на присутних, котрих було богато і тому Служба Божа була під відкритим небом, на монастирськім подвірю.

Пополудні в годині 3 почалася **ювілейна академія** в домівці під церквою. Підчас промови **о. Ів. Бала ЧНІ.** довше задержався над наступом сектантів на душу українського народу.

А. Кіндракевич говорив про гарні звичаї українського народу— Слава Ісусу Христу, рідна мова— що батьки піонїри передали молодому поколінню.

о. Стефан Бахталовський говорив про потребу многих нових священників місіонарів для українців в Канаді.

Піонїри розказували про свої спомини.

Враження остало нестерте.

РАЙН—ДНІПРО, САСК.

5 жовтня в неділю був незабутний піонірський день БУК-а. Всеночне і Службу Божу правив **о. В. Корба, ЧНІ.**— проповідь виголосив **о. Іван Бала, ЧНІ.** про гордість, що є шкідником в поступі одиниць, громад і народів. Була панахида за померших піонірів. Многі приступили до найсв. Тайн. Спільний обід був в НДомі, в годині третій пополудні святочна **академія.** Вступне слово мав о. парох В. Корба і покликав до слова **Антона Кибу,** що переводив програму. Хор відспівав "Боже, послухай благання." Піонірів покликано на почесне місце.

о. Бала промовляв про великі жертви перших поселенців в Канаді. Без конечних середників до життя вміли вони видержати та довершити великих діл.

Яків Стратійчук з Канори пригадав кілька цікавих даних з життя поселенців.

В .Балешта, адвокат з Канори, говорив про добродійства свободи в Канаді.

Григорій Кличчак, найстарший піонір околиці, промовив про це, як то тепериша молодь вибагає, а як перші поселенці навіть не думали про це.

Дмитро Киба, 70 літний піонір відспівав піонірську пісню.

Дякував всім о. парох Корба.

Кінцеве слово сказав **А. Киба.** День закінчено відспіванням народних гимнів. Враження остало незатерте.

КАЛДЕР, САСК.

Неділя 14 вересня остане памятною. Рано була в церкві утреня, Служба Божа і проповідь про Божу доброту і Боже Провидіння виголосив **о. Вол. Корба ЧНІ.** Була суплікація в намірению українського народу і обхід з найсв. Тайнами довкруги церкви. Многі приступили до найсв. Тайн.

Спільний обід був на дворі, грала орхестра.

о. Стефан Бахталовський ЧНІ. промовляв потім про обовязки для Церкви і Канади.

А. Кіндракевич, адвокат з Йорктону, говорив про збереження народних і релігійних звичаїв.

Кінцеве слово мав о. Корба— враження остало велике.

МОДЕЛФАРМ, САСК.

12, 13 і 14 жовтня був день піонірів БУК-а, погода прекрасна, тепло, як літом. Здавалось, що сам Бог вселасковим оком глядів на наших чесних піонірів, що стільки труду і жертви зложили на Його славу, для Церкви і Українського народу в Канаді.

В неділю 12 жовтня **о. В. Краєвський, ЧНІ.,** співав благодарну Службу Божу, щоб подякувати Всевишньому і Пречистій за опіку над нашим народом. "То віра в Бога, в Його опіку, в Його Провидіння, віра в покров Пресвятої Богородиці не дала нам пропасти тут в Канаді"— говорив о. місіонар підчас проповіди. Молитвою за вітчину закінчено ранішну відправу.

Пополудні в год. 2 був акафист до св. Покрови за здоровля піонірів і проповідь про покров Пречистої над українським народом. Відтак суплікація.

13 жовтня була співана заупокійна Служба Божа за померших піонірів і проповідь "Наші обовязки супроти померших батьків наших." Потім прочитали отець короткий некрольог померших піонірів і відспівали парастас.

В НДомі були поминки. Того самого дня випав якраз похорон одного з піонірів Григорія Попика.

Вечером було всеночне і процесія кругом церкви зі світлом, потім суплікація.

В день Покрова Божої Матері був празник і відпуст. Від восьмої рано були сповідники, сповідали 4 отці. Пів до девятої була перша читана Служба Божа і людиї повна церква. Потім утреня. В десятій годині була друга читана Служба Божа і спільне благодарення. Яких двіста людиї витали Ісуса в своїм серці і дякували за всі ласки. В одинадцятій о/ігумен з Айтуни, **о. Н. Копяківський, ЧНІ.** відспівав Службу Божу в сослуженні дияконів.

(Докінчення буде).

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"

Вуйко Трохим Говорить

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 Colle... Ave., Winnipeg, Man.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Христос Раждається!
Любі Діти!

Люблю я день той,
Коли матуся без впину
По кухні ся увиває,
А татусь на кілька годин
Якусь орудку ладнає.
Люблю зірку, що її блеском
Уся родина за стіл засідає,
І по звичаю прадідів наших,
Дванайцять страв споживає.
А вже найкрасша тая хвилина,
Як світло ялинки сіяє,
І вся родина зібравшись кругом,
Гарні коляди співає.
Як вечір сей зоветься?
Жождий відгадає!

Так кождий відгадає! ()
Святий вечір!

Той вечір, коли усюди веселість, коли св. о. Николай приїздить та приносить всякі дарунки. Вже надходить той вечір для Вас всіх, що будуть святкувати.

Як то Ви всі на него чекаєте. Як то гарно діставати дарунки. А чи Ви коли Ви подумали, скільки то є радости і даванню дарунків! Чи Ви коли дали малий дарунок своїм родичам? Як Ви дали, то певно знаєте, скільки то радости це Вам принесло.

З нагоди свята Різдва Христового желає Вам всім Веселих Свят, та приємної забави—

ВУЙКО ТРОХИМ

ДАЙТЕ В ДАРУНОК РІЧНУ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ" — для своїх приятелів та заразом возьміть участь у КОНТЕСТІ.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я читав про Вас у БНації. Я ходжу до Рідної Школи до третої кляси. Я також обслугую коло престола і ходжу на катехизм кождої недїлї. І ми приготовляємося на концерт, котрий буде на св. Михайла, тоді є нашого отця іменини. Я ходжу до англійської школи до 5 кляси. Я маю тепер 10 років. То все, що я пишу цим разом. Другим разом напишу більше.

Андрій Музика,
706 Ave. N, So., Saskatoon, Sask.

Сл. Ісусе Христе!
Дорогий Вуйку,

Пишу до Вас Вуйку перший раз. Я називаюся Галя Пайовська. Коли виросту велика, то буду учителькою. Я досить добре заховуюся в школі. Ходжу до своєї Рідної Школи. Беру також музику на скрипці, а мій брат на гітарі. Мій брат ще не може скоро грати на гітарі, бо він маленький.

Більше не маю що писати, а на другий раз більше напишу до Вас Вуйку, Вам жичлива,

Галя Пайовська,
320—20th St. West, Saskatoon, Sask.

ЖЕЛАННЯ

(Надається на концерт)
Щастя і здоровля
Гості Вам желаєм,
Жийте з Богом в мирі
Христос ся Раждає!

Щирі сі желання
Просимо приймити—
Добрим ділом, добрим словом
Нам ся відплатити.

МАЛЕНЬКИЙ (деклямація)

А я хлопець ще маленький,
Вже до школи йду.
Як колись я буду більший,
То за адвоката буду.
Тоді як до мене скажете "галов,"
То я вам всім відповім
на те слово "нов"
Слава Ісусу Христу!

ВАСИЛУНЬКА

Замітка.— Байка про "Три Ведмедики продовжається. Галюся заснула на малого ведмедика постелі.

За той час борщ вистиг.
Три ведмедики вернулися з проходу.
Дивляться, а двері у їх хатині отворені. Що то може бути?
Увійшли, розглядаються.
Тато ведмедик подивився на свій борщ, на свою ложку, тай сказав своїм грізним голосом—
"Хтось коштував мій борщ."
Мама ведмедик подивилася на свій борщ тай собі сказала своїм мірним голосом—
"І хтось коштував мій борщ."
Подивилася і дитина ведмедик в свою миску і закричала з плачем
"Та бо хтось коштував мій борщ— е— е!- е! е! Хтось, е! е! — з'їв м-мій борщ! Всьой з'їв! Е! е! е!
"А се що!- Хтось сидів на моїм кріслі. Воно не є на місці," далі заговорив тато ведмедик.
"І хтось силів на моїм" - сказала мама ведмедик.
"І на моїм хтось сидів," -не заплакано заговорила дитина ведмедик. "Е! У! У! Е! —Хтось поломав моє крісло. Е! У! Еееее!"
"Хтось тут був. Ану ходім подивитись нагору," сказав тато ведмедик.
Взяли та пішли.
Дивлються, розглядаються.—
"А хто лежав на моїй постелі? Тб хто мені так постіль побурив?" гнівно сказав тато ведмедик.
"А хто лежав на моїй постелі та подушку скинув на підлогу?" сказала мама ведмедик.
"Ну—а хто лежав на моїй постелі?"— закричала дитина ведмедик. "А хто лежить на моїй постелі тепер?"
Усі три ведмедики голосно закричали.
Галюся збудилася.
Піднеслась та тільки раз довкола себе подивилась.
"Тут нема чого чекати," подумала собі.
Зірвалась із постелі, збігла на долину по сходах живо, дуже живенько; через двері, та через ліс. Неставала ніде, ніде,— аж коло свого дому.

І на тім мама скінчила.
"Дякую мамо, я дуже любив ту байку," сказав Василунька.
"Але мамо— то вже недалеко свят. Ви

думаєте, що св. Николай приїде до нас цего року?"— запитав Василунька. "Я так хотівби бачити того св. Николая на свої власні очи."
"Може приїде," відповіла мама.
"Я сего року не піду спати на Святий Вечір. Мушу бачити того св. Николая!" —рішучо постановив собі Василунька.

Вже самі добре знаєте Василуньку. Як щось постановить, то мусить зробити. Другим разом почуєте, як Василунька пробув Святий вечір, чекаючи на св. Николая.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До Ольги Стрільчик, Гвайт Біч, Саск., Гарно зробили, що мали програму в користь Червоного Хреста. Діти по цілій Канаді повинні працювати для Червоного Хреста в часі, коли помочі стільки потрібно.

До Гані Шилюк, Кридор, Саск. — Ти вже добре пишеш Ганю. Бери участь у новім Діточім Контесті, то дістанеш портрет Вуйка для себе. Гляди дейнде на сторінку за подробицями цего контесту.

ВЕЛИЧАВИЙ ДІТОЧИЙ КОНТЕСТ

ФОТОГРАФІЧНИЙ АПАРАТ (*CAMERA*)!
КРАВАТКА, ХУСТОЧКИ!
КНИЖЕЧКА КАЗОЧОК!

Які гарні надгороди! **Вони можуть бути Ваші, але треба спішитись.** Чи Ви вже зачали свою працю?

Условія контесту:

Ціль контесту є познакомлення більше людий з одною найбільш ілюстрованою та цікавою газеткою "Будучність Нації."

1. Перша надгорода іде для того, що прише найбільш нових передплатників для "Будучности Нації." Друга іде для того, що прише друге найбільше число передплатників, тд.

2. Тільки нові передплати будуть раховані у цім контесті.

3. Передплати посилайте до
Uncle Tom, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

4. Передплат не тримайте до кінця конт

тесту, а посилайте зараз, як їх отримаєте, щоб люди не чекали на газету.

5. Ваші приятелі можуть самі прислати свою НОВУ передплату на Вашу користь. У листі мусить зазначити, на чию користь передплату висилають.

6. КОЖНИЙ контестант, чи одержить одну з трох надгород, чи ні, одержить портрет Вуйка Трохима.

7. Контест кінчиться лютого 28-го 1942. Передплати одержані по цім дні не будуть раховані в контесті, але газетка буде висилана як звичайно для передплатників.

8. Передплата виносить $1.00 на рік. Газетка виходить два рази на місяць.

Кілька зауваг.

Коли можливо, покажіть газетку людям. Покажіть їм многі ілюстрації, Діточу Сторінку та сторінку для молоді.

Побідники гри в круглі КУАК на рік 1940/41
Зліва на право: К. Зьла, М. Угринюк, В. Іванс, Сотник, Ст. Кравчик посол, Анна Фіголь і Дж. Бозагора.

ПОДЯКА РОДИНИ п. ПЕРЕГІНЦЯ

Похорон бл. п. Евгені Дунік з 1007 Каледж ave. відбувся з ПДому до церкви св. Покрови у Виннипегу 25 листопада 1941. Потім була заупокійна Служба Божа і прощальне слово. В ПДомі прощали покійну від Добродійного Брацтва св. Покрови п. Бензиляк, від Сестриць пані Анна Якімищак. Брацтво, Сестриці і пані з комшин з п. Возьною купили вінки на домовину. Пані Дунік була від перших початків парохіянкою церкви св. Покрови, богато трудилася і жертвувала, осиротила сина, що тепер служить в Канадійській Фльоті— і три доньки, з котрих одна замужна за п. Перегінцем: Бабуня дуже любила внуків і останні роки життя перебувала разом з зятем. Довго хорувала на невилічиму недугу, але коли тільки троха прийшла до сил, зараз ішла до церкви. Віра і любов Бога дали їй силу перенести найбільші труднощі, кріпили в найтяжчих хвилях. Родина сердечно дякує всім учасникам похоронів — а особливо п. Бензилякові за слово потіхи, також пані Якімищак за теплі слова доброї згадки, п. Морозові за спів, п. Копиківському за поміч в услузі і о. Семчукові за відправу і похоронне слово. Дякує також всім учасникам за співчуття і участь, а також Брацтву, Сестрицтву і паням Яковишин і Возній за вінки. Память покійної доброї мами все остане світлою в серцях добрих дітий— Вічная Її Память!

(Жертва на пресфонд $1.)

Кінчиться друк пропамятної книги з нагоди 50 ліття нашого поселення в Канаді. Понад 300 сторін великого формату— численні знимки, огляд всього нашого життя і дорібку в Канаді.

- - - - -

За оголошення історії Грушевського (книжки до продажі) в часописі Ню Йорк Таймс" прислали рахунок на $125— таке самé оголошення в "Ню Йорк Геральд Трибюн" коштувало вже тільки $86— і таке саме оголошення в нашій часописі "Свобода" коштує тільки $5. Ось маєте ясну відповідь на питання; чому наші часописі малі обємом, не мають богато образків і чому бракує їм гроший...

- - - - -

СПАЛЕНА УКРАЇНА

Британський часопис "Млявар" подає, що приходять точні вісти про хліборобське знищення України. Нема машин, нема худоби, поля незасіяні. В осені засіяно всього 5 до 7% ріллі —решта стоїть облогом і жде весни. Засіву для весни нема і не знати, звідки його дістати. Котре збіжа не знищене, це вивезено в глиб Росії. Навіть західні межі України лишились без зерна. Стільки подає та часопись за шведським кореспондентом льондонського Таймсу. Мимоволі насувається думка, як буде жити там населення цілу зиму?

В СПРАВІ РОЗВОДІВ В АЛЬБЕРТІ

В апеляційнім суді Альберти головний суддя Горес Гарвей видав рішення, що навіть коли розводи одержані в Америці тут не признаються, то все таки жінка, що дістала такий американський розвід, тут тратить право допоминатися своєї пайки з майна мужа.

Католицька Церква не признає розводів і коли розведені дружилися, жаден католицький священик і ніде їх не висповідає, бо вони живуть в повсякчаснім гріху проти 6 заповіди— хіба розійдуться. Вачимо однак, що і держава має з розводів тільки клопіт, та навіть світський суддя відмовляє розведеній жінці прав до маєтку дочасного. Чомуж отже нарікати на духовного суддю, який в святій сповіді подібно відмовляє розведеній прав до маєтку духовного?

Останні Вісти...

Австралійські війська заняли португальську часть острова Тімор на Тихім Океані. **Японці** заняли острови Вейк і морську твердиню Гонг Конг.

З нагоди 62 уродин Сталіна премієр Чирчил **післав сердечні желання** до нього 21 грудня 1941.

В Отаві рішили доплатити по три центи до кождого роду якщо "А", котрі призначені до вивозу в Англію. Доплата буде для годівельників.

Якийсь М. Муцак з Торонта, що стоїть на чолі так званого Товариства Допомоги Батьківщині, каже, що це товариство досі зібрало понад $26,000 **на поміч Росії.**

Через Штокгольм прийшли, настирливі вісти з Кракова, що **по цілій Україні з голоду, холоду і бруду шириться страшна язва плямистого тифу, котрий розносять воші. Нема мила, ані ліків. Нема поможі і нарід вимирає.** Ось прямий наслідок "спаленої землі" на Україні— а що буде до весни, один Бог знає. Непричасне до війни і безвинне мирне населення України тепер масово вимирає з голоду і від зарази.

Премієр **Чирчил прибув** до Вашінґтону попольудні 23 грудня і зараз почалася воєнна нарада з президентом Рузвелтом. З Англії прилетів літаком, подорож тревала 10 днів. 29-го грудня премієр Чирчил прибув до Отави.

Гітлєр переняв самий найвищу команду німецької армії. Ген. фон Брявчіч уступив. Подають, що це сталося через відступ німців в Росії та ізза якихсь несподіванок, які Гітлєр готовить в недалекій будучности.

Український Народний Союз в Америці зложив на війну для Америки $1,268,000 через закупно державних бондів. Це дійсно поважна сума і може перша того роду від українців одноразово на тутешню ціль. Свідчить незбито, що українці в Америці— так само, як українці в Канаді— в першій мірі і беззастережно стали на оборону цеї землі і віддали кров своїх синів та тяжкі суми гірко запрацьованого гроша. Безперечно, що коли прийде можливість помогти землякам в Старому Краю по увільненні України від напасників—УНС також спроможеться на подібну суму прямої допомоги для України.

Англійські війська розбили війська держав Осі в Лівії і заняли понад 200 миль довжини простору з важною пристанею Бенґазі.

Св. Отець уділив епископам ординаріям власть звільнити певні области цілком від посту, крім середопісної середи (Поклонів) і Великої Пятниці.

Найкращим грачем в совгарстві на цілий Саскачеван признано українця Михайла Шавагу з Саскатуну. Він має 23 точок побіди за 1941 р.

В навечеря латинського Різдва **св. Отець** промовив через радієву мережу до світа і представив, що **новий лад світа має опиратися на моральности. Для будучого тревалого і справедливого мира на світі св. Отець** начеркнув **такі невідкличні услівя:**

1). Треба раз на все відкинути всякий рід напасти.

2). Раз на все перестати переслідування меншин.

3). Кождій нації дати рівний доступ до природних богацтв світа.

4). Постепенно перевести розоруження і виключити тотальну війну.

5). Запеpестати раз на все переслідування Церкви і религії, бо чоловік має право на віру.

Безперечно це все можна виконати лише тоді, **коли кождий буде шанувати договори та признасть свободу і рівність прав для всіх народів. Будучий мир залежить у великій мірі від людий, які тепер ведуть провід у світі. Треба людий відваги, передбачення і совісних, щоби перебудувати світ.**

Будучий лад по війні має бути справедливим для всіх. Всі у рівній мірі повинні користати з дібр цього світа і ніхто не повинен гнобити другого.

Теперішний лад світа полягає на незанузданій сваволі поширити свої впливи без огляду на другого добро і на цій фальшивій засаді, немовби груба сила творила право. **Цей лад довів до руїни,** що надто вже очевидна. Мільони родин нині розбиті і розділені, терплять, а на світі шаліє буря.

З цього огню і крови по війні зродиться новий лад, де свобода і рівність прав всіх народів будуть признаним законом.

Премієр Чирчил в промові до американського конгресу заповів, що **роки 1942 і 1943 стануть** рішаючими для розгрому націстів. А далі сказав, що колиб німці були напали на Англію в червні 1940 після Донкирку і Японія булаб тоді виповіла війну, то хто знає, що могло булоб тоді статися. Але тепер Англія з кождим місяцем сильнійша і в Лівії націсти дістали першу науку, що станеться з ними, коли приготовання всі будуть готові і акція проти них пічнеться на широку скелю всюди.

Зараз згодом потім промовив в Европі міністер закордонних справ Гітлєра, фон Рібентроп, і заповів побіду для націстів в 1942 р.

Видно з того всього, що в році 1942 треба надіятися якихсь рішаючих воєнних дій з обох сторін.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИЙ ЧАСОПИС В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 2 (98) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Січня, 1942 Vol. X, No. 2 (98) YORKTON, SASK., January 14, 1942

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

І ЗНОВА...

І знова рік один життя,
як сон минув —
і вже більше не буду я
таким, як був.

І більше вже не вернеться
ні сміх, ні сум —
лиш дещо з них обернеться
у постать дум.

І може хто читаючи
письмо дрібне
замислиться й зітхаючи
мене спімне.

Б. Лепкий

ГАДКИ

Життя — борба,
о щастя вічний бій.
Щодень журба,
часом хвилина мрій.

Життя— похід,
вперед нестримний гін.
Іде під спід,
хто втратив свій розгін.

ВИДИШ, БРАТЕ МІЙ...

Видиш, брате мій,
товаришу мій,
відлітають сірим шнурком
журавлі в вирій.

Чути: кру! кру! кру!
В чужині умру,
заки море перелечу,
крилечка зітру...

Мерехтить в очах
безконечний шлях —
гине, гине в синіх хмарах
слід по журавлях.

Б. Лепкий

ЖИТТЯ

Життя, як той потік
з невідомих жерел,
а гадка понад ним
буяє мов орел.

Життя, як той потік,
а час, мов океан.
Як капля чоловік,
життя слуга і пан.

ГОЛОС НАДІЇ

А я вам кажу: день іде,
іде така година,
коли ні ту, ні там, ніде
кордонів жадних не буде
ніш даль далека, сина.

А я вам кажу: близький
і хвиля недалека,
що буря звіється нараз,
згуртує і змішає нас
і зблизька, і здалека.

Хто каже вам, що все одно,
де жити, як вмирати —
той тягне вас в багно на дно,
той вам дає без дна судно
і каже кермувати.

Тішся цвітом, що розвився,
тішся кождим днем погоди,
парібком, що залюбився
і мов королевич ходить,
дівчиною, що ззарання
чаром впилася кохання —
кождим, кождим лічком ясним
радуйся, мов щастям власним.

Наше небо —дощ, морози,
мало літа, сонця мало.
Нім старі обсохнуть сльози,
вже нове нещастя впало.
Нім одна біда скінчиться,
друга край порога вється —
хоч не маєш щастя свого,
тішся, радуйся з чужого!

ГОЛОС НАДІЇ

А я вам кажу: майте слух
і позір тому дайте,
що вам говорить волі дух
про близьку хвилю заверух
і хвилі тої чайте!

Як вдарить нам підземний дзвін,
і сурми заголосять,
то йдім туди, де кличе Він,
через кордони, ген, над Дін —
нас кости предків просять.

Не підем ми, прийдуть вони,
таке вже в світі право —
як сталь гартується в огни,
так ти нас воле розогни!
Веди, веди нас, славо!

ЛІТОПИСЬ ВАЖНИХ ПОДІЙ В 1941 РОЦІ

5 січня в неділю австралійські частини здобули італійську пристань Бардію в Лівії— так почався наступ проти італійців в північній Африці.

22 січня здобули Тобрук і відтоді досі безперервно держать. Тоді взяли 28,000 італійців в полон і 50 повзів.

6 лютня британські сили заняли Бенгазі в Лівії.

8 лютня перейшов в американськім конгресі закон про позичку-борг в справі воєнної достави для Англії числом 260 за, проти 165.

28 лютня британські сили побили італійців в Сомалі.

1 марта Болгарія приступила до держав осі.

16 марта в неділю британці відбили столицю Сомалі, Берберу.

30 марта Америка забрала кораблі держав осі, що були в американських пристанях.

1 квітня британці здобули столицю Еритреї в Африці, Асмару.

3 квітня британці відступили з Бенгазі.

6 квітня в неділю німці напали на Грецію і Югославію— британці заняли столицю Абісінії, Адділ Абабу.

13 квітня на сам Великдень війська держав осі заняли назад Бардію в Лівії. Япан і Росія підписують договір ненападу на 5 літ.

23 квітня грецька армія піддалася— король і правительство втікають на Крету.

5 мая британці заняли Ірак.

10 мая Гесс осідає з літаком в Скотляндії. Каже, що прилетів "спасти подство."

20 мая німці скидають легкопадників на Крету.

24 мая німці затоплюють найбільший корабель Гуд, тоне 1,418 моряків.

27 мая британці затопюють корабель Бісмарк, тоне 2,300 моряків.

1 червня в неділю перемиря покінчує війну в Іраку.

8 червня в неділю британці і французи наступають на Сирію.

22 червня в неділю німці нападають на большевиків, початок війни на Україні.

26 червня фінці виступають проти Росії по стороні німців.

3 липня Сталін взиває все палити і нищити при відвороті—Україна замінюється в спалену землю.

12 липня Англія і Росія підписують союз.

26 липня Японці занимають летнища і пристані в Індо-Китаю.

25 серпня британці і червоні війська наступають на Іран.

28 серпня червоні висаджують греблю Дніпрельстан, котру збудовано коштом $110 мілионів долярів. На греблі підчас переходу гине тоді півтрета сотки осіб. Цілі села на Запорожу залиті водою— гине пять тисяч мешканців.

7 вересня в неділю англійські летуни виконують найтяжчий у війні налет на Берлін.

22 серпня большевики здають Київ, столицю України.

25 жовтня німці занимають Харків.

8 листопада американські війська занимають пристані в Ісляндії.

16 листопада в неділю канадійське військо прибуває до Гонґ Конґ, в тім числі винипегський полк гренадієрів, в котрім служить много українців.

18 листопада британці починають новий наступ в Лівії.

5 грудня Британія виповідає війну Фінляндії, Румунії і Угорщині.

7 грудня в неділю Японці нападають нагло на Гаваї і на англійські посілости в Малаї і Гонґ Конґ. Канада виповідає війну Японії.

9 грудня японці висаджують війська на Філіпінах. Червоні починають наступ біля Москви.

22 грудня премієр Вел. Британії Винстон Чирчил прилітає до Вашингтону.

25 грудня Гонґ Конґ піддається.

\- - - - -

Тут годиться згадати, що 22 квітня були вибори в Манітобі, котрі піднесли значіння українців. Виборці вибрали шість українських послів— в тім одного у Винипегу, Стефана Кравчика, директора школи в Брукленде, першого українського посла в цім місті.

Боже Провидіння кермує діями і справами народів і одиниць. Що прийдеться нам зазнати в цім році, не знаємо. Виходимо в широкі двері всіх можливостий— будучність невидна, темно і грізно. Однак тільки слабі ломляться. Дерева прогниле, пробите сучками, не видержить тягару. Душі знеможені гріхом, переїлі злобою, не видержать грози. Будьмо чистими і сильними, а вся гроза нам не страшна. З нами Бог!

ІСТОРІЯ "ВОЛОКИТІВ, ОРДІВ І БАНД".

Так можнаб перезвати книгу якогось пана В. Е. Алена, The Ukraine a History by W. E. D. Allen, котру видали в університетській накладні в Кембридж року Божого 1940. Богато дечого печатається на папері і він все видержує. Неварта над тим застановлятися, колиб не такі гіркі часи і непевність далі, в котру знова наші "приятелі" покрою Алена хочуть впхати силоміць Україну та її міліони населення і в тій цілі найшли час, гроші і фірму для такого пашквілю, яким є та книга, що шумно зове себе "Історія України" і ще має відбитий український державний знак на своїй окладинці. Має та книга 404 сторін, кілька мап, добрий папір і повно погорди, незнання, перекручування та понижування всього того, що є дійсною історією України. Почавши від першого слова про "Українську мову," котру автор без намислу видно і без жадного доказу просто з мосту зараховує до російської,— аж до тої заяви з серця автора, його "вірою" тої книги на стор. 387: "Відроджена польська держава буде радше національною державою в союзнім відношенню до своїх сусідів, як малаб бути старомодною "державою національностий." Судьба українців є спільною частиною непевної долі національностий, що тепер опинилися під комуністичною владою Москви. І доля всіх тих народів мусить бути російською долею в тім змислі, що водотечі великої евразійської низини творять одну географічну і економічну цілість, з котрої булоб недійсно і непрактично змагати виривувати окремі і політично незалежні національні одиниці."

Не диво, що супроти такого заключення в користь "одної неділимої" матушки Рассі, всі українські національні стремління для закріплення і збудування власної держави, автор уважає "інтригою" (ст. 386), а українські армії то для нього "банди—орди— і голодні волокити" (ст. 314/15).

Три тижні геройської борби у Львові за волю свого народу і цілу борбу від листопаду 1918 до липня 1919 за Галичину, той автор вміє так представити в цій своїй "історії": "Цілу Галичину занято без надто великого спротиву і після деякої перепалки на вулицях, "Західну Українську Республику" прогнали зі Львова"— ст. 307.

В цім тоні писана вся та книжка і тільки диво для нас, котрі знають англійців як людий солідних і точних в кождій справі, як такий пашквіль на чотири сотки сторін, прикритий назвою "Україна," міг взагалі появитися з університетської друкарні, та ще до того стародавного научного міста Кембридж.

Для кого сміх, а для нас сум.

Діють проти нас сили, які виразно і вже тепер, в хвилину прилюдних заяв про право всіх народів на власну незалежність, українському народові ту незалежність сміють прилюдно відмовляти. Проти таких виступів мусимо бути чуйні і з місця виказувати їх шкідливість для загальної справи війни.

ЇХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ ПРЕОСВЯЩЕННОМУ КИР ВАСИЛІЮ ВОЛОДИМИРУ ЛАДИЦІ, ЧСВВ

СОТВОРИ ГОСПОДИ МНОГАЯ І БЛАГАЯ ЛІТА!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатня почення "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

З НАМИ БОГ — АЛЕ, ЧИ МИ З БОГОМ?

(Думки новорічні)

Прегарно співаємо в Навечерія Богоявлення пісню побідну пророка Ісаї "З нами Бог!" Чуємо надзвичайну силу, кріпость і піднесення серця за кождим стихом. З нами слабими і химерними, часто окалічілими через гріх, смертними сотворіннями— сам всемогучий, відвічний Бог— чи може бути більша запорука побіди і успіху, як не це?!

А однак. Чому так скоро забувається все те миле і сильне почуття, чому так скоро приослабіємо на душі, чому потім так тяжко прийти до церкви знова і витревати в новорічних постановах?

Чому?

Бо хоча всемогучий Бог є з нами все і всюди, то **ми з Богом надто часто не є!** Ми лишаємо нашого Бога і Творця скоро, зараз за дверима церкви і лишаючи Христа, забуваємо зараз про всі добрі постанови, тратимо силу ласки Божої, остаємо самі віч на віч з тяжким злом життя і падемо в нього стрімголов. Бо впасти в гріх дуже легко, а вийти з нього треба сили ласки Божої, покаяння і покори, а не кождий хоче і рад співділати в ділі спасення з Богом. І тому людство бідне, а серце людське "наскрізь обідніло"—сказатиб словами П. Тичини.

Христос приходить до нас "у виді слуги" в темну ніч безвидну— він, що є "світлом світа," бідний і опущений "премудрими і розумними" тогочасного світа, щоби відкрити "младенцам" і бідакам радість і правду життя. Навіть найбіднійший має доступ до нього, може отворити "сокровища своя," свого серця, і висказати все наболіле, налягле і безпорадність свого буття. Христос осмілює нас усіх прийти до себе і зачерпати вічного світла і накормити душу хлібом життя, щоби й "не вмер той, хто буде його їсти."

Тільки треба нам остати з Христом!

Треба остати з нашим Богом!

З нами Бог і ми з Богом!

Це буде незрівнане рішення з Новим Роком на початку нового 50-ліття українського поселення в Канаді, в цім році світової війни, коли Україна з житниці Европи стала спаленою землею і коли тиф викошує цвіт українського народу серед студіні цьої зими— це буде одиноке правильне рішення і побажання всім:

З нами Бог —будьмо ми всі з Богом!

БІЙ ПІД КРУТАМИ

(29 січня, 1918)

Дня 22 січня 1918 проголосила Українська Центральна Рада в Київі Четвертий Універсал про повну самостійність Української Держави. У відповідь на це московські большевики й їхні українські яничари створили в Харкові большевицький уряд нібито окремої "Радянської України" і цей уряд—а властиво сама Москва— почав війну з Україною. На Україні посунули від сходу численні московські орди під проводом бувшого царського полковника жандармерії Муравйова. Одна армія під проводом Єгорова йшла здовж залізниці Харків— Полтава— Київ, друга під проводом Ремиґова йшла шляхом Курськ— Бахмач— Крути—Київ. Та й з боку Жмеринки почав загрожувати Київу московський корпус ґвардії.

А тимчасом Центральна Рада була безборонна. Члени тодішнього уряду України легковажили собі військову справу. Будучи в більшости лівих соціялістичних переконань, співпрацювали ще донедавна з московськими соціялістами-революціонерами ("есерами") і думали, що московські "ліві" не підуть воювати Україну... Забули, **що Москва, яка б там вона не була, завсіди буде посягати по Україну, бо без України не буде великою держа вою.** Українські війська Рада розпустила домів і думала, що коли Україна не сягає по чуже, то й ніхто не нападатиме її. І тому опинилась молода держава в найбільшій небезпеці. Невеличкі частини ідейних борців що з власного почину обороняли рідний край, не могли встоятись перед ордою большевиків і відступали назад.

А очевидці оповідають:

...В той грізний час сформувався у Київі курінь, зложений із студентів і молодих ґімназистів, майже ще дітий, що не то пороху не нюхали але й кріса не мали в руках. У Студентський Курінь крім студентів університету записалося богато учнів ґімназії імени Кирило-Методіївського Братства, наприклад, записалися всі учні 7 й 8 кляси і дехто з молодших кляс. Були між ними й галичани.

І цих необзнайомлених з воєнним ремеслом хлопців висилають дня 27 січня на фронт.

Було їх до 300. Командантом був студент Омельченко. Вибиралися в похід бадьорі й веселі. Може й почували свою траґедію, але бачили й траґедію України. Їхні серця били в один такт любовю до батьківщини. Такою любовю, яка перемагає все: і страх, і муки, і смерть.

Дня 28 січня, в 4 годині ранком, зупинились на стації Крути, яких 120 кільометрів від Київа на схід. З ними був відділ юнаків, учнів старшинської школи, 250 людей. Тут прилучилась до них і горстка гайдамаків, що відступали перед большевицькою перевагою, коло 40 людей. Цілий день приготовлялись до зустрічі з ворогом. Копали окопи, висилали стежі. Старшина Лощенко, в жовто-блакитному кашкеті, приспособив льокомотиву і ваґон як на 'панцирний поїзд' і відважно пускався на нім кілька разів у большевицький бік з одним козаком, маленькою гарматкою і скорострілом. Дався він досить того дня ворогам у знаття й підбадьорив наших молоденьких вояків.

Ніч з 28 на 29 січня переночували всі в мокрих окопах у строгій поготові. І так застав їх холодний понурий ранок, второк, 29 січня, 1918 року.

Минали години, був спокій. Аж у 9 годині ранком донесли стежі, що большевики наступають. Засурмили трівогу. Впала команда: "Висипай в лінію!" І молоді герої стиснули міцніше кріси в своїх невправних долонях. Юнаки уставилися праворуч, а студенти ліворуч залізниці, два кільометри на схід від стації Крути. Минала година і борці побачили першу ворожу лаву. Розгорівся лютий бій. Наступали матроси "Балтійського Флота," майже всі пяні. Було їх шість тисяч старих вояків-горлорізів, ще до того озвірених через алькоголь, а тут по нашім боці не цілих шістьсот, а між ними триста молоденьких хлопців.

Та не так легко вдалось червоним катам поконати горстку героїв. На-

(Продовження на стороні 7)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. [illegible]

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, СІЧЕНЬ, 1942

14, середа — Н. Рік 1942. Обр. ГНІХ. Вас. В.
15, четвер — Св. Сильвестра папи
16, пятниця — Прор. Малахії
17, субота — Суб. п. Просв. Соб. 70 Апост.
18, Неділя 32 по Сош. і Нав. Богоявлення
19, понеділок — Богоявлення ГНІХ
20, вівторок — † Соб. св. Івана Хрестителя
21, середа — Преп. Георгія
22, четвер — Мч. Полієвкта
23, пятниця — Григорія Нис., преп. Домет.
24, субота — † Преп. Теодозія
25, неділя Митаря і Фарисея
26, понеділок — Мч. Єрмила і Стратилата
27, вівторок — Преп. Отців у Синаї і Раїті
28, середа — Преп. Павла Тит. і Івана
29, четвер — Поклін оковам Ап. Петра
30, пятниця — † Преп. Антонія В.
31, субота — Св. Атаназія і Кирила

УСТАВ

14, сер., Новий Рік—Литія, на утр. ев. Ів. 36, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 254 і 318, ев. Лук. 6 і Мат. 11.

18, нед. перед Просвіченням, 32 по Зісл. і Щедрий Вечір—гл. 7, ев. утр. 10. на Сл. Б. св. Ів. Зол. ап. 298 і 285, ев. Мар. 1 і Лук. 94. На вечірні Великій 13 чтеній, ап. 143, ев. Лук. 9—водосвяття.

15, Богоявлення, пон.—Повечерія Велике з Литією. Сл. Б. св. Вас. Вел. Єлици. Ап. 302, ев. Мат. 6. **водосвяття.**

Відвідини парохіян з молитвою і свяченою водою.

25 нед. по Просв. Митаря і Фарисея.—гл. 8, єв. утр. 11, на Сл. Б. ап. 224 і 296, ев. Мат. 8 і Лук. 89. Цілий тиждень загальниця.

В ПАМЯТЬ СЕСТРАМ СЛУЖЕБНИЦЯМ

Ось тут на сході міста Торонта
видніє гідна палатка модна.
Сестер Служебниць Пречистої Діви,
Матери Бога святої Діви.

В тій палаті світло сяє у бічній частині,
там міститься Ісус Цар наш у малій хатині.

Діти дрібні, мов янгели, престіл окружають,
серденьками невинними Ісуса витають.

Отець Творець з височости на всіх споглязa любов і жертви щирі ласки уділяє. (дає,

Благословить Отець світа труди слуг Марії,
котрі добрі, котрі милі, як цвіти лелії.

Так кріпіться вірні Діви проти бурі світа,
проживайте в ласці Бога до скінчення віка.

Василь Годованський,
Східне Торонто.

ЙОРДАН

Євангелія св. Мат. 3, 13-17: "Тоді являється Ісус з Галилеї над Йорданом у Йоана, щоби від нього хреститися. Та Йоан збороняв йому, кажучи: Мені треба у Тебе хреститися, а Ти приходиш до мене? Ісус

у відповідь сказав йому: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду. Тоді допустив його. То Ісус охрещений вийшов зараз з води. І це отворилися йому небеса і бачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сходив на нього. І це голос з неба промовляє: Се мій Син улюблений, котрого я собі уподобав."

Свято Богоявлення це одно з найбільших свят нашої Церкви. Спаситель світа, безгрішний, принимає хрещення, наче звичайний грішник. Бог дається охрестити сотворінню. Свята Тройця являється людям. Дух Святий сходить у виді голуба, чути голос Отця небесного, велике діло відкуплення людського роду освячується.

Дорогі Братя і Сестри в Христі! Коли ми приняли святе хрещення, то й про нас в цій хвилині сказав Бог Отець: То син мій, то донька моя, відкуплені кровю мого Сина, освячені ласкою Св. Духа, сотворені мною до вічного блаженства. А нині— чи маємо ми ще одіж святої ласки Божої? Чи й нині ми є дітьми Божими? Чи невинним серцем прославляєм святе Богоявлення, чи може серце наше осквернене гріхами? Застановімся, чи ліпше бути дітьми св. Тройці і спасення, чи дітьми прокляття і пекла? А коли ми мали то нещастя, що втратили одіж невинности, то ще остала для нас дошка ратунку і купіль жалю, є сльози покаяння і св. Тайна Сповіди. Є надія на Боже милосердія. Не забуваймо про це, що наша душа більше варта, як всі інші добра світа і тому пекло старається всіми способами, щоби нашу душу звести на манівці і тим чином привести до себе. Нині іде особливо завзята борба за душу людську і хто того не видить, хто того не чує? Чи маємо одинокі остати глухі і бездільні в ділі спасення?

Нинішне свято зоветься ще "просвіченням," бо в цей день хрещено давно оглашенних і вони ставали через св. Хрещення просвіченими в ласці Божій.

Спаситель приняв св. Хрещення в ріці Йордані, недалеко міста Єрихону. В цім місці колись Ісус Навин перейшов з вибраним народом до обіцяної землі сухою ногою ріку підчас коли священики тримали на своїх раменах ковчег завіта — золоту скриню, де були скрижалі завіта, це є десять заповідий Божих на двох камінних таблицях, манна і палиця Арона, а над котрою уносився облак небесної слави, знак Божої присутности. Тримали той ковчег так довго, доки весь нарід не перейшов на сухо ріку Йордан.

Підчас Богоявлення не кивот завіта — але сам Спаситель вступив в йорданські води і вони стали, спинилися в бігу, задержались в чудесній хвилі. Бо це Христос, датель обявлених правд, правдива і вічна манна Нового Завіта, найвищий і споконвічний первосвященик своєю присутністю освячував йорданську воду.

Христос не потребував хреститися — Він тільки дав нам взір і образ, що ми мусимо, нам треба хреститися.

Нині по всіх церквах священики освячують воду, вірні заносять освячену воду до своїх домів і переховують на всяку потребу, бо йорданська вода не псується. Св. Іван Золотоустий так пише: "Христос хрестився і освятив єство вод. Тому в празник хрещення всі зачерпують в півночі воду і приносять домів та зберігають рік цілий. І так вода ця не псується, часом рік, або два і більше літ остає неушкоджена і по такім часі в нічім не уступає свіжій воді."

Так само ми нині спішимо до церкви, щоби зачерпнути йорданської води. Св. Григорій Богослов так пише: "Нині я пізнаю своє стадо, нині бачу церкву в прилично-ній для неї окрасі— бо ви полишили буденні заняття і прийшли на богослужения в такім числі, що тісно і навіть біля престола повно народу, люди заняли всі входи, наче пчоли, з котрих одні в улію трудяться, а другі біля улія жужчать."

Святі Божі відчували силу свяченої води—навіть на віддаль. Так само, як ми маємо розвинені наші змисли найбільше ті, котрими сильно трудимося — в робітника дужі руки, в летуна серце і зір, в учителя нерви і ум— так само святі живуть більше надприродним ладом, як звичайні люди і тому більше і сильнійше відчувають святі речи, як другі. Стигматичка Настя Волошин зі замкненими очима зміж ріжних тої самої величини і виду фляшочок, які на пробу приніс до неї о. Костельник, сейчас вибрала певною рукою якраз ту фляшочку, в котрій була свячена вода. Вона цілим єством свого серця відчула силу св. Духа, що діє у свяченій воді. І тому добре чинять ці господарі, котрі свяченою водою окроплюють зараз по прибуттю з церкви свою хату, своє ціле обістя. І тому також по Йордані наш священик ходить по хатах і при відповідних молитвах освячує доми своїх парохіян, просить в Бога для них здоровля, ласк і входу святих ангелів зі своїм входом, та всього Божого благословенства для тих домів, для тих родин. І тому всі чесні люди радісно виходять навіть зазранення на стрічу своєму отцеві духовному зі світлом в руках, запрошують чемно і супроводжають до хати та моляться спільно з цілою родиною, коли священик читає молитви і окропює хату. Звичайно кладуть настолі три хліби в память померших, тарілку зі свяченою водою, мале кропильце з пшеничних і вівсяних колосків, та світять свічку на столі. Самі клякають і моляться спільно всі— ціла родина. Нема кращого виду і нема більшої радости, як родина ціла спільно так обходить Йордан, як знова відсвіжує і складає заяву вірности своєму Богу і Панові.

Кондак празника: Явился еси днесь вселенній і світ твой Господи знаменася на нас, во разумі поющих тя, пришел еси і явился еси світ неприступний.

СОБОР СВ. СЛАВНОГО ПРОРОКА, ПРЕДТЕЧІ І ХРЕСТИТЕЛЯ ЙОАНА

Кілька разів в році св. Церква обходить память того святого, про котрого самий Спаситель так сказав: "Амінь кажу вам, не повстав в роджених женами більший від Йоана Хрестителя," Мат. 11, 2. І справді, каже св. Августин— "Йоан е гідний, щоби сам Спаситель дав о нім свідоцтво, бо великий Йоан перевищає всіх. Він вищий від пророків, більший від патріярхів, а хто лишень з людий родився на цей світ, той менший є від Йоана." Дивний е той, хто будучи чоловіком, святістю перейшов ангелів— каже св. Іван Зол. Справді великий перед Богом е той, котрого звіщає сам ангел, кого Бог освячує, кого власне життя вивищає. Він був горіючим світилом, а це, що апостоли дістали по Вознесенню Господа, він вже мав в утробі своєї матері.

Церква свята обходить тому празник зачатія св. Йоана, різдва, усікновенія, та потрійне віднайдення честної голови св. Йоана Хр.

Нинішний празник називається собор. Від найдавніших часів в цей день вірні численно збирялися в церкві, щоби віддати честь памяті св. Йоана, пророка і предтечі. Над Йорданом стояла величава церква Богоявлення. В Севастії були похоронені мощі св. Йоана, як говорило передання. В Антіохії була права рука св. Йоана, котру, згодом перенесли до Царгороду. У всіх тих церквах і скрізь по християнськім світі нарід чисельно сходився в другий день по йорданських святах до церков, щоби окремо віддати честь святому Хрестителю Господню. Тому нинішний день задля великого збору вірних зоветься собором.

* * * * *

Св. Йоан був голосом вопіющого в пустині, кликав до покаяння. Через первородний гріх людський рід стягнув на себе Божий гнів і кару. Інакше не могло бути, бо Божа справедливість не може терпіти гріха. Але любов Божа не хотіла допустити нашої заглади і тому Син Божий став чоловіком. Милосердія Боже вже підчас прогнання перших родичів з раю дає їм надію— першу благовість, що жена зітре голову пекольного змія.

Два тисячі літ зходом Бог поповнив ту обітницю перед Авраамом— "І благословляться о тобі вся коліна земная." А тисячу літ потім Господь устами пророка Натана обіцяв цареві Давидові, що з його роду вийде обіцяний Месія і царствію його не буде кінця. Пророки ясно предсказали, що Месія народиться у Вифлеємі — Міхея 5, 2. Вифлеєм значить дім хліба — і дійсно став домом вічного хліба, що зійшов з неба, щоби не вмер той, хто буде його їсти.

Коли три царі прийшли до Ірода, то архієрей казав їм у Вифлеємі шукати Месію—жиди знали про ці пророцтва. А Яків коли умирав, то так сказав до свого сина Юди: "Не оскудіет князь от Юди і вождь от чресл его— дондеже прийдуть отложеная ему і той чаяніе язиком"— 1 Мой. 49, 10. Уважно прочитайте ці слова. Яків натхнений Духом св. виразно говорить, що прийде той, "котрий мае бути післаний і він е ожиданням народів." Загально розуміли ті слова так, що аж до приходу Месії не буде відібране панованя від покоління Юди. І так сталося. Бо 39 літ перед Христом жиди втратили власть і став панувати над ними ідумеець Ірод. Длятого якраз в тім часі всі горячково ожидали сповнення того пророцтва. І звістив це сповнення св. Іван Хреститель— однак, як часто бувае досі, сучасні не поняли, не зрозуміли і не хотіли поняти того мимо чудес, хоч так довго і ревно ждали на сповнення того пророцтва. І коли народився Христос, то навіть місця не стало для святої родини в господі і маленький Ісус мусів утікати перед гнівом Ірода до Єгипту. А потім провідники жидівського народу засудили Христа на смерть і розпялн— того Месію, про котрого тисячоліття наперед предсказали пророки, з котрих найбільшим був св. Йоан Предтеча.

* * * * *

Проповідь св. Івана Хр. дуже актуальна в нинішних часах. Світ потребуе більше всього покаяння і щирого навернення до Бога. Матеріяльна сила не заведе добра і не дасть щастя. Душу людську уздоровити може тільки Бог. А шлях до того уздоровлення веде так само, як за св. Івана Хр.— через покаяння! І дійсно, нині сокира вже при корені дерева лежить...

Але, чи многі бачать це?

Біля могили Леніна питає комуніст прохожого:

—Скажіть, кого ви хотілиб на місце Леніна?

—Як то кого?— Я хотівби, щоб ви всі були на місці Леніна.

Коли робите ЗАВІЩАННЯ....
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

о. А. Цимбалістий переслав збірку в церкві в Кадворт, Саск. $4.50

Ів. Кобринський в дарунку для Петра Ковбля в Ростерн одноріч. передпл. $1.00

Прийняття в Друрис Гал у Винипегу принесло чистих $37.45

Прийняттям занялись панове: **М. Копиківський, Дм. Дорош, Т. Коваль, Ілія Сидорчук, Йосиф Музичка, Іван Грабовський, Мих. Патрилюк — хлопці: Орест і Павло Якімішак, Стефан Бучко, Ник. Беляк, Дрозд — пані: Анна Якімішак, Марія Журба, Анна Матковська.** Було чимало праці, богато заходу, але був успіх. Всім ласкавим помічникам і добродіям нашим сердечна подяка за видатну поміч.

* * * * *

Попередно виказано $315.42
Тут виказано $42.95
Бракує ще **$141.63**

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. Грудень, 1941.

ПРИХОДИ —

Стефан Павлів, Антін Валько	$2.00
о. П. Пасічник і М. Яблонський	3.00
о. П. Криворучка дар	25.00
Марія Біленька і Кир. Лесів	2.00
Конст. Щерба	5.00
Ст. Максимович і Юрій Поліщук	2.00
Марія Пастушок і Л. Михальчук	2.00
пані Терешко, Мартин Явний	2.00
оо. Редемптористи з Йорктону	10.00
Ів. Дучинський, Зеновія Проскін	2.25
Роман Бенрот, Анна Бесараб	2.00
Канад. Цензор, відділ ч. 17	1.90
о. А. Фик дар	10.00
Гр. Кузь 3 передпл.	2.25
о. М. Колодій і Ів. Мальований	2.50
Гр. Хоружий	2.00
В. Бодикевич, М. Хлипавка	2.00
о. Н. Копиківський 5 передпл. і жел.	10.00
о. П. Криворучка збірка і передпл. ..	6.07
Ів. Ратушняк, А. Чулевич	2.00
о. М. Колодій дар	15.00
о. М. Мельник	5.00
о. М. Пасічник і М. Дух	2.00
оо. Василіяни з Мондеру	2.00
Санаторія, Марія Зволяк	2.00
Відділ ч. 17, Приймове, Саск.	5.40
Парохія св. Покрови у Винипегу, дар	10.00
о. П. Криворучка, жел.	5.00
о. Семчук з прод.	2.70
М. Василка, Гр. Козяк—дар	1.50
Ів. Кобринський—дар для П.К.	1.00
о. А. Цимбалістий, збірка і передпл.	6.50
о. Ігор Шпитковський, Т. Холоднюк	2.00
Разом	$161.07

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 23/24	$50.80
Розсилка	4.00
Обгортки	2.55
Відливання кліш	15.56
Змінне чека	.15
Банкове	.50
Почтові значки	1.15
Мети	2.70
Чекові значки	.51
Папір	.15
Разом	$78.47

Дм. Кобринський,
скарбник.

ПІОНІРСЬКИЙ З'ЇЗД БУК-а В МОДЕЛЬ-ФАРМ, САСК.
(Докінчення)

Під кінець Служби Божої **о. И. Корба ЧНІ.** виголосив проповідь. Своїм запалом перенис слухачів на Ясну Гору до Гошева, до славної Зарваниці, до Почаїва і Києва, то знова до Холмської Богородиці— де Пречиста все приймала під свій покров наш нарід, де за її посередництвом все чуда діялись і діються. Старі, молодь і діти плакали з радости. Многоліствіям і молитвою за український нарід закінчено це торжество. Люди, розходячись з церкви, казали, що таку відправу ще виділи в Старім Краю на Кальварії.

По відправі був в Народнім Домі смачний піонірський обід, приладжений жіночим товариством. А в 4 години було водосвятя.

Вечером того самого дня була святочна академія і забава в честь піонірів. Академію відкрив **М. Середа,** привитав о. пароха і піонірів та проголосив програму.

Першу промову сказав наш радник громадський і активний парохіянин **Р. Хруник.** В промові розвинув історію діяльности піонірів та візвав молодь, щоб по тім промощенім грунті краще поступала.

Відтак учитель **В. Назар** промовив на тему "Перші місіонарі," які промощували дорогу культурі і причинилися до розвою Канади.

Третим промовцем був **Матвій Кішко,** наш добрий парохіянин, що все е душею всіх парохіяльних підприемств. Вказав, якраз які труднощі і клопоти людина мусить переходити, щоби чогось добитися. Промова була переплітана жартами і гарним гумором, тому всіх вдоволила.

Між промовами були деклямації і пісні.

Потім **о. Кравеський ЧНІ** попросив до хвилевої мовчанки в честь піонірів, що померли.

Відтак всі заявили свою вірність і любов Церкві, Канаді і Україні. Слідувала забава, котру почали самі піонірі.

Память для учасників остане на многі літа.

БІЙ ПІД КРУТАМИ....
(Продовження з сторони 4)

ступали нераз і не два, і завжди натрапляли на несподіваний відпір. Молоді хлощі, що досі тільки пером писали по папері, боролися як льви. Неодин матрос поляг головою. Досить сказати, що бій тривав до пополудня. Молоді воіни доказували чудес хоробрости. Вкінці юнаки, побачивши безвиглядність дальшої боротьби, почали відступати. "Відступати!"— подав приказ командант юнацького куріня і ця команда пішла розстрільною від стрільця. Але поки дійшло це слово з півого боку залізничого шляху, де билися юнаки, на правий бік, де боролися студенти, хтось недочувши переміннв його на "Наступати"—і коли юнаки відступили назад, то студенти кинулися вперед, на певну смерть.

Пішли на ворога з багнетом —бо і набоїв уже не стало— і попадали в нерівній боротьбі. Коли запала ніч, лежало на крутянських полях за двірцем і на самім двірці около триста трупів. Двацять і сім здорових та вісім ранених студентів попали в полон і їх **большевики по звірськи замучили, заборонивши місцевим селянам ховати мерців.** Тільки сімох помилково повезли до Харкова і їм удалося потому втікти. З імен героїв, що полягли під Крутами, відомі лише деякі: Володимир Шульган, Кольченко, Микола Лизогуб, Липський (галичанин), Омельченко, Андрій Соколовський...

По програному бою під Крутами не було вже для Києва оборони. Небавком уряд України мусів утікати. Щойно в березні, коли прочищено Україну від большевиків, відбулися величаві похорони героїв зпід Крут у Києва, на державний кошт. Відкопали їх і привезли у вагонах до Києва, тяжко покалічених, поневечених. Не всіх привезли, тільки 28 героїв, бо декого поховали селяни невідомо де, інших порозтрілювали большевики й покидали деневдь, далеко від місця бою.

Похоронили їх дня 19 березня. Сповнився Київ шачем мамів, риданням сестер. Та це не матері і не сестри плакали. Плакала вся Україна за своїми найкращими дітьми, що життя своє віддали за її свободу і спочили на вічний сон на горі над Дніпром біля Аскольдової Могили, відки видно чернігівські поля й далекі Крути.

І донині плаче Україна. **Плаче,**

що замало було таких оборонців і вона знову попала в неволю. Та в свому смутку має розраду й надію. Бо коли були таких триста героїв, можна вірити, що буде при найближчій нагоді більше і вони вже не дадуть України на поталу.

Кров, пролята під Крутами, не пропаде марно. З неї, наче із здорового зерна, зійде квіт безсмертної ідеї, квіт волі. Чейже росте нове покоління, що бачить свій ідеал у героях зпід Крут. Чейже вшановує молодь память героїв зпід Крут. І розуміє, що найкращим ушануванням буде сповнення заповіту тих безсмертних героїв. А той заповіт: Все віддати за крацу долю Рідного Краю!

Склоніш перед ними голову в роковини їх великого подвигу!

Слава і Вічна Память Героям зпід Крут!

ЯПОНСЬКИЙ КУПЕЦЬ – НАДІЛІ МАЙОРОМ

В місті Віган на Філіпінах через останні роки продавав хліб і содову воду маленький японець Гара. Був дуже вічливий і услужний для покупців. Віган лежить 200 миль на північний-захід від Манілі.

Коли почалася війна з Японією, вічливого Гару арештували. Зараз потім 10 грудня японці заняли Віган. Перше всього японські жовніри пішли до вязниці і випустили Гару. І тоді Гара надягнув свій однострій—майора японської армії, котрим він все був—передтим в передязі за купця, тепер як жовнір, але все робив ту саму роботу— для Японії.

Це є одна з причин, чому японцям вдалося в скоро розмірному часі мати видні успіхи на Філіпінах. Всюди допомагали їм члени японської розвідки — пятої кольонни...

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuta, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
812 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

КАМІНЬ ЗАГОВОРИТЬ

(Оповідання)

Написав Остап Далекий

I.

Любий Петре! Не гнівайся, що я не попращався з Тобою. Тебе не було, а я побіг на залізницю з валізкою, навіть не знаю, чи все забрав, що треба. Уявляєш собі: професор Онтремер викликав мене після свого викладу з геодезії до канцелярії деканату й каже:

—Пане Петріїв! Вважаю вас одним з найкращих своїх учнів і кандидатом на першокляcного інжиніра. Хочу випробувати, наскільки техніка у Ліжі підготовила вас на спеца від земельних структур і скільки ви скористали від мене.

—Радий служити!— відповів я, втішений, що цьому коханому професорові навіщось придамся і що він мене вибрав, а не кого іншого.

—Поїдете до Ль'Артіє, вісімдесять кілометрів від Брі. Мене викликали відти особисто, але я посилаю наперед вас, щоб ви розглянули ситуацію й якщо буде можливе,— поробили перші заходи, може мені й не треба буде їхати. А то в мене зовсім немає часу...

Ситуація виглядала так: магістрат в Ль'Артіє візвав професора Онтремера негайно приїхати на місце. Гори, що находяться зараз таки за містом, рухнули з місця. Зразу ніхто того не запримітив, але коли за три тижні гостинець підняло вгору, а хати, що стояли поруч, перехилилися так, що з них мусіли виселити мешканців, запримітили місцеві геометри, що ці гори лізуть кожного дня на метер ближче до міста й за яких три-чотири місяців валити-муть його передмістя.

Ти, Петре, не технік, але знаєш, що такі речі мають свою причину в переверствуванні землі: десь в глибині земпі пересунулися її верстви, від того розхиталася рівновага й гори мусять —так мовитиб— покластись на інший бік.

Від професора Онтремера я дістав дорученеві листи й оце їду у поїзді й пишу до Тебе. Виїхати треба було негайно.

Кінчу, бо доїздимо до Етерналь, де кину тобі цей лист. Не гнівайся, що я здезертував з нашої кімнатки, я за те писатиму тобі про кожний свій крок.

Поїзд, 7 червня, 1932.

Твій Микола.

II.

Ль'Артіє, 12 вересня, 1932

Дорогий Петре!

Прикро мені, знаєш, що я позабув на Тебе і щойно вчорашній день— день моїх народин— пригадав мені, що біля мене немає нікого близького й я заскучав за Тобою.

Виправдує мене тільки те, що останні два місяці я просто змінився в машину. Маю враження, що Ти не пізнав би мене: я осмалився на мулята, моє волосся в сонці вибіліло, а ручища стали такі, що й пера не хочуть тримати, такі грубі й мозолисті. Я ошалів був, знаєш, на тлі боротьби з тією мільйоновою масою землі, що— ну, чи уявляєш собі— мільони кубічних метрів камінюк, землі, дернюг і пісу лізуть черепашиним ходом, але безупину, постійно, дико витревало й дико завзято на місто. Устанеш рано і з місця бачиш: сосни, що було вчора проти вежі катедри, сьогодні пересунулись над ратуш; горб, що вивернеиим римським пять сторчав на тлі неба— розлізся, над рікою вигнувся на просторі яких 800 метрів беріг і випхав воду під купальні і пляжу.

(Далі буде).

КРИВОПРИСЯГА

Один з чільних правників Канади, Івс Пелетіє з Монтреалу, каже, що кривоприсяга й досі є язвою судів, а яких 75% свідчень полягають на кривоприсязі. Хто свідомо і добровільно кривоприсягає, робить тяжкий гріх і сповняє державний злочин, за котрий закон визначив окремі суворі кари. Але колись ці кари були тяжчі, як ниші.

Закон Мойсея предвиджував за кривоприсягу кару бичами. Римляни карали за це прогнанням з краю, бичами або позбавленням почестий. В законі Карла Великого назначили за це кару відрубання правої руки. Ці кари були суворі з довготреваючими наслідками. Нині ці кари вийшли з ужиття.

Але гріх все остався і він є найбільшою карою, бо карою сумління. А перед собою не втечеш і часто чоловік доперва вийшов зі судової салі, де кривоприсягав і зараз таки на порозі впав трупом...

На селі

—Кумо, а Ваш чоловік чого так нині раненько зірвався?!

—Бом го збудила.

—Та чого?

—Знаєте, кумцю, вчора нам адох кот, том го післала побудити кури.

ДО ПРАЦІ!

До праці, братя! Піднесемо
наш храм з упадку і руїни.
Розбиті статуї двигнемо,
з мармору відбудуєм стіни,
й буде горіть,
буде яснів,
як за своїх щасливих днів!

Льорета Бернсдорф служила в Питсбургу. Недавно бідну служницю вибрали за мирового суддю. Вона має 22 роки і переняла свій уряд з радістю. В Америці судії є виборні і тільки в країні так дуже свободолюбній і правовірній навіть найбідніщий може доступити високого уряду.

– ВІСТИ З УКРАЇНИ –

Щирець.—В цім маленькім містечку біля Львова змасакрували слідуючих свідомих українців: Ів. Шеремета, Мих. Хомин, Богдан Хомин, Вол. Красовський, Теодор Тибінка, Гр. Фітьо, Ст. Фітьо, Петро Рибак, Юр. Тибінка, Мих. Кузь, Семен Кузь, Мих. Янковський, Ів. Романів, Ст. Гайдук, Мих. Скочиляс, Теод. Лисий, Семен Горак, Микита Бардак, Петро Стецьків, Гайдучок Семен, Ів. Максимович, і 5 інших. Всіх 27. Вязнів зігнали до стодоли латинського пароха і там всіх помордували. Поховали їх тепер в спільній могилі.

* * * * *

Перемишль.—В давній салі "Сокола" при вул. Конарського був концерт на дохід Червоного Хреста. Вступне слово мав др. Мандюк, хорами проводив проф. Ю. Вахнянин. Сала була виповнена по береги, між іншими був присутний Преосв. Коциловський. В програмі виступили також наддніпрянці, що остали на місці.

Львів.—Подають такий опис того міста: "На вулицях видно нужденні та зношені убрання, доказ твердої і незаперечної дійсности. Видно богато жебраків, які роблять враження божевільних. Вони крутяться перед катедрою, або там, де вантажать авта. При вантаженню самоходів помагають хлопці з вулиці, які раді дістати за свою працю бохонець хліба." От до чого там дійшло в країні, що була колись богата всім добром!

* * * * *

Ню Йорк.—361 відділ УНС обходив 15 ліття свого заложення. 600 присутних заповнили домівку, промовляли запрошені гості, посли Артур Кляйн та Ст. Ярема. Підчеркнули, що американські українці не сміють ограничувати своєї праці тільки до Америки, а повинні допомогти також своїм родимцям в Европі, щоби Україна визволилась не тільки зпід ярма Гітлєра, але також з неволі Сталіна. Початкову молитву провів парох церкви св. Юрія, о. І. Забава.

* * * * *

Рогатин.—Бомба знищила церкву св. о. Николая. Останні відділи переходили через місто 1 липня, грабували і палили. Коли підпалили наше приходство і церкву Пр. Богородиці в рику— люди кинулись як стій ратувати. Церкву вратували, згоріла тільки баня —приходство згоріло, ціле. В повіті кажуть велике слово мала депутатка Анна Гоголь з Черча. Її назвали "скаженою бабою з Черча" і вона втікла.

* * * * *

Тернопіль.—Місто дуже знищене, спалене. Всюди тлінь і румовища. Задуху від розкладаючих трупів чути було по цілім місті, бо розстріляних полишали в пивницях і годі їх було нараз похоронити. Тіла розкладалися і тяжко було витягати з набитих пивниць. Несло солодкавим мліснім духом, що просякав ціле місто— так жахливо описує очевидець в американській "Свободі."

* * * * *

Стрий.—Місто потерпіло мало, сторожа на стації словацька, на чолі міліції стоїть Безушко. В місті порядок. Виходять двічі на тиждень "Стрийські Вісти" під редакцією М. Приймака.

* * * * *

Львів.—У 82 році життя помер сеніор українських політиків Галичини, др. Кость Левицький. Був адвокатом, політиком, науковцем і чільним громадянином. Довголітній посол до віденського парляменту, потім став першим президентом вільної Західно-української Держави в 1918 році. В 1939 його увязнили і вивезли до Лубянки в Москві, звідки вернув по кількох місяцях. Останно стояв на чолі Української Народної Ради. Одним з найкращих його письменних творів, це "Історія політичної думки."

* * * * *

Київ.—"Славянський Бюлетень," що виходить по англійськи в Ню Йорку, подає, що коли Київ піддався і німецькі частини входили до міста, то з собору св. Софії повівав український національний прапор, що вивісили тамошні українські незалежники, які стали бодай на хвилину панами міста. Був порядок в місті і спокій. Одначе недовго. Бо на Хрещатику стали вибухати заложені раніше підпальні бомби, а тому, що водопроводи в місті були знищені, цілий Хрещатик згорів. Так подав якийсь очевидець, що був в Київі якраз тоді 19 вересня. Інші вісти подають, що посадником міста має бути якийсь молодий українець, що заявив відвідуючим чужоземним кореспондентам, що в цілій Україні є сильний рух за відродженням самостійної держави.

* * * * *

Балтімор.—Подають з того великого міста Америки, що тамошній арх. Курлей назвав Сталіна "червоним убійцем, що як звичайний дикун реготався, коли в Україні гинули три мільони людий задля браку хліба, що він їм видер від уст"— Преосвященний М. Ж. Курлей є католицьким архієпископом Балтімору.

Цей прегарний скок у воздусі виконав недалеко Едмонтону Говмер Аазен на лещетах. Зручність, легкість, справність все з'єднане в цім скоці. Це один з найкращих спортів. Чи ваші діти мають лещета?

Джек Стокер

має всього 14 літ, а вже сам один виконав лет на літаку в Гемилтоні. Хлопець походить з Дондас, його батько є летуном. Прилетівши самий назад, сказав: Мені лекше було летіти самому, як з учителем. Це перший хлопець, що в тих літах самий летить літаком.

ВІСТИ З КАНАДИ

Старечі пенсії осталися незмінні мимо того, що кошти життя піднеслися від часу війни на 15%. Тепер Канада платить в старечих пенсіях щорічно 40 міліонів долярів— з того домінія 30 міліонів, а провінції 10 міліонів. Колиб зрівнати старечі пенсії з піднесенням коштів на життя, то требаби додаткових $6 міліонів. Однак з правительства заповіли, що супроти видатків на війну, тих $6 міліонів є поза можливостями для домінії. І старці, котрі найбільше може потребують, остануть без додатку на життя, зі старими пенсіями.

- - - - -

З'їзд учителів в Саскатуні, на котрім були представники учителів трох західних провінцій, вирішив, що найменша річна платня для учителя у всіх трох степових провінціях повинна бути $900. **Найменша платня для учителя досі є в Манітобі, бо $500 річно. Найнищий рівень заплати в Саскачевані є $700, в Альберті $840. В Манітобі учителює тепер 300 учителів, що не мають ще покінчених всіх студій— тут великий брак кваліфікованих учителів. На це повинні звернути увагу** наші молоді панночки в Манітобі та їх родичі. І замість переривати науку в школі на 8 чи 10 степені і гнатися до міста на зарібки— по всяких готелях, нічлігах, харчівнях, ітд.— **краще** нашій дівчині доложити троха більше доброї волі і науки, покінчити науку і стати учителькою та мати всі вигляди на щасливе життя. Бо досвід доказує, що тепер по містах надто богато наїхало дівчат з прерії— покищо здорових і молодих, і тут часто серед великого міста, самих, без догляду родичів, без опіки церкви, по всяких закутинах великого міста— жде їх тільки сором життя та бруд, котрі одним махом нищать молоде життя раз на все і безповоротно. **Нам треба учительок,** а не помийниць!

- - - - -

З приводу побуту премієра Чирчила в Отаві, влада заповіла, що перебере на себе **довги Англії** за замовлення в Канаді і брак гроша не спинить ніяк достави того всього з Канади, що Англія потребує.

- - - - -

В Гонґ Конґу боролися в рядах винипеґського полку ґренадієрів **многі українці.** Числа всіх тяжко устійнити, бо імена часто подані змінені. Але певним є, що понад 50 українських імен є між тими, котрі подала преса у звідомленнях з Гонґ Конґу.

- - - - -

Никола Дурбан, син Федора з Портедж Ляпрері, Ман., летунський старшина, проголошений за пропавшого в летунських боях в Англії. Н. Дурбан покінчив прилюдні школи в Портедж і курс в Шикаґо. До летунства вступив в липні 1940 р. і відїхав до Англії у вересні 1940 р., де повнив чинну службу досі. Один його брат є також летуном, сестра є доглядачкою хорих.

Діти шведського князя Ґустава Адольфа і Сибіллі є одиноко може щасливими в нещасливій Европі. Вони живуть з родичами недалеко Штокгольму в Гаґа і щоденно годують свою білу курочку, котра освоєна і їсть з рук дитини. Це гарно, коли дитина лагідно обходиться зі звірятами. Малі князівні звуться Дезіре (з ліва), Маргарета (в середині) і Біргітта (з права). Їх дідуньо має 83 роки і є шведським королем.

ЯКИМИ Є КОМУНІСТИ?

Коли на останній сесії парляменту питали, чому в Канаді комуністична партія ще заборонена, хоча Росія нині воює по стороні Англії, премієр Кінґ так відповів: "Можу так відповісти мому достойному приятелеви (Анґус МекИнисови з Венкувер). Комуністична партія в Канаді заборонена не з огляду на відносини до Росії, але iзза свого підривного наставлення до канадійських воєнних зусиль. Той вступлення Росії до війни справи не зміняє."

Цілий час від початку війни комуністи в Канаді були проти війни і в тім напрямі вели підривну, напасну і зачіпну пропаґанду. Потайки видавали часопись "Клеріон" і в числі з лютня 1941 так писали в статті "Комуністи і війна": "Війна триває вже 17 місяців. Що раз зростають насильства і війна посилюється. Ми комуністи є одинокою з'єдиненою і карною силою в Канаді, що противиться зазіханням воєнних нацькувачів попхати Канаду ще глибше в огонь. Наша ціль є: 1) витягнути Канаду з імперіялістичної війни— 2) осягнути справедливий, народоправний і тревалий світовий мир — 3) раз на все усунути війну через знищення капіталістичної системи і заведення соціялізму. Заведено бранку (перший крок в напрямі вибивання пятами). Справді це названо тільки "для домашньої оборони," подібно як народний перепис перепущено під назвою "лише народний спис родів." Але коли той спис скінчиться, тоді після звичайної практики дещо того роду заганяється до возів і відвозиться до різниць. Вже тепер явно говориться про те, що вскорі наш людський набір дістане однострої, заженеться його на кораблі і відвезуть на заріз заморе."

Так дослівно писали комуністи в Канаді в своїй урядовій часописі ще 1 лютня 1941 р. А тепер ці самі людці кричать і верещать, що Канада не виконує всього, що повинна, для війни— що треба ще більше жертв, дачі і труду. І кричать не тому, що ті люди змінилися по души— але тому, що тепер німці напали на Росію. А їх болить не Канада, а Росія. І взідтам походить їх воєнне натхнення і запал. Тих замаскованих лисів треба відкривати всюди, як тільки впихаються в наше життя з своїми нахабними домаганнями і вересками під позором великої ревности— для Канади. В дійсности однак їм ходить не о Канаду —а о Росію.

Воєнні Дії

30 грудня 1941 **промовив** в Отаві до зібраних членів парляменту і сенату премієр Великої Британії, **Винстон Чирчил.** Промова була довша і повна драматичних моментів— примiром була хвиля, коли Чирчил став промовляти по французьки і взивав французів до борби за волю. Чирчил намітив три періоди борби, що настануть.

Перше, є період консолідації, комбінації і кінцевого підготовлення. В цім періоді буде сильна борба. Будемо тоді ще збирати нашу силу, опиратись наступам ворога і набувати конечну подавляючу перевагу у воздусі і в кораблях, щоби нашим арміям дати силу переїзджати в якімнебудь числі, яке буде потрібне, через моря і океани, що відділюють нас від нашого ворога всіх, крім одної Росії."

"**Другий період,** що настане потім, можна назвати протягом **визволення.** Тоді мусимо відзискати втрачені землі, або котрі ще можемо втратити і мусимо глядіти за револьтою підбитих народів з тою хвилиною, коли ратівні і визвольні армії та летуни являться могучо в їхніх границях."

До цього періоду Чирчил зачислив також кару для всіх напасників, котрих треба буде відокремити і гидитися ними. Окремо будуть покарані всі квіслінґи і зрадники.

"**Третим періодом** треба уважати **напади на твердині і рідний край** винних сил в Европі і в Азії."

- - - - -

Між тим **Гітлер** з нагоди Нового Року 1942 промовив до армії і заповів рішальну побіду в 1942 р. Окремо сильно виступив проти президента Рузвелта, котрого назвав найбільшим воєнним цькувачем наших часів. Таку саму побіду він заповідав на 1941 рік— і цим разом здається він хотів тільки потішити самого себе. А між тим большевики відбили на полудне від Москви Калуґу, що є важним залізничим вузлом, а на Кримі висадили нові війська і заняли міста Керч і Теодозію. В Африці сили ґенерала Роммела топніють біля Аґедабії і половина Лібії для італійців втрачена. А в середині володіння держав осі шириться страшна явза тифу, є голод і загальний брак навіть найконечнійшого краму. Це все разом дуже далеко від побіди і тому слова Гітлера не мають сили.

- - - - -

Японці **заняли** столицю Філіпінів —**Манілу.**

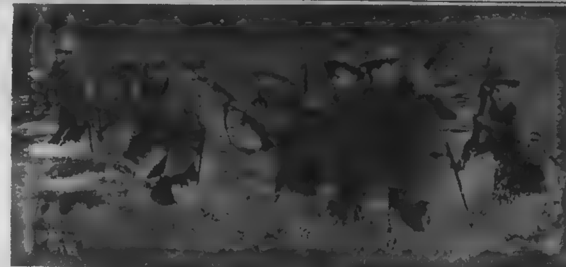

Англійські війська вправляються в наступі через ріку. Такі частини часто нападають тепер на французьке побережа і такі частини готові кожної хвилі наступати на Норвеґію, чи на саму Німеччину, коли прийде свій час.

НАРУШЕННЯ НЕДІЛІ

Неділю святкуємо на памятку воскресення Господа нашого, Ісуса Христа. Тому маємо вислухати особисто Службу Божу і не чинити тяжких робіт.

Однак нинішний світ не лише часто нарушує недільну богослужбу, але ще ділально ображає Бога страшними гріхами і то якраз в неділю.

В неділю замордували архикнязя Фердинанда в Сараєві і так почалася перша світова війна, що принесла безліч нещасть для всіх. В неділю німці напали на Францію і Бельґію.

Британія і Франція виповіли війну Німеччині у вересневу неділю 1939 р. Італія напала на Грецію в саму неділю в жовтні 1940 р. В червні 1941 німці напали на большевиків в неділю. Японці напали на Америку в неділю.

Супроти того часопись з Виндзору "Виндзор Стар," каже так: "На нещастя товариство збереження неділі тут нічого негодне вдіяти"...

о. Ігор Шпитковський з орґанізаційних збірок **жертвував $50 на бурсу БУК-а в Саскатуні. Це вже друга жертва того отця** силою праці літом м.р.

- - - - -

Чільні **англійські** представники підписали і доручили премієрові Чирчилові прохання, щоби занехати **нічного бомбардовання,** бо від того найбільше терпить мирне населення. Бомбардовання в ночі малиб заперестати обі сторони і так довго, доки обі будуть того придержуватися. Прохання підписали три епископи, 6 послів і многі інші.

- - - - -

16 грудня 1941 **король Юрій VI післав сердечний привіт совітським лицарям** називаючи їх хоробрими і незрівнаними, а їхні побіди історичними та світлими. Побіда буде по нашій стороні і всі з'єднані свободолюбні сили спільно поконають гітлерівську Німеччину. Цей привіт вислано на руки голови найвищого совіта Михайла Калініна, котрий післав королеві желання з нагоди уродин 14 грудня. Це перший раз від часів революції в 1917 р. голова найвищого совіта післав желання британському королеві.—Так подають з. Льондону під датою 17 грудня.

Добрий

—Вчора бідна жінка просила в мене маленької суми гроша.

— Ну і що?

— Я не дав їй.

— Ну і що?

—І через те я не міг спати цілу ніч. Її голос звенів мені в ухах без устанку і не дав мені заснути.

—Видно, що ти добра і совісна людина. Що це була за одна, та бідна жінка?

—Моя жінка!

Любов

То ти, Марійко, віддаєшся за того лисого дурня?

—Так, Стефко, або що?

—Таж ти все казала, що ніколи не віддашся інакше, тільки з любови!

—Так, я найбільше люблю гроші!

Сватання

—Чи Анна багата?

—Так! Вона одержить цілий маєток по батькові.

—Кілько літ має?

—16.

—Я не питаю про її літа, але старого.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD
ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Father W. Firman

CHURCH UNITY.
(Continued)

Little wonder it is then, that Christ, before His Assension, should commission His apostles saying, "Going forth, teach Ye all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost." In other words Christ said to the apostles, "I have taught you diligently the necessary truths. I have given you the aid of the Holy Ghost in this matter. Now, I want you to go forth to all nations and preach the gospel to every creature. Never mind the racial differences of language, custom, color or race, but go to these people, make them members of My Church through baptism and teach them the doctrines I have taught you. In this way, you will unite the minds and the wills of these people, into a one harmonious whole, so that they might enjoy, at least imperfectly, peace of mind, happiness of heart, and a little supernatural grace!

Now our second point for consideration on this subject of unity is 'unity of wil' In the Church this unity of will is had by means of charity—a charity that is all embracing, for it consists in the love of God and the love of neighbor.

Just recall to your mind one of the incidents that is related in the gospel story of Thursday of Holy Week. We are told that a scribe approached Our Lord and said, "Master, which is the greatest commandment in the Law?" A very interesting question indeed, but even much more so was Our Lord's answer. He said, "Love the Lord thy God, with thy whole heart, thy whole soul, and thy whole mind; this is the first and the greatest commandment and the second is like to it. Love thy neighbor as thyself."

This unity of charity is not to be belittled. Chris not only exemplified it with His whole life and His death on the cross, but He positively commanded it as in the example just cited. Then too, in His last discourse as related by St. John, Christ exhorts His apostles even to a greater charity—hence a greater unity. He said, "Love one another as I have loved you." That is, model your love after the love I have for you and all mankind—not in the same degree, because I know that is impossible for you,—but Iask you to make it of the same nature as my love.

Is there a greater unifying principle than that of love and charity? A bond so great, that it alone is to remain in after-life. A bond, that even in this life made pagans, who cared little for the laws of God and the Church, marvel saying, 'How these christians love one another.'

There is absolutely no doubt, that such a unity of will, which consists in the love of God and the love of neighbor, which is so utterly opposed to selfishness, ambition, pride, and all the other vices of man, brings nothing but peace, brings nothing but happiness, brings nothing but life.

So far we have seen what disunity is and the results it brings about, namely, wars, bloodshed, and death. We have seen too, that if we wish to overcome these bad effects, and attain peace, happiness, and life, we must as the church tells us, have unity. We must have a unity of intellect, that is, a unity of faith, and also a unity of will, which is a unity of charity.

Myra Lazecskc

HONG KONG
Canadian Soldier.

He lies on his belly in mud,
Listening for whispering feet,
The scraping of bodies along
The earth, stiff with mud, sweat and heat.
No sound but the thump of his heart,
The throb of the pulse in his vein,
And his gun beating time with his pulse,
Staccato. Again. And. Again.

The smoke blots the red fire out,
He stretches his hand to the dark,
And touches his arm to bright flame,
A living torch bursting with spark;
No word cools the thickly parched tongue,
His jaws suck in, hollow and dry,
But his guns beat in time to his heart,
"Don't ever. No. Never say die."

Soft cheeks unaccustomed to sleep
On clays which are strange to their own,
With every Canadian, find
A final peace here, as at home.
Strange eyes answer true gaze for gaze,
With courage that's stronger than death;
And their guns beat in time with their hearts,
"Fight. Fight to your last living breath."

He crawls on his belly in dirt,
He writhes from his wounds. His legs sag.
He rears the black-mouthed machine high,
The lever pulls down with a drag.
But the throb of his pulse beats in time
With the drag of his heart on his gun:
"Don't ever. No. Never give up
Till Vict'ry, till Vict'ry is won."

Myra Lazeczko

ДО ЗАРЯДІВ УКЮ В САСКАЧЕВАНІ

Хочемо пригадати всім зарядам УКЮ, що їх повинність є подавати до головного писаря про хід праці в їхнім відділі. **Зробіть це зараз.** Також просимо негайно подавати звіт річних зборів.

Важним є, щоби подати лісту заряду. Просимо, щоби кождий писар відділу УКЮ негайно навязав звязь з писарем головного заряду.

Подаємо до відома, що маємо на руках якусь скількість статутів нашої організації. Кождий відділ повинен обовязково мати статут. Замовляти зараз.

За Головний Заряд УКЮ
Мирослав Голота, писар,
Гефорд, Саск.

Федір Ковальчук
учитель

ПРОМОВА НА З'ЇЗДІ В ПАРКАХ, МАН.

Добре памятають всі те мале село, ті малі хати з соломяними верхами— добре памятають той день, коли прощалися зо своїми родичами, сестрами і братами. Не-одна сльоза покотилася по лиці. Многі обіцяли, що назад вернуться додому. Було дуже тяжко покидати, покидати то, що було миле і дороге, а їхати заморе до краю, котрого ви ще не бачили. Ви були відважні —відважні приїхати до цего краю і відважні тут бути. Многі, як побачили цей край, то вернули назад. Але ви зістали тут і отворили нам можливости, котрими нині радіє молодь. Вона розуміє, як ви тяжко працювали, як ви піхотою ішли через ліси, води і каміння за кусником землі, щоби поставити хатинку і в ній виховувати дітий. Як ви приїхали до Канади, вона не була така, як тепер є. Ви бачили ліси і води. Ви закотили рукави та позрубували ліси, а воду поспускали. Вам піонірам належиться честь, бо ви зробили Канаду тим, чим вона нині є. Наших людий можна найти в кождім кутику цього краю. Вони страху не мають. 180 миль від Винипегу є оселя С. Мартин, там води і земля всипана камінням. Там я зрозумів, що священик має богато більше праці, як тільки правити в церкві. Там люди роблять ту роботу, про котру ви вже забули. Працюють там від сходу до заходу сонця— корчують ліс і камінь зносять накупу, аби мати кусок землі. Одного вечора я побачив, що ті тяжкопрацюючі люди гарно зібрані і веселі ішли до стації. Я хотів знати, чого вони такі веселі?

(Кінець буде.)

Дружина відбиваного мяча старших хлопців КУАК у Винипегу.
Задний ряд: А. Стівенсон, Ів. Царук, В. Гуляй, Ст. Шалай, Ол. Смаль, Б. Деймі, Р. Ричмонд і Н. Шалай. Перший ряд: Б. Мильне, Г. Скат, Й. Гудман, Дж. Ман і К. Деймі. Всі грають під іменем Канадійського Українського Атлетичного Клюбу і вже нераз побідили.

КАДВОРТ, САСК.—ЗБОРИ УКЮ

Дня 14 листопада 1941 **о. Цимбалістий** отворили збори, щоби зорганізувати молодь на цей рік. Отець говорив, як важно є, щоби молодь була зорганізована і щоби була активна в праці. В теперішнім часі треба головно нас організувати. Богато наших хлопців і дівчат тратить свою національність і релігію, тому що не знають нічого, або мало. Якби знали свою історію, релігію, культуру, булиб богато сильнійшими. Дуже мало молоді має нагоду вчитися свого. Богато лекше булоб, колиб молодь сходилася і якраз тепер є Українське Католицьке Юнацтво, де гуртується молодь Саскачевану. Всі присутні згодилися працювати, коли отець назначить плян праці. Вибрали слідуючий заряд:

Голова—Йосиф Бучинський
Заступник — Ф. Бучинський
Діловий писар — Катерина Вербицька
Скарбовий писар — Михайлина Мантика
Господар— Павло Вербицький
Провірники— П. Кіндрачук і М. Юз[illegible]

Членів є 34 і сподіємося більше.

ГУДІВ, САСК.

Річні збори відбулися в греко-католицькім Домі 9 листопада. Збори отворив голова **Михайло Бурак** молитвою "Богородице Діво." Прочитано цілорічний звіт, а відтак звіт скарбовий. Найважнійше було те, що молодь приняла імя УКЮ. **Всеч. о. Форнальчик ЧНІ** пояснили, що УКЮ не є відділене від БУК, що є на тих самих засадах, лише що молодь буде належати до УКЮ, а старші мають свій відділ, то є БУК.

Заряд на 1942 вибрано як слідує:
Почесний голова— всеч. о. Форнальчик
Голова— Михаїл Бурак
Заступник — Ірина Шалай
Писар — Марія Музика
Скарбник — Іван Мудрий
Член заряду — Теодор Саранчук
Провірники— Розалія Богач і Маріян [illegible]

Крім того відділ має окремий комітет, що занимається підготовкою **програми;** до **комітету** увійшли слідуючі: **Марія Солтис, Теодор Саранчук і Анна Перейма.** Відтак **пан Саранчук** промовляв до молоді і заохочував молодь до спільної праці в організаційнім життю на славу Божу і для добра свого народу. Всіх членів у відділі є 23.

Марія Музика.

Мирослав Голота

ЗА КРАЩУ ДОЛЮ НАРОДУ!

Теперішний світ переживає бурхливі часи . Бачимо, як сильні повстають, а слабі падають. Подібно було підчас минулої війни. Одні держави падали, інші повставали. Між іншими повстала також наша українська держава. Однак не надовго. Через ріжні причини наша держава впала і український нарід аж досі стогне у тяжкій ворожій неволі.

Треба згадати, що коли українці втратили свою державу, то вони не впали на дусі. На протязі століть аж досі українській нарід виявив волю стати вільним і мати власну суверенну державу.

Очі світа тепер є звернені на молодь. Чужі народи покладають велику надію на свою молодь. А на кого ми покладаємо нашу надію? Ми скаржимося на нашу молодь. Так, ми богато надій покладаємо на молодь. Однак треба перше спитати, чи та молодь є приготована стати в обороні прав свого народу. З певністю можемо сказати, що так. Хотяй може не вся, то все таки більшість.

Українці є порозкидані по всіх закутинах Канади. Мусимо признати, що українці є працьовиті. За їх стараням ми сьогодні гордимося гарними церквами і великими народними домами.

(Далі буде).

—А, панна Капусцінська! Як же маєтесь?! 15 літ ми не бачились.

—15 літ? Що ви говорите, пане Останович?

—А так, я добре памятаю.

—Ні, 15 літ тому я народилася.

—Чи не буде ваше імя Ева?

—Ні! Або чому?

—Бо Ева вже була панною, як народилась.

Адвокат боронив двох злодіїв в суді. Один з них допустився крадежей в день, а другий в ночі.

У своїй промові каже:

—Світлий суде, пан прокуратор заявив, що для першого обставинами обтяжаючими цілу справу є то, що він крав в білий день, а для другого те, що він крав в ночі, коли всі спали. Тому я питаюся пана прокуратора, коли властиво мав бідний злодій красти.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —**
звернiться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 еве. Н.
В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

Вуйко Трохим Говорить

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Любі Діти!

Прощай, Старенький Року!
Здоров був, молоденький!
Що дав Старенький Рік,
Те бачили і знаєм,—
Що Молоденький дасть,
То іще не знаєм.

Ні, не знаєм— що дасть той Молоденький 1942 рік.

Але знаєм, що лиш працею, пильною працею у школі і вдома, зможем зробити цей Новий Рік щасливим для нас. Нехай він буде найщасливійший зо всіх для Вас всіх— так желає Вам

ВУЙКО ТРОХИМ.

ВАСИЛУНЬКА НА САНОЧКАХ

Гей, мороз, мороз раз лютий,
Хто не вдягнений, не вбутий,
Тому дасться він в знаки!
Василунька не злякався,
Все тепленько удягався,
Тай мерщій на саночки!

На горбочку сніг ясніє
А в горбочка тільки мріє,
Саночками Василь мчить,
Видно личко лиш з кожушка,
Тепла шапочка по вушка,
Личко рожами горить.

Ех, як любо, ех, як мило!
Саночками мов на крилах
Любо линути з гори;
Часом в ліво, часом в право,
Та вперед все мчиться жваво—
Добрі в Василька санки.

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Дорогий Вуйку,

Пишу до Вас лист, тому що я бачив, як Ви гарно пишете до діточок і я хотівби, щоб Ви до мене написали.

Я називаюся Михаїл. Маю десять років. В англійській школі я є в шестій клясі, а в Рідній Школі я є в третій клясі. Я дуже люблю ходити до Рідної Школи, бо там ми вчимося граматики, літератури і історії.

Вже кінчу і буду очікувати відповіди від Вас, Дорогий Вуйку,

Вам жичливий
Михаїл Колишір
118 Ave. M. So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Хочу написати до Вас, Дорогий Вуйку. Я пишу до Вас, щоб Ви знали, хто я є і де я живу. Я живу в Саскатуні, а моє імя є Маруся, Кравчук. Я ходжу до української школи. Ми з Рідної Школи мали кілька точок на листопадовім святі. Я також ходжу до англійської школи, але люблю більше ходити до своєї рідної школи.

Кінчу цим разом і здоровлю Вас Вуйку,
Маруся Кравчук,
311 Ave. G, So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Хочу написати до Вас Вуйку пару слів. Я називаюся Василь Шабага. Живу в Саскатуні, лише кілька бльоків від нашої церкви. Часто люблю ходити до церкви на Службу Божу і вечірню.

Ми будемо мати концерт на нашого отця пароха іменини, на святого Михаїла. Це має бути несподіванка для отця. Ми дуже любимо нашого отця пароха, бо вони часто нам дають цукорки і купують морожене. Я також люблю свою Сестру учительку.

Кінчу свій коротенький лист,
Василь Шабага,
210 Ave. K. So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Я є український школяр і називаюся Святослав Чепига. Я читав в часописі Ваші загадки й вони дуже сподобались мені. Я бажавби пробувати відгадати ті загадки й виграти надгороду.

Тепер хочу написати троха більше про себе.

Я є хлопчик, що має 11 літ. Ходжу до української і англійської школи. В Рідній Школі я є в третій клясі, а в англійській в пятій клясі. Я також є гордий тим, що служу коло престола. Також беру лекції на мандоліні і теорію музики. В гранню я є в третій, а в теорії я є в пятій клясі.

Цим разом кінчу і буду очікувати відповіди від Дорогого Вуйка,

Вам жичливий
Святослав Чепига,
252 Ave. B. So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Коли я виросту і буду велика, я хочу бути вчителькою. Я хочу вчити дітий, щоби вони знали про Тараса Шевченка. Я тепер в третій клясі в українській школі. Я маю девять літ. Я ходжу до англійської школи. Я є в пятій клясі. Ми вчимося на концерт на отця іменини. Я є в тім концерті також: Я ходжу до церкви і на катехизм. Я більше не маю що писати, на другий раз напишу більше.

Любов Чепига,
252 Ave. B. So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Я читала в газеті, як Ви гарно пишете листи до дітий і я хочу Вам написати пару слів.

Я ходжу до української школи і до англійської. Я дуже люблю ходити до школи. В українській школі я є в другій клясі, а в англійській школі я є в пятій клясі. Сестри вчуть українську школу. Вони дуже добре вчуть.

Я більше не маю що писати.
Вам жичлива,
Ольга Лашин,
210 Ave. G. So. Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Я Ваші гарні листи читала в часописі і тому я хочу написати, щоб і Ви Вуйку до мене написали.

Моє імя є Ольга Сеник і маю 14 літ. Я ходжу до української школи до 4 кляси. Моєю учителькою є Сестра. Я люблю ходити до Рідної Школи, бо ми вчимося гарних пісень. Також люблю ходити до англійської школи, бо й там ми вчимося богато потрібних річий.

Я й тим горджуся, що ходжу до церкви що неділі співати на хорах підчас читаної Служби Божої.

Цим разом кінчу і остаюсь з поважанням,
Ольга Сеник,
417 Ave. O. So., Saskatoon, Sask.

Дорогі Вуйку Трохиме,

Я до Вас вже досить довго не писав. Тепер дещо напишу. Тепер вже по вакації, ми вже ідем до школи. Ми маем нового учителя, на імя пан Салетик. Він є український учитель. Я перейшов до шестої кляси. Я маю 12 літ.

Мій брат зломав собі праву ногу. Він скочив з трактора. Він не ходив до школи місяць.

Ми маем нового священика, на імя о. Теодор Коцаба. Вони до нас приїздять на відправу раз на місяць. Отець учуть нас дітий катехизму, раз на місяць в суботу. Кінчу і здоровлю Вас Вуйку щиро,
Василь Чуй,
Brooksby, Sask.

Дорогий Вуйку,

Я читав у часописі БНації Вашу Сторінку і тому хочу написати до Вас. Я маю 12 літ і ходжу до Рідної Школи. Я є у четвертім степені, а в англійській школі я є в 8 клясі. Наша учителька є Сестра Ювеналія. Я також служу коло престола вже кілька літ і вже добре навчився. Я люблю служити отцеві при всіх богослуженнях.

Остаюсь з поважанням,
Вам жичливий
Василь Григоряк,
111 Ave. L. So., Saskatoon, Sask.

dr. Л. Кленденинг

РАННІ ПОЗНАКИ СУХІТ

Найбільша перепона в лічення сухіт не полягає в незнанню недуги. Ми знаемо причини, знаемо спосіб поширення, знаемо засоби, якими можемо спинити недугу в хорих, знаемо, як треба лічити ранні случаї.

Трудність полягає в браку співпраці загалу, щоби зараз на початках дати знати лікареві про недугу і лічитися.

Воно не є таке просте, як кому може здаватися. По перше, сухоти є дуже влізливі. Познаки не виглядають на початках страшними і не спричиняють болю.

Коли чоловіка що болить, він іде до лікаря— але сухоти є безболізні на початках. Вони не дають пізнатися, хіба кількома познаками. Тому може тревати довший час, заки стан буде відкритий.

Перші познаки є прямо незначні. До того люди часто думають про сухоти, як про щось понижаюче. Однак коли хто хоре на сухоти, це не є пониження хоч многі на жаль так думають.

Це все є поважною перешкодою, бо лекше є лічити сухоти зараз, на початках, як потім, коли вони поширилися і страчено много цінного часу, заки почнеться лікування. Тому треба знати ці перші познаки і зараз удатися до лікаря, коли тільки є найменше підозріння про цю недугу.

Звичайно сухоти починаються в дозрілім віці людини, в літах між 20 а 30. Вони там були вже довгий час, але в тих роках вони доперва зачинають себе проявляти. Здається, що найпершою познакою є **надмірна втома**— котра не має жадного відношення до праці чи руху, з яких моглаб повстати.

Здорова втома є приємна і тілесно оп-

Дорогий Вуйку,

Я хочу написати лише кілька слів. Я читав у "Будучність Нації" про Вас і тому хочу написати до Вас. Я ходжу до двох шкіл, до Рідної Школи і до англійської. Сестра нас учить і також вчить нас що неділі катехизм. Ми тепер вчимося літературу і історію.

Другим разом більше напишу. Поздоровляю Вас Вуйку, Вам жичливий,
Володимир Шабага,
210 Ave. K. So., Saskatoon, Sask.

Дорогий Вуйку,

Я чув від декотрих, що Вуйко Трохим дуже любить діточок. Тому я хочу написати до Вуйка пару слів. Я маю 11 років і ходжу до школи англійської і до української. Ми вчимося історію, граматику і читання. Я також люблю співати у школі. Кінчу мій коротенький лист.

Вам жичливий український школяр,
Петро Кравчук,
311 Ave. G. So., Saskatoon, Sask.

равдана. Але втома з сухіт не має жадного оправдання. Вона находить на жождий мускул тіла і тоді часто її мильно оцінюється. Хорий каже, що заслідився і мусить кудись виїхати, мати троха руку. А в дійсности йому треба положитися до ліжка.

Коли з тою утомою лучиться **мала горячка і румянці** пополудні, маєте другий степень ранньої познаки— пополудневу горячку. Вона може бути тільки 99 або 99 і пів степенів, але це вистарчає, щоби справу прослідити. Треба бодай через 12 днів докладно мірити стан теплоти тіла в означенім часі—приміром в 8 год. рано, в 12 в полудне, в 4 попол., і в 8 вечером— заки можна буде сказати, що та пополудневa горячка нічого не означає.

Третою ранною познакою є **безпричинний кашель.** Він може скоро перерватися, або може тревати довго, зима і літо.

Коли хто має деякі або подібні случаї, повинні відвідати свого лікаря і зарадитися. В перших початках многі вилічилися. Пізнійше справа є о много тяжча.

ПАПА ВСЕ КЛИЧЕ ДО МИРА!

І знова з нагоди латинського Різдва св. Отець Папа Пій XII візвав воюючі сторони до мира. Папа промовив до своєї прибічної сторожі бояр. Він бажав, щоби серед цего моря людської бурі і катастроф втихомирилися вітри, заспокоїлися філі, а на кораблі достатку та довіря люди знова подали собі руки і обнялись в справедливості і замиренню.

Це вже третий раз з нагоди Різдва Папа кличе до мира.

І треба підчеркнути ці заклики тому, **щоби потім,** по скінченню війни, ніхто не поважився закидати Церкві та духовенству, що вони не дбали або не старалися о замирення світа. Так само в попередній світовій війні Папа нераз кликав і благав до замирення, хоч даремно. Потім однак, по війні, многі не розібравши в чім діло, на легку руку і на заклик агітаторів скоро важилися обвинятн Церкву і Папу, що не дбав буцімто о мир. Та в дійсности, коли Папа кликав і взивав, ніхто не чув... Гамір зброї і воєнної ненависти заглушив голос Папи— подібно як тепер.

Календар

ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ
НА 1942 РІК

Містить історичні статті, описи подорожей до св. Землі й Рідного Краю, образки з місіонарського життя в Аргентині, многі та цікаві оповідання, представлення, вірші, жарти, адресар укр. катол. духовенства в Канаді й Америці, повний устав Богослужень, спис добрих книжок і часописей, оголошення та дуже **багато красних** ілюстрацій. **Стор. 160.**

Почтою Календар коштує 30ц.
THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

Вісти з України —

Львів.—Зі Швайцарії подають, що у Львові більшість крамниць заперта, а в цих, що ще остали отворені мапощо може купити. Життя дуже тяжке. Брак всякого краму. Голод і холод— лютує тиф. В таких обставинах отворено шість українських поліційних комісаріятів в місті.

Київ.—Ціпу Україну мають німці вдучити до т. зв. Остлянду— себто Східного Краю, під їхнім наказом і управою. На Волині комісарем є якийсь німець др. Бір. Всі політичні організації і сходини в Київі строго заборонені. Невільно виходити з домів між семою вечір і пів до шестої рано. Робітники прямо з праці мають вертати домів. З міста усувають, що моглоб нагадувати большевиків. За переховування совітських урядовців чи жовнірів назначено кару смерти.

Станиславів. — Приїздкав туди губернатор др. Франк з Кракова, котрий виясняв, що прилучення Галичини до генерал-губернаторства не є продовженням польської держави, але має дати населенню працю, спокій, культурний та релігійний розвиток. Видно, що незадоволення українців з прилучення Галичини до генерал-губернаторства є так сильне, що аж німецький губернатор мусів приїздкати з Кракова з вияснением, котре наділі нічого не виясніює. Ходять слухи, що німці арештували полковника Мельника і арештують прихильників українського незалежника Бандери, котрий до приходу німців проголосив у Львові відродження Української Держави.

Населення Станиславова має виносити тепер 60,000 душ. Перед цею війною Станиславів мав 71,218 душ населення. Де ділося тих одинадцять тисяч вісти зі Старого Краю не подають. З Льондону подає польська агенція телеграфічна, що у Львові **набирають людий до "української сторожі,"** котрої поодинокі відділи матимуть від 80 до 150 людий, і котра буде чинити службу ладу і безпеки в краю— ця поліція має свої одностроі. Рекрутів до тої сторожі беруть у Львові, Тернополі, Станиславові і Дрогобичі. Знищено підчас боїв майже зовсім місто **Рівне** на Волині. Місто **Дубно** остало ціле, але прибічні села майже всі знищені.

Подають з Токіо, що представник японської армії, сотник Гірайде мав сказати, що **війна потреває** яких десять літ, буде страшна і довга.

Останні Вісти...

З кінцем марта не лише газоліна буде на картки, **але виріб нових самоходів і троків в Канаді буде спинений.** Одночасно влада продумує над тим, щоби поставити тверді ціни на вживані самоходи, за котрими у виду заборони випускати нові, буде попит.

До Канади прибув транспорт німецьких полонених, котрих приміщено в таборах.

З'їзд Альбертійської Секції БУК-а відбувся в Едмонтоні при участи 35 відпоручників 20 місцевостий 27 і 28 грудня 1941. Заряду не вибрано— натомість цілий з'їзд присвячено діловим нарадам розбудови нашого релігійно-народного життя. **Вирішено збудувати Виховавчий Інститут** для нашої молоді в Едмонтоні. Чинну участь в з'їзді взяли оо. Василіяни. На "Укр. Вісти" зібрано $33.55. Мистецька частина була під вмілим проводом О. Прийми. **Щиро витаємо почин Альбертійської Секції і віримо, що це здійснить.** Бо інакше осталоб тільки підірване довіря і унеможливлена в спід за тим праця. Альберті треба навіть дуже виховного заведення для української католицької молоді вищих шкіл в Едмонтоні, бо тої молоді там богато. Почин БУК-а певно найде широке поперття українців католиків тої провінції і попри нову прегарну церкву в Едмонтоні, дай Господи вскорі побачити гарний мурований Виховавчий Інститут БУК-а. З'їзд переводив голова Пров. Заряду БУК-а І. Ісаїв.

---

26 націй підписали договір проти націстів, силою котрого зобовязалися не заключувати окремого мира, ані перемиря з державами осі. Головними державами того договору є Англія, Америка, Совітська Росія і Китай.

Большевики висадили нові війська на Кримі, 40 миль на північ від Севастополя, в Евпаторії. Півострова Керч вже відбили від німців. Також почали наступ в Карелії проти фінців. На російський фронт приїхав начальник Гестапо, тайної поліції німців, Гімлєр.

Навіть в Португалії зник білий хліб з крамниць. Можна дістати тільки чорний хліб і то за картками. Так живе тепер ціла Европа.

Голодові заворушення були в Буковій на Карпатській Україні — мадяри стріляли до наших гуцулів і многих вбили.

Ген. Сікорскі заявив, що він підписав договір зі Сталіном на основі реальної політики, що числиться тільки з фактами. Одночасно **совіти дали полякам позичку** сто мілионів рублів для тих поляків, що є у совітах.

Старовинні християнські катакомби в Римі тепер замінені на протилетунські сховки. Це підземні гробниці, що тягнуться милями під Римом.

На саме наше Різдво отворено новий будинок церкви св. Володимира і Ольги у Винипегу, що збудований коштом $45,000. Торжественну Службу Божу правив о. др. Василь Кушнір, парох, в сослуженні отців: М. Сирника і П. Серветника. Співав хор під орудою А. Мушія. В церкві є лавки на 600 місць, з гори звисають електричні світла у виді хреста, що довгий на 65 стіп, котрого рамена мають 25 стіп. Вірні виповнили церкву до останнього місця.

Президент Рузвелт заповів, що відтепер війна буде тижнево коштувати Америку понад один білион долярів. На рік 1942 треба видати 56 біліонів. За ці гроші піде поскорене зброєння. В 1942 вироблять 60,000 літаків — В 1943 125,000. В 1942 виконають 45,000 повзів, в 1943 75,000. Подібно буде іти зброєння на кождім полі новітної війни. Технічна перевага дасть змогу скоро знищити воєнну машину держав осі. Ось що осягнули японці через бомбардовання Перлової Пристані на Гаваях— сказав Рузвелт.

З днем 5 січня вільно продати нові тверді і мягкі гумові опони (tires) тільки лікарям, амбулянсам, вогневій сторожі, поліції, почті і закладам чищення міст та великим самоходам особовим в певних случаях— і то все за поданням та ствердженням, що треба нових опон. Всі інші люди і підприємства будуть обходитися старими опонами, доки стане, або вернуть до кожний.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 3 (99) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Лютого, 1942 Vol. X, No. 3 (99) YORKTON, SASK., February 1, 1942

ЗА ВОЛЮ КАНАДИ - ЗА ПОБІДУ!

Courtesy of Canadian Ukrainian Review.

Ці юнаки, це парохіяни української католицької парохії св. Покрови у Винипегу, що одні з перших вступили до канадійських військ і нині стоять на фронті бою многі за морем, інші приділені в боевих частинах вдома. Треба було завдати собі богато труду і терпеливости, щоби зібрати ці знимки. Однак треба зазначити, що на тій таблиці нема всіх парохіян, котрі взагалі служать добровольцями для Канади в цій війні. Їх є много більше. Але неможливо було покищо дістати їх знимок. Ця таблиця є заохотою для всіх наших громад збирати знимки всіх наших жовнірів в Канаді і приміщати їх по наших прилюдних домівках на честь і память грядущих поколінь, щоби знали, як наші хлопці віддавали своє молоде життя і кров за Канаду. Ця пропамятна таблиця приміщена в Парохіяльнім Домі при 965 Бойд.

— — —

СТОЛІТТЯ ОТЦІВ ОБЛЯТІВ

З початком грудня 1941 р. Отці Обляти обходили століття свого прибуття до Канади. Зі сходу в 1845 р. молодий Александер Таше подався на захід і вже в 27 році життя став єпископом помічником в С. Боніфас. До тої дієцезії належали тоді великі простори— ціла Манітоба, Саскачеван, Альберта і Північно-західні території. Коли канадійська кінна поліція прийшла літом 1875 р. там, де ріка Бав зливається з рікою Лікоть, то одиноким мешканцем долини був лише один о. Облят. То місце нині називається Калгарі. о. Лякомб був добродієм многих в тих перших гірких часах.

Тепер в Канаді є понад 1,500 Отців Облятів, з котрих деякі є єпископами. В нашім обряді працює о. Пилип Ру-наш славний будівничий і парох церкви в Кукс Крік, Ман., та о. Йосиф Слуга, що вчить богословія в Духовній Семінарії оо. Облятів в Норт Бетелфорд, Саск. Деякі хлопці наші вже вступили до Чина і приготовляються зложити обіти.

ХЛІБ ЗА ХЛІБ

Недавно в Торонті в одній протестантській церкві сталася така подія. Духовний був там вже 17 літ і нараз на річних зборах його парохіяни вирішили домагатися з кінцем червня зміни.

І тоді др. М. А. Меккинен— бо так він називався— на то рішення відповів скорше, як його парохіяни навіть сподівалися. Прийшов найбищої неділі до церкви на відправу, як звичайно. Прочитав їм св. Письмо, а саме пророка Захарії 13, 6: "І скаже хтось: Що це за рани на твоїх руках? І він тоді відповість— це ті, якими зранили мене в домі моїх приятелів." А потім ще прочитав їм псалом 22— і тоді сказав таку проповідь. З такими людьми і в такій церкві, де діються подібні рішення, я негоден молитися. Це остання відправа.

Взяв капелюх і пальто— і вийшов, лишивши всіх прямо в остовпінню.

Після їх уставу парохія остає необсаджена так довго, аж збереться їхня рада старших і справу вирішить. А замість др. Меккинена приходить там часом один студент.

Треба одно зазначити. В нас—це неможливе. Бо після права Католицької Церкви священика призначає і відкликує його епископ ординарій і без дозволу епископа священик не сміє і не може залишити парохії.

КОЛИСЬ А ТЕПЕР—ТОМУ 300 ЛІТ

Тому 300 літ східна Канада була пущею. Індійські племена були поганами і убивали захожих поселенців. В 1641 р. о. Ісаак Джоке і о. Чарльс Реймбол, оба єзуіти, перші прийшли і стрінулися з поганськими індіянами в околиці Гарден Ривер, недалеко Солт Сейнт Марі, Онт. Стрінули їх тоді два тисячі поган. В памятку тої стрічі поставлено там тепер хрест і 2,000 індіян християн прийшли тепер поклонитися хресту.

ЗАВЗЯТІСТЬ ДО КІНЦЯ

Коли остання твердиня італійців в Абісінії Гондар на високорівні біля озера Тана піддалася— 50 завзятців взяли з собою поживу на два роки, зброю, надавчу радієву стацію і подалися в гущі і гори зі своїм прапором. Оборонці Гондару не мали поживи і вийшли ім. стрільна. Тих 50 пішли в дику околицю, куди доступ дуже тяжкий і це останки італійського володіння в цій країні.

ВІСТИ З МЕКСИКО

Від принагідного українця інтелігента, тепер поселенця в столиці Мексико, дістаємо жмут віcток, що будуть цікавими для нашого загалу в Канаді.

Українських католицьких родин є чотири— всі численні. Богато є натомість "малоросів" і настоящих кацапів. Всім іншим українцям католикам вдалося виїхати до Стейтів і до Канади. Всі заробляють дуже мало і ждуть хвилини, коли зможуть покинути "той нещасний край." Один православний українець хрестив всі четверо дітий в римо-католицькій церкві.

Перед кількома роками прибув до Мексико духовник грек, що вмів відправляти в 4 мовах: по грецьки, по русски, французьки і арабськи. Побув однак дуже коротко, бо на донос його арештували і депортували.

В Мексико дуже легко бути арештованим або грошево караним. Вистане, щоб один на другого вказав дальцем і вже арештують та карають. Оповідають, що як тому 12 літ перед відїздом посолки Колонтай комуністи справили бенкет і співали пісні, поліція окружила дім і всіх арештувала думаючи, що це без дозволу відправляють Службу Божу. Скоро виясниться і їх випустили.

Наш принагідний дописувач скінчив правничі студії на університеті у Відні, не зміг вернути до рідного краю, виїхав до Мексика і тепер виробляє коркові віхті та гуртом перепродує.

ЕЙБЕРГАРД ПОПІКСЯ НА СВОЇХ СЛОВАХ

В партійнім розгарі кредитовці видали в Едмонтоні летючку п. н. "The Brass Tacks of Monetary Reform." В цій летучці той політик каже, що коли глянути на довги Канади, Британії і Америки, то "це може кождого переконати про неминучий крах, що скінчиться розвалом, коли не запобіжиться тому доки ще час." Далі згадується там про це, що "домінія старається тепер завести ощадности, а нагромаджує фантастичний довг, котрого теперішне населення не в силі витримати." І називає той стан "національною загрозою." Ще богато іншого понаписував в цій летючці, як прим. "цих довгів ніяк не може буде сплатити— хіба затягаючи нові і ще більші довги," ітд. Справедливо опінія загалу обурилася за таку "поміч" воєнним грошевим стараннем влади.

КАРТКИ ДО ВЕЛИКОДНЬОЇ СПОВІДИ —
100 карток 25
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Коли робите ЗАВІЩАННЯ.....
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтулі — на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

АДРЕСАР
Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobzynsky, Box 961, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3588— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
812 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

-ВІСТИ З УКРАЇНИ-

Волинь.—подають, що Православна Церква на Волині має удержувати звязки з совітським урядом і тому німці почали на неї нападати. Особливо гостро виступили проти епископа Олексія, котрий мав цілий час тримати з совітською владою в 1940/41 і перед відступом одержав відповідні поручення з Москви.

Львів.—Через прилучення Галичини до генерал-губернаторства заведено ті самі тверді ціни і отворено ряд крамниць на споживчі і волоконні товари. Однак в тих крамницях бракує товарів. Ведуть сильну агітацію за виїздом українських селян на роботи до Німеччини і мало виїхати 30,000 робітників, в тім 80% українців. Однак ці робітники не можуть вертати назад до рідного села і кидати праці без дозволу. Раз виїхали на таку працю, підпадають під військовий росказ. Зорганізовано ряд харчівень, де роздають безплатні обіди для примираючих з голоду. Поляки мають у Львові 8 таких харчівень. Є страшна нужда і ширіться пошесть тифу. Крім тифу появилися випадки азійської холери і навіть прокази. Всі лікарі обовязані боротися з тими пошестями. В случаю появи нового випадку мають право вживати навіть військових телефонів, щоби зараз дати знати про недугу. Останні вістки подають, що тиф вже занесли до Еспанії... Ось так мститься страшна система "спаленої землі."

Харків.—Подають з совітської амбасади в Льондоні, що ціле місто є в темряві ночею. З будинків звисають примітивні шибениці, на котрих бомкають тіла повішених. Хтось висадив у воздух німецьку команду— німці за те повісили 200 харківців. Школи, лічниці, крамниці все позамикане — **нема хліба і панує страшний голод.** Німці висилають кого можуть з міста, на руїнах міста в передмістях є жидівські гетта. Це все подає совітська амбасада, котра певно добре знає відносини Харкова, до котрого червоні вже добираються. Між тим подають з Вашингтону, що до Росії висилають поживу для армії, і в першій посилці відійшло 17,500,000 цукру, бо німці забравши Україну, відтяли для москалів доставу цукру, який головно для цілої Росії ішов з України. З того бачимо, яка богата українська земля і чому вороги все змагали до поневолення нашого народу, щоби забравши Україну, користуватись її величезними богацтвами. І з того також видно, як тяжко Росії без України і як бідна Росія, та велитенська Росія, коли не панує над Україною. І з того також видно, чому німці так вперлися на українську землю—всім треба богацтв України. В одночас подають, що на підставі договору Сікорского зі Сталіном, цеи останний рішив відпустити 25,000 польських жовнірів з совітів, щоби відїхали до польської армії в Лібії. В 25,000 війська є полонені польські жовнірі, котрих совіти захопили в неволю у вересні 1939 р. Тепер ген. Сікорскі витягає їх з совітів до Африки.

Тіла померзлих німців завалили російські дороги недалеко Клину на Московщині. Такі образи видно тепер вздовж цілого східного фронту, отже й на Україні. До того на Україні ще косить тиф. Совіти стріляють тих селян, що служили підчас німецького заняття, як старшини по селах.

ЗАГАЛЬНЕ ГОЛОСОВАННЯ В СПРАВІ РЕКРУТАЦІЇ ДЛЯ ЗАМОРСЬКОЇ СЛУЖБИ

Під напором консерватів **уряд премієра Кінга рішив відкликатися до виборців в справі заморської служби.** Перед минулими виборами **ліберали пообіцяли, що не буде бранки для заморської служби. Це слово вони дотримали досі.** Тепер консервати напирають, щоби все таки перевести в Канаді загальну бранку для заморської служби. Премієр Кінг рішився у виду того відкликнутися **до загалу виборців в Канаді, щоби самі вирішили справу.** Коли переголосують, що треба—тоді уряд тим самим звільнений від даного слова зперед попередних виборів.

Кажуть, що тим всім занепокоєні квебекські ліберали.

ТЯЖКО ЧОГОСЬ НАВЧИТИСЯ

Французька часопись Ле Девуар помістила статтю, на основі котрої можна сказати так, як Талеранд сказав про Бурбонів— вони нічого не навчилися і нічого не забули. Вона написала так: "Канадійці, значить ці канадійці, що не мають іншої країни тільки Канаду, дійшли до останніх границь уступок, коли погодилися своїм вирядом і коштом поставити добровольчу армію— для Великої Британії і імперії, котра буде служити усюди в країх імперії, навіть по ці береги, котрі змиті филями Індійського Океану, китайського і японського моря... Канадійські французи ніколи не хотіли і тепер не хочуть признати жадних військових зобовязань супроти когось, крім Канади. Тому якраз вони згодилися на побір рекрута для домашньої оборони краю. Але вони не згодяться на побір для заморської служби, для оборони якоїсь посілости імперії в Африці, або в Азії."

Нарід живе і хоче жити. А коли так, мусить боронити волі— цілости і кождої частини тої цілости. А коли так, мусить вжити середників до тої оборони. Середниками є армія і скарб. Хто відмовляє одного чи другого, підриває в основі право на життя нації. Нація безборонна нині не має права на життя. Чого отже хочуть наші співгорожани французи?

АМЕРИКАНСЬКИЙ МІЛІОНЕР НА ЧОРНІЙ ЛІСТІ

Американські власти поставили на чорній листі мілионера Акселя Веннер-Грена як того, що мав помагати німцям грошево. Він родом швед, промисловець, має яхт на 225 стіп довгий і величаву палату в Нассав, Багама. Був приятелем князя Виндзор.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК. печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Senuta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Senuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ОДИН ЗАКОН ДЛЯ ВСІХ — БОЖИЙ ЗАКОН

В Америці повстав Епископський Комітет, на чолі котрого стоїть арх. Стрич з Шикаго. Той Комітет видав відозву в справі будучого світового замирення. І в цій відозві говориться, що справедливий і тривалий мир можливий між державами світу тільки тоді, коли всі держави цілого світа узнають понад собою один закон для всіх —один спільний і загально обовязковий. Той закон держав— це закон Божий, котрий кожда держава зобовяжеться заховувати. Так не нарушиться жадних суверенних прав поодиноких держав, ані їх звичаїв, ні культурних жерел. Але цілий світ дістане певну, сталу і непорушну підставу, на якій можна збудувати мирне житя людства.

На перший погляд справа виглядає легкою до переведення. Бо чомужби держави не мали визнати і приняти Божого закону? Пречінь нічого не стоїть на перепоні.

Але!

Є певні причини, є богато причин, що справа виглядає прямо безвиглядною, хоча позірно є дуже легка до переведення.

Так само, як многі люди відкидають Божий закон в щоденнім житті, як многі інші вчуть, що все на світі є зглядне, однобічне, а нема нічого сталого, безглядного, загально обовязуючого— так само є многі громади, многі держави, що це саме думають і це саме роблять. В теорії Божий закон для всіх дуже мила річ, потрібна і хосенна. В практиці дуже тяжка, немила і противна.

Приняти Божий закон, значить підчинитися у всім найвищому проводові Бога, визнати Бога своїм Царем і Творцем-Паном всього життя, всіх народів, цілого світа. Іншими словами, це значить, що треба приняти одну, сталу, найвищу і незмінну міру для всіх—і раз на все відкинути особисті примхи, зазіхання, гордість і зарозумілість. А це не є легко. Не є легко для одиниць, не є легко для держав. Не є легко виречися прилюдно себелюбства, склонити голову перед Божим авторитетом, узнати вищу ціль, як хвилева користь певної групи людий навіть зо шкодою другої такої самої групи людий— підчинятися заповідям Божим.

Це значилоб раз все визнати також закон любови і зробити неможливою війну через практичне приминення через всіх пятої заповіди: "Не убий!"

Це значилоб переродження всього людства і світа, новий час, колиб законом стала любов— всіх до всіх, любов клясова і станова, загальна поміч і співпраця.

Це ідеальне вирішення справи і дай Господи, щоби так сталося.

Щоби кров тисячів не пляла марно, щоби з того посіву зійшло зерно кращої будучности для всіх, обнови всіх в Христі, повороту до Бога і нової радости через нову любов всіх народів і держав.

Нову будучність, новий лад світа, кращий лад і справедливий **можна здійснити.** Але можна здійснити тільки одиноким шляхом— коли світ почує і виконає раду католицьких владик Америки. Коли всі одиниці, всі держави, всі народи признають над собою загально і спільно один закон— Божий закон!

З СУДОВОЇ САЛИ — ХТО БІЛЬШЕ ВИНЕН?

Оноді у Винипегу мав виклад суддя Ф. А. Гамілтон з молодечого суду в Клюбі Оптимістів. Там він сказав, що дитина сама не відповідає вповні за своє захования. І тому суд дивиться на кождий случай молодечого проступку окремо, шукаючи за причиною злого поступования. **В більшости велику вагу грає родинний дім і осередовище.**

Найбільше молодечих проступків починається в родиннім домі і тому молодечий суд є радше родинним судом. **В многих случаях суд судить родину замість дитини.** На дітий глядить не як на проступників, але як на скривлених і суд радше хоче їх направити як карати.

У виду того цікавими будуть два случаї двоє молодих людий, обоє по 19. пів життя.

17 січня зелектризували в електричнім кріслі в **Шикаго** молодого злочинця, якогось Бернарда Савіцкого, котрий минулого року замордував четверо людий, між іншими поліцая. Убійник помер розкаяний.

—Колиб я був знав тоді це, що я знаю тепер, того булоби ніколи не було!— так сказав перед смертю. Всю потіху і покаяння завдячує релігії.

Але цікава та суспільність, котра вміє навернути і дати релігію бандитові перед смертю, але не вміє виховати його на порядного чоловіка і дати йому релігії, коли ще був дитиною. Його знайшли підкиненого на сходах дому, коли мав три роки. В школі діти його боялися і називали "пожарем." А коли рабував одну пару в самоході і надійшов поліцай, він прямо вистрілив йому в чоло. І не було чогось нікого в цім многомільоновім місті Шикаго, щоби привів того Вирні до Бога в школі— замість до ножа і не було його кому навчити релігії, аж при електричнім кріслі.

Дивна наша суспільність XX століття з її школами і вихованням.

\- - - - -

Подібний, але інший случай, стався недавно в Манітобі, коли взяли на суд лікаря в Окр Ривер за недозволену операцію на дівчині. Лікар др. Ф. МекЛинен перевів недозволену операцію на дівчині Насті Мошенко і вона сконала в лічниці С. Роз Деляк.

І знова пішли марно два життя — молодої матері і ненародженої ще дитини.

І знова причиною гріх.

\- - - - -

А саме тепер ведеться ще інша справа в **Манітобі** проти дівчини Розалії Стасюк з Ривертону, літ 19, котру батько привіз до Винипегу лічити на очі і оставив в місті. За якийсь час дівчина вернула до батька на фарму з відмороженими ногами. Він знова відвіз її до лічниці у Винипегу. Недавно вона мала дитину і була разом з нею в захисті Сестер у С. Норберт. Дитина мала вже девять місяців. І одного ранку найшли дитину мертвою з побитою головою. Матір каже, що вона впала з дитиною, коли її закрутилася голова і потовкла голову дитини. Суд буде судити її за убійство.

І нема найменшої причини думати, що й тут не є причиною трагедії— гріх.

Гріх, той найбільший ворог мало-

(Продовження на стороні 7)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛЮТИЙ, 1942.

1 **Н Нед. Блуд. Сина,** Преп. Макар. Єгип.
2 П † Преп. Євтимія В.
3 В Преп. Максима, мч. Неофіта
4 С Ап. Тимотея, прпмч. Анастазія
5 Ч Сщм. Климента
6 П Преп. Ксенії
7 С Суб. задушна, † Гр. Богослова
8 **Н Нед. Мясопустна, пр. Ксенофонта**
9 П † Перен. мощей св. Ів. Золотоустого
10 В Преп. Єфрема Сир.
11 С Перен. мощей св. Ігнатія Богонос.
12 **Ч Трох Святителів**
13 П Кира і Івана безсребренного

УСТАВ

1, нед. О блудним сині Вел. Веч. гл. 1, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 135, ев. Лук. 79.

7, Задушна субота— все за усопших.

8, нед. Мясопустна — гл. 2, ев. утр. 2. на Сл. Б. ап. 140, ев. Мат. 106.

12, четв. Трох Святих—Литія, на Сл. Б. ап. 335, ев. Мат. 11.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

О просвіченя Духом св. провідників народу—В різдвяним слові цього року св. Отець звернув увагу світа на це, що в нинішних часах провідники народу мусять бути великої сили духа і характеру, сильні і невгнуті, святі серцем, якщо мають подолати зло і повести народ до кращого. Знаки однак показують, що тих прикмет мало взагалі між людьми— натомість много ненависти, що є злим дорадником в часі війна і не є добрим в часі війни. Найкращим дорадником людських душ, умів і сердець є Дух Правди Божої, що всюди і все наповняє. Дух св. веде, кермує і скріпляє нашу слабість, сповняє благодаттю наші уломности, зїдповнює браки наші і дає нам витревалість побідити всяке зло і всякого ворога, видимого і невидимого душ наших і тілес. Особливо ці, що стоять на чолі народу і мають велику відповідальність перед грядучими поколіннями, перед історією і долею народу, потребують скріплення в ласці Божій, просвічення розуму і сили волі. Від них залежить хід війни, побіда або руїна, щастя народів або недоля. Найкращим дорадником і потішителем для всіх є стан ласки, сила Духа святого.

Місійне намірення — За рідне духовенство між мурінами в Африці і Америці.— Церква Христова є для всіх людий. Кождий чоловік на цім Божим світі має безсмертну душу і бажає спасення. Церква всіх веде і для всіх має середники Божих ласк. Тому Церква Католицька все старалася, щоби всім народам світа виховати і дати до обслуги рідне духовенство. Висліком того є Духовні Семинарії в Римі, в котрих виховуються кандидати зі всіх сторін землі на священників, кождий в своїм окруженні, але всі спільно побирають ті самі науки відвічних Божих правд. Поле до навертання поган в Африці ще величезне. Многі мурини в Америці вже охрещені. Дасть Бог, що й ці діти Ноя з покоління хама, стануть одні серцем і вірою в одній правдивій Церкві Христовій.

о. Луцик

ПРЕПОДОБНА МАТІР НАША КСЕНІЯ (ЕВСЕВІЯ)

24 січня по ст. ст.—6 лютого по н. ст.

Св. Евсевія була донькою богатого і можного римлянина. Однак вона не дбала так про роскоші, молодість і гідність, як ціла посвятила своє життя для небесного жениха. А коли батько мимо всіх її просьб і бажань таки заручив її за богатого і можного молодця. св. Евсевія день перед шлюбом намовила дві свої служки-подруги, щоби покинули з нею світ, а шукали небесного щастя. Всі три перебралися в мужеську одіж. св. Евсевія взяла часть своїх дорогоцінностий і гроший, всіли на корабель і поплили до острова Коа (Кос), недалеко карійського міста Алікарпас. Тут перебралися назад в жіночу одіж, наняли дімок і цілком посвятилися службі Богу. Св. Евсевія назвала себе "Ксенія"— то є "чужа" і просила своїх подруг, щоби нікому за її життя не виявили, хто вона є. Так про їх життя довідався ігумен монастира св. Андрея в карійськім місті Мілясси, Павло. Бачучи, що вони не мають жадного духовного проводу, забрав їх до Мілясу і там св. Ксенія купила дім, замінила той дім на монастир і стала вести строге чернече життя. Вскорі більше дівчат вступили в той монастир. Вела правдиве ангельське життя. Їла рідко і мало. Її хліб був змочений сльозами і посипаний попелом з кадильниці. Ночами молилася простираючи руки до неба, цілий час на колінах. Була лагідна, тиха, повна любови і мовчалива. Господь Бог не визначив її довгого життя. Вскорі покликав її по вічну надгороду. Вона ще попращалася з сестрами, научала їх, благословила, дала їм послідне цілування і тоді просила, щоби лишили її саму. Знаючи час своєї смерти, удалася до церкви і хрестом упала в молитві. Нараз небесне сяево озарило церкву. Рознесла мила вонь— душа святої відлетіла до неба.

В цій самій хвилі над монастирем у воздухах явився вінець з блискучим хрестом посередині. Якраз тоді вертав ігумен Павло з поблизького села і коли побачив той вінець, сказав: Ігумения Ксенія померла. На просьбу побожного народу домовину несли відкритою через місто, а вінець уносився над нею. Цілу ніч з суботи на неділю вірні молилися при домовині, а в неділю похоронили тіло в місці, котре св. Ксенія вибрала собі ще за життя. В часі похорону і потім діялися чуда. За пару днів померли обі подруги святої і перед смертю виявили, з якого роду була св. Ксенія.

\- - - - -

Не дивуймося, що свята діва покинула для Бога світ, **а плачмо над тими, що покидають Бога і спасення для світа. Святі відрікалися світа, бо знали, що за це жде їх вічна надгорода в небі. А ми часто відрікаємся Бога, хоч знаєм, що за це жде нас кара вічного пекла.** Хіба не маємо віри в то пекло? А однак то пекло так страшне! Св. Єронім каже: "Там в одним вогні грішники будуть терпіти всякі муки." Совість не дасть спокою. Там "кождий гризти буде м'ясо свого рамени"— каже пророк Ісая 9, 20. Там "ярость змією вино їх і ярость аспідов неізцільна", Втор. 32, 33. Це буде їх корм. Сам Господь каже: "Се аз напитаю люди сія тіснотами і в питіе дам їм воду желчную", Єрем. 9, 15. Там грішники "взалчуть, яко пес" Пс. 58, 7—і там "мучені будуть день і нощ во віки віков", Откр. 20, 10. Душе моя! Що буде з тобою?

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Пані Вус з Винипегу ..... $ .25
Никола Юрків з Торонта пересилає своєму швагрови п. Ст. Павчукові в Кирк-елла, Ман., передплату на цілий рік .. 1.00
Василь Гумницький з Винипегу пересилає в різдвяним дарунку цілорічну передплату для пані Антонії Мак в Гемілтоні, Онт. 1.00
о. Мирослав Колодій з Рами, Саск. 5.00 і на бурсу БУК-а також 5.00.
Іван Гаталай з Арран, Саск., коляда 1.00
Василь Кривий з Бюкенен, Саск., .50
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск. 5.65

На загальних зборах відділу 28 грудня слідуючі члени зложили датки на пресфонд БН.: По 50ц.: Мих. Лозинський, Карло Лозинський, Андрій Овчар, Іван Войтович, Йосиф Луцишин, Никола Габрух. По 45ц.: Ізидор Лозинський. По 25ц.: Никола Жарий, Мих. Овчар, Іван Кобринський, Василь Швидюк, Кирило Возняк, Петро Жарий, Марія М. Сельська, Василь Сельський, Мих. Жарий і Гринько Швидюк. Цей відділ прислав передплат $20.25— разом всього $25.90. І це є один з найкращих наших відділів в Саскачевані, що не жде на організаторів і на упімнення, але самий організує, веде і працює взірцево. **Ось так треба працювати всім!**

Разом тут є всіх $14.40

Всім нашим жертводавцям сердечно і щиро дякуємо, як рівнож всім, **що переводили і заохотили до зіброк на пресфонд БН.**

БУРСА БУК-а В САСКАТУНІ

Жертви на бурсу зложили, як слідує:
о. Н. Сірий, Арран, Саск. 5.00
Петро Пелехатий, Арран, Саск. 5.00
Іван Мудрий, Гудів, Саск. 1.00
о. Н. Демків, Вайта, Ман. 5.00
Всечесні Отці Духовні підчас духовних вправ 25.00
Підчас золотого ювілею **п. Олійників** в Свян Пл. 7.00
о. Ігор Шпитковський від БУК-а Манітоби 50.00
Роман Гуска, Норквей, Саск. 4.00
На уділи:
о. М. Колодій, Рама, Саск. 12.00
Петро Воробець, Оксбов, Саск. 20.00

Разом всіх грошей 134.00

Від імени заряду бурси БУК-а складаю щиру подяку всім ласкавим жертводавцям. Нехай всещедрий Бог буде обильною нагородою для всіх наших жертводавців усім щастям і добром.

о. Петро Криворучка.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ ч. 14 В ГЕФОРД, САСК.

Збори були в церковній домівці біля церкви. Голова **Ів. Гунчак** відкрив збори молитвою "Отче наш." Прочитано звіт діловий і прийнято одноголосно, як було читано. Скарбовий звіт дав **Н. Ребрина**, звіт прийнято. Чистих грошей остало $3.99.

Заряд на слідуючий рік вибрано через аклямацію.

Голова — Ілія Гунчак
Заступник — М. Чорній
Писар — Д. Стрнек
Скарбник — Н. Ребрина
Провірники— Іван Палагіцький, О. Бурлак.
Газдині — П. Палагіцька і А. Стрнек.

Рішено мати картову забаву, що була 26 грудня. З чистого приходу $9, рішено вислати на пресфонд БН $5.

Всі члени знова вписалися на слідуючий рік.

Збори закінчено молитвою "Достойно есть."

Д. Стрнек, писар.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Річні збори парохії були 28 грудня. Вибрано заряд на діловий рік 1942, як слідує:

Заст. пред.— Ів. Грабовський
Діловий писар — Мих. Луцький
Скарбовий писар — Дм. Дорош
Скарбник — М. Копаківський
Провірники— Й. Музичка, М. Дух і Ів. Івчук.
Помічні урядники— Ілія Сидорчук, Дан. Микицей, Ів. Гаєвський і Василь Василишин.

Рішено знизити ціну на лавки. Всі місця в головній наві церкви надолі по стовпи до хорів є по $3, від стовпів надолі церкви всі прочі місця по $2.

Річна вкладка чотири доляри.

Всіх приходів за р. 1941 було ..	$6,739.00
З переносу	641.69
Разом	$7,380.69
Бонд Побіди	50.00
Всього	7,430.69
Всіх розходів за рік 1941 було ..	6,523.54
Остає	$907.15

—в тім Бонд Побіди вартости $50. Значить в банку є чистих $857.15.

Парохія має ще один моргедж довгу на суму $2,069.87 з днем 1 січня 1942. Членів за числами куверток 449.

Збори **Добродійного Брацтва св. Покрови** при церкві були 4 січня 1942. Збори переводив **о. Семчук**. Заряд потверджено з минулого року, як слідує:

Голова— Дмитро Дорош
Заступник — Іван Грабовський
Писар діловий — М. Дух
Писар скарбовий — Т. Коваль
Скарбник — М. Маланчук
Провірники — В. Чорненький, Ів. Томчишин, Бензоляк.
Опікуни хорів— Ів. Сидорчук, Кенс, Мороз, А. Беляк з Алфред, М. Біленька в Мегнус і пані Дудар.
Хорунжий— Ів. Гаєвський
Сотник — Дмитро Тригук.

Рішено піднести винагороду за труд скарбового писаря на $15.

Всіх членів 222—9 нових вписалися перед зборами.

Грошей в банку є $345.43 і на позичці в кооперативі дров $700. Протягом року виплачено хорим $225 запомог— двох померли, родина дістала посмертне.

Вкладка місячно— .25ц. і розмет в случаю смерти по .50ц. від члена.

Збори **Молодої Парохії** були 19 січня. Всіх діяльних членів 81. Заряд вибрали, як слідує:

Заступник предс.— Василь Стасюк
Писар — Петро Квасниця
Скарбник — Ольга Михальчук
Провірники— Василь Прокопенко і Верона Квасниця.

Всі члени мають свої сині куверти, в котрі складають недільну жертву. За рік 1941 зложили всіх жертв $31.21
З коляди дітий і щедрівки 30.15

Разом $61.36

придбали для своєї церкви наші добрі діти, що кождої неділі приходять на Службу Божу і на катехизм. Звичайно однак на катехизм приходить о много більше дітий— пересічно 130.

Збори **відділу ч. 15 Брацтва св. о. Николая** були 11 січня. Збори перевів Дм. Дорош. Всіх членів 146. Заряд перевибрано з малими змінами. Предсідателем є **М. Капітанчук**, скарбовим писарем і відбирає вкладки кождої середи **Тома Мельничук.**

Будемо вдячні всім нашим парохіям за короткі звідомлення з їх життя. Такі звіти з кождої парохії, в місті чи на прерії, радо помістимо і будемо за них вдячні.

Повінчалися в січні добрі члени парохії: панна Стефа Лозинська і п. Юрко П. Гембей.

п. Михайло Серкис одружився з панною Винифред Б. Дейвіс, замешкали в родині молодого.

Охрестили свою донечку панство Ол. і Р. Федорук. Називається Донна Марія.

Пп. Слупський і Текля охрестили свого сина, дали ім'я Стефана Филипа.

Просфора парохії була 24 січня при битком заповненій парохіяльній домівці.

ШИРІТЬ НАШУ ЧАСОПИСЬ
"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"
З РУК ДО РУК—З ХАТИ ДО ХАТИ!

... ХТО БІЛЬШЕ ВИНЕН?
(Продовження зо сторони 4)

ді, подства, чести і здоровля і щастя.

Родичі, що самі не ідуть до церкви, ні своїх дітий не ведуть — відбирають від них найбільшу поміч, яку годні дати в кождій хвилі життя — відбирають самий зміст життя і зрозуміння ціли життя, відбирають середники до доброго життя, відбирають розуміння, як добре і щасливо жити і виставляють на страшну небезпеку упадку в гріх, бо безборонна, без Божої ласки душа, чим і як оборониться перед наступом дияволя?

І хто тут більше винен— самий грішник, чи рідний тато і мама?

І хто буде більше відповідати перед Богом, своїм сумлінням і людським судом вже на цім світі— **дитина, чи рідний тато, або мама, що позволили, повезли і уможливили часто своїм поведенням гріх дитини?**

З того наука— не везіть своїх дітий до великого міста, коли не маєте їх де лишити в добрій, певній і знаній опіці.

Не везіть на милість Божу своїх дітий до міста, коли там не маєте для них забезпечене релігійне виховання —бо інакше виростуть "ножарі" і убійники. Замість "доброї роботи" Ваша донька ноги відморозить у великім місті, з голоду і нужди легко честь свою втратить, ба навіть може дійти до злочину.

Родичі подумайте над тим і отямтеся, не посилайте своїх доньок ані синів так без зрілої розваги і надуми —в світ. Бо то, що сталося в Шикаґо чи у Винипегу, то саме і так само може статися всюди інде...

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —
звертіться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі
Освіта це сила уми!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

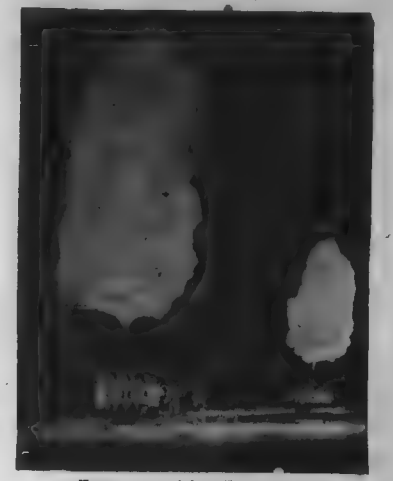

Протилетунські батерії в Тоброк

викидають стовпи вогню проти ворожих літаків, котрі ясно помітні серед нічної темряви. Так боронилися обложені британці і діждались освободження. Нині ворог далеко сотки миль і ледви чи спиниться на теперішній границі Триполітанії. Так треба все і всюди боронитись, як боронились оборонці лібійського Тобруку.

ХЛІБОРОБ

Я убогий родивсь, і в ті дні,
Як вмірать доведеться мені,
Тільки горе на стомлені руки
Та ще серце, зотліле з муки,
Я зложу у дубовій труні.

Невелике я поле зорав,
Та за плугом ніколи не спав;
Що робив, те робив я до краю,
І всю силу, що мав я і маю,
На роботу невпинную клав.

На тім полі каміння було,
Поле все буряном заросло,
Зупинився мій плуг на тім полі,
Та не кидав я роботи ніколи
А гострив свій леміш, чересло.

У годину, в негоду я там:
Без роботи погано рукам;
Нехай дощ і крізь драну свитину
Січе зроблену працею спину,
А спочинку собі я не дам.

Скільки поту свого я пролив,
Скільки сили я там положив!
Та дарма! бо поорана нива
Нам давала багатії жнива:
Я не дурно невтомно робив.

Такі жнива зазнав я нераз.
А тепер вже минувся мій час,
Я вже чую: Останнє літо
Бачу я золоте своє жито,
Бачу, ниви широкії, вас.

Мої діти зберуть урожай...
Усьому наступає свій край;
Він прийшов і мені: в домовину
Я іду і на віки спочину, —
Моїж діти зберуть урожай.

Мої діти— дочки і сини, —
Усі вкупі зібравшись, вони
Як почнуть до обіду сідати,
Будуть хліб, що придбав я, ламати,
І згадають мене у труні.

І за те, що працюючи зміг
Згодувати і викохать їх,
То про мене їх згадка не згине, —
Після мене ще довгі години
Моє діло не вмре серед їх.

Так, я вбогий родивсь, та в ті дні,
Як вмірать доведеться мені,
То не сором натомлені руки
І се серце зотліле з муки,
Положити в дубовій труні!

Борис Грінченко.

- ДРІБНІ ВІСТИ -

Епископом бачванських українців, як подає аргентинський "Наш Клич" іменований хорват о. др. Янко Шімрак, ректор загребської Греко-католицької Духовної Семінарії. До дієцезії в Бачці належать також греко-католики хорвати, однак їх небагато. Ще за життя мав Преосв. Няраді чимало труднощів з тими греко-католиками. Тепер по його смерти, вони переняли управу дієцезії, в котрій буде понад 60,000 українських вірних, числячи разом Бачку і Боснію. Перші вістки звідтам були непевні і говорили, що Бачку забрали мадяри— тепер виходить з цих вісток, що Бачка належить до Хорватії. Ці вісти треба приняти обережно, бо нема певного звязку з Европою взагалі. Бачванські українці мають величаві церкви і просвітні доми, свої школи, друкарні і пресу. Вони заможні і дуже свідомі —а рівночасно глибоко релігійні і прив'язані цілим серцем до нашої Церкви і духовенства.

- - - - -

Подають також, що **помер др. Кирило Трильовський** в 78 р. життя в Коломиї. Цей батько радикальщини на Покутті і борби з духовенством, сам на жаль був зі священичого роду. Своєю передвоєнною діяльністю підривав всюди віру і Церкву. Коли був Сокільський З'їзд у Львові в 1914 р. він загрозив виведенням своїх радикальних Січий з майдану Сокола Батька, колиб священик відправляв там Службу Божу. Він то теж був тим злощасним дорадником в укр. Воєнній Раді, що знова загрозами відігнав від нас пізнішого ґен. Льва Шептицького, коли той хотів вступити до Січових Стрільців. Посіяне Трильовським зерно принесло дуже прикрі плоди у хлібоїдщині і він вернувши зо скитальщини до краю, сам побачив шкідливість свого раніщого діяння, став каятися, але не мав відваги визнати того прилюдно— так, як зробив інший радикал —др. Осип Назарук.

У Винипегу вийшло число нового місячника в англійській мові "Canadian Ukrainian Review," великого формату, з 146 образками, технічно бездоганне, старанням радного Василя Скраби, під редакцією Ів. Данильчука, що був раніше в управі автокефального Інституту П. Могили в Саскатуні. Річна передплата один долар, в журналі богато знимок військових. Це перше число здебільша укладав сам В. Скраба— слідуючі числа вияснять більше напрям і спосіб праці нового журналу. Попит за ним великий, поодиноке число 10ц. і це є чи не найкращий покищо того рода журнал в англійській мові, що появився по цім боці океану. Від дальших чисел буде залежати, чи він сповнить покладані на нім надії і зуміє з найкращих сторін відзеркалити наше життя в Канаді. В першім числі це прегарно вдалося.

Ведуть німецьких полонених в Лівії. Коли британці здобули Бардію, взяли в полон пять тисяч полонених— в просинку Гельфая других пять тисяч. На першім образку бачимо, як німецькі і італійські полонені ідуть довжезними рядами, а на другій, як ідуть з піднесеними до гори руками, між ними легко ранені.

Летунський старшина Н. Ф. Дурбан з Портедж Ляпрері, котрий пропав в боях. Родина належить до нашої парохії в тім місті.

ЯК МОЖНА КУПИТИ НОВІ ГУМОВІ ОПОНИ?

Хто може купити, про це було написано в минулім числі БН.

Як купити, про це видано тепер зарядження з уряду. Треба виповнити два примірники і ствердить, що купуючий дійсно потребує нових опон. Старі має віддати без заплати і без вчислення до ціни за нові.

Не диво, що в одній часописі в Ню Йорку, де існують ці самі зарядження в справі ґуми, що у нас, появилося таке оголошення: "На продаж. Чотири майже нові гумові білостінні опони, тяжкі, за $450. Самохід в додатку."

Нові часи, нові услівя.

КАМІНЬ ЗАГОВОРИТЬ

Написав Остап Далекий
(Докінчення)

Я вирішив за всяку ціну протиставитись цій мільоново-кубічній масі невблаганої землі, що ніби пекольна черепаха суне на Ль'Артіє. Магістрат дав мені 500 робітників. Я затомлював їх цілі два тижні. Ми викопали глибочезний рів на півтора кільометра, я дістав в допомогу юнацькі товариства. Я й сам копав, як шалений. З Брі спровадили ми три величезні черпаки і все те, друже, працювало тільки на те, щоб наш рів, у який повинна була зсунутись підстава цієї мандрівної гори (точніше: ця пекольна черепаха мала зашпортатись на цей рів) зараз першого дня ,коли вона надійшла на нього, завалився, а тиждень пізніше він був уже на горі, розверненний, свіжий землею, як гігантна рана. Ти ледви чи зумієш уявити собі, що ділося тоді зі мною:я сам перед собою, перед цілим містом, перед усіми співробітниками був розчавлений тією горою, ні, своєю безсилою— а це, знаєш, страшенно болюче. Я цілі ночі ходив по тій чортовій холмовині, що ніби схована під скатертю миш лізла й тягнула за собою прокляті, міряв її здовж і впоперек, копав на ній сонди, розглядав поруйновані на них хати, дерева, телєграфічні стовпи й дорогу, чув, як під моїми ногами щось бунтується і гримає,—а вранці кожного дня я кусав до крови губи, коли старший майстер Ріо голосив:

—Пане інжинір, гора посунулася знову метер!...

Я й сам бачив це. Ріку вихала гора на сусідні поля й левади (де далі —випхає її й на місто), колова комунікація з Ль'Артіє перервана, телєфони й телєграф мусіли заложити окружною лінією, а на передмісті Інфан люди ходять як потрощені і щоденно збігаються до мого табору, питаючи вічми, обличчями, цілим тілом.

—Зупиніте, чи ні?

А тоді ти сам зрозумій: що я можу їм сказати, як я сам не в силі відповісти собі на це питання? Жах, тай годі.

...А знаєш, цікаве при тому ще одно: ніхто не знає безпосередньої причини та початку цього явища. Люди завважили хід гори вже тоді, як вона знесла капличку на збочі й почала перехиловати подвіря городника Пентрієра. Сам Пентріє збожеволів, Він ходить цілими днями по горі, поруч рун їй своїх інспектів, альтанок, павільонів з квітами й хати і плете щось без звязку, безглуздє й несамовите.

Уяви собі: я зрозумів вчора з його поплутаної мови, що ця гора мусить знищити Ль'Артіє. Ль'Артіє само завинило. На цій горі в перших тижнях світової війни йшли жахливі бої: німці намагались як найшвидше перейти Бельгію і станути віч-на-віч французів. Бельгійці зокремаж форт Брі, боронився проти того безправного походу крізь батьківщину, ніби крізь свій закумінок. На цій і сусідніх горах лягло яких дванацять тисяч німців. Німці поставили їм памятник з бетону. Пентріє каже, що його зробили якісь три вояки, а був на ньому лев над бомбою, що вибухла й богато рядків напису (якийсь такий є, ти пригадуєш собі, й біля нашого села). Памятник постояв кільканацять літ, аж оце того року місцеві фашисти з нагоди якихось роковин звільнення Бельгії, чи що— висадили його динамітом. І знаєш, мені мороз йшов поза шкуру (смійся, як хочеш), коли Пентріє лепетів:

—То, пане, відтоді. Від того вибуху. Вечером підірвало від нього мою хату, а цілу ніч під горою гримало. О—його очі стали мутні— ці вісім тисяч не дарують свого памятника! Що вони кому були винні? Вони йшли за своє. І він погрозив рукою в бік міста,—Ль'Артіє попамятає те, що мерців не можна зневажати. Їх вісім тисяч взяло гору на багнети й несуть. Хто їх стримає— га? О, вони підуть!...

І, знаєш, у нас під ногами, у глибині гори щось стукало, а він зірвався й побіг до Ль-Артіє. Кажу Тобі, я ще досі не охолов від того враження.

А в тім— може це й байка. Я не дуже вірю в те, хоч справді той один вибух міг зрушити наверствування землі і спричинити усе. Я думаю ще поборотись трохи: завтра прибуде три сотнари динаміту— попробуємо успокоїти цим порошком несамовиту гору.

А про те я Тобі напишу. Ти, як досі, пиши що нового, чи з хати писали що до Тебе і згадуй часом твого щирого

Миколу.

III.

Коханий друзяко!

Отже те все скінчилося нічим. Я витолочив динамітом шиби пів міста і пів гори порозносив на всі сторони світу, я всадив таких триста і щось патронів, що кости неБіжчиків літали, я ошалів був тих два дні, а уяви собі, що ця половина гори, яка залишилася і яку я думав затримати динамітом — нині знову метер ближче до міста.

Я вже маю цього по вуха. Нерви від цих вибухів до решти вишарпались. Техніка стоїть безсильна. Вона й на пів метра не може стримати жахливої гори.

Пишу до професора Онтремера. Соромно, але пишу. Капітулюю. Хай прийде він.

Знаєш, щораз частіше думаю над Пентріє. Він, мабуть, має рацію. Що були винні кому ті неБіжчики, що лягли за свою ідею й тим освятили себе? Який чорт казав перебивати їм сон? А що, як вони справді протестують проти цього й несуть загладу містові, що поважилося на це? Що тоді?

Не смійся з мене. Я був раціоналіст і в духи не вірив. Але якби Ти вищербив за три і пів місяця всі засоби техніки, свій цілий розум і знання, всі свої нерви й сили на якійсь там горі, що кожного дня безупину, як грізний демон, лізе метер ближче до міста, то й ти мусів би признати своє безсилля і сказати собі:

Є щось, чого не можна зневажати і що зневажене жахливо мститься. Є щось, проти чого безсилі техніка, розум, знання, сила й нерви.

Я вже признав це й тому капітулюю. Позавтра побачиш мене у Ліжкі. До того часу прощай!

Твій Микола.

НАЙКРАЩА ЗАПОРУКА МИРУ

Між Чілє і Аргентиною довший час існувала загроза війни. Вкінці погодилися на замирення. І в доказ цього поставили на границі великанську статую Христа, на верхах Андів. Статую виляли з бронзи канонів, які на цю ціль відступили обі держави на знак згоди і приязни. І стоїть та статуя високо і далеко видна— Христа миротворця і Господа, замість канонів і куль.

ПРЕКРАСНІ РЕЛІГІЙНІ ДРАМИ И КОМЕДІЇ

1. Плащик Ганусі ..... .25
2. Перше Причастя у Вязниці ..... .50
3. Вестальки ..... .50
4. Ангел Хоронитель ..... .40
5. Чудо-Диво ..... .40
6. Міріям з Магдалі ..... .50
7. Розпни Його ..... .25
8. Пастир Пастирів ..... .40
9. В зарання щастя ..... .25
10. Чудо в Люрд ..... .40
11. Медалик ..... .25
12. Аероплян св. Катерини ..... .25
13. Ворожбитка ..... .25
14. Чарівниця ..... .25
15. У лісі ..... .25
16. Вуйцуньо ..... .30
17. Отроена ..... .30
18. Марія Магдалина ..... .30
19. Похорон української незгоди ..... .30
20. Кров за віру ..... .30
21. Ніч у квітках ..... .30
22. Пропала й найшлася ..... .30
23. А совість обрушилась ..... .50

Увага: Отсі представлення висилаються лише тим, що вперед надішлють означену належитість. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

НА СЕЛІ

(Виїмок з повісти)

М. Школиченка

—Щож отсе ви, діду, такої малини нарвали? Подивіться, скільки тут зелених ягід!

—Не видно, паночку! Я полапки вибирав тільки найбуйнішу, а чи спіла вона, чи ні—по ночи не вгадаєш.

Уляна Іванівна вкинула в рот декілька ягід і звернувшись до Мисака запитала:

—Так, чи вжеж таки справді не придумали ви собі жадного діла?

—Признаюсь і каюсь... Життя мое складалося з самого дитинства так, що я пішов тільки по одній стежці... Я пізнав уже це дуже ясно, запевнився в цьому, а до діла всеж таки не додумався.

Уляна Іванівна замість відповіди повернулась до діда і серіозно промовила:

—Чогож ти, діду, стоїш? Зроби свое діло, тай з Богом! Не добре вислухати чужу розмову, це невічливо!

—Я так собі, Уляно Іванівно,— я зовсім не підслухати, а приємно мені, що ви у нас у гостині.

—Спасибі, добре, я дуже рада!

Дід пішов. Мисак похнюпив свою голову і сидів мовчки. Йому ніяково було, що Уляна Іванівна прогнала діда Омелька, він не міг би цього зробити ніколи, а колиб і треба було, так якось інакше.

Уляна Іванівна спостерегла Мисаків внутрішній стан і промовила до нього:

—Чого ви так замислились та засмутились? Ви думаєте, що я невічлива, що грубіянка, що невихована? Зразу видно, що ви не знаєте селян. Ви думаєте, що дід образився, а я вас запевняю, що ні. У нього почуття сальонної ввічливости з усіма тонкостями зовсім не розвинене так, як у вас, а через те і треба завважати йому те, чого він зарадз не розуміє, завважати ясно, просто, без жадних церемоній, а так, як завважає дітям учитель в школі. Народ треба учити скрізь, на кожному кроці, треба виховувати його. Колиб старий розумів, що стояти та слухати розмову невічливо в таких випадках, то, запевняю вас, він би ніколи цього не зробив, а коли зробив—значить, не знає— значить учити треба, щоб знав. Народ поважає панів не тих, що ввічливо звертаються до нього на "ви" та подають свою руку, о ні,— такі пани йому не цікаві і непотрібні. Звертайтесь до народу хочаб і на "ти," ніколи не подавайте йому своєї руки, не садовіть його поруч з собою за стіл, але дбайте про його інтереси, і ви будете тоді справжній пан; вас і шанувати будуть і слухатись і навіть ніхто ни ніхто не образиться, коли і полаєте добре. Придбайте тільки собі віру народа, а придбати її зовсім не легко. Народ дуже тонко розуміє інтеліґенцію і зовсім справедливо поділив її на три категорії, а саме: на панів, в змисл дармоїдів, на панів-народолюбців, це ті, що подають руку та сажають з собою за стіл, і на панів в дійсному розумінню, тоб то на тих панів, що вовуть люди "дійсний пан." Розумієте ви мене, чи ні?

—Не зовсім.

—Дбатиму пояснити краще. Ви, наприклад, пан-народолюбець. Народ не вживає такого терміну, він просто говорить: гарний пан, дійсний пан. Просто пан, або великий пан, на всю губу пан,— це ті пани, що народ уважає їх за свою болячку і ненавидять з усієї душі; гарний пан, або як я кажу "пан-народолюбець," це той пан, що коня, вола, овечку, собаку, людину— всіх любить, усіх хаще, але сіна, вівса або хліба нікому не дає, хоч і не забороняє давати, признає навіть, що так і слід, а коли розсердиться, той побе того, кого любить і не буде каятись. Дійсний пан (панів цього поділу найменше) на "ви" до селян не звертається, руки їм не подає, за стіл з собою не сажає, говорить селянинови, що він жорстокий, неосвічений, неотесаний, грубіянський, а тимчасом народ шанує його, слухає, поважає і навіть любить, кажу: навіть, бо заробити панови любов народа,— це дуже трудно. Для цього не досить знати народ, ні, тут треба і знати його добре і бути йому корисним і аж тоді тільки будуть любити вас і вірити вам. Ви знаєте, як народ відноситься до панів?

—Знаю потроха.

—Відомо вам, що народ уважає панів за учених дурнів?

—Цього не знаю і не розумію.

—Так я поясню вам. Народ знає, що пани освічені та тільки не вірить, що вони розумні, тоб то практичні. Розумними називає народ тільки людей практичних,— розуміння таке вузьке, авичайне, алеж інакше, поки що, народ і не може називати розумних. Убоге народне життя економічне вибробляє в ньому матеріялізм, а практичний розум поодиноких людей на їх очах поліпшує свій матеріяльно-економічний стан; звідси і виходить, що розумний тільки той, хто практичний. Говоріть ви народови найліпші, найрозумніші речі, та коли він не вірить у вашу практичність, то тільки з ввічливости вислухає вас, а зробити ніколи не зробить так, як ви учили його. А коли й послухає інколи і зробить, так тільки в тому разі, коли порада ваша цілком виходила поза межі щоденної його діяльности, щоденного життя його. А діяльности, що виходить поза коло щоденного життя, у народа нашого не богато, це дотикається тільки справ або судових, або лікарських ,або іноді зацікавиться хто небудь питанням у сфері релігійній, от і вся, більш-менш позамежна діяльність наших селян, у якій дадуть вони перевагу панови і повірять йому. Колиж пан практично розумний і поради його висловлюються не як теорія, а як категоричний приказ, тоді народ вірить такому панови в усьому.

З МАНІТОБСЬКОГО СОЙМУ

ПИШЕ ПОСОЛ СТ. КРАВЧИК

Дискусія, яка вивязалась в парлямент і підчас отворення сесії, кружила около питання в який спосіб провінція може якнайбільше помогти в приготованню до війни. Воєнні приготовання розуміється є під дирекцією домінії. Провінція хоче кооперувати в повности так, щоб ми стали сильною частиною в нашій домінії. Ми тому мусимо більше інтересуватися нашими державними справами як коли небудь перед тим.

Ст. Н. Кравчик

Одною з найважнійших конечностей провінції е заведення Технічного Інституту, в котрім наша молодь приготовлялася би до военної індустрії. Сей інститут мавби відграватн важну ролю і по війні в приготованню хлопців і дівчат до рівних занять. Статистика показує, що лише 2% дітей, які ходять до наших шкіл вступають в професії як доктори, адвокати, дентисти, і т.д. Значить що 98% остаються без приготовання для життєвих занять. Ці остаються розчаровані. Перед війною тисячі з них лишились на фармах без діла. Тисячі помістах не мали найменшої нагоди працювати на життя. Тисячі лишали доми і їхали "фрейтами" від моря до моря. Все це було страшним пригнобленням для них і великою стратою для краю.

Тепер краєві потрібно сих людей до воєнної служби при війську на морю, у воздусі і у военній індустрії. Край розуміється терпить, бо ми занедбались притоговитися до сего. Ми не сміємо далі так блукати без напряму. Ми мусимо розвязати се питання якнайскорше, бо наші ояки сподіються від нас як найліпшого виконання наших обовязків. Ми не сміемо завести їх.

Технічний інститут е школою подібною до університету, в котрій хлопці і дівчата вчиться ріжних занять і фахів. Хлопці вчиться на механіків, майстрів, шевців, друкарів, пекарів, кухарів, і т.д. Дівчата вчиться ріжних офісових робіт стенографісток, книговодства, кухарства, кравецтва, і велике число інших користних занять. Богато наших укр. родичів нині платять приватним школам високі ціни за таке вищеколення. Велике число родичів не можуть спромогтися на се, і їх діти мусять займати безвартісні посади або лишатись без занять зовсім.

Тому домінія і провінція повинні спільно постаратись про такий інститут. Сотки тисяч долярів наших публичних грошей витрачується на виховання адвокатів, докторів, дентистів і т.д. Прийшов час, щоб і решта нашої молоді мала нагоду на вишколення у фахах і заняттях для життя.

Такий інститут мавби відограти важну ролю по війні у вивченню молодих повернувших борців у заняттях для життя. Тепер є час про се думати і запровадити потрібні услуги, щоб дати нагоду всім працювати корисно і в сей спосіб завести кращу будучність для нашого краю.

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО У ВИЗВОЛЬНІЙ БОРОТЬБІ

За бурливих днів світової війни, а ще більше у визвольних змаганнях українське жіноцтво не сиділо із заложеними руками. На плечі жінок упав ввесь тягар прохарчувати всю родину, держати порядок в домі та громаді, тоді як чоловіки й сини керувались на фронтах і клали свої голови за кращу долю рідної землі.

Багато ж жінок бачучи загрозу що була зависла над народом, брали зброю в руки й не меньш хоробро від мущин ставили опір наїзникам Батьківщини.

Мабуть найбільше популярними постатями жінок-бойовичок були Олена Степанівна й Софія Галечко.

Олена Степанівна вступила до УСС (Українських Січових Стрільців) зараз із вибухом війни, в серпні 1914 р. Того самого року у вересні пішла в поле в сотні Чмоли. Брала участь у всіх боях у Карпатах 1914-1915 й на горі Маківці, де славою вкрилось українське Стрілецтво. Підчас боїв під Болеховом в 1915 р. попала в московський полон, де через довший час пере бувала в таборі полонених старшин у Ташкенті. По війні вийшла замуж за др-а Романа Дашкевича й під теперішню пору жила у Львові.

Софія Галечко, одинока дочка у своїх батьків, вступила до УСС у вересні 1914 р., в Горонді, на Закарпатті. Спочатку була санітєткою у стрілецькому шпиталі, а пізніше пішла в поле в сотні Носковського. Як і Степанівна, перебувала ввесь час на фронті, не ріжнячись нічим від Стрільців чоловіків. Визначилась у богатьох розвідках за що й дістала медалю хоробрости, в 1917 р. Згинула трагічно, підчас купання в серпні 1918 р. Гріб її находиться в Пасічній, повіт Надвірна.

Справжньою героїнею між нашими бойовичками виступає др. Христина Сушко. Вступила до Української Армії в 1918 і вже не лишала її до останнього моменту. Дня 5 червня 1919 р. врятувала кулемет, одначе сама попала в большевицький полон. В полоні, хоч страшно мучена, не заломилась і не зрадила. Втікла з полону на даху переповненого большевиками вагону, вдалось її дістатись до Чорного Острову, де здала звіт владі про розположення ворожих частин. Дня 10 липня, 1919, була ранена двома кулеметними кулями в руку, і як справжній вояк не покинула фронту, а боролася далі, за що й дістала похвалу. Пізніше була ранена в легені та непритомна впала в річку. Відтіля її вратовано.

Др. С. Харченківна також не задовольлась тільки доглядом раненими. У критичних моментах сідала на коня і їхала в розвідки чи в наступи. Таким чином вона підбадьорювала часом зневірених Стрільців і бій дуже часто кінчався нашою перемогою.

Павлина Михайлишин, мати двох діточок, ще перед війною належала до СС (жіночої чети). З вибухом світової війни лишила дітей, а сама виїхала із Стрільцями із Львова в Стрий, а відтіля на Закарпаття. Там вступила до сотні Будзиновського й з нею відіхала в поле. Вона солідно виконувала всі на неї наложені обовязки, опустила стрілецькі ряди в 1918 р.

Ірина Климкевич кинула вчительську посаду 1 листопада, 1918 р. й добровільно зголосилась на службу Батьківщини. В короткі зорганізувала полевий шпиталь, де у злиднях, не зважаючи на небезпеку життя, спішила з поміччю, де тільки вимагала потреба. Трималась завжди першої лінії, тому й двічі попала в полон. Коло Городка вже топилася в багні, рятуючи раненних. Від смерти вирятував її санітет Ватковський.

В 1919 р. коли Галицька Армія перейшла Збурч і переможним походом зближалась до Києва, в той час із своїм загоном в Радомишльських лісах брала участь в боях Маруся Соколовська. Як не стало набоїв позичила в переходячих туди Галичан і далі билася. Батька й братів Марусі замучили червоні большевицькі кати.

Н. Шевченко та А. Яцентюківна, що були обвинувачені у співучасті в повстаннях, були розстріляні большевиками. Їх останні слова були "Хай живе Україна!"

Коротші чи довші спогади находяться в історії визвольних змагань про таких жінок: Марія Махницька, Анна Дмитренко, Степанія Пашкевич, Катерина Лотоцька, Ліна Ходяківна, Марія Донцова, Іванна Мурська, Гандзя Дмитерко, Павлина Рисівна, Марія Махницька Якова, Ярослава Вітошинська-Дрогомирецька, Степанія Сіякова, Степанія Новаківська, Степанія Лебедович, Марія Сенежакова, Марія Фединська Білозор, Олена з Левицьких, Білічак Демянчукова, Марія Колесса, Марійка Яворська, Антонія Фіялковська, Анна Терчинська, Катря Петруняк, Марія Дзуль, Катерина Миськів-Коваль, Анна Інгорук, Осипа Стрілецька, Марія Матейко, Марія Іхер, Марія Мельник, Марія Ткачук, сестри Павлусевич і сестри Савчуківні, сестра Домінія Чина СС, Василіянок, Віся Коцюмбас-Літинська, сестра Килистина Чина СС. Василіянок, Наталія Кушнір-Лозинська, Марія Кузівна, Іванна Сенишин, Марія Стечній-Шакова, Марія Пашко-Рибакова і Софія Ступницька.

Цей спис жінок, що брали участь в наших визвольних змаганнях, неповний. Богато було ще таких, про яких згадки немає.

НОВА КНИЖЕЧКА—

– ЦЕРКОВНІ ПІСНІ –

Друге справлене й доповнене видання.

Ціна 15ц.

Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE

Yorkton, Sask.

"НАША РЕЛІГІЯ"

КАТЕХИЗМ В УКРАЇНСЬКІЙ І АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ

Уложив Вєч. о. А. Луговий.

Друге справлене й побільшене видання. Понад 30 образків. Сторін 176.
Ціна на звичайнім папері ..... 15ц.
Ціна на лучшім папері ..... 20ц.
Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

– ОСТАННІ ВІСТИ –

Поляки і чехи підписали договір союзу по цій війні, в Льондоні 24 січня. Згідно з цим договором обі держави будуть мати спільну оборону, торговлю і перевози.

Всі канадійці дістають тепер цукру по три чвертях фунта тижнево на особу. Карток не буде, кождий обовязаний однак це виконати. Можна купити по містах на два тижні наперед цукру, по фармах на довший час наперед. Колиб хто купував цукор на перехованя, буде покараний гривною до $5,000 і два літа вязниці. Літом і газдині дістануть більше цукру на смаження овочів і ягід.

Американські війська висіли в північній Ірляндії.

Німці повели наступ в Лібії і в 4 днях посунулися 150 миль вперед від Ель Агейля в сторону Бенгазі.

Від 9 лютня ціла Канада прийме скорий літний час і годинники посунуть годину вперед.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

КОМУНІКАТ ЦЕНТРАЛЬНОГО ЗАРЯДУ УКЮ

Від початку існування УКЮ часопись БНації все була на услугах нашої організації і ніколи нам не відмовлено місця. Всі наші комунікати, дописи та звідомлення являлися на сторінках БНації. За це все ми хочемо тепер віддячитись.

Оцею дорогою Центральний заряд УКЮ закликає всі відділи УКЮ прийти з помочею для БНації. Бажанням Центрального Заряду є, щоби кождий існуючий відділ УКЮ передплачував БНації та по можности старався, щоби кождий член мав в себе вдома БНації. Це є конечно потрібне. В БНації появляються комунікати Центрального Заряду до всіх відділів і тому конечним є, щоби кождий відділ мав БНації. Просимо всі заряди наших відділів зробити відповідне зарядження відносно цієї справи.

За Головний Заряд УКЮ
о. А. Цимбалістий, голова,
Мирослав Голота, писар.

Father W. Firman

CHURCH UNITY

(Conclusion)

Now let us consider the last of these, namely, unity of government. This unity of government means the proper and due subordination of inferiors to superiors, and of superiors to a one supreme head.

After St. Peter made his solemn profession of faith, Christ singling him out from among the other apostles addresses him with these words, "I say to thee, thou are Peter and upon *this rock* I will build *my church.*" Notice Christ did not address all the apostles and say, 'upon *these rocks* I will build my church; nor did He say 'upon these rocks I will build *my churches.*' But rather He said, "Upon *this rock* I will build *my church.*" Showing that Christ was to establish a one true church, which is contrary to the many churches and sects as seen in the man-made-religions that exist in the world today. In this one true church, there is to be a unity of government, a due subordination of the faithful to the hierarchy, and the hierarchy in turn to Christ's Vicar, that is, to St. Peter and his successors to the end of time.

That St. Peter received supreme power over sin is evident from the text, "And I will give to thee the keys of the kingdom of heaven." Keys, signifying power—and this power is to be over sin—for only through sin is one barred from heaven. That the exercise of this power is to be ratified in heaven, is stated very clearly by Christ, "Whatsoever thou shalt bind upon earth it shall be bound also in heaven, and whatsoever thou shalt loose upon earth it shall be loosed also in heaven."

Nowhere but in the Catholic Church is there such a marvelous unity of government. Just think of it! Over three hundred and fifty million Catholic people of different races and tongues, scattered over the whole face of the earth, all united in a perfect society. The faithful being subjected to their pastors—pastors to their bishops, and the bishops to the Holy Father in Rome.

Might I just add, if you haven't already thought of it, that such a unity, of such a great multitude of people, is nothing short of a miracle of the moral order. Little wonder is it then, that 'unity' should be one of the marks of the true church.

In view of this, what should our attitude be? One of self-complacency and pride? Should we scoff and look down upon the poor unfortunates know not the truth? Certainly not. Rather the opposite should be the case. We should follow the words of Christ, "Other sheep I have that are not of this fold, them also must I bring, and they shall hear my voice, and there shall be one fold and one shepherd."

Indeed these words manifest an obligation on all the faithful—every Catholic—to bring others into the fold of Christ. It is our happy lot to make known to others, the doctrines of Christ;—be for them a brilliant exampe of charity, and lead them to peace, to happiness, and to a life of Supernatural Grace.

May the prayer of Christ, then, be constantly on our lips, "That they may all be one as Thou Father in Me and I in Thee, that they may be one in Us; that the world may believe that Thou hast sent Me."

LOVE

Two young labourers are walking home together.

"Everything is against us," says one.

"Oh, it's not so bad," says the other.

The first one raises his voice, "What do you mean by 'It's not so bad'? You're not even as well off as I am. You have plenty to complain about. You can't fool me!"

One man is looking at the bright side of life. The other looks at the shady side. Sunshine and Shadow. Is that all? What is the cause of the different outlooks of these two men? Could it be that one has developed more love in his soul for the people around him, and because of this hardships do not irritate him? Could it be that the other has no love in his soul at all? The Russian writer, Tolstoi, says that love is that feeling which breaks down the opposition beating against every human life, and thus, through love, man gains the greatest degree of happiness possible on earth. The love of which Tolstoi speaks is present in every human soul. The happiness of any person depends upon the extent to which this love is developed. To grow in love is to grow in generosity. By steps, selfishness must be conquered, and its place must be taken by a deep understanding for the faults and short-comings of others.

Recently, in Winnipeg, a group of five soldiers entered a Ukrainian hall, where a concert was to be given. In no time these soldiers were engrossed in a flowing conversation with a group of girls. The girls asked them who they were and from where they came. All of them were Ukrainians, four from Alberta and one from Saskatchewan. One girl asked the boy who was "called up" from his home on a Saskatchewan farm, how he liked the army. It was a pleasure to hear his answer. He scarcely mentioned the hardships of army life. To him the main thing was that the army had taught him so many things which he would never have known, or perhaps not for many years. This soldier was not merely looking at the bright side of life, he was actually making life bright by accepting events as they came, examining them, not for what evil could be found, but for the good in them.

No doubt, if a stranger confronted him, this lad would first look for the good qualities in him. to take a stranger as he comes, without harboring a suspicion about him in a dark corner of the mind, is a sure step ahead in the development of love for mankind. It is easy enough to love and appreciate those who are well-nown to us— our mothers, friends' etc., but the true test comes when a stranger, just anyone, needs that love. It would be well, therefore, if more people of today, especially of today, would cultivate love, the magical power which brings out the perfections of our fellow-men, and the radiance of the world about us.

YOUR PERSONALITY

It is up to each of us to develop a personality so attractive that people will enjoy our company whether it be at business, social gatherings or even at home. A little bit of time and trouble spent practicing these rules will be to our advantage. Don't let people give you one glance and forget you, but come in their midst like a bomb shell.

Carry your head with an air of pride—high, chin up. No matter who you are, you have every reason to be proud. A short daily parade with a book on your head would soon do the trick.

Walk with an easy stride. If you have a tendency to stride like an ostrich in full flight, keep an eye on the steps you take. If, on the other hand you are very slow, increase your speed.

Sitting and standing are very important to your posture. Practice letting yourself down into the seat slowly and easily, and rising with the upper portion of your body erect. Stand erect but don't give the impression that you are representing a wooden soldier.

CLOTHES FOR WOMEN

Your clothes should express your individuality. Whether you work in an office, go to school or are a salesgirl your clothes should be conservative. If last year's dress is becoming yet considered old, white collar and cuffs tacked on will be more appropriate than the latest style of frills.

Great stress is put on the color of your dress. Choose blues, browns, blacks, greys and inconspicuous prints. The simple clever designs are best.

Regardless of whether you come in contact with people outside your line of business or your fellow employees avoid rolled stocking or too-short skirts. You're ont a little girl so don't try to keep that school-girl complex forever.

Wear pumps or oxfords. Open toes or fancy-cut shoes are not for the office.

Don't come to work dressed for your evening date. By evening your dress won't look fresh, and above all you will look out of place all day. If you have no time to go home and dress for the evening affair wrap it up and change after hours. Don't advertise your affairs.

CLOTHES FOR MEN

Wear a well-pressed suit of conservative cut and color. It should be spotless and well-brushed especially around the shoulders. Always have a clean shirt, and don't wear your Christmas ties and socks to business unless they are inconspicuous.

If you are working in an office or applying for a job wear a hat and coat, never sportswear or bare-headed.

Your shoes must be as immaculate as your clothes. Your heels must be as straight as the day you bought the shoes. If you cannot afford to have them repaired at a shoe shop learn to fix them yourself. It is a great asset to be able to do things for yourself. Above all invest in a can of shoe polish. Your trousers get shiny with age but not your shoes.

(Continued).

WISDOM

Hairdresser (selling a customer a bottle of hair restorer): Be careful not to kate the cork out of the bottle with the teeth, sir, unless you want to grow a moustache!

A wise man doubteth; a fool rageth and is confident.

A certain well-known bishop tells many amusing stories of his work among the Indians. On one occasion he was visiting a tribe, and it was arranged that after dinner he and one of the chiefs were to go for a long ride.

"Will it be safe for me to leave my baggage here?" asked the bishop before they started.

"Yes," was the chief's reply. "There is not a white man within forty miles."

The superior man wishes to be slow in his words, and earnest in his conduct.—Confucius.

The other day Jane received a proposal from a man she had always regarded as a brother, rather than a lover.

"Jane," he began, "you know I have always turned to you, always thought of you. May I— that is— would you— oh, oh, hand it, Jane, will you be my wife?"

"Good gracious!" exclaimed Jane, "What a start you gave me! At first I thought you were trying to borrow some money."

Babies and pianos would make less noise if grown people let them alone.

Teacher (in geography lesson)—Now, can anybody tell me where we find mangoes?

Knowing little boy—Yes, Miss, it's wherever woman goes.

TALL STORY OF THE DAY

A few old mariners out Halifax way got to spinning some yarns meant for the ears of eager young sailors in training at the port.

"Yes," said the yarn-spinning old mariner, in the corner of the railway carriage, "For three days and nights we worked at the pumps, and still the water gained on us. At last we gave up the hopeless struggle. There we was-sinkin,' sinkin', expecting to perish every 'arf a minute. It was horful, believe me. Sudden like we feels the vessel a-rising up through the water. She ris till her keel was a'most out o' water, and we ride into port right on top of the waves. We was saved.' 'Ow it happened was, we had a cargo of yeast on board and when the water reached it, it rose and rose, till it fairly lifted up the ship!"

"And speaking of rain," said the old Captain Snodgrass, "I've seen it rain so danged hard it rained into the muzzle of my gun and busted the darn thing at the breach!— I've sure seen water rise on us— I've seen it rise so rapidly in my house that it flowed up the chimney and streamed 300 feet into the air! Why, we put out a barrel without any heads in it, and it rained into the bunghole of that barrel faster than it could run out at both ends!"

"And—wind! One day it blew a row of post holes I'd just dug clear into the next county. Deacon Smivvers told me it blew his cook stove seventeen miles, and came back next morning and got the griddles. It blew a convention of Elks up against the courthouse and the next morning we went around with shovels and scraped them off, to use 'em as circus posters!"— Why....

But the young sailors had left.

Федір Ковальчук

ПРОМОВА НА З'ЇЗДІ В ПАРКАХ

(Докінчення)

За кілька мінут мала приїхати залізниця і я думаю, що ті люди когось сподіваються. Я сам став цікавий, хто то такий може бути: Залізниця приїхала і всі люди подалися туди. Коли я побачив, хто приїхав, то мені самому стало мило. В дверях воза стояв наш приятель, о. Луговий. Тяжко росказати, як отець розвеселив всіх своєю присутністю.

Всі наші родичі приїхали до цього краю працювати. Гірко було колись, але ви не піддалися. Що принесла ваша праця, ми всі бачимо. Сей будинок і церква не з'явилися через ніч.

Так ви зробили для себе пристановище в краю і мило вам жити. Тут свобідно вести своє життя, як хто самий бажає. А свобода в рідним краю то маєток. Там далеко неволя. Тут ми тішимося волею і хочемо її вдержати. Знаємо свою мову, вчимося також англійської. Ви дали своїм дітям науку і даєте землю, вироблену, добру. А надівсе даєте їм примір життя.

Від молоді і від себе складаю сердечну подяку за все, що ви нам дали. Ми будемо старатися звеселити ваші старі літа. Най буде много днів, щоби ви оглянулися на свою роботу і стали веселі.

Робім всі разом, памятаймо на церкву і на наше село. За 25 літ, хто буде жити, буде справляти 75 літ нашого поселення в Канаді.

НОВА ОРХЕСТРА У ВИНИПЕГУ

При церкві св. Володимира і Ольги у Винипегу зорганізовано трубну орхестру "Бандурист." Вибрано окремий заряд тої орхестри, на чолі котрого стоїть М. Чугринський.

ЗВІТ УКЮ З ГЕФОРД

Річні збори УКЮ відбулися 11 січня 1942 в церковній домівці в Гефорд під проводом вибраного голови юнака Михайла Стрияк— секретарювала Оля Гунчак.

На зборах присутних 25 членів УКЮ. Всеч. о. Парох і дирігент хору п. Н. Шургот. По вичерпанню програми зборів і уложенню пляну праці на слідуючий рік вибрано заряд на 1942:

Голова — Оля Гунчак
Містоголова — Михайло Стрияк
Секретар — Галина Гунчак
Скарбник — Оля Когут
Контрольорі: Василь Палагіцький, Михайло Озерко і Михайлина Когут
Господарі: Іван Кобак і Михайло Стрияк.
Режісер — Іван Кобак.
Галина Гунчак, секретар.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйко Трохим Говорить

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

З цим числом минає рік, як у Будучності Нації Вуйко Трохим зачав до Вас говорити.

За той рік Вуйко вже наскладав цілу купу листів з різних частей Канади. За той рік сторінка дещо побільшилася— і найважніше— **більше дітей зачали її читати.**

А на слідуючий рік мусимо зробити її іще цікавійшою, більш ілюстрованою та поширити її усюди, щоб іще більше дітей її читали. А хто це всьо має зробити?

ВИ! Ви хлопці і дівчата.

Щоб зробити її цікавійшою, напишіть Вуйкови, що Ви любите, щоб було у Сторінці, а у своїх листах пишіть більше про свої пригоди, про свою роботу в школі. Памятайте, що найцікавійші листи є **виграджені.**

Дорогий Вуйку Трохиме:

Я читав про Вас у Будучности Нації.

Я ходжу до Рідної Школи і є у третій клясі. Я також обслугую коло престола і ходжу на катехизм кождої неділі. Ми приготовляємося на концерт, котрий відбудеться на св. Михаїла. Тоді є нашого отця іменини.

Я ходжу до англійської школи до пятої клясі. Я маю тепер 10 років. То всьо, що я пишу цего разу. Другим разом напишу більше.

Андрій Музика.

Від Вуйка: Як випав концерт? Напиши, як то Ви привитали свого отця пароха?

Щоб поширити читання Сторінки, треба заохочувати других дітей писати листи до Вуйка, а їх родичей заохотити до передплачення Будучности Нації.

Беріть участь у новім контесті. Памятайте, що контест кінчиться цего місяця. Ще є час, але треба спішитися. За подробицями контесту дивіться у попередних числах БН.

На сім кінчить і Вас красно здоровить
ВУЙКО ТРОХИМ.

Іще є час узяти участь у

ВЕЛИКІМ ДІТОЧІМ КОНТЕСТІ

Пробуйте! Може Ви виграєте одну з тих ТРОХ НАГОРОД!

1. Camera (2¼x3¼) і одна ролька фільми
2. Краватка або хусточки
3. Книжечка казочок

За подробицями контесту слідіть у попередних двох числах БН.

ВУЙКО ТРОХИМ ВІДПОВІДАЄ

До Олі Михалюк, 101 еве. М. савт, Саскатун, Саск.—Ти пишеш, що любиш вчитися про свій український нарід. Наш нарід має цікаву історію, і кожда українська дитина повинна її знати.

До Юрка Кеника, 420 еве. Д, савт, Саскатун, Саск.— Вуйко бачить по листах з Саскатуну, що у тім місті є богато гарних українських діточок, котрі не встидаються своєї мови та котрі пильно вчаться як в українській так і в англійській школі. Отож коли пишеш, що ти є гордий, що ще ходиш до української школи— то Вуйко скаже "Маєш чим бути гордий."

До Олі Горохівської, 416 еве., Саскатун.—Манже усі пишете, що любите загадки. Буде їх більше зараз коли скінчиться теперішний контест.

До Ярослава Музики, 706 еве. Н. савт, Саскатун, Саск.—А що приніс святий Николай?

Від Вуйка до Марусі Кравчук в Саскатуні:—Вуйко радий, що ти так любиш рідну школу.

Від Вуйка до Ольги Лашин в Саскатуні. Наколи маєш такі добрі Сестри вчительки, то будь вдячна їм та пильно їх слухай.

Від Вуйка до Любки Чепиги в Саскатуні.—Контест загадок появиться в невдовгім часі. Слідіи пильно за ним.

Від Вуйка до Петра Кравчука в Саскатуні.—Так, Вуйко дуже люблять діточок та люблять слухати, коли вони оповідають про свої пригоди. Напиши про свої.

Від Вуйка до Василя Григоряна в Саскатуні.— Служити коло престола це є дуже вдячна та гарна служба для хлопців.

Від Вуйка до Мих. Колишіра в Саскатуні.—Небогато дітей люблять вчитися граматики, бо кажуть, що вона їм не буде здатна. Вони не знають, що кожний раз, що пишуть чи говорять, то вживають граматику. Вони не знають, що люди їх судять по їх говоренню, та як вони висловлюються.

Від Вуйка до Василя Шабаги в Саскатуні.—З твого листа бачу, що ти вчишся богато—українського, англійського, літератури, історії та ще і катехизму. Дуже часто діти не бачать вартости деяких предметів. Однак колиб вони добре пригляну лися, то виділиб, що кождий предмет приносить нам науку, котра нам придасться у життю.

Від Вуйка до Ольги Сеник в Саскатуні. Дорога Олю. Гарно описала, чому ти любиш школу. Надгороду дістала цего разу.

Від Вуйка до Святослава Чепиги в Саскатуні.— Добре робиш, що вчишся музики. Музика це є одна мова, що всі народи розуміють і приносить богато радости тим, що її знають.

Від Вуйка до Василя Чуя в Бруксбі.— Вуйко радий, що ти перейшов до вищої кляси, та що незабуваєш за Вуйка.

Вияснення

—Вуйку, чому "земля" є жіночого роду?

—Не знаю, може тому, що ніколи не можна докладно обчислити, скільки має літ.

Діягноза

—Пане докторе, мій муж кожної ночі говорить через сон. Що це може бути за недуга?

—Не бороніть йому того, бо в день він і так не може прийти до слова.

У шторі

—Прошу мені дати мішаних цукорків за цента.

—Маєш два цукорки і помішай собі сам.

др. Дейфо

КАРНІСТЬ

Мій досвід говорить, що жадна кара не поможе, доки нема також відповідної надгороди за добре поведення. Я пересвідчився, що замного родичів хочуть вести свої діти карами або погрозою кар, а занедбують заохотити до доброго поведення **через похвалу за добре.**

Ніхто, чи він старий, чи молодий, любить, коли його карати. Але **кождий любить похвалу.** Однак в многих домах, коли Івась або Марійка посмарують нове одіння або розідруть, так сейчас карають— але коли ці самі діти цілий день уважають на свое одіння і збережуть його чистим мимо всіх трудноцїв діточого життя, тоді ніхто на це не зверне уваги, це самозрозуміла річ і ніхто дітий за це не надгороджує. А як гарно булоб сказати про це з похвалою перед батьком, коли вертає домів і дати додатково одного цента, або придати солодощів! Коли заохочуємо дитину до чистоти, то похвала ліпше ділає від кари і краще виходять на тім нерви і вдача так старого, як малого.

Коли кара і надгорода мають стати дійсно успішними, мусять. бути. **безпосередними. Дитина все живе в теперішности.** Погладити по головці або дати цента значить для дитини більше, як обіцянка нової забавки або піти до театру але аж в суботу. Кара має бути так близько провини, щоби ум дитини ці дві річи неровлучно затримав. Інакше дитина може втратити сам змисл провини і в тім случаю кара буде видаватися несправедливою і викличе негодования.

Думаю, що **найкращий виховник ніколи не погрожує.** Коли дитина провинилася і заслужить на кару, тоді треба дати її до пізнання в чім поблудила і **зараз на місці** покарати. Коли родичі в такім настрою, що тоді не хочуть карати дитини, давши її зрозуміти свій блуд— не треба погрожувати жадними карами в будучности, як це надто часто деякі роблять.

Найбільшу часть з тих погроз ніколи не здійснюється. Дитина скоро на тім похоплюється і вся вартість таких погроз пропала. Або родичі у злости наговорять такі погрози, котрих охолонувши ніколи не хочуть виконати. В цім случаю, коли родичі вже раз суворо покарали дитину, тепер вона буде дрожати, що це знова колись станеться.

Мене закликали до одної дитини, котра мала нічні страхи. Я переконався, що хлопчина чисто здоровий, але дуже нервовий і не має охоти до їди. Матір була тоді в світлиці і я відчув, що її присутність має щось в тім всім.

Мені вдалося поговорити з хлопцем сам на сам. І тоді я знайшов причину. Матір погрожувала йому, що вижене його з хати раз на все, коли ще раз зробить щонебудь, що її не сподобається. Вона сказала, що його більше не любить. Хлопець, що був свого рода "мамин синок," попав в розстрій.

Коли я сказав їй що властиво хлопцеві бракує, тоді вона зачала плакати. Але думаю, що вона цілком ще мені не вірила, тільки думала над тим. Однак послухала мене і перестала так грозити. За кілька тижнів хлопчина знова був, як колись давно.

Малі діти цінять привязання родичів понад все інше і коли його тратять, то для них все валиться. **Любов тата і мами є для дитини основою всього.** Тому так богато залежить на цім, як родичі відносяться до дитини.

- - - - -

Наша замітка.—До слів цього незрівнаного лікаря позволимо собі додати це. З того бачимо наглядно, що значить для дитини виховання родичів, а не чужих, нянюк ,їтд. Нічо і ніколи не заступить дитині любови родичів і родинного дому. Жаден захист, або сиротинець не дасть дитині тої любови, що рідна мама і тато.

ЗАПОВІСТЬ СВОІМ АНГЕЛАМ

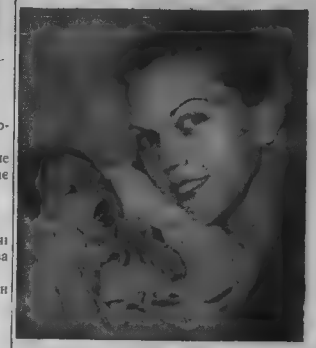

Японці нагло напали і бомбардували ціле місто Гонолюлю в Гаваях. Саме в той час родилася у військовій лічниці, 7 грудня дитинка, маленька Шерен Соер, донечка військового старшини. І хоча японські бомби поцілили лічницю і розбили, то дитиниі не сталося нічого злого. На світлині бачимо маму і дитину. Господь Бог заповів ангелам своїм і вони оберегли невинне дитя перед людською злобою.

Калєндар

ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ
НА 1942 РІК

Містить історичні статті, описи подорожей до св. Землі й Рідного Краю, образки з місіонарського життя в Аргентині, многі та цікаві оповідання, представлення, вірші, жарти, адресар укр. катол. духовенства в Канаді й Америці, повний устав Богослужень, спис добрих книжок і часописей, оголошення та дуже **багато красних ілюстрацій. Стор. 160.**

Почтою Календар коштує 30ц.

THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

-КАНАДІЙСЬКІ ВІСТИ-

Правительство задумує **переселити в** глибину Британської Колюмбії **5,387 японців,** що мешкали на побережу. Що така осторога не є зайва, доказують недавні події на Гаваях.

- - - - -

16 лютого почнеться **нова позичка побіди** на $600 міліонів, з того наділ Манітоби є $45 міліонів. Кампанія буде аж до 7 марта.

Це четверта з ряду позичка, остання була в червні 1941 і також на шістьсот міліонів.

- - - - -

Від початку війни **інтерновано в Канаді** 1,556 осіб. З того досі звільнено 493 особі. Так заявив міністер справедливости Сейнт Льоран.

"Ніколи не інтерновано за симпатії до Совітської Росії, але тому, що голосили засади шкідливі для канадійських заведень." Недавно від імени комуністичної партії Канади попшріовали між військом летючку, в котрій накликували до виступів проти старшин.

- - - - -

Всіх овочевих і яринних фармів в Канаді є 48,276— з того найбільше в Онтерії. В Манітобі таких фармів є 814, в Саскачевані 464.

- - - - -

Знижено рати в сплачуванні меблів, ліжок і матераців. Відтепер вистане, коли купуючий сплатить належитість до одного року, кождого місяця найменше по $5.

- - - - -

З днем перщого листопада 1941 **всі збройні сили Канади** мали 514,000 осіб. З того до заморської служби 230,000— для домашньої оборони краю 170,000— летунів 89,000— фльота 25,000. В порівнанню з нами сили Австралії менші, бо числять тільки 500,000 війська.

- - - - -

Останний перепис виявив, що **населення Саскачевану** замість збільшитись, **зменшилося на** 34,000 душ. В тій провінції не було жадніоо природного приросту, але ще уменшення. Многі виїхали через посуху і безробіття на схід Канади, інші в сусідні тій провінції не було жадного прирій знак. В Манітобі населення збільшилося на 22,308 душ, в Альберті на 57,000.

Мапа Далекого Сходу, островів, морів і країв, де тепер ведеться затяжна і нагальна війна. Японці підступили під Сінгапор, посуваючись вздовж Маляї і зробили наступ на Бурму з Тай. Бої ведуться за півостров Батан на Філіпінах і раз враз літаки набігають на ріжні острови Голяндських Індій.

Останні Вісти...

Міністер справедливости С. Льоран дістав лист з підписом секретаря комуністичної партії Канади Тима Бака, киненний до скринки в Отаві, в котрім Бак заперечує немовби комуністи змагали в Канаді підірвати мораль збройних сил. Однак **діла говорять якраз противно.** В грудні Ліґа молодих комуністів видала летючки до жовнірів, взиваючи їх чинно виступити проти "фашистівсько наставлених" і "карієровичів" старшин.

- - - - -

2 лютого премієр Кінґ прийме в отавськім парляменті делеґацію 400 фармарів з Саскачевану, що привезуть прохання з підписами 180,000 осіб за піднесенням ціни на один доляр за бушель пшениці.

- - - - -

Проголошений **вбитим** в бою є **Петро Шастко,** син Юрка, **з Ронімід, Саск.** Родина є щиро побожна і вірні парохіяни нашої тамошньої парохії. Петро Шастко був все вірним, відданим і практикуючим українцем католиком. Честь родичам, що виховали такого сина—честь синови, що життя віддав за Канаду. Поляглому в бою вічная память!

- - - - -

21 американських полудневих республик підписали спільно рішення про зірвання дипльоматичних зносин з державами осі.. Арґентина і Чіле підписали це услівно— а саме, що наперед мусять це удобрити їх парляменти, і зірвання виключає економічні і грошеві звязки.

- - - - -

Манітобські шкільні трости рішили на з'їзді, що в школах провінції треба завести релігійне християнське і моральне навчання для дітий, що буде належати до цілости навчання і буде примусовим для всіх прилюдних шкіл в провінції.

- - - - -

Еспанське правительство зірвало зносини з урядом ґен. Сікорского і замкнуло польский конзулят в Мадриті.

- - - - -

Японці напали на острови Соломона, Нову Гінею і Нову Британію, яких двіста миль від побережа Австралії. Влада Австралії звернулася з горячим закликом о поміч до премієра Чирчила і до президента Рузвелта. Сподіються скорого нападу японців на Австралію.

- - - - -

Голосовання в справі примусової заморської служби для війська Канади відбудеться при кінці марта, або з початком квітня 1942 р.

- - - - -

Через брак постачання наступ імперіяльних військ прихмарений. Венґазі в небезпеці.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 4 (100) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Лютого, 1942 Vol. X, No. 4 (100) YORKTON, SASK., February 14, 1942

На службу нації зложім народний гріш!

З днем 16 лютого 1942 по цілій нашій Канаді всі будуть складати дань свого труду, свого гроша, на охорону і побіду для нашого краю. Одні дають своє молоде життя, свою кров—інші дають свій труд, свої гроші. Треба тим разом 600 міліонів долярів і вони мають бути. Наше військо має мати свій виряд, наш уряд не має журитися, звідки взяти гроший на всі воєнні видатки. Гроші є і ті, що мають, **радо повинні їх зложити на цю другу позичку побіди.** Запорукою вартости нашого гроша є побіда нашої зброї. Заморожений, захований гріш, це той загребаний євангельський талан, за котрий нема похвали. Наші гроші поставмо на службу великої справи, на службу нації—най [illegible] для побіди.

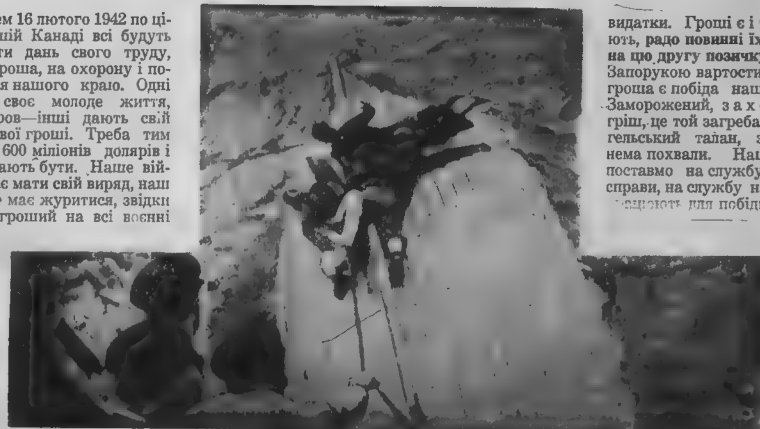

Моряки воєнного корабля побачили на Атлянтику сіру цятку. Чим блище припливали, цятка збільшалася, аж стала видна, як **перевернений ратунковий човен з трома розбитками,** що ще держалися на нім. Тільки один з виратованих мав досить сили, щоби хопитися за линву, яку скинули їм з корабля. Розбитки вже кілька днів були на отворенім морі, коли підводна лодка затопила корабель, який віз припаси до Анґлії. Ці люди поборoли зимно і голод— ці люди без поданих імен— безіменні герої, яким завдячуємо много успіхів в борбі за Атлянтик. Це ті, які довозять засоби з Канади до Великої Британії.

В БРИТІЙСЬКІЙ КОЛЮМБІЇ СТАРІ ЛЮДИ ДІСТАНУТЬ $25 ПЕНСІЇ

Це перша і покищо одинока провінція в Канаді, що признала своїм старцям підвижку платні з $20 на $25 місячно. І таке підвищення оправдане, бо старі люди більше як хто інший потребують звижки на життя, коли все в цій війні пішло в гору. Старий чоловік не заробить.

Після закону. в **Британській Колюмбії старі люди можуть мати поміч від дітий,** або з іншого жерела і все ще одержувати по $20 місячно так довго однак, щоби весь той дохід разом не був вищий від $365 на рік. Коли провінція рішила тепер доплатити старцям по $5 місячно, то це буде її коштувати на рік $711,000. Всіх осіб, що там одержують старечу пенсію є 14,763.

Це дуже красно і другі провінції повинні найти спромогу заспокоїти своїх старців, котрі варта того, щоби доживши понад 70 літ, не голодували в богатій країні.

– КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ –

Домініяльний провірник сталі відмовився давати сталь для підкріплення основ при будові домів у Вінніпегу з кінцем січня 1942. А тому, що у Вінніпегу є такий уклад землі, що всі нові будинки по закону мусять мати основи скріплені сталею— будова нових домів в цім місті на цей час війни так як заставновлена. До кождого дому іде пересічно пів тони сталі (прутів до цементу - і при цій розбудові, що тепер іде, треба на рік для Вінніпегу на ту ціль 300 тонів.

* * * * *

З днем 2 червня 1941 Канада мала 11,419,896 населення— загально понад один міліон більше, як в році 1931. Однак населення західних провінцій змаліло, коли на сході Канади зросло. Згідно з тим деякі провінції будуть відтепер мати менше послів в Отаві, як мали досі. Манітоба мала 17 послів— відтепер буде мати 14. Саскачеван мав 21, буде мати 17.

* * * * *

Міністер зброєнь Гов заявив, що від першого квітня всі, що мають самоходи для розривки, дістануть на картки яких 300 гальонів газоліни на рік— отже зможуть поіхати приблизно 5,400 миль. Таких є 1,125,000 власників самоходів.

Дозвіл на газоліну і книжечка купонів будуть окремо коштувати один доляр.

Всі власники поділені на категорії, відповідно до заняття. Священики, огородники і фармарі влучені до тої самої категорії—В1, мають дістати на рік 440 до 580 гальонів газоліни, що рахується на 8,000 миль дороги. Купони будуть поділені квартально і в своїм кварталі треба вибрати признану газоліну, інакше купон тратить вартість. Коли хто затримає купони, то при кінці кварталу не купить більше, як повний збірник самоходу годен вдержати. Купони будуть творити одиниці на 5 гальонів. Найбільше газоліни признано на літний квартал. Коли хто буде домагатися більше газоліни, мусить робити просьбу і доказати, на яку потребу йому конечно треба більше.

ТАМ ТО ЖИТИ...

З Чонкінг, столиці китайців, написала лист пані Дж. С. Метісон і розповіла такі чуда-дива про життя в цій китайській столиці. Діточі черевички коштують там $280, фунт масла $80, фунт кави $75, 50 фунтів міпок муки $188, а одно яйце 60 центів.

Той лист прочитали у Вінніпегу, він датований 10 серпня.

Коли воно дійсно так, бо виглядає неімовірним— то як там годні жити бідні люди і хто взагалі там годен жити?

КАНАДІЙСЬКА ПАРТІЯ

З приводу всенародного голосування про примусову військову заморську службу посол Лігуорі Лякомб з Квебеку зголосив в парляменті повстання нової партії, що називається "Канадійська партія." Одною з цілий тої партії є "осудити навсе і всюди рекрутацію для заморської служби."

Партія "в першій мірі дбає про організацію оборони для Канади."

Вона хоче звільнити від військової служби взагалі фармарів, їх синів,в робітників фармарських і робітників у військовім промисли. Жадає для війська денної платні $4, з відповідною підвижкою для старшин. Більшої заплати для нищих державних урядників, кінної поліції і банкових урядників. Хоче оподаткувати до краю всіх богатих доробкевичів і военних наживців.

Партія хоче подбати про післявоєнне законодавство і розбудову, **забезпечуючи пошану до релігії окремим законом проти тих, що виступалиб проти тої пошани.**

НАВІТЬ В ЧАСІ ВІЙНИ...

Мусоліні сказав, що підчас війни треба забути на християнські засади і треба ненавидіти ворога цілою душею.

Папа сказав, що навіть підчас війни не можна забувати на християнські засади. Треба їх придержуватись і їх заховувати. А християнські засади кажуть любити всіх людий, навіть свого ворога.

Два цілком інші наставлення, цілком інші науки дві.

Котрої нині придержується світ?

А котру занедбує?

І чому потім винувати Церкву, духовенство і релігію за те, що станеться на основі тої ненависти і занехання християнських засад?

ПРАВДИВИЙ ДАР

Преміер Кінг заповів в парляменті 27 січня, що канадійська армія буде побільшена і для Великої Британії Канада дає прямим дарунком один біліон долярів в засобах. Віжучий видаток на военні цілі в Канаді буде в цім році на три біліони долярів.

Оце взір, як дочерний край клопочеться, помагає і дарує свій материк. Домінія Канади дає прямим дарунком один біліон долярів для Англії у военних засобах, в поживі в праці. І так кождий нарід повинен помогти своїй матірній землі, а особливо в хвилину потреби, якою є війна.

Поміч Канади є видатна і успішна. В цій помочі є велика доля праці і крови канадійських українців, котрі щиро і віддано жертвують свою кров, гріш і труд для добра Англії. Тому канадійські українці надіються також, що Англія в день побіди над ворогом, коли буде писаний новий мир, між іншими забезпечить також волю і суверенність української землі в Европі, як рівному між рівними. Україна домагається тільки своїх прав. Кров і труд її синів не можуть піти намарне. Прийде час і ми поможемо свою також Україні— нашою кровю, грошем і трудом.

ЖИТТЄВІ ВІДНОСИНИ В АНГЛІЇ

Подають з Льондону, що відчувається брак риби, найбільший за останніх 50 літ. Риболовля в морі значно припинена через военні діяння, а достава через окупацію Норвегії устала. Молоко дають на картки і здається так остане до кінця війни. Хліб довозять до домів три рази на тиждень— кожда особа дістає одно яйце на тиждень. Дуже богато поміг прямий дарунок Канади в сумі одного біліона долярів у военних припасах.

ПРЕКРАСНІ РЕЛІГІЙНІ ДРАМИ И КОМЕДІЇ

1.	Плащик Ганусі	.25
2.	Перше Причастя у Вязниці	.50
3.	Вестальки	.50
4.	Ангел Хоронитель	.40
5.	Чудо-Диво	.40
6.	Міріям з Магдалі	.50
7.	Розпни Його	.25
8	Пастир Пастирів	.40
9.	В зарання щастя	.25
10.	Чудо в Люрд	.40
11.	Медалик	.25
12.	Аеропляи св. Катерини	.25
13.	Ворожбитка	.25
14.	Чарівниця	.25
15.	У лісі	.25
16	Вуйцуньо	.30
17.	Отроєна	.30
18.	Марія Магдалина	.30
19.	Похорон української незгоди	.30
20.	Кров за віру	.30
21.	Ніч у квітках	.30
22.	Пропала й найшлася	.30
23.	А совість обрушилась	.50

Увага: Отсі представлення вислаються лише тим, що вперед надішлють означену належитість. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ФІЛІПІНСЬКІ ОСТРОВИ

Цілий архіпелаг філіпінських островів творить 7,083 менших і більших, з котрих найбільшими є Люзон і Мандапао.

Еспанці давно заняли Філіпіни і завели там католицьку культуру. Так давно, як 1611 року вже істнував там університет св. Томи в Манілі, істнували вищі і нищі школи. Еспанська мова була урядовою мовою до 1898 року, коли: Дюі на чолі американських военних кораблів не побідив еспанської фльоти в Манілі, що вирішило дальшу приналежність Філіпінів.

Острови Філіпінів тягнуться на просторі 1,150 миль від півночі до полудня. Від японської Формози філіпінський остров Ямі є віддалений всього 88 миль. Від Борнео на полудні в однім місці є всього віддалення від Філіпін 11 миль. З тої маси рідних островів многі ще незамешкалі і малі — їх є аж 4,642 і вони часто густо навіть неназвані. Ще там богато землі і то добрі— нема мешканців.

Столиця Маніля є на острові Люзон, від неї біжить сітка добрих гостинців і залізниць. 130 миль на північ від Манілі є Багуйо, літнисько, що має 25,000 мешканців, серед гір, в прегарнім положенню. Але найбільша замана до Багуйо це копальні золота в недалекім Бенгует, з котрих добували золото століттями і про котрі копальні кажуть дива. Оповідають, що коли пірати, могамеданські моро, зачасто нападали ці околиці і грабили, тоді одна еспанська пані дона Панай післала в дарунку до еспанської королеви природної величини різьбу курки на яйцях— ціла курка і яйця були зі щирого золота. Тепер у Філіпінах річно добувають яких $40 міліонів вартости золота.

Крім золота острови богаті в цукрову трощу, котра річно дає півтора міліона тон цукру— а далі в гемпу, з котрої ткані роблять найкращі на світі линви і шнури. Ніде інде на земній кулі гемпа не має так ніжних а заразом так сильних волоків, як на Філіпінах, особливо на острові Мандапао, в околиці Давао, де осілись цілі селища японців, що завели зразкові плянтації гемпи.

На островах є много кокосових горіхів, з котрих мякуша—копри—тиснуть олій. Коли два міліони населення Філіпін працює в цукровій промисли, то двічі стільки працюють в кокосовім промисли.

З Філіпін вивозять ще хром і манґанез. Маніля є передавчим вузлом для виміни товарів на далекім сході. Тут привозять машини, мясо, муку— вивозять кокосовий олій, цукор, риж, гемпу. Тут перепадовують з Сінгапору гуму, хініну і цинк.

Мапа острова Сінгапор і полудневої смужки Маляї, з котрої веде вузке полученя на остров і котре британці висадили. Просмик моря між островом а суходолом біля Йогоре Бару є всього одна миля води, котра місцями ще більше звужується. Японці бомбардують остров і стягають війська до наступу. Укріплення Сінгапору коштували $400 міліонів долярів і одними з найбільших на світі.

Всього населення на Філіпінах є 16 міліонів душ. З того деякі ще живуть у пралісах, як племя Ігоротів, а деякі фанатично ненавидять білих, як музулманські "моро," що ходять з мечами і раді кождої хвилі кинутися на беззахисного і безборонного білого. Многі говорять по еспански, многі рідною мовою тагальог, ігорот, моро, ітд. Загально однак всі здебільша говорять і розуміють по англійськи— це вже заслуга американських шкіл за 40 літ володіння. Преса майже вся друкується по англійськи. Американські лікарі виницили пошесті, холєру, тиф— вичистили питну воду, завели запобігчі середники і населення нині здорове. Генерал МекАртур, про котрого так богато нині говорять і котрий так красно боронить Філіпінів перед наїздом ворога, ще до війни зорґанізував і вишколив армію туземців з 160,000 люда. Нині та армія є головним оборонцем і заборолом проти навали японців.

ДОРНІЄР 217

Німці хвалилися, що мають незвичайні літаки, спроможні летіти до Канади і з поворотом без затримки. Подають тепер з Англії, що там знищено 6 тих великих бомбовиків, а певно число ушкоджено так, що німці не будуть мати чим більше погрожувати.

ЖИТТЯ ІНДІЙСЬКОГО КНЯЗЯ

Описує красно останне число за лютий The National Geographic Magazine. Там описане життя магараджі з Бгавнаґар на західнім побережу Індій, великого знавця природи і завзятого мисливця. Коли женився брат магараджі, окремий поїзд віз гостий через цілу поперек Індій до Агарталі, столиці Трипури, на східнім побережу. Вінчання тревало безперестанно три дні і три ночі. Тільки дібрані гості були присутні, подавали вишукані страви і напитки. Не лише одіж гостий мала гудзики висаджувані рясно перлами і діямантами— також страви подавали обложені листками, які були покриті щирим золотом і сріблом. Гості їли ці листки, бо це добре для серця, як казали індуси. Насередині стола була заглибина, де плила вода, трискали водограї і пливали золоті рибки. Всі можливі роди страв, сосів, корінь і рижу подавали з мясом. Слуги безнастанно розносили рожеву воду і вино. Танцювали нанятї танцюристки— нині ці сторони загрожені японським набігом на Бурму. І можуть там загреміти гармати. Така непевна слава цего світа.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує комітет. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодинкове число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЄДИНА НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНА

На софійській площі в Києві 22 січня 1919 проголошено, що "від нині во єдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України."

Ці частини були знова пірвані і знова з'єднені і знова пірвані, столочені і ограблені лютим ворогом.

Україну палять, грабдять, винищують її населення. Забрали і забирають останки поживи. А що негодні забрати, нищать— докладно, з передумою, систематично. Ніде на світі нема такого обдуманого і пляново переведеного знищення, як на нашій славній Україні. Навіть американці пощадили жовту Манілю і проголосили отвертим містом, щоби мирне населення забезпечити перед бомбардованням.

Хто коли чував про таку "ласку" для населення України?

Ми не чули і не чуємо, щоби в Африці чи в Азії палили все без розбору, без огляду— але чуємо, що це діється в Европі, це діється в Україні.

Ніхто не упімнеться за безборонним населенням— з нужди і голоду, серед великої студіні воно вимирає на всі страшні пошести. І тому на Україні тільки появили нараз апокаліптичні їздці— тиф, холєра і навіть проказа.

Нема жадної, ані одної вістки, щоби хто— який Червоний Хрест посилав туди ліки, лікарів, поміч. Безборонне населення оставлене виразно на долю-недолю. І дійсно воно безборонне в повнім того слова значінню—тільки на Україні. Безборонне перед кождим і перед всім. Безборонне перед німцями, безборонне перед червоними, безборонне перед голодом, і перед тифом, і перед холєрою...

І так не здійснились наші вікові мрії...

Хоч тисячі і міліони жили ними і вмирали за них.

Не здійснились наші мрії з 22 січня 1919 року і здається— тепер дуже а дуже далекі до здійснення.

А однак!

Авраам проти надії в надію увірив!

І сповнилося Боже веління і здійснились Божі обітниці. Він став отцем многих народів.

І наші надії здійсняться— навіть проти надій.

Навіть тоді, як нам здається, що все є проти нас, що ніхто не хоче нас знати, про нас чути, з нами числитися. Навіть, як нам здається, що для всіх тільки Україна істнує так далеко, як істнує її вуголь, пшениця, цукор, кров і кість її людського матеріялу.

Ми віримо в силу всемогучого і правдивого Бога!

В Божу справедливість і всемогучість, що навіть з каміння воскресить синів Авраама! Без волі Божого Провидіння волосок не впаде, одиниця не згине, а нарід? Не може пропасти!

Верне час радости і сили.

"А в день радости над вами розпічнеться кара!

"І повіє новий вогонь з Холодного Яра!

\- - - - -

Це буде день відродження єдиної незалежної України!

Так віримо! І так працюємо!

А кров тисячів наших синів, що стоять нині на всіх фронтах бою за Канаду— наша праця, труд і гріш— все те не може піти марно. **Ми також маємо виграти цю війну і виграти цей мир!**

Вісти з України —

На скитальщині.—Десь в залізничій катастрофі між Варшавою а Берліном помер колишній голова української мирової делеґації в Берестї Литовськім, **Олександер Севрюк** 27 грудня 1941 р. Мав 48 літ, був незвичайно здібним диппьоматом, що признають навіть противники.

У Франції померла від сухіт одинока **донька бл. п. головного отамана Симона Петлюри, Леся,** в 29 році життя. Отаман впав на бульварі Сейнт Мішель в Парижі 25 мая 1926 р. від кулі Шварцбарта. Родина жила злиденно і це привело до страшної недуги.

В обох Україна стратила відданих і жертвенних небуденних своїх дітий. Вічна їм память.

З Корегідору на Філіпінах надійшла вістка, що майор Теодор Калакука, син українських громадян зі Скрентон, Па., зістав підполковником американської армії.

\- - - - -

Карпатська Україна.— Подають з Льондону під датою 2 лютня, що в Карпатській Україні діє військова ґрупа з 10,000 люда, котра нападає на мадярів і завдає їм дімаючі страти. Так подає через ческе посольство якийсь Павло Север, представник в цім посольстві Карпатської України, як подано у звідомленню. Нам незвісне таке імя і такий представник і це все беремо на рахунок ческого посольства, котре то подало в світ. Сказано, що повстанчі військові українські частини напали на мадярів біля Туски (може Тухлі) і вбили 30 мадярів та знищили воєнні припаси. Також напали на летунський майдан в іншім місці і знищили літаки, зброю і летнище. На стації Керечин знищили склад стрілен, вугля, переймили військовий транспорт і всю поживу роздали населенню. Вже передтим були вістки про голодові заворушення в Карпатській Україні. Вістка про напад узброєних українських частин на мадярські воєнні потяги і відібрання поживи виглядає дуже правдоподібною і свідчить про стан, в якому опинилося підгірське наше населення в Карпатській Україні.

ПОЗІР!

В слідуючім числі БНації ЗАЧНЕМО ПЕЧАТАТИ назвичайно цікаве, гарне і актуальне ОПОВІДАННЯ ЮРІЯ КОСАЧА "ЧАРІВНА УКРАЇНА." В нім німецький поворотець, котрому живим пощастило видістатись з України в 1918 р., оповідає, яка доля стрінула його карний загін з рук українських повстанців і яка є безмежна краса та сила України. Оповідання це надгороджене Українським Католицьким Союзом Західної України у Львові— написане 1937 року.

ГЛЯДІТЬ В СЛІДУЮЧІМ ЧИСЛІ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛЮТИЙ, 1942

14 С Лютий. мч. Трифона
15 Н Нед. Сиропустна і Стрітення ГНІХ.
16 П Симеона і Анни прор.
17 В Преп. Ізидора
18 С Мч. Агафії
19 Ч Преп. Вукола
20 П Преп. Партенія і Луки
21 С Вмч. Теодора Стратил. і прор. Зах.
22 Н 1. Нед. Вел. Посту. мч. Никифора
23 П Мч. Харалампія
24 В Сщмч. Власія
25 С Св. Мелетія
26 Ч Преп. Мартиніяна
27 П Преп. Авксентія і Кирила
28 С Ап. Онисима

УСТАВ

15, нед. Сиропустна, Стрітення— гл. 3, єв. утр. 3, Велика вечірня з Всеночним, на Сл. Б. ап. 112 і 316, єв. Мат. 17 і Лук. 7.

16 пон.— Початок Великого Посту, кождої середи і пятниці Преждеосвященна Служба Божа і Сорокоусти. Споминаємо в молитвах наших дорогих усопших, записуємо їхні імена в помяниках і в память померших приносимо хліби на парастас.

22 нед. 1. Вел. Посту— гл. 4, єв. утр. 4, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 329, єв. Ів. 5.

о. Лущик

СТРІТЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

"Украси чертог твій Сіоне і приймай Царя Христа, цілуй Марію, небесну двер. Вона бо показалася стати престолом херувимським, Вона бо носить Царя слави"— такими словами витає св. Церква нинішний празник. Сповняється ось закон. В сорок день по різдві Ісуса Пречиста приносить дитя до ерусалимського храму, щоби себе очистити, хоча в Ній не було жадної змази і того очищення Вона не потребувала і закон Її не обовязував. Але Пречиста принесла небесному Отцю свого первородного Сина, щоби Його пожертвувати.

Господь Бог приказав в мойсеевім законі, щоби кождий первородний син був Йому посвячений в подяку за то, що Бог в Єгипті наслав смерть на всіх египетських первородних, а спас синів Ізраїля. Кожде принесене дитя принимав на руки священик, а родичі складали жертву— ягня, або

коли були бідні пару голубів чи горлиць і пять гроший. Потім священик віддавав їм назад дитя в руки, на виховання. Спаситель і Пречиста сповняють той закон, хоч вони не мусіли, їм не треба було, але щоби нас навчити і дати нам примір, як треба виконувати закон. І се "священнаго священная Діва принесе во святилище." Св. евангелист Лука в 2 главі так оповідає: "Принесли Його в Єрусалим поставити перед Господом, як писано є в законі Господнім, що всякий молодець мужеського пола святим Господеви назветься. І дасться за нього жертва після сказаного закона Господнього, дві горлиці або два голуби. І ось був чоловік в Єрусалимі на імя Симеон і чоловік той був праведний і богочестивий, і чекав утіхи Ізраїля, і Дух св. був у нім. І Дух святий обіцяв йому, що не вмре, поки перше не увидить Христа Господнього. И прийшов він духом в церкву і коли родичі внесли дитятко Ісуса, щоби поступити з ним після законного обичаю, він приняв його на свої руки і благословив Бога і сказав: Нині отпущаеши раба твоего владико по глаголу твоему со миром. Яко видісті очі мої спасеніє твое еже еси уготовал пред лицем всіх людий. Світ во откровеніє язиков і славу людий твоїх Ізраїля. А Йосиф і Мати Його дивувалися словам його. І благословив їх Симеон і сказав до Марії, матері Його: Сей лежить на упадок і на повстання многим во Ізраїлі і на знак тим, що будуть противитися. І Тобі самій душу перейде меч, щоби відкрилися помисли многих сердець. І була Анна пророчиця, донька Фануїлева, з покоління Асирового, і вона зістарілася в літах многих, бо жила зі своїм мужем сім літ по своїм шлюбі. І та вдова, маючи літ около 84, не відходила від церкви, постом і молитвами служила день і ніч. І вона прийшовши на ту годину, віддала славу Господеви і оповідала о Нім всім, котрі ожидали ізбавлення в Єрусалимі."

Стрітення обходимо як подвійний празник, Господський і Богородичний, від 541 р. Того року за панування царя Юстиніяна настав в Царгороді помір і землетрус. Бог обіцяв одному свому слузі, щоби прав-

ник Стрітення обходити торжественно, то помір устане. Так зробили і це заховує св. Церква по нинішний день.

- - - - -

"Він лежить на упадок і на повстання многим." На упадок всім грішникам, котрих серце закаменіло в гріхах, а очі засліпли від зла. На повстання всім, що не утратили ласки Божої і всім тим, що каються. Іди душе християнська, іди до Ісуса, нехай очі твої глянуть на твоє спасення. Не смієш? То проси Марії. Вона поведе тебе. Не раз, а тисяч разів кождий з нас прошив Її душу мечем болю, бо кождий наш гріх розпинає Спасителя, а мечем ранить душу Марії. А однак любов Її до нас така велика! Вона не оставить тебе, Вона заступить собою, поратує, спасе, поможе. Лише не відкладай часу покути, глянь на бідну свою душу, згадай, що не знаєш ні дня, ні години. А на суді що жде грішного? Встань з гріхового стану свого і прийди до Ісуса.

Молитва.—Величаєм Тя животдавче Христе і чтем Пречистую Матер Твою, єюже по закону нині принеслся еси во храм Господень.

СВ. ПРАВЕДНИЙ СИМЕОН БОГОПРИЄМЕЦЬ І АННА ПРОРОЧИЦЯ

О св. Симеоні так пише св. євангелист Лука: Чоловік той праведний і благочестивий і Дух святий був на нім. І було йому обіцяно Духом святим не видіти смерти, доки не увидить Христа Господнього.

Більшого свідоцтва святости нема і бути не може, а також ніхто не міг доступити більшого щастя, як той, що вже тут на землі на своїх руках тримав Спасителя світа. Старе передання говорить, що св. Симеон був одним зі 72 учених, що переводили книги св. Письма з мови еврейської на мову грецьку. Жив після передання літ 300, а помер другого дня по Стрітенні. Тіло його спочило пізнійше в Царгороді, в церкві св. Якова, котру то церкву поставив цар Юстин Молодший і в котрій спочивали також мощі св. пророка Захарії і св. Якова, брата Господнього.

Св. Анна пророчиця, дочка Фануїла, жила з мужем сім літ. Потім до 84 року життя молилася день і ніч і постила при церкві в Єрусалимі. В надгороду за це своїми очима побачила Спасителя і оповідала всім в Єрусалимі, котрі посвятилися службі Божій і ожидали Мессії. Бог наділив її даром пророцтва.

Кілько то літ мусіли ждати св. Симеон і Анна на прихід Спасителя! А нині не ми на Нього, Він на нас чекає. Нині сміло ідім до Нього, бо Його ласка нас не відкине. Тож, коли наше серце зворушене— коли ми спізнали, що без Ісуса нема для нас вічного життя, то нащо ще чекаєм? "Нині, коли почуєте Його голос, не затверджуйте сердець ваших!" Жид. 3, 7/8. Де нам ліпше, з Ісусом, чи без Нього?

Молитва.—Святії Симеоне і Анно моліть Бога о нас грішних.

СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ПІСТ

Час покути.— "Коли не покаєтеся, всі так погибнете" Лук. 13, 5— це слова Христові, що вимагають від сучасних і від всіх дійсної, ревної і діяльної покути. Кожда покута це біль. Але той біль спасенний, бо він пригадує нам недугу душі, конечність поправи і назад приводить до Бога. Тому св. Іван мав коротку проповідь, але сильну: Покайтеся! І тому всі великі святі каялися, брали на себе покуту добровільно навіть за других. Каже св. Августин, що ніхто не повинен відходити з цього світа без покути, навіть той, якому здається, що він без гріха. Спасення треба здобути. Зерно оріха дістанемо тоді, коли розлупимо лушпину. Вона тверда, але розлупити треба. Покута тяжка і прикра— це упокорення добровільне, внутрішне, свідоме. Треба понести своє ложе, подібно як Христос приказав розслабленому, котрого уздоровив. І ми уздоровлені ласкою Христа мусимо взяти на плечі ложе покути— тягар, і понести.

Час поправи— "Встану і піду до Отця мого" Лук. 15, 18. Далека є дорога повороту до батьківського дому і не кождий має ту відвагу не лише увійти в себе і признати свої упадки, але також зробити добру постанову— та **виконати.** Це потрійний хід душі. Пізнати і признати свої упадки —раз. І це тяжко. Людська гордість противиться, людська уломність помагає в упертости. Зробити добру постанову мимо попереднього злого життя також нелегко. Хто зле живе, він притемнює розум, він ослаблює волю. Так як той, хто зблудить в лісі гріха, чим дальше іде, тим день кінчиться— приходить вкінці сумрак і ніч безвихідна. Так як той, хто сильно заспав, чує годинник, що будить і не має сили встати, наче пробудився, але далі спить— в гріхах. Зробити добру постанову в цім стані тяжко. А виконати таку добру постанову— встати і піти таки до батьківського дому, вернути до Бога, зірвати з нечистотою гріха, встати від лушпиння безрог і обдертим, замащеним, брудним і ехидним вернути до царської палати небесного Отця— дуже тяжко. Навіть, коли наш Отець небесний "мил" і жде на нас. Дуже далека і тяжка є дорога повороту до батьківського дому. Цю дорогу маємо виконати тепер в часі св. Великого Посту. Маємо дійсно, правдиво поправити наше життя. Діла і чесноти мають стати неоспірним доказом тої поправи. Через гордість відходимо від Бога, через покору приходимо назад— каже св. Григорій Вел. Поправа цілого життя можлива тільки через добровільне і свідоме упокорення самого себе.

Час дійсної релігійности.—Св. Великий Піст є покутою і доказом поправи життя. Покута і поправа це є дійсна правдива релігійність. Це не є зверхність, недільний сурдут, це глибока і правдива побожність, котрої жерелом любов Бога і через любов Бога любов правдива себе і свого ближнього. Бо що варта цілий піст, коли чоловік мяса не їсть, але буде їсти, кусати і ненавидіти свого ближнього— оказатиб словами св. Августина?! Правдивий піст це справа покути душі. Відмова їсти мясо, добровільна жертва наша, що робимо ради і для Христа, як покуту за наші гріхи. Коли в нас дійсно таке розположення душі, тоді ніхто не буде нападати на свого ближнього. Бо корінем посту є внутрішне освячення душі, що виключає кождий гріх. Коли ж хтось грішить проти свого брата чи сестри, нема в нім освячення, ані оправдання душі— і правди в нім нема, навіть якби постив "двакрати в суботу," так як це робив зарозумілий фарисей. І тому мимо свого посту і своєї милостині, а була вона значна (десятина), він відійшов менше оправданий з церкви, як грішник митар, що бився в груди і просив прощення. Уважаймо сильно, щоби ця нещасна постать смішного в своїй гордости фарисея зникла з овиду наших церков— щоби правдива і глибока побожність на основі любови Бога, себе і ближнього стала ділом, і Бог вислухав наших молитов, так як вислухав молитов поганина римського сотника Корнилія, "молитви твої і милостині вислухані Богом."

Тоді св. Великий Піст дійсно стане хосенним для нас— освяченням і очищенням наших душ, нашою заслугою, скарбом небесним на віки вічні.

ЧИ МОЖНА ВІДКЛАДАТИ СПОВІДЬ?

Не можна тому, бо чим довше відкладаємо сповідь, тим потім тяжче висповідатися. Возьмім такий примір. Чоловік зломив руку, болить. Просить помочі в сусіда, що якраз навинувся в хату. А сусід радить так: Пощо вам іти до лікаря? Та воно само загоїться, зачекайте тільки, то нічо такого великого, не маєте чого боятися, роги вам не виростуть, ітд, ітд... Наш чоловік послухав. Минає день і другий, ба з рукою зле. Пухне, набрякла, рве і болить чимраз дуще. Прийшов знова той сусід. Наш хорий скаржиться, але той знова те саме. А ви що— мала дитина? Злякалися малої пухлини, та то ніщо, то ще ліпше, побачите, як воно скоро витече і вигоїться за який тиждень, тільки почекайте, нема чого спішити, ви ще не вмираєте...

Стало нашому хорому троха маркотно, що сусід каже "Ви ще не вмираєте"— та думає, правда, де мені ще до смерти, чого журитися, іти до лікаря, платити— здрей. І далі чекаю, аж воно "само" загоїться.

І так серед болів минув тиждень. А по тиждні рука з білої стало брунатна, а далі чорна, стало течи і смердіти на цілу хату. В день і в ночі рве, здається всі жили і всі кістки тріщать і болять, місця собі неговен знайти— тай тоді рішається: Запрягай коні, поїдемо до міста, до лікаря!

Навинувся знова сусід, тай сміється. А вам що сталося, то зачим вам свої гроші везти до міста, та що він вам поможе?!

Але тепер наш хорий вже не звертає уваги на ради свого сусіда. Це перший раз, що він слухає голосу свого сумління, бо рана пече і рве. І їде до міста чимскорше до лікаря. Приїзджає там, відкриває рану —але лікар оглянув, подумав і каже —тепер вже пізно!

- - - - -

Цілком подібно діється з таким чоловіком, що відкладає свою сповідь. І він має "сусіда"— діявола, що відраджує і відмовляє майже подібними словами, які ви часто почуєте на вулиці, в робітнях великого міста, в домах при гостині, щоби не іти сповідатися. А та бідна, гріхом тяжким смертельно зранена душа, пухне, брякне, чорніє і страшно хорує. Відчуває то хорий душевно чоловік і щоби той біль душі затишити, ще глибше поринає в зло, пiячить, розпустує, хулить — сунеться на саме дно. Аж буде пізно, коли отямиться, якщо Боже милосердія дасть йому негідному чудо своєї ласки, щоби отямився. Бо як каже св. Вернард, навернення грішника, котрий довго не сповідався, треба уважати чудом— так тяжко є тому, що відкладає свою сповідь, навернутися і висповідатися.

З того наука, не слухати того "сусіда," що самий не сповідається і другого відраджує. Не слухати, бо він радить зле, бо його рада це загибіль, це руїна.

Коли родиться дитина, акушерка чи лікар сейчас кажуть дитину скупати і не питають родичів, тата і маму, чи згодяться, чи позволять? Ніхто їх не радиться в лічниці тоді, але дитину купають, смарують і обивають в пеленки, бо так треба ради здоровля— дитини не можна виставляти на небезпеку зарази і смерти. Воно народилося для життя і все, що потрібне для життя, тій дитині роблять. Це розуміє нині цілий світ і кожда людина.

Але світ нині чогось ще неговен зрозуміти і кожда людина негодна поняти, що так само як тіло дитини треба обмити, скупати і зробити чистим по народженню— **так само треба скупати, обмити душу дитини в св. хрещенню.** І часто слухають баламутів, котрі радять, що душі не треба купати ні мити— ба навіть заперечують iстнування душі. А тепер подумайте, мудро це, чи ні?

Прецінь чоловік має не лише тіло— **але й душу!** Безсмертну душу, котра хоче бути гарна, чиста і здорова. І тому **конечним є охрестити дитину і то без відкладання.** А коли та дитина, вже велика може, мала нещастя впасти в гріх тяжкий, то так само конечним є для неї знова наче наново бути охрещеним у святій сповіді. Бо св. Отці називають сповідь "другим хрещенням." Душа також хоче бути чиста, красна і сильна.

І тому наука— не відкладайте сповіди!

Не слухати злих дорадників, діяволів в людськім тілі, що свідомо чи несвідомо радять зле і погубно.

Але висповідатися чим скорше і не відкладати.

"Чи ми хотіліб мешкати в домі, що валиться? А прецінь наше тіло є тим домом, що кождої хвилі може завалитися"— слова св. Вінкентія. І в тім **загрозливім домі,** в такім непевнім положенні чоловік часом літами хоче жити з тяжким гріхом, кождої хвилини наражаючи себе на утрату вічного спасення.

Чи мудро він робить? Чи треба так робити?

Ні— треба очистити свою совість і бути спокійним про вічність. А Бог скріпить також дочасний дім нашого тіла, щоби було радісно в нім мешкати чистій душі.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ТЕОДОР СТРАТИЛАТ

8 лютого по ст. ст.— 21 лютого по н. ст.

"Теодор" значить стільки, що Божий дар. А Стратилат значить—воєвода, вожд, начальник. Св. Теодор родився в Евхаіті біля Амазії, головного міста Понта. В молодости ще поконав страшного змія, що поїдав людий і скот. Відвага його чудувала всіх. А коли прилюдно голосив, що це поміч Ісуса Христа дала йому міць відтяти голову змія, то многі погани наверталися до віри Христової. За хоробрість іменували його начальником міста Іраклії.

Коли цісар Ликиній став переслідувати християн, візвав до себе до Нікомидії св. Теодора, бо хотів йому поручити переслідування. Тоді святий написав до нього, щоби він самий радше прибув до Іраклії, бо важні державні справи вимагають приїзду самого цісаря. Перед приїздом Ликинія мав св. Теодор таке видіння.

Побачив себе, як стоїть на даху високого дому, а на нього летять огненні стріли. В тім почувся голос з неба—"Не бійся Теодоре, бо я є з тобою." Видіння зникло, а св. Теодор знав, що жде його смерть за Ісуса Христа. Того якраз бажало його серце. Він в дорогій одежі, на пишнім коні виїхав стрічати цісаря. Цісар, коли його побачив, сказав: "Ти гідний по мені стати цісарем. Поклонися моїм богам, котрі я привіз з собою, а моя ласка тебе не мине."

Св. Теодор попросив, щоби цісар дав йому ті божки додому на два дні, а він відтак прилюдно визнасть свою віру. Послухав цісар. В дома св. Теодор срібні божки потовк на дрібні кусні і роздав срібло бідним. По двох днях цісар Ликиній засів серед міста і призвав св. Теодора, щоби приніс божкам жертву. Тоді один вельможа, Максентій, доніс, що він бачив, як один дід мав голову одної срібної богині і довідався, що Теодор поторощив срібло і роздав убогим.

Св. Теодор явно признав, що Максентій каже правду.

Коли твої божки негодні були спасти себе з моїх рук, то як вони годні помогти тобі? Я є християнин і готов приняти муки за віру Христову!

Тоді Ликиній дуже розлостився і приказав св. Теодора розтягнути на місці і бити сухими воловими жилами. Так били по хребті 600 разів і 500 разів по животі. Св. Теодор спокійно то все переносив, а мучитель сміявся і говорив:

—Чекай Теодоре, аж твій Христос тебе спасе.

А святий так відповів:

—Кінчи, що почав. Ані муки, ані смерть не розлучать мене від любови Божої!

І знова били його залізними прутами, палили боки, рани роздирали гаками, а потім скованого кинули до вязниці, де 5 днів перебув без їди. Потім прибили його до хреста, краяли бритвами ціле тіло, стрілами вибили очі, розпороли живіт і мучили так, що майже нагі кости звисали з хреста. Святий молився в голос і просив, щоби Бог дав йому силу витревати у вірі до кінця. І це явився йому ангел Божий, зняв з хреста і уздоровив. Цісар думав, що св. Теодор вже помер. Післав двох слуг, Антіоха і Патрикія, щоби тіло **вкинули в море.** Але вони побачили, що святий живе— то разом з 80 жовнірами припали до його стіп і увірили в Христа. Зачав збігатися нарід і тиснулися люди, щоб бодай діткнутися одежі святого. Слабі і біснуваті ставали при тім здоровими. Коли Ликиній про це довідався, післав 300 жовнірів, щоби поубивали всіх навернених. **Але й ті 300 навернулися.** Нарід вже хотів кинутися на Ликинія і його дворян, бо цісар післав тепер, ката, щоби відтяв голову святому. Однак св. Теодор утихомирив нарід і сказав, що він сам хоче вмерти за Христа. **Так віддав** свою голову під меч ката. Наочний свідок того, слуга Авгар, переніс тіло до Евхаіти і все то описав. Там тіло прославилось чудами і над ним збудували церкву.

Кількасот літ пізнійше за панування цісаря Ів. Цимисхія (969-976) св. **Теодор причинився** до побіди над ворогом і вдячний цісар збудував над його гробом нову величаву церкву, а ціле місто перезвав в честь святого, Теодорополіс. Але пізнійше перенесено святі мощі до Царгороду і вони спочивали в церкві у Влахернах, де був також меч і щит святого. Біля 1256 р. мощі святого перенесено до Венеції.

- - - - -

За молитвами св. Теодора застановімся над **рахунком нашої совісти.**

Чи попередні наші сповіди були добрі?

Чи ми до них приготовляємся? Чи часом ми не затаїли в сповіди одного або навіть більше тяжких гріхів? Якої мисли нечистої? Чи не уменшали ми числа гріхів, або самої злости гріха?

Часто при сповіди грішник скаже вже самий гріх, а потім зараз стане його уменшати, оправдувати себе, то хоч позбувся діявола, вже назад його тягне до себе. Висказав гріх, а потім через встид робить святотатську сповідь.

Чи подумали ми над тим, що всяку кривду треба направити? Треба звернути чуже добро і чужу славу?

"Нема прощення вини без надгородження кривди"— каже св. Августин.

А дальше, чи простили ми всякі урази ближнім нашим, чи може в гніві на кого таки ішли до сповіди?

"Аще не отпущаете человіком согрішенія їх, ні Отець ваш отпустить вам согрішеній ваших" Мат. 6, 15.

Чи ідучи до сповіди ми віддали все, що нас гіршить, що було і є причиною упадку в гріх? Зле товариство, злу книжку, злу забаву, пияньство, готель, карти, горівку? Чи при сповіди ми направду казали "хочу поправитися"— чи попросту збрехали?

Спаситель самий каже: "Аще око твоє соблазняєть тя, ізми є і верзи от себе" Мат. 18, 9— отже чи не краще позбутися тої злої річи, того товариства, що нас веде і веде до гріха, як на віки бути пропащим?!

* * * * *

Молитва.—Мужеством душі во віру оболкійся і глагол Божий аки копіє в руку возм, врага побідиш еси мучеников преведій Теодоре, з ниміже Христу Богу моляся не престай о всіх нас.

З поезій Клима Поліщука

(Автора-поета заманили на Україну червоні і розстріляли. Передтим він боровся за Україну в рядах Армії УНР і пішов на скитальщину. Жив якийсь час серед невідрадних відносин в Галичині, а потім туга за Україною взяла верх і пішов туди— щоби більше не вернути...)

ВІРИТЬ?

Вірить?— Не вірить?— Знаю!
Хтось переможе когось —
смілими співами маю
стислося серце чогось.

Кров.— І за кров заплата.
В лоні розгніваних хмар
мають обривки плаката,
мріє червоний димар.

Лиця похмурі на сході.
Чола задумані тут,—
більше не треба їм, годі!
Годі гартованих пут...

Вийду із горя веселий,
стану на соняшну путь,
крикну на стомлені села:
—Сонні! Вам сонним не буть!

ВИЛІТ

Дикі филі бються в скелі,
трощать скелі!
Розбігаючись з простору, налітають—
та не змиють кров пустелі,
зло пустелі,
що на скелях чуда вічности чекають.

Стогнуть филі, плеще піна,
тільки піна —
кров на скелях дивним промінем палає.
Кров чекає— буде зміна,
світла зміна,
що в серцях майбутнім сонцем сяє!

СЛАВОСЛОВМО!

Славословио палаючий день!
Загартуймо залізо і мідь!
Упиваймося дзвоном пісень,
спопеліши на серці злу їдь.

Будьмо тихі і ніжні в душі!
Будьмо смілі в заклятих ночах!
Будьмо чуйні в чекальній тиші,
засвітивши надію в очах.

Он склепіння небесне дріжить,
он простори зітхають в громах, —
миж маємо одну тільки мить,
як руки рознервований змах.

Славословмо! Прийдемо на грань.
Загартуймо! Всміхнеться життя.
Наша черга у низці завдань,
наша воля е змістом буття!

ДУЖІ И НЕПОБОРНІ

З тихим, незлобивим, ласкавим привітом
нахилилось небо над тим нашим світом,
на Карпатах Довбуш тінею блукає,
на старій Волині Кармелюк зітхає...
Не стерпівши глуму, кривди і потали
скрізь по Київщині колії повстали,
з прапором могутнім йде народна рада,
гинуть чорні душі і злочинна зрада.
Шепчуть друг до друга злобні душі чорні:
—Де вони взялися, дужі й непоборні?!
Зашуміли лози, загули діброви:
—Цитьте чорні душі, не ведіте змови!
Застогнали ниви всіми борознами:
Хто не йде за ними, той глумивсь над нами!
І зітхнули филі весняним зітханням:
—Честь борцям за волю! Слава їх стражданням!
На одвічно синій і святій блакиті
став Христос над світом у селянській свиті,
зашептались знову злобні духи чорні:
—Сам Христос із ними?...
Дужі й непоборні!

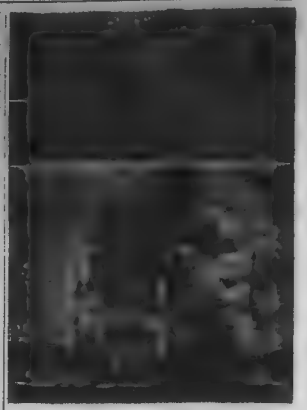

Ці знимки зняті з літака. На першій горою бачимо, як горить італійський корабель на Середземній морю, поцілений бомбою з літака. На нищій знимці також корабель, поцілений з літака, цілий в огні. Таких кораблів іде много тепер на дно, бо англійські літаки на близькім сході не дармують і не жалують бомб для кораблів держав осі.

НАВІТЬ...

Навіть в скрівавленім горі,
навіть в розпачну годину,
будемо вірити в зорі,
будемо йти без упину.

Навіть тоді, як здолають,
стримано стиснемо зуби—
сильні в борні не ридають,
дужим нема самозгуби!

З ПОЕЗІЇ ЮРІЯ КЛЕНА

Якась смутна і невесела осінь
зійшла, мов помаранча золота,
над Київом, і оливяні оси
джижчали і співали зза моста,
де вітер заплітав березам коси
і цілував в розтулені уста.
О спогади терпкі і непотрібні
про ті роки жорстокі і безхлібні!

Блажен, хто гордо кинув рідний край
і з посохом в руці пішов шукати
на чужині незнаний дальний рай,
куди веде його весна крилата...
Та тричі той блажен, який за чай
і хліб теж не схотів себе продати,
але, минаючи тропу розлук,
зостався, щоб зазнати хрестних мук..

Гарна Весна

—Як тобі подобається теперішня весна?

—Прекрасна. Моя теща дістала таку хрипку, що й слова не може промовити.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ ЗА СІЧЕНЬ, 1942

ПРИХОДИ —

В. Гумницький і Антонінa Мак	$2.00
Відділ ч. 4, Саскатун	.95
о. Семчук збірка і передпл.	38.45
о. М. Сирник передпл.	2.00
Н. Юрків для Ст. Павчука і себе	2.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	25.90
Іван Войтович а Лановець	2.25
Ст. Вітал Санаторія	1.75
Іван Й. Новосад з прод.	3.00
Гафія Чура і Н. Пузняк	2.00
оо. Редемптористи а Йорктону	15.10
о. Волод. Божик з прод.	5.50
Гр. Кошман і В. Прокоп	2.00
о. М. Колодій на пресу і на бурсу	10.00
Антін Жмуд і В. Сеньо	2.00
Панство Коваль з Бівердейл	2.00
Полікарп Божик з прод.	1.25
Марія Н. Дяків і В. Кривий, кол. і пер.	2.50
Іван Гаталяй коляда і передпл.	2.00
Пані Р. Чуй і Ів. Войціховський	2.00
А. Герсак і М. Ів. Киба	3.00
УКЮ в Город, Ман.	1.00
Н. Василів і С. Ів. Киба	2.00
о. Й. Пуляк	2.00
Ів. Вересюк і М. Н. Корчинська	4.00
Збірка Ю. Кравса в Ріджайні	1.65
Дар оо. Редемптористів	10.00
Проф. Симпсон і о. Сулятицький	2.00
Відділ молоді в Гудів, коляда	10.00
Яків Стратійчук і М. Соатис	2.00
Дм. Голінка і А. Гнатюк	2.00
Збірка в Кридор	5.77
Збірка в Гефорд	5.75
Жіноче тов. ім. Лесі Укр. в Гефорд	2.00
На гостині в пансва Жипчин збірка	1.25
Відділ ч. 67 в Овкбурн, Ман. передп.	8.10
Жертва членів в Овкбурн	5.00
Збірка в НДомі в Овкбурн	1.55
Відділ ч. 2 в Ланівцях передпл.	7.20
Відділ ч. 17, Приймове	2.70
о. Семчук 3 передпл. і з продажі	5.70
пані Вус на пресф.	.25
Разом	$209.57

—РОЗХІД

Почтові значки	$1.18
Змінне чека	.15
Друк БН ч. 1	50.80
Розсилка	3.98
Обгортки	2.53
Листи на контест	3.14
Висилка річників БН	.80
На ГСпасителя	8.10
Для бурси БУК-а	5.00
Друк БН ч. 2	50.80
Розсилка	4.06
Обгортки	2.71
На ГСпасителя	1.00
Гума і мети	2.80
Разом	$137.05

Дмитро Кобринський,
скарбник.

ДОПИС З ТОРОНТА

До відділів БУК-а ч. 73 в Лонвил, ч. 71 в Бедфордвил, ч. 72 в Бекенгем, Саск.

Христос Раждається!

Я Вас там не забув у своїх околицях. Бо я відїхав далеко до Онтерії, в Торонто. Дорогі мої брятя там в Саскачевані: Бажаю Вам многих і щасливих літ, доброї роботи у своїх околицях зробіть для нашого народу і наших батьків. Най там та велика могила в честь Хрещення України не заросте і далі що року відбуваються з'їзди. Бо я тут до Торонта-приїхав чужим, але наші о. Горошко зорганізував молодь до роботи і я також належу до організації. Жаль мені тих хлопців в Саскачевані, що не розуміють організації. Желаю многих літ і здоровля прожити о. Д. Гаврилюкови ЧНІ. що зорганізував нашу молодь в околиці Айтуни по кольоніях і також о. В. Корбі, ЧНІ., що працює для відділів. Також там працює для відділів. Також там доста доста українських хлопців вступили до армії обороняти право Канади і цілої імперії.

Рідім до бою бодро, сміло,
поки серце не змарніло,
"Ще не вмерла!"— так нам Боже.
Хоч поборе ворог тіло,
але духа він не зможе.
Підносім лиш свого духа
і розпалюймо до грани!

* * * * *

Єдність і силу дасть нам тільки одна правдива Церква наших вітців. Так кінчу писати. Не забувайте за мене в Лонвил, що я відїхав далеко до Торонта.

Ваш голова відділу ч. 73,
Іван Деркач,
17 Grant St., Toronto, Ont.

ДОПИС З ЛАНІВЕЦЬ, САСК.

21-ліття пані Марії Й. Сливки

В неділю 25 січня по Службі Божій багато гостий, котрих запросили п. Сливки, приїхали на обід. А що погода була гарна, то гості були з дальших околиць. Найбільшою приємністю для п. Йосифа і Марії Сливки було гостити всеч. о. М. Оленьчука, своїх родичів з Ростерн, п. Н. Камінських, діда і бабку п. Борисів, братів Івана і Стефана Сливку зза Вонди, що своєю присутністю звеличали той день. А що гості одні відїздили, а другі приїздили, то забава протягнулась досить пізно в ніч. Забава була взірцева, співали пісень, жартували, а ще інші (бо була скрипка) танцювали— і так час скоро проминув, як одна годинка. Коли вже мали розїжджатися, п. Микола Габрух зарядив, щоб зібрати на пресфонд нашої преси і в порозумінню з другими рішили зібрати на пресфонд БНації. Збірку перевела пані Анна М. Лозинська— жертви зложили слідуючі. По 50ц.: Карло Лозинський, по 25ц.: Микола Камінський, Петро Грапчак, Петро Жарий, Йосиф Мойсеюк, Мих. Лозинський, Йосиф Сливка, Паранька Грапчак, Микола Габрух, Марія Сливка, Анна М. Лозинська, Василь Войтович— разом $3.25, дрібними 60 центів. Всього $3.85. Гроші через руки скарбника нашого відділу ч. 2 в Ланівцях доручено скарбникові п. Дм. Кобринському.

Заряд місцевого відділу ч. 2 в Ланівцях щиро дякує жертводавцям а паньству Йосифови і Марії Сливка желає щастя, здоровля на многі і благі літа!

Член БУК-а в Ланівцях.

* * * * *

Дуже красно дякуємо за цю допись, коби лишень таких відділів і таких членів і таких дописів було більше! Ось як можна красно забавитися особисто і помогти загальній справі!

ВІСТИ З ПАРОХІЇ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Різдвяний концерт в "домі старців" в Ст. Боніфас, Ман.: В домі старців, мало певно наших людей про се знає, перебуває під теперішню хвилю 56 українців. Одні з них молоді, другі старші, однак усі вони бідні з найбіднійших: каліки на тілі і правдиві сироти на сій землі.

Щоби сих бідаків потішити, вибрались в неділю 11-го січня до сього дому з нашої парохії: Парохіяльний хор під управою М. Левицького, Марійська Конгрегація і Діти Марії під проводом Сестер Евгенії і Христантії. Усі їхали великим басом, який був напакований "до верха." Парох о. Шпитковський був також присутний на сьому торжестві. А справді можна назвати концерт в сім домі справжнім торжеством. Радість наших сих бідних людей була велика. Крім концерту дістав кожний наш "старенький", маленький даруночок від нашої парохії... а "старенькі" дякували усім за сей концерт справді щиро: сльози радости спливали по їх збідованих лицях.

Хто був на тім концерті ніколи його не забуде!

* * * * *

Загальні збори парохії відбулись в неділю дня 25-го січня 1942. Новий заряд складаєсь з таких членів:

Заступник председателя — М. Середа
Діловий писар — І. Партика
Скарбовий писар — С. Симко
Скарбник — Ю. Онишко
Провірники — І. Типа і С. Курпеба
Господар парохії—В. Гамілка. Старші Братя— І. Барилюк і М. Чубак.

Загальний прихід в 1941 р. ..	$3,702.94
Загальний розхід в 1941 р. ..	3,507.95
Остає	194.99
Процент	9.89
Разом	204.88
З переносу з 1940	1,059.05
Стан каси	$1,263.93

В неділю дня 25-го січня панство Іван і Текля Бабій справляли в своїм домі обід з нагоди 10-ти ліття свойого супружого життя. На обіді було присутне досить велике число гостей.

При кінці обіду гості заспівали панству ювілятам многоліствіе, а на завзив.о. пароха Шпитковського зложили гості і ювіляти на українську католицьку пресу **$10.75.** Суму сю розділено на половину і вислано на "Українські Вісти" 5.00, а на "Будучність Нації" 5.75.

Спис жертводавців: Панство ювіляти: 2.00. По 1.00: о. Парох, Х.У., В. Бумбар, К. Форостій. По 50ц.: Г. Костюк, К. Нижник, С. Курцеба, О. Цітулець, В. Моравський, Р. Голько, П. Цар, І. Типа. По 25ц.: В. Гамілка, І. Вороняк, М. Левицький.

* * * * *

В неділю дня 8-го лютня "Діти Марії" під проводом Сестри Служебниці Евгенії відограють представлення "Аероплян св. Катерини."

* * * * *

Дня 15-го лютня, Марійська Конгрегація Дівчат під проводом Сестри Евгенії відограє представлення "Як то легко плакати."

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Всеч. о. Іван Калуський з Комарна, Ман. переслав. оці збірки в своїй околиці на пресфонд.

Збірка в церкві в Силвер, Ман. 2.65
Коляда в хаті в Силвер. Зложили—по $1: о. Калуський. По 25ц.: Василь Лушинський, Володимир Шимків, Андрій Шимків, Адольф Фурда, Мих. Романец— разом 2.75
Коляда в НДомі в Силвер—перша 1.44
Коляда друга в Силвер ..... .56
Коляда в церкві зі Скай Лейк, Ман. .. 2.90
Збірка на вінчанню в хаті п. Мартина Дзядика в Мелеб, Ман. 5.62
Дві нові передплати 2.00

Разом всіх грошей $17.92

* * * * *

Треба піднести релігійно-народну свідомість родини і гостий, що були на весілю в п. М. Дзядик в Мелеб і при цій нагоді зложили гарну жертву на пресу. Це рідко лучається навіть в містах, де лекше о цент, але менше охоти зложити на пресу. Така забава це дійсно миле, получене з хосенним. Родині панства М. Дзядик і всім весільним гостям най Господь Бог дасть прожити в здоровлю і гаразді ще многі щасливі літа і все мати всього достатком, щоби так красно жертвувати могли, як це вчинили тепер.

Всеч. о. Івану Калускому, котрий серед трудів і праці на широкій прерії найшов час і можливість чинно помогти нашій пресі, також всім ласкавим жертводавцям-колядникам в Силвер і Скай Лейк **сердечно і віддано дякуємо!**

Андрій Загарійчук
Шкільний радний

ЗІ ШКІЛЬНОЇ РАДИ ВІННІПЕҐУ

З початком нового року Шкільна Рада міста почала своє урядовання. Перше повне засідання відбулося у вівторок дня 13 січня. Слідуючі засідання будуть відбуватися кожного другого вівтірка в місяці, в годині 8-ій вечером. Крім цего сталі й спе-

Андрій Загарійчук

ціяльні комітети відбувають свої засідання в інші дні тижня, також вечером.

Сталі й спеціяльні комітети зформовано на першому повному засіданню ради. Український трост з третої варди, А. Загарійчук є членом чотирох комітетів, а то: Шкільної Управи, Будівельного, Учительського Пенсійного Фонду й комітету Догляду Відсутности, Випадків й позамійських дітей. Для нововибраного члена ради це досить.

На першому засіданню ради був предложений внесок, щоби дати дарунок двом настоятелям школи по двіста долярів і був вигляд, що цей внесок перейде, бо більшість членів висказувалися за ним. Цему внескови спротивився радний Загарійчук, подаючи причини, перше, що ці настоятелі дістають по чотири тисячі долярів річної платні, то це їм вистарчає на життя; друге, це дасть почин іншим настоятелям і собі домагатися подібного дарунку; а трете й найважніше, це ощадність з грішми громади. Шкільна рада бере гроші з громади, з податковців, а ці люде є за тим, щоби видатки були як найменші, бо для них вже й так затяжко платити податки. Після цего відбулося голосования над внеском і він перепав. За внеском було 4, а проти 8 голосів. Радний "товарищ" Зикун не міг рішитися й не голосував.

Дальші відомости з нарад шкільної ради будемо подавати в слідуючих числах БН.

ЗА КРАЩУ ДОЛЮ НАРОДУ!

Знаним фактом є, що при кождій парохії, при кождім Народнім Домі іде яканебудь праця. По більшій части наша молодь має свої товариства, котрі працюють для загального добра. Також маємо богато примірів, де молодь спільно зі старшими веде корисну народну роботу.

В організації є сила. Молодь, котра є міцно зорганізована, є сильна. Така молодь вже не пропаде. При наших молодечих організаціях молодь виробляє собі сталевий характер. Вона учиться моралі. Та молодь учиться провадити правдиве християнське життя. Пізнає богатство нашої української культури, красу наших традицій, рідної пісні і рідного слова. Взагалі, коли молодь гуртується в організації, та молодь є надійна.

На жаль є частина молоді упоєна недбальствоя. Та молодь нудить світом і сама не знає, чого хоче. Здибаємо деяких хлопців і дівчат, що встидаються своєї Церкви, національности і рідного слова. Вони замість працювати для свого народу, ідуть на службу чужим. Вони не хочуть мати нічого спільного з українськими справами. Така молодь є духово сліпа.

Спитаємо, чия вина, що частина нашої молоді пропадає. Мусимо признати, що та частина нашої молоді, котра для нас пропадає, є зле вихована. Бо молодь, що є вихована в українськім релігійнім дусі, на все остане доброю. Коли молодь дістане вдома християнське виховання, ніколи не піде манівцями. Коли родичі навчуть свою молодь любити свою Церкву і обряд, то та молодь ніколи не покине ні Церкви, ні народу.

Щоби наша молодь була такою, як ми її бажаємо видіти, треба дати їй примірне виховання. Вдома треба впоювати любов до Церкви і до українського народу. Треба, щоби наші хлопці і дівчата полюбили свій нарід, свою пісню, народну ношу, рідну мову, прекрасну традицію і богату культуру. Наколи наша молодь буде знати про нашу історію і культуру, то та молодь напевно буде горда свого імени.

На вас, українські родичі, спочиває обовязок виховання нашої молоді. Перед вами відповідальність, сповніть гідно свій обовязок. **Нехай ваш дім стане кузнею, де кується кращу долю українського народу.**

Ти, українська молодже, що вже стоїш в рядах нашої організації, працюй надальше! Давай гідний примір до наслідування! Ми молоді українці католики маємо свою організацію УКЮ. Вона збудована на релігійно-народних основах і вона вимагає праці не лише супроти себе самих, але також праці для Бога. Члени нашої організації мусять бути працьовиті, неліниві. Вони мусять бути сильного характеру, сильної віри, щоби не хиталися, куди вітер повіє. Тепер світ переповнений неморальністю, ми маємо відіграти важну ролю. Наші члени мусять поборювати все, що є злом. Ми молоді мусимо затримати в себе чисту кришталеву душу. **Перед нами мусить бути краща будучність!**

Ти, українська молодже, мусиш вірити в силу організації, в силу праці і єдности. Бо лише спільними силами довершимо свою велику мету. Памятаймо, що "праця едина з неволі нас вирве" і також памятаймо, що "в єдности сила народу." В такім дусі мусимо переродитись. **Зробім так, щоби наша молодеча організація стала жерелом, з котрого буде вливливати здорова кришталева вода— здорова тілом і духом українська молодь.**

Мирослав Голота,
учитель з Гефорд, Саск.

Ріжниця

—Яка є ріжниця між селянином і бараболею?

—Така що з селянина луплять шкіру, а селянин лупить з бараболі.

Ф. Ковач грає в Каліфорнії і є одним з найславнійших грачів у відбиванку. На знимці бачимо, з якою легкістю і зручністю відбиває галку, хоч вона полетіла високо.

Для маленького Йосифа ДіМаджіо в Ню Йорку наука **почалася від колиски.** Його батько є славний грач у відбиваний мяч. Для маленького синка купив леґоньку відбиванку і вчить його, як відбивати. Добрі родичі повинні вчити дітий від колиски і починати з молитви. То найкраща наука!

др. Дейфо

ПОРА ЗАРАЗЛИВИХ НЕДУГ

В найблищих місяцях звичайно кидаються між дітьми всякі заразливі недуги. Почуємо знова про запалення мігдалків, кір, коклюш і шкарлятину. Часом лучиться навіть віспа, хоча з року на рік її менше. Причиною того є це, що зимові місяці кінець кінців вичерпують дитину. Менше сонця і соняшних живин, менше зелености і городини в їді. Для деяких дітий простуда, продовжена або поворотна, є тим чинником, що вичерпує до краю і робить організм дуже податним на першу ліпшу заразу.

Послідовно родичі повинні тепер дати дітям більшу міру охорони проти зарази, як колинебудь.

На щастя тепер діти не мають того великого ризика вдасти жертвою зарази, як це мали діти колись. Давно (приміром) віспу уважали таким неминучим нещастям, як смерть чи податки. Кождого року многі вмирали на віспу, а многі оставали з подірконаним лицем на все.

Нині маємо щіплення. Я строго вимагаю в моїм окрузі, щоби всі були щіплені. І думаю, що вислід щеплення є так добрий, що оправдує всі мої строгі середники для того. Вже віддавна ми не мали ніодного случаю віспи в нашім окрузі.

Однак справи не мож приспати. Недавно я і доглядачка обіхали всі школи і поощіпали всі діти. Ще донедавна не було легкою річею переконати моїх людий в цій північній частині Онтерія, що треба щіпитися. Це були тяжкі чорнороби, канадійські французи, що гляділи на життя, як на тяжкий труд і принімали все разом зі зарозою за природну частину людського існування. На віспу дивилися, як на щось, що треба стрінути в життю і витерпіти. Тоді я поїхав від хати до хати і переконував їх, що віспа неконечно мусить лучатися кождого року. Для деяких то було тяжко поняти, щоби лікар через подрапання рамени і втирання якоїсь там речовини був годен спинити віспу. Їм тяжко приходилося зрозуміти, що через щіплення вони будуть забезпечені проти нападу цеї недуги. Але я знав многих особисто і вони мені повірили. Та многі не хотіли. Вони зовсім не хотіли принятн цих нових ідей. Тоді я ішов до священика і просив щоби мені поміг.

Приходилося на своїм власнім рамені доказувати чимало разів, що щеплення не пошкодить. Коли я знайшов родину старого француза і до того численну, в котрій многі вже хорували на віспу, то такий мій доказ був дуже помічним. Я знав, що знова прийде пошесть і нападе на малі діти. Тому коли мене закликали до хати, щоби оглянути хору дитину— це була моя нагода поручити всім щеплення. Я видів, що родичам це не подобалося. Старий чоловік подумав хвилину а потім каже: "Ви певно не щеплилиб своєї власної дитини..."

Але таке саме вже много разів лучалося в історії. Катерина II переконувала московських селян про щеплення тим робом, що казала себе прилюдно щепити. Веняминн Вотергавз, перший, котрий щепив в Америці, переконав недовірків тим, що казав наперед пощепити семеро власних дітий, а потім завів їх до дому, де була віспа.

Старому французови я відповів так, що з місця закотив рукав і самого себе защепив. Тоді він почервонівся—і повірив. Закликав шестеро своїх дітий і я пощіпив всіх. Недовіря зникло. Відтоді в родині не було ані одного случаю віспи.

На селі

Посилає селянка учителеві кошик яець. Хлопчина подає учителеві дарунок, а той вниманочи яйця, каже:

—Ов! Так багато!

—Тато мій теж казали, що багато, але мама каже: Та най, нехай ними задавиться! відповідає хлопчина.

Коли робите ЗАВІЩАННЯ...
не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

НА СЕЛІ

(Вимок з повісти)
М. Школиченка

А для цього, як я сказала вже, треба знати і народню вдачу, і його погляди на все, радости, кривди, нужду, інтереси духові і матеріяльні, запомагати в тих інтересах і всіма силами настоювати, щоб вони здійснились.

—Я так людей не знаю.

—Так треба знати. На що лізти тоді на село, на що скаржитись на свою безділяльність? А коли вже осілись тут, так мовчіть, думайте тільки про себе та свої інтереси. Колиж хочете зробитись народови корисним, так довідайтесь, хто він, чого він бажає і як живе, і довідайтесь не по панському, не поверхово, а дізнайтесь до всього так, щоб той самий народ не міг ні дурити, ні експльоатувати вас; щоб кожне його прохання, кожна фраза була відома вам ясно і тонко, щоб сльози народні уміли ви поділяти на сльози щирі і сльози експльоаторські, щоб у проханнях його зуміли бачити і правду і брехню, якби те прохання не виставлялося і чим би там не мотивувалося. Люди наші вдачу мають складну, скриту. Народ ніколи не показує вам усього того, що він думає, він завсіди приховує в собі частинку того, чого не хоче по тій або іншій причині, ви самі повинні відгадати ту частку і рахуватись з нею. До народу нашого треба відноситись строго, справедливо, не попускати ні в ту, ні в іншу сторону, бо тільки зловлять вас раз та два на тому або іншому, тоді віра до вас пропала. Зрозумійте народ, проміться його інтересамі, гарними і поганими рисами його вдачі, наблизьтесь до нього так близько, як до свого друга і тоді, запеняю вас, ніколи не почервонієте ви і не повісите голови, коли при вас проженуть вашого діда Омелька там, де присутність його зайва.

—Уляно Іванівно, я вірю вам, почуваю в своїй душі, що ви праві, але зрозуміти так людей я не зможу. Зближатись з людом я не вмію, я можу стежити за ним тільки тоді, коли він сам звертатиметься до мене за яким небудь ділом або порадами.

—Чого він до вас ходитиме? Народ не звернеться до вас, він уже зарані залічив вас своїм інстинктом до категорії народолюбців і, значить, вирік над вами свій присуд, що пан ви для нього непотрібний. Може й прийде коли небудь хто небудь, щоб написали йому прошення, а більше ні з чим не звернуться— побачите! Ні, добродію, народа так не пізнаєте ви і за сто літ. До народу треба самому вмішуватись, треба вислухати від нього сотні дрібних образ, тонких, але колючих насмішок, явної неповаги, іронічних уваг, ряд недовіря, — пережити все отсе, тактовно проковтнути, тоб то проковтнути так, щоб і в знаки не дати, крім того відплатити за кожну неприємність добрим ділом, не підкреслюючи того доброго, не ждучи за те діло ні плати, ні подяки, та аж тоді тільки народ почне вірити вам, слухати вас. Я родилася на селі, ось уже шість років як скінчила гімназію і цілком віддалася народнім інтересам; мала досвідченого учителя— свого батька, що 52 роки жив у селі з селянами і 52 роки дорослого віку, бо умер він на 74 році життя, —і то проковтнула не одну зневагу. Народ —це хвиля— віє вітер до берега і хвиля котиться сюди, а подихнув з берега— і хвиля зараз повернулася, але під хвилями, як і в дійсному морю, багато цінности всякої і коли побачите ви ту цінність, коли проміняння цінности тієї загляне в душу вашу, що вам тоді дрібні, поодинокі образи або неприємности? То каралюща темноти, то гіркий докір інтелігенції, що власні інтереси свої поставила вище над всяку цінність і занедбала свого рідного, але убогого брата.

—Ви знаєте народ, я це бачу,— заговорив Мисак,— і ви повинні показати мені ту стежку, те діло, де я міг би все таки бути корисним народови.

—Ту стежку, те діло? Інтелігентна, освічена людина може бути корисна народови у кожному ділі.

—Колиж не знаю я тих діл.

—Так ви тоді так і питайте: які, мовляв, у народа е діла і потреби, де можнаб було бути корисним?

—Ну, нехай і так.

—Учити в школі можете?

—Не учителював ніколи.

—Садівництво знаєте?

—Ні.

—Огородництво?

—Зовсім ні.

—Значить агрономічних знань у вас ніяких?

—Ніяких.

—Юридичних?

—Теж.

—Майстерство яке знаєте?

—Не знаю ніякого.

—Може писарем волосним можете?

—Не мав нагоди довідатись про це діловодство, та і взагалі канцелярщина мені дуже противна.

—Сільський писар далеко не канцелярист... А може знаєте, як треба краще будувати оселі?

—Ні, ні! Цього а ні-ні не знаю!

—Знаєте може землемірство?

—Не знаю.

—Студіювали може переселенчиські рухи? Знаєте може умови всіх тих країв, куди найкраще переселятись людям?

—Ні, і цього не знаю.

—Може знаєте що небудь по ветеринарії?

—Нічого. По гігієні тямлю дещо.

—Про це казали ви. А може пасіку вести уміете добре?

—Маю декілька добрих книжок, а практично не працював ніколи.

—Так мабуть вас і випитувати нічого? Скажіть самі, що знаєте ви і що бажалиб робити?

* * * * * *

Ми народно помістили цей уривок з повісти Школиченка "На селі," бо погляди автора на відношення інтелігенції до простолюддя дуже актуальне для нас в Канаді і дані автором вказівки через уста Уляни влучні, хосенні і правдиві.

ПРЕДСТАВНИКИ ФАРМАРІВ В ОТАВІ

400 фармарських відпоручників зі заходу предложили правительству в Отаві домагання, щоби початкова ціна за бушель пшениці у Форт Вилям ч. 1 була $1— фамар на місці діставби тоді яких 80 центів, і щоби ціни були паритетні. Значить, щоби за бушель пшениці фармар міг тепер купити ту саму скількість потрібних фабричних річий, що в 1926 році. Бо так тепер є, що фабричні річи пішли в гору, а фармарські ні.

В Отаві правительство приняло тих відпоручників дуже чемно і вгостило бенкетом в парляменті. Однак в справі цін на пшеницю ще цілу справу розважують.

НОВА КНИЖЕЧКА—
– ЦЕРКОВНІ ПІСНІ –
Друге справлене й доповнене видання.
Ціна 15ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE
Yorkton, Sask.

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —
звернІться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

АДРЕСАР
Епископська канцелярія:
233 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 201, Smuts, Sask.
Редакція БН:
219 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3533— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

CLUB NEWS

The young people of St. Nicholas Church have reorganized their clubs into one called St. Nicholas Youth League. The committee for 1942 has been elected and is as follows:

President:—J. Kruk
Vice-President— E. Myzak
Secretary — T. Kruk
Treasurer — R. Patrician
Social committee—J. Hnidan, S. Kruk, S. Warrenchuk and S. Kraychak.
Comptrollers— E. Drosdowski, M. Malanchak, M. Leskiw and H. Sodoma.

Every other Sunday they hold their meetings which last from 15 to 80 minutes at St. John the Almsgiver Hall (Johnny's). The remainder of the evening is spent in playing games, dancing, sing songs and dancing.

Everyone who is a Catholic will be welcome and may join if he wishes.

The next meeting will be on February 22, 1942 at 8:00 p.m.

YOUR PERSONALITY (cont'd)

GROOMING FOR WOMEN

It is every girl's duty to be immaculate about her person. Your teeth must be sparkling, your fingernails trim and clean; your breath must not be offensive and you must not offend with perspiration odor. Don't for a minute think that it is the other person who offends—you too, can be the other person.

If you wear white collar and cuffs, wear them only while they're white. If you are not particular about keeping yourself attractive, neat and dainty, your superiors will get the wrong impression and judge you by them. Your hair must be neat at the back of the head just as it is around your face. The seams of your stockings must be straight. The hem of your skirt must not be down, nor must your slip below the hem. If your clothes are spotlessly clean and neat, and your heels run down the whole effect is spoiled. Beware of crooked or shapeless heels.

Another important factor to a girl's grooming is her face. Cosmetics are an aid to beauty if properly applied. Make up or war paint as some males call it (although very true sometimes) should be put on moderately— to improve the looks not to change them. And when put on under artificial light care must be taken not to have a painted doll effect in daylight.

Your hands must be beautiful, and above all they must be clean. Frequent use of soap and water, and a lotion is necessary to keep them firm but soft and white. Light shades of nail polish are, in many cases, an asset to the appearance of your hands. Gory nail polish is taboo for business.

GROOMING FOR MEN

Your collar, cuffs and handkerchiefs must be spotless. Although women have many of improving their appearances the only one the men have is soap and water. Haircuts and shampoos are frequent necessities. Some men still resort to the oily hair solutions to keep their hair back, and find to their sorrow that even these solutions can't improve their appearances if the hair is long.

A daily shave cannot be covered with some talcum powder. No man should attemp starting his day's work or looking for a job without a shave.

Men, your fingernails must be clean. Nail polish cannot help you. When your hands are under close observation it is very embarrassing to find dirt under your nails. If you smoke, scrub away all traces of nicotine stains, even if you must use pumice stone.

WISDOM

Kit—Gee, but that date last night was fresh.
Kat—Why didn't you slap his face?
Kit—I did; and take my advice, never slap a guy when he's chewing tobacco.

—

Purpose is what gives life meaning. (Parkhurst)

Three managers of chicken farms in Russia, so the story goes, were being questioned by an investigator.

"What do you feed your chickens?" he asked the first.

"Corn."

"You're under arrest! We use corn to feed people!"

The second overheard this conversation, and tried to play safe.

"What do you feed your chickens?" came the question.

"Corn husks."

"You're under arrest! We use the husks to make cloth. And you?" he asked, turning to the third man.

"I give my chickens the money and tell them to go and buy their own food."

As every thread of gold is valuable so is every moment of life. (J. Mason).

Hubby and friend wife were going over the family budget. Frequently he ran across an item "H.O.K.", $3.00; another "H.O.K. $7.00"

"My dear," he said, "what is this "H.O.K."?
"Heaven Only Knows," she replied.

The end of all learning is to know God, and out of that knowledge to love and imitate Him.
(Milton).

The teacher had asked her class to think up some outstanding examples of wasted energy.

"All right, Freddy, what's yours?" asked the teacher as the class smartly raised hands.

"Telling a hair-raising story to a bald-headed man.

ЗБОРИ УКЮ В БРУНО, САСК.

Загальні річні збори УКЮ в Бруно, Саск., були в Мавнт Кармел школі 21 січня вечером. Вся молодь була присутна.

Голова Іван Жмуд отворив збори піснею "О, Україно." Відтак писарка панна Анна Стадник прочитала звіт з минулорічних зборів. Звіт принято.

Вибрали новий заряд на рік 1942 в такому складі:

Голова—Іван Жмуд
Заступник— Роман Качур
Писар— Дмитро Хомовий
Скарбник— Панна Франя Стадник

Наша молодь дала поміч для бурси в Саскатуні. Кружок досить поширений і сподіємося, що в найблищім часі не буде ніодного українця католика з молоді, що не належавби до нашого кружка.

Збори закінчено піснею "Боже щасти йому."

Іван Жмуд, голова — Дмитро Хомовий, писар

НАРОДНА ПІСНЯ

Глянь на криницю, що із стіп могили
в степу слезою чистою журчить,
в їй оці личко місяця блищить
і сонця промінь грає в чистій фили.

З грудий землі бють водянї жили,
струї живої рух не кінчиться й не спить,
водаж погожа тисячів живить
весни дітий, що в круг її обсіли.

Криниця та з чудовими струями,
то люду мого дух, що хоч у сум повитий,
співа до серця серцем і словами.

Як початок тих струй усім закритий
так з темних жерел ті слова повстали,
щоб чистим жаром серце запалити.

Ів. Франко

(Печатано в 1874 р. в часописі "Друг.")

У ЯКИХ НАПРЯМАХ РОЗВИВАЛА ЛЕСЯ УКРАЇНКА СВІЙ ПИСЬМЕННИЦЬКИЙ ТАЛАНТ?

У нашім письменстві Леся Українка належить до найкращих та найбільш талановитих письменників. Вродилася Леся 26. лютого 1872 р., в Звягелі (Новгород Волинський). Мати її Олена Пчілка, теж письменниця, навчила українців бути непохитними та ревно працьовитими для того, щоб визволити себе та збудувати свою власну хату— власну державу. Свою донечку виховала ще з малку в народнім дусі. Щоб дитина не калічила своєї душі в московських школах, вона вчила її зразу сама дома рідною мовою, а пізніше наймала домашніх учителів. Мала Леся була дуже здібною до науки, в короткім часі здобула собі широку освіту. Знала 8 мов. Англійську мову знала так досконало, що навіть була учителькою англійської мови в часі своїх поїздок до Єгипту.

Від матері навчилася Леся любити Україну, й ціле своє життя, ввесь свій труд віддала для добра і слави дорогої Батьківщини. Хист до віршування Леся Українка проявила вже з маленьку, а коли було їй 12 літ, то так гарно вже писала вірші, що вони почали сталo появлятися по українських часописах. Пізніше багато її поезій вийшли окремими збірками. В 1892 р. вийшла в Галичині друком перша збірка поезій Лесі, під назвою: "На крилах пісень." Сім літ пізніше вийшла друга збірка: "Думи і мрії." Третя збірка Лесиних поезій появилася 1902 р. п.н. "Відгуки." У своїх віршах Леся Українка є першорядний лірик і зрівноважена громадянка-борець. Багато терпіння та смутку пережила Леся. Та гордою, незломною була, вона здавлювала свої власні плачі, та крізь сльози сміялася.

Високий і скорий розвиток інтелєктуальний та велика творча праця підкошували її слабе здоровля. 1907 р. вийшла заміж за Квітку і життя її минало на мандрівці за границею де шукала порятунку на свою важку недугу. Перебувала теж у Карпатах, які навіяли її неодним новим і гарним поетичним тоном. Та не тільки поетичний хист мала Леся Українка. Згодом від лірики перейшла до драми. Написала Леся багато драм та великих поем. А крім того Леся Українка переклала на українську мову поезії німецького поета, Гайнріха Гайного. Писала теж літературні статті та оповідання. Писані ці твори при високій температурі в найвищім розвитку недуги, але вони на диво сильні думкою й чуттям, а свіжі й викінчені по формі. В них виступає в обороні правди й волі. Як дуже хотіла Леся, щоб українці найбільшим скарбом уважали волю і не могли жити без цього одного чарівного слова. Як боліло її, що так мало бачити довкруги себе людей сильної волі, характерних. Боліло їй, що українці її часу це здебільша "паралітики з блескучими очима," нездатні до великих діл і великої посвяти. Прагнула недужа, безсильна тілом Леся, навчити своїх братів завзятости й послідовности.

Правдиве імя Лесі Українки— Лариса Косач, а по чоловікові Квітка. "Українкою" вона себе підписувала під всіми своїми творами, і завжди українкою була. Мало в нас одиниць такого сильного непохитного характеру як Леся. Влучно писав Іван Франко, що в неї "такий голосний та страшний стогін примученої душі, якого не чупося в нас ще від часу виступів Шевченкових."

Силу свого духа вона замкнула й передала нам у прегарних своїх творах. Про них сама поетка знала, що в руках братів українців вони стануть міцною зброєю та гострим мечем на катів.

Умерла Леся Українка на Кавказі 1. серпня 1913 р., куди була поїхала лікуватися. Тільки тілом умерла Леся, а своїм духом живе у своїх творах і на дальше. Великої вартости її твори, по мистецькому опрацьовані, і великі думки у них містяться. Та найбільша вона письменниця не тільки в українському світі, але між всіми славянськими народами. В світовій літературі тяжко знайти жінку-поетку, щоб могла рівнятися з Лесею Українкою.

Твори Лесі Українки читати не легко. В них нема зайвих слів, вони як і душа поетки неначе з криці литі. Кожне слово має своє значення, та свою вагу. Та чим більше буде поширювати та поглиблювати український народ свою освіту, тим глибше зуміє розуміти та більше цінити твори найбільшої своєї письменниці, Лесі Українки. Тому хоч свідоміша молодь повинна їх читати та вчитися з них, як із життя поетки великої характерности, любови й почуття обовязку для рідного краю, працювати й за нього боротися, нічим не зневіруючись, як цього учить нас уся багата Лесина творчість.

Евгенія.

Ощадний

—Уй, Моріц, я вже вмираю. Біжи по лікаря!

—Пощо бігти по лікаря, як ти вже вмираєш? Шкода грошей.

О. Севрюк

УРИВКИ ІЗ СПОМИНІВ ПРО БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ МИР

...Ще 24 години і ми були знову в Бересті. Телєграф передавав саме детайлі червоного повстання, вуличних боїв і всяких звірств муравйовських банд.

Міністер закордонних справ О. Шульган спішно кликав мене до апарату; большевики наближаються до міністерства...

Не встиг я вийти з ваґону поїзду на перон берестейського двірця, як німецький звязковий старшина негайно повідомив мене, що Київ спішно кличе мене до телєграфного апарату. Полишаючи моїх товаришів на двірці, я вскочив до автомобіля, що за кілька хвилин завіз мене до будинку, де були розміщені наші телєграфічні апарати. Ще мить і я вже на горі в кімнаті наших телєграфістів. Збентежені обличчя, в руках обірвана телєграфічна бинда. Київ замовк...

Апарати вмерли, оніміли і кілька днів, що нам видалися безконечними, ми залишилися без відомостей з Київа.

Страшне, приголомшуюче почуття— український уряд не існує більше—мали ми, коли за годину поінформував я моїх товаришів про те, що сталося в телєграфічному будинку.

Але, не мусіли ми ніякому випадку зраджувати наших почувань, навпаки, нам потрібно було робити радісні обличчя в цій страшній ситуації.

Наш приїзд був вже великою несподіванкою для всіх учасників мирової конференції, бо на засіданні 30 січня представив вже Троцький своїх нових помічників— Шахрая і Медведєва як "справжніх представників України"!

А днем пізніше цей же Троцький заявив занепокоєним представникам Центральних Держав "...на підставі різних відомостей, а спеціяльно на підставі телєграми, що я щойно одержав, я гадаю, що справа участи делєгації Центральної Ради в переговорах є більше справою минулого, ніж сучасности, або майбутности..."

Перший день після нашого повороту був присвячений перемовам з делєгаціями Німеччини, Австро-Угорщини, Болгарії і Туреччини.

Наше становище без звязку з нашим урядом було незвичайно тяжке. Ми не знали напевно чи Київ впав чи ні. Але, було ясно, що розмови з нами, після большевицької перемоги в нашій столиці, були би для Центральних Держав неможливі. Тому, рішені були ми всі несприятливі для нас новини вперто промовчувати.

(Продовження на стор. 15, колюмна 3).

КАРТКИ ДО ВЕЛИКОДНОЇ СПОВІДИ —
100 карток ..... 25ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйко Трохим Говорить

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти:

Цим хіба Вуйко пригадає, що осталось уже мало часу до кінця контесту. Хто виграє ті гарні надгороди? — Ту кемеру, ту краватку, ті хусточки та ту гарну книжечку з казочками— іще не знати? Може Ви? Спішіться, бо час короткий. Памятайте, що кожний контестант, чи отримає одну з тих трох надгород, чи ні, то дістане портрет Вуйка Трохима.

Спитайте ще нині своїх знакомих о передплату для "Будучности Нації." Покажіть їм ту цікаву та богато ілюстровану газетку. Вона певно їм сподобається. Передплати висилайте сейчас до—

ВУЙКА ТРОХИМА

НАДГОРОДА БУЛА НЕСПОДІВАНКОЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я дуже дякую Вам за той гарний дарунок, що Ви мені післали. Я не думала, що я виграю такий гарний дарунок.

Як я читала в Будучности Нації, що я написала найліпший лист, я не знала, що я дістану дарунок.

Одного дня, як я прийшла з англійської школи до дому я зувиділа пакунок в почтовій скрині. Як я подивилася на пакунок, зувиділа своє імя. Я отворила пакунок і побачила шовковий шальок. Подивилася на карточку і перечитала— "Для Теодозії Шалай від Вуйка Трохима." Я дуже утішилася.

Ваш лист читала і Вам дуже красно хочу подякувати, бо я такого шаличка дуже хотіла.

По Різдвяних Святах я Вам знова напишу.

Я Вас поздоровляю і желаю Вам веселих свят і щасливого Нового Року.

Теодозія Шалай
1047 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

Від Вуйка:

Вуйко дуже радий, що тобі надгорода сподобалася.

ВАСИЛУНЬКОВА ПРИГОДА НА ЛЕДІ

Василько до совгів непривиклий,
То йдучи на "слизьку дорогу"
Вербової тички держиться,
Прут радо йде йому в підмогу.

Та тільки рушив він із місця,
Вломався прут—нема підмоги,—
І наш Василько "мягеньким тілом"
Упав на лід серед дороги.

Та ще Василько не дарує!
Відважно сам на лід пустився --
Та що це? Совги у повітрі,
А ніс—на леді опинився.

"Пожди!—сказав Василько завзятий—
Від чогож подушки мягенькі?
Привяжу їх наперед й ззаду
Й безпечно піду на лід гладенький."

Чи пішов він з подушками на лід? — дивіться у слідуючім числі Діточої Сторінки.

Де ви були?

Учитель:—Де ти був учора Івасю, що тебе не було в школі?

Івась:— Я був з Миколкою.

Учитель:— А де ти був Миколо?

Микола:— Я був з Івасем.

Учитель:— А деж Ви були обидва?

Микола і Івась:— Ми були разом.

Переконався

Учитель:— Михасю, а скажи нам, як буде пятий відмінок від слова "курка."

Михаль:— (думає, думає і неможе відповісти).

Учитель:—Ну скажи, як ти кличеш курку?

Михась: — Ціп-ціп-ціп-ціп!

Учитель:—Та де ціп, ціп, ціп, ціп. — Таж пятий відмінок від курки, буде курко.

Івась:—Я також так думав, пане учителю. Але я переконався, що то не так. Коли я кличу "курко, ходи сюди"— то вона не йде. Але як закличу "ціп-ціп-ціп," то зараз біжить.

(Продовження зо сторони 14)

Отже почалася велика гра.

Назовні цілком спокійні старалися ми не вносити жадної нервовости в наші дальші наради, їх не приспішувати, і триматися так як ніби то все приходило серед цілком нормальних обставин. Прецінь, і з другого боку, особливо в Австрії, становище було надзвичайно критичне.

Оскільки не мав я ні віку, ні дипльоматичної школи графа Черніна, то мої нерви були кріпкіші.

Одне пише нас сильно занепокоювало: а саме— телєграфічне сполучення Берестя-Петроград. Вулок либонь, ясним,що совєти інформували-муть Троцького щодо большевицького повстання у нас в Київі та про все інше, що може нам в Бересті попсувати нашу працю.

Ми ломили собі голови як цьому запобігти.

Одна думка промайнула у мене в голові. Спочатку, я її відкинув як нельояльну, потім ще і ще раз передумав— чи не мусимо ми все таки поступати...

(Докінчення буде)

Дрібні Вісти

Вийшло нове число "UKRAINIAN YOUTH" по англійськи у Філядельфії, під редакцією Богдана Катамая. Сторінок 24, на добрім папері, зі знимками, з добірним змістом— коштує 15ц. Адреса: 2614 North 9th St., Philadephia, Pa. USA

Японці заняли Понтяняк, столицю голяндської частини Борнея, на західнім побережу. Також висадили війська на острові Амбойна, де є важна пристань і летнище голяндської армії. Бомбардували Соробаю, пристань на Яві.

Американська фльота знищила японські кораблі на ряді Маршальських островів і збомбардувала там їхні уладження.

Відступ імперіялістичних військ у **Лівії** продовжується поза Бенгазі в напрямі Тобрук.

Большевики далі наступають на фронті біля Ленінграду, Москви і на Україні в напрямі Дніпропетровська, до Дніпра, де Дніпро вигнувся коліном найдальше на схід.

Фернанд Ляпойнт, писар квебекського народного комітету для протиконскрипційної пропаґанди, так сказав кореспондентам 31 січня: "Ми много разів довели це в минувшині і знова це доведемо нашими добровольцями на всіх полях битв, а особливо коли ходить о оборону нашого власного краю чи це є в Новій Шкоції, чи в Британській Колюмбії— однак ані один рекрут не сміє відійти з Канади, щоби боротися на чужій землі. Примір Австралії не можна злегковажити." Ляпойнт говорив про відвагу і патріотичність канадійських французів.

Пенсійний міністер Аєн Меккензі сказав в Бремптон, Онт., що 40,000 канадійців служить тепер у війську, а 700,000 заняті у воєннім промислі. Це однак тільки 60% тих, котрих треба буде, коли воєнний промисл вповні розгорнеться.

"Одного дня ця війна скінчиться. Тоді ця широка промислова діяльність устане. Тоді військо здемобілізується, а промислові робітники стануть шукати іншої праці. Приблизно дві пятих населення Канади буде мусіти найти іншу роботу."

Вслід за тим міністер звернув увагу на конечність усталеної і виробленої післявоєнної програми, що має бути напоготові, коли тільки ця війна скінчиться.

Останні Вісти...

Вкоротці покличуть більше молодих манітобців до війська. Розіслано повідомлення до 1,000 хлопців у віці 22—25 літ, щоби ставилися у лікаря до збадання, чи здібні до військової служби.

Вся частина Британської Колюмбії на захід від Каскадових Гір, разом з оселями Терас і Говп, **проголошена за охоронну територію** згідно зі заряджением про оборону Канади. З тої частини виселять приблизно 2,500 японців.

Сталася небувала свого рода річ. **Учителі** нищих і вищих шкіл **міста Муєджо в Саскачевані рішили вийти на страйк 16 лютня**, якщо не піднесуть їм до того часу платні. Це перший раз так солідарно всі учителі в Саскачевані упімнулися за свої права. А що, колиб так всі священики також солідарно як один упімнулися о свої права — всі, як один?

Через свого представника в Льондоні **Канада зачала переговори з совітами про виміну представників.** Договір підписано 5 лютого.

Американське правительство признало китайцям позичку в сумі $500 мілионів, а Англія дала знова іншу позичку в сумі $225 мілионів. Китайські війська збираються недалеко границь Індокитаю і Бурми.

Вистава "Запорожець за Дунаєм" пройшла з найкращим успіхом **в Ню Йорку.** Велику домівку "Вебстер Гол" заповнили два тисячі людий і, як пишуть, буквально не стало одного вільного місця. Українська Оперова Компанія на чолі з др. Антоном Рудницьким зібрала всіх наших найкращих мистців-співаків, котрі виступали в головних ролях. Подано імена пані Марії Сокіл, Ольги Лепкової, тенора колишньої опери "Монте Карльо" Ст. Козакевича і др. На жаль чогось вилишено Михайла Голинського і наша думка є, що чим скорше згадана компанія запросить до співучасти пана Голинського, тим краще для неї і тоді буде вповні українською з добором найкращих сил.

Міністер зброєнь Гов заявив, що **Канада денно виробляє три** найбільші будови **повзи для Росії.** Ген. Мек-Натон каже, що канадійські повзи є найкращі в світі.

Німці і італійці під проводом ген. Ромелля загналися близько **Тобруку в Лівії.**

Консервативний провідник Мієн жадає, щоби в Канаді перевести не лише спис людий для повних воєнних цілий, але також спис всього людського майна і засобів. Того самого зажадав провідник ССФ, Колдвел.

В Сарнії, Онт. має станути фабрика, коштом $40 мілионів, в котрій будуть виробляти **штучну гуму з нафти.**

5 лютого суд присяжних узнав **Розалію Стасюк,** дівчину про котру ми згадали в минулім числі БН в статті "З судової салі" винною морду 19 місячної дитини і судля МекФерзон **засудив її на повішення,** що має відбутися 12 мая ц.р. Боронив її один з найздібнійших адвокатів Винипегу, дост. Е. Дж. МекМирей. До цеї справи ми ще вернемо в найблищім числі БН.

Ідуть напрасні бої з японцями в **Бурмі** над рікою Салвін і по всім Атлянтику, від Сінгапору до Яви. Подають, що японці опанували цілком остров Амбойна і оливні поля в Борнео.

У Вилиямсбург, 30 миль на полудне від Отави, **помер** на удар серця підчас накручування самоходу, **славний лікар від недуг ніг, др. М. В. Лакі,** до котрого приїзджали хорі навіть з Африки, Аляски і Індій. Мав 61 літ і його страту відчують тисячі. Жив просто і кождий мав до нього доступ. За лікарські оглядини брав дуже мало, вмів однак помогти на всякі болі ніг так, як ніхто інший. Масував і направляв кости і мускули ніг, котрі докладно знав. Також приписував окремі черевики хорим на ноги.

Японці вдерлися на острів Сингапор і підступають в напрямі міста.

9. лютого згорів в Америці найбільший французький корабель **Нормандія.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 5 (101) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Березня, 1942 Vol. X, No. 5 (101) YORKTON, SASK., March 1, 1942

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСОВАННЯ

Чи хочете, щоби надалі лишилися добровольці до заморської воєнної служби— чи може хочете, щоби правительство завело примус в цій справі?

Французька часопись "Ля Сюрвіванс" з Едмонтону в ч. 18 з 4. II. с.р. так пише на ту тему:

"Змисл того питання є такий — Правительство Кінґа підчас минулих виборів **пронобіцяло,** що не заведе в Канаді примусової бранки для заморської служби. Чи ви хочете звільнити правительство від того приречення і дозволити йому, щоби коли захоче завести **примусову бранку?** Або— може волите, щоби залишилося так, як досі, і побір для заморської служби був **тільки добровільний?**

"Коли ви звільнете правительство від даного приречення, тоді воно може завести примус і післати канадійських жовнірів боротися по цілім світі.

"Колиж ви його не звільните, то це не означає, що правительство Кінґа упаде. Але це значить, що воно буде придержуватися надалі тої самої політики, що досі. Воно не може завести примусової заморської служби — і лише це!

"Подумайте!

"Нам треба боронити наш край!

"Нам треба сотки тисяч робітників для наших фармів!

"Нам треба утримати і продовжати працю у воєннім промислі!

"А головно, ми здебільша вже виконали нашу пайку для других країв!

"Тепер подумаймо самі про себе!

* * * * *

Так пишуть і думають в цій справі наші близькі співгорожани на заході, французи католики.

І дійсно варта є і треба дуже добре застановитися над тим, як голосувати.

Подумайте!

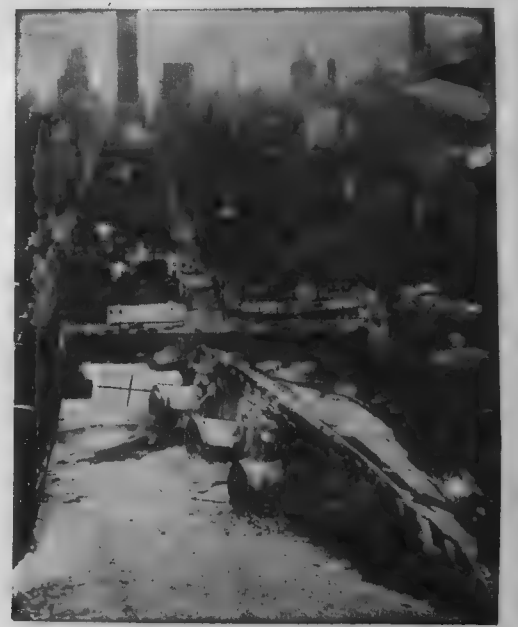

9 лютого **згорів в пристані ріки Годсон** на виду велитнів-домів Менгеттен, такий сам велит-корабель, один з найбільших світа і колись власність Франції, **Норманді,** що збудували французи коштом $60 мілионів, а котрий заняла влада президента Рузвелта на потреби війни. Корабель переробляли 2,500 робітників і коли почався нагальний вогонь, піддуваний вітром, робітники ратувались скакаючи у воду. З цілого Ню Йорку приїхали пожарні відділи до ратовання, але вратувати було годі. Корабель погорів і перевернувся боком на дно ріки, 40 стіп у воду.

ШКІЛЬНИЙ БУДЖЕТ МІСТА ВІННІПЕГУ

Удержання шкіл в місті Вінніпегу на рік 1942 буде приблизно коштувати $3,510.529. Таку суму ухвалила Шкільна Рада на своїм засіданню мин. місяця.

Між іншим ухвалено відложувати річно по $25,000 на т. з. "Залізний Фонд" на час продовження війни для того, щоби по

п. А. Загарійчук

війні можна було поновляти чи поправляти шкільні будинки, бо підчас війни цего неможна робити. Тепер дорогий матеріял і робітники. Внескодавець цего фонду, Др. Ворінер твердив, що по війні буде танший матеріял і робітники й тому за так придбані гроші буде можна зробити багато більше як тепер. За внеском було 12 голосів, а проти внеску 2.. Отже він перейшов великою більшістю.

Проти внеску голосували лише два трости т.е. Загарійчук і Тараска, та це не помогло. Мотивуючи свій спротив цему фондови А. Загарійчук доводив, що на него нема потреби, бо Шкільна Рада не продукує гроші, а бере їх від податковців і тому несправедливо є брати їх з кишень людей тепер і складати на будуче, аж по війні. Нехай краще люде самі тримають свої гроші й вживають їх на власні потреби. Дальше він сказав, що нам треба кожний цент вжити на виграння війни, а не відкладати їх на повоенний час. За цю суму війну можна виграти, або через брак програти, бо війну виграє послідний вистріл. Ця війна інакше як була попередна, й тому вислід її буде інакший. Гісля цеї війни не буде безробіття, ані депресії і тому як матеріяли, так робітники будуть дорогі, а не тані, як дехто думає. Ми заохочуємо шкільних дітей, щоби давали по центови й купували воєнні стемплі, бо треба грошей на війну, а тут ми самі беремо ті гроші й ховаємо на будуче.

Більшість тростів однак думали інакше й внесок переголосували.

- - - - -

У місті Вінніпегу є 67 шкіл, з чого 60 нищих (публичних), а 7 вищих. Школярів округло є 31,000, а учителів поверх 900. Шкільних тростів є 15, по пять з кожної варди. В кожній варді одного року вибирають по три трости, а другого року по два. Повна рада відбуває свої засідання раз у місяць, а ріжні комітети й підкомітети кожного тижня.

СПРАВА РОЗАЛІЇ СТАСЮК

Як подано в попередному числі ВНації суд присяжних узнав її винним морду своєї 9-місячної дитини, а суддя Мекшерзон засудив її на повішення в дні 12 мая цього року. Дівчина походить з Ривертону, Ман. І має 19 літ. Місцевість Ривертон лежить на кінчику залізниці, що йде вздовж озера Виніпег і представляє собою вепику, покриту лісами і водами околицю, де мешкає сила наших людий. Ці люди мають одну маленьку нашу церковцю, до котрої священик доїжджає тільки дуже рідко— раз, або дуже мало більше разів на цілий рік. До церкви приходить тільки щось три наших родин— з соток всіх живучих в околиці. Приходять також місцеві чехи. Є там також автокефальна церква, що називається в "Ледвин" і окремо большевицька домівка, котра найбільше заняла людий і має вплив на всю цю околицю. Існує також римо-католицький костел. До Великодної еповіди до нашої церкви прийшло всього три душі— це все. Церковця дуже опущена— ті люди переняті і заняті чим іншим. Церква їх зовсім не обходить, для справ віри не мають жадного розуміння, ані охоти зрозуміти. Це можнаб назвати околиця нових практикуючих безвірків—поган.

На цім тлі можемо краще зрозуміти все, що сталося і як сталося.

Коли до того додати соціяльні бідні відносини, недостатки, часті нарікання, численні родини, брак відповідних зарібків і неперебірчиву агітацію це до війни всяких радикальних червоних агітаторів, які умисно туди заїздили, заходили до хат і перемовляли тих людий— не можемо зовсім дивуватися тому, що сталося.

Люди без віри в Бога, в Божу справедливість і провидіння, стратили розуміння змісту життя, не можуть собі дати ради понять, чому так є, що одним замного, іншим замало, вічне нарікання, невдоволення, брак стриму і терпеливости, брак зрозуміння чеснот життя, що вищі від маєтків, то що наші старші люди знали і говорили, "хоч бідно, але гідно"— брак поняття того якраз, що то є "гідно," а тяжке нарікання і необмежена зависть причинники видали тепер жнива і на тім тлі тільки можливим є, що батько відвозить дитину до великого міста, лишає і та дитина з великого міста вертає потім на фарму з надмороженими ногами,не знали видно того,що і в місті треба купити своїй дитині черевиків—але потім знали найняти одного з найдорожчих адвокатів того великого міста, щоби боронив ту саму дитину на суді —і очевидно даремну зробили витрату, бо адвокат не зміг виправдати підсудної і суд признав її винною. І так маємо правдиві парадокси життя— нема на черевики кілька мізерних долярів, є на адвоката і на суд. З того повинна бути гірка наука всім родичам, як виховувати своїх дітий— бо виживити то ще не все.

Нам прикро є, що це сталося нашій дівчині і так молодій. Ми віримо, що її уласкавлять. Але життя вже надірване і того, що сталося, ніщо не в силі завернути. А не сталося добре.

І тому таке більше не сміє і не може повтарятися.

А щоби таке не повтарялося, дайте своїм дітям релігійне виховання!

Дайте їм церкву, дайте їм священика!

Нехай вони бодай раз в своїм житю почують, що є границі того, що можна і того що не можна. Що бідпота не є ще найгіршим лихом на світі, бо є інші лиха, о много гірші і тяжчі від бідноти. Що бідний чоловік може бути і буде певно щасливим, коли буде любити Бога і шанувати Божий закон. **Бідпота то є перехідний стан.** То не є щось стале і конечне, так як сліпа кишка, з котрою чоловік родиться і без котрої негоден народитися. І хоча чоловік родиться бідним, то через чесноти свого життя, легко працею і трудом може доробитися, зажити чести і пошани. Найбідніші люди ставали провідниками і богатіями— але не через безвірство і червоний радикалізм, лише вірою і працею. Форд також народився бідним і Едисон—і навіть Папа Пій XII не родився богатим.

Річ не в тім, як ми родимося бідні чи богаті— сам Христос освятив убожество рождеством своїм.

Але річ в тім, як нас виховають — у вірі, чи в безвірстві.

Виховають нас на добрих людий, чи на людий без серця, віри і любови

І хто не дасть, або хто видре з серця віру і любов, той доперва робить людину бідною на ЦІЛЕ життя.

Родичі, дайте своїм дітям релігійне виховання!

Нехай такі сумні події, як згадана, більше не мають місця між українцями в Канаді!

Вісти з України —

Як тяжко тепер дістати яку вістку про це, що діється в Україні, та все таки подаємо жмуток таких вістий.

Німці утворили з Поділля і Волині нову адміністрацийну округу, покищо ніде інде ще не прилучену. Округа має 4 і пів мілионів населення. Галицький губернатор Ляш уступив, а на його місце прийшов з Кракова Вехтер.

Стільки всього— і дивне. Бо Волинь і Поділля мають разом яких сім мілионів населення. Де ділося решта понад чотири і пів? Забрав тиф, чи виселили на схід? А дальше німці бавляться у викроювання паляниць з української землі— ні на йоту не інші, як попередні вороги України. Але ми певні, що та "забава" скінчиться внедовзі і то досить сумно...

Київський губернатор др. Кох урядує аж в Рівні— не в Київі.

На чолі мійсько управи міста Київа стоїть проф. Оглобін, його помічником є проф. Багалій. Це звісні імена з науковців Всеукраїнської Академії Наук. Вони мали старатися про відкриття в місті 70 народних шкіл, 83 середних і університету з днем 1 листопаду 1941. Мійський театр є під управою Кавалерідже. Засновано спілку українських письменників на чолі з поеткою Оленою Телігою, котра до війни жила на скитальщині в Варшаві і у Празі. До заряду тої спілки входять також Борис Винницький і Іван Ірлявський— імена покищо блище невісні. Задумують доперва видавати свій журнал "Культура."

В Київі виходить денна часопись "Українське Слово" накладом 50,000 примірників. В жовтні вийшов журнал "Література й Мистецтво." Засновано державну українську капелю під орудою Головка і Мончарева.

Собор св. Володимира назад привернено на церкву і віддано до вживання православній громаді. За большевиків він був протирелігійним музеєм. Тепер всі ці річи віддано до Центрального Історичного Музею України.

Такі вісти подає американська "Свобода" шляхом через Швецію і Льондон. Загально подають, що Київ спустілий та знищений, життя наче завмерло, на Україні широко шаліє тиф. Брак всього— їди, йодини, бандажів, ліків, лікарів, мила. Зима і голод добивають останки населення і звірят, котрі також гинуть з голоду. Плянове винищування України—"спалена земля" тепер мститься обильним жнивом смерти.

- - - - -

Подають дальше через Ціріх в Швайцарії і через Швецію, що з Рівного німці зробили свою головну квартиру пропаганди. З міста виселили много жидів і поляків, так само як зі Львова. Крамниці здебільша перейшли в німецькі руки. Українцям не довіряють і жаден українець вищої відповідальної посади в управі не має.

ЛЮДЯНІСТЬ ЩЕ НЕ ЗАГИНУЛА

Подали з Ню Йорку, що італійська підводна лодка два дні і дві ночі тягнула на шнурі ратунковий човен з розбитками сторпедованого бельгійського корабля, щоби довезти їх ближче берега. В човні було 19 осіб.

Підчас того тягнення італійці брали знимки з розбитків.

В АНГЛІЇ МИЛО НА КАРТКИ

Від 8 лютого в Англії кождий громадянин дістане всього три унції мила на особу тижнево. Газдині дістануть ще окремо нагоду купити 4 унції мила до праня.

До голення мила не визначають, можна купити в довільній скількості.

Англія зберігає тепер товщі і оливу, щоби дати нагоду до привозу іншим більш конечних засобів.

Єгипетський король Фарук має трудности в правлінню. Розписано нові вибори. Єгипет має вимково важне воєнне положення на ближчім сході.

Спорт

Боксер (перед боротьбою до свого противника):— Перш за все мусите мені, пане товаришу, сказати, до котрої лічниці маю вас завести.

КАРТКИ ДО ВЕЛИКОДНОЇ СПОВІДИ —
100 карток ..... 25ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE.
YORKTON, SASK.

На російськім фронті червоні частини борються успішно через величезних снігів і заметілі. Бачимо, як кулеметчики майже зовсім заховані в сніговій заспі. Треба дуже витревалих людий, щоби вести борбу в таких обставинах. Все таки червоні пробилися і відкинулися німців яких 180 миль від Москви і стоять перед воротьми Харкова на Україні. Постепенний відворот німців тревае дальше.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодинюке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВСТАВАЙТЕ, КАЙДАНИ ПОРВІТЕ!

Пламенними, вогнистими словами кликав геній України Тарас Шевченко— до зриву душу українського хлопа і пана.

До зриву за своє— за свою волю, за свою честь, до імя кращої долі України та всіх її мешканців.

"Я ридаю, як згадаю діла незбутні предків наших!

"Якби їх забути,

я віддався веселого віку половину!

"Оттака то наша слава, слава України...

. . . . . .

А все таки та слава заєдно золотом блестіла в душі поета.

Він бажав її воскресення, її появи наново, свідомий, що **це станеться тільки кровю найкращих сердець.**

Ця кров змиє давну ганьбу, очистить сором, жемчугом з'яснієе в новій історії України.

Ця кров тільки змиє з нас давну неволю та її наслідки страшні.

Україна буде землею українців для українців.

Українці будуть панами на своїм —не предметом торгів для світових міняйлів, українці в честі і славі, вільні і незалежні.

Тоді й матимуть місце такі щасливі образи побуту, як цей.

"На нашій славній Україні нічого кращого не має,

"як тая мати молодая з своїм дитяточком малим...

. . . . . .

І лише тоді спокійно, мирно і добробутно зростатимуть наші садиби.

"Садок вишневий вколо хати,

"над вишнями хрущі гудуть,

"плугатарі із поля йдуть,

"співають ідучи дівчата,

"а матері вечерять ждуть...

. . . . . .

Ці садки, цих матерей треба оборонити кровю свого серця, мускулистою рукою, **своїм** а не чужим **мечем.** Треба заорати своє поле своїми кістьми і полити своєю кровю, як вже нераз в історії бувало.

Треба носити матір— Січ в своїй груді.

Треба зувидіти козацтво духом своїм вільним і повстати проти ворожих кайдан.

Бо "сором козакові на суд Твій праведний прийти

"і принести на руках кайдани...

. . . . . .

Треба і час настав, що в Чорне Море "потече богато, богато ворожої крови."

А тоді лише змита від сорому і ганьби українська земля прибереться в нову одіж свободи і чести, заквітчана, весела—чарівна Україна!

"І забудеться срамотня давная година,

"і оживе добра слава, слава України!

. . . . . .

В цій сімї, вольній, новій!

На сході заграва пожеж— на Україні буревій бою!

З пожарищ крови і жертв **мусить повстати, здійснитись видіння великого генія України, Україна мусить бути вільна!**

Так нам Господи допоможи!

Україна з віри і любови безмірної її синів, її доньок— Україна віруюча— християнська, католицька Україна— сон і дійсність в душах мільонів українців по цілому світу!

З любови генія України най загорить і спламенить наша любов.

З віри великої най твориться чин!

Чин волі і державного життя великодержавної імперії України!

В ПАРИЖІ ПАЛЯТЬ ХІДНИКАМИ

Для французів в Парижі прийшли гіркі години. Зима і нема палива для найконечнійшого транспорту. Стали здирати вікові хідники з дерева на Площі Згоди і в других місцях, щоби тільки пустити в рух тягарові самоходи, які гонять опальним деревом.

Так Париж поволі пустіє і сходить з міста мілионерів на жебрака.

Отак минає слава і богатство цего світа...

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —

звертіться негайно до

о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі!

Освіта це сила ума!

Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ВИСТУП ПОСЛА ГЛИНКИ І СКОРИЙ ВІДГОМІН

В дебаті над престольною промовою в Оттаві виступив з промовою наш посол Глинка. Спокійно і річево він домагався узнання прав України на сході Европи на незалежне життя і на

посол Антін Глинка

признання руху вільних українців тут нарівні з подібними рухами і урядами інших европейських народів.

Скоро почувся відгомін тої промови на сторінках сильної англійської преси. Торонто Дейлі Стар в числі 7 лютого назвав цю промову—дивною. той щоденник лібералів, що обслугує денно чвертьмільона онтерійських громадян і має великий вплив, тепер **рішучо поставився проти домагань посла Глинки.** Дейлі Стар тої думки, що українцям в совітах добре, вони дають всю кров і майно для червоних. Червона конституція каже, що кождий нарід може виступити з совітського союзу, коли хоче— а коли українці не виступають, отже не хочуть — і тільки якісь бунтарі, чи пята кольонна хотіліб між ними робити замішання в тім напрямі. У виду того для Дейлі Стар місця для незалежної України в Европі нема...

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Март, 1942

1 Н 2. Нед. Посту. мч. Памфила і ін.
2 П Вмч. Теодора Тирона
3 В Св. Льва папи
4 С Ап. Архіпа
5 Ч Преп. Льва Катан.
6 П Преп. Тимотея і св. Євстахія
7 С Найд. мощей мч. в Евгенії
8 Н 3. Нед. Посту. Хрестопокл. Полікарп.
9 П † 1 і 2 Найд. Гол. Івана Хрестителя
10 В Тарасія
11 С Св. Порфірія
12 Ч Преп. і ісп. Прокопія
13 П Преп. і ісп. Василія

Устав

1, нед. 2 ВПосту— гл. 5, ев. утр. 5, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 304, ев. Мар. 7.

8, нед. Хрестопоклонна, 3 ВПосту— гл. 6, ев утр. 6. На Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 311, ев. Мар. 37, виставлення і цілування з поклонами Чесного Хреста

9, пон. 1 і 2 Найдення чесної глави св. Ів. Хрест.—на Сл. Б. св. Ів. Зол. ап. 167, ев. Мат. 40.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За правду і справедливість на цілім світі!

Людський розум все шукає правди і неспокійний, доки її не найде. Тому каже св. Письмо: Шукайте правди і правда визводить вас! Правда є тільки одна і та сама для всіх і все. Що зміняється в часі і просторі, то не є і не може бути правдою. Правда є одна для всіх, рівна і та сама для бідних і для богатих, для вчених і невчених. Два а два є чотири є все і всюда правда, для кождого. Найвища правда і жерело всякої правди є Бог. Сам Христос каже: Я є Дорога, Правда і Життя! І тому по словам св. Августина наше серце є неспокійне, доки не спічне в Бозі. Без правди людське серце негодне жити і хто дійсно щиро шукає правди, той найде її і спічне в Бозі.

Здійснення правди в життю це справедливість. Треба віддати кождому це, що йому належиться. Нема справедливости без правди, а здійснена правда це справедливість. Тому людське серце все і всюди так само, як жажде правди, хоче і стремить до її здійснення через справедливість. Наш український нарід особливо відчуває брак Божої правди на землі, поносить безліч кривд і горя, і тому більше може, як хто інший бажає та стремить до справедливости. І не буде так довго справедливого миру на землі, доки світ весь не признасть Божої правди і не здійснить її в справедливости. Брехня і кривда того світа є спонукою до що раз нових воєн і лихоліть. І тому правдивий і тревалий мир може бути тільки в царстві Христа. Без Христа нема миру, нема правди, нема справедливости.

Хто говорить, що правда є ріжна — одна для бідних, друга для богатих, що її нема, той говорить брехню, той обманює душу людську. Однак довго ошукувати ні людий, ні Бога не можна. І коли тої брехні забогато і кривди надто, тоді починається крах всього життя. Не будова, а руїна.

Хочемо збудувати життя людське добрим і гідним, до того веде тільки одна дорога— через Христа і з Христом. Без Христа світ пропаде з усім своїм нерозумом брехні людської і крамоли. Бо що високе перед людьми і розумне, низьке і глупе перед Богом. **Є тільки одна дійсна основа доброго життя— вічна і незмінна Божа правда. Чим скорше світ верне до неї, тим краще для всіх людий.**

Місійне наміреннн.— За рідне духовенство в Індокитаю і Сіямі.

о. Луцик

СВЯТИЙ ТАРАСІЙ, АРХІЄПИСКОП ЦАРГОРОДСЬКИЙ

10 марта н. ст.— 25 лютого ст. ст.

Церква Христова ніколи не зазнала цілковитого спокою. А всеж дуже тяжкі настали для Церкви часи тоді, коли перевагу стали брати іконоборці, іменно ці, що противилися почитанню святих образів. Цісар Лев IV Ізаврийський став самий переслідувати образи і наказав викидати їх в домів та церков. Хто противився, того брали на муки, забирали його майно. Були такі слабодухи, що прилучилися до ереси навіть слуги Церкви Божої, епископи і священики. На заході Европи рішуче виступили проти іконоборців, на сході вони мали перевагу. Роздор між сходом і заходом поглиблювався.

По смерти Льва стала правити в імени малолітного сина Константина VI, його мати Ірена. Епископом Царгороду був тоді Павло, муж глибокої науки і поваги, котрий все, що мав, роздавав убогим. Однак мимо тої доброти не було в нього сили піти слідами Атаназія, Івана Золотоустого і других непохитних оборонців Церкви. Під натиском погроз царя Льва він підписав єретичне визнання віри, в котрім виступив проти почитання образів. Але совість не давала йому спокою. Він зрікся епископського престола і як монах-покаянник пішов до монастиря св. Фльора. Цісарева і нелітний цар просили його, щоби не лишав свого стада, молили його другі, він вже не вернувся, а оплакував горе Церкви, котре— як казав— може направити тільки вселенський собор. За свого наслідника радив вибрати св. Тарасія.

Хто то був той святий Тарасій? Був це чоловік великої науки і чесноt, богатий, тайний дорадник царя, звісний з побожности. Дім його був радше монастирем, як палатою вельможі. Епископ Павло скоро в монастирі помер і на престолі епископськім засів 784 р. св. Тарасій, ревний католик і почитатель святих образів. Про свій вибір повідомив Папу і всіх патріярхів та скликав вселенський собор до Царгороду на рік 786. Папа Адріян I. (772—795) і патріярхи з Александрії, Антіохії і Єрусалиму вислали своїх представників. Вже мав початися собор, коли іконоборці підмовили військо до бунту і загрозили смертю всім отцям собору. Собор відложено і допіра слідуючого року 787 відбувся він в Нікеї, як семий з черги вселенський собор. Предсідателем собору був св. Тарасій і собор однодушно осудив єресь іконоборців і кинув на них клятву.

Тепер св. Тарасій віддався цілком направі обичаїв зіпсутого міста, учив, напоминав, навертав, роздевав милостиню, за останки свого майна збудував мужеський монастир, а всюди боронив поваги святої Церкви і святости Христової віри.

Цар Константин VI оженився з внучкою св. Філярета Милостивого (память котрого обходимо 1 грудня) Марією і вступив на злу дорогу. Він залюбився в одній дворянці Теодоті і задумав з нею оженитися, хоча вже мав жену. Щоби позбутися правої жінки, кинув на неї клевету, немовби вона хотіла його стрóїти. Закликав до себе св. Тарасія і наказав йому Марію замкнути в монастирі, а себе повінчати з Теодотою. Но св. епископ рішучо тому спротивився. Закинув царю в очі лож і клевету та ска-

зав, що не лише не позволить на нечуваний гріх, який цар задумав, але не допустить його до св. Тайн яко явного грішника. Ображений цар прогнав св. Тарасія зі свого двора і таки поставив на своїм. Знайшов безбожного священяка, що повінчав його з Теодотою (хоч це вінчання було неважне), а Марію наказав замкнути в монастирі. Бог дуже скоро покарав злобу. Рідна мати підбурила проти Константина військо, котре кинуло царя у вязницю а Ірену проголошено царицею. На її приказ тепер викололи очі Константинові і він до кількох днів з болю в муках помер. Та він сам не був много ліпший. Якраз пять літ тому він казав осліпити трох своїх стриїв.

Звідси можемо бачити, як це сталося, що й в нас на Україні рідні брати згодом одні другим виколювали очі. Наука прийшла з Царгороду і на наслідки такої науки не треба було довго ждати

Дальше життя св. Тарасія було посвячене його пастві. Він трудився над спасенням вірних. Всі подивляли його за святість життя. Помер в 23 році свого владництва за панования царя Никифора в році 806. Похоронили його в монастирі, що сам збудував в Тракійськім Босфорі, а Бог прославив його мощі чудесами.

23 роки по смерти св. Тарасія сталося таке. На царськім престолі був Лев Вірменин, що відновив ересь іконоборців і переслідував св. Церкву. Оце в сні явився йому св. Тарасій з другим мужем і каже:

—Михаїле, убий царя мечем!

Скоро цар переляканий збудився, післав до монастиря, де лежали мощі св. Тарасія і казав шукати, чи нема там де якого монаха Михаїла. Однак такого монаха не було. Та шестого дня сон сповнився. В саму ніч Різдва Христового бувший полководець Михаїл Бальб утік з вязниці, де був за зневагу царя, підняв бунт і мечем убив еретика-царя.

* * * * *

Наука.—Почитаймо святі образи, бо вони нагадують нам могучість, славу, побожність і життя тих, котрих представляють. Бог через чудотворні образи скріпляє нашу віру. Коли почитаємо образи визначних святських осіб, то тим більше повинні ми почитати образи святих Божих, Пречистої і Спасителя. Моліся перед образами, а моліся цілим серцем, цілою душею. Не забуваймо на спільну молитву. Коли збереться разом ціла родина, клякне перед образами і молиться, то що за красний вид побожности! Спільна молитва подобається Богу. "Ідіже єства два, іли тріе собрані во їмя моє, ту єсьм посреді їх" Мат. 18, 20. Добрий примір родичів заохочує діти, челядь.

Чи ми завели той звичай в нас?

Час певно на це найдеться.

Молитва.—Св. святителю Тарасіе, моли Бога о нас грішних.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

ПІСТ КОНЕЧНИЙ ДЛЯ ДОЧАСНОГО І ВІЧНОГО ДОБРА

Піст є поратунком для здоровля.— Люди, котрі хочуть довго жити, мусять бути повздержливі в їді і напитку. Хто не уважає, як часто і як богато їсть, чи не, не буде довго тішитися скарбом здоровля. Св. Єронім підчеркує і каже, що "повздержність є матірю здоровля"— у всім. Тому лікарі все приписували мірність в їді і напитку, а приказували це хорим. Славний лікар Гіппократ жив 140 літ, бо все захований умірковність.

Піст причиняється до прояснення думки— Обіджений і напитий чоловік тяжко думає, ще тяжче вчиться. На певних університетах таки вимагали, щоби студенти підчас тяжких студій не женилися і жили дуже умірковано, інакше наука не ішла. Таке рішення має приміром університет в Празі для будучих лікарів. Пророк Даниїл в неволі вавилонській вмів подати царю кращу раду, як його дорадники, бо вони вічно були пересичені і перепоєні, а Даниїл пощив.

Піст скріпляє нашу волю.— Чим є узда для коней, тим є піст для тіла. Хто не вміє запанувати над собою в малім, не запанує над собою в більшім. Хто не вміє відречися їсти мяса і відмовити собі танцю, той не спроможеться потім на силу волі доглядати хорого, або посвятитися для своїх дітий. А кождому з нас прийдеться колись в життю, скорше чи пізнійше зробити жертву.

Піст робить нас гіднями в Бога доступити надзвичайних ласк.—Мойсей постив на горі Синай і Бог дав йому скрижалі завіта.

Св. Порок Ілія постив 40 днів на Хориві і Бог дав йому ласку почути свій голос і дістати окреме поручення.

Ніневитяни постили без їди, без води—**весь народ і скот, щоби перебагатити Бога!** Бог їм простив.

Коли Олоферн напав на Ветулію і мешканці вичерпали всі засоби оборони та зрозуміли, що людськими силами не встоять перед силою ворога, тоді накладають на себе всенародну покуту—піст. І Бог післав Юдиту, яка відтяла голову Олоферна та тим чином освободила місто від облоги і руїни.

Сотник Корнилій постить і Бог посилає до нього **ангела.**

А навіть злі духи втікають перед тим, хто постить. І тому каже Христос: Сей род нічимже іскодить, **тільки молитвою і постом!**

Через піст стаємо подібні до ангелів—Так каже св. Кипріян. І дальше каже той святий, що "ніхто не може дійти до правдивого совершенства, хто не постить." Бо через піст пануємо над нашими пристрастями, душа панує над тілом, складаємо жертву Богу з нашої покути. Зробім це щиро, а "серця сокрушенна і смиренна Бог не уничижить."

НЕДУГА ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ НАШОГО ЕПИСКОПА

Ще від січня заховрів в Мондері Їх Ексцеленція Преосвященний наш епископ В. Ладика, ЧСВВ. Ми досі задержали мовчанку, щоби не тривожити загалу, надіючися, що Преосвященний подужає як найскорше. На жаль ці надії не сповнилися, а навіть прийшовши поволі до сил назад, Преосвященний знова дістав поворот тої самої недуги ще прикрійший, як був першим разом. Спільно з цілим вірую чим загалом українців католиків Канади ми терпимо по тій причині і молимо Бога за скоре подужання, поворот до сил і до своєї столиці у Винипегу, до керми чинної в управі діецезії. Поїнщо з поручення хорого Преосвященного всі справи залагоджує о. Антін Луговий. Однак відсутність свого хорого епископа в місті відчувають всі і болїють з тої причини. Останніми часами на руки о. Протоігумена В. Бараника ЧСВВ в Мондері надіслав телеграму співчуття від св. Отця Папи Пія XII Апостольський Делегат в Отаві, Преосвященний Атоніютті.

"Святіший Отець пересилає Апостольське Благословення з вітцівськими побажанням для Їх Ексцеленції епископа Ладики. Лучимося в молитвах.

Антоніютті, Апостольський Делегат."

—

Моліся всі, приступаймо до св. Причастя, зложім в жертві Служби Божі за скоре подужання і здоровля нашого дорогого Епископа— Архипастиря і Батька цілої діецезії!

— ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ —

оо. Редемптористи отворили вже свій новий ювенат в Роблині з кінцем грудня. Ігуменом є о. Володимир Корба ЧНІ., до помочі ще є три отці і два брати. Питомці переїхали туди 20 січня. В каплиці правляться богослужения кождої неділі і свята для вірних околиці. Безперечно, що вся околиця дуже богато на тім скористає, а живе там навколо майже саме українське населення.

* * * * *

о. П. Божик видав свій Бюлетень церкви св. Андрея у Винипегу, з котрого довідуємося, що та нова наша парохія, сема з ряду в цім місті, за минулий рік мала всього приходу $4,555.14—розходів було $4,651.00—з перенесення за 1940 було $126.42. Довги сплачується і тепер на слідуючий рік остало всього довгу тільки $4,509.68. Парохіяни щиро працюють, люблять свою церкву і складають много жертв на закупно нових річий для окраси церкви. Готовлять пропамятну таблицю ктиторів церкви.

* * * * *

Отворення долішної будови під церкву св. Володимира і Ольги, що служить за авдиторію, відбулося в присутности намісника Манітоби і посадника міста, посла Ст. Кравчика, радних Скраби і Степнюка, шкільних радних Загарійчука і Тараски, многих відпоручників парохій і організацій Винипегу, при участи яких 700 осіб під проводом пароха, о. др. В. Кушніра, дня 7 лютого вечером. Вступ на бэнкет був за значками, значки були ціною $1. Всі промовці хвалили труд і успіх парохії та провід о. др. Кушніра. Зараз потім у второк був танець молоді, на котрий прибуло яких 300 пар. Ціла авдиторія творить одну простору салю долом під церквою, стовпів для піддержування стелі нема і це надає домівці простору та перегляду.

* * * * *

В лічниці С. Боніфас лічаться два наші отці—**о. И. Форнальчик ЧНІ.** з Айтуни і **о. Гр. Теплий** з Арран, Саск. о. Теплому вже зняли гіпсове погрудля і він чується о много краще. Має великий апетит до їди і вскорі сподіється прийти до сил та вернути до своїх вірних.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Новий заряд Січкового Брацтва св. Андрея на рік 1942 є такий:

Голова— Йосиф Музичка
Заступник – Михайло Копяківський
Діловий писар — п. Гамара
Скарбовий писар — п. Хомин
Скарбник— Ілія Сидорчук
Провірники— В. Чорненький, Ілія Фицак і п. Маланчук.
Старший Брат— Дмитро Дорош (для обслуги священника).

* * * * *

Добродійне Брацтво св. Покрови має тепер 234 членів. За минулий рік виплатило своїм 33 хорим членам разом $209.50 запомоги. Два члени померли. Їхні родини дістали разом $211.—— посмертного. А це все за 25 центів місячної вкладки. Окремо є розмет на случаи смерти по 50 центів від члена. Вписового нема.

* * * * *

Охрестили в лютім свойого синка Реймонда Антона— **панство Ноймар.** Пан Нойнар працює в пекарні— родина живе дуже щасливо.

Панство Андрейків молоді охрестили свого синка Романа Василя— пан Андрейків працює в гереджі і виглядає о много краще, як коли передтим.

Панство Андрич охрестили свого синка Данила Едварда.

І панство Довбенко молоді охрестили другу свою доньчку Патрицію Каролїну. Живуть в родичів, пан Гр. Довбенко працює з батьком у власній фабрици содової води.

* * * * *

Всім родичам та їхнім діточкам найкращі побажання многих і щасних літ на цім місці складає редакція БНації.

* * * * *

Повінчалися.—Іван Грицевич з панною Ольгою Чабан. Молодята замешкали в просторім домі родичів молодого, в середмістю на Ґеррі стр.

Стефан Шалай одружився з панною Христиною Воробець і замешкав в домі своїх родичів, пайства П. Шалай, котрі все радо помагали своїй церкві. **Пан Ст. Шалай зложив жертву на церкву $5**— працює як машиніст.

Павло Гапічук повінчався з панною Марією Бойко, котрої тато помер вже 11 літ тому і котра має тільки маму, яка її дуже любить. На вінчанню в церкві було много гостий і зацікавлених.

Михайло Зубрицький повінчався з панною Евгенією Гринчишин і замешкав в домі своїх родичів. Пан Зубрицький молодий, однак дуже вже успішний купець і меткий в ділі. Тепер працює для Винипег Голсейл.

* * * * *

Помер один з кращих парохіян бл. п. Антін Стиранка в 71 році життя. Покійний родився на Буковині в Сторожиниці, приїхав сюди в 1905 році. Щасливо жив з подругою 35 літ. Працював в СПР і був дуже кріпкої будови тіла. Минувшої осени поставив на цвинтарі Всіх Святих величавий гробовець з мармору—на виду є плоскорізька св.Терені. Все ходив точно до церкви, часто приступав до найсв. Тайн. 6 лютого нагло зробилося йому недобре і заки жена принесла води, упав неживий. Був незвичайно тихий, нікому ніколи не сказав прикрого слова. Вічна йому память!

* * * * *

Сестриці підготовляють свій **річний базар,** що буде в днях 19, 20 і 21 марта. На значках напечатано надгрод аж на $119.00 а вони дешеві, бо від 1 цента до 15. На 8 марта Сестриці матимуть **чайне приняття,** вечером в Парохіяльнім Домі, підчас котрого будуть світлити фільму.

З ДІЯЛЬНОСТИ ПАРОХІЇ В ТИНДАЛ, МАН.

В неділю 1 лютого заходом нашої Старшої Сестриці скарбниці пані Ксені Німчук відбувся чайний вечір в її власнім домі. Усіх учасників запросила листовно. Було поважне число членів з Тиндал, а більшість прибули з Кукс Крік і вони варта похвали. Бо мимо того, що мають свої приняття і великі видатки на будову величавої церкви, однак розуміють бідного і радо спішуть з помочю. Се свідчить про їх високу патріотичність і любов ближнього. Вони розуміють, що одно стадо і один пастир, і тому радо спішать з помочю меншому братови, котрий їх о ту поміч просить. Присутні дуже гарно забавлялись, говорили на всякі теми, однак спорів не було жадних, як то колись бувало за релігію. Пані Німчук зама переведа збірку на будову нової церкви, котра принесла $17.50. В Тиндал задумують будувати таки нову церкву, бо теперішна замала. Паньству Німчукам належить щира подяка за урядження того вечерка, за відступлення хати. Таких людей, таких прихильників дай Боже як найбільше, то зможемо до чогось кращого добитись.

Здоровлю читачів БНації,

Корнилій Боднарчук

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

I.

Ця чаша сповнена чарівним, але трійливим вином. Її вінця, сині кришталеві вінця, раз-у-раз займаються багрянцевими виблисками марев. Хто пригубить її— пянїє вмить,— таке духмяне питво степу, настояне в горячому сонці, що підводиться, здається, ось тут, зовсім близько, над цією увінчаною балкою, мов черлений напоєний кровю, круглий щит. Зрада, на кождому кроці зрада. Вона таїться в погідному зорі дебелих чоловіків, що йдуть лінивою ходою біля своїх волів, погукуючи на них і збиваючи пугами придорожний нечуй-вітер, вона чатує під довгими віями дівчат дивної таємної краси, вона криється навіть у луковому погляді золото-кучерявої дітвори, що грається в пилюці на сільській вулиці. Не йти подорожньому через цей край, не дбаючи про трасовиння, про вовчі ями, про манівці. Не заслухуватись у привабну пісню, сумовиту й задуману, бо у ній просовгуються зловісні нотки. Слухаючи, як рахманно скрипляться журавлі при криницях, як шепоче сочиста трава на левадах, дивлячись, як соняшники повертають до праматері своєї—сонця свої жовтогорячі голови, як статочно крутяться старосвітські вітряки, ці сторожі степу, хіба міг подумати хтонебудь, що саме тут кипучий казан ірриденти, бунту, зради й помсти? А проте— це було так.

Ми спочатку не второпали— нас ощукала зміїна краса цієї країни, цей її тьмяний спокій, ця її споконвічна тиша, тиша кольонії. І ми за це заплатили: тут щоночі застрілювали по тричотири наших вояків, тут у білий день знечевя спалахували графські палаци, запалені невідомо ким і коли, витягали рамена полумя до хмар, сповившись густим чорним димом. Тут кождої ночі перервалась дучба між повітовими містами і чорновусі юнаки зникали невідомо куди, немов провалювались під землею, але їх можна було зустріти в котромусь із повстанських загонів. І врешті— ці шовкові левади, ці кучеряві садки, ці гарно виплекані грядки городів ховали в собі незліченну кількість зброї. У невинному вупику, що здавалося був тільки скарбницею золотого бурштинового меду, можна було найти частини скорострілів, продершись до них крізь хмари бджіл, що неначе в згоді зо змовниками боронили

О. Севрюк

УРИВКИ ІЗ СПОМИНІВ ПРО БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ МИР

(Докінчення)

Перед моїми очима знову повстали картини, відливі, страшні— нашої останньої подорожі. Ясно стали мені, що большевицька спроба фізично знищити делеґацію Центральної Ради (Автор має на увазі наказ Троцького розстріляти українську делеґацію. В цій меті большевицькі відділи раптово заняли Шепетівку, задержали український поїзд і не виконали наказу завдяки зручности українських делеґатів), є тою методою, що згодом пристосована буде до цілого українського народу. Отже ми мали не тільки право, але і святий обовязок не залишити невикористаним ніякого засобу для уратування нашої батьківщини.

Тому рішився я на крок, невдача якого могла потягнути тяжкі, що їх неможливо було навіть передбачити, наслідки для цілої ситуації.

Серед службовців советської делеґації було кількох українського походження; вони удержували навіть, зносини з нашими технічними співробітниками.

Вночі запросив я одного з Українців большевицької делеґації до мене. Я відчував, я був переконаний, що ні погрози ні гроші не можуть мати на нього жадного впливу; тільки його приспана любов до Батьківщини може нам допомогти.

В палких словах будив я його українське серце і його українську кров.. і голос крови відгукнувся.

...Советський службовець віддав себе Великій Українській Ідеї!

Аж до відїзду німецької делеґації до Берліна—3 лютня, большевицькі телеґрафічні апарати не працювали...

Троцький божеволів. Німецькі технічні війська кілька разів перевіряли большевицький телеґрафічний дріт до кордону. А апарати мовчали...

За ці три дні ми мали змогу спокійно довести до кінця наші переговори.

З гордістю я згадую тут цього Невідомого Вояка національної України!

Наша інша спроба, большевика Медведєва позискати для нашої справи не мала успіху. Цей соромливий робітник, без елєментарної освіти сидів у нас цілий день.

Безладдя панувало в його голові. Він то засвідчував нам свої симпатії, то раптом закидав він Центральній Раді її "буржуазність," то знову лаяв Троцького і називав всю большевицьку делеґацію "жидівською бандою." Він боготворив Леніна.

Серед сльоз й істерик обіцяв, нарешті, нам Медведєв на найблищому плєнарному засіданні конференції відчитати нами складену деклєрацію.

Але, від нас він повернувся знову до Троцького. І цілу ніч доносилися до нас з большевицького будинку крики, вигуки й сміх крізь сльози пяного. Це в дурмані горівки топили там совість цього безхарактерного і безвольного "пролєтарія," що на наступний день, відвертаючи від нас свої очі, відчитував декларацію Троцького.

своїх осель із якоюсь незвичайною, скаженою лютттю. Між гарбузинням, у квасолинні й під листям буряків можна було побачити новенькі блискучі кольти й нагани. А засадивши руку за стріху першої хати з краю, напевно можна було намацати дуло обріза— цього дивного покруча, що його помисл міг зродитися тільки тут, у цьому підсонні зради, із диявольскою дотепністю приспособлений до потреби переношувати зброю під самим оком вояцьких вартівень.

Так, одного гарного дня ми збагнули, що ходимо по землі, наповненій динамітом, що дихає затроєним повітрям, що кождого з нас чекає смерть іззаду, підступна, огидна смерть ізза вугла. Ми зрозуміли, що не сьогодні-взавтра нас перестріляють осьде, мов зайців, нашоюж зброєю. Ми збагнули нарешті духа цієї країни, що була споконвіку дорогою орд, військовим табором і купиною руїни. Тут таким чином призначено жити людям, що завжди невдоволені, завжди невгомонні, завжди бунтівливі. Так, безперечно, ця країна прямувала завжди до волі, але саме це прямування й стає її прокляттям. Раз здобувши волю, ця країна вмить позбувається її, часто із власної вини, із власної спраги сваволі. А покорена— безупинно бунтується і збунтувавшись та скинувши одно ярмо, за мить іде в друге. Така історична динаміка цієї країни. А втім, нас це цікавило найменше. Ми не прийшли сюди, щоб вщеплювати у цих невгомонних бунтарів державно-творчі первні нашої раси. Нас цікавило тільки те, щоб у цій країні був спокій і лад так довго, аж доки не витягнемо з неї все, що нам потрібно— все, чим непередбачлива природа її так щедро обдарувала. І треба признати, що це робилося зі скаженою поспішністю й діловитістю. Ми за кілька місяців вивезли звідсіль не тільки цілі транспорти пшениці, вугілля, лісу й беконів, але навіть цілі потяги чорнозему.

Три дні і три ночі втихомирювання цієї волости вже було за нами. Село, одно з найнеспокійніших у цій окрузі, освітило нам дорогу. Воно горіло, запалене з чотирох кінців. Почало ґоріти неохоче, дарма, що в літній посусі стріхи висохли на порох. Курилось довго і спровола, женучи чорні бовдурі диму в свіжий, синій сумерк. А згодом ці бовдурі посіріли, зрідiли і взметнулись стовпами над тополі. А тоді весело заплигали по мазаних глиною стінах червоні язики, що згодом виросли у велитенські плахти, якими немовби покривано стріхи. Мешканці не сміли ратувати своїх садиб. Вони, збиті в тісний гурт, знявши шапки, хмуро дивились на пожарище, слухали, як метушиться птацтво, як ревуть у стайнях засліплені вогнем воли. Ці люди надовго запамятають нашу гостину. Вояки робили собі цілий день забаву, стинаючи голови гусакам. За свині, проколені баґнетами, видавали господарям квитки— "свині за свиню." Кождого десятого з громади розложили на вигоні й почастували кількадесятьма набияками. А перед вечером ми повісили триддятьох ватажків, що їх список доставив нам перед тим запобігливий корчмар.

Далі буде.

БУДЕ ВОЛЯ, БУДЕ СЛАВА

Вітер віє, сніг біліє
сиві хмари вються,
наші хлопці українці
на всіх фронтах бються.
Рідні брати збіраймося
цей край боронити,
бо як зідуть люті німці,
то будем бідити.

Як то добре було жити
давними роками,
тепер разом збіраймося,
Бог буде із нами.
Буде воля, буде слава
в Канаді ясніти,,
тепер разом збіраймося
наш край боронити.

Дмитро Хомовий,
Бруно, Саск.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 261, [illegible], Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3582— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

-БУК МАНІТОБИ-

ВІДДІЛИ БУК-а:

Зближається місяць март-березень в якому клонимо голови свої перед найбільшим поетом України Тарасом Шевченком. Не сміє бути ні одного відділу БУК-а, деби не відбулось Шевченківське Свято. Вже тепер приготовляймось до улаштування його.

В нинішнім числі БН. знайдете життєпись-реферат на се свято і много красних віршів сього поета, які можуть заповнити програму вечера. Зараз до праці, не проволікаймо!

По концерті пришліть допись до нашої газетки про Ваше свято, а радо помістимо його на сьому місці.

Наш клич: До кращої будучности!

КОЛЯДА НА УКРАЇНСЬКІ УСТАНОВИ В ОКРУЗІ АРРАН, САСК.

З нагоди різдвяних свят в околицях **Норквей, Арран і Вайт Біч, Саск.** зібрано коляду на наші українські католицькі установи, особливо на нашу пресу, що є лучником і устами, котрі все промовляють до свого українського народу.

Парох о. Сірий заохотив людий, особливо молодь, щоби перейшли з колядою. Так зібрано понад $40, з чого розпреділено часть на бурсу БУК-а в Саскатуні, часть на УВісти, а $13 на БНації. Подібні збірки у формі коляд рік річно переводив наш високо-патріотичний і культурний нарід в Західній Україні. Такими всенародними жертвами наш убогий нарід утримував свої виховавчі заведення, Рідну Школу, приватні ґімназії, Учительські Семінарії, промислово-виховні школи та інші заведення виховні і просвітні. В тих заведеннях виховувалися кадри-тисячі нашої селянської і робітничої молоді. Виховані в релігійно-патріотичнім дусі, спільно з цілим народом України несли високо наш український прапор, та всім завзяттям сили духа боронили прав свого народу.

Подібно можемо поступати й ми тут в Канаді, коли хочемо жити, розвиватись та задержати себе всецiло тут за морем. Маємо всі разом спільним зусиллям піддержати наші українські заведення. Всі як один повинні ми читати свою **добру пресу,** що є для нас провідною зорею в прибраній вітчині.

Лише в наших українських заведеннях під дбайливою опікою своїх українських учителів-вихователів й при помочі своєї української доброї літератури й преси зможемо виховати нашу молодь, цвіт нашого народу, на грядучих добрих горожан.

Тому приклад згаданих громад най стане дороговказом для всіх наших українських католицьких громад, щоби на будуче всі старалися спільною жертвенністю і співпрацею при кождій нагоді помогти нашій всенародній справі. Бо лише тим чином зможемо вдержатись, а це наш обовязок і загальний клич для грядучого розвою в Канаді.

о. Н. Сірий

ДОПИСЬ З ВАЙТ БІЧ, САСК.

З нагоди Різдва Христового наша околиця зложила коляду на українські установи. Хоч наша громада в порівнанню з іншими е чисельно мала і убога та навіть ще церкви не маємо тут, то все таки на заклик о. Н. Сірого пішли з колядою, щоби сповнити релігійно-народний обовязок і помогти нашим установам та пресі. Заколядували $13.85. З того на бурсу БУК-а в Саскатуні призначено $5.25— на УВісти $5.25 і на БНації $3.35. Честь і подяка нашим колядникам і жертводавцям за патріотичний чин!

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Зложили: Олекса Луцик, Тиндал, Ман. $1.00
Петро Цихмiструк з Клемансо, Саск. .. 50ц.
З Овкбурн, Ман. зложили по 50ц.: Іван Осадець, о. К. Лотоцький, Вол. Мельник, пані В. Мельник, М. Волохатюк, пані Чорненько, Гр. Кришталович, пані Кришталович, пані Лугова, дрібна збірка $1.55— разом .. $6.55

Ріджайна, Саск.— З нагоди 25-літного ювілею **панства Анастазія і Якова Бел** присутні зложили на БНації 1.75
Збірку переслав **п. Юліян Кравс.**

Гефорд, Саск.— 4 січня членкині Жін. Тов. ім. Л. Українки устроїли несподіванку для **пані Д. Жипчин. Пані Василина Жипчин** зложила в імени Товариства родичам найкращі побажання. **Пані Ребрина** вручила дарунок від Товариства для маленької їх донечки. **Пані Д. Жипчин** щиро подякувала і обіцяла надальша віддано працювати. Підчас гостини зібрано на пресу $2.50, з того на БНації призначено $1.25. Гостину закінчено многоліттям для панства Жипчин і всі вадоволені розійшлись домів.

Збірка в церкві в Кридор, Саск. 5.77
Збірка в церкві в Гефорд, Саск. 5.75
Жіноче Тов. ім. Лесі Українки в Гефорд 2.00
На гостині в пп. Д. Жипчин, Гефорд 1.25

Разом переслав всеч. о. Нестор Дрогомирецький $14.77
Анастазія Бобесюк, Винипеґ, різдвяний дар $1.00; **Збірка о. Мирослава Колодія в Доброводах, Саск.** $1.50.

За ласкаві жертви всім жертводавцям сердечно дякуємо.

ПРАЦЯ ВІДДІЛІВ УКЮ

Кадворт, Саск.—Писарка відділу панна Катерина Вербицька повідомляє, що члени працюють з великим успіхом. Сходяться два рази в місяць. На сходинах мають наукові виклади і спільно учаться історії України. Відділ відіграв представлення. 14 січня члени прощали свого голову, Йосифа Бучинського, котрий вступив до канадійської армії. Підчас перекуски о. Цимбалістий сказав прощальне слово і вручив п. Бучинському дарунок. Молодь в Кадворт є свідома, вигляди на будуче красні.

Ґудів, Саск.— Писарка панна Марія Музика повідомляє, що старанням о. Форнальчика ЧНІ. та місцевого учителя Саранчука, праця у відділі йде постепенно вперед. 23 січня члени відіграли представлення "Свідки." Вже роздано матеріял на концерт Тараса Шевченка. По концерті задумують знова мати представлення на закупно бібліотеки.

Гефорд, Саск.— Відділ працює під проводом молодого студента Михайла Стряка. Члени ходили колядувати на народні цілі. Мали концерт. Також відіграли представлення "Сватання через почту." Аматори в своїх ролях вивязались добре. Є надія, що гефордський відділ надалі буде працювати для загального добра.

З цих звітів бачимо, що українська молодь Саскачевану не спить. Булоби добре, щоби всі відділи писали до головного писаря про хід праці в їхнім відділі. Головний писар буде ці звідомлення містити в нашій часописі і тим способом всі відділи будуть знати, яку працю де ведуть. Так зможемо заохотити тих, що через якісь причини "сплять блаженним сном."

За Головний Заряд УКЮ,
Мирослав Голота, писар.

ҐУДІВ, САСК.— ДОПИС

Повідомляю, що заряд УКЮ на рік 1942 є троха змінений з тої причини, що пан Михаїл Бурак (бувший голова) оженився і відійшов від УКЮ до БУК-а. На його місце вибрали панну Анну Перейму за голову УКЮ.

Пан Теодор Саранчук, наш новий і молодий дириґент, зоранізував хор молоді, котрий співає Службу Божу на три голоси. По двох пробах хор виступив перший раз на 18 січня і дуже гарно пописався. Як то було радо почути, коли милозвучний спів з кількадесять молодих грудий залунав по церкві. Тепер молодь співає Службу Божу кождої відправи.

До УКЮ тепер належить 32 членів. Всі зложили членські вкладки і численно приходять на проби. Члени УКЮ мають свої сходини і наради що другої і четвертої неділі місяця. Всі ревно працюють, а за це належить подяка нашим добрим учителям, панови Т. Саранчукови і панови Іванови

Мудрому.

Пан Саранчук учителює в околиці, що віддалена 7 миль від Гудів. В школі має 40 дітий від 1 до 10 кляси. Однак також вчить дітий по українськи, танців і музики на рідних інструментах. Не жаліє труду ні часу, а щиро працює для молоді.

Пан Мудрий є директором прилодної школи в Гудів і також много причиняється до праці для товариства. Не жалує ні часу, ні труду. Таких учителів, як ми тепер маємо, є мало— але дай Боже, щоб у короткім часі ми мали їх більше.

Дня 23 січня молодь відіграла представлення "Свідки," потім був танець. Присутні численно прибули на цей вечір і були вдоволені. Чистого приходу є $20.76. Те все відбулося під проводом пана Т. Саранчука. Він знова приготовляє представлення і вже роздав матеріяли на концерт Тараса Шевченка, котрий мабуть відбудеться першого тиждня в місяці березні.

Марія Музика, писар УКЮ

Канадійські Вісти —

11 лютого яких 7,000 людий прибули на **збори проти примусової заморської служби в Монтреалі.** Збори відбулися з нагоди будучого всенародного голосования в цій справі і ряд бесідників на цім вічу рішучо заявився проти примусової бранки для заморської служби. Віче було бурливе і присутні часто перебивали бесідникам вигуками. Скільки разів згадано в промовах імя консервативного провідника Міна, котрий недавно перепав при виборах в Онтеріо і котрий є завзятим прихильником примусової бранки, присутні кричали "геть!" Потім утворився похід, головно молоді— яких 300 осіб, що мимо заборони поліції і намагання недопустити до маршу, все таки вийшов на вулиці і дальше демонстрував. Люди в поході співали французькі пісні, головно "геть, геть з примусовою службою!" Арештовано 18 осіб, з того 12 признали себе винними. Кількох потурбували з демонстрантів,кількох з поліції. Кидали ледом і били палицями. Поліцая Віктора Пакен побили по лиці, іншого знова по ногах, поліцая Фернанда Ледвина хтось ударив по голові скіряним буком, ітд. На вічу промовляв старий провідник квебекських націоналістів Генрі Бурасса, котрий взивав до руху за покінченням війни. Бурасса має 78-років. Він сказав: "Якийби не був вислід всенародного голосования, коли тільки потребує війна ще два роки, то будемо мати примусову бранку." Він далі заявив, що канадійське правительство є більше під впливом Вашинґтону, як Льондону. "Коли ви хочете, щоби не було примусової бранки, то замало буде голосувати "ні"—конечним є почати рух за миром." Бурасса сказав також, що на початку першої світової війни англійський адмірал Льорд Фішер мав йому сказати, що "Англія не дасть ані одного сотика, ані не заризикує життям ніодного моряка, або жовніра на оборону Канади проти Стейтів"— тоді Бурасса прийшов до переконання, що не треба мішатися в чужі війни.

Вічевики вигукували також проти жидів і домагалися звільнення колишнього посадника міста Камілєна Гуд. Через вибиття шиб наробили школи на $3,500.

- - - - -

Всім манітобцям, що в останнім кварталі 1941 покінчили 21 літ життя —яким 1,000 молодцям вислано повідомлення, щоби зголосилися до лікарських оглядин в справі примусової військової служби.

Норвежський лещетар робить скок у воздусі на Норсмен Гил, Ню И. Імени його не подано, він служить в норвежській армії, але рідня остала в краю. Бояться виявити імя, щоби німці не переслідували родини.

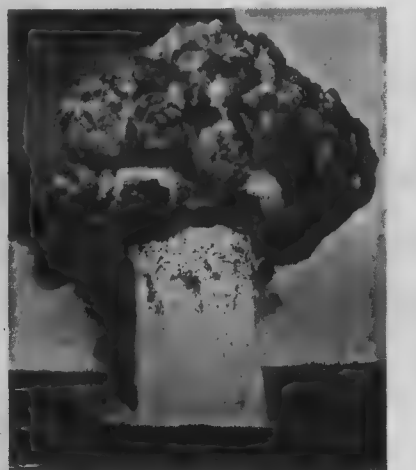

В неділю першого лютого, в шибі, що іде милю в діл, вкінці бухнула олива і гази. **Це шиб ч. 4 в Тирнер Велі,** один з найбільше обильних. В гору— як бачимо на знимці— бухає полумя, завершене тьмяною шапкою диму. Вогню годі було опанувати кілька годин. Тепер шиб вже дає оливу і газоліну, котрих так дуже треба.

Льора Інгалс, котру назвати новітною Мата Гарі, себто незрівнаною шпіонкою. Вона славна летунка. Суд у Вашинґтоні засудив її за це, що вона була платною агенткою німців в Америці, однак не зголосилася по закону як така.

НАЙБІЛЬШИЙ ПОЕТ УКРАЇНИ

В усіх кінцях світу, куди долею і недолею кинуті українці: у Галичині, у нашій великій Східній Україні, на Буковині, на Закарпатті, в Америці і Канаді, за горами і морями сходяться люди поклонитись памяті одної й тої самої людини. В кожній країні роблять це вони в іншій, залежний від обставин і можливостей формі, але всюди єдиним серцем, єдиною мислю ісповідують українці заповіт свого великого вчителя— Тараса Шевченка.

Його роковини стають неначе церковним святом, важним для всіх вірних. І не диво. Шевченко— це найбільший поет, пророк, геній і мученик української нації.

Тарас Шевченко побачив світло сонця в нужденній хатині кріпака в селі Моринцях в Київщині дня 9-го березня 1814 р. Перші його спомини діточих літ вяжуться з селом Кирилівкою, куди переселився його батько Григорій, що був кріпаком пана Енгельгардта. Вже перші хвилини діточої безжурности затроїли злидні кріпацького лихоліття, що передчасно загнали в могилу його матір. Враз із смертю матери (поетові було тоді десять літ) починається довгий ланцюг терпінь і знущань, що кривавими слідами відбились згодом в піснях поета. Прийшли побої мачухи, сварки і колотнечі між дітьми зведенятами, звірські знущанняня сільських дяків-пяниць (Богорського) і сірі дні проведені в голоді й холоді на пасовищі. Вкінці прийшла смерть батька (1825) і Тарас став круглим сиротою.

Рідучи за голосом вродженої жадоби знання, пустився босоніж у світ шукати людий, які навчилиб його малярства, до якого мав змалку хист і охоту. Ріжних людей і ріжних вчителів надибував він у тій мандрівці, аж вкінці дістався до пана Енгельгардта за покойового козачка. Тарас мав сидіти в передпокою і ждати, поки не покличе його пан і не звелить подали собі люльки. Тяжкі дні нудьги осолоджував він собі тоді українськими піснями і відрисовуванням образків. І хоч за сю охоту до рисования доводилося часто Тарасові терпіти, він не кидав свого улюбленого діла і рисував дальше. Вкінці Енгельгардт добачив в козачка справжній малярський талант і віддав його на науку малярства до Варшави а потім до Петербурга. В Петербурзі, через свого земляка Сошенка, познайомився він зі знаменитим маляром Карлом Брюловим і російськими поетами Жуковським і Григорєвичем. Усі вони заопікувались талановитим кріпаком і дня 22 квітня 1838 р. купили Шевченкові волю за 2,500 рублів. Тарасові було тоді 24 роки.

По викуплені з кріпацтва кинувся Шевченко у вир життя і праці. Вчився в академії штук красних малярства, та почав писати свої вірші-поезії. В 1840 році появився заходами дідича Петра Мартоса перший його **Кобзар,** де містились отсі його поезії: **Думи мої, Перебендя, Катерина, Тополя,** На що мені чорні брови, До Основяненка, Іван Підкова, Тарасова Ніч. На Україні "Кобзар" викликав захоплення. В рік по появі "Кобзаря" вийшли "Гайдамаки." Коли поет в рр. 1843 і 1845 відвідав Україну, скрізь його витали земляки як національного поета. Але поезії тоді було сумно. Сумно йому було глядіти як гуляйдо панство, мукою було дивитись, як рідня його і цілий нарід дальше томились в ярмі кріпацтва'і в повній безпросвітній темряві. І поет вдарив тоді наче громом своїм словом на тих, що "правдою торгують," "людий запрягають в тяжкі ярма," "продають або в карти програють" мужиків і "луплять шкуру з меньшого брата."

Тарас Шевченко

За складання революційних і у високій мірі сміливих віршів ("Сон, Кавказ") і за "зухвалу обиду царської родини" (в "Сні") 5 квітня 1847 р. Шевченка увязнено і замкнено в Петропавловській кріпості. Згодом заслано поета простим салдатом-жовніром в Оренбург, а з Оренбурга в Орську кріпость над Уралом. На присуді цар власною рукою дописав: "під найстрійший догляд з забороною писати і рисувати." Так спала на нашого генія потрійна кара: прогнання з рідного краю, військова примусова служба і заборона писати і малювати.

Шевченко любив свою рідну країну, степи, могили, Дніпро, цвитучі вишневі сади й пахучі левади і отсе мусів їх міняти на вид пустої, Богом забутої пустині. Шевченко любив писати поезії і малювати портрети і краєвиди і отсе йому беруть з рук перо і олівець. Шевченко ненавидів насильства і салдацтва і отсе його вбирають в салдацьку шинелю.

Довго, бо цілих десять років томився Шевченко в сих далеких азийських пустарях. Опісля переведено його до Новопетровської кріпости над береги Каспійського моря, де і прожив аж до 1857 р. В тім році привернено йому волю. З часів неволі поета походять чудові його думки, переповнені тихою скаргою на незавидну долю і великою тугою за буйними степами України.

Вернув Шевченко з неволі старцем, знесиленим на тілі, втомленим на душі. Прожив ще на волі три роки, помер на чужині в Петербурзі 10-го березня 1861 року. Прожив 47 років, з того 35 літ в неволі, 12 на волі.

Згідно з його бажанням похоронено його над Дніпром, недалеко Канева, на горі, що зветься Тарасовою.

Шевченко є найбільшим українським поетом, бо в його поезії находимо найкращий вислів любови рідного краю і народу, бо в його писаннях замкнений весь зміст українського народнього життя. В поезіях Шевченка оспівана не тільки буйна краса української природи: Дніпра, ланів, степів, садів, але й світла минувшина народу і його сучасне тяжке горювання, в ній дрожить також велика трівога про будуччину України. Через се "Кобзар" Шевченків став святою книгою для українців, з якої у днях горя і нещасть кожний черпає надію і науку.

- - - - -

В тім рефераті користано з таких джерел: Короткий Курс Історії Українського Письменства—Володимир Радзикевич.

Тарас Шевченко: Твори— Богдан Лепкий.

З ПОЕЗІЇ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПОСЛАННЯ

І мертвим і живим і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні моє дружнее Посланіе

"Аще кто речеть, яко люблю Бога, а брата своего ненавидить, ложь есть." (Соборн. посланіе (1) Іоанна, гл. IV, ст. 20).

І смеркає, і світає,
День Божий минає,
І знову люд потомлений,
І все спочиває.
Тілько я, мов окаяний,
І день і ніч плачу
На розпуттях велелюдних.
І ніхто не бачить,
І не бачить, і не знає.
Оглухли, не чують,
Кайданами міняються,
Правдою торгують
І Господа зневажають, —
Людей запрягають
В тяжкі ярма; орють лихо,
Лихом засівають...
А що вродить? Побачите,
Які будуть жнива!
Схаменіться, недолюди,
Діти юродиві!

Подивіться на рай тихий,
На свою країну;
Полюбіте щирим серцем
Велику руїну!
Розкуйтеся, братайтеся!
У чужому краю
Не шукайте, не цитайте
Того, що немає
І на небі, а не тілько
На чужому полі...
В своїй хаті— своя правда,
І сила, і воля!
Нема на світі України,
Немає другого Дніпра.
А ви претеся на чужину
Шукати доброго добра,
Добра святого... Волі! Волі!
Братерства братнього!.. Найшли..
Несли, несли з чужого поля,
І в Україну принесли
Великих слів велику силу,
Та й більш нічого... Кричіть
Що Бог создав вас не на те,
Щоб ви неправді поклонялись!
І хилитесь, як і хилились,
І знову шкуру дерете
З братів незрящих, гречкосіїв;
І сонця-правди дозріють
В німецькі землі, не чужії,
Претеся знову!... Якби взять
І всю мізерію з собою,
Дідами крадене добро,
Тоді остався би сиротою
З святими горами Дніпро!
Ох, якби те сталось, щоб ви не вертались,
Щоб там і здихали, де ви поросли!
Не плакали б діти, мати б не ридала,
Не чули б у Бога вашої хули;
І сонце не гріло б смердячого гною
На чистій, широкій, на вольній землі;
І люди б не знали, що ви за орли,
І не покивали б на вас головою.
Схаменіться! будьте люди,
Бо лихо вам буде:
Розкуються незабаром
Заковані люди;
Настане суд, заговорять
І Дніпро, і гори!
І потече сторіками
Кров у сине море
Дітей ваших... І не буде
Кому помагати:
Одцурається брат брата
І дитини мати;
І дим хмарою заступить
Сонце перед вами,
І навіки проклянетесь
Своїми синами!
Умийтеся! Образ Божий
Багном не скверніте!
Не дуріте дітей ваших,
Що вони на світі
На те тільки, щоб панувать...
Бо невчене око
Загляне їм в саму душу
Глибоко-глибоко!
Дознаються небожата,
Чия на вас шкура,
Та й засудять... і премудрих
Немудрі одурять.
Якби ви вчились так, як треба,
То й мудрість була би своя;
А то залізете на небо:
"І ми—не ми, і я—не я!
І все те бачив, і все знаю:
Нема ні пекла, ані раю,
Немає й Бога, тілько я!
Та куций Німець узлуватий,
А більш нічого"..— "Добре, брате!
Щож ти такее?"
—"Нехай скаже
Німець. Ми не знаем!"

Отак то ви навчаетесь
У чужому краю!
Німець скаже: "Ви монголи."
"Монголи! Монголи!
Золотого Тамерлана
Онучата голі!"
Німець скаже: "Ви славяне."
"Славяни! Славяни!
Славних прадідів великих
Правнуки погані!"
І Коллара читаете
З усієї сили,
І Шафарика, і Ганку,
І в славянофіли
Так і претесь... І всі мови
Славянського люду,
Всі знаете, а своєї
Дасть бі!— "Колись будем
І по своїому глаголать,
Як Німець покаже,
А до того й історію
Нашу нам розкаже...
Отоді ми заходимось!"
Добре заходились
По німецькому показу
І заговорили
Так, що й Німець не второпа,
Учитель великий,
А не те, щоб прості люди.
А гвалту! А крику!
"І гармонія, і сила,
Музика, та й годі!
А історія? Поема
Вольного народу!
Що ті Римляни убогі!
Чорт зна що— не Брути!
У нас Брути і Коклеси
Славні, незабуті!...
У нас воля виростала,
Дніпром умивалась,
У голови гори слала,
Степом укривалась!"
Кровю вона умивалась,
А спала на купах,
На козацьких вольних трупах,
Окрадених трупах!

Подивіться лишень добре,
Прочитайте знову
Тую славу, та читайте
Од слова до слова;
Не минайте ані титли,
Ниже тії коми —
Все розберіть... та й спитайте
Тоді себе: що ми?
Чиї сини? Яких батьків?
Ким, за що закуті?
То й побачите, що ось що
Ваші славні Брути:
Раби, підніжки, грязь Москви,
Варшавське сміття ваші пани
Ясновельможні гетьмани!
Чого ж ви чванитеся,— ви!
Сини сердешної України?
Що добре ходите в ярмі,
Ще лучче, як батьки ходили?
Не чваньтесь: з вас деруть ремінь,
А з їх, бувало, й лій топили!
Може чванитесь, що братство
Віру заступило?
Що Синопом, Трапезунтом
Галушки варило?
Правда, правда! Найдались,
А вам тепер вадить,
І на Січі мудрий Німець
Картопельку садить;
А ви її купуете,
Їсте на здоровя,
Та славите Запорожжя.
А чиєю кровю
Ота земля напоєна,
Що картоплю родить?
Вам байдуже,— аби добра
Були для городу!
А чванитесь, що ми Польщу
Колись завалили!
Правда ваша: Польща впала,
Та й вас роздавила!
Так от як кров свою лили
Батьки за Москву і Варшаву,
І вам, синам, передали
Свої кайдани, свою славу!

Доборолась Україна
До самого краю:
Гірше ляха свої діти
Її розпинають;
Замість пива— праведную
Кров із ребер точать;
Просвітити, кажуть, хочуть
Материні очі
Современними огнями,
Повести за віком,
За Німцями недоріку,
Сліпую каліку.
Добре! Ведіть, показуйте!
Нехай стара мати
Навчається, як дітей тих
Нових доглядати.
Показуйте... За науку—
Не турбуйтесь!— буде
Материна добра плата:
Розпадеться луда
На очах ваших неситих;
Побачите славу,
Живу славу дідів своїх
І батьків лукавих.
Не дуріте самі себе!
Учітесь, читайте,
І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь:
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає,
Того діти цураються,
В хату не пускають,
Чужі люди проганяють,
І немає злому

(Продовження на стороні 15)

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

CHANGING NAMES

We often hear Ukrainians expressing their views as to the change of names. A man named Moros, may be calling himself Frost, and "Mr. Wolohenowsky" may have turned into Mr. Wilson. Is all this justifiable?— Let us discuss briefly this matter that confronts us daily. Ukrainian Language, like every other tongue has its own peculiarities. The alphabet is one of them. Our alphabet is not exactly the alphabet of English, French, Spanish, Polish or latin languages. English letter "Y" is sounded like "U" or rather "OO" in Ukrainian. Invert the English letter "R", and you will have the Ukrainian "ya." English "C" is Ukrainian "S." Some Ukrainian letters are entirely different from the English. When Ukrainians write their names in Ukrainian, there is only one way of writing them. But when it comes to write the Ukrainian names in English, it happens that there may be several possible ways, and each of them may be correct, although not entirely correct. Take the name of "Mr. Lishchynsky." You have only one way of writing it in Ukrainian. But in English we may write "Leschynsky, Lischynski," and some prefer the Polish way "Liszczynski, Liszczynskyj." Some write "Mr. Luby," others write "Lubey, Lubyj." But it is not correct to write "Mr. Lubyj" in English, for the letter "J" at the end would be pronounced by an Englishman as "dge": thus "Lubidge." It follows that Ukrainians should be allowed a high degree of freedom, when they spell their names in English.

As for the change of the name itself, it should be a general rule to us that *it is better to keep the old name.* But as the name is something very personal, we should be tolerant to those who may, for one reason or other, change, shorten or reform the spelling of their name. Should we blame "Mr. Woloszczynskyj" for writing his name as "Wilson," just because he has to spend some five minutes every times he is asked by an Englishman to spell his names? I do not think so. Just imagine the time and energy wasted. After all, this is just a matter of personal view and opinion, and everybody is entitled to his own opinion.

Rev. Luhovy.

MAN OF TONGUES

It is related that a certain king spoke fluently the languages of the 20 nations that composed his empire. Ximines, archbishop of Toledo in the 15th century astonished the people by translating his Latin sermon, for the benefit of his hearers, into Italian, German, French, English, Navarrese and Spanish. But the greatest of all linguists lived in Italy a century and a half ago. He was Joseph Mezzofanti, whom Pope Gregory 15th called "a living Pentecost." It is strange that this man who was never outside his own country, knew and spoke more languages than any one else in the history of mankind.

His father was carpented of Bologna, his mother bore an honored name, but she happened to originate from the impoverished branch of the family. When Joseph was born in 1774, he had no other prosepect than a humble laborer's lot. In fact, one account of his life says that while only a small boy, Joseph did work in his father's outdoor shop. In the elementary school Joseph was taught grammar, geography, writing, arithmetic and the beginnings of Latin. The rapid progress of the young student induced the teacher to approach his parents and to urge them to send their boy to a school where he would pursue higher studies without any restriction. The poor carpenter would not believe that his son was fit to attain high education. The boy's mother was of a different opinion, as she herself enjoyed some of the benefits of education. Father Respighi, who was interested in the welfare of this family, prevailed upon Mr. Mezzofanti, and soon afterwards the young brilliant student was transferred to the school "Scuole Pie" in Bologna, where some eminent Jesuit scholare taught. Only meagre records of this part of the boy's life are available. We are told that he was amiable, grave and recollected with strangers, but gay in company of his friends; that he was most labourious; that his health broke when he was but 15 years of age, and this made him interrupt his studies for a while.

The young boy, seminarian, was asked to teach a Swedish boy. But how could he teach him, not knowing a word of Swedish? It took Mezzofanti only a few days to learn Swedish, and then he was appointed as teacher to a Swede. Mezzofanti had a way of learning languages. He first tried to understand the skeleton background, and then the studies proceeded with all facility. He claimed that all languages are fundamentally unified. He was satisfied that all language is formed from three principal dialects, of ONE primitive mode of speech, corresponding to the three races of mankind which have sprung from our first parents, namely the Semitic, the Chamitic and the Japhetic.

Mezzofanti has a very acute ear that recorded the most delicate shadings of tone. His extremely flexible vocal chords enabled him to reproduce to the minutest detail the sound that he once heard. His memory was quick and most tenacious. One day he was asked to read a page of St. John Chysostom's treatise in the original Greek. Mezzofanti read the page once, closed the books, and then repeated the whole thing word for word without misplacing a single word.

For Mezzofanti the mastery of languages was an inborn gift, not a supernatural gift, but a gift that needed cultivation. As priest and later Cardinal of the Catholic Church, Mezzofanti worked hard. He rose at 4 o'clock every morning. After saying his morning prayers and after his meditation, he said Mass. For breakfast he had a cup of coffee or chocolate. Then he lectured in a classroom. He wrote once: "My library, my professorship, my private lectures, the revision of books, foreigners, well, sick or dying do not leave me time to breathe." It is said that Mezzofanti, as priest, often visited jails. If there were any foreigners, whose language was unknown to him, he would spend a few days with them, learn their language, and then he would extend to them the help and the consolation of our Holy Religion.

Mezzofanti know over one hundred languages. He spoke with rare excellence Hebrew, Rabbinical Hebrew, Arabic, Chaldee, Coptic, ancient and modern Armenian, Persian, Turkish, Albanese, Greek, Romanic, Latin, Spanish, Portugese, German, Flemish, English, Illyrian, Russian, Polish, French, Swedish, Danish, Dutch, Bohemian, Magyar, Chinese. He spoke fluently Syriac, Geez, Amarinna. Hindostani, Gusarattie, Basche, Walla, Chian, Californian, Algonquin. He spoke less perfectly Koordish, Georgian, Serbian, Bulgarian, Gypsy, Peguan, Welsh Angolese, Mexican Chilian, Peruvian. He spoke imperfectly Cingalese, Burmese, Japanese, Irish, Gaelic, Chippewa, Indian, Delaware and some of the languages of Oceanca. He studied many others from books, but it has not been established whether he could speak them.

SALT & PEPPER

Pat: Stop yawning.

Mike: I'm tired.

Pat: Then place your hand over your mouth.

Mike: What? and bite myself. I might get hydrophobia.

Pat: How could you get hydrophobia?

Mike: I've been leading a dog's life for three years.

Trifles make perfection, but perfection itself is no trifle.

Old man: Young man, you can put in your paper that my secret of health and long life is to eat some garlic every day.

Reporter: Why do you refer to it as a secret?

To know is good; to be able to do is better; but to help others to do is best.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новогад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man

Любі Діти:

Цего місяця ми святкуємо Тарасове свято.

Тарас Шевченко, великий український поет, дуже любив дітей і покладав на них великі надії, що вони добудуть народові кращу долю. І певно так станеться, коли всі діти стануть свідомі.

Та знайте, що найкраще вшануєте Тараса, коли будете слухати і виповнювати його поуки— заповіти, які він залишив нам у своїх творах.

А перший заповіт:

"Учітеся, брати мої, думайте, читайте."

Отже до науки накликає нас Шевченко. І хто не вчиться добре в школі, той не любить щиро Тараса, ні рідного народу.

Вчитися треба не тільки із шкільних книжок і не лише в школі, але все і всюди, де тільки можна. Крім шкільних книжок кожна свідома дитина повинна читати "Кобзар" Шевченка, котрий є велика скарбниця науки. Так радить вам—

ВУЙКО ТРОХИМ

Замітка.—Як памятаєте, то Василунька ходив совгатися і дуже богато разів падав. Надумав взяти собі дві подушки та привязати одну з переду а другу із залу.

"Ти що робиш з тими подушками," запитала мати, як увиділа, що Василунька виходить з двома подушками на двір.

"Та я нічо!— я-я їх принесу назад. Я тільки хочу совгатися з ними," відповів Василунька.

"З подушками совгатися! А то хто з подушками совгається?" здивовано відповіла мати. "Постав їх на постіль і то зараз! А хочеш навчитись совгати на лижвах, то й треба нераз впасти і неодну гулю носити на голові Нічо доброго легко не можеш здобути. Треба вправи і праці."

"А щож я буду робити, мамо? Я хочу щось робити," зачав знова морочити мамі Василунька.

"Ходи но сюди, та оповідж мені, яка то була та Валентайн партія, на котру тебе Оля брала тамтого тижня," перебила мати.

"Найліпше я любив, як ми бавилися "Сліпої Мишки," охотно відповів Василунька.

"Скажи мені, як то ви бавилися тої "Сліпої Мишки," знова запитала мати.

"А так—

"Одному з грачів завязують очі платком і обкрутять ним кілька разів на місці, щоб він не знав, де стоїть. Інші стоять довкола, а сліпа мишка старається когось із них зловити, або кричить "Стій!" і всі мусять станути там, де хто був. А сліпа мишка питається в того, на кого намірилися або кого зловить: "Як піє когут? як гавкає пес? як квокає квочка? Запитаний має наслідувати голос когута, пса і квочки. Однак мусить старатися голос змінять, щоб сліпа мишка не пізнала його по голосі. Коли сліпа мишка угадує, хто є той що вона його зловила— то зловлений грач стає сліпою мишкою. Не вгадає, то дальше лишається сліпою мишкою, поки не вгадає, хто саме вдає якесь звіря."

"Дуже гарна забава," сказала мати.

– ЗАГАДКИ –

Три нагороди за найлучші розгадки. Контест кінчиться березня (марта) 31.

1. Чому когут усе має гладеньке пір'е?
2. Лиш один ряд зубів, а цілий пень перекусить?
3. Не дзявкає, не кусає, але в хату не пускає?
4. Судина без обруча, двоякий напиток в ній, а не замішається?
5. Коли має гуска найменше пір'е?
6. Зелена є, а не трава, жовтна а не віск, тверда а не кість, солодка а не мід.
7. Повна школа дітей, а не мають куди вийти на двір.
8. Хто скорше може іти— чоловік з мішком муки на плечах, чи чоловік з двома мішками?
9. Двозначне слово—
Одно украшає головку дівчати,
Друге потрібне буйній сіножаті?
10. Двозначне слово—
Одне біле і пухке,
Друге остре сталеве.

Розгадки разом з вашим іменем та віком шліть до
RIDDLE CONTEST EDITOR,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

У школі

Учитель: Хлопче, як ти називаешся?
Ромко: Вгадайте? Моє назвиско дуже легеньке.
Учитель: Ну, яке?
Ромко: Я називаюся Петро Соломка.

Запізно

Перший хлопець: Я і забув тебе запросити на мою партію завтра.
Другий хлопець: Вже запізно. Я просив Бога, щоби була завірюха.

Замало є

Доктор був в школі і знайшов, що один хлопчик замало важив та був дуже блідий.
"Ти не пеш молока?" запитав він.
"Ні."
"Мешкаете на фармі і молока не пеш?"
"Ні! Ми і безрогам не можем досить настарчити.

Пше

—Я по вашій промові на вічу не можу спати цілу нічку.
– Ов, а то чому? Чи так мої промови вас заворушують?
—Ні, але як висплюся на вашій промові, то вже не можу спати дома.

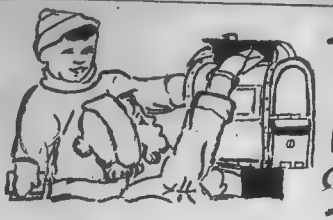

ЛИСТИ ДО Вуйка Трохима

ЛЮБИТЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД

Дорогий Вуйку Трохиме:

Я читала про Вас у Будучности Нації. Я ходжу до Рідної Школи і є шестій кляси. Я ходжу до англійської школи до шестої кляси також.

Я маю 12 літ. Я також ходжу на катехизм і до церкви що неділі. Ми на 8-го лютня в неділю відіграємо концерт Дітей Марії під проводом Сестри Евгенії і Сестри Христантії.

Я дуже люблю по українськи читати і писати. Люблю також український нарід. Маю стрийка в Америці. До свойого стрийка все лишу листи по українськи і стрийко до мене відписує. Стрийко каже, щоб я все писала лист до нього, бо дуже любить читати листи від мене.

І прошу відписати мені дорогі Вуйку Трохиме.

Оля Дукач,
430 Montrose Ave., East Kildonan, Man.

Від Вуйка: Так як і твій стрийко так і Вуйко любить діставати, так гарно по українськи написані, листи.

– КАНАДІЙСЬКІ ВІСТИ –

Остання статистика виказує, що люди в Саскачевані лишають полудневі околиці і поселюються на півню провінції. Однак навіть півню не має ще досить населення і Саскачеван через посуху та недобір втратив від 1931 року кругло 34,038 людий — не маючи жадного приросту. В полудневих околицях населення тої провінції зменшилося о 72,742 душ. Це убуток великий і коли далі піде так, як досі, то полуднева часть провінції може стати пустинею, з корчиками полину тут і там. Тому треба противділати— треба привести до заліснення околиць і наводнення. Покищо воєнні старання забрали всю увагу, але до цього мусить прийти і провінція не може стати пустарем.

\- - - - -

Доналд Гордон, голова Ради воєнних цін, каже, що в найблищих двохтрох місяцях ціни в Канаді підуть в гору. Покищо в Канаді не заведено карткові системи на всякі річи, бо це невигідне і получене з коштами. Друк і удержання цілої групи урядників коштувалиб $15 мілионів. За те влада старається, щоби горожани добровільно ощаджували і ощадности зичили на воєнні потреби.

\- - - - -

Подають, що піски північної Альберти в околиці Атабаски мають великі поклади газоліни й оливи— яких 250 біліонів бочівок, або більше.

\- - - - -

Населення великого Виннипегу (з передмістями) збільшилося на 8,399 душ за останних 10 піт і виносить тепер 327,123 осіб.

З ПОЕЗІЙ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
(продовження зо сторони 12)

І

На всій землі безконечній
Веселого дому.
Я ридаю, як згадаю
Діла незабуті
Дідів наших: тяжкі діла!
Якби їх забути,
Я оддав би веселого
Віку половину...
Отака то наша слава,
Слава України!
Отак і ви прочитайте,
Щоб не сонним снились
Всі неправди, щоб розкрились
Високі могили
Перед вашими очима,
Щоб ви розпитали
Мучеників: кого, коли,
За що розпинали?
Обніміте ж, брати мої,
Найменьшого брата,—
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати,
Благословить дітей своїх
Твердими руками,
І діточок поцілує
Вольними устами.
І забудеться срамотня
Давняя година,
І оживе добра слава,
Слава України,
І світ ясний, невечірній,
Тихо засіяє...
Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

ПАТРІОТИЧНІ ВИСТУПИ УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ

Через пять послідних місяців через радіостацію CJGX (Йорктон), український хор церкви Св. Володимира й Ольги у Вінніпегу давав концерти для українських слухачів в Саскачевані. Цей хор є під управою Олекси Мушія. Як попередно так само й на будуче цей хор буде давати свої концерти кожної першої неділі в місяці від години 8.30 до 9 вечером. Хор співає українські пісні. В половині програми А. Загарійчук, член Шкільної Ради Вінніпегу виголошує коротеньку промову в англійській мові.

З цеї нагоди пригадуємо всім, що вже чули цю програму, або ще будуть чути, подавати свої завваги до неї. Коли ця програма сподобалася вам, то просимо написати про це хоч кілька слів признання до тої стації в Йорктоні, Саск. А коли ця програма вам не сподобається то також проситься написати й подати причину, то дирігент буде старатися її направити. Як співаки так і дирігент бажають знати, чи слухачі їх зусилля цінять і чи бажають повторення цеї програми, бо такі листи й признання, чи критика будуть одинокою заплатою тим людям, які цю програму передають.

Тут треба додати, що хор церкви св. Володимира й Ольги, під управою п. Олекси Мушія вже виступав на радіостацію СКУ на СВС, а на музичному фестивалі у Вінніпегу минулого року виграв першу нагороду. Є це хор дуже добре вишколений і своїми виступами він ширить добру славу українського імени в Канаді. Для того кожний слухач, що любить українську пісню, повинен написати й сказати це співакам і дирігентови, щоби вони мали охоту ще більше й краще співати. Отже пишіть свої завваги до вашої стації в Йорктоні, або впрост до дирігента на 115 Мегрегор Ст. Вінніпег, Ман.

ЦЕРКВА СВ. ПЕТРА В РИМІ

Церква св. Петра в Римі є найбільша в світі. Вона є 636 стіп довга і займає простір 18,100 квадратових ярдів. В церкві може зібратися 50,000 вірних.

Церква збудована на гробі верховного апостола св. Петра і покрита малюнками найбільших мистців світа та має різьби найславнійших різьбарів.

Це осередок католицького світа, краса і гордощі кождого християнина. Нема на світі більшої, нема кращої церкви від церкви св. Петра в Римі.

Яка радість належати до тої Церкви, котрої основником сам Господь і Спас Ісус Христос, котра збудована на скалі Петрі і котрої не переможуть жадні пекольні ворота!

ЧИ ВИ ВЖЕ СПОВІДАЛИСЯ?
НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ
ВЕЛИКОДНЬОЇ СПОВІДИ!

Мапа Бурми. Груба черта вказує фронт над рікою Салвін. Занявши пристань Мулмейн, японці наступають на столицю Бурми, Рангун, звідки іде початок славного шляху, що кінчиться в Чункінг, столиці китайців, і котрим ще одиноко можна було довозити туди воєнні засоби, конечні до дальшої борби Китаю з Японією.

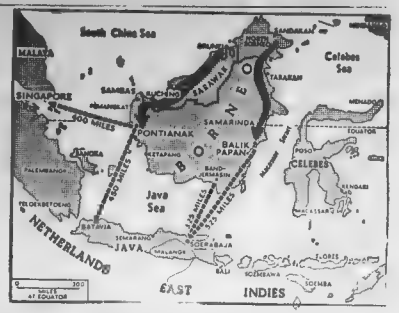

Мапа Східних Індій. Грубі черти вказують напрям японського наступу на Борнео. Японці заняли також столицю острова Целебес, Макасар. Заняли важну воєнну пристань і твердиню Сінгапор. Припускають, що ген. Персивал здав безуслівно місто з усім добром і яких 60,000 війська, головно з Нової Зеляндії і Індій. В полудневій Суматрі японці заняли важний оливний осередок, місто Палембанг— також висадили війська на острові Бангка. Ідуть завзяті бої за осідок алінтської команди і остою голяндців дуже богатий і густо населений остров Біву.

Міністер пенсій МекКензі подав, що досі **звільнено з війська** около 45,000 осіб.

НАПАД НА АРУБУ

25 миль від побережа Венецуелі на східній части океану лежить голяндський остров Аруба, 69 квадратових миль, 10,000 населення, незвичайно богатий на копальні газу і оливи. 16 лютого німецькі підводні лодки напали на вантажні оливні кораблі біля цього острова і правдоподібно затопили 7 з них, а потім остріловали копальні і збірники на острові. Це перший того рода напад на схід від Панами.

Міністер оборони Ралстон подав **стан збройних сил Канади,** що виносить 422,000 людий у всіх родах зброї. В біжучім році влада рішила доповнити ці сили новими до висоти 193,000 осіб, так що з кінцем марта 1943 наші збройні сили мають числити яких 615,000 війська.

Останні Вісти...

Через Берно в Швайцарії подають, що німці виселюють українців з північних частий України в полудневу. Так переселено 400,000 селян, щоби тим чином обробити урожайні пани чорнозему. Бідне це населення, котре не є паном на своїй землі і котрим кождий ворог помітує до вподоби.

Відтепер будуть посилати до Англії яйця спорошковані, щоби заощадити на просторі ладунку кораблів. Яйця будуть висушені і стерті— без шкаралупи.

Подають з Отави, що з днем 1 квітня **зменшать долю ґазоліни** для мотористів. Всі самоходи приватні, а є їх міліон і чверть дістануть о много менше ґазоліни, як спершу думали. Їм **невільно буде купити взагалі нових** тяжких ґум на колеса, **ані навіть зужитих переробляти.** Так, що коли моторист свої ґуми знищить, буде мусів самохід поставити в ґереджу до кінця війни. Навіть баси не дістануть нових ґум, хіба конечно потрібні.

Без попереднього дозволу відділу збройонь і достави в Отаві **невільно відтепер будувати нових домів,** котрих вартість є вище понад $5,000 у **Виніпегу.**

Японці заняли розкішний остров **Балі,** зараз на схід від Яви. Балі уважають за найкращий остров світа, його населення не тільки гарне, але й миле. Білим людям невільно було задержуватися на цім острові, бо замного було охочих там остати на все, а він малий. Балі належить до Голяндії. Також напали японці на **Тімор** і бомбардували головну пристань північної Австралії, **Дарвин.**

Премієр Чирчил під натиском прихильної опінії Англії **переорґанізував свій кабінет міністрів,** зменшивши їх число з 9 на 7. **Головне місце в кабінеті призначив для Сир Стефорда Крипса,** недавного амбасадора в совітах. Сир Крипс став пьордом головної печаті і головою палати послів— має перше місце по Чирчилі. Преса подає, що він є сильною, динамічною особою, котрий ізза своїх поглядів уходив за радикала.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕР[illegible] УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

"The Light" Fathers' Basilian Mundare, Alta

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч 6 (102) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Березня, 1942 Vol. X, No. 6 (102) YORKTON, SASK., March 14, 1942

ВСЕМОГУЧИЙ БОГ ДОЗВОЛИВ НАМ!

Тими словами зачав свою промову правний представник Карпатської України в соймі своєї землі і столиці, в місті Хусті, промову дня незабутного 14 марта 1939 року.

І говорив далі: "Всемогучий Бог дозволив нам, найменшій вітці Українського Народу, взяти свою долю в свої власні руки. Вірю, що з Божою помочею наш перший законодатний сойм з доброзичливою волею народу дане йому право і власть виконуватиме в добро Української Нації і цілого населення Карпатської України!"

І хоча 50 тисячна мадярська орда з Хітлєром згодою і помочею Гітлєра втопила нашу молоденьку державу в крові її найкращих синів, наша держава — Карпатська Україна— правно не перестала істнувати досі! Вона по закону істнує далі, живе її президент і члени уряду, хоча на вигнанню а не в рідній землі. І хоча брутальний наїздник ще далі толочить і давить життя цієї держави, то вірімо в побіду правди і справедливости на землі —в кінці мадярської дичі на Срібній Землі. Прийде час і верне з скитальщини її правний уряд—знова замають над Хустом, Мукачевом і Ужгородом жовто-блакитні прапори і знова український жовнір стане на сторожі зі зброєю в руці.

Так вірмо!

Так станеться! **Так мусить статися!**

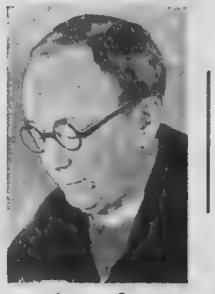

о. др. Августин Волошин, перший президент Карпатської України. 17 марта буде мати 68 літ— тепер є професором в Празі. Желаємо через моря: Многих і Благих Літ!

Партизани ідуть очеретами нападати на німців. Вони завдають їм богато клопотів і страт. Найкращими партизанами були українські повстанці та їх провідник, отаман Тютюнник, в боротьбі з большевиками в 1919-1920 роках.

ҐАЗОЛІНА НА КАРТКИ

Від 1 квітня всі мотористи в Канаді мусять мати картки, якщо хочуть купити ґазоліни. Подання на ці картки вже готові і їх можна дістати в найближшім уряді, де купуємо самоходовий дозвіл і [illegible]. За таке подання заплатиться 81. Всі мотористи поділені на категорії. Загальна для всіх категорія А наділена 60 до 70 одиницями по 5 ґальонів. Хто хоче більше, має внести окреме подання і подати причини і докази такої потреби. Коли подання узгляднене, дістане окремі одиниці на ґазоліну. З поданням не треба зволікати— треба внести зараз, інакше самохід буде по першім квітня без ґазоліни.

Світ Належить до Сильних!

Це відноситься також до нас.

Коли ми думаємо, що в теперішних часах нас захоронить одиноко сама собою Церква без нашої співпраці і співділання, коли ми все тільки перекинемо "відважно" і лінивo на діяння надприродних середників, а самі ні пальцем не рухнемо, щоби співділати з ласкою Божою— то пропадемо! Бо ласка Божа є все вистарчаюча, але **не все є успішна.** Бог діпає на серце чоловіка ласкою, дійствує, порушує нас —то правда. І та ласка Божа всемогуча і всесильна!

Однак чоловік має свободу волі! Він може ту всемогучу і всесильну ласку Божу приняти, **або** відкинути! І хоча та ласка є все вистарчаюча, то не все є вона також успішна, по тій причині, що чоловік не все **хоче** її принять, з нею співділати, її піддержати і задержати своєю вольною волею.

Це є якраз та причина, що світ на ній згіршується.

Котрої ми часом не розуміємо.

І дивуємося!

Нам здається, що ласка Божа все сама собою для нас зробить. І коли ми є віруючі католики, то нам вже— так деякі думають— нічого більше не треба робити. Таким здається, що Бог їх спасе самою силою їхньої приналежности до Церкви, самою силою своєї ласки, без жадного їх труду.

І такі основно миляться.

Бог вимагає від нас труду, праці, добрих діл—діяльности! І то діяльности доброї, лішої, ревної!

Виразно каже Христос, що царство Боже здобувається і тільки здобувці його здобувають. А лінивство є одним з сімох **головних** гріхів.

Богач пішов до пекла не за те, немовби нарушував заповіди, або робив інші гріхи. Ніде в євангелії про це мови нема. Але богач пішов до пекла за те, що не робив добра, хоча міг робити, мав нагоду і повинен був.

В євангелії про Страшний Суд вичисює Спаситель причини оправдання і осудження. Підуть осуджені в огонь вічний, уготований дияволу і ангелам його— бо не виконали, не хотіли виконати діл милосердія.

Не робили добра.

Ніде не вичислено і не сказано там, що вони нарушували заповіди.

Але сказано і потверджено, що вони не робили добра.

"Я був голодний і ви не дали мені їсти!"

"Я був спрагнений і ви **не** напоїли мене!"

Вони повинні були нагодувати і напоїти— а **не** зробили того, не зробили добра, залишили сповнювання добрих діл і **пропали на віки!**

Ось причина осудження і вічної затрати.

\- - - - -

Такі думки насуваються чим раз дужче, коли глядіти на наш загал, збайдужнілий і залінивий на всі заклики, на всі слова, на всі упімнення і остороги.

Наш віруючий загал все здав на Бога, на Церкву, на священиків.

А сам здається потонув в байдужности.

І забув що це від нього будуть питати "з завідування твого."

А не від Церкви.

І коли ми думаємо в такий спосіб прийти до "кращої будучности," то глибоко милимося. Нам треба праці, діяльности, труду і жертви.

Треба співділання надприродного і **природного.**

Треба взятися до організовання, давати виклади, скликувати збори, промовляти, жертвувати— і не робити пішше, краще, скорше, як другі.

Інакше— вічне і дочасне осудження.

Час ще є— ще є нагода взятися до праці і то зараз, не відкладаючи.

\- - - - -

"Новий Шлях" подає виспід їх контесту і ювілейного дару з нагоди 10-ти ліття істнування того часопису. І щож довідуємося?

Члени УНО з нагоди десятиліття свого часопису зложили для нього в ювілейнім дарі $3,776.28—з контесту прийшло $2,774.10— зібрали нових 132 передплаті.

Це вони природними середниками зробили дар для себе!

\- - - - -

А в нас?

Десять літ працює "Будучність Нації" — працюють **безплатно** редактори, адміністратор, кілька отців і кілька світських. Виходить красно ілюстрований двотижневник що два тижні і іде до наших хат цілий рік за одного доляра.

Ми просили з нагоди 10-ліття зложити бодай $500 на пресфонд.

І наші члени —деякі бодай— ревно відгукнулись на цей заклик.

А решта— спить сном блаженним і непробудним. **Зібрано навіть не цілих $500.** І решта нікого не обходить. Чи наш віруючий загал думає, що хтось вічно буде для нього працювати задурно і сам своїми грішми, своїм трудом, працею і мозгом буде трулитися для ідеї, іншим липлючи матеріяльні блага і безтурботу?

Милиться!

Є границі для всього.

І навіть для святої терпеливости і посвяти є границі.

Або наш загал зрозуміє вагу своєї преси і своїх працівників буде цінити як слід— або най той загал не називає себе загалом, а спускається на дно.

Нехай не валить праці на одні плечі і коштів і жертви, а сам вигідно тільки критикує і хвалиться своїми "здобутками"....

Без гніву говоримо це— були многі наші світські і духовні, що часто складали на пресфонд інших, навіть так званих невтральних— але на наш ніколи.

Де є наші інтелігенти— ті, що вийшли з нашої бурси, наші учителі, наші панове другі, котрих кликала до життя, організувала і взивала наша організація— котрим наша організація нераз в житю помогла дістати відповідні посади і ніколи від них потім не мала помочі, поратунку, діяльної і активної співпраці!?

Де вони всі?

Де ви всі, що бували на десятках наших з'їздів, слухали промов, одушевлялися, гордилися —а тепер, коли йде про жертву, не чути вашого імени, не видно ваших жертв— **де ви є, тисячі наших членів, де ви?**

Істнують прецінь заряди місцевих відділів, істнують читальні, є сходини, є місцеві інтелігенти, є члени, є діяльні українолюбні віруючі особи— де ви всі, коли ходить о поміч для нашої преси?

Чи ви всі думаєте, що приїдемо на з'їзд, дамо там раз одного доляра, то вже всі обовязки наші виконані— ми вже нацією, нам належиться, ітд...

Нічого нам не належиться— хіба здобудемо все нашою працею, жертвою!

Це відноситься до всіх!

То наше отверте слово, наш образунок сумління— для нашого віруючого загалу. Нікому не во гнів, але кождому на розваження.

Часи тепер не такі, як були. І наступають вирішальні події, котрі мабуть вже скоро відбудуться. А каже св. Письмо, що коли соль обуяється, то чим осолиться?

"Токмо да іссипана будет вон і попирасма человіки..."

\- - - - -

Найвищий час проснутися і взятися до праці зараз, негайно, ревно і діяльно.

Інакше колесо долі проїде по нас і розчавить нас.

\- - - - -

Маємо ще "Українські Вісти" наш тижневник.

Хто не хоче стати до праці для НАції, має нагоду зробити це для УВістий. А де й там видно всі заклики якось глухий мають відгомін. Загал також не хоче, чи не вміє оцінити тої праці для нього— реагує скупо і слабо на всі заклики, на всі напімнення.

Це не такий час, щоби можна було собі позволити на такі "присюди" в обличу страшної загрози— життя або смерти, супроти того всього, що діється на світі. А коли хтось такий глухонімий, такий твердий на розуміння— то видно, що він невилічимо хорий і **нездібний до життя.**

Чи варта для такого посвячуватися?

Чи можна вічно жертвувати собою для продовження життя нації, коли та нація не оказує і не хоче оказати позитивних познак животности, труду, здобуття і охоти життя?! Чи варта?

Справа "Українських Вістий" і також "Будучности Нації" **це наша справа** всіх нас і кождого зокрема.

Або ми всі зрозуміємо це —ми всі, також Ви, і Ви, і Ви,— інтелігенти, фармарі, робітники, віруючий весь загал —або ні, ми того не розуміємо і не хочемо, й тоді не винуймо нікого і не пориваймося на крилах широких мрій.

Скажім собі отверто і ясно словами хочаб Франка—

"Невжеж задармо стільки серць горіло для тебе найсвятійшою любовю,
"Тобі офіруючи душу й тіло?
"Невжеж задармо край твій весь политий кровю твоїх борців?

\- - - - -

Наша сила в Бозі!

Але наш успіх **в нас самих!** І від нас самих залежний!

Хочемо здобути світ, мусимо бути **сильні, сильнійші** від інших!

Для слабих остали тільки сльози і плач і проклони. Чи ми вічно тільки будем нарікати, чи тільки нам вічно бракуватиме грошей на найкращі потреби і цілі нашого релігійно-національного життя? Чи негодні вийти з того зачарованого кола байдужности і впертости духа проти всього, що кличе нас до руху, до життя, до розбудови?

Ще час! Берімся до праці, доки не є пізно!

КОМУНІСТИ ВСЕ ЩЕ Є ЗАГРОЗОЮ!

Так твердить міністер справедливости, дост. Ст. Льорен. Він промовляв недавно в Торонті і хвалив мужність російського народу. Але рівночасно заявив, що хтонебудь голосить насильний переворот в державі, є загрозою і буде інтернований. Він також підчеркнув що комуністична партія в Канаді **далі є незаконна.**

Вісти з України —

Львів.—Замість губернатора Ляша прийшов губернатор Вехтер, котрого німці самі за строгість назвали "залізним пястуком." Той "пястук" має валити по українськім житю, бо поляки все ще мають у Львові більше шкіл і заведень, як українці. Польських народних шкіл у Львові є 37, українських тільки 15. Українських фахових шкіл є тільки 5, а польських 12. Українських діточих садків є 19 для 1,150 дітий. Крім того істнує вісім українських кухонь для бездомних, які видають 2,000 обідів для самих дітий. Хто подорожує залізницею, мусить мати на це окремий дозвіл, за котрий платить одного золотого. "Народна Торговля" має у Львові 49 станиць продажі хліба, 92 споживчих крамниць. Видно, що тепер у Львові найголовнішша пожива —то сухий хліб. Рано і вечером підчас сильного руху ходять трамваї, призначені виключно тільки для німців. Так було 14. XII. 1941.

Калуш.—Виходить часопись Калуські Вісти.

Рудки.—Вийшли 4 числа часописі "Нове Життя." Німці реквізують збіжа в селян і так платять. За корець пшениці 32 золотих, за корець вівса або ячменю 24 золотих. Однак коли чоловік хоче самий за ці гроші щонебудь купити, то мусить так платити: одно кільо хліба 14 золотих. Вся пожива на картки. Хліб продають тільки три рази на тиждень. Печуть його з муки та домішок тертих каштанів, жолуді, ітд. Одночасно загальний брак робітників і німці випускають масово українських полонених, щоби вертали до своїх сіл і бралися до праці на рілі.

Торпеда, що не вибухла і котру море викинуло на беріг острова Аруби. Підводна лодка стопедувала біля Аруби 7 вантажних оливою кораблів 16 лютого. Ця торпеда довга на 18 стіп. Біля неї бачимо голяндського і американського старшину. Згодом голяндські жовнірі стали розбирати ту торпеду і тоді вона вибухнула та убила чотирох жовнірів.

Канадійські Вісти —

У Вінніпегу збудували перший особовий тягаровий самохід (BUS) **в робітні українського підприємця Д. Ф. Сіцінського.** Це взагалі перший того рода самохід, збудований в західній Канаді. Честь піоніра того важного промислу припала українцеві.

Манітобська сесія парляменту зажадала ціни $1 за бушель пшениці для фармарів. Головним внескодавцем був український посол **Йосиф Вавриків** з Гімлі, Ман. Внесок перейшов з тим, що $1 ціна то є **найнища** ціна, котра може піти в гору— але та ціна повинна бути на паритетній основі.

Між іменами убитих в бою за морем є капраль Йосиф Романчук з Сейнт Катеринс, Онт., і **Михайло Гуцуляк** з Летбридж, що помер в Канаді.

Заборонено витворювати певні металеві річи, як вудки, лещета, ітп. а також проголошено, що їзда особовими басами буде припинена, коли вона неконечна.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 910 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the said laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 910 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ТЕПЕРІШНІ ЧАСИ І БУК

Ми опинилися в незвичайних часах. Ще тому пять літ були відносини зовсім інші, ще тому три роки, ще тому рік. Мусимо здати собі справу, що нині події котяться заворотним бігом і часто понад наші голови. Ми тут неспроможні щось сказати, щось змінити, завернути, змінити. Ми є німими свідками страшної лявіни, яка мете все подорозі, мете до коріння. І хто зна, чи завтра вже не сягне по нас— і хто зна, з яким наслідком.

Боже провидіння досі заощадило нам тяжких досвідів. Але чи надовго?

У винипегській Фрі Прес з 21 лютого на стор. 17 подано з нагоди іменування Сир Стефорда Крипса на лорда первої печаті і першу особу по Чирчилі, коротку його життєву карієру. Цілком отверто сказано там, що Сир Стефорда прогнали з партії лейборитів за його скрайні комунізуючі погляди і досі не прийняли. Коли потім він хотів вернутися в партію і йому дали підписати заяву, що він жалує свого виступу для створення так званого модного тоді в Европі "Народного Фронту," котрий організували і котрим вепи комуністи, або їх симпатики— Сир Стефорд відмовився. Так він поїхав як амбасадор до Москви і вернув звідтам славний. Нині є в кабінеті міністрів і хоча не є в партії робітничій, та часопись називає його найзнатніщим робітничим провідником в Англії. Ба що більше. Пише дослівно Фрі Прес, котру ніколи і ніяк не можна підозрівати навіть в комуністичних симпатіях, дослівно про Сир Стефорда так: "І колиби щось сталося з п. Чирчилом —тоді він буде премієром."

Нині, коли ще премієром є Чирчил, здоровий, рішучий і засадничий противник націзму, писати таке витлядає для нас дивним. А що має статися з Чирчилом?

Саме піддання такої думки нині, в тих часах, є досить нерозважним Гневдячним. Коли зважимо, що премієр Чирчил став премієром після Чемберлейна, тому що був більше радикальних поглядів у відношенню до націзму і рішучий був проти всякої політики замирення— то теперішне посуненння уряду, що премієр ділиться вже, так сказатиб впливами і властію, під натиском прилюдної оцінії зі ще більше радикальних поглядів Сир Стефордом, недавнім організатором Народного Фронту в Англії, є доказом зросту радикальних поглядів в Англії і радикальних впливів.

А коли хто чув радієву промову Сир Стефорда до Канади в справі другої позички побіди, що в подавляючій більшості була похвалами в сторону совітів та їх червоної армії, яку Сир Стефорд назвав "геройською"— а також легкою прилюдною критикою своїх земляків, бо після його слів, вони ще не віддали всього цілком і цілковито для війни, так як зробили це всі в Росії— то замітка Фрі Прес не стає вже така дивна і ми може вкоротці може будемо свідками дійсних зусиль в цім напрямі під проводом Сир Стефорда.

Стаття замічує, що Сир Стефорд зискав постепенно довіря Сталіна та його довірених. В промові Сир Стефорд кликав до довіря для совітів. Назвав Канаду природним посередним лучником між Англією а совітами. Канаду, що много вже помогла Росії і котра матиме совітського міністра в себе, а в Росії свого посла.

Супроти тих відносин мусимо тим більше взятися до праці— для нашої Канади. Братися до праці щиро і ревно. Організувати віруючий загал, поглибити релігійне життя, оживити відділи через оживлення сердець, розяснення думок, насталення волі. Сир Стефорд був в Росії коротко і в нагальнім часі. Він приїхав туди в 1940 р. і тепер виїхав. Ми знаємо Росію здавна —ще від Андрія Боголюбського, від 1169 р. коли москвичі так зруйнували Київ, що навіть татари не потрафили ліпше. Відтоді Київ вже не жив, а животів і татари тільки закінчили то, що зробив і довершив Андрій з далекого Суздаля.

Наш літописець описує так той погром Києва в 1169 році: "Смольняни, суздальці, чернигівці грабили Поділ, Гору і монастирі, Софію, Десятинну Богородицю і не було нікому й нізвідки милосердія: церкви горіли, християн убивали та брали в неволю. Церкви обдирали з ікон, книг, риз і дзвони всі позабирали..."

Те саме робили суздальці з нашою Україною в 1918 і пізніших роках.

Ми знаємо Росію—яка вона не будь, білу і червону!

ми її добре знаємо!

І тому супроти того всього, що тепер твориться на світовій сцені, ми повинні стати готовими, щоби події не заскочили нас. Будемо готовими спільно, зорганізовані, єднані. Розбиті і роз'єднані легко можемо стати добичею першого ліпшого наступу долі. БУК є тою позитивною, вірною і несхитною основою і остоєю нашого народу в Канаді, нашої Церкви, нашої Канади.

Бути вірним до кінця, витревати і побідити— то наш клич!

Бути вірним Канаді і для Канади мимо всіх обставин, мимо всіх можливих змін, витревати льояльно при своїй владі навіть серед найтяжчих обставин, стояти при Церкві, при своїм священику, при своїм епископі все — стояти всі разом, як один, всі за одного, один за всіх— того вимагають теперішні часи від нас, від нашої організації.

І це ми виконаємо!

В СПРАВІ ВСЕНАРОДНОГО ГОЛОСОВАННЯ

Відбудеться 27 квітня.

Питання буде на значках голосования таке: Чи ви за тим, щоби звільнити правительство від попередних приречень в справі ограничення способу побору для військової служби?"

Це питання буде друковане два рази і голосуючий відповість, коли він за тим, через написання: X— або, коли він проти того, через словне: NO (значить: Ні!).

Варта пояснити цю справу головно тим, що не вміють писати.

Премієр Кінг заявив, що в случаю конечности уряд уживби властий на основі War Measures Act і видавби так званий приказ наради "order in council", що-**би вжити канадійських жовнірів проти ворога поза Канадою в найбільшій мірі.** Бесіда була про висилку канадійських жовнірів на поміч Америці чи до Аляски, коліб там напали вороги.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Март, 1942

14 С Березень. Препмч. Євдокії
15 Н 4. Нед. Посту. Сщмч. Теодота
16 П Мч. Евтропія
17 В Преп. Герасима
18 С Мч. Конона **(Поклони).**
19 Ч 42 мч. в Аморії
20 П Сщмч. в Херсоні
21 С Преп. і ісп. Теофілякта
22 Н 5 Нед. Посту. † 40 муч. у Севастії
23 П Мч. Кондрата і ін.
24 В Св. Софронія
25 С Преп. і ісп. Теоф. і св. Гр. Двоєсл.
26 Ч Перен. мощей св. Никифора
27 П Преп. Венедикта
28 С Мч. Агапії і ін.
29 Н Нед. Квітна. мч. Савина, папи
30 П Преп. Алексія
31 В Св. Кирила

УСТАВ

15, IV неділя ВПосту— гл. 7, ев. утр. 7, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 314, ев. Мар. 40.

18, середа, Поклони вечером.

22, V неділя ВПосту— гл. 8, ев. утр. 8, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 321, ев. Мар. 47.

29, Цвітна неділя— Всеночне. На Сл. Б. св. Ів. Зол. ап. 246, ев. Ів. 41— свячення і роздача лозин.

30-го починається Страстний Тиждень.

ЩО ДІЄТЬСЯ З ЗАТАЄНИМИ ГРІХАМИ?

Найгірше з усіх злих положень душі, це затаїти гріх і далі затримувати, не виявивши в святій сповіди. Коли зла страва залягла в жолудку спричинює заворот голови, блювотини, а навіть може спричинити смерть— то щож доперва залягший і невизнайий гріх?! Коли скалка в оці, що залягла і котрої не витягнули зараз в час може довести до тяжкого запалення обох очий, ба навіть до утрати зору і страшних болів голови, то доперва залягший і несуунений гріх?! Він калічить душу і все життя чоловіка. Робить людину ворогом Бога і стягає на душу страшний осуд—"хто їсть і пе недостойно, суд собі їсть і пе." Такий чоловік сам на себе стягає вічне прокляття.

І той стан тревае так довго, і всі наші добрі раніші заслуги заморожені, пропащі так довго, доки чоловік не покається, не визнає затаєного гріха в святій сповіди і не повторить всіх сповідий, від останної сповіди, коли затаїв гріх.

Спитаємо, чому аж так гостро?

Тому так гостро, бо коли хто робить рахунки і помилиться в одним числі, то весь рахунок буде злий. І доти рахунок не направиться, доки той чоловік не перейде ще раз цілий свій рахунок і не найде, де він помилився. А коли справить, тоді все буде справлене і знова зараховане. Але тепер буде зараховане добре.

Подібно є з рахунком сумління.

Коли хто має велику хату, а в ній багато кімнат і богато дверий. А має одну кімнату в середині і треба отворити богато дверий, заки до неї дійде— то чи дійде до неї, коли отворить девять дверий, а не отворить останних десятих дверий, коли туди веде десять дверий? А коліб тих дверий було сто і він отворив всі 99 дверий, а не хотів відчинити останних сотих дверий, то чи увійде до кімнати? Ні— ніколи! І даремно булоби жалуватися, що відчинив аж 99 дверий, богато труду поніс і все те надарио. Бо не хотів отворити останніх дверий і не міг увійти до кімнати.

Подібно є з рахунком сумління.

Чоловік мусить отворити всі закутини і двері свого сумління, інакше ласка Божа не увійде до тої душі. Він може отворити 99 гріхів, а 100 замкне і тим самим замкне двері до свого сумління. Сам тоді винен, що ласка Божа не дійде і він негідний розрішення.

Або коли на війні в бою подіравлять стрілами корабель і він тоне. Що роблять моряки? Вони чим скорше ратують судно, затикають діри, щоби не вливалася ними вода. І коліб вони навіть всі діри позатикали і воду вичерпали, а лишили тільки одну одніську щілину, котрою вливається вода, то той корабель все таки мусить піти на дно. Не поможе оправдання, що всі діри позатикали, крім одної— бо треба було позатикати всі разом з тою одною. Інакше вся праця надармо. І піде той корабель на дно, хоча богато коштував праці, гроша і труду, хоча робив добру роботу колись, хоча має за сббою дуже великі заслуги. Це все однак не в силі вратувати його перед затопленням— з причини тої одніської діри, що продіравила його бік і котрою увійшла вода...

Подібно діється з людською душею. В життєвім бою часто душа подіравлена і побита. Треба ратувати її, ізцілити рани. Не поможе ратувати лише певні рани, певні близни, а інші затаїти, залишити— така душа пропаща. І не вратують її давнійші заслуги, давнійша добра праця...

Затаєні гріхи не пропали.

Вони є і їх треба конечно визнати, як ми взагалі бажаємо щиро помиритися з Богом. І не треба відкладати того визнання і повторення всіх сповідий, бо час не жде і ніхто не знає, чи дійде до другого Великого Посту. Тепер є хвиля догідна, тепер є час спасення...

І все те, що ми відкриваємо перед Богом, Бог закриває на віки— каже св. Августин. І коли не хочемо бути змушені колись **цілою вічністю** до того відкриття, перед цілим світом, то зробім це тепер в сповідальниці перед священиком.

Хто тепер закриває, того відкрие Бог перед всіми на страшнім суді. Нема нічого тайного, що не відкриється! І тоді скажуть ті, що затаювали гріхи свої: Гори впадьте на нас, горби покрийте нас! Сповняться на них тоді слова св. Письма, де сказано: Відкрию сором твій перед лицем твоїм, і наготу твою перед народами, і ганьбу твою перед царствами...

Ліпше відкрити тепер.

І мати спокійну совість і чисте серце. Просити Бога о ласку доброї сповіди і визнати. А серця сокрушенна і смиренна **Бог не уничижить!**

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що монах домініканець св. Альберт Великий був першим, який збудував теплярню для наукових цілий. Він винайшов цимк і аршенік.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

В справах наших шкіл, коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —
звернiться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні.
304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі
Освіта це сила уми!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЦВІТНА НЕДІЛЯ

Читаємо у св. евангеліста Луки, що Христос Спаситель "ішов наперед до Єрусалиму. А як приближився до Витсфагії і Витанії, до гори названої Оливною, післав своїх двох учеників та сказав: "Ідіть до села, котре просто вас. Скоро до нього дійдете, найдете осля, на котрім ніхто з людий ніколи не сидів. Відвяжіть його та приведіть. А колиб вас хтось запитав "нащо відвязуете?", так скажіть йому; "Господь потребує його." Післанці пішли та найшли, як їм сказав. А коли відвязували осля, сказали його властителі до них: "Нащо відвязуете осля?" А вони сказали, що Господь його потребує. І привели до Ісуса. І положили на осля свої одежі та посадили Ісуса. А коли він їхав, стелили по дорозі свої одежі. І як приближився вже там, де сходить з гори Оливної, почало все множество учеників радуючись хвалити Бога гримким голосом за всі чуда, які виділи. І говорили: "Благословенний цар, котрий приходить во імя Господнє. Мир на небі і слава на висоті!" А декотрі фарисеї з народа сказали до Нього: "Учителю, заборони ученикам твоїм!" А він відповідаючи сказав їм: "Говорю вам, що коли ці замовкнуть, то камінь буде кричати!" Лук. 19, 28-40.

Віздаючи до міста Христос заплакав над ним, над його закаменілістю і предсказав той страшний для Єрусалиму день, коли вороги "разбіють тя і чада твоя в тебі, понеже не разуміл еси времени посіщения твоего" Лук. 19, 44. А потім "війшов до церкви та почав виганяти продаючих в ній і купуючих. І сказав їм: Писано є "дім мій є домом молитви, а ви зробили з нього вертеп розбійників." І учив кождого дня в церкві. А первосвященики і книжники, і старійшина народа старалися Його стратити. І не находили, що зробитиб з Ним, бо весь нарід тримався Його та слухав Його" Лук. 19, 45-48.

Перед страстями хотів Христос сповнити волю Отця свого небесного. А волею Отця було, щоби Ісус відбув торжественний візд до Єрусалиму, щоби весь нарід бачив свого Мессію. І хоча Христос, щоби навчити нас покори, віздває до Єрусалиму на осляти, то однак той візд був хвилиною найбільшого торжества, бо "народи предходящій ему і вслідувющій звяху глаголюще: Осанна Сину Давидовому! Благословен грядий во імя Господне! Осанна во вишних!— І вшедшу ему в Єрусалим, потрясеся весь град глаголя: Кто есть сей? Народи же глаголаху: Сей есть Ісус пророк, іже от Назарета Галилейска." Мат. 21, 9-11.

І той самий св. евангелист поучує нас, що "то все сталося, щоби сповнилося сказане через пророка, котрий говорить: Скажіть донці Сіона, се цар твій іде до тебе лагідний, сидячий на ослиці і на осляти, сині підяремної." Мат. 21, 4-5.

А той сам нарід, котрий нині стелить одіж свою по дорозі, по котрій має приїхати Христос і Сином Давида, то є правдивим Мессією Його величає, той сам нарід за кілька днів буде кричати: Распни, распни Єго! І той сам чоловік, котрий нераз відійшов заплаканий від сповіди, бо пізнав свою хробу і у підніжа хреста духом взивав милосердія Божого, доступивши того милосердія славославить Спасителя словами "осанна"— однак той самий чоловік може вже за кілька хвилин, чи годин, чи днів найтяжчими гріхами зневажає назад того самого Спасителя. А ми, чи не робим так самого?

* * * * *

На утрені в цвітну неділю священик освячує лозу на памятку тої хвилі, коли при візді до Єрусалиму нарід обдирав галузя дерев і кидав під ноги Христа. У Велику Пятницю не можна їсти з набілом.

Молитва.—На престолі на небесі, на жребяти на земли носимий Христе Боже,ангелов хваленіе і дітий воспіваніе приял еси зовущим тобі: благословен еси грядий Адама возвати.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТІ 40 МУЧЕНИКИ, МУЧЕНІ В ОЗЕРІ СЕВАСТІЙСЬКІМ

22 марта н. ст. — 9 марта ст. ст.

Це було за часів мучителя Лікинія. Той безбожник виступив як явний ворог царя Константина, а знаючи, що Константин є оборонцем віри, зачав нарочно мучити християн, прогнав всіх достойників християн зі свого двора, многих єпископів замучив, заказав християнам збиратися на богослуження, а вкінці проголосив загальне переслідування вірних. В місті Севасті, в Малій Вірмені, стояла 12 легія війська, названа "неустрашима." Ще за панования цісаря Марка Аврелія, отже много літ перед нашим оповіданням, жовніри тої легії, а служили в ній самі християни, в часі війни з галлями, молитвою і відвагою причинилися до вікопомної побіди римського війська над ворогом.

В часі, про котрий тепер згадуємо, 320 року полковником легіону був поганин Агріколай. Він на приказ Лікинія оголосив, щоби всі у війську покланялися божкам. Тоді виступили 40 молодих отаманів легіону і явно проголосили, що вони християни і тому не поклоняться ідолам. Славний їх подвиг і мученичу смерть описали св. Василий Вел., св. Григорій Ниссійський, св. Єфрем, св. Гавдентій. Про їх мучеництво згадує св. Іван Золотоустий. Це все є доказом, як дуже почитали від давен давна в Церкві тих святих мучеників. Лосі почитає їх Церква і на день тих мучеників має окрему службу.

Коли св. мученики станули перед Агріколаєм і заявили, що жадна сила не відлучить їх від Христа, то він казав їх кинути в темницю. Тут явився їм Христос і обіцяв поміч. Повні радости і певности станули вони другого дня на суді і співали псальми, коли кати залізом рвали їх молоді тіла. Так дали вони доказ найбільшої відваги і вірности для Христа Господа свого. І знова кинули їх до вязниці, а вони молилися і просили Отця небесного: "Да прийдет царствіе твое!" Царство правди, любови і справедливости.

Агріколай спровадив на суд князя тої сторони Лізія. А коли той побачив їх красу молодечу і відвагу, старався обіцянками земних почестий і благ намовити їх, щоби добровільно підчинилися волі царя. Безумний він! Не знав, що для воїнів Христа нічим муки, нічим смерть, бо вони тільки приводять до слави, до найбільшого богатства— до небесної надгороди, до жерела всякої ласки, всякого щастя і любови —до Ісуса Христа. Тоді то Лізій видумав нову страшну, нечувану муку. Була тоді зима, пора морозів, дули північні вітри. Казав мучитель всіх 40 мучеників тримати цілу ніч в озері в тім місці, де до озера припирали міські купелі, в котрих напалено, щоби тим більше спокусити святих мучеників.

Св. Василій в своїй похвальній бесіді в честь св. мучеників тих каже, що то було страшне терпіння. "На морозі тіло від остуджения крови наперед сипіє, потім трясеться і корчиться, зуби зачинають дзвонити, дальше руки і ноги деревіють і мерзнуть. Біль переймає аж через ядро костий, тепло з рук і ніг уступає аж до середини тіла і там здається, начеб огонь все палив —поволі приходить смерть."

А святі радо зняли одіж аж до сорочок і вступили до проруби та голосно молилися: "Дякуем Тобі Господи, що складаючи з себе ту одіж смертного тіла, можемо зложити з нього також гріхи. Як зможемо віддячитися Господеві нашому, котрий для нас був обдертий, обнажений. І чи велика то річ, коли слуга терпить, як терпів пан його? Тяжке є зимно, але небо є вічне. За одну ніч муки дістанемо вічну щасливість. Інші умирають на муках по причині своїх злочинів, ми умираємо для справедливости. Не уступаймо дияволам! Коли умирати, то умирати дочасно так, щоб ми могли жити вічно!"

О одно лише просили Бога, щоби всі віднесли побіду над дияволом, щоби не зменшилося то число сорок, освячене постом Мойсея, Ілії і самого Спасителя. Бог вислухав їх молитов.

Ніч темна, люта, свище вітер, тріщить мороз. Поснула сторожа, а там в озері серед невисказаних мук святі мученики моляться Богу, а все тихше, бо слабне їх голос, життя никне, людська природа зачинає уступати мукам лютим. Та не слабне дух, хоча дияволь навіть там, серед страсти тої, зачинає іскушати. І ось відніс побіду дух зла. Один з мучеників так близький вже надгороди небесної, вирікається Христа, останком сил вискакує на беріг і бігне до теплої купелі— щоби тут вже на порозі впасти мертвим! Видить то сторож купелі і здіймає його ляк. Глянув на озеро, а там світло пречудесне сіяє, сам Христос Спаситель возноситься видимо, і ангели складають вінці на голови мучеників. Вінці, ясні як сонце.

"Великий Бог христіян!"— закликав сторож, будить воїнів, при їх очах скидає одіж, скаче до води на місце відступника і ось знова є повне число 40, бо 40 престолів наготовано в небі.

Минає ніч. Рано на приказ мучителя витягнули святих, вже майже без життя, добили молотами, тіла зложили на вози і повезли на стос, щоби спалити. Один з мучеників, св. Мелітон ще обявляв життя, тому кати залишили його, бо думали, що прийде до себе і може аж тепер поклониться

НА ВІЧНУ ПАМЯТЬ!

21 марта 1935 в передсінку йорктонського монастиря оо. Редемптористів злочинець на релігійнім підложу замордував безвинно бл. п. о. Альберта

Бл. п. о. А. Дельфорж, ЧНІ.

Дельфоржа, ЧНІ., що станув в обороні товариша священика, о. Ів. Вали ЧНІ., до якого той злочинець стріляв.

Ця небувала подія свідчить незбито, до якого здичіння може дійти чоловік, котрий відречеться Церкви своїх батьків під впливом неперебірчивої агітації платних і неплатних відступників. Він спокутував свою вину; ці, що привели його на ту дорогу, ні. Віримо, що Боже Провидіння каже на себе нераз ждати, але ніколи жаден гріх не минає безкарно.

Кров невинно пролита кличе нас до покінчення релігійної гризні, до повороту до одної єдиної правдиво Церкви Христа— Католицької Церкви пітців наших!

ідолам. До бездушного тіла підходить тоді його матір, бере на руки, плаче бо він не удостоївся вічної надгороди, бо другі вже щасливі, вже в небі, а він ще остав тут, на землі терпіння. І сльоза матері чудо діє. Відкрилися очі Мелітона, усміхнулися уста до матері, наче дав знак, що його душа спішить до Спасителя. В обіймах матері конає, а матір складає його тіло на вози, щоби враз з другими пішло на спалення, і колись віджило на вічну славу. Так спалено тіла, щоби сповнилися слова св. Письма: "Проїдохом сквозі огнь і воду і ізвел еси ни в покой" Пс. 65, 12. Кости мучеників казав мучитель кинути в озеро та по 3 днях святі явилися єпископови Петрови і показали місце, де треба шукати їх мощей. Вийшов єпископ зі священиками і ясна зоря показала їм місце. Зібрали святі кости і чесно похоронили. Пострадали святі дня 5 марта, а память їх обходимо нині. Після св. Григорія Ниссійського мали стояти у воді 3 дні і 3 ночі. Св. Василій говорить лишень про одну ніч. Часть св. мощий, після передання св. Григорія Ниссс. зложила його мати враз з донькою Маріною в монастирі, який вони заложили в Понті. Також Кесарія Каппадокійська мала частину мощів. За часів царици св. Пульхерії ці мощі зложено в дві срібні домовині, а в Царгороді в честь 40 святих мучеників збудували величаву церкву.

Наука.—Перечитавши життя тих 40 святих мучеників, молімся ревно, щоби вони молитвами своїми просили Бога за нас. Нехай прийде царство твоє, царство мира і ласки, царство Боже. Чого нам більше бажати, як того царства, котрого ми є наслідниками. "Аше же чада і наслідници" Рим. 8, 17. Коли ми є дітьми Бога, то тим самим наслідниками— "наслідники царствія, еже обіща любящим его" Як. 2, 5. Як діти Отця небесного мусимо о це просити, щоби то царствованя Отця нашого покорило діявольську злобу і ворогів св. віри, щоби сповнилися слова: "воцариться Бог твой!" Іс. 52, 7.

"І воцариться Господь над нами в горі Сіоні от нині і до віка" Мих. 4, 7.

Молитва.—Страстоносци всечестні, воїни Христові четиредесять, твердії оружниці, іже сквозі огнь і воду прошедше, ангелом сограждане бисте, с нимиже молітеся Христу, о іже вірою хвалящих вас. Слава давшему вам кріпость, слава вінчавшему вас, слава подававшему вам всім ісцілення!

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ В СЕНДІ ЛЕЙК, МАН.

Нову стилеву і гарну церкву, що є окрасою всьої околиці, викінчено знадвору і всередині. Цілий рік ішла невпинна праця і довгу на новім будинку остало всього $258.48. **Заряд на рік 1942 вибрано, як слідує:**

Председатель (без вибору): о. М. Григорійчук
Заступник предс.— Ол. Сіянчук
Писар — Гр. Кришталович
Скарбник— Ст. Бачевич
Провірники— Гр. Проскин і Мих. Коросій
Заряд Сестриць вибраний в цім складі:
Голова— пані В. Ристефанюк
Скарбник — пані Коросій
Писар — пані Сіянчук
Провірник — пані Ленкавиц
Газдині — пані Корвальчук і пані Ленкавиц

* * * * *

В Шкільних Вістях з містечка Елфінстон, Ман. поміщені новорічні желання, між іншими витяг з проповіди о. Григорійчука втямотній нашій церкви, що так звучить в переводі з анг. мови: "Нехай цей 1942 рік стане щасливим і успішним для вас і нехай Дитятко Ісус благословить вас усіх. Всім моїм українським землякам поручаю не забувати в молитвах наших хлопців, що є в Армії, Фльоті і Летунстві. Нехай цей Новий Рік принесе побіду нашій прибраній вітчині і Британській імперії над злими силами цього світа."

др. Василь Щурат

ХВАЛА РАНАМ РОЗПЯТОГО ІСУСА

Хвала Тобі, о Всеблагий
Ісусе, Спасе мій!
Який за нас Ти окуп дав,
як тяжко Ти страждав!
Я восхвалю за все добро
святе Твое ребро,
те благородне жерело,
з якого поплило
за нас так много крови.

До Тебе, Христе, горнусь весь —
прийми же мене Ти днесь!
Дай, щоб я в крові ран Твоїх
знайти відраду міг!
За милість Господи Твою
я рани воспою,
з яких за наші людські зла
кров і вода сплила —
за нашее спасення.

Вин запах рани шлють Твої,
вбивають їдь змії,
вливають в душу жизні чар,
всмиряють спраги жар.
Дай Боже серцю мому власть
вгасити в них всю страсть —
або, если можливе се,
дай серцю раз на все
в тих ранах потонути.

Устами я до Тебе рвусь,
а ней Тебе діткнусь!
І вчую приріст свіжих сил
у крові власних жил.
Я лиш Тобі всім серцем рад,
відрадо всіх відрад!
Хто в серцю взяв Тебе за ціль,
тому і смертний біль
стає солодший меду.

Отож при свому боці Ти
мене днесь захисти!
При нім дай мир душі моїй,
своїм теплом огрій!
Колиж прийде мій смертний час
і ад весь встане враз
на душу грішную мою,
Ти власть яви свою,
подай душі спасення!

2

Хвала Тобі, мій Христе Спасе,
окрасо вічної окраси,
кринице вічної обнови,
моя зіницe і любове,
відрадо, захисте, приюте
в часах скорботи, в хвилях скрути.
На Твої груди я дивлюся.
Схинясь, нехай я притулюся
серцем до тих грудей в любови
і скину світові окови.
Дай Спасе серцю мому можність
на віки зберегти побожність!

При Твому серцю, як при грани,
най мое серце чистим стане!
Ти ясний світ в Отця на небі,
Ти сильний щит для всіх в потребі!
Явиж мені мій Спасе милість,
дай моїй кождій мисли зрілість.

Ти скарб усеї благодати!
Ти маеш все, що яб рад мати.
Ти еси храм живого Бога!
Перед мною шлях-дорога.
Візьмиж мене до храму, Христе,
щоб я зберіг в нім серце чисте!

3

Хвала Тобі, Владико світа,
Тобі Володарю блакита
і серцю Твому все хвала!
У Тобі радість серця мого—
Ти витерпів за мене много,
велика страсть Твоя була!
Як улягав Ти диш любови,
коли без ропоту, без мови
ступав шляхами смертних мук!
Як смирно смерти Ти скорився
на те, щоб я освободився
від смертоносних, адських рук!

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БРАЦТВА СВ. о. НИКОЛАЯ

Наша всеканадійська організація запомогова св. о. Николая видала скарбовий звіт за час від 1 січня 1941 до 31 грудня 1941. З цього звіту довідуємося, що загальний стан майна Брацтва е $198,101.89— з того подавляюча більшість виключно в бондах річних провінцій Канади і домініяльних бондах. Організація мае лише два вклади в моргеджах— один на хаті Кавуза $500 і на парохії св. Володимира і Ольги на $10,000. Значить Брацтво може визничти гроші за певною запорукою і це треба повитати. Особливо належить повитати перший того рода більший вклад Брацтва в майно нашої парохії св. Вол. і Ольги у Винипегу, бо це е прецеденс, який певно не остане без наслідків, а проведені мудро і запевнені позички на наші власні релігійно-народні установи тільки скріплять становище Брацтва внутрі нашої суспільности і дадуть нам змогу користуватися нашим власним грошем. Моргеджі оба е на 5%— це не богато, але й немало. Нині держава дае 3% і то вже дуже великий відсоток. Чому наше Брацтво, що орудуе нашим грошем і не е вимірене на зиск, мае від своєї парохії брати аж 5%? Чи не булоби порадно зменшити той відсоток на 3% і дати наголу іншим організаціям та нашим парохіям затягнути позички в Брацтва на певну забезпеку? Варта над тим призадуматися вирішальним чинникам Брацтва і справу вирішити— але позитивно!

Зі звіту довідуемося далі, що Брацтво дало певні жертви з так зв. Народного Фонду певним нашим заведенням. І так щасливими під тим оглядом були УВісти, що дістали $100, Сиротинець в Айтуні і парохія св. Володимира і Ольги, що також дістали з того Фонду по $100. Впрочім всіх інших дарів позатим е всього на $13 і неварта над тим блише спинятися.

Наша думка така. Чим скорше провідні і керуючі чинники нашого Брацтва усвідомлять собі **потребу і конечність** з фондів Брацтва не так якби за страх і на відчепне, але **з обовязку дати поважні жертви щорічно** на наші релігійно-народні цілі, тим краще. $315 на рік тут е каплею тільки в морі...

БЕЗТЯМНІСТЬ

Інжинір Гемилтон, котрий видобувся з Сінгапору, оповідае тепер про останні дні тої твердині. Дні беззтямні, дні перед катастрофою. Переповідае тепер за ним вся преса. Потверджують другі.

"Це була дійсно справа "сінгапорської ментальности" до самого кінця."

"Заки ми відїхали було два чи три летунських налетів. Всі дивувалися, що сталося. Коли японські літаки надїхали, світла в місті здебільша світилися."

"Танцювали і забавлялися цілим ходом. Ба що більше! Навіть японські напасники приїхали зі світлами."

Донька Гемилтон, 19 літна, так каже: "Доки не впали бомби, ми не знали, що це війна. Все було весело..."

\- - - - -

Японський полковник Гідео Ошіра подав до відома, що японці взяли в Сінгапор в полон 75,000 англійських жовнірів— в тім 28 генералів. Окремо мали взяти 2,000 скорострілів, 50,000 крісів— знищити 1,000 літаків і 50 підводних човнів.

Він каже також, що оливні поля в Борнео впали ім в руки майже неушкоджені.

\- - - - -

Малим кораблем Струма, на котрім повівав прапор Панама, їхали до Палестини 750 жидів з Ромунії і Болгарії. Турки не перепустили їх—завернули. Корабель найхав на міну і вилетів у воздух.

Нещасні не заїхали до обіцяної землі, погинули в холодних водах.

Одна з многих беззтямних і нелюдських мук війни.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

В СПРАВІ ВЕЛИКОДНОЇ СПОВІДИ

Кождий член БУК-а повинен не відкладаючи відбути Великодню Сповідь.

Повинен дати примір самий і з цілою родиною.

Добрі діла і щира побожність повинні стати нашою познакою. Коли вождь довідається про ворожі частини, сейчас наступае—не жде, очищуе поле від ворога.

Коли ворог закрався до нашої душі, мусимо сейчас прогнати його.

"Омиєши мя і паче снїга обілюся!"

Нехай наша жива віра і діла з віри будуть доказом, що ми члени БУК-а!

ПОДЯКА

Сестри Служебниці з Сиротинця св. Анни складають щиру подяку всім жертводавцям нашої парохії в Кендіяк, Саск.— що з нагоди запустів зробили збірку на сироти в Айтуні. Збіркою занялися **Михайло Пастух і Стефан Романів**— збірка принесла $3.10.

Най сам предобрий Бог надгородить Вас стократно за Вашу щирість.

Сестри з Сиротинця в Айтуні.

ДОПИС З РЕДБЕРІ, САСК.

В неділю 15 лютого громадяни і громадянки околиці Редбері зійшлися до Народного Дому, щоби влаштувати несподіванку для панства **П. Ребринів** з нагоди їх 25 літнього подружа.

Членкині місцевого товариства приготовили смачну перекусу. Підчас перекуски забрали слово слідуючі: **пані Е. Гарах, пан П. Юзик, п. М. Голота, п. Н. Гарас і п. Гриць Гарах.** Дарунок від жіночого товариства вручила **пані Д. Барух.** Промовляв також **п. Ребрина,** батько ювілятів.

По перекусі забрала слово пані **Е. Гарах** і попросила присутних зложити ленту на передплату для НДому, БНації і ГСпасителя. Тепер члени НДому будуть мати нагоду читати ці два цінні часописи.

Несподіванку закінчено відспіванням українського та канадійського гимнів.

Мирослав Голота.

ЗВІТ ЖІНОЧОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ГЕФОРД, САСК.

Річні збори відбулися в листопаді 1941 р. в церковній домівці Збори переводила голова, пані О. Сокіл— секретарювала пані М. Черній. Збори перейшли успішно. На цей рік вписалися 29 членкинь. До заряду увійшли:

Голова— пані Ю. Ребрина
Заступниця — пані К. Марак
Писарка — пані О. Герман
Скарбничка — пані М. Черній
Провірниці — пані М. Григорчук, пані Новосад і пані К. Качмарська
Газдині— пані А. Корпан і пані М. Возьна.

На річних зборах уложено плян праці на біжучий рік.

Місячні збори назначено, як було, в перший четвер кождого місяця. Збори починаються піснею Царю Небесний. Наше товариство засновано тому 13 років, воно працює для Церкви, народу і держави.

Для Церкви.—Старається о прикрасу церкви.

Помагае в улаштованню обідів на дохід церкви.

Старається, щоби Сестри Служебниці вчили підчас вакацій катехизму.

Для народу.—Помагае просвітно-виховним заведенням.

Купило уділ на бурсу ім. о. Маркіяна Шашкевича.

Купило уділ на Народний Дім в Гефорд.

Вислало різдвяний дар для сиріт в Сиротинці в Айтуні $17.40.

Робить принагідні збірки на пресовий фонд.

Для держави. — Товариство зібрало $17.70 і вислало на санаторію в Форт, Саск.

Дарувало два коци для Червоного Хреста.

Помагае ручними роботами для Червоного Хреста і влаштовуе для нього підприємства.

Так само надальше наше товариство буде по змозі своїх сил працювати на полі релігійно-національнім.

За Заряд,

О. Герман, писарка.

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ п. О. СОКІЛ В ГЕФОРД

Членкині Жіночого Товариства при католицькій церкві і члени БУК-а зробили несподіванку 25 січня для бувшої голови Товариства, пані О. Сокіл.

Пані В. Жибчин побажала в імени товариства всього найкращого. Пані Ребрина і пані Черній передали дарунки з желаннями від товариств для їх молоденької донечки. Пані Сокіл подякувала за несподівані дарунки і за отримані цвіти в лічниці від товариства. Пані О. Сокіл це діяльна членкиня в товариствах від дня її приходу до Гефорд. Підчас гостини зібрано $2.80 на пресфонд— з того $1.40 призначено для БНації. Гостину закінчено многолітствіям для панства Сокіл.

Щира подяка жертводавцям а пануству Сокіл желаемо, щоби їх донечка виросла Богові на славу, а їм на радість.

Присутна.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ

Лютий, 1942

ПРИХОДИ —

Емілія Лозинський і М. Мадюк	$2.00
Зб. на іменинах в п. Сливки, Ланівці	3.85
о. М. Григорійчук і В. Войтюк	2.00
пані Іванова Залещук і М. Н. Явний	2.00
Відділ ч. 13 в Геризей, Саск.	5.00
о. Ігор Шпитковський з продажі	3.20
Збірка на гостині в п. Бабій	5.75
о. І. Шпитковський за святоч. желан.	5.00
В. Шеремета і Іван Когут	2.00
Олекса Хабун і В. Стангрет	2.00
М. Дмитерко і Текля Фіярчук	2.00
П. Цихместрук	1.53
о. Семчук з продажі	3.89
Ріосиф Когут і М. М. Хомовий	2.00
о. Серветник 4 передплаті	4.15
оо. Редемптористи в Йорктоні	10.00
К. Нагнибіда і Корнилій Боднарчук	2.00
Анастазія Бобесюк	2.00
о. І. Шпитковський з прод. і передпл.	3.45
Сестри Сл. з Едмонтону	1.00
о. Семчук з передпл. і за огол.	6.00
УКЮ в Кадворт і Ст. Палій	2.00
Збірка в Добровідах і о. М. Колодія	1.50
о. Калуський збірки в Силвер і окол.	17.92
о. П. Каменецький	2.00
Іван Вітів і В. Шкляр	2.00
Відділ ч. 25 в Краснім, Саск.	6.85
Відділ ч. 76 в Кендіяк, Саск.	11.70
М. Кивалюк, П. Врробець і відділ ч. 2, Ланівці	2.03
Стефан Луцик	2.00
о. Н. Сірий збірка в Арран і околиці	13.00
Дмитро Дорош і Катерина Гноева	2.00
В. Олексевич, Т. Мельничук, Я. Гарах	3.25
о. Семчук за оголошення і з продажі	13.00
оо. Редемптористи з Йорктону	14.00
Відділ ч. 2, Ланівці	3.60
М. Ковбель і Іван Кмець	1.90
В. Луцик, М. Якимчук і Іван Свистун	3.00
о. В. Турула з Америки	1.00
Разом	$173.57

— РОЗХОДИ

За мети	1.89
За 5 кліш до ДСт.	5.27
Друк БН ч. 3	50.80
Розсилка	3.98
Куверти	2.72
Змінне 3 чеків	.45
Почтові значки	1.25
На ГСпасителя	1.00
Почтові значки	.95
Мети	3.00
Друк БН ч. 4	50.80
Розсилка	3 95
Куверти	2 79
Змінне 2 чеків	.30
Разом	$129.15

Дмитро Кобринський,
завідатель.

ЧИ ВИ ВЖЕ СПОВІДАЛИСЯ?
НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ
ВЕЛИКОДНОЇ СПОВІДИ!

МИЛА НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ ПАНСТВА В. Ю. ХАРКА В УГРИНОВІ, САСК.

12 лютня в призначений час стали їхати кілька самоходів і повно людий, сусідів і з родини до панства Василя Ю. Харка в їх 30 літні роковини подружого життя. Панство Харки зовсім нічого не знали, то тут дійсно була правдива несподіванка. Саме, коли всі гості віхали у двір, панна Харко глянула у вікно і крикнула-- Що тут так богато людий і всі до нас? А що пан Харко є муніціпальним урядником, то каже, певно в урядових справах. Але коли подивився, що так богато людий, став змішаний і каже: Певно якесь нещастя комусь сталося. За пару хвилин вже кілька людий стояли в хаті, між ними сусіди блищі і дальші. Зараз пізнали, що панство Харко чогось змішані. Отже господар несподіванки скоро змінив замішання просячи панство Харків, чи позволять всім гостям увійти до хати. Панство Харки сказали, просимо. Лише скоро скажіть, в чім річ? В той час господар несподіванки пан Голота каже: Ви певно забули, що нині ваші 30 літні роковини подружого життя? А ми сусіди добре памятаємо.

В той час панство Харки стали спокійними і вже зачалася весела гутірка, пані приготовляли столи і наставляли ласощі, які попривозили зі собою. По добрій вечері пан Голота попросив присутних, щоби кождий висловив дещо від себе про нинішну несподіванку. Як звичайно господаря завсіди чекає першенство. Пан Голота в своїй промові побажав ювілятам всього найкращого. Між іншим сказав: Я певний, що панство остануть все добрими сусідами, як було дотепер. Дай Боже, щоб ми і вони дочекали других 30 літних роковин подружого життя. Гості заспівали "многая літа" і подали дарунок панству ювілятам. Панство Харки подякували всім присутним за щиру несподіванку і за гарний дарунок. Заявили, що будуть старатися й надалше бути добрими сусідами, так як були дотепер. А мила несподіванка і гарний дарунок остануть їм в памяті до смерти.

Попрошено до слова старенького тата Юрія Харка. Сивий батько, 80 літний, сказав так: Дорогі сусіди мого сина. Милою несподіванкою для моїх дітий і вашою любовю до них я дуже дорожу і ніколи їх не забуду. Колиби така любов була між всіми людьми на світі, не булоб нещастя, яке має нинішний час, а замість бурянів наші фарми родилиб гарне збіжа.

Забава приходила до кінця. Я згадав тоді, що при таких забавах, як отся, ми повинні не забувати також наших часописів. Присутні тоді зложили $10.50—з того призначено на БНації $3.30.

Жертвували по $2 панство В. Ю. Харко, по $1.: Г. Гунчак, Он. Свистун, Д. Ласюк, Ю Харко. По 50ц.: Ф. Мельник, Д. Козак, П. Скопик, В. Ключевський, І. Пархома, П. Ю. Харко, П. Лесюк, І. Свистун. По 25ц.: К. Пшибило, В. Голота.

Он. Свистун, Орлов, Саск.

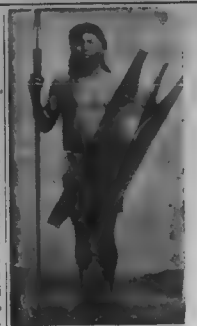

Ігорот, мешканець гористих частий на Люсон, що творять завзятих борців. Такі півдикі ігороти є надзвичайно відважні. Воюють по стороні ген. МекАртура проти японців і вславилися великими успіхами в боях.

Новозеляндці ратують в Лібії ранених приятелів, які впали від куль ніцістівського довза. Дружба сильнійша навіть від смерти, а правдивий приятель варта більше від золота і срібла. Хто такого найшов, найшов скарб і лік життя.

Ярослава Гарас
Редісон, Саск.

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

Леся Українка родилася 27 лютого 1871 року в містечку Звягелі на Волині. Правдиве імя її Ларисса Косачівна, а по чоловікові Квітка. Леся (так її кликали змалку), а Українка прибране імя. "Українкою" вона себе підписувала під своїми творами і завжди українкою була.

Твори Лесі Українки то майже всі першорядної вартости. У нашім письменстві Леся належить до найкращих і найталановитших письменників. Найбільша вона письменниця не тільки в українському світі, але між всіми словянськими народами.

Письменством українським занималася її мати, Олена Пчілка, і її дядько, проф. Михайло Драгоманів, як також дід Лесі Українки по матері. Олена Пчілка навчила українців бути непохитними у своїх стремліннях до визволення українського народу. Щоб Леся не калічила своєї душі по московських школах, Олена Пчілка вчила її вдома і також наймала домашних учителів.

Леся мала надзвичайно велику здібність до мов і знала оттаки мови, як німецьку, французьку, англійську, московську, старогрецьку, латинську, італійську, еспанську— попри українську. Англійську мову знала так досконало, що була учителькою англійської мови в часі своїх поїздок на лікування до Єгипту.

Вже змалку Леся виявляла свій хист до віршування. Як було її 12 літ, то постійно появлялися її вірші в українських часописах і журналах. На двацятім році її життя вийшла перша збірка поезій Лесі Українки "На крилах пісень." Друга збірка поезій "Думи і мрії" вийшла сім літ пізнійше.

Хоч немічна тілом, бо вже змалку слабувала на сухоти, вона була кріпка духом, як малокотрий з мужчин поетів. Найбільшу славу здобула драмою "Лісова пісня." Інші драми, "Блакитна троянда," "Оргія," "Адвокат Мартіян," "Вавилонський полон" і многі другі. До великих поем Лесі належать такі, як "Давна казка," "Роберт Брюс," "Самсон," "Одне слово," "Ізольда Білорука," "Біла посестра" та триптих. Також писала літературні статті і оповідання.

Перенесімся духом в ті часи, в котрих Леся Українка писала та пригадаймо, що російський уряд не допускав вільної думки, вільного слова. Не допускали українського часопису, ні книжки. Рідної мови ніде не можна було чути, ні в школі, ні в церкві, ні по товариствах. Поверховно виглядало, що України вже нема, що українська мова гине. Ще тільки селяни нею говорили. Бувало й таке, що неодин селянин, що побув у місті або при війську, вертаючи додому калічив душу своєї української дитини московською мовою. Коли Леся Українка описує життя старинних жидів, греків чи римлян у своїх драмах, вона має на думці життя українців у московськім поневоленні.

Померла Леся Українка 1913 року, а своїм духом живе у своїх творах, пересиклих глибоким патріотичним почуттям. З кождого її вірша бе мужність, певність, завзяття. Твори Лесі Українки побуджують українську душу до творчости, до боротьби з ворогами за визволення ідеї українського народу.

Знавці оцінили, що мука з пшениці запевненої проти ржі є більше поживна і краще надається до хліба, як мука зі звичайної пшениці.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ ч. 2, ЛАНІВЦІ, САСК.

28 грудня 1941 відділ БУК-а в Ланівцях мав річні збори.

Скарбовий звіт такий.

Загальний прихід за рік 1941	$87.77
Загальний розхід " "	86.38
Остало	$1.39

Заряд на рік 1942 є такий:

Голова — Іван Войтович
Заступник — Никола Жарий
Діловий писар — Карло Лозинський
Скарбовий писар — Мих. Лозинський
Скарбник — Никола Габрух
Провірники— Кирило Возняк і М. Овчар
Судді — Іван Кобринський і Ізидор Лозинський.

Карло Лозинський,
дільписар

ПРОВИДІННЯ В АМЕРИЦІ

На чолі української католицької запомогової організації "Провидіння" в Америці став молодий наш священик, о. Володимир Ів. Білинський.

Провидіння має поверх один міліон долярів майна і понад 20,000 членів.

Противогневе убрання, винайдене др. О. Т. Годнефілдом з Льос Енджельос. Винахідник ужив нових хемікалій, котрими покрито одяг. Пробу перевів в сам др. Годнефілд, холив повогні, брав в руки і не був ні троха попечений. Над винаходом працював 18літ. Гримління цього винаходу на війні величезне.

ПРАВОСЛАВНІ МІЖ СОБОЮ

"Местоблюстітель" Сергій, що має заступати московського патріярха і діє як митрополит Москви, тепер в Уляновську, великий приклонник і оборонець большевицької влади— відізвався прилюдно 5 лютня до православних владик в Україні і до Варшавського митрополита Діонізія, що є тепер під німецькою окупацією, щоби покаялися— інакше грозить їм викляттям і позбавленням сану, себто дегредацією до світського стану—як подає вістка з Москви під днем 22 лютня до нюйоркської великої часописі Ню Йорк Таймс.

Поіменно звернувся Сергій, котрий перед наступом німців на Москву, сам уважав за відповідне лишити місто і своє стадо там, а самому поїхати до Уляновська — до Володимир-Волинського архієпископа Полікарпа Сікорського і варшавського митрополита Діонізія, щоби вони та всі інші православні владики оставали на своїх місцях і не лишали "свого стада вовкам пажерливим."

Сікорський став на чолі Української Автокефальної Православної Церкви, а Діонізій— чи як звали з українська— Денисій, на чолі Польської Православної Автокефальної Церкви і тим самим зірвали з московським патріярхом. Тепер Сергій грозить їм найгострійшими карами за то і пригадує, як ще недавно вони заявляли вірність та співпрацю з совітами— особливо Сікорський. Сергій каже, що автокефалія одного і другого повстала під німецьким впливом і наводить проти них слова св. Григорія з Кесарії, котрий осуджує таких "християн, які злучилися з варварами до нападу на християнство."

Сергій заявляє також, що всі інші православні владики, які тепер пристали на одну чи другу автокефалію, є вінні розоблечин— себто підпадають дегредації. Однак він не спішить покищо з карами проти них, бо надіється, що вони покаються і повернуть ще назад до матірної Церкви— себто до московського патріярхату.

- - - - -

Не наша річ про це судити, чи є в тім всім льогіка і яка.

Совіти почали тепер умилювати до релігій взагалі і коли німці підступили під саму Москву, то 21 серпня 1941 року московське радіо перший раз за ціле панования большевиків, стало накликувати, щоби "всі люди, які в Бога вірять" помагали їм бити німців в окупованих краях.

Навіть перестали видавати "Безбожника" і "Антирелігіозника."

Але на це все справедливо замічує родовитий москаль, тепер в Америці, Н. С. Тімашеф таке: "Звязь того всього аж надто очевидна. **Правительство зовсім не навернулося,** навіть до признання релігійної терпимости— **воно тільки з конечности приняло компроміс проти власних переконань.** Звідси походить той дивний характер уступок на релігійнім полі. **Але коли положення тільки поправиться в користь комуністичного правительства, то можемо сподівати**ся прямого наступу знова проти релігії, оже навіть з загальним натиском на цілім теольогічнім фронті."

Ці слова Тімашева взяті з його статті про Церкву в совітах, що появилася на сторінках Російського Перегляду, який видають в Ню Йорку.

- - - - -

Преса розголосила, що капеляном для

Ескімоси платили за бонди побіди шкірками білих лисів, що є грошем півночі. Купно було в крамниці Годсон Бей Компанії на Острові Вікторії.

Новий корабель, що коштує 80 міліонів долярів, збудували в Портсмавт, Вир. Це военний корабель Алабама, поемности 35,000 тон.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

2.

Між покараними були й старі, але більшість—молодики. Проте ніхто з них не просив милосердія, автім, може й знав, що його не матиме. Вішали ми їх у панському саду, на старім розлогім каштані. Вішальники виглядали на ньому, як стиглі чудернацькі груші. Двоє чи троє дебелішних і кремезніших відірвалося, і їх вішано вдруге. Але дарма. Хоч я й нагримав на несправних вояків—моїх імпровізованих катів, вони й удруге не потрапили повісити як слід. Це було безгузде видовище: вояки стояли, переступали з ноги на ногу й питаючи дивились на мене. Бунтаріж із петлями на шиях, із обличчями, що по них текла кров, важко віддихали і щось відшьовували. Вони вже мабуть нічого не розуміли, вони вже були напів мертві.

—Вішай! Вішай!— несамовито й перераливо гукав я, аж вояки здригнулись і заштовхали бунтарів до воза, що з нього вішано.

Хтось із меткіших нагадав, що петлі треба намастити милом. І справді— на цей раз егзекуція вдалась. Я кинув цигарку і сів на коня. В цьому селі знайшли тиждень тому чотирьох застрілених наших фуражерів із написом: "собаці сабача смерть." Отож кара, що я її застосував, була заслужена.

А проте це був один із найчарівніших вечорів пітніх тутешнього незрівняного підсоння. Ми їх знали, ці вечори, тихі аж до жаху, коли кожний згук зростає утричі і набирає якоїсь особливої, оксамитної мякости, ці духмяні вечорі із скрипом старезних криниць, із гудінням хрущів, із романтичним іржанням коней на далеких левадах і луках, із небом, що його синь нагадує волошки, якими вквітчані тутешні хвилясті лани.

Ми їхали греблею, обсадженою дупластими вербами. За нами горіло село й снопи іскор, вилітаючи малиновими ракетами в тихе зоряне небо, танули в спокійнім плесі ставка, що був праворуч греблі. Іноді з пожарища, немов прощальними випалами для нас, розривались скорострільні ленти, захована змовницькою рукою на горищах і в коморах. Іноді вогняною купиною вистрілювала в мовчазну прірву неба ручна граната. Наші коні тоді щулили вуха, а став рябів і волочив червоні гребінці по затоні. Він, цей став, був таємничий із своїми очеретами, із своїми потоками й старезним млином, де мірошниками хіба були тільки чорти й водяники. Він стояв із забитими вікнами, заросли кропивою та буряном, і пукаво дивився нам услід.

А під дубом, обернена до ставка, зложила молитовно руки кам'яна Мадонна, що памятала імовірно татарські набіги. І її бліде-обличчя, дивно вирізьблене рукою якогось зайшлого мистця, спаленіло від заграви, а фалди шат спалахнули багром. І ми —трохи пірати, трохи кондотієри, мовчки їхали повз неї в цю чужу ворожу ніч. Тіні наших коней та наші падали на шлях і здавались не нашими,вони були тінями якихось велитів-лицарів середньовіччя, закутих у лати, прибраних у панцирі, що верталися з якогось нещадимого походу. Зброя брязчала з кожним кроком тим зловісним і водночас шляхетним брязкотом, що притаманний тільки зброї. Не диво— тільки зброя має властивість забирати у людини те, що у неї найшляхетніше: кров. "Так, подумав я в цю мить, у цю країну, у її зрадливу, хоч чарівну, ніч треба їхати тільки зо зброєю. Нехай не сердиться на нас кам'яна Мадонна. Кортез не думав про Мадонну, вирізуючи інків. Автім, він був певен, що вона його благословляє. Хто знає, може й нас вона благословляє за те, що вчимо цю країну шанувати лад, що виливаємо бунтарську кров."

Нараз десь іздалеку, крізь ту зловісну тишу, серед якої ми їхали, продерлась музика. Її спочатку не могло вловити ухо. Вона скидалась на ті ніжні, ледви чутні голоси міріяд комах, що роями летіли повз нас на став, до вогню. Це ще не була окреслена мельодія, а якесь умираюче бреніння струни, торкненої знечевя в пустій концертовій салі. Могло видатись, що ця музика йде з чорної тоні ставка, що її власне нема. Але це була омана — музика не вгавала. Ще далі їхали ми, то виразніше бреніла вона, відділялась від інших звуків, якими наповнений був увесь вечір і з яких саме й творилася ця тремлива, моторошна тиша. Ми всі, себто я й вояки, почали виразно чути голос скрипки, тоненький, мов писк комаря, трохи сумовитий, трохи замріяний. Але скрипка не плакала, вона раділа, вона вимовляла щось веселе й зальотне. А за нею поспішав голос якогось дивного інструменту— бу-бу-бу— бу-бу-бу... Це був бубон, такий, якого вживають тут, у цій країні, і називають решіткою: обруч натягнений шкурою й обвішаний мідяними брязкальцями-кружальцями.

Грали імовірно в другому селі, саме там, куди ми їхали приборкувати бунт. Я посміхнувся: аджеж хіба не нас зустрічатиме ця музика?

Цигарки вояків, закурені ще з пожарища, мерехтіли в темині маленькими іскрястими цятками. Сідла поскрипували новою шкурою, коні пирхали й цокали підковами по шляху, де глина ствердла на камінь. Вояки гуторили між собою й сміялись. Це підсоння служило їм. Вони мали тут все, чого їм було треба. Мали їжу, питво,... Мали задармо, до схочу, так, що це буває в підбитім краю, в кольонії. Тому й були веселі, говіркі.

Я приосторожив коня і це саме зробили вояки. Ми врізались у тишу, у вечір і зранили вітрець, що у відповідь нам злегка полоскотав наші обличчя своїм лезом.

(Далі буде).

всіх канадійських українців православних назначений адміністратор Автокефальної Церкви в Канаді, протоерей С. Б. Савчук з Вінніпегу, котрому признано у війську почесний степень сотника і котрий буде підлягати полковникові Дж. А. Велсові з Отави, що є головним протестантським капеляном.

Думаємо, що з цим моментом всякі напади на нашу Церкву і її відношення до св. Отця в Римі, про це, що Папа робив, робить і буде робити— відтепер раз на все зникнуть зі сторінок "Вістника" і іншої зближеної до православних преси в Канаді.

БРАК ГУМИ

В Америці заборонили виробляти певні гумові речи і населення кинулося ще в останній хвилі купувати що можна. Пояски, підвязки, шальки, гума до витирання на олівцях— це в Америці зникає з продажі.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Стефан Луцик $1.00
Генка Зазуляк з Силвер, Мав. .. .50
(пропущено у виказі жертв з Силвер в минулім числі БНації, за що красно перепрошуємо).

За всі жертви сердечно дякуємо.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
204—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3582— Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

LENTEN DISPENSATIONS

At the present time Lent has been considerably relaxed. From what our parents tell us, lent during their young days was much more strict than it is now. We are only asked to abstain from meat Wednesdays and Fridays, and dancing; but they not only gave up dancing and meat but milk and eggs as well, and yet lenten penances are broken more than observed by the faithful. Out of 52 weeks seven weeks are lent and it seems that people can't forgo pleasures during that short time. We can't include the ones who have to work very hard and thus need meat foods for their energy.

Dispensations are very common now. Of course no one questions the right of the Church to grant dispensations. The Church may oblige you to fast or she may excuse you. Fasting is one of the many forms of penance, and although you may be excused from one form, it does not mean that you are excused from all penance. Christ teaches us through the Church that penance is a condition for achieving God. "Unless you do penance you shall all likewise perish," is His measured warning to all His followers.

Penance is necessary for salvation just as prayer is. One may be excused from attending Mass, from morning or night devotions for good reasons, but no one can repudiate the necessity of prayer.

My dear young lady if the Church put you on a diet for your soul's sake as you put yourself for your figure's sake you'd probably leave the Church, or at least call her a stepmother.

And listen, young man! If the Church asked you to devote as much for personal prayers and church services as you spend at the movies or dance you would holler to high heaven.

If we were to check up the time we spend on pleasures and compare them with the time we spend to achieve eternity values, we would be shocked to learn that earth captures so much of us and heaven so little. Let us try our very best to earn eternity for it will be more to our advantage.

SALT & PEPPER

A city chap was crossing a pasture. "Say, there," he shouted to the farmer, "is this bull safe."

"Well," answered the farmer, "I reckon he's a lot safer than you are just now."

The world is full of willing people— some willing to work, the rest willing to let them.

Jerry: What well developed arms you have.
Patricia: Yes, I play a lot of tennis.
Jerry: You ride horseback too, don't you?

THE WAR AND OUR ALLIES

By A. Zaharychuk

As we read the reports of various war correspondents we learn great deal about geography. We learn about oceans, lakes, rivers, mountains, highways, fortifications and so on. It is very interesting to read about them and to know where they

Taking this opportunity, however, I wish to

A. Zaharychuk

say a few words about the people who take part in the war, as they are more important than places. I wish to say few words about our allies in this struggle, namely about the Ukrainians, who hold the Germans at bay on the Eastern front.

The Ukrainians number over 45,000,000 soul and inhabit a territory 850,000 sq. m. in size—the Ukraine. This territory has the richest black soil. It produces the most abundant crops and for this reason it is known as the Granary of Europe. For a number of years this land has been divided among four occupants, viz. Russia, Poland, Romania and Hungary.

The Ukrainian history is comparatively young and dates from the 9th century. During this century the Ukrainian princes of Kiew, on several occasions waged war with the Greeks and had on two occasions captured Constantinople. Prince Vladimir the Great (later) Saint, of Kiew, united all the Ukrainian territories extending from the Caucasus to the banks of the Danube and beyond, thus setting up the greatest power in Eastern Europe, and in the year 988 he officially acknowledged Christianity the ruling religion of his country.

With the advent of Christianity Prince Vladimir built many churches and monasteries and paying no attention to economy he caused the churches to be covered with gold plate, so that the city of Kiew for many succeeding centuries was called the golden-domed city.

From Kiew the religion quickly spread to the northern tribes who roamed the deep forests beyond the confines of the Kiew principality. These tribes were of Tartar, Türkish, Kirkis, Mongol and Finnish origins. The Ukrainian clergy and many laymen moved north to carry the light of Christianity to these tribes, and there they intermingled with them and settled down in a colony on the banks of the river Moscow. Hence the origin of Moscovy, later Russia. The man directly responsible for this colony was one disinherited Ukrainian prince Andrew Bogolubsky, who in the year 1169 for reasons unknown, unexpectedly attacked and virtually destroyed the city of Kiew, taking away with him all he could lay his hands on—books, vestments, paintings, church bells and even people. In spite of this setback, however, the city of Kiew came back to its own and for many centuries, even this date is known as the mother of all Ukrainian cities.

At the end of the 13th century there was a great movement of Asiatics westward and it were the Ukrainians who were first to suffer. In the struggle with the Mongols, Tartars, Turks and others they were overcome and have lost their independence. Following this they became an easy prey to the neighboring nations who coveted their fertile fields, and these neighbors were the Moscovites, the Goths, the Lithuanians, the Polcs, the Hungarians and others.

As a result of this struggle they have organized a protective force known as the Cossacks, whose duty is was to defend the people from the encroaches of the invaders. During a period of over 800 years the Cossacks fought the Turks, the Tartars, the Polcs and the Moscovites. In the beginning of the 17th century they waged war against Moscow for ten years. In 1621 they defeated the Turks at Chotyn and thus saved Poland and the rest of Europe from Turkish invasion. In the years 1648—52 they broke the power of Poland and established an independent state for themselves. In 1654 they concluded a treaty with the czar of Moscow. But since this treaty was not respected by the succeeding czars, the Cossacks with Hetman Mazeppa joined their forces with Charles XII of Sweden, but were defeated at Poltava in 1709. Following the last world war and during the ensuing revolution in Russia the Ukrainians have proclaimed their independence in 1917.

Furthermore it is important to know that the Ukrainians are the original Slavs from whom all other slavonic peoples have taken their root. It is also interesting to note that although they have been divided, partitioned and persecuted for centuries, they are now coming back to the top and are again playing a leading role in European life. They have become the bone of contention between Germany and Russia and are fighting the Germans with great determination. And more than that. Practically every European nation that has been subdued by the Germans has produced a quisling of its own. The Ukrainians alone stand out as an example to the world in this respect. They alone have produced no quisling.

It is also interesting to note that at the present time the Ukrainians are leading the red armies. Such men as Tymoshenko, Voroshilow and Buddeny are Ukrainians and they prosecute the war with great energy and effectiveness.

Indeed the Ukrainians are our valuable allies, who have already suffered and accomplished very much, probably more than any other single nation on the continent. We can only hope that, following this war they wil regain their proper place among the free nations of the world and will establish their independence which during the past centurics has been denied them, but which they always cherished and never have forgotten.

UKRAINIAN YOUNG PEOPLE'S CLUB
of Blessed Virgin Mary, Winnipeg.

Under the leadership of the Parish Priest, Revd Fr. S. Semczuk, the young people's club is being re-organized. Because many of the former members have either signed up with the Active Service, or have left the city, it was necessary to have a new Executive elected. On Feb. 11th, a meeting at the Parish Hall was held, at which the following were elected to the Executive:

Stève Dorosh— President
Muriel Maydanyk— Secretary
Kay Unick—Treasurer
John Melnychuk, Alex Suzansky— Comptrollers.

An honest man's the noblest work of God. (*Pope*).

Bootblack: Shine your shoes, Mister?
Bank President: No!
Bootblack: Shine 'em so you can see your face in 'em?
Bank President: No!
Bootblack: Coward!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

Контроля устійнила в Джерзі Сіті, що УНС за минулий рік зріс, мимо всіх напастий і перепон. Число членів зросло на 1,500— гроші на $400,000.

В Шикаго союзовці відкупили від гетьманців їхній дім.

КАРТКИ ДО ВЕЛИКОДНОЇ СПОВІДИ —
100 карток ..... 25ц.
Замовляйте:
THE REDEEMER'S VOICE,
YORKTON, SASK.

ДЛЯ ЗАСТАНОВИ ЗАГАЛУ

Др. П. Маценко подає стан нашого шкільництва у Винипегу. Він начислив 728 дітий в 15 приватних рідних школах українців того міста. З того 60% є католицькі діти в католицьких рідних школах, 10% православні діти в православних рідних школах, а 30% дітий мають виховання без релігії в рідних школах без окремого навчання релігії. І той стан є виказом нашого відношення в цім великім місті. Треба не забувати, що тут не враховується дітий, котрі вчуть в безрелігійних і протирелігійних червоних школах Винипегу, бо такі школи ще досі існують і вчуть по українськи.

Такий стан з певними рішучими змінами в користь українських католицьких рідних шкіл існує скрізь по Канаді і він є найкращим показчиком, що найбільшу долю культурної праці між українцями в Канаді все ще виконує тільки наша Церква і організації з нею злучені.

Однак той стан не є потіхою.

Тисячі нашої дітвори є поза нашою рідною школою. Тисячі нашої дітвори виростають у Винипегу і скрізь по Канаді без знання нашої мови, письма, пісні, звичаю. І цьому стані треба запобігти.

Наша мова це мова великого, 45 мілионового народу. У Винипегу є 21,217 українців.

Наша мова старовинна, ключ до зрозуміння старини на сході Европи, мова найкращих літературних памяток всьої словянської старовини.

Цю мову в слові і письмі маємо і мусимо зберегти також в Канаді, де маємо до того повну волю і нагоду. Ба що більше. З уст найбільших достойників нашої Канади нераз чуємо до того заохоту.

Поширім сітку рідних шкіл.

Нехай наші учителі на прерії вчуть обовязково по 4-тій годині рідної мови і це треба зазначити при згоді.

Нехай наші родичі і парохії подбають, щоби кождих вакацій приїхали до них Сестри Служебниці на науку катехизму.

По містах при кождій нашій церкві нехай істнують вечірні рідні школи. Де можливо стараймося про відкриття цілоденних наших шкіл.

Жертвуймо на наші школи з нагоди св. Великого Посту.

Піддержім вже істнуючі— посилаючи туди наших дітий, заохочуючи посилати туди других. Бо що навчився Івась, це також Іван буде знати. Науки не забере ні вогонь, ні вода, ні злодій не украде. Даючи її в рідним слові нашим дітям ми сповнили велике добро, дали велике майно дитині і Бог надгороджує родичів, котрі дбають про виховання дітий.

ГОРЕ СПАЛЕНОЇ УКРАЇНИ

Подають через Швайцарію, що в деяких місцевостях аж половина населення України пішла з москалями. Ці, що остались, не мають їди, ні знарядів, ні худоби. Нема що сіяти, нема чим обробити. З самого Дніпропетровська над Дніпром пішло 200,000 мешканців— а місто за добрих часів мало всього 380,000 мешканців.

Голод там, голод скрізь. В Росії брак хліба. Москалі домагаються живности від Америки. Подають, що Канада і Америка вишлють туди півтретя мілионів тон пшениці і муки, а 850,000 тонів цукру. Бракує однак товщів, мяса, мила— всього.

КОРОТКІ ВІСТИ З БОЮ

В Лібії застій і бої стеж.

Японці в трох місяцях висадили війська на Яві в неділю 1 марта. Їхні літаки повели наступи на Австралію. В Бурмі перетяли головний шлях до Китаю і занявши столицю Рангун, наступають в напрямі Мандаляй.

Москалі повели рішаючий наступ в околиці Стара Русь, щоби пробити німецький обруч кругом Ленінграду. На Україні вже весняна відлига.

ПРЕКРАСНІ РЕЛІГІЙНІ ДРАМИ И КОМЕДІЇ

1. Плащик Ганусі ..... .25
2. Перше Причастя у Вязниці ..... .50
3. Вестальки ..... .50
4. Ангел Хоронитель ..... .40
5. Чудо-Диво ..... .40
6. Мірйам з Магдалі ..... .50
7. Розпни Його ..... .25
8. Пастир Пастирів ..... .40
9. В зарання щастя ..... .25
10. Чудо в Люрд ..... .40
11. Медалик ..... .25
12. Аероплян св. Катерини ..... .25
13. Ворожбитка ..... .25
14. Чарівниця ..... .25
15. У лісі ..... .25
16. Вуйчуньо ..... .30
17. Отроена ..... .30
18. Марія Магдалина ..... .30
19. Похорон української незгоди ..... .30
20. Кров за віру ..... .30
21. Ніч у квітках ..... .30
22. Пропала й найшлася ..... .30
23. А совість обрушилась ..... .50

Увага: Отсі представлення висилаються лише тим, що вперед надішлють означену належитість. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Редагує Іван Новосад
учитель.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg. Man.

Дорогі Діти:

Не дуже давно приблукав до Вуйка пес, чорний, кудлатий та дуже худий і опущений. Його очи -котрі так пильно на людину вдивлялись — благали милосердія, та вказували, що немало горя зазнав цей людський добродій.

Не хотів він богато— лиш дещо зїсти, та місця перебути той тріскучий мороз.

Знайшлась їда і знайшлось місце. І як то пильно ті очи дивились тоді а як то він красно дякував своїм маханням хвоста.

За пару днів знайшовсь і господар, що взяв його до себе— і як самий каже— "щем такого послушного пса не мав."

Пси вміють бути вдячні, коли хто коло них старанно ходить. Пес стане в обороні свого пана— все і всюди. Любім та дбаймо про них—і про всіх домашних звірят.

А Ви маєте пса, чи кота, чи коня, котрого Ви дуже любите? Скажіть но Ви про него—

ВУЙКОВИ ТРОХИМОВИ

МІЙ ПЕСИК

Єсть у мене песик, песик
Чорний хвостик має.
На подвірю як забреше
Кождий утікає.
А такий розумний вдався,
Лиш що не говорить.
Все він знає, всіх пізнає
Різні штуки творить.
Якжеж зветься? Ну, вгадайте!
Вгадуєте марно!
Бо мій песик зветься
Страх високопарно!
Сагіб, Сагіб! Стань на лапки!
Неруш і ніздрями!
Аж як крикну: Забий! Забий!
Хап кусок зубами!...

Богдан Кулик.

УВАГА!—Вислід "Діточого Контесту," що скінчився лютого 28-го, появиться у слідуючім числі Діточої Сторінки.

Василунька усе приглядався як його Вуйко Лука курив. Хотів собі запробувати, хотяй знав, що дітям курити шкодить на здоровлю. Так йому казав Вуйко, коли одного разу побачив, як Василунька підіймав папіроску з підлоги.

Дуже він хотів спробувати курити, одного разу— ну хіба най вже Василунька самий Вам розкаже—

"ЯК Я ВЧИВСЯ КУРИТИ"

Я раз дивлюсь, приглядаюсь—
Що за диво, що за штука;
Ні комина, ні пайпи не видно,
А з Вуйка Лука дим виходить невпинно.
То раз ротом, то раз носом,
Чомуж яб неміг такого зробити часом?

Раз, як тато і мама виїхали з дому,
Взяв я татів тютюн тай пішов під солому.
Зробив собі цигар грубий на два пальці,
Зліпив добре, щей погладив крайці.
Чи то така велика штука
Курити, як Вуйко Лука?
Запалив я таки до черевика,
Зробилось диму купа велика.
Запалив я, розвернувся,
Щоб ніхто не видів, під солому зігнув-
Пакнув раз, пакнув два, (ся.
А мені вже диму повна голова —
Ані носом, ані ротом,
Ніяк не хоче дим вийти.
Крутить, вертить,
В носі свербить,
Сльози лються,
Ну і що робити?...

\- - - - -

В слідуючім числі довідаєтеся, що Василунька зробив.

При тестаменті

Старий Блажовський:— А мому найменшому синові записую золотий годинник.

Жінка:—То ліпше запиши найстаршому.

Старий:—Сиди тихо! Хто вмирає, я, чи ти?

ЛИСТИ ДО Вуйка Трохима

ЛИСТ НАДГОРОДИ

Дорогі Вуйку:

Я все читаю Ваші листи. Я заздрісний що Ви дістаєте так богато листів з Саскатуну, тому я пишу до Вас.

Я називаюся Геньо. Ходжу до семої кляси. Маю 12 років. Наша школа називається Ливент. Мій брат називається Орест. Ми оба їздим до школи малим коником. Рідної школи тут нема, ані рідного учителя ми не годні дістати

Мама нас учить читати і писати по українськи. Я ще не умію добре писати. Може я ще навчуся ліпше писати колись.

Як відпишете мені на сей лист, то я ще колись до Вас напишу. На сім кінчу і желаю Вам богато щастя і здоровля через 1942.

Евген Поворозник,
Wynyard, Sask.

\- - - - -

Від Вуйка: Твій лист настільки був цікавий, що одержав надгороду цего разу. Вуйко вірить, що наколи ти будеш усе читати Діточу Сторінку та до неї дописувати, то добре вправишся в українськім письмі.

Останні Вісти...

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ КЛИЧЕ ПРАВОСЛАВНИХ ДО ЗЄДИНЕННЯ!

Через Льондон прийшла незвичайна важна і цікава вість про це, що "Краківські Вісти" помістили **ОТВЕРТИЙ ЛИСТ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ДО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ВЛАДИК В УКРАЇНІ, ЩОБ ВОНИ З'ЄДНАЛИСЯ З УКРАЇНСЬКОЮ КАТОЛИЦЬКОЮ ЦЕРКВОЮ І УЗНАЛИ ОДНУ ЗВЕРХНІСТЬ ХРИСТОВОГО НАМІСНИКА НА ЗЕМЛІ, СВ. ОТЦЯ.**

Як звісно намісник патріярха в Росії, митрополит Сергій, загроза українським владикам деградацією за відірвання від московського патріярхату і створення автокефалії— з другої знова сторони німці накинулись на цих владик за попередну льояльність до совітів. І так Православна Церква стала знова, як вже много разів це було в історії, мячем політичних сторін і засобою політичної пропаганди, що в основі підриває релігійне життя вірних. В тих обставинах **клич нашого сідоглавого владики Шептицького до повороту до з'єднання є голосом Божим —повороту до сили, єдности віри і любови всіх українців в одній правдивій Церкві Христовій.**

З того приводу поляки грубо накинулись на Митрополита Шептицького в своїй пресі— найкращий знак, кому ходить о задержання релігійного розбиття в нашім народі.

* * * * *

Подають вістку з України, що др. А. Розенберґ, котрий завідує здобутим німцями сходом Европи, рішив повернути бувші совітські колхози селянам і привернути назад приватну власність та господарку на тих областях.

* * * * *

Правительство признало західним фармарам 90 центів за бушель пшениці з цьогорічного збору— ч. 1, нортерн у Форт Вилиям. Це підвижка 20 центів.

* * * * *

З Англії приходять вістки, що загал домагається уступлення премієра Чирчила і дальше незадоволення з його способу ведення війни. Домагаються діл, а не промов. Про його наслідника говорять виразно, що це буде Сир Стефорд Крипс, недавний амбасадор в Москві і горячий приклонник совітів.

* * * * *

Дозволено довозити до Канади большевицькі часописі з Москви, як Правда, Московські Новини і Красная Зоря— дозволено також на подібні часописі з Америки. В слід за тим можна сподіватися повені совітської пропаґанди в Канаді, яка вже й так сильно поширена тутешною пресою і фільмою.

* * * * *

Англійські летуни зробили налет на промислові заведення передмість Парижа, в котрих убито кількасот людий.

* * * * *

Ізза нових воєнних обмежень **не буде можна робити сурдутів з подвійними ґудзиками,** також позникають деякі кишені і все **убрання буде дуже упрощене.**

* * * * *

Для фармарських машин ґазоліна буде особливо значена на багряно, крім Саскачевану, де газоліна для тректорів і машинерії, іншої від самоходів і троків, буде також багряна, а для іншого промислу зелена.

* * * * *

Правительство намітило новий бічний шлях через Канаду до Аляски, котрий вскорі зачнуть будувати.

* * * * *

Японці заняли остров Яву, дійшовши на полудне до Індійського Океану.

* * * * *

о. Михайло Пелех, наш парох Саскатуну, зістав завізваний військовими властями до Отави, щоби перейняти душпастирство наших вояків в Канадійській Армії і Летунстві трох західних провінцій. о. М. Пелех у війську має степень сотника— тимчасово заступає пароха в Саскатуні о. Криворучка, ректор бурси БУК-а.

Славний радієвий проповідник о. **Шін промовив в катедрі св. Патрика в Ню Йорку і сказав, що не можна молитися в цій війні про це, щоби Бог станув "по нашій стороні"— але ми всі маємо молитися, щоби Бог допоміг нам станути "по Божій стороні." Не треба питати по чиїй стороні Бог в цій війні, але треба думати і старатися про це, щоби ми були по стороні Бога! Завданням молитви не є притягати Бога в нашу сторону, але нас самих—до Бога. І колиб ми так молилися на цілім світі, то та молитва булаб однакова. Усі ми тоді просиляб одного— Щоб запанувало царство Боже на земні, щоби тут настала така справедливість, яка є в небі.** Тоді ніхто з воюючих не просивби для себе особливших дібр і не думавби подібно про мир, але радше всі думалиб, що і як робити, щоби це було по Божій волі.

Японці заняли Яву, голяндська начальна команда переїхала до Австралії, щоб там організувати дальшу оборону. Подають, що японці заняли також **столицю Бурми Ранґун і висадили війська в Новій Ґвінеї,** яких 400 миль прямої дороги від Австралії. Сподіються японського нападу на Австралію.

Канадійська друга позичка побіди принесла 959 міліонів долярів і мабуть дійде до одного біліона. Первісно намічено $600 міліонів, люди зложили радо понад цю норму.

Подають зі Штокгольму, що **Ґітлер прибув до Київа, щоб тут отворити** свою головну кватиру і почати наступ проти червоних.

В Лівії покищо застій. **В Европі** англійські летуни бомбардували промислові заведення недалеко Парижа, а також промислові міста Німеччини.

ЩО ПОДАЄ ФРІ ЮРОП З ЛЬОНДОНУ?

Надзвичайно прихильний полякам льондонський тижневник Фрі Юроп подає таку вістку. Німецьке радіо "Вайхсельзендер" з 13 січня проголосило, що "тисячі українців хочуть воювати проти большевиків. 150,000 українців вже переходить військовий вишкіл та будуть вислані на фронт до тих українських частин, які вже є на фронті."

В "Посмертній Хроніці," яку печатають "Краківські Вісті" часто подають згадку про убитих українських поліцаїв. 11 листопада згинув підкомісар Іван Тенюк "в трагічних обставинах." 12 грудня згинули два українські поліцаї Амброз Сверида і Михайло Миськів в Підлясєю "обороняючи порядок і право." 20 грудня помер інжинір Апасаненко на тиф в Берліні. Він був членом допомогового комітету і набрався тифу, відвідуючи полонених в Західній Україні.

Ці вісти свідчать про обставини, в яких довелося тепер жити українцям і котрі вимирають від куль і тифу— в боротьбі проти наїздників і ворогів, **якщо і о скільки ті вісти правдиві.** Бо досі про жадні українські війська в Европі вістки не було.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 7 (103) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Квітня, 1942 Vol. X, No. 7, (103) YORKTON, SASK., April 1, 1942

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

НАШ ВІЙСЬКОВИЙ КАПЕЛЯН

Покликання о. Михайла Пеноха, пароха Саскатуну, на військового капеляна для українців католиків, жовнірів Канадійських Військ в трох західних провінціях, викликало в серцях всіх нас найкраще вражіння, радість і свідомість того, що тут в Канаді маємо дійсно горожанську рівність, повні права. Є держави, котрі від своїх горожан вимагають много— в замін дають дуже мало, ограничені права, неповні обіцянки, а богато клопотів. В Канаді ми повноправні і свідомі того, що це не тільки буква закону, слова — **а дійсність життя, дух закону, нагода** розвою і пошанування наших трудів та вкладів в оборону нашої держави. Актом покликання нашого капеляна **в першій мірі тішуться наші вояки,** котрі відтепер матимуть спромогу заспокоїти свої душевні потреби в свого священика— **тішуться родини,** котрі видали тисячі наших вояків і післали їх на оборону нашого краю. **Тішиться тим вся Церква наша,** всі вірні наші і сподіються, що це лише початок, за котрим підуть дальші назначення і покликання. Чейже неможливим прямо є і понад сили одного чоловіка обслужити тисячі наших вірних жовнірів самому одному! А що з тими нашими вояками, котрі за морем? Вони також **потребують душевної опіки— може** більше ще на полі бою, як тут в запіллю! **Віримо, що для них також прийде в своїм часі назначення нашого капеляна, чи капелянів.**

Віроісповідна статистика наших вояків представляється так: у фльоті католиків 21%, протестантів74%, жидів 0.03%.. **В Армії** католиків 22%, англіканів 35%, жидів 0.62%. **В Летунстві** католиків 20%, англіканів 25%, жидів 1.7%— ми подали англіканів з івших протестантів тому, що до них мабуть вчислено по віроісповіданню також провославних українців, котрих окремо не зазначено в урядовім звіті. Українці католики вчислені взагалі до католиків. Це статистика віроісповідна вояків, не расового їх походження. Так подано в Отаві 9 марта 1942.

Покликання нашого капеляна дає нам почуття, **що ми вдома, що Канада є дійсно наша вітчина, її доля— наша доля,** її справа— наша справа, її жертви— наші жертви. **За це ми нашому урядові ще більше вдячні, а особливо тим чинникам, котрі нам щиро прихильні— як Преосв. Нелігепові,** військовому епископові і **міністерству воєнних дій, особливо голові міжканадійських зносин, пану професорові Дж. В. Симпсонові.** Не треба однак забувати, що **перші старання в цім напрямі поробив наш Преосвященний Епископ,** котрий також весь час ніколи не залишав цієї справи мимо всіх труднощів в цім ділі, а коли недуга перешкодила далі так діяльно як передтим заниматися тою справою, віддано далі по волі і наміренню свого епископа вів ту справу від імени Епископської Канцелярії, о. Антін Луговий. Їх Ексцеленції нашому епископові належить перше тому признання і подяка за успіх цього діла, за дбайливість і старання— як рівнож о. Луговому за дальші заходи і труди для тої справи.

Христос являється Марії— рисунок Плакгорста

ВЕЛИКДЕНЬ

Сонце як усміх дитини,
Хмари як матері гнів.
А понад нивами лине
Сріблом вибиваний спів:
Сріблом вибиваний,
Золотом зливаний,
Дзвонами золотими.

Серце камінне— як з воску.
Очі кинжали— як шовк.
В кожній клітиночці мозку
Голос ненависти змовк.
Голос ненависти,
Підшепти зависти
Переміняються в сльози.

Синява неба у грудях.
Легіт весняний в словах.
Ласка розцвілась на людях—
Білі квітки на гробах.
Соняшним спомином,
Радісним гомоном:
Великдень!

Роман Купчинський.

ВІДКИНЬМО КАМІНЬ

А сонце— як владика
У ризах золотих,
І радість превелика
В душі пригноблених, малих.
Скінчилось покаяння
І дні гріховної темниці.
Скінчився і говіння час.
Гудуть воскресні дзвони на дзвіниці.
Ті дзвони кличуть нас.
Берімо, сестроньки, в долоні
І писанки і крашанки червоні.
Радіймо враз.
Погляньмо, сестроньки,
Біліє цвіттям гілка
І хороводом ходить
Жучок та Воротар.
Мигтить гагілка
Відкиньмо, сестроньки,
Як камінь із душі тягар,
Важку пригнобу.
Вітаймо брата:
—Христос Воскрес!
Отвертий храм небес.

І НАЧЕ СОН ЯВЛЯЮТЬСЯ МЕНІ

Ще й нині бачу церковцю стару
З дубових брусів, наче на картині
Доріжка вється під гору,
Село лежить в долині.

І "жучка," й "зельмана", й "воротаря",
І "зайчика" й "через попові лози,"
Крізь пірву літ так чую я,
Неначе сміх крізь сльози.

І наче сон, являються мені
Сільських дівчат веселі хороводи,
Лунають співи голосні
Немов весняні води.

Не знаю, чи ще церковця стара
Стоїть, чи гагілок там співають,
Та на Великдень буду я
З тобою, рідний краю.

Богдан Лепкий.

ВСТАНЕ ПРАВДА

Любов і Правда побідили,
Ми Правді клонились святій,
Упали в прах пекольні сили,
Нема вже місця злобі злій.

І ми радіймо в День Воскресний,
Вкраїнські діточки малі,
Бо Воскресення знак чудесний,
Що встане Правда на землі.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

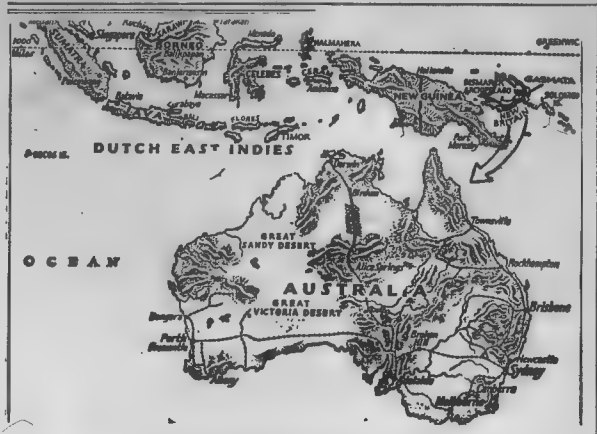

Мапа Австралії і сумежних островів

Японці висадили свої війська в Новій Гінеї і заняли Сулямаву і Ляе, що є 425 миль у воздушній лінії від Австралії. Хочуть займити пристань Морсбі в полудневій Гінеї, деякі їх кораблі видно було біля Островів Соломона. В Австралії іде горячкове приготування до оборони. Правительство в разі потреби може усунути мешканців і спалити чи знищити все добро—якби того вимагала конечність з огляду на наступ японців.

Ген. Сир А. Вейвел

головний командант союзних військ в Індії. Через заняття полудневої Бурми японцями, терен війни чимраз блище посувається до казочно богатого і многолюдного суходолу Індій, де живе 350 міліонів ріжнородного населення.

ЛІТАКИ ВЕЛИТНІ

Подають з Вашинґтону, що в Лівії німці вживають велитенських перевозових літаків, так само на Кримі. Вони широкі в крилах на 140 стіп і тягне їх з військом інший літак, а для охорони є бомбовик.

Вісти з України —

Горстка вісток, що приходить до нас через польські жерела, або південно американські все таки кидають дещо світла на ці події, котрі ми знаємо тільки в приближенню досі.

І так польська часопись "Нови Свят," що видає в Ню Йорку жид Йолес, пише про **проголошення Великої Української Держави 27 липня 1941 р.,** коли українські війська **під проводом Бандери ще перед приходом німців відбили Львів** від большевиків і проголосили віднову Української Держави Досі ми знали про це тільки дрібниці, а деякі тут навіть заперечували, що це можливе. Нині про це нема сумніву, що так було. Від імени Бандери, як президента, проголосив віднову адвокат Стецько. Ця держава стала проголошена на всіх українських землях **—включно з Лемківщиною і Карпатською Україною і Бесарабією—** вона мала приняти до себе в союз Словаччину на заході. Однак 28 липня 1941 совітські частини, що втікали з Перемишля, по дорозі заняли знова Львів і кинулися на військо Бандери, котре тоді забарикадувалося на святоюрській горі. Наступ німців від заходу перешкодив дальшим боям —коли німці входили до Львова, то **там вже була українська влада. Однак німці за тиждень зліквідували цю владу, арештували** Бандеру та уряд і вивезли їх всіх. Пише "Нови Свят," що велику ролю в ліквідації цеї держави і уряду мав відіграти Скоропадський.

Коли дійсно це все так сталося, то воно сумне до безтями, якщо зважити до того, що Митрополит Шептицький став захистом для тої влади у св. Юрі і рішив її оборонити та піддержати.

Віримо, що колись прийдуть докладні вістки про це все і не дай Господи діждати нам того, щоби ми довідались, як українці помагали ворогам ліквідувати своюж українську владу. Віримо, що це неможливе—що Йолес тут подає непровірені чутки. Не хочемо вірити, що це можливе було в липні 1941 р.

* * * * *

З **Проскурова** на Поділлю подають, що тамошня бібліотека начислює 60,000 книг, завідує нею якась пані Балаванцева. Працює там Український Національний Театр, котрий має також капелю бандуристів.

З **Маріюполя в Таврії,** недалеко теперішнього фронту на сході України, доносять, що місто має 225,000 населення— трамваї ходять. Є 5 трамвайових ліній, місто чисте. Почав діяльність мійський театр, що виставив "Запорожця за Дунаєм"— радіопередачі з міста ідуть українською мовою. Населення міста українське, а навіть деколи стрічаються люди, які брали участь у визвольній борбі 1917/20 роках, однак дуже рідко. Виходить часопись "Маріюпільська газета." Жнива були добрі, однак большевики зібрали зерно і вивезли, що не встигли вивезти, спалили. Тепер брак харчів, голод.

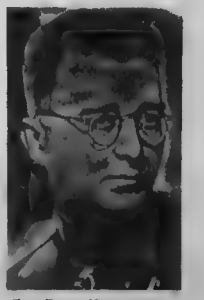

Ген. Драга Михайлович

один з найкращих сербських партизанів, що завдав німецьким наїздникам тяжкі страти. Тепер він пробуває в Льондоні і є міністром війни югославського уряду.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВОСКРЕСЕННЯ УРАЇНСЬКОЇ ЄДНОСТИ І СИЛИ

За цілий час цеї війни не було так відрадної вістки, як ця остання про прилюдний заклик Митрополита Шептицького до українських православних владик з'єднатися назад в одній правдивій Церкві Христовій— в Українській Католицькій Церкві.

І колиб з вогню і крови і сліз цієї страшної війни Господь у своїм милосердію дав українському народові знова віднайти давний шлях до єдности віри і духа— тим ми станулиб знова на давну основу сили і великодержавного життя. Ми станулиб знова на ту тверду і непорушну основу святоволодимирської ідеї, з котрої трунула наш нарід "грецька песть" в пропасть незгод і сварки, які підточують наш організм вже сотки літ.

Для одного народу— одна віра, одна Церква!

Для одного народу— одна любов, одна сила!

Для одного народу єдність духа!

Оце голосить і пригадує нам ще більше наш святий празник Христового Великодня. Спаситель побідив темні задуми фарисеїв, підшепти і намови людської злоби, ненависть і ворожнечу всіх духів тьми. Ангел Божий зломив людські печаті, наложені на гробі Христа— ангел Божий відвалив камінь від дверий гробу. Христос воскрес у славі вічній— наш Бог і Господь!

По страстях і хрестній дорозі на Голгофту— по тридневім гробі, тоді коли вороги Христа найбільше пикували і хулили, коли їм здавалося, що правда Божа раз на все завалена каменем в гробі— коли радість тих ворогів була найбільша— їх упокорення і побіда Христа були найблищі.

То є дивці, незрозумілі для нас, смертних людий, дороги Божого Провидіння.

Після мук і страстий— прославлення.

Після смерти— воскресення.

Після глуму товпи— незрівнана побіда.

. . . .

Христос є **Богом живих**, не мертвих.

Христос живе і досі ділає!

Христос побіджає всіх ворогів— навіть в останній хвилі, в хвилю їх найбільшої радости приходить кара на них, встає побіда Христа, велич і слава.

Наш нарід переходить тепер страшні хвилі.

Випалений, стифозений, вивожений з рідної землі, переслідуваний і виголоджуваний — він, той нарід наш, здається дійшов до кінців можливого людського терпіння. І-нам, слабким людям, часто незрозумілі і недосліднмі ці дороги, якими Боже Провидіння допустило, **щоби наш нарід ішов в будучу славу— новий, очищений**, славний.

Христос Спаситель змив наші гріхи своєю жертвою крови на хресті.

Святий, безвинний, один Господь і Саваот.

Ми грішні і провинні люди.

Наші провини перед лицем Божим, перед історією, спротивом Божому покликанню— були тяжкі. Це нам дало Провидіння то величне завдання **—навернути схід.** А ми замість в єдности умів і сердець виповнити це покликання, розсварені і розбиті винищували самих себе, обезсилювали і роздроблювали силу духа через єресі та народну крамолу.

То коли тепер знова Боже Провидіння, коли так сказати, промовило до нас устами старенького Митрополита і кличе нас назад до воскресення єдности духа, віри і любови— то це найкраща познака за довгі часи. І коли Бог дасть нам дійти до тої єдности, побачити її здійснення— що всі наші православні владики України з'єдиняться назад з нашою Церквою— то це буде найкращий Божий дар для нашого народу з огню і крови цьої війни. Ми станемо знова **духом вільні** від московського верховодства так, як вже стали вільними від подібного польського. Ми станемо тим на сході Европи, чим ми віддавна повинні були бути. Католицька Церква нашого народу в українськім обряді з одного боку забезпечить наш нарід перед всякими позіханнями Москви, так само як з другого забезпечувала все від подібних позіхань з польської сторони. А надівсе забезпечить **правдою віри Христової** з'єднавши нас з намісником Христа на землі всіх— зі св. Отцем. І тоді буде одно стадо і один пастир. Одна віра і одна сила України. Мрія і думи найкращих синів України стануть дійсністю— дума Потія і Петра Могили. То, що ми не змогли здійснити, хоч стреміли до того самого, тому 300 літ— тепер стане дійсністю. Коби Бог поміг, коби Бог благословив! З огню і крови винести нашу волю духа, нашу єдність релігійну, нашу нову силу!

ДА ВОСКРЕСНЕТ БОГ І РАЗТОЧАТЬСЯ ВРАЗИ ЙОГО!

Христос воскрес і побідив всю злобу гріха, всю ненависть ворогів, побідив смерть. Христос затріюмфував над низкістю Пилата, над лицемірством фарисеїв, над сторожею, що берегла надгробного каменя. Своїм воскресенням Христос осудив світ і гріх.

Перед ясністю Божої воскресшої правди розбіглися лукаві вороги, а зійшлися назад застрашені ученики Христові.

Розбіглися вороги, як дим, як віск.

Розбіглися в неславі, у трівозі, в розпуці.

Настав день суду— **над ними!**

. . . . .

Ми бачимо, як горить світ, як часто величають прилюдно вороги Божої правди гріх і бісхнею завалюють доступ до єдиного правдивого Бога.

Мерзенні люди глузують з Бога, насміваються з Його заповідий, пальцем показують, бють людську душу, котра ще хоче й нині нести свій хрест за Христом.

Не дають вороги Бога можливости доступити бідним і поневоленим до правди і справедливости, до хліба і праці. Український нарід в Европі вигибає з голоду і нужди, обдертий наїздниками, обсміяний і винищуваний на своїй власній прадідній землі.

В таких часах для людської душі остала **тільки** одна надія, одна любов, одна віра— в незницимy і споконвічну Божу справедливість, що не дасть оконечно глузувати з себе, бо Бог поругаєм не бивает!

І страшно є впасти в руки Бога живого!

А Бог є Богом живих, не мертвих!

Надійде час, коли терпеливість всемогучого Бога вичерпається, коли

(Продовження на стороні 15)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

У ТРЕТІЙ ДЕНЬ

Христос Воскрес! Лежав у гробі три дні
Опльований і ранами покритий,
А учнів гурт зневірений, розбитий
Даремне гнав від себе смутки й злидні,
Та в Третій День, немов весни надхнення,
Пройняло світ Христове Воскресення!

Христос Воскрес! Шуміли бори, ріки,
Пташки співали, гомоніли люди,
Христопродавці билися у груди,
Вимовними ставали недоріки,
А хто всумнівся вчора, нині знову
З Христових притч приняв таємну мову.

Христос Воскрес! Воскреснем всі в ту дни-
Від смутку, болів, сумнівів і горя, (ну,
Коли нова нам запалиться зоря
И палати-ме без вгову, без упину!
Хто вірить в Правди ожиття чудесне,
Той уже у гріб похований, воскресне!

СЕЙ ДЕНЬ, ЄГОЖЕ СОТВОРИ ГОСПОДЬ - ВОЗРАДУЄМСЯ І ВОЗВЕСЕЛІМСЯ В ОНЬ!

ЩЕ АНГЕЛ ШЛЕ ЗНАД ГРОБУ ВІСТЬ!

Нема пригробних варт уже,
Нема вже слуг Пилата!
Ніхто Його не встереже—
Всіх сил даремна втрата!
Це ангел шле знад гробу вість:
Христос Воскрес; катам на злість
Зломив печать Пилата!

Падуть ті велитні всі в прах
Що топчуть право Боже...
Лиш віра в вістників рядах
Поставити нас може.
Тих вістників що перші йшли
Ширити вість по всій землі
Про воскресення Боже.

А хто ж скріпить нас, як не ти
В цій вірі, Спасе-Христе?
Хто доведе нас до мети,
"Нема вже варт пригробних тут;
Устав народ, позбувшись пут!"
Атжеж воскрес Ти, Христе!

Василь Щурат.

ДЗВОНИЛИ ДЗВОНИ НА СВЯТІЙ СОФІ

Дзвонили дзвони на Святій Софії—
І слава громами гула;
Ішли рядами Стрільці Січовії
І площа в прапорах цвіла...

Хрести вогнем у золоті горіли
І морем синява небес—
В дзвони грали... грали... гомоніли:
—Христос воскрес! Христос воскрес!...

І крик і прапори ішли горою,
І гук гармат і ритм пісень—
І понад тисяч-тисячів юрбою
Летів, як гриф, залізний день.

І встав грізний Богдан із міди
І бризли іскри з булави
І в сонці крісів гострі піраміди
І... війська, війська— як трави!...
А дзвони грали на Святій Софії,
І грізно так глядів Богдан—
І йшли рядами Стрільці Січовії
На прю... і стугонів майдан...

А там весна і голуби у сонці
І воля в усмішках небес—
І радість, радість з кожного віконця:
Христос воскрес!... Христос воскрес!..

Христос воскрес! Летять з вітрами вісті
Гуде весна з гаїв-луга...
І військо йде не тисяч сто й не двісті
Йде легіон на ворога!...

І все кругом воскресло в Україні,
Шумить, цвіте, як мак, нарід
І срібні сурми топляться в промінні
І кличуть... кличуть у похід!—

Христос воскрес! І дзвонить днина —
І сміх вишневий довкруги:
—Христос воскрес— воскресла Україна!
Гримів Дніпро у береги...

І мов на струнах в дефіляді дужій
Кіннота йде, як маків цвіт—
У панцирах, у харалузі —
А кожний хлопець— як граніт

Христос воскрес!—Ідуть-гудуть дівчата
Горять на головах вінки,
І четареві на коні крилатім
Несуть у дарі писанки...

Хрести вогнем у золоті горіли,
Горіла синява небес—
А дзвони грали... грали-гомоніли:
Христос воскрес!... Христос воскрес!...

Берім сьогодні шати ясні
І крашанки червоні
У долоні —
Стрічаймо друга,
Вітаймо брата:
Воскресла Правда, на хресті розпята.

Церковний Календар, Квітень, 1942

1 С Мч. Хризанта і Дарії
2 Ч Преп. Отців убитих в об. Сави
3 П Велика Пятниця
4 С Велика Субота
5 Н Воскресення ГНІХ
6 П Світлий Понеділок (загальниця)
7 В Світл. Вівторок. Благовіщ. Пр. Діви
8 С Собор Арх. Гавриїла
9 Ч Матрони
10 П Преп. Іляріона і Стефана
11 С Преп. Марка і Кирила
12 Н Нел. Томина. Преп. Івана Ліствіч.
13 П Преп. Іпатія

ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Написав о. Луцик

Христос воскрес! Ликуйте нині,
що в славі з гробу він повстав.
Конець приніс земній провині
і смертію він смерть поправ!
Великдень днесь, то день чудес,
Христос воскрес, Христос воскрес!

Братя! Коли нині вперве озвались замовклі дзвони, коли вперве почулись ті піднеслі слова "Христос воскресе," коли побачили ми, що "вже камень взять от гроба," то кождий з нас, найліпший чи найгірший, кождий мусів хочби на хвилю, на одну однісіньку, почути в собі якусь силу зворушення— якусь силу, що стискає серце, прояснює лице, радує, наче позволяє нам засмакувати "от сладостей рая." Сам звук піднеслої воскресної пісні топить леди серденько, дістається в найскритші їхні закутки і чинить їх приступнійшими на голос Божий. Братя! Се хвиля найвзнеслійша— се хвиля, що чуда діє!

Перше всього витаю вас нині словами "Христос воскрес!" Воскрес, "якоже проpече, смертю смерть поправ," бо сповнитись мусіло слово— "подобает Сину человіческому в третий день воскреснути!" Воскрес Спаситель і тому радуймося, щиро і віддано: "Небеса убо достойно да веселяться, земля же да радуется, да празднует же мір видимий же весь і невидимий— Христос бо воста, веселіе вічное." Воскресення Христа побороло смерть, замкнуло пекло і вернуло нам рай. Воскресення одягнуло нас в одежу синів Божих, піднесло з пороху і винесло нас на свободу. Тож радуватися нам і прославляти Того, що "яко единолітний агнец благословенний нам вінець Христос, волею за всіх заклан бисть" —котрий "снишел в преісподняя землі, сокрушил вереї вічная, отверз нам райскія двері, воскрес із гроба."

Радуйтеся ви всі, що разом з Ісусом терпіли у стіп Його хреста, при його плащениці билися в груди, жалували гріхів, каялися і через покірну сповідь, через смиренні слова "помяни мя Господи, егда прійдеши во царствіе Твое" доступили прощення гріхів і нині чисті та невинні стоїте перед Богом своїм. Воскресення Христа дасть вам плоди нового життя. Тож сильні благодаттю ще раз постановім собі, що невинними залишимось до самої смерти, невинними хочемо з Ісусом остати на все через тридневне погребення Того, котрий "плотію уснув яко мертв," щоби й ми воскресли до життя вічного, до слави.

А тепер кілька слів до тих, що не дбаючи про свою душу не віднесли користи зі святого Великого Посту, не терпіли з Христом, не сповідалися, або що гірше, сповідалися зле, по святокрадськи. О, коли е такі, то грозити їм не хочу, ні! Але іменем Спасителя молю: Братя, покайтеся! І ваше серце відчуває нині величність хвилі і ви хочете нині радіти воскресенням і співати "Христос воскрес!" Але що з такої радости, коли в серці нема паски Божої, коли там панує пекло, коли ми волимо ъму підземну, ніж світло неба— хоч Христос зійшов "в преісподняя землі," щоби й там занести світло та радість?! Що з того, що Христос "сокрушил вереї вічная," коли ми самі не хочемо з себе скинути кайдан

гріха?! Що з того, що Христос "сушим во гробі живот дарова," коли ми самі не хочемо життя, а хочемо смерти і то смерти вічної! Стаємо ворогами Христа, хоч знаємо, що "разточаться врази его." Ми знаємо, що вороги Христа зчезнуть як дим а то е ті всі, що ненавидять Бога, а люблять гріх, котрі гріх творять і зберігають у своїм серці.

Чи не жаль подумати над тим, що світлість воскресення для таких е безхосенна! Чи страхом не перейме таких гадка про це, що може вже за хвилину Христос закличе нас на суд і судити буде нашу душу на вічну муку пекольну, від котрої спас світ увесь своїм воскресенням?! Може в послідне чуемо той радісний звук дзвонів, може в послідне чуемо ті слова "Христос воскрес"— може в послідне засядемо нині до паски, може вже завтра смерть запустить в нас страшне жало і ми розстанемо, як віск?...

Тому каймося доки час, нині, коли чуємо голос Його, не затверджуймо сердець наших. "Очистим чувствія" і не будьмо як грішники, котрі "погибнуть от лица Божія," а станьмо праведними, бо "праведници возвеселяться." Тож, хто ще не сповідався, нехай чимскорше приступить і "серце чисте созиждет" в нім Господь, піднесе і спасе.

А всі разом веселімся, прощаймо брат брату провини Христа ради, "просвітімся торжеством і друг друга обімем, рцім: браттє і ненавидящим нас простим вся воскресенієм і тако возопіїм: Христос воскресе!"

Про воскресення Христа оповідає св. Матей так: "У вечір суботний, коли засвитало на перший день тижня прийшли Марія Магдалина і друга Марія оглядати гріб. І от повстало трясення землі, бо ангел Господній зійшов з неба, приступив та відвалив камінь від дверий гроба і сів на нім. Вид його був як блискавиця, а одіж його була біла, як сніг. Зі страху стражники задрожали і стали як мертві. Відповідаючи ангел невістам сказав: Не бійтеся! Знаю, що шукаєте Ісуса розпятого. Його тут нема. Ходіть і оглядайте місце, де лежав Господь. Ідіть скорше і скажіть Його ученикам, що Він воскрес з мертвих і випереджає вас в Галилеї. Там Його побачите, ото я сказав вам!— І вийшли скоро від гробу, з страхом і великою радістю, і побігли, щоби повідомити Його учеників. А коли ішли повідомити Його учеників, сам Ісус стрінув їх і сказав: Витайте! А Вони приступили, обняли Його ноги і поклонилися Йому. Тоді сказав їм Ісус: Не бійтеся! Ідіть, повідоміть братів моїх, щоби пішли до Галилеї, там мене побачуть!— Коли ж вони ішли, то декотрі зі сторожі прийшли до міста і оповіли первосвященикам все, що сталося. А ті зібралися зі старійшинами, нарадилися, дали много грошей воякам і сказали: Скажіть, що в ночі прийшли Його ученики і украли Його, коли ми спали. А коли чутка про це дійде до намісника, то ми його залагодимо і ви не будете мати клопоту.— Вони взяли гроші і поступили так, як їх були навчили. І рознеслося то слово серед

жидів аж до нинішнього дня." Мат. 28, 1-15.

Так само про воскресення Христа оповідають евангелисти св. Марко 16, 1-9 і св. Лука 24, 1-11. Св. Іван подає нам дещо більше. Він оповідає: "В перший день тижня Марія Магдалина прийшла рано до гробу, коли ще було темно, і увиділа камінь відвалений від гробу. Побігла отже до Симона Петра і до другого ученика, котрого любив Ісус і сказала їм: Взяли Господа з гробу і не знаю, де його положили.— І вийшов Петро, та другий ученик, і пішли до гробу. Бігли оба разом. А другий ученик біг скорше як Петро і прийшов перший до гробу. І нахилився та побачив лежачі простирала, однак не увійшов. Прийшов Петро в слід за ним і війшов до гробу, і видів самі простирала лежачі і хустину, котра була на Його голові і не лежала з простиралами, але окремо звинена на іншім місті. Тоді увійшов і другий ученик, котрий перший прийшов до гробу, і увидів, і вірував. Вони бо ще не знали писання, що Він мав воскреснути з мертвих. І повернули оба ученики до себе. А Марія стояла при гробі і плакала. Так коли плакала, нахилилася до гробу і побачила двох ангелів в білих одежах, що сиділи, один в голові а другий у ніг, де лежало тіло Ісусове. І говорить ті: Невісто, чому ти плачеш? —Каже їм: Взяли мого Господа і не знаю, де Його положили.— А коли то сказала, обернулася і увиділа Ісуса стоячого. І не знала, що це Ісус. Говорить їй Ісус: Невісто, чого плачеш, кого шукаеш?— Вона же думала, що це огородник та каже Йому: Пане, коли ти його взяв, скажи мені, де ти його положив а я візьму його. — Говорить їй Ісус: Маріе! А вона обернувшись, каже: Раввуні!— що значить, Учителю! Ісус каже ї: Не дотикайся мене, бо я ще відійшов до мого Отця. А іди до моїх братів і скажи їм: Я відходжу до Отця мого і Отця вашого, і Бога мого, і Бога вашого.— Марія Магдалина прийшла і оповіла ученикам, що виділа Господа і що той сказав "

Христос воскрес, хоч людська злоба
Йому зладнала люту страсть—
повстав, повстав живий із гроба,
зборов пекольну, вражу власть!
Конець страдань, конець всіх слез —
Христос воскрес! Христос воскрес!

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За діяльну християнську любов!— В св хрещенню дістаємо три Божі чесноти: віру, надію і любов. Каже св. Павло, що більша всіх е любов. І каже той святий, що коліб навіть мав таку віру, що мігби гори переносити, але любови не мав, то він ніщо.

Каже Спаситель: Любов покриває множество гріхів.

А до жінки грішниці каже: Прощається ї много, бо вона много полюбила.

З тих слів несхитно видно, що любов е незаступима чеснота в життю християнина. І тому Спаситель заявляе так: По цім пізнають, що ви мої ученики, коли мою любов будете мати між собою.

Противенством тої любови Божої, е ненависть, що е познакою ворогів Бога, а дітий пекла. Ціле пекло заложене на ненависти— і на гордости.

Та любов має бути діяльна. Її треба засвідчити чином свого життя, щоденними ділами. Треба ї засвідчити ділами для Бога, ділами для свого ближнього. Бо коли

І РАДІСТЬ У ВСЕЛЕННІЙ

Воскресний Дзвін!
І ризи золоті.
Блиск свіч і сизий дим кадила.

зробимо щонебудь для ближнього нашого ми вчинили це для самого Христа.

Тепер у війні е особливо богато нагод проявити цю діяльну любов ближнього. Св. Отець каже, що передумовою будучого мира мае стати побіда над ненавистю і над переслідуванням— меншин, релігійним і економічним.

На цім якраз е часто криза нашого християнства, що замало е позитивних познак діяльної любови ближнього, замного однак познак ненависти. Цю діяльну любов ми повинні-зачати від себе, від своїх дія. Молитися і доказати учинками.

Поклони до землі...
Слова святі:
—Христос воскрес! Христос воскрес!
І радість у Вселенній...
І лине дух із храму стін
У храм небес...

—О! Христе! Христе! Боже наш!
І ми... і радіємо... ми віримо:
—Ти і для нас воскрес!
Благословен!

В серцях вложив живої сили,
А камінь скинемо з могили
І перейдем гегенну...'
Розкований у серці жар запалимо в Скріпи—а здвигнемо вівтар (огні!
Помилуй—а залунае і для нас
Воскресний Дзвін!

Уляна Кравченко.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-А

В Йорктоні, Саск., за стараннями о. Гр. Шяшковича, ЧНІ. зорганізовано новий відділ БУК-а, котрого рядове число є 78. Основуючі збори відбулися 8 лютого, присутних було 25 мужчин, в члени вписалися 12 і заплатили річну вкладку.

Збори відділу відбуваються кождої другої неділі в місяці.

ЗВІТ ВІДДІЛУ УКЮ В РІДЖАЙНІ

Сходини відділу були 27 лютого в Парохіяльнім Домі ім. св. Василія, під проводом голови, **Василя Петрика.**

Заряд на рік 1942 є слідуючий:

Голова— Василь Петрик

Заступник — Василь Оборяник

Писар— панна Стефка Оборяник

Скарбник— панна Анна Бел і панна Нора Петрик

Забавовий комітет — Іван Ковальчук, панна Нелі Заневич і панна Анна Петрик.

Сходини членів є двічі в місяць. Підчас сходин о. Фик дають виклади з історії України.

Рішено мати танець, що був 5 лютого. Чистого приходу було $9.50. З коляди прийшло 12.50.

Члени працюють разом і з успіхом. Мають картову забаву і контест запитів кождого тижня на добро юнацтва.

С. Оборяник,
писарка

ВІСТИ З ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ БУРСИ БУК-а

Наше студентське життя іде звичайним ходом, як у военний час. Ще в осени були перші наші збори. Вибрані до заряду є:

Голова— Б. Задворний

Заступник — Й. Свистун

Писар і скарбник— панна Е. Яремович

Забавовий і програмовий комітет: Пан Жук, пан Дирда, пан Бабин і панна Харко.

Наші сходини є що дві неділі, маємо ріжні підприємства, свої виступи. Вчимося промовляти, деклямувати, співу, музики і провадимо дебати. Також справляємо вечірки, як картову забаву і лещетарські вечірки. А коли якого студента покличуть чи то до военної індустрії, чи до летунства робимо їм прощальні вечірки, повні студентського гумору і молодечого запалу. Такий вечірок ми зробили 21 лютого пану **Греві,** що покидав нас, бо покликано його до военної індустрії.

Студентів в бурсі все є пересічно до 25.

Що вечора сходимося на релігійні виклади, правопись і літературу України, що веде наш ректор, **о. П. Криворучка. Що середи приходить до нас пан інжинір Коссар і викладає нам історію України.**

Два рази на тиждень маємо Службу Божу в нашій каплиці. Студенти і о. Ректор не забули покійного пана Н. Шабаги, що лишив нас 24 лютого торік. Ми мали панахиду за його душу.

З того можемо бачити, що студенти в бурсі не сплять, але користають з усеї доброї нагоди і працюють як найкраще в нашій організації УКЮ.

Віктор Жук

КОЛЯДА З ЛАНІВЕЦЬ НА БУРСУ

Пересилаю $14.10 коляди на бурсу від нашого відділу БУК-а ч. 2 в Ланівцях, Саск. Хоч ця сума менша від попередних років, то все таки наші члени не забувають, а пробують помогти по змозі. Сподіюся, що й на будучність також не забуватимуть. Є наша пословиця— як ми з Богом, так Бог нам.

Дуже добре булоби, колиб кождий відділ БУК-а— най не встрадаються — зібрав що можуть, більше чи менше. Так всі разом, по трошка можемо богато зробити. Тільки разом, всі вперед— а побіда правди певна. Часом буває таке, що у відділі найдеться случайно людина, яка в низький спосіб пробує робити перешкоди. Але це невдається, бо хто хоче другого переслідувати, сам переслідуваний буде.

Ми нище підписані щиро дякуємо всім жертводавцям, що зложили коляду і заразом тим, що чимнебудь причинилися до збірки.

За Заряд відділу

Іван Войтович голова — **Карло Лозинський** дільписар

* * * * *

Зложили на коляду: По $1— Іван Войтович, Карло Лозинський, Андрій Овчар, Никола Габрух, Михайло Лозинський.

По 70ц.: Петро Візнюк.

По 50ц.: Кирило Возняк, Михайло Овчар, Іван В. Байда, Никола Жарий, Василь Гавлюк, Михайло Дзядик, Михайло Вовкович, Федь Стадник, Петро Стадник.

По 40ц.: Михайло Стадник.

По 25ц.: Стефан Кобринський, Никола Камінський, Михайло Сельський, Іван Кобринський, Гринько Шведюк, Никола Корпан, Михайло Байда, Петро Корпан, пані Марія Войтович, Михайло Жарий, Ізидор Парчевський, Никола П. Кінар, Іван Дзядик, Панько Габрух.

Разом всіх $14.10.

* * * * *

Інші надіслані коляди на бурсу:

Українська Католицька церква Різдва Пр. Богородиці у Гвайтбіч, Саск.

Жертвували по $1: Петро Цвір. По 50ц.: Іван Стрільчук, Іван Вітів, Василь Кінащук, Василь Галушка, Василь Процак. По 40ц.: Іван Костур. По 35ц.: Дмитро Гомінчук. По 25ц.: Петро Сметанюк, Петро Галушка, Петро Процак. Вол. Горномаз. Разом всіх грошей $5.25.

* * * * *

Всім нашим ласкавим колядникам і жертводавцям щиро і сердечно дякує—

о. Петро Криворучка,
ректор бурси.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Збірка в пансіона Сонця, Гефорд, Саск. $1.40
Відділ ч. 11, Гефорд, Саск. 5.00
Олекса Піх, Прісвіл Саск, на пресфонд: 25ц
Щиро дякуємо.

* * * * *

Нашим ласкавим жертводавцям в Гефорд сердечно дякуєм і бажаємо Веселих і Щасливих Свят— Христос Воскрес!

ЩО БУДЕ ПО ВІЙНІ?

На цю тему промовив арх. Мек-Николас з Синсиннаті і намітив пять точок.

1). Треба зберегти віру у найвищу правду особистого, всемогучого і всезнаючого Бога.

2) Треба з'єднатися і спільно судити безбожні науки, котрих навчають в многих вищих школах.

3) Подбати про це, щоби дітям і молоді запевнити релігійне навчання і виховання, як суттєву часть науки і виховання.

4) Подбати, щоби кожда родина мала добробут, забезпеку на час слабости і була так само забезпечена на старі літа.

5) Треба підчеркнути людську гідність і співучасть людини в божественім через Христа Спасителя.

На тих основах тільки можна збудувати новий і кращий повоєнний світ.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
233 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3888—Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПОМЕР СЕНАТОР РАУЛЬ ДАНДЮРАН

У 80 році життя помер провідник сенату і останний з назначених до сенату ще через Сир Вільфріда Льоріє— Рауль Дандюран, чільний канадійський державний муж і політик. Помер в Отаві 11 марта. По званню був адвокатом, до сенату прийшов ще 1898 року.

Був представником Канади в Лідзі Націй і президентом шестих зборів Ліги в Женеві 1925 р. І тоді оказався щирим нашим прихильником та кілька разів станув в нашій обороні, коли европейські українці вносили зажалення до Ліги про позбавлення прав через Польщу та проти знущань. А

Дост. Р. Дандюран

був то час дуже прикрий і ми не мали тоді прямо ані одної душі, що за нами обставлб. Були тоді сильними в Лідзі і мали рішаючий голос японці — вони все тоді підтримували польські спротиви проти нас. І тому шляхотна прихильність покійного остала для нас, як незабутна память в серцях українського народу— котрий спільно з канадійським загалом щиро сумує по приводу цієї страти в особі дуже поміркованого, шляхотного серця, лицарської вдачі і високих заслуг державного мужа Канади, яким все був і остане для будучих поколінь, бл. п. дост. Рауль Дандюран.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ...**
не забудьте відказати якусь
суму гроша на **свою Церкву—**
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні—
на свою пресу —
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

А. Загарійчук
Шкільний Радний Виннипегу

ЗА ЗМІНОЮ ШКІЛЬНОГО ЗАКОНУ

На засіданню Шкільної Ради міста Виннипегу дня 10 березня радний Загарійчук подав зголошення, що на слідуючому засіданню ради дня 14-го квітня він буде домагатися зміни шкільного закона або скасо-

А. Загарійчук

вання примусових фізичних вправ у публичних школах міста.

До сего кроку примусили його слідуючі обставини. По причині примусових фізичних вправ час від часу трапляються випадки покалічення. Хлопці є зобовязані брати участь у ріжних спортових змаганнях як бейсбал, футбал, гакі ітд. Це добре й навіть потрібне до їх фізичного розвитку. Та не без того, щоби один чи другий хлопець не впав і не скалічився. Після такого випадку хлопець мусить іти до лікаря, а часом навіть і до шпиталю вилічитися. За місяці січень і лютий ц.р. таких випадків було чотири. Хлопці віднесли покалічення, натерпілися, стратили по кілька тижнів науки, й остаточно їх батьки мусіли заплатити лікаря й шпиталь, бо Шкільна Рада, після обовязучого закону, не має права в таких випадках платити. Для того отже всі кошта потерпівшого хлопця мусить поповнити батько.

Над цею справою через послідних два місяці відбувалися часті дебати, чи школа має платити кошта лічення школяра, чи ні. Остаточно радні переголосували, що школа не повинна платити, бо нема доказу, що шкільна управа щобудь завинила. Після теперішнього закону батько може позивати школу о відшкодования, однак школа цего не боїться, бо ніхто не зможе доказати, що управа школи винна в тому, що хлопець упав і скалічився. Виходить отже, що вина лишається по стороні хлопця, а батько му сить платити. Такий закон є дуже односторонний й він захищає школу, а не ученика, й треба дивуватися, що він до цего часу удержався.

Дня 14-го квітня Шкільна Рада має вирішити, чи скасується примусове фізичне вишколення по школах у місті Виннипегу. Щось конче мусить змінитися.

* * * * *

За місяць лютий шкільні міста Виннипегу закупили военних щадничих значків на суму $14,171.00. За минулий і цей рік всіх значків куплено за $156,462.00.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ Св. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Пані Сестриці помогли сплатити окончно останний довг, який ще тяжив на церкві. Це був моргедж в Норт Американ Лайф Инсюренс Компанії на суму $2,090.63 з додатком за останні два місяці від січня 1942 р. Сестриці зложили на цю ціль $1,400 з каси церковної додано решту і весь довг парохії вкінці сплачений до цента. Так парохія св. Поркови зробила поступ., виплативши всі свої довги. А тому ще пять літ тут було понад $11,000 довгу. А в 1926 році доперва збудували цю церкву і було довгу понад $22,000. Здавалося деяким, що це сон— але милий, ця дійсність, що не треба більше платити процентів і вся ця красна площа на розі 965 Бойд еве. є неподільною власністю парохіян. З того приводу відбудеться ще окреме прияття по святах— тепер на Цвітну неділю наші парохіяни готовлять як доказ любови своєї церкви і подяки Богу— свячення трох фелонів. Всім добродіям, жертводавцям і робітникам ширим нашої парохії, Сестрицям і урядникам належить дійсне признання і подяка

Базар Сестриць був 19, 20 і 21 марта з повним успіхом, як все.

Хор парохії під управою З. Мороза виступав підчас концерту Шевченка в Інституті Просвіти, який то концерт влаштував місцевий відділ КУК-а— і також з повним успіхом.

На **Катехизм** кождої неділі приходить тепер пересічно 130 дітий.

В неділю 22 марта була світлена **звукова фільма**— сім кружків— Життя Христа, котру оглядали многі парохіяни.

Природник...

Старий професор природи зловив над ставком жабу і тримаючи в одній руці жабу, а в другій годинник, міряв удари живчика жаби. Потім кинув годинник "назад" у воду, а— жабу сховав до кишені.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

В справах наших шкіл, **коли треба учителя—або коли учитель шукає посади,** зверніться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі!
Освіта це сила уми!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

АМЕРИКА ПРОТЕСТУЄ У ВАТИКАНІ

Подають з Вашингтону, що американський уряд зложив протест у Ватикані проти навязання зносин з Японом. Уряд вказує, що японці зовсім не є зацікавленні в католицтві, а ходить їм тільки про можливість робити клопоти і тому такі зносини можуть викликати в Америці підозріння.

Як звісно Апостольська Столиця у всіх краях має своїх урядових представників, котрі в час війни роблять дуже богато добра і помочі, головно для полонених і бездомних. Такі урядові представники мають право неторкаємости нарівні з амбасадорами великих держав. В тій справі підписується договір, що нормує побут і засяг діяльности таких представників.

Вгадав

—Знаєш, я женюся. Вгадай, що робить моя будуча жінка?

—Дурницю.

Дома

Чоловік вертається з міста.

—Знаєш,— каже до жінки— якийсь дорожкарський кінь хотів мене вкусити в голову.

—Нічого дивного,— відповідає вона— бо занюхав січку.

Що ближче?

-Мамо, що ближче,— місяць, чи Америка?

А ти як думаєш?

Я думаю, що місяць, бо місяць бачимо, а Америки не бачимо.

—Тату, я вже все вмію і не потребую вчитися далі...

—А то чому?

—Бо вчитель сказав нині до мене: "Івасю, я тебе нічого не можу навчити..."

Якийсь хлопчина плаче на вулиці.

—Чого ти дитино?

—Мій пес утік до дому!

—Адеж ти мешкаєш?

—Я не знаю. Мій пес знає.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(3)

Шлях сповнився жвавим і гучним цокотом підков. Достоту було радісно чути цей цокіт.

А музика все ближчала. Села в цій околиці лежать обік себе. Минувши греблю й проїхавши невелике оболоння, поросле кущами, ми вибралися на чималенький горбок, куди вивів нас шлях і звідки ми вже побачили село. Воно потопало серед левад і садків розлогої балки. Там, під кучерашками вишень і яблунь ховались облесні, чепурні хати, а їх вікна, відчинені навстіж, горіли мабуть від розярених печей. Горіли таємничо, немов там, у середині, гуділи горна якихось чортівських кузень. Та й справді, ці хатки були кузнями, де їх смагляві господарі, ті, з чорними вусами, із сірими очима, невтомно кували бунт.

А тепер музику чути було зовсім добре. Скочна, танкова, вона дзвеніла десь із краю села, на вулиці й ляском її сповнені стали всі садки. Особлива була ця танкова мельодія; мовби то весела, а однак сумовита, з нотками якоїсь дивної, незбагненої туги. Але я знав її— цю тугу. Це туга за волею, за бунтом. Ці нотки— це кращі кровинки, що осіли на бунтарському ножі. Ця мельодія сама—яіж, що може зарізати. О, я збагнув душу цієї країни потопів!

Але найдивнійше було те, що музика таки справді стрівала нас. Ми легко зіхали з гори в балку, минувши старого вітряка, що стиха й глузливо поскрипував, і зіхали в широку сільську вулицю, затінену густою листвою садків, що гронами випирала ізза тинів. У височінь вечора струнчились кістяки криничних журавлів. Мальва, шалвія і материнка розкритими келихами жадібно пили холодок. А праворуч і ліворуч, цілинами в тинах, темними провалами в садках звертали ті сільські заулки, що ними блукають причинні тіні і любашні пісні.

Із однієї з перших хат, крізь подвіря, відслонене черешнями, з її навстіж відкритих дверий і вікон плили горячі й довгі смуги світла на вулицю. Вони перескакували тин із насадженими на кілки горшками, повзли через рівчак, переслий подорожником і висушений посухою, і лоскотали твердий кований шлях, вишукуючи в ньому кожду щербку, кожде заглиблення, щоб доторкнутись його своїм жовтим цурупалям. Але світляні струми не здолали перебігти шляху— їм загородила дорогу (так, як і нам) ціла юрба людий. Там, у пій, як у грайморі, світло ломилось і губилось. Звідти, з середини тієї юрби бухкав бубон і співала скрипка, тепер уже так оглушливо, так голосно, що мельодія розпливалась тихим річицем вечора мов нестримане, бурливе озеро звуків, що їх хвилі пунко бились у тремкі корони садків і там пляцали чудними переливами.

Ми опинили коний біля криниці, привязували їх до тину, а вони, спрагнені, ніжно ржали й тягнулись до поцвілих, зелених жолобів, що у них злякано тріпотались очі зірок. Я зліз із сідла, кинув віжки вістунові й розправляв ноги. Я повинен був у першу чергу розперіщити цю юрбу нагаєм, але мені самому чомусь хотілось слухати її смішної і наївної музики. Я знав, що в ній чатує, я це знав чудово, але саме тому я хотів слухати, хотів в думці глузувати з такої очевидної її облесливости, хотів сам зловити її зрадливий мотив серед журливих і скочних переливів. Звідусіль повзла ніч. У цій балці, серед цих пистятих, патлатих садків, на цій вулиці вона стала ще тривожніша, тремкіша, як сором-лива, але любашна коханка. Марево пожежі гинуло в ній, там за вітряком, що на горі, фіолетною плямою. Чаша розкривалася знов, чаша пахучого вина.

А музики йшли до нас, граючи безперестанку. Скрипаль— сухірлявий, із замріяними очима парубійко, із бундою на свитці, киненій наопашки. Бубній— кульгавий, кривий на око, скорчений утричі покруч-каліка. Його єдине око, рухливе й блискуче, як головка ящірки, лукаво гляділо на нас спід гривки волосся. За ними спроквола йшла юрба— кількадесять молодих чоловіків і жінок із своїми характеристично смаглявими, продовгастими обличами, із сумовитими, великими очима, що дивились на мене спід густих брів, цікаві, пронизлі, але не боязкі. Я не розрізняв нікого, всі були подібні до себе, хлопці в вишиваних сорочках, у накинених на плечі сермягах, дівчата у пишних, богатих, крихту злагіднених ніччю у кольорі одягах. Їх коралі у хвилі світла наливались спілими ягодами, дукачі на шиї мерехтіли й у теміні, а цілі потоки бинд, стьожок, квіття шаруділи при кождому порусі. Без сумніву це була довгі мальовнича група й у інший час я дивився би на неї не тільки з цікавістю, але й з захопленням. Проте тепер було не до того. Ці мальовничі люди зробили нам забогато шкоди, щоб були варті захоплення. Вони варті були тільки набияків, а неодин із них заслужив і на шворку.

Ми стояли проти себе. Я, узявшись під боки, з довгим гадючим хвостом гарапа в руці, широко розставивши ноги, що на них дзеленьчали остроги. За мною виринали з ночі мабуть із тією самою погірдливістю й презирством облича бульдогів, гончаків і хортів— моїх вояків. Одначе це було приємно чути за собою їх віддихи й й стриманий сміх, схожий на гарчання. Це була сила, це була зграя псів, яку я тримав на мотузі наказу.

Далі буде.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ON RESURRECTION DAY

Once more after what seemed to be the end, all is reawakening from deep slumber, and life is slowly bursting forth anew; once more spring is ushering in Easter—the Festival of festival, and once more we are greeting one another with "Chrystos Voskres."

What a perfect setting. Spring is preceded by a cold and seemingly hopeless winter but when it comes nature revives again. This only seems to prophecy a great reawakening—the rebirth of man. Christ was crucified, though innocent and the Son of God. When He was put to death, all seemed black and hopeless. But not for long, for on the third day Christ returned from the dead and conquered death by death. When He rose from the grave, glorious and immortal He gave us hope for an everlasting life. He rose from the dead at the time of the year that nature awakens from her deep slumber as if to doubly emphasize the question. "O death where is thy sting?"

If we follow Christ where would the sting of death be in our lives? It is not there because the Resurrection of Christ has given us hope now, and hope for eternal life. Let us forgive and forget our petty and trivial grievances, and on this day of days let us lay a foundation of love, and friendship.

"Do you know why lillies are placed on church altars on Easter?"

In accordance with a Judean legend, lilies are the ephemeral symbol of Christ's Resurrection, for after our Savior rose from His tomb, the spots upon which He trod were marked by white lilies which blossomed in His footsteps.

SALT & PEPPER

Teacher: "Now, Johnny, if I lay 2 eggs over here and 3 over there, how many will there be altogether?"

Johnny: "Personally, I don't think you can do it."

- - - - -

Swallowing your own pride won't give you indigestion. (Mack Chip).

- - - - -

"Who spilled the mustard on this waffle, dear?" asked Mr. Newlywed.

"Oh, John, how could you? This is a lemon pie," replied Mrs. Newlywed.

- - - - -

The hardest tumble a man can take is to fall over his own bluff.

- - - - -

Approximately seven million tons of water flow over Niagara Falls in a single minute.

Летунський старшина Альбін Луцький, син панства Луцьких з Винипегу, що є парохіянами церкви св. Покрови, а батько Альбіна є урядником. Альбін є свідомим і практикуючим українцем католиком і пише дуже красні листи зза моря по українськи до своїх добрих родичів. Один брат Альбіна є проф. универ. в Америці— один при летунах в Канаді.

UKRAINIANS IN CANADA

The Ukrainians came to Canada approximately fifty years ago. They came to this land of opportunity, seeking both political freedom and opportunity for economical advancement.

If the progress of the Ukrainians has seemed to others relatively slow, it can be explained by the fact that the Ukrainians began life in Canada, handicapped, by not knowing the language and also by the most extreme meagreness of financial resources.

Although it has taken these new Canadians some time to become an integrated part of the nation's pattern, today, the Ukrainians feel that they are a definite part of the Canadian nation. They are happy, that they have become economically independent and thereby an asset to Canadian industry and they are proud of their Ukrainian background, for with it they feed that they will be able to make cultural contributions of just a little different color of that which any other national group can make. In the field of music, drama, literature, handicrafts, and culinary arts, Ukrainians contributed much of which is original, creative and colorful.

The Ukrainians are essentially Canadian in thought and action. They realize that their Ukrainian background enables them to contribute to the sum-total of Canadian cultural qualities and arts peculariarly their own. Their love of land, their diligence and thrift, their perfection of beauty, drama, song and dance are qualities of which, we hope, may be woven into the pattern of Canadian culture.

- - - - -

This speech was delivered by *Olga Pastiak*, a student of St. Nicholas School in Winnipeg. It was first delivered in St. John's Hall, before a large audience. Representatives of the Knights of Columbus, who sponsored the oratorical contest of Catholic Schools in Winnipeg, considered it the best from among seven contestants. It was later delivered in Paul Shae's Hall, before a very large audience, that assisted at the finals. This time Olga made a "wonderful impression" on everybody.

CLUB NEWS

St. Mary's Club, which was organized by the young people a short time ago at the Holy Ghost Church, Brooklands, have drawn up a set of rules contributed by members of the club.

These rules are not strict but are necessary to keep the club functioning, and each member has promised to obey them as closely as possible.

If every club was as well organized as they are in Brooklands we would get more cooperation from the young people and old ones alike. LET'S TRY!

ST. NICHOLAS SCHOOL, WINNIPEG

Encouraged by the success of the First Annual High School Oratorical Contest last year, the High School students held a similar affair on March 8th. in St. John's the Almsgiver Hall. Seven High School Contestants participated in the contest. Their speeches were given both in English and Ukrainian languages. The contestants were: Laurence Reznowski, (the winner of the trophy); William Senek, Helen Hnidan, Mary Yurkewich, Victoria Pidhirniak, Julia Tomych and Olga Smaha.

The speakers were much praised by all present for their eloquence and manner in which the speeches were delivered. The judges: Mr. Wall, the principal of the Lord Nelson School, Miss Korecha, teacher of King Edward School, and Miss Steeh, teacher of East Kildonan School. The chairman of the Judges Mr. Wall gave the verdict and complimented the teacher Sisters and the students on the excellent work performed during the evening.

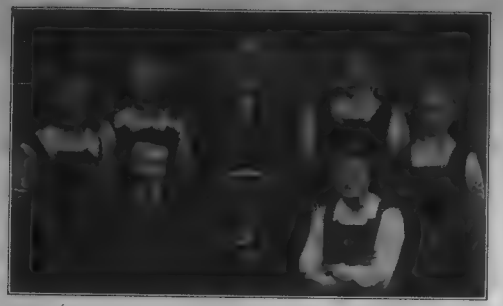

High School Oratorical Contestants, left to right: O. Smaha, Julia Tomych, Laurence Reznowski, M. Yurkewich, Helen Hnidan. Sitting:W. Senek, and Victoria Pidhirniak

Junior High School Oratorical Contestants, left to right: Lucy Pawluck, Bernice Mirus, Olga Pastiak, Walter Bala

During the decision of the judges the audience were entertained by a short musical programme by the various classes of the school.

The winning contestant, Master Laurence Reznowski spoke on "The Path to Safety." He spoke with confidence and animation, which greatly appealed to the listeners as the applause was certainly a prolonged one. Laurence is thirteen years and is in Grade nine. Last year he was the winner of the Knights of Columbus medal at the Junior Inter-Parochial Oratorical Contest held at St. Paul's College.

The programme was conducted by the President of the Literary Society, Walter Wasylyshyn of Grade ten. We all realise of what great importance contests of this type play in preparing our young boys and girls for active life once they leave their school desks.

After the contest the young ladies of the St Nicholas Parish served tea.

- - - - -

A similar affair was held on Feb. the 20th in which the Junior High School students took part. It differed from the Senior Oratorical Contest in that the best Orator represented the St. Nicholas School at the Parochial Oratorical Contest at St. Paul's College. The successful contestant was Miss Olga Pastiak who delivered her speech in a very pleasing manner on a theme entitled "Ukrainians in Canada." According to Mr. Cass, Knights of Columbus, the sponsor of the Junior Oratorical "Olga made a tremendous impression on the crowd, for she spoke sincerely on a topic nearest her heart." Today Olga is a proud possessor of the Knights of Columbus medal. Other students who participated in the Contest were, Bernice Mirus, Vera Reszniak, Sophie Fedusek, Lucy Pawluck and Walter Bala.

At present, the Junior High School students are preparing for the Junior Catholic Parliament sessions which will be held at St. Paul's College in April. An article featuring this event will appear in April's issue.

The St. Nicholas School which is one of the 13 Catholic schools of greater Winnipeg is actively participating in all events that are held by other schools such as Junior Parliaments, Oratorical Contests, Inter-parochial Soft Ball League and the Catholic Field Day. The Ukrainian children attending at Nicholas school have many opportunities to show their capabilities in various activities.

President of the Literary Society
Walter Wasylyshyn, Gr. X.

FORTUNE TELLERS

(Condensed from "Dominicana" by Catholic Digest).

"Kindly cross my palm with silver," is being sung by a chorus of 100,000 soothsayers in the U.S. The American public is naively complying to their request with $125,000,000 annually. These facts were disclosed in a widespread investigation of the fortune-telling racket, privately made by a well-known authority on the subject. Fortune-tellers are a motley conglomeration of crystal gazers, astrologers, numerologists, palmists, phrenologists, card manipulators, tea leaf readers and other charlatans.

At the time of the investigation, between 15.000 and 20,000 seers in New York city alone were found to be extracting,- with the aid of a little incense and a great deal of nonsense, more than $25,000,000 yearly from a clientele which should know better. In Chicago, where he annual fleecing was found to approximate $12,000,000, one male star gazer has as customers 100 successful business men who paid him $1,000 a year for a monthly business horoscope, which was simply a form letter sent out with a bland disregard for the kind of business the particular client is in.

The clientele list was found, upon investigation, to include men as well as women from all classes of society, and upon it appeared an astonishing number of names of bank presidents, stock brokers, attorneys, college professors, society women and U.S. senators and congressmen.

That the divining profession is, for the most part, one huge fraud is evident on a priori grounds, since ony God can know with certainty future events, at least those which depend upon chance or the free will of man. The investigation revealed the actual fact of the fraud in a rather convincing manner. In every case investigated the whole of the seer's art was found to consist in a certain craftiness in obtaining information about the client and an adeptness in deducting conclusions from the information obtained. When a customer is so unwary as to give his right name when making an appointment (and most of them are), it is comparatively easy to obtain this information. With the aid of a city directory or a telephone book, the soothsayer or his assistant can usually discover where their victim lives and possibly his place of business. And number of strategems may then be used to obtain further information. A favorite one is a surreptitious telephone call to his home or office from which a number of things may be learned about his family, his business, his probable social and economic status, etc.

When a fortune seeker drops in without an appointment or comes in with a friend, it is a bit more difficult to obtain information about him, due to lack of time. His name is taken and he is ushered at once into the presence of the seer. In th meantime an assistant makes desperate attempts to obtain, by telephone, a few facts about him. Sometimes these facts are relayed to the fortune-teller during the actual course of an interview by means of a picture with a sliding panel hung somewhere behind the client, and into which a placard is slid containing the information in readable signs. When a fictitious name or no name at all is given, the task is still more difficult. The seer must then rely on his wits, which he has trained for just such emergencies. Sometimes, in answering questions he tells many things about himself without ever suspecting that he has done so.

A trained seer can discover a great many things about his customer by observing his mannerisms, his accent, the material or cut of his clothes, jewelry, emblems, etc. The information thus obtained he dresses up in flowery language and hands back to a mystified and thoroughly convinced client. Should all means of obtaining information fail, the seer has to deal in generalities: "You may expect a change but not at once," "The problem you have in mind should not worry you for it will come out all right though not as you expect."

(To be concluded)

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Христос Воскрес!

Любі Діточки:

І знову минула зима і прийшла весна, а з нею найголовніше свято— **Великдень.** Усі радіем, бо ж так Великдень, як і Різдво —то наше найлюбіше Свято.

Найбільше з усього діти люблять писанки, та роблять із них дарунки своїм приятелям,— хорим, та бідним. І справді цего року ми маем досить нагод помогти біднійшим підчас Великодня.. Може у Вашій школі є молодечий відділ Червоного Хреста? Віддайте своїх пару заощаджених центів яко писанку для біднійших від Вас дітей. Справите їм і собі приемність.

Вуйко дякує за многі листи, що наспіли сими днями—і заразом в день **світлого Воскресення Христового** бажає всім щастя й гаразду. Веселих Свят!

Вуйко Трохим.

ПЕРЕД ВЕЛИКОДНЕМ

Галя писанки малює,
Місь і Бурко не дармує—
Коло Галі на колінах,
Ось яка щаслива міна.
Котик в глечик пхає лапку—
На яечку ставить крапку...
Песик воском щось смаруе—
Галя просить, він не чуе...
Помагають, помагають—
У кіш яечка складають...
В тім бебехи— ішли лушпинки,
Сумна мінка у Галинки...

Іванка Трешневська Савицька

Замітка—Василунька пішов під солому і запалив уже цигар, а далі слухайте, що було—

Кинув цигарем до землі,
І де тепер втікати мені?
А все крутить, все вертить,
В голові наче вода шумить.
Нараз зашуміло, загуділо...
Тай до того заболіло.
Бачу пекло перед собою—
Та звідкись голос:"Я шукаю за тобою"
Тато з путньом, мама з буком,
Та іще з Вуйком Луком.
Так насипали мені, що я не міг ся підвести.
"До чогож ти, бахуре оден, міг нас довести?
"Запалив своїм куренням солому
Добре, що ми верулись завчасу додому.
"А все через твої тії штуки,
А на тобі ще чотири буки!"
Як я потім чувся, не треба
Вже і Вам казати.
Тілько, кажу Вам, ніколи вже
Курити не хотів пробувати.

На другий раз "Василунька має ролю на Вечерок Сміху."

ВИСЛІД ДІТОЧОГО КОНТЕСТУ

котрий скінчився лютого 28-го.

"Дорогий Вуйку—я дуже жалую що я негоден взяти участи у новім контесті, а тому що я малий і негоден говорити. Наші люди потребують, щоб ім добре розговорити справу, то тоді можеб запренумерували газетку"—

Так пише оден з наших читачів, і з висліду видно, що усі наші читачі мали ті самі труднощі, тому контест закінчився без контестантів.

— —

– ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА –

ЛИСТ НАДГОРОДИ:

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Це є мій другий раз, що я до Вас пишу Дорогий Вуйку.

На святого Николая я дістав гарного великого літака, що у воздуху летить, як його накрутити.

Також дістав ще гарну камізельку червоної краски й багато маленьких даруночків.

На 26-го листопада ми мали "Вечірок Сміху." Це був направду смішний вечір. Всі люди добре насміялися. Наші точки на програмі були отсі:— комедія "котиків", голярня, косарі, й навіть хлопці зробили слоня на сцені й цей слонь танцював "гопака." Шкода, що Ви Вуйку не були на нашім концерті.

Тепер знова приготовляемо концерт на "Тарасове свято." В тім концерті я граю ролю малого "Тараса."

В Рідній Школі ми вчимося в історії про скасования кріпацтва за цісаря Йосифа II. в році 1786. Наша історія є справді дуже цікава. В школі переганяемося автами в пильности. Маемо лише три милі їхати до мети. Ми всі цікаві хто виграе нагороду.

Ви Вуйку питалися нас, що ми хотіліб, щоб було в діточій сторінці цего року. Моя гадка є—давати більше загадок і віршів.

Кінчу свій скромненький лист,

Ваш щирий приятель,
Никола Олексів,
854 Ave. R. South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Будуть загадки і вірші, та іще будуть надгороди за найлучші розвязки загадок.

КУПЕЛЬ У ЗИМІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Насамперед напишу про свої пригоди. Тут коло нас не було снігу до Різдва і морозу дуже не було.

Одного разу я з хлопцями пішов на озеро совгатися. Я заломився й упав у воду. Я дуже злякався і думав що уже кінець мені буде. Хоч я малий, мій "гакі стик" довгий і я подав його хлопцям, а вони мене витягнули. І так я в грудню скупався, але нічо мені не шкодило, навіть не кашляв. Я думаю, що Ви дописувачі Діточої Сторінки, а зимі не купалися на озері.

Тепер моя робота така. Ходжу до школи, а по школі помагаю мамі. Дров принесу і снігу на мягку воду. А потому біжу з саночками на горбок, а там уже сміху повна бочка, як їдемо з горбочка. Потім бавимося у війну, та наостанку дехто з плачем розходиться додому. У вільні часи будую літаки з матеріялу, що я дістав на різдвяний дарунок.

Дорогий Вуйку, я дуже жалую, що я не можу взяти участи у новім контесті— а

тому, що я малий і негоден богато говорити, а наші люди потребують, щоб їм добре розговорити справу, то тоді можеб що ви-пренумерували. Натім кінчу і здоровлю Вас сердечно,

Володимир Заячківський,
Krydor, Sask.

Від Вуйка:—Маеш щастя, що нестудився у тій купелі. Гарно робиш, що помагаеш мамі.

НАША МОВА

Дорогі Вуйку Трохиме!

Це мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи Город, в якій учить п. І. Новосад. Маю 14 років і є в 8-ій клясі англійській.

Вуйку, прошу, помістіть вірш.

Наша Мова

Чогож бо ми тут в Канаді
За морем шукаєм?
Чому свою рідну мову
Мимохіть кидаєм?
Чи то так нас ненька вчила,
Своє шанувати?
Що ми рідні викидаєм
Звичаї із хати?
Наші діти вже по свому
Говорить не хочуть.
Із святих звичаїв наших
Сміються й регочуть.
А ми собі те байдуже,
Бо то ще дітвора...
Та що буде, як виросте
Із неї потвора?
І як почнуть же такі діти
Господарювати,
То напевно наженуть вже
І неньку із хати.
Час вже людям пробудитись
Та дітей навчати,
Щоб звичаї свої й мову
Вміли шанувати.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме,
Іван Дмитерко,
Horod, Man.

Від Вуйка: Вуйко вірить, що усі наші малі читачі шанують свою рідну мову.

ЛЮБИТЬ ЛЯЛЬКИ

Дорогий Вуйку Трохиме:

Я маю вісім років. Я тепер зачала ходити до Рідної школи і до церкви на катехизм.

Наша Сестра-учителька дуже добра і гарно співає. До Вас пишу перший лист і не знаю, що Вам сказати.

Я бавлюся все ляльками, або в школу.

Здоровлю Вас Вуйку!

Леся Коссар
1014 Colony St., Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Гарна дівчинка, з тебе що така мала, а вже ходиш до Рідної Школи та на катехизм.

ХОЧЕ БУТИ СТОЛЯРЕМ

Дорогий Вуйку:

Я читав в часописі "Будучність Нації" і чув від других дітей про Вас. Я тепер хочу написати до Вас про себе.

Я є в Сиротинці вже девять літ. Маю ще два брати і дві сестрі. Старшу сестру взяли Вуйко на роботу до себе. А старшого брата від мене взяли одні люди за свого. Я тепер маю чотирнайцять літ і беру сему клясу.

Вже вибудували новий Сиротинець і лише минувших вакацій викінчили знадвору. Навколо є посаджені дерева, але ще дуже маленькі. Я мав поручено з другим хлопцем підливати кождого дня через літо.

Як виросту великий, я хотівби бути столярем, бо люблю будувати малі хати.

Микола Верклен,
St. Ann's Orphanage, Ituna, Sask.

Від Вуйка:— Тому, що ти так гарно описав про Сиротинець та що цікавишся столяркою, Вуйко висилае тобі пару пляків у столярці—річі, котрі ти зможеш собі зробити.

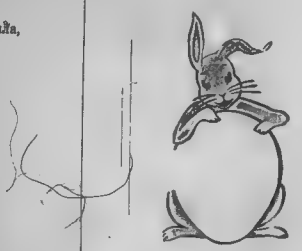

МАЛИ ВЕЧІРОК СМІХУ

Слава Ісусу Христу:

Дорогий Вуйку:

Це мій перший лист до Вас Вуйку. Моє імя є Савеля Кашуба. Я ходжу до української школи до третої кляси.

На святого Николая я дістала скриночку з ковертами та папером, та ще других річей.

Ми мали "Вечірок Сміху" на 26-го листопада. Гарно-нам вдався й ми будемо знова його мати. Я мушу бути грубий гарбуз.

Я дуже люблю ходити до української школи, бо ми можемо навчитися богато ріжних річей. Я тепер буду кінчити мій лист і буду очікувати відповіди від нашого Дорого Вуйка.

Савеля Кашуба,
421 Ave. D., Saskatoon, Sask.

Від Вуйка:—Аж тепер, коли ти вже маеш папір і коверти, зможеш до Вуйка часто писати.

ЯК ВОНА ДОЇЛА КОРОВУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме:

Я пишу до Вас сей лист, бо хочу сказати Вам, як я одного разу корову доїла.

Як звичайно, я загнала корову до стайні, кинула сіна тай зачала доїти. А вона як не копне— пішла путня і я. Підводжуся, дивлюся, а путня аж у другім кінці стайні.

Я стала, взяли шнурок і звязала ноги. Тепер я безпечно доїла, та і потім корова вже більше не копала.

Я ходжу до школи, люблю вишивати, плести і читати історійки.

Якби декотрі діти хотіли до мене написати—то пишіть, а я обіцяю кожний лист відписати.

Олеся Блек
Alice Black, Horod, Man.

Від Вуйка:— Пишеш, що любиш вишивати та плести. Кожна дівчина повинна іще змалку вчитись цего.

МАЄ ЩАДНИЧИЙ БАНОК

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Знова пишу до Вас дорогий Вуйку Трохиме.

На св. Николая я дістав гарний банок від Народного Дому на центовий фонд. Я мушу кидати одного цента на день до цего банку, а за три роки дістану гарний дарунок. Також дістав гарну сорочину, цукорки, орішки і яблоко.

Я грав представлення на св. Николая. В тім представленню я грав ролю хлопця, що приходив з Зеленого Клину.

Від Сестри учительки я дістав вертеп. Сестра учителька гарні пісні учать нас. Ми будемо знова грати представлення на Тарасове Свято.

Моя школа називається "Плезент Гил." Я маю колесо і їду до школи ним. Думаю його помаловати, щоб гарнійше виглядав.

Кінчу свій лист і буду очікувати відповіди від Вуйка.

Петро Кравчук,
Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Вуйко думае, що той банок, то е гарний дарунок, бо вчить щадити. Тепер діти повинні щадити і купувати Военні Щадничі Марки.

ХОЧЕ БУТИ БРАТОМ

Дорогий Вуйку:

Я читав у часописі що богато дітей пишуть до Вас, тож і я хочу написати дещо про себе.

Я маю чотирнайцять літ. Як приїхав до Сиротинця, мав лиш вісім літ. Я маю чотири брати і дві сестрі, також у Сиротинці.

Вже вісім літ, як моі мама померли. Тато мешкають на фармі в Бенк Енд, Саск., з моїм братом і двома сестрами.

Як ми приїхали до Сестер, то нового Сиротинця іще не було. Був старий деревляний і на другім боці міста. Тепер побудували новий Сиротинець з цегли. Тимтого року дали "стако" і Сиротинець виглядае дуже гарно. Церква е лише через дорогу від Сиротинця.

Я учуся по англійськи і по українськи. Я думаю бути братом, як виросту. Чи моя гадка добра, чи ні?

Ілія Вилячко
St. Ann's Orphanage, Ituna. Sask.

Від Вуйка: Добра гадка, Ілієї Це буде гарна посвята для тебе.

ХОДИЛИ КОЛЯДУВАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Я чула від декотрих, що Ви дуже любите діточок. Я хотіла би, щоб і Ви мене любили.

Я ходжу до української і англійської школи.

Від святого Николая я дістала коралі, золотий хрест, панчошки, перо, олівець, цукерки й богато орішків. Передтим ми мали Вечерок Сміху. Люди так його любили, що просять, щоб ми його повторяли. Я мала деклямацію і ролю за моркву.

На Святого Николая ми ходили колядувати. Ми дістали найбільше грошей і будемо мати партію.

Я люблиб більше загадок в Сторінці. Кінчу свій лист і очікую на Вашу відповідь.

Мирославія Антоніх,
Box 1171, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка:

Як видно з твого листа, то діти у Вашім місті дуже цікаві. От буде і втіхи, як прийде та партія.

ЛЮБИТЬ УКРАЇНСЬКУ ІСТОРІЮ

Дорогий Вуйку:

Читаю Вашу сторінку і листи, що діти так до Вас пишуть. Я е тут у Сиротинці і люблю читати за наш український нарід. Читав я про богато поетів і велику участь у відбудованню нашої України.

Я читав про богато молодих хлопців і наших жовнірів, як вони віддали своє молоде життя за український нарід. Я читав дещо про панцину, але я хотів би знати, як задовго та панцина тревала?

Я дуже люблю нашу українську географію, історію, та поеми. Ось тому я Вас Вуйку питаюся, дещо про наш український нарід.

Василь Деркач,
St. Ann's Orphanage, Ituna, Sask.

Від Вуйка: Панцина тревала много років. В давній Австрії її знесли в 1848 р.— в давній Росії аж 1861 року. Люди мусіли передтим забездушно робити на пана, на дворському полі, майже цілий тиждень від ранку до пізної ночі. Коли знесли панцину, люди ставили памяткові хрести при дорогах, в церквах правили і дякували Богу, що тепер будуть робити для себе на своїм полі. Панцину описує Франко в поемі "Панські жарти."

Канадійські Вісти —

Друга позичка побідна принесла лучну суму $979,217,100.

Заведено обмеження для одягів мужчин. Для спортових з днем 10 квітня, для інших з 1 мая, для робленних до міри з 1 серпня. Не буде більше додаткових прикрас, ні подвійних гудзиків на сурдутах по згаданих речницях.

Так само заведено **обмеження вживати цинк** приватним особам, хіба за дозволом контрольора металів.

По 16 марта всі самоходи в Канаді будуть мати одну ціну, без огляду на це, якого виробу. Додаток в ціні буде тільки залежати від коштів достави. Дальший виріб **тягарових самоходів для приватних людий спиненний,** хіба хто має на це окремий дозвіл.

З першим квітня входить в життя розпорядження про **продаж газоліни на картки. Основна одиниця тепер є 5 гальонів.**

З весною мають покликати до війська мужчин, що мають 30 літ життя.

Подано до відома, що нова **фабрика штучної гуми** зачне виробляти прикінці 1943 року. На рік сподіються виробити 34,000 тонів штучної гуми, котра вся піде на военні цілі. Приватним особам в Канаді не бракне газоліни, але бракне гумових колес і тоді приватні самоходи стануть.

Уряд перебере з цього збору 280 мілионів бушлів зерна. За бушель пшениці 1А Нортерн, Форт Вилиям, ціна назначена 90 центів, за бушель ячменю 60 центів, за бушель вівса 45 центів, за льон $2.25.

В січні і лютим 1942 **вислано до Англії з Канади 6,750,000 тузинів яєць** — о много більше, як минулого року.

ДА ВОСКРЕСНЕТ БОГ І РАЗТОЧАТЬСЯ ВРАЗИ ЙОГО!— продовження зо стор. 4.

настане день виміру Божої справедливости, здійснення Божої правди і привернення людської гідности— свободи для нашого народу в Европі, для України.

Прийде невідмінно той час, коли пороги Божі пропадуть і зникнуть, хочаб вони були так численні як пісок у морі.

Прийде той час, коли Бог затріюмфує над злобою і ненавистю людий, коли предобрий Бог надгородить всіх добрих і каратиме всіх злих.

Боже Провидіння знає той день і годину, коли це станеться.

Ми того не знаємо.

Але знаємо певно одно, що це станеться, що це муситъ статися!

Розвіється людська брехня і всі хитрощі її не збережуть, побідить Правда і Сила Божої Слави споконвічної.

Нехай ці почування будуть в наших серцях, коли у Великодну неділю ранком прийдемо до церкви, будемо йти обходом з плащаницею, почуємо радісний гомін дзвонів і згадаємо в наших молитвах тисячі і тисячі наших вояків, котрі нині стоять в першій лінії бою за нашу Канаду, за наше добро. за нас всіх. Прийде невідклично час побіди і не поможе жадна людська сила ворогові, бо вся мудрість людий перед Богом дурнотою. Бог глядить на серце чоловіка, не на його лице.

Нехай наші серця будуть чисті, освячені ласкою Божою, просвітлені і скріплені, а побіда наша певна, бо ми з Богом. Христос воскрес!

ЗА СПЕКУЛЯЦІЮ ПОЖИВОЮ СТРОГІ КАРИ В АНГЛІЇ

Тому, що поширилася язва перепродажі поживи без огляду на ціну і були такі, що лакомилися на їду і платили кожду вимагану ціну, уряд в. англії підвищив кару за спекуляцію поживою на 14 літ вязниці і високі грошеві кари. Будуть карати не лишень малих перепродувачів, але також тих, що купують. Можуть арештувати підозрілого і держати у вязниці, хіба докаже свою невинність. Спекуляція поживою в Англії є признана тепер за зраду і копиб ці міри не помогли, напожать ще гострійші кари.

Знавець Історії

—Степане, скажи мені, де виграв гетьман Хмельницький першу битву?

—На 57-ій сторінці, пане професоре!..

ДУХОВНА ВЯЗАНКА

Молебень до І. Христа, Молебень і Паракліс до Матери Божої разом із найкращими молитвами до Серця Христового й Матери Божої та поясненнями святої години в честь Серця Христового. ... 10ц. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПРИГАДКА Й ПРОСЬБА

Одинокий український Сиротинець під зарядом Сестер Служ. П.Н.Д.М. в Айтуні, Саск., гарний не тільки тим, що його будинок уже старанно викінчений та й помальований, а тим що у ньому понад півсотні діточок постійно знаходять теплий притулок, добру науку й старанне виховання. Та виховання такої гарної групи дітвори і постійне провадження Сиротинця тай його удержання з року на рік вимагає стільки вкладів праці і потреби в грошах, що без помочі нашого українського громадянства, наших укр. Запомогових Інституцій ми напевно не зможемо виконати цього нашого святого і патріотичного обовязку; бо ж тих діточок треба щодня нагодувати, огріти й зодягнути, а це не така легка штука.

Ми звертаємося в цім з ласкавою просьбою до наших читачів та прихильників Сиротинця о ласкаву і щедру поміч, за яку вас Господь буде благословити у всіх змаганях вашого життя. Від вашої щедрої помочі буде залежати також і доля не тільки нашого Сиротинця, але також і доля многих, многих дітей сиріт. Діти наші а особливо сироти, це діти нашого народу і ми мусимо ними занятися. Коли ми не зайнялися вихованням наших сиріт, то ними займуться чужі нам секти і тоді виховають наших гарних і здібних дітей не для нас, але для себе.

Ласкаві жертви просимо слати на адресу:

ST. ANN'S ORPHANAGE, ITUNA, SASK.

ЖЕРТВИ НА ПАСКУ ДЛЯ СИРІТ

Одна родина з Ошави, Онт.	$2.00
Пані Гусак, Транскона, Ман.	5.00
Пані Меланія Романів, Кендіяк, Саск.	1.00
Пані Марія Хапська, , Інвермей, Саск.	1.00
Пані Павліна Ревуцька, Вінніпег	2.00
Пані Фірман, Арбург, Ман.	1.00

Заряд Сиротинця складає щиру подяку всім жертводавцям. Най Ісус і Його Найсвятіша Мати опікуються Вами.

ST. ANN'S ORPHANAGE, ITUNA, SASK.

ЖЕРТВИ УНС В АМЕРИЦІ

По переведеній контролі в Українськім Народнім Союзі в Джерзі Сіті, головний уряд признав ряд допомог для студентів на суму $2,000— Сиротинцеві у Філядельфії дали $150— Семінарії в Стемфорді $100.— Дівочій Академії у Факс Чейз $100— Захистові для старців у Слотсбург $100.

Всього майна УНС має тепер $6,360,129.89 —всіх членів дорослих 29,623. Відділи УНС поширюються в Канаді, останно зорганізовано такий відділ в Лашін, Кв.

Найбільше грошей УНС має в державних бондах, бо поверх 2 міліони.

Має власний дім, вартости $95.000 і 27 посілостий, в котрі вложено $911,708.77.

Окремо має чимало гроша на морґеджах і позичках.

Від тих всіх вкладів дістає відсотки, що точно напливають.

До своєї часописі, одинокого нашого дневника в Америці "Свободи," УНС щомісячно **докладає** $1,147.90.

Видав Історію України Грушевського і книжку Вернадського про Богдана Хмельницького, обі в англійській мові.

* * * * *

Значить УНС веде все таки корисну і потрібну не лише працю допомоги і забезпеки своїх членів, але також працю культурну і добродійну. Та останна однак на нашу думку **рішучо замала.** З шістьмільонового майна дарувати на свої заведення лише суму $450—це не видержує критики. Коли УНС міг закупити бондів нараз за півгора міліона долярів— зробив гарно і демонстративно. Значить, є там люди рішучі і тямучі в проводі. Чому так само не зробитиб відповідного дару для себе самих і дати бодай по одній тисячі долярів на кожду з наведених інституцій?

Прецінь самих відсотків УНС збирає грубі **тисячі!**

Наша організація повинна працювати і дарувати **також** на наші найблищі потреби!

ДЛЯ ПРАВДИ НЕМАЄ МОГИЛИ

Скиньте зимні криги, бо прийшла неділя!
Сонце ясно світить, вються сріблом пісні.
А по полі синьо розцвіло чар-зілля.
Гей! Ви всі! Хай крига в дусі нашім трісне!

Тямте що Месію гробом привалили
І товпа ревіла: Не встане! Не встане!
Він воскрес! Для Правди немає могили!
З тюрми вона воскресне! Розірве кайдани!

Анатоль Курдидик.

Багатий Шотляндець

— Слухайте, Патрик, чому ви все носите цей брудний светер— чи у вас нема сорочки?

—Але ні, прошу пані, я маю масу сорочок, але все обі є у пранні.

Останні Вісти...

Ген. МекАртур прибув до Австралії, тут витали його овацією. Заповідають загальний наступ проти японців.

Невільно і протизаконним є давати дарунки цукром, або давати цукор на розігравку підчас базару. Так подають від урядових чинників.

Поїздки спільними самоходами на прогулки і звидження місцевостий відтепер припинені.

Китайські католики звернулися до св. Отця з проханням не визнавати і не навязувати зносин з Японією. Подають, що в Китаю є чотири міліони католиків.

Провінція Нова Скошія перша в Канаді завела примус лікарських оглядин і лічення всіх осіб, запідозрених у венеричних недугах. Таке рішення повинні перевести у себе також прочі провінції.— воно мудре і доцільне.

Харків горить, в ньому вибито німцями 30,000 людий, як подають з большевицьких жерел. Червоні військові частини мали увійти до Старої Руси.

Сир Стефорд Крипс, заступник премієра Чирчила, в неділю, 22 березня, прибув до Індії.

Головним командантом всіх збройних сих на полудневім Спокійнім Океані назначений славний оборонець півострова Батан, ген. МекАртур, котрий вже переїхав до Австралії.

Ураган в Америці наробив шкоди на $3 міліони, убив 132 особи і покалічив близько тисячу. Так мало значить людське життя в обличчу вищих сил— шануймо його і цінім, як величний Божий дар.

"Красная Зоря" доносить, що **німці вивішали в Харкові** 116 осіб на вулицях міста, а вбили 14,000— яких 1,200 жде в підземелях смерти. **Люди попухли з голоду,** а родини закопують померших з нужди таки в своїх городах. Ось наслідки руїни в Україні!

Цього року припинять будову і навіть направу доріг в Канаді, щоби весь матеріял зужити виключно на воєнні цілі.

Урядові чинники дістали вже готові форми **для переведення всенародного голосования в справі заморської служби, що відбудеться в понеділок 27 квітня 1942.**

БУДУЧИНА НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 8 (104) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Квітня, 1942 Vol. X, No. 8 (104) YORKTON, SASK., April 14, 1942

А ХТО СИЛЬНИЙ, ТОЙ ЗДОБУВАЄ СВІТ!...

Острови Андаман, віддалені від Калькутти в Індії 650 миль. Японці заняли ці острови і посунулись в Бурмі до Тунгу, ціною великих жертв і діймаючих втрат від ударних китайських частин ген. Чіян Кай Шека

В столиці Австралії, в Кенбері, новий головний командант, ген. МекАртур так промовив в парляменті: "Ми переможемо, або загинемо! Щоб це осягнути я прирікаю вам для цеї цілі всі могучі засоби моєї батьківщини та кров моїх земляків!"

Австралія має несповна сім мільонів населення, а недалека Нова Зеляндія дещо більше, як півтора мільона душ. Вони самі без сторонної зичливої допомоги не в силі устоятися перед чисельним і наглим ворогом. Тепер в цю скрутну хвилину їх державного життя для них прийшла сильна допомога, "дух вільного чоловіка, що служить справедливій справі"— як сказав ген. МекАртур.

До ворога треба стати лицем, затиснувши зуби, насталивши всю свою міць і гарт духа.

І так треба побідити!

Ген. Доглес МекАртур славний оборонець півострова Батан на Філіпінах став головним командантом збройних сил Австралії і заповів знищення японців. Принимали його в Австралії по королівськи, сама присутність того рішучого і здібного вояка, пахнула загал найкращими сподіваннями.

ЩО ВАРТУЄ НИНІ БУШЕЛЬ ПШЕНИЦІ В КАНАДІ?

Недавно міністер рільництва дост. Гардинер так сказав в Отаві: "Я переконаний сильно, так само як про це, що я стою тут перед вами, що незадовго, десь перед закінченням цеї війни, кождий бушель канадійської пшениці, що тут виплекали, стане потрібним для вижившення народу в Европі і в інших частях світа."

Однак фармарі занепокоєні, що за їх труд і працю так конечну і потрібну для всього людства, якось тепер мало платять і мало цінять.

Наділі ціна масла, сиру, безрог. телят, волів і льону нині вже стоїть у цій самій вартості, що за неї можна було купити в 1926/29 роках.

Пшениця однак ще далека від тої ціни.

В 1926/29 роках бушель пшениці вартував у Винипегу 1 Нортерн $1.35—в лютім 1942 той самий бушель вартує тільки 78 центів. Ріжниця є в некорись фармара і тому загал фармарів справедливо домагається звижки на ціну— бодай один доляр за бушель. Спільне зусилля фармарів в тім напрямі певно увінчається успіхом.

Фармарі повинні домагатися того, що їм справедливо належиться.

І повинні дістати!

ГЕТЬМАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ РОЗВЯЗАЛАСЯ?

Американська "Свобода" подає, що організація Союз Гетьманців Державників в Америці фактично перестала істнувати і формально рішила сама себе розвязати. Їхній Дім в Шикаго відкупили союзовці з УНС за $8,500.

ПОСОЛ БАЧИНСЬКИЙ КРИТИКУЄ ВИНИПЕҐСЬКЕ ШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

В манітобськім парляменті посол Бачинський з Фишер Бренч виголосив яскраву промову, в котрій гостро скритикував винипеґське шкільне виховання яке не дає повного горожанського вишколення, ані не творить сильних характерів.

Посол Бачинський звернув увагу, що коли перед війною намічено завести у винипеґських школах фізичні вправи для учеників, то многі тоді накинулися, що це мілітаризм і непотрібне. Нині бачимо основний брак того —хлопці не голосяться до війська, а дівчата часто їх в тім утверджують. Є брак сильних характерів, котрі здатні булиб на жертву. Під тим оглядом школи на прерії краще сповнили своє завдання, як рівнож школи в північній части міста. З такої Айсак Нютон школи пішли до війська добровільно 225 хлопців і це є найбільший стан в місті.

Як можна було сподіватися, ця промова наробила чимало шуму в пресі, а також обрушилися ріжні управителі міських шкіл, головно з полудневого Винипеґу. Школа А. Нютон є в майже чисто українській околиці і найбільше хлопців в тій школі це українські хлопці. Також сильно обрушився на ту промову консервативний посол з Асинобоя Бест, війт колишний муніціпалу С. Джеймс, котрого у великій мірі помогли вибрати також своїми голосами українці з Бруклендс. Посол Бест назвав зауваги посла Бачинського неправдивими, злобними і шкідливими— замітив, що всюди інде молодь також голоситься до війська а виховання в школах добре.

Ми від себе смієемо додати, що дійсно зауваги посла Бачинського видаються нам в многих случаях оправданими. Бо ніхто негоден заперечити фактами примірком того, що найбільше добровільців до війська вступило зі школи А. Нютон, коли ходить о Винипеґ— противники посла добре зроблять, коли числами докажуть кілько то добровольців пішло до війська з їх шкіл, а саме словне заперечення мало значить.

І виховання без характеру не богато поможе, хоча дає много знання. Треба ще крім знання чогось більше— засад життя, зрозуміння жертви, витревання в добрім, а цього всього **без релігійного виховання неможливо дати школі.** Посол Бачинський має рацію стверджуючи факт. Треба однак знайти також лік на поправу. Той лік є лише один— **дайте у винипеґських школах молоді релігійне виховання а збудуєте характер!**

37 ЗЇЗД САСКАЧЕВАНСЬКИХ МУНІЦІПАЛІВ

Відбувся в Саскатуні 4, 5 і 6 марта ц.р. Всі муніціпали платять по $15 членської вкладки до централі і кождий такий муніціпал має право висилати потім 2 своїх відпоручників. Приїзджають відпоручники з найдальших околиць. Їм платять подорожне і харчове, але нічого за труд. З блищих околиць часто приїзджають навіть всі радні— тоді вони мають відмінні відзнаки і не голосують.

Сьогорічний з'їзд був один з найчисленніших і хто вислухав всіх промов, богато скористав. Привіти давали представники Альберти і Манітоби. Головними промовцями були— ветеран з першої світової війни, ґен. Рос, міністер мун. справ Паркер і заступник міністра Смит.

Др. Рос говорив про теперішне воєнне положення і загрівав слухачів до жертвенности на воєнні цілі.

Міністер Паркер говорив про муніціпальні справи і відношення правительства до муніціпалів.

Заступник міністра Смит є давним працівником у відділі і говорив дуже практично.

На тім з'їзді вільно говорити простому фармарови і кождий може предложити свої зажалення. А говорять і впоминаються ось як. Ще перед з'їздом висилають намічені рішення до централі, централя їх друкує і роздає вже при дверах перед отворенням з'їзду. Таких рішень цього року з ріжних околиць прислали 125. Над кождим окремо застановляються і є дебата за, чи проти— одні переходять потім підчас голосування, інші перепадають. Ухвалені рішення представляють вищим властям. Коли правительство таке рішення одобрить, воно стає законом.

Примірком, одним з таких рішень було це, щоби правительство перебрало на себе всю допомогу до кінця 1940 р., а насіння до кінця 1937 р., а за 1938 50%, бо фармарі негодні того поповнити. Одно рішення було за створенням великої фармарської орґанізації, в котрій булиб злучені всі інші орґанізації— це рішення було довге, аж на два листки паперу. Та нова орґанізація малаб на меті тільки економічне життя фармарів і не мішаласьби до політики, ані до справ релігійних. Вкладку намічено всього один доляр річно. Говорено також про державне лікування і це принято.

Д. К.

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ В СЕНДІ ЛЕЙКУ ДЛЯ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Українська католицька парохія в Сенді Лейку, Ман. відбула пущення на добро Червоного Хреста. Тамошний парох **о. М. Григорійчук** промовив до молоді і вказав на їх обовязок для Червоного Хреста, про тяжку і хосенну працю, повну посвяти тих, що тепер терплять в Старім Краю, і про наші обовязки для короля і Канади.

Розіграно торт, що був декорований через V і мав окремий напис—твір пані Мат Колсон— прихід був $22.20. Подушку на розігравку подарувала панна Босак, прихід був $5. Петро Колтуський і Зиновія Процьків виграли першу надгороду за найкращий вальс— надгороду дарувала пані С. Бачевич. Всі видатки того вечора поплатили окремо Сестриці, котрі також приготовили дарову перекуску на ту ціль. Чистих гроший для Червоного Хреста прийшло тоді разом $87.70.

УСПІХ МОЛОДОЇ СПІВАЧКИ В НЮ ЙОРКУ

Свідома українка з дільниці Брукляну, панна Стефа Тураш виграла першу надгороду в співацькому конкурсі, який уладила Співацька Асоціяція Учителів. Панна Тураш роджена в Брукляні і покінчила Музичний Інститут Джуліярда. Вона дістала стипендію на дальше продовжування науки, а її концерт, що відбувся для вибранців співу 10 марта, приніс її найкращі похвали.

Так на поверхню життя вибивається в метрополії Америки наша молоденька співачка, що має прегарний ліричний сопрановий голос.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
301—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колеґія св. Иосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3588—Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Шведка у військовім однострою, одна з 7,000 жінок, які там служать для оборони краю перед можливим летунським набігом. Один міліон жінок в Швеції зголошені до служби в разі потреби, як шофери, кондуктори, машиністи, фармарі, ітд.

АКТИВІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ В МАНІТОБСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ

Підчас останних сходин манітобського парляменту много було бесіди про українців і через українців. У великій мірі причинився до того посол Кардаш, лівих поглядів, що кілька разів дуже радикально домагався дивних річий.

ХОЧЕ ІНТЕРНУВАТИ ГЕПБУРНА

Сензацію в Манітобі викликало домагання Кардаша в парляменті, щоби інтернувати премієра Гепбурна з Онтеріо. Розуміється премієр провінції Онтеріо не бере собі того до серця, ані не може це іти на конто українців, бо посол Кардаш вибраний не українцями, лиш лівими голосами міста Винипеґу.

Але цікаве є, **хто що кому бажає** і як ті люди думають та як вони представляють собі світ.

НАДІЯВСЯ, ЩО БУДУТЬ СТРІЛЯТИ!

Ще цікавійша була та часть промови посла Кардаша, в котрій він дослівно відкрив свої найглибші думи і задуми по словам винипеґського справоздавця "Фрі Прес"— "Посол Кардаш сказав, що коли та війна почалася, він надіявся, що дійсних пятиколюмників відкриють і **постріляють,** або запроторять в тюрму— однак нічого з того не сталося." Вин. Фрі. Прес з 27 марта 1942, стор. 7, колюмна 3, долом.

Чоловік надіявся і так не сталося!

Яка "біда," що ми ще— дякувати Богу— живемо в тій нашій свобідній Канаді, в котрій ще невільно от так поставити чоловіка "под стєнку" і відвести "в штаб Духоніна" або просто так ззаду голови з нагану в мозок, як це вміє справно виконувати ГПУ!

Яке щастя для нас, що тут Канада!

І навіть для самого посла Кардаша!

Бо інакше— хто зна, що булоби сталося з тим самим послом Кардашом на початку війни, колиб були поступали по його "сподіваннях"— хто зна, чи сам Кардаш тоді бувби дожив, щоби так говорити нині на засіданнях манітобського парляменту. Бо якраз тоді до тих дійсних пятиколюмників належали всі комуністи та їхні симпатики і сторонники! І колиб їх були тоді по бажанню і сподіванню того посла стріляли— то і його булоб не стало, так як не стало на Україні Сембая, Ірчана і міліонів інших...

Але— дякувати Богу— ми ще тут в Канаді!

В нас є демократія, а не диктатура пролєтаріяту!

КАРДАШ ВИСТУПАЄ ПРОТИ УНО І НАЗИВАЄ СВИСТУНА!

В суботу 28 марта була цікава дебата в ман. парляменті, коли посол Кардаш виступив з явними доносами на УНО, начеб воно було тісно звязане з націстами і перед війною збирало гроші та відсилало "українським фашистам в Берліні."

Варта було комусь із наших послів спитати тоді посла Кардаша кілько то гроший збирав ТУРФД і посилав в ріжні сторони— от хочби до Москви, чи може ні?

І чи гарно **робити доноси на своїх рідних братів по крови?**

Доноси без доказу!

А далі посол Кардаш сказав, що адвокат В. Свистун є з тою ґрупою, котра голосила націстівську ідеольоґію в 1939 році.

А що тоді голосили всякі "Народні Ґазети"?

Особливо тоді, коли совітські війська станули по стороні Гітлера, як союзники і потім, коли ті війська увійшли на область Західної України— і стрічалися разом з німецькими в сердечних зносинах примірком в Берестю Литовськім.

Нам зовсім не треба боронити адвоката В. Свистуна, бо він сам себе знає добре оборонити. Але нападати на когось тоді, коли він на тім місці не є і не має змоги з того самого місця боронитися— **то є нам всім українцям чуже, противне і мерзенне.**

Ми знаємо тільки одні орґанізації на світі, котрі вміють безоглядно і без всякого людського почування нищити своїх противників: це є націстівське Гестапо і большевицьке ҐПУ.

А тут ми ще, дякувати Богу, звикли до інших способів розрахунку з противником.

І думаємо, що з тим останемо надальше.

Все таки ці виступи, а також потім окрема відповідь посла Соломона в справі українців, котрий сильно заявив, що українці в Канаді є в першій мірі канадійцями і від нікого чужого —ані з Москви, ані з Берліна— своїх приказів не беруть, ці всі виступи заняли велику частину нарад манітобського парляменту і **в кождім разі** сильно причинилися до спопуляризовання і зактивізовання української справи, як такої.

А це в нинішних відносинах таки богато значить.

І так з цілого того замішання все таки кінець кінців **виходить добро!**

Протилетунська оборона Ню Йорку все напоготові тепер, щоби ворог не заскочив того многолюдного міста. На знимці бачимо нічні вправи з протилетунською гарматою і далекими світилами, які справно і влучно освітлюють небесні простори. З ліва долом видно оборонців за стінкою, котра поставлена на це, щоби стряс від стрілів і відпадки стрілен їх не досягнули.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСОВАННЯ

В понеділок 27 квітня підуть всі горожани до голосовання, щоби зазначити свою вільну волю— чи хочуть звільнити уряд премієра Кінга від даних перед виборами приречень, чи не хочуть. Премієр Кінг перед останніми виборами обіцяв, що він не заведе примусової військової бранки для заморської служби— значить обіцяв, що так довго, як довго він буде при владі в Канаді, не будуть примусово брати до війська наших хлопців, щоби їх відтак післати на війну за море. Того він досі дотримав. Але тому, що такі настали тепер відносини і многі з послів, головно з консервативної партії домагаються заведення примусової бранки для заморської военної служби, премієр рішив, що заки в цій справі зробить рішучі кроки, вперед послухає всіх виборців Канади— що вони на це скажуть, чи виборці в Канаді годяться на це, чи ні.

І тому назначено всенародне голосовання в Канаді, котре буде чимало коштувати, але котре незбито свідчить про вартість свободи, яку маємо ми всі в Канаді і про силу даного слова, даного премієром. Премієр своє слово дотримав і ломити не хоче. Звільнять його від приречення, тоді він вільний зарядити примусову бранку для заморської служби—не звільнять його, дане слово далі стоїть, далі важне.

Ми українці, горожани нашої дорогої Канади, також підемо голосувати 27 квітня цього року.

Ви свідомі і знаєте в чім річ.

Вас не треба перемовляти, між вами не треба агітації.

Ви Канаду любите, бо тут ви вложили свою силу, свої літа, тут виховали своїх синів соколів. Тисячі їх нині стоять зі зброєю в руці на сторожі нашої волі за Канаду.

Тому ви будете голосувати гідно, чесно і так, як того вимагає добро нашої дорогої Канади, добро ваших родин, ваша совість і честь.

Так! Наші виборці всі до одного сповнять свій обовязок в дні 27 квітня і будуть голосувати! Кождий голос вартний і нарівні важний, бо ми вільні і рівноправні громадяни нашої великої, дорогої Канади!

ПРОВОКАЦІЯ

У звідомленнях з Вашинґтону подають під датою 27 марта 1942, що польський премієр ґен. Сікорскі заявив, немовби то українці в трох польських містах робили в січні погроми жидів за німецькою підмовою в Європі.

Уважаємо, що таке твердження **без доказів** і подання фактів, де, коли, хто—є грубою провокацією українського імени перед світом і вимірене тільки на те, щоби оклеветати українців в очах Америки і Канади.

Проти такого поступования рішуче протестуємо!

Польський генерал повинен знати, що українці в Канаді і Америці мільони свого гроша дають на це, щоби военні засоби ішли також для тої його армії і для тої платні, що він має і його колєги. За те не повинен він так поводитися, бо **тим чином в ґрунті підриває наші военні зусилля** і тільки стверджує перед широким українським загалом, що польський уряд у відношенню до нашого народу в нічім не змінився і нам скрайно ворожий.

Нам так само дороге наше імя, як полякам їхне.

Без доказів **невільно нікому** накидатися, ані нарушати це імя!

Наші тисячі вояків борються нині по цім боці і дають захист Сікорским та іншим біженцям— колиб не вони, де нині бувби Сікорскі!

Наші тисячі вояків знають, що вони з українського роду— не сміє того роду ніхто зневажати!

Ген. Сікорскі зробив у Вашинґтоні українцям діймаючу кривду і очернив перед світом безвинно нарід, який йому нічого не завинив— але котрий своїм грошем і кровю помагає, щоби він міг нині їздити по світі.

Дбати про польську справу ще не значить зараз нападати на Україну.

З такими людьми такої ментальности, що нічого не навчилися з усіх допустів Божих і з науки історії — **уважаємо навіть мову за неможливу і крайно шкідливу!**

ЗАПАСНІ ОБОРОННІ ЧАСТИНИ

По всіх містах і місцевостях Канади творяться запасні оборонні частини для помочі дієвій армії в случаю потреби, приміром на случай ворожих летунських набігів, якихось саботажів, або зарази. Ці частини є для протилетунської оборони, гашення підпальних бомб, неєення першої помочі раненим і засипаним, стереження певних важних точок, ітд.

До цих запасових частин принимають тільки горожан Канади, що звільнені при бранці від дієвої служби в армії по причині нездатности, або тих, що мають вищі літа. Принимають мужчин, принимають жінок.

Нема й не може бути двох думок, що заходи в цім напрямі є дуже хоєнні і актуальні. Колиб не дай Господи потреба була вже під нашими дверима, тоді запізно булоб творити такі помічні запасні відділи. Тепер є час на організацію і вишкіл. Ми щиро заохочуємо і поручаємо всім членам нашої організації Братва Українців Католиків Канади— чи вони є в місті, чи на фармах, щоби вписувалися до таких відділів і радо сповняли поручені їм завдання. Кождий повинен бути готовим боронити свою хату, свою вітчину. І коли не може цього вчинити в інший спосіб, повинен віддати свою силу і хист для запасної оборони, коли виринула така потреба. І ми віримо, що многі-многі українці католики, головно старші, скористають з першої нагоди, щоби в своїй місцевости взяти активну участь в запаснім обороннім відділі для нашої Канади.

До війська покличуть мужчин до 35 року життя, самотних. Фльоту побільшується тепер без обмежень.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**... не забудьте відказати якусь суму гроша на **свою Церкву— на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні— на свою пресу —**

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Квітень, 1942

14 В Квітень. Преп. Марії Єгипетської
15 С Преп. Тита
16 Ч Преп. Никити исп.
17 П Преп. Йосифа і Георгія
18 С Мч. Теодула і Агатопода
19 **Н Нед. Мироносиць.** Св. Евтихія
20 П Преп. Георгія Мел.
21 В Ап. Іродіона і ін.
22 С Мч. Евпсихія
23 Ч Мч. Терентія і ін.
24 П Сщмч. Антипи
25 С Преп. і исп. Василия
26 **Н Нед. Розслабленого.** Сщмч. Артем.
27 П Св. і исп. Мартина папи і ін.
28 В Ап. Аристарха і ін.
29 **С Переполовення.** Мч. Агапії і ін..
30 Ч Преп. Симеона і Акакія

УСТАВ

19, нед. Мироносиць— гл. 2, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 16, ев. Мар. 69.

26, нед. Розслабленого— гл. 3, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 23, ев. Ів. 14.

МІНІСТЕР ВІЙНИ В АВСТРАЛІЇ "ВСЕ МАЄ ДОСИТЬ ЧАСУ, ЩОБИ ВІДДАТИ ЧЕСТЬ СВЯТОМУ ІМЕНИ!"

Міністром війни в загроженій нині Австралії є католик, М. Ф. Форді. Недавно він заявив прилюдно таке: "Тут в Австралії маємо свободу віри. Але коли хочемо затримати це право і інші права, мусимо за них боротися."

Він взивав католиків, щоби були більше активні.

"Нехай католицькі робітники беруть більшу діяльну участь в своїх союзах, бо неправильним є, коли католики лишаються тільки пасивними членами."

Дуже красно начеркнув потребу відповідного проводу. "Нашими представниками в прилюднім життю мусять стати люди з християнськими засадами— котрі допоможуть збудувати новий лад, заложений на тих підвалинах, що їх поклав Ісус Христос."

Міністер заявив, що мимо всіх своїх занять і праці він все має досить часу, щоби "помолитися Богу і віддати честь найсвятійшому імени Ісуса Христа."

СВЯЩЕНИК ВІДЗНАЧЕНИЙ ЗА НАУКОВІ ЗДОБУТКИ

Королівське Географічне Товариство в Австралії засновано 1900 року. Досі воно дало за наукові осяги тільки десять надгород. Недавно таку надгороду дістав католицький парох з Крев Нест в Квінсленді, о. Лієв Геєс за праці з обсягу краєзнавства і досліди над життям тубильців. о. Геєс має в парохіяльнім домі малий музей з 50,000 чисел і уважається загально знатоком над побутом австралійських племен.

НЕЗРІВНАНА ПРОПОВІДЬ о. ШІНА

Коли о. Шін говорив в катедрі св. Петрика в Ню Йорку проповідь про це, що ми повинні молитися, щоби ми станули по Божій стороні, а не перетягати Бога в молитвах на нашу сторону— то тим відповів на одно з многих розятрених питань нашої дійсности. Так ми певно побідимо, бо будемо по Божій стороні, а Бог ніколи "поругаєм не бивает"— Бог все побіджає.

"Найбільшою трагедією світа є це, що ми прибили нині до хреста нашого думання і наших ідеольогій самого Христа."

"Многі хочуть втлумити християнство в повноту цьої війни і це є справді нове розпяття. Коли люди старалися приміняти самого Христа до чогось іншого, все виходив тільки—хрест. Так як колись прибили Христа до хреста, так тепер прибивають Його до війни."

"І не треба, щоби Бог зараз карав тих всіх, що роблять зло і не узнають морального закону— бо люди не можуть противитися Богу без того, щоби заразом не противилися самі собі. Всесвіт рішучо не відповідає протихристіянським спробам життя. Все, від зір до землі, по котрій ходимо, все те бунтується проти заперечення Божих прав."

"А тому, що Божих цілий ніхто ніколи не може побідити, то так само й нас ніхто не побідить так далеко, як далеко наші ціли будуть тотожними з Божими. Наші вороги мають внутрішню злу фільософію життя. Вона є протилюдська, протибожа і протихристіянська. Не може бути такої річи, як боятися зла, якщо тільки ми є по Божій стороні. Наш Господь ніколи ні один раз не сказав "Бійтеся діявола!"— але він сказав "Бійтеся Бога!"

ВСЕКАНАДІЙСЬКЕ ПОСЛАННЯ З НАГОДИ СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ СВ. ОТЦЯ

В маю, 13, минає 25 літ, коли Папа Венедикт XV висвятив на епископа Преосв. Пачеллі, теперішнього св. Отця, Папу Пія XII. З того приводу всі католицькі владики Канади видали спільний Пастирський Лист до вірних. Торжества срібного ювілею зачинаються з неділею 10 мая 1942.

ПОХОРОН СЕНАТОРА ДАНДЮРАН

Відбулися з парохіяльної церкви С. Вітер Дотремон. Священик на прощі сказав так: "Ми часто бачили його в церкві. Коли лише був вдома, **кождої неділі був на Службі Божій в 8 годині.**"

Торжественну заупокійну Службу Божу за покійного правив архієпископ Монтреалю, Преосв. Йосиф Шарбонно, в сослуженню численного духовенства— від українців був наш парох, о. Йос. Жан.

Були на тих похоронах представники влади на чолі з премієром Мекензі Кінгом.

Так помер і так прощали в Канаді великого державного мужа, політика і заслуженого горожанина.

Той горожанин дійшов до найвищих почестий в державі і був католик!

Не з метрики, а з діла.

Ходив на Службу Божу до своєї парохіяльної церкви і мав час на це— був членом своєї парохії. Парохіяни бачили його кождої неділі на своїм місці.

І це є збудования для вірних.

Це є заохота до доброго— це примір для наслідування!

\- - - - -

А в нас?

Чи наші політики і інтелігенти ідуть тими слідами?

Чи ми— всі— також так поступаємо?

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

НЕВІЛЬНО ЗАЛИШАТИ ФАРМАРСТВА

Уряд приняв рішення, що ніхто з тих, котрі заняті в хліборобстві, не може без дозволу уряду кидати роботи, хібаби вступив до війська, або сезоново пішов на роботу до ліса, в гори чи до риболовства.

ПРАВОСЛАВНІ ДІЛА З ПРАВОСЛАВНОЇ ВІРИ

АБО ВІДПОВІДЬ НА НАПАСТИ ПРОТИ о. БОЖИКА

Вже, дякувати Богу, цілих два місяці розписався один релігійний двотижневник проти оо. Василіян і особливо проти о. Божика. Не знаємо, чи це має бути їх черговий вислів "мирного співжиття," котре якраз той двотижневник брався голосити, чи цілком щось інше, немирне. Але замічуємо, що від якогось часу ці напасти на нашу Церкву і духовенство там безцеремонно збільшаються, мимо того, що це є час КУК-а, де спільно засідають і мають (повинні) в згоді радити представники українського загалу в Канаді, чи вони католики, чи вони автокефальні. Наділі однак хтось видно інакше представляє собі світ і цілком в тим— як видно— не думає, ні не хоче числитися. Уважаємо, що це є фатальне непорозуміння, котре може скоро скінчитися і не дуже мило для всього нашого загалу.

Стан справи такий. Отці Василіяни в "Світлі" видрукували річ, пера о. Божика, яка не подобалася автокефальним і вони зажадали спростування. Це спростування "Світло" без отягання помістило і перепросило кого слід.

Для людей чести та справа з тим полюднана і скінчена.

Сатисфакція дана— два рази за ту справу більше нема що говорити.

\- - - - -

Але деяким людям видно того тільки треба було, їх характер того тільки ждав, щоби мати нагоду і причину вхопитися того всього і почати напасти на українців католиків.

Вже після сатисфакції і відкликання, ці люди далі і далі, аж до огиди розмазують і розвалковують справу, розстрясають кожду дрібничку, і видно сильно тим радуються.

Ми не уважаємо це за здоровий спорт!

Дратувати другого не є по людськи!

Це є діло нехристіянське і неукраїнське.

Чіпилися ті люди попередних, колишніх писань о. Божика, коли він це був православним духовником давної Російської Церкви і витягають ці письма, розстрясують їх, так начеб з того мало прийти якесь релігійне просвічення, або народне добро.

Коли о. Божик писав це тоді, то писав як православний!

І ці письма тоді можуть бути тільки одним доказом для кождого мудрого і неупередженого чоловіка — як погано діялло православія на українські серця і уми! Бо тільки православний Божик писав таке.

Коли о. Божик навернувся і став католиком він ніколи такого не писав!

Католицька віра такого не допускає, не терпить— це віра свідомости, релігійної і національної.

Отже чим тут хвалитися православним, чому накидатися на о. Божика?!

За православні діла з православної віри?!

\- - - - -

Або недавно у Винипегу сталося таке. Винипегські щоденні часописі принесли судовий звіт про справу посла Николи В. Бачинського з Фишер, Ман. проти Василя Свистуна, адвоката. Бачинський позвав Свистуна за побиття підчас зборів Взаємної Помочі 30 січня в автокефальним православнім соборі у Винипегу, ріг Боровс і Синклер.

Винипег Трібюн в числі з 13 лютого 1942 стор. 17 так описує ту справу: "Пан Бачинський свідчив, що коли він присутний на зборах Українського Добродійного Товариства вечером 30 січня встав, щоби дати питання до одного з членів заряду. Пан Свистун, котрий був предсідником зборів, сказав йому, щоби сідав.

"В своїм свідоцтві пан Бачинський означуючи, що він сказав, коли пан Свистун казав йому усісти, навів таке— "Я не говорю до вас як до адвоката, бо я про вас як адвоката не богато думаю. Говорю до вас, як до предсідника цього мітингу і я кажу вам, що я маю право поставити питання."

"Я сидів 60 кроків від крісла, рахуючи детом пчоли— говорив далі пан Бачинський— коли я побачив, що пан Свистун встав з крісла і іде в моїм напрямі. Я думав, що він хоче говорити з кимось іншим, аж він плеснув мене по голові. Я присів і не хотів мати знаків на лиці, тому я закрив моє лице руками. Він плеснув мене 30 або 40 разів по голові."

"Свідок пана Бачинського посвідчив, що пан Свистун плеснув позиваючого обома руками по обох боках голови кілька разів, а потім вдарив його "до вдоволення свого серця."

"В своїй власній обороні свідчив пан Свистун і сказав, що пан Бачинський був пяний і він сказав йому про це. Він не встав з крісла, аж пан Бачинський зачав перешкаджати в зборах і назвав його (підсудного) fool and a cheat.

"Навіть колиб припустити, що пан Бачинський був пяний— сказав суддя Р. В. Гретем— і навіть припустивши, що він перешкаджав в зборах, це не належить до частини обовязків предсідника вставати з крісла і нападати. На основі вашого власного свідоцтва є ясним, що ви цілком втратили свою голову."

"Тютім суддя оріх пана Свистуна винни напасти і наложив кару $5."

\- - - - -

Так дослівно подає винипегська Трібюн. Фрі Прес каже, що пан Бачинський мав адвоката, котрим був Ів. В. Арсенич.

Чи не ліпше булоби для того православного двотижневника занятися тою власною справою на своїм порозі— як занимається католиками.

Ліпше зувидіти своє під носом, як чуже, далеко, ген...

І написати щось для своїх членів про це, як жити в згоді і любові— замість поширювати незгоду і ненависть між українським народом в Канаді.

Бо з такої роботи можуть бути тільки одні наслідки.

І то дуже немилі для всіх нас.

Такі, як сталися в душі коваля і мордерця Ляша, що казав поховати себе на православнім цвинтарі, обдумавши наперед морд нашого священника.

Страшні є наслідки поширеної ненависти і релігійного озлоблення.

Перед тим перестерігаємо особливо в теперішну хвилину, бо нам всім і Канаді треба єдности— думок і сердець, волі і почувань, а не розятрювання ран і націковування брата на брата!

Досить того—руки від нашої Церкви і наших отців проч!

РАДЯТЬ СІЯТИ ЛЬОН

Канаді треба тепер богато ростинного олію— тому ціна на льон добра. Влада заохочує фармарів сіяти льон.

Радять з уряду так. Заки будете сіяти льон, треба провірити насіння. Його зливається не формальдегайдом, як пшеницю але порохом меркурія, докладно після вказівок.

В Манітобі радять сіяти так як в Саскачевані Королівський Льон, або відміну Бізону, в Альберті Червонокрилий Льон. На акер виходить 25 до 40 фунтів насіння. Не можна сіяти льону на стернях, тільки на парені, що чиста (без буряну). Дослідна стація саскачеванського університету перевела добрий досвід з льоном— вони сіяли на цім самім полі разом льон і пшеницю пів бушля льону і пів бушля пшениці. Таке сіяння має бути можливо як найбільше плитке, або належить сіяти льон окремо, по пшениці, і плитко. Наперед насіння треба добре прочистити.

Ради збереження газоліни і ґуми невільно буде в Канаді їхати скорше, як 40 миль на годину.

\- - - - -

СПРАВЛЕННЯ

В числі 4, з 14 лютого 1942 стор. 9 в дописі з Лановець написано між жертводавцями по 25ц.: Йосиф Сливка— а має бути: Гринько Сливка.

За помилку щиро перепрашаємо.

ПРОСЬБА

Хтось з Норквей, Саск. прислав готівкою $1.00 на передплату "Б. Нації" і не підписався. Просимо негайно згголоситися, щоби ми знали кому дати кредит.

Д. Кобринський,
Box 281. Smuts, Sask.

ТРЕТІ З ЧЕРГИ! **ТРЕТІ З ЧЕРГИ!**

ВИЩІ ОСВІТНІ КУРСИ

У ВИНИПЕГУ

відбудуться через два літні місяці —

ЛИПЕНЬ І СЕРПЕНЬ

цього 1942 року

На курсах буде вчити світової слави диригент і композитор та знавець українського мистецтва—

ПРОФ. ДР. ОЛЕКСАНДЕР КОШИЦЬ

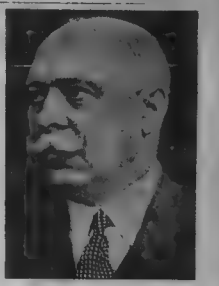

проф. др. О. Кошиць

Від минулих цьогорічні курси відріжняються більшою кількістю предметів науки.

Предмети:	Учитимуть:
1. Практичні хорові вправи і історія повстання народних пісень	Проф. др. О. Кошиць
2. Наука диригування (теорія й практика), інтонація, ритміка, загальна теорія музики, загальні відомості про гармонію, музичні форми і інструментознавство (уклад оркестр).	Др. П. Маценко і др. Я. Козарук
3. Українська мова	Мир. Стечишин, редактор "Укр. Голосу."
4. Історія України	Др. І. Гуляй
5. Історія української літератури	о. Ст. Семчук, письменник
6. Бесідництво	О. Івах, письменник
7. Організаційне життя в Канаді	В. Свистун, адвокат
8. Кооперація й діловодство	інж. В. Топольницький

КУРСИ ВЛАШТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ:

1. Української молоді обох родів (студентів університету й середних шкіл),
2. учителів публичних шкіл,
3. диригентів і культурно-освітніх працівників українських організацій в Канаді,
4. і для всіх, хтф бажає доповнити знання.

ПОДІЛ КУРСАНТІВ:

1. **Дійсні слухачі курсів.** Це ті з курсантів, що зобовязуються відвідувати всі лекції й приступлять в кінці курсів до іспитів.
2. **Надзвичайні слухачі.** Це ті, що зобовязуються відвідувати тільки вибрані предмети з наук програми курсів.

КОШТ ЗА НАУКУ

Дійсні й надзвичайні слухачі виповнюють "Вписові Заяви" й одночасно з тим пересилають (чи виплачують особисто) $15.00 за науку. Аж після того бажаючого враховується в число курсантів.

Про порядок науки на курсах, прожиття у Винипегу й про все, що з тим звязано, докладно описано в проспекті.

Жадайте проспектів! Висилаються даром!

ВИЩІ ОСВІТНІ КУРСИ влаштовує КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА при КЕ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБЄДНАННЯ В КАНАДІ при моральній підтримці КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ.

Зголошення й запити засилайте як найскорше!

Адреса Управи Курсів:

Ukrainian National Club
"KOR"
197 Euclid Ave.,
Winnipeg, Man.

Др. П. МАЦЕНКО
Управитель Вищих Освітніх Курсів і Культурно-Освітній Референт при КЕ УНО.

чення фільми— до речі представлено звичайну женщину, котрій в руку дали владичий православний жезл —що така маскарада має за відношення до уособлення України, то вже тайна хіба видавців той фільми, але дуже несмачне враження це робить. Невільно надуживати релігійних річий, навіть як вони православні, в таких справах, бо вони справи не підносять, а навпаки— викликують сумнів в добру віру людий, що взялися за справу.

А фільма вартісна. Навіть дуже вартісна— головно без тих всіх зайвих і шкідливих додатків комерційних підприємців— бо вона окуплена життям молодого американського українця, Петра Лисюка, котрого застрілили чеські вояки, коли знимав бої їхні з Січовиками в Хусті. Батько Петра, Каленик Лисюк, докінчив фільму і прямо перекрався з нею з Европи. Дорога ця фільма, за котру ідейний молодець заплатив горячою кровю свого молодого серця, що вірно і ревно полюбило Україну, хоч виросло і виховалось в далекій Америці. І ми віримо, що ці всі додатки до фільми не є по дусі і по бажанню покійного Петра— вони є прямо профанацією того всього, чим він жив, для чого він трудився. Ми дивуємося, як міг батько покійного погодитися на ці вставки і уважаємо, що чим скорше ці вставки звідтам усунуть, тим краще.

Наша фільма є для нас. Нехай вона буде вповні наша, без домішок. без чужих ворожих лиць— нехай буде наша духом, захопленням, натхненням наскрізь! Нам того треба, досить нашого упокорення. Ця перша фільма, що представляє нас панами свого, що самі рішають про свою долю і самі її боронять. Так треба виховати нарід як це вчить нас усіх своїм життям о. преміер Волошин, його міністри, карпатські січовики, історія зриву і натхнення Карпатської України— виховати нас на панів, а не рабів!

Нехай сяє і золотіє наш державний знак України— тризуб!

Нехай високо і вільно лопотить на яснім воздусі наш жовтоблакитний прапор!

Нехай наш нарід живе, віддихає і розуміє життя, як пан на своїм, а не як раб під чужою кормигою, що гине в чужім ярмі і за чуже!

---

22 літний моряк з Винипегу, українець **Петро Сорока став героєм дня,** коли по стопедованню свого корабля 200 миль від Тріндаду з другими держався у воді, а риби щипали його спухлі ноги у воді, аж доки великий американський бомбовик не зувидів розбитків на морі і не осів, щоби їх забрати. Для молодого Сороки, що тим чином опинився по дорозі в Нью Йорку, це була тільки молодеча пригода і він рад був чимскорше назад вернути до чинної служби.

ПРАВДИВИЙ УКРАЇНЕЦЬ ВІРИТЬ!

Не будемо доказувати в тій календарній статейці істнування правдивого Бога. Зрештою— виглядало б це так, як доказувавби хто істнування—сонця. Скажемо тільки, що коли е ще і між українцями в Канаді малодушні люди, невіруючі, то нехай знають, що тим чином свого розуму не доказують, бо найбільші уми всього людства—з них деякі передтим безвірні— признали істнування Єдиного Бога. Признали також, що без віри в Бога годі бути повноварною людиною.

Ось кілька прикладів на правдивість нашого твердження.

Ньютон (астроном і фізик) писав: "Вся різнородність сотворених річей дається пояснити тільки через пляни і волю Неєкінченого Єства, Бога."

Кеплер, астроном: "Моїм найбільшим бажанням е, знайти в собі Бога, що находжу всюди у зовнішньому світі."

Др. Мед. (проф. універс. в Риме) **Перес:** "Навіть якби не було обявлення, то про істнування Бога свідчило б істнування одого чоловіка."

Наполеон говорив: "Я знаю людей; Христос не був тільки людиною. Перед таємницями і науками Євангелія клоняться найвизначніші, не тільки Босве і Фенельон, що були оба священиками, але також Декарт, Ньютон, Ляйбніц, Корнель— визначні фільософи і вчені. У Христа все мене вводить у подив, Його дух перемагае і бентежить мене і немае порівнання між Ним і іншими особами. Він стоїть тут одинокий. Александер, Цезар, я—ми всі основали світські царства. Але на чому ж спочивали твори нашого Генія? На силі! Христос основував свое царство на любові і в сьогоднішній годині вмерли б ще за Нього мільони."

Гінденбург писав у листі до б. наслідника саксонського престола, о. Георга ф. Сахсен: "Провідник народу, стратег, полководець чи політик повинен перед початком якоїсь акції впасти на коліна перед своїм Творцем-Богом і просити Його про поміч та просвічення, бо в руках такого провідника велика відвічальність за долю чи недолю мільонів."

І наш великий **Шевченко** в багатьох місцях виразно признае і величае Бога. Шевченкові твори свідчать про глибоку віру поета, хоча дехто з безвірників старается фальшивим вияснюванням кількох місць у Шевченка представити його як безвірного. Ось кілька уривків з Шевченкового Кобзаря, які свідчать про глибоку релігійність поета:

...О, Боже мій милий!
Тяжко жить на світі, а хочеться жить!
О, Боже мій милий, як весело жить!
("Гайдамаки").

...Не плачте, братія! За нас
І душі праведних, і сила
Архистратига Михаїла...
("Гайдамаки")

Американці готовляться до оборони свого західнього побережа на вічу в Тигамуг, Орегон— проти кождого напасника.

...Все замовкне... Нехай мовчить:
Така Божа воля!
("Гайдамаки").

Ми віруем Твоїй силі
І Слову живому:
Встане правда, встане воля
І Тобі одному
Поклоняться всі язики...
("Кавказ").

...Кайданами міняються,
Правдою торгують
І Господа зневажають...
("До мертвих і живих").

* * * * *

Таких уривків можна б навести безліч, бо цілий Кобзар перетканий ними і майже нема поеми, де би поет сам або посередньо через героя поеми не виявляв своєї глибокої віри в Бога та не обурювався на них, що ламаючи правду і кривдячи вбогих— ображають Господа. Зокрема ж про глибоку релігійність поета свідчить те, що він залюбки переспівував псальми й пророків.

Тут хочемо підкреслити цінність і важність віри в людини як громадянина, що бажае рідному народові добра і хоче своєю поведінкою, своєю працею і своїм життям принести народові користь.

Не треба аж високоченого ума, щоб зрозуміти, що більшу вартість для рідного загалу мае людина тверезна, чесна, характерна і працьовита, як людина з поганими налогами, неморальна і без характеру та лінива. Коли ж скажемо, що тими позитивними—добрими прикметами може вповні відзначитися тільки віруюча людина, то кожному стане ясно, що добре прислужитися свому народові може тільки віруючий її член. Зокрема ж цінність віри в Бога полягае в тому, що віруючий християнин вже самою вірою причиняється посередньо і безпосередньо до добра народу. Віра в одній ділянці, отже в тім випадку в Бога, робить людину здібною вірити і в іншій ділянці. Віруючи в Бога, чоловік вірить у Боже милосердя, в Божу ласку і благословення, отже й вірить, що Бог на добре оберне всі його добрі задуми, поможе йому сповнити добрі діла, дасть успіх його починам. Вірить в успіх усього, що робить— і загально вірить у добру майбутність рідної нації. А знаемо, що значить у всіх починах, у кожній праці, у кожнім ударі і в терпінні— віра. Вона додае надій і сил, додае людині творчої снаги. З вірою в Бога і в успіх наших змагань ми, як народ станемо вище духово і морально від усіх наших противників, станемо понад наші злидні і хиби, і дійдемо до мети.

І ще одне важне, що випливае з віри: жертвенність! Віруючий знае, яку велику жертву приніс за нас Спаситель, пригадуе собі ту велику офіру раз-у-раз при безкровній жертві, що приноситься підчас Богослужения— і сам учиться жертвености в малому і в великому. А відомо ж, що справжня прислуга рідному народові може йти тільки через жертву. Чи то праця для загалу, чи матеріяльна жертва, чи героїчна жертва своєї крови і життя— тільки через такі жертви може громадянин стати направді заслуженим і тільки такими жертвами своїх синів і дочок росте і розвиваеться народ та доходить до щастя і долі— а до такої жертви здібні тільки віруючі люди.

То ж заключення нашої короткої статейки таке: Тільки українець, що е щирим християнином, може бути доброю людиною, корисним для своїх найближчих і для свого народу. Вірмо ж у Бога Єдиного і з тією вірою йдім сміло крізь життя, а певно доля нашого народу покращае.

(Надія України— Календар Лицарства Пресв. Богородиці, 1939 р.)

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

REMEMBER CHRIST IN THE OPERATING ROOM

The operating room was being busily prepared for a very serious operation. The nurse checked over the proper equipment and double-checked. They then stood around the young patient talking to him before the doctors arrived.

The young patient was John Smith, 22 years old, black wavey hair, 185 pounds, 5 ft. 10 inches tall. He was the pride of the College foot-ball team and a target for any fair damsel.

The doctors walked softly into the operating room and came around smiling John. The senior doctor took a good look at the nurses and then spoke, "My dear friend," he said, "We have diagnosed your case and have found that you have cancer on your tongue. This disease forces us to cut your tongue off. Is there anything you would like to say before we operate, because after the operation you will never be able to speak."

The young man turned his face from the doctors and tried from breaking into tears. Suddenly a ray of joyous light shone from his eyes and then he exclaimed, "Yes! Let my last words be *"Praised be the Name of Jesus Christ."*

—by P. Bozyk.

CONVENTION

It seems that just a short time ago we were talking about the summer season being over and planning to do so much during the winter. Now we are looking forward to the Annual Convention of our Ukrainian Catholic Youth again, and sincerely hope that every club progressed exceedingly well as we have not heard from anyone since our last convention.

The date or place of the convention has not as yet been set, but it was decided to let everyone know in plenty of time so that no one can have any excuse for not being present.

If anyone has any suggestions as to how to interest the different communities to send delegates please write us. There are many parishes just outside Winnipeg and yet not far enough to be classified as outside. But regardless where the Ukrainian Catholic Youth may be we want the biggest turnout because if we don't help ourselves to be united no one else will help us.

A skeptical man was Joe Jeeter
Who, wouldn't believe his gas meter
He pulled out a match
And gave it a scratch,
"Good morning," said he to St. Peter.

WHY DO CATHOLIC CHURCHES RING BELLS AT DAYBREAK, NOON AND SUNSET?

The ringing of these bells is to remind Catholics to say the Angelus, a short devotion in honor of the incarnation of Christ. Three rings are given three times separately and then nine rings, according to an ancient custom. The devotion is called the Angelus because the first three words of the prayers to be used begin as follows, "The Angel of the Lord declared unto Mary." The Angelus, therefore, reminds us of the message of the Angel Gabriel who brought good news of the birth of Jesus Christ. And Catholics are asked to begin the day by remembering this great benefit; to recollect it again at noon, and at sunset or the close of the day.

An old English manuscript, written of course in England's Catholics days before the Reformation, says that the Angelus in the morning should remind us of Christ's resurrection at dawn; at noon of His death on the Cross: and at eventide of His birth at midnight in the cave of Bethlehem. In any case, the Angelus is to remind Catholics of the fact that the Son of God came into this world for the redemption of mankind, and that they themselves should never forget it.

By Fr. Senkiw

MANY OF YOUR RELIGIOUSLY TRAINED CHILDREN GO WRONG

They do. But it is not the fault of their religious training. It is their own fault. At least they know what is right. But to know what is right, and to do it, are different things. The Church can instill principles, but she cannot guarantee that a child will live up to them afterwards. Would you say that the religious training given by Christ to His Apostles was a failure because the high percentage of one in twelve went wrong? Or would you deprive all children of a knowledge of what they ought to do merely because some who have had that knowledge have not behaved as they should?

By Fr. Senkiw.

A peddler knocked at the door and started his salestalk with the statement that, "I'm out scratching for a living."

"Sorry, but I don't itch," vowed the woman of the house as she slammed the door.

* * * * *

Absent-minded Prof: "Waiter, I ordered some chops half an hour ago. Have you forgotten them or have I eaten them?"

KITCHEN MECHANICS

Girls, never let a man help you in any way where the preparation of food is concerned, whether or not he has a diploma as a Kitchen Mechanic.

Mrs. Hospodyna asked her husband to copy a radio recipe she wanted. He did his best, but got two stations at once, one of which was broadcasting the morning exercises, the other the recipe. This is what he got.

"Hands at hips, place one cup of flour on the shoulders, raise knees and depress toes and mix thoroughly in one-half cup of milk. Repeat six times. Inhale quickly one-half teaspoon of baking powder, lower the legs and mash two hard-boiled eggs in a sieve, exhale, breathe naturally and sift into a bowl. Attention. Lie flat on the floor and roll the white of an egg backward and forward until it comes to a boil. In ten minutes remove from the fire and rub smartly with a rough towel. Breathe naturally, dress in warm flannels and serve with fish-soup."

FORTUNE TELLERS

(Conclusion)

But despite the fraud, the fact remains that the glamorous predictions of the soothsayer are believed and, what is worse, are acted upon by thousands of sober, serious-minded, well educated men and women. And from a merely natural viewpoint, is it so strange that they should be believed? Man has a strong, innate inclination to peer into the future. He loves to imagine himself riding the crest of success and he is easily convinced by anyone who assures him that he will soon be doing just that.

For Catholics, the consulting of fortune-tellers is a particularly foolish and dangerous practice; foolish, because to them has been given the precious gift of Faith which enables them to recognize God as the only true source of revelation and His Church as the only reliable interpreter of supernatural truths; dangerous, because it is a sin since by so doing they attribute to man that which belongs to God alone, namely the knowledge of contingent future events and of the innermost thoughts of man. Besides, such practices may imply communications with the devil on the part of the diviner. Moreover, Catholics know that they have, in the confessional, the only sure and safe place to unburden their anxieties, and in their priests, the only divinely authorized confessors. Why should they degrade themselves by seeking counsel from Charlatans? Catholics above all should trust in God's Providence.

(Sent in by Fr. P. Servetnyk).

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Дорогі Діти:

Весна іде, вже грім гуде
І будить всю природу,
Весна іде, життя несе
І радість всьому роду.

З весною і діти взялися до праці, бо Вуйка справді засипали листами. Отож коли не побачите свого листа за якийсь час, або побачите його у скороченню, то вибачайте, бо Сторінка часом замала. Але про те не питайте. **Пишіть далі.** Ваші листи цікаві і Вуйко буде старатись помістити як найбільше їх.

Ваші сугестії дуже добрі— і многі з них увійдуть у життя.

Наспіло много влучних розгадок. Вислід контесту появиться у слідуючім числі.

Тепленький дощ упав з небес
На землю скостенілу,
Вже лід поплив і сніг вже щез
А сонце гріє мило.

Щебече птичка у гаю,
Гніздочко вже будує;
У тім гаю немов в раю,
Себе свобідно чує...

Та й ми свобідно чуємося у цім нашім краю, Канаді. Отож ми повинні бути вдячні, що маємо свободу, що іще ходимо до школи без нійкого страху, що бомба може на нас впасти в котрій небудь хвилі. Покажім свою вдячність купуючи

"Воєнні Щадничі Значки"

так, як робить—

ВУЙКО ТРОХИМ.

ВАСИЛУНЬКА МАЄ РОЛЮ НА ВЕЧЕРОК СМІХУ

"Мамо, я хочу тую червону краватку нині," просив Василунька. "Няні я мушу добре виглядати, бо я маю ролю."

За якої пів години Василунька був уже готовий.

Саля була переповнена людьми. Точка за точкою переходили. Люди надгороджували малих артистів гучними оплесками. Нарешті заповідач виступив і сказав—"Слідуюча точка на програмі буде деклямація "Як я буду довго жити." Віддеклямує дуже, а дуже старенький чоловік, що уже думає вмирати.

І справді виходить ка сцену чоловік,— дуже малого зросту, вусатий, а старий, старий, мало що волосся має на голові, а то що є, дуже сиве.

Дивиться він на людей, а люде на него. Люди в сміх а наш Василунька залякався тай не знає, що робити. Забув, що має казати. Бере з того всього тай вусами крутить.

Люди знова в сміх.

Ще трохи покрутив а нарешті вклонився і зачав говорити—

"Як я буду довго жити"
Як я буду довго жити
і буду хороший —
потанцюю, погуляю,
приберуся, заспіваю,
буду мати гроші!

І Василунька став танцювати і підспівувати. А тому, що один черевик був завдовгий, він зісунувся і завадив в дошку. Ще троха й Василунька бувби упав. До того очкур став зісуватися також і Василунька скоро залапав штанці, підтягнув очкур— але вже тепер не залякався. Навпаки, підкрутив одного вуса і так зачав далі говорити.

Як я буду довго жити,
всю біду поборю!
В оксаміти зодягнуся,
шовком-злотом впережуся
і так заговорю:

Жийте довго і любіться
українські люди!
Жийте в славі, жийте в чести,
без ненависти і мести,
побіджайте всюди!

І Василунька підніс оба вуса в гору. Одною ногою став і підперся, а другою підніс пяту догори, аж носок задерся високо. Люди били в обі руки і плескали, аж відгомін ішов на дворі.

А Василунька був гордий!
І було зза чого.

. . . .

З цим числом кінчиться історійка про Василуньку. Декотрі з Вас, котрі пильно слідять за його поступками, будуть жалувати— але натомість в слідуючім числі починається нова історійка під назвою

"ДИВНІ КОРАЛІ."

-ТУТ І ТАМ-
З ЛИСТІВ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Ольга Сеник, 417 ave. Q Савт, Саскатун, Саск. дякує за гарну брошку, що дістала яко надгороду за добре написаний лист. Хоче загадок та байок на Сторінці.— Будуть загадки і байки.

Любов Чепига, 252 ave. B, Савт, Саскатун, Саск. пише, що вона вміє грати на мандоліні та приготовляється до іспиту третої кляси музики в маю. — Доброго успіху, Любов!

Оля Горохівська, 416 ave. M, Норт, Саскатун, Саск. любить загадки. Деклямувала два віршики на концерті св. Миколая. На концерті діти співали рухому пісню "Коли була я маленька."

Маруся Кравчук, 311 ave. Г. Савт, Саскатун старається виграти надгороду у перегонах в пильности. Маруся любить концерт св. Миколая, бо на тім концерті діти дістають дарунки.— Так Марусю, будь пильна в науці, а певно дістанеш надгороду.

Надія Кораль, 212 ave. Ф, Савт, Саскатун, Саск. каже, що святий Николай приніс її аж дві пачки хусточок. — —Аж тепер ти будеш мати досить хусточок.

Ольга Михалюк, 101 ave. M. Савт, Саскатун. Саск. любить загадки і жарти і вчитися у школі. Ольга каже, що всьо, чого діти у школі учаться, то є дуже важне.— Так Олю! Коби усі діти так гарно це розуміли.

Оля Дукач, 730 Монтроз ave., Іст Кілдонен, Ман. пише, що її сестра Міля має лиш 7 літ і хоче до Вуйка писати, але ще не вміє добре писати. Концерт, що Діти Марії дали, гарно їм удався і тому приготовляють ще один на Тарасове свято.— Вуйко щось вислав малій Мілі.

Марійка Конопка, 426 ave. Д. Савт, Саскатун, Саск. пише, що вона грала в "Комедії про Котики" за Мурця, на "Вечерок Сміху." На св. Николая грала ролю Карпатської України. Марійка грає на фортепяні.

Вона любилаб бачити українські пісні на Сторінці.

Андрій Музика, 706 ave. H. Савт, Саскатун, Саск. бажає богато жартів в Сторінці. Андрій має брата, що називається Ярослав. Його брат грає на пяно-акордіяні, а він самий грає на скрипці. Андрій дуже любить музику.

Святослав Чепига, 252 ave. B, Савт, Саскатун, Саск. пише, що любить вичитувати байки з Сторінки для свого маленького братчика. Святослав любить і географію України, котрує вчиться у Рідній Школі.

Евгенія Рогальська, 531 Трент ave., Іст Кілдонен, Ман. буде мати партію на свої іменини, котрі припадають на 19-го квітня. Евгенія буде мати 12 літ.— Вуйко желає всього найкращого.

Михайло Сенюк, 116 ave. Л, Савт, Саскатун, Саск. також бажає більше жартів на Сторінці.

Николай Ролота, 728 ave. M. Савт, Саскатун, Саск. любить географію, а найбільше географію України. Бажає загадок жартів.

ЦІКАВА ІСТОРІЙКА

Дорогий Вуйку Трохиме:

Одного разу у школі ми мали питання на таблиці. Я читала історійку і так знаходила відповіди.

За якийсь час учитель зачав нам давати диктат. Я не чула, що вже наш диктат зачався, бо та історійка була дуже цікава. Як учитель скінчив вичитувати диктат, спитав про мій папір з диктатом. Я не мала його. Я почервоніла а діти зачали сміятися. Аж тоді я дізналась, що то сталося.

Христина Войтович,
Horod, Man.

Від Вуйка: Цікава пригода та добре описана. Листи описуючи одну пригоду добре є о много цікавійші, ніж ті, що описують богато ріжних пригод.

МЕШКАЄ НА ФАРМІ

Дорогі Вуйку Трохиме:

Я читала уже богато листів до Вас у Будучности Нації. Я ходжу до англійської школи на фармі. Я маю 10 літ і є у четвертій клясі. Я ходжу на катехизм до церкви. Дуже люблю по українськи писати і читати, бо люблю український нарід. Прошу мені відписати дорогі Вуйку Трохиме.

Оля Денесюк,
Goodeve, Sask.

Від Вуйка: Вуйко любить діти, що люблять свій рідний український нарід та вчаться писати і читати по українськи.

ДІСТАНУТЬ ЗАМОРОЖЕНЕ

Дорогий Вуйку:

Дякую щиро за Ваші листи, Дорогий Вуйку, у Будучности Нації. Я ходжу до Рідної Школи і є у другій клясі. Ми тепер вчимося географію. Ми дістанемо заморожену сметану від нашого отця, наколи будемо добре вчитися.

Оксана Ковалюк,
105 Ave. M. South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Вуйко вірить, що ти і всі другі діти будуть добре вчитися, коли отець обіцяли морожене. И-м-м! Ото буде добре!

МАЛА УКРАЇНКА

Дорогий Вуйку Трохиме:

Я читала про Вас у Будучности Нації. Я ходжу до Рідної Школи і є у другій клясі. Маю 9 літ і ходжу до церкви що неділі. Я люблю по українськи говорити, писати і читати. Я маю стрика на фармі. Вуйку, відпишіть до мене.

Емілія Киндал,
440 Bowman Ave., East Kildonan, Man.

Від Вуйка: Добре учишся, коли ти вже аж у 2 клясі в Рідній Школі.

ХОЧЕ БУТИ СВЯЩЕНИКОМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Я читав в часописи, як діти гарно пишуть до Вас, тому й я хочу написати до Вас лист.

Я маю 13 літ і ходжу два рази в тижні до своєї Рідної Школи. В Рідній Школі вчимося граматику, літературу і географію.

Змаленьку служу коло престола і дуже люблю послугувати коло священика, бо сам хочу стати священиком, як виросту великий.

В нашій Сторінці я любивби, щоби було богато байок і загадок.

Цим разом кінчу й прошу до мене відписати, чи я добре написав цей лист.

Ваш новий приятель,
Володимир Яніцький

Від Вуйка: Гарно пишеш Володимире, та і добре звання вибрав собі —священство. Вуйко бажає успіху.

ЛЮБИТЬ ІСУСА

Дорогий Вуйку:

Се є мій перший лист до Вас. Я читала в Будучности Нації, як Ви пишете до діточок.

Я ходжу до Рідної Школи і є у другій клясі. В англійській школі я є у пятій клясі. Я ходжу до церкви на співану Службу Божу що неділі й співаю для Ісуса. У катехизмі ми вчимося про життя Ісуса Христа.

Слава Ісусу Христу!

Єлисавета Калин.

Від Вуйка: Слава на віки. Ісус певно буде любити тебе за те все, що ти для Нього робиш.

ПЕРЕГАНЯЄТЬСЯ В ПИЛЬНОСТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Це мій перший лист, що я пишу до Вас Дорогий Вуйку.

Я маленька українка, й ходжу до української школи. Я дуже люблю ходити і учитися всіляких предметів.

Я маю десять літ. В українській школі я є у третій клясі. Моя учителька є Сестра й вони дуже гарно вчуть нас. В українській школі ми маємо такі авта, що ними переганяємося в пильности. Ще маємо пять миль їхати й тоді дістанемо надгороду.

Ми мали концерт на Святого Николая. Я дістала хусточку, книжку до мальовання, коверти та богато цукерків і оріхів.

В Рідній Школі вчимося молитися співати, читати й писати. Богато дітей ходять до школи. На другий раз я напишу більше Прошу Дорогий Вуйку написати, чи я добре лист написала до Вас.

Жичлива,

Оля Кошуба,
421 Ave. D. South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: З твого листа видно, що ти пильна у школі. Наука є великий скарб, отож набирай його кілько можеш.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя—або коли учитель шукає посади,** звернїться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні,
304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі!
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

Останні Вісти...

Японці заняли острів Манус в групі Адміральских Островів, що є 350 миль на північ від Нової Гвінеї. Також висадили війська на **Цебу**, 300 миль на полудне від Манілі і на **Островах Соломона**; що лежать на північний схід від Австралії. Острови Соломона замітні тим, що їхне тубильче населення ще й досі складається з людоїдів і правлять над тим тільки страхом.

Летуни держав осі **збомбардували на Мальті** між іншими також **грекокатолицьку церкву Пречистої Діви з Дамаску.**

о. Чарльс Ф. Кирен з церкви св. Йосифа в Галіфаксі промовив на радіо і заявив, що **релігійна свобода є основним правом людської природи і хто її віднімає, той нападає і нищить основні привілеї людства.**

"Господь Бог сотворив тіло і душу людини. Людина повинна віддати Богу поклін, подяку і хвалу за це, що Бог здвигнув її з пропасти неістніння. Виконання обовязків людини зглядом Бога називаємо релігією."

"В людині снага розуму і снага волі шукають нескінченої правди і нескінченого добра. Найвищі сили людської душі стремлять до Бога. Шукання Бога є для людського розуму найвищим чином, до якого він здібний. Тому перешкаджати праву чоловіка до почитання Бога є противитися тому, щоби людина виконала свій найбільш суттєвий обовязок як сотворіння."

З днем першого мая. **найбільша скорість для всіх самоходів в Канаді є 40 миль на годину.**

Англійські літаки безперестанно бомбардують заняту частину Франції і німецькі промислові околиці, та північну Італію, де зосереджені воєнні фабрики. В ужиттю є нові велитенські літаки, що беруть з собою кілька тонів бомб, які згодом несуть знищення і смерть націстівським наїзникам.

Ідуть завзяті бої над Дніпром і на Кримі, в котрих беруть участь головно моторизовані частини на повзах і летуни.

В Пастирськім Листі з нагоди 25 ліття епископських свячень св. Отця, є сказані ті слова: **"Папа є все приятелем мира.** Він є земним намісником Ісуса Христа, творця і князя мира, що приніс цю небесну ласку у світ і прибощав її всім людям доброї волі—Мир на землі людям доброї волі, Лук. 2, 14. **Найбільші приятелі мира Папи жили в найтяжчих часах історії: св. Лев Великий, св. Григорій VII, Іннокентій III, Пій VII, Венедикт XV, Пій XI, Пій XII."**

Останнього дня марта **посол Н. Бачинський з Фишер** критикував шкільне навчання, гіркі слова мав для жінок, що ради власної вигоди не хочуть родити дітий а в слід за тим новітна молодь не вихована як треба, не має характеру, є мягка і без духа відповідальности та потребує гострого пробудження з того стану, щоби освідомити собі конечність жертви,коли країна бореться на життя і смерть проти страшного наїзника. Він домагався також, щоби провінція в цілости оплачувала кошти науки і тим чином для всьої молоді була рівна міра дістати то саме виховання. Він також критикував певних духовників, учителів, газетярів і політиків, котрі замість думати і чинити то все, чого вимагає добро народу, заняті радше думкою про слідуючі вибори.

В Манітобі задумують побільшити старечу пенсію з $20 місячно на $25. всіх старих людий на пенсії в Манітоби є 11,000 душ.

Старання Сир Стефорда Кripса, щоби довести до приєднання всіх родів прилюдної опінії в Індії для цілковитої участи в цій війні через обіцянку повоєнної самоуправи і признання прав нарівні з іншими домініями, **не увінчалися успіхом.** Всеіндійський конгрес відкинув ці предложення, навіть "недоторкаємі," яких в Індії є 43 міліони душ, відкинули ці предложення.

Японці посунулися в Бурмі, занявши Пром і зачали летунські набіги на Цейльон і саме побережа Індії в Бенгальським Заливі. Подали також, але потім відкликали вістку, начеб японські війська заняли пристань Бурми Акіяб, що віддалена всього 75 миль від Індії.

Большевицька влада, котра сильно потребує тепер американської помочі в зброї і воєнних засобах, все таки дала дозвіл, **щоби перевезти на кораблях з Америки 60 тон маци для жидів на** їх свята. Це гарно, що совіти так прихильні жидам та їх релігійним обрядам— чекаємо, коли то ті самі совіти повезуть для спаленої України муку на паску— для тих міліонів населення, що опинилося в крайній нужді. Покищо про це нічо не чути...

В Американській армії і фльоті є тепер 1,449 капелянів, що обслуговують міліони вояків. Власти з високим признанням заявилися про їхню працю.

Представник св. Отця, архієпископ Франческо Дука **відвідав полоненях** в італійських таборах, що здебільша становлять серби, і передав їм дарунки і благословення від св. Отця.

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ І ПРОДАЄТЬСЯ

ПРОПАМЯТНА КНИГА

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ

ЦІНА $2.50 ЗА ПРИМІРНИК З ПЕРЕСИЛКОЮ

ЗАМОВЛЯТИ В ЕПИСКОПСЬКІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ, 235 SCOTIA ST., WINNIPEG, MAN.

Висилка тільки за попереднім надісланням грошей.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 9 (105) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Травня, 1942 Vol. X. No. 9 (105) YORKTON, SASK., May 1, 1942

О, МАРІЄ, МАТИ БОЖА, МОЛИСЯ ЗА НАМИ!

В НАЗАРЕТІ ЗАЦВІЛА

В Назареті зацвіла лелія,
то на світ ся родила Марія—
Діва прекрасна, як зоря ясна,
як ся з'явила, всіх звеселила,
на землі.

О, Маріє, преблагословенна,
в Назареті для нас народженна —
ми Тя витаєм,просим, благаєм,
радосте многа, молись до Бога
за нами.

Б. Лепкий

О, Ти Пречиста, свята Божа Мати!
І Ти страдала пробита мечами,
і Ти втікала з батьківської хати—
зглянься над нами!

Т. Шевченко

Все упованіе мое
на Тебе, мій пресвітлий раю,
на милосердіе Твое—
все упованіе мое
на Тебе, Мати, возлагаю,
святая сило всіх святих,
пренепорочная, благая!
Молюся, плачу і ридаю:

—Возри, Пречистая, на їх,
отих окрадених, сліпих
невольників!
Подай їм силу
Твойого мученика, Сина,
щоб хрест-кайдани донесли
до самого-самого краю!
Достойно— пітая— благаю,
Царице неба і землі
Вонъми їх стону і пошли
благий конець, о всеблагая!

ПРЕЧИСТАЯ ДІВО МАТИ

Пречистая Діво Мати
руського краю
з ангелами і святими Тя величаю,
Ти грішників з тяжкої му-
чер Твої спасаєш руки,
не дай пропасти!

Тобі всі святії служать, Родице Бога
і ми Тя грішні славим всі яко мога,
цілим серцем нехай мило
Тобі служать душа і тіло,
Мати чистая!

П. Тичина

Проходила по полю —
зелене зеленіє...
Назустріч учні Сина:
Возрадуйся, Маріє!

Возрадуйся Маріє,
шукаємо Ісуса.
Скажи, як нам простіше
пройти до Емауса?

Звела Марія руки,
безкровні, як лілеї:
не до Юдеї шлях вам,
вертайте й з Галилеї.

Ідіте на Вкраїну,
заходьте в кожну хату —
ачей вам там покажуть
хоч тінь Його розпяту...

ПРЕЧИСТА ДІВО, РАДУЙСЯ МАРІЄ!

Пречиста Діво, радуйся Маріє!
Під плотом сіла удовиця мати,
до себе тулить бідні сиротяти
і плаче ревно, серденько їй мліє.
Ба вже не плаче, вже й не голосить
склонила голов, більше не підносить
зіркиці плачуть, а дзвінок німіє
Пречиста Діво, радуйся Маріє! ,

О. Фелькович

СВ. ОТЕЦЬ НАЙБІЛЬШИЙ МИРОТВОРЕЦЬ НИНІШНОГО СВІТА!

(З послання всіх канадійських епископів)

Кардинала Пачеллі вибрали Папою 2 марта 1939 року в 63 році життя.

* * * * *

На Різдво 1941 року Папа сказав ці слова: **"Ми любимо всі народи з рівним привязанням.** І Бог є нам свідком того, коли про це говоримо."—24 грудня 1941.

* * * * *

Зараз першого дня свого понтифікату Папа відізвався до світа і ці слова це був **заклик до мира:** "До цих наших батьківських слів хочемо додати надію і запрошення до мира. Говоримо про цей мир, до котрого так рішучо взивав наш бл. п. попередник, за котрий він так ревно молився і за котрий він жертвував Богу своє життя. Говоримо про цей мир, що є величним даром небес, бажанням всіх добрих душ і овочем любови та справедливости. Ми взиваємо всіх до мира спокійної совісти в приязні з Богом, до мира родин поєднаних і згармонізованих в любові Христа і вкінці до мира між народами через братерську поміч, взаємну і люблячу співпрацю та сердечне виразуміння вищих завдань великої людської родини, під оком і покровом Божого Провидіння." Марта 3, 1939.

* * * * *

Якраз тиждень перед вибухом війни Пій XII видав зворушливий заклик до мира в шістьох мовах.

"Ми озброєні тільки словом правди і стоїмо понад всі прилюдні спори і розгорячення— промовляємо до вас во імя Боже!...

"Нехай сильні почують нас, щоби вони не стали слабими через покривдження.

"Нехай могучі почують нас, коли хочуть, щоби їх міць не пропала.

"Ми молимо їх на кров Христа, котрого здобувча сила світа полягала в лагідности Його життя і смерти.

"Знаємо і відчуваємо, що з нами є всі ті, що чистого серця— всі ті, що голодні і жадні справедливости." — 24 серпня 1939.

* * * * *

Вісім днів потім виповіджено війну.

Папа міг справедливо написати: **"Ми нічого не залишили, що можна було тільки зробити** в тій формі, в якій вимагав того наш апостольський уряд і при тих середниках, що стояли до нашої розпорядимости, **щоби тільки спинити** відклик до зброї і затримати отвореною ту дорогу, котра веде до почесного погодження для обох сторін"—20 жовтня 1939.

* * * * *

На Великдень 1939 св. Отець знова говорить: "Одинокою певною основою, на котрій можна поставити тревалий мир, є відвічний маєстат Божий,

Св. Отець Пій XII.

котрий кождий чоловік повинен є признати, почтити і почитати і котрого заповіди всі мусять заховувати. Коли цей обовязок, що ми повинні нашому Творцеві, є занедбаний або знехтований, тоді з певністю нарушиться мир одиниць, родин, націй і цілого світа, або навіть зовсім знищиться."

* * * * *

В грудні 1940 р. св. Отець в промові до кардиналів звертає увагу, що новий **повоєнний лад світа мусить основуватися на моральнім законі,** котрий "сам Творець обявив нам через природний лад і котрий є незатерто виритий в серцях людий."

Пишеш тоді будучий мир стане тревалим для всіх народів "і буде жерелом добродійности і добробуту для цілого світа."

Далі буде.

– ВІСТИ З УКРАЇНИ –

В Харкові панує німецький терор, як подає большевицький журналіст Тараданкін. Місто поділене на райони, на чолі котрих стоїть начальник управління, яким є звичайно "петлюрівець." Відкрита тільки одна фабрика —лопат, які дуже потрібні на недалекім фронті. Виходить часопись "Нова Україна," котру редагує якийсь Сагайдачний. Під сучасну пору в цілій Україні виходить 120 часописів в українській мові і 5 в німецькій. В Харкові є тільки один кінотеатер для війська. Школи і лічниці позамикані, евакуостація працює. Бракує хліба і поживи.

Голова Всеукраїнської Церковної Ради на Україні, прав. арх. Сікорський закинув московському патріярхові Сергієві, що він "запродався жидівському марксизмові." За те Сергій післав його на суд, про що пишемо на іншому місці ВН.і загрозив судом прочим членам ВЦР. В слід за тим православні владики України настрашилися тих погроз і уступили з ВЦР — а німці накінець того всього ту ВЦРаду розвязали.

Богдан Кравців

СВ. ЮРІЙ

Тії ночі з весняною бурею
він примчався на білім коні.
—О візьмиж і мене, святий Юрію,
у бої, на пригоди бучні!

І бажанням юнацьким окриленим
я ухопився злотих стремен:
—І зміїв убивати— дай сил мені
й боронити красунь царівен!

Зупинився зірками позначений,
битий хмарами шпях під конем,
білий лицар схилився: Юначе мій!
Сцілував мої очі вогнем.

Усміхнувся... На тлі зеленого
золотою гадючкою спис...
—Чи нема на війні нареченого?
—Ти за нього мені колись...

Ладя Могилянська.

На хмарах розцвів білих рож іней,
хтось немов занавісу роздер:
Ой, довкола народ мій знеможений!
У полоні міліони сестер!

—О, візьми! Поведи твоїм іменем
на святі справедливі бої!
...Сходом сонця засяв опромінений
злотий спис у правиці мої.

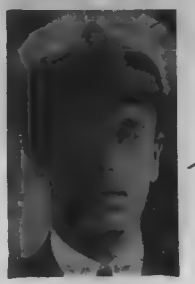

Льорд Мавитбеттен,

кузин короля Юрія, назначений начальником над всіми частинами англійських коммандо, котрих завданням є нечайно нападати на ворожі становища і винищувати їх.

Для Наших Жовнірів!

Жовнірі хочуть читати! Вони потребують розваги! Даймо їм нагоду прочитати рідне слово!

РОДИЧІ!
ПРИЯТЕЛІ!
ЖЕНО!

ПЕРЕДПЛАТІТЬ

для свого жовніра

нашу часопись!

Пішліть їм число ВНації.

АБО—

БОДАЙ НАПИШІТЬ ДО НАС

і

ПОДАЙТЕ НАМ АДРЕСУ...

а ми

ПІШЛЕМ БЕЗПРОВОЛОЧНО

НАШУ ЧАСОПИСЬ

ДЛЯ ВАШОГО ЖОВНІРА!

Зробіть це нині— не відкладайте!

Мапа Бурми,

де ведуться завзяті бої між союзними військами і японцями, від котрих висліду у великій мірі буде залежати доля сусідної Індії. Бої ідуть головно в долині ріки Ірваді, кругом міста Єдаше і Швебо довкруги Мандалей. Тяжко устійнити тут фронт— радше ходить о фронти, в котрих змагаються війська на життя і смерть.

ПОМІЧ ДЛЯ ТИХ, ЩО ПОСІЮТЬ ЛЬОН

Правительство проголосило, що всі ці, котрі цього року будуть сіяти льон замість пшениці, дістануть крім запевненої ціни ще додаток в сумі $2 від акра землі, на котрій раніше сіяли пшеницю, а тепер посіяли льон.

Той самий додаток дістануть ці всі фармарі, котрі замість пшениці будуть сіяти ячмінь, овес, жито, посадять кукурудзу, горох— або посіють траву, чи вироблятимуть землю на парену— розуміється ту землю, що на ній раніше сіяли пшеницю.

На льон нема ограничень в продажі і ціна є гарна.

Де відносини землі, вогкости і чистота рілі є пригожі, наші фармарі повинні подумати над тим, чи не краще булоб збільшити цього року засівну площу льону.

Хоч треба признати, що пшениці також треба— бо це основа удержання, хліб.

ЗАТЯЖНІ БОЇ В БУРМІ

Союзні частини відтягнулися дещо на північ від олійних піль в Магві і бої ведуться яких 120 миль на полудне від Манделяй. Оливні поля 8,000 жерел знищені.

ПАНІ АННА ЯКІМІЩАК НА ЛЕКЦІЙНІЙ ПОЇЗДЦІ ДО САСКАЧЕВАНУ

Жена звісного нашого правника і адвоката, п. Дмитра Якіміщака з Винипегу, свідома і діяльна українка-католичка, котра в наших віруючих кругах Винипегу нераз виступає з відповідальними завданнями— тепер переїхала давати лекції і вести ткацькі курси для наших пань жінок в Саскачевані з рамени компанії збіжевої Сірлі.

Пані Якіміщак буде пробувати в містечку **Блейн Лейк, Саск.,** від 27 квітня через шість тижнів. Наші пані з тої околиці найдуть в пані добродійці Якіміщак щиру порадницю і помічницю в ріжних організаційних і суспільних справах, повинні скористати з тої нагоди і запросити по можности до наших поблизьких домівок для викладів. Ткацький курс має власні верстати і вчить ріжної ткацької роботи— як ткати з власної вовни матерії, полотна, покриття, ітд. Для наших молодих панночок і газдинь це дійсно велика поміч навчитися ткальних робіт, котрі вельми поможуть для піднесення добробуту фармарів. Компанії Сірлі належить признання за влаштування тих курсів.

ПЕРЕМІНИ У ФРАНЦІЇ

Начальником влади у незанятій Франції став Пер Лявель, прихильник тоталітарного устрою і дієвий чинник в перебудові Франції по націстівському зразку. Головою всіх збройних сил тоїж Франції іменовано адмірала Дарляна.

Між тим днем і ночею іде безперервне бомбардування французького побережа, де німці поробили укріплення а також на широку скалю закроєне бомбардування самої Німеччини. Сподіються відкриття нового фронту на заході Европи. З весною є можливі всякі зміни в Европі і ті зміни певно будуть дуже неприємними для Німеччини.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВСІ СПІЛЬНО, ВСІ РАЗОМ, РАМЯ В РАМЯ!

Коли ходить о густоту населення, то Канада не є великим краєм. Однак з того населення, що не перевищає 12 мілионів душ, зорганізовано велику летунську силу, велику моторизовану армію і зростаючу все ще морську силу. "Рамя в рамя" іде клич і здійснюється кождого місяця з подвосною силою.

Мало хто знає, що перед війною Канада була на восьмім місці у світовім промисли. Але у воєннім зусиллю тепер воно дуже много важить. Не лише вояки, але також робітники стоять в цій війні "рамя об рамя" в Канади, бо ця війна залежить так само від цивільних, як від військових людий. Канада стала першим арсеналом Британської Спілки Народів, а тепер вона осередком важкої воєнної продукції для всіх союзних сил.

Канадійських стрілен вживають на всіх побоєвищах світа і на всіх сімох морях. Канадійські воєнні вози діють на всіх відтинках бою. В борбі проти Гітлера совіти вживають канадійських повзів нарівні зі своїми. В 1941 році Канада післала прямо до совітів воєнного матеріялу вартости понад сорок мілионів долярів. Понад сімдесять пять мілионів долярів вартости воєнного добра пішло до Єгипту і велика частина з того пішла для союзників в Азії. Подібно з добра, вартости 658 мілионів долярів, що пішло до Англії— великий відсоток віддано іншим союзникам.

Тяжко повірити, що відбиття сіл на Україні залежить від праці в канадійських фабриках, або— що прогнання націстівських орд в Африці залежить від вправности і якости канадійських знарядів, виконаних канадійцями, що рамя об рамя працюють в робітнях. Однак так саме є.

Хтож то є ці канадійці в робітнях? Перегляньте список імен і найдете побіч себе Смита, Дюпон, Олсона, Джанса, Савчука, МекДоналда, Гольберга, Спаду, Габора, Саарісуу, Бравна, Мекларті і Петрова— що прийшли з ріжних країн, але тепер всі є канадійцями, що з'єднані для спільної справи.

Коли боремося за канадійську свободу, наша перша лінія оборони опоки від неї та робила її і для неї роботу.

Підчеркується в тім, що Москва вимагає того головно від Автокефальної Церкви в Україні, котру очолює Сікорський.

І все так буде— доки на Україні не настане єдність віри і любови через злуку з Українською Католицькою Церквою в Галичині.

Коли мрія Потія і Петра Могили, щоби Україна мала свій патріярхат, незалежний ні від Москви, ні від Польщі— в нашім українськім обряді, але у спільноті віри зі св. Отцем в Римі— коли та мрія сповниться, стане дійсністю, тоді будемо годні говорити також про час повстання української держави, вільної і незалежної.

Інакше все Москва буде витягати руки по нашу Церкву і наш нарід, буде уважати Україну за свою духовну кольонію, за свою приналежність і буде судити українських духовних православних, що поважається нарушити ту кольоніяльну залежність українського духа від московського азіятства, від московського православія розчиненого на монгольських дріжджах, як каже православний з України поет, Евген Маланюк.

Тільки єдність Української Церкви в одній організації дасть Україні силу визволитися з чужого ярма.

Тільки єдність у **правдивій вірі** здійснить заповіт св. Володимира Великого, щоб на Україні була і остала віра правдива і незмінна.

Ту віру досі зберегла наша Українська Католицька Церква, заборола і сила української нації в Європі —з тої віри, як з коріння росте наша сила і свідомість тут.

В тім світлі доперва можемо як слід пізнати і оцінити світлий виступ Митрополита Шептицького з закликом до повороту всіх православних владик назад до нашої Церкви!

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**...
не забудьте відказати якусь
суму гроша на **свою Церкву**—
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні—
на свою пресу —
а поставите собі нерукотворний
памятник на многі часи. Відкажіть і
зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

МОСКОВСЬКИЙ ПАТРІЯРХ ПОЗАОЧНО СУДИТЬ ЕПИСКОПА СІКОРСЬКОГО

З приходом німців на Україну справа церковна там ще більше ускладнилась, як було досі. Повстало наразі три православних церкві— з того дві автокефальні, одна Липківського, друга під проводом волинського православного епископа Полікарпа Сікорського і— інша в залежности дальшій від Москви, від митрополита московського Сергія, що тепер перебуває в Куйбишеві.

Ми подали раніше, що Сергій зазвізав Сікорського і прочих владик України, щоб підчинилися йому назад, так як було підчас влади большевиків, інакше загрозив їм церковними карами. З того його поклику видно нічого не вийшло і от на сам Великдень Сергій видав послання, в котрім прилюдно голосить переведення церковного суду над Сікорським за його "нехристіянські вчинки," бо він відірвав українську Православну Церкву від Москви, що Москва уважає за "зраду Церкви та українського народу."

Як згадано вище, епископ Сікорський став на чолі Автокефальної Церкви в Україні, проти бажань і намірів московських православних верхів, які співпрацюють з большевиками і стали закидати еп. Сікорському, що він вчинив це у співпраці з німцями.

Постанову про суд над Сікорським видали московські православні верхи 27 марта 1942. Від імени московського патріярхату ту постанову підписали Сергій, київський митрополит Николай, ленінградський митрополит Алексій, пять архієпископів і двох епископів Православної Церкви в Росії.

* * * * *

Це подано у вістях з Куйбишева під днем 6 квітня 1942.

Значить Москва дальше уважає і пильнує, щоби українська Православна Церква належала і залежала тільки від неї.

ясує земну купю. Канадійці відсилають до тої першої лінії "знаряди для скінчення роботи."

* * * * *

Цю статтю надіслано з Отави.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, МАЙ, 1942

1 П Преп. Івана
2 С Преп. Івана Старопеч.
3 Н Нед. Самарянки. Пр. Теод. Тріхини
4 П Сщмч. Януарія і ін.
5 В Преп. Теодора
6 С Вм. Георгія (на нед.)
7 Ч Мч. Сави Стратил.
8 П † Ап. і Єв. Марка
9 С Сщмч. Василія
10 Н Нед. Сліпородж. Сщмч. Симеона
11 П Ап. Ясона і Сосіпатра
12 В 9 мч. в Кизиці
13 С † Ап. Якова

УСТАВ

3 нед. Самарянки— гл. 4, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 28, ев. Ів. 12.

6 сер. Св. Юрія—Литія, на утр. ев. Лук. 63, на Сл. Б. ап. 29, ев. Ів. 52.

10 нед. Сліпородженого— гл. 5, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 38, ев. Ів. 34.

13 сер. Віддання Пасхи і ап. Якова.

* * * * *

Через цілий місяць май кождого вечора є маєвий молебень до Пречистої Діви.

Престіл Пречистої треба належно прибрати у цвіти.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За християнську обичайність. – Релігія є основою моральности, або без правдивої віри нема і не може бути правдивої моральности. Моральність то є слово латинське— по українськи значить то саме, що обичай, обичайність— життя після обичаю, в цім розумінню добре життя, по доброму обичаю.

Віра Христа Господа вчить нас обявлених правд. Незмінних і вічних.

На основі тих правд вказує нам, як жити, що ділати.

Христові правди здійснені в життю це наш обичай, християнська моральність.

Нема і не може бути двох думок про це, що лише Христова правда і здійснення тої правди через життя з віри становить правдиве добро одиниці, родини, суспільности і всього людства. Чим дальше людина відходить від правди Христа, тратить розуміння доброго життя і стане нещасна.

Тому Церква не тільки вказує нам ціль життя, але також дає середники до доброго, щасливого життя. Кождий раз, коли ми ідемо до церкви, не ідемо даром. Церква вчить, напоминає і вказує нам, як добре жити, як бути щасливим в цім життю і у вічности— та дає нам середники і способи, щоби дійсно добре жили і були щасливими.

А це незаступиме.

Того ніхто нам не дасть.

Того за жадні гроші не купимо.

І тому добро, яке нашим душам за кождим разом дає Церква, є дрецінне і незамінне, якщо в цім короткім і рвучкім житю хочемо направду бути щасливими.

Ту віру і життя з віри треба оказати своїми добрими ділами!

Примір життя є тою найсильнійшою наукою, що потягає, навіть ворога.

По цім пізнають вас!— каже божественний Спаситель.

Нехай наші добрі діла свідчать перед Богом і людьми про віру сердець наших.

* *

Місійне наміреннЯ— За рідне духовенство в Китаю.

Китай та колиска многих винаходів і старовинної культури, добра земля 400 мілионів жовтих людий, одначе тепер без порядку і добробуту, винищувана лютим наїздником, находить ще останне пристановище нині в християнськім милосердію, котре рік річно кормить і ратує від голодової смерти мілioни китайських дітий по своїх захоронках, захистах, лічницях і місійних станицях. Вже е тисячі китайських священників, е китайські епископи. Китайців католиків начислюють 2 мілioни душ. Там ще поле діяльности дуже велике. Недавно Китай навязав дипльоматичні зносини з Ап. Столицею.

В ЧЕСТЬ ПРЕЧИСТОЇ

До стіп Твоїх, Маріє— клониться місяць май, клоняться наші серця, шукають поради-розради на болі життя, помочі і ратунку в хвилях спокус, захисту в годину смерти.

Вся добрая єси! І ніть порока в Тебі!

Ти наскрізь добра, чиста і повна ласк— пренепорочна, найсвятійша Діво. Від Тебе ми вчимося чистоти, ласкавости серця, послуху і покори.

Како будеть сіе?

Як це станеться— питає Пречиста ангела.

Не бойся Маріям, обріла єси благодать у Бога!

Не бійся, нині— душе. З Богом ми переможемо і побідимо все, навіть коли нам це дивним, як воно годно статися.

Людський розум все сумнівний, склонний до вагань, до розшуків і коли не находить задовільної відповіди для себе, боїться.

Божа правда є тою сталою основою всіх наших дослідів і розшуків, з Богом ми побідимо світ, всі труднощі, перепони і диявола.

Се я раба Господня!

Я є слуга Господня, най мені станеться по Твому слову!

Це взір людської покори і послуху для поколінь. Є щось вище від нашого розуміння, Божа правда понад нами. Але для нас. І коли людина має віру, клониться перед Богом. І клониться віруюча душа— я слуга Господня. І виконує Божу волю. А виконуючи Божу волю ми тільки тоді годні здобути власне щастя і щастя свого народу.

У стіп Твоїх Маріє є наша школа життя, школа чеснот і щастя.

У стіп Твоїх кличе наша душа— Радуйся Царице, Мати милосердія!

ЧАСОПИСЬ о. КАГЛИНА ЗАБОРОНЕНА НА ПОЧТІ

З Вашингтону подають під датою 15 квітня, що американська почта заборонила пересилку почтою часопись о. Каглина, славного радіевого проповідника з Роял Овк, Мич.— "Суспільна справедливість." Влада застановляється, чи не треба зовсім ту часопись заборонити в Америці, тому що вона "систематично і беззастережно нападає на воєнні зусилля нашої нації, так цивільної, як військової"— почавши від дня, коли Америка вступила до війни, 7 грудня 1941.

Застановлення на почті наступило на поручення головного прокуратора, Фр. Бидела.

Пастирське Слово

ДО ВСІХ ВСЕЧЕСНИХ ОТЦІВ ДУХОВНИХ І ВСІХ ВІРНИХ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ
з нагоди
ПЯТЬДЕСЯТЛІТНОГО ЮВІЛЕЮ
ОСНУВАННЯ ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ ПРЕСВЯТОЇ НЕПОРОЧНОЇ ДІВИ МАРІЇ

Христос Воскрес!

Мої Дорогі в Христі:

Сподобалося Господу Богу в своїй любові до нашого українського народу покликати тому 50 літ до існування між нами релігійну організацію українських Сестер Служебниць Пресвятої Непорочної Діви Марії.

Цього 1942 Року Божого, дня 24 серпня минає саме 50 років від тої хвилі, коли перша Сестра Служебниця в церкві оо. Василіян у Львові одягнула під час урочистих облич посвячену законну одежу.

За 50 літ, від тої памятної хвилі оснування Згромадження Сестер Служебниць, сотні побожних українських дівиць вступили до цього Згромадження, щоб у цілковитій посвяті Господу Богу, своїми молитвами, навчанням і вихованням українських дітей, опікою над нашими сиротами й недужими служити спасенню, а навіть дочасному добру нашого українського народу. Спочатку в Галичині, а потім у Канаді, Бразилії, Карпатській Україні й Злучених Державах Північної Америки наші побожні й трудолюбиві Сестри Служебниці вели успішно свою гарну українсько-католицьку роботу.

За 50 років сотні й тисячі наших українських дітей одержали від Сестер Служебниць науку й виховання по захоронках і школах, а поруч них незлічиме число старших наших людей скористало з праці й послуг наших добрих Сестер по лічницях, санаторіях, притулках для старців, а з окрема по церквах, семінарях і парохіяльних домах.

Такою роботою служили зокрема наші Сестри Служебниці через 40 літ нашій українсько-канадійській дієцезії від далекого Піс-Риверу аж до Виндзору й Монтреалу.

Коли цього 1942 Божого Року Згромадження Сестер Служебниць Пресвятої Непорочної Діви Марії загадало відсвяткувати для більшої Божої слави й духовного добра так самих Сестер Служебниць, як і широкого загалу наших вірних, свій **"Золотий Ювілей"** у пятьдесяту річницю свого існування й своєї спасенної праці між нашим українським народом, ми цей ювілейний здвиг Сестер Служебниць, всього нашого духовенства й усіх вірних нашої дієцезії радісно вітаємо й надіємося, що він матиме щасливий перебіг і великий успіх.

Просимо всіх Високопреподобних і Всечесних Отців і всіх парохіян нашої дієцезії, щоб із любовю пішли на зустріч нашим Сестрам Служебницям у всіх ювілейних підприйняттях і допомогли їм зо щирого серця відсвяткувати якнайкраще цей гарний і рідкий у нас ювілей. Бо ювілей наших Сестер Служебниць— це ювілей наших парохій, наших дієцезій, усього нашого українського народу.

Нехай Божа Мати, небесна опікунка Згромадження СестерСлужебниць буде особливше ласкавою для всіх нас, учасників цього великого ювілею її вірних Служебниць і з великими духовними дарами подасть також кращу будуччину нашій канадійській дієцезії, цілій канадійській державі й усьому українському народові.

Дотеперішній духовний, внутрішній поступ Згромадження й зовнішній його розвиток залежав від Божої ласки та вірного співділання з нею Сестер, через життя й працю по думці уставів Згромадження. Щоб від цього ювілейного року Згромадження Сестер Служебниць П.Н.Д. Марії скріпилося ще більшим внутрішнім зростом у всіх християнських чеснотах поодиноких його членів, а своєю працею причинилось якнайбільше до прослави Бога між нами й спасення нашого українського народу, головно через виховання молоді, ми ціле Згромадження Сестер Служебниць благословимо зо щирого серця:

"Благословеніє всемогущаго Бога Отца і Сина і святаго Духа да снидет на ви і пребудет всегда. Амінь."

† ВАСИЛІЙ,
єпископ канадійських українців

Дано в Мондері, дня 21 квітня 1942 Р.Б.

ЖІНКА САМАРЯНКА І НОВІТНІЙ ЇЇ ЛЮД

В події, котру описує нам св. євангелист Іван в своїй євангелії, гл. 4, 5-42 є так много подібного до нинішних часів, що мимоволі приходить на думку, як давні часи і як мало відтоді змінилося в людській душі.

Неодна новітна самарянка пє зі жерел буднів повними пригорщами, приходить і черпає без надуми, без розваги. Є на світі богато гріха і богато причин до гріха. Для самарянки одною з причин був брак правдивої віри і легкодушне власне оправдання, що вона не знає, де належить почитати Бога— чи в Єрусалмі, чи в Гаріцім.

Іншими словами, після неї виходило, що то все одно, де вона буде почитати Бога і як вона буде почитати. Це було розлюднення релігійних понять, затертя границі між правдою а неправдою, між добром а гріхом.

І тому деякі погани почитали Бога по своїм розумінню навіть—гріхом.

І тому новітні погани чинять так само самісько, хоч як дивним це для нас чути. В св. Письмі є сказано, що прийде навіть час, коли всяк, хто уб'є вас, буде думати, що він службу приносить Богу. Це є знак про затертя границь правдивого розуміння про це, що то є властиво добро, а що є зло— і як належить почитати найвище добро та йому служити. Є люди, що найвищим добром для себе уважають гріх і так служать грішовні ціле життя. Так робила самарянка.

Христос Спаситель навязує розмову з дитиною тодішнього світа.

Говорить з тяжкою грішницею і то прилюдно. Але говорить вічливо і рішучо.

—Ви покланяєтеся тому, що не знаєте. Ми покланяємося тому, що знаємо! Ів. 4, 22.

Між добром і злом є точно переведена границя.

В справах віри не може бути компромісів, недоговорень. Вічливо, але рішучо. Христос вказує тій грішній дитині тодішнього світа, що є тільки один правдивий Бог і **одна тільки правдива віра.** Що це не є все одно і без ріжниці, де і як хто почитає Бога.

Бог є Дух і ми повинні покланятися Йому духом і правдою.

Визнанням і **життям з віри.**

З правдивої віри, як з кореня дерева ростуть галузі і видають овочі. Ці овочі це праведне і добре життя.

Тому самарянка пізнавши правдиву віру, зміняє спосіб життя.

Стає апостолом для других.

—Підіть і подивіться на чоловіка, котрий сказав мені все, що я зділала. Ів. 4, 29.

Самаряни приходять і многі навертаються.

Відтепер вони знають, де належить почитати Бога і як належить почитати.

Відтепер для них не буде все одно, яка віра і де.

Ця подія нераз сповняється в житю досі і через століття.

Св. Володимир не зразу став великим і святим. Був час, коли Володимир був тільки великим грішником. Але прийшла хвиля навернення. І залишивши гріхи та зло, Володимир став великим в добрих ділах, в славі і честі на всі часи.

Велямин Рутський заки став стовпом Церкви і Атаназієм сходу був тільки одним з шумних панів, котрі з православія стали кальвіністами і для котрих кожда віра була добра, коби тільки не католицька. Однак прийшов час навернення і пан з Рути став не тільки вірним сином Української Католицької Церкви, але митрополитом і одним з найбільших організаторів українського духа.

Осип Назарук заки став редактором католицької преси і організатором католицьких читалень та одним з найбільших речників спротиву проти большевизму, був радикальним адвокатом і дуже близьким в поглядах і праці до нинішних большевиків. Бог перевів ту душу через трагічну борбу за волю України, дав її побачити майже всі части світа, зазнати і досвідчити чимало— аж тоді з Савла став Павло, що під насміх і глум колишніх товаришів явно і сміло визнавав свою віру в Христа до кінця свого життя.

Ми покланяємося тому, що знаємо!

Між фальшивою а правдивою вірою не може бути злуки, поєднання, недоговорення і притакування. Христос не притакує самарянці— Христос каже їй виразно і рішучо, що вона не знає, кому покланяється!

Ці слова отямили самарянку— вона завернула з фальшивої віри і з дороги гріха. І многі навернулися з нею і навертаються по нинішний день.

Треба тільки нам бути сталими і рішучими, коли ходить о справу Бога!

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВ. МУЧЕНИК, ПОБІДОНОСЕЦЬ І ЧУДОТВОРЕЦЬ ЮРІЙ

Походив з Кападокії з богатого і можного роду. Ще замолоду став тисячником царя Діоклеціяна, лютого ворога і гонителя християн.

Коли цісар приїхав до Нікомидії, зібрав своїх полководців і став радитися, як найкраще булоб переслідувати християн.

На цій раді св. Юрій добровільно визнав, що він християнин.

Ба що більше, він навіть візвав самого царя, щоби навернувся і визнав науку Ісуса Христа. Це вже було замного для такого ворога, як Діоклеціян і він казав свого улюбленця Юрія кинути до вязниці, а за додаткову кару наказав якотись тяжкий камінь на груди Юрія і так тримати його цілу ніч. Але коли рано привели святого перед цісаря, він з усміхом визнав дальшу свою віру і замітив навіть, що скорше цар втомиться його мучити, як він задля дрібних мук відречеться Ісуса Христа.

Тоді привязали св. Юрія до колеса і крутили навколо дощок, на котрих набили гострих ножів і гаків. За кождим окрутом колеса тіло завадяувало в ці ножі і гаки, котрі краяли живе тіло і котре сливало кровю. Св. Юрій з початку молився, потім притих. Погани думали, що він вже мертвий. Тоді відвязали його від колеса— але ангел Божий оживив і ізцілив св. Юрія.

—Не бійся, Бог твій є з тобою!

Ті слова сказав ангел Божий до св. Юрія.

Чули це і бачили погани, але не мали сили ні відваги зупинити світлого молодця. Деякі навіть навернулися, озлоблений Діоклеціян казав їх зараз стяти мечем.

Тоді цісар велів закопати св. Юрія на три дні, в яму, повну негашеного вапна. Яке однак було здивування поган, коли по трох днях відкопаний святий був живий і здоровий. Стали посуджувати св. Юрія о чари.

Цісар казав набити в середину чобіт, цвяхів і казав ці чоботи затягнути на ноги святого і пігнати святого, щоби ходив.

При тім били його воловими жилами, а коли святий терпеливо і спокійно терпів ці муки, Діоклеціян негоден був зрозуміти, як це можливе є так терпіти для чоловіка і не просити помилування.

Прикликали чарівника Анастазія і той подав святому отруї, щоби випив. Св. Юрій випив і не сталося йому нічого. Тоді чарівник каже:

—Коли воскресиш мертвого, тоді і я повірю в Ісуса Христа.

Помолився св. Юрій, казав привести себе над гріб одного помершого і ось — мертвий встав. Тоді розлючений цісар казав усічи мечем чарівника і воскресшого, а святого Юрія кинути до вязниці.

Прийшов до нього один селянин, котрого віл упав в дебру і убився—то був одинокий віл, що він його мав на ціле господарство. Плакав селянин і просив помочі в святого. Св. Юрій казав йому вертати в дім і потішив його, що віл живе. І дійсно так сталося.

Тоді Діоклеціян ще в останне намірив перемовити святого.

—Поклонися моїм богам і зроблю тебе другим по мені в цілій державі!

Св. Юрій казав повести себе до поганської святині.

А коли переступив поріг, сказав тільки одно слово—Ісус!—і всі поганські ідоли попадали в порох.

На вид того чуда навернулася навіть жена Діоклеціяна Олександра і серед мук віддала свою душу за Ісуса Христа.

А св. Юрія казав цісар тепер усічи мечем, що сталося на сам Великдень 23 квітня 303 року. Все майно св. Юрій казав роздати перед смертю ще бідним. Мощі мученика перевезено до Палестини до міста Ліди, над ними поставлено церкву в честь святого.

Малюють св. Юрія з копіем в руках, як проколює змія. Передання каже, що в околиці міста Вирит у Фенікії жив страшний змій, котрого живили дітьми і котрий дихав вогнем і сіркою. Так прийшла черга на царську дочку. І коли її виводили з міста, тоді на білім коні явився лицар в зброї, св. Юрій, освободив царівну, віддав її родичам, а змія проколов мечем.

Тому св. Юрій є патроном юнаків, лицарства і пластунів.

У нас є много церков в честь св. Юрія— величава церква в Сйскатуні є в честь святого. Так само в Україні старовавна і прегарна барокова церква св. Юрія у Львові здавен давна свідчить про честь і почесть, яку український нарід віддавав і віддає св. лицареві Юрію. Тому підчас останної війни улюбленою піснею запорожців були слова з драми "Невольник":

Нам поможе святий Юрій
і Пречиста Мати
Москву звоювати!

Ми від себе щиро молимо і просимо: Господи всемогучий! Дай того діждати!

СТОЛІТТЯ ЛИСЕНКА В КАНАДІ

10 марта 1842 року родився в селі Гриньках на Полтавщині Микола Лисенко, син дідича Віталія, нащадок козаків. Вже мама вчила його грати на піяні і так він мав та розвивав вроджене замилування до музики. Вчився в Київі і в Харкові. Перенявся любовю України і Шевченка. Більшість музичних творів Лисенка є до слів Шевченка. В Канаді КУК поручив др. П. Маценкові виробити програму і дати напрям гідному святкуванню століття уродин цього великого українського музика.

Мав її на думці

Ромко дістав від тети цукорки, але небавом їх уже не було.

—Адеж, Ромчику, як міг ти все сам з'їсти? А про Владзю ти не думав?

—Чому ні, думав. Боявся щоб не надійшла, поки я не з'їм.

ДУХОВНА ВЯЗАНКА

Молебень до І. Христа, Молебень і Паракліс до Матери Божої разом із найкращими молитвами до Серця Христового й Матери Божої та поясненнями святої години в честь Серця Христового. ... 10ц. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

Богдан Кравців

У СВЯТО ЮРІЯ

Лицарю білий, прийдь і вітай межи нами!
Ось вже за горами сяє й горить нам твій шелом,
золотом тче проміння розстелені мряки,
квітом твоєї одежі сади розквітають,
в росах і бризках потоків блестяться сліди
золотокованим шляхом твойого коня...
О, не минай, опромінений, нашої хати!
Квіттям і зеленню браму тобі ми вквітчали,
вічний вогонь запалили на варті своїй
й сіллю тебе зустрінем і хлібом золотим.

. . . . .

Лицарю білий— що борешся з силами ночі
й ранком в тріюмфі кидаєш на небо диск сонця
й сумерк долин розгоняєш з надхмарних вершин
гомоном смілого бою і блисками стріл, —
сили залізної дай молодим нашим тілам,
радости й ритму змаганню і вправі твердій,
золота кучерям ще і лицям нашим бронзу,
щоб і сильні ми були тай одважні, як ти!

ЖЕРТВИ НА ПАСКУ ДЛЯ СИРІТ В АЙТУНІ

Зложили свої жертви на ту ціль, як слідує:

По $10.: о. Н. Сірий, Олекса Тимочко з Винипегу.

По $6: пані Розалія Колцун з Велі Ривер, Ман.

По $5: Марійська Дружина дівчат з Йорктону, Михайлина Беднарська, Семен Новак з Вест Бенд, Саск., і одна особа з Норквей, Саск.

По $2.50: Кружок Ап. Молитви у Винипегу.

По $2: Василина Криска з Елк Ренч, Іван Крочак з Парквю Сирвей, Онт., Гафія Кузь, одна особа, Яків Дудич з Гейзелридж, Ман., Юлія і Федь Новіцькі з Ронімід, Саск., А. Ленник з Гернсей, Саск. і парохіянки з Йорктону.

По $1: пані Василина Вишньовська з Елк Ренч, Марія Панько, Кат. Порох з Іден, Ман., Параска Лаба з М. Ровд, Ман., С. Парфенюк з Гобард, Саск., Анна Вербіцька з Винипегу, Марія Сокальська, Ірина Щерба, Марія Кушмелюк з Онтаві, Домініка Цьопик з Бофало, Евдокія Сущинська з Ріджайни, панство Мацішевські з Питсбургу, Павло Гуменюк з Ріджайни, Дмитро Довбенко з Винипегу, Іван Заголковський, одна особа, Анна Василишин, Олена Пшик з Ервуд, Саск., Анастазія Чуй з Бруксбі, В. Сич з Гей Лейкс, Дмитро Юрак з Морнвил, П. Поворозник з Виніярд, Анна М. Лозинська з Ланівець, Антін Смук з Годквил, Анастазія Мусій з Норквей, С. Гриценко з Амстердам.

По 50ц.: Гр. Козяк з Лішор, Анна Лехман з Винипегу.

Збірка в церкві св. Андрея у Винипегу переведена о. Божиком принесла $10.75.

З церкви св. Петра і Павла в Етелберт прислали 24 паски печені.

. . . . .

Заряд Сиротинця складає всім ласкавим жертводавцям сердечну подяку. Діти сироти моляться за своїх добродіїв та просять для них благословення з неба. Молитва дітий є мила Богові. Ми віримо, що Ісус вислухає свої діти і вінагородить всіх стократно.

Сестри Служебниці,
з Сиротинця св. Анни в
Айтуні, Саск.

ДОПИС З ІСТ СЕЛКИРК, МАН.

Стараннням Сестриць наших 12 квітня було в нас спільне свячене. Присутним був наш парох **о. Н. Кушнірик** і мав дуже красне слово. Згадав про хосен з задержання своїх звичаїв і про нашого військового капеляна. Згадав також про нашу часопись БНації. Присутні нагородили отця грімкими оплесками.

Збірку перевів І. Васьо— зібрано $2.85, Сестриці доложили $1.15, разом $4 на пресфонд БНації. Всім ласкавим жертводавцям і отцю, котрий заохотив до збірки а так кож п. І. Васеві, що перевів цю збірку на цім місці **сердечно дякуємо.**

І. Васьо

ПРЕСФОНД БН

Андрій Семенчук	$1.00
о. М. Колодій збірка в Бобулинцях	$2.00

Сердечно і віддано дякуємо.

..СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА МАРТ, 1942..

ПРИХОДИ —

В. Баранецький і Анна Барилюк	2.00
УКЮ в Ріджайні, Ів. Баранецький	3.00
Й. Винниченко, И. Стадник, В. Шиба	3.00
Н. Панчук, А. Шимко, Н. Яворський	3.40
Пш. Пуя за огол.	10.00
Ів. Сафіян, О. Свистун з Орлов, збірка	4.30
о. М. Колодій передпл. і з прод.	4.00
о. Ігор Шпит-ковський передпл. і з пр.	2.85
Панько Лужний, Вас. Іванкевич	2.47
оо. Редемптористи з Йорктону	10.00
Відділ ч. 11, Гефорд	12.60
Збірка з паньства Сокіл і відділ ч. 11	6.40
Анаст Семотюк	2.00
о. Семчук з прод.	2 16
Олекса Піх, Ем. Ткачук	2 25
Відділ ч. 19, Кридор	11.00
Августин Сенчук	2 00
В. Ващько, В. Байда, оо. Редемп. 4 пр.	6 00
Дар оо. Редемптористів в Йорктоні	10.00
о. А. Крохмальний, о. Н. Сірий	4.00
Ів. Войтович, П. Гадубяк, Ів. Федорів	3.00
о. Ів. Калуський і о. Семчук	1.68
Відділ ч. 34, Ріджайна	7.20
М. Білинський, Дм. Зола	2.00
Разом	$117.31

—РОЗХОДИ

Почтові значки	1 90
Друк 1,000 обгорток	5 61
Друк 1,000 листів	4.50
Пересилка	.85
Друк БН ч. 5	50.80
Розсилка	3.95
280 обгорток	2.80
За ГСпасителя	1.90
Почтові значки	1.10
Мети	2.16
Змінне чека	.15
Друк БН ч. 6	50.80
Розсилка	4.37
297 обгорток	2.97
Мети	1.23
Разом	$135.18

Дм. Кобринський,
завідатель

Наша примітка: За місяць март БН має недобір $17.87 і це просимо мати на приміті **всім** тим, що їм доля нашої часописі не є байдужа.

СВ. МІСІЯ У ВАЙТІ І СТЮАРТБУРН, МАН.

СВ. МІСІЯ У ВАЙТІ, Ман. буде від 18 мая до 25 мая 1942.

СВ. МІСІЯ У СТЮАРТБУРН, Ман. буде від 26 мая до 31 мая 1942.

На обох Місіях **проповідує** наш славнозвісний проповідник, **впр. о. Гр. ШИШКОВИЧ, ЧНІ.** з Йорктону.

Щиро запрошуємо всіх з округи прибути!

ВІСТИ З ВІДДІЛУ БУК-а В ПОПЛЯРФІЛД, МАН.

В неділю 15-го березня відбувся з рамени відділу БУК-а **концерт в честь Тараса Шевченка.** Парохіяльна домівка була переповнена нашими добрими людьми, між якими ми виділи заступлені майже усі доокличні оселі. Дохід з концерту призначений був на КУК. Програма концерту слідуюча:

1. Заповіт—відспівав хор під управою З. Грицюк
2. Вступне слово— Марія Лапка
3. Учітеся Брати Мої—хор
4. Хустина — віддеклямував Ю. Кловак
5. На що мені чорні брови?— дует: Романюк і Молинська
6. Народе—віддеклямувала Марія Лапка
7. Ой впав стрілець— хор
8. Коли розлучається двое— пісня в виконанні дівчат
9. Накрила нічка—сольо О. Гривінський
10. Святочний реферат Вс. о. Перейми
11. Садок вишневий— хор
12. Маріянна— деклямував М. Кавка
13. Ой у полі береза—в виконанні мужеського квартету під управою Галаса
14. Вечірний дзвін— хор, сольо В. Гривінський
15. Кінцеве слово— П. Торбяк

Національні гимни.

. . . . .

Ся сама група артистів з нашого відділу БУК-а, давала **другий концерт в честь Тараса Шевченка в неділю дня 29го березня** в Народнім Домі в Поплярфілд. Через злу погоду не прийшло на сей концерт так богато народу як на перший концерт до Парохіяльної салі. Дохід і сього концерту був також на КУК. Ось програма сего другого концерту:

1. Заповіт—хор під управою З. Грицюк
2. Вступне слово— Ю. Кловак
3. Їхав козак за Дунай— хор
4. Хустина— деклямація— Н. Кавка
5. Їхав стрілець на війноньку—хор жінок
6. До Основяненка— деклямація А. Торбяк
7. Жіночий дует
8. Учітеся брати мої— хор
9. Реферат— М. Лапка
10. Така її доля— хор
11. Гамалія— деклямація М. Савчук зі співами квартету
12. Під вишнею— сольо Милінської
13. Мандолінова орхестра
14. Накрила нічка— сольо О. Гривінської
15. Кінцеве слово— В. Грицюк

Національні гимни.

. . . . .

Зі згаданих концертів, зібрано $21.80, які то гроші передано до КУК-а.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Базар пань Сестриць увінчався гарним успіхом.

На Цвітну Неділю посвятив о. Семчук три фелони— один чорний, старанням відділу Брацтва св. о. Николая ч. 15 і трудом пань Капітанчук і Волощук— другий світлий, прегарно вишитий весь, з ніжної світлобілої ткані, жертвенна і посвятна праця пань добродійок Якімищак, Беляк з Альфред і Король, котрі по своїх домах часто ночами не досипляли а вишивали цей прегарний взір любови і краси для своєї Церкви, для Бога. Це може одинокий того рода фелон у Винипегу, вишитий увесь ручно і дійсно прегарний виконанням. А третий фелон, постний, дар бл. п. Григора, здійснений тепер паністом Чорненькими. Це було велике і дуже миле торжество для всіх, це перший раз посвячувано нараз три фелони в нашій церкві.

Свячене парохії було в суботу 18 квітня і парохіяни заповнили домівку при Бойд по береги. Були ще другі столи, час минув як хвилина. Промовляв наш посол Ст. Кравчик, що прибув з дружиною. Говорив щиро і гарно. Бажав доброї долі і щастя тут і волі українському народові в Европі. Ми віримо, що прийде час, коли пан посол так само ясно і рішуче стане в парляменті для добра свого народу це нераз, як вже богато зробив і поміг досі.

Діточий базар відбувся також з успіхом, всі значки були по центові, прихід на Вакаційну Оселю молоді.

Всі довги парохії поплачені і розвій поволі прибирає нові форми, нові можливости кращого посилення праці і успіхів.

Британський позз переїзджає попри верблюда в Лівії. Так новітні і старовинні середники бою зустрілись віч на віч в пісках пустині.

ВЗІР РЕВНОСТИ

Один одинокий світський католик з Шикаґа, Френк С. Естис за 20 літ свого життя зібрав і роздав даром між інших людий 25 мілонів книжок, головно релігійних.

Виглядає на прямо неімовірне, а це правдиве.

Ось що може ревність для Божої слави— через друковане слово.

А що ми зробили для своєї української католицької преси, книжки, школи?

Де в нас є такі Естиси?

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В Томину неділю Їх Ексселенція Преосвященний Епископ висвятив в Мондерській церкві двох світських священиків— о. Василя Філєвича з Монперу і о. Андрія Хорунжого з Елми, Ман.

Тиждень потім Преосвященний висвятив пятьох питомців Чина св. Василія Вел. на дияконів.

Преосвященний почувається вже о много здоровшим і внедовзі має вернути до Винипегу.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
301—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts. Sask.

Редакція БН:
910 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3558—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

В ДЕНЬ МАТЕРІ - 10 МАЯ

1. РЕФЕРАТ

"Господь не міг бути усюди сам тому сотворив на світі матір, щоби його заступила" — —Арабська пословиця.

В місяці травні, коли природа будиться зі сну до нового кращого життя, коли цвітами і зеленню застелюється земля— цілий християнський світ співає похвальний гимн Заступниці роду людського, Небесній Неньці. Тішиться земля, радіє небо, що має Матір.

Клонять діти свої голови перед Матірю Матерей, але і не забувають в сьому красному місяці віддати честь і поклін своїй земській матері. Свою любов і пошану до рідної неньки виявляють діти в Дні Матері.

Мама, мамця, мамуся, матуся, ненька— се найдорощі слова для нас. Послухаймо, що говорить про се слово Т. Шевченко:

"Слово мамо— великеє,
Найкращее слово."

І справді. Мама се ідеал безкорисної любови, посвяти і жертви:

Своє дитя любить матір любовю чистою, благородною, святою. Для нього переносить вона невисказані труди і жертви. Радіє вона, коли її маленький ангелик починає простягати свої маленькі рученята до неї, маленькими ніжками ставляти перші крочки і чистими устами вперве промовляти слово: мамо. Невисказана тоді радість для неї. А знова що за невисказані болі переносить вона, коли бачить своє дитя в тяжкій недузі. Задивлена в схороване лице дитини, мама клячить коло свойого скарбу і днює і ночує коло нього. Неба стараласяби приклонити, щоби тільки дитя було здорове. О! Нікому не счислити сих недіспаних ночей нашої любої матері. На правду зі словом "мама" є звязане все що чоловік має найдорощого.

Мама для своєї дитини се другий ангел хоронитель: коли дитинка спокійно спить і через сон мило усміхається, коло неї чуває мама. Радіє вона щастям дитини і свого щастя бажає для неї на дальше. Тому звертається в своїх молитвах до Дателъки Ласк і шепче:

"Божа Матінко Пречиста!
Заступись за моїм сином,
Заступись у Спаса Христа."

Хто нас навчив вимовляти слово Боже, хто наші руки вперше складав до молитви, хто нас учив класти на собі знак св. хреста, хто був першим катихитом для нас? Хто? Наша найдороша мама. О щаслива дитина котра мала добру християнську матір, а тричі щаслива коли ніколи не забула за остороги і за упімнення своєї матері.

Крім любови до Одного Бога, передала нам наша мама велику любов до свойого українського народу. Коли були ми маленькі, о як любили ми слухати своєї неньки, коли вона нам оповідала повісти чи історії нашою рідною мовою. До сну приколисувала нас гарними народними піснями. Перша вона учила нас рідьного письма і читанны. А коли ми підросли, де кувався наш характер, наша сталева любов до свойого народу? В домі нашої любої неньки. Коли ми нині сміло признаємсь, що ми є членами поневоленого народу, коли сотні-тисячі ідуть і віддають свое молоде життя на жертівнику волі, се в першій мірі заслуга матері.

День Матері—10-го мая— се день нашої неньки. В сім дні стараймось подякувати їй за всі жертви і труди які перенесла вона над вихованням нас. Перепросім нашу неньку за всі прикрощі, які ми її завдали, з любови зложім поцілунок перепрозьби на її спрацьованих руках. Постановім собі любити нашу стареньку матір, нести їй поміч, коли вона стане немічною. А коли Всемогучий Бог покличе нашу неньку до кращого життя, о не забудьмо згадувати її в своїх молитвах. Благаймо Бога, щоби був милосердний для неї.

"Ой, думала я, гадала,
Що то сонечко сходить,
А то моя матуся,
А то моя рідненька
По подвірю ходить.
Ой, думала я, гадала,
Що то сміються ангели,
А то моя матуся,
А то моя рідненька
Всміхнулась до мене."

2. ДЕКЛЯМАЦІЇ НА ДЕНЬ МАТЕРІ

МОЯ МАМА

Снилось мені ясне сонце,
Що в хаті світило -
А то лиш так моя мама
Дивилася мило.

Приснився мені легкий вітрик,
Що шестив колосся —
А то мені моя мама
Гладила волосся.

Снилась мені ягідочка,
Як мід солоденька —
А то мене цілувала
Мама дороженька.

Снились мені ангелики,
Що в рай мене несли —
А то мене мами ручки
До серця притисли.

М. Підгірянка.

МАТІРНА МОВА

Учителька в Рідній Школі
Школярів питає:
Що то є матірна мова?
Хто з вас, діти, знає?...

Ромко з тих був, що все люблять
Руки підносити,
Тож і цей раз підняв руку
І став говорити:

У нас є мала сестричка,
Зоветься Ганнуся;
Мама все до неї кажуть:
"Пийяй моцьо, Нуся...

Цяй було, кику, папцю,—
Не плач ,бо зість вова!"...
Оце, пані учителько,
Є магірна мова.

Михайло Кумка.

ЧИ Є В СВІТІ ЩО СОЛОДШЕ?

Чи є в світі що солодше,
Як мамині очі:
Які зорять за дітками,
Як в день, так і в ночі?

Чи є в світі що любіше,
Як мамина руки:
Що працюють для дитини
Щиро,— без принуки?

Чи є в світі що щиріше
Як серденько мами:
Яке беться для діточок,
Аж ляже до ями?

Чи є в світі що дорожче
Як мама кохана,
Що працює для дитини
До ночі від рана?

Іванна Блажкевич.

НА "СВЯТО МАТЕРІ"

Дитинка і мати. Картина звичайна,
А всеж наче промінем сонця осяйна.

Блакитом мальована — сонцем залита
І стяжками-чаром веселок оповита...

Загорнена в вічність, в безмежні простори
І краща, ніж земних мистців архитвори...

Все тут що найкраще має вселенна,
Її малювала рука божественна.

Картину цю Божі малювали руки...
Вчаровані серця найчистіші звуки...

Пісень чисті звуки і біль і сліз море,
Посвята і розкіш і щастя і горе...

Дитинка і мати —Мрій срібних мережка,
З землі аж до неба— між зірками стежка..

Про велич і святість сни-казка чудова...
Надія і туга... пісня колискова...

Дитинка і мати. Картина звичайна —
Життя все нового незглибима тайна.

У. Кравченко.

МАТИ

Похилилась тихо, чуло
Над колискою дитяти
І прикрила, щоби вснуло...
Хтож вона? -це його мати.

Й молитви за нього шепче:
Божа Матінко Пречиста!
Заступись за моїм сином,
Заступись у Спаса Христа!

Не дойсть, не відпочине
І не всне при немовляти,
Бо для нього все віддалаб!
Хтож вона?— це його мати.

А воно— мале— радіє,
Рученятами тріпоче...
Мати гладить і цілує,
Сну дитині дати хоче...

Люлі сину, спи, маленький,
Поки я ще доглядаю,
Сни спокійно, ясно, мрійно,
Лиш тебе одного маю!

Похилилась тихо, чуло
Над колискою дитяти
І прикрила, щоб заснуло...
Хтож вона? - це його мати!

І. Трешневська.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(5)

Підвішені до сволоків, вони видавались великими жовтавими кулями, що плавали серед синього туману. Крізь цей туман можна було доглядіти піч, а по ній плигали червінькові, зелені й цитринові пташечки-півники, снігурики й зозульки, мисник і полиці, заставлені череватими глеками, розмальованими тарілками, розписаними, вухатими збанами. А в куті, завішані важенними рушниками, гасли образи святих. Перед предивним обличчям Божої Матері, стемнілим від часу, з великими, чорними очима, підтїчав голубок із рожевого паперу. Святий Юрій у латах, намальований із гротесковою рубашністю, шпигав зеленого змія шпихетним списом і загадково споглядали обличчя якихсь схимників і аскетів— патронів тутешньої країни. Вони були подібні до тих людий, що оточили нас; продовгасті, смаглі обличчя з глибокими очима, що в них засіла ніч, із тасмничою, зміїною посмішкою в кутиках хижацьких, масних уст. Мене посаджено під ними, на покутті, на місці, відведенім для молодих і найшановіших гостий.

Отже я мав її біля себе, цю з'яву в бинах і у квітах, я розглядав її безсоромно, не дбаючи ні про що. Вона сиділа поруч свого чоловіка, чорнявого мугиря й, потупивши очі, перебирала пальцями мережку скатертини. Вона із своїм чоловіком нагадували мені двох майстерно вирізьблених деревяних бовванів, прикрашених листвою і квіттям, що на їх честь відбувалось все ігрище. Вони автоматично посміхались, нахиляли голови, коли їх вітано, брали чарку, пригублювали її й застигали знов у мовчанці, наче неживі, наче справді були з дерева.

На їх лицях, у загнутих довгих віях, у схованих десь глибоко-глибоко очах чорних нічого не можна було прочитати, ані крихітки якогось зворушення втіхи, чи незадоволення. Тільки гарному телепневі іноді котилися по чолі великі краплі поту мабуть від якоїсь великої внутрішної натуги й він витирав їх хустинкою, вишиваною по берегах тим самим, як і все тут, дотепним мереживом.

Іноді він повертав кантовасту голову до своєї товаришки і через її рамя, вишите знову тим самим узором, дивився вважно на її руки, заняті весь час скатертиною. Тоді мимохіть його погляд, несміливий погляд, мусів ковзнутись і по мені; він крадькома зупинився ним на моїх шліфах, на кобурі револьвера, на гарді палаша, а піймавши мною, винувато балушив свої чорні очі й кліпав ними. Коли ж я кивав йому приязно головою, він беззвучно сміявся, його обличча ставало із продовгастого круглим, сяюче, мов блящана банька. Це було забавне.

А за столом сиділи батьки молодих, мої вояки і гості. Людьми набилась уся світлиця вщерть. Немов круки чорніли вони під стінами, забирали плечами глину, тіснили один одного на лавах. Хто не захопив місця, стояв. На печі гралась із пташечками дітвора. Вонаж, як мишва, сновигала під столами. Край дверий, на ослоні, посаджено музик і вони шкварили до танку, відриваючись тільки на мить, щоб пригубити почастунок і обтерти чоло. Посеред світлиці, на току втримували місце для танку. Танцювали тільки молодиці й бабусі, мабуть згідно із звичаєм. Вони нетерпляче дожидали своєї черги, вони готувались до танку так, як готуються артистки до виступу в театрі. Це були змагання в танку, це був конкурс. Діждавшися черги, кожна з них променіла, паленіла, поводила бровами, не бачила нікого. Відсувала дужими раменами гапів, випливала в коло, під кулі лямп, метнувши хусткою в пухкій руці, дебела, із малиновим заметом намист на повних, важких грудях, крутилась приспівуючи. Це були короткі пісеньки, нескладні, але дотепні. (Далі буде)

Тома Меткаф

винаходець ясно-жовтого корабельного одіння з гумованої матерії, котре легко можна звинути і носити з собою а в разі потреби надягнути Це одіння вратувало досі життя тисячам моряків розбитків. Його легко пізнати на воді здалека- навіть з висоти літака.

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗЇЗД БУК-А

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ БУДЕ

25 МАЯ 1942

В ПОНЕДІЛОК, ПРАЗНИК ПР. ТРОЙЦІ В СТЮАРТБУРН, МАН.

ЗАПРОШУЄМО ВСІХ З ОКОЛИЦІ ПРИБУТИ. ПРОМОВЛЯЮТЬ ЧІЛЬНІ ПРОМОВЦІ. РОЗДАЧА ПОЧЕСНИХ ГРАМОТ.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

IN MAY

Out of the whole year one month, the month of May is set apart for thanksgiving to our Heavenly Mother, Mary. And in that month only one day is designated to our mothers. On this day we try to express our gratitude to our mothers for everything they have done for us.

But how many of us show our appreciation to the Blessed Virgin Mary, Mother of God, by going to the special devotions held in Her honor. We would not think of slighting our worldly mother on Mother's Day, yet how many of us almost completely forget our Heavenly Mother. . We should attend May devotions because we want to, and not because we are obliged to.

Very many of us Ukrainian Catholic Youth are guilty of the above. Has Mother Mary not answered our many prayers? Has She not protected us from evils? Has She not tolerated and loved us in spite of our forgetfulness and waywardness? Without Her loving care we would perish. Then let us love her for all she has done for us.

What greater joy would our worldly mothers have than to know we are devoted to our heavenly Mother? As long as we show devotion to our heavenly Mother, and also know it in our hearts, we will be good children, love God, honor our parents, and serve our church and country. What more can we do for our worldly mothers than to pray to the Blessed Virgin Mary for them?

Let us during this month of May pay special tribute to the Mother of God and ask Her graces for our parents and ourselves.

CONVENTION NEWS

What are YOU doing on Victoria Day? Young Ukrainian Catholics, whatever you are doing, don't do it! Because— here's an invitation for you to *attend the Third Annual Convention of Ukrainian Catholic Youth to be held in Winnipeg on Saturday and Sunday, the 23rd and 24th of May.*

The purpose of the convention is "to uphold the spirit of optimism among us and to pass it on to others," words of our spiritual advisor, Father Luhovy.

Country and city you, in these two days you will have:

the benefit of Mass, Confession and Communion on both Saturday and Sunday.

a chance to discuss the work done (or undone) by the Ukrainian Catholic Youth in the past years.

a chance to bring out constructive ideas regarding our activities in the future.

to elect new officers for the coming year.

the opportunity of hearing prominent speakers.

a downtown dinner and dance on Saturday night.

the fun of picknicking in the countryside, dancing in the open to good numbers on the portable, and singing the songs you love.

Now, do you still think you ought to do something else on Queen Victoria's week-end?

A detailed program of the Convention will be published on this page in the next issue of this paper.

Rev. Bro. Aloysius, B.A., F.S.C.
Director of St. Joseph's College.
Yorkton, Sask.

A MESSAGE TO UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH

(This address was given in the Ukr. Cath Parish Hall, Yorkton, Sask., April 12, during the official goodwill gathering of all the members of the parish).

Reverend Fathers, Reverend Brother, Ladies and Gentlemen:

It is with deep appreciation of its significance that I have participated with you, this evening, in this parish demonstration of fraternal charity, goodwill, and unity. As I witnessed the blessing of the food and the distribution of the blessed eggs among the faithful parishioners, I was struck by the reverence with which old and young assisted at the ceremony which illustrates the essential part that religion plays in their lives. I also noted with pleasure that the parish was represented by the senior members, the younger married couples and the youth. It seemed so fitting that a celebration of this nature should be revered and practiced by all the age-groups. And a great many thoughts came to me which pertain principally to the duties of the Ukrainian youth and I trust that you will realize when I have finished my reasons for addressing myself particularly to them.

Rev. Bro. Aloysius, F.S.C.

All Canadians, no matter whether their racial origin is Ukrainian, Polish, French or Irish, have come to Canada for the purpose of establishing a home and of finding peace and prosperity in this great new country of ours. All have, as their background, some part of Europe; all carry within themselves a heritage of thousands of years of civilization. Canada is still a young country and Canadian culture, if it is to be solidly based, must be a compound of all that is best and worth keeping in the European cultures whence its inhabitants derive their personalities. This means that if Ukrainian culture is going to occupy its rightful position in Canada and if the Ukrainian people are going to assume their proper rank with other Canadians, it is the duty of Ukrainian youth to maintain their religion, culture and family customs in their original vigor and beauty by the faithful practice of all these elements in their heritage. Be Canadians, yes, but be Canadians of duty and responsibility by doing your part towards enriching the common Canadian culture with your donation. Cherish this ideal and you will be respected and gain the confidence of your fellow Canadians. How can you expect these latter to grasp the significance and value of your culture if you are lacking in an appreciation of it yourself. Be true to yourself and you will be true to the country of your adoption. Be false to your conscience, imitate other racial groups to the detriment of your own, and you will always be looked upon as a lodger instead of a true member of the great Canadian family of freedom loving people.

Unfortunately, some of our youth, get the impression that to be a Canadian one must be as similar as possible to Anglo-Saxons; that they will not be accepted unless they play the monkey and imitate all they see. Led astray by this illusion, they think of their native heritage of religion, culture, tradition and family practices as something that has been to be hidden, left in the background of their ordinary lives; they fear to be true to their conscience lest their fellows think them different; they end up by forsaking the teachings of their childhood in order to ape the externals of culture exhibited by their companions. Unfortunately, they learn to their cost that instead of gaining, they lose respect and admiration for there is no such thing as a pure individual and a human being without his native background is like a tree without roots. He or she becomes but a shallow imitation and is easily recognized as such. It is to the likes of these that the Ukrainian people of Canada can point the finger of scorn as traitors to duty and to their families.

You, Ukrainian youths of Yorkton, are endowed with a terrific responsibility. Upon you will depend the respect and confidence which your fellow Canadians will give to the Ukrainians of your generation. Do not delude yourself by the glitter of cheap imitation. Stick to that which is genuine; build your lives upon the solid foundations of religion and tradition bequeathed to you by your ancestors. Keep high the standard and observance of your heritage and you will be doing your duty to your fellow Ukrainians and your country.

A University professor, himself an authority on Ukrainian matters, told me once that your people should study the Scotch Canadians as a model in this respect. They have tenaciously clung to their religion, family customs, literature, historical traditions, observance of feast days and anniversaries of great Scots. By doing so, they have made their culture something which all Canadians admire and point to with pride as a part of the Canadian way of life. They did this and at the same time distinguished themselves as true Canadians in all walks of life. Imitate their steadfastness and loyalty and you will determine the statue of the Ukrainian people in Canada, now and in the future.

Христос Воскрес!

THE OATS-MOBILE

O Horse, you are wonderful brute,
No buttons o push, no horn to toot.
You start yourself; no clutch to slip,
No sparks to miss, no gears to strip.
No speed cops chugging in your ear,
No license buying every year,
With plates to screw on front and rear,
No gas bill climbing up each day,
Stealing the joys of life away.
Your inner tubes are all O.K.
And glad we are, they stay that way.
Your spark plugs never miss or fuss,
Your motor never makes one cuss.
Your frame is good for many a mile
Your body will never change the style
Your wants are few, and easy met
You've something on the auto yet.

B. Weisgerber.

WHO BENEFITS MORE?

It is said that in many zoos, apes have their teeth brushed every day to guard them against the sickness of teeth, called pyorrhea. Some of us still remember the old 'Shteef Tabatchnuk' who used to exhibit his only two teeth, every time he laughed. How about the rest of his teeth? They were all gone. Gone where? Gone to the dogs. Why then did the poor old man have to part with such necessities? It may be that he neglected to put in use his tooth brush, if he had any. Whether this is true or false, we are not in a position to decide. But it is true that some apes really profit by the inventions primarily destined for the benefit of man.

GOOD MANNERS

Good manners are the greatest charms one can possess. Young people should cultivate them assiduously. Money cannot buy them, there is only one way to obtain good manners, and that is by constant practice. Always use good manners at home and at school, then you need not be alarmed when among strangers, for it well be perfectly natural to be polite and respectful to all.

Remember, that politeness is of great value, yet costs nothing but your own pains to acquire and that:

"To be polite is to always do and say the kindest things in the kindest way."

By Rev. P. Servetnyk.

LAFF AND GROW FAT

Nothing would be done at all if a man waited until he could do it so well that no one would find fault with it. (Cardinal Newman).

Traffic Policeman: "Hey you, didn't you hear me yelling for you to stop?"

Motor Fiend: "Oh, was that you yelling? I thought that was just somebody I had run over."

It is not great thing to be humble when you are brought low; but to be humble when you are praised is a great and rare attainment.

(St. Bernard)

"Define 'appetite'," requested the instructor in an English school.

"When you're eating you're 'appy'," announced the student, and when you're through you're 'tight', that's 'appetite'."

Self confidence is the first requisite to great undertakings. (S. Johnson).

A writer in a woman's magazine urges her readers not to overlook the most insignificant detail of their wedding arrangements. After all, if it wasn't for him there just wouldn't be a wedding.

Patience is bitter, but its fruit sweet. (Rousseau)

ВІСТИ З КЛЮБУ МОЛОДІ В ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Дня 16-го квітня відбулися загальні збори нашого клюбу, на яких вибрано новий заряд на 1942-43 рр. як слідує:

Президент— Іван Козоріз, учитель
Заступник през.— Анна Середа
Писар — Емілія Сейко
Скарбник — Мілько Ушій
Провірники — Олена Цар і Анна Вах
Товариський комітет: Анна Ушій, Ева Середа, Бронислава Ушій, Настя Вах.

Через зимові місяці відбувалися з рамени нашого клюбу різні підприємства, а між іншим поверх 20 членів клюбу ходило що вівтірка грати в круглі (бовлінг). Було досить жарту і товариського життя підчас сих вечорів. В найблищім часі відбудеться бенкет сих наших любителів круглів.

В місяці маю припадає річниця нашого клюбу. Думаємо її красно відсвяткувати і про все повідомимо потім читачів Б.Н.

Мелвин Фаріон

Йосиф Фаріон

Пилип Фаріон

ТРИ СИНИ — ТРИ СОКОЛИ

Панство П. Фаріони з Сифтону, Ман. мають чим тішитися і чим повеличатися. Їх три сини, як три соколи злетіли на оборону нашої Канади.

Мелвин був в Англії і нараз зробив милу несподіванку своїм родичам, відвідавши їх недавно. Він є радієвим техніком і тепер приїхав до Канади, щоби відбути вишкіл на летуна.

Йосиф служить при відділі корпусу сигналів у Виннипегу і є техніком для бездротного телеграфу.

Пилип служить в полку Королівських Виннипегських Стрільців.

Всі хлопці здорові, гарні, чесні—добрі.

Ось наш український вклад в розвій і оборону нашої імперії, котра для нас стала дорогою вітчиною і для котрої наші сини нині віддають свою кров і молодість в обороні перед ворогом.

ЗБІРКА НА СИРОТИНЕЦЬ В АЙТУНІ в Іст Кілдонен, Ман.

Парохія Пресв. Евхаристії в Іст. Кілдонен, Ман, гостила в неділю 19-го квітня о. М. Горошка, який вертаючи з університетських студій в Торонті, перебував кілька днів в Віннипегу. Всечесніший Отець правив Службу Божу і сказав проповідь про Царство Христа Воскресшого, а вечером в парохіяльній салі мав дуже красний доклад про життя українців на Сході Канади.

При кінці сього докладу, на завзив о. Пароха Шпитковського, присутні зібрали на Сиротинець $6.20. Гроші зараз переслано до Айтуни.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

"Слава, слава любій мамі!"

Із многих уст малих та великих дітей ці слова дадуться чути у другу неділю цього місяця, коли припадає "День Матері."

У той день ріжними способами діти стараються уподобатися мамі та виявити свою вдячність любов за весь труд та терпіння, які наша дорога ненька переходить чи перейшла, щоб нас виховати.

Одні вручать маленький дарунок, що купили за свої зекономлені центи. Інші, що може забідні на дарунок, пороблять мамину роботу того дня, щоб мама мала час відпочати, чи піти на концерт в її честь.

А Ви, що думаєте зробити для своєї мами?

ВУЙКО ТРОХИМ

ВИСЛІД КОНТЕСТУ ЗАГАДОК

Прийшло аж 20 розвязок у цім контесті. То свідчить, що наші малі читачі люблять загадки, хотяй декотрі завдають їм чимало до думання. Одна контестантка пише, що так думала, що аж волосся її почорніло.— Коли присилаєте загадки, старайтесь і лист старанно написати, бо коли є двоє або більше, що мають тілько само добрих розвязок, тоді судії беруть під розвагу читкість листа.

Щасливі контестанти цього разу були—
Николай Пятола, 728 Ave. M. South, Saskatoon, Sask.
Андрій Музика, 706 Ave. N. South, Saskatoon, Sask.
Петро Гриньків, Box 148, Guernsey, Sask.

Почесну згадку одержали слідуючі: **Володимир Дютон,** Пайні, Ман., **Володимир Заячківський,** Кридор, Саск., **Теодозія Шадай,** 1047 Ебердін ave., Виніпег, Ман., **Олена Леганчук,** Гарт Ривер, Алта., **Ольга Сенин, Ольга Михалюк, Ольга Мельник, Мирославія Антонік,** та **Ярослав Музика**— усі з Саскатуну.

МАМІ НА ПРИВІТ

І я мамцю, хоч маленький (ка),
Небагато маю літ,
Беру квіти із серденька
І несу Вам на привіт.

Дай Вам, Боже, щастя гоже,
І здоровлячка і сил,
На дорозі самі рожі—
Так бажає мамі син (доня).

-ЗАГАДКИ-

Три НАДГОРОДІ на найлучші розгадки. Контест кінчиться Мая (Травня) 31, 1942

1. Хто говорить усіма мовами?
2. В яку бочку не можна налити води?
3. Що має кожде сотворіння і кожда річ?
4. Чому млинарі носять білі шапочки?
5. **Прочитайте.**— Итаватсв йивинїл ат итавюов иб вахї.
6.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

В девятьох квадратках порозкидані числа від 1 до 9. Вписати в такім порядку, щоби вони читані з гори в долину, з ліва на право, або навпаки, чи куди небудь навскіс—творили все суму 15.

7. Котрий місяць не має ніодної неділі?
8. Кілько є букв у біблії?
9. 9 осіб має поділитися 9 яйцями, кожда особа має дістати 1 яйце і одно яйце має остати в кошику. Як вони поділяться?
10. На одній хаті сиділо 6 ворон. Одна відлетіла, кілько ще лишилося?

Розгадки разом з вашим іменем та адресою і віком шліть до—

RIDDLE CONTEST EDITOR,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ДИВНІ КОРАЛІ

В одних родичів була мала дівчинка, що звалася Маруся.

Маруся ходила до школи і гарно поступала в науці. У дома вона була послушна, тільки мала одну злу звичку. Дуже любила говорити неправду—брехати. Родичі та учитель нераз її карали за те. Вона не поправлялася, но ще ставала гіршою. Ніхто не хотів дати їй віри, хотяй були часи, коли казала правду. Ніхто не хотів товаришити із нею. Батькови і матері нераз приводила богато смутку та гризоти своєю злою звичкою.

Нарешті батькови уже натямилося усе Марусю напоминати,— коли бо то напоминання нічо не помагало. Рішив він піти до старого дідуся Хоми по пораду.

Дідусь Хома мешкав на край села та дуже був старий. Перебув уже сам неодну злидню та гризоту, отож міг порадити і другим у клопоті.

Знаючи мудрість дідусевих порад, пішов-й батько Марусі порадитись цего старого чоловіка, що він має робити з Марусею та з її злою звичкою.

Наколи батько оповів усе дідусеві Хомі, той лише усміхнувся та сказав собі привести Марусю до себе. Батько обіцяв це зробити.

(На другий раз— **Маруся у Дідуся Хоми**).

-ТУТ І ТАМ-
З ЛИСТІВ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Василь Шабага, 210 ave. К. Савт, Саскатун, Саск. бажає жартів та загадок на Сторінці. Любить Сестру учительку, бо вони вчуть гарно співати. Новий контест загадок є у цім числі.

Ольга Лашин, 210 ave. Г. Савт, Саскатун, Саск.— любить читати українські книжки, бо вони мають гарні казки.— Так Олю, українські книжки повинні усі діти читати.

Альберт Семак, 114 ave. Ю. Норт, Саскатун, Саск. хоче довших байок. — Байки на Сторінці звичайно поділені на кілька чисел, тому що нема місця, щоб помістити цілу довшу байку одним разом.

Володимир Шабага, 210 ave. К. Савт, Саскатун, Саск. любить катехизм, а найбільше любить свою Сестру учительку. — Покажи свою любов до учительки будучи усе чемним та послушним.

Людвіна Колишір, 121 ave. Л. Савт, Саскатун, Саск. ніколи не опускає науки у Рідній Школі, бо дуже любить оповідання з історії України. Думає, що наколи булоб богато загадок та віршів у Сторінці, то діти ще більше Сторінку читалиб.

Михаїл Колишір, 113 ave. М. Савт, Саскатун, Саск. любить відгадувати загадки. Михаїл служить коло престола. У Рідній Школі перейшов до четвертої кляси.

Петро Бабій, 1101—22-ий Стр. Вест, Саскатун, Саск. пише, що в Рідній Школі вчиться географію. Петро любить байки.

Станіслав Паращук, 116 ave. 2, Норт, Саскатун, Саск. співає у хорі. У школі дуже цікавиться географією.

Анна Гайдич, 131 ave. С. Савт, Саскатун, Саск. має 8 літ і є в другій клясі у Рідній Школі. Анна любить вчитися по українськи.

Стефанія Лашин, 210 ave. Г. Савт, Саскатун, Саск. пише, що дуже любить Рідну Школу. Стефанія має лише 9 років, але вже гарно пише по українськи.

Ярослав з 706 ave. Н. Савт, Саскатун, Саск. не подав свого призвища. Він пише, що його найлїпший предмет у школі є географія. Ярослав бажає загадок, але не дуже тяжких.— Усе полавайте адресу і імя.

ЛИСТ НАДГОРОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Я читав в часописі БН, що Ви бажаете, щоби діти писали до Вас. Я не хочу лишитись сам, щоб не писати до Вас, бо й я ходжу до Рідної Школи.

Я є досить великий хлопець, найбільший зі всіх школярів— 5½ ступнів висоти, а однак не встидаюся ходити до своєї Рідної школи.

В англійській школі я є у 9-ій клясі. Крім цего беру лекції музики на скрипці і ще помагаю своїй цьоці коло хати.

Я не є міщанин, але прибув до міста, щоб кінчити вищу школу, бо на фармах не маю такої спромоги. Однак я ліпше люблю бути на фармах, як в місті, бо на фармах є ліпша й свіжійша пожива. Люблю також бути на фармах на весні і бачити, як гарно трава росте, та цвіти розвиваються і чути, як гарно пташки співають.

Досить мені скучно за домом і родичами й очікую хвилі, коли нас розпустять домів.

Цим разом кінчу свій лист і буду очікувати відповіди від Вуйка.

Ваш новий читач,

Іван Степа,
Avenue F. South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Вуйко годиться з тобою, що на фармах гарно на весні, хотяй многі з нас часом не бачуть тої краси природи кругом себе.

ЛЮБИТЬ ГЕОГРАФІЮ

Дорогий Вуйку:

Я про Вас читав в Будучности Нації і хочу до Вас написати.

В Рідній Школі ми тепер вчимося географію. Ми вже вчились про границі і ріки України. Ми дістали мапу України. Я дуже люблю цей предмет, бо з него довідуємося, звідкіль наші родичі приїхали.

У Діточій Сторінці я хотівби, щоби було більше загадок і казочок, щоби наша Сторінка була цікавійшою.

Цим разом кінчу свій скромненький лист.

Ваш вірний читач,

Василь Григоряк,
111 Ave. L. South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Географія дійсно є цікавий предмет, а особливо в теперішний час війни, коли мапи є конечно потрібні для досліджування ходу війни.

ЯОМУ БУЛО ВСТИДНО

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку:

Я бачу, що всі діти пишуть до Вас, тай і мене охота зібрала. Признаюсь, що мені троха встидно, що я не написав тоді, як всі діти писали в школі. Я троха був залінивий, а тепер мушу встиду зазнати.

Я є щирий українець, що має 11 літ. Три рази в тижни ходжу до своєї Рідної Школи. Не дуже добре вчуся в школі, бо часто злий.

Роман Роменда,
711 Ave. M. South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка:

Вуйко дуже добре думає про тебе, що ти так гарно та отверто признався про себе. Небогато дітей мають настільки відваги це зробити, хотяй у многих случаях знають, що вони винні.

МАЛИЙ УКРАЇНЕЦЬ

Дорогий Вуйку:

Се мій перший лист, що я пишу до Вас. Я є малий українець. Маю девять років. В Рідній Школі я є в другій клясі, а в англійській школі в четвертій. Я люблю українську школу, бо ми там учимося про Україну.

В церкві служу коло престола і є гордий тому. Також співаю у хорі підчас читаної Служби Божої.

В нашій Сторінці хотівби я, щоби Ви написали більше байок і жартів.

Петро Савула,
824 Ave. I, South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Усі діти, котрі люблять співь, повинні належати до хору, наколи у їх околиці є діточий хор.

Й БУЛО ЖАЛЬ

Дорогий Вуйку:

Я читала в часописи Ваші листи, котрі Ви пишете до дітей. Троха було мені жаль, що мого листа не було.

Я мала українка, маю 9 років, і ходжу до Рідної школи три рази в тиждень. На Тарасове Свято я мала два вірші навчитися.

Що неділі ходжу на катехизм і люблю вчитися релігії.

Вам жичлива,

Лелійка Бойчук,
1119—22nd St. W., Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Через брак місця не все буде можливо цілий лист містити. Цікавійші листи будуть поміщені в цілости а про всі інші буде згадка в "Тут і Там."

РОЗВЯЗКИ

1.: Бо він носить гребінець; 2. Пила; 3. Замок; 4. Яйце; 5. Тоді як печеться, або обскубана; 6. Морква; 7. Маківка; 8. Той, що з двома мішками, бо вони можуть бути порожні; 9. Коса; 10. Перо.

Мама: (до малого сина, що чогось шукає) За чим шукаеш Івасю?

Івась: За нічим.

Мама: Знайдеш його в тій торбинці, де цукерки були.

"Галю, все тобі наказую, щоби ти не говорила тоді, як старші говорять, але чекай аж доки вони не скінчать."

"Я знаю, мамо, але вони ніколи не кінчать."

Першого дня Василько вернувся зі школи тай мама розпитує—

"Ну синку, богато навчився?

"Та де, мамо. Ще завтра мушу іти.

Останні Вісти...

Більшістю голосів всенародне голосування, в понеділок 27 квітня, звільнило уряд премієра Кінга від даних приречень перед виборами.

Правительство **в Канаді** призначило $80 міліонів на **поселення** жовнірів на рілі— задумують таким чином поселити 25,000 жовнірів поворотців.

Совгарі з Портедж Ляпрері, Ман. виграли домініяльний пугар побіди в змаганнях о першенство в совгарстві. **В цій дружині грає українець Стефанів**, молодий хлопець, здібний і меткий, **що не змінив свого імени** і приносить честь українцям всім. Такому від нас честь. Нехай буде взором, що не імя нас, але ми імя робимо славним.

Суд в Боффало виявив, що від 1938 до 1941 **перепачковано з Канади до Америки** один міліон в чистім золоті.

Сестриці при церкві св. Покрови у Вінніпегу придбали з базару чистих $445.38 на добро церкви. Це тепер весною і праця далі іде. Сестриці прегарно дбають про добро церкви і помагають в кождім парохіяльнім підприємстві.

Японці інтернували в Гонг Конг католицького єпископа К. О'Геру, уродженця Отави, що належить до Чину Пасіоністів. Інтернованим дають три рази на день ряж на воді.

В Японії є тепер 2,497 католицьких священиків, Братів і Сестер, з того велика часть туземці. В 1938 році в самій корінній Японії було 416 священиків, з того 117 родовитих японців.

В середу 13 мая 1942 **св. Отець буде промовляти через радіо** з Ватиканської стації в годині пів до семої вечером римський час, з нагоди 25 ліття своїх епископських свячень.

Арх. Стрич з Шикаго сказав, що теперішна війна то не є діло невчених і темних людий, але просвічених і вчених. Це вказує, до якого нещастя доводить наука без релігійного виховання. Нападники нині покликуються на наукові дані, котрі щойно недавно вчили з університетських катедр і величали як поступ людства. Нині ми бачимо, до чого доводить той "поступ" і яке горе приніс всьому людству.

др. Ол. Василенко переїджає з Торонта до католицької пічниці в Ріджайні, Саск. При цій нагоді слід сказати, що одна сестра др. Василенка є монахинею в Наягара Фолс, а друга є знова монахинею в Седді, Саск., звідки походить ціла родина доктора.

о. др. Едмунт А. Волш, проф. унів. в Джорджтавн, прилюдно візвав Сталіна, щоби дав в Росії "повну релігійну свободу."

"Цілий християнський світ і демократія бажають почути ту радісну новину, що привернено повну релігійну свободу" в Росії.

Повстанці в Карпатській Україні нападають на мадярські відділи і забирають їм зброю, убиваючи наїздників. Мадяри з мести палять і нищать українські села. В Севлюші спалили і побили 50 повстанців, подібне було у Воловім.

Німці випустили на Україні нові гроші, котрих одиницею є карбованець.

Бюро Ройтера з Льондону подає, **що в Пінську відбулася нарада українських епископів**, на котрій вирішено, що Українська Автокефальна Церква явна (Сікорського) лучиться з Автокефальною Церквою, котру очолює Липківський. Там теж іменували на київського епископа Никифора Абрамовича і на епископа Білої Церкви Ігора Губу. Чому та нарада відбулася якраз в Пінську, а не деінде— не подано, як також хто там був. Вістку цю подаємо тільки для інформації, треба пождати з удостовіренням.

В Станиславові, Тернополі і у Львові мали відбутися курси адміністративні для українців, котрих кандидати мають занятися посади посадників, писарів міст і старостів. Подають, що мало бути 245 курсантів і зараз знова мали початися такі курси, на котрі знова зголосилися 365 учасників. **У Львові мали відкрити вищу музичну** школу українську, котру веде звісний музик Василь Барвінський.

Блище подають вістку про **Лист Митрополита Шептицького** зі зазивом до єдности до всіх православних владик України. Митрополит просить тих владик, щоби висказалися прилюдно в тій справі. Взиває далі до щирого обговорення богословських засад і практичних даних для переведення злуки. **Митрополит опирає свій зазив на конечности опертя української національної єдности на єдності релігійній.**

"Краківські Вісті" з 15 лютня далі мали дослівно подати весь Лист. Там між іншим написано так:

"Кождий український патріот повинен співпрацювати в цій ділянці."

Св. Отець в листі до кардинала Маліоне **взиває весь світ в місяці маю молитися о мир.**

Всього населення в Канаді підчас числення в році 1941 було 11,420,084 душ. З того **жінок було менше, як мужчин**, в тім відношенню— мужчин 51%, женщин 49%.

Сподіються, що **в Америці внедовзі свинина буде виділена на пайки** — отже свинське мясо, шинка, ковбаси. Воєнні запотребования ідуть на першім місці і тому краєве спожиття мусить бути обмежене.

Союзні літаки зробили несподіванку для японців збомбардувавши столицю Японії, Токіо і такі чільні промислові міста, як Кобе, Нагасакі. З того приводу в Японії настала буря взаїмних обвинувачень і докорів, командантів внутрішної оборони краю поставили під наглий суд.

Кампанія за придбанням $9,000,000 на **канадійський Червоний Хрест** пічнеться 11 мая 1942. Від початку війни досі Червоний Хрест в Канаді зібрав 16 міліонів долярів добровільних жертв. Ці гроші видано так: На військові наші потреби 43.68%— поміч полоненим 10.72%— пожива і поміч для англійського населення 6.07% ітд. Цих нових девять міліонів треба на поміч для полонених в Европі 39.45%, поміч для війська і цивільного населення 41.67%.—ітд. Віримо, що всі поможуть благородним зусиллям Червоного Хреста.

ЧИТАЙТЕ ПРОПАМЯТНУ КНИГУ

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ

Ціна з Пересилкою $2.50

Замовляти в Епископській Канцелярії: 235 SCOTIA ST., WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 10 (106) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Травня, 1942 Vol. X, No. 10 (106) YORKTON, SASK., May 14, 1942

ПРАВОСЛАВНІ ГОДЯТЬСЯ НА ЗЛУКУ З НАШОЮ ЦЕРКВОЮ!

Подають з Ню Йорку, що в "Краківських Вістях" з дня 5 квітня ц.р. є відповідь православних владик України на зазив Митрополита Шептицького до злуки і згоди в одній Українській Католицькій Церкві. Відповідь поміщено за підписами еп. Паллядія, краківсько-лемківського і арх. Іларіона, холмського. При тім єпископ Паллядій заявив, що говорить від імени митрополита Діонізія, Варшавського. Православні владики подають, що готові є до злуки і раді усунути всякі перепони, які стоять на шляху до здійснення тої великої ідеї.

Те саме число тої часописі містить Лист Митрополита Шептицького до української інтелігенції. В цім Листі Митрополит годиться, щоби Митрополитом Київським став котрийсь з теперішних православних владик і коли той Митрополит дійде до згоди і єдности з нашою Церквою, сам Митрополит Шептицький годиться визнати його зверхність. При цім Митрополит підчеркує, що питання повної злуки вимагає богато передуми і глибокої застанови. Українці католики почувають себе правдивими визнавцями східнього обряду— однак в Українській Православній Церкві московський Синод значно викривив і знищив давні українські питомености обрядові, а завів натомість свої московські, котрі належить усунути і довести не лише до єдности віри, але також обрядового зрівнання.

Митрополит Шептицький кличе українську інтелігенцію до праці над з'єдиненням Церкви, бо та праця є дуже важна для зміцнення української єдности.

- - - - -

Коли всемогучий Бог і Пречиста Його Матір дасть нам дожити тої хвилі, що в Україні настане злука і замість роз'єднання та ненависти воскресне єдність та любов в одній правдивій Церкві Христовій—що буде одно Стадо і один Пастир, тоді й година нашого національного визволення близька. О це молім Пречисту з глибин наших сердець в місяці маю, щоби почин і віковий замисл нашого Митрополита стали дійсністю.

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ВІДНОСИНИ

На цю тему написана брошура на 29 сторін і видана в Торонті, накладом автора і друком тижневника "Звіонзковец." Автором брошури є Леон С. Гарчиньскі.

Досить сміло, як на поляка автор обговорює будучі повоєнні відносин на сході Европи і долю будучу Польщі і України. В засаді автор стоїть за Українською Державою, котра поруч Польської Держави буде творити рівновагу на сході Европи. Польща має ту рівновагу удержувати проти Німеччини — Україна проти Росії. Щоби це завдання обі держави виконали як слід, вони повинні мати мир між собою і вже заздалегідь попаднати тепер свої спірні справи. Той спірною справою є Західна Україна, або як автор її називає історичним іменем Русь Червона.

Досі є все гаразд.

Однак далі, що твердження— то застереження від нас.

І так на стор. 24 пише автор дослівно: "Кождий українець мусить признати, що ці землі злучилися з Польщею за згодою тодішнього населення— що прямо від 500 літ без спротиву при ній були— що користали з рівних прав. А дальше, що вони виховали ряд польських поколінь, що коли не все, то дуже богато завдячують польській культурі і праці. А вкінці це, що в обороні тої землі та її руcько-

го населення Польща віками проливала кров."

На жаль— **ТАК НЕ БУЛО!**

І **ЖАДЕН** українець того не може признати, бо було якраз противно.

В тих часах ніхто населення о згоду не питав, а то населення, що могло в тій справі говорити і дійсно говорило, то були бояри. Яка згода була наших бояр на польський напад, свідчить сам польський історик Длугош, котрий оповідає про це, як Ягайло підступно і лукаво спросив українських бояр до Перемишля на гостину і потім поголовно їх на цій готині вирізав— понад 400 бояр, цвіт і остою тодішної Західної України. Той самий польський історик Длугош описує, як потім Ягайло казав руйнувати українську княжу замкову церкву Різдва св. Івана Хрестителя, де досі ще на цім місці стоять три хрести високо на замку над Перемишлем і це каміння поляки мили в Сяні і з него поставили під тою самою замковою горою свою катедру, котрої первісну часть з нашого княжого храму ще можна докладно пізнати, бо це є рубаний і тесаний камінь, що творить наву тої польської катедри.

Так сам польський історик свідчить про "згоду" населення в справі "злуки" з Польщею.

* * * * *

Подібно цілком противиться історичним фактам твердження, що українці 500 літ без спротиву належали до Польської Держави— **навпаки.** Ціла наша історія і польська нарівні записані рік річно фактами повсякчасної боротьби за волю західних земель України—з мечем в руці, або з парляментарної трибуни у Варшаві. Сам Хмельницький виховався в Ярославі на Західній Україні і потім многі його вожди і провідники повстання були з Галичини.

А щоби українці користали в Польщі "з рівних прав"—в це мабуть сам автор не вірить, тільки додав для окраси свого твердження.

З дальшим твердженням автора про це, що на цих землях виростали також ряди польських поколінь і там працювали, то правда. Але виростали у вічній тривозі втрати тих земель і працювали **не для тих земель,** але для Варшави. На це звертав вже увагу інших білий крук між поляками, ще перед цею війною, граф Лось— котрого побоювання до йоти справдилися, але поляки його навіть не зрадіють. Він підчеркав, що Польща все гляділа на Західну Україну, як на свою кольонію, з котрої можна лише брати і брати, але не даючи нічого в замін. Кольоніяльну цю політику Варшави поділяють майже всі поляки і в тім напрямі все вони працювали.

Така сама "правда," що Польща проливала кров за ці землі та за їхне населення. Польща проливала кров і дорого платила за своє мильне і фальшиве розуміння життя, за гноблення підбитих областей, за кривди і утиски населення і то була та Немезіс дієва, перед котрою так віщо остерігав своїх земляків Вячеслав Липинський. В своїй книжці "Шляхта на Україні," виданій в Кракові 1909 року, В. Липинський так пише: "Бо од часу Жултих Вуд і Корсуня, а навет і Берестечка і Кодні, шляхтен українскон, ктура народу сен свего вижекла, аж по дзісь дзень дренчон якесь вижути сумєня— якєсь неясне менчонце почуце неспелньоних обовіонзкуф. Пживідує сен ей ціонгле мара кровава: хлоп українскі з ножем в ренку!"

І закінчує свою тираду так: "Ценжко бовєм мсьці сен Немезіс дзєова і смутне сон дзєє "битуф затрацоних"..

Стор. 52.

Це саме відноситься до всіх поляків, що виросли і виховались добром українських земель та працею їх населення. Однак слова Липинського замість роздуми, викликали лише гнів і шляхта викупила весь наклад тої книжки та знищила.

Історія каже, що це наші козаки своїми грудьми хоронили Річпосполиту перед ханом і султаном— під Цецерою і Хотином, а навіть перед Віднем. Однак все таки даремно, без признання і подяки і узнання. Річпосполита була і **остала** не матірю, а мачухою нашим, і то **мачухою лютою, прелютою.**

І тому краще на ту тему не писати, не роздрапувати кровавих ран...

Далі буде.

КАТОЛИЧКА ПРИЗНАНА "АМЕРИКАНСЬКОЮ МАТЕРІЮ" НА 1942 Р.

Американський комітет матерій вибрав на представницю всіх американських матерій на рік 1942 паню В. Н. Бері з Грінсборо, Н.С., що має тринацятеро дітий, з тих двоє є монахинями, а один готовиться прияти священство.

Пані Бері має 52 років і після співкомітету вона "є представницею всього найліпшого, що є в материнстві."

ЗАПЕРЕЧЕННЯ ПЕРВОРОДНОГО ГРІХА— ПРИЧИНОЮ ВІЙНИ

Так сказав Преосв. Огера, єпископ Кензас Сіті підчас шестих річних зборів Студентського Мирового Союзу в Ню Йорку.

Наука про первородний гріх вчить, що всі люди походять від одних спільних прародичів. В світі тої науки гітлєрівська теза про расову вишість одних над другими є єресею. Подібно наука про упадок людського роду через непослух Адама перечеркує всі твердження новітного лібералізму і осуджує їх як єресь. В наслідок первородного гріха кожде людське серце є склонне до зла і тому іде вікова борба в самім людськім серці між добром а злом. І та борба буде далі іти, навіть по цій війні. Вона затихне аж тоді, коли в людськім серці запанує ласка Божа через правдиву релігійність. Тоді буде мир в людськім серці, буде мир між народами.

ГРІШМИ МАЄ ПРАВИТИ МОРАЛЬНИЙ ЗАКОН

Так заявив в радієвій промові о. Алфред В. Ліверман, парох церкви Пречистої Діви в Галіфаксі.

Гроші є не дійсною цілею життя, ані не можна їх здобувати без огляду на спосіб. Моральний закон установляє способи, по яким можна здобувати гроші. Хто хоче заробити гроші не може цього чинити зі шкодою свого ближнього.

НАСТРОЇ В АНГЛІЇ

Недавно були перевибори в двох англійських округах і в обох перепав урядовий кандидат партії премієра Чирчила.

Преса з того приводу не була заалярмована, але навіть назвали це "здоровим обявом." Оба кандидати були незалежні і проти Чирчила.

В отворенім листі, печатанім в Ню Стейстмен, Р. Бутбі, недавний підсекретар війни, так написав: "Позволіть нам сказати то, що думаємо. Ми хочемо відібрати з рук Чирчила керму війни!"

Ліва часопись Віклі Трибюн помістила статтю Т. Рейсборо під наголовком "Чому Чирчил?", де закинено ось що.

1). Чирчил весною 1940 як головний командант фльоти післав ту фльоту на пусті роздибашки на північи тоді, коли німецькі воєнні кораблі вдерлися в полудневі фіорди Норвегії.

2). Чирчил стримав британських адміралів перед проломом в Трондгайм тоді, коли ще було досить часу викинути звідтам щойно висівших німців.

Таке подано в телєграмі з Лондону з першого мая.

Це свідчить про посилення радикальних настроїв проти Чирчила, коли таке можна в таку хвилину явно і голосно твердити, та називати це "здоровим обявом." Бо тим авторитет певно не скріпиться, а без сильного авторитету не може успішно вести війни. Однак з того приводу ми не чули ані тут, ані там, щоби хто говорив про "можливих пятиколюнників" ітд.

ГУРАГАН— СТРАШНА СИЛА ВІТРУ

На світлині з права бачимо, як два брати помучені і вичерпані цілонічною працею, щоби з руїн добути тіло свого третого брата, який погиб'в буревію— ранком плачуть. Страшно є, коли плаче доросла людина. **Брати звуться Тейльор і жили в містечку Прайор в Окльогамі.** На лівій світ-тіні бачимо паню Вальдекер з маленьким сином, котрі вратувалися і тепер сидять на руїнах дому. Страшні є Божі допусти і нещастя, котрі находять нагло і несподівано. Таке сталося недавно в Америці і повищі світлини свідчать про розмір нещастя. Сила вітру нищила все по дорозі і торощила, лишаючи руїни, плач і горе.

Знимка самого **гураган,** котрий посувається до містечка Прайор в Окльогамі. Гураган убив понад сто людий, сотки покалічив. Шкоди в майні є дуже значні.

ОЦЕ ВІДПОВІДЬ!

Винипегська Фрі Прес з 4 мая 1942 стор. 13 містить кілька листів, в справі своєї статті, в котрій грубо напала на українців. Там є також один лист, з котрим ми вповні годимося і перед котрого автором треба зняти капелюх з пошаною.

Ось той лист в переводі.

"Дуже мені прикро сказати, що ваша стаття з останнього втірка під заголовком "Де тут шукати голосів "ні" —зробила так много шкоди для справи канадійської єдности і воєнних зусиль, що це нищить цілий рік вашої позитивної праці в тім напрямі. Та стаття особливо тепер була не на місці, коли якраз готовиться кампанія для Червоного Хреста. Тисячі народу, не лише у Винипегу, але всюди, де ваша часопись доходить, до живого порушені вашою безосновною напастю.

"Скажи мені: що є лекше? Чи поставити на катрці голосування "так," чи післати сина до Гонг Конгу? В канадійськім відділі, котрий боронив Гонг Конг, було 101 українців. А скільо було там хлопців з тих інших народних груп Північного Винипегу, котрі так докладно голосували "так"?

"З другої сторони, скажи мені: кілько то українців дістає добрі воєнні контракти і робить на війні гроші, а кілько дістає з інших народних груп? Також скажи мені: кілько українців можна найти по цих нових створених відділах— безробіття, обезпеки, вирівнання цін, контролі оливи, ітд? Боюся, що ти їх не найдеш. Однак ти певно найдеш їх всюди там і то у великій більшості, де треба робити тяжку і дуже небезпечну працю у воєнній промислі— а також в армії.

"Я пишу це на те, щоби показати тобі, що твоє непередумане твердження про українську симпатію з Гітлером, є брутальною напастю."

* * * * *

Автор того листа прегарно вивязався з свого завдання.

В дальшім тягу листа автор незбито доказує на основі аналізи виборчої урни ч. 82, що Фрі Прес грубо помиляється в своїх твердженнях.

І закінчує сей цінний лист так: "Вкінці, вилишаючи зовсім німецьке населення на боці, голосування за "ні" **є чуттєвим висловом якогось розчарования внутрішнього характеру.** Воно представляє важну справу, але зовсім не є відкриттям якоїсь нової пятої кольони."

Підчеркнення тут наші.

Автор підписаний криптонімом М.І.М.

Ми з ним годимося на сто процент!

І в дальших статтях викажемо, що він має повну рацію та подамо, які то ці внутрішні почування, психічні причини того "ні"...

Подвійне терпіння

—Моя жінка страшно терпить.

—А що їй бракує?

—Хворіє біденька на сильне запалення горла, і не може про те нікому оповісти.

ВОЛЬНОСТИ ПРАВДИВОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Політична вольність.— 1). Право прийти і відійти, говорити або мовчати, бути вільним від шпіонів тайної поліції.

2). Право на рівність перед правом, з рівним доступом до справедливости для всіх.

3). Право до науки, до праці, до горожанства, до особистого розвитку і щастя.

Господарські вольности.—1). Право працювати хосенно і творчо.

2). Право на відповідну поживу, одяг, захист і пікарську опіку.

3). Право на рівну гру до вимін цінностів життя— конечностий і приємностий за ідеї, ощадність і працю.

4). Право на забезпеку на старі літа, на час слабости, каліцтва і безробіття.

5). Право жити в обставинах вільного почину, без примусу праці, безвідповідальних чинників згори, невладданих монополів і зірваної прилюдної поваги.

6). Право на спочинок, розривку і пригоди— користати і жити з поступу цивілізації.

* * * * *

Прочитайте, застановіться і подумайте.

Як ви на це?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПРОПАМЯТНА КНИГА

Найкраще, що наш нарід має в Канаді, це зібране і представлене на 338 сторінках Пропамятної Книги з нагоди 50 літного ювілею українського поселення в Канаді. Представлено там все письмом і світлинами, котрі становлять матеріял з перших рук, часто жерельний і незаступимий, котрий тим чином вратовано перед зубом часу і перед хиткістю людської памяті.

Український нарід в Канаді має тепер памятник на сотки літ.

І то памятник добрий, сильний, тревалий і незницимий в Канаді.

Памятник культури свого духа, правди своєї Церкви, дійсного поступу і осягів, якими справедливо можуть величатися навіть сильнійші від нас. За тих 50 літ ми зробили богато, ми поступили дуже красно, ми поклали тверді і непорушні основи дальшого розвою на століття.

Зібрано масу фактичного матеріялу, тисячі імен тих всіх визначних й тихих будівничих нашого життя в Канаді, дійсно заслужених, хоч й досі непохвалених і часто призабутих в скорім ході часу. Зібрано прегарні знимки, котрі освітлюють цілість нашого життя і поступу. Видно прегарні монументальні церкви, побіч бідненьких перших будиночків на прерії.

Окладинку рисував о. Тит Палінкаш, ЧСВВ—крім неї окрасою книги є старовинні українські заставки з давних евангелій, що простотою рисунку і красою укладу рівних прямо не мають. Ось культура старого і гідного народу!

В першій часті Книги поміщено привіти і короткі начерки життєписів наших церковних достойників. Цю працю, що там непідписана, виконав о. Ст. Семчук, котрий також переводив першу коректу яких двох третих Книги. Всю дальшу коректу і виконання технічне, уклад матеріялу і образків, виконав о. Р. Хомяк, ЧНІ. Сам розклад цілого матеріялу Книги намітив о. Н. Саварин, ЧСВВ—а все це виконано за порадою і вказівками та допомогою Преосвященного Епископа, що був душею справи, чого ніколи не можна тратити з очий. Колиб не праця, вказівки і воля Преосвященного— то наше поселення не булоб мало цього монументального твору. Преосвященний також своїм грошем вможливив видання, а коштує воно поважну суму гроша.

Книга під кождим оглядом знаменита. Заслуга для Отців Редемптористів у Йорктоні незабутня!

Тяжко дошукуватись в ній браків, бо їх нема. Колиб що лишалося бажати, то хіба це, що вона така ще мала-матеріяли подають все коротко, збито змістом, річево, хоч дуже цікаво. Читання не втомить, воно ще більше цікавить. Однак добре булоб при Книзі мати ще мапу Канади з зазначеними на ній місцевостями, де живуть українці для перегляду. Віримо, що коли ця війна скінчиться і відносини уможливлять довіз Книги до Европи, тамошні українці будуть мати доперва першу цього рода авторитетну працю, з котрої довідаються про дійсно наше життя-буття в цій просторій домінії. Для історика України ця Книга незаступима. Для нас вона радістю і честю. Доперва вона незбито свідчить про силу праці, про розмір вкладу нашої Церкви для позитивної розбудови життя нашого народу тут— про це, **хто дійсно перший організував** наш нарід в Канаді, кому припала та заслуга і честь і хто ту роботу виконав свідно. Ця Книга є першої кляси обороною нашої Церкви і віри, як також документ на сотки літ.

УВАЖАЄ ТЕПЕРІШНУ ВІЙНУ ЗА РЕВОЛЮЦІЙНУ

о. Фолтон Шін приїхав до Торонта, щоби тут промовити підчас торжеств в честь св. Юрія. Між його слухачами бути такі достойники, як Прес. МекГівген, намісник провінції, і другі.

о. Шін сказав, що справа, за яку боремося, є о много шляхотніша, як ми про це знаємо, о много шляхотніша, як ми на це заслуговуємо. Тепер відбувається не війна, але революція. Ми всі знаємо про війну, але не всі знаємо про революцію, хоча це є много важнійше, бо тут ходить о справи, з якими звязана фільозофія життя. Війна є тільки частиною революції. Націзм змагає до заведення нового ладу, що хоче обняти все людське життя в цілім відношенню.

Націстівська фільозофія має три корені— казав о. Шін. Один від Маркса, що заперечив вартість людини — другий від Ріхарда Вагнера, що голосив расовість, а третий від Ніцше, що зло зробив своїм добром.

Маркс сказав, що релігія відчужила чоловіка від себе, бо зробила його залежним від Бога. Маркс хотів, щоби чоловік залежав від маси. Він цілком не прикладав вартости до пролетарія, як одиниці, але тільки як до представника кляси.

Музик Вагнер став символом вищости раси. Він був революційним фільозофом. Гітлєр згадує про Вагнера як про одинокого з новітніх, що мав на нього вплив. Коли Гітлєра арештували після невдалого заговору в Монахії і посадили у вигідну вязницю, йому позволили взяти з собою фонограф і одинокими кружками, що він взяв там з собою, були кружки з музикою Вагнера. Коли Гітлєр став канцлєром, він зарядив співати оперу Майстерзінгер, тому що та опера славить поета, який говорить про вищість німецької раси. Родинним місцем Вагнера є Ніренберґ і Гітлєр рішив, що всі партійні конгреси мають бути в Ніренберґу, як доказ чести для памяти Вагнера. Улюбленою оперою Гітлєра був Сігфрід, німецький герой, що скупаний в смоку смока став незраненим, крім одного місця, де упав на нього листок дуба. Гітлєр вживав тої історії на те, щоб пояснювати верзайльський договір. Він казав, що упадок Німеччини став можливий лише в один спосіб, а саме ударом ззаду. А коли націсти збудували свою лінію напроти лінії Мажіно, то назвали її лінією Сігфріда в честь свого героя і тому, що так назвали тому два тисячі літ римляни свою лінію в тім місці, бо вона ділила латинську цивілізацію від варварської півночі. Гітлєр сказав, що та лінія знова буде ділити північ від вимираючої цивілізації Середземноморського круга.

Вагнер прозою написав про місце народження нового бога для Німеччини, нового месника, нового Сігфріда. Нарівні в честі з Сігфрідом був інший історичний характер, цар Фридрих Барбаросса. А після Вагнера вони оба були поховані недалеко того місця, де народиться третий і найбільший також своїм грошем вможливив видання, а коштує воно поважну суму гроша.

(Продовження на стор. 10)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, МАЙ, 1942

14 Ч Вознесення ГНІХ.
15 П Св. Атаназія В.
16 С † Преп. Теодозія Печерського
17 Н Нед. св. Отців. премч. Пелагії
18 П Мч. Ірини
19 В Йова Многострад.
20 С Явлення Ч. Хреста
21 Ч Ап. і Єв. Йоана Богосл. (на неділю)
22 П † Перен. мощ. св. Николая
23 С Суб. Задушна. † Ап. Симона Зил.
24 Н Сошествіе св. Духа
25 П Пресв. Трійці (Загальниця)
26 В Мч. Гликерії
27 С Мч. Ізидора
28 Ч Преп. Пахомія В.
29 П Преп. Теодора Освящ.
30 С Ап. Андроніка
31 Н Нед. Всіх Святих. мч. Теодота

УСТАВ

14 чет. Вознесення— Литія, на утр. єв. Марк. 71, на Сл. Б. ап. 1, єв. Лук. 114.

17 нед. св. Отців і єв. Івана Богослова —гл. 6, єв. утр. 10, на Сл. Б. ап. 44 і 68, єв. Ів. 5б і 61.

23 Задушна Субота, ап. 61 і 270, єв. Ів. 67 і 16.

24 Зіслання св. Духа—Литія, на утр. єв. 65, на Сл. Б. по Благословенно Царство — співаємо Царю Небесний з колінопреклоненням, ап. 3, єв. Ів. 27.

Вечірня з Колінопреклонними молитвами.

Є звичай іти на могилки, там священик читає евангелія за усопших, править панахиду, молимся за душі дорогих наших, що померли.

Цілий тиждень загальниця.

25 пон. Пр. Трійці— на Сл. Б. ап. 229 і 197, єв. Мат. 75 і 116.

31 нед. Всіх Святих— гл. 8, єв. утр. 1, на Сл. Б. ап. 330, єв. Мат. 38.

Цілий місяць май майський молебен в честь Пречистої—31 закінчення.

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Сорок цілих днів Христос являвся своїм ученикам. В тім часі дав св. Петрови найвищу власть в своїй Церкві і повірив йому своє Стадо. Кождий раз апостоли бачили славу Христа, Він говорив їм о царстві Божім, не казав відходити від Єрусалиму, але ожидати обітниці Отця. Бо "Йоан хрестив водою, а ви за кілька днів будете хрещені Духом Святим."

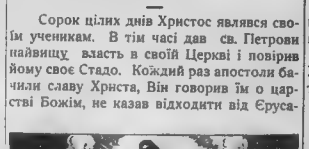

Потім вони зійшлися і говорили: Господи, чи цього року привернеш царство Ізраїлеве?

Ісус сказав їм: Не ваша річ знати часи і літа, котрі Отець поклав в своїй власти. Але ви приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий і будете мені свідками в Єрусалимі, і по всій Юдеї і Самарії, аж на край землі. Сказавши то, перед їх очами підніся і облак взяв Його від їх очий. А коли вони гляділи на небо, як Він вознісся, оце два мужі стояли перед ними в білій одежі і сказали: Мужі галилейські! Чого стоїте і дивитеся на небо? Той Ісус, що взнісся від вас на небо, таким чином прийде, як ви виділи Його ідучого на небо.

Тоді вони повернули до Єрусалиму з гори, що зветься Оливною. Так описують все Дівня Ап. 1, 2-12.

По Вознесенню Спасителя всі апостоли єдинодушно перебували на молитві з Пречистою Дівою Марією.

Христос вознісся на небо як чоловік, щоби там засісти на престолі слави і сповнити все— Еф. 4, 10. Вознісся Христос, щоби зіслати св. Духа, котрий є Духом Правди Божої і направляє нас на дорогу правди. Ів. 16, 13. Вознісся Христос на небо, щоби туди приняти всіх, котрі для Нього жили і терпіли, котрі для Нього воскреснуть до вічної слави: В дому Отца моєго обителі многі суть. Ідy уготовати місто вам. Ів. 14, 2.

Там Христос заступається перед Отцем за нами— един бо есть Бог і един ходатай Бог і человік Христос Ісус, давий себе за ізбавленіе за всіх. 1 Тим. 2, 6.

Там "ходатая імами ко Отцу, Ісуса Христа праведника" 1. Ів. 2, 1.

Коли не маєш смілости звернутися до Бога Отця, зверися до Ісуса Христа, бо той є посередником нашим. Чого такий Син не осягне від свого Отця?— каже св. Вернард. Він же самий сказав: Дадеся ми всяка власть на небеси і на землі: Мат. 28,18.

Молім Його, щоби там для нас уготовив місце.

І даймо доказ, що ми на це заслуговуємо. Таким доказом буде наше чисте і безгрішне життя.

Молитва.—Величаєм Тя жизнодавче Христе і почитаєм на небеса со пречистою твоєю плотію божественное вознесеніе.

ЗІСЛАННЯ СВ. ДУХА

"А коли скінчилися дні пятьдесятниці, всі апостоли були единодушно разом. І нагло повстав шум з неба, неначеб надходив бурний вітер і наповнив весь дім, де вони сиділи. І явилися їм розділені язики якби вогненні і спочили на кождім з них окремо. І напонилися всі Духом Святим та почали говорити різними мовами, як їм Дух св. дав висказувати."

Св. Дух зійшов на апостолів. Сталося чудо. В одній хвилині ці, що недавно втікали перед жидами, стають тепер неустрашимі, готові перед цілим світом проповідати Христа. Невчені рибаки стали вченими понад всю науку світа і дістали від Бога дар різних мов. В хвилині, коли Дух св. зійшов на апостолів, Церква сповняє потрійне завдання, учительське, священиче і пастирське через своїх апостолів, єпископів і священиків— досі, і буде сповняти до кінця віків.

Св. Петро, видимий голова Церкви Христової, стає перед людьми і перед тисячами здивованого народу проповідує Христа розпятого, робить чуда. І так того дня "приложися душ яко три тисящи" — Діян. 2, 41.

Як без корабля не може переїхати через море, так без помочі св. Духа не може дістатися до неба, каже св. Макарій.

Наша душа не приносить ніяких плодів, коли не зливає її дощ ласки св. Духа— каже св. Іларіон.

Без дощу не може рости трава, ані не цвитуть цвіти, і живно без дощу певно пропаде. Так само душа без ласки св. Духа не осягне ніякої чесноти, каже св. Григорій

Великий.

"Аще кто не родиться водою і духом, не может внити во цартвіе Божіе"— св. Іван, 3, 5.

Дух св. укріпляє нашу волю і просвіщає наш розум. Дух св. дає нам ласку освячаючу, без котрої нема вступу до неба. Всякі інші ласки дійствуючі, то також дар св. Духа. Дух святий дає нам всяке добро —він рівний Отцю і Синови, походить від Отця і від Сина, є Утішителем, всюди є і все наповняє, скарбниця всяких благ, життя податель. Дух св. вселяється в нас в хвилину св. хрещення і витискає на нашій душі печать святої ласки, та помножує її кождий раз, коли ми гідно принимаємо святі Тайни.

Нехай гріх ніколи не позбавляє нас тої ласки і нехай Дух святий все царить в наших душах. Слава Отцу, слава Синови, слава Духови святому, всегда, нині і присно і во віки віків, амінь.

ПРАЗНИК СВЯТОЇ І ЖИВОТВОРНОЇ ТРОЇЦІ

В днинішнім дні несемо поклін і славу Богу Отцю, Богу Синові і Богу Духові Святому, одному триединому Богу в трох особах. Та Тайна така велика, що розум людський ніколи її вичерпати не може.

Годі вдивлятися в сонце, бо хто буде вдивлятися в сонце, осліпне. Так само годі розумом проникнути тайну св. Тройці. Інакше, хто це чинить, осліпне— стратить віру. Так каже св. Августин.

Аметист має в собі три краски, однак один є тільки камінь— каже св. Ізидор.

Вода в жерелі, в ставі і в потоці всюди одна і та сама, а однак інакше всюди зоветься— каже св. Діонізій Алекс.

Отже є річи видимі, котрих ми пояснити негодні, а щож доперва говорити про найбільшу з усіх тайн святої віри?

Всі три Особи Божі є однако вічні, всевідучі, всемогучі і совершенні. Ми кождого ранку і вечора, та більше разів в день віддаємо честь Пр. Тройці, коли робимо на собі знак св. хреста. Во імя Отца і Сина і св. Духа—амінь. Се є початок нашої молитви. Во імя св. Тройці ми все починаємо і все кінчимо. В це імя будемо спасені.

Свят, свят, свят, Господь Савaот— Іс. 6, 3.—так співає ціле небо перед Божим престолом.

Слава святій единосущній і животворящій і нероздільній Тройці, Отцу і Сину і святому Духу, всегда, нині і присно і во віки віків—так молиться св. Церква. Так ми віримо і надіємося оглядати св. Тройцю в царстві небеснім. Там доперва та св. тайна для нас роз'ясниться— для тих, що не виділи, а вірили. Вірити бо, значить узнати за правду все те, що Бог об'явив і Церква свята до вірування подає. Це значить узнати за правду то все, чого ми людським розумом не в силі понять. І віра наша спасе нас.

Молитва.—Царю небесний, Утішителю, Душе істини, іже всюди сий і вся исполняй, сокровище благих і жизни подателю, прийди і вселися в ни і очисти ни от всякія скверни і спаси блаже душі наша.

Отца безначальна, Сина собезначальна.

Духа присносущна, божество єдино, херувими славословити дерзающе, глаголем: свят, свят, свят еси Боже наш, хвалимий в Тройці, помилуй нас.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

По майже шестимісячній тяжкій недузі, яку Боже Провидіння зіслало і з якої Бог всемогучо виратував нашого Преосвященного, **Іх Ексселенція щасливо вернув до своєї палати,** однак покищо не приймає нікого, на жадання лікаря, др. Якімищака, котрий віддано і з посвятою лічив нашого епископа весь час недуги в Мондерській лічниці.

\- - - - -

Річні збори парохії св. Володимира і Ольги у Вінніпегу виказали, що з будовою нової церкви парохія не лише придбала 50 нових членів, але збільшила свої приходи на $37,600 в 1941 р.— з того розходів було $37,397. Парохіяни на зборах зложили готівкою три тисячі долярів на сплату довгу на зазив свого пароха, о. др. Кушніра. Новий будинок викінчують тепер знадвору кольоровим вапном.

ПРИЧИНОЮ ВІЙНИ—ГОРДІСТЬ

Преосв. Джан Т. МекНейлі, арх. Галіфаксу заявив через радіо, що причиною теперішної війни є гордість, "змагання опанувати і поневолити всіх при помочі напасної війни."

ДУМКА

Мені здається: Я не жив,
А тільки все збірався жити,
Чогось шукав, за чимсь тужив,
Бажав комусь ввесь вік служити.
Аж ось і молодість минула,
Не живши втомлена заснула.

І день прийде, як та слота;
Я довгу панахиду правлю:
Прощайте, молоді літа!
Не гуджу вас я і не славлю,
З могили вже вас не добуду,
Уже я молодим не буду.

І в цім жалю мов бачу я:
Не мертва молодість, лиш сонна.
Не впору це жура моя,
Не впору пісня похоронна!
Ще поживем! Давайте жити,
Чогось шукать, за чимсь тужити!

Осип Маковей.

НАЙБІЛЬШИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В АМЕРИЦІ

Це університет Фордгем в Ню Йорку, що має сім тисяч студентів щорічно і сам для себе своїми будинками та окруженням творить місто.

От доказ сили і живучости Католицької Церкви на полі науки і культури.

ВІЙНА НЕ ЗНАЄ ЖАРТІВ

Подають з Льондону, що один машиніст, молодий 19 пітний хлопець, три рази в однім місяці спізнився до праці у воєннім промислі. Його поставили за це на суд і засудили на три місяці вязниці з тяжкою роботою.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

Зїзд в Стюартбурн

БУДЕ

25 мая 1942

в понеділок, в Празник Пр. Тройці

ВЕЛИЧАВА ПРОГРАМА!

ЧІЛЬНІ ПРОМОВЦІ — ДУХОВНІ й СВІТСЬКІ

РОЗДАЧА ПОЧЕСНИХ ГРАМОТ!

ВСІХ З ОКОЛИЦЬ ЗАПРОШУЄМО ЩИРО ПРИБУТИ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ УКЮ

Через невідомі причини місцеві відділи не навязують звязи з Головним Зарядом так, як повинні. ГЗаряд хоче знати про працю відділів. Це можна довідатись або через пистування, або на сторінках БНації з дописів. Ми ще раз кличемо, всі наші відділи зробити або одно, або друге. І то негайно. Члени УКЮ мусять навчитися сповняти свої обовязки та підчинятися своєму проводові.

Заклик до праці.—Оцим кличемо всю нашу молодь невпинно працювати підчас літа. Памятаймо, що "праця єдина з неволі нас вирве." Ми молоді і наша повинність є працювати на славу Божу і для добра нашого народу. На жаль молодь чогось байдужніє.. Члени УКЮ не сміють бути неактивними. Вони мусять бути діяльними. Другі поза нами чинно рухаються. Не оставляймося позаду. Даймо іншим примір до наслідування!

Заклик до всеч. Отців і Учителів.— Також наших всеч. Отців і Учителів закликаємо до співпраці з Головним Зарядом УКЮ. Нашим бажанням є, щоби при кождій парохії був відділ УКЮ. Всеч. Отці можуть богато зробити в цім напрямі. Так само просимо всіх учителів католиків співпрацювати з нами. Лише спільними силами зможемо добитися чогось кращого і забезпечити майбутність нашої молоді в Канаді. Буде добре, коли всі українські католицькі учителі будуть мати звязь з Головним Зарядом.

Окружні з'їзди УКЮ.— Правильник нашої організації зобовязує відділи УКЮ організувати окружні з'їзди і брати активну участь в тих з'їздах. Коли ви де намітили, напишіть до нас а ми поробимо всі дальші заходи на це, щоби ваш з'їзд став дійсно успішним. Окружні з'їзди є дуже вартісні для нашої молоді і тому порадно є та конечно прямо, щоби вони відбулися в більшім числі.

Членські вкладки.— Ще раз просимо всі відділи переслати до скарбника Головного Заряду 40% всіх членських вкладок. Кождий відділ має це невідклично зробити.

\- - - - -

Віримо, що коли серед провідного членства і рядового буде добра воля і зрозуміння, тоді не буде жадних труднощів в нашій праці.

Віримо, що всі відділи і наші члени зрозуміють нас і прийдуть нам назустріч, доказуючи тим свою добру волю і посвяту до праці.

За Головний Заряд УКЮ
о. А. Цимбалістий, Мирослав Голота
голова. писар.

Ще про тещу

—Але цей Адам був найщасливішим мужем на світі.

—Чому?

—Не мав тещі!

Нові Пасовиська в Пенсильвенії

Тамошні хлібороби порадили собі досить просто і без великих коштів з давних багон, поробили нові добрі пасовиська. Наші знимки представляють околицю Елов Гавз в повіті Беркс. Тамошні господарі позакладали стручки динаміту вздовж 672 стопового рова, що 17 цалів. Коли все було готове, тоді динаміт висадили у воздух. Прорив кинув в гору цілі стовпи болота і грязі. Коли все втихло, тоді вздовж того місця був рів через багнисту землю і вся вода стала туди стікати, грунт осушуватися. Так фармарі дістали пасовиська з багон дешевим коштом і малим трудом. Це практичне вирішення справи може богато помогти також тут в Канаді— бо часто наші громади замість такого способу, копали довгі і коштовні рови, котрі тепер сплачують цілими роками і великими сумами. Фарми обтяжені податками часто навіть на 20 років і на сто відсотків. А рови часто позасувалися і тільки заглибина через поля свідчить про колишній рів. Поля обсохли —лише довги лишилися. Ту саму роботу можна було виконати однак ліпше, скорше і дешево— так як зробили фармарі в Пенсильвенії. То є взір, що значить мудра і доцільна господарка, а як можна загнати громаду в довги і то цілком безпотрібно.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

Василь Зучкан

летунський старшина з Рейні Ривер, Онт. котрий проголошений пропавшим після воєнних дій в Европі. Тому півтретя року вступив добровольцем й в серпні 1941 став старшиною. Має 22 літ— до Англії відїхав у вересні 1941.

Вінг Люк

з Льос Анджельос, убрана в китайський народний одяг збирала жертви на допомогу Китаєві. Потрібно сім міліонів.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА КВІТЕНЬ, 1942

ПРИХОДИ —

оо. Редемптористи, 4 передпл.	$ 4.00
Жертва Отців з Йорктону	10.00
Ник. Сенкўсь, Ів. Палій, УНО	3.00
І. Тодорук, Н. Шкварок, Н. Перегінець	3.00
А. Семенчук, А. Смук, С. Денисюк	6.00
А. Кравчик, П. Вербицький, В. Демїон	4.00
Ів. Козяк, о. М. Колодій, І. Яцковий	6.00
о. Ігор Шпитковський	6.35
К. Погорецька, В. Павлюх, Д. Дудич	3.00
П. Матвіїв, М. Новицький, СС. з Рідж.	4.00
о. Ів. Калуський, И. Петраш, о. Семчук	3.75
Годсон Бей за оголошення	5.00
П. Рекуник, Семен Лукий, Ів. Грицїв	4.00
М. Глушка, О. Сокіл, И. Мельничук	3.00
А. Чокан, М. Червонка, П. Данчак, Т. Данчак	3.50
Т. Тишко, М. Гриньків, Пр. Джансон	8.00
Докія Максимчук, Гр. Козяк	2.65
о. А. В. Фик зі з'їзду БУК-а	8.00
Відділ БУК-а в Йорктоні, ч. 78	18.00
І. Бонцаль, М. Губич, В. Савка, П. Кравчик	4.00
Жертва Отців з Йорктону	10.00
О. Данилюк, М. Троян, о. Семчук	5.83
Зі свяченого в Ист Селкирк	4.00
Разом	$130.09

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 7	$50.80
Розсилка	4.05
Куверти	2.97
Почтові значки	1.00
Кліша	2.70
Почтові значки	2.00
Кліші	7.76
Друк БН ч. 8	50.80
Розсилка	4.00
Обгортки	2.98
Почтівки з пересилкою	5.23
Мети	3.83
Разом	$138.12

Дм. Кобринський,
завідатель БН.

Наша замітка.— Це вже другий раз по черзі, наш недобір виносить $8.03. Невелики вправді, але є. Звертаємо увагу на це всіх любителів нашого вільного слова, щоби потім не було нарікання, головно від тих всіх, котрі досі були глухі і німі на всі наші заклики о поміч.

Наглі налети летунів на Бат

в Англії спричинили руїни з того старовинного міста. Жовніри помагають очистити місто з грузів. Втомлений вояк сидить на грузах і пє чай. Коли англійські летуни стали тороцити німецьку военну машину на велику скалю, німці заповіли, що будуть у відплату нищити англійські міста, що мають історичну вартість.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

О. Сонїя з Гефорд $1.00

Петро Данчак цілорічну передплату для свого сина Т. Данчака в Онтеріо.

Михайло Чикорій $1.00

о. Н. Сірий з Арран, Саск. присилає дві дописі і жертву $5.00

Дня 28 лютого 1942 помер в Арран бл. п. Василь Кінащук. Похорон був 2 марта, похоронні відправи мав о .Н. Сірий.

Бл. п. Василь родився в селі Винятинці, повіт Заліщики. До Канади приїхав з женою Анною 1902 р. В околиці Арран прожив 34 роки. Був завсіди добрим християнином і членом нашої парохії, жертвенним та щирим.

Оставив опечалену рідню, стареньку матїр, жену, пять синів—Демка в Арран, Івана, Николу, Михайла в Америці і Андрея на господарці— чотири доньки: Марію, Павлину, Анелю і Михайлину. Рівнож оставив брата Івана і дві сестрі, Анну, замужну за Василем Чорнейком і Марію, замужну за Василем Мартинюком.

В 40 днів по смерти відбулося поминальне богослуження і обід. Підчас обіду за почином о. Сірого переведено збірку на укр. пресу, котрою занялися Ігнат Німець і Василь Гордійчук—з тої збірки на БНації призначено $2.

- - - - -

Арран-Весна

Бл. п. Ілія Клюк по короткій недузі, засмотрений найсв. Тайнами, помер 2 квітня і похорон відбувся в третий день Великодних Свят під проводом о. Н. Сірого, тамошнього пароха.

Покійний родився в селі Досовці, повіт Перемишль, прожив 75 літ. До Канади приїхав з женою 1905 р. до околиці Етелберт, Ман. По двох роках переїхав до Арран і тут прожив 35 літ. Був примірним членом парохії і цілої околиці. Полишив засмучену жену Параскевію, з котрою прожив 50 літ гідного подружого життя, шість синів, три доньок і тринадцять чотирох внуків і правнуків. Найменшого сина Петра

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

о. Лущик

ПРЕПОДОБНА МАТІР НАША МАРІЯ ЄГИПТЯНКА

1 квітня ст. ст.—14 квітня н. ст.

В однім палестинськім монастирі, що здавна вславився строгим життям, жив старець, Зосим. І от на старість прийшла йому до голови дивна думка і стала непокоїти з дня на день— чи є на світі така душа, що через пости і умертвлення дійшла до більшого совершенства, як він? Так гадка не полишала його ні ніч, ні день і хто зна, чи булаб не довела його до гріха гордости, коли б не Боже милосердія. Знайшовся один монах, котрий порадив Зосимові, щоби пішов над Йордан і там приглянувся життю тамошних монахів, як вони живуть в своїх монастирях.

Зосим так зробив. Прийшов до одного монастиря над Йорданy і просив, щоби його приняли. А коли побув якийсь час в тамошнім монастирі, переконався, що його пости і умертвлення були прямо нічим в порівнанню з тими постами і умертвленнями, що там відбували монахи. Так він покаявся і став жити з ними життям прямо ангельським.

А був такий звичай в тих монастирях, що з початком Великого Посту кождий монах лишав свій монастир і ішов в пустиню, та тут самий переводив життя на покутті без відома, що роблять другі. Перед Квітною неділею всі вертали назад до монастиря, а на цілий час посту в монастирі оставали тільки два або три монахи. Зосим разом з іншими лишив монастир і пішов в пустиню з початком посту. Так він ішов перед себе цілих 20 днів не затримуючись.

В само полудне, коли кінчив відмовляти псальми шестого часа, побачив перед собою чоловіка, цілого чорного від спеки і дощів, з довгим волоссям, який втікав перед ним на піску. Зосим був старий і негоден був догонити втікача, тому закликав:

—Слуго Божий! Чому втікаеш передо мною, старцем? Хто ти не бувби, я тебе молю іменем Божим, стань і уділи мені Божого благословенства.

Тоді я втікач став, укриваючись за ровом і так відказав:

—Отче Зосиме, коли хочеш, щоб я грішна жінка з тобою говорила, то кинь мені твій плащ, бо не маю чим окритися.

Зосим здивувався, коли почув, що той чоловік кличе його по імени і кинув туди свій плащ. Тоді станула перед ним вимарніла і нужденна жіка та припала до його ніг.

—Не ти мене, а я тебе маю просити о благословенство, бо ти священик і стільки літ служити престолови.

Так вони стали молитися і підчас тої молитви, увидів Зосим, що жінка була піднесена від землі. Прийшло йому на гадку, що все то може бути діявольською хитрістю. Але коли побачив, що жінка робила на собі знак св. хреста, та гадка покинула Зосима. Коли скінчили молитися, Зосим просив пустельниці, щоби оповіла йому своє життя і вона стала так оповідати.

Давні то літа. Я родилася в Єгипті. Та заледви я мала 12 літ, я втекла до міста Александрії і тут віддалася грішному, мерзенному життю. Не було гріха, яким би я не зневажила Господа Бога і тисячі душ через мене впали в погубу. Таке життя я вела цілих 17 літ. Раз я побачила, як люди всідають на корабель, що плив до Палестини, щоби там поклонитися дереву, на котрім страдав сам Спаситель. Я рішила скоро також поїхати туди. Але не тому, немовби я хотіла поклонитися св. дереву хрестному —я хотіла далі в Єрусалимі вести своє грішне життя. Через цілий час їзди кораблем моїм гріхам не було ні міри, ні кінця. Так приїхали ми до Єрусалиму. Я хотіла з цїкавости побачити хрестне дерево і вступила до притвора церковного. Але до самої церкви, я не змогла увійти. Якась невидима сила відпихала мене назад. Так було чотири рази. І тоді я пізнала, що це мої гріхи плюгаві зробили мене негідною глянути на святе дерево хрестне. Невисказаний жаль огорнув мене і я стала плакати. Нараз я піднесла очі і на стіні в притворі побачила образ Пречистої. Я припала на коліна і так молилася.

—Пренепорочна Діво, образе всякої чистоти і невинности, я знаю, що ти бридишся мною, грішницею. Але ти Мати є одиноким прибіжищем грішників, то я прошу Тебе, помилуй мя! Чим більші мої гріхи, тим сильнійше буду Тебе молити, щоби Ти випросила для мене ласку навернення в Твого Сина. Позволь мені глянути на св. Хрест, а я ціле життя буду каятися моїх гріхів. Піду в світ, де Ти мені прикажеш.

По тій молитві мені стало лекше на серці і я увійшла до середини та підійшла до місця перед хрестом Господнім. Тут я впала на коліна і знова повторила ту обітницю серед плачу.

Так я вернула назад перед образ Пречистої і знова молилася.

Тоді я почула голос— "Іди за Йордан, а там найдеш спокій!"

А коли я зайшла сльозами виходила з церкви, то якась душа, що бачила моє горе і каяння, дала мені в руку три срібняки і сказала: Молися за мною. За ті гроші я купила хліб і пішла за Йордан. Коли прийшла над Йордан, молилася цілу ніч, умила лице йорданською водою і в церкві св. Івана Хр. висповідалася і запричащалася. Серед молитви знова минула доба. Раненько я переправилася за Йордан і пустилася в пустиню. Тоді мені було 29 літ. Від того часу я прожила в пустині 47 літ і досі ще не бачила нікого з людий. Через 17 літ мучили мене страшно покуси. На очі приходили погані образи, діявол кусив мене назад до грішного життя, на уста тиснулися безсоромні пісни. Я серед покус кидалася на землю, слізми змивала пісок пустині і молилася: "Господи помилуй мя!"

Серед покус память опускала мене, так далеко, що я тямила тільки одно приречення, яке дала Пречистій, що буду каятися аж до смерти. І Пречиста не опустила мене. Покуси минули, голод і холод, жажда і брак то все для мене тепер обоятне, бо чоловік живе не тільки хлібом.

Коли Зосим почув, що вона переплітає свое оповідання висказами св. Письма, спитав, чи вона читає св. Письмо. Но вона сказала, що навіть не виділа ніколи св. Письма, а все, що знає, завдячує тільки ласці Божій. Пізнав тепер Зосим, як служать Богу невчені і прості слуги, та подякував Господу за це, що привів його на це місце. А свята покутниця просила його о дві річи. Перше, щоби нікому про неї не згадував так довго, доки вона живе— друге, щоби на другий рік не лишав монастиря і на Страстний Четвер приніс їй св. Причастя, а вона буде ожидати його над Йорданом. Потім просила о благословення і відійшла так скоро, що Зосим не міг її вже про нічо більше питати.

Минув рік. З початком Великого Посту Зосим не пішов на пустиню, бо занедужав на пропасницю. А в Страстний Четвер взяв святі Дари в чашу і пішов над беріг Йордану. Минали довгі години і старець занепокоївся. Думав, що може свята ждала на нього та відійшла назад в пустиню. А потім зажурився, бо пригадав собі, що нема чим переправитися на другий бік ріки. І тоді якраз побачив, як свята зложивши руки на грудях іде по филях Йордану просто до нього. Припала до його ніг і просила о сповідь, а потім помоливши приняла св. Причастія і сказала:

—Нині відпусти рабу твою Господи, бо очі мої бачили спасеніе Твое.

І довго, довго молилася.

А потім ще просила—

—За рік прийди на місце, де перший мене стрінув.

І знова зложила руки на хрест, попросила о благословення і перейшла Йорданта зникла з очий в пустині.

Серед молитов вернув Зосим до монастиря і жалував потім, що не спитав її навіть, як називається.

По році знова пішов на пустиню там, де перший раз її стрінув, і побачив, що лежить нежива зі зложеними руками. Уклякі молився за душу покійної, котру покликав Бог до своєї слави після великого каяння. А коли став від молитви, побачив на піску написані ті слова:

Отче Зосиме, похорони тіло грішної раби Марії, віддай землю землі!

Коли св. Зосим вернув до монастиря, розповів все, що знав про велику каянницю Марію. Померла вона около року 450. Св.

Зосим помер в глибокій старости на руках братів монахів і Церква свята обходить його память 4 квітня.

В богослуженню нашої Церкви на Покланах співаємо канон в честь Марії Єгипетської, як покаянний канон і бемо поклони.

- - - - -

Наука.

Живим приміром великої опіки Пречистої над грішниками є життя св. Марії Єгипетської. Коли гріхи її не дозволяли вже приблизитися до Христа, то вона приступила до Його святої Матері і Мати Божа виєднала їй ласку навернення та покути. З найбільшої грішниці стала найбільша свята. То є заохота для многих грішників — навернутися і поправити своє життя. Великий був жаль за гріхи, велика покута св. Марії. Так і ми можемо доступити прощення і покаятися через молитви Пречистої, через сильну постанову поправи.

Молитва

Єгоже возлюбила еси, преподобная Маріе, єгоже вожделіла еси, ємуже по стопам шевствовала еси, той покаяніе твое обріте ї дарова, яко єдин Бог милосердний, єгоже непрестанно моли, страстий ізбавитися нам і обстоянія.

др. Л. Кленденинг

ЯК ДОБРЕ ЧИСТИТИ ЗУБИ?

Думаю, що половина обовязку зубного лікаря, це навчити свого хорого, як має чистити зуби. І богато ще місця для праці на тім полі, бо на 500 людий ледви чи один знає як слід, як то треба чистити зуби дійсно добре.

Коли ходить о здоровля устної ями, то це справа першої ваги. Богато залежить на їді, також на тім, щоби в час піти до лікаря, але так само много залежить на тім, чи хто вміє щоденно як слід вичистити свої зуби.

Знаю такого чоловіка, що тому сім літ думав, що дотепер не буде мати ані одного зуба більше. Кожного ранку, коли щіточкою чистив зуби, з ясел плила кров. В наслідок того уживав стару, збиту і мягку щіточку, щоби лише не наразити ясел. Тоді зубний лікар навчив його, як вживати малої а сильної устної щіточки до зубів над самим крайчиком ясел, скріпити їх і тепер він годен чистити зуби навіть найтвердшою щіточкою і кров не тече.

Щіточка більше значить, як зубний порошок. Ходить однак про це, щоби щіточка була мала, так мала, щоби година була зайти в кожду щілину уст. Треба заховати сталий звичай. Зі зубами треба поступати так, як з мальованяни плота. Зачинаємо згори одну сторону зубів і тягнемо вздовж аж навертаємо назад туди, звідки почали. Так само треба робити з долішною щокою.

Щітину щіточки треба наставити так, щоби увійшла в кожду щілину, де заходить пожива і може розкладатися. Відносно ясел треба щіточку приложити туди твердо так, щоби щітина пішла прямо між зуби. Так треба щіточку зручно повернути над і під кождим зубом, щоби вичистити всі щілини.

Дірку в зубах і зіпсуття легко направити на виду зуба. Але тяжко порадити тоді, коли ясла стягаються і мякнуть, починається піорія. Тоді справу можна направити тільки тим, що вживається справно і твердо зубної щіточки так, як вище подано.

Коли вживати дві щіточки, одну рано, а другу вечір, то це дасть нагоду, щоби кожда в міжчасі добре висохла, заки її вдруге будеться вживати. Так щіточка потреває довше. Не треба вживати до щіточки горячої води. Треба вимивати сильно зимною водою, вичищуючи заляглі шматочки їди. Щіточка має сохнути на чистім і отвертім воздусі, найкраще на сонці. Коли щіточка нова і кілька тижнів потім добре є намочити її у воді і потім всипати солею, і так лишити через ніч. Скоро лишень щіточка стає мягка і вибита, треба її викинути, а купити нову.

Мистець Голинський в Канаді

Від 11 квітня ц.р. до 13 червня заповіджений вже і визначений мистецький розїзд нашого славного співака, Михайла Голинського в Альберті. Віримо, що наше громадянство не лише привитає як слід свого рідного мистця, але також вшанує рідну пісню своєю масовою присутністю на всіх концертах. Треба проголосити в округах, треба запросити і сказати про це другим. Рідна пісня у всіх часах, радости і скорбот була для нас підйомом духа, натхненням і силою моральною, перед котрою тремтіли вороги. Козаки на волі і в тяжкій бусурманській неволі найглибші почування своїх душ виливали в піснях і доки наша пісня жива— живе наше слово— живе наш дух, ми живем! Мистцеві рідної пісні М. Голинському бажаємо найкращих успіхів і щиро витаємо з приїздом до Канади!

Михайло Голинський

Канадійські Вісти —

До війська покличуть вкоротці всіх мужчин до 30 року життя. Таким чином армія Канади збільшиться знова на приблизно пів мілїона мужви.

- - - - -

Заборонено виробляти з ґуми менше потрібні річі, як галки, мячики, пастки на мухи, рогожі, городні вужі, підошви і запятки.

- - - - -

Подібно видано заборону з днем 5 марта виробляти одіння давного крою з подвійним запином для сурдутів, з рукавцями долом на штанах, ітд. Це відноситься також до жіночого одіння, котре буде упрощене, щоби зберігати матеріял.

- - - - -

Відкиненим при бранці ізза недуги будуть давати даром лікарську поміч, щоби видічилися, якщо недуга не є задавнена і не тяжка. Таким будуть давати також домашну допомогу на час лічення— $9 для самотних і $13 для родинних. Такий мусить на письмі дати заяву, що після вилічення негайно зголоситься до дієвої служби при війську і посвідку лікаря, що він до такої служби є здібний.

БУДУТЬ НАСІВАТИ В КАНАДІ ҐУМОВІ ЖОВТЯКИ

Досі в Канаді по всіх парках і травниках витроювали і вривали з корінням жовтяки, а вони таки вперто росли і цвили. Тепер москалі відкрили, що певний рід жовтяків має великий відсоток ґумового молочка і стали від 1931 робити досліди в Казакстані, недалеко Китаю, де знайшли той рід жовтяків. Нині півтретя мілїона акрів є в совітах під управою тих жовтяків— їхні машини мають ґумові опони з клейку тої маленької ростини. Насіння привезуть до Канади і будуть також тут сіяти.

ЮВІЛЕЙНІ ЗЇЗДИ БУК-А

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ БУДУТЬ ЛІТОМ -

У ВАЙТІ, МАН.
У СТЮАРТБУРН, МАН.

ПАРОХ о. Ів. КАЛУСЬКИЙ

ГУДІВ, САСК.— ДОПИС

24 лютого всі члени УКЮ зійшлися до українського католицького дому, щоби віддати честь **пану Теодору Саранчукові** в день його уродин.

Пан Саранчук нічого про це не знав, бо перекazали, що того дня буде фільма, і він приїхав з намїром, що піде на те представлення. Тут дійсно вийшла правдива несподіванка.

Коли пан Саранчук увійшов до дому, вся молодь поздоровила його зі щасливими уродинами. Він зразу був змішаний, потім подякував і почалася забава. Потім всі заняли місця при столах а членкині УКЮ приготовили смачну перекуску. Пан Саранчук сидів на головнім місці за столом, а по обох боках заряд УКЮ. Перед паном Саранчуком на столі стояв уродинний торт, на котрім світилися 24 свічки ріжного кольору. Той торт був гарно прибраний.

Всі перед перекускою гарно помолилися. Десь в середині перекуски пан Мудрий прочитав желання для пана Саранчука від всеч о. Форнальчика ЧНІ., що лежав тоді якраз хорий в лічниці і не зміг прибути на цей вечір, хоча мав запрошення від заряду. Пан Саранчук подякував отцеві перед членами і признав, що чується тепер тісніше звязаний з отцем.

Життя учителя є подібне до життя священика, бо оба мусять зазнати богато прикрощів і невигод, жертвувати много праці, часом навіть без подяки і признання.

Відтак пан Саранчук перевів з членами молитву за хорого отця.

Тоді голова УКЮ, панна Анна Перейма, вручила пану Саранчукові гарний дарунок від членів УКЮ і від членів хору, та зложила желання від всіх присутних. Під час перекуски промовляв пан Мудрий.

Відтак пан Саранчук подякував всім, що причинилися до цеї вечірки, а передовсім просив молодь, щоб шанували своїх родичів. Бо коли ми маємо яку приємність, то ми особливо повинні дякувати родичам. Пан Саранчук також висказав подяку для своїх родичів, хотяй їх там не було, а дякував їм за гарне виховання. Молодь відспівала "Многая літа" для пана Саранчука і всі були раді.

Наконець відспівано український і канадийський гимни.

До о. Форнальчика ЧНІ. вислано від УКЮ китицю квітів з написом: "Прийміть отче цвіти, як символ потіхи, та най не сумують ваші вірні діти. Але як найскорше вивіться між нами, бо ми дуже сильно тужимо за вами."

- - - - -

Знова 25 лютого ученики вищих степенів справили несподіванку **в школі Стрий** для пана Саранчука, де він учителює.

Пан Саранчук тоді вже задумав лягати спати, а тут всі разом удалися до нього і заспівали "Щасливих уродин." Пан Саранчук красно подякував молоді і своїм ученикам за ту несподіванку і всі пішли до школи. Присутніх було 38 душ і всі красно забавились. Відтак була перекуска, кору приладили паночки, які також поставарались о гарний торт для свого учителя.

Пан Саранчук має у своїй школі заряд, що підготовляє програми для ріжних виступів. Председателем є пан Мирослав Черепушак, ученик 10 кляси. Він вручив дарунок своєму учителеві. Пан Саранчук подякував всім, що на нього памятали і прийшли на цей вечір. Прочитано адресу желань від всьої молоді школи. Підчас перекуски промовив пан Пилипів, колишній учитель про учительську працю і зложив свої желання. Також промовив шкільний трост, пан Григорій Музика, від імени шкільного заряду про студентське життя і користь науки.

Після подяк закінчено вечір співом "Многая літа."

- - - - -

Дня 6 березня було **представлення в Гудів "Кара совісти"**— прийшло поважне число людий, загального приходу було $22.95. Студенти грали добре.

- - - - -

Дня 14 березня то саме представлення відіграли студенти **в містечку Габерд**, прибуло гарне число людий, мимо того, що часу на проголошення було мало. Загального приходу було $17.75. Представлення відбулося **під проводом пана Мудрого.**

Марія Музика, писар УКЮ

ПОМЕР ДР. ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ В БУХАРІ

Коли большевики заняли Галичину як союзники націста Гітлєра в 1939 році, тоді в першій мірі старалися задушити українське вільне слово, придавити український дух і тому вирешетували чільних українських представників, між ними др. Костя Левицького, др. Кузьмовича, Целевича — і др. Дмитра Левицького та много много інших.

др. Д. Левицький родився 1877 р. і працював з початку як адвокат, потім віддався чисто політичній праці і був головою Парляментарної Репрезентації українців в колишнім польськім соймі. На тім становищі мимо всіх заходів не зміг нічого добитися від давного польського уряду і тому часто удавався до ріжних міжнародних чинників з проханням помочі— однак також надармо. Тоді японці були найщирішими помічниками поляків в їхній політиці і все за ними стояли в Лідзі Націй в Женеві.

Коли червоні війська лишали Галичину, тоді вивезли арештованих далеко на схід в азійські степи аж до Бухари, столиці Узбекістану— між південних кочовників.

Там др. Левицький й помер, не діждавшись повороту на свою любу Україну, для котрої стільки переніс труду, праці і терпінь.

"УКРАЇНА" НА РАДІО

Симфонію проф. Печеніги-Углицького "Україна" до слів Шевченка "Гайдамаки" відіграла нюйоркська симфонічна орхестра під орудою Е. Плотнікова і передало тамошне радіо WNYC 26 марта ц.р.

Передачу набрано на кружки, котрі можна купити в даній радіевій стації.

Купони на ґазоліну кождий має носити з собою і уважати, щоби не загубив. Інакше стратить право на закупне ґазоліни. Купонів невільно значити, ані на них щонебудь дописувати, бо стратять свою важність.

ТРАГЕДІЯ ЧИ РАДШЕ НАТХНЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ?

По Канаді показують тепер фільму під першим наголовком, який ми подали вище. І фільма заслугує безсумнівно на це, щоби кождий українець бачив її, щоби родичі взяли своїх дітий і вони зувиділи це велике вимріяне завтра волі, цю свою волю і велич свого уряду на своїй давній рідній землі. Поява о. премієра др. Августина Волошина, його праця, його промови— і всі промови і праця його міністрів, його урядовців— це **дійсно натхнення, а не трагедія!** Незрівнана ідейно і глибиною думки, хоч так просто спокійно виголошена є промова о. Волошина після зложення присяги на вірність Карпатській Україні, про віру. Він каже тоді, наша віра зберегла нас досі. Віра від перших початків нашої історії, від св. Кирила і Методія, віра св. Володимира, віра серед татарських набігів, віра скрита в наших горах, що дала силу епископові Бачинському покласти невзрушимі основи під культурне життя Підкарпаття—віра, що тепер вирішила справу про незалежність нашої малої країни. **Віра наша спасла нас!**

Це незаступимі слова!

А слідуюча промова одного з міністрів про волю рідної землі, котра вже на все остане нашою, бо століттями ми її поливали нашою кровю і жаден ворог, навіть колиб він хвилево переміг, не буде почуватися на цій землі в себе, вдома, але небажаним і найзнайомогостем— віра в те, що нарід мусить побідити, що ідеї волі ніхто не вирве з його грудий, та промова те всі часи і на всіх землях, серед всіх обставин має незатерте вражіння і силу, **вона є натхненням для всіх українців, де вони не булиб!**

Чи можна тому назвати трагедією ту величну хвилю проголошення своєї державности навіть в обличу ворожих куль, серед певної майже загрози власного життя, коли тисячі молоді, рівної, стрункої, як гірські ялиці іде зложити своє життя в обороні тої волі, коли бачите, коли серцем чуєте їх рівний крок— крок і биття сердець, запалених одною ідеєю, одною думкою— волі для своєї країни— чи це трагедія?

Ні, це натхнення для всіх!

Ось так належить жити, так належить творити свою історію, а тоді в одній хвилі переживете століття, не будете говорити, що ви замало жили і не нажилися, тоді ви доперва на всю снагу відчуваєте вартість і силу життя, відчуваєте, що значить жити у своїй державі, не бути рабом, не бути підданим ворога— віддихати власним воздухом і **бути паном!**

І тут розумієте також, чому тодішня Польща так люто, так зависно робила все можливе, щоби ту молоденьку українську державність знищити.

Чому тої державности так не злюбили також большевики.

Бо **жаден ворог не буде її любити,** не може її терпіти— вона є вироком смерти для його панування над нашим народом, він її боїться, тремтить перед нею!

І тому, хоча сама фільма про Карпатську Україну незрівнана, прегарна і натхнена, то однак ми негодні зрозуміти по якім тяжкім непорозумінню в цю фільму силоміць видавці всадили образи і портрети катів України— пощо і нащо?! В якій цілі і длячого велич волі Карпатської України треба поганити незугарними образами рішучих і безцеремонних катів тої самої України, що не мають до фільми як такої жадного відношення і без котрих ця фільма тільки много скористалаб.

Так само дуже несмачне є особове представлення України на саме закінчення.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(4)

А музика несподівано й раптово, неначе на чийсь наказ, перервалась. Скрипаль відняв смичка, бубній застиг із булавкою. Нараз юрба троха подалась і випустила перед мене, немов на театральний кін, якусь пару. Спочатку я не міг нічого збагнути. Передо мною мигтіла й розліталась хвиля бинд і квітів, коралів і дукачів. Потім із цієї хвилі вирнуло так, як із справжньої річної хвилі, личко русалки, блідаве, зеленаве личко дівчини. Я задивився в її очі, якими чатувала ніч, очі прикриті гаєм вій. Це була з'ява, чудесна й химерна з'ява. А біля неї ніяково стояв високий мугир, стояв, мнучи в руках шапку, здоровенний і кремезний, як дуб, сільський парубок, один із тих на вигляд нехитрих і добросердних гречкосіїв, що підстрілювали нам вояків і підпалювали шпихлірі.

Вони кланялися мені тричі, до самої землі. Це й була та хвиля, що мигтіла й розліталась, дугаста хвиля бинд. Потім вони стали нерухомо й дивились на мене, парубійко потупив очі, а з'ява прошептіла щось, і я бачив, як на мертвім, зеленавім її личку виступили заграви. З цілої її несмілої промови я зрозумів, що справа торкалась якогось весілля.

—Що? Чогр вам треба?...— сердито нахмурив я брови й ударив себе гарапом по чоботі. Юрба, видно, очманіла з переляку.

—Вони просять вас на весілля,— підказав один із вояків, це їх весілля.

—Я їм дам весілля!— крикнув я перебільшено, шарпнувши горло. — Я їм зготую добре весілля набияками. Хто вчора палив склади?...

—Ні, пане,— живо перебила мене молода.— У нас цього нема, у нас всі спокійні та сумирні...

І вона поцілувала мене в руку. Я не відняв її. Ця рабська звичка, вкорінена в цій країні віками, мене не вражала. Нам це належалось, бо ми були тут панами. Але я, до чорта, був замало суворий! Я знав, що це село найбільш бунтарське за всі, що воно кубло ворохобень, що в ньому міститься їх штаб. Це все була маска, брехлива, зрадницька маска. Але кат зна чого, мені захотілось погратися з огнем. Я глянув по вояках— було видно, що їм хочеться на весілля, їм хочеться піти туди запрошеними гістьми, а не нахабними, зненавидженими наїздниками. Вони крекгали, спльовували, шаруділи, дзеленьчали острогами, зісовували шапки на чоло й чухали потилиці, а зпід лоба слідкували за мною.

Я закурив цигарку й відчував, що за весь час цього закурювання всі поїдають мене, кожний мій рух, кожне кліпнення ока. "Власне, чомуб не піти —егзекуцію можна виконати завтра" —подумав я й кинув:

—Гаразд, побачимо це весілля. Подбати про коний...

Зірки вояків засвітились, як у котів. Бубон забухкав, скрипка схопила ввірвану нитку мельодії, й ми всі рушили до хати, що виднілась за черешнями. Гул голосів покотився вулицею й ніс мене, штовхав уперед, радісно, молодо. Усім відлягло, усі почували себе вільніше. А я з цигаркою в зубах, з однією рукою на шаблі, другою тримаючи гарапа, і шапкою насуненою на очі, байдуже дозволяв себе нести цьому гулові, вчиняючи ласку зеленкавій з'яві.

А ввесь цей похід, що барвисту сільську галайстру, її нескладну оркестру накривала битою зорями габою тасмнича усміхнена ніч.

Я й двадцять вісім вояків експедиції опинились незабаром у хаті, за довгим столом, прикритим мережаними настільниками. Докруги стояв чад, хаос облич, вигуків, чоломкань. Від нього злякано моргали нафтові лямпи. Підвішені до сволоків, вони видавались великими жовтавими ку-

Далі буде.

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСОВАННЯ І УКРАЇНЦІ

Голосования з 27 квітня принесло 2:1 за звільненням уряду від обіцянки, що не буде примусової бранки для заморської служби.

Все таки число голосів проти звільнення є поважне.

Схід в більшості голосував проти.

На заході місцевости з мішаним населенням також часто голосували проти.

Коли пишемо часто, значить не все.

Українське населення в Канаді на основі висліду голосования також у великій мірі голосували проти. У великій мірі значить, не всюди і не всі, але поважне число. Голосования виказало, що українці задержали той стан майже без змін від Альберти до Манітоби. І з того приводу, почавши від Винипегу, деякі чинники накинулися сильно на українців.

Винипеґська Фрі Прес з дня 29 квітня 1942 ст. 11 подала як редакційну статтю, в котрій під горячим вражінням строго і нагально осудила всіх українців Винипегу, а головно провід і одним махом, забувши на десятки тисяч наших охотників у збройних силах Канади, котрі тепер за морем наставляють груди за єдність і силу імперії— забувши на тяжкі грошеві вклади наших людий для воєнних зусиль, повторюємо мабуть під вражінням хвилі і в свого роду гістеричній пасії поставила одним махом українців на одній площині з націстівськими німпями. Читаєте там ту статтю і всюди находите паралєлю "юкраїнієн-джерман" і "джермен-юкраїніси."

"Всенародне голосования показало нам, що Винипеґ має споре число можливих патикольонників, пущених вільно в північній часті"— так пише та часопись.

І так прибивши свій засуд, домагається протимір.

"Якщо не візьметься протимір, щоби протидіяти прогітлєрівському проводові тих чужинних груп, то буде клопіт."

Та часопись також з легкої руки на трох маленьких колюмнах найшла причину такого голосования в тім, що українці бояться Росії. І тому— "хтонебудь бореться зо Сталіном, той їх приятель."

"Правдоподібно вони не хочуть, щоби Канада помагала Росії, тому в тім голосованню голосували "ні."

* * * * *

В дальших числах тої часописі є знова аналіза голосования в цілій провінції і ствердження факту, що в околицях з мішаним населенням (отже не тільки з українським) мешканці здебільша голосували "ні."

І тільки в околицях з англьосаксонським населенням поголовно голосували "так." Ствердивши той факт автор однак не робить заключень, так як це зробив попередно у відношенню до українців.

2 мая 1942 КУК за підписом о. др. Кушніра і радника І. В. Арсенича в цій самій часописі помістив протест, в котрім пояснює причини такого висліду голосования, коли ходить о українців, і протестує проти заключень Фрі Прес. КУК так пише:

"В головнім, голосования "ні" мусить бути пояснене, як голосования проти заморської служби. Правдоподібно, що народи з осередної Европи, без огляду якого расового походження, принесли з собою до Канади сильну відразу до примусової військової служби, про котру думали, що лишили поза собою в Европі."

Фрі Прес той протест приняла до відома з реверенціями в сторону КУК, але своїх обжалувань не лише не відтягнула, та ще й пітвердила з тої нагоди.

"Ми віримо, що голосуючі в квітні 1942 за "ні" є матеріялом, над котрим пятикольонники можуть працювати з найбільшим успіхом."

"І ми повторюємо, що це є обжалования проводу, виясняючи, що це не

Mozel, in the Winnipeg Tribune.

ЯКІ ТО "ПТАШИНЯТА" ВИВЕЛА ВИНИПЕҐСЬКА ФРІ ПРЕС

АБО

ХТО КОМУ БРАТ, А ХТО КОМУ КАТ.

посилав до шкіл і той тепер учителює. Підчас наук в Саскатуні перебував в бурсі БУК-а. В память свого покійного батька сини зложили на укр. пресу $10, з того на БНації $3. Покійний любив читати свою пресу і пишив по собі незатерту память.

* * * * *

Всім нашим ласкавим жертводавцям і всім, що заохотили та переводили збірки, сердечно дякуємо.

ограничується і не може ограничуватися до КУК, чи до подібних комітетів інших расових груп в Канаді, що виказали незадовільний виспід підчас голосования."

Тим Фрі Прес підчеркнула своє попереднє становище, але зійшла вже з тону, бо розтягнула його не лише на українців, але на всі інші расові групи.

Та з того мала потіха нам усім...

* * * * *

"Новий Шлях" ч. 33 з 1942 на ст. 4 так написав з того приводу: "Та частина наших людей, яка голосувала "ні", виявила свою політичну невіжість й громадську несолідарність. Ця невіжість і несолідарність, яка завжди робила українцям усюди великі пакости та наражувала їх на всякі неприємности та втрати, ще є серед нашого загалу в Канаді і кидає незаслужену пляму на вёіх канадійських Українців."

* * * * *

Заскоро булоби робити з того всього свої заключення.

Ми це зробимо в чергових числах БН вичерпавши наперед весь даний матеріял.

І зробимо спокійно та передумано.

УВАЖАЄ ТЕПЕРІШНУ ВІЙНУ ЗА РЕВОЛЮЦІЙНУ—

(продовження з стор. 4)

ший з німців. Так вказано місце народження Гітлєра і Гітлєр мавби стати паном світа.

Про Ніцшого, що став третім корінем націзму, сказав о. Шіи, що коротко перед своїм божевіллям він написав твір "Антихрист," в котрім густо хулить Бога і людий. Гітлєр заприсяг, що фільозофію Ніцшого переведе в життя. Якраз проти того ми боремося. Гітлєр має щось найвищого— він має не тільки фільозофію політики і господарки, але він має релігію. Він тому найшов радий послух в тих народів, що змучені зглядністю і рівнодушністю. Вони хотіли щось мати і почитати, вони хотіли релігії і дістали. Тому то німецькі часописі мають посмертні вістки того рода, що жовнір помер "в мирі з Гітлєром."

І питав о. Шіи— як ми переможемо то Найвище нашими згляднастями? Звідки наберемо одушевлення до жертв? Одиноке велике одушевлення до жертв вся старина брала з релігій— правдивої, чи фальшивих. Чи не надходить для обєднаних націй час спитати самих себе, як зустріти той визов до жертви? Живемо наприкінці історичної ери. Націстівське богатство є сильнійше від нашої рівнодушної віри. Посилаємо міліони молодих людий і вони вірять, що борються за правду, як це дійсно є— але учителі в нашім краю вчуть інакше. Вони кажуть, що нема правди, а є тільки "опінія." Як ми годні виграти війну таким способом?

(Докінчення буде.)

ЯПОНЦІ ЗАНЯЛИ БУРМУ

Пробившись наглим наскоком моторизованих частин до Ляшіо, де є кінець залізниці, котрою довозили поміч для Китаю і де починається гостинець високими горами і провалами в сторону Чункінг, японці ззаду зайшли і окружили союзні війська та заняли прегарне місто Мандалей, з котрого як подають, остали тільки згарища.

У виду зближеної небезпеки Всеіндійський Конгрес проголосив тільки пасивний спротив в случаю нападу ворога. Людське муравлище в Індії цілком пасивно відноситься до вирішальних подій, котрі грядуть там буревісм.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(6)

Вони ніколи не переступали межі пристійности, хоч мали одну тему—кохання, кохання в розцвіті, в апогею, давно розпочате, але ще далеке до кінця. Вони співали про відвічну силу й невичерпальну снагу чоловіка, про ненаситність і і спрагу жагливої дружини, про розкоші, яких зазнають їх тіла, пяніючи палом кохання. Вони співали про ложе коханців, мяке, як муріг у леваді, зелене, як шовк вівсів. Вони співали про прекрасну дружину молодого, що в неї уста, немов кармазинова бинда, що очі в неї, як зорі, що заглядають крізь листву клена, про стан її, схожий на гипку очерета, про лілейні груди її, де мов на узгірії бручать троянлові пупянки, про бедра її молочні, пружні мов береза, зігнена додолу. Вони співали про плодовитість дружин тутешніх, що родять дочок чорнооких і струнких мов лані і хлопців міцних та бистрих, мов тури, яким рівних нема на земпі. І врешті співали вони про дім свій— шатер із лугового квіття, із лісового маю, що над ним прапором— кохання, а кохання та таке, що не згасять його найбільші води, що кохання те люте, мов сонце, палюче, як полумя, а могутнє, мов смерть...

У цьому співі, а вірніше речитативі, вторував той самий скрипаль і неодмінний бубиій— два друзі, закохані в свої нехитрі інструменти, два калікипокручі, доповняючи цей чудернацький бенкет. А молодиця, скінчивши, відходила спаленіла, розжеврена й гул голосів нагороджував її. Важкий зітх виривався з її грудий, та одначе це не був зітх суму, а небувалої втіхи.

Наша приявність, здавалось, не звязувала нікого. Довкруги стелився гомін, але всі дбали про те, щоб він не переходив у розбещений галас. Може ще випили небогато. Якийсь патріярх із довгою, білою бородою, з черепом, голим мов коліно, що в ньому мигтіла лямпа, статочно бесідував із огряднимн добродіями. Їх довгі вуса чинили їх схожими на павуків. І взагалі всі гості нагадували якихось великих комах, мудрих жуків і хрущів, що гудуть без перестану й співуче клопочуться біля свого квітного келиха, біля свого прабатька— сивого патріярха, що його борода маяла над столом, немов тканий із сріблистих ниточок стяг. Правда, мухи, літаючи й дзичучи цілими полчищами, посилювали це вражіння. Їх бренькь доповнював шум людських голосів. Вони сідали на піч, обліплювали сволоки, пеклися біля лямп і зривались знечевя, за чиїмсь необачним рухом, щоб звагакувати хмарою стіл. Там— на столі вони мали що ласувати. Ласували й люди, селяни й мої вояки. У велику мису, повну густої сметани, всі, один за одним, мачали кусні хліба, паляниці, й поїдали їх, підхоплюючи язиками сметану, що важкими краплями застигала їм на бороді й на вусах. Їжа була проста, дика. Каштуни, індики, качки, туси лежали в полумисках і кождий відривав собі шмат мяса, обгризав його, а кості кидав під стіл або за себе. Мяса було досхочу. Воно потікало в товщі, в салі, запашне, гоояче, іноді не гаразд просмажене. Руки тягнулись до нього, витягали з товщу й пхали в пажерливі роти, підливаючи горілкою.

Далі буде.

ПРИСТАНЬ СИДНІ В АВСТРАЛІЇ

В 1788 р. намісник Артур Филип приїхав туди з маленькою фльотилею з 11 кораблів. На кораблях було 778 англійців, деякі з них карані за менші провини, дещо моряків і кілька старшин. Так повстав початок великого міста і великої пристані, що нині чисельно дорівнює містові Льос Енджельос в Каліфорнії.

ПЛЯНУЮТЬ ЗАПОЧАТКУВАТИ ТОРГОВЕЛЬНИЙ КУРС У ВИЩИХ ШКОЛАХ ВИНИПЕГУ

Заходом шкільного радного А. Загарійчука, дня 13 березня ц.р. у вищій школі Айзак Ньютон, учителі й принципал тої школи відбули перші наради в справі запо-

А. Загарійчук

чаткування бізнесового курсу з початком слідуючого шкільного року. На цих нарадах рішено цей курс започаткувати в школі Айзак Ньютон, яка знаходиться в осередку українського населення, а коли він покажеться популярним, то поширяться й по інших вищих школах міста. Як учителі так і принципал школи доказували, що такий курс є найбільш пожаданий якраз в цій школі, бо тут мешкає найбільше учнів, які по скінченню одинадцятої кляси не можуть іти до бізнесової колегії через брак грошя й тому не можуть знайти відповідного заняття. Длятого такий безплатний курс буде великим добродійством для цілого північного Вінніпегу.

Дня 14 квітня радний Загарійчук на засіданню шкільної ради подав до відома, що ця справа прийде під дискусію на слідуючому засіданню ради.

* * *

Дискусію й голосования над внеском А. Загарійчука в справі скасования примусового фізичного вишколення по школах, з певних причин, відложено на пізніше.

* * *

На минулому засіданню шкільної ради була порушена дискусія над пляной навчання шкільних дітей, як вони мають захоауватися на випадок нападу ворожих літаків на місто. Дотепер цей плян переводить в життю спеціяльний комітет, зложений з членів шкільної ради. Головою комітету є пані Рорк. Радний Загарійчук запропонував цю справу передати військовим властям, та комітет не згодився на це."

ВІСТИ З БУРСИ БУК-А В САСКАТУНІ

Шкільний рік на укінчені. Як поривчий водопад, так скоро той рік збіг. Навіть студенти питаються, де то той час так скоро минувся? Нам здається, що ми щойно недавно приїхали до школи, а тут вже й квітень і іспити пройшли, і додому назад їдемо. Не було коли ні скучати, ні набутися.

Воно й правда. Жиемо в воєнній заверусі. Наука, кляси, військові вправи ввесь час забирали. Маленько часу лишалося і на наші укр. лекції, приватне читання, студії та інші підприняття. Приміром нормальці мали всього на всього в середу час на своє рідне навчання. І так їх посилали вчителювати по два місяці, одних в осени, других на весні.

Та помимо так гістного навалу праці, сей рік не пройшов безслідно. Працювали по змозі. Використовували й той час, що нам вільний лишався.) Мали ми й свої рідні лекції: релігії, літератури, історії. Відбували студентські засідання, робили різні підприняття. І так шкільний рік закінчили ми гарним бенкетом.

Студентський бенкет відбули в четвер 30 квітня. Участь взяли до 40 студентів і шан. гостей. Студенти щиренько вдячні оо. Дрогомиренькому, Горошкові, Фірманові, Ректорові і п. В. Косареві за їхні гарні промови. Ті цінні слова, ідеї, поучення, приміри, полишуться на ціле життя наше— так неодин зо студентів висказався на бенкеті. І дійсно то є прекрасна річ бенкетом закінчувати свої цілорічні студії й так високо стати піднесенни на дусі релігійно-патріотичними промовами шанових прелегентів. З таким милим настроєм розїзджалися домів. Той вечірок полюбиться надовго довго нестертий в нашій памяти.

Бенкетом переводив п. Богдан Задворний, голова сегорічного студентського кружка. Зо студентів промовляли п. Іван Дегтяк, студ. інжинір і панна Ангелина Яримович.

ВЕЛИКОДНИЙ ДАР ДЛЯ СИРІТ СИРОТИНЦЯ СВ. АННИ В АЙТУНІ, САСК.

Парохія св. Йосафата, Едмонтон $42.66, Парохія св. Михаїла, Гудів, Саск. $17.17; **Кольонії:** Модель Фарм, Саск.: $13.75— Марійська Дружина $2.; По $1.: Михаїл Войтас; С. Новак; Р. Хруник; В. І. Середа; А. Войтас. По 50ц.: І. Климашко; Т. Федірко; І. Попик; М. Новак; А. Гадевич; І.П. Хруник. По 40ц.: І. В Середа. По 30ц.: Н. Хруник. По 25ц.: В. Войтас; В.; Р. Середа; Д. Климашко; М. Назар; Кат. Середа; М. Длугонь; Пав. Олещук; Н. Кузьміха. По 15ц.: Петро Карапита; Вас. Івасенько; А. Добровна. По 10ц.: Пав. Хруник; С. Стоп. По 5ц.: Н. Муха; А. Назар; М. Ропка.

* * * * *

п. К. $10.00

З Кольонії Кіндерслей, Саск. $6.40

Церква св. Димитрія, Кридор, Саск. .. $4.30

Жертводавці: п. І пан Федор і Єва Луцик $1.00; Анна Бузікевич $1.00; Григорий і Єва Гарах 50ц.; Марія Воробсць 35ц.; Николай Гарах 25ц.; Федор Мельник 25ц.; Яремчук 25ц.; Марія Бощук 20ц.; Малання Мулька 10ц.; Софія Кірик 10ц.; Галя Михалюк 10ц.; Юстина Воробець 25ц.; Єва Воробець 5ц.

Парохія св. Димитрія, Кридор $2.50. Одна особа, Вінніпег, $2.00; Іван Яремович, Редбері Парк $2.00; пані Стельмах, Ст. Катерін, Онт. $2.00; панна Ю. Бойко, Кандагар, Саск. $1.00; п. Павло Гуменюк, Вишарт, Саск. $1.00; п. Вас. Войтович, Витків, Саск. $1.00. Парохія Св. Петра і Павла, Етелберт, Ман. прислала 27 хлібів. п. П. Хруник, Вест Бенд, Саск. $5.00.

Всім вище згаданим жертводавцям і добродіям сиріт—Заряд Сиротинця складає найширійшу подяку. Най предобрий Ісус винагородить стократно.

St. Ann's Orphanage, Ituna, Sask.

НЕРОЗРИВНІСТЬ ПОДРУЖА

27 квітня св. Отець приняв на послуханню много пар молодят і з тої нагоди промовив до них про католицьке подружа.

Навіть Церква не може розірвати подружа, бо її влада ограничується тільки на проголошення неважним того подружа, в котрім є розриваюча перепона, або в котрім не було згоди чи був якийсь брак форми.

В певних случаях Папа може проголосити неважним подружа тоді, в котрім був брак таїнственного характеру, або коли подружа не було звершеним через подруже співжиття.

Господь взяв участь у весіллю в Кані Галилейській і тим дав нам доказ, що освячує світ через освячення початку життя. Тим Спаситель поставив подружа на таку висоту, що порівнює подружу звязь зі своєю звязею з Церквою.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
301—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Панна Віра Сопук

Панна О. Герисон

Геній Українських Дітий

Музичний фестивал у Винипегу виявив великі здібности української дітвори. Між тими, що дістали найвищі признання, похвали і надгороди, бачимо на світлинах три панночки.

Про Донну Гресько ми писали тому чотири роки на сторінках БНації і написали ми тоді так: "Геній української дитини." Інші наші часописи були скромніші в похвалах для Донни. Тепер по чотирох роках наш заголовок тодішний потвердив сам музичний судія Артур Бенжамин, котрий сказав про Донну, що вона—геній. Донна грала на скрипці Мендельзона Кончерто Е Мінор і грала так гарно і досконало під технічним оглядом, що хоча вона має всього 14 літ, судія сказав, що ніколи ще не чув такого виконання, котре є вповні професіональним і дав їй 97 значків за гру, на 4 значки більше ,як він взагалі коли кому дав в своїм життю.

Through the courtesy of the Winnipeg Tribune.

Панна Донна Гресько

Віра Сопук дістала трофей Музичних Вчителів за найкраще відігране сольо на піяні.

О. Герисон здобула першенство на пісню в українській мові "Казала мені мати," котру відспівала з вірним переданням народної пісні.

Так українці свідчать перед світом талянов своїх дітий про великі культурні богацтва нашої раси, здібности нашого народу і здорову волю життя.

НОВИЙ ДОГОВІР В СПРАВІ КОНКОРДАТУ З КОЛЬОМБІЄЮ

Підписано і ратифіковано новий договір в справі конкордату, який заключено ще 1892 р. між Апостольською Столицею і Кольомбією. Ним окончно управильнені церковні відносини в цій полуднево американській республіці.

В справі подружа рішає виключно канонічне право, на основі котрого спірні справи розсуджує церковний суд і влада це признає. Іншими словами справи шлюбні віддано виключно церковним чинникам.

Справи цивільні віддано знова державним.

Правительство зобовязалося щорічно давати певну суму грошей на виховання священиків в Духовних Семінаріях.

—КАНАДИСЬКІ НОВИНИ—

Студенти в Канаді на час вакацій дістануть окремі дозволи працювати в позавоєннім промислі, але перше всього повинні іти до праці у воєннім промислі.

Залога Корреґідору, твердині в заливі Манілі, **піддалася японцям,** після кількох тижнів облоги і бомбардування.

У Винипегу рішили самотним давати допомогу грішми: $4 на їду і $1 на помешкання тижнево. Самотних на допомозі у Винипегу ще є 745 осіб, з того 80% у віці 60 до 70 літ.

Свіжа жертва цеї війни — помер на стійці за свою Канаду і імперію сотник лікар **др. Н. Е. Никифорук** десь в **Анґлії,** уроженець Едмонтону, свідомий українець католик. Лікарем став в 1934 році— **осиротив маму. Ось доказ кровю,** як українці помагають Канаді!

Має досвід

Господиня до служниці, що прийшла з міста на фарму:

—А маєш ти який досвід у фармерській роботі?

—Та чому би ні!

—То добре. Візьми стілець і йди видій корову.

За хвилю вертається служниця з хліва.

—Ходіть, поможіть мені! Я поставила стілець, а та дурна корова не хоче сісти...

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Convention

OF

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH

Place: WINNIPEG

Date: FRIDAY, SATURDAY, SUNDAY the 22nd, 23rd and 24th of MAY, 1942

PROGRAM:

FRIDAY, May 22nd:

7.30 p.m.: Official opening with May devotions at St. Andrew's Church. Canon P. Boxyk officiating.

Introduction of delegates and registration.

"Get acquainted social."

SATURDAY, MAY 23rd:

9—10 a.m.: Confessions heard at St. Nicholas Church.

10 a.m.: High Mass.

12 a.m.: Luncheon at St. Nicholas High School.

2 p.m.: General discussions at St. Nicholas High School.

Election of officers.

To speak: Mr. Wall—principal of Lord Nelson High School.

Presentation of resolutions.

Session will close with the singing of God Save the King.

7 p.m.: Dinner and dance at the St. Regis Hotel.

Speakers: Mr. S. Krawchyk, M.L.A.

Father A. Lubovy, Spiritual director of our youth organization.

SUNDAY, MAY 24th:

10.30 a.m.: High Mass at the new St. Vladimir and Olga Church.

1 p.m. Lunch.

3 p.m. Street-car trip to St. Norbert. With us we'll take along soft-ball equipment, song sheets, a portable phonograph, (good records) and enough weiners for everyone. Why, certainly we'll have a weiner roast!

НАШІ НАЙЗДІБНІШІ!

Володимир Козак, син наших звісних громадян у Винипегу і брат Славки, що недавно дістала першу надгороду за красномовство— став першим в клясі XI ст. в колеґії св. Павла у Винипегу— своєю працею, здібностями і осягами. Ось взір!

LET'S GO TO CHURCH

Where are you each Sunday? No doubt most of us would answer, "in church." But not all of us could say that we were in church. For some reason there is a certain percentage of Ukrainian Catholic Youth who blindly avoid the church. Church service is of no importance to them and they would rather loaf around the street than attend a church service.

We are Christians and we are a religious people. It is our Christian duty to practice religion. We can do so by attending the church services and praying to God to send us His blessings. We are the children of God and we must serve Him.

The nations of the world are turning their eyes to God to bring back peace and prosperity. While we are waiting for peace and prosperity, it must be understood that first the world has to return to the observance of God's commandments. If we seek peace in our souls et us practice His commandments and fulfill His will. That's what our Church teaches us.

We would not refuse our human fathers anything it was in our power to give them. Could we refuse our Heavenly Father, who died for us, to be in His presence each Sunday? We look upon God as an ideal to strive for and to live for. Let us go to church to meet Him there.

Morris Holota.

'TAIN'T THE WAY I HEERD IT...

Wife: I spend half my time baking and cooking for you, and what do I get? Nothing!

Hubby: You're lucky. I get indigestion.

A wise man alters his opinion; a fool never.

Man (over the telephone): Doctor, come quick! My son has swallowed my fountain pen!

Doctor: I'll come at once. What are you doing in the meantime?

Man: Using a pencil.

Only imbeciles want credit for the achievement of their ancestors.

The lecturer was emphasizing the demoralizing effect of divorce. "Love," he said, "is a quest; a proposal a request; the giving of a daughter in marriage, a bequest; and marriage itself the conquest. But what is divorce?

Voice from the audience: "The inquest."

Hurry is only good for catching flies.

A great many animals laugh, says a scientist. And, of course, a great many people give them good reason to.

What an absurd thing it is to pass over all the valuable parts of a man, and fix our attention on his infirmities. (Addison).

A wife asked her husband why he went to a woman dentist. He replied: "It's so nice to hear a woman tell me to open my mouth instead of shut it."

To be able under all circumstances to practice five things constitutes perfect virtue; these five are, gravity, generosity, sincerity, earnestness and kindness. (Confucius).

СВЯЩЕНИК ВТИХОМИРИВ ЗАЛЯКАНИХ НА ЦЕБУ

Коли японці напали на остров Цебу, люди втікали, куди очі несуть перед петуньскими ворожими набігами. На острові є кольонія прокажених, котрими опікуються католицькі Сестри і котрих обслугує католицький священник о. Ф. О'Доннел. Перед наступом ворога навіть прокажені розбіглися, а є їх кілька соток. Втекли з лічниці в гори. Тоді за ними пішов о. О'Доннел і переконав хорих, що Бог опікується бідними і хорими, та спонукав їх завернути назад до лічниці.

Лічницю обслугує три Сестрі.

Ось так Католицька Церква дбає про найбільш опущених і заражених не тільки в мирних часах, але також в обличчу ворога і в грізну хвилину небезпеки.

СОЮЗНІ ВІЙСЬКА ВИСІЛИ НА МАДАҒАСКАРІ

Четвертий по величині на світі остров Мадаґаскар, кольонія Франції уряду Петена, став свідком боїв, коли союзні війська і англійські командо висіли на побережу, щоби випередити японців і забезпечити морський шлях до Інлії.

Населення туземне острова числить чотири мілюни душ, білих людий є яких 14,000— це головно французькі кольоніяльні урядники і військові.

Остров богатий, але також нездоровий для білих людий— поширена проказа.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти:

Теплі дні уже тут, тому многі з Вас тепер уже більше часу проводять на дворі, чи то на городі, чи на полю, чи може приглядаючись малим куряткам, чи качаткам?

Хто з вас, на фармах, де є болотисті ставки, потоки або річки, не чув теплими весняними вечерами невтишного рахкоту жаб? Неодин чув, та мало хто звертав увагу, як діти наслідують рахкіт і які слова вкладають у нього. На їх думку, жаби рахкаючи, ведуть між собою ось яку розмову. Послухайте!

Кум, кума позич полотна!
На що?
Син умер.
Коли?
В четвер.
Як називався?
Гринь, Гринь, Гринь.
Плачмо всі!
Ра-ра-ра ра-ра-ра-ра!
Кле-кле-кле-кле-кле!
Мике кеке-кето Микекеке кето!
Збирай, рай-рай
Робур старий—рий-рий
І папір, папір, папір
Його треба, треба,
Богато, богато, богато
Канаді -- Канаді
Ра-ра-ра-ра-ра-ра-ра.

Ану послухайте тих жаб. Часом і вони не зле порадять. Так радить Вам—

ВУЙКО-ТРОХИМ.

— ВАШІ ПРИЯТЕЛІ —

Чи Вони також читають Діточу Сторінку? **Чи Вони** мають "Будучність Нації" вдома? Покажіть газетку їм. Скажіть їм, що і Вони можуть її мати у себе лиш за одного доляра на рік. Зробите цим собі і їм приемність.

ДИВНІ КОРАЛІ

Замітка.—Настуня мала дуже злу навичку говорити неправду. Її батько радився дідуся Хоми, що з нею робити і дідусь сказав Настуню привезти до себе.

НАСТУНЯ У ДІДУСЯ ХОМИ

Як одного дня Настуня прийшла додому зі школи, її батько сказав, що мають десь іти по вечері.

Настуня втішилася, бо любила ходити на відвідини з своїм татом.

По вечері зібралась чистенько і обидвоє попращали маму та пішли у село.

"А де ми ідемо?" спитала нарешті Настуня.

"До дідуся Хоми, аж на край села," відповів батько.

"А дідусь Хома дуже старий?" знова допитувалася мала дівчинка.

"Дуже старий. Сивий волос у нього, а скільки він казок знає. Та ще до того дуже любить дітий," розказував далі батько.

Нараз і станули перед низенькою скіпками підшитою, хатиною.

"Тут мешкає дідусь Хома," сказав батько.

Легенько запукали.

Двері відчинились і старий дідусь впустив їх до середини.

Настуня зараз полюбила дідуся. Він виглядав такий лагідний та добрий.

"То се Настуня?" запитав дідусь.

"Так," відповів Настунин тато.

"Сядь собі тут, коло мене, Настуню. Не бійся!", приговорював дідусь.

Потім якийсь час дідусь говорив з татом про війну та про напади німців.

Нарешті звернувся дідусь до Настуні. В його руках щось блестіло. Кораліки! Корали—діяманти!

Ніколи ще Настуня не бачила, щоб-коралі так блестіли.

"От бачиш, які гарні ці коралі. Дам тобі їх Настуню, наколи приобіцяєш мені, що будеш завсіди чемна та будеш говорити усе правду," сказав дідусь.

"Обіцяю! Обіцяю! Та дякую дідусю. Ніхто таких коралів не буде мати,", радісно приобіцяла Настуня.

"Тільки памятай на свою обіцянку." на відході ще раз припімнув дідусь.

Чи Настуня дотримає обіцянку? А що станеться, як вона не дотримає?— Слідіть у слідуючім числі Діточої Сторінки.

Бабуся (до малого Микольця, що розплакався): Я так не плакала би Микольцю?

Микольцьо: Плачте, як собі хочете. Я не вмію інакше.

Орест: А то я щасливий, що не буду жити тисячу літ від тепер.

Василь: Чому?

Орест: Подумайте собі, скільки то історій треба буде вчитися тоді.

Бос (до хлопця, що прийшов пів години пізно до офісу): Ти повинен був тут бути у восьмій годині.

Хлопець: Чому? Що сталося?

ЖАБА И ВІЛ
(Казка)

Раз жаба вилізла на беріг подивитися та й трошечки на сонечку погрітись. Побачила вола та й каже подрузі тихенько (вигадлива була!)

—Який здоровий, моя ненько! Ну, що, сестрице, як надмусь, то й я така зроблюсь? От будуть жаби дивуватися!

—І, де вже, сестро, нам рівняться!..— казать їй друга почала.—А та не слуха... дметься... дметься...

—Що, сестро, як тобі здається, побільшала хоч трохи я?

—Та ні, голубонько моя!

—Ну, а теперечки? Дивися!

—Та годі, сестро, схаменися!

Не слуха жаба, дметься гірш,— все думає, що стане більш. Та й що собі зробила? З натуги луснула: та й одубіла.

Л. Глібів.

ЛЮБИТЬ КУХАРИТИ

Дорогий Вуйку:

Я нераз читала Ваші гарні листи і тому набрала охоти до Вас написати і хотілаб, щоб Ви до мене написали.

Я є у Сестер у Йорктоні вже одинайцять років, бо мої тато і мама померли, як я мала рік і пів. Я маю пять братів і дві сестрі. Один брат є отець Полікарп Матвіїв ЧСВВ. Обі мої сестри з Сестрами Служебницями.

Люблю ходити до школи, але найліпше люблю помагати Сестрі в кухні варити і пекти.

Здоровлю Вас Вуйку,

Єлисавета Матвїв,
Sacred Heart Institute, Yorkton, Sask.

Від Вуйка: Дуже гарно, як дівчата вчаться кухарити ще змалку. А що ти Вуйкови спечеш, як він колись загостить до Йорктону?

ПРИМІРНИЙ ШКОЛЯР

Христос Воскрес!

Дорогі Вуйку Трохиме:

Се є мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи, котра називається Вильна. Моя учителька є українка. Вона називається Анна Гнатів. Маю 11 років. Я є в 6-ій клясі англійській, а в 2-ій українській.

Я чув від дітей про Вас, але я не вмів писати, ані читати.

Отець Колодій привезли мені буквар і я навчився з него писати і читати. Тому і можу тепер до Вас писати.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме,

Петро Дяків,
Kama, Sask.

Від Вуйка: Вуйко вірить, що ти будеш вдячний отцеві Колодієві за той буквар, бо тепер ти уже можеш сам собі читати Діточу Сторінку.

ВИГРАВ ВОЄННІ ЩАДНИЧІ ЗНАЧКИ

Дорогий Вуйку:

Я хочу подякувати за ті великі несподіванки.

Я дуже здивувався коли я зобачив свій лист в БН і ще надгородженій, а другий раз коли отримав лист від Вас, Вашу фотографію та 25 центовий Воєнний Щадничий Значок.

То добре, що так сталося, бо я в школі дістав два значки яко надгороду. Тому ще раз дякую за то всьо.

Тепер напишу дещо про свою родину. Я маю три брати і одну сестру. Найстарший брат помагає татови у дома. Сестра ходить до колегії в Ріджайні. Мій наймолодший брат називається Домінік, іще не ходить до школи. Він дуже любить співати. Вже раз співав у школі сам. Він має пса, котрого дуже любить. Пес його тягає по подвірю на санках.

Недавно він ішов з псом напротив нас, як ми їхали зі школи. Пес побіг за зайчиком, а Домінік зачав плакати, бо думав, що пес не вернеться.

Геньо Поворозник,
Wynyard, Sask.

Від Вуйка: Вуйко радий, що ти любиш надгороду. Твій малий братчик Домінік цікавий хлопчик.

БУДЬТЕ ЯК ЦВІТИ

Як то гарно, як то мило,
Як до школи прийдуть діти,
Всі причесані, обмиті
І чистенько приодіті.

Глянеш, мило усміхнешся,
Серце радується в груди,
Гарні діти, не ліниві,
Видко, з них потіха буде.

Але, як то неприємно,
Як ті діти всі недбайки,
Як їм треба щодня ганьби,
Щодня крику, сварки, лайки.

Тут сидить Стецько кудлатий,
Там сидить обдерта Танька,
Тут дрімає Сень мурзатий
Зосі лізе з носа банька.

І аж сумно серцю стане,
В школі бридко і огидно,
А дітий таких учити,
Неприємно, навіть стидно.

Щоб приємно йшла наука,
Памятайте, любі діти,
Будьте все такі чистенькі,
Як на весну Божі цвіти!

М. МАГИР.

– КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ –

Між пропавшими після воєнних діянь подано **імя Василя Зучкана, українця з Рейні Ривер, Онт.** Ще один свідок нашої любови Канади і доказ жертв, які українці складають не словом, а кровю своїх синів.

Старих людий на пенсії є тепер в Канаді 185,922—**а сліпих,** що одержують пенсію є 6,243 осіб.

Всякі подорожі троками на пікніки, на спортові площі, і тим подібне, **в Канаді заказані** на час війни. Власники, що того не придержувались**би,** втратять свої квітки на газоліну.

Щоби заохотити підприємства до вкладу гроша в нові копальні і поодиноких людий до відкриття, **уряд звільнив від податку вкладів** по $500 до десять таких підприємств, або гроші видані в тій висоті **на відкриття нових** [illegible].

Уряд намітив вже відтепер **поселювання жовнірів поворотців на рілі.** Намічено покищо поселення 25,000 жовнірів і на цю ціль призначено $80 мілионів. Жовнір мусить самий заплатити 10% вартости всьої фарми, а уряд дасть йому допомогу, у вартости одної третої ціни рілі і будинків, а також всю худобу і виряд (машинерію).

Кошти рілі і виряду не можуть перевищати $3,600 а позичка не може бути вища над $2,040.

Сплата буде на 25 літ по три і пів відсотків, хоч в певних случаях жовніра звільнять від плачення на перших пять літ, а весь річний довг не буде вищий до плачення як $144.

Так уряд задумує бодай в части розвязати повоєнну справу поворотців, починаючи вже відтепер. В Канаді ще є мілioни акрів найкращої землі до управи і коли поворотцям дадуть відповідну поміч, є вся надія повного успіху того пляну.

В Монтреалі поліція стала очищувати місто від ріжного рода ворожбитів, що заробляли великі гроші з карт, чи фляшчинок. Карають по $25 і кошти, або місяць вязниці. Велике місто має много цікавих людий. Не вірять в Бога, але вірять в горнятко чаю і осад на споді. За це грубо платять. Ворожбит колиб знав, то виворожиби певно найперше собі— ба, але він не знає... І тому поліція йому пригодує то незнання.

Англійські частини заняли пристань Антсіране і місто Дієго Суарез в північнім Мадагаскарі, після завзятого бою з французами.

Останні Вісти...

Погиб за морем черговий канадійський українець в дієвій армії, **Іван Р. Сахній з Кизева, Саск.** Осиротив маленького хлопчика— дитина має три тижні, і жену, що живуть у Винипегу. Батько Сахнія довгі літа був Старшим Братом нашої церкви на Кизеві і є одним з піонірів тамошньої околиці.

Між доглядачками хорих, що цього року покінчили науку в лічниці С. Боніфас, Ман. **надгороду за поступ в догляданні поліжниць**, одержала українка з околиці Арран, Саск., **пані Ів. Лилик.** Між іменами находятся також такі українські імена панночок тої лічниці: Марія Дробот, Марія Козак, Іванна Яремкевич, Анна Линівська.

Сойм Квебеку звернувся до федерального правління з домаганням не вести в провінції посиленої пропаганди за вступленням жінок до війська, котрі потрібні для родинного життя.

Бій союзної фльоти з японською на коралевім Морі, недалеко північно-східного побережа Австралії, приніс японцям діймаючі страти в затоплених 11 кораблях, а 6 тяжко ушкоджених. Бій тревав цілий тиждень. Страт союзних не подано.

Подають з Ню Йорку, що ще на початку січня **кардинал Фаяльгабер з Монахії гостро виступив проти поганських наук націстів** і представив положення св. Отцеві в 11 точках, з котрих перша говорить так: В Німеччині ведуть правдиву війну проти християнства, тим спричиняють душевні неспокої, що кінчаться прилюдними виявами проти влади, котрі знова влада називає махінаціями чужих жидо-комуністів.

Програвши три доповняючі вибори в Англії, **Чирчил виграв четверті** великою більшістю. Агітація була напрасна і противник сотник Б. Акворт жадав прилюдно, щоби Чирчил зложив один зі своїх урядів, преміера або міністра оборони.

Полковник Джеймс Мек сказав в Саскатуні, що комуністи в Канаді проникають тепер до армії, без наглядного спротиву суспільности. Від року комуністи стали більше активними, спершу змагаючи дістати назад довіря суспільности через прольояльні виступи, як для Червоного Хреста, а разом з тим виступаючи з домаганнями звільнення своїх членів під позором звільнення антифашистів. Канадійці тільки спокійно тому приглядаються і хочуть, щоби уряд за них думав і робив.

Цей виступ полковника Меса тим дивніший, що **прилюдно в кінах висвітлюють тепер фільми, видані канадійською радіовою Радою, в котрих звеличується совіти і всі успіхи комуністів в совітах.** Навіть на цій фільмі вміщено для контрасту родину поморданих царів Романових з церковною православною гіерархією для вказання, як то було колись перед приходом комунізму, а які то осяги стали з приходом. Супроти того всього слова полковника Меса **виглядають якось дивно...**

Суддя Гемилтон у Винипегу, що судить молодечі справи і перевів понад 60,000 справ, каже, що **головною причиною упадку молоді є окруження,** з ким пристають, де ходять, **і т.д.** Це говорить на основі свого досвіду. Суддя каже, що навіть родина не має такого впливу на упадок, як окруження.

Розалію Стасюк, 19 літну дівчину з Ривертон, Ман., котру засудили недавно на смерть за здогадне убиття своєї 9-місячної дитини, **тепер на поновній розправі суд у Винипегу звільнив від вини і кари.** Судив тепер суддя Донован, що є католик.

Подають зі Штокгольму, що підчас союзних набігів на німецьку балтійську пристань **Рошток,** погибли 8,000 людий і яких 30,000 остали без даху над головою. Подібні союзні летуни бомбардували давну пристань **Любекку над Балтиком,** колишні словянські міста, котрі німці заняли винищивши словян і знімцили до останку.

Подібна доля, як Роштоку, стрінула промислове німецьке місто Штуттгарт, котре англійські летуни обернули в грузи і попіл.

Вислід голосования між військом Канади виявив 4 за на кожний один голос "ні" в справі заморської примусової служби. "Так" голосували 251,118— "ні" голосували 60,885 вояків — це творить 72% за. Невійськові горожани дали 63% "так", а 37% "ні" підчас голосования. Цікаво, що то тепер скажуть ці всі непрошені "опікуни" і "приятелі" українців в Канаді, котрі так гостро осудили наш нарід, особливо у Винипегу, де взагалі було понад 90% за, отже вищий відсоток, як у війську. Віримо, що вони не поважаться клеймувати армії тими словами, що накинулись безвинно і неоправдано на українців. Та все **таки ждемо цікаво на їх "пояснення"** того висліду.

Помер у Львові поет-містик, один з найкращих творчих державників України, **др. В. Пачовський.** За життя много терпів і часто гірко бідував. Був по званню гімназіяльним учителем, поляки викинули його з посади, не дали жадної пенсії і др. Пачовський свого часу жив лише добродійством Митрополита Андрея. Потім працював в Рідній Школі. Але ніколи душею не скривив, перед ворогом не склонився, хоч часто терпів гірку нужду і буквально бракувало йому хліба. **Все заховав гідність і недосяжну ідейність поета,** котрі виспівав в своїх поемах і поезіях, з котрих многі стали народними піснями. Ще перед війною написав звісне:

"Як осінні вітри дунуть
і на небо хмари сунуть,
попід хмари сумно лине
ключ відлетних журавлів.

Хто з них верне, хто загине,
чути їх відлетний спів...
Попід хмари сумно лине
ключ відлетних журавлів.

Полинув тепер від нас він, творець, мислитель і співець, мистець-віщун Золотих Воріт України, її вірний син, безталанний син— і тільки жаль остав, як той слід по журавлях.

Такі люди родяться раз на сотки літ. І тому їхня втрата —діймаюча незаступима.

І не чути про нових мистців-поетів України...

НЕ ЗАБУДЬТЕ — ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ ЖДЕ ВАШОЇ ПОМОЧІ

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 11 (107) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Червня, 1942 Vol. X, No. 11 (107) YORKTON, SASK., June 1, 1942

ІДЕ БІЙ ВОГНЕВИЙ - НА НАШІЙ СЛАВНІЙ УКРАЇНІ

Бій за нашу Україну між двома смертельно ворожими силами в яркім розгарі. Ідуть смертельні бої за доступ до столиці Слобожанської України, Харкова і за місто Керч на півострові тої самої назви, звідки тільки двомилева смуга моря ділить Крим від Кавказу і казочно богатих оливних копалень, до котрих рвуться німецькі частини останками своїх всіх зусиль. Большевики вбились клином під Харків і протягом 5 днів вибили 12,000 німців. Німці скинули легкопадників на зади большевиків, з міста тільки руїни, воно під обстрілом далекоснох російських гармат. І думає пересічний горожанин України, коли це на нашій землі ми станемо власними панами та всім зайдам дамо належну відсіч?! Коли це наша Україна стане вільна і самостійна, не предметом торгів між ворогами, а творцем і підметом своєї власної славної історії? Коли?!

Тоді, коли на Україні замість многих вір і сварки стане одна правдива віра, одна правдива Церква, одна любов між народом і одна сила. Тоді буде одна державна думка і воля здійснити свою державу, мимо і проти ворогів! Тоді отже, коли задум і почин Митрополита Андрея до злуки всіх в одній Українській Католицькій Церкві стане дійсністю!

Віч на віч з ворогом іде бій за Україну—бій, що не знає помилування, ані милосердія. Гарматчики цільним вистрілом нищать вороже скорострільне гніздо.

ВАТИКАН ПОМАГАЄ БРИТИЙСЬКИМ ПОЛОНЕНИМ

Недавно певні часописі накидалися на Рим і на св. Отця за це, що увійшов в дипльоматичні зносини з Японією. Нині ці самі мусять признати, що це було дуже мудре і продумане. Через усталення дипльоматичних зносин з Японією, католицькі священники на Далекім Сході стали посередниками тепер між Англією а нашими полоненими жовнірами в Гонг Конг і довозять їм всю потрібну поміч в живности і ліках. Про це частинно згадав в англійськім парляменті А. Іден, коли говорив про поміч для полонених в Японії.

КАТОЛИКИ НА ЧОЛІ ПОЛІТИЧНОЇ ДОБРОДІЙНОСТИ

Славний дипльомат і знавець Сходу Брюс Льокгарт навернувся до католицтва в 1923 році. Він був дієвим генеральним консулем в Москві від 1914 до 1917, потім по революції представником Англії в совітах і головою надзвичайної місії до большевиків в 1918 р. Тепер він стоїть в Льондоні на чолі Політичного Управління, а його два найблищі помічники є також католиками. Брюс Льокгарт написав кілька незвичайно цікавих і повчаючих томів своїх спогадів. З них "Спогади британського агента" є прецікаві і говорять якраз про початки російської революції та її страхіття.

СВ. ОТЕЦЬ - НАЙБІЛЬШИЙ МИРОТВОРЕЦЬ ТЕПЕРІШНЬОГО СВІТА

Тринацятого мая св. Отець обходив якраз 25 ліття своїх епископських свячень. Тому 25 літ покійний Папа Венедикт XV висвятив тодішнього о. Евгенія Пачеллі на архієпископа міста Сарді, посилаючи його на апостольського нунція до Баварії. Свячення відбулися в Сикстинській каплиці в Римі і святив сам св. Отець. Першим ділом новоіменованого нунція, коли тільки прибув до Баварії, було предложити мировi заходи перед баварським королем і поробити такі самі заходи перед тодішним німецьким цісарем. Всі однак тодішні заходи і старання були даремні.

Тепер, 25 літ згодом, св. Отець промовив через радіо.

"Знова взиваємо всі народи до миру, всіх без виїмку!"

"Також перед вибухом війни ми працювали для мира цілим нашим серцем і силою, як далеко нам позволяє наше апостольське покликання."

"Але тепер, коли народи живуть в болюній тривозі і ожидають недалеких воєнних ділань, ми ради цеї нагоди нашого ювілею **ще раз звертаємося до світа зі словом мир.**"

"Говоримо це з рівним відношенням до всіх воюючих і з однаковою любовю до всіх верств всіх народів."

"І ми вповні здаємо собі справу з того, що в теперішних обставинах дуже мало остало можливости уложити подрібно мирові предложення для справедливого і почесного мира."

"Радше діється так, що кождим разом, коли скажемо лише слово про мир, то наражаємо себе на образу одних чи других."

"Коли одна сторона покладає свої надії на осягнених успіхах, то друга знова надіється на виспі будучих дій."

"Підчас коли нема зараз миру, то війна несе чимраз більше знищення."

"Нині з тим більшим натиском кличемо, бо загрожує ще більше збройне знищення."

"По батьківськи напоминаємо національних провідників. Не зводіть народу від вищого поклику обовязку. Не відбирайте дітий від добродійного нагляду родичів. Мудрі провідники націй зуміють почути той поклик— не ради слабосилости, але ради мудрости."

Св. Отець згадав, що в цій війні потекло більше сліз, як колинебудь. І взивав до замирення в дусі справедливости і розваги, навіть якби таке замирення не відповідало всім намірен-ням воюючих.

* * * * *

ЩО НА ЦЕ ВІДНОВИЛИ ПРОТЕСТАНТИ?

Св. Отець промовив 13 мая. І стало тихо на світі...

Ніхто не відповів, ніхто не поспішився зложити заяви до тих слів.

Світова преса подала дуже ма-

Св. Отець Пій XII.

ленькі, незамітні зауваги.

І так минуло пять днів.

Голос вопіющого во пустині...

* * * * *

Аж 18 мая в Ню Йорку промовив в цій самій справі один з чільних протестантських духовних, др. Джан С. Вонел, колишній парох у Винипегу, а гепер парох одної з найбогатших і найбільш впливових презвітеріянських церков на Пятій Евеню.

І що він сказав?

Він признав, що Папа руководився в своїм заклику високими ідейними почуваннями.

Але сам заклик Папи назвав "несвоєчасовим і руйнуючим."

Після др. Вонела мир в теперішну хвилю бувби лише зрадою тої справи, за котру борються союзники.

Воно значилоби— "що ми робимо мир з розбійником, тоді коли він ще тримає свою добичу."

* * * * *

Др. Вонел є не лише чільним кальвінським духовником, він є також визначним політиком, котрий ще перед війною брав участь в праці Ліги Націй і тому його слова тим більше яркі, як вислів розуміння протестантів справи миру.

Ми віримо, що колись таки прийде до миру, бо війна не може тревати безперервно Колись таки буде кінець. Однак **нехай потім ніхто не важиться оскаржувати Церкви, Папи, епископів і священства,** що вони не робили заходів в справі мира, або з легкої бесіди закидати Церкві, що буцімто "вона не дописала" в таких тяжких часах— бо Церква зробила все, що могла і що годна була зробити— але ніхто її тоді не чув і не слухав...

ЧИ ЦЕ ПОЧАТОК КІНЦЯ ВІЙНИ?

Совітські жерела закинули німцям, що ці в наступі на Керчі вживали газу. Премієр Чирчил загрозив німцям, що коли таке буде, тоді Англія негайно вжис газового наступу на саму Німеччину. А німці мали відповісти, що вони також готові.

Подають також через Швайцарію, що німці вживають вправді газу, але не трійливого, тільки такого, що розтроює нерви і доводить чоловіка до божевілля. Також мають мати якісь особливі стрільна, котрі вибухають з шаленим гуком і глушать та приголомшують все навколо на велику віддаль. При цім ці стрільна мають випускати той рознервуючий газ.

В кождім разі, коли війна дійшла вже до того степеня, що зачинають в ній уживати газу, що є безперечно страшним руйнуючим чинником— то на кінець довго чекати не прийдеться. Вживання газу це останна з усіх можливостий і свідчить, що противник вичерпався і хапається останних середників, так як потопаючий хапається навіть бритви. Від газу найбільше потерпілоб мирне населення.

Провінціональний сойм Квебеку 61 проти 7 вніс ще раз рішення проти примусової заморської служби з домаганням до правительства, щоби здержалося від заведення примусової бравки для служби за морем. Виразно в тім напрямі говорив премієр Годбу.

УВАЖАЄ ТЕПЕРІШНУ ВІЙНУ ЗА РЕВОЛЮЦІЙНУ

2.

Гітлєр вірить, що є правда. Люди не умирають за опінії. Наші хлопці також вірять, що вони борються за знищення зла— але ми все таки маємо таких учителів по вищих школах, котрі заперечують існування зла.

Новий лад

о. Шін казав далі так.

Той світовий лад, в котрім ми тепер живемо, загине. Він вже загиб, хоча над ним ще не поставили надгробного каменя. Ми негодні побідити Гітлєра Новий Лад затримуючи одночасно той старий лад, котрий витворив Гітлєра. Ми хочемо також Нового Ладу, що буде так повний і загальний, як той його, але до противнім боці. Нам бракує наступу на моральнім фронті, **нам бракує великого ідеалу.** Свого часу президент Рузвелт питав за новим кличем і не дістав. Ви не можете боротися лише за демократію. Війна ведеться **за щось більше** від того. Демократія обіймає тільки політику, а ви хочете чогось, що обіймативе всього чоловіка. **Ця війна це борба за догми і світогляди.** По нашім боці ще нема речника, що висловив нашу справу. Є тільки один чоловік, що після мене це висловив і тим чоловіком є Гітлєр. Недавно він видав книжку і зараз першого дня продано 261,000 примірників. Він сказав, що тепер іде світова борба і є два фронти. Один називається Христос, а другий це Німеччина. Іншого фронту нема. В цій борбі не може бути уступок. Є тільки одно ясне рішення.

Тими словами Гітлєр сказав нам, за що ми боремося. Ми боремося за справу більше гідну, як ми про це знаємо. Побіда не прийде до нас так довго, доки ми не проголосимо засад Нового Ладу, що заложені не на рівнодушности, але на справедливости і котрі морально походять від Бога. Наше відношення в цій борбі є подібне як Киринейського Симеона. Киренейця взяли до війська римляни. Йому приказали нести хрест. Він мусів це зробити. Він не хотів того робити. Св. Письмо каже нам, що він зборонявся. Він положив хрест на свої рамена і слідуючи за стопами Учителя найшов по хвилині, що ярмо солодке а тягар легкий. Два його сини стали епископами і мученіками давної Церкви. Симеон є образом союзних народів. Сила обставин сказала до нас: Візьми той хрест! Ми його не хотіли. Ми не знали, що це був хрест Христа. Ми не знали, як шляхотний є наш хрест. Ми боремося за шляхотнійшу справу, як ми на це заслугуємо. Борба є між хрестом а мечем.

Накінець о. Шін представив, як Спаситель витягнув руки до всіх з хреста і всіх хоче обняти в любові і спасенню для цілого світа.

Руїни і грузи колись великого портового міста Любеки над Балтиком, звідки німці довозили воєнну поміч до Норвегії і Фінляндії. Знимку цю передав гамбургський часопис **Фремденблят,** зазначаючи, що це був один з найбільш руйнуючих налетів в цій війні. Любека колись була словянським містом, тепер зовсім знімцена.

Вісти з України —

Подають, що Київ має тепер 350,462 мешканців, або половину менше, як мав в 1939 році. Однак і це населення ще значне числом і може богато зважити на долі України.

З Києва німці будують ряд залізничих шляхів для воєнних цілий. Будують пряму і найкоротшу дорогу в Донецький Басейн і на Крим.

В Київщині стараються урухомити сто цукроварень.

Масово забирають робітників з України і вивозять на працю до Німеччини. Наші робітники мусять там носити окремі раменні опаски з буквою "О"— значить "ост" по німецьки, по нашому "схід."

Всюди в Україні обовязує цивільне німецьке право, карні справи вирішують окремо і суворо.

СЛУШНІ ЗАУВАГИ

Бертаючи ще раз до всенародного голосування КФармер з 20 мая, ст. 4 написав і дав дійсно добру раду: "Прийшов час, коли, замість помагати іншим кидати на нас болотом, ми мусимо перетворити нашу руйнуючу енергію в конструктивне діло. Лінчуванням самих себе ми нічого не здобудемо."

Заувага дуже на часі, як також рада, щоби "закотити рукави і взятися до праці."

ОСЬ ХТО НА ВІЙНІ РОБИТЬ ГРОШІ!

З Ню Йорку доносять, що там звільнено з посади одну панну, іменем Анна Розенберг, бо вона мала урядову посаду з платнею $7,500 річно і того ще було тій панні Розенберг замало. Вона ще додатково мала дві інші посади в компаніях Мейсі-Бамбергер і Мілпер, де її платили $28,500 річно. З того приводу настав у Вашингтоні крик, бо ця панна мала федеральну посаду. Тепер може це заборонять...

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
305—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts. Sask.

Редакція БН:
918 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСОВАННЯ І УКРАЇНЦІ

2.

"Канадійський Фармер" з 6 мая 1942, ст. 4 так пише з нагоди всенародного голосования і нападів по тій причині на українців: "Виступаючи в оборонї українців, ми зовсім не думаємо обороняти **нерозважне і жалюгідне становище**, яке менша частина їх заняла супроти цього плєбісциту. Ті українці, як рівнож і англо-саксонці, французи і інші народности, що голосували "ні," не сповнили належно свій національний обовязок. За це їм належиться догана. Ми певні, що **всі**-ті, що голосували негативно, бачучи переважаючу більшість афірмативних голосів, **відчувають тепер певимовний встид**. І є чого встидатися!" Підчеркнення наші.

В слідуючім числі "Кан. Фармер" вже написав дещо лекше, але ця сувора догана, закріплена ще встидом— таки остане!

В ч. 13 з 13 мая КФ старається подати причини того голосования і каже так: "Поважна частина тих українців... противилася конскрипції на заморську військову службу." Ст. 4. Але далі ще подає, чому після нього "противилася." "Колиж говорити правду,... треба признати, що і мала частина українського населення в Канаді є загумінкова."

\- - - - - -

"Українські Вісти" з Едмонтону здається ще найменше з усіх українських часописів стали обвинувачувати українців і прилюдно каятися та дорікати. В числі 19 з 12 мая 1942 ст. 4 там справу поставлено і пояснено так: "Комуністи відвічальні за виспід плєбісциту."

І подавши той сензаційний заголовок, УВ так пищуть далі: "По перегляненню докладнійших звідомлень з плєбісциту бачимо, що більшість противних голосів ("ні") впало в тих округах, де комуністи були і є активні."

Дійсно, пояснення цілком оригінальне.

\- - - - - -

"Український Голос" ч. 18 з 6 мая 1942 ст. 4 в передовиці під тугим наголовком "Сором і шкода" так картає українські маси в Канаді: "**Двадцять літ** від першої до другої світової війни працювали провідники українського народу в Канаді, аби усунути підозріння та недовіря до українців, двадцять літ старалися здобути в англійського громадянства прихильність до українського народу і української справи, запевнювали уряд про льояльність і патріотизм громадян українського походження, доказували, що українці щиро піддержують воєнні зусилля Канади, **а тут нараз маса українців** іде легкодушно **проти своїх провідників і наосліп** голосує за тим, аби спинити уряд Канади в провадженню війни. З яким лицем тепер йти до англійців і просити в них піддержки у якій будь справі?"

Підчеркнення наші.

Здається нам, що це найгостріше написано з усіх українських часописів в Канаді, що не є лівого напрямку і дійсно треба розуміти почування, коли уважно прочитаєте хочби останне речення.

"З яким лицем...просити?"

Дійсно, це дуже прикра річ просити, а ще "з яким лицем," коли маси по 20 літ праці не узнали тих українських провідників і як пише УГ "наосліп" зробили по свому. Дійсно, шкода було тих цілих 20 літ тої праці...

Але хто виховував ті маси цілих 20 літ якраз в тім напрямі, щоби вони не слухали своїх провідників?

Хто?

І хто цілих 20 літ підкопував авторитет Церкви нашої, одинокий провід, що нам тут остався в Канаді— духовний і народний провід, хто його підкопував послідовно, стало і безперервно, писав статті проти наших владик, проти наших священиків, проти наших вірних, висмівав все, що було у звязку з нашою Церквою, цілих 20 літ - - хто?

І хто підготовив грунт під заломання цілого авторитету в народі, під непослух і сталі бунти з ріжних причин—хто й нині стало накидується на той провід з ріжних дійсних чи уроєних причин, з нагоди календаря і без календаря, безустанно в своїх дописах звідси і звідти в Канаді, на всяких рідправах і празниках і відчитах і пікніках і сходинах— **хто?**

(Продовження на сторонї 12)

Остров Мадагаскар,

котрого пристань Діего Суарез з корабельними доками в Антсіране заняли британці, вибивши звідтам війська уряду Петена і унеможлививши тим чином для японців заняти той вельми важний для морської дороги з Індії острів. Столицею острова є місто Таманаріве, котре бачимо посередині острова на мапі з ліва. В долині видно положення Мадагаскару у відношенні до Африки, на горі з права туземець в народнім строю, на долі з права вулиця через столицю. По величині остров 4 на світі.

A native in the gymnastic dance of the Marskely.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЧЕРВЕНЬ, 1942

1 П Сщмч. Патрикія **(Петрівка)**
2 В Мч. Талалея
3 С † Константина і Єлени
4 Ч **Пресв. Евхаристії (на нед.)**
5 П Преп. і ісп. Михаїла
6 С Пр. Симеона
7 Н 2 по Сош. †3 найд. Гол. Івана Хрест.
8 П Ап. Карпа
9 В Сщмч. Терапонта
10 С Преп. Никити
11 Ч Прмч. Теодозії
12 П **Серця Хр.** (на нед). Сост. Пр. Богор.
13 С Ап. Єрмія, мч. Єрмея

УСТАВ

1. пон.—**Початок посту Петрівки,** яка треває цілий червень, аж до 11 липня включно.

4, чет. Пр. Евхаристії— ап. 149, ев. Ів. 23, обхід з найсв. Тайнами і євангелія при 4 престолах. Належить зробити обхід як найбільш торжественно і поважно. Де можливо, діти повинні іти походом, одягнені в білі одежі та сипати цвіти під ноги священика, що несе найсв. Тайни.

7, нед. 2 по Зісл.— гл. 1, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. 82, ев. Мат. 9.

12, пят. Пр. Серця Христового і Сострадання Пр. Богородиці.—Якщо празник Серця Хр. береться нині, тоді Сострадання припадає на суботу. Литія, на утр. ев. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 306, ев. Ів. 9 і 10.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За гідне задоситтучинення для Серця Христового.— Ото Серце, що так полюбило людий! І ми звикли до тих слів і до того розуміння. Однак як часто, аж надто часто в повседневнім житю ми всі забуваємо на ті слова, на ті почування і ранимо то найдорожче і найсолодше Серце Христове нашими гріхами, нашим злом. Так замість любови і щастя творимо пекло на землі, по словам св. Івана Дамаскина. А потім ще маємо сміліть і забуття Бога самого винувати за наші провини і за горе на світі.

Нема більшої любови, як хто душу свою віддає за другів своїх —так каже нам св. евангелист Іван. Доказом дійсної і діяльної любови є сила жертви. Найбільша жертва, це жертва крови, свого життя. Хто віддає свою кров, своє туземне життя для справи, той **свідчить ділом** про силу своєї любови.

Спаситель віддав **за нас** своє туземне життя на хресті, віддав свою найсвятійшу

кров за нас грішних **людий. Віддав** своє життя, щоби ми жили на віки. Віддав свою кров, щоби заплатити за нас окуп перед Богом Отцем, щоби відкупити нас від вічного осудження, щоби отворити нам небо. І тому каже св. Павло: "Ви куплені високою ціною." Та ціна окупу за нас, щоби нас визволити з неволі гріха, є дійсно найвища, яку можна було зложити— це ціна найсвятійшої крови Христової.

І чи ми свідомі все тої високої ціни, котрою ми відкуплені з неволі?

Чи ми все памятаємо на ту прецінну жертву тіла і крови Господа нашого, що принесена на Голгофті, тепер повторяється кождого дня ранком на тисячах наших престолів по всім світі в безкровній жертві Нового Завіта?

Чи ми ділом нашого життя і нашими вчинками свідчимо, що ми цінимо і дорожимо тою жертвою Христа?

\- - - - -

На жаль часто буває навпаки.

Ми забуваємо за високість посвяти і жертви Спасителя.

Замість признання і подяки платимо чорною невдячністю і злобою гріха.

В місяці червні, що посвячений почитанню найсолодшого Серця Христового, ми повинні тим більше і тим краще задосить учинити за всі наші власні провини і навіть за провини тих, що часто грішать, ніколи не каються і не благають прощення.

А Серце Христове нехай вселаскаво і всемилостиво прийме щире каяття наше і діла наші та благословить весь наш український нарід тут і за морем.

\- - - - -

Місійне намірення: За рідне духовенство в Японії і Кореї.

З Японією св. Столиця Апостольська якраз заключила договір в справі взаїмного визнання та управильнення відносин. Корея колись була самостійною державою з власними володарями, заки не підбили її японці. Однак національне почуття в кореанців сильне і вони зовсім не погодилися зі станом неволі, який уважають тільки перехідним нещастям, з котрого треба при першій нагоді звільнитися. В обох краях ще живе сила поган. Поле праці велике для ревних апостолів Христа і хто мігби стати кращим апостолом, як не рідне духовенство тих народів?! Воно вже видало своїх мучеників за справу Христа.

НАЙДОРОЩА ПЕРЛИНА

Бачив я усякі перли
І коштовні самоцвіти;
Але есть одна перлина,
Що з усіх найкраща в світі.
Купувать її не можна,
Або нею торгувати;
Її часто мають бідні
І частіше, ніж багаті.
Ту перлину не дістати
Ні з печер землі, ні з моря:
Тільки той її знаходе,
Хто чутким родившись до горя.
Одібрать її не зможе
Ніяка злоба несита.
Перла та—сльоза святая,
За нещасний люд пролита.

Володимир Самійленко.

Коли робите ЗАВІЩАННЯ... не забудьте відказати якусь суму гроша на свою Церкву— на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні— на свою пресу —

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

СОСТРАДАННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Коли Пречиста і св. Йосиф восьмого дня по народженню принесли Дитятко Ісуса до єрусалимської святині, тоді віщий пророк Симеон сказав до Пречистої: І тобі самій душу пройде оружа, яко да откриються от многих сердець помишлєнія— Лук. 2, 35.

І так сповнилися ті слова пророка, коли Пречиста ішла за своїм божественним Сином під Голгофту і була свідком Його безмірних мук та страдань на хресті. Тоді сім ран Христових завдали її сім мечів болю. Бо вона знала, хто є той, що терпить за людський рід на хресті. Вона знала, що злість цього світа пригвоздила Христа. Вона знала про безмірну любов Спасителя до людського роду і тому вона вповні розуміла чорну невдяку людий, котрі за чуда і ласки відплачували зрадою і хулою.

А при цім вона була матірю. Це її син висів на хресті. А котра матір годна спокійно і мовчки глядіти на муки своєї дитини? Мука Спасителя була страшна, Він страдав, як чоловік і Його страсти переходили муки всіх мучеників. Тіло Христове було як одна рана і Пречиста це все відчувала. Вона сострадала зі своїм сином, її страсть була понад всі страсти, бо вона чула, як її Син кликав: "Жажду"— а не могла охолодити Його уст, не могла зняти з Його чола терневого вінка, не могла виняти з-ран тяжких цвяхів. І коли Христа називаємо царем мучеників, бо Його страсть була понад всі страсти, то Пречисту мусимо назвати царицею всіх мучеників, бо її страсть також понад всі страсти. Про неї говорить пророк словами: "Аще єсть болізнь, яко болізнь моя, сего ради утроба моя сміятеся во мні."

З хреста Спаситель передає нас опіці і материнській печаливості Пречистої Діви. А вона приймає нас у свою опіку. Приймає навіть тих, що кричать "Розпни!" Приймає тих, що тяжкими гріхами будуть зневажати її Божого Сина та її саму. Бачить море людської злоби, бачить всі людські провини, котрими продовжуються і відновлюються муки Христа. І кождий з тих окаянних грішників має право назвати її своєю матерю, а вона, що так ненавидить гріх, заступається навіть за найбільшими грішниками, бо й вони є її дітьми.

Св. Церква обходить память сострадання в десяту пятницю по Великодні. Біль матері є болем її дітий. Коли ми розважимо глибину болів Пречистої, мусимо загоріти до неї найбільшою любовю. Вона принесла нам в жертву свого Сина. Вона й досі прощає всім грішникам, коли лише з каяттям прибігають під її покров. Любов Пречистої до нас така велика як глибінь небес і така ця любов чиста та ясна.

І хто поважиться поглибляти ще рани її серця? Хто поважиться зневажати гріхами її сина, поновляти його муки та муки Пречистої, які перенесла під хрестом на Голгофті. Припадім до стіп Страдальниці, припадім зі щирою постановою, що ніколи більше не зневажимо її Сина! Тоді вся любов Пречистої стане для нас покровом. Тоді її біль зменшиться і не буде так великої ласки, котрої ми не дісталиб за її молитвою. Все через Марію і все для Марії.

Будь її слава від всього сотворіння, що на небі і що на землі!
Нехай мільони зір світять на її честь!
Нехай вся краса світа її служить!

Нехай всі серця б'ють для неї!
Нехай всі стануть її дітьми і добрими дітьми!
Нехай пропаде гріх!
Нехай славиться імя Марії, свяге, непоняте, недосяжне в своїй красі, між святими її дітьми.
Слава будь Богу в Трійці святій єдиному!
Слава будь Пречистій Діві Марії!

Молитва.—Христос істинний Бог наш, молитвами Пречистая своея Матери, єяже днесь сострадания торжественний празник празднуем і всіх святих своїх, помилует і спасет нас, яко благ і человіколюбец.

ЛИСТ В. ЯЦУЛИ ДО ФРІ ПРЕС

В справі нападу на українців з нагоди всенародного голосування пише лист В. Яцула з Вінніпегу і каже між іншим так: **"Ми післали наших синів до Гонг Конгу не щоби боронити Гітлера, або Україну, бо України не можна оборонити звідтам зі сходу, але вони пішли там передовсім на це, щоби боронити Британську Імперію. Ми не маємо "правительства на вигнанню," щоби за нього боротися. Дайте нашим хлопцям більше старшинських ступнів і признання, а нашим дівчатам більше прихильности,** коли вони вносить подання на видне становище з відповідальністю— а вони вже підуть вперед."

Це напечатала Фрі Прес у своїм виданні з 16 мая 1942 ст. 17.

Дикувати Богу, ми ще в Канаді вільні і можемо сказати вільно, що нас болить і так само свобідно себе боронити.

Ось свобода, котру цінимо як життя і за котру наші сини платять своїм життям.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя—або коли учитель шукає посади,** зверніться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі!
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ ВЕЛИКИЙ ЦАР І РІВНОАПОСТОЛЬНИЙ КОНСТАНТИН І ОЛЕНА, ЙОГО МАТІР

21 мая ст. ст.— 3 червня н. ст.

В нинішній Сербії, в місті тоді названім Наізес, що було столицею римської провінції Мезії, що нині зоветься Ніш— дня 27 лютого 274 р. народився один з найбільших мужів цього світа, св. Константин Великий. Бог призначив його на це, щоби він перший дав волю християнам і став оборонцем святої віри. Заразом він став одним з найбільших цісарів, яких коли мала римська держава. Задля заслуг для Церкви, зовемо його рівноапостольним, історія назвала його великим. Годиться нам знати його життя і діла. З ним разом славим його матір, царицю Олену.

В році 284 став володіти в римській державі, яка тоді обіймала пів світа, цар Діоклеціян. До помочі він приняв другого цісаря Максиміяна Геркулея в 285 році. Та коли побачили оба, що навіть двом затяжко є правити цею великанською державою, тоді взяли до помочі ще двох цезарів— Валеріяна Максима і Константина Хльора, отця св. Константина. Це сталося в 293 році. Землями поділилися так. Діоклеціян володів Тракією і цілим сходом— Максиміян в Африці, Еспанії і Італії— Валерій в Ілірії а Констанитн Хльор став панувати в Галії і Британії. По 20 літах оба царі мали уступити, а їхні місця мали заняти оба цезари, котрі знова на своє місце мали дібрати собі помічників. І так мало остати на все.

Отже отець св. Константина був цезарем Галії і Британії від 293 року. Мати св. Константина звалася Олена. Молодий Константин почав свою військову карієру у війську Діоклеціяна і боровся в Єгипті проти Ахилея в 296 році. Пізнійше під проводом Валерія брав участь в поході проти персів. В році 305 Діоклеціян і Максиміян зреклися панування, а Валерій і отець св. Константина стали царями і тоді Константин утік від Валерія до свого батька, бо почувався непевним свого життя. Але вже в 306 р. умирає його батько, а військо в місцевості Ебураку 25 липня вибрало своїм царем 32 літного Константина. Валерій рад нерад мусів на це пристати і так Константин став володіти в Галії і Британії.

Був то час, коли Церква перейшла страшне переслідування за Діоклеціяна і стала тепер вільнійше віддихати. З початку Діоклеціян не лише не переслідував християн, але через перших 9 літ надавав їм на своїм дворі найбільші гідности. Але в році 303 почав послідне і найстрашніше переслідування. Бурено церкви, палено святі книги, зібрано християнам сходитися на молитву і відправу, а всіх, що не хотіли приносити жертви поганським божкам, ждала мученична смерть, утрата всіх маєтків і прогнання навіть їх родин. Коли Діоклеціян помер, переслідування на заході устало. Але на сході Валерій далеше переслідував ще християн до року 311, коли вкінці відкликав грамоти, силою котрих переслідували християн.

Константин скоро відкликав дані заряджения проти християн. Наперед подбав про забезпеку своєї держави проти франків, котрих побив в боях над Реном.

В Римі однак син уступившого Максиміяна, Максентій самовільно присвоїв собі власть і став панувати. Однак то панування було повне гнету і неправди. Батько його Максиміян став жалувати тоді, що зрікся власти і потайки став цідбурювати нарід проти свого сина. Та Максентій дізнався про ці заходи батька і рішився позбутися його—убити. Тоді Максиміян втік до Константина і віддав за нього свою доньку Фавсту в 307 році. Однак в 310 році Константин довідався, що Максиміян також проти нього підбурює військо і засудив його на смерть.

В році 312-Константин прибрав собі до помочі Лікинія і віддав за нього свою сестру Констанцію. А коли з Риму приходили часті посли і просили помочі проти Максентія, тоді Константин рішився піти походом проти самозванця. Не треба забувати, що Константин хоча був поганином, сам ніколи християнне переслідував. А коли вибирався в похід, молився навіть до Бога християн. Був погідний ясний день. Нараз цісар і все військо побачили на небі ясний великий хрест, а над хрестом напис: **Сим побідиш.** Той самої ночі явився сплячому Константинові сам Христос в хрестом в руці і приказав йому поробити той самий знак для всього війська, а побідить. Зараз рано казав Константин зробити хрест. На своїм хресті завісив біле полотенце, на котрім золотом і самоцвітами вишиті були букви Х і Р— це дві перші букви імени Христос. Їх окружено вінцем зі золота. Той свій прапор, названий "лябарум," цар передав 50 своїм найвідважнійшим жовнірам, щоби його стерегли. Одночасно прикликав католицьких священників, щоби повчили його про силу знаку святого хреста

Тимчасом Максентій питав поганських ворожбитів про вислід борби. Вони сказали йому двозначно: "Ворог Риму буде побитий." Максентій уважав, що тим ворогом є Константин і тим смілійше зачав бій. Війська Константина, між котрими було много християн, впали на частини Максентія. Засяяли в сонці знамена хреста і почувся клич християн: "Великий е Бог християн!" Не видержали наступу війська Максентія і стали заломлюватись. Під самими мурами Риму 28 жовтня Максентій зістав розбитий в порох. Сам утікав через міст на ріці Тіберії, заломився і потонув. Рим стояв отворам для Константина— хрест побідив. віра Христова стала вільна.

Коли римляни згодом поставили памятник в честь Константина, то на виразне жадання, замість меча дали хрест і помістили таку напись: Сим спасенним знаком я звільнив Рим від насильства, а сенатови і народови я привернув давну свободу, гідність і славу. Відтепер цар носив все на своїм шеломі знак хреста, так само робили його жовніри.

На сході присвоїв собі цісарську власть Максимій Дай і Константин послав проти нього Лікинія в 313 році. Дав побили і всю державу поділили між себе тепер Константин і Лікиній. Того самого року видали оба царі в місті Медіоляні едикт, силою котрого вільно стало визнавати християнам свою віру і повернено їм церкви. Це перший раз за три сотки літ вільно стало для християн визнавати свою віру і ніхто не смів їх переслідувати.

Коли Лікиній потім в 325 році вістав убитий в Солуні, над всею державою запанував Константин. Віра Христова стала державною. Однак Константин боявся зараз принимати св. Хрещення, так як тоді чинили многі, що боялися після хресту ще раз хоча згрішити і бути осудженими. Тому відкладали хрест аж до останної хвилини перед смертю, щоби бути охрещеними і померти в ласці Божій.

Історик церкви Евзевій так описує той час: "Коли проголошено свободу віри, то наче нові сонця засвітили всюди християнські громади, що нераз передтим укривалися під землею в часі переслідувань. Переслідувані вертали з вигнання і радісно переходили через села і міста. Громади вірних на вулицях і площах співали побожні пісні і псальми. Ті, котрі закутих в кайдани гнали недавно далеко на заслання, тепер вертали до своїх загород. А ті, що передтим грозили нам смертю, тепер желали нам щастя і голосно говорили, що Бог християн, то Бог правдивий. Всюди відбувалися торжественні посвячення церков, збиралися єпископи, священики і вірні, як члени одної великої Христової родини. Оживляла всіх одна сила св. Духа, одно було у всіх серце і одна душа. Память на всі образи і кривди минула, всі тішилися теперішностю і надією на щасливу будучність. Ясний, погідний, незахмарений день світив лучами небесного світла над Христовою громадою цілої землі."

Цар Константин дав Церкві многі пільги. Церкви звільнив від данини; позволив принимати фундаційні записи, сам жертвував великі суми на будову церков, єпископам віддав судівництво над тими, що від світського суду відкликалися до духовного, дав їм також право увільняти невільників і тих, що провинивши втекли до церкви під захорону єпископа. Війську надав священників і похідні шатра, що заступали церкву. Досі провинних невільників розпинали на хресті і то була найпоганійша і згірдна смерть. Відтепер це знесено— а хрест став знаком найбільшої чести і слави. Свя-

щеникам віддавав честь. Для вбогих був милосердним, навіть гостив при своїм столі.

А коли повстав злобний Арій та його єресь, то Константин скликав до Нікеї перший Вселенський Собор в 325 році, на котрий приїхали 318 єпископів і тисячі священиків і вірних. Сам Константин гостив гостий, а рішення Собору проголосив державним законом. Арій пішов на вигнання, його твори спалено.

До короля персів Сапора написав Константин лист і в нім так каже: Поручаю тобі дуже сердечно християн і все буду тобі за це вдячним, коли будеш з ними обхо́дитися людяно. В їх вірі ані обичаях не найдеш нічого, що булоб гідним догани. Вони умоляють Бога безкровними жертвами, а бридяться жертв кровавих, вони любуються в чистоті серця, пильнують чесноту і побожність і справедливо можуть хвалитися своєю вірою. А на мені маєш найкращий примір, що Бог буде тобі благословити за ласку для християн. Бо я за помочею Бога через віру в Христа Ісуса здобув цілий світ, від західнього моря, і стільки тиранів зборов без всяких жертв і чарів, а лише через св. хрест, що був перед моїми очима і через молитву. Інші, що переслідували християн, як мій товариш Валерій, всі зле погибли." Соз. кн. 2 ,15.

Підчас походу проти персів, в Никомидії, Константин приняв св. хрещення, перед самою смертю і помер тут 22 мая, а перед смертю всю свою державу поручив єпископам. Тіло св. Константина перенесено до Царгороду, котрий названо Константинополем в честь помершого (передтим називали Византією), і похоронили в церкві св. апостолів.

* * * * *

Наука— Коли могучий і славний цар так дбав про святу віру, то як повинні дбати ми, звичайні люди?! Чи ціним так горячо і ревно то добро святого хреста, як цінив св. Константин?

ЯК І КОЛИ ФАРМАР МОЖЕ ВЖИВАТИ СВОГО ТЯГАРОВОГО САМОХОДУ?

Подають з Отави, що фармарі можуть вживати своїх тягарових самоходів тільки для перевозу плодів, якщо хочуть дістати дозвіл на закупно гумових опон. Однак це не значить, що фармарка може їхати на купно своїм тягаровиком. Коли фармар їде до міста з землеплодами і при цій нагоді їде з ним жінка, чи хтось другий, то все гаразд. Однак їзда для розривки чи на закупно без ладунку землеплодами, фармарським тягаровиком на час війни скінчилася.

Майже те саме

—Чи Ви дійсно виграли на рулетці в Монте Карльо 10 тисяч франків?

—Майже так. Лише не в Монте Карльо і не на рулетці, а в преференса і не 10, 000 франків, лише 2 доляри. І не виграв, а програв.

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ВІДНОСИНИ

2.

Представивши так справу зі свого становища у відношенні до Галицької України, Леон С. Гарчиньскі робить далі такі драматичні заключення: "Якщо будуча Польща має бути сильною і певною свою істнування . . . !

"Якщо будуча Українська Держава, що повинна повстати на землях України, має бути тревалим державним організмом, то Русь мусить стати окремою територіяльною одиницею, **якою буде СПІВВЛАСНІСТЮ! СПІЛЬНОЮ землею!** Котрою будуть володіти виключно тамошні поляки і українці, що вільні від впливів і маючи на приміті щастя улюбленої країни, встигнуть певно дійти до порозуміння, до згідного співжиття, що запевнить всім рівні права, дійсну свободу і добробут." Стор. 25.

* * * * *

Що на це казати?

Безперечно, що ми хочемо бачити Українську Державу по цій війні і бачити її сильною, забезпеченою, суверенною— так само, як цього бажають для своїх в Європі поляки. Ці бажання і стремління кождого народу є шляхотні і оправдані.

Гарчиньскі поляк і тому він на першім пляні думає і бажає видіти Польщу сильною. Це зрозуміле.

І так само ми українці бажаємо видіти на першім пляні Україну в Європі нарівні сильною і це також зрозуміле.

Але так само, як не слід нам анектувати Краків і доводити, що над Вислою були колись і досі остали нестерті сліди наших осель, а навіть на самім передмістю Кракова, на Казімежу була наша церква і досі зберіглася звідтам наша євангелія,— що на Вавелю є наші малюнки і пречінні памятки нашої старовини,—що ще Богдан Хмельницький упоминався за тою границею над Вислою і грозив послам Речіпосполитої, що коли стане "над Вислою, то крикне дальшим і блищим ляхам: Сидіть і мовчіть ляхи, а коли ні, то я вас і за Вислою найду . . . !"— як кажемо, невластивим булоб упоминатися нині за границю над Вислою, **так само невластивим є і буде все,** коли поляк говорить і упоминається за Галицьку Україну, прастару нашу землю, злиту обильно нашою кровю цілі сотки літ, коли поляк сміє говорити про наш прастарий княжий Львів— як про "співвласність" і "спільну землю." Це не лише є невластиве і гірке непорозуміння, та безцільне дражнення українців, але для доброго сусідського пожиття **обох народів крайно шкідливе.**

Час вже раз, щоби поляки навчилися з кровавої історії і терпінь свого народу, що так як їх болить неволя і чуже панування, так само болить воно нас. Так само, як вони ненавидять і не можуть знести чужого панування на своїх землях, так само не можемо знести цього ми. Вони не можуть знести німців на своїх землях і борються проти них з усьою завзятістю. Так само ми— не можемо і не знесемо жадного ворога, що витягає руки по нашу землю, чи це буде малий ворог, чи більший. Ми нарід— а не якесь плем'я, котрого можна перемовити, відступити від домагання волі і долі для своєї країни. І тому всі балачки, котрі з польської сторони будуть зачіпати справу Галицької України і взагалі Західної України, як справу якогось спільного володіння і спільної землі— **ЗГОРИ ПРОПАЩІ.**

Коли хто хоче поважно говорити з представниками українців нині про будучу Европу, то мусить говорити на тій підставі і на тих самих заложеннях, які він бажає для свого народу. І коли поляки з тих тяжких і страшних допустів Божих досі ще нічого не навчилися і думають, що по війні вони далі будуть панувати на Західній Україні і що якраз за це тепер ведеться війна, **то вони глибоко помиляються!** І якщо вони думають переконувати себе чи світ, що так буде добре і доцільно і відповідно, і що українці з тим погодяться— то тим гірше для них і для того світа, що так дасть себе піддурити. **Бо українці з тим ніколи не погодяться!**

Українці хочуть бути панами на своїй землі!

Українці мають на це право Боже і природне, так само як поляки мають ці самі права на своїй землі.

І як невільно ждати від чехів, щоби вони нині виреклися Моравії, або Праги чи Карльових Вод, бо німці хочуть там "спільної землі" і "співвласности"— так само невільно і не можна того домагатися від українців, якщо хто хоче поважно говорити з українцями і дійсно дійти до порозуміння.

Важаємо полякам на їхній землі всього добра і щастя.

Але від українських земель руки геть!

І коли поляки хочуть дійсно Польщі сильної та тревалої, то їх власне добро вимагає, щоби вони занялися своєю Польщею, її добром та розбудовою—а в українців чином шукали собі приятеля, а не ворога— шанували наші границі в Европі так, як вони хочуть, щоби сусіди шанували їхні границі. І ми думаємо, що коли поляки встигли вже погодитися з чехами, то певно тільки на взаїмній пошані границь і прав. І коли таки встигли погодитися з ними, то вони здібні і годні так само погодитися з українцями

на цих самих засадах.

Ми хочемо згоди!

Ми хочемо мира!

Але як рівні з рівними, вільні з вільними, а не як комірники у своїй власній хаті.

І тому треба також признати це, що може невигідне для чехів, а що зазначене мильно на стор. 26 так: "Про долю Буковини і Закарпаття має рішати їх людність".

А ми скажемо так: **Про долю Буковини і Закарпаття вже рішила їх людність!**

Вже рішила раз в 1918 році і знова кровю своїх синів найкращих рішила в 1939 році на провесні, коли правно вибраними представниками в Хусті проголосила та людність істнування Карпатської України і хоча мадяри втопили молоду державу в крові і вогні, **то вона істнує далі,** далі істнує її уряд, далі живе її перший президент о. др. Волошин!

Людність вже рішила і цеї справи нема навіть що нарушувати!

Для нас вона рішена раз на все!

* * * * *

Накінець скажемо таке.

Бог сотворив народи здібними до вилічення. В тягу історії нераз народи робили грубі помилки і потім кровавилися тяжко, бо Божа справедливість є понад людську кривду і Бог терпить до певної хвилини, **доки не вичерпається Божа терпеливість.** А тоді —страшно є впасти в руки Бога живого!

І тоді, як каже В. Липинський: "Страшно мститься дієва справедливість."

Ми були свідками, як великі держави розпадалися в порох, як сильні народи корчилися в болю і тривозі. Нічого не діється без волі Божого Провидіння. Це має так само відношення до нашого народу і до польського. І тому— нехай поляки раз навсе мужно і гідно закинуть думку про можливість панувати знова в Україні чи в Литві, най свою працю, волю і діяльність скермують виключно для відбиття своєї землі, а певно найдуть повне співчуття і прихильність в Українських серцях. Українці знова думають тільки про себе, про здобуття волі для України, про свою державу і волю— бо

"Ми тільки за наше лягали кістками,
коли нам чинилися шкоди,
ніколи ми не грались кайданами,
чужої не гнули свободи . . ."

(Кінець буде.)

Дозволено, щоби газолінові станції на прерії, що віддалені 5 або більше миль від містечка з 5,000 населенням, були **отворені** раз на тиждень, **в суботу поза сему вечір, до години девятої**— цим чином дано нагоду роботящим фармарам закупити потрібну газоліну вечером.

ВПР. О. М. Т. ПЕЛЕХ

Впр. о. М. Т. Пелех уродився 20-го листопада, 1895, в селі Городище Василіянське, повіт Сокаль. Батько називався Трохим, мати Ксеня Ройко. Приїхали до Канади, Вінніпегу, на весні 1905, з пятьма дітьми —Ганею, Николою, Настунею, Михайлом і Стефаном. Ганя й Микола пішли в роботи,

Впр. о. М. Т. Пелех
Капелян для Українців католиків у Канадійській Армії

а Михайло, Настуня і Стефан до школи. Початки науки Михайло побирав у школі наших українських Сестер, що вчили тоді ще в салері "Великої Церкви." По двох роках родичі віддали його до школи в Ст. Боніфес Калледж, що була сполучена з Манітобським Університетом. По трьох роках Михайло рішився перейти до семинаря і вчитись на священика.

В році 1914, в часі вакацій, учителював на Могилах в публичній школі, а відтак Епископ Будка покликав його вчити до Сифтону, де одночасно брав фільософію з о. Сабурином. В році 1916 вступив на богословський факультет в Університеті Ляваль у Монтреалі.

На священика був висвячений Преосвященним Н. Будкою 12-го липня, 1919.

Всеч. о. М. Пелех це перший священик канадійського виховання. На початку обслуговував ревно підвінніпегські кольонії та секретарював Епископові Будці. Відтак був капеляном для Митрополичої Бурси, а в роках 1924-26 був ректором.

У році 1927 Сестри св. Йосифа отворили школу в Сифтоні. До помочі цій школі як духовного управителя й до обслуги кольоній Преосв. Будка вислав Всеч. о. М. Пелеха. Завдяки його старанности школа гарно розвивалася, а на кольоніях повстало щось пять нових церков і парохій.

В році 1936 Преосв. Епископ В. Ладика переніс Всеч. о. М. Пелеха до Саскатуну. Тут у Саскатуні о. М. Пелех став всіма улюбленою особою. Парохія перетворилася в короткім часі. Всеч. о. М. Пелех став осередком релігійного й культурного життя. Інтересувався як релігійною так і народньою працею. За старанням п. Осипа Прийми і Всеч. о. М. Пелеха куплено власний дім на Бурсу. Українські Сестри (зісталися звільнені від податку в сумі поверх $300 річно. Також Дім Просвіти за старанням М. Пелех ніколи не відмовлявся від обов-суму $200 річно.

За його старанням українські Сестри отворили дві рідні школі— одну в парохії, другу в Домі УНО. В році 1939 у парохії св. Юрія почалась будова української католицької церкви— одної з найкращих церков у Канаді. В році 1940 вже відправлено першу Службу Божу в новій церкві. Помешкання для священика також відновлено.

Крім парохіяльних обовязків Всеч. о. М. Пелех ніколи не відмовлявся від обов-язків народніх. Він був одним з промоторів РКУК-а, нині КУК.

В році 1941, видячи великий брак духовної опіки для Українців католиків у Канадійській Армії, о. М. Пелех 15-го листопада вписався до війська. В році 1942, 10-го березня, вже був назначений військовим капеляном в ранзі капітана для Українців католиків з осідком у Вінніпегу.

Капелянові Впр. о. М. Пелехові желаємо многих успіхів у його спасенній праці.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ЕЛМВУД— Ist Kildonen, Man.

Імянини о. Пароха: в неділю третього травня, улаштовала парохія вечерок в честь свойого о. Пароха І. Юрія Шпитковського. Сестра Евгенія приготовила з Марійською Конгрегацією і Дітьми Марії концерт. Учасників було досить, а на першому місці сиділи гості оо. С. Семчук, парох церкви Св. Покрови і Капелян М. Пелех. Від парохії, Жінок Марії, Дітей Марії і Марійської Конгрегації уділено о. Парохові красні дарунки.

Діти Марії купили до свойого товариства один примірник Пропамятної Книги. Поодинокі уступи з неї буде читатись на кожнім засіданні.

В суботу 9-го травня Діти Марії під проводом о. Пароха ходили на виставлення гарної фільми "Джунгля Бук" Кіплінга. Присутних дітей 22. Була се нагорода за точне ходження на засідання товариства.

Неділя 10-го травня: День Матері. Вечером по маївці був у нас гарний вечерок посвячений в честь Мами. Дуже старанно приготовила сей вечерок Сестра Евгенія з Дітьми Марії, Марійською Конгрегацією і Хлопцями які служать до престола. Кожда мама дістала гарну памятку від своєї дитини: гарний образок Матінки Божої з жерт-

вою молитов. Таких образків роздано сто. В середині концерту доклад про значіння Мами мав о. Парох. На закінчення свята було представлення: Сирота."

Усі дуже мило згадують нововисвяченого о. Б. Слободу ЧСВВ., який гостив два дні в нашій парохії. Сей отець відправив у церкві Пресв. Евхаристії дві маївки і дві Служби Божі в днях 12 і 13-го травня.

На Вознесення, 14-го травня, висвітлював в парохіяльній салі, на дохід нашої парохіяльної Читальні, дуже гарну фільму о. И. Сеньків ЧСВВ. Людей було досить.

Парохіяни цінять високо працю наших дорогих Сестер Служебниць і не тільки словом, але і ділом показують належну вдяку Сестрам. Хоча тепер богато збірок, мимо сього Жінки Марії приготовили в неділю 17-го травня гербатку і виграшку на дохід Сестрам, яка принесла $27.00. Гроші передано Сестрі Єлені, настоятельці Школи св. о. Николая.

На цвинтарі Елмвуд спочивае богато наших парохіян. В неділю 17-го, правились над гробами панахиди.

Крім других забав, хлопці які служать коло престола дістали від о. Пароха дві пари "баксінг гловс." Наш добрий молодий парохіянин Михайло Савчук є учителем для хлопців в цій царині спорту. Вже досить добре і дуже радо вправляється поверх 20 хлопців. Думаємо вибратись незадовго до парохії о. Серветника на Брукленде і спробуватись з його спортовою дружиною. Цікаво буде хто кого набе?

31-го травня хор Дітей Марії і Дівчат Марійської Конгрегації під проводом Сестри Евгенії вибираеться до Дому Старців в Ст. Боніфас, Ман. Буде співати з о. Пароком маївку для наших хорих. По маївці буде концерт.

На Червоний Хрест буде в нашій парохіяльній салі гербатка в неділю 31-го травня.

Повінчались недавно в нашій церковці:
Станислав Карпякі і Катерина Карпо
Михаіл Кісек і Марія Татарин
Николай Крук і Евгенія Король
Іван Цітулець і Ольга Стельмах
Олекса Ларсон і Ольга Гринюка
Іван Скігар і Ольга Сиркіс
Христ Шнайдер і Анастазія Коліда
Іван Онишко і Анна Бойчук
Петро Кормило і Катерина Флис.

30-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНСТВА О. М. КРИВУЦЬКОГО

о. М. Кривуцький, парох Сифтону і околиці, се дуже популярна і улюблена особа не тільки серед парохіян, але також серед українського катол. священства. Дехто називае о. Мирона "Дзядзюньом," а то з тої причини, що голова о. Мирона покрита вже сивим волоссям, а по друге, що о. Кривуцький дуже щирий і сердечний в своїм віднешенні до других. От як справді "Дзядзюньо." Крім щирости, особу о. Мирона ціхує весела вдача і дар оповідання. А має що сей Отець оповідати. Перебув табор военний польський, большевицький, і на війні був і неодно видів і чув.

12-го травня сього року припав для о. Кривуцького великий Ювілей: трийцять ліття його священства. Десь виговорились о. Мирон про се, а вже оо. Сусіди, молодші собраття підхопили се і утворяють спеціяльний ювілейний комітет, щоби достойно відсвяткувати сю радісну хвилину дорогого о. Мирона. До комітету війшли: о. Шумей, парох Давфин, о. Григорійчук, парох Сенді Лейк, і о. Лотоцький, парох Овкбурн. Саме торжество відбулось дуже гарно і імпозантно.

В понеділок 11-го травня з'їзджались священики з блища і дальша до Давфин, де відбулись останні приготування до торжества. Усі веселі і бадьорі.

Вівторок рано по відправленні читаних Служб Божих переїхали усі Отці до Сифтон, осідку о. Ювілята. Парохіяльна хата наповнилась веселістю і радістю, а о. Мирон приняв усіх з отвертими раменами. Справді радісна ся хвилина була, коли 13 священиків складало о. Кривуцькому побажання. о. Мирон з радости аж прослезився.

10.30 рано процесія з церкви виходить на проти о. Пароха до парохіяльної хати. В 11-ій год. о. Ювілят відправив Ювілейну, Благодарственну Службу Божу в сослуженні Ігумена оо. Василіян Й. Тимочка і Візитатора оо. Редемптористів С. Бахталовського, діяконували оо. Шпитковський і Горошко. Присутні на сій Службі Божій крім Отців з Ювілейного Комітету ще слідуючі: оо. Бала і Кристалович з Етельберт, Ігумен о. Володимир Корба ЧНІ. з Роблин, о. Пуляк з Брендон, о. Швед з Ольга, о. Дзюрман з Портедж. Найблищий сусід і давний приятель о. Кривуцького о. Бала сказав красну проповідь, в якій наперед доказував зі св. Письма яка то велика гідність священика католицької церкви, а в другій часті навів коротко заслуги о. Мирона для нашої церкви і народу. На священиків і присутних в церкві проповідь зробила велике вражіння. По Службі Божій о. Григорійчук, організатор сего ювілею, відчитав телеграму від апостольського Делегата і від нашого Епископа. Обидва Архієреї прислали своє благословення для о. Кривуцького. Дальше в церкві промовляв і побажання від оо. Василіян зложив для о. Ювілята о. Ігумен Й. Тимочко, а від оо. Редемптористів о. Візитатор С. Бахталовський. Накінець промовив о. Кривуцький і в щирих словах подякував усім за прибуття і уладження сього свята. Закінчилось Богослуження відспіваним многолітствій для: Святійшого Отця, Митрополита Шептицького, який святив о. Мирона на священика, Епископа нашого, українського народу. Процесія і усі отці відпровадили знова о. Ювілята до хати.

Друга часть торжества почалась в год. 1.30 великим обідом в парохіяльній домівці. Називаємо сей обід великим, бо справді жінки-парохінки постарались про так красний обід, що тарта його назвати сим іменем. До столів засіли усі присутні на Богослуженні в церкві. Молитву перед обідом провів "Дзядзюньо" а о. Шумей, голова комітету був предсідником. Підчас обіду о. Григорійчук відчитував привіти і листи які наспіли на руки комітету на сторжество як слідує: Телеграми прислали: оо. Ірха, Василіяни з Мондер, Пелех, Пасічник, Роберецький, Борис, Чарний, Гуменюк, Чиж і Головка, панство Капусти з Торонта і Павло Туткалюк з Сенді Лейк. Листи: о. Луговий від Епископ. Канцелярії, Брат Методій з Йорктон і оо. Демків, Оленьчук, оо. Редемптористи з Айтуни, о. каноник П. Каменецький, оо. Колодій, Чиж, Фик, Чорній, Коцаба, Калуський, Сірий, Криворучка, Гігейчук, оо. Василіяни з Едмонтону і Сестри Служебниці з Давфин.

Опісля промовляли: о. Ігумен Вол. Корба ЧНІ.: Священик се рак. Як рака не люблять за життя, доперва коли він зариться усім смакує, так і з священиком. Не люблять люди його бо напоминає. А по смерти доперва згадують добрим словом. Ні одмок. Вже за життя згадують добрим словом ревного священика.

о. Пуляк: Дім будує майстер: Таксамо нарід має майстрів, які його провадять. Найкращим майстром для народу є священик. Провадить людей від молодости аж до смерти. Нині віддаемо честь такому одному майстрови.

о. Швед: Працює на кольоніях де колись о. Ювілят доїзджав. Усюди слід праці о. Мирона, який усюди був щирим українцем. Накінець передає привіт від усіх парохіян Ольги і околиці.

о. Шпитковський: передає побажання для о. Мирона від нашої газетки Будучність Нації, від о. С. Семчука і о. Г. Теплого, який в дні 12-го травня переходив велику операцію. Також приносить привіт від знакомих о. Мирона з Елмвуд—Іст Кілдонен.

о. Дзюрман: Знае о. Кривуцького ще з Торонта. Коли він знае наш обряд, то се заслуга о. Мирона.

о. Горошко: Недавно прибув до Манітоби. Дивуе його, що тут в Манітобі так люблять священиків. По других околицях бачив щось противного.

о: Лотоцький, касієр комітету, вручае о. Ювілятови дарунок від отців.

о. Кришталович зо своїми побажаннями передае від парохії Сенді Лейк велику пропамятну таблицю.

о. Шумей складае привіт від о. Фірмана і від цілої своєї околиці та вносить многолітствіе для о. Мирона.

Накінець промовив достойний Ювілят і подякував ще раз усім за все.

Трета і послідна часть свята була в Давфин вечером. В готелі відбувся бенкет для усіх священиків. Треба однак зазначити ще, що в поворотній дорозі з Сифтон до Давфин усі отці вступили до Велей Ривер і відправили над могилою бл. п. о. Колцуна панахиду. З торжества взято кілька знимок і для о. Теплого зложили слідуючі отці свої жертви: о. Кривуцький $2, о. Бала $2, о. Горошко $1, о. Вол. Корба ЧНІ. $1, о. Шпитковський $5.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(7)

Але ми вже прийшли після головного частування, коли всі вже їли не хапаючись ізнехотя. Гості обвагітніли. Ставали сонні, пінні, рахманні, щоки й губи їх блищали від товщі і сала, очі зійшлись у вузенькі шпарочки. Вони тепер тільки пили. Пили невгавно, скільки хотіли. І серед цього синявого потоку горівки точилася бесіда. Вона то завмирала, то вибухала. Спершись на лікті, пяниці і пасуни дивились один одному в очі, шепотіли щось, смілялись і замислювались. Іноді виривався з цього гудіння чийсь спів, але він у мить потахав. Співати ще нікому не хотілось. Співали за всіх підхмелені молодиці у танковому колі, замітаючи широченними червоними спідницями долівку. Вони інколи перебирали міру й починали доходити в співанках до деякої непристійности й сміливости в римах, і тільки тверді беззвучні накази чоловіків, що бесідуючи не переставали зорити за своїми жінками, тверезили їх. Хтось кинув слово —"Запорожці! Запорожці бунтуються!" Я спочатку не второпав, хто це запорожці. Господар— батько молодої, кремезний чоловяга, підвівся й кинув чорнявому телепневі, що був біля мене. Той теж устав і несміло кинув через стіл: "Запорожці, чого вам треба?"

—Викупу, пане молодий, виКупу!

—загукали голоси за вікном і за дверима.

Я зрозумів, що запорожці,— це ті непрошені, що товклися біля хати, за порогом. Ця галайстра могла наробити доброго бешкету й її треба було купити. Молодий кинув до тестя:

—Шафуйте, тату!— і сів:

Я спостеріг, що незабаром запорожцям винесли з пятнадцять фляшок горілки. Вони заспокоїлись.

Я не міг наріkати на брак гостинности моїх господарів. Її було аж забогато. Вони, себто старі (бо молоді сиділи весь час мовчки і забирали голос тільки в офіційних справах) припрохували, принукували мене, як тільки вміли. Просили не тільки вони, просили й гості, висаті павуки на чолі з патріярхом із довжезною бородою:

—Кушайте, кусайте, живіться, паночку!

Мені навіть дали осібну тарілку й вилки, так що мене обминула приємність брати із спільної миски. Я мав свою чарку в той час, коли всі користували одною, що кружляла довкола стола. Однак ніхто не насмілявся докучати мені розмовою. Всі залишили мені волю сидіти й спостерігати те, що мені подобалось. Певна річ— це мені приходило ввесь час у голову, що ця гостинність і бажання мені догодити безумовно мали на меті послабити мою рішучість у завтрішній егзекуції. Аджеж всі вони добре знали, що вона їх не мине. Я ловив часто погляди, що на їх дні чаїлась ненависть. Я відчував поза моєю спиною гарячі, затросні віддихи. Я був певен, що кожний, датиб йому тільки волю, охоче розірвавби мене на кусні, як того каплуна, що лежав на столі. Але це було неможливе. Під стіною мигтіли голені гирі моїх вояків, моїх псів, що на перший мій покрик, на один морг оком, посіклиб цих людий на капусту. Тому ця гостинність медведя, що йому вправлено в ніздрі кільце з ланцюгом, мене розбавляла.

Однак мушу сказати, що я раз таки здригнувся й мимохіть поклав руку на кобуру, щоб її відстібнути. Я спостеріг серед чаду й гармидеру, в куті, біля печі, постать, що вперто дивилась на мене. Ці її розпечені головешки очий, здавалось, спалювали на мені одяг, хотіли випити, висушити мої жили. Ці очі належали до якоїсь дівчини, що приходила збирати зо столу порожні фляшки. Я розглядів її в той час, коли її дали чарку з горілкою і прикрикнули на неї, щоб випила.

(Далі буде).

Канадійські Вісти —

Міністер транспорту в теперішнім канадійськім уряді, дост. Карден зрезигнував в протесті проти наміченого закону про примусову бранку для служби за морем. З ним одноэгідно стоять східні посли французи, яких 50 послів. Це все однак пройшло дуже чемно і лагідно. **Ніхто не поважився з того приводу закидати французам якісь мотиви, або натякати на пяту колюмну.**

Увійшло нове зарядження в справі купівлі гумових опон для самоходів. Всі самоходи поділен іна три ряди. Відповідно до того вільно буде за окремим проханням і дозволом для власників одного з тих трох рядів купити або нові зовсім опони, або тільки старі, вживані. Ці, що вживають самоходів тільки для розривки, не мають можливости купити навіть старих опон. Священики причислені до кляси "А", якщо обслугують бодай дві парохії у відділі три милі одна від другої, або більшу околицю. Фармарі належать до кляси "В" і можуть купити уживані гуми. Зарядження відноситься так само до наколесників і обнимає не лише тверді гумові опони, але також мягкі.

В Канаді будують тепер нові летунські поля і школи коштом $42 мільонів, як подав міністер летунства, дост. Павер. Всіх летунів Канади є тепер 115,000 мужви.

Канадійські летуни сповняють свою службу також на Блищім і Дальшім Сході.

В трох східних провінціях, Нова Скошія, Новий Бронсвик і Принц Едвард Айленд, зменшено газолінові пайки на два гальони за повний значок, замість 5, як було там досі і як досі ще є на заході. Але подають, що вскорі це саме буде для заході Канади, бо довіз газоліни утруднений.

Достава пшениці до елеваторів цього року буде на цій самій основі, що минулого. В минулім році вільно було доставити 65% збору після числення в 1940 році. Сподіються на заході достави 280 мільонів бушлів пшениці цього року. Ці всі обчислення однак ще залежні від Божого рішення— як Бог дасть. Бо дощі ідуть аж зачасто в Манітобі і много рілі ще досі під водою.

Убитий у воєнних діях за морем летун Петро Капустянський з Рені, Онт. Полишив маму.

СПРАВЛЕННЯ

В статті "Пропамятна Книга" в минулому числі БН було подано, що автором розкладу Книги є о. Н. Саварин, ЧСВВ.

В цім зайшла ошибка.

Автором розкладу Книги є о. др. Марко Романович, ЧСВВ і красно перепрашаємо за цю помилку.

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСОВАННЯ І УКРАЇНЦІ

(Продовження зо сторони 4)

А стара українська пословиця каже: Хто сіє вітер, збирає бурю!

Підірвіть авторитет церковного проводу в кождім народі, а в українськім окремо—і буде валитися все, кождий авторитет, **бо кождий авторитет бере свою силу з Божого авторитету через руки Церкви!**

А коли того нема, то одинокий авторитет, що ще остав— є терор!

Страх.

І тим авторитетом користуються всі тоталітарні держави, що відкинули Божий авторитет. В нас, українців, годі вживати того другого і тут в Канаді ми всі вільні— **тому є тільки один можливий тут тепер авторитет і так було цілих 20 літ.**

Той авторитет то є Божий авторитет через руки Церкви.

І хто той авторитет прямо чи непрямо, посередно чи безпосередно тут підкопував чи підкопує, той тим самим виховує маси в дусі постійної непевности, бунту і несталости.

Чому потім ті самі маси винувати?

Як ми їх виховали, такі вони є.

\- - - - -

Виннипеґська консервативна часопись Трибюн стала мужно в обороні українців.

Підчеркуємо, що зробили це англійці самі і то консервати.

В числі з 4 мая 1942 ст. 6 в передовиці під наголовком "Фрі Прес і пята колюмна" Трибюн справедливо зауважує, що у Винипеґу люди пописалися **"свідомо,"** бо було сім "так" на один "ні".

Пізнійше звідомлення про вислід голосования у війську це вповні потверджує.

В Манітобі голосували 81% "так."

У війську нашім голосували 72% "так" за морем.

Однак по тій причині та сама Фрі Прес не відважилася робити таких суворих і наглих коментарів, як це зробила з нагоди голосования у Винипеґу у відношенні до українців і обмежилася зручно на малесенькій замітці тільки в числі з дня 6 мая на ст. 11 тими словами: "Пояснення того малого числа голосів здається буде в порядку. Будуть додуми, чому за морем голосували більше "ні," але найправдоподібнійшим є, що поважна часть вояків не хотіли нарушувати добровільного стану військ."

Дуже зручно!

І дуже чемно.

Як треба, то Фрі Прес вміє бути чемною— навіть дуже.

А тут ходить о військо і Фрі Прес знає, що можна сказати...

І ані слова більше!

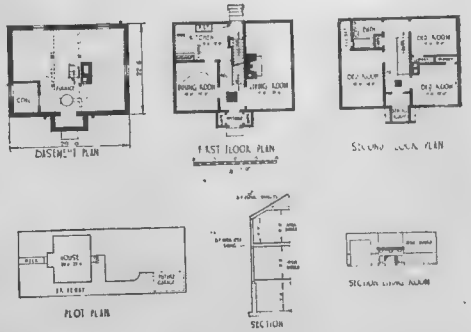

Один з найдешевших домів в Канаді, що будуються по плянам акту Національного Будівництва. Цей дім вистане для пересічної родини і легко його сплатити місячними ратами, навіть нище $30, включаючи податок.

\- - - - -

Трибюн справедливо замічує на обвинуваченя Фрі Прес, що "коли голосования "ні" має бути свідоцтвом прогітлєрівського наставлення, то що тоді сказати про Квебек? І що тоді маємо зробити з півтора міліона канадійцями, многими між ними англьосаксонцями, по цілій домінії, котрі голосували "ні"?"

І повалі але річево виказує Трибюн, що якраз Фрі Прес приготовляла довгий час своїми статтями проти конскрипції колись той вислід голосования, що стався тепер.

Заявляє Трибюн, що голосования "ні" було головно голосования проти заморської бранки, а не чим іншим, чого дошукується ФП.

І так ця заява Трибюн покривається вповні зі заявою нашого КУК в тій самій справі. За це Трибюн від українців не лише належить признання, але незабутна вдячність—ділом!

\- - - - -

Справа однак тим не вичерпалася і на сторінках ФП появилися многі листи—здебільша українців, з правої сторони і лівих, досить назагал цікаві, котрі зреасумуємо в найближчім числі нашої часописі.

А тоді прийде черга, доперва тоді, на певні заключення і подання причин.

Дальше буде.

СОТНИК МАЛЄВИЧ МАЙОРОМ

Інжинір американської армії, сотник Малєвич з Питсбургу, що хоробро стримував наступ японців на острові Люзон у Філіпінах, зістав іменований майором. Ціла родина Малєвичів це свідомі і діяльні українці.

ПЛЕКАЙМО Й ЗБЕРІГАЙМО УКРАЇНСЬКУ ПІСНЮ Й УКРАЇНСЬКУ МУЗИКУ!

(Подав посол Антін Глинка)

На дворі гострий мороз. Пятьдесять тисяч канадійців нетерпеливо очікують дорогого гостя. Прийшла перша година пополудні, відтак помалу прийшла друга. Ще годину чекати. Сніг та мороз під ногами реплять. Очі присутних звернені в сторону

Посол Антін Глинка

брами отавського парляменту. Високо, в шпилі верхівки, дзвони вибивають третю годину. Ах, яка це важлива хвиля!

На площу вїзджає велике чорне авто. Люди здержують віддих. Все наче мертве. Авто зупинилось і з нього виступив майже середнього росту чоловік. Він зняв правою рукою капелюх, повернув очима по площі та привітав нових йому, але своїх людей. Всі вони певне пізнали його, бо цілком й задовільно держав у зубах своє сигаро. Пятьдесять тисяч канадійців скричали голосом радости!

Отак наші канадійці витали свойого провідника Чирчила. Жінки, діти, старі і всі разом переживали памятну хвилю. Велике число з них не жалували тяжко запрацьованого гроша й їхали тисячі миль, щоб лиш побачити цього динамічного провідника британських народів. Така щаслива нагода часто не трапляється, можливо раз в житті, тому вони не пропустили ії.

Українці також мають славних і дорогих людей. Щасливі ті, що мають нагоду бачитись і стрічатись з ними! Ці заслужені українські одиниці наче вяжуть та зціплюють кінці часто перетятої нитки історії українського народу. Та це не все. Українці мають нагоду ділитись здобутками й знанням своїх заслужених людей.

Але тому, що ми є бездержавний народ, велике число наших здібних людей покидають нас та йдуть працювати до чужих, щоб могли жити. Відтак чужі присвоюють собі всі їхні здобутки й чваняться перед світом, що вони мають славних і здібних людей. Цим вони будують майбутність своєї нації. Ось таких людей в нас було богато та вони й їхня слава пропали для нас, бо ми не маємо власної держави.

Та не всі так робили. І українці мають

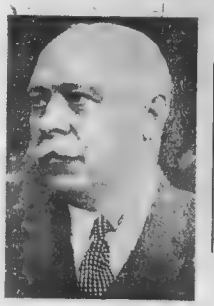

проф. др. О. Кошиць

щирих патріотів, які працюють ціле своє життя для свойого народу. Вони діляться з нами своїми здобутками, своєю славою та своїми досягненнями. Хоч не завжди забезпечені матеріяльно, вони не зважають на особисті користи, але служать ціле своє життя українському народові. Вони разом з нами тужать за нашим народом і за нашим краєм та діляться з нами своїми щасливими переживаннями й радістю.

Одним таким українцем є **проф. др. О. Кошиць.** Це є той велетень, що причинився дуже до піднесення українського імені й видвигнення української пісні на світову арену, щоб вона далі жила. Інші народи тепер черпають з тих наших скарбів. І вони почали на зразок, який подав проф. О. Кошиць, плекати в себе хоровий спів.

Українці й українки! Яку нагороду ми дамо цьому славному й щирому українцеві за його працю для українського народу? Вже не буду говорити про матеріяльну нагороду... Коли я мав приємність і нагоду чути слова нашого дорогого професора Кошиця, я гордий був, що бодай походжу з того самого народу, що й він. Він сказав тоді, що найбільшим вдоволенням для нього було те, коли він мав нагоду передати все, що він здобув за своє життя, для дальшої користи українців, яких обовязком буде плекати й передавати українську пісню й музику наступним поколінням. Іншими словами, його бажання є, щоб українська пісня й музика жила й розвивалась.

Українці Канади! Сповнім бажання цього українського амбасадора, який не собі, але для нас і для українського народа бажає передати чарующу красу нашої пісні, нашої музики. Відізвімся на заклик цього велитня української душі!

Кожна українська околиця в Канаді, яка має бодай малий гурток українців, повинна навіть **спільними зусиллями висилати своїх молодих хлопців і дівчат на ВИЩІ ОСВІТНІ КУРСИ,** на яких учитиме проф. О. Кошиць. **Ці курси будуть відбуватися у Виннипегу через два літні місяці— ЛИПЕНЬ і СЕРПЕНЬ.** Це є одна нагода в житті, яка можливо ніколи не вернеться. Нам треба диригентів при церковних громадах, нам треба диригентів при народних домах та при різних організаціях. Нам треба диригентів пісні й музики, які могли б підготовляти концерти для різних виступів. Нам треба якнайбільше людей, які могли б виявляти нашу культуру перед нашими співгромадянами.

Ті, що годні власними засобами вдержатися два місяці і оплатити потрібні малі видатки, повинні зараз вписуватися на ВИЩІ ОСВІТНІ КУРСИ.

Травень 1942 року.
Отава, Онт.

ТОРГОВЕЛЬНИЙ КУРС У ШКОЛАХ ВИНИПЕҐУ

З початком слідуючого шкільного року у всіх вищих школах міста Виннипегу започаткується повний бізнесовий курс для учеників які скінчать одинацяту клясу. Таке рішення запало на засіданню шкільної ради дня 12 травня ц.р.

Справу цего курсу порушив радний Загарійчук на попередному засіданню ради домагаючися, щоби започаткувати його в школі Айзак Нютон. По одно-місячній застанові шкільна рада рішила завести торговельний курс по всіх вищих школах і дати нагоду всім ученикам набути це знання безплатно замість іти до приватних колегій й дорого доплачувати, як це було дотепер.

Тут місце пригадати, що п. Загарійчук мав цю справу на програмі ще перед виборами минулого року й обіцяв виборцям, що буде старатися перевести ії в життя при найближчій нагоді. Тепер це вже доконаний факт. **Сподіємося, що виборці з третої вардн запамятають це** й будуть старатися, щоби їх діти як слід з цего курсу скористали.

Мале непорозуміння

До похоронного заведення приходить кліент і замовляє вінок із написом: "Спи спокійно. До побачення." За якийсь час кліент телефонує:

—Будь ласка, допишіть "в небі," якщо буде ще місце.

—Добре.

Підчас похорону видно було на фіолетній стяжці, золотими буквами друкований напис: "Спи спокійно. До побачення в небі, якщо буде ще місце."

ПОШИРЮЙТЕ НАШУ ЧАСОПИСЬ — БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ —

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

Ой, як час іде,
Все вперед біжить,
Хвильки не спічне,
Хвильки не стоїть.

Треба так і нам
Вперед іти з ним,
Щоб станути там
Де мета нам всім...

Так—час біжить— вже і червень настав. Хто із Вас цілий шкільний рік часу не марнував, то певно сподіється перейти до вищої кляси та одержати добре свідоцтво. Тії, що поправу завсіди відкладали на завтра, бачуть, що вже нема богато тих завтрів, та що лучше користати з кождого дня, з кождої хвильки часу.

Любі діти, небогато кожний(а) нас має того молодого віку, в котрім ми маєм стільки нагод здобути знання і честнот. Користаймо з него. Так радить Вам—

ВУЙКО ТРОХИМ.

Урядник: (наймаючи хлопця):— Чи є що таке, що ти можеш робити лінше, ніж хто інший?

Хлопець: Так, пане,— читати своє письмо.

Мама:— Василько, ти нині був непослушний, тому мусиш іти спати без вечері.

Василько: Добре мамо, а коли я буду брати то лікарство, що я маю пити по вечері?

ДИВНІ КОРАЛІ

МАРУСЯ МАЄ ДИВНІ КОРАЛІ

Стільки втіхи то було, коли Маруся прийшла до дому з тими кораликами, що дідусь Хома їй дав.

У школі на другий день усі дівчата їх оглядали та питалися Марусі, де вона їх дістала.

Зразу Маруся не хотіла сказати, та бо і потім не хотіла, щоб діти знали, що то дідусь Хома їх їй дав. Тому взяла тай сказала, що мама купили. Як лиш це вона вимовила, а коралі стали чорними— як вуголь.

Зауважили це Марусині товаришки. Зауважила це й Маруся. Застрашилась зразу, але сейчас пригадала собі дідусеву напоминанку— **щоб усе говорити правду.**

Червоніючи призналась дівчатам, що вона збрехала, —що то вона від дідуся Хоми ті коралі дістала. В тій хвилі коралі знова стали блищатись, мов діяманти.

"Дійсно дивні коралі,' сказали всі, а Маруся від того часу перестала говорити неправду.

СТАТОЧНИЙ ШКОЛЯРИК

Бігав, скакав хлопчик в садочку
Тай сполошив пташку в гніздочку.
Злякалась пташка маленька,
Заболіло коло серденька.

Стріпала в горі крильцями,
Сховалася межи гильцями

Ой не втікай, пташко, з садочка,
Не рушу я твого гніздочка.
Дітям твоїм кривди не вдію;
Пташки шанувати я вмію.

Бо то я школярик статочний,
А не пустий хлопець збиточний.

Марійка Підгірянка.

ЛЮБИТЬ ВАРИТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,

Це мій перший лист до Вас, Вуйку. Я все думала до Вас написати, але часу не мала, аж нинька. Я все читаю ті листи, що другі до Вас пишуть і дуже гарні пишуть ті діти. Я дуже люблю печи, або шмаття прасувати. Я маю одного братчика і три сестрі. Моя старша сестра є в Йорктоні у Сестер, вона бере одинацяту клясу. Я маю 12 років і є в шестій клясі. Я ходжу до української католицької церкви і наш отець парох називається Н. Сірий. Ми будемо мати празник на 25 мая. 10 мая ми мали концерт в честь Діви Марії і досить богато людий було. Я ходжу до англійської школи і нас учить панна Марія Черевик. Я люблю читати листи.

Прошу Вас, Вуйку, поправте мої блуди, бо мене навчили мама читати і писати по українськи, бо в нас в школі не вчуть, а мама і самі не ходили до школи, то і добре не знають, щоби мені поправити.

Здоровлю Вас, Вуйку Трохиме,

Евгенія Черевик,
Норквей, Саск., скр. 85.

Від Вуйка.— Ти повинна своїй мамці дуже дякувати і їх сердечно любити за то, що тебе навчили по українськи читати і писати. Не бійся! Ти добре, навіть дуже добре написала свій лист.

НЕПОТІШАЮЧИЙ РЕКОРД

Маю на думці одно Добродійне Товариство, яке подає помічну руку англійцям, французам і іншим, як також протестантам, католикам і визнавцям прочих вір— як то кажуть "без ріжниці народности і віри." В статистиці того товариства, українці є сильно зарепрезентовані. Всіх случаїв, з якими товариство мало до діла минулого місяця, було чотири сотки без кількох. Із сеї суми австріяки, ісляндці, індіяни, бельгіяни, данці, хорвати, росіяни, фіни, велші, ромуни, італіяни, чехи, дочмени мали від 1 до 3 значків. Німці мали 16, поляки 22, французи 4 і скачмени по 4 десятки, айриші 23. Найбільше зі всіх є зарепрезентовані українці, бо їх є аж 67 на чотири сотки, або 17 процент. За те жиди в сій статистиці найслабше зарепрезентовані, бо вони не мають ані одного случаю, який вимагавби помочі. І щож се за статистика?

Се спис тих дітей-немовлят, яких молоді мами не є замужні жінки. Се переважно наші дівчата зарібниці, які опустили рідний дім десь на провінції —і пішли у велике місто шукати "кращої" долі. Там без матірної опіки неодна з них упала жертвою зіпсуття. Таке явище не приносить жадної потіхи і слави для нашого народу, але противно воно наносить нам сором і смуток. Зате жиди в сім згляді зовсім чисті, бодай перед людьми.

Яка ріжниця між нами а жидами! Ми звичайно любимо голосити палкі патріотичні промови і висувати претенсії, що нам треба сего і того. Та надто часто на палких промовах всьо кінчиться. Жиди не вдоволяються промовами. Вони ідуть далі. **Вони мають і удержують власні товариства, захоронки, інституції.** Коли з них хтось потребує ратунку або помочі, **вони самі між собою уміють дати раду.** Самий факт, що вони не є зарепрезентовані на вище згаданій статистиці, промовляє в їх користь.

Воно не є мило і приємно говорити собі правду в очи. Але чим довше ми дуримо себе і впевняємося в сім, що в нас всьо в порядку, тим довше ми будемо бідувати. Лучше **берімся до ділa чимскорше.** Вище згадане явище між нами українцями не ограничується до одного міста Західної Канади. Оскілько довідуємося, воно є менше більше розповсюднене, особливо по більших містах.

Булоб дуже порадним, колиб наші парохії і світські орґанізації на провінціях часто-густо **пригадували родичам обовязок перестерігати своїх дівчат перед небезпеками, які крються по більших містах і дати їм позитивні вказівки, коли вони вибираються з дому на зарібки.**

З другої сторони, булоб високо-патріотичним і дійсно корисним ділом, колиб по більших містах Західної Канади наші добрі люди мали відповідні товариства, а навіть і інституції, які могліб помагати нашим сторонним зарібницям, давати їм раду, остерігати перед небезпеками і до певної міри заступати родичів. Чим скорше ми скажемо собі правду в очи, чим скорше візьмемося до конструктивного патріотичного діла, тим скорше ми покажемося з чистим рекордом перед другими людьми. Покищо, за нас говорять, так як нас бачать. Як тебе виджу, так про тебе пишу.

Тихий патріот.

др. Дейфо
РЕЛІГІЯ ПОТІХОЮ БУДУЧИХ МАТЕРИЙ

Кожда матір в тім часі, коли вона при надії, **найде у своїй вірі в релігії нескінченну поміч і розраду.**

Бо в тім часі є такі хвилини, коли будуча матір чується знеохоченою, сумовитою, чимось там зажуреною. Коли таке діється, тоді треба удатися не до вашого лікаря, хоча він міґби й помогти, **але до вашого священника.** Скажіть йому всі ваші клопоти, розповіжте про всю свою тривогу, а він буде годен вам помогти.

Не забувайте того ніколи, що людина то не лише звір. Приходить також час, коли належить скріпити душу. Особливе приміненя це має до матері, бо вона носить в собі ще другу душу— ненародженої дитини.

Я відчуваю, що цими часами не вчуть досить релігії і тому ми терпимо. Я певний, що много материй дістали міць якраз від свого духовного провідника, котру то міць вони не булиб дістали ніде інде. Я знаю це, тому що такі жінки приходили до мене по поміч. Я видів, що тут не ходило о лікарську або о фізичну поміч, і тому я післав їх по поміч до їх релігії.

Ви знаєте, що лікар і слуга Божий в громаді працюють разом о много більше, як многі про це думають.

Я знаю, що в громаді, де я працював многі літа, я і священики ми все працювали разом, бо французьке населення є поголовно католицьке. Много разів я вступав подорозі до хорого— до священика. Не тому, що мені казали як раз вступати—ні. Але тому, що я знав вдачу і уклад хорого. Тому, бо я знав, що душевний спокій і щасливість вчинять стільки, або й більше, як моя лікарська поміч— для подужання.

Тому того самого ранку, коли на світ прийшли пятернятка і я боровся, щоби матір задержати при житю, я чимскорше поїхав до Корбейль, щоби привезти священика. Я зробив все, що я був годен і все ще стан матері був критичний. Тоді, так як я все-це роблю, коли обставини того вимагають, я пішов за священиком.

Но, і сталося так, що я найшов священика і привіз його додому, **де лежала матір і пятернятка.** Шість душ не були дальше як на волосок від смерти. Тепер вони всі живі і здорові. Я знаю, що скептики недовірчиво покивають головою і скажуть: Що священик може в тім помогти?

Але я кажу вам про це, що я сам видів. І я знаю, що вони мають певну долю власти, що переважує на важках якраз тоді, коли важки нерішені, куди якраз переважитись. Не забувайте ніколи, що **думка завсіди контролює тіло.**

Я пригадую собі також час пошести інфлюенци в 1918-19. Я мав до обслуги величезний простір, яких 400 квадратових миль, о много більше, як я годен був відповідно обслужити. І знова релігійні провідники округи прийшли нам з помочею. Між французами священиком був тоді о. Словні і він працював зі мною разом цілий час. Без його помочі і співпраці многі булиб померли, бо я мав тоді 1,800 хорих. А так тільки вісім померли.

Отже, коли я говорю що матір в тяжі дістане поміч від своєї релігії, то я знаю, що я говорю. Не забудьте також того, що коли ваша дитина прийде на світ, то **наука релігії для дитини є о много важнійша від всього іншого навчання.**

* * * * *

Наша заувага: Це написав славний лікар пятернят, др. Елен Дейфо. Незрівнаний лікар для тіл людських і незрівнаний порадник для душ своїх хорих.

Тут бачимо, як правдива наука іде рука в руку, пара в пару з релігією.

др. Дейфо виразно признає, підчеркує і доказує, що без релігії чоловік є бідний та позбавлений найсильнійшої помочі в житю. І то в практичнім розуміню. Бо релігія не тільки пригадує чоловікові про вічність і позагробове життя, але що більше дає йому сталу основу і поміч в дочаснім житю, вже тут на землі і то якраз тоді, коли світська наука не може дати помочі, коли рішається добробут, а навіть дочасне життя людини.

Хто має релігію, той має скарб! Той має поміч в житю, котрої йому ніхто не в силі відібрати і нічим заступити.

Тому й св. Отець підчеркує, що в будучім мирі світа має бути запевнена свобода релігії, бо хто відбирає чоловікові то основне право, той тиран і руйник основ культури, добробуту і щастя людства.

"НАША РЕЛІГІЯ"
КАТЕХИЗМ В УКРАЇНСЬКІЙ І АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ
Уложив Всеч. о. А. Луговий.
Друге справлене й побільшене видання. Понад 30 образків. Сторін 176.
Ціна на звичайнім папері ..... 15ц.
Ціна на лучшім папері ..... 20ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Останні Вісти...

300-ліття заложення Монтреалу обходили тамошні французи в релігійнім дусі, богослуженнями і промовами духовних і світських достойників. Головну Службу Божу в Монтреалі правив арх. Шарбоно, присутними були Апостольський Делегат, Ексцелєнція Антоніоттї і Еміненція Кард. Вільнеф. Між вірними на цій відправі виднів корпус кадетів і група доглядачок хорих, вбраних по взору Жан Манс, котра тому триста літ заложила найстарший католицький шпиталь — Отець Діє, в Монтреалі. Преосв. Антоніоттї зложив дар від св. Отця— золоту чашу для арх. Шарбоно.

Мійська Рада Квебеку ухвалила і післала святочні желання для св. Отця з нагоди 25 ліття епископських святчень від свого Квебеку, жителів міста, як "найстаршого французько-канадійського і католицького міста північно-американського суходолу."

Дня 18 мая 1942 св. Отець Папа Пій XII надав всім католицьким священикам світа власть примінювати повний відпуст за душі усопших, який дістають в цім ювілейнім році, коли будуть правити Службу Божу на кождім престолі в часі від 13 мая 1942 до 13 мая 1943 р. Досі такий привілей мали тільки певні престоли на світі, чи певні священики на означений час. Тепер кождий католицький священик має власть примінювати повний відпуст за душі усопших при кождій заупокойній Службі Божій, де він її править. То є власть дуже велика і ми повинні користати з неї для дорогих наших усопших, щоби вони потім з неба молили Бога за нас тут на землі.

В радієвій промові 13 мая, котрої майже повний текст аж тепер став звісний, **св. Отець** звертає увагу світа, що многі переслідують тепер Церкву і вона опинилася "в терорі і небезпеці" наче в часах перших християн. "Воююче безвіря; послідовне протихристіянство, зимна рівнодушність виповіли Церкві війну..."

"В деяких краях люди в проводі забули на моральні обовязки і заступили право грубою силою. Вони цегремлять тепер проти християнства, закидаючи йому це, що колись першим християнам..."

"А злочин, що закидають тепер християнам є все той самий,— непорушна вірність до Царя всіх царів і Господа сил."

За те християнам тепер недовіряють, ганять, понижують, відпихають, доводять до нужди і біди— як каже дальше св. Отець.

Супроти того остало нам лише одно.

Наслідувати чесноти перших християн, їх святість, їх ревність!

І знова звертає св. Отець увагу на святість родини і остерігає, щоби ніхто не важився нарушувати родини від того призначення, що дав її Бог— стати жередом життя для грядучих поколінь і виховати їх гідно для свого краю і народу, перед Богом і перед людьми.

"Не допустіть до того, щоби родина, дім і школа стали лише передсінком до боєвого поля."

Тому св. Отець звертається до державних мужів світа, щоби отворили дорогу для націй до "чесного мира в дусі справедливости і поміркування— навіть, колиб такий мир не заспокоював всіх їхніх сподівань."

Підчас приняття **в честь** американської матері, **пані В. Бері** у Валдорф-Асторія готелі в Ню Йорку, арх. Спельман зложив її желання від католиків. Пані Бері є католичка і **матір 13 дітий**. Вона відповіла так: "Ми свідомі того, що наш обовязок підчас війни, чи підчас мира є все той самий. **Маємо родити дітий і навчати їх**, що це є привілей служити своїй країні."

У Форт Вилїям, Онт. якийсь наш "приятель" від лівого так званого ТДБ З. Трипіньскі жадав перед мійською радою не більше, не менше, тільки щоби "підприняти кроки" розуміється проти українців, ітд. На всі ці небилиці, що однак тепер у воєнним часі неодного можуть увести в блуд, скоро відповів о. Гуменюк і В. Брилинський дуже влучно в тамошній англійській пресі, що ці всі денунціятори, це "замаскована стара комуністична отара."

Убитий за морем при війську **Федько Пікула**, син В. Пікули з Виндзор, Онт.

Концерт для панни Донни Гресько, владжений заходом часописі Трибун у **Винипегу** пройшов з найкращим успіхом. Дохід є на закупно скрипки для Донни. Від Ітона зложили окремий дар $200 на дальший музичний вишкіл для Донни.

Німецька підводна лодка загналася аж в залив ріки св. Лаврентія і затопила там два канадійські кораблі, недалеко від канадійського берега. Кораблі були вантажні, люди майже всі вратувалися.

Намісник Східної Прусії і занятих областий сходу Еріх Кох видав поклик до німецьких жовнірів, в котрих змагає заспокоїти їх на будуче і приріка, що всі вони вернувши до краю, назад дістануть свої давні посади. З цієї нагоди **згадує також, про Україну**, як край "сильно обдарований природою і з многими природними богацтвами."

Він далі каже так: "Бажанням фірера до мене є, щоби цей чарівний край вчинити корисним і витворчим ради добра цілої Европи. А це є почесне і величезне завдання, бо вміщує в собі далекі пляни поселення і кольонізації. Ця кольонізація стане найбільшою, яку знає історія. Рівночасно той самий план предвиджує здійснення столітних мрій, щоби Балтик получити з Чорним Морем під одним правосуддям фірера. Ця мрія тепер здійснюється..."

Ми знова думаємо, що до здійснення цеї "мрії" ще дуже далеко, дальше навіть як фірер годен жити...

Україна ніколи не стане предметом чужих кольонізацій— Україна хоче і буде вільна, своя для своїх дітий, вільна і самостійна, суверенна держава свого народу.

Здається, що ці заспокоювання Коха мають глибші причини. Ширится в душах німців острах перед страшною будучністю, як перед тяжкою дійсністю. Недавно Франкфуртер Цайтунг писала, що Україна не сповнила поклапаних на ній надій напівів— замість хліба і всього добра найшли вони там гріб. Військо свідоме того всього і заспокоювання Коха ледви чи що вдіють в тих обставинах.

Найпізнійше до тижня по 31 мая всі безробітні мужчини між літами 16 до 70 мають зголоситися в місцевих урядах безробіття, а де таких нема, на місцевій почті для запису. Мають зголоситися всі і так чинити постійно кождих слідуючих два тижні. Річ в тім, щоби кождий працював, навіть ці, що богаті і не хочуть робити.

На зібранню проти примусової заморської служби **в Монтреалі, посол Рене Шалю** сказав 19 мая так: "Надіється, що Канада рішуче зірве з Британською Імперією зараз по цій війні і стане членом Всеамериканського Союзу." Присутних було яких 1,500 людий.

Ціни на худобу в Канаді пішли дуже **в гору**, від 25ц. до $1 на кождім фунті живої ваги, як подають з Отави під днем 23 мая ц.р.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТЧТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 12 (108) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Червня, 1942 Vol. X, No. 12 (108) YORKTON, SASK., June 14, 1942

ГЕН. РОМЕЛЬ В ЛІБІЇ ПРОГРАВ...

Англійські становища в пустині Лібії. Гармати дишуть вогнем.

Німці почали наступ в Лібії з чотирох сторін і дійшли моторизованими тяжкими частинами яких 15 миль під Тобрук. Видимо хотіли за всяку ціну пробити союзні становища, перебитись через підмінувані поля, заняти Тобрук і так вибивши союзників з сильно укріплених становищ проломити для себе шлях до Єгипту і далі на схід. Однак мимо великанських зусиль і втрат наступ не повівся. Союзні війська втягнули німецькі човги в кліщі і ці ледви вирвалися зі смертельних обіймів. "Це була найбільша човгова борба в пустині, яку я коли видів"— замітив один з чужинних кореспондентів.

Мапа боїв в Лібії

СОМНЕР ВЕЛС КАЖЕ ПРО ЦІЛИ ВІЙНИ

Рівна справедливість для всіх— одиниць і народів, та залишення всякої ріжниці між расами, кольорами і релігіями, це ціль, за яку ведеться війна. Так сказав американський підсекретар війни, Сомнер Велс.

Ця війна має принести **волю всім** народам. Треба признати право на свободу для всіх народів! Так само, як світ признав право на свободу для одиниці.

Треба буде вислухати голос тих всіх, що тепер борються і тих, що тепер працюють для війни. Коли скінчиться війна, треба буде розоружити народи, котрі є загрозою і склонні до нападу. Америка перебере на себе міжнародну поліцію, щоби забезпечити народи від страху перед наїздом.

ВЕЛИКАНСЬКІ ЗАРІБКИ

Мають фільмові зірки і витворці.

Діянна Дорбин, урожинеця Винипегу, в 1941 році дістала $203,166 від одної лише фільмової фірми, а $20,530 від другої. Вартаб знати, кілько Діянна дала на канадійський Червоний Хрест і на другі воєнні цілі нашого краю. Тут її фільми розголошується з великим усердіям, але чи вона з таким самим усердіям помагає війні?

Люї В. Маєр, 57 літний російський жид, що почав свою карієру в Америці як малий театральний підприємець в Месачюсетс, тепер стоїть на чолі великої фільмової компанії і минулого року заробив $704,426.60.

Тих людий можнаб зовсім успішно і корисно уподатквати на воєнні цілі в сотках тисяч долярів, що певно чинить влада.

МЕКСИКО ВИПОВІЛО ВІЙНУ

По причині затоплення мексиканських кораблів президент Мексика Авіля Камачьо скликав парлямент і проголосив, що між Мексиком а державами осі є стан війни з днем 28 мая 1942 р. Парлямент згодом одобрив це рішення. Так Мексико стануло при 26 союзних державах, які тепер ведуть війну з державами осі. Сімдесять тисячна армія Мексика збирається готова до воєнних дій.

О. ДАМІЄН — НОВІТНИЙ РАТІВНИК ПРОКАЖЕНИХ

Перед 1873 роком прокажені не мали лічничного догляду, перед ними втікали, їх уникали і відокремляли, щоби вони самі між собою поволі, але певно вигибали. Ніхто ними не журився, ніхто про них не дбав. Дістати проказу, значило стільки, що бути виклятим від світа, прогнанним і сконати в тяжких муках без помочі, спочуття і ратунку.

В 1873 приїхав на Молькаї, один з Гавайських островів, молодий ще тоді католицький священик, родом з Бельгії, о. Дамієн. Він віддав свою молодість, свою працю і здібности на услуги прокажених. Лишився сам один з білих на острові— коли корабель приїжджав зі засобами, йому навіть не дозволили ногою ступити на той корабель. Він зі своєї лодки мусів навіть сповідатися на очах многих, щоби дістати розрішення від католицького священика, котрому влада не позволила зійти з корабля, ані о. Дамієнові вийти на корабель.

о. Дамієн обходив сам хорих на острові, обвязував їх страшні рани, потішав і правив в своїй каплиці, проповідав. Він також погребував померших самий, самий копав гроби. До селища прокажених треба було нести воду зі жерела дві милі. о. Дамієн самий почав носити рури і заохотив других прокажених, щоби помогли і тим чином уможливив прямий доступ води до селища. Не треба було ходити дві милі за кождою краплею води.

На 12 році тих трудів, самий заразився проказою. Коли одного разу мився, гаряча вода вилялася з рук і впала на ноги. Однак він не почув попечення. Зрозумів, що це проказа, бо коли ця недуга увійде в тіло, чоловік стає нечулий.

Тої самої неділі він перший раз відізвався в каплиці до прокажених тими словами: Ми прокажені...

Хорі зрозуміли, що він самий заразився, їм услугуючи.

Вістка про це обігла світ.

Сумління зворушилося.

І ось до помочі хорому тепер о. Дамієнові приходить світський чоловік, молодий лікар Йосиф Доттон, щоби продовжати діло о. Дамієна.

о. Дамієн помер 1889 р. на саму цвітну неділю, 16 літ після своєї праці між прокаженими на Молькаях. З лиця помершого зникли сліди прокази в хвилину смерти.

Поховали його недалеко каплиці, а в 1936 р. американський воєнний корабель перевіз тіло через Панамський Канал і тут відібрав це тіло бельгійський воєнний корабель, щоби перевезти до вітчини на вічний спочинок. Апостольська Столиця почала вступні доходження в справі проголошення його святим.

Ось католицький герой, що переминв лице світа— своїм тихим трудом і геройською посвятою для відкинених.

Тепер прокажені мають свої лічниці, лікарів, доглядачок— їх лічать, як кожду іншу недуту, ними опікуються. Початок того завдячують вірі і любові католицького священика...

ОСТРОВИ АВСТРАЛЬОАЗІЇ

Досі ми мало знали про острови кругом Австралії і весь дальший і ближчий азійський схід, про поміст цілих груп островів, що наче довжезний обсічний топір простягаються від Японії держаком на полудне і творять свого рода вістря в Маріянах. Є тих островів 623 більших, що позначені на мапах і 860 менших, що значені лише на особливих картах.

В цій групі Австральоазії є більшими **Нова Гвінея** з 670,000 населенням і 313,000 квадратових миль— **Нова Каледонія** з 54,000 населення і 8,548 миль— та три острови **Фіджі** з 215,000 населенням і 7,083 квадратових миль простору.

Здається, що найбогатшим островом з них усіх є Нова Каледонія, де находяться богаті копальні ніклю, хрому, заліза, олова, цинку, ітд. Остров находиться тепер під контролею французів. Населення вже цивілізоване, але ще недавно, бо в 1917 р. один ватажок забаг білого людського мяса і зробив виправу на селище білих людий, деяких полонив і поїв. За це кольоніяльний уряд суворо покарав того туземного ватажка і його племя— відтоді в Новій Каледонії панує розмірний мир...

Нова Гвінея представляє собою ряд високорівень до висоти 14,000 стіп, з котрих деякі ще лише побіжно досліджені, а доступ туди можливий лише літаками. Околиці надморські нездорові, від моря простягаються мокрі лісові джунглі в глибину, котрі прямо непроходимі.

Столиця **Нової Британії** Рабаул це мала оселя, вічно під загрозою вулканічних вибухів.

Це все тепер в кліщах Японії. Великанські простори, незмірні можливости.

Але ці відлюдні і далекі острови були також свідками небувалого геройства.

Коли японці загрозили нападом на острови Соломона, тамошний апостольський адміністратор. Преосв. Тома Вейд відмовився залишити свою столицю Кієту. Коли японські кораблі причалили до пристані, він убрався в свої епископські ризи і вийшов напроти наїздників з проханням, щоби пощадили і шанували релігію.

Так колись, тому 1,500 літ зробив св. Отець Папа Лев Великий, коли вийшов напроти ватажка гунів Атилі перед ворота вічного міста Риму і завернув його від дальшого походу і дальшого знищення.

* * * * *

Групу островів **Маріянів** відкрив Магеллян в 1521 році. Тому, що туземці гурмою прибули на його корабель і потім забрали з собою всі його припаси, він назвав ці острови "Злодійськими"—Лятронес, і так вони називалися цілих сто літ. Потім еспанські місіонарі перезвали ці острови в честь вдовиці цариці Маріянами.

Еспанці правили там дуже свобідно і безпечно. Коли між ними а Америкою настала війна і приїхали туди американські кораблі, то еспанці не мали ані одного набою до гармат і піддалися. По скінченій війні Америка настало дістала Філіпіни і остров Гуам, а решта островів віддала назад еспанцям ,котрі відпродали їх німцям за смішно малу ціну— півпята мілиона долярів. Коли настала перша світова війна японці скоро заняли ці острови і вже там остали— аж досі.

Для будуччини Австралії і Америки ці всі острови мають дуже важне значіння.

Тепер там ведеться бій, що вирішить їх долю.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**...
не забудьте відказати якусь
суму гроша на **свою Церкву**—
на свою бурсу в Саскатуні—
на Сиротинець в Айтулі—
на свою пресу —
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

НАСТРОЇ В АНГЛІЇ

Мимо війни **англійські вуглекопи страйкували** в північних копальнях і яких 15,000 вуглекопів спинили працю в 16 страйках. В слід за тим дався відчути брак вугля, котрого треба ще понад 20 мілионів тонів більше, як звичайно. Вуглекопи домагаються збільшення платні.

При кінці мая яких 50,000 осіб **заповнили** славний **майдан Трафальґар** в Льондоні, щоби вислухати комуністичних промовців, які домагалися створення другого фронту в Европі для допомоги Росії. Головним промовцем був одинокий комуністичний посол англійського парляменту, Вівіям Галягер. Збори криком одобрили це домагання. Кажуть, що це було одно з найбільших зборищ, які відбулися на цім майдані.

Британський вчений Дж. В. С. Галдейн вніс подання о приняття до комуністичної партії в Англії і подав таку причину: "Хочу, щоби Британія протягом найблищих 20 літ зробила такий поступ, як совіти за останних 20 літ."

Це свідчить про полівіння настроїв в Англії дальше.

Можливо, що ці настирливі домагання причинилися до **масових налетів** союзних летунів на **Німеччину**. 1,500 літаків— тяжких бомбовиків, бойовиків і других бомбардували старе і многолюдне надреньске місто Кольонію, де є славна готицька катедра і де живе кард. Фавльгабер, про котрого доносили, що він сильно противиться націстам. На Кольонію і околицю скинено протягом півтора години яких 7 мілионів тонів бомб і дим зі згариш та розвалин підніся до трох миль вгору та видно було його аж з Голяндії. Десятки тисяч людий втратили життя чи стали ранені, шкоди великанські. Така сама доля стрінула промислове місто Ессен, де недалеко находяться воєнні заведення Крупа. Так німці тепер коштують своїх власних лікарств, які вони колись щедро не загалися розсипувати над Англією. Але навіть серед найбільшого наїзду німецьких літаків на Англію, як це було над Ковентрі, всіх німецьких літаків було не більше 500— а тепер півтора тисячі союзних літаків мілионами тон бомб віддають німцям з відсотками. Кажуть, що так піде одно німецьке місто по другім і люди тисячами втікають в Німеччині з міст. Внедовзі пять тисяч літаків нараз будуть бомбардувати німецькі міста. Це є й незаперечно вже другий фронт в Европі— у воздусі. А по нім прийде наступ на суші сухопутними частинами.

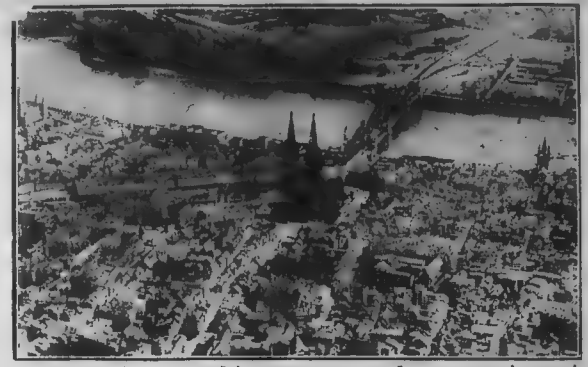

Вид Кольонії над Реном, з котрої сім-восьмих остала в руїнах по летунськім налеті, коли скинено 7 мілионів тон вибухових матеріялів на місто і околицю.

Вісти з України —

У Львові відчинили політехніку під новою назвою Технічний Інститут. Ректором є німець, проф. Ведефельд, його заступником українець, проф. Перхович. З учителів, що вчитимуть на цім Інституті подані такі імена: Фещенко-Чопівський, Туркевич, Мілянович, Шумовський, Гірняк, Ковальчук і Лукашевський. Подані також імена їх пять помічників. Отворені такі відділи наук: будівництва, господарства, будови машин, електрики. Плянують доперва отворення окремого Інституту для хліборобства і лісництва. Подання студенти мають вносити в німецькій мові. Ці всі вістки подаємо за нюйоркським часописом Нови Свят, що є польським часописом і в українських справах все насвітлює на свій пад. Тому ці вістки треба брати дуже обережно.

Але навіть той самий часопис пише, що німці у Львові отворили аж 20 кінотеатрів польських, а лише 3 українські. Іншими словами польонізація столиці Західної України, як колись за Польщі, так тепер за Німеччини зовсім не змінилася. І тому байки про це немовби німці помагали в Европі українцям—є тільки байками, та ще до того злобними байками. Як то наші звикли говорити— крук крукові ока не видзьобає.

ПРЕДСТАВНИКИ СХОДУ У ВАТИКАНІ

Представником Китаю іменований колишній міністер до Росії і представник Китаю підчас мирової конференції в Газі 1907 р.— Лю Тсенг Цянг, котрий навернувся, став монахом Чина Бенедиктинів і священиком, як о. Петро Челєстіне. Роджений в Шанґаю мав цікаву життєву карієру.

Після посольства в Росії, вже за китайської республики, став премієром 1913 р. бувши один рік передтим міністром заграничних справ. Був висланником Китаю на мировій конференції у Верзайлю а потім представником Китаю в Лідзі Націй. Тепер має 70 літ і є загально знаний в цілім Китаю та люблений.

Колись ще міністром в колишній царській Росії, одружився в Петрограді з бельгійською католичкою. Це рішило про його життя. Жінка старалася і довела до навернення Лю на католицтво. Коли вона померла в 1926 р., він відвіз тіло до її родимої Бельгії а сам вступив до монастиря і дістав облечини в жовтні 1927 р. Після покінчення богословських студій зістав висвячений на священика 1935 р. і тепер є представником своєї країни перед Апостольською Столицею в Римі.

Представником Японії в Римі перед Ап. Столицею став Кен Гарада, котрий на вступі згадав про працю св. Франца Ксавера в Японії та місійні зусилля в цім напрямі папів Григорія XV і Павла V. Він заявив, що японці хочуть навязати сердечні зносини з Апостольською Столицею.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПОВИННІСТЬ ВИКОНАТИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

Нам здається звичайно, що герої і геройство, то щось надзвичайне, велике і очайдушне— щось непричасне і далеке від звичайного сірого чоловіка і сірих буднів життя.

А так в дійсности не є.

Героєм може стати кождий і кожда, кождого дня і на кождім становищі.

Може стати героєм через точне, сумлінне і стале виконання свого обовязку.

Звичайна матір може стати героїнею, коли як слід виховує свої діти, з дня на день, з години на годину.

Звичайний робітник є героєм при своїм варстаті, коли чесно працює, не піячить, виховує родину і забезпечує її.

Католицька Церква проголосила святим звичайного монастирського братчика Конрада з Парґгам ще 1934 року.

І що він такого надзвичайного зробив?

Чим так відзначився?

А ось чим—

Цілий день повнив службу при брамі монастиря, впускав і випускав прихожих, жив як звичайний дверник, тихий братчик у великім монастирі, на котрого не впало цікаве око, котрого не знав світ за життя.

Але той простий братчик через 41 довгих літ ніколи не опустив рано Служби Божої, щоби вже в пятій десятці не прийти перед престіл і образ Пречистої в монастирі і не послужити священикові до Служби Божої. Перед кождим святом в честь Пречистої він постив, відправляв девятницю або тридніжку— це було його життя. Тихе і блаженне. Він віддано виконував свій обовязок, він почитав Матір Божу, він жив тихо і добре. Бог надгородив його моці чудесами, Церква проголосила його святим.

Ось герой виповнення свого обовязку, хоча той обовязок непомітний і на око людське малий. Але перед Богом він великий, більший від найбільших цего світа.

І тому справедливо вчив нашу молодь ще перед цею війною покійний др. О. Назарук, що для України треба вміти не лише вмерти і не в цім є тільки геройство— але **також треба вміти для України жити** і в тім є геройство кождого дня, коли хто чесно виконує свої обовязки для вітчини, для родини, для себе з дня на день, тихо, віддано, сумлінно, чесно. Це геройство виконання свого обовязку. І на тім тихім геройстві покладається ціле наше життя, вся його розбудова, цілі його основи зросту і сил.

Таких тихих героїв щоденного обовязку треба нам тепер много в Канаді.

Треба нам таких героїв обовязку для БУК-а, для нашої святої Церкви, для всього нашого народу. Це є великі люди в малім. Всі ці наші фармарі, робітники, учителі, священики і тисячі, тисячі безіменних— зарібників, урядників, професіоналістів, всіх тих, що віддано виконують свій обовязок з дня на день, літами, часто незвісно і забуті сучасними, неоцінені як слід грядучими.

Їм оцим віддаємо честь.

Їх даємо за взір до наслідування.

Героїв сірого будня, героїв свого обовязку!

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСУВАННЯ В КАНАДІ І УКРАЇНЦІ

(3)

Відповіди у Фрі Прес з нагоди запланованого там драстично справи голосування і українців, можна поділити на три части— відповіди правих українців, відповіди лівих українців і відповіди неукраїнців.

Відповіди правих українців всі висловлюють своє обурення з приводу накиду і наводять **много причин**, чому голосування випало так, а не інакше. Дальше ці відповіди **доказують**, що твердження Фрі Прес неузасаднені і непродумані. І також доводять, що вони **шкідливі** з многих причин.

Від імени **учителів** в Ісґ Селкирк за своїми повними підписами, панночки **Марія Карпець, Павліна Копот і Анна Ольга Будинська** з обуренням відкидають напасти. Вони так пишуть: "Нам всім присутна є загартованість так само, як колись нашим предкам. Ми, учителі, безустанку працюємо по наших школах для воєнних зусиль."

Видний український **аптикар** Винипегу, **Никола Л. Залозецький**, написав також довгий лист, в котрім дуже чемно і прямо елєґантно старається довести неоправданість тверджень Фрі Прес.

В. Батицький довго читав Фрі Прес і аж тепер довідався, що вона про нього думає і про всіх українців та виразив це своїм прилюдним листом.

Письменник **Івах** звертає увагу на високе число добровольців зпоміж українців.

Від імени українських **організованих жінок** Винипегу пише **Т. Кройтор** з протестом. **М. І. Пробіжанський** з **Стюартбури** гарно написав в оборонї свого народу.

Дуже влучно **П. Сагул** звертає Фрі Прес таку увагу: "Дивуюся, **як то сталося, що льояльність до Сталіна стала несумнівним доказом певної льояльности деяких чужинців до Канади? Чи статтю** "Де в Манітобі шукати за голосуванням "ні"— **"написав якийсь... комісар Сталіна? Чи Канада стала провінцією Сталіна?** А де є Велика Британія?"— Це написано коротко, але дуже сильно і тято.

ГОЛОСИ ЛІВИХ

На жаль не обійшлося і без тих голосів з поміж українців, що самі перед світом стали прилюдно ганити і осказувати рідних братів по крові.

Один з тих признає рацію Фрі Прес, що всьому завинив провід.

Інший каже знова, що він вже рік тому доносив на українців, які тоді вшановували память Петлюри і чернять імя головного отамана УНР.

А ще інший гладить Фрі Прес і запевнює її від себе, що всі її твердження основані "на твердих фактах." Закидає, чому праві українці не збирали на поміч для совітської Росії і виступає з тої причини проти КУК. Піддає думку, що треба застановитися, якби перемогти злі наслідки голосування "ні," ітд...

Цих голосів було всього три, але вони пишають дуже пригноблюче вражіння, коли зважити, що хтось з українським іменем прилюдно виступає і помагає накидатися на українців.

(Продовження на сторонї 7)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

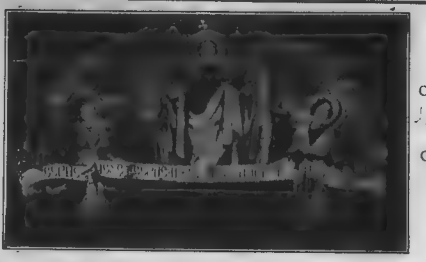

† СЛОВНИЙ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

СЕРЦЕ ХРИСТОВЕ— ЛЮБОВ І МИЛОСЕРДІЯ

Прийдіть до мені всі обтяжені і знеможені, а я вас заспокою!— так кличе божественний Спаситель до всіх людий.

Христос кличе прийти до себе— **всіх!**

І то всіх обтяжених і знеможених, значить тих, котрих світ відкинув, котрими часто світ гордить, не зважає на них, відсуває їх і забуває про них. Тих всіх, що в життю зазнали трудів і клопотів, тілесних і душевних, з котрими життя обійшлося жорстоко і не дало їм сподіваних радостий, тих, котрих відкинуло життя тут і світ, їх всіх кличе Христос до себе.

Спаситель кличе всіх, бо **всіх любить!**

І тому св. Іван каже, що Бог є любов. І також той святий каже, що любов ніколи не гине. Божа любов є сильнійша, як всі нещастя і горе світа, Божа любов осолоджує і облекшує наше життя. Все таки чоловік серед всього свого горя і нещастя знає, що хтось його любить, хтось про нього дбає, хтось його не опустить ніколи. Це свідомість Божої любови додає нам сил до життя, кріпить нас і піддержує навіть серед найстрашнійших обставин.

Спаситель кличе нас всіх, бо **милосердиться над нами!**

Христос прощає, Христос ущедрює всіх. Навіть тих, що негідні. Дає своє світло і дощ і вітер для тих, що вірні, і тим, що невірні. Терпить грішників і дає їм премного нагоди поправи. Терпить злих і богохульним, чей навернуться спонукані безмежним Божим милосердіям. Христос ласкавий, добрий і щедрий для всіх. Для добрих і злих— для всіх Бог є богатий, не скупить і дарує. Лише людська злоба гріхова вчинила той красний Божий світ таким тісним і голодним. Бог сотворив цілий світ для всіх і сказав до перших вже людий: **Най панує!** Чоловік має панувати і бути **паном** видимих сотворінь. Однак через гріх чоловік часто стає невільником зла і замість служити одному правдивому Богу, служить мерзким сотворінням.

Серце Христове є для нас знаком, пригадкою і дійсністю Божої любови і Божого милосердія до всіх людий. Воно кличе й нас до любови і милосердія. Кличе нас просто собі взаїмно, бути ласкавими і добрими. І це приказ Господній, щоби ми любили себе взаїмно і жили тут вже на цім світі на образ і подобу Божу!

Хто так не чинить, сквернить образ Божий, ранить Серце Христове, допче заповіт любови і милосердія. Той самий тратить право на любов і милосердія, а світ без тих чесност стає могилою, життя як гріб, студене, холодне, мерзенне. Жити в ненависти і без милосердія це значить винищувати себе взаїмно, поливати той світ кровю і сльозами. Там де нема релігії і віри в Бога, там буде страх і знищення, кров і сльози. Нині тим більше треба нам цілим нашим малим серцем почитати і молити Серце Христове о мудрість і силу привести світ назад до Божої любови і Божого милосердія.

Скажім так як св. Филип з Нері: Боже, чому ти дав мені до любови тільки одно серце і то так маленьке, щоби Тебе любити!

І любім Серце Христове всім нашим серцем і служім Йому одному!

БЛАГОСЛОВИ ВСІМ

Благослови всім, Ісусе милий,
що Твому Серцю честь складають.
Най скарб сей світлий, всі в кождій хвилі,
тепер і в віки посідають.
Ісусе наш, О Боже славимий,
благослови, Ти скарб наш единий!

Якже Ти славний, Боже в Сіоні,
не скаже того слабий язик.
Як Ти величний в небі на троні,
в билинках земних якже велик!
Всіх Ти Господь, всім ласки зсилаєш,
благослови, сердечно благаєм!

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЧЕРВЕНЬ, 1942

14 4 **Нед. 3 по Сош.** Мч. Юстина
15 П Св. Никифорь
16 В Мч. Лукіяна
17 С Св. Митрофана
18 Ч Свщм. Доротея
19 П Преп. Висаріона і Іляріона
20 С Сщчм. Теодота
21 Н Нед. 4 по Сош. Вмч. Теод. Стратилата
22 П Св. Кирила
23 В Сщмч. Тимотея
24 С † Ап. Вартоломея і Варнави
25 Ч Преп. Онуфрія В. і Петра Атонського
26 П Мч. Акилини
27 С Прор. Єлисея і св. Методія
28 Н Нед. 5 по Сош. Прор. Амоса і Єроніма
29 П Тихона
30 В Мч. Мануїла і ін.

УСТАВ

14, нед. 3 по Зісл. і празник Серця Хр —гл. 2, Литія, ев. утр. 3, на Сл. Б. ал. 306, ев. Ів. 9 і 10.

21, нед. 4 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 93, ев. Мат. 25.

28, нед. 5 по Зісл.— гл. 4, ев. утр. 5, на Сл. Б. ап. 103, ев. Мат. 28.

– ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ –

12 **миль** на північ від Арран в Саскачевані, в місцевости **Гвайт Біч будують нашу церкву**.

Збудували прегарну нашу церкву в Гемтремк, біля Дітройт. Посвячення нової церкви було 31 мая 1942. Першу церкву збудували на Грейлінґ вулиці 1914 р. за о. Евгена Бартоша, організатора парохії. При церкві є великий мурований Народний Дім, що тепер служить за цілоденну парохіяльну школу під проводом Сестер. Сестри мають окремий дім. В 1934 році докуплено нову площу під будову церкви за о. М. Струтинського. Коли на пароха прийшов о. Стефан Тиханський в 1936 році, парохія стала збирати фонди на будову, котра почалася рік тому. Парохія має 800 родин членів, при ній гуртується 25 організацій— Брацтва, Сестрицтва, 3 відділи УНС, одним Провидіння, 2 відділи Союзу Українок, Апостольство Молитви, відділи Марійської Дружини, ітд.

В неділю 31 мая їх Ексселенція Преосвященний Ладика висвятив в церкві св. о. Николая у Винипегу, о. Володимира Пшика на священика.

Новому нашому священикові в Канаді бажаємо всіх ласк Господніх, успіхів і ща-

стя в цім відвічальнім ділі і праці над спасенням душ нашого народу.

Торжественне посвячення новопомальованої катедри нашої у Філядельфії відбулося 3 мая. Передтим цілий тиждень давав св. місію о. В. Краєвський ЧНІ. з Канади. Була архієрейська Служба Божа Преосв. Богачевського в сослуженні многих отців, а потім спільний обід в Парохіяльнім Домі. Церква є під візванням Непорочного Зачаття і маляр поміститв образ Матері Божої над самим головним престолом.

З тої нагоди парохія видала свою Пропамятну Книгу на 126 сторін, в котрій зібрано статті не лише про саму церкву у Філядельфії, але також про нашу Церкву взагалі. Книга має много образків і коштує всього один доляр. Замовляти на адресу: 816 North Franklin St., Philadelphia, Pa., USA.

Пароxом церкви є о. канцлер Филимон Тарнавський.

СЛАВІМ ВСІ СЕРЦЕ!

Славім всі Серце Бога живого,
сам він бажає серця цілого.

Для нас позволив свій бік пробити,
щоб нас всіх в Серцю своїм укрити.

Прийдіть до Нього всі сотворіння,
смирно припадьте всі на коліна.

Прийдіть до Нього, честь, славу дайте,
і Бога Творця всі величайте!

РАДУЙСЯ СЕРЦЕ

Радуйся Серце Божа живого,
світа владики і пана мого!
Радуйся раю, надіє наша,
радуйся Серце Бога і Спаса!

До Тебе діти Вкраїни зітхаєм,
в Тобі потіхи в смутку шукаєм.
Пригорни всіх нас до Серця свого,
радуйся Серце Бога живого!

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ НАШ КИРИЛ, АРХІЄПИСКОП АЛЕКСАНДРИЙСЬКИЙ

9 червня ст. ст.— 22 червня н. ст.

Отці Халкедонського Собора називають св. Кирила "оборонцем чистої і непорочної віри." Св. Келестин папа говорить про нього, як про мужа "правдиво апостольського." Св. Кирил став патріярхом в Александрії 412 р. по смерти Теофіла, котрого був братаничем і котрий самий визначив його на той високий уряд. В Александрії ширилася тоді ересь новаціянів, котрі вчили ложно, немовби не можна сповідати і допустити до св. Причастія тих, що по св. хрещенню тяжко согрішили— хіба такі дадуться другий раз охрестити і тим чином, як вони казали, відзискають втрачену ласку Божу. Всіх, що приставали на їх ересь, вони хрестили наново, а всі тайни, що уділовали священики, котрі не належали до них, вони уважали за неважні. Ця ересь почалася в Римі за часів папи Корнелія около 250 року, а видумав її священик Новацій. На соборі в Нікеї висланник Новаціян, Ацетій відкликав свої блуди, зложив визнання віри і навернувся. Однак еретики тут і там ще були аж до половини 6 ст. В Александрії ересь та сильно розпаношилась, але кінець поклав їй аж св. Кирил.

Другим горем Александрії то були жиди, зарвисті в своїй смілости так далеко, що підкупивши старосту Ореста важилися в білий день нападати на християн і на церкви. Св. Кирил візвав до себе їх старшину і упімнув, щобн не нападали на християн. За ними однак зараз унявся староста Орест і справа опинилася аж в цісаря Теодозія. Ворохобників покарали і Орест втратив свій уряд. Жидам зборонили жити в Александрії. Сталося це 415 року.

Але на Церкву найшло ще більше горе. Царгородський патріярх Несторій зачав голосити нову ересь, після якої Христос родився не як Бог, але як звичайний чоловік і доперва потім Божа природа злучилася з людською природою Христа. Тому Несторій казав називати Пречисту "Христородицею" а не Богородицею. Многі в Єгипті і Сирії приняли ту науку і так повстала секта несторіян. Св. Кирил виступив проти тої ложної науки і навіть написав письмо до Несторія, щоби відкликав свої блуди. Так само написав св. Кирил до цісаря Теодозія і його сестри Пульхерії. Однак за Несторієм стояв патріярх Антіохії Іван і кілька епископів та часть цісарського почоту. Тоді св. Кирил скликав синод до Александрії і там рішили цілу справу передати до розсуду папі св. Келестинові. Папа скликав до Риму синод, що осудив науку Несторія. Тоді св. Кирил послав до Нестория 12 точок, щоби цей підписав і під кождою точкою було написано, що коли хто не вірить, так як тут написано, нехай буде виклятий "анатема"— то й ціле письмо названо анатематизм. Несторій однак видав своє протиписьмо і назвав його антинанатематизм. Тоді за спонукою св. Кирила цісар скликав до Ефезу собор 431 року, третий вселенський. Папа послав трох своїх відпоручників, приїхали понад 200 отців. Несторій приїхав також, його боронив царський намісник Кандидіян. Патріярх Антіохії Іван і його епископи не приїхали на собор.

22 червня почався собор і зараз отці стали розважати справу Несторія. Маси народу окружали церкву, де відбувалися наради і до пізної ночі ждали, що вирішить собор. А коли вечером стало відомим, що собор виклив Несторія та його науку, тоді ціле місто заворушилося з радости, всі доми освічено, всі церкви були переповнені, всюди величали Пречисту пресвяту Богородицею. Отців відвели з церкви зі смолоскипами через місто до їх мешкань і співали їм цвіти та кадило під ноги. Другого дня прилюдно в церквах викляли Несторія та письменно проголошено клятву на нього та його сторонників. Однак пятого дня від тої хвилі приїхав до Ефезу патріярх Іван, зібрав кількадесять своїх приклонників і виклав наче на сміх св. Кирила. Кандидіян переловив листи собору до цісаря і сам післав фальшиве звідомлення, в наслідок чого цісар приказав увязнити св. Кирила і епископа Мемнона. Коли еретики побачили св. Кирила в кайданах, ликували. Але місто заворушилося. Отці собору післали своїх довірених прямо до цісаря і ці справедливо представили річ. Тоді цісар сейчас звелів звільнити св. Кирила, а Несторія осудив на прогнання до Оазис в Лідії, де той помер упавши з коня 440 р. Та ще за життя церквак розточив йому язик, котрим хулив Пречисту.

Коли св. Кирил вернув зі собору домів, ціла Александрія витала його торжественно. А він віддався зовсім своєму стаду, вчив словом і приміром свого життя, будував церкви, був вітцем для вдовиць і сиріт, помагав бідним, писав книги, що вчинили його учителем св. Церкви. В тих книгах славив Пречисту. Помер у великій святости 444 року, в 32 році свого патріяршого душпастирства.

Наука.—Оповідають, що в хвилину смерти сама Пречиста явилася св. Кирилові і приняла його душу. Певним є, що Пречиста ніколи не опускає тих, що вірно служать їй Божому Синови та її почитають. Тому й ми почитаймо кождого дня Пречисту Діву і Богородицю.

Молитва.—Пространства разума церковного, словеси істинними сокровище явил еси і Несторієво хуленіе разорил еси, славу же Богородичну уяснил еси, святителю Кирилле— Христа Бога моли дарувати нам велію милость.

ЧИТАЙТЕ ПРЕКРАСНІ КАТЕХИЗМИ

Народний Катехизм, стор. 114 ..... 10ц

Діточий Катехизм, о. др. В. Кушнір, прекрасний ілюстрований катехизм для дітей ..... 10ц.

Наша Релігія, о. А. Луговий, катехизм в українській і англійській мовах .... 15ц.

Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСУВАННЯ В КАНАДІ І УКРАЇНЦІ

(Продовження зо сторони 4)

ГОЛОСИ НЕУКРАЇНЦІВ

Є їх два.

Вони влучно підчеркують, що **не голосування в Канаді було вільне і ніякому не приказує, як і що він має голосувати.** А в нас ще нема "ферботен." В нас є свобода думки, слова і голосу— за це ми боремося. Отже Фрі Прес в основі своїй поставила справу зле і коли вона сама на своїй заголовній сторінці все пише про свободу— то яким чином накидатися тепер на людий по причині якраз виконання тої свободи?

"Хто ви є, що важитеся комусь дошивати пятиколюмні замисли і викрикувати "націстівські приклонники" на тих, з котрими ви не погодуєтеся? Кождому думаючому канадійцеві та ціла справа дасть богато до думання відносно нашої мнимої демократії."

Панна Беатриція Бриджен з Винипегу повчає Фрі Прес, що її стаття є правдивою загрозою для нашої єдности в часі війни. Закидає, що вона розходиться з понятям демократії.

"Чи Канада вже направилася в ті часи, коли стане ферботен (забороненим) ріжнитися думкою від якогось самопоставленого авторитету? За що бореться триста тисяч канадійців? Чиж це не є самою суттю демократичного правління, ядром самого права голосувати в справах прилюдних так і з таким розумінням, що все є дві сторони тої самої справи?"

Цілком влучно, оправдано і слушно.

За ці голоси неукраїнців ми їм мусимо бути щиро вдячні, коли вони самі виступили в нашій обороні прилюдно і як мізерними супроти того виглядають ті люди з українськими іменами, ліві, що ще накинулися на рідних в надії їх добити на очах суспільности.

ГОЛОСИ З САСКАЧЕВАНУ

Про цю саму справу написали також часописі в Саскатуні і в Йорктоні.

Йорктонська англійська часопись також гостро виступила проти українців.

Їй відписав **радник Стечишин і др. Іван Гончар.**

Цей останний дав чи не найкращу відповідь з усіх українських відповідий в даній справі. Написав з чуттям і з розумом.

Він пише так: "Українці в західній Канаді—не мають іншого краю ані приналежности, тільки Канаду, котру вони можуть зовсім слушно назвати вповні своєю. Працею, що хребти ломить, вони викопали і видерли свої хати і фарми з тяжких корчів і твердого каміння. Нічого не прийшлося їм легко. Чимнебудь вони є тепер, щонебудь вони мають, або чим вони думають стати, чи що мати, все вони здобули працею без віддих, потом і сльозами—сльозами часто по причині жорстокого упослідження, вишуканих прикрощів, відпихань і образ, а також звичайної погорди. Але мимо того всього вони тут липаться і відіграють важну ролю в будучности Канади. Вони люблять Канаду і для більшости з них це рідний край. Цю любов вони доказують тепер своїми кріпкими юнаками і гарними доньками— жертвуючи на вівтарі оборони цього краю свій найдорощий скарб."

Дійсно написано гарно, розумно і сильно.

Але тих всіх, шкод, що нанесла стаття Фрі Прес для нас тепер вже пізно завернути. Вплив тої часописі між нашими співгорожанами великий і в самім Винипегу щоденно її розходиться понад 60,000 примірників. Її читають ріжні люди— і шкода останеться. Та шкода зроблена нашому імени тепер, в такий грізний час, ще більше діймаюча і вражлива.

* * * * *

Що на те все тепер казати?

* * * * *

Многі причини зложилися на те, що голосування в українських околицях випало якраз так, як випало.

Українці люблять свободу, цінять її і дорожать нею.

Українці уважають свободу в Канаді не за паперове слово без дійсної вартости, але за суттєву дійсність нашого життя. Ми свідомі того, що в Канаді нам прислуге, нам належить, ми **маємо дійсну свободу слова, зборів і голосу.** За це ми боремося, це ми оборонямо перед лютим ворогом. І тому українці в Саскачевані і всюди інде післали охотниками вищий відсоток своїх юнаків— як інші народности, в тім числі навіть англьосаксонці. Цего факту ніхто від нас не відбере і він мусить також мати своє оправдання — чому якраз українці в так великім числі зголосилися добровільно і далі голосяться до війська.

Але чому випало так голосування?

Бо ядро права свободи лишає кождому вільним голосувати так, або ні і може **деякі якраз хотіли скористати і провірити то право** тепер в Канаді.

Це булаб одна з причин.

Друга причина видиться та, що **кождий примус для українців осоружний.**

Справедливо підчеркує в своїм листі КУК, що українці тому якраз втікли з Европи, що там того примусу в державнім життю було забогато. Там на кождім кроці і в кождій справі держава має щось сказати для горожанина. Горожанин тратить цілком своє право думати і робити сам за себе, держава за нього думає і чинить. А іменем держави думає і чинить за нього поліцай. Державний примус в Европі тотожний з тамошньою поліцією та всіми її уживаннями і надуживанями до Гестапо і ГПУ включно. Українці зазнали того всього на собі і воно їм противне до шпіку костий. Вони того ніколи не хочуть зазнати в Канаді і відраза перед тим примусом регляментації цілого життя і можливости того всього в Канаді, спонукала також деяких голосувати "ні."

Трета причина це **хліборобство нашого поселення.**

Наші замешкують широку прерію і як пише др. Гончар "витяли і видерли свої хати і фарми з корчів та каміння." Хліборобське населення все є стале, любить традицію, неохоче на риск.

(Далі буде).

ВОЄННІ ЦІЛИ АМЕРИКИ

Заступник президента Волес виголосив в Ню Йорку знаменну промову, в котрій намітив воєнні і повоєнні цілі Америки.

Він говорив між іншим так.

"Ідея свободи, яку ми в Злучених Державах так добре знаємо і любимо, походить з біблії з її надзвичайним підкресленням гідности особи. Демократія є єдиним правдивим політичним виявом християнства."

Теперішну війну уважає Волес народною революцією, подібно як о. Ф. Шін.

Ця революція заложена на здійснення 4 основних свобід, які висловив президент Рузвелт. А іменно—

свобода релігії,
свобода слова,
свобода від страху перед тайною поліцією,
і свобода від нужди.

Волес каже, що та революція почалася ще 1775 року від Америки і пішла до Франції в 1792 р., потім до пізнодневої Америки за Болівара і до Центральної Европи в 1848 р. Після нього продовженням тої революції є революція російська в 1917 р.

Відповідно до 4 свобід, Волес поставив також 4 обовязки.

Обовязок витворювати річи кілько можемо,

обовязок доставляти їх як найшвидше до боєвих ліній,

обовязок боротися з усіх сил — і

обовязок збудувати мир— справедливий, тревалий і милосерний.

Накінець він сказав: "Компроміс неможливий. Ми не спинимось, поки всі жертви націстів і японців не будуть звільнені. Будемо боротися за повний мир і за повну перемогу."

ПОЛЬСЬКО - УКРАЇНСЬКІ ВІДНОСИНИ

(3)

Все таки справа наладнання польсько-українських відносин не є того рода і так маловажна, щоби з легкої руки відкинути навіть найменшу можливість порозуміння. Уважаємо, що брошура Леона Гарчиньского є з польської сторони великим кроком вперед на шляху до наладнання відносин. І тому треба цю працю повитати.

На цім першім позитивнім кроці не можна однак перестати, але треба справу вести далі і попрацювати над нею більше. Треба прийняти сталу засаду, розробити поменші можливости і дрібниці.

За засаду можливости порозуміння обох народів ставимо це: **Признаємо право на повну державну самостійність Польщі— поляки признають таке саме право на повну державну самостійність України.**

То буде засада, з котрої обі сторони можуть вийти і найти дальші шляхи подрібного порозуміння.

Та засада мусить бути забезпечена через обі сторони певними запорученнями точно означеного характеру.

Тоді всякі підозріння або підривні думки і сумніви зникнуть. Тим обопільні відносини скріпляться і прояснять. Нічо не буде спиняти в душах дальшого розвою.

* * *

Коли станемо на засаді повної обопільної державної самостійности України і Польщі, тоді так добро одної сторони, як добро другої сторони вимагатимуть, щоби ці державні самостійности були **тревалі, забезпечені і взаїмно підтримуючі.**

Це можливе лише тоді, коли **усунеться можливість небезпеки для обох держав від заходу і сходу.**

Тому Польща повинна дістати в будучім мирі свої коренні землі, навіть якщо поляки тепер там не є в більшости і подбати про відродження своїх земляків на тих своїх корінних землях. Польща буде мати змогу також всю свою енергію присвятити внутрішньому розвоєві своїх земель, їх добробутові, не витрачаючи сил на зовнішню безцільну ворожнечу з сусідами. Тим розуміємо, що прастара польська столиця Гнєзно та тамошня земля зі Шлеськом мають вернути до свого пня, так само як надморські кашуби мають знова вернути до матірної цілости польського народу. При цім не можна забути, що Східна Прусія це прадавний словянський край, але до коріння знімецкий тепер, так само як давний Гданськ. Також не можна забувати, що під самий Берлін сягали ще донедавна оселі первісних мешканців тих околиць словян— Лужицьких Сербів, котрі по останній світовій війні навіть спромоглися на організацію своєї Матіци і видавання книжечок для народу в своїй мові. Їх остало ще 60,000 душ в околиці багон і розливів ріки Спреви, їх оселі починаються на передмістях Берліну. Ті всі словянські меншини Польща повинна взяти під свою охорону і помогти їм вернути до давної слави і сили.

Так само Україна в будучім мирі має дістати всі свої корінні землі зі східною Галичиною і Холмщиною включно, бо це прастарі українські волости і досі зберегли більшість свого, туземного, українського населення. Одно місто серед моря українського населення не може рішати про приналежність і долю Галичини, так само як Познань не може рішати про цілий край. Львів це город короля Данила в честь свого сина Льва і на кождім кроці затримав докази і свідоцтво української давнини та господарського володіння. Наша границя з Польщею піде межою населення— котра здебільша збережена від давних давен досі: Через Явірки і Шляхтову на Лемківщині вздовж хребта Карпат до Сяну і Сяном до Лежайська а там горою на північ попри Білгорай і Красностав попри Сідлець до Пінських болот. Це вже річ мовознавців, істориків і географів, щоби при спільнім порозумінню і добрій волі найти подрібну розв'язку справи.

До України має належати Карпатська Україна зі своїми прастарими містами Хуст, Ужгород, Мукачево і Перечин.

Так само Буковина і та частина Бесарабії, де українці творять більшість. Границею буде тут долішний Дністра.

Крим з Керчом має належати до України, так само як Кубань, оперта о Кавказькі Гори. На сході ріка Дон буде наша історична границя.

Така Україна, сильна і богата, стане також опорою своїм сусідам і рівноважником сил в Европі.

Тоді Польщі нічого боятися нападу Москви, чи нападу німців.

Між обома краями повинна стати торговельна і митна злука, так щоби подільський виноград міг без мита поїхати до польських дітий, коли Україна буде його вивозити— так само, щоби Гданський янтар надбережних кашубів у прегарних виробах міг без мита поїхати до Київа і стати дешевою а принадною окрасою українських красавиць.

Тоді оба народи будуть дбати, зацевнені від зовнішних несподіванок і страху перед зрадливими нападами, про розбудову свого власного культурного, торговельного і промислового життя і це обом країнам вийде на користь.

Цій позитивній праці сприятиме спільна західна культура і цивілізація обох народів, котрої коріння є в католицькій релігії. Ми зберігаємо наше наслідя в українськім обряді, поляки в латинськім— однак корені обох обрядів містяться в католицькій правді і Божій пасці правдивої віри.

Господь Бог сотворив народи здібними до оздоровлення.

Колись наші князі дружилися взаїмно і через вихор століть та брязкіт зброї чути також гомін вебільних пісень і дружних гостин.

Був час, коли наші спільно загачували тевтонську небезпеку на полях під Грунвальдом з піснею на устах в честь Пресвятої Діви—і був час, коли також на сході спиняли орди під Хотином і Цецорою.

Найдім між собою сталі, непорушні засади— залишім свари і ненависть —узнаймо і признаймо себе взаїмно, наші обопільні права на життя, розріст і славу, говорім до себе мовою чести і взаїмної пошани— а час порозуміння вже є.

Від нас залежить, чи йому судилося здійснитись.

Чи може знова втопити в крови і сльозах будучність обох народів на многі літа. **Божа справедливість діє і ніколи не можна безкарно кривдити живого народу.**

Най цей дух Божої справедливости і пошани веде нас до чести і слави, до добра і сили, а все можна повернути колесо історії і наладнати відносини для обопільного добра.

Наступ в лібійській пустині, літаки і човни серед пісків і жаркого сонця.

ГРЯДУЧЕ

Коли над нами рознесеться буря,
коли колеса в хмарах заскрегочуть—
розсипте сміх, як крищталеві перли!
Нас ангели весільні там на гостину хочуть.

Там понад хмари є ясні левади,
де сонце стелить золоті пасмуги —
забудьмо шкоди, сварки і незгоди,
ми, діти сонця, сили і натуги!

Така проясність чиста перед нами!
Промінні крила нас манять до зриву—
Народе Божий, мій краю любимий!
До лету в безмір велику й щасливу!

о. Ст. Семчук.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

РІЧНІ ЗБОРИ В САСКАТУНІ

Річні збори **відділу ч. 4** в Саскатуні були 17 мая 1942 р.

Предсідником був **б. Фіриан.** По відчиті звіту отець дав свої зауваги, в якім напрямі наш відділ повинен тепер працювати над піднесенням релігійного духа в парохії між нашою молоддю, що губиться між чужими.

Вибрано потім заряд, як слідує:

Голова—Йосиф Мельник
Заступник — Михайло Ковбель
Писар — Петро Сірко
Скарбник — Никола Товстега
Провірники— Григор Романів і Стефан Патола.

Була дискусія над пляном праці.

Збори закінчено молитвою.

П. Сірко, писар.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦП

ТРАВЕНЬ, 1942

ПРИХОДИ —

П. Торбяк, М. Чикорлій, П. Саламаха	$6.00
Г. Марак, Гр. Кузь, Геня Славута	2.75
о. Сірий збірки на пох.	5.00
о. Із. Борецький з продажі	20.00
ГБей за оголошення	10.00
Відділ ч. 11 Гефорд	4.50
Дм. Васильків, Р. Калинюк, Д. Катеринич	2.50
о. В. Чарний і відділ з Гудів	9.60
оо. Редемптористи 6 передплат	6.00
Безіменна передплата з Арран	1.00
М. Задворний, П. Корпан, Дм. Джус	4.00
А. Романець, М. Глоговський, П. Паськів	3.00
М. Бовден, О. Заячківський, Ф. Вальчак	4.00
о. Ігор Шпитковський з продажі	4.35
о. Семчук з продажі	4.50
Ів. Процюк, оо. Василіяни з Винипегу	4.00
Відділ ч. 11 Гефорд	1.80
о. Н. Демків з Продажі	12.00
К. Гірна, М. Оборяник, А. Крижановський	3.00
Л. Межибродський, П. Андріяш	2.00
Відділ ч. 4 в Саскатуні	18.00
о. Ів. Калуський з продажі і 7 пер.	8.00
Збірка на Сопівниках, Ман.	4.68
Збірка на з'їзді в Стюартбурн	22.72
Дві передплати на УВісти	2.00
Разом	$164.89

— РОЗХОДИ

Почтові значки	.89
Змінне чеків	.45
Друк БН ч. 9	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
Обгортки	2.98
Мети до кліш	2.70
Друк БН ч. 10	40.80
Додаток	10.00
Обгортки	2.98
Мети	1.89
Гума до ліплення	.10
Почтові значки	1.00
Дорога до Стюартбурн.	4.40
Разом	$126.09

Дмитро Кобринський,
завідатель БН.

З'ЇЗД В СТЮАРТБУРН, МАН.

Ми виїхали з Винипегу близько одинадцятої в ночі і поїхали гостинцем по правім боці Червоної Ріки аж до Сейнт Пієр, куди приїхали була дванацята. Старий бас торохкотів і гудів, перевертався і скрипів, як звичайно старе творіння і віз нас усіх шість подорожних, з котрих три зараз висіли до С. Пієр. Їхати теплою ночею мило, а ще до того весною. В С. Пієр світилося в гостинниці, де бас стає— було кілька хлопців і гучно гриміла музика з голосника. Ми хвилину вийшли спростувати кости і знова поїхали в ніч. Скоро скрутили з доброї дороги на пільну і доперва тепер показався наш старий перевозовий самохід у всій своїй здібності і величі. По дощах на цій дорозі остали глибокі вирви і колії, самохід здрігався раз пораз і впадав то видставався з глибоких колій, щоби зараз знова вїхати в нову колію. По обох боках цеї дороги в мілких ровах стояла і виблискувала в місячнім світлі водиця, про дрімку тепер не було мови. Ані мови, ні розмови. Шофер мусів пильно уважати, куди і як їде, один рух і ми могли б застрягти на цілу ніч.

Так ми проїхали над береги річки Рози, як я потім довідався про назву, котра підчас дощів весняних в цих околицях розлилася була широко і далеко, нанесла намулу з піль і поробила собі нові русла. В одним місці при якімсь містку ця вирва виглядала прямо страховинно. Вода прорвала дорогу від боку ріки, так начеб врізав ножем на яких 50 стіп в діл. Чистий коніон— просник серед піль, над самою дорогою. Люди поставили кілька жердок на осторогу і самохід котиться самим краєм того урвиська, покищо безпечно, бо не чули полями, луками, лісками, аж під до другої приїхали до Стюартбурн. Це був наш перший приїзд в ту околицю і тому висівши, довідалися від шофера, що тут нема много хатів і вибору. Він оповів нам також, де стоїть наша церква і як це далеко звідси. Сам їхав на Вайту і рано вертав назад, міг нас провести там і потім назад скинути біля церкви ранком. Але ми з о. Ігорем рішили таки вже тут ночувати, де і як воно буде.

Напроти виднів в сутінках будинок крамниці і якісь прочі забудування. Нам сказав шофер, що це крамниця Пробіжанського, а імя вже саме було звісним. Я підступив в ночі під крамницю— здалека на овнді лискало і гриміло. Грядучий дощ ще більше підтвердив наше рішення заночувати вже тут намісці, що буде, то буде.

Каже о. Ігор:—Ідіть, ідіть, там вас пес

З РУК ДО РУК, З ХАТИ ДО ХАТИ, ШИРІТЬ НАШУ ЧАСОПИСЬ!

ще вкусить...

Але я знаю вже троха фармерських псів і хоча вигляд був, що може часом і вкусить, але в тім случаю якось не виглядало на цю можливість.

Поки ми так голосно говорили один до другого, з горішнього вікна крамниці дався чути сонний голос: А то хто там?

І тоді я сказав, що ми приїхали на з'їзд, чи будуть ласкаві приняти нас наніч.

—Зараз, зараз!— сказав той самий голос, і нам вже стало лекше.

За хвилину зійшов на долину сам господар, Іван Пробіжанський, свого рода аристократ цілої околиці, батько численної родини і впливова людина, котрий попросив нас до середини, до крамниці. Ми представились і почалася тиха гутірка.

Треба признати, що Пробіжанські були дуже гостинні і хоча це було пізно в ніч і ми приїхали без заповідження, вкоротці знайшлися два ліжка для нас в двох світлицях нагорі— і чиста постіль. Без довшої надуми ми подякували за гостинність і пішли спати. Здалека гриміло, комарі роями билися у віконну сітку і зузчали, було досить тепло. І так ми поснули.

(Далі буде).

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ПОЧЕСНІ ГРАМОТИ РОЗДАНІ НА СТЮАРТБУРН

Викликані поіменно **Іваном Пробіжанським** одержали Почесні Грамоти слідуючі старші і заслужені громадяни околиці на з'їзді в Стюартбурн.

Петро Марущак, приїхав 1899— **Сидір Горобець,** приїхав в 1896 р.— **Павло Королюк** з Рози— **Ярослав Маловський — Іван Сопівник** з Каліенто — **Семен Смук** з Вайти —**Іван Пробіжанський,** церковний урядник і провідник давний околиці, успішний купець в Стюартбурн, батько численної родини, що часто до нього навідуються навіть з дальших сторін— **Дмитро Ткачук — Михайло Гаврончський** з Бидмор — **Теодозій Вахна,** приїхав в 1895 р.— **Василь Саранчук —Іван Колісник,** батько пані Дм. Якіміщак з Винипегу— **Василь Пробіжанський, Дмитро Сірман— Йосиф Когут — Іван Когут,** одні з найбільш очитаних людий околиці, мають много старокрає вих видань і річників, велику книгозбірню на фармах — **Семен Максимчук— і Докія Максимчук.** Разом 18 наших піонірів.

З тих родин замітний ще Вахна, уроженець Лемківщини, котрого сини є лікарями на сході Канади, а один ще вдома і веде крамницю. Молодий Вахна говорить вже справно по українськи без лемківського виговору.

Ці люди дійсно заслужені для околиці і для всього українства в Манітобі. Тут збудували другу нашу церкву в Канаді, ще в 1898 році. На цім місці нині остав тільки цвинтар і надгробні хрести. Теперішна церква стоїть дещо дальше від гостиниця.

Церква в Стюартбурн є перша в Манітобі і признання належить людям за їх свідомість і організаційну справність зараз на початках нашого поселення в Канаді.

ПОДЯКА ЗА ЗБІРКУ В СОПІВНИКАХ, МАН.

Мала околиця Сопівники серед каміння і корчів полудневої Манітоби, недалеко Злучених Держав, де люди працюють серед хмар комарів, які немилосерно тнуть— все таки ці чесні і добрі люди на заклик свого пароха, всеч. о. Івана Калуського були так добрі і щирі зложити $4.86 на пресфонд БНації, за що їм на цім місці сердечно і віддано дякуємо. Є околиці богатші, люди заможнійші, але не так щирі, не так охочі, не так свідомі і не так жертвенні. Це околиці одні з перших нашого поселення в Канаді. Тут будували наші одні з перших наших церков на цім суходолі. Тут наші остали досі мимо того, що часто їх ріля на мочарах, або родимий камінь не дає спромоги орати як слід. Наші люди тверді і пружкі. Подолали всяку біду, всякі недостачі і остали в серці добрими і вірними та так виховують своїх дітий. Поїдете туди, побачите, як наші люди живуть своїм звичаєм гідно і чесно. Тому вони люблять своє і жертвують на рідне слово.

Честь їм за це. Нехай Всевишний щедро надгородить ці добрі серця!

ДОПИС З ГЕФОРД, САСК.

В четвер 14 травня знакомі **пані Баран** зійшлися по обіді до її дому, щоби справити несподіванку. **Пані Ф. Зипчин** зложила желання від всіх гостий і всі разом відспівали "Многая Літа.". **Пані Ю. Ребрина** вручила дарунок для новонародженої донечки пані Баран від Жіночого тов. ім. Лесі Українки. Всі весело розмовляли і жартували, а підчас перекуски пані Ребрина згадала також про нашу українську пресу і попросила о збірку на ту ціль. **Пані М. Черній** занялася збіркою, котра принесла $1.80. Ці гроші призначено на БНації.

Панству Баран бажаємо здоровля, а донечка їх най росте їм на потіху а Богу на славу.

О.В.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ УКЮ В ГЕФОРД

Збори відділу були в неділю 19 квітня. Відкрив голова **Мих. Стриняк** і всі відспівали "Христос воскресе." Писарка прочитала звіт, принято. Також одобрено звіт скарбника.

Тоді голова отворив дискусію. Повідомив, що Жіноче тов. вручило ключі до Народного Дому і там нема образів наших визначних мужів. Треба їх купити. Внесено і принято, щоби на початок постарати образ Шевченка.

Рішено слідуючі збори відбути за три тижні. Тоді будуть грати галку.

Потім слідувала програма з тих точок:

1. Дует— "Ой, у полі могила" співали Настя Богун і Галя Каменецька.

2. Промова— "Секти і правдива віра" Ст. Дідич.

3. Скрипковий дует— Доця Герман і Савеля Когут.

4. Новинки відділу— Єлисавета Гунчак

Закінчено перекускою і загальним співом.

Галина Гунчак, писар.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(8)

Це мабуть була якась родинна причепа, донька нелюба, або просто служака. Всупереч усім іншим жінкам, що сиділи в світлиці, вона була разяче негарна, винятково негарна. Це був якийсь покруч, заверчений у хустку, зизоватий, рябий і кирпатий. На цей раз тутешня природа поглузувала. А проте її очі, що вперто вдивлялися в мене, не були позбавлені деякого виразу, вони були добрі, вони іноді жахтіли таємною, схованою далеко-далеко пристрастю. Дівчина ця дивилась на мене із свого кута, мов тхір, наставивши рильце, доти, аж я нетерпляче зморщився. Бідна потвора зрозуміла, що відноситься до неї, і сховалась за чийсь плечі.

Автім, моя увага зайнялась чимось іншим.

Я пив доволі, менше, ніж усі, але як на мене, то аж забогато. Мене вже починав опановувати той хмільний настрій, що ще не переходить у буйність, що тільки пожавлює думку, дає її незбагнену швидкість і загостреність та дозволяє легко переходити в слова. Я починав поволі позбуватись своєї поваги, свого холоду, недовірливости. Мені починали подобатись ці всі люди, що мене оточували, я перестав дивитись на них, як на ворогів. Добрі, спокійні гречкосії, я хотівби їх мати за друзів. Я хотівби засісти з ними в одному колі як рівний, я хотівби жити з ними їхнім життям, їхніми інтересами, їхніми справами. Так, це все, що було—минуло. Невже на землі, у цій чарівній, прекрасній країні треба бути завжди вовком?...

Отож мені забаглося говорити, співати, вигукувати. Я насиду стримав себе. Мої вояки (я їх бачив крізь імлу), давно вже братались із тутешніми, чоломкались із ними, порозтібували мундури. Їх розмова ставала вривчаста, голоси пяні, думка відмовляла послуху й плигала розбещена та витівкувата.

Я повернувся праворуч, бо почув якийсь легкий дзвінкий сміх. Це сміялась моя з'ява в биндах і віночку, вперше за весь вечір щиро і непримушено. Її бліде личко пашіло, її очі стали веселі й троха лукаві, зальотні. Вона дивилась на підхмелену молодицю, що танцювала з очіпком, збитим на бік. Вона сміялась із неї.

Нараз хтось ударив кулаком по столі, аж пляшки здрігнулись і забряжкотіли. Я схолов і оговтався. Це вдарив патріярха із молочною бородою. Йому стало гоpяче, він сидів тільки в самій сорочці, розхрістаний на пазусі. Мідяний хрестик підіймався разом із кудлатими, широкими грудьми. По високім чолі його спрокволу котились перли поту.

(Далі буде).

ДИВА БОЖОЇ ЛАСКИ

На острові Малий Діомед на морі Берінґа, лише пять миль від Великого Діомеда, що належить до совітів, навернувся тепер останній ескімос поганин, так що ціле населення острова 165 душ— всі є католиками. Живе між ними о. Тома Конингем від 5 літ і його праця не пішла намарне. Зараз напроти починається царство воюючого безбожництва— а тут на далекій півночі, серед снігів і ледів всі до одного віруючі католики, а між ними католицький священик.

Ось взір дбайливости та місійної ревности Католицької Церкви.

НАШІ НАЙЗДІБНІЙШІ!

На провінціональнім конкурсі співаків і музиків вищих шкіл Пенсильвенії **першу надгороду здобув** українець, 17 літний **Андрій Лісько.** Конкурс відбувся в Бломсбургу.

Останні Вісти

На основі нового розпорядження в справі оборони Канади на кождім релігійнім виданню в Канаді має бути поміщена назва печатні і місце.

В Бирмингем, Аляб. відбулися 32 наради католицької преси Америки і Канади, получені зі з'їздом. Католицьку пресу названо там прилюдно **"одним з найбільших і найважнійших завдань Католицької Церкви."** Торжественну Службу Божу правив Преосв. Тулен а проповідував Преосв. Йосиф Румель, арх. Ню Орлінс.

Преосв. Тулен сказав так підчас своєї промови потім на з'їзді: "Коли католицька преса має сповнити завдання, для котрого повстала, то **мусить зайти до кождого католицького дому,** а навіть до хати некатолика. Многі некатолики радіб і цікавіб почути католицьку правду, а це можливе лише через нашу пресу. Треба великого руху для виховання в цім напрямі, щоби поширювати нашу католицьку пресу."

"Це виховання мусить початися не від народу, але від священика. Коли нема більшого зацікавлення католицькою пресою, то причина цьому по найбільшій части лежить по стороні священика. Так, священик має много обовязків, много повинностий, але коли справа лежить йому на серці, він для неї богато зробить."

І дальше сказав Преосв. Тулен: "Особисто я воліби, щоби католицька часопись їшла до кождого дому в парохії, як мати много річий, котрі парохи уважають за суттєві. Зараз по старанню о престіл я поклабби на черзі старання про католицьку часопись і книжку."

"Нам треба захоплення, підбадьорення, жертвенности, якщо католицька преса має осягнути свою ціль. Ми говоримо, "кожда католицька дитина до католицької школи!" Але чому не говоримо, "до кождої католицької хати католицьку часопись і книжку!"? Це можна виконати! Виконаймо!"

Преосв. Румель так сказав у своїй проповіди: "Ви мужно боретеся в імени святої Матері Церкви проти невіжества, блудів, упередження і перекручування. З незахитаною вірністю ви постійно голосите католикам і некатоликам думку Церкви, як вона виражена св. Апостольською Столицею і Ієрархією, стараючися тим чином витворити і зберегти правдивий дух Христа, що перейшов до нас через століття аж до тих так ворожих часів."

Ці похвали і слова заохоти для католицької преси з уст високих достойників Католицької Церкви варті, щоб над ними застановитися. До тих слів і справи **нашої** преси ще вернемо в окремій статті.

На Кримі розгорілася борба за Севастополь, одиноке місце і укріплену морську пристань, що на цім півострові ще остає в руках большевиків.

В морській битві біля Південорожних Островів (MIDWAY ISLANDS) японці потерпіли діймаючі втрати в 16 кораблях знищених чи ушкоджених через американську фльоту, в тім три літаконосці.

На піскових полях Лібії довкруги Тобрук ведеться завзята борба човгами, котра строгістю і нагальністю перевищила все, що досі було в північній Африці.

Полягли в боях за морем: Федько Пікула, летунський десятник. Оставив матір у Виндзорі, Онт. Гарматчик **Іван Конколь** оставив також маму в Порт Артурі, Онт. Помер за морем.

ХТО ПОБІДИТЬ В ЦІЙ ВІЙНІ?

Нарід, що "матиме сильнійшого духа"— той побідить в цій війні, так заявив у Вашингтоні о. В. Р. Арнольд, головний капелян американських збройних сил.

Ця війна, це є війна духових сил. Чия ідея сильнійша, той побідить. Ми боремося проти тих, що "хочуть знищити духа свободи." Тоді ми "не маліб привілеїв, ані нагод, ані щасливости", сказав о. Арнольд.

ТОРЖЕСТВО ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЗБУДОВАНОЇ ШКОЛИ

В РОБЛИН, МАН. ВІДБУДЕТЬСЯ В НЕДІЛЮ 28 ЧЕРВНЯ

Служби Божі читані й сповіди від год. 7 рано. Год. 10: Торжественна Полева Служба Божа з дінканами на площі перед Школою. Проповідь. Торжественне Посвячення Новой Школи при співучасті численого духовенства світського й монашого. Промови визначних бесідників. Год. 1.30: Спільний обід.

НА ЦЕ РІДКЕ ТОРЖЕСТВО ЗАПРОШУЄМО ВСІХ УКРАЇНЦІВ!

оо. Редемптористи, Роблин, Ман.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH CONVENTION

The Ukrainian Catholic Youth of Manitoba held its Third Annual Convention in Winnipeg on May 22nd, 23rd, and 24th. The convention as a whole was a magnificent success. It was very encouraging to see delegates from Selkirk, Man., Brooklands, Man., Transcona, Man., Elmwood, Man., and the Winnipeg parishes. About one hundred and twenty delegates and guests took part in the convention.

The guest speakers at the convention were: Rev. Canon P. Bozyk, Capt. Rev. M. Pelech, Rev. S. Semczuk, Mr. Wm. Wall M.A., Mr. S. Krawchyk MLA., Rev. B. Sloboda OSBM.

The Dinner and Dance, which was under the capable chairmanship of Mr. S. Rebchuk, was a surprising success. A large number of our prominent Catholic business men and women were present.

The close of the convention saw the drawing up of *the resolutions* at St. Pokrowa Church, Boyd Ave. They are as follows:

1. Upon the 25th Anniversary of the episcopal consecration of our Holy Father Pope Pius XII, the Ukrainian Catholic Youth strongly support the five peace terms as proposed by His Holiness.

2. With the world's civilization at stake, we the Ukrainian Catholic Youth resolve that we shall loyally serve His Majesty King George VI.

3. In order to win this world's struggle for decency and fair play we Canadians, the Ukrainian Catholic Youth, pledge our utmost support to our Canadian Government to guide us to a glorious victory.

4. We Canadians, the Ukrainian Catholic Youth, who are under the careful guidance of His Grace Bishop Ladyka DD., sincerely believe that His Grace will continue to guide us on the road of Catholic and Christian teachings.

5. With the present Red Cross Campaign under way, the Ukrainian Catholic Youth resolves and encourages all the Canadian Youth to give and give towards this humanitarian and Christian work.

6. As Canadians, the Ukrainian Catholic Youth resolves to uphold the Ukrainian traditions, and in this way add to the beauty of Canadian culture.

7. RESOLVE: That the Ukrainian Canadian Youth of Catholic Faith, looks forward to seeing the Ukraine established with the full rights of a free nation, along with other enslaved nations, after the war.

Paul Bozyk

CONVENTION ELECTIONS

President— Paul Bozyk
Vice-Pres.— Miss Mary Karpetz, Ladywood, Man.
Secretary — Miss S. Kraychak, Winnipeg.
Treasurer — Miss E. Romaniw, Winnipeg.
Advisory Board — Mr. Wm. Wall, M.A.,
Mr. Slaw Rebchuk,
Mr. John Melnychuk
Miss F. Drozdowski
Sports Director — Mr. Gregory Nykoruk
National Organizer — Mr. John Kozoris
Spiritual Director — Rev. Father A. Luhovy
Editor-in-Chief — Miss M. Malanchak
Assistant Editor — John Drozdowski

A SPEECH WITH AN EFFECT

It was a quiet-mannered talk with a "punch" behind it. Ever hear anything like that? Well, that is just what Mr. Wm. Wall, M.A., gave the young audience during the Convention Sessions at St. Nicholas High School. A quiet talk with a "punch." His subject was "Ukrainian Culture and Tradition in Canada." Mr. Wall dealt with the subject first critically, then constructively, and finally in a way uplifting to the spirit. Throughout, his talk was an appeal to reason rather than to emotion.

Although indirectly, here are some of the ways of fostering Ukrainian tradition and custom:

1. Our attitude towards our customs and traditions must be natural. We must practice them, but not show off with them.

2. Parents should present customs to the children in ways which appeal to them. When children learn to know and to love the customs of our race, they will not put them aside.

3. As long as Ukr. Canadians are faithful to their own Ukrainian Catholic Church, their culture will survive. Many of our customs are interwoven with Church services. This is because Ukr. Customs and traditions centered around the Church from their earliest beginning.

4. Our leaders, that is, those who have advanced by learning or by skill, should show by example, that they value and love our customs and traditions.

By the way, what it is that we should so faithfully uphold? Mr. Wall outlined the following:

1. Religious traditions.
2. History of our race and literature.
3. Our music, handicraft, and dance.
4. Our love of patient and productive labor, and our willingness to work.
5. Love of education and advancement.
6. Our genuine hospitality.
7. Our tradition of food.

All these traditions should be fostered because they are the best our race has to offer. They are "good" and they are "ours."

THIRD ANNUAL CONVENTION REPORT

St. Nicholas School,
May 23, 1942.

Rev. Fathers, Delegates and Friends:—

The Second Annual Convention elected me president of the Ukrainian Catholic Youth.

Through the year we have seen our young men and some of young ladies leaving their homes and parishes to enlist in His Majesty's Forces, or go off to some vital war industry. Things in the world today are unsettled, it has been very hard for the committee to decide and plan for the coming year. Local Youth Organisations were very slow in organising, some have only started to show signs of life in January of this year whereas, this should have been done in the early fall of last year. Practically in every club was the lack of enthusiasm.

No meetings of the Ukrainian Catholic Youth were called during the year, as I saw that nothing can be done of any great importance without the support of every local Catholic Club. Finally, I was asked to call a Third Annual Convention. This was done, and to my surprise, we have received quite a sastisfactory support from our Ukrainian Catholic Youth Clubs. The convention was called for the sole purpose, so as to quote the words of our Spiritual Director Rev. Father Luhovy, "To uphold the spirit of optimism, despite criticisms and hardships."

On behalf of the Ukrainian Catholic Youth, I wish to thank Editor of the Youth Herald, Miss Minnie Melanchuk, and her assistant Miss S. Kraychak for the splendid way they have done their job. Without any exaggeration we can say, that the Youth Herald has been very interesting this year. Also I wish to thank the publishers of the "Buduchnist Natsii" and especially Father Semczuk, a person who has shown very much enthusiasm in the Youth Herald.

To you, who are deeply interested in the future of the Ukrainian Catholic Youth of Canada, keep up your good work, you will find out at the end that your tasks were not in vain. Upon electing your new executive for the coming year, be sure that this is done with careful and serious consideration, so that the Ukrainian Catholic Youth will become stronger and larger as the years go by.

Thank you for the kind support I have received from your clubs and your pastors.

PAUL BOZYK, President.

CONVENTION MAY 1942

Friday, May 22nd:

On the first evening of the Convention, about 60 young persons took part. From the time of registration until the time of leave-taking a very friendly atmosphere pervaded the St. Andrew's Church hall. After Paul Bozyk, president of Ukrainian Catholic Youth, welcomed the delegates and others attending, *Rev. Canon P. Bozyk* spoke to the young people, in his usual friendly manner. He spoke on the unsuspected dangers to which young people of today are open; on the progress, despite hardships, of the first generation of Ukrainians settling in this country, and on the importance of realising and living up to the true merits of our race.

Father Bozyk classed disobedience to parents as a very grave danger to young people. This causes friction between parents and children, and they draw away from each other. This, in turn, causes a disruption in the family, upon which the welfare of the race depends.

Young people who ignore the authority of the Catholic Church, are open to danger, Father Bozyk continued. He backed his statements not with excerpts from the Scriptures, but with observations showing that the Catholic Church is a good leader to follow. He pointed to the high standard of civilization achieved by the United States and Canada. He dwelt upon the harmony which existed in these countries in spite of the great mixture of races, and to the peace-loving qualities of Americans and Canadians. Most people don't realize, he said, that in these countries the Catholic Church prevailed for several hundred years and laid a solid foundation for the future. This is especially true of Canada.

The first generation of Ukrainians, that is those who came from Europe, made progress in this country, despite evident hardships. They have 330 churches across Canada. Though many of them are humble, they are, by a great majority, free from debt. In out-of-the-way country districts, as well as in the larger cities, beautiful churches have been built up. The Ukrainians own large farms, practically from coast to coast. City inhabitants are making progress in business. But, it is in the teaching profession that the Ukrainians prevail. This shows the love of learning and advancement of our people.

Why did hundreds of thousands of Ukrainians migrate to a strange and distant country? Most people believe that hardships drove them from their homeland. Rev. Canon Bozyk expressed his belief that Ukrainians came to the New World because *God willed it. God wished to transplant our culture to the New World. It is now up to the youth to carry on with the work our fathers began.* Our youth must believe in itself, must believe that it has something valuable to give to Canada. Father Bozyk sees the work of God's Will when olden Ukrainian melodies float on the air of Canadian expanses.

At the conclusion of his speech, Rev. Canon P. Bozyk blessed the young people and wished them a successful Convention.

Saturday Afternoon: May 23rd:
SESSIONS:

Following *Mr. Wm. Wall's* talk on *Fostering Ukrainian Culture and Tradition in Canada*, a discussion took place. *Mr. Slaw Rebchuk* objected to Mr. Wall's inference that one Ukrainian "millionaire" would give the Ukrainians more confidence in themselves. Slaw Rebchuk claimed that wealth was not a step forward. Usually, he explained, the wealthier Ukrainians in each community form a "clique." They leave the Church, and no longer come into contact with the ordinary class of people. Mr. Wall said he spoke of a millionare's influence in the same light as the influence of Donna Grescoe, proclaimed to be a genius with regard to violin. It would give Ukrainians confidence by showing them that a millionare could be, that it was not an impossibility. Finally the dispute was setted by conceding that the millionare, to have his worth, must be a good Ukrainian.

Slaw Rebchuk expressed a fear that Mr. Wall's pro-Canadianism might lead to complete assimilation. Mr. Wall claimed that Ukrainians have most to gain by insisting for full share of rights as Canadians, at the same time keeping Ukrainians.

Reverend A. Luhovy passed on the Bishop's message for young people. The Bishop was praying for God's Blessing on the Ukrainian Catholic Youth. The Bishop was interested in the organization and said that much is expected of our youth, since, being "acclimatized" to this country. It is not handicapped, as was the first generation.

(To be continued)

РОМАН АЛЮМІНІЮ

До 1886 року не знали алюмінію в промислі на широку скалю. Мріяли про той металь, що сильний а легкий стане пригідним в промисли. Але тільки мріяли.

Та мрія однак залягла в душі одного чоловіка, що став її здійснителем. Наперед перенявся нею, став думати і здійснив свій задум.

Мільони були перед ним —пише мріяли.

Він мрію перевів в життя.

Тим чоловіком був молодий студент колєгії Оберлін в Огайо— Чарльс Мартин Гал. Він слухав викладів свого учителя в 1883 році про потребу відкриття алюмінію і взявся до діла.

Гал знав, що алюміній скривається у звичайній глині, котру від французького містечка Ле Во назвали бокситом. Гал знав, що цю глину можна стерти на білий порошок, на кисень алюмінія. Але як вигнати з нього кисень а дістати самий, чистий, металь алюмінія— в цім була вся справа.

Гал вів досліди в деревляній буді свого батька, на подвірю дому. Який цент мав, все видав на батерії, при помочі котрих старався розпустити глину і відділити чистий металь. Так працював і пробував цілих три роки.

Аж в 1886 році натрапив на криоліт, або "ледову скалу," дуже подібну з виду до леду, котрої богато є в Гренляндії і подостатком скрізь по світі.

Він розпустив бокситв розводненім криолїті і пустив електрику через аноду вугля в тій купелі. Тоді кисень получився з вуглем а металь алюмінію став осідати на споді. Так Гал практично перевів розділ бокситу і дістав чистий металь.

Винахід найшов скоре примінення в промисли скрізь по світі.

Чотири фунти бокситу і стільки електрики, що ми зуживаємо в хаті через два або три дні, треба на один фунт алюмінію. Сама алюмінієва глина є майже всюди в земній поволоці. В горах і в багнах, в цій землі, по котрій ходимо і в глині є досить цього металю.

Найбільше примінення цього відкриття прийшло тоді, коли десять літ пізнійше німецький вчений Альфред Вільм винайшов, що коли з металем алюмінія змішати ще 4% міди а по пів проценту магнезія і манганезу, то все перетопити і дати тій мішанині нагоду вистояти яких два-три дні, тоді алюміній твердне в четверо. Стає сильним наче сталь.

Многі предмети першого ужитку виробляють нині з алюмінія, начиння, електричні прилади, части машин, а головний переворот і поступ зробив алюміній для летунства. Правдива розбудова літаків почалася доперва з відкриттям алюмінія.

Нині на війні алюміній сповняє ще одно інше завдання. Спорошкований і змішаний з окиснем заліза він творить так званий термїт, котрого вживають при виробі запальних бомб. Коли така бомба запалиться, тоді мішанина топиться і стає горіючим залізом— розтопленим, що пропалює собі дорогу від даху до пивниці дому і все по дорозі запалює.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Редагує Іван Новосад
учитель.

Дорогі Діти:

Вже недовго і скінчиться шкільна наука. Пічнуться вакації, на котрі ми всі так чекаємо. Декотрі може хотіли би, щоби вакації були все, але і се булоб зле. Навтямилосяби усе бавитись та нічо не навчились би замолоду. І на старість було би прикро жити невченим, бо мусим знати, що життя то не все є повне забавками, але приносить і труднощі, котрі лиш ті, що пильнують науки замолоду, зможуть найкраще перенести.

Отже бавмося, але в час.

Веселих вакацій!

ВУЙКО ТРОХИМ.

Хоче іще

Михась прийшов додому зі школи з підбитим оком.

"Ти що робив?", його мама запитала.

"Бився з Васильком," признався Михась.

"То іди і занеси йому цей торт і перепроси його," сказала мама.

Михась так зробив, але на другий день вернувся додому з другим оком підбитим.

"А це що?", здивувалась мати. "Що тепер сталось?"

"Василько знова," відповів Михась. "Він хоче ще торта."

ВЧИТЬСЯ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

Дорогий Вуйку Трохиме,

Читаючи Вашу Сторінку я дістав також охоту написати до Вас. Я маю 13 років і є у восьмій клясі англійської школи. Також ходжу до української школи. Ми приготовляємо представлення і як відограємо, то напишу Вам, які з нас артисти. Я учуся грати на скрипці і цього року із шестої кляси буду робити іспити. Тепер дуже учуся до іспитів в англійській школі. Люблю також спорт, але не маю часу, хіба часом граю у відбиваного мяча. У вільний час займаюся збиранням марок і вже маю 1,500 наліплених в альбумі. Кінчу і здоровлю щиро,

Левко Коссар,

1014 Кольоні стр., Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Ти добре робиш, що не даремуеш. А напиши Вуйкови, як випаде представлення. Збирай також українські марки, як тільки знайдеш. Дуже мило і гарно є грати на скрипці. Але на спорт не забувай і конче найди час на здорову розривку.

ЇЗДИТЬ КОЛЕСОМ НА ПРОГУЛЬКУ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я читала в Діточій Сторінці ті всі листи і загадки, що Ви описували. Мені дуже сподобалися, то я думаю, що до Вас напишу.

Я є мала українка, ходжу до української школи при Національнім Домі. Я належу до Марійського Кружка. Ми приготовляємося до представлення, котре буде котрогось дня в маю. Також ходжу до англійської школи до 6 кляси. Як прийду додому зі школи, то я виробляю свою задачу, а по вечері їду колесом на прогульку з дівчатами. То мій перший лист, що я пишу до Вас. Вмію вишивати і плести. Я буду кінчити, Дорогий Вуйку, і прошу напишіть мені, чи я добре листа написала до Вас.

Ганя Романів,

206 еве. Л. Норт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Красно, коли дівчина вміє вишивати і плести. Це є також корисно і потрібно в життю. Але так само ти вмієш красно написати лист і цікаво. Напиши Вуйкови, з ким і де ти їздиш колесом на прогульки?

ПРОДАЄ ЗНАЧКИ НА "МОЛОКО ДЛЯ БРИТАНІЇ"

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Дуже мені сподобалися листи, котрі діти до Вас, Дорогий Вуйку, пишуть у часописі.

Моє імя є Галя Сукнацька.

Я живу в Саскатуні й маю 13 років. Я іду до девятої кляси в англійській школі. Ми вчимося історію, ґеографію, граматику, літературу й ріжні мови.

Я люблю літо найбільше з усіх порів року. В літі я граю в відбиванку, відбиваний мяч і кошиковий мяч. Я часом також пливаю, як дуже горячо надворі і часом їду на колесі.

Я належу до Аматорського Кружка при Рідній Школі. Ми тепер приготовляємо представлення.

Я продаю значки на "Молоко для Британії." Всі, що помагають продавати, підуть на фільму а потім будуть мати перекуску. Це нам дуже сподобалося.

На цім я кінчу і буду очікувати Вашої відповіди,

Вам зичлива
Галя Сукнацька,

410—22 стр. Вест, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Вчися, як найбільше можеш, бо наука то сила. Гарно, що ти любиш спорт. Вуйко також любить спорт і часто пригадує дітям, що треба мати здорову розривку. Напиши, хто найбільше продав значків на молоко і як тобі сподобалася фільма?

ЛИСТ ДО БОГА

Діти писали в школі перший лист до батька. Перед тим пояснила була пані учителька дітям, що се почта і яке велике значіння має вона для людий. Всі діти зрозуміли лекцію як слід, тільки малий Івась зрозумів її трохи відмінно.

Він син бідної вдови. Вдома, як хора мати вспокоїлася трохи і заснула, а сестра Оля пішла на пополудневу науку, сів Івась за столом, виймив кусень білого паперу і почав писати лист такого змісту:

"Дорогий Боже!

"Я, Івась Крихітка, пишу до Тебе сей

В. Коссар

Курси в Вінніпеґу

Дня 2 липня ц.р. пічнуться треті з ряду освітні курси... Несповна за місяць пічне зїздитися до Вінніпеґу молодь і старші—які схочуть стати студентами курсу і учнями великого майстра українського співу Проф. О. Кошиця. Пічне зїздитися молодь, яким батьки рішили дати нагоду пізнати конечну науку злучену зо штукою співу і музики.

Пічнуть зїздитися курсанти, які хочуть поглибити свою українську мову і навчитися виступати з промовами. Вони рівночасно пізнають українську історію і літературу.

Курсанти почують також як канадійські українці орґанізувалися й який поступ вони зробили.

Для доповнення предметів своеї науки католицьких священиків— один письменник, поет і журналіст—другий знаток української мови й бесідництва — також ласкаво дали свою згоду бути учителями цих студенти будуть учитися як вести ділові (рахункові) книжки й довідаються про вагу кооперації.

Управа курсів подбала, щоб учителями на курсах були авторитетні люди з університетськими студіями музикольоґії, правничих наук та торговлі. Двох українських Вищих Освітних Курсів.

Молодь наша, дівчата і хлопці— та старші, диригенти й культурно-освітні працівники— учителі й учительки публичних шкіл, студенти університетів і середних (гай) шкіл— та всі ті, які схочуть доповнити свое знання— дістали велику нагоду. Вони зможуть за два місяці багато навчитися на ціле свое життя. Вони зможуть підготовитися до дальшої праці так для себе самих як і для громадянства, серед якого вони живуть або будуть жити й працювати. Вони зможуть осягнути те все, бо на курсах будуть вчити правдиві педаґоги, знавці своїх предметів— люди, які з під своїх рук випустили вже десятки або сотки молоді— учеників або фахівців.

Вже гарне число охочих зголосилося на курси. Найбільше однак буде голоситися на днях— позаяк за несповна один місяць пічнуться курси. Проф. О. Кошиць— вже прибув до Вінніпеґу Він їдучи з Ню Йорку відвідав Монтреал, Торонто, Судбури і Форт Віліям. Знова, помимо свого віку— на просьбу Краевої Екзекутиви і Культурно-Освітної Референтури УНО— згодився цего року віддати свое знання, досвід і свій дар мистця—канадійським українцям, які хочуть поглибити свое знання.

Користаймо проте з тогорічних курсів! Численним вступом на курс докажім, що українська молодь і старші, кожним роком збільшують свою освіту і культуру. Докажім, що ми є добрими горожанами Канади не лише по праві і законі— але також по освіті й культурі.

Освіта й культура поведе нас до кращого завтра.

Родичі! Посилайте вашу дитину на курси.

Учителі й учительки! Йдіть на двомісячний курс і зазнайте щастя пізнати свою пісню, музику— і свої осяги, здобутки. Ви станете більш вартісними серед свого оточення.

Студенти й студентки! Два місяці з ваших вакацій посвятіть на побут серед українських професорів і українських товаришів— студентів. Заживете серед своїх, навчитеся і поглибите свое знання.

Організації! Подбайте, щоб від вашого товариства хтось поїхав на курс, навчився і поміг вам відтак в веденні орґанізаційної праці.

Отці Духовні! Великою помочею в Вашій церковній і виховній праці може бути людина, яка закінчить цей освітній курс. Вжийте своїх впливів в Ваших парохіях та подбайте, щоб надійна людина записалася на курси.

Всі національно-свідомі українці! Скажіть Ваше добре слово в Вашому окруженні про курси. Заохотіть неохочих. Переконайте тих, що не хочуть себе самі переконати про важність курсів. Допоможіть біднійшим студентам приїхати на ці курси.

Всіх же разом проситься:

Піддержкою справи курсів—нагородіть тих, які труд свій й працю дали або дадуть на то, щоб такі курси відбулися. Своїм добрим словом, заохотою та висилкою студента на курс дайте їм насолоду, що Український Нарід зрозумів їх і підпер їх в благородних змаганнях. Своею жертвою— заохотіть других— щоб і вони, давши свій доробок на це діло— **дорожили ним і гордилися, що й їх цегла була при будові великої будівлі— палати якій на імя "УКРАЇНСЬКА ОСВІТА Й КУЛЬТУРА".**

лист тому, що вмію вже писати і знаю, на що є почта. Написавби я лист до тата, але він не жиє вже. Мама казали, що тепер моїм татом зістався тільки Ти, Добрий Боже. Рідного тата забрали були вороги і повели з собою. Опісля довідалися мама, що він умер в полоні і дуже плакали; але я ще тоді був малий і не знав чого.

"Добрий Боже! Кажуть, що Ти любиш усіх людий, а найбільше малі сироти, і помагаєш їм. Прошу Тебе тому, поможи й нам. Ми дуже бідні. Мама заробляють шиттям дуже мало. Часом, як прокинуся в ночи зі сну, то бачу їх при світлі лямпи, як шиють сорочку і плачуть. Мені стае їх жаль і я тоді молюся до Тебе.

"Вже від тижня мамі погіршилося і вони тепер більшу часть дня лежать у ліжку. Шиють дуже мало. Лікар казав Олі, що се початки сухіт. Сестра дуже плакала і я питався її, що се значать сухоти, та вона не сказала мені. Ґоворила тільки, що тепер одиноким ратунком для мене є тітка, але хто знає, чи вона схоче мене взяти.

"Добрий Боже! Я не хочу йти до тітки. Ліпше зроби так, щоб мама подужали. Перше давали вони мені хліба також і до школи, але тепер я вже від двох днів не маю його навіть і на снідання. Ще якби хоч не їли діти в школі, може було би лекше зносити голод; та діти в школі їдять і мені тоді ще більше хочеться їсти.

"Добрий Боже! Вислухай мою просьбу. Я за се буду завсіди слухати маму, пильно вчитися і що неділі ходити до церкви. А як виросту великий, вступлю до війська і буду з крісом у руках боронити наш край від ворогів та помагати бідним і сиротам.

"Цілую Твої руки і низько Тобі кланяюся, Твій,

Івась Крихітка."

Чи добрий Бог одержав лист Івася, догадайтеся, діти самі. Думаю однак, що ні. До Бога дійшла тільки ся молитва, яку він щирими й сердечними словами заносив у сім листі до доброго Бога.

Володимир Хронович.

НЕ ПУСТИ РАКА З РОТА

Летіла ворона понад морем; дивиться, —лізе рак. Вона хап його й понесла через лиман у ліс, щоб, сівши де-небудь на гіллі, гарненько поснідати. Бачить рак, що приходить пропасти, та й каже вороні:

- Ей, вороно, вороно! Знав я твого батька і матір,— славні люди були.

- Угу,— відказує ворона, не роззявляючи рота.

—І братів, і сестер твоїх знав,— каже рак,— що то за добрі люди!

—Угу,— гугнить ворона, а рака кріпенько держить.

—Та вже хоч вони й гарні люди,— каже рак,—а тобі не рівня. Мені здається, що й на світі нема розумнішого над тебе.

—Еге!— крикнула ворона на ввесь рот та й пустила рака в море.

Оттим то, як кого одурять похвальбою або облесливою реччю, то люди й кажуть: "Упустив рака з рота." А як кого остерігають, то кажуть: "Не пусти рака з рота."

О. Стороженко.

Зуби стали на язик

Мала трилітна дівчинка розплакалася коло стола.

"Що тобі є Настуню?"—запитала мама.

"Ой, Мої зуби стали мені на мій язик", відповіла Настуня.

Останні Вісти...

Др. Ф. М. Бирнет в Австралії винайшов сировицю до щеплення проти **флю**, сировицю встрикують або нею оприскують ніс і гортанку. Після того защеплений відчуває наче малу застуду день-два, що скоро проходить. Подають, що сировиця оказалася вповні успішною.

В недовгім часі **цукор,** а можливо також каву і чай в Канаді будемо **діставати** лише на **карточки,** так як тепер ґазоліну.

В Лібії дістався в полон чільний націстівський ґенерал Людвіґ Крювель. Його літак зістрілили, коли летів оглядати бій човтів.

В Чехії помер від ран Райнгард Гайдріч, **убитий** замаховцями. Був ділевим головою жахливої тайної нім. поліції Гестапо, від котрої згинули тисячі в Европі.

Українець летун Г. Мороз дістав у Винипегу **срібну медалю** за успіхи в школі бездротного телєграфу.

Фармарські робітники, що тимчасово без праці, але мешкають на фармах і звичайно заняті працею на полі, **не мають обовязку записуватися,** як безробітні.

В Америці в **Джоліст, Ілл. стався вибух** у великанській зброївні, підчас котрого є 21 вбитих, а 28 ранених. Це є один з найбільших складів зброї на світі.

В Йоганнесбургу в пол. Африці відбувається процес за державну зраду проти 48 бурів, котрим закидають що в 1941 р. стали організувати тайну армію до повстання на взір націстів.

В Нассав, Багами, судять 80 осіб за протидержавні розрухи, підчас котрих три особі вбили і наробили много шкоди. Розруховці збунтувалися проти плати при американських великих воєнних роботах, за котрі платять їм там по 89 центів на день.

Гітлєр нечайно відвідав **фінський фронт,** щоби зложити побажання з нагоди уродин фінського полевого маршала Карла Густава Меннергайма, що якраз має 75 літ. З тої нагоди сподіваються якогось наступу німців на півночі.

Британське міністерство вижившення закупило в Канаді 120 мільонів бушлів пшениці, наперед зі жнив в жовтні-листопаді цього року. Подібну скількість закупило воно також минулого року в той самий час. Ціни не подано.

Мапа боїв на Україні.
Завзятий бій під столицю Слобожанської України, Харковом, перенісся на полудне на відтинок Ізюм-Барвінкове. Червоні частини вбилися в свого рода "кишеню" аж під Красноград на полудневий захід від Харкова. Німці обійшли їх від Ізюму і три армії мали взяти в кліщі, приблизно 300,000 люда.

Від першого червня **невільно більше в Канаді виробляти нових машин до шиття,** ані частий до цих машин. Ці машини, що вже вироблені, можна продавати без обмежень.

Нові заряджения в справі споживання **цукру** в Канаді є такі:
Кожда особа дістає пів фунта цукру на тиждень.
Чай— треба зменшити споживання на половину.
Кава— зменшити споживання на одну четвертину.
Це все відноситься в першій черзі до ґаздинь, котрі закуповують дані товари.

Відзначення за осяги в науці, мистецтва і письменстві цього року дістали 27 канадійців. **На чолі вшанованих стоїть кард. Вільнеф з Квебеку.** Медалю дістав також **проф. В. Кирконнел** за визначні осяги в уявнім письменстві.

Посла Рене Шалю поставлять на суд за його промови і вислови в Квебеку. Він сказав, що своїх слів не відтягне, за котрі деякі хочуть запакувати його за дроти. А сказав так: "Ніколи канадійські французи не погодяться на це, щоби взяти зброю проти Франції в случаю, колиби теперішне положення між Віші і союзними державами погіршилося."

22 мая Рене Шалю в квебекськім соймі так сказав: "Я сказав, що ми є проти примусової заморської служби, тому що наші юнаки не хочуть якогось то дня бути примушеними боротися проти країни звідки походять... Що я сказав, я опер на тім самім, що сказав Ляпойнт— а іменно: Ніколи, ніколи, ніколи Квебек не згодиться на примусову службу, і думаю, що ніхто не домагався за це арештувати Ляпойнта."

Р. Шалю нарікав також, що з французами обходяться в Канаді гірше.

Канадійські французи мають лише 18% посад в отавських урядах і дістають лише 11% платні.

"Хтось сказав, що канадійські французи є нездібні. Але коли справа так мається, то останний час, щоби підняти крик до тих, котрим повірено навчання в провінції і до правительства."

В Квебеку меншинам дозволено організувати своє шкільництво, як хочуть, але в інших провінціях того самого французам не дозволено— сказав Шалю.

Тяжкий воєнний промисл зосереджений в Онтерії, або на заході. "Лише легкий промисл є в Квебеку. А тому, що воєнні робітники є звільнені від війська, тому в Онтерії є вісім разів стільки звільнень, що в Квебеку."

Шалю нарікав також, що в чисто французьких полках команду видають по англійськи. А це все не причиняється до заохоти у воєнних стараннях для французів.

"Дуже благородним є помагати европейським меншинам, але не забуваймо на наших власних канадійських французів."

"Канадійські французи тим більше старалисьби брати участь в цій війні, колиб шанувати їх конституційні права"— так говорив Шалю.

Підчас річного з'їзду Канадійського Легіону у Винипегу промовляв також ґен. ЛяФлеш і взивав до єдности та спільноти пожиття всіх рас і віроісповідань в Канаді. Без єдности ми негодні виконати нашої пайки в цій війні. За одну ніч Канадою заволоділи злепродумані почування і заяви, котрих наслідки є шкідливі і котрі треба противажити.

"Це час, щоби лічити отворені рани. Нам треба більше приязни, більше товаріськости, більше співпраці від всіх і кождої расової групи, що творять разом наше населення."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 p. year
"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ БРАТСТВО КАНАДИ
UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 13 (109) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Липня, 1942 Vol. X, No. 13 (109) YORKTON, SASK., July 1, 1942

НОВИЙ ДОГОВІР З СОВІТАМИ

Ведеться завзята борба за морську твердиню на Кримі Севастопіль і раз пораз розгорюються нові бої в околиці Харкова.

На тлі тих боїв прийшла вість про підписання договору між Великою Британією а совітами 11 червня 1942 в Льондоні. Договір потверджує раніший з 1941 і ще раз підчеркує, що жадна сторона не заключить окремого договору з державами осі. Договірні сторони зобовязуються спільно працювати над перебудовою Европи по війні. Нічого блищого не згадано про східні границі Польщі по війні, що є справою дразливою. Договір обовязує на 20 літ. Підписав його Молотов, що на це прибув до Льондону, а потім відлетів до Вашингтону і як подають, 28 мая був подорозі в Монтреалі, але ніхто з мешканців про це не знав.

Подібний договір совіти заключили з Канадою і з Америкою. Будуть відкриті совітські міністерства і конзуляти в тих краях і наоборот. Слід подбатиб, що в тих міністерствах з рамени Канади і Америки найшлися також урядники українського походження. Віримо, що все можливе в цім напрямі зробиться. Тому наші очі звернені в Канаді на КУК, як на ту установу, котра в цій справі зацікавлена нарівні з усіми нами.

Так виглядає тепер українське село під Харковом—руїни і звалища та безпритульні, покалічені і виголоджені діти України блукають безталанно по згарищах. Світлину передали совітські чинники по недавнім наступі на Харків.

ПРИВІТ ДЛЯ НАШИХ ВОЯКІВ ВІД ҐЕН. МЕКНАТОНА

Ми дістали до поміщення цей привіт для всіх наших вояків від головного команданта канадійських збройних сил за морем, ген. МекНатона.

"Наша Канадійська Армія є горда, що в її рядах служать сини відважних піонірів, що прийшли з різних сторін Европи на поселення до вільної Канади. Ці сини служать тепер у всяких ділянках і в кождій царині їхня служба є високої вартости. Всі канадійці віддають честь тим, що власним життям рішили боронити свою вітчину Канаду і засади свободи та народоправства, за котрі ми боремося."

Генерал-поручник
А. Г. Л. МекНатон.

НІМЦІ ЗАНЯЛИ ТОБРУК

В Лібії німці заняли Тобрук і Бардію. Лінія бою іде границею, між Лібією а Єґиптом. Німецькі чинники подали, що в Тобруку здалися тисячі війська і кілька ґенералів.

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСОВАННЯ В КАНАДІ І УКРАЇНЦІ

4.

В попереднім числі ми навели три причини висліду голосования "ні".

1). **Дійсна свобода слова, зборів і голосу в Канаді.**

2). **Кождий примус, а військова примусова бранка зокрема, для українців ненависні.**

3). **Хліборобський світогляд нашого поселення.**

Цю останну точку ми тільки почали розводити і тому годиться її тепер викінчити.

Хліборобське населення інакше відчуває, розуміє і відтворює світ, як населення міст. Хлібороб є звязаний зі своєю землею, з своєю скибою, своєю хатою від колиски до гробу. Тому родоводи там дуже ціняться, тямляться і шануються з роду в рід. Кожда річ, кожда стежка це пряма і тяжка праця цілих поколінь і то праця видима, вічно пригадувана, незабута і очевидна для грядучих. В місті чоловік має лишень хатину і малий огородець, або й то ні. Він тратить змисл газди. Нині він мешкає в цім будинку, за якийсь час в другім. З місцем його теперішнього осідку не пучить його нічо, крім вигоди. Коли найде краще місце осідку в місті а дешевше, безпроволочно кидає старе і переноситься на нове. Тому весь вклад в дім, де живе, є хвилевий, принагідний і з конечности— не з привязання і з любови. Ціла власність мійського мешканця це кілька хатніх знарядів і одіж. Знаряди дістав готові в крамниці, так як одіж. Живе зі заробленого гроша, він не плекає своєї поживи, не журиться посухою. Тому є більше підприємчивий і похопний на риск. Хліборобові знова противно. Він є менше підприємчивий, коли ходить о зміну життя і **неохочий на риск.** Кожда примусова бранка, а ще для заморської служби, це риск. Хто добровільно піднімається того риску, в котрім ходить о його власне життя—гаразд. І тому наші поселенці на прерії дали відносно **більше добровольців** до війська, як інші народности. Але коли ходить о загальне правило ризика примусово для всіх, тоді хлібороб вагається. Він радше буде боронити близьке своє село, свій округ, як далеко від дому, з котрим він зжився. І тому на Україні була така повінь повстань і повстанців, аж червоні винищили їх в крові і заспанних через довгі літа до 1930 років. Це й в Канаді є також одною з причин, чому многі хлібороби голосували "ні"—а також по містах люди з осілим хліборобським населенням і відчуттям.

Хоча тепер нема загрози нападу німців на парлямент в Льондоні, британські війська є напоготові. Зі заповіданим другим фронтом в Европі і військами Англії в Мурманську треба мати запевнене запілля, чого свідком оця світлина.

4). Нерівність в розподілі вищих і краще платних становищ.

Це був свого рода тихий, але очевидний протест проти того становища, що нашому учителеві чи учительці розмірно нелегко дістати місце в мійській школі з жадної іншої причини, хіба з тої, що він чи вона є українці. Відома справа учительки з Онтерії, котру звільнили шкільні урядники протестанти лише тому, що в неї було українське імя, хоча вона мала найкращі дані. Це саме часто говорять наші молоді, котрі шукають праці і це є причиною, чому деякі з легкої руки змінюють свої імена, надіючись тим чином уникнути трудноцїв та скорше добути відповідну посаду.

З тої точки цікавим є лист Л. Крюгера, що був печатаний у Фрі Прес з 6 червня ц.р. на стор. 19, в котрім він займається відношенням населення у Винипегу і посад у школах.

Ми можемо сказати тільки це.

Після державного числення з 1936 року у Винипегу було 21,217 українців —отже майже 10% всіх мешканців міста. Мійський звіт шкільний виказує, що в 1941 р. вчили в місті 972 учителі в 66 школах. А кілько між ними були українці?

Після відношення статистики ми повинніб знайти між учителями яких 97 українців— однак будемо раді, коли начислимо їх девять. З тих на вищих посадах майже ніодного.

І то є також одна з причин, чому у Винипегу в північній частині міста деякі голосували "ні"—і також неукраїнці.

В демократичнім устрою треба цінити не лише слова, але уклад дійсний сил, здійснення демократії в щоденнім життю, коли ходить о хліб, о посаду, о становище.

В тім напрямі цікавий лист написав один француз з Квебеку, Ф. Х. Дарш до Фрі Прес, котрий поміщений 13 червня 1942 ст. 18. Там подрібно і гостро навіть вичислені нерівности і упосліджения, які доводиться французам зазнавати в Канаді і тому сказано, чому вони голосували "ні." Дарш пише між іншим так: "Ви навмисно забули, що права канадійських французів не є обмежені лише до границь одної провінції Квебеку, але законно обовязують в цілій Канаді. Ви не хочете жити після конституції, коли не хочете признати вашим співгорожанам французам права на організованя їх життя, шкіл і прочих етичних заведень в інших провінціях аж до тої міри, що француз мусить прямо видерти від вас свої належні права вживаючи всіх способів, крім одного— фізичного. А вони мають мати рівний уділ, на основі відсотку населення, самочинно, в прилюдним заряді. Французькі грамоти мають бути готові на кождe домагання в Отаві чи деінде в краю. Важний крок в цім напрямі зроблено тоді, коли заведено двомовні паперові гроші, хоч двомовний— це страшне слово для англійця. Одним словом, канадійський француз повинен відчути, що він якраз не відчуває, що його краєм є ціла Канада, а не лише провінція Квебек."

Видавці Фрі Прес помістили весь той цікавий лист, але зараз долом додали своє застереження в котрім сказали, що його представлення французьких прав після конституції є пересаджене.

Значиться, має рацію— але не у всім.

Ми не є французи і далеко нам до тих осягів в Канаді, до того впливу і високих становищ, що мають канадійські французи.

Але коли вони мимо того чуються

(Продовження на стороні 10)

Канадійські Вісти —

Майже в річницю (22 червня) вступлення совітів до війни по боці союзних держав, Канада підписала з ними договір в справі виміни міністрів. Від Канади підписав цей договір в Льондоні Винсент Мессі, а від совітів амбасадор Іван Майський. Совітське міністерство приїзджає до Отави, де їхні аренти вже давніше пошукували купити більший будинок, а по містах будуть совітські консуляти. Такі самі канадійські консуляти будуть в совітах і ми **вірямо, що многі канадійські українці знайдуть в них працю з рамени нашої Канади,** як ті горожани, що найкраще розуміють тамошню мову і часто обставини. Тут є нагода для них здійснити свої впливи.

- - - - - -

Бувший міністер Карден, що сам уступив в протесті проти примусової бранки для заморської служби, мав довшу промову в парлямент в Отаві, в котрій рішучо і ділово виступив проти заведення примусової служби і сказав, що Квебек зраджено. Перед голосованням було говорено, що це ходить тільки о звільнення правительства від обіцянки— до голосованню говориться, що ходить лише о ухвалення нового закону, але його зараз нема чого уводити в життя. Наділі однак, як Карден твердить, ходить о беззастережну висилку наших вояків на всі фронти світа з хвилею тільки, як ухвалиться даний закон і тому французи тому рішучо противляться.

- - - - - -

З днем першого липня має увійти **пайкування цукру** в Канаді. Будемо мати книжочки і значки на цукор, так як тепер на газолину.

- - - - -

В Отаві ведеться рух за тим, щоби **змінити закон про заборону фармерам везти родину тягаровими самоходами** до міста чи до церкви. Слушно підчеркують, що фармар часто має тільки один самохід і то тягаровий, котрого уживає з многих нагод. Тому заборона везти родину на пікнік, чи до церкви, чи до міста своїм тягаровиком є дуже діймаюча для хліборобів.

- - - - -

Посол Шов з Ред Дір домагався в парляменті вістки, **яка є платня рїжних радних воєнних.** Від вересня 1939 назначено 12 таких радних, 5 з платнею, прочі дістають тільки видатки. І так: Дж. Д. Льорімер, хемічний рад., не має платні, на видатки $1,305.— С. В. Джексон, радний будови, платня $7,200, на видатки $1,026.— Дж. С. Бейтмен, радний від металів, без платні, на видатки $8,139.— Тома Арнольд, радний машинових знарядів, без платні, на видатки $5,795— Дж. Г. Бері, радний моторових возів, платня $9,000, на видатки $937.— Дж. Р. Котрел, радний від оливи, без платні, на видатки $5,898.—Г. Дж. Симингтон, радний від водостроїв, без платні, без видатків.— Д. В. Карсвел, від направи кораблів, платня $8,000, на видатки $3,179.— Ф. В. Килбурн, від сталі, без платні, на видатки $1,937.— А. Г. Виліямсон, доставa, платня $8,000, на видатки $970.— А. С. Николсон, дерево, без платні, на видатки $5,962.— Дж. С. Грей, перевіз, платня $7,500, на видатки $909.

- - - - -

В парляменті подано також, що **боєва одежа нашого жовніра** коштує $11.18— пітна одіж коштує $5.56 а святочна одіж $14.39.

ЦІКАВІ ДАНІ ПРО УКРАЇНЦІВ В ПОЛЬСЬКІМ ВІЙСЬКУ

Кореспондент Фрі Прес, Стівенс, написав ряд статий про Польщу і поляків в Канаді, де подає дані від чільних польських одиниць. 10 червня подав на основі даних від польського консуля у Винипегу, що до польської армії в Канаді зголосилися з Винипегу разом 13 мужчин, з Брендону 5 і стільки з Форт Вилям, Онт. Разом з Манітоби 20 осіб, з Саскачевану 11, з Альберти 7—а всіх взагалі з Канади зголосилося добровольців 45 осіб. В тім є чисті українські імена, як Іван М. Щумилик з Босежур, Іван Корній і Стефан Свергун з Саскачевану, Михайло Стратійчук з Альберти. На 45 охотників аж 4 наші імена, це дійсно високий відсоток. І ці українці пішли боротися за Польщу, бо годі вірити, що Корній або Свергун або Стратійчук це поляки. І пішли вони добровільно в нашій вільній Канаді, де є всі нагоди і можливости вступити також до своєї канадійської армії, чи летунства, чи фльоти.

Для будучого історика України це буде цікава студія.

Замість гуми деревляне колесо на тягаровім самоході Модерної Молочарні у Винипегу, котра тим самоходом розвозить молоко. Ці колеса зроблені з накладаного дубового дерева, а верхом обложені підкладкою як на гальмі; що груба пів цаля. Таке колесо видержує скорість їзди до 20 миль і цілком добре виконує свою роботу. Це вже воєнний винахід і він може мати велике примінення, якщо війна потреває довше.

ДАЛЬШИЙ УПАДОК ЧИСЛА ШКІЛЬНИХ ДІТИЙ У ВИНИПЕГУ

Шкільний звіт Винипегу за 1941 рік подає, що в минулому році знова був упадок числа шкільних дітий в цім місті. В 1940 р. було в школах Винипегу 34,660 дітий— а в 1941 лише 34,296. Цей упадок почався в 1932 р., коли ще було в школах Винипегу 41,980 дітий і постійно щороку збільшається. Зарадити цьому може лише правдива релігійність населення і життя з віри.

КАЖУТЬ, ЩО СОВІТИ ДІСТАНУТЬ ЗАХІДНУ УКРАЇНУ

Американська преса подає, що совіти в наслідок нового договору дістануть ці границі, що мали 22 червня 1941— себто, що вся Західна Україна дістанеться їм, а також Буковина і Бесарабія з Карпатською Україною. Польща малаб дістати Холмщину і Лемківщину. Подібна доля малаб стрінути Литву, Латвію і Естонію. Так говорив радієвий коментатор Бернет Герші.

Симфонічний твір Павла Печеніги-Угліцького "Україна" відіграла Нюйоркська Симфонічна Орхестра 7 червня через радієву мережу WNYC.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПРЕСА В СВІТЛІ МІРКУВАНЬ І ДІЙСНОСТИ

Читаємо, що 32 з'їзд католицької преси Америки і Канади в Бірмінгем мав таких і таких достойних гостий, ряд промов, рішень і навіть улożено особливу молитву за католицьку пресу.

Ця молитва починається так: "Дорогий Господи! Ми щоденно молимося "Да прийдет царствіє Твоє!" Коби ми постійно жили в тій свідомости, що печатане слово в обороні Твоїх кличів є якраз найпевнійшою і найбільш відповідальною запорукою для Твоїх спасенних засад і обітниць."

Дійсно, ми всі щоденно молимося так, навіть много разів на день.

Але многим на жаль бракує свідомости і повного зрозуміння змісту тих слів молитви.

Да прийдет царствіє Твоє!

Ми лицарі святого Духа є нестертим знаком і сімома дарами, чи ми всі в дійсности дбаємо і дїлаємо так, щоби здійснити то царство?

Чи може сказавши слова молитви все інше залишаємо на Божу волю і дїлання надприродних сил, бо ми самі в природнім порядку річий заліниві і нераді потрудитися самі своєю силою і своєю працею для здійснення царства Божого на землі?

Як добре буде зробити короткий іспит совісти всім нам.

Десь тут і там чуємо час від часу якусь збірку, якийсь рух, якусь працю для католицької преси нашої. А поза тим загал як такий спокійно жде...

Праця вся паде на одиниць, котрих многі навіть не добачують, не цікавляться, забувають в сірих буднях.

А ті одиниці це дійсні герої обовязку.

Не дійсні апостоли печатаного слова Христа.

Це ті на першім фронті борби за душу людську, за царство Христа, що переносять ради Спасителя часто-густо "всяк зол глагол," насміх і глум сих і байдужих, а часто ще озлоблених одиниць.

Вирвіть той загал з оспання, а многі кинуться на вас озлоблені.

Чому ви рухаєте і будите їх з приємної дрімки?

Та преціь так мило і спокійно нині дрімати, коли здаля несеться грохіт бурі і хтось там вимотує і вириває останні сили свої для праці ради загалу —так мило спиться в холодочку чужих плечий у свідомости, що хтось заслонить, зробить і виконає, та не пишить свого обовязку...

А ми кинемо, або не кинемо якийсь жебрачий цент своїй пресі і здається многим, що виконали свій обовязок.

Брак нам спільної, послідовної, скоординованої і сконсолідованої акції для української католицької преси.

Старання наші одиничні, збірки принагідні, все полягає на особистім почині, часто залежне від химер і примх хвилин, місця і обставин.

Тому наша преса не є так сильна, не є так забезпечена і не може бути так впливова, як вона повинна бути до числа нашого поселення. Нас є 83% всіх українців Канади—а наша преса? Сміло можемо сказати, що з тих 83% яка добра половина читає, платить і підтримує некатолицьку і неукраїнську пресу. Ця друга частина, що читає, платить і підтримує, не робить цього наладнано і так успішно, як це могло бути.

Представникам української католицької преси треба зійтися разом, справу обдумати і наставити на вищий рівень.

Нинішні часи кладуть на нас особливі завдання і особливу відповідальність перед Канадою, перед грядучими нашими поколіннями в Канаді, перед Британською Спільнотою Народів і перед Україною. Виконати ці завдання— треба всесторонної піддержки— внутрішної і зовнішної. Цим розумію співпрацю широких мас, прихильність і заохоту, поширення і дописи— а також повну грошеву забезпеку і відсутність клопотів, як приходи і розходи звести разом.

Ми повинні бути перші силою і поширенням.

Кінцеві слова молитви за католицьку пресу є такі: "Давні хрестоносці мали свій клич: **"Так хоче Бог!"** Нехай з тим самим кличем здійснять наші денні молитви через чесне і щире старання, щоби в кождій католицькій хаті була своя часопись.

Це саме завдання повинні виконати ми.

В кождій українській католицькій хаті повинна бути українська католицька часопись! Повинні читати її, дати сусідови некатоликови, щоби прочитав, згадати про неї підчас принять і підприємств, жити з нею і співпрацювати— так як вона живе з пами і співпрацює у всіх наших справах, стараннях і клопотах.

Нехай дійсність відповість міркуванням.

То, що каже розум і велить воля для добра нашої преси, проведім у дїло і нехай Господь споможе своєю ласкою всіх тяжких чорноробів на лані нашої преси!

ПОСЛАННЯ КАНАДІЙСЬКИХ ЕПИСКОПІВ В СПРАВІ ВІЙНИ

Їх Еміненція кард. Вільнеф і всі канадійські католицькі епископи видали спільне пастирське послання, в котрім з'ясовують становище католиків в цій війні та наші обовязки.

Владики підчеркують, що сам перегляд нацистівського навчання і листи Папів з другої сторони вказують нам, що Церква в Європі терпить переслідування. Тому ми тут вільні повинні піддержати наших борців постійною молитвою і посвятою. Також ми повинні помогти нашому війську через працю у военнім промислі, рільництві і сусідних царинах, через закуп военних ощадностий та підчинення всім военним обмеженням, які накладає наш уряд в харчах чи інших справах.

"Молімся за наших борців, що одушевлені такими думками і з чистих понук, пішли на бій, щоби витревали докінця рішено, неустрашимо, по геройськи. Подумаймо часто, що вони відчувають брак тих дорогих своїх, що залишили по домах— про терпіння ранених і болі умираючих. Тому ми повинні постійно за них молитися і жертвувати."

Послання закінчується висловленням радости, що вірні вповні і давно зрозуміли ці правди та щедро їх виконують.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЕВХАРИСТІЙНИЙ ПОХІД У ВИНИПЕГУ

Чоло Евхаристійного походу скручує на вул. Арлінгтон, як бачимо на першій світлині зліва. Мужчини несуть хрести, патриці, а далі прапори і хоругви, і фани.. На світлині з права бачимо шкільних дітий, одітих набіло в'поході, деякі тримають в руках лелії, ще інші сипали цвіти. Боком ішли добрі мами і помагали Сестрам удержувати взірцевий порядок. В поході взяли участь три парохії— св. Володимира і Ольги, св. о. Николая і св. Покрови зі своїми парохами та вірними. Ішли в поході понад 2,000 осіб. Парохи церков почерзі несли найсв. Тайни в монстранції. Були 4 престоли— перший при церкві св. Покрови на Бойд ave., другий при школі св. о. Николая— третий при церкві ОО. Василіян, а останний при церкві св. Володимира і Ольги. Підчас походу люди з хорами співали побожні пісні. Численно заступлені були молоді члени парохій, шкільні діти та молодечі організації. День був пригарний, соняшний, не загорячий, без вітру. Це була неділя 7 червня. Всі отці мали пригарні світлі ризи і шалі до несення найсв. Тайн. Від св. Володимира і Ольги брав участь в поході парох о. др. В. Кушнір —від оо. Василіян о. Йосиф Сеньків, ЧСВВ і о. Слобода ЧСВВ— від св. Покрови парох о. Ст. Семчук. Такі походи відбуваються у Винипегу щорічно від ряду літ, увійшли вже в похвальний звичай і є величним засвідченням своєї віри та переглядом сил кождого року. Люди наперед очікують того дня і готовляться. Цілу ніч передтим є почитання найсв. Тайн по церквах. Священики правлять три молебні тої ночі—з вечора 7.30, потім під до десятої і пів до дванацятої. По кождім молебні проповідь і благальна пісня. Цілий час нагода сповідн. Підчас сповідання вірні на церкві або спільно відмовляють чотки на голос, або співають побожні пісні. Рано сотки вірних приступають до спільного св. Причастя-- це дійсно одна з найбільш величних хвиль нашого религійного і народного життя Винипегу.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛИПЕНЬ, 1942

1 С Мч. Леонтія
2 Ч † Ап. Юди Тадея
3 П Сщмч. Методія
4 С Мч. Юліяна
5 Н Нед. 6 по Сош. Сщмч. Евзевія
6 П Мч. Агрипіни
7 В Різдво св. Івана Хрестителя
8 С Прмч. Февронії
9 Ч Преп. Давида
10 П Преп. Сампсона
11 С Перен. мощей Кира і Івана
12 Н Нед. 7 по С. і Апп. Петра і Павла
13 П Собор 12 Апостолів

УСТАВ

5, нед. 6 по Зісл.—гл. 5, ев. утр. 6, на Сл. Б. ап. 110, ев. Мат. 29.

7, вто. Різдво св. Ів. Хр.— Литія, ев. утр. Лук. 1, на Сл. Б. ап. 112, ев. Лук. 3.

12, нед. 7 по Зісл. і св. ап. Петра і Павла— Литія, гл. 6, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 116, ев. Мат. 33 і Ів. 67.

Належить завчасу приготовити академію, концерт або сходини з нагоди дня св. Володимира, що припадає на 28 липня. Того дня треба попросити свого о. пароха о Сл. Божу в наміренні відділу БУК-а і панахиду за померших членів, якщо такі є— а потім відбути торжественні сходини з викладом про життя і діяльність св. Володимира Великого, нашого покровителя. Це є роковий день БУК-а.

ПЯТЬДЕСЯТЬЛІТТЯ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ

Цього року минає 50 літ, коли старенький о. Кирило Сілецький в своїй парохії Жужелі коло Белза своїм коштом і стараннями зібрав перших дівчат для совершеннійшої служби для Бога і свого українського народу— а о. Єремія Ломницький ЧСВВ уложив і провів в життя правила нового Згромадження, у висліді чого ми дістали Сестер Служебниць. З того приводу в Канаді видано відозву за підписом Сестри Провінціональної Єлисавети та її писарки Сестри Софронії, з котрої звертається увагу на цей ювілей та намічується спосіб його переведення.

Нема найменшого сумніву, що Сестри в Канаді виконали для нашої Церкви і народу незаступиму працю на Божу славу, а нам на добро.

Тисячі і тисячі нашої дітвори щорічно користають з праці Сестер чито по містах у вечірних школах і недільних, чи на прерії користаючи з вакаційних шкіл і навчання Сестер. За добру науку тяжко відплатити самим

спасибіг і кількома центами. Це вклад в ціле наше життя від коріння і за таку науку дістаємо потім розріст, скріплення і кращу будучність, а за це годі заплатити гришми.

Отже в першу чергу ми повинні молитвою віддячити Сестрам за всі їхні труди, щоби всемогучий і найліпший Бог дав їм сил, здоровля і витревалости дальше і дальше трудитися в Канаді, будувати нові свої доми, Сиротинці, Старечі Доми і лічниці, та збільшати число свого покликання.

Треба заохотити многих чистих, а бажаючих вищого життя, совершеннішого і з більшою посвятою дівчат, вповні ідейних— щоби вступали до Згромадження наших Сестер.

Буде також красно, коли з тої нагоди золотого ювілею кождa парохія церква і навіть далекі місійні станиці зложать від себе грошеву жертву на Згромадження.

Це є людське і пригадує нам, що хтось і на цім світі оцінює нашу працю.

А ці гроші певно пишаться тільки між нами і Сестри знають вже, як найкраще їх ужити та примінити для релігійно-народних потреб. Особливо кладем всім на серце наш Сиротинець в Айтуні, котрим віддано і з посвятою Сестри наші опікуються. Відділи БУК-а повинні зайнятися тою справою, дати ряд викладів на цю тему і повести грошеві збірки з нагоди 50-ліття на Сиротинець. Коли ви читали в минувшому числі Бюлетеня статтю "Непотішаючий рекорд"— ви тим краще годні зрозуміти вагу нашого Сиротинця в Айтуні і взагалі потребу таких Сиротинців для нас в кождій провінції, а бодай в трох степових провінціях.

ВИСТУП УКРАЇНЦІВ З НАГОДИ 300-ЛІТТЯ МОНТРЕАЛУ

Як подає французька часопись "Ля Прес" з нагоди торжеств 300-ліття заложення міста Монтреалу була також торжественна Служба Божа в нашім обряді, котру відправив о. Максим Шатуї, сирійський парох в сослуженні наших отців, о. ігумена Йос. Жана ЧСВВ і о. Павла Гевка ЧСВВ. Співав хор української католицької парохії під проводом П. Баса. На знимці, яку з того приводу поміщена згадана часопись, видно пицарів св. Гробу, що творили почесну сторожу.

Виступали також українські танцюристи на естраді, на вільнім воздусі, підчас всенародних торжеств. На знимці видно докладно, як наші танцюристи в козацьких строях танцюють "запорожця" з піднятими верх шаблями— так само, як танцюють козачка. На жаль в часописі подано, що це були українські танці і угорські, мабуть через ошибку, бо на світлині жадних угорських танців ані танцюристів невидно.

НАПАСТИ, НАПАСТИ, НАПАСТИ...

Цим разом приїхав з Торонта до Винипегу др. Шілдс і став пописуватися на з'їзді баптиських християн своєю промовою, в котрій так по християнськи накинувся на католиків, прилюдно в однім з найбільших театрів міста.

др. Шілдс сказав, що католики застрашили премієра Кінга так, що він боїться виконати свого обовязку.

Що це є найбільша і найбогатша організація ракетірів.

Що вона відповідає за становище католицького Квебеку в справі голосования про заморську службу.

Що вона займає упривілейоване становище в Канаді.

Що 90% всіх голосів "ні" в недавнім голосованні це були католицькі голоси.

Цей пан доктор говорив ще й інші напасти, в роді тих, що Католицька Церква в Канаді є рішучо по стороні Гітлера і спиняє у всякий можливий спосіб воєнні зусилля Канади, ітд...

- - - - -

Однак того всього говорення не треба і не мож брати поважно.

Цей пан др. є звісний зі своїх напастий на католиків і вони булиби смішні, колиб не війна. Однак навіть на війні люди думають поважно і навіть наша стара "приятелька" винипегська Фрі Прес обурилася на ті всі небилиці, та сказала, що це вже забогато.

І завізвала владу, щоби підприняла рішучі кроки проти др. Шілдса, котрий живе здається лише з ненависти до католиків та в теперішнім воєннім часі ширить замішання і подражнення, що направду шкодить нашій державі.

Сама протестантська часопись не дуже похвальними словами висловилася про того баптистського високого духовника, що є президентом Ліги Канадійських Протестантів і назвала його тим, що "помішав трійло з брехнею."

А що на це скажуть наші євангельські християни баптисти, котрі шукали "піпшої віри" і дістали якраз таку віру, на яку заслужили. Добре то кажуть старі люди— коло Бог хоче покарати, тому розум відбере.

РАДНИЙ СКРАБА ВИСТУПАЄ ПРОТИ ВОРОЖОК!

Наш мійський радний Винипегу Василь Скраба дуже рішучо і діловo виступив на засіданнях мійської ради проти многих замногих ворожок в цім місті, котрі ворожать з горняток і без горнятoк, а для котрих нема обмеження в справі чаю, кави і цукру.

Радний поживи в Канаді визначує, щоби не робити чайних принять по церквах, але цілком не забороняє, щоби по ресторанах вживали чай і цукор для ворожок, що ворожать для себе щастя...

Проти тих тверджень нашого радного говорила пані радна Гільда Гессон, що твердила, буцімто немногі жінки ідуть до ресторанів, щоби їм ворожити.

А також радний Джеймс Блек, той самий, що був присутний на з'їзді баптистів у Вокер театрі, де промовляв свою промову др. Шілдс—котрий твердив, що коли існують перегони, то горнятко чаю одно чи два мало важить...

Зі становищем нашого радного, пана В. Скраби в цім напрямі вповні годимося і його піддержуємо. Наше місто спокійно може обійтися без десяток всякого рода ворожок та їх чайних й кавних принять по многих харчівнях нашого міста.

ПОБІДА ЧЕРЕЗ СИЛУ НЕ ВИСТАРЧИТЬ

Преосв. Іван Дж. Кентвел, арх. Льос Анджельос в Каліфорнії сказав на з'їзді Лицарів Колюмба, що "побіда при помочі фізичної сили сама собою ще не спасе світу."

Виступаючи проти новітного поганства, котре полягає в матеріялістичнім почитанню богацтва, або держави, "Нацизм і комунізм це лише кінцева стадія духового розкладу. Війна це лише найвища криза жертви, що давно вже безвиглядно хоріла. Матеріялізм це наука смерти, а не життя — наука грубої зради, а не прославлення людини. Ми бачили страшну трагедію людини, котрій говорили, що треба відректися Христа, коли хоче на землі творити ліпше життя. І ми є свідками тепер трагічного наслідку того в розбурханій воєнній полумині."

ВАЖКІ НАРОДНІ ВТРАТИ

Прийшли непотішні вісти зза моря, що на Україні померли письменниця Ольга Кобилянська, авторка Землі, одна з найбільших письменниць України і донька нашої Буковини — та проф. Антін Горбачевський, учений і політик, що помер в Празі.

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

о. Луцик

ЖИТТЯ СВ. АПОСТОЛА ПЕТРА

Св. Петро був родом з Витсаїди, його батько звався Йона. Перед покликанням звався Симон, а потім Христос змінив йому імя на Петро. Його брат був Андрей. Св. Петро був женатий і його жена після передання померла також мученичою смертю. Був убогим рибаком і так з батьком заробляли на кусень щоденного хліба.

Коли Христос почав научати, побачив над морем Галилейським Андрея і брата його Симона та візвав їх, щоби пішли за ним. Вони оставили сіти і пішли за Христом. (Мат. 4, 18). Св. Іван оповідає, що Спаситель покликав перше св. Андрея і той поспішив до свого брата Симона і привів його до Христа, а Христос змінив йому імя на Кифа— то значить Петро. (Ів. 3, 17).

З того приводу св. Григорій Нисс. так пише: Коли Христос назвав Симона Петром, то є скалою, то наділив його сталістю, тривкою як скала, і засіяв в його серці посів тої ласки і тої віри, що росли в нім з кождим днем і стали вкінці підпорою св. Церкви. Петро і Андрей стали учениками Христа. Але ще вертали до свого ремесла і трудилися разом з отцем. Близька однак стала хвиля, коли мали покинути ці бідні сіти і піти слідом за Ісусом. Сталося так. При самім генезаретськім озері збиралися маси народа, щоби послухати науки Ісуса. Спаситель всів в човен Петра і просив його, щоби відчалив дещо від берега і навчав народ. А коли скінчив, приказав Петрови відплисти на глибину і закинути сіти. Петро відповів на це, що цілу ніч вони ловили, ані нічого не зловили. Однак на приказ Спасителя він закине сіти. А коли так вчинили, зловили множество риб, що стали дертися сіти. І прийшли рибаки з другого човна і помогли їм, наповнили оба човни, аж потопали в морі. Тоді св. Петро припав до колін Ісуса і каже: Відійди від мене Господи, бо я грішний чоловік. І сказав йому Ісус: Не бійся, відтепер будеш ловити людий! (Лук. 5, 10). Тоді вони витягнули кораблі на беріг, оставили все і пішли за Ісусом.

Св. Августин каже: Петро пішов за Ісусом, щоби в світі, наче в глибокім морі закинути сіть Божого слова і навертати людий до Христа.

Христос відзначив св. Петра тим, що зпоміж 12 апостолів першим вибрав Симона і назвав його Петром. В св. Письмі і в переданнях апостольських св. Петро все стоїть на першім місці. Св. Петро відплатив за все Христови великою любовю.

Тої самої ночі, коли Христос днем на-

ситив пятьма хлібами і двома рибами 5,000 мужчин, не вчисляючи жінок і дітий, казав себе перевести морем і вступив на гору, щоби молитися. На морі настав противний вітер і грізні фиді стали метати кораблем. Настрашені апостоли побачили нараз, що Христос іде до них по морі. Вони злякалися і думали, що бачуть привид. А Христос сказав до них: Се я, не бійтеся! Тоді Петро сказав: Господи, коли се ти, позволь мені прийти до тебе по водам. Христос позволив і Петро скочив до води, щоби іти до Христа. Але коли побачив грізну филю, налякався, зачав сумніватися і став потопати. Тоді закричав:

—Господи, спаси мене!

Христос простяг до нього руку і промовив:

Маловіре, чому усумнівся еси?

А коли увійшли на корабель, устав вітер. І тоді всі на кораблі прийшли поклонитися йому і сказали:

—Поправді, ти є Божий Син! (Мат. 14, 32).

Св. Августин каже, що св. Петро як голова Церкви представляє всіх, сильних і слабих і що можемо, коли в нас віра сильна і Христос помагає нам. Через свій страх показав однак всю нашу неміч. Смиренних однак Бог ніколи не покидає, якщо вони прибігають і просять о поміч.

Коли Христос обіцяв установлення найсв. Тайни Евхаристії, то та наука видалась для многих затяжка і заприкра, та многі відступили від Христа. Христос спитав тоді своїх апостолів, чи й вони хочуть іти від нього? Тоді виступив св. Петро і сказав:

- Господи, до кого ми підемо? Ти маєш слова вічного життя. Ми увірили і пізнали, що ти є Христос, Син Бога живого. (Ів. 6, 68).

Коли Христос запитав апостолів, за кого вони Його мають, бо нарід ріжно говорив —одні уважали Христа за Єремію, інші за Ісаю, або одного з пророків- то св. Петро так відповів:

—Ти є Христос, Син Бога Живого!

І сказав йому тоді Христос: Блаженний еси, сину Йони, бо тіло і кров не явили тобі, але мій Отець, що в небі. І я тобі кажу, що ти є Петро і на сій скалі я збудую мою Церкву і ворота пекольні її не переможуть. І дам тобі ключі царства небесного. Що-небудь звяжеш на землі, буде звязане в небі, а що розвяжеш на землі, буде розвязане в небі. (Мат. 16, 16-19).

Тими словами Христос установив свою Церкву на землі і дав в тій Церкві найвищу власть св. Петрови. Нині, після віків, бачимо, що всі пекольні сили негодні поконати тої Церкви а наслідники св. Петра є все головою св. Церкви.

Все був св. Петро з Ісусом, ішов за Ним, слухав Його наук, терпів з Ним голод і нагругу. Коли Спаситель уздоровлював хору доньку Яїра, взяв з собою св. Петра.

На горі Тавор св. Петро був свідком славного преображення Господа. Тоді він сказав: Господи, нам тут добре. (Мат. 17, 4). Св. Отці кажуть, що треба було св. Петрови наперед стати свідком і учасником страстий Христа, бо через страдання веде

дорога до небесного преображення, до вічної слави і до того неба, де справді "добро есть бити."

Перед страстями Христос посилає св. Петра і Івана, щоби приготовили Йому пасхальну вечерю. (Лук. 22, 8). Не знали, що це послідна вечера, на котрій здійсниться чудо любови, Тайна всіх Тайн, установлення Пр. Евхаристії. Тоді Христос умив своїм апостолам ноги. Св. Петро зборонявся і

не хотів дати умити своїх ніг. Сказав йому Христос: Коли не умию тебе, не будеш мати части зі мною. Тоді відповів св. Петро: —Господи, не лише мої ноги, але руки і голову. (Ів. 13, 9).

Після установи найсв. Тайни Евхаристії Христос звістив св. Петрови, що тричі відречеться Його.

Св. Августин каже, що св. Петро мав дійсно тоді волю навіть померти за Христа, але та воля була з людських понук, слаба і немічна, як павутиння. Тому допустив упокорення на св. Петра, щоби навчити його покладатися на Божу волю і на Божу ласку.

Христос сказав св. Петрови, що діявол буде апостолів спокушувати. "Я молився за тебе, щоби не ослабла твоя віра, а ти, коли навернешся, утверди. братію твою!" (Лук. 22, 32). Тут відмічена перша власть св. Петра над вірними і пастирями Христового стада.

Коли Юда поцілунком зрадив Христа, тоді св. Петро кинувся один з апостолів і ножем відтяв слузі Малхові ухо. Але Христос уздоровив Малха, а Петрови сказав сховати ніж— бо хто мечем воює, від меча гине.

Петро ішов за Христом у двір архієрея і там в присутности слуг, трикратно відрікся Христа.

"І оглянувся Господь на Петра, і згадав Петро слово Господнє.."

"І вийшов та гірко ридав." Лук. 22, 62.

Бог приняв покаянні сльози і простив гріх. Св. Григорій Вел. так каже: Доброта і милосердія Боже здіялли, що той, хто був призначений на видимого голову Церкви, сам на собі спізнав, як треба бути милосердним супроти других і з якою любовю та добротою треба терпіти блуди других.

По воскресенню Христа ангел каже жінкам мироносицям іти та звістити це ученикам і Петрови— Мар. 16, 7.

Коли Петро почув про це, встав і "побіг до гробу"— Лук. 24, 12.

Якийсь час потім Петро і інші ученики ловили рибу на тиверіядськім озері. Але через цілу ніч не зловили нічого. Рано явився їм Христос, але вони Його не пізнали. На приказ Христа закинули сіти і зловили множество риб. Тоді св. Іван пізнав Спасителя і сказав св. Петрови: Господь есть. Коли це почув св. Петро, кинувся в море і хотів дійти до Христа. Любов св. Петра не боїться тепер глибіні моря, він спішить до Христа. Христос поснідав потім з апостолами і питає св. Петра тричі— чи ти мене любиш?

Засмутився Петро, що сказав йому третий раз— Симоне Йонин, чи любиш мене— і відповів: Господи, ти все знаєш! Ти знаєш, що я тебе люблю!

Сказав йому Ісус: Паси вівці мої. Ів. 21, 17.

Сими словами Христос дав св. Петрови власть проводити, пасти вівці свої. А з властю дав йому силу і ласку, та заповів, що удостоїться мученичої смерти.

По вознесенню Христа св. Петро каже на місце Юди вибрати іншого апостола і тоді жереб впав на Матея.

В день Зіслання св. Духа св. Петро проповідає до мас народу і тоді многі стали охрещені— це був перший початок Церкви Христової, три тисячі душ.

Каже св. Августин: Той язик Петра, що недавно був невільником страху і відрікся Христа, тепер повний відваги приводить до Христа три тисячі вірних. Перше одна служниця приводить Петра до відступства, нині три тисячі вірних на слова проповіди св. Петра готові е вмерти за Христа.

Прй дверях, так званих красних, що вели до ерусалимської святині приносили кождого ранку хромого від уродженяї там він молився і просив цілий день. Св. Петро каже до нього: Срібла і золота не маю. Але то, що маю, даю тобі. Во імя Ісуса Христа Назорея, встань і ходи!— Діян. 3, 6. І хромий встав здоровий і разом з апостолом пішов до святині хвалити Бога. Тоді зібрался люди і дивувалися на вид чуда. Св. Петро став проповідати Христа розпятого і тоді навернулися пять тисяч людий. Але скоро довідалися про це старшини жидів, напали на апостолів і вкинули їх в темницю. Був разом зі св. Петром ще св. Іван. Коли рано вивели їх перед старшину жидівського народу, були там також Анна і Каяфа. Тоді перед ними всіми сміло стає св. Петро і голосить їм Христа— "ніть бо іного імене под небесем, данного во человіціх, о немже подобает спастися нам." Діян. 4, 12.

Тоді старшини заказали лише апостолам голосити слово Боже і пустили їх. Але св. Петро і Іван сказали їм: Чи праведним е перед Богом вас більше слухати, як Бога, судіть самі! Діян. 4, 20.

Так апостоли далі голосили слово Боже "з всякою відвагою."

Чуда св. Петра множилися так часто, що коли він переходив дорогою, виносили хорих, щоби бодай його тінь впала на них і уздоровила їх. Число вірних збільшалося і були між ними "одно серце і одна душа." Все було між першими християнами спільне. Вони продавали свое майно, а гроші складали на руки апостолів до спільної скарбниці, щоби розділювати між потребуючих. Апостоли дібрали до помочі в праці дияконів.

Ананій і Сафира утаїли від ціни купна і хотіли обдурити апостолів, але на слово св. Петра впали мертвими до його таки ніг. Господь Бог дав знак, як бридиться недотриманням присяги і добровільною брехнею.

Росло число вірних, але росла також ненависть фарисеїв. Вони казали вкинути апостолів до вязниці, але ангел Божий чудесним способом звільнив їх ночею. Сторожа зловила апостолів і вдруге привели їх на суд та стали допитувати, чому мимо заборони дальше проповідують Христа. Тоді відповідає від імени всіх св. Петро:

Радше треба слухати Бога як людий! Діян. 5, 29.

Тоді фарисеї порадилися і казали бити апостолів різгами та відпустити їх, знова повторивши давну заборону голосити слово Христа. А апостоли відійшли раді, що потерпіли за справу Христа.

Колиж переслідування християн таки зможлося і жиди вкаменували св. Стефана, тоді многі апостоли розійшлися по світі. Св. Петро остав в Ерусалимі і лише на короткий час пішов до Самарії, щоби там уділити св. Тайни Миропомазання тим, котрих охрестив ще св. Филип. Тут сталася така подія. Прийшов до св. Петра чарівник Симон і хотів за гроші купити дар творити чуда та уділяти дари св. Духа. Однак св. Петро загрозив йому словами: Нехай срібло твое з тобою буде на погибель!

Коли відносини втихомирилися, тоді

св. Петро відійшов, щоби відвідати новозаснованні громади християн. В Лідії уздоровив розслабленого від вісім літ Енея. На вид того чуда многі навернулися.

В сусіднім місті Йоппі померла побожна жінка Тавита. Післала за св. Петром і благали його привернути її до життя. Він помолився і сказав: Тавито встань! Вона зараз відкрила очі і встала здорова. В Йоппі св. Петро перебув довший час в дома кожемяки Симона.

Тоді він мав видіння, щоби принимати до Церкви не лишень жидів, але також поган. І коли прийшли туди післанці з Кесарії від римського сотника Корнилія, св. Петро удався туди і охрестив сотника з цілою родиною.

На короткий час приходить ще св. Петро до Єрусалиму, а звідтам до Антіохії, де вірні перший раз стали називати себе християнами.

З Антіохії удався до Понту, а згодом до Кападокії і до Азії, всюди проповідував і творив чуда.

В році 42 прибув до Риму, щоби тут утворити осідок святої Церкви і стати першим єпископом. Тут був осередок тодішної культури, влади і добробуту— але також нужди, розпусти і горя. Звідси ішли дороги на всі сторони тодішного світа і тут св. Петро заложив осередок свого владитва. Звідси удається в 44 р. до Єрусалиму на свято пасхи і якраз тоді Ірод Агриппа казав усіми мечем св. Якова, брата св. Йоана і також увязнити св. Петра. Але Бог післав свого ангела, що вивів з вязниці св. Петра чудесним способом. Тоді св. Петро вертає до Риму і пише перше своє посланя, в котрім кличе терпеливо зносити всі переслідування, бо Бог посилає на нас нещастя, щоби очистити нас і зробити гідними вічної щасливости, до котрої треба готовитися життям чистим, невинним, на вид котрого мусять замовкнути всі клеветники. Дає практичні вказівки і каже повинуватися властим, жінкам каже шукати прикрас не в дорогих самоцвітах, мужам бути гідними для жінок і уважати їх співнаслідницями тих самих ласк і спасення. Всім наказує взаїмну любов, терпеливість, смиренність, обичайність і скромність.

Коли 51 року апостоли в Єрусалимі мали перший собор, то св. Петро забирає на нім голос, як перший властю і голова Церкви. Тоді рішено звільнити новонавернених поган від обовязку принимати наперед закон Мойсея.

Звідси св. Петро удався до Антіохії і тут стрінув св. Павла. Тоді оконечно відкинено приписи Мойсея як необовязуючі християн.

Друге послання пише св. Петро з Риму 65 року— натякає на близький кінець свого життя. Напоминає вірних, щоби не дали звестися блудним наукам, бо ажеучитилів жде строга кара, як блудних ангелів і людий перед потопом. Нехай всі вірні стережуться гріха і Божого гніву, щоби чистими могли стати перед Богом в день суду, котрий прийде, як "злодій в ночі"— непевно і не знать коли. В Римі панував тоді лютий ворог християн цар Неро і він почав переслідування, підчас котрого св. Петро зазнав мученичу смерть разом зі св. Павлом, котрого називає "возлюбленним братом"— 25 червня 67 року. Св. Петро випросив собі, щоби прибили його на хресті головою в діл, бо не уважав себе гідним померти на хресті так, як Спаситель. Тіло його похоронили ученики Маркел і Апулій при авреліянській дорозі, а згодом перенесли св. мощі до катакумб. Над гробом св. Петра є нині найбільша і найкраща церква світа.

МАЛИЙ КОШТ ТОРГОВЕЛЬНОГО КУРСУ В ВІННІПЕГУ

На послідним засіданню Шкільної Ради Вінніпегу обчислено кошт торговельного курсу, який пічнеться з початком слідуючого шкільного року у всіх вищих школах міста. Для заведення цього курсу треба буде додаткових три учителі, яким треба буде заплатити около чотири тисячі долярів на рік. Всі потрібні прибори до ведення цього курсу вже тепер є у школах. З цего виходить, що кошт додаткового одного року науки є по простy зникаючим. А користь, спеціяльно для мешканців третої варди, буде дуже велика. Це найкраще можуть оцінити ті родичі, які вже посилали своїх дітей до бізнесових колегій. Вони вже знають, кілько такий курс коштує.

На тім самім засіданню голова Шкільної Ради п. Мекгінес погратулював А. Загарійчукові за порушення цеї справи, яку в так короткому часі далося зреалізувати на користь всіх школярів міста. Відповідаючи на гратуляцію радний Загарійчук подякував всім радним за їх кооперацію й попертя його внеску та висказав своє вдоволення, що вдалося йому доконати так важного діла для добра всіх мешканців міста Вінніпегу, а спеціяльно для мешканців третої варди, які не дуже то багато мають грошей на науку для своїх дітей.

Оплата цего курсу для школярів, які не мешкають у Вінніпегу, буде $75.00 на рік, або $7.50 на місяць.

* * * * *

На засіданню Шкільної Ради дня 9-го червня явилася була делегація від Національної Ради для Демократичних Прав в особах А. Білецького, бувшого шкільного радного й пані Скат. А. Білецький домінався, щоби Шкільна Рада підписала петицію до парляментарної комісії в Оттаві з домаганням звільнити всіх інтернованих антифашистів, а задержати (а як ні то інтернувати) всіх фашистів, як ворогів Канади. Резолюцію в цій справі вніс радний Зукен, а попер Авербах. Вислід голосованя був такий: За резолюцією 3 голоси (Жукен, Авербах і Чапел), проти всі інші радні. І так справа делегації увінчалася повним неуспіхом, помимо того що делегати заявляли, що вони вже тепер інакше думають про війну, як колись. На початку цеї війни ці люде говорили, що Канада й Велика Британія ведуть імперіялістичну війну, а коли ніщі напали на Рад. Союз (22 червня, 1941), вони зараз змінилися і в їх очах війна почалася вести за демократію.

– НАШІ УСПІХИ –

Молодий американський українець Іван Михальчук, котрий в 1939 році покінчив військову академію у Вест Пойнт, **здістав іменований сотником.** Через півтретя року сотник Михальчук служив в Пуерто Ріко.

Панна Лилик з Арран, Саск. покінчила курс доглядачки хорих в лічниці св. Боніфатія у Вінніпегу зі **золотою медалею** за осяги в науках.

Панночка М. Ковальчук з Ріджайни, Саск. одержала найвищі значки за спів підчас провінціонального суперництва. Дівчина має 14 літ і є членкинею нашої парохії в Ріджайні.

Стефан І. Магура дістав медалю за найвищі правничі осяги підчас студій в Джан Маршаль колегії. Магура походить з Джорзі Сіті і є діяльним членом тамошної української католицької парохії і головою Тов. св. Імени при цій парохії.

ДОПИС В СПРАВІ "НЕПОТІШАЮЧОГО РЕКОРДУ."

В ч. 11 з 1. VI. БН ст. 15 я читав допись недобру для нас українців, дітий славного народу. Вірю, що кождий українець над тим подумав. З моєї думки причина того така.

Ми є нарід найбільше пригноблений на світі. Вже минає 900 років, як ми мали свободу. Хто мало видить, мало розуміє, хто більше видить, більше розуміє. А темний нічого не знає. Так і ми. Під чужим ярмом ми все та ніхто нам поможи не дає. Щоби ми жили і відживали, а нас добивають сусіди з усіх сторін. Тому наші люди поміняли віру свою католицьку та пішли рїжними стежками, легко послухали когобудь а брат на брата настає. Здибеться фальшивий провід, то найбільше потягає за собою наших. Зі всіх кутів вимітають все і вся на наших. Бо ми не маєм своєї держави і нема кому за нами обстати. Кождий ворог нам позабирає все, чим ми моглиби віджити. Кождий на свою користь тягне наших людий і баламутить не лише старших, але і молодих. Де задурно, там найбільша небезпека. А то все причина, що наші батьки під чужою владою школи не мали і то тягнеться вже 900 років. Все чужі нам розказують і ми мусим, чи хочемо, чи ні, слухати. Але вірю, що ми то все двигнемо. І через силу Бога святого дочекаємося лучшої долі і та статистика перейде до минувшини.

М.Л., Винипег.

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСУВАННЯ В КАНАДІ І УКРАЇНЦІ

(Продовження з сторони 2)

упосліджені, то що доперва має сказати звичайний горожанин західних провінцій, котрий платить свій податок, дає добровольців, купує воєнні ощадности— але поза своїми послами буквально не має ані одного свого чоловіка на вищім становищі тепер в Канаді. Наших священиків, лікарів, адвокатів, купців і промисловців, що власними силами вибилися уверх і заняли вищі становища у своїй суспільности— тут не вчисляємо. Бо говоримо про високоплатні і впливові державні посади. А тих українці не мають ще зовсім.

Подібне відноситься до воєнних замовлень. Хоча наші підприємства ще невеликі і хорують на брак капіталів, але вони вже є. Працюють і розвиваються, як можуть. Вони однак не дістають воєнних замовлень від уряду, а коли працюють то лише давним ладом і для приватних потреб. Тут много помоглиб їм державні замовлення, коліб вони були.

Мапка Японії у відношенні до Сибіру і Аляски з Алевтийськими островами. Японці напали на Пристань Дач на Алевтийських островах, яких 2,500 миль від Токіо, а далі встигли висадити війська на островах Атту і Кіска, яких 600 миль від Аляски, чим безпосередно загрозили нашому заходові.

І це є також одною з тих причин, чому деякі голосували "ні."

5). Повна відсутність і замовчання України в будучім переустрою Европи, України як вільної, суверенної держави 45 мілионового народу на своїх народних суцільних землях.

Ми живемо в добі Атлянтийського Чартеру, що говорить про волю всіх народів та право їхне на власний устрій на своїй землі. Часто, дуже часто вичислюються поіменно ці народи Европи і дається їм поміч в мілионах долярів, в зброї, в ліках і моральна підтримка через радіо і друковане слово. Та як це болить тисячі і тисячі українських горожан нашої доброї Канади, коли між тими поіменно вичисленими народами Европи, що мають по війні зажити вільним суверенним життям у власних державах— **ніколи, ніхто, не згадує ніже одним словом про нашу Україну**, ту Україну, що більше від всіх потерпіла від цеї війни, котрої не лише села, міста і містечка спалені, зруйновані, але навіть рілля спалена— котрої населення в голоді і нужді вигибає на тиф і всякі інші заразливі недуги, але не чуємо про поміч для нього— і ми вже з тим поволі майже зжилися, що наш нарід на цім великім Божім світі чи не останний з усіх позабутих і поневолених. Хіба десь тут чи там один або другий достойник якогось уряду на вигнанню кине тяжкою зневагою і обвинуваченням на наш нарід і тоді наново роздрапає напів закровавлену і присохлу рану в наших серцях.

Ба що більше. Ми читаємо і чуємо, що можні і впливові одиниці сусідних народів в Европі їздять, складають меморіяли, клопочуться не про свої країни— але щоби ту чи іншу частину нашої України по війні прилучити до них і їм віддати вже наперед, вже тепер у неволю.

Чи це не може боліти?

Чи ми це не відчуваємо?

Чи наші хлопці тисячами не стоять на всіх фронтах війни і віддають своє молоде життя, щоби знова таку страшну кривду хтось міг чинити нашому народові в Европі?

І каже нам совість, і каже нам розум, що це прецінь неможливим є тепер в цім віці свободи і в цій війні, що ведеться за свободу народів! А однак...

Дійсність кождого дня наче глумиться над нами. І хоча ми не хотіли-либ того знати, ні чути, ми таки то чуємо і знаємо, бо все хтось не забуде того пригадати— що ви одні з невільників зроджені, віддані колись у неволю в Европі і далі там маєте такими оставати. А то страшне!

Український нарід в Европі хоче свободи!

Він хоче жити в своїй вільній суверенній Українській Державі!

Великий 45 мілионовий нарід, що живе на найбогатшій і суцільній землі Европи.

Ми тут хочемо почути, що й для нас є Атлянтийський Чартер, що й для нашого народу буде воля по цій війні, що **Україна також** нарівні з іншими державами Европи по цій війні стане сувереном, паном на своїй території, вільним від захланних і хапчивих папашників—**стане вільною Українською Державою.**

Ми це радіб почути з уст відповідальних і не чуємо.

І то є також одною з причин, чому деякі голосували "ні."

\- - - - -

Однак в жадним случаю причиною цього не є "можлива пятиколюмність," або ці інші причини, що винайшло розгорячене чоло писателя у Фрі Прес.

Ми свідомі того, що живем в Канаді і для Канади перше всього, що ми канадійські горожани і **добро Канади нам перше всього на серці.**

Що Канада зажадає від нас, ми безвідклично вчинимо.

(Докінчення буде).

Канадійський Український Атлетичний Клюб у Вінніпегу все є побідником! Старша дружина відбиваного мяча грає на своїй площі з дружиною з Норвуд— перша світлина вгорі. Між двома грачами Михайло Бартків готовий схопити мяч. він в середині. Недавно дружина грала з іншими поблизькими дружинами з С. Боніфас і з Транскони та все побідила. На долішній світлині бачимо, як заступник голови Володимир Коман вручає справникові дружини Ст. Шалаєві пугар побіди, з боку посол Ст. Кравчик передає прапор першенства в руки Гр. Барчука. КУАК много причинився до популяризації українсько го імени і справи між загалом Вінніпегу та околиці, згуртував красну громаду наших спортовців, вишколив і видвигнув на високий рівень. Тим людям належить признання.

ЖІНОЧА РОБОТА ПО ФАБРИКАХ

Голова Союзу Католицьких Робітників Квебеку, Альфред Шарпентіє післав до домініяльного міністерства праці доклад про нічну працю жінок по фабриках.

Він домагається, щоби ради добра успішної праці у воєннім промислі, заборонити зовсім нічну працю жінок по фабриках, а також жінкам працювати у фабриці задовго безперестанно, яких 11 чи 12 годин. Він радить завести потрійну чергу робітників, щоби використати час як найкраще. Треба заборонити жінкам носити великі тягарі і закон повинен означити, як затяжку річ взагалі можна вимагати від жінок, щоби вони носили. Для жінок робітниць треба дати час віддиху на друге снідання і передишку пополудні на підвечірок. Це вже заведено в деяких підприємствах і воно оказалося вповні хосенним.

Голова Союзу рішучо противиться нічній праці жінок. На місце жінок треба поставити мужчин, що нездібні до війська.

Матері малих дітий зовсім не повинні працювати по фабриках. Їхня народна праця є вдома— для своєї родини.

Вачимо, що ці домагання є розумні, слушні і вповні оправдані.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(10)

Тихо!— крикнув господар.—Батько хоче читати. Подайте книгу!

Баби зойкнули й перестали гасати. Вони сиділи вже мовчки на лавах і, користаючи з перерви, добули ізза пазухи важкі білі бордюги грудий та годували ними немовлят.

Скрипаль із нахиленою головою так і завмер. Бубній скамянів. І всі втихли, обернулись, мов зачаковані, в дерево. Молодики подали із полиці на стіл грубезну пошарпану частим читанням якусь книгу, схожу на біблію. Але це не була біблія. Батько заложив її грубим пальцем навмання й почав читати там, де відкрилось, куди впали його очі під насупленими, мов стріхи, бровами. Це було нестерпне. Поволі, тихо почав читати старий. Рівно, співуче лягав його голос, чеканив кожне слово, важив його, обдивлявся. І за кождим словом його голос тужавів, ріс, могутнів. Він не читав, він співав і собі.

Із широченних грудий добувались звуки, як луна надри, як міць, що їй нема ні початку, ні кінця. Мої вояки збліднли. Мабуть збліднув і я. Ми нараз видались собі маленькими, нікчемними, безсилими. Ми потопали в цій дрімучій надрі, ми навіть не пробували рятуватись. Ми піддались ганебно, стратили, забули себе, ми боялись ворухнутись, віддихати.

А кругом лягла зловісна тиша. Кулі лямп, плаваючи в густій, синій імлі, заколивались. По лисинах стікав рясно піт. Павуки й жуки, молоді телепні, дівчата, навіть немовлята на руках матерів, скамяніли. Зачакловані, заслухані сиділи вони, попідпирали набряклі скрані руками, ловили кожде дригнення вії старого. Він, немов передвічний друїд, волхов, витягав перед сере руку і підкреслював нею слова.

"Схаменіться, будьте люди!"— гремів його голос, як весняна повідь.—"Бо лихо вам буде! Розкуються незабарам заковані люди..."

Я знав цю книжку, це євангелія степів. Ми, прийшовши сюди як наїзники, повинні були спалити її, знищити її в першу чергу. Це вона, ця грубелезна, несамовита книга, мала прикмету відроджувати це бунтарське плем'я. Це він, автор її, в смушевій шапці й кожусі, з довгими вусами, був невидним мужицьким імператором, воєводою тих незлічених загонів, що таїлись у балках і ярах. Це його передовсім повинні були ми повісити. Це його голос рокотав понад степами й будив у цих чорнявих гречкосіїв спрагу волі. Це він— кість від кости, плоть від плоти їх раси визволяв її підземну енергію, розковував її, гнав уперед, мов полум'яну ріку, велет— керманич...

Знечевя чийсь горячий віддих спалив мені вухо. "Я ждатиму вас у клуні, тільки перейти подвіря..." Я затремтів. Отже не всіх обернув у камінь вусатий чаклун із своїм словом. Отже була ще хоч у одній істоти своя, непідбита воля. Отже було ще щось більше за голос надри, за луну степів. Була жага. Вона, окривавлена волею, впала мені до ніг підстреленою птахою. Горяча кров її бризнула мені в свідомість. Я захлинувся нею. Біля мене нікого не було. Я підвівся— на мене дивились тільки притемнені великі очі святих і більш ніхто. Мене не завважив ніхто. Я вийшов ізза столу, штовхався крізь сиву імлу, крізь обличча, пробивався крізь лаву запорожців із роззявленими ротами. Мене ніхто не спиняв, мене ніхто не помічав. Мене не тільки відсували знехотя рукою, щоб я не заступав старого, не перебаранчав слухати. Правда, знецька мене шпигонув чийсь погляд докірливий, їдкий. Чийсь чорні очі дивились на мене із мряки, непритомні від якогось страшного почуття, що заливало їх кипучим потоком. Це була заздрість. Ці очі належали до почварної дівчини.

(Далі буде).

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THE PROBLEM OF UKRAINIAN CULTURE AND TRADITION

(An address delivered before the Third Annual Convention of Ukrainian Catholic Youth by Mr. William M. Wall, of Winnipeg).

I have been requested to speak to you on the problem of Ukrainian tradition and culture, and I intend to tell you the plain truth, as I see it. Nor would you, I am sure, want me to do anything else, for by the tenor of your deliberations I can see that you are a seriously-thinking group of young people who desire to discuss quite thoroughly all questions which affect you, so that you may give intelligent leadership both now and in years to come. Nor am I interested in arousing in you a flaming desire to go home and eat nothing but "borsch" or "pyrohy," and then to appear at this evening's banquet in elaborate head-gears, flaming skirts, embroidered shirts, or wide Cossack breeches. It is so easy to inflect one's voice appropriately and then arouse feelings which wane out so quickly when brought face to face with life's actualities. We young people have been too often 'preached to' about our traditions and culture, and I would not like to be accused of a similar misdemeanor.

The Main Aspects of Our Problem

(1) For young people, the first and prime consideration in life is economical self-sufficiency. We want to get employment so that we may be enabled to earn a living, become productive citizens, get married and have homes and families. These are imperative demands, and they must be the immediate consideration of ourselves, of our parents, and of our organizations. Furthermore, Canada is at war, and we wish immediately to be able to do our full and willing share in whatever field we are best able to serve. Let our young people be immediately assisted in the business of becoming useful Canadian citizens; let them be helped in their struggle for economic self-sufficiency. (It is my candid opinion that there has been carelessness and dilletancy in this matter, and that much more could and should have been done to help our younger and more ambitious people along. My contention is that young people want to be assisted first in the business of earning a living, and that the personalizing influences of tradition and culture upon the personalities of young people become appreciable only after they have ceased worrying about their daily bread. And when we remember that most of us come from homes of at best modest financial means and that the chief obstacle to further educational advancement of an average Ukrainian boy or girl is financial, then this prerequisite becomes doubly important.

2. For us young people too, because we feel that way, because we know it must be so for our sake as well as Canada's, our insistence and endeavor and organization must ever be for what I would term "a positive Canadianism." Because we were born here and know no other land, because we owe our allegiance to it, and because we realize the marvellous implications of a well developed Canadian nationhood, we must do everything in our power to promote Canadian citizenship and Canadian unity. We should frown on the term 'New Canadian!' (Who invented it, anyway, and who are the 'Old Canadians'?) We young people want to be Canadians, and we show impatience with all those die-hards who would term us anything else. We regret that there still are narrow-minded Canadians citizens who discriminate against us when it comes to the question of employment (delicately, it is true, but none the less quite effectively); we resent being regarded by some as probable Canadians of good calibre at some future date, but at present 'on parole' until such time as we show evidence of good faith (and who, I pray, is to be the judge of that faith, and when is that fateful judgment to be pronounced?); and we must do still more 'mixing' and participating in all matters of Canadian concern to demonstrate that our Canadianism is sincere and second to none. Being true Canadians, we should insist on equal consideration and equal participation in all Canadian matters, we must willingly and gladly undertake all responsibilities of Canadian citizenship, and we must demand our share of the economic and social privileges that are our democratic birthright.

3. Bearing this Canadian viewpoint in mind, we must now, when thinking of cherishing our Ukrainian cultural traditions, ask ourselves these questions: (a) Will those of us who are of Ukrainian parentage be better Canadian citizens if we remember or if we forget our cultural heritage? (b) Have we Canadians of Ukrainian descent something worthwhile to contribute to the sum-total of the present and the future Canadian culture?

In answer to the first query, I may say that both you and I have seen examples of those unfortunates who have lost contact with their family and with their church, who respect none but themselves, who know no responsibilities but who are strong on their so-called rights—those street-corner hooligans who have lost their souls and who have absorbed nothing but the vices of the street. Having lost those qualities and cultural characteristics which you and I know can and do sweeten our daily lives, these specimens have ceased to be worth-while Canadian citizens. I do not think that the road to good Canadian citizenship lies in the direction of a total discontinuation of contact with ond's family, one's religion, one's tradition and one's culture.

The answer to the second question is a definite 'yes,' and I shall later indicate to you in very brief form what there is in Ukrainian culture and tradition which we should keep with us for the greater good of Canada, both present and future.

(4) If, therefore, the best and the most valuable components of our traditional culture are to be cherished and practiced, then we must decide on the means whereby this end may be effected. It is my opinion that a 'hit or miss' process is ineffectual and what is needed is sensible planning, logical thinking, and the by-pathing of many difficulties. Merely having some old-timer stand on a stage and preach to us about our duties unto our tradition and culture will get us nowhere in a great hurry.

How does one foster tradition and culture?

1) This is both a pshychological and a sociological question demanding much patient and intelligent study.

Permit me to list for you a few of the difficulties as I see them:

(a) It is relatively difficult for our youth to appreciate cultural traditions which are connected with relative poverty and seeing lack of social prestige. We have no families of great means, no high-ranking diplomats and no aristocracy to assist in giving tonality and leadership in this regard. Nor do I see enough intelligent guidance and necessary example on the part of those Ukrainians whose privilege it now is to provide leadership.

(b) There is an alarming breakdown in family and home life, and far too many parents give insufficient attention to properly raising children, teaching them, and giving them intelligent example at home.

(c) We are experimenting an accentuation in the movement and general shifting of population. Our young boys and girls are leaving their communities to seek their daily bread. This is bringing increasing intermarriage, and this phenomenon will increase rather than decrease in the years to come. Only strong intelligent individualism and a lack of inferiority complex will assist us in saving for ourselves and for Canada what is of value in Ukrainian tradition and culture.

(2) The fostering of tradition and culture presupposes the intelligent fulfilment by the parents, by the church, by our organizations and by our elite of the following responsibilities:

(a) Our traditional culture must be presented to us in the 'best possible light' so that youth may see its significance and its true worth.

(b) On them rests the responsibility of giving you thorough knowledge and repeated acquaintance with what is best in our culture.

(c) Constant practice and example is necessary since intelligent repetition brings appreciation and liking.

(3) Youth, the learner, has a responsibility also. Youth will learn only if it is in the receptive mood. Traditions and cultural attainments which have survived centuries must have something which has made them "tick", and no sensible young person can be so stupid as to dismiss them with a shrug of the shoulders as mere bagatelle. We must be intelligent enough to respect and appreciate the heritage that is handed down to us by our parents. The damaging and irreverent attitude, exemplified by "My ole man don't know nuttin' " must vanish. The young Ukrainian must not allow himself to be befuddled into thinking that the cultural traditions held dear by their modest parents are valueless only because they are not surrounded by a halo of ostentation and social prestige. Let us, therefore, be willing to learn from our parents those things which centuries of existence have proved to be worthwhile and fine.

And what is of value that we must foster?

You are intelligent young people, and I need not describe to you in detail what there is in Ukrainian tradition and culture that we should cherish. I merely wish to impress upon you the fact that the few things I shall permit myself to list are worthwhile and definitely worth being proud of. Were they lost, something of inestimable value to us personally and to Canada collectively would also be lost.

1. Our love of God, our belief and our practice of Christianity and our participation in our religious traditions (as exemplified, for us, in the Ukrainian Catholic Church).

2. Our acquaintance with and our appreciation of the Ukrainian language, Ukrainian literature and Ukrainian history.

3. Our colorful music, beautiful handicrafts, and our beautiful folk dances,

4. The best in our simple but healthful cuisine.

5. Our traditional characteristics: love of land, love of patient and productive labor, ungrudging and sincere hospitality, love of education and our willingness to sacrifice for advancement, the ability to live modestly but well.

This is not an exhaustive list, but its importance is self-evident.

What will this tradition and culture mean to us?

Being practically-minded young people, you will want to know the answer to this very important question. Since I have already spoken to you at some length, I shall not elaborate on the benefits that I shall merely indicate in concise form.

1. Having through the public schools and through other agencies become acquainted with what is best in English and Canadian culture, and having added to it what is best in Ukrainian culture, you will have doubled the relative worth of your personality.

2. If our knowledge and our practice of our cultural attainments is intelligent and not overhasy, we will enjoy increasing respect and recognition on the part of all other intelligent Canadians. After all, there are things that they hold worthwhile and dear, and they would be 'poor sports' indeed if they acted as if we had no right to cherish what we deem to be equally worthwhile and dear.

3. It will bring us into closer understanding with our parents, with our elders, with our Church —thereby creating good will and greater happiness both for you and for them.

4. It will enable us to contribute and add to the sum-total of the Canadian cuture of the present and of the future. *None will be better Canadians than we, and will, I hope, be more genuinely interesting and worthwhile.*

ЯК ВІДБУЛИСЬ ЗБОРИ УКЮ В ГЕФФОРД, САСК.?

На запрошення голови Відділу УКЮ Милайла Стриека збори скликав Всеч. о. М. Горошко, який перебуває тепер на відпочинку в Геффорд у Всеч. о. Дрогомирецького. Збори відбулись у четвер дня 11 червня в парохіяльній домівці о год. 9-ій вечером. Сходини відкрив голова та попросив всіх присутніх стати та відспівати "Назарета любий цвіте." Відтак секретарка Галина Гунчак відчитала протокол попередніх сходин. Касовий звіт зложила Оля Когут. В часі дискусії рішено мати вкороткому часі "Вінер Ровст" і гру "Софтбал". Голова повідомив членів, що вже передав $5 на мальовання парохіяльної залі, як жертва від молоді, та три долярі на Червоний Хрест.

По полагодженні деяких других справ почалась друга частина Сходин а це програма підготовлена юнаками і юначками.

На початку голова попросив до слова Всеч. о. М. Горошка, який в короткій промові вказав що треба мати друга, щирого приятеля в житті, не вільно з ким небудь приставати, "бо з ким пристаєш таким ся стаєш." Найкращим приятелем є організація молоді, товариство, добре товариство."

Дует на гітарі відограли Доця Герман і Савеля Когут.

Кілька слів якто працює Молодь в Торонті сказала Доця Палагіцька, що приїхала на відпочинок з далекого Сходу.

Відтак прочитала "газетку" Анна Гунчак, яку сама готовить на Сходини Молоді. Присутні приняли радісно, бо Анна Гунчак красно вивязується зі свого обовязку та показує хист до писання. За це вона дістала похвалу.

Відтак дует відспівали Оля і Савеля Когут.

П. Степан Дідич місцевий принципал, подякував Молоді за Дарунок, який йому Юнацтво доручило з нагоди його вінчання, та обіцяв молоді помагати так як до тепер.

Опісля голова попросив до слова вояка, бувшого члена УКЮ, Тараса Марака, який сказав гарних кілька слів, а потім від Товариства, голова вручив йому дарунок, щоби памятав за Молодь і її Товариство, в якому колись щиро працював. Вояк п. Тарас Марак сказав: що при війську є богато українців та гарних жовнірів.

На зборах було богато членів та гостей. Перекускою закінчено Збори.

Галина Гунчак, секретарка.

ДОПИС З ҐУДІВ, САСК.

Дня 14-го мая відограно **представлення "Кара Совісти"** у Мелвил; помимо того, що було дуже холодно на дворі, поважне число людей прибуло. Загального доходу було $16.67. Щира подяка всім тим, що причинилися до прибрання сцени, а передовсім слідуючим панам: п. Скигареві і п. Фамулякові, а особлившу подяку панночкам Марійської Дружини, що приготовили дуже смачну перекуску для всіх аматорів і гостей з Ґудів. Панні Тересі Лешко, пні Павліні Стойко, пні. Анні Гнатишин і пні. Анні Гретяк. Честь Вам, се примір другим.

Дня 22-го мая відбулися збори молоді УКЮ і на місці п. Мудрого вибрано пана Саранчука на касіера.

\- - - - -

Дня 26-го мая вечером молодь УКЮ і чесні парафіяни влаштували пращальний вечерок для **пана Івана Мудрого,** принципала вищої школи в Ґудів, котрий тут працював три роки і тепер вступив до військової служби летунства.

Того вечера відправив молебен Всеч. о. Й. Форнальчик ЧНІ., відтак всі вдалися до парох. домівки. Столи вже стояли гарно прибрані, на котрих стояла смачна перекуска. Пан Мудрий працював у той час в школі, як його покликано на важні наради.

Як пан Мудрий прийшов до домівки, дійсно не знав, що се має значити.

Сейчас заряд, члени й всі присутні привитали гучними оплесками і заряд УКЮ з Отцем Форнальчиком повели пана Мудрого на призначене місце.

Всі люди заняли місця коло столів. Під проводом о. Йосифа відспівано пісню до Матінки Божої "Вихваляйте Доли, Гори." Відтак зачалася перекуска, що приготивили членкині товариства УКЮ і чесні парафіянки, за що честь їм і сердечна подяка.

Всеч. о. Парох у своїй довгій і важній промові згадав про працю, яку п. Мудрий вів на полі релігійнім і національнім. Як богато праці уложив п. Мудрий до товариства УКЮ і вже заздалегідь Отець предвиджують, яку велику втрату відчує наше товариство УКЮ, а передовсім діти втратять доброго і працьовитого учителя, котрий у школі працював від ранка до пізної ночі. Він не любив піятики й його ніхто не бачив на дуже гучних забавах. Отець побажали п. Мудрому щастя у новім життю, відспівано многая літа і Отець вручив йому гарний дарунок від себе і парохії.

Відтак голова УКЮ **панна Янна Перейма** заявила, що ми тут зійшлися, щоби виявити вдячність за працю, яку пан Мудрий вів три роки, хотяй та праця була деколи прикра і невдячна.

Хоча це прикро нам пращати Вас, однак в імени всіх членів УКЮ щиро дякую за актину працю і участь у нашім товаристві і як доказ вдячности подаю Вам, пане Муд-

(Продовження на стороні 15)

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти,

При кождій церкві є різні організації.

Така одна організація називається Апостольство Молитви.

Члени тої організації моляться кождого місяця в певнім наміренню, сповідаються і приступають до спільного св. Причастя в першу пятницю місяця.

На цей місяць вони мають таке наміреннє: Молитися, щоби люди краще виконували заповідь слухати Службу Божу в неділю і свята.

І звідси одно прохання до вас усіх.

Ви може поїдете на вакації— з міста на село, з прерії до міста, на кілька днів. Коли це випаде на неділю, не забудьте ніколи піти до церкви на Службу Божу. В кождій майже більшій місцевості на прерії є наша церква і в кождім місті. Як прийдете куди, спитайте— чи і де є наша українська католицька церква? Спитайте, коли там є відправа і підіть!

А Бог буде вам благословити на цих вакаціях і дасьте красний примір для других. Станете апостолами почитання неділі і свят.

Так вас просить,
ВАШ ВУЙКО ТРОХИМ.

ЛИСТИ до Вуйка Трохима

ВЧИТЬСЯ ПРЕДСТАВЛЕННЯ НА ДЕНЬ БАТЬКА

Дорогий Вуйку,

Я дуже втішився, як дістав надгороду. Я вам, Дорогий Вуйку, дуже дякую за надгороду. Мій брат дуже пробував, але не був такий щасливий, як я.

Ми мали концерт на День Матері. Тепер ми приготовляємося на День Батька. Крім того вчимося представлення на фільму в одним театрі. Я буду пробувати виграти цего разу знов. Ще раз дуже щиро дякую за дарунок.

Андрій Музика,
706 ave. N. So., Саскатун, Саск.

Від Вуйка.—Красно, що ти вчишся і не дармуєш. Маєш гарний намір, щоби знова виграти надгороду. Старайся!

НАВЧИЛИСЯ ДОМА ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Се є мій перший лист до Вас. Я ще хотіла давно до Вас написати, але аж тепер пишу.

Я маю дві сестрички а чотири братів. Я маю 12 років і я є в 7-ій клясі. Я до української школи не ходжу, бо тут коло нас нема українського учителя. Я навчилася писати по українськи вдома. Тут є церква, 3 милі від нас. о. Колодій тут Службу Божу відправляють. о. Колодій дуже добрий для нас. Вони нас все катехизму вчуть, а потім дають цукорків.

Я буду чекати на Ваш лист. Поздоблю.

(Продовження на стороні 15)

НЕ ЗРОЗУМІЛА ЩЕ...

Маленька Марійка перед великодними святами біжить до бабуні і каже:

Бабуню, я вам маю щось дуже сказати!

А що таке?

—Не тут, не тут, бабуню. Ходім там в куток, щоби ніхто не чув.

—?

— Бабуню, я чула, як у великій хаті говорили, що вас будуть печи.

— Що, що?

—Так, так бабуню, я чула виразно, як говорили, що треба спечи бабку на свята...

ОРЕЛ І МУРАШКА

Побачив раз орел мурашку тай питає:

—Чи то правда, що люди говорять, буцімто ти дуже мудра?

— Я тому мудра,— відповіла мурашка —бо я дужа. Я навіть дужча від тебе.

Орел засміявся.

Коли ти така мудра, як дужа, то не виривайся зі своїми мудрощами.

Можеш про це переконатися! Ану, візьми олова стільки, як ти сам завеликий і загрубий, та винеси на вершок смереки!— каже мурашка.

Схопив орел олово, але не міг навіть піднести з землі.

Тоді мурашка взяла такий кусень олова, як сама була завелика і за груба, винесла на самий вершок смереки, спочила там трохи і знова знесла назад та положила на землі.

—Зате, що ти мені не вірив,— сказала мурашка— буду твоїм дітям виїдати очі, коли будеш їх виводити.

Орел злякався погрози і тому виводить діти в марті, колиці нема мурашок.

ЗАГАДКИ

Повна бочка вина, а в ній дна нема?

Без рук, без ніг, а ходить?

Розгадки присилайте до Вуйка Трохима і напишіть красну допись.

Хто напише найкраще, дістане надгороду.

ПРИПОВІДКИ

Хто з Богом, Бог з ним.

Хто рано встає, тому Бог дає.

Бога взивай, а рук прикладай!

ЛИСТИ ДО ВУЙКА ТРОХИМА
(Продовження з сторони 14)

ровляю Вас сердечно,

Галюна Лозинська,
Нора, Саск.

Від Вуйка.—Ти дійсно гарно навчилася сама вдома писати по українськи. Працюй далі так, а будеш все задоволена в життю. Мені мило читати, що ти ходиш до церкви і шануєш свого священника. Уважай пильно підчас катехизму, бо то здасться тобі на ціле життя.

КРАСНО ЗГАДУЄ СВОГО ОТЦЯ ПАРОХА

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Це є мій другий лист, що пишу до Вас. Цей раз хочу написати про одного отця, що був нашим пароxом. Він є тепер сотником і капеляном у війську для цілої Канади. Його імя є отець Пелех. Я дуже дуже жалую, що о. Пелех відіхали від нас. Вони були дуже добрі для нас і богато добра зробили для нашої парохії. Вони збудували нам велику церкву в Саскатуні. Також вони часто відвідували нас в Рідній Шкоді та купували нам заморожену сметану й цукорки.

Вам зичливий,
Володимир Яницький,
215 ave. R. So., Саскатун, Саск.

Від Вуйка.—То гарна прикмета згадати добрим словом і молитися за свого священика. Отець військовий капелян Пелех певно також не забуде Вас у своїх молитвах. А тепер так само любіть і шануйте свого новго отця, котрий для Вас там працює.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ в Елмвуд, Ist Кілдонен, Ман.

Дня 31-го травня була в нашій парохіяльній салі гербатка на Червоний Хрест. Парохіян і гостей було досить. Предсідником вечірка був п. Середа, а промовцями були війт округи Ist Кілдонен п. Ларсон і о. Парох. Передано Червоному Хрестові $42.05.

\- - - - -

Неділя 7-го червня се празник Пресв. Евхаристії— празник нашої церковці. В суботу 6-го, усі діти з молодечих товариств парохії приступили до св. сповіди. Сьогож дня перший раз до св. сповіди приступило 10 дітей. В сам день празника були дві Сл. Божі: читана для дітей і співана для старших. На читаній усі діти приступили до св. Причастія. По обході до 4-ох престолів було свячення води коло церкви а накінець в салі, парохіяни і гості засіли до спільного обіду. Почестним гостем на обіді був п. посол Кравчик з женою. По обіді промовляв о. Парох і посол Кравчик.

\- - - - -

13-го червня, в суботу, 23 дівчини з товариства Діти Марії їздили з о. Парохом і Сестрами на свій пікнік до парку.

\- - - - -

20-го червня парохія робила загальний пікнік для усіх дітей: хлопців і дівчат. На Ist Кілдонен парк їздило поверх сто дітей і много старших. Сього самого дня вечером парохіяльни Читальня ім. Т. Шевченка улаштувала в парохіяльній салі **Татів День.**

\- - - - -

В неділю 28-го червня, буде закінчення Рідної Школи при нашій парохії і виставa ручних робіт дітей. Про се торжество напишемо другим разом.

НОРКВЕЙ, САСК.

Цього-річний празник Пресвятої Трійці відбувся у нашій парохії Норквей, Саск. з великим успіхом. Погода була дуже гарна. Людий було багато. Загостили до нас на празник люди з сусідних укр. гр. католицьких парохій, за що складаєм всім учасникам щиру подяку.

На спільному празничному обіді, який приготовили Заряд Жіноцтва зложено жертви на потреби парохії, як й на укр. католицьку пресу. Отець Н. Сірий попросив присутних зложити свої лепти на видавничий фонд наших часописей. Збірка принесла $6.50. З цеї суми призначено $2.50 на видавництво "Будучність Нації."

Всім жертводавцям складається щиру подяку.

ЗБІРКА НА ДІМ ДЛЯ СВЯЩЕНИКА нашої парохії в Брукленде, біля Виннипегу.

В Тиндал, Ман.: По $1.00— п. Гевко, Н. Горошко, Я. Кацалай, П. Онишко, Ів. Догинюк, К. Боднарчук, М. Хомин, Марія Батенчук. По 75ц.: М. Прокіпчук, пані Федюк. По 50ц.: п. Музика, М. Плазьо, С. Німчук, К. Василюк, Н. Кузіна, Гр. Чимишин, А. Юрків, А. Добинюк, Ю. Рибак, А. Кізлик, С. Кісів, М. Федюк, П. Мозело, Е. Бадел, Параскевія Хомин, Хс. Долинюк.

Дрібна колекта $10.00. Разом $27.50.

В Лейдівуд, Ман.: По $1.00—В. Чимишин, В. Милон, Д. Гощуляк, П. Панас, Ю. Горошко, пні. Ритсар, Ю. Лашек, пані Гритсинюк з Форт Френсис, В. Петрусь, Г. Ритсар, П. Ференс, пані Горошко, пані Матичук, С. Гуменюк, Н.Н. По 50ц.: Д. Пилюк, Д. Ференс, І. Чимбур, С. Гарасим, В. Кізлик, П. Сеньків, С. Задорожний, Марія Карпетс, Е. Батинчук, П. Клим, С. Ференс, А. Николаїв, С. Голик, А. Ференс, П. Прийма, Марія Салюк, Марія Рабскі, С. Клим, пані Гунчарик, пані Машталяр, Я. Гладій, А. Кізлик, Ст. Пилюк, Іван Борисович.

Дрібна колекта $7.30. Разом $34.30.

Збирав в обох парохіях о. П. Серветник.

Всім жертводавцям складаємо оцим сердечну подяку. Най Христос етократно надгородить.

ДОПИС З ГУДІВ, САСК.
(Продовження з сторони 13)

рий, цей скромний дарунок від УКЮ і бажаємо у новім життю радости, щастя на многая літа!

Потім слідуючі промовляли:

Пан Теодор Саранчук, п. Григорій Музика, п. Ісаїв, п. Іван Гнатюк, п. Михаїл Бурак і п. Людвик Чернецький. На заклик п. Ісаїва відспівано Многая Літа для родичів п. Мудрого за те гарне релігійне виховання, яке має п. Мудрий. Всі з слезами в очах працали п. Івана Мудрого, бо він дійсно був такий, що його всі любили і старші і молодші.

п. Мудрий насамперед подякував своїм родичам, хотяй не були присутні, за те все, що він має, що вони йому передали, бо то все завдячує своїм родичам. п. Мудрий подякував неприсутному о. Гаврилюкові ЧНІ. за те, що зорганізували молодь і так гарно вивчили. Відтак подякував всім за таку милу несподіванку і гарні дарунки. п. Мудрий чувся дуже зворушений, однак подякував всім за кооперацію з ним у праці підчас його побуту у Гудів. Накінець відспівано укр. та Канадійський Гимн.

\- - - - -

Дня 30 мая **всеч. о. Іван Перейма** гостив у Гудів в своїх родичів і відправив Службу Божу у церкві св. Михаїла. Хор співав підчас Служби Божої під проводом п. Теодора Саранчука. Дякую щиро о. Переймові за похвалу хору, се буде охота для молоді до дальшої праці. УКЮ знова передає маленьку жертву $2.00 на Укр. Вісти а $2.00 на БНації.

Марія Музика,
Секр. УКЮ.

ПРЕСФОНД БНАЦП

Збірка на празникку в **Норквей,**
Саск. прислав о. Н. Сірий 2.50
Жіноче тов. ім. Лесі Українки в Гефорд, Саск., з несподіванки в панства Баран 1.67
Відділ УКЮ в Гудів, Саск. 2.00

Разом $6.17

Всім жертводавцям сердечно дякуємо в Христі.

НОВИЙ ОБРАЗ
в двох кольорах
НА СПОМИН
ПЕРШОГО СВ. ПРИЧАСТЯ
Замовляйте: Ціна 10ц.
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

СВЯТА МІСІЯ
відбудеться в церкві св. Петра й Павла
В РОЗБУРН, МАН.
на фармах від 12—19 ЛИПНЯ.
Голосити буде Її о. Місіонар з Йорктону..
УКРАЇНЦІ—КОРИСТАЙТЕ З ЦЕЇ НАГОДИ!

Останні Вісти...

Червоні частини останним зусиллям бороняться в **Севастополі на Кримі. Німці заняли північні укріплення та увійшли на вулиці** самого міста. Севастопіль є твердинею з ряду менших і більших укріплень, під котрими лягли 40,000 німецьких вояків здобуваючи цю твердиню протягом 8 місяців.

Здається **японська підводна лодка острілювала канадійське побережа** на острові Венкувер, яких 150 миль від столиці Бр. Колюмбії, Вікторії.

1641 р. донька французького вельможі, Жан Манс, заснувала другу в черзі лічницю на цім суходолі, **Отель Діє в Монтреалі.** Тристаліття праці і діяльности лічниці тепер святочно обходять. Перша лічниця повстала в Квебеку три роки передтим і називається також Отель Діє.

Преосв. Роберт Е. Люсей, арх. Сан Антоніо, сказав, що **причиною теперішної війни** і злощасного самовинищування християн в Европі є **половичне християнство** і многі відступства. Цю цікаву під кождим оглядом промову подамо в слідуючім числі БН.

Преосвященні владики Канади в своїм посланню і заклику до єдности і посилення наших воєнних зусиль для побіди, звертають також увагу на воєнні недомагання і жадають їх усунення. Вичислені там такі недомагання: Непошанування морального закону в промислі і поширення продажі середників проти запліднення— богохульні клятби піянство— нарушення святкування неділі і свят— фабрична праця замужних материй— пропаґанда безбожницького комунізму. Преосвященні остерігають, що через теперішні відносини часто дається нагоду для безбожницької пропаґанди комунізму, а тоді наша побіда в цій війні "сталаб лише передишкою перед революцією," що привелаб внутрішні межи усобиці і терор. Владики взивають до вірности релігії і Богу.

Подають, що **столиця китайців Чункінг є радше великим гробівцем,** як містом. Рідко де є цілий, незнищений дім, люди живуть в ямах. Дорожня неймовірна. Бляшанка молока коштує $50.

Концерт на добро Червоного Хреста у Винипеґу випав успішно, хоч був на будні 19 червня і падав зливний дощ. Більше як 2,000 українців заповнили велику мійську авдиторію, щоби почути **славного Кошиця** та його вичарування звуків з краси української пісні. Прегарно вийшла пісня "У місточку Богуславку"— в котрій побіч сили, і бадьорости чувся різкий та рішений похід крізь жертву та гамір війни. Співав також гарно діточий хор церкви св. Володимира і Ольги під проводом Мушія— всі в народних строях. Це без пересади найкращий діточий хор українців Винипеґу і міста взагалі, та радість парохії, парохіян і їхнього о. пароха, о. др. В. Кушніра. Виступала також з грою на скрипці панна Донна Гресько і смичковий секстет проф. Вотергавза. Не знати, з яких причин однак, цей гарний концерт не закінчено відспіванням українського гимну...

Премієр Чирчил наґло приїхав на наради до Вашинґтону. Все закрите тайною, але догадуються, що предметом нарад є майбутній другий фронт на запіллю німців в Европі, котрого цілий час голосно домагаються совіти.

Кореспондент Стілє описує з Ню Делгі в Індії про **відносини в совітах** і підчеркує, що все там окрите непроглядною тайною. Навіть чужинні дипльомати в совітах довідуються про місцеві події аж з совітської преси чи радія, впрочім всякий звязок з тамошніми людьми безпосередний для них унеможливлений і совіти про все зберігають гробову мовчанку та таємничість. Та все таки дійсність є така, що там бракує сильно поживи. Люди живляться чорним хлібом і юшкою, вони не нарікають, звикли до того. Часом дістануть троха ярини і рибу—це все. Купити можна на ярмарках тільки вибранцям і то за астрономічні ціни. **В Куйбишеві** одно яйце коштує $1.25— **фунт масла $25**— фунт бараболь $2.00 —кварта молока $2 в американській валюті, коли числити за один ам. доляр 12 рублів. Зате військо живлене добре, без огляду на мирне населення. Селяни мусять дбати самі за себе. Всюди в совітах хліб на картки.

Анґлійські частини під напором війск осі **залишили Лібію** і відступили на сильно укріплені становища на границі Єгипту. Тобрук піддався 21 червня.

Стараннням о. Ю. Жидана ЧСВВ **основано нову нашу парохію в Крейґен, Альта.** Вписалися 17 членів родин, вибрано заряд.

В Евхаристійних торжествах в Давфині, Ман. взяли участь три тисячі вірних і всі дооколичні наші священики. Торжественну Сл. Божу правив і ніс найсв. Тайни в поході о. Мирон Кривуцький —проповідав о. Візитатор Ст. Бахталовський ЧНІ. Орґанізували це перше того рода і в тих широких розмірах тамошне свято отці наші: Шумей і Григорійчук.

Подібно в Гефорді, Саск. евхаристійні торжества пройшли з прегарним успіхом. Участь взяли не лише широкі маси народу, але також шкільна молодь під проводом своїх учителів. Проводили отці: Дрогомирецький і Горошко.

Без дозволу уряду невільно тепер ані звільняти ані принимати нових робітників ні урядників до підприємства. Ціль того є весь рух праці віддати під повну контролю уряду і забезпечити працю у воєннім промислі.

Покищо **пайка ґазоліни** на прерії остає 5 ґальонів на один повний значок. Квебек, Онтеріо і Бр. Колюмбія дістають на той самий значок 4 ґальони, а надморські провінції на сході лише 2. Уведено новий рід ґазоліни, нищий, "А-А" для тих, що вживають самоходів тільки для розривки.

Вкоротці покличуть до війська нежонатих і бездітних вдівців до 35 року життя.

По католицьких церквах в Голяндії прочитано послання епископів, що противляться розпорядженню нацистів в справі примусової праці молоді по таборах. Німці хочуть збирати до цеї праці всю молодь від 18 до 24 року життя.

Від 1 липня **цукор є на картки, пів фунта тижнево на особу.**

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ
НА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
В ЙОРКТОНІ САСК.
розпочинається
В НЕДІЛЮ, 5-го ЛИПНЯ
й буде тривати три дні, 6, 7 і 8 липня

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ — "The Light" Basilian Fathers, Mundare Alta.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 14 і 15 (110-111) ЙОРКТОН, САСК., 14 лип. 1 серп. 1942 Vol. X, No. 14, 15 (110-111) YORKTON, SASK., July 14, August 1, 1942

В ПЯТЬДЕСЯТЬЛІТТЯ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ ЗАПОЧАТКУЙМО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

Ми гідно звикли обходити річниці особисті і загально народні. Нарід, що віддає честь, сам заслужив на честь.

Сестри Служебниці в Канаді обходять 50-ліття свого заложення. В попереднім числі ми бодай вкоротці перейшли їхні заслуги для нашого поселення, їхню тиху і повну успіхів працю. Вони працюють для нас усіх— для нашої дітвори, для нашої молоді, для наших церков. Годиться з вдячности віддати добром за добро.

І тому оцим предкладаємо всьому нашому віруючому і патріотичному загалові в Канаді утворення Ювілейного Фонду Сестер Служебниць в Канаді. Ціль того Фонду помогти Сестрам грошево ще краще як досі вести свою працю, поширити її та забезпечити.

По деяких містах Сестрам треба хати, там знова шкільного будинку, треба нам лічниць, ітд.

Це все нарід може помогти здвигнути, бо нарід це велика сила. А кождий по нитці і буде велика красна скареть...

Зложили досі слідуючі жертви:

Ексцеленція Кир Василій	$100.00
Впр. о. дієвий канцлер Луговий	100.00
Парохія св. Покрови у Винипеґу	25.00
Впр. оо. Василіяни	25.00
Впр. о. канонік П. Каменецький	10.00
Разом	$260.00

Це доперва початок!
Хто буде слідуючий? Бо двічі дає, хто скоро жертвує!

Їх Величність Королева Елисавета відвідує робітниць у воєнній фабриці десь в Англії. Ці дівчата споюють металі.

ЦЕ ЧИСЛО ВИХОДИТЬ ПОДВІЙНЕ, ВАКАЦІЙНЕ.

Слідуюче число БНації вийде з датою 14 СЕРПНЯ— за місяць.

Просимо ласкаво це мати на приміті.

ВСІМ НАШИМ ЧИТАЧАМ БАЖАЄМО ЩАСЛИВИХ ВАКАЦІЙ.

ВІСТИ З УКРАЇНИ

На вулицях Львова поставлені голосники, котрими передають радіопрограму. "Тут говорить Львів"— а потім програма по німецьки, по українськи, по словацьки і по польськи.

Многі бувші совітські полонені вештаються вулицями міста. Їх звільнили з полону, вони вертають домів а по дорозі просять їсти.

ЕВРОПЕЙСЬКІ КОРОЛІ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

Приїхали з Европи сюди король Греції Юрій і королева Голяндії Вільгельміна. Також приїхав до Америки сербський король Олександер.

Канадійське військо прибуло до Аляски.

Нові Податки

Поміщена таблиця представляє нам скалю нових податків і примусової ощадности для людий з ріжним річним приходом.

Подано також для порівнання досьогочасні податки разом з податком Народної Оборони. Все подано в рівних долярах, лише для заокруглення.

САМОТНІ, БЕЗ РОДИНИ

Річний дохід	Теперішний податок	Намічена звижка	Новий податок	Майбутний зворот примусової ощадности	Новий податок в цілости
700	35	-15	20	20	40
850	57	1	58	58	116
1,000	87	5	92	80	172
1,250	162	5	167	100	276
1,500	217	30	247	120	367
1,750	273	58	331	140	471
2,000	340	101	441	160	601
2,500	475	151	626	200	826
3,000	622	202	824	240	1,064
4,000	955	319	1,274	320	1,594
5,000	1,332	396	1,728	400	2,128
7,500	2,400	570	2,970	600	3,570
10,000	3,600	712	4,312	800	5,112
20,000	9,105	1,924	11,029	800	11,829
30,000	15,082	3,314	18,396	800	19,196
50,000	28,392	6,511	34,908	800	35,703
100,000	64,347	15,990	80,337	800	81,137
500,000	411,720	60,584	472,304	800	473,104
ЖОНАТІ, БЕЗДІТНІ					
1,250	50	-25	25	25	50
1,300	65	-15	50	50	100
1,500	75	34	109	108	217
1,750	125	36	161	160	321
2,000	175	56	231	200	431
2,250	225	91	316	225	541
2,500	275	126	401	250	651
3,000	400	184	584	300	884
4,000	675	289	964	400	1,364
5,000	1,000	378	1,378	500	1,878
7,000	1,965	555	2,520	750	3,270
10,000	3,080	682	3,762	1,000	4,762
20,000	8,330	1,949	10,279	1,000	11,279
30,000	14,085	3,361	17,446	1,000	18,446
50,000	26,965	6,588	33,553	1,000	34,553
100,000	61,875	16,112	77,987	1,000	78,987
500,000	401,120	60,834	461,954	1,000	462,954
ЖОНАТІ З ДВОМА ДІТЬМИ					
1,250	22	-6	16	16	32
1,300	25	-7	18	17	35
1,400	30	-9	21	21	42
1,500	35	-10	25	24	49
1,750	48	5	53	52	105
2,000	60	47	107	108	215
2,250	73	90	163	162	325
2,500	115	102	217	218	435
3,000	215	119	334	334	668
4,000	450	218	668	480	1,148
5,000	735	327	1,062	600	1,662
7,500	1,637	517	2,154	900	3,054
10,000	2,710	636	3,346	1,200	4,546
20,000	7,890	1,973	9,863	1,200	11,063
30,000	13,621	3,409	17,030	1,200	18,230
50,000	26,437	6,700	33,137	1,200	34,337
100,000	61,299	16,272	77,571	1,200	78,771
500,000	400,408	61,130	461,538	1,200	462,738

В цій таблиці включено лише зароблений дохід аж до висоти $30,000— а вище тої суми розуміється також зароблений дохід і додаткові доходи з вложених гроший.

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ЛАД ЖИТТЯ

Під таким кличем англійський католицький епископат видав спільне послання, де поставлено 10 точок нового ладу життя. Це послання прочитано по всіх церквах Англії.

Англійські владики домагаються там— 1). Платні на життя для всіх такої, щоби вистала на гідне утримання і заощадження.

2). Цю платню має заплатити промисл.

3) Вирішальними чинниками в тім мають стати: умовлена скаля праці, здібність промислу заплатити і умовлена найнижа платня для пересічної родини.

4). Коли працедавець негоден заплатити цієї умовленої найвищої платні, тоді ріжницю повинна доплатити держава або відсотковий платничий скарб.

5). Жінці не треба працювати, щоби забезпечити найнижу платню.

6). Ніхто не повинен спати в мешкальній кімнаті. Кожда родина повинна мати купальню і виходок. Згущені помешкання належить усунути.

7). Треба заборонити розпродаж середників проти запліднення.

8). Заборонити безвстидні книжки.

9). Релігійне навчання для всіх шкільних дітий.

10). Накопичення надмірних богацтв в руках немногих богачів і загальна нужда є проти суспільного порядку. Треба відродити дух християнського братерства, котрий заглух в останніх століттях серед гонитьби за грошем і научних розшуків.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
285 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
301—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

НОВИНИ З ПОЛЯ БОТВ

Подають з **Угорщини**, що хтось скинув з літаків над Угорщиною сотки малих хемічних бальоників, котрі при першім дотику з якимсь предметом запалюються і все зачинає від них горіти. Кажуть, що це дарунок для держав осі на самі жнива, коли хліб спіє на полі...

Британська армія взяла під виключне посідання яких 36 квадратових миль землі в східній Англії, найближче до Голяндії. Все мирне населення висилено звідтам з усім знаряддям і скотом. Речинцем висилення є день 20 липня. Військо подало, що потребує того простору на "реалістичні вправи." Німці знова терпнуть зі страху перед можливістю другого фронту на заході Европи.

Проломивши совітський фронт німці заняли на полудне від Харкова міста Купянськ і Ізюм на Україні. Це є в окруженні рік Донця і Осколю. Бої за Севастополь вже скінчилися—Севастополь здобутий. Наступ німців розвивається також від стародавного Курська в напрямі Вороніжу.

З пімсти за це, що убито Гайдріха в Чехах, **німці зрівняли зі землею** два чеські села недалеко Праги, Лідіце і Лесати— вибивши все мужеське населення тих сіл в пень, а жінок і дітий кудись вивезли. Подають звідтам, що якісь чехи кінець кінців видали німцям своїх братів, котрі успішно напали на Гайдріха і за цю зраду німці заплатили їм обіцяну винадгороду, 10 мілионів чеських корон. Оба замаховці мали відстріловатися. викриті в якійсь столові і на місці оба погинули.

На атак серця **помер 7 липня** прем'єр Туреччини.

В Канадійськім війську служить тепер 1,479 індіян, з того найбільше індіян з провінції Онтеріо, бо 598. Всього індійського населення в Канаді є 118,378 осіб.

ДРУГИЙ ФРОНТ

Після повороту Чирчила з Америки ще більше говориться про другий фронт в Европі. Сподіються, що той фронт внедовзі стане дійсністю на задах німців.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "ВДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

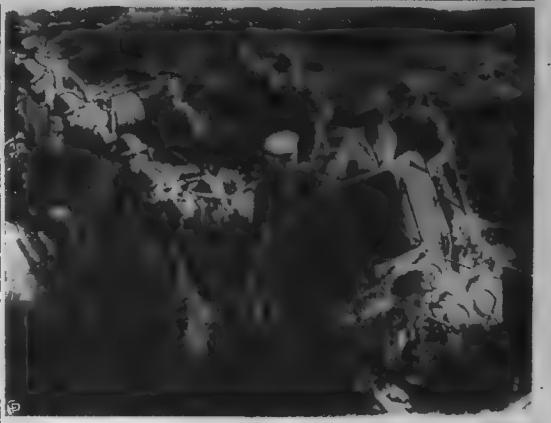

Британські командос в наступі на французьку пристань Дієго Суарез на Малагаскарі. Командос є пострахом для ворогів. Налітають скоро, нечайно, успішно.

ПРИЧИНА ТЕПЕРІШНОЇ ВІЙНИ

Преосвященний Роберт Е. Лусей, арх. Сан Антоніо в Америці подав таку причину теперішної світової війни.

"Пожежа почалася в католицькій Европі і то через християн. Розумні люди допитуються, що це за причина, що християнський нарід найшовся знова в братовбійчій борбі і то в цій самій чверті століття. Вони радіб знати, що властиво є з посідовниками Христа, щоби таким чином найти лік на ці трагедії, які так важко лягли на цілий західній світ.

"Після мене, існують два роди християн, котрі стягнули на суспільність справедливий Божий гнів. Одні, це ті, які в минулому столітю таки зовсім відреклися віри. Много їх було у Франції та в Еспанії. Другі, це ті, які вправді придержуються установи святих Тайн Церкви, але відкидають її суспільне навчання.

"Кожда країна має своїх тих половичних християн, що не ідуть вповні за Христом. Вони тої думки, що несшиваний стихар Господа все таки можна ділити. Вони беруть ту частину релігії, котра їм подобається— а решта відкидають.

"Є много таких католиків в Европі і в Америці, котрі люблять піти на Службу Божу, але не люблять папського послання "Нових Річий." Вони принимають віру і обичайність Христа, але не пішлють своїх дітий до католицької школи. Вони почитають Пречисту Діву, але ці самі не читають папських послань про чисте подружа. Вони принимають папську непомильність, але вони цілком не захоплюються папським посланням "Сорокового Року." Вони побожно принимають святе Причастя, але своїй служниці платять голодову платню. Вони твердять, що поза Церквою нема спасення, але ані раз в своїм життю вони не подбали когось навернути. Вони знають слова св. Івана: "Хто брата свого ненавидить, є убійцем"— але вони не хочуть, щоби небілі люди, або расові меншини одержали справедливість. Вони думать, що можуть тішитися ласкою Христа без його любови. Вони розважають про розкішні небесні простори, але ніколи не подумають про яскині некла.

"Коли міліони християн тепер взаїмно себе винищують, то це сталося лише тому, що многі з них зовсім відреклися віри, а прочі в більшості тільки виконують свою віру частинно. Ці останні мають свої намісні християнства, але не то правдиве християнство Господа, котрий є Дорога, Правда і Життя."

ЦІНА МАСЛА ОСТАНЕ 35 ЦЕНТІВ

Так вирішив уряд. Однак, щоби задоволити фармарів, уряд дасть ще додаток, так як дає виробникам сира.

о. Ст. Семчук

ДІЄВЕ

Стільки праці стільки діл!
Життя рве нас зривом крил—
життя гонить, миготить,
тільки миг його блестить...
Щось нас зве, щось кличе нас:
то ваш день, то ваш час!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НАМ ТРЕБА СВЯЩЕНИКІВ!

"Ви є сіль землі"— каже Христос про своїх апостолів. Правні наслідники св. апостолів є епископи— з відпорученням епископа діє і священодійствує священик.

Священик одного правдивого Бога є сіль землі.

Є світильником на горі землі і тому не може скритися. На нього звернені очі світа, очі загалу.

Він є сонцем народу, що дає духовне світло, тепло і веселість, але також на сонці відбиваються і знати кожду найменшу плямочку,— туди звернені очі всіх, критикують і подивляють.

Без того сонця життя марніє і видіє.

Без соли все вітріє і тратить смак.

Українському народові в Канаді треба ще много священиків! А кождий священик це добрий священик. Це другий Христос. Його руки посвячені і благословенні. Він занимає один з найвищих урядів на землі-- він заступає самого Христа в розділюванні святих Тайн.

Але так само священик терпить з Христом. Часто переходить дорогу Голгофти, наруг і терпінь слідами свойого найвищого Учителя і Господа. Це однак не зражує його— після страстий і терпінь слідує славне воскресення—і кождий священик це знає.

Заки питомець піде на студії до духовної Семінарії— він виховується вдома. Першим учителем релігії і студій богослові для нього є рідна мама і рідний тато. Преосв. Джан Дж. Мітті, арх. Сан Франціско так висказався в тій справі: "Заки питомці прийшли до Духовної Семінарії, вони жили в окруженню побожних католицьких домів і там навчилися почитати Бога і любити священиків Христа. Я хочу, щоби матері і батьки освідомили собі, як важну частину вони самі відіграли в цім зусиллі, щоби їхні сини мали і скріпили в собі духовне покликання."

Це прегарні слова похвали в честь родичів.

Католицький дім, це дім родини. Католицьке подружа це подружа для родження і виховання дітий. Тому тяжким гріхом грішать родичі, що свідомо вживають середників проти цілі подружа. Тому католицькі держави наложили тяжкі кари для тих, котрі голосили прилюдно, розсилали почтою чи в інший спосіб в прилюдних місцях поширювалиб протиподружі середники. Недавно Швайцарія наложила тяжкі кари за таке поступован-

Українські родини мають бути чисті і сильні.

Українські родини в Канаді у львиній більшості, навіть ці, що зірвали з Церквою своїх батьків, в котрій хрестилися і зросли— все таки дуже пильно, прямо інстинктовно заховують католицькі подружі правила. Тому ми в Канаді зросли і скріпли, тому наші родини відсотково видали тепер в хвилину грози більше вояків на оборону Канади, як інші. Тому наші родини в Канаді численні, здорові і сильні.

Для тисячів нашого поселення треба щорічно много нових священиків.

Священика треба виховати, це коштує часу і гроший.

І тому просимо в першій мірі, щоби наші добрі родичі молилися за своїх добрих дітий в цім наміренню, щоби Господь дав їхнім синам покликання до духовного стану. А коли сини будуть таке покликання мати, треба утверджувати їх в тім.

Настрій такої католицької родини мусить бути святочний і ревний у відношенню до священичого покликання. Там ніхто вдома не посміє сказати зневажливе або глумливе слово про священика —там ніхто не посміє занести і розповідати терпких скандалів у відношенню до Церкви— там є воздух чистий і нічого непевного, знарушливого не найде послуху, ні місця в такім домі. Там про католицького священика говориться з найбільшою пошаною і це доказується ділом, коли батько і матір часто ходять до церкви на богослуження, приступають до св. Тайн, заохочують в цім напрямі дітий і взагалі так поводяться, що цей дім дійсно живе по бажанню Серця Христового, взорується на святій Родині в Назареті.

\- - - - -

Нам треба много священиків для українського народу в Канаді.

Слово за вами—родичі!

Слово за вами—молодці!

Коли у вашому серці жевріє дух посвяти, ідейний порив служити Богу і народові ради спасення безсмертних душ -- тоді голосіться до Епископського Ординаріяту, котрий подасть вам блиці вказівки.

Яке священство, такий нарід. Що російський нарід став таким, як є, це заслуга тамошньої Церкви і священства. Що український нарід в Західній Україні є побожний, чесний, витревалий, патріотичний і таким остав досі навіть за морем, тут і скрізь— це також заслуга Церкви, але **Української Католицької Церкви!** Кождий наш священик, це творець і працівник, це будівничий кращої будучности українців в Канаді. **Тих будівничих** треба нам більше! Двері для многих отворені, що хочуть щирим серцем і посвятою іти за Христом, вузкою але певного дорогою.

БРАК КАТЕХИЗМУ ПРИЧИНОЮ МОРАЛЬНОГО ЗАНЕПАДУ

Коли Преосв. Жоакин Гарчія Бенітез прощався з своїм вірними дієцезії Санта Марія в Колюмбії, то сказав їм на прощання такі слова.

"Заки я покину вас, котрих пастирем я був так довгий час (25 літ), я ще раз, в послідне позволю собі дати вам раду. Нехай всі— бідні і богаті, працедавці і робітники, вчені і невчені, члени всіх суспільних кляс— нехай всі любять Бога цілим серцем і ділами."

Коли однак часом так не є, то причина є тільки одна.

Вони **не знають Бога.** А чого не знають, не люблять. І тому працю, яку почали родичі вдома, навчаючи дітий молитви і катехизму, треба потім продовжати в школі.

Катехизм вчить про Бога.

Катехизм дає нам пізнати Бога і полюбити.

Інакше впадемо в новітне, поганство і всі його наслідки, де пристрасть бере верх над всіми іншими почуваннями.

Преосв. Бенітез окремо візвав священиків і родичів доложити всіх старань, щоби дітям дати катехизмове навчання.

\- - - - -

Це однак відноситься не лишень до Колюмбії.

Ці слова так само добрі в приміг

(Продовження на стороні 15)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СЛОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ЛИПЕНЬ, 1942

14 В Косми і Дамяна
15 С † Полож. Ризи Пр. Богородиці
16 Ч Мч. Якинта
17 П Св. Андрея Крит., Пр. Марти
18 С † Кирила і Методія
19 Н 8 по Сош. † Аганазія Атон.
20 П Преп. Томи і Акакія
21 В Вмч. Прокопія
22 С Сщмч. Панкратія
23 Ч † Антонія Печерського
24 П Мч. Евфимії і Ольги, кн. України
25 С Мч. Прокла і Ілярія
26 Н 9 по Сош. Собор Арх. Гавриїла
27 П Ап. Акили
28 В † Володимира В., кн. України
29 С Сщмч. Атиногена
30 Ч Вмч. Марини
31 П Мч. Якинта і Еміліяна

СЕРПЕНЬ, 1942

1 С Преп. Макрини і Дія
2 Н 10 по Сош. і Пр. Ілії
3 П Преп. Симеона і Івана
4 В Марії Магд. і Фоки
5 С Мч. Трофима і ін.
6 Ч † Мч. Бориса і Гліба
7 П † Успення св. Анни
8 С Сщмч. Єрмолая, прпмч. Параскевії
9 Н 11 по Сош. † Вмч. Пантелеймона
10 П Ап. Прохора і св. Іннокентія папи
11 В Мч. Каліника
12 С Ап. Сили і ін.
13 Ч Правед. Євдокима

УСТАВ НА ЛИПЕНЬ

19, нед. 8 по Зісл.— гл. 7, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 124, ев. Мат. 58.

26, нед. 9 по Зісл. і Отців перших 6 соборів— гл. 8, ев. утр. 9, на Сл. Б. ап. 128, ев. Мат. 59.

УСТАВ НА СЕРПЕНЬ

2, нед. 10 по Зісл. і пророка Ілії— Литія, гл. 1, ев. утр. 10, на Сл. Б. ап. 13і і 57, ев. Мат. 72 і Лук. 14.

9, Нед. 11 по Зісл. і св. великомуч. Пантелеймона— гл. 2, ев. утр. 11, на Сл. Б. ап. 141, ев. Мат. 77.

28 липня, у второк, припадає свято св. Володимира Великого. Містимо докладну програму світську на той День і просимо також не позабути замовити богослуження в церкві в імени свого відділу БУК-а. Службу Божу за живих, а парастас за мертвих членів. Потім сходини в домівці і академія, або концерт, чи звичайні лише сходини, на котрих належить прочитати виклад про святого Володимира Великого. що є нашим небесним покровителем і заступником.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Чинити добре, вимінати зло, без огляду на людський страх.

Є в світі велика сила, називається **СТРАХ.** Ми часто навіть не прочуваємо, що двигарем многих наших рішень і спонукою многих ділань є нічо інше, тільки звичайний ослизлий людський страх. Той страх закорінюється в людськім серці і стає часто його владарем. Стає недугою, котрої тяжко позбутися, котру тяжко вилічити. Люди хитаються, тратять працю, гроші, спокій і вдоволення по причині душевної недуги, котрій на ім'я страх. Від страху люди навіть божеволіють, за одну хвилину сивіють, тяжко розхоровуються, а навіть вмирають. Сила почування душі через страх є великанська. Люди однак, що забувають на Божий страх— ці звичайно падуть жертвою людського страху. Ради людського страху люди вирікаються навіть самі себе, забувши на власну гідність і на це, що перший страх, то страх Божий. І вся побожність і вся релігійність починається від страху Божого. Тоді чоловік не зробить зла, він чинитиме добро ради Бога. І ніхто його не застрашить, не спонукає до зла так довго, доки в серці є страх Божий. Так треба виховувати діти.

Місійне наміреннн.— За рідне духовенство східних обрядів на Близькому Сході. Віра Церкви є одна, обряди ріжні. Віра є обявлена Богом, обряди є зложені людьми. Обряд це є вислів зовнішний внутрішнього богопочитання. Тому наш український нарід має свій обряд. Тому народи сходу мають також свої обряди— вірменський, коптийський, сирійський, малябарський і другі. Всі обряди добрі і красні, всі заслужені.

Св. Отець Папа Пій XII благословить всіх і вся підчас ювілейних обходів з нагоди 25-ліття своїх епископських свячень. Це було 13 мая 1942 в Римі.

ПРЕСВЯТА ЕВХАРИСТІЯ Є ПОБІДОЮ ЦЕРКВИ

Так сказав підчас проповіди в церкві св. Петра в Римі кард. Сальотті підчас вечірні, на котрій був присутним сам св. Отець в супроводі 20 кардиналів.

Проповіди слухало 30,000 вірних, що прийшли на вечірню до церкви.

Кардинал Сальотті говорив це вечером першої пятниці червня 1942 і пригадав присутним, що в ту саму хвилину по цілім світі в католицьких церквах правляться богослужби в честь Пр. Евхаристії.

"Пресвята Евхаристія дала силу мученикам і місіонарам. Цілий світ черпає звідтам своє світло, котре одиноке може розвязати питання сучасности."

Їх Еміненція просив всіх молитися в наміренню Церкви, котра тепер переживає вирішальні хвилі.

"Здається, що всі винаходи людського генія є лише на це, щоби себе взаїмно винищувати. Бомби руйнують мирні міста, рілля знищена. Множаться тисячі і міліони мерців, ранених і полонених. Голод нищить многі краї, а міліони тон богацтв пускають на дно моря. Справді, неодин може спитати, чи варта є дальше боротися і

НОВІЦІЯТ

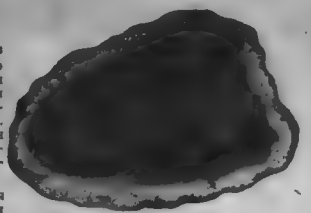

оо. Редемптористів приймає тих, що бажають служити Богу й працювати якоо монахи-місіонарі Чина Найсв. Ізбавителя для українського народу в Канаді й Злучених Державах.

УМОВИ прийняття до Новіціяту для кандидатів на священників-місіонарів є слідуючі: 1) Щире й рішуче бажання служити Ісусу Христу в Чині оо. Редемптористів. 2) Добре здоровля. 3) Добре поведення. 4) Покінчення щонайменше вищої школи (Гай Скул). 5) Відповідний вік. **До Новіціяту приймається теж молодців, що бажають служити Ісусу Христу яко монахи-братчики в Чині Найсв. Ізбавителя.** Умови прийняття для кандидатів на братчиків е ті самі, що на священників, крім вищих студій. Братчики займаються домашньою працею в монастирі, як господарі, кухарі, кравці, дяки, друкарі і т.п.

По ближчі інформації проситься писати на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION NOVICIATE, YORKTON, SASK.

ЧИТАЙТЕ... ЗАМОВЛЯЙТЕ...

ПРОПАМЯТНУ КНИГУ

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ

Ціна $2.50 за Примірник з Пересилкою

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

Висилка тільки за попереднім надісланням грошей.

ЧИТАЙТЕ ПРЕКРАСНІ КАТЕХИЗМИ

Народний Катехизм, стор. 114 ..... 10ц.

Діточий Катехизм, о. др. В. Кушнір, прекрасний ілюстрований катехизм для дітей ..... 10ц.

Наша Релігія, о. А. Луговий, катехизм в українській і англійській мовах ..... 15ц.

Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE. YORKTON. SASK.

слати так много молоді на смерть, та продовжати знищення плодів людської праці?!"

"На Голгофті Христос проляв свою кров, що вистарчає для всіх. Чому не призовемо Його царство на землю, щоби воно стало царством любови, котра стане доказом проти блудів во ім'я раси і народности— щоби воно стало царством свободи і тревалого мира, котрий уможливить людям повернути до плодовитої праці— щоби воно стало царством духа, котрий увільнить людий від матеріялізму, і царством слави через воскресення, до котрої слави Христос кличе весь людський рід?"

Прикінці св. Отець поблагословив всіх найсв. Тайнами.

БРАТ ЙОСИФ ДОТТОН НА МОЛЬОКАЯХ

Як богато доброго може зробити кождий з нас, кождий поодиноко, звичайний чоловік, свідчить життя брата Доттона, що став продовжателем праці о. Дамієна між прокаженими на Мольокаях.

Доттон вступив спершу до монастиря трапістів і пробув там два роки.

Коли був в Новім Орлеані вступив до книгозбірні оо. Редемптористів і там прочитав книжку про працю о. Дамієна між прокаженими. Це так поділало на нього, що він рішив вступити в сліди того добродія прокажених і продовжати його працю.

Удається на Мольокаї і по смерти о. Дамієна в 1889 році перебирає на себе всю працю між прокаженими. Один протестант жертвує гроші на будову дому для хорих хлопців і це один з перших успіхів в праці брата Доттона. Той протестант називався Болдвин і він дійсно виступає тут в ролі римського сотника, що прийшов до Христа просити о вилічення свого слуги і котрого Христос ставить за взір всім своїм родимцям.

Америка заняла Гавайські острови в 1898 р. Коли в 1908 р. американська воєнна фльота з 16 кораблів обїздила кругом земну кулю, тодішний президент Теодор Рузвелт казав фльоті плисти близько берегів острова Мольокаї, щоби тим чином зробити радість і вшанувати діло брата Доттона. Це саме повторилося в 1925 р.

Брат Доттон працював між прокаженими і навіть збирав жертви для потерпівших підчас першої світової війни. Він любив співати і вчив хорих співу. Помер 26 марта 1931 року у віці 88 пїт і похований між прокаженими на Мольокаях, для котрих посвятив все своє життя.

Ось взір католицького монаха — звичайного братчика, як богато можна зробити добра і ласки цілком звичайній людині, що має звичайні тільки здібности. По правді однак, великим є лише той, хто має велику любов!

БУДЬМО ГОТОВІ НА ДЕНЬ ОН...

Такий був зміст промови св. Отця Папи Пія XII до 22 кардиналів, котрі прийшли зложити йому побажання з нагоди іменин.

Сказав тоді св. Отець між іншим: "Мусить і прийде той день, коли людскість пошарпана блудом і обдурена, стане готовою знова прислухатись з новим зацікавленням і з новою надією до нагорної проповіди. Тоді ця людскість, що тепер більше як коли свідома убожества свого духа, звернеться і побачить в ясній сяйві правдивого християнства Христа, що є світлом світа, правдивого Бога і правдивого чоловіка, а блудні вогники ложних пророків потахнуть."

Корнель Вормердам, найвищий скакун світа, перескакує на дужчу мету у висоті 14 стіп і 8 цалів на Плошї Польо. Вормердам живе у Сан Франціско. Недавно в Рендалс Айленд, Ню Йорк, він перескочив на жердці мету у висоті 15 стіп і півтретя цаля. Це прегарний взір зручности і меткости.

СТОЛІТТЯ УРОДИН МИКОЛИ ЛИСЕНКА

Микола В. Лисенко уродився 10 марта 1842 р. в селі Гриньках на Полтавщині і там в домі своїх батьків дістав перше образования. Прегарне окруження української природи, співи і музика простолюдя вписалися глибоко в чутку душу хлопчини.

Коли мав 11 пїт віддали його на науку до Київа, а потім до Харкова, де він покінчив гімназію. Там він поступив на природничий відділ Харківського університету, а потім на Київський університет, котрий покінчив в 1865 році.

Два роки працював згодом на державній посаді і тоді укладає Збірник українських пісень.

В 1867 виїхав на музичні студії до Ляйпцігу і покінчив музичну консерваторію з найкращим успіхом.

Повернув в 1870 році до Київа і тут настало осїв. Зібрав красний хор, котрим проводив 16 літ. Тут пише оперету "Різдвяна Ніч."

Ще раз відїзджає на короткі студії до Петрограду, де студіює музику під проводом Е. А. Римського-Корсакова.

Твори Лисенка це 6 збірників українських пісень, кождий по 40 пісень. Окремо написав оперети— "Різдвяна Ніч," "Утоплена," "Чорноморці," "Ноктюрн," "Молодощі" і діточі "Коза Дереза," "Пан Коцький" і "Зима й Весна." Богато музичних творів написав до слів Шевченка.

А попри це був діяльним українським громадянином і то в часи дуже прикрі для українства взагалі. Коли царський уряд видав наказ, що навіть під нотами невільно було писати по українськи, то Лисенко все таки вмів удержати українство при життю бодай рідною піснею— він співав зі своїм хором.

Помер 6 листопада 1912 року у славі батька української музики.

Українці в Канаді скрізь тепер віддають заслужену честь цьому, що ніколи не схилив народного прапору, ніс його високо і не лишень має незаступимі заслуги на музичному полі, але також на громадянському, Лисенко був великий музик і великий українець.

— ВАШІ ПРИЯТЕЛІ —

Чи **Вони** також читають Діточу Сторінку? Чи **Вони** мають "Будучність Нації" вдома? Покажіть газетку їм. Скажіть їм, що і Вони можуть її мати у себе лиш за одного доляра на рік. Зробите цим собі і їм приємність.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЯ ЗВІТ ЗА ЧЕРВЕНЬ 1942

ПРИХОДИ —

о. М. Оленьчук, о. В. Шумей, Д. Галущак, М. Мельник	$ 4.00
о. М. Колодій, о. І. Шпитковський, П. Кралька	8.40
Жін. тов. ім. Лесі Українки в Гефорд.	1.67
А. Марко, о. В. Шумей, В. Василишин	4.00
П. Кульчицький, Н. Чорній, П. Яйко, о. Семчук	4.62
П. Сидор, Ксеня Саврук, о. Сірий	7.50
Н. Загарій, В. Собчук, відділ ч. 4 в Саскатуні	3.80
о. Семчук, Анна Кушнірик, С. Рачкун	4.42
Разом	$38.41

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 11	$40.80
Додаток	10.00
Розсилка	3.96
Куверти	2.90
Додаткова розсилка	.22
Для УВістий	2.00
Змінне чека	.15
Почтові значки	.10
За мети	1.62
Друк БН ч. 12	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
Обгортки	3.10
Мети	2.42
Разом	$122.21

Дм. Кобринський,
гол. завідатель.

ЗАМІТКА: Наш недобір за червень виносить кругло $83.80.

Коли наші приятелі і любителі вільної української преси бажають, щоби часопис далі виходив, то **такий недобір немисливий.** Звертаємо увагу, що **за борги часописі видавати не будемо. І довгів робити також не будемо.**

Доля часописі у руках ВСІХ ВАС.

Наша часопись не обчислена на зиск, але на ідейну працю. За ту працю мусить і повинен заплатити видатки той загал, котрому тої праці треба.

Це значить: Ви, і Ви, і Ви!

Інакше— часопись впаде і то через нашу власну байдужність.

ПРЕСФОНД БНАЦП

Збиряли пані Гонорія Дух і пані Марія Осадчук у Виннипегу.

Зложили по $1: др. Дима, Емпайр Дрог. По 50ц.: Модерн Шус, др. Канчір, Т. Кардинал, І. Іваницький, Н. Кравчук, Д. Максимович, Ф. Ждан, В. Василишин, Андруськ. По 45ц.: М. Степнюк. По 30ц.: пані А. Кравчук. По 25ц.: Яким Небилович, В. Чорненький, Ів. Ковалишин, Фіголь, М. Трусь, Миськів, Ґоральський, Шах, Кубів, Жидик, пані Лакома, Серкіс, Н.Н., Н.Н., Смадила, Кудлик, Клим, Драган, Бурега, Л. Букета, Петтис, Поліль, Д. Марцинів, Стасюк, Марія Гладка, пані Драган з Редвуд, пані Дудар з Геловей. По 10ц.: Баган, Думка.

Разом всіх грошей $14.20.

Зібрано тоді дві нові передплати: В. Панькова і пані С. Чокан.

Разом пані придбали для БНації $16.20 за що **сердечно дякуємо їм** на цім місці, най і осподь дасть сил і здоровля ще нераз послужити народній справі.

Також віддано і **уклінно дякуємо всім нашим добродіям і жертводавцям** за пам'ять та поміч.

ЖЕРЕЛОМ ПРАВА Є БОГ

..Католицький епископ Берліну, Преосв. Конрад з Прайсінґ, проповідував в церкві св. Ядвиги і сказав, що право має своє жерело в Бозі, а не в державі.

"Правдиве право основується лише на засаді "не чини другому, що тобі немиле," і на святости всього життя— так ненародженої дитини, як немічного старця."

"Божого права не можна заступити державним і трагічною похибкою є приймати, що держава є найвищим обявом божескости."

ВІСТИ З ПАРОХІЇ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ЕЛМВУД, ІСТ. КІЛДОНЕН, МАН.

Неділю, 28-го червня, сміло можна назвати Неділею Молоді в нашій парохії. В сей день очі всіх були звернені на наші добрі діти:

Зараз по обіді, діти заповнили площу коло церкви. На закінчення Рідної Школи і Катехизації спільна знимка усіх дітей. Діти знимались з своїми учительками Преподобними Сестрами Єленою і Евгенією та з о. Парохом. Година трета: закінчення Катихизації в церкві. Слів-молитва до Матінки Божої, останні напімнення о. Пароха і кожда дитина дістає з рук священика на памятку гарний хрестик. 7-а год. веч. дівчата тримають хоругви в церкві підчас молебня до Серця Христового, а потім усі переходять до парохіяльної салі, де відбулося закінчення Рідної Школи і **виставa ручних робіт і рисунків дітей з Рідної Школи.**

Саля парохіяльна, сього вечера була дуже красно прикрашена вишивками, малюнками і образками, які виробили самі діти під проводом своєї учительки Сестри Евгенії. Іспит переводив о. Парох, який і роздав свідоцтва. На закінчення, вибрана комісія визначила в особливший спосіб тих

дітей: Стефанію Середу і Нестора Бабія за найкраще писання, а Емілію Богуш, Елисавету Герон і Анастазію Гриців за найкращі рисунки і читання. Присутні підчас іспитів майже усі Сестри зі школи Св. о. Николая і досить родичів дітей.

\- - - - -

Першого липня відбувся на площі коло церкви загальний пікнік парохії.

\- - - - -

На запросини парохіяльної Читальні, гостив дня 3-го липня в нашій салі п. Січинський, який мав виклад про теперішні відносини.

— БУК МАНІТОБИ —

ВІДДІЛИ БУК-а:

В вівторок дня 28-го липня, припадне день нашого небесного Покровителя св. Володимира Великого. Сей день, се річний празник для нашого товариства, усіх відділів і членів. Конечно треба постарались, щоби сей день випав для нас як найвеличавійше. Треба улаштувати в честь сього великого українського святого академію-концерт. Ідемо з поміччю усім відділам і нище подаємо програму на се свято. По відбутті свята, зараз проситься подати короткий звіт з сього вечера для оголошення в нашій газетці БН.

ПРОГРАМА НА СВЯТО В ЧЕСТЬ СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО:

а) По перше, треба порозумітись з о. Парохом, щоби була в сей день, коли не годен то в неділю, відправлена св. Служба Божа в наміренні відділу. На сій Сл. Божій усі члени приступлять до св. Тайн. о. Парох виголосить на Сл. Божій відповідну проповідь. б) Вечером треба уладити концерт. Для помочі подаємо нище реферат про св. Володимира Вел. і вірші-деклямації.

1. РЕФЕРАТ

В тисячлітній історії українського народу багато важних, великих подій. Ми нераз про них говоримо, нераз їх память святочними сходинами, концертами й академіями святкуємо. Робимо це на те, щоби пригадати собі даний історичний факт, передати внукам і правнукам славу великих предків, покріпитись на дусі й із досвіду віків витягнути для себе та для своїх дітей науку на майбутне.

Панування Володимира Великого на київському престолі (980-1015) се найрадіснійша з радісних, найвеличнійша з величних, найважнійша з важних подій в історії нашої нації.

Коли по перших піонірах нашої державности, по безоглядним Ігорі, по мудрій Ользі, по хоробрім Святославі, засів на великокняжому престолі в Києві великий Володимир, наче ясне сонічко засяло по всій Україні. Він довершив обєднання всіх племен, що жили досі своїм окремим життям і мали своїх окремих князів і богів, в одну, сильну й могучу українську державу. Землі, що обнімали сточище Дніпра й Дністра, Прута і долішнього Дунаю, Сяну й горішнього Буга, Двини й Припеті, горішньої Волги і Оки, творили тепер одну величезну полосу, на якій свобідно розвивались головні торгові шляхи з півночі на південь і з півдня на північ, зо сходу на захід, і з заходу на схід. Всі племена, що мешкали над ріками й у лугах, у лісах і в горах, стали обєднуватися природними й державницькими вузлами. Київ став столицею й матірю усіх городів, де жили українці. А київський князь Володимир став не тільки могутнім володарем-самодержцем цієї величезної держави, але й тим улюбленим "Красним Сонічком," що його оспівував народ у своїх піснях. Великий внук княгині Ольги став батьком для народу, отер сльози вдовицям, потішив сироти, нагодував голодних, справедливим судом заступився за покривдженими. Запанував в народі один дух, один лад.

Створивши так велику державу, почав Володимир заводити лад і порядок в її нутрі. Пекучою справою було наладнати судівництво й державні закони, поширити школи й освіту в народі. Та впершу чергу постановив Володимир позбутись поганства в державі й завести в народі правдиву віру християнську таку, яка була в інших культурних народів Европи. Ось як про се співає наш поет О. Бабій:

Задумавсь князь Володимир,
І мовив до Добрині:
—Настало царство зла і тьми
У нашій батьківщині.

Нема краси, нема добра
Ні сили, ні любови,
Бажав і Ярополк, мій брат,
Моєї згуби, крови.

В чужих краях є згода, мир,
Є міць у Візантії,
Бо всюди Бог і світло вір,—
Без Бога лиш мій Київ.

Вже і сини мої й я сам,
Малуша, моя мати,
Не віримо старим божкам,
І нарід віру тратить...

Зеднав я вже мечами Русь
Аж по карпатські гори,
А всяк сумую я чомусь,
Біль серце моє оре.

Бо в серці просить щось, на дні:
—Я прагну віри в Бога!—
А я не вірю вже, о ні,
В Дажбога і Стрибога!

Як я ще був малим хлопям,
Бабуся говорила:
—Володимире, чуєш? Тям,
Що у Христі лиш сила!—

Християнство йшло в Україну двома шляхами: із півдня від греків і болгар та з заходу, від Німеччини й Моравії. І тут і там віра була одна й ця сама, цебто християнсько-католицька, бо тоді ще не було роздвоєння в християнській церкві та поділу на католицький захід і православний схід. Одначе вже тоді була різниця в обрядах. Народи західніх країн, як Німеччини, Моравії та інших, прийняли християнську віру з Риму й відправляли свої богослужения в римо-католицькому обряді, а східні народи, як греки, болгари та інші, тримались східнього обряду. Треба було отже зважитися Володимирові, чи прийняти християнську віру в римо-католицькому, чи в греко-католицькому обряді. І сказав Володимир:

Тож я пішлю своїх послів:
Ідіть в чужі країни,
Шукайте нам нових богів,
Без Бога нарід згине!

Послушні князеві посли ходили по різних землях та приглядались як люди покланяються Богові в своїх храмах. Вертаються до Київа і кажуть:

"Княже, знай,
Ми всі краї сходили,
И пізнали ми, що грецький край
Найбільше Богу милий.

О, княже, княже, наверніть,
На віру, що навчає:
—Бог лиш один і Він є скрізь,
Він в серці пробуває.

Вимає Русь в безодні зла,
У Київі все горе,
Тільки Христова міць могла б
Втишити злоби море!

Тільки любов моглаб звести
Усіх на путь едину,
До спільної для всіх мети,
До перемоги, чину.

Тільки в Христі та сила, міць
Безсмертна і чудесна,
Що каже розступитись тьмі,
І вмерши, знов воскреснуть.

У Візантії у церквах
Ми чули: Бог між нами!
Яка краса у тих містах,
Де є Христові храми!

Лиш там, де віра у Христа,
Що вчив любити ближніх,
Мистецтво, мудрість процвіта
І всі науки книжні.

Тож буде міць і в нас, закон,
Не буде кривди, зради,
Як на всю Русь, по Тису, Дон,
Христове світло впаде."

І рішився великий володар:

"Пришліть владик
До нас із Цареграду!
Старих божків усіх до рік
Скидайте без пощади."

Щоби дати добрий приклад усім своїм підданим, приймає Володимир св. хрещення, з рук грецького епископа в місті Корсуні, на хрещенні дістає ім'я Василь і вінчається з царівною грецькою Анною. Було се 988 року.

Вернувши до Київа приказав:

"Нехай хрестяться у Дніпрі
Усі, що Русь ще люблять,
Бо вже безвіря, злоба й гріх
Державу нашу гублять."

І послухав нарід голосу "Ясного Сонічка":

В весняний день, погідний день
Спішили до Славути
Всі русичі під звук пісень,
Щоб слово Правди вчути.

Сходились юнаки, старці,
І матері сходились,
Дітей держали на руці
Край Аскольда Могили.

А військо стануло рядом
В мідних шоломах з криці:
—Княже! Чолом Тобі! Чолом!—
Від руської землиці!

Сміялось сонце, наче світ
Радів увесь і небо:
О, земле руська! Вже завіт
Новий настане в тебе!—

Владики йшли з хрестом святим:
—Благослови, Ісусе!
Нехай пропадуть, наче дим,
Враги Христа і Руси!

Які почування були в серці Володимира підчас хрещення усього народу?

А князь стояв понад Дніпром
На горах і промовив:
—Підеш, народе в бій зо злом
З новим знамям Христовим!

Підеш боротись не для зла
І не для вбивства, мести,
А щоб нам Русь росли могла
Для правди, волі, чести!

Підеш в мандрівку тисячліть
На бої і терпіння,
Творця сповнити заповіт:
—Де Хрест, там воскресіння!—

І хоч нераз упадеш ти
В неволю фараонів,
То переможеш, як рости
Не будеш без законів.

Як не поклонишся божкам
Чужим золотосяйним,
А свого Бога знайдеш сам
На шляху, на розстайнім.

Як не підеш у храм чужий
Із лакомства, чи жаху,
І як не згубиш ти межі
Зла і добра на шляху.

Який щасливий я чомусь!
В душі нова надія:
—З Христом буде могутня Русь
Така,— як Візантія!

Справді дуже влучно назвала історія Володимира ВЕЛИКИМ. Ні перед ним, ні по нім не було більшого князя, не було більшого українського володаря, який би так богато придбав добра для свого народу, як він. З поміж усіх однак добродійств якими обдарив він свій нарід, то таки найбільшим даром був і є Хрест святий, що його цей мудрий князь поставив над Україною. Той дар— то віра в Правдивого Бога, яку він дав своїй державі, дбаючи не тільки про дочасне, але і про вічне добро та щастя своїх підданих. Це та сама віра, яку й ми сьогодні визнаємо, той Бог, в Якого вірили наші батьки і діди. Ту віру приніс нам, того Бога показав нам саме той наш славний князь, який тим чином ще й досі панує в наших серцях, обеднюючи нас усіх в одну національну сімю, в одну духову державу, якої символом його герб—Володимирів хрест.

28-го липня хай з наших сердець лине щирий оклик: **Слава великому українському князеві св. Володимирові!**

2. ДЕКЛЯМАЦІЯ

Юра Шкрумеляк

КИЇВ

Там над Дніпром блестить мов срібна криця
Наш рідний Київ, прадавня столиця,
Міст українських споконвічна мати,—
Стоїть віки й віки ще їй стояти.

Тут сто церков, огнями бані грають,
Горять на сонці, але не згоряють,—
Дніпро могутній стопи їм полоче,
Ввесь город він мов брат обняти хоче.

Тут памятки знайдеш давньої слави —
Ось тут Собор Софійський величавий,
Печерська Лавра, Золоті Ворота,
Храм Десятинний, колись повний злота.

На горах Киева стоять могили,
Що в них князі на вічний сон спочили.
А в Киеві життя! Не сто, не двісті,
А міліон людей в тім славнім місті.

Стоїть наш Київ—і хоча в неволі,
То гордо дивиться про рідним полі—
І вірить в славу й волю довгожданну,
Що йому їх пророк Апостол-Первозванний.

о. М. Дороцький

ПІСНЯ ДО СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛ.

Святий Великий Володимире,
До Тебе шлемо моління щире,
Ти наш Апостол, Ти наш Христитель,
Ти перший славний наш Обновитель.

Тебе взиває вся Україна,
Бо всім нам грозить страшна руїна:
Пекольний ворог всюди лютує,
Церкву і віру в серцях руйнує.

Святий Великий Володимире,
Ти обновив нас силою віри.
І днесь Ти жаром віри й любови
Приведи наш нарід знов до обнови.

Ми всі до Тебе днесь руки взносим,
В Тебе опіки рятунку просим:
Виблагай в Бога кращої долі,
Церкві й народу сили і волі.

В. Шурат

З НАМИ БОГ!

З нами Бог!
Вже наше сонце сходить
Над полем і над гаєм,
Над нашим рідним краєм,
Надію в серці родить.
Чогож ми ждати маєм?
До діла без тривог.
З нами Бог!

З нами Бог!
Ми певні благодаті,
Що нас усіх огорне.
Поборем непоборне
При нашому завзятті.
На сили ми багаті;
Хто молод, стань за двох.
З нами Бог!

Ярослав Вільшенко

МОЛИТВА

Українські ми діти,
Святий Володимире,
Церкви святої Квіте,
Тебе просимо щиро,
Встався Ти перед Богом
За ввесь твій рідний нарід,
Щоб прийшов кінець злого
І кінець Божій-карі.

Щоб знов віра засяла
В Україні у славі,
Як давно в нас бувало,
Як у твоїй державі.
Бо лиш в тому є щастя
Твоєї України,
Так лиш піднести дасться
Край і Нарід з руїни.

І проси також Бога
І Пречистую Неньку,
Щоб тернista дорога
Вже скінчилась скоренько,
Щоб уже тисячліття
Святкував вільний Київ,
Славний, як давно в світі,
При Петровій при Скелі.

О. Мошура

988

І стрепенулася душа мрійлива скита:
Ні, не могли створить різьблені кумирі
Ні зелені степів, ні безміру блакиті.
Шукати Бога князь послав у світ послів.

Пройшли усі краї розтужені варвари
І слухали молінь болгарів і герман,
Та душі степові ще гірш розчарувались:
Ні, прадідних богів цуратися дарма.

У Царгороді іще ідуть, у храм Софії,
Знімали в дверях ще шоломи з гордих чол,
Бо люд увесь хилився, мов лан, що зерном спіє
І цар навколішки припав, забув престол...

Колиж трикратне "Свят" роздалось на крилосах,
Пізнала Бога вивть душа войовників,
Під сталлю серце їх молінням затопклося,
Упали з всіми ниць на срібний звук дзвінків.

Вища Школа в Роблин, Ман.

Чим для корабля керманич, чим для аеропляна пільот, тим для народу духовні провідники.

Щасливий нарід, що має много добрих духовних провідників.

Українці католики Канади мають замало духовних провідників, замало священиків-місіонарів, що вели б нарід дорогою правди й любови, дорогою Божих законів до кращої його долі тут і вічного щастя в другому життю.

оо. Редемптористи ведуть від ряду літ вищу школу, де приготовляють ідейних молодців до будучого стану Христових апостолів, священиків.

Цю школу перенесено цього року з Йорктону до нового будинку в Роблин, Ман., з північної сторони цего міста, в мальовничій околиці західної Манітоби, взноситься велика мурована будівля з золотим хрестом у верху. Її добре видно з залізничого шляху, що в віддалі пів милі перетинає місто Роблин. Це монастир і вища школа оо. Редемптористів. Положення на фармі, біля ліску, улаштування модерне з центральним огріванням, водопроводами, електрикою, гарна каплиця, ясні наукові салі, велика бібліотека: англійська й українська, площі до забав і руханки літом, зимою ховзанка, все те дуже відповідне, щоби приготовити до звання священика-місіонаря.

Навчають самі Отці. Наука обіймає плян клясичних Вищих Шкіл Канади. Виховання має на ціли виробити з молодців характерних мужів, сильних духом, при тім здорових тілом, будучих священиків-місіонарів.

Наука релігії, українознавства, українська історія, література займають відповідне місце. Молодці пізнають наші богослужения, наш обряд і спів.

Початок шкільного року 1. вересня.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. Тільки ті можуть бути прийняті до цеї школи, котрі бажають стати священиками-монахами Чина Найсв. Ізбавителя.

2. Мусять бути з чесної родини, грекокатолицького обряду.

3. Повинні мати скінчений 7-ий грейд, і бути в літах від 12 до 14.

4. Платить місячно $12.00. За це дістають ціле удержання (помешкання, харч) книжки й науку.

При поданню треба залучити:

а) метрику хрещення,

б) Свідоцтво від лікаря, що молодець є здоровий,

в) Свідоцтво моральности від свого о. Пароха.

По скінченні цеї Вищої Школи, що триває пять літ, молодці переходять до Новіціяту, де приготовляються до монашого життя. По році новіціяту слідує наука фільософії і богословія. У новіціяті й богословії сам монастир удержує молодців.

ДОРОГІ РОДИЧІ! Маете сина, що скінчив семий грейд і має охоту вступити до нас, щоби посвятитися Богові, пішліть його до нашої школи.

ДОРОГИЙ ХЛОПЧЕ! Коли хочеш бути монахом,священиком, коли бажаеш пізніше працювати для слави Ісуса Христа, для добра свого народу, вступай тепер до школи оо. Редемптористів у Роблин, Ман. Христос кличе, як колись перших своїх учнів: "Ходи за мною!" Слухай Його голосу! Щасливий, хто піде за голосом свого покликання!

По інформації звертайтесь на адресу:

REV. FATHER DIRECTOR,
REDEMPTORIST FATHERS COLLEGE,
Box 355, ROBLIN, MAN.

ПОСВЯЧЕННЯ НОВОГО МОНАСТИРЯ Й КОЛЕГІЇ ОТЦІВ РЕДЕМПТОРИСТІВ у РОБЛИН, МАН.

Канадійська Україна збагатилася в одну гарну й дуже пожитону інституцію. Нею є новий монастир і Колегія Отців Найсвятішого Ізбавителя в Роблин, манітобської провінції. Численні й тяжкі трудноші гамували будову цего релігійного й народного гнізда, однак при Божій помочі поборено всі перешкоди, та в неділю 28 червня ц.р. посвячено цей осередок культурного життя, звідки має промінювати світло віри й знання, будуть виходити молодці, що пізніше мають стати апостолами Христової католицької віри.

Були дуже слабі вигляди, щоб торжество посвячення могло відбутися з розмахом; обильні дощі робили все, що могли, щоби масі людей замкнути дорогу на торжество. Однак Той, що приказує вітрам і морю вжив своєї сили так могучо, що аж сонічко з високого неба ясно й тепло засміялося, а люди з далеких сторін висипались на площу монастиря як пчілки на квітуче поле, а з парохій Меріделл, Ман. і Роблин св. Михаїла, прийшли з процесіями. Торжество зачалося співаною Службою Божою. Вівтар був устроений в монастирських входових сінях, а вірні стояли під голим небом перед монастирем.

Службу Божу відправляв Впр. о. Ювеналт М. Кривуцький, парох Сифтону; дияконували Впр. о. Ю. Шумей, парох Давфину і всеч. о. Йосиф Форальчик ЧНІ. Співав хор студентів-богословів ЧНІ. а співав так вміло, що муніціпальний секретар Вествуд сказав: "До тепер я був все того переконання, що мішаний хор е найкращий— однак тепер мушу змінити свою гадку."

По Євангелії виголосив проповідь Впр. о. Гр. Шишкович ЧНІ. У своїй бесіді проповідник вказав на абсолютну конечність релігії і закінчив тими словами: "Най буде благословенна та хвиля, в котрій пускається в рух цю духовну машину. Най в хвилі посвячення цего духовного дому отворяться широко двері Божого милосердя, най благодать Божа сплине широкими струями на цей релігійний осередок— най всемогучий Бог охоронить його перед всякими напастями видимих і невидимих ворожих сил - наші монахи цего монастиря будуть усіх своїм Богоугодним життям, наші молодці, що будуть вчитися в цій школі поступають з дня на день в званню та в ласці Божій так, щоб вони пізніше могли стати добрими апостолами Христа Спасителя для Божої слави й для добра душ свого українського народу!"

По Службі Божій, celebrant о. Кривуцький теплими словами заохотив людей, щоб вони давали своїх синів до цеї школи, що приготовляє будучих священиків місіонарів.

Обряду посвячення Монастиря й Колегії довершив о. Кривуцький при співучасти дияконів оо. Шумея й Форнальчика. Впр. о. Візитатор С. Бахталовський сповняв уряд господаря дому.

По посвяченню відбувся бенкет в салі Колегії. Місцеві жінки й дівчата удекорували її українськими-британськими-канадійськими й американськими відзнаками. Гостей було багато, около 400 осіб, між ними також англіяці й французи. На бенкет загостив всеч. о. А. Сабурен з чотирма товарищами. Всеч. о. Сабурен добре знаний українцям тої околиці, бо яких 25 літ тому він був їх пароxом. Гостями на бенкеті були також: мейор міста Роблин п. Ньютон, муніціпальний секретар п. Вествуд, принципал місцевої школи, головний контрактор будови п. Логан, плюмбер п. Ленг і електрик п. Чепмен. Крім знаних уже нам гостей на бенкет загостили: Директор Колегії св. Йосифа в Йорктоні Пр. Бр. Альвойзій ЧБХШ., разом із другим своїм співбратом-монахом і Сестра Настоятелька Інституту Пресв. Серця Христового в Йорктоні Пр. С. Йоанна в товаристві других Сестер Служебниць П.Н.Д.М.

Бенкет зачався молитвою. Господарем бенкету був всеч. о. Іван Бала ЧНІ. Із свого обовязку господар бенкету знаменито виявзався. В часі бенкету життя й товариська веселість панували між гостями.

Підчас бенкету було багато промов. Всеч. о. Сабурен говорив по українськи, англійськи й французьки. Він висловив свою радість, що українці тої околиці визначаються тою самою побожністю, якою вони визначалися тоді, коли він між ними працював. По нім промовляли о. Ст. Бахталовський, о. Мирон Кривуцький, і о. В. Шумей. Цей послідний підкреслив, що по Бозі й по своїх родичах він завдячує своє священиче покликання оо. Редемптористам в Йорктон, як своїм колишнім душпастирям. Промовляли ще Пр. Бр. Альвойзій ЧБХШ, мейор міста, муніціпальний секретар, принципал місцевої школи та інші. Всі вони висловлювали радість, що український нарід здобувся на таку гарну інституцію й виразили свій подив, як можна було довершити такої будови при так малих фондах.

Бенкет закінчив о. Ів. Бала горячим заликом до всіх, щоби вони любили дорогий наш край, Канаду, й щоби вірно видержали при своєму королеві Юріеві VI, особливо тепер, коли наша імперія переживає тяжкі часи теперішної війни. Вкінці відспівано канадійський й український гимн.

Успіх бенкету треба завдячити місцевим і дооколичним людям. Треба було подивляти особливо жінок з Роблин і поблицьких парохій, як вони вже кілька днів перед торжеством постійно трудилися, щоби все до смаку приготовити. Най добрий Ісус стократно винагородить їм їх труд і най дасть їм змогу дочекатися ще многих і благих літ.

По бенкеті гості подивляли просторі салі й модерне уряджения нової будівлі.

Це велике торжество напевно запишеться нестертими буквами в серцях учасників, і можна бути певним, що неодні родичі пішлють своїх синів до тої школи, де вони будуть приготовлятися на будучих священиків-місіонарів і добродіїв свого українського народу.

БЕНКЕТ В ЧЕСТЬ БАТЬКА В САСКАТУНІ

В неділю 21 червня, 1942 р. парохіяни церкви св. Юрія величавим бенкетом вшанували День Батька. Слід підчеркнути, що цей бенкет був наперед добре обдуманий і завдяки добрій підготовці пройшов з великим успіхом та у взірцевому порядку.

Вранці підчас богослужения поважна скількість батьків приступили до святого Причастя. Цим дали вони певним, що не лише своїм дітонкам, але також і ширшому кругові парохіян.

По скінченні богослужения вірні заповнили залю Парохіяльного Дому "Просвіти," де відбувався бенкет. Прибрані столи пишалися смачною перекускою, яка була приготована членками жіночого Т-ва ім. св. Ольги.

Молитвою, яку провів **о. В. Фірман,** починається бенкет, підчас якого панує веселий і бадьорий настрій. Господарем бенкету був довголітний парохіянин і член тростів **п. И. Мельник.** Після смачного обіду він попросив всеч. о. В. Фірмана до слова.

Всеч. о. Парох в коротких словах з'ясував завдання і обовязки батьків зглядом своїх дітей, родини та Церкви. Накликав бути приміром для всіх і на кожному кроці. В дальших своїх словах присвячує велику увагу до виховання української молоді в католицькому дусі. Підчеркуючи важність доброго виховання він зазначив, що добре вихована молодь буде потіхою своїх батьків і працюватиме для слави Божої та добра Канади й українського народу.

Другим промовцем був п. И. Мельник. Своїми словами звертає увагу присутніх на католицькі бурси, які при пильній увазі всеч. отців ректорів виховують кадри молодих людей. З'ясовуючи благородні цілі й завдання католицьких бурс, закликає парохіян до дальшої моральної і матеріяльної піддержки.

Наприкінці своєї промови він рівнож закликає парохіян до дальших пожертв на ціль викінчення новопобудованої церкви в Саскатуні. По скінченні його промови переведено збірку на ту ціль, яка принесла $43.40.

Бенкет закінчено відспіванням українського й англійського гимну.

Кореспондент.

З'ЇЗД В СТЮАРТБУРН
(Продовження)

Ранком ми встали скоро, як звичайно на фармах. Комарі роями зузчали біля сітки на вікні – дощ бив та кропив надворі, було парно, вітряно, темно і хмарно. День заповідався тьмяний.

Зять панства Пробіжанських, що приїхав з женою на відвідини родичів з Шикаго, був вічливий відвезти нас зараз на восьму до церкви. По дорозі стояли калюжі води, дощ то втихав, то знова починався. До церкви яких півтретя милі, зараз через ріку Розу, що пливе перед самими вікнами Пробіжанських. Річка поважна, береги тоді були повні, вода пливла скоро. А дальше за мостом дорога пішла фармами, много ще там ліса, корчів, лук і денеде лани, що тільки вкрилися зеленню пшениці.

Площа церковна гарна, простора. Церква стилева, з великою банею посередині, має всі церковні річи, тоді образ Пречистої Неустаючої Помочі, прибраний о. місіонарем Шишковичом, ЧНІ. виднів на головнім місці. З боку церкви, зараз з лівої руки при вході на церковну площу, стоїть стара дзвінниця, котру влучно переробили на домівку і котра доволі поемна.

В церкві вже були люди— яких 16 душ, що ждали на святе Причастя з рук о. Шишковича. На дворі дощ змагався з кождою хвилиною. о. Шишкович відправив Службу Божу, потім о. Калуський-- ми сповідали і стали потім збиратись до співаної Служби Божої на одинадцяту. В міжчасі отці далі сповідали, а о. парох Калуський мав много справ парохіяльних, бо раз враз приходили до нього люди з різними запитами і радами. Та мимо вже тепер зливного дощу люди не переставали прибувати і поволі заповнили церкву. Так на першій Службі Божій, як підчас другої о. Калуського, були люди до св. Причастя— це саме

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(10)

Похитуючись я вийшов на подвір'я. Там стояла повна ніч. Тиха, глуха, зоряна. В садку пирхали стріножені вояцькі коні, десь у ставку рахкали жаби і звідусіль ішли, повзли тасмні,химерні тіні й шепотіння. Але я не бачив, не завважав нікого. Я пройшов нетевною ходою подвіря, навмання— там у глибині бовваніла якась будівля, імовірно клуня. Брама, крихту відхилена, заспівала, коли я доторкнувся її.

Нараз щось ударило мене ззаду, по голові, щось нежданне, різке, болюче. Цілу пригорщу іскор жбурнув хтось мені в обличча. А згодом усе спинилось. Я падав, я ринув стрімголов у пітьму, я нічого не бачив, крім пітьми. Це мабуть був кінець.

Я не знаю, скільки часу перебував я в пітьмі. Мені здавалось, що по моїй голові прочвалувала, гуркотячи, польова кухня, бляче врізалась у голову колесами. А потім замість голови був тіпьки казан, величезний казан, повний якогось кипучого варива. Насампередз я побачив жовте світло стаєнної ліхтарні, що танцювало по бантах. Потім— замки рушниць, теж жовті від світла, і врешті смагляві обличча якогось молодика та павука з довжезними вусами. Тоді я спостеріг, що лежу на сіні, що сіно біля голови мокре, липке— кров.

Павук— завважившн мій порух, посвітив мені просто в очі.

—Очуняв.

—Значить, крепка душа,— позіхнув молодик і штовхнув мене кольбою. —Вставай!

Я хотів щось сказати, хотів гукнути на моїх вояків. Але біль у потилиці осліпив мене так, як осліпила мене думка, перша думка свідомости — сталась якась огидна зрада! Я ще не второпував її як слід, що гаразд не встиг з'ясувати її розумом, але я відчував усією істотою її страшну, божевільну огиду. Голос застряг мені в горлі, волосся ставало сторчма. Перебоювши біль, я сів із тяжким казаном на плечах. Але що краще я усвідомлював собі подію, то менший ставав біль. Умить пройшло все: чад, хміль, ніч. Її так якби й не було. А молодик нетерпляче крикнув:

—Хіба двічі тобі казати? Вставай!

Я інстинктовно повів рукою по поясі— хотів відщіпнути кобуру. Мос перше почуття огиди змінила лють—я хотів боронитись до останної капли крови, я хотів змити нею всю ганьбу мого положення. Але кобури не було. Озброєні люди засміялись, молодик злосливо, а другий, з обличам павука, так, як може сміятись павук.

(Далі буде).

було на останній Службі того дня, коли яких 50 вірних приняли небесний Хліб Життя. Це свідчить про гарний рівень духовного життя округи і як потім ми довідались від самих прибувших, були там люди навіть з подальших околиць—з Сопівників, з Вайти, з Калієнто, итд. Не боялися дощу і відділі, свою церкву люблять більше, як власну вигоду. Ці люди остали потім по відправі на спільний обід і не поїхали зараз домів, мимо того, що погода ще змогласа на гірше. Дощ вправді потім устав, але знявся сильний і холодний вітер, котрий морозив.

В церкві була слівана Служба Божа, підчас котрої співав хор під проводом дяка, п. Когута, котрий до речі є одним з найбільше очитаних людий округи, має многі старокраєві видання, цілі річники часописів і оправлені книжки ріжних галицьких видань. Це все він купував за власні, тяжко заробльовані гроші і беріг, як скарб. Мав час і находив можливість попри працю на рілі також читати і жити духом з рідною землею за морем. Той дяк і хлібороб міг би стати приміром для многих наших вчених в Канаді, котрі може не читали і не читають ані в приближенні стільки і так уважно, як він. Приємність є з ним говорити. Такий дяк певно підтримає околицю і такими людьми будується наша краща будучність в Канаді.

Після відправи проповідував о. Шишкович ЧНІ і як звичайно з перенаттям, виразисто і дуже ясними думками.

Потім ще був тричі обхід кругом церкви і водосвяття під місійним хрестом. В той час дощ вже злегка тільки покрапував, але знялися цілі хмари комарів, котрі буквально вкривали вірних і нас усіх— залізали в очі, ніс і навіть уста, та кусали немилосерно. Коли ми святили воду, о. Калуський тільки закрив руками лице— най вже кусають руки, коби не тяли лиця, що вкривалося бомблями і діймаючо сверділо від ужалень. Так само комарі чіпалися рук, одежі, сідали на карках і всюди протинали скіру, висисали кров. Покусані місця скоро пухли і рожевіли. Але прямо по геройськи люди терпіли то все і ніхто не відступив від місійного хреста. Одним з тих, що ніс хрест був місцевий англіець католик, що одружений з нашою жінкою зовсім зжився з нашими людьми, став одним з нас і як казали, бере участь в кождій нашій загальній справі. Вже чоловік старший, сивий, але расово зараз відріжняється з виду.

По скінченій церковній відправі і кінцевій проповіді ще під місійним хрестом, ми удалися на спільну перекуску в церковній домівці, котру зготовили дуже обильно і взірцево місцеві газдині— між ними одною з чільних, котрі там трудилися весь час, услугували і принимали гостий була донька старого Пробіжанського, замужна жінка за місцевим хліборобом, котра є старшою сестрицею і видно, не жалує свого труду ні часу для церковної справи.

Був там також син Пробіжанських, учитель, і ще одна донька— так, що видимо родина Пробіжанських в цій околиці не лише чисельна, але також видна, замітна і успішна своєю працею, осягами і впливом.

Були там родина Вахнів, що приїхав колись з Лемківщини і виховав двох красних синів лікарів, нині на сході Канади і має ще одного сина, що господарить вдома і успішно веде крамницю— родина Колісника, котрого донька, пані Якіміцак, жена нашого адвоката у Вінипегу є звісною і успішною народною дівчкою. Ці родини переконують нас, що Стюартбурн і Вайта не є собі такі Богом і людьми забуті околиці десь в корчах над американською границею— але околиці свідомі, вироблені, чисокі культурою духа і глибиною чесного родинного життя. Люди, котрі вміли виховати таких дітий, варті почести і признання.

Якої чверть милі від площі, на котрій стоїть тепер церква, є друга площа, в самім розі фарми при головній дорозі— там тепер цвинтар і там стояла перша церква, яку наші люди збудували 1898 р. Це була чи не перша в Манітобі, бо в цім самім році будують наші ще одну церкву, в Мінк Ривер—і ці обі церкви є першими в Манітобі. Вартаби тепер в 50-літя нашого поселення зазначити ці місцевости особним памятником і так для грядучих поколінь оставити видимий знак, взір, історичної памятки, щоби не позабулася в тягу літ. Варта таку місцевість відмітити не лише памятником з відповідним написом, але також поставити при дорозі відповідні написи у відділі 300 ліктів з обох сторін дороги зі зазначенням, що тут є "національно-історичне місце"— варте, щоби його відвідати і знятй накриття голови перед тими, що були піонірами нашого релігійного і народного життя в Канаді.

Тоді ніхто не поважиться говорити, що ми нічого не організували, не робили —бо наявний свідок історичної дійсности говорить інакше. А мають інші народности в Канаді свої національні історичні місця — маємо й ми. І так само гідні, заслужені і варті пошани!

(Далі буде).

ВСЕНАРОДНЕ ГОЛОСОВАННЯ В КАНАДІ І УКРАЇНЦІ

(5)

Наші хлопці пішли до канадійського війська без жадних окремих заохот, пішли спонтанно і в такім числі, що навіть англьосаксонці здивувались. Прецінь загально звісним є, що з Саскачевану українці пішли **охотниками** до війська в **більшім** числі, як є відсоток нашого населення в тій провінції. Це саме є в інших провінціях Канади. А пояснення того явища є **лише одно**: Ми свідомі того цілим єством нашим, **що Канада є наша вітчина і вільна вітчина.** Ніхто нам її не відбере, хіба разом з нашим життям. Тут спочивають кости піонірів наших батьків, тут на широкій прерії спільно сплелися труд, кров і піт нашого народу в кождій грудці землі, в цвитучих тепер ланах, в широких дорогах, в многолюдних містах. **Канада наша і ми її.**

Але ми хочемо також, щоби за наші жертви, посвяту, працю і віддання Канаді про нас не говорили з глумом і з підозрінням інші горожани тої самої Канади. Бо коли таке буде дальше мати місце, то це буде ознакою хіба одного— що Канада, котра сама бореться за свободу і рівність інших народів, в себе цю свободу і рівність тратить. І тому такі напасти, як були недавно — неоправдані і непередумані, **РІШУЧО БІЛЬШЕ НЕ ПОВИННІ МАТИ МІСЦЯ.** Інакше ми самі в Канаді викопуємо гріб нашій свободі і національній єдності. Нам тепер треба єдности думок, почувань, діл і жертв. Накидами того не осягнеться. Треба загального вирозуміння і взаїмної пошани.

Слід признати, що від того часу досі справа покращала настільки, що Фрі Прес помістила ряд статий свого кореспондента Ф. Стівенса, в котрих згадуючи інші народности Вінипегу, Стівенс цілий тиждень в ряді статий дуже красно і з глибоким признанням висловився про українців. Ці статті у великій мірі злагодили завданий раніше удар і спричинений тим ударом біль —однак не затерли зовсім. Наш загал з признанням і вдячністю згадує статті Стівенса, але глибоко відчув попередні напасти і вони так легко не забудуться.

Всенародне голосування видвигнуло ясно справу свободи і рівности прав. Воно запевнило всіх, що в Канаді існує ненарушена наша свобода і дане слово все має обовязуючу вартість. Воно вказало нам також недвозначно, що в Канаді діють сили, котрі під покришкою ультральояльности можуть легко спричинити взаїмне недовіря і розбити нашу єдність у воєнних зусиллях. Тих загорячих треба троха прохолодити в запалі і зрівноважити, щоби не важились нікого нарушувати, хто їм чогось там не подобається. А всім нам треба тямити, що теперішний час вимагає від нас єдности, вирозуміння, пошани і спільної праці для побідної війни!

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**... не забудьте відказати якусь суму гроша на **свою Церкву— на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні— на свою пресу —**

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

SCHOOL AND PRACTICAL SOCIAL ADJUSTMENT

In the by-gone days, some of our old country professors used to compare our Canadian school system with the European system. Here is how one of the old country educators, expressed his view on the subject, several years after his arrival in Canada. He said: "In the old country, they ask you how many years you spent in school, and in Canada they ask you what you know." By this he meant that in the old country people considered a person by the amount of time he spent in the classroom. His education was measured rather from the theoretical point of view. In Canada more stress is laid on the practical aspect of education. This view may be contested by some of our readers.

Our view.

We think that a certain person may be highly educated, as some of our old country intelligentsia claim to be, and still he may not be able to make a decent living, when confronted by hardships. As a matter of fact, we had until late some of our educated people on the relief list They simply could not manage This proves that there was something lacking in their education On the other hand, we know a great many people, whose education was nil or next to nothing, and still they managed somehow to keep away from the soup-kitchen, despite the fact that they had a large family to support. Education which is supposed to develop the mind and the heart of man, and facilitate his living, is a vast subject. Educators have discussed it over and over again, and still there is much ground for improvement.

Satisfactory observation

We note with much satisfaction that our school system is stressing, at present, more than ever the practical side of education. This certainly is a very consoling sign, for every person is firstly concerned with bread and all that is necessary for life and the life of his family, and then he thinks of what we call "education." An ideal school teacher is the one who teaches his pupils to read, to write, arithmetic, history, geography, etc., and at the same time does not hesitate to request the young folks to make themselves useful at home. A girl student should help her mother in whatever pertains to household duties. She will sweep the floor, set the table, wash the dishes, help her young brothers and sisters, sew on a button that was torn off while playing, clean her dress or even patch it when necessary, water the flowers, etc. Practical suggestions are most welcome. And the boys! They also can make themselves useful, even more than girls A practical teacher will certainly find many practical suggestions. It is more than probable that students, who are used to do practical things in their school days, will not go on relief and be a public charge when they grow to be men and women.

Social adjustment

We are also pleased to note that much importance is attached nowadays in our school as to social adjustment. Pupils are taughy to live in harmony with all classes of people. Even on the playgrounds they learn to give and to take. For example, while playing ball, which oftentimes is an exciting affair, pupils are trained to give their opponents a lawful beating, and when their turn comes, they are taught to take the same beating from the other party, should the other party decide to reciprocate. And it is only-fair.

CAN'T WE DANCE? LENT AGAIN?

Dancing has always occupied the minds of young people. There is something natural in it. It is instinctive. Even primitive people had some kind of dances. Dancing gives satisfaction in the rhythmic motions, like the rhythm of music. It is probably connected with beating of our heart or the movement of feet while we are walking. Dancing is one of the ways of bringing about the bodily excercise which is necessary for the proper development of muscles. Even small children who never saw people dance, invent some form of dancing and go to it. So there must be something *natural* in dancing.

Dances, strange to say, even express religious emotions. King David danced before the ark of covenant.. There are places in Catholic Spain, where the altar boys are performing some approved form of dance in the church.

It follows that dances in themselves may be natural and legitimate forms of human movement of body.

Disappointment

All lovers of dancing, 75% of our youth, over 16 years of age will agree with what was said about dances in the first part of this article. They will not only agree, but they would shower the author of these lines with most beautiful flowers. for the sweet words.

What instructors say

Now let us pass on to the second part. Do not take it as a bomb shell. A certain Dance' Journal printed in America almost two decades ago, quoting prominent dancing instructors, wrotes as follows: "The dance is a worse evil than the saloon used to be... Unlike liquor, a great deal of harm done is not gradual, but direct and immediate. Jazz music makes a purely sensual appeal and calls out low and rowdy instincts. All dancing masters know this to be a fact." Another dancing instructor, J. L. G. has this to say: "Let us abolish jazz music, abolish the fox trot, age step, toddle, shimmy or any form of dancing or position that permits the gentleman to walk directly in front of his partner."

All agree that in large cities night clubs and cabarets have been hot beds of vice, in which young people are brought in contact with bad women. This may not be true in some cases, but as a general rule dances are sex incitements. They arouse sex feelings of young, and therefore are often an occasion of sin. Therefore we can never be too cautious with dances.

Suggestions

A certain Mr. H. B. suggests a few practical rules to be followed, for the safeguarding of dances. Here is what he says: "Allow no one to leave the room for smoking or refreshments (drink); do not permit improper holdings or positions of the body. Have a floor committee, badged with authority, who are to warn on the first offence and expel on the second. Allow no music of sensual rhythm. Watch very closely the conduct of the young people during intermissions. Keep all class and cloak rooms locked. Allow no dancing after athletic events or ball games. The social director should be in watchful constant attendance." Some of these expressions and suggestions may sound too harsh, but let us still repeat what has been said: Dances may be an occasion of sin, and we can never be too cautious in handling them.

ГАРЕТКА ВІДДІЛУ УКЮ В ГЕФОРД—
Редагує Анна Гунчак

ВОЛЯ.—Славні поети різних народів у своїх віршах пишуть про характер. Хвалять вони людський характер, що дає собі раду з клопотами в житті. Та що цікавого кажуть, що ДОБРА ВОЛЯ є прикметою найгарнійшою характеру.

Кожний з нас повинен відзначатись доброю волею, не лише в роботі, але всюди, а зокрема в грі. Все забава гарно йде, як всі доброї волі. Ми бачемо що гра все погана, коли грачі злої волі. Іменно в грі в галку ми можемо виказати свою добру волю. Треба слухати судій. Треба уважати на других та відноситись доброю волею до всього, тоді заслужимо на назву доброї волі грачів. Тому Юнацтво має бути все доброї волі.

ЖАРТИ: Два юнаки розмовлюють: Чи то правда, що лікарі кажуть, що жонатий чоловік довше живе, як нежонатий?-- питає один. Другий відповідає:— Та йому тільки так здається, що довше.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти:

На вакаціях?

Як то скоро час збігає при приємних забавах чи товаристві! Вакації також скоро збіжуться. Треба їх використати як слід.

Будьмо на свіжім воздусі скільки можливо, чи то при роботі, чи забаві. Соняшні проміння є корисне для нашого здоровля, хотяй мусимо уважати, щоб не попекти шкіри. Купатися у чистій воді в озері також здорово, але треба уважати, бо випадки втоплення дуже часто трапляються через неуважність. Не ідіть купатись самі та не пхайтесь на глибоку воду, коли не вмієте добре плавати. По іді недобре їти у воду. Також треба вихолодитись заким купаєтесь.

У декотрих околицях буде провадитись Рідна Школа та наука катехизму через вакації. Для многих з Вас це є одинока нагода навчитись свого рідного письма та пісні. Отож треба залишити інше а піти на науку.

При тім відложіть і кілька хвилин свого вільного часу та напишіть до—

ВУЙКА ТРОХИМА.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ ЗАГАДОК

Видно, що цим разом контест був затрудний і не було розгадок. Для тих, що цікавляться, розвязки контесту є у Б.Н. з травня 1-го.—

1. Відгомін; 2. В повну; 3. Імя (назву); 4. Щоб прикрити голову; 5. Їхав би воювати, та лінивий вставати; 6.—

2	9	4
7	5	3
6	1	8

7. Той, що світить у ночі; 8. Біблія складається із 6 букв; 9. Кожда особа дістане 1 яйце, а девять дістане яйце з кошиком; 10. Жадна, бо за одною всі полетіли.

Новий контест для дітей посвиться у слідуючім числі БН.

ПРИГОДА З ВОВКАМИ

Послухайте добрі люди
Про одное лихо.
Трошки байки, трошки правди
Тільки будьте тихо.

То було ще в старім краю,
Десь так по Петрівці,
Кажуть мені мов на лихо
Гнати пасти вівці.
Щож робити, треба гнати,
Хочся трохи бою.
Та для ліпшої відваги
Взяв стрільбу з собою.
Ходжу собі попід ліс
Гей який стрілець.
Аж дивлюся вовк із ліса
Просто до овець.
Я за стрільбу— не набита!
Лихаж ти година!
А я цвяк із кишені
Тай до стрільби кинув—
Змірив, встрілив тай дивлюся,
А вовк не втікає.
Так якби його із заду
Хто за хвіст тримає.
Я до него, а він тільки витріщив палуба.
Я дивлюся, а я цвячком прибив його до ду-
І подумав я собі, аж тепер тобі кінець. (ба
Вже ти більше не заглянеш до моїх овець.
Взяв я бука, тай як зачну
Свого вовка бити.
Він проситься, а я бю
Аж почав вже вити.
Далі побачив, що вже не жарт,
Скочив мов від біса.
Вискочив цілий із шкіри
І пігнав до ліса.
Взяв я шкіру, зібрав віщі.
Жену до села,
Аж дивлюся, коло мене
Псів тічня ціла.
Як почали на мені вовчу шкіру дерти,
То я туй-туй не ложив
Межи ними смерти.
Як я втік з помежи них
Як прийшов до дому,
Що я зі страху зробив,
Не скажу нікому.
Відтак не міг я собі
З псами дати ради,
Так що мусів через них
Втікать до Канади.

Мама: Федю, таж ми мусим щадити підчас війни, а ти їш хліб помащений маслом з одного боку, а мармолядою з другого боку.

Федьо: Отож я щаджу мамо, бо одна скибка хліба вистарчає на двоє.

Олюся тільки зачала ходити до школи. Першого дня учителька научала: "Коли що схочеш, то підеси руку." Трошки пізнійше Олюся підносить руку.

"Що ж- Олюся?", запитала учителька.

"Я хочу мороженого," відповіла Олюся, та не знала чого то всі діти засміялися.

Малий хлопець біг хідником і раптово спинився перед паном, що їшов в ту саму сторону.

"Чи Ви не згубили доляра?", він запитав.

"Чекай!" шукаючи по кишенях, пан відповів, "я згубив. А ти може знайшов?"

"О, ні," відповів хлопець, "я тільки хотів знати, кілько долярів згубилося сьогодні. З вашим буде пятьдесятьпять."

ЯК КАРУЗО СТАВ СПІВАКОМ?

Тому пів століття в Неаполю працював у фабриці бідний десятилітний хлопчина. Він хотів бути співаком, але учитель співу сказав йому грубо:— Ти не вмієш співати. Ти не маєш голосу. Твій голос, то так, наче вітер свище...

Але рідна мама потішила збоділого хлопчину. Вона закинула йому руки на шию і сказала: Відтепер я буду ходити пішки на роботу, аби ти тільки мав гроші на науку. Ти маєш голос, ти певно будеш співаком!

І рідна матір вернула хлопчині самопошану і самодовіря.

Вона відмінила життя тої дитини.

І з тої дитини виріс славний на весь світ співак— **Карузо.**

Ось що значить одно слово заохоти, одно слово довіря і спочуття від рідної матері. Але як грубо ранить і нищить людину слово знеохоти і погорди!

Похваліть час до часу своїх дітий! Вони певно будуть почуватись відтоді краще і стануть вас ще більше любити.

БРАК КАТЕХИЗМУ ПРИЧИНОЮ МОРАЛЬНОГО ЗАНЕПАДУ

(Продовження з сторони 4)

ненню до нас усіх.

Нашим українським дітям в Канаді також треба науки катехизму. Без тої науки наші діти будуть бідні душевно, опущені і прибиті в життю. Їхня наука буде неповна, їхнє виховання окаліче.

Від літ підчас вакацій наші отці духовні і Сестри Служебниці їдуть на кольонії і навчають дітий катехизму літом. Тисячі нашої дітвори вчиться найважнійшої науки життя, про Бога, сповідаються і приступають до першого св. Причастя.

В теперішних часах ще більше відчуваємо потребу релігійного навчання і виховання. Наші добрі родичі на прерії повинні спільно з місцевим відділом БУК-а помогти своїм отцям парохам в цім напрямі— придбати засоби, щоби запросити Сестер, де можливо і бодай тиждень-два на кождій кольонії перевести катехизацію нашої дітвори. Жаден видаток тут не є тяжкий— він звернеться в тисячно зараз і колись, коли наші діти стануть ліпші, гідні і віруючі.

Ми хочемо всі високо стояти морально.

Нехай на кождій кольонії літом відбудеться катехизація дітий!

Три браття Коники,
сини панства Ст. Коник з 1135 Манітоба ave. Виннипег, вихованці парохії св. Покрови—всі за морем. Їхні імена— Стефан, Михайло і Петро. До війни Стефан жив у Галіфаксі Михайло у Винипегу, а Петро у Венкувер. На війні всі три зголосилися добровольцями і віднайшлися разом в Англії. До мами пишуть дуже красні листи гарною українською мовою. Читати і писати по українськи навчились у наших Рідних Школах Виннипегу— всі вони уроженці Канади.

Десятник Іван Чабан,
син панства Чабан з 878 Абердін ave. Виннипег — парохіян церкви св. Покрови.

Від парохії св. Покрови у Винипегу, 965 Бойд ave. досі охотниками пішли до війська 59 молодців і служать в ріжних родах зброї, тут і за морем. Деякі пішли зараз від самого початку війни, як десятник Шпиколюк і тепер, повернувши зза моря, є учителями по военних школах в Канаді.

Деякі зачислені вже в ряди пропавших підчас боїв, як летунський старшина Альбін Луцький, котрого брат є професором толідського університету в Америці, а другий брат вступив до летунів добровольцем також.

Деякі мали честь повнити сторожу при самім королеві, як Іван Семотюк, котрого брат є летунським десятником, а сестра відана за поручником.

Десятки інших є покликані до війська і служать в рядах збройних сил Канади.

Між нашими добровольцями є також моряки, деякі з них вже підстаршинами, як Теодор Яворський і Дунік.

В Парохіяльнім Домі на почеснім місці є пропамятна таблиця зі знимками 36 наших добровольців, котрої відслонення було у вересні 1941 року.

СКУПІСТЬ І ЗАХЛАННІСТЬ В ОДНІЙ ОСОБІ

В Сейнт Луїс в Америці сталася така подія.

Помер старий бідак, мав 82 роки і називався Джан Корнелій Соливан. Цілих 46 літ жив в кутику пивниці великого мешканевого дому, сам собі варив на газовій кухонці, рідко коли виходив.

Коли помер в його кутику найшли малу скриню. Коли її отворили, найшли $15,000 паперовими грішми, $600 золотими посвідками і банкову книжечку на $3,200. В банку лежав контракт до того великого дому, той дім був його. А позатим мав ще один дім.

Ось так помер чоловік, з котрого як каже св. Бонавентура "є користь наче з безроги, аж по смерти." Тоді хтось візьме ці гроші і поживиться ними. І навіть нема нікого, хто поставивби хрест на його могилі, щоби занятись і попросити о одну Службу Божу заупокойну за таку душу.

Тому подумайте нині ще над тим. Коли не маєте завіщання, зробіть і зробіть мудро. Призначіть якусь частину гроша на свою церкву, на свою школу, на свою часопись, на добрі цілі— зазначіть вже за життя, щоби по вашій смерти відправилася заупокойна Служба Божа і призначіть на це кілька долярів. А тепер за життя не жалуйте собі всього й навіть найменшої дрібниці, жийте по людськи і своїм дітям дайте нагоди людського життя, дайте їм кілька центів, як вони ідуть в неділю чи свято між людий— будьте добрі, ласкаві і щедрі, щоби вас згадували добрим словом. Не стискайте і не жалуйте всього всім, бо все чоловік мусить колись лишити— а кому лишить?

Господь Бог дає нам, даймо і ми. Бог добрий і ласкавий для нас, будьмо добрі і ласкаві для других. Більше від всіх долярів світа варта любов і добра згадка. Будьмо щедрі і зичливі, так як Бог є для нас щедрий і зичливий.

УКРАЇНЕЦЬ В ГОЛОВНІЙ РАДІ ЛИЦАРІВ КОЛЮМБА

В Манітобській Головній Раді Лицарів Колюмба, всеамериканської організації католиків, є українець з Брендону, **Василь Г. Борецький.** Через три роки він був Великим Лицарем організації, многі літа був президентом пластунів в Брендоні, зорганізував пластові гуртки хлопців і дівчат, є заступником голови Похідої Лічниці ім. св. Івана в Брендоні, ітд. Він є також мійським радним.

Такі вістки підносять нас усіх на дусі і дай Боже, щоби кожде місто, де живуть наші люди, могло похвалитися такими громадянами українцями.

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗЇЗД БУК-А

РОЗА, МАН., В НЕДІЛЮ 26 ЛИПНЯ 1942

ЧИСЛЕННІ ПРОМОВЦІ — ЦІКАВА ПРОГРАМА — ПРИБУВАЙТЕ ВСІ!

Останні Вісти...

Преосв. Ричард Давні, арх. Ліверпулу в **Анґлії виступив досить гостро проти нових намічених там шкільних реформ**, щоби завести однородну школу для всіх дітий без виїмку. Преосв. Давні так каже в цій справі: "Коротко, нас мають вирядити цілком поза межі істнування. Але ми самі зовсім не маємо найменшої охоти піддатися ані крихітці цих заряджень. Нам жаль, що анґліканці здають свої школи. Але ми далі будем боротися за релігійні школи навіть тоді, коли останемо в цій борбі самі одні.".

—

Великі союзні держави зробили **договір в справі повоєнного розділу пшениці між голодуючих в Европі.** Рішено заложити на ту ціль 100 міліонів бушлів—з чого Канада дасть на це 25 міліонів бушлів пшениці.

—

Молочарі дістануть 6 центів додатку від держави за кождий фунт масла, щоби лиш не підносити ціни і заохотити до більшого виробництва масла.

—

Посол Діфенбекер, консерват з Лейк Сентер, Саск. домагався в парляменті в Отаві запевнення, що на основі закону про Оборону Канади **не будуть переслідувати** невинних, що однак не подобаються певним чинникам. Він ставав в обороні **льояльних, патріотичних горожан,** що може через неувагу сказали якесь слово, котре хто інший може пояснити як проти побору рекрута.

—

Німці **під Севастополем** вживали нових тяжких гармат, котрих дула довгі на 98 стіп і до котрих доходять ладунки на поверхах. Стрільно має 27 цалів. З Льондону подають, що німці мають в уживанню якісь нові літаки великої потягової сили.

—

Кошти життя в Анґлії від початку війни досі **зросли на 29% в Канаді** лише **на 15%** з огляду на це, що уряд заморозив ціни в свій час.

—

Подано з Отави, що **фармарі можуть на своїх тягарових самоходах везти до міста також особи**— стільки скільки змістять на переді, дві або три особі, включаючи разом з їдучим. Передтим це було зборонене.

—

2 липня вечером відбувся **страйк у фабриці заліза в Богарноа, Кв.** Страйкувало 600 робітників, що домагалися збільшення заробітної платні 20 центів на годину. Досі платили їм по 55 центів на годину, робітники хотіли потім 80 центів так, як платять у Велленд, Онт. 12 наставників самі палили під фабричними печами на три черги по 4. Страйкарі поставили сторожу з яких 200 робітників, щоби не допустити можливих страйколомів. Коли прийшла поліція для забезпеки ладу, страйкарі зменшили свою сторожу на 20 осіб— і всюди був лад і спокій. Страйк уже скінчився.

—

Сильним протинаступом анґлійці **здержали німців** та італійців біля Ель Алямейни в **Єгипті.**

—

Подають, що німці в кількох місцях перейшли **ріку Дон** на Україні.

—

Після 25 днів безперестанного наступу **німці здобули Севастопіль** на Кримі і **пробили червоний фронт** на лінії Харків-Курськ в напрямі Вороніжа над ріку Дон.

—

Наради в справі фармарських довгів, що були в Саскатуні в присутности членів правительства трох західних провінцій, рішили візвати центральну владу **завести так званий фармерсько-вірительний акт злагоди— в Манітобі,** нарівні так як істнує той Акт в Саскачевані і Альберті. Старався про це премієр Манітоби, Джан Брекен.

—

В Саскачевані розіслано військове покликання до ставлення перед лікарем для **всіх мужчин у віці між 30-35** літ, що є горожанами Канади.

—

Велика Британія і Росія заключили додатковий договір про поміч, силою котрого **Британія дає Росії поміч** у воєннім знаряддю та іншу поміч до висоти **сто міліонів і 750 тисяч долярів** як кредит.

—

Бої в Єгипті ведуться в дельті Нілю перед головною пристанею Єгипту, Александрією, котру підміновано в забудованнях заїзду кораблів. Подають, що колиб війська ґен. Роммеля прорвались поза Александрію, то анґлійці знищать Суезький Канал і в тім напрямі вже пороблено всі зарядження. До Єгипту прибула знатна поміч анґлійських і американських військових частин всіх родів зброї, так що дальший наступ ґен. Роммеля сильно припинений.

—

Отворення Вищих Освітних Курсів з рамени УНО у **Винипеґу** відбулося 2 липня в присутности запрошених гостий і 43 слухачів з ріжних провінцій Канади. Всіх записаних курсантів є 61— виклади відбуваються рано і пополудні кождого дня через липень і серпень. Оплата за курси $15 від особи. Між іншими викладає спів проф. Ол. Кошиць.

—

На основі нового розпорядження уряду **будуть кликати до війська** нежонатих і бездітних вдівців між 20—40 літ, що є горожанами Канади.

—

5,000 робітників **почали страйк** у фабриці збруї в Шерріє, Кв.

—

Німці хваляться, що здобули Вороніж і затопили 75% анґлійсько-американського конвою в дорозі до Мурманська.

—

Відпуст в Йорктоні 6, 7 і 8 липня відбувся з великим успіхом. Присутних около 4,000 людей— 1050 приступило до св. Причастя. Погода дуже ґарна.

—

Виходять щораз **нові обмеження,** котрих вимагає теперішна війна.

І так. **Фармарам невільно комубудь продавати вовни,** лише тим, що мають дозвіл від уряду скуповувати вовну. Інакше підлягають карі.

Невільно також продавати ані купувати нових елєктричних приладів без віддання старих, зужитих на доказ, що якраз того приладу треба. Це відноситься до елєктричних проводів, шнурів, залучень, ітд.

—

Нові податки обовязують так. Доходовий податок від доходів 1942 року. Податок від надмірного приходу від 1 липня 1942. Дрібні податки на напитках; тютюні, ітд— від хвилі проголошення. Податки від розривок від 1 липня.

Податок на горівці збільшено від $7 до $9 на ґальоні.

Податок на вині від 40 до 50 центів на ґальоні.

Податок на солодкій воді один цент на фляшці.

Податок на папіросках один цент на кождих пять.

30% податку збільшено на цукорках і жвачці.

Перевіз дістав збільшення 10%—15% податку на залізницях.

Силою тих збільшень сподіються зібрати додатково $115 міліонів долярів на покриття воєнних видатків.

—

В самій Отаві є тепер на удержанні уряду 35,000 урядників, що річно беруть $70,560,000 платні. Перед війною всіх урядників в Отаві було 11,000 осіб.

—

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly, $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 16 (112) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Серпня, 1942 Vol. X, No. 16 (112) YORKTON, SASK., August 14, 1942

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta

РОЗБУДУЙМО БУРСУ БУК-А В САСКАТУНІ!

Минає час вакацій і наші студенти знова почнуть дальшу науку по вищих школах. Теперішні вирішальні часи вимагають від нас усіх, а від нашої молоді зокрема надзвичайних зусиль і повного приготовання до післявоєнних часів. Без релігійного виховання це завдання виконати неможливо. І тому кличемо: Дайте нашим студентам релігійне виховання в своїй бусі БУК-а в Саскатуні. По блищі дані пишіть негайно до о. Ректора П. Кривоючки, 304—4 еве. Норт.

Наша бурса виховує будучих провідників світських народу!

В нашій бурсі студент дістане не лише повне і задовільне удержання — він дістане там також повне і задовільне релігійне виховання. Там він набуде додатково українське національне виховання через науку українознавства в слові і письмі, співі і музиці, історії і побуті. Нам треба в Канаді **виховати самим для себе і своїми власними силами** доріст нашої будучої світської інтеліґенції! Того ніхто інший для нас не вчинить, якщо ми самі це занедбаємо!

Даремні будуть потім всі жалі і нарікання. Життя числиться лише зі сильними — кращу будучність треба здобути. Її виплакати не можна! Якраз наша буса в Саскатуні дає всю нагоду, запоруку і можливість такого виховання. Тут і лише тут є місце для наших віруючих студентів!

Родичі! Користайте з нагоди, яку дає наша бурса для нашої віруючої молоді!

Студенти! Користайте з привітної можливости, яку дає для вас наша бурса! І не лише заповніть її світлиці, але подбайте, щоби наша бурса стала більша!

Підчас вакацій десять студентів користали з удержання в бурсі і ходили

Світлина українських католицьких студентів бурси БУК-а.

на літні курси в Саскатуні.

Тепер— по вакаціях бурса далі працює і готова приняти своїх пятомців. Це наша гордість і наш здобуток виключно нашими власними силами. Поширім його і закріпім! Богу на славу, собі на честь і на добро Канади!

Наші студенти до нашої бурси в Саскатуні!

НА УКРАЇНІ НІМЦІ УТВОРИЛИ ДВІ ПРАВОСЛАВНІ ЦЕРКВИ

Досі німці на Україні дозволяли тільки на діяльність Української Автокефальної Церкви і здавалось, що вони цій Церкві дали першенство перед Українською Католицькою Церквою.

Та недавно дозволили вони утворити на Україні ще одну Православну Церкву, що вживає старословянської мови в богослуженнях і має російську верхівку, після старого клича—Діли і пануй! Такі вони. Нарід хочуть далі ділити релігійно, щоби тим лекше було над ним панувати.

Ці вісти подала пресова аґенція ОНА. Ця сама аґенція подає, що німецькі власти переводять спис всіх українських поселенців і біженців у Франції, які там були і не уважали себе совітськими громадянами.

ДОДАТКОВІ ПАЙКИ ЦУКРУ НА ЖНИВА

Щоби улекшити фармарам набуття додаткової пайки цукру для робітників на жнива, правительство зарядило, що кождий купець має в себе друковані заяви, які з місця можна виповнити і на їх основі продати фармареві додаткові пайки цукру, які потребує підчас жниварських робіт.

Так само належить поступити, коли ґаздиня хоче смажити в цукрі овочі на зиму. Кождий крамничник має відповідну заяву, її підписується і без всяких інших зайвих клопотів дістасте потрібну для смаження скількість цукру.

УКРАЇНКА ВІДДАЛАСЯ ЗА МІЛІОНЕРА

Подають з Філядельфії, що 20 липня ц.р. повінчалися там панна Софія Бойчук і міліонер Волтер С. Пю, наслідник до майна компанії Сан Оіл. Обоє мають по 23 роки життя і родини обох згодилися на це подружа. А прийшло до нього так.

Коли настала війна, мужчини пішли до війська. І тоді компанія стала принимати до праці дівчат та жінок. Між тими, що стали до праці в компанії, була панна Бойчук, котра продавала ґазоліну. Вона русява і пищуть, що гарна.

Так війна бодай в цім случаю вийшла нам на добро. Маємо першу здається на цім суходолі українку міліонерку.

ПШЕНИЦЯ ДЛЯ ГРЕЦІЇ І УКРАЇНА

Звісним є, що грецький нарід в Европі голодує.

Державні грецькі чинники поробили успішні заходи, щоби тут дістати пшеницю і запевнити її безпечний переїзд та доставу для голодуючих греків в Европі. Таку пшеницю для Греції дарувала також наша Канада у вартости $6,384,000— місячно з Канади повезуть до Греції 560,000 бушлів. Німці запевнили безпечний доїзд і доставу тої пшениці для голодуючих греків.

Свого часу КУК підносив ту саму справу у відношенні для України, котра голодує нарівні, як не більше від інших народів в Европі. Жадну іншу країну в цій війні не знищили так докладно і систематично, як Україну, випалюючи навіть її землю. Тому українське населення опинилося в кліщах страшного голоду і пошестий. Віримо, що тисячі наших фармарів в Канаді жертвувалиб радо даром пшеницю на поміч для голодних в Україні і супроти успішного переведення тої справи для Греції, дідо помочі голодним в Україні набирає окремих можливостий і значіння.

ТРАҐІЧНИЙ КІНЕЦЬ ПОЛЬСЬКОГО ВЕЛЬМОЖІ

З Ню Йорку подали, що там з даху дому при 3 Риверсайд Драйв упав надолину і на місці загинув ґенерал Болеслаф Вєнява-Длуґошефскі, колишний польський амбасадор в Італії. Жив він в цім домі з женою і донькою. Впав з семого поверха. Кажуть, що він мав заворот голови і це спричинило упадок.

Ми не знаємо, чи це не буде той самий Вєнява-Длуґошефскі, один з прибічних полковників Пілсудского, що стояв на чолі так званих "вольномисліцелі" в Польщі і навіть зайшов так далеко, що пропаґував культ діявола в своїй книжці "Звищенство діябла," яка вийшла друком у Варшаві і котру Церква осудила. Якщо це той самий Вєнява— то дієва справедливість не дала на себе довго ждати...

ВІСТИ З УКРАЇНИ

Польська аґенція з Льондону подала, що на Холмщині в Грубешові німці вибили всіх місцевих жидів, яких 5,000 душ. Грубешів є містечком, що має 20,000 населення.

Та сама польська аґенція подала з Льондону, що польські замаховці убили в Тернополі четара Осипа Павлишина, що був місцевим комендантом української поліції. Прицім та аґенція додала соковитий титул "провідний Квіслінґ України"— як в Тернополі, звичайнім подільськім містечку взагалі є можливий хтось "провідний," то кождий з українців знає. Інша річ, що такого імени між провідними українцями загал досі не чув і не знав. Отже вся ця вістка і спосіб її передання заносить звичайним сопухом.

ТЕПЕР ІХАТИ ДО КАНАДИ!

На португальськім кораблі Кванза за переїзд одної особи в третій клясі з Лісбон до Ню Йорку платиться тепер $1,300, перша кляса коштує $2,500. Тим кораблем їдуть головно жидівські утікачі. Ціни переїзду тому такі високі, що той корабель є тепер одиноким, який відважився на таку подорож.

ЧИТАЙТЕ... ЗАМОВЛЯЙТЕ...

– ПРОПАМЯТНУ КНИГУ –

З Нагоди 50-Ліття Нашого Поселення в Канаді

Ціна $2.50 за Примірник з Пересилкою

The Redeemer's Voice. Yorkton. Sask.

Висилка тільки за попередним надісланням грошей.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg. Man.

Бурса БУК-а:
301—4th Ave. North. Saskatoon. Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
940 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3582 Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Десятник летун М. Федірчик

НА ПОЛІ БОЮ

За морем погиб в бою летунський десятник Михайло В. Федірчик з Винипеґу. Ще в маю брав участь у великім налеті на Кольонію і Ессен в Німеччині. 29 червня зістав убитий, а 2 липня похоронений— після цих вісток, що дістав його батько, який живе під числом 409 Талбот еве. Десятник Федірчик уродився у Винипеґу в 1920 р. і покінчив вищу технічну школу та почав студіювати лікарство на манітобськім університеті. З медичних студій має два роки праці, а в січні 1941 вступив охотником до летунів, в жовтні покінчив летунську науку а в грудні виїхав за море. Полишив батька, сестру і одного брата, що тепер вчиться на летуна в Брендоні.

Пропали після боїв— летунський старшина Альбін Луцький з Винипеґу, летунський старшина Данило Малофій з Фишер Бренч і десятник Василь Кравець з Порт Коквітлям, В.К., помер Ф. Савчук, рядовий з Гардівій, Альта. Всі родом українці, що охотниками пішли боротися за нашу вольну Канаду і за неї віддали своє молоде життя.

Честь їм!

Наші жовніри десь в Англії на першій ратунковій станиці дістають поміч. З обвитою головою, придержуючи одною рукою сталевий шолом, стоїть винипеґський українець, канадійський жовнір, **рядовий Н. Котик.** Всі три жовніри лише легко ранені і після перевязки лікар дозволяє їм вернути до своїх частин.

Оноді король і королева оглядали в Англії один з найбільших сховків зброї на світі. За цілий день встигли оглянути лише одну трицяту часть тої зброївні.

Всі керниці в Лівії і Єґипті уступаючі імперіяльні війська полили оливою з риб, котра чинить воду непитною. А вода в пустині на горячі значить дуже богато. Подають однак, що наступаючі війська найшли якийсь хемічний спосіб очищення тих керниць.

Винайшли тяжкі ґумові опони, що не потребують мягких ґум в середині. Воздух зберіґається в середині самочинно. Винахід зробили техніки компанії Ґудрич.

Німці перейшли ріку Дон біля Ростова і біля Семлянська та скорим ходом посуваються на Кубань і до казочно богатих оливних закопів Кавказу. Інша ґрупа наступає в напрямі до Сталінґраду над Волгою.

– ВОЄННІ ВІСТИ –

Англійські війська заняли таки без бою важний остров в ґрупі Коморів, 200 миль на захід від Мадаґаскару, **Майот.** Остров має 18,000 населення і 140 квадратових миль простору.

Японці заняли місцевости Ґона і Буна в Новій Ґвінеї в частині Папуа і посувають в напрямі пристані Морсбі, від котрої тепер віддалені яких 120 миль.

ЗОЛОТА МЕДАЛЯ

Летун А. К. Смолій з Винипеґу дістав золоту медалю за найкращі успіхи в науці підчас летунського вишколу в бездротнім телеґрафі.

НАУКА В ВИЩИХ ШКОЛАХ ЗПІЗНЕНА

Щоби студентам вищих шкіл дати нагоду помогти підчас жнив, відложено отворення вищих шкіл на половину вересня цего року.

ЗВОРОТ ДО ІНФЛЯЦІЇ

Щоби поповнити непередвиджені і збільшаючі кошти війни наше правительство звернулось до зичення грошей в банках і з Отави подають, що при кінці липня тим чином влада визичила в банках $75 міліонів і знова буде зичити час до часу, як буде потреба.

Є три способи платити владі за видатки воєнні.

1) Через позички в приватних громадян,
2) Через зичення в банках,
3) Через печатання нових паперових грошей.

Тому, що перший спосіб тепер оказався замалий, влада переняла другий. Від початку війни досі подібним чином позичено від банків $400,660,000. На це дають банкам заставні листи, короткотермінові, котрі потім знова відновляють в речинці.

УКРАЇНЦІ, ЩО ЖИТТЯ ВІДДАЛИ ЗА КАНАДУ!

За морем на полі бою **убитий в бою Василь Л. Білоус,** летунський десятник, зі Стінен, Саск. В Канаді підчас служби **убитий Йосиф С. Юрківський,** десятник, з Леніґен, Саск.— в Монтреалі помер **Петро М. Бучинський** з Форт Вилям, Онт. Вічна їм память!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Сиск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobryansky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobryansky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЖОВТОБЛАКИТНИЙ ПРАПОР І ВЕЛЯМИНОВІ ЛЮДИ...

Американська преса принесла таку вістку: "У середу 15 липня 1942 відпив з Ню Йорку від причалу в Джерзі Ситі **Шведський корабель** Дротнінгольм з повертаючими домів громадянами осі. На кораблі було 815 осіб... Корабель помальований ясною фарбою і **має по боках намальований величезний синьо-жовтий прапор Швеції.** Для охорони вночі боки корабля будуть освітлені сильними світлами."

Стільки про признаний обома воюючими сторонами безпечний переїзд корабля з синьо-жовтим прапором. Значить, червоні большевики запевнили тому кораблеві з синьо-жовтим прапором вільний переїзд. Во це на основі міжнародного права, а Швеція **є самостійною державою.**

Мимоволі пригадується подія, про котру по повороті з російської неволі згадував в 1918 році прилюдно підчас викладу в Перемишлі др. Федак, котрий разом з Митрополитом якраз тоді вернув через Петроград і Штокгольм до Львова. Оповідав др. Федак, як він з Митрополитом везли з України пам'ятки— синьо-жовті широкі стяжки, котрі вручили їм київляни. І коли прийшла митна контроля в Петрограді а при владі вже були большевики, митний урядовець большевик побачивши українські національні стяжки, згорів жився.

—А се что? Мазепінство!

І хотів відібрати нашим поворотцям з царської неволі ці стяжки. Та, каже др. Федак, тоді якраз в пристані стояв шведський корабель і на ньому вільно повівали на леготі вітру синьо-жовті стяги. др. Федак зорієнтувався вмить, показує рукою на шведський прапор на шведському кораблі і каже:

—А се что? **Тоже** мазепінство?

І урядник замовк.

Не відбирав вже стяжок...

\- - - - -

До Винипегу приїхав екзарх московського патріярха, митрополит Православної Церкви, Веляминь. Його знимку в білім широкім ковпаці, з бородою, в чорній рясі і з панагією на грудях принесла місцева англійська преса. Ця сама преса подала, що на стації витали його представники росіян і в неділю 19 липня 1942 пополудні о першій буде для нього прийомний обід в салі російської православної церкви.

Ця преса однак нічого не подала про це, чи цей митрополит, представник самого патріярха православного —мавби правити яке богослуження в церкві і нічого потім не подала про якусь проповідь в церкві того митрополита, хоч вона звичайно дуже пильно такі проповіди церковних достойників без огляду на віроісповідання нотує.

Але.

Ця сама преса докладно подала, що той представник православія говорив вечером тої неділі на мітингу в червоним домі, де до війни містились всі місцеві большевицькі організації і котрий то дім влада потім замкнула а тепер назад віддала червоним. В цім, а не іншім домі, промовив той митрополит з Ню Йорку так.

—Забудьте за свободу віри в Росії якраз тепер, але дайте нам більше човгів, більше ліків, дайте нам другий фронт!

Присутних було понад тисячу людий і як виходить з імен майже самі українські імена тих "росіян." Вони то з того приводу зложили для Росії $1,900 там на місці.

До них говорив досить довго митр. Веляминь і сказав, що в Росії після приняття сталінської конституції всі люди мають цивільні права, також і духовні. Коли збереться там 20 осіб, то можуть винаймити собі хату і там мати відправи. Веляминь признав, що в совітах вязнили священиків, але сказав, то було за те, що Церква була противна совітам і священики працювали проти влади. За це їх там карали. Він також признав, що влада в совітах є безбожна, але сказав, що вони там все надіються, що та влада верне до Церкви. Він також сказав, що Православна Церква в совітах є вся за владою. Признав також, що в Росії невільно вчити релігії в школах і невільно отвирати релігійних шкіл, ані Церква не може скликувати свого собору.

Ось так виглядає тепер "істинное" православія та його представники — та його люди.

Не знать, чи ті самі, чи інші люди— коли був похід всіх націй у Винипегу і українські бувші вояки мали їти в похід з жовтоблакитним прапором, зачали бійку, в котрій хотіли подерти той прапор, але замість того вийшло так, що подерли британський а в українськім прапорі зломили тільки держак. Однак наші ветерани були майже всі окровавлені в тій бійці і вже не ішли в поході з жовтоблакитним прапором.

Цікаво, чи ішли в поході тоді шведи і що булиб ці люди зробили, колиб так шведи були несли свій синьо-жовтий старовинний прапор вікінгів?

\- - - - -

З того наука така. Треба бути вольним чоловіком, щоби вміти пошанувати прапор вольного народу. Шведський синьо-жовтий прапор, бо Швеція вільна країна і має свою владу! Наш жовтоблакитний прапор жде ще волі України і своєї влади, щоби його шанували всі!

ДОМАГАЙТЕСЬ ОГОЛОШЕНЬ ДЛЯ НАШОЇ ПРЕСИ!

Підчас річного з'їзду католицької преси Америки і Канади в Бірмінгем цього року, Преосв. Тулен так сказав: "Ми знаємо, що католицька часопись негодна істнувати без оголошень. Ми, що видаємо католицькі часописі, знаємо, що воно так є— але чи ми виховали в тім напрямі наших священиків і наш нарід? То є тільки річ простої справедливости вести діло з оголошеннями на чесній підставі. Ми нікого не кривдимо, коли від наших читачів домагаємося, щоби вони купували в тих, котрі у нас оголошуються. Колиб тільки ми змогли виховати наших священиків і нарід говорити так: Ми купуємо у вас тому, що ми виділи ваше оголошення в нашій католицькій часописі— як далеко ми поступилиб вперед! Або, щоби говорили так: Я у вас не купую тому, бо я не виджу вашого оголошення в нашій католицькій часописі... Колиб ми змогли навчити тої науки, тоді всі наші грошеві клопоти пропалиб. Коби Господь приспішив той день!"

Так сказав Преосв. Тулен до американців і канадійців.

А що сказати нам до українців?

Колиб так бодай члени БУК-а взяли

(Продовження на стороні 11)

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Серпень 1942

14 П Серпень. Проісх. Ч. Хр. (Спасівка)
15 С Перенесення мощей св. Стефана
16 Н Неділя 12 по Сош. Ізаакія і ін.
17 П Мч. 7 молодців у Ефезі
18 В Мч. Евсигнія
19 С Преображення ГНІХ.
20 Ч Препмч. Дометія
21 П Кп. Еміліяна
22 С † Ап. Матія
23 Н Нед. 13 по Сош. Мч. Лаврентія
24 П Мч. Евпла
25 В Мч. Фотія і Анікити
26 С Преп. Максима
27 Ч Прор. Міхея і перен. мощ. Теод. Печ.
28 П Успення Пресв. Богородиці
29 С Перен. Нерукотвор. Образа
30 Н Нед. 14 по Сош. Мч. Мирона
31 П Флора і Лавра

УСТАВ

14, пят.—Проісх. Чесного Хреста, 7 мучеників Макавеїв і Памятка Хрещення України. —Віднині починається піст, Спасівка, що тревае до 27 серпня включно. На Сл. Б. ап. 125 і 330, ев. Ів. 60 і Мат. 38. По заамвонній молитві водосвяття на спомин Хрещення України і відповідна проповідь.

16, нед. 12 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 158, ев. Мат. 79.

19, сер. Преображення — Литія, утр. ев. Лук. 45, на. Сл. Б. ап. 65, ев. Мат. 70, по заамвонній молитві свячення овочів.

23, нед. 13 по Зісл. і Попразд. Преобр.— гл. 4, утр. 2, на Сл. Б. ап. 166, ев. Мат. 87.

28, пят. Успення— Литія, на утр. ев. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 24, ев. Лук. 54.

30, нед. 14 по Зісл.— гл. 5, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 170, ев. Мат. 89.

о. Луцик

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДА І СПАСА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

На нинішний торжественний празник Церква свята читає нам в евангелію св. Матея так: "А через шість днів бере Ісус Петра, Якова та Івана, брата його, і веде їх на гору високу осібно. І преобразився перед ними. І сіяло лице Його як сонце, а одежа Його стала біла як світло. І се зявились їм Мойсей та Ілія, що розмовляли з ним. А Петро звернувся до Ісуса і сказав: Господи, добре нам тут бути. Коли хочеш, збудуємо тут три шатра— тобі один, Мойсеві один і один Ілії. Як він ще говорив, се ясний облак отінив їх і се голос з облалака сказав: Се Син мій улюблений, в котрім я собі уподобав. А учéники почувши впали на лице і дуже полякалися. І приступив Ісус, і діткнувся їх та сказав: Встаньте і не бійтеся. Колиж звели свої очі, нікого не бачили, тільки самого Ісуса." Мат. 17, 1-9.

Христос переобразився перед трома своїми учениками. Взяв з собою Петра, бо глибока була його віра і він мав проводити Церкві, як видимий її голова і намісник Христа на землі.

Взяв Івана, бо той був незвичайної чистоти душі і тіла та мав невисказану любов до Спасителя, котру списав взнеслим ладом в своїй евангелії.

Взяв Якова, бо він перший з усіх апостолів потім пострадав за Христа мученичу смерть.

Знав Христос, як слабка є людська природа, тому хотів скріпити серця тих апостолів, бо зближався час страстий і вони мали побачити Його, розпятого на хресті, на око немічного і безсильного. Хотів, "щоби вони бачили, що Він є той самий Спаситель Ізраїля, котрого предсказали пророки"— як каже св. Єфрем. І тому св. Церква в кондаку нинішнього дня так співає: "На горі преобразился еси і якоже вміщаху учéници твої, славу твою Христе Боже видіша. Да егда Тя узрять разпинаема, страданіе убо уразуміють вольное, мірови же проповідять, яко Ти еси воістину отчее сіяніе."

Нині на горі Таворі наче видимо Христа Спасителя таким, яким увидимо Його в небі. І тому серце наше повинно загоріти жаждою того неба, де "око не виді і ухо не слиша, і на серце человіку не взидоша, яже уготова Бог любящим его"— І Кор. 2, 9.

Того то неба "щасливість може бути заслужена, але ніколи описана"— каже св. Августин. Там праведні "упіються от тука дому твоєго і потоком сладости твоєя напоїши я"—Пс. 39, 9. Там "обителі иногі суть"— Ів. 14, 2.— і хоч красний е той світ, а однак "наше теперішне життя в порівнанню з будучим е радше смерть, як життя" каже св. Григорій Вел.

Там "отимет Бог всяку слезу от очію їх і смерти не будет ктому, ні плача, ні вопля, ні болізни не будет ктому"— Отк. 21, 4.

Там увидим Христа, котрого "видим убо нині якоже зерцалом во гаданії, тогда же лицом.ко лицу"— І Кор. 13, 12.

Того Христа будем там видіти цілу вічність.

Нехай жажда того невисказаного щастя запалить серця наші, а гадка наша нехай остановиться на тім, що **на небо треба собі заслужити.** Треба бути добрим рабом, благим і вірним, і треба бути чистого серця. Бо "не імат в него внити всяко скверно і творяй мерзость і лжу"— Отк. 21, 27.

\- - - - -

Празник Преображення здавен давна Церква свята обходить торжественно. В 4 ст. свята Олена, матір цісаря Константина, збудувала на горі Таворі величаву церкву, котру в 13 ст. збурив турецький султан Салядин. В нас у Львові, на Західній Україні, е величава Преображенська церква.

Молитва.—Величаєм Тя, животдавче Христе, і почитаєм пречистия плоти твоєя преславноє Преображеніе.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД СЕСТЕР

Прихильну статтю в справі Ювілейного Фонду для наших Сестер в Канаді з нагоди їх золотого ювілею написав в УВістях о. А. Трух ЧСВВ.

о. Трух намічує там три цілі, на котрі головно повинен іти цей фонд.

1) Будова домів для Сестер там, де ще нема, або де е, але невідповідні.

2) Будова цілоденних шкіл, котрі вести будуть Сестри.

3) Будова українських лічниць— особливо там, де вони дуже бажані, як це має місце у Винипегу і в Торонті.

Дійсно, що цим пляном справу поставлено ясно і отверто.

За нашим загалом, що творить 83% всіх українців Канади тепер сказати своє слово —і здійснити це жертвами. На фронтах війни люди жертвують своїм життям, народи нині ложать тяжкі жертви в майні, грошах і крові— нам в Канаді і для нас в Канаді намічено цілі, які— колиб їх виконати —стануть благословенням для многих поколінь. А виконати можна і навіть без великого напруження, бо грошей тепер не бракує, а кождий при добрій волі може бодай щось жертвувати.

Слово тепер за нашим віруючим і жертвенним загалом!

30-ліття Священства

Дня 4-серпня ц.р. Їх Ексцеленція Преосвященний Кир Василій обходив тридцятиліття свого священства. Тому 30 літ у Філядельфії годішній епископ, Преосвященний Сотер Ортинський, уділив св. Тайну священства нашому теперішньому владиці, котрий знова тому 13 літ приняв епископські свячення і був інтронізований у Винипегу. Торжественна Служба Божа з того приводу була в церкві оо. Василіян у Винипегу, котру відслужили отці Мирон Кривуцький, парох Сифтону— П. Божик, парох церкви св. Андрея у Винипегу і Й. Бала, парох з Етелберт, Ман. Діяконували отці— И. Пуляк з Брендону і Ів. Кришталович з Винипегозис. Присутними були 32 отці—між ними протоігумен оо. Василіян Бараник і візитатор оо. Редемптористів Ст. Вахталовський. Проповідував о. Гр. Шишкович ЧНІ про гідність епископа —чим є епископ для Бога, чим є для нас. Сказав о. Шишкович: "Во славу мою создах тя" а та слава Божа так велика, що колиб весь світ був зі щирого золота і ми мали всі самоцвіти та це все принесли на Божу честь, то воно тільки краплина в морі. Безконечному Божому маєстатові можна належно віддати честь тільки в один спосіб— через св. Службу Божу, бо на цій безкровній жертві сам Бог приноситься в жертву. І ту найвищу можливу честь віддаємо Богу руками священика. І коли гідність священика так велика перед Богом, то щож доперва гідність первосвященика? Того, котрий кладе свої руки на голову питомця і висвячує його на священика Бога вишнього.

Під кінець відправи проповідував ще о. канонік Каменецький з Торонта і згадав на канві літ про тяжкість епископського хреста і діяльність нашого епископа.

Заяву вірности, любови і послуху від священства зложив о. Мирон Кривуцький і тоді священики поодиноко складали свою любов свому епископові через поцілунок.

Накінець промовив сам Преосвященний і дякував Господу Богу в Тройці святій, єдиному за все, за свої літа, за гідність свого стану, за численне духовенство, що слухняно і без-найменшого спротиву все виконує приказ свого епископа, за працю і любов своїх вірних.

Многолітствія закінчили це глибоке почуванними торжество.

Співали самоїлкою під проводом Тимкова, на органах грала панна Записоцька.

Пополудні був обід, підчас котрого в короткій програмі слідувало кілька торжественних слів і тостів, на котрі знова відповів Преосвященний Ювілят словами признання і подяки для свого духовенства, заповідаючи найкращі можливости нашого розвою в Канаді.

Тоасти піднесено в честь св. Отця, Їх Величности, нашого короля і королевої, дієцезії та Преосвященного, котрому вручено від священиків і вірних дар любови.

Потім була товариська гутірка між отцями, котрі раді були стрінутися тут з подальших сторін.

Годиться замітити, що наш Преосвященний закінчив якраз 58 літ життя і за два роки дасть Бог діждати будемо обходити 60-ліття їх уродин.

На многі і щасливі літа Владико!

ЦЕРКОВНІ НОВИНИ

З початком липня відбулося **посвячення** величавого **замку-домівки Сестер Служебниць в Америці в Словтсбургу** в присутности Преосв. Богачевського і Преосв. Ладики, та многих отців і вірних. Провідником торжества був Впр. о. Володимир Красовський, **ЧНІ.**

18 липня 1942 прийшла вістка до Преосв. Богачевського, епископа ординарія українців католиків в Америці, про **назначення о. Амвросія Сенишина, ЧСВВ,** ігумена оо. Василіян в Шикаго, тутилярним епископом Майни і **епископом помічником** для **Америки.** Преосв. Сенишин приїхав зі Старого Краю до Америки 1933 р. і був ігуменом та парохом церкви св. о. Николая в Шикаго— одної з найкращих наших церков в Америці. На цім становищі зорганізував і перевів дуже успішно в червні 1941 Евхаристійний Конґрес східних обрядів в Америці, на котрім були присутні всі наші владики і апостольський нунцій. Новому нашому епископові, Їх Ексцеленції Преосв. Амвросію Сенишинові ЧСВВ складаємо на цім місці наші глибокі бажання всіх Господніх благ і успіхів —на многі і благі літа!

Преосв. Ладика висвятив в церкві св. Володимира і Ольги у Винипегу **на діяконів о. Ярослава Головатого і о. Иосифа Кормила—** на сам празник 26 липня 1942. Парохом нової і гарно уладженої, цілком в новітнім розумінню, церкви є о. др. В. Кушнір.

На Вонді, Саск., яких 45 миль на схід від Саскатуну при головній залізничій СНР дорозі **стали будувати нашу церкву.** Членів тепер 30 родин — парохом є о. П. Криворучка з Саскатуну. Знаючи ревність і посвяту о. Криворучки, а також будівельний хист, є вся надія в Бозі, що Вонда кінець кінців буде мати свою церкву, на котру це місточко віддавна жде. Більшість мешканців місточка французи католики— мають гарну свою церкву, сталого священика, помешкання для нього і віддільну школу. Українці живуть кругом на фармах, а також деякі в місточку.

Посвячення угольного каменя нової нашої церкви у Гвайт Біч, Саск. було 2 серпня— парохом і одним з основників цеї нової нашої парохії є о. Н. Сірий з Аррану.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЛИПЕНЬ

ПРИХІД—

о. П. Серветник, Анна Завадська, Кат. Костельна	$ 3.00
о. др. В. Кушнір 14 передплат	15.50
о. Семчук 2 передп. і з продажі	4.89
Збірка пані Г. Дух і пані М. Осадчук з Винипегу	16.95
о. Ігор Шпитковський з продажі	4.35
Збірка пані Еви Боднарчук і пані Марії Журби	16.50
Ол. Майданюк, о. Н. Кушнірик, о. Горошко, А. Атврон	4.90
Збірка на вечірку в честь о. Горошка,	8.20
Збірка пані Гарачай і двох пань Беляк з Винипегу	38.25
Ст. Кузьма, пані Самотілка, о. Семчук	4.70
о. Криворучка на клішу	5.00
Д. Скакун, А. Шимків	2.00
Разом	$123.24

— РОЗХІД

Друк БН ч. 13	$40.80
Додаток	10.00
Розсилка	3.96
Обгортки	3.15
Друк листів	2.80
Мети і значки	2.89
Друк БН ч. 14/15	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
Обгортки	3.15
Кліша студентів	6.48
Разом	$128.03

Дм. Кобринський,
завідатель

Замітка: Цим разом є малий недобір за липень в сумі $4.79—але є. І тому просимо скріпити старання і працю для своєї вільної віруючої преси.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Збирали Сестриці парохії св Покрови у Винипегу, пані Анна Беляк з Алфред, пані Анна Беляк з Редвуд і пані Пелагія Гарачай.

Зложили свої жертви, як слідує: По $1.00: Братерс Бейкері, др. Новак, Ів. Завідовський, П. Шпур, др. Резновський, др. Веселяк, Сотерленд Готел, Александер Кафе, Савула, Комюніті Фуд Сторс, Централ Дейріс, др. Гуцуляк, др. Фінкель, пані Вуд, Ол. Тимочко, Д. Герич, пані Волощук, пані М. Гошовська, пані Анна Беляк з Редвуд і пані Анна Беляк з Алфред.

По 50ц.: Ногет Готел, Ню Корона Кафе, Горді, Гаврилюк, Краснопера, др. Блюм, пані Ф. Шалай, В. Кардинал, Р. Крупяк, пані Огаренко, пані Федорук, пані Масік, П. Хомин, А. Алмилуя, С. Музичка, Дора Коник.

По 25ц.: пані К. Зелінська, пані Т. Чайковська, пані І. Українець, Н. Скрипник, К. Шалай, Ів. Рудачек, М. Москаль, К. Бимбровська, А. Яремко, Н. Головятий, С. Моравецька, М. Шмігель, П. Білань, М. Ройко, К. Покривка, М. Пелехата, М. Сеник, Ів. Гира, пані Довганик, пані Лехів, пані Кравчук, пані Слупська, пані Мудра, пані Фарашук, пані Микицей, Ф. Інголдсон, пані В. Вавринчук, пані Яструбчак, пані К. Озеро, пані М. Ділай, пані П. Гарачай, пані Нижник, пані Яцків, пані М. Речкун, Ів. Возьна, Ів. Негрич, М. Луцький, пані Босак, пані Дорош, пані Михальчук.

По 15ц.: А. Стельмащук, пані Стефанюк з Магнус. По 10ц.: І. Боячек.

Разом **$38.40.**

Паням добродійкам за труд і терпеливість для преси, всім ласкавим жертводавцям за прихильність, поміч і жертви на цім місці **сердечно і віддано дякуємо!**

\- - - - -

Збирали пані Сестриці парохії св. Покрови у Винипегу, пані Ева Боднарчук і пані Марія Журба.

Зложили жертви, як слідує: по $1 пані Жаровська, пан Головчук, пані Ева Боднарчук і пані Марія Журба

По 50ц.: пані і панове: Ліпницька, Бращук, Самборович, Копяківський, Біленька, Іван Мараз, Рурик, Беднаж, Сафіян.

По 25ц. пані і панове: Никола Трусь з Алфред, Гр. Самець, Самотілка, Касіянчук, Мальчевська, Лесюк, Липська, Химка, Загурська, Квасниця, Мазур, Мушій, Чубала, Галик, Шпіцер, Нафстович, Борушинський, Гнат Порубанець, Похович, Іван Трусь, Ділай, Янчук, Возьна, Янчук, Урбанський, Мельник, Бабій, Шалай з Каледж.

По 20ц.: пан Гуменюк.

По 15ц.: пані і панове: Сятник, Деда.

По 10ц.: пані і панове: Чабан, Хомяк, Гнойова, Голембіовський, Гуменюк.

Разом $16.50.

Також цим нашим паням добродійкам за труд ласкавий і всім жертводавцям за щирість, прихильність і поміч **сердечно і віддано дякуємо в Христі!**

\- - - - -

Пані Папіж з Винипегу.... 25ц.

о. Петро Криворучка з Саскатуну, ректор бурси БУК-а .... $5.00.

Збірка в Боршеві, Саск. з нагоди св. Петра і Павла, місцевого празника і іменин пароха о. Петра Криворучки, котрому вдячні парохіяни того дня вручили золочений ручний часослов. Принагідно збирають також гроші на будову нової церкви, що дай їм Господи вкоротці здійснити. Там околиця гарна, молоді богато. Збірка на пресфонд винесла.... $3.00

А. Шимків, Льорензо .... $1.00.

Збірка на вечірку в честь о. Горошка в Гефорд, Саск. .... $8.20.

Гефордці все свідомі, жертвенні і діяльні. Жадна помітніша подія не минає там без відгомону в добрім. Вміють другим віддати честь— за це належить честь їм і признання. Кобн таких громад в Саскачевані і скрізь по Канаді більше!

\- - - - -

Всім нашим жертводавцям і ласкавим збірщикам, а також всім тим, що заохотили до збірок— сердечно і віддано дякуємо!

Най Бог благословить і щастить за добру поміч!

ПОКЛІН СВ. ВОЛОДИМИРОВІ ВЕЛИКОМУ

В неділю 26. липня, ц.р. Брацтво Українців Католиків у Йорктоні торжественно святкувало небесного свого Покровителя, великодержавного князя, св. Володимира Великого.

Шкільна місцева молодь, по тяжкій річній праці в школі, на вакації виїхала на провінцію. Щоб цему бракові зарадити та гідно відсвяткувати память св. Володимира В., заряд відділу БУК-а в Йорктоні запросив собі до помочі молодь УКЮ з Гудів, Саск. Вона радо загостила до Йорктону й взяла чинну участь у святі.

Вечером о 7-ій годині Впр. о. Н. Копяківський, ЧНІ., гість із Роблину, Ман., перед Хрестом-Памятником Хрещення України, дуже гарно прибраним квітами, відспівав Молебень в честь св. Володимира й в церкві М.Б.Н.П. відправив суплікацію в намірені українського народу.

Після Богослуження в церкві, численні парохіяни прийшли до парохіяльної домівки й тут відбулася друга часть свята, в часі котрого УКЮ з Гудів виголосило ряд промов на тему: БУК творить нову історію укр. народу в Канаді; Лицарі БУК-а, Гр. катол. Церква й укр. наріг; Якою має бути укр. молодь?; В чім лежить патріотизм укр. дівчини?; Пізнаваймо нашу організацію БУК-а —та деклямації: Ти українець? і святочну деклямацію в честь св. Володимира В. Головний реферат про св. Володимира В. виголосив Впр. о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ. Свято зробило дуже гарне враження на учасників. Мило було слухати палких промов української католицької молоді й бесіди о. місіонаря про "Ясне Сонічко" України!

Честь усім тим, що приготовили це свято!

З Абісинії

Італієць: Стрічає чорного абісиниця й каже: тепер дамо вам школу, віддячимо за те, що ви колись були людоїдами, та живились мясом білих подорожників.

Чорний: Але ми їли по одному, а білий чоловік хоче нас всіх відразу з'їсти.

— БУК МАНІТОБИ —

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД БУК-а В РОЗА, МАН.

Роза, се місцевість віддалена поверх сорок миль на полудневий схід від Вінніпегу. Замешкують її самі українці, які і мають свою красну церковцю Пресв. Евхаристії, дзвіницю, цвинтар і народний дім. Належить вона до округу Вайта, який то округ обслугує зараз о. І. Калуський.

о. І. Калуський се рухливий священик. За короткий час свойого перебування в Вайта, постарався о се, щоби були два з'їзди ювілейні в його окрузі, дві місії, сам учить дітей катихізму по всіх церквах округу, а нарешті заміряє зробити ще велике свято: відслонення памятника на цвинтарі в Стюартбурн. Не забудьмо, що на теперішній цвинтарній площі в Стюартбурн стояла найстарша церква в Манітобі збудована ще 1898 р.

На запросини о. І. Калуського вибираюсь в суботу 25-го липня на ювілейний з'їзд БУК-а, що має відбутись в неділю дня 26-го в Роза. Ох як не хочеться покидати теплої і сухої хати в місті і вибиратись поза місто в таку погоду: дощ мов з цебра падає від самого полудня. Сідаю в год. 6.30 вечером на баса, який має мене завести до самої Вайти. Е, що там тих 60 миль до Вайти. Заїду певно на якусь 9, ну а на 10 год. певно, так думаю собі. В басі заповненім "по береги" майже самими "крикливими" французами час скоро минає. Дістаємось щасливо аж до Ст. Мало, де решта французів злізає з баса. Ну тепер вже спокійно дістанемось до Вайти. Але доперва тоді почалась справжня мука нашої подорожі: бас котився легко і скоро по шутровавій дорозі, тепер коли знайшовся на мокрій, липкій глині, не хоче посуватись ані руш. Не могли трактори, один і другий раз, бас заперся і не хоче посунутись. Ой як набідився шофер баса! На наше щастя надіздже якийсь фармар, англієць, зо своїм ще передвоєнним фордом, призвичаєним до місцевих доріг, покидаємо баса і переносимось до авта. Працаємось з нашим шофером баса— справжнім приятелем пасажирів.

"Чоловік стріляє— Бог кулі носить" каже наша приповідка. Так було і зо мною: думав на 10-ту бути в Вайта, а заїхав на 2-у год. по півночі. Змучився я так довгою їздою, але також много нажурився о. Іван. Чекав на мене цілий час, а тут ще великі дощі. Хто знає як то буде завтра? Утішився о. Калуський коли побачив мене. Вже одна гризота злізла з голови. Коби ще погода на завтра, то вже все в порядку. Але на Бога надія і ми кладемось на заслужений спочинок.

Раненько стаємо. Богу дякувати гарна погода. Убираємось скоро і в дорогу. Отець Іван їде до Сопівник де має перше св. Причастіє з дітьми, а я до Роза. Дороги фармарські повні болота, але дасть Бог і скоро висохнуть і люди зїдуться на з'їзд.

Церква на Роза дуже гарна, велика, однак сподіються на нині досить людей, тому приготовлено гарний престіл на дворі, де має відбутись полеве богослужения. о. І. Шпитковський відправив в 10-ій год. утреню, висповідав кількоро людей. 11.30 дзвін задзвонив на дзвінниці і почалась торжественна св. Служба Божа. Люди напливають мов филя на площу коло церкви, старенькі піонірі і основники церкви посідали в тіни дубів на лавках, коло них хор парохії, а навколо маса молоді, дівчат, хлопців, жінок. Усі з великою увагою слухають Сл. Божої і насолоджуються справді гарним співом хору. По евангелію о. Шпитковський сказав пригнагідну проповідь на се свято. Звернув увагу що се за свято нині, вказав на великі скарби наших піонірів: віру в Бога, любов до католицької церкви, українського народу і Канади. Накінець заохотив усіх іти слідами піонірів. Службу Божу закінчено піснею: Боже великий єдиний, яку всі люди відспівали на вколішках. Що за зворушаюча хвилина се була.

Люди, яких було на святі поверх 600, по богослуженні удались на перекуску яку приготовлено зараз коло церкви. Люди не розходяться, бо має ще відбутись друга частина свята: роздавання почесних грамот піонірам і промови. Ся друга часть з'їзду почалась промовою о. Калуського, який привитав людей яко парох, подякував за так численне прибуття на свято, згадав теплим словом перших піонірів. Дальшим бесідником був о. Шпитковський, який з почесной грамотою в руці пояснював кому така грамота належиться і за що її дається. Опісля роздано грамоти слідуючим піонірам: І. Іванчукові, приїхав до Канади 1898 р., Ілії Боднарчукові, 1896 р., С. Іванчукові 1899 р., Мойсейові Баланові 1904 р., В. Запорожанові 1900 р., І. Паліеві 1900 р., В. Кобзареві 1900 р., О. Кізюкові 1902 р., М. Романюкові 1911 р., М. Касіянові 1900 р., П. Скринкому 1899 р., С. Тофанові 1906 р., В. Погрібному 1914 р., А. Мігайчукові 1912 р., Т. Максимчукові 1911 р., О. Ткачикові 1897 р., І. Грабчукові 1910 р., І. Пупезі 1904 р.

Потім промовляли ще: посол Саломон і Ярослав Миловський. Закінчено промови і сю другу частину свята відспіванням національних гимнів.

Третя часть з'їзду була спортова. На площі коло галі дружина мягкого мяча з Рози розіграла два змагання з дружинами з Карлаврі і Сарто. Що за радість було видно на лицях молоді з Рози, коли їх дружина вийшла два рази побідницею в сих змаганнях: Роза—Карлаврі 12-1 і Роза—Сарто 6-5.

На сей з'їзд зїхались люди з дооколичних місцевостей як: Сарто, Сеньків, Карлаврі, Стюартбурн, Вайта, Сандавн, Толстой, Дуфрост, Пленки Плейн і других. Усі довго будуть згадувати сей красний день який перебули на з'їзді в Роза.

ЗГИНУВ ЗА ВОЛЮ КАНАДИ

Courtesy of Winnipeg Tribune.

Василь Винтовник
летун капраль

Парохія Пресв. Евхаристії в Елмвуд-Ість Кілдонен, Ман. оповита жалобою: ось перший її член скінчив своє 22-літне життя віддаючи його на жертівнику Волі. Згинув Василь Винтовник дня 20-го липня в Масбенк, Саск., коли його аероплян розбився на землі. Родився в Ість Кілдонен, Ман., тут скінчив свої школи, батьки його називаються Петро і Параскевія.

Величаві похорони, перші сього рода в історії Вінніпегу, відбулись в суботу дня 25-го липня, при великім здвизі народу. Трумна була покрита національним прапором, несли її капрали-товариші Василя, почесну сторожу творив відділ з 30 летунів. Похоронні богослужения відправив в церкві Пресв. Евхаристії о. І. Шпитковський в присутности о. капеляна Кросленда.

Хай канадійська земля, за яку ти віддав своє молоде життя буде тобі легкою!

З'ЇЗД В СТЮАРТБУРН

(Продовження)

Люди обідали довше. Домівка біля церкви невелика, на два столи і була щільно виповнена людьми. За столи треба було тиснутись. Однак настрій був прегарний. В гаморі розмов, серед обилля страв, ніхто навіть не уважав на це, що світлиця переповнена в щерть. І треба признати, що тамошні люди —то газди! Ніхто з них не пішов на свій візок чи на самохід, щоби перекусити— але всі по газдівськи одні по других-поважно, чемно і вічливо ішли обідати до церковної домівки, бо прихід з того для церкви. І приймали газдині славно, також по газдівськи. Не бракувало там страв ні мясива. Кождий їв, ситився і знова заставляли столи. А було тих столів много, бо промови зачались аж десь біля четвертої. З самої Рози був один стіл гостий, а з других околиць тяжко злічити. Це свідчить про спільноту любови в околиці і старовинну гостинність.

(Далі буде).

ВОЄННІ ХИТРОЩІ І НЕВДАЧІ

Подають через Швецію, що німці всі вулиці в Берліні затаїли ріжними способами. І так на образку зліва бачимо таку затасну мийську вулицю. Над нею вздовж дротяна сітка, в котру понапихані штучні смерічки, щоби летунам згори здавалося, наче це ліс, а не місто. Таке притаєння не лише коштовне, але й мало успішне, коли судити на образку з права з того самого Берліну. Мимо притаєння британські летуни не дали себе одурити і післали згори вибухові дарунки, котрі спричинили широке знищення. Бачимо ріг вулиці і доми зовсім сторощені. Цим разом німецька хитрість не вдалася і вся праця в цім напрямі була задурно. Легко представити собі настрій населення, котре мусить жити в заєдній тривозі і кождої хвилі сподіватися налету, котрий лишить руїни з його помешкань. Останніми часами у Берлін прибули втікачі знад Рурщини, котру англійські летуни бомбардують майже безустанку і сотками пітаків. При цім скидають новітні бомби, вагою дві тони одна. Така бомба одним вибухом надолі нищить цілий блюк забудовань.

Канадійські Новини—

Проти втягання молоді в заранню працю.—Католицька Ліга Жінок приняла рішення проти намагань тяжкого промислу втягати заскоро молодих хлопців і дівчат до фабричної праці. Їм обіцюють високі платні і відривають від науки.

Не вдалося зберегти одноцентові цукорки для дітий.—Деякі посли в Отаві змагалися з міністром скарбу Ілслі в справі наложених нових подат ків на діточі цукорки. Вони справедливо підносили, що податку буде мало, а найменші наші лишуться без своїх ласощів, до котрих кожда мала дитина звикла. Міністер Ілслі доводив, що держава тим чином дістане $500,000 нового приходу а дотеперішні одноцентові цукорки буде можна продавати відтепер два за три центи. Інші посли однак були тої думки, що це є дуже небажаний спосіб зібрання приходу і радше було розложити той прихід на інші верстви податковців.

Відзначений хрестом Вікторії тепер замітає парлямент.— Пипш Коновал, українець, що має найвище воєнне відзначення з минулої Світової Війни, а саме Хрест Вікторії, тепер явився перед парлямантарною комісією з мітлою в руках. Сказав, що платять йому за працю $15 на місяць і колиб він один день праці опустив, місячна платня пропала. Однак він не опустив ані одного дня.

"Я убив 16 німців багнетом і здобув скоростріл"— сказав Коновал, що є родом з Наддніпрянської України. Перед комісією представив його посол Дж. Ф. Пуліо.

Від 10 серпня можна асекуруватись від ризика війни на майні. Так ухвалено в Отаві на збранню парляменту 10 липня.

Ухвала про заморську службу перейшла в парляменті 141 голосами проти 45. Посли ССФ і французи з Квебеку були проти.

Самотні і бездітні вдівці від 20 до 40 року життя підпадають тепер під можливість примусової військової служби.

Будова воєнних домів.—Щоби заради дити недостачі хат по містах, уряд рішив дати допомогу в сумі одного міліона долярів на будову малих сталих домів. Знова на перебудову великих домів на менші помешкання рішено дати два міліони долярів.

Вінчання двох дівчат уневажнене.— Сталося таке диво в Квебеку, що одна дівчина перебралася за хлопця, дістала роботу як хлопець, а навіть повінчалася з другою дівчиною, немов хлопець. Тепер суддя А. Форест в Монтреалі уневажнив то вінчання і приціпом сказав так: "Така комедія могла статися тільки в католицькій провінції Квебек, де від кількох літ державні і релігійні чинники відмовилися виступити проти ярких надужить духовників всіх вір, котрі надто скорі вінчати когобудь в ночі, навіть жінок. Обі дівчата брали шлюб в некатолицькій церкві.

Сесія домініяльного парляменту покінчена тепер. Нова **починається 27 січня 1943,** хіба воєнні дії вимагалиб інакше.

ВИЩА ШКОЛА В РОБЛИН, МАН.

Чим для корабля керманич, чим для аероплана пільот, тим для народу духовні провідники.

Щасливий нарід, що має много добрих духовних провідників.

Українці католики Канади мають замало духовних провідників, замало священиків-місіонарів, що вели б нарід дорогою правди й любови, дорогою Божих законів до кращої його долі тут і вічного щастя в другому житті.

оо. Редемптористи ведуть від ряду літ вищу школу, де приготовляють ідейних молодців до будучого стану Христових апостолів, священиків.

Цю школу перенесено цього року з Йорктону до нового будинку в Роблин, Ман., з північної сторони цього міста, в мальовничій околиці західної Манітоби, взноситься велика мурована будівля з золотим хрестом у верху. Її добре видно з залізничого шляху, що в віддалі пів милі перетинає місто Роблин.Це монастир і вища школа оо. Редемптористів. Положення на фармі біля піску, улаштування модерне з центральним огріванням, водопроводами, електрикою, гарна каплиця, ясні наукові салі, велика бібліотека: англійська й українська, площі до забав і руханки літом, зимою ховзанка, все те дуже відповідне, щоби приготовити до звання священика-місіонаря.

Навчають самі Отці. Наука обіймає плян клясичних Вищих Шкіл Канади. Виховання має на ціли виробити з молодців характерних мужів, сильних духом, при тім здорових тілом, будучих священиків-місіонарів.

Наука релігії, українознавства, українська історія, література займають відповідне місце. Молодці пізнають наші богослуження, наш обряд і спів.

Початок шкільного року 1. вересня.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. Тільки ті можуть бути приняті до цеї школи, котрі бажають стати священиками-монахами Чина Найсв. Ізбавителя.
2. Мусять бути в чесної родини, греко-католицького обряду.
3. Повинні мати скінчений 7. грейд, і бути в літах від 12 до 14.
4. Платять місячно $12.00 За це дістають ціле удержання (помешкання, харч), книжки й науку.
5. Про одіння, біляя дбають самі родичі.

При поданню треба залучити:

а) метрику хрещення,

б) Свідтоцтво від лікаря, що молодець є здоровий.

в) Світоцтво моральности від свого о. Пароха.

По скінченні цеї Вищої Школи, що треває пять літ, молодці переходять до Новіціяту, де приготовляються до монашого життя. По році новіціяту слідує наука фільософії і богословія. У новіціяті й богословії сам монастир удержує молодців.

Дорогі Родичі! Маєте сина, що скінчив семий грейд і має охоту вступити до нас, щоби посвятитися Богові, пришліть його до нашої школи.

Дорогий хлопче! Коли хочеш бути монахом-священиком, коли бажаєш пізніше працювати для слави Ісуса Христа, для добра свого народу, вступай тепер до школи оо. Редемптористів у Роблин, Ман. Христос кличе, як колись перших своїх учнів: "Ходи за мною!" Слухай Його голосу! Щасливий, хто піде за голосом свого покликання!

По інформації звертайтесь на адресу:

REV. FATHER DIRECTOR, REDEMPTORIST FATHERS COLLEGE,
Box 355, ROBLIN, MAN.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(11)

Вони, видко, заздалегідь подбали про те, щоби позбавити мене зброї. Я був їхнім вязнем. Мені нічого не залишалось, як підвестись і йти за моїми сторожами. І вийшовши, я завважив, що ввесь двір повен озброєних людий. Вони сиділи на возах, на колодах, лежали на сіні, проходжувались по двох, по трьох, гуторили й курили. Червоні цятки їх цигарок літали немов вогняні метелики серед теміні, й їх жевріюнї зловісно вилискували дула рушниць, вістря кіс, осаджених на дрюках. Світло з дверий било, як і раніше, на дорогу. Там біля хати було ще гнітніше. Вони шпалєром стояли від порога поздовж сіней, як якась почесна варта. Дебелі чвалаї, озброєні до зубів, справжня лайб-гвардія державного начальника. Побачивши мене, вони зареготались. Я мабуть був справді смішний, без зброї, із сіном на мундурі, на волоссі, бідий, із затисненими до крови зубами. Регіт їх бився об стіни, як герготання якихсь великих хижацьких птахів.

Один із них, що клопочуччись біля скоростріла, прикучнув на дорозі, підвів на мене свою голову половика.

—А що, паночку, як же твоя молода? Пожирував?...

Я мав неподолане бажання кинутись на нього й задавити його. Я чекав ще хоч на одне слово. Всі обступили мене, дихали мені в лице міцним бакуном і розглядали мене від стіп до голови. Презирство було в цьому погляді. Воно вартувало більш, ніж глумливі дотинки. Я стиснув зуби. Але це один із павуковими вусами, видко старший, станувши на порозі, докірливо глянув на скорострільчика.

—Нема чого глузувати з людини. Кожному може трапитись така біда. Увійдіть добродію ближче.

Безумовно й він кепкував із мене. Глум шарудів його вусами, ховався в кутики вузьких очий. Цей чортівський гумор посполу з бандитською куртуазією мене доконував. Але я переступив поріг світлиці.

Там усе змінилось. Позабирано столи й полишено тільки один, але й на ньому не було ані їстива, ані питва. Цей весільний чад і хміль, якого похмілля прийшлось мені справляти, щез. Зникла кудись і проста, пейзантська святковість у настрою і обстанові. Її змінила діловитість і простота. До стін прислонено цілий ряд рушниць. В куті купою лежали ручні гранати. Скрині з скоростільними стічками, з набоями, надавали світлиці вигляд арсеналу. Ніщо не нагадувало минулого. Якби не та сама піч із пташечками, образи святих, що перед ними літали ті самі рожеві й блакитні голубки, лямпи, що плавали під сволоками —можна було подумати, що це зовсім не та кімната. Автім, не було часу на обзорини. Мене підвели до стола— за ним сиділо троє людий. Старий патріярх із молочною бородою, телепень, що в ньому я пізнав молодого, але зовсім неподібний до нього, придуркуватого й неповоротливого, і врешті невеличкий чоловік із білявою гривкою, із обличчям сільського дячка.

Їх очі, кольору неба і сталі, вперлись у мене. Це було нестерпне. Я й так уже не чув себе. Я ввесь трусився від люті.

—Ви почманіли, крикнув я, що ви собі власне гадаєте? Де мої вояки, де моя зброя? Яким правом ви позбавили мене її, не кажучи про те, яким правом ви вчинили таку огидну зраду? Але не думайте, що вам це мине. Ви відповісте за наш кожний волосок своєю шкурою. Ви маєте в цюк мить випустити нас на волю й віддати нашу зброю...

Всі три мовчали й не переставали дивитись на мене. Патріярх покладжував бороду, молодий прищупував очі, а білявенький дячок грався пером.

(Далі буде).

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

4 число Бюлетеню церкви св. Андрея у Вінипегу подає, що всього довгу на цій церкві остало досі лише $3,568.60— за пів рік церковної праці зложено $2,975.84 жертв. Деякі жертви були дійсно величні. **Михайло і Феврона Юхим віддали свій цілий двотижневий зарібок на добро церкви** в сумі $51.37. Таким парохіянам дійсно належить честь і признання, бо є защо! Ось дійсна щирість і любов свого ділами! Парохом церкви є о. каноніх П. Божик.

Піврічний звіт **парохії св. о. Николая** за 1942 р., котру обслугують оо. Василіяни у Вінипегу виказує всіх приходів на суму $4,088.39— це красний осяг для парохії в цім великім місті.

Піврічний звіт **парохії св. Покрови у Вінипегу** виказує загальних приходів на суму $5,735.50 до дня 12 липня 1942 —з перенесення з 1941 є $857.15— разом $6,592.65. Всіх розходів в цім самім часі було на суму $5,894.63. Парохія є при 965 Бойд еве. на краснім розі землі, серед зелені, доступ до неї дають добрі мощені цементом дороги. Цю церкву люблять головно молодята, котрі часто приїзджають навіть з дальших сторін, де наші люди живуть серед розсіяння, між іншими— щоби тут повінчатися. Часто навіть вінчаються тут неукраїнці— шведи, німці чи англійці з походження, коли одна сторона є українська. Парохом церкви є о. Семчук.

ДІМ ДЛЯ ПЯТЕРНЯТ

Будують в Калєндер, Онт. ціною $50,000. В цім домі пятернята будуть жити вже разом під одним дахом зі своїми родичами і прочими братьми та сестрами. Їхна мрія, за котру вони боролися— родичі, тепер сповняється. Родичі старалися, щоби всі їх діти були разом з ними, а не окремо.

КАТОЛИЦЬКІ ЛІЧНИЦІ В КАНАДІ

Річний звіт виказує, що тепер в Канаді є 184 католицьких лічниць— за минулий рік отворено девять нових католицьких лічниць.

Шкіл для вишколу доглядачок є в Канаді 78.

Ось суспільна праця Церкви для дочасного добра ближніх!

Вид Севастополю, кримської твердині, що боронилася 20 місяців і цілий час здержувала німців перед можливістю дальшого походу.

–МАНІТОБСЬКІ НОВИНИ–

В околиці Бирд Ривер, яких 30 миль на північ від Ляк Ді Боннет проспектор Свізі **найшов поклади хрому**, важного металю для воєнного промислу.

Найшли металь тонґстен.—Яких 90 миль на північ від Де Пас проспектор Джек Нот найшов поклади скіліту, з котрого витоплюють тонґстен, який служить до скріплення сталі. Досі тонґстен спроваджували з Китаю, тепер це чим раз більше утруднене.

Жінки будуть робити в копальнях. Манітоба є першою провінцією в Канаді, що дозволяє на працю жінок в копальнях, однак в певних родах праці над землею, щоби заступити мужчин і дати їм нагоду піти на війну.

Летунська площа в Гімлі.—Уряд викупив фарми від наших фармарів в Гімлі і будує одну з найбільших летунських площ в Канаді коштом $2,390,100.

Початкова квота для довозу до спанців всіх родів збіжжа від 1 серпня ц. р. є 5 бушлів з акра.

–ДРІБНІ ВІСТИ–

По першім листопада жаден тягаровий самохід або тягарова дочіпка до самоходу **не може їздити дальше**, як 35 **миль від місцевости своєї адреси**, хіба за окремим дозволом. По першім серпня кождий такий тягаровий самохід мусить мати на обох боках намальовані імя власника і адресу буквами немешними від одного цаля. Це заряджения однак не відноситься до фармарів, що своїми тягарівками возять хліборобські плоди. Просьба о дозвіл на дальшу їзду мусить бути внесена перед 30 вересня.

Японці посунулися з Буни до Кокоди в Папуї, яких 55 миль від Пристані Морсбі.

Від 3 серпня в Канаді чай і кава є на картки, 4 унції кави, або одна унція чаю на особу на тиждень. Купувати можна на купони, які напечатані горою при картках на цукор. Дітям нище 12 літ ні чаю ні кави не признано.

Ганді представив всеіндійському конґресові до ухвалення таке рішення, як подає преса з Ню Дельґі: "Японія не має сварки з Індією. Вона воює з британським царством. Індійська участь у війні не сталася за згодою представників індійського народу. Це був чисто британський акт. Коли Індія стане звільнена, її перший крок правдоподібно буде переговорювати з Японією." Іншими словами старий Ганді взиває своїх на дуже слизьку дорогу..

ДОМАГАЙТЕСЬ ОГОЛОШЕНЬ...

(Продовження зо сторони 4)

собі до серця ці слова Преосвященного Тулена і стали їх виконувати бодай в своїм кругі ділання.

Зараз положення сталоб кращим — і ми зможлив замість недоборів видавати ВНації навіть збільшену і ще більше прикрашену образками.

Чи то так тяжко пригадати ваґоному купцеві, щоби він оголошував в нашій часописі?...

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

БУРСА БУК-а В САСКАТУНІ

Міститься при 304—4 ave. N. Саскатун, Саск. і **служить нашій молоді** бездоганним **релігійно-національним вихованням.**

Цих вакацій бурсу відновлено— всі світлиці наново мальовані, чищені і прикрашені. Нові накриття на долівках. Будинок наче новий і аж здоровший.

Літний курс Учительської Семінарії (нормал) кінчиться біля 26 серпня. **Зараз потім починається осінний курс.** Для фармарів це догідним, бо сини можуть помогти підчас жнив і при кінці вересня приїхати на науку.

Голосіться вже і запевніть собі місце!

ДО ВІДОМА ЗАРЯДАМ УКЮ

Головний писар УКЮ на Саскачеван **п. Мирослав Голота** змінив свою адресу. Відтепер просимо адресувати організаційні листи до нього на адресу **Кридор, Саск.**

ДОПИС З ГЕФОРД, САСК.

Наш відділ УКЮ покінчив свою працю сходинами, а тому, що многі відїхали на працю по фармах, слідуючі сходини назначено аж по вакаціях.

30 червня був передвакаційний вечір гри в мягкого мяча і смаження ковбасок на поблизькій фармі. Гарна погода стягнула чимало молоді і старших. Прибули також наші отці— **о. парох Дрогомирецький і о. Горошко.** Забава була гарна, весела. Старші нарівні з молоддю брали участь в грі мяча, а коли смеркло, поклали вогонь. Всі посідали навколо і пекли ковбаски, смачно зайдаючи потім з рїжним тістом, та попиваючи кавою. Перекуски приготовили наші пані газдині відділу БУК-а: **Марія Богун, Марія Бурлак і Анна Палагіцька.** Підчас того всього співали українських пісень. При кінці промовив основник нашого відділу о. Горошко, пригадуючи, щоб крім забав не забувати ідейної праці для кращої будучности. Всі були дуже вдоволені і захочені.

З липня з нагоди відїзду о. Горошка до своєї парохії, наш відділ спільно з жіночим віддїлом БУК-а устроїв прощальне прийняття для о. Горошка в церковній домівці. Вечером прийшли яких сотка гостий, оба отці і Сестри, які тут вчуть катехизму. Після веселих товариських забав, засіли всі до смачної перекуски, підчас якої попрощали отця промовами **п. учитель Давидюк,** як предсідник вечора, що підяс працю обох отців для Церкви і молоді — **п. О. Сокіл,** власник крамниці, який підчеркнув, що о. Горошко усильною працею вщіплює українського духа в серця канадійської молоді панна Галина Гунчак, що зложила желання і дарунок від молоді УКЮ і о. парох Дрогомирецький, що візвав всіх, а передовсім молодь до послуху провідові, а вдячність для свого основника нехай вискажуть чесним життям і щирою працею. За все дякував о. Горошко. Від відділу жіночого тов. і від приятелів передала дарунок **пані Ю. Ребрина.** Ще раз подякував за щирість і дарунки о. Горошко. В довшій промові згадав про завдання молоді і візвав до праці для слави Божої і добра Канади та України. На спомин того вечора о. Горошко попросив о жертви для нашого часопису, який має Сторінку Молоді, а **п. Іван Палагіцький** перевів збірку. Жертвували по $1. **о. Дрогомирецький, о. Горошко, О. Сокіл, панна учителька Анастазія Жук—** дрібними жертвами $4.20— разом $8.20. По молитві і відспіваню гимнів ми розійшлися, бажаючи о. Горошку як найкращих успіхів в тяжкій душпастирській праці.

Галина Гунчак,
писарка віддїлу УКЮ.

EDITORIAL

We are announcing at this time a change in the editorial staff of the Youth Herald. This is no time of course, to write lengthy and wishful introductory editorials. We must all get down to business and make the Youth Herald, the great and official organ of the Ukrainian Catholic Youth. The Youth Herald must be put back on the road to successful journalism. Let's all buckle down!

Contributions of editorial merit, suggestions, comments, criticisms, write-ups etc., are needed from our younger Ukrainians. *Ukrainian youth! This is your paper.* The Ukrainian Catholic Youth Organization asks you to make it something to be proud of! Let's show our older people what a unified and patriotic organization can do. Let's show them that we are unified and patriotic! Let us prove to them that we too thrill to the past days of glory of the great Ukraine. *We are proud to be a part of it.* It's gone now, only the wonderful memory remains; but it can and will live again if we all strive and pray with determination and courage. And such seemingly small things as the success of the Youth Herald and the strengthening of our branches of the Ukrainian Catholic Youth will indeed help tremendously.

In unity there is untold power. Let us begin to cultivate unity!

Встане славна мати Україна
Щаслива і вільна,
Від Кубані аж до Сяну річки
Одна і нероздільна!

Please send in all correspondence to:

THE EDITOR, Youth Herald,
749 Manitoba Ave., Winnipeg, Man.

WANTED: MORE RALLIES.

That was the general opinion of the 37 young Winnipegers returning home from East Selkirk on the night of June 21st. Even the phrase "tired but happy" could not be fully applied to that group. They were "happy," but it is doubtful if they were "tired." Anyway, they sang all the way home, which is no sign of fatigue.

It is easy to compliment the E. Selkirk young people on their splendid show of sociable manners. They are a group that go in for "fun" in such a way that it becomes "catchy." In no time the city guests (ahem) felt so much at home that you could'nt distinguish East Selkirk products from the Winnipeg variety.

We liked them all the way, and will strive to follow their example of genuine friendliness.

* * * * *

Here are the names of the East Selkirk Club's Committee, who were mainly responsible for the successful rally on the 21st of June:

Mike Stelma— President
Mary Karpets— Vice-President
Madeline Karandiuk— Rec. Secretary
Kay Kusminski— Treasurer
Stella Karandiuk— Financial Sec.
Program Committee:
Mary Jacyk, Olga Gerylo, Anne Sul, Tommy Gerylo, Clarence Karandiuk

A word must be put in for restful Miss Tweed, who played the piano for the folk dancing. At one time during the day she found herself in a mild "jam" but was tricky enough to get out of it "fast."

Думка

Одну вдову питають:
—Чи не чуете себе нещасливою, самітною, по смерти мужа?
Зовсім ні,— каже,— бо є в мене папуга, котра клене, є малпа, котра курить цигари і є кіт, котрий волочиться по ночах.

WE BEGAN WITH ENTHUSIASM

(This article is written with two purposes. The first one is to tell our readers something about the plans of the Ukrainian Catholic Youth League, while the second is, to revive some of the enthusiasm in those people who were present at the meeting at East Selkirk, one Sunday in June.)

The small storeroom of the "Ivan Franko" Hall in East Selkirk was the scene of the meeting. Here met the Committee of the E. Selkirk Young People's Club and the Committee of the Ukrainian Catholic Youth League.

It was a strange scene. The president of the League, Paul Bozyk, was seated on the counter over which 'pop' is usually sold. His feet dangled in mid-air. Several others perched beside him. Father Kushniryk, if you please, huddled on the "Coke stand" in the corner. Father Luhovy was among those who sat on the closely-placed chairs. Anthony Yaremovich had to content himself with standing just inside the door. The secretary took notes on sheets of paper placed on her knee. (No book to write on, not even a handbag). President Mike Stelma of E. Selkirk, had quite a time, was it getting into a seat, or getting out of one. Throughout the meeting we heard the faint shuffling of feet to the light rhythm of an English folk dance.

There's the general set-up. Now, does it seem to you that those people could relax and discuss the races, or the latest tune? Or does it seem more like an atmosphere of serious thinking and discussion?

Everyone who heard Father Kushniryk speak that afternoon realized the great need for organized action among Ukr. Youth. Before we can begin any line of work among our youth, we must get in touch with the young people. Father's idea was that contact be made through a questionnaire sent out by the Central Committee at Winnipeg to the priests in various communities. The priests will be asked to call a meeting of young people in their ditsrict, in order to fill out the "questionaire," which would then be sent back to Winnipeg.

The "questionaire" will be sent out in the first days of autumn. It will be a detailed one, stressing both the religious and the social aspect. Information gathered from these reports will aid the Central Committee in deciding a line of action. Also, we will get to know those who are active members in country districts.

After contact is made, the Ukr. Cath. Youth League will work to make itself a body of strong Catholics, and good Ukrainians, and in that way, naturally, of good Canadians. The late Lord Tweedsmuir said, "Good Ukrainians make good Canadians."

The desire to be good Canadians will call upon us to work for the welfare of Canada. It will be our aim to study social problems and ways of improving conditions in our country.

In spite of the general acceptance of the ideas presented at this meeting, Father Kushniryk's fear was that our enthusiasm might be "straw caught on fire"—a flash of light and heat, leaving a small amount of cold ashes.

We believe that with Father Kushniryk as our leader in this work, and Father Luhovy as Spiritual Advisor of the League, we shall keep the fire burning.

Іван М. Козоріз в.Зс.

Анастазія Вах

ОРГАНІЗАТОР УКР. КАТ. МОЛОДІ МАНІТОБИ ОЖЕНИВСЯ

В суботу дня 8-го серпня, 5 год. пополудні, відбулося вінчання Івана М. Козоріза з панною Анастазією Вах в церкві Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман. Обряд вінчання переводив о. І. Шпитковський, парох.

Іван Козоріз син Михаїла і Ксені Дячун родився в Іст Кілдонен, Ман. Публичну школу скінчив в сьому самому містечку, опісля два роки ходив до манітобського університету, де студіював медицину. Наконець покінчив учительський курс в провінціональнім "нормал скул." Від сього часу учительював в: Ст. Ендрус, Іст Кілдонен, Белмант, Вінніпег. У Вінніпегу знаний він яко організатор укр. катол. молоді на Манітобу. Знова в парохії Пресв. Евхаристії він є членом парохії, був в парох. заряді, два роки був головою парох. молоді і як мало з молодих канадійських уродженців, уміє добре дякувати-співати. Нераз в церкві заступає дяка. Своєї церкви і народу не цурається і за се йому на сьому місці належиться признання.

Анастазія Вах, се також карний член парохії Пресв. Евхаристії. Роджена в Іст Кілдонен, дочка Юрія і Агафії Бак. По скінченні публичної школи брала секретарський курс в Домініон Бизнес Каледж. Від сього часу працювала в асекураційних компаніях, провінціональних бюрах, а тепер також є на державній посаді. В парохії є дуже активним членом: все грає в неділю ка органі, є членом парох. молоді, помагає все Сестрам в концертах, є одним словом тихим а працьовитим членом парохії.

Пануству І. А. Козорізам бажаємо многих і благих літ.

THE UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH

In order to familiarize our young Ukrainian (as well as our older) people, of the Ukrainian Catholic Youth and it's work, we are presenting here an editorial concerning the organization. This write-up should prove most interesting to our country friends.

In the beginning we must realize that it is the church that is the background and foundation of our youth organizations. Without the very generous help and zealous work of the reverend Fathers of the various parishes, the Ukrainian Youth organizations would have never reached the stage at which they now stand. This however does not mean that our organizations, leagues and clubs are perfect in every respect. We lack two decisive factors: unity and the spirit to "see it through." These are particularly the weaknesses of many of our city branches. The most difficult task however, is the relation between city and country. There does'nt seem to be that certain tie, that binds the country organizations with the branches in the cities. And that ist precisely where we are badly crippled.

Then may I bring in at this point this question: What is the Youth Herald being published for? There is no need for further comments, as it is plain as day, that *in the Youth Herald* lies our solution. This paper is being published solely for the inter-relations of the Ukrainian Catholic Youth among each other in this vast dominion of our. And now that the Youth Herald has become the official organ of the Ukrainian Catholic Youth, we must use it to the full extent of it's great value.

Recently at *Winnipeg*, a most successful convention of the Ukr. Catholic Youth was held. At this convention were the representatives of many of our clubs and leagues throughout Western Canada. Valuable publicity was received in leading newspapers. Interest and curiousity were stimulated among our older as well as younger people. Many of our Winnipeg branches invite one another to spend a Sunday at the club's locality, thus creating harmony and unity among members. Acquaintanceship is necessary in order to bring about closer relations among our young people.

But there are those outlying districts farther north in our provinces, where the Ukrainian Catholic Youth find its extremely hard to keep in touch with others of their race and interest. Therefore it is essential that we keep in touch with them through the Youth Herald. The paper in the future must deal, and will deal greatly with the activities

and doings of the various Ukrainian Catholic Youth. But the editors can hardly put on their overshoes and tramp let's say way out to Flin Flon in order to get a write-up on the activities of our young Ukrainian people there. This is where the Canada mail must come in. We've got to have reports coming in from those districts!

Naturally, there are our churches in most of these small localities and where there is our church there must be a group of our Ukrainian Youth. Some of them have already organized to form clubs as the Congregation of Mary and so forth. It is from these clubs that we must have news. The Youth Herald is combined with the "Future of the Nation" (a most interesting Ukrainian paper). Most of our older people have subscribed to this paper, therefore most localities receive it. Those that do not should make arrangements to do so. It is an opportunity and indeed a duty not to be passed up. It is the voice of the Ukrainian Catholic Youth rallying to the call of unity and good fellowship! We must be unified if we are to get anywhere in the present time, when the world is rapidly moving to great changes.

Among our young Ukrainians who are doing great work in the interests of the Ukrainian Catholic Youth are *Mr. John Kozoriz*, of the Elmwood (Holy Eucharist) branch. His help as an organizer is very valuable. *Mr. Paul Bozyk* (St. Andrews, Winnipeg) is another notable, whose work is instrumental in the upkeep of the Ukr. Catholic Youth. *Miss Mary Kalpetz* an unfailing and far seeing member is another person whose work is very beneficial. Her extremely successful social at Selkirk, Man. last June twenty-first showed what wonderful work she can do. There are many others whose work in the interests of the Ukrainian Youth has proven very helpful and tremendously valuable. Every member is an important part of our Ukrainian Catholic Youth. Every club, league and congregation can play a very important part in cementing a lasting unity between our young Ukrainian people. We must get down to work. The Youth Herald stands ready with it's crew to help. We've got the tools; "let's finish the job."

In this issue of the Youth Herald we are submitting general information on the Selkirk, Manitoba branch of our Ukrainian Catholic Youth.

In Selkirk, a community in which our Ukrainian people are prominent, the Ukr. Catholic Youth league is very successful and prosperous. Under the wonderful spiritual guidance of *Rev. Father Kushnirsyk* the club is indeed reaching heights of success. *Michael Stelma* is president and the recording secretary is *Madelaine Karanduik*. Finance secretary is *Stella Karanduik and Kay Kozminski* occupies the treasurer's seat. The branch is also comprised of a very active social and programme committee.

Meetings of the Ukr. Catholic Youth of Selkirk are held every Thursday in the Ivan Franko Hall. Last year Selkirk members, on expense of the club went on an excursion to Grand Beech where everyone had a time of their lives. Selkirk Ukr. young people take active part in oratory. This was noted, whe last year *John and Mary Kozminski* of Selkirk won the oratory award of the year.

The Selkirk branch of our Ukrainian Catholic Youth is doing great work and if some of our weaker branches were to take example of Selkirk, then we are sure that the Ukrainian Catholic Youth would be a most unified and powerful figure in our Ukrainian life in Canada.

In our next issue we will print another write-up on one of our branches of the Ukr. Catholic Youth and meanwhile we all congratulate Michael Stelma, president of the Selkirk branch and all the members of the club there, on their splendid work. Good luck—Selkirk and keep it rolling!

Editor's note:

This editorial is a means of informing our Ukr. Catholic Youth organizations of the various activities of each branch. It is also meant to stimulate interest between each branch, therefore to *encourage correspondence between city and country and among the branches of our Ukr. Catholic Youth.*

The Youth Herald eagerly anticipates reports and write-ups from any Ukrainian Catholic club anywhere in Canada and the States. A letter from out of these bounds would give an added thrill, as we hear that this paper even reaches our people in far off Brazil.

Myra Laszeczko

DEDICATION

Let no man dare to call me foreigner,
My kind have climbed the sky on stairs of steel.
Forged, rivcted a bridge from east to west;
My kind have known the cutting, burning feel
Of blistered hands, upon a shovel pressed;
Have scaled a sharp-cut, ragged rock and jag
To build a pass across a mountain steep.
My kind have begged a stranger for a drag,
And tramped long hours without food or sleep.

My kind have laboured in a forest camp,
Fought flaming fire, and swung a singing axe,
Have lain beneath the stars upon the damp,
And shouldered heavy lumber to our backs.
My kind have wielded barriers apart,
To probe the life-vein of a silver heart,
And crawled through mud into the earth's deep womb
To dig for coal beneath a black, close tomb.

My kind have seen the mark of tyranny,
On bodies mutilated and deformed,
And babies' shirven lips pressed helplessly
Against a lifeless breat where once they warmed.
My kind knows what it means to yet be free,
To love and to believe in what we may;
To strive, to keep what is ours, rightfully,
To have no fear of what we do or say.

Ukrainian, German, Russian, Finn or Pole,
My kind shall foremost rally to the call.
Let no man dare to name me foreigner,
We are, and will remain, Canadians all.
The Army, Navy, Air Force shall remain
A valient fortress, Freedom to sustain.
Their children's children still live to sing
The Vict'ry Anthem of "God Save The King."

Myra Laszeczko

SALT AND PEPPER

"Get the butt of your rifle into the hollow of your shoulders!" cried the instructor.

"I can't, said the recruit. "There's a bone there."

"Oh, is there? I suppose the rest of these blokes are filleted?"

* * * * *

Auctioneer: "What am I offered for this beautiful bust of Robert Burns?"

Man in Crowd: "That ain't Burns; that's Shakespeare."

Auctioneer: "Well, folks, the joke's on me. That shows what I know about the Bible."

* * * * *

"Mose," said Eph, "what animile is de mos' noted fo' its fur?"

"De skunk," said Mose positively. "De mo' fur yo' gits away fum him, de bettah."

* * * * *

Three slightly deaf men were motoring from the north to London in an old, noisy car, and hearing was difficult. As they were nearing the city, one asked: "Is this Wembly?"

"No," replied the second, "this is Thursday."

"So am I," put in the third. "Let's stop and have one."— "Typing Tips."

* * * * *

Office Manager: Can you write shorthand?

New Filing Girl: Oh, yes. But it takes much longer.

* * * * *

Vop: "What's the idea of all the speed?"

Motorist: "My brakes won't work and I want to get home before I have an accident."

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНГРЕС В МОНДЕРІ

В неділю 2 серпня відбувся ювілейний конгрес в Мондері з нагоди 50 ліття нашого поселення в Канаді, під час котрого промовляли представники нашого священства, БУК-а і уряду. Присутних було десять тисяч людий, як подали У'Вісти. Погода допісала і все відбулося з найкращим успіхом.

На Алеутийських островах має бути вже 10,000 японців і здогадуються, що вони висадили війська також на островах Прибилова, яких 250 миль на північний захід від Голяндської Пристані.

Абсольвенти школи св. о. Николая у Вінніпегу, рік 1942. Зліва на право: Ольга Смага, Єлена Гіцан, Доротея Малофій, Василь Паук, Марія Пасічна, Юлія Томич, Анна Білоцерковна.

REVIEWING THE ST. NICHOLAS HIGH SCHOOL GRADUATION

St. Nicholas High School, the only Ukrainian Catholic high school in Manitoba, situated in Winnipeg, held it's Graduation exercises on Sunday and Monday, June the twenty-eighth and twenty-ninth.

Special pre-graduation Mass was said Sunday morning at the St. Nicholas Church. Reverend Father Senkiw OBSM. officiated. The day was bright and sunny, thus heralding a large audience at the opening of the commencement exercises held that afternoon at the Reading Hall. To the accompaniment of the Ukrainian Harmony Band the Academic procession started from the school campus to the auditorium. Reading Hall was decorated in the school color scheme—evergreen and gold. Union Jacks put an added touch of patriotism to the scene.

The graduates (girls) wore their graduation gowns for the exercises, and it was indeed a picture of grace and pomp. They were followed in step by the entire student body of the school and once in the Hall the graduating students took their places upon the stage, while the student body occupied their alloted places on the left side of the auditorium.

The St. Nicholas had a graduation closely resembling that of many American and Canadian Universities. In fact, the entire graduation was planned to a schedule being in practice at the University of Alberta.

Welcoming addresses were given by Miss Vera Reaniak and Master Lorne Reanowski.

The Very Reverend Capt. Father Pelech, chaplain of the Ukrainian Armed Forces of Canada was the honorary guest and convocation speaker. Father Pelech stressed mainly on the point that Ukrainian parents should become more familiar with their children, especially during their older teen ages, which, Father said, were the most important in the life of a young man or woman.

Father Pelech conferred diplomas to the graduates and congratulated them on their great achievement of concluding their scholastic terms successfully. The graduating students were as follows: Miss Julia Tomych, grade eleven; Miss Olive Smaha, grade eleven; Miss Ann Bilacerkovich, grade eleven; Miss Helen Hnidan, grade eleven; Miss Mary Pasichna, grade eleven; Miss Dorothy Malofie, grade eleven and Master William Pauk, grade eleven.

They were introduced to the Rev. Father Pelech and to the public by Mr. Michael Bakuska, student of St. Nicholas 1940-41. Following the commencement, a short musical program was given. Assisting artists were, Miss Eve Buchko. Miss Joan Zapisocki. Mr. Bill Senek, Miss Olga Didyk. Miss Luba Warrenchuk and Miss Victoria Pidhirniak. The Ukrainian Harmony Band under the direction of Mr. Halas was also in attendance.

Mr. William Wall, teacher, was guest speaker for the afternoon. His topic dealt mainly with encouragement and best of wishes for the graduates. To the public Mr. Wall commented on the St. Nicholas school and said that Ukrainians should be justly proud of owning such an institution as the St. Nicholas, where Ukrainian children can cultivate and educate themselves according to specifications of the Department of Education as well as the Ukrainian way of life.

The valedictorians were graduating students Miss Helen Hnidar and Miss Dorothy Malofie. In closing the exercises the graduates sang the "Fare well To Thee", official parting song of the graduating classes of the SNS.

Auld Lang Syne sung by the entire audience and the National Anthem brought the St. Nicholas High graduation exercises, 41-42 to an end.

The following night the high school held it's graduation Dance at the same auditorium. The students and public danced to the music of Jimmy Gowler and his orchestra.

The entire St. Nicholas graduation this year, was under the sponsorship of the St. Nicholas Youth League, a branch of the Ukrainian Catholic Youth. And from all reports the entire affair was a brilliant success.

THE CLOUDS

Have you ever lain on your back, on the nice fresh, green grass, and looked up at the sky and seen the little and big clouds floating gently on a zephyr of air? You can see the thin silky clouds which are called "Mare's Tails," and which predict fine weather ahead. But yet you may see big, white, fluffy, cotton-like clouds which the air currents have shaped into faces with awful contortions. These are called the "Cumulus Clouds" which fortell fair weather. Then there is the day when the sky seems to be on hug cloud, it reaches as far as the eye can see on all sides. Then the sky may clear up and in a few minutes the wind will blow huge, black clouds called "Nimbus Clouds." these are accompanied by lightning and thunder. These are also rain clouds, and are helpful to the farmer but the hated enemy of the picknickers and those who are bound for open boat trips.

But on the whole, clouds are very interesting to watch. They change shapes and proportions in a very few seconds. Some of the shapes the clouds take are very picturesque and artistic.

Some people think that cloud-gazing is for the loafers and the crazy, but they do not know what beautiful flights of fancy and images they miss.

The soft, fluffy, white clouds show out so nicely against the asure blue of the sky. Then the wind will come up and blow a chunky cloud into thin streams of silky clouds, and you may see almost anything your imagination can create, from Angel's heads and Paradise Gardens to great Dragons and Vultures.

Останні Вісти...

Ганді зістав уповажнений Всеіндийським Конгресом повести цивільний спротив проти британських властий в Індії, якщо Індія не дістане сейчас повної незалежности.

Англійська влада **в Індії** арештувала провідника гіндусів Магатму Ганді і чільного представника Всеіндийського Конгресу Пандіта Негру з іншими 50 провідниками за акцію пасивного спротиву проти влади. В слід за тим вибухнули заворушення в Бомбаю і в Аллягабад, наслідком чого було 12 вбитих і яких 60 ранених. В Бомбаю самочинно настав страйк, котрий може поширитися на цілий край, бо це друге місто що до числа населення в краю. Напруження в Індіях зросло і положення поважне у виду близької загрози з боку японців.

Велика морська битва з японцями біля островів Соломона мала за ціль перенятн почин в руки американської фльоти під проводом адмірала Німіца і підірвати охоту японців напасти ззаду на Росію через Сибір.

Щоби помогти фармарам зібрати успішно жнива, **уряд дозволив возити женців тягаровиками.** Дозвіл є від 1 серпня до 15 жовтня—до кінця жнив.

Невільно витоплювати смальцю до їди більше, як 80% дотеперішнього виробу. Це обовязує фабрики. Влада заявила, що всякі балачки про це, немовби мило і одіж будуть на картки, не відповідають правді.

Москва признає, що Німці перемогли Червоні війська в околиці Майкопу і Краснодару. Червоні війська підпаливши джерела оливи, відступають на схід.

Німці проломили оборонні лінії коло Сталінграду.

Червоні війська на Кавказі зістали відлучені від прочої головної Червоної армії на північ коло Сталінграду.

Разом з німецькими арміями на Червоних наступають еспанські, французькі, бельгійські та голяндські війська, —так подає Москва.

Радіо з Віші подає, що Німці ввійшли вже половину дороги до Баку, найбільшого осередку оливи на Кавказі.

В околиці **Рекгем, Ман.** случайно шукаючи за кістьми на високім дні озера, **найшли кости передпотопової потьори,** котра мала яких 60 стіп і мала горб.

Заворушення в Індії скріпляються і поширюються по великих містах.

Між одинацять першими курсантами нового **найвищого курсу пробоєвиків** (командос,) котрий тепер установлено в Геліна, Монтені— **є два чисто українські імена** двох курсантів капралів канадійців— С. Дородицького і Ів. Дикуна. Як на цей незвичайний воєнний курс для самих найкращих військових сил— то **наш відсоток дуже високий, бо аж 20%.**

У вересні появляться в обізі нові пятаки, що будуть завеликі, як давні, лише не будуть з ніклю, а з міди, цинку і мішанця металів. Вони будуть 12 гранні.

Японці заняли острови Кей, Ару і Таніпбар на морі Арафура, що відділює Нову Гвінею від Австралії.

Німецькі війська в кількох місцях мабуть **перейшли ріку Кубань** і заняли залізничий вузол, місто Армавір і Майкоп, де є жерела високовартісної газоліни, і Краснодар, столиця Кубані. Покищо совітські війська не встигли ставити значнійшого опору, ні спинити їх в наступі на оливні поля Кавказу.

Летунський налет на німецькі міста Кольонію, Ессен, Бремен і Гамбург **коштував** союзників $106,128,000. Рахунок представлено так: 5,000 тонів бомб коштує $56 міліонів, 192 втрачених бомбовиків коштує $40 міліонів, олива і газоліна $128,000. З того бачимо, які великі видатки потягає за собою теперішне ведення війни. Шкоди від налету, спричинені німцям, начислені на два біліони долярів.

В 1941 р. відбудували в Еспанії 26 церков і 12 монастирів, які знищено підчас горожанської війни через червоних.

о. Ів. Вальде сказав на радієвій годині в Ню Йорку, що "навіть таке страхіття як тотальна війна **може стати жерелом невисказаного добродійства,** коли приймемо терпіння як нагоду ділити їх з Христом."

Чудесні уздоровлення в Сейнт Ан Де Бопре в Квебеку, де є церква св. Анни і чудесний образ, подають, як слідує. Одинацятьлітний Вилі Дунан ходив на кулях від 2 літ. Цього року на св. Анни мама взяла його з собою до чудесного образа. В церкві малий нараз закричав: Мамо, мені не треба більше куль! Я годен ходити!—і пішов о власних силах. Так само доносять звідтам, що 23-літний Октавій Надо, що від 3 літ ходив по кулях— чудесно оздоровів. Цього року прибули туди на відпуст трицять тисяч паломників— з того двацять тисяч приступили до св. Причастя. Чудотворне місце обслугують оо. Редемптористи.

Донька бельгійського амбасадора при Ватикані вступила до монастиря Сестер Успення. Високі ідеали Христові запалюють великі серця. Ось примір до наслідування.

о. Фултон Шін сказав через радіо так: **"Ця світова війна** не є війною народів, **як минула, але боротьбою ідеольогій.** Це не є так боротьба між союзами і мужами, як між догмами і вірами. Боротьба у воздухах, на морі і на суші це лише вставка у великім духанню в області ідей." Ту цікаву промову в цілости подамо в найблищім числі БН.

Московське радіо проголосило 8 серпня, що хвилина другого фронту наближається. Міжтим німці дійшли до Майкопу і Краснодару на Кавказі.

Шість німецьких саботажників, що висіли з підводної лодки **в Америці, страчено**— один засуджений на досмертну тяжку роботу, а один на довголітну. Так скоро скінчився їх "саботаж," коли тільки вступили на американську землю.

Деякі **німецькі частини на Кавказі** підійшли до ріки Кубані. Совіти подали, що на Кавказі стали ділати всякі підривні чинники, так що на однім лише відтинку їх вистріляли 45. Греблю на річці Манич зірвали, щоби спинити наступ— але даремно.

З Монтреалу відплив **корабель з живністю до Греції,** котрий благословив грецький митрополит Атейнагорас. Корабель повіз 15,000 тон пшениці, ліків вартости $50,000 і 10 самоходів для розвожения тих припасів потім на місці.

РІЧНИЙ ЗЇЗД БУК-А

В САСКАТУНІ

буде 10, 11 і 12 ЖОВТНЯ, 1942

За вказівками пишіть до о. Криворучки! Вже відтепер готовтеся на З'їзд!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ БРАТСТВО В КАНАДІ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 17 (113) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Вересня, 1942 Vol. X, No. 17 (113) YORKTON, SASK., September 1, 1942

ВИРІШАЛЬНІ БОЇ НА СХІДНИХ МЕЖАХ УКРАЇНИ

Бої в загибі Дону біля Клєтская страшні безоглядністю і напором. На полудне від Сталінграду німецькі моторизовані частини успіли загнатись степами до Елісти, що є столицею калмуків. Звідти рівні степи аж над Каспій. На підніжжу кавказських гір німці успіли захопити Мінеральні Води на залізничім шляху в напрямі до Грознього, де є богаті жерела оливи. Звідтам над морем іде залізниця до Баку, одного з найбільших жерел оливи на світі. Хоча німці заняли Майкоп на Кубанщині, совіти проголосили, що все там знищене і німці не дістануть ані дрібки оливи. Впрочім німці посуваються нескоро, а зима за плечима. Кавказські верхи певно дадуть опору совітським частинам а до Баку мимо всього ще далека дорога...

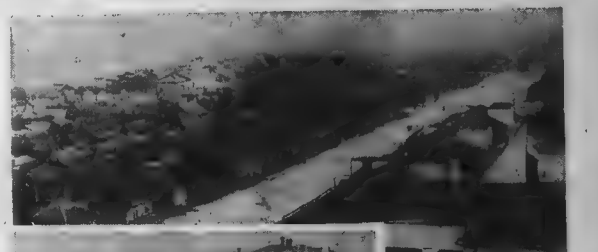

Місто Ростів над Доном, з котрого тепер остали лише руїни. З чверть міліона мешканців остало ще яких сто тисяч і ці обдерті, голодні і зрезигновані шукають по грузах бодай лишків якоїсь поживи.

ВОЄННІ ЗУСИЛЛЯ КАНАДИ

Американська часопись з Вашингтону, Таймс Геральд, так пише на цю тему: "Війна в Канаді забирає всі гроші. Канадійська фльота зросла з 15 кораблів на 450. Армія з маленької парадної частини виросла на силу 450,000 вояків. Летуни зросли з 4,500 на більше як 120,000. І Канада, що є одною з найбільших рільничих країн світа, тепер має найбільшу на світі фабрику скорострілів— фабрику Брен в Торонті, найбільший в світі вишкіл летунів і другий в черзі на цім суходолі найбільший парк повзів. За останніх шість місяців Росія діставала щомісячно з Канади по 100 повзів. Цього року Канада доставляє збройні для Англії до вартости одного біліона долярів і це як звичайний дарунок. Канадійських набоїв вживають тепер на всіх фронтах світа. 25% британського летунства це канадійці."

СЛУЖБА БОЖА В НАМІРЕННІ МИРА

Подають з Лізбони, столиці Португалії, що в старовинній катедрі міста Брага патріярх кардинал, Їх Еміненція, Гонсальвез Черейра відправив Службу Божу за мир, на котрій було 200,000 людий. Цею відправою закінчено конгрес для духовних покликань. Підчас конгресу була величава процесія, сам патріярх Лізбони проводив нарадами.

О. ФУЛТОН ШІН ПРО ЦІЛІ ВІЙНИ

Славний проповідник в Америці і професор університету, о. Фултон Шін промовив 20 липня через канадійську радієву мережу. Він сказав:

Теперішна війна, це війна ідеологій, вір і догм.

Ходить о три світогляди:

Тотальний, протихристіянський, світський нехристіянський— і християнський.

1) Протихристіянський тотальний. Проявився в цих видах: **історичнім**, як віднова староримських традицій у фашизмі —**антропологічнім**, як прославлення нордійської раси в націзмі—**біольогічнім**, як ототожнення божества з пануючим домом в Японії, що витворили тамошний імперіялізм—і в **соціольогічнім**, як прославлення класової боротьби і диктатури пролетаріяту в комунізмі.

"Я роблю ту саму ріжницю між Росією а комунізмом, що Сталін зробив між Німеччиною і націзмом. Сталін сказав, що він бореться не проти Німеччини, але проти націзму. Подібно, й ми боремося за Росію, але ми не боремося і ніколи не можемо боротися за комунізм.

"Жаден з тих видів тоталітаризму не є державою в політичнім розумінні слова. Вони є радше фільозофією життя, що ділає через партію, котра є замістем держави. Всі вони одівають примітивні дійсности кляси, раси, нації і крови в божественне розуміння. До певної міри вони означають поворот до того світа, що завмер з приходом християнства— а іменно, до політеїзму. Знова вернули фальшиві божки.

"Щоби пізнати суть тотального світогляду, розглядім його в націстичнім виді. Він є протихристіянський, протисемітський і протидемократичний. Ці ідеї були до певної міри пануючими в Прусії, але Гітлер з'єднив їх. Той тоталітарний систем є внутрішньо злий.

2 Світогляд світський нехристіянський

Той світогляд панував на заході останніх парусот літ.

"Можна його очеркнути як ту фільозофію життя, що стремить до збереження цивілізації на нехристіянській основі. Він не є протихристіянський. Навпаки, він навіть признає, що християнство є добре для одиниці, але воно не може стати мереживом для політичної, суспільної чи господарської розбудови. Той світогляд вірить у великі дійсности, такі як гідність людини, значіння народовласть, свобода преси, сумління, слова і подібне— однак не признає, що коріння того всього міститься в Божім природнім праві і християнському переданню.

"Разом з тими великими дійсностями, котрі уважаються за суттєві в правильнім світогляді, в нашій західній цивілізації є ще чимало тверджень, що є більше поганські, як християнські і котрі тепер незбито доказані ложними. Перше, думка про це, немовби чоловік природно був добрим і поступовим а великий світовий розвій, що все йде вгору і вперед, дійде до того, що не буде війни, але повсякчасний добробут. Друге, зглядність моралі— іменно той світогляд приймає, що нема ріжниці між добром а злом, чеснотою а злочином, після нього все це залежить від вашого розуміння справи. Чи треба аж доводити, що колиб це було правдивим, то як Гітлер мігби помилятися, а ми бути праві? Трете, господарська свобода після того світогляду означає право чинити зі своєю власністю, що вам подобається, або так само чинити з вашими робітничими організаціями, без огляду на загальне добро всіх інших людий. Четверте, той світогляд каже, що чоловік є лише вище розвиненим звіром і не має іншого призначення, як в історичнім вимірі часу і простору. Пяте, тому, що після того світогляду ціллю життя є здобуття як найбільшої приємности з життя, то слідує, що любов не має обовязків, а подружа перестає бути святим і ненарушимим.

"Так згадано два світогляди— протихристіянський і нехристіянський. Остає світогляд християнський, котрий мусить стати дійсністю, якщо світ має дійти до справедливого миру.

3. Світогляд християнський

"Характеристичною прикметою того нового християнського ладу, на котрий можуть погодитися зарівно жиди, протестанти і католики, є це, що він оснований на моральних засадах природного права. А під природним правом я не розумію фізичних законів **світа, ані навичок примітивних людий**, лише відзеркалення вічного Божого розуму.

"Той християнський лад признасть в домашнім і національнім життю такі засади: кожда людина на світі має право на пошану, як сотворіння з вічним призначенням. Не може бути правдивого суспільного життя так довго, доки не пошанується родини, як суттєвої одноти людської спільноти. Людський добробут мусить стояти понад господарською могучістю. Кождий раз, коли чоловік тратить роботу без своєї вини, він підривається на свій гідности— або коли він змушений продавати свою працю нище справедливої заплати.

"Кінцевий вислід того розгляду такий:

"Світське розуміння заходу, що старалося заховати мораль без догм і кого опинилося вкінці в розриві політики і господарства від обичаїв— не в силі і не переживе цих часів. Воно не в силі стояти на своїх ногах підчас цеї крізи, а його зглядність в моралі не дає йому сили видержати ударів. Силою гітлерівської системи є Щось Найвище— наша система того голодна. Його сила в його світогляді—наша слабість в браку світогляду. Сиженність ложного поганства і почитання ложних божків з їх опянюючим захопленням—це все не можна поконати рівнодушністю до правдивого Бога зі сторони демократій. Тоталітаризм є ложною релігією. Успішною відповіддю для цеї ложної релігії не є рівнодушність до релігії, але віддання правдивій релігії. Коли вони зробили свою політику ложною релігією, ми мусимо подбати, щоби правдива релігія робила політику. Плакати над злобою наших ворогів вчинить нас жорстокими. Воно однак не вчинить нас сильними. Лише сильне переконання, що виливає з безоглядної посвяти, може опертися наступові демонів. Одним словом—то що, що ми союзні нації найбільше тепер потребуємо, це є наступу великої Ідеї.

"Це красно говорити про народовластя і свободу, за котрі ми боремося, розуміється, коли ці річи понимаємо як слід. Але звичайно ці слова уживаємо як кличів. Я усмілюся сказати, що ми тепер не воюємо за демократію і свободу так, як ми воювали в останній війні. Радше, **ми тепер воюємо за найвищі дійсности**, в котрих коріняться ці річи. Демократія і свобода є **овочами** на дереві християнського життя. Гітлер кинув нам **визов** пригадуючи, що не можемо мати **овочів**, коли не утримаємо **коріння**. Коли хто старається зберегти свободу і демократію без Божого морального порядку, в котрім вони коріняться, то це виглядає так, якби він хотів зберегти штучні зуби того, що тоне. Коли вратуємо чоловіка, вратуємо зуби. Коли вратуємо коріння, вратуємо овочі. І коли вратуємо наші душі в Возі, вратуємо також нашу свободу і демократію— але не інакше.

"Оконечно ходить тільки о два світові лади. Або світове передання перейде на християнський бік, або на протихристіянський. Воно довше не втримається у рівновазі.

СВІТ ЗАБУВ НА ДУШУ І НА БЕЗСМЕРТНІСТЬ

Парох церкви в Льос Анджельос, о. Винсент Льойд-Россел сказав на радіо, що теперішний світ хоче забути на дійсність життя.

"Це є дійсність життя: смерть, безсмертність і світ, котрого будівничим є Бог. Многі люди змагали до відкинення або забуття тих справ. Але хто може сказати, що вони мали успіх?"

Марія Нортон, працює в уряді СНР в Британській Колюмбії і як бачимо також завлюбки стріляє і то цільно. Цілі ряди урядовців всіх більших підприємств в Б.К. тепер зорганізовані в партизантські частини на случай нагод японців.

ЖІНКИ ДЛЯ ВОЄННИХ ЗУСИЛЬ КАНАДИ

(Стаття, надіслана з Отави)

Не лише мужчини, але нарівні жінки нині в Канаді стоять на своїм фронті бою за нашу волю і добро. Яких 120,000 жінок працюють нині у воєнім промислі нашого краю, а многі тисячі других в інших конечних галузях промислу, чи прямо служать при відносних військових частинах.

Щоб як слід оцінити і зрозуміти цю єдинодушність наших змагань, вистане відвідати одну чи другу фабрику. Відвідувач найде там дівчат, що мають ріжні імена, ріжний вишкіл і ріжне суспільне становище. Є дівчата, котрі працюють у фабриках і мають університетське образования, є такі, що мають тільки домашне— є з богатих, але є також з бідних родин, є такі, котрих родичі тут приїхали тому 300 літ, але є й такі, котрих родичі приїхали сюди тому всього 25 років.

В одній і тій самій фабриці, в тім самім ряді стрінете дівчину з походження тої чи іншої народности. Кожда робить свою конечну і невідкличну роботу. При роботах з вибуховими матеріялами вживають головно словянських дівчат, тому що вони чорняві, їхня скіра не лущиться і не мають вибігів на скірі, так як часто це діється в тій роботі з дівчатами, які є ясноволосі.

Так само імена на листі заплат звучать ріжно— в нас нема під тим оглядом ріжниці. Всі ми канадійці і всі працємо на це, щоби побідити Гітлера, щоби наш край був вільний. Ми всі британські піддані— без огляду на це, як довго ми є в Канаді.

Подібно є в Америці, де працює мілюн жінок у воєннім промислі і не роблять жадної ріжниці між ними, бо всі вони американки і працюють для Америки. Президент Рузвелт сам сказав, що це є **наша** війна і хто робить ріжницю між горожанами, той шкодить нашим воєнним зусиллям і нашому красви.

Так при спільній праці жінки і дівчата пізнають себе, ріжниці між ними зникають, родиться єдність змагань на основі симпатії і любови, повстає канадійська єдність! А та єдність для нашої побіди так конечна, як зброя, котру виробляють по фабриках.

Первісна квота для достави пшениці до сипанців з цьогорічного збору виносить від 5 до 10 бушлів з акра, як проголошено на певних зсипних станицях.

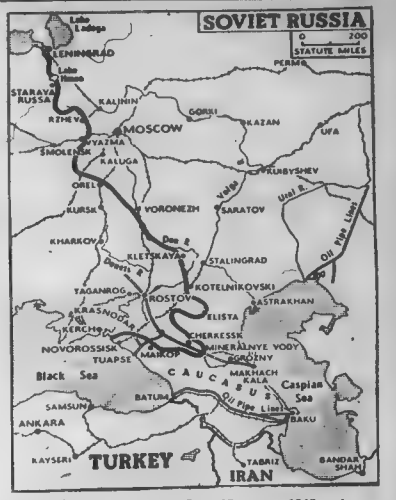

Мапа східного фронту, як було 15 серпня 1942 р. Фронт безрівний, нестатий і повний всіх можливих змін.

ХРИСТІЯНСЬКЕ ЗАВІЩАННЯ

Кажуть наші люди: Як чоловік жиє, так вмирає. Жиє по християнськи, по християнськи вмирає. Жиє як поганин, так само вмирає. І в тім є ріжниця між світом— а нами, в тім повинна бути!

Однак, як мало наділі тої ріжниці!

Як многі премногі християни живуть і умирають так, якби вони зовсім християнами не були! Навіть на Службу Божу за свою душу не відкаже, на жадну добру ціль ані цента не лишить а по смерти добрі кревні і знакомі ще сварються, кому має припасти найбільше. І так, як той чоловік жив без Бога, так помер...

Тут даємо один правдивий примір з теперішнього життя, що многих може ще навчити і поправити в цім напрямі.

У Вашингтоні померла пані Марія Ф. Гвайт, католичка— і відказала сто тисяч долярів на католицький університет.

Це була жінка високого серця і глибоких чеснот.

Вона відказала також по $1,000 кождому своякові без огляду, як далеко бувби він спорідненим. І от показалася людська хапчивість— зголосилися аж 2,000 свояків з ріжних сторін Америки і всі говорили, що вони є "свояки." Суд однак думав інакше і з тих двох тисячів вибрав тільки пять за правдивих свояків.

От так буде з нами всіми.

Коли не дамо на добру ціль, зголосяться всякі "свояки" і розхоплять тяжку працю а про нас померших ані слова навіть не скажуть.

Тому відкажім ще за життя певну суму на добру ціль— на свою церкву, на заупокойні Служби Божі за свою душу, на бурсу БУК-а в Саскатуні, на Сиротинець в Айтуні, на свою вільну пресу, ітд. А поставимо самі собі нерукотворний памятник в серцях оставших живих і перед Божим престолом!

Відтепер **колючий дріт** будуть виробляти лише в одним виді і 60% скількости, яку продали в роках 1937-1939. Досі виробляли той дріт 4 видах.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 8582—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ТРЕТА РІЧНИЦЯ

Тому три роки.1 вересня 1939 р. Німеччина почала воєнні дії проти Польщі, німецькі війська увійшли на польську територію.

Дня 3 вересня, година 4 рано, Англія виповіла війну Німеччині.

Шість годин згодом того самого дня виповіла Німеччині війну Франція.

Тогож дня промовив через радіосву мережу до світа наш король, Їх Величність Юрій VI і сказав ці пропамятні слова: "Много разів ми старалися найти мирну розвязку справ між нами, а тими, що тепер стали нашими ворогами. Але все даром. Нас змушено до борби."

Тодішний преміер Великої Британії, а тепер вже покійний Невил Чемберлейн також промовив:

"Вступаємо в борбу проти зла: проти насильства, злої волі, несправедливости, гноблення і переслідування. Я вірю, що право побідить проти того зла!"

Тогож дня Словаччина проголосила війну проти Польщі...

І минає три роки, як 6 вересня Канада виповіла війну Німеччині.

Три довгих років борби, праці і новільних, але певних змін.

Дійсно в життю Канади стали майже переломові зміни. З тихої, спокійної, неозброєної країни, ми нині перемінилися в націю воєнну, озброєну— в табор зброї і військових засобів для всієї імперії. Тоді, з початком війни, наша Канада мала всього 18 бомбовиків— а з того навіть числа шість доперва кінчили будувати у фірмі Кенедіян Викерс Лимитед. Нині наша Канада має тисячі літаків, понад сотку тисяч летунів —за три роки це величезний поступ. Не диво, що нація з десять мільонів душ мусіла поставити всі свої засоби, всі свої фонди на розбудову воєнного промислу, а вслід за тим ми мусіли перебрати на себе всякі обмеження особистого характеру, про які не думали ще з початком війни.

За ці три роки чимало дечого сталося на світі.

21 серпня 1939 р. здавалося два непримиримі вороги тоді, Німеччина і Совіти заключили наперед торговельний договір— а вже 23 серпня тогож року підписали політичний союз—котрий, як тепер бачимо, не протревав довго. Нині Німеччина і Совіти такі самі смертельні вороги, ба навіть більше, як це було перед 21 серпня 1939 року.

Італія приступила до війни— та й відразу не щастило.

А минулого року в грудні на арені світової борби виступили по стороні нацистів—японці і тим зашахували поміч Америки для союзників.

Але понад весь гамір війни, понад все зминне і непевне щастя воєннє постійно від початку досі лунає голос Христового Намісника на землі, св. Отця, що кличе народи до заспання борби, кличе до справедливого і тревалого миру.

Це історичний факт, що зараз на передодні війни, коли воздух цілого світа був наче наелектризований воєнними поголосками і непевність положення торгала нерви— тоді 24 серпня 1939 р. св. Отець, Папа Пій XII промовив через радіосву мережу світа і сказав: **"Христос бажає, щоби всі люди були братьми—** цілий світ хоче мира, хоче хліба, а не куль і війни."

Ці слова по трох літах війни набирають окремої сили, коли зважимо, що Апостольська Столиця зробила протягом тих літ і досі чинить все можливе, щоби оконечно довести до замирення.

Український нарід в Европі, більше як котрий інший на світі, люто потерпів від цеї війни. Україна стала "спаленою землею"— мільони населення України порозвожували в різні сторони світа—тисячі безпощадно винищені голодом, заразою і кулями. На східних межах України й тепер ведеться чи не вирішальна борба світа.

Всю долю треба зложити в руки всемогучого Бога, котрий одинокий відвічно справедливий і правдивий, никому не дасть неповинно терпіти кривд понад міру і веде народи своїми шляхами до правди і справедливости, що одинокі є дійсною основою загального добробуту і тревалого миру.

МОЖЛИВІСТЬ БЛИЗЬКИХ ВИБОРІВ В САСКАЧЕВАНІ

Часто говориться в пресі про близьку можливість виборів в Саскачевані. До тих виборів заздалегідь готовляться тамошні політичні партії, головно ССФ, котрі недавно голосували проти примусової заморської служби. До тих виборів треба також бути готовим саскачеванським українцям, бо **коли ми самі про себе дбати не будемо в той** гіркий всесвітний **час, то ніхто про нас також дбати не буде.** А коли українці в Манітобі вспіли поставити шість своїх кандидатів і **всіх вибрали, то в Саскачевані ми повинні поставити бодай чотирох наших кандидатів** і також **вибрати!** Над тим **треба вже працювати, справу докладно обговорити, порозумітися, не ділитися, всі іти одним фронтом і голосувати підчас виборів, як один.** Не лякомитися на обіцянки, не слухати тих, що хочуть лише ваших голосів, але потім вас не знають— піддержати натомість творчих, сталих, розумних і чесних кандидатів, котрих певно українцям не бракне.

Українці Саскачевану — то час Вашого іспиту зрілости, час Вашої проби!

Веремя тепер люте, воєнне— **радьте мудро, ділайте однодушно!**

ВІДДІЛ СІО ПРОТИ ЖОВТО-БЛАКИТНОГО ПРАПОРУ УКРАЇНИ

Це, що було недавно у Винипегу, повторилося на більший розмір в Нюарку в Америці, коли 117 відділ робітничого ордену СІО спротивився, щоби у воєннім поході побіди в котрім 100,000 осіб взяло участь, несено в українській групі з 600 осіб— жовтоблакитний прапор України. В Нюарку живе 8,000 українців, американських громадян. Провідники української групи загрозили, що не підуть в поході, а потім звернулися до секретаря стану Кордела Гола о посередництво в цій справі. Провідники 117 відділу СІО подали, що вони виступають проти несення українського прапору тому, що Україна є проти Росії.

Значить, вони уважають, що для України Атляптийський Чартер президента Рузвелта не істнує і вона не має права на свій прапор між вільними державами світу. В часі боротьби на життя і смерть за свободу народів — це безмірно сумне, тим більше, що на американській землі...

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ

СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Вересень, 1942 р.

1 В Мч. Андрея Стратилата
2 С Прор. Самуїла
3 Ч Ап. Тадея, мч. Васси і ін.
4 П Мч. Агатоніка і ін.
5 С Мч. Лупа
6 Н Нед. 15 по Сош. Сщмч. Евтиха
7 П Возвр. мощ. ап. Вартол. Ап. Тита
8 В Мч. Адріяна і Наталії
9 С Преп. Пімена
10 Ч Преп. Мойсея Мур., св. Августина
11 П Усік. Гол. Ів. Хр. (на нед.) Піст.
12 С Св. Александра і ін.
13 Н Нед. 16 по С. † Пол. пояса Пр. Богор.

УСТАВ

6, нед. 15 по Зісл.—гл. 6, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 176, ев. Мат. 92.

11, пят. Усікновення глави св. Ів. Хр.— Піст. Литія, на Сл. Б. ап. 33, ев. Мар. 24.

13, нед. 16 по Зісл.—гл. 7, ев. утр. 5, на Сл. Б. ап. 181, ев. Мат. 105.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За пошану Церкви!

Ходить головно о те, щоб молодь шанувала Церкву, як свою духовну матір і учительку. Як матір— бо Церква є матірю наших душ, дбає про наше дочасне і вічне добро, навчає нас лише добра і хоронить перед всім злом. Як учительку— бо Церква є вічна учителька народів, а молоді особливо, по заповіту свого Учителя і таїнственного Голови, Ісуса Христа.

Невідлучним чинником життя і почуття чести. Одиниця, родина, нарід без чести негодні жити. Вищий ровень життя, вища честь. Ніхто не може домагатися чести собі, хто її не віддає свому Творцеві. І лишень той має право самий на честь, хто вміє і хоче віддати честь другому. Хто не вміє і не хоче віддати найвищої чести своєму Творцеві і найвищому Добродієві, яке право має такий домагатися для себе, звичайного і низького сотворіння на честь і вдяку? Жерелом чести є Бог і всьої доброти. Хто не черпає звітам, сохне як вяла галузка і завмирає.

Церква віддає честь Богу кождої неділі і свят, кождого дня, коли правиться свята Служба Божа. Церква вказує нам на ціль життя і вчить, як жити добре, щоби жити щасливо. Вона остерігає нас перед небезпеками і клопотами, дає нам середники і силу ласки, щоби поконати зло— то є незмінне добро і доброчинність. За це Церкві належить честь і пошана.

А хто зчислить всі культурні добра, діла милосердія, помочі і ратунку, котрі Церква виконала безкорисно ради Христа для всіх людий— гідних і негідних, на всіх кінцях світа, без огляду на расу і стан.

І за це належить честь—кому честь.

- - - - -

Місійне намірення: За рідних монахинь і братників!

Жіночі і мужеські Чини та Згромадження гуртують біля себе тих, що хочуть бути совершенними, що шукають виконувати три евангельські ради. Це душі, повні ідеї та посвяти. І коли в кождій жертві, навіть найменшій, є певна доля акту волі— то коли хто вирікається ради Христа **всеї своєї** волі, він робить найбільшу жертву, яку людина годна вчинити. Він дає не лише частинку і на час зі своєї волі, але дає всю і цілком свою волю. То є душі високої посвяти, великої волі, що хочуть уподібнитися у всім до Христа Спасителя. Таких душ потрібно кождому народові, а українському дуже. Нам треба тих ідейних, повних жертви, посвяти, тихих і відданих працівників між нами, що всюди шукають лише Божої слави, а не своєї— що працюють ради Христа, а не ради заплати— що не є наємниками, які "не радять і біжать," але що є робітниками Христа, котрі дбають і не відступлять свого стада, собі повіреної праці ніяк і ніколи. Молім Господа, щоби збільшив число покликань до монашого життя в нашім народі.

ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ АВГУСТИН, ЕПИСКОП МІСТА ГІППО

10 вересня н. ст.—28 серпня ст. ст.

Семий собор Церкви називає св. Августина "великим учителем і плодоносним письменником св. Церкви." Родився 354 р. в північній Африці, в місті Тагасте, в провінції Нумідії. Батько його називався Патрикій, мама Моніка— обоє з достойного, хоч небогатого роду. Мама була дуже побожна і сам св. Августин пише потім: "З молоком матері мое серце всало імя Ісуса і задержало його глибоко в собі." Ось взір доброї матері.

Покінчивши науки в рідмім Тагасте, родичі післали хлопця до сусідного міста Мадаври, де вчився краснорічивости і фільзофії. А вкінці батько післав його до Картагіни, щоби там покінчив науки і почав життеву каріеру. Однак молодець ще в Мадаврі попав в зле товариство, котре потім далі продовжувалося в Картагіні. Там він жив нечисто і хоча свідомий гріха почував біль, не мав сили з ними зірвати. Сам він пише потім: "Від остаточного втоплення в морі гріха не повздержувало мене нічо іншого, як страх перед смертю і перед Твоїм, Боже, судом. Той страх ніколи не уступав з мого серця."

Часто брав до рук св. Письмо. Однак визнає самий: "Я не був спосібний поняти ті глубокі тайни, котрі для гордих непонятні, а я тоді упокорити себе не вмів."

В тім стані він став єретиком, маніхейцем. Та єресь дозволяла на нечистоту.

Скінчивши науки став учителем краснорічивости, наперед в Тагасте, потім в Картагіні, а далі в Римі і в Медіоляні, куди післав його римський намісник Симмах, якого медіолянці просили о мудрого учителя. Молодий Августин горів жаждою слави, однак не занехав грішного життя.

Але був хтось, що не переставав молитися за грішника день і ніч перед розпятим. То була його рідна мати, Моніка. І хоча він тонув в гріхах, вона не переставала молитися о його навернення.

—Мати моя,— пише св. Августин— день і ніч несла за мене жертву серця і сліз горячих.

Ця матір просила о молитви також епископа міста Тагасте і він потішав її, що неможливо погибнути тому, за котрого пролито стільки сліз, за котрого ревно молиться рідна матір. Ось взір для наших українських материй, щоби молилися за своїх дітий.

Епископом Медіоляну був тоді св. Амвросій, котрого проповіди чуда діяли. На ці проповіди став ходити також Августин, але не тому, щоби послухати, що говорить св. Амвросій, але як говорить. Проповіди

цікавили його радше, як учителя краснорічивости, а не як чоловіка, що хоче навернутися.

Але.

"Разом з краснорічивими словами входили в моє серце предмети, на котрі не звертав я уваги. Я пізнавав, що проповідник говорить не лише красно, але й справедливо."

Так Августин зірвав з маніхейцями.

Але до цілковитої поправи було ще далеко. Жажда слави, вигод і розкошів шуміли в його серці і хоча він чув про чистоту, не мав відваги ні сил ступити на цю дорогу.

Тоді приїхала до нього його матір. Вона радила йому оженитися. Та він не оженився. Читав много поганських фільозофів, однак не мав спокою. Тоді взяв читати св. Письмо. І на серці його стало інакше.

Жив тоді в Медіоляні священик Симпліяян. До нього прийшов Августин і звірився перед ним з усього. Симпліяян порадив йому, щоби став правдивим християнином і дав за примір славного бесідника Віктора, котрий оставив земну славу і достатки, щоби всецїло служити Богу. Тоді серце Августина загоріло бажанням пїти за тим приміром.

"Я рвався душею до того, щоби о нічім більше не думати, лише о Тобі, Господи! Але почуваю, що я ще скований, і то не чужим ланцом, а власною волею, котра стала сильнїйшою від залізних оков. Бо зі злої волі іде пристрасть, а коли її послухаєм, то вона переходить в наліг, а коли налогови піддатися, то він стає конечністю, яку добровільно на себе накладаєм. От се перстені того ланцуха, в котрім тримав мене діявол, наче невільника. Я мав волю, Тобі виключно Боже служити, але над ту волю була сильнїйша тамта, котра через довгу навичку до злого перемагала в мені всі добрі змагання. Так маю я дві волі, стару і нову, земну грішну і другу духову—а вони в борбїе собою рвали на кусні моє серце. Так пізнав я самий на собі це, що вичитав в Листах св. Павла— а іменно, що пориви духа стають проти тіла, а пориви тіла проти духа. Зі мною було то саме, що з чоловіком, котрий хотївби стати, але знеможений сном, далі засипляє, хоч знає, що час прокинутися, однак піддається далї снови. У мене не було найменшого сумніву, що стократ ліпше для мене кинутися в рамена Твоєї любови, Боже, як підлягати моїм пристрастям. Я знав це, однак я не міг ще зірвати з гріхом. Я говорив собі, наче той сплячий: "Ще троха, ще хвилину"— і та хвилина тягнулася все дальше і дальше. Дарма, що мав я в душі бажання іти за Твоїм голосом. Навичка до злого вязала мене. О, я нещасний! Й хто поможе мені вирватися з оков мого тіла, якщо не поможе мені ласка Твоя, Спасителю мій?"— так пише св. Августин.

І надія на ласку Божу не завела.

(Дальше буде).

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

КАТОЛИКИ ІМЕНОВАНІ ПРЕДСТАВНИКАМИ КАНАДИ

За військових представників Канади у Ващингтоні іменовано трох католиків.

Від головного Штабу Армії— ґен. М. Поп.

Від Фльоти— адмірал В. Дж. Бродер.

Від Летунства— летунський заступник маршала Юрій Віктор Вопш.

Найвищі представники канадійського війська в метрополії Америки— це католики і незбитий доказ, що католицька віра виховує горожан на сильних, мужних і успішних провідників так підчас миру, як у війні.

КАНАДІЙСЬКА КОЛЮМНА ПРОТИ ЧЕРВОНИХ

Проти діянь можливої пятої колюмни в Канаді, повстала орґанізація в Монтреалі, що зветься Канадійська Колюмна. До неї належать суддії, адвокати, промисловці, вояки. Ця орґанізація вислала тепер письмо до правительства, в котрім домагається наперед докладно передумати справу, заки влада уневажнить заборону комуністичної партії в Канаді.

"Комуністична партія Канади не складається з росіян і в геройській оборонї Росії не відіграла жадної ролї. Тому не може домагатися уважности на цій основі, що Росія стала тепер нашим союзником."

"Російські провідники залевнили світ, що вони не мають світових революційних цілий. Однак членство комуністичної партії Канади не підлягає тому проводови і далї продовжує свою підривну роботу— чого свідком є їх намагання за звільненням провідників партії, котрі щойно рік передтим в летючках нападали на наші воєнні зусилля"— так написано в цім письмі.

ЗАТРАТА ЗДОРОВИХ ГЛУЗДІВ

"Я ніколи не був свідком такої затрати здорових глуздів, як це сталося протягом останних двох поколінь" — так сказав до 72 дівчат, що кінчили науку в Академії Пр. Діви Преосв. Морис з Лител Рак, Арк. Преосв. Морис рік річно є присутний підчас закінчення шкільного року в академії від 36 літ.

"Наш нарід потратив весь змисл ніжности" — говорив Преосв. Морис, бо дівчата тепер убираються в мужеські одяги, курять, пють і у всім змагають наслідувати мужчин.

"Ви негодні уподібнитися зовсім де мужчин і остати собою. Станьте женщинами, так як цього потребує світ і все буде потребувати, бо тепер ми на ґрані втрати найкращих первнів нашої цивілізації."

І ВОНИ ТАКОЖ ВІРЯТЬ – АЛЕ В СИЛУ І НАСИЛЬСТВО

На приподнім мітингу за знесенням заборони проти комуністів на мийськім майдані у Винипегу сказав лївий радний Форкин так: **"Ми віримо** в силу і насильство. Під певними обставинами ми почуваємо, що насильство є конечним. Тепер конечним є розгромити гітлєризм." (Фрі Прес з 22 липня 1942, ст. 9).

Це перший раз чуємо з уст червоного провідника, що він і вони **вірять.**

А віра, це неухвитна, понадзмислова, **душевна річ.**

Цілком противна матеріялістичній науці Маркса і Лєніна.

Вірити може лише той, хто має душу. Бо вірити, значить узнавати щось за правду— а правда то щось духове!

Ми тїшимося однак, що червоні зложили таку заяву віри.

Бо ми все твердили, що **кождий** чоловік на цім світі вірить. Питання лише в тім, у що він вірить.

І Форкин сказав, в що вони вірять.

Вони вірять в силу і насильство. **Яка віра, такі будуть діла** з тої віри.

І не лише в однім случаю, але все бо віра, то цілість життя і поведення.

Промова радного Форкина учить нас, чим живуть і чого надіятися від червоних взагалі.

ДО ВОЯКІВ-УКРАЇНЦІВ

Просимо помістити це оголошення для українців, які служать в канадійській або американській армії і сподіються, що виїдуть в Англію. У місті Манчестер є Українська Громада і Клюб, які радо приймуть українців-вояків, які дістають відпустки. Загостіть до нас, можете отримати вигідне мешкання й харч між українцями. Українські страви дуже дешеві для українців-вояків. Маємо ще кілька порожних кімнат у Клюбі. Як приїзджатиме більше гостей, військових українців, то умеблюєм їх і передамо їм. Родини, які мають своїх рідних вояків в Англії, хай подадуть їм нашу адресу. Клюб відчинений щовечора від 7.40 до 12 год. вночі.

Інші канадійські та американські часописи просимо передрукувати це наше оголошення запрошення.

Щирий привіт для всіх українців за океаном!

За Українську Громаду в Манчестері:

Йосиф Місньовський, голова.

Адреса Клюбу:

Ukrainian Social Club. 188 Cheetham Hill Road, Manchester, 4, England.

СТАРА І НОВА ОТАВА

(Стаття надіслана)

Коли глянути з горба, на котрім стоїть парлямент, все виглядає тихомирно красне. Стоять рядом державні будинки, з котрих щойно розіхалися посли до своїх округів після напруженої державної роботи. Але коли глянете блище, побачите, що ці всі будинки рояться від праці. Восьмигодинний робочий день став спогадом. Праця нині йде день і ніч, і тільки блимаючи тисячі свїтел нагадують в ночі про рух за цими мурами.

Війна обняла Отаву в свої дужі обійми. Через її хідники проходять денно тисячі— у всіх одностроях зброї. Многі з відзначеннями на грудях, які здобули далеко за морем— інші дужі плечисті зі західної прерії, чи високі, рослі рибаки знад моря. Рїжні расові типи людий, всі в борбі за нашу свободу, рїжного військового степеня нині в Отаві— бо що одні відїдуть, на їхне місце приходять другі.

Тепер канадійці мають нагоду пізнати себе краще як коли. Тут видніють нові посольства, до котрих часто заходять біженці з областий, які заняли націсти, щоб знова стати до борби проти ворога. В своїх посольствах вони находять поміч і вказівки.

Напроти парляменту є американське посольство, а дальше по місті є будинки посольств Югославії, Чехословакії, Польщі, Франції, Норвегії, Китаю, Аргентини, Чілє, Бразилії, Голяндії! Отава нині має небувале значіння для цілої імперії.

Коли відійти дещо з підвищення парляменту побачимо ріку—Отаву, на котру глядів соняшного дня в 1613 році французький дослідник Шамплейн і подивляв окружну красу.

Від того часу мало згадують про дії Отави аж до 1800 року, коли громада поселенців з Месачюсетс під проводом Филимона Врайта прийшли сюди на стале поселення. Їх число і добро було таке: 25 вершників, 14 коний, 8 волів, 7 саний і кілька бочівок сала. Тої осені вони накопали вже 1,000 бушів бараболь, але тому, що закопали їх глибоко в землю на зиму, вони погнили. Мимо того поселенці вдержалися і в 1804 р. в Отаві вже був коваль, швець і гарбар.

В 1826 полковник Джан Бай став будувати канал Рідо, котрий скінчив за 6 літ. Перші діти, що вродилися тоді, названо іменем будівничого. Так відкривець місцевости був француз, перші поселенці були американці, будівничий каналу англїєць, а перша дівчина, що вродилася там була ірляндка. Це був початок канадійської нації.

В 1854 назву міста з Байтавн змінено на Отава, що стала столицею Канади в 1856 р. Батьки конфедерації зробили її столицею домінії в 1867 р.

З роками столиця росла, а тепер населення підчас війни чисельно дуже збільшилося. В роках 1940 і 1941 число населення з 172,519 душ зросло на 193,559. Отава працює— для війни і також для мира.

Ралф Доглес держить **новий 12 фунтовий ратунковий човен з гуми,** котрий призначений для летунів боевого літака. Човен зроблений з 11 головних частий.

МАДАҐАСКАР

На овиді міжнародних змагань виринув остров, котрий по Ґренляндії, Новій Ґвінеї і Борнео є четвертим на черзі величиною і має несповна чотири мілїони населення, з того три четвертих христіян.

Довжина острова є 980 миль, рахуючи від полудня до найдальшої північної точки і 350 миль шириии. Ціла величина острова є 228,500 квадратових миль, у відділенні яких 250 миль від східного побережа Африки.

Одначе туземці острова мало мають в собі африканських подібностий, вони більше схожі на мешканців східноіндійських островів, так з будови тіла і краски, як також мовою. Вони не є цілком чорні, їхня краска темно-брунатна, вони високі, рослі, добре збудовані, а деякі прегарно збудовані і помітно гарні.

Французи встигли від 1896 року, коли здетронізували останну королеву острова, Ранавальону III, і вивезли її на остров Реуніон а потім до Альжиру, де вона померла— від того часу збудували вони цїлу сітку доріг, мостів, і залізниці від столиці Тананаріве до головної пристані її Таматаве.

Ціла країна це ряд високорівень і урожайних площ, де рижові поля спорять о першенство з многими природними богацтвами, копальнями золота, срібла, ніклю, оливи і многими ростинами та звіриною, котрої нема ніде інде на свїті. Вимінним середником там уважається мале пушисте звірятко лемпур, котрого там сила і котре пициком подібне до лиса, має мягке пухове футерко. З диких звірят на острові живуть тільки дикі кабани і корови. Коров і волів там стільки, що обчислюють на пять мілїонів голов. Мясо в слід за тим дуже дешеве. За тугого вола, що пересічно важить 1,500 фунтів донедавна там платили $8— тепер, коли отворено фабрики консервів, платять по $20. Їда дешева і богата в мясо. Зате брак ярини і бараболь. В краю плекають много рижу, горіхів і тиснуть з них оливу, а далі вивозять яких 75% всього запотребування ванілі. Звідтам вивозять також тапіоку, а дерево раванелі має многократне применення. Протяти його кору навіть підчас посухи, все трисне свіжа вода, яке мале горня. Кора скоро ґоїться а ранком на цім самім місці буде вже рося. Листя дерева служить на покриття хат і галузя на будову.

Туземці за дня накриваються білим довгим шапем-покривалом, який називається лямба. В ночі той плащ служить за накритя. На голові носять капелюх, плетений з пальмового листя. Чим вище становище власника, тим ширші криси має його капелюх.

Нарід вигідний, веселий, безжурний. Працює тільки тоді, коли мусить. Щоби спонукати туземців до праці, влада накладала вищі податки, бо треба було на них заробляти, але це не дуже помогло. Туземець заробив в копальні пять-шість долярів і спокійно вертав додому. Платив два доляри податку, за решта купив кілька мішків рижу і нову сорочку. Відтепер міг спокійно вилежуватися на своїй маті перед хатою і на всі запрошення до праці, тільки сердечно сміється...

Французи старалися спроваджувати робітників з Яви, а навіть китайців, однак горяч краю не дала спромоги чужинним робітникам виконувати працю і вони скоро покидали роботу.

Мадаґаскар, як описують, це країна казки— небуденних можливостий і надзвичайно богата, котра ще чекає своїх поселенців і людий праці, щоби зробити її одною з найбогатших на свїті.

В память свому отцю духовному, о. Борисові, подають діти з першого св. Причастя, Діти Марії з Рідної Школи і старша молодь Марійської Дружини. З ліва С. Йосафата, провідниця МД, з права учителька РШ і настоятелька С. Матея, з боку п. В. Годованський, основник РШ і довголітний учитель з двома внуками, Львом і Любовю. Опертий стоїть чотиродітний співак многих українських пісень, котрого звуть "веселим"—Чуба.

ДОПИС З ТОРОНТА, ОНТ.

Бажаємо поділитися з братами і сестрами БН тяжкою минувшістю організаційної праці серед страшного світового потрясення. Недармо то свята Церква має много наук і похвал для вірних героїв за святу справу. Між тим находимо таке: "Память праведного со похвалами, емуже довліет благодать святаго Духа"— справді великі це слова.

Два і пів років перебув у нас парохом всеч. о. Борис, котрий остане напевно в серцях і в памяти вірних практикуючих християн, а навіть і половичних. Практикуючі задержать добру память і вдячність з пошаною, а половична група заховає свою половичність і до других. Наш священик бажав завернути незрячих на певний шлях спасення, до вічного і дочасного добра. о. Борис є обдарений великими привілеями від Бога серед теперішних обставин світа. Ми вірні все віримо в справедливість Творця світа, бож Отець в небі всевідучий і по великій бурі всилає лагідні дні. Ми зі східного Торонта стверджуємо, що рідко лучалося нам, як українським піонірам стрічати подібного отця духовного для нашої молоді старшої і дітвори, щоби за короткий час утвердив в їх серцях щиру любов, пошану до нашого обряду, св. правдивої Церкви, родичів, старших та підніс Рідну Школу до нового розвою. За всі ці труди виражаємо прилюдно отцю бажання прожити многая і благая літа!

За українську католицьку молодь,
Василь Годованський.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУНОСТИ НАЦІЇ"!

ДОПИСИ

Гефорд, Саск.— У вівторок 7 липня членкині Товариства ім. Лесі Українки зійшлися до дому **панства І. Герман,** щоби справити несподіванку. **Пані Ф. Житчин** зложила желання в імени всіх гостий і всі разом відспівали "многа літа" **для маленького синка Ярослава Богдана, а пані Ребрина** вручила дарунок.

Пічас забави припадково загостив до дому панства Германів **Іван, пан Підвербецький І** з нагоди своїх іменин жертвував 50ц., що прилучено до збірки на пресфонд яка винесла $1.65—разом $2.15 для БНації.:

Після смачної перекуски гості відспівали ще "многая літа" для молодих родичів їх першого сина Ярослава Богдана і всі веселі розійшлися домів.

ОВ.

ДОПИС ВІДДІЛУ БУК-а В ШГО, САСК.

Неділя 16-го серпня цього року буде довгопамятною в нашій маленькій громаді, що наче чайка серед моря тримається тут міцно серед безлічі ріжновірних церковців буковинських поселенців. В тім дні, наша громада мала щастя витати в себе, по довгій відсутности, свого бувшого організатора о. Дм. Гаврилюка, ЧНІ. Як раділи отець коли бачили, що ми горнемося до них як до батька на розмову, так прикро їм було, коли довідалися від нас, що наш відділ БУК-а заспав, сходин вже нема, ані вкладок, ані читання свого органу. По тижневій катехизації дітей, переведеній Пр. Сестрами отець мали в неділю дві Служби Божі: на першій запричащали дітей і дали їм ще останню науку про їхні обовязки любити Ісуса й служити Йому вірно аж до смерти, а на співаній Службі Божій отець говорили головно до дорослої молоді про покликання до духовного стану, як також до родичів як вони мають провадити свою дорослу молодь, щоб вона зуміла піднести свої гадки й стремління трохи вище від землі, щоб мала охоту пожертвувати себе на службу Богові й безсмертних душ; що на такій добрій кольонії як наша, кожда родина повинна мати ту амбіцію мати когось в духовнім стані, сина священиком, а дочку монахинею. Хотяй наша кольонія "бітує" іншим числом св. Причастей, то однак— сказали отець— сусідна кольонія "бітує" нас числом монаших покликань, бо видала аж 12 ревних Сестер монахинь, коли від нас є тільки три Сестрі й два священики. За приклад дали нам французів у провінції Квебек, де богато є таких родин, що видали по кілька священників і кілька Сестер ріжних чинів. В цім ювілейнім році наших українських сестер в Канаді поспори матеріяльну поміч від нас старших, повинні Сестри дістати поміч передовсім від чесних українських дівчат. В нас є звичай, що на кождій відправі вся молодь, хлопці й дівчата сповідаються і причащаються: най лиш дівчата— казали отець— добре причащаються, най стараються по св. Причастю щиро розмовитись з Ісусом утаєним в їхніх серцях, а напевно неодна з них тоді почує голос Ісуса, який кликатиме її покинути цей світ з його облудними принанами, з його скороминаючими марними втіхами і віддатись Ісусові в духовнім життю, бо лиш Ісус може й хоче наповнити нас щастям і вдоволенням. Ця проповідь зробила велике враження й видно було, що деякі серіозно над цею справою застановляються.

По Службі Божій отець оголосили, що на просьбу многих людей зіставляються ще на відправу на Преображення. До того часу богато осіб приступали рано до св. Причастя і пильно ходили на вечірні по кілька миль, хотяй в день була горяча праця коло сіна. В день Преображення по відправі отець запросили людей до нашої малої домівки, і там дали поучаючий відчит про сучасне положення українського народу, про воєнні обставини й потреби та вигляди на будуче, про потребу нашого зорганізування. В організації сила й чужі з такими числяться. Звичайно у війні куеться доля народів, і ми мусимо напружити всі наші зусилля, щоб кінець цеї війни застав нас приготованих і зорганізованих. Тому конечно обновити Відділ БУК-а й оживити його діяльністю, бо від сили й поваги нашої організації богато залежить будуча доля України. Довгу й палку промову отця нагородили рясними оплесками, а потім приступили до вибору відділу. Вправді це недокінчено вповні, бо отець спішилися, щоб не стратити поїзду, але отець обіцяли нам знова дати відчит на слідуючу відправу і зібрати вкладки на орган, доповнити виділ та скомунікувати нас з централею ітд....

Най цих кілька рядків про обнову організаційного життя в нас буде заохотою й для інших відділів в Саскачевані, і кличем до пробудження та оживлення своєї організації, бо надходять важні історичні хвилі, від яких залежить доля українського народу на сотні літ.

Гринь Козакевич,
писар відділу БУК-а.

Жовнір в перебранню так убраний, що тяжко його углядіти навіть на кілька кроків в лісі.

ЗРІСТ УНС-а В АМЕРИЦІ

Виказ за липень 1942 подає, що Український Народний Союз, найбільша наша запомогова організація в Америці, зріс числом членства на 40,064 душ. Майно УНС-а виносить $6,500,000. УНС основано в 1894 році.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Марія Капітанчук з Винипегу ..... 50ц.
Володимир Коман з Винипегу $1.00
М. Черній з Гефорд прислала з несподіванки в п. Герман від Товариства ім. Лесі Українки $2.15

За всі жертви сердечно дякуємо!

Андрій Загарійчук

КОРІНЬ І ЛИСТОК

На дереві однім, високо
Листок зелений пишався,
І з коріння чорного в землі
Він дуже часто сміявся.

"Не знаю брате, нащо тебе на світі,
Та на кого ти між нами вдався,
Що, замість жити на сонцю,
Ти, як той тхір
У темну землю запхався.

"І в землі чорній, як той пень,
Мучишся брате, як ніч так день.
Мені здається, що ти
Мусів чимсь Бога образити,
Що Він за кару велів тебе
У чорну землю посадити.

"А я то вже не те.
Я на самім вершку
Немов король на сонцю проживаю,
І що у світі діється
Я все те бачу і все знаю."

А корінь листові не дивувався,
Лиш дальше ріс-міцнів
Та глибше у землю занурявся.

В ночі там буря переходила
І дерево наше лиш трошка зачепила.
А день коли настав, то наш листок
Мертвий під корінем лежав.

* * * * *

Подібно як ось тут
Діється і в нашому життю.
Неодин і з нас, як той листок,
Між народом пишається,
А на людей, які життя йому дають,
Навіть уваги не звертає.

ЧИ Є В НАС ТАКІ ЛЮДЕ?

—що лають тих, що їм добро творять.
—що братаються з ворогами.
—що читають злі книжки без розбору.
—що марнують гроші легкодушно, а на добрі цілі скупі.
—що гнуться там, де повинні просто стояти.
—що не вміють слухати і мовчати там, де треба.

НАШІ ЖЕРТВИ НА ПОЛІ БОЮ ЗА КАНАДУ!

Убитий в Канаді у дієвій службі летничій, **летун Петро С. Котельмах з Крилору, Саск.** Летун Котельмах зістав убитий підчас зудару літаків у воздусі при вправах в Мекледод, Альта.

За морем поляг на полі слави **Кость Торончук** з Редвій, Саск.

Наперед проголошений пропащим, тепер для урядових цілий проголошений мертвим є **Г. Андрій Стасюк,** летун з Виндзор, Онт.

ВИЩА ШКОЛА В РОБЛИН, МАН.

Чим для корабля керманич, чим для аеропляна пільот, тим для народу духовні провідники.

Щасливий нарід, що має много добрих духовних провідників.

Українці католики Канади мають замало духовних провідників, замало священиків-місіонарів, що вели б нарід дорогою правди й любови, дорогою Божих законів до кращої його долі тут і вічного щастя в другому життю.

оо. Редемптористи ведуть від ряду літ вищу школу, де приготовляють ідейних молодців до будучого стану Христових апостолів, священиків.

Цю школу перенесено цего року з Иорктону до нового будинку в Роблин, Ман., з північної сторони цего міста, в мальовничій околиці західної Манітоби, взноситься велика мурована будівля з золотим хрестом у верху. Її добре видно з залізничого шляху, що в віддалі пів милі перетинає місто Роблин.Це монастир і вища школа оо. Редемптористів. Положення на фармі, біля ліску, уладження модерне з центральним огріванням, водопроводами, електрикою, гарна каплиця, ясні наукові салі, велика бібліотека: англійська й українська, площі до забав і руханки літом, зимою ховзанка, все те дуже відповідне, щоби приготовити до звання священика-місіонаря.

Навчають самі Отці. Наука обіймає плян клясичних Вищих Шкіл Канади. Виховання має на ціли виробити з молодців характерних мужів, сильних духом, при тім здорових тілом, будучих священиків-місіонарів.

Наука релігії, українознавства, українська історія, література займають відповідне місце. Молодці пізнають наші богослуження, наш обряд і спів.

Початок шкільного року 15. вересня.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. Тільки ті можуть бути приняті до цеї школи, котрі бажають стати священиками-монахами Чина Найсв. Ізбавителя.
2. Мусять бути з чесної родини, греко-католицького обряду.
3. Повинні мати скінчений 7. ґрейд, і бути в літах від 12 до 14.
4. Платять місячно $12.00 За це дістають ціле удержання (помешкання, харч), книжки й науку.
5. Про одіння, білля дбають самі родичі.

При поданню треба залучити:

а) метрику хрещення,

б) Свідтоцтво від лікаря, що молодець є здоровий.

в) Світоцтво моральности від свого о. Пароха.

По скінченні цеї Вищої Школи, що тревае пять літ, молодці переходять до Новіціяту, де приготовлюються до монашого життя. По році новіціяту слідує наука фільософії і богословія. У новіціяті й богословії сам монастир удержує молодців.

Дорогі Родичі! Маєте сина, що скінчив семий ґрейд і має охоту вступити до нас, щоби посвятитися Богові, пішліть його до нашої школи.

Дорогий хлопче! Коли хочеш бути монахом-священиком, коли бажаєш пізніше працювати для слави Ісуса Христа, для добра свого народу, вступай тепер до школи оо. Редемптористів у Роблин, Ман. Христос кличе, як колись перших своїх учнів: "Ходи за мною!" Слухай Його голосу! Щасливий, хто піде за голосом свого покликання!

По інформації звертайтесь на адресу:

REV. FATHER DIRECTOR, REDEMPTORIST FATHERS COLLEGE,
Box 355, ROBLIN, MAN.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(12)

—Чуєте, чи ні?— гримнув я з пересердям; воно глушило й сліпило мене.

—Яким правом ви нас вязните?

—Помовчи, пане— зимно вирік молодий— ми тебе раніш спитаємо, яким правом ти прийшов сюди? Хто тебе просив смоктати з нас кров і зчиняти бешкет на нашій дідизні?...

—Буде—озвався старий— нема що теревенити. Про право краще не будем говорити, пане— (він прищулив і собі око)— запамятай лише, що хто непроханий до нас зайде, а до того ще й бешкетує, того ми за хвіст—і на сонце. А за підступне ремствуй; воєнний час. От і вся справа. Читай постанову, Петре!

Білявий чоловічок узяв записаний папір, видко, приготований заздалегідь, і дяківським сумирним голосом прочитав, що згідно з постановою верховного повстанського суду мене й двадцять вісім вояків мають покарати смертю. Постанова буде виконана до сходу сонця.

—Бандити!— затрясся я в пихоманці.— За кожну нашу голову заплатите сторицею.

—Тихо, пане— завважив спокійно телепень— подякуй, що не віддаємо на самосуд.

—Як бешкетуватимеш, то ще й віддамо— сказав патріярх.

А дячок докинув:

—У нас не жартують— роздеруть, або живцем як тхора в землю...

Старий махнув варті рукою.

"Ходи!"— шорстко сказали вартові й перекинули на рамені рушницю.

Я зрозумів, що всяка балачка зайва. Судді розкурювали цигарки й почали розмову про інше. Моя справа була скінчена, мою долю вирішено. Ніхто мною не турбувався. Навіть у сінях моя поява вже не викликала зацікавлення. Ґвардійці навіть не глянули на мене. Вони сиділи на боднях або просто на току, з рушницями на колінах, ліниво розглядали скоростріл, я біля нього нишпорив усе той з головою половика. Один— два погляди байдуже ковзнулись по мені.

—Ну й що, як там, порішили?—гукнув хтось із дальшого воза на подвірії, побачивши наші сильветки на порозі.

—Порішили— сказав вартовик.

—Шкода,— гудів той самий голос— варт булоб і його так підкурити, як він підкурював нас.

Мене провели крізь подвіря, штовхнули в темінь клуні й засунули штабу. Вартові відійшли й, посідавши мабуть на близькі колодки, гуторили з мужвою.

Я приліг на сіно. Мені нічого не залишилось, як чекати своєї черги на смерть— на кулю або шворку. Я міг справді дякувати, що мене не віддали на самосуд. Перспектива бути закопаним у землю, роздертим, підкуреним або підданим ще якимсь, ближче мені невідомим рафінованим сконам— не належала до приємних.

Ще цікавила мене доля вояків. Їх ізольовано від мене мабуть у якихсь інших господарських будівлях, положених по той бік великого подвіря. Не приходилось думати про них. Полишені самі собі, вони мабуть потратили голови й надіялись тільки на чудо. Те саме врешті залишалось і мені. У всякому разі вони мені, так як і я їм, помогти не могли. Вони могли тільки, зовсім справедливо, проклинати мене за каригідну довірливість. Роздумування про це було понад сили. Так нікчемно, так глупо попастись— це був край усьому. Але, видко, я ще не збагнув духа тієї країни. Хижий, страшний у своїй упевненості й простоті, ховався він за лаштунками ідилії, що її інсценізовано цієї ночі. Мене вбивала одна думка про це, спогад про цю хитру маскараду, що її вкритий сенс я всеж таки розумів. А потім ця нещадимість, ця бистрість у рішеннях, ця жорстокість, якій надано навіть познаки якогось правопорядку.

Омар Бін Ібрагім Аль-Хаямі

КНИГА ГОРШКІВ
(Куза Нама)

Слухайте знов. Кінчився Рамазан
і місяць сходив на ночі екран,
я сам стояв посеред горшків
в крамниці посудин, як пан.

І дивно признати. З глиняних посуд
одні були тихо, а другі як в суд
разом гомоніли. Один закричав:
Хто є творець, а хто є горнець?

І другий каже: Не є це дарма,
що мою глину подала земля.
Хто мене склеїв й надав мені вид,
знов мене втопче у той земний глиб.

Та інший каже: Жартун і чудак
не зібє чаші, з котрої пив смак
Чи може збити у люті творець
свій твір, що створив на любови знак?

Усі замовчали. А згодом сказав
горнець, що із виду погано ячав:
Всі з мене глузують, немов я кривий.
Чи руки схитнулись творцеві, як клав?

Тоді говорить, зітхає один:
Вже моя глина просохла, як тин,
але влій в мене старого вина
і я розгорюся, як гожа весна.

Коли розстелявся цей гомін розмов,
один з них побачив, як місяць зійшов,
і стали торкати себе: Брате мій,
чи чуеш скрепіт, як суне ходій?

Ох, дай мені скоро прожити з вином,
умий моє тіло, як ляже вже сном —
і оповивши у винні листки,
похорони там, де воині квітки.

Щоби мій попіл ще закинув сіть
у воздух високо, пахніти, ясніть,
і хто туди ступить з родимців моїх,
щоб впав у ці сіти негайно і вмить.

Бо хоч я довго і многих любив,
у їхніх очах я не заслужив
і честь мою мілко втопили в чарках,
а славу продали в коротких піснях.

І часто-часто я каявся знов.
Чи був я тверезий, я того не знав.
І часто-часто вертала весна
і рожі вертали, аж шуміла кров.

А хоч вино надто невірне було
і честь мою рвало, як підле сукно,
я часто дивуюсь, чи винар купив
хоч в часті щось рівне за то питво?

Та горе! Минає рожана весна,
кінчиться сторінка, де юність пахка —
і соловейко, що тьохкав в гильках
звідкись і кудись полетів як в снах...

Любове, чи зможем склонити судьбу,
щоби замінила цю долю лиху—
розбити на кришки і згодом назад
її відтворити, як серцю улад?

Місяце втіх, що все той самий —
місяце неба, що сходиш ясний,
як часто ти будеш глядіти уділ
шукаючи дурно моїх там слідів!

І коли станеш лучами тих стіп
в морузі гостий, як зоряний сніп,
і в світлім ході дійдеш аж до хмар,
що я дійшов—перекинь пугар.
Тамам шуд!

Перевів о. С. С.

Пояснення—Омар Хаямі, син Авраама, що робив шатра, сам був робітником. Але попри працю, любив науку і поезію. В своїм часі він був звісним математиком і звіздарем. Написав книжку про альґебру, а також склонив перського султана, щоби завів зміну календаря. Попри це любив також вино. Помер біля 1123 року і лишив яких 500 стихів, надиханих свіжістю вислову, ясністю і леготом безжурних думок, а попри це живим схопленням глибин життя. Його вірші і життя це наче метелик над нарцизами, що схилились над чистим плесом, в котрім відбилось сонце і голубе небо. Оцим подаємо здається чи не першу спробу українського переводу цього поета зперед 800 літ, котрий жив в часах нашого Володимира Мономаха, коли Україна була могуча і знатна— а котрого вірші, як подув леготу в нинішних тяжких часах.

Рамазан — магометанський піст строгий, від світанку до заходу сонця, в 9 місяць їх календаря.

Скрепіт, як суне ходій —новий місяць видний наче підкладка, котру винар кладе на рамя, виносячи збанки тяжкі з вином.

Тамам шуд— слово перське. Значить: Скінчилося.

НОВІ ДОХОДОВІ І ВОЄННІ ПОДАТКИ З ДНЕМ 1 ВЕРЕСНЯ

З днем першого вересня на підставі зарядження міністра скарбу Илслі, обовязують всіх нові податки, котрі будуть обтягати на місці перед виплатою платні. Коли ви самотні і заробляєте $13 або більше тижнево— або коли ви жонаті заробляєте $23 або більше тижнево, вам буде цікаво знати, скільки припадає платити вам податку. Ось маленький показчик.

Тижневий зарібок

Тижневий Дохід	Самотний один: Цілий податок	Самотний один: Щадничa часть	Самотний, що має одного на утрим.: Цілий податок	Самотний, що має одного на утрим.: Щадничa часть	Жонатий бездітний: Цілий податок	Жонатий бездітний: Щадничa часть
$13—13.24	.07	.07	.10	.10		
20—20.49	2.57	1.44	.96	.68		
25—25.49	3.80	1.80	2.25	1.55	.90	.87
Місячний Дохід	**Місячна платня**					
56—56.99	.24	.24	.24	.24		
60—60.99	2.50	2.25	.79	.79		
70—72.49	6.13	4.23	1.09	1.09		
75—77.49	7.63	5.06	1.24	1.24		
90—92.49	12.12	6.48	5.13	3.51		
100—102.49	15.21	7.20	8.22	5.22	.58	.50
125—127.49	21.71	9.00	14.72	9.72	12.13	8.15
150—154.99	29.96	10.80	24.32	12.15	20.72	12.86

Окремо розмет є на жонатих, що мають діти, відповідно до числа дітий.

Відтягнення можна робити лише зі Щадничої Части як прим. на заплату життєвої асекурації чи істини з морґеджу, але не до більшої висоти, як сама щаднича часть.

Югославський король Петро, тепер в Ню Йорку, приглядається грі в мяч і заїдає при цім горячі ковбаски так само смачно, як міг би це в такий час робити кождий з нас. Коли починалась гра, він кинув перший мячем. Молодий король любить гри, бо молодість все має свої права—навіть в короля.

Пиво подорожіло —на одній фляшці в готелях на 2 центи. При закупі в державній крамиці 2 тузини пива подорожіли на 20 центів— один тузин на 10 центів.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THE COMING CONVENTION IN SASKATOON

The annual convention of the Ukrainian Catholic Youth (Sask. Section) will be hed in October, in Saskatoon. That means that all the Saskatchewan branches will have to hustle up and make preparations for the convention immediately.

No doubt some of us come to the convention with the intention of being present and to take part in the discussions. However, there is still a certain number of young people who roam the streets during the time of the convention. I believe the time has come for the Ukrainian Catholic Youth to demonstrate to the Ukrainian public its perfect solidarity. We must be aware of the great tasks which confront us, and we must realize that in unity lies our strength.

In order to demonstrate the strength of our organization, we must make it possible to be present at the convention this year. It is the duty of every branch to send a suitable number of delegates to the convention.

During the past year our branches haven't shown very much progress. There must be a reason for this. If there are any points about the organization that the branches are hesitant, their chance is to have them clarified at the convention. This will be your convention and you will have the opportunity to have your say and express your opinion in all matters concerning our organization.

The convention will be a get-to-gether of all the Ukrainian Catholic Youth of Saskatchewan. If you come you will have the opportunity to meet your friends and make new acquaintences. The members and the delegates will have the opportunity of knowing the exact standing of our organization. They will learn about the activities of the various branches throughout the province. The delegates will have the right to express their opinions and to contribute their suggestions or those of the branches they represent. Besides that, those present at the convention will have the opportunity of hearing several worthwhile addresses. We have no doubt that the convention will be a success. *But the task lies with you* to make the convention the most successful of them all.

Once again we wish to remind the branches that it is their immediate duty to choose or appoint delegates to the convention. It is the duty of the secretary of the branch to notify the provincial secretary as to the number of the delegates the branch will be sending. Please do that before the convention.

The immediate hindrance as to the sending of the delegates arises out of finances. We are aware of the fact that the branch has to meet the expenses of the delegates, but we must remember that "where there is a will, there is a way." There are many ways in which the branch can acquire the necessary finances to pay for the expenses of the delegates. The members can put on a play, a dance, a concert, an amateur night, etc., and use the proceeds from these for the expenses of the delegate or delegates.

It is the sole wish of the provincial executive to have as many delegates present at the convention as possible. Only at the convention the members and the delegates will be able to exchange ideas and clarify the various organizational problems. *Do not fail to be present.* For further information write to your provincial secretary.

Morris Holota, sec.
Ukr. Cath. Youth. Sask. Section.

GOD AND CREATION

The tendency to depreciate and belittle God's part in creation of the Universe—this is but a comparatively recent concept of creation, yet it is a theory as popular as it is widespread. Today the modern world prefers to believe that the world begins and ends with man, and not with God, that Man and not God, is the lord of all creation.

The scientist, his eye glued to the eye-piece of his telescope, in his excitement and pride, succumbs to the dictates of vanity. A new planet swims into view. Craving for recognition and acclaim, he craves to consider this act of discovery tantamount to that of creating the celestial object itself.

To attribute, as does this worshipper of Science, the magnificent works of nature to blind natural forces is to almost maintain that the Universe created itself, God being only a disenterested spectator on the side lines, as it were. But is man justified in so maintaining? If he can explain the construction of the Universe, and explain it in every detail, he is justified. Obviously this man cannot do, without resorting to the help of the Almighty. All of man's discoveries, his delvings into the Mysteries of life, cannot help to explain Creation.

Man can change matter from one form to another, but only God can create—this is what man has omitted from his plan of the Universe. Man can discover the laws of creation, but the supreme act of creation—the making of something out of nothing—is reserved to God alone.

If then, God had not created the Universe, what power would man have, how could he change matter from the simpler to the more complex forms, if there was no matter for him to work on?

God has created this matter, matter of such myriad shapes, of such elastic properties, of such colorful shades and hues, has designed everything conceivable for our aesthetic pleasure and his glory.

Yet God has done something above that, something yet more wonderful. He has instilled a beauty into this seemingly irregular pattern of nature,—a beauty so wondrous that we can recognize it as being a reflection, however dim and imperfect, yet a reflection of God's Image

It is with such thoughts that profound philosophers and thinkers have pondered. This harmonious Universe, this most perfect of all machines, is the work of a Being superior to man, the work of God, is the conclusion they have reached.

ДОПИС З ГУДІВ, САСК.

21 липня був несподіваний прощальний вечірок для **п. Івана Давидюка,** члена УКЮ, в домі його родичів. Він зістав покликаний до військової служби.

Забава почалась піснями і перекускою. **п. Теодор Сікорський** отворив вечір і подякував присутним, що численно прийшли. **Панна Анна Перейма** вручила дарунок від організації і пожелала всього найкращого.

Володимир Музика згадав про активність п. Давидюка, котрий хоча мешкає 7 миль від Гудів, все був присутним на сходинах товариства.

Батько п. Давидюка подякував всім за честь, що прибули, а було всіх 70 душ. Відтак п. Сікорський вручив дар від родини а його діти також дали дарунки від себе для вуйка. Був танець, а потім відвели Івана на стацію.

26 липня члени УКЮ **їздили до Йорктону з відчитами і деклямаціями.** Брали участь в програмі, як слідує:

Григорій Музика—БУК творить історію в Канаді
Марія Музика (виклад)— Релігія і патріотизм
Анна Перейма (декл.) — 988 рік
Володимир Музика (відчит) — Ми, лицарі БУК-а
Петро Перейма (виклад) — Пізнавай нашу організацію БУК!
Володимир Музика (виклад)— Церква і нарід
Марія Музика (виклад)— Завдання українських католицьких дівчат
Володимир Музика (декл.)— Чи ти українець?

На закінчення **о. Дмитро Гавридюк ЧНІ.** виголосив відчит на тему: **Покровитель БУК-а, св. Володимир, великий український будівничий державник.**

Йорктонський БУК святкував празник св. Волод. Вел. Нас приняли в Йорктоні дуже красно, защо на цім **складаємо подяку отцям Редемптористам і п. Гр. Баранові,** як голові відділу БУК-а і **п. Федоровичеві,** скарбникові.

1 серпня по вечірні всі удалися до Парохіяльної Домівки на **представлення "Два домики й одна фіртка."** Прибули многі, приходу було $14.45.

Другого дня діти приступили до **першого св. Причастя** на читаній Сл. Божій.

Співану Сл. Божу відправив **о. ігумен Вол. Корба, ЧНІ.,** хор співав під проводом **п. Саранчука,** проповідь виголосив **о. С. Ст. Шавель ЧНІ.**

По спільнім обіді в Парохіяльнім Домі був **контест молоді. Григорій Музика** був предсідником і покликав до слова нашого адвоката з Йорктону, **п. Кіндракевича,** котрий колись учителював в околиці Гудів.

Програма контесту була така:

Анастазія Олійник (промова)— Українські дівчата у війні
Анна Перейма (декл.)— Прекрасний рік
Марія Музика (промова)— Сила преси
Ольга Олійник (декл)— Будьмо веселі
Володимир Музика (промова)— Вставаймо в ряди УКЮ!
Петро Перейма (промова)— Ми у часі війни
Володимир Музика (декл.)— Чи ти українець?
Марія Музика (промова)— Прикмети українських католицьких дівчат

На закінчення **п. Андрій Тимків з Фенвуд** відспівав дві сумовиті пісні про війну многі зворушились до плачу. Молодь з Гудів дякує п. Тимковому за виступ і пісню, котрих він вже много зложив.

о. Вол. Корба закінчив контест і **перевів збірку на Сиротинець в Айтуні.** Честь і подяка всім учасникам контесту! Се доказ, що ми любимо свою рідну мову і пісню. **Се примір для наслідування другим!**

Марія Музика, писар УКЮ

Анна Гунчак

МИ ВЖЕ З'ЄДНАЛИСЬ?

Ми вже з'єднались? Чи справді вже?
Чи вже ми порвали на віки, на все
Ті нитки незгоди, сварки і обмани?
Забули минувше? Загоїли рани?
Чи братня розпря робить ще розділ?
Не забули всьо—то, дарма наша ціль...
Чи в бурхливий час, не як в мирні дні,
Будемо ми разом держатися всі?
Чи як буря зірвесь, як заграють вітри,
Чи не порозкидають нас на всі боки?
Чи дух з'єднання є між нами?
Чи ми не єднаємось лише словами?
Дармо піде праця, дармо підуть труди,
Як ми будемо розсварені, розбиті люде.
Лише духа козацького, козацької сили,
Лише слова княжого "разом—разом".
Бо лише тоді ми побідили.
Так. Бо лише тоді здобудем
Волю Неньці Україні.
Та вільні будем.

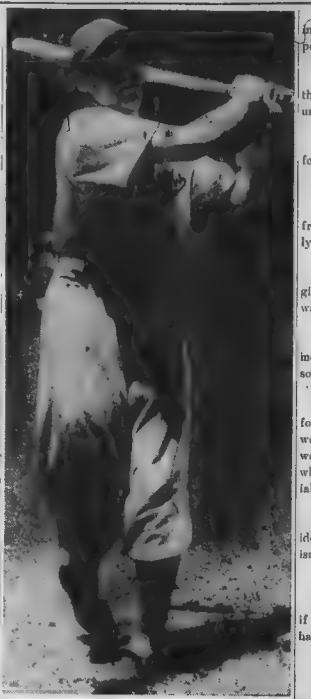

Йосиф Медвідь, грач бруклинської дружини, є прегарним відбивачем мяча і побідником в цім ділі від 1937 р. Його початки були слабі. Тепер відбиває .344 і е на шляху до повного успіху. Його знимки, як чільного спортовця, часто прикрашають сторінки найбільших щоденників Америки і Канади.

..."GEMS OF WISDOM"...

"Man should act as if he could all, and resign himself as if he could nothing." (Jos. de Maistre).

"He who pretends to be wise in his words. is odious." (Eccl. xxxvii, v. 20).

"Do not despise hard work, nor the work of the fields instituted by the Most-High." (Eccl. vii-15).

"The fire of love is more purifying than the one of Purgatory." (St. Therese of I.J.):

"Do not be brave with wine, for it made more than one perish!" (Eccl. xxxi-25).

"Great souls are like clouds: they gather in order to break in showers."

"Drunkedness is an acute but temporal poisoning, and alcoholism is a poisoning which is slow but permanent." (Philosopher).

The idea of race and the economic interests form the ceiling and the floor between which is built the unity of the German nation. (De Reynold).

Germany. so it was said, is the country which forces one to change one's opinion quite often. (De Reynold).

"If I saw in my heart a tiny fiber which was not from God and for God, I would tear it away quickly." (St. Francis of Sales).

"There is no better means of acknowledging a gift than by using it towards the end for which it was granted." (Tanquerey).

"The perishable goods of this world pass away more quickly than mere shadows.". (St. J. Chrysostom).

"In the old Testament children were welcomed for the Hebrews desired to give the Messiah to the world, and nowadays children should still be more welcomed for christian parents should produce men who in turn will give the world back to the Messiah." (Rev. Kushniryk).

"Bolshevism is a junction or a marriage of an ideology and a temperament: the ideology is Marxism and the temperament is the Russian soul." De Reynold).

"Love is a blindfold; it can lead us into abyss if we are not guided by a firm and understanding hand!"

"It is always springtime in a heart loving God." (Cure d'Ars).

"In the heart of a christian, love is really a fire burning of the wood of one's crosses in life." (Fr. Quinnet PSS).

"Tyranny is done away with by anarchy only and vice versa: it is hard to elude this terrible dilemna." (De Reynold).

"The past and the present are our means; the future only is our end." (Pascal).

"Barbarism dowses at the frontiers of nations and in the human souls; it never really dies; a nation without God always becomes a terrible monster." (Faine).

"My soul is the cold water. The hea t that makes it boil, is Holy Communion." (Msg. Foth).

"Man is steady only in his own unsteadiness." (St. Thom. Aquinas).

"At first Satan ties a soul with a hair, then with a cord, and finally with a cable." (Arami).

"Precipitation is a death-blow to devotion." (St. Fr. of Sales).

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ВАКАЦІЇ СКІНЧИЛИСЬ...

Минув прегарний літний час і вже подувають холодні вітри.

Жовтіє листя дерев, вяне трава.

Пшеничка стоїть ще на полі у золотих снопах, але тут і там вже її молотять. Добрі діти все помагають родичам щиро в роботі підчас жнив. І в хаті доглянуть, і послухають в полі, чемні, привітні і услужні для своїх добрих родичів. А вже треба збирати книжки і сшитки і олівець— та вертати до школи, вчитися.

Колись діти будете згадувати ті часи, як найкращі в своїм життю. Будете щиро дякувати Богу за всю радість тих юних днів— дякуйте й тепер за все. Ви маєте тата і маму, маєте родину, хату, їду—а е тисячі дітий на світі, що потратили це все і часто ще каліками бездомними без кусника хліба скитаються безвістями, голодні і холодні. Ми в Канаді ситі і безпечні. Дякуймо Богу за то все і будьмо добрі, будьмо гідні.

Берімся всіми силами до науки, собі на добро, родичам на щастя. А науку починаймо з Богом. Підіть до своєї церкви найблищої неділі, висповідайтеся і приступіть до святого Причастя. Бо хто з Богом починає, з тим Бог є і йому помагає.

Так щиро бажає вам і кличе вас,
Вуйко Трохим.

ПРАЦЯ

Де не глянеш поміж люди,
то побачиш це усюди,
що в зимі і в теплім літі
скрізь працюють всі на світі.

Тож ви, діти, це читайте
і собі запамятайте,
що хто працю свою має,
той в життю біди не знає!

Кожну працю ви і труди
у життю шануйте всюди,
бо вона ту силу має,
що людий всіх прокормляє.

Т.

ЛИСТИ до Вуйка Трохима

ВЧИЛАСЯ КАТЕХИЗМУ

Слава Ісусу Христу! Норквей, Саск.

Дорогий Вуйку,

Зібрала мене охота знов написати до Вас, Вуйку, як я перебула свої вакації. Ми лишень англійську школу скінчили в пятницю, а в понеділок Сестри приїхали до нас їзду. Ми співали цілу дорогу і так скоро тиждень перейшов, що я навіть не вірила, що то вже субота і о. Сірий приїхали до нас попълудні сповідати дітий, що ходили на катехизи. А в неділю о девятій рано отець мали тиху Службу Божу і ми всі приступили до св. Причастя, а підчас Служби Божої ми співали пісні, що Сестри нас учили, а два хлопці служили. По Службі Божій ми пішли до домівки, тай там поснідали. Ми знов назад пішли до церкви на співану Службу Божу. В понеділок Сестри від нас відїхали і нам було жаль за ними, бо ми богато від них навчилися про Бога. Я дуже хотілаб, щоби вони на другий рік хоча один місяць нас вчили, бо ми від них богато навчилися. Тепер буду кінчити, бо зачинається наука в нашій школі, то мені треба понаходити всі свої книжки, котрих треба буде, бо я перейшла до семої кляси і треба інакших книжок, як я мала в шестій клясі.

На тім кінчу і здоровлю вас і всіх сердечно,

Евгенія Черевик

Від Вуйка.—Ти написала гарний лист. Ти перевела добре свої вакації і маєш милий спомин. Красно тепер вчися в школі, щоби ти перейшла потім до восьмої кляси.

ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ ЛИСТИ

Слава Ісусу Христу! Норквей, Саск.

Дорогі Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас, Вуйку. Я вже мала нагоду нині до Вас написати і я тепер пишу. Я все люблю ті листи читати, що другі діти пишуть і дуже вони мені сподобалися.

Я люблю прати і прасувати шмаття. Я дуже люблю пекти і варити. Я люблю читати і писати по українськи. Я ходжу до англійської школи. Нас учила братова, пані Марія Черевик. Я маю дванацять років і е в осьмій клясі.

Я маю шість сестер: Одна е доглядачкою хорих, а друга іде за Сестру до монастиря в Мондері. Я також маю два брати. Наймолодший брат був в колегії два роки. Я ходила на катехизм тиждень, як Сестри з Йорктону вчили. Я іду на Службу Божу, як нравиться в церкві. Наш отець парох називається Н. Сірий. Прошу Вас, Вуйку, поправте мої блуди. Здоровлю Вас, Вуйку Трохиме,

Наталя Черевик.

Від Вуйка,— Ти любиш хатню господарку, буде з тебе добра газдиня. Дуже красно, що одна з Твоїх сестер пішла до монастиря, молися і дякуй Богу за її покликання.

Блудів нема в Твоїм краснім листі і нема що поправляти.

ПІСНЯ

Не плач, Марусе, не плач моя!
Мама у полі, тепер жнива.

Я тут з тобою сама одна—
більше від тебе, та всеж—мала...

ЗАГАДКИ

1) І без рук і без ніг повалив збіжжа з ніг; зубків має цілу щоку, нивку викусив широку.

2) Скажіть мені сміло, що за звір це модний— щоб сто міхів з'їв він, кричить що голодний.

3) А хто з вас то діти скоренько вгадає —що то е за бабка, що діда не знає?

4) Ось вам запит загадковий— де е війни, а без крови?

5) Ой, білі поля— ой, біленькі і сині, скрізь межі рівненькі. По межах тих коник літає і чорні сліди зоставляе.

6) Стоїть хатка, як палатка. А в ній діточок громадка. З ніжечок віск дроблять, а свічок не роблять.

* * * * *

Хто пришле вірну розгадку, дістане красну надгороду від Вуйка Трохима.

За нагороду книжечка казок з образками.

СПІШІТЬ ДІТИ ДО НАУКИ

Спішіть діти до науки,
будуть із вас люди,
вона тому щирим другом,
хто її здобуде.

Бо як хто собі постелить,
так буде він спати
а зросте науки зерно,
то буде що жати.

Бо і тому треба знати,
хто сіе і косить,
що без праці його поле
плоду не приносить.

Тож ніколи не лінуйтесь
до науки сісти—
хто не вчиться, не працює,
той не буде їсти!

В. Гренджа-Донський

Що то є хребет?— питає учитель.

Ученик відповідає: Хребет то є така часть тіла, на якій при одним кінці сидить моя голова, а на другім кінці сиджу я сам.

— ВАШІ ПРИЯТЕЛІ —

Чи **Вони** також читають Діточу Сторінку? Чи **Вони** мають "Будучність Нації" вдома? Покажіть газетку їм. Скажіть їм, що і Вони можуть її мати у себе лиш за одного доляра на рік. Зробите цим собі і їм приємність.

Льорин Маазель

ДВАНАЦЯТЬЛІТНИЙ ГЕНІЙ

5 серпня в Ню Йорку був небувалий вечір. Велику салю Фільгармонії наповнили 8,500 слухачів, що прийшли послухати симфонічної музики, що поплила під кермою хлопця-юнака, ще дитини майже, бо всього дванацятьлітнього Льоріна Маазеля з Питсбургу.

Хлопець проводив великою симфонічною орхестрою нюйоркської Фільгармонії в стадіюмі Люізона в дільниці Мангеттен, найбогатшій і найчисленнійшій части метрополії.

Притомність ума, незвичайна здібність кермувати орхестрою старих знавців музиків, виведення найтяжчих і прегарних творів світових мистців — це прикмети того хлопчини, котрому Бог не поскупив талантів на дорогу життя.

Такі діти родяться один на міліони і щасливий нарід, котрому Бог дає такі діти в дарі.

Нехай виступ дванацятьлітнього Маазеля натхне і заохотить неодного нашого хлопця до чогось дійсно величавого і великого! Божа искра може впасти несподівано на якесь серце і воно може загоріти силою таланту. І то талянту до вищого, кращого і совершеннійшого. Такі люди і такі діти здобувають і ведуть світ!

День 3 вересня проголошений в Англії національним днем молитви—в Канаді таким днем проголошено неділю 6 вересня.

др. Дейфо

МАТЕРІ В ТЯЖІ ПОТРЕБУЮТЬ ПОЖИВИ

Коли купуєте в крамниці одяг, купець ділить всіх покупців на три роди: низькі, середні і високі (переважені). Коли ходить о будучі матері відносно поживи, мусимо придержуватися того самого поділу.

Кальорії це наче вугля, що дає людському тілу теплоту і силу. Науковими дослідами ми провірили, що недоважені жінки потребують біля 4,000 кальорій кождої днини— а переважені половину з того, яких 2,000 кальорій. Пересічна жінка потребує 3,000 кальорій.

Тому 30 літ, коли я кінчив науку в школі, ми мало знали про кальорії. По правді я ніколи про них богато не знав, аж доки не народилися пятернята. Тоді я мусів сидіти глибоко в ніч і вчитися.

Тут є ліста, що містить 1,000 кальорій і котра дає повну поживу для здоровля матері і росту її дитини.

Одна кварта молока,
одна сира ярина,
одна помаранча, (або помідор, або пів квасниці)
одна зелена листкова ярина зварена
і одна тарілка зернового пражіння.

Коли до того додати ще тарілку риби, або мяса, дещо овочів і хліба і масла, то воно додасть знова одну тисячу кальорій. Будучі матері повинні уважати на кальорії, **що вони їдять,** бо їда дуже богато значить для них і для дитини.

Для перегляду я подаю ось тут взірець поживи на один день, котрий легко можна змінити.

На сніданок біля восьмої рано: помаранчу або квасницю або помідор видушені, сам сік. Потім добре е подати вівсяну кашку або інший пражінь з молоком і цукром. Накінець треба дати хліб з маслом, або смажений хліб і горнятко какао з молоком.

Десь біля десятої години добре е дати склянку молока з яйцем, або без.

На обід треба дати кусень мяса, риби чи яйця і бараболю, котру належить спечи "в мундурці," цілу зі скіркою і котру можна з'їсти з маслом. Треба також додати якусь зелену ярину. Належить також їсти кусник хліба з маслом, а накінець добрий е риж на молоці.

На вечір добре їсти якусь зупу на молоці, щось в роді сметанкової зупи з помідорів чи горохової. Треба подати саладу, свіжу ярину, гарно приправлену з яйцем. До того палянички на маслі, печене яблоко з молоком, або склянка молока і де все.

Така пожива за цілий день дасть 3,000 кальорій, якраз це, що потребує пересічна вагітна жінка. Коли хто є переважений, тоді цю поживу треба зменшити. Коли хто недоважений, тоді треба збільшити, так щоби кальорії виносили 4,000.

Знаю, що многі женщини підчас тяжі тяжко працюють. Така праця вичерпує і такі жінки повинні більше їсти, щоб дістати потрібну скількість кальорій.

БОРОТЬБА НА МОРІ

Розгорілася морська боротьба біля островів Соломона, де американські частини всіх родів зброї переняли почин і вдарили на японців так успішно, що виперли їх з многих місць на островах Гвадальканаль, Маляїта і Фльорідa, де є знаменита пристань Тулягі, яку моряки здобули від японців. Рівночасно ген. МекАртур почав воздушний наступ на всі інші окружні заняті місця японцями і збомбардував пристань Рабауль в Новій Британії, Салямаву в Новій Гвінеї, острови Кей, і околицю біля Кокоди в Папуї, на схід від пристані Морсбі. Американські частини переняли почин в свої руки і успішно випирають японців, мимо їх впертого спротиву.

Мапа Коралевого Моря біля Австралії

Останні Вісти...

Подають з **Москви**, що на **приняттю в честь премієра В. Чорчила**, підчас його побуту там, подавали 26 ріжних страв і було 25 тоастів. Обід був повен веселости і жартів.

Наїзд англійських командос, серед котрих було 7 канадійських полків, був на **Дієпп**, на побережа Франції. Участь взяли яких тисяча пітаків. Участь в наїзді брали всі роди військ, кораблі висадили на побережа повзи, літаки скидали легкопадників. Був завзятий і гострий бій, що потягнув чимало жертв.

Подають з Істанбулу, що в **Київі** на вулиці **вбито українського композитора Ревуцького і його жінку.**

На послуханню в св. Отця, на котрім були новоженці, **св. Отець звернув їх увагу на "часосе вдівство,"** яке спричинює війна, коли чоловік іде до війська і лишає молоду жену самою. Св. Отець поручив, щоби вони писали часто до себе, чоловік повинен взяти з собою родинні памятки, як образок хрещення, шлюбну грамоту, знимку і тримати на стіні перед очима, щоби память родинна була жива.

Св. Отець дарував $10,000 на поміч потерпівшим від війни на острові Мальті.

Американці окончено заняли острови Соломона, вибивши звідтам японців. Великі літаки ведуть далі наступ на японців на слідуючих островах, бомбардують головно Тімор.

Бої на загибі Дону біля Сталінграду ведуться з напруженим завзяттям. На Кавказі німецькі частини посуваються від Пятигорська в напрямі оливних піль Грозного і від Краснодару в напрямі пристані Новоросійськ і Туапсе над Чорним Морем.

Кардинал Ван Рой, архієпископ Малін і примас Бельгії сказав, що між нацистівською фільозофією а християнством є **рішуча противоріччість.** Фільозофія нацизму, це матеріялізм крови і раси, що відсуває духові справи на бік і ділить світ на раси панів і раси невільників. Ця наука основно і рішучо противиться науці християнства, що всі ми брати і сестри, сотворені Богом до щастя, рівні між собою і перед Богом.

Протягом червня і липня **союзні летуни скинули** на Західну Европу 13,-000 тонів **бомб.** Не диво, що після такого гострого принятя в тягу лише двох літних місяців, німецькі верховоди, між ними Геббельс, дуже спустили з тону і вже не кажуть про бомбу за бомбу, але про "болючі рани," котрих вони тепер негодні віддати, бо заняті на східнім фронті проти червоних. Союзні летуни бомбардують міста за містом— після Гамбургу, Бремен, Кольонії і Ессен, прийшла черга на долину ріки Рур, а далі на Майнц, іт.д.

В Індіях неспокійно і тут то там вибухають заворушення, котрі приходиться усмирювати кровавo. Провідник музулманів Джіна, заявив від імени 80 міліонів індийських музулманів, що вони ніколи не погодяться на уступки влади для гіндусів і зараз зачали либ чинний спротив. Досі музулмани були опорою влади в Індіях, даючи відважних і завзятих вояків, а також помагаючи заводити лад серед гіндусів.

Ідуть завзяті **приготовання** до дальших боїв в **Єгипті.** Покищо фронт в Єгипті однак без змін— але це лише тишина перед бурею.

Премієр Великої Британії **Винстон Чирчил був в Москві через 4 дні і** спільно з союзниками нараджувалися про дальший хід воєнних дій. Були представники Америки, а також ген. Сир Арчибалд Вейвел, головний командант в Індії. Зі сторони совітів в нарадах брав участь Сталін і Молотоф, котрого зараз потім проголосили заступником Сталіна і першим по нім.

†

В наступі на **Дієпп** у Франції дня 19. серпня 1942 геройською смертю в бою згинув **Іван Козакевич** з Айтуни, Саск. син бл. п. Якова й бл. п. Єфимії Лищишин.

Родився 24. червня, 1914 р. в Шіго, Саск. Полишив 4-ох братів і 4-ох сестер.

В 1940 р. добровольцем зголосився до війська й служив у Гемілтонській Дівізії. В лютім 1941 р. відїхав до Англії.

25. серпня, в церкві М.В.Н.П. в Йорктоні о. Р. Хомяк, ЧНІ., в наміренні Покійного відправив заупокійну Службу Божу.

Честь українському католицькому жовнірові!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 18 (114) · ЙОРКТОН, САСК., 14-го Вересня, 1942 Vol. X, No. 18 (114) YORKTON, SASK., September 14, 1942

Library of Ban Fathers J
Mundare, Alta

СПИСУВАННЯ ЖІНОК ЛІТ 20-24 ВІД 14 ВЕРЕСНЯ

14 вересня почнеться і буде тревати пять днів списування жінок літ 20 до 24 на основі національного вибору пляну праці. **Списування є примусове.**

Мають записатися:

1) Всі безробітні жінки, замужні чи дівчата, чи працювали передтим чи ні.

2) Всі робітниці, що не мають записних карт від безробіття.

3) Всі служниці, працюючі у власнім підприємстві, власниці малих підприємств, доглядачки хорих, заняті в провінц. урядах, учительки, заняті в промислових і добродійних підприємствах, з виключенням монахинь.

Інших будуть записувати згодом. Після повного спису, покличуть їх поодиноко піддаючи раду, де найкраще моглиб прислужитися в цім часі. Однак ніхто нікого не буде силувати до праці, хоча списування саме є примусове.

Британський моряк з ручним скорострілом на однім з многих нищівників не лише виглядає так гостро, він справді таким є для ворога.

ГАЛИЦЬКІ ЗАСЛАНЦІ НА ДАЛЕКІМ СИБІРІ

Інжинір Володимир Малєвич з Питсбургу дістав листа від своєї сестри Анни С. Юрчакової, артистки Українського Народного Театру в Галичині, жени відомого артиста Юрчака, що вона з донькою Софією і чотиролітним внуком живуть на заслання в Новосибірській Области, районі Каргасок, п/о Нюролька, в Поселку Рабочім— або на нашу мову, працюють в колгоспі, хорують і дуже гірко бідують. Заробіток малий, дитина хорує, вони до такої праці не звикли. Большевики вивезли разом з ними ще інших 14 українців до тої самої місцевости. Підсоння там прикре. Між вивезеними там є о. Тимотей Ковалюк з родиною і вони листовно цим письмом просять співака М. Голинського, щоб до них написав. Є там на заслання також проф. Амброзій Березовський з родиною і просить родину в Америці написати до них. Надіються ці нещасливі, що може їх перевезуть в іншу місцевість, де бодай підсоння лекше і буде можна заробити на хліб...

ГОТОВТЕСЯ НА ЗЇЗД БУК-А В САСКАТУНІ 10, 11 - 12 ЖОВТНЯ 1942

З УКРАЇНИ

35,000 гуцульських дітий грозить крайний голод і вимертя цього року в наших прекрасних Карпатах в Західній Україні. Митрополит Шептицький видав окреме послання, в котрім накликує до негайної помочі для голодуючих.

До Львова долучили підмійські громади, так що число населення виносить тепер близько пів мільона душ. Підмійські львівські громади здебільша українські.

Православна автокефальна Церква на Україні є далі під канонічною зверхністю варшавського митрополита і москвина зроду— Діонізія Валединського. Становить вона 13 дієцезій, що всі разом мають всього 500 парохій. Це є 80% всіх парохій на Україні. Київським епископом є Ніканор Аврамович. 20% парохій в Україні дальше взиває канонічну залежність від московського патріярха Сергія.

В Галичині розвязали всі колхози а землі віддали назад їхнім правним

НОВИЙ ЛИСТ НЕДОЛІ З СИБІРУ

Американська "Свобода" подає лист з Сибіру, виспаний звідтам ще 2 грудня 1941, котрий дійшов через польський Червоний Хрест до "Свободи" аж 29 серпня 1942.

В цім листі жена посла і адвоката зі Львова др. Володимира Старосольського просить ратунку, бо сама пише, що має "ніж на горлі." Большевики вивезли родину Старосольських зі Львова до Казахстану на Сибірі і ще шість інших родин наших.

Серед яких відносин живуть ці жертви, пишуть самі.

"Живемо серед страшних снігів, морозів і вітрів. Поза капустою, картоплею і дуже дорогою мукою тут нічого дістати не можна. Досі люди малиречи і продавали їх чи міняли. Та тепер усе вже кінчається. У одних скоріше, у других пізніше."

І в розпуці ці скитальці питають:

"Чи існує яка можливість помочі? Чи радше ратунку грішми, чи провіянтами?"

Син і донька при ній, вона хора. Чоловік ще в концентраційнім таборі. Всі живуть в Семипалатинській області, Жарминський район, Георгіевка, ул. Стенки Разина ч. 36— Казахская ССР.

Лікарі

Перший: Що поробляє ваш хорий?

Другий: Дякую, найбільша небезпека вже минула. Коли на вид мого рахунку не дістає вибуху крови,— то буде жити.

НІМЕЦЬКІ ПЛЯНИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Радієві голосники німецьких можновладців на Україні голосять, буцімто українське населення "над сподівання співпрацює" —так було голошено 18 серпня.

Але зараз таки той самий голосник подає, що на Україну вислано десять тисяч німецьких кольоністів, котрі "сейчас переняли працю над поселенням."

Та для здорово думаючого ясним є, що де населення "співпрацює"— там не треба десять тисяч кольоністів.

Таких явних суперечностий в радієвих звітах німецької пропаганди богато.

Приміром голосять, що на Україні всього повно— зараз таки кажуть, що дали навіть насіння. Як може бути всього повно, коли треба насіння і коли треба насіння, то як може бути повно?

Голяндське радіо подає ще цікавіші вісти для задушевні пляни німців відносно України. 22 серпня промовляв через радієву мережу німецьких станцій голяндський нацистівський провідник Антін Адріен Мюссерт. Він дословно сказав так: "Східні землі заплатять нам за страту Східних Індій. Мусимо там викроїти для нас такі селища, як ми мали в Яві і Суматрі. Вони стануть взірцевими на цілий світ."

Трошки заскоро пане добродію Мюссерт! Апетит і смак є, але ви позабули, що в цій справі **останнє і рішуче слово має—український нарід та його державна влада!**

"ОПУТАНІ..."

Через Швайцарію доносять, що ватиканське радіо надало програму по німецьки такого змісту:

"Тепер молимося лише за одно— за мир. Однак можна часом хибно думати про мир, наче це буде час достатків, коли всі воєнні лиха позабудуться. Многі премногі відходять з цього світа до вічности. Але вам кажуть думати лише про цих, що тепер з вами. Вам навіть заказано правити богослуження за померших. Менше думайте про кінцеву побіду, але більше про мир. Стреміть краще до людських цінностий, як до могучости. Виж хочете більше душі, а менше терпінь, більше віри, а мене механізації. Вас та механізація опутала, наче діявол. Вам треба доброго самаританина, бож ви впали в руки розбійників. Лише Бог може спасти вас, а не воєнна сила чи світські могучости державні. За вас ми молимося, **не** за оконечну побіду, але за ваш мир з Богом."

ПОМІЧ ДЛЯ СТУДЕНТІВ

Відділ праці подає до відома, що студенти вищих шкіл можуть вносити подання о грошеву поміч, якщо їхня наука буде в напрямі інжинірства, чи наукових дослідів.

В західних провінціях студенти повинні вносити подання на руки міністра освіти даної провінції. З тих подань виберуть відповідних представників провінціонального міністерства освіти, даного університету, національної доборової служби і відділу военного наглого вишколу.

Грошева поміч буде залежати від обставин даного студента, однак не буде перевищати суми триста долярів.

Для наших біднійших студентів це своєчасна нагода добути відповідну освіту при допомозі держави— треба не отягаючись вносити відповідне подання.

АРХІЄПИСКОП Ф. БЕКМАН ВІДВІДАВ ПЯТЕРНЯТ

Відвідуючи дієцезію Преосв. Бекман відвідав пятернят Діон в їх новім домі, де вони живуть з прочими дітьми і з родичами. З тої нагоди Преосв. Бекман сказав: "Дитина родиться в родині. І тому вона прямо належить до родини, а не до держави." Коли пятернятка вернули до своїх родичів жити спільно, то це лише задоволення простої вимоги справедливости.

В АНГЛІЇ НАНОВО ВИХОДИТЬ КОМУНІСТИЧНИЙ ДЕННИК

19 січня 1941 р. англійська влада спинила дальше видавання комуністичного денника в Англії "Дейлі Воркер," що виходив накладом яких сто тисяч примірників.

Тепер після побачення премієра Чирчила зо Сталіном влада зняла заборону і той щоденник знова появляється в Англії від 7 вересня. Ба що більше. Передтим многі газетні кіоски не хотіли брати тої часописі в розпродаж— тепер цю заборону також відтягнено. Сподіються, що серед загальної симпатії до Росії в Англії, комуністичний щоденник буде тепер широко поширений.

—Щож вам порадив лікар на ваші хворі нирки?

—Заборонив пити пивб.

—А горівку ні?

—Про горівку я не питав, бо боявся, щоб її теж не заборонив пити.

ДЛЯ ВАШОГО ВЛАСНОГО ДОБРА

(Стаття з Отави)

У вересні приходиться платити новий доходовий податок, що декого заболить, але також віддасть нам всім велику прислугу. Річ в тім, що тепер будемо платити наш податок без відкладання на місяць март і тоді кождого болить голова, як це вчинити. Тепер будемо платити поволі, так як кождого місяця звикли щось заощадити. І не буде тяжко і не буде прикрости.

З цим податком маємо також примусову ощадність і вона потім до нас вернеться назад. Приміром жонатий з одною дитиною, що заробляє річно $3,200 або менше, дістане потім назад і то з відсотками майже половину тих гроший, що тепер заплатить.

Влада має потрійну ціль в цім примусовім щадженню.

1) Це дасть нам готові гроші на війну.

2) Запобіжить непотрібним закупам. Коли в кишені повно гроший, чоловік часто спокушується купувати такі річи, що йому зовсім непотрібні, ба злишні.

3) Влада хоче запобігти тому, щоби по цій війні знова настала тяжка криза. Тепер мусимо обходитися без нових многих річий а старі зуживаються. Колиж війна скінчиться, наші фабрики, що тепер виробляють зброю, будуть виробляти ці річи. А тому, що ми тепер примусово щадили, будем мати тоді гроші їх купувати— а наші поворотці вояки найдуть працю в тих фабриках.

Однак не лише кождий особисто платитиме податки. Головна пайка тягарів паде на корпорації, що виплятять триста пятьдесять мільонів на рік —всі, що мають понад три тисячі річного доходу і вище. Ці, що мають нище $3,000 річного доходу, заплатять в податках чотириста пятьдесять мільонів долярів на рік, хоча разом їх дохід є пять разів такий великий, як попередної групи.

На практиці воно виглядає так. Чоловік заробляє пять долярів денно, є жонатий і має одну дитину. Він має платити на податок 26 центів денно— але з того 19 центів то є примусова ощадність, що йому повернеться з відстотком. Так за сім центів денно він оплачує нашу борбу за свободу. Чи можна це назвати —"дорого"?

Вона: Чи можете мені зробити одну маленьку прислугу?

Він: Дуже радо! Чим можу служити?

Вона: Я хотілаб зробити щось на злість моїй товаришці Сові, поможіть мені...

Він: З приємністю! Щож я маю зробити?

Вона: Оженіться зі мною, то вона лопне з злости.

Старе і нове життя наших поселенців в Манітобі відзеркалене в цих двох образках. Над Червоною Рікою біля Виннипегу біля гостиниця Гендерсона стоїть, як бачимо на горішнім образку, старий дім Николи Братанича, а побіч нього новий. Долом бачимо, як донька одного з фармарів, що живе в місті Виннипегу, відвідує родичів на фармі і збирає ярину. Так неподільно сплелося наше старе і нове життя в Канаді— наша віра і поступ, з котрих росте краща будучність цеї нашої домінії, за котру тепер сини наші кладуть свої буйні голови на побоєвищах світа.

Летун оглядач Степан Луцик з Крідор, Саск. Син пань-ства В. Луцик, вступив до летунів в липні 1941, здав іспит і недавно був на відпустці в родичів. Все веселий, погідний і побожний, був добрим приятелем підчас наук, як потім добрим учителем а тепер добрим летуном. Постійно цікавиться нашим життям і передплачує БН і УВ. Хоч молодий, вже дав уділ на бурсу $25. Ось взір нашого молодого канадійського українського католицького покоління!

THEY FLY FOR FREEDOM

They fly for Freedom—who are they
We speak of so high today?
They are the lads with courage true,
Who donn the Air Force Service blue;
With us they were but yesterday,
And now they fly for Freedom!

They fly for Freedom—our country's best,
Who took the challange and the test
Of struggles grim to overcome
Injustice by the tyrants done;
In skies of dark and raining Death,
They fly for Freedom!

They fly for Freedom—What have they
To give that Peace and Good Will may
Forever live? They give the years of glowing
youth,
With gentle smiles and kindly looks,
A standard high in way of life.
All this, they give for Freedom.

STEPHEN LUCYK,
Serg. Obs. RCAF

RECONSECRATION

Three years have lapsed since we began
A struggle grave and grim.
Three years of tears, of toil, of sweat,
Of bloodshed; and much untold as yet
Awaits us in this "Pilgrim's Cause."

Three yars ago we gave our hand,
To nations born in ideals free.
Three years of loss, of pain—defeat,
With darkened hopes—in scorned retreat
We have beheld our strife.

We pledge ourselves this day, Oh Lord,
To bear our arms unto the end.
Your blessings, Grace we solemnly ask
For undivided virtue in the task,
That Victory may come to be.

Reconsecrate our homes, our ways of life,
Reconsecrate our hopes and fears.
Give us the heart that's all beware
That only blood and toil—Your Holy Care,
Will bring this world just Victory.

STEPHEN LUCYK,
Poet Laureate of Sask. Normal School,
Now—Serg. Observer RCAF

72 РОКИ УСЛУГУВАВ ДО СЛУЖБИ БОЖОЇ!

На передмістю Льондону помер 80 пітний старець, Ф. Е. Гол, що довгих 72 років служив до Служби Божої кождого дня, а з того 52 років в тій самій церкві в Гемстед. Зачав служити, коли мав 8 літ— скінчив аж при смерти в 80 році життя. Ось взір чесної служби і доброго та вірного раба, що в малім був вірний аж до кінця...

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ДЕ ПОТРІБНО НАМ СИЛ

Війна поступає. Відчувається брак певних звань і той брак серед теперішніх відносин не стремить до зменшення, а збільшення.

Якого звання треба людий тепер найбільше?

Вишколених людий— кождого звання.

Отже не лишайте школи серед дороги, але **кінчіть науку.** Дотягніть свою науку до дванацятого степення бодай і не хапайтеся передвчасно за масні заробітки. Хто недовчений, то гірше від невченого. Кожде звання вимагає вправних людий, а такі є лише вишколені люди.

Треба лікарів і доглядачок хорих. Треба так дуже, що влада дає навіть грошеву допомогу для молодиі, що хоче присвятити себе цьому званню. Наука тепер дещо скорочена, лікарів треба дуже. Тому не диво, що на львівськім виділі медичнім записаних цього року є, як подають, 500 українських студентів— бо передтим українців не допускали до цього звання, а потреба лікарів серед українців є прямо до неба взиваюча. Дякувати Богу, що наша молодь за морем це розуміє. Так самo треба, щоби тут в Канаді наша молодь—хлопці вписувалися і вчилися лікарських наук на своїм університеті, а дівчата вписувалися до пічниць і вчилися за доглядачок хорих. Часом буває тяжко вписатися, бо на лікарські студії принимають тільки ограничене число. Тоді старайтеся вписати на котрийбудь університет в Канаді, бо потреба вимагає много лікарів. Здорові і гідні дівчата повинні вчитися на доглядачок хорих, замість ставати служницями по містах і помивачками по харчівнях. Вишкіл, який дівчина дістане в пічниці підчас науки, є незаступимий і вистане їй на ціле життя, чи вона схоче потім виконувати своє звання, чи ні. Все їй це придасться і то на ціле життя.

Треба учительок. І знова проханя до родичів, дайте нагоду дітям дійнчити науку. Не посилайте і не захочуйте на скорий і марний зарібок. Дайте їм поміч, щоби покінчили вищу науку, бо учительок з браку вчителів тепер дуже треба, платня є незла і є всі вигляди, що по війні становище учителів тільки поліпшиться.

Треба священників і про це була окремо ціла стаття. Однак до вибору того звання треба мати окреме покликання і окремі вимоги. "Не всі годні взяти ярмо Христа на себе, але "могий вмістити, да вмістить." Хто з найвищих ідейних починів хоче посвятити себе на службу Богу і для спасення душ —для тих й досі простора земля та безробіття нема.

Виплачуйте довги! Нас обезсилювали численні і значні довги особисті і громадські. Люди були винні часом грубі тисячі долярів, мали по кілька моргеджів, нарікали і грижа вкорочувала їм сили. Тепер за гріш лекше. Не легковажте часу. Все так не буде. І коли тепер маєте гріш, сплачуйте довги до цента! Коли купуєте що, купуйте за готівку. Лишіть то непевне ризико купувати на борг, на сплати і потім літами мати клопоти. Вийдім раз з довгів! Вишлатім наші задовжені церкви, наші домівки— по ріжних деревнях і позичкових товариствах. Станьмо на тверді ноги і не платім відсотків там, де не треба. Заощаджені відсотки це зароблений гріш. Сплатім довги і не буде відсотків, не буде клопотів, не буде невдоволення. Тоді жадна можлива криза нас не налякає.

Зберігайте хліб! Він тепер недорогий. Коли вам неконче продавати, збережіть свій хліб в себе. Поставте шпихлірі і заждіть. Війна може потревати вже недовго. Більша половина світа жде на наш хліб. Най тільки скінчиться війна і отворяться границі, наш хліб поїде великими засобами в голодуючі околиці многолюдної Европи, де тепер понад триста мілионів душ недоїдає. Тоді буде пора продати ваш хліб і певно, що тоді ціна буде інша у відношенню до прочих річий. Наша Україна вигоріла. Нашому народові в Европі також треба хліба і він жде нашої помочі. Ту поміч дамо безкорисно в дарі нашим братам і сестрам, коли лише настане можливість.

В справах наших шкіл, **коли треба учителя—або коли учитель шукає посади,** звернїться негайно до

о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі!
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

АРМІЯ, КОТРОЇ СИЛА 728,000 ДУШ!

В кождій війні важну родю відграє хлібороб. Він живить вояків, він здобуває через них війну і здобуває також мир. В німецькім творі "На заході без змін" говорить один з жовнірів: "Вони мають проти нас замного білої муки" —і це була одна з головних причин, чомі німці програли минулу світову війну.

Коли ми нині говоримо про "надвишку" поживу, то це дише зглядна річ. Тої поживи треба і то дуже. Скоро лише обставини зміняться, наша пшениця буде живити мілионн голодуючих нині в Европі. На ту ціль вже відложено 100 мілионів бушлів— з того Америка дала 50 мілионів, Канада і Англія 25 мілионів, а решта Австралія і Аргентина. Це велитенське завдання переняли на себе наші хлібороби і в цій пшениці є зерно фармара з кождої провінції і ріжних імен. Наші хлібороби прийшли з ріжних країн—нині всі вони сіють і збирають канадійську пшеницю.

А праця наших хліборобів великанська. Після сегорічних жнив Канада буде мати на руках 900 мілионів бушлів пшениці, найбільшу скількість за весь час своєї історії. Щотижня фармарі висилають тепер до Англії більше свинини, як в 1931 році висланo за цілий рік. Щорічно вивозять тепер з Канади 600 мілионів фунтів свинини. Колиб з того зробити ряд, то він тягнувсяб 4,000 миль, або так далеко, як з Льондону до Винипегу, або з Монтреалу до Ленінграду.

Канада вивезе цього року до Британії 45 мілионів тузинів яєць— підчас мира ми висилали лише один мілион тузинів. Від кінця квітня 1942 до кінця марта 1943 маємо вислати за море 124 мілионів фунтів сира. І так з усім іншим.

Так хлібороб іде ряд в ряд з вояком. Вояк дає своє життя, хлібороб його утримує. Для побіди треба одного і другого. Тому невільно залишати праці на фармі. Канада потребує нашої поживи, потребує їй світ. Завдання хлібороба є величаве—своєю працею здобути війну і—мир.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

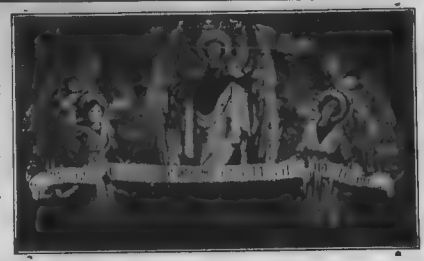

† СПОВНИЙ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ

СВ. АВГУСТИН, ЕПИСКОП МІСТА ГІППО

(Продовження)

Раз відвідав Августина царський дворянин Понтикіян. Він став оповідати про силу покутничого життя св. Антонія, що на єгипетській пустині біля Теб зібрав перших монахів —себто тих, що згодилися заховувати добровільно три евангельські ради. Многі згодом, читаючи життя св. Антонія, наверталися. Лишали родину і маєтки, а ішли служити Богу.

"І коли я це чув—пише св. Августин —то в моїм серцю повстала нова мука і стид. Коли Понтикіян відійшов, я сказав до мого приятеля Аліпія— І що ми робим? Невіжі приходять і порівають для себе царство небесне, а ми з нашою мудрістю є так нерозсудні. Диви, як ми ваіяємся в тілі і крові. Чи тому, що вони випередили нас на дорозі до доброго, ми маємо встидатися іти за ними?"

В душі настала страшна борба, однак лихі навички не так легко уступили. Він сам так про це пише.

"Мої навички неначе питали мене— І ти думаєш, що витримаєш без злого і без гріха? Та голос їх приослабав. Бо з другої сторони свята невинність показалася мені в цілім блеску свого величества. Я бачив при ній цілі ряди молодців і дівиць, мужчин і женщин, і мені видалося, що чую голос—могли ці і тамті, а ти негоден? Таж і вони не потрафили того самі від себе, а лишень укріплені ласкою Божою. Кинься в рамена Розпятого і не бійся нічого. Він певно не відкине тебе, коли прийдеш до Нього. Він тебе уздоровить і спасе."

Серед тої борби потока сліз поплили з його очий. Він пішов до городу, ляг під фіговим деревом а сльози плили і плили— і Бог приняв їх щиру жертву. Августин став молитися.

"Як довго, ах, як довго, будеш Господи гніватися на мене? Я прошу Тебе, забудь всі мої дотеперішні гріхи, котрих тягар я так дуже відчуваю. І як довго я маю сам собі казати "завтра, завтра"— чому не нині? Чому не в цій хвилині має настати кінець моїм гріхам? І нараз почув діточий голос, що приспівував ці слова "возьми і читай!" Так сталося кілька разів. Йому видалося, що в цім голосі є приказ Божий. Пішов до хати, взяв св. Письмо— Листи св. Павла - і отворивши книгу натрафив на це місце: "Нині бо ближайшее нам спасеніе, нежели егда віровахом. Нощ убо прейде і день приближися. Отложим убо діла темная і облечемся во оружіе світа. Яко во дни благообразно да ходим, не козлогласованії і піянстві, не любодіянії і студодіянії, не рвенієм і завистю, но облецитеся Господем нашим Ісусом Христом і плоти угодія не творите в похоти". Рим. 13, 11-14.

Це був мемент його навернення. Він рішився зовсім посвятити себе Богу і все те оповів приятелеви Аліпіеви та повідомив про це свою матір. Це чудесне навернення св. Августина сталося в серпні 386 року. Він далі пише про це так:

"Ти Господи витягнув мене з глибокої пропасти зіпсуття. Ти перемінив зовсім мое серце і я не бажав вже нічого того, чого бажав передтим, а хотів лишень того, що згідне з Твоєю волею. Як легко прийшло мені виречися всіх розкоший, бо Ти одинока моя розкіш, Ти, Боже, прогнав їх з мого серця, бо Ти самий вступив до моєї душі. Я почув себе вільним від жажди слави, маєтків і тілесних розкоший."

Августин покинув тепер свій уряд і поїхав з кількома своїми приятелями на село до Касіяку, щоби приготовлятися до св. хрещення серед сільської тишини. Там перебув до перших днів Великого Посту. У Велику Суботу 24 квітня 387 св. Августин і його приятель Аліпій приняли св. Хрещення в Медіоляні з рук св. Амброзія.

"А коли ми очистилися в купелі св. Хрещення,— пише св. Августин— звраз уступив той неспокій, який тривожив нас через весь минулий час нашого грішного життя. Я плакав зі зворушення, чуючи милі звуки псальмів, що їх співали в церкві. Бо разом з тими звуками сплівала в моє серце Твоя, Господи, правда. Вона наклонила мене до гим більшої побожности."

Потім поїхав до Остії і там померла його мати, св. Моніка. Перед смертю вона дожила видіти сповнення своїх мрій і молитов— її син навернувся.

З Остії поїхав до північної Африки і осів недалеко міста Тагасте. Тут прожив в покуті і розважуванню св. Письма цілих три роки. Продав своє майно і роздав між убогих. Зірвав останні нитки, які ще вязали його зі світом. Та Божа воля була інакша. Недалеко було місто Гіппо. Один з тамошних жителів бажав посвятити себе монашому життю і написав до св. Августина прохання, щоби прибув до нього і порадив його. Коли св. Августин приїхав до Гіппо, вступив до тамошньої церкви і то якраз приїшов на ту хвилину, коли місцевий епископ Валерій говорив проповідь. А говорив якраз про це, що потребує побожних священників до своєї церкви. Коли люди побачили між собою св. Августина, котрого знали з чеснот і наук, взяли це за знак Божий і затримали його, а епископ сказав, що така є воля небес, щоби Августин став священиком. Однак Августин боявся того.

"Нема нічого приємнійшого, як гідність епископа, священика або діякона і нема нічого лекшого, коли хто справує той уряд поверховно і схлібляє людським блудам, та рівночасно нема нічого страшнійшого і

Церковний Календар, Вересень, 1942

14 П Вересень. † Поч. церк. року. Сим.
15 В Мч. Маманта, св. Івана постника
16 С Сщмч. Антима, Преп. Теотикста
17 Ч Сщмч. Вавили, прор. Мойсея
18 П Прор. Захарії
19 С Чудо Арх. Михаїла, мч. Евдоксія
20 Н Нед. 17 по Сош. Мч. Созонта
21 П Різдво Пресвятої Богородиці
22 В Правед Йоакима і Анни
23 С Мч. Минодори і ін.
24 Ч Преп. Теодори
25 П Сщмч. Автонома
26 С Віднов. Храма, сщмч. Корнилія
27 Н Нед. 18 по С. і Воздв. Чеси. Хреста
28 П Вмч. Никити
29 В Вмч. Евфимії
30 С Мч. Софії і її дітей

УСТАВ

14, пон.—Начало индикта (початок церковного року). На Сл. Б. ап. 282 і 258, ев. Лук. 13 і Мат. 13.

20, нед. 17 по Зісл.—гл. 8, ев. утр. 6, на Сл. Б. ап. 182 і 215, ев. Мат. 62 і Ів. 9.

21, пон. Різдво Пр. Богородиці— Литія, на утр. ев. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 240, ев. Лук. 54.

27, нед. 18 по Зісл. і Воздвиження Ч. Хреста.—гл. 1, ев. утр. 7. Литія, ризи багряні, на Сл. Б. ап. 125, ев. Ів. 60— строгий піст.

перед Богом обридливійшого, як таке чинять. Однак нема також нічого вознесливішого і святійшого перед Богом, як власть єпископа, священика або діякона, коли той уряд сповняють після приказу Ісуса Христа, але також нема нічого над це тяжчого, трудніщого і небезпечнійшого."

Так Августин послухав єпископа і став священиком. А коли зачав проповідати, то краса і сила його слова порівали серця. Недаром був він колись учителем красноріччости. Лишень тоді шукав своєї слави і служив своїм забаганкам— тепер шукав Божої слави і служив Господеви.

(Далі буде).

14 ВЕРЕСНЯ—НАЧАЛО ІНДИКТА

Індикт значить приказ. Коли римський цісар Август побив єгипетських володарів Антонія і Клеопетру, прилучив Єгипет до цілости римської держави і став панувати в трох частях світа. В 31 році перед приходом Христа видав так званий індикт, то є наказ, на 15 літ, котрим то індиктом докладно наказує, як і коли платити податки. Так цілий протяг тих 15 літ стали від того називати індиктом. Тих 15 літ ділилися на три части по 5 літ. В першім п'ятилітті римські піддані платили податок в залізі і міді на зброю для війська. В другім п'ятилітті давали золото на удержання святинь —в третім срібло на утримання війська і урядників. І з часом увійшло в звичай, що індикт починався все з першим вересня, котрий дуже торжественно обходили.

Коли цісар Константин Великий дав християнам волю визнавати свою віру свобідно, то й тоді не позабувся індикт і день 1 вересня 313 року став початком нового індикта, християнського числення.

Є ще одна причина, котру Церква узглядила, назначуючи день першого вересня початком церковного року.

Старинні жиди принимали, що світ був сотворений в марті і перший день марта був днем, коли Мойсей вивів їх з єгипетської неволі. А так само, як Бог приказав святкувати семий день в тижні —так само святкували семий місяць. А що їх рік починався від 1 марта, семим місяцем був вересень. В законі Мойсея так сказано: "Місяця седмаго в первий день місяця да будет вам покой, память труб, наречен свят будет вам" III Мой. 23, 24. Той день назвали день труб— бо огодошували його через труби, котрі робили з баранячих рогів, на памятку того барана, що рогами замотався на горі Морія і котрого Авраам приніс в жертву Богу замість свого сина Ісаака.

Після закона кождий семий рік був також роком святим— "літом покоя." А коли минуло сім літ покоя— 49 літ, то слідуючий 50 рік був також святим і звався "літо Господне," або "літо оставлення." Був то рік ювілейний, котрий також починався з 1 вересня. У вересні посвячено також храм Соломона.

Церква узглядила оба звичаї і починає свій церковний рік також з днем 1 вересня. На вечірні того дня читаємо параметі, в котрих згадується про установлені Богом святі дні, які належить заховувати. Але— чи всі ми заховуєм?

ЖИТТЄВІ УСПІХИ

Славна українська піяністка Любка Колесса з Отави дістала назначення на професура в Торонтонській Музичній Консерваторії, що є одною з найвищих музичних шкіл в нашій домінії.

Панна Стефанія Сороколіт з Нію Джерзі, покінчивши нюйоркський університет зі степенем М.А., дістала посаду професорки вищих степенів в колегії у Фейрмонт, Вест Вирджінія.

Відзначення за найкращі успіхи в науках суспільних дістав в бостонськім університеті Йосиф Ів. Парницький з Ню Йорку.

Ані один з вимінених не змінив свого імени, хоч їхні імена чисто українські і довгі у вимові. Це однак в найменшім навіть разі не спинило їх високої і щасливої життєвої каріери та осягнення гарного, впливового і добре платного становища. Не імена творять нашу долю, але ми самі! Високі душі шанують і дорожать своїм родинним іменем!

М. Рильський

В ОСВЯЧЕНІМ ГАЮ—ТРАВА

Кожда має дух і чародійну міць:
та зцілить, та уб'е, та зробить пожадливим,
та серце укротить, немов пастух ягниць,
та блисне й прогремить золотокосим гнівом.

А я їх всі мину, байдужий і німий.
Не хочу гніватись, любитись чи кориться.
Я тільки виріжу оцей комиш сухий
для нової цівниці...

КРАПИВКА НА СТАВУ

Крапивка на ставу цвіте і пахне,
мігдали й мед розточуючи звільна,
забуте вчора— і брудне, і жахне,
за поплавцем слідкують очі пильно.
Стежки вузенькі і жита високі,
і вихорці над ними пил здіймають.
Отак собі пролинуть, друже, роки...
Нехай минають!
Ходи собі шумливими шляхами,
гукай, кричи, роби акторські жести,—
а я б хотів у тиші над удками
своє життя непроданим довести.

СТАРИЙ ДІМ

Дрімає дім старий. Кругом гаряче літо
стоїть як озеро в блакитних берегах.
Під призьбою лежить замислений собака
і вухом одганяє мух надокучливих...
Мені здається, час уже не йде,
спинився і завмер. І вже на вічні віки
розлігся на землі зелений літний день.
І завжди так тремтітиме у небі
самотний шуляк і в тіні дерев
бродитимуть напівпоснулі кури.
Вічність
прийшла й поклала руку на чоло.

Павло Филипович

ЧОРНОГУЗ

Шануй гніздо старого чорногуза,
він стереже і клюню, і стіжок —
і доручила доглядати муза
йому сіреньких радісних пташок.
Лагідні дні— немов смашну солому,
в широких яслах все жують воли
і кожен раз, коли виходять з дому,
їзнов туди вертають, де були.
Від ясних днів ще спокійніші ночі,
на синій стрісі срібний чорногуз,
у небо він і рушити не хоче,
здається, він на віки так загруз.
Самотна втіха й безтурботна праця.
Все позирає на земний стіжок,
а вколо нього ледви метушаться
блискучі зграї золотих пташок.

Яків Савченко

МУЖИЦЬКЕ ГОРЕ

Ой, туго, туго мужикова,
червона як кров,
як трава шовкова!
Та не пить тобі, туго,
води з криниці—
бо вже тобі, туго,
страшне сниться.
Та не милувать тобі, туго,
русявого сина,—
ой, у того сина
парчева домовина...

Олекса Слісаренко

НА ПАСІЦІ

Дадан. Дуплянка. На березі білій
іконка праведних Зосима і Саватія.
Над вуликами-келіями день цілий
кружляє працьовита братія.
Несуть у келії ченці крилаті
мед золотий і віск на жовті свічі...
Привіт мій вам, працьовники завзяті,
уклін мій вам, невтомні будівничі!
Невпинно цілий день працює братія,
а вечером стихають в келіях шуми руху.
Іконка праведних Зосима і Саватія
вартує монастир від злого духу.

Тодось Осьмачка

ГОЛОД

Як на дощ ворони крячуть,
крильми небо чорне мрячуть,
за Батиєм хижо плачуть,
у долинах клюють очі,
мертві очі парубочі...
од пожеж у видні ночі
люди тінями блукають,
над руїнами ридають,
їм лисиці та собаки із ярів одповідають...

Вчений

Двох панків оглядає університетську бібліотеку і один з них стає перед шафою з книжками, та читає голосно: "Опера Ціцероніс" (Твори Ціцерона). На те замічує другий:

—Дивіть, перший раз чую, що Ціцерон писав опери.

Діти парохії Пр. Евхаристії, Іст Кілдонен, Ман. Зліва Сестра Евгенія, зправа Сестра Олена. По середині о. І. Шпитковський, парох.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ЕЛМВУД—ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

На верху сторінки в цій часописі подаємо знимку парохіяльних дітей, які ходили на катехізм. Знимка взята на закінчення шкільного року коло церкви Пресв. Евхаристії. По лівій стороні стоїть Сестра Евгенія, по правій Сестра Елена.

В день 28-го серпня, на празник Успення Матінки Божої, вдарив грім в нашу церкву, однак Богу дякувати не наробив великої шкоди. Ніхто не був присутний підчас бурі в церкві.

Наша парохія може похвалитись, що багато її молодих парохіян служать в канадійськім війську, а два вже віддало своє життя за свободу Канади. Ними є: Іван Зінко, який був при армії і загинув в Гонг Конг, і Василь Винтоник, який згинув в Канаді. Сього останнього знимку містила БН два числа тому назад. Понище подаємо спис наших молодих парохіян, які самі добровільно вписались до війська. В сім списі не знайдете таких, яких примусово покликано.

При піхоті служать:

Никола Бабяк, Василь Крук, Тома Крук за морем, Головчук Василь, Іван Гуль, Василь Гуйда, Даниїл Канцірук, Володимир Колодій, Петро Король, Стефан Король за морем, Михаїл Костенюк за морем, Петро Коворіз сержант, Стефан Лотоцький, Василь Мороз, Василь Носій, Гриць Наводило в Англії, Самуїл Наводило, Михаїл Паробочий, Стефан Пелехатий, Стефан Рудик, С. Солтесс в Англії, Бернард Соробій, Павло Татарин, Іван Тхір, Михаїл Теленько, Йосиф Троссел, Петро Вах і Іван Зінко, загинув в Гонг Конг.

При летунах:

Берко Юрій, Іван Берко, Михаїл Марикуца, Іван Микула, Петро Онишко, Никола Партика, Гриць Пелех, Павло Пура в Англії, Павло Рудик, Василь Сандерс, Никола Шалай, Стефан Шалай, Володимир Вивюрка, Йосиф Ушій, Василь Винтоник, Гарольд Вах.

При моряках служить:

Михаїл Білоус, Михаїл Флис, Альберт Панько, Володимир Татарин.

Усіх тут поданих є 48 молодих жовнірів.

В АМЕРИЦІ МЯСО БУДЕ НА КАРТКИ

За чотири місяці менше більше сподіються пайкування мяса в Америці. На особу даватимуть по півтретя фунта мяса тижнево.

ЯПОНЦІ ТАКИЙ ПХАЮТЬСЯ БЛИЩЕ АВСТРАЛІЇ

На самім полудневім крайчику Нової Гвінеї, яких 55 миль від Австралії, японці мимо тяжких страт встигли пропхати свої військові загони і висіли в заливі Мильне, 180 миль берегом від Буни.

УКРАЇНЦІ СТИПЕНДИСТИ МАНІТОБИ

Між студентами, що дістали стипендії на університеті в Манітобі, є оці українські імена. З Винипегу Михайло Борвоський, з Тиндал Антін Морисон (може Мороз) і з Тюлон Маргарета Овчар.

Стипендія виносить для студента з Винипегу $135. на рік, з провінції $325 на рік, з тим, що коли студент викаже задовільний успіх в науках, стипендія самочинно продовжується на слідуючий шкільний рік.

ПОКЛАДИ ХРОМУ В МАНІТОБІ

В околиці Бирд Ривер, яких трицять миль на північ від Лякдібоннет в Манітобі найшли поклади хрому, дуже потрібного металю для розбудови воєнного промислу. Хром хоронить залізо перед іржою. Пайки землі з покладами переняла до розбудови Годсон Бей компанія і вже прислали туди потрібні до верчення знаряди.

ГІТЛЄР ОЦІНИВ...

За поведення французького населення в Дієп підчас наїзду 19 серпня, Гітлєр наказав звільнити всіх французьких полонених з тамтих околиць.

Голова жіночого відділу національної служби

Пані Рекс Ітон є головою жіного відділу для военних чинностий. Завданням її відділу буде поговорити з жінками, коли скінчиться вересневий перепис жінок. Це буде праця для її відділу, щоби тих жінок, які матимуть відповідний вишкіл або наклін, комістити у відносних военних чинностях. Підчас мирних часів пані Ітон займалася успішно працею для домашнього господарства і працею для окалічених. Досвід жени, матері і суспільної діячки вона тепер переносить до відділу. Вона була головою комісії для провірення відносин в лічницях. Наслідком праці тої комісії поліпшено відносини в чимало лічницях. Вона започаткувала також товариство самопомочі у Венкувері, котре то товариство в часах найгіршої кризи помогло многим зачати нове життя на фармах. Вона була одинокою женщиною через сім літ, що працювала як член Ради Провінслової для провінції Британської Колюмбії. З цим всесторонним досвідом пані Ітон починає тепер працю для военних зусиль нашої домінії і дає запоруку повного успіху.

Князь Кенту,

брат короля, поляг під звалищами літака в 39 році життя в Шотляндії, коли летів на перегляд військ до Ісляндії. Лишив молоду вдовицю з трома дітьми і стареньку маму, королеву Марію, що має 75 літ. Тому рік був в Канаді і 3 серпня витали його у Винипегу.

Рядовий Іван Козакевич з Айтуни, Саск., що поляг в бою під Дієп 19 серпня, 1942.

УКРАЇНЦІ, ЩО СВОЮ КРОВ ПРОЛЯЛИ ПІД ДІЄП

Военне звідомлення подає імена слідуючих українців канадійських вояків, що проляли кров в наїзді на Дієп.

Пропав булавний **С. Скіонеда,** жонатий, з Винипегу.

Ранений рядовий **Володимир Болончук,** жонатий, з Винипегу..

Убитий Михайло В. Мак, рядовий, з Гемилтону, Онт.

Ранений Ф. Дорошенко, сапер, з Льондон, Онт.

Убитий в бою Василь Багнюк, рядовий, з Вейбурн, Саск. і **А. Биклун,** рядовий з Свифт Киррент, Саск.

Тяжко ранений є Гринько Віхтач, рядовий з Шеффілд, Онт. — **Іван Дермодій,** булавний, з Кенеді, Саск.— і **Василь Левинський,** рядовий з Калгарів, Альта.

Ранений є Карло Остапович, рядовий, з Виндзор, Онт.— **Ст. Т. Баран,** рядовий, з Елисборо, Саск.— рядовий **Василь Стрільчук** з Виндзор, Онт.

Пропав Рудольф Кирило Карась, рядовий, з Фрімен, Онт.

Почтовий є старший десятник **Нестор Ед. Орлеський,** жонатий, з Винипегу.

Ранений є рядовий **Василь Грабовський** з Елм Крік, Ман.

Пораненим в бою є рядовий **Іван Шпилей** з Спрингсайд, Саск.— **Володимир Химко,** рядовий з Сіменс, Саск., **ряд. Мартин Коленда** з Винипегу і **Йосиф Ящук** з Мус Джо, Саск.

ТОРГОВЕЛЬНИЙ КУРС

На одному з попередних засідань Шкільна Рада рішила започаткувати торговельний курс у сімох вищих школах міста. Показалося однак, що в деяких округах школярі подіставали заняття при военних і інших індустріях, і тому цей курс буде започаткована цего року лише у чотирох школах, а то: Ст. Джон Технікал, Келвін, Гордон Белл і Даніел Мекінтайр. Ученики в околиці школи Айзак Ньютон і Елмвуд будуть учащати до Ст. Джон Технікал.

Започаткування цего курсу у вищих школах Винипегу треба завдячувати радному Загарійчукови, який бачив потребу його й знайшов спосіб на впровадження його по школах.

ЗАРУЧИВСЯ СЕСТРІНОК КОРОЛЯ

18 літний син одинокої сестри нашого короля Юрія, дост. Жералд Лясцел, заручився зі струнокою чорноокою жидівкою, Джюн Морис, що має 17 літ і походить з Піде в Англії. Новину подав в світ Дейлі Мирор і помістила винипегська Фрі Прес з 28 серпня ц.р. на першій сторінці. Панна Морис сказала з тої нагоди так: "Нам треба позволення короля на шлюб. Але коли це булоб неможливе, то ми зачекаємо до кінця війни і тоді поберемося за границею, так як князь Виндзор." Родина Лясцел мають ще одного сина Юрія, що має 19 літ. Матір панни Морис сказала так: "Так. Вони заручені і нема ні думки це відкликувати."

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

СВ. ОТЕЦЬ ЗАХОРУВАВ

Через Льондон прийшла вістка, що св. Отець терпить від болів легенів і прибічні журяться тим станом. Папа Пій XII є 262 наслідником св. ап. Петра на римському престолі, родився 2 марта 1876 р. В 63 році життя на самі уродини колегія кардиналів вибрала його на наслідника по Папі Пії XI і він приняв імя Пій XII. За свого попередника теперішний св. Отець занимав становище секретая стану.

Кожний на полі праці для Канади!

Всі три працюють для нашої Канади кожний в інший спосіб . Вони працюють на фармах, кожний на свій лад, кожний конечний, кожний потрібний. Хлопчина називається "портун" і копає бараболі. Він належить до Діточої Бригади. Русявий Роберт Джанстон є "фармерським кадетом." А старий духовник В. С. Мекліод є членом "Хлопців старої бригади." Так провінція Онтеріо помагає підчас фармарських жнив, кождий для побіди!

др. Дейфо

ЗАТРОЄННЯ ОЛОВОМ

Богато є чинників, що спричинюють тяжкі недуги через затроення оловом, навіть так далеко, що діти від того вмирають. Одним з тих чинників є той, що діти часом затроюються поволі і в так малій скількості, що познаки того затроення виступають дуже незначно. Тоді не кличуть лікаря, хіба аж тоді, коли дитина в судорогах чи тратить притомність.

Коли лікаря не покличеться зараз, хіба аж в останнім часі, то пізнати затроення оловом дуже тяжко. Часом лікар може підозрівати, що це затроення оловом, але коли гляне кругом, не бачить нічого, відки дитина моглаб затроїтися.

Пригадую собі один случай, що я мало не стратив дитини раз через це саме. Дитина виявляла познаки затроення і була дуже хора. Однак я не найшов жадного жерела затроення і кінець кінців здавалося, що я помиляюся. Дитину кормили грудею, не було жадних металевих забавок ані навіть помальованих. Вкінці я знайшов. Матір звикла накладати на цицьку захоронник, а він був з олова. Тоді я вже певно знав, нащо дитина хора і в слід за тим вона живе.

Коли лікар лічить постійне оловне затроення, тоді записує поживи, що мають дуже мало вапна, бо вапно стремить до того, щоби олово складати на костях і тим чином спиняє його, щоби не вийшло з тіла.

Хтонебудь затроєний оловом, повинен пити як найбільше води, бо вона помагає змивати отрую. Ваш лікар буде знати також, як лічити параліж, коли отруя спричинила аж це нещастя.

Родичі повинні уважати на забавки, які дають дітям, бо вони годні спричинити затроення оловом. Дитина все звикла класти забавки до уст. Звичайно кожда фарба має в собі олово. На щастя теперішні витворці забавок малюють їх фарбами, що не мають в собі олова. Однак все таки треба краще запевнитись, що дійсно так є. Також належить уважати на це, щоби дитина не гризла мальованих річий, таких як крісла, ліжка і пацьорки.

Ми все забезпечували пятерит перед затроенням оловом. Вони мали й так тяжку дорогу життя і без того. Ми уважали на їх забавки і вони не мали ні металевих ні мальованих.

На подвірю ми поставили для свого рода гімназію— себто опарканені жердки, на котрих моглиб спинатися. Це було звичайне природне дерево, бо я заказав його малювати. Причина та, що діти, коли їм викльовуються зубки, ладні глодати все, навіть жердки. Однак один зі слуг був тої думки, що ці жердки так собі зле виглядають і на свою руку зачав їх малювати. На щастя я побачив його скорше, як він ще встиг помалювати і він мусів потім сам стирати фарбу пісковим папером і чистити з кождої краплини помальованого.

Чорна душа...

Чорна душа в нашому розумінні—означує душу грішної людини. Чортів малюють чорними, щоб напятнувати їх "чорну душу." В кого е "брудний" характер, теж говорять: в нього чорний характер. Взагалі чорна краска означає в нас смуток, жалобу, а врешті—гріх,—звідси повстала назва: чорна душа.

У чорних людей буває навпаки; в них чорна краска є ознакою святости, невинности, радости і тому дивним буде видаватися жарт, який оце ми нижче приведемо.

В одній місцевости Африки з'явився місіонар, білий европеець, котрий опікувався бідними муринами по батьківськи. А треба знати, що чорні люди представляють собі чортів білими, як сніг!

Мурини полюбили білого місіонаря, але якось недовірчиво гляділи на нього, не довіряли йому. Аж один свідомішій мурин виступає до людей і каже:

—Не бійтеся цеї білої людини, вона лише на лиці біла, а душа її чорна, як наша.

КОЛЕГІЯ СВ. ЙОСИФА

ЙОРКТОН, САСК.

Повідомляється всіх інтересуючихся, що наука в Колегії св. Йосифа пічнеться один тиждень пізніше, то е на 21-го ВЕРЕСНЯ (Септембра). Робимо це тому, що на фармах бракує робітників а студенти вищих кляс можуть їх заступити.

Заряд.

ВИЩА ШКОЛА В РОБЛИН, МАН.

Чим для корабля керманич, чим для аероплана пільот, тим для народу духовні провідники.

Щасливий нарід, що має много добрих духовних провідників.

Українці католики Канади мають замало духовних провідників, замало священиків-місіонарів, що вели б нарід дорогою правди й любови, дорогою Божих законів до кращої його долі тут і вічного щастя в другому життю.

оо. Редемптористи ведуть від ряду літ вищу школу, де приготовляють ідейних молодців до будучого стану Христових апостолів, священиків.

Цю школу перенесено цього року з Йорктону до нового будинку в Роблин, Ман., з північної сторони цього міста, в мальовничій околиці західної Манітоби, взноситься велика мурована будівля з золотим хрестом у верху. Її добре видно з залізничого шляху, що в віддалі пів милі перетинає місто Роблин. Це монастир і вища школа оо. Редемптористів. Положення на фармі, біля ліску, уладження модерне з центральним огріванням, водопроводами, електрикою, гарна каплиця, ясні наукові салі, велика бібліотека: англійська й українська, площі до забав і руханки літом, зимою ховзанка, все те дуже відповідне, щоби приготовити до звання священика-місіонаря.

Навчають самі Отці. Наука обіймає плян клясичних Вищих Шкіл Канади. Виховання має на цілі виробити з молодців характерних мужів, сильних духом, при тім здорових тілом, будучих священиків-місіонарів.

Наука релігії, українознавства, українська історія, література займають відповідне місце. Молодці пізнають наші богослужения, наш обряд і спів.

Початок шкільного року 15. вересня.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. Тільки ті можуть бути прийняті до цієї школи, котрі бажають стати священиками-монахами Чина Найсв. Ізбавителя.
2. Мусять бути з чесної родини, греко-католицького обряду.
3. Повинні мати скінчений 7. грейд, і бути в літах від 12 до 14.
4. Платять місячно $12.00 За це дістають ціле удержання (помешкання, харч), книжки й науку.
5. Про одіння, білля дбають самі родичі.

При поданню треба залучити:

а) метрику хрещення,

б) Свідтоцтво від лікаря, що молодець є здоровий.

в) Світоцтво моральности від свого о. Пароха.

По скінченні цеї Вищої Школи, що тревае пять літ, молодці переходять до Новіціяту, де приготовляються до монашого життя. По році новіціяту слідує наука фільософії і богословія. У новіціяті й богослові сам монастир удержує молодців.

Дорогі Родичі! Маєте сина, що скінчив семий грейд і має охоту вступити до нас, щоби посвятитися Богові, пішліть його до нашої школи.

Дорогий хлопче! Коли хочеш бути монахом-священиком, коли бажаєш пізніше працювати для слави Ісуса Христа, для добра свого народу, вступай тепер до школи оо. Редемптористів в Роблин, Ман. Христос кличе, як колись перших своїх апостолів: "Ходи за мною!" Слухай Його голосу! Щасли[illegible]то піде за голосом свого покликання!

По інформ[illegible]тайтесь на адресу:

[illegible]ECTOR, REDEMPTORIST FATHERS COLLEGE,
Box 355, ROBLIN, MAN.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(13)

Я лежав на сіні з думками й глухим болем у голові. Десь, не дуже далеко, ще мабуть у подвірі, впав короткий постріл із револьвера, один, другий, третий, четвертий— без сумніву це починалась егзекуція. По чотирьох виводили моїх вояків і стріляли їм у лоб. Я деревів. Одначе стріли не повторилися. Видко, постановили розстрілювати серіями. Перша серія пішла. Друга піде за якийсь час, або їй зготується щось інше,— може для відміни— осокір. Цікаво, в котру попаду я?

Ніч стояла ще довкруги. Вова-загрядала в шпари між дилями, в дірки від сучків у дилях. Що я міг робити? Ті цілини були такі вузькі, що в них можна було просунути тільки руки. Клуню роблено міцно, по господарськи. Я прочовгався попід всіма стінами і не знайшов нічого, що мені давалоб надію на рятунок. Я спробував видряпатись на балки до даху. Він був із нових гонт, міцно прибитих до лат. Я скочив знову на сіно й ліг. Кругом клуні невпинно ходив хтось і гомонів. Гомін стояв і на подвірі. Широкий, розгойданий. Я не чув слів, чув тільки хвилю голосів, що гинули серед ночі. Там мабуть над чимсь радили. Треба було покидати всі надії і здатись на ласку Божу. Я застиг і перестав думати. Хотілось тільки одного: не вмерти перед цією зграєю як боягуз. Тому я постановив відпочити й зібрати всі свої сили. Мені не хотілось умирати, річ ясна, проте наша раса наїздників має ту властивість, що вміє заглушити це нехотіння смерти й красою. Іноді гарна смерть варт більше, аніж десять нікчемних життів. Я не міг вреші сказати, що моє життя належало до нікчемних. Воно було бурхливе й гарне, як бурхлива й гарна епоха, що в ній мені довелось жити, але остання річ приневоловала мене соромитись. У ній я стратив себе, стратив почуття приналежности до своєї раси, непохитної, не довірливої, пануючої над тілом раси наїздників. Я заслужив на кару. А за той час моїх невдалих спроб зорганізувати знову розум і волю, попущені ущерть подіями ночі, вдруге пустили серію револьверових стрілів. До мене дійшов навіть чийсь приглушений зойк. Імовірно котрийсь із вояків (загав ласки. Мої кулаки стискались, кров приливала до чола— але я нічим, і то справді нічим, не міг помогти моїм воякам,—а їх виводили на заріз, немов волів. Я ждав своєї черги.

Нараз дивне шарудіння дійшло до мого вуха.

Хтось порався біля глухої стіни, хтось працював у вуглі з того боку. Я наделухував, потім причовгався туди, звідки ішло шарудіння. Сіно хрустіло підо мною, шовкове, дрібне, пахуче. Від того паху мені навіть боліла голова. Автім, вона й так тріщала від похмілля, скаженого удару й думок. Кругом була пітьма. В углі не було ані однієї цілини, ані однієї шпарки. Але без сумніву хтось колупався там, де диль увіходить у жолоб вуглових стовпів, якимсь гострим предметом— сокирою або долотом. Я хотів відізватись, але роздумав. Затаївши віддих, треба було ждати, що буде далі. Проте надія засяла в мені жмутом проміння. Хоч, з другого боку, це могла бути якась провокація.

А тим часом гомін голосів, як здавалось, відступив від клуні далі на подвіря, ближче до вулиці. Хтось щось наказував, збирав, ладував. Счинялась якась метушня, біганина. Без перестанку заїздили вози, товклися коні, гавкали собаки. Дзвеніли орчики, люшні, ланцюги, скрипіли осі. На вози складали гекаючи якийсь вантаж. Хтось біг із відрами поіти коні— вони стиха іржали. З голосів виділявся один могутний, металевий голос, що належав, коли память в мене не милила, до сивобородого лєктора грубезної книги.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

Вступ

о. Тимофій Бордуляк родився 2 лютого 1863 в селі Бордуляках, повіт Броди. До народної школи ходив в рідним селі, а далі в Станіславчику. На вищі студії переїхав до Львова, де скінчив богословський виділ тамошнього університету і зістав висвячений на священика. Першу посаду мав в Перемиськім повіті, потім на Поділлю, шанований всіми і ціненний.

Ще в гімназії любив багато читати. На університеті доповнив й заокруглив знання, вивчившись додатково кілька чужих мов. Коли пішов на село, став писати— не тому, щоби бути славним і письменником, як радше з внутрішньої потреби і о скільки позволив на це час, поза сповненням своїх душпастирських обовязків. Однак вже перше його оповідання "Дай Боже здоровля корові" видвигнуло імя о. Бордуляка, як одного з найкращих письменників Галицької України. Дальші його оповідання тільки скріпили ту славу, котрої її ніхто від нього не відбере, бо ніхто не зумів краще від нього підійти до людської вдачі, зрозуміти її у всіх висотах і низинах, ніжно і лагідно торкнутись навіть найтяжких болів суспільности і все те освітлити та знайти на це лік в християнській розвязці життя.

Тому він самий так пише в листі до О. Маковея: "Ви не думайте собі, що священик на селі спочиває на рожах і розпоряджає часом довподоби. Праці богато. Ось я маю дві церкві, дві школи, котрих пильную, як ока в голові, єсьм кождої хвилі до розпорядимости парохіян, навіть в ночі—ну, а про щоденні господарські клопоти, хіба вам і не буду згадувати, бо можеб ви й не повірили, як мало чоловік, наш брат на селі, має спокою і вільного часу."

Ми негодні знати, що бувби о. Бордуляк написав, коліб так пробув якийсь час священиком в Канаді, де є до обслуги часто вісім, а то й більше церков, шкіл, і цілими днями часом треба їхати і тратити час на залізницях, на санях, на возах, нема доброї води до пиття, морози нище сорок, ітд.

о. Бордуляк перше всього священик і то католицький священик. Тому для нього церква і школа дорогоцінні річи —пильнує їх "як ока в голові." Для порівнання прочитайте, що про школу думає православний митрополит з Ню Йорку Венямин—і будете мати наочну ріжницю в розумінню своїх обовязків, ріжницю віри і культури.

Тому наша Церква дістала в особі о. Бордуляка одного з кращих своїх слуг, а наша нація одного з кращих і незрівнаних своїх письменників. Так далеко, що навіть большевицькі видавництва ще до війни видали твори о. Бордуляка з низкою тільки тихих похвал.

о. Бордуляк вміє зрозуміти своїх осіб, він стремить вказати, в чім є ціль і зміст життя, як приходить до упадку і нещастя, дає ліки до поправи, хоче вказати своїх героїв не тільки з гріхами, але також очищених—а всюди з глибоким співчуттям до людської недолі і стремлінням поправити відносини. Все це однак писане з прегарним мистецтвом, добірною мовою.

Тут будемо містити по черзі в кождому числі ВНації одно з кращих оповідань о. Бордуляка, в котрім вказане, як низько чоловік може впасти через пянство і як Бог дає йому нагоду поправи. Річ діється в Галичині.

I.

Року 1890 в останніх днях місяця серпня віздив я драбинастим возом з усіми моїми манатками й з великою гризотою та тугою на серці в село Чмелів, де мав обняти посаду народного вчителя. Се була моя перша посада.

Хоч і який я був ще тоді молодий, однак мав уже стільки досвіду, що не мав потреби прикладати рожевих надій до тої посади, як і взагалі до цілого вчительського стану, до котрого я довгі літа власними силами добивався —не з покликання, а з конечности. Тепер, коли минуло чимало років, я вже звик до того стану, і навіть полюбив тую тяжку й неоплатну працю сільського вчителя в Чмелеві. Той сумний настрій душевний ще побільшився, коли я, віхавши в село, не побачив ніде на вулиці живої душі. Всюди пусто, мов замів. Навіть дітий ніде не було видно. Мені прийшла думка до голови, що се люди навмисне поховалися передо мною і навіть свої діти поховали десь по закутках. Однак виявилося опісля, що мій здогад був несправедливий— се був просто випадок. Пізніше нераз я переїздив через чужі незнані села й нераз мені лучалася подібна пригода. Коли хочеш здибати когось у селі, побачити, які тут люди, спитати про дорогу— тоді мов на злість ніхто тобі й на очі не покажеться. Часом знову навпаки. На кождім кроці стрічаєш людий, а діти чіпляються до воза. Та через свій сумний дешевний настрій я був скорий до підозріння. "Я не хочу,— думав я собі, —щоб ви виходили напроти мене з хлібом-сіллю, але щоб ховатися, то вже забагато... Видно, нарід ворожо настроєний до вчителя. Ось і зараз прикрість, а що то далі буде?...

Я не мав навіть кого спитати, де школа, але як вздовж села ішла лише одна вулиця, то я їхав просто наперед в тій надії, що десь вона мусить бути при дорозі, тая мета моєї подорожі. І я не помилився,— вона стояла недалеко церкви, а пізнав я її по дзвінку, що висів на даху коло комина під бляшаним дашком. І тут я троха охолов із свого прикрого настрою... Насамперед будинок шкільний та його вигляд мені подобалися, а що найважніше— на шкільнім подвірі я побачив чоловіка. Коли моя повозка підїхала ближче, чоловік зробив кілька кроків напроти мене, відчинив навстіж ворота, відступив на бік і з шапкою в руці стояв, поки повозка не заїхала на подвіря, а я не вискочив на землю. Потім чоловік зблизився до мене й хотів поцілувати мене в руку, та я не дав.

—Ви сторож?—спитав я.

—Ні, я не сторож, прошу пана професора— відповів чоловік,— я Гаврило Чорній, господар нумерований.

—Ну, то будьте такі добрі, поможіть мені позносити пакунки з воза, я вам віддячусь.

—Я того й прийшов, прошу пана професора —говорив Гаврило Чорній з усмішкою на лиці, яку очевидно викликала обіцяна подяка. —Я довідався, що пан мають нині приїхати, та й узяв ключа від війта і вже чекаю мало що не від самого ранку. Може треба щось помогти, послужити, то я готов.

—Дуже вам вдячний, Гавриле— сказав я, а в душі подумав— ось і впав з неба чоловік; видно, що світ не цілком пропащий.

—А чому то, Гавриле— питав я далі— не зустрів я нікого в селі, навіть дітий не видно, а до школи мусів їхати навмання?

—Се нічого, прошу пана вчителя,— відказав Гаврило.— Діти хлопаються тепер цілими днями в річці за селом, а люди в полі: орють, сіють, снопи вяжуть,—звичайно богачі...

—А ви бідний?

Він лише махнув рукою й повів очима по штанах, мовби хотів сказати: "Поглянь лиш на мої штани, тай не питай, чи я бідний"...

Підчас, коли мій новий знайомий Гаврило Чорній здіймав пакунки з воза й носив до хати, я пильно йому приглядався й сипкувався вгадати його вдачу. Міг це бути чоловік років так близько чотирьох десятків; лице мав жовто-бліде, поморщене, мов спечене яблоко; очі вглиб запали, чорні блискучі; чуприна буйна, колись чорна, як смола, та тепер перемішана уже з сивиною. Вуса обстрижені, настобучені, борода також наїжена колючками,—видно, мій знайомий голив її лиш під свято. А що вже одіж, то тая була цілком не господарська. Полотнянка —лата на латі, то того брудна, замазана, личком оперезана, штани якісь чудернацькі: одна штанина із синього

(Продовження на стороні 15)

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН, СЕРПЕНЬ, 1942

ПРИХІД—

Жіноче тов. ім. Лесі Україн. в Гефорд	$2.12
о. І. Шпитковський зі з'їзду в Розв ..	19.05
Пані Паніж, М. Голота на пресф.	.75
о. Криворучка за клішу	5.00
Стефан Гелета, Петро Гаврищук	3.00
о. Криворучка збірка на Борщеві	3.00
Збірка на поминках в пані Лозинської	6.50
Пані И. Возняк і пані Сікорська	1.80
В. Годованський з Торонто	7.00
М. Гнатюк і чит. Просвіти, Брендон..	5.00
Відділ ч. 34 в Ріджайні	2.70
Авд. Загарійчук і Волод. Коман	3.00
Дм. Гутів, п. Капітанчук, А. Луговий	4.50
оо. Редемптористи—5 передплат	4.70
И. Марцинів, С. Кондришин, о.Колодій	4.00
Разом	$72.12

— РОЗХІД

Почтові значки	$2.97
Друк БН ч. 16	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
Обгортки	3.18
За ГСпасителя	1.80
Разом	$62.75

Дмитро Кобринський,
завідатель

ЗЇЗД БУК-А В РАМІ, САСК.

З'їзд БУК-а відбудеться в неділю, 13-го вересня ц.р.

На співаній Службі Божій проповідуватиме Впр. Отець Місіонар з Роблину, Ман.

Після обіду промовлятимуть п. інжинір Косар, інструктор при Саскачеванській Університеті; Я. Д. Стратійчук, голова провінційного заряду БУК-а; Отець Місіонар; п. Б. Л. Корчинський і другі запрошені бесідники.

Всіх щирих Українців сердечно запрошуємо. Прийдьте до Рами й оглянете красно розмальовану церкву.

ЗАРЯД.

ПРЕСФОНД Б. НАЦІЇ

В часі реколекцій в Йорктоні, Саск., на пресфонд БН зложили слідуючі отці:

По $2.00: о. М. Колодій. По $1.00: о. В. Гуменюк, о. Н. Кушнірик, о. И. Пуляк, о. І. Кришталович, о. С. Семчук, о. І. Шпитковський, о. А. Луговий, о. др. В. Кушнір, о. Канонік П. Божик, о. П. Пасічник, о. М. Горошко, о. А. Фик, о. Іван Олійник, о. П. Криворучка, о. А. Цимбалістий, о. В. Фірман, о. Н. Сірий, о. М. Мельник, о. Н. Демків, о. М. Григорійчук, о. Іван Калуський.

Всім всеч. Отцям за ласкаві жертви сердечно дякуємо.

Відділ БУК-а в Шіго, Саск. на пресфонд БН жертвував $2.00.

Щира подяка за ласкаві жертви.

ЗІ ШКІЛЬНОЇ РАДИ МІСТА ВИННІПЕГУ

Місто перебирає опіку над шкільними дітьми.—До публичних і вищих шкіл міста Винніпегу ходить поверх 30,000 дітей. На протязі року чимале число дітей дізнає ріжного рода ушкоджень та покалічень. Кошт лічення дітей мусіли покривати родичі, бо після обовязуючого закону Шкільна Рада не мала права за покалічення дитини видавати гроші, хіба що був певний доказ занедбання зі сторони учителя або інших шкільних урядників. Такого доказу однак родичам було дуже тяжко знайти й тому майже у всіх випадках родичі мусіли поповняти всі видатки лічення самі. Родичі подавали Шкільну Раду до суду, скаржилися, просили й те все малощо помагало.

Остаточно на одному засіданню радний **Загарійчук** предложив внесок, щоби скасувати примусове фізичне вишколення, (бо це спричиняє майже всі випадки,. З огляду однак на війну й на конечність фізичного вишколу, до повної дебати над цим внеском не прийшло, а справу опіки над покаліченими дітьми рішено передати Відділові Здоровля міста. Так і сталося. Справа з цим питанням стоїть тепер так: Примусове фізичне вишколення по школах обовязує дальше; Шкільна Рада позбулася відвічальности за фізичне ушкодження дітей, а родичі позбулися коштів лічення, коли їх дитина потерпить фізичне ушкодження у школі. За здоровля дітей у школі буде відповідати ціле місто, а не родичі, як це було дотепер.

Новомодні жебраки

Милосердний прохожий до жебрачки, котра пхає на візку свого мужа каліку: "Чи ви цілий день його так возите на тім візку?"

—Ні, ми міняємось, як я змучуся, то я сідаю на візок, а мій муж мене везе.

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУНОСТИ НАЦІЇ"!

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
804—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
910 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Премієр Вел. Британії **В. Чирчил** і премієр совітів **Йосиф Сталін** підчас недавних нарад в Москві. Замітні на знимці міни лиць. Чирчил глядить поблажливо-погідно як батько. Сталін загадочно усміхається, зложив руки, як учень.

КУБАНЩИНА

(З Американської "Свободи.")

Совєтсько-німецька війна, оскільки іде про фронт на полудні, ведеться ще далі там, де кінчаються українські землі, що найдалі висунені на схід і полудневий схід. Маємо на думці Кубанщину,що в Совєтах є частиною Пів нічно-кавказького краю, який має дві "автономні республики": Кубань і Ставрополь.

Кубанщина, як читаємо в Українській Енциклъопедії, це край низинний, обмежений від півдня підгірям Кавказу, від сходу ставропільського високорівнею, від півночі рікою Єя, від заходу Озівським морем. Поверхня виносить біля 95,000 кв. кільометрів. На побережжі Озівського моря рибні лимани. Підсоння континентальне: літо гаряче й сухе, зима сувора. Рістня степова. Нафта є біля Майкопа й на Таманському півострові. Металі у підніжжі Кавказу. В лиманах сіль. Населення є біля трьох мілионів, з чого 60% становлять українці, а 30% росіян, решта: кавказці, татари, греки і німці. Назва краю походить від Кубані, одної з більших азійсько-чорноморських рік, що впливає одним раменем до Чорного моря, а другим до Озівського.

Кубань й українське козацтво

Дня 4. червня 1775 року московське військо напало несподівано на **Запорозьку Січ:** Тоді, як відомо, зруйновано Кіш, виарештовано старшину та пігнано її в кайданах на північ, на Соловки, де промучився останній кошовий Кальнишевський 25 років. Між арештованими був і суддя Антін Головатий, людина високо освічена, що їздив декілька разів до Петербурга до цариці Катерини II. впоминатись за козацькі вольности. Решту запоріжців перемінено в "казьонних" селян, або затягнуто в полки "пікенєрів." Царица Катерина II. щедро обдарила головних руйників Запорозької Січи. Такі, як князі Вяземський і Патьомкін, дістали лосотні тисяч десятин української землі; поміщикам роздано до пять мілионів десятин. Решту вільних земель заселено чужинцями — сербами, болгарами, вірменами, а головно німцями. Найкращий чорнозем на Хортиці віддано в 1789 році пруській секті менонітів і таким чином при кінці XIX. століття нараховувано вже на давньому Запоріжжі до 100,000 німецьких кольоністів, що добре розгосподарились, бо російський уряд давав їм ріжні пільги. Ось ті вільні колись запорізькі землі названо урядово "Новоросією."

Частина запоріжців, біля 5,000 продерлась через московські ряди, і пішла суходолом, чи поплила Дніпром, на полудне до турецької границі й там, за згодою турецького султана, посилилась на лимані Дунаю. Так повстала за Дунаєм **"Нова Січ,"** що була розкинута на островах дунайської дельти і була зорганізована по давним запорозьким зразкам. Частина з них в 1828 р., в часі московсько-турецької війни, перейшла на московський бік під проводом кошового Осипа Гладкого, а по війні оселилася над Озівським морем під назвою **"Озівського Війська,"** проіснувавши так до 1865 року.

Щоб мати військо для боротьби з Туреччиною, а теж для протиставлення "Новій Січи" над Дунаєм, російський уряд рішив використати оставших запоріжців. Найбільше заходився біля цього Антін Головатий, що зістав по зруйнованню Запорізької Січи скоро звільнений і вступив в московську військову службу. Він переконував князя Патьомкина про потребу вдержання козацтва для охорони держави перед турками, представляючи, що запорожці хочуть служити в армії. Ось так в 1783 році доручив уряд Головатому видати покличь до давних запоріжців, щоб зголошувались до служби в козацькому війську. Ось таким робом повстало нове, запорізьке військо, в якому наказним отаманом був Сидір Білий, а потім Василь Чепига, а Антін Головатий військовим суддею і отаманом гребної фльотилі. Головатий робив заходи, щоб те військо дістало для поселення територію між Богом і Дністром. Патьомкин був уже на те згодився і саме військо названо **"Божське Козацьке Військо."** Це мала бути нагорода за те, що це військо дуже відзначило себе під проводом Головатого підчас другої турецької війни і дістало за це велике признання. Та Патьомкин помер в 1791 році, а московський уряд, хоч оцінював вагу козацтва з воєнного боку, мабуть не бажав собі його відродження під самим боком давньої запорозької Січи, бо не дозволив на поселення між Богом і Дністром, де козаки хотіли. Не помогло, що Головатий їздив до Петербурга з спеціяльною делегацією, щоб це випросити. В нагороду за вірність і хоробрість у війні з турками дано тепер цьому козацькому війську назву **"Війська вірних, чорноморських козаків"** і призначено Таманські та Кубанські землі на поселення. Ось так тих чорноморців переведено в 1792 році на Кубань, де вони заснували в 1793-94 роках місто Катеринодар і 40 курінів. Було їх до 7,000, але число це зачало скоро збільшатись, бо до них приставали втікачі з Задунайської Січи. Туди втікали теж і селяни, що були вільними хліборобами. В основу організації лягли старі звичаї й традиції Запоріжжя. Пізніше насилано сюди багато неукраїнського елєменту з т. зв. "лінейних", московських козаків. А від 1864 року перейменовано чорноморців на **"Кубанське Козацьке Військо,"** обмежено його автономію і поведено устрій так, щоб військо подобало на частину регулярної московської армії. Та як тільки вибухла в Росії революція в 1917 році, ось та московська політура зачала зникати і на Кубані, а кубанці зачали відчувати по українськи, пізнаючи, хто вони та чиї діти. За Совєтів почалось на Кубані знову те саме перемішання народів, що його започаткувала царська влада.

ЛИСТ СИНА МОЛОТОВА, ЩО Є В НІМЕЦЬКІЙ НЕВОЛІ

"Новоє Русское Слово," що виходить в Ню Йорку, дістало якимсь чином російську часопись "Новое Слово," що виходить в Берліні і нацистівського напрямку. Це НРС перепечатує з тої другої часописі поміщений там лист рідного сина Молотова, що тепер став першим по Сталіні. Той син називається чомусь Георгій Скрябін і був красноармійцем та дістався в німецький полон. В полоні німці видно звернули пильну увагу на такого чільного полоненого і виспідом того є той отвертий лист.

Щож Скрябін пише в цім листі?

Він пише там, що оглядав німецьку фабрику і вона "вікрила йому дійсну правду про Німеччину." А та "правда" полягає в тім, що—як він каже— коли Гітлєр розвивав німецький промисл, тоді "большевики і жиди писали і кричали, що в Німеччині безробіття, нужда, голод, а по міцях всюди страйки." Однак він тепер пише, що це вони брали такий опис "з русской страни," бо —як пише— "де те паскудство діяло, там були нужда, голод, безробіття і некультурність."

В такім маснім і гострім тоні проти большевиків і жидів писаний весь той лист Скрябена, сина премієра Молотова. Заходить оправдане питання, чи дійсно це писав Скрябін. В кождім разі осьтут є зразок несамовитої пропаганди проти рідного батька.

В АМЕРИЦІ НАВІТЬ ТЕПЛА ВОДА БУДЕ ОБМЕЖЕНА

Війна всюди приводить за собою обмеження.

З Ню Йорку подають, що тамошний посадник Ля Гвардія заявив, що тепла вода по домах буде обмежена і то навіть в більшій скількості, як передтим здавалося. Це обмеження наступить з боку вашингтонських властий і буде по цілій Америці. За причину подав конечність ощаджувати опал.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

"CALLING ALL EARS... THAT IS ALL!"

Some poetical mind said that the ears are the doors and the eyes, the windows of a human soul. Now I beg you, please do not turn this page over. Just look and listen with the 'windows' and 'doors' of your dear soul, O patient Reader!

Most likely you have already heard that our Youth wants to do something for its own good and future... i.e., organize or reorganize. We could be powerful too, like the Youth of other countries. What is stopping our progress? It is the war? Is it that we are all conscious of the fact that our generation is at the unstable 'turning point' of our history?

Notwithstanding all these apparent or real handicaps, our efforts should not stop. We are all young. The old generation thinks that we are not serious enough, without ambition, beings without a spine, parasites who just vegetate and not live.

Are we worse than the Youth of other peoples? I do not think so. I have confidence in our Ukr. Catholic Youth—and in all young folks.

On a never-to-be-forgotten occasion (for me at least), Father Daly S.J., who is Chief-Organizer for the young Catholics of English origin in Canada, spoke thus: "After this war, there will be a Youth-Department in Ottawa like in other countries. Our Youth is the future of Canada. We will be called upon to play a vital part. Are we prepared for such a role? Will we let some atheistic or non-christian elements predominate and dictate to us? The answer is up to you, my dear young friends."

Yes, the answer is in our hands. As we will make our bed, so will we lay.

"But, Father, (I hear you say), all the boys are getting drafted. What can we do?"

Just keep the home-fires burning... so that the boys will have something to struggle for and to come back to. No matter where they are or will be the 'arms' of our Youth Herald should reach them. Why cannot each and everyone of us adopt a soldier-boy from our parish and send him a copy of our Organ? They are not that heartless. They are interested in our work. When at home, they seemed perhaps careless, etc., but now they miss all the things they could have done and had. It is a psychological truth that one does not know the value of a thing unless it is taken away from one. This present cataclysm has taken from them the things that are dearest to them NOW.

If young girls can well take the place of the other sex in industry, why cannot they organize or reorganize our Youth on a stable basis? Where there is good-will, it is a cinch with the help of our beloved Pastors who are eager to do so.

This is still a free country (let us thank God and our Government) and we cannot force you, but we count on your serious hearts which desire to do something really useful in life. You are all full of vitality and we want to canalize that force in to the right channels. Our Youth Organization is not a 'racket' or a money-making scheme; none of our officials are paid: they sacrifice their efforts for the good of our country and the glory of God.

Please do not fail us and above all yourselves, for if you do, there will come a time when you will regret it and fall into despair and 'Life will not be beautiful.'

N. B.—If you like my column, let the Editor know. If you do not, I bear you no hard feeling.

I am just:

Father NICK.

"GEMS OF WISDOM"
(Collected by Rev. Father N. Kushniryk)

"If I had been brought up by parents without virtues, I would have become very bad and maybe I would have come close to eternal damnation."
(Ste. Theresa I. J.)

"The Church is an anvil which has worn out many a hammer (persecution)." Fr. Nick.

"The Church has this superiority over the Bible: it is an organism that is social, living, contemporary, flexible and ready to cope with any new problem."

"The Church belongs to no political party."
(Card. Villeneuve).

"It is at the foot of the Cross that we should consider our enemies." (Arami),

"Not having saved enough during your young days, how can you possess when you are old?"
Eccl. XXV-3)

"Only in hardships does virtue shine and become stronger." (Innocent III).

"Eternity is a circle perpetually revolving round itself, the centre of which is "always" and the circumference "never." (Cornelius).

"It is the proper of Communion to create demons when it does not make saints and angels."
(Baunard).

"The Gospel alone, as to its morality, is always sure and true. Our intelligence shows us that it is becoming to men to follow its precepts, but that it was beyond men to invent them." (Rousseau)

"A silent woman is a gift of God." (Eccl. xxvi, —14).

"Incredulity is just an accident, faith alone is the permanent state of humanity." (Alexis de Tocqueville).

"To give back sanctifying grace is a work bigger than creating the earth and the heaven."
(St. Thomas).

"Turn men away from God and they will fight over the biggest pear or the nicest woman."
(Napoleon).

"Honor is the poem of duty."

"The Church gets on by hook or crook: by the hook of the fisherman and the crook of the shepherd." (Fr. Knox).

"Idealism is a haven for people who want to go faster than time." (De Reynold).

"The worker who is a victim of wine will not become prosperous." (Eccl. xiv-1).

"Christians should be living alleluias from head to foot." (Don Guerauger).

"When people contend for their liberty, they seldom get anything for their victory but a change of masters."— (Lord Halifax).

People quarreling over nothing are like 2 bald men fighting over a comb: neither will use it!
(Sapiens).

"To climb from a slum to a palace is rare and nice, but to climb from error to the truth, is still rarer and nicer." (Lecigne).

"A Catholic who is liberal (morally) is neither Catholic nor liberal: he is a sectarian (L. Veuillot)

"True christian love it to suffer all the faults of others, not to be surprised at their weaknesses, but admire their least virtues." (Ste. Therese InJ.).

The circumference of the earth was measured by Erathostenes, three centuries before Christ.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ
(Продовження з сторони 11).

жовнірського сукна, друга вибивана; на обох колінах латки з іншої матерії; ноги босі, на голові постяний капелюх, такий, як жиди носять, також діравий ...Однак сильний був хлоп Гаврило Чорній. Речі носив без жадного напруження, навіть візникові ні до чого не дав діткнутись, а вайсу з книжками, котру я обома руками педви міг піднести, вхопив, як стебелинку, поклав собі на плечі й поніс, навіть не зігнувшись...

—Що се за чоловік?—питав я себе.

—Він каже: господар кумерович; алеж та одіж цілком не господарська. У нас господарі в такій одежі ходять бродяком ловити раки в річці. Та ще як він поводиться! За кождим разом, коли занесе який пакунок до кімнати, вертає підбігцем до воза, усміхається якось дивно-солодко і, кланяючись в пояс, питається найпокірнійшим голосом: "а що тепер пан кажуть брати?" Я в тій услужності виразно бачу фарисейство й певну мету—надгороду, і то як найвищу надгороду. Ну, загадковий ти чоловік, Гаврило Чорнію!— думаю собі.— Надгороду я тобі дам, і то щедру, бо справді ти мені став у великій пригоді, але що ти за один— то вже я пізнаю хіба аж пізніше...

За підмогою Гаврила, який усе не дозволяв візникові ні до чого торкнутись, опорядив я собі кімнату, а потім казав йому наставити самовар.

—Зараз буде самовар,— обізвався Гаврило з задоволеною усмішкою. Він метнувся і за кілька хвилин приніс води і цілий горщик вугля, що могло вистарчити на цілий тиждень до мого невеличкого самоварчика.

Гаврило заходився коло самовара так зручно, дув у коминок з усієї сили, навіть приговорював до самовара, мов до коня, та наганяв його, щоб скоріше кипів; видно, вже йому не першина ходити коло того начиння. В кілька хвилин вода закипіла, а Гаврило став коло порога з тріюмфом на лиці, наче говорив: "диви, який я зручний, який неоцінений чоловік!"

Я варив собі чай; сонце хилилося вже д'заходові; мій візник попас коні й зібрався додому, навіть не хотів зачекати на скляночку чаю, яким я хотів його почастувати. Гаврила я ще не відпускав, себто не давав йому надгороди, думаючи, що може він мені ще на що придасться.

(Далі буде).

КОНТРОЛЯ УРЯДУ НАД РОБІТНИКАМИ В КАНАДІ

Уряд устами премієра Кінґа проголосив, що відтепер робітник не може опускити самовільно свого місця праці, ані не можна звільнити робітника з праці без дозволу уряду. Уряд визначатиме також де, кілько годин і за яку платню має робітник працювати, щоби тим чином запобігти бракові робітників в конечнім воєннім промисті. Тому й робітник не зможе дістати жадної іншої праці деінде, доки не предложить посвідки від уряду, що він відійшов від своєї попередної праці за згодою уряду. Непослушні будуть карані.

ЗАКІНЧИЛИСЬ ВИЩІ ОСВІТНІ КУРСИ

Дня 29 серпня в суботу закінчились Вижчі Освітні Курси у Винипегу. Того дня відбувались іспити, які перейшли вповні успішно. Всі курсанти одержали свідоцтва та розійшлись домів із вдоволенням, що могли набути більше знання. Деякі з курсантів вже поїхали прямо до праці, в якій вони будуть могли використати успішно свою двомісячну працю на курсах. Бажаємо їм найліпших успіхів!

ПОЛОНЕНІ В ГОНҐКОНҐУ

Проголошено дальшу пісту вояків, які надіслали свої листи до родини. Між іншими находимо на цій пісті такі назвища :Іван Кіт (жінка в Кенорі, Онт.), Л. Шкварок (матір Емілія Мороз в Давфині, Ман.)

Кромі того проголошено імена на основі надісланих листів без подання місцевостей і імен родин; на цій пісті находимо такі імена вояків, які надіслали листи: І. Н. Березинський, Олекса Борисевич, Іван Дибній, Роберт І. Дукелів, Г. А. Галада, Г. А. Гладиш, Іван Г. Гумицький, Іван Марущак, П. М. Мойсей, Лев Новак, Річард Петро. Умен, Йосип Подоський, Р. Галій, Іван Т. Енівелій і Ф. А. Вирвас.

НІМЦІ ХОЧУТЬ ДАКАРУ

БЮП довідується, що німецький уряд звернувся до французького премієра Лявала, щоб Франція дозволила Німеччині створити базу для своїх літаків-бомбовиків у західноафриканському порті Дакар. Покищо невідомо, чи Лявал вже відповів на ту німецьку "просьбу". Одначе французький начальний комісар у Західній Африці, Пер Бойсо, загрозив Лявалеві, що як він згодиться на німецьке домагання, тоді він (Бойсо) уступить із комісарського посту.

Тимчасом німецька пропаганда пякає французів, що британці та американці плянують захопити Дакар, а також Канарські й Азорські острови і Кап Верде.

ЦІРІХ, Швайцарія.—Німецькі окупаційні чинники в Україні почали вербувати лікарів-українців до виїзду в Німеччину. Ті лікарі мають піклуватися здоровлям українців-робітників, яких тисячі стягнено в Німеччину до роботи в воєнному промислі та хліборобстві.

Бої на Кавказі суворістю положення і близкістю величезних природних богацтв загострюють німецький напір за всяку ціну посунутися вперед. Німці напирають в напрямі оливних піль Грозного і до чорноморських пристаней Новоросійська і Туапсе. Між тим запеклі і безпощадні змагання ідуть за Сталінград, котрий німці бомбардують без устанку літаками з гори. Однак червоні повели наступ біля Москви в напрямі Калуги і Ржева, і продерлися на самі передмістя того міста.

На заході союзні літаки безнастанно бомбардують промислову частину Рур і взагалі околиці заняті німцями, спричиняючи їм діймаючі шкоди.

ШПИГУНСЬКА АФЕРА МОЛЬЦАНА

Чотири тижні тягся у Філядельфії сенсаційний шпигунський процес, в котрім одним з головних винних виступав лютеранський пастор Мольцан. Йому при боці все стояла— як кажуть —незвичайної краси подруга і до кінця додержала кроку, коли проголошено засуд на 10 літ. Іншими винними проголошено провідника німецького Бунду в Америці Кунце і провідника російських фашистів Вонсяцького. Серед процесу були дуже драматичні хвилини. Одним з головних свідків прокуратора був о. Пилипенко, колишний священик російської Православної Церкви на Волині, родом волиняк і там вихований. За польських часів він перейшов в ряди волинських уніятів і задля якихсь там непорозумінь виїхав до Бразилії, як самий сказав на процесі —вже як агент американської і англійської контррозвідки. До Бразилії він приїхав менше більше в тім самім часі, що й Преосв. Бучко і коли потім Преосв. Бучко приїхав до Америки, за ним на весну 1941 року приїхав також до Америки Пилипенко. Зараз в пристані стрінули його агенти розвідки, як сам признав і він далі працював для тих, удаючи з себе агента нацизму. В Ню Йорку приніс до друку до російської часописі статтю про життя і відносини в Бразилії а коли його спитали, чому це написав, сказав, що він "русскій человєк" і його душа болить за Росією. Тепер на процесі він богато наговорив також на провідника гетьманців в Америці, полковника Шаповала. В світлі того всього скорше можна зрозуміти тепер прикрощі, які на кождім прямо кроці зазнавав в Бразилії Преосв. Бучко.

ГІТЛЄР БУДЕ ВЗОРУВАТИСЯ НА СТАЛІНІ

В Англії числяться з тою можливістю, що як Гітлєрові прийдеться забиратися з тепер ним занятих країв, то у відвороті буде нищити докладно все, так як це тепер робить Сталін в совітах. Система спаленої землі буде тоді виконана в західній Европі і тому наступаючі війська союзників мусять числитися з всякими можливостями того рода. Тоді треба булоб відбудовувати кождий міст, кожду дорогу, кожду оселю.

Вже тепер Гітлєр вивозить українців з України на роботи до Німеччини і як подають окружною дорогою, таких українських робітників по примусу вже там є 50,000. Також наказано всім українцям у Франції сейчас голоситися до німецьких властий—інакше будуть їх уважати за совітських горожан і тоді будуть наражені на переслідування від Гестапо.

ВКОРОЧЕННЯ ЇЗДИ САМОХОДАМИ НА РОЗРИВКИ

Міністер зброї Гов заявив, що треба щадити газоліну для конечних цілий і тому їзда для розривки повинна тепер припиновати. Ці, котрі їздять самоходами лише для розривки, дістануть нові книжечки зі значками на газоліну, категорія АА—мало значків і нища якість газоліни.

У воєнних часах це цілком оправдана і розумна постанова. Дивно лише, чому не заряджено того скоріше.

Останні Вісти...

Написав о. Тимофій Бордуляк

Ведуться **завзяті бої за Сталінград**, котрий звідусіль обложений німецькими військами бореться за своє бутинебути. Літаки тяжко бомбардують місто котре від стріпен горить. А за містом широченна Волга і степи азійські.

На Кавказі німці скинули легкопадників, щоби заняти гірські просмики і переходи до Баку. Подають, що перейшли ріку Терек, де живуть славні терські козаки.

Війська ґен. Ромела відступили в Єгипті на давні становища, пробившись попередно через частину підмінованих піль. Мусіли вертати зазнавши сильного спротиву і страт.

Пропали підчас воєнних діянь на фронті бою в Европі слідуючі: десятник летунський **Максим Г. Слезак** з Оберон, Ман.— **Василь М. Костишин**, десятник, з Мелвил, Саск. і десятник **Віктор Р. Ленічек** з Волслі, Саск.

22 серпня 1942 Бразилія виповіла війну Німеччині і Італії.

о. Петро Краворучка відправив першу Службу Божу в новій церкві Пресвятого Серця Христового **на Вовді, Саск.** Церкву здійно будують в самому містечку.

Уряд доплатить по 8 центів за бушель пшениці для західних хліборобів, що продаватимуть зерно на пашню від 1 серпня 1942. **За бушель пшениці** ч. 1 Нортерн плачено досі по 70— **тепер будуть платити по 90 центів** за збір 1942/43 від 1 серпня ц.р.

Мартин Кастрікум **винайшов обкладку на гумові колеса самоходів**, що мають продовжити вжиток гум додатково на три тисячі миль. Ця обкладка є з плетеної бавовни, намочена в розчині асфальту. Однак скорість їзди не може перевищати 30 миль, інакше підкладка готова запалитись. Сам Кастрікум має 48 літ і працює в гумовій фабриці в Дітройт. Кажуть, що ці обкладки появляться в продажі вже за місяць.

Полягі на полі слави за Канаду: Іван Козакевич, рядовий, з Айтуни, Саск. Убитий підчас наїзду на Дієп.

Тяжко раненний підчас того наїзду є **Антін Мінар**, рядовий.

Важко захорів у війську Стефан Прийляк, жонатий, з Ріджайна, Саск.

Німці подають, що в неділю 6 вересня здобули **Новоросійськ**, совєтську, чорноморську пристань.

Британське Радіо подавало, що вночі з понеділка на вівторок невідомі люди кинули бомби на головну німецьку кватиру у бельгійському порті Антверп.

Із Рейкявік, в Ісляндії, повідомляють, що німецький літак кинув у понеділок вранці бомби на ісландські села Равфергоюн і Нес; ці села лежать майже на самому Арктичному кругі.

Із Віші, в Франції, повідомляють, що британський літак бомбардував поспішний потяг на лінії Ля Рошель-Париж —згинуло 27 осіб, а 60 покалічених.

Із Тирани, столиці окупованої італійцями Альбанії, прийшла вістка, що один альбанський студент намагався застрілити італійського губернатора Альбанії, одначе хибив і вбив тільки його двох адютантів; студента розстріляно на місці.

У північній Еспанії повені й випивки затопили багато сіл; сильні повені були також у південній Франції, що між іншим залили чудотворну печеру в Люрді.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 19 (115) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Жовтня, 1942 Vol. X, No. 19 (115) YORKTON, SASK., October 1, 1942

НА ПЕРЕДОДНІ РІШАЮЧИХ ПОДІЙ...

Картина Бишопа в часописі Стар Таймс, в С. Луіс.

Червоні вояки лягають на плечі і так цілять прямо в німецькі літаки. Тим чином збстріляли чимало літаків.

Ідуть смертельно завзяті бої на вулицях Сталінграду, бої що не мають рівних з огляду на скіль кість вояків, повзів та літаків. Подають, що в бою бере участь яких два мільони вояків. А міжтим вже впав перший сніг в горах біля Моздоку, яких 45 миль на захід від оливних шахт Грозного.

Після успішного наїзду союзних літаків на ряд німецьких міст, таких як Карльеруге і Дюссельдорф. з котрих остали тільки звалища і згарища— німці післали на Англію свої нові літаки, які летять у висоті 40,000 стіп над землею, або вісім миль в горі.

Після промов Рузвелта і Чирчила справа другого фронту в Европі набрала остатечного вирішення і сподівання, що це станеться леда день.

КАНАДІЙСЬКА ПШЕНИЦЯ ДЛЯ РОСІЇ

Канадійська влада підписала договір з совітами, силою котрого признала їм кредит на $10 мільонів. За ці гроші висилають їм пшеницю до скількости девять мільонів бушлів в зерні і муці. Пшениця вже в дорозі. Кредит дали на протяг трох літ з тим, що треба це сплатити при кінці чотирма ратами що пів року в двох слідуючих роках. З огляду однак на це, що совіти тепер в біді, можливим є, що ця пшениця стане дарована, так як дарують пшеницю і муку для голодуючих греків, котрим щомісячно Канада посилає в дарі 15,000 тонів.

З совітів доносять, що там заноситься на голод, тому що втратили урожайну Україну з Кубанею, що давали 40% всієї живности.

НАША ПШЕНИЦЯ

Гордощами Канади, принадою світа, є наша пшениця, до котрої витягаються руки голодної Европи. Є той пшеничка, дякувати Богу, в нас доволі і колись попливе вона золотим током на всі ринки збуту по світі.

Жнива цього року принесли 615 мільонів бушлів, з того захід дав круглих 587 мільонів бушлів пшениці. Ця наша пшеничка виросла на заході на 20,653,000 акрах.

З того бачимо, яке безмірне богацтво Канади і який достаток нашої землі, на котрій здебільша працюють тисячі наших хліборобів.

МОЖНА КУПУВАТИ ЦУКОР НАРАЗ НА ЧОТИРИ ТИЖНІ

Нове розпорядження уряду каже, що можна відтепер купувати цукор нараз на чотири тижні. Хто має старі значки зперед вересня, може за них ще купити свою пайку.

ЦІНИ В АНГЛІЇ

Поживи, що можна ще купити в Англії без картки, є мало і вона дорога. Один мельон коштує $8— броєквиня один доляр— звичайні черевики $40.

ВІДНОВА БОЇВ НА МАДАГАСКАРІ

10 вересня британські війська почали новий наступ на французькім острові Мадагаскарі, що находився під контролею уряду Віші.

Наступ почали всі роди зброї на пристані західного побережа Маюнгу і Морондаву, звідки добрі дороги ведуть в нутро краю і прямо до столиці Тананарів. Французькі війська це головно вишколені туземці, яких 10,000, котрі досі не ставили жадного поважнійшого опору і цілу свою оборону обмежили на висаджуванню мостів, щоби припинити скорість наступу.

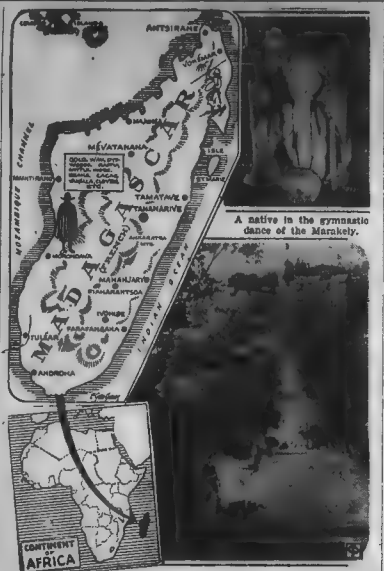

Мапа Мадагаскару, де на західнім побережу видніють пристані Маюнга і Морондава, звідки союзні війська почали наступ в глибину краю. Першим наступом забрано военну пристань Антсіране ще 8 мая ц.р.

A native in the gymnastic dance of the Marakely.

Sergt. Obs. Steven Lucyk is by profession the teacher. During the period 1937-38 he was elected as Poet Laureate of the Saskatoon Normal School. He taught school for the three years and then joined the RCAF. Early in August he graduated at Rivers as Sergeant Observer.

UKRAINE

Ukraine! What is this word to me?
What does it mean? When will I see
Myself awake to say to me the word
Is near to sacred as the Lord?

ВЕРШОК ПРОДУКЦІЇ В ЛЮТІМ, 1943

Після слів координатора канадійської военної продукції Г. Дж. Кармайкела з Отави, ми осягнемо вершок витвору в лютім 1943 року.

"Скорше чи пізнійше ми дійдемо до вершка, а це станеться в лютім 1943 року."

Він окремо відзначив працю малих підприємств, котрі навчені і підпоможені урядом тепер працюють зі зменшеними коштами і справно. Частини, яких витвір передтим коштував мале підприємство $10, тепер вони витворюють за 70 центів.

СТРОГІ МІРИ ДЛЯ ШКІДНИКІВ ГУМИ

В Англії не дивляться кріз пальці на тих, що не щадять гуми. Хтонебудь викинувби лише, або поважився знищити стару гумову торбу, чи кальош, такий підпадає карі вязниці до 2 літ і гривні від $400 до $2,000.

БЕВЕН ВИСТУПИВ ПРОТИ ЧИРЧИЛЯ

9 вересня виступив в англійськім парляменті робітничий критик уряду Анерин Бевен і заявив, що дальше урядовання Чирчила є "нещастям" і німців можна було збити цього року, "колиб влада була мала до того охоту."

Промову Чирчила в справі военної американської продукції він назвав "діточою нісенітницею." А сказав так: "Ми знаємо, що американська военна продукція навіть тепер є менша від нашої і вона має досить труднощів, щоби це наладнати."

Він сказав також, що "господарча можливість Німеччини є що найменше рівна такій можливости Британії і Америки."

Ми від себе скажемо, що такі слова в теперішний грізний час, не свідчать про второпність того критика уряду і замість помогти можуть радше підірвати военне зусилля. Отже мати зовсім противний наслідок, як сподівався певно Бевен.

ЗА ХЛІБ, ЗА ЗБРОЮ!

"Кракавер Цайтунг," як подає телєграфічна польська агенція ОНА, пише, що німецький полевий суд в Рівному на Волині засудив на смерть кількох українських селян за те, що в них найшли зброю.

Одного мельника засудили на смерть за те, що знайшли в нього більше зерна, як дозволено. Так само засудили спільників мельника, бо й в них найшли зерно. Одного з них засудили на три роки тяжкої вязниці, а другого на 8 місяців.

Німці оголосили, що коли хто з українських селян принесе на зсипні пункти пайку молока або яєць, дістане за те тютюн і горілку. Також подають, куди зносити. Не подають однак, чи хто з селян приніс...

Ось так на нашій славній Україні живуть тепер люди.

Ці, що вживають **самоходів для розривки**, не для ділових справ, дістали тепер **категорію АА** і від 1 жовтня до 31 марта 1943 дістануть 16 одиниць пайок на газоліну або дещо вище відносно до самоходу. Колиб однак бракло газоліни, можуть їм відмовити зовсім.

На східнім побережу Канади в Секвил, Н.Б. **збудують сильну короткохвильову радієву станцію**, котрої річне удержання предвиджене на суму пів мільона долярів.

Стефан Луцик
летун десятник

ЖИТТЯ

Проминають дні життя, як струї до моря,
не чекають ні хвилини на тугу і горя.

Дивні хвилі життя знає щоденно по світі,
кілько скарбів може набути, кілько лиха вдіти!

ЩО ГОВОРИЛИ ПОЛЬСЬКІ ВОЯКИ З СОВІТСЬКОГО СОЮЗУ?

Комунізуюча часопись "Карпатська Русь," що виходить в Ионкерс, Н.И. з дня 8 вересня 1942 подає таке.

В польськім Народнім Домі був бенкет в честь польських жовнірів, що там приїхали з совітського союзу. Свого часу большевики вивезли їх на Сибір а тепер вони при допомозі польського уряду дістались на близький схід і там боролися по стороні британців. Підчас того бенкету в Ионкерс, між іншими промовляли також ці жовніри. Про цю їх промову так пише "Карп. Русь."

"Хто їх слухав, набрав враження, що це польське військо готовиться не на війну проти гітлєрівської Німеччини, а на війну проти Совітського Союзу. Один з них говорив, що не треба вірити тому, що пишуть часописі про німецькі звірства в Польщі, бо "німці культурний нарід" і неспосібні до таких звірств. Але зате в Совітському Союзі таке дісться з поляками, а большевики гірші від німців."

Це все подаємо на відвічальність "Карпатської Русі," що перепечатала американська "Свобода" в числі з 12 вересня 1942 ст. 2.

ЦІКАВЕ ПРЕДЛОЖЕННЯ ФРАНЦІЇ

Подають з Віші під днем 11 вересня, що Пієр Ляваль годиться, щоби всіх французьких жидів відіслати до Америки замість до Польщі, якщо це буде можливим. Маршал Цетен підписав розпорядження, силою котрого Ляваль дістав не лише більшу владу над французькою поліцією, але також над працею французів, мужчин і жінок. Заведено примус праці для всіх мужчин від 18 до 50 року життя і для незамужних жінок від 21 до 35 літ життя. Одночасно уряд вивів на вулиці узброєні військові частини, проголосивши це розпорядження. Ляваль є звісним прихильником націстів.

ВДЯЧНІСТЬ

Від 1922 р. щорічно приїзджає паломником до чудотворної каплиці Сейнт Ен Де Вопр Андрій Агерн з Спрингфілд, Масс. Ба, не лишень приїзджає самий, але приводить з собою многих інших. І то стало кождого року— а почалося так.

В 1915 році Агерн звихнув собі клуб і зістав спаралїжований в лівім боці. 30 місяців держав ногу в гіпсі, однак полекші не було. Лікарі сказали йому, що для нього нема ради.

Але рада була. Він почув, що їдуть паломники до чудотворної місцевости в Сейнт Ен де Вопр. Разом з іншими він вибрався туди і прибув там 25 липня, в навечерія свята. Вдома лишив жену і троє дітий.

Другого дня сердечно молився в каплиці перед мощами. І тоді почув дивне тепло, що плило по його спараліжованій нозі. Він став без куль і ступив сильною ногою, як колись. Уздоровлення було повне і цілковите. Болі і терпіння устали. Це сталося в 1922 році і відтоді кождого року Агерн не забував віддати вдячности Богу за чудесне уздоровлення.

Мужчини, що при бранці дістали **категорію В і С будуть повинти службу сторожів** при мостах чи інших военних потребах.

Отавські охотники готовляться дати свою кров.

Віддання одної чверти кварти крови треває коротко і не спричиняє прикрости.

ДАЮТЬ ВЛАСНУ КРОВ

Тисячі канадійців дають тепер свою кров, щоб ратувати нею тяжко раненних на фронті. Кров дають через станиці Червоного Хреста по цілій домінії. Найбільше крови дають отавці. Щоденно буквально цілі галони крови збирають в Отаві, щоби той дорогоцінний дарунок переслати потім на побоевища для ратування наших вояків.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасітеля",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

СЛОВО З НАГОДИ ЗЇЗДУ БУК-А В САСКАТУНІ

Минуло десять літ праці, здобутків і істнування Брацтва Українців Католиків Канади, що зареґістроване в Саскачевані, однак має членів по всій нашій просторій домінії від моря до моря.

Десять літ праці. Один день тяжка робота, коли її виконати щиро, сумлінно. Але яка це мила праця, коли людина працює зі свідомістю потребности, конечности і доцільности своєї праці. Як мило на серці ґлядіти на розбудову праці, на здобутки, на щораз нові поля, нових членів, нові виднокруги. То так, як іти під гору. Тяжко і мило. А вийти на вершок, бачите безмірні поля і сине небо, і хмари і богато сонця.

Ми зачинали працювати прямо з нічого. Не було ґрошій і **не для ґрошій** ми починали працю. Ми не журилися, звідки і як ці ґроші прийдуть. А Боже Провидіння краще подбало за нашу неміч. **Нам все вистало ґрошій і ніколи не бракло,** хоча ми їх ніколи не мали богато і хоча кінці тільки сходилися. Але все вистало.

За десять літ праці **ми не зробили** ані одного цента довгу! Ми все платили і платимо за наші друки, за часопись, ґотівкою. І тепер в десятиліттю можемо пишно похвалитися, що й наша бурса в Саскатуні виплачена до цента.

Ми працювали лише **на ідейній підставі,** не шукали доходів, людської слави, вивищення, признання. Ми працювали **в першій мірі на Божу славу, а дальше на добро українського народу в Канаді** і всюди по світі. Така праця ніколи не може піти надармо, ніколи пропасти не може. Така праця все видає високі дивіденди—у свідомости, організованости і піднесенню суспільного життя на вищий рівень. **Ми зібрали кругом себе лише тих, що разом з нами жили ідеєю духа— що не шукали наживи,** приходів, розкошів. **Ми** зібрали найкращі верстви українського поселення, що змагали і змагають до закріплення, пошірення і усовершення в своїх душах і в душах своїх братів та сестер—

Католицької Релігії,
Української Культури,
Канадійської Державности.

Ми ці кличі поставили тому десять літ і вони, коли як копи, але тепер у всій своїй повноті і силі, оправдали себе та поставили у всю висоту. Навіть ці, що колись явно чи тайком ґлумилися і критикували нас, нині вселюдно і голосно приняли одні чи другі наші кличі за свої і тим доказали дальше, що вони правильні від коріння до зросту.

Ми закінчали добу сварок серед українців, ми почали добу позитивної праці для нашого народу в Канаді, коли ходить о світську розбудову організації. Досі всі світські організації були або проти Церкви, або мимо Церкви. Ми не мали передтим **ані одної** світської організації, що явно і рішучо ставаби по стороні Церкви і працювала спільно, разом з усіми клясами і ставами нашого народу в Канаді.

БУК переломив леди, започаткував конечний творчий час нашого світського організованого життя, став виразно по стороні Церкви, спільно зі своїм епископом, спільно зі своїм священиком— свій учитель, свій фармар і свій робітник, свій урядник і свій професіоналіст. В роз'ярене релігійною ненавистю і клясовою боротьбою суспільство ми внесли знова великий дар **любови і всенародної чести!** І доказали, що **любов ніколи не гине!** Що вона таки сильнійша від ненависти і сектантської злоби, що українські серця в Канаді ще не омертвіли цілком для високого і шляхотного, що живе **українська католицька свідомість, що вона могуча і творча!**

Що було розстріляне і роздроблене, **ми зібрали разом і уладнали,** направили в одну ціль одним руслом. Кождо уладнана праця це католицька праця і тим ми внесли лад в наше світське розбите і часто розмотане злістю групове життя. Ми відділили чисте, добре і здорове від того, що хирляво, хорувало і дихало озлобленням, та **кинули такий сніп світла на наше все життя,** що воно навіть мимоволі розпромінилося і роз'яснило. Бо світло паде навіть в темноту та викликує прозолоть світанку..

Ми дали той світанок світському організованому життю нашому в Канаді.

І тільки в тих обставинах стало можливим організовання КУК тепер під час війни і тільки в тих обставинах стало можливим для нас вибрати в Манітобі аж шість наших поспів.

То є лише начерк нашої праці—позитивної наскрізь, творчої, праці для розбудови і закріплення всього найкращого серед нас в Канаді.

Ми з ніким не зводили боїв, не нападали на нікого, не накидалися. Але коли нас зачепили і напали на нас, ми ніколи не оставали без віддання.

Бо "не убий!" значить не пише не убивати другого і не шкодити другому, але так само не дати убити себе і не дати собі пошкодити. Хто цього другого не виконує, ґрішить так само тяжко, як той, що робить перше.

Наша праця не була праця для нас, серед нас, з нами всіми!

Та праця була організаційна, суспільна, культурна, добродійна— а все переняте духом релігії, духом Божої правди і любови. Коренем всьої нашої праці була релігія— силою нашої праці були три основні чесноти: віра, надія і любов. Тими двигунами ми все піднесли, все виконали.

І тому за св. Павлом вільно нам буде тепер сказати, "Все могу в укріпляющім мя Ісусі"—**все,** буквально все добре, хоч як тяжко воно булоби, як прикре.

Десять літ праці для Бога, для ідеї, для свого народу, то великий час, то далека дорога. І коли ми витревали на цій дорозі, коли перейшли той час, нині вшануймо самих себе, ґідно і достойно звитаймо і привитаймо, бо **ми того варті!** За десять літ спільної праці прийшла година і хвилина, щоб ми знайшлися разом і віддавши честь Богу найвищому насамперед, потім так само віддали собі честь, вшанували себе, свою працю, свої здобутки і так підкріплені на душі, з серцем, повним нового захвату і нових сил взялися дальше до діла, бо перед нами тої праці **ще богато!**

Ми не зробили всього, ще далека дорога перед нами.

І не зробимо того ми самі, другі ідуть і прийдуть по нас для дальшої праці. Ми положили основи, розумно, твердо і кріпко— другі будуть розбудовувати і закріпляти далі. Як довго живе наш нарід в Канаді, тої праці все стане...

Бо Канада тепер наш рідний край, наша держава, за котру тисячі наших синів віддають своє молоде життя, проливають свою дорогу кров на всіх побоєвищах світа, на це, щоби тут і скрізь життя стало ґідним і чесним, до-

(Продовження на стороні 7)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИЙ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Жовтень, 1942

1 Ч Преп. Евменія
2 П Мч. Трофима і ін.
3 С Вмч. Евстахія і ін.
4 Н Нед. 19 по Сош. Ап. Кондрата
5 П Сщмч. Фоки і пр. Йони
6 В Зачаття Івана Хрестителя
7 С Первомч. Теклі
8 Ч Прен. Евфросинни
9 П Престав. Ів. Богосл. (на нед.)
10 С Мч. Калістрата
11 Н Нед. 20 по Сош. † Преп. і ісп. Харит.
12 П Прен. Кирияка
13 В Сщмч. Григорія

Устав

4, нед. 19 по Зісл.— гл. 2, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 194 і 203, ев. Лук. 26 і Мар. 37. Поклони перед чесним хрестом і віднесення хреста до захристії.

11, нед. 20 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 9, на Сл. Б. ап. 200, ев. Лук. 30

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

За ревне призивання помочі святих ангелів—Господь Бог сотворив не лишень той видимий світ, але також невидимий світ духів. Чисті духи називаються ангелами і вони служать Богу, служать, опікуються та за хоронюють перед злом людий. Кождий чоловік має свого ангела хоронителя і кождий край, кожда місцевість і кожда громада свого патрона, заступника перед Богом. Так само поодинокі товариства, організації, звання. Святе Письмо пригадує нам: "не всі ли суть служебні духи во служеніе посилаємі за хотящих жати спасеніе?" Ангели це є духи служби, вони услугують нам ради Бога і по Божій волі. Вони помагають нам в добрім, а хоронять душу перед злом. Також хоронять людське тіло і добро чоловіка. Є девять ангельських хорів, котрі предстоять перед Божим престолом і виконують певне завдання. Це є ангели; архангели, престоли, господствія, начала, сили, власти, серафими і херувими, ці останні закривають свої лиця огнистими крилами любови, вони горять любовю до Господа Бога. Святе Письмо навіть поіменно згадує архангела Ґавріїла, Рафаїла і Михаїла. З тих Михаїл значить по українськи стільки що "Хто, як Бог?" і є заступником нашої У'країни перед Богом. Ми представляємо його з огнистим мечем в руці, в другій щит, готовим до борби з дияволом, з котрим спорив о тіло Мойсея і котрого скинув з неба. Св. Письмо каже, що "була борба на небі"— в цій борбі Михаїл скинув люципера і його злих до пекла.

Ми знаємо, що в ріжних хвилях життя ангели спішать на нашу поміч. "Ополчиться ангел Господень окрест боящихся его і ізбавить їх"— "Падет тисяща одесную тебе, ко тебі же не приближиться" — "Яко ангелам своїм заповість о тебі, да не како о камен преткнеши ногу твою"—тих і богато інших місць св. Письма незбито доводить нам про поміч святих ангелів для людий. І тому добре є, коли родичі вчуть свою дитину змалку молитися до свого ангела-хоронителя.

Ангеле Божий, хоронителю мій,
ти завсіди при мені стій!
Ранс, вечір, в день, в ночі,
будь мені всегда до помочі!

Діти скоро вчуться тої молитви і потім ніколи негодні її забути. А прийде такий час в житю, де та молитва стане для них дошкою ратунку перед нещастям і упад-

Стефан Луцик
летун десятник

НАДІЯ

Розійдуться хмари, перестане дощ,
перемине смуток, піде собі проч.

Затихне і вітер, і все оживе,
засіє сонце, цвітка зацвите.

І так твоє лихо, моя Україно,
пропаде і згине, а настане аміна.

Завитає радість і любов до брата,
згинуть геть всі сварки, мов мара заклята.

ком в ґріх. Особливо в хвилях спокус, небезпеки і коли приходиться нам вирішити якусь справу, призиваймо ревно помочі святих ангелів, а ніколи не заведемося.

* * * * *

Місійне наміреня: Щоб діло св. Петра для рідного духовенства все і всюди більше ширилося.

ЦІЛОДЕННІ УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ПАРОХІЯЛЬНІ ШКОЛИ

"Шлях", український католицький тижневик, подає, що в Злучених Державах є 16 парохіяльних цілоденних шкіл, де вчать Сестри-монахині. Є вони в таких громадах: Ню Йорк, Оборн, Вотерлїт, Ньюарк, Шікаго, Гемтремк, Дітройт, Україна, Філядельфія, Честер, Сентралія, Вилкс Бері, Шамокін, Кайзер, Ню Кенсингтон і Савт Сайд Пітсбург. Є теж пополудневі школи, де вчать Сестри. Стаття кінчиться так: "Користаймо отже з початку шкільного року і заміняймо пополудневі школи на цілоденні. Ляш своя цілоденна школа вратує нас від загибелі."

ВИСВЯЧЕННЯ НОВОГО ЄПИСКОПА—ПРЕОСВ. АМВРОЗІЯ

Єпископський Ординаріят Української Греко-Кат. Дієцезії в Америці оголошує, що **висвячення о. ігумена Амвросія Сенишина, ЧСВВ., на епископа відбудеться в Шікаго, Ілл., дня 22 жовтня 1942 в церкві св. о. Николая.** Про особу нового епископа пишеться таке:

"Уроджений в містіу Старім Самборі дня 23 лютого 1903 року, Преосв. Амврозій походить з української урядничої родини. Ходив до школи в рідним місті. В Інституті св. Йосафата у Львові продовжає гімназійні студії. Його настоятелем був Всесв. о. др. Іван Бучко, пізніший епископ, який минулого року тут гостював. Преосв. Єпископ-Номінат вступає з черги до монастиря Отців Василіян. Відбуває новіціят в Крехові під проводом звісного магістра, Впр. о. Николая Лиска, ЧСВВ. Відбуває фільософічні і богословські студії в Колеґіях у Лаврові, Добромилі і Кристонополі. Поставлений священиком в Крехові дня 23 серпня 1931 року через Преосв. Йосафата, епископа перемиського. По свяченнях перебуває в Кристинополі один рік. Відтак перенесений до церкви Успення Пречистої Діви Марії в Варшаві."

Бувби ще ґіршій...

—Що за той курка—ґаздиня.

—Що? Або я знаю, та дайте два злоті й беріть...

—Два злоті? Таке паршиве курка, таке худе...

—Якби ти стільки хворів що отся курка, то бувби не такий паршивий...

ПРИЄДНАЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "БУДУНОСТИ НАЦІЇ"!

- ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ АВГУСТИН, ЕПИСКОП МІСТА ГІППО

(Продовження)

Поза церквою вів життя тихе, монаше, посвячене молитві. В городі, що відступив йому епископ, збудував монастир і там жило кілька слуг Божих. Також заложив жіночий монастир, а котрім ігуменею була його сестра. Для ікокинь писав глибокі науки, однак самий ніколи не займав до їх монастиря. Епископ Валерій постарався о це, що ще за його життя св. Августин став назначений його наслідником і висвячений на епископа. Було це 395 року. Він сам так про це пише: "Епископ мусить неспокійних усмиряти словом, засмучених і малодушних потішати, слабим помагати, противників правди передсвідчити, невіжу навчити, лінивих заохотити, гордих покорити, розсварених погодити, вдовам, сиротам і убогим помогти, покривджених оборонити, добрих охоронити, злих терпеливо зносити— а всіх любити. Душпастир не повинен боятися смерти, коли ходить о добро його стада, бо це добро включене в обовязках священика."

Як епископ проповідав кождого дня; а часто два рази на день. Проповіди і життя притягали до нього народ здзблизька і здалека. Він не ріжнився від інших, хіба тим, що був біднійший.

"Прошу вас—говорив—не давайте мені такої одежі, що не могла б послужити також іншим. Дорога одіж може й годиться епископови, але не мені, Августинові, бо я сам бідний і бідними були мої родичі. Чи хочете, щоби говорили, що я через церкву роздобув гроші на одіж, ліпшу від тої, що я носив дома? Це булоб для мене встидом. Моя одіж мусить бути така, щоби я міг її дати першому ліпшому священикови, або дияконови, що її потребує. А коли дасте мені дорогу одіж, то я продам її і гроші дам убогим."

Його стравою були овочі і ярина. Однак для гостий і слабих давав часом мясо. Найприкріше для нього було вести маєткові справи церкви. Часто люди записували на церкву якесь майно, Коли св. Августин уважав, що через той запис діти або свояки можуть сваритися, ніколи такого запису не принимав. А коли треба було йому гроший, щоби викупити невільника, то казав перетопити золоті посуди і продати.

Горів ревністю для свого стада, щоб вести його до неба.

"Нащо маю це нужденне життя, як не на це, щоби всіх довести до того правдивого життя, що є в Христі Ісусі. То є моє найгорячіше желання, то моя однока слава, якої шукаю, то моя радість, то найбільший скарб, якого бажаю."

Чутка про його святе життя обійшла цілу Церкву, далеко за африканські береги. Бо й боронив він ту Церкву неустрашимо. Поганам голосив, що є один Бог. Жидам доказував, що Христос є ожиданим через них Мессією. Єретикам виказував їх блуди і картав закаменілість їх сердець. А вже найбільше виступив в обороні святої віри проти єретика Пелягія, котрий відкидав потребу Божої ласки. Св. Августин написав твір "О Божій ласці," в котрім виявив кінчність і неоспірну потребу для кождого ласки Божої, тому досі звуть його апостолом ласки. Написав також твір "Визнання," в котрім покірно описує все своє молоде життя і спосіб, як ласка Божа його навернула. Тисячі людий читали ту книгу і навернувся. А найбільшим твором св. Августина є "О Божій державі," котрий писав цілих 18 літ. Його твори це скарбниця глибокої і правдивої науки, з котрих люди будуть користати по всі віки.

Любив Бога понад все.

"Люблю Тебе, Господи і не сумніваюся о тім, що Тебе люблю. Ти один, Господи, є правдивим нашим щастям, Ти сотворив нас для себе і неспокійне серце наше, доки не спочине в Тобі."

Коли мав вже 72 роки, призначив на свого наслідника священика Іраклія на епископа Гіппо. Якраз тоді германське племя вандалів заняло Африку і пустошили північні береги. Це було біля 430 року. Вандали були еретиками, арієнами і нищили все так докладно і безоглядно, що й досі деяких людий нищителів звуть тим іменем. Вони сталя облягати місто Гіпло і св. Августин тяжко захворів.

"Господь наш є Богом милосердя. Якаж булаби наша любов до Ісуса, колиб ми боялись спішити до Того, кого любимо? Там увидимо Бога лицем до лиця, будемо Його видіти і любити, будемо Його любити і славити. Я не перестану плакати, доки Він не призве мене, доки перед Ним не стану!"

На стіні біля свого ліжка казав прибити сім покаянних псальмів і відмовляв їх серед великого жалю, бо— як казав,— "хочаби християнин жив як найпобожнійше, то не повинен вмирати без покути." Так св. Августин закінчив своє покутниче і святе життя 28 серпня 430 року, в 76 році життя, а в 40 році свого єпископства. Лишив тисячу своїх промов, а ще більше заслуги для спасення душ.

КАНАДІЙСЬКІ ВОЛОКНА

Перед війною ми вживали італійських волокон до чищення зброї.

Настала війна і ми вживаємо своїх, канадійських. А вживаємо їх стільки, що колиб получити всі разом, то виставлоб вимостити дорогу з Лондону до Берліну і цю дорогу вимостять наші вояки!

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

КРІЗА ХРИСТІЯНСТВА

На тему мав виклад в Отаві славний радієвий проповідник і професор католицького університету у Вашингтоні, о. Фолтон Шін. Тому, що виклад зачіпає силу актуальних питань і сам дуже повчаючий, подамо по ряду цінні думки о. Шіна.

о. Шін поставив собі за ціль наперед подати, чим та війна не є—чим вона в дійсности є—і яке є завдання союзників у виду тих двох перших питань.

Чим та війна не є?

Вона не є звичайною собі війною, як много перед тим. **Це революція ідей.** Правда, фізично і територіяльно ведеться війна. Але в ідеях є переворот. І тому війна є тільки частиною революції ідей, котра буде тревати ще довго по тім, як ця війна скінчиться. Наше питання буде тому, не хто виграє війну, але хто виграє революцію,

Ця війна не є пиш наслідком політичних чи економічних потрясень. Ані політичні, ані економічні вирівнання чи поправки самі собою справи не залагодять.

"Не ходить тут о середники життя, що заблукали десь в життю, тут ходить о ціль життя, о фільозофію життя."

Динаміту можна вживати на це, щоби викопати яму під будинок, але також можна вжити на це, щоб той будинок висадити у воздух. Політичні чи економічні теорії і практики се лише середники життя.

Але фільозофія життя веде в царину релігії. І тут світ заблудив і відійшов від правди та засад.

Правдиві диктатори

Ця війна то не є діло диктаторів, а тим більше одного Гітлєра. Не вони спричинили нинішне світове лихо, але теперішне світове лихо покликало їх до життя. Саме життя затухніло, сама кров життя зіпсулася. А диктатори то є лише виюди на тілі, чираки на скірі, що заражена. Колиб самі диктатори були причиною лиха, то усунувши їх все направилосьби. Минулої війни ми думали, що усунемо німецького цісаря і все буде гаразд. Ми усунули цісаря, але мира ми не здобули. Теперішна війна це наслідок злого способу думання. То що нам тепер треба, це уздоровлення самої душі світу, а диктатори стануть тоді неможливі.

Чим та війна в дійсности є?

Каже далі о. Шін: "Та війна є крізою!"

Вона є крізою в тім значінні, що є страшною хвилиною для світа, бо Бог судить теперішний світ. Бог сотворив світ і дав йому закони. Коли хто нарушує і ломить ці закони, послідують певні наслідки такого поступования.

Ми всі знаємо про закони тяжкости тіл. Ми можемо в нього вірити, або ні. Але ми не можемо збутися наслідків, коли ми той закон будемо легковажити.

Наслідком зломання Божих законів твориться гріх, з котрого пливе кріза Божого суду для людства.

Бог не бє нас так принагідно чи случайно. Сама історія готовить присуд Божий. А свідком цього є знищення Єрусалиму.

Нам тяжко навіть подумати про Пречисту в революційнім змислі. Однак чи є на світі щось більше революційне чи радикальне, як пісня "Величить душа моя Господа"? Ми співаємо там ці слова: "Низложи сильная со престол і возвисе смиренная." Навіть сам Карло Маркс в своїм маніфесті не є більше радикальним від тих слів.

Все однаково

Так в часах апостолів, як тепер світ терпів від Божого суду за те, що відрікся Бога. Світ збирає плоди з насіння, яке засіяно сотки літ назад. То, що тепер дієтьсяце не є наслідок подій зперед року чи двох, чи навіть десять літ. Ми живемо в переломовім столітю. Але Пій XI говорить: "Жити в такім часі є щастям." Завмирає певний рід культури. Теперішний світ подібний до дій в старовинній грецькій драмі, котра складалася з ріжних частий. Весь успіх однак гинув через брак умової і моральної рівноваги, котру спричинював добробут, а котру завершував хаос, даремність і замішання.

(Далі буде).

НІЧОГО НОВОГО ПІД СОНЦЕМ

Історія повторяється. Старе і нове чергуються і ми дивуємося, що той світ такий малий і такий обмежений.

Біблійна історія каже нам про єгипетського фараона, що завів примусову ощадність якраз тоді, коли в краю всього було доволі. А завів тому, що Йосиф предсказав йому про будучі літа голоду і недостатку. Многі люди, що звикли до достатків їди і пиття, нарікали проти тої ощадности. Але прийшов час і історія довела, що це заряджения було дуже мудре.

В нас заведено тепер примусову ощадність. Хто дістав свій чек платні, побачив відтягнення і неодин скривився, наче йому наляли зимної води за карк. Та кожда купіль тверезить і скріпляє.

Ми в Канаді будемо тим робом щадити тижнево $1,880,000— це гарна сума гроша. А за рік? А за два-три роки? А колиб так наша влада ріпила, що та ощадність має стати сталою, скільки добра ми вчинилиб тоді самим собі і відняліб журбу про старі літа.

Заряджения фараона було на перших сім літ і наслідки його тревали других сім літ. Так воно обняло час цілого 14-ліття. І принесло ратунок для народу і для поодиноких людий навіть з даленя, котрі шукали потім хліба і помочі в землі фараона.

Наша влада переняла тепер цей самий плян. Він добрий для нас, він може так само неодним після війни. А коли треба буде його виконувати дальше по війні, то це лише для нашого спільного добра.

ЛИСТ ЖОВНІРА

Один з наших отців в Саскачевані дістав лист від жовніра українця з Канади, що повинть службу за морем. Цікавий той лист.

"Стверджую, що я сьогодня отримав від Вас посилку 1,000 папіросів, за котрі щиро дякую. Не знаю, чим я маю Вам відплатитися за Вашу щирість. Я мав відпустку в травні відвідав українську кольонію в Менчестер. В неділю 31 мая мав я нагоду познакомитися з одним отцем англійцем римо-католиком, котрий обслугує там українців і дуже нас поважає. То я від нього дістав памятку, фотографію зі спільного священого в Українськім Клюбі, на котрій є один священик, о. Перидон, що вчив в Духовній Семінарії у Львові. Може Ви його знаєте."

Далі пише той вояк, що стрінув там ріжних українців, між ними одну паню, що була шість місяців під владою червоних в Галичині і много розповідала про це.

"Менчестерські українці то самі ремісники, кравці, шевці. Кравці роблять по робітніх, а шевці мають власні склепики."

Стільки новин загального характеру зза моря. В цім листі подається також, що один жовнір українець з Канади одружився в Менчестер з тамошньою панночкою українкою, донькою українського діяча.

ПЛАТНІ РАДІЄВИХ УРЯДНИКІВ В КАНАДІ

Досі головному управителеві канадійської радієвої мережі CBC платили $13,000 на рік і додаток $3,000— тепер поручено йому ще доплатити. Видно, що ця платня була замала. Йому будуть платити $15,000.

Його помічник діставав $12,000 на рік і додатку $2,000. Тепер буде брати далі ту саму платню.

Головний директор програм дістає на рік також $12,000 платні і $2,000 додатку. І у світлі того що говорити про платню для старців, тих мізерних $20 на місяць, котрих ще деякі люди завидять і котрі мусять старим немічним людям вистати на ціле удержання.

Уважаємо, що в цім воєннім часі такі надмірні платні для одиниць є невідповідні і шкідливі тоді, коли цілий край тягнеться всіми силами, щоби складати свої жертви на воєнні ощадности. Треба також завести ощадности для урядників канадійського радія!

ЗА НАШУ КАНАДУ!

Число всіх втрат під Дієп після урядових заподань дійшло до 3,350— з того 633 ранених, 186 вбитих і решта пропавших.

Між жертвами боїв подано далі такі імена українців вояків Канади.

Раненый за морем Антін Р. Крижановський, вістун, зі Стрия, Альта.

Убиті: Юрко Єрмин, десятник, з Торонта, Онт.— рядовий **Гринько Спосар**, що одружився в Менчестер в Англії— **пропав в бою** летун старшина **Іван Гудок** з Алентавн, Пенс.

Пропав підчас летунського бою летун десятник **Юрко Фірман** з Вері, Онт.

В борбі на морі на канадійськім кораблі затонув **Іван Черпета** з Ріджайни, Саск.

Пропав за морем К. Дода з Кипінг, Саск.

СПОДІЮТЬСЯ БОГАТО ШТУЧНОЇ ГУМИ

При кінці 1943 р. сподіються в Америці витворювати по міліон тонів штучної гуми з пшеничного алькоголю. В Канаді така фабрика зачне витвір штучної гуми в червні 1943 і сподіваних є 30,000 тон першого року.

23 вересня радієва стація в **Тананарів, столиці Мадагаскару**, сповістила, **що британські війська заняли це місто.** Французький намісник, що спершу старався о завішення зброї, а потім відкинув британські домагання і далі вів оружний спротив, ще передтим опустив столицю і подався в полудневу частину острова.

СЛОВО З НАГОДИ З'ЇЗДУ ВУК-а В САСКАТУНІ

(Продовження зо сторони 4)

брим і ще ліпшим.

Перед нами ще много праці, далека дорога!

Наш з'їзд то перегляд сил, то скріпнення рядів, намічення нових завдань серед воєнних відносин і хід до **нових злобутків.**

А про ці буде мова в слідуючій статті...

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ БУК-А В САСКАТУНІ

СУБОТА 10 ЖОВТНЯ 1942

Рано **читані Служби Божі в церкві св. Юрія.**

Вечером, година 8, **концерт Сестер.**

НЕДІЛЯ 11 ЖОВТНЯ 1942

Від 8 рано **сповіди, читані Служби Божі** в церкві св. Юрія.

Година 10 рано **торжественна співана Служба Божа,** проповідує **о. Іван Бала, ЧНІ.** з Йорктону.

Година 12 в полудне— спільний обід в домівці Просвіти.

Попозуді

Година 2, **Відкриття з'їзду через голову, Якова Д. Стратійчука.**

Звіт старого заряду.

Вибір нового заряду.

Наміченя праці.

о. Ігор Шпитковський з Вінніпегу: **Наші завдання у воєнніи часі.**

Збірка на Будучність Нації.

Запрошено посла А. Глінку, Р. Ф. М. Паркера, міністра муніціпалів і п. А. Яременковича.

о. П. Криворучка: Виховання віруючої інтелігенції.

Вечір

Год. 8.30 представлення п. з. **"Жидівка Вихристка"** в домівці Просвіти, побіч церкви.

В міжчасі— **о. Цимбалістий: Українське Католицьке Юнацтво.**

Контест молоді під проводом **о. М. Горошка.**

Учитель Мирослав Голота: Положення молоді.

ПОНЕДІЛОК, 12 ЖОВТНЯ 1942

День Подяки

8 рано—**Читані Служби Божі, сповідь і св. Причаста молоді.**

9 рано—**Наради молоді УКЮ.**

10 рано— **Збори уділовців бурси БУК-а.**

* * * * *

На з'їзд можна приїхати і не буде труднощів, ми запитували предетавників влади і залізниць в цій справі.

Час тепер дуже важний і кожда хвилина може принести вирішальні події світового значіння. Про нас ніхто не буде дбати, коли ми самі будемо байдужі і заліниві подбати самі про себе. Це значить, кождий з нас, не лише провідні одиниці. **КОЖДИЙ!**

"Кождий думай, що на тобі мільонів стан стоїть,
що за долю мільонів мусиш здати ти одвіт "

Не відпихаймо праці від себе, не спихаймо її на других, бо **український нарід то ми всі,** то кождий з нас, то Ти, мій Брате, і Ти, Сестро в Канаді! Всі ми діти одного народу, одного Бога, одної Церкви святої. І всі ми разом маємо подумати і подбати за себе, і **всі ми маємо працювати** разом!

Застоялий плуг ржавіє і застояла вода тухне, а де не сіють, там росте бурян.

Христос прокляв, всемилосердний Христос прокляв неплідну смоковницю.

Чи ми маємо стати заржавілим плугом на дорозі поступу, застоялою водою серед рвучкої струї події, неораною рілею на Божім світі?!

Чи ми самі маємо стягнути на себе долю неплідної смоковниці через свое лінивство і байдужність?!

Навіть найбільші грішники наверталися і ставали святими, мали великанські здобутки— але ніколи не навернувся лінивий і байдужий. Святе Письмо каже про таких: Тому, що ти ані теплий, ані зимний, я викину тебе з моїх уст!

Господь Бог є Богом **творення,** є Господом **сил.**

Христос говорить: Я ділаю і Отець мій ділає!

А ми маємо лініяти і байдужніти?! А деж наша віра?

І тому закінчення може бути тільки одно: **Ми мусимо стати активними** по найвищому взору Христа, в найкращім розумінню!

Ми мусимо і маємо приїхати на з'їзд!

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ УКЮ

1. Подається до відома членам УКЮ, що на цьогорічнім з'їзді в Саскатуні відбудеться **контест красномовства.** Просимо наших членів взяти як найбільшу участь в цім контесті. Блищі вістки можна дістати в о. Криворучки, ректора бурси.

2. Заводиться на великий з'їзд УКЮ. Присутним цього року на з'їзді буде основатель і організатор нашої організації, всеч. **о. М. Горошко.** Віримо, що наші члени з цілого Саскачевану не проминуть цеї нагоди, та масово візьмуть участь в нарадах. о. Горошко буде мати також виклад на з'їзді. Минулого року о. Горошко був на студіях в Торонті, де брав активну участь в молодечих організаціях. Тепер в своїм викладі о. Горошко розкаже нам також про працю нашої молоді на сході Канади.

3. Ще раз пригадуємо всім відділам, щоби **вибрали відпоручників** на з'їзд. Просимо також всіх членів, щоби доложили всіх старань і вчинили цей з'їзд успішним.

4. На цьогорічнім з'їзді вирішимо чимало важних справ. Коли відділи або члени мають добрі думки відносно організації, просимо приїхати та **подати це під наради.** Нам треба ще богато доложити праці, щоб організацію поставити сильно. Лише спільними силами зможемо дійти до кращого завтра.

До побачення на з'їзді!

За Головний Заряд УКЮ,
Мирослав Голота,
писар.

— ДОПИСИ —

ВІДДІЛ БУК-а ч. 59, ШІГО, САСК.

День 28 серпня залишиться довго в памяті наших парохіян, бо тоді несподівано приїхали до нас о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ. Приїхали до нас з своєї доброї волі, щоб відправити панахиду за бл. п. Івана Козакевича, котрий 19 серпня віддав свое життя за нашу Канаду. Покійний був родом з цеї парохії. Родився 26 червня 1914 р. і тут виріс. Був завжди дуже релігійним, ніколи не опускав Богослуження і часто з родиною приступав до святих Тайн та був загально дуже любленим. По смерти родичів і по укінченню середніх шкіл виїхав до Гамилтону, Онт. Хотяй там мав добре платну роботу у фабриці однак з любови до українського народу, якому все бажав чести й слави в Канаді сам добровільно вступив до канадійської армії 1940 р. Прибув до Англії в лютім 1941 р. Належав до гамилтонського полку, котрий брав головну участь в наступі на Дієп 19 серпня. В останніх днях його брата дістали лист від бл. п. Івана наданий в Англії 26 серпня, але писаний вечером 18 серпня саме в хвилю виїзду з місця постою до кораблів, і до Франції. В тім листі бл. п. Іван пращається зі своєю рідною, дякує за все та просить о молитви начеб предчував, що з тої виправи вже не вернеться. І справді кілька годин по написанню того пращального листа о 5. годині рано 19 серня вже брав участь в боях з Німцями на французькім березі і там поляг від ворожої кулі—поляг по геройськи як нащадок козацького роду (старі наші батьки переказували, що їх предок привандрував до Галичини з Січи), в обороні чести українського імени, якого прославив кровю власного життя.

Тому однак, що приїзд отця був несподіванкою, а до того цеї ночі випав зливний дощ, то людий в церкві не було богато і на просьбу родини отець залишилися на неділю, щоби при більшім числі людий вшанувати память покійного і помолитися за його душу.

В неділю по св. Літургії отець відправили панахиду і сказали до сліз зворушливу проповідь. Згадали, що св. Письмо говорить нам, що ніхто не має більшої любови, як хто життя своє віддає за своїх ближніх. Спи дорогий брате вічним сном, а французька земля під Дієп най буде тобі легкою!

По обіді були збори БУК-а, підчас котрих отець пояснювали нам статут і сказали

повчаючий виклад. Наслідком цеї війни деякі границі стали стертими з лиця землі. Однак війна ще не скінчена. Тому якраз заходить пекуча потреба, щоб ми українці були зорганізовані і приготовані на той день, коли буде можна післати своїх представників на мирову конференцію, де будуть розбирати справу нових границь. Бо й нам українцям належиться держава. Многі наші так само жертвують своїм життям на полі бою. Ми надіємося, що нас вислухають і поведуться з нами справедливо. Дай Боже, щоби в той день повстала одна могутня Українська Держава!

бл. п. Іван Козакевич

В другій части свого відчиту отець говорили про потребу внутрішної сили БУК-а. БУК це також армія укр. народу й найпевніша й найсильніша зброя не поможе нічого, як воїни не мають сильного духа самопожертви для своєї загальної справи. БУК має богато відділів по всій Канаді, а за ними ще маси українського народу, та це не вистарчить. Сила БУК-а має бути передовсім внутрішна. Кождий член БУК-а має виховуватись до великого гарту духа, до великої сили волі, до геройської самопожертви для нашої загальної справи. Для зрозуміння сказаного отець наводили приклади великого геройства, а при тім також й підлої трусливости деяких вояків української армії, через що ми нераз програвали мимо доброго уоруження. Таких ледачих, трусливих між членами БУК-а не сміє бути. На засадах християнських мусимо будувати в собі сильні характери, щоб бути готовими до евентуальної борби за віру тут, чи за волю там за морем.

По цім духе інтереснім відчиті слідували інші точки нашої програми зборів. Всі наші члени крім одного зложили свої членські вкладки, які вислано сейчас до п. Д. Кобринського. Постановлено після найближчої відправи зорганізувати при БУК-у відділ молоді, котрі ще остали в околиці. Піснею закінчено сі другі наші збори.

Гринь Козакевич
діловий писар БУК-а.

БРУКСБІ, САСК.

Примір гідний наслідування

Богато разів я читав статті під повищим заголовком. Тепер хочу примінити його до нашої околиці.

Насамперед хочу сказати, що маємо гарну церкву, викінчену знадвору-і в середині, під покровом св. о. Николая. Обслугує нас о. М. Горошко, котрий тепер вернув з Торонта і нарід дуже мило і сердечно його привитав. Як це можливо, то ми радіб, щоби ціле життя зістав між нами.

Через дорогу пишається Український Католицький Народний Дім ім. о. Маркіяна Шашкевича, викінчений. В середині насамперед паде в очі куртина, де є змальована прекрасна дівиця, закута в ланци, котра представляє Україну, закуту в кайдани. — однак ланци вже трісли і ясність та веселість вказують, що ланци цілком опадуть, а старенький козарлюга сидить при боці і приграває на кобзі. За куртиною є друга, що представляє українське село, посередині церква, сине небо, обведене денеде хмарочками. Там в тім небі висить гарний образ, обведений українськими рушниками, образ о. Маркіяна Шашкевича, нашого незабутнього поета і пробудителя, генія українського письма і мови.

Тут хочу пару слів написати про концерт, який був 23 серпня заходом о. Горошка в честь Маркіяна. Але нім це скажу, додам, що в нас така установа, що кождого року підчас вакацій Сестри вчуть шкільних дітий катехизму і приготовляють до св. Сповіди. Потім е концерт. Сего року Сестер не було з незнаних причин. Однак, щоби це не позабулося, то о. Горошко взяв той обовязок на себе. Однак вони могли вчити всього чотири дні а дітий було 50. І то вчили катехизму і концерту. Всі люди були цікаві, де в о. Горошка набирається стільки сил і енергії, щоби так гарно все вести.

Програма концерту була така:

1). О, Канадо—О, Україно!

2). Вступне слово нашого учителя, **п. М. Гриневича.** Він привитав нашого отця і подав програму. Просив всіх спокійно заховуватися, бо Народний Дім був виповнений по береги.

3). І ей пластуни, гей юнаки— хор всіх дітий.

4). **Марія Вовчук** деклямувала "Гей учіться.

5). Пісня маленьких дітий, проводив хором **Вовчук Стефан:** Пішов дід на гриби .

6). Учися дитино, деклямував маленький **Ф. Дженджера.**

7). Поклик до згоди-любови, деклямував **Стефан Сенюк.**

8). Просимо Тя, Діво— хор всіх дітий.

9. Вправи хлопців і марш "Ой, там на горі Січ іде." Отаманом був **Йосиф Бродовий.**

10). Родинний краю, відспівали девять дівчат.

11). Віє вітер, співали чотири дівчині з сусідної парохії Гронлід.

12). **Петро Гудима** деклямував "Довгі століття."

13). "Виклад о. Горошка про Маркіяна Шашкевича, в котрім вірно змалював життя і працю Маркіяна для українського народу, тревав майже годину.

14). Журавлі, хор всіх дітий.

15). Деж твоя слава, хор всіх дітий.

16). Ще не вмерла Україна і God save our King.

Слідувала ще подяка для о. Горошка за їх працю і цей гарний виступ.

Тут годиться згадати про маленьку подію, що відбулася при самім кінці. Насамперед треба знати, що в Ніпавін заложилася нова парохія тому три роки. Отож ще не є так богато і членів мало і то порозкидані один від другого. Зтягнулися на маленьку церковцю, але ще богато треба, аби сяк так викінчити. Отож наша парохія, щоби гідно вшанувати цей концерт, рішила дохід з нього як дарунок для їх церкви. Зібрали зі вступу $37.50 а пані Нецембер дала офіру від себе $5, що зробила $42.50 котрі то гроші передано Гнатом Костинюком і Петром Томашевським в присутности о. Горошка на сцені і всеї публики на салі зарядови з Ніпавін церкви, панам Піговичу і Гульці.

Дуже гарно було дивитися на той привіт на сцені і подяку. А щоби показати, що ми сини українського народу шануємо свое рідне, на слово пана Гриневича, щоби пошвнувати і помогти своїй пресі вже не кажу долярами, але центами, то зібрано $11, котрі приділено на УВісти $6, а на БНації $5. Так закінчено цей концерт-роковини о. Маркіяна Шашкевича.

Спи Маркіяне, Ти батьку наш,
Ти дав гарний примір, основу для нас.
ми будем працювати всі, що маєм сили,
то наш рідний край, Україна, не вмре, не загине.

Михаїл Дженджера.

СЕЙНТ ЛЬОРЕН ПЕРЕСТЕРІГАЄ

Підчас отворення осінної сесії суду в Квебеку сказав слово почесний гість, міністер справедливости дост. Сейнт Льорен. Він замітив, що почувається дуже немило у виду того, що може статися протягом найблищих кількох місяців. Більше однак не пояснив, що під тим розуміє.

Він остерігав перед надмірним оптимізмом. Коли Канада вступила до війни (10 вересня 1939 р.), тоді "ми заборгато завірили в непобідимість британської фльоти і в далекі віддалі, що ділять нас від побоєвищ. Тепер однак мусимо освідомити собі, що тоді ми були в блуді."

АЛЬБЕРТА ПОКЛАЛА РЕЧЕНЕЦЬ ДЛЯ ВЕРЧЕННЯ ШИБІВ

Прогопошено в Альберті, що коли проспектор чи компанія, які дістали від уряду найм на пайок землі для верчення за оливою, не вертіли до дня 1 вересня, то уряд кабує їх найм. Вони однак можуть ще раз старатися винаймити ту землю від уряду, але вже за заплатою— $10 від секції, коли понад це, то $25.

Над Угорщиною якісь літаки, правдоподібно совітські, скинули бальони з запальним матеріялом, перед котрими будапештенське радіо остерігало мадярів.

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ...

ВЕЛИКИЙ, ЦІКАВИЙ ТА ІЛЮСТРОВАНИЙ

КАЛЄНДАР "Голосу Спасителя"

НА 1943 РІК

МІСТИТЬ:—Царюй між нами; Царице Наша; Боже, послухай благання; Церковний Календар; Загальний устав; Церковний устав на Рік 1943; о. Ст. Демко: Католицька Церква; о. М. Оленьчук: В 30-ліття мого приїзду до Канади; Г. Форд о вірі; Канонік о. П. Божик: У шпиталі Мізерікордія; А. Т.: Три мами; о. Ст. Семчук: "CITY BELL"; Статистика Релігійности між ученими; о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.: Як грецькі Митрополити, а опісля московські фальшували українські літописи; о. П. Криворучка: Християнське Виховання Дітей; Що сталося з тою дитиною, яку Христос поставив перед учениками як взірець?; о. Р. Хомяк, ЧНІ.: Вінок на Могилу Священика Піоніра; о. М. Оленьчук: Між українськими Героями; Тайно пропавші люди; Ангелятко без крил; о. Ст. Семчук: Або то що поможе,; Єпископ Помічник; Ширіть "Голос Спасителя"!; Канонік о. П. Божик: Судовий Процес; Нерозривність Подружжя; о. М. Оленьчук: Боротьба українського народу за волю; У Цьоці Варвари, Комедійка; о. Ст. Семчук: Переломана Дорога; Опіка Матері Божої; Український Народе, Гляди; Веселий Кутик; о. др. В. Кушнір: Що діється з Европою?; Що є найбільшим щастям народу?; Брат С. Методій, ЧБВШ.: Колегія св. Йосифа; Адресар укр. кат. духовенства в Канаді й Америці. —Спис добрих книжок і часописей, оголошення та 49 гарних ілюстрацій. Стор. 160.

Поштою Календар коштує 30ц.

Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE. YORKTON, SASK.

— ДРІБНІ ВІСТИ —

Заборона вживати міди.—Щоби забезпечити для воєнних цілей запаси міди, заборонено вживати її в тих случаях.

Невільно закладати нових електричних проводів, водяних чи телєфонів на пітницах чи сезонових помешканнях.

Невільно закладати нових електричних освітлень для оголошень.

Так само невільно робити нові уліпшення в електриці, воді, телєфонах для місць розривок чи спортових площ.

Невільно закладати нових трамваєвих ліній, або продовжати старі.

Невільно накінець заводити ці самі уладження до приватних домів, якщо вони віддалені понад 250 стіп від головних проводів, хіба за окремим дозволом.

Апостольська Столиця признала священикам в латинськім обряді на час війни і лише тим, що повнять душпастирську працю на фронті, що замість вівтарного каміня з мощами, як закон велить в латинськім обряді, можуть уживати нашого антимінсу. Отже в практиці **наш антимінс тепер на війні найшов повне признання і приняття з конечности навіть в латинськім обряді.** Антимінс це платок з образом складання тіла Христового до гробу, на рогах є образи чотирох євангелистів, а в горі є зашиті єпископом мощі святого. Єпископ посвячує антимінси підчас Служби Божої у Великий Четвер.

Бракує будівельного дерева.—Тому що рубачі пішли здебільша до війська, в Канаді вже бракує будівельного матеріялу.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(14)

Ще раз довелось ствердити, що він тут начальник. Знову—серія. Постріл, один, другий, третий... знову кілька моїх вояків пішло в небуття. Їх осталось імовірно не більше дванадцяти, не вчисляючи мене. Отже в цілій цій роботі була ляйвольська система й організація. Одні паштувались до якогось походу, другі займались постачанням, треті виконували постанову трибуналу.

Все з холодною розміркованістю, із математичною докладністю. Я скильнів був думати, що в усьому знати руку якогось несамовитого штабу, де генералом був цей сатана—патріярх: поет і вояк.

А праця біля стіни вже кінчалась. Диль несподівано відсунувся—хтось обережно відставив його на землю. Утворилась щілина, а крізь неї я міг сміло пролізти. Пахнуло свіжим повітрям. Заморгали зорі. Я вистромив голову.

—Хто там?

—Свій, не бійся, пролазь!

Голос був не то жіночий, не то дітячий. Я ще хвилину вагався, але прагнення волі заглушило всі думки. Я човгався крізь отвір, перехилив тулів, тримаючись руками, потім перекинув ноги і зіскочив. Від щілини до землі було не більше метра. Ця стіна клуні виходила в садок, що таємниче глядів темінню поміж невеликими деревцями вишень і слив. Садок був запущений, старий. Кругом стояв ліс кропиви, а широкі листя лопухів повертались до місяця, як парасолі. А біля стіни стояла постать мого нежданого ратівника. Це була якась жінка. Проте розглядати її не було часу. Вона схопила мене за руку й ми шугнули, як куропатви, в кропиву. Вона парила мені руки й обличча, але зважати на це не було коли, тим більше, що ми втікали від смерти. Під ногами зойкнула бляшанка, тулявся кусень дроту, кувікало шкло. Сюди звалювали мабуть сміття. Кілька разів я спотикався, дряпався кільцями якихось кущиків —дикої малини, або шипшини. Потім хильцем, сховавши голову в плечі, ми бігли попід деревами, що цупцпалим своїх гілок затримували нас, схоплювали мене за волосся, за одяг. Більш запущеного садку я не бачив. Він мабуть від пітьми сам собі, розростався коронами листви, пнявся гіллям уширш і ввиш, переплутав їх, темний, забутий. Нарешті ми по кількох хвилинах бігу вперлись у невисокий тин, поросли густо хмелем і диким виноградом.

Вже було по півночі. Година перша або пізніше. Схід злегка почав яснітн, але кругом все ще була ніч. За тином почалась довга, рівна площина луки, що ген далеко впиралась у прикрі стрімкі стіни яру. Лукою сріблилась і переливалась у місяці імла.

Я відітхнув і забаг розглянути мою товаришку. Але вона вперто ховалась у тінь, до того мала хустку, замотану довкруги голови.

—Тепер,—сказала вона— перейдеш цю луку попід вербами, що над гребелю, зійдеш на прикрень, а там житами-житами йди на схід сонця, поки добєшся, куди тобі треба...

—А ти?

—Я піду додому. Треба, щоб у трійогу не дізнались, що то я тебе випустила.

—А як дізнаються?

Вона подумала й посміхнулась.

—Вбють. За зраду вбивають.

—То нащож ти зрадила?

Вона нічого не відповіла. Я підступив до неї ближче. Вона вперто відвертала голову. Я взяв її за руку. Вона здригнулась усім тілом, як тварина, й подивилась на мене. Я розглядів її— я пізнав ті очі, що сверлили мене на бенкеті. Це була та дівчина—покруч.Я не мав сили сказати їй щонебудь. Вона була почварна, вона була огидна.

(Далі буде).

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(2)

Він, щоби лише не стояти без діла, став замітати долівку, котру вже передтим чисто замів.

Втім почулися в сінях людські кроки і до моєї кімнати вступив новий чоловік та привітав мене християнським словом: Слава Ісусу Христу!

Вже з самого виразу лиця й взагалі з цілої постави нового прихожого я догадувався, що це мусить бути війт, та він і сам мені за такого представився.

—Як начальник тутешньої громади, —став він до мене говорити— приходжу повитати вас, пане вчителю, і побажати вам щастя між нами.

Признаюся, що поява війта й його привіт мені вельми подобались і були для мене милою несподіванкою, і я з свого боку, як міг, подякував йому за його вічливість.

Але мені ось що не подобалося.

Війт ні сіло, ні впало звернувся до Гаврила Чорнія й накинувся на нього мокрим рядном.

—Щож старий,— говорив він ніби жартом, ніби поважного,— дочекався вкінці пана професора, то вже нині матимеш за що пяничити в коршмі? Тільки памятай собі, щоб ти не робив бучі, коли прийдеш пяний додому, бо як завтра прилетить до мене жінка на скаргу, то їй Богу засаджу до Іванової хати...

Війт очевидно про людську слабість хотів повеличатися своєю властю і повагою, а вибрав для сього невідповідну дорогу—понижения свого ближнього, не знаючи про те, що се може вразити мене неприємно.

Хоч і як зівяле було лице в Гаврила Чорнія, то я таки спостеріг цілком виразно, як він почервонів зо встиду по самі уші. Мені жаль зробилося його і я скоро впхнув йому в руки дещицю, а він, не відповідаючи навіть словом на війтову образу, висунувся тихцем з кімнати й пішов на вулицю.

—Просто до коршми!— почав війт, хитаючи з співчуттям головою, скоро Гаврило вийшов з хати. І напється він там до безтями... Се одинокий у нашім селі пяниця, але зате такий, що пибонь і за десять миль не знайшовби йому пари. Він до вас, пане, буде тепер часто приходити, але ви його не зучайте занадто, щоб потім не мали з ним якої біди.

(Далі буде).

В ВІННІПЕГУ ПОСВЯЧЕНО ПАМЯТНИК В ЧЕСТЬ УКРАЇНСЬКИХ КАНАДІЙСЬКИХ ВОЯКІВ

У теперішній страшній війні много лллється також української крови. Много паде на полі битви українських вояків, які пішли добровільно боронити свою батьківщину Канаду. Українські мешканці Вінніпегу,

перші з поміж усіх своїх братів в Канаді, поставили великий памятник в честь сих героїв, який і торжественно посвячено в неділю дня 13-го вересня.

Як бачимо на знимці, памятник сей збудований з гранітних округлих камінів, має форму піраміди, яку завершує постать ангела з лавровим вінцем в руці. Високий він на 18 стіп, на вмуровані таблиці знаходяться слова по українськи і англійськи: "Тисячам Українцям Канадийським в другій світовій війні та їх побратимам по зброї." Памятник сей стоїть на площі коло церкви св. Андрея, збудований за стараннем пароха сеї церкви о. каноніка П. Божика, при помочі парохіян церкви і українців Вінніпегу.

Само посвячення відбулось дуже величаво. Точно в год. 3-ій по полудни вулиці навколо церкви заповнили тисячі глядачів, які прийшли подивитись на се торжество і віддати честь українським воякам. Церква прикрашена національними прапорами, памятник красно удекорований. Виходить процесія з церкви а за нею о. канонік з другими парохами Вінніпегу: др. Кушнірем, ігуменом Тимочком ЧСВВ., Серветником і Шпитковським. Лине пісня до Матінки Божої, пісня стара, престара, українська. "Пречистая Діво Мати руського краю.' Весь нарід співає і молиться до Матері Божої словами давних предків... О, як мило стає на душі... Опісля по свяченню води намісник короля, МекВілліямс відслонює памятник. Присутний відділ канадійського війська складає військовий привіт, а оркестра грає національний гимн. Діти з усіх парохій міста і школи св. о. Николая під проводом Сестер, представники війська і українських ветеранів та українських товариств складають китиці-вінки на степенях памятника.

За завзивом о. каноніка усі присутні клякають і моляться за усіх померших і здорових українських вояків, за англійську імперію, за Канаду, український нарід.

Потім слідували промови: о. Каноніка, намісника короля дост. Р. МекВілліямса, представника канадийських військ кол. Р. Д. Грагама, майора міста І. Квіна і посла С. Кравчика.

На закінчення промов подякував усім за присутність господар торжества о. канонік і запросив усіх до парохіяльної салі під церквою на перекуску.

Летун Іван Кондришин, син панства Кондришин з 427 Синклер стр. у Вінніпегу, тепер за морем в дієвій воєнній службі. Член парохії св. Покрови у Вінніпегу.

В Манітобі бракує для шкіл 80 учителів і тому міністер просвіти, дост. Шульц заповів, що дасть дозвіл вчити студентам з 11 степення наук, якщо вони не записані на жаднім предметі з 12 степеня. Цим, що дістануть дозвіл вчити, будуть платити по $700 річно. Нашим кличем повинно тепер стати: Посилаймо наших дівчат до школи і вчім їх на учительок! Нехай не переривають науки на 10 степені, нехай кінчать і ідуть вчити!

Уряд виявляє 740 акрів землі в Гімлі, Ман., дві милі на захід від містечка тої самої назви і **заплатив за ту землю** даним фармарам, здебільша **українцям $52,150 або пересічно по $72 від акра.** Платили відповідно до того, скільки землі на фармі вироблено і як були там будинки і які. Деякі фармарі дістали поважні суми за свої фарми. Приміром Михайло Юрчук дістав за фарму $10,800— Юрко Вавриків, що мав 80 акрів вироблених і засіяних та будинки, дістав за фарму $7,500. На тій землі будуються тепер велике летунське поле.

ЗЇЗД В СТЮАРТБУРН

(Докінчення)

Коли скінчився обід в Парохіяльній Домівці, люди вийшли і стали в куті церкви, дещо за вітром, де було мале підвищення і звідки промовляли бесідники. Небо натягнулось темно-оловяними хмарами, віяв щораз сильнійше холодний вітер і проймав до костей. Однак ніхто не відізджав і за це належить признання людям тої околиці, що мямо дощу, невигоди, кепських доріг і зимна прибули та видержали до кінця. Недармо кажуть, що наші люди тої околиці є надзвичайно витревалі і роботящі. Вони зробили життя навіть на таких фармах, з котрих всі інші повтікали.

Першим промовляв **о. парох Іван Калуський**, котрий разом зі своїми людьми веде тяжку, мозольну і посвятну працю серед тих самих невигод і труднощий, витревало і успішно. Отець парох виправдав посла тамошної округи, що був запрошений, однак не зміг прибути та сказав кілька щирих слів з нагоди з'їзду.

Потім промовляв **о. Семчук** про історію БУК-а та завдання.

Згодом **о. Ігор Шпитковський** пояснив почесні грамоти БУК-а, а піонір і чільний член церковної нашої громади **п. Іван Пробіжанський** потім викликував поіменно поодиноких піонірів, котрим о. Ігор вручав почесні грамоти. З тої нагоди відзначені складали жертви на організацію— ці жертви були вже проголошені на сторінках БН. Десь біля пів до шестої небо спогодилося, вітер став утихати. Якраз тоді й закінчено з'їзд і прибувші стали роз'їзджатися, кождий в свою сторону.

Іван Пробіжанський зі Стюартбурн, Ман. Має вже 62 роки, але далі працює, наче молодий. Приїхав до Канади тому 46 літ, був одним з перших поселенців в околиці, 24 роки був шкільним радним, 25 літ е почтарем, е основником нашої парохії та її скарбником від перших часів досі.

Пані Пробіжанська, жена Івана, матір десятеро дітий, подружена в 1899 році, чільна представниця наших жінок піонірок в Канаді.

МОЖЕМО ЗАЖДАТИ!

Стаття надіслана з Отави.

Коли читаємо в часописі, що один повз складається з 40,000 частин, то мимоволі питаємо самих себе, звідки так скоро ми встигли знайти машини, що виробляють всі ті части. Але це ходить не лише о повзи. Ми виробляємо тепер тисячі і тисячі всяких воєнних знарядів— гармат, скорострілів, літаків, стрілен, ітд.

Відповідь бодай частинну на наше питання найде кождий в своїй навіть місцевости. Коли прийдете до крамниці і склепар скаже вам, що тепер не можна дістати такого там роду убрання, то це значить, що наші машини і наші фабрики, які виробляли в мирнім часі річи звичайного ужитку, тепер виробляють ті всі частини воєнного промислу.

Коли не можете тепер купити ріжних начинь— то памятайте, що ця сама фабрика, яка виробляла недавно кухонне начиння, тепер виробляє сталеві шеломи на голови для наших жовнірів. Дівчата, що недавно поливали емалією начиння, тепер поливають емалією скринки стрілен. Компанія, що виробляла машини до рахування, тепер виробляє запальники до стрілен. Так само не буде більше штучних пер, бо та сама фабрика виробляє тепер складові части стрілен. А ці, що виробляли кальоші, тепер роблять газові маски. І так всюди, куди глянути. З мирних часів ми перейшли до воєнного виробу.

Свого часу німці сказали своїм, що вони вибирають, або кулі або масло. Вони вибрали кулі і нас приневолили, щоби й ми змінили свій витвір. Так доки буде ця війна мирні вироби можуть заждати.

Канадійські Новини—

Гумові опони на пайки.— Кождий округ Канади дістав своє призначення на гумові опони і тільки коли вичерпається в данім пайку даного округа закуп тих, що мають першенство, тоді доперва інші можуть старатися о купно нових гумових опон.

Тягаровики дістануть нові гуми в такім порядку: Наперед ці, що працюють безпосередно у воєннім промислі —далі ці, що звозять дерево, руду чи каміння— потім ці, що везуть матеріяли для фабрик зброї— далі особові великі самоходи, а вкінці тягаровики для довозу ярини.

Гуми для особових самоходів— дістануть в такім порядку:

Наперед лікарі, потім амбулянси, далі поліція і пожарники, потім почтовики. Що з того лишиться, то доперва розділять між священиків і погребників.

Мусите віддати зужиту металеву коробочку, коли хочете купити нову.— Хто купує мило до голення в металевій гнучкій коробочці, або пасту до зубів, відтепер мусить наперед віддати стару зужиту. Коли хто купує через почту, наперед має відіслати старий металь, заки зможе купити новий металевий ящик з милом чи пастою до зубів.

Пайкування подорожі.—Джордж С. Грей, контрольор канадійського транспорту, заявив на з'їзді в Шикагу, що канадійці будуть подорожувати на пайках, так як тепер дістають на пайки чай, чи каву.

Невільно переховувати невжиточні машини на фармі. — Кожда стара неужиточна машина на фармі, що важить 500 або більше фунтів, має бути віддана на ужиток уряду не довше як 20 днів від неужитности, хіба хтось буде просити і дістане дозвіл на задержання.

Трета позичка побіди зачнеться з днем 19 жовтня ц.р. Вона буде на суму $750 міліонів.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

"O LIBERTY, SWEET LIBERTY!"

"O Liberty, sweet Liberty, many a crime has been committed in Thy name." A French anarchist by the name of Danton emitted these words full of genuine despair, at the sight of the orgies and murderous deeds of the successive leaders of the French Revolution. For those cut-throats and masters of the "guillotine," in the name of Liberty was but a mask!

In our country the same strategy is followed although it is now but in its first stage. There is here the question of raising the ban on the Communist Party.

Surprising as it may seem it was even suggested by an Anglican clergyman at the council for social service of the Church of England in Port Arthur lately. Fortunately everyone did not agree with him!

This just goes to show that there are persons who are playing with fire and think that they will never burn themselves. To close one's eyes before the truth and logical christian principles as well as those of human nature, can only be inspired by an intense anti-Catholic feeling and hate for the papists (That is us).

But what is to be expected from persons who, before the war, permitted Communist leaders to speak from the pulpits of their churches? What can we expect from men who advocate divorce and the practise of birth-control, i.e., the murder of a person before he can even defend himself, because he is then only "in potenia"?

What can be expected from men who openly sympathized with the International Brigade in Spain whose Church was crucified?

It seems that there are persons in our dear Canada who would even take the Devil for their ally as long as he helps them to destroy the only True Church of Christ!

Some of you maybe heard Msgr. F. Sheen's speech lately when the latter was the guest-speaker of the CBC. Here are his words: "Yes, we must help and fight for the Russian people, but NEVER for Communism."

Those who read 'Out of the Night' really know something about the two most diabolical systems the world has ever known: Communism and Naxism.

There is something good in every system. People can live according to Communism, but only if they desire so. Men would have to be like angels or saints to do so, because every person is a little selfish and egocentric. "Everything mine is yours, yes, but how can I be sure that everything yours is really mine?"

I think that our Government knows its own mind. This is a democracy and Liberty is its crown, but Liberty is in the will of man, and, according to sound philosophy, the primary object of the will is 'the good.'

So, how can we reconcile Liberty with communistic and atheistic principles?? We can give them full liberty, but will they give it to us if they come to power? Why were not Russians allowed to travel or talk to foreigners? Why are not our war-correspondents in Russia allowed to go around as they please? Yes, the Russians and the Ukrainians are fighting finely vs. the Nazi hordes, but they are not for Communism because even in Russia this system has been put away for th duration.

There is a Canadian-Column that has been formed by the professionals of our country and there is also the Canadian Legion: both are vs. Communism and Nazism. They really know what they are talking about and what to prepare for. I know that our Government will listen to them, for they are all men of knowledge and experience. After this cataclysm we want nothing in Canada of what happened in Germany and Russia and Spain and was about to happen to France under Blum.

Communists have opened our sleepy eyes and we thank them for it, but that is all. As Catholics, we needs must follow the steps of the late Pius XI, who, in the economic and social question was vs liberalism, socialism and communism. Virtue is between the extremes. Let us pray that after this war the world will adopt a system that will better the condition of the poor working-class (I am the son of a toiler) by putting into practise on a universal basis the virtues of christian love and justice.

Communism's success is due to the fact that the working-class is not and was not always treated right by those who have too much. We must take measures now so that Communism with all its practical horrors will never be forced upon us.

Canadian-Ukrainian Youth be READY. Now you know that our Church really is for what is just and right. Keep your young eyes always open.

FATHER NICK.

"EUREKA"

So the title is Greek to you, dear Reader? Well, for once you are right. It is a classical word. The geometrist Archimedes, a long time before the christian era, was trying to detect the alloy in Hiero's crown. After many an effort, he found it, and let out the exclamation: "Eureka"! (I have found).

It really will be a never-to-be forgotten day for the Ukrainian Catholic Youth Movement, when one of our leaders will find a formula or a program which will unite our Youth and above all captivate their interest and now-sleeping ambition.

There were many suggestions to that end, but almost all went bankrupt and did not "click" with "all" our Youth.

What is wrong with us anyway? Is the wrong objective or subjective? I for one, humbly think that it is mostly subjective, i.e., coming from our part.

We just do not think about and into our future. We are victims of our surroundings, but only voluntary victims.

Any good program can become "catchy" if we study it and open the good side of our hearts to it and stop being misers with the treasure of our abundant good will. "Where there is a will, there is a way."

If we all showered our cooperation on our respective local leaders, these would be more ambitious and not fall into despair and consequently give up all hope. If we cooperated more with the provincial Committee in order that our organisms would be centralised, everything would go smoothly.

We leaders are just eager to work, but unfortunately we are now like farmers who have all the modern equipment but no soil to work on.

Give us the "soil" of your young hearts. Give us the dear "clay" of your good-will and we will help you to form it into something powerful for the good of our noble people and the glory of God.

As you see, this is not a sermon or a scolding, but just a heart-to-heart talk with Father Nick.

Without your efforts, we needs must admit and humbly confess that we are powerless. What could Churchill and Roosevelt do for the great cause of liberty even if they had all the possible armaments but no soldiers to man them with efficiency?

Yes, "Eureka." That is the only logical conclusion you can draw after reading these sincere words. Each and everyone of us should say it. "Yes, I have found the cause of our failure. I have found that only by throwing my good-will in with that of my real leaders, I will be able to make others happy and do at least some good for which the Lord will reward me not only in Heaven, but also on this earth."

Keep smiling, Pal. FATHER NICK.

WORD OF THANKS

The Youth Herald expresses it's sincere thanks for that wonderful editorial that the Reverend Father Kushnyryk (Father Nick), had submitted to the Youth Herald's September fourteenth issue. We believe that Father Nick has put the entire Ukrainian Catholic Youth problem in a nutshell, in the said editorial. Have you read it? If not, do so immediately! It's something you and you should know by now. Meanwhile the Youth Hcarld owes Father Nick a debt of gratitude and hopes that in the near future it will hear again from—Father Nick.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man

Дорогі Діти,

Гляньте на число з першого вересня 1942!
Там був до Вас заклик—писати.
Там були для Вас красні вірші.
Там були для Вас загадки і обіцяні нагороди.

\- - - - -

Але ви не написали, розгадок не прислали і нагород нема кому вислати. Хоч вони дуже на Вас чекають.

І тим всім дуже зажурений тепер є,
Ваш Вуйко Трохим.

НАШ ОДИНОКИЙ ЛИСТ Є ВІД
Володимира Заячківського з Саскатуну.

ТАТО ПІШОВ ДО ВІЙСЬКА

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,

Хочу Вам написати, що я живу вже в Саскатуні. Мій тато пішов до війська, а нас перевіз до Саскатуну. І так шестого мая я попрощав своїх приятелів школярів і учителя і поїхав сюди на нове життя. Справді мене тут вустріло нове життя. Я пішов до школи до Плезент Гил. Тут інакше вчуть, як у нашім Кридор і я думав, що я не перейду. Але я за май переняв, як тут вчуть і вже на червень пішло добре і я перейшов до пятої кляси. Тут я ходжу що неділі до церкви і ходив до Рідної Школи і на катехизм. Ми тут мали церковну школу цілий липень і нас відвідав о. Пелех і наш парох о. Фірман, і так ми закінчили науку. Тепер ми знова зачали науку. Я ходжу до сепаратної школи св. Марії. Так само зачинаєм Рідну Школу, котру учать наші Сестри.

Володимир Заячківський,
132 ave. Л. Савт.

На тім кінчу і здоровлю Вас, Вуйку, сердечно.

Від Вуйка.—Велике місто, много нагод до доброго. Але також до злого і тому пильно стережися, молися і держися Церкви. Вчися богато, а Бог поможе, що коли Твій тато вернеться з війни, Ти будеш для них великою потіхою.

ПРИПОВІДКИ

Що Івасик не навчився, то Івась не зможе.

Ближча сорочка, чим кожух.

Десять разів мір, а раз вріж.

ДОБРЕ СОНЦЕ

Як лягало спати
сонечко на небі,
квіткою відбилось
у хаті на шибі.

Спати не хотіло,
червоніло пишно,
на шибі відбилось
весело і втішно.

ПЕЛІКАН

Це один з найбільших птахів, що плавають по воді. В білорожевім уперінні виглядає дуже чепурно. Пелікани живуть в полудневих краях—е в Канаді. Майже ціле свое життя пелікан переводить на воді. Живиться рибою. Плаває легко, хутко і ніколи не томиться. Але давати нурка він неголен, бо залегкий. Тому вибирає неглибокі місця, щоби лекше було зловити рибу своїм довгим,, гострим дзюбом.

ІСТ КІЛДОНЕН, МАЙ— ЗБІРКА НА СИРОТИНЕЦЬ

При церкві Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен існує товариство Жінок Марії. Цілею товариства відвідування хорих по шпиталях міста і поміч сиротам.

В неділю дня 13-го, перевели пані з сього товариства збірку в церкві на сироти. Збірка принесла $16.25, яку і передано зараз до Айтуни. Збіркою займались пані Богайчук і Дячун.

По $1.00 зложили: Петро Козоріз і Р. Голько. По 50ц.: п. Пеник, Теодозія Дячун, К. Кендзерський, І Сенчук, В. Гамілка, п. Ленкевич, І. Стефанів, П. Лічак, К. Марикуца, В. Богайчук. По 30ц.: М. Козоріз, пані Кравчук. По 25ц.: Н. Чарний, Ксеня Цітулець, С. Кісіль, І. Вивюрка, П. Соловій, Максим Левицький, І. Типа, Т. Пастух, В. Лемеха, пані Троцька, М. Парубочий,. Розалія Бендерська, С. Сковрон, П. Цар, Марія Тхоровська, М. Кіх і пані Семків.

Дрібними жертвами $4.40.

— ДРІБНІ ВІСТИ —

Дальший лісті страт під Дієп подані владою такі жовнірй з виразно українськими іменами.

Пропали: Ряд. Павло Коник з Гемилтон, Онт.— Ф. Делевський з Шумейкер, Онт.— Карло Фуя з Киченер, Онт.— Павло Гаєвський з Гемилтон, Онт.— Яків Гологан з Торонта— Кирило Карась з Фрімен, Онт.—Михайло Ковачевич з Гемилтон— Лев Песинський з С. Кетеринс, Онт.— Іван Мірко, старший вістун, з Брендон,— Гордон Митич з Торонта— Йосиф Руда з Торонта— Петро Станюк з Гемилтон,— Ст. Васик з Торонта—Володимир Ясищук з Торонта— Василь Зольоний з Гемилтон —Л. Берницький з Гоксбирі, Онт.— Володимир Сиротенко з Монтреалу— Едвард Домбровський з Монтреалу— Іван Сома з Монтреалу— Ф. Білецький з Голт, Онт.— Артур Мозолик з Брункайлд, Ман . (правдоподібно затонув).

Тими українськими іменами ліста наших втрат під Дієп мабуть вичерпана і з неї бачимо, що **українці своєю кровю** і своїм життям **свідчать незбито** і ясно про свою любов і відданість для всіх нам дорогої Канади—нашої спільної вітчини.

Не будуть виробляти дальше панчіх з найлону.—Великий концерн промисловий Евг. Дюпонта в Америиці мав цього року виробити 100 мілионів панчіх з ниток найлону, котрий виробляють штучно з вугля. Тепер найлон занято на воєнні потреби.

Вогнева лімоняда.—Англійські летуни мають новий рід запальної бомби, що зверха подібна до флящини лімоняди. Коли однак шкло пукає, плин запалює все навколо. Плин жовтавий.

Зі затопленим канадійським нищівником Отава **затонули** ці моряки українського походження: **Василь Бучеський** з Виндзор і **Никола Костенко** з Клєр, Саск. Разом всіх моряків і старшин потонуло тоді 113 душ. Нищівник затонув в бою на морі.

Серед імен полонених летунів находимо імя **Едварда Бабяка**, лет. дес. з Винипегу.

ПОМЯНИК
УСОПШИХ РОДИНИ

З пересилкою ..... 15ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Останні Вісти...

Фармарі, що наймають робітників на жнива в місяцях вересні, жовтні і листопаді **не є обовязані відтягати від платні тих робітників воєнний доходовий податок і відсилати.** Вони лише у своїм виказі зазначать, кому і скільки заплатили за роботу підчас жнив.

Приблизно подають, що в **рейді на Дієп взяли участь** яких 7,000 канадійських вояків, з того 50% було втрат. Між пропавшими подані тепер урядово такі українські імена: Ряд. Пилип Хура з Торонта, ряд. Лев. Лецький з Ричер, Ман., ряд. Іван Мачук з Гретна, Ман., ряд. Павло Седлецький з Фрейзервуд, Ман., старший вістун Стефан Скромида з Винипегу, ряд. Нестор Стефанюк з Давфин, Ман., ряд. Стефан Волчишин з Виста, Ман., ряд. Антін Волошин з Ніпави, Ман., ряд. Йосиф Запоточний з С. Клод, Ман., ряд. Іван Бищ, ряд Стефан Борис з Фон Гил, Саск., ряд. Володимир Химко з Сіменс, Саск., ряд. Василь Данчук з Ріджайни, ряд. Антін Галлянт з Вейбурн, Саск., ряд. Михайло Косоловський з Вейбурн, Саск., ряд. Іван Папик з Винипегу, ряд. Юлій Галас з Морин, Альта., ст. віст. Кирило Вермілея з Венкувер, ряд. Михайло Зима з Нюкестел, Альта., ряд. Іван Коралевич з Кридор, Саск., ряд. Федь Ковальський з Роблин, Ман., ряд. Артур Мозолик з Бронкайлд, Ман., ряд. Василь Ясінь з Гренфел, Саск., ряд. Михайло Іванишин з Овкбурн, Ман., ряд. Іван Марчило з Винипегу.

В другій лісті пропавших канадійських вояків під Дієп, подані владою такі **українська імена:** Ряд. Никола Гунчук з Торонта, сапер Ст. Дуда з Торонта, сапер Денис Гардистий з Торонта, сапер Іван Рудак з Виндзор, ряд. Йосиф Балог з Виндзор, дес. Гр. Васильо з Киченер, Онт., ряд. Юрдо Безенар з з Киченер, Онт., ряд. Юрко Безенар з з Менчестер, Англія, ряд. Никола Войчук з Виндзор, вістун Тома Даник з Емгерстбург, Онт., ряд. Йосиф Гринів з Виндзор, ряд. Іван Кіщак з Виндзор, ряд. Михайло Кліпа з Виндзор, ряд. Генко Мариш Бортон, Огайо, вістун Едв. Мулявка з Виндзор, ряд. Карло Прусак з Виндзор, ряд. Віктор Високий.

Ці всі проголошені пропавшими в бою і мають виразно українські імена.

Убитий підчас служби в Канаді є С. Сумський з Кольомбос, Ог.

Деякі члени **консервативної партії** Канади скликали з'їзд до Порт Говп, Онт. З'їзд був успішний, прибули представники всіх верств нашого населення в Канаді, консервати з переконання, але не ці, що занимають тепер видні місця в партії. Це був свого рода бунт низів проти проводу офіціяльного і він намітив зовсім нову програму для партії. На цім з'їзді нікого з офіційних представників партії не було, бо їх просто не запрошено туди прибути. Були натомість фармарі, робітники, судді, лікарі, учителі, банкірі, ітд. Цікаве є рішення того з'їзду, котрий виразно підчеркує віру в Бога та виводить розуміння демократії з тої віри.

"Як довго ми не говорилиб про демократію в матеріяльнім значінню, то **її основні вартости** лежать в **царині** духовій. **Правдива її основа лежить на змислі відповідальности перед Богом і на вірі, що всі мужчини і жінки дістали від Бога почуття особистої вартости і гідности, тому перед Ним ми всі однаково варті і повинні мати перед правом рівну нагоду."**

Далі говориться, що Канада повинна творити економічну єдність з другими народами Британської Спільноти Нації і з Америкою особливо.

"Ми віримо, що мир, за який варта боротися, варта також дбати, щоби його зберегти."

Дальше підчеркують згоду на Атлянтийський Чартер (чотири свободі: віри, мови, від нужди і від страху) і повну економічну співпрацю з народами світа по війні. Вони стали виразно на основі приватної власности і почину праці в підприємствах. Але колиб приватний почин в певній ділянці не дописав, допускають почин уряду. Є за працею для всіх і відповідною заплатою.

Ф. Єтівенс на сторінках винипегської Фрі Прес подає, що на 25,000 українського населення **Винипегу** навчає в мійських школах **лише 12 українських учителів.** А такі великі міста, як Саскатун, Едмонтон і Торонто не мають **ані одного українського учителя** мимо тисячів тамошнього українського населення. **Дивне,** але правдиве!

Дощі і непогода **спізнили жнива** в Саскачевані подекуди на три тижні і **обнизили степень пшениці.**

В радієвій промові о. Іван Ф. Кронин з Балтимору сказав так: **"З вірою в Бога глядімо на будучий світ,** інший **і ліпший.** Це відважне предсказання. Колиж його основати на вірі в Бога, а не на людській вигадці, **то воно спов**нится. Таке є Боже рішення, щоби після тьми царювало світло, а спасам засмучених переміниться в радість і втіху. Конечним є, щоби людська гордість упала в порох, але душа покаянника все має на остіж отворені двері серед вибранців."

Відповідаючи на питання **"Чому Бог допускає війну?"**, ватиканське радіо ти, може навіть довести до суспільної відповіло на це питання так: "В своїм Провидінню Бог не нищить людської свободи. Чоловік має свободу грішруїни. Але одного дня Бог назад приверне рівновагу через справедливість."

Панна Бирн, ірляндка, 40 літ щоденно ходить на Службу Божу і приступає до св. Тайн. Потім вона находить досить часу, побіч своїх щоденних занять ще помогти **місійній справі Церкви.** Вона відвідує родини і збирає жертви на католицькі місії. За 40 літ вона зібрала на ту ціль $150,000 і далі тихо а невтомно трудиться. Живе в Доблині. За її ревну і посвятну працю св. Отець надав медалю "Доброї Заслуги."

Прийшли вістки через Аргентину про **епископат Української Православної Церкви на Україні,** де подані такі імена владик: **Ніканор,** представник Церковної Управи з **Київа,— епископ в Переяславі Мирослав—** генеральний вікарій київської дієцезії, **епископ Фітій,** завідує також дієцезією чернигівською— **епископ Сильвестер в Лубнах.** Всі вони зірвали з московським патріярхом Сергієм і **навязали лучність з Митрополитим Шептицьким в справі з'єднення Української Православної Церкви з Українською Католицькою Церквою. Зате** в лютім московський патріярх їх всіх викляв. На Україні відчувається великий брак духовенства, бо большевицький уряд заборонив всі церковні школи і Духовні Семінарії. Тепер такі **Семінарії утворено в Київі, Катеринославі і Луцьку,** а по інших містах орґанізують богословські курси. Брак професорів богословії. З згаданих Семінаріях подано, що є сотки питомців. Відбудовують понищені церкви, шиють нову церковну утвар, котру раніше понищено.

Убиті підчас воєнної служби за морем є **Лев Лютень** з Редвил, Саск. і **Володимир Волк** з ДеПас, Ман., оба українці, охотники з Канади.

Канада має тепер стільки пшениці, що по звичайному обчисленні стане для всеї нашої людности **на цілих 20 літ.**

Убитий в Канаді підчас військової служби є Михайло Клименко, десятник, з Спрингдейл, Пенна.

GUARANTEED-FRESH PRODUCE

Дістанете знову всі гроші коли овочі та ярина з Сейф Вей не є дійсно свіжі—дійсно хрупкі та сочисті. Сейф Вей знавці купують найкращі можливі продукти й висилають їх просто до Сейф Вей.

ПОМІДОРИ Б.С., 2 фунти 15c
БАРАБОЛІ Місцеві, нові, 10 фунтів 17c
ЦИБУЛЯ Б.С., фунт 4c
БАРАБОЛІ Солодкі "смз" фунт 10c
СЛИВКИ Вашингтон, бакса $1.59
КРЕБ ЯБЛОЧКА Б.С. Гілтон, бакса $2.25
КРЕН БЕРРІЙС 28c
Кейп Код, фунт .....

ЯБЛОКА Б.С. ВЕЛТІ 8 фунтовий мішок Бакса $1.49 — 34c

ЯБЛОКА Макінтош, 5 фт. Бакса .... $1.69 — 24c

ПОМАРАНЧІ Санкіст фунт — 10c

МАКАРОНІ Спегетті і Вермачеллі, 5 фунт. поделко — 23c

СИР-КРЕФТ звичайний .. 65c
2 фунтова бакса за ..
БІСКИДИ— Ріц, 2 пачки за 25c

МОЛОКО Черуб, 2 великі бляшки 19c
РОДЗИНКИ Австралійські, 2 фунти 27c

СІНЬ з йодиною, більок 50 фунтів 69c
КУКУРУДЗА Контрі Гом, 16 унс. бляшка.. 10c
СІЛЬ з йодиною, мішок, 100 фунтів .. $1.43
ГОРОХ, Шугар Бел, спец. 3 бляшки .. 33c

БЕКІНҐ ПОВДЕР Парел Бренд. 12 унсова бляшка 15ц. — 2½ фунтова бляшка 49c

ГВІТ ПАФС Прерій, 1 бушель, мішок .. 25c
ПОРИЧ Квикер Квик, 5 фунтів .. 23c
КРОХМАЛЬ, Канад. Бренд, 16 унціб .. 10c
КЛЕНЗИР Клесик, 4 бляшки 23c
МІТЛИ Спеціяльні, 3 р. обшиті ... 35c
СІРНИКИ Червона Пташка, поделко 28c

SAFEWAY GUARANTEED MEATS

ВЕСНЯНЕ ЯГНЯЧЕ МЯСО
ПЛЕЧІ Ціле або половина, фунт 16c
НОГИ Ціле або половина, фунт 27c
ЧОПС, Прекрасне мясо 27c
ГРУДИ Для варення, 2 фунти за 25c
САЛМОН, Риба Порізана, фунт 25c
ВЕСНЯНІ КУРИ Ціна 1 фунт 30c
РОВСТЕРС Ціна 1 фунт 25c
ФІЛЕТС Завуджені, 1 фунт 25c
ГАЛІБУТ Риба Порізана 30c
ВІНЕРС, Ковбаски Ціна 1 фунт 23c

БІЛА МУКА

ВІТАМІН "Б"
24 фунтовий мішок 71c
49 фунтовий мішок $1.33
98 фунтовий мішок $2.55

ОКСИДОЛ, порошки до прання, начиння Велике поделко 69c
ОКСИДОЛ Трошки менше поделко 25c
МИЛО до прання О.К. Бренд 6 кавалків за 23c

ВІД 1 ДО 7 ЖОВТНЯ

SAFEWAY Купуйте Всенчі щадничі

THIRD AVE. YORKTON, SASK.

Смалець чистий, фунт 11c

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 20 (116) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Жовтня, 1942 Vol. X, No. 20 (116) YORKTON, SASK., October 14, 1942

ЗДОБУТОК НАШОЇ ЦЕРКВИ У ВИНИПЕҐУ

Наша Церква у Винипегу бачила в цім році красні здобутки. Почалося від торжественного отворення нової мурованої церкви св. Володимира і Ольги в січні— потім було гарне і многолюдне посвячення військового памятника при церкві св. Андрея—а наша світлина представляє нову парохіяльну хату для священика, що збудували парохіяни невеличкої парохії св. Духа на Брукленде, під числом 1954 Логен еве. Парохом церкви є молодий і енергічний о. Петро Серветник, за котрого парохія не лише всіпла помалювати і викінчити церкву, але також сплатила довги, а тепер придбала один з кращих домів. Дім має повну пивницю під сподом з великою печею до огрівання воздухом. Збоку дому, найдальше направо на світлині, бачимо добудований гередж при хаті, огріваний зимою. Хата і гередж стоять зараз при церкві, до котрої веде цементований хідник з хати. В середині хати є 4 кімнаті, кухня і купальня. Будинок з дощок, інзольований.

Однак ці всі події мали осередком 30 літний ювілей нашого Преосвященного, так що наш віруючий католицький Винипег цього року чимало пережив гарних і світлих подій, які не лише підносять на дусі, але також свідчать про ревну працю нашого духовенства і наших вірних.

ЯК ВИПЛАЧУЮТЬ ПЛАТНІЮ РОДИНАМ ПРОПАВШИХ НА ВІЙНІ

Р. О. Дж. Бенет, голова платні родинам пропавших, подав до відома ось що.

Коли жовнір урядово є проголошений за пропавшого, тоді його родині виплачують дальше допомогу і відступлену платню до кінця того місяця, в котрім проголошено вояка за пропавшого. Від першого найближчого місяця платять **тимчасову допомогу**, котра виносить так много як попередна допомога і відступлена платня— або, як найвища платня на случай смерти вояка, що однак є менша від попередної.

Так виплати слідують аж до тої хвилі, коли проголоситься зміну в стані пропавшого. Та зміна може бути: "убитий," "принятий за вбитого," "полонений," "інтернований"— або "живий."

Коли родині не платили передтим допомоги, не виплачують також тимчасової допомоги.

Коли зачали виплачувати тимчасову допомогу а потім проголошено, що вояк є полонений, інтернований або живий, тоді не видлачують більше тимчасової допомоги, але привертають назад виплату попередної допомоги і відступленої платні від хвилі, коли проголошено його пропавшим і в тій самій висоті.

Колиж урядово проголошено його мертвим, або принятим за мертвого, тоді виплачують ще тимчасову допомогу на протяг трох місяців від дня смерти і цілу справу передають до дальшого урядування для Канадійської Пенсійної Комісії, що має визначити сталу дальшу пенсію.

ПАЙКУВАННЯ МАШИНЕРІЇ

Заведено пайкування нової машинерії для фармарів. Відтепер, хто з фармарів схоче купити нову рільничу машину, мусить наперед робити подання і вимінити весь свій стан— скільки має худоби, скільки акрів, сіяних і паренини, ітд.

КЕМП БОРДЕН

Кемп Борден в Онтерії став символом єдности вишколу канадійських юнаків. Тисячі їх затямлять це місце до смерти, многі все будуть згадувати його з найкращими спогадами. Там стрічаються всі расові походженням юнаки нашої просторої Канади і хоча імена полків можуть мати різні назви —шотляндські, ірляндські чи англійські, вояки тих полків є з цілої Канади —або як сказав один старшина про вояків шотляндського гірського полку, що носять короткі спідники, "Так воно є, я знаю. В цім полку що третий хлопець говорить по українськи."

Досі ставлять великанські дуби в Беррі, котрі були молодими деревцями, як білий чоловік перший раз станув в тамтих сторонах. 1615 року прийшов туди Самуїл Де Шамплейн і повернув назад в то саме місце шість літ згодом, а з ним прийшли французькани, щоби почати місійну працю між індіянами племени Гурон. Потім прийшли також отці єзуїти, а між ними о. Бребеф і о. Ляпєман, що стали мучениками. Індіяни замучили тих перших місіонарів, але християнство остало.

Тоді в тих сторонах жили індіяни племени Гурон і вони були могучим племенем. Досі остали останки їх селища і 400 мешканців. Колись однак їх було много і вони не дбали о порядок на одним місці. Простору було много і коли одно місце сприкрилося, ішли на друге. З бігом часу індіяни племени Оджібвей винищили племя Гуронів і забрали їх землі. В році 1798 частину тих земель продали на поселення і дістали 101 фунтів. З часом зачали там осідати білі. Якийсь Джай Мекдоналд осів там і став торгувати, але індіяни наподілися на його життя і тільки завдяки одній індійській дівчині він врятувався. З вдячности за те оженився з нею. Хоча жив тут, тоді на відлюддю, однак встиг зібрати цілу книгозбірню і коли потім якийсь Сульс збудував йому дім, то він заплатив за роботу частинно книжками. Між тими книжками були Плютарха "Життя" і Портера "Шотляндські ватажки."

На більшу скалю почалося поселення в 1783 році, коли прийшли туди імперіяльні льояліста, а за ними прийшли поселенці з Манітоби зпід Селкирк, для котрих тамта околиця видалася заприкра і тому поїхали на схід Канади. В 1830 роках прийхали шотляндські ткачі.

Треба було тоді викорчувати і вичистити поле, заки можна було сіяти. Не було машин і доволі скота. Вовки часто кидалися на отари. Але піоніри переборили ті всі первісні трудноші і в 1833 р. маємо вже першого духовника в тих сторонах, а в 1843 вже було там 50 шкіл.

Стали будувати дороги, а в 1884 році дістали правдиву почту. Досі почта була в крамниці. Посилати тоді листи, коштувало чимало гроша. Оплата листа до Монтреалу коштувала цілий шіліпг. До Старого Краю могли тоді писати лише богачі. Нині почта привозить там тисячі листів до наших вояків.

Перша часопись в тих сторонах це був "Магнет" в 1847 році. Не було так про що тоді писати. От була трачка, млин, коваль, гарбар і подібне. Так було аж до попередної великої війни, коли в тих околицях отворено військовий табор настало. Звідтам вислано і звідтам одержали тисячі листів— знак Борден став звісний по цілій Канаді, як знак нашої єдности, праці, розрібку і сили.

ДАР КРОВИ

В Канаді є тепер 38 клінік, де патріотичні горожани жертвують свою кров для тяжко ранених вояків чи мешканців у воєнній смузі. . З Канади висилають цю кров у виді сироватки, вона є дуже легка і розпущена у відчищеній воді. Кождий військовий лікар може носити рурку такої крови з собою і в случаю потреби зараз перевести доплив тої крови для раненого таки на місці, а не чекати, аж коли раненого відвезуть до лічниці. Тим чином врятовано життя тисячам наших вояків.

Отавську клініку отворено 5 мая 1941 р. З початку вона була отворена два дні на тиждень— тепер працює пять днів на тиждень і щоденно отримує дар крови від пересічно сотки людий.

Заки хто жертвує свою кров, його докладно бадають лікарі. Коли хто не має здорової крови, від того дару не приймають. Коли хто дав свою кров три рази, дістає бронзовий гудзик — по шістьох разах дістає срібний гудзик. Такий срібний гудзик носить один сліпець, котрий цим робом віддав прислугу своїм землякам в цім часі.

Звичайно беруть за одним разом пять семих одної чверти кварти крови, але можуть брати й менше, коли так вирішить лікар. Треба двох і пів жертводавців для одного доливу крови.

Рідні люди приходять жертвувати свою кров. Раз прийшов летун, що прийхав з Англії— він хотів віддати в жертву свою кров за ту кров, котра раніше врятувала йому життя, коли був раненим. Зараз по рейді на Дієп прийшла одна пані, щоби дати свою кров— її чоловік віддав своє життя в бою під Дієп.

Отавська клініка вислала 18,942 фляшок крови до переміни на сироватку. За море відсилають ту кров літаками.

ВОРОГ В НАСТУПІ!

Маємо страшного ворога на домашнім фронті— тим ворогом сухоти. Досі вдавалося нам стримувати того ворога і видирати його жертви. Однак війна дала більшу тягу недузі. В 1940 році померли від сухіт 5,790 осіб— в 1941 році 6,057 осіб. Ворог наступає!

Ми не маємо тепер на жаль певних даних про відносини здоровні Европи. Але маємо останні дані з 1937 року. Тоді на кождих сто тисяч населення у Франції 103 вмирали на сухоти, в Греції 103.9—а в Канаді тільки 49.5. Німеччина мала тоді 59.7 смертних случаїв від сухіт на 100,000. Однак тепер певно ці числа підскочили, бо недавно через короткі радісві хвилі передано вістку, що в Німеччині заборонили продавати певні роди папіросок, якраз тому, що вони спричинювали сухоти.

В Канаді від 1922 року ми маємо точні числа в справі тої страшної недуги. І робимо все можливе, щоби недугу присмирити, щоби на домашнім фронті не допустити до поширення язви. А поможе нам в тім загальне освідомлення загалу. Треба тримати все чисто в хаті— помешкання просторі, повні світла і воздуху. Коли тільки покажуться перші прояви недуги, зараз треба іти до лікаря і точно захотати все, що він накаже. Не можемо допустити тепер до поширення того ворога!

ТУРКИ ВІДДАЛИ НІМЦЯМ ХРОМ

При кінці вересня подано до відома, що турки заключили з німцями договір в справі достави хрому, конечного середника для виробу воєнних матеріялів. Досі турки весь хром доставляли Англії. Від 15 січня 1943 весь свій запас турки згодилися віддавати німцям за доставлену зброю, котру німці однак мають доставити наперед. Договір є на два роки—1943 і 1944. В кождім році мають доставити 90,000 тон хрому.

ДВІ НОВИНИ В КАНАДІ

Від першого жовтня кождий мотоцикліст в трох західних провінціях Канади дістає на свої газолінові значки тільки 4 галюни на повну пайку.

А від першого листопада перестануть виробляти всі роди горівок в Канаді, гуральні будуть працювати виключно для воєнного промислу. Однак подають, що в запасі є стільки готових горячих напитків, що стане на кілька літ, а певно стане до кінця цеї війни.

ЦІ, ЩО ВІДДАЛИ ЖИТТЯ ЗА КАНАДУ

Убиті на полі бою за морем є: Десятник Василь Виничук, жонатий, з Едмонтону— летунський дес. **Евген Кузик** з Іннисфрі, Альта.— лет. дес. **Василь Шумський** з Вінніпегу — **Роман Грабик**, дес. з Нордег, Альта. — дес. **Михайло Мазяр** з Брендону.

Десятник летунський Михайло В. Мазяр родився в Брендоні тому 23 роки. Його родичі живуть тепер в Джастис, Ман. Скінчивши науку, став учителем і вчив три роки в Сенді Лейку і в Росбурні. В липні 1941 зголосився до летунів і рік потім відїхав на поле бою за морем. Полишив родичів, чотири сестрі і брата.

Тяжко раненим підчас військової служби в Канаді є **Василь Остром**, дес. з Торонта.

Пропав, мабуть вбитий в боєвім летунськім налеті, є **Денис Масур** з Йоганесбургу в Полудневій Африці. Був летуньким старшиною, полишив матір. Імя чисто наше, хоч походить з полудневої Африки— мабуть нащадок котрогось з наших поселенців в тих сторонах.

НІМЕЦЬКІ НАДІЇ І ЗАВІТ ДЛЯ УКРАЇНИ

Німецьке радіо невтомне в своїй пропаганді в справі східних земель. Недавно др. Альфред Маср, заступник міністра для східних земель, так сказав: "Німецька молодь нарешті раз на все добилася до великого простору, де може сповнити свої мрії. Ширина тих великанських просторів, велич і трудність великанських обовязків та примір справдішних піонірів поведуть її на завдання." Коли др. Маср цілу нашу Україну, Білорусь і взагалі східні землі уважає за експеримент для "піонірських" молодих німців, то тим гірше для нього. Він дійсно разом з своїми "піонірами" буквально і дієво згубляться в тих широких просторах, бо їх велич і трудність понад сили німців. Видно, що деякі люди й досі хорують на мегальоманію великости, а така хороба все має дуже сумний кінець...

ЇХАВ ДО КУЙБИШЕВА ЦІЛУВАТИ ТАНЦЮРИСТКУ

Війна має свої світлі і поважно-строгі менти, але має також комічні і мізерні. З Куйбишева, теперішної столиці червоних, подали, що 18 вересня робили грандіозне представлення з нагоди

Ця світлина переслана з Німеччини до Льондону, а звідтам до Канади, представляє раненого канадійця під Дієп, котрого помагає нести на пошах інший канадійський жовнір. Раненого несуть до військового амбулянсу, щоби відставити за фронт.

приїзду неурядового представника президента Рузвелта, Вендела Вилкі. Все відбувалося в так званім "большом" театрі. Під кінець представлення Вилкі так був заохочений тим, що видів і чув, що вийшов з ложі, прийшов на сцену і дав цвіти артистам-танцюристам, а головну танцюристку Ірину Тихомирову аж поцілував перед очима всіх присутних. Пишуть, що люди в театрі так тим захопилися, що плескали в руки цілих три минуті. Не знати однак, чи з радости, чи з чого іншого. Танцюристка, котру Вилкі цілував в Куйбишеві, має 25 літ, білява і замужжа за воєнним совітським кореспондентом Леонідом Туром. Вилкі жонатий, а жінка живе в Америці.

Дивні ці воєнні дії. На фронті під Сталінградом потоками ллється кров, а в Куйбишеві гості цілуються на сцені з балєринами. **Дивний той** Божий світ і до краю тепер розбурхаий... А який буде кінець того всього?

НОВЕ ВОЄННЕ ЗАРЯДЖЕННЯ В СПРАВІ ПОБОРУ НОВОБРАНЦІВ

З останним днем вересня ц.р. міністер Торсон проголосив, що покличуть до війська молодців 19 літних, а також прихильних чужинців. Під прихильними чужинцями треба розуміти тих мужчин, що приїхали сюди з країв, які тепер не воюють по стороні держав осі, і котрі то мужчини досі не набули канадійського горожанства. Їх тепер покличуть до війська з тим, що вони зложать устно заяву, що хочуть стати горожанами Канади і відтоді вони стають заявними горожанами. Повними стануть однак аж тоді, коли дістануть горожанські папері. Та чи вони зложать дану заяву, що хочуть бути горожанами Канади, чи ні— однаково підпадуть під закон примусової бранки. Лише поселенці з країв, що воюють по стороні держав осі і не мають досі горожанських паперів, є звільнені від примусової бранки—хіба самі зложать заяву, що хочуть стати канадійськими горожанами. Це входить в життя від 1 січня 1943 р. Оцінюють, що таких прихильних чужинців в Канаді є 30,000 мужчин у віці між 19 до 40 літ.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатня печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ДЕСЯТЬ ЛІТ ПРАЦІ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Що ми досі зробили?

Ми зорганізували наше здорове і віруюче суспільство. Воно було вже зорганізоване в **Церкві,** але в світській організації ні. Світські організаційні форми дали ми! Все здорове ще вчас, не розіджене сектантським задуром і політиканством та партійністю— все віруюче в нас, ми зібрали разом, намітили одну ціль, одні способи до тої цілі, дали один провід— все разом з Церквою, на Божу славу і спасення душ, на добро нашого народу в Канаді.

На основі тої організації **ми поставили на ноги пресу!** Тому десять літ в нас був лише один тижневик і то все в такім стані, що грозив упадок по причині браку гроша і неплачення передплатників. Ворожа преса проти нас ішла повним ходом. Нині маємо чотири наші українські католицькі часописи— з тих Будучність Нації, Бюлетень БУК-а, виходить вже десять літ і не зробив цента довгу, поширив нашу ідею в тисячах наших добрих душ, підтримав їх, заохотив, підбадьорив і— коли треба було, дав рішучий відпір напастям. Ми свідчимо це і говоримо ясно, що зріст нашої преси треба завдячувати посередньо чи безпосередньо істнуванню БНації — а також мала вона і має великий вплив на **ідейний рівень** української преси в Канаді. Часто передтим і тепер ще часом заблукається наче встидливо і припадком на сторінки нашої преси часом такий вислів про другого і в такій формі, що треба червоніти за культуру українського друкованого слова і рівень інтелігенції редактора і читачів. Ми все уважали на це і послідовно проводили в життя, щоби навіть про нашого найтяжчого ворога говорити гідно з пошаною. Ніколи не накидалися на нікого, нікого не понижували ані легковажили. Тим перемінили настрої і відношення одних до других. Ми навчили, щоби про противника говорити з пошаною— в парляментарнім способі, "мій достойний передбесідник"— без лайки і злоби. А це сила силенна значить для культурного розвою загалу. Ми це зачали проводити послідовно і точно крок за кроком в ціле наше життя, а як кажуть французи "шляхотність зобовязує." Нині загально вже наша преса може говорити з собою навіть в дуже спірних справах гідно, спокійно, зрівноважено і без обид.

Ми основали бурсу БУК-а в Саскатуні, утримали її без довгу і виплатили так, що тепер нема на ній ні цента одного довгу. Тут львина пайка заслуги є о. Петра Криворучки, котрому Преосвященний поручив становище ректора і котрий з посвятою та віддано повів справу. Тепер бурса виплачена, загосподарена, має повно студентів і затісна. Треба в десятиліття БУК-а подумати над тим, щоби **або докупити новий будинок, або збирати фонди і будувати новий,** більший і виставнійший. Коли взяти під розвагу, що нас в самім Саскачевані є понад 70,000 душ —то ми вже повинні здобутися на гарний мурований будинок. Ми вже вийшли з тих часів, коли вічно витягали руку по поміч до других і тішилися чужими окрушками. Тепер час гідно і по газдівськи самому для себе збудувати, що треба— своїм грошем і своєю виключною працею. З тим ми починали нашу роботу і того весь час строго придержувалися. Тому ми одинокі може з усіх українських організацій містимо щомісячно наші приходи і розходи— деякі навіть уважали це немудрим, але ми містили лише тому, щоби **кождий** знав і не було найменшого сумніву про це, що ми живемо, діємо **лише нашими грішми,** жадної помочі від жадних чужих ніколи цента ми не дістали. Ми призвичаїли загал опиратися на свої сили і не ждати подарунків. Солодкий хліб на своїм полі, хоча тяжко запрацьований. Треба нам тепер поставити свою нову бурсу в Саскатуні— напружім сили і зачнім збірку фонду. Треба також памятати, що другі провінції поможуть нам лише о стільки, о скільки. І годі вимагати від них помочі для нашої бурси в Саскатуні, хоча вона в певній мірі має всеканадійське значіння. Але в першій мірі вона працює для своєї провінції і робить для неї служебність. Тому мусить черпати засоби і фонди також в першій мірі від своєї провінції. А доказ навчив, що та провінція може, коли хоче не лише оснувати, але й здержати свою бурсу під вмілим проводом. Той провід з волі нашого епископа далі там є—треба о. Криворучці дати всю поміч, заохоту і підтримку в цій справі.

Так як Отці Редемптористи мають львину пайку заслуг в справі нашої преси, тому що від десять літ друкують в своїй печатні в Йорктоні нашу БНації,—так само наші світські отці духовні мають львину пайку заслуг за десятки **з'їздів окружних і провінціональних БУК-а.**

Ми перевели їх чимало від моря до моря і всюди з **позитивним успіхом.** В нас на з'їздах не звертали увагу так на зовнішний блеск і виступ, як радше на позитивні рішення, на дійсну працю, на місцеві здобутки. І тому в нас на з'їздах роздавали даром летючки, котрі печатялися за гроші членів БУК-а —тому ми не переводили великих збірок, а навіть на першім з'їзді стереглися переводити іншу збірку, як на УВісти, щоб ніхто не міг закинути, що ми з'їзд робимо для збирання грошей. І все ми **вимагали менше,** як давали. Ми **давали більше,** як вимагали від членів. Посторонні дивувалися, що ми за ті гроші могли взагалі виконувати цю працю, що наші видання такі дешеві, як приміром книжечки бібліотеки БУК-а. І наша часопись розмірно одна з найдешевших, коли взяти під розвагу многі образці, численні і добірні статті, та поділ на відділи—молодечий і діточий. Ми не шукали грошей і наживи, **а душ!** Ми жили для ідеї і для неї одної працювали. Все на Божу славу і на спасення душ, на честь українського народу в Канаді!

І тої праці все стане.

Ми її не вичерпали до дна. Її все буде так довго, доки наш нарід живе в Канаді. Її ще богато, навіть неруханої.

Все здорове, сильне, віруюче **ми повели до наступу.** З оспання і збайдужіння наш загал став до походу, до акції, до чину в найкращім розумінню. Ми почали наступ за кращу будучність! За піднесення уровення нашого життя! За нові здобутки, за нові ідеї!

Ми помогли неодним осягнути вищий рівень становища в Канаді. Нам треба наших послів **більше, як тепер!** Щоби успішно переводити вибори, треба мати єдність ділання, єдність зусилля. Це можливе лишень там, де нарід не свариться, любиться і шанує себе. Де слово священика має вартість, силу і послух. Де загал розсварений, розбитий і розненавиджений ненавистю—сектантською чи партійною, де

(Продовження на стороні 8)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Жовтень, 1942

14 С Жовтень. Покр. Пр. Богр. (на нед.)
15 Ч Сщмч. Кипріяна, мч. Юстини
16 П Сщмч. Діонізія Ареоп.
17 С Сщмч. Єротея
18 Н Нед. 21 по Сош. мч. Харитини
19 П † Ап. Томи
20 В Мч. Сергія і Вакха
21 С Преп. Пелагії і Таїси
22 Ч † Ап. Якова, преп. Андроніка
23 П Мч. Евлампія і Евлампії
24 С Ап. Филипа, Преп. Теофана
25 Н Нед. 22 по Сош. св. Отців 7 Собору
26 П Мч. Карпа і ін.
27 В Преп. Параскевії, мч. Назарія і ін.
28 С Преп. Евтимія, прмч. Лукіяна
29 Ч Мч. Лонгина
30 П Пр. Озії і ін.
31 С Ап. і Єв. Луки

УСТАВ

14, сер.—Покров Матері Божої— Литія, на утр. єв. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 320, єв. Лук. 54.

18, нед. 21 по Зісл.—гл. 4, єв утр. 10, на Сл. Б. ап. 203, єв. Лук. 35.

25, нед. 22 по Зісл.— гл. 5, єв. утр. 11, на Сл. Б. Христа Царя ап. 250 і 251, єв. 59.

ВІСТИ З НАШОЇ ЦЕРКВИ В СТАРІМ КРАЮ

З безглядно достовірного жерела через Швайцарію прийшли такі цікаві вісти про становище нашої святої Церкви в Західній Україні.

о. др. Йосиф Сліпий є іменований архієпископом-помічником у Львові. Їх Ексцеленція Преосвященний Йосиф родився в селі Заздрість. 1912 року приїхав на вищі богословські студії до Інсбруку, однак скоро захорував і вже не вернув з вакацій дальше продовжати студії, аж в грудні 1913 року. Через цілий час студій не був сильного здоровля і це мало чимало ускладнення, де і як його примістити. Наставники однак скоро пізнали в тихім, майже самітнім характері молодого студента, глибокі черти правдивої побожности і пильної науки. Так само думав про нього його епископ, коли потім настановив його на становище префекта, а згодом ректора Української Католицької Духовної Семінарії у Львові. На цих становищах не лише, що оправдав покладані на нього надії, але в тяжких часах першої світової війни ще став відданим і мудрим дорадником-помічником своїх наставників.

Коли червоні війська заняли Львів у вересні 1939 року, прогнали його з уряду а при відвороті 1941 року **засудили** навіть **на смерть.** Прямо чудом Божим уникнув тоді смерти.

Він самий так про це пише: "Страшний був відворот большевиків. Пополудні перед катедру заїхав большевицький повз. Поліцаї витягнули нас з помешкань і поставили під стіну. Енкавудисти подерли мені тоді реверенду. Так ми два стояли яких три години, а за нами скоростріли, ручні гранати, повзи і панцирні гармати. Ми збудили совершенний жаль і ожидали смерти. Час до часу ще нас перешукували. А потім прийшов старшина і нас звільнив. В порівнанню з погрозами зараз по приході большевиків підчас перших місяців, я прийняв ці погрози о много спокійнійше. Тоді я вечером клався до ліжка і не знав, чи рано встану здоровий. Тоді приходили мені на гадку слова пророка Ісаї: "Прийде час, коли ранком з тугою будете очікувати вечора, а вечером ранку." Коли червоні відступили, я взявся за віднову знищеного будинку Духовної Семінарії. За два місяці з Божою помочею я встиг поусувати трупів, відновити будинок, зібрати професорів і зачати академічний рік. Приїхали 70 питомців і щораз зголошувалися нові. Тяжким ударом для нашої Академії було **замордування др. Николи Конрада,** декана фільозофічного відділу, **і професора др. Іщака.** Коби та велика жертва стягнула для нас благословенство небес!"

Про свої власні свячення Преосвященний Йосиф так пише: **"Мене висвятили потайки ще 21 грудня 1939 року** в свято Непорочного Зачаття в **митрополичій каплиці. Святили Преосвященний Митрополит з епископом Никитою Будкою і др. Николою Чарнецьким ЧНІ. в присутности митрополичої капітули.** В міжчасі моє свячення подано урядово до відома. Я негоден був перешкодити це свячення, бо в часі переслідування гідність епископа є не так почестю, як радше тягарем. За жезл я дістав деревляну палицю митрополита, котру він вже раз вручив як жезл покійному епископові Боцянови підчас свячень в Київі. Я дістав також той самий перстень і ті самі ризи. Дивним способом підчас відвороту і тодішної руїни Духовної Семінарії ці річи збереглися неушкодженими. В тім я бачу особливий палець Божого Провидіння.

* * * * *

Це за довгий час перші того рода автентичні вісти про дії в нашій Церкві підчас цих переломових часів.

Інша вість, також достовірно подає, що **Преосвященний Бучко,** який виїхав з Америки до Старого Краю, **прибув до Ватикану** і там покищо остає, бо не може дістатися до Львова—**німці відмовили дозволу на поворот до Львова для епископа Бучка.**

ЦАРЮЙ МІЖ НАМИ

Царюй між нами князю мира
у наших селах і містах!
Царюй в родинах і в державах,
царюй в умах і у серцях!

ХРИСТОС ЦАР НАШ - ЦАР ПО ВІКИ!
НАЙ ЖИВЕ ХРИСТОС ЦАР!

Преосвященний Бучко зазнав много прикростий в Бразилії, куди їздив як апостольський візитатор нашої Церкви, а також недовго побув в Америці, де зачав широку діяльність. Рік тому виїхав до Старого Краю і довший час не було жадної певної вістки, чи доїхав. Тепер прийшли вістки ось якого рода.

Діються в Старім Краю річи, про які нам тут ані не снилося. Приміром вістка з Норвегії подає, що в місті Гамерфест у фабриці рибних консерв працює двіста українських жінок, котрих німці туди вивезли до праці.

Мабуть нема закутини на світі, де війна не порозкидалаб наших людий. Всюди однак треба признати, що наші люди держаться гідно і сподіються по скінченню війни вернути до своєї старої вітчини— але свобідної і суверенної держави.

ПАМЯТАЙ ДЕНЬ СВЯТИЙ · СВЯТКУВАТИ!

В шестій главі євангелія св. Луки оповідається про чудесне уздоровлення чоловіка, що мав праву суху руку. А сталося це в суботу— тодішний святий день. Фарисеї назирали, щоби зловити Христа на слові або на ділі. Сталося це в божниці. І на очах всіх. А коли вони стали негодувати, що уздоровив чоловіка з сухою рукою в суботу, каже до них Христос: Яко Господь єсть Син человіческий і суботи!

Господь, значить Пан неба і землі. Бог все сотворив і все до Нього одного відвічно належить. Господь сотворив день святий на свою честь а нам на пільгу духовну. Він є Паном святого дня, котрий також до Нього належить.

І Він дав заповіди, з котрих сама говорить: Не кради!

Не кради святого дня в Господа, Твого Творця!

Однак люди надто часом захланні, хитрі і загребущі. Навіть по святий день витягають руку і тяжко працюють тоді, коли повинні віддати честь Господеві, і коли без тої праці годні обійтися. Во коли хто працює навіть тяжко у святий день, але для загального добра в ділі конечнім, як це має місце по-лічницях, харчівнях, водопроводах, залізницях, ітд.— тоді нема гріха. Однак коли працює тяжко у святий день а ту саму працю має довголі часу виконати колинебудь інде і вона не є конечна— має смертельний гріх, бо нарушує святий день, що належить до Господа.

А ніколи **безкарно невільно** нарушати того, що Боже!

І Боже Провидіння часто карає за те скорше, як чоловік годен собі уявити. Ось кілька примірів.

* * * * *

Це було в Старім Краю. Чоловік цілу неділю возив до стодоли пшеницю, бо спішився, щоби не замокла і був захланний. До церкви не пішов, коли правиться богослуження, він тоді звозив золоте зерно. І Бог зародив, аж мило було глядіти на повні важкі колоссям снопи. Звіс всі—і настав вечір. Богач радий в своїй земній мудрості, пішов спати.

Але тої самої ночі знялася громовиця. І пішли пискавки, і вдарили громи...

Один грім вдарив якраз в стодолу того богача, що так ревно і завзято працював цілу неділеньку святу. І згоріло все в тій його стодолі до кінця, до зерна. Все разом, на купці, звезене.

Так сталося в селі Люблинець Новий, повіт Чесанів—а імени того чоловіка зі зрозумілих причин не наводимо.

* * * * *

Другий примір.

Близько міста Винипеґу, на фармах в Бирде Гил, Гері Вушель літ 51 молотив цілу неділю пшеницю,що зародила як ніколи. Це була неділя Чесного Хреста— 27 вересня 1942 р.

Тої самої неділі в годині точно пів до третої привезли його до лічниці св. Боніфатія з розбитою головою і поломаними обома руками. Привіз брат, бо він сам був непритомний і в грізнім стані.

* * * * *

Ми не кажемо, що Бог покарав одного чи другого.

Але дня святого нікому безкарно і ніколи нарушувати невільно!

І Бог в своїх заповідях виразно приказав: Памятай день святий святкувати!

ПОЛІВІННЯ НАСТРОЇВ В АНҐЛІКАНСЬКІЙ ЦЕРКВІ

Перед революцією в Росії в минулій світовій війні, найважнійшу ролю відіграла російська Православна Церква. Її представники, архієрей, рядове духовенство і монашество. На чолі тої Церкви стояв святійший Синод, котрого голову знова іменував сам цар— значить, фактично сам цар був найвищим головою російської Церкви. Ця Церква видала тоді звісного Распутіна, що мав страшний вплив на царську родину і прискорив трагедію Росії. Много вищих російських духовників пішло прямо в революцію і був розвал тої Церкви страшний. Вскорі повстали всякі роди православія в Росії, а одним з найстрашнійших був рід так званої Живої Церкви, на чолі котрої станув митрополит Антонін, явний большевик і безбожник. Ба що більше, чекісти стали навіть провідниками Церкви і доконали її з середини. А з нею перекинули все, що ще стояло на ногах в цім російськім царстві. Церква з середини перемінила лице і життя Росії. Так було і того ніхто заперечити негоден, хто знає російську революцію та її початки в 1917 і 1918 роках.

Коли пишемо про це, то пишемо тому, бо деякі подібні познаки нині діють в Англіканській Церкві, і коли їм не будуть протиставитися ззарання і успішно, то звичайно так є, що подібні причини мають подібні наслідки.

Отже.

Преса з Англії подає, що декан старовинної катедри в Кентербирі, Гюлет Джансон, отже вищий духовник —написав статтю до одинокого комуністичного дневника в Англії— Дейлі Воркер— де домагається понад голови політичних і державних своїх провідників в Англії— отворення другого фронту негайно. Він прецінь мав нагоду написати хочби це саме, однак дейнде, в іншій часописі. Та він вибирає якраз комуністичну часопись і там пише, чим своїм іменем, впливом і становищем покриває всю роботу комуністів та голосить їх домагання —тоді, коли премієр Чирчил в парляменті остерігає і напоминає, щоби справу другого фронту лишити до рішення урядови, коли і де і як це мається стати.

Другий факт.

26 вересня промовляли в Алберт Гол в Льондоні арх. Кентербирі, арх. Йорку і Сир Стефорд Крипс— всі звісні з лівих настроїв. Промови були на тему повоєнних змін. Арх. Кентербирі говорив, що англійська нація складається з двох! З богатих і з бідних. Він згадав, що колиб деяким дали нагоду, то вони навіть воздух, яким дихаємо, взяліб в аренду і казаліб собі за нього платити. Так сталося з землею і водою. Він не виступив явно проти приватної власности, але проти виключної власности і домагався рішучих змін по війні. В якім напрямі, блише не сказано— але можемо тільки додуматися. З одної сторони похвалив банкирів за їх чесність, здібність і змисл прилюдности—але з другої сторони сказав, що банкові кредити повинна перенятя держава. Значить— націоналізація банків.

Арх. Йорку взивав до рільничих реформ проти великої земельної власности.

Сир Стефорд казав, що Англіканська Церква повинна принятя пять домагань президента Рузвелта, що зводяться до того: Рівність нагоди— праця для всіх, що годні працювати—забезпека для тих, що в потребі— покінчити з привілеями немногих— і забезпека приватних свобід для всіх. Він згадав далі, що треба переорґанізувати витвір. Многі особи і орґанізації, в тім Церква, мусять зречися своїх привілеїв. Дітий треба виховувати всіх після одного способу і многі мусять виречися своїх вигод, щоби інші мали все, що потрібне.

* * * * *

До цего пояснення таке. Англіканська Церква в Англії є державною Церквою від часів Генрика VIII, що самий проголосив себе головою Церкви, зірвавши наперед зі св. Отцем, тому що Папа не хотів позволити на розвід. Тому Англіканська Церква в Англії дістала в дарі від держави всі колишні святині католицькі і майно, її духовні є державними урядниками, що мають високі платні, відповідно до висоти свого уряду. Коли в Алберт Гол говорили про привілеї Церкви, то це була бесіда про дійсні привілеї і майно Англіканської Церкви. Колиж її високі духовники і представники отверто самі домагаються і голосять, що та Церква має зречися своїх привілеїв — то сказатиб словами Шекспіра: "Щось псується в данськім царстві." Видно, що та Церква цілком іде наліво в особах своїх високих представників— з котрих одні стають дописувачами комуністичної газети, а другі прилюдно виступають з всякого рода лівими реформами і змінами, що ідуть по лінії комуністичної пропаганди. Кінець того може бути невеселий. Доживем, побачим...

МИРОН ТЕЙЛЬОР У ПАПИ

Ріжні вісти поширилися по світі з нагоди відвідин особистого представника президента Рузвелта, Мирона Тейльора, у св. Отця. Найбільша американська часопись Ню Йорк Таймс поясняє ці відвідини бажанням Америки представити у Ватикані свої повоєнні ціли, коли ця війна буде побідно закінчена. Блище про це пише на сторінках винипеґської Фрі Прес П. Галі, що каже про Атлянтійський Чартер і можливість подрібного определення воєнних цілий згідно з тим Чартером. Він згадує, що слабою стороною того Чартеру є його загальниковість— нема подрібно з'ясовано цілий війни. І тому той Чартер мабуть в Европі не має популярности. Заходить можливість що президент Рузвелт проголосить подрібно наші воєнні ціли, защо і чому ми воюємо. Тому Тейльор відвідав св. Отця і представив ці намічені ціли, бажаючи вивідати настрої і думки Ватикану в цій справі. Однак, як подають, Ватикан в цій справі задержав безоглядний спокій і тяжко було засягнути його опінії. З тої нагоди Ню Йорк Таймс пригадує, яка велика є вартість Латеранського Договору з 1929 року, силою котрого Папі признано тих кількадцять акрів Ватикану, як суверенові. Тому тепер представник воюючої держави міг приїхати в саме серце ворожої держави, до Риму, бо Ватикан лежить в середині Риму, як до суверенної маленької держави і представити погляд Америки на будучий побідний мир. При цій нагоді стверджується також, що св. Отець не думає тепер робити дальших і нових мирових предложень— доза тими, що вже кілька разів робив.

З того бачимо, що цілий світ нині чи-

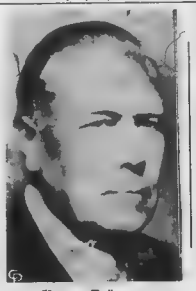

Мирон Тейльор,
представник президента Рузвелта, що недавно відвідав св. Отця Папу Пія XII і мав довгі конференції у Ватикані. Ці його відвідини викликали скрізь по світі ріжні додумування і пояснення.

слиться і з пошаною та надією звертається до голови Католицької Церкви, того морального представника людства на цім світі, о поміч і раду в найтяжчих світових справах.

В ХУСТІ ВИХОДИТЬ ТАЙНА ЧАСОПИСЬ

Через льондонські чеські кола прийшла вістка про це, що українці в Хусті на Карпатській Україні видають свою тайну часопись "Хустський Голос," котрий взиває карпатських українців не іти до мадярського війська, але втікати вгори і приставати до повстанців, та винищувати мадярів. Мадяри прилюдно оголосили велику надгороду за викриття тої друкарні і людий, що ведуть цю проти них працю.

ЗАМОРОЖЕННЯ ЦІН І ПЛАТЕНЬ В АМЕРИЦІ

З жовтня президент Рузвелт, дістався всі воєнні повновласти проти інфляції, сейчас видав рішення в справі замороження цін, заплат, приходів, фармерських цін і мешканевих—щоби протиділяти намірений інфляції і устійнити життя в Америці на весь час війни. Суддя Найвищого Суду Джеймс Бирнс зістав назначений головою економічної ради, йому до помочі є 14 дорадників. Всі ціни і платні заморожені в цій висоті, як мали з днем 15 вересня цього року.

КРІЗА ХРИСТІЯНСТВА

(Продовженя)

Місія союзників

В приміненні до союзників це значить, що головним двигарем в них є демократія. Однак той добрий корабель "демократія" має всякі водорости на собі, котрі треба пообтинати, якщо корабель має справно плисти. Той корабель віз вартісний набір: значіння людини, значіння людської особовости, Божий дарунок для нас, чотири свободи президента Рузвелта— свобода від нужди, від страху, свобода слова і свобода релігії. Ми мусимо їх зберегти, а годні ми вчинити це лише тоді, коли привернемо Божу справедливість, коли усунемо нарости, які наросли на кораблі демократії.

Тими наростами після о. Шіна є— догми поступу, науки, матеріялізму, релятивізму і дозволу. В справі поступу промовець сказав, що він оснований на мильнім поняттю, немовби людина з природи була добра і здібна до усовершення— та не потребує Божої ласки. Після тої теорії Бог тільки на один крок випередив своє сотворіння і за сто літ буде мати одне совершенство більше, котрого тепер не має. Так говорила теорія часу і простору. А коли хочемо наглядно увидіти, як дуже ми були поступові, вистане глянути на час між недавними війнами, на тих 55 літ між наполеонськими війнами а французько-німецькою війною, 43 літ між останною а першою світовою війною і 21 літ між першою а теперішною світовою війно. Чи це є поступ?

Науковість

Стала догмою тих, що не приймуть жадного знання крім того одного, котре можна ствердити досвідом або справдати статистикою. Вони кажуть, що все то, що нам треба зробити в світі для збереження свободи, є—поширити знання. Але, коли збереження свободи залежить від поширення знання, то як пояснити, що якраз той край, куди з'їздилися всі науковці Канади і Америки, і котрий малпували— край, котрий має більше наукової снаги і поступу— є саме тим краєм, де НЕМА свободи? Японці навчилися нашого західного знання, але яку то мирну свободу вони зазначили через напад на Пирль Гарбор?

Природа належить до Бога. І коли людина, котра заволоділа природою, думає, що вона в тім самім часі може заперечити Бога, природа бунтується проти тої людини.

Матеріялізм

Матеріялізм є догмою тих, що глумляться з позагробового життя, заперечують істнування душі і одиноку ціль життя людини бачуть в матеріяльнім

достатку. Вони кажуть, що всякий клопіт можна звести до того, що чоловік ще не має повного достатку. Але колиб так було, то яка причина, що жовнірі віддають своє життя? Ніколи в часі людської історії не було ще такого достатку і обильности, як тепер, однак нема миру, нема щастя. Найбільше в розпуці не є ті, що бідні, але люди, котрі мають всього доволі. Ці знова не є нещасними тому, що не мають достатку, але тому, що **втратили ціль життя.**

Релятивізм

Догма зглядности полягає в тім, що її визнавці не визнають жадної ріжниці між добром а злом, хіба з привички. З часом суспільність усуне всі наклони і людина стане вільна. Люди висловлюють це звичайно тими словами: "Певно, що ви схочете мене переконувати, що ви ще вірите..." Так говорить так звана інтелігенція, себто люди, що виховані поза межами своєї інтелігенції. Для таких остає одно. Коли нема ріжниці між добром і злом, між тим, що праве, а тим, що лихе— то нехай вияснить, яким правом сміють називати Гітлєра злим? Або коли правда і свобода находяться в ужиточности, то японці мали рацію бомбардувати Пирль Гарбор.

Наша місія

Це є ті нарости, що треба обтяти, коли наш корабель демократії має довести світ до мира. Ми живемо в часі перехідним. Або буде Христос, або антихрист. о. Шін особисто переконаний, що Гітлєр є опутаний злим духом і тому скоро прийде йому кінець. Або здуріє, або сам на себе наложить руку. Інакше тяжко пояснити його ненависть Церкви, Бога і релігії. Гітлєр на землі є видимим головою діявольських сил.

Демократія має також річи, за котрі не варта боротися. Ми не можемо бажати повороту передвоєнних обставин, до привернення того всього, що було— бо коли буде так, то назад дістанемо Гітлєра. Але є також річи, за котрі варта боротися— чотири свободи. Над нами є суверенна Божа рука і Бог дав союзникам до сповнення велике завдання: боронити правду і справедливість проти напасного зла.

(Кінець буде).

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**... не забудьте відказати якусь суму гроша на **свою Церкву— на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні— на свою пресу —** а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

УКРАЇНЦІ ВІДЗНАЧЕНІ ЗА РЕЙД НА ДІЄП

178 канадійців дістали відзначення за хоробрість і справність в бою під Дієп. Між відзначеними є такі українські імена наших вояків: **капраль Адам Бриґидір з Винипегу** дістав медалю за визначне поведення в бою. У

Капр. А. Бриґидір

воєнним звідомленню подано, що його холодна справність і хоробре поведення причинилися до успіху його сотні. Коли в Пурвій ішов бій за кождий дім, він все був на самім переді. Одного разу підчас того бою він відтягнув раненого товариша 400 сяжнів через смугу тяжкого обстрілу аж до схороница, а потім зараз вернув назад серед обстрілу, щоби далі наступати і очищувати доми. Коли настав відворот на пляжу, він разом з капралєм Келлером (з Винипегу дістав медалю) зорганізував і обезпечив відворот раненних в найкращий спосіб. Вони оба не оглядаючись зовсім на власну небезпеку кілька разів вертали серед сильного вогню, щоби ратувати раненних, аж до перших становищ через дроти і вогонь. Так вратовано життя многим воякам. Капраль Бриґидір має 27 літ, роджений у Винипегу, ходив до Технічної школи св. Івана, працював в Манитоба Колд Стородж, до війська вступив у вересні 1939 р.

З почесною згадкою за той бій відмічено рядовика **К. Барановського** з С. Боніфас, що має 25 літ, роджений в Україні, приїхав до Канади 1928 р. До війська вступив в марті 1940 р.

Дальше згадані з почестю оці: **капраль Антін Крижанівський** з Стрия, Альта. і **Лев Лакуста** з Галіфаксу.

Дістав медалю Іван Мізонь з Виндзор.

ПОСВЯЧЕННЯ БУДИНКУ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО СЕМИНАРА

Стемфорд, Кони.—Дня 7 вересня 1942 відбулося благословення нової будови Українського Католицького Семинара в Стемфорді. На це свято прибули 1,500 вірних, представники українських організацій і 30 священиків. Архиерейську Службу Божу відправив Преосв. Владика Константин Богачевський, в асисті Впр. оо. Канцлера Ф. Тарнавського і Антона Лотовича. Діяконували оо. Андрушків і Гриньох, а майстром церемоній був о. Побуцький з Дітройту. Співав хор св. Петра і Павла з Джерзі Сити, Н. Дж., під батутою проф. В. Гели. Владика виголосив зворушаючу промову підчеркуючи великі жертви українських робітників, що впродовж девятьох літ збудували український центр в Стемфорді, коштом біля $700.000. По англійськи промовляв Всеч. о. Юрій А. Калган, пригадуючи, що українці так як і ірляндці своїми власними силами будували церкви, школи, музеї і інші культурні установи.

По богослуженні відбулося посвячення величавого модерно уряженого будинку, а опісля відбувся бенкет. Товстмайстром був др. Л. Цегельський, а промовляли канцлер Ф. Тарнавський, о. Я. Дебур, майор міста Гонод. Від організацій промовляли: Р. Слободян, від У. Н. Союзу; о. В. Білинський, від Провидіння і В. Лотоцький, від часописі Америка. При кінці промовив впорядчик і господар цього свята, Всеч. о. Роман Крупа.

По бенкеті відбувся концерт в салі семинара. Співав джерзисітський хор під проводом В. Гели.

В справах наших шкіл, коли треба учителя—або коли учитель шукає посади, зверніться негайно до **о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.**
В наших школах наші учителі!
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ДЕСЯТЬ ЛІТ ПРАЦІ БУК-а.... (Продовження з сторони 4)

значіння Церкви і священика підкопане і надломане, там нема з ким і як переводити виборів, там все запалося в безодню народного безглуздя і неробства. Витягати звідтам загорільців і розяренців в останню хвилину і думати, що можете їх поставити згідливо побіч себе до праці— це хіба Боже чудо в силі доконати. Але ми **запобігаємо** тим обставинам. БУК це організація чиста, здорова, якости, для позитивної праці, з Церквою— і тому веде до кращої будучности!

Ще богато остає зробити для тої будучности. А про це в черговій статті.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Жертвували ласкаво:

о. Мирослав Колодій, Рама, Саск. .. $2.50
Відділ ч. 59, Шіго, Саск.—старанням о. Дм. Гаврилюка ЧНІ $2.00
Михайло Чубак з Рами передплатив свому сусіді С. Петришиному БНації на цілий рік $1.00
Збірка в Канорі, Саск. на принятію в панства Ковблів $4.20

Всім жертводавцям сердечно дякуємо в Христі!

— ДОПИСИ —

КАНОРА, САСК.

Пан Йосиф Ковбель є молодий аптикар в Канорі, походить з околиці Сматс. Його молода подруга е донькою **панства Кривих з Бюкенан,** шлюб був в серпні ц.р. Молодята замешкали в Канорі, де пан Ковбель має аптику. В їх честь пані Жіночого товариства при церкві справили принятя в Парохіяльнім Домі 9 вересня. По вечері попросили о збірку на БНації, котру в сумі $4.20 переслав **п. Стефан Шебець.** Всім ласкавим жертводавцям належить щира подяка.

ГЕФОРД, САСК.

В суботу 5 вересня вечером членкині тов. ім. Лесі Українки зійшлися до дому **пані А. Кірик,** щоби попрощати її з нагоди її виїзду до Норт Бетелфорд. Гості відспівали пісню "Прощай нам сестро" а **пані М. Черній** сказала прощальне слово. Вона надмітила, як важко е працювати активну і працьовиту членкиню і побажала їй найкращого на новім місці. **Пані Ребрина** вручила на памятку дарунок від товариства.

Пані Кірик подякувала за дарунок і сказала, що все буде памятати про нас в Гефорд. Підчас перекуски **пані Ребрина** попросила о збірку на пресфонд БНації— зібрано $1.25. Щиро дякуємо за збірку а панству Кірикам бажаємо ще раз найкращого пожиття. О.В.

ОКРУЖНИЙ З'ІЗД БУК-а В РАМІ, САСК.

Окружний з'їзд БУК-а в Рамі відбувся з великим успіхом в неділю 13 вересня. Погода була дуже гарна. В самий день з'їзду були дві Служби Божі, на обох велике число молоді і старших приступили до св. Тайн. На співаній Службі Божій проповідував **о. Йосиф Корба ЧНІ.** з Робліну. Місцевий парох **о. М. Колодій** поблагословив всіх найсв. Тайнами.

Після богослуження був спільний обід в Парохіяльнім Домі. Потім всі посідали на розставлених лавках, а були представники майже цілої околиці. Отець парох привитав присутних і вказав на ціль з'їздів, які рік річно відбуваються в Рамі. Ходить о скріплення католицького духа і єдности серед українців. **Маємо запанатися** з нашими здобутками а й недомаганнями, щоби на будуче їх усунути, а тим самим причинитися до розвою Канади й гідно сповнити своє завдання супроти рідного народу. Опісля покликав до слова запрошених промовців.

Інжинір В. Коссар, представник саскачеванського університету, дав дуже цінний виклад на тему новітнього хліборобства.

Яків Д. Стратійчук, голова провінціяльного БУК-а, говорив на тему: Осяги БУК-а за час його десятилітної діяльности. Він вівзав під кінець промови до плачення довгів, бо знова може прийти криза по війні.

Б. Л. Корчинський, директор прилюдної школи в Рамі, вказав на конечність більшого зацікавлення політичними справами Канади, бо наша доля в демократичній країні залежить вельми від нас самих, о скільки ми беремо живу участь в політичному житті нашого краю.

Накінець промовив **о. Й. Корба ЧНІ.** і представив тяжке переживання українського народу на західних українських землях і наші виборені здобутки. Переповів також страхіття новітньої війни, які він пережив в часі німецького нападу на Львів. Також розповів про свою повну пригод подорож підчас війни до Канади. Присутні дуже уважно вислухали тої доповіді а навіть неодин нишком втирав сльози. Потім отець візвав присутних до праці для єдности українського народу в Канаді в одній Католицькій Церкві, бо в цій єдності наша сила. Також взивав до чинної помочі Канаді, що устрій Канади, опертий на віковім досвіді Великої Британії, є справедливий для всіх і тому треба його боронити навіть найбільшою жертвою— власного життя. Окликом "Хай живе Канада!"— закінчив свій цінний виклад.

Тоді, о. парох подякував всім докладчикам за цінні виклади. Відспівали "О, Україно" і "Боже щасти." Так закінчено з'їзд.

Присутні не забули на свою пресу, носія великих ідей серед українців в Канаді, і зложили $8.50. Гроші поділено на БНації і У Вісти. Збірку перевели панове Ю. Кривий і П. Гадубяк.

УКРАЇНСЬКА ЖІНОЧА РАДА У ВИНИПЕГУ

Теперішний час, це не лишень час кривавої боротьби і болючих посвят— це переломень світових змін.

Так починає УЖР у Винипегу свою відозву і зовсім слушно. Супроти таких часів і ми мусимо дорости до величі завдання, якщо не хочемо потім в безсилю нарікати, що колесо історії нас переїхало. Нам треба взяти вповні і ревно наші обовязки для Канади— а особливо українське жіноцтво.

УЖР у Винипегу під тим оглядом виконала чимало праці і далі виконуватиме під проводом своєї теперішної голови пані Тетяни Кройтор. Членки тримають три вугли дому, чим часто хваляться. Є нагода для них тепер прислужитися нашій Канаді і українській нації своїм трудом, працею, чесностями і пропагандою в найкращім того слова значінню. А слова оправдають вчинки.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

У вівторок, 8 вересня 1942, помер в **Седлі, Саск.,** тамошній піонір **Василь Василенький** в 58 році життя. Покійний був українського походження, уродився 7 жовтня 1884 р. в Хороствці, повіт Гусятин. Був молодим хлопцем, коли 1902 р. приїхав до Канади— шукати тут кращої долі. По двох роках побуту тут оженився у Винипегу. Коли зачала будуватися нова галузь дороги до Арколя, молоде подружа поїхали до Седлі, Саск. Там остав при праці, як секційний форман аж до смерти. Був щирим робітником і міг дістати кращу працю. Однак покійний рішив і не хотів лишати свого місця.

Вся праця покійного то був труд, безперервний і щирий для своїх роботодавців, родини і Церкви. Місцевість вся заселена німцями і французами. Українських родин більше не було і тому не було змоги будувати українську католицьку церкву. Тому покійний пристав до місцевої католицької церкви латинського обряду і остав її вірним членом до смерти.

Похоронні богослуження відправив місцевий парох о. Тімізен в сослуженню двох сусідних священиків. Похоронили його на місцевім католицькім цвинтарі. Полишив опечалену жену Анастазію, трох синів і три доньки, котрих випровадив гідно в люди. Найстарша його донька Анна покінчила університетські студії зі степенем В.А. — вона вступила до монастиря і тепер е учителькою при монастирі св. Августина в Ріджайні. Друга донька Рожа скінчила вищу школу і стала доглядачкою хорих в лічниці С. Боніфатія— потім віддалася і гарно газдує в Седлі. Донька Марія також скінчила університетські студії зі степенем В.А., вступила до Сестер і є тепер в монастирі у Наягара Фолс. Син Михайло покінчив вищу школу, оженився і від років служить при війську як радіомеханік у Венкувер. Найменший син Йосиф, котрого покійний найбільше любив, остав тепер на газдівстві. А третий син є лікарем і докінчує практику в лічниці в Ріджайні. На похорон приїхали всі діти, братанки і знакомі, навіть з Винипегу, щоби віддати покійному останну честь та відпровадити тлінні останки на місце вічного спочинку. Покійний дійсно гарно виховав свою родину і є взором доброго батька, чоловіка і громадянина. Певно, діти не забудуть щирости і любови свого батька і молитимуть Всевишнього Бога, щоби канадійська земля, зрошена тяжким потом і трудом покійного, стала йому легка в спочинку, як перо. Вічна Йому Память!

Л. Угринюк.

ВАЖНІ ЗМІНИ В НАБУТТЮ ГОРОЖАНСТВА В КАНАДІ

З початком нового року в Канаді обовязуватимуть правила, подібні до тих, що тепер є в Америці. Відтоді кождий чужинець, що скінчив 18 рік життя і хоче стати канадійським горожанином, має піти до найближчого суду в своїм окрузі і там виповнити подання, що він чи вона хоче стати горожанином. Тим чином заявляється, що дана особа хоче зречися попереднього свого горожанства і настало замешкати в Канаді.

Коли таке подання приймуть, відтоді даний чужинець називається "заявлений чужинець"—а всі прочі чужинці є "незаявлені чужинці."

Це подання то є перші папери горожанські і треба почекати ще один рік, заки хто дістане дійсні горожанські папери. Треба однак знати, що секретар стану може відмовитися прийняти подання від того, котрого узнасть за небажаного і також це, що горожанської грамоти не дістане ніхто перед часом пять літного побуту в Канаді.

Коли хто є заявленим горожанином, він тим самим принимає на себе добровільно обовязки і тягарі Канади, між іншим примусову військову службу.

Всі, що хочуть стати горожанами Канади і скінчили 18 пять, будуть мати нагоду заявити себе по дні 1 січня 1943 року.

Незаявлені чужинці таких країв, як Бельгія, Чехословаччина, Голяндія, Норвегія, Польща і Югославія, коли вступлять до армій тих країв, тим самим ще не стратили прав на будуче стати горожанами Канади. Коли такого жовніра звільнять потім з його армії поза Канадою, то до трох місяців він має право вернути до Канади, якщо в тім часі, коли вступив до тої армії, був законним мешканцем Канади. А коли вступив до тої армії, то вся його служба при війську в тій армії поза Канадою, буде йому вчислена до побуту в Канаді в розумінню Акту горожанства.

Чужинці, що не мають жадного горожанства, будуть покликані до війська нарівні з канадійцями.

Ворожі чужинці можуть внести подання о перші папери, але влада наперед провірить їх поведення, заки видасть їм ці папери. Легко може також відмовити. Ворожих чужинців до війська покликувати не будуть.

Колиб чужинець невтральної країни або союзної вніс подання о звільнення від війська на тій основі, що він іншої національности, то тим чином він раз на все тратить всі права і привілеї стати горожанином в Канаді як британський підданий і коли настане практична можливість влада може його депортувати з Канади.

ЯК ПРОМІНЬ СОНЦЯ СЕРЕД ІМЛИ

В трету річницю війни ватиканський часопис Оссерваторе Романо написав, що праця Ватикану була наче промінь серед імли в цім часі війни.

"Коли мла густіла, тоді папське світло ясніло тим більше, так що можнаб пригадати слова пророка "ніч проясниться наче день."— Так можемо зувидіти, як серед тяжкої смертельної ночі діяльність наслідників св. Петра без перерви була одинокою поживою для світла правдивої цивілізації."

Такі часи

Газдине, таже ви мені продали несвіжі яйця.

Та де, прошу пані, такі часи тепер настали, що не лише між людьми нема порядних людей, але навіть уже й курка не знесе порядного яйця...

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(15)

Я стиснув тільки її рапаву, велику руку й промимрив якесь слово подяки. Вона несподівано нахилилась і поцілувала мою руку. Поки я встиг її вихопити— вона вже зникла в кущах.

Це була дивна пригода, проте не було часу розважати над нею. Я перелигнув тин і пропав у росі, в хвилях трав. Кожної хвилі могла розпочатись погоня. Тріск пострілів виразно дійшов до мого вуха. Це розстрілювали останніх із експедиції. Я поринув в імлу, подався попід верби й біг навманнє, проти себе, туди, де бовваніли стіни яру. Озирнувшись, я тільки бачив, як сходиться схвильована мною білява імла, як важко лягає мій слід у росі. Кругом була тиша, непорушна, глупа. Ця широченна лука, що обіймала перстенем село, зайнята імлою й посинена місяцем, мала в собі щось чудне, приворожуюче. Стояла тиха й мертва, повна привидів, що зливались у туман. Мені мимохіть стало моторошно. Знову хвилювала мене нечувана краса цієї країни. Серце вилітало мені з грудий, коли я добився до куциків терня, що збігали валкою із кручі. Чіпляючись за гілки, за коріння, зриваючи руки в кров, я видряпався таки з ярка. Глянув позад себе— село бовваніло в долині, залите туманом, біліло мазанками серед темної вовни садків.

Просто передо мною була хата-штаб. Це осине кубло палахкотіло вогнями, оточене гулом людських голосів і іржанням коней. Півні вже піяли вдруге чи втрете. Я обернувся й шугнув у жита, мов заяць. Збіжжа шуміло мені над головою. Цей могутний праліс чорнозему закривав мене цілого. Я шугнув і біг усе вперед і вперед цим зеленим морем стебел і колосків, цим безкраїм морем збіжжа. Тут уже я був спокійний, тут знайти мене було не так легко. Схід яснів усе більше. Ніч минала.

Мій одяг, мої чоботи були зарошені вкрай, зовсім мокрі. Я присідав іноді, пробігаючи межами, щоб перевести духа. Голова дудніла й тяжіла. На мундирі позаплікалась кров. Кров була й на руках, подряпаних шипшиною й глогом. Але найголовнійше було те, що я був вільний. Треба добитись до міста й здати звіт, ганебний звіт, про що безглуздо пригоду. Сідаючи на межі та розважаючи всі минулі події, я знаходив тільки одну думку, що не вміліла мені паленіти від сорому. Це було маріння про помсту. Я обдумував її вже заздалегідь, я милувався перед часом її розкішю. За моїх двадцять вісим вояків я зрівняю з землею двадцять вісим волостей. Я перейду їх вогнем і мечем, я дібюсь того, що ще третє покоління тих бунтарів буде вжахатись на звук мого імення. Я тремтів на одну думку про це, якби я розправився зі старим дияволом і його штабом. Але це була справа майбутнього. Мені треба як найшвидше вибратись із цього осиного кубла. Я ще в його владі. Я ще у владі цих збіж, що як і вся тутешна природа, як і все підсоння, дишуть заодно з мешканцями. Дишуть зрадою, підступом, бунтом. Я не біг тратити ані хвилини, я не міг відпочивати. Зірвавшись, я продирався крізь цей безконечний гай жит і пшениць, тихий і зрадливий... Ця його зелена тиша ставала жахною. Збіжа копивались, котили филі, як море, сріблились колоссям до світанку ішли, іщли в безвість. Проте вони всі будуть і є наші, принаймні цього року. Я уявив собі валки вагонів, навантажені борошном. Вони вивозять золото цієї країни, її скарб. Цього року врожай якби зумисне видавався небувалий. Я був би за тим, щоби вивезти звідти все, до останнього зерна, не лишаючи навіть на засів, щоб на другий рік ці бандитські кодла спухли від голоду. Так, голод найкращий лік на цю прокляту криниию зради. Виморити її, щоб не осталось ані старого, ані малого, щоб дати місце новим людям, покірні як фелляги, як вівці. Це ідея.

(Далі буде)..

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(3)

Війт оповів мені далі цілу історію про Гаврила Чорнія.

—Був то колись заможний господар, —говорив війт,— мав пятнайцять моргів поля, мав хорошу чесну жінку, добру господиню. Кождий на його місці уважавби себе щасливим чоловіком і працювавби, як Бог приказав. Але Гаврило був ледачий, до роботи не брався, а зате пив, як день, так ніч, і пропив він розум, пропив жінку і ціле господарство. Бідна жінка була тиха, терпелива, сама хотіла вести лад у цім господарстві й замучилась нещасна, не зазнавши в своїм життю ніякого щастя, крім бійки та зневаги від свого чоловіка. Тоді Гаврило, ніби з розпуки за жінкою, став іще гірше пити, а як на гроші не хотілось працювати, то став продавати землю, один шматок за другим. Вкінці оженився вдруге, однак друга жінка не в першу вдалася, не ставила йому жадної перешкоди в гультайськім життю, але навпаки— у всім йому потурала, і навіть, як кажуть, заохочувала продавати землю, бо з кождої продажі вміла щось для себе вициганити. Се також добра скотина, що дбає лиш про свою пельку, хоч і не пяничить. Одним словом —яке їхало, таке здибало. І продавав Гаврило, поки не лишилось усього три морги з хатою, що по першій жінці як материзна мали перейти на дитину, на дівчину з першого подружа. Та Гаврило й до того став щірити зуби. Тоді найшлись добрі люди, що обстали за сиротою і непоправного пяницю відгали під курателю, а Гаврило, не сміючи пропивати поля, давай виносити з хати, що попаде— збіжа, одіж, та все тащить до кошми. Тоді люба жіночка змінила поставу, взяла все під ключ і стережеться свого товариша, як вогню. Та все інолі пощастить йому що винести і тоді вже пе, воденьку собі пає. Від того часу також завелися в тій хаті безнастанні сварки, бійки, правдиве пекло. А хороша ліавчина, як писаночка! Отсе він такий, яким ви його бачили, пане— закінчив війт своє оповідання— нужденний, опущений. Коли не має защо пити, то не пе, ходить, як затросний. Але коли де роздобуде який гріш, то пе вже до безпамяти, а потім рачки лізе додому, та ще й дома робить бучу.

Я признаюсь, що Гаврило Чорній мене вельми зацікавив. Я чув богато про налоговних пяниць, однак же до сього часу не лучалось мені ані разу ближче пізнати таку хоробливу нещасну людину. І хоч війт перестерігав мене, щоб занадто не зучати до себе Гаврила, то я таки постановив інакше. Зучати його до себе і стежити його натуру.

—Може,—думав я собі— вдасться мені вислідити властиву причину, чого він пустився на ту дорогу, а може я буду такий щасливий, що приведу його до розуму, до опамятання.

НА ВЕРХАХ

Гей гори!
Верхами
Йдуть шуми лісами,
Вже мені не буде,
Так добре не буде
Як з вами,
Як з вами.

Смереко, смереко,
Висока смереко!
Не грай так розбільно,
Шуми вільно-вільно
Далеко,
Далеко.

Прощавайте други,
Ліси і яруги!
І ти, моя пісне,
Гинь, бо серце трісне
Від туги,
Від туги.

Бувай здоров верше,
Мій зелений верше!
Вже нам так не буде,
До смерти не буде,
Як перше,
Як перше.

Остап Луцький.

ОЙ ТАМ НА ГОРІ

(Під ноту "You are my Sunshine")

Ой там на горі в зеленім гаю,
Ой там на горі хрест стоїть,
А під тим хрестом, а під тим хрестом,
Зелена рожа, білий цвіт.

Ой то не рожа, ой то не рожа,
То тільки з рожі білий цвіт,
В моїдівчини дрібненькі сльози,
Що вона плаче день тай ніч.

Ой гиля гуси на бистру воду,
Ой гиля гуси до води,
Прошу тя милий, голубе сивий,
Ти до другої не ходи.

Ой гиля гуси на бистру воду,
Ой гиля гуси, гусоньки,
Не думай милий, голубе сивий,
Що любов то жартоньки.

др. Дейфо

ПОСТАВА

Ми вчили пятернят, щоби ходили просто і прямо. Не лишень з того огляду, що діти і старші так виглядають краще, але і з тої причини, що ніколи дитина не може бути здорова, коли її постава не є правильна.

Дуже сумно є глядіти, коли старий чи молодий ідє з опалими раменами, зі запалими грудьми, аж легким тяжко віддихати. На нещастя того аж надто богато і тому родичі повинні на це уважати.

Коли дитина западається в себе підчас того, як стоїть, то вона не дає нагоди, щоби її жолудок працював як слід. Бо мязи жолудка і пахвини вянуть, а сам жолудок випинається наверх. А коли таке має місце, тоді щось є зле. Або дитина зле стоїть, або невідповідно відживлена. Коли дитина стоїть цілком прямо і просто, а живіт таки випинається, то возьміть її до лікаря.

Коли хто стоїть недбало, тоді живіт випинається і пахвина не лежить правильно. Все опадає і натискає наділ. Коли дитина так стоїть, тоді до того стану прилучаться ще інші недолядности. Правдоподібно буде носити голову випняту вперед, а коліна викривлені.

Ці недостачі набувається тоді, коли хто дає своїм мязам волю якраз в той час, як вони мають піддержувати тіло в правильній лінії. Коли ці мязи спочивають, то за них мусять робити роботу інші. Це є якраз причиною, чому діти зі злою поставою звичайно нарікають, що вони змучені. Хто ходить неправильно, того будуть боліти крижі і ноги.

Але коли від самого ранку, відколи ваша дитина перший раз ступить, або лише сяде, що вона мусить сидіти чи стояти просто, рівно, то виросте така дитина на простого, здорового чоловіка. Наділі кождий, чи старий, чи молодий, повинен стояти з раменами взад, підбородя наперед, плечі просто, коліна просто. Коли того навчитися змалку і придержуватися того ціле життя, тоді чоловік звикне до того, як до віддихання.

Спробуйте хочаб тепер. Коли ви маєте понад 40 літ і ваш живіт робить вам клопіт, бо випинається наперед, то ставайте так, щоби просто лінія від середини вашої голови на землю ішла менше більше через середину вашого тіла і ніг аж до стіп. А тоді дивіться, як живіт верне назад на своє місце.

Коли вчите свою дитину стояти просто, вчите її рівноважити вагу тіла на обох ногах. Знова, коли постава є зла, тоді тої рівноваги нема. Це значить, що кілька мязів в плечах і ногах мусить виконати ту працю, що її мають виконати всі мязи разом. Чи диво тоді, що дитина нарікає, буцімто вона змучена?

ПОМЯНИК
УСОПШИХ РОДИНИ
З пересилкою ..... 15ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

BY HOOK OR CROOK

Let not your pious eyes and ears be scandalized, O patient Reader, by this title, for in the thought of our friend Father Knox, these words are far from being a Machiavellian slogan (Doctrine of: 'The end justifies the means.")

But between us, does not an original title strike you better? The motto of our Youth should be these words as explained by Fr. Knox, for, following in the footsteps of her Divine Spouse and Founder, Mother Church has always tried to work by the hook of the fisherman or the crook of the shepherd. Look into the Gospel and see for yourself. Are not the figures of the shepherd and the fisherman amongst the most interesting and most popular? Before becoming the Spiritual Shepherd of the Church, and Fisher of souls, was not Peter a real fish-catcher?

According to the doctrine of St. Paul, we are all members of the Mystical Body of Christ. Yes, we are all living cells that form the Body of the Catholic Church.

As such, it needs must be said that we cannot remain parasites and inactive. As food keeps the cells and consequently the members of a physical body in good shape, so should the Mystical Body be always strong by the living doctrine of the Gospel and Catholic Action which contain the spiritual-vitamins so much needed by any soul.

Catholic Action is no invention of the late Pius XI, but the living flower of Christian love, and we all know that the latter dates from Christ Himself.

Catholic Action is but the priesthood of the laity. So, why should the lay people not participate more actively in the hierarchy of the Church under the jurisdiction of the latter's lawful leaders? Catholic Action is a conquest: a conquest of our own souls and then that of the others, for good examples attract more than eloquent sermons or speeches.. "Doc, why do you not cure yourself first?"

The tools to be used are the crook of the shepherd and the hook of the fisherman. Our field of action is our souls and those of the people of our respective class in life above all.

To you, dear Reader, statistics may be something dry, but to me they are of paramount importance. Take any of the newspapers round your locality and cast an eye on the write-ups about weddings and funerals. What do you find? A lot of Ukrainian names... names of people who lost the faith of our fathers. Whose fault is it? It is due to the lack of priests but also to the fact that those people just let themselves go because others did the same. There were no stimulating examples and no Christian love and correction. According to these vital statistics, this tide is rising to an appalling level.

"But Father, they are such a nice couple and so much in love; what can we do?"

To this "quasi-eternal" answer which is rapidly becoming a classical "cliche," I will answer that true live is not based on looks alone which are only skin-deep, but above all on the virtues and nobility of character of the parties interested, which parties take each other to complete themselves and help save their souls. Such and only such love can stand firm throuh the trials and storms of life.

The living proof of my frank assertion can be easily found in the history of Hollywood where there are Catholic and non-Catholic actors.

Shepherds and fishers of the hearts and souls of our Brothers in Christ we all needs must become. Let us not be like Cain and say: "Am I the guardian of my brother?" We should not be only guardians, but also saviours of their souls, for St. Paul says: "I add what lacks to the Passion of Christ."

After reading these sincere lines, are you still going to remain inactive and say that we need no strong organization, no Youth movement? The answer should be not only on your lips but in your noble soul and in your hands. How about it, Pal?

Until the next time: FATHER NICK.

"QUO VADIS?"

(To the actual and potential leaders of our dear Youth).

A very captivating legend tells us that one day Peter, the first Pope, became discouraged with the pagan Rome and decided to run away. On the outskirts of the Eternal City, he was met by Jesus, the Invisible Head of the Church and the Divine Master was asked by Peter this simple question: "Where are You going?... "To be crucified again in the City" was the Lord's answer. Peter took the hint and, with tears in his eyes, went back to his duties.

Dear and self-sacrificing Leaders, do you not sometimes come to the same situation and say: "Ah, what's the use? Nobody takes me seriously. I get no credit for my work. Even those whose duty it is to help me do not seem to care what happens to our Youth. Why should I be a "sucker" and worry if they do not?"

Try and remember that God takes you seriously and that there are others like you. Doubts and the apparent lack of interest on the part of others should make you redouble your efforts. Take the lives of the Saints; they were persecuted by their best friends and superiors even, but did they resign? A real leader moulds all impediments and circumstances into what form he likes, but it takes time and patience. Do not be presumptious and think that our Youth's future depends solely upon your efforts; you may never see the 'harvest' of your work, but does that mean that you have to stop 'ploughing' and 'sowing'? If someone does put sticks in your wheels, break them diplomatically if you can without hurting anyone, and if that is impossible, break them strenuously for the good of the majority is to be over that of the individuals... but do it within the limits of right and Christian love. Even St. Thom. Aquinas says that there is a justified anger inspired by the love for truth and good.

Yes, imitate Peter all the way, but not half-way only.

If your efforts were to bear fruit right off, you would think yourself a genious or an indispensible person and that would make you fall into a false sense of security and pride.

Take for instance the Communists captured by the merciless Gestapo; in concentration camps like that of Fuhlsbuettel and Papenburg as well as in Ploetzensee Prison, they study Marxism and make propaganda under the very noses of the guards. The priests in there are more admirable because they work for God. Here is what one prisoner says of them: "I was surprised to find how close the minds and hearts of these soldiers of God were to the minds and hearts of the German people. Not one of these priests ever gave me the impression that I was dealing with an opportunist or a hypocrite. I found in them keen-eyed, warm-hearted and understanding crusaders for human rights." —Such is the tribute paid them by an ex-Communist.

Yes, under the most trying circumstances these men work: some for the triumph of evil and others for the glory of God and the good of their people. Among the latter group, we have Father Meyer S.J. and Pastor Niemoeller who maybe already has become a Catholic. Such examples should help us not to get weary and give up hope for our future. If the sons of Darkness can be so active and full of hope for the World-Revolution, why cannot the sons of Light be at least as good and persistent?

Now, it is up to YOU... Chins UP!

FATHER NICK.

ANNOUNCEMENT

Club and social writeups, articles of interest to the youth, and news of our Ukrainian Youth from all districts are urgently needed.

The Central Committee's call is plain and expressive: "The Youth Herald is your paper, young Ukrainians—your ideas on how to improve it are welcome. If we all work together we'll make the Youth Herald the best youth paper in Canada."

Consider the vast number of our Ukrainian Catholic youth in Canada, and the education that most of them have attained, we think that we in least should be in a position to publish a semi-monthly such as the Youth Herald. We therefore, earnestly invite our clubs and individual writers to send us reports, articles, news, poems or anything that may be of interest of our Canadian youth of Ukrainian origin. You may write in English or Ukrainian. Your co-operation will certainly be appreciated. Help us in order that we may help you and others.

All mail to be addressed to: THE EDITOR, YOUTH HERALD, 749 Manitoba Avenue, Winnipeg, Man.

Letters regarding the Ukrainian Catholic Youth League should be addressed to the president: Mr. Paul Bozyk, 78 Disraeli St., Winnipeg, Man.

THE YOUTH HERALD'S –KORNY KORNER
(or I did'nt wanna dood it—but they made me)

Here is a "hat story" to cap all hot stories, so gleefully recounted by amused males—and it is true too.

A Forth Worth woman stopped on her way to a funeral and bought a little bandeau, had it packed in a transparent box, and upon arriving at the funeral home set it in a corner just inside the side door so that she could pick it up after the services were over.

She made her way to a seat, and a few minutes later looked up to see her new headgear among the floral tributes on the casket!

Even at the cemetery, she found no opportunity to gracefully retrieve it, so she stood by and saw it still on the casket when it was lowered into the grave.

From tailor's bills, doctor's pills, sudden chills and other ills—deliver us. From want of gold, wives that scold, maidens old and widows bold—deliver us. From seedy coats, protested notes, illegal votes and sinking boats – deliver us. From modest girls, with waving curls and teeth like pearls— well, never mind.

When the flood was over and Noah had freed all the animals, he returned to the ark to make sure all had left. He found two snakes in the corner crying. They told him their sorrow.

"You told us to go forth and multiply upon the earth and we are adders."

"So you complain of finding sand in your soup?"

"Yes, sir."

"Did you join the army to serve your country or to complain about the soup?"

"To serve my country, sir, not to eat it."

"It is the proper of noble hearts to discover the principal need of their time and to devote themselves to it." (Lacordaire).

"It is not to stay in the ciborium that Jesus descends every day from heaven, but in order to find another heaven, that of our soul."(St.Therese I.J.)

He who hides his sins will not prosper, but he who confesses them and quits them will obtain forgiveness." (Lev.,xxviii-13).

"The liberty of christians has its roots in the liberty of God." (Jacques Maritain).

THIS IS THE PEOPLE'S WAR!

"We in the quiet corner of England, have suffered the loss of friends very dear to us. Some—close to this church.

"George West, choir boy. James Ballard, station master and bell ringer, and the proud winner, only an hour before his death of the Beldon Cup for his beautiful Minister Rose. And our hearts go out in sympathy to the two families who share the cruel loss of a young girl who was married at this altar only two weeks ago.

"The homes of many of us have been destroyed and the lives of young and old have been taken. There is scarcely a household that hasn't been struck to the heart. And why? Surely you must have asked yourselves this question. Why in all conscience, should these be the ones to suffer? Children, old people, a young girl at the height of her loyliness. Why these? Are these our soldiers? Are these our fighters? Why should they be sacrificed?

"I shall tell you why. Because this is not only a war of soldiers in uniform, it is the war of the people—of all the people—and it must be fought not only on the battlefield, but in the cities and villages, in the factories and on the farms; in the home and in the heart of every man, woman and child who loves freedom.

"Well, we have buried our dead but we shall not forget them. Instead, they will inspire us with an unbreakable determination to free ourselves and those who come after us from the tyranny and terror that threaten to strike us down. This is the people's war! It is our war! We are the fighters! Fight it, then! Fight it with all that is in us! And may God defend the right."

Henry Wilcoxon as the Vicar in "Mrs. Miniver."

Побідники в грі мяча—старший клюб аматорів Канадійсько-Українського Атлетичного Клюбу у Виннипегу, котрі побідили Транскону і дістали трофей Норткота. Лежать на землі в першім ряді юнаки В. Прокопенко і В. Кормило, любителі грачів. Оба хлопці належать до парохії св. Покрови. Управителем Клюбу є Г. Барчук (стоїть в заднім ряді, другий з ряду) — сотником є, третий біля нього, С. Шалай.

НАША РАДІЄВА ЗІРКА — ПАННА ОЛЬГА ГОЛОВЧУК

Виступає що суботи на радієвій мережі CJRC у Виннипегу, година сема вечір. Співає пісні в супроводі акордіону-- голос чистий, ясний і милий. В родичі живуть 420 Геловей стр.— вся родина є парохіянами церкви св. Покрови. Вони є також членами Інституту Просвіти. Ольга виступає з рамени програми Дейтонс Лимитед— треба, щоби численні наші слухачі на прерії, котрі люблять послухати українських пісень, також любили написати про це до Дейтонс Лимитед, і тим заявили зацікавлення і потребу такої програми. Слово признання і заохоти много значить в цім случаю, а написати лист не так тяжко при крихітці бодай доброї волі. Даймо нашим молодим артистам то попертя, на яке вони заслуговують!

ВІДДАЛИ СВОЄ ЖИТТЯ ЗА КАНАДУ!

Летун дес. Ник. Грегорак з Вінніпегу, поляг в летунському бою за морем. Кінчив Науки у Вінніпегу і в грудні 1939 вступив до війська. У вересні 1941 відїхав за море, скінчивши вишкіл у Брендоні. Полишив обоє родичів, двох братів і чотири сестрі.

Володимир Вовк з Депасу, Ман., поляг у нещасним случаю в Англії, мав 19 літ. Батько його погиб в тра'ці, остала матір, один брат і три сестрі.

Лет. дес. В. Шумський з Вінніпегу, член парохії св. Покрови, поляг за морем. До війська вступив літом 1940, рік потім відїхав до Англії. Полишив матір.

Так Кесиді скоро дістав відповідь на всі свої цікаві питання і тепер американський та англійський амбасадори в Москві студіюють ту відповідь, що з нею робити. Московське радіо надало ту відповідь аж вісім разів по черзі до Англії зараз тої самої ночі, а премієр Чирчил запитаний про ту відповідь, сказав, що не має про це нічого до сказання. Ось так американський цікавий газетяр наколотив і справедливо кажуть, що цікавість то перший степень до пекла. Вже то кращe воєнне діло і ведення держави лишити тим, що до того покликані і не вмішуватися газетярам до справ на яких не богато розуміються.

ЧИТАЙТЕ... ЗАМОВЛЯЙТЕ...

– ПРОПАМЯТНУ КНИГУ –

З Нагоди 50-Ліття Нашого Поселення в Канаді

Ціна $2.50 за Примірник з Пересилкою

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask

Висилка тільки за попереднім надісланням грошей.

THE REDEEMER'S VOICE
YORKTON, SASK.

ЯКЕ ПИТАННЯ, ТАКА ВІДПОВІДЬ

Американський кореспондент в совітах, Генрі Кесиді, конечно хотів й собі зазнати тої слави, що мав Вилкі, і намагався дістати послухання в Сталіна. Але **його не приняли**, тільки спитали, чого хоче. Він представив свої питання на письмі і від Сталіна прийшла відповідь на ці питання, також на письмі —так тята, як питання.

1 питання: Як совіти думають тепер про другий фронт?

Відповідь: Уважають за справу першорядної ваги.

2 питання: Як далеко поміч союзників є успішною і що треба зробити, щоби та поміч стала ще більша і краща?

Відповідь: Коли порівнати поміч союзників з тою помочею, що совіти дають союзникам відтягнувши на себе головну силу німецьких фашистів, то **поміч союзників досі мало** причинилася до успіху. А щоби ту поміч збільшити і поправити, то тільки одного треба: **нехай союзники виповнять свої зобовязання вповні і на час!**

3 питання: Скільки лишилося ще совітської сили до спротиву?

Відповідь: Думаю, що совітська сила опирається німецьким розбійникам своєю силою не є менша, як не більша від снаги німецьких фашистів або якогонебудь напасника, що хоче підбити світ.

ЧИТАЙТЕ ПРЕКРАСНІ КАТЕХИЗМИ

Народний Катехизм, стор. 114 ..... 10ц.
Діточий Катехизм, о. др. В. Кушнір, прекрасний ілюстрований катехизм для дітей ..... 10ц.
Наша Релігія, о. А. Луговий, катехизм в українській і англійській мовах .... 15ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ...

ВЕЛИКИЙ, ЦІКАВИЙ ТА ІЛЮСТРОВАНИЙ

КАЛЄНДАР "Голосу Спасителя"

НА 1943 РІК

МІСТИТЬ:—Царюй між нами; Царице Наша; Боже, послухай благання; Церковний Календар; Загальний устав; Церковний устав на Рік 1943; о. Ст. Демко: Католицька Церква; о. М. Оленьчук: В 30-ліття мого приїзду до Канади; Г. Форд о вірі; Канонік о. П. Божик: У шпиталі Мізерікордія; А. Т.: Три мами; о. Ст. Семчук: "CITY BELL"; Статистика Релігійности між ученими; о. Ст. С. Шавель, ЧНІ.: Як грецькі Митрополити, а опісля московські фальшували українські літописи; о. П. Криворучка: Християнське Вихования Дітей; Що сталося з тою дитиною, яку Христос поставив перед ученіками як взірець?; о. Р. Хомяк, ЧНІ.: Вінок на Могилу Священика Піонїра; о. М. Оленьчук: Між українськими Героями; Тайно пропавші люди; Ангелятко без крил; о. Ст. Семчук: Або то що поможе,; Єпископ Помічник; Ширіть "Голос Спасителя"!; Канонік о. П. Божик: Судовий Процес; Нерозривність Подружжя; о. М. Оленьчук: Боротьба українського народу за волю; У Ньоці Варвари, Комедійка; о. Ст. Семчук: Переломана Дорога; Опіка Матері Божої; Український Народе, Гляди; Веселий Кутик; о. др. В. Кушнір: Що діється з Европою?; Що є найбільшим щастям народу?; Брат С. Методій, ЧБХШ.: Колегія св. Йосифа; Адресар укр. кат. духовенства в Канаді й Америці. —Спис добрих книжок і часописей, оголошення та 49 гарних ілюстрацій. Стор. 160.

Почтою Календар коштує 30ц.

Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

ДОРОГА НА АЛЯСКУ БУДУЄТЬСЯ

Один з мурінів-вояків американської армії працює для нової дороги в Аляску розмальовуючи написи. Цією дорогою попливуть наші засоби і війська на оборону Америки і Канади.

Вояки будують дорогу через канадійські праліси, мочарі, ріки і гори. На знимці бачимо, як військовий потом перевозить через ріку будівничих. Сотки миль дороги вже готові.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ЕЛМВУД—ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Річниця Читальні Просвіти: В суботу дня 3-го жовтня, Читальня Просвіти ім. Т. Шевченка при парохії Пресв. Евхаристії, обходила 24-ту річницю свойого існування. Вечером год. 8.30, в церкві Пресв. Евхаристії панахиду за померших членів Читальні відправив о. Шпитковський. Опісля було святочне прийняття в парохіяльній салі. Між гістьми були присутні: війт з округу Ість Кілдонен, п. Ларсон, радні міста Вінніпегу В. Скраба і Ф. Степнюк, та много других гостей. Молитву перед вечерою провів о. Парох. Проводив вечером Ю. Лихач.

Загальні Збори Марійської Конгрегації: відбулись в неділю 4-го жовтня. На новий рік 1942-1943 вибрано такі панночки до заряду: Анна Ушій, заст. голови, писар: Аделя Лихач, до забавового комітету ввійшли: Марія Коваль, Марія Цар і Анна Лис. Конгрегація числить 20 членів.

В суботу 17-го жовтня наша Парохія святкує свою 24-ту річницю. Докладнійше про це напишемо другим разом.

БАБИНЕ ЛІТО

По ясній синяві гень-гень
Пречиста Діва походжала,
Із кужіля шовковий лен
Святими рученьками пряла.

А янголи ту пряжу брали
І ниточку по ниточці
Кождісінькій сиріточці
На сорочину розділяли.

Летіла пряжа понад полем,
І як найшла де сиротину,
Що заслонялась ліктем голим,
Спускалася при ній вдолину.

Та сироти ниток не брали,
Бо в голову й не покладали,
Що може хтось за них подбати
А то ще хто—Господня Мати!

Роман Купчинський.

НОВИЙ ОБРАЗ

в двох кольорах
НА СПОМИН
ПЕРШОГО СВ. ПРИЧАСТЯ

Замовляйте: Ціна .05ц.

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ПРЕКРАСНІ РЕЛІГІЙНІ ДРАМИ И КОМЕДІЇ

1. Плащик Ганусі ..... .25
2. Перше Причастя у Вязниці ..... .50
3. Вестальки ..... .50
4. Ангел Хоронитель ..... .40
5. Чудо-Диво ..... .40
6. Міріям з Магдалі ..... .50
7. Розпни Його ..... .25
8. Пастир Пастирів ..... .40
9. В зарання щастя ..... .25
10. Чудо в Люрд ..... .40
11. Медалик ..... .25
12. Аероплян св. Катерини ..... .25
13. Ворожбитка ..... .25
14. Чарівниця ..... .25
15. У лісі ..... .25
16. Вуйцуньо ..... .30
17. Отроєна ..... .30
18. Марія Магдалина ..... .30
19. Похорон української незгоди ..... .30
20. Кров за віру ..... .30
21. Ніч у квітках ..... .30
22. Пропала й найшлася ..... .30
23. А совість обрушилась ..... .50

Увага: Отсі представлення висилається лише тим, що вперед надішлють означену належитість. **Замовляйте:**

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Останні Вісти...

Каже, що Вилкі є новітним Марком Польом і виціловує собі дорогу аж до Індій— 7 жовтня виступив в конґресі у Вашинґтоні посол Джан Ренкин і назвав Вендела Вилкі Марком Польом, котрий їздить собі по Китаю, відвідавши Росію і Близщий Схід. Він далі сказав, що "той чоловік своїми дикими заявами **наробив для союзників більше клопоту**, як хтонебудь інший за границею."

"Припускаю, що Вилкі тепер виціловує собі дорогу аж до Індії вздовж Бурми"— сказав Ренкин, натякаючи на той факт, що Вилкі в Куйбишеві цілував на сцені баллєріну, а в Чонкінґу якогось китайського сироту.

"Хочу поґратулютати адміністрації за те, що виреклася його і думаю, що президент в цім ділі має за собою кождого американця, коли ходить о Вилкого."

Діло в тім, що американські урядові кола виперлися тепер, начеб то Вилкі говорив в їх імени. А сам Вилкі сказав на це в Чонкінґу, що він мав лише певні доручення від президента і тоді виступав так, як належало. А впрочім: "Коли я говорю від себе, то я Вендел Вилкі і що мені подобається, то говорю!"

Пропав летун за морем— Десятник Петро Запаринюк з Едмонтону пропав після лету.

Католицька програма на СВС— є кождої неділі пополудні від 2:30 до 3 год. В неділю 18 жовтня на тему: Суспільна природа людини— 25 жовтня: Родина як християнські заведення —1 листопада: Родина як державна одиниця. Промовляє о. др. В. Маркел.

Новий винахід католицького вченого— др. Дж. Спері Сперті, директор Інституту св. Томи, винайшов масть байодайн, що вельми помічна на лічення ран— на війні запотребовання тої масти прямо великанське. Сподіються виробляти денно 1,000 фунтів.

До Отави приїхав большевицький міністер для Канади, Феодор Гусєф з жінкою і донькою. Разом приїхали його перший секретар С. Кудрявцеф і торговельний радник І. Кротоф— всі москалі. Тому що годі було найти для них більшого помешкання, замешкали тимчасово в готелі.

Загострено правила щодо будови нових домів.— Відтепер треба окремого дозволу з Отави на кождий новий будинок, котрого кошти є вище $500. Це відноситься не лишень до тих будинків, котрі доперва зачнуть будувати, але також до тих, котрі вже будують.

На Україні німці заборонили українцям женитися з жидами, всі шлюби є тільки цивільні, церковні як хто хоче. Хлопцям вільно женитися з 18 роком життя, дівчатам вже вільно віддаватися з 15 роком.

Преосвященний Богачевський висвятив в Америці шість питомців на діяконів, всі вони роджені в Америці.

Французи довший час нарікали, що вони не мають відповідного числа своїх людий на вищих військових становищах в Канаді, що відповідалоби їх числу мешканців. Вкінці ці зажалення дійшли до уший Отави і їх вислухали. **Французам дали чимало вищих місць у війську і в адміністрації Канади.**

Влада заплатить дорогу 5,000 робітникам з Квебеку і Онтерії, що поїдуть на жнива до Саскачевану. Колиб вони вертали по 31 жовтня, тоді доплатять лише $10 за свою дорогу. Загально платять жниварським робітникам тепер по $4 денно, машиністам по $5 до $8.

Покликано до кабінету міністрів в Отаві трох французів, щоби заспокоїти їх домагання пропорціонального представництва у вищих становищах Канади. Міністер воєнних справ, дост. Дж. Т. Торсон перейшов на становище президента найвищого суду. Він вийшов послом з виборчого округа Селкирк, де є богато українських виборців, котрих голосам він завдячує також в деякій мірі своє теперішне становище. Посол Торсон все до нас відносився прихильно і на новім становищі бажаємо йому ще кращих успіхів і праці для Канади.

Домініяльний з'їзд консервативної партії Канади буде у Виннипеґу 9 грудня.

Ціни мяса пішли в гору.

Бої за Сталінґрад продовжуються з тим, що німці не посунулися вперед, а червоні почали наступ на північно-західнім відтинку, що загрожує німцям відтяттям.

УКРАЇНЦІ В ВІННІПЕҐУ ВИБРАЛИ КАНДИДАТІВ ДО МІЙСЬКИХ ВИБОРІВ

В місті Вінніпеґу, дня 27-го листопада, відбудуться мійські вибори.

Горожани міста мають вибрати нових мійських і шкільних радних.

Василь Скраба

Петро Тараска

Товариство податковців з північного Вінніпеґу скликало конвенцію в справі вибору кандидатів до виборів. Конвенція ця відбулась дня 2-го жовтня і репрезентанти 49 орґанізацій поставили одноголосно **ВАСИЛЯ СКРАБУ** як кандидата на шкільного радного а **ПЕТРА ТАРАСКУ** як кандидата до шкільної ради.

Обовязком кожнього свідомого українця з північного Вінніпеґу буде в дні голосовання дати свої одинки на наших кандидатів. Усі як один ідім до виборів і всі голосуймо на Василя Скрабу і Петра Тараску!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 21 (117) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Листопада, 1942 Vol. X, No. 21 (117) YORKTON, SASK., November 1, 1942

НА МНОГІ І БЛАГІ ЛІТА ВЛАДИКО!

В четвер 22 жовтня 1942 в церкві св. о. Николая в Шикаґо Їх Ексцеленції Преосвященні наші Владики, Кир Константин Богачевський з Америки, Кир Василій Володимир Ладика з Канади і Кир Василій Такач, епископ карпатських українців, висвятили нового нашого епископа помічника для Америки, Преосвященного Амврозія Сенишина ЧСВВ. Тим Чин Отців Василіян добув ще більшого значіння і важности в справах нашої Церкви в особах своїх високих представників на найвищих становищах в нашій Церкві, так як це бувало много разів в історії нашої Церкви і народу. Новому нашому Владиці, Їх Ексцеленції Преосвященному Амврозію, смиренно складаємо на цім наші щирі і сердечні желання.

ЗАТОПЛЕННЯ КОРАБЛЯ КАРІБУ

Над самим ранком, коли подорожні здебільша спали спокійно в своїх каютах, ворожа підводна лодка затопила наш корабель Карібу в проливі Кабота, недалеко берегів Нової Фунляндії і Нової Скоції. Ворожа торпеда прорвала корабель через половину і він зараз таки пішов на дно. Виратовано 101 подорожних, загинули 137 осіб, в тім числі многі жінки і діти. Корабель мав поємности 2,200 тон. Від 7 грудня 1941 досі після обчислення Ассошієйтед Прес таким чином біля берегів Америки і Канади пішли на дно 494 кораблів.

На Нашій Славній Україні

Вороніж на Слобідській Україні— або згарища і руїни з того, що колись було многолюдним містом. Знимку передано з німецьких видань, котрі хотіли нею засвідчити, як жорстока була борба о це місто. Подібно виглядають всі граничні міста України, де останніми часами велися завзяті бої.

На Кубанщині німецькі військові відділи вспіли після тяжких і кровавих боїв посунутися поза Майкоп а біля Новоросійська в напрямі пристані Туапсе. Знимка показує, що мала користь буде німцям з нафтових жерел, котрі відступаючі червоні частини позапалювали і котрі горять серед цілих верхів диму. Отак горить наша славна Кубанщина, дідизна нащадків запорожських.

ЗА ОДИН ТИЖДЕНЬ

Від 1 до 8 жовтня 1942

178 канадійських вояків дістали нагороди за рейд на Дієп, між ними перший канадієць полк. Мерит з Венкувер, що зістав відзначений Хрестом Вікторії.

Премієр Кінґ взиває всіх "на домашнім фронті" підпомогти своєю працею наших вояків і дівчат, що борються.

Міністер рільництва Гардинер сповістив, що Канада вишле в біжучім році до Англії 675 мілионів фунтів свинини, за котрий платитимуть 10% більше, як досі.

Дост. Меніон, голова протилетунської охорони, сказав, що він бувби мило здивований, колиб до кінця війни жадне місто Канади ні в середині, ні над морем, не було нападене ворогом через воздухи.

Секретар комуністичної партії Канади Тим Бак і його товариші "услівно" звільнені.

Нові ціни будуть на воловину, котра іде в гору. Будуть точно уважати на різників, щоби ціни не підскочили надто в гору.

В Англії проголошено бранку для 18 літних.

БОЖА РУКА СКРІПЛЯЄ ОБОРОНЦІВ МАЛЬТИ

Сир Вилїм Добі, попередний намісник острова Мальти, котру німці і італійці бомбардують прямо без віддиху і котра все таки держиться непохитно, сказав в радієвій промові, що протягом двох літ облоги того острова він все був свідомий помочі Божої руки. "Я певний, що незахвіяна безпека Мальти кінець кінців є наслідком Божої опіки."

"Я переконаний, що Бог й тепер відповідає на наші молитви. І я переконаний, що якраз доказом цього є та тайна духа, витревалости і кріпости, що виказали так многі оборонці Мальти."

Ось так думають і говорять про молитву правдиво великі люди наших днів, котрі щось зробили і доказали в життю. Тільки дуже малий чоловічок може недоцінювати і легковажити молитву.

Австралійські ранені жовніри сходять з хребта гір Стенлі в Новій Ґінеї до лічниці. Дорога тяжка, серед гущі тропікальних пралісів. Треба шість днів іти такою дорогою, щоби зійти до своєї лічниці, де стоїть табор. Ми часто не освідомлюємо собі навіть серед яких трудностів доводиться вести борбу нашим військам в теплих околицях. Японці підступили були яких 30 миль до Порту Морсбі. Австралійці повели наступ і відкинули їх через такі гірські хребти далеко взад під саму Кокоду в Папуї. Але наступ тут утруднений браком доріг і тяжкою доставою. Подають, що японці забрали тепер більшість своїх сил до борбй на островах Соломона, котрі як видно, хочуть відібрати назад від Американців без огляду на коштовність борби в людях і матеріялах. Головна борба там ведеться о посідання летунських двох піль на острові Гвадаканаль, біля котрого острова японці зібрали много военних кораблів і літаків, де розшалілася завзята борба.

Борба в Єгипті має свої трудноші. Ось гористий терен і стрімкі скалисті дороги можливі лише для такого "джіпа", него маленького самоходика, що мало важить, але дуже сильний. Лише таким чином можна вдержати конечну скору лучбу в тих околицях, бо тяжчі самоходи туди не поїдуть.

ЗА ПЕРЕХОВУВАННЯ ДЕЗЕРТИРА $1,100 КАРИ

В околиці Йорктону в Райн, Саск. родина рядовика Пропа переховували його, відколи він прийшов на відпустку до 3 липня і з котрої потім не хотів вертати до своєї частини в Британській Колюмбії. Тепер батька, сестру і кревних покарано разом в суді в Йорктоні на $1,100 долярів за переховування втікача— поліція все таки віднайшла його, а родина наразила себе на прикрі наслідки. Колиб не заплатили кари, жде їх вязниця.

Едвин Джансон в кореспонденції до Фрі Прес у Винипегу в окремій статті вихваляє летуна старшину з Арборґу **Левка Шебеського,** що на водах Аляски зочив з літака ворожу підводну лодку і візвав других її збомбардувати. Це й сталося з повним успіхом. Десь там в холодних глибинах синіх північних вод лежить японська підводна лодка зі своєю залогою.

НАШІ ГЕРОЇ З ДІЄП

Коли рядовий А. Фергизон лише зійшов з потягу в Монтреалі зараз окружили його численні почитателі і редактори, випитуючи про події в Дієп. Та всі розмови не були так цікаві, як горня кави, що подала нашому героєви панночка Джюн Летс. "О, хлопче —кава!"— викликнув Фергизон, радий побачити пахучий напиток, що скріпляє сили.

На долішнім образку бачимо, як маленька сестричка витає свого брата перша, перед всіми іншими. Нема на світі здається так милого приняття, як від маленького рідного брата чи сестрички. На монтреальській стації в пристанку Бонавентура ждали на наших героїв многі чільні особи, але рідна сестра перша таки повитала свого братчика і це є свідоцтвом, які почування і які настрої в нашій вільній Канаді. Доки ми задержимо ту безпосередну щирість і родинну любов, жаден ворог і ніколи не подолає наших вояків. Вони борються за то все, що їм найдорожче і наймилійше, борються з переконання і великої любови!

НАШІ ПОЛОНЕНІ В ГОНҐ КОНҐ

З Отави оповіщено листу полонених канадійських вояків в Гонґ Конґ— між ними стрічаємо такі імена українців: Василь Ахтимійчук з Малантон, Ман.— Павло Арсенич з Винипегу— Василь Аксенчук з Порт Артур— Никола Березенський з Винскарт, Ман.— Михайло Білик з Винипегу— Олекса Борецевич з Факсворен, Ман.— Василь Дергач з Сейнт Боніфас, Ман.— Гринько Друрий з Гадгсон, Ман.— Р. Дуб з Биґ Ривер, Саск.— Василь Дуб з Винізрд, Саск.— Стах Дуплага з Винипегу— Йосиф Кітковський з Винипегу— Павло Мондор з Виловбонч, Саск.— Пилип Мойсей з Голенд, Ман. —Іван Сліпченко з Винипегу— Йосиф Тарасевич з Винипеґу— Лев Каспер з Ніпави, Ман.— Петро Дребит з Стюартбурн, Ман.

* * * * *

В дальшій урядовій листі полонених в Гонґ Конґ є ці українські імена наших вояків: Петро Іванів з Стирджис, Саск.— Бр. Левицький з Фолкнер, Ман.—Павло Лучка з Шортдейн, Ман. —Іван Марущак з Сенькова, Ман.— Іван Михальців з Мікадо, Саск.— Лев Новак з Форт Гери, Ман.— Михайло Осадчук з Винипегу— Михайло Панько з Винипегу— Никола Пастух з Слімен, Онт.— Никола Павлюк з Ендрю, Альта.—Йосиф Подоський з Портедж Ляпрері, Ман.— Йосиф Загара з Молсон, Ман.— Петро Ролик з Портедж Ляпрері— Василь Шкромида з Винипегу— Олекса Скибінський з Винипегу— Іван Скибінський з Винипегу— Володимир Словінський— Іван Шпікула з Винипегу— Юрко Сокальський і Михайло Сорока, оба з Винипегу— Іван Волчук з Винипегу— Альвін Загрійчук з Арран— Іван Зінько з Елмвуд— Михайло Чорній з Тород, Ман. —Василь Данилюк з Ворд, Ман. — Ф. Осадчук з Де Пас, Ман.— Лев Шкварок з Давфину.

Рядовий Елен Бенкс, ранений, тішиться повитанням сестри

Убитими за морем в бою є: **Михайло Гудима,** дес. з Принц Руперт, Б.К. і дес. **Володимир Табор** з Форт Вилїям. **—Левко Скобій,** десятник з Розтавн, Саск.

Тяжко раненим в нещасливім припадку на самоході є **Едвард Зарівний** з Колєман, Альта.

Внук славного освободителя Куби, ген. Каліксто Гарчія, звісний письменник і адвокат др. Каліксто Райнері вступив тепер до Духовної Семінарії в Ель Кобре, Куба, щоби вчитися на католицького священика і всеціло посвятити себе Богу. Так поступають дійсно вчені і совісні люди на цім великім Божім світі. А в нас, чи родичі також так охотно моляться і молодші так радо бажають вступити на службу до Духовної Семінарії?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЧОГО БУК ЩЕ НЕ ВИКІНЧИВ?

В десятиліття організації не лише гарно і мило переглянути успіхи та здобутки, але також треба глянути наперед. Спочити на лаврах легко і позабути все та втратити. Бо життя таке, що лише той на поверхні, хто в русі. Хто заспить на часок, лишився позаді і втратив ритм життя та поступу. БУК є організацією **найкращого активу** українців в Канаді. Тому від нього справедливо треба все вимагати позитивної праці, розбудови, скріплення і проводу без негації для негації.

Нам треба— сказатиб коротко — **збудувати нову бурсу в Саскатуні.** І то збудувати таку, що відповідалаб нашим аспіраціям, почуванням і національним гордощам. Отже, муровану, простору, з каплицею, авлею, ітд. При цім не можнаб позабути на гімнастичну салю, плавальню— це все коротко винеслоб яких найменше $50 до $100 тисяч. Це не такі великі гроші, коли спокійно подумати кілько нас всіх є, але великі, коли подумати про наше наставлення духове, наше розбиття і принищене довіря. Колись на початках такі гроші зібрати на добру ціль не було так тяжко, хоч може й не було стільки гроша між нами, що тепер. Але тепер ми духово приупали через сектанство і большевизм, гроші є, але духа нема, жертвенности, посвяти і єдности нема. З тим всім треба числитися. І тому, коли поставлено на початку максимальне домагання наше, то тепер під кінець можна намітити мінімальне домагання в цім самім напрямі. Треба **бодай прикупити ще один будинок** на бурсу і справу вести далі так оглядно, сумлінно і з посвятою, як досі веде о. ректор Криворучка, щоби не було довгу і щоби щороку давати нашій суспільности кільканацять віруючих інтелігентів. З часом їх буде більше, вони займуть відповідні становища і надійде та хвиля, коли ми зможемо силою напору самої дійсности сповнити посередне домагання— **поставити бурсу мурованну з конечними** даними, як нас буде під час стати, щоби не загнатися в довг і мати відповідний будинок.

В тій ціли треба намітити вже тепер способи **це здійснити.**

Отже **треба започаткувати збірку фонду будови.** Такий фонд треба збирати з ріжних нагод і при кождій нагоді, а наші численні різдвяні і великодні та родинні звичаї тут сильно поможуть. Нагод буде много, треба їх мудро використати. Кождий найменший цент треба засвідчити і проголосити в пресі. Мусить бути повне і безоглядне довіря до справи. Фонд має лежати в банку як ощадність на річ будови нового будинку, а підписувати чеки повинні о. ректор і ще два члени дирекції, щоби ніхто і ніколи не міг мати найменшого заміту. Коли збереться на початок кілька тисяч, тоді прийде черга на пляни і дієве переведення. Знайдеться відповідне місце і будівничий. А все разом має стати гордощами і славою нашого народу в **Саскачевані** цілім, не лише в Саскатуні. Має стати основою і заборолом нашим на сотки літ.

ЛЬВІВ – МАДРИТ – СТАЛІНГРАД

Думки з нагоди першого листопада 1918 року.

* * * * *

Ми боролися у Львові на нашій ділянці і правітчині три цілих тижні. Поляли обильно кровю камінні хідники і мури, а потім наша начальна команда приказала опустити місто. Історики і очевидці подають одну причину. Казали, що коли наше військо залишить місто і окружить його, то голодом змусить піддатися. Льогіка така страшна в своїй нельогічности, а ще страшнійша в своїх наслідках, що з пошани до нашої армії не хочемо над тим розводитися. Скажемо лише одно. Історія є учителькою життя і вчить нас, щоби ми **ніколи більше і ніде на нашій** Україні не важилися сповняти такої шаленої похибки. Бо наслідки будуть ці самі. Будемо пропації, мимо геройства.

* * * * *

Мадрит боронився довгі місяці і без огляду на сам рід справи, місто доказало, що воно своїми вулицями, мурами і закамарками може ставити більший опір армії, як не знать яка сила на отвертім полі. Цілі армії буквально перекочувалися під мурами і в мурах міста. Зі всіми найновійшими родами зброї. І все інше стояло в зависимости від того, як випаде справа в місті, хто **там виграє.**

Довгий час борониться Сталінград, мимо всіх повзів, літаків і кулеметів. Боронитися місто, котре плечима оперлося в ріку і до котрого доставити помічі не є легко. Але боронитися силою свого положення, ризика і гущі населення. Борониться шалено і в питання ставить всі інші здобутки ворога.

* * * * *

В 24 річницю боїв у Львові мусимо ясно поставити клич: **Львів мусить бути наш!** Коли Україна має стати самостійною суверенною державою, то не на отвертім полі, степі, лісах— але в серці і гущі населення буде рішення. **Київ і Львів мають, мусять, повинні стати нашими за всю ціну і ніколи ми не можемо з них уступати!** З них може уступити— тільки наш ворог.

– ВІСТИ З УКРАЇНИ –

Українці дістають пайкові картки на поживу в Україні. А українська пожива відходить примусово для німецької армії. І так подають, що для постачання тій армії отворено на Україні 350 молочарень, 70 рафінерій, 80 різниць, 8 ковбасярень, 1,300 млинів і 414 пекарень— ось куди дівається українська пожива, а самі українці голодують на пайках.

Торонтонський польський "Звіонзовець" пише, що українська людність знищила польські віллі у Ворохті. Питання лише, пощо поляки пхалися у Ворохту, що лежить в серці наших Карпат, на Гуцульщині, серед прадідних українських борів і верхів? Використовуючи за Польщі нужду нашого гуцула всякі пани і підпанки з Варшави за песі гроші викуплювали наші парцелі на Гуцульщині і будували собі віллі, куди приїздили на літнище а наш нарід попростому називав їх "холєрниками" і бачучи їх пиху, зарозумілість доробкевича і погорду для себе, зненавидів цілим серцем. Не треба панове лізти на споконвічну українську землю, бо чуже не гріє...

Польські жерела через Ціріх в Швайцарії подають, що організація "Січові Стрільці" зістала останніми часами "значно поширена." Покищо ніде ми не чули, ані не мали певних вісток про це, що на Західній Україні знова існують Січові Стрільці— котрі є гордощами української нації з попередної війни. Тому дану вістку треба прийняти з резервою.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад, 1942

1 **Н Нед. 23 по Сош.** Прор. Йоїла
2 П Вич. Артемія
3 В Преп. Ляріона В.
4 С Аверкія
5 Ч Ап. Якова
6 П Мч. Арети
7 С Мч. Маркіяна і Мартирія
8 Н Нед. 24 по Сош. Вич. Димитрія
9 П Мч. Нестора
10 В Мч. Параскеви
11 С Препич. Анастазії, преп. Аврамія
12 Ч Мч. Зиновія і Зиновії
13 П Ап. Стахія і ін.

УСТАВ

1 нед. 23 по Зісл.— гл. 6, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 220, ев. Лук. 38.

8 нед. 24 по Зісл. і св. великомученика Димитрія — гл. 7, ев. утр. 2, Литія, на Сл. Б. ап. 221 і 292, ев. Лук. 39 і Ів. 52.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За збереження правдивої віри в Європі.— Европа стара колиска західної цивілізації і культури, що виросли з християнських корінів, нині переживає перелім ідеольогічний. Нове поганство, що виросло з примітивного безвіря азійських кочовиків, загрожує залити стару колиску. Давні германи в предках своїх готах принесли зі сходу науку про расовість крови і племінну ненависть вищости замість рівної любови для всіх. З тих далеких степів сходу, з тайг і гундрів Сибірі неісходимої, прийшли також нащадки монголів, що перемішались з захожими словянами і дали у вислід Москву над Окою і Клязмою. Це віра на монгольських дріжджах, як про неї каже Евген Маланюк. Одно і друге поганство кочової орди, а не осілого хлібороба продуцента. Европа панування над світом завдячує якраз правді Христової віри— ідеям рівности всіх перед правом, любови і милосердія для всіх без огляду на расу і клясу, ідеї братерства і прощення, на котрих виросли всі наші культурні здобутки і сила. Тепер це все загрожене в самих основах. Нині іде війна за ідеї, за віру. За християнство, або протихристіянство. З Христом, або з Вельзевулом. За правду, або за брехню! За любов, або за ненависть! За рівність для всіх, або за неволю національну і соціяльну для всіх. **За побіду Христа в цілім житті,** або за тьму поганства також в цілім житті.

Досі ця борба йшла тільки на певних ділянках. В школі, в пресі, в родині— то тут, то там спалахнув той вогонь борби, щоби знищити правду Христа, а привести до влади поганство. Нині однак вже не за одну тільки смугу життя, але за цілість всього життя, котре хочуть знищити до коріння, іде борба. І здається ще ніколи не стояло все у грі, як тепер.

Треба нам напружити всі наші моральні сили, всю нашу віру скріпити і загострити, щоб ми побідили з Христом і для Христа. Да прийдет царствіе Твое! Мусимо бути чисті, добрі і гідні, щоби перемогти в цій борбі за все. Коли будемо негідні, можемо втратити борбу за цілість християнського життя в Европі. А коли в Европі запанує нове поганство, буде горе скрізь — повернемо історію на дві тисячі літ назад. І можемо діждати ще страшніших Божих допустів, як тепер.

* * * * *

Місійне намірення: Нехай рідне мистецтво служить католицькій релігії.— Католицька релігія обіймає цілість життя. Католицьким бути значить, бути повним, цілим чоловіком у всім. Ціле серце віддати для Бога, голосити цілу правду, поступати всюди і завсіди після Божого закону. Ця цілість життя обіймає також то все, що найкраще в народі, що є вицвітом найглибших і найдальших почувань краси— мистецтво. То мистецтво може бути думки і слова і письма— або творчости рук, в будові, різьбі, малярстві, шиттю. Також мистецтво рухів— в танку і в музі, котрі споєчає в собі мистецтво думки і творчости рук. Все найкраще людства має служити і служить Богу. Бо Бог є найвища краса і вічовічна творчість сама в собі. Тому найбільші мистці на всіх царинах все були релігійними в творчости і львина пайка всеї людської творчости це творчість віруючих душ і умів. В наших церквах дійсно мистецтво свідчить про вірну службу найвищому Ідеалові. Наше церковне будівництво, малярство, шитво, різьбарство, спів і звичаї— це невичерпаний скарб культури і мистецьких засобів, що всі стоять на службі Богу. Признання належить українцям в Канаді за це— треба це ще краще усовершити і забезпечити на будуче. Деякі наші церкви це перлини мистецької будови— такою є церква св. о. Николая в Шікаго, церква в Кукс Крік і Мавнтейн Ровд, твори о. Ру, та много інших менших. Малюнки і декорації церков кисти мистця Меуша є незрівнані— найвимовнійшим свідком цього є копула церкви в Йорктоні.

Василь Годованський

СВІТЛИЙ ДЕНЬ ХРИСТА ЦАРЯ!

З нагоди великого торжества в честь Христа Царя, що відбудеться в церкві Пр. Евхаристії у Східнім Торонті 25 жовтня с.р. присвячую цих кілька стрічок ради поширення нашої великої радости між вірних католиків української нації.

По широкій землі милій,
ген з неба високо
слава Христа Царю світа
несеться широко.

Трон пресвітлий Спасителя
святі окружають,
архангели і ангели
Царя прославляють.

І ми, діти України,
славу-честь голосим,
Христу Царю, Пану світа
кров в жертву приносим.

За дорогу батьківщину,
що предки хрестили,
в святій вірі Спасителя
націю укріпили.

В вічнім небі святі князі
мольби засилають,
за страдальних і безрадних
мольби засилають.

Лучімся із святими
празник звеличати,
Царя царів світа сего
до сердець приняти.

Най нація українська
про це памятає,
во вік віків Царю Богу
честь-славу складає!

Ватиканська держава св. Отця має всього 109 акрів простору і около тисячу мешканців.

КРІЗА ХРИСТІЯНСТВА

(Докінчення)

Вкінці о. Шін пригадав Симеона з Киренеї, що ніс хрест на гору Голгофту. о. Шін в незрівнанний спосіб представив того Симеона, що стоїв з боку і спокійно приглядався Спасителеві, котрий двигав тяжкий хрест. Копиб тоді були його запитали, чому воно так, можливо він бувби здвигнув плечима, як неодин тепер і сказав: То залежить, як ви дивитеся на справу... Але тоді витягнулася довга рука римського тодішнього права і діткнулася його плечий. Він почув слова: "Візьми той хрест і неси!" І він так зробив. З початку нерадо, але коли ступив кілька кроків за Тим, що є "Життям, Світлом і Правдою," його тягар став легкий і ярмо солодким.

Подібно й ми. Стояли цілком непорушно і рівнодушно, коли ворог переслідував містичне тіло Христа на землі, Його Церкву, на Сході Европи, в Еспанії, в Німеччині. Ми говорили: То залежить, як ви дивитеся на ту справу... Аж довга рука Божої справедливости діткнулася нас і вказала на напад в Польщі, в Голяндії, на Донкирк, на борбу в Британії, Пирль Гарбор, Корреджідор, Гонг Конґ, Сінґапор, Дієп. І так стоїмо тепер з хрестом на плечах, чи хочемо, чи ні. Але той хрест є і мусимо його нести. Досі ми не знаємо ще, чий то є хрест, але прийде час і ми дізнаємося, що це є хрест Спасителя.

Закінчив о. Шін представленням контрасту. Маємо вибирати тепер. Або між затисненим пястуком, що є знаком ненависти, насильства і знищення і котрий отвирається лише на це, щоби ту руку, котру Господь сотворив на знаряд мистецтва, стала пазурами хижака— або зложеною рукою, котра отвирає свої пальці на це, щоби вказати наче струнке спіралі готицьких веж— до неба. Така рука є знаком подяки і молитви, щоби вказати світові, як солодка є любов Христова.

О. ПРАЛАТ ВЕРГУН НАЗНАЧЕНИЙ ВІЗИТАТОРОМ

Польська Телеграфічна Агенція подає з Ватикану вістку, що пралат о. др. Петро Вергун зістав назначений св. Отцем на візитатора над католицьким духовенством і вірними на Україні.

Це мають уважати "зворотною точкою в історії Української Церкви." Досі апостольським візитатором для України був Преосв. Чарнецький ЧНІ з осідком в Дубні. Тепер, коли майже всі землі України опинилися під німецькою окупацією, о. Вергун буде візитатором всіх тих земель, як також перенимає релігійну опіку над всіми українськими примусовими робітниками в Німеччині. В новинці згадано, що о. Вергун має епископську юрисдикцію— себто правовласти епископа, однак не подано, чи епископа ординарія і як так, коли мають відбутися, чи були його свячення. Взагалі ця вістка досить баламутно зложена і треба підождати повного потвердження тої вістки з урядових жерел нашої Церкви.

УКРАЇНСЬКИЙ ЕВХАРИСТІЙНИЙ КОНҐРЕС В АРҐЕНТИНІ

В столиці аргентинської провінції Місіонес, Посадас, відбувся 10 жовтня ц.р. Евхаристійний Конґрес, в котрім взяли участь всі українські парохії тої провінції. Окремою відозвою на сторінках української преси в Аргентині завізвано всіх українців католиків з Аргентини, Бразилії, Уругваю і Парагваю взяти гремяльну участь. Конґрес відбувся під проводом місцевого епископа латинського обряду, Преосв. Франціска Вісентія з Корієнтес. Був присутним на ньому також Апостольський Нунцій з Буенос Айрес і представники державних властий. У відозві Отці Василіяни запрошують на богослуження 10 жовтня, коли лунатиме наше рідне слово і пісня на честь Евхаристійного Христа.

Може Господь дасть вкінці нашим у своїй новій вітчині Аргентині і в Бразилії таки діждатися свого власного рідного епископа, за котрим так тужить тамошне наше поселення в своїх многих церквах і оселях.

СВ. ОТЕЦЬ ВЗИВАЄ ДО МОЛИТОВ НА КОРОНІЦІ ЗА МИР

Св. Отець візвав всіх католицьких епископів світа, щоби ми всі молилися на вервиці за мир. Треба візвати заступництва Царици небес, щоби ці кроваві змагання вкоротилися, що так дймаючо ранять Церкву і все людство.

ЩО МОЖЕ ДОКОНАТИ ОДНА СЛАБА ЛЮДИНА?

В Льондоні померла тепер в 91 році життя старенька монахиня з Чину Кармеліток, француженка з роду, котра замолоду прибула до Англії і вспіла заснувати там 32 монастирі. До смерти вона не навчилася поправно говорити по англійськи, але вміла говорити Божою мовою до людських сердець і праця її була так чудесно успішна. Спровадив її кардинал Маннінґ і вона стала видимим доказом, що може надприродна сила ласки Божої навіть в слабім і обмеженім людськім тілі.

БУДУЮТЬ КАТОЛИЦЬКИЙ ПРИЮТ ДЛЯ МОРЯКІВ

В Бруклині заложено угольний камінь під приют для моряків, котрий збудують коштом $250,000. Посвячення того угольного каменя довершив Преосв. Едвард Гово. Приют буде служити морякам всіх націй, коли прибудуть до Ню Йорку.

Такі моряцькі приюти ще перед цією війною старалися захопити по цілім світі під свій вплив і порядки червоні большевики і Іван Балтин в своїй книзі "Геть від ночі"! подає цілу низку фактів, як червоні вели ту працю, як настирливо і як хитро. Вони не будували ані одного приюту для моряків, але існуючі вже готові старалися захопити. Ми однак будуємо свої приюти і нема найменшого сумніву, що вони страшенно конечні. Моряк, коли вертає з далекої дороги находить в такім приюті своє мешкання, порадню, лікарню, довіря і все—з тим приютом він потім зживається і говорить про нього, де він не бувби потім на світі. Значіння такого приюту для католицької релігії дуже нагле і важне. В Бруклині зачали добру роботу, хоча й дещо пізно. Але ліпше пізно, як ніколи.

НАШІ ПОЛОНЕНІ В ГОНҐ КОНҐ

В другій листі наших полонених в Гонґ Конґ подані такі українські імена наших жовнірів: А. Гладич з Кинґерслі, Саск.— Михайло Качан з Енґусвил, Ман.— Михайло Мілковський з Сенди Лейк, Ман.—Петро Мирон з С. Боніфас— Гринько Бакалюк з Лакпорт, Ман.— Никола Харук з Тайні, Саск.— Іван Гумніцький з Винипегу— Василь Когут з Винипегу— Михайло Кудлович з Винипегу— Іван Ілюк з Винипегу—Йосиф Гурський з Септон, Ман. — Юрко Галада з Джералтон, Онт.— Гринько Гавришок з Винипег Біч, Ман.— Стефан Каштан с Ольга, Ман.— Маркіян Ковальчук з Австин, Ман.— Семко Кравівчук з Форт Гери, Ман.— Василь Кирницький з Винипегу.

КАНАДА ВОЗЬМЕ ТИСЯЧУ ЖИДІВСЬКИХ ДІТИЙ

Під днем 15 жовтня подали з Отави, що наша Канада згодилася взяти тисячу жидівських дітий втікачів з Франції, якщо тутешні жиди приймуть їх до своїх домів. Цей договір є захистом для них на час війни.

Добре булоби, колиб ми поробили старання, щоби так само перевезти до Канади дітий галицьких українських біженців, котрі нині скитаються по голодній Сибірі і для котрих певно наші фармарі не відмовилиб приміщення.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

11-ий Зїзд БУК-а в Саскатуні

В днях 10, 11 і 12-го жовтня відбувся в Саскатуні величавий річний з'їзд БУК-а Саскачеванської Секції. Як рік річно, так і сього року зїхалось з усіх околиць досить наших добрих людей, які високо цінять значіння БУК-а для українського народу в Канаді.

До заряду на 1942/43 ввійшли:

Голова—Яків Д. Стратійчук

Перший заступник— о. Володимир Фірман, парох Саскатуну.

Другий заступник— Гринько Гарах, хлібороб з Кридор, Саск.

Діловий писар— Юлїян Кравс, урядник з Ріджайни, Саск.

Скарбовий писар— Михаїл Лозинський, хлібороб з Лановець, Саск.

Скарбник— Дмитро Кобринський, хлібороб з Приймового, Саск.

Провірники —Михаїл Гриневич, учитель з Бруксбі, Саск.— о. П. Криворучка, ректор бурси БУК-а— Василь Войтюк, учитель з Кридор, Саск.

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ БУК-а В САСКАТУНІ, 11 ЖОВТНЯ, 1942

1) Заявляємо наш послух і любов своїй Церковній Владі, св. Отцю Папі Пію XII, нашому Преосвященному епископові Василію В. Ладиці— а також віддану любов і привязання нашим отцям духовним. Висловлюємо нашу подяку і подив за ревну працю і здобутки цілого 50-ліття нашого поселення в Канаді і стверджуємо, що без тої праці ми не малиб цих здобутків ані тої сили, котру наше поселення має тепер в Канаді.

2) Кров наших синів свідчить в цій війні про нашу любов і вірність для нашої дорогої вітчини Канади. Нашому правительству все подамо помічну руку у всіх його закликах і праці, щоби цю війну довести до побідного кінця. **Остерігаємо наш загал перед вискоками непевних людий, котрі нині ставлять крикливі домагання, чим спричинюють клопіт владі, а недавно ще ці самі люди робили інший клопіт Канаді, бо для них не Канада а Росія є на першім місці.** Для нас все була і остане на першім місці політичного життя справа розросту, сили і побіди Канади— котрій ми помагали, помагаємо і будемо помагати кровю і трудом.

3) Взиваємо весь наш віруючий український католицький загал Канади ще тіснійше як досі, солїдарно і спільно стати при своїй Церкві, при своїм Братві Українців Католиків Канади, бо тільки організація в тих тяжких часах дасть нам змогу помогти военним нашим зусиллям і захоронити край перед можливістю заколоту. Висловлюємо признання і довіря нашому проводові БУК-а за його дотеперішну працю і одобрюємо становище проводу та його працю в Комітеті Українців Канади.

4) Висловлюючи признання і подяку всеч. о. П. Криворучці за його невтомну і успішну працю для бурси БУК-а в Саскатуні, взиваємо одночасно загал, щоби з нагоди 10-ліття БУК-а започаткував і складав жертви на будову нового мурованого будинку бурси.

5) Складаємо подяку і признання всеч. о. Ст. Семчукові за його безкорисну десятилітню працю редакторську для організації та надальше просимо і покладаємо надію, що всеч. о. Семчук при помочі всеч. о. І. Шпитковського буде дальше провадити часопись "Будучність Нації" по тій самій лінії високого ідеалу любови Бога, України і Канади.

6) Взиваємо наших фармарів не легковажити теперішних відносин і сплачувати довги, а бути обережними зі затягненням нових довгів.

7) Остерігаємо родичів перед завчасним відриванням молоді від науки шкільної, щоби заробляли в тимчасовім промисли, бо коли війна скінчиться, тільки люди вповні гусвилені і солідні найдуть собі становище. Треба дати нагоду молоді покінчити науку— нам треба много учителюк і доглядачок хорих. На ці два звання звертаємо особливу увагу наших родичів і нашої жіночої молоді.

8) Треба старатися, щоби в мійських школах великих і менших міст, всюди де є відповідний відсоток нашого населення, також вчили наші учителі. Міжтим в Саскатуні, Едмонтоні і Торонті нема по мійських школах наших учителів. Це уважаємо за прикре непорозуміння і шкоду для нашого демократичного устрою.

9) Тому що праця між військом для одного нашого капеляна є понад сили, бо у війську є тепер десятки тисяч українців католиків— просимо військові власти щоби назначено більше число наших капелянів військових і наші вояки дістали відповідну духовну обслугу від своїх священиків.

ПРИВІТИ:

Вінніпеґ, Ман., дня 9-го жовтня, 1942

Слава Ісусу Христу!

До Хвального Заряду і до Достойних Членів та Учасників З'їзду Брацтва Українців Католиків Канади, Саскатун.—

Вйсокоповажані Пані і Панове:

За короткий час свого існування, Брацтво Українців Католиків Канади вдоволяюче вивязалось із свого завдання. Ця організація зробила много добра для поширення преси, для народу нашого і для молоді, яка виховалась і виховується в Бурсі ім. о. Марк. Шашкевича в Саскатуні. Задля цего Брацтво Українців Католиків Канади є миле нашому серці.

Нехай Брацтво на ділі старається прямувати до найвищої точки свого завдання. На його працю покладаємо великі надії і в тій цілі уділяємо архиерейське благословення для хвального заряду, членства та достойних учасників надходячого брацького з'їзду в Саскатун,

† **ВАСИЛІЙ,**
Епископ Канадійських Українців.

Вінніпеґ, Ман., 9 жовтня 1942.

Слава Ісусу Христу!

Хвальна Президія і Присутні Висланники З'їзду БУК-а в Саскатуні.

Світлі Збори,

Коли ми перший раз в грудні 1932 року приїхали до Саскатуну і тут оконечно оформували нашу організацію, в наших серцях було много запалу, сил, охоти до праці— а Бог поблагословив наші заміри. Ми перемогли всі труднощі, поширили і утвердили організацію, не зробили жадних довгів і тепер як підчас жнив, тішимося нашою працею і нашим загальним приходом. Господь Бог дав нам ту ласку дожити тої радісної хвилі і від всього нашого серця належить дякувати за все.

Цілих десять літ я безкорисно і без цента заплати вів працю редакційну, а часто й розсилку, переписку і що треба було для БУК-а. Десять літ, то великий час. І навіть машина за той час тратить на вартости, бо тратить на силі— вироблює свою силу. Я надірвав очі і мені чимраз тяжче приходиться вести ту працю. Бо я в першій мірі є священиком і священичу працю виконую як мій перший обовязок. А той другий в організації я виконував досі без скарг, накидів і тихо— цілих десять літ.

Тепер однак позволите всі, що дякуючи Вам за довіря і поміч в тій праці, а особливо пану Дмитрови Кобринському зі Сматс, котрий вірно і стало був мені до помочі цілий той час від першої хвилини, коли в січні 1933 року вийшло відбите на мімеографі перше число нашого Бюлетеню БУК-а аж досі, коли наша Будучність Нації виходить красна і велика з печатні Отців Редемптористів в Рівертоні— цілий той час служив також безкорисно і вірно пан Дмитро Кобринський нашій пресі і нам всім, я дякуючи також всім Вам за дописи, яказівки і все добре слово— тепер складаю у Ваші руки дане мені поручення і довіря. Моя робота в редакції покинчена.

Позволю собі однак дати намічення. Всечесний о. Ігор Шпитковський є молодий, повний запалу, сил і здібности священик, котрий певно поручений раз собі праці не лишить а поведе її ще краще і ще успішніше як досі. І тому буде на місці дальше редагування нашої часописи передати в ру-

ки о. Ігора і молити Бога, щоби дав їм сили справу повести витревало і стало знова цілих десять літ. Бо наша преса, то наша сила. Ми без неї, як дитина без мами. Нам її треба, як язика в роті і треба її всім. Тому всі піддержім її та забезпечім, бо тям самим забезпечимо себе. А все робім лише на Божу славу, спасення душ і добро нашого українського народу в Канаді— бо це найкраща ціль. І хто з Богом зачинає, ніколи не приослабне і не знеохотиться. Нехай Господь всеблагий і вселаскавий кріпить Вас у Ваших нарадах і благословить всіми успіхами!

Ваш в Христі,

о. Степан Семчук.

ТЕЛЕГРАМА:

RED DEER, ALTA OCT 10

MR STRATICHUK

214 AVE M SOUTH SASKATOON.

BEST WISHES AND MANY SUCCESS.

CAPT M'T PELECH

ПОДРІБНИЙ ЗВІТ:

В суботу 10-го жовтня в 8.30 вечером, Преподобні Сестри Служебниці устроїли гарний концерт з дітьми в парохіяльній домівці Просвіти коло церкви. На сцені виступало около 60 дітей. На програму концерту зложилось 24 точок, старанно приготованих.

В неділю 11-го жовтня, в сам день з'їзду, в год. 8 відправив Сл. Божу читану **о. В. Фірман,** парох, в год. 9 **о. Іван Бала ЧНІ.** з Йорктону. Співану Службу Божу відспівав **о. Ігор Шпитковський** з Вінніпегу, в год. 10.30, діяконували оо. Фірман і Ігнатій Лесюк ЧСВВ з Мондеру. Підчас Сл. Божих отці на переміну сповідали. Велика церква св. Юрія була заповнена людьми, які з усіх околиць приїхали на з'їзд. Підчас співаної Сл. Божої проповідав дуже красно і з великим переняттям **о. Іван Бала ЧНІ.** Тема проповіди: **"Все для добра Батьківщини,"** або про любов свойого народу. Любови Батьківщини не годні ми зрозуміти без слідуючих трох условин: рідної землі, рідної мови і релігії. Богослуження покінчено в церкві в год. 1.30 піснею "Боже вислухай благання." Опісля відбувся в парохіяльній салі спільний обід, який дуже гарно приготовили Сестриці парохії. На обіді крім вище згаданих отців був вже **о. П. Криворучка,** а потім ще приїхали **оо. М. Горошко з Принс Альберт, Саск. і А. Цимбалістий** з Кадворт, Саск. На обіді крім отців був присутний наш славний співак **М. Голинський,** посадник міста Саскатуну, посол **Глинка** з Альберти, інжінір **Косар** і много інших гостей.

(Далі буде).

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а В САСКАТУНІ, САСК.

Дня 12-го жовтня, год. 12 в полудне, було засідання уділовців Бурси, на якому за внесенням о. Івана Бали ЧНІ і о. М. Горошка, заряд Бурси на рік 1942/43 остає незмінений.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ ЗА ВЕРЕСЕНЬ, 1942

ПРИХОДИ—

І. Бідулька на Сиротинець в Айтуні	$1.00
Н. Григоряк і Ст. Стефанко вкл.	2.00
Збір. о. Горошка на концерті, Меривил	5.00
Добродійне Тов. св. Покр. у Винипегу	10.00
о. Семчук з продажі літ.	6.42
М. Чубак вкл.	4.00
Б. Л. Библів і М. Лехман	2.00
Відділ в Шіго, Саск.	12.00
Збірка о. М. Колодія підчас реколекцій в Йорктоні	31.00
М. Кушнірик, Ів. Ратушняк і С. Шебець	4.00
Збірка Ст. Шебеця на гостині в п. Ковбель	4.20
Н. Боднарчук і М. Марченська	3.00
о. М. Колодій на пресфонд	2.50
пані М. Гладка і Ст. Гапійчук	2.00
о. Ігор Шпитковський з продажі літ.	9.40
Жін. тов. ім. Лесі Українки в Гефорд	1.22
Олена Заяць	1.00
Разом	$109.74

— РОЗХОДИ

На Сиротинець в Айтуні	$ 1.00
Мети до кліш	3.24
Друк БН. ч. 17	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
Обгортки	3.21
Відливання метів	35.88
Зміне чека	.15
Друк БН. ч. 18	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
Обгортки	3.21
Стяжки на з'їзд	9.18
Пересилка	.06
Мети	1.83
Кліша	9.40
Почтові значки	.22
Разом	$176.98

Дмитро Кобринський
гол. управитель.

— ВІСТИ З МОНТРЕАЛЮ —

25 літня супружого життя п. Поліщуків.

З нагоди 25 літного супружого життя, рідня, сусіди й приятелі зробили милу несподіванку в їх домі. В неділю, 11-го жовтня, перед обідом, всі зійшлися до хати **пайства Кушніриків** (родичів Отця Кушнірика, котрий дав на дарунок і прислав привітну телеграму аж з Селкирк) де всьо було зорганізовано й приготовлено в великій тайні. Під проводом пана Кушнірика всі увійшли до хати **пайства Поліщуків** і заскочили їх несподівано. Обдарували ювілятів гарними і дорогоцінними дарунками. Підчас забави укр. християнського духа, всі желали п. Поліщукам, щоби сей 25 літний ювілей вони з Богом опровадили й дочекали 50 літного або золотого.

Не забулося й про нашу часопись, в котрій пише молодий Отець Николай. **Пані Лучик** попросила присутних гостий, щоби зложили щиру жертву на цю ціль. Збіркою займилися **пані Лучик і пані Войціховська, сестра Отця Кушнірика.** Зібрано разом $18.00. Пан Поліщук дав $5.00. По $2.00: пайство Лучики, пайство Адамики, пані Мандзюк, мама пані Поліщук,. По $1.00 —п. Кушнірик, п. Войціховський, п. Ракубовчук, пані Салогуб, п. Каплун, п. Трусевич.

Всім щирим жертводавцям подяка, а пайству Поліщикам бажаємо прожити ще богато щасливих та благих літ, бо нам треба таких добрих українців гр. католиків, котрі щиро працюють на славу Божу і добро нашого народу, й не жалують своїх тяжко запрацьованих центів. От примір!

Присутний.

Будучий король Норвегії Гарольд Ясний має всього 5 літ. Але він вже много пережив на свої літа. Коли мав три роки, зробив 4,500 миль дороги з Шоггом в Норвегії аж до Гонтсвил в Канаді, де вишколюються норвежські летуни. Хлопчина став любимцем вояків. Він самий любить звірята і має довіреного собаку, що всюди за ним ходить. Гарольд тепер усміхнений, веселий— а там перед ним ще життя повне трудів і царської відповідальности за рідний край.

ЗМЕНШЕННЯ ГАЗОВОЇ ПАЙКИ ДЛЯ МОТОРИСТІВ

З днем 19 жовтня всі мотористи в Канаді мають рівне число ґальонів ґазоліни на повний купон— три. На заході ще недавно можна було за цей купон купити 5 ґальонів ґазоліни, а потім чотири. Тепер лише три.

НАШІ ЛЕГКОПАДНИКИ

ХЛОПЯЧІ МРІЇ ДІЙСНІСТЮ

Неодин з нас, будучи хлопятем мрів про ту хвилину, колиб міг літати як пташка. А щоби бодай в части надолужити цій мрії, ми бувало злітаєм зі стіжка або стирти на звичайній парасолі. Ця парасоля була слаба і той злет не був все успішний. Але мрії були здійснені і ми тішилися на диво!

Ці мрії тепер стали справдішною дійсністю. Наші вояки покінчили курс легкопадників у Форт Бенінґ в Америці і справді злітають з літаків. Ця пригода така потягаюча і так захоплююча, що власти не можуть прямо дати собі ради з премногими поданнями наших вояків, котрі хочуть стати легкопадниками. Вибирають тільки з великою осторогою тих, котрі здоровлям, темпераментом і поведенням найкраще до того надаються.

Першими легкопадниками були американці в минулій війні. Вони сторожили з великих бальонів, а коли ворожа артилерія поцілила бальон, тоді вони злітали на землю. Америка вишколила кілька тисяч таких вістунів і легкопадників в минулій війні, а потім в мирних часах вони робили службу по пралісах Каліфорнії, чи всюди там, де треба було з літаків скинути поживу або людий для певних цілий.

Канадійська молодь любить пригоди і здобуття. Для легкопадника ціле життя це ряд великих і справді самостійних пригод. Тисячі ідуть за ним і люблять його.

Незабутньою хвилею в життю легкопадника є його перший скок з літака. На образку бачимо, як наші хлопці очікують тої хвилини, коли почують приказ і перший раз злетять з літака.

МОЖНА ПОСИЛАТИ ЛИСТИ ДО ВОРОЖИХ КРАЇВ

Фірма Томас Кук і Син, 75 Кинґ стр. в Торонті дістали державний дозвіл посередничити в пересилці листів до ворожих країв, коли хто хоче писати туди до своїх кревних чи знакомих. Невільно однак писати до занятої німцями Франції, на острови в Англійськім Каналі, до Японії і країв, що заняли японці. Так само не можна через фірму Кука посилати листів до полонених або інтернованих. Добре є наперед запитати листовно, чи і як можна писати. Треба післати заадресовану до себе коверту в листі і значок на відповідь. Писати на адресу:

THOMAS COOK AND SON,
75 King St. West, Toronto, Ont.

Канадійські легкопадники ждуть в повітрі виряді на новий поклик. Всі вони покінчили вишкіл у Форт Бенінґ і тепер становлять ядро канадійського вишколу у Кемп Шайльо.

АПОСТОЛЬСЬКИЙ НУНЦІЙ ВІДВІДУЄ ПОЛОНЕНИХ

Апостольський нунцій відвідав 150 канадійських і австралійських полонених, що працюють в Італії при будові каналу. Він відправив для них Службу Божу і сказав проповідь в англійській мові та уділив їм благословення, потреби.

Також лишив для них гроші на їхні

ПРЕМІЄР КВЕБЕКУ В ОБОРОНІ РОДИНИ

Премієр Годбу сказав в Квебеку групі ліберальних жінок робітниць, що він самий остеріг владу перед небезпекою вживати жінок до роботидалеко поза домом, колиб зайшла потреба жіночої праці для війни з примусу. Ніхто не має права жертвувати своїм домом, сказав премієр.

КОЖДИЙ БУДЕ МАТИ ПРАЦЮ!

Канада потребує тепер робітників і кождий певно дістане роботу. Але це не може статися зараз таки, прихапцем і тому часом треба зачекати тиждень чи два, заки призначать вам відповідну роботу.

Коли однак було так, що хтось не мавби праці і його не кликалиб, тоді напишіть самі листок до найближчого державного бюра праці, а вони певно вас не забудуть. Коли ходить о працю це відноситься так до мущин, як до дівчат.

Люди в промислових околицях перші дістануть працю. Тому тих з дальших околиць покличуть трошка пізніше.

Коли когось кличуть до уряду на розмову,то лише тому, що урядник має для нього чи для неї певну працю. Вас не кличуть на це, щоби лише на вас подивитися. Ви повинні **явитися примусово, однак ви не мусите** взяти тої роботи.

Часом хтось не є відповідний до певного роду праці. Тоді для нього треба пошукати, іншої роботи.

Треба робітників до ріжних праць, не лише до виробу зброї. Коли комусь треба робітника, він повідомляє державний уряд праці. Для нього шукають тоді робітника, чи це буде кельнер, кухар, прач, шпитальний робітник, слуга, чи що інше. Так знайдено працю тисячам робітників. Сподіються, що більше праці буде для жінок, з тої простої причини, що мужчини пішли до війська. Праця є для всіх, треба лише бути терпеливим і заждати на свою чергу.

МЕКСИКАНСЬКИЙ ФІЛЬМОВИЙ АКТОР ВСТУПИВ ДО МОНАСТИРЯ

Славний мексиканський фільмовий актор і співак Джое Моіка вступив тепер до монастиря Отців Францішканів в Ареквіпа, в Перу. Від молодих літ він все мав бажання вести краще і досконалійше життя. Потім прийшла шумна карієра і маєтки. Але в 1940 році померла йому матір, він мав тоді 45 літ життя. Тоді лишив світ і маєтки, щоби шукати замість людської лише Божу славу і спасення своєї душі.

НЕ ЛИШАЙТЕ ФАРМІВ!

Епископ Чікутими в провінції Квебеку, Преосв. Мелянкон візвав своїх вірних, щоби не лишали фармів. **"Оставайте на своїй ріллі, не продавайте її чужинцям! Коли вона для них стільки варта, то так само з певністю вона вартує і для вас. А ви, молоді хлопці, женіться з дівчатами своєї околиці, з тими, котрих ви довго знали і котрих чеснота є запоручена якістю їх родичів та одержаним родинним вихованням.** Задержіть красу, ніжність і чистоту ваших родин! **Лишіться вірними традиціям наших родин, що все мали численних дітей. А це є запорукою сталости націй."**

Ці слова Преосвященного епископа з Чікутими повинні наші матері вишивати і вони повинні прикрашувати стіни наших домів. Золоті це слова! Тільки їх виконати.

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(16)

Мої думки, що пролітали повз моє чоло, зміняючи одна одну, спинились. Я біг уже мабуть із півтора години. Стало зовсім ясно.

Надо мною розпався намет ніжного, селядинового неба, а по ним звільна, повагом плили табуни снігових хмарок. Що далі до краю, до обрію, намет жовтішав, займався пасмом дугастих надм, а ізза них викочувався щит сонця. Кармазиновий, круглий. Статочно підіймала його ця земля й хотіла жбурнути в свою кришталеву чашу небес. Чаша дя, чарівна чаша вина, знову сповнювалась пахом і тьмяністю. Знову підводився горячий день, блідий від минулої зустрічі з ніччу, зацілований нею на шовкових пугах і левадах, усміхнений у битій зірками кирей день—юнак. І повх—мій товариш, і заяць, і сусол, і посестри — перепілки, зустрічали його, висовуючи пухнаті рильця й смішні дзьоби з зеленої хащі. І вони були пяні вином тієї тьмяної чаші, і вони пригублювали її так, як ключі диких гусий, що пролітали над моєю головою.

Жита знечевя переривались і розходились обабіч зеленою стіною. Колиб зробив один-два кроки через вузеньку стежечку, а бувби впав у прірву— передо мною відчинявся широкий і глибокий яр, кудою лягла дорога. Чіпляючись за прикрень корінням над яром, виросла величезна шапка дикої груші, що її маленькі терпкі овочі вкрили довколишню землю. Мені треба було роздумати, куди звертати.

Я ліг на землю, боячись зустріти когонебудь, виповз із збіжа, переповз стежку й заліз за стовбуром груші. Взяв у рот одну грушечку й виплював. Була терпка й відразу робила оскому. А тоді обережно висунув голову ізза стовбура понад яр, щоб роздивитись, що діється на дорозі. Та вмить я відсахнувся й затремтів. Те, що я побачив, було страшне, було невидане.

Цілий яр, уся дорога кишіла людьми. Я припав до землі, бючись вирухнутись, і дивився,— не міг відвести очий.

Лінивo, нога за ногою; черепашним кроком сунули по колії підводи. Запряжені в суміш волами й кіньми, невеликими кіньми— гнідими, рябими, сивими, з квітами й биндами на чілках і в гривах, волами круторогими, широкогрудими, окатими, ці підводи рипіли й співали, брязчали люшнями, скиглили осями, застрявали в вибоях, спинялись і знову котились далі, вперто, повагом.

А на возах, убгавши лисячі морди в залізні плечі, сиділи на трьох кульгах скорострільні люіса і максіма, новенькі, що по них ковзались багряні виблиски сонця. З рушницями за плечима сиділи біля них на сіні, або на драбинах селяни, гуторили й курили люльки. На їх грудях перехрещувались скорострільні бинди. Сиділи не тільки чоловіки, сиділи ділучани й жінки, молодиці з дітьми на колінах і беззубі бабусі. Пішо й кінно оточували вози юнаки, озброєні в рушниці і списи, дівчата з кольтами при боці, хлопчаки з гранатами й обрізами. Хто не мав зброї, йшов із ціпом, із косою, строчма осадженою на кіссю, з герлигами, із штабами. А попереду на умаянім сивім огирі їхав дебелий хорунжий, тримаючи в руці прапор цієї країни, що на ньому так ніжно й зловісно поєднались блакить із золотом, небо з пшеницею; їхав, високо здіймаючи символ волі й добробуту, Богом даний знак селянської держави. Рівно і розмірено йшла ця валка. Не було в ній нічого від орди, від навали. В порядку, ніким назовні не кермованім, ішла незліченна селянська армія в повстання. І саме, коли хорунжий розгорнув прапор нарівні з грушею, за якою я лежав, червононогі дівчата почали співати пісню. Її підхопили хлощі й юнаки, нею занялись підводи з дідами, бабами, молодицями і чоловіками так, як сухий покіс трави займається вогнем.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(4)

Я сподівався, що Гаврило загостить до мене зараз на другий день, бож вйтмене впевняв у тім; однак минув цілий місяць, а він у мене не показувався. Я здибав його за той час кілька разів, і тверезого, і пяного, і однак він очевидячки уникав мене. Може бути, що він соромився того, що вйт у моїх очах так немилосердно образив його, "нумерового господаря," а може він мав яку іншу перешкоду. Я за той час ходив по селі, пізнавав людий, пізнавав окопицю. Я пізнав навіть Гаврилову хату і здивувався немало, що вона стоїть у такім близькім сусідстві з школою. Хата порядна, але обійстя запущене, бідне; так і видно, що брак тут працьовитої руки, котра підтримувалаб його в добрім стані.

За першим разом, коли я переходив попри Гаврилове обійста, сидів він на призьбі під хатою з розчухраним волоссям, з попідбиваними очима й клював комусь, либонь жінці, на чім світ стоїть, а з хати знову долітав пискливий, бабський голос. Видно, між подружам щойно перед хвилею відбулась баталія.

Я затримався біля воріт і спитав чи то його хата.

—Моя,— відповів він і, задерши голову до вікна, гримнув з цілої сили:— А завійниця6 тебе пірвала!

—Можеб ви, Гаврило, прийшли до мене. Маю для вас роботу.

—Добре, прийду, коли матиму час,— і знову задер голову до вікна й знову закляв, та в тій самій хвилі вікно відчинилось, якась рука виляла Гаврилови на голову якусь каламутну теч, ніби помиї, ніби борщ. Гаврило відскочив на бік, а в хаті все вересщав пискливий бабський голос.

Я пішов далі.

За другим разом, коли переходив попри те саме обійста, побачив і іншу сцену.

Дві невісти терли коноплі: одна вже підстаркувата, нічим незамітна баба, а друга молода, може шістнайцятилітня дівчина, котра відразу вразила мене своєю незвичайною красою.

—Невжеж би се мала бути Гаврилова дочка!— спитав я себе. Гаврило хоч обіцяв, усе таки не приходив до мене, а я мав для нього роботу: дрова рубати,і власне для того й хотів я з ним побачитись. Я вступив отже на подвіря і, привітавшись по християнськи з обома жінками, спитав, чи дома господар.

—А бодай такі господарі на світ не родилися!— залебеділа стара мені у відповідь і либонь хотіла далі розводити жалі над своїм "господарем," та втім дівчина відповіла:

—Тато в хаті.

—Нема!— гримнула оприскливо Гаврилиха.

—Алеж у хаті, вони сплять,— знову відказала дівчина й пустилася йти до хати, мабуть, щоб викликати батька, однак тої хвилі мачуха бухнула її кулаком меже плечі й заверещала:

—Ах ти, тумане безголовий, куди ідеш? Чи не чуєш: коли скажу, що нема, то нема. Бодай твій батько заснув та вже й не встав.

Дівчина почервоніла, змішалась, нахилилась по горстку конопель, а я махнув рукою та відійшов, придушивши в собі злість до старої відьми.

—Чому вона не хотіла, щоби я бачився з Гаврилом?— питав я себе по дорозі. — Чи може тому, щоб я не дав їй чоловікови заробити шістку на горівку?... Га, коли так, то вона має почасти слушність. Ну, а дівчина? Що за краса! І як се може бути, щоб така скотина, Гаврило той, мав таку красну дитину?...

(Далі буде).

- ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД -

Кільки разів милосердний Бог дасть нам дочекатись першого листопада, тоді кимо волі, наше серце в грудях починає живійше битись, солодко здрігається і ми хоч булиб вже старші— молодіємо. Чому?

Бо пречий листопад переносить нас в рік 1918, колито по довгій страшній неволі наш книжий город Льва став ВІЛЬНИМ, а з ним знова повстала НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА. Вірні сини галицької України покинули усе, та пішли до бою з проклятим ворогом. Сотні тисяч їх полягло з любови до рідного краю.

Не має більшої любови над сю, як хто душу—життя своє віддасть за другів своїх, каже Христос Спаситель. І в дні першого листопада ми свої голови клоним перед тінями тих великих героїв любови. Ми їх память сердечно споминаємо, за їх душі молимось до Всевишнього, їх жертвою скріпляємось, відживаємо, молодіємо.

Ось чомуто для кожнього щирого сина України так дорогий **є день Першого Листопада.**

Сьогорічний день першого листопада, ми українці в Канаді, святкуємо в час страшної війни. Богу дякувати маємо що дня за се, що ми живемо в вільній Канаді, де нам добре, де ми свобідні від страхіття війни. Однак наші серця не мають забувати за своїх братів, там далеко за морем. Кільки вони перетерпілись, кільки ще їм прийдеться витерпіти, Бог один знає. Земля наша спалена, зруйнована, плачуть наші браття кровавими слезами. Не має волі сьогодня для них.

І в дні сього першого листопада згадуємо ми тут в Канаді наших нових героїв, нових борців за волю України. Знова не сотки, а тисячі їх полягло в боротьбі в обороні рідної землиці. В дні першого листопада ми тут в Канаді маємо перед Всевидючим Богом присягнути, що поки нашого життя, ми ніколи не забудем за наших братів в Европі, ніколи ніхто з ворогів наших не вирве з нашого серця великої любови до нашого народу. Краще смерть чим маю бути зрадником. Усе на кожному кроці я буду признаватись, що належу до українського народу. Буду і всюди домагатись свободи для наших братів в Европі. Поки наш нарід в Европі не буде мати **самостійности,** поти не буде на світі справедливости, поти не буде спокою в Европі. Ніколи ми не згодимось, щобй над нами хто панував. Ніколи!

І коли сьогодня можні сього світа, за нас навіть не згадують в своїх нарадах, ми тут в Канаді падемо на коліна перед престол Справедливого Бога і благаємо Його з великою вірою в серці:

Боже Милосердний, поглянь на нас своїм ласкавим оком, ми Твої діти молимось сьогодня до Тебе за наших братів в Европі. Терпіння їх є Тобі одному найкраще знані. Змилосердись над ними Ти Добрий Наш Батьку. Висвободи їх з сьої страшної війни як найскорше. Пішли їм ВОЛЮ, най вони засядуть як свобідні сини в рідній свобідній хаті.

Сильвестер Калинець

ВСТАНЬ НАРОДЕ!

Встань Народе, пробудися,
Вийди з хати, подивися,
Сонце землю вже огріло,
Тож пора почати діло,
Глянь, ті що раніше встали,
Вже давно свій лан зорали,
І засіяли щасливо,
Зараз в них богате жниво.
Встань Народе, встань-но жваво,
Доки час добути право,
Бо коли заспиш хвилину,
То занапастиш Вкраїну.
Другі бач давно збудились
І себе вже просвітили,
І державність осягнули,
Про неволю вже забули.
Встань Народе, гріх дрімати
Треба світові вказати
Що й ми люди не без школи,
На засів і в нас є поле,
І талан в нас до науки,
І берем охотно в руки
Всяку книжку наукову
Й цінимо рідненьку мову.
Встань Народе, кинь дрімоту
Та берися за роботу,
За роботу чесну, праву,
За свою народну справу,
Станьмо всі сьогодня дружно,
Бо як зараз ми байдужно
Проспимо ці важні хвилі,
Будем завжди нещасливі!

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

РІЧНІ ЗБОРИ САСКАЧЕВАНСЬКОГО УКЮ В САСКАТУНІ

Третий день з'їзду БУК-а в Саскатуні — День Подяки, можнаби назвати також Днем Молоді. В той день, молодь з усіх майже дооколичних місцевостей, була приступна на Сл. Божій рано, в год. 8, в церкві Св. Юрія. По сніданку були Загальні Збори УКЮ в парохіяльній салі.

Збори почав молитвою "Царю Небесний" голова УКЮ **о. А. Цимбалістий.** Присутних на салі поверх 60 юнаків і юначок. Крім о. А. Цимбалістого були присутні слідуючі оо. **Іван Бала ЧНІ., В. Фірман, М. Горошко, І. Лесюк ЧСВВ, Ігор Шпитковський і П. Криворучка.**

Предсідником Зборів вибрано **Ф. Саранчука, В. Комариніцький став писарем.**

М. Голота прочитав звіт з минулорічних Зборів, який то звіт одноголосно принято.

Дальше **Марія Музика** з Гудів зложила привіт від відділу УКЮ з Гудів і в дуже гарний спосіб здала звіт з праці відділу. В Гудів є хор під управою Ф. Саранчука і за рік мали 8 представлень, три танці. Приходу мали $233.45, в касі тепер є $36.91.

Слідуючим бесідником був сам предсідник Зборів, який молодих зархотив до культурно-освітної праці.

Писар товариства М. Голота в своїм звіті представив, що найкраще з усіх відділів УКЮ працював відділ з Гудів (на салі гучні оплески), за ним доперва ідуть відділи з Кадворт, Геффорд і Саскатуну. Дає свої поміченія, а саме: давався відчути брак організатора, брак централі і звертає увагу, щоби відділи відзивались на заклик централі. **Нашою газеткою є Будучність Нації, попираймо її.**

Скарбник УКЮ **Ф. Саранчук** подав до відома присутнім, що приходу товариство мало $32.91, розходу $18.33, остає $14.58.

По уділенні абсолюторії старому зарядові, на рік 1942/43, вибрано **головний заряд УКЮ як слідує:**

Почесний голова: о. М. Горошко
Дійсний голова: М. Голота
Заступник голови: Марія Музика
Писар: Настя Жук
Скарбник: В. Комариніцький
Провірники: о. А, Цимбалістий
Р. Качур
М. Турчиняк.

По виборі нового заряду промовляли ще:

о. М. Горошко з Принс Алберт, який подякувавши за вибір сказав, що тішиться, що вернувся зі Сходу Канади на Захід. Вибрано новий заряд, хоч обставини прикрі, говорить, мимо сього певно будемо працювати. Нашу організацію покликала до життя потреба життева. Вступаймо усі до неї, попираймо її, я сам буду старатись як найкраще працювати, кінчить о. Горошко.

о. Ігор Шпитковський з Вінніпег, Ман. складає привіт для УКЮ від Манітоби та закликає, щоби в теперішніх часах, молодь горнулась до своєї церкви, до організації. Молодь присутна тут на зборах, має бути тим сонцем для других молодих хлопців і дівчат через свое добре поведення і має старатись під час року приєднати до своїх відділів нових членів.

о. Ігнатій Лесюк ЧСВВ з Мондеру, Алта., витає молодь від Альберти, та звернув увагу на такі справи: маємо помагати Канаді виграти війну, конечність організації, на чім полягає успіх організації, треба все определити собі працю на новий рік.

о. А. Цимбалістий з Кадворт, Саск., звертає увагу на се, щоби бесідник коли має виступати до своєї промови приготовивсь, та щоби не говорив богато. Збори закінчено в год. 12-ій піснею: "Боже щасти йому."

AFTER THE WAR...WHAT?

Dear Reader, seeing that you have a body and soul, Father NICK does not only think of the good of your salvation, but also of your social and temporal well-being, for according to St. Thomas Aquinas a virtuous life requires at least a minimum of comfort.

Which social system will predominate and save or ruin the world after this bloody strife, which we call: World War II.??

Methinks with the Holy Fathers that the only plank of salvation is the "corporatist system" which existed before the too rapid advent and progress of the machine.

Yes, the corporative organization of the world is highly proposed by the Head of our Church as one of the great means of bringing society back to social justice. Why is this world so remote from the distribution of wealth required by social justice? It is because the world is demoralized and disorganized. That is why the Popes insist that we remoralize it by Catholic Action and reorganize it according to the diverse branches of human activity, or, in other words, in so many corporations.

What is then the corporative organization as proposed by our Church? It is more than just a syndicate, for the latter is but a preccorporative element. It is, according to Pius XI, the forming, in our great society, of other smaller and dependent societies, (which would be the result of the union of all those who, in any way, (ex: bosses, employees, foreman or laborers, travellers or office clerks etc...) belong to the same kind of profession or work. The Pope desires this because he wants men to be grouped not according to the place or position they occupy on the market of labor (i.e., not as bosses or workers worthy of such a scale of salaries), but according to the different branches of human activity to which they are attached; for instance that we group together the bosses AND workers of such or such a trade who pertain to the industry of building, printing, shoe-making, etc., etc....

In the plan elaborated by Pius XI, these smaller societies or corporations are certainly, in themselves, "public and juridical or lawful bodies," meaning that they are fully recognized by the civil authority and charged by the latter to take care of the interest of the said profession, even to make ont laws which will govern it, and to look after the application of these laws.

This mandate granted by the government will be i nevery corporation accomplished by a superior committee or council elected by the members of the said profession.

Briefly, Pius XI wants corporations which will be part of the government or rather which will enter into the hierarchy of authority and power. He wants every superior council to be an organism of government for all the members of a profession; for instance, that the superior council of the corporation for farmers be the government approaching the farmers and adapting itself to them for their benefit.

Yes, we should desire the resurrection of the corporist system but without the faults it had in the past. The role of the government should be only to see that everything is going smoothly.

In Quebec, we can find a good example of what is here meant. In that province, the doctors, dentists, notaries and lawyers are organised in real corporations, i.e., into public and legal bodies. The doctors for instance belong to only one association and are dependent of a superior committee called: "Le College des medecins." The latter (College) studies all that pertains to the medical profession, makes the laws that govern it and looks after the application of these laws. If we look into the Statutes of that province we notice many legal articles pertaining to doctors.

These laws and articles in the legal sense were not elaborated by the provincial ministers, but by the Medical College or superior council for doctors. They were reviewed by the ministers. And those that were found just and reasonable were but approved by the men of the government. If a doctor does not follow a rule, he is guilty before the Medical College. Thus the latter participates of the hierarchy of power. And thus the medical profession is a regular corporation.

Each corporation once formed, we must make unity or unite all the corporations of a province by making them understand that their province will be much more prosperous and powerful if every individual and profession will try to excel in their trade. That is why over the corporative organization, there needs must be an "intercorporative" one; the delegates of the diverse corporations (ex: in Manitoba) should some time or other meet in order to study and promote the good of "all" and make general rules, because otherwise the corporative organization would soon become an instrument of disorder, for if there can be an individual egotism, there can also be a corporative egocentrism, or selfishness. Without a sound intercorporative body, the employers and employees of the same industry (ex: shoes) could agree to keep the prices of sale altogether out of proportion with the normal cost of living etc., etc....

O patient Reader, this may seem complicated to you, but if you meditate upon it you will find it easy to understand. No matter what your occupation may be, you can really better it with this system and be sure that you will not be a slave of any financial dictatorship such as we see in countries where economic-liberalism predominates, nor will you be under the boot of some Nazi or Red bureaucrats who only want to coin your blood and sweat.

The invention of machines was permitted by God in order that muscles of steel may take the place of the muscles of flesh. You can and will better your life if you study, propagate and help put into effect this here wonderful economic system. The Catholic University of St. Fr. Xavier has started this movement in the Maritimes and it is accepted by non-Catholics also and by men who were on the verge of becoming Communists, here in Canada. Chancellor Dolfuss of Austria tried it with success but Hitler's assassins stopped him for the "glory" of the terrible Anschluss. Premier Salazar of Portugal saved his country from the claws of misery and bankrupcy, by following the teachings of the late Popes. No, socialism, communism and nazism will not save our country. but this will, if we are prepared when the time comes. (To be continued).

For a better world: Father NICK.

THE ST. NICHOLAS YOUTH LEAGUE WINNIPEG, MAN.

The St. Nick's league is considered one of the most important part of the Ukr. Catholic Youth. This can be easily ascertained when noting the enthusiasm of it's 50 or so members, whose main idea is to stick together and that is what our clubs need most - to stick together. Under the very able spiritual guidance of Father Boniface, St. Nick's is getting along splendidly.

The league undertook the St. Nicholas High School Graduation exercises for 1942 and to their report a total of around thirty five dollars was made for the school. In the near future St. Nick's plans to make a reunion Banquet and celebration of the St. Nicholas school students from past years as well as present. This event shows great promise of becoming a brilliant social event in the lives of our people here in North Winnipeg. Ideas such as these are always prevalent at the St. Nick's general meetings held every second Wednesday at their clubrooms, rear of 612 Flora Avenue.

St. Nick's League has to it's record many successful outings such as Weiner Roasts, Dances, Garden Parties, Skating parties etc. The clubroom is very ideally located and has been recently repainted, thus making it the best clubroom of any of our Ukr. Catholic Youth clubs throughout Manitoba and probably Western Canada.

Facilities for tennis, volley ball, hockey and ice skating are attached next to the clubrooms, thus making it the most popular place for the young people of which the league is comprised.

The St. Nicholas Youth League financial status is excellent and it's accounts are rendered at the Bank of Nova Scotia. The following are the committee in charge of the St. Nicholas Youth League:

President: Mr. Michael Bakushka.
Vice-president: Miss Elizabeth Myzak.
Secretary Treasurer: Miss Josephine Werbicki.
Secretary: Miss Tilly Kruk.

The league is also comprised of a social and advisory committee comprised of: Mr. Joe Hnidan, Miss Frances Drozdowski, Miss Stephanie Kraychuk, Mr. Sam Kruk, Miss Stella Warrenchuk.

St. Nick's is doing wonderful work and is progressing greatly. The Youth Herald extends it's best wishes of continued luck and happiness to all of it's members.

ST. MICHAEL'S YOUNG PEOPLE'S CLUB TRANSCONA, MAN.

St. Michael's Club of Transcona is one of the youngest branches of the Ukrainian Catholic Youth, Organized in May third, 1941, the club is under the spiritual guidance of Father Boniface OSBM. Already St. Michael's has shown considerable progress both fraternally and socially. Meetings are held every second Thursday at the Ivan Franko Hall (Coconut Grove). At the opening of this new season the Club's outlook to the events and general set up is excellent.

It's finance is in good shape and it's members number twenty-five. At present St. Michael's is working on establishing a choir for the church and from all reports it is getting along successfully.

As for past events, St. Michael's has held two concerts and teas on Mother's and Father's day respectively. On May 25 th they held a very succesful Weiner Roast to which St. Nicholas of Winnipeg was invited.

The club as it now stands is small, but it is thriving and in no time we are sure it will become an outstanding community factor.

St. Michael's of Transcona is under the guidance of the following committee:

President: Miss Patricia Chomiahen.
Vice-President: Mr. Paul Ewasko.
Recording secretary: Miss Mary Popowich.
Financial secretary: Miss Jennie Romanow.
Treasurer: Mr. Fred Malashewsky.

The club is also comprised of a controlling committee: Miss Teenie Novak, Miss Mary Sheyka and Mr. Walter Royko.

And correspondence to St. Michael's of Transcona should be addressed to:

St. Michael's Club, Miss Mary Popowich,
Box 891, Transcona, Man.

Наші побідники на ігрищах мягкого мяча у Винипегу

Це українська дружина у Винипегу дівчат, котрі знова цього року виграли побіду і дістали трофей Дж. Персі. В перших трох грах здавалося, що переможе дружина зі С. Боніфас— французька. **Однак потім** наші дівчата взялися до роботи і **ПОБІДИЛИ!** А кінець діло хвалить. Першим, що стоїть з ліва, бачимо Івана Шалая— з права стоїть управитель Іван Нітчук. Всі дівчата добірні, здорові, сильні і щасливі побідою. Такі дівчата будуть також добрими газдинями і добрими матерями. Вони знають постояти за себе в життю і добре, на чистій розривці і змаганню провести свій вільний час. Скрізь по прерії наші дівчата повинні в тім наслідувати наших дівчат з Винипегу, що належать до дружини Канадійського Українського Атлетичного Клюбу. Замітним е, що між тими дівчатами, що грають під українським прапором спортовим, є також дівчата інших расових походжень— е між ними ісляндки, англійки і другі. Але всі вони свідомі вартости і ціни своєї дружини високо піднесли значіння нашого Клюбу і спільно причинилися до побіди. Честь їм!

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

ЛИСТОПАДОВИЙ СНІЖОК...

..Дорогі діти—

Тому 24 роки в Галицькій Україні першого листопада замаяли в старовинній місті Львові наші українські прапори. Всі жовті і блакитні. Сотки, море прапорів— зі всіх домів, зі всіх вікон. Так ми витали нашу волю і раділи.

Ми всі в Канаді вільні. Можемо свобідно вчитися по українськи, говорити, співати, молитися. За ту волю ми нині боремося. Борються Ваші добрі брати далеко на всіх фронтах світа.

За ту волю треба молитися, щоби Господь дав нам силу її вдержати. Щоб ми побідили кождого ворога тут і за морем.

Помолімся також за наших Українських Січових Стрільців, що боролися за волю України— тоді, тому 24 років. Многі з них віддали своє життя і лягли на вічний сон за волю. Помолімся також, щоби Україна була вільна і суверенна держава— так як інші вільні і суверенні держави на світі, як наша Велика Британія, як наша Канада!

Так щиро пригадує Вам і просить Вас, Ваш

Вуйко Трохим.

БУЛА НА МІСІЇ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Я до Вас листа ще не писала, але набрала охоти написати пару слів за нашу святу місію, що відбулася 12-19 липня. Перший день дуже мало було, бо дощ падав. Там також давали перекуску, дітям по 10ц., а старшим по 15ц. Потім кождий день було більше людий, бо настала погода. У четвер і в неділю було найбільше. В неділю була процесія з Ростерн і з Приймового і ми робили обхід навколо церкви. До полудня був дощ. Як отець місіонар відїздили, то Войтовича дівчина дала їм китицю квіток і дуже гарно подякувала за то, що до нас приїхали. В суботу менші діти сповідалися і брали св. Причастія і дуже красно були позбирані і брали знимку. Наша місія дуже гарно відбулася.

Олена Щербань,
Сматс, Саск.

Від Вуйка—Ти красно описала свою місію, бо про неї ще ніхто не написав, лише ти. А то всім мило знати про святу місію.

ПОМАГАЄ МАМІ І ВЧИТЬСЯ

Дорогий Вуйку,

Я хочу написати, що я робила на вакаціях цего року і що я робила в школі. В школі я пишу і читаю. Я маю Сестру за учительку і люблю її. Я ходжу до Рідної Школи. Я цего року є в третій клясі. Я дуже жалую, що я не написала скорше. Я побачила, що лише один хлопчик написав до Вас, тому я написала. Сестра пишуть, як ми читаємо і вішають, щоби мама і тато дивилися. Я дістала за читання 4 рази А і А і А і А. Тепер я пишу, що я робила на вакації. Я помагала мамі і бавилася і ходила до міста. Я думаю, то буде всьо тим разом.

Від Марусі Кравчук,
311 ave. Г. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка—Вуйко тішиться, що Ти так добре читаєш і що Сестра учителька Тебе похвалили. Честь Тобі!

ПРАЦЮВАВ У ПЕКАРНІ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Я дуже жалую, що я так довго не писав до Вас. Бо я так був занятий. Я робив у пекарні місяць і потому я рибу ловив, а відтак почалася наука в школі. Я маю колесо і їду до школи. В англійській школі ми вчимося географії. Українська школа вже почалася і Сестра учуть нас історію і читати. Скоро ми будемо географію брати. Я любив робити у пекарні, то була така мила робота.

Я кінчу свій лист.

Петро Кравчук,
311 ave. Г. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка.—Ловити рибу, то прекрасний спорт, чистий, здоровий і безжурний. Тільки уважай на себе і навчися плавати. А кожда праця людину скріпляє і ушляхотнює. То красно є, що ти полюбив працю в пекарні. Таким хлопчина також в школі буде гарно вчитися.

ЛЮБИТЬ ЧИТАТИ І МУЗИКУ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Я дуже жалую, що я до Вас скорше не написала, як ми мали два місяці вакацій. Я ходила перший місяць на катехизм. А на другий місяць я була вдома, я писала, малювала, читала і ходила на музику. Часом я ішла на фільму. Я люблю відгадувати загадки з Вашої газети. Я тепер ходжу до української школи. В англійській школі я є в семій клясі. Я тепер буду кінчити свій лист.

Савеля Кашуба,
421 ave. Д. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка.— Ти гарно провела вакації. Виходить, що з тебе буде інтелігентна сила, бо любиш читати, малювати, писати і музику. А що ти читаєш?

Є В ДІТОЧІМ ХОРІ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Я хочу написати до Вас пару слів. Я жалую, що я скорше не написала. Я ходжу до Рідної Школи. Я дуже люблю іти до школи, я беру лекції музики на піяні, а мій братчик Орест також грає. Я є в пятій клясі в англійській школі а в третій в Рідній Школі. Я ніде не була на вакаціях цего року, бо я бусіла мамі помагати вдома. Я ходжу до церкви і є у Діточім Хорі. Я мушу кінчити мій лист.

Від Лелійки Бойчук,
323 ave. Л. Норт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка.—Ти, Лелійко, добре дівча, що на вакації не їздила, але щиро помагала мамі. По Бозі наші родичі є перші на землі для нас, бо заступають нам Бога на землі. І дуже красно, що співаєш в Діточім Хорі. Вуйко дуже любить дітий, що співають в хорі.

СИПЛЕ СНІГ...

Сипле, сипле, сипле сніг
а неба сірої безодні,
міріядами летять
ті метелики холодні.

Одностайні як журба,
зимні як лихая доля...
Присипають все життя,
всю красу лугів і поля.

Ів. Франко

ЗА ОДИН ТИЖДЕНЬ

Від 8 до 15 жовтня 1942

1. Британія грозить закувати німецьких полонених, якщо німці не розкують канадійських і бритійських полонених зпід Діеп.

2. Хто хоче купити електричні проводи, мусить підписати заяву, що він купує ці прилади не на це, щоби позакладати їх на місце теперішних добрих, але з конечности.

3. Невільно ставити без дозволу жадного дому, котрого вартість є вище $500.

4. До Британії прибули нові канадійські війська.

5. Пять канадійських воєнних кораблів разом з американськими висадили війська на Алеутийських островах.

6. Головний почтовик дост. Мюлак після тритижневої поїздки до Англії вернув назад і повідомив, що почтова достава для армії є вдоволяюча.

7. Проголошено трету воєнну позичку побіди на $750 мілионів.

8. Затоплено і ушкоджено сім японських кораблів в бою біля Соломонів.

9. Девять папірнів в Квебеку зачали воєнну роботу замість виробу паперу.

10. Воєнні замовлення перейшли суму півшеста біліона долярів.

ЧЕРВОНІ НЕ МАЮТЬ ЖАДНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

В Квебеку в С. Джанс відбувся так званий Суспільний Тиждень, підчас котрого обговорювано в ряді промов актуальні суспільні справи та їх розвязку. Одним з головних промовців був професор отавського університету, о. др. Густав Соф, облят, котрий обговорював справу демократії з католицького становища.

Демократія це така форма правління, де нарід рішає через голосування. Нарід цим чином рішає і вибирає особи, котрі мають стати законодавцями. Однак повага тих законодавців походить від Бога, котрий є жерелом всякої поваги. Та повага вимагає обовязку пошани для вибраних провідників і співпраці з ними ради загального добра суспільности. Тим самим демократія має покладатися на справедливости і любові. Вона має віддати шану Божим законам і забезпечити основні засади суспільности для одиниці і родини. Інакше пад, який бажаний Богом, помиться і настає нелад в суспільности. І тому комунізм як такий не має права назвати себе формою демократії. На ділі це є найбільше протидемократичний і тоталітарний устрій.

о. Г. Соф є директором відділу суспільних наук.

ЦІЛА ЕВРОПА МАЄ ХЛІБ НА ПАЙКИ

Одиноким краєм Европи, що досі не має пайкованого хліба, є Португалія. Як довго це там буде, не знати. На днях Швайцарія завела в себе пайкування хліба і молока. Звичайний громадянин дістає тепер в Швайцарії денно 225 грамів хліба, або 8 унцій— Молодь і середні робітники дістають 325 грамів а тяжкі робітники по 425 грамів. В порівнанні з німцями, то Швайцарець дістає денно 95 грамів хліба менше, як німець, а 50 грамів менше від француза. Однак дістає більше від італійця—75 грамів денно.

Хоча Швайцарія вславилася своїм сиром і є країною обильною на молоко, тепер молоко є на картки. Діти до 6 літ дістають денно півтора кверти одної кварти— від 6 літ до 19 одну четвертину тої четвертини— дорослі одну четвертину кварти.

Так живуть тепер люди в Европі, а ми маємо сміпість часом тут нарікати, що нам треба того або цего. Дякуймо Богу за все, за Його ласку, що ми тут і молім, щоби й ми не дійшли до тої нужди загальної, що нині в Европі.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

НІМЕЦЬКИЙ ЕПИСКОП ДЛЯ НІМЦІВ КАТОЛИКІВ В ПОЛЬЩІ

Подають з Льондону з польських жерел, що св. Отець назначив для німців католиків в Польщі німецького епископа ординарія, в особі францішканина о. Брайтінгера. Він має стануги на чолі німців католиків Польщі, на чолі поляків католиків стоїть епископ поляк Дімек. Німецькі власти назвали Католицьку Церкву в Польщі "приватною організацією." Польський уряд на вигнанню зложив у Ватикані протест проти того назначення, мотивуючи тим, що це є нарушенням конкордату.

ЦІКАВІ НОВИНИ

Тоді, коли в нас на Українці Хмельницький зачав повстання проти ляхів, в Індії панував шах Яган, котрий так тужив за помершою женою, що збудував її гробницю-святиню Тай Магаль, яку досі уважають за одну з найкращих будівель світа.

Міліон канадійських жінок працює для Червоного Хреста.

За три роки війни канадійська армія зросла 77 разів. Фльота збільшилася на 23 разів, летунство на 31 разів.

Канада тепер витворює за 6 місяців більше вибухових матеріялів, як передтим за цілу минулу війну.

За 16 місяців зібрано 163 міліони фунтів старих річий і продано за приблизно один міліон долярів, котрі то гроші пішли на воєнні цілі й добродійні.

Протягом перших 4 місяців 1942 р. канадійський вивіз був на 260% вищий від того самого в тім самім часі 1939 року. В тім самім часі привезено до Канади річий на 200% більше.

Останні Вісти...

З днем 15 листопада цего року невільно особовим тягаровикам вести осіб дальше, як 50 миль в безперервній одній подорожі і так будуть продавати значки. Цим робом частинно припиниться подорожування.

Сир Франсис Гіткот, **англіканський** епископ у Венкувер, **відмовився** приходно брати участь в посвяченню кінджала з нагоди третої позички побіди, в неділю 18 жовтня. Наставник Презвитеріянської Церкви у Венкувер, Дж. В. Скіні, сказав, що **підчас того посвячення не було презвитеріянських духовних**— "ми візвали наші вірогповідні громади не брати участи в таких відправах в неділю."

Подають з Москви, що загальне наставлення промови Сталіна, котр е він має виголосити 7 листопада в річницю "жовтневої революції," буде залежати від того, **як Англія поступить з Гесом.** Большевики уважають справу Геса дуже поважною і домагаються негайного над ним суду. Інакше твердять, що та ціла справа виглядає їм дуже неясною і подобає, начеб то Гес був уповноваженим Гітлєра для певних цілий, можливо мирових. В слід за тим вони узалежнюють своє довіря до аліянтів від поступування в справі Геса.

В американській часописі Тайм появилася **сенсаційна стаття про бунт німецьких полонених в Канаді,** коли їх прийшли заковувати і про те, що треба було вжити аж пальної зброї, щоби їх присмирити. Міністер Ральстон зараз дав вияснення в тій справі, що це сталося в одним таборі полонених в Онтерії в Бовменвил а Отава почала доходження в тій справі, як та вістка переслизнулася попри канадійську военну цензуру до Америки. Зауважують справедливо, що поява тої вістки в Тайм може дати дальшу притоку німцям до переслідування наших полонених і знаряд для їх пропаганди.

В Єгипті аліянти почали наступ на цілу боєву лінію в Аль Алямейн. Одночасно великі військові сили згромаджено на полудні і на західнім побережу Африки в Сіерра Леоне, біля Фрітавн. На Україні паде сніг і зимний дощ. Бої біля Сталінграду далі продовжуються.

Жена президента Америки, **пані Рузвелт, прибула на відвідини до Англії** і стала гостею самого короля і королевої в палаті Бакінггем.

В бою за морем **пропав летун старшина Михайло Голуб** з Дидсбирі, Альта.

Каже, що онтерійський премієр з'єднався з комуністами.— Е. В. Джоліф, онтерійський провідник ССФ партії сказав в Маркгем, що премієр Гепбурн поєднався тепер з Тимом Баком і прочими видними комуністами. "Вони не лише спільно нараджуються, але також спільно працюють. Про Тима Бака він сказав: "Та людина 18 місяців тому взивала наших вояків зложити зброю. Нині він удає, що є за всеціпим военним змаганням." А закінчив так: "Во ім'я національної єдности ці скоро-міняйли хочуть тепер знова поділити край в справі другого фронту, або в якійнебудь іншій справі, що їм підсунеться під руки."

23 жовтня була **заупокойна Служба Божа за 25 літного сина нашого головного команданта** заморських сил в Англії, ґен. МекНатона, летунського сотника Аєна Дж. Е. МекНатона, котрий убитий в бою. Службу Божу правили в католицькій церкві в Летергед. Так наш головний командант вшанував память свого сина заупокойною Службою Божою і так робить кождий католик!

Подають з Льондону, що вовняні одяги цьої зими післано здебільша до Росії і тому треба обходитися без них. Минулого року вислано до Росії пів міліона вовняних коців і 400,000 вовняного шмаття.

Заповідають повстання другого фронту вельми скоро і то мабуть в Африці. В Ліберії і в сусідній англійській кольонії згромаджено великі сили, що безпосередно загрожують важній пристані Дакар, куди французи післали много війська і навіть сам адмірал Жан Дарлян прибув, щоби заохотити населення до оружного спротиву аліянтам на случай наступу. Жінок і дітий французи вивезли вже з Дакару. Подають також, що в околиці озера Чад в середній Африці аліянти зібрали великі сили, котрими хочуть наступати на Лібію через пустиню, яких 700 миль дороги.

Премієр Онтерії Гепбурн устушив. На його місце премієром став головний прокуратор, дост. Гордон Конант. Кажуть, що Гепбурн уступив тому, бо заєдно міняв своє поведення і через те стратив всіх прихильників в кабінеті міністрів.

Панна Е. Ковальчук виграла у Виннипегу першу надгороду і пугар в супернництві чесання волосся. Вона доказала, що вміє чесати найкраще.

ПОДАТКОВЦІ ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕГУ!

В ДЕНЬ МІСЬКИХ ВИБОРІВ, В ПЯТНИЦЮ, 27 ЛИСТОПАДА, 1912

ГОЛОСУЙТЕ ВСІ ЯК ОДИН

Василь Скраба

на

Мійського Радного— ВАСИЛЯ СКРАБУ

на

Шкільного Радного ПЕТРА ТАРАСКУ

ІДІТЬ ДО ГОЛОСОВАННЯ!

Кличте Других!

Петро Тараска

ДОБРЕ ЗНАЧІТЬ СВІЙ ГОЛОС ОДИНКОЮ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 22 (118) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Листопада, 1942 Vol X, No. 22 (118) YORKTON, SASK., November 14, 1942

РУМОВИЩА І ЗГАРИЩА НА СХОДІ УКРАЇНИ

Руїни міста Сталінграду. Долом картина боїв на Кавказі.

Краснодар, столиця Кубані, серед димів і вогнів. Німецькі війська, котрим здавалось, що здобули великі оливні богацтва, тікають з-усьої сили перед загрозою смерти. Склади оливи, висаджені червоними, вибухли з шаленою силою. Лише дим оповив все— смерть і руїну.

Горішний зліва образок представляє **руїни** з колись многолюдного **Сталінграду,** де хильцем блудить одинокий німецький вояк серед грузів. В долі образка ціле озеро, сповнене водою, з вирви вибуху. Долом картина **східних боїв на межах України.** Німці почали наступ, занявши Нальчик на Кавказі. Звідси починається військовий шлях через гори до Баку.

ВІЙНА БУДЕ ДОВГА... Так заповів в Гельсінках на радієвій промові до фінців їхній президент Рісто Рити, **Судьба Фінляндії, сказав, є в Божих руках і затріюмфує вічна справедливість. Але треба ще великих жертв, бо війна потреває довго, а по війні нескоро повернуть добрі часи.**

ВОЄННИЙ ПОДАТОК ДЛЯ ФАРМАРІВ

Нові воєнні податки дещо гостріші від попередних. Самотні мають платити від $660, жонаті від $1,200. Це обовязує всіх, отже також фармарів.

З огляду однак на це, що хліборобство є здебільша сезоновим заняттям і тепер фармар має много видатків, влада дала всі можливости і нагоди, щоби фармарі виповнили свої податкові папері і платили відповідно до можливости. З днем 15 жовтня ц.р. новий воєнний податок обовязує всіх. Тому влада взиває всіх хліборобів, щоби вели докладні рахунки в себе з усіх приходів і розходів. Так як передтим всі охотно збільшили певні роди продукції, так само тепер надіється, що фармарі поможуть і облекшать працю влади в цім напрямі, як зібрати новий воєнний податок.

НА ДАЛЕКІЙ ПІВНОЧІ

Наші вояки на далекій півночі Канади і Америки навчилися інакше ловити рибу, як за старих добрих часів ловили в Манітобі чи деінде. Тепер ловлять так, як тамошні туземці— індіяни і ескімоси, списою. За старих часів сідав чоловік над берегом: В одній руці шнурок, на кінці котрого гачок а при боці бляшанка з черваками. І тішились, коли риба бере і коли ловиться маленька ряска, чи щупак або короп, або окунь. А тепер ловлять списою і тягнуть в Аляєці довжезні і грубезні риби.

Знайшлися там хлопці з усіх сторін. Їхні родичі ловили рибу може над Дністром— а вони нині тут, над скалами Аляски.

Ще інший спорт найшли наші хлопці нині там, на далекій півночі. Вони промивають пісок, шукаючи за зернятами золота. І хоча того золота дуже а дуже тяжко вимити з води, то однак спорт лишається. Так наші хлопці може ніколи не булиб бачили тих прегарних північних світил ночами, коли японці не були загрозили нашій вітчизні.

Є нагода де стрінутися там і завершити стрічу сердечною приязню. Ось над самим заривом ледівця два вояки перуть шматя. Один з Винипегу, другий з Ню Йорку. Намучились вони чимало і подивляють труд своїх рук. Чи це білля буде так ясним, як то що мама звикла прати там далеко дома? Але приязнь тої хвилі остане на все в серцях, навіть тоді, коли повернуть домів. Вони жили разом, разом боролися, разом стрічали небезпеку— і витворилась між ними єдність ідеї, свідомість свободи, братерства і сили вільних громадян, котрої ніщо не зможе і не [illegible]

ДАВАВ ПІВ МІЛІОНА ДОЛЯРІВ ЗА НАВЕРНЕННЯ СИНА

Деякі люди часто не здають собі справи з того, яку велику і важну працю робить Церква та її служитель, священик. Часто деякі не лише не оцінюють і не шанують тої праці, але ще відносяться грубовато і з упередженням до священика. А праця Церкви і священика незаступимі. Їх ніхто і ніде не заступить, жадними грішми, жадною наукою. Де ласка Божа не має доступ до серця, де Божа наука не найшла пристановища в душі —там не поможуть гроші, високе образованя, ані гідности.

Ось примір, один з многих в життю. Тут нічого не видумано, нічого не додано.

Проф. А. Р. Крег мав виклад у Винипегу для членів Клюбу Фенікс на університеті і там сказав так: "Матір сама не може виховати дітий. Треба батька і матері." Він навів примір, як недавно один банкир в Америці давав пів міліона долярів одному професорові університету за те, щоби той наверн ув його сина, який пішов на бездорожа. Чи той професор приняв предложення і чи навернув того сина, Крег не сказав. Але звернув увагу на це, що треба шекати родинне життя і виходило з бесіди, що той банкир якраз в цій точці занедбав свої обовязки і наслідком того його син пішов блудно.

Жадного родинного життя не обережете без релігії. Жадне виховання не буде повним без релігії. Жаден батько, жадна матір не виконають своїх родинних обовязків як слід без релігії. **Основою родини і виховання є релігія.** І того не заступить ніхто, жаден професор і жадні гроші. То, що релігія дає вашій родині, вашим дітям, того за жадні міліони долярів не купите нідe. І тому шануймо волю, котра є в Канаді—шануймо нашу Церкву, шануймо працю священика! Священикові ніхто не дає міліонів, він працює ради Христа, але його праця глибша і основнійша як неодного професора. Священик є на кождий наш заклик, все спішить з порадою і помочею—оцінім це і шануймо!

В СПРАВІ о. ПИЛИПЕНКА

З достовірних жерел подають таке. Звісний в Америці зі шпигунської афери Мольцана о. Пилипенко, **не був, ані не є** в складі українських католицьких священиків дієцезії Преосв. Богачевського, ані також не належав, ані не належить до дієцезії Преосв. Такача. Тому статті, котрі писали немовби він був українським католицьким священиком, треба розуміти лише так, що він себе мабуть так називав— але в дійсности, він священиком в нашій Церкві в Америці не був і не є.

ВІЙСЬКОВИМ ПІДВИЩИЛИ УДЕРЖАННЯ ДЕННО НА $1.25

Всі військові в Канаді, котрі удержувалися поза касарнями, удержували досі по одному долярови денно додатково на це удержання. Від першого жовтня 1942 цей додаток на удержання піднесли на $1.25 денно.

ПРОТЕСТ ВИСОКИХ ЦЕРКОВНИХ ДОСТОЇНИКІВ ФРАНЦУЗІВ

В тижневнику "Лайф" з 19 жовтня ц.р. появилася стаття про французів в Канаді, в котрій були напасти і закиди. Проти того рода писання гостро виступив з прилюдним листом кард. Вільнеф, а згодом девять інших архієпископів і епископів в спільнім письмі, виданім в Квебеку. В цім письмі владики заявляють, що стаття в "Лайф" представляє у мильнім і невірнім світлі життя французів Канади і витворює в читача цілком ложне поняття про працю Церкви. Так французькі владики станули явно в обороні свого народу і своєї Церкви!

ВОЄННІ ДРІБНИЦІ

Британці витворили новий тип **літаків—з дерева.** Це маленькі "комарові" літаки, дуже легкі і дешеві у виробі, котрі тепер з успіхом нападають в Европі.

Чілійські студенти і учителі, прихильні державам осі, робили нічну паради зі смолоскипами в Сантіяґо, Чіле. З тої нагоди прийшло до бійки між ними а прихильниками союзних держав, в котрій кількох потурбували.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
255 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
301—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
910 College Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3588—Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

НАСТУП В ЄГИПТІ

Найкращим веденням війни є наступ на ворога. Цим перебирається почин і акцію, ворог в непевності і так сказатиб в хвості подій— він лише борониться, доки годен, а потім тікає. Союзні частини прорвали німецький фронт на північнім відтинку, біля горба Ісуса і посунувшись вперед, окружили німецькі відділи. Борба іде і чимраз поширюється в завзятості і просторі.

ЕВРОПЕЙСЬКА ПРОПАҐАНДА

Дуже важним чинником всякого руху є його пропаганда. Вона організує, наступає і боронить. А тому, що вона неухвитна і невловима сама собою, представляє великанську силу в дужанню. Хто її занедбає, програв— навіть коли б мав великі військові частини і зброю найновійшого виробу. Бо найкращою зброю нині, побіч літаків і повзів, є пропаганда. Дуже добре знали про це большевики і німці. Обі ці сторони вели і ведуть завзяту пропаґанду одні проти других. В тих краях, що нині німці загорнули в Европі, ведеться також проти них сильна підпольна пропаганда. На теренах Польщі виходить скрито 400 часописів, котрі їзза браку машин пишуть часто рукою і переписують та подають з рук до рук. В Бельгії заховали якось машини і тайна часопись "Вільна Бельгія" печатається на машинах. Подібно в Норвегії.

Що печатають ці часописі? Половина матеріялу це новини про дійсне поступування німців в краю, інша частина це жарти з німців, а решта це заклики до опору.

Колись, давно, на початках Канади і ми писали часописи. Але не тепер. Тепер кожда новина приходить до нас в один мент і часопис подає її до вжитку своїх читачів. **Ми маємо свободу преси в Канаді!** В нас не треба тепер переписувати новин десь в пивниці і по закамарках, в скритості перед чуйним оком тайної поліції—**ми в Канаді вільні! І цю волю треба оборонити!**

Перша часопись в Канаді появилася в 1752 р. "The Halifax Gazette" і була писана рукою. Вона подала новини аперед десять місяців, але тоді й це було цікавим. Її видавець називався Джон Бушель і він навіть не мріяв про часи, коли буде можна печатати того самого дня бесіду, яку хтось виголосив в Отаві. Нині це є дійсністю.

В Европі брак паперу, брак новин і машин, тайна поліція — все це утруднює доступ новин. Ми в Канаді навіть не думаємо про це— які ми тут щасливі!

ЗАМОРОЗИЛИ КУПЕЦТВО В КАНАДІ

З днем 2 листопада вийшов розказ з Отави, що **невільно закладати нових крамниць а також перепродувати,** хіба за окремим дозволом.

Невільно також переноситися на інше місце, або добудовувати чи поширювати істнуючі.

Від того розпорядження звільнені часописі всякого рода, державні підприємства, релігійні і добродійні. Також хлібороби, огородники, рибаки, мисливці і плекачі скота, коли продають свій товар живим або зараз в мертвім стані. Звільнені від того також ці, що мають харчеві доми.

Горішний образок представляє **залогу протиповзової гарматки, долішний картину боїв в Єгипті.** На північнім відтинку фронту Аль Алямейн борються австралійські війська, звиклі до горячі і пустині.

НАШІ ВОЄННІ ЗУСИЛЛЯ

Канада висилає цього року до Англії 600 міліонів фунтів свинини, 125 міліонів фунтів сира, 45 міліонів тузинів ясць і 31,480,000 однофунтових бляшанок згущеного молока. Крім того висилається велику силу пшениці, муки, риби, овочів, ярин і масла. І так кождий доляр, що мя зичемо нашому правительству на війну, має своє місце у воєнних зусиллях Канади. З кожного доляра— .15 іде на владу,— .26 як дар для Анґлії, і—.59 на війну. Цього ділового року ми видаємо на війну три біліони і 900 міліонів долярів— з того 53% приходить з податків, а решта треба позичити чи дістати з давніших запасних гроший.

СКІЛЬКИ ЛЮДИ ПОГИБЛИ ВІД НЕЩАСНИХ СЛУЧАЇВ?

В 1941 р. в самоходових випадках в Канаді погибли 1,848 людий, або 25% всіх нещасливих случаїв. На залізниці погибло лише 279 осіб.

НАШІ ПОЛОНЕНІ В ГОНҐ КОНҐ

Уряд подав дальші імена наших полонених японцями в Гонґ Конґ. Між ними є такі українські імена наших вояків: Франко Піч з Медов Лейк, Саск.— Василь Сисак— Стефан Ярмола з Молсон, Ман.— Стефан Захарко з Алонса, Ман.— Михайло Жидан з Алонси— Никола Житарук з Форт Гері, Ман.

Проголошений **вбитим в боях є Ст. Баранник,** петунський старшина з Саскатуну,— дес. **А. Сивак** з Енґусевил, Ман.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЧИ ДРУГИЙ ВІЛЬСОН?

Особа Вендела Вилкі, котрого назвали другим Марком Польом і котрий зробив по своїм власнім почині 31,000 миль дороги кругом світу лишень тому, щоби на місці пізнати відносини, людий та їх бажання— стає чим раз більше загадочна. Повернувши з дороги він промовив через всю радієву мережу Америки і Канади. Ця промова була нецензурована і в деяких місцях досить критична. Але вся критика була конструктивна. Окремо думки цієї промови були дуже свіжі, нові —як на вертті нинішні шляхи воєнної пропаганди, і тому слухали їх так, начеб повіяв свіжий воздух гірський в мійське перелюднене осередовище.

Головно Вилкі домагається рівного права для всіх на цій землі. То рівне право то право на свободу. Це право треба свобідно висказати і тому треба мати також право на свобідну критику. В нашім устрою ця свобідна критика є часто силою, котра гонить все до кращих змін і поправи відносин. Тому також треба яснійше і точнійше з'ясувати наші воєнні цілі, бо вони не можуть відноситися лише до одних, а до других народів ні.

Вилкі дослівно сказав в своїй промові між іншим так:

"Так військові провідники, як державні заєдно **мають бути** під призмою найбільшої потягової сили народовпастя— **пів бичем прилюдної опінії, котра** повстає наслідком чесної свобідної дискусії."

"Ми і наші союзники **мусимо утворити другий** боєвий **фронт в Европі.** Я також сподіюся, що в короткім часі **ми зберемо в Індії** відповідну силу **до наступу на Бурму**, як цього домагався ґен. Вейвел."

Вилкі заявився отверто проти "північого, а північлажливого способу, з яким ми звикли літами відноситися до многих народів Східної Европи і Азії."

Він домагався відкинути імперіялізм і визволити народи світа. Але свободу треба зробити не лише милим словом— **треба вчинити дійсністю.**

"В наших умах мусимо раз на все позбутися тої думки, що існують союзники "першої кляси" і союзники "другої кляси."

"Люди, що мають велику власть, звичайно хотілиби жити без критики. Але якраз тоді, коли вони так живуть, тоді є пора на найбільшу критику."

Вилкі домагався, щоби ми не лишень виграли війну, але й мир.

А щоби виграти мир, треба трох річий: 1) Америка мусить начеркнути мир на всесвітній основі.

2) Щоби той мир існував, треба щоби світ став вільним— економічно і політично, для народів і для людий.

3) Америка мусить відіграти активну конструктивну ролю в освобожденню світа і задержанню мира.

"Після століть немудрого і мрячного піддання, сотки мільонів народу Східної Европи і Азії створили книги. Їх більше не застрашити давними страхами. Вони не хочуть дальше бути східними невільниками для західних зисків."

"Вони порішили, подібно як мусимо мя, що нема більше місця на імперіялізм в їх власнім суспільстві, так само як в суспільстві націй. Палата на горбі серед піплянок втратила раз на все свою принаду."

Згадавши про Атлянтийський Чартер, Вилкі так сказав: "Вони питають —а що є з Пацифічним Чартером? А **що зі Світовим Чартером?"**

Східні народи негодні були досі поняти "з розводненого відношення нашої влади до Індії, **що ми властиво вчинимо під кінець війни з сотками мільонів народів** сходу?"

"В Африці, на Близькім Сході, скрізь між арабами, в Китаю і на цілім Далекім Сході **під свободою розуміють впорядковане і намічене знесення** кольоніяльної системи."

"Можу впевнити вас, що панування інших народів над народом не є свободою і не є тим, защо ми мусимо боротися, щоби його задержати!"

\- - - - -

Вилкі має сина при війську, говорив —віримо— щиро. В світлі його промови, **особливо коли згадав народи Сходу Европи,** між котрими є також наш український нарід, **українська справа в нинішний час набирає окремої підтримки і заохоти. Від нас залежить, чи встигнемо і будемо вміти використати як слід наслідки тої промови,** котра вже відбилася лунким ґомоном по світі.

Український нарід також і рішучо не хоче жити кольоніяльним ладом і не хоче, щоби другі народи над ним панували. Чи це подобається нашим сусідам зі заходу і півночі в Европі, чи ні. **Український нарід також хоче свободи— і то не лише на словах— але на ділі.**

Президент Рузвелт запитаний в справі Атлянтійського Чартеру, **сказав, що той Чартер відноситься до всіх народів світа.**

Коли будучий мир має бути на основі свободи для всіх народів землі, і коли це є та ціль, за котру ми кладемо тепер в жертву тисячі молодого життя наших канадійських вояків— то **ця свобода належить також українському народові в Европі, котрий самий хоче панувати на своїй землі як суверен в своїй власній державі!**

КАНАДІЙСЬКІ ФРАНЦУЗИ

Наші співгорожани французи, з котрими українці дуже часто стрічаються на прерії і котрі так само як ми є католики, хоч і латинського обряду, становлять поважну силу в Канаді.

Підчас числення в 1765 р. в Квебеку було 69,810 французів а 10,000 жили в надморських околицях.

В 1931 році всіх французів в Канаді було вже 2,927,990 душ, а тепер буде їх приблизно півчверта міліона. Після обчислення проф. Каліярві в 1940 р. в Америці було 2,949,394 французів— іншими словами, ми маємо тепер в Америці і Канаді яких шість мільонів французів, здебільша католиків. Вони мають вже своїх провідних людий на найвищих становищах в краю, в господарськім, політичнім і церковнім життю. А тому загально 150 літ— їх всіх було ще тільки несповна 80,000 душ.

Будучність українців в Канаді буде світла, як завчасу, як ще тепер забезпечимо наше молоде покоління через Церкву і школу. Якщо наше молоде покоління задержить свою віру і свідомість свого походження, свою мову і звичай— за сто літ й ми будемо творити чисельно силу, котрій отвертою стане дорога до всіх найвищих становищ в нашій державі. **Над тим однак треба працювати.** Чесно і віддано, свідомі того, що **кладемо основи під розріст століть для нашого народу в Канаді.** Наука з побуту французів най стане для нас заохотою і зазивом.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад, 1942

14 С Листопад. Безсребр. Косми і Дамяна
15 Н 25 по Сош. Мч. Акиндини і ін.
16 П Мч. Акепсима
17 В Преп. Йоаникія В., мч. Нікандра
18 С Мч. Галактіона і Епістимії
19 Ч Св. і ісп. Павла
20 П Мч. Єрона і ін.
21 С Собор Архистратига Михаїла
22 Н Нед. 26 по С. Мч. Онисиф., Матр.
23 П Ап. Ераста і ін.
24 В Мч. Мини, Віктора і ін.
25 С Сшч. Йосафата (на нед.)
26 Ч † Івана Золотоустого
27 П † Ап. Филипа
28 С Мч. і ісп. Гурія і ін.
29 Н 27 по Сош. † Ап. і Єв. Матея
30 П Св. Григорія

УСТАВ

15, нед. 25 по Зісл.— гл. 8, єв. утр. 3, на Сл. Б. ап. 224, єв. Лук. 53.

21, суб. Собор св. Арх. Михаїла— Литія, на утр. єв. Мат. 52, на Сл. Б. ап. Жид. 305, єв. Лук. 51.

22, нед. 26 по Зісл.—гл. 1, єв. утр. 4, на Сл. Б. ап. 229, єв. Лук. 66.

28, суб.— Початок посту—Пилипівки. Піст тревае до Різдва.

29, нед. 27 по Зісл. і св. Йосафата— Литія, на утр. єв. 5, на Сл. Б. ап. 233 і 292, єв. Лук. 71 і Ів. 52.

СВ. СВЯЩЕНОМУЧЕНИК ЙОСАФАТ

12 листопада кождого року по ст. ст. святкуємо річницю мученичої смерти нашого великого заступника перед Богом, святого апостола церковного з'єднення українського народу, св. Йосафата, котрий впав під ударами катів 1623 року.

По церквах правимо торжественні богослужения і в наших стихирах згадуємо память того, що від ранної молодости як мудрий купець продав все майно, щоби купити небесну перлину святости. На цій дорозі життя заміняв св. Йосафат все найкраще, що мав— свою юність, силу, здоровля, знання, вигоду і кар'єру, щоби лише всеціло і навсе служити Богу. А уважав, що така служба можливо для нього лише в мурах монастиря і тому приняв монашу рясу Чина св. Василія Великого і став поправді незгарним стовпом віри і любови. Кров святого архієпископа, пролита у Витебську, стала новим посівом нашої активности в Божім ділі, для Божої слави і справи. Наша Церква дістала від свого полоцького архієпископа не лише прекрасний дар у виді катехизма і письма про безженність духовенства, ми дістали в нім організатора наших душ, наших ідей, що намітив шляхи нашого розросту на століття.

Доперва по мученичій смерти святого Папа Урбан VIII говорить памятні слова: О, українці, через Вас я наверну схід!

Той схід нині більш, як коли, жде своїх місіонарів відвічної правди Божої. Ми є нарід сходу— зі сходу Европи. Перед нами великанське завдання століть і на століття— навернути той великий схід, зробити його правдивим і добрим. Це наше завдання і почесне, завести назад любов і справедливість в душі знищені ненавистю і кривдою.

Перед нами велике завдання, велика праця.

Перед нами велика постать святого небесного заступника і поборника єдности — св. Йосафата. По святім Володимирі Україна не мала вищої постаті і знатнійшої в промірі століть. Ту святу єдність мусимо зберегти й тут в Канаді між собою, заки можемо говорити про дальші наші завдання. Наперед збережім святою і непорушною ідею св. Йосафата вже тут, між нами— **будьмо одні,** одної віри і любови, одної сили і праці, **в єдности Божій,** як того хотів і защо вмер св. Йосафат. Не творім роздорів, сварні і розбиття. Стіймо як один при своїй Церкві святій, в котрій ми всі родилися і хрестилися— при своїй твердині, Українській Католицькій Церкві, що є нашою матірю і покровом в Канаді.

Як Гинули Канадійські Мученики за Віру

св. Іван Бребеф

Св. Іван Бребеф і св. Габріель Лялеман були разом в індійськім селищі гуронів, коли їх зловили індіяни з племени ірокоа. Оселю цю називали Сейнт Люї. Хоча могли уїкати і мали нагоду, оба святі не втікали. Ірокоа здобули тоді також друге селище гуронів, Сейнт Ігнас, і туди перевели своїх полонених. Оба ці селища були там, де нині є оселя міста Тей, Онт. Самі індіяни оповіли потім, як мучено обох визнавців Христа.

о. Бребефа прив'язали до стовпа і видерли йому нігті. Збили ціле тіло. о. Бребеф молився. Він зніс свої очі до неба і говорив: "Мої діти, знесіть свої очі до неба і моліться в цім нещастю. Памятаймо, що Господь дивиться на наші терпіння і вкоротці нас надгородить. Умрім разом у вірі і в надії на його доброту і сповнення обіцяних благ. Ваші терпіння мене болять більше, як мої власні. Ще троха потерпім серед цих мук, вони скінчаться з нашим життям. Але слава, що прийде, не матиме кінця!"

Тоді один відступник з племени гуронів, котрий також попав в полон ірокоїв, почувши про муки і заохоту, так відізвався: "Місіонаре, ти сказав, що хрест і муки на тім світі ведуть прямо до неба. Ти підеш туди скоро і я тебе охрещу і дам тобі нагоду добре терпіти, щоби ти тим скорше пішов до раю."

Тоді хопив за ведро з кипучою водою і тричі виляв на голову мученика, таким чином висміваючи святий хрест. І за кождим разом повторяв: "Іди до неба, бо я тебе добре хрещу...."

Потім ірокоа розжарили сокири і розпаленим залізом випікали мученикови тіло під пахами і на пістях. Потім розпалили залізний обруч і заложили йому на шию наче ковнірець. А вкінці наложили на нього пояс з терня і смоли і запалили. Вогонь з того пояса припік і засмажив тіло.

Так серед нелюдських мук, однак відданий Богові, помер о. Бребеф, замучений індіянами пополудні 16 марта 1649 р. Мав тоді 56 літ життя, з того 16 провів на місійній праці в Канаді.

Св. Лялєман

Помер мученичою смертю разом з о. Бребефом. Хоча слабого здоровля, видержав муки ще 12 годин довше як о. Бребеф.

Три сестри о. Лялємана були монахинями, один його брат був також монахом картузіянцем. Два його вуйки були також місіонарами в тім самім часі в Канаді.

Св. Чарльс Гарніє

Був монахом священиком в індійській оселі племени петун, з котрими ірокоа завели війну. Сподівалися нападу також петуни і у воєннім виряді вийшли на зустріч ворога. Але вороги через звідунів довідалися, що петуни оставили оселю і пішли їм назустріч. Тоді обійшли місце і напали на незабезпечену оселю, мордуючи і паляючи направо і налїво. В оселі був о. Гарніє, котрий в останній хвилі поручив тим, що годні, щоби втікали, а сам хрестив і давав розрішення всім оставшим, навіть серед вогню і життя розбішених ірокоа. Втім поцілила його куля з мешкета якраз нище серця, а друга розірвала шрунок. Ірокоа здерли з нього священичу одіж і пилили у власній крові, а самі побігли далі мордувати безборонних.

В цім стані о. Гарніє ще побачив іншого смертельно раненого петуна недалеко. Останком своїх сил підвівся і став тягнутися в його сторону, щоби помогти. Але уплив крови не дав йому далеко відійти. Він впав, ще раз підвівся і знова ляг— вже на віки.

о. Антін Даніель

Став місіонарем в силищі гуронів, де нині повіт Симко, Онт. Якраз по раніщній Службі Божій, коли чимало вірних індіян ще клячали і молилися перед престолом, почулися дикі вигуки нападаючих. Частина присутних втікли, інші остали збентежені і застрашені: о. Даніель заохотив їх до борби. Однак було пізно. Вороги вже вперлися в оселю, пробившись крізь частокіл і мордували людий. В каплиці остало ще яких трицять вірних індіян, що ожидали смерти перед престолом. о. Даніель в останній хвилині, коли наступаючі ірокоа вже були перед каплицею, вийшов напроти них. Коли індіяни побачили священика в чорній рясі, застигли з дива і спинилися.

В один мент окружили його з усіх сторін і спрямували на нього свої луки і стріли. Хтось вистрілив з мушкета, куля пробила груди, рана була смертельна. Десятки стріл прошили тіло. Копи о. Даніель впав, індіяни кинулися на тіло, здерли одежу і кровю умиваючого мили собі лице, "бо вона пилила з дуже відважного серця." Церкву запалили, а тіло порубали топірцями. Потім все кинули в огонь.

о. Ноель Шабанель

Погиб підчас місійної подорожі з рук відступника гурона, серед лісів і недалеко вод Нотавасага ріки, 8 грудня 1649 р. Не маємо певного опису його мук, нема свідоцтва певного очевидця. Однак знаємо, що сам ішов лісами і щоби облекшити дорогу, навіть відкинув записки і коц. Ірокої ішли в слід за ним і вкінці виспідили місце, а зрадник з племени гуронів убив святого.

Так канадійські мученики віддали своє життя за Христа, Церкву і віру.

Нині на тих місцях є многолюдні дієцезії, міста і тисячі християн. Кров мучеників не пішла даром. Ось свідоцтво католицької правди і життя з віри!

ВІСТИ З ПАРОХІЇ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ЕЛМВУД—ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

24-а річниця парохії:

В суботу дня 17-го жовтня, відсвятковано 24-ту річницю нашої парохії. 8.15-вечером в церкві Пресв. Евхаристії відправив Соборну Панахиду за померших членів нашої церкви о. Шпитковський, опісля в парохіяльній салі було торжественне принятя для членів, прихильників парохії і запрошених гостей. Молитву перед вечерою провів о. Парох. о. Парох в своїй промові звернув увагу на взаїмну любов яка має панувати між членами і загрівав присутніх, щоби в сей воєнний час, усі стояли твердо при своїй церкві, посилали дітей на катехизм і на сходини молодечих товариств. Лиш в організації наша будучність. Крім сього говорили ще другі бесідники, які складали свої побажання для парохії. Присутні на вечірку також кандидати до мийських виборів пп. Скраба і Тараска.

Марійська Конгрегація дівчат, майже що місяця відвідує Дім Старців на Ст. Боніфсс. Послідного разу, 4-го жовтня, панночки М. Коваль і Г. Данильців обдарували стареньких людей в імені товариства гарними дарунками.

Діти Марії ходили під проводом о. Пароха на прогульку опісля мали перекуску і танець в парохіяльній салі. Се було 24-го ц.м.

Сестри Служебниці Наталія і Сенкитікія дуже гарно провадять у нас українську школу, три рази на тиждень. Що понеділка мають заспівання з Дітьми Марії, а що середи є проба діточого хору, також під проводом Сестер. Дітей в хорі поверх 30.

Іван Зінко, син Стефана, парохіянин нашої церкви, який був пропав з другими жовнірами в Гонг Конг, тепер як подала англійська преса в дні 21-го жовтня, є зачислений між полонених. Бажаємо йому усі щиро, колись вернути здоровим назад до дому.

ІРЛЯНДСЬКИЙ ПРИМАС ВЗИВАЄ ДО МИРУ

Їх Еміненція кардинал Йосиф Мекрорі, примас Ірляндії, сказав в Мейнут 13 жовтня, що він більше як колинебудь тепер є переконаний, що треба довести до мира через переговори.

Він сказав: "По обох боках зростають жорстокі почування а полонених заковують."

При цім додав: "Коли війну продовжиться до самого кінця, може настати застій через вичерпання по обох сторонах і коли котрась сторона виграє, тоді настане не мир справедливости, але мир мести, котрий тільки засіє насіння будучих воєн."

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

31-а РІЧНИЦЯ ШКОЛИ СВ. О. НИКОЛАЯ В ВІННІПЕГУ

В неділю дня 1-го листопада, Школа св. о. Николая в Вінніпегу під управою Сестер Служебниць, обходила 31-шу річницю свого існування. Салю Читальні Просвіти при вулиці Флора, заповнило вщерть поверх 300 людей, вдячних Сестрам Служебницям за їх працю над українськими дітьми. Присутні на салі представники усіх парохій міста, міські радні **В. Скраба і Й. Степнюк**, шкільні радні **П. Тараска і А. Загарійчук**, посол **С. Кравчик, Др. Ріжньовський** та представники усіх українських товариств міста. Присутні на святі оо.: **Протоігумен оо. Василіян Баранник, Др. Кушнір, Н. Саварин,** ігумен з Мондер, **Н. Когут, ЧСВВ, Й. Сеньків ЧСВВ, Б. Слобода ЧСВВ, і І. Шпитковський.**

В год. 8.30, почалось се гарне свято молитвою, яку провели присутні Отці. Опісля була вечера, підчас якої на сцені відбувався концерт. Гостей, в англійській мові привитав **Л. Ріжньовський,** по українськи **Віра Різник.** Милою несподіванкою для усіх був виступ знаної в Вінніпегу молодої артистки **О. Головчук,** яка на гармонії відограла дуже гарно кілька пісень. Крім сього діти Школи св. о. Николая кілька разів виступали на сцені з гарними точками.

По концерті була друга часть свята, а се привіти і промови. **І. Олійник,** голова комітету школи, покликав до слова о. Протоігумена, о. др. Кушніра, о. Саварина, о. Шпитковського і наших мийських представників. Усі складали свої щирі побажання для Сестер і Школи, а о. Шпитковський піддав гадку, щоби з нагоди 50-ліття заложення Сестер Служебниць, збудували вінніпегські українці мешкальний дім для Сестер. По прочитанні імен представників з парохій і товариств, о. Й. Сеньків, парох церкви св. о. Николая, подякував усім за прибуття. Свято закінчено відспіванням національних гимнів і молитвою "Достойно есть."

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ЗЇЗД БУК-А В САСКАТУНІ

(Продовження)

Дня 11-го жовтня 1942, 4.30 пополудні, продовжавсь з'їзд загальними зборами БУК-а в салі Просвіти. Присутні на салі сі визначні гості: **міністер муніціпалів Паркер, посол А. Глинка,** з Альберти, **майор міста Саскатуну Мекекери,** Отці: І. Бала ЧНІ. з Йорктону, П. Криворучка, ректор бурси БУК-а; В. Фірман, парох Саскатуну, І. Лесюк ЧСВВ з Альберти і І. Шпитковський з Вінніпегу.

Збори почались піснею "О Канадо." Опісля голова БУК-а саск. **Я. Стратійчук** отворює збори; витаючи усіх присутніх підчеркує, що нині трохи мало присутніх на салі членів, бо ще не помінчені жнива. Переповідає коротко історію БУК-а і працю сеї організації для нас тут в Канаді. **На кінець прочитує привіти** які наспіли на з'їзд: **від їх Екцеленції Преосвященного Кир Василія, о. Семчука, о. капеляна Пелеха і о. М. Колодія.** Присутні привитали привіти гучними оплесками.

Вибрано опісля номінаційну і резолюційну комісію, до якої війшли: о. Криворучка, М. Гриневич і учитель М. Голота.

о. В. Фірман витає з'їзд від парохії св. Юрія, є одушевлений зі з'їзду, дякує усім Отцям що приїхали на з'їзд і висловлює своє признання о. Балі за гарну проповідь в церкві.

Мекекери, майор міста, витає з'їзд від міста, церква св. Юрія поставлена о. Пелехом се направду прикраса Саскатуну, бажає з'їздові поводження, а цілому українському народові вільної держави над Чорним Морем. Много українців служить при армії тут в Канаді. Сам знає одну укр. родину де 6 хлопців служить в війську.

о. І. Лесюк ЧСВВ, тішиться, що нині є на з'їзді, подобався йому Саскатун і наша церква, складає привіт від Альбертійської секції БУК-а, повідомляє що на другий місяць то є в листопаді вони будуть в Альберті святкувати 10-ліття БУК-а.

Р. Й. М. Паркер, міністер муніціпалів, витає з'їзд, дає признання о. Криворучці за його працю колись в Арран і тепер в бурсі; українці дають свою велику жертву для военних зусиль Канади; закликає до більшої продукції масла, сира, яєць і худоби. Наводить один випадок: в однім муніціпалі де самі урядники є українці, зібрано зужитої гуми і заліза більше, чим в будь якім другім муніціпалі Саскачевану. Бажає успіху з'їздові.

о. Ігор Шпитковський, витає з'їзд від мінітобської секції БУК-а, опісля порівнавши положення українців в Канаді в першій світовій війні і телерішній, закликав присутніх до: поширення членства БУК-а, поширення преси нашої, піддержки нашої церкви. При виборах будучих в Саскачевані українці обовязані вибрати своїх послів, усе признаваймось що ми українці, посилаймо діти до вищих шкіл, поширім нашу бурсу в Саскатуні. Ніколи не зречемось самостійности своєї держави.

По промові о. Шпитковського **відбулась збірка на Будучність Нації, яка принесла $56.14.** В сих грошах включені сі, що відновили передплату і що зложили свою жертву. Передплату відновили, зложили по $1.00: Т. Саранчук, В. Комариїцький, Т. Леник, Г. Небоженько, Й. Бучинський, М. Голота, А. Васильців, П. Мойсеюк, С. Возьняк, П. Жеребецький, Зоря Стратійчук, В. Луцик і Марія Музика.

На пресовий фонд зложили:

о. М. Колодій $5.00; о. П. Криворучка $2.00. По $1.00: М. Сельський, Марія Шабага, М. Гриневич, С. Охоцька, о. І. Бала, о. І. Лесюк, Я. Стратійчук, А. Яримовичі, Д. Кобринський, Анна Шабага, А. Жук, М. Лозинський, о. І. Шпитковський, о. А. Цимбалістий, посол А. Глинка, пані Гриневич. По 50ц.: А. Гунчак, пані Лечик, М. Пукіш, Г. Романів, Ю. Кравс, С. Гнений, С. Кузьма, С. Карпінка, К. Пецова, Т. Заячковська, С. Ковалюк, пані В. Луцик, Ю. Марадин, В. Денисюк, пані Жача, М. Сельська. По 25ц.: Н. Товстега, С. Ковальчук, пані Саранчук, Р. Українець, А. Косоцька, Д. Романів, Н. Н., А. Гуменюк, М. Верещук, М. Шурган, О. Новак, А. Гуменюк, А. Комариїцька, В. Боднарчук, М. Блоха, В. Бунько, пані І. Свистун, пані Бузікевич, Н. Щутлюк, М. Варошик, Р. Головайчук, П. Жеребецький, М. Свищський, Т. Червоний, П. Колішир. По 10ц.: І. Лоточинський, В. Грицуляк, Н. Голубець.

По збірці промовляв **посол А. Глинка,** говорив на чисто політичну тему, звертаючи увагу на теперішну війну, нашу участь в ній. Він сам заступає погляд деяких тепер політиків, щоби по війні усі народи мали свою власну державу, а тим самим і народ український. Промову пана посла, присутні нагородили довго-тревающими оплесками.

На закінчення зборів, номінаційна комісія відчитала склад заряду провінціонального БУК. .-а на 1942/43 рік і рішення з'їзду. Присутні одноголосно на все погодились. Тоді Я. Стратійчук, замикаючи збори ще раз подякував усім за участь і візав відспівати національні гимни.

\- - - - -

Сего самого дня вечером в год. 8.30, в салі Просвіти було представлення "Жидівка Вихрестка" аматорського кружком при парохії св. Юрія. Гостей було повна саля, між іншими видимо пана Голинського, нашого славного співака. Настрій на салі святочний. Аматори дуже гарно вивязались зі свойого завдання, люди були вдоволені. Між діями перерви були також заповнені програмою. І так: Між першою дією а другою, мав коротенький реферат про Католицьке Юнацтво **о. А. Цимбалістий,** бувший голова УКЮ. Всечесний отець звернув увагу на се, що тепер богато нашої молоді пропадає для нашої церкви і народу, бо немає їх в карних рядах організації молоді. Українське Католицьке Юнацтво, се організація, яку провадять самі молоді під проводом священиків, тут молодь має виховатись на добрих синів свого народу і церкви. Тому попираймо сю організацію, впишуймось до неї . Нашим кличем має бути: при кожній церкві організація УКЮ.

Між дією другою а третою був малий **Контест Молоді** під проводом **о. М. Горошка.** Участь в контесті взяли: **панна М. Музика з Гудів і М. Турчиняк, студент бурси БУК-а ім. о. М. Шашкевича.** Судії устами пана Косаря, признали першенство панні

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БНАЦІЇ, ЖОВТЕНЬ

ПРИХОДИ—

о. М. Колодій, збірка на з'їзді в Рамі	$4.00
о. Ігір Шпитковський, з продажі	6.55
Від свящ. Т-ва ім св. Павла, пресф.	44.32
Гр. Добровольський і о. П. Пасічник	2.00
о. І. Шпитковський, з прод. 2.10, і перед.	4.10
пані Михайлишин 1.00 і Й. Коваль	3.00
Збірка пр. фонду на з'їзді в Саскатуні	56.14
Зі стяжок за вступ	31.40
М. Зарубяк і Анна Шумська, передпл.	2.00
І. Михайліцький і Гр. Сенюк	2.00
пані Сава і Юліян Кравс	2.00
Гр. Романів і М. Гриневич	2.00
Р. Енрот і о. М. Горошко	2.00
о. Ст. Семчук з продажі	2.97
С. Туткалюк і Сестри з Саскатуну	2.00
Відділ ч. 2, в Ланівцях	3.60
Марія Типа і Магдалина Корандюк	2.00
Збр. в Монтреалі через о. Кушнірика	18.00
о. Ст. Семчук з продажі	1.62
Григорій Шавага, передпл. Г. Спас.	1.00
Разом	$192.50

— РОЗХІД

Купно катів	2.00
Шпильки і зошит	.09
Друк БН ч. 19	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
323 куверт	3.23
250 програм	7.80
Податок	.16
Пересилка	.21
Адміністрація	20.00
Мети	2.97
Друк БН ч. 20	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
326 куверт	3.26
Змінне чека і значок	.18
За мети	1.62
За Голос Спасителя	2.80
Разом	$154.42

Дм. Кобринський,
гол. завідатель.

Капр. М. Дідур
прибув за море. Його родичі живуть при 469 Килдорак стр. у Вінніпегу. Вступив охотником до війська в 1941 р.

Емілія Семчук
донька В. Семчука з Вінніпегозис, вступила охотницею до жіночого воєнного відділу в лютім 1941 р.

Едвард Танчук
прибув за море. Його родичі живуть в Портедж Ляпрері. Вступив охотником в липні 1941 р.

Михайло Луцик

Олекса Луцик
Оба брати Луцики походять з Вінніпегу. Михайло служить за морем, Олекса є телеграфістом летуном.

Музиці. Реферати з контесту вцілости будуть поміщені в БН.

Представник КУК-а з Вінніпегу **А. Яремович** говорив від КУК-а між третою і четвертою дією. Бесідник звернув увагу на се, що мило бути йому тут, говорить від КУК-а, організації яка має велике значіння для нас тут в Канаді. КУК нас поєднав, через нього ми полишили всі сварки. Всі разом маємо тепер працювати.

Межи останніми діями промовляв **писар УКЮ, учитель М. Голота.** В сю пору народи покладають надію на молодіж, також і ми бажаємо мати добру молодіж, українську католицьку. І на вас родичі лежить обовязок виховання дітей в релігійному дусі і вищої освіти. Крім родичів се виховання молоді має дати наше товариство УКЮ. Попираймо його.

Так закінчено другий день з'їзду БУК-а в Саскатуні. Про третий день з'їзду — День Подяки, була згадка в попередному числі БН.

Богдан Лепкий

ДО РІДНОГО КРАЮ

О, мій рідний, безталанний краю!
Чи побачу я тебе?— Не знаю.

Вечір—зорі—трави—срібні роси.
Де не ступиш—пахнуть сінокоси.

Ідеш, як в казку і сам ти, мов з казки,
Повний туги і щирої ласки.

Повний ласки, що мов та водиця
Через край із серця твого ллється.

Сам не знаєш де ти й звідкіль ти?
Люди браття, а природа мати.

О мій рідний, безталанний краю!
Чи побачу я тебе? Не знаю...

НАПИСЬ НА СТРІЛЕЦЬКИХ ГРОБАХ

Лежимо у гробах при дорозі,
Де за волю боролись і впали.
Браття: знайте, що ми не в тривозі,
Лиш спокійно і гордо конали.

Браття, знайте, що ми не просили,
Ані ласки в кого, ні поцади,
Лиш боролись, пок' стало в нас сили,—
Це говоримо вам для розради.

Нам не жаль ні життя молодого,
Що лягло, мов той квіт під косою,
Ані мрій, ні кохання палкого,
Що взяли ми в могилу з собою.

Нам не жаль, бо лягли ми за діло,
Гідне жертви життя і кохання,
"За Україн душу і тіло"
Ми не даром співали взарання.

Тож не жалуйте нас, не ридайте,
(По нас тужить калина у лузі),
Ви чим скорше до праці ставайте,
Щоб леміш не заржавів у плузі,

Щоб шляхи не покрились тернами,
Щоб пошерблені мури не впали,
Щоб наш ворог не сміявся над нами,
Що ми даром так славно вмирали!

о. П. Криворучка

НАША БУРСА Й ВИХОВАННЯ

(Реферат написаний з нагоди з'їзду БУК-а в Саскатуні)

Бачив я образ на котрім був зображений хлопець. Може десятилітний. В сяйві сходячого сонця його обличча ясніло. Він стояв перед хатою. А його тінь як могучого, кремезного мущини від стіп до голови відбивалася на стіні. Тінь на повний ріст. Хлопець вдумчиво глядів на свою тінь. Глядів і левно міркував який то великий і сильний мущина з него буде колись. Щей і наліс звучала: сьогодні хлопець завтра добрий горожанин.

Добрий чи злий, залежно від відповідного виховання. Виховання залежить від родинного огнища й від школи. Дбайливий батько, мати, християнські родичі, щиро по християнськи виховають своїх дітей. Також і подбають за католицьку школу для своїх синів і доньок. Бо їм найважніше ходить о то, щоб їх наслідники гідними членами були в суспільности й належно, достойно продовжили їх рід.

Також не можна поминути й особисті здібности й талант, який Господь Бог вложив у серце дитини. Бо кождий має свій талант, лише не кождий талановитий. Та навіть і геній родяться в немочі. І коло них матері ходять, доглядають, годують, наповають, миють, перебирають. Коли підросте в школу посилають. Там як і всі діти, вчиться азбуки, читати, писати, рахувати. І як в старині сказав славний грецький математик Евклитий, єгипецькому королеви Птоломиєві, що для нікого нема царської дороги в набуванню знання і науки.

Ще важніше від набування знання і науки отримати християнсько-католицьке виховання вже має свій початок у родиннім домі. А заокруглення, завершення його у своїй католицькій школі. Тільки у своїй рідній школі наша будучність.

Бо коли говоримо за доброго горожанина, то що властиво складається на статочного громадянина? Чи може законом створиться доброго горожанина? Чи партія, політика створить доброго громадянина? Чи може нова навчальна методика, модерна шкільна система, курси, виклади? Чи може популярні видавництва: магазини, книжки, часописи? Чи нарешті диктатори своїми наїздами, нападами, окупаціями створять доброго громадянина? Ні. Громадянина, горожанина робить його християнське виховання! Громадянина, горожанина робить його християнське, моральне ядро: віра в Бога, пошана своєї особистої гідности, й пошана права прочих людей, як свойого ближнього й горожанина!

Мабуть що ця найстрашніша війна, якої ще світ не памятає, зо всіми своїми жахливими громовими експльозіями, розвалом, руїною, хаосом аж надто повинні переконати нехристіянський світ, агностиків, що без Релігії на ніщо придалися їх століттями гослівне толкування, що мовляв чоловік сам зі себе добрий, культурний, поступовий. Що чоловік так поступить в науці, в штуках, винаходах, що має ущасливити людство, увести добробут і щастя на землі, і що вже більше ні революцій, ні війни не буде?

Так, так, ця найжахливіша війна геть перечеркнула, знівечила їх утопійні виводи. Без Бога ані до порога. Не варта нічого наука, винаходи без релігії. Тільки релігія, що має своє жерело в вірі в Бога, котрої навчає св. Церква має увесь секрет виховувати належно і гідно громадянство. Громадянство, що в совісти своїй, добровільно сповняє свої обовязки на рівно добре так супроти Бога Творця, й Добродія свого, як і супроти ближнього. А сповняючи сих дві найголовніші заповіди любови, коли один чоловік, другий, третий, десятий сотий—всі люде свято заховувалиб заповіди любови, тоді власне, булиб святі люде, святий світ, заіснуваби лад, порядок, щастя й добробут. Отже лише тоді міжнародні ворохобні, війни булиб злишними.

Отже св. Церква має на оці так добро душі й тіла своїх вірних дітей. Що більше св. Церква, як добра Мати дбає за своїх вірних. Дбає навіть за їх ту-земне добро і щастя. Чи хоч одна інша установа може повеличатися і виказатися аж скільки трудами, жертвами, посвятою для добра людства, що Церква? Котра нація, монархи, президенти партія, науковці можуть дорівнятися св. Церкві на полі освітнім, науковім, харитативнім? Перші школи при монастирях церква основує; перші університи, огнища західної культури в Парижі, Больоні, їтд. Навіть Оксфорд, се католицького заложення. З католицьких осередків вийшли мужі науки світової слави: Ньютон, Кеплер, Коперник, Лінеї, Пастир...

Тим більше в нас на Україні, почавши від св. Володимира Великого й першого укр. митрополита Ляріона аж до сучасного Митрополита Андрея Шептицького, одного з найблагородніших наших митрополитів, наші школи, бурси, гімназії, академії й прочі народні установи мають свій початок з Церкви. Лише що вчинив на полі освітнім і виховнім наш Меценат Митрополит Андрей, то вистарчить сказати, що в нас українців таки св. Церква найбільше старалася і старається о школу і виховання для молодого покоління українського народу.

А яке значіння малаби наша канадійська Україна як щоби не було укр. катол. церкви? Булоби то, що сталося з нашими братами з В. України й Буковини, тут в Канаді. Ніякого значіння. Хіба то, що булиб численніші ряди большевизму, баптистів, байбельників, суботників. Бо як на емігрантів Вел. України, хоч і нечисленні, а всеж таки є їх стільки, що вони повинні мати хоч одну церковцю. А то не мають буквально ані одної. Ані одної в цілій Домінії.

І коли взяти до рук Пропамятну Книгу укр. життя й поступу в Канаді за 50 літ, то кожда сторінка її, се очевидний свідок великого чину і подвигу нашої св. Церкви на полі духовнім, освітнім, виховнім. – Наші Церкви, Народні Доми, Школи, Сиротинці, друкарні, шпиталі, Колегія св. Йосифа, Бура БУК-а, отсе вислід тяжкого труду, жертви й самопосвяти українців католиків в Канаді на протязі 50 літ. А з тих шкіл, колегії, бурси, виходять цілі кадри віруючої інтелігенції, мозок, очі й провід укр. Народу, так що сьогодні ми, українці католики з глибини нашого серця складаємо величне Благодареніе Господу Богу за всі ласки, і благословенство, що так наглядно ГосподьБог нас щедрив. Ми сердечно вдячні нашому духовному Проводові, що так умілo й неустрашимо провадить наш народ. Ми не менше щиро-вдячні нашій Новій Вітчині Канаді, що дала нам землю, права й спосібности жити, розвивати свою духовну й національну культуру. Культуру, що з певністю Канада може повеличатися укр. величавими святинями, укр. піснею Богослуженням, вишивками, писанками, укр. святочними звичаями: колядами, гаївками.

(Далі буде).

Канадійський летун всідає в боєвий літак, щоби полетіти на звіди над Аляскою. Наші летуни повнять там службу разом з американськими і неодин наш летун вже ділом доказав, що Канада і Америка є нам зарівно дорогі, та ворог ніколи не найде до нас приступу. Неодин японець спочив в холодних глибинах Аляски на віки завдяки цим летунам.

Летун десятник Клифорд Гикс з Льондону, Онт. разом з індійським тотемом громової птиці. Індійці мають певні чарівні знаки і уважають себе, своє племя, спорідненими з певними птицями чи звірами. Тих птиць тоді вбивати невільно і вони уважаються охороною роду тотем. Наш летунський відділ приняв цей тотем за відзнаку. Многі наші летуни спільно з американськими нині боронять наших найдальших посілостий на півночі.

– НОВИНИ З ВИННІПЕГУ –

Цілий ряд річниць і празників мали наші парохії і організації, також деякі видні члени міста.

Брацтво св. о. Николая купило гарний наріжний будинок при вулицях Арлінгтон і Селкирк, колишна власність банку Монтреал. Це високий, ясний, партеровий буди-

нок з помешканням на горі, з вмурованою касою надолі. Будинок мурований з червоної цегли, має великі шиби, представляється гарно— хоч невеликий. Посвячення було в неділю 1 листопада- довершив о. др. В. Кушнір в сослуженню о. Й. Сенькова ЧСВВ, о. Ст. Семчука і о. Ігора Шпитковського. Були представники наших парохій і організацій а також много чільних громадян, між іншими радник Арсеніч. Принагідну проповідь сказав о. др. Кушнір і згадав, що досі Брацтво наче виховалося за плечима Церкви— тепер виходить як дорослий на широкий світ і набуває власну хату. Уважаємо, що цим Брацтво **започаткувало новий період діяльности— наскрізь позитивний.** Наш гріш повинен також служити нашим потребам, а в першій мірі самого Брацтва. Воно повинно мати більше посілостий, бо це е добрий вклад гроша і певний. Також добре буде, коли Брацтво дасть нагоду своїм членам користати з позичок— коли вони заслуговують на повне довіря. Новий прибуток Брацтва у Винипегу підніс на дусі тамошний загал.

* * * * *

Численні прихильники панства Маразів уладили для них приняття в домівці Інституту, на котрій було понад 500 присутних. Пан Мараз е дійсно діяльним членом наших многих економічних підприємств у Винипегу і в тягу літ праці набув численних приятелів, котрі тепер вшанували заслужене подружа. Панство Марази дали своїм дітям університетське образование, рівночасно е вони віруючими. Родина належить до парохії св. Покрови.

* * *

Заряд Сестриць Пр. Діви на рік біжучий діловий рік 1942/43 вибрали **Сестриці церкви св. Покрови,** як слідує:

Голова— пані А. Якімщак
Перша заступниця — пані Гладка
Друга заступниця — пані Купська
Діловий писар— пані А. Семотюк
Скарбовий писар— пані Ева Боднарчук

Канадійські видавці часописий відвідують канадійську армію в Англії. На военних возах вони їдуть через всякий терен швидко і справно. Канадійська влада запросила їх на ці відвідини.

Скарбник — пані Янчук
Провірники— пані Дюк, пані Матковська і пані Порубанець.
Газдині— пані Беляк з Редвуд, пані Слупська, пані Тимкович, пані Гаєвська і пані Біленька з Мегнус.

В НАШІМ СЕЛКИРКУ

В неділю 1 листопада наша громада прийшла до хати **панства К. Чоловських,** де нераз ми забавляємося в українськім християнськім дусі. Все з нами е присутний наш молодий **парох о. Н. Кушнірик,** котрий ніколи не гордить запрошенням нашого **п. Рішка.** Отець парох любить бути провідником українського співу на такій забаві. Наш дяк, **п. В. Мовчан** і присутні йому прекрасно помагають своїми голосами. Нераз сльози в очах свідчать про нашу радість ізза краси наших пісень. Між піснями **п. Цимбровський** попросив гостий, щоби дещо офірували на нашу БНації. Всі заплескали на таку гарну і щиру мову і зараз зложили $8.25—з котрих $4.00 е на передплату для п. Скалецького, п. Дубовського, п. Пернака і п. Верещука, які завсіди радо підпирають добру ціль. **Всім жертводавцям щира подяка!** **Присутний.**

В справах наших шкіл, **коли треба учителя—або коли учитель шукає посади,** зверніться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі!
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ЧАРІВНА УКРАЇНА

Написав Юрій Косач

(17)

З розміреним кроком волів і коней, із тактом, вибиваним люшнями й орчиками, із цокотом підков, залунала яром пісня:

Гей у полі вітер віє,
а жито половіє—
а козак дівчину та вірненько любить,
а зайнять не посміє...

Дивна була та пісня, широка, як моря жит, співуча, як вітер' понад ним. Було в ній щось жагуче, таємниче і чарівне, як і вся ця країна, що її зродила. Чулася в ній міць невгнута, страшна потуга чорноземної раси, що йшла долі яром. Я зрозумів, що під таку пісню вмирають. Вмирають і не шкодують того. В довгих віях молодиць, у сумному посміху юнаків, у навислих стрічах брів їх батьків, у бичачих порепаних карках дідуганів родилась та пісня, бойовий марш цієї країни. Ішла армія, велика повстанська армія, боронити своїх меж, своєї землі. Не зрада, не підступ, не хитрість— ні, сила, широкогрудна, споконвічна володіла цією армією, шикувала її лави. Тяжка була її хода, претяжка. Давно вже завернув хорунжий, вибрався з ярка, далеко вже маяв його стяг, а лавам не було кінця. Чергою вилискували рушниці й скоростріли, їжились списи і все ще міряла пісня степу крок людям і тваринам.

Сидить голуб на дубочку,
а голубка на вишні —
ой скажи, скажи та й серце дівчино,
а що маєш на мислі...

Я не лічив уже підвод. Їх було тисячі. І я, наїздник, почув, що клапті холодного поту виступили мені на чоло. Душа моя трусилась, справді загнана в пяти. Пісня та давила мене, чавила мене як малу, нікчемну комашку. Я не міг боронитись перед нею, я стратив себе. Я був ніщо проти тієї жорстокої пісні, супроти тих тисяч, що пішли йшли, не припускаючи, що я так близько. Ішли своєю дорогою. Сходило сонце, кричали чайки, сокотали дрохви, шелевіли жита.

І знятий жахом, незбагненим, диким жахом, я зірвався і побіг геть назад, у збіжа. Біг, спотикаючись об рілліо, плутаючись у буйнім, колосистім житі, сполоханий, як сусол, як перепілка, мокрий від роси. Біг, куди ведуть очі, біг мов сновида, мов причинний, щоб тільки відбігти найшвидше від тієї немилосердної пісні— біг, рятуючи решки розуму, геть із тієї почварної і чарівної країни.

Кінець.

АВСТРАЛІЙСЬКІ МАТЕРІ НЕ ПІДУТЬ ДО ФАБРИК

Австралійське правительство рішило, що відтепер не будуть більше принимати на працю до военних фабрик замужних жінок. Проти цього боролися головно католицькі організації, а помагали многі некатолицькі. Місце матері замужної жінки є в першій мірі в своїй хаті і при своїх дітях. Там її праця є цінніша навіть, як у военнім промислі, бо вона виховує наших будучих вояків, будує характер дітий і є запорукою успіху праці для свого чоловіка.

КАТОЛИЧКА ПЕРША ДІСТАЛА НАДГОРОДУ ЗА ЛІЧНИЦТВО

Першою жінкою в Австралії, що дістала надгороду за лікарський поступ і осяги, є католицька дівчина др. Жан Фотерінггейм. Вона покінчила колегію в ірляндських Сестер в Ешфілд і вступила на лікарські науки в університеті в Сидні. Тепер вона перша з усіх жінок Австралії дістала надгороду за операцію. Працює як лікар в лічниці Роял Принц Алфред, в Сидні.

УСТАНОВЛЕНО ТВЕРДІ ЦІНИ НА ДОМАШНЮ ПТИЦЮ

Отава завела найвищі можливо ціни на домашну птицю, поза котрою не можна вийти. Ціна обіймає гуртову і поодиноку продаж, і ріжниться відповідно до провінцій. Найкращий рід на молоці живлених курят до печення чи смаження оцінено на 32ц. фунт в Манітобі і Альберті, а на 31½ц. в Саскачевані. Подібно індики, гуси і качки. На сході найвища ціна за індики назначена 37ц. за фунт. Перепродувець не може за всю свою обслугу додати більше до ціни, як 9ц. на фунт —це значить вчисляючи свої кошти купна, перевозу, ризика, ітд.

Редактор також сповняє свою працю у війні, і то дуже відповідальну. Оце два представники канадійських тижневників у военнім одінню, десь там в Англії, оглядають становища наших вояків.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(5)

Вкінці Гаврило прийшов до мене рубати дрова. Осінь була холодна, можна було сподіватися, що зима хутко надійде, через те я хотів заздалегідь забезпечитись проти тої добродійки. Сторожем у школі був малий хлопець, тимто до тяжкої роботи треба було кликати когось старшого, і я вибрав Гаврила. Я визначив йому до рубання дров таку пору, коли я був вільний від учення в школі, і не давав йому відразу богато рубати, щоб тим частійше "тішитись" з його товариства.

Та він не був таким говірким, як я того сподівався. Навпаки, він показався замкненим у собі, а коли я лише доторкався в розмові його пиятства, тоді він усе викручувався, або удавав дурного.

З початку я його "освоював," себто говорив з ним приязно про погоду, про урожаї та про інші буденні речі, але вкінці таки зійшов я на тему, що мене найбільше обходила.

—Гавриле!—сказав я по відповіднім вступі— то правда, що чоловік слабе сотворіння. Ось і про вас говорять люди, що ви не додержуєте як слід тверезости. Однак чоловік може бути сильним, коли хоче. Може над собою запанувати...

Він дивився на мене здивований, потім почухався в потилицю і відказав по короткім намислі.

—Люди брешуть, звичайно, богачі. Якби могли, тоб бідного чоловіка в ложці води втопили...

—А й ви також були колись богачем!— завважив я тоном, з якого він міг зрозуміти, що я знаю дещо з його минулого.

Гаврило не відповів ні слова, лише засопів як ковальський міх і з такою силою вдарив сокирою о дубний пень, що я мусів відскочити на бік, щоб не дістати тріскою по голові.

—Ов!— подумав я собі, нечемний з тебе розмовник, Гавриле! Бачу, ти не любиш, щоб попід шерсть гладити...

За другим разом я знова доторкнувся тої самої справи, однак я тепер забирався до річи вельми обережно, говорив дуже приязно, щоб йому не здавалось мовби з нього кепкую. Змалювавши йому з великим співчуттям наліг піянства, як тяжку хоробу і всі її наслідки, спитав я його вкінці, чи не хотівби він піти до церкви і присягнути на горівку?

Гаврило став знову сопіти. Очевидно був лютий. Однак, щоби мене не вразити, розуміється задля сподіваного від мене зарібку, запанував над собою і волів удавати дурного.

—Ага!—сказав він, усміхаючись дурновато,— нагадали ви пане про церкву. А я памятаю, як нашу церкву мурували, то тоді малим хлопцем був... А був тоді пане такий майстер-архітект, що як поробив мому татові, то тато ніч блукали по селі, та не змогли зміркувати, де стоїть їх власна хата. Аж рано люди завели. А мої тато горівки навіть не нюхали, не то пили. Тверезий був чоловік небіщик, най їм Господь дасть царство небесне.

—Так? То ваш тато був порядний чоловік і я дивуюся, чому ви не вдалися у вашого тата... щодо тверезости.

—Пане!— скрикнув знову Гаврило, —як я служив у війську, то був у нашій компанії капрал, що як заткне бувало перо між два пальці лівої ноги, як зачне писати, то тільки шкряб-шкряб-шкряб, аж свище, так пише.

(Далі буде).

Стефан Козак
канадійський побідник в легкім дужанню. Високий 5 стіп і 6 цалів, важить 192 фунтів, має 26 літ. Походить з Винипегу.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

М. Турчиняк

ЦЕРКВА ЯК СТОРОЖ ГІДНОСТИ ЛЮДИНИ

Св. Церква, що з Божої установи стоїть на сторожі правди, стереже теж і боронить людської гідности й шляхотности. Не як світ, що оцінює людину після її фізичних сил та матеріяльних засобів. Св. Церква цінить людину тому, що людина є сотворена на образ і подобу Божу. Церква цінить людину задля її безсмертности й її небесного призначення. Бо хоч соціялісти хвалять-ся, що то вони найбільше вибороли права для людини, але вже те саме, що безвірки заперечують Бога, душу чоловіка й принижують його до звірини, то тими своїми правами самі собі противорічать.

Чейже то відомо всьому світові, які блага й полекші вийшли з тих прав, котрі укладали соціялісти, радикали, свого часу в Франції а опісля в Росії? Бож заперечуючи найвищий авторитет Бога, тим самим заперечують і всякий людський авторитет. А заперечуючи нерозривність подружжа, вносять роздор і розбиття у самій клітині зорганізованого громадського, суспільного життя, то є в родині. А коли у безвірків чоловік, то тільки більше розвинене звіря, то і не диво, що так тепер люде переняті духом всяких "ізмів," та по звірськи, кроваво й жорстоко пожираються. А ще додати, в безвірків ціль життя людини, то їдж, пий, веселися, вживай світа, поки служать літа. То не диво, що люде переняті такими погубними кличами, в погоні за світовими розкошами затратили всяку людську гідність. Як звірі, то по звірськи обходитись. Нема Бога, нема душі, нема свобідної волі, отже й нема відповідальности за свої вчинки. Нащож кому мати родинний тягар? І в звірський спосіб повернено ціль супружого стану.

Св. Церква власне стоїть на сторожі всього, що добре і гідне. Св. Церква власне неустрашимо, по геройськи, зводить завзяту боротьбу за всі святощі, права й достойність людини, як одиниці, родини зорганізованого громадянства: нації, держави. Св. Церква завдала смертельний удар темряві поганства, знесла невільництво, панщину, деспотизм чоловіка над жінкою і дітьми, деспотизм пануючих над підданими. Св. Церква навчила і навчає людей, що ми є дітьми чудесного світла, покликані до свобідного життя, до совершенного життя у вічности. Що ми є людьми, потомками одної пари людей, діти одного небесного Вітця, ми всі є відкуплені кровію Христа Спасителя, ми всі є покликані до тої самої мети, радости вічної. Отже з сего випливає братня любов, пошана правного авторитету, так духовного як і світського.

Підставою ладу, порядку й гармонійного співжиття людей є авторитет. Св. Церква навчає, що всяка власть приходить "свише." Всяка власть від Бога. Тому й пошана й повага до неї. Бо знехтованням закону, авторитету не зможе встоятися ніяка суспільність. Без авторитету не встоїться ні родина, ні громада, ні школа, ні держава.

Авторитет і повинування обовязує в совісти. Се одно з найсильніших моральних оружій в руках Церкви. І хоч проти сього авторитету часто бунтувалися і оголошували свої ніби авторитети, як суспільну конечність, чи голос більшости, так щоби тільки знищити авторитет з ласки Божої, то не то, що не запровадили ліпший авторитет і не поліпшили долю людства, але до влади приходить диспотична диктаторія, брутальне насилля, що справді тіло людини примушує до послуху, однак ніколи не вселі обовязувати людину в совісти.

Совість то вже царство духа. І як над таким, тільки духовна влада має силу авторитету. І дивним дивом св. Церква без армат, скорострілів, повзів, літаків, без оружа, однак тільки з хрестом в руках, зі словом Божим на устах, її священики-місіонарі йдуть в світ і вселадно здобувають світ для Христа. Йдуть і голосять слово любови і братерства. Голосять пошану й захованя закону Божого, пошану й захованя закону краю, остільки той закон не противиться Праву й Закону Божому.

Як простора есть земля і де лише живуть люде, всюди св. Церква через своїх слугмісіонарів навчає вірних про високу ідеалу супружества й родини. Діти, се найбільший скарб батьків. Тільки батьки мають право до своїх дітей, а держава має помагати батькам виховувати їх дітей. Св. Церква опікується сиротами, немічними, для одних будує сиротинці, для других шпиталі, а її нестружені слуги з самопосвятою провадять ними. А стільки шкіл, колегій, академій, семинарів, університетів св. Церква основала, провадить і удержує їх, де сотки тисяч виховуються католицької молоді.

Св. Церква стоїть на сторожі цінности родини. Її прав й привілеїв береже. Не відступає ані пяди від своєї божеської науки про приватну власність, гідну винагороду робітників, щоб могли провадити життя, достойно людини. Картає проступників, лихварів, пятнує злі вчинки навіть можних того світа. Словом— св. Церква береже права, щастя і добробут людини тут на земли й запевнює досконале щастя в небі.

AFTER THE WAR...WHAT?

(Continuation in form of open discussion)

Father Nick is sitting on a stool and his parishioner John is bombarding him with questions. John is a serious young man, about to found a family of his own, and desires to better his condition as farmer without the radical principles of Communism, etc., for he is and wants to stay Catholic.

Let us make ourselves invisible as 'Scarlet O'-Neil' and listen to their serious conversation.

JOHN: Father, can you give me the briefest definition possible of what you call a corporation?

Fr. NICK: Well, John, a corporation is a lawful and professional body. This is brief enough, I hope, but I will try to make it clearer. A "professional' body is an organism which groups persons of the same trade or profession, and when I say that this body has to be 'juridical' or lawful, I mean that it should be recognized by the civil authority (here in Manitoba, for instance, it would be our provincial government), from which it would receive its chart and by which above all it would be charged to make its own laws and see that these are applied.

JOHN: But what difference do you put between a workers' or farmers' syndicate and a corporation?

Fr. NICK: Exactly the same difference as we put or make between a part and the whole. Syndicates are the elements of these corporations which group diverse categories of workers. But let us illustrate this statement by a concrete exampe. In the building industry, we can find syndicates for the different categories of workers (carpenters, painters, etc., etc.) We should have as much for the employers; then, we would have, on one hand, diverse syndicates for laborers, and, on the other hand, diverse syndicates for the bosses. Both will be attached to the industry of construction. To form the corporation for the constructors or builders, there would have to be created a proportionate committee in which we would have delegates or representatives of these syndicates for the laborers and employers. Above all this committee should be given the right and privilege to make its own laws and apply them.

JOHN: Will only the Catholic syndicates have the right to be represented in this superior committee?

Fr. NICK: No. The non-Catholic syndicates which will be formed will have the right to a proportionate representation, i.e., according to the number of workers or employers.

JOHN: Do you not think, Father, that these corporations will commit the same mistakes as before, in the Middle Ages, and become terrible monopolies and trusts?

Fr. NICK: We have there a danger which can be easily prevented by our knowledge and experience of the past. Consequently, the superior committees of these corporations will have to be watched by the intercorporative committee constantly, as well as by the supreme authority of the province itself. And since it is true that an institution takes its value from the individuals who form it, above all from those who direct it, it will be necessary to also make at the same time an intense campaign of Catholic Action in order to teach the leaders above all what is justice, love, etc.... "Catholic Action, wrote Cardinal Pacelli, by its specialized movements, employers, workers, salesmen, engineers, farmers, sailors, teaches its members the knowledge and practice of their respective duties in life, which include above all their professional obligations."

JOHN: I thank you, Father, for these very clear notions; you have put a period on all the "I's". It would be a wonderful way of solving the social question, but the world does not want to listen to reason.

Fr. NICK: Yes, you are right, but we can make the world listen if we prepare for that. Let us make people see the light. The poor class can improve its position and that without denying the Faith of its fathers by becoming victims of subversive ideologies which want to destroy what is dear to us all. Yes, the Church is a good mother; she wants all her children to enjoy life, not only eternal, but even temporal, in a Christian way.

GEMS OF WISDOM

(Collected by Father Kushniryk)

1. "Constantly choose rather to want less than to have more." (Thomas a Kempis).
2. "The greatness of nations is in those qualities and virtues which constitute the greatness of the individual." (Sumner).
3. "Temptations are a file which rubs off much of the rust of self-confidence." (Fenelon).
4. "Meditation is necessary to the mastery of life."
5. "The expectation of virtue usually produces it." (Nemo).
6. "It is better to suffer wrong than to commit it." (Fr. Nick).
7. "If there is such a think as joy in the world, certainly the man who is pure in heart possesses it." (Imit. of Christ).
8. "He who would govern others should first master himself." (Massinger).
9. "With malice toward none; with charity for all." (Lincoln).
10. "Though I speak with the tongues of men and of angels, and have not charity, I am become as sounding brass or a tinkling cymbal." (St. Paul).
11. "Behold, I do not give lectures or a little charity; when I give, I give myself." (Whitman).
12. "Train up a child i nthe way he should go; and when he is old, he will not depart from it." (Prov., 22, v, 6).
13. "I do not love him because he is good, but because he is my little child." (Tagore).
14. "All hisory is incomprehensible without Christ." (Renan).
15. "Christianity taught men that love is worth more than intelligence." (J. Maritain).

— PRIEST —

I hope, O patient Reader, that you are not one of those persons who touch wood or put on a scowl when you see a roman-collar or a cassock. Frankly, if you were, you would not be a subscriber to this Organ.

But what is your conception of a priest? Is he some one you like to see on Sunday only and for the shortest time possible? Is he some one you avoid as much as you can? Do you feel uneasy in his presence?

If so, there is really something wrong. Why call him 'Father' then? A priest is a spiritual man, but he is no spirit... he is a spiritual father to all, young and old, even if he is very young. He is also your best friend. Take the history of our dear people, in the Ukraine as well as in Canada, and see for yourself the accuracy of my assertion. Who stuck with and by our people in their hours of trial and hardships? Who were and are our sincerest leaders if not priests? Who, in 1981, during the greatest famine in the history of the Ukraine, organized a mission of mercy which was stopped by the Communists who knew that our people would never forget the Church for its kindness towards them?

Who were the first leaders in the work of "Prosvita' and the development of our mother-tongue?

Priests belong to the intellectual class but they do not forsake their people like did so many members of our so-called 'Intelligentzia' in matters of religion and patriotism.

The history of your respective locality can prove the same. That does not mean that priests are perfect creatures. Who are we to judge them? God Himself does not judge the successes but the good intentions of a man.

Young men go into the Holy Priesthood because they are not selfish. They follow their people to the remote countries of this earth. They leave those who are dear to them far behind, because they are not egocentric. They preach, help and console. They worry with the problems of others without thinking of their comfort and health, such is their spirit of sacrifice. They look for no praises and they usually get none. In some places they are the most hated persons on earth. They are quasi-eternally criticised, but their hard critics would never become priests themselves for they do not know the meaning of self-sacrifice. Their friends even tell them they are fools to become priests and they just answer God's calling and keep on smiling. I always did admire such men who were not cowards with the voice of their conscience. Let us all take off our hats to them and pay them the tribute that is due them. Let us be their friends, we Catholics at least, for they have so many enemies already, enemies who will stop at nothing to get rid of them. Thus we will be doing ourselves a favor.

Let us take one of them for our spiritual director. Open our heart to him, and life will be a beatiful with such a guide to direct us. We can help him in his parochial work and social affairs. Let us be proud to be seen with one of them. Let our enemies know that we stick by our priests through thick and thin. Our co-operation will stimulate our priests to become real leaders of people, like Mgr. Fulton Sheen and Father Lord S.J., who are internationally known.

If such be our conception of our priests in our young minds, I do not doubt of the future of our generation and the success of our fine Youth Movement.

Father NICK.

Богдан Лепкий

І В МЕНЕ БУВ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ

І в мене був свій рідний край,
Цвіли там квіти у діброві,
Шумів таємну пісню гай,
Збіжжа стелилися чудові
На паску і на коровай...
І в мене був свій рідний край.

А нині там земля горить,
Біля рова стрілецький рів;
Квітки столочили копита,
Ліс поторощений сучорнів,
Пшениця ніби градом збита—
Щаслив, хто бачив й не здурів!

І в мене був свій рідний край
Хати в садочках потопали;
Коли настав чудовий май
І соловейки заспівали,
Здавалось— не земля, а рай.
І в мене був свій рідний край.

А нині з сіл сліду немає,—
Де хочеш, вітре, там гуляй.
З могили череп визирає,
Хрести стоять, як чорний гай,
Між ними смуток похожає,
І сльози ллються, як Дунай.

О краю мій! Свята руїно,
Новітня Трое в попелах!
Перед тобою гну коліно
І кличу: Боже в небесах,
За кров, за муки, за руїну,
Верни, верни нам Україну!

Верни нам нашу прежню волю,
І добре імя нам верни,
Людською кривдою важкою
Землі святої не скверни,
Досить вже кривди, муки й болю—
Верни нам вітчину, верни!

ЙОРКТОН, САСК.—В неділю, 8. листопада, 1942 р. в день св. великомученика Димитрія, в монастирській молитовниці оо. Редемптористів відбулося торжество облечин. **Теодор Литвинчук,** учень ювенату оо. Редемптористів у Йорктоні — Роблин, Ман., з рук Впр. о. Ст. Бахталовського, Візитатора оо. Редемптористів, прийняв монашу рясу, хрест і вервицю та розпочав однорічний новіціят. В часі облечин о. Візитатор виголосив науку про благодать покликання до монашого життя. В часі торжества були приявні отці й брати ЧНІ.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти,

Якщо Ви через якийсь час не все бачили свою Сторінку, або бачили її скороченою, то це тому, що **Вуйко вступив до війська** і не має тепер таких можливостий, як попередно в редагованню цеї Сторінки.

Однак Вуйко запевнює Вас, що він про Вас не забув і час до часу, коли йому буде можливо, буде дальше до Вас говорити.

Військове життя часом скучне. **Тому коли маєте брата, батька чи приятеля при війську, не забудьте до них написати.** Вони будуть Вам дуже вдячні за вістку здому.

Вуйко вірить, що Ви тепер маєте дещо більше часу, тому напишіть і до Вуйка — ану, засипте його листами, а другим разом Вуйко буде для Вас мати дещо більше сказати.

Щиро любить Вас і здоровить,
Вуйко Трохим

ШКОЛЯРСЬКА ПІСНЯ

Чому вчера не був в школі?
Бо боліла голова! У-ха-ха! У-ха-ха!
Бо боліла голова...

Щож ти робив, як боліла?
Коники з глини ліпив. Ой-йо-йой!
Ой, йо, йой!
Коники з глини ліпив...

Щож ти їв, як був слабенький?
Галушки із сиром.— Ото лік, ото лік!
Галушки із сиром жвав...

ЛИСТИ до Вуйка Трохима

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Се мій перший лист до Вас. Я є в першій клясі. Я люблю ходити до української школи. Я найліпше люблю читати книжки. В англійській школі я є в пятій клясі. Я дуже люблю свою учительку. Я дуже жалую, що я скорше не написала до Вас. Я мушу кінчити мій лист.

Франя Грицак,
331, ave. І. Норт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Дуже красно Тобі дякую, що Ти тепер написала лист і то гарний, як на першу клясу. Пиши більше, Вуйко любить листи від добрих дітий.

ЛЮБИТЬ ЗАГАДКИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Я дуже жалую, що я скорше до Вас не писала. На вакації я не дуже богато робила. Перший місяць я ходила на катехизм, а другий місяць я була дома. Часом я ходила купатися, а тепер я знова ходжу до української школи. У Вашій газеті я люблю загадки, чи Ви ще нам дасьте їх знов? Я не маю дуже богато писати, але на другий раз я напишу більше.

Оля Кашуба,
421 ave. Д, Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Дякую за лист. Загадки знова будуть, але діти мусять їх розгадувати. Тоді вони будуть ще цікавійші. Для Вуйка і для Вас.

ЛОВИВ РИБУ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Я дуже жалую, що я скорше до Вас не написав. Я читав в газеті, що Ви писали і пишу цей лист. На вакації я ішов купатися що суботи. Я все був чистий. Я також ішов ловити рибу і зловив кілька риб, а також ловив щурі. Я помагав мамі робити на городі і в хаті. Я тепер іду до англійської школи і є в семій клясі. Я маю 13 літ і ходжу до української школи.

Никола Олексів,
354 ave. Р. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Як Ти згадав про рибу, а Вуйко причитав, то аж заскоботало під серцем. Бо Вуйко самий дуже любить ловити рибу— хоч не ловить щурів. Це є дуже здоровий, чистий і красний спорт. Ти мусиш бути гарний хлопець.

ДІСТАВ ДАРУНОК ДЛЯ СЕСТРИЧКИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,

Я хочу написати до Вас лист, бо я чув, що Ви даєте дарунки, хто добре напише до Вас. Може і я дістану. Моє імя є Михайло Сенюк. Я маю сестричку і вона називається Орися. Вона була в лічниці два роки. Тепер ходить до школи і вчиться по українськи говорити, бо вона забула і знов мусить вчитися.

Я також ходжу до української школи до другої кляси. Ми беремо музику й грамагику в школі. Тепер скінчу мій коротенький лист.

Слава Ісусу Христу!

Михайло Сенюк,
116 ave. Л, Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Так, Вуйко хоче дати добрим дітям дарунки, **як вони на це заслугують.** Твоя сестричка мусить бути дуже добра дівчинка, коли вона по такій слабости тепер вчиться так охочо рідної мови. **Я посилаю її книжечку— Володимира Гнатюка: Народні байки,** з образками. **Прошу, передай її** і поздоровн красно від Вуйка.

Є ПЛАСТУНОМ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,

До Рідної Школи я ходжу вже третий рік. Я скорше не писав до Вас, тому що я не мав відваги. Я люблю ходити до школи, тому що я вчуся говорити, читати й писати по українськи.

Я належу до дорості пластунів. Мину-

лого місяця ми відвідали Рільничу Школу. Ми бачили там ріжні кури, худобу і ріжного гатунку кукурудзу.

Я є українець католик. Я ходжу до церкви кожної неділі на Службу Божу і на катехизм. При вівтарі служу по черзі. Наш отець парох є о. Семчук.

Щиренько здоровлю й кінчу,

Юрій Грабовський,
962 Редвуд ave., Виннипег, Ман.

Від Вуйка: То є короткий, гарний і змістовий лист. Коби ми більше мали таких молодих пластунів, українців католиків!

Діти укр. гр. католицької парохії в Ланівці, Саск., підчас св. Місії від 12. до 18. липня 1942 р., яку голосив Впр. о. Гр. Шишкович, ЧНІ. Світлив о. М. Оленьчук.

Діти, які брали участь в науці катехізму в укр. гр. католицькій церкві Успення Матері Божої, Альвена, Саск., коло Гаврищуків в 1942 р., зі своїм Парохом о. М. Оленьчуком.

– КОРОТКІ ВІСТИ –

Російський православний заступник і **міжцедержець патріярха Сергій** написав книгу "Правда о религії в Росії," котра якраз вийшла з друку в Москві. В книжці між іншим Сергій явно признає, **що в совітах є і діє "безбожна пропаганда"**— і що більше, **та пропаганда має** за собою **там право,** оперте на їх конституції. В цій книжці є також молитва за перемогу большевиків, а якийсь православний большевицький митрополит з Київа Николай згадує про Західну Україну, наші галичани "після вересня 1939 року— вернулись на лоно матірного краю (Руси) і матери Церкви та зачали свобідно віддихати"— і не знати, що більше дивне, чи та вплзливість московська в цім писанню, чи брехливість. Бо кождий знає, що українці з Галичини **ніколи не думали ані не думають** про це "матірне лоно" Росії та її Церкву; українці Галичини надто вже свідомі і вироблені політично, щоби смакувати московського ярма. **Вони хочуть— але свобідної, вільної і суверенної Української Держави!** Так само московське православія для західних українців жадною принадою не є і жадною матірю— хіба мачухою прелютою, з котрою вони нічого спільного мати не хочуть. Але це все свідчить, яким духом ще дихають всякі московські імперіялісти в нинішних часах борби за свободу і як вони хотіли знова по війні поневолити український нарід.

Австралійські війська заняли в Новій Гвінеї летунське поле Кокоду і посуваються безвпинно дальше. Це одна з більших побід над японцями.

З листопада Манітоба перша з провінцій виповнила повну квоту своєї позички на суму 53 міліонів долярів.

Заповідають знова, що мясо буде на картки.

Ф. Кирилюк з Вайти, наш жовнір, є полоненим в Гонґ Конґ.

В Льондоні повісили моряка Александра Скат-Форда, літ 21, за це, що передавав німцям вістки про рух і розположення кораблів. Він їздив до Лісбони і там стрічав німецьких аґентів, вістки здобував через розмови з моряками по тавернах в Англії. Заплатили йому німці всього за все $450 а англійці повісили за зраду.

ОСНОВИ НОВОГО ЛАДУ

З нагоди почесного докторату прав на університеті Квінс, Кингстон, Онт. кардинал Вільнеф мав докторський виклад, де намітив основи нового повоєнного ладу на світі. В своїм викладі оперся головно на висказах і рішеннях Папів, як також на рішеннях ріжних релігійних груп в Англії.

В головнім суть того викладу є така.

Основою нового ладу в світі мають стати ці засади:

1) Право на життя і тілесну ненарушимість.

2) Право на конечні середники істнування.

3) Право прямувати до своєї останної цілі тою дорогою, що визначена Богом.

4) Право на товариства.

5) Право посідати і уживати посілостий ради власного усовершення і добра ближних.

) Право на подружа і родинне життя згідно з установою і законами, як назначені Творцем.

7) Право на членство і забезпеку в прилюдним, національнім і міжнароднім товаристві.

А суттєвим красугольним камінем нового ладу має стати релігія і моральність.

СКІЛЬКИ Є ВОДИ В ЛЮДСЬКИМ ТІЛІ?

70% нашого тіла творить вода. Коли людина важить 150 фунтів, то 105 фунтів тої ваги є вода. Чоловік буде жити без їди, негоден жити без води. В крові маємо 5% води, між волокнами 15%, а в клітинах 50% Вода в тілі розводнює нам поживу, сили, відводить неужитки з нирок і легких, управильнює віддих.

Останні Вісти...

Американські війська наступають на пристань Казаблянка в французькім Мороку.

Французький ґенерал Генрик Жіро, що втік з німецької неволі, прибув до Альжерії, щоб організувати французьку північно-африканську армію проти держав осі.

Мексико зірвало дипльоматичні зносини з Францією.

Кружляють вістки, що віце-премієр Франції Ів. Фр. Дарлян є в руках американського війська, що напало на Альжерію.

Німці хваляться, що затопили 16 союзних кораблів, поємности 103,000 тон.

Німецькі війська зайняли цілу Францію щоби,— як сказав Гітлєр в своїй промові до французького народу,— "забезпечити її перед нападом союзних військ."

В Американських виборах побідили республіканці, що не годяться у всім з політикою Рузвелта. **В Ню Йорку** намісником вийшов адвокат Дюї, за котрим ішли також тамошні українці. Перепав там демократ Бенет, за котрим отверто побивався сам Рузвелт. Однак демократи все таки задержали більшість, хоча много втратили.

Сир Петрик Долан, посадник міста Глесґов в Скотляндії, сказав, що **Гес прилетів до Англії як виразний висланник Гітлєра** з точно означеними мировими предложеннями. Німці домагалися всіх кольоній, що мали попередно і втратили в минулій війні і ще Сирії, Палестини і африканського західнього побережа. Для Італії домагалися Корсики і Тунісу, для Еспанії Морокка і Гібральтеру. Англія мала розоружитись. Таке подала льондонська часопись Льондон Дейлі Мейл.

Союзні війська в Єгипті посуваються вперед, взявши в полон 9,000 вояків осі, знищивши 600 літаків Ромеля, 260 повзів, 270 гармат і 50,000 тонів поємности кораблів. Подають, що війська Ромеля у повнім відвороті, котрий почався з 12 днем союзного наступу.

Канадійським уповноважением міністром в совітах назначений Л. Д. Вилґрес,, літ 50— теперішний заступник міністра торговлі і промислу. Він попередно вже був кілька літ в Росії і навіть оженений з росіянкою, говорить по російськи. Звідав в подорожах майже всі краї світа, почавши від Йокогами, був канадійським торговельним представником в Німеччині, також в Росії. **Для канадійських українців назначення нашого представника в совітах особливо важне, бо там живуть мільони наших земляків.** Склад посольства вкоротці подадуть до відома.

Прорив в Єгипті став цілим розгромом військ осі— число полонених перейшло 20,000 мужа і збільшається з кождим днем. Бої ведуться вже на захід від Мерса Матру понад 100 миль на захід від Аль Алямейн. Про самого Ромеля кружляють ріжні чутки. Німці і останки італійських військ втікають в напрямі Лібії, здається до просмику Гельфая, де сподіються ставити опір.

В Американських виборах республіканці здобули 208 мандатів, демократи 220—вимагана більшість є 218, значить демократи надалі остають в більшости. Три місця ще не рішені. Це в конґресі. В сенаті демократи мають більшість 19 місць.

Канадійська третя позичка побідна увінчалася повним успіхом, назначену суму $750 мільонів перевищено. Сама Манітоба зібрала $62 мільонів — а мала зібрати $53. В цілій Канаді зложено на позичку $879,573,300 до пятниці вечір 6 листопада. Збірка скінчилася в суботу вечір— сума веревицила $950 мільонів.

Сильний летунський налет на Ґеную в Італії лишив дими з руїн і згарищ цеї важної для держав осі пристані. Подають, що сильний англійський конвой, біля 150 воєнних кораблів з повним вирядом відплив з Гібральтару на схід. Надіються отворення другого фронту або на заді військ Ромеля в Африці, або таки в самій Італії.

В неділю, 8 листопада, Американські війська висіли на многих місцях побережа французької Африки, і зайняли Альжерію, столицю провінції та пристань Оран.

Франція зірвала дипльоматичні зносини з Америкою і з Канадою.

Для найманих міських самоходів (TAXI CABS) визначено границю 2,000 миль дороги місячно.— на стільки лишень дістануть ґазоліни, не більше.

Союзні війська заняли остатнє місто в Мадаґаскарі, яке ще було в руках французів, льояльних до уряду у Віші —Фіянаранцоа, 260 миль на полудне від столиці Тананарів. Тим заняттям Мадаґаскару стало довершеним.

ПОДАТКОВЦІ ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕҐУ!

В ДЕНЬ МІЙСЬКИХ ВИБОРІВ, В ПЯТНИЦЮ, 27 ЛИСТОПАДА, 1942

ГОЛОСУЙТЕ ВСІ ЯК ОДИН

Василь Скраба

на

Мійського Радного— ВАСИЛЯ СКРАБУ

на

Шкільного Радного ПЕТРА ТАРАСКУ

ІДІТЬ ДО ГОЛОСОВАННЯ!

Кличте Других!

Петро Тараска

ДОБРЕ ЗНАЧІТЬ СВІЙ ГОЛОС ОДИНКОЮ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 23 (119) ЙОРКТОН, САСК., 1-го Грудня, 1942 Vol X, No. 23 (119) YORKTON, SASK., December 1, 1942

СВІТЛА ПОБІДА В АФРИЦІ

Вмілим наступом австралійські війська на північнім відтинку фронту під Аль Алямейн прорвано фронт Ромеля. Відступ перемінився в розгром. Війська осі не лише чим скорше залишали Єгипет, але без затримки втікали в Лібії, здаючи прямо без бою пристані і міста. Так впали Бардія, Тобрук, Дерна і ворог ще не спинився в утечі. Побідним вождом в Єгипті є ґен. Монтґомері, котрого світлина є з боку. Він це взяв в полон німецького ґен. Фон Штумме і 9 італійських з десятками тисяч війська. З нагоди тої побіди в цілій Англії дзвонили дзвони в неділю 15 листопада і скрізь була велика радість. На сторону союзників перейшов висланник уряду з Віші, адмірал Дарлян і поручив команду французьких військ в Африці ґен. Жіро. Тепер французи борються в Тунісі по стороні союзників проти осі. Бій зачався недалеко знаменитої пристані Бізерте. Дарлян закликав також всю французьку фльоту з Тульон перейти на сторону союзників, однак фльота остала в Тульоні, котру пристань заняли німецькі війська. Американські війська приплили до Африки на 850 кораблях. Німці кинули проти них свої підводні кораблі, з котрих до 15. XI. затоплено 13. Виходять, що американські війська

Ґенерал поручник Б. Л. Монтґомері

Німецький старшина, ранений в бою на пустині, жде на амбулянс. Біля нього наш жовнір з крісом на сторожі. Досі Ромель втратив в боях 75,000 вояків в ранених, вбитих і полонених.

Мапа північної Африки, теперішне поле завзятих боїв. Союзні війська заняли цілє побережа від Казаблянки по Туніс. Зі сходу війська Ромеля втікають в Лібії.

висіли на беріг у французькій Африці в порозумінню і з тихою підмогою тамошних французьких старшин та війська— тому спротиву так як не було. Занявши Туніс союзники готові утворити другий фронт на півдні Европи. В БНації ч. 12 з 14 червня 1942 ст. 1. ми написали, що "ген. Ромель в Лівії програв." І хоч наступ Ромеля потім повівся і він загнався аж під Александрію— **тепер це дослівно здійснюється, хоч ми не пророки...**

ПРОТЕСТ ПРОТИ ВИНИЩУВАННЯ СЛОВІНЦІВ

Католицькі епископи Трієсту, Горицї і Рієки заслали до Ватикану, до св. Отця зажалення і просьбу в справі переслідування і винищування словінців в їх діецезіях тамошньою італійською владою. Епископи подають факти, що многі оселі словінців зрівнані зі землею, а біля 20,000 осіб заслано до полудневої Італії без спромоги щонебудь забрати зі собою з рідних осель. Многих селян, робітників і рибаків разом з їх священиками помордовано.

Треба знати, що хоча в самім приморськім Трієсті це перед війною було чимало італійців, то однак все бідніше населення згаданих вище міст було словінське і говорило по словінськи. Населення бідне, рибацьке, котре головно гуртувалося при своїх церквах. Саме імя Трієсте звучить по словінськи Трст, а Горицїя це стільки що Гірське місто.

ЯК БІДА, ТО ДО БОГА...

Таке сталося з православним духовником зі Смокі Лейк, Альта., котрий навіть був орудником в споврадженню до Канади митр. Велямина, який промовляв тут по червоних домівках в справі допомоги совітам, але ми не чули, щоби той самий високий духовник російської Православної Церкви деневудь мав відправу в котрій православній церкві— і котрий то духовник зі Смокі Лейк довший час видавав червону часопись, котру назвав "Голосом Правди," хоч тяжко було в ній тої правди дошукатися...

Таке було так довго, доки червоні не мали дозволу ні спромоги в Канаді видавати жадної іншої часописі.

Але коли тут відносини змінилися і в Торонті червоні стали видавати своє "Життя," тоді сейчас відкинули услуги того духовника, що для них ревно працював. Ба вкінці приказали йому віддати контролю над тою "правдою" якомусь Клибоновському з Едмонтону, котрий видно заслужив і має в них більше довіря. А навіть, коли той духовник прибув на з'їзд, не позволили йому говорити.

Тепер той православний духовник видно чується покривдженим за таке поступування товаришів з Торонта, котрі за його "ревну" працю навіть не позволили слова промовити на з'їзді і часопись відібрали...

Розжалобився він і як звичайно в біді, нагадав собі про Бога. Бо досі в цій часописі він хвалив тільки червоних та Росію. А тепер пише таке: "Нам помагає Бог, бо Бог є правда. А вам най поможе Гітлер, бо він є архибрехач—діявольський слуга."

Б.Л.

ПОБЛАГОСЛОВИТЬ— АБО ПРОКЛЕНЕ...

Колиб не ті кістки батьків, дідів,
Колиб не ті кістки,
То полетіливби на сто вітрів,
Як ті листки,
Сухі листки,—
У горобину ніч, у заметіль
Без думки, без чуття,
Аж залетіли би туди, звідкіль
Немає вороття!

Так ті кістки на цвинтарі сільським
Говорять нам:
"Хоч як зневажений ваш рідний дім
То це ваш храм!
Колиску вашу мамина рука
Хитала там колись,
Ще крик її по обійстю блука:
—Вернись— вернись!"

Той мамин крик за вами побіжить, —
Де не булоб— стріне!
Як не забули ще її—поблагословить,
А як забули— проклене!

ЛЮДИ СИЛЬНІЙШІ ВІД СНІГІВ І МОРОЗІВ

Десятник Лярсон зі своїми людьми пробився кораблем через віковічні сніги і леди півночі. Він протягом двох років з гаком зробив дорогу з Венкувер до Сидні морем і тим доказав, що така дорога є можлива. Інші не були так щасливі і погинули з голоду та зимна. Лярсон і товариші їли нераз сови, китів, мев і риби. Вони мусіли витревати серед довгої сталої ночі на півночі, коли сніг такий мягкий як пустинний пісок а воздух мерзне зараз, скоро лише вийде з уст.

Всі дроливи й заливи далекої півночі мають назви своїх відкривців і кождий з них це справдішній герой, що поборов незвичайні перепони і посунув поступ Канади на століття вперед. А таке життя це найкраще життя пригод і завойовників, від Кабота, що в 1497 році шукав прямої дороги до Китаю, а заїхав до Фльориди—досі.

НА СЯЖЕНЬ ВИКОПАЛИ ЯМУ

Поезія ця розстріляного талановитого радянського поета могла би стати епітафом на його власному гробі і гробі його нещасливих товаришів.—Ред.

На сяжень викопали яму
І труп за трупом в землю бах!
Одних угору головами,
Других—аби не на ногах.

І так за шаром шар могила.
Пятсот... Шістсот... усе одно:
Усіх навіки напоїла
Байдужа смерть своїм вином.

Коли ж останній шар наслали,
Тоді шинелі й штих земли
І— спіть герої з Калевали,
Сини обшарпаних полів.

Оце і все. Спокійно, мляво
Отут же сіли грабарі
І витягши махру з халяви,
У небо сині димарі.

А потім хтось уткнув ізбоку,
З рушниці ржавого штика,
І напис на степи широкі:
"Стрільці НН-ского полка."

Дмитро Фальківський.

В АМЕРИЦІ ВИБРАЛИ ДВОХ УКРАЇНЦІВ ПОСЛАМИ

З демократичної партії вибрані знова послами С. Ярема до парляменту стейту Ню Йорк і адв. Марсел Вагнер до Ню Джерзі.

-ЗАМОВЛЯЙТЕ-

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ—Друге справлене й побільшене видання ..... 15ц.
ЦЕРКОВНІ КОЛЯДИ з додатком колядок і щедрівок чисто народних. Трете справлене й побільшене видання: 15ц.
ПРОСКОМИДІЯ ЛІТУРГІЯМ — у церковно-словянській мові ..... 50ц.
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
301—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 8583—Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а:
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЩО МИ ВИСЛАЛИ ЧЕРВОНИМ ЗА МИНУЛИЙ РІК?

В Льондоні промовив в парляменті Ричард Ло, підсекретар заграничних справ, і подав, що за минулий рік вислано большевикам до Росії таку поміч: 3,052 літаків, 4,084 повзів, 3,031 возів, 831,000 тонів машинового знаряддя і металю, 42,000 тонів летунської газоліни, 6,000 тонів оливи.

Не все це добро в цілости зайшло на місце, але великанська більшість. Ця знатна поміч підкріпила червону армію до того, що вона ставить успішний спротив нацистам і Росії не бракує найконечнійшого воєнного знаряддя.

Не треба забувати також, що це все добро потрібне було на інших фронтах війни і здалосьби всюди— тому, закінчив Ло, "ми зовсім не маємо причини встидатися того, що ми дарували для Росії."

КІНЕЦЬ ПОЧАТКУ...

В прилюдній промові премієр Чирчил заявив, що наступ на французьку північну Африку переведено за ідесю през. Рузвелта. Справа пішла легко і справно. Лише в кількох більших місцевостях французькі війська пішли за зазивом уряду Віші і пробували ставити опір. Ген. Жіру і много інших чільних військових французів зразу перейшли на сторону американських військ— столиця Альжирії, Альжир, піддалася— це саме сталося з такими містами, як столиця Морокка, Рабат, і пристанями Оран, Казаблянка.

"Німці дістали що саму пайку вогню і заліза, що звикли відмірювати дуже часто іншим. Але це не кінець. Це не є навіть початок кінця. Здається, що це є всього кінець початку..." — заявив з тої нагоди премієр Чирчил.

Зима замела все снігом в Кавказі. Червоні стрільці в закриттю ждуть на німецьких вояків з наготовленим крісом і цільним пострілом. Тринять мілионів примірників московської "Правди" в подробицях понесли радісні вістки про побіду союзників в Африці до найдальших окопів червоної армії, до фабрик і на села. Червоні готовлять тепер наступ на ворога.

-КАНАДІЙСЬКІ ВІСТИ-

Міністер рільництва **Гардинер заявив, що пшенична політика уряду коштує досі $180,000,000**— канадійське правительство вложило в пшеницю досі яких $400 мілионів. Перехования запасів пшениці річно коштує владу $50 мілионів.

Річно Канада витворює воєнних матеріялів на суму півтретя біліона доларів, заявив міністер зброї Гав. Досі замовлено воєнних матеріялів на суму 6 біліонів— попередної світової війни видатки на зброєння винесли всього один біліон 300 мілионів доларів.

Наложено сталу ціну на колеса (bicycle) **—на сході продаватимуть по $42.50 одно, всюди інде по $45.00.** Жіночі колеса будуть один долар дорощі.

ПШЕНИЦЯ ДЛЯ ГРЕЦЇ

З початком листопаду закуплено у Винипегу пів мілиона бушлів пшениці для висилки до Грецїї через Червоний Хрест.

ЗА КАНАДУ!

Пропащим в боях проголошено летуна десятника **Петра Кучерика** з Торонта. Убитим в бою є дес. **Гилберт Білець** з Тиминс, Онт.

Капр. М. Фаріон
син панства П. Фаріонів з Сифтону, Ман. Півтора року був за морем в Англії, в маю вернув і вчиться за летуна.

Петро Маснюк
син панства П. Маснюків з Нардис, Ман. прибув за море. До війська вступив в цвітні ц.р.

Дес. летун А. Сивак
з Енгусвил, Ман. поляг в летунськім бою за морем при кінці жовтня ц.р. До війська вступив зараз з початком війни, за море поїхав 1941 р.

Михайло Бачинський
підстаршина фльоти, син панства Бачинських з Пайн Фалс, Ман. Вступив до моряків в червні 1941.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Рідагує колегія. Річна передплата одним доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 910 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПЕРЕД НАМИ МНОГО ПРАЦІ

(Думки з нагоди десятиліття БУК-а)

В попередній статті "Чого БУК ще не викінчив" намічено плян праці для БУК-а в Саскачевані. Колиб його здійснити, друге десятиліття скоро мине— здійснити, значить виконати так, щоби змурувати нову бурсу, відповідну і гарну, та виплатити можливий довг.

Однак БУК ограничається не лише на одну провінцію і його праця обіймає цілість нашого поселення в Канаді. Ця праця, як ми раніше підчеркнули, **є наскрізь позитивна, для розбудови і закріплення нашого життя тут.**

Досі намічено що праця **в ділянці культурній.** Таку саму працю треба виконати в інших провінціях— а бодай в найголовнійших, де життя прямо само накидає це завдання. Нам треба подібних бурсів в **Альберті, в Едмонтоні— і в Манітобі, у Винипегу.** Про це нема сумніву. Альбертійський БУК вже цю справу започаткував і збирає фонди на ту ціль. Значить там справа вже вирішена і повоєї здійснюється. Річ в тім, щоби її безпотрібно і задовго не протягати. Але віримо, що того не буде і так, як альбертійська секція БУК-а рішила, так також внедовзі виконає, скоро тільки обставини для того стануть більше пригожими, як тепер. У воєнний час зачинати будову тепер прямо неможливим на більшу скалю і тому треба підождати до кінця цеї війни, котрий може вже й недалеко.

У Винипегу справа бурси також нераз виходила на поверхню дискусій, однак поза тим більше нічого досі конкретно не зроблено. Тут відносини цього рода, що повстання такої бурси не натрафить на більші перепони, як пише прийде відповідний час. Однак Винипег покищо більше заінтересований в іншій неменше важній справі.— а нею є наша лічниця; котрої потребу в цім місті дається чимраз більше відчувати. Про це однак ще буде мова.

Потрібно такої бурси також на сході Канади, в Торонті і в цім напрямі тамошні провідні одиниці повинні предприняти відповідні заходи для здійснення. Схід має вже досить наших інтеліґентних сил, їх ряди зростають. Є чимало наших студентів на університетах східної Канади, треба подбати, щоби по війні, коли це число певно збільшиться, наші студенти мали свое приміщення і виростали на свідомих українців католиків, віруючих інтеліґентів.

\- - - - -

Треба далі переводити контести молоді. Через війну ця справа приупала, однак не можна її дати завмерти. Такі контести правильно переводиться підчас різних з'їздів і вони не лише скріпляють нашу культурну ділянку, але дають добру працю молодечим умам, заняття на відповідний час і змогу талантам вибитися вперед.

Треба далі переводити окружні з'їзди. Ряд тих з'їздів відбувся з нагоди 50-ліття нашого поселення. Нехай це не буде соломяним вогнем, по котрім остає попіл, але початком позитивного руху до кращого. Кождий рік дає нагоду цій чи другій околиці відбути такий з'їзд. Там стрікуться чільні представники поблизьких осель, там маси народу черпають не лише знання і заохоту, але також мають змогу провірити свої сили і намітити позитивну працю в своїм окрузі.

\- - - - -

На ділянці добродійній треба конечно довести до **заснования лічниці у Винипегу.** Над цею справою думали і робили почини неодні досі чільні наші люди, однак справа поза те не вийшла і далі в стадії побажань. Альберта має дві наші лічниці. Їх треба за всю ціну втримати. Манітобі треба бодай одної. У самім Винипегу після обчислення в 1936 році було 21,217 душ українців —в цілій провінції 86,982. Це число скріпляє ще розміщення наших осель в найближчій околиці міста і обставини, що пересічно по всіх лічницях міста що тижня в році є біля 250 наших хорих. З того в самій лічниці св. Боніфатія є пересічно 50 наших хорих через цілий рік в кождий час, а лічниця св. Иосифа на Причард ове. в північній дільниці має львину часть своїх хорих з наших людий. Подібно Загальний Мійський шпиталь та прочі. Така лічниця далаб змогу краще згуртувати наші лікарські сили, котрих в цім місті не брак — а також наших доглядачок хорих і отворити для них свою школу, котрої значіння для нашого цілого життя прямо необчислиме. На ту лічницю треба грошей— яких, скажім сто тисяч долярів, щоби вона була бодай на сто ліжок і з усіми новітними приладами лікарськими та машинами. Вибір шістьох наших послів в Манітобі дав доказ, що ми спільно годні до чогось дійти— істнування КУК-а також дає доказ, що мимо всіх розбіжностий і можливого тертя, ми все таки годні спільно згоговоритися і працювати для певної справи. Тому заснования такої лічниці у Винипегу є не лише мрією, але можливістю— треба лише відповідного проводу та рішучого ділання. А це повинен дати БУК.

Треба також подумати **про надгороди для здібних і гідних студентів, і про літницца та захисти.** Про це ще буде мова.

ДЕРЖАВНА ПРАЦЯ І УСПІХИ КАНАДИ

Наша Канада, хоч невелика числом населення, однак справністю, жертвенністю і осягами є взором для многих великих і можних держав.

Десять мілионів нашого населення поносить тягарі цієї війни так бодро, зрівноважено і радо, як мало деінде. Вжка трета державна позичка побіди принесла гроша понад верх. Замість намічених 750 мілионів, зібрано $950,-246,150—з того сама Манітоба, котрої пайка виносила $53 мілиони, зложила $68,002,850.

І так діється в нас на кождім полі.

В праці і жертві.

2 січня 1943 почнеться кампанія за правильним віджившленням нашого народу. В Канаді не бракує ні гроша, ні поживи. Однак не всі відживляються правильно, відповідно і так здорово, як цього вимагає їхне здоровля і обставини. Тому много годин праці змарновано на жолудкові слабости і видатність праці не все є на цій вершині, на котрій моглаб бути, коли людина чується вповні задоволена харчево і здорова. Кампанія буде тревати місяць і буде іти з трох головних осередків— Монтреалу, Торонта і Винипегу.

Пороблено заздалегідь подрібні заряджения в справі повороту наших жовнірів з війни. Все обдумано і заряджено до найменших дрібниць. Коли жовнір вернувби хорим, для нього запевнена лікарська обслуга на дальше все його життя і удержання для родини. Ці, що вернуть здоровими, ма-

(Продовження на стороні 8)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоб всі були одно!

Заповіт Спасителя є щоб всі були одно, вірою, любовю і надією. Всі ми діти одного Отця небесного, одних прародичів і маємо ту саму одну найвищу ціль: Бога пізнати, любити і Йому служити. Через те здобути небо. То наша надприродна ціль, котрій повинна бути підпорядкована кожда ціль природна. В тім і через те ми всі стаємо одно. І перед Божим престолом, коли приступаємо до найсв. Тайн, всі ми приймаємо то саме святе Причастя— Тіла і Крови Господа нашого Ісуса Христа в життя вічне. В Христі єдинимося всі таїнственним способом, стаємо частиною містичного Тіла Христа одним з Христом. Вступаємо на найвищий степень гідности і достойнства людини, ставмо обожествленні, приймаємо частину Божої природи в св. Тайнах, лучимося з Христом і так як каплина вина забарвлює і дає смак всій воді, так наша людська природа забарвлюється і дістає небесний смак від природи Божої св. Тайн. А це найвища наша гідність бути так близько, одним стати з Царів всіх царів, з Христом.

Церква є католицькою тому, що вона триедина. Маємо той самий найвищий провід у видимім наслідніку Христа на землі, св. Отці-- маємо ці самі св. Тайни і ці самі правди віри. Тому всі ми творимо на світі триедине містичне Тіло Христа— Церкву Соборну, або як звемо її з грецька, Католицьку.

Наш український нарід в Канаді частинно розбитий. Без тої самої віри і надії, без гої самої любови. А де нема єдности в найсв. Тайнах— тої самої Церкви Христа, одиноко правдивої і вічної, там не може бути одної любови. Там нема сили, нема єдности. А дім поділений, впаде.

Нехай дім наших душ буде з'єднений з Христом, будьмо всі одно.

"По цім пізнають вас, що ви мої ученики, коли мою любов будете мати між собою!" —най між нами запанує Христова любов, свята і зичлива. Між діти Божі хрещені в цій самій церкві Христа, відкуплені преціньою Кровю Господа, ми всі українці католики Канади маємо присвячувати іншим згодою і любовю.

\- - - - -

Місійне намірення: За зріст місійних покликань для заграничних місій.

Церква ніколи не спочиває, вона трудиться слідом свого божественного Учителя, навчає, просвічує і кермує людські душі до щастя, до Бога. Нашим ближним є кожний чоловік. Церква іде в найдальші околиці, між людий навіть на найвищім степені цивілізації, бо й вони відкуплені Христом і призначені до вічного щастя. Христос сказав: Як мене послав Отець, я посилаю вас! Посилати, значить по латині, "міт-

Церковний Календар, Грудень, 1942

1 В Мч. Плятона і Романа
2 С Пр. Авдія, мч. Варлаама
3 Ч Преп. Григорія, св. Прокла
4 П Вхід в Храм Пресв. Богородиці
5 С Ап. Филимона
6 Н Нед. 28 по Сош. Св. Амфілохія
7 П Вмч. Катерини і Меркурія
8 В Сщмч. Климента папи
9 С Преп. Ампія
10 Ч Вмч. Якова перс.
11 П Прпмч. Стефана
12 С Мч. Парамона і Філумена
13 Н Нед. 29 по Сош. † Ап. Андрея

УСТАВ

4 пят. Вхід в храм Пр. Богородиці— Лигія, на утр. ев. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 320, ев. Лук, 54.

6 нед. 28 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 6, на Сл. Б. ап. 250, ев. Лук. 76.

13, нед. 29 по Зісл.— гл. 4, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 257, ев. Лук. 85 (в понеділок 14 припадає св. Андрея).

ПАПА ВЗИВАЄ РЕДАКТОРІВ СВІТА ДО ІДЕЙНОЇ ПРАЦІ

Підчас приняття румунських редакторів, св. Отець візвав всіх редакторів світа, щоб виконали ідейний обовязок підготовувати світ до справедливого і поміркованого миру, до забезпеки всіх законних прав навіть малих і слабких народів. Завдання преси в теперішній добі є незвичайно важне під тим оглядом.

В ІРЛЯНДІЇ ЛЬВИНА БІЛЬШІСТЬ НАСЕЛЕННЯ Є КАТОЛИКАМИ

Після обчислення з 1936 р., яке якраз тепер покінчили в Ірляндії, львина більшість населення це католики. Католиків є там 93.4% в всього населений, що виносить разом 2,964,000 душ. Протестантів в цілім краю є лише 221,000.

ПАННА Л. ДЖУРМАН ДІСТАЛА СТИПЕНДІЮ

За найкращий поступ в науках панна Лелія Джурман дістала грошеву надгороду в колегії Льоретто в Торонті, котра управнює її до цілорічного удержання даром. Це відзначення українки в католицькій вищій школі є радістю для нас усіх.

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА БЛАГОСЛОВИТЬ СТАЛІНА

З нагоди 25 ліття совітської влади в Росії, Православна російська Церква уважала за відповідне перший раз поблагословити Сталіна —відколи большевики прийшли до влади.

НЕСПОКОЇ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Мадярський премієр Калай приїзджав до нашого Ужгороду і взивав населення до співпраці з мадярським урядом. Однак з того зазиву мало вийшло, бо мадярська преса далі подає вістки про борби з повстанцями а наші легіні замість іти до мадярського війська, втікають у високі карпатські гори і звідтай нападають на мадярів.

ЦІКАВА МАПА

З Швайцарії подають, що в тижневнику др. Гебельса "Дас Райх" подано нову мапу Европи, в котрій вся Україна— крім Карпатської, Буковини і Бесарабії— влучена до Німеччини, до котрої вчислено також Польщу і Чехію.

Апетити, як бачимо, чималі— тільки дуже нестравні. Видно, що тих людий треба вчити такими лекціями, як недавна в Єгипті, щоби наглядно зрозуміли, що чуже не гріє, як каже наша пословиця.

ВХОД В ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Святкуємо память воведення Пречистої до єрусалимського храму. Ще перед різдвом, св. Анна пожертвувала свою дитину на службу Богу і святині. А коли Пречиста мала три роки, тоді св. Йоаким і Анна завели дитятко до храму в Єрусалимі і тут передали її в руки священика. Після передання мав ним бути св. Захарія, батько св. Івана Хр. При храмі було більше жінок і дівиць, вони молилися Богу, вчились, робили ручні роботи і дбали о лад в святині. По кількох літах дівиці виходили заміж. Був це рід нинішнього монастиря.

Передання каже, що Пречиста пробула в храмі до 15 року життя і тут в тайні зложила обіт дівництва. Тому при виході з святині повірено її опіці св. Йосифа, котрий став її обручником і опікуном.

Коли Пречисту уведено в храм, вона не лише сповняла свої буденні заняття, але дуже часто перебувала на молитві. Ми хочемо величати Пречисту найкращими словами. Однак це все блідне в порівнанню до її святости і її слави. Це тінь проти сонця. Гяжко поняти нам, смертельним людям, якою святістю визначалася Пречиста Діва, як від наймолодших літ всецілo була віддана Богу.

Нині святкуємо память тої хвилини, коли принесено її в жертву Богу. Ця жертва займає друге місце по жертві хрестній. Лиcкує небо, коли бачить, що приноситься таку достойну жертву для св. Трійці. Видять ангели трилітне дитя, повне надзвичайних дарів і ласк св. Духа, дивуються і покланяються, хоч не знають, що ця дитина вибрана стати колись Матірю Божою. Подивляють незвичайну красу молодої невинности, подивляють чесноти душі.

Св. Амврозій так пише про молодість Пречистої.

"Пречиста Діва була дуже смиренна. Вона говорила мало, у всіх справах була умна. Охотно і уважно читала святі книги, молилася часто і горячо, була послушна і повна пошани для своїх наставників, повна любови і прихильности для нищих. Любила убожество і охотно приставала з бідними. Утікала перед похвалами, ненавиділа зависти, нікому не желала злого, всім творила добро. В її поступованню не було нічого удаваного, хід її був природний, бесіда не знала гордости. Зовнішне поступования свідчило про внутрішну святість і совершеність чеснот— подібно, як гарний вхід і вигляд свідчать про красу будівлі. Їла мало, стільки, що треба було для життя. Вона не зважала на якість страви і не догоджувала смакови. Була великою приятелькою трудів, не давала собі спочинку понад потребу. Вона була найкращим зеркалом чесноти, приміром совершенства. Від неї треба нам вчитися, чого маємо вистерігатися і що та як чинити. Чи можна найти кращого провідника на дорозі до христіянської совершенности— як Матір Божу?"

Так маємо взір до наслідування. Вже від IV ст. христіяни торжественно святкували Воведення. Ціле нинішне богослужения, то похвальна пісня в честь Пречистої. Нехай вся вселенна безвинно вічно, ревно і сердечно несе пісню слави для Тої, котра вступає в храм Господа.

Молитва:— Величаєм Тя, Пресвятая Діво, богоізбранная отроковице, і чтем еже в храм Господень вхождение твое.

Наука: Кожда добра матір бере свою дитину до церкви. Коли родичі св. Йосафата брали малу дитину до церкви у Володимирі Волинському, все давали в притворі цілувати хрест. І коли мама піднесла малого Йосафата, щоби він поцілував розпятого, тоді з рани впала іскра на дитину - і він загорів такою любовю Христа, що віддав потім своє життя і став мучеником. Наука родичів добра річ, а приміp ще ліпша. Коли родичі самі не підуть в неділю і свято до церкви на Службу, а висипляються тоді— то вони не лише винні смертельно перед Богом за нарушення святого дня, але також співвинні в гріхах своїх дітий, котрі також не підуть до церкви за приміром своїх родичів. Церква є вічною школою Божих правд. Школа ця рівно важна для старих, як для молодих. Всім треба Божої науки, Божої розради і потіхи. Виховання дитини без церкви і віри, є скривленим і неповним вихованням. Можете виховати силача, дуже розумного і хитрого чоловіка, але коли не дасте їм віри, релігії, катехизму- то дуже легко з силача стане розбійник, а з мудрого хитрун і крутій. Вартість чоловіка становить його характер, а **характеру без вірн нема.** По приміру святих родичів Йоакима і Анни берім наші діти до церкви, даймо їм релігійне виховання, а будуть щасливі.

ОСЬ ВЗІР КАТОЛИЦЬКОЇ АКЦІЇ!

В Шикаго виходить католицька часопись "The New World." Тамошний архієпископ Стрич започаткував і попер рух за поширенням тої часописі і вислід став надзвичайний. Зібрали 52,000 нових передплат і тепер наклад часописі є 110,000 примірників.

Правда —то є Шикаго, а не десь в Канаді. І тамошні люди богатші, більше може прихильні до часописи, ітд. Але все таки дійсність остає дійсністю, що в цім напрямі зроблено там дуже богато і що можна зробити при добрій волі. А найцікавійше з тої цілої справи є то, що ці нові передплати **зібрали самі шкільні діти з католицьких шкіл Шикаго.** Не старші, не збірщики — але шкільні діти.

Така річ не лише вправляє в подив, але також захоплює серце.

Кампанію за пресою проголошено в школах— працювали священики і учительки Сестри. Діти пішли за проводом і виконали. Збирали передплати від хати до хати і зібрали 52,000 нових передплат.

- - - - -

А тепер кілька смиренних зауваг, коли мале наше вільно порівнати з тамтим великим.

Чи в нас неможливо перевести таку кампанію?

Чи в нас нема католицьких шкіл, денних і вечірних?

Чи не маємо ревних отців і Сестер учительок?

Чи не маємо тисячів нашої дітвори?

А каже св. Письмо "з уст младенец і ссущих совершил еси хвалу" — з уст молоді і немовлят... звершена хвала Господня!

Заохотім наші діти до добра! Даймо їм нагоду поширити добру пресу! Даймо їм провід! І хоча ми негодні мати аж таких успіхів, як в Шикаго— то все таки будемо мати **якісь успіхи.** Ось взір Католицької Акції на довшу мету, не на хвилину. Бо часопись прийде до хати весь рік і все зробить добру роботу. Запросім того гостя до хати нашого сусіда, до знакомого—незадовго Різдво, даймо в дарунку передплату ВНації! Як то гарно, як мило, як хосенно!

В справах наших шкіл, коли треба учителя—або коли учитель шукає посади, зверніться негайно до о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі! Освіта це сила ума! Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ПОСВЯТА СЕРЦЮ МАРІЇ

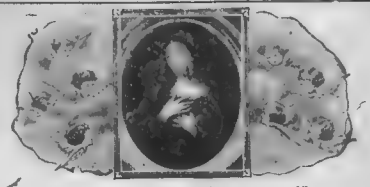

З нагоди 25 ліття чудесного обявлення Матері Божої в португальській Фатимі, промовив через радіо св. Отець і віддав весь роз'ярений війною світ в покров непорочного Серця Пресвятої Діви.

Світ і Церкву заливає тепер новий мир для всіх, щоб серед спокійного ладу ми здійснили царство Боже на земли.

ВІСТИ ВІД НАШИХ ДОБРОДІЇВ

НЕНЕІМО, Б.К.

Виїмки з листа: "В нас тепло, яблука обібрав, на винограді листя жовтіють. В нас все дорого. Мішок бараболь ч. 1- $3.00 — яйця вибрані 55 центів тузин, кварта молока 12 центів. Сливки один фунт 10ц.— але ми не купуєм, тільки продаєм, та дякувати Господу Богу, добре живеться, так що нічого не бракує."

Лист писаний при кінці жовтня цього року.

ТОРОНТО— Празник Христа Царя

Розважуючи про велич світлого Царя царів всього світа, Христа Ісуса, присвячую оцим кілька стрічок для розваги наших читачів, щоби раділи з нами і так піднеслись духом, як ми в церкві Пр. Евхаристії в східнім Торонті.

Згідно з програмою свято випало гідно та похвально. Почавши від ранку збиралися вірні воїни, що люблять щиро Ісуса Христа, а були й такі, котрі прийшли з цікавости, лише щоб подивитися. Кождий бачив трон на великім престолі, де стояла статуя найсолодшого Серця Ісусового а понище образ Царя Христа, що держить в долоні земну кулю, завершену хрестом. Серед окрас, килимів і квітів, серед тисячі кольорових світил, трон представляв неземне явище. Всю цю працю виконала наша молодь Марійської Дружини під кермою Сестри Йосафати, котра якраз перед своїм відїздом з Торонта ще лишила нам найкращу памятку. Точно в означеним часі станули при престолі три правні гвардійці Христа Царя — всечесні отці наші, зі східнього Торонта о. Роборецький, з Ошави о. Перейма і місцевий парох о. Чарний. По евангелії відповідну до свята науку виголосив о. каноник Каменецький. Процесійний похід відбувся при великім здвизі народу —священики окружали о. Лесюка ЧСВВ з Мондеру, що мав щастя нести Ісуса в найсь. Тайнах. Зворушливо виглядали діти, гарно прибрані, з Рідних Шкіл, під проводом Сестер учительок— а також члени Марійських Дружин з фанами, поруч бальдахіму.

На святочну вечеру прибули численні гості, між ними наші професіоналісти, котрі в принягідних промовах висказалися про красу церкви і організацію молоді, що від перших початків все працює для добра нації і на Божу славу. По гостині всі перейшли до церкви на закінчення свята. Відспівали акафіст, науку виголосив о. місіонар. Кождий вертав домів покріплений на дусі, вірою і надією. Радіймо братя і сестри українці, що будучність нашої молоді в Канаді запевнена. Вона та молодь наша щораз краще заховує наші найкращі звичаї і зберігає наш обряд, якого подібного ніхто інший не має.

Учасник

Богдан Лепкий

СНІЖОК

Мов лебединий пух паде
Дрібний сніжок споввола.
Як збудишся— то вже буде
Білесенько довкола.

Вже не доглянеш тих ровів,
Котрими смерть ходила,
І чорну месть й червоний гнів
З собою скрізь водила.

І не спізнаш, де ворог впав,
А де товариш вірний,
Бо білий сніг їх вколисав
У сон трівкий, безмірний.

Чим хто з них жив, хто що любив,
За що боровся в бою,
Дух прощення на вік прикрив
Пеленою сніжною.

- - - - -

Опрощення великий дух,
Любови дух й покори,
Мов непорочний снігу пух
Зрівняє доли й гори.

ЗИМОЮ

На вікнах з'являються квіти,
А всі такі білі та білі.
Морозом листочки їх світять,
Бліді і немов скостенілі.

Мабуть то не квіти, а душі
Тих квітів, що правди не знали,
Що літом всихали від суші,
А в осінь від зимна зівяли.

Богдан Лепкий

СНІЖОК ПАДЕ

Сніжок паде. Летять листочки білі,
Як у саді пахучий вишні цвіт,
Коли вітрець порушить злегка гілля.

Сніжок паде... Оттак з забутих літ
Летять на мене незабутні мрії,
Біленькі білі, мов лелії цвіт.

Сніжок паде... Немов крізь мряку мріє
Якийсь далекий, гарний, добрий світ,
Де все цвіте, сміється, променіє...

Це спомини з моїх дитячих літ.

В ЦЕРКВІ

Церква. Порубані стіни,
Двері дубові розбиті.
Входжу несміло у сіни,
Сіни кервою облиті.

Пустка й руїна довкола,
Кулі застрягли в іконі,
В крилосі й біля пристола
Богу молилися коні?!

Хрест тільки й зруб недотлілий
З іконостаса остався...
Щож це? Хіба так, без цілн
Христос за нас розпнявся?

Як же це? Всюди ікони,
Всюди храми і святині,
І всюди, всюди проклони,
І всюди кров ллється ниві?

Даром питаєш. Не слуха
Слів твоїх пустка глибока.
Вне кругом заверуха
Й ніч заглядає безока.

ЩО ДНИНИ МИ ЧЕКАЄМО

Що днини ми чекаємо
І мира і весни.
Одні в одних питаємо:
Колиж прийдуть вони?

Весна не йде. Все сніг і сніг,
Гнітить мороз—зима.
І мира нашого дасть Біг!
І волі теж нема.

"Прийди весно, прийди рясна,
Новим життєм заграй,
О доле-вбле встань зі сна
Народам щастя дай!"

ЩО ІСТИ, ЩОБИ БУТИ ЗДОРОВИМ?

Їджте це бодай в цій скількості, що подано. Як можете більше, овшім.

Молоко—Дорослі чверть кварти. Діти більше як пів кварти. А до того сир.

Овочі— Щоденно один помідор, або квасницю, або сік з них і одну тарілку інших овочів, варених або сущених.

Ярина— Крім бараболь, які вистануть раз денно, два рази денно ярину, найкраще зелену з листками, або жовту, сиру.

Мясо, риба— Раз денно. Утробу, серце і нирки раз на тиждень.

Яйце— Найменше 3 або 4 тижнево.

Їджте цю поживу перше всього іншого. А потім аж їджте все інше.

Родина Луцьких у Винипегу

Людвик Луцький

Михайло Луцький, батько, з сином летуном старшиною Альбіном і женою.

Проф. Еміль Луцький

Взором наших робітничих родин українців католиків є родина Луцьких у Винипегу. Вони живуть в невибагливім малім домику на 440 Миннеаффе стр., в північній дільниці міста, де вітри часто суворо віють зимою з західних окраїн прерії. Михайло Луцький тяжкою працею заробляє досі на хліб насущний від 1911 року, коли приїхав до Канади, а має вже 65 літ. Однак це найкращий тип нашого робітника, українця католика. Він не скаже зайвого слова, він з ніким не мав і не має суперечки. Спокійний, зрівноважений, поважний. Є писарем в заряді парохії св. Покрови і роботу свою виконує так гарно, як досі ніхто— цілком певно можна сказати без перебільшення. Він точний до найменшої дрібниці і хоча тяжко працює досі, має час на добру справу, має час помогти, де тої помочі треба.

Рівно з ним веде працю правдива газдиня і матір дому, пані Луцька. Так само поважна, спокійна і зрівноважена. Так само точна в праці до подробиць. І тому їхній дім, хоч невеличкий і без зайвих вигод, є дійсно повний родинного тепла, старання і ніжної, сердечної зичливости. І такий самий городець за домом, де літом цвітуть кущі малин і грядки плеканих суниць.

Коли приїхали зі Західної України привезли з собою двоє дітий, Еміля і Марію. Еміль виріс на одного з найздібніших хлопців тої части міста, а тому що рівно зі здібностями навчився від родичів все здобувати працею, був пильний і чесний, нині є професором історії на університеті в Толідо, Огайо. Це для нашого молодого українця осяг дійсно величавий.

Марія, заамужна Голуб, живе в Іст Кілдонан— має 4 синів, два з них є учителями.

Людвик, наймолодший з синів, одружений з донькою панства Трояна і тепер при летунах— покінчив вищу технічну школу і колегію св. Павла у Винипегу.

Альбін був надзвичайно здібний, так як всі діти в родині. Перед ним отвиралася також карієра науковця, він був учителем. Вступив до летунів і покінчивши науку з відзначенням, поїхав до Англії. В налеті на Кольонію при кінці мая 1942 їхній літак не встиг долетіти до Англії і при самих берегах упав в море. Двох з летунів вратовано, про прочих з того самого літака нема досі чутки— між ними про Альбіна. Та родичі і його наречена сподіються і вірять, що кождої днини прийде вістка добра, що Альбін вернеться до своїх добрих родичів, до своєї судженої, що з тугою і молитвою його ожидають.

Найголовніше в цім всім є те. **родина Луцьких є строго релігійна.** Вони ніколи не кривили душею, не пішли на замани крикливих агітаторів, не відрікалися своєї віри, своєї Церкви. А що лекше було для робітника, котрий дав високе образования своїм дітям з праці тих десять покарбованих пальців— що лекше було, як піти тудою, де пішли тисячі наших робітників— в червоне багно, що поглонуло все, віру, совість і любов. Вони не пішли - бо бути і остали строго релігійні. І тому в них нема зрозумілости, не найдете в них гордости, хоча їх діти так гарні і мають визначні становища. Вони не мають земних богацтв і не гонять за ними **вони богаті в честь, у вірі і в любов.** На такім домі спочиває Боже благословення, там є радість, там є успіх Михайло Луцький і його жена - це взір, найкращий взір і доказ, що Церква дає народові. Це примір віруючого робітника, українця католика, з великого міста.

ДЕРЖАВНА ПРАЦЯ...

(Продовження зо сторони 4)

тимуть нагоду осісти на землі або повернути до торговлі, промислу чи свого звання. В окремих запитниках жовнірі виповнили задані питання і ми знаємо, що 16% хочуть повернути на землю. Вони знають, яка праця на землі і які ждуть їх труднощі в цім ділі. Заряджено, що ветерани не могтимуть затягати на землю довгів понад силу. Держава дасть поміч на поселення, що буде представляти в певних случаях навіть 50% всьої вартости фарми. Можливий довг не може перевищати двох третих всьої вартости фарми з машинерією і будинками. Отже коли все обчислити в даних цифрах найвищої вартости, то річна сплата такого ніколи не зможе перевищати суми $144.

Подумано також про це, щоби жовнір мав свої гроші, коли верне. Тому вже зза рання наші військові ощаджують з платні 10% на можливу будучу позичку від правительства на землю, а інші на це, щоби мати готові гроші, коли повернуть зза моря. Однак не всі є хліборобы, що хочуть осісти на землі і тому для недосвідчених в ділі заряджено наперед вже місця в досвідчених фармарів, де могтимуть наділі навчитися хліборобства.

На це все відложено $80 мілионів.

Для тих, що не є хліборобами, видано окремі заряджения. Вони повернуть до своїх занять, а коли не мають сталого означеного звання, влада дасть їм нагоду навчитися певного звання і підчас їх науки буде удержувати їх родини. Хлопці, що ходили до шкіл, дістануть нагоду покінчити науку—і кошти поповнить наше правительство.

Звільнені з війська, що нездібні часово до праці, або котрі негодні зараз найти працю, дістануть підмогу: $9 для самітних тижнево і $13 для жонатих, через 52 тижні.

Подібні заряджения видано в справі поворотців дівчат, які тепер служать при війську. А це все є лише малим поясненням тої великої праці, котрої подробиці є дуже численні і обширні, в справі наших военних поворотців по скінченню цеї війни. Все заряджено, все зроблено, все подумано— наперед, до найменших подробиць. Канадійці не мають причини до журби...

ШИРІТЬ НАШУ ЧАСОПИСЬ
З ХАТИ ДО ХАТИ—
З РУК ДО РУК!

КАТОЛИЦЬКА КООПЕРАТИВНА ФІЛЬМА

Університет св. Франца Ксавера в Антиґоніш Н. С. висвітлив нову фільму про кооперацію п. з. "Нова крузада." Фільма представляє католицький кооперативний рух в дієцезії між рибаками, хліборобами і шахтярами. Особливо висвітлено працю кредитових кас і кооперативних крамниць в Галіфаксі і Сидні, а також кооперативи для збуту скота в Монктон, Н.Б.

ПРОТИ ЛЕҐАЛІЗОВАННЯ КОМУНІСТІВ

Преосв. Норман Гилрой, арх. в Сидні, Н.С. урядово запротестуввав проти наміченого управнення комуністів в Канаді.

"Правительство повинно тямити, що ціллю комуністів є це саме, що перелом— а саме перебрати владу при помочі революції."

Згадавши про це, що Канада є християнським краєм, вчить любови, а не ненависти, як комуністи це звикли робити, Преосв. Гилрой так далі каже: "Нехай наше правительство тямить, що його вибрали і воно дало торжественне приречення, що буде боронити і забезпечить нашу християнську конституцію. Колиб наша влада занехала виконати цей священний обовязок, тоді вона відповідатиме за наслідки і то злі, які невідклично послідують."

Наші пристані в Канаді стали захистом і зброївею союзних сил. Робітник намащує кінці морських торпед, які кермують торпеду в глибину.

ЛИСТ

(Батько селянин на советській Україні і його син в місті)

Горячим вітром прилетів
Од батька лист.

Що чорну кригу гряд звалив
Там серед нив;

Що скрізь поламані лежать
Сухі поля

І села викотили жаль
На давній шлях.

По тім шляху пили курять
На цвинтарі.

Вози то з мертвими риплять,
Як журавлі.

І просить батько: "Якнебудь...
На пудів два."

Я-ж тільки й можу, що від мук
Тут закричать!—

Сорочка в мене та штани,
Ще черевик;

Пятою з "паньківки" сліди
Я позначив.

Чиїми-ж пятами в горі
На небесах

Мені так світять вечорі,
Як я в сльозах?

Нічого, тату, вам не дам—
Я сам як глід—

Просить до "Ар" хожу в туман
Важкий обід.

А покищо— крихти з шухляд
Цвілі поїм.

Та пісню вашого села
Хоч розповім.

А ті-ж крихти, в ночах живі,
З стола небес.

Хай рідний вітер на папір
Мені зідме!

Тодось Осьмачка.

ВЖЕ ПОЯВИВСЯ...

ВЕЛИКИЙ, ЦІКАВИЙ ТА ІЛЮСТРОВАНИЙ

КАЛЄНДАР "Голосу Спасителя"

НА 1943 РІК

Містить історичні статті, спомини, образки з місіонарського життя та многі інші гарні й дуже повчаючі оповідання, одно представлення (комедійку), вірші, жарти, цікаві вісти, адресар українського католицького духовенства в Канаді й Америці, повний Устав Богослужень, спис добрих книжок і часописів, оголошення та 49 ілюстрацій Сторін 160.

Почтою Календар коштує 30ц.

Хто приєднає двох нових передплатників на рік для українського релігійного місячника "Голос Спасителя" та пришле їхні адреси, даром одержить цей календар. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

ЧИТАЙТЕ... ЗАМОВЛЯЙТЕ...

ПРОПАМЯТНУ КНИГУ

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ НАШОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ

Ціна $2.50 за Примірник з Пересилкою

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

НОВА КНИЖЕЧКА...

РОБІТНИКОВІ НЕ ТРЕБА РЕЛІҐІЇ?!

У ній коротко, але ясно розвязується питання: Чи робітникові треба Христа, та Його науки, чи ні? Чим був робітник перед Христом, що вчинив Христос і Церква для нього. Книжечка дуже хосенна. Стор. 40. Ціна 10ц. Повинна найтись у кожній українській хаті. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

о. П. Криворучка

НАША БУРСА Й ВИХОВАННЯ

(Докінчення)

Тай нашу Бурсу БУК-а в Саскатуні сама моральна потреба й конечність української католицької суспільности покликує до життя. Наш духовний Провід, укр. батьки від давна мріли мати свою бурсу в сім місті. Не менше і наше студенство бажало мати свою домівку. Бож пригадати собі часи ще до заіснування бурси, як то сумно було для наших студентів поневірятися по приватних станціях. А де котрі заходили до бурси наших противників ну і річ звісна, що не один там і віру свою стратив, або принайменше став, як каже св. Письмо: ні горячий ні зимний до своєї віри й церкви.

Се й була та причина, що на З'їзді Братства, зимою 1934, таки порішено відчинити бурсу в Саскатуні. Хто був на тім з'їзді, то ще памятає грімку промову Всечес. о. Труха, котрий силою палкого слова, може найкраще зясував потребу й конечність бурси й рішучо так успішно вплинув на вчасників з'їзду, що коли о. Семчук, о. Сулятицький, п. Прийма актуально їздили по наших кольоніях, то лише всюди стрінули якнайприхильніше поперття так наших батьків як і нашої студіюючої молоді. І будинок постарано, і шировці, жертводавці додатно відгукнулись, і студенти заповнили будинок.

І вже від осени 1935 аж до сеї пори наша Бурса сповняє свое важне, католицьке, українське завдання. І тому висоту християнського школення і виховання наша бурса бажає задержати і на дальше. Як що Господь позволить, ми маємо ще краще зорганізувати сю нашу виховну Інституцію. Маємо подбати щоб вона була належито розбудована й випосажена так щоби вона якнайкраще могла сповняти своє так високе і патріотичне завдання!

Богу дякувати студентів що року маємо досить. Навіть нема де їх всіх діти. Будинок абсолютно замалий. Вже третий рік мусимо приміщувати наших студентів у наших сусідів. Там нічліг а в нас на харчі. Та се не є ні зручно, ні хосенно для наших юнаків. Отже ми мусимо розбудувати будинок бурси. **Сей що є, вже до цента заплачений і тепер кождий цент має йти на розбудову.** Чим скорше, тим краще, ми маємо постаратися о гідний будинок на нашу бурсу!

Як додатно виховується студент у своїй Інституції, се тільки недалека будучність викаже. Вже саме то, що хлопець почувається в бурсі як в себе в дома, що студенти, а навіть наші абсольвенти приїздять з усіх усюдів і гостять в нас як в себе в дома, то ціль і завдання нашої бурси вдоволяючі. Бо так лікар, адвокат, учитель, технік вийшовши з нашої бурси, гідно сповняє свій уряд, примірно заховується, любить свою віру, церкву, народ, і патріотичний для своєї Вітчини Канади, то виховні завдання нашої бурси вінчаються додатним успіхом.

З певністю ще богато є до бажання. Богато до поліпшення так в самім будинку, як і в навчальнім складі. Мені самому наглядати над бурсою, вчити, пильнувати, ще й ряд кольоній обслугувати, то се є понад сили не аби якого сильного духом і тілом чоловіка, не то мене малого і невидного. Щож по моїм силам стараюся якнайліпше сповняти своє святе завдання і обовязок. В надії, що чейже обставини зміняться на краще. Що ще прийде час, що ми зуміємо розвійнути, поправити, поліпшити все, що відноситься до нашої бурси: гідне приміщення, задоволяюче вишколення, та найважніше подавати здорове, ядерне, християнське виховання!

У своїй рідній інституції студент куди краще виховується, чим приватно. Не лише гарне товариство співжиття студентів, обопільна поміч, обміна думок, практики, спосібности, викорінювання злих нахилів, переняття добрих тонів, але що важніше, студент щодня обертається у своїй рідній атмосфері. Студент бере участь в Сл. Божій, денні молитви, виклади, наука релігії, історія Церкви, України, граматика, правопись, література. Подається етикету, добрий тон поведення. Часто приїздять визначні гості мають виклади, лекції, поучення, завваги. Все то дуже додатно впливає на ум і серце молодця.

Студентський кружок при бурсі сповняє ще одно важне завдання, іменно, заставляють студента читати свою українську літературу: книжки, часописи. Бож має дати промову на засіданнях. То вчиться на концерт, то представлення. А се вимагає читання.

Такий виховний вплив з дня на день мусить само собою полишити нестерті відповідні черти на студентах. Думки, ідеї, веселі студентські переживання до смерти незабудуться. В товариськім інститутнім співжитті такі хвилини найкращі.

Прекрасні студентські спогади. Вони тим гарніші, чим краще студент придержується точности й карности. Студент що від разу навчився ловинуватися своїм правним властям, що постійно свою волю держить в карбах розумної дисципліни й уважливий на спів-товаришів студентів, він самий по собі полишає милий спомин, і для прочих він є ідейним натхненням, живим взором і приміром.

Отже у своїй рідній інституції щодня з найбільшим старанням мається на увазі вихованнє ума, душі й серця молодця. Дуже уважливим з особливим підчеркненням щодня заправляється молоденьку волю до доброго. Памятаючи, що воля то є той мотор, спружина, що на протязі цілого життя людини провадить, керує її життям, всім чином і діянням. Отже колиж так справно вихованість і удосконалиться волю в студента, що його воля в повній гармонії з Божою волею, власне тоді наша мета, ціль виховання нашої Інституції в повні осягнена. Бо так ум, як і серце в студента після Апостола той самий буде що і в Ісуса Христа.

др. Дейфо

НЕРВИ МАТЕРІ

Одна матір написала мені лист. В цім листі вона скаржиться, що то легко є сидіти собі при бюрку і давати другим ради. "Але колиб ви так були матірю трох, або чотирох малих дітий, котрих мусите доглянути вдома, ви переконалисьби, що ваші поради не є такі дієві..."

Я дещо знаю про працю материй, бо доглядав тисячів між ними. Я сам був найстаршою дитиною в родині, де було девятеро дітий. Матері в тих сторонах, де я є лікарем вже понад 30 лит, мають численні родини— всюди від пять до 20 дітий.

Я дуже співчуваю з жінкою ,котра не має доброго здоровля і котру старання про кілька дітий зробило жертвою нервів і настроїв. Надіюся, що матері, котрі пишуть такі листи, найдуть тим чином обмеження для своїх нервів замість зганяти це на своїх дітях.

Підчас моєї служби, я особливо звертав увагу на дві матері численних родин. Одна була спокійна і мудра в поведенню з дітьми. Друга була нагла, гостра і також були її діти. Вони так само стали нагл, нервові і противні на кождий вибух своєї матері. Вона стратила контролю над ними тому, що сама над собою не мала контролі.

В кождім подібнім случаю, коли матір тратить контролю над своїми дітьми, то це тому, що вона тратить нерви. Вона себе чисто знівечила. Наслідком того повстає страшний круговорїт. Діти є правдивими жертвами того всього. Змучена і перетомлена матір несвідомо ділає на нерви і поведення дітини. Така дитина стається злосна, або непослушна і уперта. А це знова тільки збільшає у свою чергу нервовість матері. Вона кричить на дитину, або є нетерпеливою і несправедливою.

Певно, що дитині також наприкряться знова материнські вибухи. І так далі і далі, нервова і знівечена матір тратить то, що є найкращим для неї в дитини— повний вплив. Тоді її здається, що вона тому зовсім не завинила, а вину складає на саме материнство, котре називає невдячним і безнадійним.

Наша примітка: В цій короткій статті др. Дейфо незбито представляє з лікарського становища, яку шкоду для себе і для дитини наносить матір, що поволі дасть собі знищити нерви примхами і не хоче над собою панувати. Така матір стає нещастям цілої родини і виховує потім духових калік. Нещасний є тоді батько родини, котрий вечером вертає з тяжкої праці, щоб найти відпочинок і полекшу, а находить розстрій і сварку. Нехай жінка панує конечно над своїм язиком! Нехай панує над своїми словами, над своїм поведенням! Інакше родинне огнище щастя переміниться на пекло на земли, стане невиносимим тягарем і мусить закінчитися трагедією. Одиноким ліком на ці відносини є тільки щира і правдива релігійність. Тут ліки ні лічищі не поможуть тільки щира молитва і послух Божій волі. Де тої віри і послуху нема, там нема виходу з того положення. Тому не легковажте праці церкви, богослужения, молитви, свят бо це все разом більше помагає для вашого щододенного щастя вже тут на землі, чим не знати яка наука, маєтки і діяльність. А ваше родинне щастя не купити за жадні гроші, ані ніде. І коли церква помагає вам то щастя удержати повним— треба також цілим серцем полюбити свою церкву. Хто любить церкву, любить також свою родину, свою дитину. Того нерви находять лік в молитві і ласці Божій.

др. Л. Кленденинг

ЙОДИНА І ВОЛЯК ДУЖЕ СПОРІДНЕНІ

Кождий чував про краї, де часто лучаються воляки (goitre). Загально звісною під цим оглядом була Швайцарія. Думали, що воляки лучаються там часто тому, що питна вода повстає з ледівців і снігів гірських верховин. Найновійші лікарські досліди довели, що не сама вода є причиною, але щось, чого у воді нема. А це є йодина.

Ми мало звертали увагу тут на справу, аж побачили, що й в нас є много людий з воляками. Смуга воляків тягнеться від Великих Озер на сході вздовж північної границі Америки і полудневої границі Канади прямо на захід. Подібно, як у Швайцарії, ці землі повстали з ледових покладів давних ледівців.

Самі Великі Озера є з ледівців. Поклади ледівців лягли верхом тої землі, що творила колись дно моря. А дно моря все має подостатком йодини, бо там лягають морські животини, що за життя витягають з морської води йодину для себе.

Поверхня ледівця не має в собі йодини і тому рослини, які потім на ній живуть, молоко і вода не мають в собі йодини.

Відношення йодини до воляка є дуже близьке. **Тіло людини потребує все дрібку йодини для своєї праці.** Вся ця йодина відходить до міндалків і там збирається в їх виділинах в точній скількості. Колиж йодини бракує у воді і в їді, тоді міндалки побільшують скількість своїх клітин, щоби таким чином витягнути йодину з крови, яка туди пропливає. Більше клітин значить набряклі міндалки, а це є воляк.

Природним отже є, щоби в тих околицях, де є воляки, додавати йодину до їди. Це оказалося успішним. Додати бодай кришку йодинованої соли до поживи шкільних дітий, і воляки позникали.

Тому 20 літ почався рух за тим. А потім люди стали забувати про справу. Виросло покоління без воляків. Власти не звертали уваги на воляки. Аж тому рік чи два знайшли, що воляки знова множаться. В 1937 р. в Мичиген було 3.2 случаїв воляків на сто тисяч населення— в 1938 вже 4.6.

І знова ми почали рух за **йодинованою солею. Треба тільки крихітку.** Ту сіль тяжко відріжнити від столової. **Вистарчить взяти на весну і в осені всього три зернятка йодинованої соли через 10 наступних днів.** Не беріть більше.

Околиці, в котрих це належить завести, є оці: Мичиген, Північна Пенсильвенія, Огайо, Індіяна, Ілинойс, Висконзин, Минесота, Дакота, Монтена, Вашингтон,— а в Канаді: Квебек, Онтеріо, Манітоба, Саскачеван, Альберта і Британська Колюмбія.

Діти-учасники курсу науки релігії в українській гр. католицькій церкві св. Михаїла в місті Альвені, Саск. о: М. Оленьчук посередині.

Діти-учасники курсу науки релігії в українській гр. католицькій церкві св. Івана Хрестителя на Приймовім— Сматс, Саск. в 1942 р. зі своїм парохом о. М. Оленьчуком.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(6)

Всім нам листи писав, а що вже пив, то най Господь Бог боронить! Як приложить пів кварти оковити до писка, то так і не відійме, аж поки не видуплить до останньої краплі. Часом він мені сниться, пане...

—Ну, найже тебе чорт візьме з твоїм капралем!— подумав я собі, — вже мені, бачу з тобою не договоритися....

І тим способом відбувалися між нами всі розмови. І я вкінці махнув рукою й дав йому спокій, навіть не виходив до нього, коли він рубав дрова.

Однак Гаврило "освоївся" цілком і приходив до мене навіть тоді, коли не було для нього жадної роботи, та все просив, щоби йому дати кілька грейцарів "на відробок." Ще більше. Іноді він попросту жебрав у мене, витягаючи руку і просячи якимсь покірним і заразом іронічним голосом: "Дайте пане пару нових на шнапса." Мені вкінці не стало терпцю, так що я мусів викинути його за двері.

Тимчасом я нераз стрічався з Гавриловою дочкою, якій на імя було Тетяна, а особливо в церкві бачив я її кождої неділі. Се була, як уже вище згадав я, в цілім того слова значінню гарна дівчина. Личко в неї було незвичайно правильне, біле, румяне, як кров з молоком, ніжне ніби в ангела, брови чорні, коси також чорні, блискучі, стан гнучкий... Її образ так вбився мені в память, що будь я маляром, то здається я мігби її з памяти намалювати. Убиралась вона бідненько, однак завсіди чепурно і з смаком. За кождим разом, коли я її стрічав де, огортав мене якийсь жаль до неї. Така красна дівчина— і така нещаслива... Бож певно мусить вона бути нещаслива — думав я— коли має такого батька пяницю а замість рідної неньки, недобру мачуху. І яка її чекає доля серед таких людий?

І ще одно.

Раз здибався я власне з тою мачухою; з Гаврилихбю. Вона приступила до мене, оглянулась довкола обережно, а далі спитала мене з таємничим виразом лиця:

—Паничу! Як вам подобається наша Тетяна? Правда, нічого дівка?

—Ну, або що?— спитав я здивований.

—Нічого. Вона все про вас допитується, а ви, коли хочете, то приходьте до нас. Будете її оповідати байочки... Вона письменна. Такі речі любить...

—відповіла стара якимсь незвичайно солодким, підлесливим голосом.

(Далі буде).

ПЕРШІ ДОСЛІДНИКИ БУЛИ ШАХТЯРІ

Коли перший англійський дослідник Мартин Фробишер вернув до Англії в 1576 році, сказав, що Новий Світ "гниє на золоті." Це без сумніву була пересада. Але минулого року наші копальні золота все таки дали того золота на вартість $205,540,090— котра сума для Фробишера та його сучасників була мрією.

Від часів Джека Картіє всі канадійські дослідники озер, рік і лісів були також до певної міри шахтярями, вони винаходили копальні. Індіяни радо про це заходили в балачку і дослідник, що мав який металь до заміни легко діставав від індіян футра. Деякі з індіян певно знали про мідь, бо мали вістря стріл з міди, так само як ескімоси. Але вони ніколи не знали перетоплювати металі.

Коли Картіє стояв на Царській Горі і глядів на узлісся, де тепер стоїть місто Монтреал, при нім стояв один з індійських ватажків. Той ватажок бачив тяжкий срібний ланц на шиї Картіє, на котрім висіла свиставка, а також бачив при боці позолочену ручку кинджала. Він діткнувся тих річий і рукою показав в долину ріки Отави— немовби даючи знак, що ці металі є там далеко. Тоді Картіє показав йому мідь і спитав, чи мідь є також в тих сторонах. Однак ватажок заперечив і дав знак, що мідь приходить з дальших сторін над великими водами. Мабуть мав на думці Великі Озера.

Кажуть, що Доннакова повідомив Картіє про це, що індіяни на північнім заході мають вовну, золото і мідь— і це спонукало Картіє до повороту в 1541 році. Він тоді розголосив, що найшов копальню найліпшого заліза на світі в околиці Червоного Рога. Під копальнею від розумів залізні поклади. Він сказав, що ці поклади були прямо досконалі, готові зразу до топлярні. Він сказав також, що найшов пластинки золота загрубі як ніхоть—але ми знаємо, що це не було правдиве золото і він уляг злуді, так само як Фробишер і многі дослідники нинішніх навіть днів.

Батьком канадійських шахтярів є Шамплейн. Він був самий королівським географом і привіз до Канади першого справдішного інжиніра, що називався Симон. Потім привіз до Канади ще одного гірничого інжиніра, якогось Джека, "родимця Слявонії, що є провінцією Угорщини, чоловіка, що добре визнається на мінералах." Вони знайшли срібло недалеко пристані Пр. Діви в Новій Скоції, мідь недалеко Золотого Рога і здається, що вони зайшли навіть в сторону вотерфордських копалень недалеко Диґбі. Вони уважали, що знахідки вугля є задалекі і хоча його вживали, то радше воліли ловити рибу. Зиск був скорший і певніший.

Прямо дивним є, як люди тоді мало звертали уваги на знахідки. По дорозі до Годсон Бей дослідники бачили срібні зложа недалеко Кобальту і Детроєс, однак тільки зазначили, що бачили і пішли дальше. Століття минули, заки ці копальні стали дійсно полем праці для многих.

Одним з таких примірів є копальні Е. Д. Врайта з Отави, котрі тому так називаються, що він найшовши металь, дуже мягкий, значив його твердими підківками своїх чобіт. Прібку того металю він держав на своїм столику цілих 20 літ, заки показав іншим. А коли переконався, що це богатство, тоді скоро взявся до праці. Налагував човен металем аж до висоти 10 тон і то човен в дорозі затонув. Праця станула. В році 1885 двох інших переняли ту копальню на власність і поставили млин, поємности 5 тон. Але млин згорів і копальня знова стала. Знова інша компанія переняла копальню і збудувала млин на 10 тон. Але компанія збанкрутувала і копальню назад переняв Врайт, що відпродав її в 1895 році одній фірмі в Льондоні, а вона знова продала її компанії в Тиминс, котра стала тепер славною на цілий світ.

Так менше більше всюди діялося на початках з канадійським шахтярством. В році 1885 скінчили будувати всеканадійську залізницю. Тоді отворилися дороги до нових здобутків і нових копалень. Вкоротці Канада стала славною через копальні нікелю і асбесту, одні з найбільших на світі. Нікель знайшли тоді, коли в Судбурах закладали залізничий шлях, а асбест найшов якийсь Фікто в 1877 біля Тетфорду.

Так як схід, так само захід є богаті в мінерали. Вже в 1592 році Жуан Дефука просліджував західне побережа і найшов богаті зложа золота. Дійсно між 1896 а 1907 викопали в самім Юконі золота на вартість $123 мілюнів. А пригоди підчас розшуків за золотом, творять нині матеріял для істориків і письменників.

Однак наша Канада ще обильна у всякі можливі знахідки. В 1914 році Том Крейтон полював в північній Манітобі. Ідучи за мусом, побачив ріг скали, що світила мідею. Так знайдено копальні у Флін Флон.

Знаходити поклади і копальні, це життя повне пригод і цікаве. Многі однак завелися в своїх надіях. Не все вони так щасливі, щоби віднайти скарби земні. Але многі найшли великі богатства, як не собі, то все таки своїй країні. В минулім році вартість канадійських металів, добутих з копалень, виносила крутло $555 мілюнів. Сподіються, що цього року та вартість ще збільшиться. Тим чином ми не лише збогачуємо себе, але скріпляємо і помагаєго нашим воєнним зусиллям.

Многі українські хлопці повинні більше і цікавійше занятися досліджуванням земних скарбів Канади— цейж таке гарне життя і повне пригод, що якраз відповідає молодій вдачі і молодечій енергії. А вже маємо кількох наших богатіїв, що знайшли золоті поклади на сході, а також вугілля на заході. Канада й нині простора для великих, чесних, гідних і підприємчивих душ! Місця для всіх досить для розросту і досліду— вперед!

ДІМ БЕЗ РЕЛІГІЇ ТО КОРАБЕЛЬ В РУКАХ ПІРАТІВ

Біля побереж тих країв, де нема ладу і сильної влади, бушують морські розбійники—пірати— і безкарно грабують кораблі та людей.

Оноді промовляв на радієвій мережі Канади о. Артур Обрасн. Він сказав ці слова: "Відокремити дім від релігії, це те саме, що корабель віддати піратам, котрі поведуть його на манівці і не до тої пристані, до котрої він по призначенню мав їхати."

Подумаймо— чи не правда? Як гірко це сповняється аж надто часто на наших таки очах.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

У вівторок раненько, 17. листопада ц.р. на удар серця помер у Йорктоні, 72 літній **Стефан Клепак,** член основник укр. католицької церкви Зіслання Св. Духа в Плейнвю, Саск. Оставив жену, дві дочки й 3-ох синів, з котрих Йосиф є моряком у Венкувер, Б.К., а Іван учитель біля Гаяс, Саск.

1903 р. із Західної України, села Заміхів, повіт Ярослав—Покійний приїхав до Канади й замешкав у Плейнвю, Саск., взяв наділ землі й тут добре газдував.

Був глибоко релігійним і щирим українським патріотом. Любив українську католицьку Церкву. Довгі роки був містопредсідателем парохії. Через 14 літ перетримував отців духовних при нагоді місячної відправи та відвозив їх до Мелвіл, залізниці, віддаленої 17 миль. А все те робив даром, без цента винагороди.

На старість продав фарми й 1935 р. переїхся до Йорктону.

19. листопада, при великім здвизі народу, величаві похоронні Богослуження за душу бл. п. Ст. Клепака відправили в його домі й церкві Матері Божої Неустаючої Помочі Впр. оо. Ст. Бахталовський, Фр. Боский і Д. Гаврилюк, ЧНІ. Похоронну проповідь виголосив Впр. о. Візитатор оо. Редемптористів. ВІЧНА ЙОМУ ПАМЯТЬ!

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ДО ВІДДІЛІВ УКЮ

Отсим повідомляється Відділи та їх заряди, щоби вже відбували річні збори. Повинністю писарів є вислати до головного заряду начерк цілорічної праці відділів. По зборах треба надіслати звіт і спис членів нового заряду.

Після статута УКЮ членська вкладка є 25ц. По вплаченню членських вкладок, просимо місцевого скарбника відіслати 40% зібраних грошей, та 10% всіх чистих доходів з підприємств до головного заряду на організаційний фонд. Присилайте свою належитість на час!

Головний заряд може працювати тільки, коли відділи кооперують і виконують свої обовязки до заряду.

Як є околиці, де нема ще УКЮ а бажалиб створити відділ, проситься звернутись до головного заряду.

Кореспонденцію проситься висилати до:
Miss Anastasia Zuck, Box 40, Hafford, Sask.

За головний Заряд УКЮ,
Анастазія Жук, писарка.

МИ КЛИЧЕМО ВАС, МОЛОДИХ!

В сучасну пору молодь світа відіграє важну ролю. Всі народи світа покладають надію на свою молодь. Знаємо, що майбутня доля українського народу в Канаді буде залежати від нас молодих. Як ми молоді будемо ставитись до справ свого народу, такі будуть висліди. Живучи в Канаді, мусимо доказати, що ми є вірними членами нашої Церкви, добрими українцями та льояльними горожанами нашої Канади. Щоби це все здійснити, ми молоді мусимо організуватись.

Українська католицька молодь вже має свою сильну організацію— Українське Католицьке Юнацтво. Потрібно лише доброї волі та хотіння, щоби праця нашої організації пішла повним темпом вперед. Цього ми зможемо доконати лише тоді, як вся українська католицька молодь буде гуртуватись в міцно зорганізованих відділах УКЮ.

Українська Католицька Молодь!

Час прокинутись і рушити до праці! **Ми кличемо Тебе до завзятої праці, віри та самопосвяти! Ти мусиш вірити в силу орґанізації! Лише спільними силами зможемо добитись кращого завтра.**

До Вас, українські католицькі юнаки і юначки, що ще не є членами УКЮ, ми кличемо: **Всі як один ставайте в ряди УКЮ, під один прапор, Царя Христа! Де ще нема відділу УКЮ, творіть— де є, скріпляйте!**

До Вас, зорганізованих членів УКЮ, ми кличемо: Працюйте далі так старанно, як досі. **Доложіть всіх зусиль, щоби праця у Ваших відділах поступала вперед. Приєднуйте нових членів, творіть і закладайте нові відділи!**

Всі до праці на славу Божу, для добра Канади і України!

За Головний Заряд УКЮ,

о. М. Горошко, почесний голова
Мирослав Голота, голова
Марія Музика, заступниця
Анастазія Жук, писар
Василь Комарницький, скарбник

МИРНА, ТИХА АСИМІЛЯЦІЯ

Нераз чуємо таку пословицю: "Тиха вода береги ломить", й то правда не на однім полі, а переважно в справі привязання нашої канадійсько-української молоді до своєї національности.

Скільно то є таких молодих у сім 20-ім століттю, в нашій славній Канаді, в жилах котрих пливе козацька кров, а котрих язики бойкотують свою рідну мову?

Справа не та сама, що в Галичині, в часах тяжких переслідувань. Коли ми читаємо світову історію під мікроскопом психольогії й фільософії, то ми бачимо, що сила ворожа провокує національну гордість й переслідувані не даються бути моральними невільниками іншого народу. Тому наші українці в старім краю не були в серіозних хвилях своєї історії вийком в сій засаді людської природи народів.

Так, справа тут стопроцентово інша. Тут —слава Богу!— нема політично-національного переслідування. Тут мені наші патріоти скажуть, що праця задля того є лекша й мила, бо нема правдивого ворога нашої мови, ітд. Рішучо виступаю напроти такої думки! Я більше боюсь мирної асиміляції, ніж насильного переслідування в справах мови й релігії.

Найбільшим ворогом нашої молоді є тиха асиміляція, котра не як та велика филя або чорна хмара насильства, але мов тихенька річка поволі але певно нищить підвалину бідно-збудованої хатинки.

Але, що то є в дійсности мирна—тиха асиміляція? Се є тихий переворот в серцю людини, котра мов той революціонер скидає з трону своєї душі то, що найдорожче: свою мову, свою віру. Та людина ще почувається українською, але вже нема коло неї, або як є, то мало, українських наслідків.

І так наші молоді українці стають тут у вільній країні моральними невільниками мирної асиміляції, причини котрої є многі: чужі фільми, книжки, часописи, бесіди, співи, ітд.

Далекою від мене гадка, щоб молоді не вчилися чужого. Але все з пошаною й порівнянням до свого рідного, після слів Тараса Шевченка: "Учіться, брати мої, думайте, читайте, і ЧУЖОГО научайтесь, СВОГО не цурайтесь." Декотрі, в сій хвилі мені можуть сказати, що то легко є критикувати, але дуже тяжко дати лік і пораду, щоб спинити тую асиміляцію, того вовка в овечій шкірі. А можливо вже запізно давати лік, виступати проти тихого ворога, пірвати кайданни асиміляції? Ні! —сто раз ні!

Ми нині чуємо про "бліцкріг" і ті чуда модерної техніки: "дайв-бомберс." Берім прибір від стану воєнного. Робім скорий наступ, винаходім спеціяльні бомбовики, то є гри, забави, котрі би, між нашими молодими, знищили скрайний вплив чужого й притягнули більше до свого. Наша молодь мимо всього ще має в собі український елемент. Говорючи із переконання, я є певний, що нема молодого канадійського українця, котрий почувши українську пісню, не-чувбися гордий, що й він є українець. Українська пісня є для нього мов той бомбовик, котрий захоплює його. Так! Співаймо, (ми, котрі бажаємо навернути) по свому, робім українські вечерки (але щось цікавійшого, ніж якась фільма або забава). Хай родичі приганяють дітий до українських часописів (перечитавши новинки світа в чужій мові, а тепер у своїй рідній, ті діти поригадуватимуть природно много рідних слів) показують їм делікатно (не з криком) навчають сільських пісень. От такий має бути наш "бліцкріг" проти тихої асиміляції.

Богато із молодих в се не повірять, але чи тепер чи в четвер, коли сніг старости спаде на їх голови, або коли зачнуть думати про "чотири дошки, землі трошки," тоді стануть ридати над своєю доленькою, над тим, що змарнували свій вік і стали не знати ким, ані французами, ані англійцями, ані жидами, але якимось елементом, з котрим ніхто не бажає числитися.

Поки ми ще молоді, навчаймося всього доброго, але свого рідного не забуваймо, бо чоловік котрий знає 5 мов, варта 5 людяй, і з ним другі числяться й поважають його тим більше.

Ще не запізно... Тримаймося, не забуваючи все бути щирими відданими нашій вільній країні Канаді.

Най щезає вся біда (асиміляція).
Най же нам свобода,
Наші люде і наш край,
Наша мова і звичай!

о. Никола Кушнірик,
Вест Селкирк, Ман.

о. Антін Цимбалістий

ПРОМОВА НА З'ЇЗДІ УКЮ

Не знаю, хто сказав ці слова: "Дякую Богу, що позволяє дуракам жити, щоби розумні люди могли зробити життя з їних." Не відносяться ці слова до одиниць, але також до народів. Так як одиниця без науки і досвіду дасться використати, так весь нарід, що не посідає наукового вироблення нарівні з другими, мусить стати пігноем других, а не паном свого добра. Коли український нарід тепер не є паном свого добра, **вина є в нас самих.** Доля наша може поправитись лише тоді, як наша молодь стане на вищім щаблі, бо яка молодь, такий нарід.

Знаємо, що про виховання своєї молоді дбає кожда держава, кожда нація. Задля цього існують великі заведення, товариства, школи, не числяться з видатками, бо коли держава хоче істнувати, мусить виховувати свою молодь і приготовляти до проводу.

В якім стані є тепер українська молодь Канади? Чи є надія, що з тої молоді вийде краща будучність? Що можна сказати про нашу молодь, котра живе в таких неоднакових політично-культурних обставинах в старім краю?

Тут хочу розслідити життя і виховання нашої молоді в Канаді в цих точках:

1). Якою вона виростає?
2). Який вигляд на будуче?
3). Як поступати на тепер, підчас війни?

Кождий священик та щирий українець бачить, як наша молодь стає щораз більше зіпсованою, не лише відчужується від свого народу, але і відпадає від своєї віри.

(Далі буде).

"GEMS OF WISDOM."

1. "He who studies Revenge, keeps his own wounds green." (Bacon).
2. "Do not assume that any vice is trivial or any virtue unimportant."
3. "The spirit of truth-seeking is the dominant ideal and demand of our day."
4. "Life without laughter is a dreary blank."
5. "Silence is one of the hardest arguments to refute."
6. "The measure of a man is his performance in existing circumstances."
7. "Keep a clear conscience whatever happens."

Myra Laszczko

TO RETURN...

What is there to return to,
If there be no more God—
A hand of seed unscattered,
Deep rotted in the sod;
An undeciphered gravestone
That tears have washed away—
What human can acknowledge
The mouldering lump of clay?

What is there to desire
When the young bough is bent,
And night embraces daybreak,
With gesture faint and spent—
When man has climbed a lifetime
Through blundering ways of sin,
To fall before a gateway
Thats barred him from within?

What has he to return to,
If there be no more God—
A sheep thats wandered in a storm
Without a guiding rod—
What human can acknowledge
Or trace where he must go,
When all he leaves behind him
Are footsteps in the snow?

Myra Laszczko

8. "Plan for the future if you like, but not live for it. If you are wasting today because your eyes are fixed on tomorrow, you will find the tomorrows eluding you like the end of a rainbow."
9. "We have no better friends than effort and work."
10. "Bad thoughts are a horror in the eyes of God." (Prov. 25, v. 26).
11. "Evil thoughts separate one from God." (Wis. 1, v. 8.)
21. "In order not to have bad thoughts, we must needs avoid every occasion, for our mind is like a mill: the flour it gives is of the same quality as the grain we put in." (Fr. Nick).
13. "Christian perfection consists essentially in the love of God and of our neighbor for the love of Him." (St. Thom. Aquinas.)
14. "Convictions in matters of religion are not built with 'maybes'." (Fr. Nick).
15. "Piety is more powerful than anything." (Wis. 10, v. 12.)
16. "A poor woman sometimes can love God more than a Doctor-in-Divinity." (St. Bonaventure).
17. "Pagans held that tears did not suit a philosopher, but Jesus proved that to cry was becoming to God Himself." (Baunard).
18. "The bitterness (if any) of God's precepts is always sweetened by His consoling promises." (St. John Chrysostom.)
19. "The mouth of a saint is a source of Life." (Prov. 10, v. 11).
20. "A family-home of one's own becomes a very sad affair to one who once dreamt of the Lord's Altar and tabernacle." (Fr. Nick).

CORPORATISM NECESSARY?

Knowing the meaning of a corporative organization, let us now see if it is really necessary. We do not ignore that the whole science of economics is dominated by three schools, of which each is a synthesis of principles radically in opposition. This doctrinal difference is to be attributed to a different conception of human nature and goal of our great society or humanity. The Catholic Church wants to keep man moral in the social mechanism; the Socialists destroy the right of property in order to work better for the complete 'liberation' of mankind; the liberal school opens all doors and windows to egoistic instincts. For this latter system, liberty is the remedy for everything; the proprietor can use what he possesses as a supreme master responsible to none, and without regard to the needs of others. Economic Liberalism delivers the worker to the powerful, throws him on the market as if he were a piece of merchandise; it preaches competition and if need be even wild competition. Consequently, business is really dominated by pure materialism. Their idea is to make money and always more money even at the expense of those who lack the necessities of life. They do not want to understand economy in the true meaning of this word: a human construction! That is how the selfish capitalistic system created the proletariate which lives poorly of its pitiful salary and without any security for the morrow. That is why we say that the objective examination of the forces in combat and of those that are yet coming, makes us conclude that the CORPORATIVE form is, in the actual state of our knowledge and the technical evolution, the only one capable of realizing and guaranteeing a maximum of economic and social coordination.

The corporative form is an answer to man's natural inclinations. It is necessary to perfect the individuals socially. An association is indeed a society, the union of many tending to the same goal by using the same means.

An association, a professional organization makes unity in the common activities, and thus assures a certain degree of stability. Professions needs must regain their lost ground and it is only in the CORPORATIVE organization that lies their salvation in this life. A corporation is that independent and autonomous body in which all tends to only one end: the protection of its members.

We may affirm without any fear that corporations or professional organizations are necessary if we want to put society back on its equilibrium.

Its role is both economic and social. The principle social role of a corporation is to control the labor-contract which consists, on the employee's side, in giving his time to the employer, and on the latter's side, in giving a just retribution or family salary. Thus the corporation will avoid the rude exploitation of the working-class by the rich and will assure a greater protection of the two parties.

However, the corporation's action should not limit itself to the social function. It is not enough to assure "just" salaries and hygienic conditions for work, because economic prosperity has to be also assured. We know now through experience, that the absolute free competition so desired by the economic-liberal system is and will not be able to realize this prosperity. On the other hand, the State is not capable of directing economy. Then why not adopt the professional organization??

Under the surveillance of the State, the diverse organized professions or trades will have to solve amongst themselves the problems of general order and which regard the right functioning of one or many branches of industry, but always in view of the general good of all.

In brief, we can say that corporations are required in order to annihilate or destroy the terrible influence of economic Liberalism in order to give REAL freedom to commerce and industry and realize a real human economy.

What do you think?

FATHER NICK

— CLUB NEWS —

WINNIPEG.—The U.Y.P.C. of Blessed Virgin Mary Parish, 965 Boyd Ave., has successfully concluded its summer season, and is now planning its winter activities. For the first time in many years, Club meetings did not adjourn for the summer months. If you will remember, a new Executive was elected in June, consisting of:

President: Nick Kosteniuk
Vice President: John Melnychuk
Recording Secretary: Mary Kissel
Financial Secretary: Kay Unick
Controllers: Nick Bobby, Steve Dorosh.
Sports Captains: Nick Bobby, Helen Goshulak.

In addition, we have a Social Committee including Olga Podrusky, Myrtle Nitchka, Mae Kwasny, Walter Irocok, Gerald Ostry, and Walter Melnychuk.

It was decided that the Club remain active all summer. The first and most important thing done was the fixing of the tennis court. This involved a great deal of hard work, but it was cheerfully undertaken by the boys from the Club under the leadership of the Sports Captain. In a comparatively short time, our court was in perfect order. Racquets were bought with the Club's funds for the convenience of the members. Good use was made of the court, with the result that we now have several Don Budges andAlice Marbles in our midst.

Dances were held in the Parish Hall nearly every Tuesday throughout the summer— with a good turn-out every week.

Beside the dances, a social was held twice a month. Among the functions held, were picnics, weiner roasts, whist drives, corn roasts, and roller-skating parties. Our chief aim of these affairs was, not to fill our treasury, but to show our members a good time. Perhaps that is why they were always such a success.

Early in August, our President, Nick Kostyniuk joined the Air Force, so he asked for leave of absence from his office for the duration. Since then, his place has been taken by John Melnychuk, who is doing a good job of carrying on Nick's work.

We are planning all kinds of activities for the winter season, so we would like to urge all our members and members-to-be to come out to our next meeting. Father Semchuk will announce the date at Sunday Masses.

Марія Музика
Гудів, Саск.

"ЦЕРКВА І НАРІД."

(Промова виголошена з нагоди з'їзду БУК-а в Саскатуні)

Наші противники, свої і чужі, все торочили нам, що католицька Церква є ворогом українського народу. Очевидно, що більшого обману і блахману вже не можна видумати. Я хочу хоч коротко на це відповісти. Що католицька Церква є найбільше корисною для нашої визвольної акції, доказом цього є наперед то, що українсько-католицька Галичина, звідки приїхали до Канади наші батьки, є найбільше свідома і найбільше патріотична частина цілого українського народу. Так само є між нами і тут в Канаді – котрі з нас є ділом найбільші патріоти Канади і України? Чи не українці католики? Думаючому чоловікові це повинно вистарчити, до переконання, що католицька Церква і український нарід не то що не стоять проти себе але ще себе взаїмно доповняють. Католицька Церква, що в цілій нашій минувшині була обороною і охороною народу, сповняє то високе патріотичне завдання також і нині.

Церква нам висвітлює наші національні справи зі всіх сторін так, щоби їх заховати чистими і не допустити до їх пофальшування ворогами, котрі підшиваються під маску патріотів а в дійсности вони є лиш релігійними і національними сектярами-відступниками.

Українець-католик стоїть і буде завсіди стояти лицем до свого народу, бо нарід для нього, це воля Божа. З волі Божої ми родилися українцями, віддихаємо вільним канадійським воздухом, в українській мові ми говоримо до Бога, до наших рідничів, українська пісня в церкві і в народнім домі, наша штука, музика, історія з її світлими і мрячними подіями, всім тим дорожить наше серце. Все те плекає нам католицька наша Церква, береже, розвиває і дальше в покоління передає. Тому любім і дорожім своєю Церквою, бо вона надає нам культурне лице народу, бо вона веде нас щиро до кращої долі тут і там за морем на рідних землях наших батьків.

Наша молодь повинна до цього стреміти, а передовсім має бути українська молодь в Канаді: працьовита, свідома, характерна.

Хай живе працьовита, свідома і характерна українська молодь Канади!

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

– ВІСТИ З БУРСИ БУК–А –

Богу дякувати, наша бурса заповнена студентами до послідного місця. Чотирьох мусіли ми примістити в сусідів на ночліг, а в нас на харчі і студіюють. Поверх 10 молодців поприїздили до нас, та вже зовсім не було місця і мусіли відійти на приватне. Се дуже прикро, що не маємо розбудованої бурси. А ще прикріше зачерез брак місця відправляти студентів в місто. Тому, українці католики Саскачевану, **ми за всяку ціну мусимо розбудувати нашу бурсу.** І чим скорше, тим користніше для нас, для студіюючої молоді.

Аж любо глядіти на гарних наших молодців студентів. Маємо 7 інжинірів, 4 медиків, 2 агрономів, одного дентиста; 7 нормальців, 4 з вищої школи, 4 техніків.

Се перший рік, що Гефорд і Кридор вже не можуть похвалитися, що з їх околиць найбільше студентів. Бо сего року маємо студентів зо всіх сторін Саскачевану: Йорктон, Мелвил, Ріджайна, Рама, Бруксбі, Прудгом, Альвена, Ростерн, Кридор, Гефорд, Витків, Вилкі, Вакав.

Тому, що наука пізно почалася, а потім ще раз переривали посилаючи студентів на жнива, то щоби надолужити студії, шкільні власти, як кажуть хлопці, без милосердя наглочують на них з наукою. Праці "по вуха," ще й військові вправи.

Маємо свої українські кляси: правопись, граматику, літературу, науку релігії; історію викладає інж. Коссар; на спів ходять до "Просвіти." В неділю 1. листопада мали своє засідання. Вже пустили в рух "Студентський Кружок."

Правда, богато немож буде вимагати від студентів сего року, бо мають доганяти стрічений час. Ще не опанували всеї праці як слід. А до того военний час. Студенти мусять повинуватися військовим наказам. Вправи, інструкції, збірки, паради. Все те забирає час. Але все таки ми покладаємо дуже богато надій на наших юнаків-студентів. Возьмуться до активної участі й діяльності в Студентськім Кружку.

Денні кляси і свої рідні вечірні, діяльність в Студентськім Кружку, все те має якнайкраще вплинути на студіюючу молодь, щоби зо шкільної лавки набули цінностей науки і штуки, належито обучили ум і серце й душу свою, та набули любий, приязний характер, набрались досить запалу, огню і чину для якнайхосеннішої праці, труду і пожертви на славу Божу, для себе самих, сего краю і нашого українського народу.

о. Ректор.

НАКС ЗАПОВІДАЄ ДОВГУ ВІЙНУ

Секретар американської фльоти Френк Накс сказав в Питсбургу, що "перед нами довга і тяжка війна." Заки вона скінчиться, зазнаємо в нашім життю чимало змін. Мусимо працювати, щоби нашим воякам дати до рук зброю. Сама відвага не встане. Треба мілионів тон сталі, заміненої на ріжні военні машини.

Останні Вісти...

Підчас великої морської битви біля Гвадаканалю на Соломонах, **американці затопили 23 японських кораблів**, а многі інші ушкодили. Між затопленими було кілька перевозових військових кораблів і на дно пішло понад 20,000 японського війська.

Два румунські православні священики поставлені на суд в Дітройт. Вони, як організатори і видавці часописей у вільнім румунськім русі **робили заходи, щоби бувшого румунського короля впущено до Америки** і на цю ціль дістали від нього $13,000. На суд поставлено їх за те, що не були записані як чужі агенти.

Полковник Дру, провідник консерватів в Онтеріо, прилюдно закинув, що його листи доходять розпечатані— значить, хтось їх читає. При цім заявив, що це не робить воєнна цензура. Головний почтовий начальник зараз відповів, що це не робить почта, бо **кождий лист, раз кинений в скриньку, є під надзором почти** і хто отворивби його перед дорученням, підлягає строгим карам.

Вендел Вилкі промовляв в Ню Йорку 16 листопада і критикував Чирчила за його промову з 10 листопада підчас обіду в Льондоні, де Чирчил сказав так: "Ми хочемо затримати своє. Я не став першим міністром короля на це, щоби предсідати при ліквідації Британської імперії." Цю промову тепер Вилкі назвав немовби обороною "старого імперіялістичного ладу."

др. М. Ревуцький, родом з Гонор, Ман., став викладати дентистику на лікарськім відділі університету МекҐіл в Монтреалі. Він є сином Софрона і Павлини, що живуть в сина Андрея в Гонорі, добрі наші парохіяни.

З 500 повзів остало всього 15 для Ромеля по втечі з Єгипту, як заявив ген. Александер. Бої ведуться на захід від Дерни, війська осі втікають далі через Лібію до Трипольтанії. В Тунісі вже ведуться заривні бої, тут то там. Покищо італійці та німці заняли летниська і пристані краю такі, як Бізерту і Туніс.

На Поділлю переселено в околиці Житомира 4,000 німців, котрі дістали наділи найкращої землі, так великі як оком глянути. Прийхали "дорбляться" на Україні— не знать, як довго. Вже поляки пробували кольонізувати Україну, а з яким вислідом— ми всі знаємо. Ми певні, що так само буде з

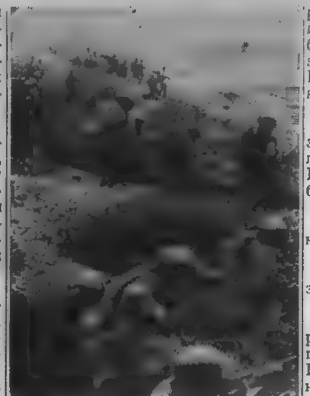

Червоні війська кидаються в наступ проти німців на Кавказі біля Мосдоку. Завзяті бої ведуться дальше на всіх відтинках біля Сталінграду, звідки— як подають— німці зачинають відтягати свої сили і літаки, мабуть до Африки.

німцями в Житомирщині. Начальником поліції в Київі має бути якийсь Орлик, а в Таганрозі Кірсанов, що рівночасно видає там часопись "Нове Слово."

Маршал Петен передав всю дієву владу в руки Лявала і через радіо взивав французькі війська в Африці ставити опір союзникам і не слухати Дарляна.

Ген. Франко в Еспанії проголосив загальне ополчення. Досі еспанська армія числить пів міліона вояків— після ополчення зросте до яких трох мільонів.

Отворено 1,600 миль нової дороги через Аляску, котра лучить Канаду і Аляску битим шляхом. Тудою підуть воєнні матеріяли.

В листі до арх. Генуї Папа заявив співчуття для жертв недавних бомбардувань і виразив свій спротив проти бомбардувань цивільних людий.

Великі летунські сили союзників бомбардували Турин та його фабрики машин і зброї. В Тунісі починаються рішаючі бої між американськими а німецькими вояками за посідання північної Африки. Німці тримаються в куті під Бізерте а Тунісом, плечима до моря. Вони окружені. В Киренеїці німці залишили Бенгазі, сподіються боїв біля Ель Агейли в Трипольтанії. Інша збройна сила союзників наступає на Ромеля з полудня від озера Чад і вже недалеко Трипольтанії.

В Кавказі червоні відкинули німців зпід Орджонікізе і наступають на цілім фронті від півночі, від півострова Рибачі аж по Кавказ. Всюди завзяті бої.

Союзні війська дістали Дакар, велику африканську французьку пристань.

Червона армія почала велику офензиву біля Сталінграду.

Після проголошення спротиву американській окупації північної французької Африки, коли війська уряду Віші поставили в деяких місцях оружний спротив союзникам, **Канада зірвала дипльоматичні зносини з урядом у Віші.** Події котилися так нагло і швидко,що ще майже в переддень тому наш премієр Кінг прилюдно промовляв і сказав, що Канада далі ватримує дипльоматичні зносини з урядом Віші, бо вони корисні з деяких оглядів для союзників, потім прийшло повідомлення, що ці зносини "ограничені," а скоро в слід, що зірвані.

80% всіх вовняних одінь Канада іде тепер для нашого війська. Останно замовлено міліон одінь для вояків і пів міліонів плащів.

ДО ВСІХ ВСЕЧЕСНИХ ОТЦІВ ДУХОВНИХ І НАШИХ ПРИХИЛЬНИКІВ!

Всі наші прихильники, **що хочуть на сторінках БНації помістити свої святочні желання,** замість розсилати їх окремо картками, **просимо прислати такі желання як найскорше, бо різдвяне число БНації відходить до друку вже по 14 грудня.**

Поміщене желання може бути гарно прибране в квіти чи заставки друком, після бажання, кошт уміркований. Можна вибрати певне місце, де Ви бажаліб таке желання помістити в часописі. **Просимо прямо посилати або до Йорктону, або на адресу редактора.** Заохотіть своїх знакомих, щоби поміщували святочні желання в нашій часописі.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЙ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік X, ч. 24 (120) ЙОРКТОН, САСК., 14-го Грудня, 1942 Vol. X, No. 24 (120) YORKTON, SASK., December 14, 1942

НАШІ КАНАДІЙСЬКІ БОРЦІ

Іван Марущак
син панства М. Марущаків з Сенькова, Ман.— тепер полонений в Гонг Конг. Мав 18 літ, коли у вересні 1940 вступив добровольцем до винипеських гренадірів.

Марія Мачук
донька панства М. Мачуків з Гретни, Ман. працює за куховарку при жіночій частині нашої армії, до війська вступила в липні 1942 року.

Василь Сокіл
летун десятник, син панства Д. Сокіл з Винипегу, поляг в бою за морем, мав 21 літ. Скінчив вищу технічну школу і колегію св. Павла. До летунів вступив минулого року. Має за моєм ще двох братів при війську.

Д. Савчин
син панства П. Савчинів з Маріфілд, Саск. летунський старшина, прибув до своєї частини за море.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ СЕНИШИН У ВИНИПЕГУ

В неділю 29 листопада винипеґське українське католицьке громадянство витало Преосвященного Кир Амврозія Сенишина, котрий відвідавши Мондер і Едмонтон, завитав до церкви св. о. Николая, що є під орудою оо. Василіян. Дополудня була торжественна Служба Божа в церкві, котру служив Їх Ексцелєнція, Преосв. Амврозій в сослуженні нашого Преосвященного, Їх Ексцелєнції Кир Василія. Привітне слово сказав з тої нагоди о. Протоігумен з Мондеру, діяконували о. військовий капелян Михайло Пелех і о. В. Слобода ЧСВВ—о. Й. Сеньків, парох церкви, був церемонієром.

Вечером в читальні Просвіти на Фльора в Мекензі **відбувся бенкет** в честь американського владики.

Простору салю виповнили по береги винипеґські українці і всі прибули точно на час, пів до девятої саля була виповнена. Коли новий владика увійшов на салю, всі встали а орхестра Галаса заграла привітальний марш. Вечеру подавали панночки з парохії св. о. Николая, а на сцені ішов в міжчасі милий привітний концерт під орудою **о. Боніфатія ЧСВВ,** що прегарно вишколив шкільні діти так у вимові слів, як виведенні пісень. В особі о. Боніфатія дістаємо нову мистецьку молоду силу, що запоручує найкращі надії. Між точками концерту грала орхестра. Промови —радше тоасти— почав **о. Протоігумен Бараник ЧСВВ** тоастом в честь св. Отця, згадавши про дбайливість і батківську опіку Апостольської Столиці для нашого українського народу. Нас нераз обдирали серед стопіть і переслідували, Апостольська столиця все нас боронила і подавала нам зичливу руку до піднесення на кождім полі. Нинішне торжество є якраз таким доказом— кінчив о. Протоігумен.

В честь нашого короля і збройних сил Канади вносив тоаст військовий капелян о. М. Пелех, що підчеркнув свободу нашого народу в Канаді, котрий тепер бореться за ту свободу. Свобода і наука ідуть в парі. Нам треба ще богато шкіл, бо нарід без науки гине. Від нашого проводу сподіємося сповнення тих наших бажань. Льояльність для нашої держави і висока освіта разом з глибокою вірою запевнять нам кращу будучність, котру повинні стрінути по своїм повороті наші борці —говорив о. Капелян.

Тоаст в честь нашого Преосвященного епископа вносив **о. др. Кушнір,** що згадав про незвичайно позитивний факт, яким для нас є іменування ново-

го епископа по цім боці океану. Нашому владиці завдячуємо виконання много праці, котра вичерпала і підірвала його сили. Тяжко вести парохію, а щож доперва дієцезію. Треба сил і здоровля, за що ми молимо Бога для нашого владики—многоліттєвим закінчив о. Доктор свій тоаст в честь Кир Василія.

Тоаст в честь нового владики вносив о. Иосиф Сеньків ЧСВВ, котрий заявив, що був підчас висвячення Преосв. Амврозія в Шикагу і чув ріжні промови. Між іншими о. канцлєр Тарнавський прилюдно виразив свій подив, як новий владика зумів сплатити великий довг на парохії св. о. Николая в Шикагу, коли він бувши парохом неґоден був сплачувати навіть відсотків від довгів. А довги виносили там сто тисяч долярів. Преосвященний Амврозій не пишень сплатив там довги, але побудував нову школу і поміг придбати в Шикагу ще дві нові наші церкви, так що тепер маємо там чотири наші парохії. Многоліттєвим в честь Преосв. Амврозія закінчив свій тоаст о. Сеньків.

Передтим ще сказали привітне слово від парохії— по англійськи **Славко Ребчук,** що дуже красно підчеркнув нашу єдність духову, коли владика з Америки зараз по своїм висвяченню відвідує нас в Канаді та силу віри правдивої католицької, проти котрої виступали все всякі вороги волі насамперед всіх своїх заходів. Також промовив молодий хлопчина і дівчина, **панночка Різняк,** що належить до парохії о. Ігора.

Накінець промовив сам **новий владика.**

—Ми згадали тут старий край і наших соловейків. Але соловейки в старому краю співають тільки в маю, а тут вже листопад в Канаді і наші діти, ще кращі як ті соловейки веселять нас рідним словом. Апостолам на Таворі було добре і нам тут добре. Добре нам серед нашого віруючого, доброго, вдячного народу і щирого, котрий так красно уладив це приняття. А наші діти під проводом Сестер долучилися до того торжества і та праця Сестер для нас дуже важна. Ми повинні її оцінити і коли Сестри у Винипеґу задумують будувати дім, треба їм всіми силами в цім добрім ділі помогти. Тут було згадано, що ми боролися в старім краю за свободу. Однак все попадали в ярмо, мимо того що предки наші проливали кров. Тут ми боремося вільні. Тут ми свобідні і перед нами найкращі можливости по Божій волі, за котрі борються тепер наші добрі хлопці.

Ще виступила з веселою грою на акордіоні панна Головчук і о. др. Кушнір провів на закінчення "Достойно есть," котре відспівали всі присутні.

Ціле торжество закінчилося в 11 годині в ночі. Преосв. Амврозій ще довший час знакомився з присутними, з котрих кождий рад був дотиснутися до нового владики і зложити свій привіт. Епископ в середних літах, в повні сил, середнього росту, чисто виголений, з очицями, чорнявий, чешеться до гори і на всіх зробив найкраще враження. Коли підчас кінцевого слова згадав про наших вояків, які борються за Канаду і ми молимося за їх щасливий поворот домів— многі матері мали сльози в очах, а інші нишком їх втирали.

Дійсно це є позитивний факт в історії нашої Церкви взагалі— як сказав о. Доктор— а особливо тепер підчас війни, висвячення нашого нового владики в Америці.

ВИНИПЕҐСЬКІ ВИБОРИ

Мож схарактеризувати одним словом— виборча апатія. Тамтого року голосували лише 33% виборців, цего року не много лїпше. На всіх управнених до голосования в цім місті — 152,131 душ, голосували цього року лише 57,492 і тому справедливо прилюдно даються чути запити, чи ми варті всіх тих великих демократичних свобід, коли самі так мало їх цінимо і не виконуємо всі нашого виборчого права.

Посадником міста вибрали більшістю понад 4,350 голосів адв. Колтера, що многі літа був мійським радним і шкільним та котрий не заступає жадної партії, але має річеву конструктивну програму для добра міста як цілости. Кандидат ССФ і попередний посадник міста Квін перепав, хоч деякі інші радні з партії ССФ вийшли— мабуть головно тому, що поставили своїх кандидатів з протестантських духовників, які перенялися тим сальоновим соціялізмом і його заступають, як "представники робітників." Треба замітити, що червоні солідно пішли за Квіном та це його ситуації не вратувало.

Зате в північній части міста, де головно живуть українці, червоний Пенер одержав силу українських голосів, так що навіть ці українці певно не голосували на червоних своїх українців, як Навізівського, бо він дістав маленько голосів, а на нього ніхто інший певно не голосував, тільки червоні з українського роду. Приміром, околиця школи Фльоренс Найтингейл (самі майже українські виборці, але подальше від церкви, дала так свої голоси: Навізівський (ком.) 63— Пенер (ком.) 119— Шкраба, українець, 104. Значить, наш українець від своїх людий дістав менше голосів, як червоний чужий. Найбільше ще голосів дістав Шкраба в околиці школи Маргарет Скат, де живуть люди з парохії св. Покрови, а далі школи Едвард, Айсак Ньютон і Фарадей, що є менше більше недалеко наших парохій. Всіх одинок дістав Шкраба 3,480— Пенер 4,659— Навізівський 1,815. В тих одинках Пенера було більшість, можемо сказати, голосів червоних українського роду. Значить всіх червоних голосів в північнім Винипеґу кинули 6,474 і це їх максимальне число. Їхній шкільний кандидат на радного Сейго дістав всього 4,363 одинок. Шкраба ішов як кандидат групи податковців, котрого мали підперти всі нечервоні податковці північного Винипеґу. Однак його шкільний сопутник Тараска дістав 5,190 одинок, значить 1,710 одинок більше— якраз стільки голосів, що мають виборці поляки, котрі здається не дали своїх одинок Шкрабі в той самий час, коли українські виборці солідно підтримали своїми голосами Тараску, в замін за майбутню поміч для Шкраби і—заявлися. Але це лише цим одним разом...

ВЗИВАЄ ІТАЛІЮ ДО ЗДАЧІ

В недільній промовій 29 листопада преміер Чирчил отверто візвав італійців, щоби покінчили з владою Мусоліні, бо тільки він один є відповідальний за всі нещастя в цій війні. Візвав італійців, щоби заключили з союзниками окремий мир, бо коли ні, то будуть бомбардувати без милосердія з усіми науковими здобутками техніки. Союзники заняли північну Африку не на це, щоб там сидіти, але щоби звідтам піти дальше, проти італійського суходолу.

Як потверження тих слів Чирчила, англійські летуни бомбардували поновно Турин, де ще не погасли вогні з попереднього бомбардування, яке було тому 24 годин. Тоді самих запальних матеріялів скинули сто тисяч на місто.

СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ НА СТОРІНКИ БНАЦІЇ

Просимо ласкаво **надсилати як найскорше.** Або прямо до Йорктону, або на адресу о. Редактора і залучити свою жертву на пресу з тої нагоди. Цим подвійно зробимо добре— пресі і нашим дорогим, котрим мило буде читати приподно для них желання.

ЗМІНА ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Від першого січня 1943 р. перенимає головну редакцію БНації всеч. о. Ігор Шпитковський і всі письма редакції просимо слати виключно на його адресу, а іменно:

369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

БОЇ В ТУНІСІ

Церковний поділ.

Ціла французька північна і західна Африка поділена на дві архідієцезії, дві дієцезії, 8 апостольських вікаріятів і 4 апостольських префектур— всіх католиків в цих областях є півтора мілїона душ. Дві архідієцезії це арх. Картаґіни в Тунісі і Альжіру з підлеглими дієцезіями в Орані і Константині. Ці місця є старовинні походженням, вже вказують самі їхні назви. Нас тут найбільше обходить Туніс, бо там тепер ведуться завзяті бої.

Туніс має 50,000 квадратових миль простору і 2,600,000 населення. Архідієцезія Картаґіни відновлена в 1884 р. Теперішний епископ зветься Преосв. Альберт Гуно і є монахом. Живе в місті Тунісі, що є столицею краю. Католиків є там 195,000 після обчислення з року 1934—в цім числі многі европейці, головно італійці, які сюди приїхали на поселення з Італії.

В Альжирі в дієцезії Константини находиться історична місцевість Гіппо, там де нині стоїть місто Боне. Дві милі від Боне стоїть величава базиліка в честь св. Августина, котрий був епископом Гіппо і на цім самім місці тому 1,500 літ збудував церкву, котру назвав церквою мира. Там переховується також права рука святого. Ціла дієцезія Константина має тепер 85 священників, 18 парохій, 19 церков, Духовну Семінарію, колеґію для хлопців і дві вищі школи для дівчат, три народні школи, два сиротинці, дві лічниці і три діточі садки.

З того можемо бачити, як виглядає релігійна розбудова життя в північній Африці і як ведеться там праця церкви.

Дарлян віддав важну военну пристань Дакар в західній Африці в розпорядження союзників. Ціла північна Африка французів перейшла за ним на сторону союзників. Німці тримаються покицо в малім трикутнику, котрий творять міста Туніс і Біцерте.

Коли в англійськім парламенті порушено справу заборони говорити через радіо провідникові вільно-французьких військ ген. ДеҐоль, котрий осудив Дарляна— то стверджено, що преміер Чирчил зробив це тому, щоб через зайву промову ДеҐоля не наражувати більше і без потреби акції союзних військ в північній Африці.

- - - - -

27 листопада німці заняли французьку важну пристань Тульон, де були ще останки французької фльоти, 62 кораблїв. З того 27 підводних лодок. Французи висадили у воздух укріплення пристані, а також кораблі. Лише деяким вдалося втечи на море. Гітлер в письмі до Петена написав так: "12 листопада 1942 французькі власти видали розказ оборонцям Тульону не противитися, колиб англійці і американці висіли в цім місті. Доказано, що такий розказ існував. Я видав розказ, що вся французька фльота і армія має бути сейчас розоружена." Владу у Франції переняв німецький генерал фон Рунштед. Французькі моряки билися з німцями і многі були страти по обох боках.

Радієвий заповідач націстів замітив при цій нагоді, що "давна слава Франції завалилася в могилу."

- - - - -

Червоні повели новий наступ в околиці Ржева, недалеко Москви. Прорвали німецький фронт і бої ведуться на вулицях міста. Таможе боролися також минулої зими. На фронті снїговії і сильні морози.

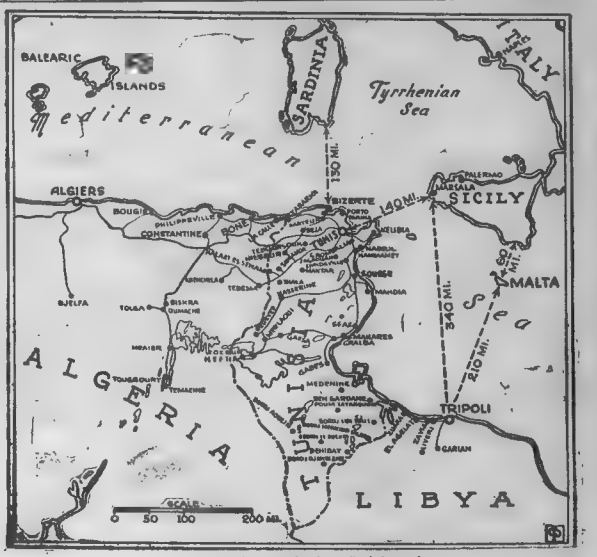

Мапа Тунісу в північний Африці

Сир В. Бевридж представив від уряду в Льондоні план повоєнної перебудови господарського і суспільного життя в Англії, котрий обіймає запевнення для всіх горожан від колиски аж до гробу. Так Англія сподіється по війні раз на все позбутися нужди, без того, "щоби збольшевичитися." Суспільна забезпека після того пляну обіймає безробіття, здоровля, нещасні припадки, вінчання, народження, віно і пенсії для старців. Гроші на це будуть складати працедавці, робітники і держава. Розділ буде слідувати з приблизно 10 до 11% всіх народних приходів, виплата на основі сталого розподілу, а не якогось наглого случаю чи потреби. Лїкарська забезпека даром на час слабости і видужання, також для зубів. Приватні досьогочасні асекурації уступлять місце загальній вседержавній, навіть на похорони буде державна підмога. Плян має увійти в життя зараз по скінченню війни, приблизно в 1945 році. Річно буде коштувати податковців той плян один білїон 404 мілїонів долярів, асекуровані будуть платити $776 мілїонів дол., а працедавці $548 мілїонів. Асекуровані будуть всі британські горожани в Англії від дитини до старця, від князя до замітача— разом 46,500,000 душ. Обовязок платити до спільного скарбу буде від 16 до 60 років життя. В 1945 р. сподіються таким чином виплатити на потреби народу $1,728 мілїонів або 7% народного приходу всього.

Жонатий безробітний з двома дітьми досі брав в Англії тижнево $7.60 допомоги через 26 тижнів, потім віддавали його до бюра прилюдної доброчинности. На основі пляну Бевриджа він дістане $11.20 тижнево без речинця, як довго не дістане знова праці і без допитів, чи не могліб його удержувати його кревні, або чи не має яких ощадностий.

Свій плян сам Бевридж назвав "революцією, але революцією британською."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. Степан Семчук

ДЕСЯТЬ ЛІТ

Мото: Чоло не вінчали лаврові вітн,
тернів не скрашали ні злото, ні квіти,
страждали співці в самоті;
на них не сіяли жупани-лудани —
колиж на руках їх дзвеніли кайдани,
то вже не були золоті...

Леся Українка.

Випадалоби зачати словами перського поета зперед 800 літ Омара Аль Хаямі: Тамам шуд. Себто по нашому: скінчилося.

Це бувби початок моєї статті.
І все.
Бо вона цим разом коротка.
Десять літ праці для ідеї.
Для розбудови нашого життя.
Для сили і чести.
"Щоб дружину молодецьку
повести за землю руську
на країну половецьку..."
Коли вільно сказати переспівом давних слів Бояна.
Коли вільно задзвонити в прадідну славу давну.
Десять літ— наче вітер по тирсі розвіяв.
"Щоб собі добути чести,
а князеви свому слави!"
На цій каменоломній дорозі життя—я,
"все найкраще, що мав,
те віддав
для одної ідеї—
І горів, і яснів, і страждав,
і боровся для неї..."
Віра творить чуда і—все тут стремить до завершення. А Бог дає кінець.
Дістав в дарі много срібних волосків на скронях, а в душі спогади срібні.
Тамам-шуд.
Вільно мені закінчити словами з Фавста Гетого:
Най буде, як буде—
все таки була краса...

З "АРКАНУ"

То між нами будуть співи повесільні, розмайливі...
Назоженем скорим кроком, що давно вже загубили—

Тонко, струнко буде скрипка грати смутки настирливі.
назоженем честь і славу, що князі і рать любили.

о. Степан Семчук

Тай запросимо в гостину у терем злотосвітні.
Знов засидем на покутті прості, горді і привітні.
А господар прийме радо слова повні і сміливі—
бо між нами буде скрипка сіять співи розмайливі...

А ЧЕЙ ВІН ПРИЙДЕ...

Це буде радість, це буде втіха!
Поставити їх рівно в ряд,
побачити очі притемнені люттю,
побачити їх слизький страх,
стрункo роздати горду команду:
Позір!
Вогню!
Тар...р...рах...
Це буде радість!

* * * * *

А чей він прийде напевно-прекрасний розплати день.

ДИВНИЙ ПРЕЦЕДЕНС

Живемо в правній державі, де всі рівні перед правом і мають рівну нагоду. Хто то право нарушить, жде його рівна санкція правна, себто кара— також рівна для всіх без огляду на расу, віру чи стан.

Щасливо жити в правній державі і виспідом того є правдивий поступ на кождім полі вселюдського життя, добробут і розцвіт культури, мистецтва та всього громадянського життя.

Нещастя жити в державі, що уважає себе понад правом, де право є інше для одних, а інше для других, де його вічно ломиться по всякій причині, або й без причини, з примхи дикої чи розбуяння. Український нарід на горе жив і живе досі в Європі в таких обставинах, тому так цілим серцем полюбив і жажде волі. А правдива свобода можлива лише в правній державі.

Такою правною державою є наша вільна Канада і ми щасливі з того. Щасливі ми всі в Канаді— всі расові походження, вірою і станом людські одиниці. Тут перед правом ми всі рівні і маємо рівну нагоду. Санкція правна для всіх однакова і людське життя кождого однаково ціниться. Тут безкарно невільно і неможна нікого нарушити, тут кождий свідомий правдивої свободи і своєї власної вартости в цій свободі. За це ми нині боремося, щоби не втратити тої свободи, щоби її мати тут все цілою і повною.

Але стався в Канаді дивний і до певної міри небезпечний прецеденс, котрий поволі зачинає вростати в теперішні обставини, як щось, що має остати— як боляк, з котрим тяжко дати собі раду і котрий відростає.

Дійсно теперішний прецеденс, то бо-

(Продовження на стороні 6)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Грудень, 1942

14 П Грудень. Пр. Наума
15 В Пр. Авакума
16 С Пр. Софонія
17 Ч Вмч. Варвари і ін.
18 П † Преп. Сави Освящ.
19 С Св. Николая Чудотворця
20 Н 30 по Сош. Св. Амброзія
21 П Преп. Патапія
22 В Непорочне Зачаття Пр. Д. Марії
23 С Мч. Мини і ін.
24 Ч Преп. Даниїла Стовп.
25 П Преп. Спиридона
26 С † Мч. Евстратія і ін.
27 Н Праотців. Мч. Тирса і ін.
28 П Сщмч. Елевтерія, преп. Павла
29 В Пр. Аггея
30 С Пр. Даниїла
31 Ч Мч. Севастіяна

УСТАВ

19 суб. св. о. Николая— Литія, ев. утр. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 335, ев. Лук. 24.

20, нед. 30 по Зісл.—гл. 5, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 258, ев. Лук. 91.

Слідує седмиця 31.

22, вто. Непорочне Зачаття.— Литія, ев. утр. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 320, ев. Луки 3.

27 нед. Праотців— гл. 6, ев. утр. 9, на Сл. Б. ап. 257, ев. Лук. 76.

СВ. о. НИКОЛАЙ, МИР ЛІКІЙСЬКИХ ЧУДОТВОРЕЦЬ

Св. Николай родився в місті Патарах, в старинній Лікії, нинішній Анатолії, в половині 3 ст. Родичі звалися Теофан і Нонна, а стрий також Николай— значить по українськи "побідник народу." Той то стрий і занявся вихованням молодого Николая, він також рукоположив його потім на священика. А коли самий поїхав до Єрусалиму поклонитися святим місцям, тоді в його заступстві молодий Николай управляв епархією. По родичах одідичив велике майно і став помагати ним бідним. Один чоловік, колись можний богатий, зійшов потім на нужду і навіть в розпуці хотів власні доньки пустити на злу дорогу ради куска хліба. Тоді св. Николай, довідавшись про його нужду, потайки в ночі підкидав йому гроші і так вратував тіло і душу того чоловіка та його дочок.

Коли стрий вернув з Єрусалиму, поїхав туди св. Николай. На морі стала буря і один з моряків підчас тої бурі упав з високого маштa і забився. Св. Николай став горячо молитися і моряк ожив, буря втихла. А коли прибули до Александрії, то жителі довідалися про присутність святого і збігалися до нього з проханням помочі і молитов.

Вернувши домів, замешкав в монастирі в Патарах, який основав його стрий. І сталося тоді, що помер арх. Мир Іван. Владики рішили того з священиків висвятити на епископа, хто перший прийде до церкви в неділю рано. А рішили тому, бо не могли погодитися на особі будучого епископа, хто мивби ним стати. І Бог так дав, що св. Николай все перший приходив, а останний виходив з церкви, й тоді перший рано прибув на богослуження. Тої ночі явився йому Христос і дав евангеліє а Пречиста вручила омофор.

Ставши епископом далі помагав бідним і тим, що були в клопотах. Коли в Мирах настав голод, св. Николай явився одному купцеві збіжа в Сицилії і вложив йому в руки три золоті монети, як завдаток та приказав плисти кораблям з поживою до Мир. Купець так зробив і тим чином Мири вирятувались від голоду.

Коли був перший Собор Церкви в Нікеї 325 р. св. о. Николай явився там і сильно заступав справи св. віри проти еретика Арія. Він, що був дуже милосердний і винозумілий для тілесних немочів людських, був строгий і рішучий, коли ходило о вічне добро душ. Тоді не знав милосердія для тих, що зводили людські душі на погибель.

Коли війська Константина переходили через Мири, щоби в сусідній провінції Фригії присмирити повстання, настав спір між військом а мешканцями з приводу забрання поживи для війська. Грозило кровопролиттям. І знова св. Николай залагодив спір. А коли трох людий безвинно засудили на смерть, він самий здержав майже в останній хвилі катівський меч і вратував засуджених. Потім провірено і доказано, що вони були невинні, а лише людська злоба хотіла їх знищити. Бачили це царські воєводи і вкоротці вони самі опинилися в такім стані. Вернувши з побідного походу, замість признання і подяки, стрінули злобу і очернення. Їх також осуджено на смерть. І тоді стали горячо молитися і просити св. Николая о поміч. Дійсно св. Николай поміг. Явився цареві і сказав, що воєводи невинні та їх треба звільнити. Цар ще раз провірив справу і тоді невинність осуджених вийшла наверх.

Мощі св. Николая все були у великій пошані народів сходу і заходу. В 1087 р. перенесено їх з Мир до міста Барі в Італії, де потім збудовано величаву церкву в честь святого і там зложено перенесені мощі. Память того свята наша Церква обходить літом від перших початків досі. В 1092 Папа Урбан II послав свого посла Теодора до нашого князя київського Всеволода і тодішний митрополит наш Єфрем зараз установив свято перенесення мощів. Це ще один з доказів про це, що наша Церква ніколи не порвала звязків з Римським Престолом і була в єдности віри та любови. Того свята перенесення мощів св. Николая не мають греки, що відірвалися від єдности.

ПРИГОТОВАННЯ НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ

Треба уготовити серця наші на прихід Спасителя. Треба очистити їх від гріхів. Ми повинні приняти найсв. Тайни в день Різдва. Христос не погордив убогим вертепом ні сіном— він не погордить нашим серцем, що щире і розкаяне. **Він є** чоловіколюбець.

Родичі повинні розказати дітям про сотворення світа і гріх перших родичів. Про це, що світ чекав тисячоліття на прихід Христа і гірко бідив. Боже безконечне милосердія дало нам нагоду вічного і дочасного щастя. Христос приняв на себе всі наші нужди і пониження, сам став чоловіком, щоби нас відкупити. Прославляймо Пречисту Матір Божу, навчім дітий коляд. Каже св. Альфонс, що не пропаде душа в пеклі, котра почитає Матір Божу. Різдво то день вселенної радости, то день нашого спасення— будьмо готові гідно стрінути той святий день.

В ЦІЛІЙ РОСІЇ ОДИН КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК!

Досі остав ще один одніський католицький священик на волі, що дійствує. Це є монах ассумпціоніст, о. Леопольд Брамм. Його мама походила з Канади і тут він кінчив новіціят в Квебеку. Йому одному ще дозволили большевики душпастирювати між вірними.

Ревуцькі в Ґонор, Ман.

Чи є старокраєві села в Канаді? Ми чули за містечка в Канаді, де є перевага українського народу. Ми чули за Вайту, Стюартбурн, Гімлі, Комарно, Овкбурн, Сифтон, Етелберт в Манітобі. Щось подібного є в Саскачевані, є приміром околиці: Йорктон, Канора, Гефорд, або Вегревил — Мондер в Альберті. Але се широкі околиці, де населення переважно українські поселенці. Але чи є в Канаді щось таке, як старокраєве українське село? Є! Під Вінніпегом, 15 миль на північний схід від міста, коло Лакпорт, з правого боку ріки Ред Ривер. Фактично, то що називають Ґонор, це включає і почтовий округ Нароль, що лежить з полудня, і Лакпорт, що з північного боку. Ґонор розтягається на яких 7 миль довжини. Ширини в него нема, оскільки ходить о будинки, бо майже всі доми і обійстя побудовані при головній дорозі, Гендерсон-гайвей. Ґонорські фарми, це не фарми такі, як ми собі представляємо: 160 квадратових акрів. В Ґонор землю поділено на льоти, Ривер Лотс. Богато поселенців мають землю оден ланц або два ланци широку, а зате 4 милі довгу. (Ланц має 66 стіп). Земля в тій части Манітоби дуже урожайна, бо належить до видолу ріки.

На фармі Андрея Ревуцького в Ґонор, Ман. На горішнім образку бачимо, як панство Ревуцькі виходять назустріч зі свого нового дому— на долішнім, як мама дає полуденок своїм синам Йосифови і Едвардови, котрі на тракторі вибираються в поле.

Населення тай таке: Найбільше українців галичан, але є поважне число буковинців та поляків. Є також кілька англосаксонів і інших. Є греко-католики, римокатолики, є галичани, що пристали на російське православіе давніше і ще досі того тримаються, є біблійники, є протестанти і такі, що нікуди не належать. Найліпше тримаються греко-католики і римо-католики. Ґонорська церква Пресвятої Тройці є одна з найстарших в Манітобі.

На знимці бачимо одну з наших поступових родин в Ґонор. Це панство Андрій і Марія Ревуцькі. На нищій части знимки бачимо, як пані Ревуцька подає до трактора води своєму синови Йосифові. Молоденький Едвард сперся на колесо. Йосиф, 17 літний, своєю кремезною будовою нагадує силача. На знимці бракує Гені, що бере курс домашної економії в манітобськім університеті. В хаті, властиво в колисці, є ще одна членкиня родини Ревуцьких, а це півтічна Марія Ангелина. Кілька років тому був ще один гарний хлопчик, Василько, але той згинув в нещасним випадку при зударі самоходів.

Андрій Ревуцький, кремезний мущина, років 44, прибув до Канади 1899, коли ще був 9 місячною дитиною. Його родичі, Софрон і Павліна, навіть їх старенька бабуня, ще жають. Всі мешкають на тім самім подвірю. Сестра Андрія, пані Шайовська, має крамницю в Ґонорі. Молодий брат Матей е доктором-дентистом в Монтреалю. Молодша сестра Анна, пані Крафорд, е в Онтаріо.

Пані Ревуцька, жена, родилась у Вінніпегу, ходила до католицької школи св. Духа на Селкирк ев., числить тепер 39 літ життя. Вона походить з дому Витвицьких і має братів та сестер. Між роками 1926—30 панство Ревуцькі були перебрались до Канори, Саск. Тепер вони настало замешкали в Ґонор, де успішно фармерують.

Їх фармарка йде на велику склаю. Мають 300 акрів землі (в цих околицях це щось великого), богато машинерії, відповідне забудования. Окрім того вони плекають дріб спеціяльної породи. Дійсно Ревуцькі подяжні фармері і Канада, на таких як вони, числить.

Панство Ревуцькі і ціла їх родина е щирими членами української греко-католицької церкви в Ґонор.

Довго чекав

В почекальні адвоката нетерпеливиться якийсь чоловяга. Писар прийшов і питає: Яка ваша справа?

—Спадок.

—Чого ви такі нетерпеливі? Ви вже довго чекаєте?

—20 літ!

ДИВНИЙ ПРЕЦЕДЕНС

(Продовження з сторони 4)

ляк з котрого боку на нього не глянути і під правним оглядом свого роду дивогляд.

О що ходить?

Ходить о це.

Комуністична партія в Канаді признана поза правом—як неправна і хто належавби до неї, підпадає санкції закона, значить підпадає карі. Людина, що мимо заборони закона виступає проти нього, його нарушує, стягає на себе карні запоруки правного ладу титулом мести і направи того стану — а закон виразно рішає з хвилиною свого проголошення, що комуністична партія в Канаді є незаконна. І досі проводавець не проголосив, що той закон змінений, що його відтягається. Той закон далі важний.

Але наділі, що сталося?

Воєнні події на сході Европи витворили певні симпатії до Росії та її борців-проти німців. Ці симпатії скапіталізували на 110%, в Канаді комуністи і прямо ототожнили себе з Росією та її борбою. Мимо всіх заяв з достовірних і поважних кругів, що ми подивляємо борбу російського народу з наїздником —комуністи все ще відносять до себе і збирають відсотки з того факту. Дійшло тепер до того, що мимо правної заборони ви побачите на вулицях міста великі печатні оголошення, в котрих ріжні комітети подають певні справи до відома загалу, але явно підписуються, що вони комуністичні. Так само при виборах по містах, так само з пресою.

І дійсністю стало це, що ще не було в Канаді. Бо досі тут закон строго заховували і не було ніколи жадної явної спроби його порушення. Тепер натомість становище таке, що комуністична партія правно заборонена, але наділі не лише себе оголошує, захваляє, але діє явно і чинно з ріжних нагод.

Справа набирає ще окремого посмаку, коли часто в тих підприємствах, котрі діють під комуністичним напісом, беруть діяльну участь державні представники. Значить, фактично партію заборонену законом тихо і при загальній мовчанці спомагають і підтримують навіть нерідко державні чинники. **У виду того, чи не краще було таки узаконнити ту партію і не толєрувати такого прецеденсу, котрий підриває в корінї поняття правности і сили закону? Або виконати заборону точно, а це під теперішні обставини з огляду на Росію виглядає неможливим.**

о. П. Криворучка

ЛИСТОПАДОВИЙ СПОМИН

То був золотий поранок Листопадовий,
Як всіх церков дзвони грали в городі Львові,
Як українці-галичани радісно витали волю!

Як море хвилювали жовто-блакитні стяги прапорів. Як всіх церков дзвонили грали-гомоніли, радісну вістку голосили про волю України. Се було 1-го падолиста, 1918 р., у княжім городі Львові! Був се неімовірний зрив українського народу! На вістку— Україна воскресла!— увесь український Львів висипався на улиці. Його обличчя сіяло-ясніло, його очі радістю горіли. Бо народ, що гнетений гноблений віками, діждався волі! В проклямаціях він читав: Український Народе, витай Волю! От сьогодні Ти вольний Хазяїн на рідній землі своїх предків! Ганебні кайдани порвались, брудна тюрма розвалилась. Од нині ти є правий Господар своєї землі!

І українці Львова раділи! Найвисший ентузіязм огорнув їх серця. Окликам "Слава, слава Україні!" не було кінця. Українці Львова з радости плакали, як діти. Одні другим кидалися в обійми. І ще раз, і ще раз зривалися грімкі окликили: "слава, слава..." Тут і там піднималась пісня. Її підхоплювали інші і так ввесь Львів, як море голов, тріюмфально спішив на гору. На гору, де в давнині стояв княжий замок Данила, де тепер стоїть величній храм св. Юра.

Тут власне нащадок княжого роду, князь нашої Церкви, Митрополит Андрей вже ждав. У всіх пишних ризах нашого українського-католицького обряду, в сослуженні многочисленного духовенства й моленародуу: інтеліґенції, війська, урядовців, селян, робітників, почав Митрополит благодарственну богослужбу. А ті сердечні мольби, тріюмфальні пісні, розіграні дзвони, голосний лопіт прапорів, все, все злилалося в один потужний акорд: зриву українського народу до волі! Відродження української незалежної держави!

Вже давно, дуже давно, як галицька земля бачила подібний тріюмф. Так і мимоволі нагадався могутний князь Ярослав Осьмомисл, що своїми залізними полками опирав Карпати, Великий Роман, що як тур громив половців і західному сусіду казав сидіти тихо, король Данило, що отримав папську корону і що завзято бився з татарвою, Великий Богдан, що мечем прогнав наїздника, і як самий сказав, через меч маємо козацькі права, і козацьку суверенну державу.

А їх нащадків, свідків 1-го листопада 1918 р. з золотим хрестом в руці благословив Митрополив Андрей. Благословив волю України. А його голос кликав і до радости, і до мужної, лицарської оборони здобутої волі. І тимчасова влада кликала українців до ополчення. Бо ворог теж не спав. А організувався. І вже того самого дня клятий ворог скаламутив врочистість відродження. Бо ото із за вулків, вікон, криївок падуть вбивчі стріли на наших і так нечисленних молоденьких воїнів, що ще від раннього досвідку обсадили були головні установи города Львова, і сторожили ладу й порядку.

Так вже першого листопада падали трупи і поллялася невинна кров героїв, перших оборонців Львова. А їх так маленька горстка тоді була. Бо заледви 60 старшин та 1,200 рядовиків. Була то тяжка справа для української влади, як і для головно-командуючого полк. Дмитра Вітовського закріпити волю України. Мілітарних сил якнайбільше потрібно було Україні, а їх так болюче не було. Бо під той час головні сили Українських Січових Стрільців були закинуті то на італійському, то румунському фронті, а частина їх була на Великій Україні, що впавши в полон ще за російсько-австрійської війни, по російській революції утворили Січову Бригаду. Там і словняли вірну службу Народній Раді в Київі, але на жаль саме тоді вони прикали і свою руку до бунту, і повалення законного уряду гетьманської влади.

І на жаль, на жаль, сю нашу найсолідніщу військову силу вжили соціялісти-радикали до своїх ганебних партійних цілей, до повалення гетьманської влади. Влади, що за шість місяців здала достаточній іспит державної зрілости й ерудиції. Одно важне, що державний апарат був налагоджений і Україну було цілком прочищено з червоних наїздників. І нащастя хотіло, що укр. соціялісти-радикали знищивши гетьманський уряд на Україні, самі не то що не створили сильнішої влади, але братовбивчою домашньою війною, та своєю утопійною політикою: знесенням військової служби, соціялізацією приватної власности, широко втворили вороття большевизмові, що скоро, як лявіна заливає українські землі. А самі українські соціялісти одні мусіли-втікати за границю, де неодин донині поневіряється, а інших большевики в жорстокий спосіб вимордували, приміром самого президента Центральної Ради проф. Михайла Грушевського.

Совітські війська на Кавказі руками полихають протичовгові гарматки, бо головний шлях завалений тягаровиками, які довозять воєнне знаряддя. На цілім східнім фронті червоні перейшли до наступу. Біля Дону прорвали німецькі боєві лінії і заняли Колач, окруживши більші німецькі сили в пастці. Подібно на полудне від Сталінграду.

Саме в осени 1918 р. так на Великій Україні як і на Західній треба було стисліої солідарности всіх українських станів і кляс. Треба було конечно піддержати тоді вже існуючий уряд. А всяку поміч треба було негайно вислати до Львова. Як легенням повітря, як спрагненій землі роси, так Львовові треба було помочі. Бо хоч значні українські військові сили надтягнули в Буковини то неможе було задержатися у Львові. Затяжкі були страти в людях і в маетку.

(Далі буде).

ЗБІРКА НА ПРЕСОВИЙ ФОНД БНАЦІЇ В ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Панство Михаїл і Марія Сейко справляли в своїму домі, в неділю 22-го листопада гостину. Запросили вони досить гостей на обід, щоби тим способом звеличати посвячення нового дому їх зятя Людвика Собеського і заразом погостити людей з нагоди віддання їх другої доньки Емілії.

Благословення нового дому довершив о. Шпитковський, а опісля була гостина, по якій на зазив пані Богайчук зібрано на БН $10.50. По $1. зложили: о. Шпитковський, Михаїл Сейко, Стефан Стибель, Анна Андрус, Йосиф Цембровський, Дмитро Дукач, Григорій Цембровський, Михаїл Кіх, Дмитро Лутянець. По 50ц.: Василь Бумбар, Марія Пелех і Людвік Собеський.

Панству Сейкам бажаємо на сьому місці всього найкращого, хай милосердний Бог дасть Вам ще многі і благі літа прожити і бачити своїх гарних внуків. **А всім гостям за таку щиру жертву на нашу газетку сердечно дякуємо.**

ЩО ЗНАЧИТЬ ЗЛЕ ОКРУЖЕННЯ — І ВИХОВАННЯ?

Коли з людиною трапиться нещастя і часописі про це розпишуться і розголосять, ми знаємо всі, що з вихованням і окруженням тої людини не все було в ладі. Те саме діється, лише в більшім розмірі, з цілим кругом певних людей, а свідком того є кождорічне голосування по великих містах. Де люди живуть під впливом і вихованням правдивої церкви, там позитивні кандидати все дістають найбільше голосів. Де люди живуть в окруженню і під впливом ложної віри, там виходять червоні. У Винипегу найбільше голосів дістав Пенер в околиці школи Страткона, напроти Народного Дому на Боровс і протестантської Робертсон Меморіял— подібно в інших школах, що не є близько наших церков і де впливи борби проти нашої Церкви були сильні.

Життя і побут людий в Новій Гвінеї, де тепер ідуть завзяті бої між Гона і Буна.

СТРАШНИЙ ПОЖАР В БОСТОНІ

—АБО НЕДІЛЯ Є ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ

Хто забуває на заповіди Божі, Бог забуває про нього. Хто не віддає чести Богу в неділю, тратить сам свою людську гідність. Доказів цього много, а останній такий.

В неділю 29 листопада в однім більшім забавовім заведенню міста Бостону, ночею забавлялися сотки мущин і жінок, розкішно одіті, опянілі чаром хвилі і любощами. І тоді один з них відкрутив електричну лямпочку горою, щоби було ще темнійше і більше нагод до любощів. Кельнер наказав хлопцеві лямпочку назад закрутити, щоби було видно. Хлопець виліз на крісло, засвітив сірник, щоби видіти і став закручувати лямпу. Він схитнувся і сірником запалив поблизьку декоративну пальму з паперу. А тому, що всякого рода декорацій там було чимало, вогонь в один мент поширився і на салі настав правдивий страшний суд. Дівчата в прозорих суконках горіли і кидалися одна на другу, горіло волосся, горіли мущини. Одні дверї були затарасовані вогнем, другі що обертались на осі, затарасували трупи серед натиску. Серед диму і вогню живцем згоріли 486 людий, а понад сотку тяжко і легко ранених. Ті, що годні були вилазити навіть дахом, бо це звичайний партеровий будинок і скакали прямо на вулицю, осіплені жахом і горіючі. Інші знова рачки заліали в пивницю і ці вратувалися. Але чи ця подія навчить когось навіть нині— серед тої завірюхи воєнної?

Людий тяжко навчити, ще тяжче промовити до розуму, а найтяжче до волі.

Чи люди стануть в Бостоні більше шанувати неділю і подумають над тим, що місце тих молодих радше було в церкві, що неділя є днем молитви Господної, днем Служби Божої, днем Божої слави, подяки і чести, а не днем гріха?! Чи подумають?

От маємо черговий доказ, страшний і рішучий, на це, щоби **шанувати неділю, бо це є день Господень!**

КАРДИНАЛ ПРОТИ ПОГАНСЬКИХ ПОХОРОНІВ

Еміненція кардинал Фавльгабер з Мінхену видав пастирське послання

Еміненція кардинал Фавльгабер

до вірних, в котрім взиває їх до протестів проти поганських похоронів жертв петунських наїздів.

"Колиб мерці могли сьогодні говорити, вони вогненними словами спротивилисьби нині нехристіянським похоронам і сказалиб: Ми є християни! Ми не є жиди, ані погани. Ми хочемо, щоби нас поховали під знаком хреста."

НОВИЙ ЛАД ПОЧИНАЄТЬСЯ ВІД ХРИСТА!

Підчас приняття на-послуханню членів італійської католицької акції, св. Отець заявив, що новий лад не є новим в дійсности— він почався і тревас від приходу Христа.

При іншій нагоді св. Отець висказався дуже прихильно про новітні стислі науки, особливо математику. "Рахунки це знання миру, а не спорів. Для нас це є великою розрадою подумати лише про великих математиків і астрономів світа, як вони в тишині ночі спокійно приглядаються далеким зоряним громадам і кругам на небозводі, а при цім мірять і обдумують великанські віддалі. Це є величним образом того миру, що народи світа сподіються вкоротці бачити тут на земли."

НЕ ВСІ АНГЛІКАНЦІ ЗА ВЕЛИЧАННЯМ ЧЕРВОНИХ

Декан англіканської Церкви в Кенгербірі др. Гюлет Джансон, про котрого недавно були вісти, що він дописував до комуністичної часописі в Льондоні— тепер захотів в церкві говорити на тему збірки для червоних. Ходило о лікарську допомогу. Однак парохіянам видно стало того забогато і вони рішучо спротивилися, щоби в церквах говорити і захвалювати медичну збірку для червоних. Вислід був такий, що Джансон говорив про це, але не в церкві. Пішов на віче...

СРІБНІ ЛОЖКИ

Чи ви знаєте, що наше військо їсть тепер посрібленими ложками?

Колись ми уважали це за річ богацтва і визначности мати срібне столове начиння. Тепер нам треба сталі більше, як срібла. І щоби заощадити нержавіючу сталь, наші вояки дістають сріблені ложки.

ЗАБИРАЮТЬ З УКРАЇНИ ОСТАННИЙ ХЛІБ

Через Фінляндію прийшли вісти, що німці забирають з України більшість хліба і мяса, котрим живлять не лише всю армію на сході, але навіть відсилають до Німеччини. Стверджено, що це український хліб і мясо дали спромогу німцям діставати повні пайки в Німеччині, бо після розказів на Україні переведено сійбу і збори.

Так наш нарід за свою працю на своїй рідній землі, після вогнів і тифу, має голод і холод— а його хліб їде світами чужим на добро. І так буде все, доки Україна не стане суверенною державою, бо тільки в своїй державі нарід має повну забезпеку і поміч від своєї влади.

-ЗАКЛИК-

Осінь, це та пора, коли то всі колектори їздять до фармарів по довги. Так і вже дещо припізнилися з писанням до Вас, кождого з окрема, по довг, який Ви затягнули на "Будучности Нації." І саме тому, що ми були такі чемні супроти Вас, висилаючи газетку без грошей, просимо Вас також бути чемними супроти своєї газетки, і прислати як залеглість так і передплату на БНації. Якщо Ви це зробите, то заощадите нам час і гроші, які требаби видати на висилку листів.

Всі відділи БУК-а також обовязково згідно зо статутом, вже в місяці грудні повинні відбути річні збори; написати до Редакції про свою працю в відділі на адресу:

Rev. Ihor Spytkowsky, 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Таку саму копію, а головно про склад Вашого заряду треба вислати до ділого Секретаря:

Mr. Julian Kraus, 2051 Halifax St., Regina, Sask.

Гроші заслати до

Mr. D. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Остаємо з пошаною,
Управа Б.Н.

БЕЗ ДОЗВОЛУ УРЯДУ НЕ МОЖНА РІЗАТИ СКОТА НА ПРОДАЖ

Нове розпорядження уряду каже, що по 1 січня 1943 ніхто без окремого на це дозволу уряду не сміє "вести різні або різати скот, або казати різати скот для себе, якщо мясо з того різання є призначене на продаж або продане, свіже, заморожене чи перероблене." Вільно однак різати для свого тільки власного ужитку.

Це буде мати особливі наслідки для наших фармерів, котрі повинні знати про це розпорядження і переказати другим, щоби часом не наразити себе на клопоти. Копи хочуть продавати мясо, мусять наперед дістати дозвіл від уряду на заріз.

ГОЛОС НЕ ЙОГО СИНА

Німці заповіли на радіо, що буде говорити син одного з британських міністрів, не абияка сензація.

В даний час заповідач сказав, що це буде говорити Джан Амері, син британського секретаря стану для Індії. І почувся голос, що говорив проти жидів і комуністів, та заповів, що союзники негодні виграти цеї війни. Він також взивав англійський нарід "стримати війну" проти Німеччини.

В Льондоні слухав того всього міністер Амері і сказав так: "Голос не звучав так, як мого сина, ані зміст. Я більше нічого не маю сказати."

Даний заповідач з Німеччини сказав, що промовець буде говорити зовсім "зі свого власного хотіння і на своє власне бажання." А німці не беруть відповідальности за то, що він скаже.

Молодий Амері дійсно був в полудневій Франції на пікуванню легких, бо там тепло і соняшно, коли німці заняли полудневу Францію. Що дальше з ним сталося, не знати.

ЗАЗИВ ДО УКРАЇНСЬКИХ ПАРТИЗАН

Видно, що роки 1918-23 знова повторяються і ціла Україна

"Зоря рання—
"повстання, повстання, повстання..."

сказатиб словами нашого поета Бабія.

Ось німецький намісник Волині видав заклик до українських партизан, щоб зложили зброю і це має бути "останний заклик." Після нього вже помилування не буде. Німці дають партизанам нагоду зложити зброю і "заробляти собі на життя чесною працею."

НАУКА І ВІРА В ПОВНІЙ ЗГОДІ

Директор американської розкопної комісії в Палестині, др. Нелсон Глік, сказав оноді на зібранню учених, що всі відкриття і розкопки в Палестині до найменших навіть подробиць потверджують заподання Біблії.

Американські війська ідуть побідним ходом через джунглі Нової Гвінеї. По обох боках дороги полишені і розбиті японські човги. Бої тепер ведуть за Буну, котру японці сильно укріпили і котра є їхнім останним захистом в Папуї—над морем. Японцям вдалося мимо тяжких страт довезти і висадити на беріг нові війська на поміч останкам в Буні.

"Я найшов, що старовинні відкриття або в подробицях годяться або потверджують важність історичних заподань в Біблії."

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

Антін Романюк з Сокаля, Саск. .... $1.00.

Збірка п. Р. Бенрота на заклик о. Горошка в Самбург, Саск. ..... $7.00.

о. Н. Кушнірик цілорічну передплату для п. Йос. Зальопаного .... $1.00— що особливо варта відмітити і поручити всім нашим щирим і зичливим прихильникам для наслідування з нагоди Різдва, уродин, імёнин, чи подібних нагод. Дарунок мінеться і забудеться, коли він даний іншим робом; дарунок в часописі є сталим гостем на цілий рік і милим гостем для всіх.

— ДОПИСИ —

Самбург, Саск.— Поминальна Служба Божа по бл. п. Параскевії Шкляр.

День 4 листопада буде памятним для родини Шкляр. Покійна Параскевія походила з села Чортовец, повіт Городенка. Прибула до Канади в 1906 р. і з мужом поселилася на фармі в околиці Самбург, Саск.— около 26 миль на схід від Принц Альберт. Прожила з мужом 30 років. За той час обоє придбали гарне майно. В 48 р. життя захорїла і пролежала в Санаторії в Принц Альберт 8 місяців— померла в 49 році життя. Була щирою грекокатоличкою. Дала своїм дітям релігійне і народне виховання. По-

кійна часто приступала до сповіди і св. Тайн, і зі спокійною совістю попрощала цей світ. Лишила мужа і 6 дітий — трох синів і три доньки. Всі подружені і всі фармерують в цій околиці, крім наймолодшої доньки Филипки, що виїхала до Торонта і там віддалася за п. Д. М. Мельничука. Якраз цього року приїхала відвідати свого тата, маму, сестер і братів. Так піддали думку, що булоб добре попросити нашого о. пароха о поминальне богослуження за дорогу маму. 4 листопада була відправа і всі зійшлися до церкви. Правив о. Горошко в жалібнім фелоні, а дякував старенький п. Святенький з Принц Альберт, котрого дзвінкий голос мило звучав в церкві. Дай Боже, щоб той голос співав для нас многі літа. По богослуженню був обід в домі мужа покійної, а при кінці обіду о. Горошко згадав про наш обовязок помогти українській католицькій пресі. Присутні щиро відгукнулися на слова отця і жертвували, як слідує: По $1.00: о. Горошко, п. М. Трач, В. Шкляр, І. Шкляр, П. Шкляр, Д. Стратійчук, пані Ф. Мельничук, п. Бенрот— по 50ц.: п. Святенький, С. Шкляр, І. Олексюк, І. Бергич, Б. Б. Бергич, П. Олексюк, Ф. Войціховський,— по 30ц.: Ф. Трач— по 25ц.: М. Шкляр, І. Адамко, пані К. Романчак, А. Трач, К. Ратчук, П. Шкляр, К. Шкляр, М. Олексюк, А. Бенрот— 10ц.: п. Ст. Шкляр, разом $14.15. З того призначено $7. на БНації.

Всім жертводавцям сердечна подяка і о. Горошку, що ревно трудиться для нашої преси і чинить її богато добра.

Роман Бенрот,
Факсфорд, Саск.

ЖЕРТВИ НА СИРОТИ В АЙТУНІ

Найсердечнійшу подяку складають Сестри з **Сиротинця св. Анни в Айтуні** слідуючим добродіям:

На панахиді за полеглих воїнів в Кизеві, Саск. зібрано $5.40. До цеї жертви заохотив кількома словами **впр. о. Н. Копаківський ЧНІ.**

За заохотою **впр. о. С. Шевчука ЧСВВ** зібрано в церкві св. Духа на Пойнт С. Чарльс **в Монтреалі** підчас листопадової панахиди жертву на сироти в сумі $20.

Впр. о. А. Роборецький прислав чек на $20, як жертву від Союза Укр. Брацтв при парохії св. Йосафата на Френклин еве., в **Торонті** з нагоди їх з'їзду.

Сестриці в парохії Шіго, Саск., переслали через руки впр. о. Дм. Гаврилюка ЧНІ. $5. Подібно Брат Василій Тріска ЧСВВ з Вегревіл переслав жертву $5 в цім намірению, щоби діти молилися о ласку витревання для нього в Чині.

Панночка Геня Піскор з Винипегу жертвувала $1 на солодощі для сиріт. Панство Черевик з Норквей, Саск., прислали для сиріт більшу скількість мяса.

Нехай Господь благословить всіх жертводавців обильними ласками!

Сестри Служебниці.

МИХАЙЛО ГОЛИНСЬКИЙ У ЙОРКТОНІ

У своїй концертовій подорожі по Канаді, вельми шановний мистець М. Голинський при кінці листопада ц.р. загостив до Йорктону.

На просьбу Команди Летунства, 23. листопада співав артист для летунів, їх родин і запрошених гостей. Співав мистець Голинський без винагороди, бажаючи упримнити лиш канадійським летунам військові труди та додати їм більшої охоти до праці при обороні Канади й Імперії.

В середу, 25. листопада співав артист в театрі "Принсес" для українців міста Йорктону. Концерт Голинського відбувся дуже гарно. Його милим, багатим і вібруючим голосом слухачі були прямо захоплені. Вражіння концерту остало велике.

В четвер 26. листопада М. Голинський гостив в монастирі оо. Редемптористів, а опісля відвідав українські католицькі школи: Колегію св. Йосифа й Інститут Пресвятого Серця Христового.

Тогож дня вечером в честь артиста М. Голинського відбувся бенкет в Йорктон готелі. Господарем бенкету був Впр. о. Ст. Бахталовський, Візитатор оо. Редемптористів. В часі гостини виголошено 11 промов в честь артиста і сама гостина дуже гарно відбулася. При кінці бенкету промовив сам мистець М. Голинський, дякуючи комітетові за уладження сеї гостини, заявив, що в Йорктоні пережив одну з найкращих хвилин свого життя.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(7)

Вона видалась мені в тій хвилині такою обридливою відьмою, що я плюнув і пішов геть. Я не мав потреби довго роздумувати над тою розмовою. Тут очевидно був якийсь підступ, якісь заміри недобрі. Але проти кого вони були вимірені, чи проти мене, чи проти Тетяни? Я каявся в душі, що переходив кілька разів вулицею повз Гаврилове обійстя і, що правда, стріляв очима, чи не побачу де там його дочки. Та від сього часу зовсім перестав тудою ходити.

* * *

Моє мешкання, себто школа, стояло по самій середині села, на узгірії. Село тягнулося в формі півмісяця вздовж невеличкої річки, що бігла серед зелених лугів геть далеко на південь до Дністра і з вікон моєї кімнати було дуже добре видно головну вулицю, котру —не знати чого, називають там "ринком," враз з рухом, який панував на тій вулиці. В долині було видно селянські загороди, а ще далі виднілись зелені луги й річка з купками ліз та вільшини по берегах.

По другий бік школи був свобідний простір, там не було жадних хат, лиш лагідно підіймався досить високий, може на дві верстви завдовжки, горб— так звана "громадська гора." На похилості тої гори від села було громадське пасовисько, а хребет її вкривав громадський ліс. Вздовж гори переходила дорога. По один бік тої дороги росла гущавина, зруб, а подругий, від пасовиська, росла груба дубина, там далі березина, а за березиною тягнулись поля. Не дуже великий був той громадський ліс, однак громада ним, як і самою горою, вельма дорожила й гордилася. Колись, ще не за дуже давних часів, хотів двір відібрати в громади тую гору за лісом й вживав для того всяких способів, спровадив навіть військо, але громада вперлась, уміла постояти за своє діло і виграла справу. Тимто по нинішний день кождий чоловік, навіть мала дитина з гордощами поглядає на гору й на ліс та каже: Се наша громадська гора...

І власне та громадська гора була для мене улюбленим місцем на проходи, Я ще до сього часу мило про неї згадую й чую жаль по її втраті. Мій Боже! Скільки то разів я мірив її кроками, скільки молодечих мрій лишав я на тій горі! Мало не щодня по скінченню науки в школі йшов я на гору, нераз бавився на ній до пізного вечора й доперва, коли білолиций високо світив на небі, вертав я до моєї самотної кімнати. За кождим разом находив я в такій проходці нову втіху. Піду бувало в день, ходжу по зеленій мураві, по лагідній похилості гори, виберу собі догідне місце, сяду з книжкою в руці і любо мені читати, любо слухати, як здалека жибонять малі дітки пастушки, як десь далеко під горою кричать вівці, як порскають тут і там попутані коні, гризучи зелену мураву. Коли наскучиться читання, відкладаю книжку набік, запалюю папроску, кидаюсь на мураву й обперши голову на руки, дивлюсь на веселу панораму нив, що тягнуться і губляться в долині, по противній стороні гори, дивлюся на сине небо, слідкую за білими хмарами, що пересуваються по небі, чую себе безжурним, вільним та, пускаючи синий димок крізь зуби, підспівую собі стихи дольче фар нєнте. Іншим разом іду в ліс, у дубину, і слухаю, як столітні дуби ведуть між собою тиху розмову; часом зайду аж на другий кінець лісу в березину, в гнучку плакучу березину. А коли красного погідного вечора викотиться місяць, мов діжа, коли цілий світ обіллє своїм лагідним срібним сяєвом— що за чари, що за краса! Чи повірите мені, що я на тій горі пробував навіть вірші складати?

(Далі буде).

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

NON SERVIAM! (I WILL NOT OBEY)

Do not fret, dear Reader. Father NICK is still in Canada and has not gone to India in order to join Gandi's group so famous for their "civil-disobedience policy." Nowadays we hear often about war, massacres, blood, wholesale murders and ultimatums. We are quite accustomed to those words. However, do we ever stop and think about the "WAR" which began at the beginning of Creation, when Lucifer, the handsomest of angels and archangels, sent God his blasphemous ultimatum of "Non Serviam"! "I will not obey!" That war is not bloody but really a spiritual and moral one, a war of SIN, that of a simple creature revolting vs. its Creator. It was and still is terrible in its abominable consequences. Satan had, has and unfortunately will always have followers and amongst them are some men of this world. This is but another of the many facts which provoke the necessity of Catholic Action, of groups which will live up to the noble and holy principles of our religion, which will fight against the Power of Hell and its human agents or slaves.

We now must struggle against the Systems which want to murder Christianity, unmask them always without fear and strike at their hearts if they have any. Let us respect persons but let us be merciless with the spiritually murderous doctrines they preach for their own selfish interests. Let us never forget that the common masses can often be easily fooled. This should never be out lot.

We should follow the exampe of Catholics of other rites. As to films which undermine and ridicule our sacred institutions and books or magazines which are lewd or really obscene, let us follow in the steps of the "American Legion of Decency." Our Youth Herald should publish a list of condemned films and magazines in order that we will not be given an occasion of sin. Do not forget here that a person can sin by desire or thought and not only by act as a lot of our old folks still believe.

As Catholics, we should be able to counterbalance the influence of some teachers who scandalize our youngsters, "murder in the class-room," that is what I call it.

The modern world, so it seems, has overturned the hierarchy of the value of things. We have more pity over an animal than over a human being. Yes, there is in every town or locality a society for the prevention of cruelty to poor animals, but every one closes his eyes before the moral and spiritual cruelty done to innocent souls by anti-Christian films, magazines, advertisements, paintings etc. It truly is ridiculous to see that even the most simple of products are often advertised through nakedness and immorality. Ridiculous it is but pitiful... what responsibility!... what scandal!

We do not like all this but we do nothing to erase it. Are the sons of Darkness more powerful than we?

Even some Catholics by their bad conduct help this realm of Evil. Their religion is but a mask for them, a kind of a dress or suit they put on to go to church (when they do go). They do more harm to our Church than good. It would have been better if they were never born. They are the material wanted by our enemies. A trifle will turn them vs. their Church, and believe you me, there is no one worse than a fallen-away Catholic who joins the too active forces of the Anti-Christ. The latter, incidentally, is (so I was taught) not a person but a spirit of evil, a system, etc.

This is not a pessimistic but rather a realistic view of our world. Let us then pray that a peace-treaty will be signed between humanity and God who is ready to forget all our sins. Now, do you see where Catholic Action comes in? I hope you do.

FATHER NICK.

ПОЧИНАЄМО НОВИЙ СЕЗОН ПРАЦІ!

Звичайно так буває, що всі наші товариства починають активну працю з початком осінніх днів. Так само наші відділи УКЮ з початком осени починають жваві шу діяльність. Маємо надію, що так само буде цього року. Запал до праці і послух для проводу запевнять нам більші успіхи і вижають нашу жертвенність та самопосвяту.

Наші ряди часто меншають тому, що многі юнаки вступають до війська. Однак це не значить, що ми маліємо. Приходять нові, молодші члени. Де хлопців мало, там дівчата повинні перебрати почин праці. Підчас війни в многих ділянках праці жінки заступили мужчин. Так само наші українські католицькі дівчата будуть вповні відповідними заступити місця мужчин в організаційній праці.

Деякі думають, що тепер у военному часі не треба вести ніякої праці. Ми з тим ніколи не погодимось. Якраз ціллю нашої організації і всього членства є **тепер, підчас війни, найбільше працювати.** Мусимо доложити всіх зусиль, щоб наша молодь належала до УКЮ. Лише тим шляхом наповнимо серця молоді любовю до Бога, до своєї Церкви та до свого народу. Отже нам треба праці, богато праці!

Ціллю організації є гуртувати кругом себе як найбільше однодумців. Ми хотіли бачити УКЮ найсильнійшою та найбільшою молодечою організацією в Канаді. Треба нашій молоді вступати до своєї організації та творити відділи УКЮ. Організація без членів мало вартує. Нам треба много членів, треба згуртувати українську католицьку молодь— характерну, віруючу, працьовиту!

Ми апелюємо до своєї нашої молоді організуватись у відділах УКЮ! Апелюємо до всіх наших членів, щоб приєднували нових членів. Молодь, що бажає мати відділ УКЮ, нехай напише до Головного Заряду, а ми поможемо такий відділ зорганізувати. Замало є однак відділ зорганізувати, вибрати заряд, зробити кілька танців і заспати... Члени УКЮ повинні проявити діяльність на кождім кроці. В літну пору мотодь на фармах не має богато нагод до праці в організації. Однак тепер надходять зимові дні і є нагода доказати свою діяльність. Часу є досить. Треба лише хотіння і доброї волі, добрих ініціяторів, щоби працю у відділі повести як слід. Часом молодь зимою прямо марнує час, як приміром на гру в карти. Чому не посвятити свій час для добра організації, що веде нас до кращого майбутнього?!

(Далі буде).

о. А. Цимбалістий

Це наповняє щораз більшою журбою серця батьків, материй і нас всіх. Нині часто можна почути нарікання та запити: Що з того дальше буде, як Господь Бог це не перемінить?

Таке нарікання то лише доказ нашої безрадности і безнадійности, та нашого— вибачайте за слово— духового лінивства, на яке сильно недомагає загал нашого народу на всіх ділянках церковного і народнього життя.

Час застановитися, як позбутися того лиха, яке нам загрожує, та покликати до життя певні чинники, щоби зарадити нашим недомаганням. Отже зробім короткий перегляд, як наша молодь виростає тут в Канаді, а насамперед застановімся над сим, хто є покликаний до виховання нашої молоді? Загально відомим є, що до того в першій мірі покликана **родина,** себто родичі дітий. Ту працю доповнюють дальше **школа і Церква,** а вкінці ціла суспільність, значить **окруження,** в якім обертається і ви-

ростає наша молодь.

Як сповняє свою задачу родина? Вона має класти головні підвалини цілого виховання. Можна поділити наших людей на три кляси:

а) Хліборобів,

б) Робітників, себто людий, що денним зарібком удержують себе і родину —

в) Професіоналістів, себто людий дуже малої групи, що мають певне вільне званння.

Життя малих хліборобів і низько плачених робітників в місті не е легке. Всі ці родини часто терплять недостаток, а всі члени такої родини, батько, матір, а навіть малі діти, ще недоростки, мусять працювати на спільний прожиток. Чи така родина може дати яке виховання своїм дітям? Їхні діти, то діти праці, діти вулиці, часто без душевного і тілесного корму.

Глянькмо на життя наших малих фармарів. В зимі всі сидять в хаті накупі, сваряться і кленуть, задля недостатку і нудьги.

(Далі буде).

НАМ ПОТРІБНО ФОНДІВ

Нераз члени УКЮ питають, чому наш правильник вимагає, щоби відділи платили 40% з членських вкладок та 10% з річного доходу до Головного Заряду? Многі члени і заряди відділів дивуються, чому Головний Заряд потребує фондів.

Знаним фактом е, що кожда організація вимагає фондів від своїх членів. Так само УКЮ потребує фондів, щоби ширити свою ідеольогію та реалізувати свої цілі.

Проводом УКЮ е Головний Заряд, котрий щорічно вибирається на з'їзді. **Всі члени Головного Заряду працюють безплатно, без жадної винагороди.** Однак Головний Заряд потребує фондів, щоби тримати звязь з істнуючими відділами та творити нові. Коли фондів не буде, то ми, члени того Заряду, не будемо в спромозі виконати наші обовязки для організації.

Наша організація потребує організатора, котрий поїхавби до нашої молоді, зорганізуваби її, підкріпив на дусі та подав вказівки для дальшої праці. Нераз відділи нарікають, що УКЮ не має організатора, однак своєї вкладки до централі не присилають. Якщо всі ми хочемо, щоб ГЗаряд гідно сповняв свої обовязки, то так само відділи і члени мають свої обовязки для ГЗаряду.

Члени ГЗаряду свідомі, що справи нашої організації можна в будучині повести о много краще як дотепер. Однак на це треба також грошей. Треба вислати нераз обіжники та вказівки для відділів— однак фінанси на це не позваляють. В цім случаю требаби покрити кошти мімеографу, паперу, почти. Колиб ми виконали наші грошеві обовязки всі як слід, тоді це все булоб можливе і наша праця пішлаб на більші розміри.

ГЗаряд працює і то щиро працює. Однак нам потрібно заохоти до дальшої праці. Тої заохоти ми бажаємо не лишень від молоді, **але і від старших.** Якщо по вашій думці ГЗаряд заслугує на попертя, то **дайте те попертя!** Якщо ви думаєте, що ГЗаряд працює для добра української молоді, щоби ту молодь виховати під оглядом релігійним, культурним, національним і суспільним, та фізичним, то просимо вас, **дайте це нам до пізнання!** Докажіть, що ви цінитє нашу працю.

На цім місці звертаємося до всіх відділів УКЮ з просьбою о грошеву поміч. Висилайте свої вкладки на час і тим чином прискоріть добру працю нашої організації. **Присилайте свої датки на організаційний фонд УКЮ.**

За ГЗаряд УКЮ
Мирослав Голота.

Панство П. Божик з женою

ГОЛОВА УКЮ МАНІТОБИ ОЖЕНИВСЯ

Полікарп Божик, голова УКЮ Манітоби вступив в подружий стан з панною Катериною Петришин дня 22 жовтня 1942 в церкві оо. Василіян у Вінніпегу. Обряд вінчання довершили його батько, о. каноник П. Божик в сослуженні свого сина о. Володимира Божика. Потім було весільне приняття в сальонах цукорні Пікарді на Бродвей.

Молоді подруги живуть в краснім домі ч. 423 Гарліс ave. Полікарп працює як писар у воєннім промислі в Трансконі. Давніше скінчив колегію св. Павла у Вінніпегу, українські науки побирав в школі ім. о. Маркіяна Шашкевича. Військовий вишкіл відбув у відділі вінніпегської легкої піхоти і дістав почесне звільнення.

GEMS OF WISDOM

(Collected by Rev. Father N. Kushniryk, STL.)

1. "A wise man will make more opportunities than he finds." (Bacon).

2. "Our mission is to help, not to hurt men." (Father Nick).

3. "Tears are the noble language of the eyes." (Herrick).

4. "Truth, wisdom, love, seek reasons; malice only seeks causes." (Lavater).

5. "What is often called indolence is in fact the unconscious consciousness of incapacity." (H. C. Robinson).

6. "There is no impossibility to him who stands prepared to conquer every hasard; the fearful are the failing."

7. "He who knows how to pray well, knows how to live rightly." (St. Augustine).

8. "Hands lifted towards Heaven destroy more enemies than the divisions that wage war." (Bossuet).

9. "The mere lapse of years is not life. To eat, to drink, and sleep—to be exposed to darkness and light— to pace round in the mill of habit, and turn thought into an implement of trade— this is not life—knowledge, truth, love, beauty, goodness, faith, alone can give vitality to the mechanism of existence." (Martineau).

10. "The next time you hear a fellow complaining, try the scheme of encouraging him. Tell him of all the things you can think of that he should be thankful for; and the conference will break up in his feeling foolish and your being bigger. It is a selfish plan, but it works great." (V. A.).

11. "Humanity has always slain or persecuted those who have disturbed this selfish repose of hers. She only improves in spite of herself, and the only progress which she desires is an increase of enjoyments. All advances in justice, in morality, in holiness have been imposed upon or forced from her by some noble violence. Sacrifice, which is the passion of great souls has never been the law of societies." (Amiel).

LEGION OF DECENCY

..Class A—Section 1—For General Patronage:
Boston Blackie Goes Hollywood
Who Done It?
Flying Fortress.
Main in the Trunk.
Stand By, All Networks.
Riding Through Neveda.
Outlaws of Pine Ridge.
Class A.— Section 2—For Adults:
Wrecking Crew.
Class B.—Objectionable in Part:
I Married a Witch.
My Heart Belongs to Daddy.

Пів на пів

Один жид робив ковбаси і продавав з тим, що це ковбаси з курок. Люди купували. Але хтось там купив, скоштував і обурився.

—Як, то е ковбаса з курячого мяса? Я тут не бачу, ані не находжу жадного курячого кусника?

- Ну, ну, я вам зараз докажу, що то е курки... То е так, пів на пів.

—Що то значить, пів на пів?

- Ну, то е так. Одна корова і одна курка, то е пів на пів.

INTRODUCTION

The Committee of the Ukrainian Catholic Youth League of Manitoba is endebted to Father Kushniryk for the following questionaire, the purpose of which is to make known to what extent our young people are organized. The Committee requests that the Youth of every Catholic Parish (whether organised or not) co-operate by filling out this questionaire under the guidance of their parish priest at the earliest possible date, and mailing it to:

Secretary, Ukrainian Catholic Youth League,
815 Redwood Avenue, Winnipeg, Man.

- - - - -

QUESTIONAIRE

(A) Do you think that our Catholic Youth, now, more than ever, needs to be strongly organized?...

(B) a) Is the Youth of your Parish organized? ..... If so, give the name of the Club.....

name of its President ..... age....
name of vice-president ..... age....
name of Secretary ..... age....
name of Treasurer ..... age....
Also names of other members of your committee,

b) Number of members in your club ..... Girls ..... Boys.....

c) Do you use any application form for new members? .....

d) Do you charge any fee?..... Amount?....

e) Do you try to attract new members? .....

f) How often do you hold meetings? .....

g) Do you prepare an interesting program for each meeting? .....

h) Do you already receive the YOUTH HERALD? (The Future of the Nation).

i) What suggestions have you for our paper to keep up the interest of our Youth? .....

j) Would you help by sending in articles written by your members? .....

(C) Is your club a branch of the Ukrainian Catholic Brotherhood?..... or any other Catholic organizations? ..... Frankly, what do you think of the Ukrainian Catholic Brotherhood? .....

(D) Since there is strength in union, would your Youth consider affiliation with the already existing Ukrainian Catholic Youth League in Manitoba?...

(E) Are you acquainted with such as the following:

(a) Study groups? ..... What type of study groups do you have in your district? .....

(b) Radio Forums? .....

(c) Pastoral letters of the Popes on Social Problems? .....

(d) Catholic Antigonish Movement? .....

(e) Christian Corporation on Love and Justice? ..... Are you (as a group) interested in improving your living conditions? .....

Do any of your members belong to unions such as are found in places of employment? .....

(F) Do you practice public speaking? .....

Do you have debates? .....

Do you have lectures? .....

(b) Do any of your members collect current events on social, national or religious matters? ....

(c) Would you be interested in a circulating library? .....

(G) Do you take part in sports? ..... Skating?..... Tennis?..... Ping Pong?..... Volley Ball?.... Basketball?.... Physical Training?.....

(b) Do you have Field Days and Carnivals? ...

(H) a) Do you feel that you need to know more about Catholic Action:

1. in order to meet criticism? .....

2. in order to live the life of a practical Christian? .....

(b) Would a Central Question Box answered in the Youth Herald be of help? .....

(c) Do you devote part of your meetings to religious discussions? .....

(d) Do you understand and appreciate the various symbols and ritual of our Church Services?...

(e) Do you try by Christian example to bring back to the Catholic Church those who have fallen away? .....

(f) Are you a strong enough Catholic to mix freely with non-Catholics without endangering your own faith? .....

(g) Do the senior members of your club help to teach Catechism to children? .....

(h) Cannot the girls in districts where there are few boys be real social and religious leaders of our fine Youth? .....

Why cannot they keep our social, national and religious banners flying high until the boys come home again? .....

- - - - -

NOTE.—In everything let us be practical. Let us put a stress on all the aspects of life but always safeguard the hierarchy of the real values of things.

КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ 1-го ЛИСТОПАДА В ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Наша околиця віддавала поклін героям впавшим за волю України в дні 29-го листопада. Сього дня, в неділю, відбувся гарний концерт в парохіяльній салі при церкві. Пресв. Евхаристії. Концерт приготовили, з рамени Читальні ім. Т. Шевченка, Преподобні Сестри Служебниці Наталія і Сенклітікія. Саля була заповнена по береги старшими людьми і молоддю. При фортепіяні була пані А. Козоріз, гостей від Читальні привитав Ю. Лихач. Програма концерту слідувала:

1. О Канадо відспівали Діти Рідної Школи
2. Вступне слово, виголосила А. Гриців
3. Панна О. Головчук відограла на гармоній і відспівала дві пісні: "Їхав стрілець на вінонську" і "Мама."
4. Деж тая слава—Діти Р. Школи
5. І в мене був свій рідний край— віддеклямувала К. Питель.
6. Пісня "Коло гаю' в виконанні старших дівчат
7. Смерть офіцера— одноактівка, в виконанні А. Лесика, В. Різняк, В. Грицива
8. Україна в неволі— живий образ і вірш Тим, що лягли в боротьбі— А. Гриців
9. Вільна Україна— живий образ
10. Святочний реферат виголосив о. Шпитковський
11. Вправи малих дівчат
12. Е. Дирик віддеклямувала: Рідне земле
13. Де Дніпро наш— відспівали Діти Р. Школи
14. Мала українка— деклямація, Марта Питель
15. Поставали козаченьки— пісня, малі дівчата
16. Гітарове сольо: С. Галібчук
17. Стрільцем бим бути рад— відспівали старші дівчата.

Ще не вмерла Україна. Боже щасти йому.

ПРИМІР ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

Дня 16. листопада ц.р. членкині жіноч. тов. української католицької парохії в Шіго (Паркервю) відбували свій річний мітінг. Хоч тут тільки маленька громадка наших вірних і членкинь має товариство не богато більше понад десятку, то все таки товариство рухалось підчас року, зробило невеличкий дохід, а з того доходу постановили на внесок скарбнички п. Доні Козакевич уділити 5 долярів на Сиротинець в Айтуні, що й зробили і гроші о. Д. Гаврилюкові ЧНІ. передали. А що ця громадка задуже віддалена від станції і Сестрам з Йорктону не наручно до них їздити на осінну колекту, то председініця товариства п. Доня Шевчук заповіла всім, що вона сама тою колектою займеться і Сестрам до Йорктону вишле. Коли місцевий БУК за заохотою свого отця організатора постановив цього року післати свій шер 25 долярів на розбудову нашої бурси в Саскатуні, тоді сестриці вряз із БУК-ом уладили на св. Михаїла вечерок, щоб бажану квоту зібрати. Коротко— щира, добра воля, це відзнака церковних сестриць в Шіго (Паркервю). Справді як ми інакше стоялиби в Канаді, колиб у всіх церковних громадах були такі сестриці.

ТИНДАЛ, МАН.

Наша гр. католицька громада невелика числом, та все можна зачислити її до діяльних громад.

З весною розбудували ми свою церкву, яка майже на укінченню, це завдяки нашим жертвенним парохіянам.

Маємо парохіяльну залю, в якій відбуваємо свої підприємства.

Заряд парохії рухливий, що дбає про розвиток церкви після своїх змог.

Маємо ново-прибувшого пароха Всеч. о. Чижа, який є люблений своїми вірними.

Хор церковний співає кожне Богослужения під орудою місцевого п. Мороза.

Віримо, що праця піде в нас повною ходою, в злуці з нашими провідними силами.

Не менше працює в нас сестринство, яке старається о прикрасу Храму Божого.

К. Боднарчук,
церк. писар.

КОНЦЕРТ М. ГОЛИНСЬКОГО В ВРОКСТОН, САСК.

28 листопада ц.р. відбувся з великим успіхом концерт М. Голинського. Простору Читальню Просвіти вщерть заповнили українці міста і сусідних місцевостей. Між присутними були з **Роблин, Ман., оо. Редемптористи:** Впр. о. Ігумен Ст. Ів. Шавель, Пр. о. Йосиф Корба і Й. Форнальчик.

Редагує Іван Новосад
учитель.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Діти,

Вуйко Трохим Вас не забув і хоча не має часу приготовити много матеріялу для Вашої Сторінки, то напише де е.

Я е в Шайльо і тут нам добре. Ми приміщені в новітнім будинку з такими самими вигодами, як у Виннипегу. Я е тепер занятий досить, бо мене вибрали председателем Забавого Комітету нашої сотні. В цім самім комітеті ще е другі учителі українці католики і двох англійців. Наших українських хлопців е всюди дуже богато і вони здібні. Моїм завданням е показати, що наші хлопці е дійсно активні та здібні. При Божій помочі вірю, що зможу цего доконати.

Тішить мене, що е досить наших хлопців, а найбільше з Саскачевану, що е католиками і не встидаються своеї релігії та віри.

Лицарі Колюмба мають дуже гарний будинок і дуже чистий. Тут е гарна капличка, столи та папір до писання листів, много добрих книжок і часописів. Тут е також наша "Будучність Нації" і "Голос Спасителя."

Я сподіюся більше написати до Вас з Новим Роком.

А тепер кінчу і щиро здоровлю,

Вуйко Трохим.

Від всіх наших добрих дітий

ЛИСТ ДО ВУЙКА ТРОХИМА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий наш Вуйку Трохиме,

Ми дуже втішилися Вашим листом.

А ще більше тим, що Ви на нас не позабували і навіть при війську найшли час до нас написати. Ми Вам за це дуже красно дякуємо і будемо молитися за Ваше здоровля і Ваш військовий успіх.

Ми також тішимося, що там е много наших хлопців. Вони е добрими хлопцями для Бога, Церкви і народу. Тому вони ніколи не будуть встидатися свого і ми за них також будемо молитися.

А Ви Вуйку помоліться за нас всіх, українських дітий в нашій вільній Канаді, за котру Ви тепер боретеся, щоби ми були добрі і гідні та виросли Вам всім на славу Божу і честь.

Ми Вас дуже щиро здоровимо, Вуйку Трохиме,

Ваші Діти з "Діточої Сторінки."

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ НИКОЛАЙ

І знову, з зоряних небес
стежками молочними
святий приїхав Николай
з ангелами малими.

І знов даруночки свої
розвозять саночками,
ангелики витаються
з малими діточками.

Дітвора втішно гомонить,
ангеликів витає,
а чудотворець Николай
дітий благословляє.

СВЯТИЙ НИКОЛАЙ І НАЙМОЛОДШИЙ АНГЕЛИК

Стояли санки, запряжені парою прудконогих ренів, готові до дороги. Ангели зносили на ті санки всякі дарунки. А збоку стояло одно мале ангелятко і якось сумно споглядало на весь той рух. Воно також малоб охоту помогти в праці, але старші відсували його на бік, бо воно ще не вміло много помогти.

Воно доперва кілька тижнів як прийшло до неба і навіть крилець ще добрих не мало. Та все таки йому було прикро стояти збоку і тільки на все дивитись.

За якусь хвилину надійшов св. Николай подивитись, як іде робота. Він був вже одягнений до далекої дороги на землю. У важких грубих чоботях, у теплому кожусі і у футряній шапці. Виглядав досить грізно, але як було глянути на його лице,— то зараз було пізнати, що це сердечний добряга. Мале ангелятко відчуло ту доброту. Воно пригорнулось до святого і він погладив його по головці.

Небавком все було готове до дороги. Святий сів у сани, приязно кивнув рукою ангелам на прощання і сани пошуміли в хмарах.

Мале ангелятко довго дивилось за святим Николаєм і не переставало дивитися навіть тоді, коли інші ангели пішли до раю, щоби відпочити по нелегкій праці. Ангелятко дивилось з неба на землю і бачило, який на землі холод, зима і завія. І стало йому жаль святого Николая, котрий з далекого затишного неба поїхав на студену землю, щоби щедро обдарувати людських дітий. І задумалось ангелятко, який то дарунок дати для святого Никлоая, коли він верне до неба...

\- - - - -

Який дарунок?— Ви цікаві знати, заждіть до слідуючого числа.

ВАСИЛУНЬКА БАЧИТЬ СЕНТИ

Ялинка убрана та освічена, хата удекорована—це Святий Вечір у Василуньковім домі.

Всі веселі засідають до вечері. По вечері колядують— а потім Василунька з сестрою шукають оріхів у сіні під столом

По якімсь часі усі кладуться спати— так усі лягають, але не всі засипляють. Василунька не спить, бо сьогодні він постановив чекати і подивитись який то Сенти Клаз виглядає.

Василункова постіль знаходилася нагорі, на другому поверсі, отож трохи і нестримно буде йому тут чекати.

Чекав, аж усі вже хропіли—поснули, а тоді потихеньки зліз з постелі та сів собі на сходи, звідки добре йому було дивитися на комин, котрим Сенти Клаз мав прийти. Чекав, чекав— аж нараз— стук, стук—дзінь—дзелень! — Ах вже Він іде!

Сь—ш—сь—ш... просунувся Сенти Клаз через комин та виліз на хату і став коло ялинки.

Який той Сенти Клаз грубий, а ніс який у него червоний!

Оглянувся довкола але Василуньки не видів. Запхав руку в великий жовтий мішок і зачав напихати панчохи.

Сестричці дав велику ляльку. "А що мені буде?"— подумав Василунька— запхав Сенти Клаз руку знова у мішок. Аж тут—

А пчіх!— Василунька пчихнув та покотився сходами на долину... А Сенти Клаз таки втік і Василунці нічо не лишив.

"А то що сталося— що тільки тріскоту?," — запитала мати.

"То я— я впав" - заплакав Василунька. "І Сенти Клаз втік."

"Ти що там робиш?" запиталася мати.

Тоді Василунька оповів усьо— як то він сидів на сходах— і певно заснув —а то всьо то був лиш сон.

\- - - - -

Що принесе Новий Рік Василунці?— Читайте— то подивитеся.

ЩЕ ОДИН УКРАЇНЕЦЬ В ГОНГ КОНГ

В останній лісті полонених в Гонг Конг подано імя ще одного українця з Канади— Теодора Курилюка з Райн, Саск.

СПІР ДІВЧАТ ЗА ПЛАТНЮ

Чимало дівчат з західної Канади поїхали на схід до роботи, де як кажуть агенти обіцювали їм високі платні, найменше $20 тижнево. На місці однак переконалися, що тих платень не дають, а звичайно кажуть вдоволятися з початку працею з платнею 25 центів на годину. В Киченер, Онт. дівчата по тій причині підняли крик, котрий голосним гомоном відбився по всій Канаді і для котрих навіть спроваджено окрему комісію для розсліду їх зажалень.

КОЖДИЙ ПОЛОНЕНИЙ КАНАДІЄЦЬ ДІСТАНЕ НА РІЗДВО ДАРУНОК

Повідомляють з Отави, що поробленні вже заходи, щоби кождий канадієць, який тепер є в полоні, дістав на Різдво дарунок. Це буде пакуночок, в котрім полоненим перешлють через Червоний Хрест папіроски, чоколяду, мило і інші дрібні річи. В кождім пакуночку буде різдвяна карточка з написом: Різдвяні желання від канадійського народу.

ВАЛТИНА АРЕШТУВАЛИ

Колишний організатор комуністичних ячейок по всіх пристанях світу, а потім вязень німецького Гестапо, котрий прямо чудом уникнув смерти, а вкінці засуджений на смерть большевиками і врятований також прямо чудом— моряк німець Ришард Юлій Герман Кребс, котрий прибрав собі імя Іван Валтин і під тим іменем написав сензаційну книгу про тайні червоні організації та їхню працю і про тортури в німецькім Гестапо— зістав арештований в Бетель, Кон. та інтернований до скінчення війни. По війні його відішлють цюпасом до Німеччини.

Оскільки там лицаться націсти тоді, або будуть при владі комуністи— його безспірно жде смерть.

Книга Валтина, поверх 700 сторін друку, "OUT OF THE NIGHT"— "Геть з ночі" варта, щоб її прочитати.

ЗА НАПИСАННЯ ВОЄННОЇ ІСТОРІЇ 2 ЛІТ ВЯЗНИЦІ

Американський дописувач до журналу Тайм в Ню Йорку переслав з Канади воєнну історію про заковування німецьких бранців в Бовменвил, Онт. і бунт тих бранців по тій причині. Ця новинка наробила шуму. За відкриття воєнної тайни в пресі оноді засудив його суд в Барі, Онт. на два роки кари в завішенню по причині нарушення правил про оборону Канади.

Дописувач називається Едвард Рарбоф.

ПРОГОЛОШЕНО СІМ І ПІВГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ

З Отави подають, що від 7 грудня ц.р. всіх державних службовців в Канаді обовязує новий розпорядок в справі годин праці, яка денно треває 7 і пів годин— одну годину довше, як було досі. Це розпорядження відноситься до всіх днів, крім суботи, коли праця далі треває лише 4 години.

НІМЦІ ВИВЛАСНИЛИ ПОЛЬСЬКІ ДВОРИ

ОНА з Льондону подає, що німецький губернатор в Польщі Ганс Франк проголосив, що всі польські фільварки переходять на власність німецької держави. Забрали вже маєтки князя Романа Сангушка, що походить з давного українського роду, який ополячився. Від Сангушка німці забрали вже новітний фільварок біля Тарнова.

Останні Вісти...

Стареча пенсія в Манітобі— В Альберті і в Бр. Колюмбії виплачують старцям тепер по $25 місячної платні. Це саме хочуть завести в Манітобі і в цім напрямі Інститут Сліпців поробив заходи. Преміер Брекен відповів, що він годиться на це, коли кошти того поділять між себе пів на пів провінція і муніципали, бо сама провінція негодна поповнити всіх коштів з того приводу, що річно винесуть $800,000.

Річний з'їзд манітобських муніципалів попирає це— і домагається рівної платні для сліпців та зниження старечого віку на побирання пенсії до 65 літ. Окремо з'їзд підчеркнув, що найбільше дала добровольців для армії, але має всього 4.63% воєнних контрактів, тоді коли схід дістав аж 71.75%. З'їзд домагається від правительства кращого приділу для Манітоби в ділі воєнних замовлень і розміщення воєнного промислу.

Німці арештували Яр. Стецька, а Бандера пішов в підпілля— Через Туреччину і Палестину прийшли до Ню Йорку до жидівських кол вісти про це, що німці арештували українського провідника Ярослава Стецька, котрого поляки в 1936 р. засудили у Львові на 5 літ тюрми і котрий потім з хвилиною відновлення Української Держави у Львові у вересні 1939 р., коли Польща валилася а німці ще не дійшли до Львова став премієром відновленої України. Були чутки, що потім німці вивезли Стецька. З ним разом працював Бандера, красвий провідник ОУН, котрого поляки в процесі у Варшаві 1936 р. засудили на смерть, а котрий потім з хвилиною відновлення Української Держави став на чолі тої держави. Німці знищили відновлену державу, а тепер увязнили її провідників — Бандері поталанило втечи і він стоїть на чолі українських партизанів, що борються з німцями.

Подешевіло життя в Канаді— Молоко на кварті два центи, кава 4 центи дешевша на фунті, чай 10 центів на фунті, а помаранчі в тій ціні, що були тому рік у вересні. Також воловина подешевіє. Держава натомість дає підмогу купцям, щоби лише не підносили цін. Ця підмога буде виносити яких $40 міліонів на рік, але життя подешевіє.

В окрузі Вегревил, Альта, дальше страйкують учителі в 60 школах, в котрих вчилися 1,800 учнів. Домагаються підвишки платні. Це дуже немиле явище, що тепер, коли є брак учителів, в окрузі Вегревил, де більшість податковців є українці, треба учителям одним на цілу Канаду страйкувати, бо люди негодні їм піднести заплати. **Треба ту справу чимскорше поладнати!**

Полягли за морем: Петро Станюк з Гамілтону і Володимир Ясищук з Торонта. Наші свідчать кровю свою відданність Канаді.

Колишний французький міністер Еріо, адвокат в процесі Петлюри, що так грубо виступав проти всього українського визвольного руху, **тепер сам арештований** і вивезений французькою поліцією.

Ідуть завзяті бої на цілім східнім фронті на межах України, подібно в Африці на побережу Тунісу.

Від 28 грудня ц.р. невільно тягаровикам запускатися дальше в дорогу, як 35 миль від місця свого осідку.

Ходять чутки, що **св. Отець має запротестувати отвертим** письмом до воюючих сторін **проти бомбардування мирних людей** в містах.

Для урядових цілий **проголошений мертвим** летунський старшина **Василь Малофій з Фишер Бренч,** Ман., котрий давніше там учителював і був першим з околиці, що вступив до летунів в січні 1941 р.

В лічниці Милосердія у Винипегу **померла** першого грудня по довшій недузі **бл. п. Анна Беляк,** жена Дмитра, одна з найбільше активних і доброчинних наших громадян міста, щира поширителька нашого часопису і взагалі золота душа правдивої релігійної добродійности. Вічная її память!

В промові в Ню Йорку наш преміер Мекензі Кінґ заявив, що **Канада вислала червоним самих човгів минулого року на суму $50 міліонів.** По війні не привілеї одиниць а справа людини займуть перше місце.

2 грудня **промовляв Мусоліні** довшою промовою на 81 мінут, начеб давав відповідь на зазив Чирчила до здачі Італії. Преміер Чирчил назвав його гієною, а він відповів: "що тисячу разів більше вважає її джентелменом від Чирчила, запитого алкоголем і тютюном."

"Англійська історія за минулих 300 літ є одною довгою пістою актів, гідних гієн"— так подала канадійська преса у своїх звідомленнях слова тої промови Мусоліні. Знова відповідаючи на запит Чирчила, як довго італійський нарід буде це все терпіти, сказав: "Відповідаю як найбільше торжественно—завсіди. Доки не осягнемо повної побіди." Також подав італійські воєнні страти, що після нього виносять досі 172 кораблів, 94,182 вбитих і 232,700 полонених. Знова перед радою фашистів мав сказати після звідомлень нашої преси, що нагоди бомбардування Генуї, навівши осторогу сказану Чирчилом, таке: "Колиб хто здійняв парадний сурдут з того британця, побачить примітивного варвара давнини, котрого так добре витріпав побідний Цезар." В Генуї, як подав, знищено самих будинків 11,883 і певно, що Мусоліні того дуже собі не злюбив... Але що зробити, хотів війни, має!

Дарлян утворив нове французьке правительство в північній Африці і сам перебрав на себе уряд голови держави.

Заповідають в Канаді конечність сіяння **конопель,** котрі були заборонені від серпня 1938 на основі Акту про наркотики. З сімени конопель виробляли марігуану, що є наркотиком в папіросках. Тепер однак чимраз дужче промовляють за тим, що нам треба волокон і олію, тому треба дозволити назад сіяти коноплі.

Нове всенародне обчислення з Манітоби з 1941 р. подає, що українці становлять трету числом найбільшу расову групу в цій провінції, бо 89,762 душ —в 1931 році нас було в Манітобі 73,606— а в 1936 році 86,982 душ. Наш природний приріст за 10 літ виносить понад 16,000 душ, бо приїхали з України мало. Це нас тішить, що зростаємо— треба ще подбати, щоби наші не зміняли імен, але здобували щораз то вищі становища в краю. Нам треба бодай трох інспекторів шкільних в цій провінції, бо досі на жаль нема ані одного— також більше урядників на вищих становищах воєнного промислу. Першими по числу в Манітобі є англійці— 168,917 душ, далі шотляндці 109,619— а по нас ідуть ірляндці 76,156 і французи 52,996 душ. Поляків в Манітобі є лише 36,550 душ, а росіян 6,571— жидів 18,879, румунів 1,438 душ. На цю тему ми ще напишемо більше.

УКРАЇНЕЦЬ ЛЕТУНСЬКИЙ СТАРШИНА

Подають з Отави 29 листопада ц.р., що між 29 летунами, які покінчили старшинський вишкіл в Саскатуні, старшинський степень признано також одному українцеви— В. Жданові з Гленели, Ман.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ БРАТСТВО КАНАДИ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 1 (121) ЮРКТОН, САСК., 1-го Січня, 1943 Vol. XI, No. 1 (121) YORKTON, SASK. January, 1, 1943

Христос Раждається!

СЛАВІМ ЙОГО!

Коляда на Бурсу БУК-а

Різдво! Що за радість в християнськім світі! Тим більше для дітвори, молоді. А ще в нас в українців. Всі нетерпеливо виждають Свят-вечера. Всі виждають всеродинної, великої вечері: чудесної куті, всіх дванайцять страв. Всюди понесеться радісний гомін коляд. В богатьох місцевостях вже на святий вечер йдуть з колядою. Нераз хоч і морозно, снігом мете, та колядників не стримає воно. Залюбки, йдуть, ідуть хата в хату колядують, віншують, погостяться й дальше в дорогу.—

А в досвіток все до церкви спішить. Вже по дорозі радісно поздоровляються: Христос Раждається! В церкві на великім "Повечерію" о, що за торжественний акорд— "з нами Бог разумійте язици"... Рік, річно та сильна пісня до глибини душі проймає чоловіка, і вводить нас в ту Божественну Мистерію Воплочення Божого Сина і відкуплення роду людського. "Бог Предвічний нам народився"... "Во Вифлеємі"... Ввесь народ розмолений, розстиваний, вся церква хороводом ходить. Так і вбачається розспіваних ангелів на стаєнкою, що звіщали цілому світови "Слава во вишних Богу і на земли мир, а людям доброї волі"... То і пастирям звіщено! І вони приходять, дари приносять. Вони перші з людей поклоняються і витають Боже Дитятко Ісуса!

За ними проваджені вифлеємською зорею з далекого сходу три царі з дарами: золотом, кадилом, миром приходять поклонитися Ісусові. Так з пастирями, царями, повсякчасно християнський світ спішить до вифлеємської стаєнки. Їхніми слідами, ведені живою вірою й ми скоро поспішимо, як широкий християнський світ, до своїх святинь, де зустрінемо вертеп: Дитятко Ісуса, Його Пресв. Матір, св. Йосифа, пастирів, царів тай дари: не золото, срібло, а наші щирі серця, найщиріші мольби, любов Ісусові віддамо.

А що Різдво то рідненне Свято, і як наш укр. прадідний звичай велить родина з родиною, фамілії, сусіди, знакомі будуть гоститись, колядувати, то певно що згадають про рідний Край, воєнне лихоліття, наш многострадальний укр. нарід, про наші духовні й народні установи. І хоч нема змоги помогти їм там за морем матеріяльно, то за те маємо свої потреби тут на новій землі: свої церкви, організації, Інституції, пресу то що. **Отже з певністю що й не забудемо і про нашу Бурсу БУК-а в Саскатуні! Нам потрібно і то конечно її розбудувати!**

о. П. Криворучка, ректор.

СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ МАМИ 15 ДІТЕЙ

З нагоди надходячих свят Різдва Христового і Нового Року, **АННА ВАХНА, з Стюартбурн, Ман.,** мама 15 дітей, бажає отсим послати свої, мамині, найщиріші желания, дітям, розкиненим по цілій Канаді і Америці. Мама вірить, що сі желання, приємно буде прочитати її дітям.

З глубини материнського серця, мама бажає в Різдвом Христовим усього добра і Божого благословення:

Синам в Торонті: **Ілії,** докторові, дентистові і **Теодозіеві,** який ходить на університет.. **Антонові,** докторові в Віндзор, Онт., **Володимирові,** учителеві в Овкбурн, Ман., **Козмі і Борисові,** які служать при війську.

Донькам: **Олені,** відданій за склепаря Лесюка в Айтуні, Саск., **Катерині,** відданій за Костецького в Гетербері, Онт., **Софії,** відданій за Качковського в Клівленд, Огайо, Америка., **Марії,** відданій Кейлер, в Вінніпег Біч, Ман., **Клявдії,** відданій Доленчук, учительці в Толстой, Ман., **Верні,** учительці в Толстой, відданій Костенюк, **Олі,** відданій Боднар, учительці в Толстой, Ман., **Еві,** котра в Вінніпегу бере "нормал".

Мама кінчить свої желання христіянським поздоровленням: **Христос Раждається!**

- o -

Нам було дуже приємно помістити сі святочні желання пані А. Вахни. Се перші сього рода святочні желания, які були друковані в нашій газетці, а може перші загалом в українській, канадійській пресі.

Мама українка-католичка, бажає усього добра з Різдвом Христовим своїм 15 дітям. Як богато змісту міститься в сім оголошенні! - Пані Анна як дівчина, приїхала до Канади ще 1896 року, замешкала з родичами в Стюартбурн, де жие аж досі. Віддавшись, тяжко працює, щоби виховати своїх дітей, якими Бог її поблагословив. Знає, що діти, се найбільший скарб родичів, тому їх добре і по християнськи виховує. Посилає їх до шкіл. І нині, будучи вже старшою, спрацьованою жінкою, чується добра мати гордою і вдоволеною, коли може післати ткві желания. Вона сповнила свій обовязок зглядом своєї Церкви і народу, віддаючи їм своїх 15 дітей. Її діти добре виховані, на високих становищах. **Як ся простенька мати богато вище стоїть від всіляких наших "ніби інтелігентів,"** які не то що свойому народові не придбали добрих синів чи доньок, але самі живучи тільки для своєї вигоди і роскоші, ще **розсварили наш нарід в Канаді всілякими політично-релігійними сектами!**

ПОМЕР БУВШИЙ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК

В суботу, дня 12-го грудня, у вегревільському шпиталі, в Альберті, помер на удар серця **Андрій Сарматюк,** бувший священик української католицької діецезії в Канаді. Покійний суспендований Апост.Столицею в 1935 році, переходить до т. зв. "жуківської" православної церкви, а потім через кілька років служив в греко-православній (автокефальній) церкві.

В середу, дня 9-го грудня покійний нагло захорував на удар серця, а опісля охопив його параліж. Пролежав день чи два в хатині, де мешкав самітно. Сусіди знайшовши його непритомного, відвеали до шпиталю. Тут уділив йому послідних Св. Тайн римо-католицький священик, а о. Когут ЧСВВ був разом з ним до послідної хвилини його життя. Покійний закінчив життя в суботу, 11 година вечером.

СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ

Многим нашим українським приятелям. Ми дякуємо Вам за досьогочасну прихильність і щиру співпрацю в ділі помогти нам якслід виконати воєнні державні заряджения. Запевнюємо Вас, що в 1943 році будемо придержуватися тих самих засад, що за останних 272 літ —дамо задовільний товар по можливо найнищій ціні.

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2ND MAY 1670.

РОМЕЛЬ В ТРІПОЛІ

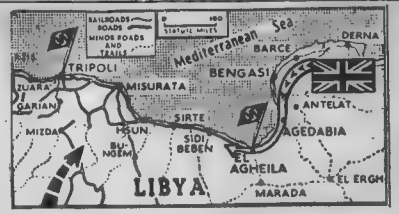

Наша побідоносна 8-а армія далі гонить німців. Німці утікають, полишаючи за собою великі страти в людях і воєнній машинерії. Зміва подаємо мапу північної части Африки, де відбувається побідоносна кампанія 8-ої армії.

На боєвих фронтах в Тунісії тепер досить спокійно, принайменше на якийсь час. Обі сторони збирають підкріплення, щоби ще з більшою силою незадовго зачати нову офензиву.

В Росії, як подає преса, німцям також не веде. Російські війська прорвалися на полудневий захід від Сталінграду через німецькі укріплення та наближились 120 миль до Ростова над Доном. Колиби се росіянам вдалося, тоді пропала величезна армія німецька яка воює з росіянами на Кавказі.

Рим, столиця Італії, не буде вільний від воєнних нападів. Таке проголосили наші союзні власти. Ся вістка дуже стурбувала Мусоліного і він проголосити заміряє Рим відчиненим містом. В міжчасі всі державні уряди в Римі мають перенести поза місто.

Американські війська вичищують японців цілковито з Н. Гвінеї. Японці бороняться до послідного чоловіка, бо такий приказ дістали від цісаря.

Йосиф Кутний з Сидней, Н. Скошія, подарував $100 Бонд на Бурсу БУК-а в Саскатуні. Наш о. Парох з Сидней, Н.С., о. К. Жарський, прислав до редакції дня 21-го грудня $100 бонд на Бурсу БУК-а в Саскатуні, від одного парохіянина нашої церкви в Сидней, пана Йосифа Кутного. Редакція зараз переслала бонд о. ректорові.

Про пана Кутного, як також про Сидней, буде в новорічньому числі Б. Нації ціла сторінка з чотирома красними образками.

В Манітобі є 65,734 українців грекокатоликів.— Як подало статистичне бюро з Отави, то на основі перепису з 1941 року, записало свою матірну релігію як католицьку в Манітобі 65,734. Коли взяти під увагу, що українців в Манітобі є 89,762, то **три чверти українців в Манітобі се католики.** Православними узнали себе в Манітобі 20,-777, біблійниками тільки 966 (а 1931 р. 2,316), безрелігійними 1,335 (2,629).

В Альберті подало свою матірну релігію як католицьку 38,278 українців. Альберта числить 71,868 українців, то побачимо, що більше як половина українців в Альберті се католики. Православними подали себе 34,991, біблійниками 1,010 (1,252), безрелігійними 3,086 (2,188).

Се лиш короткі дані в сім числі, докладніше про се напишемо в другім числі.

КОМУНІКАТ ЕПИСКОПСЬКОГО ОРДИНАРІЯТУ

Згідно з установленням наших канадийських властей, **Епископський Ординаріят** для українців католиків Канади, отсим **проголошує НЕДІЛЮ 3-го СІЧНЯ 1943 року, яко день національної МОЛИТВИ і заступництва.**

Проте, просимо наших Духовних Отців та вірних, заносити в той день цирі мольби перед престіл Всемогучого Бога, за добро і щасливий вислід нашої справи, за скорий і справедливий мир, узасаднений на вирозумінню, справедливости, та християнській любові.

Від Епископського Ординаріяту,

† ВАСИЛИЙ,
єпископ.

Вінніпег, Ман., 18-го грудня 1942 р.

– ПОВІДОМЛЕННЯ –

Всі інші допісі й статті, що їх переслано до святочного числа БН., через брак місця в цім числі, будуть поміщені в наступнім числі БН. — Редакція БН.

Їх Ексцеленції Преосвященному Кир Василієві Ладиці ЧСВВ., Всеч. Отцям Духовним, всім Членам Зарядів поодиноких відділів БУК-а

Усім Рядовим членам нашої організації, Усім наших передплатникам і при-

складає найкращі побажения з Різдвом Христовим

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Нації

ІНТРОНІЗАЦІЯ ПРЕОСВ. КИР АМБРОЗІЯ

Преосвященний Кир Амброзій Сенишин ЧСВВ, епископ помічник для української католицької діецезії Злучених Держав, зі-

Преосв. А. Сенишин, ЧСВВ.

став інтронізований. Торжества інтронізації відбувалися через три дні, то є від 17-го до 20-го грудня в Філядельфії.

Преосв. Кир Амброзій гостив через кілька тижнів минулого місяця в Канаді, де був всюди дуже щиро принятий.

Знагоди інтронізації, ми, канадійці, також лучимося до желань наших братів в Злучених Державах, та шлемо новому Владиці найщиріші побажения.

ВЖЕ ВИЙШОВ МОЛИТВЕННИК ДЛЯ ЖОВНІРІВ

Завдяки старанням дієвого Канцлера Всеч. о. А. Лугового, вийшов вже довгоочікуваний молитвенник для українських католицьких жовнірів. В ньому зібрано що найбільше може жовнірам стати в пригоді. Має гарну досить тверду окладинку, формат малий, так, що легко можна його носити з собою. Папір добрий, гарний друк. Ціна 15ц. Направду повинні ми всі бути вдячні о. Луговому за його труд над виданням сього молитвенника. Друкований молитвенник в двох мовах, українській і англійській, а містить в собі: Молитви щоденні, молитви ранішні, молитви вечірні, вийми з катехизму, молитви ріжні, Сповідь, рахунок душі, св. Причастіе, молитви в часі Сл. Божої. Morning Prayers, Evening Prayers, General Catechism, Various Prayers, Confession, Short Table of Sins, Holy Communion, In Case of Accident, Prayers for Mass.

Усі повинні, головно родичі, купити сей молитвенник для своїх дітей, які є при війську. На різдвяні свята се буде найкращий дарунок для наших вояків. Вже нині замовте його для кожного Вашого сина в армії, і гроші, по 15ц. за один примірник посилайте на адресу:

REV. FATHER A. LUHOVY,
233 Scotia St., Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 389 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobzynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 389 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobzynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЗАКЛИК ДО СПІВПРАЦІ!

Христос Раждається!

Читачі Будучности Нації були повідомлені в послідному числі, що від 1-го січня 1943 року я обнимаю редагування нашої газетки.

Великий і тяжкий обовязок взяв я на себе. В нинішних часах, це дуже

о. Ігор Шпитковський

відповідальне і важне становище бути редактором газети. Бо, одинокою тепер нашою зброєю, нашою силою, є добра українська католицька преса. Без неї, ми малощо значилиб.

В сім першім числі, яке вповні не вийшло з мойого редагування, більшу часть його, уложив мені наш довголітний редактор о. С. Семчук, моя перша стаття має наголовок: Заклик до співпраці.

Як і наголовок статі ясно говорить, хочу отсим, на початку праці, попросити усіх наших добрих читачів о співпрацю. **В першій мірі, звертаюсь до о. Семчука,** та прошу його, надалі мені помагати, і давати вказівки, щоби я добре БН. редагував. Опісля, звертаюся до усіх **Всечеснійших Отців Парохів,** моїх співбратів по званню, щоби помагали мені в обовязку, так важнім і відповідальнім. **Усіх членів БУК-а прошу о співпрацю,** бо, БНації се газетка БУК-а, тому її підпирайте, як матеріяльно, так морально. А загалом **усіх прихильників і приятелів** нашої газетки прошу, старайтеся зі мною усі, щоби БН. могла виходити і то як найкращою. Лиш "в єдности сила."

Я, зі своєї сторони, отсим Вам усім, щиро і торжественно обіцяю, що буду працювати коло БН. як найсердечнійше, скільки стане мені сил і по моїй змозі найкраще. Ніколи не покину праці коло неї, хіба з причин від мене незалежних. **Буду працювати тільки з мотиву чисто ідейного,** без одного цента заплати. І прошу також усіх дописувачів про се памятати. **Ми працюємо усі без нагороди.**

Наша газетка надалі буде провадитись в дусі заложних кличів БУК-а: Католицька Релігія, Українська Культура і Канадійська Державність. Вона буде далі безпартійна і понадкласова.

Коли побачите щось такого в газеті, що на Вашу думку було невідповідне, чи бажаєте, щоби щось було додане в ній, я за усі щирі ради, буду дуже вдячний.

Так нехай нам Бог допоможе і Його Пречиста Мати!

Вінніпег, 21-го грудня 1942 р.

о. Ігор Шпитковський.

НАШ ВІЧНИЙ "БОГ ПРЕДВІЧНИЙ"

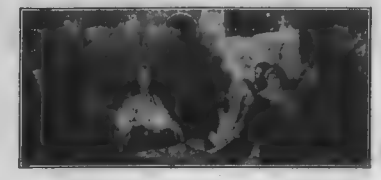

Усі народи світа вихваляють прихід на світ Божого Сина. Бо Христос прийшов на світ, щоби усіх людий спасти. І кождий нарід по своїому, залежно від своїх звичаїв і обичаїв, величає маленьке Дитятко.

Український нарід, може з усіх народів найщирійше витає маленького Ісуса. Любов до Нього висказує він у своїх колядах-піснях в честь Христа. Колядки сі не компонували великі знавці музики, але укладали їх щирі і віруючі серця наших дідів і прадідів. Не годні ми нині краще повитати нашого Спасителя, як рідними колядками.

З поміж усіх коляд, найстаршою, найбільш улюбленою, найкращою колядою-піснею в честь Божого Сина, се повна змісту коляда "Бог предвічний народився."

Що за сила, що за віра і любов до маленького Христа, бє з її змісту! Коли співаєш її забуваєш за все, а мимоволі гадка твоя лине там далеко на вифеємські поля, де народився Божий Син з Пречистої Діви Марії. Видиш сію бідну стаєнку, в якій на сіні, серед холоду і голоду лежить Боже Дитя. Бачиш з якою любовю і вірою, а заразом з яким здивованням глядять на Нього, пана вселенної, що приходить в так нужденнім стані на світ, Марія і св. Йосиф. Чуєш ангельські співи, які уносяться над стаєнкою і вертепом, перепліталі блєсняим овець. Накінець спостерігаєш бідненьких пастирів, які удостоїлися перші з всього світа побачити Спасителя, Йому вперше поклонитись і принести дари.

Співаєш колядку "Бог предвічний" ..і мимоволі твоє серце ще більше горнеться до сего маленького Божого Сина, мимоволі твої коліна згинаються і ти разом з Матінкою Божою, з св. Йосифом, з ангельськими хорами, віддаєш глубокий поклін Месії.

Така могуча ся коляда, така чудова, так повна змісту.

Співаєш її раз, два, рік за роком, що Різдва, через ціле своє життя,... а вона усе нова, усе свіжа, усе найкраща з найкращих...

"Бог предвічний народився"...

\- - - - -

Українці-католики, тут в Канаді і там за морем в Европі, знова і сих різдвяних свят заспівають сю прекрасну колядку в честь Божого Сина.

Співати її будуть з великою ВІРОЮ в кращу будучність рідного народу, з сильною НАДІЄЮ в скорий мир на світі і з щирою ЛЮБОВІЮ до Бога Сина.

Бо з любови до нас, до всього світа, Божий Син сходить нині з небес на землю, щоби усіх людий спасти.

– ПОВІДОМЛЕННЯ –

11-го грудня, 1942 р. розійшовся ввесь наклад Календара Голосу Спасителя на 1943. оо. Редемптористи, Йорктон.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, СІЧЕНЬ, 1943

1 П 19 Мч. Боніфатія
2 С 20 Суб. п. Різдвом; Ігнатія Богоносця
3 Н 21 **Нед. п. Різдвом св. Отців**
4 П 22 Вмч. Анастазії
5 В 23 10 мч. на Криті
6 С 24 Навечеріє Різдва, Евгенії. Пісг.
7 Ч 25 **Різдво ГНІХ. (Загальниця).**
8 П 26 **Собор Пр. Богор. і св. Йосифа**
9 С 27 **Первомч. Стефана**
10 Н 28 **Нед. по Різдві**
11 П 29 Невинних Дітей
12 В 30 Мч. Анисії
13 С 31 Преп. Меланії

УСТАВ

2 Предпразд. Різдва і Суб. перед Різдвом - Ап. з. 205, ев. Лук. з. 72.

3. Нед. пер. Різдвом св. Отців: Гл. 7, ев. утр. 10. Сл. Божа. Ап. з. 328, ев. Мат. з. 1. Слідує седмиця 33.

6. Навечеріє Різдва Христового: Царські Часи. Сл. Б. св. Вас. Вел. з Вечірнею: Ап. з. 303; Єв. Лук. з. 5. (Піст).

7. Різдво Христове: Повечеріє Вел. з Всеноч. Сл. Б. св. І. Зозот. Все Празн. Місто "Святий Боже" співається "Єлиця." Ап. з. 209, ев. Мат. з. 3.

Загальниця до Навечерія Богоявлення, але час заказаний. (Вільно їсти мясо в кождий день).

8. Собор Пресв. Богор. і св. Йосифа Обручника: Всеночне. Сл. Б. ап. з. 306, єв. Мат. з. 4.

9. Первм. Стефана: Сл. Б. ап. з. 288 і 17. Єв. Мат. з. 46 і 87.

10. Нед. по Різдві: Святих Богоотець: Гл. 8, ев. утр. 11. Сл. Б. ап. з. 200, ев. Мат. з. 4. Слідує седмиця 29.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоб Серце Христове зволило вислухати загальні й окремі наміри Святійшого Отця.

В місяці січні, члени Ап. Молитви мають обовязок молитися на інтенції Святійшого Отця. Се великий і тяжкий обовязок кождого католика.

Приглянымося кільки обовязків, та кільки клопотів має звичайний священик-парох у своїй парохії. Треба великої ласки Бога, щоби він міг сповнити свій обовязок якнайкраще. Повинні тому молитися вірні все за свого пароха.

Ще більшим обовязком вірних молитись за свого епископа. Як священик є головою в одній парохії, так епископи підлягають усі парохії, усі вірні і усі священики цілої дієцезії. Кільки то труду, кільки відповідальности, кільки всіляких журб, спадає на голову епископа!

Святіший Отець, се найвищий пастир католицької Церкви. Йому підлягають усі вірні, усі священики, усі епископи цілого християнського світа. Що за велич відповідальности, що за неописані труди, журби і клопоти спадають на голову заступника Христа. Взяти ще теперішні военні обставини, коли релігію Христову переслідують, нищать, зневажають святині, люди стали неначе звірами, мордують себе літами. Святіший Отець підносить голос протесту і оборони, просить і остерігає, радить і грозить народам гнівом Божим за сю страшну війну, за убивання безборонних людей. В кождій справі важній, Святіший Отець забирає голос та молиться до Всевишнього Бога і просить о поміч. Кільки ласки Божої треба наслідникові ап. Петра!

Молім тому маленьке Дитятко Христа в сім місяці, щоби зволив вислухати молитов найбільшого священика на землі, папу Пія XII.

Місійне наміреня:

За поганську молодь, що ніколи не чула про Христа.

Дякувати повинні ми щодня Богові за се, що ми християни, віримо в одного правдивого Бога в Тройці. Наші діти хрещенні в імя Христа, наша молодь виховується після заповідей правдивого Бога.

Як богато однак ще на світі людий, які не знають про правдивого Творця світа. Покланяються всіляким богам, заховують страшні закони, жиють в цілковитій темноті. Які родичі, такі і діти.

Діти поган знаходяться в страшнім опущенні. Родичі за них не дбають, нераз страшно над ними збиткуються. Ростять діти поган, молодь, неначе звірята, німі, нерозумні. Незавидна їх доля.

Просім доброго нашого Христа, щоби місіонарам дав силу, як найскорше дістатись в найбільш опущені племена поган і вирвати з сітей діявола головно молодь, дітей, яких Христос так дуже любить. В сім наміренні лучимось з молитвами усього католицького світа.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ

Бог предвічний народився,
Прийшов днесь, із небес,
Щоби спас люд свій весь
І утішився.
В Вифлеємі народився
Месія, Христос наш
І Пан наш, для всіх нас,
Нам народився.

Ознаймив се ангел Божий:
Наперед пастирям,
А вчера звіздарям,
І земним звірям.
Слава Богу заспіваймо:
Честь Сину Божому,
І Пану нашому,
Поклін віддаймо.

ЧАРІВНА НІЧ

Мороз, а всюди ніби квіти,
І десь на дні душі тепло.
Чи це від зірки, що засвітить
над місто нині й на село?

І чи тому нависли сльози
на віях матері й мені
що ось тепер Ісусик може
до нас іде крізь тиху ніч?

Направду, Христе: мусить бути
в тій Ночі щось Святе, Твоє.
Бо людське серце, серце люте
в ту Ніч, як справжне серце бе.

ПОДЯКА

Складаю щиру подяку Пречистій Діві Марії Пресвятому Серцю Ісусовому і св. Йосифови за вислухані молитви і одержані ласки. За отримання обітниці складаю на сироти в Айтуні три доляри.

В. А. Василишин
ст. йорк. колегії.

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

З НАГОДИ ПРАЗНИКА ХРИСТОВОГО РІЗДВА

До Всіх Всечесних Отців Духовних і Всіх Вірних Нашої Дієцезії.

Христос Раждається!

Дорогі в Христі!

Вже четверте Різдво приходиться нам святкувати серед війни.

Даремне остерігав перед вибухом цієї війни Папа Пій XII. Без наслідку пролунав Його голос у навечерю теперішньої всесвітньої війни, щоб народи полагоджували свої міжнародні справи у любові й справедливості. Могучі цього світу злегковажили також радами, що їх Христовий Намісник уже три рази давав з приводу надходячих Різдвяних Свят, щоб заключити справедливий і почесний мир.

Ненадійно започаткована війна років тому три, не лише що не проминула, не зменшилася, не ограничилася до одних якихось країв, але почала з кожним роком так дуже поширюватися й прибирати такого розгону, що тепер у воєнному вирі знаходяться майже всі народи, краї й держави світу. Воєнна заграва перекотилася майже через цілу Европу, перекинулася до Азії, Африки й Австралії й нині загрожує вже обом берегам Америки. Побіч інших свободолюбних народів у Канаді й наш український нарід станув до боротьби в обороні загроженої людської свободи, посилаючи на війну найкращих своїх синів, що нині борються на суші, морі й у воздусі.

У наслідок війни кожне Різдво останніх трьох літ приносило зі собою тінь смутку в неодній українській родині, де при св. Вечері не міг бути присутний, чи батько для малих дітей, чи син для улюбленої матери, чи муж для щирої дружини. Смуток наших душ ще більше поширився у цьогорічньому Різдві 1942 р. Во скільки це родин мусітимуть оплакувати своїх рідних на різних воєнних фронтах, що їм кожної хвилі заглядає у очі смерть? Скільки вже рідних є полонених у ворожому краю? А скільки вже вбитих жертв? І ці жертви війни безупинно збільшуються.

Такі то думки ворушили моєю душею, коли я забирався писати до Вас, Дорогі в Христі Брата й Сестри, це Різдвяне Послання. Щирий відгомін знаходить у моїй душі Ваш теперішний біль по причині війни та її наслідків. Глибоко відчуваю й переживаю теперішні спільні терпіння. Жаль мені найперше Ваших зболілих душ, що їх провід поручило мені Боже Провидіння. Я глибоко відчуваю відсутність Ваших Батьків, Синів, Братів, що їх вирвала з родинного дому конечність війни й примістила в військових таборах, боєвих фронтах, чи в руках ворогів. Жаль мені й мого доброго, щирого й многострадального народу, що вже стільки перенїс на собі горя, як ні один може другий нарід у історії. І тому в своїому зболілому серці я хотівби знайти для усіх Вас розраду, покріплення й підйом з приводу Різдва. Де його можна знайти? Серед теперішнього притемненого, воєнного пихоліття, лише в Бозі можемо це все знайти! Тільки у св. вірі! Одиноко в науці святої Католицької Церкви!

Чимало разів уже знаходився світ над берегом пропасти. Подати своєї помічної руки ніхто не був у силі, кромі одного Бога, що на нікого не забував, що Його кликав на поміч. Щоб спасти нас від найбільшої неволі, що нею була неволя гріха, то Бог не вагався післати з неба на землю свойого Єдинородного Сина. У цьому різдвяному часі завзиває і нас усіх св. Церква, щоб ми йшли за світлом вифлеємської зірки з трьома мудрцями віддати поклін Новонародженому Христові; щоб з Ангелами співали ми: Слава на висоті Богу, а на землі мир людям доброї волі; щоб з убогими, але побожними пастирями поклонилися Дитяти-Ісусові, що з любови до нас стався чоловічим сином, щоб ми могли статися прибраними Божими синами; що стався безсильним, щоб нас скріпити; що дав себе завязати в пеленки, щоб розвязати нас з гріховних оков; що зродився плачучи, щоб осушити наші сльози; що не знайшов місця у цілому Вифлеємі, щоб знайшлося для нас місце в небі.

Новонароджений Христос нехай благословить Вас всіх денебудь Ви знаходитеся, чи то над берегами нині не-Спокійного Океану, чи на широких преріях західних провінцій, чи в робітничих містах східньої Канади. Нехай зійде на Вас якнайбільше у цих Різдвяних Святах потіхи для Ваших зболілих душ. З особливішими почуваннями своєї душі я співчуватиму з усіми, що зітхають у смутку, важкій грижі й терпіннях теперішньої хвилі.

Моє Архієрейське благословення я засилаю всім цим шляхотним синам, що їх конечність війни вирвала з родинних домів, а військовий обовязок прикував до воєнних окопів, кораблів і літаків. Для всіх, що борються з оружжям у руках моє благословення нехай буде обороною, для хворих і ранених ліком, а для полонених скріпленням.

Не забуваю також і за ввесь наш український нарід, що терпить тепер, чи то на своїх рідних землях, чи проживаючи поза своєю батьківщиною. Нехай Дитя-Ісус осолодить його теперішнє горе, дасть ласку витревання й освободження всіх українських земель.

З нагоди Свят Христового Різдва й Нового Року складаю усьому нашому Всечеснішому Духовенству та всім Вірним у Христі Браттям і Сестрам свої найщиріші бажання великих Божих ласк, щастя й дібр від Новонародженого Христа.

Вінніпег, дня 6. грудня, 1942.

† ВАСИЛІЙ, Єпископ.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

желають всім своїм відборцям

NORTH WINNIPEG CO-OPERATIVE LIMITED

Phone 55-910 1042 Selkirk Ave.

WESTERN CO-OPERATIVE LTD.

Phone 22-995 2nd Fl. McRae Bldg.

WINNIPEG, MAN.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Їх Ексцеленції Кир Василієві Володимиру Ладиці ЧСВВ., Всеч. Отцям Духовним, всім Парохіянам Рамського округа та знакомим,

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

з Різдвом Христовим і Новим Роком пересилає

о. МИРОСЛАВ КОЛОДІЙ

Рама, Саск.

(Замість желань листами, складає $5. на пресфонд БНації, $5. на бурсу БУК-а і $5. на УВісти.)

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

желає

одинокий український склад церковних річей "ПРОВИДІННЯ."

PROVIDENCE CHURCH GOODS

710 Main St.,

WINNIPEG, MAN.

Яків Майданик

властитель

о. Н. Д.

РІЗДВО Г.Н.І. ХРИСТА

Христос Раждається!

I

Велику радість і потіху приносить нам свято Христового Різдва.

"Христос Раждається" лунає по всій землі й лунає відповідь по всій землі: "Славіте Єго."

Сю незвичайну радість найкраще виражають коляди, різдвяні пісні, в яких наші предки висказували свої почування з нагоди Христового Різдва. А ми їх нащадки маємо ту саму християнську душу і ті самі небесно-земські почування родяться в нашому серці, та висказуємо їх тими самими пісньми-колядами. Серед зими і війни—наче рай на землі! Чи наше земське щастя більше, чи менше, чи урожай, чи не врожай, чи воля, чи неволя, наше небесне щастя в різдвяні свята однакове: діти однаково колядують по фармах і в місті—наче на весні співучі пташки, що під небо здіймаються і славлять Бога, Дателя життя і життевої радости. "Вселенная, веселися"— "Нова радість стала"— "Нині Адаме, возвеселися, Ево, прамати, від сліз отрися"— "Возвеселімся всі разом нині"— "Радуйтеся усі люди, радість з неба нам тут буде"— "Співайте согласно, разом всі прекрасно"— "Всі разом співайте, Ісуса витайте"— "Новая радість, світуся зявила" — "Радість нам ся являє"— "Встань Давиде, з гуслами, співай пісні враз з нами в пізнішому вирі життя, охоронюють "Небо і земля нині торжествують, ангели з людьми весело празнують"— "Дивная новина: нині Діва Сина породила в Вифлеємі, Марія єдина."

Вже сі перші стрічки зі згаданих гут колядувань говорять, що нині не якабудь радість, а спільна радість неба і землі, ангелів і людей, радість вселенної, радість не тільки для нас, але й для прародичів Адама і Єви, для Рахилі, для Давида— для всіх людей. Чому така незвичайна радість, що перехо-дить границі землі?

Бо

"Христос родився,
БОГ ВОПЛОТИВСЯ,
У Вифлеємській яскині,
В стайні убогій,
Нищеті многій—
Велия радість всім нині!
Ангели співають,
Честь Йому віддають,
Богу і Творцю своєму.
Тішся, чоловіче, з рождества того,
Христос бо від ада спасе душ много,
І від неволі вражої."

Невжеж може бути більша радість у людському роді, як ся наша радість? Уявім собі, що діти заблукалися в непроходимому лісі, де всякі хижі звірі. Діти вже пізнали, що вони збудили, лякаються, плачуть, просять Бога о ратунок. Аж тут нараз стає їх батько перед ними. Яка неописана радість тих дітий! А однак вона ще зникаючо мала й плитка, в порівнанні з радістю, яку приносить нам Христове Різдво. Там приходить батько, тут сам Бог; там спасає батько земське життя своїм дітям— тут спасає Бог людський рід не тільки на землі, але й у вічності, на другому світі.

Тому й не диво, що вже діти відчувають сі глибини значіння Христового Різдва, й на ціле життя залишається їм якісь такі могучі, святі спомини звязані з різдвяними святами, що неодну людину саме ті спомини в пізнішому вирі життя, охоронюють перед утратою віри, інших потішають і скріпляють у нещастях. Неодному сі спомини сльози на очі витискають— особливо, коли мусять на чужині, чи далеко на воєнних фронтах, далеко від своїх і від своєї церкви, проводити дні різдвяних свят.

II

Наша радість з приводу різдвяних свят така чарівна, чудесна і надземська, якою була радість тих пастирів, що перші з людей довідалися про народження Спасителя світа. Св. Євангеліе оповідає про тих пастирів ось так:

"І були пастухи в тій стороні, що сторожили та тримали нічну сторожу коло свого стада. І се ангел Господній станув перед ними і ясність Господня осяяла їх; і злякалися великим страхом. І сказав їм ангел: Не бійтеся, бо се звіщаю вам велику радість, котра буде всім людям: що народився вам сьогодня Спас, котрий е Христос Господь, в місті Давида. І се вам знак: Знайдете дитя повите пеленами і лежаче в яслах. І зараз зявилося з ангелом множество небесного воїнства, що хвалило Бога, кажучи: Слава на висоті Богу, а на землі мир людям доброї волі.

І сталося, коли відійшли від них на небо ангели, пастухи говорили один до другого: Ходім до Вифлеему і подивімся на се слово, що сталося, котре нам явив Господь.

І пішли з поспіхом і знайшли Марію та Йосифа, і дитя лежаче в яслах. І побачивши, пізнали слово, що їм сказано про се дитя. І всі, що чули, дивувалися, і тому, що говорили їм пастухи. А Марія зберігала всі ті слова і порівнювала в своїм серці.

І вернулися пастухи та прославляли і хвалили Бога за все, що чули і бачили, як сказано було до них." (Лук. 2, 8-20).

Як тим пастирям отворилося небо, так і нам воно отвирається, бо й для нас Христос—Спас народився. І нас Господня ясність осяяла і ми є учасниками радости, котра буде всім людям. І ангели, що співали "Слава на висоті Богу," і Марія і Йосифові дитя, що лежало в яслах— усе те наше і для нас, бо хоч ми їх своїми очима не бачили, однак бачимо їх вірою—і прославляємо Бога за все.

III.

А те все зробила для нас любов Божа. Св. Євангеліе каже: "Бо так полюбив Бог світ, що Сина свого единородного дав, щоби кождий віруючий в нього, не погиб, а мав життя вічне." (Ів. 3. 16). "І Слово тілом сталося і замешкало між нами і ми бачили його славу" (Ів. 1. 14). І дав нам Христос "власть дітьми Божими статися. . . що з Бога народилися." (Ів. 1. 12-13). "І з повноти його ми всі приняли, і благодать за благодать" (Ів. 1. 16).

А сей початок нашого спасіння нагадує нам кінець нашого спасіння— ту чашу води, про котру Христос, небесний Суддя, буде нас допитуватися, чи ми її дали спрагненому; чи голодному дали ми їсти, чи нагого одягнули, недужого або увязненого відвідали.

І на диво світу, Христос себе утотожнює з тими, що найбіднійші на землі. "Напрзду кажу Вам"— каже Христос, "що ви вчинили одному з тих найменших, се ви мені вчинили."

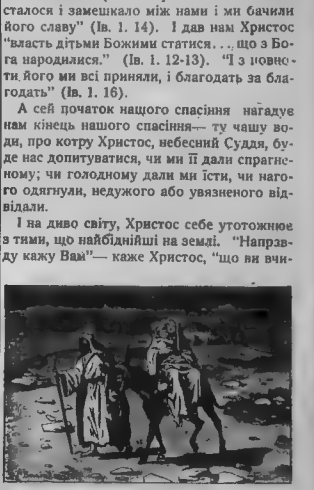

На святий Вечір обділяємося просфорою, умоченою в меді; украшуємо ялинку-деревце солодощами й овочами. Все те на знак, що завдяки Божій любови, завдяки Христові Спасителеві, дерево життя, яке задля гріха наших прародичів у раю було пропало, знову стало приносити для нас небесні плоди спасіння.

Але радість і богатство хочуть бути поді-

лені між людьми бо коли вони не поділені, то вони мертві й безплідні. Завівся тому звичай, що в різдвяні свята, колядники приходять до нас, та діляться з нами піснями й співом на честь народженого Христа, а ми обдільоємо їх "чим хата богата": грішми, оріхами, яблуками, медівниками.

Та чи тими святочними подарунками вже сповняємо цілу Христову заповідь про любов ближнього? О, ні! Вона обіймає ціле наше життя— всі дні нашого життя і всі нагоди. Христос навчає, проголошує закон: "яким судом судите, таким будете суджені; і якою мірою мірите, такою відміриться вам" (Мат. 7. 1.)

І заохочує нас наш небесний Учитель: "Давайте, а дасться вам; міру добру, натовчену і потрясену" (Лук. 6. 38). Усі люди, чи се одиниці, чи цілі народи, що лихе діють, по словам св. Письма, горіючі вугляки збирають собі на голові, довершують міру, яка їм буде віддана в свій час. Так про се й історія свідчить. Деж Вавилон, що руйнував святий Єрусалим? Що забирав скарби народів, як лихі хлопці пташата з гнізда...? Збудіться святі пророки, подивіться: Бог давно вже вислухав ваші обвинення Вавилону і ваші пророцтва сповнив: той, що руйнував інших, сам зруйнований на віки. Ні народу, ні місточка по собі не лишив.

Аварів, історія описує як дуже войовничих, але й жорстоких, що людьми запряженими до плуга орали. І щож по тому народі остало? Тільки спомин-пріповідка: Пропали, як Авари. Печенігам і Половці, що мучили війнами-наїздами наші землі— їх імена нині счеркнені з історії світа.

А тихі народи унаслідили землю, як Христос і залевнив: "Блаженні тихі, бо вони унаслідять землю."

Дійсно, се жахливе божевілля, коли новочасні будівничі фальшивого земського раю навчають, і так нову генерацію виховують, що людське співжиття має основуватись на ненависти й зависті, а не на любови ближнього. О, немає на землі нікого, чи се одиниця, чи держава, чи нарід, що буває непохитний! Історія свідком, що навіть на найсильнійші держави чи народи приходив час, коли вони спотикалися, або й цілком падали, й тоді сповнювався на них Христовий закон: "яким судом судите, таким будете суджені." Хто плекав ненависть і зависть, того зависть і ненависть, пожеруть; хто руйнував, буде зруйнований. Так було дотепер і так буде в будучности.

Постановім тому собі: все буду робити добро ближньому, бо що роблю йому, то роблю Богові, а що роблю Богові, се роблю сам собі, бо Бог наш небесний Суддя. Через Різдво Христа, ми стали дітьми Божими. Тому творім діла, достойні синів Божих, котрим обіцяна і земля і небо.

Михась Бетонний

РІДНЕ СЕЛО У СВЯТ-ВЕЧІР

Рідними землями неслись святі, таємні слова: Різдвяні Свята, Свят-Вечір. Вже довго наперед земля прибралась в білий кожух. Гаї, ліси посивіли та дрімали старечим віком. Ялинки накрились платками сріблистого снігу... Небо вилогодилось та покрилось мільонами ясно-блимаючих зірок, а ясний місяць вилізав зза горба на село з чарівними загадками вечора.

Село, як казочка в поезії, надулось пірстими хатками, обтулилось пухом та весело курилось запашними димами. Діти села, рідного села, тремтіли таємною радістю надходячих хвиль. Всі ховались в хатки. Лише пси перекликувались. Ставало тихіше... Мило... Чарівно... Свят Вечір настав...

По середині рідного села стояла хата. Стояла пірста-палатка Івана і Катерини, його жени. Діточок у них Бог дав десятеро. "Хай здорові ростуть," шепотала мати Катерина куди ходила. Найстарший, Михась, літ 25, секретар читальні. Другий, Богдан, перший співак в хорі. Маруся, доненька мила, красавиця, зірка, заступниця голови "Орлів." А дальше Ігор і Іван та Катруся—гімназисти. Степан, Володимир і Славко школярі. Ромцьо, найменший, літ чотири. Іван і Катерина приготовлялись довго до свят. Та діти всеж таки пильнійше виглядали. Старші діти бігали на проби співу вечорами, а школярі тесали, майстрували, за пастирями бігали аж у місто далеке і вертеп красний якого ще ніхто не видів—втяли.

Всі були готові і зібрані до Свят-Вечора. Хатка простора пахла чарівним вечером. Вибілена, чиста, а прикрашена цвітами, що їх Марусені ручки з дівчатами тяли і складали взори краси. Святі образи світились та рухались наче живі. Подушки вишивані, обруси гафтовані.

Всі діти з Іваном вийшли до сіней. В кухні лишилась Катерина з Марусею. Тихо у світлиці наче маком сій. Батько Іван взяв в руки вязку сіна пахучого, сини старші околоти пшеничної соломи, що свіжістю природи дихали. Кожний щось в руках, а Ромцеві дали колач білий—пшеничний нести.

"Готові." Тихо стало. Іван відчинив двері і привитав як рік-річно: "ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ З ДОМОМ СИМ."

"СЛАВІМ ЙОГО," хором загуло. Робота потекла скоро. Іван сіно стелить на дубовім столі, Катерина обрус накладає. Сини дідуха розстелили миттю. Маруся з меншою сестричкою страви зносила.

"А де є той ладан? Таж покадити треба! А ну но ти Михасю покади, таж ти перший по мені!"

Маруся подала черепок з жаром а Михась всипав пахучого ладану і почав кадити. По під лави і ліжка, під столом, по хаті.

"Піди ще до кухні Михасю" — Мати Катерина попросила. Всьо було готове. Іван засвітив свічку і поставив між колачами.

"Так діти, зірка зійшла на небі, клякнім і Богу помолімсь..."

Всі клякли. Тихо шепотіли молитви вірних дітей. "Бог Предвічний народився," затяг здоровим ще голосом Іван, всі підхопили. "Прийшов днесь..." Події з пісню міняліс чарами...

За стіл засіли після поридку. Батько віншував Катерині. А Михась в імені всіх дітей родичам. Катерина сльози радости обтирала а Марусі лише почервоніло жалем радости.

"Хай Вас діти Бог благословить щастям і добром! Працюйте і вчіться! Я знаю ви будете добрими дітьми!"

Гомін веселости облітав стіл. Ім діти, перекидувались веселими жартами і пляшували як то підуть колядувати. При кінці Богдан затягнув новітньої коляди: "На Україні нині новина

Настала нам свята хвилина..."

Що хвилі неслись спільні коляди. Діти вставали і розходились. Хіба Ромцьо лишиться в дома а решта "О мамо, деж їх втримаєш нині!"

"Хай йдуть, таж то Свят-Вечір" відказала Катерина.

"Діти, а деж той вертеп? Внесіть в хату. хай подивлюся. "Засвіти." "А тут свічка." "Но уважай, бо запалиш!" Тим часом надбігли сусідські діти... Іван приглядався і тішився незмірно...

"Ану ходім." Взяли вертеп і пішли.

"Діти, гарно колядуйте на Рідну Школу. Уважайте на вертеп, щоби не поломили," наказувала Катерина.

(Далі буде)

Їх Ексценції Кир Василіеви, Впр. і Всеч. Отцям Духовним, Пр. Сестрам, усім, що щиро трудяться на Ниві Христовій, Парафіянам та усім Приятелям,

ЯКНАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди Різдва Христового й Нового Року, пересилають

оо. Редемптристи,
Айтуна, Саск.

Їх Ексценції Кир Василіеви, Всеч. і Впр. Отцям Духовним, Преп. Сестрам, Парафіянам і всім Приятелям

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І БЛАГОСЛОВЕННОГО НОВОГО РОКУ

бажають
оо. Редемптористи,
Йорктон, Саск.

Їх Ексценції Преосвященному Кир Василію Ладиці, ЧСВВ., і всім всечесним Отцям Духовним

НАЙКРАЩІ ЖЕЛАННЯ
з Різдвом Христовим і Новим Роком
складає

о. Константин Жарський,
32 West St., Sydney, N.S.

ДЕЩО ПРО ВИФЛЕЄМ

Мале містечко Вифлеєм набрало великого значіння в цілім світі від тоді, коли Пан всесвіта зійшов з небес до него у виді малої Дитини. Здається на землі ніхто не чув і не буде чути так прекрасного хору, як тоді, коли небесні ангельські хори заінтонували над Вифлеємом пісню радости і спокою: "Слава на висоті Богові а на землі мир тим людям, що є доброї волі."

Вифлеєм, тепер десять тисячне місто, лежить лиш шість миль на полудне від Єрусалиму. Турист приходить на площу коло вежі Давида. Це радше заїзок або палата Ірода, яка случайно не була нарушена в часі коли римляни знищили Єрусалим. Із тої площі подорожні наймають автобуси до Вифлеєму. Дорога до цего містечка нагадує много історій біблійних. Переїхавши долину Гегенна, що йде поза Єрусалим, подорожний має привілей їхати тою дорогою, якою спішили Йосиф і Марія, коли на приказ царя Августа спішили зареєструватися в місті своїх предків. Тою дорогою спішили три царі зі сходу віддати поклін ново-народженому. Там при тій дорозі, довго попередно, малий біблійний Давид забив зухвалого великана Голіята. В половині дороги видніє якийсь білий памятник. Це гріб біблійної Рахилі.

Назагал земля між Єрусалимом і Вифлеємом є бідна, піскувата, горбовата. Зелені там мало і рівнин не видно. Трошки цвітів, травиці, декуда фігові і оливні дерева, то всьо чим може тішитися той подорожний, який привик до канадійської урожайної землі. Місто Вифлеєм стоїть на горбах звиш 1300 стіп понад плесом моря. Його населення займається переважно тощенням подорожних, і виробом та продажою набожних річий, як хрестики виложені перлами, медалики, коронки, итд. Є там також много католицьких інституцій під управою людей похожих з Европи.

Історія Вифлеєму є тісно злучена з історією біблійною. У Вифлеємі родився цар Давид. Там Рут збирала колося на ниві Вооза. Там у Вифлеємі є печера св. Єроніма, славного письменника з 4 століття, який на поручення Папи Дамаза зладив і переклав богато біблійних книг на латинську мову. Той твір звуть "вульґата," то є "для народу."

Безперервне передання не лишає жадного сумніву щодо точного місця де народився Христос. Адріян казав там насадити пісок; св. Єлена казала поставити на тім місці мармурову каплічку, а її син Константин збудував там року 326 велику базиліку, яка донині існує, хоч ремодельована. Розмір її поважний: 100 стіп через 75. Вступ до базиліки дуже низький. Треба згинатися щоб увійти. Це тому, що колись за часів Турків, магометани мали приємність віздити до церкви на конях і там збиткуватися над невинними подорожними християнами. За тих часів Греки платили Туркам великі такси, і через те мали більше права до цеї церкви. Та мимо того, католиків від неї не усунено. Католики задержали там свої права. При базиліці є великий францішканський монастир і певне число францішканів що стало обслугують при місці народження Сина Божого.

Під церквою є пивниця, темна мурована кімната, серед якої є позолочена звізда з написею: "Тік Єзус Христус натус єст де Марія Вірджіне," то є: Тут Христос народився із Пречистої Діви. — Віруючі і побожні люди клякають на тім святім місці, моляться, цілують його, та роздумують над великими таїнствами Воплочення. Духом вони стають разом з пастушками і складають Ісусови в подарунку всьо, що їм найдороще.

о. А. Луговий.

НАРІЩИРІШІ РІЗДВЯНІ І НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ

ВСІМ УКРАЇНЦАМ КАТОЛИКАМ
ВОЯКАМ НАШОЇ КАНАДИ
ТУТ І ЗА МОРЕМ,

ПЕРЕСИЛАЄ В ХРИСТІ
КАПЕЛЯН СОТНИК В АКТИВНІЙ СЛУЖБІ

о. МИХАЙЛО ПЕЛЕХ

У дентиста

—Хто найдовше жде?—питає з усміхом дентист, відчинивши двері свойого "офісу."

—Думаю, що я— відізвався кравець. —Я доставив пану докторові убрання вже два роки тому.

Їх Ексценції Преосв. Кир Василію, Всечесним Отцям Духовним, Шановним Панам Уділовцям і всім нашим Жертводавцям, Приятелям і Добродіям

ВЕСЕЛИХ РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВЯНИХ
І Благословенного Щасливого Нового Року
желає в Христі
від Дирекції Бурси БУК-а в Саскатуні
о. Петро Криворучка
ректор

Їх Ексценції, Преосвященному Кир Василієві В. Ладиці ЧСВВ., преподобним Отцям Парохам та усім знакомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ЗАСИЛАЄ
о. Г. ТЕПЛИЙ
Санаторія в Ст. Вітал, Ман.

НАЙКРАЩІ ЖЕЛАННЯ
З НАГОДИ РІЗДВА І НОВОГО РОКУ
ЗАСИЛАЄ
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
А. ФЕДУСЯ
Тел. 54-588
377 Причард ave Виніпег

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
своїм клієнтам, приятелям і знакомим
Володимир Г. КОМАН
UNION INSURANCE AGENCIES
290 GarrySt., Winnipeg, Man.

ДР. ОЛЕКСАНДЕР І. ВАСИЛЕНКО

Др. О. І. Василенко, син Василя і Анастазії, які приїхали до Канади з села Хоростків, повіт Копичинці, 1902 року, уродився в

Др. О. І. Василенко

травні 1914, в Седлі, Саск. Батько його був у вище поданій місцевости "форманом" секційним. Покінчив Олександер публичну і вищу школу, а 1933 року здав з успіхом 12-ий степень школи.

Не лиш був в школі пильним учнем, але також брав живу участь і в спортовім житті. "Мейпел Ліф Скавтс Г. Тім." і Рев. Мурей признав його за найліпшого грача, та виклав його на свій кошт на університет до Ст. Майкел Каледж в Торонто.

Тут, після пильної праці, дістав 1937 р. степень В.А. Однак на тім не попрестає і в травні 1942 р., здобуває степень доктора медицини. Зараз відбуває лікарську практику в шпиталі в Ріджайві, Саск. Також вписався до армії, до медичного відділу.

Батько Др. Василенка не довго міг натішитись тим, що його син став лікарем. Помер старий Василенко кілька місяців потім, як син доступив так високого степеня в науці.

Бажанням моїм є, щоб молодий лікар дальше був амбітний в своїй професії, продовжав свої студії на медичному полі і здобув собі високий рівень знання лікарської штуки, на славу собі, своїм родичам і всьому українському народові в Канаді.

Подав Д.У.

ДО УКРАЇНЦІВ МІСТА ВІННІПЕГУ!

Пересилаю Вам сердечні Різдвяні желання і мої НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ З НОВИМ РОКОМ.

GARNET COULTER.
Mayor-Elect.

В СПРАВІ ДОПЛАТИ ЗА МОЛОКО

Як відомо, почавши від 16 грудня, держава буде доплачувати по 2ц. за продану кварту молока. Хто отже се виплатить? **Записуйте кождого дня, кільки ви продали молока, при кінці грудня підіть до вашого банку, де вийовнете форму, а банок виплатить вам по 2ц. за кожду продану кварту дня 31 грудня.** Не скорше. Заплатять вам за час від 16-31-го грудня. Потім будуть вам платити що місяця раз, при кінці місяця. Се відноситься до всілякого рода молока. Не дістануть лиш ті, котрі продають молоко при столиках пр. чеколядове молоко. Коли немає банку в вашім місті, пишіть до найближчого банку в другій місцевости.

ЗА ОДНОГО ВОЛА $ 14,100

Оноді продано в Брентфорд, Онт. одноріччого бика за ціну $14,100 готівкою. Бик був з породи гольштайн і це найвища ціна, яку коли хто дістав за подібну скотину від 1926 р. Плекання худоби поплачує, але расової. І це повинні мати на примітці нації фармарі. Расовий добір худоби важна річ і корисна.

Уміє купувати

"Шторничка": Чого хочеш, мавлий?

6-літній Івась: Прошу мені дати меду горнятко за 50ц.

"Шторничка" наливши меду: А де маєш гроші?

Івась: У горнятку на дні!

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(8)

Одного разу я власне заблукав у березину. Був красний осінний вечір. Як осінь з своїми дощами, з болотами та вітрами для кождого є безперечно найнеприємнішою порою, так знова нема для мене приємнішої пори над осінь теплу, тиху, погідну, особливо у вересні, коли викопують картоплі. Тимто я в осени, коли тільки була відповідна погода, регулярно щодня навідувався на громадську гору. Було вже пізно ввечорі, але я не хотів спати й любувався красою природи. Було ясно, мов удень. Повновидий місяць піднісся вже високо й не жалував свого світла. А вже березовий пісок, здавалось, достоту заливав своїм промінням. Здавалося, що те місячне проміння так і чіпялось до березових пнів і гилячок, що воно снується між деревами, мов срібна ткань, та що його можна брати в руки, звивати на пальці.

Я сидів на самім вершку гори, на моїм улюбленім місці, на пні давно колись зрубаної берези й дивився в далину. Крізь галявку, яка простелилась перед моїми очима, виднілось небо, засіяне зорями, виднівся один закрут річки і я любувався срібною лентою ізми, що підіймалась над річкою. А там далі, за лугом туманіло поле, десь далеко на тім полі горіла ватра. Се хлопці на варті коло накопаної картоплі розіклали вогонь і печуть собі картоплю, веселі, щасливі.

Було навкруги тихо, як в усі. Вітрець не дихав, берези стояли непорушно з поспусканими донизу тоненькими вітами, ніби в глибокій задумі. Часом лиш зашелестить спадаючи додолу сухий листок або суха гилька. Часом десь здалека вчувається якийсь гомін, десь колись на селі загавкає собака— та всі ті звуки лише виразніше підносили тишу. Мені було дуже приємно, але заразом я почував себе серед тої тихої березини таким самітним та опущеним, що мене огорнув нагло якийсь невиразний смуток, якась туга. Я почув, що на очах у мене забреніли сльози, що одна тепла сльоза покотилась мені по лиці—і я засміявся.

—Ось, подумав я собі, місячна ніч і природа, як вони вміють зворушити серце людині!

Я подивився на крайчик синього неба, засіяного золотими зірками і мені прийшов до голови Гайне, що в своїм поетичнім натхненню бажав собі викраяти такий кусочок неба й з нього зробити плащ для своєї милої. І я спитав себе з жалем: "Чому в мене нема милої?" І Бог знає, як довго бувби я сидів на тім березовім пеньку й снував мрії, коли в тім серед глибокої тиші я почув, як близько мене зашелестіло сухе листя й почулись людські кроки.

Признають, що се нагле перервання тиші мене вельми збентежило, але я скоро загамував своє зворушення й звернув очі в той бік, звідки доносились кроки.

Нараз вийшло на галявку двоє людий: хлопець і дівчина. Кількандцять кроків від мене в долині лежала досить груба колода, і вони посідали на тій колоді поруч. Він правою рукою обняв її за шию, а вона міжно притулилась до нього. Межи нами стояв корчик глоду, і той корчик закрив мене так, що вони не легко могли мене побачити.

Я був уже третий рік у Чмелеві й знав усіх людей у селі від старого до малого. Тому пізнав я з першого погляду й молоду пару. Вона була найкраща дівчина в селі, Тетяна, дочка Гаврила Чорнія, а він— також мій добре знайомий, шевчик Федорко, єдиний у селі чоловік, що ходив попанському в сурдутині, запинав на шию різнобарвні краватки, носив штани "по хялявам," а у великі празники накладав на голову навіть циліндра.

Капр. Ст. Шкромида
з Брукленде, Ман. (передмістя Вінніпегу) поляг в бою під Дієп. До війська пішов охотником з початком війни, за море відїхав в грудні 1940 р. Служив при розвідці. Лишив жену і діти.

Іван Р. Папіж
син панства Ст. Папіж з Мексвелтон, Саск. поляг в бою під Дієп. Вістка прийшла з Берліна через Червоний Хрест. Вступив до війська зараз з початком війни, за море відїхав у грудні 1940— лишив родичів і жену з донечкою.

Йосиф Онишко,
лет. старшина, син панства Ю. Онишка з Іст Кілдонен, Ман. Його жінка одержала недавно вістку, що він щасливо дістався за море, до Англії. Панство Онишки се примірні парохіяни церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

Маріян Небоженко,
летунський старшина, з Кадворт, Саск. Родичі його, Григорій і Анна, є взірцевими парохіянами нашої церкви в Кадворт. Маріян є інструктором летунства в Трентон, Онт.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І НОВОГО РОКУ

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

ДЛЯ СВОЇХ ВИБОРЦІВ З ВІННІПЕГУ
І ОКОЛИЦІ ЗАСИЛАЄ

СТ. КРАВЧИК
дійсний посол до манітобського сойму.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ЗО СВЯТАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
І НОВИМ РОКОМ

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

ДЛЯ СВОЇХ ВИБОРЦІВ ОТСИМ ЗАСИЛАЄ

ЙОСИФ СТЕПНЮК
радний міста Вінніпегу

– ЛІКАРСЬКІ ПОРАДИ –

ЯК ПІЗНАТИ ЗАВЧАСУ, ЩО МАЄТЬСЯ РАКА В ЖОЛУДКУ?

Майже половина хорих на рака в жолудку, які приходять до лікаря, мають вже задавнену недугу. Других 25% хорих на сю недугу є в такому стані, що навіть коли можна буде зоперувати-витяти головний боляк рака, то всетаки маленькі корінчики-розгалуження з нього, вже запустилися в сусідні волокна тіла. Лише послідних 25% недужих на рака в жолудку, коли піддадуться скоршому ліченні, мають вигляд на ратунок.

Операція на рака в жолудку, коли він вже добре загніздився в тілі людини, є дуже тяжка і небезпечна. Від 15 до 30% хорих умирає підчас операцій, чи по них.

Тому краще піддатись операції на рака в жолудку коли він ще лиш в стадії розвою, чим чекати аж доки він добре загніздиться.

Радою тому доброю для всіх, які зауважать у себе знаки недуги, які подаємо нище, є удатися завчасу до лікаря

Отже що може вказувати на можливість недуги рака в жолудку?

1. Коли людина чує неспокій в середині жолудка потім як прийме поживу до середини. Се чуття неспокою тревае по більшій части в день, а на ніч устає.

2. В дальшій фазі недуги людина чує неспокій в жолудку, але він вже тепер получений з відбиванням жолудкового газу. Також получене се з невдоволенням.

3. Тратить чоловік апетит до деяких родів їди, а переважно до мяса.

4. Відраза цілковита відносно мяса.

5. Почуття перемучення, спалість, втрата ваги тіла і уміркована анемія.

Прояв сих знаків в людини поверх 40 р. життя, получений ще з умученням, утратою

ваги або анемією, мусить вважатися як певний доказ недуги рака в жолудку, хіба що на це є інакший доказ по докладнім лікарськім оглядані, полученім навіть з переświтленням "ексеричним" жолудка.

Отворення гостиниця через Аляску. Дост. Аен Мекензі, міністер здоровля і народного здоровля промовляє на радієвій мережі підчас того отворення. На цім самім місці тому ще кілька лише місяців стояла лісова гущa. Останки ще остали, бо на стовпі з боку вивищено наш прапор. З промовцем є представник влади, всі одягнені згідно з тамошним зимовим звичаєм в тугі футра.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ ХАЙ ПРЕДОБРИЙ БОГ БЛАГОСЛОВИТЬ ВАС ТА ПІШЛЕ ВАМ:

ЩАСТЯ І ЗДОРОВЛЯ

Сього бажає своїм виборцям,

ВАСИЛЬ СКРАБА
радний міста Віннінегу,

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

БАЖАЄ
СВОЇМ ВИБОРЦЯМ І ПРИЯТЕЛЯМ

ПЕТРО ТАРАСКА
шкільний радний в Віннінегу

СКАРБОВИЙ ЗВІТ ЗА ЛИСТОПАД, 1942

ПРИХОДИ—

Ст. Палій і Вол. Навольський, перед.	$1.75
К. Лесів, Д. Химка і пані Дудар, пер.	3.00
З відділу ч. 2 в Ланівцях	.90
А. Романюк 2.00 і П. Матвіїв 1.00	3.00
В. Німець 1.00; о. Шпитковський, прод.	4.85
о. Н. Кушнірик, 4 пер. і прес. фонд	8.25
П. Бащук і В. Кривий передплата	2.00
М. Капітанчук і М. Коблак передплата	2.00
о. С. Семчук з продажі літ.	2.70
Збір. на поминках в п. Шкляра, Самбург Саск. (о. М. Горошко)	7.00
о. Н. Кушнірик дарував передплату для П. Зальопаного	1.00
Гр. Кузь 75ц.; Ів. Пробіжанський, перед. і збірка 2.37	5.12
оо. Василіяни з Віннінегу передплата	2.00
К. Нагнибіда і І. Гринчишин передпл.	2.00
о. І. Шпитковський з прод. літ. 2.15 і зо збірки 10.50	12.65
о. С. Семчук з продажі літ. 3.24, М. Кондришин і Дм. Грабець передплата	5.24
П. Прийма 1.00, Н. Чепига 1.00 і Анастазія Жук 1.80	3.80
Анна Басараба 1.00 і М. Антонишин	2.00
о. І. Олійник, збірка на весіллю в панства П. Шимконих	6.20
о. Н. Дрогомирецький, збірка на прес. фонд в панства Скопиків і З перед.	18.00
За оголошення (Сейфрей) Порктон	13.00
З відділу ч. 25 в Краснім	8.10
Разом	$114.56

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 21	$40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
326 коверт	3.26
Папір	.15
Мети	2.70
Почтові значки	2.00
Друк БН ч. 22	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.00
328 коверт	3.28
Значки до чеків	.48
Мети	3.24
Разом	$124.71

Дмитро Кобринський,
скарбник.

ПРАВО КАТОЛИКІВ ДО ПОЛІТИКИ

Кардинал Ван Рой, бельгійський примас, видав послання, в котрім рішучо підчеркує право католиків до цілости справ життя.

"Католики мають право голосити, вчити, боронити і практикувати католицьку релігію і католицькі засади на всіх царинах життя, не лише особисто, але також з точки погляду родини, в державі, в прилюднім життю і в міжнароднім, і при помочі всіх середників, які є в посіданню людини."

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

YOUTH HERALD EDITOR --

REV. FR. N. KUSHNIRYK S.T.L.

"GREETINGS"

"I am not a poet, nor great writer,
Just a young Catholic fighter.
My wishes to you are on wings of sincerity,
Although the times are full of asperity.
May the Prince of Peace bless you,
And with divine graces caress you!
You are our Youth, our pride,
May in the future your stride
Be progressive and consoling,
May your efforts in life fling
Into the forces of the Christian side,
And thus of evil destroy the tide!
Yes! a blessing is Christmas day.
May you be Catholics all the way!
I pray you will all be good Ukrainians,
Also sincere and loyal Canadians."

Fr. Nick.

O DIVINE NIGHT OF MYSTERY

A silent expectation filled with presentiments was enveloping the Earth. Humanity, which for centuries was in quest of Truth, seemed to perceive that a never-to-be-forgotten event was about to happen.

"Silent Night, Holy Night..."

Under the both of pagan Rome, he world awaited in silence and anxiety. Speaking of an old prophecy, pagan Cicero wrote that there would come a King to whom all men would have to render for the sake of our salvation.

"Spass nash narodywsia..."

Virgil, another Roman poet, described this new era: "A mysterious Child will come, a Divine Babe, by whom every creature will be renewed, who will crush the Serpent, destroy sin and establish peace all over the world."

"Boh Predvichney narodywsia..."

And when according to the plan of Providence the time came, when the desire of mankind expecting the Liberator was assailing Heaven, on a cold December night, in a stable and not on a throne, He was born in Bethlehem.

"Wo Vephleyemi nyni novyna..."

"Spochyw na sini Boh ne obniatey..."

"Christ is born"... every bell sings today, spreading and sending its melodious notes over cities and hamlets, to rich and poor, to believers and non-believers. All are invited to rejoice, for at last He has come.

"Wselennaya veselysia..."

"Christ is born!"... every heart should beat to this divine rhythm today.

How sad it must be in the countries where Christmas was done away-with officially! No more carols! No more festivities! The churches were made into museums. Tonight they are dark and the people cannot celebrate the birth of Him who is the center of the history of mankind. They are not allowed to join us who live in a free country.

"Wozvesclimsia wsi razom nyni..."

"Christ is born!"... we see it in every eye. When we receive Holy Communion today, we feel that we really possess the Divine Babe, so weak in appearance yet so Almighty.

"Z namy Boh— slouchayte wsi liude..."

LEGION OF DECENCY

Class A.— Section 1.—For General Patronage:

Little Joe the Wrangler
Yankee Doodle Dandy
West of the Law
Valley of Hunted Men
George Washington Slept Here
Riders of the West
King of the Stallions
Thunder Birds
One of Our Aircraft Is Missing

Class A.—Section 2—For Adults

You Were Never Lovelier
Nightmare
Seven Miles from Alcatraz
That Other Woman
Black Swan
Undying Monster
Baby Face Morgan
Police Bullets
Random Harvest
Silver Queen
Secrets of a Co-ed.
Sweetheart of the Fleet

Class B.—Objectionable in Part:

Cat People
Dr. Renault's Secret

"Christ is born!"... prays every soul. Persecutions can do away with public celebrations but they cannot destroy what is felt by the soul today. Yes, you may tremble, you tyrants, Red or Brown or Black... our Divine Prince of Peace will judge you all some days... You will pass... He is Eternal and has plenty of time to punish you. Christmas is nothing to you, but it is something to us. You can destroy the body but not the soul, modern Herods that you are.

Christ became man in order that we all may become the sons of God. He became weak so that we would become spiritually strong. He was tied in the crib in order to untie us from sin. He became little in order that we may be big. He was poor so that we may become richer in grace. He was born in tears so that we would not cry eternally. He was born a stranger in order that we may be all citizens of Heaven. He found no heaven on earth in order to prepare us one near his Divine Father.

What sweet Mystery! What charm you possess, O Silent and Holy Night! How can I ever forget you? By His birth Christ passed you on to posterity. When I was a child I awaited you with my infantile imagination. Being a man now, I am not ashamed to admit that TONIGHT I still want to feel like a child... for my faith is simple because based on God Himself.

Father NICK.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО:

Наші предки жили без цукру аж до 13-го століття.

Не вживали вугля до палива аж до 14-го.

Хліба з маслом не їли до 15-го віку.

Бараболь і тютюну не знали до 16-го.

Кави, чаю та мила до 17-го.

"Пудінг" почали їсти в 18-ім.

Газ, сірники і електрику почали вживати в 19-ім.

Консервовану поживу в 20-ім.

Автами почали ми їздити доперва кількanайцять років тому назад.

(Взято з "Нортерн Лайтс")

Того її більше треба

Одна нововпечена богачка накупила діямантів і всі пальці заложила перстенями. На одним є дуже великий діямант.

Біля богачки сидить бідна пані, але гідна. Богачка підсуває той палець під самий прямо ніс, щоби бідна таки зувиділя і нарешті гордо питає: Якби ви мали такий діямант, що ви зробилиби?

—Я чимскорше продалаб і купилаб щіточку до чищення нігтів.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

Кілько з Вас пишуть щоденник (diary)? На початку Нового Року добре би почати писати такий щоденник, та записувати цікаві щоденні пригоди. Колись, як будете старші, буде цікаво їх читати. Притім і будете вправлятись у писанню. А час від часу, як будете мати незвичайно цікаві пригоди, опишіть їх для Діточої Сторінки. У

числі на першого лютого Вуйко напише Вам дещо із свойого щоденника— "Як Вуйко сливки збирав."

Притім Вуйко хоче Вам пригадати, що у лютім буде річниця Діточої Сторінки. Вуйко дуже бувби радий, щоб було богато листів у тім першім числі у лютом. Спішіться і надсилайте листи,— а Вуйко має дві нагороди за найкращі листи, котрі він одержить перед днем січня 15-го.

ПЕРША—$1.00; ДРУГА 50ц.

Свята наближаються-- отож бажаю Вам, дорогі Діти, щастя здоровля і всього того, чого самі собі бажаєте— Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

Христос Раждається!

Вуйко Трохим.

БІДНІ ЛИСТАРІ

Учитель:— "Мої діти, спершу люди писали на піску, на корі з дерев, на листю пальм і кактусів, відтак на дощинах, потягнених воском, а також на камінних плитах."

Ольця важко зітхнула.

"Бідні тоді були листарі, коли замість легеньких листів, мусіли носити цілі купи каміння."

ПОБОЖНИЙ УЧИТЕЛЬ

Малого Богданка переписали із одної школи до іншої.

Якже припала тобі, Данку, нова школа до вподоби?— питає батько сина, по кількох днях побуту в новій школі. Якого маєш тепер учителя?

—Наш новий пан учитель мусить бути дуже побожний— відповідає Богданко.

—А звідкиж ти про це довідався?— питає зацікавлений батько.

—Бо по кождій моїй відповіди складає руки, як до молитви і заєдно говорить:

"Боже, Боже..."— відповів второпний Данко.

ПЕРША ЯЛИНКА

Незадовго прийдуть свята, мій синку!
Уберемо в чічки деревинку:
В золочені мінисті горішки—
І цукорків повісимо трішки.

На долину, щоб зважити гильку,
Кілька яблук завяжемо в сильку...
Паперових зірок, що сіяють,
Ланцюшків, що так красно звисають...
І волосся позичуть ангели,
Ним рівненько галузки пристелим.
Як вже буде ялинка багата,
Приведемо в кімнатку і тата —
Він свічки колірові засвітить --
Буде мама зі синком радіти.

Іванка Трешневська-Савицька

ЛЮБИТЬ СПІВАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я дякую Вам за лист. Ми будемо вчитися географії. Я думаю, що то все на цей раз. Другим разом я ще більше напишу.

Вам зичлива,

Маруся Кравчук,

311 ave. Г. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка.—Я також люблю співати і тішуся, коли наші діти співають красних українських пісень. На концерт Вуйко негоден приїхати, бо тепер при війську. Але як скінчиться війна, то Вуйко певно приїде до Вас до Саскатуну і всіх відвідає. Желаю Тобі Веселих і Щасливих Свят!

СВЯТИЙ НИКОЛАЙ І НАЙМОЛОДШИЙ АНГЕЛИК

(Докінчення)

Ангелятко мерщій побігло до небесної комори, де переховували на зиму самі найкращі річі. Там була весняна веселка, що мінилася всіми красками. На літо її часто розвішували на небі, на зиму звивали гарненько і ховали до небесної комори. Ангелятко стало витягати по одній ниточці кождої краски. З тими ниточками побігло в городець, вирвало два рівні стебельця і скоренько зачало плести дарунок для самого святого Николая.

А святий отець Николай якраз вертав зі землі. Натрудився чимало, находився, роздавав дарунки. Деякі діти були нечемні і їх треба було навіть скартати. Втомився роботою святий і коли приїхав до неба, скинув з себе важкий кожух, тяжкі зимові чоботиська і глянув— аж тут перед ним дла мягенькі і лискучі як веселка капці... Аж манять, щоби їх вдягнути на стомлені ноги. Як втішився святий Николай! Розсівся на кріслі, натягнув тепленькі капці і сплеснув руками.

Збіглися миттю всі ангелики. Ззаду, на самім кінці стануло маленьке наймолодше янгелятко ще без крилець, таке було молоденьке. А коли святий спитав, хто то виплів ці капці— всі здумілися. Ніхто не знав і кождий позирав один на другого. Тоді маленьке янгелятко несміло виступило і сказало з плачем, що це воно хотіло зробити дарунок для св. Николая і виплело йому капці з ниточок веселки. Дуже врадувався св. Николай і похвалив янгелятко за його добре серце. В надгороду дав йому справжні ясненькі крильця і заповів, що все буде з ним літати на землю, бо воно має дуже добре серце. Прилітає воно щороку й до нас та розносить дарунки— може Ви, діти, з ним стрінулися— а як ні, то певно ще з ним стрінетеся. Воно таке любе і миле, будьте добрими для нього...

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
Всім Українцям
CENTRAL DAIRIES LIMITED
Українська молочарня
желає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
В. Г. Коман, президент
Д. Угринюк, гол. управитель

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
БАЖАЄ
СВОІМ ВІДБОРЦЯМ
ВЕЛИКИЙ СКЛАД ЦЕРКОВНИХ РІЧЕЙ,
WILLIAM GROSS & CO.
322 Main Street,
WINNIPEG, MAN.

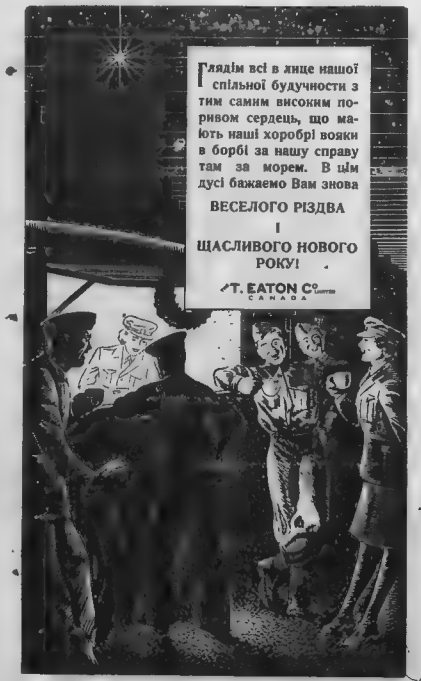

В СКАРО, АЛТА. ЗГОРІЛА ЦЕРКВА

Хочу поділитися з читачами БН. сумною вісткою: дня 22-го листопада, в неділю згоріла церква Чесного і Животворящого Хреста в Скаро, Алта. Згоріла цілком, а з нею також богато церковних річей: запрестольний празничний образ, два бічні престоли, кивот, евангеліє, оправлене в срібло, десять фелонів, 5 стихарів, 25 обрусів на престоли, 8 хоругов, дуже гарний павук, всі церковні книги, як для священника, так для дяка, та иного других річей. З тяжким трудом тільки, вдалося вратувати чашу, монстранцію та статію Воскресення.

Ще рано, в неділю, дня 22-го листопада, була в церкві відправа, а вечером коло осьмої години церква стала в огни, згоріла, з незнаної причини. Церква була збудована з дощок, в виді хреста 1911 року, була обезпечена. На відправі парохіяни не потерпять, бо маємо на церковній, 20 акровій площі, збудований великий Народний дім, де відправу будемо мати, аж доти, доки не збудуємо нової великої церкви. На Різдво Христове будемо мати відправу в народнім домі. О річи, конечні до Сл. Божої, члени парохії вже постаралися.

Маємо надію, що парохія Чесного Хреста не буде довго без Божого дому, бо трохи фондів на церкву маємо назбираних. Скоро повстане велика мурована церква в Скаро, Алта.

Здоровлю читачів БН. і желаю усім Веселих Свят, щасливого Нового Року і Божого Благословенства.

Г. Козяк, Лішор, Алта.

ПРАВНИЧІ ПОРАДИ

На просьбу редактора сеї газети я принявся подавати правничі поради, які можуть стати в пригоді нашим людям. Сі поради буду подавати в кождім числі БНації.

Мушу однак на початку заявити, що мої поради будуть мати характер цілком генеральний, бо неможливим є в так коротких реченнях входити в правні різниці усіх про-

Адвокат Ю. Роборецький

вінцій Канади. Також хочу сказати, що як тільки буде можливо, буду брати під згляд право ухвалене домініяльним урядом з причини війни, право, так зване "підчас военне," або "war time legislation."

Одною з дуже важних справ, яка відноситься головно до наших людий по містах, се непорозуміння, або радше незнання закону в справі рентів. І про се отже будемо розважати в слідуючім числі.

Юрій Роборецький,
член адвокат. фірми Campbell & Company, Winnipeg, Man.

Від Редакції.—З нинішним числом починаємо містити правничі поради під редакцією пана Ю. Роборецького. Хтоби мав якусь справу до вияснення, або хотів якоісь поради, нехай напише на адресу редакції.

ПОШИРЮЙТЕ "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" З ХАТИ ДО ХАТИ— З РУК ДО РУК!

Останні Вісти...

Масло на картки: почавши від 21-го грудня, заведено в цілій Канаді закон, силою якого масло можна купити лише за картку, **пів фунта на тиждень** для одної особи. Знова за се, ціна масла потаніла о два центи на одному фун ті почавши від 28-го грудня.

Не треба робітників до варстатів корабельних: З Отави видали осторогу, щоби хлопці з західних провінцій Канади не їхали шукати роботи в варстатах корабельних над морем, бо роботи такої не дістануть. Робітників в варстатах не потребують.

Таксівки дістануть лиш 750 ґальонів ґазоліни на протяг пять місяців, від листопада до березня.

Японські жінки бються перебрані за жовнірів проти американців на островах Соломона. Таку вістку принесли жовніри, котрі приїхали на відпустку з поля битви.

Ціна бараболь піде вгору: Гуртові склади сподіються підвишки в ціні бараболь по місцевих склепах наслідком урядового обмеження ціни для Манітоби, Саскачевану і західнього Онтерія, до $1.40 за 75 фунтів у вагонах. Дотепер ціна була $1.10 за 75 фунтів.

До кінця грудня м. року, було більше як один міліон американських жовнірів за морем. Таку вість проголосив президент Рузвелт.

Жонатих мущин, в роках від 19—25, будуть покликати до військової служби, бо самітних мущин вже майже всіх здібних до військової служби, покликано.

Дня 24-го грудня, в навечерію Різдва Христового, Святійший Отець Папа Пій XII промовляв до світа через радіову мережу, опісля уділив всему світові благословення. Промову Святійшого Отця подамо в слідуючім числі.

Генерал А. Вейвел почав велику кампанію проти японців в Бурмі. По добрій підготовці і довгім нападі на японські позиції в Бурмі, дня 19-го грудня англійські і індійські війська переступили границю Індії та почали наступати на японців, котрі цофнулись не ставляючи опору. Найновіші вістки доносять, що англійці заняли вже богато простору вийшовши в Бурму кількадесять миль.

Дост. С.С. Гарсон, літ 44, дотеперішний скарбник провінції Манітоби, стане премієром сеї провінції на місце дост. Брекена, який став провідником прогресивної консервативної партії.

Почавши від 28-го грудня, ціна на банани буде усталена по 15ц. за фунт.

Отава повідомила в дні 24-го грудня, що хлопці які скінчили 17 літ, можуть голоситися до війска, однак мусять мати письменне позволення від родичів або опікуна. Дотепер принимали до військової служби хлопців, що мали 19 літ.

Великий аероплян С.Р.А., який вилетів з Ванкувер, пропав з 13 людьми. До тепер його не віднайшли.

День 25-го грудня буде памятний з двох важних подій, які склались на полях Африки. Першою подією, се заняття американськими військами великого в західній Африці порту Дакар. Другою подією се смерть адмірала Ж. Дарляна, бувшого команданта усіх військ французьких під урядом Віші. Як подає комунікат, молодий француз, літ 22, який подав своє імя як Моранд, вийшов до державного будинку в Альжір, та, коли високий представник Віші на північну Африку входив до свого бюра, вистрілив до нього пять разів, з яких два стріли були смертні. Сорок кілька годин по смерти адмірала воєнний суд засудив на смерть молодого убійцю і відділ війська виконав засуд. Адмірал Дарлян перейшов на сторону аліянтів коли почалась війна за французькі посілости в Африці. Наспідником Дарляна став ґенерал Жіро.

27. грудня в Алмонт, Онт., сталася велика залізнича катастрофа. В наслідок зудару двох поїздів СПР Компанії вже є 32 особи вбиті та понад 100 осіб тяжко ранених. Точний звіт катастрофи компанія подасть пізніше.

Залога канадійського бомбовика, що знищили німецьку підводну лодку в північній части Атлянтійського океану. З ліва на право є: летун старшина Дж. Лей з Торонта— старшина керманич Р. Б. Мартин з Торонта—сотник летун Д. Ф. Реймс з Торонта і стрілець старшина Дж. С. Джанстон з Отави. Ще два другі стрільці десятники брали участь у виправі на цім самім літаку.

УКРАЇНСЬКІ ЖОВНІРИ ДІСТАНУТЬ ВІДПУСТКУ НА НАШІ РІЗДВЯНІ СВЯТА!

Команда дистрикту мілітарного число 10 з осідком в Вінніпегу проголосила, що жовніри, які святкують різдвяні свята в дні 7-го січня, дістануть відпустку на свята, коли самі о се попросять команду. Се відноситься лиш до дистрикту 10.

СІЧЕНЬ—МІСЯЦЬ ПРАВИЛЬНОГО ВІДЖИВЛЮВАННЯ — Їдж поживні страви.— будеш чутися добре! Канада потребує тебе сильного!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРІ... АНСЬКИЙ КАТО... ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 2 (122) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Січня, 1943 Vol. XI, No. 2 (122) YORKTON, SASK. January 14, 1943

З НОВИМ РОКОМ БУДЬТЕ ЩАСЛИВІ!

З НОВИМ РОКОМ!

Вже надходить час надії,
Вже новий надходить рік,
Чей сповняться наші мрії,
Чей відітхне чоловік!

Може бути! Але долі
Рік самий ніяк не дасть
Доки правда у неволі,
Доки зло ще мас власть!

Тож до бою, браття милі,
Най готуєсь кожний з нас,
Щоб не втратить ані хвилі,
Як надійде слушний час!

А наш бій—то не кервавий,
Но духовний і святий,
Що в нім вождом-сам Цар Сла-
Наш Спаситель Пресвятий! (ви,

ТАМ НА РІЧЦІ, НА ЙОРДАНІ...

На річенці, на Йордані,
Прала Божа Мати плаття,
А над нею у повітрі
Щебетали ластівята.

Не були це ластівята
На Йордані днини тої—
Це Ісусик малесенький
Щебече так Нені своїй.

Сидить собі на мураві,
І ручки знима гарненько
Тай до Матінки своєї
Всміхається так любенько.

Мати Божа мов у раю
Від радости уся сяє
И на Ісусика малого
Усміхнена споглядає.

ДОБРИЙ ВЕЧЕР

Добрий вечер, щедрий вечер
А мир людям на світі!
Що там чути, що чувати
В Вифлеємськім повіті?
В Вифлеємі мир чувати,
По Господній благодати
Народився Цар світа.

А ми Бога прославімо
З Ангелами святими,
Як Його всі преблаженні
В Вифлеємі славили:
"Мир вам браття, мир вам тричі,
Добрий вечер, щедрий вечер
І Щаслива година!"

ТИ ЙОРДАНЕ ПРИГОТОВСЯ

Ти Йордане приготовся!
А Йоане, скоро спішися!
Марійного хрестити Сина,
Бога-Слова в Трійці єдина
Во річних струях!

Небеса днесь ся отвирають,
Святого Духа людям являють.
В образі явись голубином,
Літаючи над Богом-Сином
По хрещенію.

Хрестителю і Предтече,
О Тобі Спас-Владика рече:
Нема більшого межи людьми!
Молись Йоане днесь за вірними
Нами слугами.

ПАПА ЖЕРТВУЄ НА ЦЕРКВИ В МАЛЬТІ

Папа Пій XII подарував на відбудову знищених церков на острові Мальта $20,000

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

М. Н. Явний з Судбур, Онт., з нагоди Різдва запренумерував БН на цілий рік для М. Лисака в Форт Вілліям, Онт.

ЗА КАНАДУ!

По виправі на Дієп дісталися в полон:

Іван Королевич, син Франка з Кридор, Саск.

Никола Козаків, син Анни з Ню Осгуд, Саск.

Петро А. Гавдрій, син Юстини з Ріджайни.

Михаїл Косоловський, син Варвари Косоловської з Вейбурн, Саск.

Союзні держави будуть мати в 1943 р. 20,000,000 жовнірів,

Таку вістку подав воєнний дописувач з Льондону. Жовнірів союзні держави будуть мати 15 міліонів, а 5 міліонів летунів. Німецька армія, пище сей дописувач, котра числила до 8 міліонів людий, понесла страшні страти в Росії, около 4 міліони. Японія має від 5 до 6 міліонів жовнірів.

ЕВРОПЕЙСЬКІ СУДОРОГИ

Румунія—Ціна за чай підскочила 500%, сир 700%—це є наслідки нового ладу на чолі з Гітлєром і Антонеску...

Хорватія— Залізничий тор між Загребом а Сусаком перерваний через напади повстанців.

Угорщина. — Столиця Будапешт дістає свою пайку товщів і молока, люди на провінції здані на ласку Божу. Бракує всього, голод і холод. Нема одінь ані черевиків. Поліція забирає в селян поживу, щоби вижившити міста. Найбільше терплять на тім наші гуцули в Карпатській Україні, котру мадяри лише обдирають з поживи, для котрої недають нічого. Це також "новий лад" Гітлєра та його мадярських посіпак.

Канадійським жовнірам підвищено платню: з днем 1-го січня 1943 р. підвищено платню жовнірам в Канаді до $1.50 денно, так, що наші жовніри є тепер найкраще платні в цілому світі. Крім жовнірів, підвищено платню також і матерям жовнірів, як також і жінкам. Тепер жовнір дістає $1.50 денно, а коли він вже вислужив шість місяців, то: жінка сама дістане місячно $59.40, з одною дитиною $72.60, з двома $84.60, з трома $94.60, з чотирма $102.60, з пяться дітьми $110.60, з шістьома $118.60. Мама жовніра дістане $48.00. Щоби мати поняття хоч мале, як богато більше дістає мати нашого жовніра, то в Англії та сама мати дістає лиш $27.42, жінка $24.06, з двома дітьми $41.26 ітд.

Ольга Зиліч, дочка панства Зиліч з Вердин, дісталась щасливо за море, з корпусом жіночим з Канади.

Проголошені урядово полоненими після виправи в Дієп: Едвард Домбровський, рядовик з Монтреалю, Г. Бурцій, рядовик з Лейк Френсис, Ман., Нестор Стефаник з Давфин, Ман., Йосиф Е. Запоточний з Ст. Клавд, Ман., Фред Ковальський з Роблин, Ман., Галасій Юлій з Моррин, Альта., Фред Макарів з Піброч, Альта., Вепямин М. Скібінський з Вінніпег, Ман., Павло Лецький з Вінніпегу, Юрій Калинин з Ст. Вітал, Нипп Чура з Торонта, Іван Мачук з Гретна, Ман., Павло Седлецький з Фрейзервуд, Ман., Антін Волошин з Ніпава, Ман., Рядовий М. Соловій дістався з дентистичним овідділом щасливо за море.

Пропали за морем: Летунський десятник Лев Ферлей з Едмонтон, Алта., Никола Сидорчук, лет. десятник з Монтреалю, Йосиф Буланда, десятник, Ст. Кетеринс Онт., Завацький Юрій, лет. десятник з Отави. В Канаді згинув Евген Богуш з Скатфілд, Алта.

АНГЛІЙЦІ НАПРАВЛЯЮТЬ ЗАЛІЗНИЧИЙ ШЛЯХ

Підчас нальоту англійських летунів на німецькі становища в Африці, вдалося тим першим знищити німецький поїзд з амуніцією. На першому образку в горі видимо знищений поїзд, а на другому представлено, як англійці очистивши залізну дорогу, направляють її.

ЗА КАНАДУ!

За морем поляг в бою Петро В. Богослович з Нанаймо, Б.К.— Артур Галамка, старшина летун з Милвокі, Вис.

Тяжко хорий з ран є за морем А. Іван Тисовський, дес. з Верегін, Саск.

Полягли за морем: Іван Набожняк, син Андрія з Каліенто, Ман. Служив в артилерії.

Юрій Чернюк, з Торонто, Онт., летунський офіцер.

Франк Барткевич, лет. старшина, з Гамільтон, Онт.

Карло Л. Шумлінський, лет. старшина з Гамільтон, Онт.

Василь Зочкан, лет. старшина, з Рейні Ривер, Онт.

Карло Л. Шолій, дес. з Рейрсон, Саск.

Даниїл Малофій, лет. старшина з Фішербренч, Ман.

Василь, Михаїл Костенюк, дес. з Башав, Альта.

Василь Н. Шумський, дес. лет., Вінніпег

Роберт Е. Гардій, лет. старшина, Лондон, Онт.

А. К. Бредлій, дес. з Дувал, Саск.

Іван Г. Мачан, дес. лет. з Ентлер, Саск.

В. Р. Ленічек, дес. з Болслей, Саск.

Володимир Тухканен, старшина лет. з Кірклєнд Лейк, Онт.

Василь Пеній, дес. з Інчкейт, Саск.

Петро, Стефан Станюк з Гамільтон, Онт.

Володимир Ясищук з Торонто, Онт.

Під Дієп згинули ще сі:

Стефан Борис з Фон Гил, Саск.

Василь Ясін з Гренфел, Саск.

В гостинниці Лицарів Колюмба, яка вгоріла дня 12-го грудня в Ст. Джан, Н.Ф. стратили своє життя слідуючі: Йосиф Е. Козак, летун з Сейнт Джан, Н.Б.

Франк, Йосиф Завада, летун з Ніягара Фалс, Онт.

Ернест, В. Дибаль з Гримсбі, Онт.

Володимир Петрович, син Йосифа з Торонто, Онт. Оба з Дибальом служили в головнім онтерійськім регіменті.

Фільософія: Чи я маю ще випити? Цілунок говорить, що так, а голова, що ні. Голова є мудрійша від шлунка— мудрий уступає все дурному— отже, випю ще одну чарку.

ЇХ ЕКСЦЕЛЄНЦІЇ ПРЕОСВЯЩЕННОМУ КИР ВАСИЛІЮ ВОЛОДИМИРУ ЛАДИЦІ, ЧСВВ

СОТВОРИ ГОСПОДИ МНОГАЯ І БЛАГАЯ ЛІТА!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата одна доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПАПА ВЗИВАЄ СВІТ ДО МИРА

В навечерію Різдва Христового промовляв Святіший Отець Пій XII. З ватиканської гори понеслися на весь світ слова потіхи для страдаючого людства і в сторону воюючих завзив до закінчення війни, до мира:

Католицька Церква, говорив Папа, не візьме участи в війні, хоча вона не є глуха на світове положення. "Нова загроза виринула у теперішньому часі, а се підпорядкування всього політиці і ярмові національної держави, котра все піддає під людські закони."

Як "сторож природного й надприродного ладу," говорив Папа, "мусить він домагатися заховування тих законів, на яких основується людське життя і на яких мусить бути збудований новий лад у світі."

"Світ хоче мира. Такий мир має бути не тільки зовнішний мир між народами світу, але також і внутрішний мир; в середині кожньої нації має бути єдність і любов."

"Церква все осуджувала соціялізм Маркса (комунізм) і нині те саме потверджує."

"Лад і безпека має натхнути довір'ям народи. Ціллю має бути не верховодити, але служити."

Звертаючи на іншу тему Св. Отець сказав: "Церква не може не звернути уваги на труднощі з якими борються робітники. Ці труднощі не є природні, але неприродно витворені самими людьми. **Робітник мусить мати забезпечену свою приватну власність, а головно батько з великою родиною."** Церква, говорив Папа, мусить боротися проти тих штучних перегород закликуючи до створення кращого ладу і до закінчення "сього так дуже сумного періоду пригноблення."

"Дорога буде довга, дорога буде важка; а на ній є пять степенів":

1. Хто хоче мира, той мусить привернути людству ту гідність, яку дав їй Творець.

2. Муситься привернути такі суспільні закони, що далиби кождому змогу користати з усіх його прав, а саме в родині, супружі...

3. Матеріялізм мусить бути знищений.

4. Хто хоче мира, мусить привернути роботі місце призначене їй Богом і забезпечити робітника і його родину

Св. Отець Пій XII.

усіми засобами на які тільки стати теперішню державу.

5. Хто хоче мира, мусить співпрацювати до привернення повного суспільного і правного ладу. Правні закони дані Богом забезпечують кождому людину проти свавільних нападів, отже нових і успішних засобів треба ужити, щоби кожда людина почувалась правно безпечною. Се осягнеться тільки через створення справедливих судів."

"Хто хоче мира, мусить віддати себе на службу суспільности й боротись за мир."

"Моє благословення хай зійде на всіх тих," кінчив Папа," котрі мов хрестоносці будуть боротись за кращий християнський світ."

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
желає
одинокий склад церковних річей
"ПРОВІДІННЯ"
PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 Main St., Winnipeg, Man.
Яків Майданик,
властитель

1918 – 22 СІЧНЯ – 1943

На день 22 січня 1943 р. припадає двайцять і пята річниця проголошення самостійної України Центральною радою в городі Київі.

День 22 січня 1918 р. був і є дуже важним для нашого народу. Се день радости, день високого піднесення національного духа, се день освободження нашого народу. В сім дні українська нація проголосила перед цілим світом, що надалі хоче жити вільним, ні від кого незалежним національним життям. В дні 22 січня 1918 р. повстала з гробу пригноблена, приспана і закута українська нація.

Великий і незабутній день! В золотоверхій столиці України, славному Києві, 22 січня 1918 р. відновлено давню державність України, звязано й продовжено розірвану насильно історичну традицію.

День 22 січня 1918 р., акт непримушено виявленої волі народу, що не хоче жити під панованням нічиїм, відкриває перед цілим світом неправдиві твердження червоних ворогів України, що українського народу, як окремої нації, не було й немає, що цей нарід споконвіку є частиною великого "русскаво народа" і ніколи не мав власної держави.

Ми в Канаді в 25 річницю акту проголошення України в 1918 р., пригадуємо усім сей великий день нашої нації. За оборону акту з дня 22 січня 1918, віддали своє життя сотки тисяч наших найкращих синів; освятили його мільйони наших батьків, матерей і дітей, що загинули в тюрмах, на каторзі і засланні в Соловках; стердили його тяжкими злиднями й передчасною смертю тисячі українських емігрантів, що поневірялися на чужині, вигнані з рідної хати, ми, маленька вітка українського народу, які мешкаємо в вільній Канаді, все будемо ставати в обороні сього акту з дня 22 січня 1918 р. **Наш нарід був вільним, та таким хоче бути! На службу в найми ніколи не підемо! З нами Бог, знайте вороги!!**

Перша склянка вина, яку пеш, корисна для здоровля, друга—викликає веселість, третя родить жаль, а четверта сором.

(Аристотель).

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ † † СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, СІЧЕНЬ, 1943

П	**Ч**	**1**	**Н. Рік 1943. Обр. ГНІХ. св. Вас. В.**
15	П	2	Св. Сильвестра папи
16	С	3	Суб. пер. Просв. Пророк Малахії
17	**Н**	**4**	**Неділя перед Просвіщенням**
18	П	5	Нав. Богоявл. Теопемта. **Піст.**
19	**В**	**6**	**Богоявлення ГНІХ.**
20	С	7	† Собор св. Ів. Хрестителя
21	Ч	8	Преп. Георгія
22	П	9	Мч. Поліевкта
23	С	10	Св. Григ. Ніс.
24	**Н**	**11**	**Нед. по Просв. † Преп. Теодозія**
25	П	12	Мч. Татіяни
26	В	13	Мч. Єрмила і Страт.
27	С	14	Преп. Отців у Синаї
28	Ч	15	Преп. Павла Тит. і Івана
29	П	16	Поклін оковам Ап. Петра
30	С	17	† Преп. Антонія В.
31	**Н**	**18**	**Нед. 31 по Сош.**

УСТАВ

14, Новий Рік. Обр. ГНІХ. і св. Василія: Всеночне, на утр. ев. Ів. з. 36, на Сл.-Б. Вас. Вел. ап. 254 і 318, ев. Лук. з. 6 і Мат. з. 11.

16, Суб. пер. Просвіщ. і Предпр. Бого.: ап. з. 284, ев. Мат. з. 5.

17, Нед. пер. Просвіщенням, гл. 1, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. з. 298, ев. Мар. з. 1.

18, Навечеріе Богоявлення (щедрий вечір), **ПІСТ,** царські часи, Сл. Б. Св. Вас. В. з Вечір.: ап. з. 143, ев. Лук. з. 9, водосвяття.

19, Богоявлення ГНІХ. Повечеріе Велике з Всеночним, Сл. Б. св. Ів. Золот., Єлици, ап. з. 302, ев. Мат. з. 6., Водосвяття.

Слідує седмиця 30.

Відвідини парохіян з молитвою і свяченою водою.

24, Нед. по Просвіщ., гл. 2, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. з. 224 і 176, ев. Мат. з. 8 і 43.

Слідує седмиця 31.

31, Нед. 31 по Сош., гл. 3, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. з. 280, ев. Лук. з. 93.

Слідує седмиця 32.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

о. Н. Д.

НОВИЙ РІК

I.

Різдвяний час, з якого ми ще не вийшли, наводить нас на радісні думки про життя, яке нам Бог дає і пособляє нам так, що й сам він зійшов з неба, народився як чоловік, щоби ми "життя мали і надто мали," як сам Христос каже.

А Новий Рік стоїть наче на перехрестю— на роздоріжжу смерти і життя. Не одні наші дальші й близші знакомі, а може й кревні, вже скінчили своє земське життя в тому році, що ось минув. І певні ми, що прийде і такий новий рік, коли й нас зачислять до тих, що вже скінчили своє земське життя.

А всежтаки наші думки і наше серце линуть до життя: З Новим Роком бажаємо собі взаімно многих літ, здоровля, щастя, всякого добра.

Так! Бажання життя непереможне в нашій душі, бажання життя і щастя. Та наші надії покладані на будучність, звичайно нас заводять. Не такий дійсний шлях людського земського життя, який ми у мріях хотілиби його мати. І ніяке земське добро, ні всі разом, не можуть забезпечити нам правдивого того вимріяного щастя, бо земські добра непостійні, "зміняється образ сього світа," як каже ап. Павло, а наше серце ненаситне—більше хоче, ніж земля

Кондак Богоявлення: Явився еси днесь вселенній і світ твой Господи знаменався на нас, во разумі поющих тя, пришел еси і явился еси світ неприступний.

може дати.

Ось ми маємо життя— та яке воно? Чи ми ним вдоволені і щасливі? Маємо здоровля— але здоровля се лиш початок до щастя, лиш скарбниця, а не самі скарби щастя.

Журимося найбільше тим, що нині тяжко жити, біда на світі, бідні умирають з голоду, а ті, що мають маєтки, безрадно дивляться, як їх маєтки на війні руйнуються. Такий учений винішний світ, а не може ніхто тому зарадити, щоби усунути матеріяльне лихо.

І так завсіди псує людям їхні звичайні рахунки якась невидна рука, якась сила, висша від людської.

Чи дійсно немає виходу з того "зачарованого кола" людської недолі? Якщо немає, о, тоді даремні всякі наші надії на кращу будучність, тоді наші новорічні взаімні побажання тільки приємні слова. Та на щастя є вихід. Але він такий дивний, такий несподіваний, що в першому моменті здається нам наче загибіль, а не ратунок. Та такий наш світ, що в ньому повно всяких привидів і позорів. Ось всім нам здається, що сонце кружить довкола землі, що місяць такий самий великий, як сонце. Покладаючись на свої очі, ми на се присягливби,—а вдійсности, земля, та наша ніби спокійна земля, кружить довкола сонця. Така несподівана розвязка!

І шлях до правдивого щастя веде в несподіваному напрямі: **щоби дійти до щастя, треба спершу відречися щастя.** Треба відречися не тільки мрії про богацтво, але про все земське— навіть мрії про життя, як се Христос навчає: "Хто любить свою душу (життя), погубить її; а хто ненавидить свою душу в сім світі, заховає її на життя вічне." (Ів. 12, 25).

II.

Відки те, що в нинішньому світі стільки горя і терпіння? І то не від природи, а від самих людей, (війни, революції, безробіття). Природу, людська наука і техніка що раз більше підбивають і примушують до людської служби. Всякі недуги лічать, хорих, які давнійше неминучо мусіли вмирати, оперують і ратують від смерти. Воздухоплави літають над землею, радіо в одній хвилині переносить новини і концерти з одного кінця світа на другий кінець, кіна за дешевий гріш показують краї, народи і штуки збогачують наше пізнання світа і забавляють нас. І працюють нинішні люди більше, чим наші предки працювали, бо культура домагається збільшеної праці, і богацтва є на світі і засоби поживи в надмір, а в світі нужда, горе і голод. Як се так може бути, чому?

Погляньмо на сей величезний край, де властодержителі цілою душею пристали до сього світа, зненавиділи Бога і завзялися збудувати чисте земське щастя-рай на землі. Там найяскравійше виступає та балачка, що мучить цілий нинішний світ. Ніде більше люди не працюють, як там. І що з того? І ніде більше не терплять, як там. Ні хліба, ні спокою, ні безпечности не мають. Цілий їх край виглядає наче величез-

на фабрика, на половину зруйнована, бо, що нині збудують, се завтра самі зруйнують... Св. Письмо називає життя(спосіб життя) "дорогою." Беручи сей спосіб вислову, мусимо сказати, що **людство тому таке нещасливе нині, бо йде фальшивою дорогою.**

Якби перелетні птиці під осінь вирушили, замість на полудне, на північ, так се булаби фальшива дорога для них, і нічого не помагалибн їм ніякі зусилля: чим дальше летілиби, тим більше приходилосябн їм страдати. **Горішні верстви людства свою душу викривили, її природу знасилували, від Бога відступили, вмерли для Бога. А наше життя таке скомпліковане, що не можна йому вивести всіх кінців без Божої співпраці.**

Тому Христос Господь і навчає: "без мене не можете нічого робити." (Ів. 15, 5).

І знов сказано: "Коли Господь не збудує дому, даремно трудилися ті, що будували." Тому св. ап. Павло каже: "Чого шукає Ізраїль, того не осягнув" (Рим. 11, 7), бо ішов фальшивою дорогою. Якеж диво, що і наш світ і ми самі не осягнули того, чого шукаємо, коли ідемо фальшивою дорогою життя?!

III.

БОГА нам треба, Божої помочі, Божого благословення нам треба, котре буде для нас тим, чим світло для очей. Словом, **живої святої віри** нам треба, віри, котра вяже людину з Богом, і уподібнює її до Бога. Такої віри треба нам більше, чим всього іншого, бо сама вона є тим загальним засобом, котрий може заступити всі інші добра і подібно вивести нас з усякої біди та трагедії життя, та довести нас до правдивого і певного щастя тут на землі і у вічности.

Послухайте, яка сила віри і які її овочі: "Святі... вірою поконували царства, чинили справедливість, доступали обітниць, загороджували пащі львам, гасили силу огня, втікали від вістря меча, ставали сильними з немічних, бували хоробрими на війні, розбивали полки чужинців. Жінки діставали своїх померших з воскресення". (Євр. II, 33-35).

Се так ап. Павло про старозавітних святих. А про себе, він говорить: "Навчився я вдоволятись тим, що маю... Всюди і у всім я привчений і бути ситим і голодувати і бути в достатку і терпіти недостаток. **Все можу в тім, котрий мене кріпить."**

"Коли я немічний, тоді я сильний."

"Нікому ні вчім не даємо соблазни, щоби наша служба була без догани... (ми) яко умираючі, а отсе живі, яко карані, а не повбивані, яко сумні, але завсіди веселі, яко убогі, а многих збогачуючі, яко нічого не маючі, а все посідаючі" (II. Кор.)

Ось се правдивий образ життя, се правдивий шлях і правдива перемога.

О Господи, дай нам на будуче такої непереминаючої і всеущасливлюючої віри!

З Новим Роком просимо її від Тебе, бажаємо її собі як найбільшого добра і бажаємо її нашим найблищим і дорогим і нашому так тяжко досвідчуваному надорови і цілому людству.

IV.

Свята, жива віра найкраще обявляється в тому, як ми в нашім житті здійснюємо ті слова, що їх щодня вимовляємо—слова, яких навчив нас Христос Господь: **"Отче Наш...да будет воля Твоя."**

Наш достойний митрополит Кир Андрей Шептицький написав у своїй книжці "Божа премудрість" такі гарні і мудрі поучення про ті слова Господньої молитви, що не можу здержатись, щоби не вибрати з них бодай декілька, та потішити ними в сей Новий Рік всяку душу, що шукає святої потіхи. Ось слова нашого сивоголового Архіерея:

"Не без зворушення звичинаю про те святе слово писати. Воно так зрослося з духом нашого народу, що мимоволі приходять на думку ті довгі покоління бідних, так часто кривджених, так рідко щасливих людий, що в поті чола через ціле життя працюючи, відзначалися такою незвичайною, цінною чесностою, що її Апостол Христа називає терпеливостию святих."

"Нераз бідні не богато знали про віру, нераз мудрих проповідей не богато чули, нераз навіть слів Господньої молитви не вміли без похибки повторити, нераз тих слів не розуміли. Але те одно слово "да будет воля Твоя" розуміли і серед хрестів і тягарів життя вони виліи знестися високо в небо тим простим словом "да будет воля Твоя."

"Трудно побороти в собі глибоке зворушення на гадку тих довгих рядів, що нераз з таким відданням Божій волі, клали буйні голови на полях битви... так часто без св. Сповіди, без молитви, без можности положити на собі знак св. хреста, умирали з тим словом на устах— за їх вічне спасіння можна бути спокійним."

"Ви сироти—діти поляглих у боях, ви браття їх і сестри, може ще родичі та вдовиці по них— заховайте як дорогоцінну памятку по них— се слово "да будет воля Твоя"... Ті слова прикрашені порпурою крови не лише тих ваших дорогих померших, вони прикрашені й порпурою крови самого нашого Спасителя... Тим прошенням ми й заслуговуємо і випрошуємо Божу благодать, потрібну нам до християнського перенесення всіх хрестів нашого життя, аж до найбільшого—смерти...

"Божа воля—святість наша... ми виконуючи Його волю, доходимо до святости.. Наш Отець в небі святий, будьмож і ми святими."

Ось так навчає наш Митрополит, так навчає св. Церква, так навчає наш Учитель Христос. Се той єдиний шлях, котрий виводить нас із "зачарованого кола" земської недолі. Нехайже він буде у Новому Році нашим шляхом.

ХВИЛИНА СМІХУ

—Вуйку, я вчора бачив такого великого осла, як ти.

—Але ж, перебільшуєш, моя дитинко, такого великого осла як я, нема в цілому світі!

РІДНЕ СЕЛО У СВЯТ-ВЕЧІР

(Докінчення)

Хату як замело. Лишилось трое: Іван, Катерина і Ромцьо. Іван сів на лаву коло вікна і думки насіли його вже трохи посивілу голову. От діти красні, Богу дякувати! От діти, як вони красно зберігають святі, таємні скарби рідної землі. Будьте благословенні! Думав, почав люльку ладувати.

"Іване піди до худібки. Подивись, та її Святим Вечером привитай," з кухні заговорила Катерина.

Іван: "йду, йду," вийшов з хати на двір. Синява небесна градась срібними вогниками, та заливалась яскравим лучами повного місяця. "О красний Свят-Вечір. О Боже слава Тобі!" Мороз трошка репотів під ногами та снігом розсипався дрібку. Пси дерлись наперегони. Зі всіх усюдів лилась пісня, гамір, рух. Іван встав і вслухувався. Якась солодкість пройшла дрощами. Невимовна сила накривала село.

Іван обійшов обійстя, та заглянув до худібки і її почастував стравами. Катерина ще начиння прятала, як Іван вернув в хату.

"Мамо, а деж ті дрібні, для наших малих колядничків?"

"Там на полиці під образами. Маєш вже?"

"Єєє... єєє..." Іван гроші зняв на час. Перша пара колядників задзвонила козою так, що Ромцьо підскок.

"Новая Радость світу ся звявила..."

За ними другі з звіздою, то з вертепом. Ішли й не переставали, нові, й нові колядники. Всі діти наче змовились, веселили свое рідне село у Свят-Вегір...

До Івана вже й куми прийшли вінчувати Святами. Попросив в хату та гостились і балакали весело про село, нарід, церкву і войну, яка ніби буде.

Нараз вбігла в хату Маруся: "Зараз до нас хор прийде." Ду, ду, дудуддуу... наче греміло. Випари з уст неслись, сміхи і жарти переливались гомоном зблизька. Тихо повставали і хвиля, та наче з під землі виросли сили. "Нова радість стала, яка небувала."

"О як красно," заговорив кум Никола. "Знаете то та во Просвіта, знайте, до злого не веде, знаете вчить, направду вчить."

"Просимо Та Царю просимо Тя нині
Верни волю даруй долю неньці-Україні."

Сильні тони зіграної скрипочки полетіли в небесні простори. Так співяли діти рідного села. Це діти нові, діти, що носить в серцях горяч рідного села.

Іван вийшов на двір, дякував, та надгородив щирою лептою. Вернув в хату, та ще довго з кумами колядував. По півночі розходились. Дітей не було. Струджена Катерина лягла продріматись. Ромцьо спав вже.

Та й Іван вліг на лаві. Здрімав і любо снив. А рідне село не спало. Пісні не вгасали. Гомоном неслось дальше. Крізь села, міста Рідної Землі неслась тужлива пісня молитви волі і долі для дітей цеї Зем-

лі.

Земле! Земле Рідная! Чиж Ти не пізнала Бога Воплоченого? Чи ти Його тайн не прикрасила пахучими рожами слів? Чи ти це убрала ці слова музикою, тонами невмірущими? Земле велика! Чом страдаеш?

От такі факти болючих подій надходили ранком.

Нараз забамкав дзвін, за ним другий. Іван зірвався. Дітей ще не було. Перехрестився, обмив лице і пішов з Катериною і Ромцем в церкву. "В стайні, на сіні в бідній вертепі

Родився Цар Слави..." з церкви неслось.

Всеночне дяки тягнули. Народ тиснувся. Світла блимали, церковця пахла кадилом. Дяки знова завернули колядою

"Прийшов днесь, щоб спасти
люд свій весь..."

Гомоніла церква, село рідне гомоніло. Вечір святий ховав свої чари. Зникав. Лишилась туга, за ночею чару, краси, щастя.

Сонце почало зоріти. Хвиля... і замкнуло на все тайну Святого Вечора Рідного Села...

Михась Бетонний.

ПОЧИНАЄМО НОВИЙ СЕЗОН ПРАЦІ

(Продоження)

Добре часом і забавитись, однак не дуже часто, як се звичайно буває. Відділи можуть час від часу зарядити танець чи яку іншу забаву, однак памятаймо, що ми мусимо передовсім вести народно-освітну працю.

Праця відділів УКЮ може бути досить різнорідна, а притім і корисна. Відділи можуть тепер приготовляти представлення, контести, дебати, а також де можливо і концерти. Заряди відділів повинні постаратись о освітні вечірки. На таких вечірках члени повинні учитись історії України, можна також запросити відповідних бесідників, як приміром місцевого учителя. Дуже добре буде запросити місцевого о. Пароха, який познакомить членів з історією нашої Церкви, та з нашим чудовим східним обрядом. Коли так є, що два відділи недалеко один від другого, можна постаратись о спільні сходини-забави, лиш для членів обох відділів. Звичайно треба так робити, щоби відділи святкували наші національні свята; як не годні самі, добре буде долучитись до старших.

Самі сходини можна також зробити інтересними. По скінченні ділових справ, можна мати коротку, але добре приготовану програму. Конечно, щоби на кождия сходинах члени вправлялись в бесідництві. Відділ може мати свою маленьку газетку, котру читається на сходинах. Усі члени мають брати активну участь в усіх дискусіях. По програмі добре мати маленьку перекуску, а потім можна провадити всілякі забави. Таким способом члени не лише поладнають організаційні справи, але будуть мати нагоду також забавитись.

Тут також пригадуємо відділам, що конечно є, щоби писарі давали звіт з праці відділу до головного заряду, як також до нашої газетки БНації. Добре булоби, щоби кождий відділ час від часу писав про свою діяльність і тим способом давав до пізнання другим відділам про хід своєї праці. Це буде заохота нам всім до праці. Віримо, що кождий відділ се конечно зробить.

Час від часу на сторінках нашої преси Ви зауважите комунікати чи повідомлення головного заряду. Ми просимо наших членів та зарядів звернути на них увагу, читати їх на своїх сходинах. Також просимо місцеві заряди виконувати усі припорученння головного заряду.

Ми, члени головного заряду, будемо робити все можливе щоби працю нашої організації повести як слід. Однак, ми самі нічого не вдіємо, коли Ви, члени, нам не поможете. Лише спільними силами ми зможемо добитись чогось кращого.

Тут кличемо до співпраці наших Отців Духовних, учителів, родичів та взагалі все наше членство. Памятаймо, що коли ми будемо працювати щиро та безупинно для слави Божої та добра українського народу, тоді напевно Всевишній поблагословить нашу працю і наші спільні труди увінчаються повним успіхом.

За головний заряд УКЮ,
Мирослав Голота, голова.
(Далі буде).

Скільки разів мужчина має жінку в собі?
Три рази: 1. коли впаде йому в око,
2. коли стане йому кісткою в горлі
3. заки вилізе боком.

НАЙБІЛЬШІ ВОЄННІ ЛІТАКИ АНГЛІЇ

На образку великі чотиро-моторові воєнні літаки Англії, звані "Stirlings." Залога таких літаків зложена з найкращих летунів союзних держав, нищить як день, так ніч воєнні осередки Німеччини і Італії. Німцям і італійцям завдали такі літаки великі страти.

Церква св. Спаса.

В церкві св. Спаса, півпята милі дороги від Кадворт, було дня **8-го грудня** благодарственне Богослуження. Добрі люди сеї парохії зійшлися, щоби подякувати Богу за добре перебутий рік. По Сл. Божій булаамала перекуска в парохіяльній домівці, підчас якої не забуто і за нашу газетку. **На заклик всеч. о. Цимбалістого, слідуючі добрі люди зложили на наш пресфонд:**

По 50ц.: Панове: С. Ленчук, І. Баранецький, М. Підскальний, Д. Демчук, П. Сабадаш, Г. Дубик, Д. Гутів. Пані: С. Ленчук, В. Горячук, К. Слободян. По 30ц.: Пані: Т. Дубик, А. Сабадаш, М. Комарніцька, М. Сабадаш. По 25ц.: Панове: С. Кузьма, В. Підскальний, А. Кулик, С. Каліка. Пані: П. Сабадаш, П. Шевага, С. Чиляк, Д. Гутів, М. Підскальна, М. Комарніцька, П. Дубик і М. Росюк. Разом ..... $10.15.

Людям з парохії св. Спаса належиться щира подяка за сю збірку, як також всеч. о. Цимбалістому, що занявся нею. До парохії св. Спаса належать люди, які на заклик на добрі ціли рік-річно складають поважні суми. Честь Вам, парохіяни св. Спаса, за се. Тімнішося нашим поступом по парохіях і громадах, та віримо, що ми додержуємо кроку другим націям, з якими жиемо в сій прибраній вітчині Канаді.

Парохіянин.

СТРАЙК УЧИТЕЛІВ В ВЕГРЕВИЛ, АЛТА. СКІНЧИВСЯ

Страйк учителів, який почався ще 10-листопада м.р. в окрузі Вегревил, скінчився і 4-го січня учителі вернули назад до своїх занять. Після нової угоди, учитель дістане на рік $925.00, в порівнання з $840.00, які діставав перед страйком.

СИДНЕЙ, Н. С.

Чи з Назарета може що добре бути? Чи із Сиднéй, отсéї найдальше відсуненої від української збірної групи в Канаді тай ще відрізаної від усякого звязку із іншими нашими поселенцями—може що доброго бути? Часом трапляється винятоk. Ось один з працюючих у сиднейському залізному промислі, **Йосиф Кутний, пожертвував свою грамоту третої военної позички, вартости $100. на нашу виховавчу Інституцію—бурсу БУК-а в Саскатуні.**

Годиться тому про нього сказати кілька слів. Йосиф Кутний, син Івана і Катерини Муляк, уродився 25 лютня 1876-р. у селі Вовчухи, повіт Городок. До Канади приїхав 1907 р. до Ст. Джан, Ню Бронзвик, а опісля переселився до Сиднéй Н.С., де почав працювати в залізних варстатах. Тяжко запрацьований гріш посилав своїй дружині, щоби мала на прожиток і гідне виховання діточок. Юрій, син Йосифа Кутного виріс на кремезного легіня і коли почався український визвольний зрив, вступає до армії й ділиться долею, що її давала боротьба. Повернув щасливо Юрій із нерівного змагу і батько спровадив його до Канади. Праця і підприємчивість Юрія з'єднали йому прихильність у чужинців і саме 1942 р. відзначено його і надано йому дуже відвічальне становище в залізному заводі, а саме став він наставником як називають тут "open hand."

Йосиф Кутний

Українське авто в часі походу в Сидней, Н.С. 1942 р.

У той час военного змагу Канади, де уряд кілька разів звертався до своїх горожан за грошевою підмогою, українські робітники у Сиднéй зложили великий відсоток свойого тяжко запрацьованого гроша на закупно грамот военних позичок, даючи українським добровольцям змогу взяти в руки новітню зброю і захищати свою прибрану вітчину. Війна вимагає тепер добрих борців, а знова нарід потребує добрих провідників і саме се спонукало нашого свідомого робітника Йосифа Кутного зложити свою жертву на українську католицьку бурсу в Саскатуні. Хто слідуючий пожертвує свою грамоту военної позички на сю ціль?

Українці в Сидней гідно заступають наш нарід поміж чужинцями. Як сказано було вище, хоча не мають звязку з другими своїми братами в Канаді, всетаки творять сильну, творчу і рухливу громаду. Мають свою гарну церкву св. Духа, парохіяльний дім, дім для священика, сталого пароха, а від 1942 р. і Сестер Служебниць. Згромаджені при церкві і церковних товариствах, українці в Сидней улаштовують часто під проводом свойого пароха вселякі імпрези про які богато пишеться в місцевій англійській пресі. Аматорський гурток парохії св. Духа рухливий, має талановитих акторів, з поміж яких все виступають на імпрезах два молоді любителі українського танку **Володимир Мармуляк і Івась Гук.** Приглянетеся їм на знимці, чи вони справді не виглядають красно в своїх строях!

Богато праці вкладає в життя українців в Сидней молодий парох **о. К. Жарський.** Журиться, клопочеться, щоби усе було найкраще, як в церкві, так і в парохіяльному домі. Не любить він розголосу, бо знає, що найкращою нагородою за труд се душевне вдоволення з праці над народом. Але всетаки треба ще хоча коротко згадати про одну подію, в якій імя українців було гарно заступлене, а се **участь парохії св. Духа в маніфестаційному поході через улиці міста, з нагоди кампанії третої военної позички. Що українці брали в сій маніфестації участь, се головна заслуга о. К. Жарського.**

Володимир Мармуляк і Івась Гук

Два дні перед урядженням маніфестаційного походу, представники міста Сидней і комітет позичкової кампанії звернулися до о. Жарського з проханням, щоби українці взяли участь в сій маніфестації, а саме, щоби післали своє тягарове, удекороване відповідно авто, поруч парадного походу армії. Час був дуже короткий, а тут ні авта, ні матеріялів до прикрашення його, ні вільних на сей день людей. Але о. Константин згодився і взявся до роботи. Сам він і ще трох працювали день і ніч цілу без відпочинку, але всетаки вантажне авто на час прибрано і пересувалось воно улицями міста замасне українськими і англійськими прапорами. Чудово представлялося се авто, так, що зібрало воно найбільше оплесків підчас походу, знимки його появились на другий день в прес і усі казали, що воно було прикрасою походу. Як бачимо на знимках, на переді авта великий тризуб, герб України, авто гарно замасне, на ньому група українських хлопців і дівчат в чудових народних строях, поруч їде о. Жарський, а тло першої знимки завершує величава церква св. Духа, дім молитви католицьких українців в Сидней.

Групи хлопців і дівчат на авті. Зліва о. Жарський.

ДАР НА БУДОВУ СЕСТЕР У ВИННІПЕГУ.

Сестри учительки школи св. о. Николая у Виннипегу досі не мають окремої хати, де могліби мешкати поза школою. Вони мешкають з примусу в школі і це є одна з причин, чому щорічно мусять за школу платити високий податок. Місто оправдує свій крок тим, що та школа є одночасно домом мешкальним, що підпадає податкови нарівні з іншими домами в місті.

Цього року з нагоди 50 ліття заложення Згромадження Сестер Служебниць намічено будову такого дому для Сестер і всі наші парохії в місті почали збірки на цю ціль. Покищо однак по причині війни і браку конечних матеріялів будова мусить заждати до кінця цієї военної завірюхи, однак збірки на цю ціль вже в ході.

Парохіяни церкви св. Покрови на Бойдевe. зложили на дану ціль, як слідує:

По $2.: Григорій Парахін, Анна Ліпницька, Катерина Семчук-- разом $6.00

По $1: Текля Гаєвська з Редвуд, Пелагія Гресько, Никола Перегінець, Катерина Костельна, Анна Алилуя, Михайло Копяківський, Марія Кізлик, Петро Хомин, Марія Степнюк, Катерина Савицька з Озірної, Ман., Михайло Кондришин, Стефан Купський, Гонорія Дух, Стефан Романишин, Марія Біленька з Боровс, Петро Никольчук, Михайлина Ділай, Марія Капчинська, Текля Фарашук, Іван Шевчук, Данило Химка, Михайло Мельник, Прокіп Рогатинчук, Варвара Марцинів, Іван Алилуя, Анна Самець, Михайло Луцький, Андрій Дершко, Марія Рурик, Михайло Ваврінчук, Василь Васильшин, Наталя Тихоліз, Текля Дейголос, Катерина Майданик, Анастазія Рудачек, Іван Грабовський, Олекса Тимочко, Іван Порубанець, Параскевія Сорокула, Анастазія Семотюк, Теодор Жулинський, Василь Кузь, Стефан Головчук, Никола Ушковський, Меланія Пелехата, Марія Бензар, Михайло Солило, Василь Ленговий, Юстина Гагавчук, Василь Чорненький, Іван Коробій, Анна Бобесюк, Михайло Ваврików, Катерина Волощук, Марія Журба, Тома Мельничук, Володимир Босак, Петруня Дурбан, Михайло Лазечко, Марія Самотілка— разом $60.00

Дрібні жертви 23.95

Разом всіх жертв $89.95

Збірку переведено в церкві підчас неділної відправи 6 грудня. Всім ласкавим і зичливим сердечне спасибіг нехай Господь стократно надгородить!

Володимир Ціхоцький

петуньский старшина, дістався щасливо за море. Його родичі є членами парохії св. Покрови в Виннипегу.

Олена Вальчук

тепер в Англії зо своїм мужем старшиною Е. Вальчуком. Родичі її мешкають в Виннипегу.

Courtesy of Winnipeg Tribune

Григорій Вихтач

літ 21 з Тиминс, Онт. зістав відзначений за надзвичайну хоробрість в борбі під Дієп медалем. В тій борбі він стратив праву ногу.

Михайло Заячківський

син панства Н. Заячківських з Фиш Крік, Саск.— перебуває тепер на вишколі в Шайло.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

З нагоди різдвяних желань **о. М. Пелех,** сотник капелян в акт. службі $10.00

З нагоди різдвяних желань **о. П. Крворучка,** ректор бурси БУК-а 5.00

З приняття в домівці Друрис у Виннипегу, котрим зайнялись **о. Ігор Шпитковський, о. Степан Семчук, Михайло Копяківський, Дмитро Дорош, Йосиф Музичка, Іван Грабовський, Ілія Сидорчук, Михайло Дух, Іван Гаєвський, Василь Василишин, Данило Микицей, Стефан Купський, Петро Григор— пані Купська, пані Ева Боднарчук, пані Анна Матковська— юнаки: Павло Якіміщак, Йосиф Василишин, Дрозда, Бучко, Беляк** 108.04

З нагоди різдвяних желань **А. Федусь** з Виннипегу 3.00

о. Ігор Шпитковський переслав збірку в панства Сейків в Ісг Кілдонен .. 10.50

о. Нестор Дрогомирецький прислав збірку **в панства Скопиків в Гефорд** 15.00

о. Іван Олійник прислав збірку в панства Шимків в Скай Лейк, Ман. . .. 6.20

о. М. Колодій з нагоди різдвяних желань 5.00

о. Константин Жарський, з нагоди різдвяних желань 5.00

о. Теплий з нагоди різдв. желань.. 2.00

о. К. Жарський переслав збірку з Сиднéй, зібрану з нагоди відїзду п-ва Кенсів зі Сиднéй 3.75

о. А. Цимбалістий переслав збірку з парохії св. Спаса, Кадворт, Саск.,.. 10.15

Фірма Віллям Грос і спілка з нагоди різдвяних желань (Виннипег.) 5.00

Пані Анна Вахна з Стюартбурн, Ман. з нагоди різдвяних желань 1.00

о. Н. Демків переслав збірку з Рембрент, Ман. 3.80

оо. Редемптористи з Йорктону, з нагоди різдвяних желань 5.00

оо. Редемптористи з Айтуни, з нагоди різдвяних желань 5.00

Марія Корняк, на пресфонд з листопадового концерту в Брендон, Ман. .. 4.00

Разом $207.44

Поверх двіста долярів зложили на пресфонд наші добрі прихильники і приятелі з нагоди різдвяних свят. **Велика подяка за се усім належиться від нас.** Ми з великою вірою, що з нами стоять наші добрі Отці Парохи і наші добрі передплатники, починаємо сей новий рік праці... Всі враз, всі вперед, до кращої будучности!

Як страшно далась в знаки нашим браттям на Україні війна показує нам повищий образок. Бійщих пояснень не треба, ся знимка сама за себе говорить.

ДОПИС З ГУДІВ, САСК.

..Річні збори УКЮ.—Дня 21 листопада відбулися в українськім народнім домі річні збори молоді УКЮ. На зборах був присутний також о. Стефан Шавель ЧНІ.

Дня 10 грудня відбулося надзвичайне засідання відділу, бо зайшла зміна в заряді відділу. А саме: вибраний голова УКЮ в дні 21-го листопада Теодор Петлак, дістав покликання до війська. На сьому надзвичайному засіданні вибрано заряд на 1942-43 як слідує:

Почесний голова —Всеч. о. Ігумен В. Корба ЧНІ.
Голова— Марія Музика
І заст. голови— Володимир Музика
2 заст. голови— Марія Семенюк
Рекордовий писар— Петро Перейма
Скарбник— Іван Семенюк
Шестий член— Ольга Олійник

Програмовий комітет: Анастазія Давидюк, Григорій Музика, Анна Давидюк, Анастазія Олійник, Ольга Ісаїв.

Теодор Петлак, який покинув нас. був добрим нашим членом. Його втрату ми всі відчуваємо. Коли він мав нас покидати, члени УКЮ зібралися в домі його родичів та справили йому несподіванку і вручили гарний дарунок.

На сьому місці складаю подяку від відділу УКЮ, Всеч. о. Шавлеві за се, що вони на наших зборах сказали кілька слів заохоти до нас, щоби молодь УКЮ була така взірцева, щоби другі молоді брали собі з неї примір.

Взиваємо усіх молодих вписуватись до нашого відділу.

Також повідомляється, що коли усі члени заплатять свої вкладки, тоді вишлемо 40% до головного заряду УКЮ. Також будемо старатися прислати якусь суму грошей на організаційний фонд УКЮ.

Марія Музика.

ЗБОРИ УКЮ В БРУНО, САСК.

Річні збори УКЮ в Бруно, Саск., відбулися в Мавнт Кармел школі, дня 25-го листопада. Присутна уся місцева молодь.

Дмитро Хомовий почав збори піснею: "О Україно," опісля вибрано председателя зборів. Усі дуже жалували, що товариство стратило двох своїх добрих членів, які і заразом були в заряді відділу, а то І. Жмуда, який тепер при війську і учителя Качура, який тепер учить в Краснім.

По удільні довіря уступаючому зарядові вибрано новий, на рік 1942-43, як слідує:

Голова—В. Комарніцький
Заступник голови— Н. Гіндзовський
Писар— Дмитро Хомовий
Скарбник— панна Ф. Стадник

Збори покінчено піснею: Боже щасти Йому. По зборах була забава.

Дмитро Хомовий, писар.

- - - - -

Разом зі звітом про Збори УКЮ в Бруно, Саск., прислав Дмитро Хомовий свою поезію-вірш "Наші Герої," яку поміщуємо нище:

НАШІ ГЕРОЇ

Серед поля, старий явір
Зісох тай схилився,
Старий батько вийшов в поле.
З жалю зажурився.—

О яворе зелененький,
Чогож ти всихаєш?
Чи від сонця, чи з морозу
Чи сили не маєш?

Маю землю, маю вогкість
І сонце сіяє,
Але ворог мене нищить,
Тай верх усихає.

Така моя біда діти,
Тяжко без вас жити,
Буда мені трохи помін,
Мушу знов бідити.

Вигнав коні серед поля,
До плуга впрягає,
Як поглянув на той-явір
Сльози утирає.

Старший син уже при війську,
Два роки минає,
А молодший, десь за морем,
Край обороняє.

Лиш моліться рідний тату,
Щоб ми всі вернули,
Щоб Канаді честь і славу,
Придбали, здобули.

За пшеницю наший тату,
Купуйте лиш бонди,
А за бонди будуть кулі,
Гармати і бомби!

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(9)

Був се непоказний, від Тетяни майже цілою головою нижчий чоловік, молодий—років може двадцяти й п'яти, на вигляд мізерний, за-для чого люди, хоч і величали його в очі "паном майстром," однак поза очі не називали його інакше, як тільки шевчиком Федорком. Я знав його дуже добре. Не зважаючи на свою мізерну на око фігуру, був він сильним і жилавим чоловіком і промітною, а що найважніше, гарною людиною. Він був сам один на світі, без жадної родини. Бог знає звідки родом, він примандрував до Чмелева ще передо мною з міста, де відбув шевську науку й практику, осів на селі й добре йому поводилось. Він стояв у зносинах з цілою найближчою околицею, робив чоботи й черевики в першій лінії для сільської інтелігенції, для родин священиків, учителів, робив дешево й добре; не гордував також роботою для селян.

—То ви такі?— подумав я, дивлячись на них крізь глодовий корч. Мені було якось ніяково...— Чи не відійтиб мені?—подумав я собі. Всеж то їх сердечна тайна, а сторонньому чоловікові якось не випадає підглядати чужі тайни... Однак—я лишився. Признаюсь, до тої цілої картини, до тої місячної ночи, до зоряного неба, до тих задуманих берізок не доставало, лише залюбленої пари, а коли й вона з'явилась, то чиж не був се цілком красний образ? Чиж не міг він до себе прикувати чоловіка?..

Обоє сиділи хвильку мовчки. Потім він промовив,— серед глибокої тиші я міг чути кожне слово виразно.

—Ну і щож, Тетяночко? Кажеш, що цілком не йде до ліпшого, все гірше поводяться з тобою?

—Ох, голубе!.. заговорила вона співучим, дуже милим голосом,— я вже тобі казала, що годі мені бідній далі витримати. Тато мене бють, мама бють, знущаються надо мною страшенно. Колиб ти глянув на мої плечі, то перелякавсяби синяків, що їх укривають... Та я все терпіла, думала, що прийде час, коли ті муки скінчаться, але тепер задумують зробити зо мною щось страшне... Ох, Боже, Боже! Як би до того дійшло, то все пропалоб; не побралисяб ми ніколи...

І вона припала йому до грудей і зайшлась від плачу. Він обійняв її обома руками й став тулити до себе її голову. Я бачив, як йому руки тремтіли, як він увесь трясся з якогось перестраху, з якоїсь непевности, як не міг од зворушення промовити й слова...

—Ну, добра мені ідилія!— подумав я собі,—та чекай, що далі буде...

—Ну, щож? Скажи, що таке склалося?— спитав він по хвилі тремтячим голосом.—Я вже не видів тебе з тиждень і не знаю, що коло тебе діється..

—Я нині втікла здому,— заговорила вона,— мені вже там нема що робити, там пекло. ... Але де мені подітись, бідній, нещасливій?...

Вона заговорила таким зворушеним голосом, з кожного її слова так пробивалося нещастя, що мені стало невимовно жаль тої дівчини...

—Отсе ідилія!— знову прийшло мені до голови.

—Ну, щож таке? Скажи, не муч мене, Тетяночко!— заговорив Федорко.

—Ох, голубе, мені стид навіть казати... Подумай собі: тато вже з тиждень не дають мені спокою, катують немилосердно та гонять мене на службу до двора... до пана. Кажуть: тобі там добре буде, а дома й нам нема що їсти... А самі мають звідкись гроші, що-дня п'яні, що-дня морочать мені голову тою службою, а мама помагають і в намові, і в битті, а яка то служба в пана у дворі, то ти либонь добре знаєш... А нині обоє так мене збили, що ще й тепер не можу рушити плечима.

(Далі буде).

МОЛОДЬ В МЕРІВІЛ ЗОРГАНІЗОВАНА

Збори УКЮ, скликані нашим улюбленим парохом, всч. о. Горошком відбулися дня 22 листопада 1942 р в укр. гр. Кат. народнім домі о. Маркіяна Шашкевича.

Згадані збори всч. о. Горошко заповів один місяць передше, і коли Отець прибули на відправу 22 Листопада, то вся молодь українська католицька прийшла на Службу Божу. Сейчас по Службі Божій, всі разом, молодь і старші зайшли до нашої величавої домівки о. М. Шашкевича на організаційні збори УКЮ.

Збори отворено молитвою. Предсідником зборів був всч. о. Горошко, а секретарював тимчасово молодий учитель зі школи "Ірвінгтон", п. А. Дженджера. Всч. о. Горошко пояснив ціль зборів і всі радо погодилися зорганізувати відділ УКЮ. По цім рішенню приступлено до вписування членства. В короткім часі вписалося 30 членів та більша половина зложила свої вкладки.

Переведено вибір заряду на рік 1942-43, в склад, котрого ввійшли:

1) Голова —Василь Синюк.
2) Місто-голова —А. Дженджера.
3) Писар —панна Катерина Стасюк
4) Скарбник —Андрій Нівранський
5) Господар —Михайло Синюк.
6) Контрольна Комісія: 1. Петро Вовчук. 2. Павліна Арсеній. 3. Михайло Марч.
7) Господині — 1. панна Анна Синюк 2. панна Марія Бродовий. 3. панна Михайліна Костенюк.

Щоби розвиток і праця нашого відділу йшла постепенно вперед, на думку всч. о. Горошка, всі одноголосно, сердечним оплеском, вибрали учитедя вижчої школи з Белгрейв п. Мих. Гриневича, "Одікуном" нашого відділу УКЮ.

На кінець всч. о. Горошко покликав до слова п. Мих. Гриневича, котрий блучно пояснив вагу, значіння та працю нашої організації УКЮ, вичисляючи обовязки членів. Збори заперто піснею "Царю Небесний" та "Боже Щасти Йому"

Ми зробили добрий "Перший Крок" вперед! Є надія, що цей відділ, зрозумівши добре організаційну працю, зробить поступ гідний до наслідування іншим відділам УКЮ.

Катруся Стасюк
Писар.

ПРЕСОВИЙ ФОНД БН. В ОРЛІВ, САСК.

Несподіванка для панства Скопиків

День 22-го листопада 1942 глубоко і весело буде записаний в серцях **Михайла і Анни Скопик з Орлова, Саск.** бо в тім дні устроїли їм вдячні їх діти милу несподіванку, з нагоди 70-літнього ювілею їх життя.

Михайло і Анна Скопик уроджені в рідним краю в Сокальщині 1872 ро., прибули до Канади 1901 і осіли на фармі в Орлові. Щирою, тяжкою, піонірською працею доробилися і виховали десятеро дітей, 5 синів і 5 дочок. Тепер усі діти подружені і на своїх становищах, чотири доньки і два сини осіли на фармах, пята донька в Торонті, трох прочих синів з учительським образуванням займаються промислом. Один з них е в канадійській армії.

Дня 22-го листопада по недільнім Богослуженні, **о. парох Н. Дрогомирецький** відправив благодарственний молебен і теплими словами згадав ювілятів-піонірів місцевої церкви. Опісля усі діти і запрощені гості поїхали до дому ювілятів. Входячих в дім стареньких родичів повитали діти і гості грімкими оплесками, а Іван Свистун привитав ювілятів короткою промовою, яку закінчено відспіванням многоліствія. Потім слідував смачний обід, приготований и честь родичів вдячними дітьми. Підчас обіду промовляв знова о. парох, та в своїй промові підніс заслуги ювілятів для нашої церкви і нашого народу. Ювіляти виховали своїх 10 дітей в релігійно-національнім дусі. В часі перекуски веселили усіх присутніх гарним співом діти ювілятів і внуки, під дірігентурою Н. Шургота.

При кінці гостини о. парох промовив ще раз, подякував дітям за любов і щирість до родичів і за гарне приняття. Щоби упамятнити сей веселий день, о. парох наперед з'ясувавши значіння преси, закликав присутних зложити дарунок на наші католицькі газети. Збіркою занялись Іван Свистун і радний муніціпалу В. Ю. Харко. По $5.00 зложили: шановні-ювіляти М. і А. Скопик. По 2.00: Василь і Текля Харко. По 1.00: о. Парох, Дмитро і Анна Скопик, Петро і Евгенія Скопик, Іван і Олена Скопик, Павло і Една Скопик, Теодозій і Александра Саганські, Прохіп і Софія Кірик, Николай і Анастазія Свистун, Іван і Марія Свистун, Стефан і Стефанія Свистун, Онуфрій і Катерина Свистун, Михайло і Марія Свистун, Петро і Анастазія Базаркевич, Тома і Параскевія Бузікевич, Петро і Марія Березовські, вояк Степан Березовський. По 50ц.: Юрій і Софія Боклащук, Іван Олійник. По 25ц. Никола Боклащук. Отже разом зібрано $24.25. з чого призначено на БН $18.00, в ім три передплати.

Честь Вам родичі за добре виховання дітей, а Вам добрі діти честь за любов, пошану і вдячність для Ваших родичів.

Присутний.

Від Редакції— Дуже красно дякуємо добрим людям з Орлів за їх добре серце для нашої газетки. А спеціяльно дякуємо **Всеч. о. Н. Дрогомирецькому** за їх теплі слова відносно БН., які принесли гарну жертву для рідної преси. Хай вседобрий Бог має Вас усіх в своїй опіці, а головно, Вас шановні Ювіляти, котрі так добре виховали своїх дітей. **Ще раз усім дуже дякуємо!**

ПОСТУП

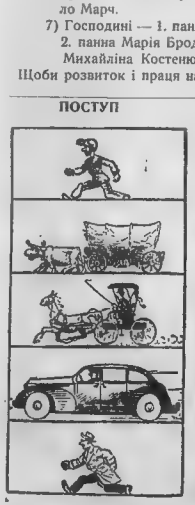

Великий повз "Чорчил."

В Англії відбувалися великі воєнні вправи. Підчас них жовніри вправлялися в здобуванні високого побережа. На образку бачимо, як жовніри "здобувають" високий беріг, а позаду сунеться великий, тяжкий повз, названий Чорчил.

ПОМЯНИК
УСОПШИХ РОДИНИ
З пересилкою ..... 15ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ЗЇЗД БУК-А МАНІТОБИ БУДЕ В ЛЮТІМ. ПОДРОБИЦІ В СЛІДУЮЧИХ ЧИСЛАХ Б.Н.

-ЛІКАРСЬКІ ПОРАДИ-

РАК НА ВІДХОДОВІЙ КИШЦІ

Люди, які захорували на рака в відходовій кишці, можуть з нього вилічитися, однак мусять піддатись операції в початковій стадії недуги.

Треба добре памятати, що ся недуга поступає повільно, та часто хорується на ню вже кілька місяців, хоча немає певних знаків її присутности в тілі. До сього часу, коли показуються певні знаки її, недужий відчуває внутрішні неспокої. Коли недуга вже більше вкорінилася, тоді внутрішні органи неправильно сповняють своє завдання, як пр. печінка, на внутрінностях робляться прищі, парости, які потім спливають кров'ю.

Недуга, рак на відходовій кишці в початковій стадії проявляється отже такими знаками:

1. Болем живота
2. Побільшаючим затвердженням, хорий не годен іти на двір.
3. Кров виходить через відходову кишку.

В дальшій стадії недуги:

1. Наступають вонітування
2. Бігунка з жовтою течею
3. Хорий тратить на вазі і
4. Чується ослабленим.

-ДОПИСИ-

ЛІШОР, АЛЬТА.

Всечесному і Дорогому о. Редакторові, пану Дм. Кобринському, управителеві БНації і всім співробітникам, котрі так щиро працюють без винагородження, засилаю щирі і сердечні желання Веселих Свят Рождества Христового, Щасливого Нового Року, кріпкого здоровля і Божого благословенства. Нехай Дитятко Ісус благословить Вашу працю і допомагає у Ваших трудах. А в 1943 році, щоб та Ваша тяжка праця увінчалася як найліпшим успіхом.

Для БНації посилаю хоть маленьку коляду 50 центів.

Всіх щиро здоровлю і остаюсь назавше щирозичливий і з глибокою пошаною,

Григорій Козяк.

\- - - - -

За желання сердечно дякуємо від редакції і всіх співробітників. Взаємно желаємо всього найкращого в Христі пану Гр. Козякови з родиною, здоровля, сил і всіх дібр небесних. За коляду так само сердечно дякуємо.

З табору нашої армії пише наш добрий вояк Ів. Н.—

'Наші хлопці сходяться разом і вже формуємо малий співацький гурток. Був у Д. тамтого тижня та привіз з собою мандоліну та поти для українського співу. Маєм на приміті приготовити малу українську програму та поїхати з нею до Б. десь в січні.

"Наші цікавляться українськими справами. Хлопці з Мейпел Крік, Саск., іще мило згадують відвідини о. Педеха, а які горді із знимки, що явилась у часописях! Заявляють: "Ми зложились, післали гроші до редакції і по всій Канаді знали, що маєм українського католицького капеляна."

"Наші хлопці дійсно цікавляться та читають українську пресу... Люблять БН— бо тяжко її застати. Усе хтось читає.

"Праця в розривці іде вперед. Вже маємо малу орхестру, котра складається головно з українських хлопців.

\- - - - -

Ці вісти для нас всіх читачів БНації дуже радісні і надійні. Нашим добрим воякам желаємо від Редакції та всіх членів БУК-а найкращих Веселих Свят, много щирої радости і сил, здоровля та всього добра від Дитятка Ісус!

ДОПИС—ЗВІТ ВІДДІЛУ БУК-а ч. 59 Шіго-Паркервю, Саск.

Наш маленький відділ БУК-а, за заохотою нашого організатора о. Дм. Гаврилюка ЧНІ. постановив придбати $25., щоб купити шер на розбудову бурси БУК-а в Саскатуні. В тій ціле отець заголосили на відправі на Покров, що на св. Михаїла вечером буде в хаті п. Ф. Козакевича кошиковий баль. В означеним дні діяльніші члени БУК-а, а головно молодь, яка ще тут є покищо на фармах і належить до відділу молоді БУК-а-зійшлися, мужчини з "зеленими,' а дівчата і жінки з кошиками, себто з дуже смачними пирогами (кейками). Хотяй тільки маленька горстка взяла участь в тім т. зв. пироговім балю, навіть було кількох православних —то збірка на причуд вийшла поважна: При купованню кошиків слідуючі дали: учит. Г. Воловідник $1.50; В. Сабат $1.45; С. Баранецький $1.70; І. Когут $1.50; П. Библів $2.00; В. Павлюк $1.90; В. Вовк $1.40; учит. Г. Воловідник $2.00; Й. Франсишин $2.00.

По $1. зложили зокрема ті, що не мали кошиків: П. Шевчук, Гр. Козакевич, Ф. Козакевич, М. Когут і С. Чайковський. Срібна колекта при вступі принесла $2.30. $1. взяв один музикант, отже приходу було $21.75. - Сердечне Спасибіг п. Ф. Козакевичеві, що дав хати даром на забаву, а також п. Гр. Козакевичові, що грав даром. Нам ще дещо бракує до намірені квоти але ми підемо колядувати незабаром на церкву і при тім будем деяких ще просити о жертви на бурсу БУК-а.

Я хотівби тут деякими пригадати, що правдивий патріотизм не може ограничуватись тільки на наші загумінкові справи, мовляв, наша громада мала й бідна і ми маємо тут свої потреби. Бурса БУК-а в Саскатуні, що виховує нам релігійну інтелігенцію, є нам так конечна, як зіниця нашого ока. Най кождий відділ БУК-а подбає о шер на розбудову бурси, а чудова мрія її о. Ректора здійсниться вже слідуючого року. Тим членам нашого відділу, що послухали заклику свого проводу, складаю щиру подяку та бажаю їм "Веселих Свят."

Іван Когут— голова відділу ч. 59.

ЗВІТ РІЧНИХ ЗБОРІВ ДОМІВКИ ВІДДІЛУ БУК-а В ОВКБУРН, МАН.

В неділю дня 13-го грудня 1942 р. відбулися річні збори відділу БУК-а в Овкбурн, Ман., Збори перевів о. К. Лотоцький, місцевий парох, секретарював М. Г. Івасюк.

По перечитанню ділових і фінансових звітів, які одноголосно приняли присутні наступив вибір заряду на біжучий рік.

До заряду на 1942-43 р. увійшли слідуючі члени:

о. К. Лотоцький, председатель без вибору
Петро Войтович, містопредседатель
Григорій Кристалович, фінансовий писар
Василь Нагірний, скарбник
Іван Осадець, діловий писар
Провірна комісія і дверники:
Адам Луговий і Стефан Швалюк
Господар, Іван Швалюк.

Відтак о. К. Лотоцький в короткій промові заохотив свіх присутних до дальшої праці в домівці, яка приносить много користи для нашої церкви і солідного виховання молоді. Єсли ми підемо так дальше вперед, то певно, ще сього року сплатимо тих пару десяток долярів довгу і приступимо до будования більшої церкви в Овкбурн.

Між дискусіями Іван Осадець вияснив справу фінансів і заявив, що помальования домівки в середині і нова куртина, се сегорічний здобуток. Жіноче товариство ім. Княгині Ольги, яке має своє приміщення в домівці, причинилося найбільше до сплачення довгу і підтримання сеї домівки.

Про Рідну Школу говорив Іван Швалюк та вказав на великі користи Р.Ш., яку провадили наші Високопреподобні Сестри; ми батьки, говорив І. Швалюк, стараймося надходячого літа післати свої діти до Р.Ш. під проводом Сестер, а певно наші діти дістануть примірне виховання.

По дискусіях, **о. Предсідатель** попросив присутних о зложення передплат за нашу газетку Будучність Нації. Присутні зложили 16 передплат, також не забуто за пресфонд БН., на який зібрано $4.50, як слідує: По 50ц.: Григорій Кристалович і М. І. Швалюк. 30ц. дав М. Г. Івасюк. По 25ц.: о К. Лотоцький, Іван Осадець, Іван Швалюк, Григорій Мадюк, Адам Луговий, Петро Войтович, М. К. Василька, Стефан Швалюк, Франко Рудняк, Василь Нагірний, Теодор Михайлишин, Антоніна Лугова. 20ц. дав Теодор Цітульський.

Разом на руки пана Д. Кобринського вислано $20.50.

М.Г. Івасюк, писар зборів.

\- - - - -

Від Редакції: Новому зарядові відділу БУК-а в Овкбурн, як також усім членам, бажаємо усього добра в новім році. Також о. К. Лотоцькому, парохові, щиренько дякуємо за память про БНації. Усім хто зложив передплати і дав свою жертву на пресфонд, хай Бог заплатить сторицею.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

YOUTH HERALD EDITOR --

REV. FR. N. KUSHNIRYK S.T.L.

"A NEW YEAR."

"In poetry a radical; I know no rules,
My pen and ink are my only tools.
So, in order my wishes to convey,
On paper I make them both obey.
I wish you all a Happy New Year,
Between you and me that is clear!
May we always stick together,
Love our Church who's our Mother!
We're now just turning a new leaf.
May it be for the glory of our Chief
We're all members of Catholic Action.
May between us there be no friction!
As years pass, we all get older,
But are we spiritually bolder?
Will this for us be a better year?
In action only your answer we'll hear.
May our Movement successfully operate,
May You all with us always cooperate!
To make all happy we have organized,
By our Bishop, Pope and God we're patronized.
God's help, this year, will us not fail,
For we are sincere, young and must prevail!

Father NICK.

"CURIOUS ENOUGH?"

Dear Reader: I wonder if You were curious enough to read the three articles we published lately pertaining directly to what the Popes call *Corporatism?* I hope You are serious enough to know that life is not an adventure in the realm of indifference and fun-making. Our clubs furnish us with a lot of fun and amusement, but, is that all they are for? Dances, parties, whist-drives, socials etc., are but a side-line.

It was indeed very consoling (to my humble person, at least) to read in our local newspapers about Sir W. Beveridge's plan for social security for Britain after this terrible strife is over. I simply ignore if the noble Peer is a Catholic, but his plan is mostly flavored with the social doctrine of our Catholic sociologists. His 'blue-print' is a direct answer to the Radicals, and, with plenty of wit he calls it 'a revolution, yes, but a British revolution.' He says his proposals would make it possible for Britain to abolish want, once peace is secured, WITHOUT GOING BOLSHEVIST." Yes, there plenty of ways besides Communism to better our conditions in life temporal' as the Popes so often said.

The most just and Christian way is CORPORATISM. Incidentally, there is to be released a beautiful film (The New Crusade) describing the Maritimes' Antigonish Movement. I hope it will reach us in order that we may get a concrete idea of the corporatist system. A serious young farmer told me that the Manitoba Federation of Agriculture has adopted many ideas from Antigonish where Catholic laymen and clergy organized the workers and farmers for the better. Yes, and that without "going Bolshevist." In Corporatism, Bolshevism has found a master! Sir Beveridge's report will be bombarded by Communists, but it really is something constructive and will take care of a Briton 'from the cradle to the grave'... and the Briton will be able to keep his religious faith and laugh at Red bureaucrats' efforts preaching the 'absolute necessity' (??) of throwing one's self into the 'arms' (rather claws) of Communism. The British are a brave and smart nation... they have outwitted many a foe.

Canada needs must follow in Britain's noble steps. Let us prepare NOW and not wait for the post-war period... the Communists are not waiting. It is a race and a duel between them and us Christians. Public opinion must be prepared. As to my humble person, I think my conscience will be clear no matter what happens. If you are not interested in the future... it is too sad and too bad.

The call has been sounded. Did you wake up? If one and all you do not study Corporatism, how can public opinion be really prepared?? In Eastern Canada, the Ukes can wait and follow the majority, but here in the West we are numerous and can take the lead in the bettering of our social life.

The priests can help some of you to become leaders ...Leaders must be prepared and not improvised or pulled out of a magic hat.

Father J. L. Chiasson, the chief organizer for cooperatives in the diocese of Chatham, is an expert in the art of preparing public opinion in these matters. Let us listen to what he says: "For, he says, before starting off an organization like the corporative one which cannot succeed without the help of the masses, we must begin with preparing public opinion; we must make people understand the necessity and advantages of this system. To organize without having prepared public opinion, is to build without having put any foundation. There will be a certain 'flop.' In our century of individualism, people are on guard against any new movement; they do not help it; very often, incited by its foes, they turn vs. it. All alone this priest has already founded over 450 study-groups. He can tell us that in his diocese the parishes are divided into ten groups which convene every week. At these meetings the most learned person reads a simple but clear article sent by the Central Bureau and then there is an open-discussion for all present. He could tell us that by this means in a few years public opinion was so well prepared in favor of Corporatism that there are no more indifferent persons and the Radicals have no power there.

There are also other methods of preparing public opinion: newspapers (but most of them are in non-Christian hands, so that is why we do not read much about the social system as preached by the Catholic Church), pamphlets, films, radio-programs, conferences, lectures, teaching at schools etc...

Some of you may belong to neutral or even radical unions because there is no Catholic one. In this latter case, if you knew something about Corporatism, you would be a great help to your brothers in Christ. You also need a study-group in order to counterbalance the non-Catholic and non-Christian influence of these unions which do not help the working-class as they should.

Now, are you going to wait or are you going to study and prepare yourself a better world, without losing your Faith??

For a Christian World:

Father NICK.

SPORT TALKS

Dear Sports' Fan,

The year 1942 has ended and we are entering a new year with added enthusiasm. Many Ukrainian girls and boys have taken active part in the various sports. However, some of our boys and girls have joined the forces and are doing their contribution towards the war effort.

During the year of 1942, there were many who displayed superb performances and were on championship teams.

In the city of Winnipeg, the Canadian Ukrainian Athletic Club has done and is doing an excellent piece of work in promoting athletics. During the season the boys' senior baseball team won the senior championship. The girls' senior softball team won the championship in great style after losing the first three games in the play-off, by coming back and winning the next four games and the championship. Later on, they defeated the Intermediate champions. The junior hockey team was

second in the North Division.

The above mentioned club is also sponsoring a bowling league. Members bowl every Wednesday at the Academy Bowling Alleys.

Now to Eastern Canada. The active, Rev. Andrew Roborecki, piloted the St. Josaphat team in Toronto to the Intermediate "B" championship in that city. It is to be noted that the boys are active church-goers.

In conclusion, this department offers congratulations to the championship teams and wishes them the best of luck for the coming year.

Your sports' scribe,
Johnny.

BRIEFS.—Pete Langelle (Landiak) was on the Toronto Maple Leaf team which won the Stanley Cup.

Walley Stefaniw was on the Portage la Prairie team which won the O.H.A. Memorial Cup for the Junior Championship of Canada.

John Kerelak and John Kozoris were members of the David Livingstone School Teachers' (Winnipeg) champions. This league comprised 86 teams and is the largest league in Canada.

Address all sports news to:
John M. Kozoris, 180 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

RECIPES:

FRUIT CAKE

9 eggs, ½ lb. butter, 1½ cups brown sugar, ½ cup white sugar, ½ lb. almonds, ½ lb. mixed peel, ½ lb. dates, ½ lb. glace cherries, 1 lb. currants, 2 lbs. sultana raisins, 1 teaspoon mace, 1 teaspoon vanilla, 1 teaspoon cinnamon, ½ teaspoon nutmeg, ¼ teaspoon salt, ½ cup fruit juice, 1½ teaspoons baking powder, about 3½ cups flour.

Method: To the brown and white sugar add ½ lb. butter and yolks of 9 eggs. Stir well. Sift flour and baking powder together. Then add flour and baking powder to the mixture of sugar, butter and yolks. Cut the cherries, dates and add these along with the raisins, sultanas, and currants to the mixture. Then add ½ cup fruit juice. Now add egg whites, well beaten, and spices and vanilla. Molasses may be added if dark cake is desired. Now mix the batter well. Bake in slow oven for 2½—3 hours. (300F).

DUMPLING PUDDING

3 cups flour, 1 cup raisins, 1 cup chopped dates, 1 teaspoon cinnamon, ½ teaspoon nutmeg, ¼ lb. beef suet, 1 cup sugar, 3 eggs, 1 cup milk, ½ teaspoon baking soda, ½ teaspoon baking powder, nuts and peels may be added. Add all the ingredients together. Stir well. Place the mixture in a double boiler and let it steam for 3 hours.

Sauce:—2 cups water, ½ cups brown sugar, 1 teaspoon vanilla. Place the above ingredients on stove until boiling is reached, then add 1 teaspoon corn starch. Note:—Always steam the pudding before serving.

GEMS OF WISDOM

1). Jealousy is the apprehension of superiority. (Shenstone).

2). Justice is the soul of the universe. (Omar).

3). Reason bears disgrace, courage combats it, patience surmounts it. (Mme. de Sevigne).

4). Virtue is the truest liberty. (Feltham).

5). Every subject's duty is the King's but every subject's soul is his own. (Shakespeare).

6). True friendship is an attribute of virtue and righteousness, and can only be cemented between high and noble minds. The good may, the bad man must miss it. (Farrar).

7). Youth is the time for beginning. The storehouse of life stands wide open, for the treasures to be garnered therein. (Garrett).

8). When tillage begins, other arts follow. The farmers are therefore the founders of human civilization. (D. Webster).

9). Believe nothing against another but on good authority; and never report what may hurt another, unless it be a greater hurt to some other to conceal it. (Penn).

10). If you would relish food, labor for it before you take it; if you enjoy clothing, pay for it before you wear it; if you would sleep soundly, take a clear conscience to bed with you. (Franklin)

11). Idleness teaches a lot of evil. (Eccl. 33,v. 27).

12). The Lord makes the earth produce its remedies and a wise man does not neglect them. (Eccl. 38,v.4).

13). Woe to those who justify the bad because of a gift, and who deprive the just of their rights. (Is. 5, v. 23).

14). Miss Borden's book: "The technique of Marriage" quotes the grotesque suggestion that married couples should not be given a license to have children until they have proved, by living together for 3 years, that their union is likely to provide the children with a decent stable home. There is a moving(??) poem which begins: "Where did you come from, Baby dear?

"Out of the everywhere into here.

"How did you get those eyes so blue?

"Out of the sky as I fell through."

If Miss Borden's suggestion were to be adopted, we should have to rewrite the poem as follows:

"Where did you come from, Baby dear?

"From the license that daddy was granted last year.

"How did you get those eyes so blue?

"From paragraph ten, subsection two."

(Arnold Lunn).

15). Dreams give wings to fools. To ponder over dreams is to want to catch a shadow and reach for the wind. (Eccl. 34, v. 2.)

16). The virtues of mothers easily pass from their hearts into those of their children. (Cure d'Ars).

17). If we fervently attend Mass, our venial sins melt like wax before a fire. (Cochem).

18). Morality is measured by what men should do and not by what they do. (De Reynold).

19). Death is not polite; very often it makes the young go before the old. (Mgr. Toth).

20). Peace, like happiness, is a consequence and a reward: the consequence and reward of order. (De Reynold).

21). When a man sins, he refuses to follow his Christian conscience. Moreover he is like the captain of a ship who, in the middle of a violent storm, refuses to consult his compass. (Rev. Kushniryk).

Professor to student: "Now, can you tell me an example of wasted energy?"

Student: "Telling a hair-raising story to a bald-headed man."

ЗВІТ ПРАЦІ ВІДДІЛІВ УКЮ.

Відділ в Гефорд.—відбуває свої сходини правильно і у взірцевім порядку. По сходинах все є часть програмова, а наківець члени забавляються. Відділ працює під добрим наглядом Всеч. о. Дрогомирецького.

Відділ в Саскатуні, при бурсі БУК-а. Члени мали свої перші сходини в неділю 1-го листопада. Відділ в більшости складається з студентів, котрі ходять до ріжних шкіл в місті. Маємо надію, що в короткім часі саскатунський відділ УКЮ дасть про себе чути на сторінках нашої газетки.

Відділ в Янов Корнерс— сформований сього року Всеч. о. Горошком. Писарка панна М. Холоднюк пише, що праця відділу є в повнім розгоні. Відділ бажав правильника, який і вислано. Відділ працює під наглядом Всеч. о. М. Горошка, почесного голови головного заряду УКЮ.

Відділ в Брукс6і.—Основуючі збори відбулися дня 22-го листопада в народнім домі ім. о. М. Шашкевича. При великій участи молоді о. М. Горошко заясував потребу організації і її ціль. Потім слідував вписи членів, яких вписалося 30. Головою відділу є Василь Синюк, писаркою панна Катерина Стасюк.

Цього року, від загального з'їзду УКЮ аж до тепер, **о. М. Горошко зорганізував два відділи УКЮ в своїх парохіях.** Головний заряд на сьому місці складає подяку о. Горошкові за їх щиру і невпинну працю для нашої організації. Віримо, що усі наші Духовні Отці підуть слідами о. Горошка та будуть організувати молодь у своїх парохіях у відділи УКЮ.

Накінець, просимо писарів відділів УКЮ давати звідомлення з своєї праці до редакції Будучности Нації, як також до головного заряду УКЮ.

За головний заряд УКЮ, **М.Г.**

ДОПИС З КАДВОРТ, САСК.

Юнак з Кадворт став летунським старшиною.

Ділимось отсим радісною вісткою з читачами БН., що першим юнаком в нашій околиці, який став старшиною, є **Маріян Небоженко.** Родичі його, Григорій й Анна, се взірцеві члени місцевої парохії, які добре та старанно виховали своїх дітей. Другий син їх, Петро, кінчить інжінерські студії, а Віра і Оксана, дочки, ходять до школи в Кадворт.

Коли родина і приятелі Маріяна довідалися, що його вивисцено, радісно усі приняли сю вістку і устроїли в його честь вечерок і вручили йому дарунок.

Маріян вступив до летунства 1940 р., іменований летунським старшиною став 1942. Тепер є інструктором летунства в Трентон, Онт. (Знимку його містимо на другому місці в нашій газетці).

Честь належиться таким українським родичам, що своїм приміром дають докази, що вони є льояльні горожани Канади і свідомі українці.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

Вуйко мав приємність, лиш кілька днів тому, пізнати батька одного з наших дописувачів— а це був батько Володимира Заячківського. Батько Володимира дуже ввічлива людина і старається дати своїм дітям як найбільш нагод, щоби колись було їм лекше провадити життя. Вуйко вірить, що усі Ваші родичі роблять все можливе для Вас. А Ви що робите для них? Може треба дров у хаті, чи води? Може батько потребує помочі у стайні?

БУДЬТЕ ВДЯЧНІ ТА ПОСЛУШНІ СВОЇМ РОДИЧАМ!

Вуйко Трохим.

ЗИМОВІ РАДОЩІ

Тепер усюди вільно вже
Робити стежечки!
Кому не так, санки не всмак,
То совги причіпай!
Вже на ставі е перший лід,
До схочу там гуляй!

\- - - - -

Прийшла зима, яка краса—
Мов білі мотилі —
Паде сніжок на наш горбок,
Вже біло на землі.

Анумо, друзі, всі ураз
Хапаймо саночки,
Не хочеш совгів—-то бери
Лещети й патики,
Пролетиш з ним мов стріла
Всі гори і горбки.

А як сніжок до того змяк,
Що кулі може злипити —
То є чим, брате, воювать
І ворога побити!

А для розради і сміху
Поставимо з снігу "діда",
Що курить файку і мітлу
Держить як сторож Гинда...

Матій Благуш.

Памятай про ближніх

Під вікном я раз насипав
Окрушин для горобців—
Та чому один прилетів
І самий того не з'їв?

Або чом не позбирав він
І собі кришок не взяв,—
Тільки знов кудись полетів
Товариство поскликав,

І разом в громаді дружній
Позбирали окрушини
Чи не добрий з того приклад
І для мудрої людини?

Йоган Троян.

БАЙКА ПРО ВОВКА, ЩО ХОТІВ КОЗЕНЯТА ПОЇСТИ

I.

Коза йдучи в лісок,
Навчала так діток:
"Виходжу з дому нині;
Замкніться у хатині,
Тихенько в ній сидіть,
На мене, діти, ждіть;
Як верну, в двері стукну
Й до Вас з порога гукну:
Гей, відчиняйте двері хати,
Бо вже вертає ваша мати!

II.

Се чує вовк в корчах,—
А був голодний—страх!
Коза пішла у ліс,
А вовк під хату вліз,
Та до дверий: стук, стук;
І чути вовка гук:
"Гей, відчиняйте двері хати,
Бо вже вертає ваша мати!"

Та козенята не дурні,
Сидять спокійно в тишині,
І відчиняти не ідуть,
Бо голос вовка пізнають.

III.

Ось зажурився дуже вовк,
Із смутку-горя він замовк,
І потягнув до ліса знов.
Аж тут до нього лис прийшов.
"Здоровий, брате, каже лис,
Чом над тобою сум навис?"
"Гей, друже, каже вовк, біда;
Пішла від козенят коза;
Хотів я мати з них обід,—
Вониж пізнал иовчий рід.
За грубий голос, бачиш, мій,
Порадь мені в пригоді тій!"
"Послухай, каже лис, мене,
Обід тебе ще не мине,
Лиш слово ти розваж моє;
За лісом, знай, коваль жие,
До нього ти мершій піди,
Його гарненько попроси,
Нехай твій голос наспалить
А голос буде тонший вмить."

IV.

Послухав вовк що лис сказав,
До коваля він почвалав.
Коваль кувати вже привик,
Тож каже вовкови язик
Покласти на ковадло враз,
І взявши так в сей час
По лобі вовка тарахне,
Вже тілом вовк не порухне.

По концерті

Влодко брав участь у Різдвянім концерті. Йому було лиш сім літ але так гарно деклямував, що викликали його другий раз.

"Ну, як тобі пішло з твоєю деклямацією?"— запитав його батько, як вернули до дому.

"Я думав, що було добре перший раз, а вони казали мені ще раз деклямувати."

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

СІЧЕНЬ

14, Четвер, Новий Рік—Саллов
17. Неділя перед Богоявленням — Виннипег Біч.
19. Вівторок, Богоявлення ГНІХ — Тиндал (йорданське водосвяття).
24. Неділя по Богоявленню— Елма (йорданське водосвяття) і річні парохіяльні збори.
31. Неділя 31 по Со,— Сарто.

о. Ярослав Чиж,
1954 Логан Ave., Вінніпег, Ман.
Телефон 27274.

Останні Вісти...

Російські війська 60 миль від Ростова. Останні вісти зі східного фронту доносять, що російські війська проломили німецькі укріплення, перейшли ріку Дон і є всього 60 миль від міста Ростів. Коли вдасться росіянам забрати се місто, тоді німецька армія, яка загналась далеко в Кавказ, буде відрізана. Німці в самім Сталінграді ще тримаються, однак знайшлися в дуже прикрім положенні. На північній частині фронту росіяни забрали місто Великі Луки, дуже важний залізничий вузол. Німецька армія, як подають, також відступає на Кавказі, стративши місто Моздок. Маршал Тимошенко вже не є головним командантом російських військ на полудневій частині східнього фронту. Його місце заняв ґенерал Жуков, який минулого року вратував Москву перед упадком.

З Канади вже більше не можна посилати листів через летунську почту до знакомих в Англії. Такий закон видано з Отави дня 8 січня. Також з Англії не можна посилати листів летунською почтою до знакомих в Канаді.

З Австралії подають, що союзні війська заняли місто Папуа в Новій Ґвінеї і японська армія, котра числила в силі 15,000 війська, зістала знищена.

В Тунісії, через великі дощі, не було великих боїв. Однак, бомбові літаки союзників нанесли великі шкоди містам, в яких держаться німці, а се Бізерту, Туніс, Сус і Сфакс.

Чотири кораблі на день виробляють корабельні заведення в Америці, оголосив маршал Е. Ленд.

Німецькі війська маршала Ромеля дійшли до місцевости Ваді Зем Зем, 230 миль від Тунісії, а 170 миль від Триполі, столиці Лібії. Маршал Ромель, як подають, мав дістати великі підкріплення, як в людях так і літаках. Знова великі піскові буревії не дають змоги союзним літакам нападати на утікаючих німців, так що з Кайра повідомляють, що з фронту в Лібії немає що подати.

В останній листі забитих в Гонґ Конґ знаходимо такі імена: Згинули: Дж. Бидій, рядовик з Норт Кілдонен, Ман., Михаїл Касіян з Портедж Ляпрері, Ман., Самуїл Силкій з Вест Селкирк, Ман. Згинув від ран Николай А. Осадчук, Вінніпеґ, Ман., Максим Школьний, Вінніпеґ, Ман.

Канадійські війська в Тунісії. З північної Африки прийшла вістка, що богато канадійського війська прибуло до Тунісії, де приділено його до 1-ої англійської армії, котра бореться з німцями в Тунісії. Канадійці вже відійшли на поле битви.

В 50 річницю згромадження Сестер Служебниць ПНДМ., вийшла з друкарні УВістий ЮВІЛЕЙНА КНИГА, під редакцією о. А. Труха, ЧСВВ.

В Рабуал, великім порті на острові Ню Британ, японці зібрали велике число воєнних кораблів. Готуються вони до якогось наступу. Де? Не знати.

Америку навістили великі повені з початком січня. Найбільше потерпіло місто Питсбурґ і околиця, де 50,000 людей зістало без даху над головою. Страти виносять великі міліони долярів.

Німці подають, що їх підводна лодка була на ріці Міссісіпі, зробила 90 миль дороги, а потім завернула переслідувана американськими кораблями. Чи се правда, не знати, бо Вашінґтон про се нічого не згадує.

Великою несподіванкою для цілого світа було се, що ґен. Жіро, наслідник адмірала Дарляна, приказав арештувати 12 заговірників, які плянували убити ґен. Жіро, ґен. Ногу і Роберта Морфі, особистого представника президента Рузвелта. Між арештованими знайшлося 4 високих поліційних урядників. Сю вістку подав з Альжиру сам ґен. Жіро.

Німці стратили 738 літаків в 1942 р. Подають з Льондону, що німці стратили в 1942 р. 738 літаків, а від початку війни 10,573. Англійці стратили за послідних два роки 593 літаків, однак з 49 літаків летуни вратувались.

Союзники стратили 581 кораблів. З Вашінґтоні подають, що підводні лодки затопили від 7 грудня 1941 до 4 січня 1943, 581 кораблів союзних держав.

412,319 жінок працює в канадійських фабриках, таку вістку подали з Отави. Усіх людий при канадійській індустрії працює тепер 1,815,672. Хоча вже так богато жінок працюють по фабриках, то ще більше жінок треба до праці, бо муцин покликують до війська, говорив міністер оборони Ралстон.

НОВИЙ ЛІТАК КАНАДИ

Найновійшим літаком, збудованим в Канаді, се літак званий Москіто. Збудований Де-Гевіленд заведенням в Торонті. Се найкращий военний літак дотепер збудований в цілому світі. Головною його прикметою є се, що скорше літає, як коли будь який літак в світі, майже цілком збудований з дерева і дуже надається до далеких нападів як денних так нічних. Знимка представляє перший такий літак збудований в Канаді.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 3 (123) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Лютого, 1943 Vol. XI, No. 3 (123) YORKTON, SASK. February 1, 1943

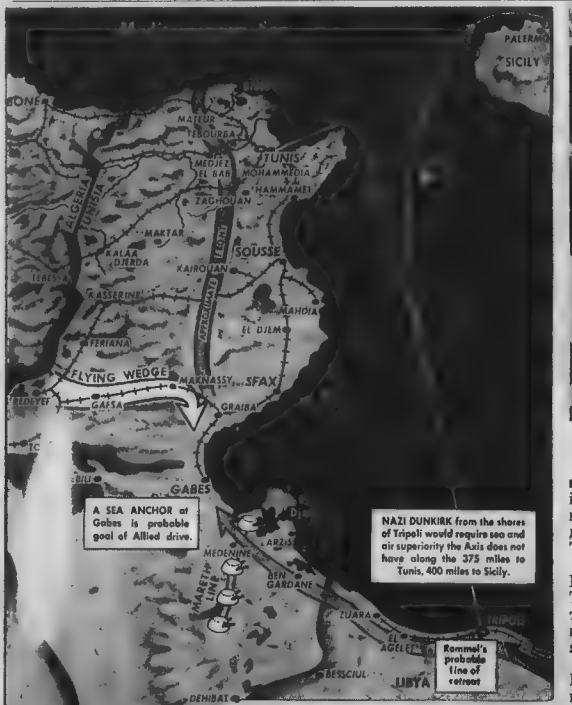

ПОЛЯ БОЇВ В АФРИЦІ

Африка від кількох днів знова стала місцем великих боїв між союзними військами і військами держав осі. В Лібії, армія Ромеля дальше утікає, а як останні вістки доносять, союзні війська зайняли столицю Тріполі.

Зліва видимо на мапі поля боїв в Тунісії. Німці держаться сильно в головних портах Туніс і Бізерта. Щоби армії Ромеля відтяти дорогу до злуки з арміями в Тунісії, союзні війська в Тунісії прямують на Гебес, як бачимо на мапі.

В горі зправа видимо, як епископ міста Бенґазі в Лібії витає з розпростертими руками побідоносних англійських жовнірів.

В суботу дня 23 січня, 5. год. рано на канадийський час, англійські війська під проводом ґен. Монтґоморі ввійшли до знищеної та горіючої столиці Тріполітанії. Місто, саме цілком знищене, чи то англійськими літаками попередно, чи то відступаючими німцями. Армія німецька під проводом Ромеля, числом около 63,000 перейшла до Тунісії і злучилась там з другими німецькими арміями. В такий спосіб велика і довга кампанія в Лібії скінчилася, а Італія стратила усі свої посілости в Африці які посідала, а саме: Еритрею, Італійську Сомалі, Абісинію, Кіринею і Тріполітанію.

ВІРА В БОГА ПРАКТИЧНИМ ДОСВІДОМ ЛЕТУНІВ

Національний Географічний Журнал Америки описує життя і подвиги летунів в бою з японцями. В числі за січень 1943 є окрема стаття про відзначення певних летунів генералом МекАртуром. Між тими відзначеними більшість це люди смирні у щоденнім життю і жаден з них не є хвальком. Вони скромні, але рішучі.

Підчас одного прийняття в їх честь— описується— як один з летунів встав і так промовив, менше більше тими словами:

—Я не є проповідник і нехай ніхто не думає, що я ним хочу бути...

Тут його товариші при столі стали голосно сміятися, уважачи це за початковий жарт.

Але він говорив дальше.

—Але коли я нині живий і мої товариші, хоча наш літак розбився, то наше життя завдячуємо надприродній силі!

Всі споважніли і відчули силу слова.

—Та надприродна сила, то Бог— всемогучий Бог! І я тепер хочу подяку вати Богу за ратунок свій та моїх товаришів...

Говорив так щиро і з серця, що це була найкраща промова, яку коли автор чув. Ця промова навчила неодного більше, як не знать скільки проповідий.

І так говорив не лише той один. Всі летуни цього відділу відчували так само, як він. Він лише сказав це, що у всіх їх було на серці, а що неодин не годен був висказати як слід.

Цю подію описує Гавел Вокер і вона говорить сама про себе.

Війна є великою школою— повороту многих до Бога.

ДВА ВЕЛИКІ ВОЗДУШНІ НАПАДИ НА БЕРЛІН

Берлін, столиця Німеччини, був вільний від воздушних нападів від листопада 1941 р. аж до суботи 16 січня 1943. В неділю 17 і в понеділок 18 січня відвідали німецьку столицю сотки великанських союзних літаків, які скинули на місто тисячі тон запальних і вибухових матеріялів. Шкоди нанесені німцям великі, а англійці стратили всього за два дни 23 літаки.

В заплату за напади на Берлін, німці напали два рази на Льондон, однак не зробили великої шкоди, а стратили аж 10 літаків.

ВАЖНІ ПОДІЇ В 1942 РОЦІ

18 січня, Німеччина, Італія і Японія підписали военну угоду.

12 лютня, німецькі военні кораблі Шарнгорст і Гнейсенав утікли з Берестя.

15 лютня, Сінгапор заняли японці.

25 лютня, проголошено, що в Гонг Конг згинуло 296 канадийців, а 1,689 дісталось до неволі.

1 березня, відбулася морська борба коло Яви, по обох сторонах були великі страти.

8 березня, японці заняли Яву.

6 квітня, основано в Англії першу канадийську армію.

11 квітня, Індія відкидає пропозицію Англії відносно проголошення Індії домінією по війні.

5 травня, англійці висадили військо на острові Мадагаскар.

6 травня, твердиня Коридор в Филипинах піддалася японцям.

26 травня, Англія і Росія підписали 20 літний договір.

30 травня, 1,000 літаків напали на Кольон.

18 червня, премієр Чорчил, вдруге підчас війни, відвідав Злучені Держави.

20 червня, японська підводна лодка обстрілювала радіеву стацію на острові Ванкувер.

21 червня, німці здобули Тобрук в Лівії.

1 липня, піддався німцям Севастополь.

2 липня, 8-ма англійська армія затримала німців коло Ел Алемайн.

7 серпня, американські війська висіли на островах Соломона.

9 серпня, Ганді і усі провідники індійського народу були заарештовані; по цілій Індії розгорілись розрухи,непорядки.

19 серпня, 5,000 канадійців, англійці, американці і вільні французи напали на Діеп.

25 серпня, князь Кенту забився в розбитім літаку.

17 вересня, німці дійшли до передмість Сталінграду.

20 вересня, австралійські війська затримали японський наступ на порт Морсбі.

20 жовтня, англійці проломали німецькі укріплення коло Ел Елемайн і почали наступ.

2 листопада, австралійці заняли Кокоду, Нова Гвінея.

7 листопада, американці і англійці висіли в французькій Алжірії і французькім Марокко.

11 листопада, німці війшли до незанятої дотепер Франції.

13 листопада, англійці заняли знова Тобрук.

27 листопада, французи затопили свої военні кораблі в Тульон.

28 листопада, союзні війська почали наступ на Туніс і Бизерту в Тунізії.

14 грудня, австралійці заняли Буну, Нова Гвінея.

21 грудня запроваджено в Канаді картки на масло.

УКРАЇНЕЦЬ СЕНАТОРОМ З ІНДІЯНИ

Американський українець Іван Гонас з Індіяни вже другий раз вибраний сенатором. Окремо демократична група вибрала його своїм головою в Індіяні.

Це красно, що маємо послів і сенаторів в Америці та Канаді. Дай Господи, щоб ми їх мали як найбільше, і щоб вони на кождім кроці приносили та збільшали честь українського імени, як чільні представники в законодатних палатах. І ми свято віримо, що так воно є. Але ми також бажалиб і хотіліб, щоб вони збільшали більше як досі розголос про права і терпіння нашого народу в Україні та домагалися прилюдно і отверто тих самих прав, що іншим народам, так само для України. Покищо однак поза одним світлим і незабутним виступом посла в Отаві пана Глинки— досі жаден інший наш посол чи сенатор в Канаді і Америці не здобувся на жаль на явний і рішучий виступ в оборонї України та її прав на вільне, незалежне життя в своїй власній державі. Пишемо— на жаль, бо віримо, що це станеться!

І чим скорше станеться, тим краще!

ТРЕБА ЗБИРАТИ КОСТИ, ТОВЩ

Канаді треба яких 35 мілліонів фунтів товщу і олїв на рік для военного промислу, головно з костий і відпадків їди. Взивають весь загал, щоби зберігати кости і відпадки зі стола, не ницити, не викидати, але складати і віддавати военним урядам для передачі куди слід. Мясарі будуть платити за фунт відпадків їдного товщу 4 і пів центів. З костий роблять гліцерїну, яка конечна для вибухових матеріялів. Тому кождий ресторан, харчівня, готель і приватний дім повинні співділати з нашим урядом в цій справі та помогти успішно перевести кампанію за збиранням костий і відпадків товщу.

ЗЇЗД БУК-А МАНІТОБИ БУДЕ В НЕДІЛЮ 28 ЛЮТОГО 1943 В ВІННІПЕҐУ,

САЛЯ ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ, ГОД. 2.

Михаїл Касіян, літ 25, з Вінніпеґ, згинув в Гонг Конг. Лишив жену і двох синів в Вінніпеґу.

Василь Гардистий з Вудлендс, Ман., помер в Гонг, Конг. Мама його Юлія, живе в Вудлендс.

Н. А. Осадчук, згинув в Гонг Конг, походив з Вінніпеґ, де проживають його родичі, два брати і три сестри.

Максим Школьний, проголошений за пропавшого в Гонг Конг. Батько його Никола мешкає в Фрейзервуд, Ман.

ВАЖНЕ!

Недавно вийшов новий закон, на основі якого уряд обмежив видавництвам скількість ґазетного паперу о 10 процент. Через се, лише передплатники зможуть діставати стало ґазету. Так буде зі всіми ґазетами, так буде і з Будучностию Нації.

Тому Видавництво БН отсим звертається зі щирою просьбою до всіх своїх передплатників: **ПРИСИЛАЙТЕ СВОЇ ПЕРЕДПЛАТИ ЯК НАЙСКОРШЕ.** Ґляньте на наліпку на вашій ґазеті коли Вам кінчиться, або коли скінчилася Ваша передплата. **Вирівнуйте свої залеглости поки не запізно. Присилайте скоро свої передплати на руки управителя. Хто не заплятить наперед своєї передплати, той ґазети діставати не буде.**

За управу Будучности Нації,

Дм. Кобринський.

Російська Православна Церква на службі большевиків

На початку місяця січня усі большевицькі ґазети радянського союзу на перших сторінках рознесли вістку, що **голова російської православної Церкви, митрополит Сергій, розписав збірку фондів між духовенством на будову повзів для червоної армії. Сам митрополит дав напочаток 100,000 рублів.** Сергій, якого престіл знаходиться в Москві, вислав телеґраму до Кремліна, осїдку совітського уряду з повідомленням, що з фондів зібраних межи священством створять **відділ повзів ім. Димитрія Донського,** князя, котрий в середних віках побив Татар і котрий є узнаний за святого російською Церквою.

Сталін, в імени своїм і цілої армії подякував митрополитові Сергієві такими словами: "Я пересилаю російському православному священству і віруючим, мої побажання і подяку від червоної армії за їх дбайливість для змеханізованих повзових частин червоної армії."

Сі вістки за большевицькою пресою подала віннїпецька Фрі Прес дня 5 січня 1943 р.

Знова 6 січня, ся сама ґазета подала, що на різдвяні свята в Москві правилось різдвяне богослуження **в більше чим 20 церквах,** відчинених на святий вечер. **Священики російської Церкви публично закликали вірних до збірок на збудування відділу повзів для червоної армії ім. Димитрія Донського,** започаткованого митрополитом Сергієм. Сам митрополит правив богослуження в одній з церков в Москві. Людий по церквах так було богато, що лише з великим трудом можна було вийти з церкви чи ввійти до середини. В середині церков нема лавок, люди всі стояли, один коло другого. Свічки були одиноким світлом в великій базиліці в Москві.

НАШІ ІНДІЯНИ

Минулого року Чирчил замітив, що Гітлєрови треба було троха більше вчитися ґеоґрафії. Він повинен був вчитися, що в Росії є зима...

А цього року канадійці думають, що він також повинен був навчитися про індіян. Особливо, коли наші новітні ницівники стануть "скальпувати" його підводні лодки, він переконається про брак свого знання.

Наш один ницівник зветься ірокуа —це французьке імя на означення одного з найбільше воєвничих індіянських племен, що складалося з пять злучених ватаг. Між собою вони не воювали і найкраще з індіян приняли новітні здобутки цивілізації та дали нам завзятих вояків в першій світовій війні, а також тепер.

Інший ницівник зветься гурон, по імени того племени, що було нарівні воєвничим з ірокуа і від котрих мученичу смерть потерпіли наші канадійські святі о. Бребеф і о. Лялеман.

Знова інший зветься ґаїда, від імени надбережних індіян знад Пацифіку, котрі перші боролися з нашими посепенцями, які щойно висіли з кораблів і котрі були найбільше мистецько успособлениими з усіх індіян. Вони є досі прекрасними різьбярами. Їхні тотем стовпи, живо розмальовані, гарно різьблені, говорять про цілі історії родів. Їхні доми, збудовані з сильних бервенів, стоять над берегом моря, з котрого вони черпають свої засоби для життя.

Четвертий ницівник зветься атабаска від імени північних індіян, котрих стрінули наші проспектори, які шукали кінця великих рік. Ці індіяни сусідували з ескімосами, їхній діялект є найбільше поширеним з усіх індіянських на цім суходолі. Від них взяли свій початок многі інші племена.

Ґітлєр видно мало вчився і мало знає. А ще є многі інші індіянські племена, про котрих варта було б йому знати...

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі Законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. Ст. Семчук

ТРИЄДИНИЙ МИР

Римський катехизм каже, що Христос став научати світ заки ще промовив слово як дитя. Став научати самим своїм різдвом.

А пророк Ісая називає Христа начальником мира.

Наука Дитятка Ісус в ділі мира є потрійна— Христос дає нашим душам триєдиний мир: з Богом, з нами самими і з ближніми.

Ангели звіщали про славу Богу і мир людям доброї волі.

Мир для людий приніс Христос, але для людий **доброї волі.**

Коли світ досі не приняв і не має миру Христа, то не має тому, що спротивився ангельським хорам в їх славословію і першій коляді світа. Нема доброї волі. І миру Христа не буде мати світ, та не буде мати ніхто з нас так довго, доки всі ми не станемо доброї волі, доброго наміреня, що є передумовою ласки та благословенства.

Триєдиний Бог приносить нам триєдиний мир.

Мир з Богом для наших душ.

Через правду відвічну Божу. Бог є правда і слово Боже є слово відвічної правди, тому незмінне, вее однакове, все то саме, незалежне від часу, простору і змін. Що змінне то неправдиве. Правда Христова вічна, незмінна. І тої правди шукає людське серце все і не знайде спокою, хіба в ній. І тому святе Письмо навчає нас: Шукайте перше царства Божого і правди Його, **а все інше** доложиться вам. І знова: шукайте правди і **правда визволить вас!** Правда Божа заспокоює, втихомирює і тому, як каже св. Августин —неспокійне є серце наше, доки не спічне в Бозі. Ту правду, одиноку правду, дає нам тільки один Христос і через неї дає нам визволення, дає мир.

Мир з нами самими—через ласку. Христос має найвищий степень святости, єдин свят, єдин Господь— свят, свят, свят Саваот! Він вимагає від нас змагу і святости— будете убо святі яко Аз свят єсьм! І щоби привернути нам втрачену через первородний гріх святість Божих дітий, він самий приняв на себе вид слуги. Родився убогий у Вифлеємі, терпів за нас і був розпятий на хресті, щоби нас відкупити найвищою ціною —своєї найсвятішої крови, щоби нам отворити назад небо. Во ласка і правда дані Ісусом Христом, як каже св. Іван на початку свого євангелія. А без ласки людина неспосібна своїми власними силами добитися щастя, ні дочасного ні вічного і тому во віки правдиво, що ласка Божа є до спасення конечно потрібна. А хто перечить потребу і конечність ласки— той голосить єресь Пеляґія, навіть як він прибирає її в новітні шати червоного безбожництва. Христос один одинокий дав нам святі Тайни—як середники Божих ласк, і через ласку свою дав мир душам нашим самим з собою. Мир, котрого цілий світ неґоден дати, бо як каже Шевченко:

І не має злому
на всій землі безконечній
веселого дому...

Мир з ближнімя— через любов. Та любов Христова така велика, така всеобіймаюча, така сильна, що вона відноситься не лише до наших найближчих, до рідних, але навіть до ворогів. Та любов Христова навчає **прощення** і цего не знали давні погани, і цего не знають новітні погани. Тому то Христос каже: Навчіться від мене, бо смиренний і **лагідного серця.** Серце Христове, то дійсно серце любови, лагідне і смирене, аж до кінця.

Так Христос дає потрійний мир, триєдиний мир для всіх, для світа.

Всі можуть зблизитися до Христа, прийти до нього, бо він родився як маленьке дитя, щоби нас осмілити, заохотити прийти до себе.

Чи світ прийде до Христа?

Чи зложить Йому в дарі серце сокрушенне і смиренне?

- - - - -

Ось де є питання і розвязка правдивого мира.

А мир правдивий є також справедливий.

Для всіх.

І тільки через Христа!

ДУЖЕ ВАЖНА СТАТТЯ

Сестри Служебниці видали з нагоди 50-ліття свого заложення Ювілейну Книгу, котра представляється гарно і в котрій є чимало гарних та хосенних статий.

Між іншими одною з найважніших я уважаю статтю Сестри Атаназії п.з. "На світанку згромадження." А уважаю ту статтю найважнійшою з многих тому, що вона з першої руки подає матеріял про заложення згромадження Сестер Служебниць, отже матеріял жерельний, котрий для будучого історика буде незаступимий.

Сестра Атаназія була одною з тих перших дівиць, що в Жужелі тому 50 літ вступили до Сестер і тому переповідає нам перші хвилі, так як вона їх затямила. Ця стаття висвітлює перші хвилі, хто заложив Згромадження Сестер, хто дбав і ніс старання про все — бо потім часто ріжні ріжно пишуть і людий, що колись віддали незаступимі заслуги для заложення і розвою, потім і часом відсувається в тінь.

Але даймо слово самій Сестрі Атаназії.

Вона пише так: Була в Жужелі місія і з нагоди тої місії, яку уладив тамошний бездітний парох і канонік о. Кирило Селецький, на його запросини і кошти приїхали помагати в парохії інші отці. Місію переводили Отці Василіяни зі Львова на чолі з о. Єремієм Ломницьким ЧСВВ.

"Того вечора, як ми довідалися пізніше, всі присутні на місії священики обговорювали згадану справу й постановили основати наше Згромадження. Посередниками до тої справи **вибрано: до фінансових справ о. Кирила Селецького, а на духовного провідника Згромадження о. Єремію Ломницького ЧСВВ,** згляднo оо. Василіян."

Сторона 47 ЮКниги.

Ці вісти основуються на словах, "як ми довідались пізніше"— і треба приняти, що **дійсно так було.** Бо о. канонік Селецький подався на нову парохію Раву Руську і навіть дістав презент ту від князя Сапіги та хотів ще попрацювати з своїми давними парохіянами в Жужелі. А тому, що був ревним і повним старання о славу Божу священиком, найкращим прощанням уважав уладати місію для своїх парохіян. І так зробив. Самуж ідею основати згромадження на взір вже істнуючих польських, щоби й нашим дівчатам дати нагоду поступати в життю духовнім, він давно носив в своїм серці і, продумував, якби її здійснити. Та не ставало сил. Його ідеєю було заснувати згромадження для сільських дівчат,

(Продовження на стороні 7)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СЛОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛЮТИЙ, 1943

1 П 19 Преп. Макарія Єгипетського
2 В 20 † Преп. Евтимія В.
3 С 21 Преп. Максима
4 Ч 22 Ап. Тимотея
5 П 23 Сщмч. Климента
6 С 24 Преп. Ксенії
7 Н 25 Нед. 32 по Сош. † Гр. Богослова
8 П 26 Преп. Ксенофонта
9 В 27 † Перен. мощей св. Ів. Золотоуст.
10 С 28 Преп. Єфрема Сир.
11 Ч 29 Перен. мощей Ігнат. Богон.
12 П 30 Трьох Святителів
13 С 31 Кира і Івана безсребрен.

УСТАВ

7. Нед. 32 по Сош., св. Григор. Богослова: Гл. 4, ев. утр. 4; Ап. з. 285 і 151, еван. Лук. з. 94 і Ів. з. 36

Слідує седмиця 33.

12. Трьох Святителів: Всеночне, на утрені ев. Ів. з. 36, на Сл. Б. ап. з. 335, ев. Мат. з. 11

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоб мир між народами основувався на засадах справедливости і любови.

Місяць лютий оголошено місяцем молитви за справедливий мир у світі. Ціле людство, як говорив Папа Пій XII в свойому різдвяному посланню до світа, бажає мира. Бажають його усі люди, розкинені по цілому світі. Вже кожному далась взнаки так сильно війна, що люди відтхнулиб з полекшою, колиб прийшло до замирення.

Мир правдивий по сій війні мусить основуватись на справедливости і любови. То значить, кождому народови, а в тім і українському, належиться свобідна держава, край, де мешкають чи колись належав до нашого народу має бути свобідним під управою своєї влади. Неприродне, насильне розділення земель між поодинокі держави, з кривдою для других народів, не принесе ніколи правдивого, довготревалого мира. Бо покривджені народи по якомусь часі знова будуть домагатися своїх загарбаних земель. Скоро знова може повстати нова війна. Дальше, мир має основуватись на любови. Межи усіма народами має запанувати братня любов. Усі ми сотворені одним Творцем, немає на світі одного аристократичного народу, якому мають другі народи служити за рабів. Усі ми рівні перед лицем правдивого Бога.

За скорий справедливий мир у світі прім в місяці лютім нашого доброго Спасителя, через Його Пречисту Матінку Марію.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоб діти поган у місійних школах знаходили віру.

Ідіть навчайте усі народи світа, промовив Спаситель до своїх учеників. І вони послушні, покинули свої родини, домі, батьківщину, та через довгі літа трудилися, голосили слово Боже межи поганськими народами. Свою віру в Христа майже усі апостоли переплатили життям.

Наслідники апостолів, Папи римські, ревно дбають, щоби віра Христа поширювалась усе більше і дальше по світі. Посилають вони місіонарів-священиків в далекі поганські краї, для виховання дітей поган закладають школи місійні. Такі школи роблять дуже велику і хосенну роботу для поширення Христової віри. Провадженні сестрами чи священиками, які з любови до Христа все покидають і ідуть в далекі краї засівати зерно Христової науки в серця бідних поган, виховують по християнськи що року многі тисячі поганських дітей. Помолімся в місяці лютім за сих бідних поганських дітей, які ще не пізнали правдивого Бога, а і щоби вони скоро знайшли віру в місійних школах.

о. др. І. Фіоль.

ТРЬОХ СВЯТИТЕЛІВ

Я не стидаюся Євангелія (Рим. 1, 16).

Триста літ лилася неповинна християнська кров, триста літ свідчили Христові ісповідники страшними муками й смертю про правдивість Його науки. Аж вода хрещення, виллята на голову цісаря Константина, загасила палючий огонь диких переслідувань, та не надовго. На місце вбийників тіл— виступають тепер—вбийники душ— численні еретики, що своїми ложними науками підтинали християнську правду в самому коріні.

Були часи, де здавалось, що католицька правда затоне в морю найрізнороднійших ложних наук-ересей. "Не покину вас сиротами, прийду до вас," говорив Спаситель до своїх Апостолів і тої обітниці дотримував по всі часи. В хвилинах найтяжчих для Церкви посилав ій великих мужів, що своїм примірним життям, глубокою наукою та небуденною святістю і чеснотами відважно боронили прав Церкви, навертали людські душі до Бога та своєю діяльністю винищували погубні науки еретиків.

Так було й під кінець четвертого століття по Христі. Богохульна єресь Арія обхоплювала собою шораз то нові круги східної Церкви.

Тоді то Господь покликав на її оборону трьох велитнів духа, великих святих та вчених: **Василія Великого, Григорія Богослова і Йоана Золотоустого,** котрі до кінця світа лишаться найбільшою окрасою й славою цілої Церкви. Всі три були єпископами, а що тільки єпископ має власть висвячувати на священиків, тому називаються вони: Святителями.

Застановімся 1) коротко над їх життям, подвигами, а головно їх привязанням до католицької Церкви, 2) як ми маємо поступати.

1. Св. Василій Великий жив у другій половині четвертого століття. Виховавий змалку по Божому, свято і праведно провів ціле своє життя. Учився в славній тоді атенській школі. Тут знав він тільки дві дороги: одну до школи, другу до церкви. Коли став священиком, кидає гамірне місто, а удається в безлюдну пустиню. За ним пішли й другі, що любувалися в такому житті. Тих, та ще других, що вже були на пустині, організує Василій і укладає для них монашої правила. Тим робом стає він основателем монашого чина, що істнує до нині і зветься: Чин св. Василія Вел., а його членів звемо оо. Василіяни.

Не судилось однак св. Василію пробувати довше в пустині. Господь покликав його на архієпископа міста Кесарії в країні Кападокії, в Малій Азії. Тут аж кишіло від Аріянів. Василій виступає проти них словом й письмом. Мужно боронить Христової віри та не вагається виступати навіть проти тодішних грецьких цісарів, що явно сприяли аріянству. Годиться згадати, що св. Василій скоротив Службу Божу св. Якова, єпископа єрусалимського. Уложена св. Василіем Служба Божа правиться в нашім обряді десять разів у році. Вмирає в 379 р. - а Церква назвала його Великим, за його великі заслуги біля царства Божого.

Другий Святитель, се св. Григорій Богослов. Товаришував він і в школах і в пустині зі св. Василіем. Був архієпископом в Царгороді. Визначався глибокою вченістю і неустрашимою ревністю в толошенні Божого слова та побідною боротьбою з

єретиками. За його учені праці про Боже-ство Ісуса Христа, Церква вшанувала його високим іменем: Богослова. Помер 390 р.

Наслідником св. Григорія Богослова на єпископському престолі в Царгороді, стає **св. Йоан Золотоустий.** Походив з міста Антіохії в Сирії, зі знатного роду. Хоч йому усміхалася світла будучність у державній службі, рішився однак посвятитися Богу і сім літ прожив на аскетичних вправах в пустині. Вернувши до Антіохії, стає священиком, і тоді так займаючо і так гарно виголошує свої духовні науки, що нарід, який дуже радо слухав його проповідий, назвав його Золотоустим, Хризостомом.

Як єпископ царгородський, виступив Золотоустий з нечуваною силою проти всякого беззаконства, яке на добре загніздилось у столиці і на царському дворі. Ся ревність стягнула на нього гнів чимало вельмож і розпустної царици Евдоксії. На її домагання, цісар Аркадій присудив його на вигнання до далекої Вірменії, де в дорозі помер 407 р. Ще в Царгороді скоротив Золотоустий Службу Божу Василия Вел. Вона під назвою Служби Золотоустого, відправляється у нас щодня.

II. Як бачимо, усі три Угодники Божі відзначалися великою ревністю в обороні правдивої Церкви Христової. Нею дорожили вони наче найбільшим скарбом, приналежність до неї цінили собі більше від всяких почестей, достатків, богацтв та світових утіх, її науку проголошували своїм вірним неустрашимо і самі за неї поступали. І хоч за сю приналежність і оборону Церкви вони терпіли чимало, проте не боялися нічого, навіть смерти, а остались їй заедно і всюди вірними. **Се приклад і для нас, як нам належить,** особливо під теперішню воєнну пору, **високо цінити собі приналежність до св. католицької Христової Церкви.**

Перш усього треба нам сю Церкву Христову пізнати. Значиться: знати й розуміти її науку, не тільки отак здебільшого, плитко, як се нажаль тепер дуже часто бувае, але глибоко, докладно, бо тільки таке знання правд віри отвирае перед нами цілу їх велич і красу. Далі треба знати як слід заповіди Божі й церковні та їх недостижиму мораль, пізнайомитись з її історією, яка сама говорить найбільш вимовно, що се інституція Божа; знайти її незмірні заслуги для людських душ і тіл, її святі обряди й богослужения, знати вкінці бодай найбільших її Святих, якими вона пишаеться, немов чудовою китицею запашних квіток.

Мало однак те все знати, ні: те все треба полюбити і то щиро!

А чи-ми знаємо те все, чи любимо нашу Церкву, а через неї й Церкву Христову? Наівне, здаеться, питання, бо сам Христос, як каже Апостол, так полюбив Церкву, що і себе самого віддав за неї. А прецінь! Чи справді вражае нас її доля, чи недоля? Чи захоплюемося її справами? Чи цікавлять нас богослуження, торжества, всякі обходи церковні?. Чи час, сили й майно готові ми жертвувати для поширения та піддержки царства Божого на землі? Чи в належній пошані у нас батько християнства, Намісник Христовий, Папа римський, наші єпископи і духовенство, яке завсіди вірно стояло при нашому народі та не дало йому загинути серед найтяжчого лихоліття? Чи справді дорогий нам чудовий наш обряд, церковний спів, прекрасна літургія? Чи беремо в них участь цілим серцем та душею? Словом: чи намагаемося жити і відчувати з Церквою?

Церква—сеж мати наша! Тимто добрі діти ловинні радіти й боліти тим всім, чим іхня мати тішиться, перейматись зі ширим смутком тим, що її болячі діймае. Найкрашою ознакою сього розуміння Церкви буде послух для її розпорядків, життя на основі її заповідий, опертe на вірі у всіх своїх проявах: індивідуальне, родинне, громадянське, народне, політичне, бо "все і у всім Христос," каже Апостол.

На жаль, серед нашого нарду так мало такого справжнього релігійного життя. Більш отакого "про свято." Домашне свято, вінчання, родинна традиція, патріотичні поминки ще стягнуть до церкви численну громаду, але в щоденномужитті й посту повенні, в переконаннях— цілком не видно того релігійного духа. Деякі навіть відрікаються своєї Церкви, стидаються її чи не мають цивільної відваги до Церкви явно признатися.

Ні! **"Я не стидаюся евангелія,"** треба докінче повтаряти за св. Павлом, бо я знаю, в кого я увірив і свою віру й релігійне переконання, приналежність і послух для Церкви, я визнаю сміло і явно,— без огляду на других.

Так чинили й поступали всі три сьогодніші наші великі Святителі, так поступають й нинішні справжні сини католицької Церкви.

Тому ставаймо від сьогодні практикуючими свідомими католиками. Все і всюди сповняймо заповіди Божі і церковні, не занедбуймо щоденної молитви, не опускаймо в неділі і свята Служби Божої, бодай раз у році, коло Великодня, приступаймо до св Тайн, заховуймо піст, заборонених книжок Церковю не берім до рук. Всякі благі вигадки, хвилеві недомагання, хитрі оправдання тут най не мають місця.

Ось усе, чого домагається Церква від свойого вірного, свідомого сина. Христіян, тільки по метрици їй не треба. А за все се, як найвища нагорода тут на землі, жде тебе внутрішне вдоволення, радощі й мир, якого світ не дае, ні дати не може, бо в Христовій Церкві сяє безнастанно, надприродна, висша сила, що творить життя, якого світові, до землі та до її дібр прилипші люди розуміти не в силі.

Тож без надуми й без вагання, як три Святителі, ставаймо від нині вірними синами Христової Церкви,— бо в ній правдиве щастя, радощі, сулокій, спасіння.

ЗЛЕ ЗАХОВАННЯ В ЦЕРКВІ

Господь відізвався до Мойсея з горіючого корча в пустині: Здійми обув твоїх ніг, бо місце на котрім стоїш, є святе!

Там був старозавітний корч незгоряемий —в Новім Завіті кожда церква міститъ в собі кивот, в котрім е найсвятіші Тайни. Сила Христової любови і прощення. І коли ми прийшли до церкви, не забудьмо, що місце, на котрім ти стоїш, є святе.

Не кождий однак вимае ці слова.

Є люди, що не вміють в церкві заховуватися.

Сміються, голосно говорять, роблять дивні міни, штуркають одні других, їдять жвачку. Що мае священик з ними робити?

Чи зараз треба їх зганити при всіх?

Деякі навіть гніваються на священика, що зараз не зганить і нарікають на свого отця духовного. Кажуть, він навіть не накричить на тих, а цих...

Відповідь на це така.

Один молодий священик прибув на парохію. Підчас відправи побачив одного хлопця, що якраз робив всякі гримаси, підсміхався, вертівся. Молодому отцеві кров вдарила до голови. Він підчас проповіди гостро накричав на того хлопця— але між вірними не було видно жадного вражіння з його слів. По відправі приходить до того священика один з вірних і каже: "Отче, я жалую, що зайшло таке непорозуміння. Той хлопець, що ви його прилюдно насварили нині в церкві, то ідіот.

І відтоді той священик більше ніколи в своїм життю нікого в церкві не ганив, бо боявся, що хто не вміе заховуватися в Божім Домі, то він ідіот— так як тоді було, той перший раз.

І тому не дивуйтеся, коли священик зараз не ганить тих хлопців чи дівчат, що не вміють заховуватися прилично в Божім Домі. Ануж вони ідіоти?

А ви ліпше знаете, хто вони. Чому вам не звернути таким увагу?

РЕМБРЕНТ, МАН.

Збірка на ВНації.

В четвер, дня **10-го грудня, похоронено** в нашій місцевості **Пелагію Галабурду,** літ 86. Останні відправи над покійною відслужив **о. Н. Демків.**

Покійна Пелагія прибула до Канади зо своїм мужем тому 40 років з Пилатковець, повіт Борщів.

Ціле своє життя була трудяща, тяжко працювала, і мимо праці знаходила ще час, щоби добре виховати своїх дітей на добрих господарських газдів і членів нашої церкви. Була сильно віруюча, щира католичка і все опиралась та була відпорна на всіякі затії сектантів. На старість знаходила гарну опіку в своїх дітей і внуків, а головно в одної доньки Петрунелі Сікорської. Не дивно, що богато людей відпроваджувало її на вічний спочинок. По похороннім відправі був парастасний обід, на якому не забули добрі люди за нашу газетку, та на завзяту заохоту **Андрія Амброза,** зібрано $3.80.

Кореспондент.

Від Редакції: Щиро-сердечно дякуємо Всеч. о. Н. Демковому за прислання грошей, усім добрим людям з Рембрент за жертви, а Андрієві Амброзові, що занявся збіркою.

ДУЖЕ ВАЖНА СТАТТЯ
(Продовження з сторони 4)

щось в роді захоронки і школи, де вони моглиб набрати вишколу, як жити дійсно по християнськи та взірцево вести свої доми потім, як матері— отже також навчилисяби шити, варити, доглядати дітий, хорих, ітд. і так піднести наше село. Це була ідея дуже ще широка, розпливиста—і певно, що тоді, як це подає Сестра Атаназія, підчас тої наради священиків, та ідея набрала певного ясніщого і сталого очеркнення— що це мае бути і як це вести. Не може бути також сумніву, що сам о. Селецький як старший віком і жонатий не почувався в силах здійснити провід такого згромадження і тому передано цю справу в руки ревного і молодшого віком монаха місіонара— о. Ломницького. Рішення було дійсно благодатне і щасливе.

Ідея о. Селецького найшла повне своє здійснення— в творчій внутрішній будові її змісту через о. Ломницького ЧСВВ, котрий згромадження Сестер Служебниць зробив в основах тим, чим воно нині є. **Однак без самого задуму і дальшої жертвенної праці о. Селецького ледви чи щось з того всього булоб.**

Во о. Селецький ради тої повної спроможности для здійснення своєї ідеї не лише на домагання отців рішився не іти на ліпшу парохію і залишив Раву—а остав в Жужелі, але поставив жертвенно і з посвятою все своє дочасне добро на услуги здійснення ідеї.

Вимовно дає тому доказ Сестра Атаназія в своїй статті. На стороні 49 пише так про отворення монастиря в перебудованій колишній корчмі, що сталося на кошти і за стараниям о. Селецького.

"Вечерю того дня ми мали вже в монастирі! **Перша вечеря в закові! Прислали нам її з приходства о. каноніка** Селецького..... На вечерю прислали нам струдлі й печені кури..."

Значить о. канонік не був скупий для своїх нових Сестер і не щадив земних дібр, вмів гідно прислати вечерю.

А дальше було так:

"Наші батьки приносили нам усе потрібне до життя.... **Про все інше старались о. К. Селецький."**

І цего свідоцтва досить, щоби вияснити ролю о. Кирила Селецького в ділі заложения наших Сестер Служебниць з уст одної з перших Сестер того Згромадження, котрій Господь дав дожити до золотого ювілею—з уст впр. Сестри Атаназії.

Не може бути найменшого сумніву про це, що **о. Селецький цілим серцем посвятив себе для справи, яку давно виленіяв в своїх найкращих мріях і для котрої жив та посвятив все,** що чоловік тільки на цім світі годен посвятити. А може це доконати лише така душа, для котрої дана справа є всім, котра її голубить як щось найдороще і для чого не вагається понести навіть найтяжчі жертви. Особа о. Селецького набирае величі і святости в цих обставинах звичайного сіпського пароха в Галичині.

Тисячі були парохів в Галичині тоді, передтим і потім— та ніодин з них не дорівнує величиною ідеї та жертвенністю для неї о. Кирилові Селецькому.

СВЯЩЕНИКОВІ ПІОНІРОВІ ПОКЛІН!

В грудні 1942 р. минуло 40 літ, коли до Канади приїхав разом з о. небіщиком Філясом і о. Строцьким, о. Созонт

Дидик ЧСВВ— теперішний і многолітний заслужений ігумен та парох в Едмонтоні.

Праця о. Дидика заслугуе не лише на звичайні слова признання, але вона є вже незрушимої вартости, сильнійша від часу та змін обставин. о. Дидик не лише працював, як кождий інший священик, обіздив провінції степові, сповняв священичі дійства ревно і щиро— але також брав участь в праці широких розмірів, що обіймала та обіймає цілість нашого релігійного життя.

Попри працю в парохіях, о. Дидик був основником наших часописів— наперед Канадійського Русина, а тепер Українських Вістей і тим клав основи під духову розбудову наших поколінь в цій домінії.

Він був далі одним з тих перших, що незаперечно також старалися о призначення нашого епископа для Канади і в тім напрямі робив всякі потрібні заходи. А кожде старання в цім напрямі для нас великанської ваги, до того ще на початках нашого по-

селення в Канаді.

о. Дидик будуе ще й тепер величаву церкву св. Йосафата в Едмонтоні, мурованy многобанну— лебединий спів свого трудящого і заслуженого життя.

Мало є людий, котрі по многих літах тяжкої та відповідальної праці, не хотіліб спочити на лаврах, але далі трудилися невтомно і високо держали свій прапор праці та заходів.

Це взір ідейної служби на Божу славу та спасення душ! І то служби активної від початків досі— многі літа, сорок літ!

о. Дидик був тим, що посвячував многі наші цвинтарі і благословив місця під будову церков, боронив молоденькі парохії перед наступами і зазіханнями ворогів—**та остав таким досі!** На самих первопочинах нашої релігійної організації в Саскачевані о. Дидик благословив місце під будову церкви та посвятив цвинтар на Ланівцях, переводив перший мітинг в цій справі і підписував рішення власною рукою. Коли потім збаламучені ворогами деякі одиниці конче хотіли довести до розбиття тої парохії, о. Дидик не вагався приїхати з Едмонтону, щоби ще раз по многих літах боронити справи, правди і справедливости українців католиків перед киринею та заспіленням безглуздного розбиття.

Честь кому честь!

Високопреподобному о. ігумену Созонтові Дидику ЧСВВ зпоміж тисячів належить одиноке признання будівничого піонірa нашого духовного життя в цілій ширині, що клав основи під наш розріст, силу і честь— а до такого можлива тільки велика душа. о. Дидик сам духовим ростом незвичайно величний. Справедливо кажемо і без перебільшення: **То велика душа!**

Нехайже то серце, так велике, щедре, ревне, чисте і ідейне бється для нас на Божу славу ще многі літа, многі покоління! Такі душі Господь Бог посилає народові раз на сотки літ! Шануймо їх, як скарб і цінім, бо вони незаступимі. Вони будують кращу долю народу, вони визначають шляхи розросту і сил для многих поколінь.

– ПОРЯДОК ВІДПРАВ –

НА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ

2. Вівторок: Стрітення Господне (новий кал.) .... Гадавшвл.
7. Неділя 32 по Сош. .... Босежур.
14. Неділя Митаря і Фарисея ... Лейдівуд.
15. Понеділок: Стрітення Господне: Тиндал
21. Неділя Блудного Сина ..... Елма
28. Неділя Мясопустна ..... Сарто:

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ
ДО
УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Українське Запомогове Брацтво Св. Николая це є одинока найстарша, найбільша і найсильнійша українська запомогова католицька Асекураційна організація в Канаді, яка принимає в ряди членів у віці від 15-го до 60-го року життя, кожний аплікант в члени Брацтва має до вибору аж сім родів ГРАМОТИ ОБЕЗПЕКИ: для дорослих членів пять родів, і два роди для дітей.

РІД 1. **ГРАМОТИ ПЛАТНІ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ** **"ВЛ"**
До сего рода обезпечення принимається
женщин і мущин до 45 літ віку до суми $1,000
женщин і мущин до 50 літ віку до суми $500
женщин до 55 літ; мущин до 60 літ до суми $250

РІД 2. **ГРАМОТИ ПЛАТНІ 20 ЛІТ НА ЖИТТЯ** **"20" ПЛ.**
До сего рода обезпечення принимається
женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку, до суми $1,000
женщин до 45 літ, а мущин до 50 літ віку, до суми $500

РІД 3. **ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 65 РОЦІ ЖИТТЯ,** **"ЕНД. 65 р."**
До сего рода обезпечення принимається
женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку, до суми $1,000
женщин до 45 літ, а мущин до 50 літ віку до суми $500

РІД 4. ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 20 РОКАХ ПЛАЧЕННЯ ВКЛАДОК **"ЕНД. 20 р."**
До сего рода обезпечення принимається
женщин до 35 літ, а мущин до 40 літ віку до суми $1,000
женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку до суми $500

РІД 5. **ГРАМОТИ Кляса "А" на запомогу і похоронне**

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ принимається в віці від 1 до 15 років життя

РІД 1. ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 15 РОКАХ ПЛАЧЕННЯ ВКЛАДОК **"ЕНД" 15 р.**

РІД 2. ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 20 РОКАХ ПЛАЧЕННЯ ВКЛАДОК **"ЕНД." 20 р.**
Діточ ГРАМОТИ виставляє БРАЦТВО до суми $100, і #200

На повисше згаданих родах ГРАМОТІВ ОБЕЗПЕКИ є вартісні звороти як позичка, продовження обезпечення і вартість в готівці по пятьох роках членства.
У всіх організаційних справах вдавайтеся до найблищих наших відділів, або пишіть до Верховної Управи на адресу:

UKRAINIAN MUTUAL BENEFIT ASSOCIATION
of St. Nicholas of Canada

P.O. Box 3641 St. B. Winnipeg, Man.

ЧИ СПАТИ НА ВОЛІ? ХТО СПИТЬ А ХТО НІ?

МАЛО ЧИТАЮТЬ, А ЩЕ МЕНШЕ ПИШУТЬ!

Пишу цей лист до БН і через него відзиваюся до читачів й приятелів цего часопису. Маю особливо на гадці тих, що посідають вищі школи, а на першім місці ставлю наших молодих канадийських учителів і священників. Хто з нас не уболіває з того, що за мало зпоміж нас читає свої газети? Та наше молоде покоління не лиш не читає своїх газет, але взагалі мало, дуже мало читає. Не дурім себе, але скажім собі правду в очі. Колиб ми читали много доброго матеріялу, ми писалиб більше. Тимчасом ті, що тут в Канаді родились, виросли і тут укінчили школи, так мало лишуть, що я чув лиш про кількох зпоміж нас, що написали якийсь поважнійший твір по українськи чи по англійськи. Насувається питання чому воно так е? Прецінь ми знаемо, що много із нас перевищали в школах англійців і французів. Якщо ми їх перевищали, то чому по виході зі шкіл ми зникаемо і так жиємо, мовби ми більше не мали нічого до діла з наукою, просвітою?

Є в нас винятки, але тих винятків дуже мало.

Маю тепер на думці нашого молодого здібного священника, о. Ігора Шпитковського. Цей многонадійний священик, окрім свого душпастирського завдання, приняв на себе тяжкий обовязок редактора БН. Честь йому за це! При цім згадаю, що о. Шпитковський заледво кілька років тому прибув до Канади. Колиж тепер йому належиться признання, то вона спадае на старокраеву інтелігенцію, а не на нашу канадийську.

На велику похвалу і признання заслугуе Іван Новосад, учитель. На діточій сторінці Будучности Нації він е знаний яко Вуйко Трохим. Дійсно е приемністю читати діточу сторінку з під пера Вуйка Трохима. Його стиль е живий, цікавий, займаючий. А щоб воно так було, треба доложити чимало часу і праці. Тепер, як ви вже чули, Вуйко Трохим е в кемпі Шайло. Там, окрім свого урядового заняття при війську, він мае час далі дописувати до діточої сторінки БН. і як зачуваемо, він е на чолі аматорського кружка і робить рекреаційний рух між жовнірами. Такими інтелігентами тішиться і збогачуеться нарід, церква і держава; п. Новосад е окрасою доброї канадийської інтелігенції.

В послідних часах виринув на горизонт українських канадийських працівників пера молодий наш священик, о. Николай Кушнірик із Вест Селкирк. Як бачимо, він редагуе Вістник Молоді, в Будучности Нації.

Стиль о. Кушнірика е також дуже живий. Його думки е глубокі, але висказані приступною мовою. Він пише по українськи і по англійськи. Колиб хто бажав щоб о. Кушнірик писав по французськи, він із цего завдання вивязавсяби також добре, бо знаемо що о. Кушнірик говорить і пише досконало по французьки.

ЗДІБНІ ОДИНИЦІ, ЦЕ ЩЕ ЗАМАЛО

Та ми українці, що стоїмо на третім місци по англійцях і скачманах в Манітобі, Альберті та мабуть в Саскачевані, ніколи не можемо вдоволитися признанням і похвалою кількох зпоміж нас. Щоб ми сповняли як слід наш обовязок і дбали про свою будучність, мусимо за всяку ціну подбати, щоби наш молодий канадійсько-український загал **читав много доброї літератури і щоб він много писав.**

ДЕ НАШІ ДОПИСИ, СТАТТІ?

Редактори наших часописів—маю на гадці українські католицькі часописи— не повинні журитися як і де набрати матеріялу до часописів. Редактори наші повинні бути прямо засипані матеріялами до газет. Той матеріял мае їм прислати наша молода інтелігенція. Колиб приміром кільканайцять наших молодих священників і кількадесять учителів чи студентів високих шкіл постарались бодай раз в місяць щось написати до газети по українськи чи по англійськи, про політику, чи про історію, спорт, музику, літературу,— колиб декотрі могли перенятися поезіями, так як прим. панна Лазечко з Вінніпегу,— наша література збогатиласяб і перед нами булаб світла будучність. Так як справа тепер мається, то ми **жиемо спадщйною, тим, що нам привезли і передали люди зі старого краю.** А що ми канадійські українці будемо робити, коли тих людей між нами не стане?

Т. Шевченко учився і **писав.** За те його били. Але чим більше над ним знущалися, тим більше він читав і писав. Ми подивляемо і хвалимо Тараса за його подвиги, але візьмім собі до серця і навчімся на память його коротенький, повчаючий верших:

Минають дні, минають ночи,
Минає літо, шелестить
пожовкле листя; гаснуть очі,
заснули думи, серце спить;
І все заснуло,—і не знаю,
Чи я живу чи доживаю,
Чи так по світі волочусь,
Бо вже й не плачу, не сміюсь...

- - - - -

Страшно впасти у кайдани,
Умирать в неволі,
А ще гірше—спати, спати,
І спати на волі,
І заснути на вік-віки,
І сліду не кинуть,
Ніякого: однаково —
Чи жив чи загинув!

о. А. Л.

ЖІНКИ БУДУЮТЬ КОРАБЛІ

Воєнний корабель Ріно спускають на води в заливі Сан Франціско, Злучені Держави.

В Піктав, Н.С., е нові корабельні варстати, котрі перші на цілому американському континенті, приняли до будования кораблів жінок. Образок показуе одну з жінок при праці. Жінок в сих варстатах е 300.

др. Дейфо

УСТА, НІС І ГОРЛО

Годиться пригадати нам дещо про ці дуже важні чинники нашого здоровля.

Горло і уста е наче рухливий напакований почтовий уряд. Ваші уста це головна світлиця почтового уряду, а ваш ніс, то сказатиб, бічні двері. Тут розділюють "листи" і "пакунки", що приходять у виді поживи, життя і воздуху, закі вони дістануться до середини. Наперед вони мусять перейти через зуби а потім попри мігдалки, що ростуть по обох боках горла в насаді язика.

У вашім носі е множество маленьких волосків і вони е тут на це, щоби провітрювати воздух, який вдихаемо. Частинки непожадні, організми, назвім їх "неоплаченими листами"— волоски задержують і не пускають далі в горло.

Коли ці "розділювачі" сповнили свою працю з їдою, питтям і воздухом, тоді ці "пакунки" ідуть головним проводом горла

до жолудка або легенів. А помагають їм в цій праці язик, слина і виділи залозів.

Залози це та тоненька ніжна скірка, що вистелює горло і ніс. Вона має множество яблочок, що виділюють речовину, яка зволочує ніс і горло.

Горло ділиться на два проводи. Ширший провід, або ляринкс чи як ми його звемо дишиця, є ширшим з двох і веде до легких. Його праця потрійна: бути відчиненим для віддихання, отвиратися і замикатись для віддихання, замикатись підчас ликання.

Береже дишиці кляпка. Ми її називаємо урядово епіґльоттіс а її завдання нам є спінятн їду і пиття перед входом до дишиці. Коли зачинаєте ликати, тоді пожива тиснѐться до задної стіни горла, епіґльоттіс замикається і пожива сховзується до другого проводу, що зветься їдиця, або езофагус, і котрий лежить при кінці горла. Тим проводом пожива дістається до жодудка.

Часом ви замітили таке, що люди дусяться і кашляють, коли ликнули свою поживу. Ви можливо тоді засміялися і сказали. Воно пішло манівцями... Якраз це й сталося. З якоїсь там причини кляпка не зробила своєї роботи на час і шматок пожнви сховзнувся до дишиці. Звичайно це буває тому, що ми одночасно коли ликаємо, також дихаємо. В наслідок того оба проводи ; отворені.

З того бачимо, як дуже чинними є уста і горло. Вони ніколи не дармують. Бо навіть коли спимо, то воздух, який вдихаємо, очищується через ніс. А деякі люди сильно затруднюють їх також підчас дня, бо все вони щось їдять.

Дахом уст є це, що відділює їх від носа. Коли отворите уста і глянете в зеркало, побачите зад горла, маленьку виростку мяса, що виглядає наче язичок. Це називається увула і його завданням є недопустити до того, щоби пожива або пиття дістались підчас їди до носа, коли ликаємо. Звичайно діється так, що воздух, яким дихаємо, огрівається, звогчується і очищується в носі, заки дістанеться до горла.

ЛИСТ БАТЬКА ДО СИНА

Заки американський командант літаконосця Оса Джан Дж. Ші пішов на дно з своїм кораблем, він пише лист до свого синка, Джекі, пять літ— з поля бою недалеко Островів Соломона. В цім листі він висказав, як католик і батько, а заразом американський патріот такі красні почування, що варта познакомитися блище з цим листом.

Він пише так:

"Дорогий Джекі,

"Це мій перший лист до мого малого синка і я вагрушений на саму думку, що він вже сам годен його прочитати. Колиб ти пропустив кілька слів, то хіба тому, що я пишу невиразно. Тоді матір тобі поможе, як деякі слова невиразні.

"Мені мило було почути твій голос через далеку віддаль телефону. Здавалось, що я з тобою був у світлиці. Голос звучав так, начеб ти дуже відчував відсутність твого тата. Я також дуже відчуваю твою відсутність, більше навіть, як хто коли буде знати.

"Прикро, що цеї війни не мож було відложити бодай ще кілька літ, так щоби я був мав змогу **ще раз рости з тобою** і робити це все, що я гадав робити тоді, коли ти підеш до школи.

"Я думав, **як то гарно** буде для мене **прийти домів скоро пополудні** і грати з тобою в мяч, і мандрувати на високі гори, видіти дерева і потоки, та навчитися всього про дереворізьбу, полювання, риболовство, пливання і все проче, так як ми говорили. Думаю, що натепер мусимо це все відложити, мусимо бути мужні.

"Коли ти троха підростеш, то будеш знати, чому твій батько не є з тобою вдома. Ти знаєш, що **ми маєм великий край і маємо свої поняття про це, як нарід має жити і вживати краєвих богацтв— і як кождий родиться з рівним правом на життя, свободу і щастя.**

"На нещастя деякі краї на світі не мають тих самих понять і там хлопчина не може вирости, щоби тим стати, чим він хоче бути, без ограниченя для своєї нагоди стати великим чоловіком— як приміром високим священиком, державником, лікарем, вояком, купцем, итд.

"А тому, що існують такі краї і народи, котрі хочуть змінити наш нарід, наші по-

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(10)

Але я втікла здому, піду у світ за очі, а не віддам себе на ганьбу... Порадь мені, Федорку, що мені робити? Я хочу йти до'тітки до Каптурова, там може знайду для себе яку службу... Щож ти скажеш, Федорку? Порадь, змилуйся! Нікого мені не жаль, лиш тебе, мій голубе сизий... Ох, де я тепер подінуся? До кого пригорнуся? Бо ти мені був татом і мамою!...

Я знав, що Гаврило Чорній був послідним п'яницею, що він і його жінка не по людськи поводились з Тетяною, однак щоб зійти на таке огидне діло—свою дитину запродувати на ганьбу, сього я вже ніяк не міг зрозуміти. Се вже не жорстокість, се звірськість...

Я знав також пана, до котрого силували Тетяну йти на службу. Був то молодий ще панок, кавалер, що перед кількома роками, по смерти старої матери, незвичайно горопашної і, як усі говорили, чесної й порядної жінки, отримав маєтність у спадщину. І скоро тільки вибився він на волю, скоро тільки став собі сам паном, тоді давай продавити гуляще життя, давай сипати грішми, як половою... Він очевидно летів стрімголов у руїну,— про се всі говорили—і коли він ще до сього часу не дійшов до "останнього," то се осьось мало наступити, і в панській гніздищі засяде якийсь жидок.

То річ певна... Був се великий посупсник і свого рода нещастя для громади. Коли-б йому Тетяна попалась на службу, ну то була-б її гірка доля, як се вже неодну перед нею спіткало...

А старий Гаврило Чорній, хоч і п'яний мав розум,та видно вигідний удосвів для себе плян. Він бачив, що Тетяна красуня хоч куди, що з нею перший ліпший ожениться, а тоді розуміється, забере хату й поле, а його може і з хати вижене, бо він своє все пропив. Та хто його знає чи то його власний плян, чи не скоріше придумала його Гаврилова жіночка Тетянина мачуха, бо вона мусіла ще більше боятись за свою будучність. Вона не мала жадного власного майна, однак була хитра і все горопашила для себе, і як дехто говорив, мала навіть гроші на позичках. Я мав ще іншу причину підозрівати, що той чортівський плян вийшов скоріше від мачухи, як із Гаврилової п'яної голови...А він, звичайно п'яниця чорний, дав себе легко переконати, і то тим скоріше, що тут, як видно, була в роботі горілка... І коли б так сталося, як обоє придумали, тоді ніхто не квапився женитися з Тетяною, а вони обоє булиб безпечні...Тут очевидно було порозуміння....

Мене огорнула страшна злість. Я бачив тут перед собою бідних безпорадних дітей, що любляться щиро, що бажають чесно жити на світі, а з другого боку —демона, що сипле грішми та як вовк чигає на невинність...І як се може бути?Ні, се не може бути! До того не можна допустити, я вмішаюся в ту справу й виведу все на чисту воду. Тут обізвалася у мене також особиста нехіть до розпусного панка. Проводячи вельми ненормальне життя, він був тим часом людиною з незвичайною пихою, і зустрічаючись зо мною, кождого разу удавав що мене не бачить, а коли вже мусів зо мною говорити, то говорив до мене мов до льокая, як то кажуть, "через плече".

Щоб нагло мосю появою занадто не налякати Федорка з Тетяною, я насамперед зашелестів сухим листям, а потім закашляв...Вони обоє зірвались на рівні ноги.

—Хто там?- скрикнув Федорко,притискаючи до себе налякану Тетяну.

—Не бійтеся, то я!—промовив я, сходячи до них у долину.

—Пан професор! А ви тут що робите такої пори, пане?—став мене питати здивований Федорко.

МОРСЬКИЙ ЛІТАК ТЯГНУТЬ ДО ПРИСТАНІ

На сьому цікавому образку видимо военний розвідчий літак, який осів на кригами покритій воді десь в Аляски. Залога, бродячи в воді по рамена, спрямовує літак до пристані. З берега машина тягне за линву.Залога і літак американські.

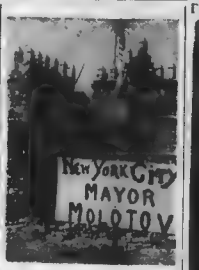

"Мототов майором-вйітом міста Ню Йорк," таку напись виписали американські війська, перебуваючі в Африці, перед своєю станицею.

ГЕРОЙ З ПІД ДІЕП ФАРМАРУЄ

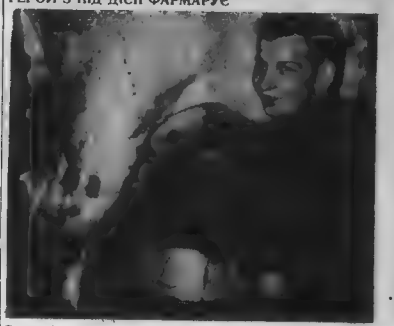

Григорій Вихтач, відзначений за надзвичайну хоробрість в борбі під Діеп, в якій стратив праву ногу, учиться тепер фармарства: Бачимо, як він доїть корову на фармі в своїх родичів в Тиминс, Онт.

"Боротися за наш край, наші поняття і домн, це честь і обовязок, котрі твій тато мусить виконати, заки верне назад домів, щоби остати з тобою і з мамою.

"Коли це виконаємо, тоді тато верне назад, щоби остати з вами раз на все. Отже трошка довше зачекай. Я боюся, що за два тижні це ще стануться, так як ти говорив мені через телефон.

"В міжчасі **дбай про маму.** Будь добрим хлопчиком і рости так, щоби ти став добрим юнаком. **В школі пильно вчися,** коли там підеш. **Будь провідником всього того, що в життю є добрим.**

"Будь добрим католиком і будеш певно добрим американцем.

"Роби все чесно, змагай до перемоги, але коли вже мусиш вратити, то роби це як характерник і добрий спортовець.

"Ніколи не лишай справи, ані в спорті, ані в торговлі, ані у своїм званню, коли виростеш.

"Придбай все образования, яке ти годен. Все держися матері і завсіди слухай її порад. Слухай її у всьому, навіть як часто ти з нею не годився6. Вона знає, що найкраще і **ніколи тебе не лишить** ані не поведе тебе шляхом того, що далеке від права і чести в життю.

"Колиб я не вернув, то ти мусиш стати опікуном мами, тому що ти є одніський, кого вона має.

"Мусиш вирости так, щоби заняти моє місце і своє в її життю і серці.

"Люби свою бабуню і дідуня, як довго вони живуть. Вони також ніколи тебе не лишуть. **Люби свої тети і відвідуй їх** так часто, як ти годен.

"Накінець, ніколи не забувай свого тата. Молися, щоби він вернув. А коли Бог так схоче, щоби він не вернув— тоді будь таким хлопцем, яким ти знаєш твій тато хоче, щоби ти був.

"Кождого вечора поцілуй від мене маму. Тепер прощай. З усею любовю і відданям для тебе і мами— **твій тато."**

- - - - -

Це найкращий лист, який ми коли читали в життю. Стільки в нім безпосередної щирости і родинної любови. А також взір правдивої релігійности і патріотизму. Тут доперва сказано ясно і просто— защо ми боремося. Так може писати лише правдивий батько до свого сина— батько католик.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН, ГРУДЕНЬ, 1942

ПРИХОДИ —

А. Барилюк 1.00, Тома Сарган 30ц	$ 1.30
оо. Редемптористи, передплати	7.29
С. Гуцул 2.00; Д. Сікорський 1.00 пер.	3.00
Іван Горчинський	2.00
о. Сотник М. Пелех 10.00; о. П. Криворучка 5.00 різдвяний дар	15.00
Ів. Олійник 1.00; Ів. Малинюк 2.00	3.00
о. М. Колодій з продажі 3.50 і 2 пер.	5.50
о. Й. Пуляк і о. М. Мельник передпл.	4.00
Н. Василишин 2.00; Ст. Гресько 1.25	3.25
І. Тараска за оголошення	25.00
А. Федусь різдвяний дар	3.00
о. С. Семчук пресфонд з приняття в Друрис	108.04
о. С. Семчук з продажі	2.16
о. І. Олійник з продажі і І передпл.	6.50
М. Гайовська і Ів. Вітів передпл.	2.00
Т. Пробіжанська 2.00; І. Новосад пер.	2.00
С. Смук 1.00 пер., Гр. Козяк пресфонд	1.50
З від. ч. 17 в Приймовім передпл. 4.50 пресфонд 2.00	6.50
Н. Гнилиця 1.25; Б. Корчинський 1.00	2.25
о. А. Цимбалістий збірка на пресфонд в парохії св. Спаса	10.15
Кор. Боднарчук і Й. Когут, передпл.	2.00
Відділ ч. 61 в Овкбурн, Ман., о. К. Лотоцький передп. 16.00, пресф. 4.50.	20.50
Г. Підгорецький і Агафія Чурв, перед.	2.00
Ів. Г. Фурманюк 2.00; Г. Кузьмар 2.00	4.00
Филип Сидор 1.00; Н. Василів пер.	2.00
Осип Прийма з продажі БН,	6.00
о. др. В. Кушнір за 7 передплат	8.00
М. І. Киба і Б. В. Франчук	4.00
оо. Редемптористи 5 передплат	5.00
о. К. Жарський пресфонд 3.75 і різдвяний дар 5.00	8.75
о. Й. Чиж і М. Хомин, передпл.	2.00
о. А. Фик з розпр. і передпл.	2.20
Гр. Дубик і П. Ковбель передпл.	1.90
о. М. Пасічник і А. Вороняк передпл.	2.00
С. Палій 2.00; Григорій Гарах 1.00	3.00
Збірка в пансгва А. Жуків пресфонд.	4.25
о. С. Семчук з прод. 1.08, В. Вацко 25ц	1.33
З листопадового свята в Брендоні пр.	4.00
о. І. Шпитковський з прод. і передпл.	4.80
о. М. Колодій і оо. Редемптористи з Айтуни, святочний дар	10.00
о. Г. Теплий 2.00; А. Вахна, 1.00, дар	3.00
о. Н. Демків збірка пресфонд	3.80
Віллїм Гросс і війт Колтер, Вінніпег святочний дар	1000
о. І. Шпитковський 5 передплат	5.00
о. С. Семчук з розпрод.	3.25
о. М. Оленьчук і Ів. Гнатів передпл.	2.00
М Н. Явний й Ст. Жовнір передпл.	2.00
Ів. Бонцал 1.00; Ст. Стасюк 2.00 перед.	3.00
Евдокія Помаран і Н. Шевців передп.	2.00
Стефан Черевик і М. Кукура передпл.	2.00
	$348.22

— РОЗХОДИ

За друк БН ч. 23	$ 40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.05
336 куверт	3.36
Фінансова книжка	3.06
Банкове	.50
Гума	.10
Мети	2.16
За друк БН ч. 24	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.10
340 куверт	3.40
Мети	1.08
Кати і мети	10.96
Змінне двох чеків	.30
	$134.67

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

YOUTH HERALD EDITOR —

REV. FR. N. KUSHNIRYK S.T.I.

"LOSES TONGUE... LOSES FAITH"

"Qui perd sa langue perd sa foi"!... "He who loses his mother-tongue loses his Faith"!... Such was the slogan in Quebec when France capitulated to Britain or when the flag "fleur-de-lys" folded up and recrossed the Ocean, as would say poet Frechette. In 1763, religious freedom was not yet known as nowadays. Thus fighting assimilation, Catholics saved their faith.

This cry, in our days, is not exactly accurate and up-to-date for the Catholics of the latin rite, but how about its relation to our young people?

Methinks that it can be easily applied to us, if we consider the circumstances we find ourselves in. Daily experience proves that the majority of our young folks who care not for the treasures of their Ukrainian heritage have also fallen away from their religion or become very indifferent in matters of spiritual truth. "Peaceful assimilation" which starts from the natural and ends at the supernatural: that is what I call this phenomenon!

I do not mean that we should strive for a Ukraine right here in our dear Canada: that would be treason. We should be all Canadians, but with a Ukrainian stamp and heart.

The case with other Catholics or foreign origin is not identical to ours. The Poles for instance may become assimilated, but they will not lose their faith so easily and only because of that; being of the latin rite, they can go to any Catholic church and still feel at home there.

As for us, who have one of the most beautiful rites, if we abnegate what is Ukrainian, we may easily slide unto and from the precipice which leads to the negation of our faith or to religious indifference. I am not radical and absolute in this assertion, but that has happened in many a case; if we take the trouble of studying the history of our Ukrainian-Canadian Youth, we see it clearly enough

Our liturgical language is closely and intimately related to our national tongue and we understand it, so we love our religion. Those who do not care for the Ukrainian language do not find any interest often in other rites; it should not be so, but such is our Ukrainian nature. I hold that a Catholic should feel at home in any Catholic house-of-prayer or temple.

It is good to know more than one language, but as long as one does not abandon his own. Ours is a very rich and musical one; we have 32 letters in our alphabet and they all are appropriate. Our national culture is of a high standard, so why should we neglect it or be ashamed of the same?

Talking from experience, I have so far noticed in my travels through some parts of Canada that a Ukrainian song often brings tears to the eyes of those even who cannot speak Ukrainian but still understand it a little.

I do not preach extreme nationalism for, according to Pius XI, it is the heresy of this century, but I still love what is Ukrainian and my true Catholic faith.

Dear Reader, may this article be a subject of meditation for you. Do you my meaning see? To believe otherwise, you know, you are free.

As always:

Father NICK.

"AH... WHAT'S FRIDAY?"

No! My dear friend Peter is by no means an imaginary person. In fact he is a fine young man who works in a war-industry, just doing his share in putting the axe to the evil-producing tree of the Axis. Oh, he likes his work very much although it is hard. He gets good money for it and is very generous when he comes to our club. In his soul however there is a battle. During lunch time he is teased by young men of our own nationality for going to church so often (twice a month) and when Friday comes his meat-less dinner irks those who eat meat. Being young, he is hurt by the 'railleries' of his fellow-workers, but still he sticks to the commandment of the Church. His ire is provoked, but his Christian patience, so loathed by the Supermen of Naxism, easily triumphs. Human respect has opened many a front in order to get him into the grasp of its cruel claws, but so far he would not let himself get surprised by it... his secret weapons are confession and Holy Communion

Jealous of his righteousness and religious convictions, some try to spoil him with bad jokes and talk vs. religion which, according to their ignorance, is but an invention of the priests and a money making racket. He cannot close his ears to them.. they follow him, but in those moments of moral torture showered on him by the agents of Satan, his dear soul remains enveloped by God's grace which is invincible.

Assailed in so many ways and by so many persons, he prefers to remain calm. Often he asks his pastor why the world is so cruel to itself and so wicked. Pour Peter! Life will teach him many a lesson about how low men can sink in the "mud" and "quicksand" of evil and sin! Some day, however, the victims of human respect or the principle of "monkey sees, monkey does" will see that he was on the right track to Heaven. Even now in their hearts, if they are sincere, they admit it but are afraid to say it out aloud.

No, even with modern progress, religion is not out-of-date. Meatless Fridays are good not only for the soul but also for the body. The world would not listen to the Church, but in some countries people have to listen to their governments and abstain from meat because of the WAR. How funny! It takes a great cataclysm to make some people understand. Have these any merit Really, it is doubtful, for they are forced to abstain. Those who follow the Church do so freely. A man is not responsible for a forced action and where there is no responsibility and good-will there is no merit before God. Religion is not a yoke, and if it is, it is a sweet one.

There are many such Peters who are the laughing-stock of wicked persons but who also are the joy of the Angels. Our Peter prays for those who tease him. He avoids them whenever possible, but he pities them for their lack of courage... he cries over their efforts to spoil others. His good example is by no means full of ostentation... he is not a 'show-off.'

Now, I suppose you, dear Reader, want me to name Peter? I am sorry to disappoint you for the first time, for I cannot do that... Peter's modesty will surely be hurt. We will compromise however... let us say that Peter is YOU.

Long live Peter:

Father NICK.

SPORT TALKS

Recently I overheard a conversation at a hockey rink between two old timers regarding the fact that our boys, that is boys of Ukrainian descent, do not play for their own teams.

Dear readers, such is the case. For example, in the city of Winnipeg, the Canadian Ukrainian Athletic Club sponsors teams in baseball, softball and hockey. Yet, if you were to look at the line-ups of the other competing teams, you would notice that Ukrainian names appear.

Living in a democratic country every individual has the right to play for whatever team he wishes. However, to give you the correct information, other teams seek our players and give them financial assistance and maybe a temporary job.

Our C.U.A.C. is a strictly amateur organization and no salaries are paid to any of their players. On the other hand, we have players who are non-Ukrainian and are helping us to keep our colors flying in the realm of sports.

Personally, I feel that the parents should encourage and see that his or her child will play for the Ukrainian team if there is one.

There have been many boys and girls who have played for other teams and there are many who are still playing. It would really be a grand vision to see an entirely Ukrainian team, sponsored and supported by their own faithful supporters.

The St. Josaphat Church team from Toronto is to be complimented on that.

Your sports' scribe,

JOHNNY

BRIEF NOTES:

Our C.U.A.C. Junior Hockey team is gradually developing into a fine hockey team. The above scribe would like to see many more Ukrainian supporters at the hockey games. The following have been giving a good account of themselves: Bobby, Hamulka, Semchuk, Kasmir, and Tannack.

Pete Langelle is the R.C.A.F. star in the Winnipeg Senior League. While Mike "Babe" Hamulka and Bill Landiak are playing grand games for the Navy team in the same league.

Send all sport news to: J.M. Kozoris, 180 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man.

о. А. Цимбалістий

НОВИЙ СЕЗОН ПРАЦІ

Батьки виховують своїх дітей ременем, патиком або чим попаде, а знова мами доповняють се виховання страшними проклонами, сварками ітд. Звідси ростуть заляканні-перепуджені діти.

Мало що краще виховують свої діти наші більш заможні фармарі, бо вони, задля навалу праці, не мають ані часу, ані змоги займатися своїми дітьми. Вони дивляться на своїх дітей як на будучих заступлять місця старших, як також має зберегти усі добрі прикмети і звичаї свого народу. Організація молоді тут в Канаді, се уся українська католицька акція. Між вузкими і скромними стінами організації молоді, рішається доля нашого українського руху і нашого народу в Канаді.

Коли так річ мається, тому до праці! Вправді молодь, а головно хлопці, масово гепер покинули доми і стали жовнірами, тепер дуже проріділася, так що в деяких околицях так якби її не було,— однак організація і праця мають далі йти вперед. На марнування часу УКЮ не може собі позволити, але мусить безперестанно лічити рани завдбання на українському тілі.

Рана на нашому народному тілі е велика, яка проявляється в боязливости до відповідальности, в бракови відваги започаткувати великі діла, а враз з тим, холодність та шкідлива обоятність до всього, що вимагає сили духа, завзяття і проводу.

Тому ось які кличі кидає УКЮ своїм членам:

1. Маємо позбутись почуття меншевартности, почуття невдачі, бідноти, низшости. Нічо так не перешкаджає в праці, як почуття низшости, рабства, безвартности супроти других націй. Ми не гірші від других.

2. Характер молоді, членів УКЮ, має мати таку велику черту: кожній з них стане людиною сильної волі, з непоборимою завзятістю зачате діло має довести до кінця.

3. Найвищу вагу класти на виховання молоді, щоби вона з утіхою брала на себе відвічальність, щоби стала творча, поступова.

Молодь з таким духом, з таким вихованням може перетворити світ. Се е завдання УКЮ, се завдання БУК-а. Здійснення сих кличів залежить від здорового проводу, співпраці усіх членів, молодечих гуртків при наших церквах, нашої бурси БУК-а.

Гармонійна праця сих чинників живо доведе до зреалізовання кличів і цілей УКЮ, а саме зорганізовання української католицької молоді не лише Саскачевану, але цілої Канади.

Є ВЖЕ "УКРАЇНСЬКІ ЖИДИ" В АМЕРИЦІ

В Ню Йорку засновано тому кілька місяців "Союз українських жидів в Америці" і та організація має не лишень помагати всім "українським жидам" в Америці, але також береться обеднувати всі жидівські гурти. На мітингу тої організації 6 грудня в Ню Йорку виступив також між іншими чільними жидами, адвокат Торес, що звісний з процесу Петлюри в Парижі, як оборонець убійника Шварцбарта. З того можемо менше більше пізнати, що це за організація і чого від неї сподіватися українському народові. Свого часу— підчас процесу за вбивство Петлюри Торес обкидав болотом весь український державний рух, його мужів і армію. Цікавим виглядає, що це товариство повстало якраз з приїздом большевицького представника Літвінова — а не повставало ніколи передтим...

CHAFF AND SAWDUST

The woman autoist posed for a snapshot in front of the fallen pillars of an ancient temple in Greece.

"Don't get the car in the picture," she warned, "or my husband will think I ran into the place."

Johnny: "Pa, did Moses have dyspepsia like you?"

Father: "How on earth do I know? What makes you ask such a question?"

Johnny: "Well, our Sunday school teacher says that the Lord gave Moses two tablets."

Fisherman: "I tell you it was that long! I never saw such a fish!"

Friend: "I believe you."

It is dangerous to drive in a fog—especially if it's mental.

The only successful substitute for brains— is silence.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти:

"З одного заліза скували два плуги
Один стояв дурно, в полі орав другий.
Сріблом блищав плуг той що з поля вертався;
А що стояв дурно—іржою вкривався."

- - - - -

Таке саме і діється з нами. Ті, що працюють здубовають собі добре імя в своїх приятелів, вищий степень у школі,— і блищать сріблом як той плуг що в полі орав. А знова ліниві—нікому не здатні—, лишаються позаду, забуті— як той плуг, що стояв дурно— іржою вкритий.

Володимир Заячківський

Мило мені спімнути в річницю нашої сторінки одного із наших працівників, що часто дописував до сторінки в послідних двох роках. Це **Володимир Заячківський** з Саскатуну. Як Вуйкови відомо, Володимир тепер студіює музику поза школою, та помагає мамі, бо його батько у війську. Володимирові бажає Вуйко **успіху** в його науках, а його родичам честь що виховали такого сина.

Вуйко певний однак що в нас знаходиться богато здібних хлопців та дівчат, і що внедовзі Вуйко зможе і їх спімнути на Діточій Сторінці.

Любі діти! Перед Вами є велике завдання. Ви хочете більшої та ілюстрованої сторінки. Ви би любили мати смішні образки (funnies). І це все можливе. **Це все має здійснитись в цім році.** Але Ви хлопці і дівчата муситись взяти до **праці.** Ану скільки **нових передплат** ми зможем придбати? Ану скільки центів Ви зберете на **пресфонд Діточої Сторінки?** Усі жертви та передплати надіслані Вами будуть поміщені у "Д.С." Усі визначні працівники будуть мати свою фотографію поміщену на сторінці. Вуйко самий, хотяй тепер при війську, зробить кілька поїздок в користь сторінки. Він **вірить,** що Ви йому поможете здобути **найкращу Діточу Сторінку.**

Ваш за красшу сторінку,
Вуйко Трохим.

В річницю і Горобчик Мудрий Хлопчик має для Вас пораду. Він певний, що Ви послухаєте Вуйка у приєднуванню нових передплат та збірках на пресфонд Д.С. Можете прислати і $.50ц. на піврічну передплату або 25ц. на чверть року.

А ще одно, що Вуйко Вам не сказав. Кожному, що небудь як причиниться для поліпшення сторінки, вишлеться гарно викінчений портрет Вуйка Трохима у військовім мундурі.

Васильок

Та і Василька не забув за Вас. Він за рік вже трохи підріс. Його вже тепер кличуть Васильком. Нині він Вам скаже щось віршом.

- - - - -

НЕСЛУХНЯННИЙ ВАСИЛЬКО

Васильку дитинко
Візьми цей мішок,
Занеси до бабуні
Йди через міcток.

Не послухав Василько
Своєї мамуні
Тай пішов він на лід
Йдучи до бабуні.

Василько ступає,
Василько іде,
А лід заломився
Василько паде.

І був би втопився
Під ледом Василько
Чоловік нагодився
Витяг його швидко.

Василько в простуді
Василько слабує
Що не слухав мамуні
Дуже він жалує.

Сидить він на лавці
Мочить ноги зимні
В гарячій водиці,
Заправленій хроном.

Вода пече в ноги
Хрін лізе у ніс
Бо не слухав він мами
Тай у воду вліз.

Так завше буває
Усім неслухняним
Що всюди вганяють,
Розказ не сповняють.

НА СЛИВКАХ
(З Вуйкового Щоденника)
появиться у слідуючім числі.

-КОНТЕСТ НА ЛЮТИЙ-

Зробіть якнайбільше слів з

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Можете вживати лиш літера у сих двох словах, але можете їх вживати по два і три рази у слові. Щоб Вам помогти подаєм пару слів тут— **човен, квочка, корч.**

Буде три надгороди— **Кольорові Портрети** Тараса Шевченка. Контест кінчиться лютого 15-го. Відповіди шліть до

CHILDREN'S CONTEST EDITOR.
The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

СЛОНОВІ ІМЕНИНИ

Слон, дідусь загально знаний
І родині всій коханий,
Має нинішньої днини
Свої сотні іменини!

Ось, прийшли до нього внуки,
Квіття мають повні руки,
Дідусеві, знай, бажають
І пісні йому співають.

Свинка на коліна сіла
І бажала, як уміла:
"Ох, хотілаб мати я
Ніс такий, як та труба!"

"А на носику крім того
Хочу я рога такого,
Як носорожиха має
Тета гарно виглядає!..."

А дідусь собі в "шляфмиці"—
(Малпа вже держить очиці!)
Файку пакає: пак-пак
І говорить внукам так:

"Дякую всім вам, слонята,—
Носороги і пацята,
І-тобі, гіпопотамку,
І тобі, мій лисе, панку...

Прошу вас усіх сідати,
І кавусю попивати—
Почувайтеся як дома—
Буде весело старому.

- - - - -

Байку цікаву Вам оповім
На місце тім самім
З наукою і сміхом,
Все буде другим разом.

ЛЮТИЙ УСМІХНУВСЯ

"А той лютий добре взутий!"
А так, щоб ви знали!
Нехай би він був невзутий,
Ніжки би змерзали!

І ви діти, добре взуйтесь,
Та й візьміть кожушка,
А шапчину затягніте
Тісно, аж на вушка!

Послухали наші діти,
Узяли санчата,
І возиться й ковзається
Дітвора завзята.

Всі сміються—тільки лютий
На вітрах несеться...
Івась питає: "чом той лютий
До нас не всміхнеться?..."

- Правда, правда!—кажуть діти —
Лютого й не видно!
Він за хмарами закрився,
Може йому стидно?

Гляньте, гляньте, сонце, сонце!
Кличе втішно Настя,
То так лютий усміхнувся
До всіх нас на щастя!

Усміхнувся й ніби каже:
За усміх не стою,
Як хочете, усміхнуся
Сонцем і весною!

Що за красне, любе сонце!
Й хоч іще не гріє,—
Та збудило нам у душах
Ті весняні мрії!

Лютo, грізно місяць лютий
На вітрах женеться,
Але часом любо, мило
Сонцем усміхнеться...

— Юра Шкрумеляк.

НЕ РОБИТИ РІЖНИЦЬ!

Такий клич підняла канадійська преса з тої нагоди, що тут то там почалися случаї виріжнення одних зі шкодою других, коли ходило о працю чи товариське життя. Національний уряд добору праці пішов на зустріч всім домаганням в справі рівного права і поведення для всіх— навіть так далеко, що відмовляється дозволу на найм робітників тим підприємцям, що звикли робити ріжниці.

В Канаді ми всі рівні і однакові перед правом, в праці і в суспільнім житті. То, що хтось є чорний, чи білий, іншої віри, або расового походження не може бути причиною, чому йому не дають роботи чи відсувають на бік. Ми всі боремося разом за нашу свободу, ми всі спільно гідні також засісти разом до стола і спільно працювати.

Оце є доказ правдивого народовластя і свободи, коли при праці не робимо ріжниць а даємо рівну нагоду і права для всіх.

НАШ УЛАД ЖИТТЯ

В 1930 році приїхав до Канади наш земляк.

Нині він горожанин нашої вільної країни.

Оповідає таке.

Я відводив жену до залізниці. Ми прощалися. Якраз тоді, коли залізниця вже мала рушати з місця, вибігає один добродій і каже таке: Я забув вдома мій нічний одяг і бритву. Прошу, тут є число телєфону, зателєфонуйте до моєї жени, нехай зараз це мені вишле.

І не чекаючи на відповідь, чимскорше всів назад до залізниці, котра вже стала рухатись з місця.

—І ви телєфонували?

—Певно. Вона так сказала: То дійсно він, бо він все забуває то, що йому найблище треба.

Бути канадійцем, значить довіряти один другому. Почувати себе вільним і забезпеченим в цій нашій країні. Бути вічливим для інших і самим воспріймати вічливість. Почувати себе горожанином серед тих самих горожан —нарівні з іншими.

ЯК ПРОВІДНИК БУРІВ РОЗСУДИВ СПІР?

Провідником бурів і останним президентом Трансвалю був Кругер. Війна бурів з англійцями тревала від 1899 до 1902. Бури програли і Кругер мусів іти на вигнання до Швайцарії, де й помер в 1904 р. Але цей рослий і кремезний чоловяга з полудневої Африки, був таким самим в своїх рішеннях і осуді. Раз прийшли до нього два брати, щоби розсудити спір про спадщину.

—Котрий з вас є старший?— спитав Кругер.

—Я,— відповів старший брат.

—Іди і поділи майно так, щоби молодший брат вибрав собі добровільно ту частину, що сам схоче.

Іншим разом прийшли до нього жиди з зажаленням, що дістали на свою синагогу тільки половину того наділу, що діставали християни на свої церкви.

А Кругер завів такий звичай, що всім церквам давав даром землю. Сам дуже часто читав св. Письмо і наводив в бесіді, так що тяжко навіть було відріжнити, де говорив Кругер самий, а де говорив словами св. Письма.

Коли жидівські представники прийшли до нього з зажаленням на малий наділ землі, сказав:

—Таж ви вірите тільки в половину св. Письма? Чи не правда?

- - - - -

Трансваль нині творить частину Союзу Південної Африки. В столиці Преторії стоїть памятник Кругерови, де він був президентом від 1883 року.

ПАНІ РУЗВЕЛТ В МОНТРЕАЛІ

Жінка президента Злучених Держав, Елеонор Рузвельт, була в дні 19 січня в Монтреалі, Канада, де виголосила промову на великім вічу в справі допомоги червоній армії.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

Останні Вісти...

Дійсний посол до манітобського сойму, Стефан Никола Кравчик, літ 40, **помер в Вінніпегу в четвер,** 21 січня, година 9 вечером. Останні святі Тайни уділив йому парох церкви св. Покрови, о. Стефан Семчук. Більше про нього напишемо в слідуючім числі.

Приняття для 120 українських жовнірів в Вінніпегу. В вівторок, дня 19 січня, заходом Інституту Просвіти, відбулося в салі сего товариства велике і перше того рода свято для наших жовнірів в Вінніпегу. Всеч. о. Пелех, капелян і військовий сотник провів молитву перед вечерою, а опісля був першим промовцем до численно-присутних гостей. На сім приняттю був вйт міста Вінніпегу Г. Колтер, радний міста И. Степнюк і много других гостей. Належиться признання товариствові Інститутові Просвіти за улаштовання сього торжества в честь наших канадийських жовнірів.

Голяндська княжна Юліяна, в дні 20 **січня, породила з черги трету дочку,** яку назвали Маргарет Франціщка. Голяндський князь Бернгард замешкав зо своєю женою Юліяною в Канаді в 1940 році, коли Голяндію заняли німці.

Знова менше масла. На протязі шість тижнів почавши від 20 січня до кінця лютого, в Канаді не можна буде дістати пів фунта масла на одну особу на тиждень, як було перше заряджено, але на цілий той протяг часу буде можна купити для кожної особи пиш 2 фунти масла. В сей спосіб думають заощадити 8,000,000 фунтів масла. Як буде в місяці березні, пізнійше оголосять.

Страшні морози навістили західні провінції Канади. І так в Вінніпегу 20 січня було 42 степенів, в Принс Альберт, Саск. 56, в Горипейн, північне Онтеріо 64.

Папа Пій X буде проголошений блаженним. Таку вістку подало німецьке радіо. Папа Пій X був головою католицької Церкви від 1903 аж до своєї смерти 20 серпня 1914 року.

Покличуть безробітних до робіт назначених урядом. Міністер праці Мічел проголосив, що як буде треба, то покличуть муцин, котрі тепер не працюють до робіт назначених урядом. На основі того закону, жінки і муцини в віці 16—65, котрі не служать при війську, і не працюють в протягу 7 днів, мають зголоситися до роботи. Виняток становлять господині дому, студенти і священики. Фармарі, після того закону, можуть покидати свої фарми лиш на 60 днів в році і іти до других робіт.

Самітні муцини, котрі не дістали військового покликання, роджені в літах 1902 до 1923, **мають самі зголоситися** і виповнити відповідні форми в найближім почтовім уряді. Мають се зробити до 1-го лютого 1943.

СХІДНИЙ ФРОНТ

Велика офензива червоної армії на східньому фронті поступає наперед. Головним здобутком большевиків останніми часами було **освобождения другого міста в Росії, а се Лєнінграду з 17 місячної облоги німецькими військами.** По семи денвній боротьбі вдалося большевикам здобути твердиню на схід від міста Лєнінграду, Шлюсельберг, виперти німців з полудневого берега ріки Неви і отворити на 5 миль широкий коритар-доступ до обложеного міста. Тепер большевики зможуть свобідно доставляти зброю і харчі до сего міста. **На полудне від Лєнінграду, російські війська прямують до границь Латвії,** занявши передтим Великі Луки. Ще далі на полудне червона **армія занявши Воронїж, прямує на Харків, від якого є 80 миль.** В Сталінграді, 20 дивізій німецького війська є цілком окружені большевиками, їм грозить повільна, але певна смерть, коли не піддадуться. Не краще поводиться німцям на полудневий захід від Сталінграду, де **росіяни збли-жились на 85 миль від Ростова.** На Кавказі німці також уступають.

Страти Канади від початку війни виносять в людях 7,243. Подрібно: нещасливі випадки і в війнах 715, за морем згинуло 739, в Канаді від всіляких випадків 826, пропали 606, в неприятельських полонах 3,570, ранені 787.

Війна за Папуу в Новій Гвінеї скінчилася перемогою союзників в дні 22. січня. Японці мали на Папуї 15,000 війська.

ВЕЛИКІ СТРАЙКИ В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

В Америці в вугневих копальнях Пенсельвенії, страйкують поверх 17,-000 робітників. В Канаді застрайкували 13,500 робітників в залізних варстатах в Сидней, Н.С., Трентон, Н.С. і Су Сент Марі, Онт. Робітники домагаються 55ц. на годину і доплату на життя, званий "бонус."

КАПІТАН КАНАДИЙСЬКОГО КОРАБЛЯ "ДАВФИН."

Капітан военного корабля "Давфин," МекНейл, служив колись при королівській гірській поліції. Тепер як капітан корабля, дуже геройсько провадив бої з німецькими підводними суднами. На образку, що його МекНейл держить, видимо, як член королівської гірської поліції нищить німецьку підводну лодку. МекНейл відзначений военною медалею за хоробрість.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 4 (124) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Лютого, 1943 Vol. XI, No. 4 (124) YORKTON, SASK. February 14, 1943

ВЕЛИКА РУЇНА

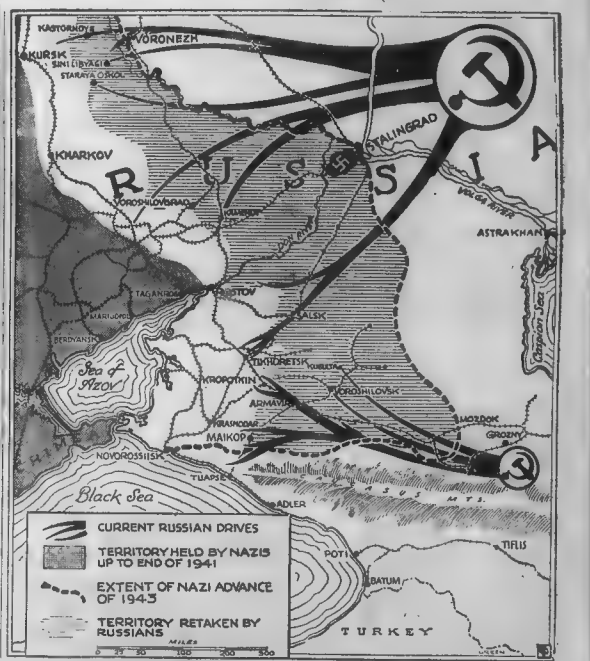

Страшно терпить людство в сій другій світовій війні. Народам Европи принесла вона голод, смерть і руїну. А все через одного чоловіка, котрий уроїв собі, що має стати деспотом цілого світа.

Не можна було краще представити великої руїни людства в сій війні, як се зробив молодий маляр з Нью Йорку, Д. Брєєрс. Його образ, який виграв першу нагороду на виставі модерної штуки в Нью Йорку, представляє велику руїну нанесену людям війною. Бачимо його зліва в горі. Земля, поорана гарматними стрільнами, міста знищені, церкви збещещені, навкола уноситься дим і шаліє огонь. Мати убита ворогом, лежить на руїнах родин ного огнища, а мала, безпомічна дитина, держачи безсильну материнську руку заливається гіркими слезами. Прийдеться їй безпомічній марно загинути, їй котра ще і не нажилася на сім світі... Над тою руїною видимо страшне, суворе лице того, через которого прийшли сі нещастя на людий, А. Гітлєра...

З правої сторони містимо мапу полудневої части східнього фронту в Европі, де відбуваються великі німецько-

російські війни. Мапа представляє нам, як далеко німці були зайшли в російські землі до 1943 р., а дальше знова, як далеко червона армія цофнула німецькі війська в тім другім зимовім наступі.

Найновійшим здобутком червоної армії се цілковите знищення німецьких сил в Сталінграді, так **війна в середині міста вже покінчена.** Сталося се дня 3 лютого. Німці облягли Сталінград через 162 днів, при сім його не здобули, а стратили, як подають звідомлення з Москви, більше як 500,000 жовнірів, в тім 275,000 забитих і 228,650 взятих в полон. На полудневий захід від Сталінграду, в околиці Ростова, головного міста над азівським морем, ведуться також страшні бої, в яких червоні війська також перемагають німців. Після найновійших вістей, червона армія іде трома напрямами на Ростів: **зі сходу,** і є віддалена всього на 30 миль, **з полудня,** на 75 миль, ідучи по головній залізній дорозі Ростів-Баку, та з **полудневого сходу,** з Саньск, на 40 миль. На Кавказі червона армія також наступає і занявши богаті нафтові поклади Майкопу, зближилася на 35 миль до Краснодару. В північній части східнього фронту, червона армія також мала успіхи.

КОНСЕРВАТИВНІ ІДЕОЛЬОГІЧНІ ОСНОВИ

З'їзд консервативної партії у Виннепегу прийняв такі чотири точки своїх ідеольогічних заложин:

1. **Свобода** основується на змислі відповідальности перед Богом і на ділі, що Бог дав всім людям особисту вартість і гідність.

А тому, що всі перед Ним одинокі вартні, всі повинні мати забезпечену рівну нагоду перед правом, як також повне уживання демократичних вольностий і прав, що стали спадщиною вільного чоловіка.

2. **Забезпека.** Свобода стане дійсністю тоді, коли основним предметом нації стане суспільна забезпека і людський добробут. Свобода від нужди і свобода від страху є основним для щасливого і правильного родинного пожиття.

Мусимо позбутися нужди і страху, а забезпека має дійти до кождого канадійця.

3. **Нагода.** Добробут канадійського народу залежить від нашої творчої спроможности, особистого почину, нашої енергії, рішення і охоти до праці. Найблищою ціллю консервативної партії є хосенне заняття для всіх.

Потверджуємо нашу віру в будучність з'єдиненої Канади. Наші природні богатства під поступовим розвоєм можуть забезпечити високий степень життя для всіх канадійців і для більшого населення, вибраного з народу, що своєю умністю і любовю свободи буде надаватися врости в народовластя після британської традиції.

4. **Британське спільництво.** Потверджуємо нашу льояльність до короля і нашу віру в британське спільництво. Принимаємо відповідальність разом з добродійством цього спільництва.

Запорукою свободи, забезпеки і нагоди для канадійців буде скріплення Британської Спільноти Народів, збліження до Злучених Держав Америки та інших наших союзників в борбі, як рівнож в приміненні засад Атлянтийського Чартеру.

- - - - -

До цього новий провідник консерватів додав ще своїх 14 точок, котрі радше з'ясовують практичні щоденні цілі. Вони є:

1. Право кождого на працю.
2. Право кождого робітника на справедливу заплату за справедливу роботу дня.
3. Право кождого на надгороду, що основується не на рівній заплаті для всіх але на вартости даної службовости.
4. Право фармарів і всіх передних витворців до справедливої пайки народного приходу.
5. Право прилюдного і особистого почину на справедливу денну роботу за справедливу денну плату.
6. Право приватного почину на справедливий зиск з заризикованого вкладу.
7. Право кождої дитини і молоді до рівної нагоди навіть у найвищім образованню, відповідно до спосібности, яке держава годна лише дати.
8. Право кождого горожанина на забезпеку перед втратою доходу в наслідок случаю, слабости, втрати роботи, старости чи іншої нездатности.
9. Право вичерпаних провінцій до розумного уладу домініяльно-провінціональних грошевих відносин.
10. Право загалу дістати успішну управу своїх гроший, які загал довіряє в управу державі.
11. Загал признає державі право вимагати фондів на конечні службовости держави через справедливий розподіл податків.
12. Право грядучих поколінь на повноту всього.
13. Право грядучих поколінь на мир у світі.
14. Право народу вимагати від своїх провідників рішучих заходів в тім напрямі, щоби звільнити суспільність від обмежень для всесвітної торговлі, поступу і мира. А також право тих провідників вимагати від народу чогось більше, як тільки пасивної підтержки для осягнення тої справи.

НАЙБІЛЬША РІЧНА ГАТЬ В СВІТІ

Канада може похвалитися перед цілим світом новим своїм здобутком. На образку видимо найбільшу в світі річну гать до вироблювання електричної сили. Будовано її ще від 1941, але доперва недавно подано до публичного відома про її викінчення. Збудовано її в північній части провінції Квебек, на ріці Saguenay, недалеко міста Shipsaw. Кошта будови сягають поверх $100,000,000.

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

НА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ

14. Неділя Митаря і Фарисея ... Лейдівуд
15. Понеділок: Стрітення Господне: Тиндал
21. Неділя Блудного Сина ..... Елма
28. Неділя Мясопустна ..... Тиндал

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274.

ВІСТИ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Західна Україна віддала честь Митрополитові Андрєєві Шептицькому в 50-ліття священства. Як подає польська преса, **дня 22 серпня 1942,** наш старенький галицький митрополит Андрей Шептицький обходив золоту річницю священства. В той день, в храмі св. Юра правилася велика, торжественна Сл. Божа в присутности **многих епископів і соток священиків.** Церкву св. Юра, площу і всі закутини святоюрської гори залягли **непроглядні маси народу.** По Сл. Божій митрополит благословив нарід з балькону своєї палати. Як пише преса, митрополит Андрей виголосив **дуже зворушаючу проповідь** до своїх вірних, в якій мав сказати, що **тішиться і дякує Богові за то, що дав йому щастя жити і провадити українською католицькою Церквою в Західній Україні, в так відповідальних часах.** Крім столичного міста Львова, золотий ювілей митрополита Андрея святкувала ціла Галичина. **В дні 22 серпня по всіх церквах Галичини були спеціяльні Богослуження і торжества** в честь митрополита.

Ми в Канаді тішимося, що наш дорогий митрополит ще жие і в так важних часах провадить нашою католицькою Церквою в Галичині. З далекої Канади шлемо дорогому Ювілятові свої щирі синівські привіти.

На львівському університеті, відділу медичного, є 700 студентів. Більшість з них се українці.

---

14 бушлів пшениці з одного акра будуть могли продати фармарі зі збору в літнім році 1943-44.

Такий закон проголосив міністер МикКиннон в отавськім парляменті 29 січня. На основі сього закону, **ціна за бушель** пшениці буде така сама, як в літнім році 1942-43, то значить 90 центів. Також почавши від першого серпня 1943 року зі всеї пшениці яку буде мати фармар чи то зі збору 1943 року, чи з попереднього, буде міг доставляти лиш 14 бушлів від акра.

ПОЧАТОК ІМЕНИ УКРАЇНА

Американська "Собода" подала красну статтю по англійськи в наведеній справі на основі студій і заключень проф. Сергія Шелухина (1864-1938). Ця справа настільки для нас вартісна і цікава, що варта з нею блище запізнатися.

Слово: Країна, Україна, Вкраїна— походить від слова "країна," так само, як назва поляни походить від слова поле в значінню рілі. Найдавнійші твори українського письменства мають всі три форми тої назви.

Іпатіївський збірник найдавнійшої нашої літописі наводить цю назву в такім порядку.

Під роком 1187 перший раз згадується назва Україна з нагоди смерти переяславського князя.

Потім знова ця сама назва приходить в році 1189.

В так званім Ірмолаївськім Додатку приходить назва Країна.

Знова в році 1213 згадується назва Україна, а під роком 1268 нарід зветься—українціни.

В році 1280 згадується назва Вкраїна, а в так званім Хлібниківськім Додатку Україна. Під роком 1282 згадується знова Вкраїниця.

Як ця назва повстала?

Нестор в своїй літописі користувався різними помічними жерелами, між іншими літописею грека Гамартола. З неї він перевів деякі місця, зачерпнув відомости. Тому грецькі слова помагають нам в розумінні нашого слова Україна.

І так грецькі слова "тмема, тміна" переведено на стару нашу мову, як "кра" або "розділеніе"— в значінню части, кусня, відрізу. Так в літературнім тодішнім значінню, як в правнім уживанню слова кра значило стільки, що окрема частина землі, цілком віддільна, независима посілість. Грецьке "темео" переводять тоді на наше "краю," а слово "темеус" переведено тоді як 'край, країна."

Так доходимо до розуміння нашого слова Україна.

Воно складається з пня **кра** і додатків, переднього **у** і кінцевого **їна.** Коли саме слово краяти означає неспов-

КАНАДИЙЦІ ПЕРЕСЛІДУВАЛИ РОМЕЛЯ

Ті два канадийські летуни, яких бачимо на образку, творили залогу одного з богатьох літаків союзних держав, які з повітря переслідували уступаючу армію Ромеля в Лівії.

нене ділання, то украяти, або вкраяти, означає в нас ділання довершене. Так треба розуміти також різницю між словами країна, а Україна і Вкраїна. Закінчення їна означає довершене ділання, або наслідки того довершення. Але вже окраїна має цілком інше значіння через додання переднього додатку о. Приміром—вбити чи убити значить довершене ділання, когось позбавити життя— але обити значить стільки що прикрити чимсь. Вточити чи уточити значить стільки що вигладити дерево, але оточити значить окружити. Вбігти чи убігти це одно, але обігти значить зовсім що інше. Так само вступити чи уступити значить увійти до середини, але оступити значить окружити. Вжити або ужити значить користуватися, ожити значить назад прийти до життя. Впустити чи упустити значить дозволити увійти, опустити значить залишити або кинути. Вкраяти або украяти значить тяти, окраяти значить обтяти. З того бачимо наглядно, що в нашій мові 'у' чи 'в' дають однакове значіння для слова, означають сповнене, звершене ділання. Однак 'о' дає слову зовсім інше значіння. І тому в нас свобідно перемішують в уживанню 'в' чи 'у'.

І так розумісмо, що назва Україна значить край, що завершений, свобідний і віддільний від інших, свій власний, самостійний.

Батько питає дома свойого синка:
—Що робили ви сьогодні в школі?
—Ждалисьмо, щоб якнайскоріше могли піти додому— відповів дотепний Ромчик.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УКРАЇНЦІ МАНІТОБИ І АЛЬБЕРТИ В СВІТЛІ ЧИСЕЛ І БУДУЧНОСТИ

Подано до прилюдного відома виспід перепису з 1941 року.

Після холодних і гострих чисел виспід такий, що українці Манітоби і Альберти стоять на третім місці по числу населення в обох провінціях.

В Манітобі є нас 89,762 душ— в Альберті 71,868 душ.

Перед нами чисельно ідуть англійці і шотляндці. По нас ірляндці і французи— в обох провінціях однаково.

Поляків нема навіть половини нашого числа— їх в Манітобі всього 36,550, в Альберті 26,845 душ.

Москалів в Манітобі 6,571— в Альберті 19,316.

Румунів в Манітобі 1,438— в Альберті 4,206.

А найцікаво буде знати число жидів в обох провінціях, котрих в Манітобі є 18,596 а в Альберті 4,164 душ.

Значить, нема найменшого сумніву, що ми чисельно сила.

І та сила певно заважить на розвою Канади і на будучности. Кожда сила може однак зростати, або маліти. Досі після статистики наша сила чисельно лише зростала. В році 1936 нас було в Манітобі 86,982, а в Альберті 63,073 душ. Природний наш приріст цілком звичайний і здоровий. Тут треба може ще замітити, що навіть й тепер деякі українці можливо ще причислені до москалів, або румунів, або поляків—бо так себе по привичці назвали чи ради непорозуміння, котрі ще мають дане горожанство і не набули досі канадійського. Але таких вже небогато. Суцільна маса українського населення знає, хто вона і радо це свідчить!

З того факту треба витягнути деякі висновки в нашім демократичнім устрою. Кождий наш голос нарівні важний з таким самим голосом іншого горожанина Канади. І кожний наш голос в Канаді вільний і вирішальний —для нашої власної будучности і також для будучности нашої Канади.

Коли глянемо з того світла на наше число, то радости стає менше. Приміром, нас українців у самім місті Винипегу ще 1936 року було 21,217 душ. Всіх жидів в цілій Манітобі в 1941 році є 18,596— отже менше, як українців в самім одним Винипегу. Однак жиди вспіють вибрати до мійської ради все кількох своїх людий, а в нас одного українця не все легко вибрати. Чому?

В мійській раді Винипегу тепер є аж три жиди—Бльомберг, Грей і Бротман. В тій самій раді є лише два українці, Шкраба і Степнюк. Після правильного і природного вживання українських виборчих голосів, ситуація повинна бути якраз противна. Бо, дякувати Богу, ми маємо вже досить своїх гідних і відповідних людий на такі становища. А коли так не є, то щось не в лад— з нашими голосами.

В чім річ і яка тому причина, ми подали і доказали в попереднім числі ВНації. Многі люди українського походження, котрі ще признаються українцями при переписі **ДУХОМ вже не з нами**, тіло українське і фізичний тип наш, але душа не наша— вони стали червоної віри і їхня душа належить червоним, за котрими насліпо ідуть по приказу. Тому ці люди будуть голосувати на когобудь, на кого їм прикажуть і розкажуть червоні— без огляду, що це за чоловік і якого походження. Тому виходить так, що ми числом здаємося сильні— **НАДІЇ однак такими не є.**

Не число рішає в життю, а якість!

Не рішає тіло, а душа!

Рішає в життю ваша віра і життя після тої віри. Коли хтось замість в Бога увірив в сатану— це вирішальне в його життю, а не це, що він був хрещений в церкві і досі ще случайно говорить по українськи. Його діти певно не признаються більше до нашого народу— **бо він сам давно вже зірвав з народом і всім тим, що народові святе і дороге.**

Тому нам треба праці і ще раз праці. Треба з киттів хижацтва вирвати душі многих і многих наших людий, інакше перед нами тяжка доля. **Нам треба одної віри і одної любови! А іменно: правдивої віри! Не ложної, червоної віри,** що випалила вогнем і кровю нашу землю в Европі, та відступивши віддала її на поталу нацизму— **але правдивої віри Христа,** Господа і Спаса, що здійснена в любові дає необорну твердь в надії на кращу долю! Тої віри нам треба!

Тоді наші тисячі будуть цінні як діямант і викрешуть нову сторінку нашої історії, творчої наскрізь, позитивної розбудови в Канаді. Тоді й ми будемо мати своїх радних одвітно до нашого числа і своїх послів, що відповідають нашому числу і якости. Ми повинніб мати відповідно до тої статистики **бодай трох наших шкільних інспекторів** в Манітобі, як маємо їх в Альберті. **Наші посли повинні негайно і безвідклично ту справу зрушити з застою і здійснити!** Це не є ласка для виборців, **це обовязок! У мійських школах Винипегу ми повинні також мати відсоток бодай 90 наших вчителів**— а маємо тепер яких 14. Це знова справа наших шкільних радних, а особливо пана А. Загарійчука і нашого посла з Винипегу, пана Ст. Кравчика. **Це не є також ласка, але то що нам належиться! Так само замало є наших старшин у війську,** хоча є много наших хлопців з вищими студіями! Нам треба домагатися і здійснити, щоб ми мали більше число військових старшин **і то не лише нищих степенів, але вищих і найвищих! Так само з урядниками по ріжних урядах военних, мійських і державних, почтових, судових, земельних.** Кілько вищих урядників нашого роду є на почті, в суді, в земельнім уряді? Здається, що пальців одної руки забогато! А нам це належиться нарівні з іншими, **бо ми живемо у вільній демократичній державі, де для кождого є рівні права і рівна нагода. Всякого рода военні уряди нагляду і розподілу також майже не мають наших урядників.** Це саме відноситься до **урядів в поліції, мійській і домініяльній.**

Ці всі домагання ми можемо здійснити, коли будемо мати силу якостево. А ту силу матимем лише через одну правдиву віру і одну між нами любов. До статистики чисел треба додати ще статистику душ, що одиноко вирішальна для будучности. І тут перед нами лише одно поле: відродження через правдиву віру Христа Господа!

ВСЕЧ. о. Г. ТЕПЛИЙ ПРИХОДИТЬ ДО ЗДОРОВЛЯ

Довідуємося, що всеч. о. Г. Теплий, котрий був тяжко хорий і лежав в ліжку поверх півтора року, приходить поволи але певно до здоровля. Всеч. отець може вже поволи ходити, бо хребетна рана по операції стрижня вже добре загоїлася. Витаємо сердечно всі отця Григорія з приходом до здоровля і бажаємо йому якнайскорше вийти з Санаторії Ст. Вітал, в якій тепер перебуває.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Николай Демків

НЕДІЛЯ МЯСОПУСТНА

Страшний Суд.

"Мужі Галилейські... сей Ісус, що взнісся від вас на небо, так само прийде, як ви його бачили коли відходив на небо." (Дія. ап. 1, 11.)

Такими словами заповіли Ангели Апостолам зараз по воскресенню Спасителя другий прихід Ісуса Христа. А сам Спаситель в нинішньому евангелії св. Ап. Матея описує нам, як по Його другому приході відбудеться при кінці світа Страшний Суд.

1. Прихід Судії: "Коли ж прийде Син Чоловічий в своїй славі і всі ангели з ним, тоді сяде на престолі своєї слави; і зберуться перед ним всі народи" (Мат. 25, 31). Ісус Христос, як цар неба і землі, як справедливий судія, як Господь всіх людий, появиться в великій славі, окружений ангелами і пішле своїх ангелів з сильним трубним голосом і зберуть ізбранних Єго від чотирох вітрів, від конець небес, до конець їх. На голос ангельської труби всі люди, що жили, жиють і будуть жити, повстануть з гробів і стануть на Божий суд. "Море і смерть і ад видадуть мертвих своїх і будуть суджені кождий по їх ділам" (Обявл. 20, 13). Але яка ріжниця буде між праведними і грішниками в тім повстанню! Праведні встануть у воскресення живота, а грішники у воскресення суда. Праведні з надією і радостию, а грішники з тревогою і страхом. Який плач, яке нарікання буде тоді, коли душа буде мусіти злучитися з своїм грішним тілом! Бачить душа ту огиду злиплену з глини, яку колись так любила; ся глина придавила її життя, спровадила теперішний грішний стан— не хоче лучитись, але мусить слухати приказу найвисшого справедливого Бога. О, грішники з великою тревогою будуть брати на себе свої тіла, бо вони будуть носити на собі сліди грішного життя. А праведні: Душа їх перше те тіло ненавиділа, присмірювала його, відмовляла йому майже всего, тепер нагороджує єго щастям, яке від Бога одержить. Так— праведні з радостию возьмуть на себе свої прославлені тіла і стануть на суд Божий! Тоді долина суду Божого (Йосафатова) наповниться множеством людий, бо так написано є в пророка Ісаї 3, 2: "І зберу всі язики і зведу їх на долину Йосафатову... і розсуджуся з ними."

На тій долині суду побачимось колись всі— але то побачення буде дуже коротке, бо наступить скоро:

2. Розлука добрих і злих. Справедливий судія Ісус Христос пішле своїх ангелів і відлучує вівці від козлів; і оставить вівці по своїй правиці, а козлів по лівиці" (Мат. 25, 32).

О! Яка страшна, але заразом яка справедлива буде та розлука, котра буде опиратися на посіданні ласки Божої і стані гріховнім. Ті, що добре жили, слухали науки Ісуса Христа і після неї жили, та в ласці Божій померли, стануть по правій стороні. А ті, що в гріхах жили і померли, стануть по лівій стороні. Та розлука відбудеться без всякого спротиву і так легко, як пастир розлучує своє стадо.— Бо хто поважиться спротивитись справедливому Судії і сказати Єму, що є праведний, коли душа его наповнена великими гріхами. Там не можна буде сего Судії ошукати, бо Він є справедливий—після заслуги нагороджає, або карає. Там кождий умовкне осуджений власною совістю і буде мусів признати, що з ним поступають так, як собі сам заслужив. **Та розлука буде остання, на віки!** О, ви грішні люди, подумайте, яка розлука чекає вас в день Божого суду! Ви супруги, чи станете там обоє по одній стороні, як ту разом жиете, чи будете може розлучені на віки? Ви брати і сестри, ви родичі і діти, ви свояки і приятелі, ви, що в одним домі мешкаєте, чи станете там всі по одній стороні чи будете розлучені на віки? Ми всі, що в одній кольонії чи місті мешкаємо, сходимось до одного Божого дому на молитву і жертву св. Служби Божої, чи станемо всі по одній стороні, чи будемо розлучені на віки? **Кождий з нас нехай спитає себе по котрій стороні ставби,** кодиби його Ісус Христос хотів в тій хвилі судити. Стараймося, щоби, як тут на земли разом жиємо, так і на страшнім суді могли ми всі ра-

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛЮТИЙ, 1943

14	Н	1 **Нед. Митаря й Фарисея**
15	П	2 **Стрітення ГНІХ. (Загальниця)**
16	В	3 Симена і Анни прор.
17	С	4 Преп. Ісидора
18	Ч	5 Мч. Агафії
19	П	6 Преп. Вукола
20	С	7 Преп. Партенія
21	Н	8 **Нед. Блудного Сина**
22	П	9 Мч. Никифора
23	В	10 Мч. Харалампія
24	С	11 Сщмч. Власія
25	Ч	12 Св. Мелетія
26	П	13 Преп. Мартиніяна
27	С	14 Суб. Задушна. Прп. Авксентія
28	Н	15 **Нед. Мясопустна**

УСТАВ

14. Нед. Митаря й Фарисея: Гл. 5, ев. утр. 6. (Від нині зачинається Тріодь Постна). Ап. з. 296, ев Лук. з. 89. **Загальниця через увесь цей тиждень.**

15. Стрітення ГНІХ.: Всеночне: Ап. з. 316, ев. Лук. з. 7.

21. Нед. Блудного Сина і Попразд. Стрітення: гл. 6, ев. утр. 6. Ап. з. 135, ев. Лук. з. 79.

27. Задушна Субота. На Сл. Б. все за усопших. Ап. і ев. дня і за усопших.

28. Нед. Мясопустна. Гл. 7, ев. утр. 7. Ап. з. 140, ев. Мат. з. 106.

зом стати по стороні праведних.

3. Виявлення гріхів. По розлученні добрих від злих, обявить Ісус Христос, перед всіми ангелами і людьми, всі добрі і злі гадки, слова і діла кождої людини; виявить всі ті гріхи, котрі ми укривали і з котрих ми не каялися... **Виявить всі наші гріхи проти Бога,** як зневагу Божого імени, святочних днів, занедбування ходження до церкви, злі сповіди, св. Причастія. Всі наші гріхи **проти ближнього: як кривди,** крадежі, ошуканства, обмови, клевети, прокляття, гіршачі бесіди і діла, котрими ми ближнього до гріха приводили. Всі наші гріхи **проти себе самих,** як гордість, лакімство, нечистоту, обжирство і піянство. **Там кождий гріх, хочаби найменший і найтайнійший буде виявлений перед усіми.** Ніхто не зможе там утаїти себе, ні своїх гріхів перед множеством людий. **Там виявить Бог гріхи родичів проти своїх дітий і гріхи дітий проти своїх родичів, гріхи сусїдів проти себе навзаїм: чужоложства і невірности.**— Вкоротці, з кождого гріху буде на страшному суді кождa людина перед усіми людьми суджена. Покажеться кожде діло чоловіка в правдивім світлі, "бо нема нічого закритого, що не буде відкрите" (Мат. 10. 26). "Господь освітить окрите темрявою і виявить заміри сердець, і тоді буде кождому похвала від Бога" (І. Кор. 4, 5). Добре і зле, явне і тайне, гадки, слова і діла, будуть виявлені і від всіх людий і ангелів пізнані, каже св. Василій. Не одно, що на землі уходило за праведне, покажеться там грішним. Неодні грішні в очах людий тут, покажуться там праведними. **О, який встид грішна людино, огорне тебе на страшному суді, коли на тебе будуть споглядати всі ангели і всі люди. В той** день, схочуть грішники укритися в щілинах скал, в пропастях земних перед лицем Божим і величеством слави Єго, усихати будуть грішники від страху, "гори відадьте на нас і закрийте нас від лиця Того, що сидить на престолі" (Обявл. 6, 16), будуть кликати грішники.

Нещастя грішників буде тим більше, бо **будуть позбавлені всякої помочи і опіки.** Тут на земли, може грішник знайти оборонців, адвокатів, ту може знайти приятелів, котрі випросять для него прощення. На страшнім суді, Бог судія не буде потребувати жадних обвинителів, ані свідків, ані доказів, Він сам поставить перед наші очі наші гадки, слова і діла. Ніхто нам там не поможе, ні батько, ні мама, ні син, ні донька, ні сусід, ні приятель, ні брат, ні сестра. Нам не поможуть ні гроші, ні жадна інша сила, все те буде мов той порох і попіл. (св. Кирило Александрійський).

Щож буде міг грішник навести на свою оборону? Чи скаже, що не знав Божих Заповідий і церковних? Таж про се що неділі голосили йому священики в церквах. Чи скаже, що всему злому були винні покуси і немочі тіла? Таж угодники Божі, що мали то саме немічне тіло, а однак при помочі Божій поконали всі покуси до гріха і виповнили всі заповіди Божі. Чи скаже може, що стан його не позволив йому побожно жити? А Судія покаже як много з кождого стану стало святими. Не буде нічого, що мігби грішник навести на свою оборону.

4. Оголошення засуду для праведних. Тоді Христос звернеться до тих, що по правій стороні, Він бо скорше готов добре творити, як карати і скаже: **"Прийдіть благословенні мого Отця, наслідуйте приготоване вам царство від основання світа"** (Мат. 25, 34). О, кожде слово е ту важне, кожде слово повне значіння!

Прийдіть до мене, скаже. О голосе милий і солодкий! Прийдіть ученики до Учителя, бо ви Єго науку сповняли; сдуги до Пана, бо ви Йому вірно служили; відкупленні до Спасителя, бо ви Єго мук і крови уміли і хотіли ужити до спасення. Прийдіть з долини слів, де ви разом з Магдалиною гріхи свої жалем оплакували; прийдіть від смутку до радости, від праці і трудів до відпочинку, від клопотів до спокою, з вигнання до вітчини, з землі до вічного неба. **Благословенні,** щасливі на душі і тілі. На душі, бо розумом пізнали ви Бога, найвисшу мудрість, добро і красу, а ваша воля розвивалась буде в совершенній любови тої мудрости, доброти і краси. Благословенні на тілі, бо воно ясніе небесною славою, духове, не підлягає жадному терпінню. Очи ваші оглядатимуть, чого око людське ніколи не виділо, уха почують пісні райских хорів, уста і серця засмакують, як милий і солодкий е Господь.

Прийдіть благословенні **Отця мого.** Я Єго правдивий Сина ви прибрані, ви моїми братами, ми сини одного Бога. Що за велика честь стріне праведних! Прийдіть... **наслідуйте приготоване вам царство від основання світа.** Се царство не лиш мое, скаже Христос, але і ваше; ви е співнаслідниками і царства і моєї безмежної слави, се царство мира, святости, ясного блеску, радости, богатства, солодкости і безконечного життя.

О, яка радість огорне праведних, коли почують ті слова, повні потіхи! Як дуже втішаться з праці і трудів в житю, перенесених з любови до Бога. О слези покаяні, о жалю сердечний, о години і хвилини на службі Богу сповнені, вам то завдячуємо, що нині ми стали учасниками так великого щастя...

Ми всі тут на землі памятаймо добре про сей Божий засуд для праведних душ. Пильно вистерігаймося всякого гріха, терпеливо і радо зносім всі прикрости, горяче любім Бога, а дочекаємось той самої долі-судьби щастя— бо наша земля, але й небо наше. Милосердні діла, які зробимо тут на землі нашим ближнім, поможуть нам на страшному суді.

5. Оголошення засуду для грішників. Найвисший Судія з лицем гніву оголосить засуд тим по лівій стороні. Як громами разити будуть стоячих по лівиці слова: **"Ідіть від мене прокляті в огонь вічний, приготований дияволу і його ангелам."** (Мат. 25, 41). Чи можна щось жахливійшого почути, як ті слова? Нині вони прошивають нашу душу і тіло— але там на суді коли вийдуть з уст всемогучого Бога, коли вийдуть з непереможним гнівом, зі строгостию незнаючою милосердя, **там на ті слова задрожать, з ляку заніміють всі грішники. "Ідіть від мене."** Від кого?— від Бога і Спасителя, що вас сотворив на свою подобу, дав вільну волю, казав сонцю світити на вас, а землі, щоби носила і живила вас, а небо приготовив в нагороду за послух для моїх приказів. Ви бунтувалися проти мене, Бога, вашому Творцеві відмовили послуху. Ідіть від мене вашого Спасителя,—я серед страшних мук умер на хресті за вас, я хотів усіх спасти, але ви мою ласку і поміч злегковажили, відіпхнули, знехтували. Ідіть від мене, від мого царства, від вічного наслідства в небі, від лиця моєї Матері, від анґелів хоронителів, від мучеників, ісповідників і всіх святих. **Від нині мойого лиця не будете оглядати на віки!**

Хто зровуміе се страшне нещастя, відкинення від оглядин лиця Бога? Ми сього тепер належно не розуміємо, але там на суді, там доперва пізнаємо, що то е стратити Бога, жерело мудрости, краси, доброти і святости.

Та ще острійші, що більш поражаючі дальші слова: Ідіть... **прокляті.** Прокляті на тілі, прокляті на душі, "ви любили проклятя і йде на вас, не хотіли благословенства—щастя і віддалене від вас." (Пс. 108, 18).

І заголосять прокляті: О, Творче і Спасителю, Ти нас проклинаеш? а деж йти нам кажеш?— **Ідіть в огонь вічний приготований дияволу і його слугам.**— Пекольний огонь тисяч разів страшнійший, ніж найсильнійший огонь земний. Огонь земний палить, нищить все, а тамтой не нищить, не пожирае—а палить, безнастанно і захована; земний огонь служить вигоді людській, а тамтой сотворений на се, щоби душу проникати, і мучити її; огонь земний з часом вигасае, а тамтой не може вигаснути, а палить вічно без пільги, без потіхи, без надії і без кінця, —вічно. Як Бог вічний, як небо е вічне, як святі в Бозі в небі е вічні, так пекло е вічне, так проклятих муки е вічні. Нема там ні нині, ні завтра, ні ранка, ні вечера— там все страшна глубока північ —там годинник стоїть! А ті стіни пекла, не як в пустині зі скали— не випустять води. Той огонь страшний приготований був для дияволів, для вас було приготоване царство Отця, набуте для вас моею кровию; ви погордили тим царством, а прийняли службу сатани, вашого ворога, проте ідіть до вашого пана, йдіть в огонь приготований для дияволів і вас, слуг його. Закінчить проголошення засуду для проклятих Божий Син.

6. Виконання засуду. Сейчас наступить виконання страшного засуду. Каже Христос: **"І підуть сі на вічну муку, а праведники в життя вічне."** (Мат. 25, 46)... Страшна в тій хвилі наступить розлука одних від других: прощай мамо, скаже в послідне проклята донька; прощай батьку, скаже в послідне проклятий син; прощай мужу, прощай жено, прощайте діти, приятелі, ми

розходимося, щоби себе не видіти на віки ...І йдуть прокляті на вічні муки, де огонь не гасне і чертв не умирае, де вічний плач і скреґіт зубів; йдуть, щоби з безодні нещастя і погибелі ніколи, а ніколи вже не видобутись...

А праведні, за Ісусом Царем-Спасителем своїм, взнесуться серед ангельських хорів, серед псальмів, гимнів, радісних пісень: Тебе Бога хвалим, Тебе поем, Тебе благословим, Тебе благодарім Господи... в небесні простори.

* * * * *

Вічна правда про страшний суд належить до найбільше проймаючих тайн нашої святої віри. Пожиточна се річ, час від часу поважно призадуматися над тою правдою. Ділае вона на нашу душу неначе якась жахлива з огнистими вулканами околиця, або безмежне море, коли на ньому шаліе буревій. Та правда потрясае душею до глибини, але вона також підносить, очищуе, освячуе її, як громовиця очищуе воздух.

Великий страх перед страшним судом наскрізь проймав віруючих: одні ночами кляччи молилися, просили в Бога о милосердя, другі давали милостині за свої провини, ще інші довгими постами о хлібі і воді морили своє тіло, знова інші носили острі волосінниці—карали тим своє склонне до гріху тіло, а ще інші томили своє тіло безсонними ночами, терпячи його рани, щоби поконати тяжкі покуси.

Ті приклади з життя святих най будуть для нас наукою і пересторогою. Коли немае в нас сили на таку страшну покуту, остру і тяжку, **то робім бодай то, що можемо:** з покорою і сердечним жалем визнаваймо в св. сповіди наші гріхи, молитвою, хоча короткою, але щирою щоденно просім прощення в Христа, постом, хоть малим умертвлюймо своє тіло, милостинею, хоть дрібною, чи то уділеною бідним, чи на підмогу місцевої церкви, окупім наші провини.

О Господи Боже, Судіе живих і мертвих, зворуш наші серця, щоби ми, як вже не з любови до Тебе, то бодай зі страху страшного суду, вистерігалися гріхів і за них і за давніші гріхи ту, на землі, сердечно каялися, а не за них вічно мучились в пеклі.

-ДОПИСИ-

БРЕНДОН, МАН.
Листопадове Свято

Дня 29 листопада, 1942, Читальня Просвіти гідно відсвяткувала листопадовий здвиг. Сього року се свято для мешканців Брендону мало більше сумних споминів, як минулими літами, бо майже усі діяльні хлопці нашої парохії Різдва ПДМ і Читальні Просвіти служать при війську.

Свято почалося панахидою в церкві, яку відправив **парох о. Й. Пуляк.** Церква була заповнена по береги людьми, які прийшли помолитися за душі полеглих героїв України. Посеред церкви поставлено символічну могилу з березовим хрестом, замаєну мєковими цвітами. 30 жовнірів творило почесну сторожу навкола неї. Перед панахидою один з жовнірів заграв на трубці останній поклик, last post. Підчас панахиди співав мішаний хор під управою молодого, але надійного дирігента **Василя Чифурки.** По панахиді мав зворушаючу проповідь до присутних всеч. о. Й. Пуляк.

Друга часть, концертова, свята, відбулася в салі Читальні Просвіти. Знова людий в салі дуже багато. В концерті, який зачався точно 8.30, брали участь **крім членів Читальні, Молода Громада і оркестра канадийського легіону. Програма концерту була слідуюча:**

1. Вступне слово голови Чит. Просвіти І. Івасюка.
2. О Канадо, в виконанні хору і оркестри.
3. Листопад, деклямувала Евгенія Корнят
4. Боже великий, единий, відспівав хор.
5. Два кусні в виконані оркестри.
6. Стрільцям на могилах, віддеклямувала Емілія Цимбаліста.
7. Хор відспівав Заквітчали.
8. Святочний реферат виголосив всеч. о. Й. Пуляк.
9. Хор... Вже більше літ двіста, з товоровим сольом Петра Романюка.
10. І в мене був свій рідний край, деклямувала М. Чернець.
11. Орхестра виконала дві точки.
12. Напись на стрілецьких гробах, деклямація, Петра Чифурки.
13. Засвистали козаченьки, в виконанні хору.
14. Думки жовніра, пять живих образів і монольог в виконанні Гр. Писклившя.
15. Орхестра.

Ще не вмерла Україна і Боже щасти йому.

Концерт випав дуже гарно. Читальна Просвіти отсим складае щиру подяку усім, котрі причинилися до сього концерту, а спеціяльно дирігентові хору **В. Чифуркові,** пану **Вайтменові,** дирігентові орхестри і його членам, **всеч. о. Пулякові,** панні О. Лещишин за проголошування програми і всім учасникам концерту. **Як частину приходу з концерту призначено $4.00 на пресфонд БНацП.**

Присутна.

Редакція БН отсим складае щиреньку подяку за отримані гроші на пресфонд БН і бажае усім добрим людям з Брендону всего добра. Щасть вам Боже!

ВІРНІ СИНИ ГРЕЦІЇ НЕЗЛОМНІ І НЕУПОКОРЕНІ

Греція вже другий рік терпить під німецькими займанцями. Однак вірні сини її е незломані і неупокорені. Дня 25 березня 1942 р., в день грецького дня незалежности, студенти атенського університету, молоді дівчата і хлопці утворили великий похід улицями міста Атен, несли національні прапори і співали патріотичні пісні, та зложили лавровий вінець на памятнику грецьких героїв. Аж узброені німецькі і італійські війська розігнали похід. Знімка, яку з нараженням свойого життя передістав за границю один з грецьких героїв, представляе нам молодих греків-студентів, як вони підчас походу в дні незалежности в Атенах, розвивають грецький національний прапор.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕҐУ

Річні збори парохії були в неділю 20 грудня 1942.

Новий заряд на рік 1943 майже перевибрано з маленькими і незначними змінами. Увійшли до заряду, всі слідуе:

Заступник голови—Мих. Копяківський
Діловий писар— Мих. Луцький
Скарбовий писар— Дмитро Дорош
Скарбник— Василь Чорненький
Провірники— Йосиф Музичка, Мих. Дух і Ів. Івчик
Помічні урядники— Ів. Гаєвський, Ілія Сидорчук, Василь Василишин і Данило Микицей.

Всіх приходів за біжучий діловий рік було на суму $8,508.36
З перенесення з року 1941 ..... 857.15

Разом $9,365.51
Розходів за рік було $8,044.32

Остало до перенесення на 1943 рік $1,321.19

Всіх членів, що мають недільні куверткн парохія має тепер 394 душ.

* * *

В суботу 26 грудня 1942 був бенкет парохії і **спалення останого морґеджу,** який тяжів на парохії. Був присутний **посадник міста Гарнет Колтер, міські радні В. Шкраба і Йосиф Степнюк,** шкільний радний **А. Загарійчук і многі відпоручники наших організацій міста.**

Були многі промови а між промовами ви-

ТРАГЕДІЯ БЕЗДЕРЖАВНОГО НАРОДУ

Др. Володимир і Дарія Старосольські померли з нужди і голоду на Сибірі— Американська "Свобода" подає, що в Америці одержали коротку телеграму з Сибіру в англійській мові, котра звучить так: "Володимир і Дарія Старосольські неживі. Остались без нікого і нічого діти Ігор і Уляна. Получіться з ними."

Це все і— більше не треба. Бездонне людське горе тяжко виразити ясніше, як цими короткими словами. Ще літом була вістка з Сибіру, що др. Старосольський, славний оборонець українських політичних вязнів за Польщі, професор університету, знаток міжнародного права і товариш міністра закордонних справ при уряді УНР— а за приходом большевиків арештований у Львові і вивезений ними на Сибір, є в крайній нужді, примушений на старі літа до тяжкої фізичної праці, випродує останні рештки одежі і гине прямо з нужди. Так тоді подавала вістка і лебеділа просьба— ратуйте. Однак воєнні обставини недозволяли ратувати. І от нині один з найчільнійших українців, з котрими звязана раз на все наша визвольна справа і будова України, тепер з голоду і нужди гине на Сибірі, полишаючи зовсім без всяких засобів двоє дітий, лише на Божу опіку.

ступи хорів. Співав октет **о. Б. Слободи ЧСВВ і діточий хор під орудою панни Б. Протасевич. Жіночий хор виступав під проводом пані Лазечко.** Дуже милі були виступи **панни Ольги Головчук,** нашої радіевої зірки, що виступає з акордіоном на CJRC.

Церкву збудовано 1926 року і первісний довг виносив понад $20,000. Потім в 1929 році збудовану школу і затягнено новий довг на парохію. Тепер вся парохія не має ані цента довгу і вся церковна посілість при 965 Бойд еве. творить один суцільний блюк церковної власности українців католиків, котрий літом представляється особливо принадно, коли зацвітуть цвіти і зелень окружить вінцем церкву та школу.

Останний моргедж парохії виносив суму $10,000 (було три моргеджі, з котрих два заплачено в 1941 році)— спалення скрипту довершив **Дмитро Тригук,** один з перших членів парохії, що давніше затягнули позичку на свої власні посілости, щоби лише ратувати церковні посілости. З тих добродіїв парохії остали при життю ще крім **Дмитра Тригука, Володимир Коман, Йосиф Музичка та Ілія Шпиколюк**— прочі померли.

Поволі ми у Винипегу виходимо з довгів.

Так само Інститут Просвіти буде мати свое спалення моргеджу в недалекій будучности.

Парохом церкви св. Покрови є **о. Степан Семчук.**

Так гинули інші славні українці на Сибірі, подібно загинув з нужди наш поет Самійленко в Київі, подібно загинув з голоду професор М. Грушевський.

І читаючи це сум страшний і хижий, як пазурі хижака, давить і рве душу.

Доки того буде?

Доки найкращі сини України будуть вимирати з голоду і нужди?

\- - - - -

В Буенос Айрес помер з горя др. Василь Журківський— На другім кінці цьої земної кулі в горячім Буенос Айрес столиці Аргентини, помер в 57 році життя др. Василь Журківський, родом з села Ленківці на Буковині. Вчився замолоду в Київо-печерській Лаврі, потім був на студіях в Німеччині, докторат фільософії дістав на університеті у Філядельфії в Америці, потім поїхав на особливі студії фільософії до старовинного Китаю і колиски людства, до Індії, де захопила його перша світова війна. А тому, що був австрійським горожанином, англійська влада інтернувала його в Австралії. По війні виїхав назад до Европи, думаючи повернути на свою рідну Буковину. Однак на острові Майорці, на Середземнім Морі, пізнав одну панну, швайцарку з уродження, і оженився. З нею перейхав до Швайцарії а звідтам в 1936 році до Аргентини. Вона продала все свое майно і за ці гроші купили сад в Аргентині. Прийшла криза і вони все втратили. З журби і горя др. Журківський помер в чужій лічниці і поховали його на католицькім цвинтарі в Буенос Айрес і хоронив католицький священик. Лишив без всяких засобів дружину і малолітнього синка.

Нова трагедія сина бездержавного народу. Людини, котра знала богато, була здібна, в інших обставинах могла повнити прегарно службу почесного міністра чи посла незалежної Української Держави— а так з горя і жури, скитаючись весь вік по світі, померла в чужій лічниці з горя...

\- - - - -

Помер посол Стефан Кравчик у Винипегу—Маленька кімната, в котрій лише одно ліжко а в кутику столик, заставлений всякими флящинами з ліків. На ліжку підпертий подушками і задивлений мрачним зором кудись в безвісти, умирає з перевтомі серця наш молодий і перший посол з Винипегу, Стефан Кравчик, в 40 році життя. В сусідній гостинній горстка людий. При ліжку ридає стара матір, хлипає сестра, дружина і стоїть лікар, що вслухується в биття того серця, що так много бажало зробити для всіх і вичерпалось до останних можливостий. Десь там глибоко воно ще бється, коли священик уділює останних святих Тайн—Єлеопомазання. Умираючий ще раз рухається і захлипується воздухом. Отвирає уста і застигає—уста синіють. Лікар знова прикладає слухавку до грудий і проголошує, що посол Кравчик перестав жити. Новий вибух спазматичного голосіння. Священик складає святі посуди і мовчки глядить на застигле лице.

—Отак Стефане! Стільки мрій, стільки великих ідей було в твоїм серці— і вже по всім. Забогато Ти Брате взяв на свої вичерпані груди, забогато! Не стало сил донести тягару, заломилися нерви, вечерпалось твоє серце і тільки уста посиніли начеб хотіли ще промовити слово. Такий Ти, як був все. Не змінився ні на йоту. Такий нам всім дорогий і звісний. І вже Тебе нема...

А ще підчас цих вакацій він їздив на західній університет в Шикагу вчитися. І до останку вчив в своїй школі на Брукленде. І до останку служив своїм виборцям в ріжних преріжних справах, ніколи не відмовляючи помочі.

бл. п. Стефан Кравчик

І пригадується мені, як раз вечером лив дощ, розмокла дорога, час такий, що як кажуть, пса тяжко вигнати з буди. А осінь. Кравчик прирік, що приїде на восьму у вечір в справі одного чоловіка, котрому заряд хорих відмовив дальшої допомоги. Я думаю, нині то вже можна й не їхати. Але восьма година і стук в двері. Посол Кравчик приїхав і хоча сам перетомлений денною наукою, ще півтора годиня вислухував всі зажалення і давав поради. Любили його молоді, шанували старші.

І нема його між нами.

\- - - - -

Сумно нам. З голоду, горя і перевтоми гинуть марне, в силі віку, найкращі сини нашого народу. Двигають великанський тягар і понад силу. Витрачують духові сили, працю своїх нервів, ума і серця, для поліпшення долі всіх— а тої праці на ці незначні заступи робітників понад можність понести. Кілько ми їх маємо тих робітників духа— так щирих і ревних до праці? Чи не почислимо на пальцях двох рук? І як довго треба трудитися, щоби виховати таку силу! А нарід без тих працівників, то дійсно "сирое галіційское крестянство" —як сказав комуніст жид Рафес на засіданні першого сойму соборної України 22 січня 1919 року, то маса без проводу, тіло без голови.

Нам треба самостійної держави, своєї власної і незалежної, котра як матір подбає про всіх своїх синів і буде їх берегти, як рідна матір.

ЗЇЗД БУК-А МАНІТОБИ

лише один день

Неділя, 28-го ЛЮТОГО, 1943

Програма:

ПЕРЕД ПОЛУДНЕМ:

Год. 9: Читані Сл. Божі по всіх українських католицьких церквах Вінніпегу. В суботу вечером, як також в неділю перед 9 год. буде нагода приступити до св. Сповіди.

Год. 10.30: співані Сл. Божі.

ПОПОЛУДНІ:

АВДИТОРІЯ ПАРОХІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ, 115 МкГрегор.

Год. 2: Спис відпоручників і гостей.

Год. 2.30: Відкриття з'їзду через голову Ман. БУК-а Т. Мельничука.

Привіти.

Год. 3.00: Вибір комісій номінаційної і резолюційної, опісля

Промова організатора Ман. БУК-а і редактора БН **о. І. Ю. Шпитковського: НАШІ ЗАВДАННЯ.** Збірка на Будучність Нації.

Год. 4.00: Вибір нового заряду на рік 1943.

Год. 4.15: Промови:

о. др. В. Кушнір: Наша участь в комітеті українців Канади.

пані др. Марія Дима: Участь Жіноцтва в Світовій Війні.

др. К. Андрусишин: Побіда Канади і Свобода України

адв. Ю. Роборецький: Суспільне Забезпечення.

Год. 5.30: Рішення.

Год. 5.45: Закінчення з'їзду.

Год. 6.00: Бенкет в Авдиторії св. Володимира і Ольги.

ПРИЇЗДЖАЙТЕ УСІ ГРОМАДНО НА ЗЇЗД!

НАШ КЛИЧ:

ВСІ ВРАЗ, ВСІ ВПЕРІД ДО КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ!

А. Яворський,
син панства Н. Яворських з Вінніпегу. Вписався до морської служби в березні 1942. Його родичі є примірними парохіянами церкви св. Покрови.

Ґ. Р. Марадин,
летун, походить з Трансконі, Ман. Його родичі мешкають тепер в Форт Вілліям, Онт.

Антін Жеребецький,
служив через два роки на воєннім кораблі, де був за арматного стрільця. Перебуває тепер в своїх родичів в Ст. Вітал, Ман.

Михаїл Спек,
летунський старшина, походить з Вінніпегу, де мешкає його мама. Летунський вишкіл переходив в Едмонтоні, Саскатуні, Ріджайні і Йорктоні.

СПОВНИЛОСЯ ДО ОСТАННОЇ БУКВИ!

14 червня 1942 р. наша ВНації на першій сторінці подала грубими буквами статтю і наголовок: "Ґен. Ромель в Лібії програв..."

Після того однак сталося так, що події начеб противоречили цій статті. Війська Ромеля загналися далеко аж під Александрію в Єгипті, здобувши Тобрук і взявши чимало полонених. З того приводу навіть поважні американські часописі, такі як Тайм, подали на першій сторінці знимки ґен. Ромеля і чимало признання для його вояцького хисту. Здавалося, що події пішли якраз противно, як в нас подано.

Але минуло дещо часу і **наші слова сповнилися до послідної букви!**

Нині в Лібії нема вже ані одного вояка ґен. Ромеля, хіба полонені, а він сам скрився за горбами Тунісії, щоби там в останнє спробувати воєнного щастя і відбивати наступи. Не щоби самому наступати—ні. Він тепер в оборонній лінії і лише відбиває наступ. Нема тепер і не може бути найменшого сумніву, що ґен. Ромель мимо всього свого вояцького колишнього хисту і бравури, таки програв до послідного в Лібії. Він щасливий, що сам не попав в полон і втік з останками своєї армії. Брак належного довозу воєнних середників, великанські простори через піскові околиці Лібії видовжили його фронт і вичерпали можливости належної оборони при ограничених середниках. Нині остало йому лише одно, скорочувати фронт так далеко— аж втратив всю Лібію.

Підчеркуємо ще раз, що **ми були тоді перші і одинокі**, котрі ясно і певно заповіли безсумнівне розбиття ґен. Ромеля в Лібії і це все справдилося ще до року.

Тим однак ми не хочемо сказати, що ми є свого рода пророки, чи вміємо предсказати будучність. Ні— це було лише наше безспірне переконання, що серед даних обставин і засобів ґен. Ромель в Лібії мусить програти. І так сталося.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(11)

Тетяна відлучилася від нього, обернулась трохи на бік лицем і стала дивитись у землю. Їй, видно було соромно, що я прихопив її з милим.

—Слухайте, —сказав я, —я чув там згори всю вашу розмову й цілком розумію ваше прикре становище. Шкода мені вас діти, і я питаю вас: що ви думаєте робити? Як вийти з тої халепи?

—Або я знаю, що мені робити?—відповів Федорко.— Мені, пане, голова крутиться, мозок висихає, та нічого не можу придумати. Порадьте пане, коли ласка...

—Чи давно ви любитесь? —спитав я їх дивлячись на Тетяну.

Красна вона була, одним словом: і ростом, і личком—як мальована. Але з її лиця і цілої постати відбивалось велике пригноблення, і я собі подумав: якою гарною була-б вона, колиб на її лиці сіяла веселість, коли-б вона сміялася, співала...

—Чи давно ми "знаємось"?—відповів Федорко.—Здається від учорашнього дня, а буде з рік.

—Чому-ж ти, Федорку, з нею не оженишся?

Хоча Федорко був не молодший від мене літами, однак я йому тикав: межи нами уложились якось так відносини, мабуть тому, що він щуплійший від мене й нижчий ростом, а в тім- я і сам не знаю чому...

—Чому?— відказав Федорко.— Ви знаєте пане,що я хати власної не маю, сиджу в комірнім, а до них я не хотів іти, хоч то її власна хата. Я думав набирати собі грошей, купити або поставити власну хату, та тоді доперва й женитися,тим то зволікав...А тепер ось до чого дійшло.

—Женися тай кінець!—сказав я—ти мусиш як найскорійше з Тетяною оженитися....

—Та й ще одно,—говорив далі Федорко,— вона хоч і має ніби то батька, але він ні до чого, в курателі, а в такім разі, чув я, треба тягатися по старостах,і я боюсь, що чи суд дозволить...Порадитися не було кого...

—Не бійсь, якось воно буде! Тільки ти не відтягайся, а роби скоро й рішуче.

Тетяна до сього часу все стояла з боку, трохи відвернувшись від нас,не так одначе-ж, щоб я не міг бачити її лиця, на котрім малювалось пригноблення й задума. Та тепер, коли Федорко згадав про її "ніби батька". вона мабуть взяла собі тее дуже до серця, почула ще більше своє сирітство й нагло розжалилась. Сховала своє лице в долоні й стала плакати, жалісно заводити та нарікати на свою долю, що вона "мов тая билинонька в полі не має навіть де головоньки наніч схилити"... З її плачу,з її голосіння, так щиро промовляло сирітство й щербата доля, що мене аж за серце хапало, мені самому навіть сльози до очей тиснулись...

—Знаєш що, Тетяно?—сказав я,—ти заспокійся серденько, та йди до дому, а завтра пам'ятай щоб ти зараз рано побачилась із Федорком і зробила все так, як він тобі скаже.... А ти, Федорку, ходи до мене.

(Далі буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ
ДО
УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАТСТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Українське Запомогове Брацтво Св. Николая це є одинока найстарша, найбільша і найсильнійша українська запомогова католицька Асекураційна організація в Канаді, яка принимає в ряди членів у віці від 15-го до 60-го року життя, кожний аппікант в члени Брацтва має до вибору аж сім родів ГРАМОТИ ОБЕЗПЕКИ: для дорослих членів пять родів, і два роди для дітей.

РІД 1.	**ГРАМОТИ ПЛАТНІ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ** До сего рода обезпечення принимається женщин і мущин до 45 літ віку до суми $1,000 женщин і мущин до 50 літ віку до суми $500 женщин до 55 літ; мущин до 60 літ до суми $250	**"ВЛ"**
РІД 2.	**ГРАМОТИ ПЛАТНІ 20 ЛІТ НА ЖИТТЯ** До сего рода обезпечення принимається женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку, до суми $1,000 женщин до 45 літ, а мущин до 50 літ віку, до суми $500	**"20" ПЛ.**
РІД 3.	**ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 65 РОЦІ ЖИТТЯ,** До сего рода обезпечення принимається женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку, до суми $1,000 женщин до 45 літ, а мущин до 50 літ віку до суми $500	**"ЕНД. 65 р."**
РІД 4.	**ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 20 РОКАХ ПЛАЧЕННЯ ВКЛАДОК** До сего рода обезпечення принимається женщин до 35 літ, а мущин до 40 літ віку до суми $1,000 женщин до 40 літ, а мущин до 45 літ віку до суми $500	**"ЕНД. 20 р."**
РІД 5.	**ГРАМОТИ Кляса "А" на запомогу і похоронне** ОБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ принимається в віці від 1 до 15 років життя	
РІД 1.	**ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 15 РОКАХ ПЛАЧЕННЯ ВКЛАДОК**	**"ЕНД" 15 р.**
РІД 2.	**ГРАМОТИ ЕНДОВМЕНТ ПО 20 РОКАХ ПЛАЧЕННЯ ВКЛАДОК** Діточі ГРАМОТИ виставляє БРАТСТВО до суми $100, і $200	**"ЕНД." 20 р.**

На повисше згаданих родах ГРАМОТІВ ОБЕЗПЕКИ є вартісні звороти як поэичка, продовження обезпечення і вартість в готівці по пятьох роках членства.
У всіх організаційних справах вдавайтеся до найближших наших відділів, або пишіть до Верховної Управи на адресу:

UKRAINIAN MUTUAL BENEFIT ASSOCIATION of St. Nicholas of Canada

P.O. Box 3641 St. B. Winnipeg, Man.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

YOUTH HERALD EDITOR —

REV. FR. N. KUSHNIRYK S.T.L.

VOICE FROM THE PAST

Dear Reader, let us just imagine that we are in the French Senate in the year 1869. A special pass obtained through our friend Casimir Delamarre got us in. The latter gets up and in the name of Truth astounds his fellow-senators thus: "There is an immense empire which covers a half of Europe and a third of Asia, which also threatens Austria, Turkey, Persia, India and China. It is composed of peoples who tremble under its yoke and it was formed by the conquest by one of these peoples over the others. The Muscovites are the conquerors; as to the conquered, their list is without end. The arbitrary reunion into one pretended unity of many peoples who speak slav languages, directly profits Panslavism, which is nothing else but this same reunion. It is now taking place before our very eyes. We see our university-teaching confuse two nations in reality diverse, opposed by their despective civilizations and by all their national traditions. These two peoples are the Muscovites and the Ukrainians, confused under the name of Russians. This INTERNATIONAL confusion has permitted the Muscovites to absorb even the history of the Ukrainians. It is then true to say that there is in Europe a "forgotten nation" in history, which nation was the first to be called "Russ." Is this nation dead?? No. It still exists. It has a past history which cannot be confused with that of Poland and even less with that of the Muscovites. It has its own traditions and tongue, which are different from anything Muscovite or Polish.

History then should distinguish the Ukrainians from these other two nations, because they were different in the past and thus are even nowadays. We then demand that through brief additions to the programs of the teaching of history, the separations of the histories of these three peoples be made in the periods when they were different and that the respective names which these nations then had be justly restituted to them. In reality, whatever may have been the political names given to the regions inhabited by the Ukrainians, it is this fine people which alone at first, then later aided by Lithuania and Poland suffers since seven whole centuries the tireless invasion of the Muscovites who march on Europe as they are doing now. This continuous attack of "Muscovia" on the slavonic-populations of the Dnieper, and in their persons, on the nations of Europe, constitutes the paramount side of the history of Eastern Europe... and very unfortunately our history-teaching does not even mention this. Our teachers simply ignore that all the predecessors of Peter the Great were only the Tsars of Muscovia, and that this prince did not get his title of "Tsar of all Russia" but after the battle of Poltava, which battle made him the master of "Small or Little Russia," a country inhabited by the Ukrainians. It is the whole of Europe which was conquered with Charles XII and Mazeppa at Poltava. Only after this battle did he Muscovites definitely set foot in Europe. This victory is so important to them that it has become a national feast although many battles were suppressed as to patriotic festivities. The Ukrainians still call their conquerors nothing but Muscovites, and are considered by the St. Petersburg government as enemies who are more dangerous than the Poles. The Ukrainian history is entirely forgotten, for it is always presented as a part of that of Muscovia.

In brief, we demand nothing but the insertion of these true lines into our programs. With one word the Senate can provoke this; this word is required by the patriotism of You, my colleagues. Thus we will destroy the policy which Muscovy has been building during a century. It will be annihilated for the teachers of history will be able to distinguish the Ukrainians from the Muscovites and to characterize the role of destruction of the Muscovites in Europe, whose Empire has no aim but conquest. I thank you, Gentlemen."

The Senators are surprised and we clap for our friend. At last the evil policy of our enemies is unmasked; they willfully falsified our national history in order to confuse us and dominate us more easily.

Dear Reader, our people were always a live-wall vs. the invasions of the Mongols and Tartars. That is why we should be proud that in our veins flows the generous blood of the Kozaks. You see now also why even our own people hardly heard the word 'Ukrainian'... they were kept illiterate deliberately by our conquerors. Communism is but a mask for the Muscovite Empire. The Tsar may be White or Red, but still he is a thirsty conqueror. Let us never use the word 'Rusky,' 'Ruske,' when we speak of Ukrainians or something pertaining to them. We are Ukrainians or Canadian-Ukrainians. Let us not be fooled by the enemies of our people or by seemingly savant and thick volumes of history... first look if the historian is really unbiased... impartiality is the capital quality of a real historian who is not paid by some government to falsify real facts. Nowadays we cannot be easily fooled. So, let us dig into the past of our noble people and tell others of our historical glories... you would be surprised how much some persons who are not Ukrainian are interested in our history.

Have You the "spunk" to do this?:

FATHER NICK.

BRIDGE BETWEEN EAST AND WEST

Do not worry, dear Reader, Father Nick is not forming a company for the construction of bridges. With God's help, he is a priest forever. Then what is the meaning of the title? The bridge I want to talk about? Only our dear Ukrainian Catholic people! They are the "moral bridge" which some day will unite the Occident and the Orient into the true fold of Jesus... the Church of Rome. Yes, with all our shortcomings we still are the hope of the Church. We are of an oriental rite which appeals to peoples of the Orient, who go for lively colors, ceremonies and symbols.

They can easily become Catholics like we, with the grace of God, and still stick to their respective religious rites. We are a live example of this fact. That is the most capital reason why we should remain what we are. If we abandon our rite, what kind of a bridge (if any) will we be? Who will then be the hope of Mother Church who wants all her dissident and prodigal sons to come back to her bosom? Are we to be cowards and fail the Church, just because of some selfish motive? Such as love, money, position, etc.?? Are we going to stand by and do nothing to bring back the 'lost sheep'? The least we can do is to love what is our own. Knowing that love follows knowledge, let us study the beauties of our Faith so vividly expressed in the religious ceremonies of our rite. Let us not be satisfied with our elementary catechism which we maybe put in the "museum of our memory" (faculty which forgets), but deepen our convictions in matters religious. Let us not be in the baby-class as to catechism; apologetics are better. Only thus we will be convinced of the truth of our religion and able to defend it vs. anybody. Only thus also will we understand the sense of this title. The Popes have always loved and relied on us for the future: we are the largest Catholic body in the Eastern rites. Let us not be through our indefference traitors to their trust in us. We should all be militant Catholics... soldiers of Christ... ready for all the fronts which open before us.

It really is a pity when a Catholic cannot defend his own religion before an enemy... and God knows how many we have. It is a tangible sign of the lack of effort to save one's own soul. How can such a person go into conquest and help augment the fold of Christ is beyond me.

A bridge built on such a pillar is not a success in construction. If we are to be a moral and spiritual bridge between the East and the West, we should be of solid material in order that no politics or acute nationalistic feeling will be able to undermine our efforts. If we are good Catholics the grace of God will help the dissidents to see the Tower of Rome where shines the eternal Light, for the Eternal City really is a "spiritual lighthouse" guiding humanity through the storms of life. Thus it will not be such a burden after all to be a moral bridge in and for the Church.

We should thank God that we are living in a century of cataclysms and trials. We should be proud to be members of the Catholic Church which is considered by all as the strongest spiritual force on earth. Our Church is often accused of being traditionally "standoffish," but we know that it is only because in matters of principle we cannot compromise with error, etc.... We should be proud that such a part is give to us by the Popes... that of bringing back those who are victims of error. Will we live up to it??

I challenge YOU, Pal... What are YOU going to do about it??

FATHER NICK.

GEMS OF WISDOM

1). There is not a moment in life without some duty. (Cicero).

2). Conversation is the image of the mind; as the man, so is his speech. (Syrus).

3). In adversity it is easy to despise life; he is truly brave who can endure a wretched life. (Martial).

4). When a man resists sin on human motives only, he will not hold out very long. (Bishop Wilson).

5). Let those who thoughtfully consider the brevity of life remember the length of Eternity. (Ken.)

6). Ignorance never settles a quesion. (Disraeli)

7). The reward of one duty is the power to fulfill another. (Eliot).

8.) Most powerful is he who has himself in his power.

9). Doing nothing for others is the undoing of one's self.

10). To see the right and not do it is cowardice.

11). He is happy whose circumstances suit his temper; but he is more excellent who can suit his temper to any circumstance. (Hume).

12). There is no beautifier of complexion, or form or behaviour like the desire to scatter joy and no sorrow around us. (Emerson).

13). Men are what their mothers made them. (Emerson).

*15). Those who bring sunshine to others in life cannot keep it from themselves. (Barrie).

16). The wise are instructed by reason; ordinary minds by experience; the stupid by necessity; and brutes by instinct. (Cicero).

17). The government of man should be the monarchy of reason: it is too often the democracy of passions or the anarchy of humors. (Whichcote)

OUR BOYS

(Dedicated to my dear brother in Uncle Sam's Army as well as to all those in active service)

This bloody war they did not ever want,
"But to be cowards, they said, they just can't."
They were always in health and perfect form,
Now they are one and all in uniform.
For our God and country they give their blood,
To stop of evil and hideous flood.
For freedom they fight and a better world;
All their feats of glory to us are told.
Mothers, wives, fiancees shed sincere tears,
For all those noble soldiers who have not fears.
On the sea, on the ground and in the air,
They wage a battle that is square and fair.
They bravely cover fronts of miles and miles,
Unafraid of Death's cold and wicked smiles.
In calm moments they often meditate
Upon facts in their lives before War's date.
They imagine peaceful homes and churches,
Gardens with grass and flowers in bunches.
To think of peace with imagination
It's a stimulating consolation.
They very often wonder how we are,
If we all pray for them away and far.
How can ever we forget these heroes
Nowadays battling in Death's terrible throes?
We who are quiet and peaceful at home
Do we know that they are for us lonesome?
Let us often to them write a letter,
And pray everything will be better.
From their dear ones they were all torn apart.
But they still feelings possess in their heart.
Woe be to him or her who them forgets!
I hope he or she on rest here gets.
They gladly answered the call of duty,
Although for them war contained no beauty.
We all needs must play an active part,
And strike evil with all our effort's dart.
Those noble, courageous boys I do admire,
To see them safe and sound is my desire.
"O God, please make them all to us come back,
Make our Canada know no war or lack."

Father NICK.

18). If you would have a happy family life, remember two things: in matters of principle, stand like a rock; in matters of taste, swim with the current. (Sapiens).

19). We all have to suffer disappointments at times. But if we add to them a sense of grievance against those who disappoint us, we are deliberately rubbing salt into our own wounds. (Sapiens)

20). If you are always in a hurry, ask yourself what it is you are running away from. Psychologists know that habitual haste is usually a sign of a mind afraid of itself.

21). I believe because it (seems) is impossible. (Body of Christ by Tertullian).

22). Some books are to be tasted, others to be swallowed, and some few to be chewed and digested. (Bacon).

23). Invention is the talent of youth, and judgment of age. (Swift).

24). Nothing but religion is capable of changing pains into pleasures. (Stanislaus).

25). Recommend to your children virtue; that alone can make them happy, not gold. (Beethoven)

26). Kindness has converted more sinners than either real eloquence or great learning. (Experiens)

27). Men of the noblest dispositions think themselves happiest when others share their happiness with them. (J. Taylor).

28). We demand that big business give people a square deal. (T. Roosevelt).

29). Things do not change; we change. (Thoreau).

30). Character is what you are in the dark. (Moody).

A reluctant draftee faced the army oculist who asked him to read a chart. "What chart?" asked the draftee. The doctor persevered. "Just sit down in that chair and I'll show you." "What chair?" asked the man.

Deferred because of bad eye-sight, the draftee went to a nearby movie. When the lights came on he was horrified to discover the oculist in the next seat.

"Excuse me," said the draftee as calmly as he could, "does this bus go to Shipley?"

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а

Як що року, так і сего, студентський кружок при бурсі БУК-а в Саскатуні почав свою діяльність.

Дня 1-го листопада 1942 р. студенти з бурси, як також і студентки з конвенту і молодь з парохії св. Юрія, **мали загальні збори в домівці Товариства Просвіти.** Парох Саскатуну **всеч. о. Фірман** відкриваючи сі збори молитвою, привитав присутну молодь і висказав свою радість, що може бути на студентських зборах. Подав напрямні, ціль і значіння студентського кружка і заохотив до праці.

Потім наступив вибір заряду на рік 1943, як слідує:

Голова— Михаїл Турчиняк
Заст. голови— Ольга Харко
Писар— Тереса Лотоцька
Скарбник— Павло Коліщір
Програмовий комітет— Віктор Жук, Ольга Матвійчук і Лідія Орищак.

Другі студентські сходини були 13 грудня, на котрих був присутний організатор УКЮ, **всеч. о. Горошко.** о. Горошко виголосив своїм питомим сердечним голосом гарний реферат студентам під наголовком **Україна і молодь в Канаді.** Сі сходини були в домівці Читальні Просвіти. **А на 14 грудня, всеч. о. Горошко** знова мав реферат до самих студентів в бурсі, під наголовком **Характер.** Сі два доклади були дуже займаючі і цікаві. Так і перед нашими очима перебігали різнобарвні образи з рідних земель України, довідалися ми про діяльність української молоді в старім краю і почули щирий заклик наслідувати старокраєву молодь в її праці і діяльности. Як також з другого реферату довідались ми, що характер молоді має буди солідний, живий і лицарський. Студенти усі вдячні всеч. о. Горошкові за сі гарні два реферати.

На 17 грудня кружок мав свій товариський вечерок. **До кружка вписалося 61 студентів.**

Михаїл Турчиняк.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

Цим разом Вуйко хоче звернути Вам увагу на лист Віри Різняк, котрий одержав першу нагороду в контесті, що недавно скінчився. З цього, добре уложеного та цікавого листа бачимо, що пильна та щира праця Віри приводить її до успіху.

Вуйко знає особисто чоловіка, що хотяй спараліжований на обі ноги, однак через пильну працю в школі та поза школою, став властителем великого годинникарського склепу. Цим чоловіком є **Михайло Слон в Овкбурн, Манітоба**. Може Ви знаєте ще більше людий, що через свою працю добилися вищого становища?

Напишіть Вуйкови про них.

Вуйко Трохим.

НА СЛИВКАХ
(із Вуйкового Щоденника)

Вересня 28:

День мрячний та зимний. Заводилось на осінну слоту. По шкільній науці, захотілось мені піти на дикі сливки, що росли в поблизькім лісі. Не зважаючи на мраку, я узяв путню-ведро, та пішов. Знайшов сливки і наповнив ними повну путню.

Зачав вертати до шкільної хати, але тому, що вже дощик крапав узяв я так звану "коротшу дорогу," котра однак вийшла на дуже довгу.

(На другий раз скажеться Вам про ню).

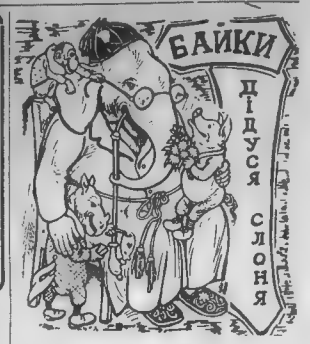

ЛАКОМІ МУХИ

В коморі вилялся мід. Цілий рій мух кинувся й смакує солоденьку їжу. . .

Наїлися мухи досита; хочуть відлітати та годі! Ніжками і крильцями прилипли до липкого меду. Наче приковані!

"Ах"— нарікають мухи. — "Коби то ми були знали, що сі солодощі принесуть нам смерть! Тоді радше присталиб ми були на звичайну, просту їжу."

- - - - -

(Не кидайся наосліп першій-ліпшій приємности! Передтим роздумай, чи вона не зашкодить тобі!)

—Езоп.

ЛИСТИ до Вуйка Трохима

ЛИСТ 1-ої НАГОРОДИ

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Се мій перший лист до Вас Вуйку. Я вже давно збирався до Вас написати і все якось мені коротко часу.

Ви дали дітям добру думку писати дневник. То є добра гадка, бо дневник писали історики, поети і письменники. З дневника людини можна зложити гарну історію. Я думаю колись сама написати історію про своє життя в краю і тут в Канаді.

Я родилася в краю, в Галичині. Мій повіт є Надвірна а село Заріче. Полишила на Україні родичів, дві сестри й одного брата.

Я приїхала до Канади листопада 16, 1936 року. Тоді я мала вісім років. Якраз на свої іменини я виїзджала з рідного села. Мене взяли за свою дитину рідна тета і вуйко— тепер тато і мама—і вони про мене дбають: як про душу так і про тіло і про мою честь; бо честь людини є найдорощий скарб на світі.

Я скінчила шесту клясу в українській школі під проводом Сестер на Елмвуд. Тепер є вже якраз шість літ, як я ходжу до англійської школи і я є в девятій клясі. Від семої кляси, я ходжу до школи св. о. Николая.

Мені наука іде досить легко. Я дуже люблю вчитися у Сестер. Я вчуся по англійськи, латинськи, французьки і українськи.

Недавно діти і всі мали честь витати великого гостя з Америки, в особі Їх Ексцеленції єпископа Ал Синишина. Від школярів нашої школи, я мала честь повитати в українській мові дорогого гостя. Я дуже люблю говорити промови і реферати. Три рази я говорила реферати на 'Мамин День.' За то, я дістала китицю рож в Рідній школі Марківна Шашкевича.

Кінчу свою листову розмову, бо я би писала багато, але на се треба би було "волової шкіри," як каже приповідка.

Поздоровляю Вас Вуйку, желаю Вам кріпкого здоровля, і нехай Вас Бог тримає в своїй опіці, а ангел хоронить від всього зла. Дай Боже, щоби Ви Вуйку і всі Другі вояки вернули щасливо з військової служби, зі славою, до дому і щоби в сім сорок-третім році запанував мир, любов і згода на світі, а тоді певно воскресне наша Україна.

Христос Раждається!

Віра Різняк,
387 Nairn Ave., Elmwood, Winnipeg, Man.

Від Вуйка: Знаменито пишеш Віро. Гарний поступ зробила ти в школі. Вуйко буде дуже радий, коли ти йому пришлеш історію свого життя. Твій лист одержав **першу нагороду одного доляра.** Щирі поздоровлення.

ЛИСТ 2-ої НАГОРОДИ

Norquay, Sask., Jan. 8, 1943.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Я читала Вашу пригадку за нагороди за найкращий лист, тому я знов пишу до Вас Вуйку.

Я сим разом пишу до Вас про наш шкільний концерт, котрий ми відограли дня 16-го грудня і в котрім я брала участь. Я мала монольог, співала в дуеті і мала ролі в різних представленнях. Ми мали богато англійських пісень в котрих я також брала участь. Наш концерт був досить гарний, але тому, що наша учителька не є українкою, ми не могли мати нічо по українськи, так як попередних років. Я є певна, що як би наша учителька була українка, наш концерт був би богато гарнійший.

У нас вже по святах, бо ми тут в Норквей святкуємо свята після нового стилю. Як Ви думаєте Вуйку? Чи то добре святкувати свята після нового стилю? Я думаю, що так.

Тепер я Вам скажу, як я перебуваю свою різдвяну шкільну віднустку. Тата нема в дома, дідо вже старі; мама і баба не дуже здорові, сестра; старша від мене, в школі Сестер; брат ще малий, тай я мушу дещо помагати на дворі. Я рано і вечером дою дві корови а мама дають дві.

Мій брат зробив санки, і запрягає до них стару кобилу, котра називається "Палі." Недавно я їздила з братом Евзевієм до міста, посилати гроші сестрі, щоби мала за що приїхати до дому на свята. Ми їздили тими санками і кілька разів перевернулися і добре змерзли. Підчас свят ми їздили обоє в гості до своїх вуйків і стрів тими санками.

Я бавлюся багато з своїм маленьким братичком, коли мама заняті іншою роботою. Коли моя сестра приїхала до дому, то мені було багато лекше, бо вже вона багато помагала і робила. Але вона завтра вже відїздить до школи, то мені знов буде тяжко. Також незадовго вже школа зачнеться і тоді буду знов сушити свою голову над моїми книжками.

Тепер я думаю, що Вуйко вже досить намучились моїм листом, тому кінчу. Здоровлю Вас щиро Вуйку Трохиме,

Евгенія Черевик.

Від Вуйка: Так! Вуйко думає, що то добре святкувати свята після нового стилю, бо многі мусять працювати в свята, коли їх святкується після старого стилю. Гарно пишеш Евгеніє! **Твій лист одержав другу нагороду.**

Norquay, Sask., Jan. 9, 1943.

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку:

Се мій перший лист до Вас Вуйку Трохиме.

Я ходжу до англійської школи і я є у шестій клясі. Ми мали концерт і мені в дарунку святий Николай приніс перо і олівець.

По українськи писати я навчився в дома. Коло нас є гиблярка, котра називається Гвайт Спрус. В ній гиблюють дошки. Я ходив туда і там роблять англіки, українці і один японець.

На сей раз вже кінчу. З поздоровленням,

Богдан, Константин Лукий.

Від Вуйка: Добре би було, як би ти дещо більше написав про ту гиблярку. Многі з дітей ніколи не бачили гиблярки.

Дорогий Вуйку Трохиме!

Пишу до Вас лист, бо хочу написати дещо про себе, про нашу церкву і рідну школу. Я у рідній школі учуся про нашу славну але тепер поневолену Україну, про її богатства, ріки і тепер спалену землю. Я до церкви ходжу що неділі і приступаю часто до святого Причастія. Ми рано на тихій Службі Божій співаємо на хорах. Нами провадять наші дорогі Сестри, і діти ходять в церкві з тацою, а хлопці служать коло престола. Я також учуся служити коло престола. Ми мали концерт святого Николая і дістали гарні дарунки. Ми ходили колядувати на рідну школу і зібрали 80 долярів. Добрим жертводавцям щира подяка! Я у свята дістав від гостий пару центів, котрі посилаю на пресовий фонд діточої сторінки, бо дуже люблю її читати. Коби Бог допоміг, щоби вона з новим роком збільшилась і виходила що тижня. На тім кінчу і здоровлю Вас сердечно і желаю Вам добрих успіхів в сім новім році.

Володимир Заячківський,
132 Ave. L South, Saskatoon, Sask.

Від Вуйка: Мило Вуйкови почути, що діти стільки грошій заколядували. Дякую за твій дарунок.

ВОЄННІ КОРАБЛІ СЛІДЯТЬ ЗА ВОРОГОМ

Той гарний образок показує нам поклад воєнного англійського корабля, одного з многих, котрі пильнують переправ торговельних кораблів через моря. Сотник корабля глядить через спеціальний апарат званий the sextant за ворожими літаками, а по лівій стороні видимо другого моряка, як глядить через далековид на спінені филі моря. Зараз за ними сидить гарматчик, готовий повитати ворога гарматним огнем. Ген далеко на морю десятки торговельних кораблів.

КАТОЛИЦЬКІ ДОБРОДІЇ

Панна Кляра Люіза МекФилипс умираючи відказала на Духовну Семінарію в Льондоні, Онт. суму десять тисяч долярів. Вона призначила також поважні суми на інші добродійні релігійні установи.

Проспектор Е. Г. Горн з Енфілд, Н.Ск. ціле життя шукав щастя і найшов його в копальні золота в Норанді, Кв. Тепер, на старші літа, вернув до родинної околиці і за свої власні гроші збудував католицьку школу на сто учеників і монастир для Сестер учителок, що мають навчати в цій школі. Замолоду Горн натерпівся чимало недостатків і довго ходив лісами, заки відкрив золоті поклади в Норанді. Тепер з жоною вернув до родинного містечка і осів на великій фармі. Новою школою збудував собі ще за життя памятник, який тревалійший від часу і за котрий славитимуть його цілі покоління.

Нехай сам уважає

Мама: Ромцю, уважай, чи нема в яблоку хробака— бо можеш його легко зїсти!

Ромцьо: Е, нехай собі хробак сам уважає, коли хоче, щоб я його не зїв!

Риба хоче спати

Маленький Олесь приглядався передсвяточним роботам в кухні. На столі лежав великий короп, який що хвиля, з причини браку води, широко отвирав свій рот.

—Мамцю!— закликав Олесь— ця риба хоче певно спати, бо що хвиля.. позіхає.

ВЕЛИКІ НАРАДИ В КАСАБЛЯНЦІ

Дня 27-го січня, зїхалися до міста Касаблянки в французькім Морокко, в Африці, англійський міністер Чорчил, президент Рузвельт, адмірал Г. Жіро і ген. Чарлс де Гол, та другі високі представники союзних держав на наради. Наради тревали через 10 днів. На них постановлено, що мир може бути заключений аж по цілковитій, безуслівній побіді над Німеччиною, Італією і Японією. Хоча Росія не була присутна на згаданій конференції, то всетаки Сталін був поінформований докладно про хід нарад.

Останні Вісти...

ПОСВЯЧЕННЯ ІСТОРИЧНОГО ПАМЯТНИКА в Стюартбурн, Ман. В другий день зелених свят, дня 14-го червня 1943, Преосвященний Кир Василій Ладика ЧСВВ., довершить посвячення історичного памятника в Стюартбурн, Ман., на сьому місці, де колись стояла перша українська католицька церква Манітоби, збудована 1898 року. На се торжество запросив парох о. І. Калуський дооколичне священство, послів і сенаторів. Як пише нам о. Іван, приготовання і старання до сього торжества вже в повному русі.

Ректор одинокої нашої бурси БУК-а в Саскатуні, о. П. Криворучка, повідомляє, що **6 студентів бурси пішло до військової служби.**

В днях 30-го і 31-го січня відбувся в Едмонтоні **загальний з'їзд альбертійського БУК-а**, при участи 67 делегатів і соток учасників. Великого діла на сьому з'їзді довершено тим, що на **Інститут ім. св. Йосафата в Едмонтоні зібрано $1,489.00** Головою альбертійського БУК-а на рр. 1943-44 став **Іван Козяк з Ст. Майкел.**

Дня 2-го лютого відчинено другу сесію манітобського парляменту. **Премієром Манітоби є тепер дост. С. С. Гарсон.**

Як подають останні вісти, червона армія наступає на велике місто України **Харків** з чотирох сторін. Червоні зближилися на 46 миль до сього міста з східної сторони. Саме місто Харків як подають, найшлося в великій небезпеці. На північ від нього, друга червона армія заняла Курськ, а **Ростів**, великий порт над азівським морем знайшовся також в великій небезпеці, бо червоні дійшли до сього міста.

Перший міністер Великої Британії Чорчил, по воєнних нарадах в Касаблянці, мав наради в Туреччині з президентом Ісмет Інону, потім відвідав англійські війська на острові Кипр, а дня 4-го лютого відбув побідоносний в'їзд до столиці Трінолітанії, Тріполі, недавно здобутої 8-ою армією.

Великою несподіванкою для цілого світа було се, що Мусоліні звільнив свого зятя К. Чіяного з уряду міністра заграничних справ. Сам Мусоліні зайняв сей уряд, так що тепер Мусоліні є міністром війни, морських сил, воздушних сил, внутрішних справ і заграничних справ. Також в цілій Італії покликано до примусових робіт в воєнній індустрії мущин від 14 літ до 70, а жінок від 14-60.

За хоробрість зістали відзначені: Григорій Тарасенко, літ 26, рядовик з Стейнбах, Ман., і **Дж. Буряник**, літ 28, з інжінерської школи в Монтреалі.

ЗА КАНАДУ: В Гонґ Конґ згинув Григорій Піяста з Розбурн, Ман., умер з ран **Іван Войнаровський** з Елфінстон, Ман., пропавшими оголошені: **Лука Гардистий** з Вудлендс і **Петро Процінський** з Нортбенк, Алта.

Під Дієп згинув Карло Бендаль з Пуспінч, Онт., а дістались в полон слідуючі: **Л. К. Дубрій** з Сван Ривер, Ман. **Карло Стефан Войчишин** з Віста, Ман., **Дж. Свиній** з Вейбурн, Саск., **Іваницин Михайл** з Овкбурн, Ман., **Мудій А.** з Дунделк, Онт., **Йосиф С. Москович** з Торонта, Онт., **Карло Перій** з Торонто, **Іван Козакевич**, Айтуна, Саск., **Юрій Єрмин** з Торонто, Данийл **Гардистий** з Торонто, **К. Гардій** з Елпин, Онт., **Іван Кішчак** з Віндзор, Онт., **Іван Кіт** з Лемінгтон, Онт., **Л. Берніцький** з Гавкесбері, Онт., **Іван Догертій** з Віндзор, Онт., **Тома Данек** з Віндзор, Онт., **Іван Калаган** з Оттави, Онт., **Григорій Василь** з Кічener, Онт., **Василь Бредлій** з Віндзор, Онт., **Николай Бойчук** з Віндзор, Онт., **Тома Бендаль** з Торонто, Онт.

Згинули за морем: Г. Дуда, летунський десятник, **Андрій Йосиф Догертій**, лет. десятник з Веллінгтон, Н.З., **Василь Шумський**, лет. десят. з Вінніпеґ, Ман., **Василь Рудий**, лет. старшина з Віндзор, Онт., **Г. Г. Сілій**, лет. десят. з Торонто, **Василь Бундій**, десят., Кобург, Онт., **Г. Ребій**, десят., Бенф, Алта., **Іван Перій**, десятн. Ферві, Алта., **Франко Цар**, лет. старшина, Окотокс, Алта., **Б. Страхан** десят. Торонто, **Стефан Франчук** десят., Кенора, Онт., **Р. Цар**, десят. лет., Торонто, **Тома Білий**, десят., Стретфорд, Онт., **Михайл Полович** з Ватсон, Саск. **Тяжко хорі: Стефан Гурба** з Брендон, Ман., **Д. Д. Бредлій** лет. десят., Оттава, **Тома К. Кудій** з Сенфорд, Ман. **До неволі дістався Антін Фіял**, десятник, Мідлчерч, Ман., **Е. Г. Бундій**, десят. Торонто. **За пропавших проголошені: Евген Цимбалістий**, десятник, Гільда, Алта., **С. Юліян Цибульський** лет. старшина, Пемброк, Онт., **Е. Г. Бундій**, десят., Торонто, **Стефан Володимир Сотковий**, десят. з Соммербері, Саск.

Великі страйки скінчилися.

Робітники залізних варстатів в Сидней, Н.С., Трентон, Н.С., і Су Сент Марі, Онт., по кільканайцятьдневнім страйкови, вернули знова до роботи.

ІТАЛІЙСЬКЕ ПІДВОДНЕ СУДНО ВТІКАЄ ПЕРЕД ЛІТАКОМ

Залога англійського розвідчого літака спостерігла на середземному морі італійське підводне судно, та почала на нього наступ. Посипалися тяжкі стрільна. Залога судна почала боронитись перед нападом в сей спосіб, що зміняла напрям плавби судна в різні сторони, як бачимо на образку. Однак і се не помогло. Летуни добре цілялися і італійське судно сильно ушкодили.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

The Light Basilian Fathers, Mundare, Alta.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 5 (125) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Березня, 1943 Vol. XI, No. 5 (125) YORKTON, SASK. March 1, 1943

СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІТЬ!

Годіть,
Смирітеся, молітесь Богу
І згадуйте один другого;

СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІТЬ,

Любіть її!...Во время люте,
В останню, тяжкую мінуту
За неї Господа моліть!

Т. Шевченко

Холоне серце, як згадаю,
Що не в Україні поховають,
Що не в Україні буду жить,
Людий і Господа любить!

Т. Шевченко

І виріс я на чужині,
І сивію в чужому краї,
То одинокому мені
Здається—кращого немає
Нічого в Бога, як Дніпро
Та наша славная країна.

Т. Шевченко

Встане Україна
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти!

Т. Шевченко

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Ми віруєм Твоїй силі
І слову живому:
Встане правда, встане воля,
І Тобі одному
Помоляться всі язики
Во віки і віки!

Т. Шевченко

МЕНІ ОДНАКОВО...

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині—
Однаковісенько мені!

Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її окраденую збудять...
Ох, не однаково мені!

Т. Шевченко

РОЗРИТА МОГИЛА

Світе тихий, краю милий,
Моя Україно!
За що тебе сплюндровали,
За що, мамо, гинеш?
Чи ти рано до схід сонця
Богу не молилась?
Чи ти діточок непевних
Звичаю не вчила?
—"Молилася, турбувалась,
День і ніч не спала,
Своїх діток доглядала,
Звичаю навчала!
Виростали мої квіти,
Мої добрі діти,—
Панувала і я колись
На широкім світі!"

Т. Шевченко

ВАЖНІЙШІ ПОДІЇ З ЖИТТЯ Т. ШЕВЧЕНКА

Тарас Шевченко уродився дня 9-го березня 1814 р. в селі Моринцях в Київщині. Батько і мати Тараса були кріпаками.

Завдяки стараннам Сошенка, К. Брюлова і Григоревича викуплено Тараса з кріпацтва на волю дня 22 квітня 1838 р. за 2,500 рублів. Тарасові було тоді 24 роки.

В році 1840 появився перший КОБЗАР Шевченка.

5 квітня 1847 р. увязнено Шевченка і замкнено в Петропавловській кріпості, опісля заслано в Оренбург; звідтам в Орську кріпость над Уралом, а накінець в Новопетровську кріпость над каспійським морем.

Року 1857 привернено Шевченкові волю.

З неволі вернув Тарас Шевченко старцем і прожив на волі тільки три роки.

Помер в Петербурзі 10 березня 1861 р. Поховано Тараса над Дніпром, недалеко Канева на горі, що називається Тарасовою.

НОВЕ МОНАШЕ ЗГРОМАДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ СЕСТЕР

Саме тому десять літ, серед українських поселенців у пралісах Бразилії, в стейті Парана, повстало нове Згромадження українських Сестер! Головним його основателем є Їх Ексц. Кир Константин Богачевський, котрий 1930 р. як Апостольський Візитатор, відвідав всі наші оселі в Бразилії. Бачив там багато нашої молоді і відчув потребу учительських сил, щоби ту молодь виховати в дусі католицькім і народнім. В розмовах з тамошніми нашими священиками, підніс проект основання такого Згромадження сестер, що посвятилисяби для виховання української молоді, а ту працю поширилибн навіть по найменших наших оселях, кинених часто по глибоких джунглях, далеко від культурних осередків, далеко від церков і священників.

Видно,що Боже Провидіння опікувалося тим зерняток, що його засіяв Кир Константин у священичих серцях, бо коли пізніше по відїзді Кир Константина два наші місіонарі Впр о. П. Процьків і о. О. Ананевич цю думку представили тамошньому епископові Кир Антонію, так цей ревний владика міг тільки похвалити і заохотити до здійснення цеї ідеї. Незабаром назбиралась громадка українських дівчат, що охотно жертвували себе для цеї святої справи, а сам Кир Антоній уложив для них правила, взоруючись на інших подібних згромадженнях.

Як кожне діло Боже, так і нове українське згромадження у своїх початках мусіло поборювати великі труднощі. Нині, по дєсятьох літах свого існування, числить воно уже 35 членкинь, працює в Бразилії в **десятьох домах, з того у девятьох провадить цілоденні школи признані і оплачувані Державою.**

Ціль цього Згромадження зазначена в правилах:це слава Божа, освячення власних душ та спасення душ ближніх. Дорогу до тої цілі вказують правила цього Згромадження: вести католицькі школи й по найменших наших парохіях, оселях, дбати за красу нашого обряду, о харність наших святинь, вести ріжні установи як шпиталі, захисти для сиріт і бездомних, опікуватися хорими по їх помешканнях і все проче, чого вимагає праця коло спасення людських душ.

Се Згромадження є зовсім українське, бо почин до основання дав український Епископ, його розбудуванням займались українські священники, його членами є діти українського народу а ціль його одинока: жертвувати всі свої сили для праці на добро українського народу.

Та це Згромадження такого роду є **зовсім нове** в нашім народі, бо це властиво є третій чин, що має жити й розвиватися в праці **серед народу у світі,** а зветься французіканським тому, що полюбив надіспе евангельське убожество, чим так відзначався св. Франц з Асижу.

З волі Кир Константина і за стараннем тодішнього ректора Семинара в Стемфорді о. П. Процька приїхали 4 Сестри в 1940 р. до Злучених Держав Америки і зайнялись працею в Семинарі в Стемфорді. Щоби однак переводити в діла високі ідеї свого звання, Сестри потребують помочи й співпраці духовних провідників та інших осіб доброї волі, щоби дістати таких українських дівчат, що є охочі до жертви для Христа Розпятого, що вступилибн до цього Згромадження і в цьому покликанні працювали для кращої долі нашого народу.

Ми самі це бачимо в Америці чи в Канаді, що по всіх більших містах а то й по фармах працюють ріжні монаші Згромадження Сестер і то дуже численні, що провадять ріжні великанські мілионові інституції добродійні, —головно школи. В католиків інших народів, де вони є в більшому числі, це нечувана річ, щоби в парафії їхній не було католицької школи для їхньої дітвори, а ті школи ведуть і в них навчають католицькі монахині. Те саме може бути і повинно бути й у нас: у нас також є великі душі, що готові покинути всі скороминаючі й марні примани цього світа та віддатись на ціле життя на службу Богові й своєму народові—треба тільки таким одиницям пригадати, просвітити, заохотити, порадити і так вторувати дорогу для монашого покликання в душі. Це можуть зробити не тільки священики у своїх проповідях про святі евангельської ради, про ту совершену жертву для Бога, про монашe покликання але це можуть робити також інші особи доброї волі у світі. Це нове Згромадження не ставить ніяких труднощів для вступаючих бо ні роки, ні убожество, ні брак вищої освіти не є перешкодою а треба тільки чистої інтенції-бажання віддатися на службу Богові в цьому покликанні.

Через ту жертву українських дівчат сплине Боже благословення на їхні родини, на ті парохії, звідки вони походять, на цілий наш український нарід і на всіх тих, що помагали в розбудові й розцвіті того Божого діла.

По ближчі інформації пишіть на адресу:
Rev. Sister Superior,
Ukr. Cath. Seminary, Stamford, Conn., USA.

ВЕЛАНД, ОНТ.
Пресфонд БН.

Михаїл Стельмах з Веланд, Онт. прислав на пресфонд БН $3.00, котрі то гроші зложили гості в хаті пана Квача з нагоди Різдва Христового. Зложили слідуючі особи: По $1.00: Михаїл Стельмах і Ілія Заходний. 50ц.: Іван Ібек, по 25ц.: Адам Квач і Адам Павел з Гамілтону. Пише Михаїл Стельмах так: "Ми не є передплатниками Часописі БН, але читаємо кожде число. Бо священики котрі ту приїзджають, то привозять її до розпродажі."

Дякуємо Вам пане Стельмах за прислану жертву на нашу газетку. Подякуйте від нас також другим добрим жертводавцям. Тішимося, що Ви все читаєте нашу газетку і її любите. Бажаємо Вам і усім добрим людям в Веланд Божого благословення.

ЛАНІВЦІ, САСК.
Річні збори відділу БУК-а ч. 2.

Річні збори відділу БУК-а ч. 2 в Ланівцях відбулися дня 27-го грудня 1942р., в парохіяльній салі ім. Тараса Шевченка. Започаткував збори голова відділу **Іван Войтович,** а місцевий дяк **Михаїл Сильський** провів молитву Царю Небесний. Дальше слідували звіти поодиноких членів заряду. Заряд відділу на 1943 р. остав той самий, що був в 1942 році. Слід зазначити, що члени відділу складають свої річні вкладки зараз на зборах відділу і підчас теперішних зборів зібрано вкладок на $16.50. На зборах рішено, щоби у свята Різдва Христового піти з колядою на бурсу БУК-а в Саскатуні і на червоний хрест. Члени відділу не забули також за свій орган БН і на пресфонд зложили $5.65, як слідує: По 50ц. зложили: Іван Войтович, Кароль Лозінський, Михаїл Лозінський, Михаїл Жарий, Андрій Овчар, Никола Габрух. По 25ц.: Михаїл Сильський, Марія Н. Жара, Марія М. Сильська, Николай Жарий, Михаїл Овчар, Василь Сидьський, Григорій Швидюк, Анастазія Войтович, Анна М. Лозінська, Юзефа К. Возняк. 15ц. дав Йосиф Бажовський.

Збори закінчено піснею, О Україно!

Кароль Лозінський, діл. писар.

Від Редакції: Сердечно дякуємо добрим людям з Ланівець за щирий дар на нашу газетку. Ніколи не забуваймо, що БН се газета БУК-а і треба її попирати.

КОМАРНО, МАН.
Український жовнір жертвує $3.00 на пресфонд БН.

Редакція БН недавно дістала листа від **всеч. о. І. Олійника з Комарно, Ман.,** з переказом почтовим на $3.00. Ось що пише всеч. о. Олійник: "Пересилаю $3.00 на пресфонд БН, яко жертву від **Петра Бойка з Комарно,** який гостив у родичів підчас короткої військової відпустки." Короткий, але який повний змісту лист. Наш молодий хлопець, знайшовшися при війську, не забуває за своє рідне писане слово, високо його цінить і зо своєї бідної жовнірської платні жертвує аж $3.00 на нашу газетку. Як повинні завстидатися ті, котрі не то що ніколи не пришлють ні цента на пресфонд, але і своєї передплати не платять, або, щоби її заплатити треба по кілька разів до них писати. **Редакція і адміністрація БН щиренько дякує Петрові Бойкові за його дар на нашу газетку, а всеч. о. Олійникові за се, що гроші до нас прислав.**

ПРЕСФОНД БН

Всеч. о. К. Лотоцький прислав $6.00, збірку переведену на БН в домі панства Ф. Ф. Михайлишин в Орикбурн, Ман., з нагоди хрестин їх сина Климента, Романа.

Парохія Св. Ап. Петра і Павла в Рамі, Саск. $1.00.

Незнана особа прислала $20.00.

Николай Бий з Гернсей, Саск., 50ц.

Волод. Филипович з Арран, Саск. $1.00.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо.

НЕВТРАЛЬНІ ТОВАРИСТВА

Один католицький епископ східньої Канади, видав недавно пастирський лист, в якім пригадав своїм вірним, що католик не може із спокійною совістю належати до таких товариств, які уважають себе невтральними або незалежними в справах віри. Із тої причини деякі світські газети зробили великий шум і крик, а навіть і деякі нерозважні католики, без рішучої застанови спитались себе: чи то є мудра річ? Чи не є це нерозважне розпорядження?— Зовсім певно, що це мудра і дуже мудра річ, та обдумане розпорядження. Впрочім воно не є новістю. Це була, є і буде наука католицької Церкви. Застановімся над тим зріло і тверезо, без упередження. —Наша католицька Церква учить, і здоровий розум дїктує, що **Бог є нашим найвищим паном,** якому належиться перша і найбільша пошана і честь. Він **повинен мати перше місце в нашім серці, в нашім особистім, родиннім, шкільнім, господарськім і державнім житю.** Отже, перше а не друге чи дальше місце. Хто ставить Бога на другім чи дальшім місци, в особистім чи громадськім життю, або хто взагалі не інтересується Божими справами, той тяжко грішить проти першої заповіди Божої. Невтральні товариства кажуть: **ми не інтересуємося релігією:** не критикуємо ані одної ані другої релігії; у нас кожда релігія є однаково добра; Бог може собі бути або не бути, але це нам не інтересне; ми даємо собі раду, ми організуємо людей і їм помагаємо без Бога, без релігії. **—Така балаканина це чисте богохульство,** за яке належиться кара Божа. **Віддаляються від Бога, на Нього забувати, це те саме, що Його перечити.** Товариство, що систематично виконує свою працю без Бога; так мовби Бога не було, тим самим перечить Бога і Його релігію, те товариство є проти Бога і проти правдивої релігії. Це **чисто поганська і матеріялістична фільозофія,** матеріялістична тому, що вона не узнає духа лиш матерію, природу. Така фільозофія **єдуже небезпечна,** бо вона **велить людині обходитися** БЕЗ БОГА, БЕЗ РЕЛІГІЇ, БЕЗ ЛАСКИ БОЖОЇ, БЕЗ СЕРЕДНИКІВ ЛАСКИ БОЖОЇ, то є БЕЗ СВ. ТАЇН. Така убійча фільозофія **вщіплює в серцях католиків релігійну обоятність-індеферентизм, і убиває в них духа ревности.** По друге, звичайно такі невтральні товариства мають тісну лучність з масонськими товариствами, які є строго заборонені для католиків. Церква Хирстова, наша духовна матір, має обовязок перестерегти своїх вірних перед небезпеками духовного характеру.

Примір: В однім місті західної Канади виринула дискусія про місцевий, невтральний, зовсім незалежний, народний дім. Не-католик, член того дому, чванився тим, що в протягу 25 минулих років, в тім домі ніхто зі єцени не накинувся ні одним словом на католицьку Церкву. На те католик, по короткій застанові, відповів йому так: правда, що у Вашім домі ніхто не накинувся на католицьку Церкву,—але воно є також правда, що в протягу тих 25 років ніхто з членів того дому не був і не є дійсно добрим членом котроїнебудь католицької парохії, хоч много із тих членів були колись католиками. Не-католик не знав, що на це відповісти.

НЕЗАХОВАННЯ ЗАКОНУ ПОТЯГАЄ ЗА СОБОЮ КАРУ.

Закон природи каже дати жолудкови поживу. Хто відмовить жолудкови страви, умре і то скоро. Закон природи каже вдихати і віддихати повітря. Хто заблькує ніздря і не віддихає, той за пару хвиль удуситься. - Дитина, що нехтує тата, маму, що не говорить до них, не просить їх, не признається до них, не слухає їх, тяжко грішить проти родичів і проти 4-ї заповіди Божої, хоч може вона нічого злого проти своїх родичів не говорить. —Закон науковий каже учитися. Хто зі студентів в школі не слухає, не дивиться, не учиться, той вийде зі школи неуком, хоч може він нічого проти науки не казав і проти неї не виступав.

Колиб припустім до нашого народного дому загостив премієр Канади, а ми на него навіть не звернулиб уваги, колиб ми його не взяли на передне місце і його не привитали, лиш оставили його десь там в кутику, се булаб велика образа, і це вказувалоб, що ми немічні, некультурні люди, люди без виховання.

А що роблять ті невтральні товариства, які вписують членів і їх виховують в дусі без Бога, без релігії, які не мають нічого противного Богові і релігії, але нема в них нічого сказаного ані зробленого в користь релігії. **Ігнорувати чоловіка, це може бути образою, а ігнорувати, нехтувати Бога і його святу релігію, це тяжкий гріх проти найвищого Пана.**

А. Л.

ТРИ ЛЮДСЬКІ ПТИЦІ В ПОВІТРІ

Найгарнійшим і найздоровійшим спортом, се зимовий спорт їзди на лещатах. Кріпить він людське тіло і заразом учить людину відваги і витревалости. На образку видимо, як відбувалися лещетарські змагання в Бер Мавнтен в стейті Ню Йорк. Г. Морс, Г. Стренд і К. Голмстром відбувають потрійний великий скок на лещетах підчас змагань.

КАНАДА МАЄ 11,506,655 НАСЕЛЕННЯ

На основі перепису населення з 1941 року в Канаді було 11,506,655 людий. З сього 5,900,536 припадало на мужеський рід, а 5,606,119 на жіночий. Північно-західні території Канади мають 12,028 населення. В порівнанні з 1931 роком, населення зросло о 10.84 процент. Це процентово найменший приріст в котромунебудь десятилітті, від створення домінії в 1867 році.

ВІСТИ З ПАРОХІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

Всеч. о. каноник П. Божик, парох церкви св. Андрея в Віннїпегу, видав недавно нове число Бюлетеня Церкви св. Андрея, з якого довідуємося, що **загального приходу в 1942 році, парохія мала $4,835.10; загального розходу було $4,474.50,** остало в касі до перенесення на 1943 р. $576.15.

В 1942 р. заплачено давних довгів на суму $2,008.45. **На церкві тяжить ще довг в сумі $2,803.68.**

НАЙДІЯЛЬНІЙШИЙ ВІДДІЛ БУК-а САСКАЧЕВАНУ

Найбільшим і найдіяльнійшим відділом БУК-а Саскачеван, се відділ ч. 2 в Ланівцях. На річних зборах сего відділу, в дні 27-го грудня 1942 року вибрано заряд на 1943 р. як слідує:

Голова—Іван Войтович
Заст. голови— Николай Жарий
Ділов. писар— Кароль Лозінський
Скарб. писар— Михаїл Лозінський
Скарбник— Николай Габрух
Провірники— Кирило Возняк і Михаїл Овчар
Судії— Іван Кобринський і Ізидор Лозинський.

Як подає нам діловий писар, всіх членів відділ числить 32. Про відділ в Ланівцях написали ми більше в другім допису.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Я ТАК ЇЇ, Я ТАК ЛЮБЛЮ МОЮ УКРАЇНУ УБОГУ!

Такими словами висказав глубоку любов до своєї батьківщини наш великий Тарас Шевченко, якого роковини обходимо в місяці березні.

І направду велика і повна посвяти була любов Шевченка до свойого рідного краю. Як ніхто передтим, Шевченко оспівав в своїм Кобзарі безкраї степи, високі козацькі могили, Дніпро, цвитучі вишневі сади і пахучі левади України. А писав Шевченко з такою великою любовію до всього, що йому рідне, як жаден поет перед ним.

І повна посвяти була любов Шевченка до України: в своїх віршах виступав в обороні закріпощених, кривджених Москвою земляків, сю любов до України переплатив Тарас страшною каторгою, однак і тюрми не зломили великого духа Тараса, не вирвали з його серця любови до страдаючої батьківщини і він з каторги кличе до братів:

Свою Україну любіть,
Любіть її!... Во время люте,
В останню, тяжкую мінуту
За неї Господа моліть!

Любить Україну цілим серцем і тривожиться на згадку,

Що не в Україні його поховають,

тому кличе:

Як умру, то поховате
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій!

Ось любов до своєї батьківщини, любов вірна, повна посвяти, аж до смерти!

* * *

Роковини Тараса Шевченка приходиться святкувати в той час, коли наша Україна знищена, поорана гарматніми стрільнами, засіяна кістьми наших братів, палає червоними огнями. Україна стала великою руїною.

І в теперішній час, коли споминаємо нашого генія, застановляємося над великою його любовію до України, мусимо постановити собі, що будемо любити Україну так, як любив її наш Тарас. Ніколи не відречемося її самостійности, все і всюди будемо сього домагатися. Сповнимо великий заповіт Тараса Шевченка!

Віруємо в одного Бога, свою безталанну Україну любимо з цілого серця і за кращу її долю щодня молимось. Віримо, що Бог милосердний змилується над нами і наша Україна стане незалежною від нікого, свобідною.

З нами Бог знайте вороги України!

Любітеся, брати мої,
Украйну любіте,
І за неї, безталанну,
Господа моліте!

Т. Шевченко

Україно, Україно!
Ненько моя, ненько!
Як згадаю тебе, краю,
Завяне серденько!

Т. Шевченко

ВІД РЕДАКЦІЇ:

В 4. числі БН з дня 14-го лютого 1943 р., в передовиці: Українці Манітоби і Альберти в світлі чисел і будучности, було подано, що про українських учителів по школах у Вінніпегу мають старатися шкільний радний А. Загарійчук і наш посол з Вінніпегу, пан Ст. Кравчик.

Як всім відомо, наш посол Ст. Кравчик вже покійний; стаття повища була написана ще в січні, коли наш посол жив, а тепер через помилку його імя було поміщене. **За сю помилку ми усіх сердечно перепрошуємо.**

ЗА КАНАДУ

Під Дієп згинули: Кирило Р. Карась, рядовик з Фріман, Онт., Володимир Даніїл Химоко, рядовик з Семенс, Саск., Цар Д. Юрій, рядовик з Торонто; Юрій Пусіль, вістун з Торонто. **Під Дієп дісталися в полон:** Василь Е. Шрамок, рядовик з Тілбурі, Онт.; Олекса Р. Кирбій, рядовик з Торонто і В. Б. Мудій, рядовик з Вінніпег, Ман. **За морем згинув:** Франко Пікула, летунський старшина з Віндзор, Онт.

Підводні судна затопили 611 союзних кораблів. До дня 8 лютого 1943, підводні судна затопили 611 кораблів союзних, від коли Сполучені Держави вступили до війни по стороні Англії.

ТОРЖЕСТВЕННЕ ПРИЙНЯТТЯ ДІВЧАТ ДО МАРІЙСЬКОЇ ДРУЖИНИ В ЙОРКТОНІ

15. лютого, ц.р. в день Стрітення Г.Н.І. Хр. в церкві М.Б.Н.П. в Йорктоні, в часі вечірнього Богослуження відбулося торжественне прийняття до Марійської Дружини 3-ох дівчат, учениць і вихованок Інституту Пресв. Серця Христового в Йорктоні, Саск. В часі торжества, що його звеличали гарним співом Пр. Сестри Сл. П.Н.Д.М. та привісність численних членкинь Марійського Товариства, о. Р. Хомяк, ЧНІ., провідник Товариства прийняв: Е. Библів, Ю. Лукій і М. Похолко до Марійської Дружини та сказав принагідне слово.

Дай Боже, щоб наша молодь під могучим покровом Непорочної Діви Марії зберігла невинність душі й тіла, здобула релігійну й народну свідомість та стала апостолом добра для Церкви й народу!

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

НА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ

7. Неділя Сиропустна ..... Босежур
14. 1 Неділя Посту ..... Гадашвил
21. 2 Неділя Посту ..... Тиндал
28. 3 Нед. Посту (Хрестопоклінна) Елма

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Вінніпег, Ман.
Телефон: 27274.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоб Христове Серце благословило товариства, що в наших часах опікуються жертвами війни.

Друга світова війна нанесла велике спустошення цілому світові. На полях бою гинуть денно тисячі найкращих синів народів. Також і цивільне населення не є вільне від страхіть війни: війна нищить доми, родинні огнища, приносить голод і велику нужду безборонним цивільним населенням. Помічну руку тим безборонним населенням простягають певні міжнародні товариства, котрі після своїх спроможностей, помагають сим бідним жертвам війни і опікуються ними.

Велике і святе діло милосердя сповняють ці товариства. Через своїх висланників дістаються вони в найдальші закутини землі де тільки шаліла чи ще шаліє війна, та опікуються хорими, бідними і голодними. Як жорстокими стали люди підчас сеї війни, однак сих ангелів в людській тілі, сих людий з білою опаскою з червоним хрестом на руці, всі високо цінять і шанують. Вони ангели милосердя, а не гниву і жорстокости. Кільки з них віддало вже своє життя на полях битви з любови до бідних жертв війни!

В місяці березні лучімось до молитов цілого католицького світа за сих милосердних самаріянів 20 століття і просім милосердне Христове Серце, щоби благословило ту велику і так хосенну роботу міжнародних товариств милосердя.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

За католицьких молодців розкинених між поганами.

Великої Божої ласки треба католицьким молодцям, котрі жиють посеред моря поган, щоби вони вірно заховали великі і святі Божі заповіди. На кождому кроці стрічаються вони з дикими звичаями і законами поган. Легко вони можуть зрадити свойого Спасителя.

Просім тому Христове Серце, щоби стерегло їх перед упадками, та перед зрадою. Хай католицькі молодці своїм поведенням і добрим прикладом служать за взір бідним поганам та поможуть їм пізнати правдиву християнську віру. Хай кождий католицький молодець стане другим сівцьким апостолом в поширюванні Христової віри між поганами!

о. Н. Демків.

ПЕРША НЕДІЛЯ СВ. ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Відповів йому Натанаїл і сказав: Равві, ти єси Син Божий, ти єси Цар Ізраїля. (Ів. 1, 49).

Весна і її цвіти, схід сонця на морі, звізди на небі, гори відвічними снігами вкриті і неспокійні морські води, є захоплюючими явищами природи.— Однак богато більше подивляємо великі діла чесноти. Хтож не славить людини, котра бридиться підлотою і противиться неправді?; ба, щей не лякається терпіти за правду! Хтож не віддасть чести чоловікові, котрий і своїм ворогам добре робить і сам посеред злого окруження добре же, все вірний Богові і чесноті?

В зіпсутому світі, о як мало таких чесних людий, частійше стрічаємо таких, котрі наповняють наші серця болем і розчаруванням!

Ніхто більше в свойому житті не дізнав таких прикрих зустріч зо злими людьми, як наш Спаситель Ісус Христос. Ось поглянімо:

Учив Христос, а вже фарисеї підслухували Його, щоби злапати з Його уст якесь слово і донести владі, питання Йому завдавали, щоби мали чим обезславити перед світом Його мудрість і Його імя, обвинити і шкодити Його славі. Гостив де в кого і не гордив їдою і напитком добрих людий, то знова посуджували Його противники, що Він є другом митарів і грішників. Уздоровляв недужих, то вороги звали Христа спільником злого духа і переступником суботи...

Зустрічі з сими злими людьми наповняли святу душу Христа великим жалем і сумом. Тимбільше тому тішився Христос і радувався, коли зустрічав людий добрих і чесних. Про одну таку зустріч Христа з чесними і добрими людьми оповідає євангеліє на першу неділю великого посту.

1. Приязнь Филипа а наша

Читаємо: Ісус найшов Филипа і сказав йому: Іди за мною (Ів. 1, 43). На той перший поклик Ісуса, Филип не відтягався ані не надумувався довго, не хитрив як блудні фарисеї але пішов зараз за Ісусом та став Його ревним апостолом. Серце його ще незіпсоване, чисте, благородне, не мало сили опертися Божому приказові. Рішився на ціле життя, ба й на цілу вічність.— Знайшов скарб і—як той чоловік в притчі— спродав все своє майно і се поле, де лежав укритий скарб закупив, а з ним і право до скарбу— так і Филип весь свій земний заробок, дім і родину покинув і пішов за Ісусом. Филип знайшов все, чого тільки побожний Ізраільтянин і християнин собі желають. Видів Богом обіцяного, пророками предсказаного, від народів світа очікуваного Спаса, від котрого світ ждав відкуплення і кращих часів. Він жив тепер в товаристві Його апостолів, був свідком Його життя і надіявся своїм послухом на приказ "Іди за мною," заслужити собі щасливу вічність. О який щасливий Филип!

Однак йому до щастя ще одного бракувало. Він мав приятеля іменем Натанаїла. Його привести і познакомити з Ісусом і разом бути апостолом Христа, то було горячим бажанням його серця. Тому удався Филип до Натанаїла, знайшов його і сказав: Того, що про нього писав Мойсей в законі і пророки, ми знайшли, Ісуса сина Йосифа, що з Назарету. (Ів. 1, 45). В тих словах Филипа бачимо і чуємо все, що його

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, БЕРЕЗЕНЬ 1943

1 П 16 Мч. Памфили і ін.
2 В 17 Вмч. Теодора Тирона
3 С 18 Св. Льва папи
4 Ч 19 Ап. Архіпа
5 П 20 Преп. Льва Катен.
6 С 21 Преп. Тимотея
7 Н 22 Нед. Сиропустна
8 П 23 Сщмч. Полікарпа. **(Великий Піст)**
9 В 24 † 1 і 2 Найд. Гол. Ів. Хрестителя
10 С 25 Тарасія
11 Ч 26 Св. Порфірія
12 П 27 Преп. і ісп. Прокопія
13 С 28 Преп. і ісп. Василія
14 Н 1 Березень. 1 Нед. Вел. Посту

УСТАВ

7. Нед. Сиропустна: Гл. 8, ев. утр. 8, ап. з. 112, ев. Мат. з. 17.

8. Понеділок: Початок Великого Посту.

В середи і пятниці Великого Посту. Служба Божа Преждеосвященних Дарів і Сорокоусти.

9. Вівторок, 1 і 2 Найд. Гол. Ів. Хрестителя: Сл. Б. Ів. Золот. ап. з. 167, ев. Мат. з. 40.

14. 1 Нед. Посту: Гл. 1, ев. утр. 9, Сл. Божа св. Вас. Вел. ап. з. 329, ев. Івана з. 5.

душу занимае, його серце проникае, що є його щастям, радістю, бажанням. Про Ісуса, про ту надію Ізраїля, говорили певно зі собою оба нераз, молили Бога, за Ним тужили. Тепер Филип Його знайшов, може отже свому приятелеві з радостю оповідати, що Ісуса видів, з Ним говорив, з Ним жие, зве Його по імени, є Його апостолом.

Однак Натанаїлові видалося се підозрілим і сумнівним, длятого сказав: З Назарету може бути що доброго? З так незнатного міста не вийде Месія, а певно прийде з Вифлеему, міста царя Давида! Филип однак не зразився недовірям свойого приятеля і відповів йому: Прийди і подивися! Думав собі Филип, най тільки Ісуса побачить, Його пізнає, з Ним поговорить, а устане в нього всякий сумнів, упередження... Що за доброю людиною є Филип! Він бажає, щоби Натанаїл, його найбільший приятель, повірив в Ісуса так як він вірить, був Його учеником, як і він сам.

У відношенні Филипа до Натанаїла видимо велику приятельську приязнь. Св. Письмо і Отці Церкви високо цінять сю велику чесноту. Хто має в житті вірного друга, має сильну охорону, одержав великий скарб. Перед вірним другом можемо все порадитися, свої тайни виявити, пожалуватися, висказати свою радість. Вірний приятель ніколи нас не опустить, з нами буде тішитись нашим щастям і сумувати в нашім нещастю. Правдивий приятель буде все стерегти нас перед злим, а головно перед душевними упадками, а свою приязнь до нас покаже не удаваними словами, але ділами.

Як великим скарбом є приятель, так дуже рідко знаходиться правдивий. Як з великим зусиллям добувають з землі золото і дороге каміння, так тяжко зустрінути людину, що булаб гідною зватись приятелем. Досвід учить, що під овечою скірою криються хижаки. Многі видаються на око приятелями, але такими не є і нераз пізнаємо помилку, наш блуд, запізно. Тому остерігає св. Письмо від легковіря і учить бути осторожним у виборі приятеля. (Сірах, 6, 6-9).

Як отже стерегтися лихого, шкідливого приятеля? По чім пізнати доброго? Що робити, щоби знайти правдивого приятеля? Як належить поступати з добрим приятелем, щоби статись гідним його дружби, приязни?

Уважаймо на такі річи: **Памятаймо, що лиш чесні люди можуть бути правдивими приятелями нашими,** лиш до чесних людий можна мати довіря, лиш чесні люди осолодять наше життя і піднесуть нашу приязнь.

Тому, заки з ким запріязнитеся, старайтеся наперед досвідчити спосіб його думання, чи в нім є думки чесні, правдиві, незвихнені: На се треба однак довшого протягу часу, щоби пізнати як наш будучий приятель поступає в малих і великих справах, як поступає в публичному і приватному житті, яка його бесіда, яка ціль його життя, яких середників уживає, щоби сю ціль осягнути. **По їх ділах пізнаете їх, учить Ісус Христос і се правда.**

Щоби не знати як людина таїлася, то з її бесіди, а ще більше з її способу поступовання пізнати, чи вона є чесна, чи облудна, чи вона душею нашим приятелем, чи від неї треба сторонити.

Між правдивими приятелями є отвертість і щирість. Що вони думають, відчувають, собі взаїмно уділюють, радіють взаїмно своїми добрими прикметами, але також і упоминають один другого, коли спостережуть щось злого. Вони люблять і говорять все собі правду, простують один другому гадки і не роблять тайни з річий, котрі можна виявити без нарушення обовязку. Так робили Филип і Натанаїл, про котрих була вище мова. В серцях любили правду, в бесіді були отверті. Як думав, так і простодушно сказав Натанаїл: З Назарету може бути що доброго?

Коли отже спостережемо, що хтось легко нарушує правду, є несталий в своїм поступованні раз так робить, а за хвилину інакше поступає, гнеться мов колос пшениці під подувом вітру, коли хто кривить своєю душею, називає зле добрим, а добре ганить, ба й з найсвятійших річий хулить, віру і чесноту зневажає, щоби другим підхлібитися, то се певні знаки, що се підла, нечесна людина, котра на правдивого приятеля цілком не надається, бо може легко свойого друга зрадити. Накінець, нужда небезпека, виставляє приятелів на найкращу пробу. В небезпеці побачите зараз, хто вашим приятелем, а хто про око такого приятеля удавав. Щасливих людий окружають взагалі многі приятелі, а від нещасливих відступають облудні приятелі, а лишаються лиш чесні, правдиві. Хто при вас є в нещастю, в недузі, прикрости, хто дає вам поміч в потребі, хто з вами терпить, співчуває, вас потішає в прикрости, хто вас любить, коли другі ненавидять, той ваш друг, приятель, чесний, добрий, від Бога вам даний.

Колиж від приятелів бажаєте щирости, любови і вірности, не забувайте також такими бути самі, все щирими, отвертими, справедливими другами ваших другів. Доля приятелів ваших повинна більше вас обходити, чим яка друга справа, не спускайте з очий положення вашого приятеля, в якім він знайшовся, старайтеся о його добро, відвертайте від нього всяке нещастя, по своїм силам, тіштеся його щастям, спомагайте його в нужді. Передовсім дбайте про добро душі і вічне спасіння вашого друга; ніколи не хваліть злих прикмет вашого приятеля; не мовчіть тоді, коли ви повинні сказати, скажіть йому чемно, лагідно, що має занехати, а що повинен зробити; давайте йому добрий примір своїм поступованням. Так поступав Филип у своїм відношенні до Натанаїла. Се, що добре і красне, то жити братам вкупі, говорить псалом 132, 1. Щасливий той чоловік, що має на землі вірного друга, котрий йому сприяє, словом і ділом йому помагає.

2. Приязнь з Ісусом ту і у вічности

[illegible] свого приятеля Филипа, і як каже св. Іван в нинішньому евангелії, оба пішли шукати Спасителя. Всевідучий Спас знає гадки двох друзів, і коли побачив Христос Натанаїла, як до нього зближався, сказав: **Се справді Ізраїлитянин, в котрім нема облуди,** або інакшими словами: гляньте, се правдивий потомок патріярхів Авраама, Ісаака, Якова, в нім є їх віра і чеснота, він є правдивий слуга Бога і немає в ньому облуди.

Що за велика похвала в сторону Натанаїла з уст серцевидця, з котрого уст ніколи не вийшла неправда. Сей оклик Ісуса не був облудою, але виявом правдивої радости, яку відчував Христос на вид чесного чоловіка. Натанаїл тим повитанням дуже здивувався, подумавши звідки його може знати чоловік, котрого він ніколи не видів і сказав: **Звідки мене знаєш?** Відповів Ісус і сказав йому: **Перш, чим покликав тебе Филип, як був еси під смоковницею, я бачив тебе.** В душі Натанаїла тепер заясніло, він відчув, пізнав, що стоїть перед всевідучим, перед котрим нічого не скриється. Природним способом не міг Ісус знати його серця і сього, що вони оба з Филипом стояли під смоковницею. Отже тепер, коли Ісус се знає, то є правдивим Богом. Оглядаю Спасителя людського роду, подумав Натанаїл і то упередження, яке перше мав уступило висшому доказові, він увірив в Ісуса і в покорі закликав: **Равві, ти еси Син Божий, ти еси Цар Ізраїля.** Твердо вірую, що Ти учитель і Спас людства від Бога, Ти Син Божий.

Ісус не ображається легковажанням Натанаїла про Назарет, а тим самим віднесене до нього самого. Ісус не ображається, бо знає, що Натанаїл не є злобною людиною, що щиро шукає правди, тому не робить йому закиду. Се лиш для облудників фарисеїв мав Ісус слова святого обурення, для них не мав прощення, бо в серцях їх видів гордість, злобу і ненависть. Зате як дуже любив Христос людий доброго, щирого і простого серця. Умів Натанаїл Богом дану ласку вихісновати і дійти до практичної живої віри. Тому запевнив його Ісус, що його віра побільшиться і глибше запустить коріння: **Ти віруєш, сказав йому Христос, більш від сього побачиш. Істинно, істинно кажу вам, від тепер побачите небо отворене, і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого.** (Ів. 1, 50, 51). Ся обітниця, дана Спасителем ученикам, справдилась до слова. Ученики його виділи чудесні діла, які ніхто не може творити, тільки Бог. Виділи як уздоровляв многих хорих, умерлих до життя покликував, як вся природа: вода, вітри і морські филі Його слухали, Виділи Його смерть, але і Його славне воскресення, Його вознесення на небо, виділи ангелів, виділи Йому покорені небо і землю. І вони самі, Його други, рознесли по широкому світі свідоцтво о правді Його Божого післанництва і потвердили свідоцтво і свою віру власною кровію. Вони були правдиві Ізраїлтяни і други Христові без облуди, гідні любови і похвали Ісуса.

Від Ісуса Христа називаемося Християнами, бо віруємо в то, що Він спас нас від вічних кар гріха, віримо в те, чого учив Христос, та жиемо надією вічного щастя в небі. Однак спитаймо себе, чи ми правдиві християни? Чи св. Євангеліє є правилом нашого життя? Чи сповняємо вірно і точно його заповіди? Горнемося до св. Тайн? Чи любимо Бога понад все а ближнього як себе самого? Чи тішимося всі надією вічного спасіння?

Хтож то є тим зеленим гарним оливним деревом, що приносить плоди? **Се християни- други Христові, сильні вірою і богаті в плоди добрих діл.** Радо приймають се, що їм Бог посилає, тішаться обітницями Господа, совісно сповняють свої обовязки, не йдуть за злим прикладом світа, все памятають на голос Божий і після нього жиють. Велике їх імя, записане в книзі життя, їх жде вічна нагорода неба.

Хтож знова є тим деревом, о котрім споминає пророк, що на приказ Бога огорнув його огонь і спалив безплідні його вітки? **Се лиш з імени-ніби християни, а ділами погани і явно грішники.** Не Ісус є їм Богом, не св. Євангеліє їх скарбом, лиш той марний світ і його грішні приємности. В серцях сих ніби-християн панує завість, гнів, лакімство, совість їх притемнена, в своїх ділах і житті вони вірні слуги духа темряви і беззаконія. О, огонь Божого гніву спаде на них і буде палити їх вічно. Сеї справедливої кари не уйде ніхто з сих християн по імени лиш, хіба навернуться скоро до Господа і стануть видавати плоди чеснот.

Наклонім наші уха до слухання Божого слова, а серця наші до милосердя Божого і любови ближнього. Ревно сповняймо закон Божий, будьмо святими, як Бог є святий! Наука Ісуса є основна, перевірена, сильна. **Кінець же заповіди є любов з чистого серця та доброї совісти і необлудної віри. (І. Тімот. 1, 5). Сей приказ поручаю тобі, сину Тимотею, по попередним пророцтвам про тебе, щоби ти воював в них доброю війною, маючи віру і добру совість, котру деякі відкинувши, від віри відпали.. котрих я передав сатані, щоби навчилися не хулити.** (1. Тимот. 1, 18-20).

Заховуймож ті скарби, св. Павлом одобрені: необлудну віру і добру совість, старaймося з ними явитись по смерти на суді Господа, а милосердний Бог, як повитав Натанаїла, скаже до нас: Се направду други-християни, в яких немає блуду, увійдіть до царства, приготованого вам від основання світа!

В СПРАВІ ВЕЛИКОГО ПОСТУ НА 1943 РІК

1. Від неділі мясопустної до неділі сиропустної є час заборонений на танці й музики. В тім часі не вільно їсти з мясом у середу і в пятницю.

2. Давні часи Великого Посту не позволяли на мясні страви ані на набіл. Задля важних причин наша свята Церква уділяла диспензи в той спосіб, що в перший і послідний тиждень Великого Посту не вільно було їсти мясних страв. Позволялося однак на набіл у вівторок, четвер, суботу й неділю. В 2-ий, 3-ій, 4-ий, 5-ий і 6-ий тиждень Великого Посту не вільно було вживати мясних страв у понеділок, середу і пятницю (так само і в сиропустний тиждень). У вівторок четвер, суботу й неділю позволялося їсти мясні страви, за відмовленням 5 "Отче наш" і 5 "Богородице Діво" перед обідом і перед вечерею.

Всі повинні старатися й тепер заховувати в той спосіб св. Великий Піст. Однак, хто не може заховувати посту як давніше приписано, той може придержуватися загальної практики, що є в Канаді й може користати з дизпензи даної Епископським Ординаріятом письмом під ч. 136/42.

3. Через цілий Великий Піст позволяється їсти набіл щодня крім Великої Пятниці. Позволяється на мясні страви в понеділок, вівторок, четвер, суботу й неділю, через цілий Великий Піст, однак відмовляти належить 1 "Отче наш" і 1 "Богородице Діво" перед їдою.

Позволяється вживати смальцю для мащення страв, якщо нема набілу.

Через цілий Великий Піст **не вільно їсти з мясом у середу й пятницю.**

4. При такій великій полегші посту, кожний обовязаний надолужити Господу Богу за піст іншими добрими ділами й учинками милосердя, молитвою, поклонами, внутрішніми умертвленнями та щирим жалем за гріхи. Належить застановитися над страстями і смертю нашого Спасителя, зложити жертву на бідних і на сироти, або на церкву чи на католицьку пресу. В пості належить стримуватися від приємностей, як наприклад пиття, куріння і таке інше. Відправити Святу Великодну Сповідь з належним приготуванням і щирим жалем за гріхи.

5. Час Великодної Сповіди і св. Причастя зачинається в неділю сиропустну.

Епископський Ординаріят.

ДОБРОДІЙНЕ БРАЦТВО СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Істнує при церкві св. Покрови, 965 Бойд еве. Належать до нього парохіяни, а також непарохіяни, навіть люди з подальших сторін. За найменшу місячну плату людина дістає якусь забезпеку на час слабости, не дай Господи— а також посмертне.

Загальні річні збори були 24 січня 1943 в Парохіяльнім Домі.

Заряд на рік 1943 вибрали, як слідує:

Голова— Дмитро Дорош
Заступник— п. Іван Ґрабовський
Діловий писар— п. Михайло Дух
Скарбовий писар—п. Стефан Купський
Скарбник— п. Кость Бензиляк
Провірники— панове: Василь Чорнеький і Григор Томчишин
Опікуни хорих— пан Стефан Мороз, пані Марія Сидорчук, пані Лукія Нафостович, пані Гонорія Дух і пані Текля Коваль
Хорунжий— п. Іван Ґаєвський
Сотник— п. Кость Серафим

Стан скарбовий Брацтва є слідуючий:

Приходів за рік 1942 р. було	$1,815.75
Перенесено з року 1941	845.45
Разом	$2,661.20

Виплачено посмертне за пять членів	$600.00
Виплачено запомог членам	160.00
Інші розходи	359.17
Разом розходів	$1,119.17

Приходів за рік 1942	**$2,661.20**
Розходів за рік 1942	**1,119.17**
Остає до перенесення на 1943	**$1,542.03**

Всіх членів Брацтво має 255, засідання заряду є кождого понеділка вечером в Парохіяльнім Домі при 965 Бойд. Тоді можна вписатися в члени, чи зголосити свою потребу членам або комусь з родини. Місячна вкладка є 25 центів— розмет на посмертне є по 50 центів від члена. Вписового нема. Оце нагода навіть найбіднійшому вписатися і мати свою забезпеку на прикру хвилину.

На зборах рішено приняти лікаря на потреби членів, а також, що кождий член дістає всі повні права до запомоги і посмертного з днем вписання, але нарівні має виконувати всі повинности— платити всі розмети і вкладки також з днем приступлення в члени Брацтва.

Хто ще нікуди не належить, до жадної запомогової організації, має прегарну нагоду вписатися до нашого Добродійного Брацтва св. Покрови. Перекажіть про це іншим, своїм знакомим чи сусідам.

ЕЛМВУД, МАН.

В суботу дня 23-го січня в салі церкви Пресв. Евхаристії відбулося **прияття в честь панства Івана і Катерини Вах** з нагоди 25 літнього ювилею їх супружого життя. Панство Вахи є примірними парохіянами церкви Пресв. Евхаристії, тому не дивно, що гостей на бенкеті було поверх 200. Головним промовцем вечера був **Юрій Вах,** брат ювилята. В доказ пошани для панства Вахів, гості зложили в дарункові ювилятам срібне столове начиння.

Панство Вахи з нагоди свойого ювилею **зложили на пресфонд БН $2.00.** за які ми дуже їм дякуємо і просимо в Бога для них щастя і здоровля.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН, СІЧЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ—

М. Ткач і Гр. Гут передпл.	$ 2.00
Н. Каміньский 1.00 і М. Коваль 2.00	3.00
Петро Сірко і В. Іваніха передпл.	1.80
Ст. Крушельницький 2.; В. Станґрет 1.	3.00
М. Закалужний і П. Лесишин передпл.	4.00
оо. Редемптористи з Йорктон, жел.	5.00
оо. Редемптористи, Йорктон, 17 пер.	17.00
Відділ ч. 2 в Ланівцях передпл.	14.85
Відділ ч. 2 в Ланівцях прес. фонд	5.65
Ілія Замойський і В. Бовковий пер.	2.00
Г. Леганчук і Олеся Кучма передпл.	2.00
Ірина Головчак і О. Ткачук передпл.	2.00
М. Стельмах зб. пресфонду, Велланд	3.00
о. М. Колодій з продажі 1.00 і парохія в Рамі пресфонд 1.00	2.00
М. Михайлишин і С. А. Сіянчук пер.	2.00
М. Чужик і Іванна Мараз передпл.	2.00
Йосиф Стадник і Марія Зволяк перед.	2.00
оо. Редемптористи з Йорктон 6 пер.	6.00
І. Б. Коґут 1.00 і В. Филипович 2.00	3.00
Яків Д. Стратійчук і Т. Тишко перед.	2.00
о. П. Сулятицький 1.00 і Д. Голінка 2.	3.00
В. Заячківський і Ю. Ковальська пер.	2.00
о. Ст. Семчук з прод. 3.25, пер. 1.00	4.25
Н. Білий 1.00 пер. і 50ц. пресфонд	1.50
Інформаційне бюро в Отаві передпл.	1.00
П. Ґабрух 1.00; В. Ґавлюк і Ф. Равлик	2.70
А. Джінґара, В. Чиж і М. Садловський	3.00
пані П. Чуй і М. Ткачук передпл.	2.00
М. І. Фірман 1.; і Гр. Козяк пресф. 50ц.	1.50
о. Ігор Шпитковський з продажі	5.30
о. Ізидор Борецький	3.00
Дар на БН від Х. У.	20.00
В 50-ліття уродин пані Кушнірик, збірка в Монтреаль	8.00
о. Н. Кушнірик, збірка на похороні бл. п. Е. Вавренчука пресфонд	5.00
Ю. Роборецький і пані Войціховська	2.00
Олекса Хабун і Данило Богач перед.	2.43
А. Бурич і О. Шимків передпл.	2.00
Коляда на БН в Стюартбурн, Ман. 5.00 і М. Мачула 1.00	6.00
Іван Гаталай 1.00; Н. Кудич 1.00 і Роман Качур 2.00 передпл.	4.00
П. Гаврищук і П. Вербицький перед.	2.00
Разом приходів за січень	$164.98

—РОЗХОДИ

Почтові значки	.72
Друк БН ч. 1-ше	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.20
350 куверт	3.50
Друк 500 куверт	3.32
Відливання метів	23.38
За Голос Спасителя	1.00
Почтові значки	1.00
Друк БН ч. 2-ге	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.20
348 куверт	3.48
За Голос Спасителя	6.30
Мети	8.80
Разом розходів за січень	161.50

Дмитро Кобринський

І. Приймак **Василь Приймак**

е синами пані К. Приймак з Н. Кілдонен, Ман. І. Приймак служить за морем при тяжкій кавалерії, а Василь служить при армії в Ред Дір, Алта. Панство Приймак є парохіянами церкви св. Покрови в Вінніпеґу.

В НАШІМ МОНТРЕАЛИ

50 ліття уродин пані М. Кушнірик

З нагоди **золотого ювилею життя пані М. Кушнірик,** діти і приятелі зробили в її честь милу несподіванку. А саме в дні 10 січня зійшлися усі до дому доньки ювилятки пані **Войціховської, де звичайно мама любила приходити вечером до своїх внуків.** І в своїх сподіваннях не завелися бо незадовго прийшла ювилятка, яку присутні повитали оплесками, а молодий і цікавий **Павло Олянський** заграв привітного марша **на скрипці.**

Опісля найстарший син, Василь вніс товст в честь матери, желаючи їй прожити ще других 50 літ. Донька, пані Войціховська подякувала мамі за щире християнське виховання й обдарувала маму дарунками. Ця українська мати має велику заслугу перед Богом, **бо син її Николай є українським католицьким священиком і навіть редактором Вістника Молоді в ґазеті БН.**

Два сини ювилятки, о. Николай і Іван, який служить при американськім війську, не могли бути присутніми на сім так дорогім для них ювилею, однак прислали здалека привітні телеграми для своєї неньки, котрої молитви є для них захороною в нещастях.

Присутні гості не забули також про БН, котру усі люблять. На заклик пана О. Гайди до збірки на ту ціль, присутні зложили $8.00 як слідує:

По $1.00: О. Ґайда, пані Поліщук, пані М. Кушнірик, пан Войціховський, пан В. Кушнірик. По 50ц.: панна Туліба, пані Зальопана, пані Бурич, пані Олянська, пані А. Бурич і панна М. Кушнірик.

Пан Гайда сердечно подякував усім жертводавцям за зложені жертви і гості дальше забавлялися і співали різдвяні коляди. Накінець ювилятка подякували усім дітям і присутним гостям за так милу несподіванку і жалувала, що війна і обовязок душпастирської праці не позволили її двом синам бути з нею на сім родиннім торжестві. Але така є доля мами: привести на світ діти, виховати їх і віддати для добра других.

Приятель родини Кушнірикiв.

Г. Форостяк **Юлія Форостяк**

Вістун Г. Форостяк і Юлія Форостяк походять з Ст. Боніфес, Ман. Вістун Григорій вступив до летунів в маю 1940, а від року є за морем. Юлія вступила тому рік до жіночого відділу канадийської армії.

Від Редакції: Пані М. Кушнірик з нагоди її ювилею, бажаємо всего добра, щастя і здоровля. Дякуємо ласкавим жертводавцям за память і дар на нашу ґазетку, а в особливший спосіб дякуємо панові Гайді за переведення збірки і всеч. о. Н. Кушнірикові за переслання грошей. Хай Матінка Божа буде вашою заступницею і охороною!

ІСТ СЕЛКИРК, МАН.

Різдвяні свята в нашій парохії сього року були переплетені смутком, бо одна з найстарших членкинь нашої церкви, **Ева Вавренчук,** покинула нас на віки. Покійна, примірна парохіянка нашої церкви, гарно виховала своїх синів і до послідної хвилини давала своїм життям добрий примір внукам і правнукам.

Наш парох, всеч. о. Н. Кушнірик, в дні 10 січня відправив останні похоронні богослуження над помершою і виголосив проповідь, котра нас зворушила до глибини серця.

По похороні, гості вернули до дому панства Вавренчуків на вечеру, підчас якої **п. Вавренчук з Вінніпеґу попросив нас, щоби ми з сеї нагоди зложили дещо на нашу ґазетку БН.** Усі присутні щиро згодилися з гадкою п. Вавренчука і зложили на сю ціль $5.00 як слідує: По $1.00: Всеч. о. Н. Кушнірик і М. Вавренчук. По 50ц.: А. Лось і В. Вавренчук. По 25ц.: П. Тімо, М. Гарісон, В. Мовчан, І. Кліско, Т. Вавренчук, К. Вавренчук, пані Кузьмінська і пані Юркевич. Усім жертводавцям належиться щира подяка. Ми повинні все памятати за живих і мертвих. За мертвих памятаймо все у своїх молитвах, а живих, коли вони сього потребують, попираймо матеріяльно.

Приятель БН.

Від Редакції: Сердечно дякуємо усім добрим жертводавцям за лепти на нашу ґазетку. Пану Вавренчукові за се, що занявся збіркою, а всеч. о. Н. Кушнірикові, що прислав сі гроші до нас. Хай Вам Бог стократно нагородить!

ПИШІТЬ ЛИСТИ ДО ЖОВНІРІВ!

Многі з вас мають сина, батька чи кревного при канадийській військовій службі. Ви дорожите ними і хотілиби їх перебування в війську зробити більш веселим і приємним. Хочемо вам отсим сказати, що дуже уприємните перебування вашого сина, чи батька чи кревного при війську, коли буде часто **писати до них листи.**

Ваші дорогі особи при війську дорожать вами і кождого дня ожидають від Вас вістки. А спітайте себе, як часто ви пишете до них, чи посилаєте їм якісь дарунки?... **Колиби ви виділи ту велику радість на лици вашого сина при війську, коли він дістане листа з дому, то певно ви писалиби частійше.**

Дехто скаже, а про що будемо писати? Пишіть про звичайні, буденні річи чи події, які стануться в вашій хаті чи родині. Нпр. малий Василько вже ходить, то а то сталося в господарстві, пр. коні втікли ітд. Чи ваші листи будуть довгі, чи короткі, вони все будуть цінні і дуже ожидані.

Уявіть собі жовніра-сироту, за якого забули всі кревні. Усі дістали листа з дому, усі обступили почтаря, лиш він один сидить коло свойого ліжка сумний, всіма забутий. Нераз на початку він також спішив зустрічати почтаря, бо думав, що всетаки хтось напише, але відходив раз з порожніми руками, другий і вкінці вже навіть не цікавить його прибуття почтаря до касарень. Його побуття при війську не є веселе. Чому? **Бо ви забули, чи отягались написати листа.** Ви зробили його жовніромсиротою.

Ваші листи є потрібні для жовніра, а саме для підтримання його моралі. Знаємо всі, що життя при війську є трудне, повне небезпек, повне нагод до злого. Коли ви будете часто відвідувати свого сина, чи батька, чи чоловіка, чи нареченого своїми листами, то він буде більше уважати на себе і буде стерегтись злого. Він буде уважати, щоби вас не зрадити злим поступованням. Він буде знати, що там у дома на него чекає вірна жінка, добра мати, чи дорога дівчина.

Дівчата, ви добрі, чесні дівчата, ви також може маєте при війську вам дорогого хлопця. Він був вам дорогий коли був в вашім місті, околиці. Він ще тепер вам є дорогий. **Напишіть до нього нині листа.** Він любить читати ваші листи, оглядати вашу знимку, та дуже йому смакують ваші печені ласощі, які ви йому посилаєте. Як би ви знали, як він цінить се все, то напевно постановилиби зчаста до нього писати.

Розуміється, що тут не говориться про пройдисвітів та безчесних. Такі є також при війську. Вони самі нікому нездатні та ще і других псують. Тому нераз загал людий уявляє собі, що всі жовніри однакові, що всі жиють нечесно. Так однак не є. При війську є добрі і чесні хлопці і власне нашим обовязком є мати з ними листовну лучність, щоби їх хто не звів.

Якраз тепер коли се пишу, сидить коло мене молодий жовнір, хлопець якому буде з двайцять літ. Пише він лист до своєї дорогої дівчини нареченої. Пише листа, перестає, час від часу дивиться на знимку її, потім знова почнає писати... Має він ще більше знимок, але ця, його нареченої все стоїть на горі, все зверха, ця йому найдорожча. Якжеж ви дівчата можете забути за своїх милих при війську!

Сидить недалеко мене другий, також молодий жовнір. Він вже батька не має. Осталась йому лиш старенька 80 літна мама. Але ця старенька мама ніколи не забуде листа йому написати і у своїх листах не скаржиться вона йому, що стара і немає кому її доглянути. Ні, вона пише до сина розрадні листи—я сам їх читав. Зчаста посилає йому смачні ласощі, котрі сама пече, хоча така старенька. А який він гордий зі своєї мами! Як він усім показує її знимку... Напевно він лишиться чесним, бо не зможе зробити прикрости старенькій мамі.

А там знова сидить жонатий жовнір — перед хвилиною дістав лист від своєї жінки. Вона написала йому, як то його маленький син Івась учиться ходити, якто він тамтого дня поперевертав вазонки з квітами.. Читав він сей лист—і по його обличчу можна пізнати, що весело йому, відрадно, що любить свою жінку, та певно її ніколи не зрадить.

О таке то бачимо по наших касарнях-таборах військових. Ваші сини, батьки, чоловіки, кревні, наречені, потребують листовного звязку з вами. **ТОМУ ЩЕ НИНІ НАПИШІТЬ ЛИСТА ДО НИХ. Пишіть часто, як найчастійше.**

І. Н.

ВІСТИ З АРРАН, САСК.

З нагоди імянин **о. Николая Сірого,** місцеві члени парохії св. Івана Хрестителя приготовили приняття в честь свойого пароха. Приняття відбулося в домі панства Лиликів. Підчас бенкету не забули присутні про українську католицьку пресу, на яку зібрано $10.70. **З сеї суми призначено на пресфонд Будучности Нації $3.50.** Збіркою занялись: Ігнатій Німець, заступник предс. парохії, і Теодор Демчук, діловий писар парохії.

Усім свідомим жертводавцям з Арран, Саск. належиться щира подяка від Управи БН.

З нагоди Різдвяних Свят, **о. Н. Сірий** перевів збірку добровільних жертв, в церквах **Арран, Арран Весна і Сван Плейн, Саск.,** у формі нашої традиційної жертви-коляди на поміч українській католицькій пресі і на український сиротинець в Айтуні. Зібрано $22.50, з чого призначено **на пресфонд Будучности Нації $5.00.**

Сі вище подані збірки переслав до Редакції БН о. Н. Сірий, якому належиться за се щиренька подяка.

Дочка: Мамо, чи то дуже тяжко задержати щось у тайні?

Мати: Не знаю дитинко, я ще не пробувала.

ГЕФФОРД, САСК.

Річні збори Жіноч. Товар. ім. Лесі Українки

Річні збори українського катол. жіночого товариства ім. Лесі Українки в Геффорд відбулися дня 3 грудня 1942 р., по обіді в парохіяльній домівці.

Голова товариства, **пані Ребрина відкрила збори молитвою** Царю Небесний, опісля писарка пані Воланик прочитала звіт з цілорічної праці, а касієрка пані Черній здала звіт фінансовий.

На 1943 р. вибрано новий заряд як слідує:

Голова— пані Ю. Ребрина
Заступниця голови— пані Стриек
Писарка— пані О. Воланик
Касієрка— пані Н. Зарубяк
Провірниці— пані Герман і Бурлак
Господині— пані Карман і Стриек

Звіт праці товариства в 1942 р.: 12 грудня 1941, товариство устроїло вечерок Андрея, 27 лютого 1942 р. була гра в карти Вист, 28 березня устроїло підприняття "Продаж писанок." Підчас 25 літнього ювилею церкви Пресв. Евхаристії в Геффорд, дня 4 червня, членкині помагали при спільнім обіді. Товариство постаралося о поміщення для всеч. Сестер підчас літної катихизації, занялося також спільним сніданком для всеч. Сестер, дітий і родичів, на закінчення катихизації. Членкині враз з родичами дітий вручили Сестрам дарунок з нагоди 50 літнього ювилею згромадження Сестер Служебниць.

На Червоний Хрест, товариство дало $5.00, купило покривала, як також членкині плели панчохи і сведри.

До церкви товариство справило шафу, а парохіяльну домівку, за товариства гроші, помальовано і відновлено образи в домівці. Товариство також не забуло за сироти в Айтуні, продавало значки на обрус і весь дохід вислано до Сестер.

Коли був парохіяльний базар, товариство купило покривало на ліжко і дало його на вигравку. Підчас базару членкині займалися перекускою. Коли був базар народного дому, тоді членкині також помагали.

Підчас цілого року, товариство справило шість несподіванок для своїх членкинь, а **збірки підчас несподіванок переведено було на пресфонд українських ґазет.**

Накінець, членкині розкупили між собою протитурбекульозні значки, прислані Санаторією.

О. Воланик, писарка.

Від Редакції: Честь Вам пані за Вашу працю! Колиби кожда парохія наша в Канаді мала таких пань як Ви, тодіби життя в парохіях гарно розвивалося. Щасть Вам Боже в сім 1943 році!

Добрий спосіб

Дві приятельки розмовляють про своїх чоловіків:

—Коли мій чоловік злоститься на мене, то я йому грожу, що поїду собі до мами і він вже добрий як ангел.

—А я знова в таких случаях загрожую йому, що напишу, щоби моя мама до мене приїхала—і він стає лагідним мов ягня.

БРЕНТФОРД, ОНТ.

Посмертна згадка

Вечером, семого січня 1943 р. відійшла на вічний спочинок бл. памяти Анна Мадараш, жена Михайла.

Покійна прийшла на світ перед пятьдесять девятьма роками в підгірському селі Одрехові, повіту сяніцького в Західній Україні.

Веселі і много обдаровані під зглядом духа і ума, хоч не надто знатні в богацтві, лемки, були її першими вихователями, а чудово засіяні лісом узгіря, разом з видом могучих гір Карпат на обрії, довершували ушляхотнювання почувань її серця. Різноманітність гірського краєвиду влили в її серце любов до рідної землі і всього, що українське, а тишина літних ночий, поучували її, як заховувати рівновагу духа в найприкрійших хвилинах життя. З тими духовними скарбами, прибула покійна Анна у світ американських хмародерів, перед сорок і трома роками. Одружившись з Михайлом Мадарашем, своїм земляком, по кількох роках побуту в Америці, переїхала в 1905 році з цілою родиною на сталий побут до Брентфорд в Онтерії. Муж працював у фабриці, а покійна Анна поралась коло хати і виховувала дітей. Час минав їм обом в згоді і любові в окруженні трох синів і трох доньок. З поміж них, син Стефан служить при війську, дві дочки працюють в торговельних заведеннях, а прочі проживають на своїх незалежних становищах. По сьогоднішній день, родина Мадарашів проживає при 24 Ніягара Ст. у Брентфорді.

Через трийцять вісім літ ціла родина Мадарашів, а зокрема бл. п. Анна, була заінтересована і брала живу участь в релігійно-національнім житті українців міста Брентфорд. Від початку заснования парохії св. І. Хрестителя, покійна належала до української католицької церкви, працювала все щиро і помагала чим лиш могла церковним зарядам і всеч. Отцям. Тому парохія, по відході у вічність покійної Анни, понесла велику страту. Покійна належала через тринайцять літ до запомогового братства св. І. Хрестителя, була ревною членкинею сего братства і не тільки сповняла приписи статута, але і обороняла їх завзято, коли ходило про католицький дух сього товариства. Покійна Анна так дуже любила Христа і церков, що кождої днини раненько приходила на Службу Божу. І хоч знеможена вже була недугою, то ще й тоді зібравши всі сили, ішла райенько, не зважаючи на лютий мороз, щоби Богу в церкві помолитися.

Як її життя було гарне, побожне і спокійне, так і смерть прийшла по короткій недузі і незнатніх терпіннях. Прийнявши святі Тайни, зі спокоєм і ясністю ума, перевела останні хвилини в окруженні дорогих дітий та мужа, і відійшла у вічність в Святий Вечір, год. 7 вечером. Кілька днів перед смертю, було її бажанням почути нашого співака М. Голинського, але Бог місто земського співу, прийняв її до себе щоби почула спів ангельських хорів, що у святу ніч співали про мир на землі, котрого то мира найкращим успособленням була покійна Анна. Сотки висловів співчуття надійшли для оставшого мужа і дітий, а безліч китиць цвітів вкрили домовину усопшої.

У третий день свят, девятого січня рано в 9.30, почалися похоронні відправи в домі помершої, а відтак у церкві св. І Хрестителя слідував похорон зі співаною Сл. Божою. Множество вірних співали Вічная память, потім **як всеч. о. Борецький** з жалем прощав у послідне покійну Анну, в храмі, котрий був її щоденним домом молитви. Ще раз залунала сумовита пісня Святий Боже на кладбищі, тоді як нерідна канадийська земля приймала у себе тлінні останки. Зболіла серцем рідня і приятелі сумом приятелі розходилися домів, лиш цвинтарна тишина і китиці рож остали з покійною Анною, та гублячись в далечині звуки Вічная й память... Всім рідним і знакомим за висів співчуття в горю, складає отсим щиру подяку муж Михайло Мадараш разом з дочками і синами.

Приятель.

Від Редакції: З нагоди сього похорону всеч. о. І. Борецький прислав на БН $3.00, за які ми всеч. Отцеві сердечно дякуємо.

Біль

Батько вибив сина й каже до нього: Віриш чені, що кільки разів караю тебе, то се болить мене більше, чим тебе.

Син: Так! Але не в тім місци!

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(12)

—Иди Тетяночко!—просив Федорко,—слухай пана, то все гаразд буде. Ось нам Бог посилає поміч, якось воно буде...

—Кудиж мені йти?—спитала здивована дівчина. Додому не піду, бо там мене заб'ють, вопію тут бути...

—Алеж тобі тут не можна зістатися, —сказав я, —бо хоча й ніч тепла, але перед ранком холодно, застудишся, а тоді з ким оженитися Федорко?

По сих моїх словах Федорко зложив побожно руки, мов до молитви, і тяжко зідхнув, споглядаючи на Тетяну. Смішним він видавався мені в тій хвилі, одначеж усе те було для мене одним доказом більше, що він не на жарт любить Тетяну.

—Вити тебе не будуть, — говорив я далі, —бо старі вже десь сплять досі. А коли-б навіть били, то ти перетерпи ще той раз, пам'ятаючи, що більше вже того не буде...

Вона задумалась хвилю; Федорко все стояв, зложивши руки; вкінці вона промовила:

—Ну, то будьте здорові, добраніч вам!—і фуркнула лісом у долину, до села.

—Чекай ще!—гукнув за нею Федорко,—ще одно слово...

Та вона не оглянулась, не слухала і за хвилю ми вже її не бачили.

—Не бійся Федорку,—сказав я, — вона розумна дівчина, зробить все як найлучше...Ходи до мене, та поговоримо, порадимось, бо я й так не хочу спати.

Ми пішли обидва до села й незадовго опинились у школі, в моїй кімнаті. Я посадив Федорка на кріслі, а сам став ходити по кімнаті й думати думу.

Мій гість мовчав і дивився на мене з великою увагою, можна сказати—з якоюсь набожністю. Федорко завсіди уважав мене за дуже розумного чоловіка й нераз виявляв подив, звідки в моїй голові тільки мудрости. Він приходив до мене досить часто, позичав собі книжки до читання, розмовляв зо мною про те що читав, ставив мені щоб йому вияснити, всякі "учені" питання, часом навіть смішні. Взагалі він не любив говорити зо мною про буденні справи, а тільки про питання, що торкались науки... Очевидно він старався прояснити свій розум, поширити свій світогляд, однак не маючи часу вільного задля щоденної праці в тому напрямі, піклувався про свою освіту без жадної системи, лише прихапцем.

Я мало розумівся в справах подружніх, бо-ж ніколи не мав з ними до діла, а права подружнього не студіював. Щоб отже не вирватися з якоюсь радою, котра опісля осоромила-б мене, а може навіть осмішила перед Федорком, волів я дипльоматично викрутитись перед моїм гостем, що склавши руки сидів і споглядав на мої уста, сподіваючись від мене мудрого слова.

Я вкінці став проти нього й прибрав яко мога поважніший вираз лиця.

—Слухай, Федорку! —сказав я урочисто.—Ти з Тетяною мусиш як найскоріше—найдалі за три неділі—взяти шлюб...Чуєш, Федорку? Мусиш. Завтра візьмеш війта й ще одного поважного господаря, візьмеш Тетяну, і підете всі до пан-отця на протокол, дай на заповідь й роби тее, що тобі єгомость скажуть...Той,—подумав я собі — розуміється добре на таких справах і покаже тобі піпшу дорогу ніж я...—Своєю дорогою,—додав я,—не згадуй нікому ні словом про те, що Гаврило силує Тетяну йти до двора на службу. Обережність не зашкодить...

—Алеж се так нагло!—говорив Федорко, шкрябаючись у голову,—до сього я цілком не приготований...

Дальше буде.

Володимир Бірчак

ПРИЧТА ПРО ПОРОЖНЮ БОЧКУ

Історія собі така коротенька: улицею серед міста йде військо. Попереді війська кінь, на коні полковник. Кінь іде до такту під звуком орхестри.

Нагло скочив у бік, так що задуманий полковник мало не впав. При дорозі на купі грузу стояла порожна, груба бочка, обприскана вапном.

Полковник погласкав коня, та кінь скакав далі. Тоді полковник завернув, відїхав кількандцять кроків назад, завернув знов і гласкаючи верхівця хотів переїхати біля бочки. Але тепер було ще гірше. Дубом знявся кінь у гору, форкав і мов опарений кидався й скакав.

Карий, дивись, це порожна бочка! Але карий скакав далі й своїми скоками та своїм страхом кричав:

Не здуриш! Ворожа гармата! Вистрілить! Утікай! —і він утікав.

Я стояв і довго дивився на коня й бочку.

Дурний кінь— скаже неодин. —Нічого тут надзвичайного!

То правда, що дурний кінь, але — скільки то разів і поступования нас, людей,не розумніше від поступования отсього коня! Скільки разів і ми, люди, боїмося порожних бочок, уважаючи їх ворожими гарматами?!

Не біймося!

Найперше не біймося людей, але відважно підходім і загляньмо в їх нутро. А тоді побачимо нераз, що перед нами на купі маєтку, влади, слави, почестей стоїть порожна бочка, здалека грізна, зблизька смішна. Тільки не будьмо кіньми, підходім ближче й пригляньмося;

Не біймося й наших думок та наших слів і завсіди говорім правду, хоч проти правди й стоїть майже завсіди порожна бочка брехні й дурноти і хоч слуги брехні стануть біля порожних та пустих бочок і будуть боронити їх. Відважно вперед!

Не біймося й тяжких діл, хоч нам самим спочатку вони будуть здаватися тяжкими, неможливими до виконання, хоч сотки друзів будуть нас переконувати,що тієї праці неможливо скінчити хоч і само життя буде нам ставити бочки на шляху. Не біймося. Обдумаймо добре справу, відважно берімося до діла, а вийдемо побідниками над порожними бочками.

Не біймося й нових річей тільки тому, що вони нові й не тримаймося всіх старих тільки тому, що вони старі. Ці упередження теж ніщо інше, як грубі в середині порожні бочки.

Деякі народи уважають теж український нарід дурним конем та виставляють проти нього порожні бочки наклепів, брехні, підлоти, пониження, обезцінення... —Чим більше боїмося їх—тим більше тих бочок ставлять нам при шляху.

ЛІШОР, АЛТА.

Довідався я, що з новим роком наступає зміна в редакції БН, а саме, що всеч. о. Семчук передав головне редагування газети всеч. о. Шпитковському. І я складаю щиру подяку і признання бувшому отцеві редакторові за так тяжку і совісну працю через 10 років, без жадного винагородження. Всі знаємо, що **всеч. о. Семчук був не тільки редактором від самого початку газети, але також від самого початку основником нашого братства БУК.** о. Семчук, разом з другими отцями та добрими світськими людьми відчули, що українцям католикам конечно потреба такої організації. Коли довідався я був, що основується така організація, а до заснования її беруться і наші духовні провідники, тай заповідається перший зїзд в місті Саскатуні, я з тої радости пислав був свій привіт на той перший з'їзд. Бо пригадав я собі, що в старім краю, від часу, коли наші священики взялися до народно-просвітної праці, тоді пішов наш поступ. І тільки було добра для нашого народу, що наші священики з доброю світською інтелігенцією зробили.

Посилаю нині 50ц. на пресфонд БН, а також прошу і завзиваю всіх читачів БН, щоби не забували ніколи за пресфонд БН і не залягали зі своїми передплатами. Тим ми додамо більшої охоти і енергії нашому новому отцю редакторові до нової і тяжкої праці. Нехай наші вороги не думають, що з уступаючим довголітнім отцем редактором і БН уступить.

З новим роком і з новим отцем редактором, наш орган БУК-а не сміє погіршитись, але поліпшитись. Як армія без доброго провідника не може побідити, так само товариство без свого органу не може добре розвиватися. Як жовнір без шаблі чи без кріса, так само член товариства БУК-а не може виповнити свого обовязку, коли не буде читати свого органу. Отож з новим роком і з новим отцем редактором всі до праці, на славу Господу Богу і на добро Братва Українців Католиків-Канади.

Новому всеч. о. редакторові желаю всего найкращого і Божого благословення. Нехай Господь кріпить їх кріпким здоровлям, додасть сили і витревалости, благословить і помагає в тій тяжкій праці, а та їх праця щоби увінчалася як найкращим успіхом.

Читачів БН всіх здоровлю і желаю щасливого нового року.

Христос Раждається!

Гр. Козяк, Лішор, Алта.

Добра рада

Малого Юрчика дуже боліли зуби. Батько каже, що піде з ним до дентиста, який вирве хорий зуб і буде спокій... Юрчик боїться йти до дентиста.

На це підходить його менший брат, Зенько, й приговорює до нього:

—Дай вирвати цей зуб!— будеш мати один менше до чищення, що рана...

ТИНДАЛ, МАН.

Богато пишеться в газетці БН про різні околиці, де мешкають наші люди. Також і я набрав охоти і отсим хочу поділитися з читачами БН і написав дещо про нашу церков і про наші сусідські парохії.

При нашій парохії св. Михаїла маємо гарно зорганізований хор, під управою п. Мороза. І от коли надійшли різдвяні свята, наш хор їздив співати на свята до дооколичних церков. Усюди хор дуже гарно витали і любувалися його гарним співом. І так: на саме Різдво Христове, год. 12 в ночі, було велике різдвяне богослуження в церкві **св. Духа в Босежур** місточкові. Службу Божу правив **всеч. о. Чиж,** парох, а до Сл. Божої співав і колядував наш хор. Людий в церкві було досить і усі дуже собі хвалили спів хору. Співаки, по відправі в церкві були запрошені до гостинного дому панства **Гуцал** на перекусу. Від парохії св. Духа дякували співакам підчас сеї гостини заступник председателя парохії п. Пруханяк. Рано сего самого дня мали ми відправу в нашій церкві св. Михаїла, де знова співав хор. На другий день свят була відправа в церкві св. Димитрія в Лейдівуд. Хор співав також до Сл. Божої, яку правив всеч. о. Чиж. На жаль людий було в церкві дуже мало, бо була велика сніжна заметіль. На Лейдівуд гостили співаків панство Прийми, дуже добрі і щирі люди. В доказ вдячности за таке сердечне приняття співаки ще і в хаті співали коляди, з котрих найкраще усім подобалася коляда Радість нам ся зявила. По обіді всеч. о. Чиж і співаки поїхали з колядою до знаного в сій місцевости купця п. Кирпця. Старший віком, п. Карпець був дуже вдячний сею несподіваною гостиною і сердечно усім дякував за прибуття. Прийняв співаків чим міг і дав коляду на церкву в Лейдівуд. Так скінчилася різдвяна поїздка хору з Тиндал. **На сьому місці в імени цілого хору дякуємо щиро сусідським парохіям за так гарне приняття наших співаків.**

На церкву св. Михаїла в Тиндал сього року заколядовано $76.00. Як на нашу парохію, се досить великі гроші і тому належить ся подяка усім колядникам і добрим жертводавцям. Не забуваймо ніколи, що хто Богові дає, той собі дає.

На Йордан було в нашій церкві знова богослуження, а потім і водосвяття. Мали ми честь, крім нашого о. пароха, гостити ще другого священика з Вінніпегу, а се **всеч. о. В. Божика.** Наш о. парох правив Сл. Божу, а о. Божик співідав і говорив проповідь. До Сл. Божої співав хор. Отець Божик дуже хвалив спів хору і обіцяв, що запросить співаків на празник до своєї парохії в Вінніпегу.

Дня 19 січня, в сам день Йордану, помер наш старий піонір, добрий член нашої церкви **Яків Кацалай.** Вічна йому память!

Здоровлю читачів БН і на другий раз напишу більше.

К. Боднарчук.

— ВІСТНИК МОЛОДІ —
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

YOUTH HERALD EDITOR —

RÉV. FR. N. KUSHNIRYK S.T.L.

LOVABLE SILENT WITNESS

When I was born to a church they took me.
Oh, many things my baby-eyes did see.
On me a venerable priest performed baptism.
God's soldier I became through Holy Chrism.
My stained soul was washed of original sin,
A fine start in life that to Heaven win.
When older and mind began to blossom,
At home I was not left to be lonesome:
To God's own house I was taken to Mass,
Dressed in my best, everything in first class.
Then came by great day: First Communion;
With Christ to be in complete union!
The little church that day was so nice and bright,
That to the rail I went without fright.
If only my little church to us could talk,
And tell of couples on their marriage-walk.
Forget it would not about all those dead,
For the last time inside it in their coffin-bed.
Many times it heard the tabernacle click:
Priests going with God and oil to the sick.
It saw many a priest's ordination,
Of youths who are our people's consolation.
Its confessional is for absolutions,
A silent witness of sinners' resolutions.
Oh, how my little church I now greatly miss,
If I could only see it and its sanctuary kiss.
How some could hate it I cannot imagine;
Before God it is a sacrilegious sin,
A sad desert is a country without churches,
Like a sick cripple without his crutches.
Without God no human being can live;
And to Him for graces his thanks not give.
To them who say religion is opium,
My heart says they are both wicked and dumb.
I readily come to my little church's defense,
Against its many enemies' offense.
From the crib to the grave it is my mother,
Also on earth the house of my Divine Father.

Father NICK.

HIS OWN...THE TRUTH

Sitting on a hard chair Faher Bill is just finishing his breviary. There is a timid knock at the front door. Making the finial sign of the cross, Father Bill, the friend of old and young alike, opens the door to let in his young parishioner John. After the customary "Slawa Issousou," John is invited to make himself at home in a nice armchair. Usually John needed no invitation of the kind, but tonight he seems a little uneasy to Fr. Bill, who also is a good mind-reader. "There's something serious in the air," says Father to himself, but aloud he asks:

"Well, young man, why so serious? Anything wrong at home?"

John: "No... no... there's nothing wrong... everybody's just fine. I came to talk about myself."

Fr. Bill: "That is something unusual... You never like to talk about yourself."

John: "There's no use beating around the bush, so I'm coming to the point. I want to get married."

Fr. Bill: "That's normal. You have a good job, are of age and have a good heart; but who is the lucky girl?"

John: "That's the crux of the question, Father. She is a Ukrainian, but not of our Faith... she was baptised by some renegate and her parents never took her to church for the simple reason that they never go themselves. However, she went a few times with my sister Mary with whom she works and now I take her to mass every Sunday. She wants to become a Catholic and be like other Ukrainians... normal beings with a heart and soul."

Fr. Bill: "But are you sure that she does not want to become one of us solely because she loves you?... it would not be a very noble motive to begin with."

John: "Before I started going out with her, she had those fine ideas about our Faith, and my sister Mary, although her humility will not permit her to say so, helped her a lot. You know my sister Mary, Father... she has many a feminine fault, but she is a swell militant Catholic, thanks to You."

Fr. Bill: "Yes, I know Mary... If only all our girls were like her... What religious convictions in that young kid! She even edifies me!"

John: "I never want to marry outside of the Church. Every day I read about mixed marriages and feel like crying. I do not want to get married with a dispensation for 'mixed religion' as you called it in one of your sermons. I want a real genuine Catholic wife, who will help me to save my soul and bring up my children—if God blesses us with some—as my dear parents did me. My fiancee is ready to become a convert and I know that she will be a better Catholic than most of our young ones who take their religion too much for granted. She will have fought for the Truth in her soul. For months now, so my sister tells me, she is trying to learn about our religion. We meet a couple of times a week and instead of going to a good show or hockey game I teach her the elements of Catholicism from Father Luhovy's catechism. You should see her eyes, Father, fill with admiration and sincere tears when she grasps some truth that she ignored or was ridiculed by our enemies. However, I think that she should take a few final lessons from you, Father, as other do. I cannot teach her all. I am pretty ignorant myself."...

Fr. Bill: "I would not say that, John. I want to congratulate you upon such a sincere display of your deep religious spirit. God loves you in an exceptional way, it seems. Many of our Youth are lost to the Church because they see love in the pagan light. You see it in the true and only way. Marriage is a serious step which has repercussions even through Eternity, as you so well said before, although in other words of expression. The Church is a good Mother... She grants different dispensations but she does not like to do it... they are granted only in extreme cases. Even with a dispensation given by the Bishop, the Catholic party is still in danger of losing his or her Faith, because the other party is of a different religion or of none at all. Between them there is no harmony or unity in matters spiritual. It is still more pitiful when the wife is a non-Catholic... How will she bring up the children of a Catholic mate? Will she live up to her solemn promise of not hindering their Catholic education? How can she do it when she ignores our religion? A mother is more often with the kids than the father... Thank God this is not your case, John. You can bring your fiancee tomorrow evening and we will try and teach her what you could not.

John: "I thank you, Father, for your patience."

Fr. Bill: "Well, that's what I am here for."

John: "Good night, Father, "Slawa I....", I'll be here with her, You can rely on that... she's just anxious to come!"

* * *

The door closes behind John. Father Bill looks through the window on the stars whose merry light seems to dance with joy. Yes, Heaven is glad. John has the making of a saint. Even the gates of Hell cannot prevail vs. him.

Fr. Bill takes his cloak, for it is time to go and see if all is in order for the night in his humble little church. Entering the latter, Fr. Bill kneels before the tabernacle with only the rays of the vigil lamp shining in his supernaturally radiant

young face. His lips do not move but from the depth of his noble soul, like the perfume of the censor and the wings of gratitude,, rises a prayer to the Heavenly Altar of the Giver of all graces and consolations... "O Jesus, why cannot all our dear Youth b- like John?"...

"Why cannot they stick to their own... Your TRUTH?"...

Father NICK

Роман Качур,
учитель

ОРГАНІЗУЙМО ВІДДІЛИ УКЮ!

Так вже є в природі молодого чоловіка, що він, щоби звернути на себе увагу других людий, шукає до сього якогось способу. Осягає свою ціль одним з двох способів: робить щось добре, або поступає дуже зле.

Пригляньмося сему ближче. Вернімось в ті часи, коли ми ходили ще до школи. Чи не пригадуємо собі, як ми усіми силами старалися виконати наші шкільні вправи найкраще. Нашим бажанням було зробити наші вправи шкільні найкраще з усіх товаришів і товаришок. Чому ми так робили? Чи може тому, щоби ми якнайліпше осягнули знання в данім предметі? Може і так. Але по більшій части ми так сильно працювали лиш для того, щоби на себе звернути увагу як учителя так і других своїх товаришів. Ми хотіли щоби нас уважали за добрих і пильних школярів.

Не всі однак уживають добрих середників до сього, щоби на себе звернути увагу людий. Дехто поступає цілком противно, зле, і сим осягає свою ціль. Возьмімо на приклад молодого хлопця літ 15, 16. Має він бажання, щоби люди про нього говорили. Отже, коли немає в нього сильної волі і охоти стати знаним в околиці через добрі діла, він тоді пристає зо старшими й зіпсованими людьми котрі пр. упиваються. Він також поволи привичаїться до пиятики та звертає на себе увагу других людий, але в який нечесний, злий спосіб!

Коли се пишу, то маю на гадці нашу католицьку молодь в Канаді. Зайвим є говорити, що наша молодь має звертати на себе увагу других людий і шукати пошани в старших лиш через добрі і чесні діла. **Українець католик ніколи не піде дорогою ганьби, нечести і неслави.** Наша молодь в Канаді має здобути собі пошану і повагу в очах других народів лиш через працю і добрі діла. Сю ціль осягне вона лиш тоді, коли буде зорганізована в відділи УКЮ.

Отже організуймо відділи Українського Католицького Юнацтва в кождій місцевости, кольонії, місті. Лиш в едности сила. Що один не зможе зробити, то кілька легко зроблять. Правдою є, що в богатьох місцевостях лишилося дуже мало молоді, але се ще не значить, що вже нічого не треба робити. Робім що годен, бо хто не іде вперед, той певно цофається, ступає взад. Відділ УКЮ се кузня, в якій куються характери будучих провідників народу. Відділ УКЮ се найкраще місце, де молодий чоловік може вибитись понад других через працю і витревалість. Відділ УКЮ се місце, де молодь може і повинна доповнити своє знання рідної мови, релігії і української культури. **Тому всі враз, всі вперед до кращої будучности!** Докажім іншим народам, що ми поступаємо після вказівок нашого генія Тараса Шевченка, який писав:

Учітеся брати мої
Думайте, читайте
І чужого научайтесь
Свого не цурайтесь.

GEMS OF WISDOM

1) In Adam's fall we sinned all. (Fr. Nick).

2) Sweet are the uses of adversity; which like the toad, ugly and venomous, wears yet a precious jewel on his head. (Shakespeare).

3) As a white candle in a holy place, so is the beauty of an aged face. (Campbell).

4) How many are the dreams that might have become happy realities, how many are the plans that might have been brought to golden success had it not been for that terrible little sentence, "Too much trouble."

5) We often owe ourselves more than we pay. Do not surrender self-respect in order to become popular. But keep your value below the price of pride, for pride is unsalable and a dead loss on life's Stock Exchange. (Travers).

6) Let us try to be good humored for a single day; if we let the sun-light into our souls, it will generate in our hearts every good motive, and we shall find life strengthened and ourselves armed to fight on the coming morrow, the battle of every trick of fate. (J. Ellis).

7) There is no philantropy equal to that which the Gospel plants in the human heart. It turns the severest sacrifices for Christ and humanity into real pleasures, and enriches the soul with impulses and inspirations that grow only in the soil of Love.

8) The kindness of silence is great when it withholds the angry speech in reply to vexing words, the bit of current scandal in regard to a neighbor, or when it ends the discussion of an unwholesome topic. (Fr. Nick).

9) Cromwell, I charge thee, fling away ambition: by that sin fell the angels. (Shakespeare).

10) The Saviour came. With trembling lips He counted Europe's battleships. "Yet millions lack their daily bread. So much for Calvary," He said. (N. Gale).

11) The fool hath said in his heart, "There is no God." (Ps. 14, v. 1).

12) Our only atheism should consist in denying the gods fashioned by men in their own image, to be servants of their human interests and egotism. (Fr. Nick).

13) What is lovely never dies, but passes into other loveliness. (Aldrich).

14) Beauty is a short-lived reign. (Socrates).

Take a tip from the clock—it passes the time by keeping it's hands busy.

Leadership always gravitates to the hands that are competent to hold it—and those hands are not always manicured.

ОВКБУРН, МАН.
Збірка на Будучність Нації

В неділю 31-го січня панство Й. Ф. Михайлишини охрестили свого первого сина Климента-Романа, відтак запросили кумів і о. Пароха на обід.

Підчас обіду серед розмови, звернула на себе увагу старенька Пані Ксенька Майданюк, пра-бабка ново-народженого Климента, наша заслужена піонірка, розказуючи як то на початках нашої еміграції були трудности. Священики відвідували наших людий раз або два на рік, родичі, як привозили дітей до христу, мусіли підночувати. Хати були маленькі, невигода, часом треба було переносити дитинку через глубоку воду.

Нині вже інакше, Богослуження є часто, до церкви недалеко, а всеж таки здається мені що люди більше любились, та сходились як нині, продовжала п. Майданюк.

п. Г. Кристалович у відповідь нашій заслуженій піонірці сказав: "Ми є дуже вдячні Вам Пані і нашим родичам, що Ви серед таких невигод виховали нас всіх здоровими, та нам нині добре живесь, цінимо вашу жертвенність, та на доказ що ми є діти жертвенних родичів, зложім дарунок на нашу пресу Б. Нації."

По $1.00 зложили панство: В. Мельники, Ф Михайлишині, Г. Кришталовичі. 75ц. панночка Маруся Мазяр. По 50ц.: о. К. Лотоцький, п. І. Грибинюк, п. С. Матіешин, п. Й. Ф. Михайлишин. 25ц.: Н. Польовий. Разом $6.00.

Від редакції: Сердечно дякуємо добрим жертводавцям за дар на БН., а о. К. Лотоцькому за се, що гроші переслав до нас.

СТЮАРТБУРН, МАН.
Коляда на БН.

Околиця Стюартбурн лежить кількадесять миль на полудневий схід від Вінніпегу. Замешкують її майже виключно українці, котрі мають для своїх душевних потреб велику і гарну церкву Пр. Тройці. Парохіяни сеї церкви се люди добрі, побожні і такі, котрі люблять своє рідне писане слово, а саме свою пресу. Богато з них є передплатниками нашої газетки БН. Парох сеї церкви, **всеч. о. І. Калуський** також дбає о поширення між своїми парохіянами доброго друкованого слова, як також **все попирає нашу газетку.**

Прийшло Різдво, час радости для всіх, час, в якому мало котра з наших парохій в Канаді памятала про нашу газетку. Не забули однак за піддержку нашої газетки всеч. о. І. Калуський і добрі люди з Стюартбурн. По Богослуженні на завзив о. Пароха вірні з парохії Пр. Тройці зложили на пресфонд БН $5.00, які переслав нам всеч. отець Іван.

Щиренько дякуємо всеч. о. Калускому за память про БН, а добрим і щедрим людям з Стюартбурн, за їх жертви.

ГАРНИЙ ПРИМІР ДО НАСЛІДУВАННЯ

Пані Анна Вахна з Стюартбурн, Ман., пожертвувала однорічну передплату БН. для своєї сестри О. Ткачук з Дофрас, Ман.

Редагує Іван Новосад
учитель.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти!

"Обніміте, брати мої найменшого брата," так сказав поет Тарас Шевченко. Цими словами взиває нас Тарас помагати нашим друзям, та убогим. В часі війни, ця поміч є важнішою як коли. Діти по усіх школах працюють для Червоного Хреста, при збиранню усякого металю, паперу, кісток, гуми, книжок та газет. Вживають вони всяких способів на це.

В який спосіб Ваша школа причинилася для военних цілей?

Напишіть про це Вуйкові!

Вуйко Трохим

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛЮТИЙ

Дорогі Діти: Вуйко Трохим подає Вам вислід Контесту на Лютій. **На Контест написали листи 8 дітий,** з котрих **першу нагороду виграла зі**ова **ВІРА РІЗНЯК з Вінніпегу,** бо зложила аж **328 слів, другу нагороду ЛЮБОВ ЧЕПИГА з Саскатуну, бо зложила 290 слів, трету нагороду МАРІЯ КУНАНЕЦЬ з Бронт, Онт., бо зложила 150 слів. Кожда з сих дівчат дістане гарний портрет Тараса Шевченка.**

Останних пять дітий написали по менше слів, тому тим разом нічого не дістануть. Але не повинні сим зражатись. **В Будучности Нації є контест на березень і знова спробуйте щастя.**

Вуйко Трохим Вас усіх щиренько здоровить і дякує за листи!

Вуйко Трохим.

ЛИСТ ПЕРШОЇ НАГОРОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я одержала від Вас листа і нагороду в сумі $1.00, за що Вам сердечно дякую!

На слідуючий раз я напишу листа до газети "Будучність Нації," для Діточої Сторінки.

Я читала про контест на лютий. Тепер я подаю слова котрі я зложила зі слів "Тарас Шевченко."

Остаюсь з поважанням,

Віра Різняк,
387 Нейри ове., Вінніпег, Ман.

Тарас, так, тато, тачка, таракан, татар, тачав, таке, тавро, тартак, татарка, товк, точка, токар, точе, товчок, товста, торт, товар, торкав, товче, ткач, троп, трач, ткав, трава, трачка, травка, трета, творча, тревав, твар, тратовар, тесав, теща, тета, терен, терка, тече, теше, театр, Ева, стократно, страсти, санчата, сак, сатана, саранча, сапка, скатована, статок, страва, старша, сторона, старка, скоро, став, створено, страшно, скакав, статечна, скошено, стовчена, станеш, стара, стареча, стос, сватав, скартав, скварок, сварка, скопав, стан, стеше, скот, староста, свекор, ставок, стяжка, сестра, серветка, серна, секрет, секретар, сестро, сестер, сон, сорт, сорока, соткa, сорок, сот, сосна, сос, сонечко, сорочка, сова, сороката, карта, кавка, кartав, карк, кат, каша, качата, канон, кава, качав, карточка, канва, канарок, каштан, катар, караван, кара, качка, кашкет кровава, кревна, красна, кварта, краска, красно, квас, кресав, кваша, крашанка, квасне, крок, квочка, кроква, краса, коверта, контест, ковток, котра, кота, коко, кошта, короста, корок, котре, коса, косар, корч, корова, корона, коновка, кора, кошара, косарка, коротко, конвент, ковтав, коронка, конечно, комора, кочова, кокоче, коштовно, ковно, квач, Шевченко, шовк, шовкова, шатро, швачка, шеста, шевство, шата, шва, штерна, аркан, актор, атак, автор, артос, акта, астра, авто, акторка, ванна, вата, ватра, варта, ваша, вареник, варстат, вас, варава, воскова, восток, вона, вовна, вово, вош, вовк, ворона, вовната, ворота, воркоче, ворок, воскрес, воскресе, верстов, вертав, верства, ветеренар, вечерок, верета, веретена, весна, вершок, верне, вечер, вчора, встав, встане, вчена, ревна, реве, решето, решта, ракета, реставрант, рана, рано, рак, ранена, рата, раса, ранок, рошка, росте, рот, роса, ровер, ростер, рвав, оса, орав, очко, овечка, отар, отак, Отава, овоч, овес, око, отче, окова, оре, овеча, очерет, остав, отверта, отворено, окраса, остання, осанна, остра, отроча, чоло, човен, чорт, чорна, чокан, чорнооka, чеше, човно, чесна, червона, червак, черево, черстве, черес, чекав, четверта, черкес, чеснота, четвер, чернеча, чесав, решнева, чешка, час, часто, часточка, чарка, чартер, наново, наречена, нотар, начата, настав, наш, накрав, наконче, нарвав, начерк, натерав, навчав, нарост, наша, нанашка, наочно, наче, нас, нарочно, наша, норса, нора, нове, нотатка, носа, нота, неnечка, невстав, не росте, невчас, невчена, невсе, нерва, нервова, Нестор, нечесна, неварта.

ЛИСТ ДРУГОЇ НАГОРОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Коли я прочитала в часописі про контест, то і я задумала скористати із него. Тут я посилаю слова зложені з імени Тарас Шевченко.

Автор, арак, арешт, арештант, Арон, арсен, вас, ванна, варене, варта, вата, ваш, верескт, верета, верства, вернеш, весна, вівтар, вечер, внесок, вовк, вовна, ворона, ворота, вош, все, втеча, вчера, вона, вечера, на, Ева, кочан, квочка, корч, кава, косар, коса, кара, кат, караван, карта, картка, карточка, карк, контест, корок, кора, каса, корова, катар, качка, квас, квасне, котра, коновка,

КОНТЕСТ НА БЕРЕЗЕНЬ

ІМЯ .....

АДРЕСА .....

Маю .... літ. Я любив би щоби на сторінці були .....

.....

Помалюйте Дідуся Слоня та цілий образок красками котрі самі доберете. Зашліть разом з повищим купоном— котрий треба точно **виповнити**— на понижчу адресу, перед 15-им березня. **Буде 5 гарних нагород.**

Coloring Contest Editor,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

коверта, краче, кваче, кварта, квач, каштан, корона, конче, коса, косарка, кошт, кравatка, краса, красота, краска, крата, крет, кров, крок, кроква, красна, нанашко, наново. Нева, Настка, наче, начерк, нора, нота, норов, нотатка, носа, нас, наше, не, нанесено, наш, ов, оно, она, овечка, овеча, овоч, Орест, овес, океан, око, окравка, окраса, оса, остро, орне, остров, основа, Отава, отава, ота, останок, отак, отара, остановок, отверто, осока, оточенe, ото, рак, рана, рано, ранок, раса, рата, рев, рен, решето, решта, решткa, роса, рот, ресторан, сак, саква, саранча, сварка, сват, свекор, се, скорше, створено, сотворено, секретар, сервета, серна, сестра, скок, скаче, скоро, скоре, скорочене, скорчене, скорчена, скоса, скошена, скот, скотар, скотарство, сова, сон, сок, сонно, сорок, сорока, сорт, сорочка, сос, сосна, сосонка, сотка, сес, сотнар, стане. став, стан, станок, ставка, старше, статочна, статок, сто, сторона, страсна, страва, страта, страшно, стрчена, сенатор, сам, санчата, та, так, така, таке, такса, таксатор, танок, таран, тартак, татарва, Трентон, тато, тачка, твар, театер, терка, тре, терта, трета, тета, теше, тече, те, ткач, тонар, то, токар, тонко, тенор, точене, точно, трава, тратва, трачка, терте, трошка, трост, тон, Тарас, ткана, Тран, чарка, час, човен, часто, частково, чаша, черево, черес, чеше, чесане, четвер, чорт, чесна, чорна, червона, чорне, червоне, ша, шане, шатро, Шевченко, шва, шев, швачка, шесте, шкварок, шовк, штанка, шатан, очерет, каша, канарок, остаточно, остатна, частка, Оксана, отара, осанна, отворене, встав, осе, отсе, нова, наша, втрата, творча, основна, старша, рент, страшна, страшне, канона, наочно, рвав, Анна, Варшава.

Дорогий Вуйку Трохиме,

Мені взяло дуже богато часу вишукати сих пару сот слів. Я би була дуже вдоволена, як би я була одна з тих, що виграють нагороду. Тут я написала 290 слів. Більше не година видумати.

Вам вдячна,

.. Любов Чепига,
253 ове. Б. С., Саскатун, Саск.

ЛИСТ ТРЕТОЇ НАГОРОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Давно я думала написати до Вас листа, але все якось миналося. Аж тепер дістала охоту, коли побачила в Будучности Нації оголошений контест, що можна дістати портрет Тараса Шевченка, як я більше надишу слів від других.

Я маю 11 років, ходжу до англійської школи (Мертон) до 6 кляси. **До української не ходжу, але мене мама навчили.** Ми живемо межи самими англійцями. До церкви в зимі не ходжу, бо далеко, а в літі ми їздимо до Торонта на Беторст стріт, де править всечесний отець каноніх Каменецький. **До церкви ми маємо 29 миль.**

То, на, овоч, весна, очка, контест, вас, та, шо, роса, тета, несе, тато, наш, нас, човен, рана, косар, рано, став, така, чаша, сон, скоро, ворота, кошта, сестер, татар, кров, рот, ставок, сок, сорока, сорочка, корова, вертав, все, таке, сестра, орав, час, вчера, верне, кота, вчена, не, квочка, ото, картка, вершок, отче, от, варта, ревно, сонечко, тече, так, стара, кра, ворона, се, червак, нова, вечер, вовк, кошт, танок, рак, коса, скорше, наше, ставка, вона, неначе, око, решта, качка, краска, настав, овес, четвер, рве, рвав, стер, сконка, варешка, астра, сторона, вашка, конечно, корч, оса, чесна, скора, страва, нове, кава, росте, шва, чеше, трок, рек, Варшава, чорне, старше, тенор, трава, Тарасове, Шевченка, ранок, корона, трон, кара, каша, сова, чо, сто, трета, четверта, шеста, червона, Анна, те, тре, коверта, оре, овечка, какао, вовна, вата, раса, косарка, тон, вкрав, воно, сват, раче, торкне, красне страшне, нота, океан, сосна, рече, крок, санка, нора, наново, терно, Торонто.

Звороовлю Вас Дорогий Вуйку Трохиме!

Марія Кунанець, Бронте, Онт.

ДРУГІ ЛИСТИ, ЯКІ НАСПІЛИ НА КОНТЕСТ

Михаїл Яник з Овкбурн, Ман., написав дуже гарного листа по українськи і прислав 145 слів уложених зі слів Тарас Шевченко.

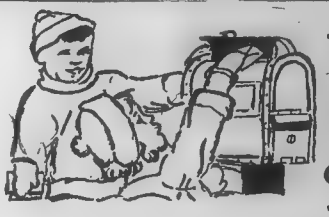

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Христос Раждається!

Дорогі Вуйку!

Се мій перший лист, який я до Вас пишу. Я ходжу до третої кляси в українській школі, а до четвертої в англійській. Я співаю з Сестрами в неділю на малій Службі Божій і ходжу на катихизм. Ми дістали маленькі молитвенники за наші значки. Я таксамо ходжу на спів, а нашою учителькою є панна Протасевич. Я бажаю Вам Веселих Свят і Щасливого Нового Року.

Оля Солило,
403 Геловей Стр., Вінніпег, Ман.

Від Вуйка: Вуйко мав нагоду чути Ваш спів одної неділі. Ви дійсно гарно співали. Дуже мило є слухати як співають діти. Кожда дитина, котра має дар голосу, повинна належати до діточого хору, як він є в парохії. Знова колись напиши!

СЛУЖИВ КОЛО ПРЕСТОЛА

Христос Раждається!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я вже довго до Вас не писав, бо не було нічого такого цікавого. А тепер хочу Вам сказати дещо про нашу Рідну-Школу в Саскатуні. Тому, що наближалися Різдвяні Свята, то Сестра учителька учила нас колядок, котрі ми мали співати ходячи по хатах з колядою. І так, дня 7-го січня, пополудні, діти Рідної Школи, поділені на чотири групи, пішли колядувати. Я був в одній групі. Ми мали богато різних пригод. Веселі і помучені, вернулися пізно в вечір до дому.

А я забув Вам написати, що я був у церкві на Святий Вечір. Я услугував коло священика на північній відправі. У нас на Святах були о. М. Пелех, котрого ми дуже любимо і мали відправу. Бажаю Вам, Доорогий Вуйку, веселого і щасливого Нового Року.

Вам вдячний

Святослав Чепига,
252 ове. Б. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Дякую за желання. Наші українсько-католицькі жовніри також дуже люблять о. капеляна Пелеха.

Параня Козакевич з Паркерво, Саск., уложила 90 слів. Параню гарно пишеш по українськи. Жалую, що не дістала Ти нагороди. Знова спробуй щастя в Контесті на березень. Добре?

Михайло Колишір з Саскатуну, Саск., написав листа і уложив з імени Тарас Шевченко 72 слів. Вуйко Трохим дякує Тобі за листа і просить за нього не забувати.

Михайло Цюпик з Глен Елдер, Саск., прислав свойого першого листа до Вуйка і зміг уложити 50 слів. Михайле добре пишеш по українськи, не забувай за Вуйка, читай діточу сторінку в нашій газетці. Вуйко бажає Тобі, щоби Ти був все здоровий.

Роман Лощук з Саскатуну, Саск., послідний в контесті, бо прислав тільки 41 слів в своїм першім листі до Вуйка пише, що ходить до Рідної Школи і учиться грати на скрипці. Тішиться що уміє писати по українськи. Вуйко також задоволений, що Ти добрий хлопець. Не забудь знова до Вуйка написати. Перечитай уважно про контест на березень!

Останні Вісти...

о. Г. Теплий покинув санаторію в Ст. Вітал. Всеч. о. Теплий прийшов вже так до здоровля, що на днях покинув Санаторію в якій пролежав майже рік. Через якийсь час о. Григорій буде перебувати в домі св. Боніфатія в Ст. Боніфес, Ман., а опісля з весною переїде до Альберти на дальше лічення. Усі радо витаємо о. Теплого з приходом до здоровля.

Ню Йорк витав Пресв. Сенишина. В неділю дня 14-го лютого відбулися великі торжества в Ню Йорку з нагоди повитання Преосв. А. Сенишина ЧСВВ.

Ганді голодує. Магатма Ганді, 73-літний провідник індійців, почав 21-ий піст, на знак протесту, що англійський уряд не хоче випустити його на волю. По 10 днях посту Ганді так приупав на здоровлю, що не може ні говорити ні читати. Провідники індійські звернулись до уряду з просьбою, щоби Гандого випустити на волю.

Нові пайкові книжки. В днях 19-28 лютня 1943, роздано мешканцям Канади нові пайкові книжки, котрі обовязують від 1-го березня 1943 р.

В Америці введено пайкування черевик. В місяці лютім запроваджено в Америці закон, на основі котрого кожда особа Злучених Держав може купити лиш три пари черевик на рік. Як кажуть, пайкування черевик в Канаді не введуть.

Не треба пашпорту на коротке перебування в Злучених Державах. Дня 12-го лютня вийшов закон, після нарад канадийских і американських властей, на основі якого канадійські горожани і піддані Англії, можуть відвідувати Злучені Держави без пашпорту на протяги часу неперевисшаючі 29 днів за кождий час. Однак се відноситься виключно до канадийских горожан і підданих Англії. Усі другі люди і канадійські горожани і англійські піддані, котрі бажають довше бути в Злучених Державах як 29 днів, мусять мати пашпорти, як се обовязувало передтим.

Пів міліона жовнірів мають союзні держави в Африці. Таку вістку подав премієр Чорчил в англійськім парламенті.

120 галонів газолїни на рік. З днем першого цвітня 1943 р. усі власники авт, котрих їзда не є конечною, дістануть лише 120 галонів газолїни на рік. Вже тепер треба подаватись до найблищого почтового уряду за блищими інформаціями в сій справі.

Червона армія заняла Харків, Ростів, Ворошіловград, Краматорск, а прямує на Сталіно і на Орел. На Кавказі червоні напирають на Новоросийск.

Великі бої в Тунісії. В Тунісії прийшло останніми часами до великих боїв між американською армією і німецькою з одної сторони, а з 8-ою армією і армією Ромеля з другої. Американська армія мусіла відступити по 4 дневнім бою на нові позиції. Німці заняли такі міста: Sbeitla і Feriana. Знова на схід, 8-ма армія продерлась до Тунісії на зади армії Ромеля і дійшла аж до оборонної лінії Марет. На північ від сеї лінії, 8-ма армія заняла остров Djerba в заливі Гебес.

$3,890,000,000 видасть Канада в рр. 1943-44 на потреби воєнні.

НІМЕЦЬКІ ПОЛОНЕНІ

Червона армія захопила богато тисяч німецького війська в полон, по відзисканні Сталінграду. На знимці частина походу німецьких бранців улицею села, недалеко Сталінграду.

ФАНАТИКИ

В стейті Масачусетс, в містечку Салем, члени давної фанатицької секти, яка вдавала, що вона тримається стопроцентово біблії, допускались таких діл, про які тепер страшно писати.

Кажуть, що року 1692 вони замучили на смерть 19 мущин і женщин, оскаржуючи їх в чародійстві. Між замученими був один 81 літний старець який не хотів признатися до вини. Товпа фанатиків поволи його душила, доки не задусила на смерть. В одним році Пуритани арештували 200 підозріли в чародійстві, мовляв бо біблія того вимагає. До цих жорстоких учинків заохочував і взивав Пуританів їх духовний провідник Метер. Судією був Самуїл Севал. Цей пізніше публично перепросив людей і признався до вини.

Це лиш коротенька згадка про одну протестантську секту, як то вона жорстоко поступала з деякими людьми. Подібних случаїв в історії людей є много. Декотрі з них наглядно вказують на низьку злобу деяких одиниць, що під покришкою приналежности до якоїсь релігійної секти або під покришкою релігійної ревности, допускались дуже проти-релігійних вчинків.— Правда, справедливий Бог судить грішників і їх карає строгійше чим люди карають. Хто не боїться кари людської, той най боїться Бога Христова Церква також має власть накладати умірковані кари в христіянськім дусі, на злочинців. Рівнож і держава, хочби найменша і наймолодша накладає кари, навіть кару смерти за злочини. Та все те якось люди приймають і не нарікають. Зовсім слушно. Бо за злочин, за гріх належиться кара. — Однак воно дивує неодного католика чому то вороги католицької Церкви забувають за всякі справедливі кари зі сторони ріжних релігійних сект, або зі сторони державних урядів, а памятають, до історії записують і не прощають католицькій Церкві за те, що вона, або радше деякі її видні члени, накладали справедливі кари на проступників. Ба що більше, ті самі вороги Церкви приписують часто Церкві більше вини чим її належиться. А як часто вони ту вину немилосерно перекручують і побільшають.

Отже чому воно так є? Відповідь: Тому що католицька Церква є правдива Христова Церква. Про ню Сам Божий Син казав: "Будете ненавиджені задля мого імени... Як Мене переслідували, так і Вас будуть переслідувати." Проте добрий і свідомий католик є гордий з того що він належить до тої Церкви, яку лукавий і злобний світ ненавидить і переслідує.

Алтон.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 6 (126) ЙОРКТОН, САСК. 14 Березня, 1943 Vol. XI, No. 6 (126) YORKTON, SASK. March 14, 1943

УКРАЇНА БУЛА, Є І БУДЕ!

Український січовик Карпатської Січи. Тисячі їх полягли в нерівному бою в обороні Карпатської України.

І ось вже четвертий раз приходиться нам згадувати про велику подію, котра склалася на наших землях, за великими горами Карпатами, в **Карпатській Україні, дня 15 березня 1939 р. Сього дня Сойм Карпатської України проголосив самостійність.** І так по довгих літах неволі, маленька вітка українського народу стала вільною. **На чолі самостійної Карпатської України став український католицький священик о. др. Августин Волошин.**

Серця наші наповнились великою радістю, коли ми про се довідалися, радувався цілий український нарід. Поплили благодарственні молитви з міліонів сердець перед престіл Всевишнього, а на руки о. Президента Волошина почали напливати щирі жертви для молодої Української Держави.

Однак не довго панувала наша радість. На молоденьку Українську Державу напала велика мадярська армія. **Тисячі січовиків Карпатської Січи стали в обороні своєї батьківщини, довго стримували навалу мадярських гонведів і не здали своїх становищ живими.** Усі поклали свої молоді, буйні голови за свою любу вітчину. **І аж по їх трупах мадярські орди заняли Срібну Землю.**

І до нині ся мадярська дич поневолює наших братів Карпатської України, до нинь знущається над ними, до нині своїми плюгавими чоботами оскверняє, забагрену кровію тисячів наших героїв, землю Карпатської України.

Однак ми віримо і то свято, що прийде вскорі час, коли то усі наші українські землі: на Закарпатті, в Західній Україні і Великій Україні стануть свобідними. Ми віримо, що гряде час, коли в Хусті на Закарпатті, у Львові в Західній Україні і в Київі залопотять жовтоблакитні прапори свобідного українського народу. Ми віримо, що прийде кінець знущання ворогів над нашим народом!

Так ми віримо, так станеться!

УКРАЇНА БУЛА, УКРАЇНА Є, УКРАЇНА БУДЕ!

о. др. Августин Волошин, президент Карпатської України.

ВЕЛИКИЙ КОНҐРЕС МОЛОДІ УКЮ

Головний Заряд Українського Католицького Юнацтва підготовляє великий Конґрес Молоді і конгрес з нагоди пятиліття УКЮ. Конґрес відбудеться в днях від 30 червня до 3 липня 1943 в Саскатуні. Відбулися вже кілька разів наради Головного Заряду УКЮ і приготовання до сеї великої урочистости вже почалися.

Взиваємо всіх добрих і щирих старших і молодших людий з Саскачевану, Альберти і Манітоби до праці, щоби той Конґрес Молоді випав якнайкраще.

Слідкуйте за подробицями в Будучности Нації!

Нашим кличем є: Все для Бога і для нашої української молоді!

ПОШИРЮЙТЕ "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ" З ХАТИ ДО ХАТИ, З РУК ДО РУК—ВСЮДИ!

МІСІЯ ДО МОСКВИ

Під таким заголовком вийшла недавно книжка бувшого американського амбасадора до Москви, **Йосифа Е. Дейвіса**, що був там амбасадором в роках 1937 і 1938.

За той час Дейвіс, по званню правник і адвокат, старався оглянути в совітах все замітніше та пізнати життя з першої руки. Дійсно, як виходить з його опису в книжці, він пізнав все важнійше без обслонок і подає його до відома американського загалу у виді щоденних записків, листів чи меморіядів до влади. Дейвіс представив **все що міг найкраще** з совітів а все ж темне, страшне і жорстоке так **начеб прикрив тим ясним.** Його майже не видно. Про переслідування релігії в совітах майже не згадує, хоча воно йому відоме і лишень тут чи там воно пробивається на листки книги. І так приміром він лише мимоходом згадує про старовинну прекрасну будовою церковцю, що стояла попри будинок амбасади в Москві, обдерта і сблуплена, перемінена на спільне помешкання. Він також начеб мимоходом згадавши про терор, описує, що видів, як пів до четвертої рано чекісти витягали з брами і волікли по вулиці матір з каменицї напроти амбасади, а рев під небеса і чіплявся матері одинадцятьлітній хлопчина, котрого чекісти потім віддерли, а матір повезли. Признає, що люди в совітах зникали звичайно по півночі і ніхто лягаючи в Москві не знав, чи рано встане на тім самім місці. Описує навіть, як "барон" Штайгер, большевицький звязковий між посольствами сам предсказав собі смерть, показавши пальцем в зад тімени на голові і як він сняк раз навсе, коли чекісти поклепали його по плечі і казали йти за собою таки з середини товариства і від стола; при котрім сидів сам амбасадор з родиною в готелі Метрополь по першій в ночі разом з Штайгером. Згадує також Дейвіс про труднощі о. Бравна, одинокого католицького священика в Москві, що мешкав у французькій амбасаді і мав договором з Америкою забезпечені надзвичайні в Москві права—приміром вчити науки релігії дітий американських громадян,а мимо того таки чекісти вимагали від нього видачі метрикальних книг, чого він відмовив і через що навіть настав свого рода спір і амбасадор мусів сам заступитися в обороні о. Бравна. Дейвіс однак тих самих чекістів одним духом в цій самій книзі хвалить і називає порядними хлопцями, бо вони все як тінь ходили і їздили за ним, для його охорони. **Він також принимає думку Літвінова та Сталіна, що весь цей терор там конечний під час і оправданий у виді будучности,** бо річи, що вони робили такі значні великі, що для них навіть невинні мусять терпіти. Він згадує, що **комісарі живуть вигідно і достатньо,** мають свої віллі під Москвою з окремою сторожею і всіми вигодами, що їм нічого не бракує з найвибагливійших страв і вин, а як хочуть забавитися в місті, мають свою Спіридоновку, свого рода клюб, де все найвиставнійше, навіть до орхестри, котра виступає у фраках і грає найновійший джез до танцю, підчас котрого танцюють комісарі, їхні жони та доньки.

Цей огляд книги бувби неповний, колиб не підчеркнути того, що Дейвіс виразно і кілька разів підчеркує, що він **індивідуаліст** і капіталіст, що Америка видала систему влади, яка досі найкраща з усіх на світі, бо вона дає найбільшу свободу для одиниці під кождим оглядом і найвищий з можливих степень життя. Свобода наша так велика, що навіть закон боронить одиницю перед державою— вона забезпечена законом свідчити сама проти себе, має право оборони від першого дня і держава має доказати, що хтось винен, коли потягає його до відвічальности, а не він має доказувати свою невинність.

На основі того всього Дейвіс старається доказати, а радше переконати і прямо вмовити, що комунізму в Америці не буде та його нема чого боятися.

Одночасно, коли говорить про великі діла і намірені осяги, то з опису мало можна роздобути **дійсних фактів тих осягів чи діл.** Поза Дніпрельстан і нові помешкання по містах, згадується пишень про велику свідомість технічних уліпшень, зацікавлення і бажання техніче в молоді, котрій дається всякі можливости науки— а позатим жадних інших осягів на фактах невидно і Дейвіс їх не подає.

Не треба також забути, що він, як сам це признає, старався подати все найкраще про совіти, що лише знав.

Для нас однак цікаво буде почути, що видів Дейвіс **на Україні.** Він поїхав туди подорозі з Батуму, де оглядав нафтові жерела і підчеркує незмірні богацтва України. **Колхоз** оглядав **недалеко Києва** і це був зразковий колхоз. Оглядав в червні 1938 р. Згадує, що мимо заповідження і одобрення совітськими урядовими чинниками, голова колхозу кудись сховався, як він приїхав і не хотів ніяк показатися. Видимо боявся, щоби перед чужинцями на питання не сказати чогось, що коштувалоб його потім життя. Аж по якімсь часі чекання явився заступник голови і відповідав на питання, але неохоче. Той український колхоз мав 4,500 акрів землі —жили в нім 1,328 людий, з того числа працювали 675 людий— 375 женщин і 300 мущин. Цікавим є, що жінки в колхозі працювали в більшім числі, як мущини. А дальше, що 653 людий в колхозі не працювали на рілі і в господарстві, що вони робили? Про це згадки нема і треба думати, що вони творили заряд та школу. Колхозники мешкали в старих селянських хатах ще зперед революції, а в кращій хаті села, що колись належала до заможного господаря, якого там большевики прозвали "кулаком" зробились якусь "лябораторію."

На тих 4,500 акрах було 300 акрів пшениці, ячменю і жита— 1,900 сіна — 130 саду а 125 городини, котру вивозили на продаж до Києва. За трудодень праці колхозник діставав 1.43 рублів— це по тодішній вартости численя є цілих пятнацять американських центів. **За цілий день праці.** Ось так виглядала у **зразковім** колхозі наша "цвитуча" Україна. І як люди могли розживатися на тих 15 центів заплати за цілий день роботи, то вже їх тайна...

Стахановці, або акордові ударні робітники, що старалися зробити більше, діставали більшу платню, яких сто рублів більше на місяць. Їх було 95.

До того робітник діставав ще з колхозу дещо зерна, ярини і сіна. Колхозник кождий мав для себе свій город, не більше однак як три чвертих одного акра землі і міг тримати на тім власну корову. До тих 15 центів колхозник ще діставав за день роботи півтерта кількограма зерна (пять фунтів), вісім кільо бараболь, півтора кільо соломи і сіна— на цілу родину. Кождий варив для себе, спільної їдальні не було. Молоко не пастеризували, відвозили сире на продаж до Києва.

Дітий в школі було 350, учителів 15. Орали і возили машинами. Окремо мали 85 коров на цілий колхоз і 221 коній. Колхоз повстав в 1930 році, ним заряджували три особи: голова, заступник і полевий наглядач. Колхоз мав свій сад і пасіку, ярину плекали в теплярнях.

З усіх приходів 5% до 10% ішло на направу машин, 10% забирала держава— про оставших 80% годі було дочекатися відповіди. Аж накінець сказали Дейвісові, що тих оставших 80% іде так. Збори рішають, що з ними робити. Значить—збори в совітах рішають це, **що їм скажуть.**

Так виглядав український колхоз, 5 кільометрів від Києва, в літі 1938 року.

Не диво, що Дейвіс пооглядавши всі ці "осяги" навіть при найбільших словах похвали для совітів, все таки рішуче заявляє, що американський спосіб життя найліпший і найвищий, та що комунізм ніколи в Америці не прийметься.

Дай Господи, дай Господи...

Але пощо його так розхвалювати? І прихвалювати?...

Чи не є це місія для Москви?

⁂

Накінець добре буде знати, хто править совітами.

Державою править **комуністична партія,** що не має більше, як два мільони членів на всіх 180 мілионів населення.

А комуністичною партією править **Центральний Комітет,** що має 100 членів.

А Центральним Комітетом править знова **Політбюро,** що має одинацять членів. Тих одинацять, то сама верхівка комуністична, ядро, котрі правлять цілою державною машиною.

А на чолі тих одинацять стоїть і править **Сталін.**

Отже совітами править Сталін через Політбюро і Центральний Комітет.

Опозиції нема. Квіслінгів також нема. Їх всіх, як заявляє виразно і ясно Дейвіс, **вистріляли.** Ряд процесів від 1937 року, наперед Радека, потім совітських генералів на чолі з маршалом Тухачевським, потім Бухаріна і тисячі менших скрізь по всій совітчині кінчилися звичайно одним лише присудом, розстріпом. Вистріляли там тисячі людий, від найвищих до найвищих і **опозиції нема!**

Думка Сталіна то є думка для всіх. Дейвіс навіть наводить слова Сталіна, що він мав сказати, начеб то вони не вагалися вбити чоловіка, як "це лишень потрібне для справи."

Кождому варта ту книжку прочитати.

А особливо тим, що хочуть подумати над прочитаним.

І далі особливо тим, що хвалять і захвалюють чуже, а не знають того і не думають до кінця над тим, що хвалять. І не думають також над тим, що можуть втратити, колиб так замість нашого народовластя запанувало якесь Політбюро...

ПОМЕР о. ДР. і ПРАЛАТ ТІСО

В 55 році життя помер в столиці Словаччини, її президент і перший з чоловик людий країни, о. пралат і др. Тісо. Життя його було вельми цікаве і трагічне під многими оглядами. На видну політичної діяльности виступив майже одночасно з нашим о. др. Августином Волошином, першим президентом нашої вільної Карпатської України. Оба мали смертельних і заклятих ворогів в Мадярщині. Однак коли о. др. Волошин сам один з молодою державою нашою не мав доволі сил, щоби опертися наїздови диких будапештанських гунів і Карпатська Україна видана Гітлєром на поталу орди залилася кров'ю її найкращих синів—то Словаччина вспіла пережити що саму кризу і удержалася досі. Після мадярської навали, многі українці з Карпатської України найшли захист і хліб якраз на Словаччині. Не треба забувати також що західна частина Карпатської України від Михайлівців і округ Кошиць належать до Словаччини. Там живе понад 50,000 українців, котрі мають також свого єпископа ординарія в особі Преосв. др. О. Гойдича ЧСВВ в Пряшеві.

ЗРУЙНОВАНА УКРАЇНА ПЛАЧЕ

Велике нещастя придавило сю українську нещасну маму. Ворожа куля відібрала від неї найдорощий скарб, її улюблену доненку. Сердечно плаче ся матір, заливається рясними сльозами і ніхто її не потішить, бо не потішити нікому серця матері по страті улюбленої дитини...

Плаче ся нещастя мати, а з нею плачуть тисячі, мілюни, нещасних матерей по цілій Україні, по страті дорогих дітей, синів, батьків і чоловіків— ціла зруйнована, спалена, Україна плаче.

Наші серця сердечно відчувають сі великі терпіння нашої дорогої батьківщини України і ми в Канаді заносимо сердечні молитви перед престіл Всевишнього за наших поневолених братів на Україні і кличемо:

О Боже милосердний, зглянься Ти своїм ласкавим оком на нашу страдаючу Україну. Вислухай наші благання які ми заносимо за наших братів і о Боже, Боже предобрий, пішли їм волю, скороти їх страждання...

—Чому не йдеш уже до школи, Славку?—питає мати свого синка рано, як на годиннику доходить вже девята.

Не можу, мамо!

А то чому?

—Бо не чуюся добре.

—Де не чуешся добре?

—В школі!— відповів Славко.

ПОМЕР ПОСОЛ ОРЕСТ ЖЕРЕБКО

Дня 19-го лютня помер в Блейн Лейк, Саск., одинокий український посол до Саскачеванського парляменту бл. п. Орест Жеребко в 55 р. життя.

Покійний уродився 15 червня 1887 р. в місті Городенці, Західна Україна, з селянських родичів. До Канади приїхав 1900 р. і скінчив своє університетське образування в манітобськім університеті в Вінніпегу. 1938 р. був вибраний послом до саскачеванського парляменту з ліберальної партії в Окрузі Редбері.

Бл. п. Орест Жеребко осиротив жену і четверо дітий, три дочки і одного сина.

В понеділок дня 22-го лютого відбулися останні похоронні богослуження над тілом помершого, котрих довершив **о. Н. Дрогомирецький, парох Геффорд, Саск.** Тіло бл. п. посла Жеребка спочиває на місцевім цвинтарі в Блейн Лейк, Саск.

Смерть бл. п. Ореста Жеребка є великою стратою для цілого українського народу в Канаді, як також для нашої організації БУК.

Покійний був незвичайно працьовитий і дуже здібний. Богато читав в українській, англійській і німецькій мові, гостро виступав проти марнованя часу. **Був першим канадийським українцем, котрий скінчив університет в Канаді і одержав степень ВА.** Коли публично промовляв, то все говорив річево, коротко і різко. Ніколи не дбав про людську славу, але все і всюди ясно висказував свій погляд, чи сему подобалося, чи ні. Не пив алькогольних трунків і не курив через ціле життя. Таким строгим остав до кінця життя!

Бл. п. посол Жеребко брав живу участь в житті нашої організації БУК, будучи її одним з першим основників. Він знав, що така організація є конечна для українців католиків Канади і тому, коли повстала гадка в 1932 р. до основання сьої організації, посол Жеребко був одним з тих, **котрі були підписані в першій летючці, котра закликала до заложення сього товариства.** Також на першім з'їзді БУК-а в Саскатуні 28. XII. 1932 р. не забракло бл. п. посла Жеребка, котрий щирими словами завзивав присутніх до праці в БУК. І таким щирим, ревним прихильником БУК-а був до кінця свойого життя, все помагав на з'їздах, промовляв, закликав, а коли було треба помочі бурсі БУК-а в Саскатуні, не пожалував на неї своєї грошевої жертви.

Вічна йому память!

В школі кухарства

Учителька: Маріню, що ти зробиш, щоби молоко не скисло?

Маріня: Випю!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Сеск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5и. Адреса Редакції: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

НОВІТНИЙ ДЕМОСТЕН ТА ЙОГО ФІЛІПІКА

Серед повені хвальбів і величання совітів з нагоди найновійших успіхів, промова проф. Ватсона Кирконела з МекМестер університету, виголошена перед Канадійським Клюбом в Торонті і випечатана брошуркою на 24 сторінок, являється дійсно білим круком наших днів. Цю промову відмовилася передати на радієвій мережі канадійська СВС—дві хвилині перед виголошенням.

Сама промова повна сензаційних заподань і відбилася лунким гомоном в пресі. Там не більше, не менше тільки послідовно і неоспірно на основі самих комуністичних видань і заяв стверджується, що комуністична партія Канади готовиться до революції—значить до державного перевороту та що захоплення влади для неї мусить вести через різню і винищення всіх інакодумаючих.

Професор Кирконел рішучо заявляється сторонником Совітської Росії і дає на це докази. Він заздалегідь і рішучо застерігається, щоби ці його висловлювання ніхто не уважав за виступ проти Росії, як созника аліянтів. Але він таксамо рішучо стверджує, що комуністична партія Канади ніяк, мимо теперішнього військового союзу, не відступила від своїх первісних цілий і не відмінила свого поступування як такого. А які це цілі й яке поступування проф. Кирконел зясовує словами самих видних комуністів.

Він пише так: "Дорога до комунізму в Канаді мусить вести через різню" і як доказ наводить слова комуністичних Тез і Статутів: "Завдання пролетаріяту полягає в розсадженню цілої машини буржуазії, в її знищенню та знищенню всіх парляментарних заведень з нею."

Комуністична партія Канади є лише колісцем великого звена в Канаді, котре весь напрям, вказівки і прикази бере зпоза Канади, від Комуністичного Інтернаціоналу.

Канадійська ком. партія видала книжечку п.з. "За чим стоїть комуністична партія?" і в цій книжечці є такі слова: "Під проводом комуністичної партії робітники Канади підуть від бою до бою, від побіди до побіди, аж знявши революцію зітруть капіталістичну державу, заведуть совітську державу — і стануть розбудовувати соціялізм."

Велику долю діяльности серед комуністів проф. Кирконел приписує Леслі Морисови, редакторові Кенедіян Трибюн в Торонті, котрого недавно ліві проголосили кандидатом до майбутніх виборів в північнім Винипегу. Леслі родився в Англії 1904 року, зріс і виховався в Канаді, в 1927/9 був на студіях революційної тактики на університеті в Москві і знова потім гостив в Москві в 1935 році, а від 1936 є провідним членом Центрального Екзекутивного Комітету компартії Канади. Він виразно пише, що їх програма це "клясова боротьба, революційна активність мас проти пануючої кляси в Канаді, це організація працюючої кляси і **борба о владу у всій своїй жорстокій дійсності.**" Канадійська компартія приняла Абетку комунізму Бухаріна, в котрій так сказано: "Революція це історична подія, коли одна частина населення накладає свою волю другій частині при помочі багнетів, крісів і рушниць."

Ствердивши ці дійсности, проф. Кирконел перечислює факти, як це все примінюють комуністи тут в Канаді. Сіють невдоволення і недовіря при помочі підпольних летючок і кличів. А все зводить до остаточного: "Чекай, най тільки вояки вернуть домів..." І тому весь крик комуністів в справі повного воєнного зусилля проф. Кирконел відводить до порівнання тих людий, що напавши шофера принаглюють себе вести чим скорше до цілі, а потім проваливши йому голову як лише доїхали до цілі, крадуть самохід.

Вичисливши цілий ряд нових комуністичних часописів в ріжних мовах, що останніми часами появилися в Торонті, спинюється дещо над їхніми редакторами і особливо над нашим "приятелем" якимсь Ярдашем з хорватських "Новості." Власними словами з УЖиття виказує їхню нетерпимість і заїлість проти всіх українців, що не є комуністами. Проф. Кирконел твердить, що вся комуністична преса Канади обслугує всього одну десяту частину неанглійських поселенців, однак крик який чинить, є дуже значний. Одною з найновійших підлазок комуністів є так званий Всеславянський рух, започаткований в Америці в Дітройті, в квітні 1942 р.—в цій цілі, щоби під оболонкою всеславянської ідеї змобілізувати до комуністичного воза всіх славян Америки і Канади.

Накінець проф. Кирконел стверджує, що підчас революції вимордували в совітах 2 мільони людий, а підчас колєктивізації дальших 5 мільонів — він допускає, що в Канаді в даний час буде більше спротиву і тому більше число моглоб піти на різню. **"Однак наші комуністи вірять, що ці масові морди є незаперечні."** Причину находить в цім, що деякі одиниці конверхівки інакше не сталиб на чолі всього, колиб справу вирішало голосування—отже треба пігнати справу через різню. Він також стверджує, що "їхня пропаганда є ідкозлобна і без затримок." І закінчує такими прямо віщими словами: **"Для всіх канадійців, якого не булиб походження, завтрішний вибір є такий: Різня або парлямент."** І висказує надію, що традиція британської демократії настільки сильно живе тут в серцях, що не допустить до революції і "бродження канадійців в канадійській крови."

Дійсно, подиву гідна відвага професора Кирконела, виголосити в цей час таку промову. Чи вона спинить руїну, яка назріває по словам професора, тяжко повірити. Та все таки є це філіпіка незрівнана в теперішних часах так змістом, як формою. Незрівнана красою духа, свобідного і незнузданого, що може вирости і ясніти лишень серед такої свободи, якою ми досі користуємося. Дай Господи, щоби побоювання не справдилися і ми ніколи тої волі не втратили.

НАШ СВЯЩЕНИК ОТВОРИВ СЕСІЮ ПАРЛЯМЕНТУ МОЛИТВОЮ

о. Володимир Лотович молитвою отворив сесію парляменту в Ню Джерзі. Представив отця наш посол з Джерзі Сіті, адвокат Марсел Вагнер. / о. В. Лотович є пароxом української католицької церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті. Це здається перший раз наш священик на американській землі отвирав молитвою сесію парлямен-ту і це легко згадав о. Лотович в своїй молитві. В Манітобі є шість наших послів— дуже булоб на місці, колиб найблищу сесію манітобського парлямен-ту також отворив молитвою наш священик.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Н. Демків

НЕДІЛЯ 3-та ВЕЛИКОГО ПОСТУ — ХРЕСТОПОКЛІННА —

"Радуйся живоносний Хресте" (Церковна пісня).

Свята Церква ставить нам нині перед очі знамя-прапор нашого відкуплення св. ХРЕСТ, щоби звохотити нас до духовних

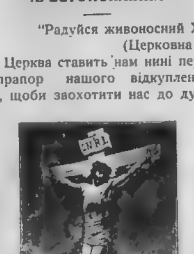

подвигів в часі сього великого посту. Нині сам Христос з хреста говорить до нас велику, святу проповідь, яку я вам поможу зрозуміти, а ви уважно слухайте.

Застановімся над тим:

1. ЩО ХРИСТОС ПРОПОВІДАЄ З ХРЕСТА СВОЇМИ ДІЛАМИ І СЛОВАМИ.

2. НАД НАШИМ ОБОВЯЗКОМ ВДЯЧНОСТИ ДЛЯ СПАСИТЕЛЯ ЗА ЙОГО ТЕРПІННЯ.

⁂

1.

а). Христос проповідає з хреста велику Божу справедливість і велику любов Бога до людий.

Бог Отець зажадав такого великого надолуження за первородний гріх, що треба було аж хрестної смерти Сина Божого. Ісус Христос-Мессія, приняв її зі всіми терпіннями і болями так, що міг до всіх людий закликати з хреста: "О, ви всі, що пєреходите дорогою попри мене, гляньте, придивіться, чи є такий біль, як мій біль?" (Плач Єрем. 1, 12). Отсей біль є найбільшим доказом великої любови Бога до людий, бо "Він взяв болі і недуги наші на себе; Він був поранений за гріхи наші і мучений за

беззаконня наші." (Іса. 53, 4-5). Та мало того! Христос не лише **терпів** за нас, але навіть **віддав життя** своє за нас. О, дійсно "Більшої від сеї любови ніхто не має, хто свою душу положив за своїх другів." (Ів. 15, 13).

І хоча одна капля крови Христової вистарчилаби була для відкуплення гріхів цілого людства, то Христос випив всю чашу терпіння аж до дна. Бо як пише св. Ів. Золотоустий: "що було вистарчаючим для спасіння, се не було вистарчаючим для любови." Задля своєї великої любови Христос перетерпів більше, ніж було треба. Мимо всіх насмішок і наругань, мимо всіх болів і тернінь, яких дізнав на хресті, благає Він Отця Небесного о прощення для своїх ворогів.

Так само хрестна смерть Спасителя обявляє нам велику любов Бога-Отця до людий. Сам Ісус проповідав, що "Так полюбив Бог світ, що Сина свого единородного дав" (Ів. 3, 16). А св. Августин подивляючи Божу любов, відзивається такими словами: "щоби своїх слуг спасти, Ти Господи віддав свого Сина." Отже хрестна смерть Ісуса Христа є живим образом-доказом великої —дуже великої Божої любови до людий. Тому св. Йоан напоминає: "Ми любимо, бо він перший полюбив нас" (1. Ів. 4, 19).

б). Христос проповідає з хреста велику покору і лагідність.

Він завзиває нас: "навчіться від мене, бо я лагідний і покірного серця, а найдете супокій для ваших душ" (Мат. 11, 29). І що проповідав словами, те потвердив ділами. Приняв вид слуги і жив на землі в найбільшім пониженні а вкінці вибрав собі таку смерть, яка на тодішний час була найстрашнійшою.

Також і лагідности учить нас Спаситель

ноги, щоби прибити їх до хреста, "наче ягня на заріз ведуть, так і Він не відчиняє своїх уст." Тому міг св. Іван Хреститель, з хреста. Добровільно кладеться на хрест, добровільно дає своїм мучителям руки і вказуючи на Ісуса, торжественно заявити: "Се Агнець Божий, що бере гріхи світа" (Ів. 1, 29).

в). Христос проповідає з хреста послух і любов родичів.

Задля послуху до Отця Небесного, Син Божий приняв хрестну смерть; на оливній горі молячися кличе: "Не моя воля, а твоя

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, БЕРЕЗЕНЬ 1943

15	П	2	Сщмч. Теодота
16	В	3	Мч. Евтропія
17	С	4	Преп. Герасима
18	Ч	5	Мч. Конона
19	П	6	42 мч. в Аморії
20	С	7	Сщмч. в Херсоні
21	**Н**	**8**	**Нед. 2 Посту**
22	П	9	† 40 мч. у Севастії
23	В	10	Мч. Кондрата
24	С	11	Св. Софронія
25	Ч	12	Преп. Теоф., Гр. Двоеслова, папи
26	П	13	Перен. мощ. св. Никифора
27	С	14	Преп. Венедикта
28	**Н**	**15**	**Нед. 3 Посту. Хрестопоклінна**
29	П	16	Мч. Савина, папи
30	В	17	Преп. Алексія
31	С	18	Св. Кирияла

УСТАВ

21. Неділя 2 Посту: Гл. 2; єв. утр. 10. Сл. Б. Вас. Вел.: ап. зач. 304, ев. Мар. з. 7.

28. Неділя 3 Посту, Хрестопоклінна: Гл. 3, ев. утр. 11. Сл. Б. Вас. Вел. Місто "Святий Боже" береться "Кресту Твоєму," ап. з. 311, ев. Мар. з. 37.

На утрені, підчас Славословія, винесення Хреста на тетрапод.

нехай буде" (Лук. 22, 42). А на хресті, серед найбільших терпінь, журиться будучністю своєї Матери і щоби забезпечити її долю, віддає її під опіку св. Іванови. Ось яка зворушлива проповідь Ісуса з хреста, про обовязок любови своїх родичів.

г). Христос проповідає з хреста безсмертність душі і страшний суд.

Розкаянному розбійникові обіцює Христос дальше життя по смерти тіла: "Істинно кажу тобі, сьогодня будеш зі мною в раю" (Лук. 23, 43). І тим самим проголосив торжественну проповідь про безсмертність душі.

На Голгофті був прообраз страшного суду. По правиці Ісуса був розкаяний розбійник, а по лівиці закам'янілий, що пішов на вічне прокляття. Після науки Ісуса Христа, так само буде і при кінці світа, бо по правиці будуть праведні, що підуть до неба, а по лівиці прокляті, що підуть на вічні муки до пекла.

г). Христос проповідає з хреста ще богато інших наук, хосенних для нашого спасення. І так темрява, що вкрила сонце, вказувала, що згасло "світло світа," Спаситель світа. Землетрясення і роздерта занавіса в храмі вказали, що через хрестну смерть настав Новий Завіт—нова угода між Богом а людьми.

Отсе могуча проповідь Спасителя проголошена з хреста всій вселенній.

2.

А тепер про наш обовязок вдячности для Спасителя, за Його страсти і терпіння, котрими нас спас від вічної загибелі.

а). В першій мірі научімся цінити терпіння і страсти Христові і часто про них роздумуючи, дякуймо Спасителеві за ту велику Його любов, яку обявив нам на хресті. Одна свята (Бригида) видячи у видінню пораненого і збичованого Ісуса Христа, запитала: "Ісусе, хто заподіяв Тобі ті рани?" І почула страшну відповідь: "Се так поранили мене ті, що погорджують моєю любовю!" Отже чи можна бути байдужим на страсти Христові, котрі Спаситель перетерпів за наші гріхи, для нашого спасення? Ні, ніколи! Треба часто про них роздумувати, а розважаючи їх, дякувати Ісусові за ту велику хрестну жертву, котрою Він спас світ від вічної загибелі.

б). Навчімся цінити св. Літургію, бо се безкровне відновлення хрестної жертви, є найміліщою Службою Богу. Хто побожно вислухає св. Літургію, доступає такої самої заслуги, якої бувби доступив, колиб побожно був присутним при кровавій жертві Спасителя на Голгофті. Отже не лише в неділі і свята, але по можности і в будні дні, стараймося побожно вислухати св. Літургію. Саме на те установив Христос св. Літургію, щоби ми, беручи в ній участь гадками, молитвами, співом, памятали про Його страсти.

в). Нині св. Церква виставляє на прилюдне почитання знамя св. хреста. Побожні християни бють перед ним поклони і цілюють розпятого Ісуса, доказуючи байдужим для Христа людям, що дорожать знамям відкуплення, св. хрестом. Почитають його не тільки нині і через ті дні, в які він виставлений для особлившого почитання, але через ціле своє життя.—Постановім собі, що скільки разів побачимо знамя св. хреста, стільки разів скажім у своїому серці: Ісусе, Сину Божий, умилосердися над нами! В сей спосіб зуміємо лекше здубити жаль за гріхи, в сей спосіб знайдемо богато заохоти до многих чеснот, в сей спосіб захоронимо себе від многих діявольських спокус.

Наші прадіди ввели були гарний звичай ставити хрести при дорогах і по полях і на гробах по цвинтарях, щоби так подорожним в їх дорозі, як і рільникам й робітникам в поті чола при роботі, пригадувати Христові страсти і Його хрестну смерть і в сей спосіб додавати їм потіхи і сили і надії в позагробове життя.

І так було, є і буде, що хрест є нашим товаришем через ціле життя. Коли один вірующий, побожний наш вождь був близько смерти, зібралися коло нього його численні товариші зброї. Один з них ось так ска-

зав: "Жаль, що такий великий герой-генерал не умер на полі битви під прапором свого славного рідного війська." На ті слова умираючий вождь взяв хрест і сказав: "Ось се є найкращий наш прапор і усіх людий. Під ним є чесно вмирати і найбільшому героеві світа, бо на нім умер найбільший герой усіх часів, всіх народів, Спаситель світа, вождь неба."

О, щоби і ми могли в годині нашої смерти, з великою любовю до Спасителя взяти св. хрест в руки і з тим знамєнем нашого Спасителя закінчити нашу земську вандрівку. А коли при кінці світа збудять нас зі земного пороху ангельські труби і завізвуть на страшний суд, і коли побачимо сходячого з неба справедливого Судію зі знамям св. хреста, тоді не злякаємося, але з довірям закличемо: "Радуйся, хресте всесвятий і всесильний, радуйся хоронителю нашого життя."

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

НА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ

14. 1 Неділя Посту ..... Гадашвил
21. 2 Неділя Посту ..... Тиндал
28. 3 Нед. Посту (Хрестопоклінна) Елма

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1984 Логан Евеню Вінніпег, Ман.
Телефон: 27274.

ЗНОВА ПРИГАДУЄМО

Знова згадуємо про сю сумну подію котра склалася в монастирі оо. Редемптористів в Йорктоні дня 21 березня 1935 р. Сього дня поклав своє життя

бл. п. о. А. Дельфорж, ЧНІ.

бл. п. Альберт Дельфорж ЧНІ. в обороні свойого товариша священика о. Ів. Бали ЧНІ., до котрого стріляв розярений релігійною ненавистю відступник від католицької Церкви.

Ся кровава подія остане навсе чорною плямою в житті українців відступників від католицької Церкви, від віри своїх дідів і прадідів.

Ся подія буде все пригадувати, до чого спосібний чоловік, котрий зрадив свою Церкву, став відступником.

З другої сторони трагічна смерть бл. п. о. А. Дельфоржа вказує на силу католицької Церкви. Бо немає більшої любови, коли хто віддає своє життя за других.

А до такої великої жертви, до такої великої любови є спосібний тільки чоловік, котрий вірно служить Богові в вірі своїх батьків, котрий належить до католицької Церкви.

Т. Курпіта

У ТАРАСОВІ РОКОВИНИ

Казав нам нині рано тато,
Що Кобзареве нині свято,
Щоб портрет ми його вкрасили
Квітками, щоб до віку цвили.

Так щож, як квітів ми не маєм,
Бо ще мороз тут скрізь гуляє
І ще замерзала скрізь землиця,
Лиш де-не-де тече водиця...

Але нічого, любі діти,
Ваші серця—пахучі квіти,
Тож в ті Великі Роковини
Прийме Він серденько дитини.

З сердець своїх сплетіть віночок
І прикрасіть той образочок
Де намальований гарненько
Є наш пророк—Тарас Шевченко.

о. Степан Семчук

ТОМУ, ЩО...

В УВістях ч. 3 з 19 січня 1943 р. сторона 4, появилася стаття І. І. п.з. "Бо інакше... що з того?"

Тому, що там порушено дуже актуальні справи і подано цікаву розвязку, хочу й я написати свого рода відповідь на певні, там поставлені питання. Це є стаття, на котру кождий має право відповісти так само і добре буде, коли передумавши будемо мати виміну думок в цій справі.

Виходячи з обчислення статистики, що нас лише в трох західних провінціях є вже чверть мілиона душ, автор ставить певні точно означені домагання з того приводу. Він домагається збільшеного числа наших послів, а далі ставить домагання сенатора, українських шкільних інспекторів, навчання української мови на університетах а далі організації промислу і гуртівень—точнійше української різні, гуртівні одягів, ризниці, ітд. Також покладено там домагання українських міністрів.

Треба лише тішитися, що в нас прилюдно вже ставляться такі домагання. Значить, ми вже почуваємось на силі і власній вартості. Однак всі домагання, якщо вони мають бути не лише шумом, але здійснені— мусять бути не лише поставлені, але також **обосновані.** Треба спокійно подумати над тим, чи ми дійсно вже маємо ці всі дані на сенаторів, міністрів, гуртівні, ітд.

Є домагання—більші і менші. Вищі і нищі. Треба розріжнити між ними, бо одні з них будуть можливими до здійснення, інші однак і на жаль окажуться ще покищо передвчасними. А класти передвчасні домагання, котрих не може поперти солідним доказом— не є вказаним для поважних і відповідальних людий.

Автор всі свої висновки робить **на основі числа.**

І видається нам, що в цім якраз є головна слабість всього доказу— себто основи, на якій основується всі домагання. **Бо число без якости не є силою.** В житті ріщає не чисельна сила, а якостева. Ріщає не саме лише, кілько нас, але головно ріщає це, **які ми є.**

Нас може бути чверть мілиона душ, але чи маємо ми вже заступлені в тій чвертці мілиона душ всі стани, всі кляси як слід? Чи маємо вже відповідну верству інтелігентних робітників вільного звання, а далі організаторів в промислі і торговлі, своїх науковців, вчених, заслужених здобутками в науковім світі, через відкриття або незвичайні осяги організаційні? Чи маємо вже роди, які в тягу канадійської історії виказали гарт духа через століття, або добрий десятиліття, видаючи великих духом і здобутками людий на всіх ділянках життя? Чи маємо тут роди організаторів великого промислу? Чи маємо тут славних правників і лікарів, звісних з наукових праць священиків і професорів?

А коли маємо, то **кілько їх маємо?**

Подивімся спокійно в гущу нашого чверть мілиона і побачимо, що тих великих одиниць, що мають стати кандидатами на сенаторів і міністрів, в нас ще страшно мало і вибирати зміж них, нема як. Це одиниці покищо— тут чи там. Нема ще кляси, нема ще стану як такого.

Чи маємо ми богатих людий, що становилиб кляcу меценатів і добродіїв прилодних установ? Та в нас ще нема одної лічиці в таких містах, як Вінніпег, Саскатун чи навіть Едмонтон. І чим тут піднести нас в очах інших і нас самих—де є ці наші здобутки на організаційнім полі в промислі? Де є ці здобутки в науці? Мало їх, дуже мало—а це тому, що **в нас ще брак капіталу!** Дивно буде то слухати, але так воно є.

В нас брак ще капіталів грошевих, ми на розробках. І тому наші промислові чи інші підприємства все ще під загрозою і борються з нечуваними труднощами, про котрі ширший загал не знає і не здає собі справи. Наші підприємства щойно почали розростатися, спинює їх брак потрібних фондів, так як зріст дитини брак харчу. Тих фондів між нами покищо ще нема. Здібнійші одиниці вибилися наверх власним трудом і придбали дещо гроша, але то ще далеко до того, що ми повинніб мати. **Прийде час, будемо мати. То буде наш природний розвій** і життя не знає заячих кроків. Геніяльних організаторів гроша ми покищо ще не видали і тому не маємо мілионерів. І не маємо в слід за тим добродіїв, котріб піддержали нашу науку, стали меценатами наших поетів і письменників, будували лічниці і захисти, колегії і школи. **Нам бракує ще цілого стану,** з котрого можнаб певно і безсумнівно черпати раз враз кандидатів на сенаторів. Наші заслуги ще покищо скромні перед Канадою і треба зібрати **більше** моральних капіталів, заки поставиться відповідне домагання. Ми щойно вибиваємося з журби о щоденний хліб насущний і кінчимо борбу за душу нашого народу. **Третій стан—співпанування і співправління в Канаді доперва надходить** і перед ним цілих 25 літ до здійснення. Добре є намічувати **домагання по черзі,** іти від одних до других, від тих, котрі годні бути зараз здійснені, до тих, що будуть доперва здійснені. Уважаємо, що можуть і повинні бути здійснені ці домагання нашого життя в Канаді.

Іменования бодай трох шкільних інспекторів в Манітобі.

Утворення катедри українознавства на університетах в Едмонтоні, Саскатуні і у Вінніпегу. Назначення більше наших учителів по великих містах і то не лише в прилюдних нищих, але головно у вищих школах.

Назначення більшого числа військових старшин у всіх родах зброї з канадійських українців.

А вибір послів, що булиб активними і на висоті стану, **залежить від нас,** так само як організація нашого промислу і торговлі. **Докажім, що вміємо!**

В Канаді перед нами свобода до творчої праці. Слово і діло за нами, виконати і здійснити!

ЧЕТВЕРТА РІЧНИЦЯ КОРОНАЦІЇ СВ. ОТЦЯ ПАПИ ПІЯ XII

В пятницю 12-го березня 1943 р., минула четверта річниця коронації св. Вітця Папи Пія XII. Цілий католиць-

Св. Отець Пій XII.

кий світ торжественно відсвяткував сю радісну для католицької Церкви річницю. Апостольську Столицю засипано тисячами привітними листами і телєграмами. Вірні сини Католицької Церкви складали привіт найвищому пастиреві.

Також і українці католики лучаться до сих привітів католицького світа і засилають св. Отцеві сердечний поклін і найкращі побажання.

Нема сумніву

—Як ви думаєте, пане професор, чи моя дочка добуде великої слави як співачка?

—О, без сумніву, як тільки вийде заміж за співака!

З'ЇЗД БУК-А МАНІТОБИ

З'їзд БУК-а Манітоби відбувся в неділю дня 28-го лютого 1943 в Вінніпегу. Як попередними разами, так і сього року з'їзд почався Службою Божою по всіх церквах Вінніпегу, а в год. 3 пополудні продовжався в парохіяльній домівці Малої Церкви.

НОВИЙ ЗАРЯД БУК-а МАНІТОБИ

Голова — А. Молофій
Перший заступ.— о. И. Сеньків ЧСВВ
Другий заступник— Т. Мельничук
Діловий писар — А. Яремович
Скарбовий писар — І. Юськевич
Скарбник — І. Кравчук
Провірняки — С. Рибчук, П. Куріевич і М. Копиківський
Члени —о. А. Луговий, адв. Ю. Робо-рецький і І. Пробіжанський з Стюартбурн, Ман.

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ БУК-а в ВІННІПЕГУ дня 28 лютого 1943

1. З'їзд як все, так і тепер заявляє глибоку любов до св. Отця, Папи Пія XII, привязання і вірність для свого епископа, Преосвященного Кир Василія, пошану і послух для своїх священиків, любов і жертвенність для свого великого українського народу і для нашої дорогої Канади.

2. З огляду на тяжкий досвід нинішнього людства, що стоїть вже від 4-ох літ у затяжній борбі з насильними та революційними диктаторами Европи та Азії, Брацтво Українців Католиків Канади піддержує серцем і душею всі воєнні змагання Канади і Великої Британії аж до остаточної побіди.

3. Витає з задоволенням проблески нового соціального ладу у повоєнному світі, з забезпеченням свободи і незалежности для всіх народів, а між ними також і для українського народу в Европі, на основі точок Папи Пія XII з тим, що тільки засади Христіянства і його жерела освячення можуть нам цей лад дати.

4. Піддержує слушне і справедливе домагання робітництва та фармарства в їх стремлінні стати повновартістною частиною людства, забезпечення певної і стійної заробітної платні та фармарської продукції опрокидуючи при тім блудну теорію борби клас (Лев XIII).

5. Зазначує, що головна ціль держави, це добро загалу. Тому в поладнанні складного соціального питання робітників і фармерів в державній політиці, мусять прийти до голосу і значіння християнські засади віри і моралі.

6. Опрокидує як найрішучійше кождy тоталітарну форму держави та взиває своє членство, щоби через свої організації дало вираз свойого погляду та щоби демократичний лад в Канаді став справою цілого народу.

7. Брацтво Українців Католиків стоїть на грунті демократії і жадає для Українців Канади повного рівноуправнення і участи в публичних інституціях і публичному житті.

8. Брацтво Українців Католиків признає себе до культурної спільноти канадийських українців зі зобовязанням вложити всі свої сили для здорового розвитку нашої нової вітчини Канади.

9. Закликаємо і взиваємо усіх українців католиків, щоби в цей критичний час ще сильнійше як дотепер стояли при наших парохіях, були ревними і активними членами місцевих церков і піддержували св. Віру в родині і народі.

10. Взиваємо усіх українців католиків, щоби попирали моральноі матеріяльно усі наші виховні інституції, а особливо нашу бурсу БУК-а в Саскатуні.

11. З'їзд взиває усіх, щоби читали і поширювали українську католицьку пресу в Канаді, а се: Світло, Голос Спасителя і Українські Вісти та вкінці Будучність Нації, як урядову часопись БУК-а.

12. Брацтво Українців Католиків, накінець взиває все своє членство взяти як найсильнійшу участь в кампанії Червоного Хреста.

ПРИВІТИ

Телеграфічні привіти на з'їзд прислали **Всеч. о. М. Горошко** з Прінс Альберт, Саск., **о. И. Пуляк** з Брендон, Ман., і **о. М. Григорійчук** з Сенді Лейк, Ман. Письменні привіти наспіли від Читальні Просвіти ім. Івана Франка з Ість Селкирк, Ман. і від почесного голови адьбертійського БУК-а **о. Андрія Труха ЧСВВ,** як слідує:

ПРИВІТ З'ЇЗДОВІ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ У ВІННІПЕГУ

Слава Ісусу Христу!

Високопреподобних Отців і Всіх Дорогих Учасників З'їзду бажаю привітати сердечним привітом і братнім поздоровленням у хвилі Вашого великого зібрання в столиці нашого Духовного Князя, Кир Василія, й усеї нашої українсько-католицької єпархії в Канаді.

З великою приємністю я прочитав у нашій католицькій пресі оголошення про Ваш З'їзд, що є знаком нашої релігійно-національної свідомости й бажання поступу та кращої будучности.

Ми тут в Альберті будемо радіти, якщо цей Ваш З'їзд, що є одночасно й нашим З'їздом, перевищить своїм успіхом усі дотепершні З'їзди нашого дорогого Брацтва. Бо так годиться, щоб Вінніпег, що є осідком нашої домініяльної організаційної Централі й нашої духовної столиці, був невичерпною криницею добрих ідей і завжди живим прикладом однодушности в рішеннях і великих осягів в праці.

Я особисто бажаю, щоб цей Ваш З'їзд БУК-а започаткував ЗОЛОТУ ДОБУ Брацтва Українців Католиків в провінції Манітоби, що зазначиться в першій мірі основанням Відділу БУК-а в кожній нашій парохії в Манітобі, щоб за рік простора й гарна авдиторія парохії святих Володимира й Ольги була повна самих представників БУК-а з провінції, а всі наші Дорогі Вінніпежці щоб—через недостачу місця— стояли кругом авдиторії й співали делегатам грімке-сердечне "Слава!"

Щоб Брацтво Українців Католиків стало спільною, найдорожчою організацією всіх українців, що бажають волі й розвитку Христовій Церкві, канадійській державі й українській нації!

Щоб зокрема всі комуністи українського походження, завдяки ревній праці Брацтва Українців Католиків, закинули шкідливу християнству, канадійській державі й українській нації, роботу й щирим серцем сказали з нами: "Слава Ісусу Христу!" "Слава Канаді!" "Слава Україні."

На таку працю, на такий успіх нехай Вас, Дорогі Учасники З'їзду БУК-а в Вінніпегу, поблагословить Господь Бог!

Того бажає, за те молиться
щирозичливий Вам Усім
о. Андрій Трух, ЧСВВ.
почесний голова БУК-а в Альберті

ВІДПОРУЧНИКИ

На з'їзді були присутні слідуючі Отці. **о. капелян М. Пелех, о. Нестор Дрогомирецький** парох з Геффорд, Саск., **о. др. Кушнір, о. канцлер А. Луговий, о. Я. Чиж, о. В. Божик, о. І. Шяшковський і о. И Сеньків ЧСВВ.** Відпоручниками, крім численних гостей були слідуючі: **Барилюк Яків і Т. Мельничук** від Верх. Управи Брацтва св о. Николая. **Іван Завідовський і І. Яворський** від добр. товар. св. Володимира, **И. Костюк і С. Рибчук** від парохії св. Николая. **І. Гаєвський і В. Чорненький** від парохи св Покрови, **И. Музичка і П. Хомин** від брацтва св. Андрея, **Лукія Нафостович і Гонора** Дух від добр. тов. св. Покрови, **М. Гаєвська і Анастазія Самотюк** від Сестриць св. Покрови, **Хорунжа Стефанія** з Елма, Ман., **Петро Скалецький** з Ст. Норберт, Ман., **Марія Яцик, І. Кузьмінський і І. Божко** з Ість Селкирк, Ман., **Лука Тарнавський** з Бовсежур, Ман., **Яків Бойко** від Читальні Ів. Франка з Транскона, **Стефан Меуш** від парохії св. Михаїла з Транскона, Ман., **І. Цар** від парохії Пресв. Евхаристії з Ість Кілдонен, Ман. і **Г. Турко і П. Погорецький** від У.Н.О.

УКРАЇНСЬКА ВОЄННА ДОПОМОГА

Проф. Микола Чубатий на сторінках американської Свободи завзиває американських українців, щоби творили фонд української воєнної допомоги нашим братам в Европі. Наші земляки в старому краєви страшно потерпіли і ще потерплять в сій світовій війні. Коли війна скінчиться, треба буде конечно їм помогти. Ми не сміємо думати, що по війні хтось поможе нашим братам. Ми будемо мусіти самі їм помогти. Тому до праці!

Гадка проф. М. Чубатого є дуже добра і заслугує на се, щоби ми тут в Канаді над сим застановились. Добре буде установити спеціяльний комітет української воєнної допомоги тут в Канаді під проводом нашого Преосвященного епископа Кир Василія і на руки сього комітету збирати фонди. Самі подумаймо про воєнну допомогу нашим братам, бо їм по війні ніхто помочи не дасть, як нашого не зробимо.

Василь Оробко,
син панства Оробко з Крейг, Саск., є сотником в канадийськім військовій дентистичнім відділі.

Антін Василик,
якого мама Павліна мешкає в Гонор, Ман., дістався щасливо за море з канадийським відділом вістунів.

Станислав Тарас,
перебуває від двох місяців в Англії де служить при канадійській артилерії. Його родичі мешкають в Овкбурн, Ман.

Б. Мисик,
дістався щасливо за море з відділом канадійського війська. Рядовик Мисик походить з Вайта, Ман.

БЛАЖЕННОЇ ПАМЯТИ АННА БЕЛЯК

Ви побачите серце велике,
що конало в кровавих сльозах...
Олесь.

Ще першого грудня 1942 р. померла в Лічниці Милосердя у Вінніпегу бл. п. Анна Беляк, жена Дмитра, матір двох доньок з першого подружа і доньки та сина з другого, що жили при улиці Алфред 1059. І не стало того серця, котре з такою любовю і відданою ревністю билося для всього великого, святого й доброго. Страту відчула вся родина і особливо парохія св. Покрови, в котрій і для котрої покійна сердечно працювала майже до самих останків свого многотрудящого життя. Була в заряді Сестриць і була ревнителькою Апостольства Молитви. Не стало тої, котра молилася майже кождої неділі по вечірні спільно з кружком членів АМолитви спільно на вервиці і за всіх. Не стало її, що особливо любила католицькy пресу і була її апостолом. Для нашої БНації вона була добродійкою, опікункою і робітницею, якій тяжко найти рівної. Це була не лишень велика матір, газдиня, робітниця і віруюча українка католичка—вона була взором праці і ревности, світ горяй і світяй.

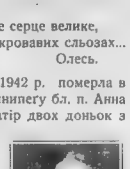

бл. п. А. Беляк

Була членом Брацтва св. о. Николая, місцевого відділу ч. 15 і членом Добродійного Брацтва св. Покрови. Будучи кілька літ в заряді Сестриць при церкві св. Покрови бл. п. Анна Беляк ніколи не відмовилася хочби від найтяжчої праці, жадна збірка не відбулася без її активної участи і допомоги. Вона продавала сотки значків на всякі підприняття і чи літом чи зимою, вона ішла від хати до хати слідами апостолів Христа, нераз наражаючи себе на кпини і дотинки, але все спокійна, вірна і ревна для Божої слави, для загального добра народу.

Вона це все продавала нашу часопись біля церкви, і часто на снігу і морозі, хоча сама вже була хвора і боліли її тяжко ноги та негодна була знести зимна, терпіла спокійно, а роботу робила. Часто на дощі, другі чимскорше втікали домів по відправі, вона приступала і просила купити католицьку нашу українську часопись. І чи подивуються наші читачі, коли скажемо, що поширення і вдержання БНації у Вінніпегу по великій долі завдячуємо якраз їй. Вона ходила і просила літом на пресфонд і коли ви читали, що при парохії св. Покрови зібрано щорічно яких $70 на пресфонд БН, то львина пайка того це її заслуга. **Вона ніколи за свій труд і працю не брала ані одного цента винагороди,** навіть тоді, коли треба була її їздити трамваем далеко в місто. Вона мала особливу здібність загостити до хат і там серед бесід зробити чимало добра. Це був оборонець нашої віри, Церкви, священства. Це був оборонець нашого народу і всего того, що в нім добре, велике і красне. Перед нею змовкали по кількох словах навіть тяжкі вороги, не находили слів дальших закидів. **Це була дійсно апостольська душа, повна великої любови для великої ідеї!**

І коли годиться згадати ріжних людий, що щонебудь доброго зробили на цім світі, то покійна Анна Беляк зробила **богато.** Вона була та тиха і невсипуща робітниця для кращої будучности, що клала основи під розбудову і розріст дальших поколінь, без зайвих похвал за життя, без признань і оплесків, але стало, ревно, спокійно, з дня на день скріпляючи самі основи нашого життя, будуючи і розбудовуючи. Во істину ми мало маємо таких людий! В цім великім місті можнаб їх почислити на пальцях обох рук. А їхною працею стоїмо і падем. Ось герої тихих, і трудолюбних днів для Бога і Церкви, і свого народу. Ще за життя вона поставила собі нерукотворний памятник своєю працею для ідеї, памятник, що перетреває століття, бо він поставлений у світлій памяті душ народу.

Похорони при великім здвизі народу відбулися з церкви св. Покрови 5 грудня 1942. Память її все дорога і вічно чиста в святости її життя та добрих діл!

ПОЛЯГ У БОЮ ЗА МОРЕМ

Летун Василь Капуста, син панства А. Капусти з Вінніпегу, 1024 Алфред еве. поляг на полі бою десь за морем 8 лютня 1943 р. Родичі дістали телеграму від дотичних військових властий.

Це був молоденький, що у 18 році життя —у вересні 1940 вступив добровольцем на

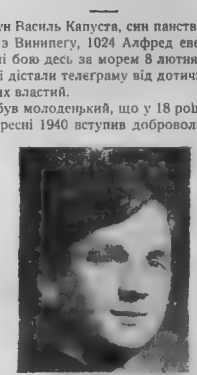

Старший летун Василь Капуста

службу нашої Канади, як летун. Після виншколу відїхав до Англії в грудні 1941 р. Зріс і виховався у Вінніпегу, тутже ходив до народної і середної школи.

Ще в грудні минулого року католицький священик, військовий душпастир зза моря, сповістив гарним листом родичів, що їхній син приступив до св. Сповіди і св. Причастя і є практикуючим католиком. Ця вістка була дуже мила для родини і особливо мила для мами. Тепер опечалені родичі і мама молилися за його душу і вічний спочинок підчас поминального богослуження, котре відправив о. парох Семчук у церкві св. Покрови, 965 Бойд еве. Остала нарівні опечалена по смерти брата одна сестра, замужна Прокоп, у Вінніпегу. Молодому українцеві католикові, що поляг за морем в борбі нашої Канади, вічная память!

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

МУРИН СТАЄ ПЛАСТУНОМ

Недавно в Торонті основано молодечий відділ пластунів союзних держав. Дістав він назву 201-ий Kiwanis відділ. В ньому є заступлені молодці з усіх союзних держав, не виключаючи і українців. Знимка вказує, як головний провідник сього пластунського відділу П. Ф. Неріс, відбирає присягу від молодого мурина.

ПОМЕР БАТЬКО о. АНТОНА ЦИМБАЛІСТОГО

Дня 23-го лютого помер в Брендоні, по дворічній недузі, тато о. А. Цимбалістого, Теодор Цимбалістий, в 61 році свого життя. Покійний був взірцевим членом місцевої парохії Різдва Пресв. Богородиці і належав до місцевих українських товариств. Через 25 літ працював покійний на залізничій дорозі СПР-а.

Величаві похоронні богослужения відбулися в Брендоні дня 26-го лютого, на котрі прибув з далекого Кедворт, Саск., **о. Антін,** син покійного і **о. Нестор Дрогомирецький, парох з Геффорд, Саск.** Тіло бл. п. Т. Цимбалістого спочивало в парохіяльній салі Просвіти через четвер 25-го лютого, а в сам день похорону, при великім здвизі народу перенесено до церкви Різдва Пресв. Богор. де заупокійну Сл. Божу відправив за свойого батька о. Антін в сослуженні оо. Дрогомирецького і **Й. Пуляка,** місцевого пароха. Всеч. о. Н. Дрогомирецький промовляв над тілом покійного в парохіяльній салі Просвіти, а о. Й. Пуляк прощав бл. п. Теодора по св. Сл. Божій в церкві.

Бл. п. Теодор Цимбалістий полишив вдовою свою жену Лавру, двох синів о. Антона і **Сильвестра** і 4 доньки: **Єлисавету,** віддану за Михальчука в Брендоні, **Марію,** віддану за Барана в Брендоні, **Емілію і Евгенію.** Покійний походив з села Голубівок, Західна Україна.

Всеч. о. А. Цимбалістому і цілій родині висказуємо сердечні співчуття.

ВІСТИ З РАМИ, САСК.

Річні збори парохії відбулися в неділю 13-го грудня 1942. До нового заряду на 1943 р. увійшли: **Заступник голови—Ст. Третяк; діловий і скарбовий писар— Н. Данилишин; скарбник— І. Гринків; помічний урядник— Ст. Мудрий; провірники— Б. Л. Корчинський, і Н. Третяк.**

Минулий рік був успішним для нашої парохії. **Помальовано церкву в середині, а також сплачено цілковито довг, що тяжів на церкві ще від 1937 р.** Тепер перед нами як головне завдання на будучність є збудувати резеденцію для священика й на цю ціль починається збірка. **Жіноче товариство при парохії також працювало інтензивно.** Товариство дало поважну суму гроша на мальования церкви й купило кухню до парохіяльної галі. Цього року тавариство й сестриці справили новий стихар і фелон до церкви.

Дня 19 січня було представлення в парохіяльній галі.

Молоді при нашій церкві остало дуже мало, головно хлопців. Багато хлопців відійшли до армії, а також не менше виїхало до праці на схід, головно до Форт Віліям, Онт.

Лікар: Я не хотівби вам про се згадувати, але мушу вам сказати, що чек, яким ви мені заплатили, вернув назад незаплачений.

Хорий: Га, це дійсно дивно, пане доктор, бо й мій ревматизм, від якого ви мене лічили, повернув також назад до мене.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(13)

—Га, братчику,—сказав я йому,—се мусить статись. Тиж бачиш сам, що може статися Тетяні, а єдиний ратунок для неї в тім, коли вона віддасться за тебе, коли матиме в тобі оборону й опіку. Хіба що ти сам, братчику,—додав я з притиском,—не щиро поводишся з нею...хіба, що ти її баламутиш! Ну, коли так, то се цілком інша річ...

Я знав, що Федорко щиро любить Тетяну, але я навмисне сказав останні слова, щоб зачепити його дужче й тим викликати в нього енергію. І справді се помогло...

—Пане!—скрикнув Федорко патетично,—най мене зараз чорт візьме, най мене тут зараз грім заб'є, коли я не по щирості з нею поводжуся...А щоб вам се довести,то побачите, що зараз завтра беру Тетяну, людей і даю на заповіді...

Я знав Федоркову натуру. Він належав до людей тяжких, до тих людей, що довго роздумують заким зважаться на якийсь крок,однак коли рішились щось зробити, тоді вже ніщо їх не стримає.

На другий день увечері я пішов до місцевого священика розповісти йому про мою пригоду з Федорком і Тетяною та просити, щоб він взяв у свою опіку молоду закоханну пару.

Втім дали знати, що прийшли молоді до протоколу й чекають у канцелярії. Я був певний, що то Федорко з своєю судженою і не помилився. Священик, ідучи до канцелярії лишив одчинені двері, і я побачив Федорка в святочнім убрані і з святочним виразом лиця,побіч нього Тетяну з спущеними в землю очима, як і слід молодій; з ними були ще два чоловіки, перші в селі господарі.

Я був свідком цілого протоколу й пильно прислухався, щоб при тій оказії де-чого навчитися... Все пішло гладко, лише Федорко не конче був битий в катехизмі, але зате Тетяна знала всі молитви й заповіді і на всі питання катехизму відповідала сміливо і рішучо.

Стало на тім, що Тетяна з опікуном мусіла вдатися до суду й добути судовий дозвіл на вінчання з Федорком. Видно се питання Федоркові найбільше докучало,бо він зараз спитав священика.

—А чи суд дозволить?

—Чомуж не мавби дозволити—відповів священик усміхаючись,—дозволяє усім, то і їй дозволить.

Федоркові лице роз'яснилося, і він відходячи, не забув також і за мене. Зблизився до відчинених дверей і вклонився мені по панськи, всміхаючись гаємничо...

Федорко не тільки в мене,але й у священика був домашнім шевцем, а як ми були з нього вдоволені, то священик тішився, що Федорко ,оженившися з Тетяною, зостанеться на завсіди в нашім селі. Історія Тетяни зачепила священика до живого і він не міг мені надякуватись за те, що я справив їх під вінець і тим вибавив село від нової спокуси.

Я думав, що Федорко зараз на другий день прийде до мене на раду, або просто для того, щоб поділитись зо мною своїми радощами.

Однак він не приходив. Прийшла вже перша заповідь, а я ніде, навіть у церкві, не стрічався з Федорком. Мене се вразило досить прикро. Все ж він,— думав я— сякий-такий повинен прийти до мене та порадитись, що далі робити: адже ж він уважає мене за наймудрійшого чоловіка під сонцем.. А може він має яку слушну перешкоду? Ну, та побачимо...

(Далі буде).

— ВІСТНИК МОЛОДІ —

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

OUR TARAS

(Dedicated to the memory of T. Shevchenko)

Oh! how today I envy You, Taras.
I'd love to be a poet and write as
You did so well for my nation's
own good.
Your poems are intellectual food
To a sincere Ukrainian patriot,
Who Kozaks' blood yet not forgot.
You with the poor serf-peasants
always stuck,
Not caring how hard the enemy
struck.
In spite of propaganda false and
bad,
Not Muscovite but our blood, we know, You had.
The pleasant and picturesque name of Ukraine
Was like a flower in your heart and brain.
Your 'Hamaleia', I just love to read.
I feel like following the Kozaks' lead,
With them one and all enemies to beat,
Send them back in a furious retreat.
Of our Ukraine's beauties my young mind dreams
When in the 'Dream' your poetry just streams.
Your 'Prayers' are by inspiration.
When 'blue', your 'Exile' a consolation.
The 'Mighty Wind' immensely pleases me,
I can just hear it talking to the sea.
'My Testament' is a real stroke of art.
To the last with Ukraine You did not part.
Though not Catholic, a christian were You,
According to conscience You did what's true.
The ignorance of years and days of before
Did not permit You at all to know more
About the Catholic Church and its faith.
Those who should have helped—You were never straight,
Persecuting your people with all their might.
Until You were baffled as to wrong and right.
To the soul of our Church You belonged.
Amongst us your memory is prolonged.
May we all learn to love your poetry,
Holding for our enemies no flattery.
We do not want to forget what we are.
May your spirit guide us all from afar!

Father NICK.

SANCTITY AND YOU AND YOU

No matter how humble our occupations may be, they can, for our benefit, accumulate loads of merit before God. St. Isidore was a farmed, Benedict Labre, a beggar: they were placed on our altars or canonized as saints. Matt Talbot was a docker; Margaret Sinclair was a working-girl; they were looked upon as modern types of saints, although the Church has not pronounced them as such, yet.

Often it so happens that the humblest life on earth is the most meritorious before the Lord.

Does the monotonous routine of work shower upon you quasi-eternally the same old tasks? Are your 24 hours covered with seemingly insignificant trifles? Are you before monotonous duties, day in and day out?

Then is the time to renew your good intention to God and turn them all into a living prayer: they will thus become an asset and not a loss for Eternity, no matter how ridiculous they may seem to you.

Unfortunately, we place sanctity in works and deeds extraordinary. Another mistake is to be dissatisfied with what we have, desire something else, or want a change... it is the disease of our century. Stay where you are unless you legitimately can go higher. Neither the profession nor the place we occupy constitute our merit but sanctifying grace and our good intentions.

Here is an example of a saint in a lumber-yard. A laborer amongst the multitude of laborers. He is Matt Talbot, born in Dublin on the 2nd of May 1856. Until the age of 28, he was but a common toiler and even a lover of drinks; he even felt indifferent for the faith of his fathers. But one day he had a battle with God's grace and the latter won. On that day he told his mother he was going to take the pledge of temperance; he took it for 3 months, then for a year and finally for life. Here God awaited him. His body being now subdued, became the servant of his soul... and what a soul! Fortified by prayer and Holy Communion, Matt elevated himself from his simple abstinence to the hardest of mortifications. He had learned the trade of a brick-layer, but having no opportunity to go to Mass, he became a common toiler in order to be able to receive Holy Communion daily. Employed by a wood-seller, he had to carry heavy loads until his death. He was a model worker. Exact in his work and full of zeal as well as honesty. He was always an excellent companion; but by his mere presence he could put a stop to a bad joke or word. Coming home from work, he would visit the Blessed Sacrament; then in his room he would pray for a long time. After a short night's rest on the floor he would pray again and be the first one in church in the morning. On Sunday, he used to spend a few hours on his knees at the foot of the altar-steps and return home at 2 o'clock for his first meal. Really, he was magnificent; never spending anything on himself uselessly, he found a way of giving, every year, a lot of money to the poor and to the Missions. He died in 1925 when going to church.

Yes, let us not only admire but also imitate the saints to the degree to which God calls us:—admiration is cheap and imitation is hard.

There are all kinds of saints... saints who were human being like we... who worked like we do, etc...

St. Isidore, for instance, and St. Hilaire were farmers and are considered as patron-saints and heavenly protectors of the men of the fields.

There is a patron also for the bakers: he is St. Paul of Verdun who one day went into his red-hot furnace and cleaned it with his hat, such was the love of God for him!

If you work in a shoe-factory, why not invoke your five patrons, St. Ananias, Sts. Crepin, Crepinian, etc.?

Are you in the coal-business? If so, St. Alexander of Comane is your best pal in heaven now. He was a very handsome young man who, to hide his beautiful features, chose this trade. But he could not hide his great virtues under the soot, so he was named bishop and died a martyr's death.

Can a cook with his pans and pots all around him become a holy man? "Sure," is the answer given us by St. Euphrosynos who lived in 950 A.D.

But how about a blacksmith or a man working in steel-works? "If we could do it, why can't you," saints Alexander, Alpheus and Zozimus tell us in a chorus.

We could continue thus and find about 350 saints who were just workers... men of all trades and occupations. Choose any field of work at random and you will find saints therein.

As you see, sanctity or holiness is by no means the lot of priests, nuns, and monks only; it can be found amongst the young and old, the rich and the poor, the professionals and the common toilers. Sanctity goes below the coarse bark of a trade or profession; it is in the heart and soul... it is but the flower and fruit of a soul set on fire by christian Love... it must expand and always irradiate. Sanctity is not fussy: it can be at the service of all.

But let us never forget that the first virtue of a saint is in some respect humility... i.e., a real saint never thinks, says or acts as if he knew he was a saint.

The 20th century thinks that holiness is a thing of the past. No, there are still saints today... it is not an old-fashioned thing; many a soul has it for its queen nowadays. There are saints living in our midst and their prayers and sacrifices for the sins of humanity block God's vengeance.

We must all strive to be good and become saints, for we are God's children and the imitators of Christ: we should be such not only in name or word, but above all by our deeds.

If ever the world needed holy souls and saints, I think it is the world of today.

Father NICK.

Мирослав Голота

Т. ШЕВЧЕНКО, УЧИТЕЛЬ НАРОДУ

Кождий істнуючий нарід має своїх визначних людей, котрі чим небудь причинилися до розвитку свойого народу. І наш український нарід на протягу цілих століть, видав зі себе цілі кадри народних діячів, котрі через ціле свое життя працювали невпинно, щоби поліпшити долю українського народу. **Між тими народними дівчами знаходимо ми незабутне імя найбільшого генія і поета України, Тараса Григоревича Шевченка.**

Шевченко вийшов з народу і тому знав про його лихолїтя. На початку 19-го століття наш нарід переживав панщину і зазнавав не одного лиха від своїх ворогів. Україна в той час завмирала і вороги готовилися її поховати на вічні віки з могилі. Однак тої хвилини наші вороги не діждалися, бо Боже Провидіння послало тоді Україні Шевченка, котрий своїм писаним словом почав будити український нарід зі сну неволі та показувати йому кращий шлях вільного життя.

Неначе той Дніпро широкий
Слова його лились, текли
І в серце падали глибоко
І ніби тим огнем пекли
Холодні душі.

І писав Шевченко для народу. В своїх палких поезіях оспівував гірку долю України, та знущання панів над українським селянином. В своїх пригарних віршах учив він своїх братів українців, як вирватися з чужого ярма та стати вільним. І так став Шевченко найбільшим учителем народу.

Шевченко любив Україну з цілого серця. Він бачив, що вороги старалися закопати його рідний край у могилу і тому живим словом благав своїх земляків не піддаватися ворогам а невпинно боротися за свое існування. У Шевченка над Україну не було нічого кращого на сій землі і за Україну він був готов все віддати.

Я так її, я так люблю
Мою Україну убогу!

Шевченко також учив нас Україну любити та своїми щоденними молитвами просити Бога для неї кращої долі.

Свою Україну любіть
Любіть її!... Во время люте
В останню тяжкую мінуту
За неї Господа моліть!

На протязі свого життя, Шевченко боровся за правду. Він страшенно ненавидів неправди, котрою покористувалися вороги України. Він вірив у Божу справедливість і вчив нас так вірити. Він знав, що Бог є справедливий і прийде час, коли дороги України будуть покарані. Шевченко був свято переконаний, що за Божою поміччю, його нарід, його рідна Україна діждеться волі.

Ми віруєм Твоїй силі
І слову живому...
Встане правда, встане воля!

Такої віри в Божу силу треба нам тепер, коли наш нарід знова переживає тяжку долю. Некай вище наведені слова поета додадуть нам сили і віри витревати в боротьбі до побідного кінця.

Шевченко, дальше, пригадав своїм землякам, що вони є нащадками славних київських князїв і володарів, славних запорозьких козаків, котрі непохитно йшли на зустріч своїм ворогам. Він відноситься з великою любовю і пошаною до славної минувшини України, тому, що Україна була тоді вільна. Тим Шевченко учить нас боротися та здобувати волю.

Боріться, поборете
Вам Бог помагає
За вас сила, за вас воля
І правда святая.

Шевченко, як бачимо, свято вірив, що у вирішальнім бою з ворогом, український нарід стане побідником. Шевченко вчить нас шанувати історію свого народу. Він, хоч бачив помилки в нашій історії, то шанував у ній боротьбу за визволення. Шевченко стремів до того, щоби Україна була вільною. Він знав вартість самостійности народу і тому учив здобувати свою власну самостійну державу, бо

В своїй хаті, своя правда
І сила і воля.

По думці поета, інтелігенція у визвольній боротьбі, чи в культурно-просвітній роботі може відограти дуже важну ролю. Він знав, що боротьба українського народу за самостійність не увінчалась успіхом тому, що не було згоди між по-одинокими станами. Щоби сьому на будуче запобігти, Шевченко учить українську інтелігенцію подати руку згоди бідній клясі і спільними силами здобути Україні волю. В своїм вірші так навчає:

Обніміте, брати мої,
Найменшого брата,
Нехай мати усміхнеться
Заплакана мати.

І справді, якби радувалася Мати-Україна, колиби її сини з рідних станів подали собі руки до згоди та взаїмно працювали над поліпшенням її долі.

Не забув наш поет в своїх віршах про молодь. Знав, що молоде життя хлопця чи дівчини є гойне, повне всяких пригод, несподіванок, мрій та надій. Знав далі, що життя молоді є загрожене з усіх сторін і тому научив молодь як жити, щоби уникнути усіх тих нещасливих пригод молодих літ. В своїй прекрасній поемі Катерина, Шевченко дає до пізнання молодим дівчатам, що їх чекає, коли вони зійдуть з дороги чесного життя а підуть манівцями, як також взагалі молодь учив жити чесно і праведно і тим самим способом захорониться вона від сітей неморального життя. Тепер, коли світ цілий є переповнений неморальністю, треба щоби українська молодь все заховала чисту душу. Хай наука генія поета провадить нашу молодь чесною дорогою до кращого життя.

Тарас Шевченко знав вагу науки і був переконаний, що коли український нарід стане свідомим, тоді напевно для нього усміхнеться краща доля і він стане вільним народом. Тому Шевченко заохочував своїх братів до науки, до думання, та до частого читання. Кличе до нас Тарас:

Учітеся, беріть мої,
Думайте— читайте,
І чужому научайтесь
Свого не цурайтесь!
Бо хто матір забуває
Того Бог карає!

Яка се дорогоцінна наука для частини нашої молоді в Канаді, котра чомусь то "нехотячи" за свою матір забуває. Так поводи, поволи відвикає від ходження до церкви, за родичів забуває, мови цурається і вкінці затрачується для нашого народу. Молодь добра і чесна, піде за вказівками нашого Тараса і буде учитися, читати і не буде цуратися своєї рідної мови, своєї приналежности до України. Все і на кождому кроці, молодь добра і чесна буде признавати тися хто вона і чого вона сподіється. Вище наведені слова сучасна канадійська молодь повинна собі добре запамятати, та поступати в своїм житті після них.

В сьогорічні роковини смерти і народин Тараса Шевченка, нехай дух генія-поета царює між нами. Нехай його глубоко-обдумана наука останеться в нашій памяті навсе. Нехай писані слова Тараса скріпляють нас на дусі, нехай вони додадуть нам свіжих сил і більшої заохоти до праці для нашого народу, так щоби ми дождалися того очікуваного часу, коли то

Встане Україна
Світ правди засвітить
І помоляться на волі
Невольничі діти!

ВІСТИ З УКЮ

Ділимося радісною вісткою з усіми членами УКЮ, що **на з'їзді альбертійського БУК-а в Едмонтоні дня 31 січня 1943 р. створено перший провінціональний заряд УКЮ Альберти,** тим самим наша організація поширяться і на Альберту. Делегатом на сьому з'їзді від головного заряду УКЮ був **всеч. о. М. Горошко,** почесний голова УКЮ. На вище згаданому з'їзді принято правильник нашого товариства і приобіцяно було, що провінціональний заряд УКЮ Альберти, буде співпрацювати з головним зарядом Саскачевану.

До першого провінц. заряду УКЮ Альберти вибрано слідуючих:

Голова — Іван Пухалік,
10324—95 St., Edmonton, Alta.
Писар — панна Геня Гамерник,
10860—96 St., Edmonton, Alta.
Скарбник — панна Зофія Курдибан,
8125—116 St., Balfour Manor, Suite B., Edmonton, Alta.
Організатор — Люіс Михайлюк, Гілліярд, Алта.

Заряд на свойому першому засіданні рішив приступити до зорганізування відділів УКЮ по цілій Альберті, починаючи від Едмонтону. Вірімо, що відділи УКЮ будуть основані по всіх парохіях Альберти в сім році.

НОВІ ВІДДІЛИ УКЮ

Відділ в Альвені, в котрім головою є **Дмитро Лалещук,** а писаркою **Оля Рогачук** має що раз більше членів, як доносить писарка. Вірімо, що відділ під так ідейним проводом зробить гарний поступ.

Відділ в Сматі, береться також щиро до праці. Кількох хлопців—членів відділу відїхало до армії, і на їх місце вибрано новий заряд, до котрого війшов як голова **В. Байда,** а писаркою стала **Емілія Дептух.**

Відділ в Вонда, коло Боднарів також гарно розвивається, однак просимо писарку відділу **А. Боднар,** щоби написала нам про працю відділу.

Відділ в Альвені-Ланівці, недавно тільки заснований, починає свою працю.

Відділ в Альвені-околиця, мав основуючі сходини на 3 січня.

Новим відділам бажаємо красного успіху у виконанні своїх завдань. Головний заряд УКЮ щиро вдячний всеч. о. Оленьчукові за їх труд в організовании нових відділів УКЮ.

Маємо надію, що і всеч. Отці в других околицях також зроблять те саме по своїх парохіях та заснують відділи УКЮ.

\- - - - -

Заступниця головки УКЮ, Марія Музика, котра є також головою відділу в Гудів, не жалує часу і труду та старається розрухати деякі околиці в йорктонськім окрузі. Панна Музика відвідала і поклала початки організації УКЮ в місцевостях: Красне, Вішарт і Голар.

Просимо зарядів нових і старих відділів УКЮ, щоби постійно присилали звіт з своєї праці до нашої газетки Будучність Нації, як також і до Головного Заряду.

За Головний Заряд УКЮ,
Анастазія Жук, писар.

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПОЇЗДКА МАРІЇ МУЗИКИ

В місяці лютім відбулася з рамени УКЮ організаційна поїздка Марії Музики, голови відділу УКЮ в Гудів, Саск. Ту подаємо коротенько, які місцевости ся паночка відвідала і де оснувала відділи.

ЧИРЧИЛ, Саск. Місцевість сю відвідала Марія Музика дня 7 лютого. За стараннем **о. Ігумена Корби ЧНІ.** місцева молодь прийшла численно на збори, на означений час. Збори відчинив молитвою парох сеї місцевости **о. С. Шавель ЧНІ** і попросив до слова Марію Музику, котра говорила на тему: Чому основуємо УКЮ і яка користь молоді належати до УКЮ. Теперішний відділ УКЮ заснував **о. Д. Гаврилюк ЧНІ.,** членів відділ числить 20. Головою відділу є **Григорій Харандюк,** писаркою є **Наталія Смицюк.**

КРАСНЕ відвідала Марія Музика і основала відділ УКЮ дня 12-го лютого. Збори молоді відчинив молитвою Царю Небесний **о. Гр. Шавель ЧНІ.** Першим бесідником був **Іван Біляньский,** котрий заохотив молодь до створення відділу УКЮ. Марія Музика в свойому рефераті вказала на конечність УКЮ для нашої молоді в Канаді. Помимо сього, що було дуже зимно, богато молоді було присутної на сих зборах і **основано відділ УКЮ, до котрого вписалося відразу 14 членів.** До заряду відділу в Краснім ввійшли:

Почесний голова— о. Гр. Шавель ЧНІ.
Голова — Роман Качур, учитель
Заступник голови — Петро Качалуба
Діловий писар— Анна Банцуська
Скарбовий писар— Геня Гладій
Один член— Петро Попаднинець
Провірники— Михаліна Попаднинець і Юрій Смут.
Програмовий комітет — Ольга Ванчела —Никола Боднарчук, С. Іванович і Василь Попаднинець.

ВІШАРТ відвідала Марія Музика дня 13-го лютого. Як і в Краснім, збори молоді відчинив молитвою **о. Гр. Шавель, ЧНІ.,** а опісля **Михаїл Петришин** пояснив присутній молоді в якій ціли загостила до нашої місцевости Марія Музика. Шановна бесідниця, як і в других місцевостях так і тут закликала щирими словами місцеву молодь до заложення відділу УКЮ. Заохочена присутна молодь словами Марії Музики **згодилася на заложення відділу УКЮ до котрого вписалося 29 членів.** Заряд відділу в Вішарт:

Почесний голова — о. Гр. Шавель ЧНІ.
Голова— Николай Федірко, учитель
Заступник голови — Николай Бздель
Діл. писар — Елисавета Левандовська
Скарбовий писар — Анна Бздель
Один член — Павло Бздель
Провірники— Настя Бздель і Марія Павацук.

ГОЛАР. Основуючі збори молоді, на котрих основано відділ УКЮ, відбулися в Голар дня 16 лютого. Присутній знова **о. Гр. Шавель ЧНІ.** провів перед зборами молитву, а **Теодор Петришин** попросив до слова Марію Музику. Тема бесіди була: Чому основуємо УКЮ і користи молоді з приналежности до сього товариства. До відділу вписалося 12 членів, котрі вибрали собі такий заряд:

Почесний голова— о. Гр. Шавель ЧНІ.
Голова — Нестор Сирота
Заст. голови — Ольга Ясіновська
Діл. писар — Кароліна Пастернак
Скарб. писар— Павліна Підперигора
Один член— Дмитро Данищук
Провірники— Мелетій Кушнірик і Славко Підперигора
Програмовий комітет— Ольга Столярик, Вікторія Підперигора і Володимир Ясіновський.

На сьому місці Марія Музика складає щиреньку подяку всім Преподобним Отцям, котрі помогли її підчас поїздки і добрим людям за гостину, а се: панству **Підперигорам і Сиротам з Голар, Антонови Левандовському і панству Федіркам з Вішарт, Іванові Біляньскому з Красного, і всім своїм новим приятелям.**

STOP, LOOK, LISTEN

Someone recently said that we read little and write still less. This is quite true about a great many of us. Now what is the matter with us? What is the matter with our young Canadian Ukrainians?

Everybody knows that you read and write very little (or nothing at all), in as far as the Ukrainian language is concerned. If I am wrong, I would like to retract what I am saying here.

But can you not write an article or a news item, something about your clubs, friends, etc., in the English language? You went to school, I am sure. Many of you have finished grades 7, 9, 11. Many of you went further than that. Did you ever have to write a story or some essay, or a little poem, while you were at school? Did your teacher ever ask you to write a letter to a friend of yours, in order that she might judge better your capability as a student. I am sure, you were asked to write something while you were at school.

If so, what happened? Have you forgotten and lost everything? Why it is that our papers have no cooperation from our youth? It is because you are sleeping, or downhearted? Cheer up! The worst is yet to come!

Stop, Look, Listen.

Listen, our young men and women! We want your articles, your write-ups. Write about anything that pleases you, but write. Let the editor of the Youth Herald know that you are still living and able to do something. We want the Youth Herald page or pages to be filled in by every possible variety of material coming from east and west, north and south. The editor will be glad to hear from you.

ALTON,
Editor's friend.

GEMS OF WISDOM

1) There is little influence where there is not great sympathy. (Prime).

2) The happiness of the wicked passes away like a torrent. (Racine).

3) The blessedness of life depends more upon its interests than upon its comforts. (G. Macdonald).

4) Each day the world is born anew for him who takes it rightly. (Lowell).

5) Our vanity is the constant enemy of our dignity. (Swetchune).

6) I never yet have known the Spirit of God to work where the Lord's people were divided (Moody).

7) As actions are of much more significance than words, it must be a much more acceptable worship to God to glorify Him in all the actions of our common life, than with any little form of words at any particular times. (Wm. Law).

8) The universe itself is a great Autograph of the Almighty. (Parker).

9) Associate yourself with men of good quality if you esteem your own reputation; for it is better to be alone than in bad company. (G. Washington).

10) A conceited man is like that cock who thought the sun had risen to hear him crow. (Eliot)

11) Do all the good you can, in all the ways you can, in all the places you can, at all the times you can, to all the people you can, as long as ever you can. (Wesley).

12) Conscience is like God's presence in man. (Swedenborg).

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

В місяці березні припадають дві великі річниці українського народу.

Першою річницею се память народин і смерти нашого найбільшого поета Тараса Шевченка. Певно кождий і кожда з Вас чули про сього великого поета, знають його гарні вірші, якими він оспівав красу нашої вітчини України. Тарас Шевченко научив нас, як ми повинні любити свій нарід і за кращу долю його віддати навіть своє життя. Тому з найбільшою пошаною все згадуйте імя того великого чоловіка України і так як він нас навчав, любім все свій нарід, свою Україну.

Другою великою річницею місяця березня, се память проголошення самостійности Карпатської України, дня 15 березня 1939 р. Дуже ми усі тішилися, коли маленька частина нашого українського народу стала свобідною і на чолі свобідної Карпатської України став наш український католицький священик **о. президент др. Августин Волошин.** Пригадуєте собі, як в 1939 р. ми всі тут в Канаді збирали жертви для сеї маленької нашої держави. Так Бог дав, що не довго Карпатська Україна була вільною, бо прийшли знова страшні мадярські вороги і вимордували найкращих синів Карпатської України, Карпатську Січ, поневолили знова наших братів. Ми однак не сміємо падати на дусі і в теперішних страшних часах щиро, сердечно молімся до доброго Бога за свободу нашого народу. Любі діти, Ваші молитви можуть богато помогти нашому народові, **тому все рано і вечер моліться і кличте до милосердного Бога:** Боже добрий, ми Твої маленькі діти, просимо Тебе щиренько змилосердися над нашим народом, пішли йому волю!

Я думаю, що ви всі любите свій нарід і будете так робити як просить вас,

Вуйко Трохим.

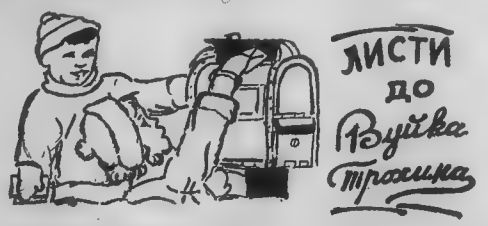

ЖАЛУЄ, ЩО НЕ МОЖЕ ХОДИТИ НА КАТИХИЗАЦІЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я пишу другий лист, бо хочу ще написати щось більше і дістати портрет Вуйка Трохима.

Ми приїхали ту з Саскачевану, буде рік 1-го мая. Я там виділа тільки гофри, а як тут приїхала то виджу як гарно сади цвитуть, а ще гарнійше як готові овочі збирати з дерева і їсти. Ми мешкали 15 миль від Гамболт, на полудне. Я в школі брала катехизм в Брудно від німецьких Сестер, а тепер мені вкучно, бо я його не маю тут. Я посилаю до Вас Вуйку вершик, котрий мене навчили мама. А другим разом напишу другий і довший.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і всіх дописувачів діточої сторінки!

Марія Куванець, Бронт, Онт.

УЧИСЯ ДИТИНО

Учися дитино, бо вчитися треба
Учися голубко, най розум не спить,
Най серце і доля і дух росте в силу,
Для життя, для світа, треба ся учить!

Учися дитино бо доля не мати,
Шукати треба, сама не прийде,
Чого научишся, вода не забере,
Не возьме розбійник, огонь не спалить!

Учися дитино, бо світ сей не батько
Широкий, розголий мов поле в степу.
Знайти в нім дорогу той лише потрафить
Хто служив науці, хто вчився в життю.

Від Вуйка: Але твої мама добрі і учені, коли Тебе вчать по українськи писати. Вершик дуже гарний, напиши колись ще який. Попроси мами!

ГРАЄ В ДВОХ ОРХЕСТРАХ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я тамтого місяця писав та думав виграти хоч лише пятьдесять центів. Мені їх тепер дуже потрібно.

Тепер я належу до двох орхестр. Одна орхестра в англійській школі, а друга в українській Рідній Школі.

Мій учитель в англійській школі провадить орхестрою. Він є наш четвертий учитель, я його люблю, бо з ним можна пожартувати.

В українській Рідній Школі ми вчимося літургіки і про українські герби. Ми приготовляємося до Шевченківського Свята.

Пізнійше напишу Вам як нам удавсь Шевченківський концерт.

Вам вдячний,

Святослав Чепига,
252 еве. Б.С., Саскатун.

Від Вуйка: Святославе, то з Тебе великий чоловік, коли Ти граєш аж в двох орхестрах. Ой, як Вуйко хотівби почути як Ти граєш!

УЧИТЬСЯ ЛІТУРГІКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,

Я вже так довго не писала до "Діточої Сторінки." Ви певне вже забули хто я є.

Цего року я є в четвертій клясі в українській школі. Ми тепер беремо Літургіку та Науку Природи, учимося про герби та наші прапори.

В українській школі ми зачинаємо діточу орхестру, та діточий хор.

Я є в шестій клясі в англійській школі, а в музичній теорії в четвертій клясі. Я тепер приготовляюся до іспиту музичної теорії.

Я на другий раз більше напишу.

Вам вдячна,

Любов Чепига,
252 еве. Б. С., Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Дорога Любо, не забув за Тебе Вуйко і читаючи листа тішиться, що Ти така пильна учениця!

КОЛЯДУВАЛИ НА РІДНУ ШКОЛУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку,

Я хочу до Вас написати пару слів як ми святкували наші свята. На Святий Вечер мама не їли доки перша зірка не зійшла. На стіл мама поклали сіна, потім обрус а на обрус поклали калач і свічки а потім поставили Святу Вечеру: пшеницю, рибу, гриби і так далі. На вечері мали одного жовніра. Ми всі сіли за стіл і загасили світло і засвітили свічки і усі разом голосно помолилися. А потім ми вечеряли. По вечері ми колядували а по коляді ми слухали радія як колядували з нашої української католицької церкви. А потім ми пішли на Службу Божу. На другий день ми пішли колядувати на Рідну Школу. І на третий день ми ходили ще колядувати. Ми тут у Саскатуні сего року маємо дуже багато снігу. Кінчу свій лист до Вас Вуйку!

Желаю Вам всього найкращого,

Лелійка Бойчук,
323 еве. Л.М., Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Дуже гарно Лелійко описала Ти Святу Вечеру. Як будеш старша, все заховуй наші звичаї.

НА СЛИВКАХ
(З Вуйкового щоденника)

Та "коротша дорога" завела мене у глибину густого ліса. Дощ ляв і стало темно. Я заблудив.

Тому, що звізд не було видно, я зачав шукати за мохом на деревах, щоби знати де є північ. Зі школи я знав, що мох росте лиш з північного боку. Це мені не помогло, бо в густім лісі мох росте навкола пня дерева.

Сірника не мав щоб розложити огонь та загрітися. Не було інакшої ради, тільки ходити по лісі доки не вийду на якусь дорогу, чи стежку. Знав я, що доріг було досить, бо люди зробили їх як косили сіно. Але не так легко було на них у таку темну ніч вийти.

Ліс ставав густійший. Лежачого дерева було досить. Не один раз падав я через него— а сливки все розкидались, все їх менше ставало.

"Коби лиш на яку дорогу вийти, тоді дорога вже би десь вивела"—думав я так собі.

По яких трох годинах такого ходження я вийшов на дорогу, але і тепер не знав в котру сторону мені іти. По недовгій роздумі, вибрав я одну сторону і зачав швидким ходом розсліджувати кінець тої дороги.

Не легко було мені іти, бо я мав іще десь з пів путні сливок, бо перемок, та ще раз ураз мав клопіт зі своїми старими черевиками, що звчали злітати мені з ніг, бо розмоклися. Прийшло до такого, що я більше тратив часу з ними як з ходом. Накінець узяв хусточки які тільки мав, та ними привязав черевики до ніг. За короткий час хусточки пірвалися, а черевики ніяк не хотіли на ногах триматися.

Тоді скинув я їх, висипав сливки з путні а черевики кинув у путню. Ішов я тепер в панчохах, але й тих довго не було, бо подер на корчах. Був я тепер босий, але чогось не чув щоби корчі ноги дерли, хоч раз коло разу пальці зачервонювались кровою.

Ішов я скоро, бо ставало чимраз зимнійше. Не сміючив бо боявся щоб не простудитись. Ввійшов я так кілька миль але кінця дороги не знайшов.

Вона вела чимраз дальше в ліс, а нарешті завела на сіножать тай там скінчилася.

(Що я тоді зробив—другим разом).

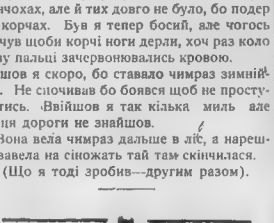

Вони не хочуть бавитися!

Тета: Чи ти бавишся з тими нездалими хлопцями, Васильку?

Василько: Так, тето!

Тета: Ну, а чому ти не бавишся з добрими хлопцями?

Василько: Бо їх мами не хочуть пустити їх щоби зі мною бавилися!

Бо——!

Мама: Івасю, я думала, що ти чемний, та даш найбільший цукорок своїй малій сестрі. Таж дивися навіть курка все дає найбільші хробачки куряткам, а собі лишає менші, і то тільки десь-колись!

Івась (Дивлячись на курку якийсь час): Я б так само робив, як би то були хробачки.

РОСИЙСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СПОМАГАЄ ЗНОВА БОЛЬШОВИКІВ

В місяці лютім в радянськім союзі торжественно обходжено 25-літні роковини заснування червоної армії. З нагоди сеї річниці, вінніпегська Трібюн з дня 25-го лютого 1943 р. на стороні 3 подала тану вістку:

"Росийська православна церква заманіфестувала знова свою піддержку радянському союзові в його війні з Німеччиною.

А саме з нагоди 25-літної річниці основання червоної армії, члени сеї росийської православної церкви зложили 6,000,000 рублів (на канадийські гроші приблизно $5,220,000), **на основання відділу повзів при червоній армії. Ся сума була додатком до даруваної церквою великої скількости золотих і срібних річей."**

СІЙТЕ БІЛЬШЕ ЛЕНУ

В році 1942 було засіяних леном 1,500,000 акрів землі в Канаді. Уряд звертає увагу фармарам і завзиває, щоби вони в році 1943 сіяли на своїй землі більше лену, бо на нього є і буде більший збут чим на пшеницю. Наші фармарі степових провінцій повинні звернути увагу на сей заклик уряду.. Се для їх власного добра.

ПОСТНІ ДУХОВНІ ВПРАВИ

Відбудеться в церкві св. Покрови у Винипегу, 965 Бойд еве., від неділі вечора 21 марта 1943 через цілий тиждень — кождого дня— аж до неділі 28 марта 1943. Духовні науки удлятине о. місіонар Гр. Шишкович ЧНІ з Йорктону. Загал віруючих українців католиків сердечно запрошуємо прибути і скористати з духовної обнови, так важної особливо в теперішних часах.

КОЛЯДА НА БУРСУ БУК-а в САСКАТУНІ з Ланівець, Саск.

В Ланівцях, Саск. є відділ БУК-а ч. 2, котрий можна певно зачислити до найрухливійшого відділу Саскачевану. Хоча в ньому є мало членів, однак в кождого члена є одна думка і одна віра, члени, наложені на них обовязки, сповняють без жадного нарікання точно і совісно. Таксамо місцева молодь помагає старшим у всім, любить свою церкву і свій нарід. Доказом сього було се, що коли прийшли свята Різдва Христового, то молоді не пішли шукати розривок, але поділилися на три групи і пішли з колядою на місцеву церкву, на бурсу БУК-а в Саскатуні і на червоний хрест. **Всіх грошей заколядували поверх $80.,** на згадані цілі, **з сього $26.05 припало на нашу бурсу БУК-а**

Коляду на бурсу БУК-а зложили: $1.50: Михаїл Лозінський. По $1.00: Михаїл Дзядик, Кароль Лозінський, Йосиф Луцишин, Василь Сильський, Андрій Овчар, Антін Сливка(Вонда, Саск.),Йосиф Сливка, Франко Мазуркелвич, Василь Гавлюк, Іван Войтович, Никола Габрух. По 50ц.: Володимир Лозінський, Григорій Овчар, Іван Грицак, Іван Дзядик, М. Ф. Стадник, Никола Стадник, Іван Грапчик, Никола Жарий, Василь Швидюк, Парання П. Жарий, Петро Корпан, Кирило Возняк, Петро Жарий, Василь Візнюк, Олена Візнюк, Іван Кобринський, Петро Візнюк, Никола Галабура, Василь Войтович, Михайло Бовбковий і Ізидор Лозінський. 30 ц. дав Василь Сливка. По 25ц.: Антін Сікорський, Никола Карпан, Йосиф Карпан, Панько Габрух, Ілько Щербань, Максим Щербань, Михаїл Жарий, Михаїл Сильський, Гр. Швидюк, Василь Скакун, Марія С. Войтович.

Всім колядникам і жертводавцям коляди на бурсу БУК-а, заряд БУК-а ч. 2 в Ланівцях сердечно дякує!

Никола Габрух, скарбник.

Подяка жертводавцям від о. Ректора бурси: В імени заряду бурси БУК-а маю особлившу приємність якнайщирійше подякувати нашому діяльному відділові БУК-а так і наші ідейній молоді в Ланівцях, Саск., котрі все рік-річно жертвують, трудяться на нашу бурсу. Ланівці все жертвені для нашої інституції. Майже річний запас огородини, картопель, жертвують Ланівці бурсі. І то вже через пару років. Радо жертвують, радо колядують, радо приннмають, гостять. Нехай ласкавий Господь Ісус щедро і ласкаво благословить всім добром і щастям, наших славних Ланівчан.

о. Петро Криворучка, ректор.

Останні Вісти...

НОВІ ПОДАТКИ. При ухваленні буджету в отавському парляменті на 1943-44 рік, дня 2-го березня, міністер фінансів Ілзлей зажадав суми на $5,-500,000,000, при чім проголосив, що особистий податок від приходів буде платитися на основі засади: **плати так, як заробляєш. Особистий доходовий податок за рік 1942 має бути представлений до 30 червня 1943. Дальше міністер Ілзлей підніс податок на алкоголь, почтову оплату і на тютюн.**

І так: з днем 1 квітня 1943 р. оплата за місцевий лист буде виносити 3ц., замість дотеперішних 2. Оплата за замісцевий лист буде коштувати 4ц., замість 3. Почтові картки будуть дальше виносити 2ц. Ся почтова підвишка не відноситься до листів писаних до жовнірів за морем.

Податок на алкоголь піднесено о 75ц. на 40 унцій алкоголю, се ввійшло зараз в життя.

Коли вичерпається теперішний запас папіросів, тютюну і папірців до курення, то будуть такі ціни: За пачку 20 папіросів буде платитися 33ц., замість дотеперішних 29, за пачку з 7 папіросами буде платитися 14ц. Ціна на тютюні піде в гору о 1ц. на одній унції, а папірки до курення будуть коштувати 2ц. більше на кождих 100. Також підсенесо ціни на великі папіроси—сигара.

МАГАТМА ГАНДІ СКІНЧИВ ПІСТ. Дня 3-го березня скінчив свій 21/ денний піст Магатма Ганді, закінчуючи його одним днем молитви і днем мовчанки. Поволи сей 73-літний провідник індійців приходить до здоровля.

НІМЦІ ПРИЗНАЮТЬ СТРАТУ РЖЕВА. Дня 3-го березня німецькі війська опустили місто Ржев, котре лежить всього 130 миль на захід від Москви. По заняттю сього міста, червона армія почала очищувати землі на захід від Ржева від німців і як найновійші вісти доносять, червоні зближилися вже на 100 миль від Смоленська. На захід від Харкова, червоні дальше наступають спрямовуючи свої війська на Полтаву.

В ТУНІСІЇ ВЕЛИКІ БОЇ. В цілій Тунісії ведуться великі бої, зі змінним щастям для обох сторін.

БЕЗПЕРЕРИВНЕ БОМБАРДУВАННЯ НІМЕЧЧИНИ. Почавши від дня 25-го лютого, до 6-го березня, (коли се пишемо), великі літаки союзних держав вже десять днів за порядком нападали на великі німецькі міста і скидали на них тисячі тон вибухових бомб. Великі страти понесли міста Берлін, Гамбург, Кольонь, Вільгельмгавен, Ессен і другі.

ЗАТОПИЛИ 22 ЯПОНСЬКИХ КОРАБЛІВ. На північ від Нової Гвінеї на морі Візмарка, летуни союзних держав затопили 22 японських кораблів, при чім згинуло 15,000 японських жовнірів.

МІЧЕЛ ГЕПБУРН РЕЗИГНУЄ. Довголітний премієр провінції Онтеріо, від 21-го жовтня 1942 р. скарбник сеї провінції, знова уступив з уряду скарбника, а його місце заняв А. Гордон.

АНГЛІЯ СТРАТИЛА 416 ВОЄННИХ КОРАБЛІВ. Дня 5 березня проголошено, що Англія від початку війни стратила 416 воєнних кораблів, а німці 527. Всіх кораблів від початку війни англія стратила на 11,000,000 тон.

І ми того також негодні зрозуміти!

У Вісти ч. 6 з 9 лютого стор. 6 подають в дописі з Отави про гостину, яку наша парохія уладила для наших військових. Підчас тої гостини ріжні військові виступали з принагідними промовами. Між іншими промовляв петун Петро Мінчук з Ферні, Б.К. Він сказав, що за морем служив в ескадроні, яку там називали "польською," хоч в **ній було тільки кількох поляків, а решта всі українці.** І зазначив, що він тоді й тепер не може зрозуміти, чому ту ескадрону називають "польською"— до того прилучаємося й ми. Ми також такого негодні зрозуміти, бож ми звикли все чути, що живемо в країні свободи, де **свобода є для кождого народу. А українці є народом, свідомим себе і своїх прав. Та ніколи українці не хочуть називатися і приналежати до поляків. Колиж хто впихає наших людий до поляків, то робить медвежу прислугу Канаді та справі, за котру ми боремося.** Такого поведення ми тут не розуміємо і негодні. **Чимскорше одвітні чинники це направлять, тим краще.**

ХАРКІВ—СТОЛИЦЯ СЛОБОЖАНСЬКОЇ УКРАЇНИ

Велике промислове місто України, Харків, дісталося знова в руки червоної армії. Ся гарна знимка показує частину дільниці сього міста.

СПОМАГАЙТЕ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік. XI, ч. 7 (127) ЮРКТОН, САСК. 1-го Квітня, 1943 Vol. XI, No. 7 (127) YORKTON, SASK. April 1, 1943

НАСТУП АНГЛІЙЦІВ В ТУНІСІЇ

Мапа боїв в Тунісії

Генерал Б. Л. Монтгомері

Очі цілого світа звернулися знова на Тунісію.

Дня 21-го березня, в неділю, почалася велика англійська офензива на трох відтинках, проти армій маршала Ромеля.

І так: **8-ма армія,** під командуванням генерала Б.Л. Монтгомера, **почала великий наступ на укріплення в східній части Тунісії, звані Марет Лінією.**

В середній Тунісії, американські війська відобрали від німців дуже важне місто Гафса і прямують двома розгалуженнями в сторону моря: перші, занявши Мекнассі прямують в сторону великого порту Сфакс, а другі звернулися в полуднево-східний бік і їх ціллю буде заняти важне місто Габес і відтяти німців, що боронять в Марет Лінії від північної Тунісії.

В північній части Тунісії впали знова великі дощі і більших воєнних ділань не було.

ЧЕТВЕРТА ПОЗИЧКА ПОБІДИ.— Канадійська четверта позичка побіди буде виносити $1,100,000,000, а кампанія збирання грошей зачнеться в світлий понеділок дня 26-го квітня і буде тревати до 15-го мая.

ВЕЛИКІ БОЇ НА УКРАЇНІ

Також і на східнім фронті в Европі з приходом весни відновилися великі бої, котрі знова ведуться на нашій Україні найзавзятіше. **Німці відібрали знова від большевиків велике місто України Харків,** дня 12-го березня, опісля кинувши великі маси свіжих військ, **заняли Білгород,** місто віддалене на 50 миль на північний схід від Харкова і **прямують на Курськ.** На схід від Харкова німці стараються переправитись через ріку Донець, **великі** бої ведуться в околиці Чугусва, який німці також заняли. Також німці почали великий наступ на північ від Брієнська.

Знова в північній части східного фронту, **большевики мають більше щастя, бо занявши Вязму, прямують на велике місто Смоленськ.** Як останні вісти подають, червоні є віддалені від сього міста **всього на 40 миль з східного боку.** На полудне від озера Ілмен, большевики під проводом маршала Тимошенка, повільно, але стало зближаються до німецької твердині Стара Русса.

НІМЦІ МАЮТЬ 20,000,000-ву АРМІЮ?

Японський воєнний конзуль до Німеччини, Інчіро Банзаї, проголосив по своїм прибутті до Токія, що Німеччина має до свойого розпорядження 1,000 дивізій війська, або 20,000,000-ву армію.

З другої сторони, з Туреччини подають, що німці приготовляються до остаточної розправи з большевиками, гуртуючи 3,000,000 до 4,000,000 людий на східнім фронті. Старанням німців буде знищити воєнну силу совітів.

—Дописи—

ДОПИСЬ З ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.

Несподіванка для С. Сл. Пр. Д.М.

В суботу 30-го січня вечером, справили гарну несподіванку всі парохіяни з Форт Вілієм для наших дорогих СС. Сл. Пр. Д. М. Десь около 7-ої години зачали сходитись добрі, щирі, люблячі Сестер люди, щоби зложити візиту в новім домі, котрий купили для Сестер за $4,200.00. Також в той день люди купили честирфіл для СС. за $230. Подаємо котрі особи зложили свій дар для Сестер,

Пан Ковальський $10.00. Всеч. о. Гуменюк $5.00. Пані й Панї, котрі зложили по $2.00: Коломия, Кузик, Солтис, Гоян, Возна, Стадник, Гнатів, Даньчук, Гендерсен, Козлюк, Садова, Даньчак, Г'Вахоткевич, А. Вахоткевич, Качур, Пацернюк, Бай, Марцинюк, Олійник, Сковпик, Завацькі, Вітів, Стець, Журик, Андрій Опецький, Шинкарик, Воронкевич, Кардинал, Полещук, Ганчарик, Литвин, Ливінські, Пищак, Затульські, Кицилюк, Стефишин, Підлужний, Шкварок, Росій, Петралюк, Курилова, Цирковний, Балик $1.50; і Фагас, Є. Опецький $1.25

По $1.00: Лозінська, Гордій, Ковальчук, Гендерсон, Лапук, Мущук, Петранюк, Баринюк, Стичишин, Шабат, Стокало, П. Вахоткевич, Пилат, Муха, Ткачук, Вороскі, С. Вахоткевич, Гоменюк, Олійник, Калинюк, Мазуркевич, Чвіль, М. Стець, Петраш, Наконічевська, Циркові, Вовчук, Батюк, Пристанські, Карпович, Гоцуляк, Петрунник, Слободзян, Гриба, Васельська, Івачівська, Бобик, Лус, Кушнер, Дочак, Андрушко, Бомок, Руснак, Бойко, Бачинська, Кушнір, Новак. По 50ц.: Гоменюк, Куца, Довгошия, Дідура, Горичоко, Бойчук, Голубінка, Лопатнюк, Шевчук, Гонталюк, Рінка, Семенюк, Цибульська, Базилевич, Стюрит, Радомські, Трохимчук, Багай, Калуські, Яловий, Рапіта, Шабат, Божок, Ковальчук, —25 Бегман, Бойчиха. Сташкович 40ц.

Всім жертводавцям нехай Бог нагородить!

Секретарка: Ева Опецька.

БРУКЛЕНДС, МАН.

За ініціятивою працьовитих і свідомих одиниць між жіноцтвом парохії св. Духа на Брукленде, Ман. відбуто приватно кілька чайних вечерків, щоб їх фінансовим вислідом помогти своїй церковці та крім цього викликати між місцевим жіноцтвом більше замилювання до співпраці при нашій парохії.

Ініціяторами таких вечерків були пані **Вікторія Клюк, панство Бордій і панство Безоляки.**

Дня 4-го лютого вечером, одне із таких чергових чайних принять відбувалось в гостинній хаті панства **Параскевії і Костя Безоляків.**

Цього вечера явилось в їх хаті стільки запрошених гостей, що при столах ледви стало для всіх місця.

Між присутніми був всеч. о. Я. Чиж, яко тим-разовий заступник на цьому вечерку місцевого пароха, всеч. о. В. Божика, який винятково цього вечера не міг бути присутний.

Завдяки старанням жіночкам-помічницям пані Параскевії Безоляк присутні мали доволі смачної перекуски. Однак гості не вдоволялись самою перекускою. Треба знати, що при нашій парохії на Брукленде, головно між молодшим жіноцтвом—е великий хист до користуванняся при відповідних оказіях нашими незабутніми народніми співанками. Серед смачної перекуски переплітаної гарніми звуками української пісні час переминав непомітно.

Наближалась пора розходитись домів, тому господиня дому попросила до слова Всеч. о. Я. Чижа. Отець Чиж в своїх щирих словах высказав конечність і хосен таких підпринять та зложив щиру подяку присутнім гостям за їх участь, а панству Безолякам за їх труд і працю, якої вони ніколи не жалують для більш загального добра, головно для добра своєї Віри і своєї Церкви.

Слідуючим бесідником цього вечерка був **пан Дмитро Герич**, який говорив на тему сучасних обставин та про потребу для нас більшої активности в нашій народній праці.

До слова покликувано теж пана **Антона Федоронъчука**, місто. председателя нашої місцевої парохії і **пана І. Вахняка.**

На щирий заклик Всеч. о. Я. Чижа переведено між присутніми збірку, призначену на пресовий фонд нашої виннипегської газетки "Будучности Нації." Ця збірка, якою занявся пан Кость Безоляк принесла на више згадану ціль пять долярів трошевої жертки.

Гроші переслано у призначене місце, а Вам всім Гостям цього вечерка складаємо щиру подяку за Вашу жертво-любивість на нашу пресу.

Дай Боже, щоб ми так гарно співпрацювали й надальше. Памятаймо, що під теперішню пору, коли через тяжкі воєнні обставини, через масове вступлення нашої старшої молоді у військові ряди дається відчути брак свіжих сил в нашій праці на народнім чи релігійнім полі, ми не сміємо байдужньо глядіти на постійне завмирання активности серед нас самих, але нашим святим обовязком є витревало продовжувати нашу працю дальше, бо лишень "ПРАЦЯ ЄДИНА З НЕВОЛІ НАС ВИРВЕ."

Кореспондент.

Від Редакції: Сердечно дякуємо о. Я. Чижові за заклик до збірки, а всім жертводавцям за лепти

ВІДДІЛ ч. 78 в ЙОРКТОНІ, САСК.

Річні збори БУК-а ч. 78 в Йорктоні відбулися в неділю, 14-го лютого в парохіяльній галі. Збори отворив впр. о. Гр. Шишкович ЧНІ молитвою. п. К. Ісопенко заняв місце предсідника, а В. Козакевич писаря. п. адвокат Андрій Кіндред прочитав звіт діловий за минулий рік, який принято одноголосно.

Заряд на 1943 рік вибрано як слідує:

Голова—адв. Андрій Кіндред
Заступник голови—Гр. Пристай
Писар— пані М. Слуєцька
Скарбник — Іван Федорович
Провірники— Іван Сніданко, пані А. Кіндред
Кореспондент преси—В. Козакевич

Новий голова адвокат Андрій Кіндред подякував старому зарядові і заохотив новий заряд до праці. Рішено влаштувати гру карт з танцем в середу, 17 лютого, котрий й відбувся з великим успіхом під проводом п. Івана Сніданка і Андрія Вантуха. Таки зараз виголошено другу гру карт з танцем, котра й відбулася в середу, 24 лютого, і на котру зявилося много людий і молоді; цим разом під проводом п. Гр. Пристая і В. Козакевича.

В справі Шевченківського Свята, члени БУК-а приступили до помочі учням Колегії св. Йосифа і Інституту Пресв. Серця Христового, котрі приготовили гарну програму на це велике національне свято в честь Тараса Шевченка, котре відбулося в неділю 21 березня по вечірні в парохіяльній галі при великім здвизі народу.

ПРЕСФОНД БН.

В празник Трьох Святих парохіяни церкви М.Б.Н.П. в Йорктоні в честь свого Пароха Впр. о. Гр. Шишковича ЧНІ. справили несподіванку в парохіяльній галі зараз по вечірні. По смачній перекусці відбулося кілька промов визначніших бесідників парохії, по котрій вручено гарний дарунок о. Парохові.

На зазив п. Гр. Пристая о поміч нашій пресі, і на колекті, якою він занявся, зібрано $3.50, котру суму відіслано до п. Дм. Кобринського.

В. Козакевич.

Від Редакції: Сердечно дякуємо добрим людям в Йорктоні за жертви на БН., а Гр. Пристаєві за се, що занявся збіркою.

ВКРАЇНО

Вкраїно,—земленько могил,
Чом в собі стільки жертв ховаєш,
Чом стільки вдів й сиріт Ти маєш
В теперішній воєнній зрив?

Вкраїно,— земленько крови,
Чом окервавлена Ти плачеш,
Чом Сонця Правди не зобачеш,
Чом не зрадіють Ним степи?

Вкраїно,—земленько руїн,
Чому красу свою вкриваєш
Та попід згарища ховаєш,
Щоб не осталась по ній й тінь?

Вкраїно,—прийде ще цей час,
Коли минуть Твої терпіння.
В Тобі зрадіють покоління,
Бо Ти призначена для нас.

о. Ярослав Чиж.

—КОРОТКІ НОВИНКИ—

До кінця 1943 р. при канадийськім жіночім відділі буде 50,000 жінок.

Під закон примусової праці підпали в Англії усі жінки в роках 31-40, в числі 3,000,000.

Літаки союзних держав напали 12 березня на Штуттгарт а 13 на Ессен в Німеччині і наробили великі шкоди.

З днем першого квітня ввійде пайкування мяса, масла, сира і риби в блящанках в Злучених Державах.

Міністер мореплавства Канади, А. Мекдонелд, проголосив, що минулого пітя воєнні підводні судна затопили 20 кораблів на ріці св. Лаврентія в затоці того самого імени.

На покликаних 683,000 канадийських мущин до військової служби, 75,000 зістало звільнених з ріжних причин слабого здоровля.

В Північній Америці є тепер лише 35,000 буйволів, з того 30,000 припадає на Канаду, коли передтим було сих звірят аж 60,000,000.

Підчас нападу на місто Дуісбург в Німеччині, дво-тонова куля засипала копальню вугля, в якій працювало під тодішний час 2,700 гірників.

В Злучених Державах помер світової слави банкир І. П. Морган.

Англійський секретар заграничних справ А. Іден прибув до Вашінґтону на важні наради з президентом Рузвелтом. Перед своїм поворотом до Англії відвідав він канадийського першого міністра Кінґа.

В Бір Крік, Монтана, Зл. Держави, настав вибух газів в копальні вугля і в глубині землі знайшло смерть 69 гірників.

Жінки в Англії можуть купити лиш один капелюх на три роки, а мущини один на пять літ.

Підчас нападу союзних літаків на Берлін дня 1-го березня, згинуло 486 мешканців сього міста, а 377 було ранених.

Від першого січня 1943 р. в Манітобі старечу пенсію піднесено о $1.25 на місяць.

Через напади літаків, англійці знищили 2,000 воєнних німецьких фабрик, позбавили 1,000,000 людий даху над головою і скинули місячно 10,000 тон бомб на німецьку територію.

12,000 людий денно вступає до американської армії.

Дня 8-го березня в західнім Онтеріо було легке трясення землі.

З днем 1-го березня, газетний папір знова подорожів о $4.00 на одній тоні.

Колишній італійський міністер заграничних справ, К. Ґ. Чіяно, став італійським амбасадором до Ватикану і дня 2-го березня був на першім урядовім послуханні в Папи Пія XII.

По короткій недузі, дня 17-го березня, помер в Англії кардинал А. Гінслей, голова римо-католицької церкви в Англії.

В протягу нецілого місяця, Канада стратила два малі воєнні судна Люісбург і Вейбурн і як подало італійське радіо, італійське підводне судно мало затопити 22,000 тоновий перевозовий корабель Емпрез оф Кенеда, власність канадийського товариства СПР.

В великих забудованнях Ітона в Вінніпегу, дня 3 березня відчинено відпочинковий осередок для жовнірів союзних держав.

Канадийська воєнна морська сила збогатилась в новий сильний корабель, Атабаскан.

Канадийський корабель Ріджайна, затопив на середземному морі італійське підводне судно.

МАРШАЛ ПЕТЕН УМИРАЄ?

Така вістка дійшла до французької північної Африки. Говорить вона, що старий маршал Петен дістав атак серця і лежить смертельно хорий в шпиталі близько Віші. Сю вістку заперечило німецьке радіо 15-го березня.

ТРЕБА БІЛЬШЕ БАРАБОЛЬ!

Уряд повідомляє фрамарів, що в 1943 р. треба буде більше добрих бараболь, тому виплатиться їх більше садити. Однак треба звернути увагу на насіння, угноєння земді і охорону бараболь перед заразою, а тоді певно збір бараболь буде більший як 140 бушлів з акра, як то було в 1942 р. Українські фармарі повинні над сим добре подумати вже тепер!

ВЕЛИКІ СНІЖНІ ЗАВІЇ

В половині березня навістили великі снїжні завії східну і середну часть Канади. В декотрих місцях впало було до 12 цалів снігу. Сильний вітер позавівував був гостинці, зелізні дороги і шляхи трамваєвих доріг. Був місцями брак вугля, молока. Такі завії навістили були Канаду послїдний раз 1900 року.

ЛІТАКИ СТЕРЕЖУТЬ КОРАБЛІВ ПЕРЕД НАПАДОМ

Найбільшим ворогом союзних держав є німецькі підводні судна, які топлять навантажені воєнними товарами кораблі на морях. До борби з тим ворогом найчастійше стають літаки союзників, котрі вже богато знищили тих підводних лодок. Таку одну війну на морі літаків з підводною лодкою представив маляр на образку, якого відбитку бачимо в горі.

ПАЙКУВАННЯ МЯСА І ПРИВАТНОГО ПЕРЕЇЗДУ ЗАЛІЗНИЦЕЮ?

Спеціяльний кореспондент вінніпегської Трибюн в своїм дописі з дня 15 березня з Отави подає, що **до місяця може наступити пайкування мяса в Канаді.**

Знова в отавському парляменті, дня 9 березня, посол Йосиф Гарріс з Торонто домагався, щоби запроваджено пайкування на приватний переїзд залізницями.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5п. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

СВЯТА ВЕЛИКОДНА СПОВІДЬ

Св. Сповідь установив сам Спаситель Христос з любови і милосердя до людського роду. Знав наш предобрий Спаситель, як то легко чоловік може впасти в гріхи і з другої сторони, як то чоловіка гризе, як йому тяжко, коли має нечисту совість. І тому Ісус, як написано в св. Ап. Івана 20, 22, сказав до своїх Апостолів: **Прийміть Духа св.; кому відпустите гріхи, відпустяться ім, а кому задержите, задержаться.** Тими словами надав Христос Апостолам і їх наслідникам власть відпускати гріхи. Цеї власти Апостоли уживали, а потім передали своїм наслідникам епископам і т.д., аж до наших часів.

Перші християни дуже радо користали з сеї криниці милосердя і як каже нам історія, сповідалися вони дуже часто, а причащалися що дня. Коли потім через всілякі єреси і вільнодумство ослабла ся ревність в приниманні св. Тайн, **тоді в 1215 р. зарядила Церква на вселенськім соборі в Римі під проводом св. Отця Іннокентія III,** щоби кождий християнин сповідався й причащався принаймненше раз в році коло великодних свят. Про се й говориться в 4 церковній заповіди.

Так! Св. Великодна Сповідь се великий і святий обовязок правдивого християнина. Замало бути охрещеним в імя Христа, треба ще й любов до Христа показати своїми ділами, треба заховувати Його заповіди. Чи любить нашого Спасителя той християнин, котрий свідомо переступив Його заповіди, противиться Божій волі і не хоче впасти на коліна перед добрим Богом і каятись, жалувати за свої провини, як се робив євангельський блудний син? Ні! **Він не варта носити імени Христа.** Такий християнин є ворогом Христа! О, не любить він того доброго Спасителя!

Немає на світі людини без гріха, усі ми часто ображуємо нашого Спасителя, бо ми люди бідні і немічні. Знає про се добре Христос і тому вимагає від нас, щоби ми жалували за наші провини і очищували наші душі в св. Сповіди. **Тому не занедбуймо і сього року сего великого нашого обовязку! УСІ ІДІМ ДО СВ. ВЕЛИКОДНОЇ СПОВІДИ, ПЕРЕПРОШУЙМО БОГА ЗА ГРІХИ, ПОКИ ЩЕ ЧАС!**

Сказав один святий чоловік: **Впасти в гріх і каятися се річ людська, а впасти в гріх і не каятися, се річ діявола.**

ДІЙСНО "ЧОРНА СТОРІНКА" — АЛЕ ЧИЯ?

"НШлях" печатає тепер ряд статий на тему "Чорна Сторінка" в нашій історії в Канаді. Порушено там важливі справи, перегляднено давні і новітні рани-болячки, та розглянено причини того стану. Безперечно, що лікар поставив добру діягнозу нашого теперішнього обезсилення. Недокровність нашого національного організму в Канаді має глибокі причини. Вилічити той стан можна лишень тоді, коли знаємо стан і причину недуги. Тоді можна дати справді успішне лікарство і надрушене здоровля привернути при Божій ласці назад.

Дай Господи, щоби такий був наслідок печатаних там статий та щоби вони не лишень з'ясували наш невідрадний стан і його причини, але викликали в читачів бажання відмінити той стан, **направити,** що ще можна направити і вратувати від загибелі, що ще годні ми вратувати. А це значить **усунути ці всі причини, що привели той стан.**

Усунути ці причини треба **рішучо,** без зайвих сентиментів і слабосильного зітхання. Треба лікаря хірурга, що ратуючи більше, відтинає менше. Не може зітхати при цім, ані нарікати. **Треба ратувати!** А щоби ратувати, треба вирізати нездорові паросги, вичистити рану і тоді вигоїти.

Що пише даний автор?

Описуючи початки большевизму серед українців в Канаді, підчеркує в цій справі вирішальну ролю, яку відіграв між свідомими будь що будь українцями з Галичини, дячок давної Православної Церкви з Волині, по духу русотяп і **ворог всього,** що українське. Він це "у початках бив богом по католицьких священиках і тих інституціях, які вони контролювали. **Партія наказала використати нагоду, бо це був час завзятої боротьби між православними і католиками в західних провінціях Канади. Причин,** що партія наказала бити по греко-католиках, було дві: перша та, **що вони були дуже сильні** й треба було **використати нагоду й бити тоді, коли хтось причепився їх бити,** а друга, **щоб витворити несмак у прибуваючої імігрції з рідних земель до греко-католицької Церкви. Ця боротьба тревала довго і,** правда немає де діти, **закінчилася тим, що найбільше зискали на тому комуністи."** НШлях, ч. 22 ст. 5.

Це є ствердження стану річи.

Страшне і невмолиме, а так було!

Борба, котру започаткували ці, що хвалилися, як то вони "будуть підтинати крила греко-католикам," якраз **ПОМОГЛА ПОШИРИТИ БОЛЬШЕВИЗМ,** а не православіє! **Ці люди є нині безперечно винуваті за наше розбиття в Канаді і за розпаношення большевизму між нашим народом отут.** Оце вони були дійсними, як не позитивними, то все таки негативними організаторами большевизму серед українців в Канаді і без них ми нині не мали того всього хаосу, розбиття і обезсилення, що колодою волочиться у наших ніг, тої неспроможности нашої до єдности акції, того недовіря і безсилля, що тепер хмарою залягло нас у такий відповідальний час. Хтось за то все відповість тяжко перед Богом і перед нашою історією. А страшне є впасти в руки Бога живого!

Дійсно, ця вся історія "підтинання крил" нашій Церкві, до котрої з такою заїлістю і бездонною глупотою кинулися всякі подвижники схизми— це дійсно чорна сторінка, це чорний боляк і присохлий струп на тілі нашого поселення в Канаді.

Його треба витяти чимскорше, щоби вигоїти цілий організм. **Треба витяти той боляк схизми, що розбила наш нарід. Треба вигоїти ту рану сектанства між нашим народом, коли хочемо жити. Треба привернути силу нашій святій Церкві, щоби ми всі знова стали сильні і здорові.** Щоби ми одужали з того дурману ворожнечі, боротьби і сварів— бо **релігія то річ свята! Хто виступає проти неї, хтонебудь це робить, хто він не є, він є тяжкий ворог народу! Він нищить нас і шкодить нам всім!** Навіть, якби він говорив дуже масні слова і кричав про Україну— це фарбований лис! Під фарбованою скірою, є ряний большевик! Він себе позаслонює всіми національними гаслами і фарбами, навіть назве свою киріню українською вивіскою —внутрі однак він хижак і

(Продовження на стороні 6)

ЦЕРКВА В НАРОДІ

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоб процвітало Папське Діло Священичих Покликань.

Дуже богато добра може зробити для людських душ ревний священик. Своєю наукою, поведенням і життям він буде притягати упавших християн знова до ніг милосердного Спасителя, він буде боротися зі всею силою проти зла, яке панує навколо него. Він стане окрасою околиці, потіхою і розрадою для опущених і бідних.

О, як бажає св. Отець мати під своєю владою якнайбільше таких священиків, а спеціяльно в теперішній час, час великої нужди і страшної образи-непослуху супроти Божих заповідей.

Просім тому в місяці квітні Пресвяте Серце Спасителя, щоби якнайбільше добрих молодців дістало від Бога велику ласку священичих покликань, бо живо велике а робітників мало.

Цілий світ потребує добрих, щирих священиків, потребує їх і наш нарід там за морем і тут в Канаді.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоб по місіях католицькі молодці своїх поганських ровесників приводили до віри.

Не всюди в поганських краях може ступити нога католицького священика, не все діти-молодці поганських родичів можуть мати щастя дізнатися про християнську віру з уст священика.

Великим тоді завданням християнських молодців в поганських краях, є поширювати Христову віру між своїми товаришами забави, праці, науки, коли священика немає в даній поганській околиці. Такий молодець може стати правдивим апостолом Христової віри, може приготовити серця добрих поганських молодців до приняття св. Тайни хрещення.

До сього апостольського діла християнські молодці потребують передовсім помочи Божої. В сім наміренні молімся тому в місяці квітні. Молімся щиро, сердечно, за сих Христових апостолів 20 століття.

о. Николай Демків

ВЕЛИКА ПЯТНИЦЯ І ВОСКРЕСЕННЯ

1. Ісус на хресті.
2. Погляд з Його гробу на Його життя зовнішне і внутрішне.
3. Погляд на Його Воскресення.

1. Гляньмо на Голгофту. На хресті висить Ісус. Ноги і руки прошивають острі цвяхи, ціле тіло покрите ранами, мускули зі жилами витягнені так, що кости можнаби

почислити на тілі Спасителя; на голові остріі терневі колючки проколюють чашку, кров спливає на очи, по лиці, по раменах, на висохлі груди. Серце тяжко б'еться, груди стиснені,— тяжко Спаситель віддихає, страшно терпить.

В тім болю-нещастю-горю немає Христос ні звідки потіхи в останних хвилинах життя; земля Його відкинула-відіпхнула, небо Його ще не приняло до себе, приятелі Його опустили, апостоли розбіглися. Видить Ісус перед собою лиця повні страшної ненависти, насміху, погорди; богохульником Його називають, кпяться собі з нього: "Коли ти Син Божий, зійди з хреста... іншим спасав, себе не може спасти?" (Мат. 27, 41, 42). Навіть розбійник по лівиці хулить Йому, докучає; ба навіть і вид страдаючої в болях Його матери ще побільшує Його терпіння, бо Він видить, які терпіння за Нього переносить її серце.— Коли на землі не мав Ісус потіхи, духом звернувся до Отця Небесного— але Отець Небесний дивився тепер на Ісуса як на того, що двигає на собі тягар гріхів людського роду. Тож далі Ісус терпить, ціле тіло Його дрожить, горяч палить Його уста, відчуває страшну спрагу. Хотівби загасити її хоч краплиною води— однак дають Йому гіркий оцет з жовчею. Він, що на Його приказ води зрошують землю, наповняються водами великі океани, Він не має краплини зимної води на свої спрагнені уста. Горячка чимраз більше змагається, смерть приближається, тіло блідне, члени його натягаються, кору здрігає тілом, очи тратять природний блеск, голова клониться на груди, цілий тягар тіла опирається на прибитих ногах.

Тоді саме різали в святині ягната на пасху, о чім дала знати труба; голос труби прошив воздухи— відбився об скали гори Голгофти і прошив і серце Марії, що стояла під хрестом. Вістря меча, о котрім згадав Марії старець Симеон, тримаючи Ісуса маленьким ще, пробило серце Марії, бо в тій хвилі сильно пронеслись останні слова Її Сина,. "Отче, в руки Твої передаю духа мого" і розсталася душа Ісуса з тілом.

Ціла природа зжахнулася, стемніло, бо на хресті згасло світло, що давало світло світові; сонце померкло, земля задрожала в своїх основах, скали розпалися, гроби поотвиралися і многі умерші воскресли і явили-

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, КВІТЕНЬ, 1943

1 Ч 19 Мч. Хризанта і Дарії
2 П 20 Преп. Отців убит. в Об. Сави
3 С 21 Преп. і ісп. Якова
4 Н 22 4 Неділя Посту
5 П 23 Прич. Нікона
6 В 24 Преп. Захарії, Предпраз. Благов.
7 С 25 Благовіщ. Пр. Д.М. (Поклони)
8 Ч 26 Собор Арх. Гавриїла
9 П 27 Матрони
10 С 28 Преп. Іляріона
11 Н 59 5 Неділя Посту
12 П 30 Преп. Ів. Ліствич.
13 В 31 Преп. Іпатія

УСТАВ

4. Неділя 4 Посту: Гл. 4, єв. утр. 1. На Сл. Б. Вас. Вел. ап. з. 314, єв. Мар, з. 40.

7. Благовіщення Преч. Діви Марії: Повечеріе Вел. з Всеночним. , Сл. Б. св. Ів. Золот. ап, з. 306, єв. Лук. з. 3. **Вечером: Утреня з Поклонами.**

8. Віддання Благовіщення. Сл. Б.: ап. з. 306, єв. Лук. з. 3.

11. Неділя 5 Посту: гл. 5, єв. утр. 2. Сл. Б. св. Вас. Вел.: ап. з. 321, єв. Марк, з. 47.

лися в місті.

Прийшли післанці з Єрусалиму щоби перебити голені розпнятим, однак начальник війська Льонгін, не знати, чи ведений ласкою Божою, чи, може співчуттям до Ісуса, звернув коня, на котрім сидів, під самий хрест Ісуса, і коли жовніри перебивали голені розбійникам, Льонгін копієм пробив в великою силою груди Ісуса. Вістря копія застрягло і в серці Марії. Вона приклякла в болю у стіп хреста і хусткою визбирала кров, яка лишилася була ще в серці Ісуса.

Поволі опускали люди Голгофту. Лишилася тільки Марія і побожні жінки, надійшли були і Йосиф з Никодимом. І, о диво, ті люди любили Ісуса, хотяй належали до жидівської ради—були приятелями Ісуса, тільки за життя не мали відваги признатись до сього. Тепер відкидають всякі людські згляди, виручують учеників і апостолів Його і похоронюють Ісуса. Дивна відвага! Повили тіло Ісуса в простирало—плащаницею зване по жидівському звичаю і складають в позиченім Йосифом новім гробі, у підніжжу гори Голгофти.

2. А тепер сядьмо коло гробу Ісуса і гляньмо на Його життя. І так видимо: Вифлеєм, де колискою Ісуса були убогі ясла, постіллю—сіно і тверда солома. Видимо як перед Іродом утікає до Єгипту і там 7 літ переносить нужду, переслідування, терпить не одно, не одно зносить. По сімох літах бачимо Його в Назареті, в трохій більшому містечкові, але в укриттю перед світом, знаного хіба ближчим мешканцям як сина убогого теслі. Не тішило Його богацтво, а крайне убожество, бо з теслярки часом і на хліб не можна було заробити. **І так в голоді і холоді, біді і нужді укритий проживає, в покорі і послусі для Йосифа і Марії до 30 р .життя.**

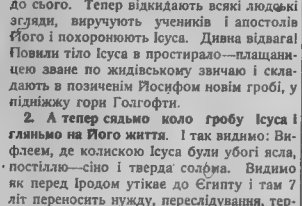

Тепер же життям зганим людям; де ступить научає— творить чуда; нарід до Нього горнеться, іде услуги за Ним, не богаті (хоч і їх не виключає від себе) але бідаки мають в Нім потіху; в чім? в своїй нужді, біді! Він воскрешає мертвих, годує душі тисячів наукою, а тіло хлібом, злих духів проганяє й гріхи прощає, вступається за покривдженими. Нарід Його вихваляє, кидає свої одежі й галузки під ноги Його, навіть діти славу Його співають: "Осанна Сину Давидовому!" Його слава росте. Однак зі славою росте дивно-страшна ненависть немилосердних богачів, книжників, учених в письмі і фарисеїв. І як та чорна хмара нагло бурею налетить, ницить все, так та ненависть накинулася на Ісуса, омотала уми ворогів Його, добру славу Ісуса знищила, оплюгавила, богохульником Його назвала і як грім з небес вдарила і роздерла, стерла з лиця землі все, чого доконав Ісус, знищила і загнала і Його самого на хрест і закопала-заховала ось ту в гробі!

3. І питаємося, чи варта було жити Ісусові таким жертвенним життям? Нині нераз є люди, що дуже богато трудяться, терплять, працюють; то все жене їх до гробу і родина стоячи над гробом їх жалує, що вони мусіли так намарно трудитись.

Не так треба дивитися на терпіння і смерть Ісуса, але все треба мати перед очима ціль життя і смерти Ісуса, а се: Слава Божа і спасення людських душ. Ту ціль розуміла Марія, коли складала в гріб божественне тіло Христа. Цілувала Його смертне бліде лице і говорила: "Не жалую Твого життя, бо знаю, що Ти здвигнув славу Бога, волю небесного Отця виповнив і спас людий від загибели."

Ту ціль потвердив Ісус докінченням великанського діла спасіння своїм славним Воскресенням. У велику неділю гріб затрясся і Христос став в своїй славі, а знаки мук заблестіли ясним сонцем.

Велика Пятниця— день розпяття і смерти Христа є для нас дуже святим днем, однак найбільшим святом, радістю над радощами є Великдень —день Вскресення Христа. Наша віра не позістає в цвинтарному смутку. Ми віримо у Воскресшого— а тим самим і у наше воскресення, в побіду світла над темрявою, життя над смертію!

ОДИН ЦЕНТ ЗА ПОНЮХАННЯ ЦИТРИНИ

Не в Америці, але в Англії цитрини стали такою рідкістю, що підчас одної забави, виставлено цитрину на показ, хто **хотів її понюхати мусів платити 1 цента (пенні), а опісля продано її за $14.00.**

В АЛЬБЕРТІ ЗМІНЕНО ЧАС ШКІЛЬНИХ ВАКАЦІЙ

Підчас останної парляментарної сесії в Едмонтоні, на внесок міністра освіти Ебергарта, установлено новий час для шкільних вакацій. **Сього року зачнуться вони першого липня, а будуть тревати до 10-го жовтня,** так що діти, студенти і професори будуть могли взяти участь в жнивах.

– ПОРЯДОК ВІДПРАВ –

— КВІТЕНЬ —

(В суботу 3-го квітня вечером від год. 5-ої до 7-ої Великодня Сповідь на Тиндал).

4. Неділя 4-а Посту ..... Тиндал
(У вівторок 6-го квітня вечером від год. 5-ої до 9-ої Великодня Сповідь в Босежур).
7. Середа: Благовіщення Пр. Д. М.: (тиха Сл. Божа о год. 7й): Лейдівуд (Великодня Сповідь від 8-ої год. рано).
Брокенгед (о. В. Божик)
11. Неділя 5-а Посту: ..... Садлов
18. Неділя Квітна ..... Сарто
23. Велика Пятниця ..... Тиндал (виставлення Плащениці по пол. о год. 2-ій)
23. Велика Пятниця..... Босежур (виставлення Плащенці по пол. о. год. 3-ій, свячення пасок і Великодня Сповідь).
25. Воскресення Христове ..... Тиндал (о год. 6-ій рано). Босежур (год. 10 рано)
26. Світлий Понеділок .....Лейдівуд
Елма (о. В. Божик)
27. Світлий Вівторок ..... Брокенгед
Гадашвил (о. В. Божик)

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274

ВІД РЕДАКЦІЇ–

Хто знає адресу МИХАЙЛА ШУКАЛЯ, хай зволить ласкаво дати знати якнайскорше до Редакції. Михайло Шукаль, підчас загального з'їзду БУК-а в Вінніпегу, дня 28-го лютого 1943, зложив $1.00 на пресфонд і $1.00 на передплату БНації.

ДІЙСНО "ЧОРНА СТОРІНКА"...
(Продовження з сторони 4)

грабитель всього українського, ницитель і кат.

Хочемо ратувати положення, наука історії нашої така: Не даймо себе звести жадним крикунам, що ревуть проти нашої Церкви. Чи вони це чинять явно, як безбожники, чи вони це чинять, як і давніше чинили під видом так званого православія. За тим "православіям," пошкробайте його тільки трохи зверху, а вилізе безбожник, недовірок — большевизм, русотяпство і ворог Бога та України. Хочемо добра в Канаді собі і своїм дітям, скінчім раз на все з розбиттям релігійним— вернім назад до тої Церкви, де ми хрестилися, де ми вінчалися, з котрою жили і вмирали батьки наші. звідки ми силу черпали цілі століття. Будьмо вірні і незрадливі!

А комуністи не будуть мати зисків тоді і скоро прийде їм кінець між нашим народом в Канаді.

ЛИСТ УКРАЇНСЬКОГО ЖОВНІРА З ЄГИПТУ

Понище подаємо виїмки з листів нашого українського католицького молодця Я. Л., колишнього студента Колегії св. Йосифа в Йорктоні, а тепер летуна при канадийскім війську в Єгипті. **Листи сі одержав Брат Методій, професор Колегії. Родичі сього летуна жиють в Фостон, Саск. Цікавійші і загального значіння виїмки з сих листів містимо понище:**

"Військова служба в пустині зовсім ріжниться від життя в інших службах. Щоби собі виробити поняття про військову службу в пустині, треба її особисто пережити. Годі описати! Що то значить пустинна спека? Як виглядають пустинні піскові гори до світла місяця, там, де ніколи нема хмар? **Колиб тут появився чоловік із цивільного життя, думаю, він не довго видержаби тої спеки, піскових куряванць, опущення, осамочення і зовсім відмінних умовин життя.**

Тепер я бачу чому нас заставляли до ріжних служб в других краях, чому ми подорожували на морю цілими днями і тижнями, і стало гляділи навкола себе на облаки за ворожими літаками, а перед нашими очима розлягалися просторі води і пильне око гляділо чи де нема субмарин. **Відколи я опустив Канаду, я перебував точно 60 днів на морю, в ріжних часах.**

Окрім ріжних цікавих місцевостей що я звидів, здається що треба згадати ріку Йордан, яка є тепер лиш малим потоком на берегах котрого росте трошки зелені, серед скалистих і піскових гір Палестини. **В Палестині ,в Святім Місті, я бачив Божий Гріб, Гору Оливну і інші місця звязані з історією Ісуса Христа.**

Ми не маємо летунського капеляна, але до нашої каплиці приходить що неділі католицький священик, і коли можливо, ми учащаємо на тиху Службу Божу. На загал тутешнє життя є так як дєінде, лиш більше наупружене. Маємо хвилі радости і хвилі смутку. Пращаємося з приятелями і товаришами,— **а всі чекаємо на той день коли це все скінчиться і ми злучимося з нашими олюбленими.**

Пустиня, я уважаю, се правдиве місце на битву, бо тут нема ні женщин, ні дітей. — Думаю, що ніхто з тих що тут були, не може забути горячих безхмарних днів й холодних місячних ночей. Також не можна забути того, як то подорожні ладують своїх верблюдів вечером і як пастухи женуть свої стада овець в гори рано, серед опущення— чого то не зазнаємо в звичайнім життю. **При сій нагоді я засилаю щирі поздоровлення для всіх моїх шкільних товаришів і знакомих.**

Уривки листа з 31-го липня 1942:

"Піраміди і сфінкси, се щось чудове. Я їх звидів. Вони є за містом Каіром, над урожайною долиною ріки Нілю. Саме Каіро негарне, досить брудне і переповнене людьми. **Але Єрусалим, це мій ідеал. Дуже собі його злюбив.** Ріка Йордан, це лиш болотнистий потік. Єріхон, це маленький горбок. Годі всьо оповісти. Ще бажаю звидіти Багдад. **Араби ще носять при собі ножі.** Їх жінки ще носять вельони на лицях.

Коли я верну до Канади, я думаю інтересуватися справами українців, тому що я так богато бачу світа, богато роблю і богато слухаю ріжних людей. Коли поверну я бажаби занятися писанням до газет. Також я бажаби навчитися писати на машинці і "шортгенд" в колегії св. Йосифа, а ви мені певно помогліб. **Час від часу я бажавби, щоб мене згадали в українських часописях,** щоби ті люди які ту газету читають могли лекше памятати про мене. **Поволи я вже зачинаю діставати свою почту. З Саскатуну я дістав 300 папіросів** і хоч я сам не курю, то мої товариші радо роблять мені деякі прислуги щоб я їм дав пару папіросів.

Прошу поздоровити всіх Братів і студентів Колегії св. Йосифа.

ВІСТИ З КАНОРИ, САСК.

Річні збори нашої церкви св. Петра і Павла відбулися в парохіяльнім домі 24-січня. Збори отворив парох о. Пасічник молитвою Царю Небесний. Після відчитання минулорічного протоколу отцем парохом, котрий збори приняли одноголосно, контрольна комісія внесла заяву довіря церковному зарядові. **На біжучий рік вибрано слідуючий заряд: Заступник председника І. Ратушняк; Касієр І. Михайлицький; Секретар Я.Д. Стратійчук; Контрольори Д. Хабуць і Н. Гушуляк; Старші браття О. Васильків і Д. Свергун. До жіночого заряду вибрано: Н. Гушуляк председничка; І. Михайлицька секретарка, І. Тишко касієрка. На церкві і парохіяльнім домі нема ніякого довгу і в касах знаходиться поверх чотириста долярів зложених в банку.**

В вівторок 2-го марта зібрався гурток людей і зробили несподіванку для панства **Ю. Розеборських з нагоди** їх перенесення до власної хати, котру вони купили по новім році. По короткій гутірці і перекусці пожабали панству Розеборським многоліття. Вечір перейшов при співі гарних українських пісень, а при кінці **Яків Стратійчук** сказав пару слів, згадуючи про роботу панства Розеборських при нашій парохії, а на закінчення згадав про нашу пресу на котру присутні зложили $3.65.

У неділю 7-го марта наші парохіяни зійшлися до дому панства М. Ковальчуків, щоб попращати їх з приводу їх відїзду до Ванкувер, Брітіш Колюмбія. Гості відспівали кілька гарних пісень і по гарній перекусці, о. парох Пасічник сказали коротеньку промову, по якій пані Гушуляк вручила панству Ковальчукам маленький даруночок на спомин від присутних. **І. Михайлицький згадав про нашу пресу і присутні зібрали** $4.15. По відспіванню многолітствія панству Ковальчукам гості розійшлися.

Пращання і Привитання Отців Парохів:

В вівторок 9-го марта відбулось в парохіяльнім домі пращання о. П. Пасічника з нагоди його відїзду на другу парохію, а привитання о. М. Колодія з нагоди обняття душпастирських обовязків в Канорі і околиці.

Пан Я. Д. Стратійчук був господарем вечерка, виголосив промову в якій подякував о. Пасічникови за працю в парохії а І. Ратушняк вручив отцеві від парохії дарунок. о. Пасічник попращали своїх парохіян гарними словами. о. М. Колодій привитали своїх нових парохіян і запросили, щоби присутні зібрали дещо на пресу і червоний хрест. Присутні зложили $8.60 з котрих то грошей доручили льокальному секретареви від червоного хреста $5.00, а $3.60 на нашу пресу.

З повищих збірок вислано до: Будучність Нації $6.40; Українських Вістей $5.00; Червоний Хрест $5.00; Разом $16.40

Парохіянин.

Від Редакції: Сердечно дякуємо добрим людям з Канори за щирі жертви, а п. Я. Д. Стратійчукові за прислання гроший.

ПРОВАДИТЬ СЛІПОГО

Підчас боїв в Новій Гвінеї, куля випалила очи сему австралійському піхотинцеві. Нездібного до дальшого бою, сліпого провадить тамошній уроженець, папуанець, в безпечне місце. Оба босі.Війна не знає жартів.

ВАТИКАН ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО ВОЗДУШНИХ НАПАДІВ

Таку вістку подало радіо з Парижа, після якої виходить, що всі вартісні видання з Ватиканської бібліотеки перенесено в підземелля-схоронища.

ЖЕРТВЕННІСТЬ – МІРА СВІДОМОСТІ ПАТРІОТИЗМУ

Жертви, удяки, коляди на бурсу БУК-а в Саскатуні:

Жертви: оо. Духовні на священичих вправах $25.00
Н.Н. 5.00
о. Ів. Лесюк ЧСВВ 5.00
Степан Луцик, РСАФ летун 15.00
Теодозій Стаднійчук, Гернзей, Саск.. 2.00
З листопадового концерту, Саскатун. 9.25
Гості, за пару місяців 85.00
Уділи: Йосиф Кутний, Сидней, Н.С. 100.00
БУК, Шіго-Паркервю, Саск. 25.00
Завд. удл. о. А. Цимбалістий, Кадворт, Саск. 5.00
о. Мирослав Колодій, Рама, Саск. .. 15.00
Коляди: о. В. Джурман, Портидж ляпрері, Ман. 5.00
Дмитро Кобринський, Сматс, Саск. .. 1.00
УКЮ, Геффорд, Саск. 11.50
Карнавал: УКЮ, Бруно, Саск. 57.00

Разом $365.75

Поіменний спис коляди з Геффорд:

По 1.00: о. Н. Дрогомирецький, Із. Гунчак, Тома Бурлак, Василь Зарубяк, Николай Рибрина, Дм. Стрияж, Іван Скопик, Он. Сокіл. По 50ц.: Д. Сулятицький, Марія Чорній, М. Заячковський, пані Е. Новосад, Ващук, Гр. Марах, Н. Савасий. Разом $11.50

Побуч жертви грішми, ще треба в особливший спосіб підчеркнути прекрасну жертвенність в наших щедрих панів фармерів. **Околиці: Ланівці, Кридор, Волверін, Гернзей, Геффорд, Ростери, Бруно, Борщів, Мічам** рік-річно запрошують на збірку городини, ярини, і мяса, яець то що. Се все велика поміч для нашої бурси. Тут власне заощаджується "центи." Що й допомогло нам сплатити довги, що тяжіли на будинку, та тепер можемо складати фонд на розбудову нової бурси.

Жертвенність то наш народний віддих. Мусить жертвенність бути благородна й постійна, як що хочемо, як культурний народ, здорово віддихати, жити й розвиватися. Міру патріотизму—викажемо жертвенністю. Наші церкви, школи, бурси, сиротинці: овочі нашої жертви. Як що наші школи, бурси в Канаді не такими, якими ми їх бажалибн бачити, то се є свідоцтво, що ми їх належито, достаточно не піддержуємо так як ті інституції сього вимагають. Воно так є, що лише свідомі, благородні одиниці все давали і дають на всі свої установи, але не загал. Нема всенародного, загального попертя.

Англійці, французи, німці католики то добровільно себе оподатковують на свої сепаратні школи, денеде, навіть мусять платити подвійно податок, але таки платять і дітей своїх виховують у своїх гарних сепаратних школах. Ми, українці, щоби хоч спромоглися на бурси в провінціях Саскачеван, Альберта, Манітоба, Онтаріо. Особливо в сих трох західних провінціях. Тут наших людей є більше числом як приміром не в одній латинській діецезії тут на Заході. Коли в них є прекрасні школи, колегії, то се міра їхньої жертвенності. Де хто скаже: але вони богаті люди. Ми також вже не такі бідні як колись були. Ми також вже виросли із "пеленок" піонірства. Що нам бракує, то здорового всенародного змислу жертвенності! Жертви, жертви і то всенародної, постійної жертви нам потрібно. І то свідомо, добровільно жертвувати самі для себе! Тоді й вирівнаємо свій народний довг, тай станемо на рівні з прочими культурними народами!

А нашим шановним, благородним всеч. оо. Духовним, пп. Жертводавцям величне Слава! Честь і сердечна подяка. Нехай милостивий Ісус всещедро благословить Вас усіх, всім добром і щастям!

За Заряд Бурси БУК-а,
о. Петро Криворучка

САСКАТУН, САСК.

В вівторок, дня 2-го лютого вечером, членкині тов. св. княгині Ольги і ближчі сусіди, зійшлися до дому **пані М. Савчан,** щоби попращати її, бо М. Савчан відїзджала до своїх дітей до Каліфорнії. Пані Савчан була довший час членкинею товариства св. Ольги, як також доброю членкинею церкви св. Юрія.

Щоби уприємнити сей вечерок, присутні заспівали кілька пісень, а опісля пані **Яніцька** вручила М. Савчан гарний дарунок від товариства. З слезами в очах пані Савчан дякувала присутним за милу несподіванку і обіцяла, що ніколи не забуде за Саскатун. Потім слідувала перекуска, а по ній збірка на пресфонд українських газет, котра винесла $4.60. З сього призначено на БН $2.30. На закінчення гості заспівали многая літа пані Савчан і пісню Боже вислухай благання.

М.З.

Від редакції: Щиренько дякуємо панам товариства св. Ольги за жертву на БН. а пані М. Савчан бажаємо щастя і здоровля в теплій Каліфорнії.

МАВНТЕН РОВД, МАН.
35-ліття супружого життя панства Савчуків

Околиця Мавнтен Ровд славна з сього, що в ній є найбільша українська католицька церква в Канаді, збудована о. Ру, ЧО.

Парохіяни сеї церкви се побожні і добрі люди, котрі люблять свою церкву і свій нарід. До таких добрих парохіян місцевої церкви належать і панство **Савчуки, котрі 3-го лютого обходили 35-ліття супружого життя.**

В середу рано, 3 лютого, удалися ювіляти разом з родиною до величавої церкви св. Покрови, відбули св. Сповідь і підчас св. Сл. Божої, котру правив **о. И. Пуляк,** приняли св. Причастіє. По св. Сл. Божій, на сьому самому місці, де тому 35 літ складали перед Богом присягу досмертної вірности і любови, тепер сю присягу відновили і заразом дякували Богові за се, що дозволив їм прожити в згоді і дочекатися численних діточок. о. Парох в зворушливих словах висказав свое признання для ювілятів і побажав їм дочекатися золотого ювилею.

Вечером, того самого дня, рідня та приятелі ювілятів зібралися в домі панства Савчуків та зробили їм милу несподіванку. По перекусці слідували промови бесідників, котрих до слова покликав **Н. М. Баранюк. Син Михайло** зложив подяку родичам від всеї рідні за добре виховання яке вони дістали від родичів, а опісля прочитав листа від другого сина ювілятів, який є Братом в Америці. **о. Парох, учитель Журбик і М. Баранюк,** дальші бесідники, в своїх промовах висказували пошану для ювілятів, як щирих українців католиків. Кінцевим промовцем був зять ювілятів, **М. Валецький.** По промовах дві маленькі внучки панства Савчуків вручили в імені рідні ювілятам гарний дарунок.

Господь поблагословив ювілятів 4-ма синами і 2-ма доньками.

На поклик М. Валецького зложили присутні на українські газети $10.55, з чого призначено на БН $2.87. По $1.00 жертвували: М. Валецький, М. Савчук і М. Сафраюк.

Честь Вам родичі за добре виховання дітий, а вам добрі діти честь за любов і пошану до родичів!

Присутний.

Від редакції: Гарно дякуємо жертводавцям за пресфонд на БН, пану М. Валецькому за переведення збірки, а панству ювілятам бажаємо прожити ще довгі і благі літа.

АРРАН, САСК.

В четвер дня 25 лютого відбулося поминальне богослуження в церкві св. І. Хрестителя за душу **бл. п. Василя Кінащука,** котре відправив місцевий парох **о. Н. Сірий.** По богослуженні приятелі і запрошені гості удалися до хати Анни Кінащук, жени покійного, на поминки, підчас яких **Кирило Нагнибіда,** приятель родини Кінащуків, зібрав на пресфонд БН і Голосу Спасителя $6.70. З сеї суми призначено на БН $4.00. Крім пресфонду Кирило Нагнибіда приднав одного нового передплатника на БН, одного на ГС, а се свого брата Василя, котрий відразу зложив $2.00 на передплати.

Подаємо імена жертводавців, котрі зложили на пресфонд БН і ГС: Анна, син Андрій і жінка разом дали 70 ц.; 50ц. дав Кирило Нагнибіда, по 25ц. зложили: Олекса Корчак, П. Німець, Василь Нагнибіда, Стефан Камінський, Ігнатій Німець, Е. Гусак, Михаіл Губич, Онуфрій Зарицький, Демко Кінащук, Василь Войтків, Марія Мартинюк, Ірина Корчак, Марія Німець, незнаний. 30ц. дав Федір Войтків, а 20 Роман Томінчук. Дрібні жертви винесли $1.50.

Кирило Нагнибіда.

Від редакції: Мило нам було дістати листа від Кирила Нагнибіди, котрий показує, що в Арран околиці жнють добрі люди, котрі люблять свою рідну католицьку пресу. На сьому місці щиренько дякуємо усім жертводавцям за жертви, а пану Нагнибіді за переведення збірки і за прислання її до нас.

УКРАЇНСЬКІ КАНАДИЙСЬКІ ЖОВНІРИ

Іван Комар,
лет. старшина, походить з Вінніпегу, від 1939 р. за морем. Яко провідник відділу літаків, брав участь в нападкі на Ессен в Німеччині.

Григорій Павлюк,
з Ст. Бонифас, Ман., рядовик, служить за морем при відділі военних вантажних авт. Вступив до военної служби в липні 1942 р.

Володимир Вінченко,
син панства В. Вінченко з Вінніпег. Служить від грудня 1942 р. за морем при скорострілях.

Стефан Король
за морем від червня 1942 р., є сином панства П. Король з Іст Кілдонен, Ман. Панство Королі є примірними членами української католицької церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН. ЛЮТИЙ, 1943

ПРИХОДИ—

З відділу ч. 17 в Приймовім, передпл. 3.40
П. Мацібора і Й. Новосад, передпл. . 2.00
Гр. Шашківнч 2.00; М. Н. Явний 1.00 3.00
М. Солтис 1.00; В. Гапійчук 2.70 пер. 3.70
Провіденс Гудс Компанія, желання.. 2.50
Петро Бойко пресфонд 3.00
Е. Вивюрка 1.00 пер.; В.Г. Коман жел. 3.50
В. Баранецький 1.25 і Ю. Михальчук. 2.25
Г. Крочак 2.00 і М. Мадюк 1.00 перед. 3.00
Ю. Воробець і Р. Гуска передпл.... 2.00
І. Родич, збір. в пп. Францішин пресф 2.50
А. Юрчак і Іван Козориз передпл. ... 2.00
Панство Іван і К. Вах, пресфонд 2.00
Іван Сафіян і Анна Липницька, перед. 2.00
о. Ст. Семчук з розпродажі 3.00
оо. Редемптористи 5 передплат 5.00
о. К. Лотоцький збірка в Овкбурн .. 6.00
о. Ст. Семчук 3 пер., Т. Мельничук І. 4.00
Істон компанія за оголошення 5.00
Іван Кобринський і Ів. Федорий пер. 2.00
М. Якимчук і А. Малинюк передпл.. 2.00
П. Луцик і Антін Жмуд передпл. 2.00
Іван Мидляк і Гр. Шавага передпл .. 2.00
А. Демид 1.00 і Ів. Бреліс 2.00 перед. 3.00
Яків Андріяш і Сестри Сл., Форт Віл. 2.00
о. Н. Сірий збірка пресфонду в Арран 8.50
Й. Степпюк різдвяне желання 5.00
о. І. Шпитковський з розпродажі ... 1.80
З відділу ч. 11 в Геффорд передпл... 9.00
З відділу ч. 11 в Геффорд пресфонду 7.90
З відділу ч. 2 в Ланівцях, передпл. .. 7.65
Ст. Сулима 2.00 і А. Кобелка 1.00 пер. 3.00
З ювил. свята в пп. Савчуків, М.Ровд. 2.87
І. Журбик 1.00 пер. і Гадсон Бей, огол. 6.00
Укр. півн.-вінніпег. коопер. свят-жел. 5.00
Н. Юриів 1.00 і П. Цихміструк 1.00 пер 2.00
З чайного пр. в пп. Бензеляків, Брукл. 5.00
З вечерка в п-ні Савчан в Саскатун.. 2.30
П. Гадубяк . Н. Мочинська передпл. . 2.00
о. М. Колодій, прод. 2; пар. в Рамі 1.30 3.30
М. Жеребецький і З. Проскин перед. 2.00
В. Т. Черевик і пані І. Шкільник перед. 2.00
З відділу ч. 17 в Приймовім передпл. 2.70
оо. Редемптористи 7 передплат 7.00
Гр. Колиман 2.00; і пані Н. Дяков 1.00 3.00
Відділ УКЮ в Гудів і П. Паськів пер. 2.00
Панна М. Бойчук і панна Л. Туркич 2.00
Я. Войтович і Іван Войтович передпл. 2.00
В. Павлюк і Олекса Піх передпл. ... 2.00
На Приймовім, Сматс 7 передплат .. 7.00
о. Із. Борецький з продажі 9.25
Добр. тов. св. Покрови у Вінніпег дар 10.00
о. С. Семчук з продажі 6.18
З відділу ч. 76 в Кендіяк передпл. .. 10.00
На прин. о. Гр. Шишковича, Йорктон 3.50
оо. Редемптористи 11 передплат 11.00

Разом $226.60

— РОЗХОДИ

Мети 2.16
Нагороди для дітий 1.50
За Голос Спасителя 2.70
Друк БН ч. 4 ..... 40.80
Додаток 10.00
Розсилка 3.34
301 куверт 3.01
Почтові значки ..... .51
Мети 2.43
Друк БН. ч. 5 ..... 40.80
Додаток 10.00
Розсилка 4.03
310 куверт 3.10
Змінне 3 чеків ..... .45

Разом $125.43

Дмитро Кобринський.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ РОСТЕ

З останнього звідомлення УНС, найбільшої української запомогової організації Америки, довідуємося, що товариство за останній рік збільшилося о 948 членів, готівки має товариство поверх 6 мілионів долярів, з того самої лиш надвишки резерв має товариство $2,158,000.

ГЕФФОРД, САСК.
Річні збори БУК-а

Дня 8-го лютого 1943 відбулися в парохіяльній домівці річні збори нашого відділу БУК-а ч. 11. Предсідником зборів був **Іван Палагіцький.** По відчитанні звіту з попередних зборів, урядники здавали свое справоздання, а опісля наступив вибір нового заряду як слідує:

Голова — Ілія Гунчак
Заст. голови — Марія Чорній
Писар — Дмитро Стриєк
Скарбник — Никола Рибрина
Провірники — Олена Бурлак, Іван Палагіцький
Господині — Анна Стриєк, Параскевія Палагіцький

Опісля були наради над біжучими справами відділу.

Збори закінчено молитвою.

Також треба зазначити, що з нагоди річних зборів переведено **збірку** на урядову газетку БУК-а Б.Н., котра винесла $7.90. На сю збірку зложилися слідуючі: Всеч. о. Н. Дрогомирецький, О. Сокіл, Н. Ребрина, Дмитро Стриєк і В. Зарубяк зложили по $1. І. Герман дав 75ц., а по 50ц.: М. Хирній, А. Гунчак, І. П. Палагіцький, Н. Марак. 25ц. дав Е. Хачуба.

Д. Стриєк, писар.

Від редакції: Витаємо новий заряд відділу БУК-а в Геффорд і бажаємо усім членам сього відділу великих успіхів, як також щиренько дякуємо усім добрим жертводавцям за жертви на БН. Хай предобрий Бог Вам усім стократно заплатить!

ПОМЕР о. ИОСИФ ФИЛИМА, БУВШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛ. СВЯЩЕНИК

Дня 17-го березня помер в снї, нагло, о. Й. Филима, бувший український католицький священик в Канаді, а від кількох років парох української православної церкви св. Апостолів Петра і Павла в Шікаго, Злучені Держави. Похорони відбулися дня 22-го березня в Шікаго.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДБУЛИ ВЕЛИКОДНУ СПОВІДЬ?

ФІЛЬМА ДЛЯ ШКІЛЬНИХ ДІТИЙ

Що за втіха і радість була для дітей школи Апплетон в Онтеріо, коли до них завітав з фільмою від Національного Товариства Фільмового Канади, Василь Річі! НТФК розіслало по цілій Канаді з фільмами 60 людий, таких як Василь Річі і вони відвідують школи і салі, далековіддалених від міст місцевостей. На знимці Василь Річі починає фільму в школі Апплетон, Онт.

ПРЕСФОНД БНАЦІЇ

З приняття в Друрис Гал, Вінніпег, котрим занялися о. С. Семчук, о. Ігор Шпитковський, панове М. Копиківський, М. Дух, Іван Гаєвський, Йосиф Музичка, М. Луцький, Ів. Грабовський, Стефан Купський, Петро Григор, Дм. Дорош, Й. Василишин, Павло Якімішак, Орест Якімішак, Вол. Мельничук, М. Беляк і молодший Бучко — пані Порубанець і пані Анна Беляк— $65.50.

Всім сим добрим панам і панам сердечно дякуємо за видавну поміч і жертвенну працю!

Іван Родич прислав збірку з **Керот Ривер, Саск., $3.00**, яку переведено на обіді **в панства Франціщен,** з нагоди Богослуження, котре тоді мав о. М. Горошко. Сердечно дякуємо усім за згадку на нашу газетку.

Тома Мельничук прислав $1.00 коляди на БН.

Парохія в Рамі, Саск., через о. Колодія жертвувала на БН $1.30.

Всеч. о. Я. Чиж прислав пресфонду $5.00 з чайного приняття улаштованого 4 лютого в домі панства Бензоляків в Бруклендс, Ман.

Збірка на пресфонд з нагоди річних зборів відділу БУК-а в Геффорд, Саск. $7.90.

Кирило Нагнибіда зібрав підчас помінок в хаті Анни Кінашук, Арран, Саск., $4.00 на пресфонд БН.

З пращального вечера в домі пані М. Савчан, Саскатун, Саск., прислано $2.30.

З несподіванки улаштованої в честь панства Савчуків в Мавритен Ровд, Ман., прислано на пресфонд $2.87.

З нагоди з'їзду ман. БУК-а на БН призначено з переведеної збірки $3.31.

Управа БН сердечно дякує усім своїм жертводавцям за лепти і просить заразом на будуче за нашу газетку не забувати. Щасть Вам Боже!

АРХІЄПИСКОП НЬЮ ЙОРКУ В РИМІ

Архієпископ Нью Йорку, Їх Ексцеленція Ф. Дж. Спелман перебуває тепер в Европі і був на авдієнції в Папи. З нагоди сього появились були всілякі здогади, та вістки відносно замирення між воюючими сторонами. Але яка властива є ціль поїздки Преосвященного Спелмана не відомо загалові.

ВІННІПЕГ МАЄ 227,004 МЕШКАНЦІВ

Столиця Манітоби, Вінніпег, має 227,004 мешканців. За послідний рік, населення міста зросло о 1,567 людий. Шкільних дітий є 33,069, посілостей земельних має місто на $59,418,617; загальна вартість будинків $114,073,020.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(14)

Зате я бачився з Гаврилом Чорнієм. Я закликав його до себе рубати дрова, і він, розуміється, прийшов, щоб заробити кілька крейцарів на горілку. Він був незвичайно похмурий, ще блідший і з червонішими очима, ніж звичайно. Я спробував зайти з ним у розмову.

—Що ж, Гавриле,— кажу я,—у вас либонь заноситься на весілля?

—Весілля?— спитав він, мов спросоння.—Ет, чорт бери весілля!— вигукнув злісно.

—Тетяна мусить тішитися, страх! Шевчихою буде...

—Тетяна?— знову спитав він ніби здивований, а потім знову скрикнув гнівно:—Най її чорт візьме, Тетяну! її навіть дома нема...

—А де ж?

—Та в тітки своєї, в Каптурові— у тої дрипи, п'яниці вже з тиждень мабуть... Вона думає, що я її буду бити, відраджувати,—воркотів Гаврило вже ніби сам до себе,— але най іде заміж, най!... А вижене мене з хати шевчик Федорко, то світ широкий... Се ж її хата,— не моя...

—Ет, що ви говорите: вижене! — став я заспокоювати Гаврила,— та всі знають, що Федорко чоловік спокійний, порядний, тверезий...

—Шевчик Федорко, кажете? Федорко— тверезий чоловік?— мовив Гаврило хрипким голосом.—Ех, пане, хто знає, що ще буде межи нами!...

Промовивши се, він якось страшно сверкнув червоними білками й погрозив сокирою.

—Ов, Федорку!— думав я собі, — майся на осторожности, бо твій будучий тестенько, бачу, показує зуби...

Гаврило Чорній видався мені з своєю погрозою таким обридливим, що я обернувся тай відійшов від нього...

Незадовго чую— приїхала з третього села тітка з Тетяною, висварилася з Гавриком і з його жінкою, взяла дім у свої руки та й стала готуватися до весілля, щоб, мовляв, видати Тетяну заміж по людськи...

Чую далі— Федорко виправив свою суджену з опікуном до суду, та й сам, хоч він був там непотрібний, поїхав разом із нею. А вкінці приходить до мене Федорко з лицем, що аж сяяло від радости, і з судовим дозволом у руках.

—Що ж ти, Федорку,— спитав я, — видно дуже любиш Тетяну, коли так тішишся...

—Страшенно!— скрикнув він,—а як вона мене також любить, то сподіваюся, що ми будемо щасливо жити на світі.

—Де ж ти був, Федорку, до сього часу, що я тебе нігде не бачив?

—Ходив по знакомих, по виноватцях та гроші виправлював,щоб не прийти до чужої хати з порожніми руками... Навідувався також до Тетяни, що сиділа увесь той час у своєї тітки.

—А як ти будеш жити з Тетяниними родичами?—спитав я далі.

—То значить—з її батьком та мачухою?— відповів Федорко.— Га, пане, буду силкуватись жити як найліпше.. Насамперед не дозволю того, аби Тетяна дізнала якої-будь кривди; най вони знають, що їх панування скінчилося та що панею й господинею в хаті буде моя Тетяна, а втім і їм також не зроблю й не дозволю зробити кривди.

Мені Федорко сподобався з своєю бесідою й я був радий у душі, що вже раз для тої Тетяни скінчиться її чорне життя та зачнеться життя нове, правда, не без тяжкої праці, не без клопоту, але все ж таки не таке, як до сього часу.

❦ ❦ ❦

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

ВІСТНИК МОЛОДІ
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

CALVARY

"Let us with the Jews go to Calvary,
A great day to see in world's history."
Just on Sunday, they all sang 'Hosanna',
Now, to die they bring the grand-Son of Anne.
"He pretends He has a double nature,
"Is Lord of the past, present and future.
"According to our Law, Him we'll crucify,
"For one and all of us He needs must die.
"If any objection to that has Pilate,
"Before Caesar call him traitor, pirate.
"By hook or crook let us get rid of Christ,
"On Golgotha let's have a bloody tryst.
"He calls Himself our dear Master and King,
"To Him a song of blood let us all sing.
"Look at Him in His torn bloody mantle,
"If He's God, let us light to Him a candle.
"Bah! bring forth of crucifixion the tools,
"Let's show the whole world Scribes are no fools.
"His own cross let Him by all mean carry,
"But lash Him so He'll be able to hurry,
"For tomorrow's our holy Sabbath-day:
"To mount Calvary, let's hurry, make way!"
So between two robbers Christ is placed;
By a cruel mob of murderers He's faced.
Holy Mary sees her Son on a packed street;
From deep sorrow she faints at St. John's feet.
"Oh, my God, my Jesus, my only Son,
"Of Thee they make sacrilegious fun!
Christ is victim of a fall after fall;
He suffers cruelly, but that's not all.
For the great climax has yet to come;
A sadistic pleasure it'll be to some.
Now, on Calvary they have all arrived;
Of His clothes Jesus, our Lord, is deprived.
"He will not need them because He will die,
"Let us, soldiers, for them cast one die!"
To the wooden cross then He is nailed;
Up He goes, and with derision is hailed.
On His right side we see robber Dismas:
An example of good sinners and all us.
"O Lord, have mercy in Thy Paradise,
"Deliver my poor soul from Satan's ties."
Christ gives him a look, word of compassion,
A promise of eternal consolation.
Few of His are at the foot of the cross;
His life at least was not a total loss!
His last gestures are a word to His Father,
And filial look on Mary, His Mother.
Suddenly the skies become very dark;
With fright the dogs begin to yipe and bark.
Nature is in an uproar and very wild:
Her Creator died of a death not mild.
Rocks and graves split noisily asunder,
Lightning flashes and all hear thunder.
"Yes, He truly was God's Heavenly Son".
Cries out a good and brave Centurion.
Nature calms down and becomes very meek;
On and all from fright are sick and weak.
From the cross Jesus is put into a grave;
For Truth's sake He was always sincere, brave.
To prove His Divinity, He'll arise,
And on Easter morning, before sunrise.
He died on the cross for our Redemption,
What'll we do to help our own salvation?

Fr. NICK.

SHUCKS... LENT AGAIN (A GAIN)

Father Walter's garage is in a very bad spot. After every snow-storm he has to do a lot of shovelling. He does not mind it for it is very good exercise. At this very moment I can see him at it again; it seems he is doing it with technique and rhythm. A bycicle brakes to a stop near him and young Billy, coming from the Cordite plant, says: "Hello, Father... Boxy pomahay."

Fr. Walt: "Thank you,'my 'fine-feathered fran.' Tired?"

Billy: "Pretty tired, Father, but I can still help you with the snow."

Fr. Walt: "It would be cruel to take advantage of your goodness, son."

Billy: "I'm really not that good."

Fr. Walt: "When you want you are excellent."

Billy: "Father, what am I to do during Lent? No dancing... etc' ...

Fr. Walt: "Aha, so you too are a victim of the idea that dancing is the only thing one can do to have some fun when young."

Billy: "Well... everybody thinks so."

Fr. Walt: "There are plenty of other things one can do and have some nice clean fun, such as singsongs, skating, skiing, reading a good book, hiking, bowling, basket-ball, volley-ball, etc, etc... Things which are healthier for the body and the soul above all."

Billy: "Well dancing is also healthy; it makes you perspire and get rid of the impurity of your blood."

Fr. Walt: "But it also generates water in your joints, which is not very good for one's bones."

Billy: "I'd like to know what you thing of dances, Father."

Fr. Walt: "Ah, the crucial question. Well, at times it depends on the kind of a dance and most of the time on the person who performs or dances. Dances performed to the 'cannibal' and wild rhythm of 'swing' or 'jitter-bug' music are usually immoral and dangerous for the soul because of the gestures etc... even if they do no harm to the dancer, they almost always are a factor or cause of scandal to other who look on... they can thus bring them to sin by thought, desire or act. Secondly, a dancer who has still a good conscience really knows when a dance is morally dangerous, but he or she try to find a priest who will say something which will put their mind in peace. They are troubled, but being too weak to quit, they look and ask for approval.

Some persons are so sensitive, so romantic and so sentimental that they should never dance at all or only once in a while, or just some selected kinds of dances. That is very important if they want to avoid sin even by thought. Purity is a virtue that is very frail. To avoid sinning against it one must retreat as quickly as possible before the onslaught of temptation: apparently it seems like cowardice but before God it is real heroism. Yes, retreat is the only best rule in such dangerous temptations, no matter what some may say or think; one should not play with fire."

Billy: "I think I understand: some dances are bad objectively or in themselves, and others just subjectively, i.e., depends on the person who dances." The first kind should be avoided by all means and the second class should be selected as to their kind and as to the time and nature of the dancer."

Fr. Walt: "I think that just about sums it all up. Well, I guess I better go in and prepare supper for I'm famished. Be seeing you in church, Billy-boy."

Billy: "So-long, Father, 'Slava Issousson Chrystos.'" (With this the bike spurs away in a cloud of soft snow. Father Walt smiles to himself and thanks God for helping him to have been so brief and clear).

Father NICK.

THERE'S A GIRL FOR YOU!

One of the happiest moments in my life since I am in Selkirk was when I read the last issue of our paper. The article was about a Miss Mary Muzyka of Goodeve, Sask. She went around trying to help our Youth to organize.

Although my jurisdiction is strictly limited, my position as editor of the Youth Herald will permit me to publicly congratulate this fine young lady upon her noble efforts. She sets an example for all of us, no matter in which province we live, for we all belong to the same Youth. That's what I call action! That is the spirit which should animate us all. That is the way the Catholic Youth works in France, Spain, Belgium and Quebec.

I take my hat off to You, MISS MUZYKA, and pray that the Lord will help You in your work and spirit of self-sacrifice. This is not flattery... You are no doubt above that.

Keep up the good work and You will not regret it. Let no impediment discourage You ever. You are one of the few who understand that Catholic

Action is the priesthood of the Laity which is a very noble vocation in our sick world.

May God bless You and help us all to imitate You without any regard for human respect. Your kind of work is nothing to be ashamed of. On the contrary, it is a cause of legitimate pride and merit before Christ the King!

Fr. NICK.

DO YOU KNOW THAT...?

1) The Ukrainian Catholic diocese in Canada has only over a hundred priests for about over 250,000 faithful, and needs a few hundred more.

2) There might be a World War III; if Russia persists in her mad dream of a world revolution through violence.

3) Credit unions are one of the best means to crush trusts and monopolies.

4) Our boys in the armed forces would really appreciate a parcel from our clubs.

5) There are over 40,000 Ukrainians in the service of Canada now.

6) Our small but interesting paper is read even in South America although some parts of Canada where there are Ukrainians its very existence is ignored.

7) There is a Ukrainian colony in Manchester, England.

8) The progressing Basilians are to have a house of Theology in Grimsby, Ont.

9) Hitler, Goering and Goebbels are fallen-away Catholics.

10) You would do well to listen to the Catholic hour on Sundays via KFYR.

11) There are 4,000 different ways of spelling Shakespeare.

12) You should never kiss a dog or put him close to your nostrils, for they have germs in their skin which can affect your health.

Father NICK.

ГОЛОВА УКЮ, МИРОСЛАВ ГОЛОТА, ПРИ ВІЙСЬКУ

Голова Українського Католицького Юнацтва, Мирослав Голота, зістав покликаний до канадійського війська і від 14-го лютого служить при медичнім відділі в Ріджайні.

В своїму листі до редакції, Мирослав Голота пише, що жалує, що не буде міг надальше працювати для добра нашої молоді, але вірить, що цю корисну працю будуть провадити надальше ті, що остялися вдома. Передає щире поздоровлення для всіх членів УКЮ і просить, щоби хоча час від часу до нього дописували його приятелі і знакомі, бо "для вояка кореспонденція є щось надзвичайного." Ми дуже радо сповняємо просьбу Мирослава Голоти і подаємо його адресу, так як було подано на листі:

L. 605038 HOLOTA M., R.R. Coy 3, No. 72 D D. REGINA, SASK.

Найсильніший

Кількох хлопців перехвалювалося своєю силою. На се відзивається Левцьо Незнайко:—Овва, я знаю такого, що одною рукою задержить поїзд...

—А хтож це такий?— питають усі цікаво.

—Машиніст!— відповів Левцьо.

Bro. S. Methodius, F.S.C.

THE DIFFERENT RITES IN THE CATHOLIC CHURCH

Though there are many distinct rites in the Catholic Church, twenty one in all, I want to make it very plain, at the very beginning, that each and everyone of these 21 rites is equal in the eyes of the Apostolic See. Let me quote the words of Pope Benedict XV to substantiate my statement:—

"The Church of Jesus Christ is neither Latin nor Greek nor Slav—but Catholic; accordingly she makes no difference between her children,— and Greeks, Latins, Slavs, and members of all other nations are equal in the eyes of the Apostolic See!"

And Rev. Joseph Husslein, S.J., Ph.D., General Editor of "Religion and Culture Series," of St. Louis University, has this to say to a question, "Why should there be more than one, Latin, rites in America"?:

"Let all continue to praise in different tongues and rites the Trinity in Unity and Unity in Trinity. Harmony in variety is the plan of God's creation, and why should it not equally be the plan of His Church? Nothing is more earnestly desired by the Holy See than the creation of a better understanding among Catholics of all rites."

Now, with these essential preliminary remarks, let me start the main topic.

The total population of the world is about 1,616,500,000 souls. Of this number the Christians are about 35% or 565,520,000 persons; and the non-Christians about 65% or 1,080,980,000 souls.

Every person who is Baptised and believes the doctrine of Christ— is a CHRISTIAN.

All the Christians in the world are frequently divided into three great divisions:

(a) Eastern and Western Catholics— numbering about 290,850,000 souls or about 18%.

(b) Eastern Dissident Churches, (all groups of Orthodox), about 140,000,000 persons or 7%.

(c) Protestant Churches, about 175,650,000 souls or 10%.

All the Catholics the world over (i) Profess and believe the same faith taught by our Saviour, Jesus Christ; (ii) Use the same Seven Sacraments —no more and no less; (iii) Recognize as the Visible Head of the Church on earth, the Bishop of Rome, the Pope.

The Orthodox, (the Old Orthodox at least), use the Seven Sacraments, have valid ordinations, but do not believe in all the teachings of Jesus Christ because they do not believe in the Infallibility of the Pope and few other dogmas taught by Jesus Christ.

The Protestants have no definite number of Sacraments, generally have no valid ordinations, and the various sects are not unanimous in their belief of the truths taught by Christ or those revealed in the Sacred Scripture.

(To be continued)

ВІДДІЛ УКЮ, ГОЛАР, САСК.

Перші, основуючі збори відділу УКЮ відбулися дня 16-го лютого 1943, в парохіяльній домівці ім. о. Марківяна Шашкевича. **Зборами проводив о. Гр. Шавель ЧНІ., а Марія Музика,** голова відділу в Гудів, виголосила промову: Ціль і вартість організації УКЮ. До відділу вписалося 12 членів, які і вибрали заряд, про що була згадка в БН з 14-го березня 1943.

Слідуючі сходини нашого відділу відбулися в неділю 28-го лютого, на котрих знова вписувались юнаки і юначки в члени, так що тепер наш відділ числить вже 25 членів. Наша парохія мала, але коли ми вже маємо таке гарне число членів, то ми певні, що праця в відділі піде скорим кроком наперед. Члени відділу є енергійні, радо приймають роботу в відділі яку дістануть від заряду. Приготовляємось тепер до концерту в честь Тараса Шевченка, який певно нам гарно удасться. Про се напишу другим разом до БН.

Тепер накінець взиваю, щоби ті хлопці і дівчата, котрі ще не вписалися до нашого відділу, зробили це скоро, бо лиш єдиненими силами зможемо працювати в Канаді для кращої долі нашої церкви і нашого народу.

Кароліна Пастернак.
писарка.

ВІДДІЛ УКЮ, КРАСНЕ, САСК.

Наш недавно заснований відділ УКЮ в Красним **відбув концерт у честь генія і поета України, Тараса Шевченка, в дні 15-го березня.** Мимо злої погоди, досить людий було присутних на концерті. Хоч час до приготовання концерту був короткий, однак точки програми випали дуже гарно.

Програма була слідуюча:

1. Пісня: Де дніпро наш котить филі.
2. Стаття з БН: Я так її, я так люблю, мою Україну убогу! —відчитав Петро Качалуба.
3. Деклямація: Розрита могила— Марія Башуцька.
4. Пісня: Вже більше літ двісті.
5. Доклад про життя Шевченка, виголосив Никола Кваский.
6. Пісня: Реве та стогне.
7. Стаття: Віра Шевченка— відчитала Геня Гладій.
8. Пісня: Ой у полі могила
9. Деклямація: Думи мої— Марія Квасна
10. Пісня: Першого серпня.
11. Стаття з БН: Т. Шевченко учитель народу —відчитала Анна Башуцька.
12. Деклямація: Стрілецька могила— Марія Шуляр.
13. Промова всеч. о. Гр. Шавля ЧНІ.; Шевченко перший самостійник.
14. Деклямація: Тополя—Кароліна Когуч
15. Пісня: Заповіт.

Опісля зібрано на організаційний фонд УКЮ $3.85, які і вислано до головного заряду УКЮ.

Голова відділу Роман Качур бажає отсим подякувати всім тим, що брали участь в програмі концерту, а спеціально о. Шавлеві ЧНІ. за гарний реферат. Панночкам Кароліні і С. Когуч, Павліні і Марії Шуляр за приготовлення пісень, як також усім жертводавцям за жертви на організаційний фонд УКЮ.

Анна Башуцька, писарка.

ВІДЗНАЧЕНА ЗА ВІДВАГУ

Pamela Iris Nancy Grace, літ 22, з Portsmouth, Англія, є першою старшиною з жіночого помічного відділу, відзначеною за відвагу. Неприятельське стрільно з літака впало на дім в якому спав жіночий помічний відділ. В кімнаті де вона спала завалилась стіна і її цілу обсипали відпадки падаючої стіни. Вона однак думала тоді тільки про членів свого відділу, зібрала їх, заховала і запровадила до схоронища.

ПРИМІРНИЙ ВІДДІЛ УКЮ В ГУДІВ, САСК.

В цім короткім допису я хочу подати до відома шановним читачам БН, як також всім членам УКЮ, про корисну працю котру провадить відділ УКЮ в околиці Гудів, Саск. Будучи в головнім заряді УКЮ вже другий рік, я вважаю себе за компетентного подати сю вістку для ширшого загалу.

Теперішний відділ УКЮ в Гудів, **складається з 12 членів,** шість хлопців і шість дівчат. Колись, в сьому відділі було богато членів, однак прийшла війна і хлопці пішли до війська, а дівчата виїхали до робіт на схід Канади. Минулого року сей відділ мав приходів на суму $147.13. Від річних зборів, то є від кінця листопада 1942 р., до тепер, відділ виявив велику діяльність. Члени влаштували "кард парті," мали танець, на 19 лютого влаштували бінго, чайне принятя і знова танець, а на 26 лютого відбулося представлення Свекруха, з приходу якого певну часть відіслано на організаційний фонд до Головного Заряду. Як видимо, то тих 12 членів відділу справді працюють.

Що року, відділ в Гудів платить 40% з членських вкладок до централі. На загальнім з'їзді УКЮ, відділ з Гудів є все належно зарепрезентований. Члени відділу співають в церковнім хорі, якого диригентом є **місцевий учитель Саранчук,** бувший касієр головного заряду УКЮ. Відділ прислав три доляри на організаційний фонд і обіцює, що скоро знова прийшлють гроші на сю саму ціль.

Почесним головою відділу є всеч. о. **Ігумен В. Корба, ЧНІ,** котрий є дуже прихильний до праці відділу і все членів заохочує до праці. Головою відділу є **Марія Музика,** котра є також заступницею голови Головного Заряду УКЮ. Панна Музика дуже вміло провадить працю відділу, при тім живо інтересується справами нашої молодечої організації, дбає про її добро і дописує часто до БН.

Коли котрий член відділу УКЮ в Гудів відїжджає до війська, то члени справляють йому прощальний вечерок і вручують дарунок. Гарний се спосіб і гідний до наслідування по других відділах.

Пишу сих кілька слів не на се, щоби хвалити відділ з Гудів, але хочу вказати, як при добрій волі і навіть малім числі членів можна працювати. Відділ в Гудів малий числом, але сильний духом!

Від себе желаю членам УКЮ в Гудів, як і їх прихильникам і провідникам, витревалости в праці. Працюйте надальше так старанно, як до тепер, а напевно Ваша праця буде мати успіхи! До наших відділів в Саскачевані кличу: Беріть собі примір з відділу в Гудів і працюйте так старанно, як сей відділ працює! Не звертайте уваги на се, що по Ваших околицях є мало молоді! Для нас відіграє ролю не скількість, а якість. Працюйте старанно, організуйтесь, а певно Бог поблагословить Вашу працю. Дай то Боже милосердний, щоби в скорім часі ми могли написати про працю наших других відділів, так як ми тепер пишемо про працю відділу УКЮ в Гудів.

Мирослав Голота,
голова УКЮ.

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а

В січні сего року відбулися важні наради головного заряду УКЮ в бурсі. З учителів були: Мирослав Голота, голова, Катерина Жук, писар; Роман Качур, Василь Комарніцький; також Марія Музика, репрезентант з Гудів й околиці. З Отиів прибули Горошко, Оленчук, Цимбалістий, Фірман, Криворучка.

Молитвою отворено наради. В вступнім слові голова вказав ціль сходни: **уложити правильник УКЮ.,** і начерк праці на літо. Писарка відчитала кореспонденцію. Слідувала оживлена дискусія.

о. Горошко обговорював начерк правильника. Рішено видрукувати книжечку правильника. Обговорювано стан української молоді під теперішний час. Її додатні й відємні сторони. Потребу чинної акції, заактивізовання відділів. Начеркнено цілорічний плян праці.

Та найважніше постановлено відбути Конгрес Молоді, який має відбутися першого і другого липня сего року.

Конгрес має відбутися в Саскатуні. Так молодь Саскачевану як і делегати з Манітоби й Альберти малиб приїхати. На конгресі попри виклади, реферати, відбудеться і контест популярности. Поділено провінцію на округи. З кождого округа поставилось кандидатку до участи.

ЧЕРГОВІ ЗАСІДАННЯ СТУДЕНТІВ

В неділю 31 січня студенти відбули свої чергові засідання. Засідання почато молитвою. На зборах був присутний о. Ректор. Перечитано лист від головного заряду УКЮ і правильник. Потім слідувала дискусія. Студенти рішилися якнайактивніше брати участь в підготовці до майбутнього конгресу, приїхати на конгрес і помагати в розпродажі значків на контест популярности.

Відтак предсідник покликав о. Ректора до слова, який виголосив доклад: **Українська Церква й її Митрополити.** В викладі подано початок християнства на Україні. Наша Церква католицька, грецький обряд, а перший український митрополит Іларіон дав їй українське обличча. Його стремління було унезалежнити нашу Церкву від некорисних впливів грецьких патріярхів, які провадили пропаганду схизми.

Та хоч зчасом і наша Церква на Україні попала була в схизму, то українські митрополити Ізидор, Потій, Рутський назад вертають до єдности з Вселенською Церквою. Найбільші подвижники Унії се митрополити Потій і Рутський. Перший узаконив нашу Церкву в тодішній польській державі, другий зорганізував школи, дав вижчу освіту духовенству, переорганізував монаший чин Св. Вас. Вел. Та помимо надзвичайної апостольської ревности сих двох подвижників-митрополитів для укр.-католицької Церкви, то якби не мученича кров св. Йосафата, архиепископа полоцького, то хто знає, чи наша Церква булаб вдержалася.

Мученича кров св. Йосафата дала розріст, силу і закріплення нашій Церкві. Бо мученича кров, то насіння нових християн, нових подвижників. Слідами тихже подвижників і мучеників ступає і наш сучасний митрополит Андрей. Митрополит Андрей Шептицький се епохальна постать, Апостол ревнитель, меценат, патріот, велит духа, олицетворення найбільших українських світлих, історичних постатей!

Наша сучасна доба знаменуватись буде світлою добою митрополита Андрея Шептицького. Церква, школа, преса, музей, лічниці, банки, кооператива, сиротинці, приюти, се львина жертва Митрополита. Українська культура, мистецтво се як митрополича печать. Наша Церква тут за морем так в Канаді як і Спол. Державах, в Бразилії, Аргентині, се також живий свідок великої апостольської ревности митрополита Андрея.

Бо за його заходами наша Церква тут за морем має своїх Владик, місіонарів-духовників, вчителів. І що ми українці, відрубний нарід від москалів і поляків, нарід, що всім духовним і національним евством стремить до свойого самоозначення і державного "Я," се тільки й завдяки, що маємо перед собою живий ідеал духовности й українськости митрополита Андрея Шептицького!

Секретар Укр. Студ. Кружка.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад
учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

Одного дня вечером прочитала мати дітям казку про лицаря Коріятовича, як то він забив жовтого змія в Мукачеві. Коли докінчила, Андрійко сказав: Тату, і я хотівбй бути лицарем і воювати зі змієм! І я би його забив!

Батько лиш засміявся і сказав:

—"Ну, ще побачимо"!

—А де е змій?— запитав Андрійко.

—Як лиш покажеться, так я зараз тобі скажу.

Потім діти бавилися. Оля прибирала ляльку, Андрійко переглядав образки в книжці. По хвилі се йому навчучилося. Хотів взяти Олі її ляльку. Оля не хотіла дати.— Ти моїй ляльці побабраеш суконку! Хлібець з гніву аж цілий почервонів, тупав ногами і плакав:— Я хочу забавку! Най мені Оля дасть свою ляльку!

Се почув батько з другої кімнати і сказав:— Андрію! до бою! Змій уже виліз! По сих словах хлопець зараз спамятався. Його злість начеб хто перетяв. Не говорив вже нічого, лиш побіг в сад. Вечером як ішов спати, шепотів таткови:— Тату, я вже не хочу Олюсиної ляльки! Я вже забив того змія!!

Чи знаете, діти, який то був змій?

Вуйко Трохим

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА БЕРЕЗЕНЬ

Чимраз більше дітей беруть участь в контестах. **На контест на березень наспіло 17 листів.** Образки були дуже гарно помальовані і Вуйко мав досить трудности щоби вибрати пять найгарнійших. Ті, що не дістали нагороди цим разом нехай пробують на другий раз. Нехай на цей місяць подвоїться число контестантів.

Нагороди виграли:— Марія Юрків, літ 8, 313 Ройс ave., Торонто, Онт.; **Михайло Кривінський,** літ 9, Бур, Саск., **Ольга Бойко,** літ 13, Норквей, Саск., **Михаїл Яник,** літ 12, Овкбурн, Ман.; і **Борис Шевчук,** літ 13, Бокс 89, Шіго, Саск.

Другі контестанти були:— Михайло Козакевич, Паркервю, Саск.; **Василь Рурик,** 392 Карисмор ave., Вінніпег, Ман.; **Михайло Цюпик,** Глен Елдер, Саск.; **Святослав Чепіга,** 252 ave. Б, Савт, Саскатун, Саск.; **Богдан Лукий,** Норквей, Саск.; Маруся Боднарчук, 924 Буровс ave., Вінніпег, Ман.; **Василь Кровчак,** Білл, Саск.; **Марія Кунанець,** Бронте, Онт.; **Нестор Лесик,** 360 Твід ave., Вінніпег, Ман.; **Нестор Бабій,** 351 Гарбесон ave., Вінніпег, Ман.; **Галя Стефанко,** Сесікініка Лейк, Онт., і **Параня Козакевич,** Паркервю, Саск.

-КОНТЕСТ НА КВІТЕНЬ-

На цей КОНТЕСТ пришліть знимку (фотографію) з дитячого життя. Присилайте **виразні знимки та такі щоб представляли дітей в роботі, в забаві—а не портрети дітей узяті в студію.** Нехай Ваша знимка говорить, тобто представить якесь діло у виконанню. При тім дещо **опишіть про дітей на знимці. Найкраща знимка та опис її будуть поміщені в Діточій Сторінці.** Ану — нехай то буде Ваша! **Присилайте знимки перед 15-им квітня** разом з Вашою точною адресою та віком. **Буде 3 гарні нагороди.** Адресуйте так:

Children's Photo Contest Editor,
The Future of the Nation,
360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

На фонд Діточої Сторінки прислали:
Марія Кунанець, Бронте, Онт. ....25ц.
Н.Н. Вінніпег, Ман. $1.00
за що Вуйко щиро дякує. Їм вишлеться в недовгім часі портрет Вуйка у військовім мундирі.

ЛИСТИ ДО Вуйка Трохима

ЧУДОВИЙ КАЛЄНДАР

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас. Я вже давно хотіла писати до Вас листа.

Я не вмію добре писати по українськи. Я маю 11 років і ходжу до 4-ої кляси. Я ходжу до школи англійської, а по українськи мене вчуть тато і мама. Я хочу написати Вам про свою одну пригоду.

Як я мала 6 років, я мала таку пригоду у січни 1937 року:

Мій тато мав календар з Жовкви (з 1936 року) з Старого Краю. Там була намальована Різдвяна Ніч. Ангели несли дарунки. Я рукою накрила образ сей а згори від стелі злетіла пасмуга чорна, за груба як ручка до писання і мене вдарило щось по руці. Се не боліло мене дуже, але я злякалася і скоро відкрила образок. Я вже ніколи його не накриваю. Мій тато також бачили як щось летіло і як мене вдарило, а мене мама навчили молитися до Ангела Хоронителя. Я все молюся до Ангела Хоронителя. Мама мені говорили, що мене вдарив Ангел по руці, щоби я більше не накривала образка.

Я думаю, Дорогий Вуйку Трохиме, що будете любити мою пригоду читати.

Поздоровляю Вас Вуйку і желаю доброго здоровля і щасливо вернути з військової служби.

Анна Федора,
Галсон Бей Джонкшин, Саск.

Від Вуйка: Так! про твою пригоду Вуйко любив читати. Дуже гарно мама тебе навчили молитися до Ангела Хоронителя.

МАЛА ШКОЛЯРКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я перший раз пишу до Вас пару слів. Я маю 8 років. Я є у 3-ій клясі в англійській школі, а у 2-ій клясі в українській школі. Нас учать Преподобні Сестри. Я уже умію трохи по українськи читати і писати. Я люблю читати Діточу Строінку. На сім кінчу і бажаю Вам Дорогі Вуйку якнайкращих успіхів у Вашій праці.

Марія Юрків,
313 Ройс ave., Торонто, Онт.

Від Вуйка: Вуйко дуже втішився твоїм листом бо то був перший лист, що Вуйко дістав з Торонто. Хоч мала, ти гарно пишеш по українськи.

— НА СЛИВКАХ —

("З Вуйкового Щоденника")
(Продовження)

Знав я тоді, що я не ішов в ту сторону, котрою треба було іти. Треба вертатися! Але якраз тоді, там на сіножаті здибав я вдоптану стежку, що її певно серна зробила. Думав я що вже та стежка заведе мене назад до людий, тому зачав іти нею. В короткім часі згубив я стежку і опинився в низьких мочарах.

Раз коло разу стряг я в болото до половини, а оден раз впав я головою вперед, аж ноги сторчали. Тоді я увесь був з болотом, не до пізнання.

Тепер я шукав тої дороги якою я туди зайшов. По якій годині блукання знайшов я її і зачав вертати. Дощ не переставав, а я не переставав іти, хотяй ноги були досить поранені та обкровавлені.

Ішов я так тою дорогою ще пару годин, аж нарешті розвиднілось— вийшов на одну площу. Недалеко виднів якийсь будинок і я попрямував туди.

Що то було, про се другим разом.

Не зробить сего більше

Хто сотворив світ?—питає катехит в першій клясі маленьку Мартусю, яка в міжчасі розляла на лавці чорнило і є цею подією дуже збентежена тай не чула добре питання.

Ну, хто? Скажи! повторяє катехит.

Я!— прошу отця катехита але вже більше цего не зроблю...

Вершок чемности

В залізничому вагоні встає з лавки по довшому сні якийсь панок і голосно позіхає.

Його сусід, що сидів проти нього, говорить:

Радію, що ви пробудилися і встали. Ждав я на це майже цілу годину.

- Якаж причина вашої радости?- питає здивований панок.

Ви, пане спали на мойому капелюсі...

ОСНОВАНО ВІДДІЛ БУК-а В ГОЛАР, САСК.

В околиці Голар, Саск., основуючі збори відділу БУК-а відбулися дня 16-го лютого в парохіяльній салі ім. о. М. Шашкевича. Основання нового відділу БУК-а головна заслуга о. Гр. Шавля ЧНІ., який і провадив зборами та виголосив головну промову.

До першого заряду ввійшли слідуючі:

Всеч. о. Гр. Шавель— голова
В. Підперигора— заступник
М. Явний— скарбник і
Теодор Петришин— організатор.

Членами вписалися слідуючі: Дмитро Ясіновський, Михаїл Підперигора, Демян Пастернак, Николай Столярик, Йосиф Шкільний, Мартин Явний, Николай Сирота і Теодор Петришин, В. Підперигора.

Член відділу.

ВОЄННЕ МЕШКАЛЬНЕ УЛАДЖЕННЯ

В Льондоні відбулася недавно вистава нових мешкальних уладжень. Простота, невибагливість і ощадність цікують сі нові воєнні меблі. На образку представлене урядження їдальної кімнати.

ОРЛІВ, САСК.

35-літні роковини супружого життя пайства Івана і Марії Свистунів.

Паиство Марія і Іван Свистуни, се примірні члени місцевої церкви св. Духа. Виховали своїх дітий по христіянськи і по українськи. Усі їх шанують і поважають. Не дивно, отже, що коли дочекалися вони так радісної для себе річниці, а се 35-ої річниці супружого життя, то добрі їх діти, зяті, невістки, брати і сестри паиства Свистунів, улаштували їм милу несподіванку дня 2-го лютого.

Того дня вечером, усі зїхалися до дому паиства І. Свистунів і несподівано привитали їх з річницею. Ювіляти були мило заскочені несподіванкою і були вдячні усім за прибуття.

Гостина почалася молитвою Царю Небесний, а опісля засіли усі до перекуски, підчас котрої гості весело розмовляли і співали. Потім господар несподіванки **В. Ю. Харко,** покликав до слова слідуючих: брата ювілятів, **Онуфрія Свистуна,** який побажав ювілятам многих літ прожити в здоровлю і щастю, **сина Михайла,** котрий вручуючи родичам дарунок, дякував їм за добре виховання, і Дмитра Лазорка, котрий побажав паиству Свистунам найкращих успіхів. Бкінці промовив **В. Ю. Харко,** який вказав на ювілятів, як на добрих парохіян місцевої церкви.

Паиство Свистуни подякували щиренько за так милу несподіванку і побажали всім многих літ.

Коли забава доходила вже до кінця, тоді **Онуфрій Свистун вказав, що добре буде, коли присутні зложать свої жертви на наші часописи.** І справді на сей щирий заклик гості радо відгукнулись і зложили $24.20, з чого призначено на пресфонд БН $7.80.

Жертвували: Ювіляти $5.00; а $2.00 дав Петро Свистун. По 1.00: Дмитро Скопик, Петро Скопик, Михаїл І. Свистун, Дмитро Лазорко, Стефан І. Свистун, Юрій Боклашук, Онуфрій Свистун, Д. Саганський, Никола Бицкал, Михаїл Скопик, Софія Куний, Дмитро Герман, Павло Скопик, Петро Баэаркевич, Никола Свистун, Василь Ю. Харко. Паиство Кірик і Іван Олійник по 50ц., а Михаїл Свистун 20ц.

Присутний.

Редакція дякує жертводавцям з Орлів за лепти на нашу часопись, бажає всего добра шановним ювілятам, а Онуфр. Свистунові за пересилку $7.80.

ПРЕСОВИЙ ФОНД БНАЦІЇ

Василь Демян прислав 50ц.

о. М. Швед прислав $6.00, яко частину збірки на католицькі часописи з нагоди пращання о. К. Лотоцького в Овкбурн, Ман.

о. А. Цимбалістий з нагоди поминок по бл. п. І. Табачнюкові в Кадворт зібрав на БН $5.65, Онуфрій Свистун доручив $7.80 з принятя в Івана Свистуна в Оролов, Саск.

Олекса Піх з Прісвіл, Саск. 25ц.

Григорій Кошман з Трибюн, Саск. $1.00.

Добродійне Товариство св. Покрови з Вінніпегу $10.00.

В Йорктоні підчас принятя в честь о. Гр. Шишковича ЧНІ. зібрано $3.50.

Дякуємо сердечно усім жертводавцям за ласкаве попертя нашої часописі!

ДО ВСІХ ВСЕЧЕСНИХ ДУХОВНИХ ОТЦІВ І НАШИХ ПРИХИЛЬНИКІВ—

Всіх наших прихильників, що бажають помістити на сторінках БНації свої святочні великодні желання, замість розсилати окремо картками, просимо прислати їх ЯКНАЙСКОРШЕ, бо великодне число БНації пічне друкуватися вже 12-го квітня.

Ваше желання може бути гарно прибране не в квіти або заставки і поміщене може бути в часописі в місці вибраним Вами. Желання **просимо посилати прямо до Йорктону або на адресу редактора.** Заохотіть своїх знакомих, щоби вони поміщували свої желання в нашій часописі.

Останні Вісти...

АНГЛИЙСЬКІ війська заняли Марет Лінію в Тунісії і скорим походом також заняли Ел Гамма і Габес. Німецькі війська є в повнім відвороті до північної Тунісії.

НАПАД НА АЛЬЖИР. Німецькі літаки напали 25-го березня на столицю Альжирії, Альжир, і зробили поважні матеріяльні шкоди, як також забили трохи людий.

ВЕЛИКІ БОЇ на східному фронті провадяться найбільше коло Білгороду, на північний схід від Харкова. На сьому відтинку большевики сильно наступають. На захід від Москви, в напрямі на Смоленськ, большевицький наступ зупинили сильні німецькі протинаступи. В околиці Ленінграду провадяться великі воздушні бої межи большевицькими і німецькими літаками.

НАЗНАЧЕНО ПЛАТНЮ УЧИТЕЛЯМ в Альберті. Після нового закону альбертійського парляменту, учителі в Альберті будуть діставати платню від $840 на рік до $900.

ЗА КАНАДУ: Ратуючи своїх товаришів з горіючого літака, згинув Франко Гилик, летун, з Вінніпегу. **Убитими за морем** прогодошені: Стефан Козак, рядовик з Еріксон, Ман., Василь Мартин Костишин, летуньский десят., з Мелвил, Саск., Омеляновський Петро Х., десятник, Торонто, Николай Кулик, десятник з Інсінгер, Саск. і Р. Догертій, лет. десят., з Ванкувер.

ЯПОНІЯ І РОСІЯ підписали угоду в справі ловлення риб японцями на далеко-східних водах Росії.

ЦІНА НА ПШЕНИЦЮ пішла в гору. Дня 26-го березня, в Вінніпегу, ціна на пшеницю дійшла була до $1.01⅞.

УСТАЛЕНО ціни на яйця. В дні 25-го березня устaлено ціни на яйця: кляса А: великі 48ц. за тузин, середні 45, малі 43. Кляса В: 43 за тузин, кляса С: 41.

ПОЧТОВІ КАРТКИ також подорожіли: З днем першого квітня почтові картки, подорожіли о одного цента, так, що тепер будуть по 3ц. одна.

КАЖУТЬ, ЩО ЗАТОПИЛИ 32 кораблів союзних держав в недавній морській війні. Таке твердження німецьке не має жадного потвердження зі сторони Льондону чи Вашінґтону.

В ТИЖНЕВІ між 14—21 березня, підводні судна затопили 8 кораблів союзних держав, в тім 24 моряків було убитих, 87 загинуло, а 200 вратувалося. Дотепер страти союзників на західних водах атлянтійського океану виносять 634.

ПРЕМІЄР ЧОРЧИЛ в своїй промові через радієву мережу до цілого світа в дні 21-го березня проголосив, що забере ще два роки, заки союзні держави зможуть побити Гітлєра. То значить, десь в р. 1945 прийде кінець европейської війни, а тоді союзні держави звернуть всі свої сили проти Японії.

ВУЛЬКАН ШАЛІЄ

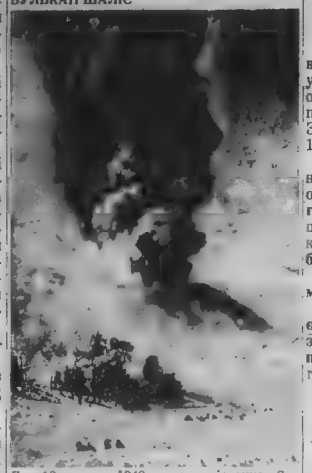

Дня 19 лютого 1943 р. коло місточка San Juan Parangaricutiro в Мексіко, вибух вулькан. Поверх 3,000 мешканців міста мусіли утікати в безпечні місця, бо гоpяча лява за ливала все по дорозі.

ЗА КАНАДУ!

За пропавших: Филип Бослій, лет. старшина з Сидней, Н.С., Іван Йосиф Слабик, лет. десятник з Естевен, Саск. Йосиф Слугоцький з Йорктон, Саск., Іван Юліян Лемко, десятник з Ріджайни, Саск., Іван Едвард Бредлій, лет. десятник з Констанс, Саск. і Корнелій Іван Кармодій, лет. десятник з Шрайбер, Онт. **Тяжко хорі:** Дмитро Кознюк, арматщик з Варспайт, Алта. і Тома А. Кілій, гарматщик з Бігґар, Саск. **Згинули за морем:** І. П. Саніцький, десятник, Василь Капуста з Вінніпег, Ман., Карло А. Грухій, лет. десят. з Штразбург, Саск., Александер Свідерський, десят. з Ферні, Б.К., Йосиф С. Юрковський, десят. з Ленінґен, Саск., Р. Д. Вудлій, рядовик з Торонто, Ф. Бредлій, лет. десят. з Вінніпег, Антін Янковський, десят. з Россил, Ман., Гр. Сторій, Калґар, Стефан Козак, рядовик, з Еріксон, Ман.

ПОМЕР о. МИКОЛА СТРУТИНСЬКИЙ

В четвер 11 березня, в місті Майнерсвил, Па., Злучені Держави, помер український католицький священик о. Микола Струтинський. Покійний прожив 73 роки, уродився в Калуші, Західна Україна, до Америки приїхав 1902 р.

Покійний був дуже здібним провідником, добрим священиком, парохом, орґанізатором і письменником. З його рук вийшла драма "Страйк," яку ще і до нині виставляють по українських просвітних салях, повість "При битій дорозі" і другі твори.

В 1925 р. зорґанізував Шкільну Комісію для всіх Рідних Шкіл Америки.

Однак найбільшим ділом покійного є се, що за його стараннем і працею, збудовано велику, стилеву і прегарну церкву св. о. Николая в Шікаґо, яку тепер обслугують оо. Василіяни.

Вічна йому память!

ОПЛАТА ЗА ПОРУЧЕНІ ЛИСТА ЗРОСЛА О 1 ЦЕНТ

З днем першого квітня будуть обовязувати такі почтові оплати: Почтові картки 2 ц., місцеві листя 3 ц., замісцеві 4ц., поручені листи і спеціяльного доручення 14ц., летунська оплата за лист 7ц. Проголошено також, що около 15-го квітня вийде новий 4ц. червоної краски значок, для оплати замісцевих листів.

НАШ КОРОЛЬ ПРАЦЮЄ ЯК РОБІТНИК

З Льондону прийшла вістка, що англійський король Юрій працює яко звичайний робітник в одній военній фабриці зброї. Приходить щоденно вечером год. 6 до праці, убирається в робітничий одяг і працює до 8.30 вечером. Королева і княжні відвідували короля кілька разів і приглядалися його праці...

БУДЕ ЩЕ МЕНШЕ ҐАЗОЛІНИ ДЛЯ ПРИВАТНИХ ЛЮДИЙ

Так предсказує Г. Р. Коттрелле, головний контрольор оливних продуктів. Приватні власники автомобілів одержали книжочку на ґазоліну назначену знаками АА, котра буде мати значки на 40 юнитс ґазоліни, рахуючи на одну юнит 3 ґальони ґазоліни. Однак коли зайде конечність, тоді зменшать вартість одного юнит на ще менше ґальонів ґазоліни.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 8 (128) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Квітня, 1943 Vol. XI, No. 8 (128) YORKTON, SASK. April 14, 1943

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

—Дописи—

КАДВОРТ, САСК.

В суботу дня 6-го лютого відбулося в місцевій церкві Пресв. Евхаристії поминальне Богослуження за бл. п. Івана Табачнюка. Службу Божу відправив о. А. Цимбалістий, місцевий парох. Підчас Богослуження була присутна в церкві родина помершого і приятелі. По св. Службі Божій була в салі під церквою мала перекуска, підчас котрої на закінк о. А. Цимбалістого зібрано на часопис БНації $5.65.

По 50ц. зложили: пані Н. Табачнюк і М. Котелко. По 25ц.: І. Трищук, С. Кузьма, І. Янців, М. Клямо, К. Симак, М. Бучинська, Н. Римарчук, Ю. Слободян, П. Бучинський, В. Свентак, М. Галещук, М. Капаціла, К. Капаціла, П. Слободян, І. Саковська, М. Подолецький, М. Подолецька. Дрібними жертвами 40ц.

Усім жертводавцям сердечне Бог заплать за гарний примір, а о. А. Цимбалістому щира подяка за память про нашу часопись.

Кореспондент з Кадворт.

ОВКБУРН, МАН.

Дня 1-го березня парохіяни церкви Пресв. Евхаристії в Овкбурн, Ман., працали дотеперішнього свойого пароха о. К. Лотоцького, а витали о. М. Шведа, нового пароха.

В год. 7 вечером, о. К. Лотоцький відправив молебен в церкві Пресв. Евхаристії, по скінченні якого виголосив принагідну проповідь о. М. Григорійчук, парох Сенді Лейк, Ман. Опісля о. К. Лотоцький попрощався з своїми дотеперішними парохіянами. По впровадженню о. М. Шведа в обовязки пароха, відбулася перекуска в парохіяльній салі уладжена Жіночим Товариством в честь бувшого пароха о. К. Лотоцького.

Підчас перекуски прощав о. Лотоцького в імени парохії Пресв. Трійці В. Мельник і вручив о. Кирилові дарунок, а від жінок М. Кришталович і також вручила дарунок. Підчас принятя переведено збірку на українські католицькі часописі, яка винесла $14.10 з чого призначено на БНації $6.00

По 1.00 зложили: Всеч. отці М. Григорійчук, К. Лотоцький, М. Швед і пани В. Мельник, С. Пуйда, В. Нагірний і М. Антонишин. 50ц дав М. Волохатюк. По 25ц. зложили: М Яник, Гр. Мадюк, В. Мизирецький, Ф. Гулик, пані Ф. Гулик, А. Лугова, П. Войтович, І. Швалюк, М. К. Василька, С. Погинайко, А. Луговий, Ф. Михайлишин, А. Лугова, Й. Михайлишин, М. Швалюк, Й. Антонишин, П. Пенюта, С. Лазарук, І. Осадець, Ю. Шішка, Я. Лугова, Ф. Цітульський, К. Майданюк, Д. Шралюк, І. Швалюк, Г. Кристалович. 10ц. дав С. Хоботюк.

Присутний

Від Редакції: Дякуємо добрим людям з Овкбурн за ласкаві жертви а о. М. Шведові за прислання грошей.

ЙОРКТОН, САСК.

В 8-му річницю геройської смерти бл. п. о. А. Дельфоржа ЧНІ., в неділю 21. березня, після співаної Служби Божої в церкві М.Б. Н.П., в приявности дуже великого числа вірних, відправлено торжественну, соборну Панахиду. Правили її Впр. о. Ст. Бахталовський, Візитатор оо. Редемптористів у сослуженні Впр. оо. Гр. Шишковича й Ів. Балі, ЧНІ.

В понеділок 22. березня, о. Д. Гаврилюк ЧНІ., відправив співану Службу Божу за о. А. Дельфоржа. В часі Служби Божої, що о неї подбало Жіноче Товариство Йорктонської парохії, многі вірні приступили до св. Тайн.

Покійний о. Альберт працював між українським народом у Канаді й Західній Україні від 16. жовтня 1919 до 21. березня, 1935 р. Любив український нарід любовю посвяти цілковитої, аж до саможертви.

Вічна Йому Память!

РЕКОЛЕКЦІЇ ДЛЯ МАРІЙСЬКОЇ ДРУЖИНИ

В днях 4—7-го березня ц.р. членкині Марійської Дружини в Йорктоні мали духовні вправи. Провідником реколекцій був Впр. о. Гр. Шишкович, ЧНІ.

ПРИМІР ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

1. березня, ц.р., шість учениць Інституту Пресв. Серця Христового в Йорктоні, вступило до монастиря Сестер Служебниць П. Н.Д.М. Імена цих панночок є слідуючі: Богдан Оля, Гуцуляк Дарія, Газдевич Неоніля, Леник Оля, Півнюк Марія і Татарин Марія. Всі вони належать до Марійської Дружини в Йорктоні, Саск.

Дай Боже українському народові тисячі покликань серед української молоді до духовного і монашого стану!

З ГОЛОСІВ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Іван Козяк, властитель гостинниці в Ст. Майкел, Алта. пише так в своїм листі: "Залучаю почтовий переказ на суму $3.00. Два доляри на дворічну передплату за наш орган "Будучність Нації," а доляра на Пресовий Фонд. **Будучність Нації повинна бути в кождій українській католицькій хаті. До сього повинні причинитися члени БУК-а, щоби сю високоідейну газетку розповсюднити."**

Знова Мирослав Голота, голова УКЮ, тепер при війську, пише між іншими так:

"Дуже приємно нам українцям тут при війську бачити в шафі У.М.С.А. Будучність Нації. Не маєте поняття якою потіхою БН. є для наших хлопців тут при війську. Будучність Нації є одинокою українською часописею, що приходить тут для українських жовнірів. Ми, українські жовніри дякуємо Вам Отче редактор і адміністрації за переслання часопису. Віримо, що і надальше Ви про нас не забудете і часопись будете пересилати"...

Дуже приємно було нам перечитати листа від Івана Козяка з Ст. Майкел. **Дякуємо Вам пане Козяк за жертву на пресфонд і за слова признання.**

Мирослава Голоту і других українських жовнірів з Ріджайни запевняємо, що і на будуче будемо все висилати до них нашу часопись. Тішимося, що БН є для Вас такою потіхою.

— КОРОТКІ ВІСТИ —

Англійська Королівська Воздушна Фльота, в дні 1-го квітня обходила 25-ліття свого істнования.

Англійські літаки підчас нападу на Італію, бомбардували міста віддалені всього на 21 миль від Риму, столиці Італії.

В Беверлі Гилс, в стейті Каліфорнії, помер в 70 році життя світової слави пяніст і композитор С. Рахманінов.

В Манітобі поверх 500 фармарських робітників тепер заняті в других роботах, мають вернутися знова до робіт на фармах. Кождий з них дістав такий приказ з уряду праці.

Военний округ число 10 оголосив, що звільниться певне число жовнірів до літної праці на фармах. Однак відпустка поодинокого жовніра не може перевищити 6 тижневого протягу часу, може бути безпроволочно відкликана, жовнір не буде діставати підчас відпустки жовнірської заплати, не будуть платити йому за перевіз і тільки звільнять жовнірів, таких котрі знають фармарську роботу.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

Їх Ексцеленції, Преосвященному Кир Василієві В. Ладиці ЧСВВ., преподобним Отцям Парохам та усім знакомим з

ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

бажає всего добра,

о. Г. Теплий,
Ст. Боніфас, Ман.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Їх Ексцеленції Преосвященному Кир Василієві Ладиці ЧСВВ., Всеч. Отцям Духовним, всім Членам Зарядів поодиноких відділів БУК-а

Усім Рядовим членам нашої організації, усім нашим передплатникам і прихильникам

складає найкращі побажання з **ХРИСТОВИМ ВОСКРЕСЕННЯМ**

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

Редакція і Адміністрація "Будучности Нації."

— КАНАДИЙСЬКІ НОВИНКИ —

З початком місяця травня, буде запроваджене в Канаді пайкування мяса. Як кажуть, кожда особа дістане 2 фунти мяса на тиждень. Також запровадять по реставраціях безмясні дні, так, що в ті дні не можна буде дістати мясної страви. Домашний дріб і риба покищо не будуть на картки.

Статистика, на основі загального перепису населення з 1941 р. вказує, що в провінції Онтеріо було всіх мешканців 3,787,655, з того українців є 48,158. В порівнанні з 1931 роком, число українців в Онтеріо майже вдвоє зросло, бо виносило тоді 24,426. Католиками в провінції Онтеріо узнали себе 882,369. Отава, столиця Канади має населення 154,951, а Торонто має 900,491 населення.

Канадийське населення зложило підчас місяця березня на Червоний Хрест поверх 10 мілионів долярів.

Канада виробляє тепер в протягу трох тижнів тільки зброї малої величини, як за цілий 1941 р. колись виробляла.

В році 1943 вироблять 14,000,000 галюнів алькоголю промислового з 7,000,000 бушлів канадийської пшениці.

В провінції Альберті стоїть ще на полі в копах богато немолоченої пшениці, котру не вспіли вимолотити в осени 1942 р. До вимолочення її, на весну треба буде що найменше 8,000 робітників.

Канадийська военна морська сила збогатилася в великий новий корабель Іроква і в шпитальний корабель, котрий вперше перевіз хорих канадийців з Европи до Канади.

Канада виробляє денно пять літаків званих Москіто.

В Монтреалі був дводенний страйк трамваєвих робітників, а в Ванкувері страйкувало 5,000 корабельних робітників.

КУЛІ ДО МАЛИХ СТРІЛЬБ БУДУТЬ ПАЙКУВАТИ

Почавши від 24-го березня, кулі до малих стрільб підуть на картки, щоби забезпечити достаточну скількість їх, для тих котрі їх конечно потребують, як поліція, ловці і т.д.

БОМБА, ЩО ВАЖИТЬ 4,000 ФУНТІВ

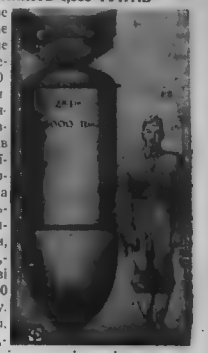

Се знимкове порівнання дає нам хоча мале поняття про величину 4,000 фунтової бомби, які щоденно літаки союзних держав скидають на Німеччину. Наповнена вона страшно сильними вибуховими матеріялами, з висотою 20,000 стіп, паде зі скорістю 600 миль на годину. При вибухові діється на 6,000 убійчих стрілен, котрі розлітаються на всі сторони. Який будь предмет віддалений на 120 стіп від місця її вибуху зістає знищений, а ціла сила її вибуху потрафить знищити цілий "блюк" домів.

ПАЙКУВАННЯ НА КОЛЕСА (РОВЕРИ)

Дня 30 березня вийшов закон, на основі котрого всі, що хочуть купувати новий ровер, мусять виповнити відповідну форму з потвердженням, що вони його конечно потребують. Хто хоче купити новий, або уживаний ровер лиш для розривки, його не дістане.

ВОРОЖІ ПІДВОДНІ СУДНА коло західних берегів Канади

Таку вістку подав в отавським парляменті посол Нейл, котрий казав, що мешканці західного побережа Канади виділи на морі близько рибацьких осель ворожі підводні судна.

ЗАПЕВНЕННЯ

Одною з многих прикмет КАТАЛЬОГУ ІТОНА є ся, що в ньому є точно оцінені щодо якости, вартости й моди всі річи котрих Ви потребуєте, як пр. одіння, умебльовання і всякі мешкальні прикраси.

Довголітний купецький досвід ІТОНА предвиджує потреби своїх покупців і тому Ви певно будете задоволені, коли будете замовляти річи, котрих потребуєте з КАТАЛЬОГУ ІТОНА.

Будьте певні, що всі знимки і описи річей в КАТАЛЬОЗІ ІТОНА є вірні, перед друком КАТАЛЬОГУ старанно провірені нашим Провірним Відділом. В КАТАЛЬОЗІ ІТОНА не знайдете неточностей і пересад.

Тому замовляйте річи, котрих потребуєте з КАТАЛЬОГУ ІТОНА. Се найкращий спосіб купования.

КУПУЙТЕ З КАТАЛЬОГУ ІТОНА

"СКЛЕП МІЖ ОКЛАДИНКАМИ"

T. EATON Co Limited
WINNIPEG CANADA

ПЛЕКАЙТЕ ДРІБ

В Америці, Канаді і Англії відчувається великий попит на яйця. Пересічно денно потреба один мілион яець. В Злучених Державах вже запроваджено мясо на картки, а в Канаді пайкування мяса ввійде в життя десь з початком мая. Як кажуть, дріб не буде на картки. Тому дуже добре зробляють наші фармарі, коли збільшать годівлю доброго дробу, а певно дістануть за них добре винагородження.

— ПОРЯДОК ВІДПРАВ —

— КВІТЕНЬ —

18. Неділя Квітна ..... Сарто
23. Велика Пятниця ..... Тиндал (виставлення Плащениці по пол. о год. 2-ій)
23. Велика Пятниця..... Босежур (виставлення Плащениці по пол. о. год. 3-ій, свячення пасок і Великодня Сповідь).
25. Воскресення Христове ..... Тиндал (о год. 6-ій рано). Босежур (год. 10 рано)
26. Світлий Понеділок .....Лейдівуд Елма (о. В. Божик)
27. Світлий Вівторок ..... Броксегед Гадашвил (о. В. Божик)

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Автокефальні Признаються до Католицтва

Нарешті можемо нашим читачам і всім українцям в Канаді сказати дійсно щось радісне. Щось, котре «свідчить, що час безпамятних і зайвих нападів на католицтво минув раз на все, ба що більше— що навіть противники всього, що лише носило католицьке імя, **тепер самі до того імени явно-славно признаються.**

Це дійсно відрадна подія на нашім небосхилі в Канаді і дай Господи, щоби за тим першим словним признанням **послідували діла.** Бо автокефальні все покликуються на діла і від них навіть узалежнюють віру.

В урядовім визнанню віри Автокефальної Церкви в Канаді, яке находиться двічі напечатане в їхнім воєнним молитовнику на стороні 15 і стор. 27— виданім в Отаві 1942 р.— є виразно словами сказано, що **вони вірять "В єдину, святу, соборну і апостольську Церкву"**— або зараз побіч переведене це саме по англійськи звучить так: *"In One Holy Catholic and Apostolic Church."* Стор. 15.

На стор. 27 є стверджено, що "Церква, яку заснував Ісус Христос в часі свого перебування на землі, є Єдина, Свята, Соборна і Апостольська Церква"— а по англійськи обіч це саме переведено так: *"The Church, which Jesus Christ established,* while He sojourned on this earth, *is the One Holy Catholic and Apostolic Church."*

Значить, вкінці наші браття сказали то, що ми навчали цілі пів, а що вони так часто заперечували різними способами. **Нині ми в згоді з тою основною правдою святої віри щодо Одної Правдивої Церкви Христової — котра є Католицька.**

Вправді в цім самім молитовнику долом є подане мале пояснення того слова "католицький" і кинений маленький камінчик в сторону Римо-католицької Церкви, але хтож не бачить і хтож годен після тої явної заяви віри їхньої тепер перечити, що вони самі признаються до католицтва?! Якраз до того католицтва, котрого всесвітним зберігачем, власником і експонентом від часів Христа Господа досі є **ОДНА** Церква, та Церква, котрої осідок якраз находиться в Римі, а точніше у Ватикані, і котру загально всі знають пишень під тим іменем. Бо хто нині говорить про Католицьку Церкву не розуміє жадної іншої, лишень ту, на чолі котрої стоїть св. Отець, Папа Римський.

Ми тішимося тим отвертим визнанням віри автокефальних. Тим більше, **що воно урядове** і виразно сказано, що й вони вірять в Одну і Святу Католицьку Церкву, котру Христос заснував на цій землі.

Ми також віримо тільки в цю Одну Святу Католицьку Церкву, котру Христос заснував на землі для всіх народів і на всі часи, і котрій дав видимого голову в особі св. Петра, першого епископа Риму.

Ми щиро стискаємо витягнену руку наших братів і віримо, що за словами підуть діла. **Пощо нам ділитися? Чи не краще тим, що відійшли від нашої Церкви, вернути назад?! І знова завести між нами одну віру, одну любов і одну силу!**

РАДІЙМО ХРИСТОВИМ ВОСКРЕСІННЯМ!

Христове Воскресіння наповняє наші серця великою радістю: Осе збитий, скатований, умерший Христос, по тридневнім перебуванні в гробі— своєю Божою силою стає—воскресає, побіджує великого ворога людий: смерть.

Христос-життя, побідило смерть.

Святість побідила гріх.

Христос Воскрес і ми воскреснемо, станемо до вічного позагробного життя.

Минуться наші земські терпіння, нещастя, прикрости, гріхи.

Минуться заміри діявола і покуси.

З Христом наша побіда!

Терпить наш нарід, там в Европі через війну, тут в Канаді через розсварення і відступництво від одної католицької віри.

З Христовим Воскресінням ми віримо, що по терпіннях прийде свобода для нашого народу, по розєднанні прийде згода, любов.

Бо з нами Христос, Володар неба і землі!

Христос Воскрес, смертію смерть побідив!

ЗА ВІЛЬНУ, СУВЕРЕННУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ!

Преса принесла вістку, що КУК вислав меморіял до нашого премієра Мекензі Кінґа з нагоди спору за українські землі між Росією а Польщею. Меморіял короткий, але битий. Річевий в кождім слові і для праці КУК це дійсно великий доказ і заслуга. Меморіял має чотири точки.

1) Колинебудь український нарід мав лишень нагоду свобідно виявити своє бажання, він все заявлявся за своїми суверенними правами і самовладою. Особливо це проявилося підчас кінця минулої війни.

В дальших точках подається згадка про Атлянтийський Чартер і бажання соборної України в своїй власній суверенній Українській Державі.

До меморіялу долучено короткий річевий додаток, що є потвердженням і доказом сказаного вище, на основі історичних даних.

Хто в такий грізний і вирішальний час хоче, вміє і скаже слово правди в обороні свого народу перед світом — цей дійсно заслугує на признання і честь від своїх, на пошану від чужих.

КУК сказав мужне слово і рішуче.

Тим сильнійше, що це тепер на четвертім році війни, коли грядуть вирішальні і переломові події; коли чужі люди вже наперед, без жадного огляду на широко проголошені засади чотирох свобід, витягають пазурі і хапчиво друть за несвої, за українські землі, котрих **одиноким правним власником є лише український нарід!** І коли той нарід там, в Европі, не може промовити тепер свого слова вільно, то КУК вчинив це тут і має до того повне моральне право!

Зроблено величне. Дай Господи, щоби це не був голос вопіющого во пустині...

Заговорила наша правда і промовив глибокий змисл нашої справедливости!

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СЛОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о Николай Демків

ХРИСТОВЕ ВОСКРЕСЕННЯ

1. Христове воскресення се найбільше свято в церковному році, се, як церковні пісні називають його "Празников празник і "Торжество торжеств." Як планети довкола сонця, так і наші свята кружать довкола Воскресення; і цвітна неділя і Велика Пятниця і Вознесення і Зіслання св. Духа і кожда неділя в році.

Через цілий рік св. Церква прославляє Христове воскресення в т. зв. воскресній службі.

І вповні оправдано, бо Христове воскресення се тріумф Христа і тріумф Його Церкви, се дійсність нашого спасення утвердження Нового Завіту, утвердження царства Божого на небі і на земли.

По своїм воскресенню сказав Христос до апостолів: "Дана мені всяка власть на небі і на земли" (Мат. 28, 18), і послав апостолів у світ навчати всі народи евангелія і хрестити їх.

Христос Господь наперед говорив своїм ученикам—і то не раз, що Він воскресне. Говорив він се і перед жидами явно, от хочби згадати те Його слово: "Зруйнуйте сей храм, а я в три дні здвигну його" (Ів. 2, 19). Евангелист додає, що Христос так говорив "про храм свого тіла."

Отже жиди знали про се Христове пророцтво і по розпяттю, на другий день прийшли до Пилата та казали: "Пане, ми згадали, що той обманець сказав, будучи ще живий: Після трьох днів воскресну. Прикажи отже стерегти гробу аж до третього дня, щоби часом не прийшли його ученики і не вкрали його і не сказали людям: Встав з мертвих, і буде послідний обман гірший першого." (Мат. 27, 63-64).

І продовжує евангеліє:

"Сказав їм Пилат: Маєте сторожу, ідіть стережіть, як знаєте. Вониж пішли і обезпечили гріб запечатанням каменя і сторожею".

Запечатали гріб і військову сторожу доставили, однак не помогло їм. Сталося так, як Христос передсказав: ХРИСТОС ВОСКРЕС.

2. Христове воскресення се такий певний історичний факт, що без нього, якби він не був правдивий, ціла пізнійша історія, аж до нині висіла би у воздусі.

По приняттю св. Духа, 50 днів по Христовому воскресенню, апостоли явно проповідують, що Христос Воскрес. І одного дня в день зіслання св. Духа, навертається до Христа 3,000 жидів в Єрусалимі.

Вониж могли переконатися про Христове воскресення, бо се була на місці і несповна два місяці по воскресенню. Вони певно й переконалися і тому навернулися. Без такого переконання рішучо булиби не навернулися.

І ніколи жиди не важилися обвиняти апостолів, що се неправда, що Христос воскрес і не потягали їх за се слово до суду, тільки забороняли їм проповідати "в імя Ісуса." (Діян. 4, 18).

Ап. Павло хоч сам ніколи не бачив живого Христа на землі, хоч навернувся до Христа яких 5-6 років по Христовій смерти, такий був певний Христового воскресення, що писав до Коринтян: "А коли Христос не воскрес, тоді марне й наше проповідання, марна й наша віра.. Коли тільки в сім житю надіємося на Христа, ми найнещасливійші зі всіх людий." (І Кор. 14 і 19).

Бачите, що й само св. Письмо не боїться висунути думки Христових ворогів "якщо Христос не воскрес," одначе воно таке певне Христового воскресення, що зовсім не вважає за потрібне доказувати його, але сміло навязує до тої думки невірних "тоді марна наша віра."

3. Невжеж наша віра марна?

Перед нами 19 віків історії тієї віри. Ми маємо докази, яких і самі апостоли не мали, бо що для них було тільки словом, тільки пророцтвом, се ми бачимо як дивну систему фактів.

Христос не воскрес? А вжеж ми й самі свідками його воскресення— ми бачили його живого в історії 19-их віків, воскресшого, володіючого таким чудом, яким було і Його воскресення з гробу.

Перенесімся думкою на Голгофту, щоби живо стануло нам перед очима, від чого се зачалося. Коли Христос Господь висів розпятий на хресті, між розбійниками, зачисленний силою й мудрістю сього світа до найгірших на землі, як оповідав евангеліє, "переходячі хулили його, киваючи своїми головами і кажучи: "Ти, що руйнуєш храм

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, КВІТЕНЬ, 1943

14	С	1	Квітень. Преп. Марії Єгипет.
15	Ч	2	Преп. Тита
16	П	3	Преп. Никитиісп.
17	С	4	Преп. Йосифа
18	Н	5	**Неділя Квітна**
19	П	6	Св. Евтихія
20	В	7	Преп. Георгія
21	С	8	Ап. Іродіона
22	Ч	9	Мч. Евпсихія
23	П	10	**Велика Пятниця**
24	С	11	Велика Субота. Сщмч. Антипи
25	Н	12	**Воскресення Христове**
26	П	13	**Світлий Понеділок (Загальниця)**
27	В	14	**Світлий Вівторок**
28	С	15	Ап. Аристарха
29	Ч	16	Мч. Агапії
30	П	17	Преп. Симеона

УСТАВ

18. Неділя квітна: Всеночне. Вся воскресна служба опускається. На Утрені благословення лози, яку роздається підчас мироварення. Сл. Б. св. Ів. Золот. Ап. з. 246, ев. Ів. з. 41.

22. Великий Четвер. Сл. Б. Вас. Вел. з Вечірнею, ап. з. 149, ев. Мат. з. 107. Вечером правиться Страсти.

23. Велика Пятниця. Царські Часи, а по вечірні винесення Плащаниці Строгий Піст через цілий день, не вільно пити молока. Цілования Плащаниці. Вечером при Божім Гробі правиться Єрусалимська Утреня.

24. Велика Субота. Сл. Б. св. Вас. Вел. в вечір. ап. з. 91, ев. Мат. з. 115.

25. Воскресення Христове. Відправивши Містополуношницю перед Б. Гробом, плащаницю кладеться на престіл, де вона остає аж до Вознесення. Опісля робиться обхід довкола церкви три рази, священик несе Найсв. Тайни, а люди несуть образ або статую Воскресення і Євангеліє. Потім правиться Воскресну Утреню. Сл. Б. св. Ів. Золотоустого. ап. з. 1, ев. Ів. з. 1. На вечірні ев. Ів. з. 65. По Сл. Б. свячення пасок. Через цілий тиждень загальниця, однак час заказаний.

26. Світлий Понеділок: Сл Б. св. І. Золот. ап. з. 2, ев. Ів. з. 2.

27. Світ. Вівторок: Ап. з. 4, ев. Лук. з. 113.

Божий і в трьох днях його відбудовуєш, спасися сам. Коли ти Син Божий, зійди з хреста. Так само і первосвященики насміваючися з нижниками і старшиною, казали: Інших спасав, себе не може спасти? Коли він цар Ізраїльський, нехай зійде тепер з хреста, а увіримо в нього. Уповав на Бога: Нехай вибавить тепер його, коли хоче: бо сказав, що: Я Син Божий. Також і розбійники, що були з ним розпяті, глумили з нього. (Мат. 27, 39-45).

І не зійшов з хреста, як хотіли ті, що насміхалися з нього і здавалося, що Ісус з Назарету опущений людьми й Богом, на віки закінчив свою історію безсиллям конаючого на хресті.

Але... збудіться тепер, ви первосвященики, що судили Христа, і ви, розбійники, з ним розпяті, і ви, благородні Йосифе з Ариматеї і Нікодиме, що зі страхом і ризиком похоронили опущеного Ісуса з Назарету. Збудіться і погляньте на те, що сталось опісля— по розпяттю, по похороненню, по вашій смерти— аж до нині!

Кого ви судили, того налякаетеся; кому ви ласку робили, Йосифе й Нікодиме, в того проситимете ласки. І всі скажете: Так певно, як сонце на небі, він воскрес, бо тільки воскресший Христос міг здійснити своє слово: "бодріться, я побідив світ" (Ів. 16, 33).

Без війська і без усякої сьогосвітної сили— бо чиж 12 простих рибаків се сила?— Христос переміг самопевність жидів, мудрість греків і силу римлян. Переміг і варварські народи, що повалили римське цісарство; переміг і магометанські народи, що з небувалим молодечим фанатизмом ішли проти християнського світа.

Він став Володарем— князем віків і довкола Нього обертається історія народів — народів найперших на землі, вибраних, могучих духом і силою.

Його імя— одиноке імя в людському роді. Він між людьми— наче сонце між планетами.

Ми бачимо, як в історії сповнилися й сповняються на ньому пророцтва Ісаії пророка: "Ось дав я його за свідка народам, за вождя і за учителя народам. Ось народи, що тебе не знали, збіжаться до тебе." (55, 4-5). "Нарід той і царство, котрі тобі не служили, згинуть; такі народи, кажу, до тла будуть винищені." (60, 12). "І оглядають народи справедливість отсю і всі володарі славу твою; і назвуть тебе іменем новим, котре Господні уста скажуть" (62, 2). "Ніяка зброя зроблена проти тебе не придасться, а кождий язик, що повстане проти тебе, на суді поразиш." (54, 17).

4. Наполеон, французький цісар, один з найбільших людських володарів, які колинебудь були, що міліонам людий казав гинути для своєї слави, що заняв був майже цілу Европу, на вершку своєї слави завидував Ісусові з Назарету, бо він, Наполеон, панував тільки над тілами людий, а Ісус Христос над душами. Під тими впливами, що викликали французьку революцію, Наполеон вже в молодости, (коли мав 14 років), стратив християнську віру, одначе перед смертию, на вигнанні на острові Єлени і сам склонив голову перед Христом Господом— помер у св. вірі своїх батьків, як він сам називав її "римсько-апостольській."

В чіжже та сила Христова, що із завзятих ворогів Савлів робить Павлів?

Деякі, маловірні або й невірні, вчені порівнують Христа з Мойсеєм, з Буддою, з Магометом. Одначе таке порівнування не може встоятися. Ні один релігійний реформатор чи учитель не мав відваги називати себе Богом —крім одного Христа Господа. Всі вони є, як сам Христос каже, "наємники," або "розбійники," а сам Христос— "пастир." Тільки Христос говорив про себе: "Я і Отець се одно" (Ів. 10, 30); "Я е дорога і правда і життя" (Ів. 14, 63; "Дана мені всяка власть на небі і на землі" (Мат. 28, 18).

А се не пусті собі слова, але дійсність, яку досвідчують всі, що "приняли його і дав їм власть дітьми Божими стати, вірующим в імя його" (Ів. 1, 12).

Ні, не було, немає і не може бути на світі другої такої особи, як Христос Господь, котра так всеціло привязувалаби людські душі до себе, котра дізнавалаби тільки любови й стільки посвяти від людий і котра давалаби людям стільки благородного, надприродного життя й сили і богатства.

Те, що сказав св. Павло про себе, сповняється бодай частинно у всіх вірних Христових: "Живу вже не я, але живе в мені Христос" (Гал. 2, 20). Христос переображує життя своїх вірних на свое життя —на життя Богочоловіка, що страшну Голгофту зносить терпеливо, але потім воскресає в славі.

Ось се непоборна Христова сила— Його Божество, що і над смертію панує і мертвим життя дарує.

5. Ось тому свято Христового воскресення, найбільше свято в церковному році. Воно наглядно ставить перед наші очі Христа— Богочоловіка, що вже скінчив свій земський шлях і "ввійшов у свою славу" (Лук. 24, 27) та здійснює між нами свою обітницю: "І се я з вами по всі дні, до кінця віків." (Мат. 28, 20).

І величає св. Церква воскресшого Христа чудовими, чарівними піснями: "Христос воскресе із мертвих, смертію смерть поправ і сущим во гробіх живот дарував."

"Смерти празнуєм умерщвленіе, адово разрушеніе, іного життя вічнаго начало..." І взиває нас св. Церква, щоби ми уподібнилися до воскресшого Христа: "Воскресенія день, просвітимся людіе... Очистим чувствія, і узрім неприступним світом воскресенія Христа блистающася... Прийдіте, питіє пием новое... Прийдіте, новаго винограда рожденія, божественнаго веселія, воскресенія царствія Христова приобщімся... Воскресенія день і просвітімся торжеством і друг друга обіймім; рцім "братіє" і ненавидящим нас, простім вся воскресенієм..."

В тих военних часах зявім з глубини душі свою привязаність до воскресшого Христа Господа, що і "вчера і нині той сам." Принесім наші серця Христови— се добрий і певний шлях, що поведе нас в будучність. Христос, Володар-цар віків, що держить ключ історії в своїх руках, поділиться з нами своєю славою, непоборністю — своїм воскресенням.

Їх Преосвященству Кир Василієві, Всечесним Отцям Духовним, Шановним Панам Уділовцям і всім нашим Добродіям і Приятелям:

НАРІЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Радісних Свят Світлого Воскресення Христового

желає: За заряд Бурси БУК-а

о. Петро Криворучка.

(Замість листовних желань складаю $5.00 на пресфонд БН.

о. П. Криворучка.

Богдан Лепкий

У ВЕЛИКОДНИЙ ТИЖДЕНЬ

Тямлю, як на свята Великодні
Їздив я в село зі школи, з міста.
По дорозі баюри, безодні,
Звільна тягнуться коні голодні,
Грає віз, як музика троїста.

У повітрі вже пахне весною
Та зима ще не хоче вступати.
Хоч березовий гай під горою
Умаївся дрібною травою,
В дебрах сніг лежить, як білі лати.

Між корчами цвитуть первоквіти,
З гір струйками біжать зимні води.
Вже дудки з верби скрутили діти,
І— нуж грати! Ну ж тобі трубіти!
Аж луна по чорнім лісі ходить.

І хотілобся тоді, (не знаю
Чому), злісти з воза і полями
Гіти і кожне дерево обняти в гаю,
І цілувати кожню квітку при ручаю,
І до землі припасти, як до мами...

Земле! Моя ти рідна, люба нене!
Вітай мені зі святами, з весною!
Покрийся збіжжа лавою густою,
Най буря мимо йде понад тобою
І най імя твое буде благословене!

Зрости в своїм родючім, чорнім лоні
Кождіське зерно, що з сівні упаде.
Най приберуть тебе сади, левади,
І тихий мир нехай між ними сяде,
Блажені най будуть спрацьовані долоні!

В ВІНКУ ТЕРНОВІМ

Юрба – перемогла...
Понісся крик: "Распни!"
І правда скам'яніла
І руки вмив Пилат...
Ликує зло!
І на Узгіррі Страт
Христос— в вінку терновім
Схилив чоло...
"Юдейський цар!"

Юрба ревіла
Немов би скаженіла,
А він — всеобіймаюча любов
Біль власний поборов.
Звершилась жертва чиста.

* * * * *

Радіють вороги,
Що правду погребли...
У гробі припечатана
Любов Господня.
І жах обняв ввесь світ
І задрожала преісподня.

* * * * *

А в третє рано
Прояснились неба стелі
І Він, любови Бог,
Устав з під скелі,
Воскрес у славі.

* * * * *

Христос воскрес!
І правда так воскресне
З мертвих.

* * * * *

В вінку терновім наш народ
Хилить чоло.
Та не лякаймось жертви,
Щоб поборотн зло...
І з вірою в День Воскресення
Рідім до висот...
Наш Третій Ранок —
У соняшній заграві.

Уляна Кравченко.

БЮКЕНЕН, САСК.

Помер Василь Кривий, основник парохії і чільний член БУК-а

Після одномісячної недуги дня 13-го березня помер в домі свойого зятя И. Ковбеля в Канорі, Саск. **Василь Кривий.** В покійнім, стратила околиця Бюкенен одного з

бл. п. Василь Кривий

найбільших своїх народньо-церковних діячів. Бл. п. Василь Кривий приїхав до Канади 1914 р з села Янківці, пов. Тернопіль. З початку працював у різних місцевостях в Канаді, а опісля на спілку з Андрієм Кутним заложили кузню й продавали фармарську машинерію в Канорі, Саск. В 1918 р. одружився з Софією Ободяк (з Антонівки), а в три роки опісля перейшов до місточка Бюкенен, де був продавцем фармарської машинерії і провадив склеп залізних товарів. В Бюкенен покійний все вів перед у праці церковно-народній, як також і громадянській. **Заходами покійного поставлено 1935 р. в Бюкенен нашу церкву.** Він і його дружина причинилися найбільше до розросту місцевої парохії, що належить до одної з кращих в Канорській окрузі. Покійний був великим причинником розвою БУК-а. В початках організації Братва дуже часто виступав з промовами на організаційних і окружних з'їздах. До самої смерти був головою місцевого відділу БУК-а і місто-предсідателем парохії. Був дуже жертвенний на наші церкви й інституції, а в його домі знаходив гостинне прийняття, кожний щирий українець, що приїздив до Бюкенен. Бл. п. Василь брав живу участь в громадськім життю місточка Бюкенен і під ряд літ був головою громадської ради Бюкенен.

Через суботу й неділю тіло покійного спочивало в Парохіяльній салі в Канорі. В суботу Всеч. о. И. Форнальчик ЧНІ. відправив Панахиду, а в неділю по Службі Божій Парастас. В понеділок перевезено тіло поїздом до Бюкенен, де зі стації чільніші громадяни місточка й парохіяни перенесли до хати. Вечером о. Парох М. Колодій відправив Панахиду.

Похорон мав відбутися у вівторок 16-го березня з рана. Одначе страшна заметіль, що звілась цього дня перешкодила пляновій похорону, бо з рана відбулася тільки Служба Божа, яку відправили Всеч. оо. І. А. Головка і М. Колодій. Отець Головка виголосив проповідь. Похорон відбувся через велике опізнення поїзду аж в 5-ій годині пополудні. Тіло перенесено до місцевої церкви св. Духа де відбулися останні похоронні Богослужения. В церкві попрощав покійного Всеч. о. М. Колодій, місцевий парох.

Пок. Василь Кривий полишив у смутку жену Софію, дві замужних доньки, Марію і Анну Ковбель в Канорі, й маленького шістьлітнього синка Марсела.

Спи дорогий друже сном блаженних, а память твоя хай буде от рода в род.

Приятель.

ЗАМІСТЬ ВІНКА НА МОГИЛУ бл. п. ВАСИЛЯ КРИВОГО

Тоді, коли нагло зірвалася завія і сніговія в нашім заході в середині марта, тоді того вітрка, 16 марта 1943 був похорон бл. п. Василя Кривого у Бюкенан, Саск. Працали свого ктитора і благодітеля вірні нашої Церкви, працали серед бурі, котра нераз торгає неодно життя і ще при смерти заводить. Неодну бурю треба було втишити, неодну запору перемогти, заки в цім духоборськім містечку серед саскачеванської прерії станула наша церковця, красна, легонька з банею, висока. Був час, коли покійний Василь Кривий лишав свою кузню, своїх покупців і свою працю, витягав самохід та їхав зі священиком далеко на Нове поселення в горах під резервою біля Ронімід шукати за майстром для нової церкви. Ми їхали з початку доброю дорогою, а там далі пралїс, мох, трясовина, озера наглі і глибокі виринали, наче викроєні в лісовім краєвиді. Здаля і зверху шумить верховіття. Віхали, доріжка вється змінкою, впадає в яругу, а на самому дні серед висотень зелених стін наче хтось могучий, всесильний великан вдусив в землю сине і глибоке, як небо над ним, озеро холодне. Ні людий, ні птиць в цій холоднечі, лишень звір притаївся в зеленій гущі. Виходить доріжка наверх і кориняки, столітні пні, поставали на дорозі— тільки вдоптаний слід свідчить про індійський обмежок. Обминаємо ці кориняки і стовпняки та вкінці добиваємося до якоїсь хатнин. Тяжко тут когось зувидіти, тяжко тут когось допитуватися. А все таки доїхали і допитались серед тої пущі, в котру доля невідрадна загнала наших людий шукати хліба і жилища— найшли свого майстра.

І збудували церковцю красну, як писанка. З головного гостинця ч. 5 видно її як на долоні. Стоїть на рівненькій площині, зараз з краю містечка і як мама діти збирає наш нарід в неділеньку до себе.

Покійний Василь зараз зарання поміг

Василь Зима,
походить з Винипегу. За морем служить при відділі кавалерії. До війська вписався добровільно 1940 р.

В. Добранський,
син паństва А. Добранських з Мейн Сентр, Онт., записався до війська в листопаді 1939 р. За морем від 1941 р. служить при кавалерії.

Юрій Бейко,
з Винипегу, дістався щасливо за море. Летунським десятником став по виникоді в Ріджайні. До летунів вступив в 1941 р.

Антін Воробець,
рядовик, походить з Портедж Ля Прері, Ман., недавно вступив до військової служби.

заінкорпорувати площу. Він був права рука, перша поміч і порада для священика. Його кузня це було місце не лишень направи плугів, борон, возів, саний— але тут все можна було найти свою добру українську католицьку часопись і добре слово. Він не боявся, що втратить покупців— він вмів обстояти за своїм і спротивитися, коли хто поважився нарушити віру. Його кузня це була дійсно кузня заліза і— сумління.

І не стало його. Боже Провидіння покликало його до вічности по заслуженину, по цих тяжких трудах і праці. Бувало за тижня він тяжко, як сам казав, наїсться газу підчас споювання заліза, руки в нього були спалені і зїджені гострим газом— але в неділю він їде десятки миль до церкви. Це для нього спочинок. Він церкви не лишить. Він для Бога, для правди ніколи не є змучений. Нехайже тепер це так благородне, щире і добре серце, що билося жертвенно і вірно для Христа, прийме з рук свого Господа і Царя вічну нагороду і вічну память. Поставив собі покійний Василь нерукотворений памятник в серцях віруючих в окрузі— вони не забудуть в своїх молитвах його, так як не забуде писар цих стрічок. Ось взір патріота, віруючого українця католика, робітника нашого, щирого як золото, як діямант хрустально чистого— будівничого правдивого нашої кращої долі в Канаді. Тому він все, від початків, був і остав до смерти членом БУК-а— заохота для нас всіх оставших живих, як трудитися і жити серед тяжкої праці свято і успішно.

о. С. Семчук.

ЗА КАНАДУ!

23 марта ц.р. пополудні член парохії св. Покрови у Винипегу, Кость Галик, що живе тут під числом 394 Сімур стр.— дістав сумну вість через військову телеграму, що його одинокий син, Франко Галик, літ 22, машиніст при летунах, погиб підчас вибуху літака на летунській площі в Ярмавт, Н. Ск. Молодий Галик вступив добровольцем до летунської частини 18 мая 1942, покінчивши у Винипегу нищу і середну школу та машиновий відділ промислової школи. Був молодий, веселий, повний радости життя і охоти до праці. Належав до молодечого Клюбу при парохії і був скарбником заряду. Сподівався нещодавно в листі до родичів приїхати на відпустку підчас Великодня- і відійшов раз на все в краці сторони . . .

Courtesy of New Pathway

Бл. п. Франко Галик
летун машиніст

Поляг як вірний і добрий друг до кінця. Розбитий літак впав на землі, він побіг чимскорше ратувати розбитків і коли розтягав частини літака, тоді нагло настав вибух. Бажаючи ратувати життя інших, сам віддав свое молоде життя. І чи може бути більша любов?!

Полишив у. глибокім смутку свого батька, маму і одиноку сестру Ганну. Тіло привезено і воно спочило в Пархіяльнім Дому при 965 Бойд. Цілу ніч співали дяки псалтир а у второк 30 марта пополудні з тої самої церкви, до котрої він ходив, котру любив і котра як матір виховувала його душу – тепер його тлінні останки приняли ще останню честь в похоронній відправі і опечалені родичі а сестрою ще в останне відвели свого доброго сина на місце вічного спочинку, щоби колись знова стрінутися— але вже у радіснім воскресенню. Вірмо, що жертви наших молодих не е даремні. Що з їх крови зродиться новий кращий світ, де кождому буде жити свобідно і гідно. Це наша українська кров пливе за Канаду. І пливе вона також за волю нашої України— вона пролита не надармо! Вічная йому память.

Не може спати

—Чи ти чув громи цеї ночи?—питає один приятель другого.

– Ні! Але чому ти не збудив мене? Знаеш пречінь, що я не можу спати... як лискає і гремить!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Всього добра з Христовим Воскресенням бажає своїм покупцям

одинокий український склад церковних річей "ПРОВИДІННЯ."

PROVIDENCE CHURCH GOODS
710 Main St.,
WINNIPEG, MAN.

Яків Майданик
властитель.

З ХРИСТОВИМ ВОСКРЕСІННЯМ
бажають всього найкращого своїм відборцям

NORTH WINNIPEG CO-OPERATIVE LIMITED
Phone 55-919 1012 Selkirk Ave.

WESTERN CO-OPERATIVE LTD.
Phone 22-995 2nd Fl. McRae Bldg.
WINNIPEG, MAN.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Усім своїм покупцям і склепарям з нагоди **Христового Воскресення,** бажає всього добра,

COMMUNITY FOOD STORES LIMITED

Phone: 52-775 — 441 King St.
WINNIPEG, MAN.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

МАСОН ХВАЛИТЬ ЦЕРКВУ

Самуїл В. Рейнолдс, президент "Omaha Chambers of Commerce," звісний масон, недавно заявив в Крейтон Університеті, **що католицька Церква це число 1 оборонителька Америки перед радикалізмом.** "Я не є певний," сказав він, "в чім полягає причина того, але мені здається, що Церква є старинна інституція, і яко така вона визнається дуже добре в цих пережитих, немудрих фільософіях, без ріжниці яку маску вони прибирають нині."

Він дальше говорив, що **навіть деякі найповажніші американські інституції є нині розсадниками радикалізму,** під покришкою американської свободи. В тих інституціях процвітає погубна наука. **"Вони затроюють уми нашої молоді,** але для Церкви, та наука не є нічим новим. "В історії людства вона пережила диктатури, і її не легко здурити якимсь фашизмом, національним соціялізмом, націзмом а хочби бюрократією. Я гордий з того, що наш Легіон зробив для добра фундаментального американізму в протягу 25 послідних років. Він стоїть на другім місце. **А на першім місці стоїть одна інституція, яко оборонителька Американізму, а тою інституцією є Католицька Церква, число 1 оборонителька цего краю перед радикалізмом."**

Із "Аве Марія."

ВЕЛИКІ АЛЬКОГОЛЕВІ ОБМЕЖЕННЯ В КАНАДІ

Провінція Брітіш Колюмбія: На місяць можна купити лиш 40 унцій алькоголю, один ґальон вина і 12 кварт пива на тиждень. Склепи з алькоголевими напитками відчинені лиш одну годину на день.

Альберта: Хто хоче купити алькоголеві напитки, мусить показати картку регістраційну і може купити: Лиш 26 унцій алькоголю на місяць, дві фляшки вина і тижнево лиш 6 кварт пива. Склепи відчинені від 12 до 8 год. вечером.

Саскачеван: Тижнево можна купити 26 унцій алькоголю, а пива 6 фляшок на день.

Манітоба: На місяць можна купити лиш 55 унцій алькоголю, один ґальон вина на тиждень, однак не більше як два ґальони на місяць і 24 фляшки пива на тиждень. Склепи з напитками відчинені лиш 6 годин від 2 пополудни до 8 вечером.

Онтаріо: 130 унцій алькоголю на місяць, три кварти пива денно.

Квебек: 40 унцій алькоголю що два тижні, пиво не є обмежене.

Нова Скошія: 26 унцій алькоголю або 12 кварт пива або 2 кварти вина тижнево. Можна вибирати лиш одно з поданих трох.

Ню Бронзвик: Денно одна кварта алькоголю, 12 кварт пива і дві фляшки вина.

Принс Едвард Остров: має закон абстиненції.

ДОСТ. АНТІН ІДЕН В ОТАВІ

По кількатижневім перебуванні на важних нарадах в Злучених Державах, англ. секретар заграничних справ, дост. А. Іден, гостив також в столиці Канади, Отаві, де відбув наради з урядом Канади. Знимка вказує А. Ідена, якого витає премієр Канади дост. Мекензі Кінг, на летунській площі в Отаві.

ВСЮ ПШЕНИЦЮ (ДУРУМ) з 1942 можна доставляти

З Отави вийшло розпорядження, що тепер можна доставляти до продажі всю Дурум пшеницю зі збору в 1942 р.

ЗА КАНАДУ!

Забитим проголошений: Теодор Р. Радомський, летунський десятник, з Метлок, Ман. **Хорий:** Іван Романчук, десятник з Калгар. **Загинули:** Франко Ружицький, десятник з Інніспрі, Алта., і Ф. Тарасів, моряк з Саскатуну **Втопився:** Александер Гаронський з Морис, Ман.

ВСЕЧ. о. Т. ДОБКО, ЧСВВ., СТАВ ВІЙСЬКОВИМ КАПЕЛЯНОМ

Українці грекo-католики, що служать у канадійській армії дістали вже другого військового духовника. За одобренням церковних і військових властей став ним від 16. березня, 1943 р. о. Теодозій Добко, ЧСВВ. Попри свої душпастирські обовязки в Венкувері, новопризначений о. капелян буде обслугувати духовні потреби українських вояків, що перебувають у Британській Колюмбії.

Отець Т. Добко уродився 4-го травня 1908 р. в Йорктоні, Саск., вступив до Чина оо. Василіян 28. IX. 1925, а священиком став 2. X. 1932 р. Працював як місіонар у Альберті, а тепер є парохом парохії св. Стефана в Венкувері й околиці. Новому українському капелянові бажаємо Божого благословення і великих успіхів у праці над душами українських жовнірів у канадійській армії.

НАЗНАЧИТЬ НОВИХ КАРДИНАЛІВ

Зі Швайцарії католицькі круги подають, що можливо десь в червні, св. Отець Пій XII скличе консисторію і в той час назначить нових кардиналів, на місце тих, що померли. Колегія Кардиналів, дорадників папських, звичайно складається з 60 членів, тепер числить лише 47.

ПРЕСФОНД БН.

Іван Козяк з Ст. Майкел, Алта. прислав від себе пресфонду $1.00.

Я. Д. Стратійчук зі збірок в Канорі, Саск. пресфонд $6.40.

Д. Стриек з Геффорд, Саск., $2.50 пресфонд.

Редакція БН ширенько дякує усім за ласкаві жертви.

ЦЯ ВІЙНА ЦЕ БОЖИЙ СУД

Так сказав у своїм викладі через радіо о. Шін, професор католицького університету у Вашингтоні.

"Ми говоримо про цю війну, як крізу. Але кріза то грецьке слово і значить стільки, що суд. Дійсно, ця війна це суд — Божий суд. Історія так само, як одиниці, має свій частний і загальний суд. Частний суд приходить в ріжних порах історії народу."

Богдан Лепкий

ЯК РАНКОМ НА ВЕСНУ

Як ранком на весну іде по полі
Якийсь вітрець, що будить і кріпить,
Так і на нас повіяв вітер волі,
Бажання обняло нас: "хочем жить!"

Ми хочем жить, хоч попелом, димами,
Руїною покрився рідний край,
Хоч "вічную" співають вже над нами,
Ми віримо, що йде, що йде наш май!

О, він прийде! Прийде до нас конечно,
Гроби пахучим квіттям прибере—
Ми вірімо глибоко й безконечно,
Що правда і добро і наш народ не вмре!

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ИОСАФАТА

Вже покійний Вячеслав Липинський поставив ту неоспориму тезу, що нам ніхто не поможе, коли ми самі собі не поможемо і ніхто нам України не збудує, коли ми самі її не збудуємо. Тим він лишив нам неоціненне добро. Замість орієнтацій, вимагав організацій. Був це геніяльний ум і коли його науку приймемо і виконаємо, тим скорше зблизимося до здійснення наших ідеалів.

Досі часто з потреби і конечности ми звертали увагу і думку на це, що нам хтось колись якось і десь поможе. Навіть створили особливу пословицю, котрої жаден інший нарід не має: "Якось то буде." Таку нужду думання витворила в нас столітна нужда тілесна. Брак всього і брак на думці.

Нині ми вільні у вільній країні. Безспірне право власности і співпанування в Канаді окупляємо нині найвищою ціною, бо ціною крови наших синів на всіх побоевищах бою во імя нашої Канади. Ми нині помагаємо вже самим собі у власній країні.

Ще многі перед нами потреби в Канаді. Не маємо меценатів для наших сиріт, наших лічниць, нашої студіюючої молоді- - крім нашої Церкви. Але й Церква має свої потреби. Є ще бідні поселення, на початках, десь далеко на прерії. Зачинають люди будувати церковцю і треба їм помогти — грошево, бодай на цвяхи, бодай на вікна і двері, бодай на гонтя... Хтось мусить бути між нами, що знає про таку потребу, до котрого з такими потребами звертають і хто буде в силі успішно і кождоразово помогти в подібних потребах.

Маємо Сиротинець в Айтуні і кілька десяток сиріт, котрим треба не лишень теплої хатини і свитини, але також догляду і науки. А хтож заперечить, що це все коштує чимало гроша?

І тому повстало Місійне товариство ім. святого Йосафата, сподвижника Унії, оборонця і мученика нашої святої Церкви — котре по приміру свого великого і святого покровителя взяло на себе завдання грошево помагати нашим церквам, установам, одиницям. На цю ціль Елископський Ординаріят зарядив збірки в місяці квітні і ціль ця є дійсно благородна, мудра і свята. З нагоди святого Великого Посту маємо можливість виявити свою милостиню і жертвенність на власні канадійські потреби.

Кожда, навіть найменша жертва, коли вона щира і з доброго наміру, все Богу мила і заслужна. То є наш маєток у вічности, котрого міль не зїсть, ржа не сточить, ані злодій не підкопає... Зберім собі маленький скарб у небі!

Хто дає одного долляра в рік, стає членом Місійного товариства. Хто дасть більше, має більші упривнення. Але даймо все, як для Бога і з любови Бога для свого українського народу— для тих, котрим дійсно тої помочі треба. Будьмо також свідомі того, що всі наші жертви підуть лишень на зазначену ціль, що ніодин цент нашого гроша не піде на інше призначення, не пропаде. Це вклад, з котрого будемо черпати обильні відсотки в цім житті і у вічности, через Боже благословенство і розраду найбіднійших в нашім народі. А ми прецінь нарід, що свідомий своєї гідности і своїх обовязків взаїмних.

КОМУНІЗМ ПРИЧИНОЮ ЗІПСУТТЯ ДІТЕЙ

Голова нюйорського виховного товариства, др. Міло МекДонадд, в своїм звіті заявив, що причиною того зіпсуття, що нині існує по нюйорських школах, є ширення комуністичних наук. Багато нюйорських учителів має комуністичні переконання. А багато є таких, що ніяких переконань не мають, але йдуть сліпо за комуністами і виконують їх накази. Ті учителі ширять серед дітей матеріялістичний світогляд та підкопують в них мораль. З черги це викликує бутність і непослух серед дітей, а навіть ріжні розбишацькі напади на своїх зверхників.

Учитель переводить з дітьми комбіновані вправи з обсягу додавання і віднимання і дає таке питання:

Я мав у кишені $5.00. З тої квоти видав: на ковбасу 50ц.; на чай 30ц.; на хліб 5ц. Скільки ще грошей мені залишилося в кишені?

Ученик: Остало $4.15.

Учитель: Добре! А як називається таке діланнія?

Ученик: Друге снідання!

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(15)

Федорко бував у мене дуже часто, майже що вечора. Він усе знаходив якусь причину, щоб прийти до мене, однак, по правді сказавши, Федорко навідувався до мене без жадного діла, попросту для того, щоб тільки поговорити про свій шлюб, про Тетяну та про свої плани на будучність... Се було для мене навіть смішним, бо йому мабуть здавалося, що я нічим більше не клопочуся, як тільки тим, що він жениться...

Раз уже перед самим весіллям сказав мені Федорко, що він був у гостях у Чорніїв, тоб то у Тетяни.

—Ну, і як же тебе там прийняли?— спитав я.

—Розуміється,— відповів він, —Тетяна й тітка прийняли мене дуже радо, однак мій будучий тесть і теща якось не були до мене ласкаві.

—Що ж вони тобі казали?

—Нічого. Чорній сидів у зачіпку та воркотів під носом, і я чув виразно, як він кляв мені в маму, а знова Гаврилиха бігала чогось по хаті, як несамовита, і гримала дверима...

—Ну, і що ж ти не зражаєшся?

—О, цілком ні!— відповів Федорко. —Коли тільки спроваджуся до них по шлюбі, зараз вичитаю їм параграфи, як вони мають справуватися, щоб мати ласку в моєї жінки й господині.

—Ну, най тобі Бог допомагає, Федорку!...

Після того Федорко вже не показувався в мене кілька днів перед самим весіллям, та й по весіллі не швидко я його побачив. Він просив мене, щоб я зробив йому честь та прийшов у понеділок до церкви на його вінчання. Хоч і який я був цікавий бачити під вінцем молоду пару, що мене так близько обходила, однак я сього не міг зробити, бо того дня не було свята, і я мусів тримати школу.

Але я бачив їх обох, себто то Федорка й Тетяну, в неділю в церкві. Вони сповідалися. Тетяна була вбрана по весільному: у вінку, в квітках, у бриндах і виглядала одним словом чудесно, так що всі люди мусіли на неї зглядатися. Федорко був убраний по панськи— в чорний "іберцигер," а з лівого боку на грудях мав пришпилену квітку, одначе ж не так та квітка впала мені в очі, як його чоботи, котрі він так вичистив і виглянсував, що аж очи в себе брали. "Ну, подумав я собі, — як же ти їх вичистив до самого шлюбу!"

Пополудні я стояв з одним чоловіком на вулиці напроти школи й провадив розмову. Втім надійшла Тетяна з двома світилками. Вона ходила по сусідах і ближчих знайомих просити благословення й на весілля. Зрівнявшись з нами, вона приступила до мене і вклонилась аж до ніг, вхопила мене за руку й поцілувала; я чув, як з її одежі розходився якийсь дивно-приємний дух лісових оріхів. Вона промовила стиха: "Прошу благословення!" і хотіла ще другий і третій раз мені вклонитися, як велить звичай, і за кожним разом цілувати мене в руку. Але я до того не допустив.

—Досить, Тетяно, най тебе Бог благословить! Буде з мене й одного разу, —промовив я, стискаючи її руку.

Пригадую собі добре, яка думка перейшла мені через голову, коли я тримав її за руку, щоб стримати її від другого поклону: "Гей, гей, Тетяно! — подумав я— личко в тебе як мальоване, гладенькє, нїженьке, а ручка, чую, репана, шерстка, запрацьована... Честь тобі, Тетяно!..." І від тої хвилі я цілий день, аж тень до пізного вечора, ні про що більше не думав, лиш про Тетяну... Однак се були не такі думки, що б я за них міг повстидатись та не міг виявити перед цілим світом.

(Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

ВІСТНИК МОЛОДІ
YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THE RESURRECTION

Easter for all of us is a great big day;
That is what we all sincere Christians say.
It's the pillar of Christianity,
The great proof of our Lord's Divinity.
A very long time ago it happened:
When Mary and the Apostles were saddened.
To see Christ in flesh was unbelievable;
In stupor, their minds to think were unable.
Wasn't He beaten and on cross crucified,
And in cloth with strongest aromata tied?
What a divine miracle to conquer death!
To come back to life and have living breath!
Oh, where's today the frightful cross of wood?
Where are the paid soldiers who guardHim should?
Gone with the wind, overpowered, conquered;
The Scribes by this Mystery are bothered.
A great era will begin for the world;
To all nations His glory will be told.
Of our resurrection it's a foretaste;
Towards Heaven we needs must make haste.
Martyrs will die for such a divine fate;
With joy the noble Apostles will spread Christ's faith.
Life's crosses and hardships will be accepted:
Such glorious crown should not be rejected.
Today, we have arisen from sin's grave,
Holy Communion made us all brave.
It's our spiritual resurrection;
For life we've all a better intention.
If arise we can spiritually,
Why can't we also nationally?
Our nation has enough of Calvary;
National unity should us worry.
Unity of national soul and thought
From suffering to us all should be brought:
A resurrection under our banner,
To live in freedom and our own manner.

Fr. NICK.

LOOK AHEAD

As we can all see, this terrible cataclysm which we call 'World War II' is far brom being over. Our brothers and friends are taken away from us or are voluntarily joining up to beat the Axis.

To all these noble boys of ours I would like to give a piece of advice. When they join up, are called or find it easy to be transferred from one branch of the Service to another, they would all do well to choose a place where they could develop their trade or learn something that will benefit them after the war. Unless the authorities desire it otherwise for the good of the nation, our boys should do as we say.

Romance, adventure and the beauty of such or such a uniform should not be the cause of their choice, but practicality.

I am proud to say that I have a brother in Uncle Sam's Army. Being always practical in the building of his life and having legitimate ambitions, he joined not the Marines or Leathernecks, the Air-force, etc... but the Electrical-Engineers, for he is an expert electrician. Now he is sent by the U.S. Government to a higher school of electricity in New York City.

After this war, a man with a definite trade will be able to get a good position. This is really the right time to learn something practical without having to pay for it.

Every branch of the Service offers opportunities if some one is smart enough to take advantage of it. Because of diverse circumstances, some boys had no work or had to go to work as common labourers early in life; they had no opportunity to learn a definite trade. Now is the time to catch up with their past ideals.

God, through nature, gave all our boys a certain talent as daily experience proves; this talent may be hidden, so now is the time to uncover it and 'go to town' on it.

By all means, our dear boys should not go into the armed forces of our country with the pessimistic idea that they are not going to come back! With God's help, they will. It is our holy duty to assail Heaven with our prayers every day, in order that they do come back to us and as quickly as possible. It is also our duty to write to them encouraging letters in that respect. Let us pep them up if their spirit is low. It is but a sacred duty and must be considered as such by us all.

We believe that the future of Canada will be in the hands of the Youth which will come back. It is a race between our enemies and us as to those who will control that Youth.

We trust in God and hope that all will be right after all this is over.

Father NICK.

CURRENT THOUGHTS

Dear Reader, I do not blame You at all for having question-marks in your mind every time you see us give so much space to what we call: Gems of Wisdom.

Permit me kindly to destroy your 'Why?'

We publish them because other good papers do likewise. We want you to have noble thoughts and help you to quote famous thinkers in your speeches and even conversation. They are also sometimes a very good subject of practical meditation for the bettering of your life. Most of them are pretty deep thoughts taken from books which you have no time to read.

Briefly, they are of nature to help your intellect to develop in a short time. You should keep them all in a "scrap-book" and try to learn some by heart. One of they may sometimes help you to write a whole article for our 'Youth Herald' or make a fine impromptu speech when invited unexpectedly.

- - - - -

I would like to ask the Secretary of our Youth in Manitoba to tell us frankly (for I can take it) if any of our clubs seriously replied to the 'Questionaire' which we published, and how many did so.

Before it is too late, I reiterate my humble invitation to all Pastors, secular and regular, as also to all Youth clubs, to help the provincial committee in its work of centralization, for only thus will the latter be able to give us monthly directives. Your answers to the 'Questionaire' should have been all sent in a long time ago. We are not fooling! What we say, we mean! Our Movement is no bluff or a big 'hallybaloo' as some may think.

I also would suggest that the other provinces adopt our form of 'Questionaire' which is a suggestive one at that; they may modify it at will in order to adapt it better to their own localities for we readily confess that it is not of a universal scope and far from being perfect. There is no "copyright" on it, you know.

It seems that we are all waiting for a miracle from Heaven or some genius in the art of organizing masses or people, to do some serious work for the good of our nation and Church.

Are we militant Catholics through Holy Chrism or not??

- - - - -

Most likely, dear Readers' you know that the Law of the Church forbids Catholics to change rite without a hard-to-get permission from Rome. A few of us know that the first Sunday after the latin Easter is since a few years consecrated to the Eastern rites. If there is a latin church in your locality and a good choir in your parish, try and get invited by the latin priest to go and sing mass there with your beloved Pastor. It is a moral obligation for the latins to call us, for such is the rule of the Catholic Church. It will help other Catholics to understand us and admire the unity of faith in the multiplicity of rites which exist in the Church. This is done in some big towns and cities, so why should it not be done in every place if possible. Extreme nationalism on both sides is to be done away with. The voice of the Church is the voice of God.

Father NICK.

Bro. S. Methodius, F.S.C.

THE DIFFERENT RITES IN THE CATHOLIC CHURCH

(Continued)

There are twenty one distinct rites in the Catholic Church. Of this group *three* belong to the Western Catholic Church— (a) Latin, embracing the largest number of persons in the Catholic Church; (b) Ambrosian, embracing the smallest number of faithful. The late Pope Pius XI belonged to this rite. (c) Mozarabic, also embracing a very small number of faithful.

The Eastern Catholic Church has *eighteen* rites, divided into *five groups.*

1st group— BYZANTINE. It contains *ten* rites:—(a) Italo-Greeks, (b) Ukrainians, (c) Podcarpathian Ukrainians, (d) Hungarians, (e) Yugoslavs, (f) Rumanians, (g) Melkites, (h) Greeks, (i) Bulgarians, (j) Russians.

2nd group—ALEXANDRIAN. Containing *two* rites:— (a) Coptic, (b) Ethiopians (Abyssinians).

3rd group— ANTIOCHENE. *Three* rites: — (a) Syrians, (b) Maronites, (c) Malankarese.

4th group— CHALDEAN. *Two* rites:— (a) Chaldean (proper), (b) Malabarese.

5th group — ARMENIAN. *One* rites:— (a) Armenian (proper).

DEFINITION OF 'RITE'.

The word "Rite" means— *"A complete system of ritual and prayer to be used in the worship of God and the administration of the Sacraments."*

A more complete definition is:— "Rite is the MANNER OF PERFORMING all of the various services for the worship of God and the sanctification of men, including among these services — the offering up of the Holy Sacrifice of the Mass, the administration of the Sacraments, the recital of the Divine Office, the carrying out of all other religious and ecclesiastical functions, ceremonies and public devotions and, generally— everything that, in the widest sense, in included under the term, "Sacramentals."

(To be continued).

ВІД ЦЕНТРАЛІ УКЮ

Подаємо до відома усім відділам, членам і прихильникам УКЮ, що **голова Головного Заряду УКЮ, Мирослав Голота,** мусів покинути працю в УКЮ, бо зістав покликаний до війська і від 14-го лютого служить при медичнім відділі в Ріджайні. Мирослав Голота все був щиро перенятий проблемами і організацією молоді. Підчас свого учителювання в Геффорд, богато причинився до активности відділу УКЮ в Геффорд.

Послідного року був писарем Загального Заряду УКЮ. Сього року ми надіялися, що під його проводом наша організація значно пошириться і скріпить і вже було видно наслідки його праці. Та щож! Війна вимків не знає, в обороні батьківщини мусять всі іти, що годні тільки... Так і пішов наш голова!

Ми відчуваємо велику страту в проводі УКЮ, однак щоби доказати наше сердечне відношення до Мирослава Голоти, нашого голови, ми всі обіцяємо надалі щиро працювати, а Мирославові Голоті бажаємо доброго здоровля, якнайкращих успіхів і щасливого повороту з війська в ряди нашої організації.

\- - - - - -

Також і другого визначного члена, працівника нашого товариства ми стратили, принаймснше на якийсь час, а се **о. А. Цимбалістого,** який виїхав на нову парохію до Онтеріо, о. А. Цимбалістого знає кождий член УКЮ, як бувшого голову централі УКЮ і прихильника і дорадника молоді. о. Цимбалістий працював ревно над вихованням молоді і причинився богато до скріплення і поширення УКЮ в Саскачеван.

Прощаючи о. Цимбалістого від цілого УКЮ, дякуємо за всі труди які о. Антін переніс наднашим товариством і обіцяємо, що будемо молити Всевишнього, щоби кріпив надалі о. Цимбалістого щастям, здоровлям і многими літами.

\- - - - -

Централя УКЮ дякує сердечно відділові з Чорчил, Саск., за присланну жертву $5.00 на організаційний фонд. Другі відділи УКЮ повинні взяти собі добрий приклад з відділу в Чорчил і також постаратися прислати якусь жертву на організаційний фонд.

\- - - - -

Сердечну подяку складаємо всеч. отцям **Корбі і С. Шавлеві, ЧНІ. як також панні М. Музиці, за се,** що причинились до створення нових відділів УКЮ в Краснім, Голар і Вішарт. Також дякуємо сим відділам за присланні членські вкладки.

\- - - - -

За стараннями о. Дрогомирецького, пароха в Геффорд, Саск., відновлено відділ УКЮ в Кридор, Саск. В заряд відділу входять:

Голова —Іван Барановський
Заст. голови — Лелія Харко
Писар — О. Цибрівський
Скарбник— Рузя Чехіта
Господар— Стефанія Воробій
Провірники— Михайло Кирик і Стефанія Барановська.

⁘ ⁘ ⁘

Аматорський кружок в Карпентер, Саск., задумав прилучитися до відділів УКЮ. До сього дійшло за стараннями о. Оленьчука. В заряді кружка є: . . . . . .

Голова— Йосиф Якимчук
Писар— Александер Цалинюк
Скарбник— Анна Якимчук

⁘ ⁘ ⁘

Дня 28-го лютого, відбувся основуючі збори відділу УКЮ в Альвена-Ланівці, в парохіяльній салі ім. Т. Шевченка. Зборами проводив Андрій Овчар. Членів вписалося 16, з котрих вибрано слідуючий заряд:

Голова— Вол. Войтович
Заст. голови — Мих. Овчар
Діловий писар— Андрій Овчар
Скарбовий писар— Марія Войтович
Господар— Павло Лозінський
Провірники— Йосиф Лозінський і Павло Сікорський.

Намічено в будучині улаштувати "карт партї," бінго і дати представлення, щоби призбирати фондів до відділу. Писар каже: "є надія, що активна і успішна праця буде."

⁘ ⁘ ⁘

Всіх нових і старих відділів Головний Заряд щиро витає і бажає усім якнайкращих успіхів у виконанні завдань.

⁘ ⁘ ⁘

На прощальній забаві в Кадворт в честь о. Цимбалістого, на заклик о. М. Горошка, зібрано $17.65, з котрих $15.00 присланю на. організаційний фонд УКЮ. Головний Заряд сердечно дякує добрим парохіянам з. Кадворт за щирі жертви.

За Головний Заряд УКЮ,
Анастазія Жук, писарка.

о. М. Горошко

ЗА ДУШУ МОЛОДІ

В одному місточку я зайшов відвідати родину. В часі розмови звернувши увагу на хлопця, літ 19, почав ставити питання:

"Де ти працюєш?", — "в майні," звучала відповідь. "Я тут мешкаю," додав англійською мовою.

"Чи Ти українець?" питаю. Хлопець ніби скрутився та відповідь мнив в устах. "Його родичі мої куми, я їх добре знаю, вони зі мною з краю приїхали', вмішався господар дому.

"А вміеш читати і писати по українськи?" питаю дальше. "Колись тато щось троха учив, та забув."

"Чи при праці питають тебе за походження і народність?"

"Так, питають, але я не відповідав, але тепер вже мусів, та я казав, що мої тато українець."

"Ходиш до церкви?" "Ні, бо не маю нагоди," відповів.

"Чи береш участь в яких клюбах?" "Ні."

Нудна розмова, може комусь нецікава, але для мене особисто цікава, та глубоко повчаюча. Господиня дому попросила до перекуски. Розмова втихла. Хлопець мав нагоду звіяти від комарячих питань, і так кудись сильно спішився. Чай гірким смаком розливався по устах, а тісточка були тверді і гіркаві, як тверда і гіркава дійсність життя.

Так! На порядку деннім стрінете подібних хлопців і дівчат, синів і доньок нашого народу. Ростуть діти і не знають, що вони е. Так, це правда! Встидаються своїх батьків і свого народу з якого походять, рідну церкву уважають за щось гіршого від других церков, словом рідним говорити не хочуть, а письма українського і українські газети не бачать ніколи. Очевидно "джоб," чесна "компанія," лихе брукове друковане слово, то всьо, що їх займає, а їх святинями є місця марнования гроша так тяжко запрацьованого.

Очевидно може хтось завважити: так! але то не вся наша молодь є така. Це правда і ніхто цього не оспорює. Є поважне число молоді, що бачите її в церкві і в народнім домі. А де ділась решта? Може хтось далі завважити: та нині про молодь немає чого говорити, вона при війську! Так й це правда! Цій молоді признання належиться. Вона ідейна, повна посвяти для Канади, боронить свободи і прав людини на свобідне життя. **Але всеж таки лишились сотки тисячі. Де вони? Що вони роблять, чим займаються?**

Далі буде.

Марія Музика

ДЛЯ ВІДДІЛІВ УКЮ

КОНЕЧНІСТЬ ІСТНОВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА ДЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ

Наша молода але сильна духом і змаганням, організація УКЮ перебула пятий рік існування, пятий рік життя і праці.

Ми взялися організувати нашу молодь при католицькій вірі і нашій культурі, бо ідея УКЮ складається з трох елементів: Католицька Віра, Українська Культура і Канадійська Державність.

Ми свідомі сього, що така організація молоді се найгарніше діло яке може бути на землі. І тому ми не годні спокійно глядіти на се, що е ще околиці де богато хлопців-юнаків і дівчат-юначок не належать до нашої організації Українського Католицького Юнацтва.

Нам не вільно замикати очей на се, що богато нашої молоді ходить манівцями і блукає, та не знає за що взятися, до якого берега має пристати. Наша ідея така шляхотна, велична, що примушує нас молодих працювати і старатися, щоби уся українська католицька молодь Канади згуртувалася під крила нашої організації. Нашим кличем і стараннем е зібрати всю молодь з кождої місцевости і згуртувати її в відділ УКЮ. Ми не можемо сказати собі, що в нас е народна чи особиста честь, коли ми не дбаємо за наших молодих братів і сестер, котрі ходять незорганізовані.

Колося пшениці можуть бути найгарніші і дуже великі, однак з них е лиш тоді користь, коли богато їх нараз є звязаних в сніп. Тільки зі снопа можна вимолотити зерно, і потім змолоти на муку, з котрої печемо смачний хліб для піддержання нашого життя. Такими колоссями звязаними у сніп е молоді хлопці чи дівчата, що згуртовані в молодечі відділи УКЮ. З такої молоді згуртованої в відділи УКЮ буде користь для самої молоді, для українського народу, для Канади, нашої вітчини і слава і честь для Бога, якому ми хочемо вірно служити.

З колосся розсипаного по фармі і незвязаного в сніп нема нікому користи, воно тільки буде кормити наших шкідників, як пільних миш і скакунів. Таксамо не буде нікому користи з такої незорганізованої молоді, що ходить манівцями. Вона пропаде для себе, для Бога і народу, якого виречеться. З такої молоді скористають хіба тільки наші відступники, сектанти, вороги Бога і українського народу, втягнувши її до своїх організацій.

У століття смерти о. М. Шашкевича, та в пятиліття УКЮ,
В ДНЯХ 4 — 5 ЛИПНЯ
в САСКАТУНІ в ЧИТ. ПРОСВІТИ відбудеться

ПЕРШИЙ КОНГРЕС

УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

Участь беруть всі провінції. Делегатів сподіємось з найдальших закутин. Крім бесід, викладів і організаційних справ, відбудуться мистецькі виступи та контест з вибором королевої конгресу. За точною і цікавою програмою слідіть в пресі.

За Головний Заряд УКЮ

о. М. Горошко голова — панна А. Жук секретарка

Молодь, що не належить до УКЮ, скорше чи пізнійше піде до чужого табору. Спочатку піде до чужої салі на забаву, потім впишеться до їх товариства, а зазнайомившись ближче з ними, поволи своє стане забувати, а вкінці подружившися з ворожими Богові і нашого народу людьми, раз на все відречеться свого.

Наша організація, хоча найшляхотніша і найкраща в Канаді, однак не втримається без членських вкладок. В кождім народі е товариства-клюби, які живуть і розвиваються тільки тим, що члени точно платять свої вкладки до товариства. Також і члени УКЮ мусять точно платити свої вкладки до своїх відділів, на користь собі самим. Ми вже не діти за яких родичі платять оплати в школі. Ми вже дорослі юнаки і юначки, котрі годні самі за себе давати членські вкладки до нашого відділу УКЮ. Ми входимо в самостійне життя, а в житті ми все будем мусіти давати свої вкладки як пр. на удержання місцевої церкви, чи якогось місцевого товариства.

Отже творім відділи УКЮ і відсилаймо належну часть гроша з членських вкладок, разом зі жертвою на організаційний фонд, до головного заряду УКЮ.

Усі разом стараймося, щоби наша організація УКЮ гарно жила і процвітала, на славу Божу, на честь і користь нашого народу в Канаді.

Нехай живе наша організація Українського Католицького Юнацтва на многі і благі літа!

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КАНАДІЙСЬКИХ ВОЯКІВ

В Англії зорганізувався **Союз Українських Канадійських Вояків.** Організаційні збори відбулися в день Різдва Христового, 7 січня, 1943, в місті Менчестер, Англія. На зборах було присутних 40 українських канадійських вояків, які зїхалися до Менчестер з різних сторін Великої Брятанії, щоби спільно відсвяткувати українські Різдвяні Свята. Їх гостили в себе так поодиноки українські родини, що живуть в Менчестер, як рівнож Український Соціяльний Клюб, що льокується під числом:

188 Cheetham Hill Road, Manchester 8.

До заряду Союза Українських Канадійських Вояків вибрано таких осіб:

Голова: Богдан Панчук, Саскатун Саск. Заст. голови: Михайло Турянський, Саскатун, Саск. Секретар-скарбник: Василь Керелюк, Інсінгер, Саск. 1-ий заступник секретаря: Олекса Хриптул, Інсінгер, Саск. 2-ий заступник секретаря: Стефан Калин, Геффорд, Саск. Надзірна Рада: Андрій Николюк, Торонто, Онт. Осип Хома, Форт Вилям, Онт.

Завданням Союза між іншим е: **1. Зібрати якнайточніший спис українських канадійських вояків, що служать на території Великої Британії (Англії, Шотляндії, Ірляндії). 2. Обеднати їх для соціяльних та статових цілей.**

Побажаним є, щоби родичі та близькі українських канадійських вояків, які вже знаходяться в Англії, або які можуть незадовго туда виїхати, повідомили їх про заснування Союза Українських Канадійських Вояків та подали їм адресу голови Союза, п. Панчука. Також подали адресу Українського Клюбу в Менчестер, який радо витає всіх українських вояків.

Слідуючий зїзд українських канадійських вояків відбудеться в Менчестер, в часі Великодня.

Адреса п. Панчука є слідуюча:

R-107142 Cpl. B. Panchuk, R.C.A.F. Overseas.

ШУКАЮТЬ ЗАРАДИ НА ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ

Війна причинилась до такого великого поширення венеричних хвороб в Англії, що цю справу порушено в парляменті. Оті хвороби зросли від початку війни на 70%. В парляменті вніс лейборит-лікар др. Едит Сомерскил, щоб віддати під примусове лічення кожну особу, на яку вказали дві другі особи, що вона заражена. Та внесення перепало. Посли казали, що венеричні недуги гірше нищать населення ніж німецький "бліцкріг" у свому найбільшому розгоні.

В місті Льос Анджелес, Каліфорнія, трамвай зісунувся зі шин, котрі підмулила вода і скотився в 40 стіп глубокий діл та собою придусив авто. На щастя, ніхто не був в тім випадку ранений.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад учитель.

Вуйкова адреса:

UNCLE TOM, The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Христос Воскрес!

Любі Діти:

Цего Великодня, може той Великодний Зайчик не пренесе Вам стільки цукорків та чеколяд як попередними роками, бо воєнні потреби є великі. Цукру нема так богато, щоб витрачувати його на ласощі.

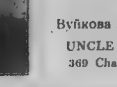

Отож коли кажуть нам не вживати тільки цукру, масла чи інших ласощів кільки хочемо, —то тоді подумаймо про тих наших жовнірів, що є на полях битви. Вони потребують Вашої помочі, і хотяй Ви малі то можете їм помогти,— тим самим, що будете

І як би так тому жовнірови бракувало ще одної кулі, щоб вратувати себе (а тим жовніром може бути Ваш брат чи батько)- то Ви би певно відмовили собі цукру і на кільк місяців, щоб лиш вратувати його.

Подумайте над сим!

Ласощі і так не все приносять радощі - частійше смуток. Томуж Вуйко вірить, що Ви обійдетеся без них цего Великодня— і мимо всього будете мати Веселі та Щасливі свята. Так желає Вам—

Вуйко Трохим.

-ТУТ І ТАМ-
З ЛИСТІВ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Богдан Константин Лукий з Норквей, Саск. пише, що пересічно має 84% в іспитах. У дома доїть корови та носить дрова до хати.—Видно що в тебе чемний хлопець.

Михайло Ціпик з Глен Елдер, Саск. прислав малюнок до контесту з коротеньким листом.— Твій малюнок був гарно домальований. Пробуй ще колись.

Михаїл Янек з Овкбурн, Ман. сподобав собі сторінку і також прислав малюнок до контесту.— Твій малюнок дістав нагороду.

Параня Козакевич з Паркервю, Саск. пише, що пробувала брати участь в контесті на лютий, та що не виграла нагороди. — Треба дальше пробувати Параню! Колись прийде час і ти виграеш!

— НА СЛИВКАХ —
(З Вуйкового щоденника)
Докінчення

Був то шпихлір, повний до половини пшениці. Заліз я до нього та зачав живитись пшеницею, бо чогось був страшно зголоднів. Пшениця хотяй суха та тверда, смакувала мені як дуже добре зварена страва вдома. Наївся я її трохи,— потім заліз в нію та обсипався нею щоб загрітись.

Дощ перестав внедовзі падати. Я виліз з шпихліра і зачав іти полем. Глиноватa, мокра земля чіпалась до ніг, котрі стали подібними до санок.

Якраз як я дійшов до великої стирти соломи, дощ зачав падати знова. Поліз я тоді в солому і зараз заснув. Спав може з пів годнин, а як пробудився було ясно, бо зійшов місяць. Глянув я на свій годинник пята година рано. Треба рушати до дому, заки люди стануть ставати рано. Чогось соромно було мені стрінути їх— мені такому обдертому, болотом та соломою вкритому.

Не знав я однак, де я є!

Вийшов на дорогу і тоді опамятався. Був я шість миль на захід від школи. Мушу я тих шість миль перейти якнайскорше!

Хотяй блукав я цілу ніч,-і ноги мені попухли, то всетаки ішов я досить скоро - чотири милі на годину.

Прийшов я до шкільної хати пів до семої рано. Зараз положився спати, бо то була субота і науки в школі не було.

Десь коло дванайцятої я став але в свої звичайні черевики не міг взутися, бо були замалі. Ноги мені спухли. На моє щастя, мій товариш учитель, що учителював разом зі мною, мав більші ноги як я і я взяв його черевики.

Ще того самого дня поїхав я на колесі до поблизького міста— яких 18 миль — бо приобіцявся скінчити мальования в церкві, котрої отворення мало відбутися тої неділі.

Ті сливки лишуться мені довго в памяті. Ті сливки, чи та моя пригода, спонукали мене почати писати щоденник.

Пишіть і Ви щоденник. Колись буде Вам цікаво його читати.

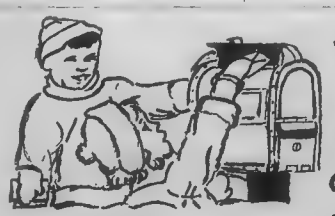

ЛИСТИ ДО Вуйка Трохима

ЛИСТ НАГОРОДИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист до Вас Вуйку Трохиме!

Я маю 10 років, ходжу до англійської школи до 5 кляси.

До української не ходив, мене мама вчили по українськи писати.

Опишу Вам свою одну пригоду. Ми живемо на фармі, маємо лошака. Одного дня я хотів його нагодувати вівсом зі шапки, а він мене вкусив в чоло. Добре, що не злапав за ніс, бо був би відкусив його, а я був би без носа.

Поздоровляю Вас Вуйку,

Михаїл Кунанець, Бронте, Онт.

Від Вуйка: Твій лист дуже добре був написаний та цікавий. Він одержав нагороду цего місяця.

ЧИТАЧ З РІДЖАЙНИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист, який я до Вас пишу. Я ходжу до другої кляси в українській школі, а до третої кляси в англійській школі. Я ходжу до української школи до Сестер. Сестра Боніфас і Сестра Василія мене учили. Я маю 8 років.

Моя мама і тато прийшли до Канади з Галичини, повіт Скалат, село Остапе, а мій старший брат приїхав разом з мамою. Моя сестра і я уродилися вже в Каналі і Ріджайна є нашим селом рідним, де ми замешкали. Прошу о відповідь, а я більше не знаю, що писати.

Йосиф Канюка,
230 Дюдній ave., Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Твій лист це перший з Ріджайни. Вуйко радий, що ти хотяй малий а вже вмієш так гарно по українськи писати.

СПРОБУВАВ І ВИГРАВ!

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Давно я хотів до Вас написати листа і все думав, що може я не потрафлю. Бо ще так не дуже добре вмію по українськи писати, але буду пробувати. Я люблю і сам читати в Будучности Нації про оголошені Контести. Вибачайте Вуйку Трохиме, що я так добре не написав, бо я ще добре не вмію писати. Я маю 9 років і ходжу до школи, але до англійської. Я сам учуся писати і пробую, як я годен найкраще, образок вималювати, бо хочу першу нагороду дістати. Ми живемо межи самими німцями і маємо до своєї церкви 8 миль дороги на Волверін. До неї ми їздимо.

Сеї зими було дуже зимно і дуже богато снігу впало так, що доріг не було. Нашим священиком є о. Криворучка. Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.

Михайло Кривінський,
Борр, Саск.

Від Вуйка: Ну, Михайле, і твій малюнок виграв надгороду. Читай ще більше Д.С. та пробуй контести, а будеш вправлятись в українській мові.

БАВИТЬСЯ НА ЛЕДІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку!

Се перший лист до Вас пишу. Я вже давно збирався до Вас написати листа, але якось не мав часу, бо я, як прийду зі школи, то іду з другими хлопцями бавитися на леді. Я по українськи не вмію добре писати, бо ту нема української школи ані церкви і навіть нема українських людий. Я по українськи учуся вдома. Желаю Вам Вуйку доброго здоровля.

Василь Крочак, Бідл, Саск.

Від Вуйка: Дуже гарний з тебе хлопець, Василю, що ти береш тай самий вчишся по українськи. І бачиш що то не треба богато часу щоб листа до Вуйка написати.

ПРОБУЄ ДАЛІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я писав лист на Різдво, тоді, коли були нагороди $1.00 і 50ц. Думав, що буду одним з тих щасливих і виграю. Та на жаль, не вдалося. Але я не даю за виграну, пробую дальше. І тепер на сей місяць посилаю сей маленький образочок, котрий я покрасив, як уважав за відповідне до звірят та всього іншого, що там знаходиться. Про себе не буду сим разом богато писати, тільки скажу, що я зачав учитися ручної роботи, котра мені придасться в будучности.

Вам жичливий,

Святослав Чепига,
252 ave. B, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Так, Святославе, ніколи не трать надії! Памятай також, що Вуйко при кінці року буде мати і щось сказати про тих, що будуть часто пробували в контестах та будуть дописували до сторінки. Другим разом пиши свій лист про щось одно — та пробуй зробити його цікавим до читання.

КОНТЕСТ ІІ ЗАЦІКАВИВ!

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се мій перший лист до Вас. Давно я вже збиралась написати, але все якось не мала нагоди. Тепер я вже пишу.

Я Вам посилаю помальований образок "Дідуся Слоня." Сей контест мене дуже зацікавив.

Я маю тринайцять років, ходжу до англійської школи, (Форт Пелі) до семої кляси. Ми мешкаємо девять миль від церкви. Нашим священиком є Отець Сірий. Я люблю нашого Отця Пароха. Вони нас вчуть катихизму і нераз привозять нам цукорки і чиколяди.

По українськи мене навчили тато і мама вдома. Я маю пять братів і три сестри. Я наймолодша в нашій родині. Мої тато, вже рік буде як померли. Вони мали биття серця, і померли дуже несподівано, в лісі, коли рубали дрова. Тепер мої мама і я перебуваємо троха в сестри і швагра Марії і Стефана Черевик. Моя сестра Марія ту є учителькою у Форт Пелі школі де я тепер ходжу.

Поздоровляю Вас Вуйку Тохиме. Остаюсь з поважанням,

Ольга Бойко, Норквей, Саск.

Від Вуйка: Нові контести будуть що місяця. Вуйко дякує Тобі гарненько за листа.

ОДЕРЖАЛА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я одержала портрет Тараса і лист, за котрий Вам сердечно дякую. Портрет уложу в рамці на памятку моєї нагороди в контесті. Посилаю Дідуся Слоня на контест на березень. Я любилабби, щоби в діточій сторінці були вістки про історію України і про козаків.

Наша школа збирала гуму на воєнні цілі. А на Червоний Хрест ми виплели два "ефегени" і третий кінчимо.

Посилаю на діточу сторінку 25 центів.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме.

Марія Кунанець, Бронте, Онт.

Від Вуйка: Вуйко дякує за твою ласкаву жертву. Історії про козаків будуть.

Ярослав Вільшенко

НА ВЕЛИКДЕНЬ

Ясний день настав—і сонце
Ярко ген вгорі горить,
Вітер теплий дує зпівдня,
Оживляє та пестить.

Небо наче поширшало,
Піднеслася висота —
І воскресла вся природа
Із воскресним днем Христа.

Начеб Він, що встав із гробу,
Наказав журчать струмкам
І в лісах, в садках зелених
Поручив співать пташкам.

Дзвінко лллються голосочки
З піль широких і з лісів,
Разом з милим звуком дзвонів
В небо йде пташинок спів.

НЕ БУДЕ ПРОГУЛЬКОВИХ ЗАЛІЗНИЧНИХ БІЛЕТІВ

Мішо, міністер перевозу, заявив в Оттаві, що кінцево-тижневі прогулькові ціни залізничних білетів будуть стримані **від 15 квітня до 15 серпня 1943.** Це не буде відноситися до знижок даних військовим людям.

THE BAY— Перший Склеп в Канаді

ЖЕЛАННЯ НА ВЕЛИКДЕНЬ

ДО ВСІХ НАШИХ УКРАЇНСЬКИХ ПРИЯТЕЛІВ В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ:

НЕХАЙ СВЯТА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ ПРИНЕСУТЬ ВАМ:
РАДІСТЬ, СПОКІЙ І ДОБРОБУТ!

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2nd MAY 1670.

Останні Вісти...

Німецькі війська маршала Ромеля в Тунісії зазнають далі великих страт, переслідувані військами союзних держав на трох головно відтинках. І так: в північній Тунісії англійська 1-ша армія під командуванням генерала К. Ердерсона, дійшла до міста Матеур, а її друга часть до Меджес ел Баб, всього на 27 миль від великого порту Туніс. В середній Тунісії американські війська, під проводом ген. Ю. С. Паттона, заняли місте Меззоуна, віддалене на 52 миль від порту Сфакс. В полудневій Тунісії 8-ма армія гониться за утікаючими німцями вздовж надморської дороги в сторони порту Сфакс. Маршал Ромель стратив вже поверх 30 тисяч жовнірів, яких взяли союзні війська до неволі, не числяли великих страт убитими. Наступаючим військам помагають великі фльоти союзних літаків. Є загальне переконання, що дні німецької армії маршала Ромеля в Тунісії почислені.

На східному фронті в Европі з причини великих весняних відлиг не було більших боїв.

Дня 8-го квітня літаки союзних держав напали на велике місто в Німеччині, Дісбург, при чім союзні держави стратили 21 літаків.

Японці подають, що вони затопили коло островів Соломона 2 воєнні і 10 перевозових американських кораблів.

Дня 8-го квітня платилось в Льондоні за тузин бросквинь $15.00; за вязанку шпарагів $7.; за фунт горошку $2.

Наводнення трох західних провінцій Канади. Юрій Сленс представив перед оттавським парляментом пляни наводнення західних провінцій. Виконання сього пляну має коштувати $111,308,000. Сам плян ділиться на кілька частий. Одна частина обіймає 8 наводнень, можна їх зараз виконати і має коштувати $16,692,000. Друга частина обіймає 6 наводнень, буде коштувати $1,442,000 і вже є практично готова до виконання. Трета частина обіймає 12 наводнень і буде коштувати $48,011,000. В пляні є ще і другі наводнення. Сі наводнення плянують виконати в обсягу ріки північно-Саскачеванської, Бов, Ред Дір і Кліватер. Наводнення малиби обіймити 2,234,000 акрів земі.

Нові почтові значки в Канаді. В половині квітня канадийський почтовий уряд видав такі нові значки: 4 центовий, краски червоної, зі знимкою короля, 7 центовий, синий, для летунської почти, 14 центовий, зелений, 17 центовий і надзвичайного доручення.

За Канаду!— Згинули: Андрій Догертій, десятник з Веллінґтон, Н.З., Павло Гаєвський, рядовик з Гамільтон, Онт. **Поважно хорим** є В. Каюк з Біллінґ Бріджі, Онт. **Пропали** підчас повітряних нападів: А. Давид Черкінський, десятник з Віндзор, Онт., і Іван Ковальський, десятник з Едмонтон.

Німці подають, що їх підводні судна затопили 14 кораблів союзних держав на атлянтийськім і середземнім морі.

В полудневій Альберті фармарі почали вже сіяти пшеницю.

Манітоба має зібрати підчас четвертої позички побіди $75,000,000.

Перевозові кораблі на Великих Озерах, в заливі св. Лаврентія і на ріці св. Лаврентія зістали узброєні так, що будуть могти боронитися перед нападом ворожих підводних суден.

В Злучених Державах розписано другу воєнну позичку на $13,000,000,000.

В Брітіш Колюмбії запаси бараболь так вичерпалися, що не годен їх тепер купити.

Дотеперішні страти Злучених Держав в людях виносять 24,643, забитих, пропавших і раненых.

Коли пенсійник, котрий мешкає в Манітобі, перенесеться до другої провінції, тратить право на недавно введену підвишку до пенсії $1.25. Таксамо коли з котрої будуть другої провінції пенсійник перенесеться до Манітоби, не дістане сеї підвишки в висоті $1.25. Добре про се повинні наші люди памятати.

о. Антін Лотовнч, парох української католицької церкви в Брукленд, Ню Йорк, зістав іменований генеральним вікарієм української католицької дієцезії в Злучених Державах.

ЛІТАК, ЯКИЙ ПЕРЕВОЗИТЬ 130 ЖОВНІРІВ

Найновійшим німецьким перевозовим літаком се Мессершмит 323, з шістьома моторами, може перевезти 130 вповні узброєних жовнірів і забере тягару на 22,000 фунтів. Великою ціхою сего літака є се, що він може осісти навіть на нерівній площі, бо є заосмотрений долом кількома парами спеціяльних коліс, як вказує знимка.

За перші три місяці 1943 р., англійці стратили 104 літаків, а німці 194.

Від початку війни, союзні держави затопили ворожих кораблів на 8 мілїонів тон.

Підчас військових вправ в Шайло, Ман., вибухла бомба і убила одного жовніра, ранила двох рядовиків і старшину. Між раненими є Д. Васіський з Кедомін, Алта.

Німці знищили в Парижі, Франція, славну вежу Айфля, високу на 984 стіп, збудовану з 7,000 тон металю.

В Манітобі, на ріках Ассінобой і Ред пливуть криги і вода щоденно прибуває.

В обороні перед нападом союзних держав на Европу, німці поставили 1,625-миль довгий оборонний мур, і кажуть, що ніхто його не перейде.

Мусоліні покликав до військової служби в Італії, всіх мущин здібних до воєнної служби.

В Віннінегу на ріці Ассінобой втопилися 3 хлопці. Коли вони переходили через ріку ледом, під заломився.

В стейті Норт Дакота, вилила сильно ріка Гарт і наробила богато шкоди.

В Берліні викрито велику шпигунську орґанізацію, що була прихильна большевикам. 50 людий вже розстріляли.

На східнім фронті згинув славний німецький вождь Ганс Фолькер.

Союзні літаки знова бомбардували два рази Берлін, а далі Дуісбург, Кіль, Лорієв, Ст. Назар і другі міста в окупованій німцями Европі.

Большевики подають, що німці стратили на східнім фронті 3,000 літаків.

Будівельні заведення Г. Кайзера в Злучених Державах спускають на море місячно 17 кораблів.

Гітлєр став командантом цілої німецької фльоти?

Купуйте Грамоти Воєнної Позички!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 9 (129) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Травня, 1943 Vol. XI, No. 9 (129) YORKTON, SASK. May 1, 1943

Радуйся Царице Мати Милосердія!

о. И. Кишакевич

ЦАРИЦЕ НАША

Царице наша І Маріє,
Радосте, втіхо, і надіє,
Глянь на нас любо ясним зором,
Покрий від зла нас омофором.

За нами встався в Свого Сина,
Бо Ти заступниця єдина,
Ти поміч, втіха, осолода,
На кого прийде, зло, негода.

Ніхто не чув, щоб хто у Тебе,
Просячи помочі в потребі,
В Тебе, Пречиста, єдної
Не дізнав ласки пресвятої.

В святій любови, в щирій вірі
До Тебе йдем в дні горя сірі,
І Тебе просим і благаєм:
Змилуйся над нашим рідним краєм,

Твоїм ласкавим, ясним зором
І всемогучим омофором,
Покрий в день горя і руїни
Ввесь Твій люд Украіни.

МАРІЄ, ДІВО БЛАГОСЛОВЕННА!

Маріє Діво благословенна,
Тобі складає поклін вселенна,
Радуйся храме благости,
Надіє наша радосте!

Тобі будемо во віки служити,
Душею серцем Тебе славити:
Радуйся Мати Божая,
Спасення світу давцяя!

о. В. Матюк

О МАТИ БОЖА

О Мати Божа, до Серця Твого,
Мечами болю прободеного,
Кличемо бідні з стоном, слезами,
Потіхо грішних, молись за нами!

Ми Твої дітн, Тебе благаєм,
В потребі, в нужді кличем, взиваєм:
Ратуй нас Серця Твого ласками,
Потіхо грішних, молись за нами!

Моли Ісуса, Пані ласкава,
Щоби прощена нам була кара,
Кличем, Маріє, всі зі слезами:
Потіхо грішних, молись за нами!

о. И. Кишакевич

ВКРАЇНСЬКОГО КРАЮ

Вкраїнського краю Крале і Мати,
Не дай в неволі нам загибати,
Покрове сильний Украіни,
Дай нам дожити свободи днів!

Ти все наш сильний Покров і Сила,
І ним останеш на віки в нас,
Мине неволя, впаде могила,
І зацвите ще красний час!

ТАМ, ДЕ В НЕБІ

Там, де в небі Божа Мати
Наша втіха, наш покров,
Там благаєм благодати
Для всіх наших молитов.

Ще не чувано ніколи,
Щоб Вона не помогла,
Чи у горю, чи в недоли,
Того земного життя.

О Маріє, зоре зір,
Ти даєш нам ласк безмір!
Неустанний Твій покров
Поміч дати все готов.

Заки Син Твій вмер прибитий,
На Голгофті в тьмі наруг,
Він дав нас Тобі в опіку,
Нас дітий своїх і слуг.

Тож по волі Свого Сина,
Бережи нас в тім життю
Від гріха і від нещастя,
А веди нас до раю.

О Маріє, зоре зір,
Ти даєш нам ласк безмір,
Неустанний Твій покров

о. І. Дуцько

ПРЕНЕБЕСНА, ПРЕЧУДЕСНА

Пренебесна, пречудесна Діво Маріе,
Ти нам Мати всім едина,
Наймилійша в Твого Сина,
Мати Божа Маріе.

Найчеснійша, найславнійша, Діво Ма-
Херувими, Серафими, (ріе.
Величають Тя з Святими
Мати Божа Маріе.

Зоре ясна і прекрасна, Діво Маріе,
Ти надіе наша в небі
І заступниця в потребі
Мати Божа Маріе.

—Дописи—

ДОПИСЬ З ПОРТ АРТУР, ОНТ.

Діти Рідної Школи, під проводом Сестри Домініки, відограли дня 28-го березня концерт в честь Тараса Шевченка. Було присутних досить людий, котрі прийшли подивитися на виступ своїх дітей. Концерт випав дуже гарно, а на його програму зложились слідуючі точки:

1. Канадо, хор
2. Слава Кобзареві, хор
3. Привіт віршом, деклямація, Зіна Роман
4. Шевченко— наше совнце, деклямація, Гриць Рихлівський
5. Чом, чом, земле моя— дует, Стефанія Куца і Анна Рихлівська
6. Промова святочна віршом— деклямація Стефанія Куца і Стефан Горичок
7. Поклін безсмертному Тарасові — деклямація Тоня Білик
8. Деж твоя слава— хор
9. Старець-лірик— дует, Анна Рихлівська і Стефанія Куца
10. Кобзареві, декл., Геня Силвінська
11. Святочний реферат о. А. Цимбалістого
12. Казка про хлопчика— діяльог
13. На роковини Т. Шевченка — декл. Стефанія Дженджера
14. В Шевченка роковини— Ольга Білінська, Михайло Горичок, Ольга Попіл, Іван Капітанчук
15. Як я браття раз сконаю— хор

Ще не вмерла Україна! Боже щасти йому!

ФОРТ ВІЛЛІЯМ, ОНТ.

Хоча не довго гостимо в себе Сестер Служебниць, але вже видимо, що то значить мати в своїй парохії тих тихих, витревалих учителюк молоді. У нас Сестри провадять Рідну Школу, учать катехизму дітий і переводять засідання з дівчатами Марійської Конгрегації. За короткий час Сестри улаштували вже кілька концертів і представлень, котрі дуже гарно удалися. І так, ще в грудні 1942 р. дівчата Марійської Конгрегації мали свій концерт в парохіяльній салі, а в січні Рідна Школа знова мала свій перший виступ.

Програма концерту Марійської Конгрегації була слідуюча:

1. Вступне слово
2. Хор відспівав: Пречиста Діво Мати з українського краю
3. Анастазія Чикорлій відспівала: Сонце вже сховалось..
4. До стіп Твоїх— хор
5. Як я вчився курити, віддеклямував Евгеній Опецький
6. Представлення: як то легко сміятися
7. Маріє, Ти видиш— хор
8. Сипле, сипле сніг— вправи дівчат
9. А. Чикорлій відспівала одну пісню
10. Пяно— Франя Полещук
11. Кінцеве слово о. Гуменюка

О Україно! Боже щасти йому!

* * * * *

На програму виступу дітий Рідної Школи зложились були слідуючі точки:

1. О Канадо
2. Коляда: Спи Ісусе спи— хор
3. Тйха ніч— сольо Оленки Ганчарик
4. Діти Марії— хор
5. Танок відтанцювала Стефка Дарій
6. А. Чикорлій відспівала Як човен серце е мое
7. Хоч уже біленький сніг— вправи дівчат
8. Іван Ганчарик відіграв сольо на фортепяні
9. Шумлять кулі— вправи хлопців
10. Танець коломийку відтанцював Петро Кляин
11. Служниці— представлення
12. Хор— Днесь поюще
13. Хлопці алярм— вправи хлопців
14. Як старому захотілося женити— декл. Анна Бай
15. Павло Гнатів відтанцював козачка

О Україно! Боже щастя йому!

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.

Сестри Служебниці, котрі провадять Рідну Школу в нашій парохії, приготовили на неділю **28-го березня концерт Т. Шевченка.** Концерт випав добре, було досить людий а святочний реферат виголосив **о. А. Луговий.**

Дня 4-го квітня Марійська Конгрегація дівчат, під проводом Сестер, давала знова свій концерт— представлення, на якому виступала орхестра УНО з Вінніпегу під проводом І. Філя. Се була скрипкова орхестра, зложена з 15 членів. Люди присутні на концерті сердечно оплескували виступи сеї орхестри. Дівчата Марійської Конгрегації виконали кілька пісень, а при кінці дали жартівливу одноактівку **Ворожка.** В одноактівці виступали Дирик, Галіпчук, Ленкевич, Вивюрка і Пелех.

САНДАВН, МАН. (Коло Маковських)

На початку місяця березня відбулося в церкві св. о. Николая поминальне Богослужения по бл. п. Антоні Негричеві, котрий упокоївся в Бозі в листопаді 1942 р. в Фленде́рс, Онт. Богослуження відправив місцевий парох **о. І. Калуський.**

Покійний Антін був тихої вдачі, своїм життям давав всім добрий примір, церкву любив і не жалував на її попертя своїх грошей, чи праці. Покійного Антона всі любили і поважали. Покинув сю землю в молодім віці, бо в 26 році свойого життя.

По Богослуженні, зібрались усі в хаті Івана Негрича, брата покійного, де потім господині подали обід. По обіді понеслись ще раз поминальні співи за душу бл. п. Антона і промовив опісля о. І. Калуський. Згадав про трудяще життя бл. п. Антона, та завізвав присутних, щоби цей памятний день зверичали добрим ділом— жертвою на ВНації. Переведено збірку, котра принесла $6.87. По 1.00 дав Василь Гапійчук і Настя Гуцуляк з Барвик, Онт. Дрібними жертвами $4.87.

Цей добрий взір посиіпен заохотити всіх людий в Манітобі до сього, щоби при ріжних таких нагодах не забували про збірку на католицьку пресу. Всім жертводавцям нехай Бог нагородить, а покійному Антонові вічная память. І.К.

Від Редакції: Дякуємо дуже красно о. І. Калускому за переведення збірки і за память про БН. Також просимо Бога, щоби людям з Сандавн дав милосердний Бог всего найкращого.

ВІСТИ З ОКРУГА ВАЙТИ МАН.

Як подавала БНації кілька чисел тому назад, **на зелені свята 1943 року буде торжественне посвячення в Стюартбурн, Ман., історичного памятника, на сьому місці, де стояла колись перша українська католицька церква в Манітобі.** Тепер подаємо в тій справі такі дальші вісти:

Ближчі приготовання до посвячення сього памятника йдуть повним рухом вперед. Церковний комітет під проводом о: І. Калуського старається, щоби той величний день випав якнайкраще. **На руки о. Калуського надходять листи від отців Парохів, котрі повідомляють, що возьмуть участь в тім торжестві. Також всі громади округа Вайти: Сенділенде, Згода, Сапівники, Калієнто, Сандавн, Маковське, Арбака, Вайта, Тойстой, Роза, Пленкі Плейн, візьмуть участь в посвяченні. З далеких і близьких сторін прийдуть на се торжество великі маси народу. Також і дальші околиці отсим запрошує о. І. Калуський і просить усіх не забути за день 14 ЧЕРВНЯ— ДРУГИЙ ДЕНЬ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ, ДЕНЬ ПОСВЯЧЕННЯ ПАМЯТНИКА. Посвячення довершить їх Ексценція Кир Василій Ладика ЧСВВ.** Слідіть в нашій газетці за дальшими оголошеннями.

* * *

СВ. МІСІЯ в церкві Різдва Пр. Богородиці **від 27 червня до 4-го липня відбудеться в Калієнто, Ман.** Буде проповідати славновісний отець Місіонар Гр. Шишкович ЧНІ. з Йорктону. Про се розголошуйте один другому.

* * *

Збірка на сироти в Роза, Ман.:

Дня 21-го березня, в річницю проголошення самостійности Карпатської України, відправив поминальну панахиду в місцевій церкві за полеглих стрільців о. І. Калуський. По панахиді промовив о. парох і підніс велику посвяту тих молодих стрільців. Все вони віддали з любови до свої рідної Карпатської України. Не годні ми помогти нашим братам за морем, казав о. парох, то помагаймо собі самим тут в Канаді. Нашої помочі потребують сироти в Айтуні. Потім перейшов о. Калуський з тацою і зібрав $13.10. На сю суму зложилась дрібна збірка $4.10, **о. Калуський $5.00,** а по $1.00 дали: Петро Королюк, І. Палій, Н. Палій, О. Максимович. Збірку зараз вислано до Айтуни.

ЗАКЛИК КОРОЛЕВОЇ ЄЛИСАВЕТИ

Англійська королева Єлисавета, промовляла дня 11-го квітня через радієву мережу, до жінок цілої імперії і в своїй промові **завзивала жінок до обнови релігійного духа в родині.** У повоєнній обнові світа спаде на жінок важна роля, **тому жінки мають старатися про захованя християнських засад і традицій.** Тепер "дорогі християнські традиції є загрожені противними впливами." Коли мужі і сини жінок пішли на війну, жінки мають великий вплив і повинні свої родини обновити після християнських засад.

БОЛЬШЕВИКИ ВИМОРДУВАЛИ 10,000 ПОЛЬСЬКИХ СТАРШИН?

Польський уряд в Льондоні звернувся до большевицького уряду, щоби большевики випустили 10,000 польських старшин, котрих взяли в полон при відступі з Польщі. На се обізвалися німці і проголосили, що **большевики вимордували тих польських старшин, бо вони, німці, в 1941 р., коли провадилася борба за Смоленськ, знайшли богато тіл польських старшин вимордуваних большевиками.** Большевицькі кола се заперечують.

Бог один лиш знає правду.

А мимоволі гадки наші звертаються в недавні часи, коли тоті самі старшини, чи їм подібні, наїздили з військом на спокійні села Західної України і переводили пацификації-знущання над нашим народом. Забували вони, що над нами є всевідучий Бог, котрий все видить і є довготерпеливий але і справедливий. Не мали ми сили стати самі в своїй обороні і пімстити наші кривди, посилає Бог німців чи большевиків. О коби все, всі і всюди памятали про се всевідуче око Боже!

В САСКАЧЕВАНІ є 79,777 УКРАЇНЦІВ

На основі загального перепису населення з 1941 р. виходить, що **Саскачеван є одинокою провінцією Канади в якій число мешканців не тільки, що не зросло, але і зменшіло.** І так в 1931 р. було в Саскачевані 921,785 мешканців, в 1936 р. 931,547, а в 1941 895,922. Отже число мешканців сеї провінції зменшилося на 25,793.

З провінції Саскачеван вибралося до других канадийських місць богато фармарів англійських, французьких, ірляндських, а їх місця заняли в великій части наші українські фармарі.

Число українців в порівнанні з 1931 р. збільшилося на 16,377 душ. В 1931 р. було українців в Саскачевані 63,400, в 1936 р. 75,987 ,в 1941 р. 79,777.

ДЕРЕВО—ВАЖНИЙ ВОЄННИЙ МАТЕРЯЛ

Підчас послідної зими давалось відчувати брак опалового дерева, навіть в провінціях західної Канади, де є більше лісів. Богато причин зложилось на се, а головними причинами є сі: що тягарові потяги переповнені були перевозом воєнних матерялів, що було мало робітників до праці в лісах, по трете і се є найважнійше, що дерево відограє тепер дуже велику ролю серед воєнних матерялів. Потреба його до всього, дуже богато, пр. до літака вітрак є зроблений з дерева, як нам показує знимка.

З дерева виробляють папір. Богато конечних для війни матерялів, з котрих виробляно річи для вжитку цивільного населення, заступлено деревом. Як богато більше в теперішний час треба дерева, вказує на се факт, що в році 1939 нарізано доцюк на менше чим 4 біліони стіп, а в р. 1941 на більше чим 5 біліонів стіп.

Дерева уживається до вибухових матерялів. З дерева побудовано великі воєнні фабрики, мешкання і уряди для воєнних урядників. Дерева уживається до виробу кораблів, итд.

ДО ВСІХ ТИХ, КОТРІ НЕ ЗАПЛАТИЛИ СВОЄЇ ПЕРЕДПЛАТИ—

Сердечно звертаємося з просьбою до всіх, котрі ще не заплатили своєї передплати, щоби вирівнали її якнайскорше. Будучність Нації іде все на час до Вас. Ми все додержуємо свого слова. **Просимо Вас дуже, будьте точні і Ви.** Прикро нам з такою просьбою звертатися, але до сього спонукала нас конечність. Віримо щиро, що другий раз такої просьби ми не будемо мусіти містити на сторінках нашої газети.

Адміністрація БН.

—ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ—

Великий молитовник **"З НАМИ БОГ,"** 2-ге видання, **оправлений в полотно,** стор. 512. Ціна $1.50. Молитовник в дорожних оправах ще неоправлений. Висилається лиш тим, що пришлють означену належитість. Хто замовляє найменше 25 молитовників дістає опуст. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

—ПОРЯДОК ВІДПРАВ—

НА МІСЯЦЬ МАЙ

2. Неділя Томина ..... Босежур (спільне "свячене" по Відправі).
9. Неділя Мироносиць ..... Тиндал
16. Неділя Розслабленого ..... Сарто
23. Неділя Самарянки ..... Елма
30. Неділя Сліпородженого ..... Лейдівуд

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ

1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274

$2.00 ВІД АКРА ЗА СІЯННЯ МЕНШЕ ПШЕНИЦІ

Кождий фармар, котрий посіє менше пшениці в літнім році 1943-44, а за се посіє на місце пшениці якесь друге зерно, дістане від уряду $2.00 нагороди від кождого акра. На пр. коли чоловік мав в 1940 році засіяних 100 акрів пшениці, а тепер засіє лиш 50 акрів пшениці, а других 50 другим зерном, то дістане за тих 50 акрів незасіяних пшеницею по 2 доляри від акра. Такий закон ухвалено в оттавськім парляменті.

ЗГОРІВ ВЕЛИКИЙ МЛИН В СИФТОНІ, МАН.

Дня 15-го квітня згорів в Сифтоні великий млин, знаного в цілій околиці промисловця В. Фаріона. Не тільки, що огонь знищив ціле забудованя, але згоріло також богато пшениці і муки. Страти сягають на $65,000 долярів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодинокє число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

КАНАДА ТО НАШ КРАЙ

Наші батьки, або і ми самі приїхали зі старого краю до Канади, щоби знайти новий, кращий дім—краще життя. До Канади приїхали ми з різних частей Західної України. Знайшовшись тут, ми стрінулися з новими звичаями, людьми, чужою мовою. Ми богато не знайшли такого тут, що ми мали в старому краю, однак за се ми почали жити в країні, де є найбільша свобода і нагода праці для тих, що мають охоту до неї.

І поволи, поволи ми стали загосподарюватись в Канаді в тій новій нашій батьківщині. Стали одні з нас фармарувати, другі заложили свої торговельні підприємства по містах, наші діти стали ходити до шкіл і ми вже дочекалися таки своїх канадийських інтеліґентів. Діставши горожанські папери, ми стали горожанами Канади. Маємо право голосувати і вибирати своїх послів, своїх шкільних і містових радних.

В Канаді маємо велику релігійну свободу, можемо будувати церкви, молитися і визнавати релігію наших батьків.

Канаду, ту добру нашу прибрану країну ми полюбили цілим серцем. Канада є нашим новим домом і ми ним гордимося.

В теперішний час Канада знайшлася в війні. В обороні свободи Канади ми післали тисячі наших синів і доньок. Бо ми любимо свободу і за ню віддамо все, що тільки маємо.

Скільки зможемо спомагаймо матеріяльно нашу Канаду, наш край. При найближчій кампанії 4-ої канадийської военної позички, усі стараймося після нашої спромоги купувати грамоти—бонди. Бо Канада се наш край.

ЧИСЛЕННА РОДИНА – БОЖЕ БЛАГОСЛОВЕНСТВО!

Давно, коли родина не мала дітий, уважали її за назначену Богом і негідну своєї цілі. Бо перша ціль подружа, це родження і виховання дітий.

Нині родичі часто є родичами з імени а подружа затратили розуміння своєї першої цілі. Тому стрінете цілі родини, що водять і виводять собак, але цілі доми без дітий.

Страшно терпить на цім людство, коли це робиться свідомо і тягне тяжку кару Божу. Це та "біла смерть," що нищить нарід найтяжче з усіх зараз.

Чи знаєте, що теперішний премієр Квебеку, Годбу, є тринацятою дитиною в родині, де було 20 дітий?

Найславнійший музик світа Бетовен був дванацятою дитиною в родині. Колиб родичі були жили по поганьски на модерний лад, світ бувби втратив найбільшого свого музика!

В родині, з котрої походить інший славний музик Гайдн, було 12 дітий.

Один з найбільших драматургів світа, Шекспір, походить з родини, де було восьмеро дітий.

В родині, з котрої світ дістав одного з найбільших історичних повістярів, Волтера Ската, було 12 дітий.

Лінкольн походить з родини, де було 8 дітий.

Венямин Френклин є восьмою дитиною з поміж десятеро дітий в родині. А Юрій Вашинґтон був з родини, де було 6 дітий.

А чи знаєте, що славний американський головний командант з минулої війни, ґен. Першинґ походить з родини, де було одинацятеро дітий?!

Так світ скористав, все людство скористало, з тих родин, що мали много дітий. Ці діти стали світочами людства, їхні імена звучать з рода в рід, діти виучують в школах, згадують вдячно про них книги—а що булоб, колиби дані родичі були не жили згідно зі своєю ціллю, колиб вони були на новітний лад замість родити і виховувати дітий, завели собак?

Ми нині не маліб прегарних музичних творів, незрівнаних драм і повістий, не маліб ми славних висвободителів людства, політиків, державних мужів і воїків!

Родичі! Шануйте своє покликання! Бережіть святість і численність родини!

Тоді Ви дійсно і справедливо найбільші патріоти свого народу, своєї країни!

УКРАЇНСЬКИЙ ЛЕҐІОН ВИЗВОЛЕННЯ

До Америки дійшли вістки, що німці, дізнавши страшних страт в людях в дотеперішних війнах, стараються тепер заступити місця своїх жовнірів на східнім фронті, військами-людьми підбитих собі народів. **В тій ціли створюють вони по краях Европи Армії Визволення,** котрі мають потім післати проти большевиків.

Як подала Трансокеан дня 24 березня 1943 р., німці основали в Харкові "Український Визвольницький Комітет," як також створили "Українську Армію Визволення" і "Український Леґіон Визволення," до боротьби з большевизмом," як подає комунікат. **Хто то є той "Український Визвольницький Комітет," тяжко сказати.** Подає німецьке радіо, що завданням сього Комітету є "учити українців бити большевиків."

ЕДМОНТОН МАЄ 112,000 МЕШКАНЦІВ

Усіх мешканців в Едмонтоні є тепер 112,000. Від початку 1943 р. число зросло о 9,000. Калґарі мають 93,312 мешканців.

Український Всеканадийський Конґрес буде в Вінніпеґу в Днях 22, 23 і 24 Червня 1943

Заходом централі Комітету Українців Канади, відбудеться великий і перший того рода всеканадийський Конґрес Українців. Буде він в Вінніпеґу в днях 22, 23 і 24 червня 1943. Присутніми на ньому будуть відпоручники від усіх українських канадийських товариств і організацій.

Ближчі подробиці подамо потім!

Вже тепер приготовляйтесь до сього великого національного дня!

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ТРАВЕНЬ, 1943

1 С 18 Преп. Івана
2 Н 19 Неділя Томина
3 П 20 Преп. Теод. Тріхини
4 В 21 Сщмч. Януарія
5 С 22 Преп. Теодора
6 Ч 23 Вмч. Георгія (на нед).
7 П 24 Мч. Сави Страт.
8 С 25 † Ап. і Єв. Марка
9 Н 26 Нед. Мироносиць
10 П 27 Сщмч. Симеона
11 В 28 Ап. Ясона
12 С 29 Мч. в Кизиці
13 Ч 30 † Ап. Якова

УСТАВ

2. Неділя Томина: Гл. 1, єв. утр. 2. Ап. з. 14, єв. Ів. з. 65. По Отпусті з хрестом роздільоється Артос.

9. Неділя Мироносиць і Вмч. Георгія: Гл. 2, єв. утр. 3. Всеночне. Ап. з. 16 і 29, єв. Мар. 69 і Ів. з. 52.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби провидіннє посланництво Апостольського Престолу для добра всього світу ставало всім усе більше ясне.

Силою Божого заряджения, кождоразовий Папа, котрий засідає на Апостольськім Престолі в Римі, є не тільки видимим головою католицької Церкви, але батьком і учителем усіх народів світа. На серці святішого Отця не тільки лежить добро і розвиток католицької Церкви, але Папа все старається своїм впливом о поліпшення відносин між поодинокими народами. Се велике посланництво одержане від Бога сповнять Папи безперестанно майже 2 тисячі літ.

Також і в теперішних военних обставинах, де людство так страшно терпить, лунає голос Святійшого Отця в справі заминення— закінчення тої так страшної війни. Досить вже проливу крови, досить вже терпінь, кличе батько усіх народів, Святійший Отець. О колиби люди слухали того голосу, певно булоби на світі менше нещасть і терпіння!

Просім милосердного Господа, щоби теперішні люди добре зрозуміли се велике батьківське посланництво Апостольської Столиці для добра всіх народів світу.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби католицькі юнаки на місіях перенялись духом Католицької Акції.

Свята католицька Церква,— як добра Мати, що з ока не спускає своїх дітий, бажаючи їм направду неба прихилити, журиться нині чимало, що багато її дітий-християн затратило вже цілком св. Віру, тільки з імени називаються "християнами," а з другої сторони богато ще, дуже богато народів не пізнало правдивої науки того доброго Христа— є поганами.

Вірні сини Христової Церкви— священики, докладають усіх зусиль щоби, як з одної сторони боронити св. Віру перед нападом безбожних, зорганізованих товариств, як також стараються усіми силами поширити св .Христову Віру серед поган. Однак нераз через брак, чи мале число священиків не може бути як слід оборонена св. Віра перед нападом безбожників, не можуть бути голошені науки про Христа серед поган.

Тому св. Церква взиває направду добрих, свідомих, ревних християн, щоби ставали до помочі священикам, були оборонцями своєї св. Віри перед нападом безвірків, щоби, де немає священиків, там поширювали Христову науку. Одним словом, щоби були ревнителями-апостолами Христової Віри. І власне ця праця світських людий для Христа і Його Церкви називається Католицькою Акцією.

Молімся щиренько, щоби християнські молодці-юнаки, котрі жиють серед поган, перенялися духом сеї Католицької Акції і якнайбільше поган навернули до Христової Церкви:

о. Николай Демків

СВЯТИЙ СЛАВНИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК, ПОБІДОНОСИЦЬ І ЧУДОТВОРЕЦЬ ЮРІЙ (ГЕОРҐІЙ)

"Не бійся Юріе! Я з тобою!"

І. Правда— се така дивна, грізна а заразом така приманчива союзниця, що вона **за злуку з собою жадає— ні менше ні більше, тільки цілого серця і всеї крови, життя людини, яка її шукає.** Тому загал людий, хоч як спрагнений правди, а однак він боїться правди. Хто тільки трохи слабшого характеру, сей від пізнання правди втікає.

Вигідні люди— як вигідний був собі теоретик і фільозоф Пилат, як тільки завдав був Ісусові питання :"що є правда?"— сейчас не ждучи на відповідь відступив від власного запиту, бо боявся віддати за правду кров. І тому правда найшлася по боці Того, що з Него потекла кров, що на Ньому пошарпано тіло, що Його засуджено на смерть між звичайними розбишаками. І ніщо не помогло вигідному Пилатові, що він видав засуд в імя великої імперії, бо прийшов час, в якім римська, поганська держава розлетілася а **Правда осталась вічною й непоборною.** Так було між Ісусом а Пилатом, коли йшло о вічну Правду. Так є і буде між всіми людьми по всі віки, коли йде о правду на небі і на землі.

Тому бачимо душею нині на твоїм тілі св. Юріе рани, поломані ребра—кров; ти **помер як мученик за вічну правду Ісус-Христову.** Твою память ми нині святкуємо.

Св. Юрій родився 260 року по Рожд. Хр., син дуже богатих родичів, християн і спадкоємець величезних посілостей. Маючи заледви 20 літ життя, став високим старшиною при цісарській армії, ба що більше, дорадником самого цісаря Діоклеціяна; любленим за відвагу і красу начальниками. Коли цісар, великий ворог християнства, довідався, що св. Юрій є християнином, обіцяв йому за відступство від віри найвисші достоїнства. Юріеві усміхалось великопанське життя, почести, гроші і вигоди. **Яка то велика покуса для молодої людини!** Та все те відкидає Юрій! Своїм невільникам дає свободу, великі скарби роздає убогим, а сам перед судіями, що судили християн став і сказав: "Досить вам уже переслідувати невинних людий, покайтеся і відверніться від ваших ложних богів, бо є лише один правдивий Бог, котрому покланяються християни!" Потім явно визнав свою віру. Розгнівався цісар, приказав замкнути Юрія в темницю. І почалися великі муки Юрія: звязали йому ноги, а на груди положили йому великий камінь, потім колесували його— ломили члени його тіла. Зносив сі муки терпеливо Юрій і молився до Бога і коли цісар приглядаючись його мукам сміявся з Бога, нараз загреміло, і многі почули слова: **"Не бійся Юріе! Я з тобою!"** Воїни перестали колесувати Юрія, а він зійшов з колеса цілком здоровий, славлячи і благодарячи Бога. Увидівши таке чудо, два цісарські урядники, ба і сама цісарева Александра почали славити Ісуса Христа.

Однак се чудо не поділало на закаменіле серце Діоклеціяна, він приказав закопати Юрія в негашеному вапні, однак, коли по кількох днях почали відкопувати Юрія, знайшли його цілком здорового, славлячого Бога. Тоді цісар приказав Юрія кинути на дошку наїжену ножами і цвяхами, убрали були його в залізні чоботи з острими залізами в середині, водили його по місті і били, однак нічого Юріеві не сталося. На приказ Діоклеціяна принесено перед Юрія метрвого чоловіка, Юрій помолився і мертвий ожив. Однак і се не переконало цісаря о правдивости Христової Віри. Він приказав кинути Юрія знова до вязниці, де Юрій проповідав поганам про Христа, уздоровляв хорих і робив другі чуда. Вкінці Юрій виявив охоту піти до святині поганського божка Апольона, де на доказ правдивости Христової Віри, силою молитви розторощив статуї божків. Побачивши се, цариця Александра визнала явно віру в Христа, закликавши: **"Боже Юрія помилуй мене, бо Ти Бог правдивий і всемогучий!"** Розгніваний цісар засудив на смерть Юрія і цісареву, свою жену. По дорозі на місце страчення цісарева віддала свою душу Богові, а Юрій потім спокійно склонив свою голову під меч ката.

Похоронений був св. Юрій недалеко міста Вирити, в малій Азії. Там, як каже передання, виходив із озера страшний змій, котрий робив навкруги велике спустошення і пожерав людий. За порадою ідолослужителів, люди щодня приводили до озера одну людину яко жертву змієві. Прийшла вкінці черга на одиначку-дочку цісаря. Вийшла вона над озеро і ожидала смерт. Аж тут явився її св. Юрій на білім кони коли страшний змій показався з озера, св. Юрій перехрестився і убив копієм змія, а юначцідівиці сказав, щоби вона постарялася заволікти убитого змія до міста, на спалення. Вона так і зробила, жителі міста спалили тіло змія і потім приняли християнство. **Тому св. Юрій називається Побідоносцем і є опікуном жовнірів і молоді.**

2. "Дивен Бог во святих своїх!" Такий оклик виривається нам з грудий, коли ставимо собі перед очі історії святих, Божих людий, а особливо історію св. мучеників. Яка моральна сила проявляється в тих людий, що перемогли інстинкти людської природи, що відреклися всіх земських дібр і своє життя віддали за св. Віру. **Яка жива і могуча мусіла бути в них та віра, коли вони були готовими і спроможними віддати теперішні і наглядні скарби життя за те, що для звичайних людий є тільки наче казка і тінь— за вимоги і обітниці прийдешнього Христового царства.**

Земські інстинкти бачуть у тому нерозум і катастрофу.

А всетаки не ті інстинкти в праві, а св. мученики Божі. **Вони вказують нам правдивий шлях життя, правдиву силу і правдиві скарби.**

Як було спершу, так є і так буде до кінця світа. "Ми проповідуємо Христа розпятого, для жидів соблазнь, а для поган глупоту, для самих же покликаних... Христа яко

силу Божу і мудрість Божу, бо глупота Божа є мудрійша від людий, а неміч Божа сильнійша від людий" (І. Кор. 1, 23-25).

Такий наш земський світ, що ріжні, противні сили воюють зі собою, тягнуть нас до себе, а не все золото, що світиться. не все добро, що здається добром, не все неміч, що має вид немочі, не все втрата, що здається втратою, не все зиск, що здається зиском.

3. Як нам не згубитися в тім життевім морю?

Повтаряю: св. Мученики вказують нам правдивий шлях життя, правдиву силу і правдиві скарби життя.

Христова Церква вже від самих початків свого існування все окружала мучеників великим пієтизмом-пошаною і святим культом. Називала їх по грецьки "мартир," се значить "свідок." Так уже Христос назвав апостолів: "І будете мені свідками в Єрусалимі і у всій Юдеї і Самарії і аж до краю землі" (Діян. 1, 8).

а) Дійсно св. мученики є свідками, найкращими свідками Христової віри, її правдивости і її надприродної сили. Чимжеж булаби Христова віра в історії людства, якби сам Христос не вмер за неї на хресті, якби апостоли— ті, що найблизше стояли до Христа і все бачили, чули і знали, не жертвували своє життя за Христову віру, якби в перших трьох віках Христова віра не мала безчисленних своїх ісповідників і мучеників?!

Тоді Христос бувби тільки одним із фільозофів, а його науки тільки одною з фільозофічних теорій, що живуть більше в книжках, ніж у самому житті.

А Віра, св. Віра хоче і має бути огнем, що перетоплює і прочищує ціле людське життя. І тільки через мучеництво Христова Віра є огнем, що його Христос Господь кинув у світ і хоче, щоби він розгорівся.

б) Кождий свідок правди робить розголос тій правді. Святі Христові мученики робили і роблять розголос найглибшим, найпотрібнійшим і найсубтельнійшим правдам, які відчиняють нам двері до царства небесного. Вони, що так сказатиб, є найкращими піонірами Христової віри, а як такі— **вони є нашими святими учителями.**

в) І ще більше! Як у звичайнім людськім життю старші, сильнійші, мудрійші, ліпші працюють для молодших, немічнійших і менше вартісних, так і в релігійно-духовім життю св. мученики працюють для слабих у віці, для байдужих і навіть для тих, що ворожо успосіблені до св. Христової віри. Церква, се збірне тіло Христове, а св. мученики се найсильнійші і найживійші члени того тіла, які передають свою силу слабшим, або й завмерлим членам. Отже св. мученики, се побіч Христа Господа наші спасителі, "ловці наших душ", як се навчає ап. Павло в нинішньому апостолі:

"Длятого все терплю задля вибраних, щоби й вони доступили спасіння в Христі Ісусі з небесною славою" (II. Тимот. 2, 10).

Гарно каже св. Іван Золотоустий: "Стефана похоронили в землю, а на тій землі зійшов Павло і всі, що через нього увірували." А Тертуліян писав: "Кров мучеників, се насіння Християн."

4. Замість, щоби ми далі зачатим способом, вичисляли цінности св. мучеників, **пригляньмося нашому життi, щоби краще зрозуміти ті цінности.**

Буденне життя запрятує нас до дрібних справ, замулює нашу душу всякими злободенними справами і журбами, впоює її марницями, а тим звужує овид нашої свідомости. Дрібні річи стають для нас великими і важними, а найбільші річи—Бог, Христос, друге життя, небесне царство, стають для нас наче щось дуже, дуже далеке, чуже і ледви дійсне. Дух буденного життя накидує нам свій розум і свої ціни, а відчужує нас від Христової дійсности і її цін. І заєдно змагаємося до чогось великого, а залишаємося з порожною душею, бо буденне марне життя само себе з'їдає. Якби не св. мученики, ми самі не зналиби, що в нас самих сидить.

Я сказав, що буденне життя замулює нашу душу і цілий світ перед її очима. І щойно надзвичайні нагоди, які потрясають нами, стрясають намул з нашої душі і перед нами відкривається новий світ. Яким інакшим стає для нас ціле життя і весь світ, коли нам хтось дорогий умре! Але нічие слово не таке сильне, як слово св. мучеників. Вони роздирають наше буденне життя і через продерту його заслону показують нам безмежну дійсність царства Божого. Розбуджують глубини нашої душі і вона зачинає розуміти, що вона не на те, щоби знидіти в буденних марнотах, але щоби здобути царство небесне— царство вічне. І показують нам св. мученики, яку силу може давати людям св. жива Христова Віра. І кличуть нас за собою голосом, який непокоїв св. Августина: "Коли могли сі і ті, чомуж не ти, Августине?"

5. Так і ми всі покликані на мучеників. Не дивуйтесь тому, а подумайте, що й ми мусимо раз розпращатися з отсим світом і життям. Кого Бог з такою долею сотворив, того на мученика призначив. І наш світ той самий, у якому жили ті св. мученики, що для нас є світочами в життю.

Тільки, що є кровні і безкровні мученики, як се вже св. Августин пояснив. Се розріжнення нагадує кровну Христову жертву на хресті та безкровну в літургії. Однака вартість хоч у відмінній формі.

І ми маємо бути "мартирами" — свідками Христовими, Божими. Свідками, що знають безмежну дійсність Божу, живуть нею, і для неї, своїм життям і словом роблять їй розголос, що як свічка на вівтарі спалюється для слави Божої, а ближнім для доброго прикладу.

"Кров мучеників се насіння Християн." Се вічне правило для всякого мучеництва за великі, творчі ідеї.

Христова Церква і народ в нинішньому світі потребують богато, богато мучениківмартирів для відновлення.

О, відізвіться благородні душі, будьте мартирами-свідками для безмежної святої Божої дійсности. Щоби Божа слава не пропала, щоби людський рід не перевівся.

А ви св. мученики, "іже добрі страдавшії і вінчавшіїся, молітеся ко Господу спастися душам нашим."

ГЕФФОРД, САСК.
Збірка на пресфонд БН

В парохіяльній домівці в Геффорд, Саск., місцева молодь УКЮ при співучасти старших устроїла в місяці лютім забаву-пущення. Було досить присутних молодших і старших місцевих парохіян, усі забавлялися весело. Підчас перекуски, **Іван Палагіцький** піддав гадку, щоби присутні зложили свою жертву на пресфонд БН. Збіркою занялася **Олена Камінська.** Зібрано $2.50, в тім О. Бурлак зложила 50ц.

Присутний Д.С.

Редакція БН щиренько дякує людям з Геффорд за щиру поміч.

КЕНОРА, ОНТ.
Збірка на БН.

В неділю, дня 11-го квітня правив св. Сл. Божу в нашій церкві св. о. Николая **о. І. Шпитковський,** з Вінніпегу. По проповіди, на співаній Сл. Божій, отець візвав присутніх, щоби зложили свої жертви на нашу католицьку газетку БНації, котра сеї помочі потребує. **Сам о. Шпитковський** перейшов з тацою і зібрав $12.86 дрібними жертвами; також стали новими передплатниками: пані А. Кочейда, Фред Седеський, К. Богдан і Семен Котик. Л. Лозинський відновив свою дотеперішню передплату. Разом зібрано $17.86.

Присутний.

Щиренько дякуємо добрим людям з Кенори за щирі жертви. Хай Бог Вам сторицею нагородить.

Забув поспитати

Днесь розказував один хлопець в школі, що на його напали якісь бандити і забрали від нього гроші, що їх мав при собі— оповідає Івась дома.

Мати: А його не забили?

Івась: Не знаю, бо я забув про це його поспитати.

ЦІКАВІ НОВИНИ ВІД ПОЛОНЕНОГО В НІМЕЧЧИНІ

Друкар "Будучности Нації" Василь Козакевич, а також його браття **дістали вже по кілька листів від свого рідного брата Івана Козакевича,** полоненого в Німеччині канадійського вояка. Як вже було оголошено, Іван Козакевич, рядовик гамильтонського полку взяв участь у виправі на Дієп, де цей полк відіграв найважнішу ролю. **В своїх листах полонений Іван описує що битва під Дієп тревала від 5. год. рано до 2. год. пополудні і була дуже нагальна і жорстока.**

Вже третого дня по цій виправі, найстарший брат Козакевичів Григорій дістав повідомлення від військових властий, що Іван зістав забитий на полі бою під Дієп. Отці з Йорктону вже відправили похоронні богослуження за душу Івана і плянували здвигнути памятник в його рідній околиці. **Але 30. вересня прийшла вістка від Червоного Хреста, що Іван Козакевич знаходиться в німецькім полоні.** Кілька днів пізніше канадійський уряд потвердив це і дав родині адресу до табору полонених в Німеччині. Сейчас брати понаписували до нього листи. Дня **14. жовтня прийшов від Івана потішаючий лист,** що його написала німецька норса гарним англійським письмом і вимовою. Зміст його був такий: "Дорогий брате! Не журися, бо я ще жию. Перейшов через те все **з кількома ранами,** але сподіюся прийти до здоровля. Доктори мене добре обслуговують і є дуже чемні. **Коли все скінчиться надіюся при Божій помочи вернути до вас.** Прошу повідомити всю родину, що коло мене все добре і нас доглядають. Німецькі жовніри з нами чемно обходяться. **Я був ранений раз в ліву руку а два рази в праву** " В пізніших листах згадує, що лікування поступає, що дістає масажі електрикою в ранені руки, ітд....

Та 12. квітня Василь Козакевич дістав довшого листа від брата Івана з Німеччини. **Цей лист писаний вже ним самим 21. лютня.** В нім полонений дякує за листи і пакунки від братів і сестер і дуже дивується, чому його подали забитим: він був певний, що його уважатимуть пропавшим, бо **кілька разів човен від німецьких куль перевертався і він ранений падав у воду.** В цім листі вже признається, що вкінці дістав ще й **четверту кулю в плече і це привело його до непритомности.** На суші зі своїм полком він загнався був найдальше вглиб, а коли прийшов наказ відступати до берега і всідати на човни, він скочив в човен, та сейчас **німецька куля цей човен розбила** і він топився. Тоді Іван доплив **до другого човна,** але як відпливали від берега, **знова й цей човен продіравила гарматня куля.** Деякі потопилися але Іван, що був добрим пливаком, доплив **до третього човна,** хотяй вже мав обі руки ранені і дещо крови сплило у море. **За який час цей третій човен також зістав розбитий бомбою а Іван дістав відламок у плечі і зімлів та упав у воду.**

Може через це оставші жовніри, що вернули до Англії, уважали Івана забитим і так подали відомість. **Було подано кілька разів, що жовніри мають такі пігулки, що коли ранений їх зажие, кров в ньому скоро гусне і довго не стікає з ран.** Може завдяки цим пігулкам Іван не стратив всеї крови, у воді опамятався, а що його човен, що був останнім, вже був під водою, почав плисти до французького берега. **Плив останками сил аж 4 годині** і нічю дістався до берега, де з умучення знова зімлів. Так його й знайшли при березі слідуючого ранку німецькі жовніри, що ним сейчас заопікувалися.

Тепер йому поводиться добре (може так мусить писати) і по трохи вчиться. Рани вже погоєні тільки один палець непорушний. **Зима там тепла і тому між полоненими жовнірами є добрий гумор.**

ХОЧА РАНЕНІ, ОДНАК ВДОВОЛЕНІ

Життя німецької армії маршала Ромеля в Африці кінчиться. З сього є дуже вдоволені усі жовніри, котрі беруть участь в тих війнах. На образку два члени славної 8-ої армії, хоча поранені, забандажовані, а всетаки вдоволені: німецька армія утікає.

ПРЕСФОНД БН.

Стефан Бий з Ґорнсей, Саск., зложив на пресфонд 25ц. За сю жертву красненько дякуємо.

ДЕНЬ МАТЕРИЙ

в ІНСТИТУТІ ПРОСВІТИ в НЕДІЛЮ 9-го ТРАВНЯ, 1943 о год. 2.30 пополудні. Цікава програма і чайне приняття. Святочний Реферат виголосить панна Галя Гаврилюк.

К. Бабій, голова **О. Віра,** секр.
Г. Дух, контр.

10 ТРАВНЯ -- ДЕНЬ МАТЕРІ

І. Реферат:
"ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ МАТЕРІ"

"День Матері"— це для всіх дітий усього світа найкращий день у році, не тому, що він припадає в найгарнішому місяці— в місяці травні. Хоч й це має своє глибоке значіння, бо місяць травень—місяць найбуйнішого розцвіту в природі, місяць Найвищої Матері— Пречистої Діви, а в ньому одна неділя, в якій діти усього світа приносять своїм мамам найкращі квіти душі: квіт дитячої любови, квіт привязання та квіт вдячности— три-зілля чистого дитячого серця. Та не тому це найкращий день для дітий, а тому, що в той день діти пригадують усю посвяту, всю жертву, всі терпіння, всю глибінь безмежної любови їх матерей для них.

Так діти всього світа. А українські діти?

Для них, для українських дітий, це не тільки найкращий, а й найсвятійший День!

В цей День українська дитина відчуває багато, багато більше. Українська дитина глядить тоді в минуле свого народу і бачить, що це, що наш нарід, без огляду на всі удари, на всі нещастя на протязі тисячліть устоявся досі, то це заслуга передусім Української Матері. Вона від найдавнійших часів перша учила своїх дітий рідної молитви, вливала в душі своїх дітий любов до рідної землі, до рідного народу. Вона вчила його цінити, й любити рідну мову й пісню та дорожити ними. Вона ставила дітям перед очі рідне славне минуле, славних великих предків. Вона перша гартувала тіла й душі своїх дітий на важкий шлях життя, на службу й посвяту для рідного народу, для України.

Дитина для української матері, це її найбільший скарб. Крови свого серця для її щастя вона не пожалілаби, а однак, коли прийшла рішуча хвиля, коли рішалося "бути, небути" українського народу, вона сміло говорила своїм дітям, синам і донькам: **"Не жалійте нічого для рідної справи, навіть крови власної, навіть життя!"** І висилала дітий на жертву за рідну справу, хоча важко в душі терпіла. Ставила собі тоді перед очі цю Найсвятійшу Матінку, Матір усіх Матерей— Пречисту Діву, що для спасення людського роду віддала без нарікань єдиного Сина на муки й на соромну смерть. За цим світним зразком ідучи й Українська Мати спала своїх синів і дочок на жертву за велику справу.

Цій Українській Матері українська дитина віддає в "День Матері" найвищий поклін— за цю любов безмежну, за всі терпіння, за муки, за самовідречення— поклін і подяку й заразом приречення, що все життя не забуде наук і вказівок і йтиме шляхом Правди і Посвяти, який Вона вказала своїм прикладом і наукою. Цій Українській Матері складає українська дитина приречення, що поки житиме—то для неї слово: МАМА буде найбільшою святістю і найкращим словом, як було воно для нашого безсмертного Кобзаря, що найвище цінив і в своїх творах найкраще з усіх поетів світа звеличав достоїнство Матері.

Українська дитина, за прикладом великого Кобзаря, свідома цього: що жадна мати на світі не зазнала тільки терпінь і горя, як українська; що ніодна мати не виявила тільки Любови й Посвяти й тому в "День Матері" кличе вона з повної молодечої груди, з глибини серця:

—СЛАВА И ЧЕСТЬ ТОБІ, УКРАЇНСЬКА МАТИ.

(Світ Дитини)

Роман Завадович

ДИТЯЧА ВДЯКА

Хто більше нас любить,
Ніжніше голубить,
Цілує злегенька,
Як не наша ненька—
Хто?

Хто стереже краще
Серденько дитяче
Від лиха-погуби,
Як матінка люба—
Хто?

Чиї вірні очі
Не сплять довгі ночи,
Чиї теплі руки
Не бояться муки
За нас?

Хто за нас у груди
Прийме болі-труди,
Хто серце віддав би,
За нас умирав би—
Хто?

Мамо люба, мати,
Дай свому дитяти
До серця припасти
Дяку тобі скласти
За все!

К.З.

МАТИ

Як сонце світле ходить по небі
І розсіває радість круг себе,
золотом-сяйвом світ заливає,
весну дає нам і квітом вбирає.

Так сонцем стала дитині мати!
Вміє любовю зачарувати.
Ласки у неї море бездонне,
ніжністю серденько бе невгомонне!

Очко в дитини лиш заболіло —
материне серце з болю зомліло.
Біглаб, летілаб, до світа краю,
цілющу воду принести з раю!

В матері вічна журба сердешна,
щоб її квітка була безпечна;
щоб виростала здорова, дужа,
не докучав їй голод, ні стужа.

Оя, ти дитинко, білочко з дуба!
Чим ти віддячишся матінці любій?
Буду старатися доброю бути,
не завдати болю, ні смути!

Степан Король

ХТО Ж ТО?

Хто ж то сам і не їсть, а мені дає?
Та цеж мама моя— серденько мое!
Хто ж про себе забув, для мене жие?
Та цеж мама моя— сонячко мое!
Хто ж в віконце зорить, як я з дому йду,
Хто дрожить, щоби я не впав у біду,
Хтож завжди в тривозі по ночах і в дні,
Щоби я не попав на стежки блудні?
Хто це, хто? Та ніхто, лиш мама моя,
Всюди світить мені як ясна зоря!
Як та ясна зоря, щастячко мое,
Хай-же мама моя в щасті все жие,
Хай їй доля добро, довгий вік несе,
Хай застелює їй шлях рожами все!

Я. Неруда

МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ

Яке те сонце ясне
І як горить огнями!
А все ж прийде хвилина,
Що згасне за горами!

І тільки знову ранком
Зачне нас огрівати,
Та як кінчиться днина,
Зачне воно згасати!

Лише любов матірна
Палає без упину,
Ніколи не згасає,
Не меркне й на хвилину!

Не зморозиться в горах,
Не згасне в морській хвилі,
Горить і світить навіть,
Як матінка в могилі!

В Місяці Травні Віддаймо Поклін Матерям!

НАРОДНЯ ПІСНЯ І МУЗИКА

ЯК ЖИВОТВОРНИЙ ЧИННИК УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

На сю тему виголосив реферат декан Колінгвуд, професор музики Саскачеванського університету. **Був се вечірок української музики й пісні влаштований студ. організацією "Альфа Омега" при Саскачеванському університеті, 12 березня, сего року.** Місце, малий театр на університеті. Учасників 60-70. Студенти й визначніші українці Саскатуну.

Було то в Парижі,— говорив декан Колінгвуд,— в російській амбасаді, на Великдень, як перший раз почув я українську торжественну Службу Божу, й воскресні пісні. На мій запит, що то за хористи?— амбасадор відповів, що то люди з "малороси." Власне ті "малороси" дуже припали мені до серця. Я, казав прелегент, полюбив ту грімку, голосну, як дзвін, українську пісню. А ще більше довідавсь я про українську пісню, музику, звідуючи Петроград, Москву. Там і познакомився з українськими талановими композиторами, музиками, дірігентами, хористами. Переважаюча їх частина повнила "царську" оперову капелю. Взагалі то з України рекрутовано так хористів як і оперових мистців.

Бо Україна то чарівний край. Вже сама природа, лагідний ніжний клімат благородно виявляє там людей чарівними голосами. Що за дзвінкі сопрана, мелодійні тенори, як грім барітони, найславнійші баси на світі на одну октаву низше співають від басів інших націй!

Прелегент продовжав: **музика, пісня, то мова, що всім зрозуміла. Українські народні пісні, коляди, щедрівки, гаївки, то неоціненний скарб,** що безсмертної слави, один з найбільших українських композиторів, Лисенко, полишив для своєї нації, а церковні так високо-мельодійні твори Бортнянського, се разом пребогатий скарб не лише для української нації, але і для всіх націй світа. Обидвох я студіював. Вони мені, як прочим нашим західникам відкрили чар і багатство української пісні й музики.

Нарід невмирущий з такими композиторами і з такою чарівною піснею і музикою. Бо се не ся модерна музика, тра-тра-дратта, що приходить до нас із полудня (з Америки), що же місяць, рік, і безповоротно загибає, се пісня, музика, що століттями живе. Ся пісня і музика вічна. За княжих часів нею співали і грали, козаки нею бавились, веселились, і сучасність нею живе, бодрie. **Там за морем і тут в Канаді в Америці, де лише українці живуть, та сама пісня і музика залізним вузлом держить народ в купі, в єдности.** Чи в гаразді, чи в неволі, то та пісня, музика, дає підйом духа, силу, віру в перемогу й побіду. Бо пісня і музика, то голосніша чим нинішні громбові военні стрільна.

Се в начерку були слова проф. Колінгвуда. По сім переграно цілу низку українських кружків. Так народні пісні, коляди, щедрівки, кусники зі Служби Божої, та музикальні кусні. Варта, щоб були більше добірніші кружки. Приміром бракувало проф. Кошиця творів.

Проф. деканові музики Колінгвудові сердечна вдячність і наша пошана за його труд і посвяту, за річевий виклад і щире признання високої цінности української пісні й музики.

о. П. К.

ПОДБАЙТЕ ВЖЕ ТЕПЕР ПРО СУХІ ДРОВА

На образку представлено невигоди мешканців дому, в якому уживають свіжих-несухих дров до огрівання помешкань і печення, чи варення страв. Свіжі дрова виділюють зі себе дуже богато диму, саджі, котра осідає на внутрішніх стінах димара-комина, так, що по якомусь часі може повстати легко огонь. Також і для варення чи печення страв вогонь з таких дров не є відповідний, раз перепалить, а знова другим разом недопече страви. Тому уряд взиває усіх: **Вже тепер старайтеся про сухий опал для себе. Приготовляйтесь вже тепер до другої зими.**

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН., БЕРЕЗЕНЬ, 1943

ПРИХІД—

О. Данилюк 1.00; В. Демйон 1.50	2.50
о. А. Луговий три передплати	3.00
Бр. Методій 1.; відділ мол. Мерівил 1.	2.00
З приняття в Друрис Галі, прес фонд	65.50
Збірка о. М. Шведа, прес фонд	6.00
Зб. о. А. Цимбалістого на пом. І. Табачнюка	5.65
о. Із. Борецький з продажі	6.25
В. Ісаїв і Юрій Михальчишин, перед.	2.00
С. Кравчик, р. жел. 5.; п. Тараска, жел.	10.00
о. Ігор Шпитковський з продажі	4.45
Збірка пр. фонду підчас зїзду в Ман.	17.31
о. І. Шпитковський, зі зїзду 18 перед.	18.00
Гол. Управа св. о. Николая за оголош.	20.00
З несподіванки в пп. І. Свистунів, п.ф.	7.80
о. Гр. Теплий і Емілія Гавришко, пер.	2.00
о Ст. Семчук з продажі	3.50
п. К. Нагнибіда в Арран, Саск., др. ф.	4.00
оо. Редемптористи 6 передплат	6.00
Зі забави в Геффорд, п. Д. Стриєк ..	2.50
о. Ст. Семчук з продажі	3.75
І. Гр. Козик 2.00 пер. і 1. прес фонд ..	3.00
Зб. Я. Д. Стратійчука на ріж. принят.	6.40
о. І. Шпитковський з продажі	2.40
Дм. Ганущак 1.00 пер., 2.00 прес фонд	3.00
М. Глушка і М. Михальчишин, перед.	2.00
С. Савчук, і пані Луїс Погорецька, п.	2.00
П. Мандзюк 1.00 і С. Лукій 2.00 пер.	3.00
І. Хрущ 2.00; П. Лужний 1.00 перед.	3.00
А. Киба і В. Савків	2.00
М. Польний і Марія Маланчук, перед.	2.00
о. М. Колодій з продажі 1.00; одна перед. 1.00; зб. в Бюкенен, пр. ф. 2.	4.00
З відділу ч. 2 в Ланівцях, передпл. ..	6.30
Разом	$231.31

—РОЗХОДИ

Почтові значки	.99
Мет. і портр. Т. Шевченка	11.43
Друк БНації ч. 6	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.13
318 Куверт	3.18
Почтові значки	1.00
Змінне чека	.15
Мети і книжочки	3.00
Гума	.10
Друк БНації ч. 7	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.20
351 куверт	3.51
Висилка річників	.33
Змінне 2-ох чеків	.30
Молитвенничку з переслякою до Америки	.37
Разом	$134.29

Дм. Кобринський.

ВІДДІЛ УКЮ В ВІШАРТ, САСК.— ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

В неділю дня 21-го березня, год. 7 вечором, відправив в нашій парохіяльній церкві **о. Гр. Шавель ЧНІ.** молебен до Найсвятійшого Серця Христового, за всіх хлопців нашої околиці, котрі вступили до війська.

По молебні в церкві, усі зійшлися до народнього дому ім. о. М. Шашкевича, де **відбувся концерт в честь найбільшого нашого поета Т. Шевченка.** Концерт влаштувала місцева молодь зорганізована в відділі УКЮ. Присутніх на салі досить гостей.

Програма концерту була слідуюча:

1. Мішаний хор— Заповіт
2. Привіт Тарасові— деклямація Г. Чорнобай
3. Вступне слово—учителя Федірка зі школи Ройл Рок
4. Карі очі— квартет в виконанні М. Павацук, М. Кіш, М. Попадинець і К. Бздель.
5. До Основяненка— деклямація М. Павацук
6. Реве та стогне—відспівав мішаний хор
7. Привіт на свято— виголосив учитель **А. Федірко,** зі школи Гані Бенк
8. Така її доля— сольо А. Паланюк
9. Розрита могила—декл. Н. Бздель
10. Тихо мов голос ангела— дует в виконанні Е. Левандовської і А. Паланюк
11. Про відділ УКЮ говорив К. Бздель
12. Рідна мова— деклямація М. Колісник
13. Дежтая слава— мішаний хор
14. Було колись—деклямація Е. Петришин
15. Святочний реферат: Т. Шевченко пер-

СКОЧИВ ВИСОКО ПОВЕРХ 15 СТІП

Так! При помочі тички **Корнелій Вармердем** скочив на останніх спортових змаганнях в Шікаго 15 стіп і 8 і пів цалів. Своїм скоком поліпшив попередній свій осяг в скоці 15 стіп і 7 і одна-четверта цалів.

ший самостійник- - о. Гр. Шавель ЧНІ.

16. Мандолінове сольо Н. Гуменюк
17. Три шляхи— деклямація М. Попадинець.
18. Кокошка— мішаний хор
19. Кінцеве слово— М. Петришин

О Україно! Боже щасти йому!

По концерті промовив о. Гр. Шавель ЧНІ і взивав присутних, щоби вступали в члени БУК-а.

Е. Левандовська, писарка

НОВИЙ ВІДДІЛ УКЮ В МОДЕЛ ФАРМ, САСК.

На конференції для молоді 7-го березня, **о. Візитатор С. Бахталовський ЧНІ.,** завізвав усю католицьку молодь з Модел Фарм прибути до народнього дому коло церкви, в суботу дня 20 березня. Ціль сходин буде заснования відділу УКЮ.

На означений час і день прибув о. Візитатор і застав коло галі вже поважне число молоді. Впр. о. Візитатор на початку зборів провів молитву, а потім пояснив присутним конечність заснования відділу УКЮ. **По такій заохоті, присутня молодь радо погодилася з гадкою о. Візитатора і заснова-ню відділ УКЮ, до котрого вписалося 26 членів.**

До заряду вибрано слідуючих:

Почесний голова— Впр. о. Візитатор Бахталовський ЧНІ.
Голова— Дмитро Назар
Заст. голови— Катерина Войтас
Діловий писар — Юстина Хруник
Скарбовий писар— Еміліян Ковальчук
Один член— Андрій Войтас
Провірники— Юрій Назар і Панько Хруник.

Збори закінчено молитвою Достойно есть.

Юстина Хруник, діл. писар.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(15)

Насамперед того вечора я чув себе посеред чотирьох моїх стін більше самотним і опущеним, як звичайно, і питав себе: чому я народній учитель, у Чмелеві, а не шевчик—Федорко?... Потім виступив перед моєю уявою молодий пан ідич, із своїми планами що до Тетяни, і я тішився в душі, що прихилившили Федорка зараз оженитися з Тетяною, попсував гордому гульвісі його замір... Далі уявляв я собі Тетяну, як вона сидить на посагу серед світлиць і дружок, питав себе, як там відбувається весілля, як поводиться на весіллі Гаврило Чорній та його жінка...

Що до сього останнього питання, то моя цікавість була невдовзі заспокоєна. Мені говорили, що весілля відбулося як слід по закону... Було що їсти, було що пити, бо тітка, хоч сама бідна була, понавозила з собою всякого добра, та й дома де що знайшлося. Мачуха була дуже щира, всіх гостила, припрошувала, а коло Тетяни та Федорка попросту розпадалася. "Прочувае кінець свого панування,— подумав я,—та й хоче піддобритися молодим господарям." Але за те сам Гаврило Чорній до всіх був непривітний, Федорка й Тетяни не то що не благословив до шлюбу, але не хотів навіть глянути на них, цілий час мовчав, дуже мало їв, а ще менше пив, ходив найбільше по подвірі та муркотів щось до себе... "Он,— подумав я,— се не з добром!..." Я пригадав собі грізьбу Гаврилову, коли він рубав у мене дрова, і мимоволі почав я боятися якоїсь драми... Однак здавалося, що мій страх був даремним. Вже минув тиждень від Федоркового весілля, а в хаті в моїх сусідів панував спокій. Принаймні так мені здавалося, бо Федорко по весіллі цілком перестав до мене ходити, і ціла та справа зачала в моїй пам'яті затиратися, тим більше, що я дістав нові книжки, і не мав часу про неї думати.

II.

Одного разу вночі я пробудився зі сну і слухаю— щось у мене на горищі чалапає. Виразно хтось ходить і ніби чогось шукає. Я зразу налякався, хотів навіть світити й кричати. Одначеж, коли я трохи отямився й розважив річ холодно, тоді цілком перестав боятися. Двері від моєї кімнати були щільно зачерті й замкнені на ключ, отже, чого мені боятися? Двері до залі шкільної і другі двері, що виходили з сіней надвір, звичайно лиш запиралися, а ніколи не замикалися на ключ через те, що кожного ранку хлопець мав приходити до школи, щоб замітати, постирати порох, коли треба було, запалити печі, принести води,— все те мало зробитися, поки я встану з постелі. Думаю собі— може який злодій заліз на горище та шукає, що б таке потягти..... Та даремна, думаю, його робота, нічого він там не знайде, ніякої поживи для себе... Я був отже спокійний і волів, лежачи в постелі, слухати, як мій нічний гість проходжується по горищі... От він просто мені над головою, от пішов на право, вже чути аж геть далеко коло комина... вже не чути: се він ходить по-над шкільною залею... ось уже знов наближається до мене... Чого він шукає? Здається, злодій не ходивби так тяжко, злодій ходивби обережніше. А може це хтось робить мені збитки, хоче мене налякати? Ну, завтра побачимо, а тепер добраніч, пане-брате!... Я обернувся на другий бік, накрився з головою й по хвилі заснув.

Рано я встав вчасніше, як звичайно, зібрався раз-два й поліз по драбині на горище. Не довго довелось мені розглядатися: скоро лиш я опинився на горищі, зараз побачив я напроти себе чоловіка... Він сидів під комином, обняв обома руками свої коліна, сховав між них лице і, як здавалося, дрімав.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

MAYTIME

Oh, the nice and wonderful month of May!
Nature in bloom again is bright and gay.
The snow and the ice grudgingly made way
For a velvety, soothing, green display.
All over in the bue skies of above
Birdies sing an exquisite song of love.
From branch to branch they gladly hop and fly,
Happy that they were made by the Most-High.
To God they send instinctive gratitude,
Inviting us to such an attitude.
Grateful we also should be to our Mothers,
Who because of us have many bothers.
To Mary who is our Heavenly Queen.
Who helps the world although by us unseen.
To Her our Church dedicates this fine May;
With special devotions, day after day.
A Mother, She's in the real sense of the word;
Thus Christians call Her all over the world.
On earth She always is our mothers' guide,
Protecting them from evil's growing tide.
For Her spiritual children She's zealous;
'Mother-s-Day' in May doesn't make Her jealous.
Our mothers, on that day, we shouldn't forget:
Red roses and presents for them all get.
"O sweet mother of mine, I love you so!"
"No matter where you are or where you go."
"Maybe I was no always a good child."
"But always your forgiveness was so mild!"
"Today, my gratitude I want to show."
"Although for this I was always too slow."
"Your sweet heart to me is an open book."
"I love your loving smile and tender look."
"Recollection brings a picture to me":
"That of me, a child, sitting on your knee."
"Your caress I like to remember,"
"Your kisses so very soft and tender"!
"Remember, Mom, when you taught me to pray?"
"A thing I do until this very day."
"And thbse past days when you taught me to walk.
"Also in my rich tongue say things and talk?"
"For all this You want nothing in return."
"But, methinks, Mom, to give now is my turn."
"I give you roses, symbol of my love."
"May Christ's Mother protect you from above!"

(Editor).

ЯК ТЕБЕ КОХАЮ

Так нікого не кохаю,
Як тебе солодка мати,
Тільки Господа на небі
Можу так щиро кохати!

І Йому за те я вдячна,
Що мені дав добру неньку,—
Рідну неньку й Бога в небі
Ношу я в своїм серденьку!

PANURGE'S SHEEP

We often use this expression when we want to describe people who copy one another. No! Fr. Nick is by no means today going to sing 'Mary had a little lamb,' but he can say that Mary, Jack, Pete, Ann etc... ARE lambs or sheep at times. We are all more or less moral slaves of 'Queen Human Respect.' 'Her' shackles are hard to break. For that on needs a load full of willpower. We are afraid to show our religious convictions especially before others, be they of our Faith or not. We pick our friends and sweethearts (these latter are of course for you, not for me) without thinking that they may make us forget what we really are: Ukrainians and Catholics! The result? Well, we get a pest of these mixed-marriages which almost always end on the rocks even after what seemed to be a perpetual honeymoon.

Personally, I confess that this is a heartbreaking problem for me, a young priest who loves the beauty of his Ukrainian and Catholic heritage. In my parishes, I have a few of these young light-headed boys and girls. "Ah, Father, they say, what's the difference?"

I consider it a crime to forget one's blood and religion, especially if the first is generous and the latter he only true one.

If the majority wants to jump in the river, do I have to follow suite? If my friends are bad, drunkards and impure, do I have to be like they? In the first place, why pick such persons for friends?

Only certain animals imitate one another because they cannot think. It just shows that we do not give a 'hoot' about our soul and all its true desires.

Once and for all, why cannot we Ukrainians and Catholics stick to our own? And amongst our own, why cannot we strive to be good and aim at perfection?

Down with the tyrant.. Human Respect! What are we anyway? Sheep or real human beings?

God created us without us, but He will not save us without us. If we want to damn our souls we are free to do so. Not even a priest can help us to be good. We just betray urselves and sooner or later, become miserable!

I have talked with many such young persons in Canada and it is even useless to try and convince them... they persist in sinning against the Light and the Holy Ghost. All I can do now is to pray for them. Maybe they will come back to us.

We should be proud of what we are. Before others we should not waver. We should defend what is ours... it is but natural. We have good leaders. Why not follow them and have the feeling that we are doing the right thing? I for one cannot see how one can enjoy life by neglecting to speak his or her own tongue and practice his or her own religion.

Even if we love what is ours, we still may be like sheep. In our midst there may be people of bad influence. We should avoid them by all means ...that's why God gave us brains... let us use our own and not those of others.

Let us be our own selves. Modes and styles of living should be copied by us only if they do not endanger what is dear to us all.

Try this recipe and you will see that a true life along the Ukrainian and Catholic lines can be really beautiful and have its thrills. If you have friends who might make you lose your national and religious identity, 'chuck them overboard.' If you have dangerous friends whom you follow because you are afraid to hurt their feelings, forget them.. there are plenty of others to be had and good ones at that. Do not let them make an ass out of you. They tick to what they like even if it's bad, so why cannot you stick to what you are destined by God through nature to love and respect. Do not be a traitor, please.

Father NICK.

We take great pleasure in introducing to You, dear Reader, a series of articles on a very important subject. It is a consolation to see that we are getting some cooperation now.

Well, Gerald, take it away and let us hear You.

(Your Editor).

CHRISTIAN ORDER AND PRIVATE PROPERTY

by Gerald Rudachek

Socialism (in all its degrees) and our modern form of monopolistic Capitalism are alike: incapable of solving our economic problems, as experience proves. It is not in their scheme of things that EVERY individual should have some property, exclusively HIS. Under socialism, the private individual is to be denied the natural right of possession. Under non-christian Capitalism, it will soon be almost impossible for the common man to keep his property out of the hands of monopolies or trusts.

When we speak of Socialism, we must remember that National Socialism as well as International Socialism are in their logical consequences the same: both preach complete supremacy of the State (which becomes a god) over the individual.

The false materialistic philosophy of the 18th and 19th centuries Liberals, of which modern Capitalism is the direct outgrowth, recognized the individuals the right to acquire wealth, BUT it did not place the same emphasis on the duties which man has towards God and his fellow-men.

Антін Янковський, десятник, згинув за морем. Полишив маму в Россил, Ман. і трох братів, всіх також при війську.

Тома Павульський син панства Павульських з Вінніпег Біч, Ман., служить при війську ще від березня 1941 р.

Григорій Дергак служить за гарматчика при канадійській артилерії. Походить з Вінніпегу.

Нестор Данчук дістався щасливо за море. Родичі його мешкають в Вест Кілдонен, Ман. Перед своїм відїздом скінчив в Канаді курс радіотехнічний.

Men were allowed to crush their smaller and unprotected competitors by hook or crook in this mad dash for wealth, to hold their ill-gotten gains confident that the laws framed for their advantage would protect them vs. the demands of their victims. The wealthy were also those who held power. It is but natural that they should preserve 'their rights'. But men are not so unlike, so lacking in talent that free enterprise should cause goods to be so unevenly distributed, because the moral laws and state laws would have assured man his right to retain as much as he had deservedly earned.

(To be continued).

Bro. S. Methodius, F.S.C.

THE DIFFERENT RITES IN THE CATHOLIC CHURCH

3.

ORIGIN OF RITES

From the very beginning of Christianity, the Christian world was divided into three parts, presided over respectively by, the Pope—as Patriarch of *Rome*, (Western Church), and the Patriarchs of *Alexandria* and *Antioch*,

It was then that developed the slight different forms in the Liturgy of the Mass and other Offices in those three places— Rome, Alexandria, Antioch. The spoken language of the three places became the liturgical language.

As I mentioned before, the Christian world at first was divided into three parts— Rome, Alexandria and Antioch, each presided over by a Patriarch. But the Patriarch of Rome was always the Pope, the Head of the entire Catholic Church. Centuries later, two other Patriarchates were added—that of *Jerusalem* and *Constantinople*.

In *Rome* originated the *three Western Rites*. The other rites originated either in Alexandria, Antioch, Jerusalem or Constantinople.

Heresies also helped to originate some of the rites. When a nation or a group of people fell into a heresy and away from the Catholic Church, they maintained most of the services and devotions with slight changes as to form or language. Later on, when they came back to the fold of the Catholic Church accepting all the teachings of that Church and the Pope of Rome as their Visible Head, they were allowed to retain their language, services and devotions which were in keeping with the doctrine of the Catholic Church.

Thus *Nestorian Heresy* originated the *Malabarese Rite*. The *Monophysite Heresy* originated the *Coptic, Ethiopian and Armenian Rites*. The *Great Greek Schism* originated many of the *Eastern Rites* of the *Byzantine* group.

LITURGICAL LANGUAGES

There are *twelve liturgical languages* in the Catholic Church. Five are termed as "Dead Languages"— not being a national language of any country at present:—Latin, Coptic, Greek, Eastern Syraic and Western Syraic. Three are living languages, spoken today by the people:—Rumanian, Arabic and Magyar. . And four are "older forms of Languages" still spoken and understood mostly by the people:—Old Greek, Armenian, Georgian and Slavonic.

DIFFERENCES BETWEEN THE CATHOLIC RITES

There is absolutely no difference in all the rites as to:—(a) The dogma. (b) The essential elements of the services. (c) The fundamental laws. (d) The authority of the Papacy.

The differences are: (a) The local expression of the prayer and ceremonies connected with the regular services. (b) Liturgical language. (c) Local Canon Law. (d) Local Ecclesiastical Authority. (e) Local customs and local voluntary devotional practices.

The Catholic Church has uniformity of faith in things divinely revealed, whether touching dogma or the principles of right conduct. The most common misunderstanding is, that "The church is uniform in all respects throughout the world." The Eucharistic Sacrifice is ONE, the ways of offering it are MANY.

(To be continued).

ПРАЦЯ ВІДДІЛІВ УКЮ

ВІДДІЛ В ЖАНОВ КОРНЕРС, САСК. мав свої чергові сходини дня 21-го березня, на котрих був присутний о. Горошко. Головний заряд дякує відділові за одержані гроші з членських вкладок. Члени приготовляють в будуччині представлення. Всі щиро-працюють, бо хочуть післати багато молоді на конгрес УКЮ, що буде в літі в Саскатуні.

Маємо відомість, що в **Альберті в місті Едмонтон УКЮ** є активне. Поволи поширюють відділи УКЮ по фармах.

ВІДДІЛ В КРАСНЕ відсвякував память Т. Шевченка гарним концертом. Головний Заряд щиро дякує за прислані $3.85 на організаційний фонд УКЮ. Гроші сі зібрано підчас концерту. Членів в відділі в Красним щораз більше. Від скарбника одержано певний відсоток з членських вкладок.

ВІДДІЛ В ЧОРЧИЛ, САСК. прислав також належний відсоток грошей з членських вкладок. Дякуємо. Богато молоді з тої околиці виїхало, однак ті, що лишилися працюють добре і приготовили концерт в честь Т. Шевченка.

Инсарка **ВІДДІЛУ В АЛЬВЕНІ,** панна О. Рогачук пише, що члени відділу відіграли ще перед постом два представлення.

Основано новий **ВІДДІЛ В МОДЕЛ ФАРМ,** Саск. Головою вибрано Дмитра Назара, писаркою Юстину Хруник.

Також писар **відділу УКЮ в ЛАНІВЦЯХ** пише, що члени відділу гарно працюють.

* * *

За Божою поміччю організація УКЮ поширюється. Члени по своїй змозі працюють. Колиби молодь з таких околиць де ще відділу УКЮ нема хтіла приступити до нашої організації і створити в себе відділ УКЮ, нехай удається до Головного Заряду по інформації і матеріял з вказівками, як створити такий відділ.

За Головний Заряд УКЮ,
А. Жук, писарка.

Мирослав Голота

ДЛЯ ВІДДІЛІВ УКЮ

МОЛОДІСТЬ НЕ ВЕРНЕТЬСЯ!

Всіх нас чарує краса весни, а серця наші наповняються великою радостію, коли почуємо прегарний спів пташок та коли побачимо пречудовий розцвіт пахучих рож. З тим природним розцвітом весни ми ніначе наново оживаємо і відчуваємо сильний порив до кращого життя.

Звона противно чуємося опущені на дусі, коли надходять холодні дні осени і зими. Жаль нам глядіти на се, як то лютий мороз підриває життя всіх рослин, сумно нам дивитися на опущені дерева і на посохлі квіти і аж тоді починаємо тужити за прекрасним маєм, всім нам жаль, що так скоро минули чудові дні весни.

Так як тішимося розцвітом весни, так само радіємо розцвітом нашого життя. Молоде наше життя є повне радости і веселости. Наші молодечі серця повні полетних мрій і надій... Ми розцвітаємося як ті пишні цвіти весни. Однак зчасом минаються наші юнь-літа; минається і вся наша радість і веселість і приходить старість. Тоді ми, як ті квіти в осени, хилимося до долу і вкінці пращаємося з тим світом.

Бог сотворив світ для добра людий, та все те, що є на світі для людського вжитку. Бог обдарив людий розумом, безсмертною душею і свобідною волею і тому люди є сотворені для чогось більшого і кращого чим звірята і інші сотворіння землі. Звірята живуть тільки інстинктом природним без ніяких життєвих засад, знова люди мають дбати про вище, ідеальне життя. І до цього кращого життя ми мусимо приготовитись ще за молоду, маємо подбати, щоби наші молоді літа не пішли марно, а були прикрашені перлами добрих думок, діл і посвят.

Молоде життя звичайно є бурхливе, повне всяких пригод і несподіванок, а при тім є загрожене зі всіх сторін. На чисту, невинну душу молодця чи дівчини чигають зависні вороги, ті, що підкопують мораль та життєвий напрямок кождої людини. А що людина в молодому віці має в собі сильне почуття певности себе і безпеченства, то звичайно скоро попадає в сіти легковажного життя, котре майже все має трагічні наслідки... Ми, молоді, мусимо сильно узброїти себе примірним християнським життям, так, щоби ми ще за молоду не пішли манівцями, а дали примір гідного життя.

Теперішний світ є переповнений неморальністю. На кождому кроці бачимо легкодушність молодих людий. Сучасна молодь мало інтересується гідним життям а дбає лише про життя гойне, розпусне, не журиться тим, що буде завтра, та молодь тішиться лише тим, що має тепер, нині. Засада сеї молоді є: пити, їсти і мати "гуд тайм", а позатим більше нічого. От таким легкодушним життям переводять сучасні люди свою молодість. Аж коли приходять старші літа, тоді приходить каяття але на нього вже запізно.

Найкращим віком життя людини є молодий вік. Як прогайнуємо свої молоді літа, тоді на старість певно будемо бідити. Отже, ми молоді стараймося побороти всі ті трудности молодих літ, так щоби у будучности нам усміхнулася краща доля.

Особлившу увагу на своє поведення мусить звертати молодь українська, католицька, та, котра творить сильні кадри відділів УКЮ. Та молодь є зорганізована, отже сильна духом. Члени УКЮ мають бути ніби "стінами Спарти." Вони мають поборювати всяке зло, своїм гідним молодим життям все будуть давати примір правдивого християнського життя. Члени УКЮ мають дбати не лише про тіло та про його вигоди, але передовсім про душу. Ми молоді юнаки і юначки мусимо освідомити собі, що ми є сотворені не лише на те, щоби їсти і спати, але також на те, щоби протягом свойого життя чесною, щирою працею, та християнським життям, заслужити собі на вічне щастя в небі. Ми молоді українці католики маємо великі завдання перед собою. Живучи в Канаді, ми мусимо подбати про се, щоби в будучности "наша пісня, наша дума не вмерла, не загинула." Маємо старатися, щоби наша молодь затримала на будуче свій чудовий східний обряд, свою приналежність до Католицької Церкви. Треба робити так, щоби вся українська молодь в Канаді говорила рідною мовою, читала українські книжки, часописи, щоби пізнала славну українську історію та богату культуру. Все те ми мусимо усвідомити собі за молоду, бо наколи прийде старість, то буде запізно.

Щоби ми колись не нарікали самі на себе, стараймося тому ще за молоду вчитися жити після законів даних нам Богом. Не марнуймо своїх молодих літ. Поки ми ще молоді, то і сильні, як духом так і тілом. Стараймося жити чесно та праведно. Працюймо всіма силами для слави Божої і для кращої долі нашого народу. Наколи ми се зробимо, тоді напевно Бог поблагословить нашу працю і наші труди увінчаються повним успіхом.

У століття смерти о. М. Шашкевича, та в пятиліття УКЮ,

В ДНЯХ 4 — 5 ЛИПНЯ

в САСКАТУНІ в ЧИТ. ПРОСВІТИ відбудеться

ПЕРШИЙ КОНГРЕС

УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

Участь беруть всі провінції. Делегатів сподіємось з найдальших закутин. Крім бесід, викладів і організаційних справ, відбудуться мистецькі виступи та контест з вибором королевої конгресу. За точною і цікавою програмою слідіть в пресі.

За Головний Заряд УКЮ

о. М. Горошко голова — панна А. Жук секретарка

о. М. Горошко

ЗА ДУШУ МОЛОДІ

(Продовження)

Один пан завважив: "та, нащо їм якихсь там організацій, на що їм голову морочити?" "Ну добре,"— запитав я цього добродія, "до яких англійських організацій вони належать? До яких церков взагалі ходять? Що вони читають? Чим займається їх ум? До чого мають заінтересування?"

Прикро воно таке писати, але це правда. **Вулиця зі всіми благами, їх життям, а вулиця і лише вулиця се загибіль.**

Ми звикли мріяти і на бульках ставити основи. Звичайно нічим не перейматись, гумору собі не псувати, дивитись через пальці, потішати себе: "о, якось то там буде!, та задоволятись тим, що здобули за 50 літ.

Нераз, не два, чуєте красні слова: молодь це світ, наша надія, будучність, але ці слова коли не мають реальних доказів життя є пустими фразами.

Вартоби пам'ятати на слова през. Рузвельта: "Молодь, яка не ставить собі великої цілі життя, далеко не зайде!"... Розумію молодь без ідеї, організації, без здорових основ життя, вона далеко не зайде. Чи така молодь надія народу? Один батько скаржився мені та сумними словами говорив: "Отче, та то всьо пропаде, шкода, що ми церкви ставили, народні доми, як ми підемо, пропаде всьо!..."

Другий батько мені говорив: "Та знайте та воно так є, все якась часть до нічого, а друге навчиться пізнійше..." Я однак не знаю чи Івана навчите коли Івася не навчили?...

Так, це правда, що певне число обоятне не інтересується нічим, але подивіться кругом, це число є абсолютно за велике. А виправдувати себе, що мовляв "що певне число" чи "якось воно буде" "пізніше" ітд., є злочином перед Богом, народом і самим собою. Звичайно так говорять і вимовляються люди на празниках і хрестинах, щоби собі гумору не псувати.

Є звичай когось за се все винувати. Одні винують других. Батьки дітей, діти батьків. Звалювати та винувати лише молодь несправедливо. Колись це були діти наче красні гнучкі деревинки, які дбайливий огородник міг виплекати як сам хотів, так, щоби не лише цвіти запашні були, але овочі красні, здорові і вартісні. Винувати лише молодь значить дурити себе. Так, молодь була цвітом, що отрясся ззарання під подувом миршавого життя. Так, вона була цею красною, чорною землею на якій не було кому орати, сіяти і доглядати у пору весни.

Так, тоді коли був час праці господар спав, сварився, по судах ходив, та доказував ніби свою мудрість.

Тому не сміємо винувати лише молодь. **Всі ми винні разом.** Дали мало молоді батьки, мало дала рідна школа, мало організації. Говоримо про будуче, а не дбаємо за цих, що її творити будуть. Як мало є інституцій, як мало рідних шкіл, як мало дітей у них! Де організації молоді? Держави дають мільони на виховання молоді, організаціям молоді присвячують велику увагу, бо в них виховуються вартісні будучі горожани. А що ми даємо на сю ціль всі разом? Що поодиноко? Хочемо, щоби діти зберегли заповіти батьків, але ми бодай троха присвячуємо уваги і зрозуміння для справ молоді? Молодь має енергію сильну, вона хоче все чогось доброго, взнеслого. **Молодь любить належати до солідного і сильного товариства.** Як не має його, то енергія і зацікавлення її йде на манівці. Плачі і сльози, говорення і зітхання не поможуть. Здоровим розумом і відчиненими очима треба дивитись кругом себе. **Є у вашій громаді клюб, Т-во молоді, не само для себе, але звязане вузлом в одну сильну організацію, в якій самовиявилаб себе молодь та знайшла свою душу і дорогу призначення?** Чи кожний що на ньому тяжить відвічальність робить всьо можливе, щоби краще було?

(Далі буде).

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад учитель.

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти:

На цім місці Вуйко витає дорогого гостя в особі пані Анни Арабської, редакторки Діточої Сторінки в Українських Вістях, котра буде говорити до Вас про—

В ДЕНЬ НАШОЇ ДОРОГОЇ МАТЕРІ

У другу неділю місяця травня, припадає свято "День Матері." Благородна була ця людина, котра додумалась, що конечно потрібно урядити свято, на котрім віддається честь всім матерям. Коли прийде цей день, дорогі діточки, приготуйтеся віддати честь своїм матерям і показати їм свою пошану і вдячність, за їх великі труди, за їх святу любов до Вас, своїх дорогеньких діточок, своїх чудових рожевих цвітів. **Бо нема на світі нічого красшого і дорослого для матірного серця, як її рідні діти.** Ніхто на світі, окрім нашого Сотворителя, нас більше не любить, не розуміє, як наша рідна ненька.

Ці діти, котрих матері живуть, не мають поняття, що то значить бути сиротою, що то значить жити на світі між чужими людьми, без матірної опіки. Щоб вказати на найбільше розпучливий плач людини, наш найбільший поет Т. Шевченко каже: "Плаче, як дитина без матері, плаче." Мати є другим Ангелом хоронителем своєї дитини. Стереже і з ока не спускає своїх дітей, в день і в ночи. Страдає над своєю хорою дитиною, без сну і спочинку, не тільки тижнями, місяцями, але навіть довгими роками. Нема дорогі діточки горячійшого серця як матірне серце. Нема людини, щоб сповняла свої обовязки з більшою жертвенністю і з більшою самопосвятою, як мати. Дотик її руки, це неначе дотик крила святого ангела.

Наша мати навчила нас молитися і через молитву навчила нас розуміти і розмовляти з Богом Сотворителем. Навчила нас чудової української мови. Навчила нас і любити свій нарід і все, що нам рідне і святе. Навчила нас любити і шанувати наших ближніх. Навчила нас бути добрими і чесними людьми. І тому дорогі діточки, як прийде "День Матері," віддайте своїй неньці належну пошану. Поцілуйте руку своєї матері і подякуйте їй за всі її добродійства для Вас. А коли Вашої дорогої неньки вже нема між живими, відвідайте її могилу і помоліться за упокій її душі, а тоді прикрасіть хрест на її могилі вінцем з гарних цвітів і поцілуйте її хрест своїми горячими устами.

А. Арабська,
Донландс, Саск

КОНТЕСТ НА ТРАВЕНЬ

ЗАГАДКИ—ЛОМИГОЛОВКИ

1. Чим тримається тайну?
2. Як доглядаєте мене то я ВСІ, а подрапайте мені плечі, то я НІЧО: Що я?
3. Де ми можем знайти все щастя?
4. В котрім місяці люди говорять найменше?
5. Вздоль пішов з песиком; песик не ішов ні напереді, ні ззаду, ні з одного боку. Де він ішов?
6. Маляр мав малювати числа на хатах, 1 до 100. Кілько разів він малював нумер девять?
7. Сливкове дерево мало 40 гиляк. Кожда гиляка мала два прутики. Як дві грушки ростуть на кожнім прутику, то кілько грушок є на тім дереві?

Розгадки разом з Вашим іменем і віком зашліть **перед 15-го травня** до

PUZZLE CONTEST EDITOR,
369 Chalmer's Ave., Winnipeg, Man.

— МАТИ —

Скажи мамусенько мені,
За що мене так кохаеш?
Ти бережеш мене у сні,
І в день мене все доглядаєш?
І відповіла мати доні:
Люблю тебе, бо чемна ти,
Бо слухаеш мене ти завжди
І любиш радо в школу йти.
Люблю тому, що ти весела
Мов ластівятко чарівне,
Але скажи мені, маленька,—
Чому так любиш ти мене?
І відповіла доня неньці:
За твою працю люблю я—
За те, що ти так дуже дбаеш,
Щоб жила в щастю завжди я.
Таж ти нераз не спиш у ночі,
Як захворію я коли,
Нераз твої молитви щиро
За мене в небо поплили.
За все тебе я люблю, нене,
Люблю матусю я свою.
Я і сказати не умію,
Як я тебе люблю, люблю!...

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА КВІТЕНЬ

Видно, що діти не мали знимок з дитячого життя, і тому не прислали їх на контест. **На травень маєте Контест Загадок.** Пробуйте скілько зможете їх відгадати.

Учитель: Я казав тобі не їсти підчас науки!

Івась: Я не їм. Я лиш мочу сливку на обід.

Лікар: Ти вже нині рано ліпше кашлаеш Васильку.

Василько: Я повинен ліпше кашлати, бо я цілу ніч вчився.

ЛЮБИТЬ КОНТЕСТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку!

Я до Вас листа ще не писав, але я хочу написати пару слів і разом подякувати Вам за гарну нагороду, котру я дістав в попереднім контесті, і хочу щоби більше таких контестів було. Я маю 13 років і я є в осмій клясі, англійської школи. Тут немае української школи, але учитель учив української мови перед Різдвом. Тамтого року в літі в нашій церкві була свята Місія, котра тревала один тиждень. Я приходив до церкви кождого дня. Місія відбувалася від суботи до пятниці. На послідний день був празник і дуже богато людий приїхало. Коло церкви хрест поклали, і потому обхід робили навколо церкви і всі подіставали памятку святої Місії. Я маю двох братів, що є священиками і одного за морем. Не маю що більше писати і думаю, що се вже буде досить на сей раз. Кінчу свій лист до Вас.

Борис Шевчук, Шіго, Саск.

Від Вуйка: Контести будуть що місяця.

ЛЮБИТЬ БАЙКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Я перший раз пишу до Вас. Я дуже люблю читати Ваші байки і листи. Я маю 7 років і ходжу перший рік до школи. Я є у 2 клясі в англійській школі, а по українськи мене навчили троха вдома. Я кінчу свій лист, бо боюся, що Ви не годні будете перечитати його. Колись напишу більше. Желаю Вам Вуйку веселих свят і доброго здоровля.

Ольга Чорна, Габбард, Саск.

Від Вуйка: На твоїх 7 літ життя, то уже дуже гарно пишеш. Вуйко перечитав його без жадної трудности.

СТОРІНКА УКЮ— (Прод. з стор. 13)

САСКАТУН, САСК.

Ідуть слідами батьків

Мабуть немає кращої приємности для родичів та взагалі для суспільства, як та, коли ихні діти—йдуть тим шляхом, яким ішли вони самі та їхні батьки й діди. Одну з таких приємностей мали Саскатунські українці, а головно родичі, коли в **неділю 28 березня 1943 р. українська студентська молодь в числі около 80 осіб приступила до св. Причастя.** Були це студенти вижчих і середних шкіл, які прилюдно доказали, що вони дійсно заховують релігію своїх батьків та шанують українську традицію, звичаї і обичаї.

День 28 березня 1943 р. є дійсно днем великого значіння, який має в собі поважний виховавчий характер. Тут в дійсності треба підчеркнути заслуги родичів, що зуміли виховати своїх дітей в релігійно-національному дусі. **Треба також висловити признання місцевому о. парохові В. Фірманові,** який зарядив загальну сповідь для українських студентів.

Після Богослуження відбувся спільний обід прилагоджений жіноцтвом. Обід почався молитвою, яку провів о. В. Фірмам. Сей отець був рівночасно господарем приняття студентів і студенток. В своїм коротенькім слові до студентів о. Фірман зазначив, що почувається щасливим, коли бачить, що українська молодь шанує своєрідні звичаї і обичаї. Також підчеркнув, наводячи слова св. письма, значіння релігійного виховання для молоді й народу. Відтак попросив до слова інж. В. Коссара.

Інж. В. Коссар зясував обовязки студентів супроти церкви й народу, з якого вони вийшли. "Вашим обовязком, дорогі студенти и студентки, говорив він, є стояти на сторожі держави в якій Ви живете та народу з якими Ви кровно звязані."

Другим з ряду промовляв студент університету й голова студентської організації "Альфа Омега" **Н. Гунчак.** В коротких словах зясував промовець важність науки та закликав студентів, щоб вони дійсно старалися набути високе образування, бо коли людина має вище образування вона може бути більш корисною для Канади й українського народу. Дальше він зазначив, що українська молодь, коли вона хоче бути поважною та шанованою в очах других співгорожан Канади, повинна памятати, що осягне це лише тоді, коли буде все свідомою свойого походження.

П-на С. Федорко, студентка, в своїй коротенькій промові висказала велику вдячність української греко-католицькій церкві та її духовним провідникам за це, що щиро пращюють над українським народом в Канаді.

Останнім промовцем був **Л. Вовк,** який вказав на конечність і обовязок українського студентства заопікуватися українською молоддю. Молодь є незвичайно важним чинником в житті кожного народу і через те кожний нарід привязує велику вагу своїй молоді. Українська студентська молодь повинна стати на чолі молодечих організацій та взагалі бути взірцем для усіх на кожному кроці.

Після обіду, студенти взяли спільну знимку.

Присутний.

ВІДДІЛ УКЮ В ГОЛАР, САСК. ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Ділимося вісткою з читачами БН, що наш новозаснований відділ УКЮ **устроїв концерт в честь Т. Шевченка, дня 28 березня.** Хотяй погода і дороги були досить злі, то всетаки на концерті було досить присутних людий і концерт нам добре вдався. Участь в концерті брали не лише члени нашого відділу, але також старші люди і малі діти. Точки концерту були такі:

1. О Канадо!
2. Життя Шевченка— Николай Сирота
3. Заповіт— відчитав Теодор Петришин
4. Молитва школаря— деклямація Леонтія Котуцька
5. Шевченко учитель народу— статтю з БН відчитав Іван Панчук
6. Реве та стогне— пісня
7. Учітеся— деклямація Анна Петришин
8. Ой гляну я— декл. Павло Петришин
9. Тарасові роковини— деклямація Анна Сирота
10. Посланіе— деклямація Кароліна Пастернак
11. Де Дніпро наш— пісня
12. Світе тихий— деклямація Марії Петришин
13. Шевченко перший самостійник— реферат о. Гр. Шавель ЧНІ.
14. Починаймо веселитись— дует— Леонтія Котуцька і Е. Явна.
15. Тополя— деклямація Д. Яроцька
16. Суботів— деклямація Розалія Качур
17. Михаліна Столярик віддеклямувала вірш Село.
18. Кінцеве слово о. Гр. Шавля ЧНІ.

О Україно! Боже щасти йому!

Опісля зібрано на фонд нашого відділу $4.60, з чого частину вислано до головного заряду УКЮ. **Заряд нашого відділу хоче сею дорогою сердечно подякувати усім тим, що брали участь в концерті, а особливо о. Гр. Шавлеві ЧНІ за так цінний реферат.** Також заряд дякує панові Петришинові за його поміч в приготованні концерту, як також усім добрим людям, котрі прийшли на концерт і зложили свої жертви на наш фонд.

Кароліна Пастернак, писарка.

ФАРМАРСЬКІ ПРОДУКТИ В БОРБІ ЗА СВОБОДУ

Пожива відограе дуже важну ролю в теперішних воєнних зусиллях Канади. Треба поживи доброї для летунів, для канадийської пішої армії, для моряків. Мусять добре відживлятися робітники, котрі тяжко працюють по воєнних фабриках. Поживи, поживи і ще раз поживи треба для воєнних зусиль Канади. Крім запотребувань самої Канади, богато канадийської поживи треба і муситься післати до Англії, Америки і других країн союзних держав. Тому в тій війні, фармарі і їх продукти ведуть перед в борбі за свободу Канади.

⁂ ⁂ ⁂

Уряд Канади купує річно за $60,000,000 долярів поживи для жовнірів. В році 1942 уряд купив: 80,000 тон бараболь, 50,000 мяса, 33,000 тон хліба, 7,000 тон масла, 8,500,000 тузинів яець, 2,000 тон кави і чаю, 9,000 тон пастеризованого молока.

НОВИЙ ЕПИСКОП В КАНАДІ

23 квітня наспіла весела вістка, що Ап. Столиця номінувала для нашого Преосв. Кир Василія Епископа-Помічника в особі Впр. о. Ніля Саварина ЧСВВ., Ігумена мондерського монастиря оо. Василіян.

Преосв. Еп.-Пом. уродився в Старому Самборі в Західній Україні, 19 травня 1905 р. Початкові студії побирав у Старому Самборі і в Новому Самборі. До Чина Св. Василія Вел. вступив 28 серпня 1922 р. Звичайні обіти по скінченні Новіціяту зложив 6 травня 1924 р. Торжественні обіти зложив у Кристинополі 14 вересня 1930. Тайну Священства одержав з рук Преосв. Кир Йосафата Коциловського в Крехові 23 серпня 1931 р.

Яко священик визначався ревністю в Службі Божій. І занимав визначні уряди в Чині вже від початку свойого священства. І так в другому році по священних на священика Настоятелі Чина вислали його до Канади на місійну працю 1932 р.

Тут занимався з початку місійною працею по кольоніях в околицях Мондеру, а також був професором аж до Номінації в Чині. Крім цього занимав ріжні уряди в Чині оо. Василіян. Був консультором Провінції, а від 1938 р. був Ігуменом великого монастиря в Мондері.

В особі номіната Епископа наша Церква дістала нову силу в церковній єрархії. Це також є новим доказом дбайливости Апостольської Столиці для нашої Церкви й народу у Канаді в таких тяжких часах.

Радіючи номінацією нового українського Епископа бажаємо Божого Благословення і великих успіхів у праці на новім-високім церковнім становищі.

ЗА КАНАДУ!

Згинули: Л. Стефан Костів, гарматщик з Порт Гоп, Онт., В. Мушумanський з Ванкувер; Юрій А. Фірман, лет. десят., з Бері, Онт.

ПРОТИСОНЯШНІ ОКУЛЯРИ БУДУТЬ ПАЙКОВАНІ?

Появилися чутки, що протисоняшні окуляри будуть пайковані, тому, що летунам окуляри такі є конечні, як і другим жовнірам.

Безмясні вівторки. Перший раз в історії Канади ввійдуть в життя почавши від дня 4-го травня безмясні дні, а ними будуть усі вівторки в році. В усі вівторки як з одної сторони не буде можна купити мяса в склепах, так з другої сторони по всіх реставраціях, кавярнях і перекускових домах, не буде можна дістати мясної страви. Дріб і риба є виняті з під того закона, так, що курята чи рибу буде можна дістати в ті дні. По шпиталях, желізницях, на кораблях і воєнних заведеннях, таких безмясних днів не буде.

Уряд Канади остерігає усіх горожан перед великим браком палива який буде на другу зиму. Тому тепер вже замовляйте і старайтеся про паливо, як вугля, дрова чи кокс, для себе на другу зиму.

Новий закон праці в Канаді проголошено дня 25 квітня. Усі мущини, котрі не є здібні до військової служби і не є занятї в конечних для війни промислах, уряд буде переносити до вартатів праці конечних для воєнної індустрії. Уряд буде оплачувати сам перевіз робітників, а хто уряду не послухає той дістанеться до таборів відокремлення-концентраційних таборів.

В Тунісії англійські і американські війська зближилися на 20 кілька миль до Бізерти і Туніс. Є загальне переконання, що війна в Тунісії скінчиться великою побідою союзних держав за кілька тижнів.

Японці розстріляли частину з 8 американських летунів, котрі дісталися до японської неволі по славнім нападі американських літаків на Японію в дні 18 квітня 1942 р. Аж тепер проголошено, що великий літаконосець Горнет, котрий був потім затоплений, підплив на 800 миль до японського побережа і з нього вилетіли бомбовики американські котрі налетіли були на Японію.

За Канаду: Пропали—Петро Дмитрук, лет. десятник з Винярд, Саск., В. Кісик, десятник з Летеліер, Ман.

В Канаді є під теперішню пору 438,-609 воєнних урядників і робітників.

При канадійськім війську є 10,000 жидів.

Росія зірвала дипльоматичні зносини з Польським урядом.

ДОЩ БОМБ

Воєнні американські літаки, звані літаючими твердинями, що раз частійше нападають на ворожі міста в Европі. Сей цікавий образок показує нам, як цілий дощ бомб паде з таких літаючих твердинь на одно італійське портове місто.

НОВІ ПОШТОВІ ЗНАЧКИ КАНАДИ

Зліва, в горішнім ряді, се летунської почти значок. По правій стороні значок поручечої почти. В долішнім ряді значок 4 центовий на звичайні замісцеві листи. Значок 17 ц. є для спеціального доручення листів летунської почти.

Купуйте Грамоти 4-ої Воєнної Позички

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік. XI, ч. 10 (130) - ЙОРКТОН, САСК. 14-го Травня, 1943 Vol. XI, No. 10 (130) YORKTON, SASK. May 14, 1943

Лист Поручника Д. Жука з Менчестер, Анґлія

УКРАЇНСЬКІ ЖОВНІРИ ДАВАЛИ КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Будучність Нації мала то щастя подати недавно цікаві вісти від **одного українського жовніра, котрий служить при летунах канадийської армії в Єгипті.** Два числа тому назад на сторінках нашої часописі подавали ми дуже цікаві вістки від **половеного канадийського жовніра в Німеччині.**

А тепер знова радіємо, що можемо нашим читачам подати дуже гарний лист **поручника Данила Жука, родом з Геффорд, Саск., котрий є інструктором при англійськім війську в Англії.** Поручник Данило Жук перебуває за морем вже два роки, його брат Богдан служить при летунах і також є за морем. **Поручник Данило є вихованком нашої бурси БУК-а в Саскатуні.**

Щоби читачі добре зрозуміли зміст його листа, то скажемо наперед, що **поручник Данило написав свого листа з Менчестер, де перебував на відпусті-вакаціях в панства Лісновських.** Тепер передаємо цікавійші місця з листа поручника Данила:

"Не знаю звідки зачинати, Дорогі Родичі, бо так богато маю написати, що не знаю чи зможу. **Заїхав я врешті до своїх людий і мамо, за півтора року то я ще так не забавився, так веселий не чувся, так не був найджений, як тут межи своїми людьми.**

Я тут в одних людий перебуваю і так як у дома. Також тут зо мною є **Туранський,** він вас дуже добре знає... і другі, а мене кличуть п. поручником. **Тут тутейші наші люди мають свій клюб, малейьку салю. Діти усі уміють читати по українськи. Тут також канадийські українські вояки створили свій гурток, так, що на свята можемо з'їхатися і по домашньому забавитися.**

А я Вам щось напишу, що Вас здивує і може потішить. **Ми в неділю відсвяткували свято Т. Шевченка. Я співав, грав і пару слів сказав. Було гарне число людий і всі гарно забавлялися. По концерті мали вечеру, голубці, пироги і пиво як сметана...**

Скажу Вам, що ще наші люди богато лише з'їдять, бо так як борщ, голубці, пироги то не найкращі. Я думав, що пироги, борщ і капусняк то щось таке, що лиш може мені приснитись... Я Вам мамо записав, як попередно писав 75 долярів місячно...

Дуже гарно мене усі приймали і дуже дивувалися як я до них по українськи говорив. Я перших пару днів то говорив як жидок, але скоро виломався. **Я ходив до св. Сповіди і до св. Причастя. Як повстане Україна по війні, то зараз їду там просто з Англії, а то коби Бог дав таке, а мені довго прожити.** Тепер я вже знаю де їхати на відпустку. **Подякуйте п. Соколови за 1,000 сигаретів, котрі я отримав... Я буду просив Неті** (учителька Анастазія Жук в Геффорд, сестра його) **щоби мені вислала один вишитий рушник, бо у салі мають образ Матери Божої і я вчера так придивився, що та Матінка Божа дуже бідна, а я би подарував їм такий рушник... воникби були дуже вдячні. Також Неті як має де які взірці до вишивання, то нехай пішле, бо тут дівчата мене за ними питали... Я здоровий... вертаю до свого юнит сего тижня... їду з чистою душею і маю у Бога надію...** буду кінчити листа, оставайте здорові і най Вас Бог має в своїй опіці... Данило."

- - - - -

Що за гарний лист молодого, віруючого українського жовніра. Ні, коли родичі виховають **по христіянськи** своїх дітий, **ніколи** ті діти за Бога не забудуть. **Коли родичі навчать своїх дітий любити свій нарід, ніколи діти не будуть встидатися признатись, що вони українці. Будуть так відчувати недолю свого народу і будуть так писати листи до дому з далекої чужини, гарною українською мовою, як написав його наш поручник Данило Жук. Через моря шлемо сердечне поздоровлення поручникові Данилові і просимо Матінку Божу, ту, котру він так любить, щоби мала його все і всюди в свойій опіці. Данило, ми всі очікуємо самостійности України по сій війні і вірimo, що певно сього дочекаємося!**

ЧОРЧИЛ ЗАПОВІДАЄ ВЕЛИКУ ПОЛЬЩУ

Премієр Чорчил, в дні 2-го травня, в своїй промові в Льондоні похвалив дуже польський нарід за їх великі і вартісні услуги для союзних держав і заповів, що жертви поляків будуть нагороджені через відбудову великої і незалежної Польщі.

В САСКАЧЕВАНІ Є 243,734 КАТОЛИКІВ

На основі перепису населення з 1941 р., в Саскачевані було 243,734 католиків, включаючи і українців католиків. В 1931 р. 233,979. Отже католицьке населення Саскачевану зросло на десять тисяч. За греко-православних подали себе 37,699, в 1931 р. 31,126.

УСТАЛЕНО ЦІНИ НА МОЛОДІ БАРАБОЛІ

На молоді бараболі зі збору в 1943 р. назначено сталі ціни. І так в місяці травні фунт бараболь буде платитися 5ц. і пів, а в других місяцях літних лиш 5ц. за фунт.

—Дописи—

САСКАТУН, САСК.

Несподіванка для о. В. Фірмана

Думаю, що цікаво буде довідатися читачам БН про несподіванку, яку устроїли члени і членкині парохії св. Юрія в Саскатуні в честь **о. В. Фірмана, місцевого пароха.**

В світлий понеділок, дня 26-го квітня, зійшлися парохіяни на спільне свячене, приготоване услужними панями-господинями в салі Просвіти. Тому, що того самого дня припадають і уродини нашого о. Пароха, постановили парохіяни зробити своєму любому парохові малу несподіванку.

Заступник голови, **Стефан Гнений,** запросив о. Фірмана на спільне свячене і кольо. Фірман війшов до салі, присутні оплесками привитали о. Володимира. Опісля С. Гнений вручуючи о. Фірманові дарунок, золотий годинник, сказав, що парохіяни цінять працю свого священика і з пошани до нього складають йому сей дарунок. о. Фірман подякував усім за вияви пошани до його особи, опісля провів молитву Отче Наш. Усі засіли до столів і споживали свячене. Другою бесідницею вечера була голова жіночого товариства св. Ольги, **пані Яніцька,** котра вручила отцеві китицю живих рож і пожелала всего найкращого від жіночого товариства.

По вечері присутні відспівали Христос Воскрес, та многолітствіе свому парохові. **Добрі люди з Саскатуну не забули за свою католицьку пресу, на пресфонд якої зібрано на закінчення несподіванки $9.20, з яких $4.60 призначено на БН.**

Ізидор Лоточинський, член БУК-а.

Від Редакції: Дякуємо дуже сердечно за жертву на пресфонд БН; люди в Саскатуні все помагають нашій часописі і богато з них є нашими передплатниками.

ЗБІРКА НА БН.

В цвітну неділю гостив в Трансконі о. Шпиткорський, котрий правив св. Сл. Божу в церкві св. Михаїла. По проповіди отець завізвав присутних в церкві, що добре буде, коли тепер підчас посту вірні зроблять добре діло і споможуть католицьку пресу ВНації як також відновлять свої передплати до других католицьких газет. **Збірка принесла на БН $9.46, як також відновили свої передплати, чи стали новими передплатниками БН слідуючі: Михаїл Бачинський, Карло Кішинський, Франко Кішинський, панна С. Тарнавська, Василь Савчук, Юрій Кравець, Іван Кузіма, Михаїл Леонтович, Василь Головчак, Іван Бойко.** На УВісти дала передплату пані Климочко, а Свічло передплатили: Лавро Рудик, і Михаїл Вачинський.

Присутний в церкві.

Від Редакції: Сердечно дякуємо добрим і щирим людям Трансконі за ласкаві жертви на пресфонд, як також усім, котрі відновили свої передплати чи стали новими передплатниками БНації.

ІСТОРИЧНИЙ ПАМЯТНИК В СТЮАРТБУРН ВЖЕ БУДУЄТЬСЯ

Вже будується історичний памятник в Стюартбурн, Ман., на сьому місці, де стояла колись перша українська католицька церква, св. Духа, в Манітобі, збудована 1898 р. **Памятник буде високий на 10 стіп, завершений буде гарним гранітовим хрестом, як також буде мати вмуровану гарну таблицю мармурову, з відповідним написом.**

Посвятить його в другий день зелених свят Преосвящений Епископ Кир Василій Ладика ЧСВВ. Всі вже тепер приготовляймося до участи в тім небувалім святі Манітоби.

На горішному образку зправа є росийський молочій (денделіон) який росте побіч канадийського молочія на досвідній фармі в Оттава, Онт. Молочій видає з себе якийсь відсоток гуми, якої так тепер усім треба. Канадийські учені досліджують тепер сю справу. З Росії сповіщено насіння российського молочія, бо показалось, що він дає 8 разів більше гуми, як канадийський. На знимці Др. Г. А. Сен, один з учених котрі займаються дослідами.

ОБЕЗПЕЧІТЬСЯ ЗА МЕНШЕ
через
ВАСИЛЯ СКРАБУ
(Алдермен)
Репрезентанта фірми
McFadyen Company Ltd.
заснована 1913
Репрезентуюча кілька з Найсильнійших Асекураційних Компаній в Канаді. Заки Ви виберете полісу обезпечення від Огню, на Автомобіль, Життя, від Крадіжи, на Слабість і Випадки, Зайдіть, телефонуйте, або напишіть до
WILLIAM SCRABA
362 Main St. Winnipeg
Телефон Бюра 93-444
Резиденції 53-312

Військa Злучених Держав заняли такі острови на тихому океані: Острови Елис, Острови Рассел і остров Амчітка, котрий є віддалений на 70 миль від Кіски, воєнної бази японської на островах Алюшенс.

ДУХОВНА ВЯЗАНКА
Молебень до І. Христа, Молебень і Параклис до Матери Божої разом із найкращими молитвами до Серця Христового й Матери Божої та поясненнями святої години в честь Серця Христового. ... 10ц. **Замовляйте:**
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

АПОСТОЛЬСТВО МОЛИТВИ: Вписовий лист і Устав Апостольства Молитви.— Нове видання ..... 10ц.

КНИЖЕЧКА для вписування колекти і других добродійних жертв на церкву ..... 15ц.
Замовляйте:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

о. А. У.

ЧИ МОЖЛИВА САМОСТІЙНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА?

Чи не чудне питання в теперішній час! Як можна навіть таке питання ставити?

Ось такі відізвуться голоси, коли хто прочитає цей заголовок. І добре, що так буде. Бо якжеж інакше повинно бути з боку, тих, що співали, що тіло ми положим за нашу свободу і покажем, що ми браття, що ми сестри, козацького роду!.. Та я вже стара людина. Готуюся в могилу. І з жалем, що не маю надії побачити ту свобідну і незалежну Україну, про яку і я усе життя мріяв. А чому так— послухайте.

Бували і передше многі світлі та ідейні одиниці в українськім народі, що жертвувались для справи незалежної, свобідної, Соборної Української Держави. Та, як бачимо, все ще її нема. Бо одна річ бажання, а друга— дійсність.

Правда, що оповідають, що колись жиди криком і трубами здобули Єрихон. Та незалежної України український нарід таким способом не здобуде. А хочби і повстала таким чудом українська держава, то чи удержиться довго? А це також питання, варте застанови.

Отже, Чи можлива самостійна, незалежна Україна?

Казали старі римляни, що історія є матірю наук. Тому вгляньмо в історію українського народу, а тоді будемо могли лекше зробити висновок і дійти до правди, а "правда вас освободить," сказав Христос.

Зараз в перших початках історії України бачимо, як в околиці Києва, замешкалі нашими предками, заходять чужинці з півночі— варяги, три браття— Аскольд, Дир і Кий. Зміркували, що земля плодюча, багата, а нарід здоровий, лиш без порядку. Якби то все взяти до рук і упорядкувати-можна б мати добрий прожиток. Так певно думали, а зорієнтувавшись взяли автохтонів за чуб і зорганізували з них першу українську (київську) Державу. На це діло треба було аж чужинців. Українська маса не знайшла між собою власні сили, щоби цього доконали. Це дуже значний і многомовний факт. Навіть значний тоді, якби це була тільки легенда, що мабуть і е. А хтож завалив Київську Державу? Чи чужі? Ні, не чужі, а в першу чергу свої власні, взаїмною боротьбою, незгодою, межиусобицями. Чужі, москвичі з півночі і татари зі сходу, помогли тільки її добити...

По татарських наїздах приходить на українські землі панованнє литовців з північного заходу. Хтож ті литовці? Нечисленний народець, якого нині ледви пару мілионів. І цей народець запанував над десять разів численнішим народом. І прогнав татар, відпхнув москвичів і загорнув у свої руки усі багаті українські землі, щоб їх відтак віддати, через Ягайла, в добичу Польщі.

А хтож поляки? Також невеликий нарід. Числом не досягав і не досягає навіть половини українського народу. А однак ляхи сиділи на карку українців спорий час, поки до українського меду не став добиратися московський медвідь. Цей, числом вдвоє переважаючий українців, приссався таки на добре до українських земель.

Стали пхатись між українців і на їх землі навіть півкультурні румуни і мадяри з полудня. А і тим попустили українці й дали володіти над частинами української землі.

На всю ту чужу шаранчу українська маса нарікала, її проклинала, але не вміла, а нераз і не дбала стряти її з себе. Ходив український селянин по своїй, не своїй, землі, їв, спав, попивав, святкував і все лиш чекав, аж хтось прийде і прочистить, позамітає йому хату, тай поставить перед нього готову свободу як на тарілці.

Коли ідейні, сміливі одиниці ставали до боротьби проти наїзника, українські маси не поспішили прийти їм з поміччю і стануги громадою за свою власну незалежну Українську Державу. Через це пропала держава Богдана Хмельницького. На нічім скінчились змагання Мазепи. Зниділа мов веснянка Українська Народня Республика по першій світовій війні. Тільки ще далі міркує, хто то з наїзників був би ліпший пан. Дай Боже, щоби так не було, а щоб тепер ціла українська маса думала за незалежну Україну, а це лиш нечисленна горстка інтелігенції з порівнюючо невеликим числом дійсно свідомого селянства. Бо більша частина таки радше слухає чужих провідників і чужих кличів...

(Далі буде).

ПОНИЩЕНІ НІМЕЦЬКІ ЛІТАКИ

Як богато матеріяльних страт поносять армії Маршала Ромеля в Тунісії вказує хочаб і сей образок, котрий представляє летунський майдан Даба в Тунісії, по занятті його англійськими військами. Понищені німецькі літаки валяються по цілім майдані.

ЛЕТУН АНГЛІЙСЬКОЇ ТИХОЇ ЛЕТУНСЬКОЇ ФЛЬОТИ

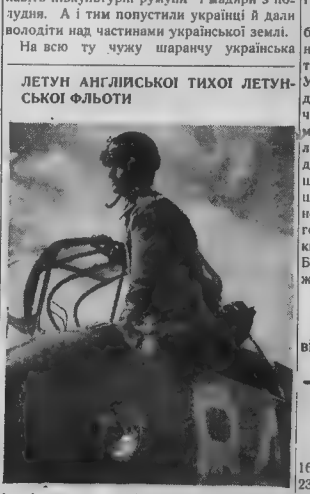

Англія вправляє своїх нових летунів на без моторних літаках. Ті безмоторні літаки творять англійську тиху летунську фльоту. Хто перейде вишкіл на безмоторних літаках, стає правдивим летуном.

Президент Чехословаччини Бенеш відвідає Канаду дня 1-го червня.

– ПОРЯДОК ВІДПРАВ –
НА МІСЯЦЬ МАЙ

16. Неділя Розслабленого ..... Сарто
23. Неділя Самарянки ..... Елма
30. Неділя Сліпородженого ..... Лейдівуд

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить ще 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД В КАНАДІ ВІРИТЬ

Двоє здорових рук до праці, ось і маєток, з яким приїхали наші люди до Канади шукати кращої долі. З рідної, але поневоленої землиці в Европі, не було що брати.

Небагаті були українські поселенці в земські добра, однак привезли в своїх серцях великі скарби душі: св. Віру в одного Бога, послух Його заповідям, сердечне привязання до рідної Католицької Церкви і українського народу.

Ті великі скарби душі старались наші поселенці якнайкраще заховати і передати своїм дітям і внукам. Тому побіч маленьких лілянок-хатинок де спочатку мешкали, вони, бідні поселенці, ставили сейчас маленькі церковці—доми Божі, деб могли Богу помолитись, вислухати св. Сл. Божої, приступати до св. Тайн. Згодом, коли трохи доробились, подбали для себе про кращі доми, однак не забули також за храми Божі. Під проводом своїх рідних католицьких священиків, при помочі своїх вірних синів, почали зводити величні святині, сотки яких нині є по цілій широкій Канаді. **Що за велика Віра наших людей!...**

Немає на світі другого народу, котрий би переніс в своїй історії таке земське чистилище, як наш нарід в Канаді в обороні св. Віри, приналежности до св. Католицької Церкви і українського народу.

Протестантизм, всілякого рода сектанство, безвірство, большевизм, автокефалія; дальше всілякі підлі наклепи ворогів в сторону Католицької Церкви, се тільки кілька ворогів, зайлих противників, котрі старались роздвоїти, розбити наш нарід в Канаді.

Однак на нїщо не здалась велика і коштовна робота ворогів. Наш нарід, як той велитень, як віковий дуб, встоявся проти нападів і в великій більшости заховав вірність тим великим скарбам душі котрі передали його діди і прадіди.

Українські католицькі священики не перевели на польське своїх вірних, як говорили таки українські декотрі провідники. Наших церков не взяли французи, як сичали наші зрадники. Записання церков на Українську Католицьку Дієцезію показалось одиноким запевненням, що церкви збудовані католицькими руками ніколи не перейдуть в руки ворогів.

І Апостольська Столиця високо оцінила сю надзвичайну вірність нашого народу в Канаді до св. Католицької Церкви: **назначила для того віруючого народу в Канаді другого Епископа-Помічника в особі Преосв. Н.Н. Саварина ЧСВВ.**

Українська Католицька Церква в Канаді вступає в своє друге 50-ліття сильнійша, як коли будь була, з двома українськими епископами, з більше як сто рідними священиками, з поверх 300 тисяч вірними, з великою любовю і вірою нашого народу до Бога.

СПІР ПОЛЬСЬКО-РОСИЙСЬКИЙ ЩЕ НЕ ПОЛАГОДЖЕНИЙ

Як подали ми в останніх вістях минулого числа, большевики зірвали звязки з польським урядом в Льондоні, через се, що поляки приписали були розстріляння 10,000 польських старшин большевикам. Москва каже, що се була робота німців, котрі звалюють се на большевиків, в цій цілі, щоби кинути камінь незгоди між двома союзними державами.

По всьому світі богато пишеться і говориться далі про се зірвання відносин большевиків з поляками. Уряди Англії і Злучених Держав стараються сю дуже немилу і тепер цілком не на часі сварку покінчити, однак наразі до цілковитої згоди ще не прийшло.

Тимчасом преміер польського уряду в Льондоні В. Сікорський, як подала виннепеґська Трибюн в дні 5-го травня, домагається, **щоби большевики звільнили з полону тисячі родин польских, котрі тепер є в совітах, разом з тисячами польських дітий і сиріт.**

Знова друга виннепеґська часопись Фрі Прес подала 3-го травня, таку вістку з Ню Йорку, на основі німецького радія:

Комісія зложена з 12 представників бідбитих німцями держав і невтральної Швайцарії, була присутна при відкопанні одної з великих сімок могил коло Смоленська, в котрій були похоровані польскі старшини, розстріляні, як кажуть німці, большевиками в місяцях березні і квітні 1940 р.; отже на більше як рік коли Німеччина зробила наїзд на Росию.

Отже, як подають німці, відкопано одну з сімок спільних могил і знайдено в ній 983 тіл, з котрих 70 відсотків розпізнано. Причиною смерти, як вказало доходження комісії, було стрілляння в малий мозочок, трохи вище карка, машиновими крісамя.

ЗА КАНАДУ!

Згинули: М. Р. Максимець, рядовик, з Давфин, Ман., Володимир Ягольницький, десятник, з Мікадо, Саск., Петро Шмігельський, летун. десятник з Комарно, Ман. і в Гонґ Конґ загинув Юрій Берженський з Винипег.

ВСІХ ОЩАДНОСТЕЙ В БАНКАХ Є $1,889,543,000

В канадийських банках було зложених всіх ощадностей на $1,889,543,000 в дні 31 березня, а в дні 31 березня 1942 р. було всіх ощадностей $1,549,629,000.

ПОМЕР НАЙВИЦИЙ ХЛОПЕЦЬ СВІТА

В Каліфорнії помер на удар серця 18-літний мурин, В. Кемпер, котрий не менше ні більше був собі високий на 8 стіп і 7 цалів, а важив тільки... 450 фунтів. Той "малий" чоловік виступав усе яко надзвичайний показ у цирку.

НАЙБІЛЬШИЙ СТРАЙК В АМЕРИЦІ

Через три перші дні місяця травня страйкували в Злучених Державах 500,000 вуглекопів-гірників. За старанням президента Рузвелта прийшло до переговорів і праця в копальнях відновилась.

ЧУЖОМОВНІ ЧАСОПИСІ В КАНАДІ І ЗЛ. ДЕРЖАВАХ

В Канаді є 73 часописей, друкованих в 18 різних мовах.

В Злучених Державах, котрі мають населення десять разів більше чим Канада, живе 22 мілюни людий котрих матірною мовою не була англійська мова. 2 мілюни з них не знає цілком говорити по англійськи. Під теперішню пору виходить в Зл. Державах 1,024 чужомовних часописей, друкованих в 35 мовах.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Николай Демків

МАРІЯ – МАТИ ХРИСТІЯН

Се мати твоя! (Йоан 19, 27)

Марія є нашою Матірю, а ми її дітьми. Се для нас, людий, дуже важна у своїх наслідках, а заразом вельми потішаюча правда.

Чому Матінка Божа Марія є нашою Матірю? Бо вона є Матірю Господа, нашого доброго Ісуса Христа.

Син Божий воплотився з Пречистої Діви, став подібним до нас у всьому, крім гріха. Сам себе називає Сином Чоловічим, а тих, що сповняють волю небесного Отця, зве своїми братьми і сестрами. "Бо хто чинитиме волю мого Вітця, що на небесах, той мій брат і сестра і мати." (Мат. 12, 50). Отже ми є братьми Христовими, а Пречиста Діва є нашою Матірю. Ми маємо повне право так її називати і се не є побожною пересадою, але дійсною правдою.

Колиж Марія стала нашою Матірю?

Марія стала нашою Матірю в тій хвилині, коли на вістку, яку приніс їй Ангел Гавриїл згодилася стати Матірю Спасителя: "Се я **слуга Господня, нехай буде мені по слову твому."** (Лук. 1, 38). Вона пізнала всю далекосяглість сеї добровільної постанови, Вона знала, що се Боже материнство буде для неї безмежним достоїнством, але й знала Марія, що воно буде заразом важким тягарем, якого не двигало ще ніодно смертне сотворіння. Марія була найщасливійшою матірю на землі тоді, як породила в Вифлеємі Спасителя світа, тоді, як тулила до свойого серця Дитя-Ісуса... Тоді Вона була безмежно щасливою.

Але й не було на світі заразом більше страдаючої матери, як Марія. Для неї, якраз в найкритичнійший хвилі немає місця між людьми, мусить шукати захисту між звірятами в стайні. Своє Дитятко повиває Вона не у теплі пеленки й не кладе Його у мягку колиску, а в ясла на сіно. Вона не може своєї Дитини захистити від холоду й морозу, а мусить глядіти, як Воно мерзне й плаче. Були се перші терпіння Спасителя світа, се й були перші терпіння Його Матери. Таке було й в дальшому житті. Кождий біль Спасителя від колиски аж до смерти відчувала, співтерпіла Мати Марія.

Марія є нашою Матірю

Се материнство Марії зглядом нас здійснюється під хрестом на Голгофті. Вмираючи на хресті, Божественний Спаситель ствердив їй материнську гідність і в завіщанні передав нам Марію за Матір. Св. Йоан, виконавець завіщання Спасителя, пише про се в своїм евангелію так: **"Ісус же побачивши матір і ученика, що стояв, котрого любив, сказав матері своїй: Жено, се син твій. Відтак сказав ученикові: Се мати твоя."** (Йоан 19, 26-27).

Апостол Йоан ,улюблений ученик Христа, був під ту сумну, поважну хвилю представником всіх христіян. І йому передаючи Спаситель свою Матір, передав тим самим всім христіянам за Матір. **Яка великодушність, яка любов зі сторони Божественного Спасителя!** Яка велика любов і посвята зі сторони Марії, що схотіла стати Матірю невдячних людий. Марія була великою і подивогідною через ціле своє життя, але найбільше великою була вона тоді, як стояла під хрестом і переняла материнство над усею відкупленою людскістю.

І "стоячи при хресті Ісусовім мати його," так нам подає св. Йоан. **Мати Божа Марія стояла під хрестом як сильна, геройська Мати, і хоч вгиналася під тягарем терпіння, про те не попадала в розпуку. Сим вона є взором сильної, мужної, матери-христіянки. Віра** в слухність справи Божого Сина, **надія** на Його славне воскресення, а також горяча материнська **любов** до відкупленої людскости, піддержували й скріпляли на силах Марію, в її горю і терпінню. Тому Марія "стояла під хрестом."

Отже Марія справді є нашою Матірю, бо вона сама нею хотіла бути і її Син вмираючи на хресті, передав нам її за Матір. **Але насувається питання, чи ми взагалі потребуємо матери і чи Марія є такою Матірю, якої ми потребуємо?**

Запитайте про се тої дитини, що перелякана плаче й кличе за мамою, її запитайте, чи потребує вона матери? Запитайте тої нещасної сироти, якій ніхто в світі не дасть доброго слова, якої ніхто не притулить, а противно всі нею помітують, її запитайте, чи вона потребує матінки? Запитайте всіх, всіх тих, що не мають материй, чи потребують вони матінки? І ви вчуєте тільки одну відповідь: Так, ми потребуємо матери.

А ще більше, ми бідні люди потребуємо Небесної Матінки-Неньки. З усіх сторін загрожують людській душі ріжні небезпеки. Перед собою бачить людина терпіння, недостатки, злидні і камяний, терневий шлях життя. Довкруги себе бачить спокусливий світ, що грається людськими душами нена-

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ТРАВЕНЬ, 1943

14	П	1	Травень. Прор. Єрмії
15	С	2	Св. Атаназія Вел.
16	**Н**	**3**	**Нед. Розслаб. † Преп. Теод. Печер.**
17	П	4	Препмч. Пелагії
18	В	5	Мч. Ірини
19	**С**	**6**	**Переполовення.** Йова многострад.
20	Ч	7	Явлення Ч. Хреста
21	**П**	**8**	**Ап. і Єв. Ів. Богослова** (на нед).
22	С	9	† Перен. мощ. св. Николая
23	**Н**	**10**	**Нед. Самарянки, † Ап. Сим. Зил.**
24	П	11	Сщмч. Мокія
25	В	12	Св. Епіфанія
26	С	13	Мч. Гликерії
27	Ч	14	Мч. Ісидора
28	П	15	Преп. Пахомія В.
29	С	16	Преп. Теодора Освящ.
30	**Н**	**17**	**Нед. Сліпородженого**
31	П	18	Мч. Теодота

УСТАВ

16. Неділя Розслабленого. Препод. Теод. Печер. Гл. 3, ев. утр. 4. Ап. 23 і 334, ев. Ів, 14 і Мат. з. 43.

19. Середа Переполовення, ап. з. 34, ев. Ів. з. 26.

21 береться службу Ап. Симона Зилота.

23. Нед. Самарянки і Ап. і Єв. Івана Богослова: Гл. 4, ев. утр. 7. Сл. Б. ап. з. 28 і 68, ев. Ів. з. 12 і 61.

26. Віддання Переполовення.

30. Неділя Сліпородженого. Гл. 5, ев. утр. 8. Ап. з. 38, ев. Ів. з. 34.

че дитина безвартісними забавками. В своййому нутрі відчуває людина страшні пристрасти і спокуси, що леда хвиля можуть вибухнути і загрозити загрожувати душі. **Над нами є** строгий, найсвятійший і найсправедливійший Судія Господь Бог, що кождого з нас потягне до відповідальности за наші діла, слова і гадки. Деж нам шукати помочі і ратунку? І ось тоді кождий з нас відчуває конечну потребу матери.. Немічне, залякане дитя кличе: "мамо, мамо"! і спішить скоро в материнські обійми. **І кождий христіянин в свойому душевному горю кличе, взиває Марію, свою небесну Матір, бо знає, що в Її материнських обіймах знайде ратунок і охорону.**

Так! Ми потребуємо матери. Марія є нашою Матірю, правдивою Матірю, якої ми потребуємо. Вона є могучою Матірю, котра хоче і може нам дати поміч у всякому душевному і тілесному горю. Земська мати не все може помогти своїй дитині, хоч якою великою й сильною є її материнська любов і печаливість. Вона може день і ніч сидіти при ложі тяжко хорої дитини і плакати кровавими сльозами, але вратувати від смерти своєї дитини вона не може. Зовсім іншу силу має небесна наша Мати:

Ти, бо можеш ублагати
Свого Сина, яко Мати
Пані ласкава!...

Тому тішмося, радіймо, що маємо таку могучу Матір в небі, Матір, яка знає наші терпіння, трудности і розуміє наше горе, що може і хоче нам помогти.

Молімся про те до Неї, благаймо Її, а Вона вислухає наші молитви і нам поможе. Ви родичі, віддайте під Її небесний Покров свої діточки, а ви, діти, віддайте честь вашій небесній Неньці.

Ви, юнаки й юначки, спішіть до Марії в спокусах й сумнівах, а Вона допоможе вам зберегти білу лелію невинности й чистоти. Вона не забула ще ні про одну свою дитину. Вона молиться, просить за нами в свойого Сина там у небі. Вона не опустить нас, аж збереже, збере, згуртує біля себе всі свої діти у вічній щасливости.

ПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

З приводу назначення нового епископа в Канаді.

Всечесні й Високопреподобні Отці
Та Дорогі в Христі Браття та Сестри:—

Повіяв буйний, теплесенький вітер по лісах і горах, по ріках і розлогих ланах канадійської домінії, ясне сонічко освітило своїм життедайним промінням нашу землицю й під подувом того вітру, під чарівним дотиком соняшного світла й тепла пробудилась з довгого зимового сну вся природа. Вона скинула зі себе біле, колодне покривало, а стала одягатись у новий зелено-квітистий стрій.

Весна йде й повінь радости та нових надій на кращу будуччину вона несе.

І не тільки пробудження в природі ободрює серце кожного та наповняє його радісним настроем.

Ще інша велика подія й ідея в цю весняну пору звеселила й кріпить серце людини, особливо щиро віруючого христіянина. Ось це 25-го квітня по всьому світі понеслась могутня побідна пісня: Христос Воскрес! Воскрес як переможець над ложю, злобою й смертю та приніс нам нові світлі надії на остаточну побіду добра над злом у тій великанській боротьбі світла з темрявою.

Воскресший Ісус, що мов то сонце ясне зійшов із гробу, скріпив нашу віру й надію і як той бальзам гоїть наші рани, що їх завдала нам ця жахлива світова війна. Як для Христа так і для нас, його віруючих приклонників, прийдуть кращі дні по днях смутку й горя. То ж вгору серця!

Та цьогорічна весна й великодній час приніс для нас українців католиків у Канаді ще одну особливу й надзвичайно радісну та многонадійну вістку, а це, що **Св. Апостольська Столиця номінувала нового українського греко-католицького епископа для Канади в особі Впр. о. Ніля Саварина, ЧСВВ.**

Чому ж це радісна й многонадійна новина? Кожному це добре відомо, що наш нарід на канадійській землі росте й розвивається, а з ним зростає й розвивається також наша рідна Церква. За минулих пятдесить років зорґанізовано сотки парохій, побудовано багато українських греко-католицьких церков, збільшилось число духовенства так монашого як і світського, здвигнено нові інституції, і т.д. І той ріст та розвій релігійного й церковного життя не спиняється, а розвивається все більше, все ширше. Це дуже радісний обяв, що веселить серце кожного свідомого українця католика й заповідає світлу нашу будуччину в Канаді. Але одночасно поступ уперед ставить нові вимоги, зроджує нові потреби. Мусимо не тільки зберегти, забезпечити й оборонити все те, що з так важким трудом здобулось, але й вести роботу над набуттям того, що нам ще недостає.

Виконання тих великанських завдань, що їх має наша Українська Греко-Католицька Церква між нашим народом у Канаді залежить дуже багато від церковного проводу, а особливо від її епископа.

Ми були завжди цего добре свідомі, що доля і стан нашої Церкви дуже залежить від нас і одночасно ми відчували той великий тягар обовязку, що з кожним днем не то що не зменшувався, а ріс і збільшався та переходив сили одної особи, яка по 14 роках виснажуючої епископської праці серед всяких труднощів ізнемоглась та втратила багато сил і здоровля.

І тому в нашій потребі й журбі за добро душ і за долю нашої Церкви ми звернулись за поміччю до Верховного Пастиря Вселенської Церкви, до Св. Отця Папи Римського, що з волі Ісуса Христа пасе вівці й ягнята всього Христового Стада. Вже від кінця 1930 р. ми старались і молились за це, щоб наша канадійська діецезія дістала другого епископа й щоб тим чином майбутність нашої Церкви в Канаді була краще забезпечена. Ріжні труднощі, а особливо теперішня війна, стояли на перешкоді. Однак усі перепони Апостольська Столиця поборола й дала всім нам на радість молодого й повного сил епископа в особі Ексц. о. Ніля Николая Саварина, ЧСВВ., що має нам помагати в дальшій нашій праці, яку за Божою поміччю будемо продовжувати доки нам сил і здоровля стане.

Новий Єпископ-номінат уродився в Старому Самборі в Західній Україні, дня 19-го травня, 1906 р. До Чина св. Василія Великого вступив 28-го серпня, 1922. По скінченню фільософічних і богословських наук одержав св. тайну священства з рук Преосв. Кир Йосафата Коциловського в Крехові 23-го серпня, 1931 р. Лиш коротко працював на галицькій землі, бо Божа воля покликала його на місійну працю до Канади в 1932 р. В Канаді за минулих 10 років працював ревно й з посвятою по кольоніях кругом Мондеру, а при тім ще й був професором богословських наук у Мондері.

Глибока наука, визначні чесноти, надзвичайна ревність і посвята, такт, добрета й покора о. Саварина вплинули на те, що при виборі нового епископа саме на нього Св. Отець звернув своє бачне око й виніс його на високе становище епископа-помічника.

Іменування нового єпископа для українців католиків у Канаді є новим доказом батьківської дбайливости Св. Отця за нашу Церкву й зичливости для нашого народу в теперішних грізних часах, а також і виявом того, що Апостольський Престіл хоче й бажає нашого зросту й скріплення.

Маємо нового єпископа на весні другого 50-ліття поселення українського народу в Канаді. Радіймо й дякуймо Г. Богу за його премудре й благе провидіння над нашою Церквою! Щирі почування вдяки плекаймо в особі також і до Св. Отця Папи Пія XII. за те, що про нас памятає й збільшив нашу церковну ерархію. А для нового владики, що разом із високим достоїнством приняв на себе важкий хрест відповідальности й обовязку покажім нашу пошану, любов і співпрацю, щоб його благородні зусилля і труди могли увінчатись великими успіхами для слави Бога, розвою нашої Церкви й Українського Народу.

Сповіщаючи радісним серцем номінацію нового епископа для українців у Канаді просимо всіх сердечно молитися, щоб Небесний Отець благословив нас, щоб Божественний Спаситель і Архієрей Ісус Христос помагав сповняти нашу спільну архієрейську місію гідно по Його взору й щоб Дух Святий просвічував і кріпив нас своєю ласкою та дав сторичний плід тому зернові, що його кидатимемо в людські серця.

Молімось також до Пренепорочної Цариці Українського Народу, щоб Вона виблагала в Свого Сина релігійного обєднання й обновлення нашого народу в Канаді, щоб він як одно стадо під одним пастирем провадив справжнє христіянське життя.

Нехай отже ця весела вістка, що її передаємо тут нашим дорогим вірним буде вістункою нової весни в нашім церковнім життю й обновить усіх, приверне заблуджених і стане почином до оживленої праці так між духовенством як і між вірними.

А щодо відомостей відносно часу й місця висвяти Єпископа-номіната, то подамо їх всім до відома в свойому часі.

Благодать Господа нехай буде з нами всіми, Амінь.

† ВАСИЛІЙ, Єпп.

Дано в Вінніпегу, Ман., в Неділю Томину, дня 2 травня 1943.

— З Перекладів о. Ст. Семчука —

КАНАДА

Я є країна, заслухана в твою любу розмову,
задивлена в бездонну чисту, хрустальну воду чудову
і ліси кучеряві мої, сама, одна, одинока,
сумна і забута, покинена, простора й широка...
Я мріяла про ватри здобувців при тихім місячнім сяйві,
про великі шумливі міста, про дівичі багнища зайві.
Дикі й великі є мої межі, як смерть їх тяжко здобути.
Я жду ще своїх здобувців, шалених, відважних, бути й небути.
І не здобудуть мене слабкі, ліниві й ніжливі,
але люди з серцем вікінґів, а вірою мов діти згідливі.

Роберт В. Сервис

МАНДРІВНА ХІТЬ

На сході сходить сонце, на заході вода --
і схід в мандрівку кличе, і захід: вже пора!
І смокче щось за серце: покинь усе як стій!
бо кличуть тебе води і зорі у вирій...

Не знаю, де дорога й куди вона веде,
та сонце стане другом, а зоря заведе.
Як раз покличе голос, мандрівка без кінця--
бо кличуть ріки й луги, поле і пташня.

За овидом далеко приходять кораблі.
Старі сюди приходять, відходять молоді,
і я прийду й відійду. Спитаєте: чому?
Най зорі вам розкажуть і шлях у далину..

Ґералд Ґулд

МАНДРІВНИК

По всіх вулицях на світі
та по всіх стежках,
я таки назад поверну
на свій рідний шлях,
Все мені перед очима
мерехтить мов рій
тиха вуличка у місті,
тихий мій покій.

Через чорну ніч невидну
на усіх шляхах
все присвічує для мене
світ в твоїх очах.
Хоч заблудить мої ноги
на крутих стежках,
ти мене знова прикличеш
по всіх отих днях.

Сотки й тисячі доріг,
що ведуть у світ,
всі вони колись скінчаться
у твоїх воріт.
Ані бурі, ані вихри,
ані морський злім,
не спинять мене вернути
у мій рідний дім.

Една Джекс

ПІСЛАНЕЦЬ

Коли закінчать останний образ землі, і фарби та кисти засохнуть,
коли залиняють старовинні краски й помре наймолодший наш критик,
тоді ми спічнемо і треба буде нам віри на добро грядучих аонів,
аж Пану сіх добрих трудящих знова нас покличе до праці.
Всі, що були добрі, стануть щасливі й засядуть на золотокованих кріслах,
на десятьмилевих полотнах будуть малювати кистями з комети волосся,
а будуть правдиві взірці святих перед ними: Петро, Павло, Магдалина, —
віки цілі будуть малювати неначе хвилину, без втоми.

Лишень Господь один буде нас хвалити і він одинокий ганити,
ніхто працювати не буде за гроші, ніхто, щоб слави добути,
а кождий для радости праці і кождий в своїм місці зорянім
буде начеркати всі річи правдиво, як є, для Бога усього, що тільки істнує.

Рудіярд Киплінґ

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКА НА ЛЕТУНСЬКІЙ ПЛОЩІ МЕСОВ БЛАНШ В АЛЬЖІРІ

Між американськими жовнірами- лецкопадниками іде жива виміна слів, потім, як вони спустились з літаків на занятий американськими військами летунський майдан в Месов Бланш, Альжірія. Усі вдоволені побідою.

ВІСТИ З ТРАНСКОНИ, МАН.

Ліга Молоді при парохії св. Михаїла

Істнує вона вже кілька років, вписаних до неї є кількадесять членів, духовним провідником є о. Слобода ЧСВВ., місцевий парох. Сходини має молодь що другої середи.

о. Слобода є знаним молодим канадийським диріґентом і він також утворив тут при лідзі хор, котрий тепер вправляється в церковнім співі. Є надія, що в недалекій будучности, хор буде співати до Сл. Божої в церкві. Проби хору є що тижня.

З рамени ліґи молоді, відбувся в місяці **березні концерт**, приготований о. Слободою, в якому участь брали члени ліґи, як також діти зі школи св. о. Николая в Вінніпеґу. На сьому концерті три рази виступав хор молоді, діти зі школи св. о. Николая дали коротку активку-представлення, як також члени ліґи дали дві активки. Участь в активках брали слідуючі члени ліґи молоді: Панночки Марія Попович, П. Хомишин, О. Багнюк. Хлопці: К. Шордій, Василь Горобець, і А. Шийка. Концерт був добре приготований і усі точки випали дуже добре.

Члени ліґи приготовляються знова до другого концерту. Богато хлопців, членів ліґи пішло до війська, приблизно усіх 13, а з них вже 2 є за морем.

Купуйте Грамоти 4-ої Воєнної Позички

ПОДУМАЙТЕ НАД ТИМ!

Колись наші батьки звали своїх дітей іменами яких число було надто ограничене.— Тепер много із наших молодих родичів часто прибирають своїм дітям імена зовсім світські. Християни повинні звати по християнськи, зн. вони повинні мати імя якогось святого.

Спис деяких християнських імен:

Анастазія	Варвара	Лазар
Меланія	Даниїл	Вікторія
Сильвестер	Антоній	Адам
Максим	Наталія	Ева
Тимотей	Ігнатій	Бригіда
Клемент	Апольонія	Марта
Ксенія	Лукія	Павліна
Симеон	Юліяна	Леонія
Ізидор	Никифор	Герард
Агафія	Матей	Севастіян
Лев	Альбін	Флора
Полікар	Теофіля	Мо̀ніка
Франко	Константин	Лаврентій
Іяріон	Христина	Лаврентія
Софрон	Матильда	Вероніка
Бенедикт	Гертруда	Кароліна
Олександер	Йосифіна	Луіза
Кирил	Йосиф	Фредрик
Дарія	Єрина	Марцелля
Яків	Руперт	Агничка
Захарій	Урбан	Антоніна
Матрона	Фелікс	Бернадетта
Тит	Єлисавета	Михаліна
Георгій	Генрик	Бернард
Януарій	Роман	Альойзій
Сильвія	Кляра	Ріта
Марко	Давид	Вінцент
Пелагія	Людвик	Леонард
Льонгин	Августин	Филип
Нестор	Рожа	Станіслав
Зеновій	Броніслава	Григорій
Патрикій	Регіна	Макрина
Карп	Серафина	Клявдія
Теодозія	Корнелій	Маріянна
Доротея	Кипріян	Адріян
Онуфрій	Дамян	Аделя
Леонтій	Єронім	Маріян
Методій	Едвард	Тадей
Давид	Тереса	Казимир
Андрій	Сабіна	Левкадія
Ярокіп	Губерт	Велентій
Еміль	Кароль	Гавриїл
Мирон	Мартин	Адольф
Созонт	Евген	Клотільда
Евфрозина	Едмонд	Гіларій
Кипріян	Цецілія	Северин
Діонізій	Амброз	Милдред

Радиться читачам витяти цей спис, захо-вати його і при нагоді хрестин своїх дітей чи своїх кревних, заглянути до нього. Хоч він не є повний, а все таки може стати не-одному в пригоді.

А.

185,506 канадійців діставало старечу пенсію в 1942 р.; і так: в провінції Альберта 11,-150; БКолюмбії 14,411, Манітобі 12,737, НБронзвик 11,833, НСкошії 14,273, Онтаріо 58,460, ПЕАйленд 1,918, Квебеку 47,450 і Саскачевану 13,215.

ВОВНА З КРІЛИКІВ

Тепер що раз більше уживають в Канаді вовни з кріликів до вироблювання матерій. Зліва видимо Йосифу Дуннінг з Вест Гил, Онт., як вона пестить великого білого кролика породи Ангора. Зправа Г. Л. Дуннінг суче вовняні нитки на стародавнім веретені. Катерина Гленвіл приглядається всему з великою цікавістю.

САДЛОВ, МАН.

До нечисленних основателів церкви Рождества П. Д. Марії в Садлов належить родина **Йосифа і Марії Коваль.** Родина ся є добра і побожна і дуже прихильна до своєї церкви.

Петро Коваль

Сю прихильність і привязання для своєї церкви передали панство Ковалі і своїм дітям. Не диво отже, коли син панства Ковалів, **Петро,** котрий служить при відділі протилетунських армат в Ванкувер, приїхав до Садлов на великодну відпустку, що молодь і старші парохіяни парохії Рождества ПДМ. устроїли йому милу несподіванку в другий день великодних Свят.

Петро Коваль все був добрим і чесним хлопцем і членом парохії. Своїй церкві все помагав і до всіх добре відносився. А хто щиро працює і трудиться для других, то всі оцінять його працю.

ДОБРЕ ДІЛО

Франко Кішинський з Транскони, Ман., заплатив цілорічну передплату БНації для свого брата Карла Кішинського, в Віндгем Сентр, Онт. Хто піде слідами пана Кішинського і запренумерує БНації для своїх рідних чи знакомих?

ПРЕСФОНД БН.

Роман Килинюк з Вінніпегу зложив 50ц.; Парохія Пресв. Серця Ісусового в Олеша $2.00; Парохія Успення Матери Божої в Антонівці $2.00; Парохія св. Апостолів Петра і Павла в Канорі, Саск. $2.50; Константина і Олени Василів $1.50; А. Сенчук з Попляр Парк, Ман. $1.00; Анастазія Садловська з Садлов, Ман. $2.50.

Усім жертводавцям за ласкаві жертви на пресфонд нашої часописі складаємо сердечну подяку.

НОВИЙ ВІДПУСТ

"Найсвятійша Трійце, ми почитаємо Тебе і через Марію передаємо Тобі нашу просьбу. Даруй всім єдність Віри і відвагу визнавати Її непохитно."

Хто відмовить сю молитву доступає частинного відпусту 300 днів, повного відпусту доступить сей, хто буте її відмовляти через цілий місяць, приступить до св. Сповіди і св. Причастя і помолиться в намірені св. Отця. Про сей новий відпуст проголосила з Ватикану в дні 12 квітня 1943 р. св. Пенітенціярія з волі св. Отця Папи Пія XII.

ЗГИНУВ БРАТ СЕСТРИ СЛУЖЕБНИЦІ НЕОНІЛІ

Брат Сестри Служебниці Неонілі, учитель-ки Рідної Школи в Парохії Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., **А. Харандюк,** котрий служив при армії яко рядовик, згинув в нещасливім випадку в Вернон, Б.К. Тіло покійного спровадженно до Айтуни, де при великім здвизі народу поховано його в неділю дня 2-го травня з місцевої церкви Пресв. Серця Христового на парохіяльнім цвинтарі. Похоронні богослуження відправили оо. Редемптористи з Айтуни, Саск.

Вічна йому память!

ДАРУНОК для Приятеля

Маленька П. Джансон, дочка славного торговця кіньми А. Джансона в Мексико, любить коні. В доказ привязання до свого приятеля Рапідо, принесла йому маленький дарунок перед обідом. Гарною прикметою людини є добре відношення до звірят.

АНГЛІЙСЬКИЙ БОМБОВИК ВЕЛЛІНГТОН

Як день так ніч англійські бомбовики Веллінгтон не дають покою арміям маршала Ромеля в Тунісії: нападають на пристані, звідки Ромель дістає підкріплення, на відділи війська і німецькі літаки. На образку представлена зміна летунів на одному Веллінгтон.

В КАНАДІ Є 3,163,268 ФАРМАРСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ

Після перепису населення з 1941 р. виходить, що фармарське населення Канади зменшилось на приблизно 4 відсотки. В 1941 р. 3,163,268 людий мешкало по фармах, а в 1931 р. 3,289,-140.

ПОКЛИЧУТЬ ДО ВІЙСЬКА ЖОНАТИХ МУЩИН

В недалекій будучности покличуть до канадийського війська всіх жонатих мущин від 25 літ вгору. В сей спосіб буде покликаних до війська в Канаді 100,000 більше мущин.

ЗАМІСТЬ: ПАНІ І ПАНОВЕ — ТОВАРИШ!

Деяким членам партії ССФ в ВКолюмбії більше підпав під смак комуністичний привіт: товариші!, яким звертається бесідник до своїх слухачів, чим уживаний по цілому світі: пані і пановє! Отже ухвалили вони на своїй загальній конвенції, що бесідник їх партії може сего привіту уживати при вступі своєї промови.

Наші люди повинні собі се добре запамятати!

В Англії припадає тепер лиш, три кварти молока на тиждень для дорослої людини.

Володимир Когут **Ярослав Когут**

два брати, служать при летунах, походять з Стюартбурн, Ман. Сотник Володимир недавно відвідував своїх родичів. Ярослав вступив до летунів в листопаді 1942 р. і тепер перебуває в Брентфорд, Онт.

Ф. Ступарк

летуиський десятник вступив до війська в червни 1940, а тепер дістався щасливо за море. Походить з Винніпег.

Д. Душенко

син панства Душенків з Мелонтон, Ман. дістався щасливо за море. До армії вступив в червни 1942 р.

о. М. Горошко

ПРАКТИЧНІ ВКАЗІВКИ ДЛЯ МОЛОДІ

ЯК ЗАСНУВАТИ УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО?

"Молодь, яка не має організації і не ставить собі великих цілей—далеко не зайде."

Так сказав великий президент Злучених Держав Північної Америки Франклин Д. Рузвелт на з'їзді американської молоді Так, це свята правда. Подані слова повинна памятати молодь всіх народів а зокрема **наша Українська Католицька Молодь Північної Америки,** а в першій мірі тут у красній, вільній Канаді. Щоби здійснити краще життя демократична країна вимагає від нас, головно молодих, свідомости організації т. виповнення програми, яку накладає організація.

Кілько в Канаді є нашої молоді? Кілько в Канаді є нашої української католицької молоді? Тисячі молодих юнаків пішли боротись за свободу народів, а великі тисячі лишились в дома. Одні по великих містах, другі по фармах. Одні в індустрії, в бизнесі, другі по фармах. Очевидно це є найважнійша праця, праця для Канади.

Є ще справи другі. Всеж таки лишається молоді богато часу, з яким не знає вона, що зробити. Серце українське, душа українська тягне десь до свого рідного, щоби покріпитись, набрати сили до життя. Так молодь наша прагне підсвідомо своєї організації, рідної, української, католицької, в якій знайшлаб все в чім зросла і що найдорожче в житті.

Мало того що родиться охота належати до організації, але родиться охота належати до організації сильної, що працює, що має красну програму, що має **великі цілі.**

Деж є наша така рідна організація?

Дорога Молоде, чи Ти не чуля нічого про УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО?

Вже пять літ існує. Життя і добро нашої молоді покликали цю організацію до життя. Власними силами, без нічиєї помочі, а лише охоті і помочі молоді йде УКЮ сміло вперед, та згортає чимраз більші круги молоді, притягає чим раз більше гарячих членів.

Чи Ти Юначе належиш до УКЮ?
Чи є у Ваших околицях УКЮ?

Якщо не має у Вас УКЮ, коли Ви не чули про УКЮ, тих кілька слів подає організація як засновати УКЮ:

1. Головний Заряд УКЮ видрукував красні правильники УКЮ. Дістаньте один та точно прочитайте. Якщо треба, щераз. Там маленькі чотири сторінки. Там прочитайте про ціль і способи організації УКЮ.

2. Друге, старайтесь засновати в себе, у своїй околиці таку організацію. Порозумійтесь з одним, або другим і назначіть **основуючі сходини.**

Дуже часто священик поможе, або учитель, якщо їх не має самі беріться за діло. Заки зачнете братись до організовання,

прийдуть всілякі гадки. Перша думка звичайно така: А то шкода займатись, то шкода, ті хлопці і дівчата нічим не цікавляться. А зрештою хлопці виїхали, не має а ким. Юначе, не журись, це все правда, але поглянь кругом. Ще є троха молоді. Від 14 років до гори. Бери тих молодших, вони за рік, за два будуть вели організацію, їх треба вчити. Остаточно побачиш, що е з ким робити.

3. Тоді треба виписати нотіс (оголошення), постаратись галі або школи, або в хаті, у відповідний час скликати молодь.

4. Як вже посходились тоді всіх попросити, щоби встали та відмовити молитву. Тому треба з Богом зачинати, бо без "Бога ані до порога."

5. Опісля прошу пояснити чому ми зійшлись. "Ми зійшлись засновати УКЮ." Та прошу відчитати Статтю **"Що це е УКЮ? Його програма і ідеольогія."**

6. Опісля всім прочитати правильник і пояснити.

7. Тоді перевести голосования "Хто хоче належати до УКЮ і виписати членів..."

8. Як вже повписувались члени, тоді треба вибрати Заряд Відділу УКЮ. У статуті е подано кілько треба до заряду відділу.

9. Потім треба зібрати членські вкладки (як хтось не має то на другий раз) по 25ц.

10. При кінці назначити другі сходини. На сходини попросити Отця Пароха й учителя і так переводяти точно, що місяця, сходини.

Що робити на сходинах про це на другім місці е мова.

11. По дискусії і запитах при кінці, один з членів вносить щоби збори закінчити.

На закінчення прошу відспівати гарну пісню (гимн ітд.)

Так у Вас заіснувала організація УКЮ. Та тепер щойно початок праці. Сейчас треба дати знати до Головного Заряду УКЮ, що Ви зорганізувались, переслати часть членських вкладок так, як правильник каже. Та держатись програми менше більше як подано в обіжнику.

Тепер до праці Юні Друзі... Сходини, і наради і праця... Та лучність з Головним Зарядом.

ЯК ПЕРЕВЕСТИ ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ?

Коли члени УКЮ зійшлись, Голова просить встати і молитвою зачати Збори.

1. Тоді вибрати предсідника Загальних Зборів та писаря.

2. Відчитати протокол попередних загальних зборів.

3. Звіт голови відділу УКЮ (голова загально розкаже про працю через рік).

4. Звіт писаря (має звіт приготовити— менше більше так), кілько було сходин, концертів, ітд., що відділ робив на протязі року загалом...

5. Звіт скарбника— кілько е членів, кілько дало членські вкладки,

в) кілько було приходу і розходу. (Найкраще прочитати всі приходи і розходи).

6. Звіт господаря (якщо е). випмент) ітд.

7. Дискусія над звітами.

8. Прийняття звітів (і уділення абсолюторії старому зарядові).

9. Вибір нового заряду після правильника (тут думати і руководитись добром організації).

Опісля новий голова дякує в імені нововибраного заряду та перебирає збори або предсідник докінчує сам.

10. Дискусія... уложення пляну праці на другий рік.

Збори закінчити молитвою... (якщо е час по зборах троха поспівати і забавитись).

11. Звіт зі зборів сейчас відослати до Головного Заряду, та процент з вкладок на Організаційний Фонд.

ВАТИКАН ПЕРЕСИЛАЄ ВЕЛИКОДНІ ЖЕЛАННЯ ВІД ПОЛОНЕНИХ

Стараннам Апостольської Столиці, богато родин в Канаді дістало на Великдень святочні желання від канадийских полонених в Італії. В протягу чотирох літ Апостольська Столиця прислала богато тисяч листів від канадийских полонених в Італії до їх рідних в Канаді.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(16)

На горищі було ще досить темно, світ заледве продирався крізь шпари попід стріхою, і я не міг пізнати, хто б се міг бути...

—Гей, а ти хто?—гукнув я,— чого сюди прийшов?

Чоловік підвів голову, і я пізнав відразу, що се був Гаврило Чорній.

—А ви тут чого, Гавриле?— спитав я здивований.— Нащо ви не давали мені спати вночі? За чим ви тут нишпорили вночі? Чи ви здуріли, чи що?

—То, пане, я тее... прийшов сюди вночі... виліз нагору...— став говорити Гаврило Чорній.

—Чого ж ви сюди вилізли? Кажіть!

Він якось невиразно ніби всміхнувся, ніби тяжко зідхнув.

—Я, пане, прийшов сюди, щоб тее.. повіситися...

—Повіситися?

—А якже... та забув взяти з собою мотуза, а тут нагорі нічого такого не знайшов... А очкур від штанів затонкий, урвався... он там баламкається коло крокви...

Мої очи вже призвичаїлися до пітьми, що панувала на горищі, і я справді побачив прив'язані до крокви мотузочки.

—Гавриле!— скрикнув я,— ви хорі.. Злізайте наниз та ходіть до мене до хати, відпочиньте собі...

Він усміхнувся.

—Ну, та певно, що мені тут не сидіти... А мені тут так добре, пане... Сиджу й думаю...

—Ходіть, ходіть скоріше наниз!

Я спустився наділ, а слідом за мною, постогнуючи, злізав Гаврило.

Я впровадив його до своєї кімнати, казав йому сідати на кріслі, але він волів сісти на маленькім стільчику коло самої печи.

—Ох, горе!— простогнав він, дивлячись у землю.

—Що вам сталося, Гавриле? Чого ви в таку розпуку впали? Се не годиться!

—Ох, горе! простогнав він удруге, —я, пане, хотів повіситися... я пропащий чоловік... я душогуб...

—Душогуб?— скрикнув я, і волосся стало мені на голові.— Кого ви вбили?

—Нікого пане, але я хотів зарубати сеї ночи нового зята, Федорка...

Я зідхнув легше.

—Ну, так ви й не душогуб, коли ще не виконали такого поганого вчинку.

Він задумався... Опер лікті на коліна, а в долоні сховав лице... Я ходив по кімнаті вперед та назад.

—Скажіть мені,— промовив я по хвилі,— чого ви хочете в Федорка? Та ж се чесний чоловік, та ж дочка ваша буде за ним щаслива...

Він мовчав хвилю, а потім промовив, киваючи головою:

—Так, так, тепер я вже сам виджу, що щаслива...

—Чого ж ви хотіли його зарубати? Що межи вами зайшло?

Він блудящим поглядом обвів усю кімнату, глянув на двері, мовби хотів знати, чи щільно вони заперті, а потім зідхнув тяжко з цілих грудей і став говорити.

—Зарубати я хотів його, пане, бо був на нього дуже недобрий. Я вже від давнього часу носився з тою думкою, скоро тільки стало займатися на те весілля... І як весілля гуляли, то я не думав ні про що інше, як тільки про сю річ... Візьму, думаю, зарубаю пса сього сина, а потім най діється, що хоче... Чого він лізе в мою сім'ю? Чого він має надо мною верховодити?... А тепер, по весіллі, я ще більше став про се думати.. По весіллі зараз таки другого дня Федорко каже до мене: "Тату,— каже він,— тепер знайте, що не ви вже тут господар, а моя жінка Тетяна від сього часу тут господиня— і моя і ваша, бо то її хата, каже, її грунт, а ви все, що було ваше, пропили"....

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

HISTORICAL DAYS?

The 4th of July for all patriotic Americans is a never-to-be-forgotten day. But for us young Ukrainian-Catholics, will the 4th and 5th of July this year be a turning-point for the better in our history?

We sincerely hope so and know that the Youth Convention to be held in Saskatoon will prove something of paramount importance to us all, here in Canada and in the States.

Thanks to self-sacrificing men like Fathers Simbalist and Horoshko as well as to our teachers etc. the U.C.Y. of Saskatchewan is showing us all that we can be a strong body. Without any provincial bias or prejudice, we must admit that they are showing us the real road to success.

Delegate from all over should be there in order to learn something practical.

Everyone without exception should start praying God so that the Convention will be a real success. The future may seem dark, but nothing is impossible to the Almighty.

Many of our boys who are in the Services of Canada will not be able to be present there, but they should not be forgotten. It is my humble suggestion that the Delegates decide to help those noble boys who are away from home... especially the Club which was formed by some of them in Manchester, England.

We are impatiently awaiting the results of this coming Convention. We believe in the sincerity of our Youth.

May God bless all those who are to be present there, and help us all to wake up and get down to work!

Let us live and not just vegetate!

Editor.

LUCKY FOR HIM

The police sergeant in the country town sent for a constable and lectured him severely. "You've been in the force now for 12 months," he said, "and never once have you brought in a case of any kind."

The constable hung his head.

"Now," said the sergeant, "I'm willing to give you one more chance. Squire Daly has phoned to say that someone is stealing his apples. Go up there tonight and catch the thief."

About midnight the waiting constable saw a man walking along with a sack over his shoulder. He pounced on him, opened the sack and found a quantity of valuable silver.

"H'm," he murmured, "my mistake. But you can thank your lucky stars it wasn't apples."

CHRISTIAN ORDER AND PRIVATE PROPERTY

(by Gerald Rudachek)

(Continued)

The attitude of The Catholic Church towards Capitalism has been very critical and the abuses of the latter were severely condemned in the social encyclicals of Leo XIII and Pius XI.

Capitalism and its philosophy have been consistently opposed to the Church, for Capitalism is in reality the foster-child of the Protestant Reformation, and some of its doctrines are based on the heretical teachings of the 16th century reformers. Perhaps it is no coincidence that England in Catholic times, just before the Reformation, was a land of free land-owners and after the Reformation, became a land of industrial wage-slaves.

The Church has been zealous in protecting the rights and property of the individual vs. the unjust encroachment of the wealthy and powerful.

The Popes, while not condemning outright the taking of interest, have voiced strong disapproval. Less than a century ago, Pope Leo XIII defended the right of workers to organize, a right which many employers would begrudge the worker even today. Pope Leo advocated a just and living wage for each workman. Today the minimum wage laws are being almost openly flouted.

The Church recognizes the need for a social reform, NOT revolution. The Communists preach hatred of class, destruction and robbery, and if we let hatred blind us, we are apt to go to the extreme of admitting that there should be no private property at all.. Even though the Communists may imply something else, their real plan is that all property should be taken away, and rather than have all goods and wealth distributed equally, they intend that all property should be placed in the hands of the State.

Thus a few will control all property, and having this dictatorial power, only *they* will really own it. It seems therefore that a few unscrupulous men are to own all property and the masses to own none at all.

The Socialist will immediately reply that the few men who will control property will allow all to share equally in the fruits of production, that the property will be used for the benefit of the people. But history has proved time and time again that there is no easy formula for peace, comfort and happiness. The men in power will be all-powerful; if they are evil men, will they not put their wants and greed before the needs of the people?

(To be continued).

Bro. S. Methodius, F.S.C.

THE DIFFERENT RITES IN THE CATHOLIC CHURCH

(*Conclusion*)

General Observations and Conclusion

It is very regretable and sad that we, the Ukrainian Catholics, sometimes assume the attitude of the inferiority complex— thinking that our rites and, in general, the Eastern Church did not contribute much towards the laying of the foundation, the building of the structure, and the spreading of the Catholic Church. Sad and regretable also is the fact that, our Brethren of the Latin Rite— assuming occasionally the superiority complex, think the same about the Eastern Church. Why do we and they think that way?

Both we and our Latin Brethren assume that attitude towards the Eastern Catholic Church, because we and they are ignorant of the History of the Catholic Church, ignorant of the contributions that the Eastern Catholic Church made to build and spread the Catholic Faith throughout the world.

Let us remember that the *first eight Oecumenical Councils* were all held in the East. For seventy-five years in the sixth and seventh centuries almost everyone of the popes of Rome was a Greek. Greek was the language of the Roman Church until the middle of the third century. Latin was first used for liturgical purposes in Africa.

The Eastern Catholics are not an inferior kind or a sort of halfway house to Rome, but just plain Catholics. Some of the most illustrious and scholarly saints were from the Eastern Catholic Church. Let me be permitted to mention some of them, who are recognized throughout the world as those, who contributed most to the Catholic Church by their preaching, teaching and example. St. Athanasius, St. John Chrysostom, St. Basil the Great and St. Gregory Nazianzen—the Great Doctors of the Church. St. Gregory of Nyssa, St. Ignatius of Antioch, St. Cyril of Jerusalem, St. Cyril of Alexandria, St. John the Damascene, St. Ephrem the Syrian. St. James of Nisibis, St. Gregory the Wonderworker, St. Gregory the Illuminator, St. Theodore the Studite, St. Anthony the Abbot, St. Cyril and St. Methodius—the Apostles of the Slavs, St. Josaphat— the Apostle of the Reunion. St. Vladimir the Great. None of these most illustrious saints of the Catholic Church celebrated the Roman Mass or said their prayers in Latin.

Let me quote Donald Attwater, one of the most scholarly English lay-Catholic and the author of a marvelous book, "The Catholic Eastern Churches," which book I recommend very strongly to the readers of this article.

"Easterns as Catholics have as much right to

their traditional and immemorial usages as we Latins have to ours. It is not a matter of *concession*, but of *right*. To attempt to produce a universal uniformity in these things would be artificial, un-natural, untraditional, un-Catholic."

Pope Benedict XIV by an encyclical "ALLATAE SUNT" to the missionaries in the Near East in 1755 says: —"We desire most intensely that all people should be Catholics, but not all Latins."

Pope Leo XIII's constitution, "ORIENTALIUM DIGNITAS" in 1894 empasized that all rites are on exactly the same footing religiously and canonically. It decreed that any Latin priest, who would persuade an Eastern Catholic to adopt the Latin Rite should by that very fact incur suspension from his sacerdotal functions. Also, any non-Catholic who becomes a Catholic must adhere to the rite to which he canonically belongs.

The ancient Christian liturgies are works of art, manifestations of the religious, social and cultural life of Christian communities over long centuries, and to tinker with them is unworthy of a Catholic mind.

The Catholicism includes everything that is not in any way sinful or in any way erroneous. Catholicism is the religion of variety. The Mass is one but the ways of celebrating it are many.

Our own Ukrainian Catholic people—subjugated —without a country of their own, without a government—had two Cardinals in the nineteenth century. Two occupants of the archiepiscopate of Lwiw were Cardinals,—Cardinal Michael Levitsky in 1856, and Cardinal Sylvester Sembratowich in 1895.

My personal firm conviction and belief is, that we should be good and loyal Canadian citizens. We should strive to learn and practice the language, the customs, the traditions, and the culture of the country in which we live—our country. But we should also strive to learn, to know, to maintain our Ukrainian language, traditions, culture. It is so easy for us, whose parents or grandparents came from "the old country," to know and to posses two languages, two cultures. And knowing and possessing two languages and two cultures we shall be better and more cultured citizens of our country—Canada.

It is also my personal firm conviction and belief that we should know the history of the Catholic Church and the history of the different Rites of the Catholic Church. Because, having that knowledge, we shall be more enlightened, and I hope and pray, more practical and better Catholics.

Experienced

"Thank you, madam," said the lawyer at the end of a long cross-examination. "I hope I haven't troubled you unduly with all those questions."

"Not at all," replied the witness. "I have several small children at home."

Що було колись?

Мала Леся прислухується розмові родичів, як і говорять про всякі новітні технічні здобутки й зацікавлена питає:

—Татку, а що було тоді, як ще не було самоходів, ні радія?

—Був ідеальний спокій і тиша!— відповів батько.

LETTER TO THE GOVERNOR-GENERAL

The Canadians of Ukrainian origin of the Province of Alberta addressed the following letter to His Excellency, Earl of Athlone, Governor General of Canada:

His Excellency, Major-General,
The Earl of Athlone, K.G.,P.C.,G.C.D.
Governor General of Canada,
Ottawa, Ontario.

Your Excellency,

We, Canadians of Ukrainian origin, of the Province of Alberta meeting at our annual Covention in Edmonton, Alberta, wish to reassure You of our loyalty and fullest co-operation in the war effort and in prosecuting the war. We pledge our country our individual and common allegiance. We commend the sagacious and highminded leadership with which heaven has blessed our country and we see a mark of haven's favor for our cause in the inspired leaders— Winston Churchill, President Roosevelt and Yourself whom God gave us for this struggle. We stand ready to promote our country's fortunes at the sacrifice of all our resources of human life and earthly possessions.

We are proud of the part our sons are playing in the present war.

Such is the message of the Convention and we feel certain that this is the message of over half a million Ukrainians in Canada.

We feel also that we express the view of over five hundred thousand Ukrainian Canadians and over eight hundred thousand Ukrainian Americans when we say that our eyes are looking to the leaders of the United Nations in seeking the establishment of a free Ukrainian State in Europe. In fact, the Ukrainians of this hemisphere are the only true interpreters and proxies in the position to freely declare the natural, historic and human rights of the fifty million Ukrainians in the world today to a free independent state.

Hence we feel that th leaders of our democratic nations and the citizens of enlightened opinion from whom they must obtain support cannot learn too soon, just what part the Ukrainians are to take in the world affairs today.

Surely the Four Freedoms proclaimed in the Atlantic Charter cannot be understood to apply to all nations to the exclusion of the Ukrainian nor do we understand that the nations who were not fortunate enough to liberate themselves during the last Great War shall remain in bondage even after this war?

If the Atlantic Charter would not apply to the Ukrainian people it is either because they are not a separate nation or because the other parties concerned are unwilling to concede to them the sovereign rights of a free state.

That the Ukrainians are a separate nation is proved beyond doubt by G. W. Simpson, Professor of European History in the booklet "Ukraine"[1], by C. S. Coon, of Harvard University and many, many others.

It is futile therefore to say that the Ukrainians are not a separate nation; that their nationality is the conceit of a few intellectuals or enemy-inspired propaganda because the Ukrainians live in one solid block, use a distinctive Slavic language and in point of numbers are the sixth group in Europe now inhabiting the same region in Europe which their ancestors have occupied for over a thousand years.

It is therefore the sacred duty of the Nations concerned to show that according to the Atlantic Charter they will "respect and approve the right of all people under proper opportunity to choose the form of government under which they will live and will support the restoration of sovereign rights and self-government to those who have been deprived of this choise" (Washington, Senator Guy Gilette's resolution to be incorporated in the "United Nations' Post-War Charter").

Furthermore, we do not believe that an efficient anti-German bloc of Slav peoples could be formed if the Ukrainians were left out. On the other hand who can doubt that the Ukrainians in the new state of their own would prove themselves very resolute to resist exploitation and conquest from whatever quarter it may come?

Through the fifty years of our life on this continent we have come to know England and America well enough to be able to cast our lot unreservedly on their side. And now when our Ukrainian boys in the Canadian Armed Forces are awaiting in the British Isles and elsewhere the signal to strike at the common foe, is it not fair and appropriate that we should expect the English speaking world to offer some guarantee of protection to our Ukrainian co-brethren in Europe?

"This battle for freedom of the Ukrainians," says G. W. Simpson, "is no longer simply a question of some boundaries and some particular groups; it is a matter of world-wide importance which is the responsibility of all liberty-loving people. A sound international society can be built only on the basis of the union of free peoples united in their resistance to aggression and in determination to achieve justice for all. In the matter of justice the Ukrainian people have their claims and their responsibilities."

The Ukrainians are determined to "ask until it shall be given to them; to seek until they shall find; and to knock until the doors of freedom are opened to them." In this fight for freedom they will not stop or detour, but will go full speed ahead until final victory is won. And who can doubt the words of President Roosevelt: "What people really want, they generally get."

The basis of this hope of the Ukrainians to win their independence is Great Britain and America, who always have been the champions of freedom and of rights of others and so long as there will be an England and America any Ukrainian can hopefully say: "There will be a Ukraine."

It is with these sentiments of confidence to our democratic leaders and their peoples that we have the honor to entrust to You, Your Excellency, our cause and we feel certain that, God helping, You will not fail us.

Yours respectfully,
Canadians of Ukrainian origin, Province of Alberta. PER
John H. Koziak, President
N. J. Lysakowsky, Secretary.

* * *

The letter was acknowledged by His Excellency, Earl of Ahlone, Governor General of Canada.

* * *

Letters were also sent to Right Honourable W.L. Mackenzie King, Prime Minister of Canada, His Honour, J. C. Bowen, Lieutenant Governor of Alberta, G. W. Simpson, chairman of the Committee on Co-operation in Canadian Citizenship and has drawn the following responses:

From Prime Minister King—

Dear Sir:

The Prime Minister has asked me to acknowledge your letter setting forth the views expressed at an annual meeting of Ukrainian Canadians of the Province of Alberta held in Edmonton. The loyalty of Canadians of Ukrainian origin has been amply proven in the past three years of war, and Mr. King has asked me to assure you that the views expressed in your letter have been carefully noted.

Yours sincerely,
W. A. Robertson, Under Secretary
State for External Affairs.

* * *

From Lieutenant Governor of Alberta

Dear Sir:

May I acknowledge the receipt of your letter of the 25th ultimo, respecting the convention of the Ukrainian Canadians, and the resolutions and expressions of loyalty and allegiance to Canada.

Let me say that I am delighted to have these expressions of co-operation of our fellow Canadians of Ukrainian origin. I should appreciate your courtesy in passing on to your organization my deep feelings of gratitude and respect.

With reference to your political and National aspirations... I have no doubt that the legitimate aspirations of the Ukrainian people and their National viewpoint will be represented at the Peace Conference by those who may be designated to represent the Ukraine.

May I assure you of my very respectful interest in the welfare and progress of my fellow Canadians of Ukrainian origin.

I have the honour to be, Sir, Yours respectfully,
(signed) J. C. Bowen.

* * *

From G. W. Simpson, Chairman of the Committee on Co-operation in Canadian Citizenship

Dear Mr. Lysakowsky:

I beg to acknowledge the letter of February 25th sent to me by yourself and the President, Mr. Koziak. Thank you very much for your courtesy and kindness.

The question which you raise concerning Ukrainian freedom is on of great importance and delicacy...

While one feels that freedom for the Ukraine is necessary for the stability of Europe the exact form which that freedom should take is a matter yet to be determined.

Whatever we may think, the matter will be largely decided by the people on the spot and the share which each nation has had in determining the course of the war. If Great Britain and America play a decisive part in the final overthrow of Hitler's Germany, they will naturally have a larger share in the making of the peace. That is why our main concern now must be to strengthen our war effort.

You may be sure I fully appreciate your sentiments. With best wishes and kind regards.

Yours sincerely,
(signed) G. W. Simpson.

---

[1] The booklet can be obtained from Ukrainian Canadian Committee, 715 McIntyre Bldg., Winnipeg, Man.

У століття смерти о. М. Шашкевича, та в пятиліття УКЮ,

В ДНЯХ 4 — 5 ЛИПНЯ

в САСКАТУНІ в ЧИТ. ПРОСВІТИ відбудеться

ПЕРШИЙ КОНГРЕС

УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

Участь беруть всі провінції. Делегатів сподіємось з найдальших закутин. Крім бесід, викладів і організаційних справ, відбудуться мистецькі виступи та контест з вибором королевої конгресу. За точною і цікавою програмою слідіть в пресі.

За Головний Заряд УКЮ

о. М. Горошко — голова
дання А. Жук — секретарка

о. М. Горошко

ЗА ДУШУ МОЛОДІ

(Докінчення)

У цю пору приходить до Вас голос молоді, яка хоче рятунку, яка хоче бути вартісною і здатною. **У цей мент приходить добрий приятель помічник, а ним е УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО— організація молоді Канади.** Приходить не лише дати завваги, але дати і пораду, піднести на дусі, спрямувати на кращий шлях— **приходить УКЮ у пятиліття свого істнування.** Минуло пять літ скоро. На ньому протягу літ, без матеріяльних засобів, при труднощах, власними силами та праці ідейних священників, учителів і молоді, УКЮ голосило важні, великі ідеї: **Зорганізувати і виховати молодь на вартісних горожан Канади. Вкласти частку духа в скарбницю культури Канади. Дати одну, сильну організацію молоді, а льокальні організації сцілити в одну, для всієї молоді, організацію. Служити Богові, Канаді і українському народові!**

Красні ідеї і взносні цілі вимагають трьох річей:

Перше— ЗРОЗУМІННЯ ІДЕЇ ОРГАНІЗАЦІЇ. Треба розуміти ідеї і цілі для яких організацію покликано. З цими, які розуміють справи треба лучитись спільно. Найкраще зрозуміння організації має звичайно еліта (вибрані життям провідники). Між ними мусить бути співпраця і ясне поняття завдань організації.

Друге—ідеї, які родяться з вимог життя людей, полишуться красними думками, коли не втіляться в організації. Організація це природна звязь людей для спільної цілі. Організації є ознакою сили і значіння людей. А цілі організацій є доказом вартости людей. Дальше, для одної цілі повинна служити одна організація зі своїми клітинами. Коли кожний, чи кожна громада самопасом ходить, то сили і значіння вони не представляють. Своїх цілей не осягнуть. бо розбиті і розкинені.

Трете— треба матеріяльних засобів. Тому, що нічого не зробите, коли немає матеріяльних засобів, тож і організація без грошей, праці належної зробити не зможе! Організація вимагає жертви, гроша і то щирої жертви, якщо вона хоче істнувати та працювати над тим, що на неї життя і краще завтра накладає.

Ці справи стоять ясно перед очима цих, що беруться за діло організації молоді. Над тими справами будемо працювати. Зрозуміння для цих справ сподіємось від загалу молоді.

Цього року припадає століття смерти о. Маркіяна Шашкевича. Цей великий український поет серед неможливих обставин, серед глухої ночі національного сну, кидає кличі відродження українського народу. Рідною мовою, рідним словом до свойого народу кличе: "Други разом, разом, хто сил має, до світла други жваві."

Його дух оживляє УКЮ. Його дух каже **"любов до рідної землі на якій живемо любов до рідної мови, любов до української культури, е цим грунтом на якім зможемо розцвитатись, та щось вартісного творити."**

Тому УКЮ у цей мент кличе всю молодь Канади: разом, спільно, в одній сильній ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО знайдемо заспокоення свого духа. УКЮ за це стоїть, щоби не лише часть але вся молодь була вартісна. Канаді треба ідейної молоді, молоді, що не лише боронить демократії на полях боротьби, але по цій кровавій війні поможе творити нове краще життя свободи, волі і братерства та добробуту.

З початком липня цього року відбудеться Конгрес УКЮ в Саскатуні. **Гарно булоб колиб зі всіх провінцій Канади були делегати, колиб батьки морально і матеріяльно поперли зусилля Головного Заряду УКЮ.** Годі наша молодь буде почувалась більшою, сильнійшою, вартіснійшою. Звеличаймо самі себе працею для молоді. **За душу молоді, її велике майбутне життя підготовляється УКЮ до свойого Конгресу...**

ST. JOSEPH'S COLLEGE

To the numerous readers of the "Youth Herald" I wish to convey a few facts regarding the activities of St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

The College is the only institution of its kind in Western Canada, where the Ukrainian boys are given every opportunity to mould their lives on rigid Christian principles and thus become better Catholics and worthy citizens of Canada.

Under the guiding inspiration of the Christian Brothers, the students soon make appreciable progress in scholastic training and especially in character development.

From early September, the average student has daily experience, besides the academic work, in extra-curricular activities of various types —sport, public speaking, dramatics, music, glee club, etc.

Last fall, when the weather permitted, a football house-league was inaugurated. The players showed their stuff twice a day on the spacious campus. We owe much to the four captains of these teams, Michael Panylyk, Alex Kurylo, Walter Naherney

(Continued on page 15)

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:

UNCLE TOM, The Future of the Nation,
389 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Дорогі Діти:

Прийшла Весна!

Усюди вона розстелила чисту, зелену травицю. Вона приоділа світ в нове убрання.

Весна любить порядок та чистоту і тому вона прикриває то старе тамтогорічне листя гарною зеленою травицею.

Як весна так любить порядок та чистоту, то чому ми не можемо також піти її слідами?

Погляньмо на себе!

Наше убрання, руки, уха, чи чисті вони? Наші черевики, чи з болотом вони? Наше гарне волосся чи розчесане воно?

А далі погляньмо навкруги себе!

Наші книжки,— чи чисті вони, та посклдані в порядку на нашім столику? Наше одіння,—чи повішане воно, чи може на кріслах висіть? Наше подвіря,— чи воно гарно загромаджене чи може папері, дошки, та всякі інші річи порозкидані по ним?

Отже на весні зробім порядок в себе. Так радить Вам—

Вуйко Трохим.

ВЧЕНИЙ МУРКО

Чом то вчитися не хоче
Той нечемний Михасько?
Книжку кидає, втікає,
Псоти виробля в одно!

Ой далебі, що не буде
Тому хлопцеві добра,
От, коби то так до школи
Міг ходити бідний я!

Так то мурко нарікає.
Ну, не стид, самі скажіть!
Щоби хлопця засоромив,—
Нерозумний простий кіт...

Ігорків.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

На фонд Діточої Сторінки прислали:
Марія Кунанець, Бронте, Онт. ..... 25ц.
Михаїл Кунанець, Бронте, Онт. ..... 25ц.

За сі жертви Вуйко щиро дякує. Внедовзі Вуйко пішле їм свій портрет у військовім мундурі.

НЕСЛУХНЯНИЙ ПІВНИК

Ясне сонце, мушки, квіти,—
Зеленіють трави;
Каже квочка: "Гейже, діти,
Вживайте забави!
Але тільки не відходьте
Від мене далеко!—

Я закличу, коли буде
Яка небезпека.
Тоді всі збігайтесь живо
Під матерні крила,
Щоб шуліка, чи ворона
Вас не ухопила.

Один півник собі дума:
"Знаю я сі штуки!
Навіть слухати не хочу
Нудної науки.
Ще в яйці був, а вже знав се...
Овва, пані матко!
Чи ти думаєш, що справді
Я дурне курятко?

Я робитиму що схочу,
Бо я хочу волі!
Слухав у яйці й не хочу
Слухати у полі."
Пішов гордо на край ліса,
Тішиться, брикає—
Аж яструб із за гори
Хижий надлітає.

"Кво, кво, діти!"— кличе квочка,
Курята до неї,—
Лише півник по під лісом
Співа не тієї.
Підвів голову високо:
"Ходи- - каже враже!
Ще побачимо чия тут
Голова поляже.

Той надлетів, вхопив півня,
Поніс у ліс снідати—
Півник плаче-репетує:
"Ратуй мене мати!"
"Тепер пізно— каже квочка—
От бачите, діти,
Яйце курку не повинно
Розуму учити."

Ясно сказала

Іринка прийшла до склепу з обувю й каже: "Хочу пару білих шнурівок."

Купець питає: "Для тебе дитинко?"

"Ні, для моїх білих черевичків," відповіла Іринка.

Легка поміч

"Що думаєш: чи можна вратувати корабель перед затопленням, коли він має діру спереду, через яку ллється вода до середини?"

"Певно! Лиш треба зробити діру також і ззаду корабля, щоби вода, яка натекла могла з нього витікати."

ПРИСЛАЛА ВІРШ НА "МАМИН ДЕНЬ."

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме:

Се є мій перший лист до Вас. Я маю 11 років і беру 6 класу англійську а другу українську. Я хочу помістити маленький вершик на май.

Бажання в Мамин День

Скільки Ти добра вчинила
Ось для мене моя мати!
Справді, я й сама не знаю,
Що в Твій День Тобі бажати!

Побажала б Тобі скарбів,
Срібла й золота багато,
Щоб Ти в золоті вся була
У своє велике свято!

Але скарбів я не маю,
Щоб Тобі матусю, дати,
Тож думаю і не знаю,
Що Тобі подарувати?

Ось, хіба лиш тую квітку,
Що зросла у нашім гаю,
Тую квітку гарнесеньку
Я Тобі у стіп складаю.

І запевнюю, матусю,
Що як квітка весну любить,
Так я свою Неньку люблю,
Що завжди мене голубить.

І бажаю Тобі, ненько,
З нами щастя ще діждати,
І за рік в здоровлю й щастю
Іще краще свято мати.

Савеля Марак,
Геффорд, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дуже любив перечитати вірш на День Мами, який Ти прислала. Певно і другі діти будуть його любити.

УЧИВСЯ ІЗДИТИ НА КОЛЕСІ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме! ....

Нагороду від Вас я отримав, за котру сердечно дякую.

А тепер Вам опишу, як я вчився їздити на колесі. Тато несли воду до хати, а я їхав на колесі, однак не вмів ще ним звертати, тай наїхав ним просто в тата і вода вся з коновки порозливалась. Я тоді встав і обернув в другий бік. Як заїхав в стовп, колесо задне підскочило до гори і я думав, що голову розібю. Я аж був упрів, але не впав з колеса.

Посилаю 25 центів на Діточу Сторінку.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме!

Михаїл Кунанець, Бронте, Онт.

Від Вуйка: Дуже гарно Михаїле написав ти листа. Так у світі все буває, що без труду і науки нічого чоловік не осягне. Вуйко радий би був поднивтись як ти вже вміеш їздити на колесі.

БУЛА В ТОРОНТІ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я би була скорше написала, але я чекала на Ваш портрет і його ще нема. Я прошу Вас Вуйку, чи Ви вислали той портрет чи може забули?

Тепер Вам опишу як я святкувала Великдень. Ми були в суботу вечером в Ісг Торонто, я перший раз виділа Божий Гріб і як красно Сестри його прибрали. Ми були в церкві через неділю, тай вернули басом до дому у вечір.

Ми маємо богато сміху на наші вакації. У нас є одна велика коза і двоє маленьких козенят. Вони люблять їсти овес з наших рук, і коли ми ідемо до хати, то вони плачуть за нами, щоби ми їм більше дали їсти.

Посилаю 25 центів на Діточу Сторінку.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме!

Марія Кунанець, Бронте, Онт.

Від Вуйка: Вуйко за тебе Маріе не забув і свій портрет тобі пішле. Ще трохи почекай. Твій лист Маріе дуже гарний і цікавий.

Поручник Дж. Р. Бакстон перелетів з Нової Фінляндії до Англії (2,200 миль), в військовім літаку, в 7-ох годинах і 16 мінут. Се є новий осяг перелету через Атлянтик.

ST. JOSEPH'S COLLEGE

(Continued from page 18)

and Peter Gabinet. These leaders, with the cooperation of the players, carried on with a fine spirit of sportmanship.

Throughout the winter season the student body took heartily to hockey, and as a result four teams competed—Bruins, Canadians, Leafs and Flyers. The top-notchers were the Bruins. The games were usually played on fast Ice, every Thursday afternoon, at the City Front Street Arena.

Four basketball teams also functioned during the cold season. The games were held in the College gymnasium. The winner was Peter Gabinet's famous "Hurricanes."

The chief purpose of all this outdoor activity is to inspire a spirit of good sportmanship, to forget the "ego," and to foster real comradeship among the students from various provinces found at St. Joe's.

Seasonable sports play an important part in the student's life at St. Joseph's College, but they are of secondary importance. Literary clubs, both Ukrainian and English, prepare the student for public life. For instance, the C.C.S.M.C. Unit is doing a great job. Recently the Unit published its newspaper in a ten-page booklet form containing very interesting articles regarding the ideals as advocated by the C.C.S.M.C. Its motto is—"Work, Pray and Sacrifice."

The Ukrainian Literary Society is of real benefit to us. We are given an opportunity for public speaking, debating and discussion. This society endeavors to stimulate the College spirit among its members and to prepare us for our future careers. Occasionally concerts, oratorical contests and social events are held publicly under its auspices.

— W. A. Wasilishen, student.

КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА В МОДЕЛЬФАРМ, САСК.

Молоденький відділ УКЮ в Модель Фарм Саск. улаштував дня 4. квітня ц.р. гарний Шевченківський концерт. Сейчас по богослуженні в церкві перейшли зібрані до Українського Католицького Народного Дому. Хоч то була вже досить пізна пора,— бо великопістна відправа в церкві була довша,— мимо того всі присутні затримались аж до кінця концерту. І не пожалували труду, богата змістом і добре виконана програма була того варта. Хорами управляв Андрій Войтас; під його вмілою батутою співацький кружок з Модель Фарм потвердив свою славну традицію. Знаменитим був реферат Юрія Назара. Одним словом, усі точки концерту виконано з питомим модельфармцям артизмом; їх нагороджували приявні рясними оплесками. Кінцеве слово о. Пароха про любов українського народу було відповідним завершенням концерту.

У програму цего концерту входили слідуючі точки:

1. Вступне слово— Дмитро Назар, голова УКЮ в Модель Фарм.
2. Заповіт— Хор.
3. "Над Дніпром," Деклямація, Параскевія Попик.
4. "Реве та стогне."— Хор.
5. Реферат про Т. Шевченка— Юрій Назар.
6. "Віють вітри."— Сольо сопранове, Ева Попик.
7. "Чом чом чом земле моя"— Хор дівчат
8. В честь Т. Шевченка — Деклямація, Стефанія Олещук.
9. "Берестечко"— Хор
10. "Віють вітри" Сольо, Дмитро Назар.
11. "Гей у мене був коняка"— Хор.
12. Кінцеве слово, о. С. Бахталовський, ЧНІ.

Народні гимни: Ще не вмерла Україна, Боже щасти Йому.—

Молоденькому відділови в Модель Фарм желаємо: Щасть Боже!— Учасник.

ЯК ПЕРЕВОДИТИ ЗВИЧАЙНІ СХОДИНИ ВІДДІЛУ

Сходини: Часть Перша

1. Молитва.
2. Голова відчиняє Сходини (добре є сказати кілька слів про організацію).
3. Писар відчитує— звіт з попередних Сходин.
4. Скарбник відчитує касовий звіт.
5. Дискусія.
6. Відчитанні обіжників від Головного Заряду.
7. Плян других Сходин.
8. Реферат (запросити когось, або відчитати пересланий Головним Зарядом).

Часть Друга

На сходинах треба вибрати Забавово-програмовий Комітет. Його ціллю є підготовити програму другої части Сходин. Також вибрані господині повинні підготовити перекуску.

Для приміру подамо таку програму:

1. Деклямація (коротка і цікава).
2. Дует— пісня (знана).
3. На гітарі сольо
4. Реферат— Як гарна українська пісня (мова итд.) короткий, від 5-10 мінут.
5. Хтось може розказати цікаву історію.
6. Кілька жартів (добрих і приличних)
7. Деклямація.
8. Спільний спів: "Релігійні пісні, відтак світські." (Хто має голос і знає повинен вести перед).
9. При кінці товариські забави (в коло почіпатись за руки, співати пісні, в коло ходити та бавитись в забави).

На закінчення звичайно перекуска.

Такі Сходини мають і навчити і розвеселити і піднести на дусі членів. Організація УКЮ хоче Вам Юнаки і Юначки помогти!

МАЄ 10 СИНІВ ПРИ ВІЙСЬКУ

А. Микулик, 60 літний робітник родом з Буковини, має тепер при канадійськім війську 10 синів. 5 є за морем і служать при армії, дальші два е летунами, ще другі два е моряками а десятий син служить при артилерії. Коли війна дальше потревае, то і 11-ий його син піде до війська, якому тепер е 17 літ. А. Микулик працює тепер за столяра в военній фабриці в Сарнія, Онт.

Свячення Епископа - Номіната о. Н. Н. Саварина Будуть 1-го Липня в Торонті, Онт., в Церкві св. Йосафата

Таку вістку одержав від Папського Делєґата в Отаві Преосвящений Кир Василій Ладика ЧСВВ.

Може повстати гадка, чому якраз на сході Канади буде свячення нового епископа, а не приміром в Вінніпегу? На се склалися слідуючі причини:

1. В західній Канаді були вже раз свячення, коли то дня 14-го липня 1929 р. в Едмонтоні свячено на епископа нашого Преосвященного Кир Василія Ладику. Прийшла тепер черга на схід, де є много церков, громад і де число вірних нашої Церкви дуже збільшилося в воєнний час. Добре буде коли і вірні нашої Церкви на сході Канади будуть свідками того великого торжества.

2. На свячення приїдуть всі наші Преосвященні Владики зі Злучених Держав, як також будуть присутні многі епископи латинського обряду з провінції Онтеріо і Квебек, котрим буде блище і вигіднійше приїхати на свячення до Онтеріо, чим на захід Канади. Коли було свячення нашого Преосвященного в 1929 р., то многі епископи зі сходу, лат. обряду, скаржилися, що не могли приїхати бо задалеко були свячення.

3. Се піднесе престіж нашої Католицької Церкви і українського народу в очах чужинців.

4. Вибрано на свячення четвер, бо в неділю епископи і священики занятї, а так будуть могли навіть з найдальших кінців Канади приїхати, як також тому, бо тоді припадає національне свято Домініон Дей, день вільний від праці і многі українці з Торонто і околиці будуть могли бути присутними на свяченнях.

5. Щоби свячення були на сході, така воля була Папського Делєґата і нашого Преосвященного Кир Василія Ладики.

Церква св. Йосафата в Західнім Торонті, в котрій будуть свячення, є простора, недавно відновлена і гарно помальована. Прикрашує її гарний престіл і має вигідні лавки. Також під церквою є велика саля. При церкві є зорґанізований добрий хор, котрий певно в дні свячення гарно вивяжеться зі свого завдання. **До сего треба додати, що парохом сеї церкви є молодий і енергійний о. А. Роборецький.** Отже як видимо, то свячення нашого нового епископа в Торонті заповідаються

Преосв. Епископ-Номінат Н. Н. Саварин

на першорядне торжество нашої Церкви і народу.

Велика се буде честь для парохії св. Йосафата в Торонті в дні 1-го липня гостити так визначних гостей, як також се буде признання для праці її пароха о. А. Роборецького.

А по всій Канаді, всі парохії і церкви вже повинні від тепер старатись, щоби нашому новому епископові-номінатові зложили якнайкращі жертви в дарі любови.

о. Йосиф Бала, котрий перебув велику операцію в Ст. Боніфас шпиталі, вернув щасливо знова до парохії в Етелберт, Ман., **о. Павло Сулятицький** також приходить до здоровля і не задовго буде вже правити Сл. Божу. **о. Гр. Теплий в найблищому часі покине дім старечий в Ст. Боніфас і виїде до Веллінґтон, Алта.**

Війська союзних держав заняли Тунїс і Бізерту, дві великі пристані в Тунісії. Німецькі війська бороняться ще на півострові Кап Бон. Ген. Г. Жіро назначив начальником Тунісії генер. К. Места.

У Вінніпеґ в липні й серпні сього літа, будуть четверті з черги Вищі Освітні Курси.

Андрій І. Вішинський, ґенеральний прокуратор Совітів, закинув представникам польського уряду в Льондоні саботаж і шпіонажу, до котрої був вмішаний навіть колишній амбасадор С. Кот. Польські воєнні провідники відмовились були післати польську армію, зорґанізовану в совітах, на совітсько-німецький фронт. Богато членів польської амбасади в совітах зістали засуджені за шпіонажу і відсиджують кари.

Злучені Держави зірвали свої відносини з урядом Мартиніки.

Літаки союзних держав бомбардували велику пристань Норвеґії Нарвік.

На східньому фронті в Европі великі і сильної бої ведуться на Кавказі, за одиноку ще в німецьких руках пристань чорного моря Новоросийськ. Боль шевики побіджають.

51 японських літаків напало на летунську площу союзних держав близько Порт Морсби, Нова Ґвінея, і наробили богато шкоди. За се літаки союзників скинули 21 тон бомб на пристань Маданґ, котра є в руках японців, в Новій Ґвінеї. Японські підводні судна затопили 5 кораблів союзних держав.

В військовій касарні в Ню Бронзвик були оружні заворушення між двома відділами війська.

Манітоба має вже 75% засіяного поля під пшеницею.

Апостольська Столиця іменувала архіепископом Вильна литовця Рейніса.

Військовий поїзд виколївся з шин недалеко Вінніпеґу. Не було смертних випадків. Підозрівають, що хтось навмисне відчинив семафор і поїзд вїхав на невластиві шини.

Надзвичайний висланник президента Рузвелта, Йосиф Дейвис, відїде до Москви з секретним листом президента для Сталіна.

В четвер дня 6-го травня відбудися в Винипегу наради наших отців з Манітоби, на котрих був присутний Преосвящений Кир Василій Ладика. Отців було 19. Виголошено кілька докладів, як також Преосвящений мав конференцію для отців. **Присутні отці підчас нарад перевели збірку на католицьку пресу в Канаді і зложили $35. котру то суму поділено на чотири рівні части, так, що по $8.75 пресфонду дістали: Будучність Нації, Українські Вісти, Голос Спасителя і Світло.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік. XI, ч. 11 (131) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Червня, 1943 Vol. XI, No. 11 (131) YORKTON, SASK. June 1, 1943

СТУДЕНТИ БУРСИ БУК-А В САСКАТУНІ

В шкільнім році 1942-43, в бурсі БУК-а в Саскатуні було 35 студентів. Двох нема на поданій світлині, бо один виїхав учителювати ще перед святами різдвяними, другий покінчивши летунський курс, виїхав з бурси, не полишивши знимки. 14 студентів сього року стали учителями; три учителі були на зимовім курсі; два почали були університетські студії, однак повернули назад на свої посади; 11 студентів побирали на університеті ріжні курси. Двох вступило до летунства, двох до армії. Шість студентів брали летунський технічний курс. Чотири студенти були з середної школи.

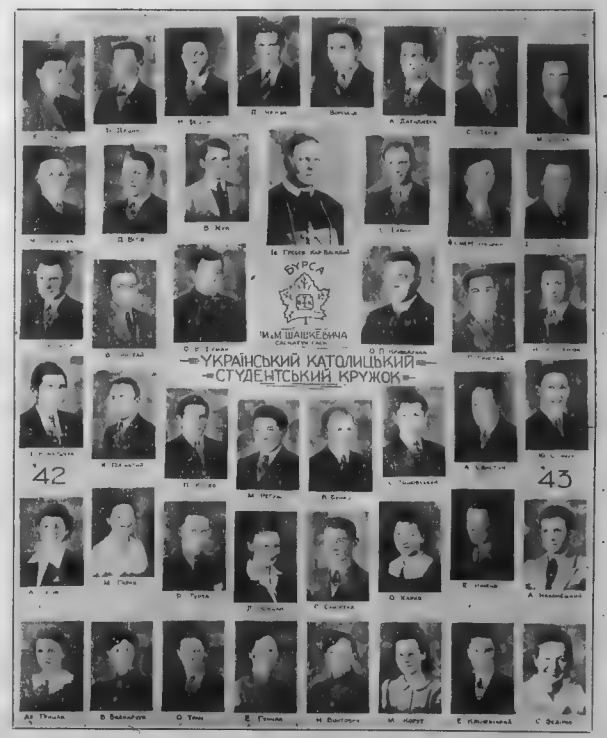

Як бачимо з ловище поданого, то в бурсі БУК-а сього року був прекрасний гурток вродливих молодців, юнаків-студентів. Між ними є талановиті, надійні вчителі, лікарі, інженери— наш будучий провід, народні працівники. Також наші воїни, летуни, сторож й оборона католицької Церкви і українського народу, як також вірні сини Канади.

Молодь, а тимбільше наше студенство, се краще завтра нашого народу в Канаді. Державні народи богато жертвують праці і гроша для своєї молоді. Тимбільше ми, недержавний нарід, повинні все і всюди старатися помогти нашій молоді. **Наша бурса в Саскатуні є замала, мусимо її розбудувати.** Тепер Богу дякувати нема ні одного цента довгу на бурсі, провід бурси є дуже добрий, немає тепер людий без праці. Докупім для бурси ще другий будинок, деби наші студенти могли знайти приміщення для себе підчас студій, і деби виховувались на провідників нашого народу!

Москва Нападає на Комітет Українців Канади!

Раби, підніжки, грязь Москви! Такими словами називав найбільший український поет, **Тарас Шевченко, в "Посланію" тих членів українського народу, котрі, в його часах зраджували Україну і ішли в найми москалям.** Краялося з жалю серце сего великого сина України, коли видів як декотрі українці розпинали своєю зрадою любу Україну. І тому благав, просив і напоминав других братів перед сим великим злочином зради.

І нині, коли наша люба Україна стогне в страшній неволі, землиця її спалена, поорана ворожими стрільнами. засіяна кістьми вірних синів,—знаходяться ще невірні її сини, котрі своєю зрадою розпинають Україну, запродують її у страшне ярмо рабства. **Але є і вірні сини України, котрі своєї Неньки ніколи не лишать на поталу ворогів, але навіть серед найтяжших обставин промовлять слово правди.**

ЗРАДЖЕНА УКРАЇНА ПЛАЧЕ...

"Доборолась Україна
До самого краю:
Гірше ляха свої діти
Її розпинають."
(Посланіе Т. Шевченка)

Недавно тому Комітет Українців Канади виспав меморіял до премієра Канади Мекензі Кінга, в якому заявив що український нарід бажає самостійної держави, та на основі історичних даних подав, що землі за котрі спорили між собою поляки і большевики все були, є і будуть землями і власністю українського народу.

І повторились сумні часи рабства з часів Тараса Шевченка.

Винипеґський щоденник Фрі Прес, в дні 14-го травня сторона 3, подав статтю з Москви: "Московська преса напала на Комітет Українців Канади," в котрій було подано дослівно слідуюче:

"Великі напади на Комітет Українців Канади зробила через два наступні дні московська преса. В першім нападі, поміщеним в Краснєй Звєзді, Ізвєстії і Правді, Александер Богомолець, голова Української Академії Наук, назвав членів Комітету зрадниками, для котрих не буде місця в вільній Україні, коли а неї проженуть німців."

"Зараз по статті Богомольця скоро послідував другий напад, поміщений також в Краснєй Звєзді, Ізвєстії і Правді, визначним українським поетом і письменником Павлом Тичиною, в котрім Тичина написав, що КУК є зложений з німецьких прихильників, котрі бажають задля особистих користей, віддати український нарід в руки Гітлера. **В статті: "Брудні руки геть від України", накидається далі він на КУК за виспання канадийському премієрові Кінгові меморіялу, в котрім КУК домагався в імени українського народу вільної і незалежної держави в Європі...."**

Тільки з англійського щоденника Фрі Прес. Трібюн, другий винипеґський щоденник помістив під сею самою датою подібну статтю.

Однак цим разом лютим ворогам України не повелося. Оба вище згадані англійські щоденники осудили сей виступ московської преси в своїх передовицях в дні 15-го травня, як несправедливий і неоправданий напад на КУК.

Ми від себе спитаємо: **від коли то є злочином домагатися свободи для свого народу?**

Чи може тому, що лютий ворог сього не хоче і боїться?

Ми живемо в XX столітті, де кождий нарід має право на свободу і незалежність в своїй власній державі. Український нарід засвідчив се право через століття кровю сотоk тисяч своїх найкращих синів. **Ми тепер якраз боремося за свободу і проти напастий тиранів. До сього кликав і Тарас Шевченко:**

**"... Вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою, злою кровю
Волю окропіте!"**

**ГЕРОЇ СЛАВИ, ЩО ПОЛЯГЛИ ПІД ХУСТОМ.
ЗА ЩО ВОНИ БОРОЛИСЬ, ЗА РАБСТВО ЧИ ЗА СВОБОДУ!?**

Так Виглядає Тепер Европа

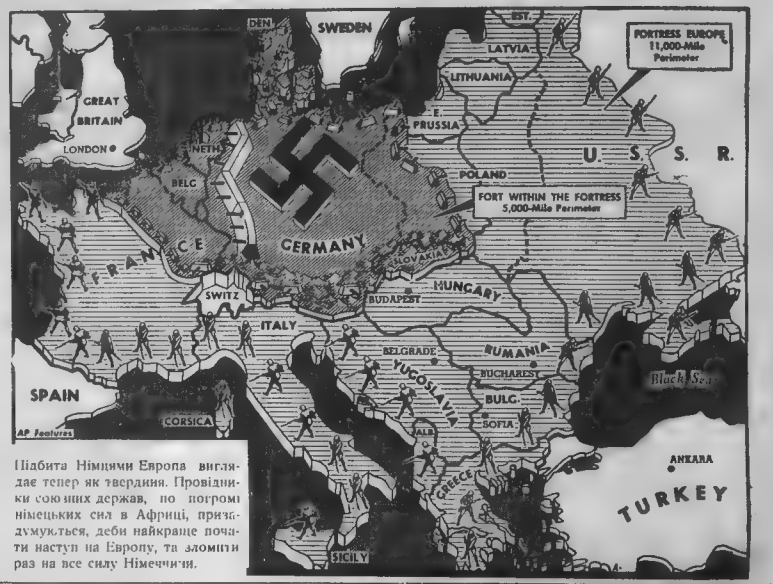

Підбита Німцями Европа виглядає тепер як твердиня. Провідники союзних держав, по погромі німецьких сил в Африці, призадумуються, деби найкраще почати наступ на Европу, та зломити раз на все силу Німеччини.

БОСЕЖУР, МАН.

Дня 2-го травня наша парохія справляла спільне свячене. Мимо непогідного дня, до нашої щойно викінченої салі зійшлось по скінченім Богослуженню в церкві повалке число присутніх, які заняли свої місця біля старанно-приготованих столів. **Наш парох о. Ярослав Чиж поблагословив їду й перевів молитву.** По смачній перекусці, **Зеновій Мороз,** сповняючи припоручені йому обовязки господаря цього гостинного приняття, промовив до присутніх в щирих словах, взиваючи місцеву молодь до більш активної праці, а старших до примірного виховування цієї молоді, яка повинна б мати в собі більше заінтересования, охотя і участи в праці при своїй парохії.

В імені місцевого жіноцтва промовляла **пані Кучинська.** Згадавши про місцеве жіноцтво, хочу зазначити, що жіноцтво парохії у Босежур в особливший спосіб заслугує на похвалу за свою витревалу ревність в праці при парохії. В них є ця умілість вдержувати взірцеву чистоту у своїй церковці, в них є також талант вмілого кухарства, що сейчас завважується підчас таких принять, як вище згадане мною спільне свячене.

Покликувано теж до слова **Луку Тарнавського.**

Та вкінці промовив до присутніх о. Я. Чиж. Наш парох в коротких словах пояснив вартість і красу цих наших традиційних звичаїв, що мають свій звязок з Великодними Святами, та взивав присутних збе-рігати тут на канадійській землі ці привезені нами цінности наших батьків.

У своїх щирих словах о. Я. Чиж присвятив хвилю часу й на це, щоб заохотити присутних до принагідної збірки на ціль нашої преси. Переведенням збірки занявсь наш дірігент, Зеновій Мороз, та зі зібраних $6.70 призначено $3.35 на Будучність Нації.

Всім свідомим жертводавцям, які так радо озвались на заклик нашого пароха, бажаю зложити як найщирішу подяку.

Кореспондент.

ПІДНЕСЛИ КВОТУ НА ДОСТАВУ ПШЕНИЦІ

Міністер торговлі МикКенон в дні 15-го травня підніс квоту доставлювання пшениці до сипанців, на 15 бушлів від признаного акра (так скоро, як місце в сипанцях дозволить).

ЛІТАК НА 400 ОСІБ

В Америці почали будову літака, котрий буде міг перевести 400 людий.

ПОКЛИЧУТЬ ДО ВІЙСЬКА ЖОНАТИХ В РОКАХ 26-30

З Отави вислано до всіх мілітарних округ реєстраційні картки жонатих мущин в роках 26-30, котрих сподіються покликати до військової служби десь в літних місяцях.

В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ ПОСІЯНО МЕНШЕ ПШЕНИЦІ

Сього року повіяно в Західній Канаді пшеницю на 17,498,000 акрах землі, а в 1942 було засіяних в Зах. Канаді 20,653,000 акрів пшениці.

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

ЧЕРВЕНЬ

3. Вознесення ГНІХ. ..... Тиндал
Гадашвил (о. В. Божик)
..... Елма
6 Неділя св. Отців ..... Садлов
13. Сошествіе св. Духа ..... Босежур
14. Пресвятої Тройці ..... Сарто
Брокенгед (о. В. Божик)
20. Неділя Всіх Святих ..... Лейдівуд

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Лоґан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братств Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВСЕКАНАДІЙСЬКИЙ КОНГРЕС У ВИНИПЕГУ

Згідно з проголошенням КУК відбудеться у Винипегу 22, 23 і 24 червня 1943 Всеканадійський Конгрес українців, на котрий вже наспіли многі згоношення з усіх сторін Канади та котрим зацікавлення є оправдане та велике.

Час переживаємо вирішальний і відповідальний. Тяжко є жити в неволі, але ще тяжче проспати час на волі. Ми в Канаді вільні і маємо всю свободу акції в напрямі добра. Перед нами чимало справ так наших сутомісцевих, як також позамісцевих. **Нас обходить в першій мірі справа нашої Канади, нас обходять однак також невідкличні справи на Україні.** В цім часі мусимо напняти всю нашу енергію, всі наші зусилля, щоби не проспати ні хвилини —помогти і активно взяти участь в побіді.

Всі відділи БУК-а повинні виявити тепер більшу активність, як коли. Треба негайно скликати збори відділу і там на місці переговорити докладно і подрібно, хто буде відпоручником даного відділу на Конгрес. **Кождий відділ має сам оплатити кошти свого відпорученика, чи двох. БУК має право і обовязок вислати на Конгрес шістьдесять своїх представників.** Вони відповідають за організацію, організація за них. Це значить, що кождий відділ відповідає за тих людий, котрих посилає як своїх представників. Вони не їдуть тут на мітинг чи на звичайні собі дискусії— справи тепер так поважні, хвилина так вирішальна, що ми їдемо на Конгрес для спільної передуми і посилення всьої нашої праці, скріплення на душі і ще сильнійшої консолідації всіх наших позитивних сил в Канаді. Тому **кождий відділ повинен своїм представникам ставити окреме письмо, котрим стверджує, що вони їдуть, як відпорученики даного відділу такої то місцевости.**

Велика доля праці тепер за провінціональними секціями та їх зарядами. Секції мають негайно порозумітися зі своїми відділами, писарі розписати листи, на місцях все виконати.

Від нас самих залежить, який буде Конгрес і який він буде мати успіх. Від нас самих залежить дальший хід наших справ, від наших діл, а не слів. Тому нема навіть чого і над чим дискутувати, чи Конгрес потрібний, що він має вирішати— саме життя і самі події, які громом насуваються і грядуть, говорять нам і взивають не проспати часу, виконати свою працю до останних можливих границь чесно і гідно для Канади і для України.

Праця на місцях вже повинна вестися!

По запити блищі в справі Конгресу належить писати до Головного Заряду своєї Секції БУК-а. Коли напишете до нашої редакції, ми також будемо раді тому і пішлемо всі бажані вісти чи поради.

о. А. Цимбалістий

ЩО ЦЕ Є УКЮ?

Юнацтво— слово найбільше уживане в теперішних бурхливих часах. Кожна нова ідея, що обіцяє новий порядок для грядучих поколінь, перш старається приєднати для своєї ідеї молодь. Чому? Бо лише та ідея буде жити, котра здобуде попертя молоді—всіх інших чекає загибіль. Тому всюди чуємо клич, "Організуймо молодь."

Конечність організації для української молоді є очевидною потребою, если ми бажаємо зберегти нашу св. віру та запевнити істнування українців взагалі. Сучасні часи є під впливом руїнницької роботи масонерії, лібералізму, комунізму та всякого рода релігійного й національного сектанства. Тому треба дати нашій молоді солідну організацію, відповідаючу потребам і духові часу - отже організацію, збудовану на релігійно-суспільній основі. З огляду нашої народности, ми маємо відограти важну ролю в житті Канади. Бути добрим канадійцем містить більше в своїм значінню, як сповнити державні закони. Канада тепер якраз творить свою культуру, свою власну державність, до цего великого твору мають причинитися всі народности, які знаходяться в Канаді. Ми, таксамо як другі народи, отримали з рук Божих таланти—спосібности та защіпити ті черти у своїх дітей, котрі добрим канадійцем треба помогти Канаді та збогатити її культурний набуток. Треба нам українцям дати нашій прибраній батьківщині все, що найкраще з нашого життевого богацтва.

Якраз ці завдання, покликали до життя УКЮ. Ця організація істнує вже пять літ - тяжкі початки вже знаходяться в минувшині; організація щороку збільшається, ширіться та набирає сили. УКЮ є тим чинником звідки має вийти наша свідома молодь. УКЮ вже є доказаним опором, що гальмує всякі впливи іноверців. Наш нарід тут на еміграції, через брак релігійного знання і вироблення, не був в силі передати та защіпити ті черти у своїх дітей, котрі виростаючи в неприязних обставинах стали байдужі для Бога, віри, Церкви, свого обряду, а навіть свого народу. Щоби запобігти цій нещасній в наслідки несвідомости, молодь має свою організацію УКЮ.

Придивімся що УКЮ зробить для молоді:

а). Під суспільним зглядом УКЮ збирає і спою нашу молодь разом, наша молодь остається при нас. Стає відважною, набирає сильного духа, нечується гіршою від других народностей. З УКЮ виходять найкращі члени, що займають свої місця в суспільнім життю, людей потрібних для Церкви й народу.

б). Молодь зрозуміє вартість Церкви, та все, що Церква зділала для добра народу. Віруюча молодь—є молодь здоровим тілом та розвиненим умом.

в). Отворіть очі молоді на працю, що її чекає, если хочемо сповнити наше завдання тут в нашій прибраній батьківщині. А та праця є:

1. На першім місці студіюємо нашу св. католицьку віру. Чому ми називаємося греко-католиками? Яка є історія нашої Церкви? - та всі інші питання, що кожний свідомий католик повинен знати. Обучені таким знанням ми сміло дамо відповідь кожному на такі і подібні питання.

2. Навчання своєї рідної мови, при участи в дебатах, промовах та читаннях українських книжок. Не встидатися говорити по українськи. Француз, Жид, Німець не встидаються,— чому ми?

3. Дальше познакомлюємося з нашою історією, географією, звичаями і обичаями нашого народу. Зрозуміємо богацтво нашої літератури, музики та всі другі мистецтва нашого народу. Через знання цих наших власних здобутків культурно-освітних, заслужимо собі пошану і повагу від других, та поширимо нашу культуру по цілім світі.

Ось вкоротці представлена ціль і праця, за яку взялось УКЮ. Ціль наша взнесла, свята: служити Богові, Україні й Канаді.

Дорога молоде, коли Ти справді хочеш бути доброю, віруючою і чесною, та коли хочеш запізнатися блище з духовими скарбами свого народу, основуй в своїй околиці відділ УКЮ, як також вже тепер приготовляйся до великого і першого конгресу УКЮ, котрий буде в Саскатуні в днях 4—5 липня 1943 р.

---

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЧЕРВЕНЬ, 1943

1 В 19 Сщмч. Патрикія
2 С 20 Мч. Талалея
3 Ч 21 **Вознесення ГНІХ.** † Конст. і Єлени
4 П 22 Мч. Василіска
5 С 23 Преп. і Іспов. Михаїла
6 Н 24 Неділя Св. Отців
7 П 25 † 3-те найд. Гол. Ів. Хрестителя
8 В 26 Ап. Карпа
9 С 27 Сщмч. Терапонта
10 Ч 28 Преп. Никити
11 П 29 Прмч. Теодозії
12 С 30 Суб. Задушна. Преп. Ісаакія
13 Н 31 Сошествіе св. Духа
14 П 1 Пресв. Трійці (Загальниця)

УСТАВ

3. Вознесення Господне, Константина і Єлени: Всеночне. на Сл. Божій: ап. з. 1 і 49. ев. Лук. з. 114 і Ів. з. 35.

6. Нед. Святих Отців Першого Нікейського Собору: гл. 6, ев. утр. 10, ап. з. 44, ев. Ів. з. 56.

12. Задушна Субота: ап. з. 51 і 270, ев Ів. з. 67 і 16

13. Сошествіе св. Духа: Всеночне, на Сл. Божій, по Благословенно Царство співається Царю Небесний з колінноприклоненнями. Ап. з. 3, ев. Ів. з. 27. По Отпусті вечірня з колінноприклонними молитвами.

Загальниця через цілий тиждень.

14. Пресвятої Трійці: ап. з. 229 і 197, ев. Мат. з. 75 і 116

Місяць червень є посвячений в честь Христового Серця. Перед гарно замаленим образом Серця Христового правиться молебен. **На Зелені Свята похід на цвинтар і парастаси над могилами померших.**

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби родичі пильнійше дбали про релігійне, моральне й горожанське виховання своїх дітей.

Діти, як каже Псалом 126, 3, не є власністю родичів, але даром Бога. Найважнійшим обовязок родичів є виховати своїх дітей по християнськи, в любові до Господа Бога, послусі Божих заповідий, або як каже св. Карло Боромей, родичі мають провадити своїх дітей до Христа. Повинна про се памятати передусім матір дітей, котра від першої хвилі приходу дітей на світ має їх перших кілька літ під своєю виключною опікую. Ціле будуче щастя дітей залежить від доброго виховання. Якими родичі виховують своїх дітей за молоду, такими будуть вони переважно через ціле життя. До чого чоловік в молодости привикне, того і на старість не покине. Душа дитини подібна до чистого потічка; через його воду дістається луч сонця аж до дна. За те старий грішник подібний до багна.

На жаль так богато нині зіпсутих дітей, так богато молодих злочинців по карних домах, так богато злих дітей. Більша часть сих зіпсованих, злочинних дітей не одержали в молодости доброго релігійного і морального виховання. На жаль, кликав Гунольт, є немало таких родичів, котрі на свою худобу більше звертають уваги, чим на свої діти; про коні і корови більше дають старання, чим про свої діти. Просім Пресвяте Серце Христове, щоби родичі більше памятали про сей найбільший свій обовязок виховання дітей.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби робітнича молодь на місіях мала змогу сповняти свої християнські обовязки.

Католицька Церква безнастанно заступалася і заступається за робітниками, зарібниками і слугами. Домагається для робітників належної заплати, недільного відпочинку і можливости сповняти свої християнські обовязки. Бо робітник не машина, але також чоловік сотворений на подобу Божу, наділений безсмертною душею. Дбає Церква і про робітників на місіях, посилаючи для їх душевних потреб місіонарів, котрі стараються також молодь сих робітників виховати якнайкраще по християнськи.

В місяці червні молімось, щоби та молодь робітнича на місіях могла принаймненше раз в році сповняти свої християнські обовязки, приступити до св. Тайн. Молімось за тих ревних місіонарів котрі над тою молоддю працюють.

о. Николай Демків

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДНЕ

"І сталося, коли їх благословив, відступив від них і взносився на небо" (Лук. 24, 51).

1. Коли Господь наш Ісус Христос вознісся, як Апост. Дїяння сповіщають нас, **апостоли "пильно гляділи на небо" за ним** (Дїян. Ап. І, 10); а євангелист Лука сповіщає нас, що **апостоли "поклонившись йому, повернули в Єрусалим з великою радістю і перебували завсігди в храмі величаючи Бога"** (Лук. 24, 52-53).

Тим св. Письмо научає нас, як і ми маємо поводитися в життю. І від нас Христос Господь вознісся на небо, бо не бачимо Його на землі, тільки зі св. Віри знаємо, що Він сидить в небі праворуч Бога Отця. **Тож і ми повинні пильно глядіти за Христом на небо, кланятися Йому і з великою радістю завсіди перебувати в храмі та величати Бога.**

2. Якщо зберемо в одно всі наші обовязки в життю, то нам вийде, що "едино есть на потребу," як се сам Христос Господь засвідчив. Ісус Христос одного разу гостював у домі Марти і Марії. Марія сіла в Ісусових ногах і слухала Його слів. А Марта клопоталася всілякою послугою. І ставши сказала: "Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи отже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і клопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї" (Лук. 10, 40-42).

І ми такі, як та Марта: журимося і клопочемося о многе, а **одно є потрібне: слухати Божого слова.** Слухати не тільки на те, щоб воно нашу цікавість заспокоювало, але щоби **собі його присвоїти й жити по ньому.**

Божа наука се світло для нашого життя. Сонце дає нам тілесне світло, а Ісус Христос дає нам духове світло. Сонішне світло відкриває нам образ землі, вказує нам безпечну дорогу по землі.— На далекій півночі, в підбігунових краях, через піврік є безупинний день, а через другий піврік безупинна ніч. Яке тяжке життя для тамошних жителів у часі тої північної ночі.— А такей наше духове життя, коли нам не присвічує Божа наука, коли не жимо по ній. Світ повний спокус, привидів, тягарів і небезпек. Правда буває нераз просто неймовірна де ми склонні бачити щастя і ратунок, там чигає на нас загибіль—і навпаки, де склонні бачити нещастя, від котрого треба втікати, саме там буває справжнє наше щастя. Щоб багато слів не тратити, згадаймо тільки про блудного сина. З дому свого батька він утік до світа; здавалось йому, що покидає нещастя, а йде на стрічу справжньому щастю. Та, по коротких радостях у світі, найшовся він над берегом пропасти.

Ось такий наш світ і таке людське серце, бо Бог сотворив сей світ як школу для нас, щоб ми навчились, що дійсно добре,

а що зле, що правда, а що неправда; щоб ми дозріли для Бога, для Божого суду, і щоб Христос, небесний суддя, міг до нас колись сказати: "у малому був ти мені вірний, над многими тебе поставлю."— Якби хтось не знав, відки береться збіже, то сіяння мусівби вважати за безглузну розтрату збіжа. Як, щоби збіжа кидати в землю?

Деж тут розум? Але хто сіє, той знає, що він собі хліб від уст відіймає нині,— щоб за якийсь час зібрати плід в сотеро.

Так і Божа наука пояснює нам, що наші терпіння й сама смерть се не загибіль, а сіяння для будучого, другого життя. Яке се неймовірне на перший погляд, а наша св. Віра свідчить, що се вповні правдиве. І де ті, що не мають віри, тільки плачуть і тільки свою втрату бачуть, там для нас росте посіяне зерно для життя у вічному життю.

Ось така благодатна для нас Христова наука: вона дає нам новий розум і відкриває нам, що так скажу новий світ—небо, що призначене для нас.

3. Сподобалося Божому Провидінню наслати на наші часи дуже тяжкі допусти. На світі ведеться страшна війна, запанувала загальна недоля, нужда, вбожество, горя. **Коли нам Христове світло не поможе, то ніхто нам не поможе.** Ми повинні мати Христовий розум, щоб мати і Його силу, яка й смерть побіджає, у воскресення перетворює. Що для людини можливе, що не можиле? що миле, що немиле?... **Без святої Віри, без Христового розуму, без Христової благодати все на світі може стати тяжке й немиле.** А тим, що мають Христового духа, все легке й миле— хочби і сама смерть. Були випадки, де людям життя ставало тяжке й немиле навіть у богацтві і молодости, й вони падали під його тягарем, наче те вибуяле збіжжа й кінчили самогубством, бо віри не мали, (Христового розуму не мали). А таких, що задля банкроцтва скінчили самогубством, ніхто не всилі й зчислити.

І ми всі нині в земськім життi щораз банкротуємо— тратимо майно, засоби до життя; многі втратили й тратять навіть саму можливість зарібку і стають безробітними. Щож з нами буде? Тих, що хоч і мають віру, та не глядять пильно за Христом на небо, нинішна життева нужда щораз більше зїдає, наче ржа залізо. Їх життя—се щоденне нарікання, падькання, невдоволення, гризня в хаті, проклони— словом руїна.

Я сказав: коли нам Христове світло не поможе, то ніщо нам не поможе.

4. Пробудися християнська душе, щоб, як церковна пісня каже, не заснути сном смерти на віки. Христовий розум каже нам першу правду, що на землі нам ніщо не належиться, крім смерти. На те ми тут народилися, щоб скорше, чи пізніше вмерти. Христос Господь навчає нас: "Хтож з вас маючи слугу, що оре або пасе, як вернеться з поля, скаже йому: Зараз ходи, сідай за стіл; а не скаже йому: Приладь мені що вечеряти, і опоясшися, і послугуй мені, поки наїмся і напюся, а відтак їсти і пити мешти? Чи дякує тому слузі, що зробив те, що йому приказав? Так і ви, коли виповните

все, що вам приказано, кажіть: Ми слуги непотрібні, що мали зробити, зробили. (Лук. 17, 7-10).

Дійсно ми Божі слуги і мусять Божі речі діятися, а не наші; мусить Божа воля сповнятися, а не наша.

Але друга правда, яку нам відкриває Христова Віра, для нас радісна й потішаюча: **Хочби ми що стратили в земськім життю, то ще нічо не страчене, бо ми завсіди щойно жити зачинаємо, ми на порозі вічности,** Бога можемо осягнути, а з Богом навіть на землі все, як патріярх Йов терпеливий.

Як апостоли, як мученики, як всі святі, все можемо в Христі, що нас спомагає. (Ап. Павло).

Ось се та свята спадщина, яку нам Христос Господь лишив на землі по свому Вознесенні на небо. Не на те він вознісся на небо, щоб нас покинути сиротами. Він жеж свято обіцяв нам: "І се я з вами по всі дні, до кінця віків" (Мат. 28, 20).

Ми, борці Христові, не принесім Йому стиду, але навчімся бути малим вдоволені, щоб ми були всилі всяку нужду перенести, всяку небезпеку оминути, всяку противність перемогти, й осягнути велику долю нашого покликання на землі і на небі.

Перед своїми страстями Христос Господь запитав апостолів: "Коли я післав вас без міха і без торби і без обуви, чи чого не доставало вам? А вони сказали: Нічого!" (Лук. 22, 35).

Ось бачимо, так сповняється на Христових вірних борцях Христове слово:

"Шукайте ж перш царства Божого, і Його правди, а се все доложиться вам," (Мат. 6, 33). Хто ішов тим шляхом життя, той з власного досвіду знає, що се Христове слово й нині так само могуче, як у апостольських часах.

Отже нехай радість, яку апостоли відчували по Христовім вознесенню, не покидає наших сердець, хоч злоба наших днів непомірно зросла.

Апостоли радувалися й тоді, коли "удостоїлися за імя Ісуса терпіти зневагу" (Діян. Ап. 5, 41). Христовий шлях отвором перед нами й нічого не буде недоставати, коли йти мемо тим шляхом.

ПАПА ЗА РЕЛІГІЙНИМ МИРОМ

Святійший Отець Папа Пій XII знова промовив з Ватикану і остерігав перед миром "за всяку ціну." **Кінець теперішної війни мусить дати кождому чоловікові свободу, його права і релігію.** Теперішня війна, говорив св. Отець, не повинна принести знищення жадному народові і св. Отець вірить, що мир, котрий запанує по війні не повинен принести спірних точок для дальших війн. Покликуючись на висказ Христа: "Віддайте отже що цісарське цісареві, а що Боже Богови" (Мат. 22, 21), св. Отець сказав: дайте людям то, що є людське, а саме: свободу, його права і релігію.

Марійська Дружина Дівчат у Йорктоні, Саск. під проводом СС. Корнелії й Харитини Служ. П.Н.Д.М., та о. Р. Хомяка, ЧНІ. На знимці, що її взято 14. березня 1943 р., брак[...]е трьох членкинь. Отсі панночки, це студентки Інституту Пресв. Серця Христового [...]Йорктоні, Саск.

В СТОЛІТТЯ СМЕРТИ О. М. ШАШКЕВИЧА

7 червня сього року припадає 100-ня річниця смерти великого сина Галицької України о. Маркіяна Шашкевича. Щоби хоча скромно віддати поклін сьому Пробудителеві Галицької України, застановімся 1) над положенням нашого народу в Галичині перед виступом о. Шашкевича, 2) пригадаймо собі коротку історію його страдального життя.

1. Зле жилося нашому народові в Галицькій Україні під панованням Австрії, в перших десятках XIX ст. Панувала тут темна ніч упадку і зневіри. Українського народу якби цілком не було. Наша шляхта і інтелігенція виріклись свойого обряду, своєї рідної мови, давних звичаїв і переходили на польське. Навіть по церквах проповіди голошено лиш по польськи; а свою мову рідну закинено, бо, мовляв, се мова хлопська.— Лиш на селі, під курною стріхою, у простому народі лишились ще: погорджена українська мова і народні давні звичаї,— у тому народі, якого **пани приковали** до своїх ланів, де він працював цілий день в поті чола, бо були се часи панщини,—і **розпивали** по своїх шинках, бо тягнули з сього великі для себе матеріяльні зиски. Писати умів лиш священик і трохи дяк, а усі були темні, бідні і опущені. Гарними словами описав сі нещасні часи Маркіян Шашкевич, який писав:

"Сонце ясне померкло, світ пітьма насіла,
Вшир і вздовж доокола сум ся розлягає,
Чагарами пустими тьма вовків завила,
Над тином опустілим гамір галок грає."

А серед сеї пітьми, вороги наші, як сі шакалі, крякали над нашим народом і чекали, коли цей нарід, зранений в само серце, бо мова і національність це справді живе

о. Маркіян Шашкевич

серце народу— згине до решти, а вони тоді прийдуть і заберуть його хати і поля. І наш нарід поволи, поволи вмирав. І якби не прийшов хтось, що розігнав би темряву і вляв нового духа в народні маси, наш нарід пропавби.

2. Але на щастя зявився великий чоловік, що від нього почалась нова доба в життi західніх українських земель, доба відродження і боротьби за волю. Цим великим чоловіком був Маркіян Шашкевич.

Уродивсь він 6 листопада 1811 р. в селі Підлиссі золочівського повіту, де його дідусь був парохом. Батько Маркіяна був також священиком в поблизькому селі Княже. Як підріс Маркіян, віддали його батьки до гімназії, де добре учивсь і уже тоді почав писати вірші. По укінченні гімназії вступив до Духовної Семинарії у Львові. Він бачив в якому занепаді знаходиться його нарід і хотів йому помогти, хотів ширити серед нього просвіту, хотів вести його до кращих часів, а щоби бути як найблище з простим народом, постановив Маркіян стати священиком. Усунений з семинаря за недозволений вихід на місто, знайшовсь серед невідрадних життевих умовин, бо батько відмовив йому помочі, Маркіян не упадає на дусі, але повних 3 роки ходить по львівських бібліотеках

Сказати нам дащо о правописи сей книжочки. Хочемо зачинати, проте знати нам конче, яке теперѣшному язикови истинноє лице; за-для-того держалисмо-ся правила: „пиши як чуєшь, а читай як видишь." Из сего огляда приймилисмо сербскоє џ (виџу *wydzu*) и волоскоє ў (*aў, au Erazm. Rotterd., au, eў, ev*: спѣваў, *spiwau*; душеў *dušev*) а є завсѣда в силѣ *je* або *ьe* употребляєм (моє, *moje* земле, *zemlě*, загороде, *zahorodě*, *zahorodie*.) —

Поклони-ся Русалко наша низко Всечестному Сподареви Николѣ Верещинскому, що тобє зволѣў родитися, и всѣм що тя пристроѣли пѣснями на-

Пята сторона "Русалки Дністрової." Частина "Передслівя."

і вчитується в твори чужих народів. Як сумним і нещасним, видався йому наш нарід в порівнанні до інших народів. Ох, як тяжко заболіло серце Маркіяна! І сей молодець, **кволий тілом, а богатий любовю до свойого народу, поставив собі за ціль життя, 1) піднести з пониження погорджену рідну мову,** (писати в ній книжки і доказати так, що се мова гарна і нема чого її встидатися), і 2) **сією рідною мовою пригадати землякам їх славну минувшину** і пірвати нарід до бо-

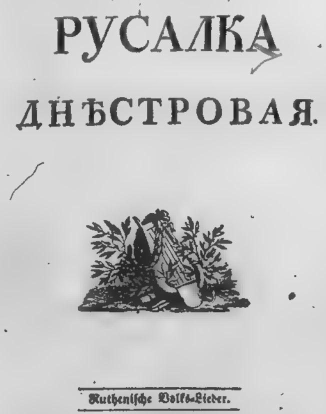

РУСАЛКА

ДНѢСТРОВАЯ.

Ruthenische Volks-Lieder.

Відбитка заголовка книжки "Русалка Дністровая."

Памятник о. Маркіяна Шашкевича на Білій Горі в Підлиссю.

ротьби за втрачену волю.

Сам захоплений сією ідеєю кидається до праці. Збирає народні пісні, перекази, приглядається народнім звичаям, і цю любов до народу, коли знова приймили його до Семінарії, старається защіпити в серця своїх товаришів. Тут у Семінарії утворив ще з двома товаришами Вагилевичем і Головацьким, кружок **"Руська Трійця,"** до якого і ще інші товариші згодом приступили. Члени сього гуртка зобовязувались, весь вік працювати для свойого народу.

Також і в Семінарії, де панував польський дух, усі говорили лиш по польськи і навіть у церкві слово Боже голошено лиш у цій мові. Дивімось, що робить Маркіян: усе і усюди, чи то зо своїми товаришами, чи то проповіди, говорить лиш своєю рідною мовою, бож знав він, що мова се найбільша цінність народу. Нарід можна поневолити, знищити, згнобити, але доки він ще має свою рідну мову, він ще живий. Тому кляче розболіле серце молодого поета до своїх заблудивших братів:

"Руська мати нас родила,
Руська мати нас повила,
Руська мати нас любила:
Чомуж мова ей не мила?
Чом ся нев встидати маєм?
Чом чужую полюбляєм?"

Дальше, бачив Маркіян що національна свідомість галицьких українців цілком завмерла. Забули вони що належать до великого українського народу, який має славну минувшину і традицію. І щоби земляків збудити зо сну темряви, рідною мовою пригадав їм славну минувшину, пригадав дні порівів і у своїй пісні оповідав їм:

"Про давні літа,
Про давні часи,
Як слава гула,
Світом вокруги,
Про руських батьків,
Бояр, князів,
Про гетьманів, козаків."

Таким способом доказував Маркіян братам своїм, що вони нарід з минувшиною; а не чужі понижені і панщизняні робітники, яких недоля і ярмо темноти придавила важким каменем. І Маркіян голосив:

"Відкинь той камінь, що ти серце тисне!
Дозволь в той сумний тин
Най свободоньки сонічко заблисне
Ти не неволі син."

Так кликав молодий поет у своїх віршах, а щоби сі свої висше описані кличі поширити серед ширших кругів громадянства, зладив Маркіян альманах, у якому умістив усі свої і своїх товаришів вірші і оповідання, і хотів видати його друком. Одначе влада галицька не позволяє на друкування сієї книжки, бо дотепер українською мовою ніхто ще книжок не друкував. Але се не зломило молодого поета. На вбійче рішення львівської цензури найшовся лік. Шашкевич вислав альманах на Угорщину і тут вийшов він, під наголовком **"Русалка Дністровая" 1837 р.** З появою сієї "Русалки Дністрової," зазначується перелім в поглядах галицьких українців, бо се появляється книжка в сій мові, яка була понижувана і усі побачили, що рідна мова таки краща, як чужа. Побачили усі, що вона така богата, милозвучна, та співуча— то чому її покидати?

Появу сієї "Русалки," зо захопленням прийняло лиш мале число прихильників Маркіяна. Старше громадянство прийняло появу сієї книжки з погордою і кпинами. І коли вкінці Маркіян по укінченні Семінарії, оженився і висвятився, то мусів завдяки своїм неприятелям тинятись по нужденних адміністраціях, а накінець зломаний грудною недугою, о. М. Шашкевич вірний син галицької України, скінчив своє труляще життя 7 червня 1843 р. **До самої смерти однак, працював сей тихий хорий, сільський священик для кращої долі свойого народу, а нагородою за його труди були: погорда і неохота до нього, його таки земляків.**

Аж по смерти, усі побачили його великі заслуги. В 50 річницю смерти, перенесено його тлінні останки, (серед великого здвигу народу), до Львова. Сі тисячні маси, які супроводжали се торжество,— се численне духовенство, з митрополитом на чолі,— віддавали останню прислугу свойому Відродителеві, який за життя так короткого, зазнав таки від своїх братів так богато прикростей. І спочила "зірничка розсвіту," як називали сучасні о. Маркіяна, на личаківському кладбищі, де і до сьогодні спочиває на почесним місце, побіч других, великих і заслужених синів галицької землі.

ЗАЛІЗО, ГУМА, ТОВЩІ І КОСТИ Є КОНЕЧНІ ДО ПОВЗІВ, КОРАБЛІВ І ЛІТАКІВ —

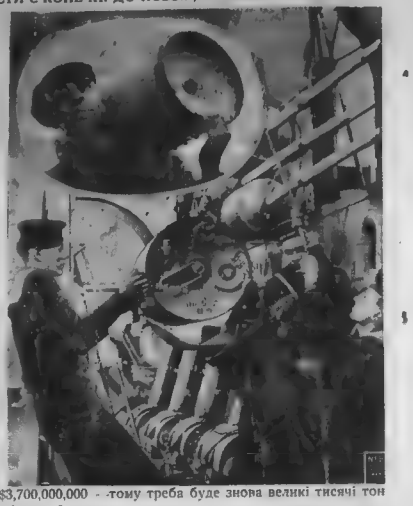

Богато валяється заліза по загородах чи подвірях канадийських господарств. Добрий канадиець буде дбати про се, щоби ні кусник непотрібного для нього заліза не пішов на марне. **Кожний кусник заліза є тепер потрібний для вироблення зброї.** На образку видимо, як з непотрібного заліза Збірника на теплу воду (в колі), зужито залізо до складової части военного корабля. Міністерство военних приборів проголосило, що минулого року военні фабрики в Канаді збудували 3,800 літаків, 28,000,000 кусків тяжкої амуніції, 1,200,000,000 малих стрілен, 325,000 стрільб і машиновых крісів, 38,000 армат, 430,000 тон вибухових матерялів і більше чим 200 кораблів. Щоби збудувати стільки зброї зужито велику скількість відпадків заліза, гуми, товщів і костей. Сього року Канада має випродукувати военних матеріялів на суму $3,700,000,000 - тому треба буде знова великі тисячі тон відпадків заліза, гуми, товщу і костей.

ВИБІР З ТВОРІВ МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА

ВЕСНІВКА

Цвітка дрібная — Весь світ до себе!
Молила неньку, — Доню голубко
Весну раненьку: — Жаль мені тебе!
Нене рідная — Гарная любко!
Вволи ми волю, — Бо вихор свисне,
Дай мені долю! — Мороз потисне,
Щоб я зацвила, — Буря загуде,
Весь луг вкрасила, — Краса змарніє,
Щоби я була — Личко счорніє,
Як сонце ясна, — Головоньку склониш,
Як зоря красна, — Листоньки аронищ—
Щоб я згорнула — Жаль серцю буде!

БОЛЕСЛАВ КРИВОУСТИЙ ПІД ГАЛИЧОМ 1139 р.

Не згасайте, ясні зорі,
Не вій, вітре, з низ Дністра,
Не темнійте, красні звори:
Днесь, Галиче, честь твоя!
Гей, хто русин, підлітайте
Соколами на врага,
Жваво в танець, заспівайте
Пісню веселу: гурра-га!
Побариси, облак тьмистий
Ще годинку, ще постій:
Тобі прийде розповісти
Славний руский з ляхом бій.
Від Бескида аж до моря
Піснь весела загула,
Від запада аж де зоря
Чути голос: Гурра-га!
По край Дністра, край бистрого
Ясний сокіл там жене,
Ярополка Київського
Скороходний кінь несе.

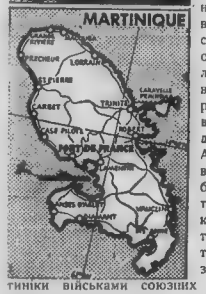

Як подали ми в останніх вістях послідного числа, Злучені Держави зірвали дипльоматичні звязки з урядом французького острова Мартиніки, на чолі котрого то уряду стоїть адмірал Юрій Роберт (горішна зним ка). Адмірал Роберт дальше є послушний урядови Віші та не хоче навязати приязних відносин з союзними державами. Ба що більше, підозрівають навіть, що німецькі підводні судна дістають на тім острові газоліни і других военних матеріялів. Найновійші вістки доносять, що Англія післала війська до побližького острова Домініка, так, що треба числитися зі скорим заняттям Мартиніки військами союзних держав. Дві другі знимки показують нам положення острова Мартиніки і його мапу.

ЛИСТ УКРАЇНСЬКОГО ЖОВНІРА З ІРАНУ

Наш священик в Саскачевані дістав гарного листа від українського летуна Я. Л., котрий перебуває тепер в Ірані (Перзія). Подаємо пониже цікавійші місця з сього листа. Лист писаний ще 21 січня 1943 р.

"Нині ту впав великий дощ і ми тепер по коліна стрягнемо в перській пустині. Досить тепло. Дуже давно вже як я мав від Вас листа, певно десь Ваші листи затримуються з рештою моєї почти, бо ледви не ледви денкийсь лист дібеться до мене. ... Тут дуже скучно, бо ми далеко від всякого населення так, що немає де вийти, навіть до церкви, бо нема священика в сій стороні. Української католицької відправи я ще не чув відколи виїхав з Канади, **але про те я на Сл. Божу та до св. Споліди ходив** з католицькими товаришами до римо-католицького священика, котрий був нам великою поміччю і розрадою в хвилинах смутку і трудних днів. Я все пригадую собі минулу осінь, коли то я з фронту в Єгипті відпочивав в трансйорданії, лише через ріку Йордан від Єрусалиму. **Там ми мали гарну каплицю на пустині між малими пісковатими горами. В суботу вечір ми ходили до св. Споліди, а в неділю рано до св. Причастія.** Там було гарно, мило, тихо та спокійно... Не можна забути сього як там гарно сонце сходить: скоро неначе вискочить зза гори на сході та починає гріти. Цілий день горячо, в полудне сонце над самою головою. Приходить вечір, стає на світі холоднійше, гарно. Між горами можна видіти, як подорожній веде верблюда до дому на відпочинок— пастух з гір жене стадо ослів та кіз. Тихо всюди! Аж десь далеко дикий пес скликує товаришів наніч— а сонце тимчасом падає ніби в пісок—на заході ніби на хвилю червоніє—а відтак гасне—настає ніч. Темна ніч!... а за хвилю місяць золотий скоро підноситься, та покриває гори піску золотим світлом. На небі мілліони звізд моргають та ніби розмовляють між собою, тихесенько! Доноситься гавкіт псів, що шукають наживи в селі, що розтягається долиною котрою пливе ріка. Під ясним місяцем ріка неначе золотий волосок. Надходить врешті знова рано. Пастух провадить стадо пошукуючи паші. З села вибігають також по одному дикі пси, бігають в гори, бо сонце вже знова зійшло.."

Лист цікаво писаний, гарною українською мовою. Ми дуже вдячні отцеві за присланя сього листа. Коли хто з наших читачів дістане листа від наших жовнірів хай пришле до редакції, а ми будемо йому дуже вдячні.

ПСАЛЬМИ РУСЛАНОВІ

II

Віра серця мого як Бескид твердо постановився на любови. Смуток твій знидіє, а радість сліди його позамітає, а сумна північ буде ясним полуднем, і звеселишся, а око твоє заблищить зірничкою в бурній пітьмі життя твоєго, і огорнешся зоревою свитою тихомиря, і линяет над тобою Милость Божая, бо надія із серця твого не втікла,— бо хто яко Бог.

Сполошиш ми долю і проженеш щастя, день ми сполморочиш, і світ ми западе, нуждов мя вдариш і нашлеш ми злидні, світ ми спустіє і йме ворогувати, знидіє радость і плач мя огорне, туга ми ранком і вечером журба, і ніч ми не сонна і горйоване з сонцем, вирвеш ми очи і душу ми вервеш, а не возьмеш милости і віри не возьмеш, а не видреш любови і віри не видреш, бо руське ми серце тай і віра руська.

Гей, хто русин, за ратище,
В крепкі руки меч ясний,
Шпарко стріла най засвище:
Гордий ляще, день не твій!
Не один ти город красний
Лютим мечом розметав
Руки не один нещасний
По родині заломав.
Нині цезла пуста слава,
Скверний розірвався вінець,
Сорок восьма кровава справа
Гидкий дала ти конец.
Бач, Болеслав гордовитий
Поклоном низеньким впав,
Враг, напасник сановитий
На чужім кони втікав.
Радість, радість, Галичане!
Не загостить більше враг;
Греми, Дністре, шуми Сяне:
Не прискаче вовком Лях.

Вістун Василь Калинюк,
син панства Романа і Василини Калинюк, що живуть при 790 Причард Аве., Вініпег є парохіянами св. Покрови. Молодий Василь є в активній службі нашої армії.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ РОСТЕ

Український Народний Союз в Америці з кінцем місяця квітня 1943 р., мав 41,050 членів і $7,023,137.97 майна. УНС і надалі гарно розвивається.

Дня 11-го травня прибув до Вашингтону на важні наради англійський премієр Чорчилль.

Американські війська в дні 11 травня висіли на японцями занятий остров Атту (в північній части спокійного океану).

ПРЕСФОНД БН.

М. Кревінський, Бор, Саск., зложив 50ц., Михаїл Троян з Вініпег $1.00; о. Я. Чиж $1.00; з свяченого в Босежур, Ман., $3.35; з принятя в панства Стадничуків в Гернсей, Саск. $3.00; зі збірки священиків підчас соборчику в Вініпегу 6-го травня $8.75.

Усім жертводавцям складаємо сердечну подяку.

УКРАЇНСЬКИЙ ВСЕКАНАДИЙСЬКИЙ КОНҐРЕС буде в Вініпегу в днях 23, 24 і 25 ЧЕРВНЯ 1943 р. Конґрес буде відбуватися в великій салі Роял Александра Готел.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Задля навалу матеріялів, не могли ми помістити усіх дописів в сім числі. На сьому місці щиренько перепрошуємо за се наших дописувачів і обіцяємо усі дописи помістити в слідуючім числі БН.

— КОРОТКІ ВІСТИ —

Г. К. Ніксон став премієром провінції Онтеріо, на місце Г. Конанта.

Летуни союзних держав нападають на великі міста і пристані в занятій німцями Європі. Берлін був також знова бомбардований. Німці через кілька днів за порядком бомбардували Льондон.

Німці стратили в Африці 227,000 жовнірів, італійці 400,000 а союзні держави 220,000.

Появились чутки, що італійський король Віктор Емануїл уступить з королівського престола в користь свого сина Умберта.

19 англійських літаків напали на річні греблі Моне і Едер в промисловій частині Німеччини Рур і сильними бомбами ті греблі розбили. Мільони гальонів води залили богато міст, повстала велика повінь в котрій богато тисяч німецького населення потопилося.

Підчас сього, коли німці і большевики громадять нові сили, щоби почати великі бої в північній части східнього фронту, дуже завзята борба іде на Кавказі за пристань Чорного Моря Новоросийськ. Звідомлення з Москви подають, що большевики зближилися на кілька миль до сеї пристані.

75,000 канадийського війська буде вислано сього року за море, так проголосив міністер оборони-Ралстой.

СВ. МІСІЯ

В ПРИЙМОВІМ — СМАТС, САСК. Від неділі 13-го ЧЕРВНЯ до 20 червня, буде відбуватися в церкві св. Івана Хрестителя в Приймовім—Сматс, Васк. св. Місія. **Науки буде голосити о. місіонар Гр. Шишкович ЧНІ.,** загально знаний і люблений проповідник правд Божих.

Місцевих парохіян, наших приятелів з блищих і дальших парохій і всіх людей доброї волі запрошує,

Заряд Церкви Різдва св. Івана Хрестителя.

НАША ПАРОХІЯ В НЬЮ ЙОРКУ МАЄ 1,215 ВОЯКІВ

В неділю 16-го травня 1943 р., в церкві св Юрія в Ню Йорку, **Преосвященний Кир Амброзій ЧСВВ., посвятив службовий прапор вояків сеї парохії. Всіх зірок на прапорі є 1,215.** Преосвященний в своїй пригадній проповіди висказав надію, що будучий мир буде оснований на засадах Христа і тому стане справедливий і тривалий. Годилося, щоби американські українські вояки мали також своїх власних капелянів, так як мають їх українські вояки в Канаді.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(17)

Ось що каже до мене Федорко: "А від сього, каже, часу, вам пити не вільно, коли хочете, щоб ми були приятелями... Сидіть тихо, Бога хваліть, за гріхи кайтеся, на горілку присягніть, хліб, каже, їжте, а мою жінку шануйте, бо інакше буде з вами зле"...

—Ну, скажіть же мені, Гавриле, — спитав я,—що ж злого сказав вам Федорко?

—Ну й закипіло моє серце на нього страшенно,— говорив далі Гаврило, не відповідаючи на моє питання,— і шукав я влучної хвилі, щоб його зарубати, і діждався я такої хвилі сеї ночи... Федорко й Тетяна спали у ванькирі, моя стара на печі, а я на лаві під вікном... Чую, всі вже сплять, витягаю з під лавки сокиру й скрадаюся на пальцях до ванькира. Зближаюсь, — вони обоє сплять на постелі, Федорко від стіни, а Тетяна скраю. Місяць світить крізь вікно й її всю освічує, а на Федорка не світить, він лежить у тіні. І замість того, щоб глядіти, де Федоркова шия, поглянув я на Тетяну, та так і прилип до неї очима... І дивлюсь, дивлюсь і виджу, що моя Тетяна дуже красна, що вона цілком подібна до небіжки матери: лице її ясне, тихе, як у янгола, на ньому виписане щастя... виджу, що їй з Федорком дуже добре, та що без нього було б їй дуже зле, без нього була б вона дуже нещаслива... І замість шукати Федоркової шиї, став я думати все далі й пригадав собі, що її мати була зо мною дуже нещаслива та що через мене й пішла вона передчасом сиру землю гризти, та що й Тетяну я також можу в гріб увігнати, коли зарубаю її Федорка... І знаєте що, пане? Мені обернулося щось у грудях і я випустив із рук сокиру... Ну, спи собі спокійно, моя дитино... і я пішов на пальцях назад на своє місце під вікном, ліг на лаві й думав далі... І що довше я думав, то тяжче мені на серці ставало, більше в голові крутилося, шуміло, било мов молотками... і нагло видалась мені та хата чужою, і та лава, що я на ній лежав, також чужою, і я вирвався нараз ті з тої хати, щоб уже більше до неї не вертати. На дворі майнула мені думка в голові: повіситися... і я летів далі, щоб повіситися... мене щось гнало, мов батогами...

Він обняв голову долонями й став водити нею то вправо, то вліво, з грудей його виходив голос, мов він співав якусь протяжну пісню, або заводив.

Я став його потішати.

—Ну, Гавриле, Федорка ви не зарубали, так ви й не душогуб, власної душі ви також ще не загубили, що ж вам долягає на серці?

Він відняв руки від голови і зложив їх, мов до молитви.

—Що долягає? питаєтесь, пане. Все. Я пізнав, що я був великим злодієм, що життя моє марно пішло... А чи знаєте, пане, що я хотів ще зробити? Я хотів віддати Тетяну на службу до двора, до пана, щоб вона там звелася ні нащо... Правда, мене до того намовила моя стара, моя жінка, бо то, пане, велике стерво, ні на волосину не піпша від мене... Вона все кудись бігала, все мене юдила, лякала, що, мовляв, буде з нами зле на старість, коли Тетяна вийде заміж, та все мені піддобрювалася, навіть приносила гроші на горівку й казала: "будеш мати ще більше"... А тепер вона піддобрилася до Федорка, мов та писиця, і вона тепер добра, а я злий...

—Ну,— кажу,— але вам, Гавриле, се не вдалося, видно, Бог вас стеріг...

Я бачив, що Гаврило навертається на добру дорогу, що з нього можуть бути ще люди, і я став пробувати попхнути його далі в сей бік.

—Знаєте що, Гавриле?— кажу я,— то правда, що ви були злим чоловіком і маєте на сумлінні багато гріхів, але видно, Господь Бог устеріг вас ще перед найгіршим. Ще маєте час поправитися.

Заклик на Конгрес УКЮ

Історія учить, що кожний нарід сам є творцем своєї долі—а, що молодь це майбутність народу, тому від якости, від моральної вартости молодого покоління залежить майбутність народу. Яка молодь—таким буде майбутнє. Яку ідею визнає молодь за свою і буде непереможно змагати до її здійснення, така ідея переможе. Тому всі народи кладуть велику вагу на виховання молодого покоління і всі партії зводять завзятий бій за душу молоді— щоби приєднати її для своїх ідей. Рух, що з'уміє притягнути молодь, переможе — рух, що цього не з'уміє— загине.

Зі зрозуміння цього, за почином прибувшого з рідних земель о. М. Горошка основалася молодеча організація УКЮ (Українське Католицьке Юнацтво), з цілею приготовання молоді до успішної праці на Славу Бога, та кращу майбутність України і Канади.

Для поглублення ідей і скріплення молодечих сил, скликує організація УКЮ в п'ятиліття свого існування і в 100-літну річницю смерти пробудителя Галицької України, незабутнього о. Маркіяна Шашкевича **свій МОЛОДЕЧИЙ КОНГРЕС, на дні 4 і 5 липня 1943 до Саскатуну.**

Організація і ідея—два поняття так тісно звязані зі собою, що одно без другого відразу засуджене на смерть. Ідея родить організацію а організація дає певну можливість здійснювати ідею— тому коли молодь хоче здійснити свої ідеї, мусить подбати о свою сильну організацію, а громадянство мусить поперти з'усилля молоді моральною співпрацею і матеріяльною поміччю. От і на це до конгресу долучений **КОНТЕСТ.**

Контест, це проба сил, проба активности молоді і зрозуміння справи а тим самим і помочі старших громадян.

До контесту стають наші красавиці (на королеву конгресу) ідейні красавиці духа, які весь вільний час посвячували і посвячують справам організації УКЮ.

Шість (6) околиць стає до контесту і кожда повинна старатися виграти. Це буде свідоцтвом активности молоді а похвалою старших.

Молоде, до праці! Помагайте своїй кандидаті вийти побідною—а для своєї організації придбати як найбільше фондів. На Вас, завзяті юнаки, кладу найкращі гадки, мою сподіванку єдину, кличе з постом УКЮ!

Ви батьки і матері та старші громадяни, поможіть молоді! Нехай щезає наша пацизняна байдужність. Ми в свобідній країні пригляньмося ясно, як дбають про молодь сильні культурні народи. Ось образки з мого довголітнього досвіту:

Коли я працював в околицях Канора-Арран, то до кількох німецьких родин діїзджав що місяця священик а підчас вакацій утримували через 6 тижнів учителя. Я питав звідки мають фонди, бо їх всего 8 родин та один управитель-сипанця (елевейтора), відповів: Я маю 100 долярів місячної платні за сього ледво стає на одежу і прохарчування родини і я подумав—ось тіло так дорого коштує—а душа? І я рішив щадити та десятку відложити для душі дітей, —бо інакше не змівбим себе назвати батьком. Гірко булоби стати на суд народний а про Божий Суд страшно і споминати і тепер плачу десять долярів місячно.— Кождий з нас так робить і маємо фонди і виховану молодь.— Так у чужих— а у нас? В одній кольонії я зажадав помочі на платню дірігента для новоосноваого хору— та от яку відповідь дістав— "Ми годуємо і убираємо нашу молодь ще і на хор давай, як хочуть співати, най самі заробляють і дірегента оплачують," і не дали, не застановляючися, звідки молодь працююча разом з батьком візьме гроша?

Чесні Батьки, Матері і Ви всі старші громадяне,— зрозумійте справу! Коли молодь запукає до Ваших дверий зі значками, поможіть! Кожного стати на одного доляра, за який купить книжочку значків! Та книжечка не тільки має вам принести надію виграння—ба що більше, має бути свідоцтвом Вашої зрілости, що розумієте, що краща майбутність залежить від добре вихованої молоді, а тим самим від Вашої помочі для молодечої організації УКЮ.

У Контесті Популярности Українського Католицького Юнацтва бере участь шість панночок, іменно: Жук Анастазія, Івасів Марія, Мантика Михаліна, Музика Марія, Третяк Анна й Шабага Анна.

⁂ ⁂ ⁂

Кожний, що купує тикет нехай побіч сво го імени й своєї адреси подасть імя кандидатки на котру дає свій голос.

⁂ ⁂ ⁂

Всі Молоді і Старші разом до праці а щиру працю поблагословить Господь Бог гарним успіхом.

ІСПАНІЯ ЗА ЗАМИРЕННЯМ

Іспанський провідник ґен. Франко заявив, що Іспанія прилучилася до заходів св. Отця Папи Пія XII, щоби відновити всесвітний мир. Дальше він взивав, щоби воюючі держави сейчас погодилися, бо комунізм грозить знищенням европейській і західній цивілізації.

Перехвалився

Юрко Пелехатий, вернувшись зі школи, хвалиться пе́ред батьком, що він вже вчиться географії.

—А що вже знаєш з географії?— питає його батько.

—Знаю назви гір!— відповідає Юрко.

—То скажи мені, котрі найвиці гори на світі?

Юрко, збентежений тим питанням, каже:

—Е, ми вчимося щойно про найнижчі гори...

Вищі Освітні —КУРСИ—

Довідуємось, що вже четвертий рік будуть **в липні й серпні** цього літа в Виннипегу Вищі Освітні Курси.

Організує й веде ті курси Культурно-Освітна Референтура, що є при Українському Національному Обеднанні в Канаді.

Цього літа замість одного відділу, як то було минулого року, Вищі-Освітні Курси будуть мати вже два відділи:

1. Відділ музично-педагогічний (як і в минулі роки) та

2. Відділ економічно-комерційний.

Нас мусить всіх тішити та обставина, що є певна установа, яка поставила своїм завданням служити українському громадянству в той спосіб, що за дуже приступні умови дає можливість українській молоді обох полів і взагалі бажаючим, набути необхідні знання з практичних наук, які потрібні для всього громадянства. А це: **1. на тих курсах людина довідується від першорядних знавців про українську культуру в рідних її галузях, 2. навчається бути провідником хорів (диригентом), орхестри, 3. дістає фахові відомості про організацію й ведення Рідних Шкіл,** а цього літа будуть вчитись на окремому відділі й економічно-комерційні науки. **Там слухачі курсу довідаються про рідні роди кооперацій, про їх організацію й ведення, про те як вести діловi книги (називається це книговодство), а вони є рідні.** Там же курсанти будуть слухати й інші науки з обсягу економії й комерції.

Як бачимо з поданого програму тих курсів, вона має в собі дуже важні науки, які так потрібні нашому народові знати, а особливо тим, які хотять і працюють на народній ниві як культурні й промислові діячі.

Переглядаючи поданий спис імен учителів тих Вищих Освітніх Курсів, віримо, що такі педагоги зовсім певно дадуть знання слухачам і нам тільки лишається вітати благородну роботу й побажати нашому громадянству, щоб воно користало з щасливої нагоди й посилало молодь на ті курси та моральне й матеріяльно підгримало їх, памятаючи при тому, що курси не утримує держава, а само українське громадянство посильними жертвами.

Вчитимуть на курсах: проф. О. Кошиць, проф. Т. Павличенко, о. др. В. Кушнір, інж. В. Коссар, проф. Р. Придаткевич (з Ню Йорку), о Ст. Семчук, о. І. Шпитковський, адв. В. Свистун, др. І. Гуляй, п. О. Івах, п. О. Тарновецький, др. П. Маценко і др.

Зголошення й запити на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL FEDERATION,
EDUC.-CULT. SECTION,
P.O. BOX 3113, WINNIPEG, MAN.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ROME AND WE

Rome has again spoken and given us a token of its esteem and belief in the future of our people and Church here in Canada.

Yes, we now have a new Ukrainian Bishop in the humble person of a Basilian monk, Fr. N. Savaryn.

We are proud of such an honor bestowed upon us by His Holiness Pope Pius XII.

To prove our gratitude we needs must remain Catholics of the Ukrainian rite and work for the good of our Church.

This nomination of a new Auxiliary, although exptected for a long time, is the best answer to some of our patriots who always held that Rome wanted us to become latins. It is also the living proof of our progress and of the fact that our Church here in Canada is still very strong.

We hail this new successor of the Apostles and wish Him the best of all in His delicate and difficult work. May God bless Him and protect Him always! May He guide us for many a year to come!

We, the Youth, solemnly here declare to make Him always very proud of us. We will obey His directives and continue to build a solid future for our Church and noble people.

He is young and experienced in handling the Youth on the road of life. He will understand us also as does His Excellency Bishop Ladyka who loves us one and all dearly. They are our spiritual fathers and best friends. With such men to guide us and with our own good will God will help us to continue to go forward.

Yes, our hearts are today a living 'Te Deum.' We thank God for so great a grace. We thank the Pope for believing in us and our future. We send thanks also to those who made this possible.

(Editor).

В неділю дня 16 травня, в церкві св. о. Николая в Винипеґу, Преосвященний Кир Василій Ладика висвятив на священиків діяконів: Віктора В. Сороку з Мавнтен Ровд, Ман., Пахомія П. Дидика з Винипеґ, Епіфанія С. Пацака з Винипеґ і Володимира В. Шевчука з Шіго, Саск. На знимці, Преосвящений Кир Василій з нововисвяченими священиками в церкві св. о. Николая. Нововисвячені священики є з Чина Отців Василіян.

VOLUNTARY RATIONING

For obvious reasons, our Government has legitimately imposed upon all of us a system of rationing. Being sincere Canadians, we understand the position the war has put us in. Equality of distribution amongst consumers needs must be assured. Therefore we have ration-coupons.

However, there is a rationing which we Ukrainian-Catholics, old and young alike, have imposed upon ourselves in matters spiritual... and this for a long time now.

Some of us have decided to go to Mass when we feel like it: that is willful and wicked rationing on our part.

We go to the Sacraments but once a year or once in a 'blue-moon'; that is also a rationing which pleases Satan utmostly.

In religious matters we are free, so some of us just choose to cut them down to their lowest level. We forget that God's grace, flooding our souls, through the channels of the Sacraments, is of an unlimited quantity and power. Consequently it repudiates the very idea of rationing.

Men shave, women wash and put make-up on their pretty or not faces many times a week, but they refuse to "wash" their souls in the spiritual water of confession more than once a year. Gee! how some souls must be dirty with sins after a whole year or more!

The spiritual "soap and water" of confession will never be rationed by the Church or God Himself whose readiness to forgive the biggest sins is infinite. In confession, the priest is but an 'immaterial telephone'; through him we confess to God Himself. Of course, like the non-Catholics, we could confess to God without the priest, but that is not the will of Christ as we know from our Gospel. And how would we be sure of God's forgiveness if we acted thus? When we confess as Christ willed us to, in the name of God, the priest assures us of God's absolution.

Christ knew human nature, that is why He wants us to confess as we do in the Catholic Church which He founded.

Holy Communion's nature is also against rationing, for Christ's glorified body and blood, through God's almighty power, can be received often. . and this miracle will last until the end of time, for at the Last Supper Jesus put no limit and before that He solemnly promised to be at our disposition until the consummation of the world.

It is diametrically contrary to sound logic and common-sense to take care of the body and forsake the soul: what is matter when compared to spirit, and what is this short life of ours when put beside eternity? The body, no matter how glamorous or handsome, will some day have to return into dust, but the soul will live on, for it is immortal.

The original sin made our body weaker, but the latter, so it seems, is still strong enough to overpower our soul: that is why we need God's grace at all times, and the ordinary channel through which it comes to us are the Sacraments.

Let us stop this foolish "spritual-rationing" of ours once and for all. Let us look at the latin Catholics: their faith seems to be more practical than ours. Have they maybe a different human nature than we Ukrainians? The answer is 'NO'!

Maybe they live on a different planet than we?.. The reply is still an emphatic NO'!

Perhaps 'their' God is stronger than 'ours'?... A thousand times 'NO'!! We all have the same Lord and we all are the children of the same Church.

The cause of our silly conduct is due to our own lack of practical faith: we are too materialistic in our life.

(Editor).

CHRISTIAN ORDER AND PRIVATE PROPERTY

(by G. Rudachek)

(Continued)

Of what benefit is it to the people: if they be set to work on "magnificent projects", canals, factories, etc... to manufacture arms to be used in aggression, if in the end they discover that they have no food, no shelter, not enough for even their meagre wants?

These would-be commissars in power would have a different kind of wealth—an almost spiritual wealth, a satisfactory job, satisfied ambition, revenge, glory, etc... Will not such rulers be richer than the slaves of the state?

Can happiness be carefully divided and distributed by the Marxists? Complete and absolute equality is just a myth, a snare for the unwary.

Even men who are economically secure today, who command wealth, are they all good? Yet the Communist would have us believe that once man's needs are satisfied, he will be perfect and immorality will vanish.

But the Communists themselves say that men who today are economically secure, are bad.

It seems that there is a little difference between a monopolistic capitalist state and a socialist one, except in the difference of those who rule. Both are essentially totalitarian.

Communism, so it seems, is rally an extreme and perverted form of capitalism, and would take away even the little property which man still has.

The Church preaches Corporation: each man should possess and live better than nowadays. A man has more regard for his own welfare that has the State... it is logical and natural, no?

A person should be allowed to develop and expand his wealth in cooperation not in acute competition with his or her neighbors. In a cooperative enterprise every man has a share in the profits. (Capitalism in its present form is afraid of Corporatism and will combat it by hook or crook). When a man knows that he is working for himself, he will take pride in his work, he will find pleasure and zest in life.

Man will be given a chance to exploit his creative talents, he will be free to do his own planning for the future, in agreement with his fellow-workers.

Because of the frailty of our human nature, Corporatism will not create a sort of heaven of perfection. Man shall always have to earn his bread by the sweat of his brow. However Christian love will make up for any imperfections, even though the work will be hard.

No matter what, it is essential in this truly democratic state that we first obey God's Laws, and all else will be ours... such is the official promise of the Divine Founder of our Church..."Seek ye first the kingdom of God and His justice, and all these things shall be added unto YOU."

Японці затопили австралійський шпитальний корабель, згинуло чи втопилося 268 лікарів, доглядачок хорих і залоги.

> **У століття смерти о. М. Шашкевича, та в пятиліття УКЮ,**
>
> **В ДНЯХ 4 — 5 ЛИПНЯ**
>
> **в САСКАТУНІ в ЧИТ. ПРОСВІТИ**
>
> **відбудеться**
>
> **ПЕРШИЙ КОНҐРЕС**
>
> **УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА**
>
> Участь беруть всі провінції. Делеґатів сподіємось з найдальших закутин. Крім бесід, викладів і організаційних справ, відбудуться мистецькі виступи та контест з вибором королевої конґресу. За точною і цікавою програмою слідіть в пресі.
>
> За Головний Заряд УКЮ
>
> о. М. Горошко, голова — панна А. Жук, секретарка

Василь Стояк, летун, дістався щасливо за море. Мама його є парохіянкою церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

Юрій Берженський походить з Винипеґу, поданий за пропавшого в Гонґ Конґ. Жена його мешкає в Винипеґу

Петро Шміґельський летунський скорострільщик пропав по нападі на ворожу землю. Мама його є членкинею української катол. церкви в Комарно, Ман.

Б. Г. Ждан, летунський старшина, син панства Жданів з Ґленела, Ман., згинув за морем в активній службі.

ВОЛОДИМИР ЗАБОЛОТНИЙ, B.A.

Підчас цьогорічного закінчення шкільного року на манітобськім університеті між іншими українцями дістав науковий степень B.A. Володимир Заболотний, син панства

Михаїла і Теодори з Олійник Заболотних, що живуть при 835 Каледж еве. у Винипеґу і є членами парохії св. Покрови.

Пан В. Заболотний уродився у Винипеґу 11. XI. 1915 і від року є жонатий з панною Ґенею Крук. Науки побирав у Винипеґу, потім учителював чотири роки у Ваклей бурґу і у Фишер Бренч, Ман. Вступив добровольцем до війська і служить в корпусі кадетів. Тимчасово дістав посаду навчати в одній з винипеґських шкіл, на початку червня відходить до активної служби при війську.

Родичі п. В. Заболотного приїхали до Канади в 1911 році з села Сороцька, повіт Скалат. Тато правдивий подоляк, ростом, силою і вдачею, від літ працює в залізничих варстатах CНР. З тяжкої праці і чесноти свого серця разом з подругою не лишень живуть заможно і придбали забезпеку на життя, але встигли також гарно виховати діти. Донька Марія скінчила малярську вищу школу і тепер занята у военним промислі. Родичі ніколи не лишають своєї церкви і все раді помогти. Колю парохія була в довгах, панство Заболотні дозволили своїй донечці панні Марії взяти участь в парохіяльнім контесті і придбали для парохії чистих кількасот долярів. Вони є також активними членами Інституту Просвіти і пан Заболотний у своїм часі був членом заряду. Це взірцева наша родина і щаслива. Дай Боже, щоби ми мали богато таких родин і щоби наші молоді українці католики так красно поступали в життю і мали такі видні успіхи, як пан Володимир Заболотний, котрому на цім місці складаемо наші найкращі побажання. Це дійсно щастя для родичів і найкраще признання за їхній труд і посвятну працю.

ЗА КАНАДУ:

Згинули за морем: Петро К. Запаринюк, десятник з Едмонтон, Алта; Петро Скобак, десят. з Брендон, Ман.; Павло Пйотровський, десят. з Ріджайни, Саск.; Николай Ф. Дурбан, летунський старшина з Портедж Ля Прері, Ман., Йосиф В. Галіфковський, десят. з Рейнавд, Саск.; Ф. Янішевський, лет. десят. з Монтреал; А. Дербій з Вейбурн, Саск.; Йосиф Черкінський, лет. старшина з Віндзор, Онт. **Тяжко хорими є:** Калевський, рядовик, з Торгілд, Алта; Василь Бучковський, з Винипеґ, Ман. **Пропавшими проголошені:** Володимир А. Лопач, лет. десят. з Америки; Іван Е. Гардій, лет. старшина з Твин Бат, Алта.; А. Ф. Гакало, лет. десят. з Су Лукавт, Онт.; Йосиф М. Роґаль, лет. десят. з Ґріффін, Саск.; Василь Й. Фолій, десят. з Финч, Онт.

СВЯЧЕННЯ СВЯЩЕНИКІВ

В неділю на зелені свята, дня 13-го червня 1943 р в год. 9 рано в церкві св. Покрови в Винипеґу Преосвященний Кир Василій Ладика висвятять на священиків о. діякона Ярослава Головатого і о. діякона Кормила.

На приказ міністра праці Мічела, усі гірники, котрі працювали в копальнях вугля, а тепер заняті в других роботах, мають сейчас вернути до праці в копальнях.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує ІВАН НОВОСАД, Учитель

Вуйкова адреса:
UNCLE TOM, The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Любі Діти:

На початку цего року Вуйко взивав Вас до співпраці, щоби ми могли мати одну з найгарнійших Діточих Сторінок, що до тепер коли були в українських часописях.

І справді, діти до тепер гарно в тім ділі пописались, як що до писання цікавих листів, так і в браню участи в місячних контестах.

Та бо ще й більше вони зробили, бо **Марія Кунанець разом з своїм малим братчиком, розпочаля фонд Діточої Сторінки.** Цей фонд буде взятий на вироблення кліщів знимок, котрі будуть в Діточій Сторінці.

Цего року будуть і смішні образки,-- потрібно лиш трошки співпраці дітей. Вуйко знає, що діти не мають богато грошей, тому просить щоби кожда дитина прислала від себе лиш 25ц., за що Вуйко зі свої сторони вишле кождому гарно викінчений, літографований, у рамчиках, свій військовий портрет.

Цим способом Вуйко має на гадці зібрати $25.00. Вуйко знає, що усі діти його послухають та ще й навіть перевисшать цю суму.

Щоби улекшити Вам висилку, можете висилати гроші разом— але **не забудьте подати точно імя і адресу кождого жертводавця.** Коли є у Вас діточе товариство, можете перевести збірку і вислати разом усі гроші.

Ану діти до праці! Покажіть з котрої парохії, чи з котрої околиці діти найщедрійші! Так до праці— просить вас—

ВУЙКО ТРОХИМ.

РОЗГАДКИ КОНТЕСТУ НА ТРАВЕНЬ

1. Запертими устами.
2. Зеркало.
3. У "Словарі".
4. Лютім, бо має лиш 28 днів.
5. По другім боці.
6. Двайцять разів у нумерах— 9, 19, 29, 39, 49, 59, 69, 79, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99 (2 рази).
7. Нічо, бо грушки не ростуть на сливковім дереві.

КОНТЕСТ НА ЧЕРВЕНЬ

Виповніть порожні місця відповідними словами.- **Буде 5 надгород.**

- - - - -

Як хочеш жити много літ,
То вставай рано скоро .....!

Кому вітер віє в .....?
Хто до праці не охочий.

Хто в житті буде щасливий?
Хто до ..... не лінивий.

Що робить, щоб не бідити?
До ..... пильно ходити.

А кого хвалять всі .....?
Хто чесний завжди і всюди.

Кому й сухий ..... смакує
Хто пильно й ревно працює.
Де шукати щастя й долі?
У науці в ..... в .....

Моє імя є .....

Адреса .....

Маю ..... літ.

Зашліть перед 15-го червня до—

CHILDREN'S CONTEST EDITOR.
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

УЖЕ ГОТОВИЙ!

Гарно викінчений, літографований військовий портрет Вуйка Трохима уже готовий. Його висилається всім тим, що прислають 25ц. на покриття коштів виробу та висилки або тим, що придбають **одного нового передплатника для БН.** Тому спішіться з своїм замовленням бо наклад не є великий.

Залучіть цей купон з Ваших замовленням:

Я (імя) .....

Адреса .....

залучаю 25ц., за що прошу вислати мені військовий портрет Вуйка Трохима.

УВАГА:

Кому незнана казка про вбогу **"Дівчинку з Сірниками," про "Різдвяну Ялинку," "Пригане Качатко"** і богато-богато інших казок?

Але мабуть не богато читачів знають дивне життя **Ганса Христіяна Андерсона,** що написав усі сі чудові казки.

Тому слухайте пильно! Се оповідання Вуйко Вам оповість. Слухайте всі: і ті, що вже що небудь чули про Андерсена і ті, що ще нічого про нього не знають.

У слідуючім числі річнеться то цікаве та займаюче оповідання про **"Ганса Христіяна Андерсона."** Не оминіть його перечитати!

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ТРАВЕНЬ

Видно, що або діти були дуже заняті, або контест був за трудний, бо лиш одна Марія Кунанець з Бронт, Онт. прислала розгадки. На червень контест аж дуже легонький, тож Вуйко сподіесь богато контестантів.

ПРЕС ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ
Петрусь, Павлусь та Маруся Гнатів,
233 Огден Ст., Форт Вілям, Онт.
Зложили $1.00
Щира поляка від Вуйка.

МАЛЯР НА ФАРМІ

"Біжи хлопче, скажи мамі,"
Став маляр казати,
"Що яб хотів сю корову
Вашу змалювати."
Пішов хлопець, а за хвилю
Вибігає з хати.
"А що? Можна?"
"Ні, не треба
Її малювати,
Мама кажуть, що корова
Шість літ чорна, пане!
То най вона і на дальше
Такою остане"!

ЛИСТ З РОЗГАДКАМИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме!

Може відгадаю загадки:

1. Тайну тримається язиком. 2. Я є письмо. 3. Ми можемо знайти щастя все в науці. 4. Люди говорять найменше в ночі. 5. Песик ішов з Влодком. 6. Маляр малював число девять дванайцять разів. 7. Сливкове дерево не має грушок.

Здоровлю Вас Вуйку,
Марія Кунанець, Бронт, Онт.

Від Вуйка: За се, що ти хоч не відгадала усіх загадок, але прислала лист на контест, від Вуйка дістанеш гарну нагороду!

ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Христос Воскрес!
Дорогий Вуйку Трохиме!

Я перший раз пишу до Вас. Я маю 10 років і ходжу перший рік до української школи. Я є у 2 клясі. Нас учить Сестра Евгенія. Я дуже люблю ходити до української Рідної Школи. Ми даємо часто концерти і вчимося вправи під проводом Сестри. Також вчимося танців, а вчить нас панночка Стефка Дарій. Ми також служимо до Служби Божої кождої неділі, є нас усіх хлопців 17. Ми дуже любимо нашого отця пароха Цимбалістого, бо вони приходять до нас до школи і дають нам солодощі. Кінчу свій лист а на другий раз більше напишу.

Іван Олійник, Форт Вілям, Онт.

Від Вуйка: Дуже гарно Івасю, що ходиш до української школи. Учися пильно! Вуйко дуже утішився твоїм листом.

ЛИСТ З ФОРТ ВІЛЯМ, ОНТ.

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку

Це перший раз я до Вас пишу. А тому я почав писати до Вас, бо дуже люблю читати діточі дописі на Діточій Сторінці Вуйка Трохима. Прошу Вас Вуйку, помістіть цей мій скромний, так якби вірш. Як що зле написано, то справте і напишіть, чи я добре пишу по українськи. Я маю 10 років. Ходжу до української школи і я є у другій клясі. Я маю брата і сестричку. Ми висилаємо одного доляра на пресовий фонд Будучности Нації.

ЛЮБІМ ДІТИ УКРАЇНУ!

Петрусь і Павлусь
ми брати рідненькі,
ми сини і козаки
України Неньки.

І Маруся сестричка
наша рідненька
вона також українка
хоч еще маленька.

Ми ходимо в рідну школу
і вчимось читати
і дуже любимо
українські пісні співати.

Маруся сестричка
наша рідненька
не ходить до школи
бо еще маленька.

Тато і мама
в Україні ся родили
і нас Україну
любити навчили.

- - - - -

У нас був український концерт, котрий гідготовила Сестра Евгенія. І ми брали участь в тім концерті.

І я Петрусь деклямував
А Павлусь чумака танцював.

Петрусь Гнатів,
233 Огден Стр., Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: За твої роки дуже добре пишеш Петрусю. Вуйко красно дякує Вам за Вашу жертву в сумі одного доляра. Пильнуйте почтаря бо він Вам має принести по одному портретови Вуйка Трохима.

ГРАЄ НА МАНДОЛІНІ

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме!

Це мій перший лист до Вас. Я маю одинайцять років. Я є у третій клясі в українській школі. Мене Сестри учать.

В нашій церкві Сестри гарно прибрали були Божий Гріб. В Велику Пятницю рано, наші Всеч. Отець Фик, парох, виставили плащаницю і Найсв. Тайни, а самі поїхали на фарми до інших церков. Ми ходили до церкви молитися коло Божого Гробу. Ми мали назначені години, так, що цілий день хтось був коло Гробу і адорував, аж вечером вернули Отець Парох і сховали Найсв. Гайни.

Я граю на мандоліні, і дуже люблю співати.

Здоровлю Вас.— **Геня Канюка,**
230 Дудней Евеню, Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Геню, гарно пишеш по українськи і дуже цікаво. Вуйко дякує тобі за листа. Ще коли напиши! Добре?

ЛИСТ З РІДЖАЙНИ, САСК.

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,--

Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до української школи. Сестра Боніфатія нас учать. Ми вечером по українськи школі ідемо до церкви на маївку. Ми вбираємося в Мантії.

На Великдень загостили до нас наш укр. капелян Всеч. отець Пелех і правили Службу Божу. Вівтар був дуже гарно прибраний, а хор гарно співав. Я дуже люблю Воскресні пісні.

Я граю на мандоліні і беру лекції.

Поздоровляю Вас Вуйку, **Рузя Свідер,**
218 Дудней Евеню, Ріджайна.

Від Вуйка: Добра з тебе дівчинка Рузю, що ходиш на маївки до церкви. Хто Матінку Божу любить певно не пропаде. Твій лист гарний і цікаво писаний. Рузю Вуйко бажає Тобі всего дбора.

Води, води, води! Кореспондент англійських газет, Франк Ноель, дістався щасливо на ратункове човно, коли корабель яким він їхав, затопила ворожа підводна лодка. Одмак він і другі розбитки відчували страшний брак води. Тут видимо, як Ноель наставляє руку з човна щоби переконатися чи не падає дош.

Четверта военна позичка побіди увінчалася дуже гарним успіхом, бо зібрано поверх сто міліонів більше над означену суму один біліон, сто міліонів. Повища знимка вказує нам, що роблять наші доляри зложені в военній позичці.

— ОСТАННІ ВІСТИ —

Василь Остафійчук, десятник, син Юрія Остафійчука з Грентгем, Алта., є в німецькому полоні.

Пайкування мяса, котре ввійшло в життя в Канаді в дні 27-го травня, буде відноситися також до публичних харчівень, шпиталів, гостинниць.

Важне для властителів авт: Після нового закону, властителеві вантажного авта не можна пускатися в дальшу дорогу, як 35 миль, без спеціяльного позволення. Також по обох сторонах вантажного авта мусить бути вимальоване великими буквами імя властителя і його адрес.

За Канаду!—Пропали: Едвард К. Динарський, пет. старшина з Америки; Ф. Михаїл Голубів, пет. старшина з Ярмавт, Н. Скошія і Іван Паповський, пет. десят., з Едмонон.

Радіо німецьке подало, що в пристані Гібральтар є згромаджених 72 военних кораблів союзних держав.

ДАЛЬШІ ВІДОМОСТИ ПРО СВЯЧЕННЯ НОВОГО ЕПИСКОПА

ЗАДЛЯ НАРОДУ ЗМІНЕНО МІСЦЕ СВЯЧЕННЯ

Вістка про свячення Епископа-Номіната Н. Н. Саварина ЧСВВ в дні 1-го липня в Торонті, відбилася пироким відгомоном по цілій Канаді. Не тільки в самім Торонті три наші парохії, під проводом своїх парохів, приготовляються вже від тепер, щоби взяти якнайчисленнійшу участь в свяченнях, **але з найдальших навіть місцевостей Канади наспіли вже дуже численні зголошення від наших отців, котрі разом зі своїми вірними вибираються на се велике торжество.** В своїх зголошеннях наші люди і священики просили, щоби запевнити їм місце в церкві підчас свячень. Крім наших людий і священиків, велике число католиків інших народностей також вже заповіли свою присутність на свяченнях.

Супроти сього, що вже від тепер заповідається дуже велике число присутних на свяченню, головно наших людий, стало ясним, що **церква св. Йосафата в Торонті не помістилаби навіть 10-ої части зголошених гостей. Могловби статися таке, що наші люди їхалиби сотки миль на свячення, а не сталобя для них місця в церкві підчас свячень. Тому постановлено, що свячення Епископа Номіната Н. Н. Саварина будуть в величавій катедрі СВ. МИХАЇЛА в Торонті.** Церква св. Михаїла є дуже простора, вигідна, так, що усі наші люди котрі прибудуть на се свято навіть з найдальших околиць, будуть могли бути присутними в церкві, будуть все видіти, так зможуть брати безпосередну участь в сім торжестві. Отже тільки з огляду на добро наших людий, змінено місце свячень.

Преосвящений Кир Василій Ладика ЧСВВ виїхав в понеділок дня 24-го травня до Торонта, щоби дати послідні зарядження в справі свячень.

Наш Преосвященний Кир Василій будуть в дні 1-го липня головним святителем Епископа Номіната, а Преосвященні: Кир Константин Богачевський, Епископ Ординарій для Українців Католиків в Злучених Державах і Кир Амброзій Синишин ЧСВВ, Епископ Помічник Преосвященного Константина Богачевського, будуть співсвятителями. Преосвященний Кир Амброзій Синишин виголосить підчас свячень проповідь по українськи, а по англійськи буде проповідати один з архієпископів.

По богатьох місцевостях та по рінших провінціях вже започатковано збірки в дарі любови для нового Епископа Номіната. Кожда наша парохія

Преосв. Епископ-Номінат Н. Н. Саварин

в Канаді повинна зложити такий дар любови новому епископові і усі жертви на сю ціль треба слати впрост до Епископської Канцелярії на адресу: 235 Скошія Стріт, Винипег, Ман.

Москва розвязала 3-ий Інтернаціонал. В суботу дня 22-го травня приказом з Москви розвязано міжнародню комуністичну організацію, так звану 3-ий Інтернаціонал, оснований в березни 1919 р. в Росії. Цілею її було зорганізовання робітництва цілого світа під прапором комунізму. Всі вказівки і напрямні для сеї організації приходили впрост з Москви. Як виходить з повідомлень преси, американські і канадийські комуністи не думають розвязуватися і будуть надалі вести свою діяльність.

Премієр провінції Альберти, дост. **Ебергарт,** помер в неділю дня 23-го травня, в шпиталі в Ванкувер.

В Америці шаліє велика повінь, ріка Місісіпі виступила з берегів.

В Канаді, на основі загального перепису населення з 1941 р., було 305,869 українців. Щодо чисельної скількости, українці в Канаді стоять на 4-му місці по англійцях, французах і німцях. В 1931 р. було українців 225,113. В Манітобі було українців католиків 1941 р. 65,734, в Саскачевані 42,822, в Альберті 39,278. В Британській Колюмбії було 1941 р. 7,563 українців, в 1931 р. 2,583. В Квебеку 8,006, а в 1931 р. 4,340.

Дня 10-го травня, в міській аудиторії в Винипегу було урочисте закінчення університетського року. Слідуючі українські студенти одержали наукові грамоти: Стефан Хомин, Роман Білоус, член церкви св. Володимира і Ольги в Винипегу; Анастазія Савчук, Карло Білий, Марія Краявська, Анна Созанська, Василь Карлінський, Василь Бабюк, Володимир Пасечка, Антін Семенюк, Стефан Хомин, Роман Войко, Марія Іванців, Єлисавета Гаєрська, С. Анна Козак, член церкви св. Володимира і Ольги; В. Василь Заболотний, член церкви св. Покрови; Карло Ходинецький, Тома Оліяник, С. Рибак, Василь Тарас Колтик, Іван Юрій Роборецький, брат о. А. Роборецького, пароха церкви св. Йосафата в Торонті; Марія Малоній, А. Романюк.

Ісороку Ямамото, провідник японської военної морської фльоти, зістав забитий в активній службі.

В Дітройт у военних заведеннях застрайкували 52,000 робітників, а в Галт, Онт. 1,500.

Війна на острові Атту, в північнім спокійнім океані, між військами японськими і американськими, покінчилася великою побідою американців.

Берлін був зновa атакований через три наступні дні, як також англійські летуни бомбардували на середземнім морі Сардинію, Сицилію і пристані в Італії.

ПАЙКУВАННЯ МЯСА В КАНАДІ ВІД 27 ТРАВНЯ

Пайкування мяса в Канаді ввійде в життя в дні 27 травня 1943 р. **Кождий канадиець дістане на тиждень за два купони, від 1 до 2½ фунта мяса, залежно** від сього, чи мясо буде без, чи з кістками. **Мясо є поділене на 4 групи, як слідує:**

Група А: За один купон буде можна дістати ½ фунта солонини, шинки і свіжого мяса, без костей.

Група В: За один купон ¾ фунта воловини, телятини, ягнятини.

Група С: За один купон 1 фунт воловини, телятини і ягнятини, однак з кістьми на більше як 20 відсотків.

Група Д: За один купон 1¼ фунта ріжного мяса, однак з кістьми на більше як 30 відсотків.

Можна буде вибирати між тими групами мяса, однак лиш два купони на тиждень будуть важні. **Такі мяса як нирки, печінка, серце, мозок не будуть пайковані.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік. XI, ч. 12 (132) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Червня, 1943 Vol. XI, No. 12 (132) YORKTON, SASK. June 14, 1943

ІНВАЗІЯ НА ЕВРОПУ БУДЕ СКОРО!

З Льондону наспіли вісти, **що вже приготовано до найближчих подробиць плян інвазії військ союзних держав на Европу.** Коли інвазія наступить, се цілком зрозуміло є найбільшою военною тайною, однак декілька фактів вказують на се, що вона наступить незадовго і може початися наступом на Італію. **По перше, вже більше як місяць летуни созних держав бомбардують найважнійші осередки підбитої німцями Европи, а спеціяльно італійські острови на Середземному морі: Панталяріо, Сардинію і Сицилію.**

По друге, подають, що з Гібральтару мала виплисти велика фльотиля англійських кораблів в невідомому напрямі. По трете, премієр Англії Чорчил вернув вже до Англії з Вашінгтону, де відбув важні наради з президентом Рузвелтом.

Вкінці, англійські военні кораблі бомбардували з моря через пять разів Панталярію, дуже важний военний осередок італійський на Середземному Морі.

Се все малоби вказувати, що внедовзі союзні держави пічнуть інвазію на Европу через заняття Панталєрії, Сардинії і Сицилії.

Тимчасом, як подають останні вісти, літаки союзних держав далі безперерви нападають на Европу і нищать ворожі пристані та фабричні осередки.

Се один з тисячів англійських літаків, котрі без перерви бомбардують підбиту німцями Европу. Сей літак брав участь в нападі на італійське промислове місто Турин в Італії. "За собою ми лишили одно велике озеро огню," так описав один з летунів вислід нападу на се місто.

Інвазія на Европу Пічнеться 22 Червня 1943?

Німецьке радіо проголосило, що союзні держави пічнуть інвазію на Европу в дні 22 червня сего року. В той самий день, 22 червня 1940, Франція піддалася німцям. Однак се все тільки здогад німців.

Посвячення Історичного Памятника в Стюарт-бурн, Ман. Буде в Понеділок 14-го Червня, 1943. ПРИЇЗДЖАЙТЕ УСІ!

ВЕЛИКІ ВОЄННІ ЗАВЕДЕННЯ КРУПА В ЕССЕН, НІМЕЧЧИНА

Знимка представляє великі заведення воєнні Крупа в Ессен, перед великим налетом на них англійських бомбовиків в днях 5 і 6 березня 1943. Означені місця числами вказують слідуюче: число 1—магазини, 2, 3 4, 5.— машинові варстати, 6— адміністраційні уряди, 7— фабричні заведення, 8—кітли до перетоплювання заліза.

ТАК ВИГЛЯДАЛИ ЗАВЕДЕННЯ КРУПА В ЕССЕН ПО НАПАДІ

В ночи з 5-го на 6-го березня сотки англійських бомбовиків напали на 140 акрову площу воєнних заведень Крупа в Ессен. Світлина взята з розвідчого літака, в кілька днів по нападі, вказує які великі спустошення зробили англійські літаки тим заведенням.

ПАМЯТНИК УКРАЇНСЬКИМ ПІОНІРАМ

Як довідуємося, Комітет Парохії св. Андрея в Винипегу зі своїм парохом Всеч. о. кан. П. Божиком приступив до будови памятника українським піонірам на церковній площі при перехрестю улиць Юклид і Галт. Фундамент і основа цего памятника вже скінчені. Докінчення його і відслонення буде доконане у вересні.

ЧИ УКРАЇНСЬКЕ ВІЙСЬКО В ГАЛИЧИНІ?

Американська "Свобода" з дня 25 травня 1943, число 100, на першій сторінці, подала таку вістку: Німецьке радіо подає, що ніби **змобілізовано 60,000 галицьких українців до боротьби з большевизмом.** Кажеться, що з цеї нагоди була церковна відправа в Новій Коломиї.

Потвердження сеї вістки немає однак з жадних достовірних джерел.

ТІЛЬКИ ДВА ГАЛЬОНИ ГАЗОЛІНИ НА КУПОН?

В недалекій будуччині може прийти до сего в Канаді, що власники авт, котрі уживають авт тільки для приємности, дістануть лиш два гальони газоліни на один купон, замість дотеперішних три. Така поголоска появилась була в Торонті.

ЗА КАНАДУ!

Пропали летуни: Л. Войнич, син Юрія з Галт, Онт. Стефан Томин, десятник, син Григорія, з Ту Гілс, Алта. Василь Юрій Капусцінський, син Томи з Гвайтбі, Онт.; Стефан Арчі, десятник, син Михайла Ахтиміцука з Виніярд, Саск.; Василь Квасний, десятник, син Луки з Тюлонь, Ман.; Александер Подольський, десятник, син Михаїла, з Едмонтон; Петро Рудик, десятник, син Юрія, з Винипег, Ман.; Дмитро Заліщук, десятник, син Івана з Ростерн, Саск. **Тяжко хорим є:** С. Млодзінський, гарматщик, з Ст. Кетеринс, Онт.

НІМЕЦЬКА ПРЕСА НА ОКУПОВАНИХ СХІДНИХ ЗЕМЛЯХ

Литовський Булетен подає (за Остлянд з 12-го грудня 1942) що під націстами на східних територіях виходить шість німецьких денників - в Латвії, Естонії, Литві й Білорусі. А в Україні один: "Дайче Україне-Цайтунг," що виходить в Луцьку. Другий готуються видавати німці в Дніпропетровську. В неімецькій мові виходять в Остлянд згідно з Дайче Прессе (ч. 20, 1942). 15 естонських, 21 латвійських, 12 литовських, одна польська і шість білоруських. Тільки деякі є щоденниками. **На території державного комісаряту України виходить біля 70 газет українською мовою.** Найважнійші є такі: Нове Українське Слово в Києві, Український Голос в Луцьку, Винницькі Вісти в Винниці, Волинь в Рівнім, Подолянин в Камінці Подільськім і Нова Україна в Харкові. В Симферополі на Кримі виходять дві газети: Голос Криму в українській мові, а друга в російській і татарській мові.

До цього треба додати, що поява ріжномовних газет на окупованих ніцями землях має мале значіння, бо ті газети цілком подібні до тих, що їх видавали большевики. Вони містять головно урядові вісти і розпорядки та пропаганду.

АДВОКАТ ВАСИЛЬ СВИСТУН перестав бути членом Комітету Українців Канади і виступив з організації УНО.

ЗАЛІЗНИЦІ НА УСЛУГАХ ВІЙНИ

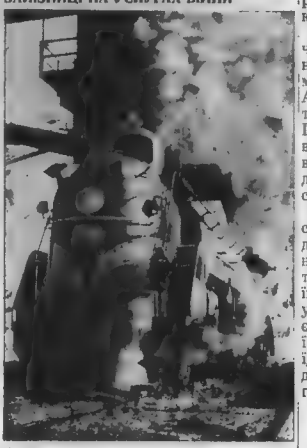

Ся залізнична машина тягне десятки вагонів з воєнними матеріялами, машиновими приборами для воєнних фабрик, кулями, арматами і складовими частинами літаків. Другі, як день так ніч, перевозять жовнірів з одної части Канади до другої, везуть вояків на відпустки, перевозять робітників до воєнних фабрик.

Залізниці в теперішних часах сповняють дуже важну ролю в виграні сеї війни. Тому уряд звертається до горожан Канади і просить їх, щоби не подорожували залізницями коли сього правдива конечність не вимагає. Кличем правдивого канадійського горожанина під теперішню хвилю є: уживай залізниці для війни а не для приємности.

ДО ЦЕРКВИ БОЛЯТЬ НОГИ, НА ТАНЕЦЬ НІ— І ЧИМ ТО ЗВИЧАЙНО КІНЧИТЬСЯ?

Сталася подія біля Винипегу, котра може неодного навчити, як чоловік годен і хоче вчитися. Божі дороги невислідимі, а все правдиві.

Преса подала, що в опівночі з суботи на неділю, радше по півночі, десь пів до першої чи пів до другої в ночі 9 мая ц.р. хтось самоходом розбив і на місці вбив одно з пари двох молодих людий, що вертали з танцю біля Лакпорт, Ман. Околиця там в більшості українська. Хлопчина, що з дівчиною вертав з тої забави мав 29 літ. Його самохід розбив і кинув далеко в рів, де він сконав. Дівчина мала 22 роки і була неукраїнка. Її самохід розбив голову, побив лице і ноги. Вона мала ще настільки сил, що доволіклася до свого дому і там зімліла. Хлопчина робив на фармі в родичів і кождий розуміє, що це значить в теперішнім часі для родичів. Трагедія і то нагла. Отак закінчилася весела гулька під неділю.

Мимоволі приходить на думку, як то часто наша молодь вимавляється, що негодна бути в церкві, бо спить з утоми—голова болить, ноги болять, ітд. Але танцювати під неділю поза опівніч то голова чомусь не болить, ані ноги. І потім та голова, що то вміє танцювати пізно під неділю і ті ноги, що то вміють і не болять носити грішне тіло, дістають свою надгороду! І то часто скорше, як може кому здаватися.

Неділя є день Господень, день богослуження— а не танців. Підготовка до неділі не йде через танець і водження дівчат, а через працю і спочинок і тіла. Жаль нам того молодого українця, котрий пожив смерти з рук безумного мотористa. Але чи вина тут не є поділена. Безперечно винен той, хто їхав без памяти і без огляду куди і як їде. Але той, хто поза північ ходить з дівчатами по дорогах, також не заслугує на признання!

НЕ ПОСИЛАЙТЕ СВІЖИХ ОВОЧІВ ЗА МОРЕ

З головного почтового уряду в Оттаві видано осторогу перед посиланням свіжих помаранч чи других овочів жовнірам за морем. Овочі не надаються до пересилки, бо вони по дорозі скоро гниють, течуть і роблять шкоду другим пересилкам.

ВЕЛИКІ ДОЩІ В МАНІТОБІ

Через три останні тижні, в Манітобі падали великі дощі.

Світлина представляє летунського поручника з так званого Боафайтер Відділу на Далекому Сході. Вславився він великою відвагою в нападах на ворожі становища, як на суші, так і на морю.

ХОТІЛИБ МАТИ УКРАЇНСЬКІ ШТУРМОВІ ВІДДІЛИ

ОНА подає з Стокгольму, що німецька окупаційна влада в Галичині оголосила, що буде творити українські штурмові відділи на зразок тих, що існують по інших краях, що попали під націстів. Ось такі відділи пробувала німецька влада формувати між українцями вже кількома наворотами, але це їй не вдалось. Губернатор Франк видав відозву до українського народу, в якій каже, що український нарід повинен вступати до тих "галицьких відділів," бо так їх німці називають. Він думає, що ось тим "заспокоєно бажання українців, що хотіли б брати активну участь в боротьбі з большевиками."

З ВИПРАВИ НА БЕРЛІН

Великий чотиримоторний бомбовик Ленкестер повертає щасливо до летунської пристані по виправі на Берлін в дні 16 січня 1943. Сього дня він був одним з многих бомбовиків, котрі тішили столицю Німеччини в вогнях і руїні.

УВАГА! Щось Нового!

Повідомляємо читачів Будучности Нації, що в слідуючім числі нашої часописі, котра вийде в дні 1-го липня 1943 р., подамо на двох сторінках (9 і 10) церковні пісні і національні, (найбільше уживані). Сю картку з нашої часописі буде можна видерти й зложити в маленьку книжочку.

Віримо, що слова тих пісень будуть дуже помічними учителям підчас ведення літніх українських шкіл чи катихизацій, як також місцевим співакам по парохіях.

Ціни за се число БН не підносимо і хтоби хотів собі замовити більше примірників сього числа, нехай з грішми, по 5ц. за примірник, посилає до 23. червня впрост на адресу:

"THE FUTURE OF THE NATION,"
c/o Rev. Father R. Chomiak,
Catherine St., Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя",Йорктон, Сваск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5п. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ВСЕКАНАДІЙСЬКИЙ КОНГРЕС

Переживаємо вирішальні часи і часто деякі не здають собі з того справи. Многі забувають, що нині кожде слово важиться, кождий чин є на значку ваги. Що ми нині скажемо, як ми нині себе заявимо, що ми зробимо і як ми самі себе поведемо, від того буде залежати наша будучність на многі літа. Або станемо творцями своєї щасної і світлої будучности, або її гребателями. Хто нині спить, то непробудимий. Хто нині не хоче видіти того всього, що на світі діється і думками та волею живе в десятках літ назад— той пропащий.

Нині треба одної думки, одної волі, одного чину.

Один чин можливий лише тоді, коли наша суспільність сконсолідована, коли наша акція скоординована.

Католицька Церква організує людську душу. Католицька моральність є лише одна і та сама для всіх. Ми не можемо узнавати одно добрим тут, а друге там. Католицька Церква дає нам вічні вартости і основи для справедливого і тревалого миру в будучности.

Ми Канадійці і як такі відбуваємо у Вінипегу 22, 23 і 24 червня 1943 р. наш Конгрес в Роял Александра Готелі, при СПР-ській стації. Як канадійці займаємося нашими справами, нашої вітчини, котрою для нас всіх є Канада. Наша льояльність є для Канади і для нікого іншого. Тому якраз, що мі канадійці і тисячі наших синів борються нині на всіх фронтах світа за нашу Канаду та її справи, то все, що входить в обсяг справ нашої Канади, є нашими справами. Наші сини брали участь у виправі на Дієп, вони нині ждуть на розказ повторити наступ на Европу. Справи европейські є їхніми, є нашими. І тому справа України є нашою справою як канадійців і як українців. Канада буде вирішати будучий мир і уложення повоєнної Европи нарівні з іншими, ми не можемо стояти осторонь.

Канада бореться за свободу і народовласть. Україна бажає свободи і народовласть, хоче і має бути вільна у своїх природних межах, для своїх 45 міліонів горожан. Канада не хоче, не стерпить неволі— Україна не хоче і не стерпить неволі.

Як канадійці зідемося всі разом, щоби ще тіснійше обєднати наші сили для побіди, скріпити наші воєнні зусилля, станути як один всі разом і спільно. А єдність народу непобідима сила! Духа народу, окриленого одною ідеєю, одною волею не побідить жаден ворог ніколи!

Прийдемо з вірою в побіду правди і справедливости!

Прийдемо віруючі, карні, зєднані. І у великій нашій справі поможе нам всесильний Бог!

ПОМИЛКА, ЯКА ДОСІ НА НАС МСТИТЬСЯ!

Минає сумовита річниця великого чину, котрий однак ми самі погребали руками нездарного тодішнього проводу нашого. Можна ошукати історію і викривити її, а з нею долю цілого народу, не можна однак ошукати дійсности життя. Вона за кожду таку історичну помилку суворо мститься і то в першій мірі на безпосередніх справниках її. Мститься скоро і рішучо. Не прощає життя, хоча часто прощають партійні історики і нездари.

Лицем до правди виглядає так.

Полк ім. Полуботка, котрому заповго було звольнення і так званої "українізації в армії," а котрий надіявся від тодішнього нашого проводу на Україні. від Центральної Ради рішучої акції, переняв акцію понад голови проводу сам в свої руки і дня 5 липня 1917 р. зняв на свою руку Київ, щоби віддати його у виключне посідання Української Влади. Це був величний чин, світлий своїм подвигом і виконанням. На жаль наші провідники тодішні з Грушевським і Винниченком на чолі не доросли до висоти завдання, якого вимагала хвиля. Центральна Рада наказала полуботківцям залишити Київ і відійти у свої казарми.

Як світлим і геройським був чин полуботківців, так нездарним і зрадницьким у своїх наслідках був чин Центральної Ради. Замість творити українське військо для України, вони збиралися "українізувати" військо для федерації з Росією. Це все були всякого роду соціялісти та їхня програма стояла в них понад все. То був їх ідол та партійне вірую. Стан був тоді такий, що як подає Ю. Тютюнник: "Утворення власної національної армії не мало місця в програмі хочби одної з політичних партій, що гуртувалися в Центральній Раді." Наводжу за його твором "Революційна стихія," Львів 1937 ст. 20.

Так ми програвали велику хвилю і історія жорстоко покарала нездалий провід, а за них нині терпить нарід весь. Грушевський з голоду і нужди помер, Винниченко бідує десь у Франції на чужім хлібі, Петлюра своєю кровю змив бульвар Сейнт Мішель в Парижі, подібна доля нужди і забуття постигла інших творців нашої історії з тодішних часів.

Свою державу можна вдержати своїм військом і своїм грошем! А не всякими соціялізаціями, якими наче на дурощах перекидувалися і тратили безцінний вирішальний час наші провідники в Центральній Раді. Ошукали історію України, не ошукали дійсности життя. Воно жорстоко пімстилося на них самих і мститься на цілій Україні ще й досі.

—

В МОНТРЕАЛІ УНЕВАЖНЕНО МІШАНЕ СУПРУЖЕ

В Монтреальському високому суді в дні 26 травня, суддя Алфред Форест уневажнив супруже заключене в Порт Ав-Принс, Гаіті, межи римокатолицького стороною і жидом. Ріна Л. Джін Сервей, походження з Франції, сказала, що по заключенні супружа з Едвардом Лукою Салмон, котрий є тепер при канадійськім війську, довідалася, що він є жидом.

Суддя Форест сказав, що то супруже було незаконне. Також він додав, що католицька Церква напятнує супружа заключені між членами католицької Церкви і жидами, та сказав, що після католицького канонічного права, супружа заключені між католиками а нехрещеними особами перед публичним урядником уважаються взагалі за жадні супружа.

В АРГЕНТИНІ РЕВОЛЮЦІЯ

Дня 4-го травня вибухла революція в Аргентині, одинокій республиці Полудневої Америки, котра не зірвала своїх відносин з Німеччиною. Президент Аргентини Рамон Кастільольо утік з Буенос Айрос.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Николай Демків

ПРЕСВЯТА ЕВХАРИСТІЯ– ВЕЛИКА ГОСТИНА

"Один чоловік справив велику вечеру і запросив многих" (Лук. 14, 16)

В святім Письмі, в книзі Естир, читаємо таку історію: Могучий перський цар Агасфер, котрий панував над 127 країнами, справив в своїй столиці, місті Сузі, правдиво королівську гостину для всіх князів і намісників підбитих ним країв. Щоби показати богацтво свого царства і велич своєї потуги, частував їх через 180 днів, отже майже пів року.

По скінченні угощення князів і панів; запросив до своїх палат усіх мешканців столиці Сузи, від найменшого аж до найбільшого, та гостив усіх через сім днів. Запрошені пили зі золотих чарок, їли найдобірнійші страви, подавано їм щонайдобірнішого вина. Учасники сего бенкету брали страви які тільки хотіли і кільки хотіли, а услугували їм самі князі, після приказу царя.

Той щедрий і величавий бенкет царя Агасфера має глибше значіння, є він прообразом тої гостини, котру Господь Ісус Христос Цар, започаткував в своїй Церкві установленням Пресвятої Тайни Евхаристії; була однак прообразом блідим, бо **вечера-гостина Ісуса Христа Царя є безконечно щедрійшою, величнійшою,** чим гостина перського царя.

Порівнаймо сі дві гостини зі собою, у всіх подробицях, а з того порівнання пізнаємо безграничну могутність, доброту і великодушність Бога до нас: пізнаємо невисказану гідність і честь якими наділив нас Христос коли запросив нас до тої гостини, а заразом відчуємо самі ту безграничну вдячність, котру Господу Богу за се ми повинні виявляти.

1. Агасфер— перський цар, пануючий над 127 країнами, справив велику гостину; **а Евхаристійну гостину, тайну, св. Причастіе, справив нам віруючим не земський цар, смертельний, як кождя людина, але Христос Господь, котрий панує над цілим світом,** котрий є Царем царів і Господом пануючих, котрий є Царем, о котрім св. Письмо так каже: "І поклоняться йому всі земські царі, всі народи йому служити будуть" (Пс. 71, 11). "Царство його, царство всіх віків" (Пс. 44, 8).

Коли за велику честь уважають для себе люди бути запрошеними на гостину до земського царя, то без порівнання більша

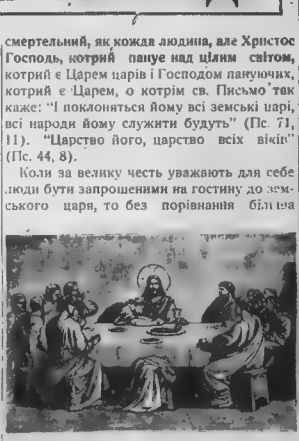

честь стрічає нас, бо не могучий цар Агасфер— всеж смертельник, але Син Божий, якого богацтво, всемогучість, слава, не мають кінця, не тільки допускає нас до свого стола, але щей зайрошує сам. Най кождий з нас, розважить се добре в своїм серці!

2. Агасфер угощував князів і найпереднійших панів, а відтак мешканців Сузи, котрих могло бути яких сто тисяч.— **Господь наш Ісус Христос Цар, ласкавійший і щедрійший до числа гостей.** До послідної вечері, що відбулася в великий четвер, на якій установив Пресвяту Евхаристію, взивав тільки самих апостолів, **їм однак приказав, щоби розійшлися по цілому світі, голосили Його науку та запрошували на ту гостину всіх, котрі тільки Його науку приймуть.** "Підіть скоро на улиці та уличьки, та приведіть убогих і калік і сліпих і кривих" (Лук. 14, 21). Тож не лише мешканців одного міста, чи одного краю Христос запрошував, але всіх людий, що замешкують землю, не виключаючи нікого, ані убогих, ані хворих, ані грішних. **О непонята доброто і ласкавосте Господа нашого Ісуса Христа!.** Хто Тебе гідно прославить, що не погорджуєш нами нужденними і часто негідними, але допускаєш до свого стола і покушати позволяєш на нім заставленої поживи? "З вірою і любовію приступім, да причастиці жизни вічния будем, Аллилуя." (Сл. Бож. Прежд. освящ. Дарів).

3). Агасфер приказав запрошеним подавати найдобірнійші страви і найлішні вина. Також читаємо в історії, що римські цісарі виявляли такий достаток в угощуванні гостей, що не тільки живучі тоді люди подивляли їх многомовність, але і потомкі їх захоплювалися нею. І так цісар Калігула, як каже історія, крім найдобірнійших страв і напитків, казав подавати гостям замість хліба бохонців золота, цісар Нерон приказував розпускати в оцті найдороші перли і ними гостив своїх гостей.. Але чим та гойність Агасфера і римських цісарів, в порівнанні до всещедрости Божої!

Щож бо нам подає Ісус Христос в гостині Тайни? **Не страви дочасні, котрі кормлять тіло, а часом відразу справляють; не напої, що збуджують змисловість; не хліб зі золота, але хліб, котрий зійшов з неба. Христос Господь дає нам себе самого з Божеством, зі своєю душею і з тілом, яке приняв з Діви Марії. Себе самого подає живого зі своєю потугою, мудростію і святостію.** Красно висказується про се один Божий слуга: "Жадна річ не є так нашою, як пожива, котра перемінюється в наше тіло. В жадній Тайні не можемо так вимовитися, що Христос є мій, а я Його, як в тій Тайні. Мій є,

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЧЕРВЕНЬ, 1943

15	В	2	Св. Никифора
16	С	3	Мч. Лукіяна
17	Ч	4	Св. Митрофана
18	П	5	Сщмч. Доротея
19	С	6	Преп. Висаріона
20	**Н**	**7**	**Неділя Всіх Святих**
21	П	8	Вмч. Теодора Страт. (Петрівка).
22	В	9	Св. Кирила
23	С	10	Сщмч. Тимотея
24	**Ч**	**11**	**Пресв. Евхаристії (на неділю).**
25	П	12	Преп. Онуфрія
26	С	13	Мч. Акилини
27	**Н**	**14**	**Нед. 2 по Сош.**
28	П	15	Прор. Амоса
29	В	16	Тихона
30	С	71	Мч. Мануїла

УСТАВ

20. Неділя Всіх Святих: Гл. 8. Єв. утр. 1. Сл. Б. ап. з. 330, ев. Мат. з. 38.

21. Початок посту Петрівки, яка треває до 11 липня включно.

24. Пресвятої Евхаристії: Служба ця береться в слідуючу неділю.

27. Нед. 2 по Сош. і Празник Пресв. Евхаристії: Береться всю службу Пресв. Евхаристії, гл. 1, ев. утр. 2. Ап. з. 149, Єв. Ів. з. 23. **По заамвонній молитві торжественний обхід з Найсв. Тайнами.** Підчас него читаються при 4-ох приготовлених престолах Євангелія.

бо Його споживаю, бо в мені є, бо лучуся в Нім, як віск розпущений з другим воском. Чогож мені недостає, коли Тебе Господи маю?! Вже моє небо і все що в нім є, вже мої є також Твої заслуги і моя ласка, котру Ти маєш у Отця."

Направду! Бліднуть і зникають всі гостини—забави, які події світа славлять, бо безконечно чудесна є та, котру нам Спаситель приготовив; рівниця є лиш та, що в небі насичує Бог святих даючи їм можність оглядати себе лицем в лице без заслони, а ту в св. Причастію дає себе утаєного під видами хліба і вина.

4. Дальше,— гостина Агасфера тревала для князів і панів через 180 днів, а для мешканців столиці Сузи через 7 днів. **А гостина Господня тревае вже поверх 1900 літ і буде тревати аж до кінця світа, доки бо Церква Христова католицька буде тревати на землі, все і безнастанно поновляти будуть її Божі священики.** І каже Христос: "Коли хто їсть сей хліб, житиме во віки,"(Ів. 6, 51) Отже з тих слів виходить, що хто за життя брав достойну участь в сій великій гостині Пресв. Евхаристії, той і по смерти допущений буде до тої гостини небесної, котра тревати буде во віки.

5. Коли цар, або король запрошує до себе на гостину своїх підданих, всі бажають собі того запрошення, всі рало спішать, всі радіють, що їх володар так шанує, що доступили такого вивищення,— а коли не можуть взяти участи в тій гостині, то сумують, що непереможна перешкода позбавила їх того щастя і заздростять тим, котрі зі запрошення скористали.

На жаль, однак інакше заховуються люди супроти Найсв. Евхаристії, св. Причастія!— Хоча запрошує сам Бог, дає на поживу Себе самого, хотя своїх причасників вивищае до гідности Божих дітий— **декотрі люди не спішаться, не горнуться до Господнього стола,** котрий їм тільки честі, тільки пожитків і ласк, тільки щастя і потіхи для зболілих людських душ приносить.

а).Одні— в католицькій релігії виховані і замолоду радо брали участь в св. Причастію, пізнійше—через злі книжки, часописи, через приставання з безбожними людьми стратили Віру. Бо в наших часах віє тепер такий дух, такі творяться змагання, щоби вже в серцях молоді підкопати св. Віру і зі сердець її вирвати. А хто стратив Віру—не віруе в присутність Господа Ісуса Христа в Пресв. Евхаристії, але видить в ній тільки звичайний хліб; такий очевидно не буде відчувати жажди до Господньої поживи, ані внутрішної потіхи, котру дає св. Віра; така людина сторонить від Господнього стола, через ціле життя і ухилиться від него навіть при смерти. Нещасна, жалю гідна є така душа, бо сповняться на ній слова Спасителя: **"Коли ви не будете їсти тіла Сина Чоловічого, не будете пити його крови, життя не будете мати в собі."** (Ів. 6, 53).

б). Інші знова, в котрих Віра ще тліе, але є слаба, бо, або занята справами дочасними, як господарством, промислом, урядом, або опановані гріхами навичками, як лакімством, розпустою, піянством і т.д.—**сторонять від тої гостини,** забувають о тім, що душа важнійша від тіла. Такими людям святий корм не смакує, бо вони в річах дочасних засмакували і в них виключно потопили. Бідні і жалюгідні є такі душі, бо сторонять і ухиляються від Господнього стола тут на землі, наражуються отже і на се, що Господь і на другому світі вилучить їх від небесної гостини, бо сам Спаситель грозить в св. Евангелію: **"Бо кажу вам, що ні один з тих людий, що були запрошені, не покушае моєї вечері"** (Лук. 14, 24).

в). Вкінці, бувають межи учасниками стола Господнього гості негідні тої чести і ласки. Колиби гість запрошений на гостину до земського царя прийшов в брудній одежі і сам неумитий, нехарний, якби він тим зневажив таким поступованням царську особу! Непонятно більшу образу, страшне святокрацтво поповнює той християнин, котрий з брудною душею, загидженою гріхами, осміляється приступати до стола Господнього і приймати Святого святих. Длятого і упоминае св. апостол Павло: **"Нехай же досвідчае себе самого чоловік і так нехай їсть сей хліб і пе сю чашу. Бо хто їсть і пе недостойно, суд собі їсть і пе, не розріжняючи тіла Господнього."** (І Кор. 11, 28). Який суд? Сам Христос про се каже: "Тоді скаже цар слугам: "Звяжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато є покликаних, а мало вибраних." (Мат. 22, 14).

Найсправедливійший Бог справляе нам бідним грішникам величаву гостину в Пресв. Евхаристії, на котру запрошує ласкаво нас усіх, просить нас. Він цар неба і землі бажае з нами лучитися в тій Пресв. Тайні любови. **"Хто їсть мое тіло і пе мою кров, в мені перебуває, а я в нім."** (Ів. 6, 56) Чиж погордимо таким солодким приятелем? Ні, ніколи! Не отягаймося, але спішім до тої найсвятійшої Гостини—злуки. **Приступаймо з великою Вірою, що під видами хліба і вина е сам Бог, з чистою душею і сердечним жалем за наші провини, з великою любовію до дорогого нашого Христа,—а Він нас потішить, скріпить в сім житті, а по нашій смерти нагородить нас ласками неба, бо Він Цар і Бог наш.**

РАДУЙСЯ СЕРЦЕ БОГА ЖИВОГО

Радуйся, Серце Бога живого,
Світа Владики і Пана мого!
Радуйся Раю, Надіе наша,
Радуйся, Серце Бога і Спаса!
До Тебе діти Вкраіни вздихаем
В Тобі потіхи в смутку шукаем;
Пригорни всіх нас до Серця Свого,
Радуйся, Серце Бога живого!
Твої ми слуги, Ісусе, вірні,
Тебе благаем: Дай щоб на Вкраіні
Честь Серця Твого росла, ширилась
І в наших серцях віру кріпила!

ПЕРЕД ПРЕСТІЛ СЕРЦЯ ТВОГО!

Перед престіл Серця Твого
Прибігаем щиро днесь,
Твоей ласки всі благаем
Руки зносим до небес.
Вислухай нас, о Ісусе,
І до Серця пригорни,
Від напасти і бід всяких
Нас завсіди хорони.
Дай нам щирий жаль і слези
І всі гріхи нам прости,
Дай славити Твоє Серце,
В тім житті і в вічности.

НАЧЕ ПОВНИЙ ГОЛОС ДЗВОНУ!

Наче повний голос дзвону,
Наче зібрана ріка,
Так най лине к небес трону
З нашой груди піснь грімка,
Твому Серцю, Спасе мій,
Честь складае весь наш край,
Люд Вкраїнський в віки Твій,
В Серцю люд сей заховай.
Ми при вірі мем стояти
Лиш католицьких батьків,
Україні гимн співати
До послідних мем віків,
Твому Серцю, Спасе мій,
Честь складае весь наш край,
Люд Вкраїнський в віки Твій,
В Серцю люд сей заховай.

— КАНАДИЙСЬКІ ВІСТИ —

За КАНАДУ: Згинули: Роман Грабик, десятник, син Михаіла з Нордегг, Алта.; Ернест Ф. Трубій, летун. десятник з Едмонтон. **Пропали:** Франк Тровилло, лет. десят. з Саскатуну; Іван Стордій, десятник з Бруквейл, П.Е.А.

Дост. Е. С. Меннінг став премієром Альберти, на місце покійного В. Ебергарта.

На день 1-го липня припадае державне свято Канади Домініон Дей. Сього року се свято будуть обходити разом з американським днем побіди в понеділок 5-го липня.

В Манітобі буде відчуватися брак около 800 учителів, коли прийде в осени новий шкільний рік.

В Монтреалі СНР побудував за $29,000,000 новий залізничий двірець.

З днем 1-го червня в майже усіх провінціях Канади обмежено знова продаж алькогольних напитків.

ЮВІЛЕЙ
Сестер Служебниць в Йорктоні

Золотий Ювілей основання Згромадження Сестер Служебниць Пресв. Н. Д. Марії відбувся сильним відгомоном у всіх провінціях Канади. Уладжено величаві торжества в осередках нашого поселення в Канаді. Початок зробив матірний дім Сестер Служебниць на континенті Півн. Америки в Мондері, Алта. На Йорктон, Саск. припадає закінчити цей ювілейний рік.

Дім Сестер Служебниць у Йорктоні, це один з перших і найбільших домів цих Сестер у Канаді й З.Д.П.А. Йорктон це осередок, звідкіля Сестри дають катехизм тисячам українських дітей Саскачевану й східної Манітоби.

Однак Йорктонський монастир Сестер здобув собі голосне імя головно тим, що тут находиться повна цілоденна нижча й вища школа з Інститутом для дівчат, найбільшим того рода на цілу Канаду. Звідси вийшли сотки хлопців, а ще більше дівчат, що нині займають визначні суспільні становища в Канаді й З.Д.П.А., і беруть живу участь у церковному й народному житті нашого народу. Нині число учнів цеї школи доходить 100, а з того числа 10 дівчат цього року градуються. Тут у цій школі були й є діти ріжних провінцій. Можна сміло сказати, що ця школа сягає своїм благодійним впливом до найдальших закутин Канади, від моря до моря, а посередно доходить і до З.Д.П.А. З Йорктону походить 40 монахинь Згромадження Сестер Служебниць, з котрих многі працюють нині на свободних землях Вашінґтона.

Одним словом: Монастир з Вищою Школою Сестер у Йорктоні це одна з найцінніших інституцій, що їх посідають українці на північно-американськім континенті. А цего довершили Сестри Служебниці витревалою працею полученою з духом молитви, самопосвяти й довіря до Бога.

Йорктонські ювілейні торжества мають бути висловом узнання й вдяки для Сестер Служебниць.

З нагоди цего ювілею Ювілейний Комітет бажає вручити Сестрам "Ювілейний Дар," що міг би хоч у части бути винагородою їх трудів і посвяти для добра нашої Церкви й народу. На монастирі й школі Сестер в Йорктоні тяжить ще троха довгу, затягненого з нагоди будови цієї інституції. Найкращим практичним овочем йорктонських ювілейних торжеств буде, наколи ювілейний дар для Сестер увільнить їх інституцію від згаданого довгу й можна буде спалити моргедж. Довголітна, тиха, повна жертви праця йорктонських Сестер для добра української молоді вповні на це заслугує.

Тому звертаємося до всіх українців з щирою просьбою, щоби взяли ласкаву участь у цім ювілею. В часі великого річного Відпусту в Йорктоні, дня 7. липня ц.р. буде закінчення ювілейного торжества.

Ласкаві жертви прошу слати на адресу:

JUBILEE COMMITTEE, c/o REV. S. BACHTALOWSKY, CATHERINE ST., YORKTON, SASK.

Ласкавим жертводавцям уже наперед щире Спасибіг.

—Дописи—

СТ. БОНІФАС, МАН.

Великдень—скільки радости та надій приносить сей день! Тішаться ним діти, радіе молодь та старші... Великдень вже за нами. Та одначе певно буде цікавим знати читачам БНації як провели той день ми, мешканці дому старечого св. Боніфатія, (а нас українців є тут поверх 50). Як на наши обставини, то це "Торжество Торжеств" випало для нас величаво. Завдяки о. І. Шпитковського і парохіян церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман., мали ми на сам Великдень св. Сл. Божу й спільне свячене.

Св. Сл. Божу правив о. Ігор. В часі Літургії співав хор парохії Пресв. Евхаристії під батутою М. Левицького. По св. Евангелію о. Ігор виголосив проповідь, в якій перепровадив нас через ціле наше життя, від юних літ— повних радости, аж до теперішньої дійсности. "Тіридавлені тягарем років, обезсилені, немічні, не сумуйте, але радійте, кінчив о. Ігор, радійте, ви всі; що любите Ісуса, ви, що Ісуса щоденно відвідуете тут в тій домашній капличці, радійте, бо прийде день, що обходитимемо Великдень вічний з Ісусом."

Многі з присутніх старців приступили до св. Причастія.

По св. Сл. Божій отець посвятив для нас пасху, яку привезли парохіяни з Іст Кілдонен. Воскресними гимнами закінчилися торжества в церкві.

Відтак ми всі перейшли до їдальні, де вже на столах видніли "всякія сніди." Всі засіли до спільного стола як одна родина. Тимчасом отець ходив до кожного з нас зі свяченим, при тім кожному з нас сказав кілька слів розради, потіхи. А кільки тої потіхи, ми старці, немічні, знесилені, потребуемо?! Ми споживали пасху, а тимчасом отець пішов відвідати й тих, які не могли засісти з нами до спільного стола.

Около 2 год. закінчилося все! Наші добродії відїхали домів, а вслід за ними пішли наші щирі побажання: "Нехай Ісус Воскресший нагородить нашого о. Ігора та його парохіян обильними ласками."

Великдень вже за нами, а нам здається, що то вчера ми мали дорогих гостей, яких сер-

Учениці Інституту Пресв. Серця Христового в Йорктоні, Саск., зо своїми учительками Сестрами Служебницями

ція переповнені любовю, памятають про нас мешканців старечого дому.

Подав Іван.

ФОРТ ВІЛЛІЯМ, ОНТ.

Концерт на Мамин День

В неділю дня 9-го травня Преподобні Сестри Служебниці улаштували з дітьми парохії св. Преображення концерт на Мамин День.

Програма концерту була слідуюча:

1. Преставлення, котре відограли Є. Олецький, П. Гнатів, П. Вахоткевич і М. Качур
2. Дітн любі—пісня—хор дітий
3. Спільна деклямація підчас котрої усі діти витали своїх мамів і подавали їм квітки
4. Промова одної з мамів до дітий
5. Многоліствие всім мамам—хор дітий
6. М-а, ма, М-а, ма рухома пісня в виконанні дітий
7. Оленка Ганчарик відспівала пісню
8. В честь мами— деклямація— Павлусь Вахоткевич
9. Христос Воскрес— пісня— хор дітий
10. Як був я ще маленький— декл.— Павлусь Вахоткевич
11. Христос Воскрес, радійте дітя— пісня —хор дітий
12. Як минув ми вік дитячий-- пісня— Василь Ганчарик

Перерва

13. Реферат о. пароха Цимбалістого
14. Живий образ в виконанні Анни Бай, Йосифи Сафранської і А. Русак
15. Гітарове сольо— Т. Паславський
16. В честь мами— декл.— Мих. Даньчук
17. Сольоспів— Лаврентій Опецький
18. Фортепіянове сольо— Оленка Ганчарик
19. Як то срібно дзвінок грає— вправи хлопців
20. Гітарове сольо— Т. Паславський
21. Сольоспів— Василь Ганчарик
22. Шумлять кулі— вправи хлопців
23. Хор дітий
24. Козачок— Павло Гнатів

О Україно! Боже щасти йому!

РІДЖАЙНА, САСК.

Річні Збори відділу БУК-а ч. 34

Відбулися в неділю 2-го травня в салі св. Василія. Збори започаткував молитвою о. А. В. Фик, місцевий парох. Голова відділу Д. Зеневич здав звіт з праці за минулий рік і уступив з уряду. Опісля здавали звіти діловий і скарбовий писарі. Зі звітів присутні довідалися, що праця в відділі добре розвивалася.

Опісля приступлено до вибору нового заряду, до котрого увійшли:

Ост. Пукіш— голова
Юрій Гук— скарбник і діловий писар
И. Малярський— скарбовий писар
В. Кресий і Ігнатий Канюка— провір-

На зборах виписалися 11 нових членів так, що відділ БУК-а має 27 членів. Сподіємося мати в будучности більше членів.

Юрій Гук, писар.

АРРАН, САСК. И АРРАНСЬКИЙ ОКРУГ

З організаційної праці сего округа

Заходом **о. Н. Сірого**, відновлено в Арранськім окрузі 5 відділів БУК-а: в Арран, Сван Плейн, Норквей, Арран Весна і Гвайт Біч. На приміті е основання відділів БУК-а в Гаес, Глен Елдер і Ст. Філіпс, Саск.

Основані відділи постановили вести спільну працю в окрузі; відділи будуть творити немов одне спільне велике товариство, на чолі з українським католицьким священиком сего округа. Праця по відділах буде вестися після гасел: Все для добра нашої Церкви, прибраної нашої батьківщини Канади і України.

До зарядів поодиноких відділів ввійшли слідуючі:

АРРАН, Саск. (відділ відновлено 7 березня 1943)
Теодор Демчук—голова
Михаїл Лилик — заст. голови
Володимир Филипович діловий писар
Ігнатій Німець — скарбовий писар
Василій Гордійчук — скарбник
Олекса Крочак, Теодор Гусак і Василь Швайковський— провірники (дорадники).

НОРКВЕЙ, Саск. (відділ відновлено 11-го квітня 943).
Василь Черевик— голова
Іван Гуска — заст. голови
Іван Маркевич—діловий і скарбовий писар
Іван Мартинюк — скарбник
Григорій Коваль, Іван Ромашенко і Стефан Черевик— провірники (дорадники)

* * * * *

СВАН ПЛЕЙН, Саск. (відділ відновлено 28 лютня 1943).
Михаїл Черевик— голова
Михаїл Филипович — заст. голови
Олекса Нагачевський— діловий писар
Михаїл Олійник— скарбовий писар
Василь П. Ковч— скарбник
Василь Олійник, Василь Островерха і Андрій Бойчук— провірники (дорадники)

ГВАЙТ БІЧ, Саск. (відділ основано 21-го березня 1943).
Іван Стрільчук— голова
Василь Крочак— заст. голови
Йоаким Берладин —діловий писар
Стефан Буртняк— скарбовий писар
Николай Лисюк— скарбник
Йосиф Шевернога, Максим Котик і Петро Процак— провірники (дорадники).

В спільній резолюційній постанові згаданих відділів БУК-а ухвалено:

1. **Взивається усіх українців католиків округа, щоби вступали в члени товариства БУК-а, помагали місцевим відділам і точно платили свої членські вкладки.**

2. **Взивається усі місцевости в Канаді, де живуть наші люди, а де ще немае відділу БУК-а, щоби такі відділи основали. Усі відділи БУК-а даного округа повинні становити одну зорганізовану цілість на чолі з о. Парохом.**

3. **Усі відділи БУК-а в Арранському окрузі будуть попирати як морально, так і матеріяльно Комітет Українців Канади.**

4. **Ухвалено взяти участь в Конгресі КУК-а й вислати делегатів з рамени місцевих відділів БУК-а.**

Володимир Филипович, діловий писар, Арран, Саск.

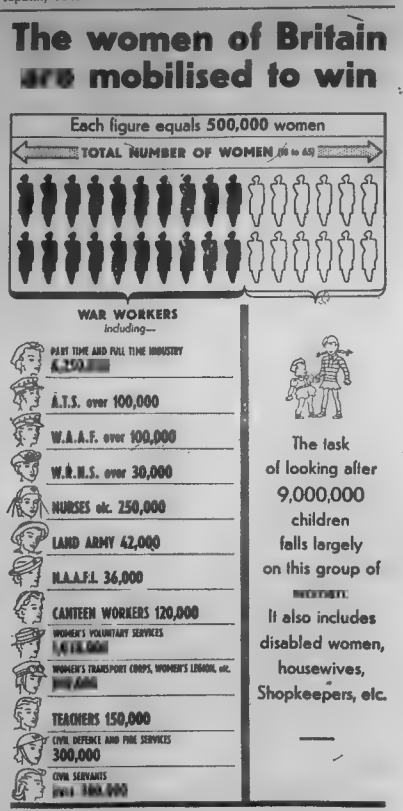

В Англії є 10,000,000 жінок на воєнній службі, як показує нам повища таблиця.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН., КВІТЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ—

Н. Петраш і о. М. Ірха, передпл.	$ 2.00
о. А. Рудакевич 50ц.; Ю. Мартинюк ..	1.50
П. Ференс 1.00; С. Євчина 2.00	3.00
В. Шкраба за різдв. желання	5.00
о. Ігор Шпитковський, 2 передпл. ...	2.00
М. Кунанець, і В. Ткачук, передпл. ..	2.00
З відділу ч. 13 в Гернсей	5.25
Збірка о. Івана Калуського, пр. фонд	6.72
оо. Редемптористи, 12 передпл.	12.00
Сенаторія св. Бонафатія; Ів. Покуляк	2.00
А. Гарасим 2.50; Ів. Гриців 1.00	3.50
З відділу ч. 11 в Геффорд	2.25
о. Ст. Семчук з прод. 3.75; Д. Дорош	4.75
М. Лютий 3.25; Ю. Слобода 90ц.	4.15
Стефан Вітишин, П. Корпан	2.00
З відділу в Йорктоні ч. 78, передпл. ..	10.80
о. А. Борса; Катерина Мельник	2.00
о. П. Божик, чотири передпл.	4.00
М. Глоговський, М. Чубак	2.00
Збір. пр.ф.. в Кенорі, Онт. 12.86, 5 пер.	17.86
о. Гр. Теплий святоч. жел. 2.00; НН. 1.	3.00
о. Шпитковський 2.15; М Кунанець 25.	2.40
Р. Калинюк пер. 1.00; і прес фонд 50ц.	1.50
о. П. Каменецький 10 передпл.	10.00
о. М. Колодій 1.00; передпл. і з прод.	2.00
К. і Олена Василів прес. фонд	1.50
Парохія Усп. М. Божої в Антонінці ..	2.00
Парохія св. Петра і Павла, Канора ..	2.50
Парохія Пр. Сер. Христового в Олеші	2.00
оо. Редемптористи 10 передплат	10.00
о. П. Криворучка за святоч. желання	5.00
Петро Данчак 1.00; М. Гриньків 2.00..	3.00
З відділу ч. 4 в Саскатуні	.90
о. Ст. Семчук з продажі	3.75
о. Шпитковський з прод. 2.15; збірка	11.61
о. І. Шпитковський, 10 передплат	10.00
оо. Василіяни, Мондер 1.; А. Семенчук	2.00
Разом	$167.94

— РОЗХОДИ —

Мети	.54
Друк БН.	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.30
325 Куверт	3.25
Посилка річника	.14
Почтові значки	.50
Мети і нагороди для Діточ Сторінки	5.01
Друк БН ч. 8	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.25
320 куверт	3.20
Разом	$122.79

Д. Кобринський.

НАЙБІЛЬШИЙ ЛЕТУНСЬКИЙ МАЙДАН СВІТА

Найбільший летунський майдан світа побудувала Канада в Гус Бей, Лябрадор. З сеї летунської площі великі воєнні літаки вилітають в дорогу до Англії.

ГЕРНСЕЙ, САСК.

Пращали панство Стадничуків

Добрі парохіяни церкви Преся. Евхаристії в Гернсей, Саск., панство Т. Стадничуки, рішили покинути нашу околицю і перенестися на стале перебування до Саскатуну. Щоби подякувати панству Стадничукам за їх працю та побажати їм всего добра, поважне число гостий зіхалися до хати панства Стадничуків в світлий вівторок, 27-го квітня, вечером і зробили їм милу несподіванку.

По добрій вечері, провідник несподіванки, Г. Федорчук, в сердечних словах представив зібраним заслуги панства Стадничуків для місцевої церкви, як також вручив панству Стадничукам гарний дарунок від гостей. Тоді наймолодший син панства Стадничуків, Теодозій, подякував родичам за гарне вихованнн і вручуючи дарунок від усіх синів, заявив, що сини надалі за родичів не забудуть.

Панство Стадничуки подякували за сі вияви вдячности і з тої нагоди зложили на місцеву церкву Пресв. Евхаристії $30.00, а на церкву св. Покрови в Волверін $5.00, за що належиться їм на сьому місці подяка і признання.

Опісля промовив Т. Леник і в своїх словах представив, що добре буде, коли при сій нагоді присутні зложать жертви на український Сиротинець в Айтуні, як також на українську пресу. Присутні радо погодилися з гадкою Т. Леника і зложили $25.75 на сі ціли. Збіркою занялися Т. Леник і п. Допко. З сеї суми вислано на Сиротинець $20.00 і призначено також $3.00 на прес-фонд БНації і $3.00 на УВ.

Поіменний спис жертводавців:

По $2.00: П. Стадничук і Т. Леник; М. Допко дав $1.50; По $1.00: С. Сухий, Гр. Гуцуляк, А. Мудрий, пані А. Мудра, М. Кобзей, Т. Стадничук, С. Гуцуляк, С. Стадничук, А. Гуцуляк, Г. Федорчук, Н. Леник, М. Папроцький, Н. Гуцуляк, Н. Вий, С. Гнатюк, М. Папроцький, С. Папроцький, Ф. Якубишин, П. Штокер, М. Патроцький. 25ц. дав І. Мудрий.

Усім жертводавцям належиться подяка, а панству Стадничукам бажаємо кріпкого здоровля і многих літ прожити на новім місці.

Гість, — **Т. Леник.**

Від Редакції: Дякуємо за память і прислані гроші. Панству Стадничукам бажаємо всего найкращого.

НАСЕЛЕННЯ ГОЛОВНИХ МІСТ КАНАДИ

Після перепису населення в 1941 р. в головних містах Канади було стільки населення, в порівнанні з 1931 р.:

Місто	1931	1941
Монтреал, Кве.	818,577	903,007
Торонто, Онт.	631,207	667,457
Ванкувер, Б.К.	246,593	275,353
Виннипег, Ман.	218,785	221,960
Гамільтон, Онт.	155,547	166,337
Оттава, Онт.	126,872	154,951
Квебек, Кв.	130,594	150,757
Едмонтон, Алта.	79,197	93,817
Калгарі, Алта.	83,761	88,904
Віндзор, Онт.	63,108	105,311
Льондон, Онт.	71,148	78,264
Галіфакс, Н.С.	59,275	70,488
Вердун, Кв.	60,745	67,349
Ріджайна, Саск.	53,209	58,245
Ст. Джан, Н.Б.	47,514	51,741
Вікторія, Б.К.	39,082	44,068
Саскатун, Саск.	43,291	43,027

Після статистики з 1941 р. було українців в Монтреалі 5,844; в Торонті 10,423 а в Виннипегу 22,578.

РОДИНА ЛУКИ І ЕВГЕНІЇ КОЗИЦЬКИХ В КЕНОРА, ОНТ.

Панство Лука і Евгенія Козицькі є примірними членами церкви св. о. Николая в Кенора, Онт.

Лука Козицький уродився в селі Стремільче, повіт Радехів, Західна Україна. Як молодий хлопець приїхав до Канади в вересні 1911, та почав працювати в СПР-а в Кенорі. Опісля переїхав до Винипегу, де працював через 6 років. Вернувши до Кенори став до праці в місцевій папірні, де робить до нині. 1918 р. оженився з Евгенією Щегельською, котра замешкувала на фармі в Комарно, Ман.

Лука і Евгенія Козицькі. Стоять їх сини: Василь, Николай, і Михаїл.

Панство Козицьких поблагословив Бог чотирома синами: Володимиром, Василем, Михаїлом і Николаєм. Володимир, коли мав 14 літ, помер в нещасливім випадку. Василь, літ 22, служить тепер при канадийській армії, Михаїл, літ 20, служить при моряках в Галіфаксі, а 16-літний Николай покінчив 9-у клясу в вищій школі в Кенорі.

Лука Козицький брав і бере живу участь в релігійно-народному житті українців в Кенора. Через довший час був старшим братом міненої церкви. Через 5 літ був заступником голови в парохії св. о. Николая і за його урядування збудовано галю в Норман, Онт., та куплено цвинтар. Через якийсь час був головою місцевого відділу запомогового брацтва св. о. Николая. Тепер є заст. голови відділу БУК-а і головою відділу БУК-а. В жовтні сего року, панство Козицькі будуть обходити 25-ліття супружого життя.

БРЕНДОНЦІ ВШАНУВАЛИ СВОГО ПАРОХА

Дня 26 квітня, по вечірки, члени парохії в Брендоні зійшлися до салі читальні Просвіти на спільне свячене і парох о. Й. Пуляк ішов до салі з тою самою думкою, що іде на спільне свячене. Однак се було несподіване приняття для отця.

Сей вечірок був спеціяльно уладжений в честь о. Й. Пуляка.

Наколи тільки отець посвятили страви які були на столах, то **М. Мороз**, господар вечірка, попросив гостей, щоб засіли до гарно удекорованих столів, на свої призначені місця. Нараз куртина на сцені піднеслася і появився хор, діти Рідної Школи і напись "Витаємо Вас, Отче Парох". Залунала пісня школярів "Привитання Отцеви." Відтак **Ірінка Михальчишин** відеклямувала: "Христос Воскрес," а **Надія Назар** виголосила привіт від дітей. В той час приступили до отця три дівчинки і вручили йому дарунки. **Марійка Захарчук** подала фелон, **Галя Лучка букет квітів, а Ірінка Михальчишин** желання і грошевий дарунок. Хор старших під управою **В. Чифурки** відспівав отцеві парохові "Многая Літа."

Слідували промови головів рижних товариств, які гуртуються при нашій церкві й Читальні Просвіти. Промовляли: **Г. Гайовський** від парохії: **І. Івасюк** від Читальні, **М. Назар** від Рідної Школи, **п-ні М. Корнят** від Жіночого Т-ва, **п-ні Ф. Веньгер** від Сестриць, **В. Чифурка** від Молодої Громади, **Д. Михайлюк** від Брацтва св. Юрія, **И. Качур**, дяк, **О. Назар**, найстарший член нашої парохії, **П. Довбенко**, учитель Рідної Школи і наш алдермен **В. Бориський.** Всі промовці складали привіти і висказували велике признання і подяку отцю Пулякові за його 8 літну працю, релігійну і народню в нашій парохії. А успіх тої праці був великий. В останних двох роках ми Брендонці побудували прекрасну й величаву церкву, на якій одного цента довгу вже нема.

Всеч. о. парох подякував всім присутнім за несподіванку, дарунки, за вияви подяки і пошани до него і закінчив такими словами: "Єсли Ви сегодня даєте мені признання за деякі осягнення в цій громаді, то велика часть тих осягів іде на Ваш кредит, за Вашу щиру кооперацію зі мною. Лише спільна праця дасть нам єдність, силу, значіння та ще й славу."

Відтак всі смачно їли страви, які були прилагоджені жіноцтвом. Панував веселий і святочний настрій аж до пізної ночі.

З тої нагоди присутні зложили $8.00 на пресовий фонд наших часописей, Укр. Вістей і Будучність Нації.

Кореспондент.

Від Редакції: Сердечно дякуємо пані М. Корнят за прислані $4.00, як також усім жертводавцям за вияв прихильности до нашої часописі.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УКЮ В ГЕФФОРД, САСК.

Відбулися в понеділок, 17 травня. Предсідник **М. Стрияк** отворив збори і відспівано Христос Воскрес. Писарка відчитала звіт з послідних зборів, а скарбничка **М. Рогун** касовий звіт. Звіти принято. Опісля вибрано нову писарку, Олю Озарко. На внесок Марії Рогун, постановлено відсвяткувати 5-ліття відділу УКЮ в Геффорд, в неділю дня 30 травня, місцевим торжеством в церкві, а опісля бенкетом і базаром в парохіяльній салі. На се торжество запроситься відділи УКЮ в Кридор, Орлів, Січ і Альбертон.

Відділ УКЮ постановив вже від тепер добре приготовитися до участи в Конгресі УКЮ, котрий буде в Саскатуні 4 і 5 липня. На внесок о. Дрогомирецького вибрано відпоручників від відділу УКЮ в Геффорд на Конгрес, котрими будуть: **М. Стрияк, Оля Озарко, Олена Огинчук.** М. Стрияк і Оля Озарко будуть мати промови на Конгресі.

Опісля роздано членам значки на контест котрий буде разом відбуватися з Конгресом УКЮ в Саскатуні. Збори закінчено забавою і спільним співом.

Оля Озарко, писарка.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(18)

От, підіть до церкви, висповідайтеся, на горілку присягніть, і жийте так, як Бог приказав, разом із дітьми в любові та згоді...

—Висповідатися можна,— відказав Гаврило, трохи надумавшись, — але додому вже я не вернуся... о, що ні, то ні! Нехай вони там жиють щасливо, діти...

Я пригадав собі, що незадовго мені треба йти до своїх дітей до школи... Метнувся я раз-два, зробив собі снідання, дав Гаврилові добрий кусень хліба...

—Нате, живіться, кажу.

Він узяв хліб і сховав у пазуху.

—Не можу їсти, пане; може потім,— сказав він.— Чи не маєте для мене якої роботи? може дрова рубати?

—Добре, рубайте дрова, то трохи тим і розважитеся.

Я пішов до школи, а Гаврило до дровітні.

Чую— рубає Гаврило дрова, аж луна йде; дивлюсь через вікно, а тріски аж на подвір'я скачуть. Се так, думаю, щоб свою нудь заглушити... Ну, рубай, небоже...

Вполудень я вийшов до нього, а з нього піт так і ллється, страх, як завзятущо рубає!

—Може б ви що попоїли?— кажу,— борщу маю для вас смачного.

—Борщ добра річ,— відповів Гаврило,— та коли ви такі добрі, пане, то сховайте борщ на вечір і хліба шматочок до борщу лишіть.

А до вечора Гаврило перерубав усі дрова. Я навіть сам здивувався, як міг один чоловік стільки перерубати.

—Се так, пане, я пробував свою силу... Видно, що можу робити, ще не стану дарма чужий хліб їсти...

Він прийшов увечері до мене. Я дав йому борщу й хліба, він з'їв усе дочиста, видно, з великим апетитом.

—Добрий борщ,— сказав укінці, — дай вам, Боже, здоровля, пане, а тепер би й заснути. ... тої ночи не спав ані хвилинки... чорт не дав...

На горищі було для нього місця доволі, однак я боявся туди його пустити: ану ж чорт знову не дасть йому спати?... В мене була маленька пекарня, перегороджена ще одною порожньою світличкою від кімнати, де я спав і мешкав. Я запровадив його до тої пекарні.

—Візьміть, Гавриле,— кажу,— в'язку соломи з шопи, постеліть собі ось тут на землі та й спіть із Богом.

Він зараз метнувся другими дверми через сіни до шопчини по солому, а я став на дверях і чекав, поки він собі не постелить.

Я завважив, що він не має чим накритися, і пригадав собі, що в мене є старий, ні до чого не годящий плащ,— чому ж не позичитиб йому наніч того плаща? І я приніс йому тую одежу, в котрій я ще "во время оно" ходив до школи.

—Нате,— кажу,— може вам треба буде накритися, бо нині холод...

Гаврило взяв плащ одною рукою за комір і підніс до гори, а другою став його розгортати, став до його приглядатися.

—Добрий плащ,— сказав він по хвилі,— ще не латаний, хоч і повитираний, тільки для вас, пане, вже таки негодящий... Бачу— й на ваті пошитий...

Він надумався хвилю, а потім сказав несміливо:

—А може ви, пане, подарувалиб той плащ мені... бідному, старому, бездомному сараці. Я, пане, кожного ранку, кожного вечора буду вас згадувати та Бога за вас молити...

—А нащо ж вам той плащ, Гавриле? Ви ж у ньому не будете ходити...

—Чому не буду? Буду!

Контест Популярности УКЮ

Панна Анастазія Жук
Геффорд, П А.

Панна Марія Івасів
Ріджайна

Панна Марія Музика
Йорктон - - Айтуна

Панна Анна Шабага
Саскатун, Саск.

Панна Анна Третяк
Канора — Рама — Арран

Українське Католицьке Юнацтво устроює в днях 4 і 5 ЛИПНЯ 1943 р. в Саскатуні свій перший МОЛОДЕЧИЙ КОНГРЕС.

Щоби придбати якнайбільше матеріяльних середників для ведення організації, тому долучено до Конгресу і Контест Популярности. У тому Контесті беруть участь сі панночки, котрих знимки подаємо вище.

Справді усі повинні якнайсердечнійше помагати вищеподаним панночкам в їх чисто ідейній праці для добра УКЮ. **Поможемо їм найкраще, коли будемо помагати їм в продажі значків.**

Нумо до праці!
Коли ми самі собі не поможемо, то ніхто нам не поможе!

ПРЕСФОНД БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

оо. Редемптористи з Йорктону зложили $10.83 з нагоди збірки на пресфонд укр. катол. часописів.

З приняття в честь о. Й. Пуляка в Брендоні, пані М. Корнят прислала $4.00 і А. М. Капелівський з Торонто жертвував $1.00.

Усім жертводавцям дуже красненько дякуємо і нехай Вам предобрий Бог сторицею нагородить.

Панна Михайлина Мантика
Кадворт — Альвена

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

CATHOLIC ACTION

Ever since long past times Apostolic,
There blossoms an Action called Catholic.
In our Church and for us it's not new.
It's a heritage to all and not few.
It embraces all of activities,
Strives to turn them into realities.
Above all it's a bold and sincere conquest
Of our own dear souls which lazily rest
In sin, indifference and indolence.
It is also for our Church a defense.
Christ for us one and all beat death with death,
For our redemption His own life He bet.
He brought divine justice and charity,
Which we all should spread with rapidity,
In this our sick world of evil and sin:
Help others in order to heaven win.
Our soul until death is with its body:
There should be justice for everybody.
Crises, depressions would not exist,
If all men would one another assist.
Wars would be things of historical past,
If Catholic Action went around fast.
A worker should help his co-worker,
For one to another is a brother.
The farmer should always help the farmer,
In Corporatism together, closer.
Men of profession should all organize,
And must social justice all patronize.
All must strive for a better world and life;
Between classes for ever end the strife.
This through Catholic Action we'll understand.
All men would live a good life hand in hand.
This life cannot really be beautiful,
If of injustice the world remains full.
Our religion does not permit all this:
It wants us on earth to have certain bliss.
Catholic Action is to be our tool,
Let's not ourselves and others fool.
This sick world better will surely become,
If to justice, charity we all come.
Let's one and all start right off and not wait
Before it gets so bad it'll be too late!

Father NICK.

THE WHY OF THE WHAT

We all know that in Saskatchewan there is a strong body called: The Ukrainian Catholic Youth. It is an organization for our Ukrainian Youth there. Its members needs must be Eastern Catholics.

It is something new and something fine in spirit. The spiritually aromatic zephyr of Catholic Action envelops all activities.

Extremely self-sacrificing priests and teachers pray and work hard to keep our Youth there from the abyss of oblivion. It is a struggle for our life, national and spiritual. Our Youth's slumbering attitude and total indifference is hit hard by these fine young leaders who found 'pearls and diamonds' in our heritage: now being unselfish they want others to enjoy the same.

The War has been on for quite a time now, but their attitude, unlike that of some of us here in Manitoba, is not a defeatist one.

The value of a leader or any other person is better shown amongst difficulties, as something will (be) seems much more so when put before a dark background.

Even if our boys are drafted, what of the girls? Should they wait until the end of the war in order to do something good for our future? It is a ridiculous attitude and I hate it.

When one belongs to a Ukrainian Catholic club, there are many pleasant hours that are spent in good company, doing good work, planning for the years to come.

None of us is getting any younger as precious time flies and a month that passes is a total loss if we thought only of our own 'ego.'

The older generation is to be blamed for losing many a precious year in respect to the education of our Youth along Ukrainian and Catholic lines; we, the Youth, often do disagree with our elders in many things, but we do have a common terrain of agreement with them when it comes to losing time and not caring what becomes of us.

The U.C.Y. is ready to help us do away with this horrible feeling that our effort will be useless.

The U.C.Y. has a practical program for us; it is interesting and very captivating to one whose heart still contains something good.

Are our hearts out of stone? Are our souls like those of mere animals, incapable of noble thoughts and ideals? No?—Well, what are we waiting for?

For almost a year now 'Fr. Nick' has been broadcasting an urgent appeal to all persons with good will, but without success.

If only some of us got down to work and TRIED. If we do not TRY, how can we condemn to failure a movement as fine as the U.C.Y.?

How can we seriously say that there is nothing to be done? The case of our Youth in Canada is not that hopeless... Saskatchewan proved it and so did my beloved parishes here in Selkirk.

"Dear Youth, in the name of the living God, I command Thee: wake up and live, for life along our own lines is truly a wonderful thing!"

The U.C.Y. Convention in Saskatoon will prove that to us all. May God shower all the participants, delegates and leaders of our Youth with His abundant graces! May He help them to build our future!

(Editor).

THE LIGHT IN THE CHAPEL

by Joyce McCulloch

The light in the chapel is burning
Thro' all this fog of strife
Burning to bring back happiness
To this war-torn life.

The light in the chapel is burning
Casting its glow all around
Shining on heads of the people
Who kneel upon the ground.

The people who pray in the chapel
Are praying for boys over there
Expressing their joys and their sorrows
By calling to God in prayer

GEMS OF WISDOM

1) Experience of suffering is a gracious means of spiritual insight
2) The highest good is not to be reached without moral conflict.
3) What the teacher is teaches more than the books he employs.
4) Virtue is the sole and only nobility.
5) The young ox learns to plough for the older.
6) The outward conduct indicates the secrets of the heart.
7) Right and good survive through human beings
8) A grudge is the heaviest load one can carry.
9) Consider the calamities of others: then wilt thou the better bear thine own.
10) Let each man take care not to do today what he may regret tomorrow.
11) Belief in God in consonant with experience and indispensable to conduct.
12) It is an evidence of greatness to retrieve disaster by learning from past errors.
13) Never be afraid of your doubts. They are the best possible evidence that your reverence for truth is still alive.
14) The happiness of a man in this life does not consist in the absence but in the mastery of his passions. (Tennyson).
15) Ideals are the life-blood of the thinking individual, but the ladder leading to the ideals is composed of rungs of reality. (Ponsonby).

Ощадна піч

Один панок купував у залізнім склепі кімнатну піч, а купець так захвалював її:

– Половину вугля зможете заощадити, маючи єй піч!

– То дайде мені відразу дві такі печі—бо в такім випадку не буду потребувати вже вугля купувати! —каже панок.

ВІД ЦЕНТРАЛІ УКЮ

За стараннями **о. Дрогомирецького,** в дні 27-го квітня відбулися основуючі збори УКЮ в Альбертавн, Саск. (коло Климчуків). На зборах було присутних 25 хлопців і дівчат. Всеч. о. Дрогомирецький пояснив ідеольогію УКЮ та по відчитанні і пояснені правильника УКЮ присутні погодилися оснувати відділ УКЮ і вибрали слідуючий заряд:

Голова —Оля Рошко
Заст. голови— Михайло Гресюк
Діловий писар— Анеля Дума
Скарбник— Мирослав Рошко
Один член (господар) — Василь Гарах
Провірники— Григорій Дума і Анна Климчук

Описля намічено плян праці відділу. Збори покінчено піснею: О Україно!

\- - - - -

Дня 30 квітня члени відділу УКЮ в Альбертавн мали чергові сходини при численній участи молоді. Присутна на сходинах панна А. Жук проводила дискусію і при тім подала вказівки як належить переводити подібні сходини. Щоби купити нове приладдя до гри в мяча, постановлено відограти представлення, дохід з котрого має піти на вищеподану ціль. Є надія, що відділ буде активний.

\- - - - -

Відділ УКЮ в Кридор працює гарно, улаштовуючи різні підприемства. **Постановлено вислати з Кридор відпоручника** на Конгрес УКЮ в Саскатуні. Дякуємо відділові в Кридор за присланий відсоток з членських вкладок.

\- - - - -

Пан Овчар, писар відділу в Ланівцях, Саск. подає, що місцевий відділ УКЮ має знова більше членів, та що всі дуже прихильно відносяться до своєї організації. Головний Заряд дякує за прислані гроші.

\- - - - -

Довідуємося, що відділ УКЮ в Мерійвил, Саск., приготовляється до окружного з'їзду в своїй околиці. Бажаємо якнайкращих успіхів активній молоді відділу УКЮ в Мерійвил.

\- - - - -

А. Боднар, писарка відділу УКЮ в Вонда, Саск., повідомила Головний Заряд, що місцевий відділ УКЮ має велике число членів. Стало відділ відбуває свої сходини, з котрих юнаки і юначки богато користають. Дякуємо за прислані гроші.

\- - - - -

Відділ в Вішарт, Саск., давав концерт в честь Т. Шевченка, з приходу котрого части ну грошей прислано до Гол. Заряду. Отсим сердечно дякуємо за них. Любіть і на далі українську пісню і літературу, шануйте і любіть своє, а і чужі будуть вас поважати.

\- - - - -

Кількох Всеч. Отців зверталися до Гол. Заряду за правильниками УКЮ і другими вказівками. В найблищій будучности треба сподіватися, що наша організація збільшиться в нові відділи. Також радимо тим околицям в котрих немає ще відділів УКЮ, щоби за відповідною літературою і вказівками зверталися до Гол. Заряду.

За Головний Заряд УКЮ,
А. Жук, писарка.

Євгеній Яцків,
дістався щасливо за море. Мама його, пані Р. Яцків, е парохіянкою церкви св. Покрови в Винипег.

ВІДДІЛ УКЮ В РІДЖАЙНІ, САСК.

За стараннями **о. А. Фика,** пароха місцевої церкви св. Василія В., та при співпраці Мирослава Голоти, голови УКЮ, котрий е тепер при військовім медичнім бюрі в Ріджайні, в дні 2-го травня відновлено місцевий відділ УКЮ.

Також Мирослав Голота писав в листі до Редакції, що на Великдень парохіяни місцевої церкви св. Василія дуже гарно гостили українських жовнірів. "На Великдень, по Богослуженні котре відправив о. сотник капелян М. Пелех, добрі люди гостили нас по своїх домах. Ми почувалися неначе вдома," написав М. Голота.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УКЮ У ВЕСТБЕНД, САСК.

24. квітня відбулися чергові збори відділу УКЮ у Вестбенд, Саск. о. Д. Гаврилюк з нагоди відправи в нашій церкві виголосили відчит про завдання БУК-а в Канаді а потім також говорили до молоді відділу УКЮ який тут вже існує і має свій заряд. Потім ще були два відчити, які виголосили дві наші членкині, що в сю пору є в школі Преп. Сестер в Йорктоні, Саск. Агафія Попик говорила про суть організації молоді а Антонія Хруник одним цікавим прикладом доказувала кілько добра може принести для молоді своя добра організація, якою е УКЮ. По передискутованню деяких організаційних точок збори закінчено піснею.

Подала Юстина Хруник, діл. писарка.

ОСНОВАНО ВІДДІЛ УКЮ В ПАРКЕРВЮ, САСК.

При парохії Різдва П.Д.М. в Паркервю, Саск., основано відділ УКЮ в дні 23. квітня. Першим бесідником, котрий заохотив молодь до основання відділу УКЮ, був **о. Д. Гаврилюк, ЧНІ.** Всеч. отець вказав присутним, що така організація для молоді е конечною, коли молодь хоче бути чесною, релігійною та вірною своїй церкві і народові.

Наталка Козакевич, друга бесідниця, в щирих словах представила користи для молоді з УКЮ, а Маруся Козакевич своїм гарним і зворушаючим відчитом переконала всіх про конечність мати організацію УКЮ. вписалися всі присутні хлопці і дівчата, всіх 12.

До заряду ввійшли слідуючі:

Голова: Павло Шевчук
Заст. голови: Параня Библів
Діловий писар: Маруся Павлюк
Скарбовий писар: Марія Козакевич.

Подала Маруся Павлюк, діл. писарка.

ВІДДІЛ УКЮ В КРАСНЕ, САСК.

Відділ УКЮ в Красне влаштував 9-го травня концерт на Мамин День. Хоча погода не дописала, всетаки велике число було присутних.

Рано, відправив в місцевій церкві св. Сл. Божу о. Шавель ЧНІ. а описля присутні зійшлися до народного дому, при церкві, на спільний обід. По обіді, коло четвертої години почався концерт, якого програма була слідуюча:

1. Вступне слово- Роман Качур
2. Деклямація Привіт— Катерина Башуцька
3. Мати сина колисала— пісня, в виконанні шкільних дітий
4. Деклям. Мати—Ольга Гладій
5. Доклад: День в честь мами— Анна Башуцька
6. У горах, долинах— пісня— К. Когуч і Е. Качилуба
7. На свято матері— декл.— Олеся Поворозник
8. Куку— пісня
9. День матери— промова— Текля Сіянчук
10. День матери —декл.—Петро Квасний
11. Як я люблю тебе мамо—сольо— Іван Ласюта
12. Чи е на світі що солодше— декл,— Іван Шуляр
13. Нема гірше більш нікому— дует— Елисавета і Петро Качилуба
14. Значіння Дня Матері— відчит— о. Шавель ЧНІ.
15. Чом, чом, чом— дует,—К. Когуч і Петро Качилуба
16. До наших мамів—декл.— Геня Гладій
17. День української матері— Петро Качилуба
18. Матері піонірці— декл.— Каролька Когуч
19. Пісня— Для тебе мамо.

О Україно! — Боже щасти йому!

З продажі квіток зібрано $15.85. В імени нашого відділу УКЮ складаю щиру подяку шкільним дітям з Равнд Гилс школи, котрі хотяй не е членами відділу,всетаки помогли нам в концерті. Також сердечна подяка усім присутнім на концерті.

Анна Башуцька, писарка.

ВУЙКО ТРОХИМ ГОВОРИТЬ

Редагує Іван Новосад учитель

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—369 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Дорогі Діти:

Не дуже давно Вуйко їхав трамваем в великому місті. Трамвай майже був порожний. Сиділи крім мене ще двое дітей. В однім куточку на лавці лежав малий клуночок. Нараз увійшла пані—та не думаючись, не розглядаючись, сіла на клуночок.

Нараз відізвався кондуктор трамваю — "Чомуж, ви, пані, сіли на мою перекуску коли стільки порожного місця е в трамваю??"

Пані зачервонілася. Бачила, що зле зробила але вже було запізно. Через необережність вона чисто пімняла кондукторову перекуску.

І нераз так буває, що люди через свою необережність нароблять другим та собі шкоду.

Пильнуйте себе— та будьте обережними!

Вуйко Трохим.

ДАНИЛО КВАК

Так, я Данило Квак.
Пішов я раз у парк.
Був там мій кум гусак
Та краян чорний шпак.

Посідали ми на лавку
У тім гарнім парку.
Шпак повідав байку
А гусак курив файку.

Нараз зашуміло загуділо,—
Щось мені попід ніс пролетіло.
Щось мале кругленьке,
Щось таке дивненьке.

По травці покотилось
Аж під деревом опинилось,
А за ним в сю мить
Два хлопці біжать...

Піднимали та кидали
Тай патиком відбивали.
Не видав я такого "із малку"
Як то діти "Бавляться у галку."

НА ГОЙДАНЦІ

Ах, який чудовий день:
Птиці граються між віттям,
Парк лящить від їх пісень,
Ліс пахтить пахучим цвіттям,
Грають дзвінко комарі
Пісоньки трелистострунні
І дзвінками по горі
Дзвонять вівці білоруні.
Йде усміхнена Весна
У байдужний блеск розлита,
Сипле цвіттям мов у снах,
Гладить вітром ниви жита.
А ми собі у ліску
Гарну гойданку зробили;
Що тут втіхи, що сміху,
Як весело нам, як мило!
Що нам лихо, що біда?
Будьмо мов ті пестрі квіти!
Нам весело: гой-да-да!
Бо ми всі невинні діти.

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

Убога кімнатка. В ній шевська робітня. Повно тут подертих чобіт, черевиків. Низенький шевський столик, на ньому куснi шкіри, шила, молотки, ігли, смола й закривлені ножі. В куті кімнатки величезне ліжко.

Та не таке, як ваше, ясне й гладеньке, а оббите чорним сукном. Бо поправді, се була підстава домовини з одного небіщика графа.

А деж була ся кімнатка і це дивовижне ліжко? Кімнатка була в старинному місточку Одензе, що лежить на фінському острові Фінен.

Дня 2 квітня 1805 року, у сьому чудернацькому ліжку прийшов на світ маленький хлопчик Ганс Хрістіян Андерсон.

Що вечора, як стемнілося, боявся він так дуже, що й кроку не вийшов бувби поза дім. А після сього позволяли йому батько і ненька кластися у велике ліжко-катафальок.

Заслонювали потім довгі цвітнеті занавіси на вікнах. В світличці блимало слабе світло свічки. Батько все ще вдаряв по підошвах чобіт. Чужі люди приходили, розмовляли.

А хлопчина не спав. Лежав з отвореними очима й мріяв. Мріяв про величезне мотовило, що його обертали цевільники, недавно, як його родичі були на святі в домі поправи, у дверника. В сього дверника мусіли вязні подавати страви. Мріяв про чужого еспанського вояка, якого розстріляно за те, що він убив француза. Мріяв про божевільних із шпиталя, що так дивно співали і перелякали його раз мало не на смерть. Мріяв про свого дідуся, що також збожеволів і вирізблював чудернацьких людий з головами звірят і дивовижні крилаті звірята, яких нема в світі.

Мати Андерсона, як була ще дитиною, мусіла ходити за прошеним хлібом. Так само вбогим був і батько. Бо як би не нужда, то певне не робив би був для себе й матері ліжка з графського катафалька.

А що був такий вбогий, тому теж був усе сумний. Бо лише дуже нерадо був шевцем.

Тужив дуже за наукою, хотів бути вченим. Та про се не могло бути й мови.

Від інших хлопців і їх голосних забав держався мрійник-хлопчина оподалік. Найкраще сидів дома, при якійсь забавці, що йому сам батько зробив. Також дуже радо шив убраннячка для лильок, або сидів у шотрі, що збудував собі його з неньчиної запаски і дручка від мітли. З хатинки зазирав бувало між листя агресту й глядів як ті листочки все більшали.

Аж ось загостив до місточка театр! Усі думки маленького Андерсона держалися лише театру. Що вечера сидіти в театрі — Боже, яке се щастя мусить бути!

* * * *

Чи малий Ганс бачив той театр про се у слідуючім числі.

ЛИСТ НАДГОРОДИ

Христос Воскрес!

Дорогий Вуйку:

Я вже давно збиралася до Вас Вуйку написати листок. Нарешті додали мені охоти ті листи інших діточок котрі до Вас пишуть. Але я найбільше люблю, як Ви Вуйку відписуете тим діточкам—то думаю, що і я буду мати що читати на другий тиждень.

Мені здається, що Ви би хотіли дещо знати про діточок в Сиротинці. Я знаю що Ви любите дітей,— і нас будете любити бо ми всі хочемо бути Вашими маленькими приятелями.

Всіх діточок в Сиротинці е богато. Є тут великі дівчата і дуже маленькі діточки, що ще до школи не ходять. Але я не належу ані до великих, ані до маленьких. Я е середуща—а нас таких дівчат е 15. Нам тут все весело живеться. Ми вчимося і бавимося разом, так, як діти в великій родині. О, Вуйку! Коби Ви тільки до нас приїхали. Ми би Вам заспівали гарну пісню, а пісень знаемо богато.

На Мамин День ми грали концерт для всіх Мамів. Людей на концерті було богато. Ми співали— вірші говорили, і танцювали— а хлопці мали свої вправи так як козаки. І маленькі діти, що мають лиш 2 роки співали також. Всі люди казали, що го було найгарнійше і я так само думаю. То була така несподіванка для Мамів, та шкода, що наших Мамів не було. Але Вони з неба дивилися на наш концерт, правда?

Дорогий Вуйку! На другий раз я Вам більше напишу, та ще Вас дуже прошу, не забудьте за мене.

Маленька приятелька, **Ангела Верклин.**
Сиротинець св. Анни, Айтуна, Саск.

Від Вуйка: Вуйко дуже любив би заїхати до Вас— може по війні. За твій гарний лист Вуйко вислав тобі надгороду. Скажи і другим дітям нехай пишуть до мене та пробують брати участь в контестах, що е що місяця.

ДІСТАВ ПОРТРЕТ ВІД ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

В першій мірі складаю Вам подяку за Ваші портрети, котрі Ви нам прислали. Це для нас була велика радість та несподіванка і ми врадувалися коли листонош приніс нам Ваші портрети. Я взяв Ваш портрет до української школи і показав його Сестрі і дітям. Дуже всі любили на него дивитися. Ми тепер приготовляемо концерт в честь о. Маркіяна Шашкевича. І я беру участь в концерті. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і остаюсь з християнським привітом,

Петро Гнатів,
233 Огден Ст., Форт Вілліям, Онт.

У Маркіянів День

Сотня літ уже минула,
Як розвіялась тут тьма,
Бо земля яка заснула,
Пробудилась до життя.

Сто "Русалок" прилетіло,
З Будапешту тут до нас,
Сонце ясно так пригріло;
І настав нам кращий час.

"Руська Трійця" працювала,
А між ними Маркіян;
Темні мряки проганяла,
Щоб яснів наш рідний лан.

Всім нам сонце засвітило,
Засвітили і зірки,
А життя руслом поплило
І зацвили веснівки.

Тож згадаймо всі "Русалку,"
Ту "Русалку Дністрову."
Памятаймо вже і змалку
Маркіянову дочку.

І полиньмо всі думками
До Підлисся, на курган
Де дитячими літами
Жив Шашкевич Маркіян.

"Світ Дитини."

Від Вуйка: Дорогий Петрусю! Вуйко дякує Тобі за листа, такого гарного і щирого. Коли відбудеться Ваш концерт, напишеш до Вуйка. Петрусю, ану спробуй взяти участь в контестах Діточої Сторінки!

Чотирнята— два хлопці і дві дівчини привела на світ в англійському місті Чельтенгем пані А. Д. Корт в дні 2 червня. Діти і мама чуються добре. Кожда дитина важила приблизно по 3 фунти.

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

НАМІЧЕНА ПРОГРАМА КОНГРЕСУ

Перший Все-Канадійський КОНГРЕС Комітету Українців Канади відбудеться в салі РОЯЛ АЛЕКСАНДРА ГОТЕЛ, Винипег, Ман., в днях 22, 23 і 24 ЧЕРВНЯ, 1943.

На Конгресі сподіемося представників від провінціяльних і домініяльного уряду. Делегацію на Конгрес привитають майор міста Винипегу Гарнетт Колтер і представник Манітобського уряду. Будуть визначні бесідники, англьо-саксонського походження. На Конгрес прибуде проф. Ватсон Кирконнелл з Гемилтон, Онт.

Теми, які будуть дискусовані на Конгресі й на сесіях:

1. Комітет Українців Канади й Военні Зусилля.
2. Проблеми Канадійської Єдности.
3. Війна й Українське Питання.
4. По-Военна Реконструкція Світа.
5. Український Вклад до Канадійської Культури.
6. По-Военна Реконструкція Канади.
7. Комунізм і Будучність Канади.
8. Майбутність Української Молоді в Канаді.
9. Жінка в Національнім Житті.

Бесідниками будуть: о. др. В. Кушнір; Я. В. Арсенич, В. Коссар, А. Глинка, посол до Дом. Парл.; І. Р. Соломон, посол до Манітобського сойму; М. Стечишин, др. Т. Павличенко, др. К. Андрусишин, П. Лазарович, Д. Лобай, П. Божок, А. І. Яремович, В. Сарчук, панна Н. Войціховська, С. В. Фроляк, Н. Когуска, С. Савчук.

Сподіемося, що обставини позволять, щоб проф. А. Кошиць прибув на Конгрес і виголосив реферат.

Другого дня Конгресу, 23-го червня, буде величавий концерт, в якому візьмуть участь найкращі українські артистичні сили на північно-американськім континенті.

Королева Марія, мама теперішнього англійського короля Юрія, обходила дня 26 травня 76-ліття своїх уродин. Король Юрій має тепер 47 років.

Йосиф Е. Дейвис, спеціяльний висланник президента Рузвельта до Москви повернув до Вашинґтону.

СВ. МІСІЯ

В ПРИЙМОВІМ — СМАТС, САСК.

Від неділі 13-го ЧЕРВНЯ до 20 червня,

буде відбуватися в церкві св. Івана Хрестителя в Приймовім—Сматс, Саск. св. Місія. **Науки буде голосити о. місіонар Гр. Шишкович ЧНІ.,** загально знаний і люблений проповідник правд Божих.

Місцевих парохіян, наших приятелів з близших і дальших парохій і всіх людей доброї волі запрошуе,

Заряд Церкви Різдва св. Івана Хрестителя.

— КОРОТКІ ВІСТИ —

На атлантійському океані англійці затопили 5 німецьких підводних суден.

Нові відділи канадийської армії дісталися щасливо до Англії.

Німецькі літаки зістрілили англійський пасажирський літак, котрий летів з Португалії до Англії. Згинуло 13 осіб.

9 военних французьких кораблів в Александрії перейшли на сторону Англії.

В Альжирі прийшло до порозуміння між ген. Жіро і ген. Де Гол, провідником вільних французів. Створено один національний комітет вільних французів, котрого цілею буде відбудувати велику вільну Францію.

Канадийські летуни бомбардували занятий японцями остров Кіска, на пів нічному тихому океані.

Америка дотепер втратила в Африці 18,558 війська.

Англійська Імперія за три роки війни стратила 514,993 війська.

Від початку війни німці стратили 13,744 літаків.

Дня 28 травня навістив західну Німеччину землетрус.

Англійські літаки скинули дотепер на Німеччину сто тисяч тон бомб.

Дня 26 травня помер Едсель Форд, син славного на весь світ Г. Форда, продуковця авт.

НЕСПОКОЇ НА УКРАЇНІ

Вісти, котрі доходять з окупованої німцями України, доносять про великі заворушення на Україні. Радіо з Льондону проголосило в дні 16 травня, що "велике число німецьких урядовців, на чолі з комісарем для України Ериком Кохом,, опустили Київ. Як подають, вони шукають безпечніших кватир для себе."

ПАЙКУВАННЯ ЧЕРЕВИК В КАНАДІ?

З Отави подають, що коли дотеперішний брак робітників по фабриках черевиків буде далі продовжатися, то цілком можливим е, що внедовзі черевики будуть на картки.

ТИФ В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

"Кракавер Цайтунг" повідомляе, що в Західній Україні вибухла епідемія тифу. Дуже багато людей хоріе і вмирае в околицях Львова. Отворено 30 додаткових шпиталів.

— ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ —

13. Сошествіе св. Духа .... Босежур
14. Пресвятої Тройці .... Сарто Брокенгед (о. В. Божик)
20. Неділя Всіх Святих .... Лейдівуд

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Винипег, Ман.
Телефон: 27274.

Останні Вісти...

ДАЛЬШІ ВІСТИ ПРО СВЯЧЕННЯ НОВОГО ЕПИСКОПА

Як подали ми в попередньому числі, свячення Епископа Номіната Н. Н. Саварина ЧСВВ будуть в величавій катедрі св. Михаїла в Торонті дня 1-го липня 1943.

Величаві торжества свячення відбудуться в год. 9.15 рано великим процесійним походом з приходства св. Михаїла до катедри.

Архієпископ Торонта, Преосв. Мекіген виголосить підчас свячень проповідь по англійськи.

Вступ до катедри на свячення не буде за значками вступу, але хто скорше прийде той буде міг займити ліпше місце. Зроблено є се для сего, щоби навіть найбіднійші люди могли бути присутніми на так великім торжестві.

Преосвященний Кир Василій Ладика ЧСВВ вернув з Торонта в пятницю 4-го червня до Винніпегу, по виданні послідних заряджень в справі свячень.

* * *

о. В. Чарний, що досі був парохом в Ість Торонті виїхав до Судбур, Онт., на обслугування тамошньої парохії Неустаючої Помочі П. Д. Марії.

о. Н. Кушнірик, що досі був парохом в Ість Селкирк, Ман., виїхав до Торонта, де буде обслугувати церкву Пресв. Евхаристії.

* * *

Урочисте закінчення шкільного року в Колегії св. Йосифа в Йорктоні було в неділю 23-го травня. По відповідній програмі, Всеч. о. Візитатор Бахтаповський ЧНІ. вручив медалю, уфундовану Преосв. Кир Василієм Ладикою, Олексі Курило, за найкращий успіх у науці. Олекса Курило Студент походить з Делф, Алта. і є рідним братом недавно висвяченого о. Севастіяна Курило ЧСВВ.

* * *

Адвокат Василь Свистун перестав бути членом Комітету Українців Канади і виступив з УНО, від котрого був членом в КУК. За причину виступлення В. Свистуна з КУК винніпегська часопись Фрі Прес, з 3 червня 1943 сторона 20, подала спротив В. Свистуна проти наміченого всеканадійського Конгресу українців в червни сего року.

* * *

Премієр Винстон Чорчил вернув 5 червня до Англії, по важних нарадах з президентом Рузвелтом у Вашингтоні.

* * *

В Аргентині, в котрій була вибухла революція, настав спокій. На чоп нового уряду став 59 літний генерал Артуро Равсон, прихильник союзних держав.

* * *

Німецькі літаки бомбардували знова Льондон.

* * *

Англійські літаки бомбардували знова попудневу Італію і італійські острови Середземного Моря: Пантелерію, Сардинію і Сицилію.

* * *

В Злучених Державах був знова великий страйк вуглекопів.

* * *

На німецько-большевицькому фронті не було більших змін, лиш німецькі літаки бомбардували місто Курск, а большевики місто Орел.

* * *

Появились чутки, що адмірал В. Г. Стендлі, теперішний американський амбасадор у советському союзі, зрезигнував зо свого уряду. Урядові чинники сеї вістки не потвердили.

* * *

Започаткований японцями новий наступ на теперішню столицю Хін, Чункінг, скінчився великою побідою хінців.

* * *

Др. А. Р. Дейфо, славний на весь світ доктор пятерят Діон, помер дня 2 червня в Норт Бей, Онт.

* * *

Святійший Отець Папа Пій XII, як подало радіо з Риму дня 3 червня, виступив проти безоглядного бомбардування цивільного населення і візвав воюючі сторони: "щоби шанували закони людства в воздушній війні."

* * *

Від початку війни згинуло 7,050 канадийських летунів.

У століття смерти о. М. Шашкевича, та в пятиліття УКЮ,

В ДНЯХ 4 — 5 ЛИПНЯ

в САСКАТУНІ в ЧИТ. ПРОСВІТИ відбудеться

ПЕРШИЙ КОНГРЕС

УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

Участь беруть всі провінції. Делегатів сподіємось з найдальших закутин. Крім бесід, викладів і організаційних справ, відбудуться мистецькі виступи та конкурс з вибором королевої конгресу. За точною і цікавою програмою слідіть в пресі.

За Головний Заряд УКЮ

о. М. Горошко, голова — панна А. Жук, секретарка

БІЗЕРТА

ТУНІС

Дві великі пристані Північної Африки, звідки вилітають літаки союзних держав до нападів на Італію.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік. XI, ч. 13 (133) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Липня, 1943 Vol. XI, No. 13 (133) YORKTON, SASK. July 1, 1943

ВЕЛИКИЙ ЗДВИГ НА ВСЕКАНАДІЙСЬКІМ КОНГРЕСІ.

Частина священників-учасників Всеканадійського Конгресу: Сидять (зліва на право): о. Капітан М. Пелех, Винніпег; о. Каноник П. Каменецький, Торонто, Онт.; о. др. Кушнір, Винніпег; о. М. Оленчук з Альвени, Саск.; о. Гр. Шишкович ЧНІ. з Йорктон, Саск.; о. Н. Демків з Комарно, Ман.; о. Капітан Т. Добко з Ванкувер, Б.К. **Середний ряд, стоять:** о. Б. Слобода ЧСВВ з Винніпег; о. М. Швед з Овкбурн, Ман.; о. І. Борецький з Брентфорд, Онт.; о. І. Калуський з Вайта, Ман.; о. М. Григорійчук з Сенді Лейк, Ман.; о. М. Горошко з Принс Альберт, Саск.; о. М. Сірий з Арран, Саск.; о. Е. Пашак ЧСВВ з Винніпег; о. А. Луговий з Винніпег; о. І. Шпитковський з Винніпег. **Останній ряд:** о. Х. Кондратюк ЧСВВ з Вернон, Б.К.; о. Г. Теплий з Винніпег; о. М. Колодій з Канора, Саск.; о. В. Фірман з Саскатун, Саск.; о. І. Кристалович з Винніпегозис, Ман.; о. І. Перейма з Ошава, Онт.; о. М. Пасічник ЧСВВ з Дервент, Алта.; о. І. Олійник з Комарно, Ман.; о. Р. Сеньків ЧСВВ, Винніпег. Разом усіх отців на знимці є 26. Немає на знимці 7 священників, о. Семчука з Винніпег, о. В. Каменецького ЧСВВ з Мондер, Алта.; о. М. Сирника з Калгарі, Алта.; о. В. Дрібненького ЧСВВ з Мондер, Алта.; о. В. Осадця з Віндзор, Онт.; о. Й. Пуляка з Брендон, Ман.; і о. А. Цимбалістого з Форт Вільям, Онт.— котрі, тоді коли другі отці брали знимку в одній з бічних кімнат, були присутніми на головній салі пленум нарад.

Всеканадійський Український Конгрес, що відбувся в Винніпегу в днях 22, 23 і 24 червня 1943 р. випав дуже велично і торжественно. Велика саляготелю Роял Александра, де відбувався Конгрес, ледви могла змістити усіх прибувших делегатів і гостей, котрі з'їхалися до Винніпегу з провінцій Квебек, Онтеріо, Манітоба, Саскачеван, Альберта і Бр. Колюмбія. Самих делегатів було 715. Щодо чисельности, то БУК був найбільшим числом зарепрезентований, бо аж 110 делегатами і 30 гістьми. Усіх наших священиків було 33. Манітоба вислала від БУК-а 44 делегатів, Саскачеван 41, Альберта 16, Онтеріо 6 і Бріттіш Колюмбія 2.

Між присутніми священиками, були також оо. Василіяни і Отець Редемпторист Гр. Шишкович.

Пригадуємо всім тим, що прибудуть на Конгрес УКЮ, щоб мали з собою приписані державою *"Registration Certificat"* **для ствердження їх ідентичности в разі потреби.**

Конгрес Українського Католицького Юнацтва Буде в Саскатуні 4 і 5 Липня 1943.

-- Усіх Добрих Людий Запрошуємо Прибути! --

ПОЧАЛАСЯ ІНВАЗІЯ НА ЕВРОПУ

10 червня 1940 Італія виповіла війну аліянтам, стала по стороні Німеччини.

Не вийшло однак се на добро Італії. За три роки війни стратила вона усі свої позиції в Африці. І мабуть точно три роки по приступленні її до війни, почалася інвазія аліянтів на Европу через Італію. По двотижневім бомбардуванні аліянти заняли італійські острови на Середземному Морі: Пантарерію, Лямпадузу і Півозу. Ці острови, видимо на мапі, були сильно укріплені і творили немов сторожу, охороняючи саму Італію перед інвазією.

Аліянти заняявши вищезгадані острови, почали велику воздушну офензиву на Сицилію і Сардинію, бомбардуючи присталі сих острівів. І певне є, що по належній підготовці, аліянти вишлять свої війська на ці острови і їх займуть. Тоді Італія буде стояти отвором для інвазії.

ВИБРАНО ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БУК-А

Делєгати БУК-а, котрі прибули були на Всеканадійський Український Конгрес мали в пятницю дня 25-го червня 1943 р. год 10 рано в салі церкви св. Володимира і Ольги свої Загальні Збори, на котрих вибрали Домініяльний Заряд БУК-а. Присутних на салі 100 делєгатів з провінцій Онтеріо, Манітоби, Саскачевану, Альберти і Бр. Колюмбії.

До загального домініяльного заряду БУК-а ввійшли слідуючі:

Почесний голова: о. др. В. Кушнір, Винипеґ, Ман.

Дієвий голова: о. Стефан Семчук, Винипеґ, Ман.

Заступником голови: Іван Ісаїв з Едмонтону, Алта; Дм. Кобринський з Сматс, Саск.; о. Й. Сеньків ЧСВВ з Винипеґ, о. Канонік П. Каменецький з Торонто, Онт.

Писар: А. І. Яремович, Винипеґ і Т. Мельничук, Винипеґ, як заступник.

Скарбник: А. Малофій, Винипеґ.

Скарбковий писар: пані А. Семотюк, Винипеґ, Ман.

Провірники: о. М. Оленчук з Альвена, Саск.; о. М. Григорійчук з Сенді Лейк, Ман., і Іван Козяк з Ст. Майкел, Алта.

Преса: о. Ігор Шпитковський з Винипеґ, Ман.

Орґанізатор: о. М. Горошко з Принс Алберт, Саск.

Представниця жіноцтва: пані Ольга Коваль ВА з Прісвил, Васк.

НЕСАМОВИТЕ ПОДРУЖА

Недавно обігнала пресу немила вістка, що фільмовий актор і витворець **Чарлі Чаплін** був запізваний молоденькою дівчиною, вихованкою одного монастиря з Ню Йорку, котра згодом поїхала шукати щастя до Голівуд. Там найшла Чапліна, котрий заопікувався молоденькою дівчиною і давав їй лекції з драматургії. Ці лекції покінчилися тим, що дівчина найшлася на вулиці, коли надовкучила Чаплінові, а згодом, коли намагалася вернути до його помешкання, була віддана поліції і засуджена за волокитство. Коли вийшла з вязниці, історія повторилася і дівчина мабуть з розпуки хотіла отруїтися. Тим разом найшлася в лічниці, а потім знова в поліції. Вона зветься панна Беррі і є в тяжі. Вкінці вона заскаржила Чапліна, як сподіваного батька своєї ще ненародженої дитини і Чаплін загодив її тимчасово поза судом, давши на відчіпне щось по сто долярів місячно і на породові видатки.

А тепер вістка така. Той самий Чарлі Чаплін, котрого тисячі людий оглядали в ролі "Великого Диктатора," взяв нараз лайсенс шлюбний з другою молоденькою дівчиною, на імя Уна Оніл і зараз таки з нею повінчався в суді. Він має 54 роки, вона 18 літ. Він також цій давав лекції з драматургії, котрі закінчилися тим несамовитим шлюбом. Бо як сивий 54 літний чоловік може бути щасливим подругом для молоденької 18 літної дівчини, що далеко від родини шукала щастя в Голівуд?

Джоен Беррі, коли про це довідалася, впала зімліла.

Ось так виглядає справдішне життя акторів і тих всіх, що шукають "щастя" з легкої руки по всяких "голівудах." Одна мріє з розпуки і витирає собою кути пристановищ для людської нужди, друга, як їй здається, лизне того капрового "щастя" з старцуном, котрий вже четвертий раз в суді вінчається і розводиться. Покійний др. Назарук писав свого часу в НЗорі, що Чаплін є родом з України і є одеським жидом. Чаплін знова на лайсенсі подав, що є родом з Англії.

Яка страшна і проречиста наука для наших родичів і для всіх молодих дівчат, щоби трималися родинної хати і своїх родичів, а не шукали щастя там, де його нема. І чи диво, що Церква на таке життя, розводи і потворні шлюби не дивиться інакше, як лишень на легалізовану розпусту, котра підриває здоровля і честь народу в самім корені?

ЛИСТ ЗЗА МОРЯ ВІД НАШОГО ЖОВНІРА

Тужить за Своєю Відправою!

Наш священик з Винипеґу дістав такий лист від одного свого парохіяна, молодого жонатого летуна заморем.

"Я дістав Вашу милу великодню картку нині. Це була для мене дійсно мила несподіванка і прошу вірити, що я її цінію як слід. Надіюся, що Ви здорові як все.

"Все мені тужно за моїми там вдома, а особливо за нашою греко-католицькою відправою. Кождої неділі ми тут ходимо до римо-католицької каплиці, коли лишень ми вільні від летунських обовязків. Однак все таки відправа ріжниться він нашої і мені тяжко до неї звикнути. Священик тут є знаменитим чоловіком і рад все для нас тут вчинити. Наділі всі нам тут прихильні, однак все таки нічо не заступить дому."

* * * *

З цього листа бачимо, як много значить Церква і відправа для цього нашого молодого летуна, як гарно він вміє виразити свої найкращі почування і як дорогим для цього—і певно для тисячів інших— є їх родинний дім в Канаді. Бачимо з цього також, як важною річею є написати листок до жовніра заморем і скільки ясних почувань він годен викликати в гарнім серці.

Чомуж отже не писати і то як найчастійше?

Тим ми піддержуємо мораль нашого війська і помагаємо в ділі побіди.

ЛЕТУНСЬКИЙ МАЙДАН НА ОСТРОВІ МАЛЬТА

На летунському майдані на острові Середземного Моря, Мальта, летуни ладують бомби на воєнний літак. Внедовзі сей літак взнесеться в повітря і опісля засипить градом бомб неприятельську пристань.

ПРЕСФОНД БН.

Зі збірки на поминках по бл. п. І. Бродовім, Вернон, Б.К., о. Хр. Кондратюк, ЧСВВ прислав $2.00.

Панство І. А. Оттава, Винипеґ, Ман. $2.50

З несподіванки для Михайла Хахули в Геффорд, Саск. $2.00.

З вечірка в честь о. Із. Борецького в Вотерфорд, Онт. $4.00.

Пані Меланія Друляк 24ц.

Усім жертводавцям складаємо сердечну подяку!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ІСТОРИЧНА ХВИЛИНА

День 1-го липня 1943, коли то в величавій катедрі св. Михаїла в Торонто, Онт. відбудуться свячення Епископа Помічника Преосвященного Кир Н.Н. Саварина ЧСВВ, стане історичним днем для української Католицької Церкви в Канаді.

Українська Католицька Церква в Канаді пічне своє друге 50-ліття з двома українськими епископами, з поверх 100 рідними священиками, з сотками тисяч своїх вірних синів.

В першій мірі сердечна подяка належиться за се Всемогучому Богові, котрий так опікується нашим народом. І тому в дні 1-го липня полине з сотків тисяч сердець канадийських українців сердечна молитва подяки перед престіл Всевишнього і Предоброго Бога.

Канадийські українці також того дня будуть молити Предоброго Бога за св. Отця Папу Пія XII, котрому все лежало і лежить на серці добро нашого народу в Канаді. Жадний нарід, котрий творить меншину в Канаді, не має свойого рідного епископа, крім нашого народу. Ось як опікується нашою Церквою і дбає про нашу Церкву св. Отець.

В дні першого липня 1943 р. канадийські українці радіють і з глибини сердець витають нашого другого Епископа Помічника і висказують йому свої найкращі докази любови і послуху.

Жий нам Владико на моги і благі літа!

КОНГРЕС УКЮ

В днях 4 і 5 липня 1943 відбудеться в Саскатуні великий і перший сего рода Конгрес Українського Католицького Юнацтва.

З цілої Канади зїдуться юнаки і юначки, щоби доказати своїм батькам і цілому народові в Канаді своє привязання до Української Католицької Церкви і українського народу. Зїдуться зорганізовані, яко карні члени своєї організації.

Сердечно витаємо усю українську католицьку молодь зорганізовану в УКЮ, бажаємо Конгресові УКЮ як найкращих успіхів і Божого благословенства.

Заразом взиваємо усе українське католицьке громадянство Канади прибути як найчисленнійше на Конгрес.

Покажіть своїй молоді, що Ви цініте її працю!

Докажіть своїм прибуттям, що Вам лежить на серці добро Вашої молоді!

Молодь УКЮ запрошує Вас Родичі і Батьки, Вас усіх, вірних членів Церкви Католицької і українського народу, на свій Конгрес.

Все для БОГА, УКРАЇНИ, КАНАДИ!

о. Ст. Семчук

АНТИНОМІЇ КАНТА

Один з найбільших фільозофів новочасности і творець новітнього панського сказатиб безвірства є Емануїл Кант (1724-1804), котрий в своїх творах старався подати розвязку найглибших питань людськости, однак без Бога. Це батько новітнього начебто наукового безвірства, котрий своєю льогікою хотів подавати докази на розвязку всіх питань— але без надприродних сил. Побачимо однак, що навіть найбільші уми, котрі хочуть без Бога пояснити світ, зараз же падуть самі жертвою своїх льогічних висковків і з найбільших льогіків стають найбільше нельогічними в своїх заключеннях.

В так званих антиномієх Кант подавав розвязку певних найважнійших питань і протирозвязку. Тим хотів зазначити, що про ту саму справу можна двояко і з однаковим розумовим вислідом твердити. Значить, виходило після того, що тут нічого певного нема. Але!

Послухаймо.

Одною з найбільших звісних антиномій Канта є ці:

1) Світ почався в часі і тому є скінчений.

2) Світ не почався в часі і тому є нескінчений.

* * * *

До 1) Кожда скількість складається з послідовних окремих одиниць скількосних. Приміром один метер складається зі сто центиметрів, котрі слідують один по другім. Коли скількість є нескінчена, то ніколи не можна закінчити і завершити збір і склад тих скількосних одиниць. Це є нескінченість. Тому що до теперішної хвилини ще не вичерпався безконечний послідок даних одиниць, тому світ мусить мати початок. Це признаємо, бо так воно є. Неможливим є, щоби якраз до нас, до нашої хвилини вичерпався цілий безконечний ряд скількосних одиниць, коли вони далі слідують по собі. А коли так, то наша хвилина є знаком, що й там десь далеко вперед є початок.

І з тим ми вповні годимося. Досі з розумованням Канта все гаразд.

Але послухаймо другої антиномії.

До 2) Коли світ почався в часі, то мусів бути стан, коли світа не було. Але жадна частина такого часу не має оправдання на буття у вищости до другої частини, що є в небутті. Тому "світ не може мати початку"— заключає Кант.

І тут якраз вся слабість навіть цього гнучкого розумования. Цілком справедливо подає Кант, що коли світ має початок, бо був стан, коли його не було. І в тім стані одна частина, що перейшла з небуття в буття мусіла мати якесь оправдання вищости своєї снаги перейти з небуття в буття супроти другої частини, яка тої снаги не мала— і тут Кант відразу похапно стверджує, що це неможливе і тому світ є нескінчений. Він не хоче свідомо і навмисно з твердою льогікою дій, яка насувається в цій антиномії прийти до такого стверджения. Так, частина, що перейшла з небуття в буття мусіла мати певну вищість і рацію такого переходу— В БОЗІ. Бог сотворив часовий наш світ і дав йому початок. Тому світ не є нескінчений, він скінчений і започаткований найвищим ДУХОМ — ТВОРЧОЮ СИЛОЮ, що з небуття привела в буття все, що істнує.

Та ба. Кант якраз того не хоче признати, втікає перед тим, заслонює очі і уха на що дійсність і очевидність, що поспідує з його твердження, і тому доходить до немудрого заключення з мудрих переделанок, а іменно, що світ є нескінчений, хоча так легко при кращі доброї волі можна прийти до одиноко лишень правильного заключення— що БОГ є причиною і творцем всього.

УКРАЇНЕЦЬ ЗАТОПИВ ВОРОЖЕ ПІДВОДНЕ СУДНО.

Свобода з 8 червня подала, що українець з Елизабет міста, летунський старшина, Тома Кінащук, звів бій з ворожою підводною лодкою і її затопив на Атлянтику. Американські газети переповнені описами сеї події і його знимками.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби Бог, Творець і Правитель усього, був усе більше прославлюваний ученними.

Що Бог є один і що Бог є Творцем і Правителем усього, се є першою і підставовою правдою нашої св. Віри. В Дияніях Апостольських (18, 14) так читаємо: "Бог створив небо, землю і море, і всьо, що в них знаходиться." А в Псальмі 148, стих 6, кажеться, що: "Бог є володарем, Господом і Царем цілого світа."

"Богові, як нашому найвисшому Цареві належиться від нас послух." (Диян. Ап. 5, 29). Цілею нашого життя на землі є Бога славити і Йому віддавати честь. Крім сього кождий чоловік повинен Бога любити і почитати, як свого Творця.

Нажаль стрічаються часто в нинішних часах, головно між ученими, такі, котрі виступають проти сих підставових правд св. Віри. І не тільки самі перечать істнованню Бога, але ще своїми письмами і творами ширять безбожну заразу по цілому світі.

Моліся сердечно в місяці липні, щоби учені цілого світа прославляли що раз більше Бога, Творця і Правителя цілого світа.

* * * *

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби у місійних краях найвідповіднійші між католицькими юнаками приготовлялися до виконування занять у користь Церкви і Вітчини.

Кождий Християнин повинен любити свій нарід більше, чим другі народи. Християнська релігія не тільки, що не виступає проти такої любови свого народу, але противно облагородноє і її попирає.

Католицька Церква узглядняла завсіди національні чувства в своїх апостольських працях між народами. На місіонарів і душпастирів в поодиноких краях призначувала Церква по можности людий тої самої народности, що й було з хісном для самої релігії. В кождім краю установляла Церква народні свята, а саме свята краєвих покровителів. Навернении поганським народам полишала Церква завсіди народні звичаї і

о. Николай Демків

СВ. СЛУЖБА БОЖА — НАЙБІЛЬША ЖЕРТВА

"Се є Моє Тіло, що за вас дається." (Лук. 22, 19). "Се є Кров Моя, що за многих проливається на відпущення гріхів." (Мат. 26, 28).

Пресвята Евхаристія, Найсвятійша Тайна Тіла і Крови Господньої, **перевисшає другі Тайни тим, що вона: По перше, є Тайною**— видимим знаком— через яку ми одержуємо від Бога невидиму ласку. **По друге, є вона покріпленням і поживою душі**— є вона св. Причастієм. **По третє,** після вищенаведених слів Ісуса Христа: "Се є Моє Тіло, що за вас дається. Се є Кров Моя, що за многих проливається на відпущення гріхів" **є вона також безнастанною, найдосконалійшою жертвою Нового Завіта,** котрою служимо Господу Богу і називається вона св. Службою Божою— Літургією.

Застановімся нині більше докладно над сим, що св. Служба Божа є найбільшою жертвою Нового Завіта.

Для більшої ясности і кращого зрозуміння бодуго застановлятися над сею темою в такім порядку: **1. Що то є св. Служба Божа? 2. Велике значіння св. Сл. Божої, і 3. Користи з св. Служби Божої.**

1. Що то є св. Служба Божа?

Вже за Адама, отця людського роду, бували жертви приношені Богу. Знаємо, що Квін і Авель, сини Адама, приносили Богові жертви. Перший, снопи з поля палив на честь Богови, а другий, Авель, забивав вівці і спалюючи їх, також приносив жертву Богові. За тим прикладом пішли їх потомки і приносили Богові або безкровні жертви, як хліб, вино, оливу і кадило, або кро-

---

вави жертви зі забитих звірят.

Обряди, получені з тими жертвами були гарні і повні значіння. Хто жертвував, клав на голову звіряти свої руки, потім забивав, чисто мив і палив на огни. Вложення рук на голову звіряти мало означати, що хто жертвував, переносив свої гріхи на звіря; забивання звіряти вказувало, що за численні і великі гріхи повинен би властиво сам чоловік понести смерть, а так звіря гинуло в його заступстві; одно і друге мало пригадувати Мессію, Агнця Божого, Ісуса Христа, що мав прийти на сей світ, взяти на себе людські гріхи і їх змити своєю смертію. Палення звіряти пригадувало, що Бог є Паном всего і Йому складаємо ту жертву на знак підданства і послуху.

Та всетаки ті старозавітні жертви були тільки тимчасові— безвартісні в собі, бо кождий легко зрозуміє, що кров забитих козлів і овець, не могла мати сили, на знищення людських гріхів.

Тож на 400 літ перед народженням Христа, Господь Бог кликав через уста пророка Малахії: "Не маю ласкавости до вас і дари з рук ваших е мені немилі, бо від сходу до заходу сонця буде моє імя величатися між народами і всюди приносити муть імени моему кадило і жертву чисту" (Мал. 1, 11).

Се важне пророцтво здійснив Господь Ісус. Він не приносив Богові земних плодів, ані забитих звірят, але старозавітні жертви зніс і взявши на себе гріхи всіх людий, сам Себе добровільно видав на хрестну смерть. З хреста Ісус молив свого Отця

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛИПЕНЬ, 1943

1 Ч 18 Мч. Леонтія
2 П 19 Серця Хр. (на н.) Сострр. Пр. Бог.
3 С 20 Сщмч. Методія
4 Н 21 Нед. 3 по Сош. Мч. Юліяна
5 П 22 Сщмч. Евзевія
6 В 23 Мч. Агрипіни
7 С 24 Різдво св. Iв. Хрестителя
8 Ч 25 Прмч. Февронії
9 П 26 Прп. Давида
10 С 27 Прп. Сампсона
11 Н 28 Нед. 4 по Сош.
12 П 29 Апп. Петра і Павла
13 В 30 Собор 12 Апостолів
14 С 1 Липень. Косми і Дамяна

УСТАВ

2. Сострадання Пресв. Богородиці.

4. Неділя 3 по Сош. і Празник Пресв. Серця Христового: Гл. 2, Єв. утр. З. Вседночне. На Сл. Б. Ап. з. 306, ев. Ів. з. 9 і 10.

7. Різдво Івана Хрестителя: Вседночне. На Сл. Божій: ап. з. 112, ев. Луки з. 1 (з перестуканнями).

11. Неділя 4 по Сош.: Гл. 3, ев. утр. 4. Сл. Б. ап. з. 93, ев. Мат. з. 25.

12. Верховних Апостолів Петра і Павла: Вседночне. Сл. Б. ап, з. 193, ев. Ів. 67.

Празник Пресвятого Серця Христового (4 липня) се головне свято членів Апостольства Молитви. Де є відділ Апостольства Молитви, члени в той день приступлять усі до св. Тайн і під проводом священика відбудуть святочні сходини.

небесного: "Отче, вони згрішили, вони смертію повинні бути покарані, але приймаю кару на себе, жертвую життя за них, а Ти, Отче, відпусти їм." І та велика жертва Ісуса Христа називається жертвою кровавою, жертвою, о котрій св. Петро Апостол так каже: "не тлінним золотом або сріблом викуплені ви, але цінною кров'ю Христа, яко непорочного і чистого агнця." (1. Посл. Петра, 1, 18-19).

Хрестна жертва Сина Божого довершена на Голгофті повтарятися більше не може, щоби отже люди, по Христі живучі, не були позбавлені жертви, установив Спаситель жертву безкровну, котра мала безнастанно повтарятися. Установив Ісус сю безкровну жертву на Тайній Вечері. Сидячи при столі серед своїх учеників, Ісус перемінив своєю всемогучістю хліб в Тіло, а вино в Кров свою і додав ті слова: **"Се чиніть на мою памятку"** (1 Кор. 11, 24). Апостоли сповнили точно волю Учителя. До нині находиться в Римі в церкві св. Подеціяни деревляний престіл з таким написом: "На тім вівтарі жертвував св. Петро Тіло і Кров Господню за живих і мертвих— на помноження числа вірних." Ту саму жертву приносили по Апостолах їх наслідники епископи і священики і досі приносять.

Св. Сл. Божа є неустаюча жертва Нового Завіта, в якій жертвується Господь Ісус Христос свому Отцю небесному за гріхи цілого світа безкровним способом, під видами хліба і вина, через руки священика.

Боже Боронй, щоби розумів хто, що Служба Божа є чимсь іншим як жертва хрестна. **Щодо ества—** є се жертва та сама, що на хресті, бо на Голгофті був жертвуючим сам Ісус Христос і при Службі Божій жертвуючим є сам Ісус Христос, а священик є тільки Його заступником і знарядям. На Голгофті жертвував Ісус Христос себе самого— тіло і кров свою злучені з душею і Божеством, і на Сл. Божій діється то само. На слова освячення, виголошені священиком, сходить Христос на вівтар і сам перемінює хліб і вино в своє Тіло і Кров і жертвує Богу Отцю себе самого. — На Голгофті Христос видав себе за гріхи цілого світа і при св. Сл. Божій Христос жертвує себе також за провини цілого світа. **Отже між жертвою хрестною а жертвою Сл. Божої немає сушної ріжниці, але обі є однакові. Ріжниця між ними є лиш зовнішня— в способі жертвування:** хрестна жертва відбувалася лише раз— Служба Божа повтаряється безустанно; кровава на одним місці— безкровна по всіх частях землі; на хресті Ісус Христос був очам людським видимий— тут є укритий під видами хліба і вина; там пляла кров— ту жертва є безкровною.

Св. Сл. Божа є безустанною памяткою, є живим повторенням того, що діялося на хресті. Хрест, що на нім Господь Ісус умер, є небесним деревом чудесних овочів, а св. Сл. Божа є якби посудиною на котрій Бог нам ті овочі подає. — Жертва хреста є якби глубоким, невичерпаним жерелом водн, а св. Сл. Божа є тим черпаком, котрим воду Божих ласк з неї черпаємо. — Жертва хреста є якби чудесна масть на всі людські рани— а св. Сл. Божа є якби прикладанням сеї масти після потреб кождого.

2. Значіння св. Сл. Божої.

Вартість св. Сл. Божої є така велика, що трудно навіть людськими словами її виразити. Бо в ній сам Ісус Христос, Син Бога живого, жертвується за нас Богу Отцю. Жертвується Той, о котрім сам Бог Отець на горі Тавор сказав: "Се мій Син улюблений, в котрім я уподобав собі" (Мат. 17, 5).

Припустім, що Пречиста Діва Марія, що хори ангелів, що несчисленні ряди святих— всі разом стоять перед престолом Божим і жертвують Богові всі молитви і пісні; що св. Апостоли жертвують все, що ділали на славу Божу, а мученики свої муки, ісповідники свої покути і набожности; що більше, колиб Господь сотворив мільони нових світів, котрих мешканцями булиби самі ангели і святі, котрі через мільони літ славилиби Творця неба і світів— **то всетаки та жертва усіх тих святих булаби менша від тої жертви, котру приносить Богові одна свята Сл. Божа.** Бо Христос Ісус є вишший, гідніший понад усі сотворіння, бо людська честь ані рівнатися не може з тою честю— славою віддаваною Богу Отцю через Сина Божого, родженного але несотвореного. Така безконечна є вартість св. Сл. Божої.

Св. Іван Золотоустий каже, що: "Тільки варта жертва св. Сл. Божої, кільки смерть Христова."

Тому, що на св. Сл. Божій сам Ісус Христос жертвується, тому кожда св. Сл. Божа має однакову вартість і ціну, чи її відправляє священик в стані гріха, чи в стані ласки, бо священик є лише знарядом, через котрий Ісус Христос сам приносить жертву небесному Отцеві. Св. Апостол Павло так про се каже: "Щож е Аполлос? А що Павло? Слуги, що через них ви увірили." (1 Кор. 3, 5). Священик при відправі св. Служби Божої мусить заховати тільки точно приписані обряди і приписи літургічні

3. Користи з св. Сл. Божої.

Честь і вартість св. Сл. Божої висказують також великі користи, котрі на нас сплпвають з тої св. Жертви.

Коли бажаємо звеличати Господа Бога в спосіб гідний Його величі, найкращим середником, найвідповіднішим способом до сього є св. Служба Божа.— Коли хочемо перепросити Господа Бога за наші многі гріхи, котрих допускалися ми в житті, найліпше зробимо се через св. Сл. Божу.— Коли наміряємо зложити небесному Отцеві правдиву подяку за одержання ласки і добродійства, служить до сього найліпше св. Сл. Божа.— Коли хочемо отримати нові ласки, найпевнішою дорогою узискати їх є таки св. Сл. Божа.

Св. Сл. Божа є таким могучим середником тому, бо у ній вставляється за нами сам Божий Син. Він бере наші просьби і предкладає свому Отцеві, котрий певно не відкине просьб Сина Божого. "Бо і годилося, щоби ми мали такого первосвященика, святого, невинного, непорочного, відлученого від грішників і висисшеного понад небеса" (Евр. 7, 26). А св. апостол Йоан так пише: "Маємо заступника перед Вітцем, Ісус Христа, праведника. А він є помиренням за наші гріхи, та не тільки за наші, але й цілого світа." (1 Йоан, 2, 1-2).

Вартість св. Сл. Божої є безконечна велика, однак не можемо так думати, що о що тільки ми попросимо Бога в ній, то Бог мусить нам то все дати. Бог ділає так з нами як матір з маленькою дитиною, котра нераз просить мами о тáке, котре може вийти їй на шкоду. Так і Господь Бог вислухує наші просьби лиш такі, котрі є потрібні для нашого спасення, є хосенні для нашої душі. Нераз також просимо в Бога таких ласк, котрих ми є недостойні.

Св. Сл. Божа несе безчисленні користи як живим, так і душам померших в чистилищі. Кров Христова спливає на полумíни чистилища і многим терпячим там душам лагодить, зменшує, скорочує муки— терпіння, многих висвобождує— увільняє з терпіння, отвирає їм ворота неба.

Св. Сл. Божа помагає також живим, бо еднаг грішника з Богом, праведного ще більше освячує, заслуги помножує, гріхи змивае, злі склонности скорочує, помагае в борбі з покусами, хорих уздоровляе, упавших піднімае, уломних скріпляе.

Така велика вартість і сила св. Сл. Божої. Загально можемо сказати, що коли Господь Бог не зсилае потопу, чи огню з неба на той невдячний світ, котрий так Бога головно тепер, так тяжко ображае,— коли Господь Бог сей світ терпеливо зносить, то завдячуемо се головно св. Сл. Божій. Вона є нашою охороною, нашим ратунком.

Особлившу користь зі св. Сл. Божої відносять після науки св. Церкви дальше ті, в котрих намірені правиться св. Сл. Божа, як також ті, котрі з належною побожністю її вислухують, підчас неї сердечно моляться чи разом з другими побожно співають. "Хто св. Сл. Божої набожно слухае, в тім дні щастя дізнае ві всім, в своїх працях, в продажі, кулні, в дорозі, ві всіх добрих підприняттях, чи дочасних, чи духовних." (св. Іван Золотоустий).

Закінчення: Отсе коротка наука о св. Сл. Божій. Тож паміятаймо, що та безкровна жертва є нашою найбільшою святістю, осередком, серцем всіх Богослужень, невичерпним джерелом дарів і потіх. Спішім до сього чудесного джерела, ми всі спрагнені і жаждучі, як спішили до нього перші християни, котрі під ослоною ночі, хоча грозило їм переслідування, громадялися в підземних печерах, щоби вислухати св. Сл. Божої. Спішім радо до церков, щоби бути присутними на св. Сл. Божій і глядім на ню з чувствами живої віри. Упитомнюймо собі, що ми е на Голгофті під хрестом, в гій саме хвилі, коли Спаситель умирае за гріхи світа; що на престолі той сам Агнець, котрий умер на хресті, а Кров Його сливае невидимо з вівтаря на наше очищення і освячення. Представмо собі, що ряди Ангелів з пошаною окружають вівтар і з захопленням вдивляються в Найсв. Евхаристію. Духом лучімся з ангелами і з великою вірою, любовю і надією кличмо: Тебе Господи поем, Тебе благословим, Тебе славим.

З ЖИТТЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В неділю дня 13 червня, Преосвященний Кир Василій Ладика висвятив в церкві св. Покрови в Винипегу на священиків двох діяконів: **о. діякона Ярослава Головатого і о. діякона І. Кормила.**

о. Ярослав Головатий уродився дня 24 грудня 1917 в селі Королівка, Західна Україна. До Канади приїхав 1931 р. і замешкав з своїми родичами в Ст. Боніфас, Ман. -Середні школи покінчив в Винипегу, а теольогічні студії в семінарі св. Йосифа в Едмонтоні.

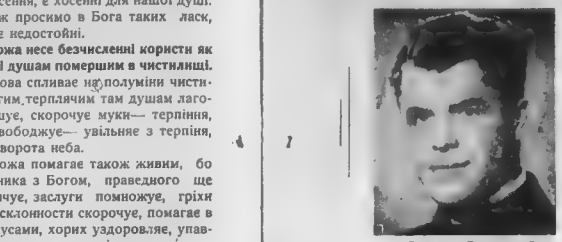

о. Ярослав Головатий

о. І. Кормило уродився 13 вересня 1917 р. в Кенора, Онт. Університетські студії покінчив в Лондон, Онт., де дістав степень ВА. Теольогічні студії покінчив також в згаданім університеті в Лондон, Онт. Він є першим українським католицьким священиком, що походить з Кенори.

* * * *

На священнях Епископа Помічника Преосв. Н. Н. Саварина, що відбудуться в дні 1-го липня в Торонті, будуть присутними крім наших 3 епископів і священиків, 4 архієпископи, 6 епископів і сотки священиків других народностей.

На свячення зголосив свій приїзд також посол до домінійального уряду **дост. А. Глинка,** як також і кілька священиків зі Злучених Держав.

* * * *

о. Володимир Шик зістав назначений парохом в Ист Селкирк, Ман. о. Володимир буде обслугувати ті оселі, котрі перше обслугував о. Н. Кушнірик.

ПОСОЛ А. ГЛИНКА В ОБОРОНІ СВОГО НАРОДУ!

Посол з округу Вегревл до домінійального парляменту **Антін Глинка** виголосив в дні 8-го червня 1943 в парляменті в Оттаві промову, **в котрій виступив проти роблення ріжниць між громадянами Канади. Посол Глинка навів в своїй промові статтю котра була появилася дня 21 жовтня 1942 р. в Саскатун Стар.** В згаданій статті один морський старшина писав, що до морської флоти приймуть лише обмежене число мущин на пробних рахунковних підпоручників, коли вони будуть мати повні дані і **будуть британського походження. Глинка далі сказав,** що канадійці прийшли з многих країв і що на полі битви немае ріжниці щодо походження.

На се відповів Глинці міністер Макдоналд котрий сказав, що коли така стаття появилася друком, то се сталося без відома висших властей. **Правила вимагають тільки британського підданства а не британського походження.** Далі міністер сказав, що ліста моряцьких старшин мае много імен, котрі вказують, що ті старшини походять з Середної Европи.

Посол Глинка на се сказав, що відносні старшини повинні уважати на подібні заяви і справити їх якнайскорше, коли вони появилися в тім змислі, що подано.

ТАЛАНОВИТИЙ ХЛОПЧИНА

Андрій Бабінчук

Панство Никола і Стефанія Бабінчук мають двох хлопчиків, котрі стало ходять до церкви св. Покрови у Винипегу і часто услугують при престолі. Вони також ходять до Рідної Школи при парохії, а старший Андрій ходив також до Рідної Школи при церкві св. Володимира і Ольги. Родина живе при 392 Гарлис стр. і мама головно занята вихованням дітий, бо батько працює при будові кораблів далеко над морем. Хлопчики дуже чемні, добре виховані в поведенню, здібні і релігійні, а це найкраща похвала і подяка для мами, як також запевнення для тата, що виховання дітий в добрих і дбайливих руках. Недавно підчас державних музичних пописів шкільних дітий у Винипегу, Андрій вийшов першим з многих і дістав 86 значків. Він мае всього 12 років. Підчас іспитів з теорії музики став також першим, здобувши 88 значків і також дістав почесне відзначення в іспитах музичних з другого степеня теорії. Це дійсно радість всім нам, що наші діти так здібні і успішні. А здібні і успішні тому, що релігійні і чесні. Дай Боже, щоби Андрій вирiс на великого музика і прославив імя свого батька та став гордістю нас всіх в Канаді.

—Дописи—

ДОПИС З ГУДІВ, САСК.

Несподіванка для о. Форнальчука ЧНІ.

Дня 27-го квітня, в год. 8 веч., відбулися в парохіяльній домівці сходини молоді місмевого відділу УКЮ, на котрих устроено несподіванку для о. Форнальчука ЧНІ., місцевого пароха. Сходини почалися молитвою, а опісля присутні засіли до перекуски, котру приготовили членкині відділу. По перекусі промовляли рiжні бесідники, котрі висказували свою вдячність до щирої праці о. Форнальчука для молоді. Отець Форнальчук богато причинився до сего, що підчас Богослужень в місцевій церкві співае гарний хор під проводом пана Саранчука і при допомозі Івана Мудрого.

При кінці сходин, о. Корба ЧНІ., ігумен, котрий приїхав автом на сі сходини разом з о. Форнальчуком, перевів збірку на організаційний фонд УКЮ, котра винесла $15.75. Гроші вислано потім до Головного Заряду УКЮ.

На сьому місці, заряд відділу УКЮ в Гудів складае сердечну подяку о. ігуменові Корбі ЧНІ за се, що все стараються помагати членам відділу УКЮ в Гудів, Саск., як також, що і на сі сходини самі прибули і уможливили прибуття о. Форнальчукові. Також відділя дякує усім присутнім за прибуття на сходини, як також за жертви на організаційний фонд УКЮ.

Концерт в День Матері

В неділю дня 9-го травня в місцевій церкві було Богослужения, по котрім в парохіяльній домівці було спільне свячене і концерт в честь матирей. Концерт приготовив пан Саранчук.

Програма концерту складалася зі слідуючих точок:

1. О Україно!
2. Вступне слово— пані Саранчук
3. Дитина до матері— пісня
4. Бажання у мамин день— декл.— Ольга Олійник
5. Туга за батьківщиною— представлення в 3 діях.
6. Сирота— пісня
7. Козачок подільський в виконанні Ольги Козій
8. Свято Матері— декл.— Петро Перейма
9. Боже великий— пісня
10. Катерина— танець
11. Реферат виголосив Григорій Музика
12. Веснянка— пісня
13. Гопак колом— танець
14. Скрипкове соло— пан Саранчук
15. Слово на день матері— о. Корба ЧНІ.
16. Кінцеве слово— Марія Музика

Боже щасти йому!

Участь в концерті брали члени відділу УКЮ, як також слідуючі школярі учителя Саранчука: Ольга Банас, Ольга Козій, Оле на Давидюк, С. Козій, Розалія Бойко, Анна Мачула, Мирослав Козій і Стефан Мачула. Підчас концерту перевели пани Черінецький

і Гр. Музика збірку, котра винесла $5.70. З сеї суми ученики учителя Саранчука дали $2.85 на червоний хрест, а члени УКЮ жертвували $2.85 на сиротинець св. Анни в Айтуні.

Відділ УКЮ в Гудів складає отсею дорогою сердечну подяку панству Саранчукам за старанне підготовання сего концерту, як рівнож усім, що брали в нім участь, чи в який будь спосіб причинилися до него. Дякує відділ також усім присутним за прибуття.

ПОМЕР МУЧАКІВСЬКИЙ ЕПИСКОП АЛЕКСАНДЕР СТОЙКА

Американська Свобода з дня 15 червня, 1943 р. подала таку вістку:

Апостольський делегат у Вашингтоні дістав відомість, що помер Александер Стойка, український католицький епископ Мукачівської Епархії в Карпатській Україні. Прожив 50 років. Богословські науки кінчив у Будапешті, а в 1928 р. зістав висвячений на епископа. Мукачево було за його влади осередком найзавзятійшого москвофільства. Тільки з Свободи. Ми від себе додамо, що епископ Александер Стойка був також великим мадярофілем.

ПРОМОВА СВ. ОТЦЯ ДО РОБІТНИКІВ

Св. Отець Папа Пій XII, в своїй промові до 25,000 робітників, котрі прибули до Ватикану з ріжних закутин Італії, щоби зложити Папі поклін з нагоди ювілею, осудив антирелігійну пропаганду, котра закинула Папі, що то Католицька Церква винна за вибух війни.

"Це найбруднійший наклеп, який будь-хто кинув на Ватикан," говорив Папа. "Ніхто інший, говорив далі св. Отець, не противився так завзято вибухові війни й поширенні її, й ніхто другий не працював ревніше за мир як власне Католицька Церква."

Дальше св. Отець вказав, що соціяльна забезпека робітництва є конечна, коли бажає людство жити далі в спокої, мирі і любові.

Вкінці св. Отець остеріг робітників перед фальшивими пророками, котрі виступають проти взаємних умов між капіталом і працею, а за те голосять, що спасіння людству може дати тільки революція. "Ні, спасіння не приносить революція, а еволюція через взаємний договір," кінчив св. Отець.

Мирослав Жлан, летунський старшина, котрого родичі мешкають в Брунсвікд, Ман., дістався щасливо за море. Летунську школу по кінчив в МекДонелд, Ман.

Маргарета Стадник, дочка панства Стадників з Арборг, Ман. служить при жіночім летунськім відділі канадийської армії. Брат її Лев. служить за морем при армії від року.

Андрій Босак, гарматщик, дістався щасливо за море. Родичі його мешкають в Вийнпегу і є примірними членами церкви св. Покрови. Його два брати Іван і Теодор, також є в армії.

Стефан Ковальчук, походить з Вининегу, де мешкають його родичі. Служить при летунах канадийської армії за морем. До летунів вступив ще в 1940 році.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(19)

—Ну,—думаю собі, —добре ти в нім будеш виглядати... То берітъ собі,— кажу,— він у мене однаково лежить дурно, а як би прийшлось його продавати, то й так мусівби я продати його майже за дурно.

—А дайже вам, Господи Боже, здоровля й віку довгого!— мовив Гаврило й пустився до мене цілувати в руку.

—Ну, Гавриле,— промовив я,— лягайте спати, а я йду до себе.

—А якже, а якже, йду спати, бо завтра треба раненько вставати... Дай вам, Боже, здоровля, пане, і довгого віку...

Я сидів ще довго в своїй кімнаті, ще читав, писав, і десь аж коло одинадцятої години став розбиратися.

Я пригадав собі Гаврила. "Чи спить він?"— думаю собі. І потихеньку на босих пальцях закрався і під кухонні двері, став прислухуватись і чую: Гаврило не спить, а молиться... Не знати, чи він лежить, чи сидить, чи на вколішках стоїть— досить, що я виразно чую як мій Гаврило з запалом прокалує п'ятдесятий псалом... "Тараздумаю собі, молися! Вже ти либонь на добрій дорозі, коли молишся!"

Я вернув назад до своєї кімнати, положився на ліжко й довго ще не міг заснути. Я все думав про Гаврила Чорнія. Отже він там молиться в пекарни,— він, що може не знать відколи не молився. Виходить, що він навертається, що з нього можуть ще бути люди. Треба тільки, щоб хтось про його поклопотався, але хто? Ось він прийшов до мене, сарака, справді дивним способом: само Провидіння Боже привело його під мою стріху... Отже мені й випадає про нього клопотатися, щоб зробити з нього доброго чоловіка. Візьму його за сторожа до школи, буду його годувати, чим Бог дасть, буду пильнувати, щоб він не пішов до коршми, а тимчасом щодня буду добре на нього впливати. Сим способом помирю його з Федорком (про Федорка я був певний, що той простягне руку до згоди), і мій Гаврило ще зажиє собі на старість щасливо в гурті родиннім... Сей замір став для мене улюбленою метою, я обмірковував його з різних боків, аж поки сам не заснув твердим сном...

* * *

На другий день я встав пізніше, ніж звичайно, і як тільки прокинувся, перша моя гадка була про Гаврила Чорнія. Я скоро зібрався і пішов просто до пекарні. Але там Гаврила не було. Пекарня була чисто заметена, навіть соломи не було, на котрій спав Гаврило. Я вийшов надвір. Надворі було холодно, віяв холодний вітер, і гнав по небі сірі, осінні хмари, а на землю падав укісно дощ із снігом... Де Гаврило? Може він на горищі? Може до нього приступив чорт у ночі, і виконав свій замір, котрого не встиг виконати попередущої ночи?... Серце в мене дужче заколотилося, і я поліз на горище та, додавши собі відваги, глянув просто догори на банти й на кроквы... Не висить нігде, слава Тобі Господи! Я обійшов на горищі всі закутки—нема! Ну, Бог із ним, най іде, куди йому подобається... А може він через ніч надумався й пішов додому, до своїх? Се булоб навіть найліпше... А може до коршми?...

Я був того дня невважливий, і наука з дітьми йшла якось нескладно. Над вечір я не втерпів і післав по Федорка.

—Що з твоїм тестем дісться?— спитав я його зразу ж,— чи він дома?

—Дома їх нема,— відповів Федорко,— ще від учорашнього дня нема. Ми навіть до коршми посилали, але й там їх ніхто не видів. А втім, деб вони не були,—їх воля, ми їх із хати не виганяли.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

POST WAR UTOPIA

S. T. Shabbits

Utopia is a Greek term for a dream which, in most or all cases will never materialize. Before the Christian era Plato, a Greek philosopher, wrote about one, and even St. Thomas More did when he was prime- minister to Henry VIII before the latter had put him to death.

Just the other day I had a nice dream. Of course, as usual, it was too good to be true. My body and soul being tired after the Christmas festivities in four or five missions, my imagination took advantage of them and threw me all of a sudden into a kind of a terrestrial paradise. It even tricked me into feeling that I was reasoning out all that was presented before me almost like in a technicolor film. I was supposed to be a visitor in a democratic country called 'Utopia.' This second world-war was already over. Our boys were back draped in the glory of Victory. Every nation, unlike after the first world-strife, accepted Pope Pius XII to be the international mediator. Communism was rejected even by Russia. Justice and Charity were the queens of mankind. Armaments were put into the chambers-of-horrors in every public museum. For a long time the 'Utopians' were dominated by others but now they were all free, although a small nation. The peace-treaty was not another Versailles, thanks to the Pope.

Christian sociologists were the real advisors of the rulers. Corporatism, as preached by the Church, was having its golden era. No more radical and revolutionary systems threatening peace! No more financial dictatorship, the tenants of which want to coin our blood and sweat into profits! Every one was given a family-wage. Factories were torn down and new ones put up in places where poor people would not inhale smoke...away from children with delicate health. Slums were done away with and new modern bungalows built to accomodate the workers and their families.

There were more churches and schools for all. New universities were built, so even the poorest could get a higher education. Cooperative unions for farmers and workers were in vogue and in full swing. No more monopolies and trusts to crush the under-dogs! No more excessive profits and famine wages! A worker worked only five hours a day, the muscles of steel taking place of those of flesh. Home from work, every one was relaxing in his garden. More time to look after the education of their children. Bad books and films were forbidden by the government. Excessive drinking was a thing of the past. Divorce was a shameful thing. Outdoor sports were preferred to shows. Large families were helped by diverse insurances and allocations.

In a few words everyone was happy and everything was according to the principles of justice and Christian love.

I enjoyed being in 'Utopia' and felt happy also because I saw the joy of the 'Utopians'... It was too nice, so... brrrring... brrrring... My alarm-clock woke me up... 7'clock! It was time to get up and step down to reality.. my morning prayers, meditation, Mass... and worries...loads of them!

But I have no regrets. The dream was perfect. You should have been there with me. Boy, if it could only happen really some fine day! It could, you know, if we all adopted the doctrine of our Mother Church.

Father NICK.

ADDRESS TO THE GRADUATES

at the joining graduation exercises of the ST. JOSEPH'S COLLEGE and SACRED HEART INSTITUTE

Yorkton, Saskatchewan, May 28, 1943.

Reverend Fathers, Brothers and Sisters, dear Graduates, ladies and gentlemen:

We have gathered this afternoon to observe an occasion which for many of you graduates will stand out as a milestone on your road of life. We are here to rejoice with you, your teachers and your parents, over your successful completion of your courses of study, to congratulate you on your achievements so far, and to bid you Godspeed in whatever vocation of life you may have chosen to follow.

You are about to leave these educational institutions where your activities were carefully guided by the capable guardianship of the Brothers of the Christian Schools and the Sisters of the Immaculate Conception; where you have been instructed in the fundamental principles of Christian ethics; where your faith was fostered by spiritual direction and by an unlimited opportunity for the practice of your religion; where your characters were moulded by long association with Catholic students, and by the care and example of your superiors; and where your academical studies were most diligently scrutinised to ensure that only truth shall enter into the fundamentals of your education. Today you are leaving these havens of virtue to become sole captains of your conduct amidst a fast moving and an enchanting world. The principles of truth and virtue which you acquired here shall be the only beacon lights to lead you along.

Some of you will return to your homes to resume the peaceful occupation of the tilling of the soil; some of you will nobly answer religious vocations to carry forth the word of Christ's gospel and to minister to those who are spiritually destitute; some will shoulder arms in the present world struggle and go forward as crusaders in defence of liberty and righteousness; while many of you will enter other institutions in pursuit of higher learning. But regardless of what road you take, equal dangers of falsehood and evil will beset your path. These will be potent forces that will test to the limit the strength of that character with which your professors have endeavored to equip you for life's struggle.

(*To be continued*).

HOLD TIGHT

Yes, Dear and serious Reader, just hold tight, for you are going for a ride through Catholic sociology. The road will not be too bumpy (tough words) but nice and plain, we hope. (Incidentally, we advise you to listen to the Sunday Catholic Hour over KFYR; it will help you a lot).

Well, here we go. Ready?

We do not ignore that the contenders of Economic Liberalism (democratic capitalists) deny the Church the right to intervene in the realm of economics. "Her mission, they say, is the purely spiritual; if she were to mix into matters temporal, she would exercise an undue influence. If she were to impose her moral laws, she would hinder the laws of economics."

(Sounds like a flat tire to us, but it is not).

Against them, the Church affirms her right and her duty to intervene in economics. This right and duty are derived from:

(1) The end or goal of the Catholic Church: the salvation of souls. This end is absolutely interested in the economical realm. How?

a) Directly: Certain problems of economy are mostly moral; for example: the watching and non-mixing of sexes in factories. In this the Church has a direct right.

b) Indirectly: Certain economic problems are above all temporal, but necessarily engage the spiritual; for example: that a young chap should get a sufficient salary to get married is a question that is temporal alright, but which necessarily goes into the spiritual good of this young man. The Church has over this an indirect right.

(2) Nature of Economy itself:

a) In economy there are two elements: material goods and human acts. Material goods and the laws to augment them are dependent of economy only, but human acts are dependent of morality which, in the present order, is supernatural. All human acts should be directed towards the supernatural end of man, i.e., the eternal salvation; they needs must be regulated by the moral and supernatural virtues. And we know that the Church is

Серж. БОГДАН ЖУК із дружиною

Богдан, роджений 21 рік тому в Гефорді, Саск., в родині Антона Жука. Він рідний брат пільота-офіцера Данила, якого світлину містимо в іншому місці на цій сторінці. Богдан скінчив середню школу, а 1941 року вступив до повітряної фльоти. Приділений до "Фірі Коменд" у Монтреалі. 19 січня ц.р. він одружився з п-ною Дарусею Грицак із Альвени, Саск. яка вчителювала в околиці Гефорду.

ЛИСТ ЙОСИФА НАСТЕРНАКА З АНГЛІЇ

На наш завзив до читачів, щоби читачі БН присилали листи від українських жовнірів, дістали ми лист від Кароліни Пастернак з Елфрос, Саск., котрий дістала вона від Йосифа Пастернака, що перебуває від березня 1943 р. за морем. Йосиф Пастернак має 22 роки, до школи ходив в Елфрос, опісля був у школі оо. Редемптористів і в Ко-

Йосиф Пастернак

легії св. Йосифа в Йорктоні, де покінчив 12-ту клясу.

В своїм листі з дня 13 квітня ц.р. так писав Йосиф: **"Не писав до Вас скорше українською мовою, бо не знав, чи нам вільно. Тепер однак пробую написати, може лист писаний по українськи таки дійде до Вас."**

"Я щасливо заїхав до Англії. Дякувати Богові за се. Вам не треба розказувати, як чується людина по переїзді морем. Можливо, що тепер краще їхати, чим тоді коли Ви мамо і тату їхали. Перших кілька днів я чувся слабий, а тепер я здоровий і чуюся добре... Я буду молитися за Ваше здоровля, а Ви за мене не забудьте помолитися. Не журіться мною, мені тут добре. Здається мені, що я в Канаді. Маю досить товаришів і маю їсти досить, хоч не дають такої ріжної страви, як ми діставали в Канаді."

"Тут є капличка, котра є все отворена і в ній кожного ранка правиться тиха Сл. Божа. Я часто до неї ходжу... Послідної неділі я ходив до св. Сповіді та приняв св. Причасть. Ми тут маємо священиків латинського обряду. Через три дні мали ми тут місію."

"Певно вже десь сніг стопився в Саскачевані. Мене таки тягне бути в Канаді... Британські краї є дуже гарні, але мені Канада ліпше сподобалася. Тут поля є малі і горбоваті. Міста є дуже густо заселені, а хати збудовані на інші способи."

"Ще ніяких листів не дістав... Я буду писати часто... Пишіть до мене богато."..

"Кінчу сего листа з побажанням, щоби Ви всі мали найвеселійші Великодні Свята. Не забудьте про мене в тих днях, бо я не знаю, що зо мною буде в той великий щасливий час, але буду старатися як найліпше скористати з тих Свят... Бажаю Вам усім много Божих ласк, щастя, здоровля. Ваш все вдячний син Йосиф."

Ми дуже вдячні Кароліні Пастернак за прислання сього листа. Лист навіянний великою Вірою до Бога, любовю до родичів і привязання до Канади. З листа пізнати, що Йосиф дістав гарне виховання, як вдома, так в школі оо. Редемптористів та в Колегії св. Йосифа.

Від себе бажаємо Йосифові щасливого повороту до Канади, котру він так любить.

ПІЛЬОТ-ОФІЦЕР ДАНИЛО ЖУК

Жук, роджений у Гефорді, в Саскачевані, 23 роки тому; син Антона. Він вихованець Бурси БУК-а у Саскатуні. Будучи на університеті в Саскатуні, 1940 вступив добровольцем до повітряної фльоти. Скінчив курс авіящійного стрільця, Одначе пізнище перейшов вишкіл пільота і став пільотом-офіцером. Вже другий рік перебуває в канадійській повітряній фльоті в Англії та є інструктором літання. Недавно тому ми подавали його листа до родичів, в якому висловлює свої вражіння з побуту в Манчестері, серед тамошньої української колюнії.

ВІДДІЛ УКЮ В ГЕФФОРД, САСК.

Дня 7 червня, місцевий відділ УКЮ і приятелі, працали свого довголітнього члена **Михайла Хахулу,** котрий виїзджав до праці в Торонто.

Вечером в церковній домівці зійшлося около 60 членів відділу і старших громадян, котрі зробили Михайлові справжню несподіванку. Входячого до салі Михайла в товаристві члена канад. активної армії **Петра Богуна,** присутні привитали грімкими оплесками. Опісля почалася щиро-весела забава. Підчас перекуски, приготованої тутешнім добрим жіноцтвом, промовив **о. парох Дрогомирецький,** котрий представив щиру працю Михайла Хахули в парохії, і ставляючи його точність яко взір для молоді, пожажав Михайлові щастя на новім місці праці. Потім відспівано многая літа. Слідуючим бесідником був голова місцевого відділу УКЮ **Михайла Стриєк,** котрий при кінці своєї промови вручив Михайлові Хахулі дарунок від молоді і приятелів. Михайл Хахула поднякував усім за сю милу несподіванку і обіцяв на новім місці помагати, після змоги, місцевим організаціям.

При сій нагоді зложено $4.70 на українську пресу, з котрої то суми призначено $2.00 на пресфонд БН.

Оля Озарко, писарка.

Від Редакції: Два доляри ми дістали. Сердечно за них дякуємо жертводавцям, а Михайлові Хахулеві: Щасть Боже на новому місці перебування!

the official guardian and interpreter of morals.

b) Moreover, if all acts of economy are not guided by supernatural morals, economy does not answer to its end; it does not procure for humanity the satisfying of the latter's wants; it does not answer to the wants of all men; for example: (a) if production is not dominated by social justice, it becomes too great or too small and gives birth to depression and misery.

(b) if exchange is not under strict justice, it accumulates riches in the hands of a few and reduces the masses of workers and consumers to hardships.

(c) if the consuming of products is not directed by the virtue of temperance, it brings forth begging.

Some of our opponents will here say that by introducing morals into economics we are just mixing two sciences: theology and economy... which is scientifically very unethical... tttutt?... it's too bad!

Well, we can say that two sciences can be distinct or different because each one has its own goal and laws, but they can be subjected to each other, if the end or goal of one is subject to the end of the other. This is the case of economy in respect to morals whose end is general: it continually takes care of our human acts even if they are economic, and that in view of our eternal salvation...

Whew! That sure was some ride!

Now, knowing that our present system is an economico-liberal one, you do not ignore why you do not read in our newspapers about the wonderful system of our Church. Both systems are enemies.

The greed and selfishness of those who have too much forbid that our doctrine should be made widely known.

Pray for a better, but along democratic lines Canada!

Fr. NICK.

Любі Діти:

З Ваших листів Вуйко довідується, що многі з Вас не мають нагоди вчитися по українськи писати та читати бо мешкають у місцевостях де нема Рідної Школи. Щоби зарадити сему, **Вуйко перевів українську азбуку на англійські букви з українським виразом.** З сего листка ті, що не мають учителя котрий учивби їх по українськи, зможуть навчитися. Цей листок вишле Вуйко даром всім тим, що потребуватимуть його.

Ті, що мають приятелів, котрі не вміють писати по українськи— нехай скажуть їм про це. Вуйко хоче, щоби усі українські діти знали по англійськи та по українськи.

Веселих вакацій.—

Вуйко Трохим.

ПЕРШІА ІЗДА

Петрусь і Гануся.
Ще досі ніколи
В світ не вийжджали
Тепер їдуть в поле.

Тепер їдуть в поле,
В день погідний, в
літі.
І з дива не сходять,
Як скрізь гарно в
світі.

Ось тамки під стріху
Сховалася хата,
Край хати, старенька
Верба розсохата.

А там білі вівці
Брисько заганяє.
Іржить карий коник,
Гривою стрясає.

Женчики з серпами
Ідуть жати в поле,
Пастушок йде босий,
Стерня ноги коле.

Та він не зважає,
А жене корівку,
І весело грає
Собі на сопілку.

На ріці млиночок
Весело гуркоче,
А коваль у кузні
Дзенькає охоче.

В полі і в садочку
Пісонька лунає,
Сивий дід з торбами
В село шкандибає.

Ідуть діти в поле,
В день погідний, в
літі,
І з дива не сходять,
Як скрізь гарно в
світі.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЧЕРВЕНЬ

В контесті на місяць червень взяли участь 16 дітей. Вуйко дуже тішиться, що діти так зацікавилися контестом і усім дітям, котрі надіслали розвязки гарно дякує. **На другому місці Вуйко подає Вам Контест на Липень,** дуже гарний і дуже легкий. Ану усі пробуйте взяти в нім участь, буде 5 гарних нагород.

В контесті на червень слідуючі виграли нагороди: ГЕНЯ КАНЮКА, літ 11, 230 Дудней Ave., Ріджайна, Саск.; БОГДАН К. ЛУКИЯ, літ 13, Норквей, Саск.; ОРЕСТ САВА, літ 12, 222 Дудней Ave., Ріджайна, Саск.; Ф. КУЗІНА, літ 14, Транскона, Ман. і ЕВГЕН КРАВС, 2051 Галіфакс Стр., Ріджайна, Саск.

Тим дітям Вуйко вислав гарні нагороди.

Другими контестантами були:— Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.; Михаїл Яник, Онкбурн, Ман.; Ангела Верклин, Айтуна, Саск; Анна Спільчак, Айтуна, Саск.; Софія Середа, Саскатун, Саск.; Марія Кунанець, Бронт,Онт.; Мирослав Гунчак, Гефорд,Саск. Борис Шевчук, Шіго, Саск.; Геня Іванкевич, Сенділендс, Ман., Володимир Заячківський, Саскатун, Саск.; Анна Малявська, Ріджайна, Саск.

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ЧЕРВЕНЬ

Як хочеш жити много літ,
То вставай рано скоро СВІТ!

Кому вітер віє в ОЧИ?
Хто до праці не охочий!

Хто в житті буде щасливий?
Хто до ПРАЦІ не лінивий!

Що робить, щоб не бідити?
До ШКОЛИ пильно ходити!

А кого хвалять всі ЛЮДИ?
Хто чесний завжди і всюди!

Кому й сухий ХЛІБ смакує?
Хто пильно й ревно працює!

Де шукати щастя й долі?
У науці в ЦЕРКВІ, в ШКОЛІ!

ПРИДБАЛА НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Вуйко мусить на тому місці похвалити і за взір усім читачам і читачкам Діточої Сторінки поставити МАРІЮ КУНАНЕЦЬ з Бронт, Онт., котра придбала для Будучности Нації, а тим самим для Діточої Сторінки нового передплатника. Тою новою передплатницею є **Марія Роговська,** 288 Онтаріо Стр., Торонто, Онт.

Вуйко дякує гарненько Марії Кунанець за труд, витає нашу нову читачку Діточої Сторінки і просить усіх дітий, щоби кожда дитина придбала принайменше по одному новому передплатникові для Діточої Сторінки. **Ану ,хто буде слідуючий? Ану, кого другого Вуйко на сьому місці похвалить! Тому до праці!**

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

(Продовження)

Одинокий лише раз пощастило йому, хлопчині. А щоби бодай в уяві пережити представлення, впав на дивний помисл. Сам зголосився з власної волі що дня розносити театральні програмки по домах. Як скінчив розносити програмки, вертав до батьківської хати. Тут сідав собі у куточку. перечитував театральну програму і з сього, що стояло на картці написане, видумував собі цілу театральну песу.

Се були перші поезії великого Андерсона.

Що осени, як люде позвозили збіже з поля, виходила його мати на стерниска й визбирувала колоски. При тім ломагав їй хлопець, як ялося добрій дитині. Одного дня збирали вони колоски на полях дідича. Його управитель був дуже недобрий чоловік. Нечайно надійшов він із величезним батогом. Розігнався страшно розлючений на них.

Мати й інші люди повтікали мерщій. Але маленький Ганс не міг так скоренько бігти. Він був у великих деревляних черевиках, а як зняв їх, то остра стерня кольола болюче у ніжні ноженята. З кождою хвилиною знімав його все більший жах перед недобрим управителем. Коли управитель уже був зовсім близько нього і вже замахнувся батогом, глянуло хлопля поважно у його злющі очи й мовило: "Як ти сміеш бити мене, коли се Бог бачить?" Слова ті вразили недоброго чоловіка наче грім. Він збентежився зовсім, лице злагідніло й подобріло. Погладив дитину по личку і навіть подарував гроший.

Як помер батько, мати вийшла вдруге замуж. Вітчим був також шевцем. Але він не трохи не журився сином. Хлопчині остали лише для розради його вертеп і оптична скринька.

Та Ганс підріс був уже на досить великого хлопця. Мати розуміла, що годі синови дальше сидіти дома. Тож післала його до дому вбогих до школи.

Кождий грейцар, який лише одержав у дарунку, щадив. Небаром перекопався, що має 29 корон. Боже, який він богач! Мати хотіла дати його на науку до кравця, а він каже, що хоче до Копенгаги, до театру.

-Але щож там буде з тебе?— питала тривожно мати.

—Я хочу бути славний,— відповів хлопець і очи заблестіли йому. І розповів їй усе, що читав про славних людий, котрі, як і він, народилися вбогими.

Мати не хотіла, щоби її одинока дитина, так на вмання пішла в світ. Ганс Христіян плакав і просив так довго, що в кінці мати згодилася.

(Далі буде).

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Першими дітьми, котрі відізвалися на просьбу Вуйка в справі помочі Діточій Сторінці, є Володимир Заячківський з Сас-

катуну, Саск., і його сестричка Евгенія, котрі прислали $1.00, і Петро Гнатів з Форт Вілліям, Онт., котрий перевів збірку між дітьми і прислав разом $3.00. Слідуючі зложилися на збірку, котру прислав Петро Гнатів: 50ц. дав Гнатів, по 25ц.: Вітів, Підлужна, Питруник, Гоян, Михалюк, Петруник, Вахоткевич, Мощук. По 10ц.: Вай, Опецька, Гордій, Завацька і Верста. Усі з Форт Вілліям, Онт.

Також на фонд Діточої Сторінки дала Одна Особа з Ст. Боніфас, Ман. $1.00.

Усім дітям і жертводавцям на сьому місці Вуйко складає сердечну подяку.

ПРИДБАЛА ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я одержала книжочку, за котру Вам сердечно дякую. Я внедовзі скінчу її читати.

Я придбала одного нового передплатника для БН. Посилаю адресу і доляра. Адреса передплатника: Марія Роговська, 288 Онтаріо Ст., Торонто, Онт.

Поздоровляю Вас Вуйку,
Марія Куманець, Бронт, Онт.

Від Вуйка: Дякуе тобі Вуйко за все. Тішить Вуйка, що тобі подобалася книжочка.

НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ СЕСТРИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я хочу нині описати про несподіванку, яку дітй рідної школи зробили для моєї сестри Евгенії на її день уродин. У неділю пополудні 23 мая, прийшли до нас діти і принесли перекусу. Евгенію застали в хаті, як вона бавилася ляльками. На дворі падав дощ. Діти сказали їй, що то день її уродин і вони хочуть з нею побавитися. І почалась забава. Забаву почали молитвою Богородице Діво. Потім були забави які приготовили Парання Петрик і Савеля Калин. Потім була перекуска. По перекусі діти дали їй дарунок і відспівали многая літа. Евгенія має 9 років, а що вже трохи уміе читати по українськи, і любить читати Діточу Сторінку, і щоби було ще більше щось читати у ній то Евгенія і я посилаємо **доляра на побільшення Діточої Сторінки.** На тім кінчу і здоровлю Вас Вуйку сердечно.

Володимир Заячківський,
132 Ave. Л. Савт, Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Тобі Володимире і Евгені Вуйко дякуе за так гарний дарунок. Вуйко буде все старатися, щоби Діточа Сторінка була гарна і цікава.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку,— Пишу до Вас третий лист. Дякую Вам за першу нагороду, котру я дістав з контесту дідуся слоня. Хочу написати Вам, що ми маємо доброго отця пароха Шведа. Ми ходили цілий місяць май до церкви, і училися пісень і катихизму. Я що суботи служу коло престола.

Я посилаю 25 центів і прошу вислати мені портрет Вуйка.

-КОНТЕСТ НА ЛИПЕНЬ-

З попереднього контесту виявилося, що богато дітей люблять контести в мальовання. Отже маєте на сей місяць знова контест мальовання. Намалюйте сей образок! Краски доберіть собі самі. **Буде 5 нагород.**

Зашліть перед 15-го липня до:

Coloring Contest Editor,
The Future of the Nation,
369 Chalmers Ave.,
Winnipeg, Man.

Моє імя ..... Вік.....

Адреса .....

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме,
Михаїл Яник, Овкбури, Ман.

Від Вуйка: Михаїле, ти добрий хлопець, що так гарно ходиш до церкви, учишся катихизму і любиш свого о. пароха. Портрет Вуйко вислав.

СПРОБУВАВ І ВИГРАВ

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,—

То мій перший лист до Вас. Хочу спробувати взяти участь в контесті, і дуже я хотів би виграти.

Евген Кравс, 205 Галіфакс Ст, Ріджайна.

Від Вуйка: Ти спробував і виграв! Напиши другим разом більше. Евгене, кільки маеш літ? Чи ходиш до школи?

ЛИСТ З РІДЖАЙНИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,—

Я до Вас хотів писати ще передтим. А тепер побачив проголошений контест на червень, то і написав, бо хочу спробувати виграти.

Орест Сава,
222 Дудней Аве., Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Гарно пишеш по українськи. Ти виграв нагороду в контесті. Другим разом знова напиши до Вуйка, але вже більшого листа. Памятай!

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се мій перший лист до Вас. Я маю тринайцять літ. Ходжу до англійської школи, яка називаеться Ловисенд. Я є в осьмій клясі. По українськи учать мене мама і тато вдома.

Мої тато передплачуюють газету яка називаеться Будучність Нації. Я дуже люблю читати листи до Вуйка Трохима. Я читала листи і перечитала про контест на червень. Подаю розвязки.

Геня Іванкевія, Сенділенде, Ман.

Від Вуйка: Вуйко утішився твоїм першим листом. Пишеш добре. Тим разом ти не виграла нагороди, але тим не зражуйся і візьми участь в контесті на липень.

ДЯКУЄ ЗА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,

Я отримав Ваш портрет, за котрий я Вам дякую сердечно. Тепер знаю вже як Ви виглядаете в військовім мундурі. Ви виглядаете гарно, бо Ви веселі.

Поздоровляю Вас Вуйку,
Михаїл Куманець, Бронт, Онт.

Від Вуйка: Вуйко любить веселих дітий, до котрих ти певно належиш Михаїле. Чи не так?

НОВИЙ ЛИСТ З РІДЖАЙНИ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,—

Се є мій перший лист, що я до Вас пишу. Я ходжу до української школи, в котрій я є в першій клясі. Нас учить Сестра Боніфатія. Ми по школі усе ходили через цілий травень на молебен до Матери Божої. І в сім місяці червні, також ходжу що пятниці на молебен до Серця Христового.

Здоровлю Вас Вуйку,
Анна Малявська, 1854 МкАра Ст.
Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Гарно пишеш по українськи. З тебе побожна дівчинка. Помолися також за Вуйка. Добре?

ГРАЄ НА МАНДОЛІНІ І ГІТАРІ

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,

Я задоволена, що Ви відписали мені в газетці. Дуже Вам дякую за відпис. Скоро пишу Вам другого листа і пробую в контесті Вашім, Дорогі Вуйку, виграти нагороду. А моє життя пливе як школярки. На мандоліні вмію грати і на гітарі учуся грати. Поздоровляю Вас Вуйку і прошу о відпис.

Геня Крнюка,
230 Дудней Аве., Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Геню, ти прислала добрі розвязки до контесту на червень і виграла нагороду. Не забудь взяти участь в контесті на липень. Добре?

ЛИСТ З ШОРТДЕЙЛ, МАН.

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Вуйку Трохиме,

Се є мій перший лист до Вас. Я маю одинайцять років, ходжу до школи і я є в шестій клясі в англійській школі а по українськи учать мене мама вдома. Я ще добре не вмію писати, бо у нас української школи нема і мама коротко до школи ходили і також добре не вміють писати. Мама кажуть, що як вони вміють, так мене учать. Я, як буду богато читати і писати, то більше сама дівчуся. Я думаю, що ті діти є дуже щасливі, що мають українських учителів, котрі учать їх по українськи читати та писати і діти повинні їм бути вдячні. І ще Вам опишу як я дістала газетку Будучність Нації. Я сего року помагала своїй бабусі на великодні свята печи паличнички і за се вони мені запренумерували газетку на цілий рік так, що я навіть про се не знала. А як я була здивована коли дістала Будучність Нації на своє імя. Я думала, що то в редакції зайшла похибка, але мама мені сказали, що то бабуся мені її передплатили. За то я своїй бабусі дуже вдячна. Напишіть Вуйку, чи Ви мали багато труду мій лист перечитати, і прошу, що я зле написала, справити.

Також я заповнила порожні місця на контест на червень. Посилаю рівнож 25 центів і прошу вислати портрет Вуйка Трохима.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів і читачок Діточої Сторінки.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.

Від Вуйка: Дуже легко Вуйко перечитав твого так цікавого листа. Пишеш добре. Маеш добру бабусю і мамусю. **Люби їх!** Вуйко вислав тобі портрет. Як тобі він подобаеться?

ДІСТАЛА ПОРТРЕТ ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку Трохиме,—

Я отримала Ваш портрет, за котрий я сердечно Вам дякую. Тепер подаю розвязку до контесту на червень.

Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме.
Марія Куманець, Бронт, Онт.

Від Вуйка: Жалуе Вуйко, що ти не виграла нагороди в контесті на червень. Спробуй взяти участь в контесті на липень.

Вищі Освітні — КУРСИ —

Проф. О. Кошиць

четверті з черги, відбудуться через два літні місяці — **ЛИПЕНЬ І СЕРПЕНЬ, 1943 року.**

На курсах, як і в минулі роки, буде вчити світової слави диригент, композитор та знавець українського мистецтва— **проф. др. О. Кошиць.**

Цього літа Вищі Освітні Курси будуть мати два рівнобіжні курси:

1. Відділ музично-педагогічний та 2. Відділ економічно-комерційний.

Слухачі обох відділів матимуть спільні лекції тільки з обовязкових предметів (з українознавства і загальних наук).

Вчитимуть: проф. О. Кошиць (з Ню Йорку), др. П. Маценко, проф. Р. Придаткевич (з Ню Йорку), о. др. В. Кушнір, о. Ст. Семчук, о. І. Шпитковський, проф. Т. Павличенко, інж. В. Коссар, др. І. Гуляй, О. Івах, Б.А.; інж. В. Тополюницький, п. О. Тарновецький.

КУРСИ ВЛАШТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ:

1). української молоді обох родів (студенти університету й середніх шкіл), 2. учителів публичних шкіл; 3. диригентів і культурно-освітніх працівників українських організацій і 4. для всіх, хто бажае доповнити знання музично-педагогічне або економічно-комерційне.

Про порядок науки на курсах і умови описано в проспекті. Проспекти висилаються даром.

Вищі Освітні Курси влаштовує Культурно-Освітна Референтура при КЕ Українського Національного Обеднання в Канаді.

Запити й зголошення засилайте як найскорше на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL FEDERATION,
EDUC.-CULT. SECTION,
P.O. BOX 3113, WINNIPEG, MAN.

Управа Вищих Освітніх Курсів.

БУЛА В ЦИРКУ

Слава Ісусу Христу!
Дорогий Вуйку,— Як дуже я дякую Вам Вуйку за лист, фотографію і книжечку з байками. Я лист читала тай читала, а фотографію поставила там де всі можуть видіти. Ви там так гарно виглядаете! Підчас української лекції в школі, Сестра нам перечитають ті байочки. Всі діти цікаві послухати і вони також хочуть до Вас лист писати.

Ви казали, що колись приїдете. Та коби вже та війна скінчилася, тоді ми би мали великі гості. В нас були гості на Вознесення. о. Краєвський ЧНІ. приїхали з Йорктону і вони були в нас. Ми співали для них і дістали за те щось солодкого. Приобіцяли що ще нам привезуть маленькі медаліки а то буде аж на Відпуст.

Та Відпуст не далеко, от за три тижні. Ми будемо грати концерт і по тім я Вам напишу чи він добре вдався.

Тепер в нас трохи теплійше, і ми любимо на дворі бавитися. Що вечера ми ходимо на молебен. Ми любимо ходити до церкви —та й нам недалеко, тільки через дорогу.

Першого Червня був в нашій галі коло церкви цирк. Всі більші діти ходили подивитися. Там песики гуляли а чорний медвідь пив воду з фляшки. Я ще такого не виділа. Та штукар показував штуки, такі смішні. Було дуже цікаво подивитися. Та найгірше то, що зараз на другий день ми мали писати задачу "Як ми любили цирк?" То трохи тяжко таке написати, але якось я написала і дістала: Добре.

Кінчу свій лист. Посилаю карточку на Контест. Не знати чи то добре, що я написала? Ще раз дуже дякую і щиро поздоровляю.

Ангела Верклин,
Сиротинець св. Анни, Айтуна, Саск.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що тобі подобався портрет. Вуйко буде вдоволений дуже, коли ще і другі діти з Сиротинця напишуть. Не мала ти щастя виграти нагороду в контесті на червень. На липень є новий контест, ану, спробуй взяти в ній участь!

ПРЕСФОНД БН.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман. 25ц. на фонд ДСторінки; Михаїл Яник, Овкбурн, Ман. 25ц. на Фонд ДСторінки; Ю. Петраш з Сандавн, Ман. прислав $2.65 з нагоди хрестин в панства Стефанчуків, Кичинер, Онт. $2.00; Збірка на весіллю М. Гнатового і пани Ксені Войтовича $3.25; о. І. Борецький $1.50; Зі збірки підчас загальних зборів делегатів БУК-а Всеканадійського Конгресу дня 25-го червня в Виннипег $9.75.

Усім жертводавцям складаемо сердечну подяку. Хай Вам Бог стократно нагородить.

НОВИЙ ЛІК НА ЕКСЕМУ (КУЩУЛЯ, ЧУХАВКА)

Др. Арілд Е. Генсен, професор університету в Міннесота подав, що дуже добрим лікарством на ексему є, їсти чи то з хлібом, чи з другими стравами свіжий смалець.

Останні Вісти...

Всеканадійський Конґрес Українців Канади відбувся в Вінніпегу в днях 22, 23 і 24 червня. Конґрес перейшов з дуже великим успіхом.

Першого дня Конґресу, вечером, в салі театру Плейгавз був Масовий Збір Перемоги.

Другого дня вечером був великий концерт в міській авдиторії, на котрому виступали слідуючі артисти: Любка Колесса, пяністка, Р. Придаткевич, скрипак і М. Голинський співак. Присутніх на салі поверх 3,500 осіб.

На закінчення Конґресу, дня 24 червня, відбувся спільний бенкет усіх делєгатів і гостей. Присутніх на бенкеті було 650 гостей.

Між другими резолюціями Конґрес ухвалив слідуючі:

Установлення фонду допомоги воєнним біженцям і заслапцям з України.

Постановлено домагатись від управи СВС радіопередач для українців.

В справі повоєнної еміґрації до Канади рішено, щоби наших поселенців уряд ставив на рівні з іншими бажаними поселенцями до Канади.

* * *

Англійський король Юрій відвідавши Африку, знова вернув до Англії.

В Туреччині був великий землетрус, поверх 1000 людей зістало забитих.

На східному фронті в Европі не було більших змін.

Аліянти далі бомбардували важні осередки в окупованій німцями Европі і пристані на островах Сицилії і Сардинії.

В Ірляндії відбулися вибори. Премієр Де Валєра дістав тільки 67 своїх послів на всіх можливих 133, так, що немає він урядової більшости в парляменті.

КАНАДА БУДЕ СПЛАЧУВАТИ СВОЇ ДОВГИ

З домініяльного парляменту в Оттаві доносять, що Канада зможе сплатяти усі свої довги. Загальний довг Канади в 1868 р. був $96,896,666. Нині в 1943 річний буджет зріс до суми $8,893,140,000 — самі відсотки виносять приблизно $180,000,000 річно.

В парляменті уряд заявив, що всетаки правительство має плян, після котрого піде сплата довгу і той плян проголоситься в своїм часі. Домінія все платила свої довги на час, так цілину, як і відсотки.

ЗНОВА ПРО УКРАЇНСЬКЕ ВІЙСЬКО

ПАТ (Польська Аґенція Телеграфічна) подала зі Штокгольму, за часописом "Скандінавська Телеграмбира," що німці зорганізували шість дивізій українського війська і що його зорганізовано насильно. Старшини в нім українці, бувші старшини австрійської і української армії, а командантом сего війська є генерал Курманович.

УКРАЇНЦІ ЙОРКТОНУ И ОКРУГУ СЛУХАЙТЕ РАДІОПЕРЕДАЧУ українських пісень, музики, промов і викладів про українську історію, літературу, визначних мужів українського народу та наших привілеїв і обовязків у Канаді в кождий понеділок, о год. 7.30 вечером. Час 7.30 е йорктонський, або "мавнтен-дейлайт сейвінґ."

Отею українську програму видає Українсько-Канадійський Культурний Ґурток у Йорктоні через **йорктонське радіо CJGX.**

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ Матері Божої Неустаючої Помочі й Торжество 50-ліття Основання Згромадження Сестер Служебниць Пр. Н. Д. М. Ювілейна Академія **6—7—8 ЛИПНЯ в ЙОРКТОНІ, САСК.,** Спішім усі до Божої Матери Неустаючої Помочі, щоб зискати її покров і заступництво.

оо. Редемптористи, Йорктон, Саск.

Вигода для Любителів Співу

НОВИЙ ПІДРУЧНИК НАРОДНІХ ПІСЕНЬ.

Старанням Молодої Ліги при церкві св. о. Николая в Вінніпегу, вийшла недавно гарна, вигідна книжочка, повна ріжних народніх пісень. Вже від давна люди очікували на такий збірник своїх рідних пісень, особливо молодь, що любить співати. Молоді часто сходяться й часто співають. Але переспівавши одну-другу пісню, або одну-другу стрічку з неї, мовкнуть, бо більше не знають. Тут цей підручник народніх найпопулярніших пісень дещо заспокоїть цю конечність. Молодь навчиться під проводом своїх учителів, диригентів, дяків, багато інших пісень і тим оживлять-ся більше сходини, вечірки чи гербатки молоді.

Книжочка вигідна, бо кишенкового формату, й дешева. Один примірник коштує 10 центів. Хто замовить поверх 30, такий платить за одну книжечку тільки 8ц.

Товариства молоді! Замовте для своїх членів такі книжечки для більшого оживлення народнього духа в своїх рідних піснях. Цим плекатимете любов і замилування до всього, що рідне й дороге кожному українському серцю.

Окладинка книжочки

Спішіться, бо наклад невеликий!

Замовлення належить слати до цеї адреси:

ST. NICHOLAS YOUTH LEAGUE,
612 FLORA AVE., WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ [illegible] КАТОЛИЦЬКИЙ ЩОДНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 14 і 15 (134-135) ЙОРКТОН, САСК., 14 лип., 1 серп. 1943 Vol. XI, No. 14-15 (134-135) YORKTON, SASK., July 14, Aug. 1, 1943

СВЯЧЕННЯ НОВОГО ЕПИСКОПА

Знимка взята підчас консекрації Преосвященного Н. Н. Саварина ЧСВВ 1-го липня 1943 р. в церкві св. Михаїла, в Торонто, Онт. **Епископ Номінат Н. Н. Саварин** тримаючи жезл в руці кличить, а **Епископ Консекратор Кир Василій Ладика ЧСВВ,** поклавши руку на голову Епископа Номіната вимовляє слова консекрації. **Епископи Співконсекратори: Архієпископ Торонта Джеймс Ч. МекВіґен і Епископ Помічник зі Зл. Держав Амброзій Сенишин ЧСВВ,** підтримують евангеліє (не видно їх на знимці). В 1-ім ряді два священики, В. Шумей і отець Когут ЧСВВ тримають евангеліє.

Священня Преосвященного Н. Н. Саварина ЧСВВ, Епископа Помічника для українців католиків Канади відбулися серед великого торжества 1-го липня 1943 в величавій катедрі св. Михаїла в Торонті. Епископом Консекратором був Преосв. Кир Василій Ладика, Апостольський Екзарх для українців католиків в Канаді, а Співконсекраторами були Архієпископ Торонта Преосв. Чарлс МекВіґен і Епископ Помічник для українців католиків в Злучених Державах Преосв. Амброзій Сенишин ЧСВВ. Присутними на консекрації були ще слідуючі епископи латинського обряду: **Альбіні Леблан** з Герст, Онт., **Йосиф Райн** з Гамільтон, Онт., **Йосиф Гей** з Гравелбург, Саск.; **Альфред Контва** з Трі Ріверс, Квебек; **Ф. Т. Кед** з Лондон, Онт., **Френсис Кароль** з Калгарі, Алта; **Лоренс Гвейлен** з Монтреалю, Кве.; і **Лейон Пелці** з Квебеку, котрий заступав кардинала Вільнева. Українських католицьких священиків було 85, а 40 було з латинського обряду. Чин оо. Василіян, як з Канади, так Злучених Держав, був численно зарепрезентований, а з Чина оо. Редемптористів були **о. Візитатор С. Бахталовський і о. Николай Копяківський.** Найбільшу однак групу на священнях творили світські українські священики, котрі зїхалися не тільки навіть з найдальших закутків Канади, але прибули також зі Злучених Держав. Присутних на священнях в катедрі було поверх 2,500 людий, як з Канади так і Злучених Держав. Між гістьми в перших лавках сиділи між іншими **посол Антін Ганика і співак Михаїл Голинський.**

Консекраційні торжества почалися величавою процесією з палати св. Михаїла при вулиці Чорч ч. 200, а далі вулицями Шутер і Бонд до головного входу катедри. На чолі походу ступала трубна орхестра Де Ля Сал (Братів Християнських Шкіл). Опісля ішли під проводом Сестер Служебниць шкільні діти з місцевих українських паро-

ЦЕ ЧИСЛО ВИХОДИТЬ ПОДВІЙНЕ, ВАКАЦИЙНЕ. Слідуюче число БНації вийде з датою 14 СЕРПНЯ— за місяць. Звертаємо на се увагу нашим читачам. Усім бажаємо веселих вакацій!

хій, а дальше священики і епископи. Похід закінчував Епископ Номінат Н. Н. Саварин, окружений асистою, священиками і почесною сторожею з членів лицарів Колюмба. Перед Преосв. Саварином несли в гарних підставках і барилках хліб і вино **Др. С. Сукмановський, Др. М. Луцик, адв. И. Данькович і Др. І. Кучерепа.**

Архієрейська Сл. Божа в катедрі почалася в 10 год. рано. Катедра була дуже гарно прикрашена, як з надвору, так і в середині, українськими, англійськими та папськими прапорами і емблемами. Головним впорядчиком підчас свячень був **о. А. Роберецький,** парох церкви св. Йосафата в Торонто, діяконами головними були **о. І. Борецький,** Брентфорд, Онт., і **о. Б. Слобода** ЧСВВ, Вінніпег, Ман. Помічними діяконами були **о. С. Борис** з Кірклєнд Лейк, Онт. і **о. Й. Сеньків** ЧСВВ, Вінніпег. До архієрейської Сл. Божої співав злучений торонтонський хор під партитурою **Петра Юндака.**

Сам обряд консекрації відбувся по малім вході на Сл. Божій.

По консекрації, **проповідь по англійськи** виголосив архієпископ МекВіген, котрий висказав свою радість, що може витати і бути присутним на свяченнях нового українського епископа. Подивляв красу українського католицького обряду. Українці в Канаді зросли до великого числа. Приїхали українці з Західної України, країни, котра сотками літ обороняла західну Европу перед нападом ворожих народів сходу. Український нарід має богато героїв, між котрими на найбільше признання заслугує **Митрополит Андрей Шептицький, той "велит тіла і велит духа."** Наківець архієпископ пояснив яку власть має епископ і які обовязки, та пожелав нововисвяченому епископові всего добра з Божого благословенства.

По українськи проповідь виголосив Преосвященний Сенишин. Бог стеріг наш нарід перед ворожими филями, котрі старалися наш нарід знищити так, щоб нас не було. Бог дбає про наш нарід і про него не забуває. Тепер, підчас війни, коли наш нарід не має свободи, Бог посилає нам нових вождів, котрими для нашого народу є епископи. Радіймо нинішним днем і дякуймо Богові за се. Вкінці Преосвященний передав найщирійші побажання новому епископові від Преосвященного Богачевського, Епископа Ординарія українців католиків в Злучених Державах.

Архієрейська Сл. Божа закінчилася многолітствієм Святійшому Отцеві і усім епископам, в 12.30 пополудни.

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ В КАНАДІ БУДУТЬ МАТИ ТРЕТОГО ЕПИСКОПА

З нагоди консекрації Преосвященного Кир Ніля Саварина ЧСВВ, відбувся 1-го липня в Торонті, в великій салі Кінг Едвард готелю, в годині перший пополудни, бенкет, в якому взяли участь 142 епископів і священиків, учасників консекрації. Господарем бенкету був **о. МекДонаф** з Торонта,

На сій знимці видимо Преосвященного Кир Василія Ладику, як накладаючи мітру на голову Епископа Саварина, промовляє слово грецьке "Аксіос," що значить по українськи "гідний." Коло Преосвященного Кир Василія стоїть архієпископ МекВіген.

котрий, привитавши усіх присутніх, висказав свою радість з сего, що може бути присутнім на так великім зборі католицьких священників і епископів. Першим промовцем був **епископ Кид** з Лондону, Онт., котрий переповів початки еміграції українців де Канади і пожелав усего добра новому епископові. Також і він підніс великі заслуги **Митрополита Шептицького** для українського народу і католицької Церкви в Канаді.

Другим промовцем на бенкеті був **Преосвященний Кир Василій Ладика:** Напередв мові англійській, а опісля в українській, подякував наш епископ усім присутним епископам за участь в свяченнях, а спеціально архієпископові МекВігенові, і усім священикам, як з Канади, так і зі Злучених Держав за прибуття. Поґратулював потім Преосв. Саваринові і побажав свому Помічникові многих успіхів в праці. **Преосвященний Ладика говорив далі, що довго вже старався про се, щоби дістати заступника-помічника. Нині се сповнилося. Апостольська Столиця про нас дбає. Наківець епископ Ладика заповів, що старається про се, щоби українці католики в Канаді мали ще третього епископа і вірить, що се стане.**

Послідним промовцем був Преосв. Ніль Саварин ЧСВВ, котрий висказав свою подяку Богові за се велике вивисшення, опісля св. Отцеві і Апост. Делегатові, а архієпископові МекВігенові і усім епископам і священикам за участь. Буде старатися після помочі Божої і своїх сил працювати якнайкраще.

Бенкет почато молитвою: Отче наш, а закінчено молитвою Под Твою милость.

ПОГИБ ГЕН. СІКОРСКІ

В неділю 4 липня 1943 погиб в розбитім літаці десь над Середземним Морем недалеко Гібральтару, польський премієр і ген. Сікорскі. Літак щойно вилетів з Гібральтару, коли мотор перестав робити і літак впав у море. З 15 присутних осіб, лишень виратувався одинокий керівник летун і то тяжко поранений. З Сікорским погинули його донька і члени польського штабу.

З приводу тої смерти премієр Чирчил висловив в парляменті свій біль і заявив, що Велика Британія здійснить надії ген. Сікорского про сильну і незалежну Польщу по цій війні.

Ген. Сікорскі звісний блище галицьким українцям, як той що збройно ницив нашу молоду державність, напавши на Львів в 1919 році. Колиб тоді поляки зуміли були закріпити як слід свої власні землі, а українські і білорусько-литовські залишили в мирі, булиб мали добрих і помічних сусідів, карта Европи булаб виглядала інакше і то, що сталось в 1939 році, булоб немислимим. А так, самі вони підготовили то, що сталося і викопали незабаром провал між собою а всіми своїми сусідами. Трагічна смерть Сікорского є лишень одним з многих звен того стану.

ПРЕСФОНД БН.

З нагоди 25-го ювілею парохії св. Івана Хрестителя в Силвер, Ман., дня 7 липня 1943, на заклик о. І. Олійника і пана Войчишина, зібрано на пресфонд БН $9.55.

Редакція сердечно дякує добрим людям в Силвер за так щирі жертви, а о. Олійникові, місцевому парохові, і панові Войчишинові за заклик до збірки.

78-Літний Митрополит

Заняті канадійськими справами і війною, не сміємо мовчки оминути дня 29 липня 1943 р. **Бо в тім дні великий вождь Галицької України, Князь Української Католицької Церкви в Европі, великий митрополит Андрей Шептицький обходити буде 78 літний ювілей своїх уродин.**

Немає на цілому світі щирого і вірующого українця, що не знавби про сего Великого Митрополита. Серця усіх українців світу є наповнені великою любовію, пошаною і почестю для сего Божого Старця. Бож справді і заслужив собі на сю назву Митрополит Андрей.

Андрей Шептицький став батьком цілого українського народу. Для народу того віддав він все, що мав, своє знання, високе родинне походження, своє добре серце, свою святість.

Для добра свойого народу нічого не жалів, ні матеріяльних дібр, ні праці, ні труду, ні терпіння. Помагав усім в потребах і молоді і безробітним і вдовам і сиротам. Підчас першої світової війни терпів на засланні, був царським визнем і вязнем червоних катів.

Прийшла друга страшна війна. Навала червоних катів заляла Західну Україну, палила нашу рідну землю, мордувала тисячі синів українського народу. Чи опустив своїх вірних наш Великий Митрополит, так як опускали своїх вірних другі народні провідники? Ні! Андрей Шептицький, як той ізраїльський Мойсей, терпить разом із своїм народом. Він любить той нарід і за нього віддавби радо навіть своє життя.

Бог уховорив нашого Князя Церкви в Галичині перед смертю з рук червоних катів. Бо любить Бог наш нарід, бо видить страшні терпіння, котрі той нарід переносив і ще многі перенести йому прийдеться. Бог не відібрав від наших братів в Галичині сего великого народного провідника, бо нема на його місце йому подібного.

І до нинішнього дня сей Великий Митрополит разом зі своїми вірними. Терпить горе і недолю сей великий Святець разом з ними. Потішає своїх братів, напоминає, загріває до витревання, з тою великою Вірою в Боже Провидіння, що вкінці скінчаться терпіння для українського народу. Що щезнуть з лиця землі вороги України, котрі її тепер розпинають. Що прийде вкінці усіми так очікувана, так вимріяна Воля.

Через моря шлемо до княжого міста Львова, на святоюрську гору де живе сей Великий Митрополит, щирі-сердечні привіти з нагоди його уродин.

Жий нам Князю на многі літа! Хай Бог кріпить тебе здоровлям, хай дасть тобі витревати ті велікі терпіння, котрі переносиш підчас сеї війни. Ми не забули за тебе, ми, канадійські українці. Ми віримо, що скінчаться терпіння нашого народу і наша Україна засяде при одному столі народів як власниця цілої своєї землі, як хазяїн в своїй хаті.

Жий нам Владико на многі і благі літа!

Митрополит Андрей Шептицький

ЦІКАВА МОСКВА

Американський кореспондент **Генрі С. Кесіді** написав книжку про Москву, котра тепер стала в моді після книжки Дейвіса. Кесіді є дуже спритним кореспондентом. Він це був тим, що свого часу написав лист до Сталіна в справі другого фронту і що головнійше, дістав дуже оригінальну відповідь.

В своїй книжці описує, як Сталін принимав премієра Чирчила в 1942 році в Москві. Кесіді згадує, що коли місія Вилкі тоді повелася, то місія Чирчила не конче була успішна. Коли Сталін видав державний обід на честь Чирчила, Чирчил прийшов на той обід в синій робітничій блюзі, запнятій під саму шию рухомою спряжкою. Ці загально звісні в нас "овералс," там в Москві на цім обіді стали сензацією і один з російських генералів навіть запитав британського військового аташе, чи це може не є стрій англійських командос. Аташе якось відновів, що це може надаватися. Однак Сталін тоді цілий вечір жартував колючо з Чирчила і взагалі з британців. А обід був небайкий, бо складався аж з 42 різних преріжних страв і напитків, котрі поіменно вичислює Кесіді в своїй книжці, самі добірні і зовсім не пролетарські. Приміром пстругів подавали варених в шампані, итд.

Кесіді згадує також, як москалі здорово пють і то чисту горівку. Оповідає, що раз на відвідинах фронту, закладалися, хто скорше випє цілу шкляшку "очищонної" і не впаде. Кесіді вправді витримав той двобій пияцтва, але вкоротці його мусіли винести, бо не тямить, що з ним дальше сталося...

Книжка вся дійсно цікава і називається **"Московський речинець,"** сторін 375.

ДОЛЯ ВИДНИХ УКРАТНІЦІВ В ЕВРОПІ

Др. Вацлав Бітнер, посол польської річпосполитої, подає в шикаговськім "Дзенніку Звіонзковим" таке: (наводимо в дослівнім переводі з польського) "Лишень зпоміж моїх товаришів українських парляментаристів слідуючі є увязнені і правдоподібно померли: **Сенатор Остап Луцький, сенатор Никола Малінцький, посол Володимир Кузмович, посол Дмитро Великанович, посол Олекса Огородник, посол Никита Бура. Померли у вязниці, або наслідок увязнення: Сенатор Дмитро Левицький, сенатор Володимир Старосольський, посол Осип Когут, посол Іван Квасниця. Серед тих, котрих вивезено в глиб СССР, є з українців такі визначні особи, як Гриць Ганкевич чи Іларіон Тарнавський.** А скільки є тисячів і десяток тисячів українців помордованих, про котрих ми не знаємо?!"

Дійсно сумна є доля українського народу в Европі, але котрі то зі займанців і хижаків не мордували нашого народу? Деякі з них іще сюди пропихають хижацькі руки, ще їм замало того, що там накоїли. І тут радіби душити нас і мордувати. Але руки закороткі. Або, коли далі будуть їх сюди пропихати, то як сказав на бенкеті конґресу КУК-а наш посол Глинка, то ми таку руку "вломимо!"

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ...** не забудьте відказати якусь суму гроша на **свою Церкву— на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні— на свою пресу —**

а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції; 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

КОНГРЕС КУК-А ЄДИНИМ ПРЕДСТАВНИКОМ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ

715 самих відпоручників з усіх сторін Канади, від моря до моря, чільних і відповідальних одиниць, що собою представляли яких 900 Народних Домів, пів тисячки хорів, яких 300 рідних шкіл—це все разом з церквами числом 300,000 членів— ось Конгрес КУК-а у Винипегу в Роял Александра Готел в днях 22, 23 і 24 червня 1943. Наспіли привіти з далеких сторін від чільних українців діячів— від посла Володимира Соловея, представника Немківщини в давнім польськім соймі, від Українського Бюра Макогона в Льондоні, ітд.

Вже від ранку 22 червня відпоручники зі своїми повновластями заповнили головні входи і терпеливо ожидали своєї черги при столиках урядовців Верифікаційної Комісії.

Точно в другій пополудні того дня отворено Конгрес і о. др. Кушнір виголосив вступну промову, котра так змістом, як формою була найкраща з усіх і котрої не постидавсяб жаден премієр державного народу. Конгрес зорганізовано і ведено в першій мірі для нашої Канади, для наших военних зусиль. Це була головна нитка цілої промови і на цій канві містерно змережана наші жадання і надії. о. Доктор підчеркнув всещиру і цілосердну поміч нашим военним зусиллям для Канади від усіх українців домінії. Однак контрастом для нього є постійні випади і напади певних органів прилюдної опінії, котрі звикли тільки кидати каменем на всі наші зусилля і відсуджувати їх від належного признання. Це мусить устати раз на все. Ми вже більше не є зарібниками емігрантами в Канаді, ми повноправні громадяни і свідомі належних нам прав та рідности. Як такі ми зійшлися нині і як таких він витав представників всіх пятьох організацій домініяльного значіння. У відношенні до повоєнних відносин, о. др. Кушнір домагався повного заняття і повної продукції, у висліді чого повинно прийти повнійше розділення всенародних приходів між трудящих, фармарів і мійських робітників, поставлення на вищий рівень життєвого степеня та особливо підчеркнув право робітників до своїх союзів. Як зєднані одною ціллю ми нині прямуємо разом, не розділені більше, а спосні в наших зусиллях одною ідеєю, одною волею.

В цім дусі пройшли три дні нарад, з котрих кождий передполудневий день був висловом для відпоручників, дискусійним.

Концерт другого дня вечером при заповненій мійській авдиторії дав нам почути незрівнану гру правдивого мистця з Божої ласки, пані Любки Колесси. Як також виступи мистця співака Голинського і скрипака Придаткевича доповнили чар цього вечора. Хор парохії св. Володимира і Ольги як все виступив зі своїми дітьми і лишив незатерте враження.

Третого дня був бенкет вечером у великій бенкетній готелю і тоді головним промовцем був наш сивоусий батько—**генерал Сікевич**, котрий згадав, що сповняє клятьбу над кістьми полягих за волю України гайдамаків, коли нині промовляє. Він згадав про героїчну борбу нашого народу за волю і наш обовязок ту борбу успішно закінчити. Кінцевим промовцем був посол **Глинка**, що є не пишень динамічним промовцем, але викінченим бесідником під кождим оглядом, змісту і форми. Посол Глинка згадав, що коли інші народи не стидаються і сміють навіть ще й тепер простягати руку по наше, то ми маємо право упімнутися про своє власне. Лишили його слова незатертий слід— честь округові Бегревил, що вислали такого посла до Отави! Українське імя має своє гідного і достойного заступника.

На Конгресі були з англійців **проф. В. Кирконел**, котрий дав зараз першого пополудня двогодинний виклад, повний смілих порівнань і великої сили вислову, а також **проф. Дж. Симпсон**, що промовляв підчас військового побідного зібрання першого вечора в театрі Плейгавз і як все промовляв не лишень змістовно, але також красномовно про вклад канадійських українців в канадійську культуру.

Всі промови Конгресу вийдуть окремою книгою, як пропапамятна книга Конгресу і стане вона для українців Канади настільною книгою многих літ.

Невідкличним бажанням і радістю та головною причиною успіху Конгресу незаперечно є **дійсність єдности українців в Канаді.** То що ми втратили в міжусобицях протягом перших 50 років нашого поселення в Канаді, загальним бажанням є тепер назад привернути. За всяку ціну загальна думка всіх є зберегти і задержати ту єдність так далеко навіть, щоби КУК існував навіть по війні. Однодушно відпоручники годилися на кошти для ведення праць КУК-а і з місця на заклик **о. Оленьчука**, що був председником третого пополудня, зложено понад $1,040.

Конгрес дав доказ, що ми можемо ще розмовитися всі як брат з братом, що є для нас спільні цілі і спільні засоби, що наш нарід хоче єдности і готов для неї жертвувати. Поставлено ряд культурних цілий, як друк підручників для нищих і вищих шкіл і ухвалено кошти.

Між рішеннями принято також рішення про створення Українського Военного Допомогового Фонду для военних біженців і засланців з України, а також домагання допущення по війні наших поселенців з України нарівні з іншими бажаними емігрантами з Европи.

Тепер пишень за КУК праця і доказ, що виконає всі поставлені і намічені завдання.

Перед нами всіми праця і жертвенність, а єдність наших сердець і волі для великої справи дасть вислідом бажані успіхи. Над усім всемогучий Бог, котрий дасть нам сил виконати і здійснити намічене!

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ В КАНАДІ НЕ РОЗВЯЗУЄТЬСЯ

Тим Бак, секретар комуністичного-робітничого комітету Канади, заявив в Торонті дня 31 травня, що "помиляється той, хто думавби, що з розвязанням 3-го Інтернаціоналу, також наступить розвязання комуністичної партії в Канаді.

А найновійші вісти подають, що в неділю 13-го червня відбулися в Торонті збори представників комуністів з цілої Канади, на котрих рішено створити політичну комуністичну партію в Канаді. Для цього буде скликана на 21 і 22 серпня окрема конвенція. Цю конвенцію буде приготовляти домініяльний ініціятивний комітет, якого председником є Тим Бак.

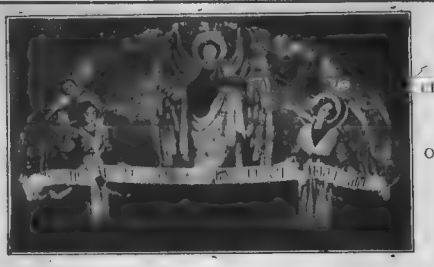

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Николай Деммік

СВЯТИХ ВЕРХОВНИХ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА

"А я тобі кажу, що ти еси Петро, і на сій скалі збудую мою церкву і ворота пекольні не перемогуть її." (Мат. 16, 18).

Девятнайцять століть минає, як Ісус Христос основав свою Церкву. За той час народи гинули і нові повставали, а Христова Церква не змінилася. Могучі держави розпадалися і на їх розвалинах нові творилися, а царство Боже на землі не захиталося. Нові світи відкрито, а християнська релігія, хоч стара, новою була для жителів нововідкритого світа. Богато єресей повставало між християнами, але Церква Христа все була і позістала непомильною голосителькою правди. Всілякі вільнодумці розсівали свої думки і погляди між людьми, але Христова Церква позістала непорушною, хоча богато членів нераз від неї відступало. Престоли королівські перевертались і корони з голов цісарів падали, а Церква Христа не захиталась. **З потрясень і бурі віків вийшла ціло одна тільки Церква Христа, бо вона збудована на скалі, на Петрові, над котрою пекольні ворота не мають сили.**

Сьогодні святкуємо памятний день смерти обидвох стовпів Церкви Христа, св. апостолів Петра і Павла. Вони були, як ми, людьми, і давно повмірали, але їх діла жають і будуть жити до кінця світа. Вони повмирали, але св. Церква, котру вони укріпили і правда, котру голосили, все ще живе. Їх смерть доказує, що людина є вправді порохом, але їх діла, що вона є образом Бога.

З життя св. апостолів Петра і Павла випливає велика наука, а саме, що **слаба людська і переворотна воля стає сильною і дільною при помочі Божої ласки. Про се ми будемо нині розважати.**

І. Одного разу прийшов Ісус Христос над Галилейське Море. Коло Нього зібралося дуже богато народу. Ісус вступив до Петрового човна і казав трохи відчалити від берега та розпочав учити людий. По скінченій науці, Ісус приказав Петрови закинути сіть у воду. "Учителю— відповів Петро— цілу ніч трудилися ми і нічого не зловили, та на твоє слово закину сіти." (Лук. 5, 5). Як се апостоли зробили, наловили таке множество риб, що аж сіть овалася, та мусіли попросити своїх товаришів, що були в другім човні, до помочі. Коли побачив се Симон Петро, припав до ніг Ісусових кажучи: "Іди від мене, бо я чоловік грішний, Господи!" (Лук. 5, 8). Ісус успокоїв його словами: "Не бійся, від тепер будеш ловити людей." (Лук. 5, 10). І не надумується довго Симон, лиш як каже дальше св. Лука: "Витягнувши оба човна на землю, оставили все і пішли за ним." (Лук. 5, 11). Якже нагородив його Ісус за таку велику жертву? **Ісус змінив його дотепершне імя Симон** — що означає слабого немічного чоловіка, на **Петро,** що означає стільки, що скала. **Петро мав відтепер стати скалою Церкви.**

А заки пізнаємо Петра як скалу, приглянімося передше слабому Симонови, бо він є образом всіх людий доброї але слабої волі. "Господи хоч і всі соблазняться тобою, я ніколи не соблазнюся; хочби мені прийшлося і вмерти з тобою, не відречуся тебе" (Мат. 26, 33, 35) так говорив Симон, коли Господь заповів апостолам свої страсти. Горяча була любов Симона до Господа, і тому, коли появилася товпа розбійників зі зрадником Юдою на чолі, щоби зловити Ісуса, Симон згадав свою присягу, витягнув меч і відтяв ним ухо архієрейського слуги. А зразом з тим щезла його відвага, бо він все ще був Симоном, що боїться смерти Тому вирікається він три рази Ісуса перед служницею, коли вона питала його, чи також він є учеником Христа. А як провадили Ісуса з палати архієрея, то поглянув Ісус на нього. І щож хотів Ісус сказати Симонови своїм поглядом? Ось що: ти є Симон, ти є доброї але слабої волі чоловік. Ти вправді казав: Ісусе, Ти є Синов Бога живого; ти вправді казав: хочби мені і вмерти з Тобою, не відречуся Тебе; твій дух тільки був добрий, а тіло немічне. Ти маєш вправді віру, але тільки так довго, доки немає спокус. Ти маєш любов, але тільки так довго, аж доки не треба потерпіти за неї.

Таким є і кождий чоловік. Нераз він говорить: "Ісусе, для Тебе жию!" Алеж чи справді жиє він для Ісуса? Чи ж можна для Ісуса жити, а при кождім негодованні згадувати діявола? Чи можна для Ісуса жити, а словами і ділами своїми зневажати Бога і Його св. Тайни?

"Ісусе, для Тебе хочу вмерти!" Так кличе неодин нинішний християнин. Але як можу для Ісуса вмирати, коли для нього і після Його заповідий не жив в своїм житті?

Колиб так хто сказав: Вибирай, маєш ось тут сто тисяч долярів, як відречешся Христа, а як сього не зробиш, то чекає тебе смерть. О, як богато ніби християн вибра-

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЛИПЕНЬ, 1943

15	Ч	2	† Полож. Ризи Пр. Богородиці
16	П	3	Мч. Якинта
17	С	4	Св. Андрея Критського
18	**Н**	**5**	**Нед. 5 по Сош. † Кирила і Методія**
19	П	6	† Атаназія Атонського
20	В	7	Преп. Томи і Акакія
21	С	8	Вмч. Прокопія
22	Ч	9	Сщмч. Панкратія
23	П	10	† Антонія Печерського
24	С	11	Мч. Евфимії і Ольги кн. України
25	**Н**	**12**	**Нед. 6 по Сош.**
26	П	13	Собор Арх. Гавриїла
27	В	14	Ап. Акили.
28	С	15	† Володимира Вел. кн. України
29	Ч	16	Сщмч. Атиногена
30	П	17	Вмч. Марини.
31	С	18	Мч. Якинта

УСТАВ

18. Нед. 5 по Сош. і Святих Кирила і Методія: Гл. 4, ев. утр. 5. Ап. з. 103 і 318, ев. Мат. з. 28 і 11.

25. Нед. 6 по Сош.: Гл. 5, ев. утр. 6. Сл. Б.: Ап. з. 110, ев. Мат. з. 29.

28. св. Володимира Великого, великого князя України.

* * * *

Св. Володимир Великий, се патрон і опікун БУК-а. Тому день 28-го липня, в котрім українська Католицька Церква віддає честь тому великому святому, є також великим днем БУК-а. В сам день, 28-го липня, або в наступну неділю, члени відділів БУК-а повинні приступити громадно до св. Тайн, бути на спільнім Богослуженні за живих членів відділу, а опісля на панахиді за померших членів. Добре буде мати по Богослуженні спільний обід, підчас котрого належить перевести збірку на часопись БУК-а "Будучність Нації". Коли буде можливо добре буде мати концерт чи святочну академію в честь св. Володимира Пригадуємо, що в Будучність Нації з 1942 р. число 14, на сторінках 8 і 9 поданий є гарний реферат про св. Володимира, як також пять гарних деклямацій.

либи гроші, замість смерть за Христа! Чи може переборщую? **О, як много в Канаді навіть дуже таньше відреклися Христа, а вибрали ложні науки.** Богато стали Савлами, котрі переслідують Христа, поступають так, як поступав Савло перед своїм навернінням.

Савло, як каже св. Письмо, зневажав Господа, переслідував визнавців Христа по домах, на улицях, тягав їх на смерть. Або, чиж се не Савло пильнував одежі при смерти першого Христового мученика св. Стефана? Хто ж інший, як не Савло, гнав на кони до Дамаску, щоби там переслідувати— як хижак, лев— Християн?

Ще нині, по 19 сотках літ істнования християнства, е богато хижих Савлів, котрі стараються і переслідують християн.

2. Як виділи ми з дотепер сказаного, то Петро-Симон був слабої, а Савло переворотної волі, заким порушив їх серця промінь Божої благодати. Якимиж опісля стали вони оба за поміччю Божої ласки?

"Тоді почав божитися та клястися, що не знає чоловіка. І зараз півень запіяв. І згадав Петро слово Ісуса, котре був сказав: Перш, заки півень запіе, тричі мене відречешся. **І вийшовши звідти, плакав гірко."** (Мат. 26, 74-75). **Так щезла немічь Симона, щоби зробити місце силі Божої благодати в Петрі. Він вийшов геть і плакав гірко. Се були сльози його доброго серця. Вони стерли вину минувшини і зробили зі слабого Симона—Петра-скалу.** І тому по воскресенню Ісуса, якраз на березі Галилейського Моря, де був покликаний слабий Симон, закликав Господь до сильного Петра (Йоан 21, 15). І не даром Ісус питав його три рази: "Любиш мене більше, чим ті?" —відповів вже покірний Петро,—ти знаеш, що люблю тебе!" (Йоан 21, 16). За се сказав йому Ісус: **"Паси мої ягнята, паси мої вівці, паси мої вівці."** Тими словами Христос поставив Петра видимим головою-пастирем цілого стада Христового, головою своєї Церкви, головою християн.

А щож робить добрий пастир? Він дає життя за свої вівці, як говорить сам наш Спаситель. Сам Христос заповів торжественно смерть на хресті: "Направду, направду говорю тобі: Коли ти був молодший, опоясувався еси і ходив, куди хотів. Колиж постарієшся, простягнеш свої руки, і інші тебе опоящуть і поведуть, куди не схочеш. (Йоан 21, 78). І св. Апостол Йоан додає від себе: "А се сказав, зазначуючи, якою смертю мав прославити Бога." (Йоан 21, 19). І так справді сталося! По довгій, славній, апостольській праці прийшла славна смерть, Цісар Нерон засудив св. Петра на хрестну смерть. Жовніри звязали його ланцухами і вивели за місто, де побачив перед собою хрест. **На тім хресті казав себе Петро розпяти головою до землі, бо уважав себе негідним умирати в той спосіб, як умирав Син Божий.** Тою своєю славною смертю запечатав все, чого доси учив і показав себе сильним, як скала, якої навіть пекольні ворота не переможуть. **Щирі сльози покаяння і огненний хрест св. Духа перемінили слабого Симона в сильного Петра.**

Св. Хрещення і миропомазання зробили в нас також подібну переміну. Але хмари наших гріхів давно затемнили ту переміну. Нехайже ті хмари наших гріхів сплинуть зі сльозами щирого покаяння, та відслонять нам сонце Божої Благодати, щоб ми зробилися з Симонів, сильними, як скала, Петрами.

Зновaж злий і переворотний Савло їхав до далекого Дамаску, щоби там повязати всіх Християн і поставити їх на суд в Єрусалимі. Але в дорозі до Дамаску нагло освітила його велика ясність з неба. Від того блеску він осліп, упав на землю якби поражений громом і почув голос: "Савле, Савле, чому мене переслідуеш?" На приказ Бога, удався Савло до Дамаску, де охрестився, прозрів, пізнав світло правди і став великим світилом св. Церкви. В такий надзвичайний спосіб покликав Господь Бог до праці і покаяння сего апостола народів, найбільшого місіонара світа.

Боже милосердя і в нинішних часах, в такий здавичайний спосіб навертає закаменілих грішників, в котрих серце затверділо мов камінь. Для каміня все одно яка погода. Чи падає дощ, чи світить сонце, бо до його середини не добереться ні дощ і ні сонце. Так само мається і з камяним серцем. На нього не ділають ані погрози, ані напімнення Божі, бо каміне серце приймає байдужно і знаки любови і знаки гніву Божого. Такий потребує, щоби св. Дух своєю ласкою навернув його, бо пропабби на віки.

Один урядник, що в житті в нїщо не вірив, довгі роки лежав хорий і ніяк не хотів навернутися. Жінка просила й благала його, щоби покаявся і не умирав без покаяння. Але без успіху. Удавалася також до різних священиків. Вони приходили, розмовляли з недужим але, як тільки котрий з них згадав недужому про сповідь, він обертався до стіни і не обзивався більше ні словом. Вкінці приймов до недужого один священик, котрий розмавляв з недужим про все і вся. Колиж зійшла бесіда на душевний стан недужого, той священик так промовив: "Або се, в що ми вірямо є неправдою, або воно є правдою. Якщо се є неправдою, будуть всі обдурені, але ніхто нічого не стратить, коли буде в се вірити. Якщо се є правдою, всі будуть щасливі, що вірять в се." Над тими словами застановився недужий, а по кількох хвилинах подав священикові руку і сказав: "Ви уратували мою душу." Опісля він згодився приймити св. Тайни, висповідався, запричащався і вмер з розкаяним серцем, на збудования родини і цілої громади, в котрій давнійшими роками заподів був богато згіршення.

Так несподівано став він при помочі Божої ласки з Савла наверненим Павлом. А скільки разів ми в небезпеці життя чи в великім нещасти обіцювали Богові поправу і були уратовані? А чи ми змінилися і поправилися?

Глядім на великі світила Церкви Петра і Павла і постановім твердо наслідувати в покаянню св. Петра, а в сильній волі св. Павла. Тільки тоді будемо мати запоруку, що після смерти будемо оглядати Петра і Павла, великих св. апостолів, в їх прославленні і разом з ними будемо прославлені.

о. А. У.

ЧИ МОЖЛИВА САМОСТІЙНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА?

(Докінчення)

Або берім Шевченка. Вірші його читали і любувалися ними, але його незавидною долею мало хто займався. Майже чужі викупили його з рабства і чужі помагали видістатись з заслання. Між чужими і помер. Не знайшлась для його українська тепла хата. Навіть українка, якій жертвував своє серце, знехтувала його рукою...

А Шашкевич? Соловій Галичини. Чи не пішов передчасно в могилу— з нужди і біди?

А чи найбільщий український вчений і писатель, Іван Франко не ходив обдертий і чи між чужими не мусів шукати куска хліба?

А Сковорода, перший український фільософ, чи не дістав від своїх в признання жебрачу торбу і костур?

А в яких обставинах жили перші президенти Українських Народних Республик, Східної і Західної, як опинились на вигнанню? І як загинули? Чи не була в тому частинна вина і українського загалу?

А чи тут, серед нас, світової слави диригент музик, Олександер Кошиць, що прославив імя України, по світі, знайшов місце прожитку між нами? Чи зложили ми хоч те, що треба на видання пластинок з українськими піснями, відспіваними під його проводом?

Ой гірка була доля всякому інтелігентові між нашим народом в краю і тут!

Хто стоявъ у нас найліпше? Чи не коршмар? Бо пив наш брат змалку до остатку, при всякій нагоді і без нагоди, тай ходив і ходить тяжкий до науки і просвіти, запобігаючи все покірно ласки у чужих панів, тай усе в вічних сварах між собою. Ось ті наші недомагання бачили світлі й патріотичні уми, тай кидали між нарід клич: до тверезости, до просвіти, до праці, до згоди. І діяла, що могла Християнська Церква. І зміни наступали, але заповільні й замалі. А без відповідного державного матеріялу не мислима вільна і незалежна держава. Елемент незгідливий, темний, нетверезий, тай лінивий не може бути ніяк фундаментом для такої держави, а тільки фундаментом для неволі.

Незалежна Соборна Україна коштує уже великих жертв одиниць, а здійсниться ця ідея, як піде за нею ціла маса українських людей, а щоби таке сталось, то треба тій масі перше перемінитись. Вона мусить бути готова постояти за незалежну Україну.

Нема що українцям нарікати на ворогів,

грішити проти Бога й казати, що їх упослідив, але треба здійснювати клич покійного, бистро думаючого о. Наумовича: "Учися, трезвися, трудися і молися." Молися усердно і покірно, щоби всемилостивий і всемогучий Христос научив Тебе, Український Народе, жити в любові і згоді, дебудь поступиш ногою, кудинебудь обернешся, в якихнебудь обставинах знайдешся. Бож Ти сам зложив собі приповідку: Згода будує —незгода руйнує; Бога взивай, а рук прикладай. Маеш багату землю, гарну поставу, фізичну силу і рахувати Тебе можна на десятки мілионів. Маеш усі дані від Бога, щоби не мусів бути чужим рабом. Тож підніси лице Твое до неба. І підніси руку Твою скоро і рішучо, та усунь зараз, негайно, ті перепони до свободи, які Ти собі сам поставив. А тоді лекше й скорше розправишся з ворогами й наїзниками і станеш свобідним і державно самостійним народом. (Свобода).

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-а

Всі грошеві посилки (збірки, жертви, розмети) слати на адресу скарбника:

Ол. МАЛОФІЙ,
687 Stella Ave., Winnipeg, Man.

Всі письма організаційного характеру, запити і побажання в справах БУК-а слати на адресу голови: **о. Степан СЕМЧУК,**
919 College Ave., Winnipeg, Man.

* * * *

Впр. о. Михайло Оленчук з Альвени передав через руки пана Ісаїва бонд державної позички на $50 як жертву на організаційний фонд БУК-а. Щиро дякуємо в Христі так впр. о. М. Оленчукові за жертву, як також пану Ісаїву за пересланя.

* * * *

Залежно від того, як скоро і в якій скількості напливатимуть фонди, БУК рішив знова приступити до **видавання летючок і книжечок.** Летючки будуть до розпорядимости секцій і роздавані даром, книжечки будуть до масового поширення по найнижчій можливо ціні.

ВІННІПЕҐ, МАН.— ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Дня 12 червня 1943 відбулося гарне вінчання в церкві св. Володимира й Ольги, о. др. Кушнір повінчав **Івана Оттаву і Анелю Мороз.** Молодого родичі мешкають в Віннілегу, а молодої в Елмвуд, Ман. Весільний прийом відбувся в домі Івана Оттави при вулиці Мегнус. Були присутні самі кревні. Многолітствіе нововінчаним вніс о. Пащак, ЧСВВ. Промовляла також щиро, дякуючи всім, мама молодого п-ні Оттава. З цеї нагоди п-во І. Оттава жертвували $5.00 на католицьку пресу, з чого $2.50 на Будучність Нації. Честь таким молодятам, що такою вивязю своєго католицького духа почали своє нове життя.. Хай їх Бог благословить!

Приятель.

Від Редакції: Сердечно дякуємо панству І. А. Оттавам за так гарний дарунок на нашу часопись, а о. Пащакові, ЧСВВ за доручення грошей.

ДО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК В КАНАДІ

(Відозва ч. 1/43)

На недавних всеканадійських зборах БУК-а у Винніпегу (25. VI. 1943), де численно були заступлені пані своїми представницями з ріжних провінцій Канали, рішено здійснити всеканадійську зцентралізовану

о. С. Семчук,
Винніпег, зістав вибраний на всеканадійських Зборах БУК-а 25. VI. 1943 головою Домініяльного Заряду БУК-а.

організацію пань українок католичок.

В слід за тим Домініяльний Заряд БУК-а як той, котрому припоручено здійснення цього діла, **закликує оцим всі:**

1) Жіночі відділи БУК-а,

2) Сестрицтва при церквах,

3) Жіночі відділи при Народних Домах,

4) Всі інші гуртки жінок вже зорганізовані, що мають власний заряд, або такі, що бажалиб зорганізуватись в окрему цілість,

—ЗВЕРНУТИСЬ ЗІ СВОЇМИ ПОМІЧНЯМИ, БАЖАННЯМИ, ВКАЗІВКАМИ до теперішних провінціональних своїх централь, **на руки цих пань:**

В АЛЬБЕРТІ, пані Войтків,
c/o Ukrainian National Home, 9020—109 Ave., Edmonton, Alta.

В САСКАЧЕВАНІ, пані Ольга Коваль В.А.
Preeceville, Sask.

В МАНІТОБІ, пані Анастазія Семотюк,
1687 Arlington St., Winnipeg, Man.

З ІНШИХ ПРОВІНЦІЙ прямо на адресу Домініяльного Заряду БУК-а **о. Степан СЕМЧУК,**
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Треба подати докладну адресу, хто пише.

Туди треба слати також всі запити в наміченій справі.

Вказаним буде надсилати дані для **ПРАВИЛЬНИКА** Домініяльної Організації Жінок. Коли хто має вже такий Правильник готовий в цілости, або в части, просимо прислати з поясненнями і зауважами. За всю поміч в цім ділі будемо щиро вдячні.

Твориться велике і важливе діло для добра Канади, на честь українського народу, на Божу славу.

Не проспім цеї хвилини!

До праці!

З Богом творім величну будову на многі грядучі літа, на силу будучих поколінь!

Всі разом, вперед, до кращої будучности!

За Домініяльний Заряд БУК-а

о. Ст. Семчук голова — **Антін Яремович** ділписар

Анастазія Семотюк, скарбписар

СОНДАВН, МАН.

Дня 24-го травня померла в Сондавн **Параскевія Гапійчук.** Покійна прожила 70 літ і пів. Походила з села Угринківці, повіт Заліщики в Західній Україні. До Канади прибула 1902 р. Прожила 40 років на фармі в околиці Вайта. Муж її Федір помер 1920 року. Покійна полишила в смутку 5 дітий, 3 сини і 2 доньки, 29 внуків і 6 правнуків. Бл. п. Параскевія була милої і тихої вдачі, українську Католицьку Церкву любила щиро і до кінця свого життя була доброю парохіянкою місцевої церкви. Все наказувала і учила своїх дітий і внуків, щоби свою Церкву любили і шанували. За свойого життя ніколи не опускала Богослужіння в місцевій церкві, а коли була нагода то радо ходила на Богослуження до поблизьких церков. Одним словом, була покійна взірцевою українською-католичкою. Коли прийшла її несподівана смерть, не дивно отже що уся родина і сусіди відчули велику страту. Похоронні Богослуження відправив в місцевій церкві 27 травня, при великім здвизі народу **о. І. Калуський,** місцевий парох.

По похоронній відправі в церкві, родина покійної запросила усіх на поминальні поминки, підчас котрих о. Калуський попросив присутніх, щоби не забули при сій нагоді і за нашу пресу. Зі збірки прийшло $8.00, з чого Іван Гапійчук сам дав $2.00. З сеї суми призначено на пресфонд БН $2.65.

Ю. Петраш.

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку о. І. Калуському за так гарне відправлене похоронне Богослуження, як також за надгробну зворушаючу проповідь. Також дякуємо Теодозіеві Довгому, дякові, за читання псалтирі і за співання підчас похорону. Михайдові Аскулеві і Василеві Руговському за копання гробу і всім, що несли хоругви і усім, що прийшли здблизька чи здальша на похорон. Дякуємо усім щиро, хай Всевишній нагородить усім Вам стократно.

Ю.П., сини, доньки, зяті, невістки, внуки і правнуки.

Від Редакції: Дякуємо Ю. Петрашові за прислання $2.65, о. І. Калускому за звохоту до збірки на українську пресу і усім жертводавцям за ласкаві жертви. Родині покійної висловлюємо свое щире співчуття.

КЕНОРА, ОНТ.

Перша св. Сл. Божа о. Й. Кормила

В зелену неділю, дня 13 червня, Преосвященний Кир Василій Ладика висвятив на священика, в церкві св. Покрови в Вінніпегу, о. діякона Й. Кормила, родом з Кенори, Онт. В неділю дня 20 червня 1943 р. нововисвячений о. Й. Кормило відправив свою першу св. Службу Божу в родинній місті Кенора в церкві св. Миколая.

Погода була чудова, богато людий прийшло і наповнило церкву св. Миколая по береги. Перед співаною Сл. Божою, котру відправив о. Кормило, дві читані Сл. Божі відправили оо. Б. Слобода ЧСВВ і Е. Пащак ЧСВВ. Прийшла год. 10, виходить з церкви процесія на зустріч о. Кормила. Отці Слобода і Пащак в діяконських ризах витають о. Кормила і впроваджують його до церкви. Парохіяльний хор під управою п. Кіся співає торжественну пісню.

Вкінці почалася св. Сл. Божа, котру відправив о. Кормило в супроводі дияконів о. Слободи і о. Пащака. Присутні в церкві парохіяни з Кенори, Ківейтин і Норман раділи, що дочекалися сеї радісної хвилі бути присутними на першій св. Сл. Божій відправленій священником, родимцем з Кенори. Підчас св. Сл. Божої проповідь виголосив місцевий парох о. Б. Слобода ЧСВВ, котрий своїми щирими словами так зворушив присутних, що не одному і сльози показалися в очах. По св. Сл. Божій усі присутні приступали до престола, де о. Кормило стискаючи усім голови, уділяв своє перше священиче благословенство.

По Богослуженні в церкві відбулася друга часть торжества в місцевій салі Читальні Просвіти. Добрі пані з Кенори приготовили красний обід в честь о. Кормила, на котрому, крім о. Слободи і о. Пащака, були присутні також два священики латинського обряду. Господарем обіду був **пан Костик**, котрий покликав бесідників до слова. Першим промовцем був **о. Слобода**, котрий висказав свою радість з сего, що може бути на нинішному торжестві. Се велика честь для Кенори, що видала першого українського католицького священика. Слідуючий бесідник **пан Свіргун**, заступник предсідателя парохії, побажав о. Кормилові якнайкращих успіхів і здоровля. Знова **пан Ратуцький** зложив побажання від місцевої Читальні. Від місцевого відділу запомогового брацтва св. о. Николая промовляв **Лука Козицький**, котрий пожелав отцеві всего добра. **Пан Кіт** зложив отцеві від відділу Взаімної Помочі і вказав що великою пошаною тішаться нині родичі, котрі так добре виховали свого сина, котрий став на службу Богові і українського народу. **Ева Кохайда** зложила привіт від Товариства Молоді і **пан Кісь** пожелав отцеві всего найкращого. Одна з господинь, котрі займалися сим обідом, **пані Костик** була слідуючою бесідницею, котра зі своїми побажаннями вручила маленький даруночок отцеві в імені усіх присутніх. Дальше промовляв брат о. Кормила, котрий висказав своє вдоволення, що може нині бути на так великім торжестві. Послідним промовцем був місцевий священик лат. обряду о. Гававіл.

Вислухавши з великою увагою усіх бесідників, вкінці промовив **о. Кормило.** Насамперід подякував Богові за се, що покликав його на свою службу, опісля подякував Преосвященному за се що його висвятили, родичам за добре виховання і вкінці усім присутнім отцям і вірним, що причинилися в будь який спосіб до сего торжества.

Обід закінчено молитвою.

Присутний.

Добре зрозумів

На годині природи пояснює учитель, що всі тіла в наслідок тепла—розширяються, а в наслідок зимна—корчаться, зглядно маліють. На це дає він відповідні приміри зі щоденного життя. Відтак починає перепитувати учеників.

—Васильку, ану подай мені примір на відмінне ділання тепла і зимна?

Запитаний думає хвилину й каже:

—Літом—з причини великої спеки— дні є довші, а зимою—в наслідок студені – коротші...

На таку відповідь ціла кляса вибухнула голосним сміхом.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

о. Ізидор Борецький

УВАГА!

ДІЛИМОСЯ З ЧИТАЧАМИ РАДІСНОЮ ВІСТКОЮ, ЩО ПОЧАВШИ З ЧИСЛОМ НА 14 СЕРПНЯ, БУДЕМО СТАЛО МІСТИТИ ЦІКАВІ НАУКОВІ РОЗПРАВИ І ФЕЛІЄТОНИ НА АКТУАЛЬНІ ТЕМИ, КОТРІ БУДЕ ПИСАТИ ВСЕЧ. о. ІЗИДОР БОРЕЦЬКИЙ, ПАРОХ В БРЕНТФОРД, ОНТ.

В ЧИСЛІ НА 14 СЕРПНЯ ПІЧНЕМО ДРУКУВАТИ ПЕРШУ РОЗПРАВУ ВСЕЧ. о. БОРЕЦЬКОГО, КОТРА БУДЕ НОСИТИ НАГОЛОВОК:

"СОЦІЯЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ РОБІТНИЦТВА."

РЕДАКЦІЯ.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН., ТРАВЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ—

о. Ігор Шпитковський, 3 передпл. ..	$ 3.00
Яків Майданик за свят. желання	2.50
М. Губич 1.00; о. М. Пасічник 2.00 ...	3.00
З відділу ч. 34 в Ріджайні, передпл...	10.00
Т. Ітон за оголошення	5.00
оо. Редемптористи з Йорктону, пер..	8.50
На вечерку в п. Стадничуків в Гернзей	3.00
Сестри з Форт Вілліям з прод. чисел	2.00
п. Садловська 2.50; пп. Кунанець .50	3.00
о. Шпитковський з продажі	2.25
Збірка відділу ч. 4 в Саскатуні, пр. ф.	4.60
Від. ч. 4, Ріджайна; УКЮ в Албертавн	2.00
Анна Штибель і Ст. Стефанко, перед.	2.00
о. Ст. Семчук 4 передпл. 4.00 і з прод.	7.75
Зі збірки священиків, прес фонд	8.75
Збірка в Босежур, прес фонд	3.35
о. Чиж і М. Троян, прес фонд	2.00
о. Ігор Шпитковський 9 передплат ..	9.00
За святоч. жел. від Команпії Фуд Стор	3.00
о. Ст. Семчук 5 пер. 5.00; з прод. 3.75	8.75
М. Пастушенк 50ц.; Сестри з Ф. Віл.	1.50
А. М. Копелівський пер. 2.00; пр. ф ..	3.00
М. Обаряник, передпл.	1.00
В. Мандзій і А. Цюпик, передпл. ..	2.00
М. Допко, і П. Стадничук, передпл. ..	3.00
Разом	$103.95

— РОЗХОДИ

Почтові значки	$ 1.00
Змінне чека	.15
Папір	.15
Друк Б.Н. ч. 9	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4 40
330 куверт	3.30
Доплата за матеріял ч. 9	.12
Мети	4.10
Відлинення метів від 1-го січня до 10 травня 1943	21.68
Друк БН. ч. 10	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.46
333 куверт	3.33
Разом	$144.29

Д. Кобринський.

* * *

Се є перший скарбовий звіт БН. в 1943 р., котрий вказує недобору за місяць тарвень на $41.34. Будучність Нації є одинокою українською газетою тут в Канаді, котра подає що місяця свій скарбовий звіт. **Здаємо звіт з кождої поодинокої суми котру ми одержали і також вказуємо щодо поодинокого цента де ми його ужили. До тепер ми не зробили ні одного цента довгу і не думаємо його робити. Тому просимо наших передплатників і читачів, щоби сповняли точно свої обовязки відносно передплат. Хто ще не вирівнав передплати просимо се зараз зробити. Місяць травень 1943 р.— місяць недобору, не сміє вдруге повторитися. Тому всі враз, всі вперед до кращої будучности!**

СВОЇ ЛЮДИ

(Оповідання)

Город занято без бою.

До партерового дімка, що стояв при одній із бічних вулиць, між деревами в городці, ускочили два салдати.

Заспані, копотами вкриті, гукали щось, чого й мабуть самі не розуміли —щоб другим нагнати страху, а собі додати відваги.

Хатні двері стояли розтвором—увійщди.

Один з них підняв занавіску, бо вікна були прислонені, щоб меблі не пиняли. Осінне жовтувате сонце заме рехкотіло на золотих рамах великого дзеркала, у якому відбивалася ціла гостинна кімната, з темно вишневими плюшевими фотелями, з великим килимом на паркеті, з довгим фортепяном і з шафкою, повною усяких цяцьок: чарок, статуеток, коробочок.

—Бач, як мешкають буржуї!—сказав той, що підняв занавіску, показуючи, як молодий вовчок, здорові, білі зуби.

—Нічого собі— відповів спокійно другий.

—Нічого! А в тебе-ж дома як? Мов худобина живе християнський нарід. А тут—о! Він гепнув собою на плюшеву канапу з двома львиними головами на поручнях. Канапа підкинула його, мов мяча в гору, він ще раз гепнув, ще, і ще. Сміявся дитячим, нерозумним сміхом.

—У! Як гарно сидіти! Спрібуй, Мак симе!

Максим хотів і собі спрібувати та йдучи по килимі потрутив штиком лямпу що звисала із стелі. Скло обси пало його космату шапку і з бренькотом покотилося по паркеті.

—От, дідьча тіснота!—сказав, чухаючи в потилицю. — Понаставляють, понавішують чорт зна що і пощо.

—Гі гі гі—реготався той на канапі, гойдаючися в ній, мов у човні на ріці.

—Вставай!

—А хіба мені зле сидіти? Ще з роду не сидів у такому: по панськи.

—А хіба ми тут на снідання прийшли?

—Твоя правда, час до роботи.

І вони метнулися по хаті.

Це була гостинна середно заможної родини. Не розкішно, але вигідно, по старосвітськи обставлена. Кожна річ мала своє місце й чисто було тут, мовби прошених гостей дожидали, а непрошені прийшли.

—Бач, музика є, фортепяни—сказав любимець плюшевої канапи, піднімаючи віко фортепяну.

Удар по клявішах і струни завищали, мовби в них відгукнулася війна-звуками.

—Гарна штука,та жаль що така велика, а то забрав би з собою. За життя грабби, а по смерти і трумни не треба. Тут і нашого командира можнаб сховати, велика штука. Жаль, що мамуня грати не навчила. Треба покликати панночку, хай нам якої полъки вшкварить.

—Торочиш, чорт зна що. В хаті живого духа нема. Повтікали.

—А я кажу, що є. Ось, бачиш, канарейка.

—Ну, то що з того?

—А то, ,колиб люди втікали, то птицю дали-б на сусіда, або пустили-б крізь вікно на волю, щоб з голоду не здохла. Вони такі. А коли птиця є, то значиться хтось і з людей остався. Пошукаємо.

І вони увійшли до столової.

Тут, на столі, по старому звичаю стояв хліб і в сільничці сіль, а в пляшці солодка вишнівка.

—Чесні люде, обичай знають. Ну, щож, хіба поснідаємо й без господарів.

—А вжеж, що поснідаємо. Тільки, чуеш, чи насипали тут якої трутки.

—Нашому братові й отрута не пошкодить. Як ми у Станіславові до гімназії прийшли, то там у скляних бутлях всіляка дрань стояла: жаби, гадюки, хробаки.До науки потрібне. А наш фельдфебель, бувалий чоловік, покрутив носом і каже: —Тут монополія пахне!Пробив пальцем оболону, попизав і таки, так—спірт! Викинув гадюку,спірт випив і гаразд. Не минула й година як у склянках не було ані гадюк, ані що!

Молодці!

Засміявся широким молодецьким сміхом і врізав собі спору пайку хліба, як косар. Випили, закусили, решту сховали в кармани. Пригодиться.

ПІВНІЧНА АФРИКА: Славна 8 армія входить до міста Гебес, 29 березня 1943 р. Перед 8-ої армії очолює відділ сурмачів.

—На війні, то так: що зїси, те й твоє а більш нічого. Гей, долеж моя, доле, доле молодая, чом ти не такая, як доля другая.

—А ти не вий, як вовк на весіллю. Скажуть: салдати гуляють. Ну, чого ще тобі треба,

—Годинника хочеться, а в них самі великі, усе в них велике, тю!

Він підступив до зачиненого буфету й пробував підважити дверці.

—Лиши! Ще скажуть: грабували. Наше діло, знаєш, розглянути, чи мунїції нема.

—Дурний ти разом з своїм ділом— відповів сміхун, ховаючи в ранці, що мож було туди упхати: тарілку, народніми узорами вишиваний рушник, навіть поливаний глечик на квітки.

—Треба сховати, а то ще які безсовісні люди заберуть— приговорював, жартуючи.

Увійшли до третої кімнати. Тут біля вікна стояв до писання і другий більший, посеред кімнати, з паперами та всякими часописами й шафи, повні книжок.

Між шафами висів портрет кремезного вусатого дядька в баранячій шапці і в такому-ж кожусі, з дивною усмішкою на вдумчивому обличчі.

Портрет дивився просто на непрошених гостей і ніби говорив до них:

"Здорові були земляки! Не сподівався побачити вас в таку пору? Кажіть, що чуватн у нас біля Канева, над Дніпром? А що ви це принесли мені в ранцях? Чому вони у вас такі повні? Салдати дивилися то на портрет, то на себе.

—Бачиш?

—Тарас.

—Як умру, то поховайте.

—Це тобі і дитина скаже.

Хвилина мовчанки а тоді:

—Ну, хіба підемо.

—Нічого нам довше сидіти. Погано так. Тю, як погано! Одним словом: важко жить на світі.

Погано.

Переходячи крізь столову, вони мовчки випорожнили свої ранці. Вишиваний рушник, біла тарілка і пукатий глечик на квіти зявились на своїх давніших місцях.

—Так буде краще,—сказав білозубий. —Лекше йти.

І я так думаю, відповів його товариш.

В сінях побачили двері від пивниці, відчинили їх і гукнули в велику чорну шию: "А є там хто?"

З челюсти відповів їм якийсь несміли молос: "Є"!

—А зброї ви не маєте?

— Ні, не маємо.

—Ну то виходьте. Нічого вам боятися. Свої люде!

Б. Л.

ЗНОВА ЧУТКИ ПРО УКРАЇНСЬКЕ ВІЙСЬКО

Польська часопись "Нови Свят" пише на основі вісток зі шведської часописі "Тіднінген," що німці з весною 1944 року хочуть українських селян на Україні наділити приватною власністю, дати їм наділи землі від 4 до 7 гектарів. Тільки заходить оправдане питання, де то німці ще будуть з весною 1944? Про се шведська часопись, видно боїться згадувати.

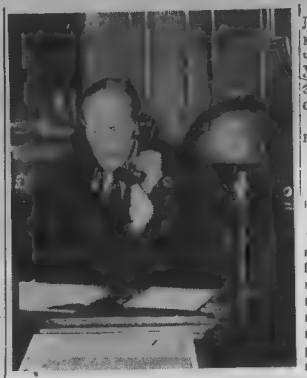

Сер Вілліям Джовіт, англійський голова від розділювання платень, в часі своєї праці в канцелярії в Гвайтгал, Лондон. Він належить до Англійського Кабінету післявоєнного плянування.

Той самий "Свят" подає далі, що у Львові є Центральна Вербункова Комісія і 17 таких комісій по всій Галичині, котрі вербують добровольців до Українського Легіону. У Львові мали зголоситися три тисячі, з чого тисяча самої старшої молоді.

Ці вісті подаємо на відповідальність того "Святу."

НАРОДИНИ КАНАДІЙСЬКОЇ НАЦІЇ

Рік 1867 значить народження канадійської нації.

Це не сталося легко. Наперед були численні і основні наради політичних провідників ріжних провінцій. В 1864 нарали в Шарльотетавн оконечно завершили старання в напрямі злуки. А зараз потім були нові наради в жовтні 1864 в Квебеку, де були присутні представники всіх провінцій, навіть з Нової Фундляндії. Відтоді минули три роки заки все здійснено. 29 марта 1867 р. король дав свою згоду на Британський Північно-американський Акт, що становить писану конституцію Канади. Першого липня того року Акт став діяти. З початку домінія складалася лишень з 4 провінцій: Нової Скошії, Нового Бронсвику, Горішної і Долішної Канади. Ці дві назви заступлено потім новими назвами: Онтеріо і Квебек. Акт допускав приступлення нових провінцій. Першим генеральним намісником Канади став вайкавнт Монк. Він земешкав в Отаві і так Отава стала столицею нової домінії.

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(20)

Я оповів Федоркові, що Гаврило рубав у мене дрова й ночував у школі, що він був якийсь пригноблений, прибитий горем, що став нагло дуже побожний і цілий вечір молився; що він либонь уже чи не залишить пити горівку ... Інші Гаврилові тайни, які я знав, волів я перед Федорком поки що не виявляти.

—Е, хтоб їм там повірив, що вони не будуть пити?— сказав Федорко. —Через ціле життя пили, свій розум і маєток пропили, а тепер малиб вони ні сіло, ні впало заректися? Се неможливо, пане...

Далі став Федорко говорити про своє теперішнє життя, про своє щастя, про Тетяну, про мачуху, котра нараз стала дуже доброю, покірною, та я його не слухав, а все думав про Гаврила та про те, що з ним тепер діється, де він тепер обертається...

Доперва за кілька днів пізніше дійшла до мене звістка про Гаврила. Один чоловік здибав його на дорозі за селом того самого дня, коли він відійшов кравдькома від мене. Я зараз прикликав до себе того чоловіка.

—Що, ви здибали Гаврила Чорнія? —спитав я.

—А якже, пане, здибав. В четвер рано я їхав з млина й на дорозі здибався з Гаврилом.

—Куди ж він ішов?

—А Бог його знає, куди він ішов. Я здибався з ним дуже рано, ще сонце не сходило, було холодно, вітер, дощ з снігом, я цілу ніч не спав, і їдучи дорогою, дрімав собі. Зараз за нашим селом кликнув мене хтось на ймення й вибіг з дрімоти. Дивлюсь, а то Гаврило стоїть при дорозі, насунув шапку на вуха, обтулився якоюсь сурдутиною, чи плащиком, сховав руки в рукави. "То ти, Гавриле, кажу. А ти куди пустився в таку непогоду?" — В світ іду, а ти бувай здоров, бра, каже. — "Зять прогнав?" — Не прогнав, а я й сам пішов, уступився по добрій волі. Поздоровi там Тетяну, каже.— "Ну, най тебе Бог провадить!" кажу, та й поїхав далі, а він пішов своєю дорогою, кудись туди, неначе до міста.

Незадовго прийшла нова звістка про Гаврила. Другий чоловік з нашого села здибав його в повітовім місті й бачив, як він, зігнувшись удвоє, ніс кудись воду на коромислі. Я, розуміється, вже розпрашався з тою гадкою, щоб Гаврила "вивезти на добру путь" та запевнити йому щастя на старість. Я дізнався, що він пішов до великого міста на зарібки, ну, а там він вже на добре не вийде.

Вкінці я й сам зустрівся з Гаврилом у місті, і то аж двічі. Раз ішов я попри одну каменицю, перед котрою рубачі рубали дрова: одні різали метрові поліна на короткі обрубки, а другі брали їх та кололи на дрібні скалки. Межи ними був і Гаврило Чорній... Я задляв ходу й став його оглядати, а він подивився на мене, усміхнувся й далі різав поліно з другим робітником. Потім знову бачив я його, коли він так собі стояв з якимсь обідраним товаришем, і притулившись плечима до муру, виймав зза пазухи бакун і пхав собі в губу... Завсіди мав він на собі той самий плащ, що я йому подарував, і був опрезаний довжезним мотузком, однак ніколи я не говорив з ним ні слова. Я навіть став до нього байдужим і радий був, що він ніколи не займав мене на дорозі.

Але декотрі люди з нашого села з ним говорили, розпитували його про життя-буття, і він казав, що має що дня великі зарібки, що йому ще ніколи так добре не поводилося, як тепер у місті, та з кожним разом багато розпитував про Тетяну й казав їй кланяти-ся.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

NO ATHEIST IN FOXHOLES

"Johnny Amerikansky" was a democrat. He thought "Liberty" was his only god. Uncle Sam's country was a fine place to live in. Because of his faith in the brotherhood of mankind, Johnny thought every one was like he.

He really did not give a 'boot' about the Ukrainian language of his parents, which he was taught on Mom's knees. Moreover, he did not go to church since he quit school and went to work. "Church," he used to say, is just for "sissies" and the ignorant. Of course there should be freedom of religion for all, but I want to be free not to go to church."

Life, so he thought, was too beautiful, even to spend a few hours a year at a divine service.

Yes! like so many others, he was a "paper-Catholic," i.e., only on his baptismal certificate. 'Eat, drink and be merry, for tomorrow we die," was his usual slogan and explanation of his way of life. "Anyhow, he would persist, did you ever see in the movies or read in a magazine that an ordinary American went to church often?" Was not Sunday the ideal day for sleeping-in until noon after a hectic night followed by the traditional hangover?

"Naw! On Sunday just give me a nice cosy, soft bed and let the "god of dreams Morpheus do the rest". Thus bragged Johnny.

He grew up fast. Practical paganism was 'a-la-mode'. One had to be 'up-to-date,' you know.

But one day came 'Pearl Harbor,' like a stroke of unexpected thunder: the whole nation was struck with awe and horror! No sooner had the radio announced this than Johnny was already at the Recruiting Centre of the Marines or so-called 'Leather-necks.'

He passed his medical with flying colors and put himself down as a 'free-thinker' in matters of religion. The arduous training in Camp, although brief, was too long for him, such was his eagerness to get at the throats of the 'yellow murderers.'

The day soon came when he had to bid farewell to Mom, Dad, Sis and oh yes, the 'blond little kid' next door, who persisted in going around with him, although he often told her that she was too good a girl for a 'bum' like he. She was a frequent churchgoer and he was not, you see?

The ship on which he sailed from an eastern port was twice attacked by enemy-subs, but by a miracle the torpedoes missed their mark or were 'duds.' Of course, Johnny did not attribute this to Divine Providence. "Just luck and fortune of hazard," said he. "You see, he would tell his mates, I always carry this lucky-charm for protection (here he would display a tiny horse-shoe). You guys are fortunate that I do."

Yes, Johnny was really a 'tough nut' to crack, but so was St. Paul until he met his spiritual Waterloo and resurrection on the road to Damascus. But Johnny forgot the story about this 'guy' St. Paul.

Once off the boat, Johnny saw plenty of hot action: Jap Zeros diving at terrific speed with their guns throwing lead at 'full blast, bombers of the 'Risingn-Sun' pounding at the Amerk-positions without any mercy. It was a living hell, but Johnny remained intact, for at those very moments through the phenomenon of telepathy, there was far away a little 'blond kid' praying for him in the parochial church or in the refuge of her room: "O God, let Johnny come marching home soon"!

During long hours of bloody strife, he kept on firing his gun, hidden that he was in one of the many improvised 'fox-holes.'

Many a time he would see "those" men-of-God, without guns but only tiny crosses on their collars, running from place to place, blessing the wounded and helping the dying; but Johnny did not need chaplains, for did he not have a "charmed life"?

But came a day when Johnny had to go on a raid inside enemy territory, way far in the jungle. The day before he heard over the radio that no mercy was to be expected from the Japs who, notwithstanding the international law, shot the pilots bombed Tokyo. Unconsciously, Johnny, taking his camouflage-disguise, forgot to transfer his "famous lucky-piece" from one jacket to the other.

Silently the raiding party advanced; the orders were to destroy a bomb-depot. All of a sudden the darkness of the night became brighter than day light; it was a trap and Johnny and his pals were in the middle of it.

Around him Marines were mowed down like flies but Johnny remained still intact. Then he was the only one alive and the bullets were flying around him like fire-flies. There was only one thing to do: act dead, which he did. Thinking all the raiders were dead, the Japs quieted down and returned to their posts, too lazy to bury the bodies by moonlight.

When all was dead-quiet, Johnny, whose training was thorough, managed somehow to sneak out of the "mountain of corpses" and return to camp at dawn, hungry and thirsty and stricken with fever.

Before reporting to the commanding-officer, Johnny shoves his hand inside his jacket and instead of finding his 'charm,' he finds a tiny crucifix which a chaplain managed to sneak into the jacket. This he did because many a time he did see Johnny's stubbornness towards the faith of his fathers. But Johnny will never know the priest's name on this earth.

Considering the cross, he saw in a few seconds a technicolor-film of his past pagan life, and of his neglect towards God in his every-day life. "O God, he prayed, falling on his knees, I was such a fool, please forgive me."

A voice in his conscious replied: "O my own prodigal son, my forgiveness is infinite."

When giving in his report, a few moments later, and, when asked how come he was the only survivor, Johnny told his superior about his 'miracle' and 'his crucifix! Concluding, he said: "Sir, there is NO Atheist in fox-holes; death smiling cruelly in our faces makes us think of the other world and our Maker. If I get back to the old U.S.A., I'll be an apostle of the movement which I once ridiculed in thought, and which is called 'America back to God!"

Fr. NICK.

S. T. Shabbits

ADDRESS TO THE GRADUATES

at the joint graduation exercises of the ST. JOSEPH'S COLLEGE and SACRED HEART INSTITUTE

Yorkton, Saskatchewan, May 28, 1943.

(Continued)

In the materialistic world of today the danger to young Catholic men and women is particularly great since material success, irrespective of how attained, is regarded as an indication of ability, and Christian modesty is often looked upon as a sign of weakness. It would of course be false to assert that the battle between good and evil is being lost, but is it not wrong to say that moral and intellectual values are too heavily discounted, and that premium placed on purely material values is much too large.

Your first problem will be to establish, by way of employment or private enterprise, sufficient material security to assure for yourself and your dependents a descent standard of living. This is a noble purpose and should be pursued with all dilligence and aggressiveness. Poverty, resultant upon carelessness or sloth, is just as undesirable as unlimited lust for the possession of wealth carried to the extent that the more noble ideals of life are placed in jeopardy. The winning of the proverbial bread and butter will contsitute a task in life that will require honest labour, carefully planned and followed.

But as man "does not live by bread alone," so labour is not his only purpose in life. Man is a moral being, from which it follows that his intellect and his soul require at least as much attention as his body. The perfection of your mind and character by study is equally as important as the sustaining of your body by food. At this milestone of life therefore, resolve to be life students, to con-

Мирослав Голота

ЧИ ТИ НАЛЕЖИШ ДО УКЮ?

В сучасну пору молодь світа відіграе важну ролю. Всі народи світа покладають велику надію на свою молодь. Знаемо також що майбутня доля українського народу в Канаді буде залежати від нас молодих. Як ми молоді будемо ставитись до справ свого народу, такі будуть висліди. Живучи в Канаді серед чужого суспільства, ми в будучности мусимо доказати, що ми є вірними членами нашої Церкви, добрими українцями та льояльними горожанами прибраної нашої батьківщини, Канади. Щоби це все здійснити, ми молоді мусимо орґанізуватися.

Боже Провидіння зділало так, що ми живемо в свобідній Канаді. Демократичний устрій Канади позволяе нам користати зо свобідних прав і привілеїв нашої прибраної Вітчини. Ми маемо повну свободу віроісповідання, свободу слова, мови, преси. Також маємо повну свободу орґанізованого життя. Тепер заходить питання: чи ми молоді українці Канади використовуємо ці права свободи?

Коли ми приглянемося ближче до життя української молоді в Канаді, то приходимо до заключення, що наша молодь не користає належито з канадійської свободи. Наша молодь в Канаді не проявляє належної активности, не читає українських часописів, не вчиться рідної історії, взагалі наша молодь, хоч не вся мало журиться справою своєї будучности. Серед нашої молоді домінує переконання, що нам тут в Канаді треба забути, що ми українці, взагалі українські справи нехтувати. Це переконання є нам шкідливе і тому свідома українська молодь, в будучності, мусить це зло направити. Ми мусимо памятати, що заким ми будемо добрими канадійцями, ми передусім мусимо стати добрими українцями і чесне українське імя затримати.

Поверх пятдесять літ тому, наші піоніри осілись на просторій землі Канади. Тяжко було їм покидати Рідний Край, але щож, лиха доля робила свое. Вони приїхали до Канади шукати кращої долі та свобідного життя. І коли наші піоніри прибули до Канади то вони також привезли з собою св. віру, душу свого народу, свою рідну мову, культуру. Мозольною працею вони ставили церкви, просвітні доми, виховавчі інституції. Постарались також о рідну пресу. І для кого це все вони робили? Для нас молодих, так щоби нам дати краще життя. Поставили наші батьки церкви нато, щоби ми молоді учащали до тих церков, слухали слова Божого, та вчились жити після законів, даних нам Богом. Просвітні доми є на те, щоби ми молоді усвідомляли себе, щоби ми брали участь у народній праці, виступали з концертами, промовами, деклямаціями. Наші виховавчі інституції є на те, щоби виховати свідому віруючу інтелігенцію, на свідомих та активних провідників народу. Постарались наші батьки о рідну пресу на те, щоби ми молоді читали у своїй рідній мові новинки, повчаючі дописі, вісти про Рідний Край, про св. Церкву, про свій нарід... І маємо тепер ми молоді це все нехтувати? Чи маємо ми відрікатись св. Церкви, свойого народу, та рідної мови? Чи всі ті надбання наших батьків-піонірів мають піти даремне? Ніколи! **Ми молоді українці Канади мусимо зберегти ці дорогоцінні надбання наших батьків.** Не сміємо ми покидати свою Церкву, свій нарід, та свою мову. В будучності ми мусимо це все задержати при собі так, щоби українське імя не зникло у вільній Канаді. Щоби це все здійснити нам треба попрацювати над собою. Нам потрібно спільної праці, одиниці нічого не вдіють. **Нам потрібно орґанізованої праці.** Бо в орґанізації є сила.

Українська католицька молодь вже має свою сильну орґанізацію: Українське Католицьке Юнацтво (УКЮ). Цього року (1943) орґанізація УКЮ входить на пятий рік свого іствування. На протязі цих кілька літ орґанізація УКЮ зуміла згуртувати кругом себе десятки міцних відділів, та тисячі віруючих, ідейних та працьовитих членів, як також і однодумців. Ідея, котру голосить УКЮ, дістала відгомін по цілій Канаді. І сьогодні ми гордимось міцно з'орґанізованими відділами УКЮ. Бо в відділах УКЮ знаходиться українська католицька молодь, котра є чесна, віруюча та працьовита. Та молодь затримує свою релігію, ходить до Церкви. Члени УКЮ є свідомі українці-католики, котрі приготовляють себе до кращого майбутнього життя тут в Канаді. Молодь, котра знаходиться в рядах УКЮ гордиться своїм походженням, гордиться своєю Церквою, рідною мовою, історією та культурою. Члени УКЮ є горді з того, що вони є українці-католики. І чи ти український молодче та дівчино не бажаєш стати в ряди орґанізації, котра працює для слави Божої і добра свого народу? **Чи ти не бажаєш посвятити свого вільного часу, щоби працювати для слави Царя-Христа та для кращої долі нашого народу? Чи є Ти того переконання, що ми молоді мусимо подбати про вище, ідеальне життя, та що нам треба дбати не лише про матерію, але і про душу? Наколи Ти є вірний українець (українка) католик (католичка) то напевно Ти станеш членом (членкинею) українського Католицького Юнацтва. Бо одиноке місце, де вся українська католицька молодь повинна знаходитись є орґанізація УКЮ.**

Орґанізація УКЮ взяла собі за ціль з'орґанізувати і сцентреалізувати усю українську католицьку молодь під оглядом релігійним, національним, культурним, суспільним та фізичним на характерних українців католиків Канади. Чи треба вже кращої цілі як ціль УКЮ? Чи є щось кращого нам до здійснення тут в Канаді як осягнення вище наведеної цілі? Я вірю, що ні. Наше завдання буде вповні виконане якщо ми всі разом будемо працювати, щоби осягнути ціль, котру собі поставила орґанізація УКЮ.

Орґанізація УКЮ є збудована на релігійно-національних основах і вона вимагає праці не лише супроти себе самих, але також праці для Бога. Кождий відділ УКЮ є під наглядом священика, так що члени дістають релігійне виховання і тим способом вчуться провадити правдиве християнське життя. На своїх сходинах члени вчуться своєї історії, говорять рідною мовою, співають українські пісні, промовляють, деклямують та дебатують у своїй рідній мові. Члени УКЮ вчуться як жити серед суспільства так, щоби здобути собі честь і пошану. Вони пізнають свій обряд, історію та культуру. Ми мусимо признати, що молодь, котра є вихована в орґанізації УКЮ ніколи не піде манівцями. Молодь, котра належить до УКЮ є сильного характеру, їх молодечі серця є наповнені любовю до Бога і до свого народу так, що тої любови їм ніхто не може видерти. **Бо завданням членів УКЮ є жити і працювати для Бога і своєї Вітчини Канади!**

Українська католицька молодь мусить вірити в силу орґанізації. Памятаймо, що лише орґанізовано ми зможемо добитись чогось кращого. Провід УКЮ отсим дає клич до масової, активної орґанізації, до спільної невтомної праці, до неустаючої посвяти всеї української католицької молоді Канади. Зробім так, щоби при кождій парохії була орґанізація УКЮ. Ти українська католицька молодь ставай в ряди УКЮ і тим способом доложи свою цеголку до будови нашого кращого завтра. До Вас, українські католицькі юнаки і юначки, що ще не є членами УКЮ, ми кличемо: Всі як один ставайте в члени УКЮ, під один прапор Царя-Христа. Де ще нема відділу УКЮ, творіть—де є, скріпляйте. **Зробім так, щоби орґанізація УКЮ стала жерелом, з котрого буде випливати здорова цілюща вода—здорова тілом і духом українська католицька молодь для слави Канади.**

---

time to build upon the foundations you have received, to add to the store of knowledge you already have, to expand your vision and enrich your intellect by an unceasing search for truth. Do not be misled by the modern trend to look for short-cuts to success, as there are no shortcuts in the intellectual field. There is no royal road to learning. It is true that in the fields of industry, transportation and communication, shortcuts have been discovered and the elements of time and space reduced to minor importance. Forces of nature formerly thought unconquerable have been harnessed to man' use. In the transmission of sound, for instance, over vast distances, the action is made instantaneous by means of radio; and machines have been invented to do almost anything that can be done by the human hands. *But there has never been invented a machine that could do the work of the human brain*, and thinking must still be done along the same slow and old fashioned process that was used by our ancestors. Unlike in industry, the battle in the intellectual field must be fought slowly, and new ground acquired inch by inch and foot by foot. In this battle relaxation of effort means defeat, and advancement is only attained as a result of untiring vigilance and unrelenting perseverance.

(To be continued)

КОНЦЕРТ НА ДЕНЬ МАТЕРІ В ВІШАРТ, САСК.

Дня 23 травня, місцевий відділ УКЮ влаштував концерт на День Матері. Зараз по відправі в церкві, усі присутні удалися до народного дому, щоби віддати честь матерям. Тому, що була не дуже добра погода, учасників в салі було середне число. Концерт приготовив **учитель Н. Федірко.** Програма концерту була слідуюча:

1. Левадов, долинов— пісня
2. Деклямація Г. Кравчук
3. Вступне слово учитель Н. Федірко
4. Пісня Куку— хор
5. Молитва за маму - декл. Н. Бздель
6. Доклад: День української матері— А. Чайковська
7. Через балку — пісня— хор
8. Мати декл.— К. Бздель
9. Мандолінове сольо - Н. Гуменюк
10. Реферат Рідна мати - уч. А. Федірко
11. Сестрі українці декл. - Е. Павацюк
12. Мати доню колисала хор
13. Хтож то? декл. М. Петришин
14. Реферат: Мати Пречиста Діва Марія— о. Гр. Шавель ЧНІ.
15. Бажання в мамин день— декл.— Р. Левандовська.
16. Та туман яром котиться— хор
17. Кінцеве слово— М. Петришин

О Україно! Боже щасти йому!

Підчас концерту переведено збірку і продавано квіти. Усего прийшло $10.48. Десятий відсоток з сеї суми вислано до Головного Заряду УКЮ.

Заряд відділу сердечно дякує усім, котрі причинилися до сего, що концерт випав так гарно. Як заразом взиваємо, щоби всі члени відділу УКЮ не лише в Вішарт, але цілого округа Йорктон Айтуна, старалися якнайбільше підтримати Марію Музику, кандидатку з сего округа на Контест Популярности УКЮ, через купования і продавання значків.

Єлисавета Левандовська, писарка.

ЛИСТ З КРАСНЕ, САСК.

В неділю 9-го травня було в нашій церкві св. Івана Богослова св. Богослуження, котре правив о. Гр. Шавель ЧНІ. По св. Євангелію отець сказали проповідь, а по св. Сл. Божій був обхід з Найсв. Тайнами навкола церкви і Суплікація. Опісля присутні перейшли до народного дому, на спільне свячене. Всеч. о. Шавель поблагословили заставлені дари і сказали, що тому, що нині є день мамів, то старші мами мають перші засісти до столів. Так і сталося.

По обіді був концерт в честь мамів, котрий дуже гарно випав і всі мами були дуже задоволені. Отсею дорогою складаю в імени усіх мамів щиру подяку о. Гр. Шавлеві за їх труд і працю для нас. Вони вже третій рік щиро працюють для добра нашої новозбудованої церкви. Нехай Всевишній Бог нагородить їм за сі труди стократно. Також належиться сердечна подяка учителеві Романові Качур, учителеві з Равнд Гил школи за се, що так гарно приготовив діточок до концерту, як також усім дівчатам і хлопцям, що на концерті виступали. Дякуємо також усім, що причинилися в який будь спосіб до спільного свяченого і усім гостям з сусідських осель, котрі приїхали на наше свято мамів.

Одна з замів,

М. Підкович.

ВОТЕРФОРД, ОНТ.

Несподіванка для о. Ізидора Борецького

Тутейша українська католицька парохія справляла свому улюбленому парохові о. Із. Борецькому милу несподіванку. Парохіяни бажали хоча в малій части віддячитися о. Ізидорові за ту жертвенну працю, котру він вже більш як три роки виконує в нашій парохії. За час праці о. Борецького наша парохія дуже зросла.

Підчас несподіванки присутні парохіяни зібрали також на українську пресу $11.95, з чого призначено на пресфонд БН $4.00.

Жертводавці були слідуючі: о. І. Борецькии $2.00. По $1.00 зложили: Г. Гнідий, П. Смит, В. Скобленюк, С. Здрилюк, І. Ржан, П. Хорій, Й. Монастирський, А. Залім, К. Монастирська. По 25ц.: пані Н. Скобленюк, Харій і І. Топоровський. По 10ц.: Пані Ржан і пані Здрилюк. Всім жертводавцям належиться щира подяка.

Й. Монастирський.

Від Редакції: Дякуємо Й. Монастирському за прислання 4 долярів як також всім жертводавцям за ласкаві жертви.

СТ. ФИЛИПС, САСК.

За старанням місцевого пароха о. Н. Сірого, основано в Ст. Филипс, Саск., дня 6 червня 1943 відділ БУК-а.

До заряду ввійшли слідуючі:

Мартин Дмитро— голова
Іван Подольський— заст. голови
Николай Свіргун— скарбовий і діловий писар
Василь Федоришин— скарбник
Лука Яроцький, Дмитро Пелехатий, Никола Бартецький— Провірники і дорадники заряду.

ДЕЛГАЙ, ОНТ.

Заснования Укр. Катол. Парохії.

На розлогих і урожайних землях коло Делгай, Онт., розсілися многі українські господарства.

Літом богато українських людей шукають заробітку у Делгай на тютюнових фармах. Однак мимо великої скількости українського населення не було до тепер жадного зорганізованого українського життя.

Щойно два тижні тому, зроблено сходини в домі **Гната Самечка** і засновано укр. кат. парохію.

Дня 13 червня знова відбулися збори в тім самім домі, під проводом **Всеч. о. І. Борецького,** пароха Брентфорду, де присутні доповнили заряд, зробили заходи для закуплення площі під церкву і будови храму Божого. Відтак на заклик **Ореста Заблоцького,** місто предсідателя, зложили гроші готівкою слідуючі панови:

Андрей Войтович $300.00; Гнат Самечко $100.00; Юліян Височанський $100.00; Стефан Кафлюк $75.00; Том Данчук $50.00; Орест Заблоцький $50.00; Іван Марнияк $25.00; Франко Дзядецький $50.00; Станіслав Дзядецький $50.00. Разом $800.00

Деклярували: Стефан Сельський $50.00; Григорій Квасниця $25.00; Йосиф Таціи $100.00.

До заряду увійшли:

Предсідатель— Орест Заблоцький
Секр. Фінанс.— Григорій Квасниця
Секр. рекорд.— Станіслав Дзядецький
Скарбник— Гнат Самечко
Контр. Комісія— Войтович Андрей, Височанський Юліян.

Щира дяка нехай буде тим гарним людям, що стараються про збудовання храму Божого на делгайській землі. Нехай Бог благословить на святе, велике діло!

ВЕРНОН, Б.К.

Дня 15-го травня упокоївся в Бозі Іван Бродовий. Роджений 9-го лютого, 1868го року в Дуплісках, повіт Заліщики, Галичина. До Канади приіхав 1901 року й поселився в околиці Стюартбурн, Ман. По трох роках переїхав з родиною в околицю Мелфорт, Саск., де проживав до 1935 року. У тому році перебрався до Кену, Б.К. і мешкав тут сім років звідки опісля перебрався до містечка Вернону, Б.К., де по двотижневій недузі помер.

Всюди був він взірцевим парохіянином української католицької Церкви, яку любив до кінця свого життя. Похорон відправив о. Хр. Кондратюк ЧСВВ в церкві св. Василія Великого в Верноні, Б.К., а тіло спочило на вернонському цвинтарі. Покійний оставив у смутку жену Марію замешкану в Верноні, 5 синів: Василя у Піс Ривері, Альта, Михаїла в Мелфорті, Саск., Андрія у С. Слокен, Б.К., Григорія у Верноні, і Николая, що кінчить вінськовий курс інжинирики в Торонті, Онт. 6 доньок: Катерину Кулачковську у Піс Ривері, Альта., Тетяну Романюк, у Гронлид, Саск.; Юстину Митрополит у Ґудів, Саск., Василину Василів, у Ванкувері, Б.К., Павліну Добровольську у Кену, Б.К., й Евдокію, що перебуває з мамою у Верноні. , 39 внуків і 9 правнуків.

По похороні відбулося приняття усіх гостей, що прибули потішити засумовану родину, в домі покійного, підчас котрого на заклик К. Щерби зібрано $17.05. З цих грошей приділено $2.00 на фонд Будучности Нації.

По $1.00 зложили: о. Хр. Кондратюк, ЧСВВ., Ів. Марець, Т. Марець, Т. Спельчан, І. Антонишин, К. Щерба, Д. Смага, М. Бродовий, С. Гошовський, А. Пасічник, В. Василів, Д. Бугера, І. Гриценко, А. Остафіїв 75ц. По 50ц.: Ю. Спельчан, Д. Винничук, І. Деревінський, С. Водинський, В. Гекман. По 25ц.: П. Мохорук, М. Николаюк, Г. Михайлишин 20ц.; Г. Пасічник 10ц.

Спи, дорогий батьку, нехай земля буде тобі легкою.

о. Хр. К. ЧСВВ.

Від Редакції: Дякуємо дуже сердечно добрим людям в Вернон за ласкаві жертви на нашу часопись, а о. Хр. Кондратюкові ЧСВВ за прислання грошей.

Любі Діти:

Дякую Вам за Ваші гарні листи та цікрі жертви на фонд Діточої Сторінки. Вуйко покладає на Вас велику надію. Отож, як Ви надалі будете так гарно працювати, то внедовзі зможете усі побачити Ваш здобуток а це "Смішні Образки" на Вашій сторінці.

Дуже часто як Вуйко перечитує Ваші листи, і то нераз по кілька разів, то любив би бачити як то виглядають писателі тих листів, чи не могли би Ви деколи прислати своїх знимок? Як будете добре виглядати на знимці, як знимки будуть виразні і представлятимуть Вас у якімсь ділі, Вуйко помістить їх на Сторінці а решта знимок піде в Вуйків великий Альбом.

Вуйко Трохим.

ПРИГОДИ НЕДІЛЬНОГО РИБОЛОВА

В день липневий, у неділю
По обідику смачному
Й по маленькому похміллю,
Пан Гавдентій вийшов з дому,
Кинув вудку на ставочок,
"Лови рибку, лови, вудко"!
Який милий холодочок
Пан Гавдентій заснув хутко.
Пан Гавдентій спить смачненько,
Певно рибка йому сниться.
Аж повзе Петрусь тихенько
А за ним Дмитрусь мов киця,
Теж крадеться,—від сплячого
Вудку з рук відбирає,
Зачепляє патика великого
Тай на став пускає.

(Далі буде).

ПРИДБАВ НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Так! Вуйко мусить на тому місці знова похвалити Петра Гнатова з Форт Вілліям, Онт., котрий придбав нового передплатника для Будучности Нації. Новим передплатником став Григорій Прехітко, 233 Огден Стр., Форт Вілліям, Онт.

Вуйко дякує тобі Петрусю за придбання нового передплатника і Вуйко вірить, що і прочі діти, котрі люблять читати Діточу Сторінку, певно придбають по одному новому передплатникові.

Ану, хто буде слідуючий?

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

(Продовження)

Недавно тому були в Одзе артисти королівського театру з Копенгаги. Вони давали представлення, співали так гарно, що всі люди щасливійшими чулися. Також Ганс виступав кілька разів як чура або пастушок, ба навіть говорив на сцені кілька слів!

Кілька богатих сусідів їздило до театру в Копенгазі. Від них довідався хлопець, що танечниця, пані Шаль, така гарна, якої ще не бачили ніде в театрі.

Наш Ганс уявив собі її зараз не інакшою, як доброю русалкою з казок, що опікується вбогими дітьми і їх веде до щастя.

Друкар із Одензе, до котрого частенько заходили актори, мусів Андерсонови написати поручаючий лист. І написав сей добрий чоловік, хоч ніколи не бачив ні відважного Ганса, ані тієї артистки.

Мати спакувала йому клуночок з убранням і потрібними харчами. Сонячне полудне було, як мати передала почтилйонови свого синка і клуночок, щоби повіз їх "за простибіг" до Копенгаги.

Можете собі уявити, як дуже плакала добра мати, як прийшлося їй провожати її одинаку дитину до почтового воза. А бідненька стареньба бабуся нетерпляче, з неспокійним серцем вижидала обоїх на дверях. Раз за разом обнімала свого любимця, цілувала й цілувала й плакала, ковтаючи сльози, що ціле тіло її стрясалося. Прочувала, що вже більше не побачить свого сонічка-внука. І так сталося. Небаром опісля понесли її на кладовище вбогих.

ПРЕС ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Намічена сума	$25.00
До тепер діти зложили	$ 6.00
Ще треба	$19.00

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Параня і Тереня Козакевич з Паркервю, Саск., **прислали 50ц. на фонд Діточої Сторінки.** За ее Вуйко вислав їм свої 2 портрети.

Вуйко дякує тобі Терені і Параню за жертви.

ЧИ ВИ МАЄТЕ ПОРТРЕТ ВУЙКА ТРОХИМА?

Перший наклад Портрета Вуйка Трохима розійшовся в дуже короткім часі. Діти не перестають надсилати замовлень і Вуйко постарався про другий наклад портрету., щоб дати нагоду усім дітям дістати цей літографований військовий портрет. Але, і вже тепер Вуйко остерігає Вас— спішіться в Вашим замовленням. Пришліть лиш 25ц на Фонд Діточої Сторінки або придбайте одного нового передплатника для "БН" то Вам вишлеться портрет. Можете уживати цего купону.

Я (імя) .....

Адреса .....

залучаю 25ц. на Фонд Діточої Сторінки і прошу вислати мені військовий портрет Вуйка Трохима.

ЯК ЛИС НАВЧИВ ЧОЛОВІКА ЛЮДЯННОСТИ

На фармі коло міста "Людяне," жив один нелюдянний чоловік. Був в него старий кінь Джим, що дуже тяжко робив для свого пана. Фармар запрягав Джима до плуга, до борін, возив ним збіжже до міста. Дуже часто сам Джим тягав косарку і громадив сіно. З тої праці наш Джим так змарнів, що його кости виставали з під шкіри мов великі каміння. Часто голодував, нераз цілий дєнь перебув без води, а в зимі навіть не пускали його до теплої стайні. Груди його були так спарені, що лячно було дивитися на його рани. Крім того всього, глубока старість і неміч так доскулювали Джимови, що він часом лягав на землю, і виглядав мов мертвий.

Нелюдянний фармар не хотів навіть пожалувати бідного Джима. Він лиш знав користати зі свого коня і ним працювати, але жадного милосердя до него не мав. Справа погіршилася для Джима, коли безсовісний пан сказав йому геть забиратися з подвіря і більше не вертати. "Іди," сказав він, "ти, старий непотрібний Джиме, іди геть в світ за очи. Я не знаю тебе і не хочу бачити тих твоїх старих костей. Мені треба коня, але не такого як ти. Я хочу коня, який би поконав самого льва, а не такого старовинниска як ти. Іди собі геть, геть, і то чим скорше!"

Бідний Джим ще раз глянув на ту фарму і на обійстя де він так тяжко напрацювався і де всі сили стратив. Глянув і пішов, хоч дуже повільним кроком. Але дивиться Джим перед себе, і побачив щось подібного до пса. Уха в него довгі і найжені до гори, мов натягнені. Хвіст кудлатий і довгий, очи ясні мов свічки, писок острий. Не був то пес але лис. Коли вони зближилися до себе, лис перший відізвався до коня сими словами: "Слухай, приятелю, чому ти такий сухий, такий бідний, такий сумний? Я лис. Маю практику життя. Не одного порадив, може б і я тобі що порадив." Джимови веселіше стало. Він ще такої мови не чув, бо його господар був нелюдянний, хоч мешкав коло міста "Людяне." Отож бідний Джим оповів лисови свою біду і цілу свою історію. Та не забув додати, що фармар, його колишній господар, бажає мати такого коня, що міг би поконати хоч би сильного лва. Лис натягнув уха, засвітив очима, подумав, облизався і каже: "Слухай коню! Я знаю про одного льва, який жие в ямі недалеко звідси. Я так зроблю, що ти його поконаеш. Але слухай мене і роби лише те, що я тобі скажу!" Джим згодився. Лис казав коневи лягчи на землю і вдавати неживого. Кінь те зробив. Відтак лис підійшов до льва і каже: "Слухай, королю звірів і мій королю! Я тебе люблю і хочу тобі прислугу зробити, бож тобі, як цареви, належиться від мене податок. Ходи за мною, я поведу тебе на одно місце де є здохлий кінь. Ходи, будеш мати що їсти." Лев погодився на пропозицію лиса і оба вибрались в дорогу. Якжеж врадувався лев, коли побачив вкінці перед собою цілого коня. Лис шепнув коневи до уха щоб не боявся і щоби далі вдавав мертвого. До самого льва лис промовив так: "Слухай мій королю. Чи не було лучше, щоби ти міг затягнуть того коня до своєї ями? Там ти міг би собі його їсти по малим кусникови через довший час. Як хочеш, то лягай ось тут коло коня, я привяжу коня до твого хвоста, а відтак ти рушиш і собі його до ями затягнеш!" Лев згодився. Лиг і навіть трошки задрімав, бо знав, що перед ним тяжка, хоч коротка дорога.

Лис скористав з короткого часу. Взив довгого шнура і привязав ним кінський хвіст до хвоста льва. При тій нагоді звязав також і ноги льва. Коли всьо було готове, лис крикнув до коня: "Слухай коню, вставай, скоро! Я до тебе привязав льва. Гони, вдирай, що можеш! Гони просто до свого давного, нелюдянного господаря. Гони, гони, не отягайся та не обертайся!"

Кінь гнав, стогнав, сапів. Лев не міг ніяк видертися, тимбільше, що його ноги були звязані. Ревів, бурчав як страшно було. Дикі звірі повибігали з ліса побачити, що діється. Близько не приступали, бо боялися свого розлюченого царя, але сміялися на цілий рот, коли бачили, що кінь тягне льва так, що аж земля дуднить.

Прибіг кінь на подвіря свого давного господаря. Господар не віряв своїм очам. Дивиться, а то його старий Джим, притягнув йому на подвіря льва. В тій хвилі прийшло йому на гадку те, що він давніше був сказав свому Джимове, а саме, що він хоче такого коня який міг би поконати льва. Він відязав коня від льва, а самого льва із звязаними ногами якось запхав до залізної клітки.

Розжалуваний фармар дав коневи їсти, пити, пожалував його, і відтоді доглядав його як свого приятеля. Совість його все гризда за лихий вчинок, за його нелюдяне поведення зглядом свого доброго Джима. Довідався про те лис і з тої нагоди справив собі бенкет, та тішився, що йому така штука вдалася. ЛИС.

АПОСТОЛЬСЬКЕ ДОРУЧЕННЯ

Ми, Гільдебрандус Антоніютті, ласкою Божою і Апостольського Престола титулярний архієпископ синнаденський у Фригії і Апостольський Делегат у землях Канади і Нової Фундляндії,

з поручення Святої Конгрегації для Східної Церкви оцим оповіщуємо і засвідчуємо, що Святійший Отець наш Пій, Божим Провидінням XII, найвищою владою свого апостоляту і повагою, зволив проголосити Всечеснійшого Ніля Николу Саварина, священика Василіянського Чину св. Йосафата, помічником Їх Ексцеленції о. Василія Володимира Ладики, Апостольського Екзарха для вірних католиків українського обряду в Канаді, та признати йому титулярну епископську церкву в Йос зі всіми правами і привілеями, тягарами і обовязками, які злучені з цим високим достоїнством.

Окремо торжественно засвідчуємо, що наш св. Отець Папа Пій XII, з огляду на теперішні обставини, які перешкоджують звичайне передання апостольських грамот, ласкаво уділив власть цему призначеному епископу йотанському, щоби навіть без апостольських грамот приняв епископські свячення вільно і дозволено поза (вічним) містом після українського обряду з рук Всесвітлійшого Екзарха Василія Володимира Ладики, або, колиб цей був перешкоджений, з рук Всесвітлійшого о. Константина Богачевського, або Всесвітлійшого о. Василія Такача, в сослуженні двох других католицьких епископів східного обряду, або в случаю їх перешкоди в сослуженні двох інших католицьких епископів латинського обряду, якщо лишень вони є в ласці і єдности з Апостольською Столицею.

Всечесному Наставникові даємо цим листом апостольське відпорученння уряду і власти уділити епископських свячень призначеному.

Призначений епископ, виконавши все, що вимагає право, заки прийме епископські свячення, зложить на руки епископа святителя визнання католицької віри і вимагану статутовою формою, присягу.

Ізза особливих обставин місць, св. Столиця ласкаво призволила, щоби свячення призначеного епископа йотанського відбулися першого дня найблищого липня в катедральній церкві св. Михаїла торонтонської архідієцезії.

Цю грамоту на основі апостольської поваги стверджуємо підписом нашої руки і печаткю нашої Делегації.

Дано в Отаві, в палаті Апостольської Делегації, десятого дня місяця червня, в році тисяч девятьсот сорок третім, у восьмиці свята Вознесення.

ГІЛЬДЕБРАНДУС,
титулярний архієпископ синнаденський, Апостольський Делегат.

(Це Апостольське Доручення перечитав перед самими свяченнями, в катедрі св. Михаїла, по латині о. др. В. Кушнір з Винипег, по українськи о. В. Шумей з Давфин, Ман.)

ПЕРША АРХІЄРЕЙСЬКА СЛ. БОЖА ЕПИСКОПА САВАРИНА

Преосвященний Кир Ніль Саварин ЧСВВ відправив свою першу Архієрейську Службу Божу і виголосив проповідь в неділю, 4-го липня, в церкві св. Йосафата в Торонті. Присутнім на сій Сл. Божій був також Преосвященний Кир Василій, котрий мав з тої нагоди також проповідь до людий, котрі наповнили по береги церкву св. Йосафата. По Сл. Божій, в парохіяльній салі під церквою, був обід в честь нововисвяченого епископа, піднас котрого була святочна академія.

Того самого дня, в год. 5 вечером, Преосвященний Саварин відвідав другу нашу церкву в Торонті Неустаючої Помочі Матері Божої, де відправив молебен в асисті численного священства.

ЗА КАНАДУ:

Дістався до неволі: Іван Василь Тведіль, летунський старшина з Лешбурн, Саск.

Згинули за морем: Петро Кучерик, десятник, Торонто, Онт.; Павло Я. Мароній, лет. десят. з Америки; Григорій Солтис, рядовик, Порт Артур; Василь Бродій, десятник, Вердун, Кве.; Станислав Володимир Сотковий, лет. десят. з Саммербері, Саск.; Станислав Юліян Цибульський, лет. десят. Пемброк, Онт.; Василь Бучковський, десятник, Винипег. **Пропали за морем,** по воздушнім нападі на неприятельську землю, слідуючі летуни: Александер Теодор Сидор, десятник, з Сидней, Н.С.; Василь А. Ю. Гордій, старшина, Віндзор, Онт.; Лаврентій Дубець, десятник, Едмонтон, Алта.; Лев Круклицький, десят., Кічинер, Онт.; Г. Собель, десят. Торонто, Онт.; Йосиф Гідак., Естівен, Саск. Е. Е. Лундій, десят. Торонто; Іван Теодор Максимчук, десят., Торонто; Андрій Петро Удицький, десят. з Америки; Йосиф Г. Бреділй, десят., Понока, Алта.; Іван Просник, десят., Портедж Ля Прері, Ман.; Григорій Урецький, старшина, Едмонтон; Д. Слабєцький, десят., Монтреаль; Ф. А. Догертій, старшина, Чілівек, Б.К.; Лаврентій А. Догертій, старшина, Торонто.

НЕСОВІСНІ ВИРОБЦІ КУЛЬ

У Гиксвил, Лонг Айленд, в Америці арештували Натана Сильвермана і трох урядовців фабрики стрілен за те, що вони виробляли пофальшовані кулі. Вистріляні частини мішали з новими, а кулі замість тчати вперед, вибухали взад і торощили голови вояків. Справа вийшла наверх підчас вправ у Канаді. Фабрика мала виробляти стрільна для совітів.

ДОДАТКОВИХ СТО БУШЛІВ

Міністер торговлі МекКинон заявив, що всі західні хлібороби дістануть дозвіл на додаткових сто бушлів пшениці змолоти поза своєю призначеною квотою 15 бушлів від акра. Досі було вільно 40 бушлів поза квотою. Це на цей ще рік, котрий кінчиться з 31 липня 1943.

Останні Вісти...

ІНВАЗІЯ НА СИЦИЛІЮ. Після належного приготування, війська англійські, американські і канадійські зробили інвазію на Сицилію в суботу дня 10-го липня 1943, год. 3 рано (европейський час). Інвазію попередило кількатижневе бомбардування важнійших пристаней сего острова літаками союзних держав. Як подають перші вісти, аліянти, після трохгодинного бою, зуміли укріпитися в кількох місцях на східній і полудневій части острова. Бої ідуть завзято коло таких пристаней як Катанія, Августа, Сиракузи і Гіля.

Як подають звідомлення, то війська аліянтів підпливли до Сицилії в военних кораблях, опісля пересілися на менші човна і на них причалили до берегів.

Остров Сицилії належить до Італії, лежить на Середземному Морі і віддалений є на всього 260 воздушних миль від столиці Італії, Риму. Він є сильно укріплений і під теперішню хвилю має на ньому находитися до 400,000 італійського і німецького війська.

Головним вождом нападаючих аліянтських військ є генерал Айсенгавер, герой-а боїв в Африці.

Італійці і німці признали в своїх звідомленнях, що аліянти роблять поступ в боях на Сицилії. А старенький французький маршал Петен скликав надзвичайне засідання кабінету в Віші.

Тимчасом проголошено, що вже другий раз замкнено границі між Туреччиною і Сирією. Є здогади, що аліянти пересувають свої війська на Далекому Сході і вдарять десь в другому місці на ворога.

В попередному числі БНації, на 2 стороні, подали ми дуже докладну мапу Італії і Сицилії, як також звертали ми увагу наших читачів, що інвазія на Сицилію внедовзі наступить. Наші предсказання сповнилися на 100 відсотків.

* * * *

КОНГРЕС УКЮ відбувся дуже величаво. В Сїскатуні на Конгресі в днях 4 і 5 липня 1943 було присутніх самих делегатів поверх 210: з Манітобй, Альберти, Брітіш Колюмбії, Саскачевану і Онтеріо. На Конгресі були слідуючі священики: о. капітан М. Пелех, о. Н. Дрогомирецький, о. М. Оленчук, о. В. Фірман, о. Іван Бала ЧНІ., о. М. Горошко, о. М. Пасічник ЧСВВ., о. П. Криворучка. Усіх людий було поверх півтора тисячі. Крім сього були на Конгресі між іншими проф. Брат Методій ЧБХШ з Йорктону, генерал бригадір Трудов, поручник Петро Воробець, голова УНО В. Коссар, професор Симпсон, посадник міста Саскатуну

ПІВНІЧНА АФРИКА: Австралійці здобули німецьке укріплене місце, і потім помагають раненому німецькому жовнірові в дорозі до шпитальної станиці.

МекКрон, і другі. На Конгрес наспіли численні привіти і листи, між іншими від премієра Канади дост. М. Кінга, від Преосвященного Кир Василія Ладики ЧСВВ, від о. др. Кушніра з Вінніпеґ, від поручника Данила Жука зза моря і других. Привіт Конгресові від Будучности Нації зложив адміністратор БН. Дмитро Кобринський з Сматс, Саск., котрий опісля перевів збірку на католицьку пресу, котра винесла $28.71, з чого на пресфонд БН призначено $14.35. Докладнійший звіт з Конгресу УКЮ подамо в слідуючім числі.

* * * *

На східному фронті в Европі ідуть сильні бої коло Орел, Курск і Білгород. Німці почали літну офензиву.

* * * *

На спокійному океані аліянти повели велику офензиву і заняли від японців острови Троб'ріенд і Вудларк, на схід від Нової Гвінеї, дальше на схід аліянти заняли остров Рендова, Віру, і наступають на Мунду, (острови Ню Джорджія).

Столицю Японії, Токіо, навістив землетрус, шкоди матеріяльні незначні.

В Дітройт, Зл. Держави, через два дні були кровавї заворушення між мурінами і білими. 29 людий втратили життя.

Дост. Др. Р. Дж. Меніон, провідник консервативної партії Канади, помер в Отаві дня 2-го липня, в 61 році життя.

Де Валєра знова став премієром Ірляндії.

Ген. Жіро, вождь французької армії в Африці, прибув до Вашінґтону.

В провінції Онтеріо, в дні 4 серпня 1943, відбудуться загальні провінціональні вибори.

* * * *

3-го березня 1943 р., помер в львівськім монастирі оо. Василіян в Західній Україні, о. Теофіль Коструба ЧСВВ., один з поважнійших українських істориків новійших часів.

* * * *

В Торонті влада арештувала 5 членів комісії за надужиття в поборі рекрутів до війська.

* * * *

Відпуст у Йорктоні.— 6, 7 і 8 липня відбувся з гарним успіхом. Присутних 3,000 людей, 1080 приступило до св. Причастя. В часі ювілейної Академії Впр. о. Ст. Бахталовський, Візитатор оо. Редемптористів, вручили Преп. Сестрам Служебницям у Йорктоні від парохій йорктонського й канорського округів та інших жертводавців ювілейний дар— чек на $850.00.

ЗНИМКА ВСІХ ВІДПОРУЧНИКІВ БУК-а

Котрі приїхали на конгрес КУК і були на зборах БУК-а 25 червня 1943 в Парохіяльній Домівці при церкві св. Володимира й Ольги у Винипегу, вже є готова і розсилається тим,що замовили. Знимка дійсно гарна, всі лиця видні. Замовлення слати на адресу:

C. KRASNOPERA, 614 Selkirk Ave.,
Winnipeg, Man.

Ціна одної знимки з пересилкою $1.00

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ БРАТСТВО В КАНАДІ

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік. XI. ч. 16 (136) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Серпня, 1943 Vol. XI. No. 16 (136) YORKTON, SASK. August 14, 1943

В ІТАЛІЇ РЕВОЛЮЦІЯ

Диктатор Італії і провідник фашистівської партії, **Беніто Мусоліні**, зрезигнував з проводу італійського уряду в неділю 25 липня 1943 р. На його місце король Віктор Емануель назначив 71-літнього маршала **Петра Бадоліо**. Сталося се дуже ненадійно і резигнація Мусоліного викликала велику несподіванку в цілому світі.

Новоназначений премієр розвязавши відразу фашистівську партію проголосив в цілім краю военний стан, щоби не допустити до домашної війни, та візвав 22 дивізії італійського війська, котрі находяться в Балкані, щоби вернули до Італії. Головним командантом італійських збройних сил став сам король Емануель.

В цілій Італії велике напруження, і як подають вісти з невтральних держав Европи, в богатьох містах, а головно в Медіоляні, в котрому засновано 1919 р. фашистівську партію, дійшло між військом і фашистами до великих кровавих заворушень.

Провідники союзних держав візвали Італію до капітуляції, однак, як виходить з найновійших джерел новий уряд Італії до сього ще не склонний. На се аліянти відповіли великими бомбардуваннями Медіоляну і других міст Італії. Тимчасом Німці займають північну Італію і роблять укріплення над рікою По, та думають італійські дивізії в Балкані розброїти і не пустити до Італії.

Де подівся Беніто Мусоліні не знати. Появилися всілякі непевні вістки, котрі голосять, що або Мусоліні арештований разом з другими вищими ґенералами фашистівськими, або що він утік до Швайцарії чи Еспанії. Зять Мусоліного граф Кавнт Чіяно зрезигнував зі свого уряду італійського амбасадора до Ватикану, а Вірджініо Гайда головний фашистівський пресовий редактор поповнив самогубство.

Що станеться дальше з Італією, Бог один знає.

Відпоручники БУК-а, що приїхали були на всеукраїнський конгрес до Винипегу 24 червня 1943 і були на Загальних Зборах БУК-а 25 червня, в домівці церкви св. Володимира і Ольги. Знимка дуже гарна і виразна. Хтоби хотів її дістати, хай пішле своє замовлення і $1.00 на вироблення знимки до: C. Krasnopera, 614 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

НАША БУДУЧНІСТЬ

ПЕРЕЖИВАЄМО неспокійні часи. Неначе буря шаліє над народами цілої земської кулі, страшна війна. Серед цих непевних часів хто втримається? Котрий нарід? Цей нарід, що остане по війні внутрішньо **сильний**, моральньо здоровий, а це залежить від його **релігійности.**

Даремні побіди над зовнішніми ворогами, марні здобутки землі країв... наколи нарід дасть знищитися **внутрішніми ворогами**, що розточують його душу, висснажують його моральні сили. Тими внутрішніми ворогами, стократно небезпечнішими від зовнішніх, це безбожність, брак моральности, одним словом нерелігійність.

Колегія отців Редемптористів, Роблин, Ман.

Щоби нарід був релігійний, віруючий, мусить мати відповідне число священиків, місіонарів. Св. Павло питається: "Як увірять тому, котрого не чули? А як учують без проповідаючого ?" (Рим. 10, 15).

Учні з отцями професорами ЧНІ.

Нема релігії там, де нема священиків. **Чим більше ревних священиків, більше віри,** більше релігійности.

Наш український нарід **має** замало священиків, місіонарів. Щоби улекшити для української молоді приготування до стану священика-місіонаря, **є в Роблин, Ман. Колегія,** де приймають хлопців, що бажають бути священиками-місіонарями. Ця школа міститься в новім, великім, мурованім будинку з північної сторони міста Роблин. Будівля ця положена на фармі, близько міста в прекрасній околиціЗахідної Манітоби.Уладження модерне, гарна каплиця, ясні наукові салі, літом забавова площа, зимою ховзанка. План науки цеї школи відповідає плянові наук у Вищих Школах Канади, з особливішим узглядненням будучого звання молодців: священика місіонаря. Наука релігії, українська література, історія займають відповідне місце. Молодці пізнають тут наше Богослужения, наш гарний обряд і спів.

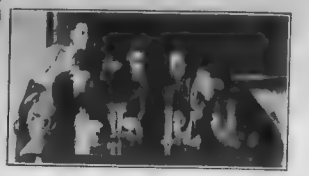

З отцем професором учні роблять досвіди з хемії.

Навчають самі Отці Місіонарі Чина Найсвятішого Ізбавителя.

Із о. Копяківським учні вибираються на прохід.

Попри науку дістають тут солідне виховання на характерних мужів, сильних духом, здорових тілом, свідомих українців-католиків, будучих священиків місіонарів.

До Колегії в Роблині приймається хлопців з укінченим семим грейдом. Хто є з вищим грейдом (ступнем), може також зголоситися до цеї школи

Дорогі Родичі! Коли маете сина, що має охоту вступити до нас, шліть його до нашої Колегії в Роблині. Бог цього хоче.

Дорогий молодче! Коли бажаєш працювати для Божої слави й добра українського народу яко монах-священик, вступай до цеї Колегії в Роблині. Нема кращого стану, як стан священика-місіонаря! Ісус кличе, іди за Його голосом!

По всякі інформації прошу звертатися на адресу:

Reverend Father Director, Redemptorist Fathers College,
Box 855, Roblin, Man.

ДЕНЬ МАТЕРІ В МОДЕЛЬФАРМ, САСК.

Заходом відділу УКЮ і Марійської Дружини Дівчат в Модельфарм відбувся дня 13 Червня ц.р. концерт у честь Матері. Що правда "День Матері" був опізнений, однак це спізнення вповні оправдане тим, що молодь на фармах була дуже занята спізненими роботами на полі. По відправі в церкві і смачній перекусці, що приготовило жіноче Товариство цеї парохії, слідував концерт, в котрого програму входили такі точки: Вступне слово, вміло виголосила Агафія Хруник, відтак слідував хор дівчат: "Мати Марія". По гарній деклямації Параскевії Попик: "Мати" відспівав хор молоді "За горою за лугом." Молоденький голос Мирослава Середи порушив до сліз присутних піснею "Сирота," можна було пізнати, що молодець цей добре зрозумів зміст пісні, бо сам сирота, не має мами. Глубоко обдуманий реферат про матір зі становища відруючого українця-католика виголосив Юрій Назар. По рефераті йшла дальша програма; хор "Мати Доню Колисала," добра деклямація Юліяна Хруника: "Великдень на стрілецькій могилі," сольо "Три Віночки," що вміло відспівала Ева Попик. По деклямації учня Іллі Войтас, що сміло виголосив "Що з мене буде," і по хорі "Ой зацвили фіялоньки," слідувало кінцеве слово о. Пароха Ст. Бахталовського ЧНІ про значення матери.

Відспівання народних гимнів закінчило гарний концерт. Хор молоді відспівав усі свої пісні з потомим модельфармцям артизмом під умілою батутою п. Андрея Войтаса. На концерті були присутні доктор Дм. Середа з Едмонтону, Інж. Петро Середа з Калгарі і С. Бенедикта зі Саскатуну що прибули на золотий ювілей вінчання своїх родичів панства івана і Катерини Середа.

Попрошений до слова доктор Середа в короткій своїй промові зложив пошану матерям заявляючи:"Те, чим я нині є і що маю завдячую своїм родичам." Ці короткі слова синівського пієтизму до своїх родичів, з уст одног з найперших лікарів Едмонтону, остануть на довго записані в серцях приявних.

Щоби цей день матері полишив тревалу памятку, уладжено збірку яко ювілейний дар для Сестер у Йорктоні. Свідомі парохіяни Модельфарм оказали звичайну собі щедрість, і хоч перед полуднем зложили дар любови для нового нашого Єпископа Кир Нія понад $43.00, то тепер пополудні зложили ювілейного дару $45.10. Честь кому честь!

Присутний.

—Дописи—

РОСТЕРН, САСК.

Посмертна згадка про бл. п. Теклю Ковбель

Дня 9 липня упокоїлася в Бозі Текля Ковбель в 74 році життя. Покійна походила з міста Борщева, до Канади приїхала зі своїм чоловіком Стефаном в році 1899 і замешкала в околиці Ростерн, де пережила 44 роки на фармі. Похоронні обряди відправив о. П. Криворучка дня 10 липня. Покійна лишила свого чоловіка Стефана, одного сина, пять доньок і 27 внуків. По похороні відбувся обід, підчас якого на католицьку пресу зібрано $5.39, а призначено на БН. $2.60. Жертви зложили як слідує: По $1.00: Іван Кобринський. По 50п.: Василь Камінський і Никола Камінський. По 25ц.: Вавро Улишин, Адам Почнпінський, Ан. Земляк, Пав. Ковбель, Петро Ковбель і Н. Земляк. 54 ц. зложили Семен Царук з Жінкою. Петро Тарнавський 05ц., діти Петра Ковбеля по 10ц.: Павліна, Вікторія, Марія, Навло, Елисавета і Михаїл.

Присутний.

ВАЙТ БІЧ, САСК.

Вінчання Франі Лесюк з Петром Гудій

В суботу дня 12 червня с.р. відбулось у нашій околиці Вайт Біч, Саск., весілля у загально шанованої рідні Николая й Евдокії Лесюків. Це було весілля, які справили панство Лесюки своїй наймолодшій доні Франі, що вийшла замуж за Теодора Гудія, з Мелвил, Саск.

Акту вінчання довершив о. Николай Сірий, місцевий парох, в церкві св. Йоана Хрестителя в Арран, Саск.

Весільне торжество перейшло успішно і як в найкращому порядку. Не забуто й на пильному ж весіллі про наші національно-українські потреби, особливо про нашу пресу. В тій ціли переведено збірку, яка принесла $10.65. З цієї суми призначено частину, $3.00 на часопись Будучність Нації.

Всім тим, що підпринялися переведення цеї збірки грошевої, та всім щедрим жертводавцям хай буде на цьому місці щира подяка, за поміч нашій укр. християнсько-католицькій пресі.

Молодій парі, панству Теодорови й Франі Гудій, що мешкають у Мелвил, Саск., благослови Боже, й сотвори їм Многая і Благая Літа!

Приятель.

ТОРОНТО, ОНТ.

Відновлено відділ БУК-а

Згідно з бажанням Центральної Екзекутиви Брацтва Українців Католиків, щоби по всіх українських католицьких парохіях відновити відділи БУК-а, в тій ціли відбулися перші загальні збори дня 25-го липня, в неділю, в галі укр. катол. церкви Матері Божої Н.П. при улиці Бетерст, в місті Торонто.

Збори отворив молитвою **о. кан. Каменецький**, пояснивши на вступі абсолютну конечність, вагу і значіння БУК-а в нашім релігійно-національнім житті. До переведення зборів вибрано Н. Перещука, а К. Чорноматса покликано на секретаря. пан Перещук в своїй бесіді зазначив важність БУК-а, яко складової частини Комітету Українців Канади, під якого проводом відбувся недавно перший все-український конгрес, історичної ваги для всіх українців. Опісля забрав слово Ант. Мартинюк, учитель, і бувший доміній. секретар Брацтва Українців Католиків.

В своїй гарній і річевій промові п. Мартинюк особливо звертався до молоді і завзивав усіх до спільної праці і до єдности. Щоби з'аналізувати силу, яка криється в єдности, бесідник навів примір, коли то умираючий батько скликав своїх синів і звелів їм розломати вязанку звязаних докупи прутів. Коли по довгій спробі, видів батько, що даремні їхні зусилля, розвязав вязанку і тоді сини легко поломали розділені продинокі прути.

Отсе вам, сини мої, наука, сказав батько, знайте, що в єдности сила! Разом злучених ніхто вас не переможе, ані не зломить, ба що більше, будуть вас усі шанувати і боятися, а коли єдности не буде між вами, одинцем всі пропадете. К. Чорноматса, бувший делегат на конгрес від БУК-а додав деякі цінні зауваги, бо К. Чорноматса був одним з тих, що були на спеціяльнім засіданні всіх представників Брацтва Українців Католиків зараз другого дня по конгресі. "БУК, говорив п. Чорноматса, має бути мірилом наших спільних змагань на спільнім полі праці для добра нашої Церкви і нашої укр. католицької спільноти в Канаді. БУК має силу скоординувати працю всіх відділів і звести до спільного знаменика на бажаний шлях і злучити нас в одну родину.

Без БУК-а нема вступу до КУК-а.

Тому всі до праці, до діла, всі разом, всі вперед!"

Підчас зборів, що тревали півтора години, настрій був дуже бадьорний і підхоплюючий. Вписалося около пів сотні членів, зложивши з гори свої членські вкладки.

Заряд Відділу БУК-а:

Голова— о. кан. П. Каменецький
Заступник — Ник. Перещук
Писар фінансовий— И. Кучма
Писар рекордовий— Гр. Фенка
Скарбник— К. Чорноматса
Контрольори— П. Котик, Гр. Геруля.

На разі рішено, що кождий член БУК-а обовязково повинен мати "Будучність Нації," що є офіційним органом Брацтва Українців Католиків в Канаді.

ЗІ СВЯЧЕНЬ НОВОГО ЕПИСКОПА В ТОРОНТІ

Консекраційні торжества в Торонті в дні 1 липня 1943 р. почалися були, як ми вже про се згадували в попереднім числі, величавою процесією з палати св. Михаїла до катедри тогож самого імені. На сій знимці видимо частину сеї процесії. На переді ступає о. С. Бахталовський, візитатор оо. Редемптористів, а дальше др. С. Сукмановський, адв. И. Данькович, др. М. Луцик і др. І. Кучепа, котрі несли вино і хліб. За ними ідуть діякони о. И. Сеньків ЧСВВ, ігумен з Виннипег, і о. С. Борис, з Кірклендлейк, Онт. Закінчував процесію Преосв. Епископ Номінат Н. Н. Саварин, як бачимо на знимці, по котрого боках ідуть др. В. Кушнір з Виннипег і о. В. Шумей з Давфин, Ман. На знимці видимо трохи і катедри св. Михаїла.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5с. Адреса Редакції: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ITALIA FINITA

Наступ на Европу почався з Сицилії. Зі запертим віддихом світ глядів на поступ і розвій наступу. Нині нема вже сумніву після тих кількох тижнів, що наступ не лишень удачний, але він відкрив тайни по другім боці, про котрі досі тяжко було навіть думати. Наступ на Сицилію **відкрив все внутрішнє заломання і слабість Італії.**

Імперія Мусоліні стояла на глиняних ногах. Кольос зі золотою головою у вінці і театральним пристороєнню давних римських цезарів, але на глиняних ногах, наче той, котрого видів у видінню давний вавилонець і котрого розгадав пророк Даниїл.

Кольос звалився при першім дужчім ударі. Звалився з цілою театральною украсою, зі своїми ґрзгами і топором. Звалився безшумно, навіть не тріснувши дверми, його вождь і творець, Беніто Мусоліні, щоби відкрити всю слабість свого характеру і свого руху, підірваного внутрі і безсильного в ідеї.

На світі перемагають лишень сильні. Ідеї і народи.

Життя обдурити не може. Зверхна театральщина і позірні успіхи легким коштом при сприяючих обставинах, де нема відповідного спротиву, валяться в течії життя на довшу міру, як дімок з карт. Перший буревій змете їх і завіє.

Президент Рузвелт сказав, що в первіснім наступі на Сицилію взяли участь 160,000 військ, 600 повзів, 1,800 гармат, 14,000 возів— а потім день і ніч ішло доповнення і скріплення. Це був той буревій, що змів слабе і відкрив всю немічу духову противника.

Італійці захиталися, їхні становища впали. Жовнірі і генерали масово посунули в неволю.

Брак відваги, сталости, вірности, витревалости відкрився в цілій ширині.

Брак чесноти, без котрих не можна вести війни, нето що побідити.

Брак чеснот звалив нагло вождя того стану, Мусоліні.

Брак морального опертя є причиною упадку і початком кінця Італії.

* * * *

Що дальше?

А що може взагалі бути дальше після такого заломання?

Що сталося у Франції? Ми були вже свідками.

Раз порушена рівновага дій у вирішальну хвилину нескоро привертається. Розкрито внутрішню порожню і в ню буде валитися тепер все. Розмотані розривні і відосередочні сили доповнять руїну. Покицо червоні відозви і відділи збройно виступили лишень тут і там, в Медіоляні, в Турині— однак заграва вже відбилася по цілім небосклоні Італії і стоять там вид на вид громадянської війни, як це було в Еспанії. Моральне заломання і брак стійких вічних чеснот, котрі все і всюди добрі, не дають змоги твердого опору і тяглости. Котиться доля навіть великих народів в пропасть, з котрої віє гієнною. Червоний чад є одиноким вислідом розпуки і безсилля.

* * * *

Для нас усіх велика наука, перед нашими очима.

Бог дав нам дожити, щоби навчитися дечого і пригадати всім, що вічна справедливість діє невмолимо і суворо. Зверхність може одурити, однак внутрішніх браків закрити надовго годі. Рішають в життю моральні чесноти і віра.

Український нарід приглядається нині, як падуть великі і сильні колись народи, щасливійші в цім житю досі від нашого. Падуть однак глибше і тяжче, як падала наша державність в 1919 році. Порівнюємо себе до них і находимо богато схожости, богато науки.

А одною незаперечною наукою також є, що лишень нікчемні народи можуть пропасти. Упасти можуть навіть великі. Впав наш український нарід, але не пропав. І не пропаде так довго, доки в нього віра є і чесноти, доки в нього є відвага і охота боротьби. Во в боротьбі, так як в життю, перемагає той, хто вміє і хоче витревати до кінця. Наш нарід далі бореться за свою ще нездійснену свободу. Не запомився і стоїть на становищі. За Божою ласкою **ми витреваємо і побідимо!**

о. И. Кормило

Висвячений на священика 13 червня 1943 в церкві св. Покрови в Вінніпегу Преосвященним Кир Василієм Ладикою ЧСВВ. Походить з Кенори, Онт.

РИМ БУВ БОМБАРДОВАНИЙ

В понеділок 19 липня по раз перший в сій війні 500 американських великих бомбових літаків і 200 помічних літаків скинули на столицю Італії 1.100 тон бомб. Бомбовики нищили важні залізничі стації в Римі: Літоро, Сан Лоренцо та летунський майдан Чямпіно. Від бомбардування згинули 166 осіб, а поверх 2 тисячі були раненими. Крім сього від бомб була сильно ушкоджена славна базиліка св. Лаврентія, побудована на гробі св. Лаврентія ще 578 р. Папою Пелагієм II, опісля побільшена і прикрашена Папами Гонорієм III, Николаєм V, Іннокентієм X і Пієм X.

Підчас бомбардування Риму св. Отець Папа Пій XII сидів в своїй палаті в Ватикані і не удався до схоронища. Довідавшись про знищення катедри св. Лаврентія, св. Отець удався на місце руїни і клячучи там молився.

На другий день по бомбардуванні Риму св. Отець в своїому письмі до генерального вікарія Риму кард. Франческа Маркетті—Сальваджіяні, висловив свій жаль, що бомбардовано Рим.

Бомбовий напад на Рим відбувся широким відгомоном по цілому світі.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, СЕРПЕНЬ, 1943

14	С	1	Серп., † Проісх. Ч. Хр. (Спасівка)
15	**Н**	**2**	**Нед. 9 по Сош.**
16	П	3	Преп. Ізаакія
17	В	4 7	Молодців у Ефезі
18	С	5	Мч. Евсигнія
19	**Ч**	**6**	**Преображення Господне**
20	П	7	Препмч. Дометія
21	С	8	Іси. Емілїяна
22	**Н**	**9**	**Нед. 10 по Сош. † Ап. Матія**
23	П	10	Мч. Лаврентія
24	В	11	Мч. Евпла
25	С	12	Мч. Фотія
26	Ч	13	Преп. Максима
27	П	14	Прор. Міхея
28	**С**	**15**	**Успення Пр. Богородиці**
29	**Н**	**16**	**Нед. 11 по Сош.**
30	П	17	Мч. Мирона
31	В	18	Мч. Флора і Лавра

УСТАВ

14. Проісхожденіе Чесного Хреста і Муч. Макавеїв: Від нині починається Спасівка, піст, що треває до 27 серпня, навеч. Успення включно. На Сл. Б. ап. з. 125 і 330, ев. Ів з. 60 і Мат. з. 38. **По заамвонній молитві мале водосвяття на памятку хрещення України; потім благословення зілля.**

15. Нед. 9 по Сош. Гл. 8, ев. утр. 9. Сл. Б. ап. з. 128, ев. Мат. з. 59.

19. Преображения Господне: Всеночне. Сл. Б.: ап. з. 65, ев. Мат. з. 70. **По заамвонній молитві свячення овочів.**

22. Нед. 10 по С., Попразденство і Ап. Матія: Гл. 1, ев. утр. 10. Сл. Б.: ап. з. 131 і 2, ев. Мат. 72 і Лук. 40.

28. Успення Пресв. Богородиці: Всеночне. Сл. Б.: ап. з. 240, ев. Лук. з. 54. **По Отпусті свячення зілля.**

29. Нед. 11 по Сош. і Попразд. Успення Пр. Д. М.: гл. 2, ев. утр. 11. Ап. з. 141, ев. Мат. 77.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ

Щоби вірні з внутрішнім переконанням у всьому, словом і ділом ішли за думкою й духом Церкви.

Установою, котра має провадити людий до вічного щастя в небі, є св. Церква, твір не людський, але діло свого Христа. Христос підчас своєї учительської діяльности зібрав коло себе учеників і апостолів, котрих головою установив ап. Петра. По зіслані св. Духа, послав Христос апостолів навчати всі народи світа і основувати християнські громади. Се був і початок католицької Церкви, котра з кождим днем росла і розвивається до нинішнього дня. Паном і царем Церкви, невидимим її головою є надалі Христос, котрий з неба нею управляє.

Наділив Христос свою Церкву непомильним учительським урядом в справах віри і моралї, що спочиває в руках св. Отця Папи Римського, котрий знова виконує свою власть по цілому світі при помочі епископів і священиків.

Отже повинні ми, християни, св. Церкву, нашу найкращу маму любити, шанувати. Маємо слухати її приказів, котрі видає вона через уста св. Отця. Ба що більше, богато нині накидів на католицьку Церкву зі всіх сторін. Ми, як її добрі діти ставаймо всі і всюди в її обороні та виконуймо радо і точно наші християнські обовязки, без огляду на се, чи другим людям се подобається чи ні. Будьмо католиками з переконання, а не тільки по метриці.

В тім отже наміренні, щоби всі християни були тими ревними визнавцями католицької Церкви, моліймся в місяці серпні до найсолодшого Христового Серця.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби у новонавернених родинах, діти діставали справжнє християнське виховання.

По великих поганських краях ревні місіонарі навертають на християнство щоденно тисячі поган. Св. католицька Церква з кождим днем росте і збільшається.

Найбільше моральної помочі та дбайливої опіки і виховання після засад Христа потребують діти новонавернених поганських родичів. Тому з такою дбайливістю і батьківським серцем, голова католицької Церкви св. Отець все звертав і звертає на се увагу, щоби діти поган діставали добре виховання християнське. З трошей, котрі має Ап. Столиця до розпорядимости, рік річно сотки тисяч іде на виховні інституції для дітий новонавернених поган. Бо без такого виховання дітий праця місіонарів пішлаби зчасом на марне.

Де немає ще таких шкіл, то сей великий обовязок виховання дітий спадає на новонавернених поганських родичів. А певно приходиться їм сповняти сей обовязок з великими трудностями. Вони, сі родичі, потребують нашої моральної помочі— наших молитов. Тому і за них, сердечно до Бога моліся. Щоби добрий Бог дав їм ласку витревати в св. вірі і виховати своїх дітий якнайкраще по християньски.

о. Николай Демків

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

(Гора покус—гора слави)

Божественний Спаситель каже: **"Не можете двом панам служити."**

Тими двома панами є світ і Бог.

Щоби ми пішлися служити Богові, св. Церква вказує нам на велику ріжницю, котра є між служеннім світові, а службою Богові.

Раз, як каже Ап. Матей (4, 8), князь сего світа— діявол, повів Божественного Спасителя на високу гору і показав Йому всю славу сього світа. Се вчинив на се, щоби спонукати Христа служити лише світові. "Се все Тобі дам, коли припадеш і поклонишся мені."

Знова нинішне св. Евангеліє оповідає, як Господь Ісус Христос випровадив своїх учеників також на високу гору і показав їм славу, небесну славу. Вчинив Христос се тому, щоби склонити їх стреміти до сеї слави через наслідування Його чесноти і послух Його науці. Тому голос з облаків проголосив: "Се є Син мій улюблений... сего слухайте!"

Застановімся над тими двома горами: горою покус— службі світові, та **горою слави** служеннія Богові, та побачимо до котрої гори маємо стреміти в своїм житті.

І. Гора покус. Перша гора се гора покус, **бо на ній спокушував Ісуса Христа сам князь сего світа— діявол.** Св. Письмо оповідає, що се була дуже висока гора, однак діявол заощадив Божественному Спасителеві труду— ходу і взяв та заніс Христа воздухом на сам вершок гори й показав усі царства світа, представляючи в захоплюючім виді перед очима Спасителя усю їх славу, красу, богацтва і могуність. Се все обіцяв діявол Христові дати, коли тільки Христос йому поклониться і буде йому служити.

Чи пізнаєте ту засідку— хитрість діявола? Він показує лише одну сторону, лиш один бік пригнад сего світа, другої сторони, сторони терпінь і нещасть він не показує. Сказав діявол, се все Тобі дам— але, що він зробить з Ним опісля, як буде з Ним обходитися— сего не сказав. Вказав на славу але журб, тягарів, трудів, нужди,— коротко, всего лиха, коте злучене є з славою світа— сего він не показав. Показав Хри-

стові лише блискучий початок— не показав сумного кінця. — Тут бачимо той самий спосіб, яким колись діявол кусив першого чоловіка: "Ви будете славні, рівні Богові," кликав він, але, що потім наступить, що вони з раю будуть прогнані, що вони та їх потомки будуть мусіти вимирати, що тисячі мозолів на їх руки спадуть, сего він не показав. **Дивися добре як сей лукавий діявол кусить і зводить людий оманою, ложжю, і брехливими обітницями, схиляючи при тім людській гордості і лихим нахилам.**

Так все робив і робить світ з тими, що його славою даються засліпити і йому служать. Неначе на високу гору веде світ тих нещасних, щоби показати їм розкіш і славу. Ощаджує їм труду вийти на гору і каже до них: "Ви можете легким способом ту славу осягнути"— кидає їм лакітки, їх похоти, уживання, приємности даром — а жадає за се нічого, лиш гріха "поклонися"— се все стане вашим, як ви згрішете, — але, що з собою несуть та слава, та розкіш тіла, той гріх— а несуть вони множество журб, многі клопоти, горя, біль, неспокій і всякі тягарі, які зі службою світові, з гріхом злучені — о, сего світ не показує сим нещасливим, се замовчує, се перед ними скриває— І так, **малюе тілесний гріх** перед очима людий, як щось найприємнішого: "ти ще молодий, куди схочеш, туди скочеш," але ганьби, яка по гріхові наступає, гіркість, жаль, опущення, нужду, сего їм не показує. Каже світ: **"німстися на твоїм ворогові,** шукай нагоди йому шкодити, зроби собі приємність, що над ним возьмеш верх"— але, що відтак наступить неспокій, борба, процеси, котрі зідають майно— сего світ не дає йому побачити. Знова другим разом світ показує людині в блискучих красках **гроші і добро,** котре може вона осягнути несправедливим способом. Каже людині, як се все легко піде, легко станеш богатим, а що до чести, то не треба її собі брати дуже до серця... так заманює світ, але сего, що такою нечесною людиною всі люди стануть погорджувати, що жде її світова кара, вічна неслава і ганьба— сього світ не показує їй. І так в кождому злому ділі до котрого заманює світ: уживай, бери, тішся тепер, а що буде з тобою, то тим не гризися на сім світі. Що буде з людиною на другому світі, що жде там такого нечесного, змислового чоловіка вічна кара, сего світ не показує. Світ показує людині небо на тім світі... уживай поки годен...

Так поступає світ і князь сего світа— діявол з тими, що світові служать і гріховні..

2. Гора слави. Звернімся тепер до другої гори, гори святої— гори Прослави, до небесного Таворy. На ту гору випровадив Спаситель своїх трох вибраних учеників Петра, Якова і Йоана. Святе Письмо каже, що "повів їх на високу гору" (Мат. 17, 1), на котру певно ступали з трудом. А йшли на її верх, щоби, не звертаючи на труд, там помолитися.

І коли знайшлися на вершку гори, чекала їх велика заслуга, нагорода: **Серед великого душевного спокою і насолоди, побачили вони свого предоброго Ісуса, котрий перед ними перемінився.** Божество просвітило тіло Ісуса на скрізь, лице Його сяяло як сонце, а одіж Його стала біла, як світло. Ціла постать Христа дістала небесний вид. По боках Христа явився Мойсей і Ілія, представники Старого Завіта, щоби зложити поклін Ісусові, основникові Нового Завіта: і почали вони з Ісусом розмовляти про Його смерть, недалекі страсти, що мали бути сповненням пробразів і пророцтв. Лице Христа було в такім сяєві, одіж його стала білійшою від сяючого сонця, ціла постать Христа була так надземська, така небесна, що Петро, глядячи на Христа відчув найповнійше щастя сповнення усіх своїх мрій. Пізнав Петро, що ніколи й нічо в житті не давало йому ще такого щастя, якого тепер зазнавав. Тому зі всеї сили забажав він затримати се щастя, щоби воно вічно тревало і немов вкопаний в землю, зі захопленням підвісши руки до Христа закликав з глибини душі: **"Господи, добре нам тут бути; коли хочеш, построїмо тут три намети, тобі один, Мойсейові один і один Ілії."** (Мат. 17, 4). Так був захоплений Петро, що більше нічого не сказав, не згадував чи навіть про себе і своїх товаришів.

Ісус поглянув ласкавими очима на Петра. Тінь усміху, такого лагідного, милого, повного любови і ласки показався на Його устах. Усміхнувся Христос, як усміхається батько на наївну дитячу вигадку...

А тимчасом, як каже св. Ап. Матей "ясний облак огінив їх" (Мат. 17, 5) і так, як перед двома роками при хрещенні Ісуса в Йордані, само небо засвідчило про Божество Христа як Месії, так само і тепер, голос, подібний звукам громів, пролунав над горою Тавор! **"Се мій Син улюблений, в котрім я уподобав собі."** Петро упав на лице. І, коли вже Яків і Йоан цілком отямилися з того захоплення, Петро дальше міркував мовчки. Здавалося йому, що не той величний Божий голос, не те надземське світло, навіть не те почуття щастя і блаженства кинуло його до ніг Ісуса. Упав він у повній покорі і у свідомості своєї слабости, бож зрозумів, що аж надто людською була його просьба, бож лише там в небі, у Бога-ві єдиному може людський дух зіллятися з вічністю, а ніколи на землі. І про се благав, упавши на лице, Петро в Христа, Петро будучий наслідник Христа на землі.

Передсмак краси і небесної слави показав Ісус апостолам при своїм Преображенню. Показав їм промінчик сеї небесної слави, однак і повчив їх, що вперед мусять вспинатися на високу гору, та, що богато труду і праці, умучення, напруження і молитви коштує се, щоби дійти до небесної слави. Лиш вірним слугам Бога, лиш тим, що є ревними в службі Бога, обіцяна та слава Тим, що мужні у вірі, відважні і чинні, але і покірні як був Петро, котрого сам Христос назвав скалою віри; і тим, що терпіння і злобу дня перемагають і поборюють своїх ворогів спасіння, як Яків, котрий визначався страхом Божим, праведністю і ревністю в молитві; а ще й таким обіцяна слава, які мають серце невинне і чисте, як Йоан, чистий апостол-ученик Христа. **Всі, що з Петром, Яковом і Йоаном наслідують Христа Господа і з Ним ступають на гору християнської досконалости, зобачать небесну славу на віки.**

Так поступає Христос з тими, що його люблять, цілком противно, як поступає сьт. Він вказує своїм ученикам і всім, що себе посвятили Його службі найперше: **працю,** а потім спочинок, **труд,** а опісля заплату, **борбу,** аж потім перемогу, **терпіння,** а відтак аж славу неба. Що Він їм показує обіцяне то також і дає. По Його славі-нагороді не буде жалю, горя, неспокою, але тільки радість і щастя та блаженство, котре буде тревати вічно.

Ми находимося тепер у часі св. посту Спасівки, установленому Церквою в честь блаженного Успення Матінки Божої. Куди нам звернутися, щоби вічно з Нею тішитися в небі? Не маємо що довго надумуватися. **Лишім гору покус, а ступаймо за Ісусом і всіми душами, що Бога люблять і Йому одному служать, на гору Преображення і слави.** Наслідуймо Ісуса, слухаймо голосу небесного Отця, котрий кличе до нас: "Се є Син мій улюблений, сього слухайте!" Глядіть, з якою вірністю та великодушністю Бог нагороджає тих, що рішучо опираються покусам і за Христом ідуть, до вічної слави, до вічного щастя.

МОДЕЛ ФАРМ, САСК.
Золотий Ювілей вінчання панства І. і К. Середів

День 14 червня 1943 остане милим споминoм для Івана і Катерини Середів. В цей день старенькі, спрацьовані піоніри околиці Модел Фарм-дочекалися заслуженої радости з овочів їх праці за 50 літ супружого життя.

Цього дня рано Впр. о. С. Бахталовський, Візитатор Отців Редемптористів, відправив співану Службу Божу в місцевій церкві Пресв. Богород. як подяку за всі ласки які ювілянти отримали. Вся родина приступила до св. Причастя. В часі Служби Божої Впр. о. Візитатор виголосив зворушаючу проповідь про щасливе супружество якого доказом є ювілянти Середи.

По Службі Божій відбувся спільний обід в домі п. Середів. Господарем обіду був син Др. Дмитро Середа. Побажання ювілянам висловила дочка Сестра Венедикта Служ. П.Н.Д.М. в слідуючих словах:

"Что воздам Господеві о всіх, яже воздаде мні!"

Так,що дамо Господеві за все що Він нам дав?

Дорогі тату і мамо!

Нині минає 50 літ як Ви взяли на себе тяжкий обовязок родичів. В протягу тої пів сотки літ Ви нераз ступали дорогою терпіння. Ви не одну ніч не доспали. Ви зложили в жертву Господеві здоровля і всі сили, щоби нас всіх виродувати, виховати і вибразувати. Тому всьо, що ми нині маємо і чим ми є, завдячуємо доброму Богові і Вам, дорогі Родичі, і нині в день Вашого Золотого ювілею Вінчання, ми, Ваші діти, стоїмо тут перед Вами як овоч вашої праці і життя.

За цю жертву дорогі тату і мамо, нехай сам Бог і Його Преч. Мати будуть вашою заплатою тут і в вічности, а цей великий для нас день нехай остане милим спомином до кінця життя. Прийміть від нас, Дорогі Родичі, нині і на все, любов за любов."

Слідувало привитання і гратуляція родичів від дітей. Під кінець обіду Ілля Попик зложив сердечну гратуляцію ювілятам згадкою про діти панства Середів. І так найстарший син Василь господарює при родичах. Другий син Др. Дмитро є лікарем в Едмонтоні. Третий син Михаїл, служить при війську в Вернон, Б.К., і який одинокий не міг дістати відпустки на той час. Четвертий син Петро, інжинір в Кальгарах, Алта. Найстарша дочка пані Настя Шпільчак з Бедфордвил, друга дочка пані Марія Шевчук з Фовм Лейк, наймолодша дочка С. Венедикта, учителька в Саскатуні.

Іван Попик опісля вніс тоаст ювілятам. пан І. Середа відповів на привіти і з великим зворушенням подякував дітям, родині, парохіянам і Впр. о. Бахталовському за найбільше приємну несподіванку в їх житті. Впр. о. Бахталовський сказав ще пару золотих слів і закінчив обід молитвою.

Дарунки з нагоди цього торжества від дітей і родини були розставлені на шафі біля ювілятів. Парохіяни Модел Фарм вручили П. і І. Середам прекрасний дорогоцінний хрест і два ліхтарі на свічки.

В часі обіду переведено збірку на Укр. кат. пресу. По $2.50 призначено на "БН" і "Г. Сп."

Панству І. і К. Середів желаєм прожити в щастю та здоровлю на многі літа та дочекати ще діяментового ювілею.

Присутний.

Від Редакції: Дякуємо сердечно за прислані $2.50 на наш пресфонд. Панству Середам бажаємо Божого благословення.

25 ЮВІЛЕЙ ПАРОХІЇ СВ. ІВАНА ХРЕСТ. В СИЛВЕР, МАН.

Дня 7 липня с.р., парохіяни церкви св. Івана Хрестителя в Силвер, Ман., взірцево відправили срібний ювілей існування своєї церкви. Погода сприяла. Людей було много. Церква святочно прибрана. Богослужения відправили **о. І. Олійник і о. Луговий** з Виннипег.

Після церковних торжеств відправлено панахиду за померших членів парохії. Потім слідував спільний обід в Народнім Домі. Обід дорівнував обідам в першорядних гостинницях. В часі обіду люди співали народні пісні. Цікавим те, що і старші і молодші знали і співали множество пісень. А співали вони з чуттям, з життям, повними грудьми.

Вечером було особливше приняття для основників парохії. Присутні відзначили трох членів-основателів парохії, до котрих належали Маріян Войчишин, Іван Спужак і п. Зазуляк. При тій нагоді зібрано $9.55 на Будучність Нації.

Честь парохіянам із Силвер, що умілі взірцево відсвяткувати ювілей парохії.

Учасник.

КОРОТКИЙ ВІДПОЧИНОК

Славна Бурма Ровд, одинокий шлях, котрим китайці діставали поміч у военних матеріялах від аліянтів, в руках японців. Тепер приходиться сі матеріяли военні переносити в великих і тяжких пакунках сотки миль окружною дорогою. На знимці, китайські наємні робітники, звані куліс, котрі несуть сі военні матеріяли на своїх плечах, мають маленьку зупинку і відпочивають...Перед ними ще довга та далека і небезпечна дорога...

ПРЕСФОНД БН.

Торонто, Онт.: Дня 11 липня парохіяни церкви Неустаючої Помочі Матері Божої в Торонті справляли імянини своєму пароху, о. Канонікові Петрові Каменецькому, підчас яких з переведеної збірки на католицьку пресу призначено $5.00 на БН.

Сифтон, Ман.: З нагоди відвідин військового капеляна о. капітана М. Пелеха в сифтонській парохії св. Йосафата в дні 11 липня с.р., улаштовано в парохіяльній салі бенкет в честь Достойного Гостя, та при сій нагоді переведено збірку на пресу. Збірка винесла $16.00 з чого призначено на БН $8.

Принс Альберт, Саск.: З нагоди пращання о. М. Горошка, дотеперішнього пароха і привитання нового пароха о. М. Оденьчука, підчас бенкету переведено збірку на пресу, котра винесла $22.10, з чого призначено на БН $11.05.

Гонор, Ман.: 12 липня на поминках по бл. п. Софроні Ревуцькім, на завзив М. Михалишина, Я. Гриців зібрав на БН $10.00.

Мавнтен Ровд, Ман.: При пращанні місцевого учителя І. Журбика, жертвовано на БН $2.00. Збірку переслав Н. М. Баранюк.

Вайт Біч, Саск.: На весіллі у панства Лесюків, з переведеної збірки на католицьку пресу, жертвувано на БН $3.00.

Арран, Саск.: На празничному обіді місцевої парохії зібрано на катол. пресу $18.15, з чого призначено на БН $2.15.

Іван Колісник з Вайта, Ман. 50п.

Геффорд, Саск.: На поминках по бл. п. Павлі Палагіцькім зібрано на БН $6.50.

Силвер, Ман.: На 25-літнім ювілею місцевої парохії, в дні 7 липня, зібрано $9.55.

Ми дуже вдячні усім вищезгаданим жертводавцям за ласкаві жертви на нашу часопись. Дякуємо сердечно і молимо милосердного Бога, щоби наділив усіх наших добродіїв щастям і своїм благословенням.

ПОМИНКИ ПО БЛ. П. СОФРОНОВІ РЕВУЦЬКІМ, В ГОНОР, МАН.

Дня 12 липня родина Ревуцьких справляла поминки по бл. п. Софронові Ревуцькім. Були майже всі члени родини, крім Доктора Матея Ревуцького з Монтреалю, який хоч прибув був попередно на похорон, не міг прибути на це свято, із причини свого заняття. Бл. памяти Софрон Ревуцький упокоївся 23 червня с.р. по короткій недузі. Перед смертю приняв св. Тайни. Полишив по собі жену Павліну (і її стареньку маму), сина Андрія, що фармерує в Гонор, дочку Марію Шайовську, сина Матея, Доктора Ревуцького та дочку Марію Кравфорд в Ванкувер.

Гості на поминках виразили своє глубоке співчуття для родини Ревуцьких. На зазив М. Михалишина, Яким Гриців зібрав між гістьми на Будучність Нації $10.00.

Гість.

о. Ізидор Борецький

СОЦІЯЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ РОБІТНИЦТВА

I.

Темою моєю є робітниче питання, котре має на цілі прослідити сучасне положення робітників під оглядом господарським і суспільним, та знайти раду і спосіб для його поліпшення.

Поняття робітника обнімає кожнього чоловіка чи жінку, котрі крім своєї сили тілесної і духової, та здібности до праці, нічого більше не посідають. Таких то людей, вже в старинній Римі, Ціцеро називав пролетарями, тому, що цей рід горожан не служив державі майном, лиш своїм потомством.

Цею назвою почали соціологи наново послуговуватися в минулому столітті, на означення людей, без найменшого стану посідання, живучих з праці рук. До них належать робітники, що працюють по фабриках, копальнях, комунікаційних заведеннях, також частинно рільництві, та інших підприемствах, не виключаючи спролетаризованих ремісників і дрібних купців.

Ця верства суспільности, що ми її звемо робітництвом, заставляла думати многих учених над тим, де лежить причина нужди, визиску і оплаканого стану робітників, як довести до поліпшення їх долі. Доля робітників не уйшла рівнож уваги і заінтересования Церкви та її проводу. І так ми бачимо, що Папа Лев XIII старався прослідити причини сего лиха і шукав зарадчих середників, котрі по сьогоднішний день не то, що не стратили на вартости, але стали основою робітничих реформ. На папський престіл вступив Папа Лев XIII в р. 1878 і правив Церквою аж до 1903 р. Він був двісті пятдесять семим наслідником св. Петра, і вславився тим, що дуже сильно виступав в обороні робітничого стану.

Одна з його численних енциклік під заголовком "Рерум новарум" з дня 15 мая 1891 року, зістала прозвана "Соціяльна Магна Карта католицизму", в котрій св. Отець виразно натякає на загальні засади, яких належалоб держатися при розвязуванню суспільного питання.

В іншій знова енцикліці "Про Християнський Устрій Держав" подає папа Лев XIII причину лихоліття робітників, а що його слова висвітлюють сучасне робітниче питання в історичній перспективі тому їх дослівно наводимо:

"Коли в XVI столітті збудилася та погубна і пожалування гідна реформаторська жадоба, тоді то передовсім повстало замішання в релігійним питанню.

Однак вскорі втягнено в то взаїмне розпорядкования також фільософію, а разом з нею увесь порядок горожанської суспільности.

Тут треба шукати джерела тих новіших кличів розузданої свободи, яку видумано і проголошено серед нагальних заворушень яко принципи і основи нового права, яке досі було незвісне і противиться часто не тільки християнському але і природному законові."

Отже, як бачимо, то корінь лиха лежить в надмірній, нічим не обмеженій, свободі, що нехтує законом людським і Божим. Цей напрям нічим непогамованої свободи у всіх ділянках суспільного життя зовемо лібералізмом. На полі релігійнім довів він до блудного пояснювання святого Письма, звідси до заперечення деяких правд католицької віри і моралі, відтак до сумнівів над автентичністю святих книг, а на кінець до перечення існования самого Бога і в слід за тим до грубого матеріялізму.

В горожанському життю непогамованість в свободі прийняла вид революцій, а на економічнім полі довела до поділу суспільности на капіталістів і пролетарів. Під економічним лібералізмом ми розуміємо ту теорію, яка заперечуючи товариську вдачу чоловіка, уважає головним услівям корисного розвою народньої господарки. Передовсім свободу одиниці в набуванню дібр дочасних.

Практика народньої господарки в минулих століттях потребувала переображення, іменно що до цехів.

З цеї то причини в Англії (один Адам Смит) а в Франції (Франц Кесней) попали на думку цілковитої свободи в господарській ділянці. Отже з одної скрайности попали в другу. Їх теорії скоро поширилися по цілій Европі, а з хвилею нових винаходів, в XIX столітю почали видавати свої плоди.

Жадоба майна допроваджувала до конкуренції, та знова до надпродукції, а в слід за тим до промислових криз, які спричиняли віддалення робітників з праці, отже безробіття.

Робітник, опинившись без заняття, старався до праці за малу платню, що не вистарчала на гідний людини стан життя. Коли нужда заглядала в родинне гніздо, тоді він посилав на заробок жінку і дітей, а як не було дорослих, то батько виправляв до праці малолітну дітвору.

Підприемець, фабрикант, знижував платню ще більше, оправдуючи себе тим, що малолітна людина не є видатна у праці. А коли знова платні не знижував то зате годинни праці продовжав.

Дрібні цехові ремісники потратили заняття, бо не могли стати до змагань з машинами. Мале число людей почало збогачуватися, а друга, надмірно велика частина, остала в цілковитій залежности від одиниць. Робітник, позбавлений варстату праці і приватної власности, став забавкою в руках фабрикантів.

Збогачені одиниці, нагромадивши великі майна в формі гроша почали закуповувати посілости земельні. Це їх не вдоволило, бо забракло їм ще і властей горожанських. Отже, так звана буржуазія, вкінці зуміла при помочі конституційної форми правління і сприяючого їм виборчого права загарбати також в свої руки законодатну власть, та видавати закони відповідно до своїх бажань.

Вони рівнож, щоби замилити очі публичній опінії, почали вихваловати економічний поступ і укривати свої визискуючі пляни, та шкоду яку поносить велика часть людства.

І колиби покривджений пролетар хотів знайти охорону правну від держави, то годі було її відшукати, бо закони почали виходити з під пера малої верстви, котра очевидно для себе, своїх фабрик, торговлі, і майна, нічого некорисного видати не могла.

Отже зубожіла верства ремісників і дрібні купці, що негодні були знести конкуренції більших підприемств, та задовжені рільники, що потратили решту посілости, побільшили кадри пролетарів. Шукати права і справедливости було годі. До цего економічного лиха долучився і занепад релігійности.

Перечення обявлення і Бога, захитали основами права і моралі. Нова наука про походження чоловіка підірвала цілковито людську гідність у робучої верстви людей. Змателіялізований світ не хотів і чути про це, що чоловік це образ і подобіе Бога. Дальше, що кожний робітник має свое особисте я, безсмертну душу, людську гідність. Наука Церкви учить нас, що всі люде рівні перед Богом, мають однакове право до життя і посідання дібр земських. Віра учить про обовязки супроти ближніх, наказує милосердя і поміч для тих, що її потребують. Християнський моральний закон поручає повздержувати жадобу до безконечного взбільшування свого майна, а за те звертати більше уваги на вічні. При збогачуванні треба придержуватися ненарушимих прав і обовязків взглядом других, і дбати про загальне добро.

Однак цего всего по сьогоднішний день бракує суспільности.

Гнет і визиск з одної сторони, а пропагнання релігії з другої спричинили появу теорій соціялізму між робітництвом, що в 1864 р. по заснованню "Міжнароднього Союзу Робітників" Карлом Марксом, став загрожувати цілому світові. Сьогодня, всі держави змагаються з тим, якби цю проблему робітництва найкористніше розвязати. Бачим, що Німеччина щойно через усильне зброення запобігла надмірному безробіттю. Франція, Америка, і прочі держави не всилі були усунути безробіття аж по сучасну війну. Щойно военна продукція втягнула в себе масу безробітних пролетарів і так не розвязали, але відложили робітниче питання на неозначений час.

До тепер ми подали загальний начерк робітничого питання, а в слідуючім розділі приступимо до подрібних справ, що дотичать робітника і його родину, а вкінці подамо ради на сучасні недомагання.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК В АРГЕНТИНІ

Дня 10 червня 1943 появилося в Буенос Айрес перше число українського-культурного-інформаційного тижневика ПЕРЕЛОМ. Число має 10 сторінок, а редаговане А. Білопопським.

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

VYTAY WLADYKO!

At last came the Day of Consecration:
A Ukrainian manifestation!
From all Canada came our own people,
Looking for the Cathedral's high steeple.
Came in also of both rites the clergy
To see made a Bishop full of energy.
'Twas a never-to-be-forgotten day.
Long preparations for it made fine way.
I really made it be my business
To be of this day an official witness.
The display of our nice rite and true Faith
Was resplendent, symbolistic and great.
With a big procession it all began:
All very silently marched like one man.
Headed by the famous De la Salle band,
Our hearts felt very proud and really grand.
Came then the children in blue and in white
Followed by Altar-boys with eyes clear, bright.
Here one saw Religious, Priests by the score,
Walking piously, solemnly, more and more.
Draped in purple were the Co-Consecrators
Preceding His Grace, the Consecrator.
At last we could see the Bishop-Elect,
With Columbus-Knights, solemn and erect.
Thus Father Sawaryn was conducted,
In order to be God's consecrated.
A thunder of welcome Him gave the Choir,
When through doors He came like a king or Sire.
To Mary's altar He went for His mass,
For the Angel of Graces was to pass.
At the 'Small Entrance' the great moment came
When the three Consecrators, in God's name
Were to make Him an Apostle true and real,
A guide and governor full of love, zeal,
Finally to High-Altar He advanced,
To no side He either looked or glanced:
Eyes on the carpet with the triple picture,
Symbol of His calling and His future.
Thrice on it did He His faith profess,
When asked publicly to it confess.
The 'Book of Gospels' was put on His head,
And the form of consecration then read.
One by one presented were His vestments
Handed Him were His other ornaments.
'Mnohaya Lita' the choristers sang,
Their blended voices through Cathedral rang.
Tear-filled eyes of all, new Bishop did hail.
Beautiful was all behind the Altar-rail.
Holy Mass continued and all prayed;
Gratitude on all our lips softly played.
When Sacrifice was over and finished,
In His mantle the new Bishop was dressed.
Down the aisle He came, His blessings bestowing,
The hearts of all us with pride were growing.
Alas! the procession took Him away,
And we desired so much to stay and stay.
Such beauty we might again never see:
Such a ceremony was for You and me.
On piety's wings our prayers should ascend
To God in order that He may condescend
To bless His Grace, our beloved Bishop new,
Make us to Him be obedient, true.
His life will maybe contain big crosses,
May our attitude to Him be like roses.
Without thorns but with a fragrant smell,
Thus only He will feel happy and well.

Fr. NICK.

S. T. Shabbits

ADDRESS TO THE GRADUATES

at the joint graduation exercises of the ST. JOSEPH'S COLLEGE and SACRED HEART INSTITUTE

Yorkton, Saskatchewan, May 28, 1943.

(Continued)

Another important branch of human activity that must not escape your attention is recreation and rest. The old proverb says that a sound mind lives in a sound body, and as rest is required to develop and maintain the health of the body, it is just as necessary as work. Rest need not man time lost. By taking interest in travel, sport, music, art—or even by adopting some small hobby in which one finds pleasure, the time spent in rest can be made both profitable and educational.

But apart from work, study and rest, which are purely self-seeking activities, there is that of our duty towards God our creator, and to ourselves inasmuch as we are endowed with an immortal soul. Yes, last but not least, and essential part of man's activities is prayer and the worship of God.

These four branches of human activity, namely work, study, recreation and prayer serve man's requirements as an individual. But man also is a social being, destined to live with others. He has discovered by experience, that by living in an organized society he can reduce the amount of effort required to accomplish his own material as well as spiritual ends. From this arose the two main human societies of church and state. The former is organized worship that serves the human soul, while the latter is organized government directed towards achieving man's material ends. The science that deals with organized worship is religion, and the science that deals with government is politics. An educated man therefore cannot neglect interest in religion and politics as part of his wider sphere of life in society. This is especially necessary in a democratic country like ours, as one never knows when he may be called upon to promot the well-being of his fellow citizens by participation in the making of laws, or to defend our minority rights or the interests of the church.

REPLY TO ELMORE PHILPOT'S FEATURE ARTICE— "AS I SEE IT" APPEARING IN THE "YORKTON ENTEPRISE" ON JULY 1, 1943.

The Ukrainian Canadian Cultural Group of Yorkton, Sask., at its regular weekly meeting held on July 9, 1943, passed a resolution condemning Mr. Philpot's article, and asked the Canadian Broadcasting Corporation and the Canadian Weekly Newspaper Association to disassociate themselves from him as a news commentator and a feature writer.

The following is the full text of the resolution:

WHEREAS, the Ukrainian Canadian Committee came into being at the invitation of the Canadian Government for the purpose of united Ukrainian Canadians in a more intensive pursuit of the war effort and to contribute to the post-war peace developments.

AND WHEREAS, the committee went a long way along the road towards achieving this purpose during the first Ukrainian Canadian Congress at Winnipeg.

THEREFORE, the Ukrainian Canadian Cultural group of Yorkton condemns Elmore Philpot, newspaper and CBC commentator for certain damaging utterances as noted hereunder:—

On July 1, 1943, in the "Yorkton Enterprise," Mr. Philpot severely criticised the first Ukrainian Canadian Congress held in Winnipeg, June 22, 23, and 24, 1943, and among other things said the activities of the congress would pave the way for a third world war.

Mr. Philpot also said:—

"If we want to know how it looks from the Soviet end, all we need to do it to think of how we would react to a French Canadian republican movement organized from Soviet soil, or how the U.S. would react to a Negro convention in the Soviet laying plans for a seperate Negro nation in the present southern part of the U.S.A.

Therefore

(i) As author of this commentary, Mr. Philpot, in our considered opinion, has contributed to the defeat of Canadian unity, has grossly insulted 305.869 loyal Ukrainian Canadians through his odious and ill-advised statements. Consequently, we condemn him unreservedly for this anti-Canadian activity.

(ii) We therefore recommend that the CBC remove him as a commentator from the Canadian airlanes because we view him as a particularly dangerous personality whether as a news or radio commentator.

(iii) We further recommend that the Canadian Weekly Newspaper Association and other Cana-

dian publications disassociate themselves from Mr. Philpot's libelous, discourteous and utterly unfair charges.

* * * *

In addition to the resolution, the Ukrainian Canadian Cultural Group of Yorkton, Sask., has drafted the following reply to some of his statements.

Mr. Philpot states:—

"The chief aim of this body (which happily represents but one fraction of Ukrainians in Canada) is to work for a purpose, which, if prolonged, would, with absolute certainty, result in another bloody war."

Our Reply:

(a) The Ukrainian Canadian Committee came into being at the invitation of the Canadian Government for the purpose of uniting Ukrainian Canadians in a more intensive pursuit of the war effort and to contribute to post-war developments.

(b) This committee represents 305,869 people (1941 census figures). This is scarcely a fraction Mr. Philpot? At the Winnipeg Congress economic religious and cultural groups were represented by their most outstanding leaders.

Mr. Philpot states:—

"A study of the actions, expressions and aims of some publications of this body makes it clear that what they want is not so much liberation from the Nazi army of invaders, as separation from the Soviet Union."

Our Reply:—

This is a terrible indictment for an allegedly enlightened commentator to make on his own irresponsibility against such a large representative group of Canadians. Now, what are the facts, Mr. Philpot? There are approximately 40,800 Ukrainians Canadians in the armed services of Canada. Is that even a small fraction, Mr. Philpot?

Insofar as the desire of the Ukraine to resume its proper historical status on the continent of Europe is concerned, this group (Cultural) is not concerned at this time with Mr. Philpot's accusations. As a matter of democratic principle, however, and in conformity with, and in the spirit of the Atlantic Charter, this group cannot understand how Mr. Philpot can speak in such a dictatorial manner about the Ukraine and its neighbors.

Mr. Philpot states:—

"Those who are interested in the full documentary evidence can find it in the new book by the noted writer, Raymond Arthur Davies, "This is Our Land," or in the earlier booklet "Hitler's Agent in Canada," by Lieut. Wm. Kardash, M.I.A.

Our Reply:—

Any responsible writer would not base his arguments on the booklets written by men who are not regarded as authorities on the questions and who are noted for creating disunity, disloyalty and disintegration in Canada. This group would suggest that Mr. Philpot begin his education and enlarge his knowledge by reading such eminent authorities as Prof. George W. Simpson of the University of Saskatchewan and Prof. Watson Kirkconnell of McMaster University.

Obviously there is no point in continuing a refutation of Mr. Philpot's spurious document.

Respectfully submitted,

Ukrainian Canadian Cultural Group of Yorkton, Sask.

(Signed) Brother S. Methodious (President)
(Signed) S. W. Pernarowski (Vice-President)
(Signed) A. M. Kindred (Secretary)
(Signed) N. Bryck (Treasurer)

ВІД ЦЕНТРАЛІ УКЮ

Число делегатів на Конгресі в Саскатуні було поважне. Це вказує, що Українське Католицьке Юнацтво росте і збуджує чимраз більше зацікавлення серед молоді. Около 50 відділів з самого Саскачевану були зарепрезентовані делегатами. Це означає, що не лиш відділи зорганізувались, але ведуть працю, інтересуються справами Церкви и народу.

Цілий ряд привітів від делегатів виявив, що наша молодь ідейна, щира та повна посвяти. Вона готова працювати під проводом Головного Заряду щиро й охотно. Головний Заряд вірить, що по цім Конгресі праця в відділах скріпиться, що ці звіти з Конгресу що їх передадуть делегати, будуть вогнем, що запалить нашу молодь до більших зусиль, до більшої праці.

Отже, Головний Заряд звертається до відділів, щоби вели безперервну працю. В якнайкоротшому часі треба виготовити спис зарядів, членів та їх адреси— та переслати це все до секретарки Головного Заряду.

Проситься зарядів відділів прислати також коротеньку історію свого відділу від часу його заснования. Також щиро витаємо знимки відділів. Це все нам буде потрібне до організаційної праці УКЮ.

Пригадується, що відділи зобовязані в порозумінню з другими відділами підготовити Окружні З'їзди.

Як що треба буде бесідника, прошу звертатись до Головного Заряду.

Якщо треба матеріялу, правильників, брошурок до основання нових відділів, прошу звергатись на адресу секретарки:

Miss A. Zuck, Box 40, Hafford, Sask.

За Головний Заряд УКЮ:

Анастазія Жук, секр.

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПОЇЗДКА О. М. ГОРОШКА

Всеч. о. М. Горошко, голова УКЮ і Дорадний Організатор БУК-а, відвідає в організаційних справах слідуючі місцевости в місяці серпні:

15: Норквей; 19: Арран (місто); 22: Прісвил; 24: Ріджайна; 28: Альвена; 29: Кадворт.

За Гол. Заряд УКЮ.

А. Жук, секр.

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 і 5 ЛИПНЯ, 1943

Кілька днів перед Конгресом Заряд приміствив свою канцелярію в бурсі БУК-а ім. о. М. Шашкевича. Між присутніми з комітету були - **о. Дрогомирецький**, провідник контесту; **о. М. Горошко**, дієвий голова УКЮ, секретарка **п-на А. Жук**, касієр **В. Комарницький, Р. Качур, М. Турчиняк і о. Фірман.**

2-го липня рано приїхав **о. І. Бала ЧНІ.**, що богато причинився до підготовки Конгресу.

В суботу, 3-го липня був незвичайний рух у бурсі. Від рана зїздилися делегати і реєструвалися. Реєстрацію переводили п-на А. Жук і В. Комарницький. До вечера зареєструвались 67 делегатів.

Неділя 4-го липня 1943—прекрасна погода. Ранком приїхали ще жовніри з Британ Колюмбії - всі удалися до церкви св. Юрія.

Парохіяни Саскатуну викінчили гарно церкву в середині та подбали о як найкращий зовнішній вигляд тоїж. Люди вже зранка зїзджалися до церкви. Коло десятої години церква була переповнена. На Службу Божу прийшов **Бригадіер Трудо**, з своїми двома донечками, в товаристві **Всеч. о. Капеляна М. Пелеха, А. Яремовича і Лефтенента П. Воробця.** Хор під управою Вол. **Гнатюка** прекрасно співав. Бриг. Трудо кілька разів підчеркнув: "Ви маєте прекрасну церкву. Ваше Богослужения гарне, а ваш хор на мене зробив гарне враження."

Службу Божу відслужив о. Н. Дрогомирецький, а діяконували о. Пасічник ЧСВВ з Вінніпегу і о. Фірман. Надзвичайно патріотичну проповідь виголосив о. І. Бала ЧНІ., знаний місіонар з Йорктону.

"Любіть Бога, Церкву, свою батьківщину Канаду. Не забувайте за свій нарід! Працюйте і просіть о ласку і благословенства в Бога!"— кликав о. місіонар. Сльози котились з очей матерей, а молодь вслухувалась в звук виразних й історичних слів.

Службу Божу закінчено відспіванням, "Боже вислухай благання!"

Опісля всі удались на спільний обід підготований працьовитими панями під проводом їх голови п-ні Яніцької. Підчас обіду була реєстрація членів, так, що коло 2-ої години на листі списаних було 108 делегатів - один з Британ Колюмбії, один з Торонта, три з Вінніпегу, чотири з Альберти. Було пів сотки учителів, учительок і студентів - 8 священиків, один капелян, Брат Методій, два офіцери, представники мійської і фармерської молоді і богато гостей.

Між присутніми ми бачили представників молоді зі всіх закутин Саскачевану, - а далі місто-голову молоді Вінніпегу - Марію Карпець і Всеч. о. М. Пасічника ЧСВВ., з Едмонтону секр. Пров. Заряду УКЮ Альберти, п-ну Г. Гамерник, п-ну Килявську, учительку з Равнд Гил, Павла Іваника та Ірину Воркун з Калмар, Альберта.

(Продовження послідує).

"ПОПУЛЯРНІ ВИДАННЯ УКЮ

Заходом Головного Заряду УКЮ, вийшли з друкарні оо. Редемптористів в Йорктоні слідуючі популярні книжочки про УКЮ: "Правильник Організації Українського Католицького Юнацтва", "Практичні Вказівки Для Молоді!"— о. М. Горошко, "Завдання Української Католицької Дівчини"—Анастазія Жук; "Чи Ти Належиш до УКЮ?"— Мирослав Голота.

Головному Зарядові УКЮ належиться велике признання за видання сих книжочок, дальше поодинокім авторам, як також оо. Редемптористам за дуже гарне друкарське виконання.

Ціль тих книжочок се познакомити наш загал в Канаді з'ідеями УКЮ, як також заохотити молодь в тих місцевостях, де немає відділів УКЮ, щоби такі відділи оснувала.

Віримо, що широкий український загал Канади щиро віднесеться до сего першого друкарського видання молодечої організації УКЮ та на руки головної писарки УКЮ, панни Анастазії Жук в Геффорд, Саск., наспіють масові замовлення сих книжочок.

ПРИНС АЛБЕРТ, САСК.

Працання й привитання Отців Парохів

День 13-го липня ц.р. був памятним днем в історії української греко-католицької парохії в Принс Альберт. Цього дня ми працювали молодого, але заслуженого пароха о. М. Горошка, а витали загально знаного піонірa-місіонаря о. М. Оленьчука.

Предсідником торжества був місцевий адвокат Ілля Івасюк. Саля Українського Народнього Дому була заповнена тутешніми парохіянами як також і з подальших кольоній. Між присутніми бачили ми молоденьку нашу адвокатку, панну Марійку Фодчук.

Промовляли: п. Ярославський, який вручив о. М. Горошкові від парохії в Принс Альберт поважний дар любови в готівці, пані Жук, п. Світенький, дяк п. Романчук з Самбург, п. Бенрот з Шипмен. Всі бесідники в гарних і щирих словах давали признання ідейній, щирій праці о. М. Горошка, молодого, але заслуженого священика-патріота, а також висказували вдоволення з нагоди приїзду о. М. Оленьчука.

Потім о. М. Горошко дякував за співпрацю, любов, признання, та піддав пляни що ще треба робити для добра народу і грекокатолицької Церкви. Всі вислухали цих слів з великою увагою.

Наківець промовив новоприбувший парох, Впр. о. М. Оленьчук. Він дякував за зичливість виявлену йому при вступі й веселими словами розігнав смуток прощання. Горжество зачато й закінчено молитвою та

НІ Я НЕВИННА!...

Положивши руку на груди і поглядаючи сміло в очі німецькому жовнірові, котрий підозріває її в допомозі партизанам, ся українська дівчина доказує свою невинність. За нею стоять з піднятими в гору руками її мати і брат... Бог один знає, як скінчилося се переслухання, може пустили їх свобідно, а може... немає їх вже між живими. І так по цілій Україні, сій нещасній, спаленій землі... Та ми віримо, що Бог милосердний на все глядить і скінчаться терпіння наших братів і Україна позбудеться своїх ненависних наїздників і стане вільною, від нікого незалежною. Бо з Нами Бог і Його Пречиста Мати!

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(21)

Нарешті, може за рік після того, як Гаврило переселився до повітового міста, щось він там провинуватився й зробив ближчу знайомість з законом карним; жандар привів його чупасом до рідного села. Я його тоді не бачив, чув лише, що ціле село збіглося до канцелярії дивитись на Гаврила. Казали, що він був дуже нужденно зодягнений, майже голий, з перебитим носом; чули від жандара, що він сидів у арешті... Однак Гаврило не попасав навіть години в рідній селі. Ледве жандар вийшов із канцелярії, а Гаврило манівцями подався назад до міста.

Від того часу й чутки пропали про Гаврила Чорнія. Правда, люди в селі трохи поговорили, трохи посміялися з нього, та згодом усі втихли, ніхто про нього не згадував, мовби його і в селі ніколи не було. Навіть Федорко, що за той час став батьком, опорядив обійстя, та прикупив трохи поля і часом сходився зо мною в шевських справах, не згадував ніколи про свого тестя.

Одного разу при кінці весни, а на початку літа я став раніше, як звичайно, поснідав швиденько і вибирався на прохід на громадську гору, бо була красна погода. Втім чую— хтось застукав тричі до дверей. Мене се здивувало... Коли хто приходив до мене з села, то звичайно до дверей не стукав, а давав про себе знати іншим способом: кашляв, або витирав об рогожку ноги, хоч би й не було болота, або попросту сякав носа як найголоснійше.. А тут хтось стукає,—видно якийсь вже більше цивілізований чоловік, а може гість. Я гукнув: "прошу!" Двері стали поводі відчинятися, і перед моїми очима з'явився, мов із землі вирісши— Гаврило Чорній. Я пізнав його зараз, бо він цілком не змінився, тільки на лиці в нього трохи більше було зморщків та чуприна трохи більше посивіла. Одягнений був у якийсь пошарпаний кожушок, оперезаний мотузком; на грудях той кожушок не сходився, і можна було дуже добре бачити, що під ним ані сліду не було сорочки. Одна штанина на коліні була продерта, із дірки світило голе тіло; на ногах мав якісь шкарбани, а з них визирали пальці.

—Слава Ісусу Христу!— привітав мене Гаврило якимсь захриплим голосом і, заким я ще встиг відповісти на його привіт, зараз додав:

—А що, ви пізнаєте мене, пане?

—Звідки ви взялися, Гавриле?—спитав я. — Вже я вас давно не видів... що ви тут робите в нас?...

—В дорозі, пане!... вступив до вас, щобись-те чим-будь обдарували бідного подорожнього...

—Обдарувати? А чим же я вас обдарую? Одежі такої в мене нема, щоб вам дати... але хіба ось...—І я вийняв кілька крейцарів та й кинув у його нужденний капелюх.

Я думав, що він піде собі, але він усе стояв, мов би хотів зо мною про щось говорити.

—Де ж ви бували до сього часу?—спитав я його по хвилі.

—Я був у Н,...— Він назвав недалеке повітове місто, до якого переселився перед двома роками.

—Ну, а тепер куди йдете?

—Іду аж до Львова.

—Аж до Львова?

—Так.

—Чи не могли б-ви мені сказати, для чого ви зміняєте місце перебування?

—Так... Кажуть, там легше заробити, а-втім— просто хочу світа забачити...

—Та я чув, що ви в Н. все мали добрий зарібок, та я й сам не раз бачив вас при роботі.

—О, так, був зарібок, але тепер вже ніхто не хоче брати мене на роботу.

—Чому ж то? Чи нездужаєте?

Він махнув рукою.

(Далі буде).

ПОХОРОН БЛ. П. ЕВДОКІЇ МАЙДАН

В навечеря празника Вознесення Г.Н.І. Хр., в привязности мужа й дочки, в міському шпиталі в Саскатуні, Саск., в 52 р. життя 2-го червня ц.р. заснула сном блаженних **Евдокія** Блажка, віддана за Стефана **Майдан.**

5. жовтня, 1922 р. приїхала Покійна з дочкою Василиною до Йорктону, Саск., з села Григорів, повіт Бучач, де пережила першу світову війну й де зазнала всіх її страхіть, терпінь і невигод евакуації. Приїхала до Канади до свого мужа, вже з підірваним здоровлям і терпіла докучливі болі ревматизму до смерти. Приїхала сюди слаба тілом, та сильна духом. Визначалась глибокою побожністю та релігійною свідомістю. Любила українську греко-католицьку Церкву, її єпископів і отців. Їх шанувала й перед напасниками боронила. За-любки читала "Голос Спасителя," "Будучність Нації" та "Українські Вісти". Була ревнителькою Апостольства Молитви.

бл. п. Евдокія Майдан

Хоч слабість постійно точила її здоровля, вона ніколи не нарікала а все повторяла: "Нехай діється Божа воля"! Дякувала Ісусові, що зволив її вибрати на апостолку терпінь. Все молилася за здоровля мужа, що має сталу працю й кождий цент що дістала від нього не змарнувала, а зужила на добрі цілі. Від збірки на базарі парохій, чи Преп. Сестер, чи інші добродійні українські та канадійські цілі пані Майдан ніколи не відмовилася, хоч той труд не є дуже приємний і вдячний. Притім сама, перша давала добру жертву. Не одна річ у церкві М.Б.Н.П. в Йорктоні ще довгий час свідчитиме про її великодушне християнське серце.

Величавий похорон, при дуже великім здвизі парафіян і знакомих, відбувся в Йорктоні 5. червня. Похоронні Богослужения відправили Впр. о. Сг. Бахталовський, Візитатор оо. Редемптористів, і Пр. о. П. Лаптута, ЧНІ. Зворушаючу проповідь по українськи та англійськи (на похороні було много англійців) виголосив Впр. о. Іван Бала, ЧНІ.

За душу Покійної 5 Служб Божих найняло Українське Католицьке Жіноче Товариство, а 3 другі Служби Божі найняли: пані Евдокія Пристай, пані Дембровська та Брати Християнських Шкіл.

Квіти-Вінки на могилу помершої жертвували: Укр. Кат. Жіноче Товариство, панство Гр. Пристай, В. Шпаковський, В. Семанців, Д. Смукович, Е. Б. Сайт, Рипел, А. Л. Дав, Крол, Метюс з Кемлупс, Б.К., та Кенедієн Ютілітіс. ВІЧНА Й ПАМЯТЬ!

й відспівано "О Україно" і "Боже щасти Йому."

Впр. о. М. Оленьчук, як щирий прихильник нашої преси, проголосив і перепровадив збірку що принесла $22.10, з того половину на 'Будучність Нації."

Зложили по $1.00: пп. адв. І. Івасюк, Білосовський, Вол. Семчук, Павло Семчук. П. Гаврилюк, Ф. Василишин, А. Гола, Н. Романчак, Р. Бенрот, Басараб, Ф. Гандюк, М. Кулецький, Ярославський, пані Мочульська, пані М. Дикий, пані Басараб, о. М. Оленьчук, о. М. Горошко. По 50ц. пп. Сорока, І. Ванів, Ребрина, пані Бенрот, пані Жук, панна М. Фодчук, ЛЛ.Б. Решта по 25ц. і дрібними датками.

Щира подяка всім жертводавцям.

Гр. Свїтенький.

БУК МАНІТОБИ

Організаційна Поїздка до Гонор

З рамени БУК-а, відбулася організаційна поїздка до підвинипегської місцевости Гонор, в неділю 1 серпня с.р. Поїздку уможливили місцевий парох **о. А. Луговий** і домініяльний голова БУК-а, **о. сьвітник С. Семчук,** котрий не пожалував свого автомобіля до сеї поїздки.

Зливний дощ, котрий падав кілька разів в неділю, перешкодив сему, щоби до парохіяльної салі зійшлося богато людий, всетаки коли в год. 4.15 почалися сходини, на салі було досить поважне число гостей.

Председательскою сходин була **пані Ревуцька,** що наперед попросила до слова о. А. Лугового, котрий в теплих словах привитав бесідників з Винипегу і присутних. Опісля промовляли слідуючі запрошені бесідники:

о. Із. Борецький, парох в Брентфорд, Онт. представив коротко життя наших братів на Сході, котрі також мають свої відділи БУК-а і вівзав присутних, щоби стали кар-

Петро Онишко

Йосиф Онишко

НА СЛУЖБІ КАНАДИ!

Летуньский старшина Петро і Йосиф, котрий є старшиною при моряках, є синами панства Онишків, що мешкають при вулиці Бовмен 396, Ist Кілдонен, Ман. Петро і Йосиф служать за морем при канадійських военних силах. Родичі їх взірцеві члени парохії Пресв. Евхаристії в Ist Кілдонен.

ними членами свого відділу БУК-а і його на кождому місці попирали.

А. Яремович, головний писар БУК-а вказав на конечність заложення в парохії молодечого відділу УКЮ.

о. С. Семчук пояснив в дуже приступний спосіб головні прикмети і основи організації БУК, котрими є: Католицька релігія. Українська культура і Канадийська державність.

о. І. Шпитковський вказав на велике значіння преси взагалі, та при кінці вівзав присутніх, щоби, як члени БУК-а, передплачували урядову часопись БУК-а, котрою є Будучність Нації.

По тих докладах зібрано 10 нових передплат БН. Опісля була перекуска, котрою покінчено сходини.

ГЕФОРД, САСК.

29/6, 1943 відбулося в церкві Пресв. Евхаристії в Гефорд, Саск., поминальне Богослуження за душу **бл. п. Павла Палагіцького,** який упокоївся, заосмотрений Найсв. Тайнами, 15/12, 1942 в 88-ім році життя. Бл. п. Павло уродився в Чортівци Городенського повіту в Західній Україні в 1855 р. Вже в краю любив займатися громадськими справами, довгі літа був скарбником громади, сам жертвував $200.00 і їздив і збирав жертви за які побудовано церков в містечку Гефорд, яка є окрасою околиці, при якій він служив старшим братом. Два рази їздив покійний до рідної землі і оба рази вернув з дарунками для церкви ("Служебник і 2 фелони, світлий і жалібний). Бл. п. Павло, це взір нашого поважного селянина, який умів пошанувати свою гідність, був чесним, любив свій нарід— та бажав йому кращої долі й волі. В часі геройської борби Карпатської України захорів, упавши на леді, та всіх відвідуючих просив, "Моліться, щоби я ще не вмер, доки не побачу Карпатської України вільною."

По Богослуженню, а опісля по обіді у його сина Івана, теп. старшого брата і скарбника церкви, о. Парох згадав теплими словами про заслуги покійного та попросив о дарунок на пресу. Зложили: Іван Палагіцький $2.00; Дмитро і Марія Вержак. $2.00 По $1.00: Всеч. о. Парох; о. М. Горошко; пані Софія Човганюк; пані Марія Василиів; п. Теодор Кірик; п. Василь Калин; п. Ів. Калин (а Саскатуну); п. Ник. Ол. Озарко. По 50ц.: п. Федь Калин; п. Ант. Сенотович; п. Василь Палагіцький. п. Вас. Огенчук 25ц.; Разом ..... $13.75, з чого для БН. призначено $6.50. Дяка щирим жертводавцям а бл. Павла нехай Милосердний Господь нагородить вічним щастям.

Присутний.

ВУЙКО ГОВОРИТЬ

РЕДАГУЄ Іван Ковсад учитель

UNCLE TOM,— THE FUTURE OF THE NATION,—309 CHALMERS AVE., WINNIPEG, MAN.

Любі Діти:

Малий хлопець вже був положився на постіль спати, як йому бабуня пригадала, що він ще не молився того вечера.

"Я нічого нині не хочу бабуню," відповів він. Думав, що мав молитись лиш тоді, як він щось потребував просити.

"Треба подякувати Бозі за то, що ти здоровий, за твої дбайливі родичі, за ті всі інші ласки котрі ти нині отримав," відізвалася бабуня. **"Треба молитись все, а не лиш тоді, як ми чогось хочемо.** Молитву треба говорити уважно і поволи. Так само як просимо родичів чи приятелів о щось, чи дякуємо їм за отриманий дарунок, так само просім і дякуймо Богові," продовжала бабуня.

Малий хлопчина зрозумів, і від тоді усе молився.

Вуйко вірить, що і Ви діточки, рано і вечер молитеся, та що уважно, молитеся.

Вуйко Трохим.

ПРИГОДИ НЕДІЛЬНОГО РИБАКА

(Докінчення)

Замітка— Петрусь і Дмитрусь вчіпили патик до вудки Пана Гавдентія як він спав.

Патик тільки стріпотався
Тай пішов на дно до споду
Аж у болоті упинився.
Сколихав спокійну воду
Сіпнув вудку і заразом
Аж Гавдентій розбудився.
"Ну, не піде рибі плазом
Щука або клин зловився."

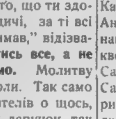

* * * *

"Н-ну, кохана рибко, в гору!"
Ба!!— рибак роззявив рота
"Я зловив якусь потвору!
А се що знов за робота?!"
Витяг патика того
Та постановив собі
Не спати коло нічого.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИПЕНЬ

Усіх дітей, котрі взяли участь в тім контесті було 16. Приемно було Вуйкові читати Ваші листи і переглядати Ваші розвязки. Так гарно декотрі діти помалювали були образок, що Вуйко сховав собі їх на памятку.

З поміж 16 дітей найгарнійше помалювали образок і дістали нагороду слідуючі:

БОГДАННА ПАВЛИШИН, літ 7, 419 Горес Стр., Норвуд, Ман.; МИРОСЛАВ ГУНЧАК, літ 8, Геффорд, Саск.; МАРУСЯ БИЙ, літ 9, Прері Ривер, Саск.; МИХАЇЛ КРИВІНСЬКИЙ, літ 9, Бур, Саск.; ГЕНЯ ІГНАТ, літ 11, 429 Сінклер Стр., Винипег, Ман.; ВАСИЛЬ КРОЧАК, літ 13, Бідл, Саск.

Другими контестантами були— Йосиф Канюка і Геня Канюка, Ріджайна, Саск.; Андрій Бабінчук, Винипег, Ман.; Марія Куманець, Бронт, Онт.; Богдан К. Лукий. Норквей, Саск.; Анна Маливська, Ріджайна, Саск.; Володислав Паславський, Гліден, Саск.; Геня Іванкевич, Сенділендс, Ман.; Борис Шевчук, Шіго, Саск.; Володимир Пакуляк, Портедж ля Прері, Ман.

Вуйко дякує усім дітям за участь в Контесті і заповідає, що на місяць **Вересень проголосить новий Контест!**

СПІШІТЬСЯ!

Так, **спішіться** зі своїми замовленнями по військовий портрет Вуйка Трохима, бо вже нема портретів богато.

Всі діти, котрі дістали цей портрет будуть мати гарну памятку бо ці портрети виконав Вуйко самий і коли розійдеться цей другий наклад неможливим буде вже більше їх дістати.

А Ви? Маєте вже свій? Як ні то вишліть лиш 25 на фонд Діточої Сторінки або придбайте одного нового передплатника для "БН" то і Вам вишлеться портрет.

Можете залучати цей купон—

Я (імя) .....

Адреса .....

посилаю 25ц. на Фонд Діточої Сторінки і прошу вислати мені військовий портрет Вуйка Трохима.

ПРОДАВАВ КОЛО ЦЕРКВИ "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ."

Правда Дорогі Діти, що Вам буде цікаво знати хто то продавав нашу газету коло церкви?

Отже, щоби Ви знали і також так робили, то Вуйко Вам зараз скаже. Тим хлопчиком був ПЕТРО ГНАТІВ з Форт Вілліям, Онт. Коли Преподобні Сестри були перешкоджені і не могли самі продавати нашої газети, дали Петрові. Ну і він усі газети продав коло церкви і ПРИСЛАВ Вуйкові $1.70. Так, такий добрий і чесний є Петро Гнатів. Ви вже його імя, Дорогі Діти, бачили через кілька разів на Діточій Сторінці, бо він придбав був вже одного нового передплатника і зібрав на фонд Діточої Сторінки $3.00.

Вуйко, дякуючи на сьому місці Петрові за його добре серце, та за присланя грошей, ставить Вам усім Петра Гнатова за взір, як такого, котрий любить Діточу Сторінку і її помагає! Ану, хто піде слідами Петра Гнатова?

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

(Продовження)

А Ганс свіжий і веселий виїхав у світ. Гей! як то весело: все вирнали нові села, нові міста, нові ліси, нові люди! А як у перве показалося безкрає сине море і Ганс мав перейти зі суші свого рідного острова на великий корабель, то йому зробилося тяжко на серці. Почувався страшно самітним і опущеним по серед чужих людий. Тепер уже не маєш нікого, що дбав би про тебе, лише одного Бога в небі— подумав собі малий Андерсон.

Коли висів знову на сушу на острові Зеланд, припав за шопою на березі до землі. Молився з глибини свого діточого серця до Бога, щоби не опустив його, а супроводив на всій його життевій мандрівці, щоби стеріг його своєю рукою.

В Копенгазі найняв собі у малій гостинниці кімнатку. Зараз на другий день пішов до своєї русалки танечниці.

Та заки потягнув за дзвінок біля дверий, кляк на сходах і благав Бога щиросердечно, щоби позволив йому в сьому домі найти поміч й опіку.

Впровадили його до світлиці артистки. Вона здивовано змірила його зором від ніг до голови. А він так гарно приодівся! Довгий конфірмаційний плащ (в якім уже колись ходив його батько), чоботи з високими холявами, нехай знають, що й він Ганс Хрістіян Андерсон має справжні чоботи! До сього капелюх такий великий, що спадав йому аж на очи.

Артистка приглянулася йому доволі. Тепер сказав він їй,Ганс,як то вельми радо ходив до театру та що хотів би їй відтанцювати один танок із пєси, яку актори давали в його родинному місті.

Зняв свій великий капелюх, вдаряв у нього, наче у тамбурін (решето), танцював і співав, як лише знав. При сьому робив такі чудернацькі скоки, наче цап і такі дивні рухи, що артистка боялася, чи не божевільний він. Тому веліла йому мерщій забиратися геть.

Прикро розчарувало се чужу дитину. Але Андерсон не тратив надії. Пішов до одного знатного скарбового урядника, що мав нагляд над театром. Перед ним виявив свої бажання. Сей відправив Андерсона шорстко й сказав йому, що він за худий для сцени.

(Далі буде).

ХОЧЕ УЧИТИСЯ ПО УКРАЇНСЬКИ

Пригадуєте собі Дорогі Діти, що Вуйко перевів українську азбуку на англійські букви з українським виразом. Вуйко зробив се для тих дітий, котрі не уміють по українськи писати і читати, а хотіляби навчитися.

І першим, котрий зголосився на сю азбуку до Вуйка є ВОЛОДИСЛАВ ПАСЛАВСЬКИЙ, літ 9, з Гліден, Саск.

Володислявові Вуйко вже вислав ту азбуку і вірить, що в скорому часі він напише до Діточої Сторінки гарного листа по українськи.

ЗНОВА МАРІЯ КУНАНЕЦЬ

До Діточої Сторінки написала знова Марія Кунанець з Бронт, Онт., і знаєте що прислала? Аж $2.00! Каже в листі, що $1.00 посилає разом зі своїм братчиком Михайлом на Діточу Сторінку, а другий доляр на нову передплату для моєї тітечної сестри Ольги Кунанець в Монтреалі.

Треба Вам знати Дорогі Діти, що Марія Кунанець придбала вже 2 нових передплатників для БНації. Правда, вона варта сего, що Вуйко її тут хвалить?

За се, що Марійка так гарно старається, щоби поширити нашу часопись, дальше, тому, що придбала знова нового передплатника і в останнім контесті дуже гарно намалювала образок, Вуйко посилає їй грошну нагороду.

Марійко, Вуйко дякує Тобі за все!

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Крім Марії Кунанець з Бронт, Онт. прислали на Діточу Сторінку ще слідуючі:

Ярослава і Богданна Павлишин, 419 Горес Стр., Норвуд, Ман., $1.00.

Богдан К. Лукий з Норквей, Саск. 25ц.

Володислав Паславський з Гліден, Саск. ....10ц.

Вуйко сердечно дякує Вам за Ваші жертви і висилає свої портрети.

А усім дітям Вуко оголошує, що з наміченої суми $25.00 котру Вуйко хоче зібрати, щоби були нові образки в Діточій Сторінці, дотепер діти зложили $8.35, ще треба $16.65.

Ану, хто буде слідуючий?

ХОДИТЬ КУПАТИСЯ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!

Я вже давно до Вас писав. Нині до Вас Вуйку пишу листа про се, що ми сего місяця, на четвертого липня мали концерт в честь М. Шашкевича в Лейк театрі. Нас учила до концерту Сестра Евгенія. Нас хлопців було більше від дівчат. Ми тепер до школи української не ходимо, , бо наші Сестри виїхали на два місяці і вчать дітей в другім місті. У нас тепер у Форт Віліям є гарно і тепло і я щодня ходжу купатися. Я пересилаю почтовий переказ на $1.70 за "Будучність Нації," що Ви прислали до Сестри Евгенії на продаж. Сестра не мали коли розпродати і просили, щоби я розпродав. Поздоровляю Вас Вуйку Трохиме і остаю з христіянським привітом.

Петро Гнатів, Форт Віліям, Онт.

Від Вуйка: З Тебе Петрусю добра дитина, коли Ти помагав Сестрі розпродати нашу газету! Колись і ще поможи! Вуйко також любить купатися. Але Петрусю уважай, не лізь в глибоку воду, коли купаешся. Чи вмієш плавати?

ПРИСЛАЛА $2.00 НА ПЕРЕДПЛАТУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку!

Се мій перший лист до Вас. Я дуже жалую, що я не мала нагоди скорше до Вас написати і брати участи в попередних контестах, котрі були такі гарні. Я завсіди читаю БН а найбільше мене цікавить Діточа Сторінка, в котрій так прекрасно Вуйку дописуете. Я маю 11 літ, а моя сестричка Богданна має 7 літ. Я скінчила пяту клясу в англійській школі і перейшла до шестої кляси. В українській школі я була в третій клясі і тепер перейшла до четвертої кляси. Моя сестричка була в другій клясі в англійській школі і тепер перейшла до третої кляси. В українській школі була в другій клясі, тепер перейшла до третої кляси. Ми дуже любимо ходити до української школи і брати участь в концертах, в співі, музиці і деклямованнях і других українських дітей заохочуємо до свого рідного. Я граю на скрипці, а Богданна дуже любить співати. До Винипегу їздимо до церкви св. Володимира і Ольги, котру тому рік збудовано. Дуже велика і гарна церква. На катехизм також ми їздили. Сего місяця в контесті я відступила своїй сестрі Богданні малованння а другим разом то вже я буду малювати. Якось мусимо обидві годитися. Тепер висилаємо Вам $1.00 на Пресовий Фонд БН і $2.00 на нашу БН за рік 1943 і на р. 1944. Здоровлю Вас щиренько.

Ярослава і Богданна Павлишин,
419 Горес Стр., Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Пишеш по українськи дуже добре і гарно. Вуйко дякує Тобі за прислані 3 доляри. Послав Вуйко Тобі і Богданні свої портрети. Як Тобі вони подобаються?

ПРАЩАЛИ УЧИТЕЛЯ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Се мій перший лист. Я маю десять літ і скінчила трету клясу англійську а першу українську. Я тепер до школи не ходжу, бо маємо літні вакації.

Тепер я Вам напишу, як ми пращали нашого учителя пана Журбика. Ми зібрали між собою трохи гроший і купили йому дарунок і коли старші справляли для него несподівanку забаву, ми також зійшлися разом з ними і там подякували нашому учителеві за його працю між нами і вручили йому дарунок від нас, шкільних дітий. Наш учитель нам подякував і сказав, що нас ніколи не забуде.

Маргарета Баранюк,
Мавнтен Ровд, Ман.

Від Вуйка: Дуже гарно Всі зробили, що зробили пращання свому учителеві. , Треба все бути вдячним в житті. Гарно пишеш, Геню, по українськи. Напиши ще коли!

ЗБИРАЛА СУНИЦІ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Я вже пишу другого листа до Вас. В сім листі напишу, що я роблю на вакаціях. Я вдома помагаю на городі. Наш город є дуже гарний. Ми вже скінчимо робити на городі сего місяця. Я також ходила на суниці. Коло нас є дуже богато суниць. Ми на другий тиждень поїдимо троком збирати блюбері. Ми поїдимо пять миль за Сенді-лендс. Там є дуже богато блюберів. По блюберах, ми підемо збирати калину. Коло нас є ріка і попри ню є богато калини. На другий раз більше напишу. Поздоровляю Вас Вуйку.

Геня Іванкевич, Сенді Лендс, Ман.

Від Вуйка: Ой, як Вуйко любить суниці! Колибн Вуйко міг бути в Сенді Лендс, певно пішовби з Тобою їх збирати.

БУЛА В ТОРОНТІ НА СВЯЧЕННІХ ЕПИСКОПА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Опишу Вам, як я мала нагоду бачити консекрацію Преосвященного Ніля Николая Севарина в катедрі святого Михайла в Торонті. Кілько священиків українських і англійських, кілько Сестер, дітий і людий там було! Як банда грала, коли з процесією усі ішли до церкви. Навіть бачила нашого пароха о. Криворучку з Саскачевану, що доїздили до нас на Волверін. Коли в нас була відправа, то вони нам привозили ласощі і роздавали по катехизмі.

Тепер посилаю $1.00 разом зо своїм братом на Діточу Сторінку, а другого доляра на передплату на БН. Хочу зробити несподіванку своїй кузинці, що живе в Монтреалі. Подаю нише її адресу.

Поздоровляю Вас Вуйку,
Марія Кунанець, Бронт, Онт.

Адреса моєї кузинки:
Ольга Кунанець, 1655-А Сенгенет Стр.
Монтреал, Квебек.

Від Вуйка: Вуйко також був на свячених в Торонті. Шкода, що Вуйко Тебе не побачив. За Твое добре серце і ва прислані $2.00 Вуйко Тобі сердечно дякує.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дрогий Вуйку Трохиме:

Я отримав книжочку за яку я Вам красно дякую. Я вже перечитав половину книжочки і дуже цікава.

Я Вам посилаю 25 центів на Діточу Сторінку.

Тепер вже наука в школі скінчилася і я перейшов до семої кляси через рекомендацію. Я не писав іспиту, бо учителька казала, що я через рік добре учився. Я пересічно через рік мав 87%.

Тепер помагаю родичам на фармі. Старший брат і я підгортали бараболі. Вперед конем і плужком, відтак сапою поправляли, а потім ходили скидати сіно в копиці а тепер будемо возити в стирти.

В нашій околиці маляр малює церкву дуже гарно. Також і образи він малює прекрасно. Як скінчить то о. Сірий казали, що Єпископ прийдуть її посвячувати.

Я не знаю чи я написав сей лист добре. Як є які блуди, то прошу поправити.

Поздоровляю Вас, і остаю з поважанням до Вас,
Богдан К. Лукий,
Норквей, Саск.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Тобі Богдане подобалася нагорода. З Тебе мусить бути дуже пильний ученик, коли так гарно учишся. Усе вчися пильно, а вийде з Тебе великий чоловік.

ДРУГИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!

Пишу до Вас Вуйку другого листа. Я писав вже трохи давно. Діти в Ріджайні повигравали в контести, а я на жаль ні. Тепер пробую взяти участь в контесті на образку. Поздоровляю Вас Вуйку, я маю 8 років.

Йосиф Канюка,
230 Дудні Аве., Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Йосифе! Вуйко дякує Тобі за листа. Пишеш гарно по українськи. Хочя в тім контесті Ти не виграв, однак не трать надії. В вересні буде знова контест, спробуй знова, а може виграеш. Добре Йосифе?

ТІШИТЬСЯ, ЩО ВИГРАЛА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку!

Пишу до Вас третого листа! Я Вам дякую за се, що Ви мені відписали. Я так утішилася, що я виграла першу нагороду у Вашім контесті. Я чекаю нетерпеливо поки прийде моя нагорода. І задумалася я, що я з тою нагородою зроблю. І треба мені буде поділитися на половину з Вами Вуйку Трохиме!

І нині пробую в другім контесті виграти знова на малюнок. Посилаю вам той маленький образок, що я сама намалювала. На тім кінчу повдоровляю Вас Вуйку, до милого побачення, будьте здорові,

Геня Канюка,
230 Дудні Аве., Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Геню! Ти певно вже дістала свою нагороду. Як Тобі подобалася? Ти маеш добре серце, коли хотіла з Вуйком ділитися нагородою.

МОЛИЛАСЯ ЗА ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дрогий Вуйку Трохиме!

Пишу до Вас другого листа. Я Вашого листа отримала. І Вам відписую. Я Вам за се вдячна. Я маю девять років. Я вже скінчила англійську школу і українську. Я була у третій клясі. І по вакаціях піду до четвертої кляси. Я, Дрогий Вуйку ще не писала, що я маю брата, котрий називається Лаврентій. Він також піде по вакаціях до школи. Я ще Вам не писала, що наша школа називається Св. Лаврентія і Св. Августина Школа. Ми мали пікнік, що нам справили Отець Парох Фик, за то, що ми ходили на Молебен до Матері Божої. Дорогі Вуйку, я Вам посилаю образок на контест, і не знаю чим добре намалювала. Я і мій брат молилися за Вас Вуйку. Здоров лю Вас Вуйку, Анна Малявська,
1854 МекАра Стр., Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Ганю! Ти гарно помалювала була образок на контест, але були діти котрі помалювали ще гарнійше. Ну і що ж? Правда мусів Вуйко їм дати нагороди? В вересні буде новий контест, знова спробуй! Добре? Вуйко дякує Тобі за се, що Ти за Вуйка молилася.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН., ЧЕРВЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ—

оо. Редемптористи 4 передпл.	$ 4.00
Українське Національне Обєднання..	2.00
о. Ст. Семчук, 4 передпл.	5.00
п. Ю. Гайовська і Й. Монастирський	2.00
З несп. о. Борецькому, Вотерфорд...	4.00
М. Друляк 1.24, і Г. Мараг, передпл. .	2.24
Відділ ч. 4 в Саскатуні 1.80; В. Ворона	2.80
М. Чубак і М. Задворний	2.00
Павло Андріяш передплат	11.50
З праці веч. в Гефорд УКЮ	3.00
о. М. Григорійчук і Я. Заліщук перед.	2.00
Ю. Холевка 2.00; Жін. Т-во, Етелберт	3.00
Відділ ч. 4 в Саскатун	9.00
о. В. Шек зі спродажі	10.00
о. Шпитковський зі спродажі	5.00
Вінніпегська Кооп. св. желання	5.00
Мик-Федин Комп. за оголошення ...	5.00
о. П. Криворучка на виріб ката	5.00
Годсонбей Комп. за святочне жел. ..	5.00
З приняття в честь о. Пуляка	4.00
Петро Коваль 1.; Пет. Павл. і Мар. 1.	2.00
Анна Шабага і Д. Микитюк пресф...	2.00
М. Заболотний і Марія Гладка, перед.	2.00
о. Ст. Семчук зі спродажі	3.75
оо. Редемптористи пр. фонд	10.83
оо. Редемптористи, 4 передпл.	4.00
о. А. Роборецький 1.00; Н. Григоряк.	2.00
Й. Петраш 2.65; на Укр. Вісти 2.65..	5.30
Зб. на весіллю М. Головатого, Ланівці	3.25
М. Душак БН 1.00! Гл. Сп. 1.00 перед.	2.00
Польський Наук. Інститут в Америці	1.00
о. Осадець, Н. Перегінець, В. Коржик	3.00
М. Явний 2.00; Ф.П. Демчук 50ц.	2.50
о. І. Кристалович 2.; Е. Калужняцька	3.00
Н. Андріїв, Ст. Кучма, Д. Задерайко..	3.00
Н. Сенькус і Дм. Гуска	2.00
М. Жеребецький, Яків Лазарук перед.	2.00
о. М. Колодій зі спродажі	4.00
І. Р. Швайковський, Гр. Демчук	2.00
о. Сірий, А. Загарійчук, М. Роговська	3.00
о. І. Шпитковський зі спродажі	3.40
Панство Отава в Вінніпегу пр. фонд .	2.50
Збірка на поминках в пп. Бродових..	2.00
Н.Н. на Д. Ст. 1.; Е. і В. Заячківський	2.00
П. Гнатів зібрав на Діточу Сторінку..	3.00
Від.з Лановець ч.2 1.; Яремчук, Самоїл	3.00
Зб. пр. ф. в Галі св. Вол. й Ольги ...	9.75
М. Кунанець на Діт. Сторінку	.50
В. Гапійчук передпл.	3.15
о. І. Борецький пр. ф. 1.50, передпл...	4.50
Приходів за червень	$185.97

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 11.	$40.80
Додатк	10.00
Розсилка	4.48
345 Коверт	3.45
500 посвідок	4.23
500 куверт	2.60
Почтові значки	1.24
Змінне чеків	.45
Мети і кати разом	25.11
Друк БН ч. 12	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.48
335 куверт	3.35
Для Укр. Вістей	2.65
За мети	1.89
Розходів за червень ..	$155.43

Дм. Кобринський.

ПАНСТВО АННА І ЙОСИФ ВАВРИКІВ

Знимка представляє, як посол до парляменту Манітоби, Йосиф Вавриків, виходить з церкви св. Йосафата в Сифтон, Ман., зі своєю женою, кілька хвилин по слюбі. Родочі молодої мешкають в Велей Ривер, Ман., а посол Вавриків є сином панства Вавриків з Гімлі, Ман. Панству послам Вавриків бажаємо всего найкращого.

УКРАЇНЕЦЬ СТАВ ДИРЕКТОРОМ ШКОЛИ В ВИНИПЕГУ

Першим українським учителем, котрому вдалося стати директором одної з публичних шкіл в місті Винипегу, став учитель Василь Вал, літ 32, син панства Вохохатюків в Форк Ривер, Ман., а зять о. Каноніка П. Божика, пароха церкви св. Андрея в Винипег.

Щиро радіємо сею вісткою і молодому українському директорові на сьому місці складаємо найкращі побажання і великих успіхів.

ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ НА СХОДІ КАНАДИ!

(Відозва ч. 2/43)

Живемо у вирішальних часах. Стаємо свідками і учасниками переломових подій. Наша будучність в Божих руках, але кождий з нас є ковалем своєї долі.

Сильний і побіджає той, хто зорганізований, тілом і духом. Чим сильніша наша організація, тим сильніший кождий з нас.

Брацтво Українців Католиків Канади організує нас фізично, організує нас духово. Стаємо разом в одних рядах під одним проводом. Ідемо до одної цілі, одні для нас кличі.

Нашими кличами є: Католицька Релігія, Українська Культура, Канадійська Державність.

Ціле життя наповнити нашим змістом, все обновити в Христі і через Христа!

Ми віримо, що можемо це виконати. Ми надіємося, що певно це виконаємо.

Ми любимо наше сильнійше, як ті, що все наше ненавидять.

Боремося за царство Боже в душах нашого народу в Канаді. Ми є лицарі св. Духа під стягом відвічної і незмінної правди Божої. Для нас справедливість не є лишень словом, вона є змістом життя.

Так творимо нашу світлу, нашу кращу будучність в Канаді. Для грядучих поколінь, щоби вони жили краще, повнійше, щасливійше. Всі разом будуємо наше краще завтра. В цім великім ділі ніхто не повинен стояти збоку і тільки приглядатися. Нинішний час вимагає повного ділання, ясної цілі. Нині є тільки за або проти. Нейтральних нині нема.

Тому —ставаймо всі в ряди БУК-а!

Свідомі, діяльні, зорганізовані, творім разом нашу власну кращу будучність в Канаді! В кождій нашій парохії, в кождій громаді, всюди, де є лишень гурток свідомих, діяльних чесних українців католиків, повинен повстати відділ БУК-а. За всіми даними в справі БУК-а, всі запити просимо слати до нашого представника і члена Домініяльного Заряду, впр. о. каноніка Петра Каменецького в Торонті, 276 BATHURST ST. Отцю каноніку в його праці організаційній просимо оцим помогти щиро, віддано, ревно. Тим чином поможемо самі собі, скріпимо самих себе.

Берімся ревно до праці! Творім величну нову силу, собі на честь, на добро Канади, Богу на славу! В Христі ми всі незломні і непобідимі!

Всі разом, всі вперед, до кращої будучности!

До побіди!

За Домініяльний Заряд БУК-а

о. Степан Семчук голова — **Антін Яремович** діпписар

Винипег, 5 серпня 1943

Останні Вісти...

В Сицилії війна скоро скінчиться. Аліянти заняли вже більше як три чверти острова. Німці ще бороняться в північно східній части Сицилії, підчас сього як італійці вже дуже слабо бються. Дотепер аліянти взяли в полон 125,000 німців і італійців. Є загальне переконання, що в дуже короткому часі ціла Сицилія знайдеться в руках аліянтів.

Аліянти бомбардували дуже сильно італійські міста Неаполь, Мілян і другі, тому, що маршал Бадоліо не хоче заперестати війни з аліянтами. В Італії вибухли знова були заворушення і неспокої. В Римі відбулися наради німецьких і італійських високих генералів. Місто Рим проголошено отвертим містом, щоби в той спосіб захоронити його перед новими нападами аліянтських літаків.

На спокійнім океані аліянти затопили 8 японські кораблі, та заняли важну пристань Мунду.

Німецька підводна лодка затопила торговельний бразилійський корабель, 78 людий згинули.

Большевики заняли на східному фронті два важні міста, котрі дотепер були в руках німців, а се Орел і Білгород. Червоні дальше наступають і прямують в сторону Бріянська і великого міста України Харкова. Найновійші вісти доносять, що від Харкова червоні є на всього 14 миль.

В Монтреалі страйкують 20,000 робітників, занятих при вироблюванні літаків.

Вибори в Онтеріо закінчилися великою програною ліберальів, котрі здобули всього 14 послів, за се консервати здобули 38 послів, ССФ 34, робітники (комуністи) 2, незалежний 1 і 1 ще нерішений, по причині незакінчення чиснення голосів.

В Домінії Південної Африки відбулися вибори, в котрих побідив і став премієром ген. І. Смутс.

Фйодор Гусєв, дотеперішний совітський міністер в Оттаві, зістав назначений амбасадором до Льондону, на місце Івана Майського, котрий займає тепер уряд заступника комісара заграничних справ в Москві.

В муринській дільниці Ню Йорку, Гарлєм, були великі расові заворушення, в котрих згинули 4 особи, а поверх 200 були раненими.

Німецька пристань Гамбург зістала зовсім знищена літаками союзних держав, котрі скинули на се місто 10 тисяч тон бомб.

Американські літаки бомбардували румунські нафтові поля в Плоешті.

В японськім полоні померли 40 канадійських вояків.

В Москві створено німецький комітет, ціллю котрого буде повалити Гітлера і освободити німецький нарід з гітлєрівського режиму.

На чолі нового польського уряду в Льондоні зістав премієром на місце В. Сікорського Станислав Міколайчик.

Мартиніка перейшла на сторону аліянтів.

РАДА АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Дня 4 липня 1943 р. зібралися в Дітройті, ЗДПА., представники Української Федерації стейту Мішіген та представники подібних українських центральних місцевих організацій міст: Ню Йорку, Джерзі Сіті, Пітсбурґа та Шикаго, з ціллю дати почин до створення представництва американських українців, якого тепер брак після того, як Конґресовий Комітет Американських Українців, покликаний до життя на конґресі американських українців у Вашинґтоні дня 24 травня 1940 р., припинив свою діяльність. На з'їзд не могли прибути представники українських громад в Бостоні, Клівленді та Філядельфії, однак сі міста прилучилися до цього почину заявами своїх передових людей.

Представництво американських українців, котре постановлено назвати **Рада Американських Українців**, буде формально сформоване на Першім Загальнім З'їзді в Пітсбурґу в днях 2 і 3 жовтня 1943, на котрім вибереться постійну Краєву Екзекутиву Ради Американських Українців, установиться плян праці та обдумається справу фондів потрібних для виконання праці.

Українці в Канаді тішаться сим почином американських українців і вірять, що до створення одного сильного представництва американських українців справді прийде і що під його проводом американські українці будуть працювати якнайкраще для слави Божої, для добра українського народу та слави прибраної вітчини Америки.

Щасть Вам Боже!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 17 (137) ЙОРКТОН, САСК. 1го Вересня, 1943 Vol. XI, No. 17 (137) YORKTON, SASK. September 1, 1943

ПОСВЯЧЕННЯ ІСТОРИЧНОГО ПАМЯТНИКА В СТЮАРТБУРН, МАН.

Першою українською католицькою церквою в Манітобі була церква св. Духа в Стюартбурн, збудована 1898 р. на площі дарованій на сю ціль Михайлом Думанським. Згодом ся церква згоріла і церковну площу перемінено на цвинтар. В 1911 збудовано на її місце другу церкву, Пресв. Трійці, що стоїть недалеко від місця де стояла перша церква.

Парохіяни церкви Пресв. Трійці, щоби показати свою вдячність до піонірів, що збудували першу церкву в Манітобі, та щоби лишити віковий монумент для грядучого українського покоління, поставили на сьому місці, де стояла копись перша церква св. Духа, **величавий памятник**, посвячення котрого довершив в неділю, 8 серпня 1943 Преосвященний Ніль Николай Саварин ЧСВВ.

Як бачимо на знимці, памятник збудований з ґранітних округлих камінів, має форму піраміди, яку завершує український хрест, яких сотки тисяч стоять в Галичині на гробах Січових Стрільців, що своє життя віддали за волю України. Памятник високий на 14 стіп, на вмурованій таблиці знаходяться слова по українськи і англійськи: "В честь українських католицьких поселенців, котрі на сьому місці побудували 1898 р. першу церкву в Манітобі. Стюартбурн, 1943."

Преосвященний Кир Ніль Николай Саварин ЧСВВ, посвячує памятник. По правій стороні Преосвященного стоїть місцевий парох о. Іван Калуський.

Святочні торжества посвячення почалися архієрейською Сл. Божою, котру відправив Преосвященний Ніль в церкві Пресв. Трійці. Опісля достойний Владика, в асисті о. І. Калуського і в супроводі многотисячної маси вірних, удався перед памятник, де відбулося посвячення. По посвяченні, в парохіяльній салі, був величавий бенкет, підчас котрого промовляли: Преосвященний Ніль, що представив заслуги і працю українських піонірів для Канади, Католицької Церкви і українського народу; І. Пробіжанський, найстарший поселенець в Стюартбурн, котрий, представивши життя перших піонірів, взивав сучасне покоління до праці і любови; посол І. Соломон поґратулював парохіянам Стюартбурн за їх історичне діло. Наконець о. І. Калуський подякував Преосвященним і усім присутним за прибуття.

Велике і величне діло довершили парохіяни церкви Пресв. Трійці в Стюартбурн. Належиться їм і їхньому парохові о. І. Калускому велика честь. А їх слідами повинні піти ті наші парохії в других провінціях Канади, де були збудовані перші українські католицькі церкви.

Честь Вам парохіяни церкви Пресв. Трійці в Стюартбурн!

У Канаді будуть покликувати і переносити до конечних у сій війні занять усіх хлопців і муцин в роках від 16-40, не звертаючи увагу на се, чи хто є способний до армії, чи ні, і чи жонатий, чи нежонатий. Новий закон проголосив міністер праці Мічел дня 19 серпня.

ЧОРНА РУКА - Або ХТО Руйнує і Божевільно Нищить Українську Єдність в Канаді?

Православні діла з православної віри.

"Вістник", що подає себе за "релігійний часопис," в числі з 1 серпня 1943, стор. 4 написав передовицю п.з. "В світлі фактів." Ця передовиця це сумішка всього, що тільки може видумати малоінтелігентна і злобна голова проти когось, кого сліпо і божевільно ненавидить. Тому не шукайте в цій статті нічогісенько, що могліб свідчити бодай про іскорку якоїсь Христової любови і любови рідного брата. Хитро-мудро піддають там думку, начебто наші владики залежали від якихсь римо-католицьких епископів, а щоби їх не потягнути до судової відповідальности за явну цю неправду, зручно виминають імя і назвиско того римокатолицького епископа. Вони добре знають, що такого нема, а колиб подали яке імя, тоді справа судова певна. І тому кидаючи неозначеними фразами пишуть так, щоби й уникнути відповідальности і кинути клеймом на наших владик. Отже в першій колюмні тої статті пишуть так: "А ним є, певна річ, якийсь римо-католицький епископ, що вважає себе дійсним головою грекокатолицької Церкви в Канаді."

Уважайте докладно, як пишуть: "якийсь." **А МИ ПИТАЄМО ЯВНО І РІШУЧО: ВІДПОВІДАЙТЕ ЯВНО, ТОЧНО, ХТО ТО Є? ДАВАЙТЕ ІМЯ І НАЗВИСЬКО!**

Інакше, ви самі своїми ділами свідчите, **ХТО ВИ Є** і чию роботу робите!

* * * *

Всяка приличність однак кінчиться, коли ці особняки сміють навіть нарушити кости тих, що давно вже спочивають в гробі і котрим належиться вічна память. Ненависть і злоба так засліпила уми тих людий, що вони поважилися навіть втягнути покійних і-ще на них бризгати піною своїх видумок.

Це все діється нині, після конгресу КУК, після заяв співпраці і вияву волі до єдности нашого загалу. Це все діється тепер, на четвертім році війни, коли нашій Канаді треба внутрішнього мира, спокою, життєздатної праці, енергії для побіди. Це все діється ТЕПЕР, коли наші священики і наші представники ради вищої справи, ради добра спільного в Канаді, засіли до одного стола в КУК з представниками тих, що важаться кидати нам зневагою в пице, кпити з усіх наших святощів, сміятися з усього того, що нам свяге і дороге, опльовуючи наших владик і нашу Церкву.

* * * *

Супроти того панови ви самі собі виписали присуд.

Ми скажемо Вам коротко і ясно: РУКИ ПРОЧ ВІД НАШОЇ ЦЕРКВИ І НАШИХ ВЛАДИК!

Ми задосить довго натерпілися від Вас зневаг і дошкульних дюгань. ЗАДОВГО! **І довше того терпіти не будемо!**

Досить нам тих Ваших діл з Вашої православної віри!

ЖАДАЄМО, щоби Ви негайно припинили всі напасти на нашу Церкву і на наших достойних Владик!

Коли Ви того не схочете зрозуміти, значить іншими словами самі даєте доказ на це, ЩО ВСЯКА СПІВПРАЦЯ З ВАМИ, НАВІТЬ В ЦІЙ ВІЙНІ, ЯК ВОНА КОНЕЧНА, ПОТРІБНА І ДОЦІЛЬНА, ЧЕРЕЗ ВАШІ НЕМОЖЛИВІ ДО ТОЛЕРОВАННЯ НА НАС НАПАСТИ, НЕМОЖЛИВА!

* * * *

Ми не робимо жадних дотинок у Вашу сторону, хоча ми моглиб пригадати Вам, які то Ви маєте чи взагалі не маєте канонів, але як Ви самі написали, що у Вас все "видно висить у воздусі" (Дог. кан. становище, стор. 21).

Ми не хочемо робити притинків Вам що береться пояснювати канонічне значіння високої і одинокої в своїм роді гідности, яку знає Східна Церква — екзархa, коли про себе Ви говорите, що "наша Церква є безканонічна, бо формально, жадних канонів поодинокo чи гуртом не принимала..." (Догм. кан. стан. стор. 17).

Ми цілком не хочемо заниматися Вашим архієпископом, котрий сам про свою Церкву пише, що та Церква не мала жадних епископів і сама переступила порядок 16 віків, коли поважилася прямо з розпуски святити епископів руками звичайних священиків і мирян. (Теперішний Стан, ст. 20).

Ми цілком тим не хочемо заниматися, бо **ВИ НАС ЗОВСІМ НЕ ОБХОДИТЕ**, АНІ ВАША ЦЕРКВА, АНІ ВАША ВІРА, АНІ ВАШІ КАНОНИ, АНІ ВАШІ АРХІЄПИСКОПИ.

* * * *

Але ми ще раз РІШУЧО ВИМАГАЄМО І ОСТЕРІГАЄМО В ОСТАННЕ: РУКИ ПРОЧ ВІД НАШОЇ ЦЕРКВИ І НАШИХ ВЛАДИК! Бо як сказав наш посол Глинка на конгресі, коли дальше буде лізти і пхатися аж тут заморе чорна рука, щоби нас нищити і розбивати, **ТО МИ ЇЇ ВЛОМИМО!**

ЗА КАНАДУ:

Умерли в японському полоні в Гонг Конг:
Никола Пастух, рядовик, Слимен, Онт.
Іван А. Кудій, рядовик, Медисен Гет, Алта.
Іван А. Іверач, десятник, Ізабелля, Ман.

Дісталися до полону:
Іван Диван, летунський десятник, Ст. Катеринс, Онт.
Л. Войнич, Галт, Онт.

Тяжко хорим є
І. Гавлій, десятник, Кембелфорд, Онт.

За пропавших проголошені:
Альберт І. Смок, десятник, Винипег
Петро Опрук, лет. старшина, Калдер, Саск.
Григорій Урецький, лет. старш., Едмонтон
Давид Слабовський, десятник, Монтреаль
Лаврентій А. Догертій, лет. старш., Торонто
Франко А. Догертій, лет. старш., Чілівек, БК
Альберт Ю. Білий, лет. дес., Кловердейл, БК.

Згинули:
Павло Солук, десятник, Атебаска, Алта.
Станислав Юліян Цибульський, лет. старшина, Пемброк, Онт.
Василь Бучковський, лет. десят., Винипег
Губа І. В., Туролд, Онт.
Венедикт Й. Гардистий, лет. десят., Винипег
Голуб Михаїл, лет. старш., Дідсбері, Алта.
Роберт Догертій, десят., Торонто
Іван Орел, десятник
Евген Цимбалістий, лет. десятник, Калгарі, Алта.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ

СЕРПЕНЬ:
29. Неділя 11-а по Сош. ..... Гадашвил

ВЕРЕСЕНЬ:
5. Неділя 12-а по Сош. .... Босежур (зараз по відправі відбудуться окружні збори БУК-а, на які спрошуеться гостей з околиць Босежур).
12. Неділя 13-а по Сош. ..... Тиндел
19. Неділя 14-а по Сош. ..... Гадашвил

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон: 27274.

ВІЙНА НА СИЦИЛІЇ СКІНЧИЛАСЯ

Великою перемогою аліянтів закінчилася війна на Сицилії. Німці і італійці стратили поверх 130 тисяч людий, коло 300 кораблів і поверх 1,600 літаків. Війна за Сицилію тревала 38 днів.

ВЕЛИКІ НАРАДИ В КВЕБЕКУ

В канадійському місті Квебеку відбуваються великі воєнні наради, на котрі приїхав з Англії премієр Чорчил і зі Злучених Держав президент Рузвельт, в окруженні великих военних знатоків.

СТРАШНІ БОЇ НА УКРАЇНІ

Війна на східньому фронті в Европі знова перенеслася на землі України. Страшні бої ведуться за місто Харків і Брянськ. На північний захід від Брянська большевики розпочали третий наступ на Смоленськ. Наша Україна знова зайнялася вогнем.

ДЕ Є МУСОЛІНІ?

Що сталося з колишнім диктатором Італії Бенітом Мусолінім напевно не знати. Появилися поголоски, що він утопився, коли утікав в підводній лодці з Італії а ту лодку аліянти затопили. Знова друга вістка донесла, що його вивезено на відлюдний остров. Однак се все тільки здогади. Де властиво він тепер є і чи ще остав живим, не знати.

ДРУГА ПРОГРАНА ЛІБЕРАЛІВ

В доповнюючих домініяльних виборах, котрі відбулися в чотирох округах: Селкирк, Ман., Гамболт, Саск., в монтреальськім окрузі Картіе і в окрузі Стенстед, ліберальні кандидати провалилися. Вийшли в Селкирк В. Брайс (ССФ), в Гамболт Д. Буртон (ССФ), в Картіе комуніст жид Фред Ровз, а в Стенстед А. Шокет (Народний Бльок).

БОМБАРДУВАННЯ РИМУ, БЕРЛІНА І ПАРИЖА

Американські воєнні літаки знова налєтіли на столицю Італії і збомбардували залізничі стації. Крім сього зазнали великих матеріяльних страт від бомбардування і другі італійські міста як Медіолян, Турин і Генуа. На столицю Німеччини налітають вже третий день під ряд аліянтські літаки і сильно його бомбардують. Також на Париж, колишню столицю Франції, напали аліянтські літаки.

ВУГЛЕВА КРІЗА В КАНАДІ

З приходом зими в Канаді відчуватись буде великий брак вугля і дерева до паленя. Щоби сьому запобігти, канадийський уряд, як недавно заповів міністер продукції. Д. С. Гав, видасть внедовзі закон, що буде нормувати уживання палива підчас зими. Установиться максимальний рівень температури по ріжних публичних чи приватних заведеннях, переступлення котрого буде строго караним. Манітоба і Саскачеван майже не дістануть вугля з Альберти і Бр. Колюмбії. Запотребування вугля в Саскачевані і Манітоби мають покрити провінції зі своїх копалень. Задумують також по містах, де є близько кілька церков, відбувати спільні богослуження в одній більшій церкві, щоби заощадити на паливі.

18 ЛІТНИХ І ЖОНАТИХ (ДО 30 РОКУ) ПОКЛИЧУТЬ ДО ВІЙСЬКА

В Канаді, як проголосив міністер праці дост. Мічел, покличуть власти до військової примусової служби усіх 18-літних хлопців, що родилися в 1925 р., як також жонатих, що родилися в роках від 1913-1916.

ЗАДУМУЮТЬ ПІДВИСШИТИ СТАРЕЧІ ПЕНСІЇ

Міністер скарбу дост. Ілзлей проголосив, що домініяльний уряд Канади робить старання, щоби підвисшити старечі пенсії і запомоги для сліпих, з 20 на 25 дол. місячно. Під теперішню пору ідуть в тій справі порозуміння з урядами поодиноких провінцій. Не дістануть підвисшення пенсії ті, котрі мають крім пенсії ще додатковий прихід.

УСПІХ УКРАЇНСЬКОЇ СПІВАЧКИ

Пані Евгенія Брацук, дочка панства І. Кучерів з Виннипегу, виступала в Ванкувер в кількох оперетках. Музичні критики відносилися дуже прихильно до її виступу на сцені, кажучи, що вона від першого вступу на сцену зеднала собі велику прихильність і симпатію публики. Панна Евгенія Кучер віддалася в 1938 за Станислава Брацука, шлюб брали в церкві св. Покрови в Виннипег. В 1939 р. панство Брацуки виїхали до Едмонтону, де пан Брацук працював при летунській всеканадійській воздушній лінії. Згодом перенеслися до Ванкувер.

Від себе бажаємо молодій українській співачці якнайкращих успіхів.

СТВОРЕНО НОВУ КОМУНІСТИЧНУ ПАРТІЮ

У Винипегу відбувся дводневний з'їзд комуністів, на котрому створено "нову партію комуністів" у Манітобі. На чолі її поставлено В. А. Кардаша, посла до манітобського парляменту. На президента вибрано Й. Зукіна, члена винипегської шкільної ради. Писарем партії став И. Пеннер, радний міста Винипегу. До Провінціональної Ради ввійшли: Дж. Пин, Зукін, Сейво, В. Тирпел, Р. Шефлей, В. А. Кардаш і И. Пеннер.

Увалено відбути в днях 21 і 22 серпня в Торонті всекраєву конвенцію сеї нової партії комуністів.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТИХ, ЩО ВИНАЙМАЮТЬ ПОМЕШКАННЯ

Після нового закону воєнного уряду цін, починаючи від 1 жовтня 1943, домовласник, який хоче замешкати в своїм домі, може виповісти помешкання своїм винаємцям 6 місяців наперед, а не 1 рік наперед, як було дотепер. Підносити ціну за винаймування помешкань можна буде робити лише в тих випадках, коли справді ціна була замала і по друге, коли на се дістане домовласник позволення від воєнного уряду цін. Дальше, коли власник дому, по виповіджені винаємцям, сам перенесеться до нього, не може дому винаймити ні продати, аж по році часу.

СИМВОЛ ВОЄННОЇ СИЛИ КАНАДИ

Знимка представляє великий воєнний бомбовик Ленкестер, котрий збудовано в Канаді в Малтон, Онт. Се перший так великий літак збудований в Канаді. Вісімсятична маса людий з великим заінтересуванням приглядається сьому воздушному потворові перед відлетом його до Англії.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. С. Семчук

ЕКЗАРХ

Східне право знає одиноке в своїм роді титул ЕКЗАРХА, по грецьки екзархос. В цивільнім праві давної римської імперії титул екзарха надавано намісникові важної і великої провінції. Таким чином екзархом Італії, після розбиття готів, був екзарх в Равенні 552—751. В ужитту духовнім титул екзарха виступає на многих соборах, приміром на вселенськім соборі в Халдеконі 451 р., канон 9, патріярхи названі ще екзархами. В пятому столітті назва патріярх стає виключно для 3 найдавніших столиць християнства, котрі Нікейський собор в 325 р. зве "стародавними" :Рим, Антійохія і Александрія. Пізнійше до тих трох столиць долучено ще дві: Царгород і Єрусалим. Число тих 5 патріярших столиць остало непорушним.

Вмісчасі на видівню церковного життя виступили інші помітні епископські столиці на сході, котрим однак вже не признано титулу патріярхату, але котрі уважалися вищими від митрополії. Діоклеціян поділив східну префектуру на екзархати. Екзархат Азії зі столицею в Ефезі обіймав 11 провінцій. Екзархат Кападокії і Понту зі столицею в Кесарії мав також 11 провінцій. Екзархат Тракії зі столицею в Гераклії обіймав 6 провінцій. З того бачимо, як далеко розтягалася влада екзархів і як важним було се становище. Церква на сході прийняла згодом сей адміністраційний поділ і хоча названі столиці зчасом підупали, однак гідність екзарха з широкими повновластями осталася. В цім розумінні, а іменно канонічного права, **екзархат означає правну одиницю нищу тільки від патріярхату, але вищу від митрополії. Отже екзархи то були ті митрополити, котрих влада розтягалася не ляше на власну митрополію, але також на інші. В цім розумінні титул екзарха згадує собор в Сардиці 343 р.**

Згодом на заході назва екзарха вийшла з ужитта і заступлено її іншою, як вікарій апостольський, а дальше примас. На сході та гідність істнує досі. **Наше східне право, що тепер кодифікується, в каноні 215, параграф 1, каже так: "Лишень до найвищої власти церковної належить закладати патріярхат, екзархат, церковні провінції, дієцезії, апостольські вікаріяти, апостольської префектури."** Значиться, наше право зараз по патріярхаті ставить найблищим гідности екзархат.

Булля, силою котрої призначено для українців католиків в Канаді нового епископа помічника Преосв. Ніля Саварина ЧСВВ, **з днем 3 квітня 1943 р., виразно підчеркує високу гідність екзарха для нашого Преосв. епископа ординарія Василія Володимира Ладики ЧСВВ аж три рази. Четвертим разом ця булля називає нашу дієцезію в Канаді Екзархатом.**

В світлі повищих доказів маємо чим тішитися. Наш епископ Ладика дістав титул і власти давніх екзархів Церкви одинокі в своїм роді які знає східне право, а котрі знова тепер велично відтворив і увінував ними нашу св. Церкву в Канаді св. Отець Папа Пій XII.

Сим вивисшенням наша українська католицька Церква в Канаді поставлена вище звичайної митрополії, названа Екзархатом, котрого гідности перевищає один тільки патріярхат.

Най буде найвисша подяка Всемогучому Богу, що в цей тяжкий час всесвітної війни посилає нам руками земного намістника, св. Отця, цю небуденну почесть і вивисшення!

ГІДНІСТЬ І ВЛАСТЬ ЕКЗАРХА В СВІТЛІ ЕНЦИКЛЬОПЕДІЇ

Українська Загальна Енциклопедія, видана в Західній Україні, том 1, сторона 1198, під словом Екзарх має таке пояснення:

"Екзарх, спершу почесна назва найвисших державних достойників у візантійському цісарстві. В церковній єрархії екзархи спершу називалися епископами тих міст у римській імперії, які були осідком вищої політичної влади, потім заступник патріярха пр. намісник, що його з кінцем XVI і на початку XVII віку царгородський патріярх призначив на Україну (Гедеон Балабан, Архімандрит Нікефор, та інші); автономний епископ."

Новим премієром в Онтеріо став провідник прогресивно-консервативної партії полк. Джордж Дрю, котрий створив свій уряд.

5-ИЙ РІК ВІЙНИ

1. вересня 1943 р. минає 4 роки другої всесвітної війни.

Почалась вона 1 вересня 1939, коли німецькі війська ввійшли на польську територію. Скоро поширилася вона по цілому світі, котрий поділився на два табори і до бою стали два великани, котрих дужання ведуться вже чотири роки.

Війна принесла море сліз і страждань світові, однак найбільше нещасть і горя спало на наших братів в Европі. Найбільше страхіть війни приходиться переносити таки українському народові. Чогож не зазнала наша батьківщина Україна? Хто почислить і зрозуміє велич її горя? Урожайні лани і поля України спалено, міста і села зрівнано з лицем землі, мільони її синів силою прогнано з рідних земель і переселено в різні сторони світа. Сотки тисяч її дітей в жорстокий спосіб помордовано і розстріляно. Другі сотки тисяч згинули від спраги, голоду і пошестей.

Пятий рік війни не несе з собою полекші для неї. З північного сходу знова суне червона лявіна на українські землі. Ідуть страшні бої між двома наїздниками за кожду пядь богатої української землі і несуть нові терпіння, нові страждання для України.

До когож нам звернутися, в кого благати помочі для нашої Неньки? Чи може до сильних сего світа і у них благати помочі? Ні! Від них нам помочі не надіятися!

Свої серця і прохання зверніть до милосердного Творця світа. Благаймо доброго Бога в щоденних молитвах, щоби змилувався над нашою страдаючою Україною. Молімся і надіймося, а певно скінчаться великі страждання наших братів в Европі та на широких ланах України засіяє знова миле сонічко ВОЛІ.

Більше чаю і кави будуть діставати канадійці від 2 вересня. Замість одної унції чаю на одну особу на тиждень, як дотепер було, дістануть 1 унцію і 1/3 на тиждень, а кави замість 4 унцій на тиждень для одної особи, дістануть 5 унцій і 1/3. Також в Канаді в днях 25-28 серпня роздано нові ч. 3 пайкові книжочки.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ВЕРЕСЕНЬ, 1943

1 С 19 Мч. Андрея Страт.
2 Ч 20 Прор. Самуїла
3 П 21 Ап. Тадея
4 С 22 Мч. Агатоніка
5 Н 23 Нед. 12 по Сош.
6 П 24 Спмч. Евтиха
7 В 25 Возвр. м. ап. Вартоломея
8 С 26 Мч. Адріяна
9 Ч 27 Преп. Пімена
10 П 28 Преп. Мойсея, св. Августина
11 С 29 Усік. Гол. Ів. Хрест. (на нед.) Піст.
12 Н 30 Нед. 13 по Сош.
13 П 31 † Пол. Пояса Пресв. Богородиці
14 В 1 † Поч. церк. Року, Преп. Симеона

УСТАВ

5. Нед. 12 по Сош. Гл. 3, Єв. утр. 1. Сл. Б.: Ап. з. 158, Єв. Мат. з. 79.

11. Усікновення Чес. Голови Івана Хрестителя: Празник цей переноситься з всеночним на завтрај але піст заховується нині.

12. Нед. 13 по С. і Усік. Ч. Голови Ів. Хрестителя: Всеночне, гл. 4, ев. утр. 2. Сл. Б.: Ап. з. 166 і 33, Єв. Мат. з. 87 і Марк. з. 24.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби при помочі парохіяльних місій і духовних вправ, ми зробили себе гідними трівкого мира.

Щоби Бог змилосердився і послав людству довгоожиданий мир, люди наперед мусять справедливого Творця перепросити за ті великі гріхи і провини, якими вони Бога ображали і ображають.

Богато пишеться про се чому повстала війна і що Бог таке велике нещастя допускає на людство. Що ж ми віруючі християни маємо про се думати? Застановімся хвилину і пригадаймо собі часи перед війною. Кільки то було гріха по світі і образи Божої. Люди були перейнялися цілком земськими справами. Велика ненависть запанувала між народами, та люди забули за Бога. Много мільонів явно виступали проти Бога, основуючи протибожницькі організації, в котрих виховувано мільони дітий в ненависти до Бога... Коли се все зважимо, то прийдемо до ясного заключення, що Бог не міг уже довше терпіти тої великої зневаги і послав на світ кару. Він як добрий батько послав кару на людий не щоби їх винищити, але щоби людий опамятати.

Щоби отже Бог змилувався над світом і відійняв від нього ту велику кару, якою є війна, мусить наперед запанувати в серцях людий мир, се значить мусить люди поєднатися з Богом щирим жалем в св. Тайнах Покути і Пресв. Евхаристії, та Бога за свої великі провини перепросити.

До сього завзиває, а саме до молитви і покути, ціле людство видимий голова Христової Церкви на землі св. Отець Папа Пій XII. І доки людство не послухає голосу намісника Христа, доки справді не покається, доти не буде мира-спокою на світі.

В місяці вересні щиро-сердечно Бога перепрошуймо за наші провини і молім Серце Спасителя, щоби змилувався над світом та послав людству мир.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби по місіях дбайливим вихованням дівчат підготовлялись християнські матері.

Як ми вже раз на сьому місці писали, найважнійшим обовязком родичів се християнське виховання дітий. Коли родичі виховають по християньски та в страсі Божім своїх дітей і після заповідий Божих будуть самі жити, то певно не мине їх вічна заплата в небі.

Виховувати дітий мають родичі пильно і старанно вже від тої хвилини, коли діти прийшли до уживання розуму, а коли діти підростять, родичі мають звернути більшу увагу на дівчат. Дівчина се будуча християнська матір. Яке виховання дістане вона замолоду в родиннім домі, такі будуть колись і її діти, коли стане вона жінкою і мамою. Навіть таким буде колись і її чоловік, бо знаємо, як богато може зробити добра християнська мати-і жінка, котра нераз притягне злого чоловіка до праведного життя і своїм чесним життям його зверне до Бога.

Мущина-чоловік занятий працею на щоденний хліб має мало часу звертати увагу на виховання дітий. Вдома мама зістає з дитиною. Вона є першим катихитом дитини, першою учителькою християнської моралі.

Молімся сердечно, щоби і на місійних теренах дівчата діставали добре виховання, щоби, як стануть жінками і мамами, добре і по Божому виховували свої діти.

о. Николай Демків

РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

"Рождество Твоє Богородице Діво, радість возвісти всій вселенній" (Церк. пісня).

Рождество Пресв. Богородиці се великий, святий, благословенний і найважнійший день, від коли перші родичі згрішили самі і нам небо своїм гріхом замкнули. Се день **приходу на світ Діви Марії, Невісти, яку Бог вже в раю приобіцяв був нашим прародичам як Матір Спасителя післати, Спасителя, котрий мав проклятя і кари за гріх замінити на радість та благословенство і обновити лице землі.**

Той день святкуємо радісно, бо Марія приходить на світ повна ласки і святости, мов дорогоцінна перла. Стала Марія предметом радости і щастя для всего сотворіння. Небо споглядає на ню як на свою Царицю, люди як на матір своїх душ. Перед тою малою дитиною ціла потуга пекла задрожала, бо вона будуча Мати Божа—Сонця Правди Христа Господа. Вона як Зоря ранна розігнала пітьму ночи своїм благим світлом, що тяжіла від давна на цілій земській кулі.

І радіє нині Церква, тішиться великим торжеством кличучи: "Рождество Твоє Богородице Діво, радість возвісти всій вселенній!"

О, день нині великий і щасливий, день радісний і для нас повний науки!

І. День радісний для родичів Марії, для землі, для ада і неба.

ІІ. День повний науки для нас—почитателів Марії.

* * * * *

І. а) День радісний для родичів Марії.

Родичі Марії, Йоаким і Анна, мешкали в малім і убогім місточку Назареті. Йоаким був людиною дуже богобоязливою, а Анна знова взором невісті і матерей. Обоє заховували ревно заповіди Божі, обоє знані зі святости і добродійности. Св. Іван Дамаскин пише, що маеток свій ділили на три части: одну давали на церкву в Єрусалимі, другу часть роздавали бідним, а з третої части жили тихо і скромно.

Одного не доставало святим супругам до цілковитого щастя—не мали дітий, що уважалося тоді за неласку, прокляття. Анна просила Бога о потомство усильно і горячо, але молитва її здавалося була даремною. Аж вкінці небо прихилилося до просьб Анни, почала вона в своїй утробі і вкінці повила донечку. Прийшла донечка Анна на світ. Вона вимолена, виблагана горячими словами, теплими сльозами св. Йоакима і Анни, зняла з них встид перед лицем лю-

дий і дала їм велику радість і потіху. Хто виповість велику радість яку святі супруги чули в день народження Марії! Хто опише веселість яка запанувала в убогім їх домі! О, св. Йоаким і Анно! Бог вас особливо поблагословив, дав вам дочку, котра немає рівної собі! То чого світ ще не знав, се вже родичі від ангела знали, що ся дитина є призначена до дуже великої слави, бо стається Матірю Спасителя. І в тім була властива радість родичів, бо перед ними розступалася тінь смерти, а отворялися двері життя.

б). Цілу землю розрадувала Марія своїм народженням, бо на се прийшла, щоби нас вратувати від погибелі, усіх людий уличтк. Якжеж Марія нас уличила? Як лікар гоїть рани завдані тілу, так Марія увільнила нас від ран гріхів, бо дала нам Спасителя, що своєю кровію обмив наші провини. Як Марія вратувала нас від погибелі? Як Естир увільнила жидів від загладу котрою загрозив Аман, так Марія видерла нас з пащі діявола-сатани через свого Сина, котрий нам усім небо прихилив. "Люди ходячі в пітьмі... узріли світло велике" (Іс, 9, 2).

Тож, тішся земле, бо се народилася твоя Лікарка і Потішителька! Радуйся світе християнський, бо з неї прийшло твое щастя; Тішмося всі, бо колиби не Марія не булоби Христа Господа, не булоби спасіння! Св. Вернард каже так: Віддіймі світові Марію, ту зорю моря, того великого і широкого моря життя, а нічо не зістане, тільки мрака, тінь смерти і найгустійша темрява.

в). І ад, се місце в котрому перебували праведні душі Старого Завіта і чекали аж доки Спаситель не зійде на землю і візьме їх до неба, увільнить їх з наслідків первороднрго гріха, наповнився радістю. Пробуваючи в аді-країні тіни, світло їм засіяло. Як довголітній вязень тішиться післанцем, котрий заповідає скоро звільнення з вязниці; як людина сліпа по прозрінні витає світло сонця, так радісно витали душі в аді народження Марії. Вони закликали: "Витай нам свята дитинко, зірничко і вістунко нашого освобождення, Ти нам заповідаєш, що незадовго отворяться нам ворота раю."

г). **Вкінці і небо наповнилося великою радістю,** тішилося народженням Марії. З радостю поглядав Бог Отець на колиску своєї наймилійшої Доньки—Невісти, з радостю поглядав на той дівичий, многоцінний чертог Діви, в якому, за діланням св. Духа, Предвічне Слово—Бог мав стати тілом. З честю і з великою пошаною окружали маленьку колиску Марії хори небесних ангелів, бо знали, що се буде їх Пані, Царица; бо ся дитинка стане окрасою і перлою небесних просторів; що через Неї займуть опорожнені місця по гордих ангелах людські душі з усіх народів і поколінь, відкуплені кровю Її Сина.

Слушно отже св. Церква нині веселиться, радіє і каже великою радістю нам наповнити серця.

II. Різдво Пресв. Богородиці, сей великий і радісний день є також днем великої науки для нас.

а). Марія принесла своїм народженням потіху родичам. Се перший обовязок нашого життя. Родичі—сеж по Бозі перші наші добродії. Вони нами опікувалися від першої хвилини нашого приходу на світ. Нами клопоталися, старалися нам якнайкраще догодити, як наша мама, так і наш батько. Отже їм належиться від нас синівська любов, пошана і нашим обовязком є дати родичам опіку на їх старі літа. Такі обовязки вкладає на нас Марія, котра помножувала з дня на день радість своїх родичів. Такий великий обовязок вкладає на нас сам Бог, котрий каже: "Шануй Отця і матір твою, щобись довго жив і щоби тобі добре поводилося на землі." (Ісход 20, 12) Отже, хто зле обходиться з родичами, хто ними гордить, їх зневажає, на старість з дому виганяє, хліба їм жалує, краще булобн для такого сина чи доньки не родитися на світ. Дім, з котрого донька чи син виганяли своїх родичів,стає проклятим і добрий християнин через поріг такого дому не переступить. Добре собі се запамятайте діти!

б). Марія ущасливила своїм народженням цілий світ. Ми усіх людий ущасливити не можемо. Робім то, - що зможемо а певно утремо неодну слезу з лиця страдаючого ближнього. Памятаймо о сиротах, убогих, калїках, хорих по шпиталях, а найдемо їх подостатком. Порадьмо ближньому, потішмо словом, поможім ділом. Св. Письмо каже: "Щасливий, хто про вбогих дбає в день нещастя— спасе його Господь!"

Наслідуймо у всім Діву Марію, котра людям так богато добра учинила. Хто нас тільки о поміч просить не відмовляймо ніколи, робім, що тільки в наших силах." Щонебудь учинете одному з найменших братів— каже Христос— мені се ви вчинили; і хто напоїть одного із сих найменших чашею студеної водн, істинно кажу вам, не втратить свої заплати." (Мат. 10, 42). Щасливий той, хто вміє посвятитися для добра братів. Отож знова е твердого серця як камінь, а зимний як лід, хто відпихає потребуючого, а о собі тільки памятає, краще йому булоби на світ не родитися.

в). Марія принесла поміч і потіху душам в аді, а нашим великим обовязком є спішити з поміччю душам в чистилищі. Бідні ті душі, душі в чистилищі. Вони простягають до нас свої руки і просять у нас помочі. Можуть бути тими душами душі наших батьків, приятелів, братів, сестер, добродіїв. Чи ж будемо обоятні на їх просьби? Ні, ніколи! Св. Письмо так каже: "Умершим ласки не взбороняй." (Екл. 7, 37). Тож молімся, даваймо милостиню, св. Сл. Божі жертвуймо в наміренні, щоби їх Бог визволив з місця страшної кари і отворив їм райські двері. Най душі в чистилищі находять в нас своїх заступників. Хто так не думає робити, хто за душі в чистилищі не памятає, краще було йому на світ не родитися.

г). Марія вкінці врадувала своїм народженням небо. Жити і працювати для неба,се е найбільшим обовязком нашого життя. А заслугується на нього чеснотою і терпіннями. Бог допускае на нас ріжні хрести і недомагання, виставляе нас на ріжні проби на се, щоби ми віддаднямся на волю Божу і терпеливістю оказалися гідними тої великої слави і заплати, яку приготовив тим, що його люблять. Тож не нарікаймо, коли нам життя гірке, коли нас недуга, праця або сум тисне, гнете, не проклинаймо дня і годин, в котрій ми народилися, як се слабодухи роблять, але з терпеливістю несім те ярмо, яке Божа рука на нас вложила для неба. Стіймо сильно у вірі, не відступаймо ні на крок від св. Божих заповідий. Не ідім за тими, що нам обіцяють дати тут на землі рай, повну радість! Памятаймо, що ми не для землі, але для неба родилися. Все земське мине, а тільки наші добрі діла підуть за нами перед престіл справедливого Судді. Коли ми мали то нещастя впасти в гріх, чим скорійше з нього ставаймо. І розрадуються ангели нашою праведністю і втішиться небо, бо каже св. Письмо: "Що більша радість буде на небі над одним каючимся грішником, чим над 99 праведниками" (Лук. 15, 7).

Хтож же на світі лише для того, щоби своїм забаганкам догодити, хто забув про небо а нагнувся цілком до землі, краще булобн йому не родитися на світ.

Так то обходимо радісну памятку народження Матінки Божої. Пізнали ми які ласки на нас нині спливають. Учімся з Її прикладу, що ми прийшли на світ для потіхи наших родичів, для потіхи ближніх, для ратунку душ в чистилищі, та що для неба жнемо на світі. Точно виповняючи ci наші обовязки заробимо собі на честь у віруючих людий, на опіку Матінки Божої і на вічну нагороду в Бога.

ЖЕРТВА ПАПИ

Св. Отець Папа Пій XII жертвував $45,000 для відбудови понищених бомбардованням церков в Англії.

ВІСТИ З ЦЕРКВИ СВ. АНДРЕЯ В ВИНИПЕГ, МАН.

З Бюлетеня церкви св. Андрея, число 6, 1943 довідуємося, що за перших шість місяців 1943 р. парохія мала усіх приходів на суму $2,455.27. Всего довгу який тяжить на церкві ще $2,153.88. Заходом о. Каноніка П. Божика, пароха, збудовано на церковній площі величавий памятник в честь українських піонірів, посвячення котрого відбудеться в неділю 5 вересня, 2 год. по полудни. Посвячення памятника довершить Преосвященний Кир Ніль Саварин ЧСВВ.

ЗГОРІЛА УКРАЇНСЬКА МОНАСТИРСЬКА ШКОЛА В БРАЗИЛІЇ

В українській колонії Круз Машадо, на лінії Ріо дас Антас у Бразилії, згоріла вночі 20 березня ц.р. школа Сестер Служебниць Пр. Діви Марії. В вогні згинула Сестра Амвросія і шість дівчат з інтернату. Сестра Амвросія хотіла рятувати загрожені дівчата, але сама попала в полумя. Інші монахині й дівчата, що спали в партері, врятувалися. (УВ).

ДЕЯКІ ВКАЗІВКИ
ДЛЯ ТИХ ХЛОПЦІВ, ЩО СЛУЖАТЬ В ЦЕРКВІ КОЛО ПРЕСТОЛА

Загальні:

1. Хлопці прийдуть до захристії 15 хвилин перед богослуженням, на якім мають служити.

2. Кождого разу, коли переходиться попри престіл треба зробити глибокий поклін.

3. Коли служачий хлопець стрічається (перший раз в той самий день) зі священником чи старшим братом, він має їх поздоровити словами: Слава Ісусу Христу!

4. Прийшовши до захристії, служачий вішае шапку, чи капелюх, чи верхній плащ на призначене місце, і убирається в стихарїочик, як е, і готовиться служити священикові чи помагати старшому братові.

5. Не треба бути всїдилнвим але відважним, однак ані в захристії ані на церкві не можна говорити без причини. Коли треба щось сказати чи щось поспитатись, говорити коротко і потихо.

6. Коли священик убирається в ризи треба йому помагати, а не сидіти чи дивитись збоку. Також треба помагати священикові коли він скидає ризи.

7. Все треба уважати щоби свічки чи то в захристії, чи на престолі, чи коло престола, не зробили шкоди. Щоби горіюча свічка не спливала треба щоби вона стояла просто.

8. Коли служачий переходить або стоїть коло престола підчас богослуження і не тримае нічо в руках, його руки мають бути зложені.

9. В церкві коло престола не можна дуже спішитися, не підбігати, не робити великих кроків, не оглядатися але стояти чи ходити просто та поважно.

Захристія (мала особна кімнатка в церкві коло престола) звичайно буває з лівого боку. Однак часом бувають захристії позаді престола або з правої сторони престола.

Престіл в українських церквах не припирає до стіни, але так приміщений, що можна коло него свобідно ходити зі всіх сторін.

В деяких церквах є іконостас (стіна з образами, перед престолом) який мае трое дверей. Середні двері уживае лиш священик. Двое бічних дверей, на право і на ліво від середних дверей це дияконські двері. Середні двері називаються царські. Дияконськими дверми послугуються служачі, а часом священик.

Ближче людей серед церкви стоїть тетрапод.

В часі Служби Божої священик стоїть звичайно коло самого престола. Деколи він сходить перед степені престола, там де стоять хлопці.

Хлопців служачих коло престола (свічоносців) може бути 2, 4, а часом більше. При тихій Службі Божій, часом служить лиш один хлопець.

Для лекшого зрозуміння де, хто, і де, що стоїть, представмо собі цей розклад:

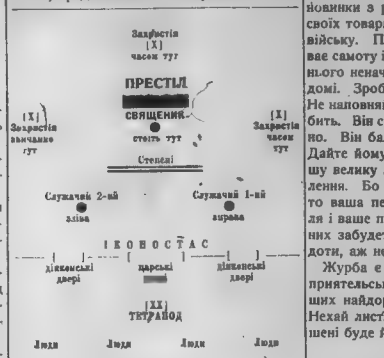

Як бачимо, служачий 1-ий стоїть перед степенями престола з правого боку, а служачий 2-ий з лівого.

В часі Служби Божої, служачий 1-ий подає священикові кадильницю, а служачий 2-ий подає лодку з кадилом.

(Далі буде)

ПИШІТЬ ЧАСТО ДО ЖОВНІРІВ!

Самі воєнні машини не вистарчають до виграння війни. Армата чи літак е важними в війні, але не забудьмо, що лише чоловік, котрий є коло армати, чи в середині літака, дає доперва життя сему знарядові війни. Можливо, що тим чоловіком є ваш син, муж, чи брат. Він добровільно зголосився служити своїй батьківщині. Він покинув свій дім і родину котру любить, щоби забезпечити її свободу. Він далеко від рідної хати і чується так, як той, що покинув своїх рідних, в надії їх знова побачити. Прихід почтаря з листом від йому рідних е для нього великою подією. Він піднесе його на дусі, додасть йому відваги до виграння. Знова лист пригноблюючий може його знеохотити і наразити навіть на утрату життя. Можливо, що ви навіть не здаете собі з сього справи, що стрічки вашого листа до вашого сина причиняються або до виграння війни, або з другої сторони, мають противний наслідок: грозять утратою життя вашого сина, можуть змінити вислід війни.

Коли ви над сим подумаете, то певно будете мати богато підбадьорюючих новин і вісток, котрі напишете в своїм листі. Чому побільшати будете власну самоту і свої невдоволення та переповняти листи вістками про домашні клопоти, котрі ще більше зроблять вашого сина нещасливим? Бо життя рівномірно мае свої журби і веселі хвилі. Коли пишете до своїх рідних за морем, то чому краще не вибрати веселі сторони життя?

Ваш син утішиться коли дізнається, що сталося вдома. Він буде радіти почути про новинки з родинного міста, про вісти о своїх товаришах, котрі також служать при війську. Памятайте, що він також відчуває самоту і опущення. Лист від вас, се для нього неначе короткі відвідини в родиннім домі. Зробіть йому сі відвідини милими. Не наповняйте листи питаннями, що він робить. Він сам напише то вам, що буде вільно. Він бажае вістей і новинок з дому. Дайте йому їх. Не говоріть йому про вашу велику застуду або про ваше пригноблення. Бо коли ваш лист дійде до нього, то ваша перестуда, недуга Івана чи Василя і ваше пригноблення вже минуть і ви за них забудете, але він буде журитися сим доти, аж не дістане другого листа від вас.

Журба е ворогом так страшним, як непріятельський повз, що цілне в серце ваших найдорощих. Не помагайте ворогові. Нехай лист, що його ваш син носить в кишені буде його охороною.

ЦІКАВІ НОВИНИ

Африканська провінція Танганаїка зачинае вже видавати повний збір нової гуми. Всі прилади до зібрання гумової кори виробляється на місці, робітники вже підовчені до нової роботи.

* * * *

В Британії працюють тепер на залізниці 85,000 жінок. Вони роблять роботи нощиків, значкових, чистять вози, гонять малі візки, є телеграфістами, ітд.

* * * *

У вересні 1942 р. літакові уліпшення поступили так значно вперед, що тепер один бомбовик везе чотири разів стільки бомб, що віз з початком війни.

Бомби, котрих загально вживали в 1940 році, важили по 500 фунтів. В марті 1942 р. стали вживати бомб ваги 4,000 фунтів, а у вересні 1942 р. вже скидали бомби ваги 8,000 фунтів.

* * * *

Знищені війною міста вже тепер призадумують як відбудувати. Ця відбудова буде точно уплянована і переведена. Не так по схочу, як кому сподобається, але після принятих плянів. Примірок місто Йорк вже тепер думае, скільки схоче мати по війні мешканців, 50,000 чи 150,000.

КАТОЛИКИ НАЙБІЛЬШОЮ ГРУПОЮ В КАНАДІ

На основі новішої статистики католики в Канаді творять найбільшу релігійну групу в Канаді. Католиків, включаючи і українців, е в цій домінії чотири міліони 986 тисяч, себто поверх 43 процент. За ними слідують ті, що належать до Злученої Церкви (бувші презвитеряни і методисти), яких е два міліони 204 тисячі, 19 процент. Дальше, англікани—один мілїон 750 тисяч, 15 процент; незалежні презвитеряни 829 тисяч, 7 процент; грёко-православні 139,629, жиди 168 тисяч, лютерани 401 тисяч; меноніти 11 тисяч. Українців католиків в Канаді е около 300 тисяч.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-а

Чергове засідання ДЗаряду було в середу 4 серпня 1943.

Предметом нарад було **поширення манітобського БУК-а** в підвинніпегських околицях і на сході Канади.

Плянується надати нашій організації більше добродійного характеру, згідно зі статутом, так щоби кожний наш член за свою вкладку мав певну долю забезпеки на час слабости, нещастя і посмертне. Вкладки членів були дуже мало збільшені, а масово вплачені далиб нам змогу вийти з того застою в добродійности, в котрім віддавна залягло все наше життя в Канаді. Треба стало, не доривочно, подбати про доплив жертв і піддержку таких наших заведень, як сиротинці, лічниці, допомога чесним, але бідним, здібним учням, допомога пресі. З масових вкладок члени БУК-а не лишень малиб забезпеку кождий особисто і тим злучені були сильнійше в щоденнім життю, але можнаб свобідно і щедрійше, як досі зарадити намінчим нашим потребам. Допомогу біднійшим нашим церквам перенято і веде вже Місійне Товариство св. Йосафата. Нам остає подбати про всі інші потреби на основі ідейности і добродійности. Ціль не буде зробити гроші і громадити майно. Ціллю є **ПОМОГТИ** як найбільше, а в певности помогти більше і в ширшім обемі, як це було досі. Гроші поставити на службу нашої ідеї, витиснути з них найбільше можливу долю служебности для нас всіх, помогти і отерти сльози, ратувати і скріпляти то що слабе і нужне в житю. Цю думку видвигав на сторінках нашої преси тому кулька літ взад п. Коновальчук з Саскатуну, тоді однак вона лишилася нездійсненою. Тепер перед нами ціль, здійснити її. За всякі вказівки і поради в цім ділі будемо вдячні. Всі листи в цій справі просимо надсилати на адресу Дом. Заряду БУК-а:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

БУК МАНІТОБИ

Парки, Ман.— Організаційна Поїздка

В неділю дня 15 серпня відбулася з рамени домінійного БУК-а поїздка до підвинніпегської місцевости Парки, де парохом є о. А. Луговий.

Сходини почалися в парохіяльній домівці 3.15 пополудні молитвою "Царю Небесний" і канадійським гимном.

Переводив сходинами **Онуфрій Білань,** писарем був **Яким Кізлик,** на салі було присутніх 75 гостей.

о. А. Луговий привитав прибувших гостей з Вінніпегу та подякував усім за прибуття. Опісля Онуфрій Білань попросив до слова першого бесідника, котрим був **Александер Малофій,** голова манітобського БУК-а.

п. Малофій вказав на конечність БУК-а, подав практичні вказівки щодо ведення відділу БУК-а та накінець завізвав присутніх до заложення молодечого відділу УКЮ.

Слідуючими промовцями були панове **Василь Волошин і Михаїл Поворознік,** місцеві господарі, котрі як бувші делегати від місцевого відділу БУК-а на всеканадійськім Конгресі, передали свої враження з Конгресу.

о. совітник С. Семчук, голова домініяльного заряду БУК-а, в своїому майже годинному докладі дуже річево і приступно пояснив присутнім: 1) чому повстав БУК?; 2) ціль БУК-а і 3) дотеперішня праця БУК-а.

Послідним промовцем був **о. І. Шпитковський,** котрий вказав на конечність і велику вагу друкованого слова, та візвав слухачів, щоби як члени БУК-а, читали і передплачували часопись БУК-а: "Будучність Нації."

о. Луговий ще раз подякував гостям і усім присутнім за прибуття. Сходини закінчено піснею "Боже щасти."

По сходинах зібрано 20 нових передплат на БН.

ГОЛАР, САСК.

Основано відділ БУК-а

При парохії св. Димитрія в Голар основано дня 25 липня відділ БУК-а. Основуючі збори відбулися в парохіяльній салі при численній участі місцевих парохіян, проводив зборами **о. Гр. Шавель ЧНІ.,** місцевий парох.

До заряду вибрано слідуючих:

Голова — Іван Паньчук

Скарбовий і діловий писар — Андрій Припутніцький

Скарбник —Д. Ясіновський

Дорадники —В. Підпригора і В. Сирота

До відділу вписалося 22 членів. На зборах зібрано також 6 передплат БН., як слідує: Дмитро Яроцький і Василь Янушевський, оба з Вішарт, Саск., Іван Панчук, Андрій Пастернак, Василь Сирота і Михаїл Лужний, усі з Елфрос, Саск.

Подав А. Припутніцький.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН за ЛИПЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ —

Н. Чорний, і А. Шутка, передпл.	$ 2.00
Збірка на Конгресі УКЮ, прес фонд .	14.36
Теодор Саранчук, і С. Возняк, пер. ..	2.00
З 35-го ювіл. пп. Сороків, М. Ровд ..	4.00
оо. Редемптористи 2 пер. і пр. ф. ...	6.00
о. Д. Гаврилюк ЧНІ за відзнаки	3.00
о. І. Шпитковський передпл.	25.25
25-літній ювілей в Силвер, Ман.	9.55
Й. Марцинів 1.00; о. С. Семчук 2.50	3.50
І. Колісник 2.00; і пр. фонд 50ц.	2.50
п-ні Ф. Войтків і Ю. Войтків пр.	2.00
З нагоди імення о. П. Каменецького..	5.00
о. В. Шек 1.00; М. Шиба 1.86 пер.	2.86
З приняття о. М. Оленьчука і прощання о. М. Горошка, Принс Альберт	11.05
На поминках п. П. Палагіцького	6.50
оо. Редемптористи 4.00 пр.. і 4.50 п.ф.	8.50
В. Щербань і Софія Рачкун пер.	2.00
о. Ст. Семчук з прод. 6.00; і пер. 2.00	8.00
оо. Василіяни з Гримзбі; о. Кушнірик	2,00
о. І. Шпитковський з прод.	4.95
о. І. Шпитковський за 6 передпл. ...	8.00
З Арран прес фонду	2.15
З нагоди Вінчання пп. Лесюків пр. ф.	3.00
З бенкету в честь о. М. Пелеха	8 00
Сестри з Форт Вілям з прод.	1.70
На пр. Фонд Діт. Стор., діти	2.35
На пом. в п. С. Ревуцького пр. ф. ..	10 00
В. Собчук 1.00; І. Семісок 2.00	3.00
Разом	$163.22

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.07
Зміне чеків	.40
Делегат на Конгрес УКЮ	2.60
Друк БН ч. 13	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.50
338 куверт	3.38
За Голос Спасителя	1.00
Мети	5.27
Друк БНації ч. 14-15 ...	40.80
Додаток	10.00
Розсилка	4.60
348 куверт	3.48
Доплата за матеріял	.12
Мети	9.05
Разом	$137.07

Дм. Кобринський,
управитель.

23 серпня большевики здобули Харків.

ВЕЛИКИЙ ЗЇЗД БУК-а САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ, БУДЕ В САСКАТУНІ В МІСЯЦІ ЖОВТНІ

ТОЧНУ ПРОГРАМУ І ДЕНЬ З'ЇЗДУ ПОДАМО В СЛІДУЮЧІМ ЧИСЛІ.

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І СОБОРНІСТЬ УКРАЇНИ

І. Незалежність це свобода від чужої влади, це своєвласна влада на своїй рідній землі, це самостійність, або назвім її суверенність даної землі. Нехай ця земля буде лише частиною великої цілости, нехай це буде лишень малий окравок даної країни, але коли він вільний, стає наче вогненний смоскип, що просвічує та взиває дальших до волі.

Історія свідчить, що кождий нарід доходив до могучости через незалежність, хочаб своєї частини. Італія стала великою державою з малого Піємонту, маленька Швайцарія досі є взором демократичної свободи, хоча вона маленька і невеличка. Однак культурним розвоєм і добробутом вона випередила навіть великі колишні неоднородні держави, що були лише зліпком противних собі і неоднородних одиниць. Наша маленька Галичина була для всієї України жерелом натхнення і надії, бо вона дихала вільнійше, як дихали люди над Дніпром. Наша маленька Карпатська Україна стала для нас виявом небувалої радости і творчого захоплення, бо вона хоча на коротенький час, а все таки стала вільна від чужої влади, стала незалежна і тої незалежности боронила зі зброєю в руці.

Маленька незалежна частина країни кличе і тягне до себе всі інші части, яким доля не усміхнулася і котрі ще стогналиб в ярмі. Маленька частина така стає запорукою великої долі для цілости. І така частина ніколи своєї ролі не проспить, аж доки не осягне зєднення всіх частин в одно велике ціле. Передвоєнна доля Рурщини, котра майже в цілости заявила себе за Німеччиною у всенародним голосованню є неспірним того доказом.

І тому також наші предки, козаки на соймі в Чигирині 2 жовтня 1656 р. присягали вірність одні другим, самі собі, а нікому іншому— ні цареві, ні королеві, як вислів самостійности і незалежности України.

І тому повторюючи дію давних предків, недавні наші земляки 22 січня 1918 року проголосили Четвертий Універсал, в котрім ясно сказали ці слова: "Від нині Українська Народня Республика стає самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною державою Українського Народу."

Нинішна війна має відновити це знова!

Ми маємо дожити здійснення цього, що не поталанило нам здійснити і утревалити в 1918 році.

Україна має знова стати незалежною! Навіть, якби це мало здійснитись лише на крайчику наших земель. Це є перший і незамінний постулят наших змагань і невідступний. Ми можемо погодитися в прикрій долі на все інше, але ми ніколи не погодимося на нову неволю України, ми ніколи не уступимо з домагання незалежности. Це є справа, про котру бесіди і торгів бути не може, вимога перша з усіх!

ІІ. Соборність це є злука всіх земель в одну цілість. Така злука всіх українських земель в одній соборній Українській Державі не лишень пожадана, але послідовно конечна і незаперечна. Жадна свобідна Українська Держава, без огляду на це, як вона буде завелика, не стерпить на довшу мету, щоби не притягнути до матірного пня і не злучити разом всіх інших частин України, що ще не є злучені, але оставалиб поза свобідною суверенною частю.

⁂

В минулій світовій війні нашим гаслом було "Через Київ до Львова" і ми —програли. Ані Київа, ані Львова. Соборність видвигнена, як перше гасло, котрому мали підпорядкуватися всі інші, вправді перемога на хвилину, але ми через неї оконечно програли війну і втратили все. Нема найменшого сумніву тепер і наші військові знавці всі однозгідно тепер погоджуються з тим, що колиб осінню 1918 року наші Січові Стрільці замість йти на Київ, були пішли всі як один боронити Львів, наша доля всієї України булаб нині інша.

І тому поступят нинішних днів, на основі досвіду століть і вимог дня, може бути для всіх українців на світі у відношенні до України **тільки ОДИН: НАПЕРЕД НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, а ПОТІМ ДОПЕРВА СОБОРНІСТЬ!**

Так ми повинні представляти наші змагання і жадання у всіх наших меморандумах, у всіх наших рішеннях і домаганнях. На першім місці все ставити незалежність, а доперва на другім соборність. Шлях до відродження веде і зачинається від незалежности і про це між нами не може бути двох гадок, ані найменших сумнівів. Мусимо всі під тим оглядом поступати однозгідно і рішучо, всі як один.

⁂

Що цей шлях одиноко правильний, найкращим доказом є недавні напади на КУК, яких Москва не щадила. Виступ польських організацій в Канаді також потверджує наше твердження. Сусіди українських земель видно нічого так не бояться для себе, як незалежности українських земель— бо вони все таки мають навіть ще й тепер надію загарбати їх для себе. Як то кажуть, горбатого й могила не випростує. І хоча Боже Провидіня деяких з тих наших зажерливих сусідів покарало вже і досвідчило так сильно, як може ще й ніколи в історії, то вони видно є "твердого карку і необрізаного серця" та все звикли противитися ласці Божій, як їхні батьки, так і вони. Щож тут вартує покликуватися на свою релігійність, коли людина і нарід очевидно дотику Божої руки ні відчути, ні бачити, ні розуміти не хоче. Справді "одебелі серце людий сих"... Закаменіли їхні серця і заслонили вони свої уха і зажмурили свої очі, щоби не почути і не видіти.

То є також наша відповідь на декларацію польських товаристів в Канаді і на статті др. Вацлава Вітнера у "Дзєнніку Звіонзковим" в Шикаго.

Так як ми в Канаді винні нашу льояльність лишень для Канади, так українці винні свою льояльність лишень для України!

(Далі буде).

ПРЕЗИДЕНТ ЗЛ. ДЕРЖАВ В КАНАДІ

На воєнні наради до Канади прибув також президент Злучених Держав Френклін Рузвелт. На знимці президент Рузвелт, з правої сторони котрого сидить канадийський губернатор Ерл Атлон. Знимка взята в Квебеку в палаті канадийського губернатора.

о. Ізидор Борецький

СОЦІЯЛЬНО-ЕКОНОМИЧНЕ СТАНОВИЩЕ РОБІТНИЦТВА

II.

Дуже важну справу в житті робітника становить платня. Часто вона не вистарчає на удержання не то родини, але і власної особи. Отже, першою найважнійшою річчю булоби домагатися вищої платні.

Однак підприемець твердить, що він виплачує на основі добровільного контракту, а кожна умова свобідна є справедлива, без ріжниці яка ціна постановлена, мала чи велика.

Однак тут треба зазначити, що свобода в заключуванню угод відносно платні є дуже часто позірною. Бо коли панує безробіття, і працю тяжко дістати, тоді робітник зобовязує себе працювати за мінімальну ціну не тому, що він нею задоволений, або що вона вистарчає на гідне людське життя, лиш тому, що прикрі обставини його до цего змушують. Отже в виплаті нагороди за працю треба поставити як норму, не свобідне заключування угоди, але належить опиратися на природнім праві, котре наказує, щоби платня була така, котраби умożливлювала робітникови рівень життя і вигод згідно з його особовістю.

Дальше заходить питання, як високої платні робітник може домагатися? Чи його вимогя можуть іти в безконечність? Отже, здоровий розум каже, що платня має свої границі, що обмежуються продуктивністю якогось підприемства, в котрім хтось працює. Однакова платня для двох робітників, може одному позволяти на умірковане життя, за те для другого бути цілковито не вистарчаючою. Отже в тім случаю наша католицька розвязка поручає повздержність і умірковність.

Найвища платня не вистарчить на один день гулящого життя. Не поможе високий заробіток де нема христіянського духа економії. Колибы хто домагався неоправдано високої платні, тоді він доводивби до руїни підприемство, упадок котрого відбивається погубно на верствах робітничих.

Сила гроша без релігії є злом, але ще більшим злом є зорганізоване робітництво, що не має у серці Бога.

Дальшим прикрим явищем є нестійкість заробітку, котрий не дозволяє на закупно жадної посілости і не дає жадного забезпечення на час слабости та старости.

Ще по сьогодніший день не у всіх краях і не у всіх фабриках устійнено пенсію для вислужених робітників, а також забезпечення на случай недуги.

Слідуючою вимогою робітничого стану є се, щоби праця не була трактована як якась річ, а сам робітник як машина, що має бути в русі доки не устане. Праця має бути висловом людської особовости. Робітник має не лиш існувати, але жити, людським життям. У праці хоче він себе висловити, розвинути, заінтересувати і мати більше свободи в своїм житті. З хвилею винаходу машини, хист, здібність, особовість людини затерлася. Чоловік прямо сам стає машиною, через виконування монотонної механічної праці. Робітник хоч не має матеріяльного добра, але за те він є в посіданню ума та душі, і тих його посілостей ніхто не має права нарушувати і їх притуплювати надмірною працею.

Крім цего робітники хочуть і повинні мати контролю над умовинами та самою працею, як рівнож є управнені до більшої свободи родинного життя, образования, і духового усовершення.

Коли до цего всего дійти робітник не годен правною дорогою, тоді робітництво радить собі страйками, котрі з нашої точки погляду є оправданими. Це є остаточний середник який змушує фабрикантів прийняти якусь умову, або її додержати.

Пекучою справою в питанню робітничім являються довгі години праці, що не то що не позволяють на звичайний відпочинок, але навіть не уможливляють заховати святочного дня.

Вже в Старім Завіті було сказано "Памятай день святий святкувати."

Робітник має право до щоденного частинного відпочинку, а цілковитого недільного, бо цего вимагає його тіло і душа. Він має в цей день собі пригадати, що він не лише син праці, але також дитя Боже. Ті, що хоч не мусять, але працюють в неділю шкодять другим робітникам.

(Далі буде).

ГАВРИЛО ЧОРНИЙ

НАПИСАВ о: ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(22)

—Ні, не тес... Але, щоб вам правду сказати, був час, коли я пустився був на "песю дорогу," розпився тоб-то. Я постановив був собі спочатку не пити й довго не пив, та й добре мені було, але таки чорт приступив, спокусив мене і я прогайнував усе, що мав, а найважніше—одежу... А такого обідранця, як я, ніхто не візьме до роботи. Він поглянув на свою одіж і з огидою махнув рукою.— Бояться, щоб чого не вкрав,— говорив він далі,— а я, їй Богу, стережуся того гріха, як огню, тільки що пити, то правда, пив... Пропив пилку, коновки, "коромисло, сокиру, шмаття, мав добру опанчу—і її пропив, потім пересидів у арешті за п'яньство, перележав у шпиталі, а тепер, який я.. — І він став пильно оглядати пальці, що йому визирали з шкрабанів.— Дух святий відступив від чоловіка,—промовив він по хвилі,— чорт приступив, і з того ціла біда, усе нещастя....

—Ну, а коли ви дістанетеся до Львова, то й там не схотять вас брати до роботи через вашу одежу,— завважив я, хитаючи головою.

—Я, пане,— говорив Гаврило, —так думаю: по дорозі буду просити людей, то чей же таки випрошу, бо люди не татари, та якось пристойніше вберуся, заким вступлю до того великого міста.

Я ще вийняв кілька крейцарів і дав Гаврилові, що все стояв коло дверей.

—Ну, най вас Бог провадить та дасть вам щасливо дійти до вашої мети!— сказав я.

—А я ще тес... хотів би побачитися з дітьми,— промовив Гаврило; чухаючись у голову та знизуючи плечима,— хотів би їх благословити, бо вже їх певно не увиджу на сім світі.

—Добре, красно,— мовив я.— А з Федорка добрий господар: прикупив уже два шматки поля, ви вже онука маєте.

—Онука!— скрикнув він, і пожовкле лице його роз'яснилось радісною усмішкою.— Тетяна!— Скрикнув він знову, підводячи погляд догори. —Ви не знаєте, пане, як я люблю Тетяну... Як не долюблював я її, коли жив разом із нею, так знову тепер люблю її страшенно, душі не чую... Я-б, пане, сіпди її цілував, коли б пізнав їх де на дорозі.

—Знаєте що, Гавриле?— сказав я,— ви найлучше зробили б, коли б таки осіли дома при дітях та жили щасливо на старість. Нащо вам тягатися по світі, Бог знає куди, коли дочка й зять пригорнуть вас і пошанують вашу старість... Ось і вашу жінку утримують і жиють із нею в згоді, хоч вона й не рідна мати, а мачуха.

Гаврило покрутив головою.

—Моя жінка що іншого,— відказав Гаврило,— то лисиця, то скотина, а я пане, не можу того зробити... Коли б я так зробив, тоді на кожнім кроці вдвижалася б мені моя небіжка, перша жінка, і казала б: "Дивись-на Федорка й Тетяну, як вони жиють, які вони щасливі... А ти як жив зо мною, душегубе"... Так мусіло би бути, я вже знаю... І ще одно: я своє все пропив, я в тім господарстві не маю нічого, навіть палець обвинути. А сидіти в них і чути кожної хвилі, що тобі тут не належиться місце, ну, то я вже волію йти на кінець світа й здохнути, як той пес, де небудь під плотом.

—Ну,— подумав я собі,— дивне в тебе почуття чести, Гавриле, і де ти його набрався?

—А ще ось що, пане,— говорив він далі.— Ви знаєте, що я замірявся зробити Федіркові зараз по весіллі... Для того тут (він показав пальцем на груди й на чоло) якось мені невиразно діється на таку думку... Сидіти у чиїсь хаті, їсти чийсь хліб і все мати на думці, що я того чоловіка хотів із світа згладити— се вже либонь переходить силу людську.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

REHEARSAL CALL

(*By Roman Kunasec, East Toronto*)

Ukraine, Ukraine, you fought so long,
For freedom, glory and fame;
And still you are on cross alive,
Not knowing, to live or die in shame:

Although you are cast in a dungeon-cell
And forgotten there by all the world;
But that cannot lock your fame of old,
That once upon this earth you hurled.

Even the rusted chains of slavery,
That had you bound few years before;
Could not blind the glory left by Cossacks,
Oh, those days will come no more!

But who can ever kill a spirit:
The living spirit of Great Ukraine?
We fought and fight and will not let,
Our blazing swords to stain!

Our blood will flow,
By hundred rivers into the sea,
And on that dear old steppe-land,
Cossacks will again roam free!

Once more, o Brothers dear
Let us rehearse the call,
Ukraine for the Ukrainians,
And that is above all!

COME FOLLOW ME!

Father Tom, pastor of the town of X... is, as you maybe know, dear Reader, a wizard in the art of provoking amongst our youth, sincere answers to God's callings, such as the priesthood and monastic life. Even in the pulpit, he is never so eloquent as when convincing young men and women not to be cowards and follow in Christ's path by dedicating their lives to God. His speech is then like a steady golden stream. But most of all, his daily life is the real argument that makes the young ones swing over. His words, prayers and sacrifices are not always in vain.

To be less general, let us enter the domain of particulars. One day, as Father Tom was relaxing on the balcony overlooking a lawn of green velvet, he was greeted from the sidewalk by a middle-aged couple. Sociable as always, he invited them to come and sit in the shade with him. Mr. and Mrs. Y. gladly accepted. Knowing that parents are usually proud of their offspring, Father Tom says: "Well, how did your Nicky succeed in his exams?"

Mr. Y: (Swelling with legitimate pride): He came out first again, Father, so I sent him to an expensive camp for a month.

Father Tom: I always did say that our Ukes are smart and brilliant, once they are given the opportunity to develop their hidden talents.

Mrs. Y: O Father, our Nicky is a wonder, a genius!

Father Tom: Let us pray that God may give him the grace to persevere.

Mrs. Y: We want to give him the education we both miss. He will some day wear not overalls but a white collar.

Fr. Tom: The Roman collar?

Mrs. Y: God forbid!

Fr. Tom: I think you are harsh.

Mr. Y: I share my wife's opinion, Father. Why should a young man dedicate his life to our people who do not deserve it.

Fr. Tom: Do not forget, my dear friends, that it is also for the glory of God.

Mrs. Y: Yes, but it's simply ridiculous to spend about fifteen years in hard studies and then travel from mission to mission like a "spiritual salesman" earning about $50 or $60 a month.

Fr. Tom: For us priests, madam, money should be no object.

Mr. Y: But one has to live.

Fr. Tom: I never heard of a Ukrainian priest who starved in Canada. Remember Christ was also poor.

Mrs. Y: Another thing, Father, look how people talk against priests, how they treat them. My son deserves better than that.

Fr. Tom: You do not ignore that priests are followers of Jesus and the latter was ill-treated by His own.

Mr. Y: My son was born for better and higher things.

Fr. Tom: The hierarchy of the true value of things proves that the Catholic priesthood is something really sublime.

Mrs. Y: It's a matter of opinion.

Fr. Tom: No, its a matter of objective truth in the eyes of our Creator. I humbly think that parents should not stand in the way of their child if the latter hears the calling of Christ. If you do not want your Nicky to be unhappy and curse you some day, let him be free to build his own life, be it in the religious realm or not.

Mr. Y: Well, I will not show any contempt if he does choose the priesthood.

Mrs. Y: As for me, I'll pray God to enlighten my son.

Fr. Tom: It's a special blessing of God to have a son who's a priest, remember that, no matter what the world thinks of how it treats priests. If the Apostles and the first priests of Christianity had not answered God's voice in their souls and hearts, where would the Church be today? You yourselves would probably not be Catholics! No! your son should not become a spiritual coward, just because of your material ambitions for his future, or your sentimental opinions. You must see the other side... God's side of your son's life!

Mr. Y: I hope we will. Well, good night, Father, and no hard feelings.

Fr. Tom: None whatever, for I like frankness.

Mr. and Mrs Y leave Father Tom in a cloud of doubt as to their future conduct towards their Remembering that his unexpected visit to a dying parishioner at the local hospital, interrupted his daily visit to the Blessed Sacrament, Father Tom enters his beautiful but humble church, kneels before the tabernacle and puts out his arms in the form of a cross. His imagination presents to him the picture of Nicky serving as Altar-boy. Of a sudden, in fifteen seconds he sees as many years pass. It is now the day of Nicky's ordination. He envisions a tall, handsome, ascetic-looking youth kneeling before his Bishop. The latter is pronouncing the words that will make him enter into the eternal priesthood. He sees Nicky having his first High Mass. The church is packed and there is angelic music in the air. After the service, two people followed by others come up to the rail. Yes! Nicky bestows his blessing as a priest upon his mom and dad who cannot control their abundant tears of happiness.

Oh, this spiritual day-dream is full of divine ecstasy... it is so good to be before the Lord!

However, it is late. So Father Tom leaves and goes home to bed, praying that God may make his dream come true. He knows that Nicky and many others like him will not be cowards, but will answer the calling of the Master whose "burden is sweet and whose yoke is light."

(Editor).

S. T. Shabbits

ADDRESS TO THE GRADUATES

at the joint graduation exercises of the ST. JOSEPH'S COLLEGE and SACRED HEART INSTITUTE

Yorkton, Saskatchewan, May 23, 1943.

(Continued)

In addition to this broad field of activity that confronts you as Catholic men and women, those of you who are of Ukrainian origin will meet with difficulties peculiar to yourselves arising out of your national origin and historical background. My experience with young men of Ukrainian descent has shown that there is a noted but unwarranted complex of inferiority, or a lack of that self confidence which is necessary to success amidst the world of keen competition today. It would appear that centuries of subjugation and oppression in which our ancestors lived has developed a mental

outlook that is inclined to subserve to the will of another. This psychological outlook demonstrates itself, probably by inheritance, even in the free land in which we live. If there are any of you who labor under such a complex I can only say that not only is such an attitude unfounded, but that the contrary is true and that you have every reason to be proud of your history as Ukrainians and your ancestry. In ages past, the people of Ukraine contributed a very important requirement for the development of the civilisation and culture of western Europe. No student of history will deny that throughout the centuries of the middle ages it was the Ukrainian people who provided the bulwark behind which the culture of Europe prospered. Successive waves of barbarous Mongolian and Tartar invaders, knowing no law but that of fire and sword, threw themselves in repeated efforts to overrun Europe, each time to be defeated on the plains of the Ukraine whose people absorbed the violence of the barbarians and returned him from whence he came. And all the while that the land of Ukraine was devastated, when their churches and institutions of learning were razed by fire, when their peoples were moved down by the hoof and sword, and while their young manhood and womanhood was carried away into Asiatic captivity— Europe remained protected and free to grow. Who can imagine the shape of European culture today had these barbarians broken through and carried their mission of death, plunder and destruction to the Coast of the Atlantic? And even in the more recent times, in the present world conflict, who can say what would have happened had not the valiant resistance of the Ukrainian people two years ago turned in our favour the course of the war? Such is the history of Ukraine: a history of blood, toil and oppression, but a history that contributed more to the development of the culture we now enjoy than the modern world is ready to acknowledge.

And take another angle: consider your immediate predecessors or those courageous pioneers who 52 years ago transplanted their homes on the Canadian soil and transferred their loyalty to the Canadian flag. Without knowledge of custom or language, without money or fortune, they journeyed—for 8,000 miles, almost half around the globe, to build homes and rear their children in the land of liberty and opportunity. These were the Ukrainian pioneers, with fortitude, and faith, and unlimited trust in the Providence of God. YOU ARE THEIR DESCENDENTS in the first generation. Surely there exists no reason for any complex of inferiority, but conversely you have every reason to feel proud of your ancestry.

БУДЬМО ГОТОВІ!

Теперішній світ є свідком безпощадного та кровавого бою межи двома таборами: демократією з одної сторони, а диктатурою з другої. Демократичні народи світу всіма силами стараються затримати при життю вільні права демократичного устрою. На перекір цему народи осі, силою своїх міцноузброєних військ, стараються повалити конституцію демократичну а натомість завести устрій диктаторства, котрий як вже знаємо, є повний жорстокости та варварства. Чим сей бій закінчиться, ми не знаємо. Однак, ми українці, живучи в демократичній Канаді і користаючи з прав і привілеїв демократичного устрою віримо, що в вирішальнім бою, демократичні народи стануть побідниками і ми знова заживемо свобідним життям.

Знаємо, що активну участь у теперішній війні бере молодь ріжних народів. І хотяй весь світ тепер є вповні заінтересований ходом війни, то все така державні мужі вже тепер снують пляни, щоби забезпечити гідне життя молодих людий після війни.

На ріжних фронтах сучасної війни знаходиться якесь певне число української молоді. Більшість сих хлопців та дівчат є католиками. Вони тепер є віддалені від свого дому, своєї мови та рідної церкви. По війні наші молоді хлопці та дівчата вернуться домів. І ми українці мусимо постаратися, щоби ці молоді люди мали до чого вернутись.

Українська Католицька Молодь по більший части є з'організована. Молодь західної Канади тепер творить міцно з'організовані відділи УКЮ. Однак ще не вся українська католицька молодь розуміє вартість та силу організації. Богато наших хлопців та дівчат є байдужими та справами свого народу не інтересуються. Велике число українських жовнірів се бувші члени УКЮ. Однак є певне число нашої молоді, що не знає, що ще є УКЮ. До тих ми мусимо заговорити та заінтересувати їх організованим життям.

Молоді хлопці та дівчата, котрі ще є вдома, мусять всіма силами скріпляти свою організацію так, щоби молодь, котра вернеться з війська мала до чого вернутися. Члени УКЮ мусять дати гідний примір організованого життя. Вони вже тепер мусять скріпляти організацію УКЮ. Бо молодь любить бути членами організації котра є сильна та активна. Зробім так, щоби вся українська католицька молодь належала до УКЮ. Скріпляймо свою організацію вже тепер так, щоби по війні ми були в силі прийняти з отвертими руками бувших членів та нових і доказати їм свою силу. До сего готуймося вже тепер!

"Мирось."

A. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 І 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

Точно у годині 2.30 почалось святочне відкриття. По відспіванню молитви, "Царю Небесний," відспівано національний гимн: "О Канадо!" і "О Україно!"

..Всеч. о. М. Горошко, почесний і дієвий голова відчинив Конгрес словами:

"—Хочби нарід стратив всі земські добра— державу, майно і дах над головою, то не згине, не пропаде, коли не стратить найбільшого скарбу, а це є молодь."

"Кликав грецький мудрець: "Дай мені серце молоді а світ буде належати до мене".

"УКЮ зродилось зза душевних мрій і бажань молоді зберегти св. віру, українську католицьку Церкву, мову, культуру і честь свого народу."

"Ідейні священики, учителі і молодь дали фундамент для існування УКЮ—збудувати організацію без засобів матеріяльних. Перешкоди, трудности не знеохочували Головний Заряд, який вперто і послідовно працював і оце маємо перший Конгрес."

"На нас звернені очі всього укр. народу. Від наших нарад, ухвал і рішень в великій мірі залежати будуче зорганізоване життя нашої молоді в Канаді.

Віддаючи честь юнакам і юначкам, що служать в канадійській Армії, присутні на заклик Всеч. Отця хвилевою мовчанкою віддали честь всім героям, що полягли на полю битви за свободу, рівність і братерство — великі принципи демократії.

Кінчив о. М. Горошко— "Хай буде честь і поклін Небесному Отцеві! Хай буде честь і слава Канаді, що ми на волі, вільні сини! Та хай буде слава Укр. Кат. Юнацтву!"

о. М. Горошко покликав на председійника **Б. Л. Корчинського,** директора школи в Рама, Саск. Б. Л. Корчинський, як співосновник УКЮ, подякувавши за честь, якою Конгрес його наділив, попросив на писарів п-ни **Г. Гамерник і А. Жук.**

В президії засіли: Бриг. Трудо, із своєю донечкою, мейор міста Саскатуну, Лт. П. Воробець, о. Капелян Пелех, Проф. Симпсон, о. І. Бала ЧНІ., Брат Методій ЧБХШ, о. Фірман, А. Яремович.

Опісля прочитано привіти: від премієра Мекензі Кінга, Прексв. Кир Василія і Кир Ніля, о. др. Кушніра і Поручника Данила Жука. Було богато більше листів і телеграм, читання котрих залишено на другий день Конгресу.

Устні привіти зложили слідуючі:

п-на Г. Гамерник з Едмонтону, зложила привіт від Марійського Товариства і УКЮ Альберти.

Розпочато рух в Альберті між укр. кат. молодію - істнує кілька відділів— дальший успіх заповнений.

Марія Карпець, учителька з Винипегу витала Конгрес і сказала, що чується "Так як вдома," та запрошувала до Винипегу, наколи там подібний зїзд відбувся.

Святослав Фроляк з Торонто, витав Конгрес від молоді Сходу і сказав, що цей Конгрес є світлом молоді Зах. Канади.

Лефтенант Воробець зложив привіт від українських юнаків в уніформах і висказав своє задоволення що Конгрес відбувається.

"—Булоб більше вояків на Конгресі," говорив Лт. Воробець, "та хлопці в одностроях не можуть покинути служби, аж поки не скінчуть розпочатого діла."

Бриг. Джен. Трудо говорив про вклад українців у военні зусилля Канади. Він є обзнакомлений з українською історією і літературою, та в минулій війні мав нагоду пізнати українців-козаків.

"The Ukrainians have suffered much and nobly —and I hope that after the present struggle there will be a place under the sun for the Ukrainians," говорив Трудо. Свою промову закінчив словами: "Дякую українці!"

(Продовження послідує).

Анастазія Жук

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ДІВЧИНИ

Пятдесять літний ювілей нашого поселення в Канаді відсвятковано. Наступило другої півсотні. Наші старенькі дідусі й бабусі, батьки й матері, одні за другими поволи лишають нас. Щож ми по них наслідуем? Що вони нам у спадщині лишають?

Передають вони нам все, що було для них дорожче від життя, а це є св. віра, українська католицька Церква; українська мова, пісня, традиції, історія—життя,— буття нашого народу.

Передають вони нам, щоби ми це все зберегли, переховали, збогатили і окрасили, та передали тим, що по нас прийдуть. Батьки старі, перемучені працею, не вспіли далі провадити нас. Вони вступаються, роблять місце нам, щоби ми заступили їх більшою силою, новими ідеями і далі прямували до кращої майбутности.

Українська католицька Церква нам потрібна. Вона дає нам взір досконалости Бога. Вона дає нам виховання, характер, збогачує наші душі, просвічує розум; зміцнює нашу слабу волю. Вона дає нам примірне життя святих, будить нас до жертвенности, праці, дає ціль нашому життю. Віра заохочує нас вложити до нашої праці все, що найкраще в собі знаходим. Без віри людина байдужніє, любов до ближнього, до свого народу холодне. Без віри людина шукає лише способів задоволити свою ненаситну волю без огляду на інших, знаходить все вимівку в негідним поступованню і тим підкошує свої добрі прикмети.

Українська мова, пісня, традиції, історія —чомуж вони такі важні для нас? Чому ми маємо їх так цінити, берегти?

З Божої волі повстали ріжні народи, з своєю окремою мовою, окремим почуттям і прикметами. Із Божої волі український нарід повстав. Наш нарід має свою мову, переживання і славу. В українськім народі були славні особи, що в особливий спосіб могли описати й оспівати славу, горе, пережитя народу. Була писана література, пісні про український нарід, щоб не пропала слава його. Українська культура поволи розвивалась і збогачувалася. Цим пережиттям і славою нарід дорожить.

Є народи, що через недбальство, або через невідкличні обставини втратили свою мову, приняли чужу. А нині вишукують її в старих письмах, вчаться своєї давньої мови, будять в себе національне почуття. Чи і ми маємо ждати аж пропаде українське імя, щоби оцінити його?

Українські письменники, поети, писали в прикрих обставинах, часто в переслідуванню. Писали для українців, щоби їх національно будити, усвідомляти, щоби не пропали під впливом чужої науки. Вони забували за себе, щоби лиш ущасливити цей нарід, скинути чуже ярмо. Чи їх тяжка праця має пропасти через наше недбальство? Ми повинні оцінити їх працю. Ми повинні виконувати свое завдання, почавши там де наші батьки працю залишають.

Можливо що краще бувби стояв наш нарід сьогодні, можливо що нині булаб вільна Українська Держава, якби всі наші провідники були вихованні в українських школах українськими учителями.

Велике число наших народних працівників, вихованих в чужих школах, служило українському народові. Але й велика частина, під впливом чужим вихована, пропала—не прислужилась, а навіть і шкодила українським справам. Тому що вони не чули під собою солідної підвалини св. віри і українського виховання— їх воля була змінна. Вони там служили де могли самі більше користати. З таких не міг наш нарід надіятись добра.

Щоби виховати і мати ідейну українську молодь, котра моглаб гідно постоятн за своїм рідним, з котрої вийшлиб взірцеві провідники, треба виховати молодь в українських католицьких інституціях.

Там вони скріплять свою віру, котра дає силу перебути всі труднощі і будуе характер. Там знайдуть спеціяльні науки і виклади в українознавстві, так що для них буде гаслом Бог, Україна, Канада. Праця їх все буде служити цим трьом.

Українські хлопці—такі місця де ви моглиб мати таке взірцеве виховання е: Колегія св. Йосифа в Йорктоні, Бурса о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні, Колегія оо. Редемптористів у Роблині, Ман. Для дівчат е доми і школи під проводом українських Сестер Служебниць.

Будуча молодь, будучність українців Канади залежить від виховання теперішної молоді, а найбільше залежить від виховання української дівчини.

(Далі буде).

—Дописи—

ЛАНІВЦІ, САСК.—ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Дня 7 серпня Андрій Овчар оженився з панною Марією Войтович в Ланівцях, Саск. Як А. Овчар, так і панство Войтовичі належать до свідомих громадян. А. Овчар е добрим членом БУК-а від самого початку і часто їздив яко делегат на зїзди, а тепер е головою відділу УКЮ в Ланівцях. Батько молодої е головою відділу БУК-а ч. 2 в Ланівцях і заступником предсідателя в місцевій Парохії.

На обід до панства Войтовичів зїхалося поважне число гостей, які на заклик о. П. Серветника, місцевого пароха, жертвували на ціль БУК-а поважну суму гроша, бо аж $21.45. По $1.00 зложили: о. П. Серветник, Дм. Кобринський, Андрій Овчар, молодий і його жена-пані Овчар, Марія Войтович, Текля Лусик і Іван Войтович. По 50ц.: Ст. Кобинський, Михаїл Лозинський, М. Постій, пані Ф. Мазуркевич, Ізидор Кінар, Мих. Дзядик, Мих. Стадник, Ізидор Парчевський, Іван Гнатів, Н. Габрух, Вол. Сікорський, Анастазія Войтович. Дрібні жертви $8.45.

Обоє молоді занялися збіркою з о. П. Серветником.

Молодій парі нехай Бог щастить і дасть много літ прожити, а о. Серветникові бажаемо кріпкого здоровля. Усім ласкавим жертводавцям нехай Бог дає много благ.

Весільний.

САНДАВН, МАН.

Посмертна згадка про бл. п. Стефана Франка

Дня 15 червня помер у шпиталі в Вайта Стефан Франко. Прожив 73 роки. Походив з села Жижива, повіт Заліщики, Західна Україна. До Канади приїхав 1901 і осів на фармі в Сандавн, де прожив 42 роки. Покійний лишив жену, 4 сини, 4 дочки, богато внук і правнуків. Один син покійного помер в березні 1942 р.

Смерть покійного Стефана прибила великим сумом і жалем не тільки рідню але і сусідів, бо покійний був тихої вдачі, з усіми годився. Український нарід дуже любив, як також належав до одного з перших піонірів і основників місцевої церкви, котрій богато помагав.

Похоронну відправу відслужив місцевий парох о. І. Калуський, котрий також виголосив до численно зібраної жалібної громади пращальне слово. При поминальних помиканх, котрі відбулися по похороні, на завзив Ю. Петраша зібрано на католицьку пресу $4.50, з чого на БНації призначено $2.25.

Присутний.

Від Редакції: Ю. Петрашові сердечно дякуемо за прислання допису і грошей, а усім жертводавцям, Боже заплать!

ОВКБУРН, МАН.

Прощання М. Івасюка

Відбулося 29 липня в парохіяльній салі. Учитель М. Івасюк вступив до війська, потім оженився і покидав сю околицю. Приятелі і знакомі зробили йому несподіванку і з сеї нагоди пан Івасюк жертвував на місцеву церкву в Овкбурн $5.00, а по $2.00 на часописі: Будучність Нації, Голос Спасителя, Світло і Українські Вісти.

Присутний.

Від Редакції: Сердечно дякуемо пану Івасюкові за присланих $2.00. Бажаемо йому на новій дорозі життя всего найкращого, а особливо Божого благословення.

ПРЕСФОНД БН.

Збірка М. Гриневича в домі панства Петра і Анни Томашевських, на хрестинах, в Бруксбі, Саск. $3.25.

Збірка на весіллю в панства Войтовичів в Ланівцях, Саск. $11.45.

Саскатун: о. ректор Петро Криворучка: $5.00.

Сматс, Саск.: З нагоди весілля Андрія Овчара з паннною Войтович, на заклик о. П. Серветника зібрано на ціль БУК-а $21.45, з чого призначено на БН $11.45.

Усім жертводавцям сердечно дякуемо!

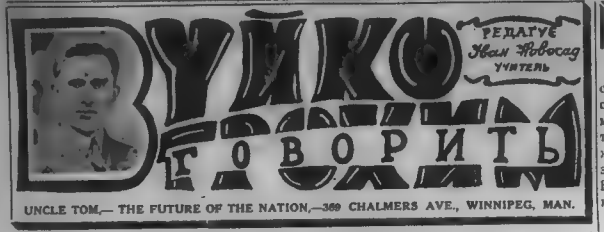

Любі Діти:

Все на світі минає— минули і літні вакації, час забав і відпочинку. Наступає новий шкільний рік.

Вуйко радить усім добрим дітям, щоби на початку нового року в святій церковці приступили до св. Сповіди і св. Причастія, бо **коли з Богом і чистим сумлінням пічнете науку, то Бог милосердний Вам поможе у Ваших шкільних працях.**

Учіться пильно і радо! Не марнуйте ні хвилини часу посвяченого на науку. Самі знаєте, що на світі побіджають тільки такі люди, котрі богато училися. А Вуйко вірить, що кождий з Вас колись схоче займати в світі гарне становище і якнайбільше помоготи свому народові в Канаді.

Якнайкращих успіхів в науці усім добрим дітям бажає з глибин серця,

ВУЙКО ТРОХИМ

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Намічена Сума	$25.00
Дотепер зложено	9.35
Ще треба	15.63

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

На фонд Д. Сторінки одержав Вуйко $1.00 від **пані Я. Шкільник з Йорктон, Сиск.** В своїому листі пані Шкільник пише, що дуже любить читати Діточу Сторінку і тому, щоби помогти Вуйкові якнайкраще сю сторінку видавати посилає $1.00. Дальше пані Шкільник пише, що коли щасливо дочекає Різдва Христового, знова пішле свою коляду-жертву на Діточу Сторінку.

Правда Любі Діти, що Ви всі є дуже вдячні пані Шкільник за сю жертву на Діточу Сторінку? Моліться щоденно і у своїх молитвах усе згадуйте за своїх добродіїв, котрі Вам добре зробили.

В імени усіх дітий Вуйко сердечно дякує пані Шкільник за жертву на Діточу Сторінку і посилає свій портрет.

ДЗВІНОК КЛИЧЕ

Дзелень-дзелень!— дзвінок лунає,
Кого, кого він так скликає?
До школи закликає нас:
До школи час! До школи час!
Минули любі дні спочинку,
Пора до книжки—доню, синку!
Пора охочо, без принуки
Знова забратись до науки.
Знання—чудовий, пишний храм,
Скарби свої дарує нам,
Та тільки працею і трудом
Ті цінности собі здобудем.
Ось, любі діти, поглядіть!
Наукою держиться світ,
Наука ломить перешкоди,
До кращого веде народи.
Ми під її святим прапором
Замки казочні отворим;
Вона одна лиш нам подасть:
Добробут, славу, долю, власть.
Дзелень-дзелень! Дзвінок лунає:
Нехай ніхто з вас не дрімає!
Робітний настигає день,
До школи час! Дзелень-дзелень...

Роман Завадович.

КОНТЕСТ НА ВЕРЕСЕНЬ

ЗАГАДКИ БЕЗ ПОЧАТКУ

Буде 3 нагороди.

.....ха.— Недобра бувае, на невістку нарікае.

.....ха.— Довгу ручку має, пироги вибирае.

.....ха.— Має барву сіреньку, крие хату стареньку.

.....ха.— Ходить над нами, до гори ногами.

.....ля.—Кожда вода, сього міліярди має.

.....ля.— Маленька, а людей на смерть убиває.

.....ей.— Старинні річи там складають що їх люди оглядають.

.....ей.— Переплетник уживае і вишня таке має.

.....ей.—В граматику заглядай, між займениками шукай.

.....ей.— Дальше картки оберни, де окликн, там зверни.

Розгадки разом з Вашим іменем та віком зашліть перед 15-го вересня до—

CHILDREN'S CONTEST EDITOR,
The Future of the Nation,
369 Chalmer's Ave., Winnipeg, Man.

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

Коли тепер Андерсон знову ступав на діл сходами, було йому так сумно, так дуже сумно. Не було людини, що подала би йому потіху й розраду. Бажав умерти, відійти до милосердного Бога. Плакав, як може плакати лише дитина. Але потім сказав собі: Коли біда найбільша, тоді поміч Божа найпевнійша. Яж усе читав таке у книжках і зі мною буде напевно так само.

І знову набрав великої відваги. Рішився вступити на науку до ремісника. Там же ж матиме й їсти й пити.

І дійсно прийняв його столяр за челядника. Другого дня прийшов уже о шестій годині ранком. Узявся до праці. Але товариші вели такі погані розмови. Він почувся дуже враженим у своїому невинному серці. Втік.

І знову найшовся самітний і покинутий на улиці. Та ось нечайно пригадав собі, що раз в Одензе питав про Італійця Сібонія, директора королівської консерваторії в Копенгазі.

Досі всі хвалили Ганса за його гарний голос. Його голос напевно подобається тькож сьому Італійцеві. І опісля займеться він Андерсоном.

Не гаючись побіг до Італійця. Італієць прийняв його прихильно. Казав Андерсонови співати в присутности дуже багато гостий, що саме були при обіді. Серед гостий був також один композитор. Звався Вайсе. Андерсон співав, деклямував. А як прийшлося йому деклямувати один сумний віршик, то напевно мусіла йому прийти на гадку його сумна доля, бо сльози наче горох покотилися з очий.

Всі думали, що його зворушила так ся деклямація. Одушевлено оплескували хлопчину.

Композитор Вайсе зараз же зібрав для Ганса 150 корон. "Що за богацтво!" радів Андерсон, коли довідався про се. Який щасливий був, коли Сібоні сказав, що вчитиме його й постараеться, щоби його прийняти до театру.

Додержав слова. Вчив Андерсона співу й давав йому харч.

ОСІННА ПІСНЯ

Вже минуло тепле літо,
Осінь наступае,
Вже і птичка попід хмари
В вирей відлітає!

Лине,-лине попід хмари,
За гори, за ріки,
Відлітає у вереї,
Але не на віки!

Як на весні ясне сонце
Стане пригрівати,
То з вирею в край рідненький
Вернуться пташата!

Бо хоч красно, хоч весело
В далекій чужині,
Та ще краще, ще миліше
У рідній країні!

О. П.

ПЕС І СІНО

Слота осінна
Загнала пса в копицю сіна,
Яку поклав господар при стодолі.
А кінь, натрудившися в полі—
Як тільки наймит зняв хомут —
У рот узяв він сіна жмут.
—Гей, гей, не руш, коняча гриво!
Загавкав люто пес з діри.
- Цеж сіно моє— що за диво?
Та ти собако рот запри!
Обурившись кінь.
- -Не дам ні клаптика - хоч гинь!
Наставив зуби пес:
—Як хочеш— їдж овес!
Тю, гю, поволі, пан-собако,
—Бо сіно це я зім однако!—

А наймит на ніч для коня
Дав вязку сіна ще за дня;
Кінь глянув зза одвірка
І псові цвірка:
—От, бач, у стайню носять
Про дозвіл пса не просять!...
Так, дали вязку мов для птиці
А ти геть зів би пів копиці!—
Відгризся пес зі стидом.
Та кінь сказав з поважним видом:
—Марна, собако, твоя власть,
Хоч яка велика злість—
Нікому сіна пес не дасть—
Хоч сам його не їсть...

П. Л.

КВОТА З БУШЛІ ВІД АКРА

Міністер Торговлі Мекінон оповістив в Оттаві, що Пшенична Рада обмежила квоту пшениці до трьох бушлів від акра. На початку минувшого року ця квота була 5 бушлів від акра. Зменшення сталося тому, що в державних елевейторах нема місця на більше пшениці. Минувшого року уряд постепенно підвищував квоту, так що фармері в останніх часах могли продавати 14 бушлів від акра. І цього року подібне може статися. Залежить від того, скільки місця найдеться в елевейторах пізніше.

В. Козій

П. Козій

є синами панства Козій з Виннипегу. Рядовик В. Козій дістався недавно за море, підчас коли П. Козій вже від двох літ служить за морем при машиновім відділі канадійської армії.

ОНТЕРІЙСЬКІ ВИБОРИ

Хто виграв і нащо заноситься?

Кінцевий виспід виборів в Онтеріо є такий:

Консервати	38 послів
ССФ	34 "
Ліберали	15 "
Лівиця (ком.)	3 "
Незалежний	1 "

Коли порівнати з виборами в 1937 році, в котрім ліберали вибрали 63 послів в Онтеріо а ССФ ані одного і ані одного лівого, то саме собою кидається в очі, що побідили в цих виборах не консервати, хоча згляднo дістали найбільше послів, але наділі **побідили там ліві,** радикальні партії, з найлівійшим крилом комуністичним, котрі разом дістали 37 послів (ССФ, Нез., і Ком.)

Коли побідив провідник консерватів попк. Дру, то також в головній мірі завдяки своїм радикальним промовам, виступам, письмам і обіцянкам.

Іншими словами, **настрої пішли сильно наліво.**

Червона пропаганда, котру безцеремонно, безкритично і безграничнo тепер форсують на радіо, фільмами, пресою, в промовах— видас жнива. Коли так піде далі в Канаді, то цілком льогічно можемо дожити ще до дальших несподіванок, котрі теперішну радість консерватів легко замінять в тяжкий сум. Червоний чад степиться і опомоpочує людські мозги і людські серця..

НОВИЙ ЗРІСТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

В Свободі, з дня 11 серпня 1943, появився звіт провірної комісії УНСоюзу, на основі котрого виходить, що ся найбільша українська запомогова організація в Америці числить тепер 41,268 членів, а майно товариства виносить $7,094,474.91. Майно товариства за перших шість місяців в 1943 р. зросло на $246,043.82.

Михаїл Микитин,

старший летун, дістався щасливо за море. Його мама мешкае в Ісг Кілдонен, Ман. і є парохіянкою церкви Пресв. Евхаристії.

Григорій Мороз,

летунський старшина, походить з Виннипегу. Його родичі, котрі є членами церкви св. Покрови, дістали вістку, що він дістався щасливо за море.

УРЯД НЕ ДУМАЄ ЛЕҐАЛІЗУВАТИ КОМУНІСТИЧНУ ПАРТІЮ

На основі рішення спеціяльної комісії, яка була створена в цілі ревізії Канадійського Акту Оборони, комуністична партія не буде цього року улегалізована, без огляду на те, що комуністичний Інтернаціонал зістав розвязаний. Те саме відноситься до релігійної секти Свідків Єгови. Це рішення подав до відома канадійському парляментові міністер справедливости Л. Сен-Лоран.

НОВИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ АКТ

Міністер фінансів Ілзлей представив в домініяльнім парляменті новий план Акту відносно фармерських довгів. В нім є включені провінції Альберта, Саскачеван і Манітоба. Обмежуючою датою є 1 травня, 1935 р. Якщо дві-тритини теперішнього фармерського довгу були затягнені перед тою датою, фармер має право домагатися полекші на цілий його довг, навіть і той, що він затягнув пізніше. Ті аплікації фармерів в справі їх довгів, які попередно були відкинені, можуть тепер бути відновлені. Замість спеціяльних рад, які досі вирішували справи довгів, призначено повітові або окружні провінціяльні суди. Якщо фармер не буде вдоволений з їх рішення, він зможе апелювати до вищого провінціяльного суду.

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

СЕРПЕНЬ:

29. Неділя 11. по Сош. ..... Ст. Норберт (празник)

ВЕРЕСЕНЬ:

5. Неділя, 12-а по Сош. ..... Гонор
12. Неділя, 13-а по Сош. ..... Ривертон
19. Неділя, 14-а по Сош. ..... Парки (Візитація Преосв. Н. Н. Саварина, ЧСВВ.
21. Різдво ПДМ. ..... Гімлі (празник)

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Виннипег, Ман.
Телефон: 54 139

Останні Вісти...

ЛЮДИ НА УКРАЇНІ З ГОЛОДУ ЇДЯТЬ КАРАҐАНУ!

Голяндські часописи подали, що на Україні люди з голоду збирають стручки караґани і їдять зернята так як фасолю. Це є доказ, які страшні наслідки привела за собою тактика "спаленої землі." Тому як прийде можливість, ми повинні цілим серцем помогти нещасним землякам, що тепер буквально гинуть з голоду.

\- - - - -

Україну німці постановили за всяку ціну задержати при собі, бож стала вона головним доставцем поживи для голодного населення Німеччини. Радіо з Берліна, дня 4 серпня подало, що на ріці Дніпро відновлено корабельний рух. Богато кораблів з поживою і військовими матеріялами пливуть рікою Дніпро від Дніпропетровська аж до Чорного Моря.

\- - - - -

Аліянти заняли Кіску, остров на північному Спокійному Океані, котрий був дотепер в руках японців.

\- - - - -

У війні за Сицилію аліянти стратили коло 25,000 жовнірів, забитими, раненими і пропавшими. Канадійські страти виносять 2,388 жовнірів, включаючи разом убитих, ранених і пропавших), англійці стратили 11,835, а американці 7,700. Між поданими канадийськими вояками, котрі згинули, були раненими чи пропали в війні за Сицилію, знаходиться богато імен українських, котрі, з браку місця в сьому числі, подамо в другому. Страти ворога виносять 167 тисяч вояків, (убитих, ранених і полонених).

\- - - - -

Внедовзі буде наступ аліянтів на властиву Італію, таке переконання є в Італії. Аліянти занявши Сицилію, сильно бомбардують великі італійські міста і обстрілюють з военних кораблів італійські полуднево західні побережжа.

\- - - - - -

Є загальна думка, що аліянти зроблять наступ також в другій части Европи, може на побережжа Франції, або Норвеґії. Появилися вісти, що в Англії очищують прибережні полоси з цивільного населення.

\- - - - -

В Ди Па, Ман., відбулися вибори до манітобського парляменту; вийшов кандидат партії ССФ, Бересфорд Ричардс.

Квебек.— Премієр Винстон Чорчил, котрий перебуває тепер в Канаді, через кілька днів гостив в президента Зл. Держав Френкліна Рузвелта, зі своєю донькою Марією. По повороті зі Злучених Держав до міста Квебеку, на залізничій стації витали англійського премієра і Марію Чорчил пані Чорчил і канадійський премієр Мекензі Кінг, як вказує повища знимка.

У Новій Ґвінеї аліянти успішно наступають на Саламау, важну японську базу.

* * * *

Англійський король Юрій проголосив пятницю, день 3 вересня, державним днем молитви для цілої англійської імперії.

* * * *

$8,000 денно коштують Канаду военні наради союзних провідників в Квебеку, так сказав Др. Е. Г. Колмен, котрий займається фінансовою справою тих нарад. З премієром Чорчилом і президентом Рузвельтом є около 600 военних знатоків і урядників. Усі вони мешкають в великому СПР готелі Шато Фронтенак, в котрому і відбуваються наради. Канадийський уряд платить денно за кожду особу котра мешкає в тому готелі від 10-12 дол.

* * * *

23. серпня Максима Літвінова, большевицького амбасадора до Америки, відкликано до Москви.

ПОЯВИЛАСЬ ДРУКОМ НОВА КНИЖКА

"ПРО СХІДНИЙ ОБРЯД"

Написав о. Д. Гаврилюк, ЧНІ.

Зміст:

1) Про церковні обряди взагалі,
2) Про церковні стилі,
3) Устрій Східної Церкви
4) Про церковні річи,
5) Про Святу Літургію,
6) Інші Відправи,
7) Про обряди св. Тайн
8) Про обряди свят.

У цій книжці цікаво, ясно й коротко обговорює отець місіонар 150 важніших питань. Книжка дуже хосенна й потрібна для молоді й старших людей. Важніші обрядові назви для молоді подано в англійськім перекладі. Книжка прикрашена многими ілюстраціями.

Сторін 100 —— Ціна 25ц.

Висилається лиш за попереднім надісланням належитости. Замовляйте:

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta. ...ЬСКИЙ КАТО... ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік. XI, ч. 18 (138) ЙОРКТОН, САСК. 14го Вересня, 1943 Vol. XI, No. 18 (138) YORKTON, SASK. September, 14, 1943

ІТАЛІЯ ПІДДАЛАСЯ БЕЗУМОВНО

День 8 вересня 1943 буде записаний днем великої побіди аліянтів в другій світовій війні. Того дня Італія, союзник Німеччини і Японії, безумовно піддалася і перейшла на сторону аліянтів. На безумовне піддання Італії згодився маршал Петро Бадоліо, наслідник Веніта Мусоліного. Капітуляція Італії наступила 5 днів потім, як аліянти висадили були свої війська на південне побережа Італії і почали йти вглиб італійської землі. В іменні аліянтів безумовну капітуляцію Італії приняв ґен. Айсенгавер, головний провідник аліянтських військ в Північній Африці. Італійська фльота на приказ аліянтів частинно вже перейшла на сторону аліянтів, а другу часть захопили німці. На морі відбуваються між італійськими кораблями і німецькими літаками великі перепалки, бо німці не хочуть допустити тих італійських кораблів, що утікли з італійських портів і пливуть до пристаней аліянтів, щоби піддалися аліянтам. Дальша вістка доносить, що німці бомбардували Рим, заняли важну італійську пристань Ґеноу і провадять сильної бої з військами аліянтів, що висадили сильні відділи військ на полудне від Неаполь. В Берліні німці виарештували провідних італійців, а італійський консулят окружили військовими відділами. Події ідуть тепер блискавкою вперед і кождої хвилі знова можна буде сподіватися чогось дуже великого.

Іран (Перзія) виповіла війну Німеччині, дня 9 вересня.

ПАМЯТНИК В ЧЕСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ПІОНІРІВ В ВИНИПЕГУ

В неділю 5-го вересня Преосвященний Ніль Саварин посвятив памятник, котрий поставили парохіяни церкви св. Андрея в Винипегу в честь перших українських поселенців в Канаді. Більше про се торжество пишемо в середині числа). На образку зліва видимо памятник перед відслоненням. З правої сторони вгорі Йосиф Дима, український піонір з Винипегу, котрий відслонив памятник. В долішнім образку видимо Преосв. Кир Ніля в окруженні священників і процесії, як править молебен перед посвяченням памятника.

БОЛЬШЕВИКИ 70 МИЛЬ ВІД ДНІПРА

На східному фронті в Европі німцям також не ведеться, бо большевики наступають на 700 милевім фронті, від Смоленська до Азівського моря. Большевики заняли над Азівським морем Таганріг і Марюпіль, дальше на північ Сталіно, Бахмач і зблизилися на 70 миль від Дніпра, а в другому місці на 100 миль від столиці України, Київ.

ДО УСІХ ЧИТАЧІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ— З нинішним числом розсилаємо усім нашим читачам і передплатникам відозву з проханням, щоби прийшли з матеріяльною поміччю нашій газеті. Папір і видавання газети сильно подорожіли, передплати однак ми не підвищаємо. Тому просимо усіх помогти нам і перевести збірки на місцях. Усі ласкаві жертви прошу посилати в залучених кувертах, а імена жертводавців прошу писати на другій сторінці залучених відозв. Також хто ще не заплатив передплати, може ліслати в тій куверті.. Мивіримо, що усі наші передплатники і прихильники нам поможуть і у тій надії ми уже наперед усім сердечно дякуємо за ласкаві жертви. — Видавництво БНації.

Україна Стала Спаленою Пустинею

Таку вістку помістила винипегська Фрі Прес від спеціального кореспондента Генрі Шапіро, що знаходиться разом з большевицькою армією, котра жене німців з України і зближається до ріки Дніпро. **Колись цвітуча і пребогата Україна, той справжній штихлір Европи, стала спаленою і зниценою пустинею. Більш як половина її урожайної землі,** пише Шапіро, **стоїть облогом. Сотки сіл котрі колись пишалися цвітучими садами, зруйновані і покинені. На кождому кроці сліди найжахливіших сцен сеї війни, сліди страшних боїв. Тільки жінки, старики і каліки лишилися в селах. Филі жінок і дітей, як пише далі Шапіро,** ступають по згарищах і шукають чимби накормитися і вратувати своє життя. Тільки Шапіро.

Краяться з болю наші серця, коли читаємо сі рядки від наочного свідка. До очей тиснуться сльози жалю, сльози кровяві над недолею нашої любої України. І чи переборщували ми, коли писали, що в сій війні найбільше натерпівся український нарід? Чи переборщували ми, коли писали, що Україна стала спаленою землею?! Ні! Страшно страждає Україна і ми не числимо на поміч для неї від сильних світа сего, бо вони її помочі не дадуть, їх серця не зворушуються над її недолею. В Бозі наша надія, наша охорона і поміч. І ми знова падемо на коліна перед лице милосердного Бога і з великою надією в наших серцях кличемо: **Боже предобрий, змилосердися над нашим українським народом. Ти видиш, як страшно страждає наша Ненька. Дай їй волю, щоб над нею не панувала жадна ворожа сила!**

УКРАЇНСЬКА РОБІТНИЧА СЛУЖБА

Радіо з Берліна подало, що на Україні створено відділи так званої "Української Робітничої Служби," до котрої втягнено українських робітників. Около 10,000 українців під теперішню хвилю є втягнені до тої Служби. Вони поділені є на сотні, на чолі котрих стоять німецькі жовніри, непридатні вже до військової служби. В сей спосіб сподіються німці більшої праці від робітників.

УКРАЇНСЬКІ ДИВІЗІЇ В ГАЛИЧИНІ?

До Швеції німецька преса принесла вістки, мовляв в Галичині організуються українські штурмові дивізії. Український нарід, кажуть сі вісти, немає нічого проти організування таких дивізій, а українські студенти малибн дуже радо зголошуватися до служби в дивізіях. В самім Львові мали зголоситися пять тисяч людий, між котрими було більш тисячі гімназистів й один сімдесятьлітний український полковник. Те саме мало повторитися в Коломиї, Дрогобичі, Бучачі і в Сяноці. У Самборі зголосилися до української дивізії всі студенти учительського семінаря разом з директором.

Організуванням сих дивізій має займатися Український Військовий Комітет, котрий зорганізував в Галичині 19 місцевих комітетів, які устроюють народні віча в справі українських штурмових дивізій. На вебункових вічах Українського Військового Комітету, подають сі вістки, беруть участь всі верстви українського населення Галичини: селяни, ремісники, торговці й інтелігенція. На приклад на вічу в Перемишлі була присутна вся місцева українська інтелігенція й священство з епископом Коциловським на ▓▓▓.

Сі усі вісти треба брати з великим застереженням, бо ще недавно німецька преса писала, що український нарід в Галичині дуже невдячний, бо замість помагати німцям творять підпольні організації, а тут нараз говорять про великий ентузіязм.

НІМЦІ НЕ ДІСТАНУТЬ ХЛІБА З УКРАЇНИ

Німці в своїх споділваннях дістати якнайбільше хліба і других поживних середників з України сильно завелися. Німецьке радіо дня 12 червня так проголосило: "Вправді старання німецьких спеціялістів в занятих східних краях сильно збільшило продукцію поживних товарів, однак мимо сього немає більшого вигляду в наступаючих роках на довіз тих товарів на захід..." Не дістане отже Німеччина сього року хліба з України, а принаймснше не так богато як сподівалася.

У ФРАНЦІЇ ЛЮДИ ІДЯТЬ ЗДОХЛИНУ

У Франції тепер такий голод, що як доносять вісти з Швайцарії, люди з голоду почали їсти здохлятину. Німці так ограбили Францію, що нарід ходить босий і голодний. Направду, як ми повинні бути вдячними Богові за се, що ми живемо в Канаді, де нам добре, маємо в що одягнутися і що їсти. Дякуймо щоденно Богові за се і сердечно перепрошуймо Його за наші гріхи і немочі.

6-ий З'ІЗД БРАТСТВА СВ. о. НИКОЛАЯ

Був у Винипегу у власнім будинку Брацтва від пятниці вечером 2 липня до суботи вечір, 3 липня 1943.

Всіх відпоручників відділів приїхало 54. Всіх відділів Брацтво має номінально 30, дійсно 27. Всіх членів понад півтора тисячі, маетку понад $200,000. Збори переводив **п. Яків Д. Стратійчук** з Канори, Саск., вибраний на це всіми і одноголосно, писарували п. Мельник з Едмонтону, п. Німець з Арран і п. Головатий з Кукс Крік.

Заряд головний перевибрано з дуже малими змінами. **Головою** надалі остає **п. Жаровський** з Винипегу. Він також вніс, щоби прийняти рішення на два слідуючі роки не позичати нікому з фондів Брацтва. На цім тлі розвинулася досить цікава дискусія, в котрій забирали голос панове Коман, Жаровський, Голембіовський, делегати з Калгар і о. Семчук, котрий на основі письма актюара до пана Финлейсона, начальника асекурацій, в справі Брацтва, де виразно твердить, що клоліт Брацтва не є в грошах, бо Брацтво має надвижку, але в статутах і правилах, які члени Брацтва самі для себе ухвалили і тепер не можуть їх нарушати, а ці правила не дозволяють Брацтву ужити на свої потреби жадних фондів, хіба двомісячну вкладку на два роки, коли домініяльний з'їзд це ухвалить,— просив не ускладнювати справ Брацтва і не замотувати їх, накладаючи обмеження самим на себе цілком безпотрібно. І тому вносив, щоби в цім напрямі справи остали як були. Прийшло голосування і за внеском пана Жаровського голосували 19 делегатів, за внеском о. Семчука 12, отже перепав. Уважаємо й надалі, що це рішення нині зобовязуюче всіх членів тільки ускладнило справу Брацтва нашими власними руками. Бо хоча Брацтво могло не зичити, однак не треба було звязувати собі рук рішенням, що невільно зичити. Та хто що на себе візьме, сам буде нести...

Зараз потім була присяга урядників Верховної Управи Брацтва, котру перевів о. Семчук. Вечір в суботу був бенкет в домівці Брацтва.

Одноголосно принято рішення, в котрих висловлюється любов і вірність для наших обох владик в Канаді, а також всецілу піддержку нашим воєнним зусиллям аж до оконечної побіди. Інше рішення опирається на різдвяних посланиях св. Отця, Папи Пія XII, про справедливий і тривалий мир, та навязуючи до постанов Атлянтийського Хартеру висловлює віру в свободу всіх народів після закінчення цеї війни і також свободу та незалежність українського народу в Европі. Цим рішенням дано також явну піддержку праці БУК-а в рамцях КУК під проводом о. др. В. Кушніра.

ПРЕСФОНД БН.

Всеч. Отці на реколеціях в Ст. Норберт зложили $13.00. — В Каліенто на поминках по бл. п. І. Набожнякові $9.93. — о. Н. Сірий з Арран, Саск. зі збірки на поминках $6.00.— Половина збірки підчас прощального вечірка в честь маляра Павла Заболотного в Мерівил, Саск. $5.90.— Володимир Филипович з Арран, Саск. $1.00. —

Усім добрим і ласкавим жертводавцям сердечно дякуємо!

ДРУГИЙ БЕЗМЯСНИЙ ДЕНЬ В КАНАДІ?

Появилися вістки, що скоро в Канаді буде назначений другий день в котрому гостинниці не будуть могти подавати мясних страв.

ЧОРЧИЛ ЛОВИВ РИБУ

Після великих і томлячих нарад в Квебеку, англійський преміер Чорчил їздив на малий відпочинок над одно озеро в Квебеку і ловив рибу. Преміер був разом зі своєю женою, донькою Марією, та в окруженні вищих англійських гостей. Подорожували вони усі в 17 особових автах, а за ними їхали 9 військових вантажних авт з провіянтами і другими приборами.

СИДІТИ НА НІМЦЯХ

26 серпня, в Англії, домовий секретар Герберт С. Морісон в своїй промові сказав, що післявоєнною роботою Англії буде "сидіти на голові якогобудь уряду Німеччини через 5, 10, 20, 50, або навіть через 100 років, щоби бути певним, що більше не буде війни." Він висказав гадку покликання, після війни, міжнародної збройної поліції котра пильнувала би світ під контролею нової Ліги Націй.

ПАПА ВІРИТЬ, ЩО ВІЙНА СКІНЧИТЬСЯ СЬОГО РОКУ

У перший день 5-го року війну, 1 вересня, промовив з Ватиканської гори св. Отець Папа Пій XII, котрий в своїй радіевій промові до цілого світа закликав усіх провідників теперішнього світа, щоби заключили справедливий мир, та висказав свою надію і віру, що 1943 р. побачить кінець сеї війни. Св. Отець промовляв з Ватикану через 14 ▓▓▓▓.

Покликуючися на свої слова з серпня 1939 в справі миру, св. Отець сказав, що його тодішні слова показалися тепер правдивими. "Навіть ті, котрі на початку війни числили на скору перемогу, сьогодні не відчувають нічого іншого тільки біль."

Війна наблизилася до найвищого вершка, дальша війна є проти людського і християнського сумління. Св. Отець від самого початку кинув усі свої сили, щоби покінчено сю війну якнайскорше. Не називаючи поіменно жадної держави, св. Отець кликав:

"Горе тим, котрі в цій пражній хвилі не мають повної відповідальности за будучу долю народів, котрі дальше ширять між людьми ненависть і війну! Горе тим, що будують свою силу на несправедливости, котрі знущаються і гноблять неозброених і невинних!"

"Коли люди глядять на руїни і знищення, — говорив св. Отець,— то всюди зростає ненависть проти війни." Св. Отець звертається з сими словами до усіх і до усего світа, не на се, щоби зробити кому шкоду, але щоби усім помогти.

"Продовжувати війну," говорив св. Отець, "се значить мати на меті тільки свої національні користи проти користей людства і християнської совісти. Дайте усім народам надію на почесний мир, справедливий мир. Хай будуть благословенні ті, що приготовляють основи до замирення. Хай будуть благословенні ті, що прислухуються до голосів матерей, які породили синів не на те, щоб їх убивати, але щоби вони причинилися до нового і кращого світа. Хай будуть благословенні ті, що підносять голос людей, які щораз голоснійше просять мира, хліба і праці."

При кінці своєї промови св. Отець ще раз висказав свою надію, що в 1943 р. скінчиться війна, а запанує на світі нова зоря миру, і в тій надії та в тій вірі, св. Отець уділив усім людям цілого світа своє апостольське благословення.

В КВЕБЕКУ ОСЯГНЕНО ПЛЯН ПРАЦІ ДО ПЕРЕМОГИ

На англійсько-американській конференції в Квебеку опрацьовано докладно плян дальшого ведення війни і друга така конференція відбудеться відай перед кінцем року. Як видимо на знимці по обох сторонах преміера Кінга сидять президент Рузвелт і преміер Чорчил і розмовляють про поступ війни. Окружають їх журналісти і кореспонденти котрих покликано на сю пресову конференцію.

НЕ З ВОЛІ БОЖОЇ, А З ЛАСКИ СТАЛІНА

Святий синод, найвищий виконавчий уряд російської Православної Церкви в совітах, дістав дозвіл від Сталіна на своє відновлення, так як було за царської Росії. Рада архієпископів має зійтися в Москві на конференцію і вибрати патріярха російської Православної Церкви. Конференція буде в Москві 8 вересня і буде відбуватися в домі колишної німецької амбасади в Москві. Сергій, митрополит Москви, є першим на листі кандидатів на патріярха. Здається Сталін зробив таку ласку тому, що хоча большевики сильно переслідували Православну Церкву в совітах, то всетаки, коли прийшла війна большевиків з німцями, провідники сеї Церкви стали по стороні большевицького уряду, проти наїздників. Сергій висказався недавно за відчиненням другого фронту такими словами: "Я не є военним знатоком, але мені здається, що час для цілковитого знищення Гітлера прийшов. Коли червона армія тільки сама могла цофнути німців, не є тяжко предсказати як скоро війна скінчилася би, колиби наші війська дістали якусь правдиву поміч від своїх союзників... Ми росіяни є найтерпеливійші в світі люди, але чаша нашої терпеливости вже переливається."

Ми від себе тільки додамо, що бідна та Церква котрою рядить не Бог, але чоловік, великий ворог Бога і всякої Церкви.

— КОРОТКІ ВІСТИ —

Гітлер назначив Гайнріха Гіммлера, голову Гестапа, міністром внутрішних справ Німеччини.

Аліянти наступають на нїпонську пристань в Новій Гвінеї Саламаву.

Волгарський король Борис помер 29 серпня, прожив 49 літ.

В Оттаві гостив в дні 25 серпня президент Зл. Держав Рузвелт, котрий виголосив перед парляментом до 40 тисячної товпи народу довшу промову.

Преміер англійський Чорчил перебуває тепер в Зл. Державах, де має дальші наради з президентом Рузвелтом.

В Зл. Державах були дві великі залізничі катастрофи і пожар у великому готелі. Стратн в людях доходять до числа 120.

ВЕЛИКІ СХОДИНИ БУК-а
В ІСТ СЕЛКИРК, МАН.
Відбудуться в неділю, дня 3-го жовтня
в салі Просвіти, год. 2-га
попольудни
Приїдуть з Винипегу визначні бесідники від Домініяльного Заряду БУК-а
Усіх добрих людий запрошуємо громадно прибути!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Рідагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. С. Семчук

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ЕКЗАРХАТ В КАНАДІ

Радісна вістка зворушила наші серця і уми про утворення високої гідности і широких повновластий для нашої святої Церкви в Канаді через іменування нашого Преосв. Епископа Ординарія Василія Вол. Ладики ЧСВВ Екзархом а нашої дієцезії в Канаді Екзархатом.

Власть Екзарха вища від митрополита і перша по патріярсі.

Екзархат нашої Церкви в Канаді розтягається від моря до моря і понад митрополії— його осідком місто Виннепег, котре попри два католицькі архієпископства в латинському обряді дістає ще Екзархат східного обряду.

Наявним є тут не лишень саме вивищення нашої Церкви, але також її скріплення в правнім значінню. Наш Екзархат в Канаді правно закріплений дає нам велику опору на будуче і супроти непевних відносин, в яких опинився наш нарід і наша Церква на Україні, ми тут покликані ще в історії наших дій відіграти незвичайно важну ролю.

Нема двох думок про де, що видвигнені нові умови і обсяг діяння вимагають так само поширення праці і сил до тої праці в особах додаткових високих достойників для нашої Церкви в Канаді.

З нагоди іменования нового Епископа для нашої Церкви в Канаді в особі Преосв. Ніля Саварина, "Голос Спасителя" з Йорктону висловив такі думки: "Може бути, що колись, якщо наш нарід у Канаді буде жити, як Бог приказує і добре розростеться й сильно скріпиться— ми будемо мати ще більше своїх Епископів. Тоді Українську Католицьку Дієцезію, що тепер простягається від океану до океану, можна буде поділити на кілька дієцезій. Наприклад, Альберта і Британська Колюмбія могліб творити одну дієцезію, Саскачеван другу, Манітоба третю, а схід четверту. І могліб до цих дійти, що наприклад владика у Виннепегу бувби одночасно українським католицьким митрополитом на всю Канаду." ГСпас. ч. 5 з 1943 стор. 155.

Це було писане ще перед одержанням автентичної Буллі з Ватикану, котра через воєнні обставини наспіла аж нещодавно. Булля відразу поставила справу в повнім світлі і мрії та побажання перевела у світ дійсности. Бо наша дієцезія стала не лишень митрополією, але вищою правною одиницею, Екзархатом!

Наш Преосвященний Ладика стає не звичайним митрополитом, але Екзархом!

В слід за тим дальші побажання ГСпасителя можна сміло тепер розглянути в цілій ширині і основно.

Остання державна статистика в Канаді подає, що всіх українців в домінії є 305,929 душ після обчислення в 1941 році. З того без прибільшення можна сказати, що понад двісті тисяч душ є українців католиків в Канаді.

Розміщення наших церков і місійних станиць свідчить, що західні провінції такі як Манітоба і Саскачеван мають їх найбільше, потім іде Альберта і Онтеріо, а вкінці Квебек і Британська Колюмбія. Розбудова наших церков здержана тепер через воєнні події, але навіть й тепер тут і там спорадично будують нові наші церкви. Певним є, що коли війна скінчиться, та будова буде іти на ширшу міру і скорше.

Такі провінції, як Манітоба, чи Саскачеван, а також Альберта вже тепер мають показні, репрезентативні церкви, збудовані на сотки літ з каміня і цегли, просторі, величаві, котрі збуджують подив навіть в чужинців. Це саме має схід Канади.

Великі міста заходу чи сходу мають вже по кілька в одніх місті наших парохій і дальше ведуться старання творити нові додаткові парохії.

(Дальше буде).

КРЕДИТОВЦІ НА ПРАКТИЦІ

Свого часу по цілій Канаді великий гомін робили партійці з нової партії Суспільного Кредиту, котрі під проводом покійного Ейбергардта обіцювали всім по $25 місячної ренти. І многі легковірні вірили, що хтось забезпечно буде їм платити по $25 місячно, коли кредитовці стануть при владі. Вірили звичайно ці, що до церкви не ходять і проти правдивої віри виступають. Партія СКредиту була радикальною в своїй програмі і потягнула здебільша радикально настроєні елєменти. Так сталося, що кредитовці побідили у виборах в Альберті і минали літа.. Але обіцяних забездурно гроший не давали і досі не дали. Крім—і тут треба передишки.

Свого часу преса подала вістку, які це "дивіденди" платили кредитовці своїм дорадникам, котрих спровадживали аж зза моря. Писала преса, які то суми суменні платили ці самі кредитовці своїм довіреним за одну милю дороги, зроблені з піску, що можна було її вистелити тими паперовими долярами, що за ню заплатили.

І так зарядило Боже Провидіння, що основник партії Ейбергардт помер. Зробили по нім спис і начислили його маєтку, що лишив, на $51,773. Гарна сумка. Тоді наслідник в уряді, премієр Менінг, видав розпорядження силою свого уряду, котрим відпущено родині належне спадкове, яке мали заплатити до скарбу державного від тих $51,773.

Люди з дива не знали, що казати. Від бідного чоловіка, коли вмирає, суд вимагає спадкового для держави. Від кредитовця премієра, що лишив понад пятьдесять тисяч — кредитовці не жадають ніякого спадкового, але окремим актом державним звільняють спадкоємців від плачення. Часописі стали писали, де правда і наробили много

(Продовження на стороні 6)

ВІД РЕДАКЦІЇ

В 17 числі БНації на 4 стороні в статті о. С. Семчука "Екзарх," зайшла в одному місці прикра друкарська помилка. А саме в другій колюмні сеї статті, 4-ий рядок згори, було написано: "апостольської префектури." Має бути **"апостольські префектури."**

На сьому місці автора статті перепрошуємо за сю помилку.

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

о. Николай Демків

ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

"Хресту Твоєму покланяємся Владико і святое воскресеніе Твоє славим." (Церковна Пісня).

І. Покланяємося і славимо, як покланялися і славили наші предки. Раю на землі ся служба св. Хресту не дає нам, бо рай на землі неможливий. Але дає нам отся служба те, що на землі можливо найвисше і найцінніше— перемогу в усякій життєвій борні. Традиція каже, що римський цісар Константин Великий, коли надумувався, чи не пристати би йому явно до християнства, бачив світляний Хрест на небі з написом: "тим побідиш." І побідив Константин під знаком св. Хреста всіх своїх ворогів— поган, та придбав свободу для християнської віри і Церкви. Подібно й ми під знаком св. Хреста побіджаємо те, що низше в житю, а здобуваємо свободу для того, що в житю найсвятійше, найчистійше, найвеличнійше —щоб воно могло вільно розвиватися і правдивим богацтвом збогачувати наше життя.

Св. Хрест у земських радощах ублагороднює нас, у смутку розважає, в страшних пригодах—переживаннях відбадьорює, поширює границі нашого життя від землі до неба, наповнює нашу душу відблиском небесних тайн і небесного світла; а через браму смерти, на котрій земля пише жахливі слова з Дантєвського пекла "покиньте всяку надію," св. Хрест переводить нас з гвердою надією на вічне царство Боже. Хоч тяжке наше життя, бо так земля хоче, а всетаки воно легке, бо так нам св. Хрест дає, як і запевнив нас Христос Господь: "Тягар мій легкий, а ярмо моє любе."

Св. Хрест подвоює наші сили і освячує нас. І по всякій Голгофті доводить нас до світлого воскресення.

Ми самі для себе є свідками тієї правди, що здійснюється в нас і на нас.

2. А коли приглянемося нашим предкам у Христі, що їм давав св. Хрест, то і тут побачимо той самий образ, зложений із землі та її течій і з небесного світляного Хреста, що все перемагає і по всякій Голгофті доводить до світлого воскресення. Але сей образ куди величнійший і яскравійший, більше переконуючий, бо на тлі двотисячелітної історії християнства.

а). Як тільки Христова віра стала поширюватися по світі, став її переслідувати могучий римсько-грецький поганський світ.

Тревали ті переслідування через 250 років, а св. Хрест остаточно переміг сей старинний, культурний поганський світ і заяснів свобідно на християнських храмах і в людських душах.

б). Та як тільки християнська віра заволоділа в світі, стала надсувати жахлива хмара з північного сходу Европи— вандрівка диких, поганських народів. Західна вітка Христової Церкви потерпіла найтяжше. Впало західне римське цісарство, горди вандрівних народів зруйнували культурний старинний світ. Але не впала Христова віра, а мало по малу поконувала і переробляла сі дикі поганські народи. Звиш 500 років тревала та мозольна, одначе благословенна праця навертання варварських народів на Христову віру. Св. Хрест і тут в цілости переміг—поконав і отсе варварське поганство, привів усі европейські народи до Христа Господа і навчив їх вишої мудрости та благородности життя.

Не дає Бог нараз так богато нещастя, щоби не можна знести його при Божій помочі. Одначе на кожду людину і на кождий суспільний організм, хочби се була і сама Христова Церква, зсилає Бог хрести, щоб за прикладом Христовим, що на Голгофті на хресті відкупив нас, відкуплювати себе в Бога і підноситися до вишого життєвого ступня. Східна вітка Христової Церкви щасливо перетривала руйнуючу вандрівку народів і нече ранішне сонце присвічувала цілій Церкві в І. тисячелітню.

в). Та прийшов час і для її Голгофти. В VII. столітю в Арабії повстала магометанська віра, мішанина поганько-жидівсько-християнська і воєнними походами своїх визнавців з незвичайним щастям стала завивати світ. Були віки, коли здавалося, що християнський світ не видержить під тим страшним напором. Ціла східна Церква, з виїмком лиш деяких своїх західних країн, через кілька століть була буквально залита магометанським морем.

Непевна борня тервала кругло 1000 років. Ще 1683 р. турки облягли Відень. Але се вже були останні удари магометан, що загрожували християнському світові. Св. Хрест і тут переміг.

І витворився Християнський світ, сильний у собі і неприступний для ніякого зовнішного наїзду. Се небувале явище в історії людства дар евангелія, наслідок евангельського "квасу," сила св. Хреста. Але, чи є деревина, що цвиляби безустанно? Не такі земські закони!

Коли могучий християнський світ заняв цілу земську кулю, коли зовнішні вороги стали для нього нестрашними, тоді, саме тоді став проявлятися в його середовищі новий небезпечний ворог— зневіра до св. Хреста, до евангелія. Із зневіри зчасом зродився бунт— бунт землі проти неба, бунт тіла проти духа, бунт людини проти Христа Спасителя.

3. В першому моменті се виглядає як неможливе і неправдиве, щоби світло могло

Церковний Календар, Вересень, 1943

15	С	2	Мч. Маманта
16	Ч	3	Сщмч. Антима
17	П	4	Сщмч. Вавили
18	С	5	Прор. Захарії
19	**Н**	**6**	**Нед. 14 по Сош.**
20	П	7	Мч. Созонта
21	**В**	**8**	**Різдво Пресв. Богородиці**
22	С	9	Правед. Йоакима і Анни
23	Ч	10	Мч. Минодори
24	П	11	Преп. Теодори
25	С	12	Сщмч. Автонома
26	**Н**	**13**	**Нед. 15 по Сош.**
27	**П**	**14**	**Воздвиження Чесн. Хреста. Піст.**
28	В	15	Вмч. Никити
29	С	16	Вмч. Евфимії
30	Ч	17	Мч. Софії

УСТАВ

19. Нед. 14 по С.: Гл. 5, ев. утр. 3. На Сл. Б. ап. з. 170, ев. Мат. з. 89.

21. Різдво Пресв. Богородиці. Всеночне. Все празника. Сл. Б. ап. з. 240, ев. Лук. з. 54.

25. Субота перед Воздвиженням і віддання празника Різдва Пресв. Богор.: Сл. Б. ап. з. 126, ев. Мат. з. 39 і Луки з. 54.

26. Нед. 15 по С., Предпразд. Воздв., Обновления Храма І Нед. перед Воздвиженням—Гл. 6, ев. утр. 4. Сл. Б. ап. нед. перед Возд. з. 215 і рядової нед. з. 176, ев. нед. перед Воздв. Ів. з. 9 і ряд. нед. Мат. з. 92.

27. Воздвиження Чесного Хреста. Всеночне. Перед всеночним винесення Чесного Хреста з захристії на головний престіл, а на утрені, підчас Славословія, перенесення Хреста на тетрапод і по Трисвятім "поклонєння" при співанні ектеній "Помилуй нас Боже." Сл. Б. ап. з. 125, ев. Ів. з. 60.

В сей день заховуємо строгий піст.

затемнювати світло. А одначе се буквальна правда. Сонішне світло поглочує світло небесних зірок і в день ми їх не бачимо. Якби сонце світило день і ніч, ми знали-би тільки про його дійсність, а не знали-би про сей таємний, безмежний світ зір, що нам його відкриває ніч.

Так людська мудрість затемнює, поглочує Божу мудрість. Людська мудрість для людини близька, має велику напругу, а Божа мудрість далека, як зорі далеко від сонця.

В імені "науки", поширеної і поглибленої людської мудрости, вирос в останніх віках бунт проти всього Божого. Люди стратили зрозуміння для Божих річей, бачуть тільки матерію, не хочуть знати за душу і бачуть тільки світ, не хочуть знати Бога. І змагаються, щоби ціле земське життя було основане на тій матеріялістичній науці, та щоби зреалізувати химерні фантазії, що родяться в їхній самовбивчій душі. А вжеж горе булоби землі, якщоб сонце світило на неї безупинно— без чергування дня і ночі. Пустинею, наче Сагара, ставби світ внедовзі.

А однак треба християнству перейти всякі спокуси і досвіди, щоби його правда і сила показувалася щораз певнійше. Що ще перед 20 кілька роками ніхто не міг би й повірити, се стало дійсністю!

Історична сь. Русь зворохобилася проти Бога!... І лютує, ах як страшно лютує проти св. Хреста— гірше, ніж лютували магометани, турки, татари...

Але сь. Хрест пригадує нам Христові слова: "Будьте відважні, я побідив світ!"— І другі Христові слова: "Дана мені всяка власть на небі і на землі!"

А коли поглянемо на хід двотисячелітної історії, то в ній бачимо сі незвичайні слова здійснені, наче каменем вимуровані. Отже маємо тверду підставу вірити, що св. Хрест Христовий славно переможе й теперішний ворожий собі історичний звороть.

Прийде, напевно знова прийде історична св. Русь— теперішня Україна і Росія, до св. Хреста, прийде як блудний син, збогачена досвідами з прочищеною душею, і як віримо, своїми стражданнями приспішить святе діло єдинення Церков та своїм прикладом утвердить усі християнські народи у визнанні сь. ап. Петра: "Господи, де підемо? Ти маєш слова життя вічного."

Прийде і співати ме на ново, як і ми співаємо: "Хресту Твоєму покланяємся Владико і святое воскресення Твое славим."

— З ЖИТТЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ —

Преосвященний Кир Василій Ладика ЧСВВ, епископ Ординарій, назначив епископа помічника Преосвященного Ніля Саварина ЧСВВ, Генеральним Вікаріем, з усіми властями, які Канонічне Право дає Генеральному Вікаріеві.

* * * *

Від 30 серпня до 3 вересня відбулися в Ст. Норберт, Ман. реколекції — духовні вправи для світських священиків. Усіх священиків було 35, проводив духовними вправами о. Іван Бала ЧНІ. з Йорктон, Саск. Присутними були також Преосвященний Василій Ладика і Преосвященний Ніль Саварин. Підчас реколекцій єпископ Ладика мав 2 конференції до священиків.

Панство Андрій і Марія Овчарі в Лановець, Саск., на котрих весіллю було зібрано $21.45 на пресфонд БН, про що була згадка в 17 числі БН.

По священичих рекоплеціях, в пятницю 3 вересня, відбувся спільний обід в школі св. о. Николая в Винипегу, який устроїли священики в честь Преосвященного Ніля Саварина. Присутними на обіді були 38 священиків і два епископи. Підчас обіду промовляли: о. канонік Каменецький з Торонта, о. др. Кушнір з Винипег, оц парох Дрогомирецький з Геффорд, Саск. і о. М. Кривуцький, котрий в імені усіх священиків вручив епископам дари любови. Промовляли і два епископи. Обід закінчено многоліттєвим для Преосвященних Василія і Кир Ніля, та молитвою Отче Наш.

* * * *

В неділю дня 5 вересня Преосвященний Кир Ніль Саварин відправив молебен в церкві св. Андрея в Винипегу і посвятив величавий памятник коло церкви, що його збудували в честь перших піонірів парохіяни тоїж церкви, під проводом свого Пароха о. каноніка П. Божика. На сім великім торжесті посвячення були присутними ще о. Й. Бала, парох Етелберт, Ман. о. В. Божик, і о. Шевчук ЧСВВ., оба з Винипегу. В торжесті посвячення памятника взяли участь непрогляді маси українських мешканців Винипегу.

* * * *

В неділю, 17 жовтня, буде Архієрейська Сл. Божа і Візитація в церкві св. Покрови в Винипег, Ман.

КАЛІЄНТО, МАН.
Збірка на БН.

Дня 12 серпня відправив у місцевій церкві св. Сл. Божу і панахиду о. І. Калуський за бл. п. Івана Набожняка, українського жовніра, котрий віддав своє життя за волю Канади. Церква була повна людий. Родичі бл. п. Івана є примірними членами місцевої церкви св. І. Хрестителя. Батько бл. п. Івана є церковним дяком. Панство Набожняки віддали других 3 своїх синів для Канади, котрі служать при канадійському війську. Жертва панства Набожняків є тим більша, що сам п. Набожняк є калікою, а пані Набожняк є старшою немічною жінкою. По св. Сл. Божій о. Ів. Калуський виголосив проповідь, котра до сліз зворушила усіх присутніх у церкві. — По відправі в церкві; удалися усі до хати панства Набожняків де був спільний обід. Підчас обіду промовив знова о. Ів. Калуський і візвав присутніх до збірки на БН, котра винесла $9.93, з чого по $1.00 дали о. І. Калуський, п. Набожняк і Анна Довга. Зо срібної збірки прийшло $6.93.

Присутній.

ПРИЯТЕЛІ СИРОТИНЦЯ

По $5.00 жертвували слідуючі особи: Й. Остяний з Джедбург, Саск., В. Борис з Брукленде, Ман, Т. Боровська, Вінніпег, Ман., В. Черенущок з Лонг Лек, Онт. По $2.00: Г. Гуть з Трибун, Саск., І. Личак з Дервент, Альта., А. Гарасим з Садерленд, Саск. По $1.00: Р. Ріпг з Кирклейнд Лейк, Онт., С. Крук, Вінніпег, Ман. Збірка з нагоди прощального вечерка в честь Впр. о. Ірхи в Судбурі $9.40. Коністон $3.35. Збірка на прощальнім вечерку для панства Беланів в Ст. Кетеринс, Онт. $7.40. Збірка Союзу Українців в Дітройт, Миш. $10.00. Діти Рідної Школи в Дітройт, Миш. $6.00. Збірка отримана через п. Н. Панька з Елк Ренч, Ман. $2.85. Всеч. Отці на реколекціях в Ст. Норберт, Ман. зложили $50.00.

Всім жертводавцям Сестри Служебниці з малими діточками складають щиру подяку. Нехай Господь всім сторицею надгородить.

Сестри Служебниці П.Н.Д.М.,
Сиротинець св. Анни, Айтуна, Саск.

ІСТ КІЛДОНЕН, МАН.
Збірка на сироти в Айтуні

В неділю 29 серпня переведено в церкві Пресв. Евхаристії збірку на допомогу Сиротинцеві в Айтуні, котра винесла $19.80. $1.25 дав п. Гамілка, по $1.00: п. Вороняк, п. Вивюрка, п. Павлюк, п. Сеньчук, п. Стибель і п. Бумбар. Решта дрібними жертвами.

Щирим жертводавцям належиться сердечна подяка!

КРЕДИТОВЦІ НА ПРАКТИЦІ...
(Продовження з сторони 4)

шуцу в Альберті і по цілій Канаді.

Виспідом було це, що Менінг відкликав свій розпорядок і спадкоємці скоренько заплатили державі належне спадкове в сумі $2,746.

Так то кредитовці доказують своїм виборцям, що зазуля для них кувала...

А не для тих, що забездурно хотіли гроші дістати.

ДЕЯКІ ВКАЗІВКИ
ДЛЯ ТИХ ХЛОПЦІВ, ЩО СЛУЖАТЬ В ЦЕРКВІ КОЛО ПРЕСТОЛА
(Продовження)

СПІВАНА СЛУЖБА БОЖА
(Коли є два служачі і захристія зліва)

Початок Служби Божої.

Замітка: Перед співаною Службою Божою треба припильнувати щоб угля в кадильниці жаріло, принести служебник з престола до захристії, засвітити в захристії 2 свічки і подати священикові вино і воду в збаночках.

Опісля оба служачі беруть в руки свічки, (або кадильницю і лодку з кадилом). Служачий 2-ий провадить. Він іде просто і стає на своїм місци та подається трошки взад, щоби перепустити попереді себе священика. Служачий 1-ий іде поза престіл і стає на своїм місци. Коли всі стали перед престолом, оба служачі враз із священиком роблять поклін. — Служачий 1-ий подає священикові кадильницю, а служ. 2-ий лодку з кадилом. Священик кадить. Служачі стоять на своїм місци. По кадженню, служ. 1-ий відбирає від священика кадильницю і відносить її, зробивши поклін перед відходом.

Потім священик співає Сл. Божу, а служачі стоять на своїх місцях, аж до Малого Входу.

Малий Вхід.— По 3-ім антифоні, священик із евангеліем в руках, сходить перед степені престола. Служачий 1-ий предложує йому кадильницю а служачий 2-ий лодку з кадилом. Священик насипає кадила. Тоді перший хлопець, із кадильницею в руках, звернений напів на ліво кадить евангеліе, яке священик несе поза престіл. Хлопець 2-ий бере в руки свічку і іде їм на зустріч, зі свого боку престола. Коли хлопець перший стрінувся з хлопцем другим, тоді хлопець другий обертається і всі виходять дінконськими дверми на церкву. Хлопці ідуть просто, поважно, попри тих людей, що стоять на переді. Люди цілують евангеліе. Відтак священик стає між тетраподом і престолом. Оба служачі стають коло него, кождий зі свого боку. По виголошенню "Премудрость прости", всі ідуть до престола і стають на свої місця. Служачий 1-ий відносить кадильницю.

Апостол: Священик сходить перед степені престола. 1-ий служачий, руки зложені, ідє з права і стає зі священиком за престолом. Служ. 2-ий в тім часі бере служебник уважно з престола, і стає за престолом коло священика. Там оба служачі тримають служебник.

По Апостолі, служ. 2-ий відносить служебник на давнє місце, а 1-ий іде по кадильницю. Оба служачі подають священикові кадильницю і кадило. Священик кадить.

Евангеліе: Перед евангеліем оба служачі-свіченосці беруть в руки свічки, виходять (діяконськими дверми, як є) на церкву і стають коло стільця, на котрім лежить евангеліе, звернені лицем один до другого. Треба уважати, щоби горючі свічки не зробили якої шкоди. По скінченню евангелія, оба цілують Святе Письмо.

Стефан Шалай, служить при змотори-зованім відділі канадійської армії за морем. Родичі його мешкають в Винипег, і є членами церкви св. Покрови.

Іван Садеський, лет. скорострільщик пропав за морем. Мама його мешкає в Сурис, Ман.

Великий Вхід: Коли хор зачинає співати "Іже Херувими", 1-ий служачий іде по кадильницю. Треба запевнитися, чи є жар. Як священик зійнов перед степені, оба служачі подають йому кадильницю і лодку. Священик кадить людей і престіл. Відтак служачий 1-ий провадить священика поза престіл. Служ. 2-ий бере в руки свічку, і стає на церкві зі свого боку. Служ. 1-ий, звернений на пів на ліво, кадить. Коли серед церкви, священик обертається до людей, служачі звертаються до себе лицем в лице, по обох боках священика. Священик відходить до престола. Оба служачі ідуть на свої місця. 1-ий служ. подає священикові кадильницю, а потім відносить її.

Освячення: Після "Вірую" коли священик виголошує слова "Побідную піснь, поюще ...", служачий 1-ий дзвонить 3 рази. Всі клякають. Священик підносить дискос і благословить. Служачий дзвонить 3 рази. Всі хилять голови додолу. По "Сіе есть Тіло Моє" 1-ий служ. дзвонить раз. По "Сія есть Кров Моя..." служ. дзвонить раз. По "Твоя от Твоїх..." служ. дзвонить 3 рази. Всі стають. Служачий 1-ий встає і іде по кадильницю. Коли священик виголошує "Ізрядній. Пресвятій..." служачий 2-ий приступає до служачого 1-го перед престолом, досипає ложочкою кадила до кадильниці, а після цего служ. 1-ий подає священикові кадильницю. Священик відає кадильницю і служачий її відносить.

Умивання Пальців: По "Отче Наш" служачий 2-ий робить глубокий поклін, і іде до захристії по збаночок з вином і з водою, підставку і ручничок і вертає поза престіл, та ставить їх на означене місце з правого боку престола. Коли священик стає з правого боку престола, служ. 1-ий бере в ліву руку підставку а в праву руку збаночок з водою, та зливає воду на пальці священика. (Треба уважати щоби не дотикатися пальців збаночком). В тім часі служ. 2-ий подає священикови ручничок. — Після цего служачі ставлять збаночок, підставку і ручничок де належить і відходять на свої місця.

Святе Причастія: На "Воньмім, Святая Святим" служачий дзвонить 3 рази. Всі клякають. Коли священик причащається з чаші, задзвонити 3 рази. На "Со страхом Божим..." задзвонити 3 рази. — Люди приступають до св. Причастя. На "Спаси Боже люди твоя" служ. дзвонить 3 рази. На "Всегда нині, присно..." служ. дзвонить 3 рази. Всі стають. Служ. 2-ий робить глубокий поклін, іде поза престіл і бере в руку збаночок з водою. Служ. 1-ий бере збаночок з вином. На знак, служ. 1-ий доливає до чаші вина, раз і другий раз, а відтак служ. 2-ий доливає води. Опісля, служачі кланяються перед священиком і відходять на свої місця.

На "Со миром ізидім," служ. 2-ий бере з престола служебник, робить поклін, і оба служачі стають коло священика, між престолом і тетраподом, та піддержують книжку. Священик читає. Опісля, служ. 2-ий відносить служебник на престіл. Оба служачі стають на свої місця. По Службі Божій, оба служачі враз із священиком роблять поклін. Служачий 1-ий іде поза престіл. Всі відходять до захристії, стають перед престоликом в захристії і ще раз роблять малий поклін, та розходяться.

Кінцева Замітка: По повороті до захристії, служачі найперше мають помóгти священикові розібратись із риз та їх зложити. Треба уважати щоби не заступати дороги священикови. Як свічки не погашені, треба їх погасити. Уважати, щоби кадильниця із жаром не зробила якої шкоди. Відтак служачі скидають стихарíончики із себе, здоровляють священика словами: Слава Ісусу Христу, і розходяться.

Най служачі все мають на памяти, що: вони є вибрані зпоміж многих хлопців, і що їх служба при престолі, це почесна служба.

(Подав о. А. Л.)

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
ВЕРЕСЕНЬ:

19. Неділя 14-а по Сош. ..... Гадашвил
21. Різдво Пресв. Богор. ..... Саллов Брокенгед (о. В. Божик)
26. Неділя 15-а по Сош. ..... Сарто
27. Воздвиж. Ч. Хреста ... Елма (празник) Лейдівуд (о. В. Божик)

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Винипег, Ман.
Телефон 27 274

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

XII-ий Зїзд БУК-а Саскачевану буде в Саскатуні 9, 10 і 11 Жовтня, 1943

ПРОГРАМА:

9-го—СУБОТА: Приїзд і регістрація делегатів в бурсі БУК-а, 304—4 ave. N.

8-а год. вечер: Наради делегатів з відпоручниками Домініяльного Заряду БУК-а.

10-го—НЕДІЛЯ: Рано читані Служби Божі і сповіди.

Год. 10: Архиерейська Сл. Божа з проповідею. Спільний обід.

Год. 3: Отворення З'їзду Їх Екс. Кир Василієм. Привіти від домініяльних організацій. Привіти від представників влади мін. Освіти Гон. Гиберт Стейнс. Вибір комісій: номінаційної, резолюційної і ділової. Реферат: "Добродійна акція БУК-а для українського народу в Канаді"— Всеч. др. о. Кушнір. — "Жертвенність українського народу"— Михайло Білінський з Прудгом, Саск. По рефераті збірка на БНації Дискусії— вибір нового заряду. Рішення. Спільна вечера.

Год. 8-а вечером: Контест бесідництва, УКЮ і мистецький виступ дітей під проводом Преп. Сестер і парохіяльного хору св. Юрія.

11-го—ПОНЕДІЛОК: 8-ий год. рано: Читана Служба Божа.

Год. 9 рано: В салі Просвіти—Наради в справах Бурси БУК-а: 1) звіт фінансовий, 2) Реферат: "Виховне завдання БУК-а" о. ректор П. Криворучка. 3) Стефан Шебець: "Практичні вказівки праці."

Закінчення.

УВАГА: Кождий відділ БУК-а і кожда парохія в Саскачевані обовязані післати принайменше одного делегата на з'їзд БУК-а.

Всі, що будуть брати участь в Контесті УКЮ нехай зголосяться якнайскорше до:

Miss A. Zuck, Box 40, Hafford, Sask.

Контестові теми: Для юнаків: "Чому я люблю український нарід"?

Для юначок: "Завдання української дівчини в Канаді."

У всіх справах ,звязаних із з'їздом БУК-а проситься вдавати до:

304—4th Ave. N., Saskatoon, Sask.

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-а

Дмитро Кобринський прислав $20.00 на організаційний фонд Домініяльного Заряду зі збірки котру переведено на весіллі панства Овчарів в Ланівцях. Домініяльний Заряд БУК-а сердечно дякує за сю жертву.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПОЇЗДКИ:

ГОВДЕН, МАН. (Парки)

До Говден відбулася організаційна поїздка в неділю дня 29 серпня. Сходини відбулися в год. 3.30 в хаті Михаїла Стеція, присутніх кільканайцять членів місцевої церкви Успенія Матері Божої. Председателем сходин був господар хати, Михаїл Стецій, котрий на першого бесідника попросив місцевого Пароха, о. Луговий.

о. А. Луговий привитав прибувших з Винипегу гостей і приобіцяв, що в Говден оснується відділ БУК-а, котрий точно буде співпрацювати з Головним Зарядом БУК-а.

Александер Малофій з Винипегу, голова ман. БУК-а, сказав, що в теперішних часах числяться тільки всюди з зорганізованими людьми і вказав на конечність організації БУК-а в Говден. Слідуючий бесідник о. совітник Семчук, домініяльний голова БУК-а, вказав на гасла БУК-а, пояснюючи їх в дуже приступний спосіб. Опісля промовляв Павло Скалецький, місцевий селянин, котрий вказуючи на зорганізованих французів затрівав присутних парохіян, щоби приступили до зорганізування відділу БУК-а. Кінцевим бесідником був о. І. Шпитковський, котрий пояснив конечність і важність преси, а опісля представив присутним газету БУК-а Будучність Нації. По своїм рефераті о. Ігор зібрав на БН 5 нових передплатників. Кінцеве слово виголосив о. Луговий, котрий сказав, що другими разом, коли буде можна зібрати більше людий, заложиться в Говден відділ БУК-а і вибереться заряд.

БОВСЕЖУР, МАН.

В неділю дня 5 вересня відбулися Окружні Збори БУК-а в сій місцевости. Рано в год. 11 відспівав в місцевій церкві св. Духа торжественну Сл. Божу місцевий парох о. Я. Чиж. Церква була повна людий, котрі приїхали з дооколичних місцевостей на се велике торжество.

По богослуженні в церкві, усі удалися до парохіяльної салі, на спільний обід, котрий приготовили місцеві гостинні пані—господині. Обід справді був дуже старанно приготований і усе було дуже скоро і старанно подане, так, що паням сим належиться сердечна подяка і признання.

В год. 3-ій почалися властині Окружні Збори БУК-а. Всеч. о. Я. Чиж попросив на сцену о. А. Лугового, о. котника М. Педеха, о. І. Шпитковського і А. Яремовича, гостей, котрі приїхали з Винипегу на сі збори, та представників дооколичних місцевостей, а то З. Мороза з Тиндал, П. Ференса з Лейдвуд, М. Одігроцького з Брокенгед і Луку Тарнавського з Бовсежур. На салі було поверх 250 людий. Настрій святочний, бадьорий.

о. Я. Чиж відчинив Збори молитвою Отче Наш і привитав усіх присутніх гостей зблизька і дальша і вказав, чому усі нині тут зійшлися. Потім покликав до слова першого бесідника о. А. Лугового, Шановний прелегент пояснив присутнім що то е БУК, опісля кличі БУК-а. Накінці вказав на конечність в тих часах сеї організації

о. І. Шпитковський, слідуючий бесідник, говорив про значіння преси і пояснив газету БУК-а БНації. Потім промовляв о. М. Пелех, військовий сотник при канадійській армії, про важність виховання дітей в українському національному дусі через самих родичів, а потім через українські Рідні Школи.

А. Яремович, головний писар Домініяльного БУК-а, покликаний до слова вказав на конечність заложення в Бовсежур місцевого відділу УКЮ.

Потім о. Парох покликував до слова представників з дооколичних місцевостей, в такому порядкові: Зеновія Мороза, делегата з Тиндал, Павла Ференса з Лейдвуд і Михаїла Одігроцького з Брокенгед. Послідними бесідниками були представники Бовсежур, Лука Тарнавський і Параскевія Кучинська. Усі представники висказали свою радість, що нині є на такім торжестві і надію, що в Бовсежур буде заіснований відділ БУК-а.

На сьому місці треба піднести, що присутні на Зборах добре зрозуміли значіння і важність часописи БУК-а, бо на заклик о. Шпитковського і о. пароха стали передплатниками БН 41 присутніх людий. За се належиться їм честь і признання!

Збори закінчилися молитвою Богородице Діво і відспіванням національних гимнів: Боже щасти йому і Ще не вмерла Україна

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

ВЕРЕСЕНЬ:

19. Неділя, 14-а по Сош. ..... Парки
(Візитація Преосв. Н. Н. Саварина, ЧСВВ.
21. Різдво ПДМ. ..... Гімлі (празник)

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипег, Ман.
Телефон: 54 139

ВОТИРФОРД, ОНТ.

Несподіванка для панства М. і Д. Миськів

Панство Михаїл і Домка Миськів, примірні парохіяни місцевої церкви, є в великій пошані в усіх місцевих парохіян. Не диво отже, що коли вони сього літа перенеслися до своєї нової хати, повстала між їх приятелями і знакомими думка, щоби панству Миськів зробити милу несподівнаку. У неділю дня 1-го серпня, год. 2 пополудні, заїхало на подвіря господарства панства Миськів много авт, з котрих висіло поважне число гостей, котрі приїхали зробити господарам несподівнаку. Панство Миськів були заскочені гостинею так много гостей, але по господарськи запросили усіх до своєї нової хати, де від Онуфрія Миського довідалися, що то за гості прибули. При кінці своєї промови Онуфрій Миськів вручив господарам скромний дарунок. Пан Миськів усім гарно подякував. По відспіванні Многолітствія панству господарам почалася гостина, підчас котрої гості не забули за католицьку пресу і за українські сироти. Николай Скобленюк піддав гадку до збірки, якою занялася Вероніка Гоменюк. Збірка принесла $6.35, з чого призначено на БН $3.00. Гостину закінчено відспіванням О, Україно!

Гостям і усім жертводавцям належиться шира подяка, а панству Миськів дай Боже кріпкого здоровля і Божого благословення на многі літа.

Подала Вероніка Гоменюк.

МЕРІВИЛ, САСК.

Збірка на пресу.

В цій околиці є гарна церква, хотяй збудована ще в 1912 р., а також новий величавий український католицький Народний Дім. Минувшого року приїхав сюди маляр, п. Павло Заболотний і дуже гарно розмалював сю церкву св. о. Николая, та помалював куртини і викінчив інші декораційні роботи в Народнім Домі. Ми пересвідчилися, що п. Заболотний не робив лише за гроші, але старався як найгарнійше своєю малярську роботу виконати, та брав живу участь в нашім аматорськім гуртку. Тому при його відїзді члени парохії і Народного Дому постановили улаштувати для нього пращальний вечірок.

В четвер, 19 серпня в Народнім Домі зібралося поважне число членів і членкинь. Предсідником вечірка був Мих. Гриневич, принципал Школи. Виголосили промови: о. М. Оленьчук, М. Гриневич, П. Тошевський, муніципальний радний, М. Арсеній, голова Нар. Дому, Гр. Нівранський, гість з Шікаго, Ілл., Гр. Теребенець, дяк, Ю. Сметанюк, П. Заболотний, маляр. Членкині подали смачну перекуску. о. М. Оленьчук перевів збірку на українську пресу. По $1.00 зложили: Гр. Нівранський зі Шікаго, Ілл., пані Оксана Нівранська, Мих. Костинюк, Мих. Гриневич, Павло Заболотний, дрібні жертви $7.00— разом $12.00. З того призначено по половині на Українські Вісти і Будучність Нації.

Цей вечір закінчено співом Ще не вмерла Україна, і Боже щасти йому. П. Заболотний, маляр отримав на памятку гарний і цінний дарунок і поїхав до Альвени, Саск., де буде малювати нову церкву св. Михаїла.

Щиро дякуємо за ласкаві жертви на українську пресу, а п. Заболотному бажаємо гарно і артистично розмалювати багато церков і Народних Домів.

Присутній.

АРРАН-ВЕСНА, САСК.

Посмертний спомин про бл. п. Петра Адама

В суботу дня 17 липня ц.р., помер трагічною смертю при роботі на залізній дорозі Петро Адам, син Михаїла і Юзефи Адамів, добрих членів укр. католицької парохії в Арран-Весна, Саск.

Бл. п. Петро записався, при кінці місяця мая, на "екстра генк," й працював на лінії Ле Пас—Флін Флон, Ман. Дня 17 липня наступила велика катастрофа через зударення двох потягів. На одному з потягів працював між іншими бл. п. Петро, й на місці зістав забитий з осьмома іншими робітниками, коло місцевости Крембері Портедж, Ман.

Похорон відбувся 23 липня, при великій участи людей. Похоронні відправи відслужив о. Н. Сірий, місцевий парох.

Бл. п. Петро Адам прожив 18 літ і 9 днів. Оставив в великім опечаленні й смутку родичів, двох братів й чотири сестри.

В сорок день по смерти, родичі наняли поминальне Богослужения, й при чому приготовили помиальний обід. На Богослуженні й обіді було поважне число людей. На цьому ж поминальному обіді не забуто помянути бл . п. Петра Адама, й у нашій укр. християнсько-католицькій пресі. Для того на зазив пароха о. Н. Сірого, переведено збірку на пресовий фонд наших часописей. Збіркою занялись наші учителі, п. Онуфрій Свистун, принципал гайскул в Арран, Саск., й п. Петро Клюк, місцевий учитель. Збірка принесла $17.00. З цего призначено $6.00 на Будучність Нації.

Щира подяка хай буде переводчикам збірки й всім жертводавцям.

Бл. п. Петрови сотвори Господи Вічную Память!

Приятель.

НАСЕЛЕННЯ МАНІТОБИ І САСКАЧЕВАНУ ПІСЛЯ МАТІРНОЇ МОВИ І НАЦІОНАЛЬНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Коли возьмемо на увагу з останнього перепису населення Канади в 1941, а матірну мову, національне походження і релігійне визнання, і порівнаємо їх з даними перепису населення в 1931 р., тоді будемо мати докладнійші дані про поодинокі народи в Канаді.

МАНІТОБА:

Матірна мова	1941	1931
Усе населення	729,744	700,139
Англійська	408,554	399,009
Українська	**92,546**	[illegible]
Французька	51,546	42,499
Фінська	546	499
Німецька	51,463	57,312
Італійська	1,537	1,934
Мадярська	1,775	1,638
Голяндська	16,844	5,546
Польська	29,195	31,758
Росийська	3,214	3,746
Словацька	2,562	1,028
Жидівська	16,826	19,187
Норвежська	3,397	3.628
Швецька	5,981	7,088

Національне походження

Усе населення	729,744	700,139
Англійське	360,560	368,010
Українське	**89,762**	**73,606**
Французьке	52,996	47,039
Фінське	808	1.013
Німецьке	41,479	38,078
Італійське	2,482	2,379
Мадярське	2,418	1,955
Голяндське	39,204	24,957
Польське	36,550	40,243
Росийське	6,571	11,573
Словацьке	3,702	2,396
Жидівське	18,879	19,341
Скандинавське	32,620	31,397

САСКАЧЕВАН:

Матірна мова

Усе населення	895,992	921,785
Англійська	499,925	516,842
Німецька	120,177	138,499
Українська	**81,954**	**70,545**
Французька	43,728	42,283
Фінське	1,695	1,861
Італійська	544	692
Мадярська	11,655	11,853
Голяндська	18,256	10,079
Польська	18,771	18,742
Росийська	15,872	17,085
Словацька	3,247	2,312
Жидівська	3,053	5,011
Норвежська	23,961	27,996
Швецька	12,395	15,556

Національне походження

Усе населення	895,992	921,785
Англійське	397,905	437,836
Німецьке	130,258	129,232
Українське	**79,777**	**63,400**
Скандинавське	68,806	72,684
Французьке	50,530	50.700
Фінське	1,940	2,313
Італійське	1,014	1,040
Мадярське	14,576	13,363
Голяндське	35,894	24,695
Польське	27,902	25,961
Росийське	25,933	35,421
Словацьке	5,469	5,056
Жидівське	4,149	5,116

Як се зрозумів

Учитель: Дітки, хто з вас мені скаже, для чого сова літає в ночі?

Всі мовчать, лиш малий Василько підносить два пальці на знак, що він знає. — Ну, скажи коли знаеш— каже учитель.

Василько: Сова літає в ночі тому, щоби ніхто її не видів.

о. Ізидор Борецький

СОЦІЯЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ РОБІТНИЦТВА

Ми бачимо наглядно, як то релігія підтримує домагання робітників, а наказуванням перевести день святочний набожно, а вислуханням Сл. Божої, охороняє робітників перед т. зв. Blue Monday, що є виспідом грішного переведення неділі:

Від давна видвигано домагання, щоби діти не працювали у фабриках. Порохи, нечистий воздух, дуже часто дим і газ нригнітають і спиняють розвій дитини. Праця в молодім віці не дає дітям покінчити шкіл. Однак не все є вина фабрикантів в приниманню малолітних хлопців і дівчат до праці. Часто родичі самі виправляють їх на зарібок, твердячи, будьто би діти були зобовязані родичам помагати. Однак треба зважити, що іншою справою є поміч коло хати, а інкаше виглядає праця в фабриці.

Ще більше невідрадним явищем є праця замужних жінок, щей таких, котрі мають численне потомство.

В такій родині, де мати працює цілими днями, не може бути мови про належне вихованя дітей і рівнож старання про мужа ідуть в забуття.

Ще одним лихом робітничого стану є брак приватної власности і стійного місця побуту. Найменше неповодження родинне або застій в праці спричинює нагле зубожіння, голод і нужду. Брак стану посідання відемно впливає на витворення привязання і любови до родинної хати і землі. Часті зміни мешкання наносять непотрібні трудя, а зміна місцевости зле впливає на родину. Мешкання більшої скількости робітників по кватирах, або робітничих дільницях загрожують моральности і є пригожою почвою ворожої агітації.

Ті, та многі інші питання насуваються на увагу, коли згадаємо робітничий стан і ждуть вони своєї цілковитої і найдосконалійшої розвязки.

Пригляньмося тепер, як ті і подібні справи намагається розвязати великий суспільний реформатор Папа Лев XIII.

Щоби піднести робітничий стан з загальної нужди, Папа поручає слідуюче: "Держава повинна в своїм законодавстві прямувати до того, щоби можливо найбільша часть горожан старалася придбати собі хоч якусь скромну власність. Такий стан приніс би великі користи." Дальше: "Наколи ті низші кляси будуть мати надію, що через пильність і інтенсивну працю прийдуть до посідання малого кусня землі, тоді прийде поволи до зближення обох таборів горожан; тоді чим раз більше стануть зникати противности крайної нужди і найбільшого богатства."

Цілею отже держави є, щоби зменшувати і постепенно усувати пролетаріят. Коли б велике число простого люду прийшло до якогось посідання, тоді не булоб зависиме цілковито від денного зарібку. З робітничої кляси витворювавбися поволи середний стан, а народне богатство не переходилоб виключно до рук багатирів.

Однак ми знаем, що маса витворених дібр не становить ще добробуту і дочасного щастя людства. **До цего всего ще треба справедливого поділу.** Людська суспільність ще не є маючою, коли має накопичену велику силу консумпційних дібр, але аж тоді, коли переважна часть народу має можність заспокоїти ними свої життеві потреби. Справедливий поділ знова буде панувати, коли права одиниць остануть ненарушені, коли всі будуть сповняти совісно свої обосторонні обовязки. Отже бачимо наглядно, що **до наладнання суспільних відносин треба переродження релігійного, сильного опертя на засадах християнської етики і моралі.** Для всіх впертих в незаховуванню основних християнських принципів, держава мусить видати закони, які вимусилиб належне поступования, яке відповідає загальному добру. Відносно працедавців, як і робітників, **повиннаб держава встановити належні закони, котрі охоронялиб оба стани і нормували взаїмні відносини між ними.**

Тому, що промисл є для людей, а не люде для промислу, з тої причини є **конечним обмежити час праці.** Таке обмеження скріпляє здоровля робітників, їх родинне життя і причиняється до здорових моральних відносин. А практика показує, що робітники також лінше працюють в коротких годинах чим при довгій томлячій праці.

(Далі буде).

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(23)

—Слушно, слушно,— признав я в думці.

Я ще раз вийняв калитку й дав Гаврилові кілька крецарів, а він узяв і сховав їх десь за паткою свого дираво-го кожушка.

—Та й вас, пане,— говорив він далі, —я прийшов ще раз побачити та й попращатися з вами. Бувайте здорові та щасливі!

Він уклонився мені аж до пояса і став виходити.

Мені раптом прийшла одна думка до голови.

—Чекайте, Гавриле, я піду з вами,— мовив я.

Він ішов до своїх дітей, до своєї жінки, і мені цікаво було бачити, яка буде його зустріч з найблищою родиною по двохлітній розлуці.

—Я дав Федоркові чоботи латати,— говорив я до Гаврила,— та й хотів би знати, чи не готові вже. Коли ви йдете до Федорка, то й я піду з вами.

—Ходіть, пане! відказав Гаврило, —я ще радніший...

* * * *

Ми обидва з Гаврилом перейшли поважним кроком вздовж улиці й незадовго опинилися перед воротями Федоркового обійстя.

—Видиш його!— муркотів сам до себе Гаврило, однак в його словах не було чути злости, а швидче здивования,— нові ворота, ніби яка брама, а які легкі. Сами відчиняються!— На подвір'ї розглянувся він довкола й похитав головою.— Ворота нові, будинки попідважувані, свіжо пошиті, вилітлені, хата вибілена, ще й одвірки коло вікон на червоно помальовані,— господарство!— муркотів він далі.— Шевчик Федорко, бачу, не то, що Гаврило Чорній, ге, ге, ге!...

Ми приступили до сіней; перед нами були хатні двері.

—Відчиніть ви, пане, бо мені чогось руки трясуться,— прошепотів до мене Гаврило.

Я відчинив двері й пустив Гаврила наперед.

В хаті, як здавалося, щойно пообідали. Тетяна пр'ятала з стола посуду, а Федорко сидів на стільчику коло свого шевського варстату й курив цигарку та говорив щось весело до своєї жінки; вона усміхалася до нього, а мачуха сиділа на лавці під піччю й колисала дитину.

—Слава Ісусу Христу!— поздоровкались ми обидва з Гаврилом, увійшовши в хату, та Гаврило зараз замовк, зупинився коло порога й став залякним поглядом водити по хаті.

Тетяна дівчиною була вельми красна, а тепер замужем стала ще кращою, пристойнішою, повнішою.. Одним словом, була се жінка розкішної вроди і на яку чоловік, хоч би не хотів, мусів звертати очі.

Вона тримала в руках якусь мищину, глянула на батька, поставила мищину назад на столі, підбігла до Гаврила, зупинилася перед ним на два кроки, почервоніла, потім зблідла, знову вернула до стола й стала нервовими руками поправляти обрус на столі. Федорко став із свого маленького стільчика, обернувся до Гаврила, випустив цигарку з рук, потім нахилився й став її пильно по земні шукати. Мачуха лиш раз глипнула зпід ока на свого чоловіка й зараз стала завзято щось нишпорити в колисці коло дитини...

В першій хвилі, видно, всі потратили голови, бо ж Гаврило впав до них цілком несподівано, мов грім з ясного неба.

Тетяна, поправивши обрус, якого, певна річ, цілком не треба було поправляти, знову підійшла до батька.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THINGS IN COMMON

Dear Reader: You no doubt, remember Fr. Walt, the priest who had to do a lot of shovelling after every snow-storm last winter because his garage was in an awkward place.

Well, a few days ago he was working on his Victory Garden by the Rectory; his father was a farmer, you see? Sprinkling his slowly-growing vegetables, he was humming a hymn, meditating on the obedience to the laws of God, so well displayed by Mother Nature.

Of a sudden, he was aroused by a soft voice saying: "Hello, Father." Turning around, Fr. Walt saw one of his young parishioners getting off her bike. It was Anne, the girl whom he knew to be going out with a non-Catholic and non-Ukrainian boy.

Fr. Walt: "Oh, Hello, Anne, what's cooking?"

Anne: "Oh, nothing. All I do is work, work, and work."

Fr. Walt: "I think you have a good time once in a while, especially with the boy-friend."

Anne: "Oh, he's alright, but I'd like someone better... someone... hm... well... I can't express myself."

Fr. Walt: "Someone who would understand you and your feelings a little more, perhaps?"

Anne: "Yes, Father, that's what I meant."

Fr. Walt: "But it's your own fault, dear girl. Why pick on someone who has nothing whatsoever in common with you? Diversity in religion and difference in tongue, that's your case."

Anne: "But, Father, he's a nice-looking chap."

Fr. Walt: "A love based on looks, my dear, is like a sky-scraper built on sand. The 'wind' of an insignificant quarrel may make it cave in. Take a look at the peonies in my V-Garden. Are they not beautiful? They are, but just for a while. They cannot last forever. Such also is the fate of a love based on looks only. These may help love, if the latter is mostly based on the nobility of the heart and soul.

"Furthermore, a difference in religion and language destroys a common terrain of understanding. We are human beings and we have feelings towards things which are our own. If we deny them the right to charm our life, what have we got left but looks which will fade, and thus break the last 'straw' to which we cling in our misconception of life and love?"

Anne: "In conclusion it would be advisable to sacrifice attraction on the 'altar' of something more solid, such as religion and nationality?"

Fr. Walt: "Yes, and this is not only for your own good; but that of our Church and country, Canada. Past experience has proved that those who took the road of mixed marriages have been a loss to our people and Church. Moreover, they went as far as religious indifference and even practical atheism. So, if a person is not afraid of God's laws how can she or he obey the laws of our country, which laws are made by man."

"Really, one must think of the general good of all-once in a while. Selfishness often causes unhappiness and sorrow."

Anne: "I'm beginning to see the 'Light' Father."

Fr. Walt: "I hope you understand, Anne, that I can't blame you entirely because of diverse circumstances which could not be controlled. The atmosphere in which your generation was brought us was surely not the best to form a strong new Ukrainian body. However, that can still be remedied if you kids come to Church, belong to our own clubs and read excellent literature. If you will be so kind as to step into my humble abode, I'll lend you "The Masterful Monk", a novel written by Fr. Dudley. It will make your doubts and lack of conviction vanish into thin air. It is a wonderful book on marriage, love, etc."

Anne: "Oh, Father, you're so good to us young kids."

Fr. Walt: "Well, I dedicated my life to you. But, come in. (Here they go in and Anne gets the novel).

Anne: "I promise to read it seriously."

Fr. Walt: "And I promise to pray to the Holy Ghost, 'the forgotten God' to enlighten you in order that you may understand how noble and holy love should be."

Anne: "Thank you, Father.— Slawa Isousssou!" (The screen door snaps lightly behind her. Father Walt goes back to his V-Garden, smiling and with a prayer of thanksgiving on his young lips).

Fr. NICK.

КНЯЖИЙ ДАР УКЮ ДЛЯ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Головний Заряд Українського Католицького Юнацтва, з нагоди успішного Конгресу УКЮ, котрий відбувся в Саскатуні в днях 4 і 5 липня 1943, та в доказ вдячности для Будучности Нації за стале поміщування сторінки УКЮ, **зложив княжий дар в сумі $50.00 на розбудову тоїж часописі.**

Видавництво Будучности Нації складає сердечну поляку Головному Зарядові УКЮ за таку велику жертву і запевняє Головний Заряд УКЮ, що і на дальше дуже радо буде містити усі дописи і матеріяли котрі будуть відноситися щодо діяльности УКЮ.

S. T. Shabbits

ADDRESS TO THE GRADUATES

at the joint graduation exercises of the ST. JOSEPH'S COLLEGE and SACRED HEART INSTITUTE

Yorkton, Saskatchewan, May 28, 1943.

(Continued)

And furthermore, you have a mission of destiny in this land. As your ancestors contributed to the development of European culture, so are you to contribute to the future culture of Canada. Canadian culture which is beginning to take shape is not European nor is it evolving along the pattern of any one people of the old land. It is a distinct entity, definitely Canadian. It is a beautiful mosaic embodying in itself the best traits of the combined cultures of all the people who have made their homes here. You, as Ukrainians, are to see that the best in the Ukrainian culture is not lost, but that it is handed down as a birth right to the posterity of this land. Do not be ashamed to declare who you are, go beyond and above the petty biggotry which you may find, and stand for what is right and noble. And doing this, remember the high ideals of loyalty to God, loyalty to the King, and loyalty to the best in your own tradition.

Dear graduates, on departure from these institutions you are not alone. You are in company of the large body of former graduates, many of whom have distinguished themselves with outstanding success. Priests, and Doctors, teachers and labourers, and University professors, have passed through this same college that you are leaving today. You will be followed through life with eager eyes and anxious hearts. These will be the hearts of the brothers and sisters, who without any hope or desire of material recompense, consecrated their lives to give you a truly Christian education; these will be the parents who toiled hard, and who spent freely of their money to make your education possible. Do not disappoint them. May your success be their pride, their glory and their reward. And do not forget the institutions that have been so generous to you. Remember the good old Alma Mater—wherever you are, give her a boost, help her to perpetuate the good work and make possible for others the priceless treasure which is yours now.

Dear graduates, I again extend to you heartiest wishes on your journey through life. May your noblest desires materialize, may your success be unlimited, and may your conduct at all times and all places be a source of credit to your people, a source of pride to your teachers and parents, and may your lives serve as an example for the edification of all.

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 і 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

Потім промовляв **Мейор МекКекери** з Саскатуну, який звернув увагу на потребу задержання культурних цінностей середньо-европейських народів. На його думку, знання англійської мови всіх горожан Канади є конечним, але з другої сторони народи не повинні забувати й своєї матірної мови.

Слідувала промова **проф. Дж. В. Симпсона** на тему "Роля Української молоді в війні і мирі." Він остеріг молодь перед небезпекою, яка може наступити якщо молодь насліпо повірить обіцянкам, що по війні настане кращий світ. "Ми ніколи не одержимо ліпшого суспільного життя— ми мусимо його здобути! Обіцянки не зміняють обставин у світі, але розумні зусилля — і здорові основи співпраці можуть змінити світ на ліпше—і змінять"— говорив проф. Симпсон.

Дальше професор вказав як модерні науки змінили хід модерного життя. Старі цінности і звичаї треба провірити і змінити.

Страхіття і жорстокість цієї війни доказують, що здібности молоді можуть бути звернені однаково на шкоду і на добро суспільности. Конечним є, щоб молодь з індустріяльними й рільничими здібностями виробляла сильні характери.

Релігія є одним із основних чинників у творенню сильного характеру. Релігійне виховання дає людині ціль у її життю. Без релігії людина стає "клубком пристрастей," —закінчив проф. Симпсон.

А. Яремович, писар КУК, і співосновник УКЮ і доміньйональний писар БУК-а, зложив привіт від пров. Голови БУК-а, Я. Стратійчука.

п. Яремович говорив на тему: "Церква, Демократія і Молодь."

"—На Конгресі УКЮ я бачу ясне скристалізування світогляду нашої молоді. Я бачу як ясно підчеркнена є віра— Католицька Церков.

Трівкий мир може бути запевнений коли буде вложений на християнських засадах. Хто краще від Церкви може дати духове життя нації?

Тому 5 літ ми не мали організації молоді якаби на широку скалю бралась до праці. Нині бачимо відмінний образець.

Солідна католицька організація дасть будучність молоді. Вона заінтересує молодь в суспільнім, політичнім і економічнім життю Канади. Демократія вимагає цього від нас, бо демократія це не свобода від обовязків, але свобода від примусу—та моральний обовязок свобідно з власної охоти працювати над кращим життям."

Слідуючим бесідником був **Брат Методій ЧБХШ.**, якого появу публика приняла довгими оплесками.. Брат Методій говорив про наше походження. На вступі— "Подиляю дисципліну на Конгресі— подиляю як молодь слухає, мимо цього, що страшна спека— всі слухають і нотують в нотатках. Це є ознакою, що УКЮ є ідейне, є матеріялом з якого можна будувати краще завтра."

"Канада є наш рідний край, наша держава, отже наші перші обовязки відносяться до Канади. Наше походження є українське —походимо з великого народу. Тому його доля є також нашою долею.

Загал нашої молоді є добрий ,але є певний процент, що встидається свого народу, своєї церкви. Їх можна поділити на дві клясі— тих, що духово їм щось бракує, або умово. Для одних треба духового ліку - моральоного ліку зі сторони Церкви. Для тих, що умово слабі, тих, що не знають своєї історії, культури, традиції, свого походження, то цих треба навчити щоби знали як богато український нарід вложив в світову культуру— мова, пісня, малярство, архітектура, література." Усі точки реферату доказав прелегент цитатами наведеними з творів чужих вчених і подорожних.

УКЮ повинно плекати свідомість нашого походження— що ми українці.

Опісля **п. Кобринський**, як піонір, висказав свое схвильованість Конгресом— то, що йому не снилось він бачить здійсненим— "то, що хіба могло в мріях укладатись-нині я бачу переведене в красній програмі."

"Хай буде честь Головному Зарядові, що підготовив так красний Конгрес. Я в імені БНації та цілої укр. кат. преси складаю свій щирий привіт." Опісля слідувала збірка на укр. католицьку пресу.

(Продовження послідує).

Анастазія Жук

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ДІВЧИНИ

(Продовження

Свідома жінка—це велика сила. У всіх народів і у нашім були великі жінки, що нераз вирішували історичну долю. Свідоме жіноцтво—ніколи не дасть пропасти своєму народові. Чимало є прикладів в історії народів, що не мали своєї держави— а коли вони щасливішими стали від нас, та відбудували свою державу то через свое свідоме, патріотичне жіноцтво.

Дбаймо, дівчата, щоби з нас виросли свідомі української жінки. Не сміємо думати, що ми за слабі. Рідна історія вчить, що українські жінки здібні до великої праці, до великих діл. В кождій добі нашої історії і на всіх ділянках нашого народнього життя жінки заслугувалися для рідного народу. От як переказ каже, Київ столицю України основувала разом з братами їх сестричка Либедь. А хто не чув про славну і мудру княгиню Ольгу— а князівна Анна Ярославна, дочка Ярослава Мудрого, а пізніше королева французька, чиж не прославила мудрістю імя України перед цілим світом?

А чиж ми не маємо героїнь між жінками? Згадаймо Роксоляну, ту дівчину з Рогатина, Настю Лісовську, що вміла своє становище Султанки турецької використати для добра України. А чи не чули ми про Марусю Богуславку, що визволила козаків із турецької неволі? А кілько героїнь дівчат принесла нам послідна визвольна боротьба? А чи не мали ми і не маєм великих поетів, письменниць? Леся Українка, Олена Пчілка, Ганна Барвінок, Ольга Кобилянська, Марія Марковичева, Наталя Кобринська і інших давних і новочасних жінок і дівчат можна начислити, що своїм талантом і розумом працювали для добра рідного народу.

Та може з Вас хто скаже, що всі ті жінки вибрані Богом, наділені надзвичайними талантами. Правда і те— та кождa має талан якийсь, та не вільно його присипляти, а лиш його треба розвивати. І просте, невчене українське жіноцтво писало історію української культури своєю щирою працею —бо хтож витворив прекрасні народні пісні, що їм нема рівних в цілім світі? Хто витворив ті взористі мистецькі вишивки— той пречудний український стрій, який подив находить у всіх народів? Хто виписував ті чудові писаночки, що дивують красою своєю чужинців? Хто це все створив? От це народне мистецтво створили дівчині, здебільша і неписьменні українські дівчата і жінки—а тим підносили нарід з неволі — чому? Бо от польський, чи московський пан для звеселення своїх гостей казав українським дівчатам співати народні пісні-показував гарні вишивки, писанки— не додумуючися, що тим славив народне українське мистецтво і ставляв його вище свого —а тим самим признавав право до самостійного культурного життя.

(Далі буде).

В КРИСТАЛ ЛЕЙК ЗІБРАНО $77.00 НА ОРГ. ФОНД УКЮ

Підчас своєї організаційної поїздки УКЮ, о. М. Горошко загостив на 15 серпня до **Кристал Лейк, Саск.**, де підчас величавого фестину зібрано на організаційний фонд УКЮ $77.00. Жертводавцями були слідуючі— По $1.00: Роман Явний, Стефан Панчук, Михайло Стельмах, Роман Гуска, Іван Гуска, Дмитро Гуска, Іван Маркевич, Олекса Піх, Юрій Мартинюк, Катерина Гесюк, Параска Гуска, Кирило Луків, Іван Романшенко, Антін Васеленчук, Тома Ягельніцький, Василина Ягельніцька, Йосиф Кіндрацький, Василь Явний, Михайло Ратушняк, Бартко Рудніцький, Френк Стельмах, Євдокія Явна, Антін Явний, Тоній Вівчар, Дмитро Герій, Антін Корба, Степан Громініцький, В. Червак, Маланія Кукура, Текля Філіповська, Гринько Коваль, Онуфрій Черевик, Никола Коваль, Яків Павлюк, Василь Вінтонів, Анна Бойко, Фред Яричевський, Дмитро Рудніцький, Юрій Гуска, Яків Гича, Василь Козменюк, Михайло Баймак, Іван Баймак, Іван Михальчук, Петро Перик, Іван Заразун, Текля Феліповська, Гелена Гривків, Василь Шевчук, Анна Качур, Андрій Гаврилюк, Василина Мартинюк, Петро Фулавка; Михайло Кукура, Варвара Тимочко, Френк Гревачевський, Марія Тимочко, Йосиф Лазарук, Іван Мороз, Йосиф Биняшевський, Йосиф Лозінський. По 50ц.: Іван Строцель, Павліна Бабюк, Павліна Павлюк, Катерина Вінтонів, Никола Парасюк, Іван Гембач, Михайло Завадський, Анна Кіндрацька, Анеля Кізінкевич, Катерина Гича. Михайло Кукура $5.00. Дрібними жертвами зібрано $1.00.

ПРАЦЯ УКЮ І БУК-а РОСТЕ В АРРАН, САСК.

На Преображення ГНІХ, 19 серпня ц.р., Арран гостив у себе організатора УКЮ і БУК-а о. М. Горошка. Наш трудолюбивий Отець парох Н. Сірий вже давнійше подав до відома про приїзд організатора, та всім говорив, "покажім, що наш Арран щось вартий..." Пітро Пелехатий привіз о. Мельника і о. Горошка зі Стінен ще у понеділок. У вівторок ми бачили як о. організатор в товаристві о. Н. Сірого відвідав наших промисловців Петра Пелехатого, Володимира Філіповича, Івана Швайковського, гереджмена Василя Тихолаза та всіми знаного нотаря Дмитра Сікорського. У нас в Арран організаційна справа йде вперед завдяки праці Отця Пароха та наших інтелігентів а зокрема п. О. Свистуна, директора публичної школи в Арран та учителя Гайскул. Мило було бачити, якто наша інтелігенція посходилась та мило переводила вечір на поважних розмовах про справи організації.

В середу, щось трохи хмарилось, але на Спаса Бог дав гарну погоду. В церкві відправились Богослужения— а проповідь виголосив о. М. Горошко. Опісля всі перейшли до парохіяльної залі на перекуску. Всеч. о. Сірий попросив всіх по перекусці зайняти місця. Молитвою відчинено сходини. Всеч. о. Сірий привитав зібраних і всеч. Отця організатора, представив ціль сходин та попросив до президії як председника голову БУК-а Теодора Демчука, знаного фармара і народнього робітника— а на секретаря Вол. Філіповича, щирого працівника для БУК-а.

Т. Демчук коротко зясував справу та поклікав до слова всеч. Отця М. Горошка. "Наше признання в Канаді є для добра і слави Канади вкласти частку свого духа в скарбницю культури. Щоби виконати цю місію у другому 50-літтю побуту в Канаді мусимо себе усвідомити в цих справах а це зможемо зробити через організації для старших БУК-а— а молодi УКЮ. Мусимо звернути найбільшу увагу на молодь й виховати і в організації усвідомити, це наше завдання. На це треба нам центрального бюра— міцного осередку на цілу Канаду і посиленої праці по всіх усюдах."

Председник подякував всеч. Отцеві за його щирі слова та висловив признання Преосвященому Єпископові Кир Василієві, що вислав всеч. Отця на потіху і радість нашим організаціям.

Опісля Дмитро Сікорський короткими словами сказав "як віра без діл мертва, так слова наші без жертв на так важну справу нічого не варті. Пояснивши що це є Організаційний Фонд завізвав до збірки. Збіркою зайнялись Дмитро Сікорський, уч. О. Свистун, уч. Н. Зварич, уч. Петро Панагапка і Володимир Філіпович.

На закінчення промовив Володимир Філіпович. "Нам треба праці— й то злученої в організації, нам треба сильної централі з якої чутиб було працю, до якої сходилибся всі вузли організації."

А Вам Отче Горошко хай Господь дасть здоровля. Арран під проводом свойого енергійного і працьовитого о. Н. Сірого, ще зусильніше візьмесь до праці для БУК-а і УКЮ."

Всеч. о. М. Горошко подякував всім за жертви і щиру працю для організації.

Відспіванням гимнів закінчено сходини.

На організаційний фонд УКЮ зібрано $123.50, як слідує:

По $10.00: Парохія св. Йоана Хрестителя; Жіноче Товариство. По $5.00: Віділ БУК-а, Віддія УКЮ, всеч. о. Н. Сірий, А. і В. Филипович; М. і О. Свистун; Д. Сікорський, П. Пелехатий. По $2.00: Е. і С. Филипович; Ю. і Гр. Демчук. По $1.00: Т. М. Демчук; Е. Демчук; М. Шикітка; Б. Дорошенко; В. Тихолаз; М. Губич; В. Гордійчук; П. Гордійчук; А. Загарійчук; О. Тихий; П. Шабець; Н. Зварич; П. Панагапко; І. С. Кінащук; І. Гусак; О. Зарецький; І. Корчак; В. Захарій; П. Гаврилюк; К. Мидинська; М. Зарицька;

Василь Квасьній, летунський десятник походить з Тюлонь, Ман. В 1941 дістався за море, а тепер проголошений за пропавшого.

Іван Марчило, проголошений за забитого під Дієп. Його мама, Анна Марчило є парохіянкою церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

Василь Качмар, лет. десят., з Виннипег, пропав за морем по налеті на неприятельську землю

Михаїл Скібінський, з Виннипег, зістав ранений підчас боїв на Сицилії.

Іван Просник, лет. десятник, з Портедж Ляпрері, Ман.; згинув за морем по летунськім нападі на неприятельську землю.

Петро Томчишин, лет. десятник, родом з Виннипег, пропав за морем у чинній службі. Мав 21 літ.,

Л. Загарійчук; А. Кінащук; О. Корчак; І. Німець; М. Демчук; П. Німець; П. І. В. Кінащук; Т. Дучишин; М. Лилик; І. Гусак; А. Захарій; Д. Пелехатий; Ю. і О. Губич; Ю. і В. Крокалович; Я. Кучма; Е. Грабарчук; Д. Клюк; Г. Клюк; О. Гордійчук; Т. Гордійчук; А. Загарійчук; А. Кінащук; І. Я. Прокопчук; І. Швайковський; О. Німець; Петро Деревівський; Т. Крук; М. Чорнейко; М. Кінащук; С. Захарій; І. Пангрес; А. Лилик; Н.Н.

Дрібна збірка: $2.25. По 50ц.: І. Ласько; І. Бугера; Т. Пангрес; М. Уліцька; В. Швайковський; М. Німець; М. Мартинюк; З. Вітів і К. Панагапко. По 25ц.: І. Ю. Чорнейко; А. Кучма; п-ні О. Пангрес; В. Нагнибіда; К. Німець; Петро Дикун; І. Максимів; п-ні С. Шабець; Е. Юник; В. Загарійчук; М. Шумка; Д. Німець.

Володимир Филипович, писар.

ЩАСЛИВІ ВИГРАНІ КОНТЕСТОВИХ ЗНАЧКІВ УКЮ

В Саскатуні відбулася дня 22 серпня 1943 розігравка Контестових значків УКЮ, під проводом о. В. Фірмана і королевої УКЮ панни Анни Шабаги.

Нагороди виграли слідуючі:

1. $50.00 бонд побіди виграв Мих. Боенко з Вонда, Саск. на значок число 959.
2. $25.00 щадничий цертифікат виграла пісні Вас. Яремій з Вітом, Саск. на значок число 8358.
3. $10.00 щадничий цертифікат виграв П. Фірман з Портедж Ля Прері, Ман. на значок число 5652.

Головний Заряд УКЮ.

З ПЕРЕВОДІВ о. СТ. СЕМЧУКА

Якраз годі, як бракло нам понять,
приходить слово в поміч і на місце.
Словами може перечитись прекрасно,
нову систему витворити вчасно,
в слова все можна вірити щасливо,
зі слів ні йота не пропаде в диво...

Мефістофель, 1. том Фавста Гетого.

* * * * *

Щоби звершити величність без мук,
стане один дух замість тисяч рук!

II том Фавста Гетого.

Любі Діти:

У одного батька був син, що називався Гриць. Дуже журився цей батько своїм сином, бо Гриць з дня на день ставав гірше непослушним.

Одного дня зобачив батько свого Гриця в товаристві кількох водоцюгів—хлопців розпустних. Тоді пізнав чому Гриць усе ставав гіршим.

Того вечора приніс батько шість яблок з города, поставив їх у миску і подав Грицеві.

"Остав їх на пару день у місці щоби ліпше дійшли," сказав батько та додав ще одно яблоко зіпсуте, гниле, і бажав щоб воно осталось при тих шістьох.

"Але то гниле зіпсує ті добрі", відповів Гриць.

"Чи ти думаєш, що так станеться? А чому ті добрі яблока не зроблять то одно зіпсуте добрим?" відізвався батько та пішов з хати.

Гриць зрозумів все.

Вуйко вірить, що і Ви зрозуміли!

Вуйко Трохим.

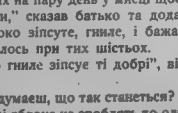

Переказ про Князя Олега і його вірного коня

Князь Олег був князем великої Української Держави в 900 році. Мешкав у Київі, столиці України.

Олег був могучим князем та дуже відважним. Він робив богато походів у всякі близькі й далекі краї і усе з багатою добиччю вертався в Україну, в місто Київ, на відпочинок.

Одного разу як Олег вибирався у похід а що вже був постарівся— то призадумався над тим чи вернеться він ще у свій рідний Київ з того походу. А були тоді в Україні такі ворожбити-віщуни, що нібито те, що буде, вміли відгадати. То Олег прикликав одного такого старого ворожбита тай каже:

—Поворожи мені, старче, коли я виру і якою смертю!

А той ворожбит сказав:

—Великий ти, князю, вояка! Завжди ти під стрілами ворожими. Та не від стріли ти згинеш, бо вони тебе не беруться. Ти згинеш від свойого любого коня.

Засміявся князь тай каже:

—Від коня загину? Деж це може бути! Та послухаю тебе, старче, й відпущу свого коня любого, що вірним товаришем мені був у всіх воєнних пригодах!

І велів князь Олег розсідлати свого коня й пустити на волю та добре годувати. А сам сів на другого й поїхав на війну.

Чи по році, чи по двох, вернувся князь з походу. Віжджає у свій двір у Київі тай питає:

—А де мій кінь любий, білогривий?

—Ого, князю!— відповідають слуги— твій кінь уже давно згинув, а тільки його кости біліють за городом на могилі!

Жаль стало Олегові любого коня. Він казав запровадити себе на ту могилу. А коли станув над білим черепом свого любимця, сльози зайшли його очі, і він з жалем промовив:

— Не сповнилася твоя ворожба старче! Бачиш, що мій кінь загинув, а я ще живу— то яже я від нього загинути можу?

Та ледві договорив князь ці слова, як нагло щось їдке і гаряче впекло його в ногу; в очах йому потемніло і він упав на землю.

Дружинники кинулися його рятувати, аж бачать, а то гадюка вкусила князя в ногу. Вона то звила собі гніздо в черепі мертвого коня і коли князь станув необережно ногою на череп, гадюка виповзла й смертельно його вкусила.

Так сповнилося віщування старця, бо Олег умер від свого коня, хоча й нежившого.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Тим разом на Фонд Д. Сторінки Вуйко дістав $1.50. $1.00 дала Вуйкови одна особа, яка дуже хоче помогти Вуйкові у виданні якнайкращої Д. Сторінки, котра однак не казала подавати свого імени. Вуйко назвав ту особу Н.Н.

По 25ц. прислали Мирослав Гунчак з Геффорд, Саск., і Федір Кузіна з Транскона, Ман. Вуйко вислав Мирославові і Федорові свої портрети.

Вуйко дуже красно дякує за прислані жертви і просить тих, котрі ще не прислали на Фонд Діточої Сторінки, щоби се скоро зробили. Хто прише 25ц. або більше, тому Вуйко вишле свій гарний військовий портрет.

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

Тривало се чверть року. Нараз утратив Ганс свій гарний голос. Він був тоді у літах, коли у хлопців змінюється голос. До сього всю зиму ходив у подертих чоботах, із замореними ногами. Се знищило голос зовсім.

Коли його учитель запримітив сумну зміну, порадив Андерсонови поїхати назад до дому до Одензе і там учитися ремесла. А що скажуть люде, коли він верне до дому ще біднійший, як виїхав із родинного села?

Роздумував, як би то таки остатися в столиці. Тут знову став йому один чоловік у пригоді. Був се поет Гуляберг. Його брат був полковником у Одензе. Він уже нераз помагав малому Андерсонови. До сього поета написав Андерсон листа. Опісля сам пішов до нього.

Посеред багато довгих і коротких люльок, паперів, книжок, зшитків застав Андерсон поета. Сей дав Андерсонові гроші. Також інші люде дали, які давнійше також були вбогими. Так знову вратувався Андерсон.

У найбруднійшій улиці Копенгаґи, де жили найгірші люде, мешкав Андерсон у одної вдови. Вона говорила йому, що інші люде у місті дуже недобрі, лихі. Тому Андерсон дуже боявся і носився з думкою перенесення дєінде на мешкання. Але вдова просила, щоби таки остав у неї.

Так, він повинен остатися, говорила вона, але лише тоді, коли платитиме їй за мешкання двацять талярів місячно. Нова біда! Бо всіх гроший, що їх у місяць діставав від добрих людий— було лише шістнацять талярів.

Вдова пішла до міста на купно. Бідний Ганс остався сам у хаті. Сидів, а чорні думки не кидали його. Поглядав крізь вікно. Падав дощ. А він, Андерсон, мусить знову йти в світ, до чужих, недобрих людий. Густі сльози полилися йому по личку.

Нараз кинув оком на портрет чоловіка сієї твердої жінки. Висів над софою. Ганс виліз на софу й намазав очи небіщика своїми сльозами.

Тепер небіщик напевно відчує, як сумно мені,— подумав малий Андерсон— матиме вплив на серце своєї жінки, що вона таки позволить мені мешкати в неї за шіснацять талярів.

І ось! як вона вернулася, дійсно сказала, що може мешкати в неї за шіснацять талярів. А саме вона переконалася, що з бідного хлопчини не витисне більше гроша.

І врадувався Ганс, що таки має кімнатку, хоча по правді була се лише порожня спіжарка без вікна. Видно було в ній лише тоді, коли двері були відчинені і з кухні падало світло.

(Далі буде).

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Намічена сума	$25.00
Дотепер зложено	10.85
Ще треба	14.15

ДЯКУЄ ЗА ПОРТРЕТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!— Тому кілька днів назад я отримала від Вас Ваш портрет котрий чудово виглядає. Се буде гарна памятка для мене, за що щиро дякую. Слідуючим разом я візьму участь в контестах. Ще раз Вам за портрет дякую.

Здоровлю Вас Вуйку щиренько і бажаю Вам найкращого успіху при канадійськім війську.

Ярослав Павлишин,
419 Горис Ст., Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Тішиться Вуйко, що подобався Тобі портрет. Чи вже зачала Ти ходити до школи?

ДІСТАЛА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!— Я отримала від Вас книжочку— нагороду за малювання образка. Дуже тішуся книжочкою. Я вже читаю ту книжочку. Вона дуже гарна і цікава. Портрет Ваш також отримала, за котрий дуже сердечно дякую. Се дуже гарна для мене памятка.

Здоровлю Вас Вуйку щиренько і бажаю Вам найкращого успіху при канадійськім війську. Богданна Павлишин,
419 Горис Ст., Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Правда, що варта до Вуйка писати і брати участь в контестах?! Будуть знова нові контести! Не забудь взяти в них участи!

ПРАЦЮВАВ У ВИНИПЕГУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!— Дякую Вам Вуйку за Вашу гарну книжечку, що Ви мені прислали за моє виграння в контесті на Липень. То вже є давно, але я Вам не міг відписати, бо я робив у Винипегу. То є мій перший лист до Вас Вуйку. Я посилаю Вам 25 центів на портрет Вуйка Трохима. Поздоровляю Вас Вуйку,

Федір Кузіна, Транскона, Ман.

Від Вуйка: Дякує Тобі Вуйко за листа. Будь усе працьовитий, а певно будеш щасливим.

Незадоволений

Учитель: Чоловік ніколи не задовольняється тим, що має і все хотів би мати ще більше.

Івась (що власне перед хвилею дістав у шкіру): А я ні, прошу пана!

Козуня на службі

Козуню, любуню! Пристань до мене!
Нічого не будеш робити в мене!
Ось бач, водиця віконцем тече,
Хатний горобчик хліба напече.
В мене медвідь зварить обід,
В мене сорока долівку мете,
Чорна ворона кужіль напряде!

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ І СОБОРНІСТЬ УКРАЇНИ

(Докінчення)

Від часу, коли ми написали першу частину нашої статті, богато дечого змінилося. Світові події жевуть тепер круговоротом а на нашій славній Україні ідуть небувалі жорстокістю бої. Російські війська за всю ціну стараються знова відбити урожайні землі України від німців і відібрати богату на вугля і залізо смугу Донецького заглибня. Бог один знає, скільки там лишиться в живих з населення півобережної України, але мабуть немного. Москва подала в комунікаті, що за самий один червень 1943 в Харкові вимерли з голоду і тифу понад півчверта тисяча населення жінок і дітий. Тиф ширяться головно з нужди і браку ліків. В червні панами Харкова були ще німці. А кілько українців вимерли перед червнем і по нім, можемо лишень представити. Кореспонденти пишуть, що Харків, ця столиця Слобожанської України, майже мілионове місто—тепер вимер з мирного населення, а там, де були будівлі, тільки руїни і згарища. Такого винищення на довшу мету не видержить жадне населення світу, не лишень українське, хоча воно дуже витревале на біду і негоду. Так як з Харковом певно сталося з многими іншими українськими містами і оселями на Лівобережу. Назви будуть хіба свідчити в історії, що там були такі міста і оселі. Населення частинно вивезене то на схід, то на захід, розбрилося по всяких воєнних фабриках, бо так йому приказали— а це, що осталося, майже поголовно вимерло. Для України ця війна це є народна катастрофа, якої Україна не знала від часів Батія— від 1240 років. І як тоді татари назвали Київ містом болю "Му Балігґ"— так тепер вся Україна стала місцем безмежного болю...

Чи соборність годна загоїти ці рани?

Чи соборна Україна по скінченню цеї війни булаб в силі направити всі ці лиха, скопонізувати назад лівобережні степи, відбудувати міста, наладнати вугільний і залізний промисл, та головно **виповнити то все українським фізичним чинником,** рішучо сумніваємося.

Росія ніколи не залишить України добровільно і буде її кольонізувати своїми людьми, так само як наїзники кольонізували її всякими зайдами, навіть з Голяндії. Росія стане відбудовувати на Україні свої міста, свої копальні, свій промисл, своє рільництво і **наповнити їх своїм змістом,** значить російським. Звісним є, що в Росії вийшов і обовязує закон, котрий під найгострійшими карами забороняє збігцям повертати на свої давні міста. Збігці з України мають **назавше** залишитися там, куди їх вивезли— отже на Сибірі, чи в Туркестані, чи на Амурі. Вони в Україну не повернуть. Але прийдуть там нові люди— неукраїнські люди і Україна стане такою лишень з імени.

* * * * *

Розваживши спокійно це все, пишається для нас тільки один імператив.

Наперед незалежність України, хочби навіть її найменшої частини, такої як Галичина, чи Буковина, чи Карпатська Україна, де все таки певно і безсумнівно український фізичний тип зберігсяб від винищення, мігби розростися, скріпнути та у свій час як правний господар упімнутися о своє хоча знищене колись та таки не пропаще дідиництво до всіх земель України.

Всякі інші міркування ведуть лишень до схаотизования української політичної думки тут, а практично до вимерти українського народу там, в Україні. Нашому народові з цієї війни смертельно скаліченому і ограбленому з усього треба бодай забезпечити всіми нашими тутешніми силами і впливами, щоби не вимер, щоби жив, щоби зберіг бодай звичайне фізичне істнування і можливість дальшого життя.

Історія України учить нас докладно, що якраз того треба домагатися. Ту історію, як каже проф. М. Чубатий, треба не лишень знати, **й треба також розуміти!** Історія то не є мертві цифри, дати і події, вона є живою учителькою життя, вона начеркує і підготовляє будучність.

Ми нині опинилися в тих кліщах тотальної війни, що для нас остало лишень одно домагання з усіх можливих, як життєве і безуступне: **НЕЗАЛЕЖНІСТЬ** хочаб одної найменшої частини України.

І це є **одиноко правильна** лишень дорога в сторону соборности.

А жадна інша.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
389 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удавати ся за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Останні Вісти...

Німці заняли місто Рим в ночі з пятниці 10 вересня на суботу 11 вересня, та взяли під свою "опіку" Ватикан, місто, де мешкає св. Отець Папа Пій XII. Між німцями і італійцями був короткий бій за місто Рим. Німці обіцяли, що вони не будуть в Римі тримати жовнірів, тільки в їх руках буде дім німецької амбасади, радіо стація і телефонічна сітка.

Новійші вісти подають, що маршал Бадоліо піддався аліянтам і є з королем Емануелем на острові Сицилії. На сторону аліянтів перейшло вже 35 італійських кораблів, з котрих 22 є в пристані Мальти. Аліянти заняли велику пристань Таранто, також порти Саперно і Барі, а за важне місто Неаполь ідуть великі бої між американськими військами і німецькими. Німці знова заняли по коротких боях важний Бренер Пас, в північній части Італії, а дальше міста: Трієсту, Бозен, Кремону, Геную, Ля Спізію і цілу Альбанію, королівство, між Грецією і Югославією. Німці створили новий італійський фашистівський уряд в Німеччині, на чолі котрого мали назад поставити Беніта Муссоліні, якого німці проголосили, що вдалося їм його здобути— і проголосили, щоби усі італійці в Німеччині тому урядові повинувалися. Як видно з найновійших вісток, то італійці будуть ставити опір в Італії німецьким військам, по стороні аліянтів. Появилася була вістка, що маршал Бадоліо зістав забитий, в війні з німцями в Римі. Проголошено текст безусловної капітуляції Італії. І так, аліянти занимають цілу італійську територію, усі пристані італійські будуть служити аліянтам в дальшій війні з німцями, аліянти занимають усю італійську фльоту і будуть нею послугуватися після своєї волі, італійці мають випустити усіх полонених аліянтів, дальше італійці мають відтягнути усі свої війська, котрі бються по стороні німців. Аліянти установлять новий італійський уряд в Італії, котрий буде рядити Італією.

* * *

Німці заняли остров Шпіцберген, на Північному Океані, 600 миль на північ від Норвегії.

Большевики зблизилися на 35 миль до Дніпра та почали наступати на німців в окопиці Новоросийськ на Кавказі.

В Японії був великий землетрус.

В Данії повторилися заворушення проти німецької влади.

В Новій Гвінеї на Спокійному Океані, аліянти зблизилися на кілька миль до Лаї, важного японського порту, занявши Саламау.

В Альдершот, Онт., поїзд наїхав на баса і забив 12 осіб.

Гітлер промовляв через радіо дня 10 вересня і сказав, між іншим, що упадок Італії Німеччину не заскочив, бо се можна було наперед предвидіти.

Збір пшениці в канадійських західних провінціях буде виносити в 1943 р. приблизно 270,064,000 бушлів.

РІЧНИЦЯ ВИПОВІДЖЕННЯ ВІЙНИ

10 вересня 1939 р. Канада виповіла війну Німеччині. 10 червня 1940 р. Канада виповіла з іншими союзниками війну Італії, котра напала на Францію, що гинула під ударами Німеччини.

7 грудня 1941, Канада виповіла війну Фінляндії, Румунії, Угорщині і Японії.

1 січня 1942, Канада з 26 іншими націями підписала у Вашінґтоні заяву, котрою потвердила засади Анліянтійського Чартеру.

Нині Канада є одним зі стовпів воєнної продукції і живности для усіх союзників.

У 5-ту річницю війни вступає Канада з повною надією в певну перемогу.

НАЗНАЧЕНО ЦІНУ НА БАРАБОЛІ

З днем 6 вересня буде обовязувати стала ціна на бараболі. І так 100 фунтів бараболь "Канада ч. 1 великі" будуть коштувати $2.00; "Канада ч. 1" $1.60, а "Канада ч. 2" $1.40 за 100 фунтів.

ПЯТА ВОЄННА ПОЗИЧКА В КАНАДІ

З днем 18 жовтня пічнеться в Канаді кампанія 5-ої военної позички побіди. Канадійці підчас сеї кампанії будуть мусіти зложити $1,200,000,000 (один біліон двіста міліонів). Се буде найвища позичка, котра коли будь була в житті Канади.

КАНАДА ДІСТАЛА ОПОНИ (ТАЙРИ) ДО АВТ ЗІ ШТУЧНОЇ ГУМИ

Канада одержала зі Зл. Держав певну скількість тайрів до авт зроблених зі синтетичної гуми. Дістануть їх однак тільки ті, котрих їзда автом є конечною для цілей і потреб війни. Показалося однак, що тайри зі штучної гуми не є такі тревалі, як з природної гуми, тому авта заосмотрені новими таєрами можуть їхати найбільше 35 миль на годину і не можна на авто набирати великого тягару.

НОВА ПАРТІЯ КОМУНІСТІВ

Канадійські комуністи зіхалися 23-го серпня до Торонта і на своїх зборах оснували нову партію, котру назвали Робітничо-Прогресивну, на місце давної комуністичної партії забороненої урядом. Тим Бак став головою нової партії, а до заряду ввійшли між іншим посолка Нілсен з Норт Бетелфорд, Саск., і посол до манітобського парляменту Кардаш.

В КАНАДІ МІД, ПОВИЛА І ДЖЕЛІ НА КАРТКИ

З днем 2 вересня ввійшов в Канаді закон, на основі котрого мід, повила і джелі буде можна дістати тільки на картки, так як каву, чай, масло і мясо. На одну пайкову картку буде можна дістати на два тижні ½ фунта меду, або 6 унцій повила або 6 унцій джелі.

МЕНШЕ ПШЕНИЦІ В КАНАДІ

Знавці обчисляють, що сьогодрічний збір пшениці в Канаді буде менший, в порівнанні з 1942 р. і буде виносити около 285 міліонів бушлів. У західних провінціях Канади Саскачєвані і Альберті були посухи і град, котрі наробили богато шкоди засіяним ланам пшениці.

ДАР НА СИРОТИНЕЦЬ В АЙТУНІ ВІД ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-а

Домініяльний заряд БУК-а зложив на Сиротинець в Айтуні $50.00.

о. С. ДИДИК СТАВ ЗАСТУПНИКОМ ПРОТОІГУМЕНА

о. С. Дидик ЧСВВ., ігумен оо. Василіян в Едмонтоні, став заступником Протоігумена Василіянського Чину на Злучені Держави Америки, з осідком у Шикагу.

Новим пароxом і ігуменом в Едмонтоні став о. Василь Каменецький ЧСВВ.

ЗНАЙШЛИ СЕРЕДНИК ПРОТИ ПСУТТЯ ЗУБІВ

Др. С. Г. Геруціен з Ворсестер, Масс., подав в журналі американських дентистів, що знайдено середник проти псуття зубів. Пише він, що у пацієнтів шпиталю Ворсестер Стейт дуже сильно зменшилося псуття зубів, коли недужим давано муку з волових костей, яка має в собі велику скількість кальцію, фосфору і флюоріну.

УСТУПИВ УПРАВИТЕЛЬ МОЛОЧАРНІ "СЕНТРАЛ ДЕЙРІС" У ВИНИПЕГУ

Дмитро Угриняк, управитель і уділовець молочарні "Сентрал Дейріс Лтд." у Винипегу уступив дня 4 вересня зі свого уряду і відтягнув свої уділи.

В ХАРКОВІ ЗГИНУЛО ВІД ЕПІДЕМІЇ 3,550 ЛЮДИЙ

В українському місті Харкові панували в місяцях від березня до червня сього року страшні епідемії тифу і дизентерії, котрі убили 3,550 людий(втім 2,000 дітей), з котрих богато поховані впрост на улицях міста.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

Library of the Fathers Mundare, Alta.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 19 (139) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Жовтня, 1943 Vol. XI, No. 19 (139) YORKTON, SASK. October 1, 1943

СТРАШНІ БОЇ НА УКРАЇНІ

Ведуться за кожду пядь української богатої землі між німцями а большевиками. Бої страшно завзяті і кровавi, несуть цілковите спустошення Україні. Німецькі війська, як подають звідомлення, стало уступають. Большевики заняли Чернигів, Ніжин, Ромень, Полтаву і наступають на Київ, до котрого вже приблизилися. Над азівським морем німцям також не ведеться, большевики заняли Ялту і прямують на Крим.

В КАНАДІ РОЗПУЩЕНО 2½ ДИВІЗІЇ ВІЙСЬКА

А саме 7, 8 і частину 3-ої дивізії. Розпущених з сих дивізій жовнірів примістять у конечних для війни занятях.

ПЕРЕМОГА АЛІЯНТІВ У НОВІЙ ГВІНЕЇ

Аліянти заняли в Новій Гвінеї важну пристань Лаї, котра була від січня 1942 в руках японців.

З ІТАЛІЙСЬКОГО ФРОНТУ

Уся італійська фльота перейшла на сторону аліянтів.

Німці освободили Мусоліного і поставили його на чолі нового фашистівського уряду Італії.

Німецькі війська окружили Ватикан —де мешкає св. Отець Папа Пій XII, так що всякі комунікації між Ватиканом а світом є перервані.

Аліянти ведуть дальше великі і завзяті бої з німцями на північ від пристані Салєрно, та наступають на Неаполь. На східнім березі Італії аліянти заняли місто Фодджію.

Аліянти заняли італійський остров на Середземному Морі, Сардинію, і почали наступ на Корсику. Дальше аліянти заняли острови на захід від Неаполю— Іскію, Прочіду і Капрі, а на полудневий захід від Туреччини Додеканезькі Острови— Кос, Леро, Самос і Родес.

КАНАДІЙСЬКІ ВІСТИ

Канадійський Уряд буде міг виспати тих жовнірів яких примусово покликано до військової служби, до слідуючих країн: Лябрадору, Бермуди, Багамас, Ямайки, Британської Гвінеї, Аляски і Зл. Держав Америки. Таке рішення запало 11 серпня в Оттаві.

* * * * *

Канада є одною з немногих під теперішню хвилю країн у світі, де черевики можна купити без пайкових карток. Статистика подає, що за перших пість місяців 1943 р. фабрики черевиків в Канаді випродукували не менше як 17,402,629 пар черевик.

* * * * *

У наступнім році Канада має виспати до Англії 63 міліонів тузинів яєць. В 1942 р. Канада вислала до Англії 90,086 бушлів пшениці, 272,141 фунтів пориджу, 4,666,781 барилок з пшеничною мукою, 5,249,519 фунтів солонини і шинки, та богато других продуктів.

ЗНИЩЕНА УКРАЇНА

Так виглядали руїни великого міста України Вороніжа, коли заняли його німецькі війська в 1942. Страшна війна знова пересунулася на Україну і несе собою знищення для цілої України. Так як знищений Вороніж колись виглядав, так тепер виглядають або ще і страшнійше, усі села і міста нашої любої України. О Боже добрий, змилуйся над нами!

Вісти з України —

ПОЛЬСЬКІ ВІСТИ ПРО ХОЛМЩИНУ І ПІДЛЯШША

Шікаго, (ОНА)— "Дзеннік Чікаговскі" пише що на основі офіційних, півофіційних і приватних вістей з Польщі, керівники української православної Церкви відбирають від польського населення костели й перемінюють їх на церкви. Згаданий щоденник подає, що полякам заборонено вчити дітей католицької релігії, рідної мови і заказано ім співати польські пісні. Це має бути на Холмщині.

Те саме діється й на Підляшшу, пише газета. Там повстали сотні українських шкіл і діточих садків, а "Краківські Вісти" і "Рідна Земля" переповнені вістями про поступ українізації на Підляшшу. Дальше "Дзеннік Чікаговскі" пише, що українські учителі й учительки дістають державну платню від німецького уряду й доносять йому, що думає місцеве населення.

ОБСАДЖУЮТЬ ПОСАДИ УКРАЇНЦЯМИ

В Генеральній Губернаторстві мають забирати німецьких урядовців до армії, а на їх місце, як подає ОНА за німецькими газетами, приходять жінки, а **25% адміністративних посад обсаджує влада українцями з Галичини.**

ДР. ЛЬОНГИН ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ В КАНАДІ

До Винипегу приїхав з Філядельфії др. Льонгин Цегельський, колишній посол до віденського парляменту і колишній міністер Української Народної Республики. У Зл. Державах Др. Цегельський під теперішню пору займається журналістичною працею.

Др. Цегельський буде мати в Винипегу, дня 3-го жовтня, відчит в салі Інституту Просвіти.

ВІДДАЛИ ПЯТЬ СИНІВ КАНАДІ!

Панство Дмитро Кіндрати, котрі мешкають на фармі на полудне від Давфину, Ман., віддали своїх пять синів Канаді. Пять їх синів служать при канадійському війську. Василь, літ 27, служить за морем в Англії, при протилетунських скорострілах, ще від грудня 1940. Петро, літ 25, служить від січня 1943 при летунах в Англії. Іван, літ 24, при армії, за-морем є ще від грудня 1941 р. Михайл, літ 22, рядовик, записався до армії в січні 1942. Андрій, літ 21, наймолодший з братів, служить при летунах від 9-липня 1943 р.

Українці у сій війні помагають своїй батьківщині Канаді і віддають її свій найдорощий земський скарб, а се своїх синів.

РІЗДВЯНІ ПАКУНКИ ДЛЯ ЖОВНІРІВ ЗА МОРЕМ ТРЕБА ВИСЛАТИ ПЕРЕД ПЕРШИМ ЛИСТОПАДОМ

Таке розпорядження вийшло від головного почтового канадійського уряду. Коли вишлеться пакунки перед сим днем, тоді певним буде, що дійдуть сі пакунки до канадійських жовнірів в Сицилії, Англії, Італії, Африці іт.д. В пакункові не можна посилати сірників, та других легкозапальних матеріялів. Поодинокий пакунок не сміє важити більше як 11 фунтів.

НАСЕЛЕННЯ ОНТЕРІЯ— ЙОГО НАЦІОНАЛЬНЕ ПОХОДЖЕННЯ И РІДНА МОВА

(Цифри оповістило статистичне бюро на основі перепису в 1941 році).

Онтеріо має 3,787,655 населення, найбільше з усіх канадійських провінцій. За сто літ, від 1840 до 1941, населення Онтеріо зросло зі 150,066 до майже чотирьох міліонів. 72.1 процент населення Онтерія є британського походження, решта ж то канадійці европейського походження з малою домішкою азіятів та індіян.

В Онтеріо 3,425,266 осіб говорять по англійськи, 33,347 говорять тільки по французькі і 131,763 говорять по французькі й по англійськи. А 10,056 не говорять ні по англійськи, ні по французькі.

Подаємо числа матірної мови й національного походження:

Матірна мова	
Загальне число населення:	3,787,655
Англійці	3,073,320
Французи	289,146
Фінляндці	25,379
Німці	66,037
Італійці	42,888
Мадяри	19,773
Нідерлянці	7,761
Поляки	45,502
Росіяни	8,389
Словаки	16,952
Українці	**48,318**
Жиди	51,166
Норвежці	3,444
Шведи	7,045
Національне походження	
Загальне число населення:	3,787,655
Британці	2,729,830
Французи	373,990
Фінляндці	26,827
Німці	167,102
Італійці	60,085
Мадяри	22,039
Нідерлянці	73,001
Поляки	54,893
Росіяни	11,218
Чехи і Словаки	16,810
Українці	**48,158**
Жиди	69,875
Скандинавці	27,225

Українців у 1931 році було 24,426 душ, а українською мовою говорили тоді 30,175.

ПІДЗЕМНА ФАБРИКА МОТОРІВ В АНГЛІЇ

У Західній Англії знаходиться в глибині 100 стіп під землею фабрика аеро-моторів для аліянтських військ. Ся фабрика є дуже велика, бо займає собою поверхню майже три міліони квадратових стіп велику. Ся фабрика є забезпечена від газових і бом бових нападів, так, що робітники, муцини і жінки, котрі в ній працюють є в повній безпеці. На знимці видимо дві жінки при праці в тій фабриці.

ПРЕСФОНД БН

Ланівці, Саск.: На поминальнім обіді по бл. п. Йоанні Кобринській, на заклик о. П. Серветника зібрано $5.00.

Монтреал: Підчас несподіванки в честь п. Морозовича, на заклик пані Кушнірик зібрано $4.00.

Норквей, Саск.: Підчас поминок по бл. п. Анні Черевик, на заклик о. Н. Сірого зібрано на БН $5.00.

Винипег: Марія Гошовська жертвувала $1.00.

Усім за ласкаві і щирі жертви красненько дякуємо!

КАНАДІЙСЬКА МІСІЙНА ВИСТАВА

відбудеться в днях 15 до 19 жовтня 1943 в Торонті. Возьмуть в ній участь також українці католики, котрі виставлять свої експонати.

Петро Рудик, лет. десятник, родом з Винипег, Ман., проголошений за пропавшого по летунськім нападі.

А. І. Тисовський, лет. десятник, дістався до полону в Німеччині. Його родичі мешкають в Верігін.

Михаїл Максимюк, з Винипег, був ранений в Сицилії. Служить при відділі канадійської армії.

В. І. Херопіта, згинув за морем в активній службі. Служив при летунах. Родичі його мешкають в Теодор, Саск.

ДАР НА БУДОВУ КАТЕДРИ В ВИНИПЕГУ

Михайло Кукура з Гаєс, Саск., зложив $5.00 на будову катедри в Винипегу.

Се дуже гарний почин і дай Боже, щоби він був щасливий!

АРХІЄПИСКОП ЙОРКУ В МОСКВІ

Дня 20 вересня прибув з Англії до Москви архієпископ Йорку. Архієпископ приїхав до Москви на великім большевицькім літаку. Той самий літак обвозив його через дві години над руїнами Сталінграду.

На летунській площі в Москві привитали його митрополит Москви Никопа, москаль Сергій, архієпископ Горкі і московський декан хлохов. З архієпископом Йорку прибули також два англіканські духовники. Митрополит Никола привитав архієпископа Йорку в імені нововибраного патріярха православної церкви в совітах Сергія. На се привитання архієпископ відповів, що він приносить їм привіт від англіканської Церкви. Опісля арх. Йорк і митрополитНикола поцілувалися в два лиця, а два англіканські духовники поцілували митрополита Николу в перстень. Архієпископ Йорк був убраний в червону мантію.

Опісля усі сіли в два приватні авта і поїхали до Національного Готелю через широку вулицю Мохову котра веде до Кремліна. Архієпископ Йорк буде перебувати в Москві через цілий тиждень і за той час, як кажуть, буде переговорювати з російськими церковними провідниками про ріжні церковні справи.

Російська православна Церква визнає англіканську Церкву так далеко, що члени обох Церков можуть брати взаїмну участь в богослуженнях.

Після давної науки православна Церква не узнавала англіканське духовенство за благодатних, то значить не узнавала важности їх свячень.

50-ЛІТТЯ "СВОБОДИ"

Український щоденник в Зл. Державах "Свобода," обходив 15-го вересня 1943, 50-ліття свого існування. На сьому місці шлемо "Свободі" свої найширійші побажання, та заразом заповідаємо, що про сей ювілей напишемо більше в другому числі.

САСКАЧЕВАНСЬКИЙ УНІВЕРЗИТЕТ ВВОДИТЬ КУРСИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

З академічним роком 1943-44 на саскачеванському університеті пічнуться вечірні курси української мови, котрі буде провадити д-р. Т. К. Павличенко. Виклади на сих курсах будуть відбуватися що четвéр'га від 7.30 до 9.30 вечером, почавши від 7-го жовтня 1943, в Каледж Билдінг, кімната 104. Оплата виносить три доляри.

Булоб дуже побажаним, щоби якнайбільше студентів і студенток скористали з сеї великої нагоди пізнати краще українську мову і записалися на сі курси, тимбільше, що як буде належне заінтересування сими курсами, то саскачеванський університет в Саскатуні введе потім українську мову як науковий предмет на сьому університеті.

КАТОЛИЦЬКІ ШПИТАЛІ В КАНАДІ

Шпитальний альманах "Госпитал Прогрес" за 1943 виказує, що в Канаді є тепер 197 католицьких шпиталів. Вони є майже виключно під проводом католицьких Сестер. В них є 37,913 ліжок, і в протягу одного року в них лічиться 461,759 хорих.

Найбільше католицьких шпиталів є в Квебеку. Є їх там аж 74. Онтаріо має 28 шпиталів, Альберта 28, Саскачеван 15, Бр. Колюмбія 13, Манітоба 11.

Світські шпиталі, окрім звичайного шпитального гренту, дуже часто дістають спеціяльну піддержку чи то від міста, чи від громади, чи добродійних товариств. На таку надзвичайну піддержку не можуть числити і не числять Сестри. Вони мусять давати собі раду самі. Та мимо того, католицькі шпиталі не то що істнують, але стало зростають. Їх обслуга дорівнює обслузі найлучших шпиталів.

Шкода лиш, що в нас українців є за мало Сестер. Колиб ми мали більше покликань до стану духовного, і колиб ми дали більшу матеріяльну піддержку нашим Сестрам, то вони могліб більше добра зробити для нашого народу. Інституції, під проводом добрих Сестер, піднесліб наше значіння в очах других людей.

БЕНКЕТ У ЧЕСТЬ УКРАЇНЦІВ-ЛЕТУНІВ У ЙОРКТОН, САСК.

Дня 15 серпня відбувся в Йорктон-Готелі бенкет в честь українців, що перебувають в летунській школі ч. 11 в Йорктоні, Саск. Це був перший такий бенкет у Йорктоні. Удаштували його українці-католики Йорктону. Кромі гостей-летунів були присутні парох о. **Бахталовський ЧНІ., о. Бала ЧНІ.,** адвокат **А. Кіндракевич,** голова місцевого БУК-а і інші визначні парохіяни. **Промовляли шановні гості з летунської школи, оба Отці, п. Кіндракевич і п. Павлюх,** яко представник тих, що мають синів-летунів. Серед веселої гутірки скоро перейшов той вечір, лишаючи в серцях присутних милий спомин.

Зі зібраних грошей на видатки остало $1.93, які комітет пересилає на Пресфонд Будучности Нації. Гість.

Від Редакції: Сердечно дякуємо за присланих $1.93 на пресфонд БН.

ВЕЛИКІ СХОДИНИ БУК-а В ІСТ СЕЛКИРК, МАН.

Відбудуться в неділю, дня 3-го жовтня, в салі Просвіти, год. 2-га пополудни

Приїдуть з Винипегу визначні бесідники від Домінійального Заряду БУК-а Усіх добрих людий запрошуємо громадно прибути!

АРХІЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА І ПРАЗНИК

в церкві св. Покрови, 965 Бойд ave. у Винипегу, буде в НЕДІЛЮ 17 ЖОВТНЯ 1943— в суботу вечір по Литії буде в Парохіяльнім Домі празничний бенкет і концерт, 16 жовтня 1943. Всіх наших парохіян і вірних округи щиро запрошуємо прибути.

Заряд парохії.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. С. Семчук

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ЕКЗАРХАТ В КАНАДІ

(Докінчення)

Правні форми українського католицького Екзархату в Канаді треба виповнити нашим позитивним змістом в поодиноких провінціях і так невідклично причинитися до творення нових українських католицьких дієцезій в Канаді, що в самім утворенню Екзархату вже признано.

Манітоба після обчислення з 1941 року має нашого населення 89,762 душ, з того подавляюча більшість, як всюди, це є українці католики. Всіх церков в Манітобі є 130, місійних наших станиць 14. Монументальною будівлею є церква в Кукс Крік, 24 милі від Винипегу. В самім місті є сім наших парохій. Повстав вже комітет будови восьмої нашої церкви в цім місті. Наших священників світських в Манітобі працює 20, три Отці Василіяни і один Отець Облят— разом 24. У Винипегу є наш природний осередок і столиця Екзархату, тут два наші єпископи. Сам Винипег має 22,578 українського населення; тут є централя КУК, на чолі котрої стоїть наш священик, о. др. В. Кушнір. Географічне положення Манітоби промовляє найкраще за тим, щоби ця провінція остала осередком нашої Церкви та її влади, на чолі з Екзархом та помічним епископом.

Саскачеван має 79,777 нашого населення, 109 церков і 22 місійні станиці. Священиків світських працює там 13, монахів оо. Редемптористів 16, коли вчислити до їхньої праці поблизький Реблин, що є в Манітобі, але тяжить до Саскачевану і де находиться Місійний Інститут. Нашим осередком провінції повинен стати і фактично ним є Саскатун, а не столиця провінції Ріджайна. Околиця Саскатуну є здебільша заселена українцями і в самім місті є монументальна церква св. Юрія, котра прегарно може надаватися на катедру і при котрій може бути осідок епископа. Інша монументальна будівля, це церква в Йорктоні, при котрій є монастир, школа дівоча Сестер і обіч колегія св. Йосифа. Саскачеван вже зріс настільки, що може удержати свого епископа, колиб іменування такого наступило. Це провінція, звідки вийшла наша організація БУК і де є бурса БУК-а, і де печатається в друкарні оо. Редемптористів в Йорктоні наша часопись.

Альберта має 71,868 нашого населення, 77 церков і 30 місійних станиць. Поза тим треба вчислити ще Британську Колюмбію, котру обслугують Отці Василіяни з Альберти і де є вже 4 наші парохії і 2 місійні станиці. Великі простори нового поселення в Піс Ривер, куди тисячами осіли наші люди і доперва на початках свого тамошнього побуту, дають також найкращі надії нашого поширення і скріплення на будуче. До Британської Колюмбії переселюються тепер многі наші родини і це також скріпить наш організований стан посідання. Едмонтон має величаву церкву, котрої будову почав о. піонір Созонт Дидик ЧСВВ а докінчує теперішний парох о. В. Каменецький ЧСВВ. Тамже є цілоденна школа Сестер, печатня дієцезального часопису "Українські Вісти." В Альберті є дві наші лічниці, тамошний БУК започатковав збірку на будову бурси для молоді. Всю Альберту обслуговують Отці Василіяни з вийком двох міст. Калгар і Педбридж, де парохами є світські священики. До Чипмен в Альберті прийхав перший наш поселенець в Канаді Василь Єпиняк ще 1891 року і тут збудовано першу нашу церкву в Канаді, на Стар в 1897 році.

Альберта безпечно заслугує з Бр. Колюмбією на це, щоби стати черговою нашою дієцезією в канадійськім Екзархаті.

Східь-головно Онтеріо, де українців є 48,158 душ, представляє рухливий промисловий хід життя. Останніми часами тисячі старших і родин переселилися на схід до тамошних промислових осередків. На сході наших церков 25, місійних станиць 17— одначе творяться многі нові і о. канонік П. Каменецький в Торонті започатковував вже зі значним успіхом збірку на будову катедри в цім місті. На сході працюють майже всюди світські священики, крім Монтреалу, Гримсбі і Отави, де Отці Василіяни ведуть парохіяльну працю. В Гримсбі отворено Духовну Семінарію Отців Василіян. Природним осередком сходу здається для нашої Церкви стає Торонто, де є три парохії і живий рух. Але треба признати, що успішно з Торонтом рівалізує під тим оглядом також Монтреал, хоч Торонто має цю вищість, що кругом і блище є наші парохії та більше нашого населення як в Монтреалі. В Торонто також повинен повстати наш релігійний осередок сходу через утворення дієцезії з власним епископом.

Реасумуючи досі сказане виходить **ясно, що ми вже доросли до того і правні форми вже покладені під будову чотирох наших дієцезій, одної на сході, трох на заході, під проводом нашого Екзарха у Винипегу. Від нас залежить, щоби ми ці правні форми виповнили нашим творчим і активним змістом, і тим чином прискорили здійснення великого Екзархату в чотирох наших дієцезіях Канади. Творча і посвятна праця нашого теперішнього епископа Ординарія, Преосв. Василія В. Ладики поклала для того діла невзрушні і історичні основи.**

ДОБРОДІЙНІСТЬ БУК-А

Хоча статут БУК-а забезпечує і поручає нашу добродійну діяльність, то через повне перше десятиліття нашої діяльности головну увагу звернули ми на культурно-освітні справи. Доказом цього є наша преса, летючки, бібліотека, зїзди і виплачена бурса в Саскатуні. Ми поширили добру пресу в многих тисячах примірників і прямо тяжко є навіть оцінити всю велич і значіння тої праці. В часті можемо зрозуміти важність того через змінені обставини. Як було тому десять літ, як є нині.

Але то не все.

Перед нами маса праці, великої своїм розміром і глибокої змістом. Саме життя тепер ту працю висуває наперед і домагається її заспокоєння. Наглячі і повторні случаї живцем насуваються на очі і кличуть о свою розвязку. **Треба тепер посилити на широку міру добродійну діяльність БУК-а.**

О що ходить?

Ходить о це, щоби наші добродійні заведення, котрим треба помочі, **мали ту поміч стало,** а не доривочно. Приміром. Сестри Служебниці ведуть сиротинець в Айтуні. Виховують полишені діти а є їх понад пятьдесять. Тим дітям треба постарати убрання, їх живити, вчити і взагалі виховати в люди. Безперечно, що це вимагає не липень труду, але також гроша. Досі збірки

(Продовження на стороні 6)

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЖОВТЕНЬ 1943

1	П	18	Преп. Евменія
2	С	19	Мч. Трофима
3	**Н**	**20**	**Нед. 16 по Сош.**
4	П	21	Ап Кондрата
5	В	22	Сщмч. Фоки
6	С	23	Зачаття Ів. Хрестителя
7	Ч	24	Первомуч. Теклі
8	П	25	Преп. Евфрозини
9	**С**	**26**	**Престав. Ів. Богосл.** (на нед.)
10	**Н**	**27**	**Нед. 17 по Сош.**
11	П	28	† Преп. і ісп. Харитона
12	В	29	Преп. Кирійка
13	С	30	Сщмч. Григорія
14	**Ч**	**1**	**Жовтень. Покров Пр. Бог.** (на н.)

УСТАВ

2. Суб. по Воздвиженню. Ап. з. 125, ев. Ів. з. 30.

3. Нед. 16 по С. і по Воздвиж.: Гл. 7, ев. утр. 5. Ап. з. 203, ев. Мар. з. 37.

4. Віддання Воздвиження: Сл. Б. ап. з. 219, ев. Мар. з. 48.

9. Ап. і Ев. Ів. Богослова: Служба ця переноситься на неділю.

10. Нед. 17 по С. і Ів. Богослова: Всеночне. Гл. 8, ев. утр. 6. Сл. Б. ап. з. 182 і 73, ев. Мат. з. 62 і Ів. з. 61.

14. Покров Пресв. Богородиці: Служба ця в всеночним переноситься на неділю 17 жовтня.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби люди часто й побожно приймали св. Тайну Покути.

"Прийміть Духа святого, котрих відпустите гріхи, є їм відпущені, а котрих задержите, є задержані" (Йоан 20, 23), такі слова сказав наш Божественний Спаситель, по своїм Воскресенню, до Апостолів і ними установив св. Тайну Покути (Сповіди). Ся Тайна, в котрій ми дістаємо прощення наших навіть найбільших гріхів є доказом великого Божого милосердя. Через наші провини-гріхи робимося бунтівниками, злочинцями супроти предоброго нашого Сотворителя. І не могли би ми самі, без Божої помочі, всемогучого Бога перепросити. Милосердиться тому Господь над бідними людьми, дає їм великий дарунок, спосіб яким можна дістати у нього прощення гріхів установляє св. Тайну Покутя.

Справді який добрий і милосердний є Господь Бог! Як легко доступаємо від Нього прощення! Не вимагає від нас Бог в заміну за прощення гріхів жадних гірких терпінь, жадних паломництв до Єрусалиму і т.п., жадає лише від нас, щоби ми в св. Тайні Покути визнали перед Його слугою (священиком), котрого довільно можемо собі вибрати, усі наші провини і щоби ми за них щиро і правдиво жалували. За се про наші провини-гріхи ніхто ніколи не довідається, бо священик є обовязаний до найстрогійшої тайни про то все, що чув на св. Сповіді.

Дякуймо Богові за сей великий дар св. Сповіди. Часто приступаймо до св. Тайни Покути. Часто, то значить все тоді, кільки разів ми Бога образили тяжким гріхом. Побожно приймаймо сю велику Тайну, се значить, щиро і сердечно пригадаймо наперед усі наші провини, усі гріхи скажім на св. Сповіді, жалуймо за наші провини з цілого нашого серця, тому, що Бога, свого Добродія і Пана ними образили, відмовляймо належно і точно усю покуту наложену нам священиком в св. Сповіді. Щоби усі християни в такий спосіб сповідалися і часто приступали до сеї Тайни, у сім наміренні молімось щиро в місяці жовтні.

* * *

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби на місіях християнські родини шанували покликання синів.

Великим добродійством від Господа Бога для родичів є покликання їх синів на службу Богові. Вибирає Бог собі з сего світа молодих хлопців, охороняє їх перед зіпсуттям сього світа і робить їх своїми вибранцями-слугами.

Правдиві і побожні родини справді тішаться і радіють, коли бачать, що сплило на них се велике вивишення, що їх синів Бог кличе для своєї служби, та високо цінять се Боже покликанням своїх синів.

І в місійних краях спливає часто ся Божа ласка на християнські родини. Просім сердечно Божественне Серце Христа, щоби християнські родичі по місійних краях високо цінили сю Божу ласку покликання їх синів на Божу службу.

о. Николай Демків

НЕУСТАЮЧА ПОМІЧ—ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

"Бо все від нині блаженною звати-муть мене всі роди" (Лук. 1, 48).

Се пророцтво Марії сповнилося ще за Її життя і до нині сповняється. Ще за життя Марії одна невіста, коли Ісус учив народ, сказала голосно: "Блаженна утроба, що тебе носила, і груди, що ти ссав" (Лук. 11, 27). А по воскресенню Христа, Марія стає осередком довкола якого гуртуються Апостоли. Колиж Апостоли, в часі переслідувань, розбрилися по цілім світі поширюючи віру Христа, поширювалася й слава Діви Марії. Правда, повставали блудні єреси, котрі виступали против Її Божого материнства, проти Її "христородства," однак вони не притьмили Її слави, ба що більше причинилися до розширення Її почитання. В Її обороні виступають цілі ряди св. Отців, які своїми письмами, піснями, звеличують Богоматір, називаючи Її Богородицею, "чеснійшою від херувимів і славнійшою без порівнання від серафимів."

Наш український католицький обряд визначається особлившим культом Марії. Чи буде се св. Сл. Божа, чи Вечірня, чи Утреня, чи яка друга відправа— всюди знайдете пречудні, похвальні пісні в честь Небесної Цариці. І як колись Марія стояла побіч Ісуса на Голгофті, так і тепер у наших богослуженнях і молитвах, Вона все стоїть біля Христа, Сина свого. Чи в церкві, чи у наших хатах все побіч образа Христа бачимо образ Його Неньки. Здається, що чогось бракувалоби у наших хатах і в наших молитвах, колиб ми не молилися до Матері Божої, колиб ми не почитали ікони Марії,— от хотьби ікони, що зветься "Матір Неустаючої Помочі—Покров."

Пригляньмося проте блище сьому чудовому образові Матері Божої Неустаючої Помочі та застановімся, яку він нам подає науку.

Що наперед видимо на сьому образові? На золотому тлі образа видимо Преч. Діву Марію, що тримає на руках дитя Ісуса. Її голову, покриту синім серпанком, прикрашує золота корона, а навкола цілої голови видимо широке золотисте сяйво-авреолю святости. Поза авреолею, по обох боках голови Марії витиснені є чотири перші букви двох грецьких слів, що по нашому означають: Мати Божа. Боже Дитятко сидить на лівій руці своєї Матері. Але замість дивитися на свою Неньку, Ісус відвертає голову в ліву сторону від якоїсь річи, котра пєвно Його перестрашує, бо на солодкім лиці Божого Дитяти видно знаки якогось переляку, а з правої ноги звисає сандалець, який злетів мабуть з наглого дрожання. Двома маленькими ручентями тримає Ісус праву матірну руку, якби благав помочі у Марії. Коло голови Ісуса ясніє сяйво, а

трохи вище як ліве рамя Ісуса, начеркнені грецькі букви, що означають: Ісус Христос. —Але щож за причина, що на лиці Ісуса пробивається тінь страху? Чого Ісус задрожав? Легко вгадати, бо ось дещо вище, по лівій стороні, видно Архангела Гавриїла, що тримає в руках хрест і немов подає його дитині Ісусові разом з чотирома цвяхами. По правій стороні Марії зображений Архангел Михаїл, що держить в руках копіє і тростину з губкою.

Але особливо вражає на іконі саме лице **Марії. В погляді Марії чути гейби якийсь неописаний, дивний смуток, разом з ніжним почуванням.** Вона також бачить хрест показуваний Синові. Її материнське серце стискає біль, але видно з яким спокоєм, з яким небесним підданням волі Божій Марія все те принимає. Так виглядалоби, що перестрах Божого Дитятка перед катівським оруддям, котре ангели Її показують, пригадує Божій Матері, що Вона має на землі ще й другі діти: людий терплячих, пробуваючих в смутках і в сльозах і дуже часто перестрашених видом хреста. Видно, що Марія безмірно відчуває їх горе, та здається немов Її уста говорять: "Майте довіря! Прийдіть до мене! Я також терпіла, я вмію співчувати, я могуча відчуваю ваше горе, я можу вам помогти! Ви всі, котрі йдете слідом за Ісусом, майте довіря, я є Мати неустаючої помочі, я покров, рятунок!..."

О, якже миле для нашої душі те слово "неустаючий"! Неустаюча любов, неустаюча вірність, неустаюча приязнь— якже до серця припадають нам ті слова! Бо й навіть помершим, нашим найдорощим, у хвилі нашої найтяжшої розлуки з ними, співаємо над гробом "вічная память." Ті наші останні слова до них означають те саме, що неустаюча, безнастанна память. Наше серце бажає чогось сталого, незмінного, непереминаючого, а як тужить і плаче, коли утратить щось милого, приємного. Щож, коли така вже наша доля, що тут на землі немає нічого сталого, хіба те, що хвилі моря нашого життя кидають нами з одного терпіння в друге. Якжеж мило серед такої змінчивості нашої судьби почути, що є хтось, що все памятає про нас. Якжеж мило бути свідомим того, що є хтось, що нас стало любить, навіть тоді, коли й найближші перестають і згадувати про нас.

А як сей хтось безустанно нам помагає, тоді стає любимцем нашого серця. **У світі повнім клопотів, трудів, і терпінь, якже приємною є гадка про неустаюче жерело потіхи і помочі Пречистої Діви Марії.**

Покров-неустаюча поміч Марії. Як любими та милими є сі слова для тих, котрі тої помочі потребують. А комуж з нас помочі не треба? **Власне тому Пречиста Діва Марія є так милою, любовю для нас, бо Її помочі ми усе потребуємо.** Немає в світі людини, котра би могла обійтися без помочі другого, якоюнебудь помочию вона не булаб. Немїч є початком і кінцем людини. Немічним лежить чоловік у колисці, в день свого приходу на світ, що немічнійшим лежить він у гробі, і та немїч витискає сльози навіть у тих, що їх називають людьми кам'яного серця. Немїч, слабість і злидні є нашим щоденним кормом і якби не Ісус і Марія, думаєби ти брате, що немїч є й твоїм призначенням. Та бодрись християнська душе! Марія показує тобі кращу ціль. Вона твою немїч, твою слабість чи

смуток замінить у непоборну силу, у радість, бо Вона Мати Божа й Мати наша.

Чи може Марія помогти? Може, бо Вона сильна.

Марія сильна, бо Вона є Матірю Всемогучого, котрий одним словом сотворив небо і землю. Твоя немїч перетвориться у невідступну силу через неустаючу поміч Марії. Не бійся! Марія є Матірю того, котрого сила не вичерпується. На одно Її слово "Сину" ставить Христос на Її услуги своє без кінця всемогуче "най станеться." Марія сильна, бо коли Бог дав Її повноту ласк і наділив непонятним достоїнством, хоча Вона сього не просила, то тим більше тепер все станеться, о що Вона попросить свойого Єдинородного Сина. **Марія є Мати Божа, але й Мати наша, ми Її діти.** Вона нас любить безмірною любовю, бо Вона є Мати того, що "полюбив... своїх, що в світі, до кінця їх полюбив" (Iв. 13, 1). З Її безмірною любовію лучиться й бажання все нас берегти від зла, опікуватися нами та помагати нам у всіх прикростях і злиднях сього життя.

Перед сею другою світовою війною в селі Чайковичах, в Західній Україні знаходився нерукотворений образ Матері Божої, і чудотворне джерело. Тисячі наших людий навіть з найдальших закутин краю приходили перед сей образ благати Матір Божу о поміч і ставали здоровими многі з них через цілющу воду в чудотворнім джерелі. Прозріла була сліпа з роду Ганя Гриців з Горулька, повіт Дрогобич. Коли знакомі почули, що вона їде до Чайкович, тільки махали рукою, сумнівалися, здавалось їм се безпомічним. Однак цілюща вода з джерела Марії Діви в Чайковичах зробила неможливе можливим. Дівчина прозріла. Знова друга Марія Яворська, жена Василя, літ 45, через довгих 15 літ лічилася і нічо не помагало. Але коли напилася води з цього цілющого джерела, стала здорова. Віра її спасла. Знова в селі Волошині, Бобрецького повіту, мешкала при родичах дівчина Катерина Олійник. Вона через девять літ хорувала тяжко на запалення кишок і боляк у жолудку, а відтак прилучилось ще до сего розмягчення хребетного стовпа, так, що хора не тільки ходити, але й сидіти не була в силі. Лікарі стверднли, що вона невилічимо хора. Через довгих 9 літ лежала вона в ліжку, а одинокою її поживою було молоко і вода. Дівчина однак мала велику любов і віру до Пречистої Діви Марії, лежачи робила штучні квіти і китиці на престіл до церкви в Глібовичах Великих, а ту її жертву приносила нераз її мама до церкви, жертвуючи при тім на Акафист до Пр. Діви Марії.

Хора Катерина довідалася за чудесні уздоровлення у Чайковичах і як сама оповідала, жила лиш надією, що й її Мати Божа уздоровить. Дістала почтою води з чудотворного джерела в Чайковичах, висповідалася, приняла св. Причастіе, молилася горячо до небесної лікарки о здоровля. Відтак напилася кілька крапель сеї води з джерела і до купелі, де її занесли родичі, вляли кілька крапель. І отсе сталося чудо! Хора, що через 9 літ безперевно лежала, не будучи в силі навіть рушитися, сама встала з купелі, недуга щезла в одній хвилі. **Преч. Діва Марія вислухала її молитви, за**

ДОБРОДІЙНІСТЬ БУК-а...

(Продовження з сторони 4)

на ту ціль переводилися тут то там, стільки чи стільки гроша, доривочно і епізодом. **Не було сталого** допливу помочі щорічно і в певній сумі, щоби зняти журбу з сердець тих, котрі дбають про сироти. Наші запомогові організації поробили собі такі статути, що на основі їх не можуть стало і в більших сумах помагати нашим добродійним установам. Хіба переводять надзвичайні розмети, а стало їх також переводити годі, коли їхні члени обтяжені й так грошево на самі потреби тих організацій. І тому, хоча певні наші запомогові організації мають вже сотки тисяч покладного гроша, їхня поміч для добродійних установ лишень принагідна і незначна. Подібний стан є у відношенню до **всіх наших добродійних установ.**

Під нашими добродійними установами розумію дут не лишень сиротинець, також лічниці, бурсу в Саскатуні, пресу, школи, незаможних учеників.

Про наші церкви піднялося дбати під тим оглядом товариство св. Йосафата.

Вертаючи до попереднього, нам треба **сталої добродійної помочі щорічно і в певній усталеній висоті для згаданих установ.**

Цею працею повинен тепер сильно і рішучо занятися БУК.

Її любов і довіря вернула їй здоровля. Сусіди, довідавшись про се, громадно почали дівчину відвідувати і навіть з сусітних сіл приходили люди, щоби на власні очі переконатися про те чудо. І справді від тої хвилі дівчина почувала себе цілком здоровою, ходила точно на всі богослужения до сусіднього села Глібович Великих. Свого о. Пароха просила оголосити публично про те її чудесне уздоровлення в українських часописях, щоби, як казала, слава і побожність до Преч. Діви Марії поширялася між нашим народом, щоби люди пізнали, що Матінка Божа не опускає нікого хто з довірям з любовю удається до Неї о поміч.

І ми серед бурливих хвиль нашого життя, серед покус і терпінь, падаймо на коліна перед нашою Небесною Ненькою Неустаючої Помочі, а певно будемо вислухані, бо як каже св. Вернард: "Від віків нечувано, щоби когобудь, що прибігає під Покров Марії, благає її помочі і її заступництва, Марія опустила."

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

Чергове засідання ДЗаряду було 8 вересня 1943.

Ради скріплення **добродійної акції БУК-а** і придбання фонтів на ту ціль рішено завести однородну вкладку для всіх дійсних членів БУК-а в Канаді. Точка 10 статуту доповнена так: **вписове 25 центів, вкладка річна $2.00 для всіх дійсних членів БУК-а.**

Точка 12 статута змінена в цім виді: "Членом спомагаючим Брацтва може бути кождий українець греко-католик, **що зложить річну вкладку 25 центів і** буде принятий на внесок одного члена Заряду Брацтва."

Прочі точки статута про членів основників і почесних **остають незмінні.**

Тим чином дається нагоду всім, що лишень бажають, стати членами БУК-а. Для **масового членства** надається найкраще точка про спомагаючих членів. Дійсні члени платитимуть по два доляри. Ці всі гроші ідуть до скарбу Домініяльного Заряду. Провінціональні Заряди самі подбають про спосіб і міру своїх фондів. За ці гроші БУК вестиме сталу, а не доривочну і принагідну, поміч для наших добродійних установ. Точнійше, помагатиме сиротинцеві, лічницям, бурсі, ученикам, пресі.

Рішено відіслати **на сиротинець в Айтуні** першу жертву в сумі **пятьдесять долярів.**

Начерк жіночого статуту поручено пані А. Семотюк, до котрої належить негайно посилати всякі побажання, вказівки і погляди в цій справі. Адреса пані А. Семотюк є: 1687 Арлінгтон стр. Винипег.

Рішено видати чергову **книжечку бібліотеки БУК-а: "Століття відродження Галицької України"**— про о. Маркіяна Шашкевича. Книжечка буде для масового поширення по 5 центів, 20 сторін друку. Замовлення можна вже слати на адресу Домініяльного Заряду БУК-а,

919 College Ave., Winnipeg, Man.

Слідуючою книжечкою буде праця **о. Лугового "Кавадійський Вертеп"**— сценка, мале представлення на Різдво з колядками. Вийде перед Різдвом.

В 1944 періодично рішено видавати книжечки і в цій цілі вибрано комісію для намічення пляну праці, під головством о. др. В. Кушніра.

Нема сумніву, що ця праця вимагає фондів, бо за довги організація її вести не буде. Тому **просимо кождого, кому праця ця мила по серці і дорога, присилати жертви і збірки на ту ціль.** Всі жертви, збірки і гроші слати на адресу скарбника: Ол. Малофій,

687 Stella Ave., Winnipeg, Man.

ПРАЗНИК НА ПРІСВИЛ, САСК. 22 СЕРПНЯ 1943

Вже близько три роки як існує церква в Пріснл. Цього року на празник загостив всеч. о. М. Горошко. По всіх Богослуженнях в церкві та гарному обході доокола церкви відбулась перекуска. Люде грали бінго та купували річи на памятки.

Всеч. о. Мельник опісля представив о. М. Горошка, який дав людям гарний доклад. Змалювавши образ, як має виглядати наша молодь, чим займатись і трудитись, візвав всіх старших, щоби вписувались до БУК-а, а молодь до УКЮ.

Опісля всеч. о. Мельник з Михайлом Вовком перевели збірку на організаційний фонд УКЮ. По 85. зложили: Парохія Преображення ГНІХ. і панство Ольга і Михайло Коваль. 1.25 дали Марія і Олекса Семчук. По 1.00: М. Бойко, Н. Катринюк, Н. Климчук, Т. Трембач, П. Кокура, П. Степанишин, С. Гулька, М. Мельник, А. Чорній, Л. Гулька, М. Савка, М. Гулька, М. Банадига. По 50ц.: Г. Стратійчук, П. Бартецький, О. Корба, М. Стратійчук, О. Піх, В. Кравець, Іван Матлюк, О. Кардинал, М. Заразун, Д. Шуя. По 30ц.: І. Дмитрів, М. Пристай. Дрібні жертви 5.15. Разом $35.15.

Михаїл Бойко.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА СЕРПЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ—

п. Йосиф зі спродажі	$15.00
Зб. на пох. бл. п. С. Франка, Сондавн	2.25
" і стільки призначено на УВісти	2.25
А. Мушій $2; П. Андріяш $2.00, пер...	4.00
о. І. Шпитковський 10 передпл.	10.00
Пом. бл. Т. Ковбель (о. Криворучка)	2.60
З Голар, Саск., 6 передплат	6.00
Ст. Гапійчук пер. 1.00; М. Івасюк 2...	3.00
На хр. в п. Томашевських (Гриневич)	3.25
оо. Редемптористи, передплати	3.00
Зб. на весілю в І. Войтовича, Ланівці	21.45
о. М. Колодій зі спрод. 1; В. Прокоп	2.00
П. Веч. П. Заболотного, Мервіял	5.90
о. Ст. Семчук зі спродажі	3.60
о. І. Шпитковський зі спродажі	20.00
о. І. Шпитковський 20 передплат	20.00
о. П. Криворучка пр. фонд	5.00
Від пар. на Приймовій в Сматс, пф.	10.00
Разом	$121.80

— РОЗХОДИ

Ю. Петраш для УВістей	$2.25
Почтові значки	1.70
Мети	7.28
Друк БН ч. 16	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	4.67
350 куверт	3.50
На фонд БУК-а	20.00
Значки до чеків	.99
Мети	1.89
Разом	$98.18

Дм. Кобринський.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Похорон Анни Войтович

Дня 17-го вересня упокоїлася у санаторії в Саскатуні бл. п. Анна, жена Василя Войтовича маючи тільки 22 роки. Тіло перевезено похоронним автом до помешкання її родичів панство Возняк, в Ланівцях. Цілу околицю неначе навістило велике нещастя, бо як той цвіт, що передчасом зівяне, так лишила всіх поперша Анна. Приїздили многі з всіх сторін Ланівського округа, що й не було місця на авта, на возн, на обісті панства Возняк. У суботу вечер наш парох о. о П. Серветник відправив парастас, а раненько в семій годині панахиду і перевезено тіло до церкви. По дорозі чигано евангелії. В церкві було утреня й співано Служба Божа й наука— бо се неділя. По Сл. Божій далі продовжуються похоронні відправи. Потім прощання. Людей повнісенька церква. Наш парох починає: "Недавно, бо тільки три роки, як дзвони на дзвінниці Ланівської парохії гомоніли радісно й весело. Недавно дружина весільна відпроваджувала щасливу Анну до церкви. Нині дзвони гомонять тужно, сумно, жалібно. Що за зміна! О життя! Якеж ти коротке, о радости якаж ти непостійна, о смерт,и якаж ти немилосердна!" Згадав далі о. парох про осиротілого мужа, про маленького синка, про родичів, вуйків, цьоток, про бабків. Бо вони всі, як золото,

вірні своїй церкві. Як той синок як підросте спитає батька чи бабки—"а де моя мама"? Тоді возьмуть його за рученьку і поведуть вже на зарослу травою могилу і покажуть де мама."— Рушився похід на цвинтар. Довга, довга, сумна процесія... Положили у могилу. Гріб запечатаний. Тихо, тихо, лише сумний вітрець повіває і— плач, сльози, сум... Мама умліває... Спи дорога Анно, спи сном блаженних, нехай твої золоті сни, мрії й надії, що їх тут плекала в сотеро здійснюються, бо ти вірно служила своєму Богові від дитинства. В.Т.П.

На обіді на заклик о. П. Серветника зібрано $22.60 на пресу, а $1.50 на Сироти. Гроші поділено по половині на "Укр. Вісти" і "Б. Нації." Збирав о. парох і добрий наш учитель пан Гавлюк.

Жертвували слідуючі: По $1.00: Н. Візнюк, М. Лозінський, П. Жарий, К. Лозінський, П. Візнюк. По 50ц.: П. Гількевич. По 50ц.: Н. Корпан, Й. Сливка, Н. Галабура, Г. Візнюк, Ів. Войтович, пані Ів. Войтович, Н. Габрух, Із. Парчевський, А. Овчар, В. Камінський, М. Сливка, В. Лозінський, В. Войтович, Ф. Мазуркевич, Н. Стадник, Рр. Корпан, пані М. Дзьдик. По 45ц.: М. Гількевич. По 40ц.: Е. Боднарчук. По 35ц.: пані Е. Боднарчук. По 25ц.: Е. Лозінський, П. Вознік, К. Вознік, пані К. Вознік, Б. Закретський, М. Недзільський, Ів. Возний, І. Закретський, М. Зобачинський, пані Й. Возник, Й. Голоюк, пані М. Сильський, А. Пустій, пані Н. Камінський, К. Войтович, пані Й. Парчевський, пані Г. Гучковський, К. Жарий, П. Гнатюк, пані М. Маніка, пані М. Войтович, Анна Мельник, пані О. Візнюк, Анна Камінський, пані Л. Лозінський, пані К. Вознік. По 20ц.: Давид Дзядик, Ед. Грицак. По 10ц. М. Сильський, пані М. Сливка. На Сироти по 50ц.: пані М. Лозінський, А. Гавлюк, Ф. Мазуркевич.

Учасник похорону.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Посмертний спомин про бл. п. Іванну Кобринську

В середу 8-го вересня упокоїлася в Бозі бл. п. Іванна Кобринська по короткій недузі. Похоронне Богослужения відправив наш парох о. Петро Серветник в пятницю 10 вересня.

Покійна прибула до Канади ще 1898 року і замешкала в окрузі Ланівець, де щиро працювала не лише для рідні але й по за домом. Любила свою Церкву і де лише правилося Богослуження, вона там спішила. Ще кілька днів перед смертю вона була присутна на Успення М.Б. в церкві Альвена фармі де приняла св. Тайни. Читала й передплачувала лише католицьку часопись.

Прожила 62 роки й лишила в смутку мужа й десять дітей.

Помино молочення, велике число людей прибуло на похорон, що вказує на загальну пошану і любов до помершої.

На обіді описля, на заклик о. Серветника, зібрано на католицьку пресу $15.20. Збирали наш парох і син-вояк покійної. Гроші призначено на Укр. Вісти, БНації й Голос Спасителя.

RCN Photo

ВІКТОР Д. БРОДЮР

RCN Photo

В. С. ГАДФРІ

Головна Кватира Морської Служби проголосила, що головним командантом Побережжа Тихого Океану став адмірал Віктор Д. Бродюр, котрий до того часу займав місце як член морської фльоти в Канадійськім Спільнім Штабі в Вашингтоні. Місце Бродюра займяв капітан В. С. Гадфрі, дотеперішний шеф штабу адмірала Бродюра в Вашингтоні.

Жертвували, по $1.00: о. П. Серветник, Із. Лозінський, І. Кобринський, Ст. Охотський, П. Ковбель, Т. Свизінський, В. Голубець, п. Ганя Свизінська. По 70ц.: Петро Свизінський. По 50ц.: Н. Голубець, Ю. Сороківська, Н. Свизінський, М. Сливка, Й. Шимановський, М. І. Лозінська, Е. Шимановська, П. Корпан, Й. Базовський. Дрібна колекта $2.00. Щира подяка всім.

Присутний.

НОРКВЕЙ, САСК.

Поминальне Богослуження за упокій душі бл. п. Анни Черевик

Дня 8 вересня, відправлено у місцевій церкві Норквей, Саск., поминальне Богослуження за упокій душі бл. п. Анни Черевик, в дво-літню річницю її смерти. При цім посвячено памятник бл. п. Анни. Богослужебні дійствія відправив **Всеч. о. Н. Сірий, парох,** в асисті **Всеч. о. Гр. Теплого,** що загостив в тому часі в нашу околицю.

Богослуження наняли спільно сини, Николай, Василій, Іван, Онуфрій, Михаіл Черевики й дочка Пелагія Коваль. Спільним стараннем всієї рідні, справлено гарний памятник на могилі матері, як доказ незабуття й вдячности, матері, що будучи вдовою ще в краї старому, перед 40 літами, приїхала з сімома дрібними дітьми з села Бурдаківці, пов. Борщів, Зах. Україна, ген за море в незнану Канаду шукати кращої долі для дітей й попри них для себе. І в дійсності, всім в тій рідні добре поводиться й всі щє живуть. Крім цего та добра християнська матір відійшла з цього світа у вічність щасливо, бо виховала всіх своїх дітей на добрих християн-католиків, а чєрез це на добрих горожан Канади й українських патріотів. Те саме можна сказати про всі онуки.

Тому не диво, що вся рідня спільно й на дальше памятає за свою добру матір й по смерти. Цей примір повинен послужити для всіх наших українських родичів, що мають виховувати дітей в правдиво-християнському дусі; а діти цей примір доброго виховання родичами переданий повинні дальше нести в своїх серцях й почуваннях в історію часу нашого життя тут на цьому світі, й памятати про своїх вихователів родичів, відійшовших у вічність з цего світа. Таке поступования одних й других дає запоруку спільної любови наших родин за життя, й память навіть про них що відійшли у вічність.

Поминальний обід відбувсь у домі пан-ства Григорія й Пелягії Коваль, дочки помершої Анни. На обіді були рідня й запрошені парохіяни. В часі обіду о. Н. Сірий попросив присутних, щоби спімнути про бл. п. Анну в нашій укр. католицькій пресі, й попросив про зложення жертв на поміч нашій пресі. Присутні радо зложили свої лепти, збірка принесла $12.05. Частину збірки в сумі $5.00 жертвовано на Будучність Нації.

Збіркою занялись п. Стефан Черевик, Франко Гравочевський, онуки бл. п. Анни, й Михаіл Мартинюк. Всім жертводавцям хай Всевишній Господь нагородить в їхніх потребах.

Бл. п. Анні сотвори Господи вічну щасливість у царстві небесному.

Присутний.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД УКЮ ЗЛОЖИЛИ:

Кристал Лейк, Саск. $77.00; Арран, 123.50; Гейзил Дел, 15.00; Прісвил, 35.00; Григорів, 14.60; Ріджайна, 60.00; Альвена, 108.47; Кадворт—Спаса, 75.00; Г. П. Ковбель—аптикар в Канора 10.00; В. П. Ковбель, Канора 1.00; Петро Клюк, учитель, Арран 1.00; о. Ігор Шпитковський, Віннінег 5.00; о. А. Фик, Ріджайна, 2.00; Всеч. о. М. Мельник, Прісвил, 5.00.

МОНТРЕАЛ, КВ.

Вшанували п. Морозовича з нагоди 65 років

В неділю 22-го серпня був день, що лишиться в наших серцях на довгий час. В той день донька пана Морозовича, пані Ганчук устроїла своїому батькові милу несподіванку з помочею пані Кушнірик і пані Василик.

Привітне желання зложив п. М. Бучковський а всі присутні заспівали ювілятові многоліття. Опісля пані Ганчук в імени дітей відчитала кілька слів подяки батькові за щире укр. і католицьке виховання. По перекусці, пані Кушнірик попросила гостей, щоби незабули за нашу пресу. Всі на це радо згодились. Жертвували слідуючі: пані Морозович $4.00; по $1.00: пані Кушнірик, п. Ганчук, п. Войціховський, п. Вигера, п. Гайда, пані й панна Вальчишин; по 50ц.: п. Бучковський. По 25ц.: пані Василик, і пані Бучковська. Збіркою займилася пані Войціховська, сестра о. Н. Кушнірика з Іст Торонто. На БН призначено $4.00.

Всім жертводавцям щира подяка а п. Морозовичеві многая літ прожити і много Божих ласк!

пані Войціховська.

За статути і брошурки на Орг. Фонд зложили:

Панна А. Перейма (підчас з'їзду УКЮ, Гудів) $4.80; о. І. Олійник, Комарно, Ман. 1.00; о. Н. Демків, Комарно, Ман. 1.00; о. А. Хорунжий, Ріджайна, Саск. 25ц.; о. Я. Чиж, Віннінег, 1.00; о. Й. Бала, Етелберт, Ман. 25ц.; о. Й. Пуляк, Брендон, Ман. 1.00; о. В. Шек, Віннінег, 1.00; о. М. Швед, Овкбурн, Ольга, Ман. 1.00; о. М. Кривуцький, Сіфтон, Ман. 1.00; о. В. Шумей, Давфін, Ман. 1.00; о. Кан. П. Каменецький, Торонто 2.00; о. М. Колодій, Канора, Саск. 1.00

А. Шек, секр.

ОРГАНІЗАТОР УКЮ і БУК-а ВІДВІДАВ ГРИГОРІВ, САСК.

У неділю 22 серпня привіз оо. Горошка і Мельника Михайло Коваль до Григорова.

Точно о год. девятій вечером Василь Протисевич, як секретар, засів за стіл, а председник Іван Лата попросив всіх сідати. По молитві, о. Мельник представив о. М. Горошка та председник попросив його до слова.

Відчит був короткий бо надтягнула сильна буря, а всі спішились скоро вернути домів. Все ж таки гарно всі вислухали слів заохоти до праці. По докладі була збірка на орг. фонд УКЮ. По $1.00 зложили: В. Панасевич, М. Романюк, Л. Дмитрів, С. Стахів, К. Зук, Д. Заверуха, П. Яцишин, Й. Федора, М. Стахів, М. Церковський. По 50ц. І. Мета, М. Шпак, В. Церковський, С. Баран, В. Вовк, В. Мета, І. Кошулюк. По 21ц.: М. Рсколюк, М. Вівчар, С. Романюк, Н. Вівчар, п. Гриньків 10ц. Разом $14.60.

Зрахували Івана Лата, Василь Панасевич.

Михаіл Лемеха

служить при канадійській армії. Його родичі панство Лемехи є членами церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

Павло Пура,

служить уже по верх 3 роки при летунах за морем. Його мама, Анна Пура, є парохіянкою церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

ВІДДАЛИ ПЯТЬСОТТИСЯЧНИЙ ВОЄННИЙ ВІЗ!

В Ошаві виготовили і віддали до вжитку нашої армії пятьсоттисячний з ряду моторовий воєнний віз для ладування батерій. На образку бачимо з ліва до права: міністер оборони полк. Дж. Л. Ралстон, міністер зброї С. Д. Гав, президент компанії Форда В. Р. Кемпбел, президент Дженерал Моторс Р. С. МекЛефлин і президент Крайзлера С. В. Чирчил. Підчас передання цього воза відбулася гарна парада, в котрій взяли участь 50 воєнних возів. На провірній площі були маневри.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Щоби перевести наші війська до Африки задля наступу, треба було переробити триста торговельних кораблів на воєнні перевозові. Це все виконали скоро і в повній тайні.

До половини листопаду 1942 р. Британія післала до Росії вирад на 20 моторизованих дивізій після німецького збroєння.

АДРЕСА?

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Доміняльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

ГОТУЙТЕСЬ ДО ЗЇЗДУ БУК-А В САСКАТУНІ, ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНЯХ 9, 10, 11 ЖОВТНЯ

о. Ізидор Борецький

СОЦІЯЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ РОБІТНИЦТВА

Відносно цієї справи Папа Лев XIII говорить слідуюче:

"З огляду на час денної праці треба тримати тої засади, щоби вона не тревала довше, як се відповідає силі робітника. Як довгий знову має бути відпочинок, то він зависить від родів праці, від денної пори, від місця і тілесних сил робітника. Гірничі робітники і ті, що є заняті по копальнях мають тяжчу працю, яка до того шкодить більше здоровлю; тому для них муситься скоротити пересічний час праці. Рівнож треба і на то звернути увагу, що деякі роди праці, які в одній порі року легко можна виконати, за те в іншій порі або з найбільшою трудністю, або зовсім не може виконати."

Знова відносно праці жінок і дітей говорить Лев XIII в енцикліці Рерум Новарум: "Якінці те, що може виконати дорослий мущина, то перевисшає сили женщини і дитини. Особливо треба звернути бачну увагу на працю дітей. Треба проте дбати, щоби до фабрик не вступали діти в тім віці, в якім ще тіло враз з духом достаточно не зможніло. Сили, які починають розвиватися в діточих літах, нищаться з наслідок передвчасного напруження, а коли раз зломиться молоденьку ростину, то вже пропав на все цілий її дальший розвій.

Також треба звернути і на се увагу, що деякі роди праці зовсім не відповідають силам женщини, яка властиво є покликана до домашніх занять. Дуже далеко ідуче обмеження праці женщин є необхідним не лише для життя і здоровля женщин, отже тим самим для їх потомства, але також для добра самої родини. Чейже женщина є покликана до того, щоби мужа, який бере участь також в публичнім життю, привязати до родини і зробити йому милим домашне, родинне життя. Мажір мусить мати відтак постійний вплив на виховання дітей; вона також мусить старатися про се, щоби дорослим вже дітям зробити приємним і милим побут в родині..."

Як бачимо, то Папа Лев XIII точно зясовує лихо робітничого стану, та подає подібніради і вказівки як йому зарадити.

Дораджує, щоб робітники творили товариства, щоби входили в порозуміння з працедавцями, полагоджували всякі спори в дусі християнської любови і справедливости, та не доводили до клясової боротьби.

Його слова про цю справу звучать так: "Тому, що право лучитися в товариства є природним правом, якого держава не сміє нехтувати, або відбирати, проте і робітники мають з природи право завязувати товариства в цілях морально дозволених і не шкідливих для загального добра. А що котолицькі робітничі товариства не стремлять до нічого такого, що могло би бути злим або шкідливим для загального добра, тому допускається держава несправедливости, коли противиться твореню таких товариств. Враз із сим природним правом до творення товариства, є дана також певного рода хоч обмежена автономія, іншими словами— вже з самої природи прислуговує всім право не лише завязувати товариства до осягнення приватних цілий, але також означувати і вибирати средства, при помочи яких можна сі цілі осягнути. Коли горожани мають право лучитися в товариства, як се є в дійсности, то повинні також мати право укладати такі статути та права для своїх товариств, які уважають за найвідповіднійші до осягнення своєї цілі!" Цілею робітничих товариств має бути "двигнення і поліпшення матеріяльного і духового положення робітників."

Так в короткім перегляді ми пізнали як провідник Церкви Папа розвязує суспільне питаня, а тим самим довідались про християнсько-католицьке становище в тім взгляді.

Бачимо наглядно, що поліпшення долі робітників може прийти лиш з відродженням духа християнства серед широких мас суспільности. Так багата посідаюча верства, як і робітничий стан потребують мати в собі основні принципи християнської любови ближнього, норми морального закона і правні санкції, котрі би творили сильні основи здорової суспільности. В таких лиш організаційних одиницях, опертих на повище згаданих засадах, людство може осягнути правдивий і довготревалий добробут.

ГАВРИЛО ЧОРНИЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(24)

—Чого ж ви, тату, стали коло порога?— промовила вона ніжним, дуже милим голосом,— Просимо ближче, сідайте коло стола, відпочиньте з дороги.

Однак Гаврило стояв усе непорушно й з якимсь побожним виразом лиця дивився на Тетяну та тер собі руки, немов з великого холоду прийшов.

—Ходіть же, тату, сідайте!— Вона взяла його за руку, підвела до стола й посадила на лавці.

—Дякую тобі, дочко моя, Тетяно!— промовив Гаврило, сідаючи.

—Де ж ви були, тату?— говорила далі Тетяна, що вже вийшла з першого замішання; у неї, очевидно обізвалось дитиняче почування й пошанування до рідного батька.— Де ви були? Чому нас відреклися? Ми ж вас не виганяли з хати, сами ви пішли від нас, покинули...

—А так, ми вас не виганяли,—проказав за Тетяною Федорко, що наразі вже підняв із землі цигарку, потягнув її кілька разів, потім кинув назад під ноги, сховав обидві руки за шевський фартух на грудях і дивився на Гаврила, щиро усміхаючись.

Гаврило все мовчав... Він дивився то в землю, то на Тетяну, то на Федорка і все тер собі руки.

—Які ж ви нещасні, тату!— залебеділа напрасно Тетяна,— ані одежі не маєте, ані навіть... ой Господи!— скрикнула вона, і сльози бризнули їй з очей. Вона взяла один кінець фартушка, закрила ним лице й стала плакати...

—Ох, Господи Боже!— голосила вона здавленим від сліз голосом,—навіть ...сорочки не мають!

Федорко, як побачив, що його жінка плаче, перестав усміхатися, його лице споважніло й навіть скривилось, мов і йому на плач збиралося. Він тяжко зідхнув з цілих грудей і похитав жалісно головою.

—От нещася!— промовив він тихим, ледве чутним голосом.

Гаврило встав, підійшов до Тетяни й пробував відняти її руки й фартушок від очей.

—Се нічого, моя дитино,— говорив він тремтючим голосом,— се нічого, я до того звик, моя дитино, а ти не плач, не розжалюйся.

Втім Тетяна нагло перестала плакати, обтерла очі й кинулася до печи.

—Ви голодні, тату,— заговорила вона,— сідайте коло стола, дам вам їсти.

Гаврило сів на своє місце, сперся ліктям об стіл, сховав своє лице в долоні, і як здавалося, затопився в задуму. Про що він міг думати,—чи про своє колишнє богацтво, чи про злидні теперішні, чи про те, як не по батьківськи він давніше поводився з Тетяною, як її кривдив, які на неї мав заміри, чи може про те, що він хотів із Федорком зробити, чи може він і нічого не думав ... Бог його знає!

Тетяна тимчасом поставила миску на стіл.

—Беріть, тату, живіться!— говорила вона,— у нас був нині борщ на обід забілений, підбитий салом, з квасцем, та ще вам і пирогів з сиром поставлю.

—Борщ?— спитав Гаврило, мов спросоння,—борщ, кажеш? О, давно я ів борщ! У нас у місті борщ не про людей простих... у нас, бач, усе по панськи,— додав він, якось дивно усміхаючись і окидуючи очима свою одіж.

І став Гаврило їсти смачний, пахучий брощ і ів він завзятущо, так ів, мов би з тиждень не мав нічого в зубах ... За хвилю борщ щез із миски, а Тетяна підсунула йому другу миску пирогів із сиром.

—Пироги мені даєш?— обізвався Гаврило.— Добра то річ пироги, та ще, виджу, гречані... я просив би ще борщу, коли ласка...

Тетяна вилила з горшка решту борщу й подала батькові.

Гаврило вибв і випив усе до останньої краплі. (Далі буде)

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ANOTHER RIDE

The first "road-sign" we see on the 'highway' of Catholic Sociology reads: "ENCYCLICALS."

What is an encyclical?— It is a letter addressed by the Pope to all Christians or to the bishops of some nation. Some letters, as "Quadragesimo Anno," are addressed to all the bishops and all the faithful; others, such as "Rerum Novarum" are addressed to bishops only but are destined to all the faithful.

Now what is the weight in authority of such an encyclical letter?

According to some, the Pope can err or make a mistake in an encyclical. Did not some newspapermen go as far as to say that Pius XI erred royally in 'Quadragesimo Anno'? NO! The Pope does not err in an encyclical. Before writing one on a subject of controversy, the Pope lets the theologians discuss for quite a long time. The Pope makes a decision only when he is really sure of where lies the truth. This is so because in an encyclical the Supreme Pontiff speaks as the universal Doctor or Leader of the Church, as the official custodian of heavenly Truth, as the one charged by Christ to spread it and interpret it. It is more then evident that in order to fulfill such a mission, the Pope must have the special assistance of the Holy Ghost. However, this does not mean that everything in an encyclical is of faith, because the Pope can use his power of supreme Doctor in two ways: a) he can stop a controversy with an ABSOLUTE decision. Thus he uses his supreme power in a supreme degree. It is said that he then speaks 'Ex cathedra.'

b) Sometimes the Pope desires only to assure the security of the doctrine by a simple directive which is compulsory, but without wanting to give a definite solution for the time being.

(Hold good for here comes a slight bump).

Some 'wooden Catholics' say: "One can be a good Catholic and still not admit all that is in an encyclical."

These persons commit a grave mistake. In an encyclical, the Pope speaks as the supreme Leader of the Church. He orders us to accept such or such a decision and to submit to it. We then must obey. We cannot criticize it, and keep quiet. "The wicked, says Clement XI, can do as much. One must submit in his very heart and conform his conduct to it. Otherwise, one is not a heretic, but not a good Catholic either. A good Catholic thinks like the Church and acts like she wants him to.

But how to interpret an encyclical?

First of all, we must look at the text and the context (i.e., the whole). Often enough the text is clear in itself. Sometimes the Pope adds a proof which gives it more strength. We should never separate a text from its context. Thus it would be easy to make the Pope say the contrary of what he really means.

If the text is not clear enough, we should explain it by other words of the same encyclical. If this is not enough, we should complete it with the logic of the rest of the whole Catholic doctrine.

If we still cannot come to something clear, it means that the Pope did not think it expedient enough to make a definite decision and that the question may be still debated.

In order to explain an encyclical to others one must know a lot of things, especially those about which the Pope speaks.

If the world only followed the doctrine of the encyclicals, the face of the world would change in no time.

Father NICK.

AGENT NO. 2.

The second agent in the reconstruction of human society along the lines of true social justice is the State itself. Unlike the Nazis and Communists, we do not go as far as totalitarianism or statolatry (state is a god). On the contrary, we stress the fact that the State should not absorb the individual, but must do its work of assuring social security without hindering the rights of the individuals... nature itself is adamant on this and demands it.

The State then must avoid Economic Liberalism and Socialism in its diverse degrees.

According to the said Liberalists there are irrepressible laws of nature which govern economics. The State then, according to these selfish men, must never interfere in any way. That is FALSE and we all know it!

According to the Socialists, the State's intervention must be absolute and even dictatorial, for they want the State to take over all the means of production into its own hands. That is against human nature and we do not ignore it now!

The Popes, however, avoid these two first radical extremes which are opposed to each other like fire and water. The Church holds that the State should interfere in economics but always respect freedom and individual enterprises. This limited interference of the State must come into existence for the sake of international peace and justice.

It is indeed ridiculous to speak of natural laws governing human acts. Production, distribution... all the operations of the economic sphere are human acts and these are governed, not by irrepressible natural laws, but by real MORAL laws which man can follow or not, because he is a free being thus created by God.

Without doubt, economic freedom must exist, but it should keep within just limits by the government and corporative unions. To desire to base social harmony on absolute economic freedom is to exact social unity from a principle of division, because absolute freedom in economics divides into two hostile sides the workers and the employers, and it incites one profession or trade against another. Experience also proves that, if left to themselves, economic forces kill freedom in their realm and give birth to an economic dictatorship.

Yes, the State must come in, but in a limited way. The function of the State is to guide all its members towards their common goal, always having in mind though the nature of each one of these said members. The members of society are human beings, i.e. free and possessors of real rights. Then, the intervention of the State needs must respect the true liberty of those whom it governs.

To ruin private enterprise would result in the paralysis of all producing forces, for to have public prosperity all the forces of society must be kept alive and activating.

So much to be said negatively. Let us now say something positive and constructive regarding the part the State should play.

The State should procure for its members temporal prosperity. Temporal prosperity presupposes paramountly the practice of virtues. According to St. Thomas, the human good, even temporal, consists firstly in the virtue which moderate the use of material things and secondarily in these material goods themselves.

It (prosperity) supposes the development of arts and sciences as well as the difussion of education, for man is above all a spirit (has a soul).

It also supposes physical health and abundant material goods.

In other words, in order to fulfill its role of official guardian of public prosperity, the State must firstly take care of public morality. It must also encourage education, arts and science. It must take hygienic measures. It must help agriculture, industry and commerce.

The government of a country should take a very special care of the working class. Why?

Because having no riches, nor influence, the workers are less able to defend themselves than the rich.

Because the work of the farmers and the workers is the best source of national wealth. The workers of the fields and factories are the largest part of humanity which aid in production, and their work is really the principal efficient cause of production, whilst capital (money) is only a mere instrument in production.

Because order, peace and tranquility depend upon the living conditions of the working-class.

How should the State interfere?

By making laws preventing the principal abuses of the employers and the rich over the poor workers, for example: laws on working conditions, on salaries...

By adopting measures favoring the spirit of property or possession, awakening it and developing it amongst the masses as much as possible. These measures could be institutions favoring popular savings (credit unions) institutions helping the worker to acquire properties (such as mutual societies for buildings), help given to farmers in order to remain on their farms or to get new ones for their sons etc...

However, in order that these advantages may become realities, private property must not be burdened by excessive taxes etc.

Finally, public administrators should follow the principles of what is called 'distributive justice.'

The common wealth precisely because it is common, should be distributed according to proportion, that is according to the needs of everyone and procured by each one according to his capacity or ability. That is why public administrators must distribute wealth not mostly to the rich or to their friends but to those who need it mostly, i.e., to the poor, above all to large and poor families.

This can be done if public offices are in the hands of capable men, and not men who get there through undue influence based on selfish motives.

This prosperity can be obtained, not by taxing the poor and large families ,but by taxing the *rich* and those who do not render a great service to society. Taxes should be put not on the consumers but on excessive revenues of the rich.

Methinks, I made the role of the 'State clear enough and followed the teachings of the Popes whose greatest desire is to help the masses. May, with God's help, the leaders of the world see the light before it is too late!

Gerald Rudachek

NEW FAITHS FOR OLD.

Faith is something common to all men, and though some modern intellectuals may pride themselves on their lack of religious faith, the fact remains that they have faith, faith in the triumph of the materialistic cause, culminating in an all-perfect earthly paradise. This faith is based on hope, a fond delusion that human perfection is possible through material progress alone.

It is but natural that such individuals hold in contempt all traditions, religious, cultural, and otherwise. Their cravings for the news, the novel, has become an obsession, almost a religion, and a mad fanatical superstitious religion at that. Nowadays these people worship at the shrine of the god Progress.

However they may despise the Christian religion, they prostrate themselves on the altars of mythical gods. To arouse the admiration of the mob, these apostles of pagan gods bring out new theories, new religions, new fashions, burying the old, already just an avalanche of discarded refuse. Invariably the more ridiculous the idea, the more "progressive" it is made out to be. Whole-hearted devotion is demanded of the faithful disciples, though these intellectuals lead the mob to believe that it is accepting these ideas of its own free will. The latest theory, political, social or economic, is invariably the only solution if it is the one taught by these moderns, and no other is tolerated. All this despite tomorrow's rejection of all that is held true today, for something more radical and sensational. (To be continued).

Анастазія Жук

ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ДІВЧИНИ

(Продовження)

В часах найприкрішої неволі, жіноцтво стояло на сторожі прекрасної нашої мови. Мущина занятий невгаваючою працею мусів цвірінькати наказаною чужою мовою, а жінка в хаті свобідніша мала нагоду і вірно плекала рідну мову, вчила нею до Бога молитися— гарні пісні співати—а тим причинялася, що нарід у всіх найстрашніших лихоліттях зберіг рідну віру і свою народність.

Маємо талан— маємо сили— тільки треба їх розвивати, щоби виллекати в собі національну свідомість, значить пізнавати, що народові помагає, а що йому шкодить і уміти творити те, що йому добро приносить.

Дівчина—це будуча мати. Родина це найважнійша клітина народу. Яка родина —такий нарід. А мати, це фундамент родини. Яка мати, такі діти— які діти, такий буде нарід. Тому коли наш поет каміняр, І. Франко, говорить,

"Думай що на тобі, міліонів стан стоїть, що за долю міліонів мусиш дати отвіт", то передовсім відносить це до жінок-матерей в яких руках діти, значить майбутність народу.

Тяжке завдання виховати духом сильних і національно свідомих, відданих своїй вірі і своєму народові (людей) дітей. Тяжке завдання тут в Канаді, де живемо між чужими людьми ріжних вір і відмінних народностей.

Щоби комусь щось дати— треба мати. Щоби виховати свідомих, треба самій бути свідомою, а до того треба приготовлятися заздалегідь від молодости, бо як пословиця каже, "чого молодість не навчить— старість не знайде."

Тому українські дівчата до праці— всюди маємо там бути, де можна чогось доброго навчитися.— На це мусить стати часу. Мусимо стати вірні Богові— бо без Бога ані до порога— вірні Його святій науці, яку голосить св. католицька Церква.

Мусимо полюбити красу нашого обряду, мусимо пізнати рідну культуру і бути вірними народові який її створив— та і полюбити нашу прибрану вітчину Канаду і пращовати над її кращою майбутністю.

Тому всі повинні ми бути активними членкинями нашої молодечої організації УКЮ, яка має завдання виховати нас в свідомости наших завдань. В УКЮ навчимося не стидатися, але дорожити нашою св. вірою і св. Церквою— та шанувати її авторитет. В УКЮ навчимося дорожити нашою рідною мовою—тому і говорім все нею між собою. Памятаймо, що англійський фільософ сказав, що нарід, що забуває свою мову не варт жити і призначений на певну загибіль. Тому і впишім глибоко в наші серця поклик поета:

"Мово рідна, слово рідне
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько
Але камінь має..."

Світ шанує тих, що своє шанують— і незабутний Тарас каже: "що хто матір забуває, того Бог карає. Чужі люде цураються..."

Плекайте рідну пісню. Учімся пісень народних і хоральних— де тільки і коли маєм нагоду. Не занедбуймо вишивок, писанок ділом і працею покажім чужинцям нашу українську культуру. А в усім шукайте поради в нашій молодечій організації УКЮ, яка хоче нас виховати на славу Божу — кращу долю України і світлу майбутність Канади.

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 І 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

Описля промовив до Конгресу Ів. Коссар, котрий сказав між іншим:

"Якщо посилаєте молодця чи дівчину на Схід то спрямуйте до Церкви і там на Сході, до товариства, що їх не спровадить на манівці— до тих інституцій, що моральною високо стоять і не дають пропасти дитині."

"Я бачив моральну трагедію нашої молоді Сх. Канади на власні очі. Родичі, провідники церков, відвічальні організації, та ідейна молодь повинні взятись до зусильної праці та двигнути пропадаючу молодь."

"Тут церква, українська католицька Церква має відіграти першу ролю. Ми українці повинні старатись посилати як найбільше число нашої молоді в школи. Ми повинні видати з поміж себе більшу скількість вчених. Памятаймо, що нація є здорова коли є члени здорові— коли є здорові душею і тілом."

Добігала вже шеста година коли на сцену покликано сиво-волосого піоніра, духом юнака, **всеч. о. Н. Дрогомирецького,** який найбільш причинився до успіху Конгресу. Всеч. о. Дрогомирецький почав говорити піднесеним голосом наче історичний Мойсей— на салі тишина ніхто з місць не рухається. Дзвінкий голос розлягається кругом.

—"Дороге українське католицьке Юнацтво! Ваш Конгрес це молодий парлямент в якому має вилитись підстава, фундамент будучности вашої. Вік не має робити ріжниці— всі ми маємо бути молоді духом."

"Молоде дорога—Ти наша надія, бо ти криеш в собі всьо, що найдорощого має наш нарід. Ти криеш в собі молодечий запал, творчі думки, та гаряче чисте серце."

Кликав поет—

"На вас завзяті юнаки
Борці за долю України
Кладу найкращі думки
Мої сподівання едині.
В вас молода ще грає кров—
В вас в думках немає бруду,
А в серцю палає ще любов
До обдзодленого люду."

"Ви приїхали на Конгрес, щоби спільно в ваших сершях розгорівся запал. Одиниця нічого не вдіе, але одиниці звязані в цілість, в організацію поможуть довершити великих діл.

1. Ми маєте виїхати з ясним світоглядом.
2. Маєте пізнати шляхотні ідеї УКЮ.
3. Виробити в собі сильну волю, працювати та лишити по собі гарні діла."

"Сильна воля і характер це найбільші справи в життю. Маємо піти шляхом грецького Геракля, по дорозі чести, по дорозі праці, та любови до свого народу і Церкви. Ви не маєте датися зломити на добрій вибраній дорозі."

"Памятайте, що ви є діти Канади не лише боронити але як треба і життя віддати для неї. Друге, що ми українці що бажаємо волі і долі української нації."

"Молодь має показати світові, що ми є дітьми народу який хоче жити, розвиватись а не спати і дехом завмирати."

"Старші таксамо не сміють відпочивати і спати бо ми вже стратили за богато. Мусимо всі відновленим духом іти по краще завтра."

Потім Всеч. о. Дрогомирецький дав закинк до збірки на організаційний фонд.

Відспіванням "Боже щасти йому" закінчено пополудневу сесію.

Вечером 8.45 відслужили о. І. Бала ЧНІ в асисті о. Дрогомирецького і о. Пасічника ЧСВВ. панахиду за упокой бл. п. о. М. Шашкевича. По чім всі вдалися до галі на концерт.

Галя скоро наповнилася, що й місця не можна було знайти. Куртина відчинилася і почався концерт, якого програма була як слідує:

1. О Канадо!
2. Єднаймось діти України — міш. хор.
3. Ой зійшла зоря дума — баритон сольо п. Ст. Гнений.
4. Крилець міш. квартет.
5. Реферат о. Ів. Бала ЧНІ.
6. І звук пісень— міш. хор.
7. Журба (стоїть гора)— дует— панни А. і М. Шабага, в супроводі піяна, п-на Ірина Бубнюк.
8. Ой гляну я сольо п. Ст. Гнений, в супроводі піяна п-на М. Шабага.
9. Закувала та сива зазуля—муж. подвійний терцет в супроводі піяна п-на Ірина Бубнюк.
10. Не згасайте ясні зорі— міш. хор.
11. Гимни— "О Україно" і "Боже щасти."

Програма виконана гарно. Пісні під дерегентурою п. Н. Шургота випали знаменито. Реферат о. І. Бали підніс духа присутніх і той реферат буде осібно друкований. Одушевлення було велике. Всі розійшлися домів, щоби вернутися рано до дальшої праці продовження Конгресу.

(Продовження послідує).

ДОРОГЕ УКР. КАТОЛ. ЮНАЦТВО:

Конгрес УКЮ в Саскатуні відбувся величаво і надзвичайно успішно. Це доказ, що наше юнацтво хоче праці і уміє працювати. Однак на конгресі наша праця не кінчиться а починається. Конгрес то початок нашого розвою. Берімся щиро і радо до праці в рядах УКЮ. Ось до якої праці кождий із нас повинен зараз взятися:

1. Підчас місяців жовтня і листопада поширити укр. кат. пресу, а спеціяльно орган УКЮ БНації, так, щоби в кождій катол. родині була катол. преса.

2. Робити заходи відбути величаво Листопадовий День. (Реферат і ще деякий матеріял буде в слідуючих числах БН).

3. Зорганізувати осінну прогульку для членів УКЮ. (Винер Ровст, або "Нейтюр Стадій гайк", от що) і на неї запросити і вечленів. Тим придбаєте нових членів— бо не повинно бути укр. кат. юнака поза УКЮ.

4. Вчитися читати по українськи, хто ще не знає, а ті, що знають повинні учити молодших братів і сестер— так, щоби ми всі пляно і скоро читали нашою рідною мовою. (Це найважнійша праця).

5. Помогти парохіяльним зарядам і Всеч. о. Парохам у осінних базарях, вечерях і ріжних підприємствах. (Памятаймо, що сильна парохія це наша гордість).

6. Виробити адресар усіх наших жовнірів і вислати їм різдвяний пакуночок з желанням від УКЮ. Це їх заохотить і потішить. Кождa парохія має вже велике число хлопців при війську.

7. Заряди і решта членів повинні списати імена всеї молодї котра виїхала з дому до робіт і до них писати. Заохочуйте їх бути добрими, ходити до церкви і приступати до св. Тайн. Лист з дому їх дуже потішить.

8. Старанно складати організаційні повідомлення і час від часу переглядати чи що не лишилось незробленим.

Укр. кат. юнацтво, голову в гору і до діла!

Б. Л. Корчинський,
прес. реф. УКЮ.

ДОРОГЕ УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО!

Обовязком пресового референта УКЮ є писати для молоді. Щоби якнайбільше число юнацтва користало з цего писання треба, щоби як найбільше молоді мали часопись і уміли читати. Тому заки ми приступимо до постійного дописування проголошуємо **кампанію за поширенням органу УКЮ "Будучність Нації,"** так щоби: 1) кожний член УКЮ мав сю часопись; 2) щоби як найбільше її поширити поміж загал.

Нашим кличем: "Що українська католицька родина—то український католицький часопис."

Час на кампанію: Місяць жовтень і листопад.

Правила кампанії: Котрий відділ УКЮ (а де ще нема відділу УКЮ, хай при помочі всеч. о. Пароха буде заснований, а де не можливо то парохія) придбає найбільше число передплат (нових або відновлень) той відділ (або парохія) виграє гарний срібний пугар (сир) від "БНації." 2). Котра особа придбає найменше 25 передплат, тої особи знимка буде поміщена в сій часописи. 3) Особа котра збере найбільше передплат одержить гарну памятку від сеї часописи.

ПЛЯН ПРАЦІ

1. Заряд кождого відділу УКЮ вибирає пресового представника і засилає його імя до B. L. Korchinsky, Rama, Sask.

2. Кождий пресовий представник зараз старається зібрати як найбільше передплат для БН.

3. Передплати посилає що тижня до:
Mr. D. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Будучність Нації $1.00 на рік.

4. Всі члени УКЮ по змозі помагають пресовому представникові.

5. Представник або заряд просить всеч. о. Пароха о поміч в кампанії (це дуже важне). Всеч. о. Парох має найбільший вплив у парохії. Єслиб ви його гарно попросили, він мігби виголосити в церкві про кампанію а навіть перейти з тацою і зазбирати передплати від присутних.

6. З парохії де ще нема УКЮ, ми просимо щоби хтось зголосився добровільно або щоби всеч. о. Парох назначив когось на пресового представника.

Ану, юнацтво, до діла!

А. Жук — Б. Л. Корчинський
писарка УКЮ — прес-реф. УКЮ

ЗБІРКА НА ОРГ. ФОНД УКЮ В ГЕЙЗЕЛ ДЕЛ, САСК., 21 СЕРПНЯ 1943

З Прісвід, з Михайлом Ковалем виїхали всеч оо. Михайло Горошко і Михайло Мельник та місцевий склепар Михайло Бойко, 16 миль до Гейзел Дел. Тут всеч. Отці відвідали склепарів: Йосифа Петровського, Василя Луціва, Петра Бей. О год. 10-ій в галі місцевій відбулись сходини з рамені БУКа. Всеч. о. М. Мельник зорганізував тут відділ БУК-а недавно. Хоч се була субота, людей трохи зійшлось. Всеч. о. Мельник, як предсідник, представив всеч. о. М. Горошка. У своїому рефереті всеч. о. Організатор підчеркнув про виховання дітей в св. вірі і любові до свого. "Християнський характер то ціль наша" говорив о. Горошко. "У Вашому місточку повинна стануть церковця красна, як знак віри і культури вашої. УКЮ по конгресі в Саскатуні, разом з БУК-ом береться до зусильної праці."

Розказавши про скарби української культури, візвав о. Горошко молодь щоби українську культуру любила і шанувала.

Всеч. о. Мельник подякував дорогому гостеві, що не жалів труду і загостив до сего скромного місточка. Відтак всеч. о. Мельник візвав до збірки. Жертводавцями були слідуючі:

По $1.00: Н. Маранчук, Я. Піхуник, Д. Мисак, Д. Зайнчковський, П. Воробець, З. Яцишин, П. Прогубяк, П. Бей, Ф. Петровський, В. Луців, Н. Максимів, Н. Кроподро. По 50ц.: Я. Ридковський, М. Книш, Г. Василевич, Є. Луців. Срібна збірка 1.00. Разом зібрано $15.00.

Петро Бей,
писар.

Любі Діти—

БУДУТЬ СМІШНІ ОБРАЗКИ ДЛЯ ВАС!

У листопаді пічнеться цікава образкова історія під назвою **"ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА".**

У ній розказується як то Івась Крілик ходив до школи, як то він писав як кітка, ходив їсти капусту на чужім городі,— ну і багато такого смішного, що будете так сміятися аж за боки будете триматися.

Ті, так смішні образки для Вас уже готовляться у фірмі, що виробляє кліші.

Ану діточки спішіться з своїми збірками на пресовий фонд Діточої Сторінки так, щоби **ВИ САМІ МОГЛИ УВЕСЬ КОШТ ТОГО ВИРОБУ ЗАПЛАТИТИ.**

Вуйко є гордий з Вас. Ви вже і так много причинилися для своєї сторінки своїми малими жертвами. І ще маєте **цілий місяць жовтень. Для дітей з тої околиці чи парохії, в котрій діти найбільше причиняться у збірках на фонд Діточої Сторінки та приєднають найбільше нових передплатників для "Будучности Нації", Вуйко вишле гарно викінчений щит** (shield), котрий буде можна повішати на стіні у читальні чи парохіяльній салі. Побачимо хто то його дістане, та чию салю буде він прикрашувати. Може Вашу?

Усі збірки дотеперішні будуть зараховані! Кожна нова передплата буде рахована так само якби 25 центів на Пресовий фонд. **Усі жертви та нові передплати мусять бути у Вуйка до 1-го листопада.**

ВИСЛІД буде проголошений у числі на 15 листопада— кілько хто зібрав на пресовий фонд, кілько придбав нових передплатників та котра парохія одержала щит (shield). У тім самім числі пічнуться "Записки Івася Крілика."

Кожному— що придбає нового передплатника чи вишле 25ц. на пресовий фонд, Вуйко вишле свій військовий портрет.

До праці разом з

Вуйком Трохимом.

Я ІВАСЬ КРІЛИК

Правда, що гарний з мене крілячок. А той учитель в нашій "Школі Крілків" мене чогось різкою по штанятах гладить.— Може і було за що, але я Вам тепер не скажу. Прочитаєте собі про се у БН. у числі на 15 листопада. Незабудьте.

КОНТЕСТ НА ЖОВТЕНЬ

ЗАГАДКИ

1. Ходжу на голові більше як на ногах.
2. Видіти мене не можна, але чути мій свист.
3. Чотири роги, ніг не має, стоїть і ходити знає.
4. Білий, а не сніг, твердий, а не камінь, солодкий а не мід.
5. Крива безнога по лісі ходила і дерева валила; ліси впали, гори встали.
6. Без рук, без ніг а на череві бігає.
7. Ні рак, ні риба; ні звір, ні птиця, голос тонкий, а ніс довгий. Хто його убе той свою кров пролле.
8. Мене часто просять і мене чекають. Як тілько покажусь, усі утікають.
9. Без ніг, а біжить, без крил, а летить.
10. Поля скляні, а межі деревляні.

Буде 3 надгороди за найкращі розгадки. Розвязки з точною адресою та віком зашліть перед 15 жовтня до

RIDDLE CONTEST EDITOR,
THE FUTURE OF THE NATION,
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

О, Я ВЖЕ ВЧЕНА

О, я вже таки
Досить учена!
Вже другий місяць
Школярка з мене!

Майже всі букви
Писати вмію,
Навіть рахунки
Вже розумію.

А що за гарні
Пісні співаю,
А що за взори
Вже вишиваю!

Бо я вже таки
Досить учена,
Вже другий місяць
Школярка з мене.

В мене Буквар є
Гарний, новенький
Букви в нім чорні
Папір біленький.

Тай образочки
Дуже цікаві
Є й Мати Божа
в небесній славі,

Князі й гетьмани
Гарні портрети,
Писали вірші
До них поети.

Тож я все радо
Буквар читаю,
Лиш часом бавлюсь
Відпочиваю.

А як учитель
Хвалить ширенько
Весело бється
мое серденько.

О, бо я таки
Досить учена
Вже другий місяць
Школярка з мене.

А як читати
Добре навчуся
Книжки ніколи
Не відречуся.

І завжди пильно
Буду читати
Щоб слухав батько
І люба мати.

Бо я вже таки
Досить учена,
Вже другий місяць
Школярка з мене!

Майже всі букви
Писати вмію,
Навіть рахунки
Вже розумію!

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

В той час заопікувався хлопцем танцюрист Дален із королівського театру. Вечером підчас представлення міг Андерсон іти за куліси і відси дивитися на сцену. Сам танцюрист Дален написав песу "Армідa." У ній Андерсон виступав як кобольд у страшій масці. Тоді у перше появилося друком його імя! Боже, який щасливий був хлопчина! На афішах стояло надруковане виразними буквами: Ганс Христіян Андерсон!

Він уже більше як рік у Копенгазі. Та ще не осягнув нічого. Тяжкі, гіркі дні проживав у своїй кімнаті. В полудне сидів у двірському огороді, їв кусник хліба. Чоботи вже зовсім подерлися. А що в Данії падають дощі більше як у нас, то йому приходилося більше бідувати, як се я вам можу розповісти.

Вже дитиною в Одензе вірив Ганс сильно у те, що як день Нового Року промине для чоловка, такий буде для нього весь рік. Ви вже знаєте, як Андерсон дуже тужив за театром, як він дуже хотів стати славним артистом.

Тож як прийшов день Нового Року, не бажав він нічого більше, лише якраз сього дня бути на сцені. Подумав собі, тоді мусить він увесь рік виступати на сцені. І ще мусітимуть платити йому за се.

Коли він так повен рожевих надій у день Нового Року пустився до театру, побачив, що театр сього дня був зачинений. Але двері були відчинені. У дверях сидів старий, сліпий дверник. Андерсон тихо-тихесенько перекрався наче злодій попри нього. Поміж кулісами і занавісами щасливо передістався на сцену.

На салі не було нікого. Було темно, самітно. Та Ганс Христіян усе таки радів, що може деклямувати на сцені, скільки забажає. Одначе був такий дуже зворушений, що не пригадував собі нічого з театральних штук, які знав. А він чейже мусить сьогодні голосно говорити на сцені, коли хоче опісля весь рік виступати тут.

Укляк на холодній сцені й урочисто відмовив "Отченаш". Потім урадуваний пішов до дому. Вірив кріпко, що приймуть його до театру, як артиста. (Далі буде.)

ПРЯДІЛЬНИК

А що ти павучку ділаєш?
На що тонку нитку мотаєш?

Мотаю я нитку на сіти:
Комара і мушку імпти.

Сміялася мушка: бзу-бзу-бзу,
Не скоро я в сітку полізу.

А комар за нею, шиш, шиш шиш,
Не скоро мене в сіти увидиш.

Павук засміявся на послід—
Зїв комара й мушку на обід.

Переклала М. Підгірянка.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

На фонд зложили: Володко Паславський з Глиден Саск. 25ц.

Геня Канюка, з Ріджайна, Саск. $1.00.

Розалія Шиманська з Шортдейл, Ман. 25.

За сі щирі жертви Вуйко усім дітям дуже гарно дякує.

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Намічена сума	$25.00
Дотепер зложено	12.35
Ще треба	12.63

ПРИДБАЛА НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Тим разом мусить Вуйко перед усіми дітьми похвалити **Розалію Шимінську** з Шортдейл, Ман., котра придбала нового передплатника для БН. Сим новим передплатником стала пані Смалюк з Шортдейл, Ман.

Вуйко дякує Тобі, Розаліе, за Твоє добре серце і заразом витає нашу нову читачку БН.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ВЕРЕСЕНЬ

У контесті на місяць вересень взяли учать 8 дітей. Усім дітям, котрі взяли участь в контесті Вуйко дуже гарно дякує і проголошує хто дістав надгороди.

Дістали надгороди слідуючі: ІВАН ГАМЕРА, літ 12, Дервент, Алта., ЯРОСЛАВА ПАВЛИШИН, літ 11, 419 Горис Ст., Норвуд, Ман., ВОЛОДКО ПАСЛАВСЬКИЙ, літ 10, Глиден, Саск. Тим дітям Вуйко вислав гарні надгороди.

Другими контестантами були: Василь Козакевич, Паркервю, Саск., Михаїл Яник, Овкбурн, Ман., Мирослав Гунчак, Гефорд, Саск., Петро Гнатів, Форт Вілліям, Онт., Геня Канюка, Ріджайна, Саск.

Вуйко проголошує новий контест на місяць жовтень. Ану діти спробуйте взяти в ним участь. Ану хто з Вас виграє гарну надгороду?

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ВЕРЕСЕНЬ

1. Свекруха. 2. Вареха. 3. Стріха. 4. Муха. 5. Капля. 6. Куля. 7. Музей. 8. Клей. 9. Сей. 10. Гей.

БУЛА НА МІСІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—Се мій другий лист до Вас і дякую Вам за портрет, котрий я дістала від Вас. Мені він подобається. Я також маю брата котрий служить при літаках, він учиться за механіка. Він прислав мені свій портрет котрий такий за великий і так майже виглядає як Ваш. Я Ваш портрет показала своїй бабусі, сестрі і вуйні. Вуйна казали, що вони з Вами разом до школи ходили і що Ви були дуже добрим учеником, що такого другого, щоби Вам рівнався в школі не було. О, коби і я так годна учитися щоби колись за мене так споминали. Я дуже тішилася, що Вас Вуйку так похвалили.

В нас була св. Місія від 11 до 18 липня, і я зі своєю мамою ходила на св. Місію що дня. Я дуже любила ходити на св. Місію. Що дня була Служба Божа, по Службі Божій були все дуже поучаючі проповіди. Що дня Отець Місіонар Гр. Шишкович ЧНІ. учили дітей катехизму. Я дуже любила бути на катехизації, бо Отець Місіонар були дуже добрі для дітей. А в четвер приступали старші люди до св. Сповіди, а в пятницю діти сповідалися. Був похід в честь Матінки Божої, а в суботу по Службі Божій було благословення маленьких дітей до чотирох років і роздавання медаликів і памяток зі св. Місії. І також в час св. Місії не забували за наших жовнірів, що служать при канадійській армії. Ми молилися за них що дня. В неділю було закінчення св. Місії, було водосвяття коло місійного хреста і дуже гарна проповідь, така, що багато людей плакали. Хіба таких не зворушила та проповідь, що відступили від католицької Церкви то з тих такі були, що поза церквою сміялися і відказували, що їм щось не до вподоби. Я не знаю чого вони до церкви ідуть.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх дітий Діточої Сторінки. Рівнож посилаю одного доляра на передплату БН. для сестри та 25ц. на фонд Діточої Сторінки.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.

Від Вуйка: Твій лист Розаліе Вуйко перечитав з великою увагою, бо вмієш добре і цікаво писати. Поздорови від Вуйка своїх родичів, бабуню і свою вуйну. Вуйко тішиться, що Ти така побожна дівчинка. Напиши ще коли до Вуйка. Добре?

ЛЮБИТЬ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку.—Я читаю Будучність Нації, дуже гарний часопис, котрий заохочує дітий, щоби його на далі читати. Але я там знайшов загадки, котрі по великих трудах відгадав, а може не найліпше.

Моя адреса є: Іван Гамера,
Скр. п. 4, Дервент, Алта.

Від Вуйка: Тішить Вуйка, що Ти любиш читати Будучність Нації. Твої труди не пішли на дармо. Ти виграв гарну надгороду, котру Тобі Вуйко вислав.

ПЕРШИЙ ЛИСТ ПО УКРАЇНСЬКИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме.—Я отримав азбуку, за яку Вам красно дякую. Я вже переписав і пару разів. Тепер Вуйку пишу листа про се, що люблю по українськи писати. Се мій перший лист по українськи. Я тепер посилаю 25ц. на Фонд Діточої Сторінки і прошу вислати мені військовий портрет Вуйка Трохима. Здоровлю Вас щиренько,

Володко Паславський,
Глиден, Саск.

Від Вуйка: Влодзю, не можеш собі представити, як Вуйко утішився Твоїм першим листом писаним по українськи. Пишеш вже досить добре. Вуйко тішиться, що Вуйкова азбука помогла Тобі в науці української мови. Напиши знова до Вуйка.

УМІЄ ПО УКРАЇНСЬКИ ПИСАТИ І ЧИТАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме.—Посилаю розгадки на контест і думаю, що може я відгадав але не знаю точно. Ви певно мене повідомите як буде. Я маю 9 років і знаю по українськи читати і писати, бо мене навчили по українськи мої тато в дома.

Остаюсь з пошаною до Вас,

Василь Козакевич, Паркервю, Саск.

Від Вуйка: Жаль мені тебе Василько, але щож: другі діти краще відгадали, а Ти знова зпробуй взяти участь в другім контесті, а може виграєш.

ЛИСТ З ФОРТ ВІЛІЯМ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме.—Повідомляю Вас, що хочу взяти участь в контесті. Я старався виповнити загадки і їх висилаю, але не знаю, чи добре відгадав. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і остаюсь з християнським привітом,

Петро Гнатів,
233 Огден Стр., Форт Вілліям, Онт.

Від Вуйка: Петрусю, Вуйко дякує Тобі за листа. Тим разом Ти не виграв, бо другі діти краще відгадали. Спробуй знова другим разом. Добре?

ПРИСЛАЛА $1.00 НА Д. СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме.—Пробую втрете в контесті виграти. Чи відгадаю чи ні але спробувала. Не гнівайтеся Вуйку, що я Вам скорше не післала своєї обіцянки, що я обіцяла Вам поділитися своєю надгородою. Тепер посилаю Вам, що я обіцяла, одного доляра за свою надгороду.

Ми вже зачали англійську школу. А українську школу зачинаємо в понеділок. Сестра Боніфатія і Сестра Василія є нашими професорками. Будьте Вуйку здорові!

Геня Канюка,
230 Дудней Аве., Ріджайна, Саск.

Від Вуйка: Геню, дуже гарно з Твоєї сторони, що уміеш дотримати слова. Вуйко дякує Тобі за дарунок.

НА ДНЯХ ВИЙДЕ З ДРУКУ КНИЖЕЧКА:

ПРОБУДИТЕЛЬ ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ

о. МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ
1843 — 1943

як чергове 10 ч. нашої бібліотеки БУК-а.

Книжечка гарна, містить не лишень життепис великого о. Маркіяна, але також його твори і огляд його значіння. Сторін 20, **ціна пять центів примірник. Це для масового поширення,** така низька ціна. **Замовляти вже тепер на адресу Домінійного Заряду БУК-а,**

919 College Ave., WINNIPEG, MAN.

Останні Вісти...

Переорганізовано Український Конгресовий Комітет в Америці. У Філядельфії 18-го вересня відбулися наради, на котрих переорганізовано бувший Український Конгресовий Комітет в Америці в тім напрямі, що звільнено з нього українські запомогові організації а зложено його з чільних представників українського громадянства. Рівночасно зліквідовано фонди бувшого Комітету і рішено в найближчій будучности скликати зїзд на котрім оконечно оформиться новий Конгресовий Комітет. До нової екзекутиви ввійшли: голова— Стефан Шумейко; заступники—Іван Панчук, Василь Шабатура і др. Володимир Галан; секретарі—посол Марсель Вагнер і Богдан Катамай; касієр—Дмитро Галичин.

Ми в Канаді тішимося, що наші браття в Зп. Державах приступають до створення нового Комітету, радо витаємо сей великий почин і надіємося, що сей Комітет буде між іншими обстоювати НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ В ЕВРОПІ.

* * *

Большевики дійшли до ріки Дніпра і заняли Смоленськ, велике місто на північний схід від Київа. Столицю України, Київ, відділює від большевиків лиш ріка Дніпро. У руки большевиків дісталося і історичне Запороже.

* * *

В Новій Гвінеї аліянти відібрали від японців важний порт Фінштафен.

* * *

В Італії ведуться завзяті бої між аліянтами і німцями на полудне від Неаполю. Остров Корсика внедовзі дістанеться в руки аліянтів, бо німці вицофують з неї свої війська.

* * *

Ген. Юрій С. Маршал, голова штабу американської армії, став назначений головним командантом англійсько-американських військ на морі, в повітрі і суші. Кажуть, що він поведе аліянтські війська у властивій інвазії аліянтів на Німеччину.

* * *

Премієр Чорчил вернув до Англії.

* * *

Німецькі підводні судна, як кажуть німці, зробили несподіваний наступ на великий конвой аліянтських кораблів і затопили 12 з них, посмности 45,600 тон.

АНГЛИЙСЬКІ ЖІНКИ ПРИ ПРАЦІ НА КОРАБЛІ

Для англійських жінок є много праці на кораблях. З хвилиною коли кораблі вернуть до пристані з морських военних виправ, відділи спеціально вишколених жінок приводять усе до порядку на кораблях, чищать дула армат і т.п. На знимці дві англійські жінки чищать дуло армати на однім кораблі.

Аліянти виконали воздушний напад на Ганновер, в Німеччині.

* * *

В дні 18 вересня в Канаді спущено на море 12 нових военних кораблів.

* * *

В Оттаві відбувають великі наради державної ліберальної партії.

* * *

Канадійський Конгрес Праці, на своїй конвенції в Монтреалі, визнав своєю партією, Партію ССФ.

* * *

В провінціональних виборах в Принц Едвард Айленд, ліберали побідили, дістави 20 послів.

Канада є одним з головних доставців военних матеріялів для совітів. Канада доставляє їм повозів, тягарових авт, амуніцію і другі военні матеріяли. Канадійський виріб повозів 'Велентайн' є виключно призначений для совітів. До кінця 1942 р. аліянти вислали до совітів не менше як 5,600 літаків, 6,174 повозів і 85,000 моторових возів, втім Канада сама вислала 2,000 моторових возів. Крім сього з Канади до совітів вивезено велику скількість морських гармат, скорострілів Брена, протилетунських гармат, амуніцію для тяжких гармат, маса дрібної зброї, машини до фабрик, чоботи, рукавиці, матерії, убрання, виряд для жовнірів, пшеницю, муку.

* * *

У военних фабриках Канади особливо, а в усіх фабриках взагалі, працюють 1,152,000 жінок.

* * *

При канадійськім війську служать 29,355 жінок чи дівчат.

* * *

В Канаді сильно змаліло число учителів, почавши від 1939 р., в котрім то році усіх учителів було 74,549. Одна трета з усіх учителів в Канаді учать в одноклясівках і дістають річно платні від $500—$850.00

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

ЖОВТЕНЬ:

3. Неділя 16 по Сош. ..... Босежур
10. Неділя 17 по Сош. ..... Брайтстон
17. Неділя 18 по Сош. ..... Тиндал
24 Неділя 19 по Сош. ..... Сарто
26. Димитрія вмч. (по новому стилю) .... Гадашвил
31. Неділя 20 по Сош. Празн. Царя Христа ..... Елма

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон 27 274

ЖОВТЕНЬ

3. Неділя 16 по Сош. ..... Гонор
Парки 8.30 рано чит. Сл. Божа
10. Неділя 17 по Сош. ..... Ляброкері
(Празник)
17. Неділя 18 по Сош. .. Парки (празник)
24. Неділя 19 по Сош. ..... Ст. Норберт

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Виннипег, Ман.
Телефон: 54 139

ПРОСИМО УСІХ НАШИХ ПРИХИЛЬНИКІВ І ЧИТАЧІВ ПРИЙТИ З МАТЕРІЯЛЬНОЮ ПОМІЧЧЮ БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ. ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ І ПЕРЕСИЛАЙТЕ ЇХ В КУВЕРТАХ, КОТРІ БУЛИ ЗАЛУЧЕНІ В 18 Ч. БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta
ЩОМІСЯЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 20 (140) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Жовтня, 1943 Vol. XI. No. 20 (140) YORKTON, SASK. October 14, 1943

ПОЛЮБІТЕ ЩИРИМ СЕРЦЕМ ВЕЛИКУ РУЇНУ!

Такими словами взивав Тарас Шевченко в "Посланію" своїх земляків до любови рідної і нещасної України, котра стогнала під московським ярмом кріпацтва, називаючи любу Україну "великою руїною."

Не кращі часи настали для України і тепер. Ціла Україна знайшлася під ярмом ворогів, земля її спалена, міста і села понищені і зрийновані, сини її гинуть з голоду і від куль наїзників. країна стала справді великою руїною, спаленою землею.

"Полюбіте щирим серцем велику руїну," кличе і сьогодні до нас українців в Канаді дух великого генія України. **Любіть її цілим серцем та душею, не запродуйте її і за неї Господа моліть!**

ЗРУЙНОВАНИЙ КИЇВ

Як страшно зрийнований є наш золотоверхий Київ, вказує нам ся знимка. З славної столиці України зістали тільки згарища і руїни.

ЛІВОБЕРЕЖНА УКРАЇНА ЗНИЩЕНА ДО КРАЮ

Німецьке радіо подало, що німецькі війська відступаючи з Лівобережної України на правий беріг Дніпра, забрали з собою все що могли. Поіменно німецький заповідач вичислив, що німці забрали 106,000 штук коров, 110,000 овець, 60,000 коней та всякого іншого добра. **"Через три дні і ночі сильні вибухи ішли один за другим. Містами ширилися пожари, викінчуючи роботу знищення."**

Зі Штокгольму в Швеції подають, що усі дороги на Україні заваленї селянами, яких женуть перед собою німецькі війська. Один военний кореспондент обраховує, що він бачив яких 50,000 возів і 250,000 селян, що їхали на захід.

Від себе додамо се, що важко є такими сухими словами яснійше представити страшне горе і недолю України.

СТОЛІТТЯ о. МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА В НЮ ЙОРКУ

В неділю 3-го жовтня в Ню Йорку відсвятковано століття смерти о. Маркіяна Шашкевича, Пробудителя Галицької України.

Рано в церкві св. Юрія торжественну Сл. Божу відправили в сослуженні 10 священиків два єпископи. Масово прийшли українські організації зі своїми прапорами. Вечером відбувся великий концерт в Тавн Гал на Бродвю, підчас котрого головним промовцем був Преосвященний Константин Богачевський, котрий зачав свою промову словами: "Дякую за ошлески і прошу о діла." Тим ділом Преосвященний уважає рідну мову в рідній парохіяльній школі, як сповнення Маркіянового Заповіту.

Відкрито також памятник о. Маркіянові. Усім тим займався Дієцезальний Комітет, на чолі з о. ігуменом М. Марковим ЧСВВ.

Аж тепер проголошено, що в листопаді 1942 німці затопили англійський пасажировий корабель "Серамік," посмности 18,000 тон, на якому згинуло 500 осіб.

– ВІСТИ З УКРАЇНИ –

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ ХОРИЙ

З Стокгольму прийшли вісти, що галицький митрополит Андрей Шептицький є тяжко хорий.

Ся вістка є дуже сумна для нас українців католиків в Канаді. Тому усі щоденно моліміся до доброго Бога, щоби сему великому Князеві Церкви Бог дав щасливо видужати з недуги і щоби ми усі разом з Митроплоитом Андреем на чолі, дочекалися незалежної і вільної України.

ПРО НІМЕЦЬКЕ ГАЗДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Пишучи на ту тему, советський журналіст Ілля Еренбург згадує за націстського ідеольога, що прибув до Київа на зїзд німецьких чоловіків і жінок, щоби пригадати їм, що "не повинні забувати про потреби Німеччини," та що кожна німкиня в Україні повинна вислати кожного тижня принаймні один пакунок до Німеччини. При тому Розенберг заявив таке: "Границя Німеччини пересунулась на 1,500, кільометрів на схід. Тота територія є багата у вугіль, збіжжа і худобу. Уже много пролято німецької крови за опанування тих східних просторів." Згаданий журналіст згадує за націстські курси в Київі, Миколаєві й Кронотопі, що їх ведуть для молодих німецьких жінок. Один з націстських лекторів, викладаючи на курсах про "німецьку плодовитість," заявив таке: "Беручи під увагу спосібности нордійської раси і карність німецьких жінок, за 40 років німецьке населення буде в Україні переважати."

ГУСТИНСЬКИЙ МОНАСТИР

У м. Прилуці на Полтавщині при величезній масі народу відбулося посвячення будинків і відкриття відновленного Густинського жіночого монастиря.

Урочиста служба Божа була уряджена при участи кількох єпископів. З усіх околичних сіл і міст прийшли численні процесії, з чого повстав небачений до того здвиг народу.

Відбудова і відновлення монастиря була переведена на засоби зібрані з добровільних даток між населенням.

ХАРКІВСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ

Заходами місцевих українських чинників в Харкові було відкрито Вижчий Музичний Інститут, який в початках мав пять катедр.

Тепер в Харкові большевики.

ЗМЕНШИЛОСЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

"Соціялістичекій Вестнік" (ч. 17-18) подає дещо про те, що діється на східних землях, що опинилися під німецькою окупацією. Цікаві є деякі дати про населення України, а не так цікаві, як трагічні. Знаємо, що за советської влади, до вибуху теперішньої війни, населення України змалило в застрашаючий спосіб ізза голодової московської політики в Україні, як теж і через масове виселювання українського населення з України на Сибір, чи деінде. Та тепер, як виходить з нової статистики, населення України малоб зменшитись ще на 30% в порівнянню з тим станом, який був перед німецькою окупацією України.

Ся мапа боїв на Україні вказує куди тепер тягнеться фронт. Отже, від Таманського Півострова, далі попри Мелітополь над Азівським Морем, коло Запорожя і здовж до півночи лівим берегом ріки Дніпро. Груба і чорна лінія вказує як далеко німці були зайшли, а затемнена площа на мапі вказує як далеко німці цофнулися в 1943 р.

ЩЕ ПРО НІМЕЦЬКІ РОЗКОПИ ГРОБІВ В УКРАЇНІ

Лондон—Німецька влада в Україні доносить, що у Винниці й Житомирі найдено спільні гроби вбитих українських вояків, жінок і дітей. Окупаційна влада вже покликала до Винниці міжнародну комісію, яка має встановити точно число вбитих і доказати, хто й коли їх убивав. Німці вже третий тиждень говорять через радіо, що українці були вбиті большевиками.

З Берліна повідомляють, що міжнародна слідча комісія складається з представників окупованих німцями країв, між якими є також сербський архимандрит Стефан.

Аліянські кола в Лондоні кажуть, що німці грають комедію, якою хочуть відвернути очі світа від своїх власних звірств в Україні.

МАЮТЬ ОРГАНІЗУВАТИ "ДРУГУ УКРАЇНСЬКУ ШТУРМОВУ ДИВІЗІЮ"

Стокгольм—Робітничий тижневик в Швеції, "Троц Альт" подав вістку що німці вже організують другу українську штурмову дивізію в Галичині. Першу дивізію українського війська німці вислали до Райху, а тепер організують другу. Газета пише, що німці вербують тільки таких українців, які добре до них ставляться. Хто не одобрює німецької окупації, того німці до армії не беруть. Кажуть, що німецька військова комісія заявила, що вона воліє таких українців, які мають військове вишколення, але не з польської армії, тільки з старої австрійської. Хто служив при війську в Австрії, той має першенство.

"Троц Альт" завважує, що зогляду на те, що німці вербують тільки таких людей, що служили в австрійській армії, виходить, що українська штурмова дивізія на фронт не піде, бо вояки, які служили в австрійській армії вже люди старші і до ніяких боїв на фронті не надаються. Українська штурмова дивізія може буде вислана до Польщі або до Німеччини повнити вартову службу для німців.

УТОНУЛО 146 КАНАДІЙСЬКИХ МОРЯКІВ

На Атлянтійському океані затонув канадійський военний корабель "Ст. Круа" з 146 моряками.

Професор (злісно підчас лекції): "Чого ти так поглядаєш на годинник?"

Ученик (дипльоматично): "Бо я нобоюся, що пан професор не будуть мати часу скінчити таку цікаву лекцію."

У великім, дорогім готелі подорожуючий заплатив свій "бил" і бачучи напись "Чи Ви що не лишили?", каже до управителя, "та напись повинна звучати: "Чи Вам ще що лишилося?"!

БЛЬОК ПОПОЛЄЙР

У доповняючих домініяльних виборах, котрі відбулися в місяці серпні 1943, в окрузі квебецькім Стенстед вийшов великою більшістю голосів Дж. Арман Шокет, основник і провідник нової партії Бльок Попюлєйр. Винипегська Фрі Прес, з дня 18 серпня 1943, помістила статтю під наголовком "Ди Блак Попюлєйр," з котрої довідуємося в який спосіб А. Шокет вів свою передвиборчу кампанію. Отже, як читаємо в тій статті, А. Шокет основував свою кампанію в більшости на тому твердженні, що війна не є інтересом Канади. Автор сеї статті подає, що в окрузі Стенстед англійський кандидат дістав тільки 39 відсотків усіх голосів, а кандидат ССФ тільки 248 голосів.

Видано було памфлет,летючку, пише дальше Фрі Прес, котра мала наголовок "Колиби Наш Край Лишився Був Невтральник Як Ірляндія..." і починалася від слів: "Ми моглиби спити..." І дальше слідувало зіставлення, як гроші, котрі Канада видала на війну від 1939 р. можнаби було зужити на пожиточні домашні потреби, як слідує:

"Збудувати для кожної з 2,500,000 родин в Канаді дім за $3,000— $7,500,000,000.

Дати кождій родині господарських приярядів за $1,000— $2,500,000,000.

Зробити $1,000 поміч для кождого фармера - $2,500,000,000.

Збудувати за $100,000 шпиталь в кождій одній з 245 округ в краю— $24,500,000.

Збудувати 245 сиротинців і 245 старечих домів і домів для сліпих— $49,000,000.

Обдарувати ті інституції сумою $100,000 для кождої— $49,000,000.

Після сих усіх дарунків, зроблених не Англії але канадійцям, уряд ще бувби в силі дати $100 дарунок родичам кождої дитини рожденої в Канаді кождого року (220,000), і то через 10 років— $220,000,000.

Уряд міг би також дати $1,000 для кождого з 90,000 новоповенених в Канаді в протягу 10 років $900,000,000.

І з того, що зісталоб ми моглиби ще дати Англії гарний дарунок.

Виборці, той сон не дає нам жадних з тих річей.

Принайменше він позволяє нам видіти, скільки Канада видала на війну.

Голосуй проти руїни Канади. Голосуйте для себе самих і для будучности наших дітей."

Видано було ще другий памфлет, пише далі Фрі Прес, в котрому запевнювано виборців, що ліберальний кандидат, коли зістане вибраним, буде далі за продовженням видатків на війну, підчас коли пан Шокет зробив ясним то, що "Квебек дальше є проти незмірних податків, однобілїонового долярового дарунку для Англії, всілякого рода конскрипції для якої будь цілі. Квебек є проти імперіялізму. Квебек є канадійський."

АНГЛІЙСЬКИЙ БОЄВИЙ ЛІТАК "ТАЙФУН"

На знімці видимо новий англійський боєвий літак "Тайфун," один з найскорійших літаків того рода в світі. Збудований є цілий з металю, має одно сидження для летуна його мотор має 24 цилїндри. Одно крило є довге на 41 стіп і 7 цалів, а довжина цілого літака виносить 31 стіп і 11 цалів. Має на собі 12 скорострілів. Сотки таких літаків щоденно нищать транспортову сис-тему окулованої німцями Европи.

ЛАПОЛИЗИ

Філядельфійська кацапська "Правда" в Злучених Державах, подала в числі з 21 вересня дві "радіограми" переслані з Москви "Всесловинським Комітетом."

В першій описує московський протоєрей Сергєй Даєв, як відбувся "Собор Русской Православной Церкви" і як вибрано "Патріярха Москви і всея Руси," себто патріярха Сергєя. А в другій радіограмі **Николай, названий "митрополитом київським і галицьким",** пише про те, яке значіння має "Собор всея Руси" і організування "Святішого Собору." У тому виясненні митрополита кажеться, що у всі церковні питання **"вглянув голова уряду—Сталін— з глибоким співчуттям," та що "нема таких слів, щоби висказати чувства якнайглибшого вдовільня і захопленя" викликаних Сталіном і "його батьківським та приятельським тоном, з яким він говорив з представником Церкви."**

У звязку з цею розмовою з Сталіном, пише митрополит Николай ще таке: **"Ось той історичний день, наша зустріч з великим вождом усеї Росії, всього нашого народу, з людиною, що веде нашу батьківщину до слави і розквіту, буде довго леліяти в глибині наших сердець. В кождому слові, в кождому русі ми відчували серце, горіюче батьківською любовю до своїх дітей."**

Таку рабську пісню заспівав православний митрополит Николай, "митрополит київський і галицький," чоловікові, що не вірить в Бога, що ницив і переслідував православну Церкву, що голодом виморював мільони людий на Україні, що мільони других українців і своїх противників приказував розстрілювати або вивозити на певну загибіль на Соловки. І сього чоловіка сей митрополит називає "батьком," а себе і собі подібних називає "дітьми."

Дякуймо Богові, що нас хоронить тут в Канади перед такими "батьками," що ми є членами української Католицької Церкви, котрої єпископи вказують своїм вірним на одного спільного усім батька, яким є ОДИН БОГ В ТРОЇЦІ.

ПРОВОКАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПОЧУВАНЬ

У большевицьких У.Щ. Вістях, котрі виходять в Зл. Державах, в числі з 21 вересня, читаємо промову рабіна Абрагама Біка, представника українських евреїв, на комуністично-українському здвигові **для привітання прибувших з Советів "професора Соломона Міхоельса і еврейсько-українського поета, підполковника Ицика Фефера."** Отсей рабін говорив на тому привітанні між іншими таке:

"Минули дні Петлюри, Колчака і їм подібних, коли ненависть штучно вціплювано між евреїв і не-евреїв України, коли бандити і вбивці намагалися робити поділ в домі України і цькувати людину проти її брата ...Вона (себто Радянська Україна.—ВН.) герпіла за діла чорної вівці Петлюри і йому подібних." А далі сей рабін в своїй промові назвав Ицика Фефера "великим поетом України і борцем за непорушність української землі."

Большевицькі У.Щ. Вісти, передаючи це, зарекомендували промову рабіна як "дружній виступ представника українських евреїв."

Виступ рабіна Абрагама Біка можна назвати не інакше як підлою провокацією українських почувань. Іцикові радимо, щоби краще оспівував свою Палестину і боровся за її непорушність, а Україна його не потребує.

Ученик: "Прошу пана, я не думаю, що мені належиться зеро!"

Учитель: "Тай я думаю, що ні, але то найменше, що мені вільно тобі дати."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПЯТЬДЕСЯТЬЛІТТЯ "СВОБОДИ"

Український щоденник "Свобода," що виходить в Зл. Державах, обходив 15-го вересня 1943, 50-ліття свого існування. З нагоди сеї вийшло ювілейне число "Свободи" з датою 15-го вересня котре мало 10 сторінок.

Між многими статтями і привітами сього числа, найважнійшою однак статтею була стаття Володимира Лотоцького під наголодком "Початки Свободи" поміщена на 2-ій стороні сього числа. Стаття дуже річево написана, переплітена портретами трох перших редакторів "Свободи," о. Григорія Грушки, о. Нестора Дмитрова і о. Степана Макара.

З сеї статті довідуємося, що перше число "Свободи" появилося дня 15 вересня 1893. Першим редактором і видавцем її був український католицький священик о. Григорій Грушка. В домі при 247 Варрен стріт в Джерзі Сити де мешкав о. Г. Грушка, була друкарня і редакція часопису. Почав сю велику працю о. Г. Грушка з чисто ідейних зглядів, як пише В. Лотоцький "почин, запал у безкорисній труді, це основа його твору." Другою **заслугою о. Г. Грушки є се, що він став основником Українського Народного Союзу,** закликаючи в 4. числі "Свободи" з дня 1-го листопада 1893, до основання тойж організації.

Другим редактором "Свободи" був також український католицький світський священик о. Нестор Дмитрів, котрий, як пише В. Лотоцький, "виявив талант провідника у тім, що схопив цілість українського життя в Америці, й перший старався надати плян української еміграції в Канаді."

Після о. Н. Дмитрова обняв редакцію "Свободи" знова український католицький світський священик о. Степан Макар, котрий маючи письменницький талант, писав оповідання, статті, драми, повісти, написав самоучок англійської мови і старався заповнити усі недостатки українського друкованого слова в Америці.

Ось і початки "Свободи." Три українські католицькі священики, "три покійні патріоти," як пише далі В. Лотоцький, "о. Грушка, о. Дмитрів і о. Макар, поклали її основи, отже основи української преси й просвіти на американському континенті."

"Вони не закладали газети для бизнесу, але не працювали для бизнесу, а тільки для ідеї, для громадської справи українців в Америці, не забуваючи притім і України та її долі. Вони були патріоти, щирі демократи й поступовці. Газета із самих початків стояла за демократією й за поступ, за добро й за права робітників."

"Свобода" перша підняла прапор самостійної України, бо коли мадяроні служили ворогам мадярам, а москофіли ворожій Москві, тоді в 44 числі "Свободи" з 12 грудня 1894 року появилася стаття о. Григорія Грушки п.з. "Руська доля," в котрій о. редактор писав:

"Наша газета буде від днесь вірним речником ідеї о независимости і волі руської країни в Европі і буде непідкупним вказателем дороги, по котрій русини в Америці мають ступати, щоб стали провідниками руської свободи і дали перші свою лепту на престол отчини, котра жадає від нас матеріяльної помочі в годині возстанія і боротьби за волю."

Золотий ювілей американської "Свободи" вказує нам на великі заслуги Української Католицької Церкви для нашого українського народу в Америці і Канаді, та на посвяту і геройство українських католицьких священиків.

МІСІЙНЕ ТОВАРИСТВО СВ. ЙОСАФАТА

Перед нами Звіт Місійного Товариства св. Йосафата за Діловий Рік 1942-43. Минув перший рік існування сього Товариства, і як видно зі Звіту, то праця сього Товариства видала гарні овочі, котрі є найкращим доказом конечности існування такого Товариства в Українській Католицькій Дієцезії в Канаді.

І так, за цілий рік Товариство зібрано з членських вкладок і різних збірок $863,00 і з сеї суми уділило слідуючим Церквам і Інституціям помочі;

Церкві в Винипег Біч, Ман. $200.00; церкві в Розбурн-місто, Ман. $150.00; церкві в Рекгем, Ман. $150.00; церкві в Росел $50.00; церкві в канорським округу $50.00; Колегії св. Йосифа, Йорктон $50.00; Бурсі ім. М. Шашкевича в Саскатуні $25.00; Українським Вістям в Едмонтоні $25.00. **Разом усіх жертв уділено на $700.00.**

Се перший раз в історії українців Канади наше рідне Товариство уділило так великі жертви, як на початок, церквам, котрі сеї помочі потребували.

Можна сподіватися, що коли Товариство зросте, тоді много других українських католицьких церков в Канаді, що потребуватимуть помочі, її від сього Товариство дістануть. Головою місійного Товариства ім. св. Йосафата є Преосв. Кир Василій Ладика.

ПЯТА ВОЄННА ПОЗИЧКА В КАНАДІ

Всесвітні війни були також в римських часах. Провадилися вони і в Північній Африці і в Англії, над Реном і над Евфратом. Брали в них участь сотки тисяч жовнірів.

Ті війни вимагали великих жертв гроша. Всетаки не можна навіть рівнати їх до видатків котрі пожирає хочби один день сеї другої всесвітної війни. Забити чоловіка на війні в тих часах коштувало тільки 75ц.

Часи однак змінилися. З поступом, світ видумав великі і страшно коштовні оружжа воєнні. Давнійші луки, мечі, ратища і щити, що коштували від носно мало, заступили великі автоматичні машини, повзи і армати, що коштують великі суми гроша. На приклад, одна полева армата коштує $30,000, один повз $90,000, чотиромоторовий бомбовик $450,000, один малий корабель воєнний коштує $950,000.

Канада, наша прибрана батьківщина, у війні. Щоби дістати грошей на сі воєнні потреби уряд Канади розписує позички.

Коли в Канаді пічнеться кампанія 5-ої воєнної позички, жертвуймо, що можемо. Купуймо бонди побіди. Покажім Канаді, що ми її добрі горожани.

З ЖИТТЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

26-го вересня 1943 відбулося в Ветревил, Алта., урочисте посвячення нового дому Сестер Служебниць.

Парохія св. Духа в Брукленде—Винипег, Ман., закупила для своєї молоді дім, бувшої англіканської місії, торжественне відчинення котрого довершить Преосвященний Кир Василій Ладика в сослуженні усіх винипегських Отців, в неділю дня 17-го жовтня 1943, год. 4 пополудні. Парохію св. Духа обслугує о. В. Божик.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ЖОВТЕНЬ 1943

15	П	2	Сщмч. Кипріяна
16	С	3	Сщмч. Діонізія Ареоп.
17	**Н**	**4**	**Нед. 18 по Сош.**
18	П	5	Мч. Харитини
19	В	6	† Ап. Гоми
20	С	7	Мч. Сергія і Вакха
21	Ч	8	Преп. Пелагії
22	П	9	† Ап. Якова
23	С	10	Мч. Евлампія
24	**Н**	**11**	**Нед. 19 по Сош.**
25	П	12	Мч. Прова
26	В	13	Мч. Карпа
27	С	14	Преп. Параскеві
28	Ч	15	Преп. Евтимія
29	П	16	Мч. Лонгина
30	С	17	Прор. Озії
31	**Н**	**18**	**20 по С., Отців 7 Соб., Царя Хр.**

УСТАВ

17. Нед. 18 по С. і Покров Пр. Богор.: Всеночне. Гл. 1, ев. утр. 7. Сл. Б.: Ап. з. 188 і 320, ев. Лук. з. 17 і 54.

24. Нед. 19 по С.: Гл. 2, Ев. утр. 8. Сл. Б.: Ап. з. 194, ев. Лук. з. 26.

31. Нед. 20 по С., Отців 7 Соб., Празник Христа Царя і Ап. Ев. Луки. Гл. 3, ев. утр. 9. Воскресна служба опускається. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 250 і 251, ев. Ів. з. 59.

о. Николай Демків

НЕДІЛЯ 19-а ПО СОШЕСТВІЮ СВ. ДУХА

"Нову заповідь даю вам, щоби ви любили один одного" (Ів. 13. 34).

Наш Божественний Спаситель, голосячи на землі свою святу науку, взивав до згоди з ворогами, щоби ворогам дарувати кривди і зневаги, та на них не гніватися. Навчав Спаситель: **"Любіть ворогів ваших і добре робіть і позичайте, нічого за те не сподіваючись." А св. Павло, апостол, навчав: "Благословіть тих, що вас переслідують, благословіть, а не кленіть."**

О, яким гарним бувби світ, яке гарне було життя, якби поміж усіми людьми панувала любов! На жаль як мало сеї взаїмної любови слогодні у світі, а Христос виразно забороняє і остро картає тих, котрі не мають в серцях любови до своїх ближніх. **Ось що каже Спаситель: "Кажу вам, що кождий хто гнівається на брата свого, стане перед судом" (Мат. 5, 21, 22).**

Як гнів люди собі легковажать і за дрібницю уважають, а як Ісус слушно гнів остро ганить і картає, зрозуміємо ясно, коли розважемо:

1. Що се є гнів?
2. Який може бути гнів?
3. Справедливий—святий гнів.
4. Грішний гнів.
5. Наслідки грішного гніву.
6. Як уникати грішного гніву?

Хай Ісус тихий і покірного серця дасть нам духа лагідности і терпеливости.

1. Що се є гнів? знає кождий, бо видів його або на других, або пізнав його сам на собі. Най нам хто зробить прикрість або шкоду, най нас хто образить або сміше опором в наших замислах, тоді зараз будиться внутрі нас невдоволення, розярення ума, себто гнів—нехіть і обурення до особи, котра противиться нашій волі.

Коли візьмемо загально, то гнів є обявом природним і сам в собі є ані добрим ані злим, бо природа наша є так успособлена, що бориться на ставлений їй опір і намагається його усунути. Навіть і звіря бориться, коли йому приміром хто з перед носа забирає їду.

2. Гнів може бути або справедливий-святий, або грішний. Се залежить від сього: а) чи річ за котру я обурююся—гніваюся є добра і слушна, чи ні, себто є якоюсь дрібницею. б) чи ми в гніві заховали дозволену міру, чи її переступили і в). чи ми старалися гнів опанувати, чи в гніві дійшли ми аж до образи Бога.

Що гнів може бути справедливий-дозволений, се потверджує св. Письмо. Читаємо в Псальмі 4, стих 5, такі слова: "Гнівайтеся, а не согрішайте," се значить, най наш гнів не має нічого такого, щоби було грішне, або зле. А Божий пророк Мойсей чиж не гнівався, коли побачив, що жиди вилили золоте теля і честь йому віддавали? А Спаситель наш Ісус Христос, найвисший взір святости і досконалости, чиж не гнівався на жидів, котрі в ерусалимській храмі торгували, чиж їх не вигнав зі святині бичем? А щоби ви сказали о такім батькови, котрий глядів би на великі промахи своїх дітий, а не показавби свого обурення чи гніву, бувби обоятним? Сказалиби ви, що той чоловік ані Бога не любить, ані своїх дітий не пильнує.

3. Щоби отже гнів був справедливий і дозволений мусить:

а). мати справедливу причину. Коли гніваєшся з ревности о Славу Божу і спасення душ, коли обурюєшся, що хтось зневажає Імя Боже, переслідує Церков, обкрадає її, переступає Божі заповіди і тим дає згіршення людям, одним словом, коли гніваєшся з причини гріхів, о, тоді твій гнів має оправдану причину, твое обурення є справедливе.

б). мусить бути розумом гамований-міркований, се значить, щоби не перейшов поза дозволену міру. Слушно, приміром поступиш, коли на свою дитину розгніваєшся за її тяжний проступок, коли її скартаєш розсудно або і відповідно укараєш, однак все уважай, щоби ти надмірно не дався пірвати унесенням гніву. Не гнів має нами запанувати, але ми маємо панувати над гнівом і його гамувати.

в). якнці має мати наміри добрі і пожиточні, се значить, що через нього маємо намір скартати когось за переступлення заповідий Божих і тим самим запобігаємо дальшим гріхам. Не вільно тому в гніві знущатися ані шкодити блудячій особі, ані допускатися образи Божої, бо гнів, що родить злі овочі, не може бути милим Богові.

4. Грішний гнів є тоді:

а). Коли гніваємося без розумної причини. Є люди химерні, згризливі, дивачні, котрі не хотять переломити свого успособлення. Для благої причини гніваються, лають і всім докучають, за що будь сердяться і над другими знущаються. Є й такі, котрі навіть плачу малої дитини не можуть стерпіти, тож кленуть а навіть і се мале дитя в злости сильно побивають. Чи се розумна причина до гніву?— Є знова старші діти, котрих родичі напоминають, картають за зле поведення, за лихі товариства, а діти розпалюються гнівом, нарікають і здостяться на своїх родичів. Чи сеж справедлива причина?— Коротко скажу: всякий гнів, що походить зі злої склонности, грішного успособлення, без розумної причини, є грішний і гідний пагани.

б). Хочаби навіть і була розумна і справедлива причина нашого гніву, буде він однак грішний тоді, **коли є неуміркований і пересадний.** Є особи, що так уносяться і запалюються, що майже свідомість-притомність тратять і попадають в шал. Такі вибухи се вже не гнів, а сліпа, дика і небезпечна пристрасть. Отже коротко, коли чоловік тратить над собою панування в гніві, гнівається понад міру, тоді такий гнів є все грішний.

в). Вкінці, каригідним є гнів, **котрий до гріху веде і родить гріхи.** Ось на приклад,

як хто в гніві Імя Боже або святі особи чи річи безчестить, себе і других проклинає, розпалюється до пімсти чи до бійки починається, над немічними чи поконаним знущається, мститься, такого гнів є все грішний в очах святого і справедливого Бога. Гнів може довести навіть до найстрашніших діл. На примір, Александер Великий, в гніві, з малої причини, прошив мечем серце Клітови, котрий нередше життя йому був вратував. Цісар грецький Теодозій з люти, за одного свого жовніра убитого в місті Солуни, приказав страшно вимордувати 7 тисяч людий ріжного стану, віку і пола, і то невинних людий. О, такий гнів є страшною образою Бога!

5. Наслідки грішного гніву:

а). Через грішний гнів стаємо ворогами Бога, бо противимося Його Божій науці про любов ближнього. Каже Христос: "Нову заповідь даю вам, щоби ви любили один одного, як я полюбив вас, по сім спізнають всі, що ви мої ученики, коли любов матимете між собою." (Ів. 13, 34). Отже, ми християни маємо жити з усіми ближніми в любови, гармонії та едности. До сього взиває нас і Хрест Спасителя і єдність св. Віри і св. Тайна Евхаристії і спільна по загробова надія. І длятого перед своїми муками просив Ісус Христос свойого небесного Отця: "Отче святий, заховай їх в імя твое, щоби були одно, як і ми, як ти, Отче, в мені а я в тобі." (Ів. 17, 11, 21).

Наука Спасителя, се наука тихости, любови і мира. "Блаженні тихі, бо вони наслідять землю. Блаженні миротворці, бо синами Божими назвуться." (Мат. 5, 5, 9). "Навчіться від мене, бо я лагідний і покірного серця, а найдете супокій для ваших душ." (Мат. 11, 29). і всі науки Ісус Христос проповідав не тільки словом, але власним життям і приміром.

Бачимо з сього, як грішний гнів рішуче противиться науці Ісуса Христа. І тому, чиж не будемо вистерігатися сього великого і головного гріху, яким є грішний гнів?

Бо через гнів грішний відступаємо від правдивої св. Віри, тратимо право причислятися до Христових учеників, перестаємо бути правдивими християнами. Тому чим скорійше, коли в нас загніздився сей великий гріх, викиньмо його з наших сердець, щоби з дітий Бога не стали ми дітьми діявола.

б). Грішний гнів зрівнює людину з нерозумним сотворінням, позбавляє розуму. Достарчить подивитися на чоловіка розгніваного грішно. Лице його смертельно бліде або посиніле, очи блистять мов у тигра, уста дрожать, голос напрасний, дикий. Його лице є образом його душі. Як же поганою в грішнім гніві є його душа, яке велике спустошення—руїну вона собою в гніві представляє! Людина в гніві говорить безглуздно, кидається як дикий звір на жертву своєї ненависти, не пошанує ні гідности, ні віку, не оглядається на ніякі закони ні Божі, ні родинні, ні суспільні— поступає одним словом так, що ніяк не можна пізнати по його ділах, що се розумна людина. — Застановіться самі, чи се розумно ницити в грішнім гніві все, що тільки попаде в руки, чи се розумно бити, копати ногами, уживати пазурів, зубів, до бійки, наче хижак? Чи се розумно навіть себе самого калічити, рвати на собі волосся, товкти головою до стіни, і т.д. Та сего навіть не робить нерозумне звіря! А може ви бачили і таких людий, що в грішнім гніві зневажали свою св. Віру, святих Божих угодників, а навіть і самого Бога? Ось так грішний гнів зрівнює людий з нерозумними звірятами (св. Ів. Золотоустий). Немає нічого так дикого і плюгавого, як людина опанована грішним гнівом і краще мешкати з хижими звірями, з гадюкою коброю, як з людиною з грішним гнівом. Чим для гадини їдь— тим для чоловіка грішний гнів.

в). Грішний гнів шкодить людині на здоровлі. Як нагальна буря обриває листя з дерев, та ломить галуззя, так і грішний гнів руйнує здоровля і вкорочує життя людині. Стає він дуже часто причиною смерти, бо при гніві переходить жовч до крови і її затроює. Злісники тому часто западають на жовтачку, конвульсії, на страшну недугу падачку, забурення крови, брак апетиту, безсонність, недугу серцеву, або і наглу смерть через удар серця чи мозгу. Зі злісником є так як з пчолою. Вжалить другого і сам гине.

г). Грішний гнів шкодить душі людини, стає причиною многих гріхів, нищить всякі чесноти і плямить душу брудом різних провин. Злісник видить і чує як його люди бояться, від нього сторонять, перед ним остерігають других, чує то як покрився ганьбою і встидом, як богато зробив злого, а никиди сумління як гади відбирають йому спокій. І що варта таке життя в якім горячка гніву пожирає сили, здоровля, а душу непокоїть безустанно страх!

г). А в родиннім житті чи не шкідливий є грішний гнів? Скільки то є в родинах через грішний гнів невдоволення, злоби, смутків, нещасть, колотні, сварні, прокльонів, розводів, процесів, бійки, каліцтва а навіть і убійств!

д). Сусіди, пригадайте собі, що було причиною сусідської незгоди і які сумні є наслідки довго тревалих процесів а навіть убійств, підпалів і всяких інших пакостей? Роздумайте над сим, чи ж причиною усіх сих злочинів не був грішний гнів?

е). Грішний гнів є шкідливий в житті нації, бо наносить більше нещасть для народу, як всякі інші невдачі, бо приносить горожанські війни, революції і т.п. Правдиво можна твердити, що історія ріжних нещасть і завзятих воєн се історія грішного гніву...

ф). Грішний гнів є шкідливий в житю сеї великої родини, яку творять раси-нації світа. Скільки то гордости, фальшивої амбіції, жадоби панування одних над другими; скільки то облуди, фарисейства, нещирости і неправди, що в державній мові називається політикою і дипльоматією; скільки боротьби, біди, нещасть, нужди; скільки пролиру крови і сліз... скільки і других нещасть зазнали нації світа через брак любови ближнього, через грішний гнів.

6. Сохрани нас Боже перед сим великим нещастям, перед грішним гнівом. А зі своєї сторони стараймося його позбути з нашого серця. В забуренні гніву нічого не говорім, ні не робім, аж поки гнів не промине. Працюймо над собою і просім Бога, щоби нам дав сили його поконати. Молімось до Матінки Божої, а певно за її силами і заступництвом ми себе переможемо і здобудемо собі славу і честь на землі і нагороду вічну в небі.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ І ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ!

В Сицилії згинули на полях бою: Сергій Зільник, рядовик, Ленг Бей, Б.К., **Василь Бурий,** старшина, Едмонтон, **Г. Йосиф Гіль,** дссятник, Винипег, **Іван Ленюк,** ряд., Кармел, Саск., **Віктор Василь Кабан,** ряд., Петерборі, Онт., **Яків Р. Школій,** ряд., Портедж Ляпрері, Ман., **Даній Іван Алексій,** ряд., Трі Крікс, Алта., **Михаїл Іван Громяк,** ряд., Ібстон, Саск., **Кирило Теплий,** ряд., Пестер Рок, Н.Б., **Роберт Р. Сворділ,** ряд., Келовна, Б.К., **Павло Плецак,** ряд., Ню Вестминстер, Б.К., **Д. Гіль,** ряд. Спирит Ривер, Алта., **Г. Дж. Ласький,** ряд., Вегревіл, Алта. **Р. Г. Николя,** гарматщик, з Альберти, **Іван Р. Школій,** ряд., з Винипег.

Померли від ран: Филип Чура, ряд., Торонто, **Йосиф Е. Ганишевський,** ряд., Рама, Саск., **Василь Гіль,** десят., Арстронг, Б.К., **Стефан Славик,** ряд., Віндзор.

За пропавших проголошені: Павло Мигайчук, гарматщик, Горліц, Саск., **Г.К. Смаль,** десят., Торонто, **Г. Снідер,** ряд. Гамільтон., **Карло Станкус,** з Квебеку.

Небезпечно раненими є: Д.Б. Гардій, ряд. Тофілд, Алта., **Петро Пахолок,** ряд., Колумбайн, Алта. **М. А. Мудрій,** ряд., Манітав, Ман., **Е. Теодор Лахмут,** десят., Гамболт, Саск., **Р. Миколяшок,** ряд., Виндігейтс, Ман.

Раненими на полях бою є: Іван Антін Вівчар, ряд., Субурі, Онт., **Іван Кушнірик,** ряд., МекКрирі, Ман., **Михаїл Візняк,** ряд., Вест Селкирк, Ман., **Никола Бродик,** ряд., Смоки Лейк, Алта., **Е. Володимир Малоній,** ряд. Саскатун, **Александер Лев Сосінський,** ряд., Калгарі, **Лев. Г. Шпур,** ряд., Равнд Гил, Н.С. **Михаїл Підручний,** гарматщик, Виндзор, Онт., **Антін Криницький,** ряд., Ди Па, Ман., **Яків А. Білий,** ряд., Бовсмен, Ман., **Яків Гарасимчук,** ряд., Гріндрод, Б.К., Йосиф Жак, ряд., Блеймор, Алта. **Михаїл Максимюк,** десятник, Винипег, **В. П. Лемко,** десят., Шато, Алта., **Стефан Яків Лукащук,** десят., Принс Алберт, Саск., **В. А. Пилацький,** ряд., Медавaска, Онт., **Петро Галюк,** десятник, Рама, Саск., **Іван Янчук,** ряд., Сенділенде, Ман., **Д. Запорожан,** ряд., Вест Кілдонен, Ман., **Григорій Завацький,** ряд., Ванкувер, **Йосиф Ч. Никола,** ряд., Винипег, **Йосиф Димитрів,** ряд., Прісвіл, Саск., **Станислав Кадровський,** ряд., Гамільтон, **Л. А. Рудик,** ряд., Понока, Алта., **Е. А. Єлінський,** ряд., Ріджайна, **Никола Бойчук,** гарматщик, Прелейт, Сдск., **Іван Бунька,** гарматщик, Абердін, Саск., **Іван Йосиф Гукля,** ряд., Вудсток, Онт., **Яків Більський,** з Лінкольн, Алта., **Юрій Цибух з** Онтерія, **Тома Бентлій,** гармат., Свифт Курент, Саск., **Юрій Малик,** ряд., Малонтон, Ман., **Володимир Сапач,** ряд., Етелберт, Ман., **Никола Крисоватий,** гармат., Ольга, Ман., **Андрій Судицький,** гармат., Родній, Онт., **Іван Скібінський,** гармат., Винипег, **Мосій Стефан Юрій,** ряд., Ендру, Алта., **Е. Юрій Мід,** ряд., Піктон, Онт., **Е. Д. Левіт,** Провост, Алта., **Іван Сандуляк,** ряд., Белвю, Алта., **Д. Г. Ферлей,** ряд. з Наягара Фалс, Онт., **Юрій Карпо,** ряд., Торонто, **Д. Василь** гармат., Скомлекс, Б.К., **Михайло Гортюк,** ряд., Ванкувер, **Р. Б. Качурик,** ряд., Янсен, Саск., **Василь Спільчак,** ряд. Атикокен, Онт **Карло Собків,** з Брентфорд, Онт., **Іван Бабій,** ряд., Винипег Біч, Ман., **Йосиф Гнип,** гарматщик, Канора, Саск., **А. О. Туркот,** ряд., Алоиза, Ман

В ГОНГ КОНГ в полоні померли: Никола Данилюк, скорострільщик, Блек Донелд, Онт., і **Володимир Сиротенко,** ряд., Монтреал. **Під ДЄП згинув Іван Марчило,** ряд., Винипег, Ман.

В ЛЕТУНСЬКИХ БОЯХ за морем, згинули: Іван Тома Василів, десят., Едмонтон, **Никола Сидорчук,** лет. десят., Монтреал, **Василь Трофаненко,** десят., Тюрин, Алта., **Никола Соломка,** лет. старшина, Отава, **Фред М. Голубів,** лет. старшина, Ярмавт, Н С., **А. Давид Черкінський,** десят., Віндзор, Онт., **Филип Чура,** рядовик, Овкбурн, Ман., **Юрій Чернюк,** лет. старшина, Торонто, **Франко Й. Дунайський,** десят., Діллке, Саск. **Емануїл Ю. Лаціна,** десят. Ліній, Саск., **Давдій Л. Д.,** десят., Кінгсвил, Онт., **Іван Л. Стордій,** десят., **Б. М. Хамній,** лет. десят., Саскатун, **Йосиф Петро Буланда,** лет. старшина, Ст. Кетерикс, Онт., **Г. Василь Голдий,** лет. десят., з Манітоби, **Володимир Антін Копач,** лет. десят., зі Зл. Держав, **Іван Папьовський,** десят., Едмонтон, **Петро Рудик,** десят., Винипег, **Іван Юліян Лемко,** десят., Ріджайна.

Втопилися: Іван Григорій Нестор, лет, десятник, Порт Стенлей, Онт., **М. Д. Онуський** з Коністон, Онт., **Т. Л. Поляк,** десят., Винипег.

Тяжко раненими проголошені: Петро Р. Цар, з Вейбурн, Саск. і **Йосиф Грудень,** лет. старшина, Форт Вілліям, Онт.

До полону дістался: Михаїл Е. Собкович, десят., Йорктон, Саск., **Іван Р. Гулій,** десят., Ст. Ламберт, Кве., **Давид Ф. Смаль,** десят., Копер Кліф, Онт., **Демків Павло,** десятник, Ст. Оенс, Ман., **Е. Бабяк,** лет. десят. Винипег, **Александер Йосиф Сочовський,** лет. старшина, Волслей, Саск., **Альберт Іван Тисовський,** десят., Верігєн, Саск., **А. Н. Піскій,** десят., Сновден, Саск.

За пропавших проголошені: Іван Колчук, десят., Мелвил, Саск., **Казимир Ф. Орлінський,** десят., Винипег, **Вікарій Юрій Т.,** лет. старшина, Торонто, **Василь Дащук,** десят. Прісвил, Саск., **Іван Р. Турлів,** лет. старшина, Голібурн, Б.К., **Йосиф В. Куцінський,** лет. десят., зі Зл. Держав, **Д.Ф. Смаль,** десят., Капер Кліф, Онт., **Петро Тимчишин,** лет. десят., Винипег, **Роберт В. Міляр,** десят. Рейні Ривер, Онт. **Іван Антін Білецький,** лет. старшина, Лондон, Онт., **Давид Г. Тремблій,** десят., Елм Крік, Ман., **Іван Я. Стефанчук,** десят., Стюартбурн, Ман., **Роман М. Фірман,** десят., Зл. Держави, **Стефан Заяць,** десят., Винипег, **А. О. Смук,** лет. старшина, Вестон, Онт., **А. Іван Тисовський,** десят., Верігін, Саск., **Г. Е. Бреллій,** десят., Мус Джо, Саск. **Василь Іван Марковський,** лет. старшина, Принс Алберт, Саск., **Іван Василь Крулій,** лет. старшина, Гамільтон, Онт., **Віктор Тома Сильвестер,** лет. старшина, Мус Джо, Саск. **Г. К. Бреллій,** лет. десят., Брендон, Ман., **Марко Е. Томчак,** лет. старшина, Саскатун, Саск., **Р. Н. Барлів,** десят., Виловдейл, Онт., **Йосиф Михаїл Магоній,** десят., Грін Велей, Онт., **Іван Садеський,** десят., Сурис, Ман., **Едвард Р. Склярчук,** десят., Норт Бателфорд, Саск., **Юрій Лабюк,** десят., Калина, Саск., **А. Евген Шпур,** лет. десят., Галіфакс, **Василь Кашмар,** десят., Винипег, **Юрій Теодор Матиня,** лет. старшина, Поплярфілд, Ман., **Павло Лев Ракочий,** десятник, Злуч. Держави, **Г. Карло Йордан,** десят., Ренфру, Онт., **Іван Станислав Кілій,** лет. десят., Ревелсток, Б.К.

ШАДІТЬ ШПАГАТ І МОТУЗЗЯ!

Такий клич кидає громадянству Канади міністерство Амуніції і Засобів. Війна спричинила се, що мало є твердого волокна з якого виробляється шпагат. Перед війною спроваджувано тверде волокно з Африки й з острова Яви. Тепер спровадити його в достаточній скількости неможливим, бо кораблі на морях заповнені военними матеріялами. Дальше, шпагату у великій скількости потрібно для военної і торговельної фльоти. На знимці видимо моряків, що сплітають шпагат в грубі линви, так потрібні кораблям.

o. Ярослав Чиж

ФІЛЯТЕЛІСТИКА

У половині 19-го століття появився зразу в Англії, а відтак у Бельгії і Франції новий спорт,— спорт збирання почтових значків, марок, який названо "філятелістикою."

В десять літ опісля прилучилася з одушевленням до цього спорту Німеччина, а за нею пішли й інші культурні краї так, що сьогодня нема кутка на землі, де не збираноб почтових значків.

Початок цьому спортові дала англійська шкільна молодь. Але в короткім часі звернули увагу на цей спорт і старші. І з кінцем пятьдесятих та початком шістьдесятих років минулого століття значне число поважних і учених людей із замилуванням віддається цьому спортові збирання почтових значків.

Нині в цілому світі находяться численні філятелістичні товариства, які видають у ріжних світових мовах філятелістичні часописі. В головнійших містах стрічаємо спеціяльні склепи, в яких продаються почтові значки. Рік-річно появляються сотки ілюстрованих катальогів. Філятелістичну літературу можна числити вже на тисячі томів.

В обсяг філятелістики входять лише значки уживані на почті, ковертки з переписних листів і переписки заосмотрені в почтові значки. Почтові значки збирається або чисті, це є неуживані, або стемпльовані,- уживані.

Люди необзнакомлені блище зі спортом філятелістики вважають його безвартісним і непоплатним. Однак в дійсності філятелістика має в собі глубоку вартість і є дуже поучаючою, бо навіть мало, але відповідно після країв і літ упорядкована збірка марок представляє собою короткий і цікавий, бо образовий витяг географії і етнографії країв, історії останніх літ, науки про уживані монети і їх систем, науки про герби (геральдики), генеалогії пануючих і пізнання визначних мужів поодиноких держав.

Способів збирання почтових значків є богато. Найпростійше і найдешевше є збирати марки з листів і з кореспонденції, яка звичайно находиться в кождій родині та в кождім домі. Відтак слідує виміна. Як у кого є кілька примірників марок того самого рода, то він повинен міняти з іншими збірачами за значки іншого рода, яких у нього ще нема. Таку виміну можна вести з філятелістами з заграниці, які радо пересилають марки у них тепер уживані за марки уживані тут.

Рідші або старші марки, які вже давно вийшли з обігу, треба купувати, бо їх тяжко набути через виміну.

Початковий збирач повинен збирати всі марки, які лише попадуть під руку. Він покищо не визнається ще на вартості і будучім значінню кождої марки. Буває так, що деякі маркй, які сьогодня можна легко дістати, за рік-два стають рідкі і представляють велику вартість. Зібрані в якийнебудь

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СХОДИНИ В ІСТ СЕЛКИРК, МАН.

Відбулися в неділю дня 3-го жовтня в сі́лі Товариства Просвіти. Улаштував їх молодечій місцевий відділ БУК-а.

Сходини почалися чайним принятгям, котре приготовили панночки молодечого відділу БУК-а. За гарно застелені столи засіли: о. Володимир Шек, місцевий парох, о. С. Семчук, домініяльний голова БУК-а, о. А. Луговий, о. І. Шпитковський і поверх 50 учасників сходин, як молоді так і старших. По принятті, властиві сходини отворив о. Шек, котрий як парох, привітав усіх присутних і попросив на першого промовця голову домініяльного БУК-а.

о. совітник С. Семчук в питомий собі спосіб з великим переконанням і запалом, вказав на конечність БУК-а, що БУК зробив для нашого народу в Канаді і пояснив кличі БУК-а.

Слідуючий бесідник о. І. Шпитковський в своїому майже годинному рефераті представив важність друкованого слова, а опісля говорив про урядовий орган БУК-а "Будучність Націй." По сьому рефераті придбано для БНації 8 нових передплатників.

о. А. Луговий повитав присутніх як бувших своїх парохіян і закликав усіх до зорганізовання та єдности.

Кінцевим промовцем був місцевий селянин Петро Горнецький, котрий в імені слухачів подякував присутним промовцям за доклади.

Сходини покінчено молитвою, котру провів о. Шек.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД БУК-а

зложив $1.00 Григорій Козик з Лішор, Алта. Пану Козикові за сей дар Дом. Заряд БУК-а складає отсим сердечну подяку.

ПРЕСФОНД БН.

Пані Заячківська з Саскатуну $2.00.
Семен Денесюк з Гудів, Саск. $2.85.
З вечірка в честь воїка Івана Квятковського в Лонисенд, Ман. $10.45.
На весільній гостині Славка Кіндрачука і Марії Задворної в Альвена, Саск. $15.15.
З бенкету в честь українських жовнірів в Йорктоні $1.93.
На поминках по бл. п. Анні Войтович в Ланівцях, Саск. $11.30.
На поминках по бл. п. Славкові Щербань в Ланівцях, Саск. $8.30.
Усім ласкавим і добрим жертводавцям сердечно дякуємо!

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

На наш сердечний заклик до усіх читачів і прихильників в справі матеріяльної помочі Будучности Націй, до дня 6-го жовтня, наспіли слідуючі жертви:
Дмитро Юрчик, Вінніпег, Ман., зложив 1.00
Сестри Служебниці з Йорктон, Саск. $1.00
Анна Вахна зі Стюартбурн, Ман. 80ц.
П. Воробець з Кридор, Саск. $1.00.
Юлія Ковальська, Вінніпег, $1.00.
Василь Садловський з Садлов, Ман. $1.00.
Г. Гнатів з Форт Вілліям, Онт. $1.00.
Г. Прихітко, Форт Вілліям $1.00.
П. Сарабун, Форт Вілліям $1.00.
І. Габуда, Форт Вілліям, $1.00.
М. Гарасим, Форт Вілліям, $1.00.
М. Піріжок, Форт Вілліям, $1.00.
І. Кримчук, Форт Вілліям, 50ц.
М. Палій, Форт Вілліям 50ц.
Дуже красно усім дякуємо за ласкаві жертви. Хто буде слідуючий?

СТЮАРТБУРН, МАН.

Дістала дипльом доглядачки хорих (норси)

Анастазія Сильвія Андріяш,

дочка панства Олекси і Варвари Андріяш з Стюартбурн, Ман., дістала дипльом доглядачки хорих—норси. Анастазія С. Андріяш ходила до школи Сестер Служебниць в Йорктоні, опісля брала курс доглядачки хорих в шпиталі для хорих на сухоти в Ст. Боніфес, Ман., і там дістала дипльом. Як дипльомована доглядачка хорих, Анастазія С. Андріяш працює тепер в шпиталі св. Антонія в Ди Па, Ман. Анастазії С. Андріяш бажаємо як найбільше добра зробити для українського народу в Канаді.

САСКАТУН, САСК.

Прощальний вечерок

В неділю по вечірні 29-го серпня, членкині Тов. св. Ольги і парохіяни церкви св. Юрія зійшлися до салі Просвіти, щоби попрощати Панство Пецових, котрі виїжджали до Гефорду, Саск. У салі членкині приготовили смачну перекуску і запросили усіх за столи. Підчас перекуски голова товариства, пані Яніцька, подякувала панству Пецовим за щиру працю в Товаристві і церкві та пожелала їм всего найкращого і вручила від членкинь скромний але щирий дарунок на спомин. Панство Пецові були членами української католицької церкви св. Юрія, а пані Пецова при Тов. св. Ольги була заступницею голови де щиро і совісно працювала, і богато вишивала до церкви. Її праця лишиться між нами як довголітній спомин. Панство Пецові зі зворушенням подякували за щирі побажання і за дарунок. Також пані Пецова заявила, що працювати в організації це обовязок кождого чесного українця і українки. По промовах наступили веселі розмови які затягнулися до пізна в вечер. При кінци гутірки на заклик пані Яніцької, щоби не забути за українські часописи гості зложили 4 доляри, з того 2 дол. на Будучність Націй. На закінчення відспівали усі многоліття та ще много інших пісень і в добрім настрою як одна родина розійшлися домів. М.З.

ЛОНИСЕНД, МАН.

Несподіванка для жовніра Івана Квятковського

Дня 28-го серпня відбувся в салі Читальні Просвіти в Лонисенд вечірок в честь жовніра Івана Квятковського, сина панства Евдокії і І. Квятковських. На вечірку було поважне число гостей, котрі прийшли пожелати Іванові, летунському старшині, всего найкращого в його відїзді до летунської служби і щасливого повороту домів. Підчас несподіванки було багато промовців, а накінець промовив Василь Іванкевич, котрий попросив присутніх до збірки на "Будучність Націй," щоби ся часопись могла виходити в збільшеним форматі.

Присутні радо відгукнулися на заввзив п. Васпля Іванкевича і зложили на сю ціль $10.45 як слідує: По 50ц.: зложили: Г. В., п. Яремчук, панна О. Кучма, М. Лупкий, П. Ольховецький, В. Кесічук, Анна Стефура. По 25ц.: В. Іванкевич, І. Процюк, М. Свідерський, п. Вівчарик, І. Івах, С. Смеричинський, М. Монастирський, О. Івах, П. Івах, С. Смеричинський, п. Данилюк, С. Квятковський, І. Ясиновський, Д. Іваха, С. Майданюк, п. Бала, В. Білич, І. Пікліх, І. Монастирський, В. Монастирський, В. Кучма, І. Краснюк, Н. К., п. Бала, п. Роговський, п. Пікліх, П. Процюк. Додаток 20ц.

Василь Іванкевич.

Від Редакції: Сердечно дякуємо п. Васплеві за присилку грошей, як також за закпик до сеї збірки. Усім жертводавцям хай добрий Бог стократно нагородить а жовніра Івана хай має в своїй опіці.

ГУДІВ, САСК.

Несподіванка для Панства Гнатюків

У неділю 19. вересня відбулася несподіванка для панства Гнатюків, в честь їх 30-літнього супружого життя. При обіді о. Форнальчук сказали коротеньку промову до ювілятів і пожелали їм ще много літ прожити. При тій нагоді не забули і за нашу часопись "Будучність Націй." Збіркою занялася Семен Денесюк. Зібрано $2.85.

Нашим ювілятам сотвори Господи многая літа, а гостям щира подяка за їх ласкаві жертви. Семен Денесюк.

АЛЬВЕНА, САСК.

По звінчанню в церкві Успення Матері Божої, Славка Кіндрачука й Марії Задворної, 26-го вересня, відбувся весільний обід в Панства М. Задворного. Підчас обіду на заклик о. Пароха Серветника зібрано на Пресфонд "БНації $15.15. Збирали Іван Грач і Володимир Хоботюк. Жертвували: По $1.00: М. Трач, Гр. Гількевич, М. Ганчер, В. Гількевич, А. Задворний, М. Задворний. По 50ц.: І. Трач, В. Хоботюк, Б. Олеськів, Е. Олеськів, І. Олеськів, І. Яцишин, І. Гнатів, М. Калапаца, Дм. Щирбанюк, М. Гількевич, Б. Задворний, С. Шабага. По 45ц.: І. Михайлюк. По 25ц.: М. Скакун, П. Гількевич, Н. Григорчук, Т. Москевич, Е. Крамчинський, И. Олеськів, Ф. Грицак, І. Мияльовський, І. Луцишин, А. Юзик. По 10ц.: П. Шемилюк, А. Гайовський. Жертводавцям щира подяка, а молодятам многая літа!

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА СЕРПЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ —

П. Костів 1.00; І. Каменецький 2.00 ..	$ 3.00
М. Чижук і Іван Шклянка	4.00
В. Король 1.00; о. Ст. Семчук 1.25 ..	2.25
Дм. Беляк і Кат. Волощук перед.	2.00
о. І. Шпитковський, 13 передплат ...	13.50
о. І. Шпитковський, зі продажі	2.25
З неспод. в пп. Миськів 3; Гунчак 25	3.25
Ів. Сопівник і Марія Зарубяк перед. .	2.00
о. П. Криворучка 3 перед.	3.00
Б. Л. Библов і Яків Андріяш, перед. ..	2.00
о. А. Сенишин 4.50 і Петро Процюк 1.	2.50
Заряд УКЮ, дар на пресу	50.00
о. Н. Сірий, збірка пр. ф.	6.00
о. І. Шпитковський 42 перед.	43.00
НН. Д. Ст. 1.; Ф. Кузіна 25ц; Гунчак 25	1.50
Збірка в Каліенто, Ман.	9.93
Ст. Кристалович 2.00; Дм. Вус 1.00 ..	3.00
Всеч. оо. на Реколекціях, 24 перед. ..	24.00
Всеч. оо. на Реколекціях, прес фонд .	13.00
С. І. Киба, А.В. Кінащук, В. Німець..	3.00
Н. Яцишин, Іван Новосад	2.00
о. П. Криворучка, 4 перед.	4.00
Зб. о. Серветника, похор. А. Войтович	11.30
З пращ. вечерка панства Пецових ..	2.00
о. І. Олійник зі спродажі	7.00
Сестри Сл. з Йорктону, Дм. Юрчик..	2.00
Г. Івах і Ст. Ласюта, перед.	2.00
Сестри Сл. З Айтуни, перед.	2.00
З 30-літнього ювілею панства Гнатюків	2.85
А. Вахна 3 перед. і жертва 80ц.	3 80
Ю. Ковальська 1.00; М. Садловський	3.00
В. Бодикевич і пані К. Гноєва перед. .	4.00
п-і Самотілка 1.00; о. Ст. Семчук 3.75	4.75
оо. Василіяни, Едмонтон; П Воробець	2.00
Разом	$225.88

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 17	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	4.70
350 куверт	3.50
Друк БН ч. 18	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	4.90
360 куверт	3.60
Друк стяжок до з'їзду ..	18.11
Друк відозв	5.50
Друк куверт	6.63
Адміністрація	20.00
Разом	$178.74

Дм. Кобринський.

Підчас сього, коли канадійська артилерія бомбардувала німецькі становища коло Леонтфорт в Сицилії, полковий фризіер Р. Головачук з Вінніпег спокійно стриг Г. С. Касселя з Шол Лейк, Ман.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Похорон бл. п. Славка Щербань

По операції сліпої кишки, помер в шпиталі Ст. Пал, хлопчина бл. п. Славко Щербань в пятницю рано, 1-го жовтня. Хлопчина мав пять і пів років. Раненько в неділю 3-го жовтня о. Серветник вбраний в світлі ризи зачав похоронні відправи в хаті родичів. Тіло перевезено до церкви— де Утреня, Служба Божа й наука. Почались потім дальше похоронні відправи. Прощальне слово виголосив о. Парох, серед плачу родичів і всіх присутних. Почалась сумна процесія на цвинтар. Мати плаче без перестанку, бо хлопчина був все здоровий —уже зачав був учащати до школи. Але Божі пляни не людські й треба підчинитись Богові й за все дякувати. Гріб запечатний.

На обіді на заклик о. П. Серветника зібрано на прес фонд БН $8.30 і придбано 4 нових передплатників. Слідуючі жертвували: По $1.00: М. Жарий. По 75ц.: О. Щербань. По 50ц.: П. Гарасимчук, І. Щербань, П. Гарасимчук, Т. Щербань. По 30ц.: А. Сікорський. По 25ц.: І. Гарасимчук, М. Михалюк, А. Щербань, А. Дзядик, Дм. Гарасимчук, І. Шумак, А. Сікорська, И. Щер, бань, Н. Байда, В. Сікорський, Т. Грабчак, Ф. Байда, Н. Гарасимчук, А. Шутак, М. Гарасимчук, М. Сильський.

Нові передплатники: Ів. Грабчак, М. Щербань, С. Серветник, В. Серветник.

Збирав о. Парох і М. Жарий. Щира подяка всім.

В церкві підчас Сл. Божої зібрано на сироти в Айтуні $22.45.

ПЕРЕВЕДІТЬ ЗБІРКИ НА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЙ! – ЛИСТА ЖЕРТВ І КУВЕРТИ БУЛИ ЗАЛУЧЕНІ В 18 Ч. БУДУЧНОСТИ НАЦІЙ

спосіб марки треба сортувати і порядкувати після країв, а марки поодиноких країв після родів і літ. До такого сортування служать особні альбоми.

Щоби марка мала вартість, мусить бути ціла, неушкоджена і оскільки вона зубкована, має мати всі зубці. Крім почтової печатки або знаку виписаного на почті не сміє на марці нічого бути писаного ані з одної ані з другої сторони.

Марки чисті, неуживані мусять мати на собі гуму, оскільки вони з уряду були вже гумовані.

Уживані марки не належить здирати з коверти, бо легко можна їх ушкодити. Найліпше витинати їх враз із кавалком паперу. Очищення відбувається через купіль марок у чистій, теплій воді. Щоби не допустити до розпущення деяких красок марки, додається до води дрібку кухонної соли або кілька крапель оцту. Вложені до такої купелі марки мають остатися в ній так довго, доки и свідладе з них папір і розпуститься гума. Так очищену марку виймається при помочі спеціяльних металевих кліщиків і укладається її між дві картки грубої і чистої бібули, уважаючи при тім, щоби зубчики марки не позагиналися.

Аркуші бібули прикладається якимись тягарцями і під такою прасою марки остають так довго, аж зовсім висхнуть.

Вимитих марок не вільно дотикати руками. Такі марки можна брати лише відповідним до цього кліщиками.

Вкінці слідує вліплювання марок в альбом або зшиток, порядкуючи їх після країв, а поодинкі краї після родів і літ.

Подані тут уваги і вказівки до збирання почтових марок свідчать о тім, що філателістика є рівночасно й учительською великої терпеливости, яка є конечно потрібна всім тим, що хочуть встоятися в цьому спорті через довгі літа.

о. Ізидор Борецький

СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКІ ОСТРОВИ

СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ

Очі цілого світу звернені, вже від довшого часу, на Середземне Море, його побережа та острови, як арену сучасної, жорстокої і неблагання війни.

І на саму згадку моря, що міститься в берегах Европи, Африки й Азії, відкриваються в нашій уяві сторінки багатої історії.

Над берегами Середзему існували найбільші колись держави світу: асирійська, перська, грецька, і римська. Краї, що це море окружали, були колискою цивілізації, культури і релігії.

Все те, що нас виносить понад некультурні племена, прийшло до нас зі середземноморського, колишнього, світу.

Старинні Єгиптяни, на берегах тих пречудних вод, робили перші відкриття в ділянці астрономії, аритметики і медицини.

Фінікійці розвивали і удосконалювали торгівлю, та основували станиці на далеких, західних побережах, заносячи туди нові, ще незнані предмети і вироби.

Греки розвивали фільософію і штуки красні в той час, коли римляни творили основи права, інжінерії і уліпшували стратегію.

В середземноморських краях повстали перші поганські релігії.

Уява греків казала поганським богам мешкати на його побережах, на високій олімпійській горі і пише алмозію, солодкий, небесний напій. В час потреб сходити між людей, в справі помочі чи кари.

В синіх филях Середземного Моря погани примістили свойого бога Нептуна, щоб в разі потреби взбурював або втихомирював море, ударом тризубного списку.

Богови Єолеви приписали великий міх, в котрім він мав увязнювати вітри і випускати їх тоді, коли зближалися ворожі кораблі, щоби їх занести на скали підводні, в ціли розбиття. Бог Єол часто вживав своєї власти в многих морських війнах, котрі провадили греки, римляни і картигенці.

Коли завелася війна, тоді одні боги ставали по цій, другі по тій стороні. До такого поділу між богами дійшло у війні, між Менелаєм сином Атрея, а Парисом, сином Прияма, під Троєю, на побережжу Малої Азії. Та затяжна і довга війна, за красавицю Гелену, дружину Менеляя, котру то боротьбу оспівав Гомер, найстарший грецький поет в своїм епосі, велася не деінде, а на середземному морю.

Води, острови і побережжа його увіковічнив поет в своїм незрівнанім літературнім архітворі.

Також, герой з під Трої, Одисей, уроженець острову Ітаки, блукає через десять років, перед пригод, по середземному морю.

Бачимо, що з тим морем, котре нині є осередком нашої уваги в сучасній війні, вяжеться не лиш ціла старинна історія релігій, мітів, воєн, але ціла основа нашої освіти і поступу.

Фантазія поетів і писателів заселила острови і береги середземноморські великанами, цикльопами, людьми з надмірною силою, великим ростом, одним оком.

Кожне побережжа, після вірувань старинних народів, було переповнене німфами, казковими князями і півбогами. Не диво, що, так радо, поети вибирали околиці середземноморські, як сюжет своїх драм, епосів і оповідань.

В краях його жили і творили свої могутні держави: Дарій, Александер Великий, Ганібаль і Цезар.

Східня і західня римська держава завдячують йому свій великий розвій.

На кінець треба згадати, що над середземним морем повстала християнська релігія, котра обняла сьогодня цілий світ. По филях його плили кораблі св. Петра і св. Павла, щоб нести світло нової віри для народів Европи.

На його берегах зводилася завзята боротьба християнізму з магомеданізмом. Це море, що звемо середземним, було свідком хрестоносних походів, що являлися виявом сили і одности християнського світу.

Воно гляділо на наїзд варвар з далекої Азії, і культурний занепад, як рівнож було свідком відрожения до нового життя західної Европи, по здобуттю турками Константинополя в пятнадцятому столітю.

(Далі буде).

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(25)

—А тепер пора на пироги,— заговорив він, усміхаючись і забираючись до другої миски.

Тетяна стояла посеред хати, і склавши на грудях руки, дивилася жалісно на батька.

Я розмовляв за той час з Федорком про мої чоботи, однак не спускав з очей ні Гаврила, ні Тетяни.

Вкінці Гаврило зчистив пироги і, видно, попоївши, набрався більш енергії й рішучости.

Він став зза стола, перехрестився трич до образів, потім уклонився до пояса Тетяні й промовив піднесеним, урочистим голосом:

—Господу Богові дякувати й тобі, Тетяно, що погодувала бідного старця, подорожнього без кута, без хати; і тобі, Федорку, дякувати за твій хліб, за твою працю.

Потім він уклонився Федоркові.

Губи в Тетяни скривились, затремтіли, очі заклипали, вона хотіла заплакати, однак, видно, насилу запанувала над собою й стала прятати з стола.

Федорко в першій хвилі змішався, він мабуть не сподівався того, щоб батько і йому кланявся, однак скоро здвигнув плечима й усміхнувся.

—Нема тут за що дякувати,—промовив він,— от сідайте, тату, та розповідайте нам, де ви бували та що чували.

Гаврило махнув рукою.

—Не дуже далеко я бував та й не багато цікавого чував,— відказав він,— але тепер я пустився в далеку дорогу, аж до самого Львова, та і вступив отсе по дорозі до вашої хати, щоб побачити на власні очі, як ви живете, чи здорові, чи щасливі.. Що ж, Тетяно,— звернувся він до дочки,—чи добре тобі?

—Добре, тату,— відповіла вона.

—А тобі, Федорку, добре?

—Добре, Богу дякувати!

—Ну, то най вас Бог благословить і дає вам усякого добра і з землі, і з води, і з роси небесної, щоб ви ніколи не знали, що то біда,— промовив Гаврило й зложив обидві руки мов до молитви.—Та ще ось і дитину ви маєте, також рад би побачити...

Гаврило зближився до колиски і довго дивився на сонну дитину; на свою жінку, що сиділа при колисці, він не звертав ні найменшої уваги, ніби удавав, що її не бачить.

—Хлопчик, чи дівчинка?— спитав він, не перестаючи вдивлятися в дитину.

Дівчинка,— відповіла Тетяна.

Дівчинка... а як зветься?

—Теклюся.

—Теклюся, Текля, так само, як твоя небіжка мати... Красна дитина, подібна до тебе й до моєї небіжки, дай їй, Боже, царство небесне.

Він усе дивився мовчки на дитину, все нижче нахилявся над колискою, так що його лице було вкінці від голови дитини заледве на одну п'ядь.

—Рости здорова й най тебе Бог благословить!—вишептав він придушеним голосом, торкнувся обережно двома пальцями правої руки до личка дитини й потім поцілував ті пальці.

—Тішуся дуже,— сказав він, звертаючись до Тетяни й Федорка,— що виджу вас у щасті та здоровлі, а тепер мені вже більше нічого не лишається, як іти в дальшу дорогу.

Він відступив до Федорка, глянув йому в лице і відкашлянув, мов би хотів щось сказати, але втім перебила йому Тетяна.

—А кудиж ви, тату, підете?— спитала вона.— От зістаньтесь лучче знову та й жийте разом із нами, хліба вистарчить, дякувати Богу, для нас усіх.

—Ні, дитино, жити я у вас не можу та й не увиджусь я із вами вже більш на сім світі!

До сих слів Тетяна стримувалась від плачу, однак тут, коли почула, що батько прощається з нею раз назавсіди, не могла далі запанувати над собою й розплакалась...

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

THE MOTHER OF A SOLDIER

"Good-bye, good luck son, and God bless you
Go and defend the right and true."
T'is spoken by every soldier's mother
As she bids her boy fair adieu.
With her silvery locks and a golden heart
In her eyes are tears of joy
For he's gone to uphold democracy
She's proud of her soldier boy!
To say "good-bye son" and leave him,
Oh the sacrifice was great, she knew,
But she is the mother of a soldier.
Oh yes! She is a soldier too!

Rev. P. S.

WHAT . . . AGAIN?

Lately we were all saddened when throughout the world flashed the news that our enemies in this war took the Vatican under their "protection."

We do not ignore that since over 15 years now, the Pope was like a king again as in times of old. Though the Treaty of Lateran signed by the late Cardinal Gasparri and the Italian Government at the time, Vatican City, although only a part of Rome, became an independent State, and was gradually recognized as such by most countries, which even named ambassadors to the Holy See.

In this war the latter was and is neutral, for the Pope is the Father of all nations. His family name is Pacelli and He lived up to it by preaching peace, notwithstanding the fact that the belligerents did and do not heed His pleas for just peace.

Unfortunately, our enemies, who are masters in the machiavellian art of breaking all pacts or treaties, violated this sacred neutrality by invading with parachute-troops the Holy See. They certainly did not do it to "protect" the Pope or save the works of art to be found there, but in order to hide behind the cassock of a venerable Leader, and behind sacred things, so that they may avoid bombardments and their destruction.

Many years ago, a famous French novelist, Alfred De Vigny, tried to imagine what "maybe" happened when Napoleon had a "forced" interview with Pope Pius VII at the "Chateau-de-Fontainbleau" where the Holy Father was kept prisoner. We also know that Bonaparte did not "break" the Pope.

Let us now "imagine" an interview between Pius XII and the general who occupied the Vatican.

General K... has already, at this very moment, let us suppose, taken over the residence of the Governor of the little State. His henchmen or Elite-Guard are all over St. Peter's Square and have especially taken over the food-stuffs which the Pope kept for his staff and lay-employees.

At the very moment of this invasion, His Holiness is visiting a bombed area of His diocese. We can see now His car just turning into the driveway of His residence. His white cassock has spots of blood and dirt. His ascetic face is unusually pale and his ears still resound the cries of the victims he just saw and comforted... "Peace ... Italy wants peace!"

Lifting His head, the Holy Father sees, instead of the ordinary Swiss guards, soldiers dressed in green with swastikas on their arms. One of them boldly rushes to the car, opens it and salutes in the Nazi-fashion. The Pope does not tremble but solemnly gets out and asks what's the meaning of this. The private explains in German (the actual Pope speaks the language fluently, having been Nuncio to Bavaria, a Catholic province of the Reich) and says that the General wants to see the Bishop of Rome.

To this incoherent babble, the Pope replies: "Tell your Master that I do not care to receive him." With his He goes in and the Cardinal Secretary of State shuts the door in the face of the bewildered Nazi.

Five minutes pass. There is a loud sound of tramping feet and the jingling of arms in the court-yard. The Pope hears heavy military steps approching His rooms... doors open and close. There is a violent knock at His door which opens to let in a husky Prussian covered with medals. Pius XII, seated on a hard chair, recognizes General K... who haughtily comes up to Him and salutes.

"General,— says the Pontiff,—what is the meaning of all this comedy?" The General reddens, as if slapped in the face. Dramatically he exclaims: "Just what You see! Our beloved Fuehrer has taken You all under his "protective wing." We know that like other neutrals, Vatican City needs the protection of our invincible Army."

Pius XII smiles and replies: "At this moment many a year ago, one of my noble predecessors called the Great Napoleon... "Comediante."

At these words, the General's proud and dramatic attitute disappears as if by magic. The Pope remains calm and serious. His eyes are on fire with outrage. General K... pleadingly says: "Listen, Bishop of Rome, we cannot afford to let the enemy take over Rome... we cannot retire back into Germany. The enemies will not dare to fight us here on sacred soil and amidst holy buildings. Can't You see?"

A smile of sarcasm appears on the face of the Holy Prisoner: "At this moment Napoleon was once called... "Tragediante."

General K... starts waving his arms and marching back and forth: "So You do not desire our protection?"

The Pope simply replies: "We need only the protection of God. We do not believe in bloody wars and the Lord has never failed us yet. Twenty years ago Lenin promised his followers that he will lead them into Rome, kill the Pope, stuff him and put him in a museum but the Red Monster has not come yet. We need not your aid. We are like a neutral country and you have no right to come and violate our territory. Every country and nation, small and big, has a right to existence and independence.. We do not admit your fantastic teaching of a race of Supermen. Racism is but extreme nationalism which is not according to Christian Love."

Wanting to continue, He is impolitely interrupted by the General who yells out: "Christ was a Jew and Christian charity is the virtue of weaklings. We admit only the virtues of blood and race. Furthermore we care not for Your conventional neutrality . We are waging a struggle for the Reich. The German gods will "protect us, according to our beloved prophet Rosenburg" (philosopher of modern paganism).

"Neo-paganism,— answers His Holiness,— is a return to the days of Attila."

"But Attila conquefed Italy," is the General's abrupt reply.

"Yes,— smiles the Holy Father,— but at least the mere fact of seeing Pope Leo draped in pontifical vestments, filled Attila the Hun with genuine respect and made him turn back without destroying the Eternal City as he first intended to do, but not... now... this attitute of defiance towards holy things just to save one's skin is really unbearable!"

The General's face passes through all the colours of a rain-bow... his Prussian blood is boiling, so in an outburst, he cries out: "We will never tolerate Your pacifism. We will muzzle Your radio-station. We will shut You all off from the rest of the world."

But the thunderous speech has no effect upon the Successor of Peter who says: "Do not, in your pride and despair, Sir, break the hearts of my beloved German Catholics whom you have so ill-treated at home because they would not bend under your pagan yoke. Remember the axiom: "Sanguis Martyrum, semen Christianorum"... The blood of Martyrs is the seed of more Christians. Saintly men like Cardinal Faulhaber and Pastor Niemoller will always be mentioned as heroes but men like you will be called tyrants in history. Remember that the real strength of a nation is in its belief in the true God and not in might or the god of War, Mars! Your cruel deeds will just provoke the ire and wrath of the Catholic world."

"My Leader cares not about what people all over the world will think of us," answers the officer.

"It is a pity that the so-called "Big-Three' of the Reich are fallen-away Catholics," says the Pope with genuine sorrow.

However General K... is impatient and sees that the Pope does not want to cooperate. So abruptly he says: "We cannot agree, Your Holiness. I leave You now and I know that You cannot do anything to stop us or hinder our plans." With this, he proudly salutes and walks out.

The Holy Father rings for His Secretary and when the latter arrives, says: "Your Eminence, let us go and pray in my private chapel in order that God may help us and our beloved Italian people. Let us pray for a just and lasting peace, for the great French orator Bossuet said... "Pious hands raised to Heaven in humble prayer, destroy more enemy division than do cannons and swords." Tonight You will go "on the air" and tell the whole world that the Vatican has been invaded. The prayers of our Faithful will assail Heaven for us and maybe a miracle of deliverance will occur."

The red sun is just setting. Through the stained-glass windows of the Pope's chapel, one could see two shadows in an attitude of prayer. Overhead planes roar and in the distance the thunder of cannons and the rattling of machine-guns can be heard. The horizon of the future of the Eternal City of dark... What will happen? Let us pray that nothing but the best will come out of this political and bloody labyrinth.

Fr. Nick.

Gerald Rudachek

NEW FAITHS FOR OLD

(Continued)

For such people, it seems, the Ancient Ukrainian Catholic traditions can have little attraction, they are too old, as are the paitings of Rembrant and Da Vinci, the music of Bach and Beethoven, the writings of Homer and Shakespeare. But truth is not built on the shifting sands of time, for age is not the only criterion of truth.

What is today called progress is not necessarily that—for we should learn to appreciate material progress for what it is. True enough, progress is movement, but sometimes it is movement in the wrong direction. The present state of the world bears witness to that.

How can e new truth be built on what has been rejected as false, for truth cannot be built on a foundation of lies. Yet this is what the intellectual dictators would have us believe. These men have the scientific,the artistic and the literary world in their grip; though they advocate freedom of thought and speechh, they are cruelly intolerant of any who don't think exactly as they do. The mob lives in terror of their displeasure. These men have unbelievable power—tehy have even the power to make sin fashionable, and if anyone dare to oppos these ideas, he at once is branded as a "reactionary", "old fashioned," or even "fascist" and loses his social prestige.

Christ's teachings, the foundations of all truth are slowly being rejected even by many so-called Christians. Many sects and their ministers have made a compromise with this new religion. The Catholic Church alone has withstood the hammer blows. She has never flinched. True scientific progress has been lauded just as materialistic theories have been condemned. Yet the corner-stone of Civilization, a belief in God and the teachings of Christ, have remained as the foundation. Modern as the Church is, her truths are old and unchanging. (The end).

ЧУДО НА РІЗДВО

(Драма в 2-ох діях о. Н. Кушнірика)

Ця психольогічна драма діється в 1943 р. в містечку С... в Канаді.

ОСОБИ:

Марія, це серце золоте... добра й щира укр.-католицька мати.

Петро, то відступник і Юда, котрий зрадив свій нарід і віру. Він для своєї жени, Марії, великим хрестом.

Ганя, іхня донька, йде маминими, добрими слідами.

Іван, це добре вихований хлопець, що свого ніколи не встидається. Він любить добру дівчину, Ганю.

Павло, то товариш безбожник першої кляси.

Голос, це совість грішнього Петра.

Дія Перша

Марія (сама в хаті... сумна. Говорить до себе неначе голосно думає): Ох! Як то нині в нас сумно! У сусідів, то як Бог приказав, а в нас то чисте пекло! В людей св. Вечір, а в нас простий день. Пішов той мій безбожник до готелю й Бог знає коли прийде до дому. Як бим знала, що він прийде аж рано, то бим пішла на північну Службу Божу так як другі, але картограй... пияцюга може коли небудь надлетіти. Сам не ходить до церкви тай ще до того мені й дітям давно вже заказав йти. Ой Боже, нащо я така нещаслива! (Чути кроки): Хтось йде. Мамуть він?

(Входять Ганя й Іван... дуже веселі бо заручились нині).

Ганя і Іван: Слава Ісусу Христу!

Марія: Слава на віки! Деж ви були, діти?

Ганя: Мамо, я була з Івасьом в його родичів на св. вечері. Ох! Як там мило й весело! Мають ялинку... всі ми колядували а тепер йдемо всі до церкви. Ходіть з нами, не бійтесь тата!

Іван: Так, ходіть з нами, пані.

Марія: Чогось боюсь!

Іван: Кого?... Мужа? Та Канада вільний край!

Марія: Так, Канада аж занадто вільна й зрадлива. От, що та свобода зробила з мого мужа... чистого безбожника... в нічо не вірить!

Ганя: Мамо, Бог таку благодать дасть, що тато подобріють.

Марія: Дав би Бог!... Я бим була мов в небі.

Іван: Мамо,... від нині хочу бути вашим сином... я люблю вашу Ганю. Нині ми заручились. Мої родичі нам бажають всякого добра. Тепер прошу вас, Мамо, о руку вашої чесної й гарної доньки.

Марія: Най вас Бог благословить! Я тішуся, Іване, що ти хочеш її.

Іван: Цілим серцем, Мамо. Щож ви обидві винні, що вона має такого батька?

(Знова чути кроки... Входить Петро, нетверезий).

Петро: Гало, Джан!

Іван: Слава на віки!

Петро: Ха, ха, ха! Слава на віки! Кому? Ти що бабяк? Таж я тебе мав за хлопа! Ти еще віриш в релігійні забобони?

Іван (лагідно): То вже моя справа!

Петро: Шур... шур.

Іван: Добродію, я маю одну просьбу до вас.

Петро: Яку? Кажиж скоренько, бо я хочу їсти... голоден як вовк. Маріє! Чому ти витріщилася на мене? Дай но мені мяса або тої жидівської ковбаси, що я вчера принис!

Марія: Таж нині св. Вечір... піст!

Петро: Злапай його за хвіст!... Йти, йди не стій мов болван. (Марія виходить з плачем).

Петро: Ну, Іване, говори далі!

Іван: Я хочу женитись з Ганею.

Петро: Добре, одного діда менше буду мав годувати!

Ганя: Тату! Щож ви говорите?

Петро: Мовчи, ти шмарката... ти така як твоя мама.

Іван: Її мамі нічо не бракує.

Петро: Так ти думаеш... Що до женячки, то можеш Ганю собі брати. Візьміть лайценс, підіть до корту й хай судія вам дасть слюб, але до попа мені не йдіть!

Іван: То по якому то буде? Таж ми христіяни!

Петро: Барани, а не христіяни!

Іван: Ганя вже має свої роки й ми таки підемо до о. пароха... Він нас хрестив... научав і буде вінчав.

Петро: Єсли так, то вона не е від нині моя донька.

Ганя: Тату! (Плаче).

Петро: Мовчи йолупе... То ти попа слухаеш, а тата не хочеш, га?

Іван: Много ліпше слухати Бога ніж злого батька.

Петро: Ти шмаркачу! (До Івана): Таж я тебе до хресту тримав!

Іван: Так, але ви тепер в той самий хрест не вірите, бо читаете якійсь лайдацькі брехні й слухаете ворогів жовто-синього прапора й хреста.

Петро: Я тепер мудрійший. Колись в краю був дурний, так як твій тато тепер е.

Іван: Дай Боже, щоб усі українці були такі як мій батько!

Петро: Ти мені в моїй хаті тут за Бога не споминай. Бога видумали такі як ти! Слухай (благенько говорить): Джанний ти є добрий хлопець. Всі тебе добре знають, але ти був би еще ліпший, колиб ти пристав до нашого товариства.

Іван: Ніколи в світі! Я жадної зарази не хочу... Забути, що я є українець козацького роду... що я католик... а бути слугою червоного царя... ні сто раз НІ!

Петро: Коли будеш старший то будеш такий як і я.

Іван: Не дай Господи!

Петро: Я тобі раз казав за Бога тут нічо не згадувати.

Іван: Я про Бога нічого не споминав, тільки про Господа.

Петро: Не грайся з словами. Є но один господь... робітник!

Іван: Та й Господь був робітником.

Петро: Так, але ви з него зробили пана.

Ганя: А, лишіть вже тую бесіду. Я вже нераз її чула.

Петро: Тай ще будеш!

Іван: Це був останний раз.

Петро: Як то?

Іван: Я її беру з собою. Мої родичі перетримують її аж до слюбу. Ви не хочете, щоби ми вінчалися в церкві, то ми без вас можемо жити. Але памятайте, що Божа терпеливість має кінець. (До Гані): Ходім, Ганусю, це правдиве пекло! (Виходять сумно й поволи). (Далі буде).

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 І 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

В понеділок, 5-го липня, ранішну сесію отворено молитвою "Царю Небесний," і точно в 9-ій годині при спів-участи всіх делегатів.

Всеч. о. М. Горошко отворив збори і покликав на предсідника Мих. Гриневича, директора школи в Бруксбі, Саск.

Вибрано Номінаційну Комісію в складі: Ф. Саранчук, п-а Г. Гамерник, Всеч. о. Пасічник ЧСВВ., В. Комарніцький, п-а К. Яремович.

Резолюційна комісія складалась з трьох осіб, а именно: Всеч. о. І. Бала ЧНІ., А. Яремовича, і Лт. П. Воробця.

Дальше слідувало відчитання надісланих привітних телеграм і листів від слідуючих осіб:

(1) о. Сірий, о. Теплий, о. Мельник, п. Сікорський, п. Филипович. (2) о. Колодій. (3) Марія Роборецька. (4) о. Цимбалістия. (5) Мих. Буртняк. (6) Прайвет Л. Б. Михальчук. (7) А. Кіндракевич. (8) о. Кондратюк. (9) о. Пуляк. (10) о. садець. (11) Вас. Годованський. 12) Ів. Каменецький (Літройт). (13) о. Кан. Каменецький. (14) о. М. Когут, о. В. Чарний, о. В. Каменецький ЧСВВ., о. М. Кривуцький, о. Роборецький. (15) Ілля Витрикуш (Торонто). (16) о. А. Трух, ЧСВВ. (17) Р. і М. Лозинські. (18) УКЮ, Шіго. (19) о. С. Семчук.

Відтак Секретарка прочитала спис делегатів. Від поодиноких відділів УКЮ зложили привіти слідуюі особи:

Геффорд— Мих. Стриняк
Бруксбі— Андрій Ніврянський
Від Студентів Бурси— Віктор Жук
Принц Альберт— Петро Задворний
Бруно— В. Комарніцький
Кридор— Стефанія Михайлюк
Кридор (Угринів)— Павло Харко
З Колегії св. Йосифа— пан Курило
Калмар, Альберта— Павло Іваник
Гудів— п-на Музика
Красне— Каролька Качур
Вішарт— О. Федірко
Арран— О. Свистун
Голар-Елфрос— п-на К. Пастернак
Грінфіл— Марія Івасів
Мітт Парк— Д. Тихоліз
Кридор (Січ)— Марія Гайдукевич
Ст. Джуліен— Йосиф Якимчук
Смате— М. Турчиняк
Равнд Гил, Альберта— п-на Килявська
Ріджайна— М. Голота
Ланівці— Андрій Овчар
Альвена— Оля Рогачук
Кадворт— Вас. Дяків
Вест Бенд— Дм. Назар
Ріджайна— п. Краве— Секр. БУК-а Саск.

Всеч. о. М. Горошко дав виклад на тему "Ідеольогія УКЮ" (який буде в цілости видрукований).

п. М. Гриневич представив премієра Петерсона. У своїй довшій промові премієр Саскачевану сказав, що як уроженці поза Канадою хотять занимати уряд в Канаді, то вони в першій мірі мусять бути горожанами Канади. Звертаючись до молоді, премієр Петерсон апелював, щоби вона в політичний участи звертала увагу на дві основні річи— свої здібности й довіря до себе в народі.

Закінчив свою промову осторогою, що слідуючого року війна може вимагати ще більше жертв і на те населення Канади повинно бути приготоване.

Опісля слідувала перерва від 12.00 до 1 год. В першій годині точно прийшов фотограф, та головний заряд і всі делегати взяли спільну фотографію.

(Продовження послідує).

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІТАКИ АТАКУЮТЬ ІТАЛІЙСЬКІ КОРАБЛІ 'ТРІЄСТУ' І 'ГОРІЦІЮ'

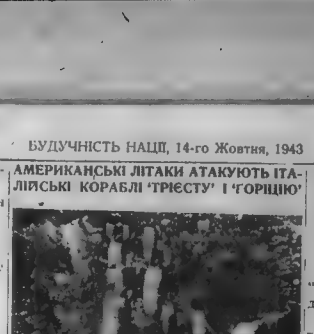

Американські літаюк форгреси напали дня 10 квітня на великі воєнні італійські кораблі "Трієсту" і "Горіцію," що спустивши якори стояли в пристані Маддалена в Сардинії. Американські летуни скинули масу бомб так цільно на ті кораблі, що "Трієсту" затопили, а "Горіцію" сильно ушкодили. Повища знимка, взята підчас сього нападу, представляе вдолі корабель "Трієсту", що стоїть в пристані. Зправа дощ бомб летить на сей корабель.

УСТАЛЕНО ЦІНУ НА ПШЕНИЦЮ

Дня 28-го вересня канадійський уряд замкнув пшеничну біржу в Виннипегу та усталив ціну на $1.25 за кождий бушель пшениці Нортерн ч. 1. доставлений до Ванкувер або Форт Вілліям.

СТРАШНИЙ ГОЛОД В ІНДІ

В північно східній части Індії, в провінції Бенгаль, що межуе з Бурмою, пануе страшний голод. В Калькуті, що має 2½ міліонів мешканців умирае пересічно денно 50 людий, а за тиждень від 5-11 вересня умерло 2,292 людий. Ціла провінція Бенгаль має 60 міліонів населення, котрі з голоду роблять масові заворушення. 10,000 людських кістяків блудять вулицями Калькути і просять хліба.

Отець (до хлопчини): "І як ти називаешся?"

Хлопчина: "Таж Ви мене хрестили!"

Никола Крисоватий, син Стефана Крисоватого з Ольга, Ман., зістав ранений в бою в Сицилії.

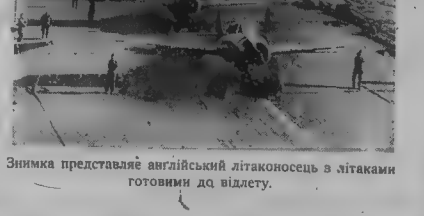

Знимка представляе англійський літаконосець з літаками готовими до відлету.

Любі Діти:

Ці стрічки Вуйко пише в потязі, котрий спішить через північне Онтеріо у тім гарнім осіннім місяці жовтні.

Онтаріо побачив Вуйко в місті Форт Вілліям і Вуйко нагадав собі, що тут живуть його малі приятелі але потяг не чекає і не було часу їх відвідати.

Здовж залізничої дороги мерехтять озера, річки а дерева та кущі в кольоровім осінніім убранні манять очи. Який гарний краєвид не можним налюбуватись.

Щоб час під час їзди проходив скорше, Вуйко узяв часопис— і знайшов щось цікавого—отож і переповість Вам:

Діялось се в одному потязі в Америці.

Сидить мала 12 літна дівчина та пише щось на паперовій торбинці в котрій мала свою перекусу.

Присупає до неї жовнір— "Щож ти такого пишеш?" питається він.

"Пишу вірш про свою маму— котру там в останнім вагоні у трумні везуть"— відповіла мала дівчинка.

Жовнір зігнувся щоби прочитати той вірш.

Не був він поетично писаний але було у нім богато змісту—

"Моя мама дорогенька!
Моя мама миленька!
Все про мене дбала,
молитись мене навчила,
Косоньки розчисала,
До школи післала,
Смачну перекусу
Щодня мені давала."

Жовнірови стало жаль малої дівчини, отож повідомив і других своїх товаришів жовнірів і заки вони до Ню Йорку заїхали зложили для тої дівчини $100 у бондах та $20 готівкою.

"Що будеш робити з тими грішми"? спитались її.

"Куплю собі черевики, бо мама казали, що куплять мені їх, але тепер мами вже нема, то я сама мушу купити."

"Розумна та послушна дівчина"— сказали всі.

А Ви послушні? А Ви купуєте то, що Вам потрібно чи витрачуєте гроші на солодощі, на непотрібні дурнички? Про се питається Вас—

Вуйко Трохим.

Увага: Вуйко щойно оглянув кліші до смішної історійки—'Записки Івася Крілика' дійсно гарні пильно читайте Вашу сторінку все, а незадовго їх побачите самі.

Вуйко Трохим.

ДОЩИК

Вслала Осінь небо млами
Потоптала пестрі цвіти
За теплими літа днями
Затужили малі діти.
Дощик з сірих хмар пустився
Бубнить в шиби мов сиріткa
Ліс заплакав зажурився,
Бо вже сиплесь листя зрідка.
Та дітвора не дрімає
Бо в ній жар до праці буха:
Орисьо книжечки читає,
А уважно Ганя слуха.

—Роман Завадович.

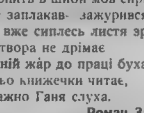

ДЛЯ ЗАБАВИ І РОЗРИВКИ
На "Галовін Вечер"

1. Накидайте в малий гарбуз цукорків Хто вгадає приблизно кілько, той дістає гарбуз разом з цукорками.

2. Вложіть малу свічку в яблоко і зріжте з споду рівно. Понаставляйте на вікна для прикраси.

3. Покличте трьох охотників. Дайде кожному з них гарбузяного (або іншого) пая. На Ваш знак кожний пічне їсти. Хто найскорше зїсть дістає надгороду. Можна вживати яблока замість пая.

4. Здоймїть верх з великого гарбуза. Вирізьбіть середину. Дайте кожному десять фасоль і нехай кождий пробує скілько він зможе вкинути в гарбуз. Хто найбільше кине дістає надгороду.

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

Але минає тиждень за тижнем, а ніхто не хоче мати за актора хлопчину в лахміттю. Бідний хлопець з дня на день терпів усе більшу нужду. Але таки написав трагедію і послав її до Королівського Театру. За гроші, які сподівався дістати за трагедію, хотів учитися.

Але горе! Пєси театр не прийняв! Ще й до сього написали Андерсонови в листі, щоби не позволяв собі на будуче чогось такого невченого посилати до театру.

Можете уявити собі, як сей удар мусів розвити надії хлопчини. Та не так легко було звести його з раз обраного шляху. Сів писати другу трагедію. Знову послав її до театру.

Знову минали тижні у нужді. Серце його билося у страху і сподіваннях.

Аж ось одного дня дійсно признали Андерсона до дирекції театру. Як билося його серце на саму гадку, що його пєсу можуть прийняти! Та ні! Театральний урядник віддав йому знову його трагедію. Зовсім була непридатна для театру.

А таки з сього мало зачатися щастя Андерсона. Директор театру, тайний радник Йонас Колін, який опісля дбав за Андерсона наче рідний батько, переконався, що в усій тій писанині, себто трагедії Андерсона, є подекуди просто чудові гадки. Тож поговорив у короля в справі молодого поета. І виєднав, що Андерсон міг учитися на кошт короля.

Гарний осінний день. Сонце весело освічує червонаве листє, лискуче, розгойдане море. Ганс Хрістіян Андерсон сів у почтовий віз і поїхав до містечка Слягельзе, досить далеко від Копенгагени. Тут мав дальше вчитися.

Ну, се була вже зовсім інша подорож, як із Одензе їхав на непевне.

(Далі буде).

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Намічена сума	$25.00
Дотепер зложено	12.35
Ще треба	12.65

— ПРИЗНАННА —

ДІТЯМ "_____"
ЗА ІХ ПРАЦЮ
ДЛЯ "ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ"
БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ
ЛИСТОПАД, 1943

Це є напис на щиті шілдови котрий піде до дітей тої околиці чи парохії, в котрій діти придбають найбільше передплатників чи зберуть найбільше на фонд "Діточої Сторінки."

Ще маєте пів місяця часу. Контест кінчиться 31. жовтня.

ЛЮБИТЬ СПІВАТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій другий лист до Вас. Я ходжу до англійської школи. Я маю дванайцять років. В літі, як були вакації, то Отець Форнальчук по українськи учили нас писати, читати, і співати. Я люблю дуже по українськи співати. Я троха вмів писати, а в школі я ліпше навчився. Здоровлю Вас Вуйку,

Михаїл Бреліс, Беббард, Саск.

Від Вуйка: Михаїле, Вуйко дякує Тобі за сього коротенького, але такого гарного листа. Пишеш добре по українськи. Вуйко також любить співати.

ПЕРЕСЛАВ ЗБІРКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Хочу Вас повідомити про нашу Форт Вілліям, а головно про наші школи. Ми вже почали ходити до школи англійської і української. Нас вчать Сестра Матея і Сестра Єфренія. В нас в школі є 28 дітий. Дорогий Вуйку, я посилаю "моні ордер" на 7 долярів на пресовий фонд "Будучність Нації," котрі зібрав пан Григорій Прихітко на кемпі у лісі. І я пересилаю спис жертводавців. Кінчу і здоровлю Вас Вуйку.

Петро Гнатів, Форт Вілліям, Онт.

Від Вуйка: Петрусю, Вуйко все ставив Тебе за взір другим читачам Діточої Сторінки. І тепер дякує Тобі за прислання збірки, як також і гарного листа. Пан Г. Прихітко буде діставати Будучність Нації.

ДО ВІДСТУПНИКА

Чом ти, сину України,
На крутій дорозі,
Безрадний і нещасливий
Конаєш в Тревозі?
Чомуж ти покинув Церкву
Чомуж зрадив Неньку?
Вона ж тебе хрестила
Голову маленьку.
І чомуж ти Церкву зрадив
Чомуж відцурався
Чого лихий так панує
До серця закрався?
Мати Церква, за дитину,
За свого приняла,
Віру, щастя й дорогу
У вічність навчала.
Спогадай як в Рідним Краю
Сердечно молився
І як то спокій небесний
У серцю гніздився.
Чомуж Христа розпинаєш
Своїми гріхами?
Все добрий, всемилостивий
Бог перед віками!
Схаменися, навернися
Будеш між живими!
Хай діявол не радіє
Хай душа не гине!
Ненька Церква, прийме знова
За свою дитину,
В обійми ласки і надії
Не-плач ще мій сину!

о. П. С.

КАНАДА ВИРОБЛЯЄ НАЙКРАЩІ ВИСОКОМІРИ

Дуже важним на літаку є альтіметер (високомір), інструмент, котрий показує височину на котрій літак знаходиться. Канада масово виробляє ті важні і дуже вражливі інструменти та сотками віддає їх для ужитку війська. На знимці видимо 15-літну Марію Роджерс, котра на спеціяльнім апараті провіряє альтіметри по їх виробленні.

ЗАРАЗА

Часом скаже якийсь там собі чоловічина якесь чудернацьке слово, другий підхопить і вже маєте моду на нове слово. Таке воно нездарне і невидане, як неодна жіноча мода з капелюхами. Жінки мають свою моду, чоловіки видно свою...

Ось на сході одна українська часопись завзялася пропхати в нашу нещасну мову слово 'знімок." Читаєш перший раз і не надивуєшся, що це таке, той "знімок"? Аж згодом приходиться зрозуміти, що це старе наше добре слово знимка, або утерте фотографія, так страшно покалічене.

Та ба. Ось вже інша часопись на заході також зачинає писати "знімок." Зараза шириться. Бідна та українська мова, котру кождий може калічити безкарно в так страшний спосіб.

І було навіть дуже весело з тих "знімок," коліб не такі сумні часи і не так дорога серцю наша рідна мова...

ДІЙСНО СТАРА

В часі літної катихизації в Шорнкліфф, Ман., питав я дітей, як довго людина же на цім світі. Діти відповідали, що люди жиють 25, 50, а деякі 75 років. Нарешті один хлопчик сказав, що він знає одну женщину яка вже має 101 років. Я застановився і не знав чи вірити чи ні.

По науці я пішов по хатах щоби запізнатися з людьми. На моє здивування я стрінувся з тою женщиною. Дійсно має 101 років. Старушка ходила около хати, а коли я з нею розмовляв, мене здивувало, що вона всьо бачила, добре чула і так бадьоро ходила мов 65 літна людина. Цею старушкою є Марцелля Обач. Казала, що має в Селкирк доньку, що по чоловікові пишеться Федяк. Цій донці тепер 70 років.

Коли старенька Обач оповідала мені як то тепер люди Божих законів не шанують, не моляться, не хрестять дітей і всяку вину скидають на "ксьондзів," її очи заплакались рясними сльозами.

о.А.Л.

З ПЕРЕВОДІВ О. С. СЕМЧУКА

ВИЛІЯМ БЛЕЙК
1757 — 1827

ЯГНЯТКО

Ягнятко, хто тебе створив?
Чи ти знаєш, хто тебе створив,
дав тобі життя і тебе живив
над краєм потока і на скравку нив?
Дав тобі той плащик чистий твій,
мягкий і вовнистий стрій?
Дав тобі ніжний той голосок,
гомоном якого радіє лісок?
Ягнятко, хто тебе створив,
чи ти знаєш, хто тебе створив?

Ягнятко, скажу я тобі—
ягнятко, скажу я тобі.
Він самий зоветься іменем твоїм,
бо Він сам зове себе Ягням.
Він покірний, лагідним Він є,
Дитяточком Він для нас стає.
Я дитина, а ти є ягня—
ми зовемся, як Його рідня.
Най Бог тебе благословить!
Най Бог тебе благословить!

ЗНАКИ НЕВИННОСТИ

В піску зернятку оглядати світ,
а небо в дикім цвіті.
Держать в долоні безконечність літ
і вічність у привіті.

о. Ярослав Чиж

СПОМИН ПРО МОЛОДІСТЬ

Пройшла весна життя,—пройшла.
Пройшла вссела, тиха
Крізь вік дитячий нас несла
Пестливо та без лиха.

Згадай на хвильку лиш,—згадай,
Згадай літа давні
Тихцем в задумі запитай,
Де є ті хвилі золоті?

Нема їх більше, —ні,— нема!
Нема,– сховались поза нами,—
Пронеслись мов та сіра тьма
В осінній ранок над лугами.

Забудь літа давні,—забудь!
Забудь безжурні хвилі—
Звільни з жалю чутливу грудь—
Вернутись їм не в силі!

Останні Вісти...

XII-ий З'їзд БУК-а Саскачеванської Секції відбувся дуже урочисто в днях 9, 10, 11-го жовтня в Саскатуні. На З'їзді був присутний Преосвященний Кир Ніль Саварин ЧСВВ, котрий відправив в неділю, 10-го жовтня, в церкві св. Юрія торжественну Службу Божу.

Війна на Кавказі скінчилася. Німецькі війська цілковито вицофалися з Кавказу і переправилися на Крим.

Большевики переправилися в трох місцях на правий беріг ріки Дніпра, 50 миль на полудневий схід від Києва, на північ від Києва в тому місці де ріка Припеть впадає до Дніпра і в третому місці між містами Кременчук і Дніпропетровськ.

Німці бомбардували Льондон, а аліянтські літаки бомбардували Берлін, Ганновер і Бремен.

Японці вицофали свої війська з острова Кольомбанґара на Спокійному Океані.

В Італії аліянти занявши Неаполь, дійшли в своїому наступі до ріки Вольтурно. На східньому березі Італії 8-а армія ґен. Монґамері бється з німецькими військами в околиці Термолі.

Між німцями а аліянтами ведеться борба за Додеканезькі Острови, на полудневий захід від Туреччини.

В Манітобі в околицях Ленґрут, Амарант і Мінітонас, на північний захід від Винипегу, вибухли великі пільні і лісові пожарі, котрі знищили десятки тисяч акрів пасовиск, ліса і сіножатей. Згоріли також сотки тон сіна і богато фармарських забудовань.

ЛИСТ З АНГЛІЇ

Всеч. о. совітник С. Семчук, парох церкви св. Покрови в Винипегу, дістав від свойого парохіянина вістуна **Іван Устяка,** що служить при летунах в Англії, красного листа писаного українською мовою. Вістун Устяк подає, що жовніри в Англії **щонеділі ходять** на св. Службу Божу, котру править їм англійський католицький священик. В Англії падають щоденно дощі.

Вістун Устяк написав сього листа до о. Семчука з подякою за присланий військовий молитвенник.

Просимо наших читачів коли дістануть гарні і цікаві листи від своїх синів за морем, щоби прислали їх до редакції, а ми помістимо сі листи в нашій часописи.

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

Статут Жіноцтва вже готовиться і перед Новим Роком буде печатаний на сторінках БНації. Ще є нагода перед кінцевою редакцією приспати свої поміченя, бажання і зауваги. Все це слати на адресу пані А. Семотюк, 1637 Арлінґтон стріт, Винипег.

Книжечка про сторіття галицького відродження, п.з. Пробудитель Галицької України, о. Маркіян Шашкевич, 1843-1943 вже вийшла з друку і продається ціною пять центів за примірник. Книжечка має 20 сторін друку і окрему красну окладинку, містить не лишень життєпис о. Маркіяна, але також огляд його творчости, значіння і деякі з найкращих його творів. Ціна назначена така низька лишень тому, щоби її масово і скоро поширити. Опусту від продажі нема, бо нема з чого давати. Кождий українець католик повинен прочитати цю книжечку і дати прочитати другим. Замовляти на адресу:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

Винипеґська Фрі Прес з дня 4 жовтня 1943, ст. 7, колюмна 2, помістила статтю по причині викладу др. Л. Цегельського в місцевім Інституті Просвіти п.н. "Злука українців в Европі уважається життєвою," в котрій є твердження певної докладної політичної натури, які зовсім не відповідають ані ідеольогії, ані праці БУК-а і за котрі наша організація не бере жадної відповідальности, бо вони є приватними промовця. В даній новинці зазначено, що ці сходини були заходом БУК-а. Треба розуміти, що місцевого відділу БУК-а, як про це подав НШляш в інший новинці.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колеґія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3553, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

Появився друком:
ВЕЛИКИЙ, ЦІКАВИЙ І ГАРНО ІЛЮСТРОВАНИЙ
КАЛЄНДАР "ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ"
НА 1944 РІК

Замітними й повчаючими є статті: Церква Католицька—твір Божий; Сектанти; Наша мудрість перед Богом—дурнотою; Клич до молоді; Три образи українського невільництва; Християнство й жінка; Як православні руйнували Україну, гнобили та переслідували українців; Християнство потребує тебе; Українське Католицьке Юнацтво; Історія парохії св. Йосафата в Торонті. Крім того в цім календарі є церковний календар, загальний устав Богослужень, церковний устав на 1944 р., багато гарних оповідань, віршів, світлин, жарти, адресар та багато гарних річей. Минулого року забракло було календаря "Голосу Спасителя". Спішіться з замовленням.

Сторін 160 — Ціна 40ц.

Хто приєднає двох нових передплатників на рік для українського релігійного місячника "Голос Спасителя" та пришле їхні адреси, даром одержить цей календар.

The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

— ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ —

ЖОВТЕНЬ:

17. Неділя 18 по Сош. ..... Тиндал
24. Неділя 19 по Сош. ..... Сарто
26. Димитрія вмч. (по новому стилю) .... Гадашвил
31. Неділя 20 по Сош. Празн. Царя Христа ..... Елма

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Винипег, Ман.
Телефон 27 274

ЖОВТЕНЬ

17. Неділя 18 по Сош. .. Парки (празник)
24. Неділя 19 по Сош. ..... Ст. Норберт

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипег, Ман.
Телефон: 54 139

ЖОВТЕНЬ

17-го, Неділя ..... Альвена місто
24-го Неділя ..... Альвена фарми
31-го Неділя ..... Прудгом (Евхаристійний День беруть участь люди всіх довколичних народностей. Для українців Служба Божа в Авдиторії С.С. Пополудні похід з Найсв. Тайнами).

ЛИСТОПАД

7-го Неділя ..... Ланівці
8-го, Св. Димитрія .... Приймове (Базар)
14-го, Неділя ..... Сокаль
21-го, Неділя і св. Михаїла .. Альвена місто
28-го Неділя ..... Альвена фарми

о. П. СЕРВЕТНИК
Box 150, ALVENA, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 21 (141) ЙОРКТОН, САСК. 1 Листопада, 1943 Vol. XI, No. 21 (141) YORKTON, SASK. November 1, 1943

БІЙ ЗА УКРАЇНУ

За Україну ведеться страшно завзятий і жорстокий бій між німцями і большевиками. Після останніх вісток, німці, котрі до тепер сильно боронили Києва, починають приготовлятися до евакуования сього міста, бо большевики наперли з полудня і півночи на столицю України. На полудневий схід дальше, большевики перейшли ріку Дніпро, коло Черкас. Дальше на лівім березі Дніпра большевики заняли Кременчук і Запороже. Німці сильно боронилися в Дніпропетровську і Мелітополі. Большевики пробившись через німецькі позиції на полудне від Кременчука дійшли на всего 35 миль від Кривого Рога. Німці почали масову евакуацію своїх військ з Криму.

Знимка представляє Дніпрельстан, греблю на ріці Дніпро, збудовану коштом $110 мілюнів. Большевики в 1941 р. відступаючи знищили її, опісля німці її направили. Тепер, коли большевики знова заняли Запороже, німецькі війська при відступі висадили сю греблю в повітря і залили водами лиман Дніпра.

КОРОТКІ ВІСТИ

В Москві відбуваються наради на котрі приїхали з Англії А. Іден, а зі Зл. Держав Кордел Гал.

Дня 13 жовтня Італія виповіла війну Німеччині.

Анґлійські підводні судна ушкодили великий воєнний німецький корабель Тірпиц.

Німці відібрали від аліянтів додеканезький остров Кос.

В Індії панує страшний голод. В провінції Бенґаль за послідних чотири місяці згинуло з голоду 25,000 людий. В Калькуті за послідний тиждень згинуло 2,164. Калькута, як подає один кореспондент, стала містом "повільної смерти."

12-го жовтня Португалія дала до розпорядимости Англії свої острови на Атлянтійськім Морі, Азори.

Шість ночей під ряд німці бомбардували Льондон.

Узаконнено ТУРФДім. Рішенням канадійського уряду з дня 15 жовтня, узаконнено знова 6 організацій, котрі на початку війни були проголошені незаконними, а се: Свідки Єгови, Технократія., Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім (ТУРФДім) і три фінські організації. Усе майно тих товариств, сконфісковане урядом, буде їм звернено. Однак сим рішенням уряд не узаконнив комуністичної партії в Канаді.

17-го жовтня, в Торонті, прихильники ТУРФДому устроїли велику демонстрацію коло бувшого свого дому, котрий в 1940 р. уряд продав УНОбєднанні. Поліція арештувала 2 провідників демонстрації.

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ БАНК В УКРАЇНІ

Німецька влада зорганізувала в Україні Центральний Банк з капіталом в два мілярди 250 мільонів карбованців. Банк цей має 19 відділів по головніших центрах України. Банк цей е, зрозуміло, німецький і невідомо в якій мірі мають в ньому вплив місцеві чинники.

Коли зіставити цю вістку з попередньою з перед кількох місяців, то можна здогатуватись, що банк цей крім емісійної діяльности обслуговує кредитом кооперацію і фінансує скуп продуктів у колхозів і однособових господарств.

ДРУКОВАНЕ СЛОВО В УКРАЇНІ

У Київі відчинено 20-ту з черги українську книгарню. На просторі України регулярно виходять 120 газет. Через брак відповідного персоналу, винищеного або вивезеного большевиками, до редагування взялися учителі, лікарі, землеміри і взагалі особи, які в попередній діяльности не займалися пресовою працею.

НІМЦІ ГРАБУЮТЬ УКРАЇНУ

Найновіші вістки про німецьку господарку на Україні повідомляють про варварське винищення й ограблення німецьким наїзником дорогоцінних памяток української історії і культури.

Нацистичні вандали кидались на все, що мало визначну історичну або культурну вартість на Україні, і вивозили з собою до Німеччини. Старинні церкви, з яких деякі заховались ще з княжих часів, обдерті і в великій частині поруйновані.

Так, наприклад, були висаджені в повітря старинні церкви будівлі в Чернігові, між якими Спаський Собор був збудований 900 років тому (в роках 1024-1051), а церква Бориса і Гліба в роках 1120-23.

З чернигівського музею вивезли німці единий на Україні збір гетьманських портретів і одяги гетьманів.

В Київі ограблений був Музей Тараса Шевченка, в якому находилась численні рукописи творів Кобзаря. Вивезено бібліотеку Могилянської Академії, знищено славну Печерську Лавру. Зруйновано динамітом памятник Богдана Хмельницького на Софійській площі і памятник Володимира Великого.

В Харкові німці поничили всі вищі школи й інститути. Залишено тільки нижчі школи і агрономічну школу, потрібну німцям до вивчення фахівців для визиску хліборобської продукції.

МИТР. ШЕПТИЦЬКИЙ І ПРОФ. КУБІЙОВИЧ ВЗИВАЮТЬ УКРАЇНЦІВ НЕ БРАТИ УЧАСТИ В ПЕРЕСЛІДУВАННІ ПОЛЯКІВ

Польська газета в Лондоні "Дзенник Полскі" подає, що українські провідники в Галичині Митрополит Андрій Шептицький і професор Кубійович видали відозву, в котрій перестерігають українських людей не брати участи в переслідуванню польського населення. Цю відозву видав Український Комітет, який очолює проф. Кубійович.

Що саме спонукало Митрополита Шептицького і Кубійовича видати таку відозву, лондонські поляки ще не знають, але кажуть, що це перший раз подібна відозва появилася.

УКРАЇНЦІ ХОТІЛИ ВБИТИ АЛЬФРЕДА РОЗЕНБЕРГА

Шведська преса надрукувала вістку, що українці робили замах на життя Альфреда Розенберга. Замах, пишуть, не вдався і багато людей арештовано. Новинка не говорить, де роблено замах; каже, це було підчас паради штурмових дивізій.

Кажуть, що українські партизани вже давно мали охоту згладити Розенберга зо світа; але він ховався, тримав біля себе великий відділ поліції й не виходив нігде без поліційної охорони. Шведська преса пише, що Розенберг е легко ранений і лежить в шпиталі.

УСТАЛЕНО ЦІНУ НА ВСІ СТЕПЕНІ ПШЕНИЦІ

Після закону уряду канадійського від тепер будуть слідуючі ціни на всі степені пшениці: число 1 Нортерн $1.25; ч. 2 Нортерн $1.22; ч. 3 Нортерн $1.20; ч. 4 Нортерн $1.15; ч. 5 Нортерн $1.10; ч. 6 Нортерн $1.06. Сі ціни е основними цінами в Форт Вілліям.

МОРСЬКА СИЛА КАНАДИ

Недавно спущено на море в канадійських пристанях одного дня 12 нових кораблів, побудованих в Канаді. Знимка вказує корабель Дундурн в хвилі спускання його на море. Дундурн був одним з 12 новозбудованих кораблів.

В КРУГОВОРОТІ ЛІТ
(Думки з нагоди пятьдесятліття "Свободи")

Наша перша американська часопись "Свобода" обходить щасливо пятьдесятліття. З цеї золотої нагоди люди шлють побажання і желання, як все водиться на широкім культурнім світі. Згадують добре, згадують працю, згадують початки, згадують також труднощі. Бо нема двох слів про це; що "Свобода" виконала велику долю освідомлюючої праці в Америці. Виконала в добрім, на жаль також в злім значінню.

Початки вийшли від нашої Церкви, від нашого священства. І доки ці впливи були, праця була гарна, хосенна, будуюча. Прийшло однак лихоліття замішання, напастий і борби з тою Церквою, котра її виростила та в люди вивела. Був час дуже гострих напастий і виступів проти нашого епископа в Америці, котрий однак не приніс ані добра ані хісна ні українцям, ні "Свободі." І коли нині "Свобода" знова щасливо вернула в давний орбіт впливів, первісних і засадничих, з котрих вийшла колись на початках і котрі вивели її в силу, то цим треба лишень радіти і бажатиб, щоби слідуюче 50-ліття було справленням того всього замішання і заколоту, що послідовно привів час борби. Коли нині треба боротися з руйнуючим большевизмом і всякими випарами трійливих комуністично-атеїстичних доктрин, то борба з Церквою якраз підготовила грунт і зростила ці доктрини, ці трійливі розсаджуючі сили. На авторах мститься нині руйнования авторитету і підривання Церкви. Хто валив колись, нині сам валиться у власну яму.

І бажатиб цілим серцем, щоби того ніколи більше не було. Щоби досвід історії не пішов в забуття, але став наукою на століття.

І бажатиб далі, щоби тепер, коли УНС має 40,000 членів і $6 мілионів майна, знова в його проводі станули ці, що колись даром, ради ідеї, з посвяти і жертви його організували і збудували. значить, наші священики.

Коли члени УНС збираються зібрати тисячу нових членів з нагоди 50-ліття своєї організації, гарно чинять. Нехай також подумають над тим, щоби привернути в своїй організації впливи і пошану тих осіб, і тих кругів, котрі ту організацію збудували, а тепер від неї відбиті. Ювілей не буде дійсним, коли до проводу не запросить і не покличуть назад представників української католицької Церкви і священства.

ОБЕРЕЖНО З ОГНЕМ!

Підчас великих видатків на війну, Канада за послідний рік стратила $31,000,000 через вогні, котрих по більшій части можна було оминути. Але о много більшою стратою від матеріяльної, було се, що в огнях стратило життя 129 мущин, 61 жінок і 114 дітий.

Тому уряд кидае клич горожанам Канади: Обережно з вогнем!

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

ЧИ ВІДДАВАТИСЯ ЗА НЕ-КАТОЛИКА?

I.

Уже довший час збирався я написати дещо тим, котрі думають побиратися або вже побралися з не-католиками. Бо не раз приходили до мене такі молоді зі своїми трудностями, для котрих життя є повне трудностей і жалів.

Отже рішився я написати дещо найголовнішого про мішане супруже, себто коли католицька сторона бере не-католичку. Сих кілька скромних вказівок подаю для нашої української католицької молоді, котра знайде в них розвязку на найважнійші питання свого життя.

Щоби подружжа було успішне і щасливе, треба над ним поважно застановитися. Правдоподібно не має другої так поважної справи як ся, коли дві особи люблятся, або полюбились та зачинають думати про се, що вони ріжного віроісповідання. Що більше. Тут в Америці переважаючою частиною є некатолики, отже нераз католицька сторона має за малий вибір між своїми католиками.

Я вірю, що більшість католиків, що думають побиратися, волівби побиратися з католиками, колиб мали нагоду до вибору.

Возьмімо з практичної сторони. Любов виростає більш з особистих почувань, а релігія відограє меншу ролю. Спільні інтереси, добрий вигляд, здібности, маєток, се все є вистарчаючим запалити іскру любови. Пристрасти зростають скоро. Коли молодята не на осторозі, то релігія не має, чи не буде мати для них перепон, мовляв "ми залюблені."

Трудноші не є так легкі на перший погляд. Католицька Церква звичайно противиться мішаному супружу. Коли не-католицька сторона не наверпеться до Католицької Церкви, то в такім випадку треба диспензи-позволення від Епископа, як можливо, і він чи вона мають зобовязатися, що родина має бути католицька. Інакше не вільно католицькій стороні побиратися з некатолицькою стороною.

Дехто подумає, що це легка справа– так думати а се виконати це не те саме. Дві молодята вже через довший час люблятся і між собою годяться, важність релігії не відограе поважної ролі. Коли не-католицька сторона не хоче ручити й запевнити свободу практикования релігії католицькій стороні, тоді католицька сторона має перед собою до вибору одну дорогу з двох: або зречися подружа, або, не дай Боже, зірвати з Католицькою Церквою і побратися поза Католицькою Церквою.

Дехто подумає, що Католицька Церква є за строга, або це є несправедливим для некатолицької сторони. В 1929 р. читав я одну розвідку написану не-католицькою жінкою, що запримітила між іншими слідуюче: "Католицька Церква найрозумнійше поступила, коли заборонила католикам побиратися з не-католикаий. Коли б Католицька Церква ввела се в життя, много нещасть здержалаб. Що року, під покришкою любови тисячі католиків подаються за диспензами і те саме число не-католиків вступають в супружа з поглядами відмінними від католицьких." (Далі буде).

ЯК ВИГЛЯДАЄ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ "РАЙ"

Виннипегська Фрі Прес, з дня 7-го жовтня 1943, приподала вістку надіслану з Москви, в котрій було подане слідуюче:

"Воєнний трибунал в Москві засудив на розстріляння жінку, котра називається Надієва, за се, що вона допускалася рабунку на малих дітях, здираючи з них одіж і черевики."

"Надієва, як подає дальше ся вістка, робила знакомства на вулиці з малими дітьми в роках від 3-5, опісля заманювали діти на передмістя міста і там здирала з них одіж."

Тільки подала Фрі Прес.

З сеї вістки, здавалося би короткої і без значіння, богато ми довідуємося. А саме довідуємося і то з самої большевицької столиці джерела яка страшна нужда панує в совітах, або як на ділі справді виглядає большевицький "рай." Бо тяжко подумати, щоби старша жінка, не з інакшого мотиву як тільки з крайного голоду і нужди, ішла рабувати малі діти, здираючи з них одіж, котру певно опісля продавала, щоби купити собі кусник хліба. Такий то "рай на землі" зазнають люди в Москві.

Є в Канаді, на жаль і між нашими братами, такі люди, котрі бажають собі того "раю" і в Канаді. Колиб однак вони поїхали до столиці большевизму і скоштували того "раю", певно відхотілобся їм його на ціле життя.

КОНТЕСТ ПОПУЛЯРНОСТИ НА ЦІЛИ КУК-а В ВИНДЗОР, ОНТ.

15-го серпня, сього року, відбувся заходом відділу КУК в Виндзор великий і успішний пікнік на ціли КУК, головною атракцією котрого був контест популярности. На знимці бачимо передачу пугарів контестанткам адв. І. Яцівом. По середині стоїть о. В. Осадець, голова відділу місцевого КУК. З цього пікніку, КУК дістав $100.00.

ПРОФ. В. КУБІЙОВИЧ НА АВДІЄНЦІЇ У ФРАНКА

Німецька преса доносить, що відомий український діяч, проф. В. Кубійович, був принятий Франком на авдієнцію. Німці уважають професора Кубійовича своїм довіреним чоловіком і радяться з ним, як і що в Галичині робити. Газети пишуть, що проф. Кубійович конферував з Франком в справі опіки над українським населенням в Генерал-Губернаторстві.

Генерал-губернатор говорив з Кубійовичем про справу українізації Любельського воєвідства і казав передати українцям признання за примірне сповнювання обовязків. На відході Франк обіцяв проф. Кубійовичеві, що українці дістануть від держави більшу суму грошей на свої громадські ціли.

Берлінська радіовисильня передала недавно новинку про відносини в Польщі в якій промовець старався викликати вражіння, що українське й польське населення співпрацює з окупаційною німецькою владою і не має нічого проти окупації. Бесідник прочитав комунікат державної німецької новинкарської агенції про отворення хліборобського ярмарку в Домбіні, і сказав, що генерал-губернатор Ганс Франк виголосив промову в якій похвалив польських державних урядовців за те, що добре виконують свої обовязки.

СТАРЕЧА ПЕНСІЯ В МАНІТОБІ: $25.00

Манітобський уряд підвищив старечу пенсію з $20.00 на $25.00. Збільшену пенсію будуть виплачувати від 1-го листопада, але пенсійники одержать свою підвишку ще за місяці вересень і жовтень.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД

Надійшов знова листопад.

І мимоволі гадки наші линуть до столиці Галицької України Львова, де 25 літ тому назад, дня 1-го листопада, Галицька Україна проголосила устами рідного уряду самостійність.

Радість запанувала в Галицькій Україні, бо скинено вороже ярмо, бо українці стали господарями на своїй рідній землі.

Се була історична хвилина для Галицької України той 1-ий листопад 1918 року. **Став він і національним святом всього українського народу.** Дорожать ним і українці розкинені по цілому світі.

І в Канаді рік річно в день 1-го листопада українці згадують сю велику подію Галицької України, чи то академіями-концертами чи то поминками за душі жовнірів-героїв Української Галицької стотисячної Армії, що за життя молодої держави зі зброєю в руках віддали своє життя.

Сьогорічний листопад святкувати будемо в часах страшного горя для цілої України, котра стала великою руїною.

Святкувати будемо його в вільній Канаді з великою вірою, що 1-ий листопад 1918 повториться для цілого українського народу, що жадні ворожі сили не знищать нашого народу з лиця землі, що наша батьківщина Україна стане самостійною, незалежною ні від німців ні від большевиків.

Боже великий єдиний, нам Україну храни!

Панько Онуцький

БОЛЬШЕВИКИ І ГРОБОКОПАТЕЛІ

На днях рознесла англійська преса по Канаді, що уряд в Отаві дозволив большевикам організуватись на старий лад і зверне їм їхні доми, які були урядом від большевиків забрані на підставі їх нельояльности. Що уряд зробить з тими домами, що їх попродав, поки ще невідомо, але факт фактом стає, що для большевиків отворено широко двері в Канаді. Певна річ, що на подію поділали наради в Москві представників заграничних справ Великої Британії Ідена й американського представника Гопа. Великий московський корабель валиться всею силою на корабель німецький і се було на руку большевикам в Канаді. Однак не в сім полягає річ...

Справа полягає головно в тім, як відповідять на большевицькі полекші ті українські групи в Канаді і ті особи, які стоять осторонь нашої Католицької Церкви в Канаді, чи вони вернуться до церков, чи далі будуть стояти на боці від Церкви.

Відома річ, що большевики всі, як один, тримають стисло з большевизмом, ним наскрізь перенятні, вчащають на большевицькі зібрання і жертвують для большевизму гроші, працю і всю свою енергію та всюди всіх неболь шевиків переконують, що большевизм се ніби одиноке спасення для всіх людий на світі. Се робить їх сильними до тої міри, що уряди мусять з ними числитися.

Коли застановимося ґрунтовно над большевизмом, то побачимо, що в **большевизмі спасення для народів немає і не може бути, бо він, большевизм, нехтує всі демократичні права людини і самостійности держав— стремить до опанування менших народів в Европі, яким хоче розказувати Москва.** Далі знаємо дуже добре, що большевизм нехтує традицію і культуру всіх християнських народів тим, що відкидає віру в Бога і релігію, яка містить в собі великі традиційні і культурні цінности, які Церква плекала девятнайцять сот літ. **Що до самостійности України, то видимо ясно як на долоні, що Москва, царська і нинішна, ані не думає про те, щоби українці були самостійним народом. Москва, що правда, признає український термін, чого царський уряд не признавав, але що з того, коли найбільший скарб—свободу України, щоб українці самі собою кермували в політичнім і культурнім значінню, сього в програмі большевицький уряд не має, не хоче мати і не буде мати.**

Фактом є, що Канада зі своєю широкою свободою найбільше сприятливий край для всіх народів, що тут живуть і для нас українців. В Канаді ми українці можемо розвивати свою віру і культуру якнайдальше. Уряд Канади проти сього нічого не має; коли є хтось проти нашої віри і культури, то не уряд, як законадатна інституція.

Виходячи з сього заложення, ми українці в Канаді мусимо держатися стисло, усі належати до нашої Католицької Церкви, бо тільки тим способом зможемо протидіяти большевицьким течіям на Новій Землі. Інакше большевизм буде постійно зростати в силу і загрожувати християнській західній цивілізації, бо він, большевизм, се не є переходова филя, але стихія, яка все буде існувати і грозити. Большевизм може деколи ослабати, однак се не змінює справи, що він зібс крилами і перестане існувати.

Протидіяти большевизмові може тільки Церква, як така, що несе на своїх плечах ціду повноту Божих ласк, традицію і цивілізацію. Вона одинока не щербить традиції і цивілізації як большевизм, отже в ній міститься українське душевне, народне, традиційне і культурне спасення в прибраній вітчині.

Щоби затримати дотичні наші цінности треба всім належати до Церкви і бути практикуючими католиками, так як практикуючими являються большевики для большевизму. Не може бути серед нас оспалости і хитання, бо час грізний для нашої повної культури, віри і традиції.

Але ось в чім полягає наша слабість в Канаді. Полягає в тім, що багато серед нас є таких груп і осіб, які стоять осторонь нашої Церкви і щось ніби фільозофують, удаючи "мудрих." Дотичні групи і особи творять якийсь третий клин, нікому ні нащо непридатний і тим шкодять українцям католикам, а мимохіть помагають большевикам. **Вони мусять знати, що коли вони не є з нами католиками виразно, то стоять проти нас.** Для них не може бути двох доріг, або такого погляду, як мовляв, "моя хата з краю," тоді коли йде серіозна борба о наше духове і культурне змагання. Коли дотичні групи і особи не вернуться до Церкви і не стануть практикуючими католиками, то очевидно вони будуть нашими гробокопателями, яких історія запише чорними красками.

ВІДДАЛИ ШІСТЬ СИНІВ КАНАДІ

Панство Смашнюки з Безансон, Алта., віддали до військової служби своїх шість синів, Іллю, Павла, Василя, Юрка, Дмитра і Петра.

Канаді, українці віддають, підчас сеї війни, крім грошей і свій найбільший скарб, своїх синів.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад, 1943

1 П 19 Прор. Йоіла
2 В 20 Вмч. Артемія
3 С 21 Преп. Іляріона В.
4 Ч 22 Аверкія
5 П 23 Ап. Якова
6 С 24 Мч. Арети
7 Н 25 Неділя 21 по Сош.
8 П 26 Вмч. Димитрія
9 В 27 Мч. Нестора
10 С 28 Мч. Параскеви
11 Ч 29 Препмч. Анастазії
12 П 30 Мч. Зиновія
13 С 31 Ап. Стахія
14 Н 1 Неділя 22 по Сош.

УСТАВ

7. Нед. 21 по С. Гл. 4, Єв. утр. 10. Сл. Б.: Ап з. 203, Єв. Лук. з. 33.

8. Великомученика Димитрія: Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 292, Єв. Ів. з. 52.

14. Нед. 22 пд С.: Гл. 5, Єв. утр. 11. Сл. Б.. Ап. з. 215, Єв. Лук. з. 93.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби люди були обзнакомлені з практикою совершенного жалю.

Після науки Католицької Церкви, християнин котрий знайшовбися в небезпеці смерти, чи то з причини слабости, каліцтва, чи другого нещастя, а не може висповідатися, бо ніяк не може дістати католицького священника, повинен збудити в свойому серці акт совершенного жалю за всі свої гріхи. Сей щирий акт совершенного жалю очистить душу від гріхів і чоловік буде спасенний.

Акт совершенного жалю взбуджуємо в сей спосіб, що щиро жалуємо за всі свої гріхи, не зі страху перед карою пекла, але лише з любови до вселаскавого Бога, якого ми тяжко образили. Сей жаль включає в собі постанову висповідатися при найблищій нагоді, колиб минула небезпека смерти.

Совершенний жаль можна виразити цими або подібними словами:

"Мій Боже! Жалую щиро за всі мої гріхи. Ненавиджу їх цілим себцем, бо ними я образив Тебе, мого найлішого Бога. Задля Твоєї любови до мене, постановляю вже більше Тебе не ображувати. Ісусе, я люблю Тебе з цілого серця і з цілої душі. Амінь."

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби на місіях католицький дух проникав у життя приватне, прилюдне й в розривки.

В своїому листі до Коринтян, Апостол Павло так каже: "Чи отже їсьте, чи пете, чи що іншого робите, все на славу Божу робіть." (1. Кор. 10, 31). Значиться, на кождому кроці нашого життя чи то родинного, чи публичного і навіть серед відпочинку і розривок, все повинен стояти нам перед очима Господь Бог, наш Сотворитель. Кожде діло котре робимо мусить мати останню ціль в Бозі. Коли так жиємо, поступаємо в дусі Католицької Церкви.

Просім Пресвяте Серце Христа, щоби і на місіях християни високо цінили сей католицький дух і після нього поступали в своїм житті.

о. Николай Демків

СВ. АРХИСТРАТИГ МИХАЇЛ

"І повстала на небі велика війна. Михаїл і його ангели воювали із змієм. І змій воював і його ангели, і не перемогли, і не знайшлося вже для них місця на небі" (Обявл. 12, 7-8).

Св. Апостол Йоан, найлюбший ученик Христа, через свою витревалість у вірі, був вигнаний римським цісарем Доміціяном на остров Патмос, де прожив через два роки в печері. Тай св. Йоан мав часто від Бога обявлення, котрі списав в особній книзі, званій "Обявлення," котра і належить до книг св. Письма. У ній св. Йоан подає між іншими і опис війни, котра відбулася межи Ангелами, котрі піднесли бунт проти свого Творця-Бога і тими Ангелами, котрі не далися наклонити до бунту. На чолі Ангелів, котрі піднесли бунт став Люціфер, а провідником вірних Богові Ангелів був св. Архангел Михаїл. Вислід війни був такий, що св. Михаїл зі своїми товаришами, вспоможений Божою всемогучістю, відніс велику побіду, а бунтівники разом з Люціфером відкинені були з неба в пекольну безодню.

Того св. Михаїла, Архангела і Архистратига, що переміг збунтованих духів, ставить нині св. Церква перед очі нашої душі.

З вище описаної війни небесних духів можемо винести для себе дві дуже важні і хосенні науки-перестороги:

1). Хто стоїть, хай пильно уважає, щоби не впав.

2). Хто впав, хай чим скорше піднимається з упадку.

Про сі дві правди будемо розважати.

1). До всіх людий навіть дуже праведних упадок Ангелів з осторогою кличе: **Хто стоїть хай уважає, щоби не впав, бо коли ангели згрішили, то хто з людий може чутися безпечним?**

Таж ангели найперше сотворені, є першими не тільки що до часу, але також першими що до гідности і досконалости серед всіх сотворінь. **Вони є чистими духами— не мають тіла, котре є склонне до злого. Мають бистрий і дуже понятливий розум,** тому пізнають вищі річи глибше і докладнійше чим мн. **Воля** їх не знає злих пожадань, котрі нас людий так сильно мучать. Наділені і обдарені надто від Сотворителя **освящаючою ласкою,** перевищають нас завсіди і досконалістю і своєю святістю.

По сотворенні Ангелів, хотів Бог їх випробувати, щоби вірною службою, послухом і любовію заслужили собі на вічне щастя.

І хтож міг припустити, що не всі з красних і доскоиалих тих духів будуть заживати розкошів неба? Хтож міг сподіватися, що ества, так щедро Божою рукою обдарені, себе самих втрутять в пропасть погибелі? А прецінь так сталося, бо св. Йоан виразно каже в книзі "Обявлення": "І не знайшлося вже для них місця на небі."

Якаж була причина упадку Ангелів? Св. Бонавентура, учитель Церкви, так про се говорить: **"Причиною упадку Ангелів була порожнеча і пересадне уподобання в собі."** Так як чоловік, заслілений в собі, цінить тільки себе, а інших легковажить, так певна часть ангелів, що виділи величаві свої прикмети, а се— **свою досконалість,** що горувала понад інші сотворіння; **бистрість свого розуму,** що проникав найглибші справи; **надзвичайну міць і силу...** замість дякувати доброті і любові Божій за так визначні ласки, почали хвалити себе, а не Бога, кажучи до себе: "Тиж є повен мудрости і досконалости. Був еси в роскошах Божого раю. Ти є Херувим поставлений на горі святій Божій, досконалий в твоїх дорогах від дня сотворення." Так вони вихвалялися після виділня пророка Єзекіїла (28, 12-15).— **З уподобання до себе самих, зродилася гордість,** бо за богато думали про себе, почитали себе, мали себе за рівних Богові, говорячи: "На висоту облаків вступлю, буду подібний найвисшому" (Ісая 14, 14), а вкінци кождий сказав до себе: "Я є Бог."

Бунт Ангелів був спрямований, після науки Отців св. Церкви, проти другої особи Божої—Ісуса Христа. Тому, що від віків Бог предвидів упадок чоловіка і від віків вже був постановив, що Друга Особа Божа має прияти на себе душу і тіло людське, вістка та, уділена Ангелам, побудила власне одну часть до явного противу- опору. Люцифер, втім, що Син Божий має взяти на себе тіло сотворіння нищого, доглянув пониження для Ангелів, а за велике вивисшення для чоловіка, тому візвав Ангелів до бунту. Прихильних собі на жаль знайшов досить, бо трета часть небесних духів прилучилася до нього і всі вони разом закликали до Бога: **"Не будеш нашим Господом, а ми не будемо Твоїми слугами!"** І відвернулися від Господа, а Господь Бог відвернувся від них і з приятелів Бога стали ворогами, стративши ласку освящаючу, право до спасення і своє місце в небі, а втручені з небесних просторів в пекло,— з Ангелів стали дияволами.

Сумний кінець ангелів, є для нас великою пересторогою, щоби ми були чуйні над кождою злою думою-пожадливістю, бо хоча вона не знати як дрібною булаб і незначною, може таки впхнути нас до найтяжших проступків. Так, як в життю людини бувають години, в котрих вона відчуває близько Бога, в котрих побожно і з піднесенням духа може молитися і подивляти Божу велич, так бувають також години, в котрих нападають на людину страшні покуси, бурливі злі пожадання, в котрих вона оказується боязлива і безнадійна. Злий ворог доводить її до розпуки а навіть піддає їй гадку самоубійства, і так гірко досвідчив дехто на собі силу диявола. Не заслонюймося ніколи тим загальним оправданням: "трохи уподобання в собі не зашкодить, трохи гордости не згубить нас." Доля Люцифера ясно доказує, як нищько упасти може той, хто зачне хилитися до злої думки і побажання зла. Запитаймо словами пророка Ісаії: "Як упав ти з неба Люцифера, ти, досвідная Зоре? (Іс. 14, 12). І він відповість нам: "казав я, вступлю на небо, над звізди взнесу мій престіл." (Іс. 14, 13). Справді, коли уподобання в собі, небесних духів перемінило в сатанів, коли невинним, увільненим від змисловних покус ангелам Господь Бог допустив впасти, хтож з людий може бути певним, що не уляже покусам? Не посідаємо так бистрого розуму, ані тої волі, ані тої сили, що вони, ми сотворіння слабі, хиткі і скорше злим пожаданням піддані, отже скорше може спіткнутися, коли будемо числити на себе, коли занедбаємо чувати над злими склонністями і побажанніми. Не уфаймо на свої чесноти, побожність і сталість, бо любов порожнечі, як каже св. Бернард, е погордою правди, а се веде до засліплення. На землі жили особи, котрих чеснота за молоду ясніла мов зоря і наповняла подивом усіх. А потім? Говорено про них, хтожби думав, що так низько упадуть? Тому чуваймо, як воїн на варті, не маймо себе за ліпших над других, ані не погорджуймо тими, що упали, бо завстидає Господь нашу гордість і допустить, що тим соромній-ше упадемо, чим вище ми думали про себе. "Длятого, хто думає, що стоїть, нехай уважає, щоби не впасти." (1 Кор. 10, 12).

2). Ангели поповнили тільки один гріх і зараз стручені були в пекольну пропасть. О, як рішучо ділала проти них Божа справедливість! Мимоволі насувається питання, а де ж поділося Боже милосердя? Де?

Щоби річ добре зрозуміти, представмо собі, що ми стоїмо добіч трону Бога і власною душею глядимо на суд, котрий відбувається над збунтованими Ангелами. Стоять перед Божим трибуналом небесні духи-ества, найдосконаліїші сотворіння. Стає

не один Ангел, ні сто, але ряди без чисел, бо як каже св. Тома, більше як було від листя на деревах. Є винні одного тільки гріха. Нам би видалося, що найвисший Судія узгляднить і гідність Ангелів і велике їх число і одноразову провину і при безконечнім своїм милосердю злагіднить гнів і кару. "А хочби винні на злагіднення вироку не заслугували, то предвидячи муки і смерть Сина Свого, котрий колись умерти мав за всякі гріхи, змилуешся над ними, о, Господи Боже! Одна капля крови Христової вистарчить аж надто, щоби змити їх провину! Колиж їм простиш, о, з якою покорою, з яким послухом, вірністю і любовю будуть Тебе хвалити і Тобі служити, а свою вину зі здвоеною ревністю нагороджувати. Зглянь отже Царю неба на діла рук Твоїх і не губи їх!"

Сталося однак інакше. Ані велике число, ані висока гідність, ані будуча смерть Божого Сина не охоронила їх від страшного засуду, не уменшила ані не злагіднила кари. За один гріх численні ряди збунтованих Ангелів були втручені в пропасти пекла, на вічні муки. "Я бачив сатану, що спадав з неба як блискавиця" (Лук. 10, 18), говорить нам сам Ісус Христос. Не дав їм Господь часу до покаяння, ані до навернення, ані до поправи, але суд і кара наступили в одну хвилину, бо ледви згрішили, вже знайшлися на дні пекла.

О які страшні невисліднмі суди Божії!

Коли появиться велика буря і блискавки наступають одна по другій а громи вдаряють в землю, тоді мимоволі стають нам на думці ті люди, котрі від громів стратили життя і опановує нас боязнь, чи не вдарить грім і в нашу голову. Розважали ми висше як грім Божого гніву вдарив в грішних Ангелів, як на подобу блискавиці вони впали з неба в пекло. О, дрожіть же ви всі, котрі того самого Бога ображаєте, щоби грім Його гніву не покарав вас, бійтеся щоби сумна доля небесних духів не сталась вашою долею! **Коли Господь за один гріх їх не щадив, чиж буде щадити грішника, котрий Його безнастанно ображає і до пімсти побуджує?** Особливо ви всі налогові грішники і закаменілі, чи розумієте горе вашого положення?

Одного разу, в часі нагальної бурі, дві особи допустилися тої неосторожности, що при отворених вікнах розмовляли. Блискавиці мигали раз по разу і нараз одна з тих осіб ражена громом впала неживa до кімнати на підлогу, а друга зі страху і поражения зімліла рівнож усунулася на підлогу. Щож думаете, чи та зімліла особа, прийшовши до себе, поважилася на ново-сидіти в часі других громовиць при отворенім вікі? Я вірю, що того ніколи більше не зробить, бо нагла смерть забитої буде для неї пересторогою на ціле життя.

О грішна людино, учися з того приміру, що маеш робити, а чого уникати! Особа, що наликалася грому, представляе тебе, тамта, забита— упавших ангелів. Досягнув їх вже Божий гнів, а тебе ще пощадив, але хто знае, чи скоро вже тебе і не досягне? Тому перестань грішити, не наражай спасення душі на непевність! Милосердний Бог очікуе твого навернення! Тепер ще можеш доступити відпущення гріхів, але що станеться з Тобою небавом— завтра, за се ручити не можна. Коли осмілишся образити знова Бога, грозить тобі велика небезпека, бо "нагло прийде гнів Господень а в час пімсти погубить тебе" (Екл. 5, 9). Рука Господня охопить тебе і забере в миг ока, не позістawить ані одної мінути до жалю і поправи.

По викиненні злих Ангелів, місця їх в небі стали порожні. З волі доброти і Божої ласки маємо ми люди ті порожні місця заповнити, бо написано е в Євангелію: "В воскресенню будуть як ангели Божі на небі" (Мат. 22, 30). А та блага і щаслива доля визначена е власне тільки таким, котрі будуть користати з даних пересторог та покаються.

Ви отже душі невинні, котрі доси ніколи не зійшли з дороги Божих заповідій, радуйтеся, бо ті місця по збунтованих Ангелах е передовсім для вас заховані. Хваліть Бога за ласку, силою котрої доси в невинности тревяете і просіть горяче о дальшу поміч! Памятайте кождої хвилі, що один гріх погубив Ангелів на віки, що один гріх також і вас може погубити. **Хто стоїть, хай уважає, щоби не впав.**

Вамжеж, котрі тяжко і часто грішили і від давна в злім триваете, чай доля упавших Ангелів послужить рівнож до напімнення. **Не потішуйтеся надією,** котра заводить, що гріхи уходили вам доси безкарно, бо чим довше Бог вам терпить, тим більшу кару вимірить. **Не надуживайте Божої терпеливости,** бо вона не до заслiплення і закаменілости в гріхах, але скорше до опамятання і поправи склонювати вас повинна. Покиньте чим скоріше грішні стежки, бо один ще гріх може вас погубити як ангелів на все. **Хто упав, хай чим скорше підпимається з упадку.**

О св. Михаїле, Архангеле, вірний слуго Божий, молися за нами, щоби ми всі, чи то ідучи дорогою невинности, чи то дорогою щирої покути-покаяння, зайняли місця опорожнені відпалими ангелами!

о. Гр. Шишкович, ЧНІ.

КАНАДІЙСЬКО-КАТОЛИЦЬКА МІСІЙНА ВИСТАВА В ТОРОНТІ, ОНТЕРІО

Від суботи 16. вечером, до вівторка 19. жовтня ц.р. включно, відбувалася в Торонті канадійсько-католицька Місійна вистава, перша в цім місті відколи католицька Церква існує в Канаді.

В тій місійній виставі брало участь 26 католицьких місійних інституцій, а між тими також і українська католицька Церква в котрій була зарепрезентована українська католицька Дієцезія в Канаді, Чин св. Василія Великого. Чин Найсвятішого Ізбавителя й Чин Сестер Служебниць.

Римо-католицькі місійні інституції підготовлялися до вистави довгими місяцями. Запрягли вони до роботи десятки теслів, малярів і інших артистів, щоб якнайкраще й найбільше річево представити рід і успіх своєї місійної роботи. Понадрукували вони також сотки тисяч летючок, щоби друкованим словом доповнити те, чого не можна було представити образово.

Бачучи ті розмашисті приготовання римо-католицьких місійних інституцій, впорядчики українсько-католицької вистави, значить Всеч. оо. А. Роборецький і Н. Кушнірик, тремтіли. Бо ж фондів "дасть Біг", їх помічниками були лиш їх чотири руки, а що до виставових предметів, то хіба те, що під руками, або що може дехто звідкись надішле.

В суботу вечером, 16 жовтня, українська виставова кімната, 17 стіп довга, 12 стіп широка, була готова до оглядання.

Середину головної, задної стіни заняв образ Священомученика Йосафата, покровителя української греко католицької Церкви. Із правого боку образа були поміщені фотографії оо. Василіян, з лівого боку фотографії українських оо. Редемптористів. Ліво-бічну стіну окрашували фотографії Сестер Служебниць, а праву фотографії Дієцезії.

Простір кімнати був занятий довгими столами, що був прибраний у формі вівтаря. На тім вівтарі пишався прекрасний кивот церкви оо. Редемптористів із Ріорктону, й служив рівночасно як взірець українських церков.

Перед вівтарем стояла деревляна фігура, одягнена в усі священичі ризи, начеб священик. Цей священик-фігура стояв перед отворени євангеліем і неначе проповідав.

Згадати треба ще, що ціла кімната була удекорована синьо-жовтою матерією, українськими-вишивками й килимами. Ліхтарі на вівтарі, як також посудини на квіти були гуцульського виробу. На обох кінцях вівтаря були поміщені малі подушки з українськими вишивками, а на тих подушках лежали прекрасно вигафтовані епітрахилі. Не бракувало також наших славних писанок, ба навіть тризуб український пишався на стіні зараз під портретом Іх Ексцеленції Кир Василія, князя української греко-католицької Церкви в Канаді.

Все те разом взяте, не робить на українця дуже великого враження, бо він до того привик, то для него не е нічим надзвичайним. Однак для не-українців, українська католицька вистава була сензацією. Українська виставова кімната була найбільше популярна, найбільше притягаюча. Цілі людські филі, десятки, тисячі людий пересувалися попід стіни української кімнати. Всім інтересувалися, все оглядали, про все випитувалися так, що тридневну українську католицьку місійну виставу треба би назвати тридневною обрядовою українською Академією. Взагалі треба сказати, що та місійна вистава має для українсько-католицької справи небуденне значіння. Широкі маси римо-католицького світу, як також ріжного роду іновірців, переконалися, що українці це також католики, хоч вони е іншого обряду; вони навчилися цінити наш український обряд, та нашу церковну й національну культуру.

До слави українського імени причинився також український хор, котрий в неділю і понеділок вечером відспівував церковні й світські пісні. Співали також шкільні діти під проводом Сестер Служебниць ПНДМ. зо східного Торонта.

Це було правдивою насолодою для кожного українця, що між тілько культурними народами, що були заступлені на цій місійній виставі, тільки український нарід мав привілей поїписуватись своєю милозвучною піснею.

Українсько-католицька місійна вистава в Торонті увінчалася отже ж повним успіхом. Це є слава для нашої української греко-католицької Церкви! Слава для українського народу взагалі, як також добре заслужкою нагородою для ревних торонтонських українських греко-католицьких священиків, що жертвували тілько часу й труду, щоби українсько-католицькій місійній виставі дати почесне місце між виставами інших культурних народів.

КАНАДІЙСЬКА ВТОРОПНІСТЬ

Такими словами можна назвати здобуток канадійського воєнного промислу в виробляванні замків до військових канадійських карабінів. Передше такий замок до карабіна складався з 7 віддільних частей. Тепер виробляють його в одній части. Через се уліпшення Канада заощаджує річно 143,800 фунтів стали і 319,000 робучих годин.

ВОНДА, САСК.

Це є перша допись з міста Вонда. На Вонді, в місті, побудувано гарну нову українську католицьку церкву, котру кінчуть малювати знадвору.

Українці на Вонді і в околицях відчували брак церкви. Тяжкі часи, неурожаї, посуха, саранча, нищили тяжку мозольну працю фармерську, і люди взялись до будови нової церкви, і побудували.

Українці на Вонда і околиці щирі, і жертвують часто на українські цілі. Так само не забувають за українську пресу. На просьбу панів М. Біловус, В. Чарного і М. Глоговський, місцевий парох о. П. Криворучка заохотив пархіян до збірки на "Будучність Нації," котрою занялися Василь Чарний і М. Глоговський. Збірка винесла $16.08, з чого 9 передплат. Передплатники: Ів. Дзензель, В. Буртний, П. Сливка, П. М. Новосельський, М. Біловс, М. П. Курмей, В. Чарний, М. Глоговський, П. Чубак (вояк)

По 50ц. жертвували: Ів. Шевчук, Я. Ременда, М. Староста, В. Бощук, С. Корпан (вояк), Дм. Сельський (вояк). По 25ц.: М. Кулик, Н. Дептух, М. Холоднюк, В. Сливка, Н. Буртний, Н. Камінський, О. Цембелорус, П. Староста, М. Василів, Ст. Швидкий, П. Чайковський, М. Боднар, П. Староста. По 13ц.: Ів. Чарний. По 10ц.: Ф. Чубак, Т. Мететюк, Дм. Мететюк, М. Стефанюк, Н. Мучар, Ст. Сливка, М. Янців.

Честь щирим українцям!

М. Глоговський.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

12-ий З'їзд БУК-а в Саскатуні

В днях 9, 10 і 11-го жовтня відбувся в Саскатуні величавий річний з'їзд БУК-а Саскачеванської Секції. На з'їзд прибули великі маси дооколичних фармарів, учителів і склепарів, як також Преосвященний Кир Ніль Саварин і 14 священників. Усіх учасників з'їзду нараховують на близько тисячу людей. Підчас з'їзду зібрано на орг. фонд БУК-а $217.08.

До заряду на 1943/44 ввійшли:

Покровитель—Їх Ексцеленція Кир Василій Ладика ЧСВВ

Почесний голова— Яків Стратійчук

Дійсний голова— Андрій М. Кіндракевич, адвокат з Йорктон, Саск.

1-ий заст. голови— о. В. Фірман, парох Саскатуну

2-ий заст. голови— Іван Свистун, хлібороб з Геффорд.

Діловий писар— Володимир Филипович, склепар з Арран

Скарбник— Антін Жук, хлібороб з Геффорд

Члени заряду— Гнат Костенюк з Бруксбі, Николай Жабінський і Ст. Грицак

Провірники— о. К. Лотоцький, Д. Сікорський, бизнесовець з Арран і Гр. Гарах, хлібороб з Кридор.

До дирекції Бурси БУК-а в Саскатуні ввійшли:

о. ректор П. Криворучка, о. К. Лотоцький, о. М. Колодій, Іван Свистун, Антін Жук і М. Гриневич.

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ БУК-А В САСКАТУНІ

10 ЖОВТНЯ, 1943

1. Св. Отець Папа Пій XII

Тому, що Ватикан все був строго невтральний підчас кождого світового заворушення, і

Тому, що Ватикан все глибоко співчував недолі всего християнського світу, рішено,

що українці католики на цім З'їзді БУК-а висловлюють своє глибоке затрівоження за долю Їх Святости Папи Пія XII, який сьогодня знаходиться під ворожою займанщиною, котра не дає Апостольській Столиці виконувати всецілo своїх обовязків.

II. Воєнні зусилля.

Тому, що союзні війська мають значні успіхи в наступі, рішено,

що учасники цього З'їзду БУК-а закликають всіх українців ще більше скріпити воєнні зусилля, щоби приспішити побіду, а головно закуплювати Бонди Пятої Воєнної Позички Побіди.

III. Союзний військовий заряд занятих областей.

Тому, що Канада одержала признання від урядів союзних за її воєнну участь так числом мужеських сил, як і збройних засобів, і

Тому, що Канада складається з різних расових угрупувань европейського походження, які вповні визнаються в життєвих обставинах европейських держав, рішено,

щоби Домініяльний Уряд підприняв відповідні кроки для вишколу каналійців, які сталиб членами союзних військових управ занятих областей в заряді освободжених країв.

IV. Віроісповідання на визволених областях.

Тому, що союзні уряди заряджують визволеними від ворога землями, і

Тому, що різні переворотні чинники стараються використати замішання в визволених областях, а головно виступають проти Церкви, рішено,

щоб управителі занятих земель шанували релігійне переконання місцевого населення і щоби не видавали заряджень против переконанні населення або таких, що улекшують переворотним чинникам скріпити свої впливи.

V. Католицькі виховавчі заведення.

Тому, що сила кождого народу полягає в його релігійних та освітних заведеннях і захованню традицій, рішено,

що цей З'їзд БУК-а завзиває всіх українців католиків провінції Саскачевану давати постійно моральну і матеріяльну поміч українським католицьким виховавчим заведенням, звертаючи особливу увагу на поміч для Бурси БУК-а в Саскатуні.

– ПОДРІБНИЙ ЗВІТ –

В суботу 9-го жовтня вечером, відбулися в Бурсі БУК-а наради, на котрих переговорено всі актуальні справи БУК-а. Присутними на нарадах були декотрі делегати, кілька священників і учителів. Вибрано комісії: номінадійну і резолюційну, як також ухвалено, що **вкладка буде виносити $1.00 на рік від члена, з чого 25ц. іде до Домініяльного Заряду БУК-а, 25ц. остає в місцевім відділі, а 50ц. має передаватися до Провінціонального Заряду.**

Неділя 10-го жовтня, другий день З'їзду. День погідний. На з'їзд приїхало много далеких делегатів і гостей, навіть аж з Арран поважне число приїхало. На ранних тихих Службах Божих в церкві св. Юрія приняло богато св. Тайни.

Тому, що Преосвященний Ніль Саварин приїхав на цей з'їзд, процесія вийшла їм на зустріч, з хоругвами і пошаною на яку парохія тільки зможлася.

Архиерейська Служба Божа почалася в 10-ій годині. Простору церкву виповнили вірні по береги; бо бажали почути теплі слова від Їх Преосвященства.

В Службі Божій асистували о. В. Фик, о. Ст. Бахталовський ЧНІ., о. В. Корба ЧНІ, і о. С. Шевчук ЧСВВ.

Були присутні слідуючі Отці: о. Гр. Теплий, о. П. Криворучка, о. М. Оленьчук, о. М. Горошко, о. В. Фірман, о. Н. Дрогомирецький. Пізніше приїхали о. П. Серветник, о. К. Лотоцький, о. М. Колодій.

Впорядчиками були оо. Дрогомирецький і о. М. Горошко.

Преосвященний в своїй проповіди по Сл. Божій візвав вірних до Католицької Акції, бути апостолами в організації Бр. Укр. Католиків, і помогти розвинути акцію.

Присутними на Сл. Божій були також адвокат Андрій Кіндракевич з Йорктону, заступник майора міста Саскатуну п. Гантер, Гюберт Стейнс, міністер Освіти і інші інтелігенти. (Далі буде).

ЗБІРКА НА ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ

Парохіяни церкви св. Покрови у Виннипегу, 965 Бойд ave. зложили на Духовну Семінарію підчас збірки в неділю 3 жовтня 1943, як слідує: по $2.00: пані А. Семотюк, по $1.00 пані і панове: Михайло Копяківський, Дмитро Ділай, Йосиф Музичка, Григорій Парахін, Іван Жаровський, Йосиф Степнюк, Дмитро Беляк, Петро Владика, Марія Гладка, Степан Гірний, Кость Беззиляк, Теодор Кардинал, Петро Ліпницький, Мих. Мельник, Никола Журба, Ів. Сафіян, Варвара Марцинів, Іван Алилуя, Ярина Похович, Марія Капітанчук, Григ. Самець, Марія Рурик, Катерина Курик, Розалія Дунець, Анна Ядушинська, Григ. Мушій, Іван Грабовський, Мих. Сорокула, Броня Протасевич, Стефа Самець, Ів. Чабан, Теодор Осадчук, Теодор Жулинський, Семен Базиняк, Олена Федорук, Меланія Пелехата, Ол. Гречкосій, Йосиф Должанський, Соня Мидгил, Никола Трусь, Павло Лакомий, Онуфрій Гумницький, Василь Чорненький, Данило Холоднюк, Мих. Луцький, Катерина Волощук, Пелагія Жидик, Андрій Дершко, Олекса Тимочко, Василь Василишин, Никола Перегінець, Михайло Клим, Тома Мельничук, Прокіп Рогатинчук, Олена Заяць. Разом $55.00. Дрібні жертви $30.00. Разом $85.00

..За жертвенність і щирість парохіянам св. Покрови належить сердечна подяка і пєвне признання. Вони все щирі і жертвенні на добру і вдячну справу.

Збірку переводив о. парох Ст. Семчук при помочі панів Йос. Музички і Мих. Коняківського.

ЛАКПОРТ (ПАРКИ) МАН.

В неділю дня 17-го жовтня, Парохія св. Покрови в Парках, обходила торжественно свій празник. Празничні Богослуження відправив в церкві св. Покрови місцевий парох о. Антін Луговий. Опісля відбувся в парохіяльній салі спільний обід, підчас котрого на пресовий фонд БНації зібрано $6.50. До збірки завізвав п. Ілія Чижик, збіркою занялася пані Білань.

Усім жертводавцям належиться сердечна подяка.

Гість.

ПРИМІРНИЙ ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД в Панства Михайлишин в Гріндрод, Б.К.

На початках в нас українців не було тут в Канаді ніяких українських часописів, зчасом ми їх осягнули від проводу Духовенства та світських щирих українців. Як ми потрафили підтримувати наші часописи коли ми були цілком бідні, то обовязком нашим і тепер подбати за них. "Будучність Нації" се є прекрасна і поучаюча газета, се є домашний учитель і коштує лиш одного доляра на рік. Кожда свідома родина повинна ту часопись мати в своїй хаті, та всі ми повинні подбати, щоби та газетка збудувала сильну націю. Потреба нам так зробити, як зробила се мала свідома парохія в Гріндрод, Б.К.

Дня 3-го жовтня 1943, отець Коляр, ЧСВВ мали недільну Службу Божу в місцевій церкві. Гринько Михайлишин запросив Отця і людей, до свого дому, де відправлено Парастас за рідню панства Михайлишин. В часі обіду, я, понизше підписаний, забрав слово та при нім попросив добрих людий на підпомогу для "Будучности Нації." Добрі люди щиро відневслись та посипались щирі жертви, котрі Павло Смага записував в Іван Мариць касіерував. Спис жертводавців та нових передплатників—По $1.00 злочили: Гринько Михайлишин, Константин Щерба, Отець Коляр ЧСВВ, Іван Мариц. По 75ц.: Володимир Смеречинський. По 50ц.: Франко Карпович, Демко Смага, Демко Білик, Василь Драбюк, Михаїл Смага, Ксеня Білик. По 25ц.: Василь Процишин, Петро Бродовий, Іван Щерба, Теодор Спильчин, Павло Смага, Михаїл Гавриш; Дмитро Шекора, Катерина Шекора, Стефан Українець, Андрій Блок, Іван Мариць. Разом $10.50

Єслиб усі парохії в Канаді так щиро зрозуміли як ся мала парохія зрозуміла конечну потребу для "Будучности Нації," то знепностію "Будучність Нації" виходилаб 2 рази на тиждень, а не 2 рази на місяць.

Константин Щерба.

Від Редакції: Сердечно дякуємо усім жертводавцям за ласкаві жертви, як також пану Щербі за заклик до збірки.

ЛІШОР, АЛЬТА.

Дещо про нашу організацію БУК-а.

Знаємо, що недавно на всеканадійських зборах БУК-а у Віннінегу (25 VI 1943) був вибраний домініяльний заряд, до котрого увійшли дуже гарні і щирі працівники, котрі немало причинялись до нашого добра в Канаді. Але також знаємо, що самий заряд нічо не вдіє без нашої помочи.

Кожда організація, кождe товариство, не може добре розвиватись а навіть існувати, без свого організаційного фонду. Щоб повести працю в товаристві знайдуться розходи, а звідки їх взяти? Впр. о. Оленьчук гарно започаткував, і дуже добрий дав приклад для нас всіх. Правда, що не кождий може так поступити, бо не в кождого однакова кишеня, але по зможности кождий може щось дати. Щоби тільки по маленькій сумі, а колиб дали всі, то зробиться велика сума, бо ж нас українців католиків нараховують на сотки тисяч.

Така організація як БУК повинна мати що найменше одного організатора в кождій провінції. Всеч. о. Горошко зіставв вибраний домініяльним організатором, але то не вистарчаюче. А притім о. Горошко має досить духовної праці, бо мусить обслужити своїх вірних у своїх парохіях.

То, що пишуть по укр. католицьких газетах є помічне для нас піонірів, що декотрі і так тую справу добре розуміють. Але помочи богато не можуть, бо ізнемагають, тай їх кишені випорожнились. Бо, що придбали, то роздали. А з нашої молоді дуже малий процент читає нашу газету. А если є такий відчит або промова, то дуже охотно і уважно вислухають.

На головнім з'їзді нашої альбертійської секції БУК-а так врадили, щоб не закладати осібних відділів Брацтва, бо робиться багато зарядів в одній парохії. Тільки, щоб кожда парохія вислала членську вкладку, і таким способом всі члени парохії будуть належати до організації БУК-а. Нераз питаюсь, ваша парохія вислала членську вкладку до заряду БУК-а Та де, каже: ще ні, бо очікують може хто прийде, людям розкаже, поясннть, то в той час би вислали. А газети часто про цю справу пишуть. Одні не читають, другі перечитають та й кинуть, тай справа скінчена.

Отож щоб сповнити свій обовязок, я посилаю хоч один доляр на організаційний фонд БУК-а і других закликую до цього обовязку, хто почуває себе українцем католиком. Бо як то було мило перечитати, що БУК найбільше вислав делегатів на всеукраїнський Конгрес до Віннінегу.

Всіх читачів БНації щиро поздоровляю.

Гр. Козяк.

ЩАСЛИВИЙ ПОВОРОТ

Англійське підводне судно "Урсиля," котре плило через шість днів і ночей "на сліпо," бо вороже судно в одній з битв ушкодило його орентаційні апарати, щасливо дісталося до Англії. Підчас своїх морських виправ, "Урсиля" знищила 11 ворожих кораблів. На знимці видимо капітана "Урсилі," що розвиває на вежі "Урсилі" прапор, на котрому є зазначені її осяги.

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

По дня 22-го жовтня вплинули слідуючі жертви:

Василь, Володимир, Зофія і Марія Годованські з Торонта разом $2.50.

Іван Волкович з Ростерн, Саск. $1.00

На празнику св. Покрови в Лакпорт (Парки), Ман. $6.50.

В Вонда, Саск. зібрано $7.08 і $9.00 на нові передплати.

Константин Щерба з Вернон, Б.К. $10.50.

Антоніна Мах з Гамільтон, Онт. $1.

Іван Федорий з Гадсон-Бей Джонкшин, Саск. $1.00.

П. Комуніцький, Вішарт, Саск. $1.00

Мих. Ткачук з Лейк Алма, Саск. 50ц

Василь Ворона $1.00.

Николай Дерешовський з Винипег, Ман. $1.00.

Текля Фіярчук з Город, Ман. 50ц.

Григорій Шаваґа з Тоцкі, Саск. $1.

На весіллю в панства Германів в Арран, Саск. $13.50.

За усі ласкаві жертви сердечно дякуємо. Хто буде слідуючий?

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ! – ЛІСТА ЖЕРТВ І КУВЕРТИ БУЛИ ЗАЛУЧЕНІ В 18 Ч. БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

о. Ізидор Борецький

СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКІ ОСТРОВИ

СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ

Після отворення суезького каналу в 1869 році, дорога середземноморська стала найкоротшою до невичерпних багатств Індії.

В останніх десятиліттях було видно політичну, а сьогодня збройну, боротьбу, за контролю вод і островів середземного моря.

Воно, зі взгляду на минуле, стає для нас усіх неначе рідним. Згадка про него навіває душу неописаним чаром, побуджує уяву, пригадує старе минуле і ставить запити на будуче.

Чи той самий середземноморський світ, що бачив повстання культур многих народів, мабуть бути ареною знищення і загади теперішнього світу в біжучій війні!

❦ ❦ ❦

Від цего загального начерку Середземного Моря перейдім до подрібного опису його островів.

ОСТРОВ ПАНТЕЛЄРІЯ

Ідім в сліди походу армії аліянтів.

Цей хід вибираємо тому, що в цій армії служить велике число наших українських хлопців.

Їх батьки, матері, і жінки, чи може діти, хотіліб знати дещо про край, в котрім їх рідний син або брат перебуває під сучасну пору і воює в оборонї Канади та свободя.

Пізнання країв, в котрих ведеться боротьба, причиниться до кращого врозумінія жертв, невигод і терпінь, котрі приходиться переносити нашим жовнірам-землякам, на далеких незнаних землях, на середземному морю.

З північної Африки із Тунісї, треба було конечно передістатися на континєнт европейський.

Як міст до цеї переправи послужили два острови: Пантелєрія і Сицилія, що находяться між Африкою, а Італією.

Пантелєрія це маленький остров, відділений від Африканського берега всего 44 милї, а кодо 60 миль від великого острову Сицилії.

До війни, ніхто не звертав найменшої уваги на цей гористий остров, величини 45 квадратових миль.

Доперва в цій війні Аліянти ужили його, як першу базу в поході на Італію.

Остров цей є походження вулканічного. Ще нині теплиці, (горячі жерела), а також сіряні випари свідчать, що лява в нутрі не вигасла цілковито.

Земля його досить урожайна. Солодкі вина і родзинки це головні продукти Пантелєрії. Одначе великий брак питної води дається сильно відчувати.

Воду до пиття треба спроваджувати бочками зі Сицилії. А найгірше те, що і воду до умивання треба щадити.

Ту саму недостачу води мають многі острови, навіть славне, в піснях оспіване Капрі є раєм без води.

Опади атмосферичні не надто обильні, а від мая до жовтня цілком дощі не падають.

Всего населення на острові находиться коло 9 тисяч, з чого сім тисяч мешкає в місті портовім, тої самої назви що й остров.

Що відноситься історії Пантелєрії, то треба згадати, що першими посадниками були картагенці.

Відтак в 255 р. перед Хр., остров зайняли римляни і зробили з него місце вигнання для членів королівської родини і чільних осіб.

Так нпр. цісар Августин вислав туди свою дочку Юлію за неморальне поведення. Це було місце заслання, подібне до нам знаного Сибіру і Соловецьких островів.

Остров перейшов в посідання Арабів під кінець 7-го століття, а відтак під владу князів Сицилії, Іспанії, Туреччини і Італії.

Італійці на взір римлян зробили з Пантелєрії кольонію для злочинців, а фашистівський уряд засилав там також політичних противників. Перед самою війною італійці закріпили були сильно цей остров.

Побудували летовища та схоронища підземельні для літаків, щоби в разі нападу ворожої воздушної фльоти не потерпіти надмірних страт.

Італія робила всі старання, щоби сильно узброїний остров Пантелєрію протиставити Мальті, де англійці побудували незищимі укріплення для охорони кораблів, в дорозі на далекий Схід. (Далі буде).

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(26)

—Якже ви, тату, ідете в таку далеку доріженьку, такі опущені, такі голід— говорила вона, обтираючи сльози.

—Звик, дитино моя мила,— відповів Гаврило.

—А можеб ви затримались у нас хоч кілька днів, хоч би до завтра зачекали, а ми за той час поговоримо, порадимось. Миж вас із хати не виганяємо, най нас Господь Бог від того боронить.

—Ні, моя дитино, се неможливо! Але я тес... хотів би тебе просити, можеб ти подарувала мені стару сорочку, — сказав він і повів рукою йоза комір свого кожуха.

Тетяна, почувши таке прохання свого батька, вибухнула голосним плачем; вона сховала своє лице в подушках, що одна на другій лежали симетрично в головах постелі й досягали мало що не до самої стелі, і стала заводити по своїм батькові, мов по умерлім.

—Слухайте, тату!— почав Федорко.

—Нащо вам провадити таке нужденне життя? Чомуб вам не пишитися в нас та не жити по Божому? От Тетяна вас просить і я вас прошу: не йдіть, лишайтеся... Ось і мама при нас жиють і кривди від нас не мають жадної...

Гаврило, мов би тільки тепер пригадав свою жінку, змірив її довгим поглядом і похитав головою, але не сказав до неї нічого.

—Не можу, Федорку, сину мій коханий,— став він по хвилі говорити,— я не можу у вас бути, се моя незломна постанова... Та ще ось що.. Дозволь, Федорку, мені на дорогу висповідатись перед тобою, бо на мені давно лежить каменем на душі тяжкий гріх.. Я, Федорку, хотів тебе зараз по твоїм весілі зарубати, тої ночи, коли я пішов здому,— став він говорити тремтючим голосом,—і вжем тримав сокиру тобі над карком... Ось пан професор можуть тобі про те щось більше сказати, бо вони давно се знають... Але Господь Бог мене остеріг, опамятав... а тепер я каюся й каятимусь, поки й віку мого... і вже мені в тебе не жити... Ну, то як, Федорку, не будеш на мене гніватися?

—Я не гніваюсь на вас,— відповів Федорко, блідий на лиці, як труп.

—Ну, то дай же мені руку.

Федорко дав йому руку.

—Ну, а тепер прощай мені грішному.. раз, прощай мені грішному, другий раз, прощай мені грішному, третій раз,— говорив Гаврило урочистим піднесеним голосом і за кожним разом кланявся Федоркові до пояса.

—Най вам Господь Бог простить, так само, як і я прощаю.— відповів Федорко і за кожним разом стискав руку свого тестя й нахиявся до нього головою.

—Бувай же здоров, Федорку, і не переставай любити Тетяну, а я з вами жити не можу.

—Ідіть здорові, най вас Бог проводить!— відповів Федорко зворушеним голосом.

Тепер Гаврило з винагородженим лицем підійшов до Тетяни, котра все плакала. утнувшись у подушки.

—Бувай здорова, Тетяно!— мовив він голосно, неначе хотів її збудити зі сну. і торкнувся злегка пікти одної її руки.

Тетяна підвелася й обернулась до свого батька. Лице її було цілком мокре від сліз.

—Зачекайте, тату,— промовила вона слабим, утомленим голосом і подалась до ванькира, звідки почулося скреготання ключа в скриї.

За той час Гаврило збліжився до своєї жінки.

—Шож, стара, добре тобі в Тетяни, —спитав він, дивлячись на неї згори.

Але стара лише раз гиннула зпід лоба на Гаврила, потім спустила очі в землю й стала мовчки колисати дитину.

—Шож ти мовчиш?Заніміла? питав він далі, всміхаючись глумливо. А можеб і ти пішла в світ далеко та й будемо пакувати? Ось диви, який я пан!

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

CORPORATISM DEAD?

In autumn, 1922, in the city of Rome one could witness scenes which were as picturesque as they were terrifying. Groups of men wearing black shirts and called 'Fascisti' were parading, armed to the teeth and threatening others who wore blue shirts, i.e., the 'Populari.'

These latter, equally armed, were marching and proudly defying the Fascists.

The two parties were acting as if they were trying to meet for a show-down, but both in reality were doing their utmost not to come face to face!

If, by misfortune, they met, there would ensue a 'free-for-all,' the result of which were a few 'Blue' or 'Black' corpses.

The king of Italy decided to call to Rome the head of the 'Black-shirts' (Mussolini) in order that the so-called 'Duce' may form a ministerial cabinet. On the 22nd of November, Fascism was officially in power!

The manifestations of the 'Blacks' continued in the streets, more organized and its participants bore more adequate weapon than just sticks. One could see that Signor Benito wanted to remain in power and govern by force or even violence.

At first, there was a moment of real terror in Catholic circles, for the Duce was an ex-Socialist, and his Party was opposed to the Popular one which was known also as the Catholic Party. But concluding from the principle that a people is strong only because of its fidelity to national traditions, and also considering the Catholic religion as the first and deepest amongst these traditions of the people of Italy, the new prime-minister proclaimed it to be the official faith of the State.

We strongly hold this principle to be false, for according to it the people which have a false religion (such as the Zoulous, for instance) cannot accept the true one without 'degenerating'!

This new 'protector' caused many a headache to Mother Church, especially in respect to Catholic Action. What he did many a time was not always according to the Catholic faith either!

The dynamic idea of the Party was the exaltation of the Fatherland put above all and served by all means good and bad. In order to 'permit' the concentration of all energies and a productive labour, the Duce abolished the parliamentary system and certain freedoms, even that of associations!

He effectively did away with existing workers' unions which he replaced by national-syndicates, i.e. fascist unions.

He grouped them into corporations. He was the first to put up a complete corporatist-regime. That is the reason why in the blind mind of some people, Corporatism is nothing but Fascism. (??)

However, on the 25th of July, 1943, in a manner yet not entirely known to History, Mussolini was destituted of his dictatorial power (thank God!) and the Fascist regime was put into the 'mausoleum of history'. Consequently, for some, Corporatism seems to have become a 'dead-duck' already buried.

This is a very false deduction, because it derives from a false conception of Corporatism.

In truth, Corporatism such as proposed by the Church and the one put into effect by Benito, although MATERIALLY (not formally) alike, are two systems, not only different but essentially opposed to etach other. The former is a marvellous form of the finest democracy and the latter is but a disguised and organized dictatorship.

According to the social doctrine of the Church, all the workers are grouped into employees' and employers' syndicates, according to their trade and locality.

Each such union has its committee freely elected by its proper members. A higher council exists which, after having received the ideas of the diverse syndicates of a country or province, elaborates laws governing all the members of the trade which the council represents.

These laws are then examined and censored by a council superior to all corporations, but elected freely by them.

Above all this, we have the supreme authority; king, minister, president... it does not matter which, as long as he is not a dictator and does not want to control corporations as a means for his own selfishness or policy!

In the Italian corporatism, one could have the same 'frames': syndicates, corporations, intercorporatist-council etc.,... but all that was not FREELY constituted, and the diverse committees or councils of each one of these organisms were not freely elected by the members; their 'election' had to be approved by the Minister of Corporations who saw to it that only purely Fascist councils were appointed... Freedom of election was not 'à-la-vogue'!

With such an organization, directed in all its degrees by men of his own 'Black-shirts,' and who depended solely of him, the Duce had all he needed in order to control the economic and social life of his poor country-men. He would give an order and it would be immediately transmitted by the Minister of corporations to the corporations etc., ... etc... Thus he could reach each individual and dominate.

In conclusion, with Mussolini, it is but a FORM of Corporatism that disappears: dictatorial Corporatism, which we want NOT.

What we desire is a Democratic Corporatism.

Let us all pray that it will appear at the horizon of our social and economic future as soon as Victory and lasting Peace are won! Please God make our noble desire into a just and Christian reality!

(Editor).

TOWARDS SOCIAL JUSTICE

Now that we know what an encyclical is, we can proceed in peace.

The two that interest us in the present times are: 'Rerum Novarum' of Leo XIII, and "Quadragesimo Anno' of Pius XI. These papal documents deal directly with the social question and labor, for the Church does not ever forget that her children are mostly farmers and workers The Church points out the way to social security and is ready to help any government to better the conditions in any country, for our Church is catholic and universal.

In doing so, the Church is within the limits of her rights, because the Church in the work of the salvation of souls does not ignore that on earth these souls are 'married' to bodies which need a minimum of material welfare. Briefly, the Church really is the first agent in the hard work of social restoration or reconstruction.

Because the Church has no selfish motives, she and she alone possesses a doctrine capable of putting an end to the lack of justice which exists in every country.

Remembering the state of human nature as it is now after the ravages of the original sin, Mother Church reminds us all of the necessity of social inequalities, of hard work and of human suffering ... these are but the direct consequence of Adam's pride and folly.

Not forgetting the natural sociability (desire to live with others) of man, our spiritual Mother recalls the necessity of unity and agreement among the different classes of human society.

The mutual duties based on justice are put before us: those of the workers towards their employers, i.e., the duty of giving the work they agreed upon in a free and just contract, and the duty of not hurting their bosses in their persons or things. The employers in turn should respect the rights of their employees, pay them a good salary and not consider them as slaves.

In respect to the abundant riches of this world, the Popes remind us of their true value: riches are not all in life, for the goal of life is heaven. Man has a natural right to possess riches, but he has no right to use them as he may well please. The use of riches must be considered as common (this is not Communism which destroys private property and enterprise) because over-abundant riches must be used by the rich to help those. who are

are poorer and in enterprises which will aid humanity.

Going to the other extreme, that of poverty, the Pontiffs remind us that poverty is not a shame... that the real grandeur consists in the dignity of one's life and virtues... that poverty approaches us more to Jesus Who was born poor, a worker who lived with the poor.

All men have the same Divine Father, God. Their goal is the same: heaven. They were all redeemed by the same Jesus. They all participate in the same gifts and goods of nature and divine grace; consequently they must love one another like brothers.

Our Church exercises a life-giving action over individuals: the Church teaches them, makes them obey the commandments and helps them by grace. Society is better off with the Church as its guide: history can prove that only when the world was more christian than now did society have REAL prosperity. The reason for this is that the christian social doctrine aims at true justice which has no 'pets' or preference.

The bodies are not forsaken. The Church does charity work everywhere. The Catholic Church corrects customs and the ways of life for the better. Prosperity reigns where people are virtuous and lead a clean, moral and spiritual life.

The poor are taken care of by the Church many of whose children devote their lives to this work all over the world.

Briefly, the Church tries her best to help humanity, but often the latter does not want that help: selfishness and egotism of some leaders are the cause of this. Masses are easily led by men who are experts in the art of wiggling their tongues.

The Church has to fight against these enemies who do not want to see the light.

Let us remember that the Catholic Church is not Capitalistic, Socialistic or Communistic... but Christian. The food to social justice and security is a hard one, but all obstacles may be overcome if we get down to work.

The Popes alone cannot save society if the latter does not want to be saved. We are all members of society, so we needs must form our own opinion in matters social and draft a plan of action with the lucid doctrine of the Supreme Pontiffs.

The Church is doing her part. Society must follow and prepare. The word society is nothing abstract or distant from us... Society in part, that's WE.

Father NICK.

СЕРЕД МОГИЛ

Серед могил думками злети
Застановись, приглянсь, сюди, туди.
На тій тихі й сумні хрести
Незнані світом, борці полягли,
Свою кров за свободу проляли.
Для їх рідних в дома їх вже нема:
Мати молиться, плаче; жена сумна.
Діти питають: "чом тата нема?"
"Поверне скоро?" і плач, тишина.
Вояк в могилі, о доле гірка!
Відмовте молитву, щиру, святу
За борців наших і за вітчину.
Потіште рідню, кажу рідню свою.
Цініть волю, Канаду, свободу,
Мир святий, най скоротить боротьбу.

о. П. С.

THE UKRAINIAN CANADIAN CULTURAL GROUP OF YORKTON, SASK.

The first week of June, 1943, several Ukrainians in Yorkton formed the above mentioned organization. Among the many of its activities, a Monday night radio program over the Yorkton station is getting much attention from the English and the Ukrainian speaking people. Quite recently, "*The Regina Leader-Post*," a daily newspaper, published an editorial article— eulogizing the work that the members of the Ukrainian Cultural Group of Yorkton are doing. We take the liberty of reprinting that article for the edification and encouragement of our readers.

LEADER-POST EDITORIALS

Lesson in Citizenship

"A worthwhile step in furtherance of Canadian unity and the development of Canadian national spirit is the recent formation at Yorkton of a club called "The Ukrainian Cultural Group.". Headed by the well known Ukrainian Canadian scholar, Rev. Brother S. Methodius, F.S.C., of St Joseph's College, the organization was brought into being for the purpose of solidifying ideals of Canadian citizenship and contributing to the cultural advancement of Canada.

A feature of the club's activities is a Monday night radio program over the Yorkton station in the course of which Bro. Methodius has been speaking on behalf of a United Canada.

In one of his recent addresses, he pointed out that the Canadian culture which is only now beginning to take shape is a "distinct entity, definitely Canadian." He goes on to say: "It is a beautiful mosaic embodying in itself the best traits of the combined cultures of all the people who have made their homes here"... If a slight overstatement of actuality, certainly that at least is what it should be. And quite understandably, Bro. Methodius is anxious for Canadian Ukrainians to see to it that in this mosaic, the best in Ukrainian culture should be included.

"We stand," he states, "for what is right and noble, remembering our high ideals of loyalty to God, loyalty to Canada, and loyalty to the best in our own traditions"... Nobody can quarrel with that. On the contrary, it is a declaration which deserves commendation for its forthrightness, as is also true of his further statement: "We shall do our constructive work for an all-out Canadian war effort, for a Canada United, and intensify the cultural work of our local organizations."

In a subsequent broadcast, Bro. Methodius laments with justification that in Canada there is insufficient observance of our strictly Canadian nationality. In addition to Dominion Day, he would have June 30 set aside as a "*Canadian Citizenship Day*," with suitable school programs stressing the blessings of Canadian citizenship and extolling all the intangible as well as tangible gifts of freedom as existent under Canadian nationality. He would have the churches pay similar homage on the Sunday closest to July 1.

Lacking official occasion for focusing attention on the blessings of purely Canadian citizenship, he points out that instead, Canadians are inclined to worship at the shrine of St. George, St. Patrick, St Andrew and St. David; and European ethnic groups are inclined to follow the unfortunate example of their fellow Canadians of British origin and accordingly celebrate the anniversaries of men and events which are Polish, Russian, German or Ukrainian in origin. French Canadians are similarly swayed, he says, in their observance of June 25.

"But until now," he adds: "no group in Canada has thus far given the lead in observing Canadian days of our own full flavor."

It is an encouraging sign of healthy nationhood to have ideas such as this emanating from a group of Ukrainian Canadians.

Bro. Methodius and those who are working with him in the Yorkton district are to be congratulated on their initiative and deserve every encouragement in their patriotic endeavors."

ДЛЯ ПОБІДИ

50 жінок в онтерійськім місточку Вудбрич працювали безплатно для воєнних зусиль, побільшили продукцію вовни в своїм місті на 400,000 ярдів місячно і крім сего збирають поверх $300 місячно на добродійні воєнні цілі. Знимка представляє три жінки з місточка Вудбрич при праці коло вовни.

A. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 і 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

Пополуднева сесія в понеділок розпочалася 1.30, котру відчинив Всеч. о. М. Горошко— покликав на председників п. Корчинського і п. М. Гриневича, які мінялись працю.

В дальшій програмі секр. п-на А. Жук виголосила реферат, "Історія пять-літної праці УКЮ," а звіт касовий виголосив В. Комарніцький.

Опісля в імені контрольної комісії зложив звіт п. М. Гриневич та вніс щоби уділено абсолюторію уступаючому головному зарядови, що піддержав Павло Харко з Кридор. Всі одноголосно приняли.

Відтак председник М. Гриневич покликав до слова п. Б. Л. Корчинськгоо, щоби дав звіт з праці номінаційної комісії.

Номінаційна Комісія подала слідуючу листу Конгресові під дискусію:

П. Голова—Всеч. о. Н. Дрогомирецький
Голова— Всеч. о. М. Горошко
Місто-голова—о. Пасічник ЧСВВ з Вінніпегу, (2) п-на Геня Гамерник з Едмонтону
Секретарка— п-на А. Жук
Заст. Секр.— п-на М. Музика
Касієр— п. В. Комарніцький
Член заряду— п-на К. Яремович
Пресовий Референт— п. Б. Л. Корчинський
Контрольна Комісія (1) п-на М. Карпець, (2) п. М. Турчиняк.

Справу організатора поручає Головному Зарядові.

Всеч. о. М. Горошко в дискусії підчеркнув слідуюче, що організатор мусить мати досвід і бути один з найздібніших членів, щоби виконати завдання яке лежить перед УКЮ. Тому піддержує раду Номінаційної комісії. Також попросив, щоби конгрес згодився назначити в разі потреби заступницю голови п-ну Кат. Яремович що прийнято

Павло Харко з Кридор вніс, щоби звіт ном. комісі принято, що з одушевленням конгрес приняв.

Опісля председник покликав до слова п. М. Голоту, бувшого голову УКЮ, який в уніформі вийшов на сцену. Конгрес його появу приняв горячими оплесками

п. М. Голота, учитель, говорив: "Всі народи на світі організуються, та нарід, що має сильну організацію є сильний. Ціль УКЮ є прекрасна. Лише треба праці і то сильної УКЮ має фундамент, якого основою лягає Церков, історія, культура і традиція укр. народу.

Від якости і від скількости залежить сила організації.

Організація УКЮ вимагає, щоби її члени були чесні, вірующі, працьовиті. Так це таємниця Організації УКЮ!

Доля організації лежить в руках провідників і дуже чисто сила організації залежить від провідників. Завдяки провідові всеч. о. М. Горошка до Канади ми маємо організацію УКЮ та сильний провід.

Нам треба на дальше організаційної карности і послуху членства."

(Продовження послідує).

ВСЯ ПРАЦЯ ДЛЯ ВІЙНИ

Навіть маленькі оселі нині в Канаді працюють всеціло для війни. Як довга і широка наша домінія всюди люди заняті у воєннім промислі і радіби як найбільше причинитися до розбиття ворога.

Повстали нові фабрики, старі збільшили свій витвір, дістали нових робітників. Нині в Канаді нема міста, ні містечка, нема оселі, де ми всі не працювалиб для побіди.

Ми витворюємо все, що нам потрібне для успішного ведення війни. Від електричних частин до відновлення поживи все створить Канада. Колишня фабрика органів нині витворює скрині на гарматні стрільна. Така маленька місцевість, як Бадек на острові Кейп Бретон до війни була лишень маленьким літнїськом. Одни яхт возив літників і деколи направляли там рибацькі сіти. Нині там працює 44 людій і будують човни для армії. Нині всі заняті і не треба шукати праці далеко, вони є тут, біля вашої оселі. На образку бачимо, як державні інспектори провірюють у фабриці ручні гранати.

ПРАЗНИК ЦЕРКВИ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Роковий день церкви св. Покрови у Винипегу, 965 Бойд ave., відбувся як все величаво і гарно. В суботу 16 жовтня був празничний бенкет і концерт парохіяльного хору під управою аптикаря п. М. Лазечка. Парохіяни заповнили домівку по береги, много з браку місця ожидали своєї черги засісти за празничні столи. Прибули в гості всі наші світські священики міста з о. др. В. Кушнірем і о. каноніком Божиком на чолі, як тут є звичаєм. Подібно було в церкві св. Володимира і Ольги в роковий день—так само діється в інших парохіях нашого міста, котрих тут є сім, а восьма організується. Почтив цей вечір своєю присутністю сам екзарх нашої Церкви в Канаді, Їх Ексценція Преосв. Кир Василій В. Ладика ЧСВВ, котрий був головним і єдиним духовним промовцем того вечора. Вправді було кілька коротких словних привітів, але їх годі уважати промовами.

Преосвященний Екзарх говорив про опіку Матері Божої над нашим народом і над парохією зокрема. Про тяжкі початки і певні успіхи згодом через співпрацю і ідейну поміч. Про це, що хоча парохія ще розмірно молода, від 1926-року вспіла виплатити поиад $40,000 довгів, то ще не є закінчення праці. Гарне майно, будинки, площа, ще не є всім. Коли хтось не працює дальше, застоюється, той вже завертає взад. Поставити все нову велику і гарну ціль, це іти вперед разом з життям. Природною потребою парохії є будова резиденції, котра гідно буде представляти всіх і заохотить до дальшої праці.

Були присутні наші міські і шкільні радні, наші купці, управитель школи В. Вал і многі щирі, добрі і віддані парохії її члени, котрі все радо жертвують на добру справу і свою парохію люблять цілим серцем.

В неділю 17 жовтня була архієрейська Служба Божа в сослуженні молодого о. Кормила і о. пароха Семчука. Нарід вповнив церкву вже в годині 10-ій рано. Привитали свого Епископа процесією, хлібом і сіллю—та відданим серцем. Співав знова хор під управою п. Лазечка і співав зі захопленням.

При кінці Служби Божої Преосвященний мав проповідь про початки свята Покрови Матері Божої, згадав про побіду над турками в Теребовлі в 1672 р., котру треба завдячувати особливому покрові Пречистої. Так само й тепер мусимо шукати помочі в Пречистої, бо Вона є нашою правдивою помочею проти всіх ворогів, нашою захороною і заступницею. Ніхто не постидається, хто прибігає до Неї о поміч.

Потім був обхід з найсв. Тайнами кругом церкви. Преосвященний ніс найсв. Тайни і за третим разом благословив нарід, а потім зі ступнів перед церквою відспівав "Спаси люди Твоя, Господи!"

Водосвяття звершив накінці під місійним хрестом о.Семчук. Погода весь час була прекрасна, соняшна, тепла, спокійна. Народу як все було богато, настрій святочний і щирий свідчив про велич нашої Церкви і віри.

І мимоволі линули думи туди, де тепер ревуть гармати, а де колись на Січі стояла церква св. Покрови. А душі молились, щоби знова й там визволений з неволі і від усіх ворогів нарід зміг прославити в Трійці єдиного Бога та Його Пречисту Матір вольними устами у вольній державній Україні.

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
389 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домінільний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton. Sask.

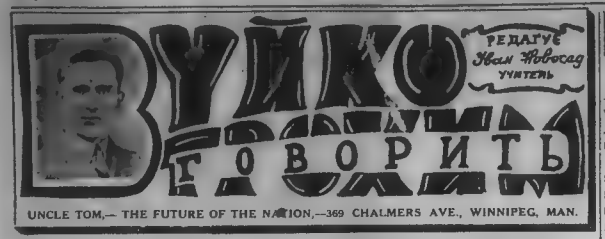

Любі Діти—

"Знання в голові міститься
Наче іскра у скалі,
Але скорше не з'явиться
Поки не викрешеш її."

Знання Ви здобуваєте вже змалку питаючись Ваших родичів—Чому? Як? Що? Де? Відтак школа вчить Вас читати, писати, рахувати,— предмети, котрі ми всі вживаємо у здубуванню знання як вийдемо зі школи.

Дехто каже, що ми ніколи не лишаємо школи—то є школи життя. Чим більше ми вчимося у тій школі життя, тим більше наше життя стає красшим.

Діти дуже часто лініві до науки у школі— недобачують вартости науки аж доки не стануть старшими. Тоді часами вже не стає часу на ту науку, що вони хотіли мати.

Треба доложити праці, щоб здобути знання, отож пильнуймо науки у школі — вчімся і дюза школою— як поводитися з старшими, з приятелями і неприятелями.

Своїм поведенням виробляєте собі злий або добрий характер. Нехай Ваш характер буде чесний, добрий. Сего бажає Вам,

Вуйко Трохим.

МОГИЛА БОРЦЯ

Вітер холодний віє полями,
Листя зівяле котить з собою,
А там у полі поміж лозами
Стоїть могилка, вкрита травою.

Там і калина низько схилилась
Із ягідками, мов кров червона,
Що з молодої груди полилась,
Як він упав тут, ось край вигона.

Втихла на полі пташка маленька,
Лиш шумить вітер в віттях калини,
А дома плаче ненька старенька
І виглядає тужно дитини.

Ой, не плач, матн, син твій у бою
Згинув від кулі, тихо, без бодьо—
Там край дороги в чистому полі
Стоїть могилка, вкрита травою

Ой, не плач, мати, не плач рідненька—
Син твій загинув для слави й чести!
Кровиця, що сплила з його серденька,
Має нам кращу долю принести!

— Схм. Мартин.

КОНТЕСТ НА ЛИСТОПАД

— ЛОМИГОЛОВКА —

В кождім реченню відчитайте назву якогось дерева:

1. Іду берегом ріки.
2. Хріновий сос на тарели.
3. До лиця Геня надається біла одіж.
4. Вони мали пару коней:
5. Щаслива дорога.
6. Чи заставиш няню бавити дитя?
7. В часі дощу зорі ховаються за хмари.
8. Він бере за олівець і буде писати листа до Вуйка Трохима.

Щоб Вам улекшети розвязку ломиголовки знайдемо Вам назву дерева у першім реченю.

1. Іду б ерегом ріки.— дуб.

Тепер спробуйте ті решта речення. Буде 5 надгород. Розвязки зашліть перед 15-го листопада разом з Вашим іменем та віком до

PUZZLE EDITOR.
THE FUTURE OF THE NATION.
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Галя Цимбровська з Вест Селкирк, Ман. прислала 25ц., за що Вуйко вислав їй свій військовий портрет.

Галю, Вуйко дякує Тобі сердечно!

ПРЕСФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Намічена сума $25.00
Дотепер зложено 12.60
Ще треба $12.40

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЖОВТЕНЬ

Тим разом в контесті взяли участь 5 дітей: **Галя Цимбровська,** з Вест Селкирк, Ман., **Ярослава Павлишин,** з Норвуд, Ман., **Івась Гамера** з Дервент, Алта., **Мирослав Гунчак** з Геффорд, Саск., **Остафій Загарія** з Колгийт, Саск.

За найкраще розвязання загадок дістали від Вуйка гарні надгороди: ОСТАФІЙ ЗАГАРІЯ, 12, і ГАЛЯ ЦИМБРОВСЬКА, літ 10.

Вуйко дякує усім дітям за участь в Контесті і заразом проголошує новий Контест на місяць листопад. Ану діти до праці, засипте Вуйка своїми листами! Буде гарних 5 надгород.

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ЖОВТЕНЬ

1. Цвях. 2. Вітер. 3. Двері. 4. Цукор. 5. Коса, колоски, снопи. 6. Човен. 7. Комар. 8. Дощ. 9. Голос. 10. Вікно.

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

Як пізно вечером приїхав до Слягельзе, зараз спитався у гостинниці, що цікавого є у місті. "О,— сказала господиня— маємо дві дуже цікаві річи у нашому місті, а саме нову церквку і бібліотеку пастора."

Мусіло се бути чудове місто. Хоч Ганс, як на свої літа, був уже досить великий, то мусів сидіти посеред найменших хлопчиків, бо учителі думали, що він нічогісінько не знає.

Коли вчився за гроші короля, то й мусив йому честь віддавати— думав Андерсон і тому був найпильнійший з усіх. Вечером, коли зі сну вже йому очи клеїлися, мив собі голову зимною водою, або бігав по темному огороді, поки знову не відсвіжився і міг дальше вчитися.

А таки обходилися з ним дуже строго й немилосердно. Ректор школи був понурий, недобрий чоловік. Своїх школярів не любив ні трохи, усе з них насміхався і мучив, де лиш міг. "Був се найчорнійший, найнещасливійший час у мойому життю", говорив пізнійше Андерсон.

Що ночи, як лежав у постелі і з плачем роздумував над усім сим злом, якого зазнав за весь день, благав Бога з усього серця, щоби позволив йому вмерти і так спасти від усіх тих терпінь.

А коли ще ректор довідався, що Андерсон раз на вечерницях у богатих людий у Копенгазі деклямував власний вірш "Умираюча дитина" і що його дуже хвалили, то так доскулював Андерсонови, що годі вже було видержати.

Один учитель, що був ліпший від ректора, поїхав до Копенгази й оповів Коллінови терпіння малого Андерсона.

Забрали негайно Андерсона з неприві-ного дому до Копенгази. З проклонами відпустив ректор Андерсона і сказав, що з нього ніколи не буде поет. Радше скінчить життя марно в домі для божевільних.

В столиці найняв собі Ганс кімнатку на піддашу. Вчив його приватний учитель. 1828-го року зложив Андерсон іспит зрілости. Міг записатися на університет.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

У ЦИХ СЛІДУЮЧІМ Б.Н.

ЛИСТ З АЛЬБЕРТИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку!— Я так тішуся, що Ви мені гарну нагороду прислали, бо я не сподівалася, що я виграю. Я тепер таки не виграю, бо то дуже тяжкі загадки. Я ще не видів такого, що ходить на голові. На голові є волося. Дорогий Вуйку, Ви писали, що три нагороди дасьте а я одну дістав.

Дорогий Вуйку, я ще раз пробую відгадати загадки, але я не певний чи відгадаю, але що думаю, то і напишу.

Здоровлю Вас, Вуйку,
Івась Гамера, Дервент, Алта.

Від Вуйка: Івасю. Ти пишеш дуже гарно і цікаво. Мусиш мати добре серце, коли так щиренько пишеш. Знаєш Івасю, коли Вуйко подає, що буде приміром 3 надгороди, то значить для 3 дітей. Розумієш? Не виграв Ти тепер, але спробуй щастя в другім контесті. Добре?

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!—Се мій перший лист до Вас. Я маю дванайцять років і я є в семій клясі в школі. Я ще не умію богато читати і писати по українськи. Я посилаю розгадки до контесту на жовтень.

Остафій Загарія, Колгейт, Саск.

Від Вуйка; Вуйко дякує Тобі за лист. Пиши більше по українськи, а певно будеш гарно писати.

УТШИЛИЛАСЯ НАДГОРОДОЮ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, — Дуже Вам дякую за надгороду книжечки. Се є дуже гарне і цікаве оповідання. Я не сподівалася що я отримаю надгороду. Я дуже тішуть книжечкою. Я дуже люблю сю книжочку, бо вона дуже смішна.

Ярослава Павлишин,
419 Горес Стр., Норвуд, Ман.

Від Вуйка: Радий Вуйко з сього, що зробив Тобі милу несподіванку. Пиши ще до Вуйка.

ЛИСТ З ГЕФФОРД, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме!—Я відгадую загадки на жовтень. Я маю 9 літ.

Мирослав Гунчак, Геффорд, Саск.

Від Вуйка: Мирославе, добрий з Тебе хлопець. За Вуйка і Діточу Сторінку і на далі не забувай.

ЛЮБИТЬ ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме!— Се мій перший лист до Вас. Я маю десять років і я є в шестій клясі англійській. Мої уродини припадають в грудни. Я вмію трохи читати і писати по українськи і буду пробувати добре навчитися по українськи читати і писати, бо я дуже люблю читати Діточу Сторінку. Я пробую взяти участь у Контесті. Не знаю чи виграю надгороду, бо то трохи трудні загадки. Коли сей раз не виграю, то спробую другим разом. Посилаю 25 центів на прес-фонд Діточої Сторінки і ще буду старатися, щоби придбати одного передплатника.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Галя Цимбровська,
Почт. скр. 703, Вест Селкирк, Ман.

Від Вуйка: Галю, гарно пишеш по українськи. Вуйко дякує Тобі за жертву на Діточу Сторінку. Коли придбаєш нового передплатника Вуйко буде Тобі дуже вдячний.

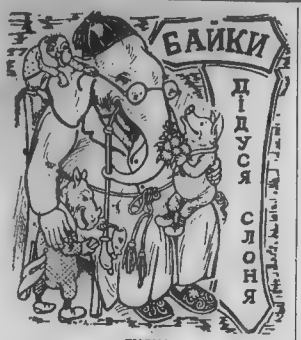

— ГУСКА —

Була собі раз біла гуска, білійша від білого снігу. Горда на своє біле піре, забула на свій гусячий рід й думала що вона лебідь.

І покинула свій гусячий рід і поплила собі на ставок. Плаваючи по ставі, натягала свою коротеньку шию і хотіла бути подібною до лебедя. Але дарма, бо не вважаючи на великий труд, гуска все остала гускою і лише осмішила себе.

Таке часом і з людьми буває.

ГЕРОЇ З ПІД ДІЄП

Канадійське Державне Фільмове Товариство видає цілий ряд афішів, на котрих представлені канадійські герої теперішної війни. На найновійшім афіші, якого відбитку видимо вгорі, видимо зображену постать 30 літного канадійського генерала Доларда Менарда з Монтреал, котрий вславився великим геройством у виправі під Дієп. У сій борбі ген. Менард був пять разів ранений.

СКІЛЬКИ ГОРЯЧІ ДАЮТЬ РІЗНІ РОДИ ОПАЛЕВОГО ДЕРЕВА?

В Канаді вже від тепер відчувається великий брак опалевого дерева, котрий побільшиться ще більше з приходом зими. Повище образкове зіставлення вказує, скільки горячі дають різні роди дерева і тому практичні люди повинні після нього поступати, коли заосмотрюються в паливо на зиму.

Останні Вісти...

Аліянти бомбардували німецькі міста Кессел і Франкфурт, німці бомбардували сім ночей під ряд Льондон.

Льойд Джордж, колишній англійський преміер, маючи тепер 80 літ оженився з 55 літню Ф. Л. Стівенсон, довголітною своєю секретаркою.

В полудневій Альберті дня 21 жовтня впав сніг.

На сході Канади роблять пошукування за воєнним пропавшим літаком на котрому було 24 жовнірів.

Німці подать, що їх підводні судна затопили на початку місяця жовтня на Середземному Морі 7 англійських кораблів посмности 54,000 тон, а коло Гібральтару затопили англійських кораблів на 80,000 тон.

В Югославії повстанці бються сильно з німецькими військами в провінціях Боснії і Герцеговіни. На чолі німецьких військ стоїть Маршал Ромель.

В Італії американські війська перейшовши ріку Вольтурно наступають вперід, як також на східному березі 8-ма армія бється з німцями на північ і на захід від Термолі.

Большевики зайняли Мелітополь, Дніпропетровськ і Кривий Ріг.

КНИЖЕЧКА ПРО СТОЛІТТЯ ГАЛИЦЬКОГО ВІДРОДЖЕННЯ

п.з. Пробудитель Галицької України, о. Маркіян Шашкевич, 1843-1943, вже вийшла з друку і продається ціною пять центів за примірник. Книжечка має 20 сторін друку і окрему красну окладинку, містить не лишень життєпис о. Маркіяна, але також огляд його творчости, значіння і деякі з найкращих його творів. Ціна назначена така низька лишень тому, щоби її масово поширити. Опусту від продажі нема, бо нема з чого давати. Кождий українець католик повинен прочитати цю книжечку і дати прочитати другим. Замовляти на адресу:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ І ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ!

Згинули за морем в активній службі:

Станіслав Дубовський, лет. старшина, Судбурі, Онт.

Петро Ілько, хорунжий, Едмонтон.

Теодор Мирослав Гаврилюк, лет. старшина, Ніпавін, Саск.

Франко Крашевський, десятник, зі Злучених Держав.

Іван Просняк, десятник, Портедж ля Прері, Ман.

Лаврентій Дубець, десят., Едмонтон.

Стефан Франчук, десят., Кенора, Онт.

Франко Барткевич, лет. старшина, Гамільтон.

Згинули в борбі на морі:

Антін Лопух, з Іст Транскона, Ман.

Теодор Мельницький, корабельний кухар, Ст. Ламберт, Кве.

Н. Венямін Білій, з Кляресгом, Алта.

Николай Пілласький з Винипег.

ЦЕНТРАЛЯ БУК-А ТА ЇЇ ПИМОГИ

Безперечно кожда однородна і сконсолідована організація вимагає одного проводу, одної цілі, одних і тих самих засобів. БУК вже доріс, щоби раз мати один провід в своїй власній діяльній централі, котра є життєздібна через відповідні засоби до праці на ширшу скалю. Тепер такі часи, що або пан, або пропав. Мир вирішується підчас бою, а не за столом. Хочемо мати силу миру і важність в життю, треба вже тепер працювати і дати змогу його здійснити.

Практично справа виглядає так.

Домініяльний заряд БУК-а має свій осідок у Винипегу, котрий вже географічним положенням надається на осередок, зокремо тут є оба наші владики, без одобрення і вказівок котрих жадна католицька наша організація не сповнить свого завдання.

Домівка у Винипегу центрально положена з телєфоном і обслугою (служницею, що чистить домівку) буде коштувати річно приблизно $250.

Сталий писар, котрий працювавби для організації бодай два дні в тижні, або бодай три вечорі від 7 до 11— буде коштувати річно також найменше $400.

Треба купити крісла, стіл, бюрко, машинки до писання (англійську і українську), папір, листи, образи— яких $250.

Видати бодай **чотири летючки** річно накладом 3,000 примірників коштує також яких $225.

Видати **шість книжечок** тим самим накладом на один аркуш друку буде коштувати $450. Це без платні авторам, котрі предвиджено будуть працювати ради ідеї даром. Але друкарні, почті, заплатити треба.

Разом мінімальні видатки для централі на рік будуть $1,575. Зайдуть ще непередвиджені видатки, або так звані репрезентаційні— отже найменший можливо білянс для централі, котра булаби життєздатною в праці, буде два тисячі долярів.

Від нас залежить, **від нас усіх, чи ми цю працю вможливимо і як далеко ми її вможливимо.** Бо навіть найкраща централя нічого не вдіє, коли не має відповідних засобів. А винувати тоді треба не централю, а власну байдужність і власне отупіння, що німе і глухе на всі заклики.

Чирчил сказав: Дайте нам орудля, а ми скінчимо роботу!

Це відносить також до всіх і всюди, що хочуть скінчити роботу.

Також до БУК-а.

А особливо до всіх провінціональних зарядів БУК-а, про що буде мова в слідуючій статті.

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

ЖОВТЕНЬ

31- Неділя 29 по Сош., Празник Христа Царя ..... Елма

ЛИСТОПАД

7. Неділя 21 по Сош. ..... Брокенгед
8. Вмч. Димитрия ... Лейдівуд (празник)
12-го і 13-го (вечерами) парохіяльний базар в Тиндал
14. Неділя 22 по Сош. ..... Босежур
21. Неділя 23 по Сош., Собор Арх. Михаїла ..... Тиндал (празник)
.... Сарто (празник)
28. Неділя 24 по Сош. ..... Елма

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ

1954 Логан Евеню Винипег, Ман.
Телефон 27 274

ЖОВТЕНЬ

31. Неділя 20 по Сош., Празник Христа Царя ..... Гімлі

ЛИСТОПАД

7. Неділя 21 по Сош. ..... Гонор
.... 8.30 рано Парки
21. Неділя 23 по Сош., Собор Арх. Михаїла ..... Парки
.... 8.30 рано Гонор

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винипег, Ман.
Телефон: 54 139

ЖОВТЕНЬ

31-го Неділя..... Прудгом (Евхаристійний День- беруть участь люди всіх доокличних народностей. Для українців Служба Божа в Авдиторії С.С. Пополудні похід з Найсв. Тайнами).

ЛИСТОПАД

7-го Неділя ..... Ланівій
8-го, Св. Димитрія .... Приймове (Базар)
14-го, Неділя ..... Сокаль
21-го, Неділя і св. Михаїла .. Альвена місто
28-го Неділя ..... Альвена фарми

о. П. СЕРВЕТНИК
Box 150, ALVENA, SASK.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 22 (142) ЙОРКТОН, САСК. 14 Листопада, 1943 Vol. XI, No. 22 (142) YORKTON, SASK. November 14, 1943

ПАЙКУВАННЯ ВУГЛЯ В КАНАДІ

Почалося з сього, що 8,500 вуглекопів в Альберті і Британській Колюмбії застрайкували, домагаючись вищої платні, то є $5.78 денно, крім сього двотижневих платних вакацій на рік.

Сей страйк загрозив дуже поважно канадійським запасам вугля, бо поверх 60 відсотків всеї продукції вугля в Канаді походить власне з копалень вугля в провінціях Альберті і Бр. Колюмбії. В Канаді під теперішню пору і так відчувається великий брак вугля, а дальше зима в Канаді вже почалася, отже розділення теперішних запасів вугля, міністерство праці видало закон, на основі котрого продавці вугля можуть продати лише одну тону вугля нараз і то для одного покупця, котрому для опалення дому не стане вугля на більше як на 15 днів.

СТРАШНИЙ ГОЛОД В ІНДІЇ! Страшний голод панує тепер в Індії. Тисячі денно гинуть з голоду по містах і селах великої і богатої Індії. На знимці видимо як ціла родина в Калькуті гине з голоду на вулиці сього великого міста. О, які ми щасливі в нашій вільній Канаді. Маємо що їсти, та в що одягнутися. Дякуймо милосердному Богові за все, а нашу Канаду любім цілим серцем.

СТВОРЯТЬ ОРГАНІЗАЦІЮ ДЛЯ ВДЕРЖАННЯ МИРУ

Великі наради в Москві між представниками Англії, Америки, Китаю і Совітів, про котрі згадували ми в попереднім числі, вже скінчилися. Представники Америки і Англії покинули вже столицю Совітів. Світова преса, підчас сього коли відбувалися сі наради, богато писала на тему, що є предметом нарад в Москві. Однак були се все лиш здогади.

1-го листопада уряди Англії, Америки, Совітів і Китаю рівночасно видали заяву, котра кинула певне світло на виспід нарад в Москві. В заяві кажеться, що уряди вищезгаданих союзників постановляють спільно надалі вести війну проти своїх ворогів аж до побідного кінця і щоби забезпечити світ перед новими війнами постановляють спільно працювати для світового миру по війні, як також постановляють створити по закінченні війни "міжнародну загальну організацію" для вдержання миру і безпеки. Постановлено також відновити нову нефашистівську Італію і вільну Австрію. Вкінці постановлено покарати строго по війні усіх тих, котрі жорстоко знущалися над населенням в занятих ними краях.

КОРОТКІ ВІСТИ

В Італії війська аліянтів поступають на цілому фронті, хоча ведуться завзяті бої. Занявши в середній части фронту місто Ізернію, аліянти зблизилися на 90 миль від Риму.

На Україні німці в повнім відвороті. Большевики скорим походом по занятю Мелітополя відтяли оставші німецькі війська на Кримі занявши Перекоп. На Кримі остало поверх 90 тисяч німецького війська, котрим грозить цілковите знищення. Большевики вже висадили свої війська на Кримі в кількох місцях. Друга часть большевицьких військ минула Перекоп і прямує на пристань Чорного Моря Херсон.

Аліянти бомбардували німецькі міста Колонь, Дісельдорф і Вільгельмсгафен.

На Спокійному Океані американські війська зробили наїзд на остров Бугенвіл на Соломонах.

ЙОРКТОН ВИТАЄ ПРЕОСВЯЩЕННОГО НІЛЯ

В понеділок 25. жовтня ц.р., після архиерейських відвідин у Ріджайні, загостив до Йорктону Преосвященний Ніль, Николай Саварин, ЧСВВ. О год.12 -ій в полудне на сіенарський стації привитали Їх Ексцеленцію Впр. о. Ст. Бахталовський, візитатор оо. Редемптористів і пр. о. Петро Лапчута, ЧНІ., професор св. Богословія в Йорктонськім семинарі. Пару хвиль пізніше Преосвященний вже був у монастирі оо. Редемптористів, де отці, богослови, фільософи, новики та домашні брати прийняли від Нього архиерейське благословення.

В часі обіду в монастирській трапезі, відбувся концерт на честь Преосвященного Єпископа. Китицю пісень: Надежда й представительство, Владика неба й земле, Де срібнолентий Сян пливе й Реве та стогне, відспівав хор богословів і фільософів. Деклямації: Приязнь і Три серця виголосили поміж пісньми брати новики. У промові о. візитатор висказав радість, що український нарід у Канаді діждався нового епископа в особі Їх Ексцеленції Кир Ніля, від отців і братів висказав радість і подяку з нагоди ласкавого приїзду Їх Ексцеленції до йорктонського монастиря, а вкінці в імени отців і братів заявив любов, пошану й послух Преосвященному Єпископові, наслідникові св. Апостолів та побажав Йому обильного Божого благословення та найкращих успіхів у новій архиерейській праці. Відспіванням многих і благих літ закінчив свою промову о. візитатор.

У своїй промові Ексцеленція Ніль подякував за гарні чувства, виявлені в промові, за пісні й деклямації, висказав свою радість, що вкінці мав змогу завітати до Йорктону, згадав про працю й жертву, що її Отці Чина Найсвятішого Ізбавителя виконали для добра українського народу в Канаді, від ранніх літ поселення та вкінці побажав оо. Редемптористам найкращого розвою в Канаді й на рідних землях України.

Після обіду Преосвященний розмовляв із отцями, а відтак в їх товаристві оглянув церкву Матери Божої Неустаючої Помочі, монастир отців, семинар, новіціят, бібліотеку та друкарню "Голосу Спасителя."

О год. 4-ій Преосвященний, в товаристві о. Ст. Бахталовського, відвідав Преп. Сестер Служебниць П.Н.Д.М., і їх учениць Інституту Пресв. Серця Христового.

О год. 7.30 вечером Преосвященний, в сослуженню о. візитатора та о. Боского відправив молебень в честь Матери Божої в церкві М.Б.Н.П. Діяконували пр. о. Р. Хомяк і богослов Гр. Новак, ЧНІ. В часі Богослужения членкині Марійської Дружини в одностроях Марійського Товариства держали прапори, хоругви й фани. Після Євангелії, парох Йорктону, о. Ст. Бахталовський зложив привіт від парохіян Преосвященному. Висказав радість, що українці католики цего міста удостоїлися щастя бачити й мати в своїй парохіяльній церкві Преосвященного Ніля, наслідника св. Апостолів.

Після Молебня промовив сам Архиерей. Привитав вірних старинним христіянським привітом: Слава Ісусу Христу й передав їм поздоровлення від Їх Ексцеленції Кир Василія, екзарха української католицької Церьви в Канаді. Подивляв так велике число вірних, приявних у буддень на Богослуженні. Вже кілька разів запрошував мене до Йорктону Ваш о. парох, сказав Преосвященний, одначе щойно нині перший раз маю нагоду бути в Йорктоні, в тім великім культурно-освітнім осередку українців у Канаді, про котрий багато чув, читав і думав. Тут є осередок укр. кат. шкіл: Інститут Пр. Серця Христового й Колегія св. Йосифа, осередок оо. Редемптористів, що живим і друкованим словом працюють для українців у Канаді й Зл. Державах, осередок богословських студій,де виховуються будучісвященики-місіонарі ЧНІ., будучі провідники українського народу. Поґратулював вірним за прекрасно-розмальовану церкву, що є гордістю української католицької Церкви та українського народу. Відтак на основі св. Письма, розвинув гадку про небо, ціль життя людини на землі. Вказав на середники, котрими можна набути небо, іменно: послух св. церкві, повинуватися приказам заступника Ісуса Христа на землі, св. Вітця, Єпископа в дієцезії та о. пароха в парохії. Згадав про св. сповідь і надприродний жаль, що ними вже неодин здобув утрачене небо. Опісля вказав на взаїмну любов, що ущасливлює й упрекмнює життя людини на землі та є вершком християнського совершенства. Многолітствем закінчив архиерей свою дуже гарну проповідь. Вкінці Преосвященний відправив благальну пісню та найсвятішими Тайнами поблагословив вірних, що вщерть наповнили церкву.

Після Богослужения, в парохіяльнім домі відбувся вечірний бенкет, що його приготовили місцеві пані. Бенкет розлочав хор учениць Інституту Пресв. Серця Христового піснею: Кантата. Панна Марія Процевич, учениця школи Преп. Сестер Служебниць і членкиня Марійської Дружини, виголосила привіт архиереєві, а відтак той сам хор відспівав пісню: До праці й Многая Літ. В часі бенкету радісні привіти й промови виголосили: о. Іван Бала, ЧНІ., професор фільософії в Йорктонськім семинарі, Брат Методій, ЧБХШ., професор у Колегії св. Йосифа, Брат Альойсій, ЧБХШ., директор Колегії св. Йосифа, Андрій Кіндракевич, адвокат у Йорктоні й голова Брацтва Українців Католиків у Саскачевані, та Н. Брик, член парохії М.Б.Н.П. Дар любови від парохії Преосвященному вручив Григорій Пристай, член-основник парохії М.Б.Н.П. Промови й привіти переплітали присутні народними піснями, а студенти Колегії св. Йосифа музичними кусниками. При кінці Ексцеленція Ніль подякував за вечірний бенкет, промови й привіти, релігійну й народну свідомість, виявлену в церкві й парохіяльнім домі та дар любови.

Після бенкету парохіяни витались і розмовляли з новим Владикою.

У вівторок 26. жовтня Преосвященний состив у Колегії св. Йосифа, де рано відправив Службу Божу.

Того самого дня пополудні Преосвященний Ніль, в товаристві о. Візитатора й о. Гр. Шишковича ЧНІ., відвідав Колегію оо. Редемптористів у Роблин, Ман.

Відвідини Преосвященного Ніля в Йорктоні оставили велике й незатерте вражіння в серцях усіх, що мали нагоду Його бачити, чути та розмовляти з Ним.

АРРАН, САСК.
Вінчання п. Івана Матійчука з панною Анною Гусак

Дня 19-го жовтня відбулося в тутешній околиці Арран, Саск., весілля у пана Теодора Гусака й пана Якова Матійчука. Брали вони слюб у місцевій церкві св. Йоана Хрестителя. Акту вінчання довершив Всеч. о. Николай Сірий, місцевий парох.

По слюбі відбулась весільна гостина в панства Гусаків. В часі гостини на яку запрошено між іншими пароха о. Н. Сірого, не забуто й на наш національний обовязок, помогти нашій укр. католицькій пресі. Всеч. о. Сірий заохотив присутних, щоби перевели збірку, на що родина й присутні гості радо згодилися. Переведенням збірки занялись п. Дмитро Сікорський й п. Кирило Нагнибіда. Зібрано в домі панства Гусаків поверх $12.00. Опісля вечером згадані переводчики збірки докінчили збірку в домі молодого п. Матійчука, й зібрано там $2.25. Разом зібрано около $15.00. Цю збірку ураджено розділити чотиром нашим видавництвам часописей: Українські Вісти, Будучність Нації, Світло, і Голос Спасителя.

На пресовий фонд Будучности Нації призначено $5.00.

За цей патріотичний чин, й найціональну свідомість піддержки своїх культурних установ, нехай буде вільно на цьому місці зложити щиру подяку родичам молодих, молодій парі, рідні й всім весільним гостям.

Впорядникам збірки належиться признання й щира подяка.

Молодій парі, Іванові й Анні Матійчукам "Благослови Боже," на новій дорозі супружого життя, щастям, здоровлям й достатками на многі літа.

Приятель.

Легко зрозуміли

Чоловік та жінка з Америки вибралися на відвідини в Европу. Оглядають один старинний замок, а провідник каже: "Оцей замок стоїть уже 300 літ. Ні одного каміня не рушено з місця, не зроблено ні одної направки, нічого не додано нового "через ввесь той час."

Звертається жінка до чоловіка і шептом каже: "А диви! Вони мають такого самого господаря як ми в нашім домі."

ЧИ СМЕРТЬ БАНДЕРИ?

Польська Агенція Телеграфічна доносить, що в німецькому концентраційному таборі трагічно помер Степан Бандера, провідник українських націоналістів, котрий **30 червня 1941 р. проголосив відродження української державности у Львові і створив український уряд.** Потім були чутки, що німці арештували цілий уряд, а Бандеру вивезли. Свого часу поляки засудили були Бандеру на смерть, а потім на довічну вязницю. Через війну Бандера став вільний.

Степан Бандера був одним з дійсно ідейних, чистих і сильних провідників українського державного руху, котрого усі наші вороги боялися. Коли дійсно не стало його між живими, то український нарід понів велику страту.

УКРАЇНСЬКИЙ МЕМОРІЯЛ ДЛЯ КОРДЕЛА ГАЛА

Український Конгресовий Комітет в Америці вручив Корделові Галові, перед виїздом тогож на великі наради до Москви, меморіял, в котрім на основі історії України висказує побажання українського народу до суверенної, незалежної держави.

Україні в Канаді витають з великою радістю се велике діло Укр. Конгр. Комітету.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ САТРАПИ ПОДЕРЛИ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР

В Едмонтоні в дні 22-го жовтня в звязку з кампанією за купном бондів побіди, відбулася парада, на котру запрошено також місцеві українські організації.

Українська група складалася з около 30 молодих хлопців і дівчат, в шкільному віці. Коли похід вже був уложений і старші люди відійшли від молодечої української групи, тоді до української групи збіглися поверх 10 большевицьких розбишак з большевицької групи, котра машерувала під червоним прапором і зажадали, щоби українці скинули синьо-жовтий прапор, який вони несли з британським. Діти відмовилися се зробити, тоді большевицькі сатрапи кинулися на дітей, вирвали український прапор і його подерли. Діти счинили крик і заки прийшла поміч, большевицькі монголи повтікали і щезли в темних заулках.

Українці! Чи не видите ясно з сього випадку хто є большевики-комуністи і чого вони бажають? Називають вони себе українцями, по українськи говорять і видають газети в українській мові, але справдішними українцями вони не є, бо не бажають свободи, вільности і незалежности України. Бажають вони, щоби наша батьківщина Україна була і надалі під страшним червоним большевицьким опиром, котрий винищив Соловками, голодом і кулями мілюни наших братів. Хочуть, щоби Україна і надалі годувала своєю пшеницею московсько-жидівських монголів.

А коли хто посьміє з правдивих і свідомих українців виступити публічно з прапором України, навіть тут в вільній Канаді, тоді вони мов тигри кидаються на тих, що посміли розвинути прапор незалежної України.

Нашою відповіддю, большевицьким монголам не будуть нікчемні вуличні бійки, на котрі можуть здобутися тільки большевики. **Нашою відповіддю буде ще сильніше зорганізувати і скріпити своє організаційне життя коло української Католицької Церкви, котра устами своїх священників, все і всюди ясно боронила бажання українського народу до самостійної, незалежної держави. Нашим кличем є: Бог, Україна, Канада!**

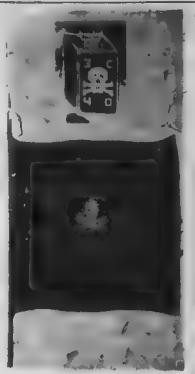

Так виглядають відзнака і прапор повстанців в Югославії, котрі бються проти німців. На прапорі відніе напись: "За свободу і честь батьківщини."

Дівчата на Кавказі коло протилетунських машинових крісів. Підчас сього, коли селяни косять пшеницю, як видимо на знимці, дівчата спрямували протилетунські машинові криси вгору готові відбити налет німецьких літаків.

ЗА СЛАВУ І ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ!

Юрій Бережанський, десятник, з Виннипег, дістався до неволі.

Станислав Соровський, десят. зістав ранений.

Мартин Білий з Стоктон, Ман. летун, пропалошений за пропавшого.

Іван Бачинський, хорунжий, зістав ранений в активній службі за морем. Походить з Сандавн, Ман.

Е. Ф. Соломка, телефоніст, з Чеслей, Онт. зістав ранений за морем.

Филип Слівець, лет. старшина, з Ванкувер. є тяжко хорий за морем.

Андрій Максименко, рядовик, з Форт Ері, Онт., небезпечно занедужав за морем.

Лев Нутик, лет. десят., з Монтреал, згинув за морем.

Р. С. Дутка, лет. десят., з Слава, Алта., пропалошений за пропавшого.

Юрій Карча, лет. десят., з Мус Джо, Саск. пропалошений за пропавшого.

Теодор Бучак, хорунжий з Калмар, Алта., дістався до полону.

ЛИСТ УКРАЇНСЬКОГО ЖОВНІРА З ІТАЛІЇ

Всеч. о. Антін Луговий одержав на днях листа від **Йосифа Данька,** українського жовніра, котрий служить при канадійській артилерії в Італії. Йосиф Данько се бувший парохіянин о. Лугового, походить з Гонор, Ман. і є він першим, котрий на початку війни добровільно записався до активної служби з сеї околиці.

Лист Йосифа до о. Лугового короткий, але ядерний:

"Я отримав Ваш дуже побажаний лист. Щиро дякую за память і за молитви. **В сих часах чоловік почувається блище до Бога, як коли. Як Ви знаете, ми тепер в Італії і як Бог позволить, то незадовго побачимо кінець того всього.** Прошу поздоровити усіх і мою родину."

За волю і честь Канади канадійські українці борються на всіх фронтах світа і тепер в Італії, як вказує нам сей лист.

Золота нагода

Управитель бюра потребував кишенькового ножика. Звернувся до одного бюрового робітника, до другого, третього— ніхто не має. Стрінув хлопця-послугача. Цей мав ножик і дав господареви.

—Як це може бути— питає господар, що ти єдиний маєш при собі ножик.

—Не знаю— каже хлопець. —Але може це тому, що я маю таку низьку платню, що можу справити собі лише одну пару штанів. Кишені вже подерлися і я нічого в них не можу носити, хіба один ножик.

Хлопець дістав відразу підвишку платні.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ ЗАРЯДИ БУК-А І ЦЕНТРАЛЯ

В минулій статті про централю БУК-а намічено приблизно кошти існування і життєздатної праці централі БУК-а найменше на два тисячі долярів.

Звідки ці гроші мають прийти, хто про них має подбати?

Безперечно, що в першій мірі сама централя мусить дбати про свої фонди. Треба господарку вести розумно, видатки тільки необхідно конечні, приходи придбати мудро і успішно. Тут увійдемо в ряд питань, а одним з перших то буде компетенція централі і провінціональних зарядів. Треба розмежувати і точно означити долю впливів централі а провінціональних зарядів у відношенню до рядового членства БУК-а. Що має право вимагати від члена централя, а що провінціональний заряд. Хто має збирати вкладки і в якій мірі ними орудувати? Які повинні бути вкладки на цілу Канаду для всіх?

Постараємося дати відповідь на ці питання.

Вкладки повинні збирати провінціональні заряди через місцеві відділи. Місцеві відділи мають на місцях збирати вкладки від членів і пересилати до свого провінціонального заряду. Кожний відділ відповідає за збірку і точну вплату вкладок своїх членів, кожний провінціональний заряд відповідає за свої відділи в даній провінції.

Централя БУК-а має безпосередно до діла тільки з провінціональними зарядами. Вони посилають свої звіти, побажання і вказівки до централі і звідтам прямо дістають поручення, програми та передають своїм відділам до виконання на місцях. Тому провінціональні заряди повинні досилати до скарбу централі потрібні фонди на всю домініяльну працю. **Централя дає розмет на кожну провінцію в міру сил і спроможности, провінція має роздобути потрібні і вимагані від неї фонди та переслати до централі.**

На сході Канади демагаються вищих вкладок, на заході нищих. Деякі беруть під увагу, що треба дати нагоду численним родинам, щоби всі члени даної родини могли належати до БУК-а і не ставити їм труднощів через високу вкладку. **Тому після основних нарад і передумм, рішено,** щоби задоволити домагання сходу і заходу, а також щоби дати нагоду до масового членства БУК-а—**поділити вкладки відповідно до назв.**

Дійсним членом БУК-а є той, хто платить два доляри річної вкладки і виконує інші приписи статута.

Спомагаючим членом БУК-а є той, хто платить річно 25 центів і виконає прочі приписи статута.

Часопись орґанізації "Будучність Нації" платиться поза те, окремо, один доляр річно. Також відзнака—25 центів, і статут—16 центів.

\- - - - - -

Вертаючи до попереднього ще раз, практично справа орудування вкладками, представляється так. Приняв-ши, що одна провінція має дійсних членів 500 і 500 спомагаючих, то провінціональний заряд збере за вкладки від дійсних членів $1,000 і від спомагаючих $125—разом $1,125. Десять відсотків того повинно остати на потреби місцевих зарядів— отже $112. Коротко, в провінціональнім заряді тоді булоби $1,013. Розмет від централі для даної провінції буде приміром $750—отже для провінціонального заряду остане в скарбі $263.

Це ще не значить, що воно так всюди має бути, **це лишень примір.** Безперечно, що місцеві відділи, на котрих все таки спочиває найбільше тягару, повинні ще окремо подбати для себе фонди на свою працю. І тут лишається для них велике і широке поле діяльности через концерти, представлення, приняття, обіди, вечірки, ітд.—те все, чого не може підприняти ані централя, ані провінціональний заряд, як такі.

Таким чином подана практична розв'язка справи фондів БУК-а в цілости і розмежовані компентенції централі від провінцій, поділені тягарі та поділена праця. Що однак членство БУК-а **має дістати за ці гроші?**

Про це в слідуючій статті.

СТИПЕНДІЇ БУК-а

Всеч. о. М. Т. Пелех, військовий капелян, жертвував одноразово $100.00 на чотири 25 долярові стипендії БУК-а для 2 учениць і 2 учеників, українців католиків, з виших шкіл.

Блищі інформації в сій справі подамо в слідуючім числі БНації.

Панько Онуцький

ЦЕРКВА І ДІТИ І УКРАЇНСЬКА ІНТЕЛІҐЕНЦІЯ В КАНАДІ

У сучасну хвилю, ми українці в Канаді, переходимо процес до того, яка наша буде будучність в прибраній вічині Канаді. Устоїмо ми тут як окрема одиниця, зі своєю вірою, мовою, і культурою, чи загинемо серед моря ріжних народів, що замешкують Канаду.

Справа дуже важна і над нею мусимо поважно застановитися і шукати ратунку для нашого церковного і народного спасіння. До сього часу, як показує досвід, над сьою справою пікпувалися наші греко-католицькі епископи, священники і поважнійші наші вірні, однак показується, що сею справою мусять заінтересуватися поважно також українські інтеліґенти. Річ попягає в тім, щоб затримати при собі всіх наших дітий які, як бачимо, покидають наші ряди, розходяться по ріжних чужих товариствах і там гинуть для нас мов нетря в полуміни свічки. Виходячи з сеї точки заложення, чуємо часто на ріжних забавах ріжні нарікання на те, що нас лишають діти і вину за се звалюється на родичів. Однак родичів не можна за дітий все винувати, бо є до сього інші причини. Ось образок, що говорить про дотичні причини.

Син одних родичів у Винипегу приїхав з Ванкувер на Різдвяні Свята. Батько каже синові: "Іване, завтра я, ти і мама підемо до церкви на відправу." Син мовчить. Говорить батько синови те саме ще раз і ще раз. Син вкінці відзивається до батька і каже:

"Тату, я нічого не маю проти того, що ви і мама ходите до церкви, ходіть собі здорові, але я до церкви не піду, хоч Різдво велике свято."

Здивований тато питає сина: "Чому не підеш до церкви, чому ти церкву ненавидиш, що тобі церква злого зробила?"

Син відповідає: "Церква мені нічого злого не учинила, але якби то було конечно ходити до церкви, то наша інтеліґенція також ходилаб до церкви, яка лучше знає, чи треба ходити до церкви."

Батько замовчав, бо не знав, що має

(Продовження на стороні 7)

† НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ †

† СПОВНИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК †

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад, 1943

15 П 2 Мч. Акиндина
16 В 3 Мч. Акепсима
17 С 4 Прп. Йоаникія
18 Ч 5 Мч. Галактіона
19 П 6 Св. і ісп. Павла
20 С 7 Мч. Єрона
21 Н 8 Нед. 23 по С. Собор Арх. Михаїла
22 П 9 Мч. Онисифора
23 В 10 Ап. Єраста
24 С 11 Мч. Мини
25 Ч 12Сшмч. Йосафата (на нед.)
26 П 13 † Івана Золотоустого
27 С 14 † Ап. Филипа
28 Н 15 Нед. 24 по Сош.
29 П 16 † Ап. і Єв. Матея
30 В 17 Св. Григорія

УСТАВ

21. Нед. 23 по С. і Арх. Михаїла: Гл. 6, ев. утр. 1. Всеночне. Сл. Б.: Ап. з. 220 і 305, ев. Лук. з. 38 і 51.

25. Священомученика Йосафата: Празник сей переноситься на неділю (28-го).

28. Нед. 24 по Сош. і Священомученика Йосафата: Гл. 7, ев. утр. 2. Всеночне. Сл. Б. Ап. з. 221 і 311, ев. Лук. з. 39 і Ів. з. 36.

Пилипівка-Піст від 28 листопада до Різдва Христового.

о. Н. Демків

СВ. СВЯЩЕНОМУЧЕНИК ЙОСАФАТ

"Коли мене гонили, і вас гонити муть" (Ів. 15, 20). "Прийде година, що кождий, хто убє вас, думатиме, що службу приносить Богу." (Ів. 16, 2).

Ті Христові слова сповнилися вповні. Майже двотисячна історія життя св. Католицької Церкви засвідчила життям мучеників, їх кровю, правдивість Христової науки. Се певний знак, як велика і важна була то правда за яку християни проляли стільки крови. Правда вимагає жертв. За правду дав себе Христос розпяти, за неї поклали свої голови найревнійші визнавці, найвірнійші слуги, найхоробрійші відважні героїжовніри Христа Спасителя.

А в рядах тих найліпших, почесне місце займає дитина українського народу — св. Священомученик, наш Йосафат Кунцевич.

Радістю і жаром одушевлення наповнені серця українців, що одержали в особі свого святого земляка одного могутнього заступника перед Богом у своїх потребах в небесному царстві.

Життя св. Йосафата було незвичайне, такою була й його смерть.

Ціле його життя св. гейби цінна книга, кожда хвиля його життя заповнена спасенними науками, які наснчують серце і душу.

Ми любимо ранні овочі більше, чим пізнійші. Бог також любить більше се, що ранне, вчасне, молоде. Від жидів жадав Бог через Мойсея жертв з перших плодів, перших овочів з дерев, перших снопів з поля, зірки з виноної лози і оливи, первісток зі звірят— як жертва Авеля. Але Господь любить не лише плоди поля, садів... Він більше любить наші перші невинні літа, наш ранний вік, нашу молодість непорочну і тому виразно домагається від нас: "Помяни Творцяго тебе во днях молодости твоея, юности, аж прядуть дні злоби."

Св. Йосафата уродився 1580 р. у Володимирі Волинськім, родичі його були дуже побожні українські міщани. При хрещенні дістав імя Іван. Вже від хлопячих літ вияв св. Йосафат великий наклін до побожности. Милими розривками його дитячих літ було прикрашувати святі образи і віддавати їм честь; хлопцем любив перебувати на самоті з Богом. Часто біг до церкви і нераз годинами молився там на колінах. Родичі і чужі подивляли ту побожність і говорили: "що буде з тої дитини?" Сусіди ставили його за приклад своїм дітям, а старші самі будувалися з його ревности і поправляли своє життя. Такий був ревний і богомільний, що коли лиш навчився в школі читати по славянськи, так зараз вивчився на память псальми.— Коли мав 10 літ, умів на память не тільки вечірню і утреню, але і інші богослужения, як часи, повечерие і полунощницю. Горячими молитвами вязав своє серце з Богом, помножував віру і уповання на Бога, оказував любов через вірне зберігання усіх Його заповідей, поконував лихі склонности, так сильні в молодечім віці. Сердечна побожність, любов до св. Церкви, її богослужень і непорочне серце, се були ті скарби з якими св. Йосафат покинув родинний дім і виправився в місто Вильно на науку купецтва.

Були се часи, коли наші епископи з митрополитом Мих. Рагозою на соборі в Бересту 1596 р. обновили віру і звязь з Римом, а гордий князь Конст. Острожський, ображений, що епископи підписали се обєднання без нього, став готовити страшну бурю проти св. Унії. Осередком тої борби, крім інших міст, стало Вильно, де проживав св. Йосафат на науці в купця. Тут-незединені відобрали були всі величавійші церкви від католиків, лишилась одна бідна церковця св. Тройці.

Св. Йосафатові треба було рішитися, чи піти за тими, що мали силу, зброю і маєтки, що були могучі і сильні, чи за зединеними, котрих поневажувано і над котрими знущалися могучі незединені магнати. "Не найдіється на князів, ні на сильних міра сего, в них же нема спасенія," пригадав собі слова св. Письма св. Йосафат і пішов за пониженими і терплячими, повторивши в серці слова Давида: "возненавидіх церков лукавствующих." Пішов за голосом Христа і всю душею приляг до зединеної церкви і тих, що до неї належали. А що чесноту в своїм молодім віці цінив понад все земське, навіть понад се, що дозволене, то хоть як манив його маєток купця і розкоші родинного життя, яке йому купець офірував і хотів навіть віддати за нього свою донькуодиначку, та зробити св. Йосафата спадкоємцем усього свого майна,— св. Йосафат рішився однак жити безженно, без майна, зречися своєї волі. Звернув на вузку дорогу, котра певно веде до Бога; пішов дорогою евангельських рад-піцов у монастир на самітне життя.

Як сонце, хоча віддалене від землі міліони миль, а всетаки дає їй світло, і тепло, як пустинники, що мешкали по пустинях і нині просвічують нам своїм життям, коли про їх життя читаємо, подібно і св. Йосафат, несений якимись небесними чувствами, хоча покинув світ, замкнувся в монастирських мурах, не переставав давати людям доброго прикладу. Тільки його приклад став сильнійший, далекосяглий, геройський, такий, який перші християни навертали поган більше чим чудами. З палкою витревалістю і завзяттям в любові Бога, викликав подив і розбудив у своїх братів охоту наслідування, до праці, до ладу, до побожности, до умертвлення. Його приклад став на тодішні відносини незвичайним і розтягнувся далеко і широко. **"Світильник світлий явился еси священомученице Йосафате — світильник великого духа—великих чеснот,"** співає про нього наша Церква в пісні (тропар).

Монастир, до якого вступив св. Йосафат, був у крайнім занепаді. Не було монашої карности, учителів духовного життя, не було провідників, не заховувано правил. Монахи жили майже по світськи. Св. Йосафат

мав бажання бути справжнім монахом, тому замкнувся в келії, гейби віддалився від прочих монахів і став вести життя строгих покутників. Його заняттям була праця, молитва і умертвлення. Молився не лише в часах призначених на молитву, але все, навіть і при праці повтаряв "Господи помилуй." Навіть серед ночі ставав і ішов на молитву. Довгий час жив тільки о хлібі і воді. Хотів зложити Богові обіт, що буде жити так о хлібі і воді ціле життя, тільки сповідник відвів його від сього. Спав найбільше чотири години, а його ліжко було так тверде, нужденне, що й жебрак на нім не положився. Часто спав на землі. Замість сорочки носив волосінницю, а по самім тілі пас, що відався в його тіло і ранив до крови. Часто бичував себе аж до крови. Звичайно робив се на цвинтарі поза монастирем, щоби ніхто його не видів. Раз, серед лютої зими, так себе скатував, що аж зімлів, на снігу і в крови бувби замерз, якби не служба котра його відшукала і внесла до келії. Се строге життя перетворювало його душу. Він у "Бога богатів," він ріс духом, ставав щораз досконаліший. Таке строге і святе життя серед тодішних обставин, мусіло уходити за щось надзвичайного, мусіло впливати сильно на других. Світильник світив явився єси святий Йосафате...

Св. Йосафат став опісля священиком, далі ігуменом, а відтак архимандритом, а вкінці архієпископом. Приклад його праведного життя ширився що раз більше. Наперед на монахів одного монастиря, а відтак на всі монастирі. Многі молоді ішли за його прикладом до монастиря, нарід мав його за "святого." Незедінені конечно хотіли його перетягнути на свою сторону. Зпросили святого на нараду, падали йому до ніг, цілували і благали, щоби пішов за ними. Говорили до себе: "як будело мати його, то будемо мати всіх за собою, бо всі підуть за його святим прикладом."— Але св. Йосафат не подався. Він пильно підготований трудився з такою силою та ніжністю і з таким успіхом горнув християнський нарід до Католицької Церкви, що навіть противники прозвали його чесним іменем "душехват." Бо дійсно се дивне, як богато привів він до стада Христа з усіх верств і родів людий: селян, купців, боярів і навіть звірників та управителів провінцій. Сила його апостолування була в сім, що сам давав приміри найчистійшого, найпобожнійшого життя, найбільше повздержного, а такої щедрости супроти потребуючих, що навіть свій архієпископський омофор заставив, щоби помогти другим. Такого передтим не було. В політичні справи не мішався, а жив в межах строгого релігійного життя. Словом, ясиів він ревністю святого єпископа.

Ось одна історія з його життя. Раз ідучи по далеких країнах (Литви), задержався над рікою, через яку, тому, що був мягкий літ, ані саньми, ані поромом не міг безпечно переправитися. Станув муж святий, а коли богато людий там зібралося, що хотіли переправитись, а не могли, скористав з доброї нагоди і таким горячим полумям Божої любови загрів серце всіх, що скорше він сам один розтопив леди стільки душ, ніж сонце кригу одної ріки. Та не хотів переправлятися на другий беріг ріки, аж доки не висповідав, не позмивав з кождого грізних плям. По правді славний пливак, що при його помочі переплывають душі людий до неба в легенькій переправі. І зробив се тоді сей святий Владика тільки добрими своїми словами. Він заохочував людий до очищення душі з гріхів, перш за все в дорозі і в той спосіб сей знаменитий купець викуплював людий з неволі діявола на службу не собі, а Богові. Так то заявляв свою любов до розпятого Христа. А щоби показати як горячо наслідує Христа, не пожалів своєї власної крови.

Якраз та тиха ревність і незвичайна лагідність св. Йосафата, яким зеднював Христові заблукані душі, викликували проти нього ворожнечу засліплених противників. На кождому кроці ставили вони йому перепони, очорнювали його, підбурювали проти нього кого могли. Ворогування се змогло коли повідбирав церковні і монастирські маєтки від неправних, нераз світських можновладних панів посідачів. А коли ще єрусалиський патріярх Теофан, вертаючи з Москви, підбурив проти св. Унії українських козаків і незаконно повисвячував у Київі проти наших католицьких епископів своїх незединених, закипіла тоді на нашій землі затяжна, завзята і страшна релігійна борба, яка розярила пристрасти, викликала велику несправедливу ненависть проти католицької Церкви, а впершій мірі проти вірних її епископів, священиків і монахів. Жертвою сеї борби-ворожнечі і ненависти, впав і наш полоцький архієпископ Йосафат. Підбурені міщани міста Вітебська, напали на його епископську резиденцію в неділю рано, саме як приготовлявся до св. Безкровної Жертви Служби Божої, побили тяжко його вірних слуг, а його самого, в хвили, як спокійно і мужно вийшов до своїх духовних дітий, щоби їх заспокоїти, вбили топором.

І як та чорна хмара нагло бурею налетить і нищить все, так та ненависть до Католицької Церкви накинулася на св. Йосафата. Убійники познущавшися над тілом, кинули його до ріки Двини, імя св. Йосафата оплювавили, називаючи його всілякими брудними імнеами. Св. мощі, вірні його діти, витягнули з ріки і поховали в гробі. Тепер св. мощі сего великого апостола св. Уній уміщені є в церкві св. Варвари у Відні.

І питаймо, чи варта було жити св. Йосафатові таким життям? Чи не жаль, чи не шкода його так святого життя? І нині нераз є люди, що не жалують трудів, терпінь, чимало праці, котра часто жене їх скоро до гробу. І родина і їх приятелі жалують за ними. Могли би ми жалувати і життя св. Йосафата, колиби ми не мали на очах цілі, якою є слава Божа і спасеня людських душ **бо св. Йосафат поніс мученичу смерть за святу Католицьку Віру і едність, як добрий пастир стада за свої вівці дня 12 листопада 1623 року.** Сповнилися на Владиці пророчі слова Ісуса Христа: "Не є слуга лїпший від свого пана. Прийде час, в якім всяк, хто убє вас, думатиме, що службу приносить Богу."

Смерть св. Йосафата, смерть священомученика, стала для нього славою і великою нагородою в Бога, бо зачислений він нині до числа святих неба, осягнув він потрійний вінець: великої побожности, горячої любови Бога й ближнього і витревалого мужества.

Най прийме він і нашу хвалу на вічну славу Христової Церкви, України, на повсякчасне скріплення християнської релігії й на віковічну заохоту до наслідування його честот передовсім юнацько-молодого покоління в нашому народі.

ВЕСНА

Зеленіли дерева, листя молоденьке, славно
Чарували весь світ Божий недавно, недавно.
Усміхались цвіти красні, усміхались явно,
Щебетали птиці гарні, недавно, недавно
Що за зміна наступила, зникла їхня сила;
Як скоренько тая осінь смутком світ укрила.
Деж тая краса поділась, деж тая сила?
Чарувала, веселила, була весна мила.
Вітрець зимний повіває, листя розкидає
Десь не десь сніжок біленький земленьку вкриває.
Весна, літо, життя наше, як тінь все зникає
Осінній вік чоловіка й смерть пригадає.
Пригадає, що треба перед Богом стати
І за весну, літо життя—і з всього звіт здати.

о. П. С.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

На черговім засіданню ДЗБУК-а рішено віддати до друку книжечку, **сценічну виставу на дві дії "Канадійський Вертеп," котрий написав о. Антін Луговий.** Книжечка вийде ще на час, щоби покористуватися нею перед Різдвом, вона цікава, популярно написана, не вимагає різних одягів чи сценерій, осіб 13, здебільша дітвора— ціна буде по пять центів для масового поширення. Замовляти можна вже тепер в більшій скількості призирників.

Програму на грудень 1943 вишлеться негайно всім Провінціональним Зарядам БУК-а для дальшого урядування. Намічено віддати в цім місяці честь столітній річниці смерти пробудителя і відродителя Галицької України, о. Маркіяна Шашкевича. Книжечка про о Маркіяна з його життєписом і творами, котра прегарно надається на реферат і має богато матеріялів на концерт, є в розпродажі по 5ц. примірник. Більші замовлення слати до ДЗБУК-а.

Вибрано комісію для намічення програм і ділової праці **на рік 1944** на кождий місяць окремо— о оббас о. др. В. Кушніра, Ол. Малофія і Т. Мельничука.

Жіночий статут для відділів БУК-а вже готовий і кінцеве завершення наступить в найблищім часі. Друк на сторінках БНації цілого того статуту буде в грудні ц.р. Тоді кождий член і членкиня БУК-а матимуть нагоду користуватися тим статутом без окремих видатків і заходів.

Забавовий комітет під проводом п. Мих. Копаківського і п. М. Духа, про що блище на іншім місці БНації, **передав до скарбу ДЗаряду суму $50 з приняття,** защо на цім місці складаємо всім трудящим для тої справи сердечну і віддану подяку.

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН

До дня 4-го листопада вплинули слідуючі жертви:

Дмитро Деренівський, Йорктон, Саск. $1.00
Лєон Півуш з Винипег, Ман. $1.00.
Анна Півуш з Винипег, Ман. $1.00.
М. Шумелюк з Альвена, Саск. $1.00.
В. Мандзій з Гардентон, Ман. 44ц.
Григорій Хороніжий з Янів, Ман. $1.00.
Іван Козяк з Сейнт Майкил, Алта. $1.00.
З вінчання В. Сливки і С. Габрух в Ланівцях, Саск. $18.30.
З весільної гостини **панства Касиян** в Роза, Ман. $10.00.

Дуже красно дякуємо усім добрим і щирим жертводавцям за матеріяльну поміч нашій часописі. Хто буде слідуючий?

ПОДРІБНИЙ ЗВІТ

З XII-го З'ЇЗДУ БУК-а В САСКАТУНІ 9, 10, 11 ЖОВТНЯ, 1943

(Продовження)

Зараз по скінченню Сл. Божої, всі вдались до Народного Дому на обід, гарно приготований панями Парохії, під проводом своєї голови п-ні Яніцької.

Відспіванням "О Канадо" і "О Україно" розпочато програму З'їзду. На сцені були їх Екс. Кир Н. Саварин, п. А. Кінкрацевич, Міністер Просвіти Г. Стейнс, і Деп. Майор Гонтер з Саскатуну. Пан Я. Д. Стратійчук, голова БУК-а, відкрив З'їзд. Зазначив, "що ми тепер сильні— з нами всі числяться," та, що БУК вже виховав з молодого покоління в протягу 11 літ, таких, що можуть взяти провід. На председників покликав п. Б. Л. Корчинського і п. М. Гриневича.

Дальше, п. Корчинський представив Преосв. Владику, котрий в першій мірі зложив привіт від Преосв. В. Ладики. Преосв. Кир Н. Саварин між іншим сказав, "Радію, що життя в Саскачевані буйно йде. За минулих 11 літ, БУК при малих зусиллях видавав книжочки, часопис, і має Інститут. Це було культурно-освітне ділання. Дальше на програмі є мати більше виховавчих інституцій, доми для старців, шпиталі, та поширення преси. На це треба сталої праці і сталого фонду. Отож, як в нас є охота і добра воля ми підемо від слів до діл." Привіт від міста Саскатуну зложив п. Гонтер і взивав всіх до співпраці з правительством у теперішнім воєнніім змаганню.

п. М. Гриневич представив Міністра Просвіти, Гон. Гіберт Стейнс, котрий дав довшу цікаву промову. В ній дав признання українцям, що вкладають частину своєї богатої культури до мозаїки канадійської культури, та, що так великим числом укр. вояків і поміччю у всіх воєнних проектах доказують свою любов до Канади, і своє довіря до правительства. Дав короткий перебіг історії від послідної війни і підчерк їх причини теперішньої війни.

п. М. Гриневич подякував йому, та заявив, що Брацтво Українців Католиків дальше всіми силами старається піддержати воєнні зусилля Канади, і тим способом прискорити побіду і справедливий мир. Та, що ми українці маємо надію, що Україна, котра обороняючи себе і тим самим цілу Зх. Европу перед набігами татарських орд, даючи нагоду Зах. Европі розвинутися культурно, також буде мати своє призначене місце між іншими свобідними Націями Европи.

(Далі буде).

ПРИНЯТТЯ НА ДОХІД БУК-а

В суботу дня 23-го жовтня Забавовий Комітет під проводом **п. Мих. Копаківського і п. М. Духа** устроїв в винипегській Друрис Гал приняття на дохід БУК-а. З приняття прийшло чистого доходу $101.97. Сю суму розділено в той спосіб, що $50.00 передано до ДЗаряду БУК-а, а $51.97 дістала урядова часопись БУК "Будучність Нації."

Вище згаданим приняттям, крім панів Мих. Копаківського і М. Духа, занималися слідуючі: Мих. Луцький, Ів. Гаєвський, Петро Григор, Ілія Сидорчук, Вас. Василишин, Петро Хомин, Анна Матковська, Анна Беляк, Франя Становська, Ів. Івчук, Волод. Становський, Петро Дроздовський, І. Дроздовський, Франко Івчук, Йосиф Василишин, о. С. Семчук і о. Ігор.

На сьому місці усім, котрі займалися так добре і безкорисно сим приняттям, складаємо сердечну подяку. Хай предобрий Бог Вам усім стократно нагородить!

ЦЕРКВА І ДІТИ...

(Продовження з сторони 4)

на такі питання відповісти.

Отже, хто стримує сього Івана і богато інших від того, що він не ходить до церкви? Очевидно, що інтелігенція. Як осібна якась зорганізована група не казала Іванові не ходити до церкви, бо такої групи між українцями поки що нема, однак, тому що українські інтелігенти переважно бокують від церкви, сей Іван про якого мова і богато інших на них дивиться і не ходять до церкви. Інтелігенція,—се сметанка народу, що має дати добрий примір нищим братам. Та однак на жаль, наша інтелігенція такого приміру не дає, а про те всюди викрикує, що вона щира, любить свій нарід і т.д. Не можна говорити, що така нетактовна і недбала вся наша інтелігенція, бо маємо своїх гарних інтелігентних людий, що люблять свій нарід, ходять до церкви і дають добрий примір, але таких мало. Інтелігенти-атеїсти, своїм атеїзмом дуже шкодять також тим приміром і гарним нашим інтелігентам.

Сумна наша доля, коли переважаюче число нашої інтелігенції не дбає про церкву і не дає доброго приміру нищим верствам нашого народу, особливо молодіжи. Вона любить нарікати на займанців української землі, що нам українцям роблять велику кривду, а не бачить того, що вона робить своєму народові криву.

Ми українці і під зглядом примірної інтелігенції бідні. У других народів інтелігенція вчащає до церкви, навіть стоїть в церковнім проводі, а наша убиває нас очевидячки.

Ту нашу інтелігенцію, що тримає виразно з нашою українською-католицькою Церквою любім і шануймо, бо вона на те заслугує, а від згангриновної треба відвертати голову і приміру з неї не брати, бо вона для нас неначе карою. Чому вона такою? Думаю, що сама вона на се не в силі дати відповіди.

о. СТ. СЕМЧУК

Плач Єремії

Мотто:
Ту кровавого вина не доста.
Ту пир докончаша храбрії русичі.
Свати попоіша і самі полегоша
за землю рускую.
Ничить трава жалощами,
а древо с тугою к землі преклонилось.
Слово о Полку Ігоря, пісня 7.

Восступіта господина в злата стремена
за обиду сего времени,
за землю рускую,
за рани Ігореві,
буєго Святославличя.
Пісня 9.

Колись ми цвили гомоном сили
в Єрусалимі,
в святому храмі, святім Сіоні
непобідимі.
Колись ми цвиля і розцвитали
невірні діти,
пророків били, каменували,
мучили в кліти.
Колись ми були славні, могучі...
Князі, гетьмани...
То ми розвели бучі і тучі
на власні рани.
На наше місто напали орди,
храм зруйнували,
а нас побитих з ярмом на шиї
кати пігнали.

— — — — — —

Із того міста тільки остали
зломи, щербини...
Звуглені бальки збурені мури,
жах і руїни.
А Єремія плаче, ридає
раніше і нині...
І сльози градом ринуть і ринуть
по Україні.

І

Прийшов до мене Він,
давний пророк—
покликаний Богом, покликаний Ягве
на дивний крок.

— — — — — —

До Тебе Україно
прийшов пророк,
у чорну ніч глуху,
в мереживі зірок.
Прийшов з огнистим зором
і з вітцими устами...
І громи запалив
над нашими хатами...
і лискавки послав:
здирають тьму!
І завізвав:
На зрив!
На прю!

— — — — — —

До мене Він прийшов,
я душу дав.
Мій краю найкращий, мій краю люби-
А Ти..., а Ти... (мий,
не вчув... не встав.

2

Гей серце на кришки розбийте,
серце на порох розвійте
далеко степами, світами...
Бо болем занявся,
в розпуці розпався
мій край розсілий тосками...
мій край неволею рваний,
гаками роздертий і пяний
в безмежному страсти терпінню...
Клюють наші рани
супи і тирани.
Клюють, видирають в шалінню
розірвані груди—
і тут,
і там,
і всюди...
Зараза толочить побиті загони...
Висохлі голодом,
порепані холодом
уста заміннлися в стони,
очі померкли від болю,
лице почорніло як рінь...
Мойому краю, мойому полю
кракають круки, виють шакалі
зблизька і здалі:
амінь!
Мойому краю, що сірий як тінь,
безтямного болю амінь...

3

І так мені тяжко, і так мені сумно...

— — — — — —

Мій любий, великий, прегарний, ясний!
Мій краю любимий,
рясний в благодати,
мій краю святий!
Чого ти так чорно потьмарив лани?
Зелену яр весни,
співучі гаї, розспівані луги?

Сили, змагання, напруги!
Чого ти так чорно поглянув на світ?
Чого збиті плечі підставив під гніт?
Великий, могучий, знеможений краю!
Мій запропащений раю,
мой зруйнована святине,
моя покинена, ограблена в маю
княгине, богине
Ладо!
Мій краю, мій гаю, мій раю, святине...
Я за тобою млію, вмираю,
з туги знемагаю...
Я вяну, зсихаю...
Бо в тебе на ногах кайдани,
бо над тобою тирани,
бо ти упадаеш в знемозі,
в жаху і тривозі...
А кат погаяне без серця, без впину
твоїх заточенців в безлюдну країну...
Колючими бичами,
тернистими шляхами
женуть нас через руїну
в далеку незвісну пустиню...
Мій краю коханий, мій краю нещасний,
що втратив останну святиню!
Храм волі спалили наємці
у дикому свавільному герці...
Храм волі розграбили, здерли,
сплюгавили, збещестили, стерли
з лиця твоєї землі
раби і нічари,
відвічні ковуї, хазари,
тебе віддали, продали
у рідному селі
і заторжествували
на твоїй труні...
Хто тризну справить по волі?
Хто жертву спалить на горі?
Де е принесені дари?
Де е жерці?

В неволі, в неволі, в неволі...

Наш край збещещений стогне,
наш край ридає кровавими сльозами,
наш край поритий шляхами,
тернистими, переболілими,
спосоченими, замлілими,
позначений хрестами...
Мій краю досвідчений Богом
спустілим чорним облогом
на сором, поругу, зневагу,
на голод і спрагу...
Мій край в терпінню конає...
кроваво ридає, ридає, ридає...
Деж ви князі, де бояри?
Де славна смілива дружина?
З'їли вас свари,
крамоли, руїна...
Моя країна кровю стікає,
болем горить, жахом загибає.
В останне ще полумінь ясно
до неба стріляє,
палахкотить, буяє,
червоно, пристрастно, ярко,
розривно, проривно, жарко
бухає, літає.
Не дайте, не дайте святого вогню!
Ще е у вас серця—
кладіть їх на костир!
Най стухне чад! Най згине мир!
Костир, костир...
скресіть жерця!
В гору серця!
Вогонь нам дасть,
ізродить знов
борця.

4

Я так жадем прибитий,
тугою, як струпами вкритий...
Я молю, благаю,
серцем ридаю,
німію, стогну, вмліваю...
Жажду несамовитий
ратунку, ратунку
для мого краю, для мого народу.
Коли я діждуся, коли я побачу
братерську згоду
підйому, зводу,
заливу, зриву,
походу месті
і гриву сиву
козацького коня
через столочені дикі болоня
з піснею чести,
з піснею слави,
цвіту заграву
жаркої месті—
заедно юне слово пригоже:
змести!... рознести!

?

Мій Боже!... Мій Боже!
Подай той дар
невинний, чистий...
ісоп, нектар—
той променистий дар!
Всесильний Господи сил!
Подай нам крил,
вогнистих крил!
Ти Бог! Ти Цар!
Ти почин і кінець,
зміняеш хвилі дня,
В Твоїх руках борня,
в твоїх руках борець...
Для Тебе світ нічим,
найскритше Ти збагнув,
пізнав, звзнав, зачув.
Для Тебе все ясним
від початку віків:
шум моря,
свист вихру,
біль горя,
сум долі...
Ти всьому почин дав,
Ти все владів,
все панував.
Ти вічний рух,
Життя і Борець,
Ти
звершений Дух,
Почин, Кінець.
Над все, над всіх,
над сльози, сміх,
в мірядах зір, у струях рік,
в гранітах гір
відвік
Ти Володар
у всім!
Безмежний Господь Бог і Цар!

— — — — — —

До Тебе я іду...
Я порох, я червак.
Я порох—динаміт,
червак із лиском грому
їду до Твого дому,
до тих Твоїх воріт,
смиренний раб,
і серцем бю як дзвін привіт:
Знеси той гніт,
зломи ярмо!
Всесильний Боже,
най згине зло!
Най щезне тьма і вельзевул!
Ох, дай нам дул, гарматніх дуд,
а ми зметем мечем, огнем
проклятий слід ярма.
Нам все одно, нам все дарма.
Лише свята борба,
лише святий вогонь,
весна...
що дзвін і грім.
Летім, почнім!
У леті рвім,
зметім,
створім
нові пісні—
ясні,
ясні,
і веснянi...
Ясні, як сталь,
як зарева пожог.
Весною нам цвите,
до бою нас веде
Всесильний Бог!
(Далі буде).

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

ЧИ ВІДДАВАТИСЯ ЗА НЕ-КАТОЛИКА?

II.

Коли католицька дівчина думає віддаватися за не-католика, то найкраще булоб коли б не-католик прияв католицьку віру. Богато з наших католиків є за слабі, щоби на це звернути увагу не-католицькій стороні, або встояти при своїм. Мовляв, це чисто особиста справа не-католицької сторони, щоби самий або сама це рішила. Коли молодець не-католик, задля лише самого подружжа переходить на католицьку віру, звичайно не буває він добрим католиком в будуччині. Звичайно не-католик не бажає бути католиком, хіба має запевнення оженитися. Перейти на католицизм не є це часами приємною річею для не-католика. Таке поступування може часами лишити не-католицьку сторону без приятелів, а навіть і родини.

Розуміється, що ніколи не силується не-католицьку сторону переходити на католицизм. Такому поступованні противиться католицька віра і наконець такий скорше, чи пізніше вирече ться її. Молодець, що пристає на католицизм лише на то, щоби оженитися буде пізнійше невдоволений. Також і тут католицька віра не годиться на се.

Також, коли католик дійсно любить не-католицьку сторону, то немає більшого щастя яке можнаб бажати не-католицькій стороні як лише приняття католицької віри. Коли не-католик любить католицьку дівчину, то він мусить дещо з доброти дівчини приписати її релігії.

Щоби не-католик приняв католицьку віру, то це найлучше зробити ще перед вінчанням. В супружу не-католик повинен мати певне знання католицької віри, бо лише годі зможе зрозуміти домагання від католицької сторони.

Коли обовязки католицького вінчання будуть за тяжкі, добре їх пізнати, вивчитися ще перед слюбом, а не опісля. В деякотрих місцевостях домагається шість лекцій для не-католицької сторони, заки дається диспензу для мішаного супружа. Розуміється, що це зарядження дається для добра як католицької, так і не-католицької сторони. (Дальше послідує).

САСКАТУН, САСК.

Дня 3-го жовтня відбулося в нашій церкві св. Юрія вінчання п. Стефана Гпеного з панною Демків з Калворт, Саск.

п. С. Гнений приїхав до Канади 16 літним молодцем. Від свого приїзду він був і є членом нашої парохії, працював безплатно при будові церкви, як також дав поважну суму готівкою на будову церкви. Тепер він є заст. голови в нашій парохії, є членом хору церковного і світського, має милозвучний голос і є примірним і поступовим членом.

Наше жіноче і мужеське товариство постановило йому відвдячитись хоч малим дарунком і дня 21-го жовтня устроїли чайний вечерок на котрий запрошено панство Гнених. По їх прибуттю, всі присутні засіли за столи, о. В. Фірман візвав присутних до спільної молитви "Отче Наш". При кінці перекуски п. Вітлак вручив панєтву Гненим один сет срібного начення.

Розуміється, що п. С. Гнений був до глубини серця зворушений і зложив товариству щиру подяку за їх щиру жертвенність і прихобіцяв і на далі щиро працювати при нашій парохії, і то не сам але зі своєю дружиною.

По відспіванні многоліттсвія і по відмовленню "Богородице Дівo", всі присутні якийсь час забавлялись, а потім розійшлись домів.

І. Лоточинський.

ЛАНІВЦІ, САСК.

Вінчання В. Сливки і Славки Ґабрух

У суботу 16-го жовтня, о. П. Серветник звінчав Василя Сливку і Славку Ґабрух у церкві Вознесення ГНІХ. На обіді опісля на заклик о. Серветника зібрано $18.30 на пресу а $2.00 на сиротн. Збіркою щиро занялися молодята.

Жертви слідуючі: По 1.00: о. парох; Н. Ґабрух, його жена, І. Козак, І. Бойенко, І. Войтович, молодята жертвували $1.50. По 50ц.: О. Ґабрух, Ст. Войтович, В. Мантика, М. Крамчинський, В. Гавлюк, М. Лозінський, В. Юзак, Н. Магир, П. Жарий, Й. Скакун, М. Лазарович, пані І. Войтович, Й. Сливка, Н. Корпан, С. Камінський, пані Ів. Бойенко, пані К. Лозінська, К. Лозінський, М. Бовковий, А. Овчар, пані Овчар. Дрібні жертви 80ц.

На сироти: По 50ц. слідуючі пані: А. Гавлюк, М. Лозінська, А. Овчар, Ф. Мазуркевич. Разом $22.80. Люди в Ланівцях своїми жертвами на добрі цілі дають примір для всіх українців католиків. Помино того, що збіжжа не можна спродати, все таки послідний цент дають, бо оцінюють свою пресу. Ану, тепер нехай ті, що від них рідко коли чути, присилають жертви на нашу добру часопись Буд. Нації! Всім людям в околиці Альвени-Ланівець нехай Бог винагородить а молодим дає многая і олагая літа!

— Присутний.

Зміна оголошень з нагоди війни

В ресторані вивішено оповістку: "Потреба чистої, чесної дівчини для обслуги гостей при столах." Оповістка висіла кілька днів. Потім вивішено іншу, яка звучала: "Потреба дівчини для обслуги гостей при столах."

о. Ізидор Борецький

СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКІ ОСТРОВИ

СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ

Пантелерія була все перешкодою, на котру натраплями аліянтські кораблі в дорозі до Єгипту, тому заняття її в останніх часах принесло велику користь для аліянтів.

Цікаві і гідні уваги, на цім острові, є так звані "зезі." Це низькі, округлі вежі, збудовані з закаменілої лави, в котрих находять ся гробы умерших. В тих гробах знайдено камяні знаряди і горшки, що походять з неолітичної доби.

Неолітом називаємо цю добу культури, в котрій появляються вже заряди хліборобського господарства, гончарських виробів і гладженого камінного знаряддя. Також вже є замітні гроби, що свідчать про культ померших.

Ось стільки можна сказати про цей маленький остров Пантелерію.

На нім нині находиться напевно много канадійських хлопців, що стоять на сторожі свободи і волі, а тлінні останки тих, що згинули в завзятій боротьбі, спочивають в гробах побіч старинніх, неолітичних гробниць "зезі."

Нехай цей малий остров остане в памяти нам усім, бо на нім лягли многі борці, сини українських канадійських родин.

СИЦИЛІЯ

Геольогічна приналежність

Сицилія, це найгарніший остров середземного моря, величини десять тисяч миль квадратових; о половину менший від Нової Шкоції.

Під взглядом геольогічним (цебто будови й історії землі) є нічим іншим, як лише продовженням півострову апенінського.

Колись перед тисячами літ, сицилійська земля становила одну цілість з континентом нинішної Італії. Однак в наслідок великих вулканічних забурень, та заломання кори землі, повстав прорив, у формі теперішнього просмику морського, ширини двох миль, над котрим знаходиться місто Мессіна, знане нам усім з недавно минулих, завзятих боїв.

Загальний, географічний начерк

Остров своїм виглядом нагадує трикутник і звідси пішла його стара поетична назва "трінакрія."

Північна його частина є гориста і має добрі пристані морські. Найкращою з них є Палермо. Не менше догідні пристані має також східне побережжа, де находиться Катанія і Сіракуза.

Прочі береги плоскі і не пригожі для дозиду кораблів.

Середину острову занимає плосковир, понад котрим царює, найвища на цілім острові, гора Етна, що виноситься около одинадцять тисяч стіп понад позем моря.

Гора Етна

Етна, це невпинно горіючий в нутрі вулкан.

Його кратер (отвір) не перестає дихати огнем, викидаючи чорні клуби диму на знак що вулкан все готовий вилляти із себе горіючу ляву, котра лишається постійним острахом для населення.

Гора своїм підніжжам занимає 460 квадратових миль. На її склонах земля надзвичайно урожайна, тому густо заселена. Часто, пять разів до року, сицилійці збирають плоди.

Одначе два тисячі стіп вище, на самім шпилю гори, цілковито пусто й наго. Ніхто тут не живе; навіть рістня загинула.

Тому, що гора, час від часу, викидає зі себе горіюче, розтоплене каміння з домішкою різних металів, старинні народи вірили, будто би поганський бог Гефайстос мав свою кузню у цій горі, та вироблял там зброю для своїх улюблених героїв.

В 1928 році населення Сицилії було свідком сильного вибуху гори Етни. Лява знищила цілковито місто Маскаті, та наробила великого спустошення.

Клімат і рістня

Сицилія має дуже лагідне підсоння. В зимі падають дощі, а температура раз на кілька років сходить пониже зера. Лиш найвищі шпилі гір покриті снігом кілька місяців в році.

З приводу теплого підсоння рістня на Сицилії дуже різнородна.

На склонах гір ростуть буйні овочеві і помаранчеві сади. Крім винограду дозрівають також оливки, цитрини, фіги, лискові оріхи, дактильові пальми та бамбуки (рід високої, грубої трави), уживані на жердки до виноградників. В поблизу міст управляють ярину. (Далі буде).

ГАВРИЛО ЧОРНИЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(27)

Стара все мовчала.

—Слухай, ти, стерво!— гукнув уже злісно Гаврило й підняв кулак догори. —Коли тобі добре в моїх дітий, тож памятай, пильнуйся. Федорка шануй, як рідного батька, а Тетянині сліди цілуй, а коли вони кличуть тебе матірю, то тям собі, що ти того не варта...

Стара все мовчала, все дивилася в землю, всё нижче нахилялася, а при останніх словах Гаврилових похилилась аж до самої колиски, мов би кожне слово його було для неї тяжким каменем і новим тягарем.

Втім вийшла з ванькира Тетяна і винесла в одній руці звязане у вузлик плаття, а в другій нову полотнянку.

—Ось маєте, тату, чисті сорочки, — промовила вона, і переберіться, та й одіж, щобисьте мали в що одягнутися.

—Спасибі, Тетяно, дай тобі, Боже, здоровля!— відказав Гаврило.—Зложи менї все тес в один клуночок, то я переберуся десь за селом у лісі. Всю тую погань скину з себе, а переберусь по людськи.

—А ось вам, ще тату, сподні!—мовив Федорко, що до сього часу стояв на одній місці в глибокій задумі. Він здійняв з жердки свої нові штани і вложив до клунка.— Та ще й чобіт добрих ви, бачу, не маєте; ось вам чоботи, здасться, будуть на вас добрі.— Він вийняв зпід лавки чоботи й подав жінці, щоб усе зложила докупи.

Вкінці клунок був готовий. Гаврило взив його під паху й зібрався виходити.

—Чекайте ще, тату!— спинила його Тетяна. Вона взяла з стола бохонець хліба й подала батькові.

Гаврило витягнув руку по хліб, похилився головою аж до самого хліба й голосно поцілував Тетяну в обидві руки...

—Тату, голубонько сивенький!— скрикнула Тетяна, випустила хліб з руки, обняла батька руками за шию, припала йому до грудей лицем та аж зайшлась від плачу. — Чого ж ви такі бідні, такі нещасливі?— голосила вона,—і чого ви нас покидаєте? Лишіться в нас, а я буду вас доглядати, буду вашу старість шанувати...

Гаврилові випав клунок зпід пахи на землю; він обняв Тетяну й міцно притулив її до себе.

—Заспокійся, моя дитино,— промовив він вкінці тремтючим голосом,— натерпілася ти від мене багато, то й нема чого тобі за мною жалувати... А я у вас не можу бути, бо я свою частку прогайнував, та хто ще знає, чи не обізветься в мене давня натура... Будь здорова.

Він поцілував Тетяну в лице, ще раз міцно притиснув її до себе, далі визволився потихеньку з її обіймів, підняв хліб із землі, і, побожно його поцілувавши, вхопив клунок і вибіг надвір.

Тетяна знову припала лицем до подушок і плакала не голосно, а тихо, хлипаючи й трясучись.

Федорко зворушений став ходити по світлиці та приговорював: "От біда, от нещастя, от человік". ...Бог його знає, що він тоді думав.

Дитина збудилась і почала плакати, а мачуха стала поколисувати злегенька та приспівувати якоїсь дитинячої пісні.

Я не мав що тут більше робити, пригадав Федоркові, хоч той не звертав уваги на мої слова, щоб поспішився полагодити мої чоботи, і вийшов із хати.

На вулиці я ще раз побачив Гаврила, що йшов наперед мене на яких кілька сот кроків поважною ходою з клуночком на плечах. Він ще раз оглянувся і, побачивши мене, здійняв капелюх, і вклонився... Я йому відклонився й побажав у думці щасливої дороги.

(Далі буде).

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushnirvk, S.T.L.

--ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА--

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ON A WING AND A PRAYER

Billy was a Canadian Uke from the Western town of S... in Manitoba. The war tore him away from his beloved ones and the things he did not really appreciate when at home. He missed all that now and his greatest desire was to come back and make up for all his misdoings.

At this very moment he is over Bremen helping other R.C.A.F. members bomb it to ashes. He is the pilot of a big Lancaster bomber. His office as skipper of a very cooperative and jovial crew is a real pleasure. He always called them 'his Musketeers' of the skies. They stuck together always through thick and thin, although they were of diverse nationalities... all working for the common cause of freedom and lasting peace.

Their plane, a huge monster, is roaring in the night blasting the enemies docks and plants. The search-lights from below are rapidly combing the skies to trap a plane in their glare. Like fire-flies, bullets from anti-aircraft guns are bursting in the sky. It is a dangerous game of hit-and-run followed by that of hide-and-seek.

Billy, upon word from the bombardier, makes his plane dive for the last dropping of bombs. Messerschmits are spitting deadly fire on this particular Lancaster which seems to be accurate in its every aim.

Through the inter-communicative-phone no word comes from the navigator... he is dead... shot by an enemy fighter. Billy's face is a grim mask. A few hundred feet from the ground and amidst a hail of fire, the plane soars upward as the bombardier releases the last of the block-busters. But lo! ...there is a crash and a wing snaps in half.

The big plane totters but Billy frantically straightens it out and shoots it homeward. The motors seem to work with less precision. God knows what will happen! Every member of the crew is tense. Death is smiling in their faces. This is the first time that their plane was so hit. Silence reigns where song was heard before. The morale of all is low.

The death of the navigator makes itself felt by all, for he was the happiest of them all...

The plane is choking and rapidly losing altitude. Billy's efforts are useless, but he keeps on trying. Of a sudden in his imagination he sees many things. Now everyone hears his rich baritone voice through the phone: "Listen, pals, this is IT. We always kept smiling when the going was good, so let's smile now when the going is bad. I am a Catholic and some of you are not, but we were all once upon a time taught how to pray. I remember a good Catholic nun who taught me catechism and prayers to God and His angels..." The bomber here seems to lose less altitude.

Bill keeps on. "You all know the story of the young Tobias and his angel friend Raphael, so let us pray that God's will may be done." All is quiet in the plane as Billy words the feeling and desire of his comrades in prayers. "O God, he says, we did not want this war, but we firmly believe that You permit it in order to show us our offenses. We were only defending what is right. Did You not give the smallest of Your creatures the instinct of conservation, a weapon of defence? Your angel Raphael guided Tobias safely in his travels... we pray that he may guide us now to safety. O God give to our battered plane an invisible wing. Did not Christ say that You will grant what men will ask for? We do not ask for evil for our enemy... we ask for life for we are so young. However Thy will be done as it is in Heaven. We are at Your mercy."

The eyes of the crew are tear-filled. The bomber is wobbling but keeps on its course. The sun is rising now and not far off appear the white cliffs of Dover. A sigh of relief arises from the hearts of all. The skipper's sincere prayer was heard by God who does not forsake those in need.

"The motors are dying out, yells Bill... prepare for a crash-landing." Down glides the Lancaster under Billy's expert control, until it comes to land in a field, on its still good wing.

"Whew, says Billy, we made it... we made it.. on a wing and a prayer, with emphasis on the prayer. Remember, men, the efficacity of a sincere prayer. I do not want to sound like a preacher, but you have all seen that prayer helps a lot. The next plane we'll handle will be called 'Raphael'."

Fr. NICK.

THE UKRAINIAN CANADIAN CULTURAL GROUP OF YORKTON, SASK.

In our last edition we reprinted an Editorial from the "Regina Leader-Post" which dealt with the work of the above mentioned organization. Since then, that same paper had another editorial article about the "Ukrainian Canadian Cultural Group of Yorkton." This time, it printed one of the speeches given by Brother Methodius over the Yorkton radio station. Again, we take the liberty of reprinting from the "The Regina Leader-Post."

A STIRRING APPEAL

Canadian Patriotism

"A country is no mere agglomeration of individuals or families living on the same soil. No, a country is an association of spirits in the service of a social organization which must be safeguarded at all costs, even that of blood.

Patriotism, being the cardinal principles of domestic unity and order, even as it is that which binds children of the state together organically, was looked upon by the noblest thinkers of ancient Greece and Rome as the loftiest of the natural virtues. The religion of Christ, however, has made of patriotism a law. A perfect Christian must perforce be a perfect patriot, too.

It is not true that the state is essentially of greater worth than the family or the individual; for the state exists in order that the welfare of families and individuals may be served. And it is not true that the state is a god Moloch, on whose altar the lives of all may legitimately be sacrificed.

No, peace is the law; peace which is the nation with right order based on justice as its norm. But justice itself, in turn, is absolute only because it is the expression of the essential relationship of men with God and with each other.

In the light of this teaching, patriotism takes on a religious character. The ideal of patriotism is the public recognition of the law as it applies to nations. It is the national honor.

Who does not feel that patriotism is "consecrated," and that an attack upon the national dignity is a sort of sacrilegious profanation?

We are body and soul. And is it not true that our bodies are related to this earth, this Canadian soil? That this is our mother earth?

If we have earned our living here; if we have profited from business or a profession or a job here; If we have enjoyed freedom of religion, speech, press and assemblage; has not this nation been our great home?

And if our nation is our great familiar home, dare we grumble at an hour like this that there are those in the family who have shortcomings? What family does not unite against those who would destroy it?

Let us realize that the love of country is a far finer thing than the worship of a golden calf; that the flag stands for an ideal, for not what we are but what we would like to be as citizens!

Let us realize that there can be no democracy unless Christ be the cornerstone. We must all be better in our hearts if we are to be a better nation. Let us not hate. We are fighting against false ideas and against the men who hold them, but only so long as they hold them.

Let us realize that we are fighting against idolatry, the worship of the absolute state. Let us be convinced that the truth will make us free.

Hence, we of the Ukrainian Canadian Cultural Group of Yorkton urge all individuals of all ethnic groups in Canada, who have been misled by appeals to loyalties which lie outside Canada and Canadian ideals, to—

"Adopt a simple and straightforward loyalty to the country in which you live and in which your children will live after you!

Abandon organizations which have to change

their names with every change of political wind!

Abandon the most dangerous of all imperialisms, an imperialism which places your social welfare and leadership in the hands of leaders, who dwell in distant lands and issue orders and directions over which you have no control!

Do your constructive work for an all-out Canadian war effort and intensify the cultural work of your local organizations!

Do your utmost for Canada,—and the victory, and the freedom for all will come as a result of our united strength, determination and our will to be victorious!"

"From a recent radio broadcast by Brother S. Methodius, F.S.C., St. Joseph's College, Yorkton, Saskatchewan."

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 І 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

По рефераті М. Голоти, в дискусії забрав слово Брат Методій. Брат Методій вніс, щоби М. Голоті і П. Воробцеві дати прилюдне признання за се, що прибули на Конгрес, люблять свій нарід та для нього працюють. А дальше Брат Методій сказав —"Хай буде честь і слава всім воякам яких поважна скількість прибула на Конгрес."

Слідуючим референтом був **О.Цибрівський**, який говорив на тему— "Чинники і шкідники організації"— (який в цілости буде видрукований).

Всеч. о. Криворучка говорив на тему, "Скріплення праці в Організації."

"—Успіх Конгресу буде запевнений як будуть всі відділи виконувати програму зачеркнену на Конгресі."

З окрема Всеч. Отець звернув увагу на це, що молодь занедбує читати українські часописи і книжки. Отже це дуже поважна справа і члени мусять на це звернути увагу, бо добра книжка і добра преса є сторожем доброї організації.

п. В. Комарніцький заговорив на тему, "Організаційний фонд" та пояснив в красно опрацьованому рефераті потребу орг. фонду для забезпечення організації. (Його реферат буде видрукований в цілости).

п. Б. Л. Корчинський говорив на тему "Канцелярія і Організатор."

"—Організація, а ще організація молоді без сильного центра і організатора не може виконати належної праці.

Ми маємо поставити централю, канцелярію, осередок нашого життя, коли не хочемо, щоби організація згинула. Ми зачинаємо дуже важну працю.— Треба зрушити всі провінції, всі парохії, а тоді будемо сильними.

Я бачив як молодь виступала на сцену з привітами. Як вони красно українською мовою говорили! Моє серце раділо тим. Видно з них будуть добрі горожане, з них будуть добрі колись провідники.

Ми повинні мати одного Домініяльного організатора, якому підлягалиб організації по провінціях, які зрушувалиб всіх до праці.

Канцелярія і організатори є наша мрія яка здійсниться коли хочемо."

Відтак предсідник покликав до слова **Всеч. о. Оленьчука,** який палкими словами при кінці загрів молодь до праці.

"—Ви тут збудували знамениту машину до праці. Я бачу, що Саскачеван поведе цю працю як слід. Належиться признання Гол. Зарядові, а з окрема Всеч. о. Дрогомирецькому і Всеч. о. Горошкові за так красний і успішний Конгрес.

Тішить мене, що Ваш голова подав розумний плян праці— що ваша організація іде постепенно крок за кроком вперед."

Закінчив словами— "Хай буде честь і слава Українському Католицькому Юнацтву."

Всі щиро приняли слова пріора Всеч. о. М. Оленьчука— слова западали глубоко в серця присутних.

(Продовження послідує).

ПЕРШИЙ ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД УКЮ В ВІШАРТ, САСК.

Дня 17-го жовтня відбувся перший З'їзд УКЮ в Вішарт, з округів Модел Фарм, Красне, Голар і Вішарт.

По співаній Службі Божій, гості разом з отцем парохом Пр. о. Гр. Шавлем ЧНІ. пішли до народного дому на спільний обід, який приготовили сестриці парохії в Вішарт.

По обіді Н. Федірко, учитель з Бенк Енд, отворив програму з'їзду піснею "Боже послухай благання!" По вступнім слові пана Федірка, який говорив про ціль цего з'їзду, був покликаний Іван Білінський. Пан Білінський пояснив як то завдяки панни М. Музики з Гудів в цих чотирох парохіях дало завязатись УКЮ— та далі заохочував молодь до організовання.

Панна К. Когут дала дуже гарну промову про любов до рідної мови.

Найважнішою точкою цего з'їзду був реферат Пр. Брата Методія ЧБХШ., професора Колегії св. Йосифа з Йорктону. Насамперед Брат Методій візвав, щоби ми українці зацікавились пятою позичкою в Канаді. Далі дуже гарно говорив про велику українську культуру та її порівнання до культури інших народів. Що до української мови вона стоїть перша зпоміж усіх славянських народів. Українська пісня є дуже високо цінена. Музика, малярство, архитектура, література іт.д. мають велику вартість. Що до наших звичаїв, Брат далі говорив, вони є дуже гарні й ми українці повинні їх шанувати й не забувати. Накінець взивав молодь, щоби вона була горда своєю великою українською культурою та її не цуралась.

Пан М. Явний коротенько говорив про Брацтво Української Акції.

Дальшим бесідником був адвокат Кіндракевич з Йорктону. Він дуже ясно й цікаво навів ціль і працю БУК-а. Накінець адвокат Кіндракевич заохочував до пренумерування "Будучність Нації."

На жаль, бо час був вже пізний, Пр. Отець Шавель лишив свій великий реферат про о. Маркіяна Шашкевича на пізнійше.

Знов Брат Методій звернувся до людей до жертв на нашу акцію, та заповів збірку.

ЧУДО НА РІЗДВО

(Драма в 2-ох діях о. Н. Кушнірика)

Дія Перша

(Продовження)

Петро (Кричить): Ідіть на чотири вітри! О, вже баламкають дурні дзвони... кличуть дураків до церкви. Прийде година, коли ми ті церкви підпалимо, коли ми тих попів вистріляємо. Релігія це трійло. Гей, стара, дай но ковбаси! Не чуги! Деж вона зникла? Певно, що пішла з тими сусідами, пьоткарками до церкви. Будуть ревіти: "З нами Бог"! Ха! ха! ха! Так! З ними Бог, а зі мною чарка! (Бере і пє, потім каже): Ой чача, чача, горівка богаця, Килішок з Трембовлі, Хай буде всім здоровлі. Хай знають колеги, що я таки на слюбі своєї доньки в церкві не буду. От з мене герой! (Чути стукіт до дверей). Хто там?

Павло (Входить): То я.

Петро: Просимо! Просимо!

Павло: Добрий вечір!

Петро: Добрий вечір, колего!

Павло: Що тут був за крик?

Петро: А в мене коли нема крику? На, пий тай не питай. (Дає, а Павло пє).

Павло: На здоровля.

Петро: Дай Б... (Стає, не вимовивши): На здоровля.

Павло: Ти мало щой не сказав: Дай Боже! Ха! ха! ха!

Петро: Трудно мені забути такий заболонний звичай.

Павло: Трудно, але мусимо, бо так каже партія, статут.

Петро: Так! Партія понад усе: жінку, діти, родину, Бога й всі забобони.

Павло: А жінка й Ганя де?

Петро: Десь зникли. Мабуть пішли до церкви. У них завтра Різдво.

Павло: Що? Ганя пішла слухати дурниць? Таж ти мені казав, що вона буде вдома. Ти казав, що нині ти її скажеш, що вона має бути моєю жінкою.

Петро: Ну, що я тому винен, що вона вже має свої роки й залюбилася в Івана?!

Павло: В Івана? Таж він не належить до нас!

Петро: Її мама так її виховала.

Павло: А ти де був?

Петро: Все там де ти, або на готели, або на зборах партії.

Павло: То вони будуть брати слюб в церкві?

Петро: Хай беруть де хочуть. Я там не буду. Партія понад усе!

Павло: Але партія це не полюбить.

Петро: Що я тому винен?

Павло: Ти є зрадником!

Петро: Я може тебе зрадив, бо донька моя тебе собі не сподобала, але я партії не зрадив. Я не відповідаю за її забобони й діла.

Павло: Так! Але чи колеги так подумають.

Петро: Проч з тобою й з колегами, коли ви такі!

Павло: Не сердись, Петре. Дай за мене Ганю, то всьо буде гаразд.

Петро: Вона має свої роки й Канада вільний край.

Павло: Поки що, бувай здоров.

Петро: На чотири вітри. (Далі пє з чарки).

Совість (Говорить зза сцени): Петре! Петре!

Петро: Хто там? (Встає, дивиться всюди, нема нікого). Немає нікого. А! Я забагато собі випив.

Совість: Петре! Петре!

Петро: Може я трачу розум? А може то голос совісти? А ба! Чоловік не має душі, той совісти не має.

Совість: Слухай, мій Петре. Я є голос твоєї совісти.

Петро: Що? Невжеж?

Совість: Встань, Петре! Ходи коло вікна й подивися!

Петро (Встає, трясучись іде до вікна).

Совість: Подивись, Петре, як небо гарно сніє. Величаві звізди рухаються і кружляють одна побіч другої міліони миль на годину й нема жадного випадку. Який то гармонійний порядок на світі, а ти думаєш і говориш, що немає Бога?

Петро: Я дурію.

Совість: Ні, ти не дуріеш, але чим хвиля до розуму більше приходиш. Чи чуеш як в церкві колядують?— З нами Бог, разумійте язици й покаряйтеся, яко з нами Бог!— Памятаеш, як ти колись в старому краю любив ходити до церкви зі своїми родичами?

Петро: А! Вони були дурні!

Совість: Петре, їх вже нема. Не говоря так про тих, котрі тебе породили.

Петро: А! Треба випити!

Совість: Петре, горівка не втопить розпуки твоєї душі.

Петро: Я не маю душі, тільки пару. Я то читав.

Совість: Чи люди не одну дурницю не раз читають, а правду занихають. Дивися далі. Вже люди виходять з церкви. Які вони веселі. Всі желають собі веселих Свят. Яка в них радість! Але подивися на свою жену. Вона плаче. Її плач не є з радости, але зі смутку, бо Бог дав її такого чоловіка як ти. Чи чуеш як хлопці і дівчата колядують йдучи домів? Між ними є твоя дитина... твоя Ганя.

Петро: Досить того! Досить!

Совість: Чого досить? Таж ти герой! Минувшого року, твій Михась був між ними. Нині він на полі бою. Нині він при летунах. А може він десь лежить на смертній постелі, тяжко ранений.

Петро: Мій син герой. Він в Англії.

Совість: Часами Бог карае сина за гріхи батька. Ти вдаеш твердого грішника, але ти мягенький як віск над огнем. Ти своєї совісти, мене, ніколи не всилі знищити Твоя мама мене кормила добрими словами. Ті слова, та наука, неньки, сильні як смерть.

Петро: Не муч мене, прошу тебе!

Совість: То ти хочеш, щоби я тебе не мучила, а ти вже роками мучиш свою добру жінку і діти своїми богохульствами. Ти є біснуватий, проклятий чоловік!

Петро: Ох! Проклятий я! Проклятий! (Паде на сцену мов мертвий. Тихо через кілька хвилин, а згодом здалека чути коляду).

Марія (Входить, боючись): Що? Світиться й нікого нема? (Бачить мужа свого): Петре! Петре! Що тобі? Ох! Ратуйте! Зкличте доктора! (Вбігають Ганя і Іван).

Ганя: Мамо, що тут є?

Марія: Іване, біжи по доктора!

Іван: Зараз тут буде.

Ганя: Тату! Тату! Що вам?

Марія: Боже! На що Ти так нас караеш? Чи то кара за його гріхи?

(Кінець 1-ої Дії)

Прийшло зі збірки $30.49. Всім жертводавцям щиро дякуємо. Слідуючі є імена тих жертводавців, котрі зложили по $1.00:

М. Явний, І. Білінський, Ф. Бздель, В. Ячинин, Н. Пастирнак, К. Середа, В. Середа, П. Стахів, С. Ромаш, П. Юрчик, Н. Бздель, С. Федірко, М. Петришин, Г. Стахів, Д. Василинин, І. Бартошевський, Н. Федірко, А. Федірко.

Послідним бесідником був учитель зі школи Гоні Бенк, А. Федірко. Він взивав всіх до більшої праці—щоби молодь вступала в ряди УКЮ, а старші в ряди БУК-а.

Програма з'їзду закінчилась піснею —О Україно! й Боже щасти!

А. Федірко, писар.

АНГЛІЙСЬКІ ДІВЧАТА ПРИ ПРАЦІ

У Англії основано Жіночу Земельну Армію, котрої завданням є справляти наполовину погружені в воді землі для земельної управи. 12 членкинь сеї Армії через свою працю придбали нових 30,000 акрів землі під управу. На знимці одна з членкинь сеї Армії при праці.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ В РОЗА, МАН.

Дня 9-го жовтня відбулося в нас в Роза гарне весілля. А чому гарне? Бо пан Іван Касиян вступив в стан супружий з панною Евдокією Машуляк з Каленто. Родичі, як молодого так молодої, є щирі українці католики і ревними членами своєї католицької церкви, і виховали своїх дітей на добрих католиків. Пан Іван Касиян все належав до місцевого церковного хору, до спорту, організації, всюди брав активну участь, своєю веселою вдачею чи в товаристві чи в яких інших підприємствах все веселив усіх, де лиш гурт збереться, всюди нашого Івана повно, ніколи нікому не противився як де хто жартом йому докоряв, тому то й на Іванове весілля прибула маса людий, около 400 осіб, бо всіми був люблений. Вінчання відбулося в місцевій церкві в Роза, а весільне приняття в Народнім Домі. Акту вінчання довершив Всеч. о. Ів. Калуський. В часі обіду о. Калуський сказав кілька горячих слів в честь молодих і родичів, та пожелав їм Божого благословення і многих літ. По обіді гості бавилися. Перед вечерею о. Калуський знов сказав кілька слів і попросив гостей до збірки на католицьку пресу "Будучність Нації", і попросив пана Василя Ясінського щоби зайнявся збіркою, збірка принесла $10.00, за що молодій парі Касиянам і гостям щира подяка, і рівнож пан-молодий став перед-

Панство Іван і Евдокія Касиян

платником Будучности Нації. При вечері було кілька промов а особливо о. Калуського, п. посла Соломона, пана Миловського, бувшого учителя публичної школи, п. Королюка, та п. Бугери в честь наших молодих. опісля забава тягнулася до пізної ночі, тай не бракувало наших народних пісень. Гості весело і взірцево забавлялися, так, що всі чулися вдоволені на весіллю в нашого Івана.

Пишучи отсі рядки і я хочу докинути, не каменем, але щирих кілька слів і пожелати панству Касиянам Іванови і Евдокії щастя здоровля на многі літа. і благословення Божого на ціле життя. Щирий приятель—

Петро Саламаха.

Від Редакції: Сердечно дякуем усім жертводавцям за жертви, Всеч. о. І. Калускому за се, що візвав до збірки, а М. Саламасі за прислання прошей. Молодій парі: Щасть Боже!

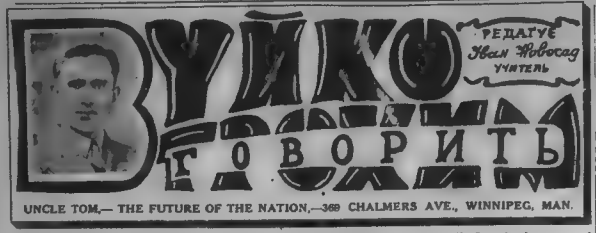

Любі Діти:

На початку сього року Вуйко звернувся був до Вас з просьбою, щоби Ви помогли Вуйкови в видаванні Діточої Сторінки, щоби Ви прислали свої жертви, переводили збірки на Діточу Сторінку і приєднювали нових передплатників.

І Вуйко гордий з Вас. Ви добрі Діти помогли Вуйкови, як тільки могли і Вуйко Вам усім на сьому місці сердечно дякує.

За поміч, Вуйко обіцяв Вам, що будуть на Діточій Сторінці смішні образки, як також тим Дітям, котрі найбільше причинятьця матеріяльно Діточій Сторінці, Вуйко обіцяв вислати гарно вироблений щит-шілд.

Вуйко свою обіцянку дотримав. З нинішним числом починає Вуйко друкувати Вам дуже гарну смішну історію з образками: ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА. Ся історія має таких образків аж 34. В кождому числі знайдете нові і гарні образки. Вуйко вірить, що Вам усім ся історія дуже сподобаєть ся.

Також Вуйко вислав гарно-вироблений шілд Дітям в Форт Вілліям, Онт., на руки Петра Гнатова, 233 Огден Стр., бо Петрусь Гнатів зі своїм братчиком Павлусьом і сестричкою Марусею найбільше причинилися до Діточої Сторінки в тім році.

Певно будете всі цікаві, кільки Ви Діти зложили на Діточу Сторінку і кільки хто придбав нових передплатників. Тож послухайте.

Від першого січня до 31-го жовтня 1943 **р. Любі Діти, Ви зложили $20.85 і придбали 10 нових передплатників.**

І так:

Петро Гнатів, 233 Огден Стр., Форт Вілліям, Онт. придбав 6 нових передплатників і зложив на пресфонд Д. Сторінки разом зі своїм братчиком Павлусьом і сестричкою Марусею $2.00.

Крім сього, Петро Гнатів перевів збірку на Діточу Сторінку і зібрав $3.00.

Дальше Петро Гнатів продавав Будучність Нації коло церкви і прислав з проданих чисел $1.70.

Вкінці, Петро Гнатів прислав збірку пана Григорія Пріхітка з Форт Вілліям на Б. Нації в сумі $7.00.

Марія Куначець з Бронт, Онт., придбала 2 нових передплатників, перша започаткувала збірку на пресфонд Діточої Сторінки і зложила зі своїм братчиком Михайлом на Діточу Сторінку $1.75.

Розалія Шимінська з Шортдейл, Ман. придбала 1-го нового передплатника і зложила на Д. Сторінку 50ц.

Володислав Паславський з Гліден, Саск., придбав 1 нового передплатника і зложив на пресфонд Д. С. $1.85.

А дальше зложили: **Н.Н.** $3.00. По $1.00: **Володимир і Евгенія Заячківські** з Саскатуну. **Геня Канюка** з Ріджайни, Саск., **пані Я. Шкільник** з Йорктону, Саск., **Ярослава і Богданна Павлишин** з Норвуд, Ман. По 50ц. **Парання і Тереня Козакевич** з Паркервю, Саск., **Маруся Филипович** з Арран, Саск. По 25ц.: **Михайл Яник** з Овкбурн, Ман., **Богдан К. Лукий** з Норквей, Саск., **Мирослав Гунчак** з Геффорд, Саск., **Федір Кузіна** з Трансконі, Ман., **Галя Цимбровська** з Вест Селкирк, Ман.

Вуйко ще раз Вам усім сердечно дякує за всі Ваші жертви і труди і просить Вас: Любі Діти і на будуче не забувайте помагати Вуйкові, пишіть часто до Діточої Сторінки і приєднюйте нових передплатників.

А Вуйко постарається зі своєї сторони, щоби Ваша сторінка була все дуже гарна.

Ваш Вуйко Трохим.

ПРИДБАВ 5 ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Вчерше жалую, що Ви їхали через Форт Вілліям і я Вас не бачив. На будуче, як будете їхати через наше місто, то повідоміть мене а я вийду на стацію. Я хотівби Вас особисто бачити. Не забудьте Вуйку! А тепер пересилаю "моні ордер" на $5.50. Пять долярів—5 нових передплатників, а 50ц. на Діточу Сторінку з нагоди моїх уродин котрі припадають на третього листопада.

Петро Гнатів,
233 Огден Стр., Форт Вілліям, Онт.

Від Вуйка: Петрусю Ти виграв щит. shield, за се, що Ти найбільше помагав Вуйкови для Діточої Сторінки. Вуйко дякує Тобі за все. За Д. Сторінку не забувай. Вуйко не забуде написати до Тебе, коли буде переїзжати через Форт Вілліям.

ЛИСТ З АРРАН, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се є мій перший лист до Вас. Я ходжу до пятої кляси, а по українськи то мене учуть родичі. о. Сірий учуть нас катехизму. Я маю три братчики. Тато були на з'їзді КУК-а і богато нам розповідали. Ми маємо дуже гарно помальовану церкву. Другий раз Вам більше і ліпше напишу. Залучаю в листі 50 центів на фонд Діточої Сторінки. Здоровлю Вас, Вуйку,

Маруся Филипович, Арран, Саск.

Від Вуйка: Марусю, Вуйко дякує Тобі за листа і за жертву на Діточу Сторінку. Пиши часто до Вуйка, бери участь в контестах Діточої Сторінки і заохоти другі діти писати до Вуйка.

ПРИДБАВ ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій другий лист до Вас тепер. Дякую Вам за нагороду, що я отримав. Тепер посилаю Вам $1.50 на пресовий фонд Діточої Сторінки. Тато дали доляра, а пятьдесять центів незнана особа і на нового передплатника доляра на "Будучність Нації," разом $2.50. Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і всіх дописувачів Діточої Сторінки.

Володко Паславський,
Гліден, Саск.

Новий передплатник се мій Вуйко, а їх адрес е —Михайл Козіцький, Кіндерслей, Саск.

Від Вуйка: Дякує Тобі Вуйко за листа і за присланих $2.50. Подякуй татові і незнаній особі за гроші. Гарно вже пишеш! Твій Вуйко вже дістануть слідуюче число нашої газети.

СНІЖИНКИ

Біленькі сніжиночки,
Вродились ми з води
Легенькі як пушиночки
Спустилися сюди.
Ми хмарою носилися
Від подиху зими
І весело крутилися
Метелицею ми.
Тепер ми хочем спатоньки
Як дітоньки малі
І линемо до матінки
До любої землі.
Але вітрець буйнесенький
Жене та крутить нас,
Не дми, не дми дурнесенький
Бо вже нам спати час!
Матуся наша рідная
Холодна і суха,
Бо дуже змерзла, бідная,
Вона без кожуха.
Отож її нагріємо,
Устелемо сніжком,
Мов ковдрою накриємо
Легесеньким пуцком.
Нехай зимою злючою
Вона спочине в сні,
Щоб зеленю пахучою
Прибратись на весні.
Щоб з ниви колосистої
Був добрий урожай,
Щоб долі промінистої
Зазнав наш рідний край.

Микола Вороний.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

1. Коли я був маленький, показувала мене мати всім знакомим, а кождий говорив: "Який се гарний кріличок!"

2. В перших днях свого життя я по найбільшій части їв і спав, а мама сиділа коло мене й пестила.

3. Згодом почув я в ногах силу та почав ставити перші кроки.

(Далі буде).

ГАНС ХРІСТІЯН АНДЕРСОН

(Докінчення)

Небаром появилася його перша книжка. Був се фантастичний опис подорожі пішком по Данії. Кошти друку мусів заплатити сам. Ніхто не хотів друкувати. Але ціле місто читало книжку цікаво.

Був се перший успіх на шляху, яким мав ступати все життя. Небаром опісля привітали з одушевленням у театрі його пєсу. "Я ледви міг видержати моє щастя," каже Андерсон. "Вибіг я з театру на улицю, до дому Колліна. Там застав я лише його подругу. Майже непритомний упав я на крісло й розплакався судорожно. Добра жінка Колліна не зрозуміла мене й почала мене успокоювати. Говорила: "Не беріть собі сього так дуже до серця. Еленшгляретa (найбільший поет Данії) і багатьох славних поетів висвистували!" "Алеж ніхто зовсім не свистав,— озвався я з плачем, — оплескували і кричали: "Славно!"

Тепер по всіх домах хотіли бачити у себе молодого поета. Він був щасливий, такий щасливий!

Коли з добрим успіхом поздавав іспити, появилася також його перша збірка поезій. Збірку сю прийняли дуже прихильно.

Другого року почав довгу подорож по Німеччині, Франції й Італії. Все гарне й цікаве із соняшної Італії, що кріпило його душу, списав у повісти "Імпровізатор." Ся повість у перве укріпила його славу справжнього поета.

Два роки опісля (1837) вийшов з друку славний роман "Лише скрипак." У ньому змальовує Андерсон тяжку боротьбу, яку сам мусів вести проти всіх тих ударів, яких йому не щадила лиха доля.

Так отже став Андерсон славним письменником. Та ще не взявся був за діло, яке мав сповнити для людства. Бо йому судженo було бути найбільшим байкарем-поетом Европи.

Коли 1835-го року появилися перші "Казки" Андерсона, часописи писали дуже неприхильно про них. Усі радили йому не писати більше казок. Він зовсім не має таланту до сього— говорили— тай се сором для мужчин писати таке дітвацтво.

Але Андерсон усе більше бажав писати такі казки. Мусів слухати голосу свого серця. І добре. Бо завдяки сим казкам стався він любимцем багато добрих людей і засіяв неодно добре зерно в серцях дітей.

Нікотрого поета в Европі не запрошували князі й королі так часто до себе, як Андерсона. Ніодин не одержав так багато заграничних орденів і відзначень, як Андерсон.

Коли 4 серпня 1875-го року помер у Копенгазі після пережитих журб, праці, радощів і успіхів, поховали його як славного чоловіка вітчизни. Король і його син, всі міністри і чужі посли, всі артисти, вчені, державні мужі і студенти провожали його в довгому поході на місце вічного спочинку.

Щож се таке сього сина вбогого шевця з маленького місточка на острові вивело на таке визначне становище, що він жиє у вічній памяти людий? Була се попри нестружденну працю сильна віра у власні сили і в щасливу будуччину.

о. П. Криворучка

ВИХОВНЕ ЗАВДАННЯ БУК-А

(Доклад виголошений на З'їзді БУК-а в Саскатуні, 11-го жовтня)

Ціллю Брацтва Українців Католиків є, щоби на засадах християнської віри й моралі, виховувати українську суспільність. Виховувати так під оглядом релігійним як і національним. Виховувати нашу суспільність на свідомих, характерних, мужних і діяльних членів св. Церкви і нашого українського народу.

А завданням Брацтва Українців Католиків є, вказувати українській суспільности правдивий напрям і дорогу доброго виховання, освіти. Головно, з особлившим завданням виховувати українську молодь. Дати їй освіту, образування, провід. Забезпечити її перед лихими впливами. Помогти нашим молодечим силам викресати свої питомені таланти, здібності.

А до сего так важного завдання нам потрібно своє-рідних шкіл і виховних інституцій. Правда, вже маємо тих пару виховних інституцій: як Колегія св. Йосифа, Йорктон, Саск., Інститут Пресв. Серця, для дівчат, тамже, Бурсу БУК-а в Саскатуні, Вищу школу св. о. Николая у Вінніпегу, Ювенати оо. Василіян, Редемптористів, та се хоч як гарний, виховний дорібок, то ніяк не вистарчаючий ані числом будинків, ані своєю величиною приміщення. Одинока Колегія св. Йосифа є вигідна, величава, модерна будівля. Та як щоби той будинок був тут в Саскатуні, то сьогодні мій доклад був зайвим.

бо о що нам головно ходить, і що мені доручено представити шановним Делегатам і церковцям, то є, справа будови нового, наукового, виховного Інституту. **Український Католицький Інститут в Саскатуні.** Се має бути найвища наша науково-виховна інституція. Інституція на зразок університетських колегій як колегія св. Михайла, укр. Колегія в Стемфорді, Сп. Дер., Інститут в котрім так учительський склад, як і студенти малиб приміщення. Де відбувалибися виклади так в англійській як і в українській мові з державним признанням. Інститут, де гуртувалисяб наукові сили українців в Канаді. Де пристаралосьби якнайкращу укр. книгозбірню, музей, укр. мистецтва і культури.

Чейже ми українці в Канаді вже пережили піонірські часи, чейжеж ми вже виросли з пеленок духово-національної немочі крику, незгоди, розсварення, релігійних спорів, маленькості. Безповоротно не повинні й не сміють повернути ті наші довоєнні, народні незгоди-крамоли. Всі вони мають загинути під розвалинами сеї громової, гльобальної війни. І як побідники, так і побіджені всі надіються відродження, нового кращого світа, так і ми Українці маємо право надіятись і навчитись із сеї війни єдности, солідарності скоординования наших всіх народних сил і з певністю прямувати до нашого кращого завтра.

(Далі буде).

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Иосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobzynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАНЯЛИ КИЇВ

Столиця України, Київ, дістався в руки червоної армії в пятницю дня 5-го листопада. Німці мусіли опустити се місто, тому, що большевики окружили були їх з трох сторін. Також на Кримі ведуться завзяті бої на полудне від Перекопу.

ВАТИКАН БУВ БОМБАРДОВАНИЙ. Таку вістку подало радіо з Риму. Якісь пітаки напали на Ватикан, де проживає голова Католицької Церкви св. Отець Папа Пій XII, та скинули 4 бомби. Як доносить ся вістка, бомби наробили великої шкоди в старинних і історичних забудованнях. Німці подають, що се пітаки аліянтів напали на Ватикан, а знова аліянти кажуть, що се німці післали свої пітаки, котрі збомбардували забудования Ватикану.

Пята позичка побіди в Канаді увінчалася повним успіхом. Канадійці купили підчас сеї позички бондів перемоги на більш як 1 біліон 200 міліонів долярів.

Льондон знова бомбардували німці 4 ночі під ряд.

Фінляндія не буде робити заходів замирення з Совєтами, так оголосили німці, спростовуючи вістку котра доносила, будьтоби Фінляндія хоче замиритися з большевиками.

В Кемп Борден, Онт. згоріли два великі військові ганґари. Огонь, котрий повстав з невідомої причини відразу в двох місцях, знищив певну скількість танків (повзів) і інших военних приборів. Не було жадних страт в людях. Підчас вогню вибухали збірники з газолиною. Ганґари згоріли цілком.

Японці згромадили на Тихому Океані велику скількість военних кораблів, коло Островів Соломона. Треба вкоротці сподіватися великої морської вій-

Так покінчилися бої під Сталінградом. Збитих і знівечених ведуть німецьких полонених в запілля совітів. Тепер німці далі понбсять великанські страти на східнім фронті

ни на тих водах між японцями а аліянтами.

УВАГА! ПОЗІР!

ЮВІЛЕЙНА СВ. МІСІЯ

відбудеться в церкві Пр. Евхаристії в Іст Кілдонен, Ман.

від 13—21 ЛИСТОПАДА, 1943

Проповідати буде
о. Гр, Шишкович, ЧНІ.

Українців з Виннипегу, Елмвуд і Іст Кілдонен щиро запрошує на св. Місію Заряд Парохії Пресв. Евхаристії

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

ЛИСТОПАД

14. Неділя 22 по Сош. .... Босежур
21. Неділя 23 по Сош., Собор Арх. Михаіла .... Тиндал (празник)
.... Сарто (празник)
28. Неділя 24 пр Сош. ..... Елма

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон 27 274

ЛИСТОПАД

21. Неділя 23 по Сош., Собор Арх. Михаіла ..... Парки
.... 8.30 рано Гонор
28. Неділя 24 по Сош. ..... Ст. Норберт

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Виннипег, Ман.
Телефон: 54 139

ЛИСТОПАД

14-го. Неділя ..... Сокаль
21-го. Неділя і св. Михаіла .. Альвена місто
28-го Неділя .... Альвена фарми

о. П. СЕРВЕТНИК
Box 150, ALVENA, SASK.

КАТОЛИЦЬКІ ЕПИСКОПИ В КАНАДІ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

В місті Квебеку, католицькі епископи і архієпископи зібрані на конференції осудили комунізм, як "доктрину, основану на матеріяльній фільософії, котра заперечує право приватної власности і відбирає свободу волі людям."

Ію сій заяві большевики в Канаді підняли крик протесту, мовляв осуд католицького епископату в Канаді "викличе глибоке невдоволення серед свободолюбних канадійців."

КНИЖЕЧКА ПРО СТОЛІТТЯ ГАЛИЦЬКОГО ВІДРОДЖЕННЯ

п.з. Пробудитель Галицької України, о. Маркіян Шашкевич, 1843-1943, вже вийшла з друку і продається ціною пять центів за примірник. Книжечка має 20 сторін друку і окрему красну окладинку, містить не лишень життєпис о. Маркіяна, але також огляд його творчости, значіння і деякі з найкращих його творів. Ціна назначена така низька лишень тому, щоби її масово поширити. Опусту від продажі нема, бо нема з чого давати. Кождий українець католик повинен прочитати цю книжечку і дати прочитати другим. Замовляти на адресу:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

В ПЯТНИЦЮ 26-ГО ЛИСТОПАДА 1943 ВІДБУДУТЬСЯ МИЙСЬКІ ВИБОРИ В ВІННІПЕГУ.

УСІ ЯК ОДИН ГОЛОСУЙМО НА:

ЙОСИФА СТЕПНЮКА : АНТОНА ЗАГАРІЙЧУКА

Мийського Радного — **Шкільного Радного**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

The Light of the Nations Basilian Fathers, Mundare, Alta

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 23 (143) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Грудня, 1943 Vol. XI, No. 23 (143) • YORKTON, SASK. December 1, 1943.

СТИПЕНДІЇ БУК-а

КОНКУРС

Домініяльний Заряд БУК-а проголошує оцим конкурс на чотири стипендії *(SCHOLARSHIP)* **2 для учеників і 2 для учениць, кожда по $25, фондом впр. о. військового капеляна, сотника Михайла Т. Пелеха, котрий цим робом стає меценатом нашої молоді і то одним з перших.**

Услівя:

Вносити подання до Домініяльного Заряду БУК-а, 919 Каледж еве., Виннипег, Ман., через дирекцію своєї школи.

Можуть вносити ученики чи ученици українці католики вищих шкіл Канади, наколи є незаможні, релігійні, моральні і роблять добрий поступ в науці.

Подання повино мати в залученню свідоцтво моральности від свого отця пароха.

Реченець вносити подання до дня 15 січня 1944.

- - - - -

Неприняті подання остануть без відповіди.

Про наділення рішає фундатор впр. о. Мих. Т. Пелех після предложення Домініяльним Зарядом БУК-а.

Виспід проголосимо на сторінках БНації при кінці січня 1944.

ДРУГИЙ КОНҐРЕС

В Зл. Державах в місті Філядельфії в днях 22 і 23 січня 1944 р., відбудеться Другий Загальний Конґрес Американських Українців.

ЩО ГОТОВИТЬСЯ ДЛЯ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ?

Константин Уманський, большевицький амбасадор до Мексика, на принятті в Мексикоґраді в приявности визначних політиків сказав між іншими слідуюче:

"Я обовязаний сказати, що ми маємо ще відбити простір на 450 кільометрів (280 миль) в західнім напрямі, заки дійдемо до польської границі, бо наперед мусимо звільнити простір цілої совєтської України."

Значить, що большевики заміряють загарбати цілу Західну Україну під свій чобіт і взяти під своє панування й усі ті землі, котрі мали в 1939 р.

Замітним є се, що заява Уманського появилася вже по мовковській конференції, отже буде вона виявом волі большевицького уряду в Москві. Здогадуються, що уряди Англії і Америки мали погодитися на домагання Росії відносно Західної України.

НІМЦІ ВИРУБУЮТЬ ЛІСИ В ГАЛИЧИНІ

В Галичині німці заложили богато нових тартаків і наскоро вирубують усі ліси. Утікаючі подають, що як вирубування лісів, в такім скорім степені потреває до весни, тоді не буде ні одного ліса в Галичині.

В Англії випустили на волю передвоєнного провідника англійських фашистів Сера Освалда Мослей і його жену.

ОСЬ ТАК ТЕПЕР ЖИЮТЬ ЛЮДИ НА НАШІЙ УКРАЇНІ. На згарищах і руїнах рідного дому троє українських дітий сидять обдертих і голодних і очікують на ложку теплої страви котру приготовляє їм їх мама. Мати-страдальниця гріє страву для своїх дітий при огні запаленім посеред звалищ. Знимка взята в одній місті коло Білгороду. Міліони українських дітий блукають сьогодня по руїнах своїх рідних хат, бо Україна стала спаленою зруйнованою землею. О Боже милосердний, змилуйся над нашим українським народом!

ЗАВОРУШЕННЯ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

З Льондону подають, що в Карпатській Україні панує великий неспокій і заворушення партизан-повстанців проти мадярської влади.

НІМЦІ ВТІКАЮТЬ ЗІ ЛЬВОВА

З Льондону подають, що німці почали вивозити зі Львова в Західній Україні цивільне німецьке населення, як також всі военні запаси і матеріяли.

ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ НА БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ! – ЛИСТА ЖЕРТВ І КУВЕРТИ БУЛИ ЗАЛУЧЕНІ В 18 Ч. БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

П. Овуцький

УКРАЇНСЬКА ТРАДИЦІЯ

I.

Коли приглянемося близше до життя ріжних народів, то побачимо, що в них традиція дуже пошанована і взнесла. У них на першім місці стоїть віра в Бога Творця, що очолює їх церкву, на другім місці стоять їх національні змагання, які очолені їх цивілізацією, а на третім стоїть їх традиція. Без традиції народи жити не можуть, ставлять традицію наче заборолом усіх своїх святощів і нею гордяться. Поступаючи вперед у всіх царинах свойого життя, не лишають позад себе своєї традиції, яка неначе бальзам надихує їх культурне життя. Одним словом кажучи, немає на світі культурного народу, щоб він занедбував своєї традиції. Канадійські французи можуть бути зразковими в значінню пошанування своєї традиції.

У нас українців в Рідним Краю традиція була в великим пошанівку. Наш нарід переживав тяжкі лихоліття, татарські, турецькі і московські наїзди, двигав тяжку панцину-неволю, на якій на панських ланах селянина сікли різками без вини, лише для того, щоби над ним позбиткуватися та все тримати його в пострасі. Однак сей нарід-мученик ніколи не відрікався своєї традиції і святу традицію свою чесно виконував.

Хто знає, що булоби сталося колиб наш нарід не шанував своєї традиції, чи мігбй він остати українським народом!

Українська традиція ріжнила наш нарід від москалів і поляків, які задушевно чигали на наш нарід, щоби його пілкнути, затерти по ньому слід, щоби його не стало на світі. Традиція тому українському народові дуже помогла в його відпорности ворогів. Через се, традиція в нашім народі стала неначе вірою в Бога Творця. Український загал набрав переконання, що хто з українців не шанує рідної традиції, від неї відхиляється, такого уважається за національного ворога.

II.

Українську традицію найбільше плекала і далі плекає Католицька Церква, а за чемпіонством у традиції промовляють українські паски на Великдень, писанки, гагілки, колядки, щедрівки, засівання на Новий Рік, то що. Далеко менше традиційних точок мають українці, таких, щоб не були звязані безпосередньо з церквою. Цілком дуже мало таких традиційних явищ мають українці, щоб не черпали попертя з церкви, або не мали нічого спільного з церквою.

(Далі буде).

Один з австралійців, що борються в рядах Восьмої Армії. Це здібні і надзвичайно витревалі борці. Вони це прогнали панцирні частини Ромеля з Африки серед нагальних і вичерпуючих боїв. Вояки тої армії не лишень знаменито виглядають, вони знаменито борються!

ВПАЛИ ЗА СЛАВУ І ЧЕСТЬ НАШОЇ КАНАДИ

Панько Петро Блажейко, десятник, Сорел Кве., проголошений за пропавшого.

Йосиф Когут, летунський старшина, Паркервю, Саск., небезпечно хорий за морем.

Василь К. Комайко, лет. старшина, з Америки, згинув за морем.

Яків Єнський, десят., з Америки, пропав за морем.

Василь Іван Марковський, лет. старшина, Принс Альберт, Саск., дістався до ворожої неволі.

Петро Боназів, рядовик, Йорктон, Саск., ранений в Сицилії.

Йосиф Міщук, хорунжий, Ню Абердін, Н.С., проголошений за пропавшого.

Іван Валчак, десят., Монтреал, забитий за морем.

Тома Карло Дикович, десятник, ранений за морем в активній службі.

Іван Савчук, рядовик, тяжко ранений в Сицилії.

Василь Данчук, рядовик, Моркембе, Алта., легко ранений в Сицилії.

Іван Яків Стефанчук, десят., Стюартбурн, Ман., згинув за морем.

Іван Йосиф Слабик, лет. десят., Естеван, Саск., згинув за морем.

Тома Григорій Лазинбій, десят., Тенбій, Ман., згинув за морем.

Яків Цимбалістий, лет. старшина, Монтреал, дістався до ворожого полону.

Давид Андрій, рядовик, Вест Кілдонен, Ман., умер в полоні за морем.

Яків Еміліян Волчук, десят., Винипег, Ман., тяжко хорий за морем.

Іван Павлюк з Вакав, Саск., згинув за морем.

Юрій Завацький, десятник, Ню Вестминстер, Б.К., згинув за морем.

Петро Пиніський, лет. десят., Сидней, Н. С., проголошений за пропавшого.

Александер Яків Хараба, лет. десят., Вільна, Алта., проголошений за забитого за морем.

Л. Франко Сливка з Ботга, Алта., умер за морем з ран.

Казимир Городиський з Бовсежур, Ман., втопився в Канаді на активній службі.

Станислав Франко Худик, лет. старшина, Гамільтон, проголошений за пропавшого.

М. Чайківський, десят., Фалун, Алта., проголошений за пропавшого.

Володимир Йосиф Симчич, рядовик, Гамільтон, ранений за морем.

В. Р. Кісик, десят., Летеліер, Ман., згинув за морем.

Василь Квасній, лет. десят. Тюлонь, Ман., згинув за морем.

Дмитро Залішук, лет. десят. Ростерн, Саск., згинув за морем.

Григорій Максим Слезак, лет. десят. Оберон, Ман., згинув за морем.

ВЕСІЛЬНІ ДЗВОНИ

Дня 31 жовтня ц.р. відбувся в церкві "коло Шевчука" в Шіго, Саск., гарний обряд вінчання панни Марії Павлюк з п. Николою Кабаном. П-а Марія Павлюк, писарка місцевого відділу "УКЮ", донька піоніра й члена українсько-католицької парохії в Шіго, тож не дивниця, що на весілля до хати родичів молодої прийшли численно й старші і парохіяни й українсько-католицька молодь. В часі весілля п. Іван Когут, голова місцевого БУК-а, заохотив приявних, щоби з нагоди гого торжества зробили збірку на "Б.Н.", щоб в той спосіб лишився на довго милий спомин радісного дня того вінчання. Збірку перевела п-а Марія Козакевич. Зложили: По 1.00: Всеч. о. Бахталовський ЧНІ, Петро Франсишин, Стах Чайківський, Дм. Білокрилий, Іван Павлюк, Никола Кабан, і ще одна особа. По 50ц.: Василь Библів, Іван Когут. По 25ц.: О. Кривуляк, Т. Козакевич. Разом $8.50.

Молодятам і гостям належиться похвала, що памятали про потреби нашої укр. кат. преси; цею збіркою оказали вони практичну любов до своєї Церкви і народу.

УВАГА! **ПОЗІР!**

ЩОСЬ НОВОГО!

В СЛІДУЮЧІМ ЧИСЛІ БН. ПОДАМО НА СТОРІНКАХ 9 і 10

МАЛИЙ ПІДРУЧНИК КОЛЯД

в опрацьованні о. А. Лугового

Сю картку буде можна витяти і зложити в формі книжочки.

ХОЧА МАЄМО БОГАТО МАТЕРІЯЛІВ ДО ПОМІЩЕННЯ В НАШІЙ ЧАСОПИСИ, ТО ВСЕТАКИ ЖЕРТВУЄМО АЖ ДВІ СТОРОНИ НА СЕЙ ПІДРУЧНИК КОЛЯД ДЛЯ ВИГОДИ І ДОБРА НАШИХ ЧИТАЧІВ

о. П. Криворучка

ВИХОВНЕ ЗАВДАННЯ БУК-А

(Продовження)

Вже сьогодні чуємо на радіо, читаємо в пресі, як то державні чинники, вчені, письменники, педагоги, творять комітети, котрі мають занятись розбудовою не менше 150 нових колегій по Канаді й то сейчас по війні. Се має бути як підсумок розбудови, нових повоєнних шкільних осередків. Се має бути додаток до тих так многочисленних каледжів, колегій, що так розкішно величаво мов палати украшують великі й малі міста просторої Канади. **Тож повинно стати і нас українців на будову хоч одної, вищої, виховної Інституції в Саскатуні. Особливо українці в Саскачевані свідомі, підприємчиві, жертвенні. Маємо повне довіря, що за Божою поміччю, доброю волею і жертвенністю українського загалу, ми будемо в змозі вибудувати сю нашу намічену виховну Інституцію.**

Та найважніше треба Божого благословенства й доброї волі українського загалу. Бо нічого не вдіють будівничі, як що Господь не збудує дому. За Божою поміччю, все зможемо доконати. Однак, щоби в нас була і найліпша воля, але як що не буде в нас загального всеукраїнського зрозуміння, скоординования всіх наших народних сил в кождім важнім ділі, то успіху не будемо мати. Не дрібничковістю, провінціональністю будувати нам народні установи. Ні! Так як великий наш український загал в Канаді, так спільно, всі разом, маємо забиратись до будови. В сім випадку до будови намічено Інституту. Бо важність виховного інституту повинна щиро лежати на серці українців в Альберті, Манітобі, Онтеріо, як і нам в Саскачевані. А коли збудуємо в Саскатуні, тоді коли прийде черга на прочі провінції, ми зо Саскачевану всі радо допоможемо збудувати чи то в Едмонтоні, чи Винипегу, Торонті...

Саме під теперішню пору треба нам кинутись до роботи. Маємо вибрати відповідних людей, котрі поіхалиб по Канаді, до всіх наших українських закутин, та совісно занялись збіркою на сю ціль, будову інституту. Саме тепер найдогіднішій час. Час постаратись за фонд. Хоч де хто, міг би закидати, що мовляв, тепер маємо всякі воєнні збірки, та, певно що є, алеж бо кождий народ вже думає за свою будучність. Народне життя, культура, поступ, не можуть спинитись. Все пливе буйним руслом вперед, тож і ми українці маємо, і мусимо йти вперед, думати, рішатись, жертвуватись, розбудовувати наше народне життя, народну культуру, організувати науку, виховання.

(Далі буде).

Північна Африка: Ворожі літаки залишені і ушкоджені на летунськім майдані Кастель Беніто. Німці і італійці стратили тисячі літаків у війні в Африці. Богато літаків показались лиш незначно ушкодженими, так, що по незначній направі служать вони аліянтам. Знова з других літаків, декотрі частини ужили до будови нових літаків.

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

ЧИ ВІДДАВАТИСЯ ЗА НЕ-КАТОЛИКА?

III.

Коли не-католицька сторона не хоче прийняти католицької віри, тоді треба податися о диспенсу. Перед уділенням диспенси, не-католицька сторона мусить підписати певну угоду і привречення.

В підписаній угоді, котру не-католицька сторона мусить додержати, не-католицька сторона признає науку католицької церкви щодо супружжа, котре є сталою угодою. Відтак не-католицька сторона обіцяє, по перше, що дасть повну свободу католицькій стороні в практикуванні релігії, а по друге, що діти обох полів уроджені з сього супружжа, будуть виховані в католицькій вірі.

Відтак в приреченні, не-католицька сторона мусить приобіцяти, що не буде брати другого слюбу в іншій вірі ані перед католицьким слюбом, ані по нім. Католицька сторона також підписує угоду і обіцянку, що буде старатися навернути не-католицьку сторону до католицької церкви, через молитву, примір і приступлювання до св. Тайн. Ці обіцянки треба підписати в присутности священика. Устна угода-обіцянка не є вистарчаюча. Відтак священик се все відсилає до Епископської Канцелярії з просьбою о диспенсу.

Треба добре памятати, що це не є лише якоюсь формальністю. Священик не дасть своєї згоди, аж доки не буде морально певним, що не-католицька сторона добре розуміє о що ходить й додержить цеї обіцянки. В кождім разі, ці угоди, обіцянки, ще не розвязують всіх трудностей. Часто бувае, що ці угоди підписуеться без більшої застанови (в часі обопільної любови) не розважуючи дійсного стану супружжа в будучности. Декотрі знова щонебудь навіть підписалиби, бо знайшлися в скрутнім стані. Католицька Церква однак вимагае зіання католицької науки в справі супружжа від не-католицької сторони, бо інакше, в житті-такі женихи не будуть щасливі і будуть жалувати того дня, коли заключили слюбну угоду. (Далі буде).

ВІСТИ З ПАРОХІЯЛЬНОГО БАЗАРУ В ТИНДАЛ, МАН.

В днях 12-го і 13-го листопада ц.р., наша місцева парохія св. Михайла улаштовувала в своїй парохіяльній салі річний базар.

Через оба вечерки наші місцеві і дооколичні люди брали в цьому базарі численну участь. Многі з учасників не жалували принести зі собою богато вартісних річей на розігравки й тому не дивно, що наш сьогорічний базар увінчався надзвичайно гарним успіхом.

В розпродажі наших базарових книжочок найкраще пописались п. Корнелій Боднарчук, п. Михайло Мізяк і п. Николай Козіна.

Через оба вечері порядком базару проводив наш парох, о. Яр. Чиж, а помагали йому урядовці парохії і шкільні діти.

В другий і останній вечір базару можна було бачити в нашій салі велике число присутніх, які до пізної пори не опускали салі, але з великою терпеливістю і цікавістю очікували хвилі, коли настане тягнення виграваних тикетів.

І ось ця хвиля прийшла!

Покликана нашим парохом на сцені появилась мала школярка з веселою усмішкою на лиці—Дорін Горошко з Гарсон— і придержуючись точно поданих їй вказівок, почала витягати щасливі тикети.

За кілька хвилин всім тим, що були цього вечера на нашому базарі, було відомим, хто був щасливим в купні наших базарових тикетів.

Та можливо, що ще й досі є такі, що не мали змоги довідатися, які кому припали нагороди підчас цього тягнення тикетів, яким закінчено наш базар. Тому на всякий випадок вважаємо вказаним подати до ширшого відома отсю поіменну листу вигравців і числа їх щасливих тикетів:

1. Юрій Рибак з Гейзеглен (ч. 1141)
2. Бен Горошко з Бовсежур (ч. 1249)
3. Анна Шалей з Тиндал (ч. 363)
4. М. Рибак з Гейзеглен (ч. 662)
5. Роберт Прокопів з Віннипегу (ч. 880)
6. Луцик з Тиндал (ч. 796)
7. Михайло Хомин з Тиндал (ч. 37)
8. Михайло Мізяк з Тиндал (ч. 1420)
9. Михайло Чимишин з Тиндал (ч. 114)
10. Михайло Когут з Тиндал (ч. 1077).

Всім помічникам, жертводавцям і учасникам нашого сьогорічного базару бажаємо зложити на цьому місці щиру подяку за їх ласкавий труд, жертви і участь.

Корпеспондент.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 360 Chalmers Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЗАГАДОЧНА ЦІЛЬ ГОСТЯ

(Дискусійна стаття)

В своїм часі в однім місточку західної Канади двох "поліцманів" вибрались на пополюванням качок. Зайшли вони на фарму одного нашого українця, без його відома. Коли вертали через подвіря нашого господаря, який не знав англійської мови, ображений фармер гукнув злосливо і тим способом зазначив своє обурення. Один з польових старався якось поладнати неприємну справу і вказуючи на себе, сказав: "полліс", хотячи зазначити, що він не є хто будь але "поліцман." Фармер почувши слово "полліс" відпалив по своїму: Я знаю, що ти на мою фарму поліс, але хто тебе там посилав?

Людська етикета вимагає, що коли хтось приходить до вас, чи то в гості, чи по-ділу, він повинен перше представитися і сказати ціль свого приходу. З досвіду знаємо, що коли до нас прийде хтось незнаний або мало знаний, і не скаже о що йому ходить, ми дотя неспокійні і дотя недовірчиво до него відносимося, доки він ясно не скаже чого він собі від нас бажає. Чим довше гість отягається з цим, тим більше ми нетерпеливі.

Недавно гостив у нас у Канаді один гість з полудня. Оскільки він виступав яко приватна особа, кождому з нас було до певної міри приємно гостити його в себе, бо гість відзначився колись в українськім суспільнім життю, як народний діяч. Навіть тепер він занимає в своїм місті поважне становище. Однак наш гість не вдоволявся приватними візитами. Він, як колишний народний діяч, уважав за відповідне виступати публично перед народом.

Не підозріваючи нічого злого, одно наше товариство позволило, щоби гість подорожував і голосив відчити з його рамени. Вже на першім публичнім виступі показалось, що гість, маючи дар бесіди і уживаючи своєї колишньої поваги, виступив з поглядами, які цілком нашому канадійсько-українському суспільству не до вподоби. Розуміється, що пан бесідник умів свої теорії вбрати так гарно в масненькі слова, він потрафив свою гірку пігулку так обложити чоколядкою, що пересічний наш громадянин не полапався. Однак теорії нашого загадочного гостя не можуть ніяк видержати критики по-дий, які розуміються на політичних тонкостях. Деякі передові одиниці сейчас зрозуміли, що непрошений гість мав загадочну ціль. Та ціль ще нам неясна. Однак нефортунний виступ "імпортованого" гостя має вже той наслідок, що має сіль коли її натирається в розятрену рану. Ми любимо гостей, ми є гостинні, ми на будуче будемо радо витати гостей, приватно і публично, але перше хочемо знати чи приїзд їх до нас є дійсно щирий.

Експортовий.

ЧОГО СПОДІВАТИСЯ ЧЛЕНАМ БУК-А ЗА СВОЇ ВКЛАДКИ?

В попередних двох статтях з'ясоване положення централі БУК-а, котра хоче виконати своє завдання і потребує до цього засобів. А дальше відношення централі до провінціональних зарядів і розмежування компетенції та впливів.

Тепер хочемо представити нашим членам, що їм належиться за всі тягарі, жертви і працю, які вони дають для своєї організації. Засадою, жадна жертва не є даром, кождий труд приносить стократні відсотки в життю. Наші члени, **коли жертвують** на БУК, **мають право** домагатися успіхів, праці і осягів. Але так само, ці, що не жертвують, **тратять всяке право** до критики і вимагань. Для них остає однак право, якщо хочуть з нього скористати, щоби скритикувати самих себе і покласти вимоги до себе. Для богача, котрий не хотів знати бідного Лазаря, не остало нічо інше, як пекло. Він сам його вибрав своїм способом життя.

Так само може статися з кождим, хто буде жити тим самим ладом. І хто навіть на цім грішнім світі не схоче трудитися і жертвувати, так само створить пекло своїм життям. Бо діявол нічого так не любить і не хоче, як пінивства. А суд без милосердія тому, хто самий не знав милосердія. Світ судить дуже гостро, життя обдурити не може.

Хочемо вимагати від Домініяльного Заряду, мусимо самі перше сповнити наші обовязки супроти нього.

Що можемо і маємо право вимагати однак за наші жертви, труд і працю?

Праці згідно зі статутом!

Статут подає працю релігійну, освітну, добродійну.

Тої праці маємо право вимагати і діждатися від неї успіхів.

БУК досі вів **освітну** працю на широку скалю. Десятки з'їздів по цілій Канаді, наша преса, книжечки, летючки свідчать самі. **Цю працю далі продовжуємо.** За короткий розмірно час Домініяльний Заряд цього року видав книжечку про о. Маркіяна Шашкевича і передав до друку слідуючу книжечку "Канадійський Вертеп."

В цілі добродійної праці, скажім собі отверто, між нами ще прямо неоране поле. То що досі зроблено, це крихітки зі стола богатого. Вправді вже зроблено, але це мало, сльоза серед океану. Домініяльний заряд цього року жертвував $50 на Сиротинець в Айтуні і жертвою впр. о. сотника Михайла Пелеха установлено 4 стипендії по $25 для бідних а гідних наших учеників.

Однак перед нами ще остає: **стала і збільшена поміч для Сиротинця, для Рідних Шкіл, для лічниць, для старечих домів, для преси.** Треба так як вмерти захисту для новородків, для незамужних материй, щоби не віддавати їх в інші руки. Для приміру скажемо, що у Винипегу є 22,578 українців—але нема захисту для сиріт, для старців, нема клініки. Жидів в цілій Манітобі є приблизно 18,000 і вони в самім Винипегу мають клініку, захист для сиріт і великий, недавно змурований над рікою, дім для своїх старців. Тому домагатися прав можуть успішно в життю лишень ці, що виконають свої обовязки. А хто не дбає про своїх, то є про рідних, той відпав від віри і гірший від невірного, як каже св. ап. Павло в І до Тимотея 5, 8.

Тої добродійної праці мають право домагатися від БУК-а його члени, якщо виконають і о скільки виконають свої обовязки. Во коли ми самі не виконаємо наших обовязків, як може організація виконати свої? Від нас самих залежить, скільки і як ту працю успішно здійснити.

Хто й про що думає

Торговець старим залізьзям недалеко залізничого перехрести в Денвер, Колорадо, поставив таблицю з таким написом: "Мотористи: Ану вперед! Пробуйте свого щастя! Ми купимо ваше авто!"

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР, ГРУДЕНЬ, 1943

1 С 18 Мч. Плятона і Романа
2 Т 19 Прор. Авдія
3 П 20 Преп. Григорія
4 С 21 Введ. в Храм Пресв. Богородиці
5 Н 22 Неділя 25 по Сош.
6 П 23 Св. Амфілохія
7 В 24 Вмч. Катерини
8 С 25 Сщмч. Климента папи
9 Ч 26 Преп. Алипія
10 П 27 Вмч. Якова перс.
11 С 28 Препмч. Стефана
12 Н 29 Неділя 26 по Сош.
13 П 30 † Ап. Андрея
14 В 1 Грудень. Прор. Наума

УСТАВ

4. Введ. в Храм. Пр. Богородиці: Всенощне. Сл. Б. Ап. з. 320, ев. Лук. з. 54.

5. Нед. 25 по Сош.: Гл. 8, ев. утр. З. Сл. Б.: Ап. з. 224, ев. Лук. з. 53.

8. Віддання Введення: Усе празника.

12. Нед. 26 по С.: Г. 1, ев. утр. 4. Сл. Б. Ап. з. 229, ев. Лук. з. 66.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Щоби усе й всюди люди дякували Богові за отримані дари.

Наш катихизм учить, що повинні ми бути вдячні, маємо дякувати Богові за одержані ласки. Сього вимагає від нас сам Бог. Пригадаймо собі історію з св. Євангелія, коли то Христос взяв за зле уздоровленим прокаженим що не прийшли Йому подякувати.

Ісус Христос дякував свому небесному Отцеві скоро тільки одержав якесь добродійство. Ісус сейчас взносив очи вгору і говорив: "Отче, дякую Тобі." Так було приміром при воскресенню Лазаря. Ніколи також не встав від стола, не подякувавши за все небесному Отцеві, так було при Тайній Вечері, також і в Емвус. Подібно робили і Святі. Так поступати маємо і ми, котрі від Бога одержали і одержуємо множество ласк. Привикаймо говорити по кождім одержанім добродійстві: "Дякувати Богу," та не забудьмо, що через вдячність доступимо нових ласк і Божого благословення.

МІСІЙНЕ НАМІРЕННЯ

Щоби юнакам католицьких країв дуже лежало на серці спасення молоді по місіях.

Місійне намірення на місяць листопад є за католицьких молодців по місіях. Просити маємо Пресвяте Серце Христа, щоби молоді по місіях високо цінили спасення молоді по місіях. В який спосіб сі католицькі юнаки по місіях вивяжуться зі свого завдання-спасення молоді? По перше, своїм прикладним і взірцевим життям мають вказувати правдивий шлях життя своїм приятелям і знакомим. По друге, коли цілковито стануть на службу Христа, себто стануть священиками і будуть працювати над спасенням душ молоді по місіях. Сі великі ласки дістати можуть юнаки по місіях тоді, коли про се будемо сердечно просити Серце Спасителя Христа.

о. Н. Демків

ВВЕДЕННЯ В ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

"Прийдіть до мене всі утомлені і обтяжені, а я успокою вас" (Мат. 11, 25).

Свято Введення в Храм Пресвятої Богородиці пригадує нам, що й ми повинні до Церкви ходити й з Церквою жити. Коли Пречиста Діва, Мати Ісуса Христа, з Божого провидіння виховалася при церкві, то вже з сього одного повинні ми зрозуміти, що Церква найбільше єднає нас з Богом, що вона дає нам найбільше добро. Тому сьогодня застановімся про вагу Церкви в нашому життю.

1. Церква се Божа школа на землі.

Христова Церква— Христова школа. Така школа, до котрої ученики ходять через ціле своє життя, непримушені, але зі своєї доброї волі, бо самі на собі досвідчають, що Церква дає їм найбільше добро, яке в життю взагалі можна знайти. Якби так не було, то якаби сила могла нас привязувати до Церкви, тягнути нас до неї що неділі, що свята, та й на будні дні? Не тільки нас, але ті непрогляднї маси Христових учеників, що не зважають ні на спеку, ні на студінь, не раз далеку і тяжку дорогу відбувають, а шукають Божої Церкви. Та годиться, щоби ми самі себе пізнавали, щоби ми здали собі справу з того, що нас вяже з Церквою, бо як каже св. Петро, ми маємо бути завсіди готові до відповідальности перед кождим, що домагається від нас звіту про надію, що в нас. (1 Петр. 3, 15).

Що нам дає Христова Церква, св. Христова Школа?

Останні слова, які які записані є в Євангелію Апостола Матея є слідуючі: "І се я з вами по всі дні до кінця віків." (Мат. 28, 20)

Безперечно, Христос Господь є всюди з нами, де тільки Його шукаємо, де до нього звертаємося, однак передовсім він з нами тут у Божому Домі, у своїй школі. І як колись живучий на землі кликав: "Прийдіть до мене всі утомлені й обтяжені, а я успокою вас," так тепер св. Церква — Христова заступниця, кличе до нас день у день: "Прийдіть до мене всі утомлені і обтяжені, а я вас успокою." Великі се слова. Хто ще в людському роді висказав такі слова, хто має відвагу повтаряти їх день в день? Сеж не пусті слова, а обітниця, що її таки зараз треба здійснювати. І св. Церква здійснює їх, а радше Христос Господь здійснює їх через св. Церкву.

Христова Церква дає нам то само, що Христос Господь, бо вона Христова заступниця на землі.

2. Вже старинні погани обвиняли Христову віру, а властиво християн, задля їх віри, що ніби християни є "ворогами людського роду." Христова віра ніби понура, не дозваляє свобідно уживати земського щастя, каже відрікатися усіх земських радостий, придушує життя, обожує смерть...

Такі закиди проти Христової віри висувають і пинійні погани-безбожники, що вородилися з християн, утративши Христову віру і її змисл. Та як вони тяжко помиляються.

Не смуток і резигнацію з життя приносить Христова віра, а радість і збогачення життя. Сам Христос назвав свою науку Євангелієм, а се грецьке слово значить добра, радісна вістка, добра радісна наука. Коли від Івана Хрестителя, котрий тоді сидів у вязниці, прийшли посли до Ісуса і спитали, "чи ти є той, що має прийти, чи іншого маємо ожидати?", Христос Господь дав їм таку відповідь: "ідіть і розкажіть Іванові, що ви чули і виділи: сліпі прозирають, хромі ходять, прокажені очищуються, глухі чують, мертві воскресають, убогим проповідується Євангеліє і блаженний той, хто не соблазниться мною." (Ів. 11, 3, 53. **Невжеж се є утрата життя і щастя, чи здобування життя й щастя.** А Христос покликується тут на свої діла, на свої слова, на свою науку, щойно на останньому місці покликується. Воно дійсно так, як Христос каже про себе: "Я прийшов, щоби життя мали й надто мали" (Ів. 10, 10). "Я є дорога, правда і життя". (Ів. 14, 6). "Я хліб життя, хто до мене приходить, не буде голодний, а хто

вірить в мене, не буде прагнути ніколи" (Ів. 35, 6). "Хто слухає мого слова і вірить в того, що мене послав, має життя вічне і на суд не прийде, а прийде від смерти в життя" (Ів. 5, 24). В ньому—в' Христі було життя, а життя було "світлом людей" (Ів. 1, 4).

Христова віра дає нам життя сильнійше навіть від смерти, життя вічне. І приносить пільгу для земського життя, якої ніхто інший не може нам дати. Сліпі прозирають, хромі ходить, прокажені очищуються, глухі чують, мертві воскресають, убогим проповідується Євангеліє—радісну, потішаючу науку.

3. Правда, Христос Господь говорить до нас і тверді слова: "Коли хто хоче за мною ітн, нехай відречеться себе самого і візьме свій хрест і йде за мною" (Мар. 8, 34). "І хто не візьме свого хреста і не піде за мною, не є мене достойний" (Мат. 10, 38). "В вашім терпінню спасайте душі ваші" (Лук. 21, 19).

Та поставмо справу ясно. Чи се Христос накидує нам якийсь свій власний хрест? Ні! Христос говорить про наш хрест, що нам його само земське життя накидує. Якаж у тому може бути вина Христової віри, що земське життя так устроене, що кождій людині необхідно приходиться зносити всякі прикрости, нещасти, терпіння, а вкінці вмирати. Сеж від землі, а не від Христової віри.

Або може малаби Христова віра замикати нам очі, щоби ми не бачили зла в світі, щоб ми не брали його в свої життєві рахунки? О, тоді Христова віра обманювалаби нас, фалшувалаби життя і пускалаби нас у світ неприготованих, наче сліпих. І сповнювалабися на нас приповідка: "Коли сліпий сліпця веде, оба в яму впадуть." Однак св. Христова віра так не робить і не може робити; вона щира і відкрито ставить перед нас світ так, який він є справді... злий, з хрестами, з труднощами.

"Доволі дневи його злоби,' каже Христос (Мат. 6, 34). Але в тому сила й благодать Христової віри, що вона не лишає нас безрадними в життєвих терпіннях, а подає нам і науку і поміч самого Бога, щоби ми могли з наших терпінь збирати безмежний капітал для нашого життя і щастя. "Терпіння сього часу не є достойні будучої слави, що має в нас об'явитися" (Рим. 8, 18).

4. Немає і ніколи не було між людьми такої безглуздої науки, котра вихвалюваласи терпіння для самого терпіння, а не для якогось зиску. А нема і не було між людьми такої науки, котра нагороджувалаби терпіння таким безмежним зиском, як Христова наука. За терпіння вона дає царство небесне, вічне життя в спільности з самим Богом. "Чого око не бачило, ані ухо не чуло, ані в серце людини не прийшло, що приготовив Бог тим, що Його люблять" (І Кор. 2, 9). Хто з усіх людських мудрців і поетів спромігся бодай на уяву такого надземського щастя? А у св. Письмі се не уява і не тільки обітниця словами, але вибраними людьми досвідчена правда. Апостол Павло, той сам, що нам записав наведені слова про безмежне небесне щастя, на іншому місці каже: "Хвалитися мені не придається на нічо; прийду до видінь і об'явлень Христових. Знаю чоловіка в Христі, що перед чотирнайцятьма роками, чи в тілі, не знаю, чи без тіла, Бог знає, був пірваний до третого неба. І знаю такого чоловіка, чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, що був взятий до раю і чув слова, котрі не дадуться висказати, і котрих чоловікові не вільно говорити" (2 Кор. 12, 1-4).

Се небесне щастя почасти на нас сходить, дає нам себе пізнати, вже тут у земському житті. Деж, як не тут у Божому домі, зазнаємо найбільшого, найчистійшого, найповнійшого щастя! Коли на Різдво Христове ціла Церква співає коляди малому Божому Дитяти, коли на Великдень співаємо Христос Воскресе, або хочби і в звичайну неділю, коли співаємо Єдинородний Сине, Іже Херувими, Свят, Свят, Свят,— відчуваємо тоді в душі, що Бога доторкаємося, і як колись на ту евангельську жінку, що одежі Ісусової діткнулася, так на нашу душу спливає сила, що від Бога виходить і нас наша віра спасає. Відчуваємо тоді, що ми є братами херувимів; дітьми небесного Царя, котрі роджені не на смерть, а на вічне життя; котрі Христовою благодатію змиваються з гріхів, помилок і немочі, та приймають мир Божий, якого тільки Христос дає, а світ злий його не може дати; котрі причащаються Пресвятого Тіла і Крови Господньої і вже є для Христа Господа не тільки учениками але й братьми. З ранами і недугами на душі і тілі, які завдає нам земське життя, приходимо тут до Божого дому, до Христової школи і находимо тут небесний лік на всяку рану і неміч, находимо нові свіжі життєві сили, вищі сили, що нас уздоровляють, потішають, просвічують і освячують. Ісус Христос і нині може сказати, як колись, "Сила з мене вийшла"... доторкнулися мене многі з вірою жінки евангельської.

Досвідчаємо на собі повну правдивість Христос слів: "Прийдіть до мене всі утомлені й обтяжені, а я успокою вас."

І на нас сповняються у відповідний спосіб Христові слова: "Сліпі прозирають, хромі ходять, глухі чують, мертві воскресають, убогим проповідується Євангеліє—радісна, весела наука."

Коли псальмопівець про старозавітний храм висловлювався з таким захопленням: "Благословенні ті, що мешкають у домі Твоїм, будуть хвалити Тебе на віки. Бо ліпше є день в храмі в Тобі, ніж деінде тисяча" (Пс. 83, 5-11),—то з яким захопленням ми маємо висловлюватися про новозавітний храм Божий, де благодать відкуплення приносить свої повні плоди! О, Пречиста Діво, Богородице, Ти, що виховалася при Божім храмі й сама була храмом Бога живого, благай Сина Свого, Бога нашого, своїми всесильними молитвами, щоби цвіла церква Божа в українському народі, щоби видержала проти навали ворогів.

о. СТ. СЕМЧУК

Плач Єремії

(Продовження)

5

Колись ми завіти писали
кровю на наших ланах.
На вірність, на славу Тобі присягали
і мужно вмирали
на списах, ножах.
А нині жертви погасли,
обиті роги—
знущаються люто над нами
кати, вороги...
Карбують нам плечі бичами
і ноги скули ланцюхами,
а руки звязали,
скрутили, зімняли...
Не ми вже панами—
рабами, рабами, рабами...
Коливж Твій голос достигне?
Вже живо наспіло під серп,
колоситься нива від граду...
Наш злотий герб
пожовк, почорнів
і затлів.
А Ти за злім і за зраду
наслав нам тучі і зливи—
і стали смирні
ті наші невірні
ниви...
Як соромно раніше ридали
і діти топили, вбивали
на приказ їх фараона—
як жалко, безтямно розбільно!
Казали: інакше невільно.
Неправду казали!
Серця убивали,
гасили вогні
святі, святі,
ясні.
І стали безсильні, недужі, слабі.
Аж Господь пророка післав
в тюремний найтяжчий той час
і він фараона зборов, зімняв,
як штаба атлас.
Залізною силою волі,
натхненною душею,
він вивів нарід з неволі
в тузі за рідною землею.
І шлях їм згородив
святим огнем—
і віру розбудив,
і серця запалив
кличем:
Ідем!
За Господом пішли,
за вогняним стовпом.
І море перейшли,
і ворога змели,
у морських филях смерть йому заготовили
і землю обіцяну заняли, і заволоділи.
Святий вогонь горів,
через пустиню вів,
від ворога слоняв, беріг—
донині він горить,
жаром палахкотить,
веде, манить
в твоїй душі
Народе мій!
Ти міг!
Ти можеш ще й тепер!
Ще час!
Твоїх ребер ще не роздер,
а ніг твоїх ще не розжер
ворожий ланц.
То нас зове Господній клич:
Ходім!
Мойсей прийшов!
(Ідe)
А наша кров:
(Пірвіть)
пірве...
Бо треба дзвону,
бо треба грому,
тут, усе...
Від Сяну до Дону
народу мому
зриву і лету...
Темряву гнету
най рознесе
пісню кулемету—
і засвітає світання гоже,
мій Боже, мій Боже!

Помилуй нас Боже за наші гріхи
й за прадідів наших провини,
ми тяжко грішили, ми тяжко блудили,
ще тяжче ми Боже страдали, терпіли
без просвітку, без ясної днини.
О,зглянься над нами в недолі, в скруті!
Ми плачем кроваво від болю...
Нам очі запухли, нам уха заглухли,
а плечі від ударів іще не потухли,
що ними женуть нас в неволю.

Ти Господи сильний, могучий владар,
прибіжищем нашим став нині.
Зменши наші болі в цій лютій недолі,
хоч промінь подай нам будучої волі,
як шлях до твоєї святині.

* * *

Заклич! А підемо до бою.
Підемо розцвило, розсійно,
підемо весняно, розмайно
і громовладно,
акордно, складно,
з Тобою,
для Тебе, твоєї країни,
почерез терня в мряці руїни,
хоч наше серце розпяте,
пробите і прокляте,
привалене каменем в гробі,
жде воскресення дві доби—
а трета лиш мріє, світає,
надходить і назрівае:
неділя спасення для України.
Боже, мій Боже!
Неділя щастя, неділя зриву
і вознесення
твоєї країни.

ПРИГОТОВАННЯ ПЕРЕД НАПАДОМ

Приготування до великого воздушного нападу пр. на Берлін, вимагають богато труду. Помагають в тій праці військови жінки англійські, котрі, як видимо на знимці, приготовляють і переглядають стрічки куль до скорострілів.

— — — — — —

Хто вимовить зможе ту радість, бадьорість?
Хто серцем не зрігне на вість-благовість?
Хто жар не відчує, як прийде той гість?
Вогнями не бухне,
не стліє, згорить?
Хто з нас не спалахотить
на віщий грім,
на світло, жар?
Горім, горім!
іде лицар,
іде сам цар
звільняти дім від кар.
А ми
за ним,
із ним,
в побідний бій
ідім!
Ми повний цвіт,
пшеничний лан,
алмаз, жемчуг,
талан.
Ми гураган!
Летім у бій
за ним!
Він цар.
Він володар!
Двосічний меч в його руці,
в руці страшного Бога.
Це він розбив кайдани,
Він заґоїв нам рани,
свобідна є дорога
від серця красавиці
по Сян, по Дон...
Це він розтяв, замів, замняв
кордон.
Кордон вдовиці-красавиці,
матері Вкраїни,
своєї милої, любимої,
любої дитини,
що вороги розпяли,
пробили й поховали
невинну і святу,
а ми її підняли
й воскресно заспівали:
За Ним!
За Ним!
На прю!

7

Гляджу на тебе, мій краю,
на спосочені шляхи,
розірвані могили,
опльовані верхи
і чахну, ничу, вмліваю
від болю, страдань.
Від надміру сили змагань
горю, догоряю—
вам душу даю, розкидаю:
возміть!
Та хвиля велика, жорстока —
Встаньте!
Прийміть
свойого Мойсея, Мессію, Пророка!
Дає вам огонь,
двосічний меч,
могучість жар,
той Божий лицар,
архангел небесних сил,
воїн, борець,
заступник наших сіл—
той перший, найперший зміж них:
Михаїл!
Вже срібна сурма кличе на зрив
за отень стіл.
За той золотий, наш рідний, старий,
великокняжий престіл
у золотоверхім
над батьком Дніпром,
оживленим знову кріввим віком—
в серці України,
матері-дівиці,
красної цариці,
притьмом.

— — — — — —

Народе мій любий, народе мій славний!
Ти сильний, могучий, державний!
Ти чорнозем,
ти сталь і спіж.
Ти вічно родюча сила,
настелений ніж.
Спрямуй своє вістря до бою!
З бундючою головою,
з кремезною рукою,
під заспів скорострілу,
до бою!... до бою!...
двобою!
Най згине чорна сила,
що Духа вязнить і вязнила!
Наш Дух свобода—
незмірна і рухлива,
як морська вода,
як вихор—гураган,
і хмаролім,
Ми сонцевіт—талан,
ми грім!
Зметемо ворогів, сторощимо всі орди,
бо грають нам тугою
з висоти—до бою!
зоряні акорди...

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ДО ВСЬОГО ЧЛЕНСТВА САСКАЧЕВАНСЬКОЇ СЕКЦІЇ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

Недавно тому наша організація відбула свій річний з'їзд в Саскатуні. Так як завжди, був він величавим, навіть величавішим, чим звичайно, бо ж було на ньому більше учасників, зеличав його своєю присутністю Їх Ексцеленція Преосвященний Саварин ЧСВВ., взяло в ньому участь коло 14 священиків, то значить більш, чим будь-коли перед тим.

Він підбадьорив нас, надав довіря до себе самих, показав саскачеванській суспільності, що ми живемо.

Величні хвилі підйому проминули. Такою є доля кожного підйому. Зі своєї натури є він чимось, що не в силі продовжатись. Це вогнинний зрив, що вичерпує енергію, яка його підсичує й разом з нею завмирає. Зробив своє й зник, інакшого немож надіятись.

Та той зрив, це не все, що конгрес повинен зробити. Він мав з собою принести міцну постанову жити, набрати більш енергії життя й розмаху для нашої організації. Скріпити давні й зродити нові постанови, зміцнити організацію, влити в неї свіжі й нові сили.

Такими були наміри організаторів перед з'їздом.

І те все мало бути вартістю з'їзду. Все решта побічне й минається.

Такою була воля з'їзду, щоб поставити на чолі Заряду мою скромну особу. Хоча не без вагання, але я приймив уряд голови Саскачеванської Секції БУК-а й через оці мої слова я починаю свою діяльність.

Насамперед дякую за честь, яку мені зроблено й зокрема за виявлене мені через неї довіря. Я щиро прирікаю, що буду намагатись усіми силами заслужити на те довіря. Не буду щадити здоровля, енергії й часу, коли буде йшло про сповнення моїх обовязків голови. Нагородою буде мені свідомість, що я чесно старався з них вивязатись. Більш не шукаю, ні не бажаю для своєї власної особи.

Одначе для самої організації то не вистарчить. Вона є організмом—живим тілом. Живе тіло не може бути без голови, але й навпаки: голова без тіла нічого не зробить. Тільки тоді, коли кожний член того тіла, коли кожний член нашого Братства буде співділати з головою, тільки тоді, повторяю, наша організація житиме й буде могла бути сильною та успішною. Тому я взиваю всіх членів Брацтва до співпраці. Наше Брацтво має свої ідеї, має свої завдання, свої цілі. Переводити ті ідеї в життя, виконувати ті завдання, всіми силами прямувати до тієї цілі—от наше життя, наша праця.

На оцьому місці ми тільки закликуємо всіх членів Саскачеванської Секції БУК-а, щоб вони на своїх сходинах регулярно, часто, пильно й уважно прочитували свій статут. Ми наміряємо через наступний рік додавати до нього добре обдумані определення. Покищо, хай усі члени стараються знати й розуміти кожне слово, кожне речення нашого статута.

Тільки знаючи й розуміючи статут наші члени будуть мали солідну підвалину до успішної праці в користь цілої організації й поодиноких її членів.

На оцьому місці ми бажаємо пригадати нашу найголовнішу ціль, що собою обіймає всі інші підрядні цілі й завдання: Духовий й матеріяльний добробут українців католиків Канади. Майбутне нашого народу тут в Канаді й за океаном буде у величезній мірі таким, яким ми самі його зробимо.

Це наш пресвятий обовязок віддати для того майбутнього наші енергії, бо ж побіда й слава українського народу мають бути вислідом наших намаг й наших жертв.

Щоб праця наша в тому напрямі приносила овочі й була тривалою, нам усім треба тісно згуртуватись у збиту лаву. Треба зломати стару звичку ділитись на розсварені групи, треба, щоб одні вперлись на одних з почуттяи сердечної приязні й християнського братерства; треба, щоб ми всі разом живили свої уми розумінням тих великих справ, що нас потребують; треба, щоб ми всі в тому самому житті Христа черпали горіючий запал громадської посвяти й апостольства, що є найвищим земським викінченням правдивого й повного християнського-католицького життя.

І якраз на те все з благословенням нашого найвищого Архієрея в Канаді було зорганізоване наше Брацтво Українців Католиків.

Все те ми пригадуем Вам, членам Саскачеванської Секції БУК-а, й закінчуємо оцією заявою, яку просимо всіх членів часто, а то й щодня, прочитувати:

"Я вірю в Бога,—я вірю в Ісуса Христа,—я вірю в непомильну й безсмертну Церкву Вселенську,— я вірю у свій край,— це моя тверда воля, щоб для нього,— на першому місці по Бозі,— була любов мойого серця. — Я вірю, що кожний з нас є апостолом,—й що апостольство є найвищою формою життя.

Я вірю у молодість мойого краю.— Я вірю, що в нього великі обовязки й велике майбутне.—Я вірю, що кожний з нас, крім особистих обовязків свойого стану,— має обовязки громадські. Я вірю, що тільки мої релігійні переконання,—а ніщо інше,— достарчать мені сили встоятись й чесно ступати шляхом життя.—Я вірю, що невдяка,— прикрощі, переслідування й забуття, є тут на землі правдивою нагородою всіх, що вірно служать Ісусу Христу й Його Церкві.

Я вірю, що посвячуючи своє життя тут на землі, борючись за Божі справи, на услугах Церкві, здобуду вінець вічної слави."

З тими переконаннями берімся до праці Неможливо, щоб ми наскрізь перейнялись тими думками й не мали охоти взятись до йовой праці.

Кожне дерево має на собі мертві галузки. Може й в нас є члени, що мертві для нашого Брацтва. Але наші ідеали такі, що й зо сну смерти потрапляють розбудити На всяк випадок не даймось звести злим прикладом.

Не слухаймо також тих, що шукають тільки розголосу, що не розуміють твердої, сталої й спокійної праці, а потребують шумних вислідів. Такі ніколи не принесуть дійсного добра ні нам, ні будькому іншому.

Станьмо твердою, прямою ногою на золотих ланах нашої країни, з очима бистро зверненими у блакитне небо, з серцем повним святої любови до наших ясних ідеалів, до нестримного поступу наперед у праці для Бога, для Церкви, для дорогого нашого народу, для прибраної нашої батьківщини

Андрій М. Кіндракевич, Л.Л.Б.

ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАЧЕВАНУ

На недавнім величавім 12-ім З'їзді БУК-а Саскачевану, де численно були заступлені всі верстви нашого громадянства, зроблено обрахунок праці БУК-а за одинайцять літ його істнования. І помимо тяжких піонірських тягарів та при малих зусиллях і кооперации ширшого громадянства, але при ширій і невпинній праці та жертвами піонірів БУК-а, осягнено чимало успіхів і зроблено повний поступ вперед.

Ми маємо найкращу **ідею**, і певний план праці, яку ми **мусимо** виконати, і за яку **ми всі** є відвічальні перед історією нашого буття тут в Канаді. А щоби це все сповнити —то нам потрібно зорганізованої праці бо в добрій організації є **сила**. А хто сильніший, той і побіджає. Живемо у критичних і вирішальних часах. Ставмо не лише свідками і учасниками переломових подій, але і ковалями своєї власної долі,—**бути, або не бути.**

Брацтво Українців Католиків організує нас фізично і духово. Тому ми відзиваємося до всего українського католицького громадянства Саскачевану— **вступати в ряди БУК-а— під один провід— до праці**— для здійснення нашого взнеслого ідеалу. Тому просимо всіх Всечесних Отців Саскачевану, парохіяльних зарядів— фармарів, учителів і бизнесовців—о співпрацю і працю для великого діла— великої ідеї.

Вступайте в ряди БУК-а!

Творіть нові відділи!

Відживіть працю по істнуючих відділах!

Збирайте на організаційний фонд БУК-а!

Звіти, спис заряду і членів, та жертви і членські складки шліть на руки писаря.

Ще раз кличемо всіх—до щирої праці, до великого діла—собі на честь, на добро Канади і Богу на **славу.**

Всі разом, всі вперед, до кращої будучности!

До остаточної побіди!

За Провінціональний Заряд Саскачевану
А. М. Кіндракевич, голова
Антон Жук, касієр
Вол. Филипович, писар.

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

Жіночий Статут Українського Католицького Жіноцтва вже перейшов перше читання і окончена редакція виготовляється. Після затвердження церковними властями подамо його в цілости на сторінках БНації. Належить надіятися, що статут появиться друком ще перед Новим Роком.

Впр. о. сотник в дієвій службі Михайло Т. Пелех установив першу того рода стипендію для наших учнів в Канаді, жертвуючи на цю ціль сто долярів. Той гарний примір нашого мецената молоді повинен потягнути за собою других, котрі мають відповідні засоби і котрим на серці добро грядучих поколінь. Стипендії поділені на чотири по $25 і конкурс проголошений в цій справі на іншім місці БНації.

Для наших вояків за морем жертвовано даром сто примірників книжечки про о. Маркіяна Шашкевича і вислано по призначенню.

ПОДРІБНИЙ ЗВІТ

З XII-го З'ЇЗДУ БУК-а В САСКАТУНІ
9, 10, 11 ЖОВТНЯ, 1943
(Продовження)

По промові міністра просвіти, дост. Гюберт Стейнса, о. Н. Дрогомирецький закликав присутніх щирими словами до збірки на організаційний фонд БУК-а. Збіркою занялись о. Дрогомирецький, о. М. Оленьчук, і о. Колодій.

8.30 вечером розпочався концерт і контест бесіднитва УКЮ. п. Білінський зложив привіт. Відтак слідував виступ дітей Рідної Школи, під проводом Сестер Служебниць. Точки співу і вправ були чудово виконані. Відтак о. Дрогомирецький прочитав спис жертводавців на фонд БУК-а.

Контест бесіднитва УКЮ переводив М. Голота, орг. референт УКЮ, секретарювали панни К. Яремович і А. Жук. Суддями для хлопців були: п. Сікорський і п. Гриневич, для дівчат: Брат Методій, п-на А. Шабага, і о. В. Корба.

Слідуючі дівчата виступали з промовою на тему, "Завдання Української Католицької Дівчини":

Оля Рогачук—Альвена; Оля Озарко—Конвент Пресв. Д. Марії, Саскатун; Марія Музинка—Гудів; Галя Огеньчук—Геффорд; Анна Третяк (уч.)—Рама; Оля Харко—Кадворт.

На сторожі батьківщини. Десятник протилетунського відділу стежить за ворожим літаком. І добре вивязався сей протилетунський відділ зі свойого завдання, бо від 19 листопада 1942 до 30 липня 1943, сей відділ знищив 82 ворожих літаків.

По бесіді дівчат, панна Ірина Бубнюк відіграла прекрасне сольо на піяні. Слідував Квартет дівчат. Відтак Впр. Брат Методій дав вислід контесту промов дівчат. В першій мірі дав признання саскатунцям, що рік річно витають так гарно гостей. Присутні висловили свою вдячність оплесками. Брат Методій дав також признання родичам, що молодь так красно українською мовою висловлюється, та, що молодь зрозуміла свої обовязки, працює і бере провід. По кількох заввагах Брат Методій вручив всім учасницям контесту свідоцтво від БУК-а, а панні Олі Харко, котра репрезентувала Кадворт вручив срібний пугар.

Юнаки говорили на тему: "Чому я люблю український нарід." В контесті виступали:

Михайло Кірик—Кридор; Йосиф Костенюк—Бруксбі; Віктор Жук—Бурса ім. о. М. Шашкевича; Богдан Задворний (уч.)—Альвена.

За час як судді рішали, всеч. о. Шевчук дав коротенькі завваги про працю і здобутки піонірів.

Предсідник суддів подав рішення комісії і конструктивну критику, з котрої контестанти богато скористали. Всім контестантам також вручено свідоцтво від БУК-а, а Богданові Задворному, срібний пугар.

Мужеський хор відспівав "Ой закувала та сива зазуля" під проводом п. Бубнюка, в акомпаніменті на піяні панни І. Бубнюк.

Програму закінчено відспіванням "Боже щасти йому."

В понеділок 11 жовтня ранішну сесію отворив о. М. Горошко молитвою "Царю Небесний." Покликано на предсідника п. М. Голоту. п. Гриневич дав звіт контрольної комісії і вніс, щоби цей звіт принято, п. В. Луцик попер. Всі згодились. п. Сікорський дав звіт резолюційної комісії, прочитав резолюції і вніс, щоби ці резолюції принято. Всеч. о. Теплий попер, а присутні висловили свою згоду оплесками.

Отець ректор, П. Криворучка, дав реферат: "Виховне завдання БУК-а". Сей доклад в цілости друкується на сторінках БН.

Опісля о. Горошко вніс, щоби вибрати нову дирекцію та щоби виготовити правильник після котрого директори могліб вести працю. Піддержав цей внесок п. В. Харко.

п. М. Гриневич дав звіт номінаційної комісії.

Опісля п. А. Кіндракевич подякував за вибір і сказав, що то є "привілей і честь бути членом БУК-а."

Впр. о. Бахталовський ЧНІ. дав звіт комісії вибору директорів, а о. Дрогомирецький дав звіт збірки орг. фонд БУК-а: Зібрано $285.18; Видатки $68.11; Чистих грошей $217.08 передано касірові.

Закінчено наради і з'їзд відспіванням "Боже щасти йому."

Як страшно терплять люди з голоду в Індії вказує нам ся знимка. З тіла сього старенького чоловіка остали тільки шкіра і кости. Він умер з голоду в Калькуті, Індія.

Дитяча мудрість

Трилітний Василько вхопив пуздерко своєї матери з порошком до лиця (пав-ром) і почав ним вибілювати своє личко так, як це робила його мама. Надійшла несподівано його пятилітна сестричка Гандзя і з пересердя видерла Василькови пуздерко з рук. Здивований хлопець запитує чому вона така обурена.— "Алеж Василько — каже сестричка—ти знаєш, що то лише жінки вживають порошку, а мужчини миють своє лице."

о. Ізидор Борецький

СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКІ ОСТРОВИ

СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ

Пшеничні поля занимають найбільшу, бо цілу середущу, часть Сицилії.

Населення—Рільництво—Промисл

З природи речі, чотири-мільйонове населення острова, по більші части живе з рільництва і садівництва. Треба зазначити, що Сицилія є густіше заселена як сама Італія.

У гірських околицях випас худоби і овець та виріб сира є одним зі способів заробітку.

Брак лісів дається відчувати дуже сильно. На всіх побережках риболовство і ловлення губок розвинене на більшу скалю чим в Італії. Сицилія знана також з виробу вин, головно в околиці Марсалі.

З копалень головним предметом вивозу є сірка, сіль звичайна і камяна та асфальт.

Догідна комунікація залізнича сприяє торговлі, як також великому напливові туристів в часі вакацій.

Багата Сицилія та бідне в ній життя

Сицилійська земля є сама собою дуже багата і красна. Однак мешканці її, на загал, бідні, а то тому, що нема рівного розподілу дібр.

Велику часть землі посідають нащадки колишніх февдальних панів. Пересічні люде, це лише рентівники панських посілостей. Пята часть землі належить до одної тисячі осіб, посідачів так званих латіфундій, котрі мешкають у великих містах або в чужих краях.

Латіфундії (великі земельні маєтки), що їх у старому Римі обробляли раби, повстали по части через захоплення патриціями державних земель, почасти через відбирання земельних ділянок у дрібних господарів, що не могли на час сплатити боргів.

До убожества населення долучується брак ринку збуту для продуктів рільничих. Тому то не рідко можна бачити жінок ідучих до міста, двигаючих на плечах великі кошики, наладовані цитринами, щоби продати їх за кілька сотиків.

На камянистих дорогах впадають в очі двоколові, скриплячі візки, запряжені ослами. На ті високі тарадайки, з різнобарвно помальованими драбинами, що представляють чудасійні постаті, сицилієць уміє накладати великі тягарі так, що гарною уздечкою прибраному ослові він сам часто мусить помагати.

На Сицилії завважується надмірну розбіжність між природною красою і багатством землі, а убожеством населення.

Не дивно, що еміграція до Америки і Канади була чисельна перед першою війною.

Управа пшениці була, колись давно, дуже замітною. Старинні римляни уважали Сицилію своїм шпіхлірем.

Однак сьогодня воно змінилося. Управа рілі відбувається на старий лад, в спосіб примітивний, тому нема з неї великого хісна. Цитринові і помаранчеві сади на побережках потребують штучного наводнення.

Загальною чертою населення є убожество

До него долучуєтьяс не надто високо розвинена просвіта. Щойно після злуки Сицилії з Італією в минулому столітту, почав анальфабетизм зменшуватися.

Однак біднота мешканців не дозволяла, щоби всі могли користати зі школи в належний спосіб.

Мафія

В другій половині девятнадцятого століття Сицилія була знана з непорядку, замішання і безправства. Тому то лани латіфундій віддавали управу своїх земель під владу енергічних та жорстоких людей, котрі мали необмежену власть і тероризували населення.

З часом ті управителі злучилися в організацію під назвою Мафія, що обернулася проти самих панів.

При помочі терору, нападів, убійств, грабижей члени Мафії контролювали ціле горожанське життя. Членами її ставали нераз чільні люде, а були случаї, що навіть команданти королівського війська вписувалися до неї.

З бігом часу жорстокість Мафії почала загрожувати не лише Сицилії, але й Італії, та іншим краям.

В обличчу небезпеки, правительство почало арештувати її членів.

(Далі буде).

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(28)

Від того часу минуло вже чотири роки, і я був певний, що вже ніколи не зустріпуся з Гаврилом Чорнієм, тим більше, що я перейшов з Чмелева на іншу посаду. Однак сталося інакше.

Недавно був я у Львові. Я мав залагодити стільки різних справ, моя голова так ходила ходором від столичного гуркоту та гомону, що я не мав часу подумати навіть про Гаврила. Однак тут власне судилось мені ще раз із ним бачитися й говорити.

Переходячи попри одну церкву, звернув я увагу на цілу купу дідів, що сиділи на камінних сходах, які вели до притвору церковного. Я б і не звернув на них уваги, колиж вони підняли великий рейвах, стали чогось між собою свариться, і я навіть виразно спостерів, як один лисий мов коліно дід, з зеленим паперовим козирком над очима, потягнув якусь бабу, що сиділа побіч нього, кулаком межи плечі... Крик піднявся ще більший, і я зупинився та став здалека приглядатися до тої зграї нужденних, пів голих людських істот.

Втім один дід, що сидів на найвищій східці під самими дверми церковними і, як здавалося, до сього часу держався спокійно, підвів догори руку й показав з повагою:

—Гей, ви християни, нищії духом, чого сваритеся? Скажіть мені, чи маєте ви хоч дрібку чести й сорому?

—Бо він у мене знов украв гроші з кешені, два крейцари, що собі сховала, той лисий сліпун—відповіла з криком жебрачка басовим, майже чоловічим голосом, показуючи пальцем на писого діда, котрий перед хвилею сунув їй кулаком межи плечі.

Горішний дід усе тримав догори підняту руку, а почувши бабину скаргу, похитав головою й промовив лагідно й дуже ласкаво:

—Ей, ти, Михалку, ненаситна душо християнська, памятай на годину смерти та верни тес, щось узяв у свого ближького.

—Верни, верни!—стали кричати другі діди,— ось і проповідник каже, щобись вернув... Коли не вернеш, то ми тебе наженемо з нашої кумпанії, віддамо до поліції...

—Верни!, це раз повторив дід згори, котрого всі величали 'проповідником.' Лисий Михалко з зеленим козирком над очима заворкотів, мов ведмідь, але я бачив, як він вийняв зза пазуки два крейцарі й дав бабі.

—На, бери, вдався! воркотів він, не твої даю, а свої, бо я в тебе не брав.

На се "проповідник" знову похитав зі співчуттям головою і промовив:

—Ех, ти, Михалку, ненаситна душо християнська! Коли ти вже раз покаєцся та запануєш над своїми гріхами. Кажеш, що ти був аж за морем у Бразилії, що тобі там сонце випалило чуприну й присмамило очі... Але вір мені, друже: лучше було б, як би сонце було тобі цілком випекло очі, ніж щоб ти мав ними приглядатися, де хто ховає своє добро... Не будеш ти видіти царства небесного...

Я став до нього приглядатися, до того "проповідника." Риси його лиця видались мені знайомими; я був певний, що десь того чоловіка бачив, але де, сього я не міг з першого разу вгадати... Нараз виринув мені в памяті Гаврило Чорній; я приступив ближче, ще раз приглянувся до нього уважно ...Так! Се Гаврило Чорній, ніхто другий... Він змінився, що й не пізнати: посивів, як молоко, запустив сиву, лопатою бороду, а що найважніше—окаліч страшенно... Замість одної руки я бачив у нього порожній рукав, а замість ноги лежала біля нього дерев'яна милиця; лице його незвичайно бліде, і вже з першого погляду можна було завважити, що великі болі й терпіння витиснули своє тавро на тім лиці... Також голос був Гаврилів, я собі добре пригададував той голос... Я нахилився до нього і крикнув:

—Гавриле, Чорнію, то ви?

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

JUVENILE DELINQUENCY

Never before in the history of Canada was there such a huge number of young delinquents as nowadays. Acts of real vandalism, lack of respect for authority, etc... such as we witness in our respective localities are becoming alarming. Never before did our papers write more about this than today. Many are "beating around the bush" in trying to find a remedy for this "contagious disease" for it is a sort of decease because good children are getting under the influence of the bad. Some say that the cause of it is "child labor"... too many underaged are illegally employed in factories etc... Others find other positive causes, but methinks that if one is not a bigot, or blind, he or she can see that the cause is a negative one. Yes! the root of this present evil is really the lack of religion in all public schools. The absence of religion in our houses of knowledge is the triumph of the godlessness of masons, freethinkers and atheists.

Bad Catholics pretend that catechism and church are good only for children, but bad non-Catholics or fanatic apostates contend that even children's minds should not be "poisoned" (!!!) by the opium of religion"! The result?

We or rather the public-schools without religion have produced a monstrous crop of practical pagans who respect nothing but their own selfish desires. If in schools children were taught sound christian principles they would easily, (with the help of priests, ministers and parents of course) be able to counterbalance the evil influence of bad films and books. But no!, according to some there should be a complete divorce between religion and school. If so, why should those same culprits be alarmed? Why should we try to stop the nefarious wave of juvenile crimes? Let the lack of religious teaching kill the souls of children for freedom's sake!!!

No! We Catholics cannot let this happen to our younger brothers and sisters in Christ. We must fight all evil influence. We needs must in our respective localities publicly contend that the only way to solve the question of juvenile delinquency is by putting back into all our schools the cross and what the cross represents and teaches. Religion will teach children to respect first themselves (bodies and souls) their parents, their elders, their neighbors, the latter's property, their government and their country.

We Ukrainian Catholics do not suffer much of this, but we must strive to help our other christian brethren and not only think of ourselves. We are in minority, and life will not be pleasant and free to live with a bad majority. Children without religion today, are heathen citizens of Canada tomorrow! They will be a good "field" for the "seeds" of subversive doctrines which want to make of Canada a land of slaves. Our forefathers came here because Canada was a Christian democracy, so it is our sacred duty to help Canada remain such and always become better.

Fr. Nick.

ДО ВІДДІЛІВ УКЮ

ВИЙШЛА З ДРУКУ БРОШУРКА, "Українське Католицьке Юнацтво." В ній є слідуючий зміст:

Ідеольогія УКЮ—о. М. Горошко

Що це є УКЮ?— о. А. Цимбалістий

Чи ти належиш до УКЮ?— Мирослав Голота

Завдання укр. католицької дівчини—Анастазія Жук

Практичні вказівки для молоді — о. М. Горошко

План праці для відділів— о. М. Горошко

Брошурка вигідного формату, добрий папір. Ціна 25ц. Просимо всіх, кому дорога справа і організація молоді, щоби брошурка, "Українське Католицьке Юнацтво," знайшлась в руках української католицької молоді. Замовлення проситься слати до секр. п-ни А. Жук, Геффорд, Саск.

Юнацтво, що пізнає краще взнеслі ідеї УКЮ стане більш активним, що є конечне для кращої майбутности.

Важна справа є наших жовнірів, які за морем борються за краще завтра. Вонн просять, щоби ми їм помогли, щоби вони не тільки могли весело свята обійти, ба що більше, щоби вони могли свій український військовий журнал за морем видавати. УКЮ повинно перше стати їм до помочі, тому Г. Заряд просить, щоби відділи зробили підприємство, і то якнайскорше, а дохід цего переслали до Г. Заряду який би разом міг відіслати до Менчестер на руки секретаря Товариства. Проситься в тій справі о поспіх.

Ще один місяць тревае кампанія на пресу і ту кампанію має перевести УКЮ. Висліл тої кампанії має бути свідоцтвом зрілости наших членів. Преса се око життя. Жадна організація без преси в нинішних часах не утримується. В пресі ми маємо свою сторінку Юнацтва і власне юнацтво повинно ту сторінку читати, щоби скріплювати організаційне життя.

Кождий член Юнацтва повинен мати часопис в дома для себе і для своєї родини. Та то ще замало. Кождий член повинен придбати ще бодай одного передплатника сусіда, бо тим самим поширює свою організацію. Наша часопись, Будучність Нації стоїть нам до услуги. Та ми поможім їй в сім місяці. Кождий відділ нехай старається щоби кождий член не тільки сам передплатив ту часопись, але щоби придбали передплатників зпоза УКЮ. ДО ПРАЦІ МОЛОДЕ! Передплати висилайте впрост до:

Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

і повідоміть о висліді:

Mr. B. L. Korchinsky, Box 100, Canora, Sask.

Пригадується, що в місяці грудні треба відбути річні збори. Після правильника вибрати заряд і повідомити в тім Г. Заряд.

Проситься вислати точні адреси зарядовців, спис членів і їх заняття і взагалі представити фінансовий і моральний стан відділу.

Подається до відома всім відділам і шановним учителям, що за старанням Впр. Брата Методія ЧБХШ з Колегії св. Йосифа, появилось перше число Концертового Матеріялу УКЮ. В цім числі є головна промова, і коротші бесіди на Листопадове Свято. Матеріял цей можна набути у Секр. УКЮ. п-ни А. Жук.

За Головний Заряд УКЮ,
А. Жук, секр.

Б. Л. Корчинський

ДО НОВОВИБРАНИХ ЗАРЯДІВ УКЮ

Після правильника УКЮ точка 6 (б), "Кождий відділ відбуває **щорічні загальні збори** в місяці жовтні на яких приймає і одобрює звіт місцевого заряду, полягаджує важніші справи, начеркує плян праці і **вибирає новий заряд** зложений з пятьох членів і двох контрольорів." Віруючи, що Ваш відділ поступив після цеї точки і відбув свої річні збори та вибрав новий заряд, подаю деякі вказівки зарядам.

Коли члени Вас вибрали до заряду, то це вже знак, що члени УКЮ мають довіря у Ваші особисті здібності і сподіються від Вас доброго проводу. Це є честь для Вас але також тяжка відвічальність бути членом заряду. На Вас лежить більше як на інших членів успіх Вашого місцевого відділу і життя та поступ цілого УКЮ в Канаді. Отже, коли на Вас так богато залежить, то Ви, члени місцевих зарядів, повинні бути горді з Вашого становища а також повинні собі постановити, що Ваше членство у своїх надіях на Вас не заведеться, і що Ви сповните свої обовязки по найліпшій змозі.

Важним е, щоби члени УКЮ і його заряду добре знали свій правильник і після нього поступали. Добре е перечитувати правильник в частях на своїх щомісячних засіданнях і над прочитаними уступами розводити коротку дискусію. Таким способом правильник стане більше відомим і пожиточним.

Перестудіюйте особливо слідуючі части правильника УКЮ: 2 (а) (б), 3 (а) (б), 6 (а) (б) (в) (г), 7 від (а) до (е), 8 від (а) до (г). Особливо зверніть увагу на уступи котрі описують права і обовязки місцевого заряду а то 6 (г) (1) до (5).

Коли члени вже свідомі своїх прав і обовязків, тоді треба постановити собі, що дорожити будете кождою точкою сих прав і обовязків. Ця постанова, то перший крок в проводі відділу.

Остаточно голова разом зі своїм зарядом е відвічальні за успіх або невдачу відділу. Ви, дорогі заряде, або зробите зі свого відділу примірне, карне тіло, котре буде зіркою окраси нашого життя, або заведете його в темряву невдач і сну безактивности і зробите з него пляму і сором для нашого загалу.

По виборах голова відділу повинен скликати засідання ново-вибраного заряду, щоби уложити плян праці для відділу. На цім першім засіданні заряду (а е важним, щоби такі наради заряду були часто) перечитати свій правильник і порадьтесь на кого які обовязки припадають. Відтак уложіть плян праці 1-ше загальний, місяць по місяцю на цілий рік, 2-ге на місяць кождий в подробицях. (Далі буде).

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 і 5 ЛИПНЯ, 1943
(Продовження)

Опісля Б. Л. Корчинський попросив до слова власника стору в Геффорд, О. Сокіля. Появу п. Сокіля на сцені приняла молодь з одушевленням який не лише словом але і жертвою піддержує працю УКЮ.

п. Сокіль висказав свою радість з успішного конгресу та побажав, щоби юнацтво і заряд творили цілість та з відвагою працювали.

Опісля председник п. М. Гриневич попросив представника резолюційної комісії в особі інспектора п. Петра Воробця, який відчитав по українськи і по англійськи резолюції, які прийято одноголосно – як слідують.

1. Конгрес УКЮ складає глибокий поклін і заявляє чувства синівського привязання до Вселенського Архієрея Папи Пія XII.

2. У хвилях розгару страшної війни, УКЮ зібране на своїому конгресі в Саскатуні, заявляє сильну і незломну вірність Їх Величеству Королеві Юріеві VI та прирікає пожертвувати всім для перемоги ідеалів Британської Імперії.

3. Конгрес УКЮ складає свій синівський привіт Їх Екс. Кир Василіеві і Кир Нілеві та молить Всевишнього наділити їх ласками і благословенством.

4. УКЮ гордиться так великим числом української молоді в рядах канадійської армії та радіє її посвятою і героїзмом в боротьбі для перемоги Канади.

5. УКЮ заявляє, що вірить в традиційні принципи демократії Британської Імперії та рішуче осуджує всі радикальні течії, як націзм, фашизм і комунізм.

6. Конгрес УКЮ кличе українську молодь Канади до живої участи в суспільному політичному житті.

7. УКЮ заявляє свою готовість виконати призначену йому працю в будучій відбудові повоєнної реконструкції Канади.

8. УКЮ апелює до компетентних властей, запровадити у школах, головно середніх, навчання української мови як предмет навчання.

9. Конгрес УКЮ звертається до українського загалу, а головно до батьків о моральну піддержку організації УКЮ.

10. Конгрес УКЮ звертається до свідомої української молоді по всіх закутинах Канади, щоби ставала в ряди УКЮ, та організували відділи УКЮ.

11. Конгрес УКЮ радіє успіхами ВсеукраїнськогоКонгресу скликаного комітетом КУК в днях 22, 23 і 24 червня 1943, та складає глибокий поклін президентові КУК Всеч. о. др. Кушніреві.

І так скінчилась пополуднева сесія. Довго-тревалі оплески виявили радість і вдоволення з успіху конгресу та красного переведення його.

Відспіванням "О Україно" і "Боже щасти" закінчено пополудневу сесію.

Всі розходились домів щоби приготовитись до бенкету. (Докінчення буде).

ФРАНЦУСЬКА ПІДВОДНА ЛОДКА

На знимці видимо одну з французьких підводних лодок, котра утікла до Альжіру в Африці, з французької пристані в Тюлон. Французький трибарвний прапор лопотить в повітрі, а залога судна рада, що щасливо дісталася до Африки.

ЧУДО НА РІЗДВО

(Драма в 2-ох діях о. Н. Кушнірика)

(Продовження)

Друга Дія

(Та сама хата).

Марія (колядує сама, згодом входить Павло).

Павло: Петро вдома?

Марія: А тобі на що? Ти безбожику!

Павло: Я інтелігент!

Марія: Чорт в людській шкірі!

Павло: Де Петро? Кільки разів буду вас питатися?

Марія: Пішов собі на прогульку.

Павло: Що? Колядувати?

Марія: Хто казав колядувати.

Павло: Я чув, що йому щось бракувало в ночи.

Марія: Не бійся, ще його не трафило.

Павло: То християнка так гавкає?

Марія: А ти що знаеш про Христа?

Павло: То, що мене дурний батько вчив.

Марія: Чи ти забув, що навіть погани шанували своїх родичів?

Павло: Бо були дурні.

Марія: Добре, що ти хоть мудрий. Ну, чого ти тут сидиш?

Павло: Може дасьте що випити й закусити. Таж то в вас нині Різдво.

Марія: Таке, так як в тебе. Ти мені попсув чоловіка й тепер я жадного Різдва в хаті не маю, хіба, що піду до церкви.

Павло: А було богато зелених на таці?

Марія: Ти тільки думаеш про матеріяльні справи.

Павло: Ну? Я як інтелігент вірю в то, що нюхаю, мацаю й виджу.

Марія: Добре, пане інтелігент. Видите де дверї? Понюхайте їх, помацайте й марш з хати мені!

Павло: Чогож ви так гавкаете? Ви знаете, що то не ваша хата.

Марія: Як то?

Павло: Ваш Петро вчера програв половину.

Марія: Брешеш як пес.

Павло: Будемо видіти, як лоер прише листа. Я маю тут право.

Марія: Ти можеш бути паном над половиною сеї хати, але надімною ніколи!

Павло: Хтож вас хоче? Знаете що? Дайте за мене вашу Ганю, то я вам подарую то, що Петро програв вчера. То для мене був вже раз приемний св. Вечір. Ха!ха!ха!

Марія: Моя донька е заручена з чесним хлопцем.

Павло: А-ніби я нечесний.

Марія: Такий чесний, що всі собаки на тебе гавкають. Ти безбожнику! Ти огидо! Ти офермо!

Павло: То ви мене не хочете за зятя?

Марія: Ніби я дурна.

Павло: А мені що бракує? Гроші маю!

Марія: За фальшиві, або навіть тяжко запрацьовані гроші, душі моеї Гані не купиш ніколи. Ти від бідних робітників стягаеш буцімто на товариство, а собі тримаеш. Не довго тобі сей "шахер-махер" поведеться. Бідні робітники не дурні.

Павло: Покищо мені вдається.

Марія: Якби мій Петро тебе тільки почув. (Входить Петро, Павло встає й хоче йти).

Петро: Не так скоро товаришу! Не так скоро! (Їхає Павла на крісло).

Павло: Що ти в мене хочеш?

Петро: Чи то правда, що ти нас бідних робітників шахруеш?

Павло: А тобі що до того?

Петро: Я також бідний робітник і коли я даю на поліпшення долі бідних робітників, то не на добро кишені таких фіфаків, паничів як ти.

Павло: Я е провідником нашого місцевого совету й маю диктаторські права. Тобі зась до того. Маеш слухати голосу партії.

Петро: Я вже не один голос чув.

Павло: Ніхто тобі не повірить, коли ти накинешся на мене. Незадовго скажу вам дуракам: "гуд бай."

Петро: Не знати, чи дочекаеш.

Павло: Ніхто мене не чув, тільки твоя жінка й ти. Ніхто тобі не повірить, що я забрав гроші нашої партії. Скажу, що післав до централі, а там нема жадної контролі, бо мають довіря до мене.

Петро: Йди, де тя очі несуть. Моя хата не для тебе!

Павло: Лише скажи, що то наша хата... Памятаеш, ти програв половину!

Петро: Спробуй її дістати, то робітники тебе розідруть.

Павло: Будемо видіти (виходить).

Марія: Петре, скажи, чи ти програв половину хати?

Петро: Ніби нетверезий знае, що він робить? Але не страхайся, Павло буде мовчати, бо боїться, щоби я не сказав то, що ми чули від нього самого.

Марія: Бачиш, як ти собі зачіпив, відколи відрікся всього свого.

Петро: Жінко, не допікай мені! Ти знаеш, що я цілу ніч не спав. А вже були колядники?

Марія: А ніби до тебе хто хоче йти колядувати!

Петро: Ніби я не українець?

Марія: Таж ти жадних свят не признаеш!

Петро: То нічо, але можуть прийти.

Марія (сама до себе й до людий): Боже, він мякне. Може хоче навернутись? Давби Бог! То би було моє найвеселійше Різдво за 10 років.

Петро: Був може лист від Михася? Вже два або три місяці як не дае про себе чутки. Може субмарина затопила його лист.

Марія: Може.

Петро: Ти певна, жінко, що він до тебе не пише покрадиемци?

Марія: А ніби ти йому не тато?

Петро: Так, але він чогось мене не так любив як тебе.

Марія: Ти знаеш чого дуже добре.

Петро: Так, він встидався, що його тато безбожником.

Марія: Щей яким.

Петро: А Ганя де?

Марія: Мабуть пішла колядувати з молодими.

Петро: Видко, що неможе її переконати на своє.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БН ЗА ЖОВТЕНЬ, 1943

ПРИХОДИ—

Зб. о. Серветника в п. Задворних ..	$15.15
М. Грицак пер $1. і о. Серсетник $2 ..	3.00
А. Демид $1. і Т. Фіярчук пр. ф. 50ц...	1.50
Я. Матвіїв $1 і Лесія Гарасим $1. пр.ф.	2.00
Н. Дерешовський $1. і К. Войтюк 1,..	2.00
З бенкету в честь Летунів в Йорктоні	1.93
Т. Дячинська і Анна Чайка перед. ..	2.00
В. Н. Бодникевич $2. і Ів. Федорий 1...	3.00
П. Комарніцький 1; М. Ткачук 1. і 50ц.	2.50
пп. Годованські 2.50 і В. Ворона 1.00.	3.50
З бенк. в честь жов. Ів. Квятковського	10.45
СС. Сл. 1.00 і о. Шпитковський 2.50 ..	3.50
В. Филипович 1.00 і 1.00; Д. Герич 1.	3.00
о. Шпитковський 4 нові передпл ..	4.00
Д. Сікорський $1. і М. Гошовська 2.00	3.00
К. Іванків 2.00 і 1 нова передплата 1.	3.00
Г. Канюга 1.; В. Паславський 25ц і Розалія Шимінська 25ц. Діт. Стор.	1.50
Зб. на пом. бл. п А. Черевик, Йорквей	5.00
Зб. на похороні бл. п. Ів. Кобринської	5.00
З бенк. в честь п. Морозовича пр. ф.	4.00
П. Малко 1.00; П. Чуй пер. 1.00 і 50ц	2.50
Зб. на похороні бл. п. Ілії Щербаня.	8.30
о. П. Серветник дві нові передплаті..	2.00
Зб. пр. ф. в Вонда 7.08 і йер. 9.00 ...	16.08
Гр. Гарах і И. Вітюк перед.	2.00
Гр. Сенюк 1.00; В. Войтович 1.00 і 50ц	2.50
Пров. заряд БУК-а за друк стяжок ..	18.11
М. Голота пер. 1.00; И. Гунчак пер. 2.	3.00
Н. Дрогомирецький 1. і М. Музика 1.	2.00
М. Айнгорн 1.00; Ст. Возняк 1. пер. ..	2.00
Зб. на весілю в Германів в Арран ..	13.50
М. Білинський 2.00; В. Шеремета 1...	3.00
В. Король і Іван Свистун перед.	2.00
Ів. Пробіжанський 1.; о. В. Чарний 2.	3.00
К. Щерба пр.ф. 10.50 і 5 нових перед.	15.50
Гр. Шавага пер. 1.00 і пр.ф. 1.00	2.00
К. Комеранська 1.; Ів. Зборовський 3.	4.00
Анастазія Мач пер. 1.00 і пр.ф. 1.00 ..	2.00
о. Шпитковський прод. 2.20 і 8 нов. п.	10.20
п. Прихідко з Форт Вілліям збірки ..	7.00
В. Шведюк 1.00 і В. Прокопчук пер. 1.	2.00
пані К.-Залітач і Іванна Мараз пер. ..	2.00
о. Ст. Семчук зі спродажі	3.75
о. Пасічник І.П. Матвіїв 1. Ів. Козяк 1.	3.00
оо. ЧНІ. 1.; Пахолко 1; Деренівський	3.00
Ф. Варик 1.00; Гр. Хоронжий 2.00 і 1.	4.00
о. Семчук 3.75; Ник. Яворський 1.00	4.75
о. Шпитковський 7 п. 7.00 і з пр. 2.30	9.30
Зб. пр.ф. в Лакпорт 6.50; СС. Сл. 1.00	7.50
Цимбровська 25ц.; Ів Касиян 2.; зб.10.	12.25
пп. Півуш 2.00; М. Шумелюк 1.00 і 1.	4.00
Н. Василишин 1.; Фірман 1. о. Семчук	6.50
Андріяш 1.25; Яремко 1., В. Мандзій	2.69
М. Солтис 1.00; М. Киба 1.00	2.00
Разом	$266.46

Марія: Хтож хоче жити й в Бога не вірити? Таж навіть худоба кланяеться Сотворителеві.

Петро: Значить, що безбожник то гірш худоби?

Марія: Ніби неправда? (Чути стукіт до дверей). (Докінчення буде).

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 19	$45.90
Додаток	10.00
Розсилка	4.90
360 куверт	3.60
Мети і інше	9.47
Папір, зошит, і шпильки	.30
Мети	.81
Почтові значки	.89
Почтові значки	.08
БН. ч. 20	45.90
Додаток	10.00
Розсилка	4.90
360 куверт	3.60
Відлив. метів від ч. 11-20	18.82
Разом	$159.17

Дм. Кобринський.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК СМЕРТИ В ФОКСФОРД, САСК.

Дня 14 жовтня 1943 на фармі пайства Романа і Марії Бенрот у Фоксфорд, Саск., стався нещасливий випадок смерти бл. п. Ореста, малого хлопчини, котрий в каті, в неприсутности родичів, мабуть знайшов десь на підлозі непомітно згублений сірник і запалив його. Убрання на дитині в мить спалахло і дитина згоріла на смерть.

Ангелика Ореста оплакують родичі і сестричка старша, та рідня; се була потіха, радість і надія родичів в будуччині.

Пайство Бенроти молоді люди, зі своєї праці церковно-народної широко знані, як рівнож провадять господарство взірцево; щирі українці, ревні католики, патріоти народні, жертвенні, трудящі і лагідної вдачі. Роман Бенрот е місто-головою парохії Св. Апост. Петра і Павла в Шипмен, Саск., де провадить роботу гідну наслідования других.

У домі пайства Бенротів усе мешкають священики, коли приїзджають на Богослужения, з чого пайство Бенроти дуже раді і зі щирою посвятою віддають свої обслуги так в дома як і автом. Тож і не диво, що є усі ми люблені, і наколи рознеслась вість про тяжкий удар смерти дитини, то усі співгорожани як один заповнили велике подвіря гарами і троками співчуваючи великому болі родичів.

Похорон відслужив всеч. о. Теплий зі Саскатуну. Прощальну проповідь так в домі як і в церкві виголосив о. Теплий так зворушливо, що присутні отирали сльози, як рівнож жалібне Богослужения, за що Вам Отче щиро сердечна подяка від нас.

По похороні о. Теплий на просьбу господаря запросив усіх гостей на похоронний обід. По біді, дяк п. Свїтенький попросив о слово, завзиваючи присутних о ласкаву жертву на добро преси. На секретаря покликав п. Івана Шкляра. Зібрано $16.80, з чого уділено на Будучність Нації $3.00, а для Голосу Спасителя $2.00.

Спи отроче Оресте вічним сном, земля тобі пером!

Подав Григорій Свїтенький.

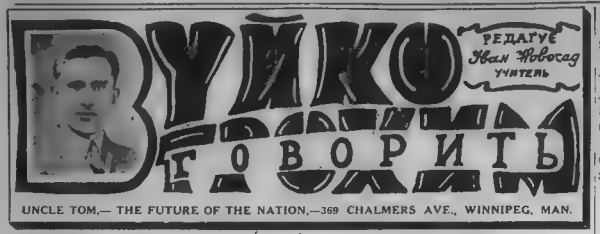

Любі Діти:

"Паде сніжок, як пух біленький
На милу радість діточкам
Бо піде в рух їх спорт любенький,
Не буде стриму саночкам."

Так, саночки підуть в рух з приходом зими. Заразом і прийдуть ті довгі зимові вечорі, коли то північний вітер засвище, а Ви будете лиш дров додавати, щоб було в хаті тепло. Тоді якраз час до читання - читання добрих книжок.

Мудра книжка скаже Вам всього богато. Розкаже Вам про далекі людські села— як там діти проживають. Згадає вона про край чужий, про звичаї, обичаї, про давні кровавi бої, що в них билися герої. Скаже Вам і про Україну, про козацтво, про нашу славну давнину. Бо і ми маємо свою історію, казки та перекази. Знайдете те все і в українських книжках, а богато з того всего знайдете на своїй Діточій Сторінці.

Цеї зими постановіть собі кожний вільний вечір провести в читанню добрих книжок. Так радить Вам—

Вуйко Трохим.

РОЗВЯЗКА КОНТЕСТУ НА ЛИСТОПАД

1. Дуб. 2. Сосна. 3. Ялиця. 4. Липа. 5. Сливка. 6. Вишня. 7. Оріх. 8. Береза.

КУМА ФЕСЬКА

"Кума Феська" це є дуже смішний діяльог, котрий надається на Різдвяні концерти. Цей діяльог разом з нотами "Трине Трине" та переведеною українською азбукою (з котрої ті, що не знають читати і писати по українськи зможуть навчитися його), є у Першому Листові Діточої Бібліотеки, котру видає Вуйко Трохим. Се все буде Наше коли зашлете 5 центову марку на кошт посилки та друку. Замовлення шліть до— Book Dept., The Future of the Nation. 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

РІДНА КНИЖКА

(Прохання малого українця)

Ненько рідна, милий батьку,
Ти, сестро і брате,
Навчіть мене по рідному
Читати й писати.

Навчіть мене, вас благаю,
Рідненького слова,-
Бо лиш воно дух просвітить
І серце малого.

Як сонечко тьму прогонить,
Створить з ночі днину—
Рідне слово лиш освітить
Вкраїнську дитину...

Як зіроньки небом сяють
У ночі погідній,
Золоті слова так склались
Як в книжечці рідній.

Їх від слова і до слова
Читати бажаю--
Навчіть мене, батьку-ненько
Щиро вас благаю.

Орися Морфієвич.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Оленка Піх з Прісвил, Саск. прислала $1.00, а Василь Крочак з Бідил, Саск. 50ц.

Також сим разом Вуйко мусить похвалити перед усіми Розалію Шимінську з Шортдейл, Ман., котра прислала $1.00 яко нову передплату для свого стрийка Ф. Р. Шимінського, Шортдейл, Ман.

Усім дітям Вуйко сердечно дякує за прислані жертви і просить і надалі не забувати за матеріяльну поміч Діточої Сторінки.

ВИСЛІД КОНТЕСТУ НА ЛИСТОПАД

В контесті на листопад взяли участь 9 дітий. Усі майже контестанти прислали добрі відповіди на контест, так, що Вуйкові справді тяжко було вибрати кого нагородити. Вуйко однак тим разом брав під увагу не тільки вік, але дивився також на се, як старанно поодинокі листи були написані Врешті Вуйко наділив слідуючі діти нагородами: **Василя Крочака,** літ 13 з Бідил, Саск., **Марію Кунанець** з Скарборо Блафс, Онт., **Розалію Вивюрку,** літ 16, з Іст Кілдонен, Ман., **Михаїла Колишір,** з Саскатуну, Саск., літ 12; **Михаїла Д. Яроцького** з Вінгарт, Саск.

Другими контестантами були: Мирослав Гунчак з Гефорд, Саск., Ярослава Павлишин з Норвуд, Ман., Остафій Загарія з Колгийт, Саск. і Галя Цимбровська з Вест Селкирк, Ман.

Усім дітям Вуйко сердечно дякує за участь в контесті і заповідає, що будуть вкоротці знова другі, гарні контести.

ПРИДБАЛА НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Сим разом я Вам хочу описати трошки про нашу кольонію. Нашу кольоніо заселюють майже самі українці і більша часть се греко-католики. Коло нас є невеличка але гарно викінчена греко-католицька церква Вознесення, котру обслугують о. В. Шумей з Давфин. Ми свого о. пароха, як старші так і діти, всі любимо і шануємо. У нас відправа відбувається що місяця і я ніколи не опускаю ходити з мамою на Богослужения, коли в нас є. Мені до церкви є три милі. Коло нашої церкви колись була і греко-католицька галя, але тому два роки згоріла. Мені дуже було шкода галі, бо там зимовою порою, як молодь була вдома, відбувалися забави, танці, а часом відгравалися представлення. Я з мамою все була коли були представлення. Майже все брали участь мої сестри і брати, то мене дуже корціло видіти як вони грають. Я все думала як я виросту то також буду брати участь в представленню, бо я люблю дивитися на представлення. Вам Вуйку може дивно, що я все лише споминаю маму а тата ні. То я Вам скажу, що я тата не маю вже, мої гато померли як я мала три роки і чотири місяці, але я їх ще трошки памятаю. Як Вам Вуйку цікаво знати почім я їх памятаю, то я Вам колись напишу. А сим разом буду кінчити, бо мій лист вже є за довгий. Мої Стрийко були в нас і дали мені одного долира на передплату БН для них і я Вам його пересилаю. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку БН, але я би й любила щоби з нашої кольонії ще хтось писав. Желаю Вам Вуйку як найлішого здоровля і здоровлю всіх читачів Діточої Сторінки.

Розалія Шимінська, Шортдейл, Ман.

Від Вуйка: Розаліе, з Тебе буде колись велика письменниця, бо дуже гарно і цікаво пишеш листи. Твій Стрийко вже певно дістали нашу газетку. Другим разом напиши знова більше про свого покійного тата.

ПЕРШИЙ ЛИСТ

Слава Ісусу Христу!,

Дорогий Вуйку Трохиме, —Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до англійської школи, котра називається Норвей. Я маю сім років і є в третій клясі, по українськи учуся вдома

Дорогий Вуйку, я дуже люблю читати Діточу Сторінку, бо в ній є богато цікавого. А найбільше цікавить мене історія про Івася Крілика. А щоби історія скорше вийшла, то я посилаю одного доляра на Діточу Сторінку.

Кінчу сей лист і прошу Вас Вуйку пришліть мені свій портрет. Здоровлю Вас Вуйку і бажаю Вам всього найкращого.

Оленка Піх, Прісвил, Саск.

Від Вуйка: Оленко, дуже гарно написала Ти листа. Вуйко дякує Тобі за нього і за $1.00. Як сподобалася Тобі Вуйкова знимка? Чи любиш історію Записки Івася Крілика?

МАЄ ДВОХ БРАТІВ ПРИ ВІЙСЬКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій другий лист до Вас. Я не сподівалася виграти надгороду, але я виграла. Тож складаю Вам щиру подяку за гарний дарунок. Книжочку я люблю, вона є цікава. Мені мама її читають, бо для мене затрудне. Як я навчуся добре читати, тоді буду мамі читати. Дорогі Вуйку, я отримала Ваш портрет, за котрий я Вам дуже щиро дякую. Гарно виглядаєте в уніформі, так як мої брати, котрі так само служать при летунах. Один вже в Англії. Він все пише лист до нас по українськи, все нарікає, що там немає української церкви, до котрої він любив ходити. А другий мій брат ще є в Канаді в Саскатуні. Він у неділю був вдома, так приїхав, що ми не знали. Ми дуже ним тішилися. Дорогий Вуйку, я знова пробую взяти участь в контесті, може знова виграю, а може сим разом богато дітий будуть пробувати, бо то не дуже трудні загадки. Ану діти беріть участь якнайбільше. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Галя Цимбровська, Вест Селкирк, Ман.

Від Вуйка: Галю, тішиться Вуйко, що подобалася Тобі книжочка і Вуйків портрет. Молися щоденно, щоби Матінка Божа хоронила Твоїх братів перед нещастям. Не виграла Ти в контесті, бо другі діти краще відгадали.

ДЯКУЄ ЗА НАДГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я Вам дякую за надгороду. Ся книжочка є дуже файна. Я її люблю читати, бо вона дуже смішна. Я знова пробую відгадати загадки, не думаю, що вгадаю, але пробую.

Остафій Загарія, Колгийт, Саск.

Від Вуйка: Коли хто часто сміється, той буде здоровий і такого будуть любити люди. Тому Вуйко все веселий і дітям посилає смішні книжочки. Вуйко дякує Тобі за лист.

ПРИСЛАВ 50ц. НА ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Се мій другий лист до Вас. Я маю тринайцять років і є в осьмій клясі англійської школи. Мої уродини припадають в грудни. Я вмію трохи читати і писати по українськи і буду пробувати добре навчитися по українськи читати і писати. Я пробую взяти участь у контесті. Посилаю 50 центів на пресфонд Діточої Сторінки.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Василь Крочак, Бідил, Саск.

Від Вуйка: Василю, вже добре досить пишеш по українськи. Вуйко дякує Тобі за жертву. Як сподобався Тобі Івась Крілик?

МЕШКАЄ ПОНАД ОЗЕРОМ ОНТАРІО

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Давно вже я до Вас писала, бо не мала як. Я була на роботі на тютюнових фармах. Ми переїхали на інше місце. Тут є гарно, бо ми мешкаємо коло самого озера Онтаріо, де є найвищий беріг, яких 80 стіп вдолину. Я вже була на тім березі.

Ходимо до католицької школи де учать англійські Сестри. До школи маємо дві милі. Тут є друга школа ближче, але вона не є католицька.

Посилаю відповідь контесту на листопад. Позворовляю Вас Вуйку,

Марійка Кунанець,

149 Скарборо Крес., Скарборо Блафс, Онт.

Від Вуйка: Марійко, Вуйко вже тепер знає, чому Ти так довго до Вуйка не писала. Тепер вже знова будеш часто писати. Чи так? Як любиш нову історію Записки Івася Крілика?

ЛЮБИТЬ ДІТОЧУ СТОРІНКУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю шістнайцять років і я належу до церкви Пресвятої Евхаристії в Елмвуд, Ман. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку і тому кілька днів назад я пробувала відгадати контест на листопад. Я посилаю розгадки до того контесту.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки в Будучність Нації.

Розалія Вивюрка,

548 Бовман Ave., Іст Кілдонен, Ман.

Від Вуйка: Розаліе, дуже добре пишеш по українськи. Вуйко дякує Тобі за лист. Постарайся, щоби і другі діти з Іст Кілдонен писали до Вуйка. Добре?

ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Давно я вже не писав до Вас. А тепер задумав написати. Я маю 12 років, ходжу до 8 кляси англійської а до 5-ої української. В українській школі вчать нас Сестри писати, читати і історії України.

Я хочу взяти участь в контесті на листопад. Остовайте здорові,

Михаїл Колишір,

113 Ave. M. C., Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Михаїле, давно Ти вже до Вуйка не писав, але Вуйко радий, що тепер написав Ти листа. Вуйко любить місто Саскатун і був у нім кілька разів.

ЛИСТ З ВІШАРТ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме,—Се мій перший лист до Вас. Маю 10 років. Ходжу до школи. Я в другій клясі. Мені до школи чотири милі і тому я в такій малій клясі, бо в зимі трудно до школи дістатися. А тепер учуся читати і писати по українськи. Читаю книжку часть друга. Також читаю Діточу Сторінку в БН. і спробую взяти участь в контесті, але не знаю чи відгадаю добре. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Михаїл Д. Яроцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Михаїле, Вуйко втішився Твоїм листом. Пишеш добре, як на Твої літа. Чи читав Ти Записки Івася Крілика?

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

До дня 18-го листопада вплинули слідуючі жертви:

З листопадової панахиди в Скаро, Алта. $1.00.

З листопадової панахиди в Делф, Алта. $1.00.

А. Мушій з Виннипег $1.00.

Збірка в Шіго, Саск., на весільній гостині Марії Павлюк і Николи Кабан $8.50.

На весіллю в панства Гусак-Матійчук в Арран, Саск., зібрано $5.00. Гроші переслав о. Н. Сірий.

Збірка на поминках по бл. п. Орестові Бснрот, $3.00. Прислав гроші о. Теплий.

Усім жертводавцям сердечно дякуємо за прислані жертви. Хто буде слідуючий?

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

4. Ще й не оглянувся добре, як став невеличким хлопчиком та почув від батька, що мене мають учити азбуки.

5. Завели мене до "Школи для кріликів" і віддали під опіку дуже строгого й дуже ученого професора.

6. Дуже швидко пізнайомився з різкою, а мій професор усе казав, що пишу так, як кітка. Говорив також нераз, що я осел.

НА РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

Запренумеруйте

"Будучність Нації"

для своїх приятелів.

Вашим приятелям вишлеться малий календарець на 1944 рік.

Передплата лиш $1.00 на рік.

Останні Вісти...

Німці заняли Житомір. На східньому фронті в Европі ведуться великі і завзяті бої за Україну. Большевики зближалися скорим кроком до бувших польсько-російських границь і заняли були велике місто Житомір. Як останні вісти подають, німці повели протинаступ в тій частині східного фронту і знова Житомір відібрали. Над рікою Дніпро большевики дійшли до міста Черкаси. На північ від Києва большевики наступають на Гомель.

В Італії війна ведеться серед дуже несприятливих атмосферичних обставин. Аліянти поступили на цілім фронті кілька миль вперед.

Німці заняли додеканезькі острови Лєрос і Самос, котрі були в руках аліянтів. Німці подають, що вони заняли і другі додеканезькі острови, котрі були в посіданні аліянтів.

Берлін був знова сильно бомбардований, як також другі німецькі міста.

Петен зрезигнував. Радіо в Віші подало, що Петен, 87 літний провідник занятої німцями Франції, уступив.

В Лібанові, арабській державі, котра межує з Палестиною, вибухло національне повстання проти правительства вільних французів. Між повстанцями і французами ідуть великі бої.

В доповняючих виборах до манітобського парляменту, котрі відбулися в містах Брендон і Портедж ля Прері, вийшов в місті Брендон кандидат партії ССФ Др. Д. Л. Джансон, а в Портедж Ля Прері урядовий кандидат С. Е. Грінлей.

Англійський великий літаконосець Індомітейбил на безкраїм морі. Над ним літак Сіфайр.

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТОК

Досить поважне число українських студентів зізжається до Саскатуну. Тут є гарний університет, Нормал Скул і Технічні Школи які притягають поважне число студентів. Осередком життя українського католицького студентства є українська бурса ім. о. М. Шашкевича і конвент Сестер Сл. де мсшкають студентки.

Перші основуючі збори "Українського Католицького Студентського Кружка," який є першим відділом організації УКЮ, відбулися в бурсі в Саскатуні 17-го жовтня в год. другій пополудні. Всеч. о. М. Горошко отворив збори і виголосив першу лекцію на тему "Географія України." По скінченні лекції, о. Горошко назначив тимчасово Василя Пристая, студента медицини, на председателя. Панна Дарія Черевик була вибрана тимчасово на секретарку.

Опісля слідував вибір заряду на 1943-44. Слідуючі були вибрані:

Голова—Віктор Жук
Місто голова— панна Галя Огеньчук
Секретарка— панна Дарія Черевик
Касієр— Василь Пристай

Комісія панна Марія Фірман
Станіслав Айнгорн,
панна Емілія Німець
Контрольори Петро Тендик,
панна Марія Бурлак.

Панна Ольга Колишир внесла, щоби мати Галовій забаву на 30-го жовтня і щоби дохід з танцю ішов до кружка. панна Емілія Німець поперла.

Петро Задворний вніс, щоби членська вкладка була 50ц. і як буде великий збір грошей за цілий рік зі всіх забав і членських вкладок то гроші будуть поділені на "сколаршипс" для найліпшої студентки і найліпшого студента. Григорий Пристай поперв.

Панна Леся Завшиляк внесла, щоби збори зaперти а панна Анна Купецька поперла.

Збори закінчено піснею "О Україно" і "Боже щасти."

Віктор Жук голова
Дарія Черевик секретарка.

Увага! — Дітройт і Околиці! — Увага!

Український Народний Дім
4655 Мартин Ейве

отсим має честь запросити українських громадян на

СВЯТОЧНЕ ВІДСЛОНЕННЯ

мармурових таблиць з іменами членів-фундаторів У. Н. Дому

В Неділю, 31 Жовтня 1943
в 2. год. пополудні.

Програма Свята: 1. Вступ—др. А. Т. Кібзей, предс.; 2. Концерт Укр. Дівочий Хор; 3. Відслонення Таблиць—майор Джефріс; 4. Привітти Таблиць В. Чмир, заст. предс.; 5. Звіти Урядників У.Н.Д.; 6. Нагороди заслуженим (щось нового).; 7. Кінцеве Слово— С. Михайлюк, перший предс. У.Н.Д.
Вступ вільний

– ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ –

ЛИСТОПАД

28 Неділя 24 по Сош. ..... Елма

ГРУДЕНЬ

4. Введення в храм Пр. Діви .. Босежур
5. Неділя 25 по Сош. ..... Лейдівул (По пол. о год. 3.30 молебен в Босежур, а по молебні річні збори босежурської парохії).
12 Неділя 26 по Сош. ..... Елма
19. Нед. 27 по С., Николая чуд.: Брайтстовн Брокенгед (о. В. Шек)
22. Непор. Зач. Пр. Діви .... Тиндал (річні збори парохії).
Сарто (о. В. Божик)
25. Різдво Христове (по новому стилю) ... Гадашвил
26. Неділя Праотців ..... Садлов

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Винніпег, Ман.
Телефон 27 274

ЛИСТОПАД

28. Неділя 24 по Сош. ..... Ст. Норберт

ГРУДЕНЬ

5. Неділя 25 по Сош. ..... Гонор
12 Неділя 26 по Сош. ..... Гімлі
19. Неділя 27 по Сош. ..... Парки

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Винніпег, Ман.
Телефон: 54 139

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.
Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.
Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.
Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.
Редакція БН:
389 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.
Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.
Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.
Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік XI, ч. 24 (144) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Грудня, 1943 Vol. XI, No. 24 (144) YORKTON, SASK. December 14, 1943

ВИХОВНИЙ ІНСТИТУТ БУК-А

Ділимося отсим з нашими читачами радісною вісткою, що заходом Ініціятивного Комітету, придбано в Винніпегу для українського католицького студентства великий і красний дім.

Дім находиться при вулиці Кеннеді число 49, зараз коло парляменту, в дуже гарній дільниці міста.

Кампанія над виплаченням сього дому уже почалася в Винніпегу і є надія, що вкоротці стане він виплачений. Буде він Виховною Інституцією.

На сторінках нашої часописи будемо подавати стало нові вістки в тій справі. Нині подаємо на тій самій стороні знимку сього дому.

Витаємо сердечно се велике діло і просимо Бога, щоби благословив працю започатковану Ініціятивним Комітетом.

ВЕЛИКІ НАРАДИ ПРОВІДНИКІВ АЛІЯНТІВ

З початком грудня відбулися дві великі конференції аліянтських провідників. На першій з них в Кайро, Єгипет, були присутні, разом зі своїми штабами, Чорчил, Рузвелт і китайський провідник Чіян Кай Шек. Друга конференція відбулася в столиці Перзії, Тегерані, на котрій, крім Чорчила і Рузвельта, був присутний також і Сталін.

Газети цілого світа богато розписують як подають, провідники аліянтів прийшли до повного порозуміння. Рішено

Знимка представляє дім, котрий придбано в Винніпегу на виховний інститут для українського католицького студенства.

вались про сі конференції, на котрих; на конференції в Кайро, що аліянти будуть далі вести війну проти Японії аж до побідного кінця. Від Японії відбереться усі острови на Спокійному Океані, котрі вона загарбала від першої світової війни, як також усі землі котрі вона загарбала від Китаю.

В Тегерані постановлено головно пляни ведення дальшої війни проти Німеччини, на котру зроблять вкоротці аліянти наступ з кількох сторін.

По конференції в Тегерані Чорчил і Рузвелт вернулися до Кайро і переговорювали з президентом Туреччини Ісмет Інону. Останні вісти подають, що Туреччина схилюється в сторону аліянтів, і що на границі турецько-болгарській німці згромадили велику силу війська.

Збільшуємо Число Будучности Нації

Завдяки гарній співпраці наших передплатників, читачів і прихильників, можемо приступити з днем 1-го січня 1944 р. до розширення нашої часописи.

З числом 1-го січня 1944 р. Будучність Нації буде появлятися не на 16 сторінках, як дотепер се було, але НА 20 СТОРІНКАХ.

ЗБІЛЬШУЄМО ФОРМАТ, ОДНАК НЕ ЗБІЛЬШУЄМО ПЕРЕДПЛАТИ, котра дальше буде виносити $1. на рік.

З числом 1-го січня 1944 усі читачі Будучности Нації дістануть, замість нових 4-ох сторінок, **ВЕЛИКИЙ СТІННИЙ КАЛЕНДАР БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ, котрий стане окрасою кождої хати свідомого українця католика. Календарі дістануть лише наші передплатники і читачі ДАРОМ.**

ПРОСИМО УСІХ НАШИХ ЧИТАЧІВ, ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ, І НАДАЛІ ПОМАГАТИ НАШІЙ ЧАСОПИСІ! ПЕРЕВОДІТЬ ЗБІРКИ З НАГОДИ ПОБІЛЬШЕННЯ ФОРМАТУ БН! ЗБІЛЬШІТЬ ЧИСЛО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Лист від Укр. Товариського Клюбу в Менчестер

МАТІНКА БОЖА ЗАХОРОНИЛА ДОМІВКУ УКРАЇНСЬКИХ ЖОВНІРІВ ПЕРЕД ЗНИЩЕННЯМ

В Будучности Нації 14-го травня с.р. містили ми на першій сторінці лист поручника Д. Жука з Менчестер в Англії. Як пригадують собі певно читачі, поручник Д. Жук в свойому красному листі описував свої пережитання в Менчестер, що перебуває в панства Лісновських, що українці мають в Менчестер свій клюб і домівку. Дальше поручник Данило просив в сьому листі свою сестру Анастазію Жук з Гефворд, Саск., (учительку і головну писарку УКЮ), **"щоби вислала один вишитий рушник, бо у салі клюбу мають образ Матері Божої і я... придивився, що та Матінка Божа дуже бідна, а я би подарував їм такий рушник".**

Анастазія Жук, дуже свідома і ревна почитателька Матінки Божої, не могла опертися так щирій просьбі свойого брата і гарно вишитий рушник, котрий мав прикрасити образ Матінки Божої в домівці українських вояків в Менчестер, вислала.

Перед кількома днями панство Жук дістали листа від Українського Товариського Клюбу в Менчестер. Лист писаний 2-го жовтня с.р. і підписаний головою П. Тарнавським і писарем Й. Лісновським, як також на кождій картці листа видніється витиснена англійська печатка Клюбу. Лист сей є відповіддю Анастазії Жук за присланя рушника для прикраси образу Матінки Божої в домівці Клюбу.

Дуже вдячні ми є Анастазії Жук за присланя сього листа. Лист дуже цікавий і віримо, що кождий з читачів перечитає його з великим заінтерисуванням. Понизше подаємо зміст сього листа, в майже незміненій формі:

"Отцею дорогою складаємо Вам, добродіям, свою глибоку подяку за Ваше добре серце і дарунок для нашої громади тут в Менчестер. За цей дарунок від Вас чесні жертводавці складаємо сердечну подяку від себе і від українських вояків, без ріжниці в якім війську вони служать, чи англійськім, чи в канадійськім, чи американськім. Вони до нас гостять і ми їх приймаємо оскільки нашої зможности, в цім наміренні, так як Матір Божа нас учить своїм приміром, що всі ми є її діти і приказує нам всім в неї шукати помочі. **І нині цей прегарний рушник вишитий українськими красками прикрашує ікону Матері Божої в нашім Клюбі. І коли вояки питаються, хто це зробив, то ми гордо їм відповідаємо: це щирий дарунок від чесної родини в Канаді. А найбільше Вам буде вдячна та Матір Божа, в котрої ми всі шукаємо помочі, а переважно в хвилях, котрі ми переживаємо."**

"І ми сильно віримо, що рука Матері Божої захоронить Ваших синів, котрі служать своїй батьківщині Канаді і боряться за охорону свободи в Канаді, але і також за привернення свободи для нашого поневоленого українського народу. Ця рука Матері Божої захоронить їх і повернуть вони щасливо до Вас."

Чорчил, Рузвельт і провідник Китаю, Чіянг Кай Шек, відбули недавно спільну нараду в Єгипті. Нараджувалися в шатрі близько великої праміди Гізе в Кайро, Єгипет, котру вказує наша знимка.

"А тепер кількома словами бажаю Вам оповісти звідки ця ікона Матері Божої походить, бо вірю, що Вас зацікавить. Отож на Евхаристійнім З'їзді в Дублині в Ірляндії 1932 р. був наш Преосвященний Николай Чарнецький, єпископ для українців католиків на Волині. І ми його запросили відвідати нас. І наше запрошення принято і Преосвященний загостив до нас на дві неділі. Це були дві неділі місії в Менчестер. Словами не годен Вам оповісти, як наша громада тішилася своїм гостем, душпастирем. І коли єпископ відїзджав, то в своїм прощальній мові сказав: "Я відїзджаю, а лишаю Вас опіці Матері Божої і Вона заопікується вами, лиш удавайтеся до Неї. А коли приїду до Риму, дати звіт з своєї місії, то постараюся на памятку для вас о образ Матері Божої і його вам пришлю." Отже, як бачите, це є образ місійний і посвячений в Ватикані і ми його шануємо і високо цінимо."

"І другу маленьку повістку про него Вам розкажу. В 1941 р., на Зелені Свята, був великий наїзд на Менчестер. Наїхали на нас як чорні круки. Описати цього Вам не можу, лише коли виглянули ми на місто, то нічо не було лиш огонь і дебри там, де стояли будинки. І наоколо Клюбу було спалено і повалено, а наш Клюб устояв без ушкодження і віримо, що Матір Божа охоронила нас."

'Сим разом буду кінчити сей лист і бажаємо Вам всего найкращого... хай Матір Божа Вас благословить. Просимо Вас передайте щирий привіт від нас для усіх українців у Канаді... для Ваших організацій парохіяльних і національних і для Братства і заразом для Вашого Високопр. Отця Пароха. Ми раді, коли отримуємо листи братів зза океану.'

Дальше слідують підписи писаря і голови Клюбу і печатка.

Що за велике уповання на поміч Матінки Божої пробивається з сього так гарного листа. І справджується на фактах наука нашої Церкви, котра учить, що не чувано ніколи щоби Матінка Божа, хто до Неї прибігає і просить її поміч, щоби Вона того не вислухала. Українці в Менчестер сердечно люблять Матінку Божу і Вона охоронила їх перед знищенням.

З Канади, нашим віруючим і ревним почитателям Матінки Божої в Менчестер шлемо через океан сердечний привіт!

ПЛАТНІ КАНАДІЙСЬКИХ І АМЕРИКАНСЬКИХ ВУГЛЕКОПІВ

Недавно в Канаді був великий страйк вуглекопів, котрі домагалися підвищення платні, подібно як се виборолн собі страйками вуглекопи в З. Державах. Перед страйком, вуглекопи в Канаді діставали від $5.57— $5.78 за один вісімгодинний день праці і тижнево $1.25 життєвий додаток (бонус). В З'єдинених Державах вуглекопи виборолн собі страйками платню з $7.00 за сімгодинний день праці, на $8.50 за вісім півгодинний день праці. Хоча страйк вуглекопів в Канаді скінчився, всетаки справа платень вуглекопів ще не полагоджена.

Дуже відвічальною, а заразом і дуже небезпечною була, підчас останніх боїв в Африці, служба телефоністів. Приходилося їм бути в безперервнім контакті з головною кватирою звідки діставали телефонічно прикази, котрі мали сейчас передавати усім відтинкам фронту. На знимці видимо одного з англійських телефоністів, котрий не зважаючи на окружаючий його бій спокійно відбирає їх через свій полевий телефон арматникам.

ВУГЛЯ ПОДОРОЖІЛО

Страйкуючі вуглекопи в Альберті і Бр. Колюмбії виборолн для себе 1-го доляра більше платні на день. За се вугля з декотрих копалень Альберти і Бр. Колюмбії подорожіло від 10ц. до 65ц. на тоні.

ПОСОЛ АНТІН ГЛИНКА ОЖЕНИВСЯ

Дня 27-го листопада, в церкві св. Йосафата в Торонті, Преосвященний Кир Ніл Саварин звінчав посла А. Глинку з панною Стефанією Ходевкою. Антін Глинка є домініяльним послом з Вегревил.

Послові і його дружині бажаємо всего найкращого.

ВАЖНЕ ДЛЯ ФАРМАРІВ

Канадийський Гвіт Борд проголосив, що відтепер фармарі можуть довозити до спихлірів по 10 бушлів вівса і ячменю від кождого признаного урядом акра.

о. М. Т. Пелех,
військовий капелян

ЧИ ВІДДАВАТИСЯ ЗА НЕ-КАТОЛИКА?

IV

Легко понебудь приобіцяти, але не легко додержати обітниці. При мішаним супружжі не-католицька сторона звичайно обіцяє, що діти з цього мішаного супружжя будуть виховані в католицькім дусі. Буває так, що некатолицька сторона годиться на католицьке виховання своїх дітий, але також і так буває, що не-католицька сторона, помимо сього, що перед слюбом згодилася на письмі на католицьке виховання своїх дітий, по слюбі противиться сьому. Ось де заходить несправедливість з не-католицької сторони і часті непорозуміння в такім супружжі.

Часами буває так, що де розходиться о католицьке виховання дітий, стан непорозуміння є так великий, що приносить шкоду родині. Декотрі некатолики є так упереджені до католицького виховання дітий і думають, що діти, як підростуть, вступлять до монастиря або до стану священичого.

У мішаному супружжі дуже зле виливає на виховання дітий се, що батько іде до одної церкви а мати до другої, або обидвоє не ходять до жадної. Як сумно глядіти на дітий, котрі не дістали вдома релігійного виховання. А супруже мішане до сього часто доводить.

Знова з другої сторони, як гарним є, коли родичі обидвоє ходять до одної церкви, однаково виховують своїх дітий. Панує в такому домі спокій, гармонія, щастя і благословенство Боже. У мішанім супружжі се є майже неможливим.

Тому то Дорогий Молодче, або Дівице, добре над тим усім подумай, заким вступиш у стан супружий. Сама лише любов не дає повного щастя в супружжі.

(Далі буде)

ВЕЛИКЕ ГОРЕ СПАЛЕНОЇ УКРАЇНИ. Ось все, що зісталося сій бідній українській матері, котра вертає до свого спаленого села на Україні, коли з него відійшли вороги. Мати окружена громадкою діточок тягне візок, на котрому везе вона весь свій маєток. По обох боках сеї страдальної матері дві вівці. О, як страшно, терпить наша спалена Україна, а з нею наші рідні браття!

СПОМИН СМЕРТИ БЛ. П. АННИ БЕЛЯК

Умерла дня 2-го грудня 1942 р.

Уже рік минає
Від сумної днини,
Коли твоє тіло
Лежить в домовині.

Коли люта смерть,
Нікому невмолима,
Нитку життя твого
Так нагло скосила.

Один рік минає,
Як прощалась з нами,
З мужем і дочками,
З сином і внуками.

В громадськім життю
Ти зіркою світила,
У сестрицькій праці
Ти все була щира

Часу не жаліла,
Жертвенною була,
Тим собі на віки
Ти приязнь здобула.

Твоє щире серце,
Твою вдачу милу,

Поховане тіло,
Не взяло в могилу!

Ті добрі прикмети,
Се по Тобі слава,
У нашім Сестрицтві
В памяти осталя.

Тому в річницю
Смерти твоєї, сестро,
Усьо Сестрицтво
На спомин принесло,

Сей вінок живих слів
На твою могилу,
Як живих цвітів,
І молитву щиру.

Заряд Сестрицтва при церкві св. Покрови в Винипегу, дня 2-го грудня 1943 р.; через Анастазію Семотюк.

ФОРТ ВІЛІЯМ, ОНТ.

При парохії Преображення ГНІХ. в Форт Віліям Сестри Служебниці вже другий рік провадять українську Рідну Школу. Добрі люди та парохіяни дуже щиро відносяться до Сестер і їм помагають. Розуміючи вагу Рідної Школи для своїх дітий, парохіяни громадно посилають свої діти на науку до Сестер. Преподобні Сестри дуже гарно учать дітий та улаштовують в парохіяльній салі часті виступи з дітьми та старшою молоддю.

Як один з парохіян церкви в Форт Віліям хочу згадати тим разом про Листопадовий Концерт, котрий устроїли Сестри в дні 14-го листопада. Люди, довідавшися з уст свого улюбленого пароха о. А. Цимбалістого про сей концерт, заповнили парохіяльну салю по береги. З вступних жертв на Рідну Школу зібрано $46.00

Програма концерту була слідуюча:

1. Пісня "Перед Тобою" діточий хор
2. Пісня "О Канадо" діточий хор.
3. Вступне слово: Геня Цимбаліста.
4. Пісня "Деж Твоя слава" - діточий хор.
5. Декл. "Над могилою борця" П. Вахоткевич.
6. Пісня "Ой у лузі" діточий хор.
7. Деклямація "Над поляглими" П. Шафранська
8. Вправи хлопців.
9. Сольо "Летіла куля" В. Ганчарик.
10. Вправи дівчат.
11. Деклямація "Сум України" М. Данчук.
12. Фортепянове сольо Є. Ганчарик.
13. Реферат: Всеч. о. А. Цимбалістий, пар.
14. Деклямація: "Могила без хреста" — І. Олійник.
15. Пісня "Сів Горобчик" - діточий хор.
16. Деклямація "Над могилою" П. Гнатів.
17. Представлення "Умираючий жовнір" Норса: Геня Цимбаліста, Лікар: В. Шинкарик, жовнір: Л. Опецький.
18. Пісня "Боже послухай благання" — Діточий хор.
19. Боже щасти.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що 2-ий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year Single copy 5c. Address of the Editor: 369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ДОМАГАЄМОСЯ УКРАЇНСЬКИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Славний англійський дирігент Сер Томас Бічем, як подала винипегська Трибюн дня 4 жовтня 1943, сторона 12, сказав на адресу канадійської С.В.С. (Кенедіен Бродкестінг Корпорейшин) слідуюче:

"С.В.С. є не тільки найгіршою в світі радіевою надавчою системою, але і її слава є найгіршою."

Коли наводимо на сьому місці сі прикрі слова, котрі сказав у сторону нашої канадійської радієвої інституції чужинець, то не на се, щоб і зі своєї сторони кинути на неї каменем зневаги.

Ні! Ми канадійські горожани сього ніколи не робили і не зробимо!

Однак, мусимо признати, і то з прикрістю, що з С.В.С. не є все впорядку. А **саме, хочемо звернути увагу і домагаємося, щоби С.В.С. трактувала усіх канадійських горожан однаково, як англійців і французів, так само і нас українців католиків.**

Підносимо се домаганню тому, бо паразі не видимо, щоби С.В.С. нас трактувала так як других канадійських горожан. Тому не сміємо і не можемо далі мовчати.

Річ в тому, що ми українці католики не можемо від довшого часу дістати українських католицьких радіопередач, головно в Винипегу, де жиє найбільше українців, котрі мають 7 своїх церков і де жиють наші два епископи. Дістати українські радіопередачі через винипегські надавчі стації то можна скорше сподіватися грому серед лютого канадійського морозу.

Ось один пример.

Одна з сімох винипегських парохій обходила в місяці листопаді своє 25-ліття. З сеї нагоди заряд парохії звернувся був письменно до винипегських надавчих стацій з просьбою надання через радіо св. Служби Божої. Прозьбу зроблено більше як 10 місяців перед наміреним днем надавання. Парохія була приготована заплатити усю бажану ціну за кошта надавання. Скоро однак прийшли відмовні відповіди від стацій, мовляв, на сей день вже час занятий.

Крім сього випадку можнаби навести і богато других, бо і другі винипегські парохії робили старання в тій справі і дістали також відмовні відповіди.

Тимчасом другі народности і релігійні організації мають стало свої радіопередачі і для них трудностей немає жадних.

Чи в сей спосіб С.В.С. трактує усіх канадійських горожан однаково? Ні!

Чи українці католики не є такими самими горожанами Канади як англійці і французи?

Наші сини борються сьогодня за честь і свободу Канади на усіх фронтах світа, рука в руку з другими канадійськими жовнірами. Богато наших синів віддали вже своє молоде життя за Канаду. Тисячі наших синів по воєнних таборах в полоні, або зістали ранені чи покалічені на полях боїв. А ми усі, котрі не могли піти до війська, чи не помагаємо Канаді під час сеї війни морально і матеріяльно? Чи не купуємо бонди, щадничі значки, чи не платимо податків і т.д.?

Питаємо С.В.С., чи ми є тільки добрі тоді, коли даємо, а злі тоді коли домагаємося лише рівних прав?

С.В.С. нам жадної ласки не зробить коли призначить нам, українцям католикам, відповідні години на кождій більшій стації по цілій Канаді, бо се нам канадійським горожанам належиться.

І від сього ми ніколи не відступимо!

Канадієць

ЗАГРАВА БУРІ

Приплив з полудня — що викидає на наш беріг в Канаді?— Кастор і Полюкс—дивне зерно правди—про нову тактику старого ворога— розпуста тіла і розпуста ума і що про це каже св. Письмо?— наступ на душу віруючих мас— пробощ з Америки —чого хоче— сіють вітер і будуть збирати бурю— наша сердечна рада американським землякам.

* * *

Приплив з полудня.— Море має точно означені пори, залежно від стану місяця, коли вода припливає чи відпливає від берегів. Люди про це знають, бо у всесвіті Божім є докладний порядок. А кождий порядок уложений на послусі. І тому люди навіть сотки літ наперед змогли обчислити стан місяця і залежно від того також приплив і відплив моря. А це має знова своє відношення до плавби і побуту над морем.

Щось подібно дісться з людським духом. Він також має свій приплив і відплив. Є кимсь уложений порядок на широку скалю і той порядок узалежнює приплив. В глобальній війні хтось направило глобальний лад. І той лад тим справийший і успішийший, чим більше послуху до нього.

Наша мова про приплив, котрий іде може з Америки (south of the border), а може з Азії, або видається бодай на позір, що звідтам виходить.

Що викидає на наш беріг в Канаді?

—Велика морська филя викидає на беріг різні речи. Часом великі балки, щогли розбитих кораблів, дошки, бочки і всяке стерво, котре ще держиться в морській воді. Глобальна филя цеї війни викидає на наш беріг в Канаді також всякі несподіванки, про котрі перед війною ніхто навіть не подумав в сні.

Від якогось часу стали приїздити то на "пікування" з носового нежиту, то з викладами, то просто на запрошення якихось незнаних одиниць, гості з Америки до нашої Канади. Один по другім як з рога обильности. Люди, про котрих в Канаді перед війною ніхто не чув, не знав, не цікавився ними, ані вони видно Канадою, тепер стали сунути до нас сюди, як на прощу. І все це люди в їх словах знатні. Не звичайні собі, посполиті. Але з титулами і без, зі становисками або без, але все з авторитетом, що вони ідуть голосити

Продовження на стороні 6)

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Через навал матеріялів не могли ми в сьому числі помістити усіх дописів. За се сердечно перепрошуємо наших дописувачів і обіцяємо усі дописи помістити в слідуючім числі.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР, ГРУДЕНЬ, 1943

15	С	2	Прор. Авакума
16	Ч	3	Прор. Софонія
17	П	4	Вмч. Варвари
18	С	5 †	Преп. Сави Освящ.
19	**Н**	**6**	**Нед. 27 по С., Св. Николая Чудот.**
20	П	7	Св. Амброзія
21	В	8	Преп. Атанія
22	**С**	**9**	**Непорочне Зачаття Пресв. Богор.**
23	Ч	10	Мч. Мини
24	П	11	Преп. Даниіла Стовп
25	С	12	Преп. Спиридона
26	**Н**	**13**	**Нед. Праотців, † Мч. Евстратія**
27	П	14	Мч. Тирса
28	В	15	Сщмч. Елевтерія
29	С	16	Прор. Аггея
30	Ч	17	Прор. Даниіла
31	П	18	Мч. Севастіяна

УСТАВ

19. Нед. 27 по Сош. і св. о. Николая: Всенощне. Гл. 2, ев. утр. 5! На Сл. Б. Ап. з. 233 і 335, ев. Лук. з. 71 і 24.

22. Непорочне Зачаття Преч. Діви Марії: Всенощне. Сл. Б. Ап. з. 320, ев. Лук. з. 3.

26. Нед. Праотців і св. Евстатія. Гл. 3, ев утр. 6. На Сл. Б. ап. Праот. з. 257 і 233, ев. Лук. з. 76 і 106.

Слідує седмиця 29.

29. Віддання Непороч. Зачаття. Усе празничне.

о. Н. Демків

СВ. ОТЕЦЬ НИКОЛАЙ ЧУДОТВОРЕЦЬ

"Блаженні милосердні, бо вони милосердя доступлять" (Мт. 5, 7)

Велике почитання, якого зазнає між Христовими вірними св. о. Николай, се майже загадка. Крім Пречистої Діви Марії, мабуть ніодин інший святий не є так радо витаний, особливо дітьми, як св. о. Николай. Східна Церква має окреме свято в честь св. о. Николая, яке саме нинішнього дня празнуємо. Західна Церква, хоч не має окремого такого свята, то всетаки й між її вірними св. о. Николай зазнає великого й загального почитання. Св. о. Николая, на сході, дуже радо беруть на патрона церкви, а коли він і не є патроном церкви, то його образ саме тому, що се образ "улюбленого святого" дуже часто стоїть в іконостасі на найвидніймшу місці, побіч намісного образу Пречистої Діви Марії. А між святими образами по домах, образу св. о. Николая не сміє бракувати.

Ся могуча филя почитання св. о. Николая перешла зі східної Церкви й на захід. І тут беруть радо св. о. Николая на патрона божих домів. А обдаровування дітий дарунками в день св. о. Николая не менше поширене на заході, як на сході. На заході називають люди св. о. Николая в місті Барі в полудневій Італії (нині місто заняте англійцями), куди їх перевезено 1096 року з міста Мири в Малій Азії.

Чому, на якій основі витворився такий загальний і сердечний культ св. о. Николая? А сей культ дуже давний, бо св. о. Николай жив перед 1600 роками, як се побачимо нище. І від сього часу скільки було великих святих у східній і західній Церкві, а всетаки люди, новині святий своїм культом не притьмив культу св. о. Николая.

Ось се маніе загадка, яку треба щойно розязувати. А зможемо се зробити тільки тоді, коли приглянемося житті св. о. Николая і нашій людській душі.

2. Св. о. Николай родився около 272 року по Христі в місті Патарі, в Малій Азії.. Був він сином-одинаком богатих родичів християн, що побожно його виховали.

Стрийко св. о. Николая, котрий називався також Николай і був епископом в Патарі, висвятив його на священика. Николай став монахом, а по смерти своїх родичів роздав свій великий маєток-спадок убогим. А давав так, як св. евангеліє навчає: щоб ліва рука не знала, що робить права.

У Патарі жив один чоловік, що колись був заможний, а потім цілком збіднів. Він мав три доньки і вже був рішився (по тодішньому поганському звичаю) продати їх у неволю, щоб так ратуватися в нужді. Коли про се довідався св. о. Николай, підкинув в ночі сьому чоловікові більшу суму гроша. І ще двома разами в сей самий спосіб св. о. Николай підкинув тому чоловікові гроші, котрий усі свої три доньки віддав і тими грішми св. о. Николая їх вивинував.

З сеї історії з життя св. о. Николая видно, звідки взявся звичай підкладати в ночі дітям дарунки. А й той чорт, що його на образках малюють, як іде за св. о. Николаєм, також звідси бере своє походження. Якби не приншов був до сего дому св. о. Николай зі своїми дарунками, то таки бувби приншов чорт. Але св. о. Николай своєю поміччю випереджує чорта й бере в полон людські душі та приводить їх до Бога, а для чорта тут уже немає поля до діяння.

Двері монастиря, в якому св. о. Николай був ігуменом, були все відчинені для всіх бідних вдів, сиріт і потребуючих. Для себе був св. о. Николай строгий, а для ближніх — наче ангел у людському тілі. Його слава як святця й добродія людей, росла з дня на день.

Та саме се не подобалося Николаєві й ликало його, бо він шукав тільки Божої слави, а не своєї. Тому він постановив удатися на пустиню. Але на пустині почув він Божий голос: "Николає, вернись назад між людий, там прославлю я моє імя через Тебе."

По повороті з пустині, вибрано його на архієпископа Мирлікійського в Малій Азії. Як перше, так і тепер св. о. Николай творив добрі діла людям, недужих уздоровлив своєю молитвою, заступався за невинними.

Одного разу цар Константин Великий увязнив був трох військових старшин. Вони не могли доказати, що їх несправедливо засуджено, а знаючи, що нарід у малоазійській провінції почитає св. о. Николая як чудотворця, стали в своїх молитвах взивати його помочі. В ночі явився св. о. Николай царю Константину в сні й сказав йому: "Встань, царю, й випусти тих трох вязнів, бо вони невинні!" "Хтож ти такий?", спитав цар. А він відповів: "Я Николай, архієпископ мирлікійський." Очевидно, цар випустив тих трох вязнів і сказав до них: "Не мені дякуйте, а архієпископу Николаю." Св. о. Николай помер 6 грудня 342 року.

3. Св. о. Николай не вславився глибокими богословськими книжками, як великі богослови: св. Василій Великий, св. Григорій Богослов, св. Іоан Золотоустий та многі инші.

Всі святі виріжнялися своєю святістю, одні з них були великі учені, інші великими організаторами, або покутниками, віджажними героями, тощо, **а св. о. Николай виріжнився між святими своїм добрим серцем.**

З пустині він бертає назад до людий, щоби їм творити діла милосердя. Ніччю підкладає людям гроші, щоби їх ратувати перед замірением гріхом і перед голодом. Ось тим своїм батьківським добрим серцем, св. о. Николай, що так скажу, взяв у полон людські серця. І тут є причини його незвичайного почитання між вірними східньої Церкви.

Вже в земській історії здійснилися на св. о. Николаю Христові обітниці, з Його нагорної проповіди "Блаженні милосердні, бо

вони милосердя доступлять... Блаженні миротворці, бо синами Божими назвуться" (Мат. 5, 7, 9).

Нічо так не приковує до себе людські душі, як добре серце другої людини. Всі не розуміють книжок, але всі розуміють добре серце, добрі діла.

Тай з другого боку: всі не можуть бути ученими, ані великими організаторами, ані покутниками, одначе **всі можемо й повинні ми бути людьми доброго серця.** До сього й зобовязує нас Божа заповідь: "Любім ближнього, як себе самого і що хочете, щоби вам інші робили, робіть ви їм також."

Добре серце, в котрому цвите любов ближнього, се велика річ— **найпотрібнійша в людському життю.** Як душа оживляє тіло, так любов ближнього оживляє родинне й громадське життя. Слухайте, як Апостол Павло пише про любов:

"Колиб я говорив язиками людськими й ангельськими, а любови не мав, ставби я мов мідь звеняча або кимвал бренячий. І хочби я мав дар пророцтва і знав усі тайни і все знання, і хочби я мав усю віру, так, щоби гори переносити, а любови не мав, то я ніщо. І хочби я роздав увесь свій маєток, і хочби віддав моє тіло на спалення, а любови не мав, ніщо мені не поможе. Любов є терпелива, любов є ласкава, не завиджує, не чваниться, не надувається, не осоромлює, не є користолюбна, не сердиться, не задумує зла, не тішиться неправдою, а тішиться правдою. Все зносить, всему вірить, всего надіється, все перетерпить. Любов ніколи не гине... Тепер же остає тих троє: віра, надія, любов; а більша з них-любов." (І Кор. 13, 1-8, 13).

Учімся від св. о. Николая здійснювати в нашім життю гимн-похвальну пісню Апостола про першенство любови. Щоб і на нас сповнилася обітниця Христа Господа: "Блаженні милосердні, бо вони милосердя доступлять"

Начальний вожд аліянтських військ Середнього Сходу, ген. Сир Г. Александер, коли відвідав був підчас побідного походу 8 армії в Африці місто Бенгазі. До Бенгазі Александер приїхав був своїм власним автом, як вказує повища знимка

ЗАГРАВА БУРІ..
(Продовження з сторони 4)

щось таке, чого досі в Канаді ніхто не чув, не видів. Лишається після тих викладів все несмак в нашім публичім життю і простіть за слово—сморід—як по всякім стерві, що мутна филя викинула на беріг.

Кастор і Поллюкс.— Давний римський міт оповідає про двох братів близнят, з котрих один був смертним а другий безсмертним. Коли Кастор, що був смертним, помер і найшовся в аді, тоді Поллюкс розпачав за братом і просив Юпітера, щоби вернув йому брата. Юпітер погодився, але з тим, що Поллюкс має заняти його місце в аді. І так сталося. Брати обмінялися місцями. Кастор вернув на висоту, а Поллюкс пішов в підземелля. Ця старовинна мітична казка має однак глибоке зерно правди, скрите за тим лушпинням оповідання.

Дивне зерно правди.— Ніколи явища в світі не виступають одинцем, раз, одиноко. Кождий прецеденс життя є тому перецеденсом, що він відкриває дороги для многих послідувачів. Одна дія життя слідує за другою, відокремлених і розірваних дій нема. Життя і акція вимагають цілости. Це основне правило і всюди має применення. Тому давний араб Бен Акіба сказав, що під сонцем нема нічого нового.

(Далі буде).

ПРЕСОВА КАМПАНІЯ БН.

До дня 8-го грудня вплинули слідуючі жертви:

Добродійне товариство св. Покрови в Винипегу $10.00
З листопадової панахиди в Лішор, Алта $1
З братського спільного обіду в Альвена Фарми, збірка $3.50.
Від відділу БУК-а в Арнес, Ман. $4.00
Панове Йосиф Степнюк, радний і Антін Загарійчук, шкільний радний міста Винипегу $21.78.
Українська католицька парохія в Вернон, Б.К. **$3.00**
На похоронних поминках по бл. п. Лазарукові в Калєнто, Ман., зібрано $7.00
Збірка на весіллю Гапійчук і Гродзік- Сандави, Ман. $3 56
Никола Лесюк— Гвайт Біч, 25ц.
Петро Деревінський, Гвайт Біч, 25ц.
Йосиф Шевернога, Гвайт Біч, 25ц.
Петро Прошак, Гвайт Біч, 25ц.
Дмитро Гоменьчук, Гвайт Біч, 25ц.
Василь Крочак, Гвайт Біч, 25ц.
Михаїл Шевернога, Гвайт Біч, 25ц.
Іван Вітів, Гвайт Біч, 25ц.
оо. Редемптористи з весілля в Шіго, Саск. $8.50.
С. А. Сіянчук, Сенди Лейк, Ман. 50ц.
Данило Хімкош Винипег, 25ц.
Анна Шумська, Винипег, 25ц.
Стефан Гресько, Бруно, Саск. 25ц.
Григорій Добровольський $1.00
Дмитро Грабець з Альберти 25ц.
А. Д. Стратичук, з прощального вечірка п. Котика в Канорі, Саск. $6.70
Марія Яримович, Редбері Парк $1.15 і на 5 років передплату $6.15
Ігнатий Німець, Арран, Саск. збірка $12.84
Антін Цюпик з Глен Елдер, збірка на $4.00
Стефан Гаврилюк з Витків, збірка на $7.50
Збірка на 30 літнім ювилею панства Михаїла Гопка в Модельфарм, Саск. $3.00
Збірка на весільній забаві панства Кирила і Анастазія Василеньків, Сматс, Саск. $3.00
о К.. Лотоцький, збірка на парастасі в Ланівцях, Саск. $4.50
о. К. Лотоцький збірка в Кадворт, Саск (церква св. Спаса) $6.50
Збірка з несподіванки п. Прокопишиного в Шіго, Саск. $10.45
На празнику церкви св. Михаїла в Тиндал, Ман. $4.25
На весіллю Михаїла і Василини Демчуків в Глен Елдер, Саск $8.65
На весіллю Григорія Стахів і Марі Бздель в Вішарт, Саск. $3.05

Усім жертводавцям сердечно дякуємо. Просимо і надалі не забувати за збірки на нашу газету. Хто буде слідуючий,

Тайна зброя

Знаний німецький науковець з кінця 19 століття, професор Рудольф Вірхано, був гострим критиком канцлера Бісмарка за його вискоки та неспосібність поладнати деякі політичні справи. Раз він так допік Бісмаркови, що тойже визвав професора на двобій. Професор Вірхано приняв визов і приготовив своїх секундантів. Коли вже все було готове і Бісмаркові секунданти прийшли умовитися за вибір зброї до двобою, професор переказав через своїх секундантів: "Як визваний, я маю право вибору зброї. Оце посилаю противникови дві ковбаси, одна подібна до другої як дві каплі води. Одначе одна затроєна смертельними бацилями трихнози, а друга є чиста, без ніякої отруї. Його Ексцеленція, пан Канцлер, нехай вибирає, яка йому люба. Я тоді візьму другу."

Двобій відкликано.

Підчас боїв у Африці німці стратили богато великих повзів. На знимці великий знищений німецький повз, з вежі котрого звисає забитий німецький жовнір.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
—ОРГАНІЗАЦІЙНА ЧАСТЬ—

ВІСТИ ДОМІНІЯЛЬНОГО ЗАРЯДУ БУК-А

1-. Статут Українського Католицького Жіноцтва є одобрений Епископським Ординаріятом, за підписом Преосв. Кир Ніля, Епископа помічника і Вікарія Генерального нашої дієцезії з днем 4 грудня 1943. Буде поміщений в догіднім форматі в числі з 14 січня 1943. Всі заінтересовані матимуть нагоду витяти цю сторінку, зложити ці і мати той статут у кишенковому форматі для власного користування.

2). З днем 1 січня 1944 поміститься **Програмову Заяву БУК-а, що намічує плян діяльности на біжучий рік** для всіх відділів нашої організації.

3). Останні дві книжечки **БУК-а,** а саме: "Пробудитель" і "Канадійський Вертеп" **продаються для масової продажі по пять центів примірник, в подрібній продажі по сім центів.** Наклад книжечки "Пробудитель" вже майже на вичерпанню. Хто бажавби [illegible] мати цю книжечку, нехай поспішить з замовленням. Книжечка "Канадійський Вертеп" [illegible] час [illegible] вязь [illegible] про гостину св. Николая в канадійській школі, пера о. Антона Лугового. Надається прегарно до поширення для всіх наших шкіл і просвітних домів.

4). Старанням Ініціятивного гуртка БУК-а у Винипегу закуплено прегарний мурований, двоповерховий дім, зараз напроти парляменту зі східного боку, фронтом до парку, для виховного заведення БУК-а на зразок бурси БУК-а в Саскатуні. Дім має 18 великих кімнат і є при 49 Кенеді Стр. На виду є забудовання манітобського університету і торговельних колегій, недалеко до Учительської Семінарії, дім в самім найкращім осередку міста, до трамвою кілька кроків. **Кампанія за сплатою довгу в руках о. каноніка П. Божика, котрий спільно з о. А. Луговим доложив чимало труду для здійснення закупна цього дому. Віримо, що широкий наш загал з радістю повитає набуття цьої посілости на згадану взнеслу ціль і щиро поспішить з жертвами, щоби доложити свою цеголку до будови нашої кращої будучности в Канаді.**

5). Стипендії БУК-а фундації впр. о. М. Пелеха, чотири по $25— дві для хлопців і дві для дівчат— українців католиків учнів вищих шкіл Кандаи, ждуть на подання, одобрені дирекцією. Подання вносити до дня 15 січня, 1944

о. П. Криворучка

ВИХОВНЕ ЗАВДАННЯ БУК-А

Продовження)

Безперечно, що такий укр. інститут в Саскатуні стане величнім памятником, світлим виразником укр. шляхотного духа, канадійського горожанства. Дасть нам престіж рівности. Дасть змогу нашим молодечим силам набути науку, вишколення рідної мови, літератури, історії, пісні, музики. Дасть ґрунт твердости, науку правдивої віри, обряду, велич нашого Богослуження. Такий виховний інститут стане осередною точкою доброго порозуміння, межи самими українцями, тим більше між молодими українцями, що вже не наслідують релігійних міжусобиць своїх батьків. А що чимало з молодих українців, котрих батьки самі потонули в ріжних сектах, до віри зовсім збайдужніли, то й дітей своїх полишили на роздорожжі безвіря, чи радше брак знання релігії, історії правдивої церкви, такі й подібні недостатки релігійного знання наш інститут буде все готовий прийти з поміччю тим нашим молодим українцям.

І коли англійці, французи дають нам признання, що ми гарний поступ зробили в сім першім пятьдесятьлíттю нашого життя в Канаді, що наші величаві церкви стали мистецькою окрасою Канади, то з певністю вони дадуть нам ще більше признання, коли будуть бачити нас молодих українців зєдинених, згідливих, жертвенних, творчих, що в сім другім пятьдесятьліттю ми ставимось до розбудови нових, виховних інституцій. Перша з них в Саскатуні. Виховний інститут, що як ми зуміємо його вибудувати, украсити, випосажити у всі потрібні речі, інвентар, вчинимо його модерним, привабливим, то можна запевнитись, що сей інститут може розвинутись в першорядне огнище науки, мистецтва і української культури. (Далі буде).

Панько Онуцький

УКРАЇНСЬКА ТРАДИЦІЯ

III.

Галичани-католики— становлять в Канаді вісімдесять відсотків всього українського населення. З своєю вірою принесли вони до Канади також свої традиційні звичаї, котрі виріжнюють їх від усіх співгорожан Канади, роблять їх окремішним народом і кріплять у всіх напрямках життя на Новій Землі. Стратити рідну традицію в Канаді, значилоби неначе відречися себе самого, стати якимсь відлюдом; се розуміє богато українців що жиють в Канаді і заховують її; навіть такі українці її заховують, котрі мало коли заходять до церкви, або ніколи.

Але пождіть хвилину, дорогий читачу! Пождіть і подумайте над тим, що станеться із тих українських родин у Канаді, які стоять осторонь своєї Католицької Церкви. Чи їх потомки будуть точно виконувати традиційні звичаї своїх батьків і прабатьків? Ніколи! Не будуть тому, що не належать до церкви, яка шанує і попирає традицію, стануть згодом безвірками, забудуть про рідну традицію, приймуть якусь другу, або жадну і перестануть бути таким народом, яким були їх предки.

Пригадую собі, що одна українська часопись в Винипегу називала українську традицію **забобоном,** висміваля як тільки могла всі чинники традиції, бо комусь ходило о се, щоби українці не виконували своєї традиції в чужині, не дивлячись на те, що кождий утрачений чинник традиції, то один крок близше до асиміляції на користь комусь іншому. Я знаю ту часопись і мігби на неї пальцем показати, тільки з чемности сього не хочу робити.

(Далі буде).

В добру хвилину

Музичний композитор Росіні був запрошений на обід до одного свого почитателя. На стіл поставили так мало страви, що не було чим наїстися. Композитор заробляв тоді дуже мало, отже надіявся, що хоч у гостях не буде голоден. Випивши кінцеву каву, він дуже бажав собі ще другої. Але ніхто не давав, отже Росіні почав збиратися домів. При прощанню господар дякує Росініеви за прибуття й каже: "Зробіть нам честь і прибудьте до нас щераз на обід." "Алеж з приємністю," каже Росіні, "можеб ми зачали знов обідати таки зараз?"

Военні наради союзників в Касаблянці, в північній Африці, котрі відбулися 14 січня 1943. Вислід цих нарад було проголошення, що держави осі мають "безоглядно піддатися." На образку бачимо адмірала Кинга з американської фльоти і адмірала Сир Додлі Павнд, британця.

о. Ізидор Борецький

СЕРЕДНОМОРСЬКІ ОСТРОВИ

СИЦИЛІЯ

До основного винищення членів Мафії забрався фашистівський уряд в році 1922.

Багато мафійців увязнено на доживоття, інших покарано строго за співпрацю, так, що в останніх роках слід по ній загинув.

Уліпшення на всіх ділянках

В минулому десятиліттю зайшли великі зміни на Сицилії. Найперше: поправлено і розбудовано дороги, а через це уможливлено більший наплив туристів; побудовано велике число шкіл, заведено водопроводи й поширено пристані морські.

Добробут деніо взріс, а до цего всего причинився, в першій мірі, Банк Сицилійський, котрий фінансував усі підприйняття і роботи.

Одначе в той час, коли край приходив щойно до сил, став ареною загорілих боїв між німцями а аліянтами.

Сьогодня завдяки американській помочі чудна сицилійська країна гоїть рани заподіяні війною

Історичний перегляд

Перші племена прийшли на Сицилію з Африки вже в камінній добі. Клясичні автори називають їх Сіканійцями; за те мешканців бронзової і залізної доби звуть Сікулійцями.

Щож то таке, ті історичні доби?

Камінною добою ми називаємо той, дуже просторий час, коли то людина не знала ще іншого приладдя як тільки з камінія, кости і дерева. Головно з кремінія виробляв первісний чоловік топірці, вістря до стріл, тощо

Ця камінна доба триває до 2,000-го року перед Христом.

В пізнішім часі, чоловік почав уживати бронзу до своїх виробів, а відтак заліза. Ось і так ця остання доба, коли чоловік умів обробляти метали, припадає на рік тисячний перед Христом.

(У час на Україні залізна доба тягнеться через ціле тисячліття, аж до приходу Христа).

Коло 1200 року Сицилійці вміли вже управляти ріллю Відтак в осьмому століттю фінікійці розвинули торгівлю і почали розбудовувати міста Під напором греків, що принесли зі собою високу цивілізацію, фінікійці пересувалися на північний-захід, де осували кілька нових міст, а між ними Палермо.

Опісля римляни і картагінці приходять на Сицилію В році 409 перед Христом, картагінський вожд Ганнібаль заатакував місто Гімера і щоби помстити смерть свого діда Гамількара, вирізав 3,000 мешканців. Сицилія багато потерпіла в часі воен між картагіною а Римом

Тому, що земля на Сицилії урожайна, римляни, після довгих зусиль, взяли її в посідання і завели невільництво: значить запрягли до праці на ріллі бідне населення, котре мало працювати у багатих автохтонів, сицилійців, та зайшлих, власті маючих, римлян.

Невільники були дуже зле трактовані. Їх батожено при праці, часто морено голодом і карано за найменшу дрібницю в неописаний спосіб. Тому то нерідко повставали бунти невільників, з котрих найбільші були в 136 р., а відтак знова 104 р. пер. Хр.

Під кінець пятого століття нашої ери, готи зайняли Сицилію, однак на дуже короткий час. За їх панування населення жило в спокою і добробутті

В той час Сицилійці були вже християнами, бо віру Христову приймали в першому століттю

Про приналежність релігійну населення треба згадати тому, що Сарацени Араби почали нападати на Сицилію в половині сьомого століття і нищити та плюндрувати те все, що було християнське, а населення вивозити до Дамаску

Вже в девятому століттю арабське-мозулманський вплив починає сильно зростати та закріплюватися і то до тої міри, що в десятому століттю араби всьо зайняли, а острів став семітсько-мозулманський

(Всім відомо, що Араби є семітського походження, а мозулманської, цебто магометанської віри).

Близько три сотні літ сарацени-араби панували над Сицилією. Їх мову вживано в щоденному життю нарівні з грецькою, а багато населення перейняло навіть їх віру.

Та однак замітне те, що християнство вдоялося і не уступило місця науці Магомета

(Далі буде)

ГАВРИЛО ЧОРНІЙ

НАПИСАВ о. ТИМОФІЙ БОРДУЛЯК

(29)

Він глянув на мене, усміхнувся якось болізно й промовив:

—Так, пане, то я, Гаврило Чорній.. Добре ви маєте око, коли мене пізнали, але волів би я, щоб ви були мене не пізнали...

—На що ж ви зійшли, Гавриле! — скрикнув я з правдивим співчуттям, — ось у якім стані довелось мені з вами зустрітися.

—Пане,— відповів він спокійно і з фільозофічним виразом лиця,— ви не милосердіться над моїм станом, бо той стан, у котрім я тепер знаходжуся, есь у Господа Бога найперший..

—Але ж ви страшно окалічіли, Гавриле! Скажіть, змилуйтесь, як се сталося?— питав я далі.

—Пане, то не каліцтво, а ласка Божа,— говорив він усе з тим спокоєм,— а за ту ласку Божу я дякую Богові як день, так ніч і не перестану дякувати, доки мого життя на сім світі... Ось як ви змінилися, пане.

—Але скажіть, як се сталося?

—Добре, я вам скажу,— відповів Гаврило,— хоч я не люблю ласкою Божою хвалитися та пишатися, бо пиха —то корінь усякого гріха.— Гей, ви всі!—звернувся він до дідів, що сиділи довкола нього,— памятайте тес добре, що пиха— то корінь усякого гріха й викиньте її з ваших сердець... А ти, Михалку, також тес памятай, та не величайся тим, що був у Бразилії і перестань ласим оком поглядати на чуже добро... Кайся за гріхи, брате!

На ті слова всі діди, не виймаючи лисого Михалка, перехрестились і стали битися в груди, а баба, у якої Михалко витягнув перед хвилею два крейцари з-за пазухи, басовим голосом проказувала: "Ох, Господоньку Боже, помилуй мене грішную." А Гаврило все говорив про покаяння, тримав до своїх бездольних товаришів справдішню проповідь... З його очей, що горіли запалом і надхненням, пізнав я, що Гаврило справді змінився й став якимсь дуже побожним. В своїм запалі забув він навіть, що мав оповідати мені про своє каліцтво, аж я мусів йому пригадати про моє бажання.

—Ага, ви хочете знати, як я окалічів,— сказав він.— Коротка історія. Окалічів я, пане, через допуст Божий, на покаяніє... Як вам, пане, відомо, удався я був до Львова на зарібок і прийшов сюди щасливо, але застав у сім місті правдиву Содому й Гомору.. Зарібок був і гроші були, а я, хоч свято постановив собі не пити, пив... Я ще ніколи в житті не пив так страшно, як тут, я навіть гуляв при музиках, соблазни робив, чортові душу записав... І хотів він, сатана, чим скоріш упоратись зо мною та й пхнув мене пяного під те возище, що їздить без коней, під трамвай; але Господь Бог охоронив мене так само, як годі, коли я хотів вішатись у вашій школі... Мене придавило, кости потороцщило, але я живий лишився, душа сиділа ще в тілі... І взяли мене до шпиталю, відрізали одну руку й ногу, вигоїли та й випустили ...Іди в мир і не согрішай... І ось що з мене сталося, пане: каліка, жебрак, старець... Та хоч я й каліка без руки й без ноги, і хоч мені клекотить у грудях, однак я того не жалую, я тішуся, що Господь Бог повернув мене на путь спасенія... Бо отсе тільки тепер пізнав я Бога по правді й молюсь без облуди, сповідаюся, за гріхи каюся, давнього життя гидую, щонеділі слухаю слова Божого та ще отсим браттям розказую про те, що чув у церкві. Одним словом—усе, що я занедбав був давніше, тепер надолужую... Гей, ви братці!—звернувся він знову до дідів, —ви вже знаєте, який я був грішник, але тепер я каюся перед Господом Богом і перед вами... І ви кайтеся, братці, бо нема з нас нікого без гріха, а ти, Михалку, памятай і не наставай на чуже добро, запануй над своїми гріхами...

(Далі буде).

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
14-го Грудня, 1943

МАЛИЙ ПІДРУЧНИК КОЛЯД

УЛОЖИВ о. А. ЛУТОВИЧ

Світу гласімо Господа явно,
О которім вже пророки давно,
2. Прорекували, проповідали,
Що ся народить Цар віків.

ВСЕЛЕННАЯ ВЕСЕЛИСЯ,
Бог од Діви днесь родися
2. Во вертелі ся видяти,
Которому ся кланяти
Царіє—царіє приходять.

Ливан, миро, злато дари
Як принесли тріє цари
2. Новорожденному Цареви,
Вселенния Господареви
Оддають—оддають умильно.

Пастиріє прибігають,
З співками поклін дають;
2. Познавши Бога рожденна
Із Марії воплощенна,
Чистої—чистої Дівиці.

Ти Йосифе не смутися,
Веселіє днесь родися!
2. Сей Плод буде в тобі в радость
Во веселіє, во сладость
Од нині—од нині до віка.

Там Ангели прилицають,
"Слава во вишніх" співають,
2. Рожденному Отрочати
Поспішаються кланяти
Во яслах—во яслах лежащу.

Пастирям уподобімся,
Рожденному поклонімся,
2. Щоб ізволив мир нам дати,
Скорби в радість преміняти,
Вірующим—вірующим во Него.

В ЯСЛАХ ЛЕЖИТЬ, ХТОЖ ПОСПІШИТЬ,
Співати маленькому:
Ісус-Христу, Богу істу
Новонарожденному,
Пастиріє прибігайте,
Єму мило пригравайте.
Яко Пану нашому

Святий Йосиф в руках носить,
Пелени Маленькому
"Люляй, люляй," приспівує
Новонарожденному:
Віл і осел приклякають,
Паров Єго огрівають
Створителя своєго.

Зібралися, кланяються
Дитятку маленькому,
Тріє цари несуть дари
Новонарожденному;
А звізда їх провождає,
Над вертепом просвічає
Де Дитя в яслах лежить.

І Ангели, Архангели
Вдячно всі йому співають,
Голосами і трубами
В небі всі приграваютъ;
Над вертепом в Вифлеємі,
В Давидовім тихім домі,
Яко Пану нашому.

ДИВНАЯ НОВИНА: НИНІ ДІВА СИНА
2. Породила в Вифлеємі Марія єдина!

Не в царській палаті, но межи бидляти,
2. Во пустини, во яскини, а треба всім знати:

Що то Бога іста Марія Пречиста
2. І раждає і питає Єго як невіста.

На руках тримає і Єму співає,
2. Всемогучим Створителем своїм називає.

Мовить: Люляй Сину, будь со мною вину
2. Коли Ти мя Собі взяв єсь за Матір єдину.

О необмежений! О недостижений!
2. Спи ж Ти довго, рости скоро, Младенче оживленний

Я в Тобі надію, Любимий, імію
2. Де Сам будеш, мене возьмеш, Ти мій Добродію

Скажи, Правосуде де хто в вірних буде?
2. Най зі мною пред Тобою станутъ всі люде.

Тобі ся молити і Тебе просити,
2 Щобись дав нам в Твоїм царстві во вік віков жити.

НЕБО І ЗЕМЛЯ, 2. НИНІ ТОРЖЕСТВУЮТЬ
Ангели й люди, 2. весело празднують
2. Христос родився, Бог воплотився,
Ангели співають, царіє витають,
Поклін віддають Пастиріє грають,
Чудо чудо повідають

Во Вифлеємі 2. весела новина:
Чистая Діва 2. породила Сина!
2. Христос родився, і т.д

Слово Отчеє 2. взяло на ся тіло
В темностях земних 2. сонце засвітило
2. Христос родився, і т.д

Ангели служать 2. своєму Королю.
І во вертелі 2 творять Єго волю.
2. Христос родився, і т.д

НА НЕБІ ЗІРКА ЯСНА ЗАСЯЯЛА
І любим світлом сіяє:
Хвиля спасения нам завитала
Бог в Вифлеємі раждаєсь
2. Щоб землю з небом в одно злучити:
2. Христос родився: Славіте!

В біднім вертепі, в яслах на сіні
Спочив Владика, Цар світа,
Отож до Него спішім всі нині
Нашого жде Він привіта.
2. Спішім, любови тхом Го огріти:
2. Христос родився: Славіте!

Благослови нас, Дитятко Боже,
Дари нас нині любовю,
Най ціла сила пекла не зможе
Нас розділити з Тобою.
2. Благослови нас, ми Твої діти,
2. Христос родився: Славіте!

НОВАЯ РАДІСТЬ СВІТУ СЯ З'ЯВИЛА:
2. Пречиста Діва Сина породила!
Во Вифлеємі місті вельми рано,
2. Витати Пана пастирям сказано

Звізда услугу тую відправляла!
2. Царів персидських к Нему провождала
Принесли Єму ливан, миро злато,
2. Взяли заплату небесную за то.

Ірод злосливий з того засмутився,
2. Що Цар предвічний на світ народився
Казав воінам по всюди іскати,
2. В день отрочата двоілітні стинати

І Йосиф старець Марію поймає
2. І во Єгипет з Христом уступає,
Нехай же Ірод вічно погибає!
2. Наш Цар рожденний всіх нас потішає.

Марія Му Мати прекрасно співає,
І хор Ангельський Їй допомагає
Тут Ангели чудяться, і т.д

Иосиф старенький колише Дитятко
Люляй же, люляй мале Отрочатко
Тут Ангели чудяться, і т.д

Тріє царіє к вертепу приидоша
Ливан і смирну, злато принесоша;
Тут Ангели чудяться, і т.д

А пастиріє к Нему прибігають,
І яко царя свого витають,
Тут Ангели чудяться і т.д

І ми днесь вірно к Нему прибігаймо,
Рожденну Богу, хвалу, честь віддаймо!
Тут Ангели чудяться, і т.д

Святу Тройцю прославляймо,
Богу честь, хвалу віддаймо:
2. Веселая і т.д

Аллилуя," заспіваймо
Діву чисту вихваляймо
2. Веселая і т.д

Аллилуя, Аллилуя!
Радуйся, Діво Маріє!
2 Веселая і т.д.

РАДУЙТЕСЯ ВСІ ЛЮДІЄ,
Радость нам з неба спадає;
2. Веселая нам новина:
Породила Діва Сина,
Марія! Марія! Марія!

Ступив до нас з високости,
Щоби міг нас всіх тут спасти;
2 Веселая і т.д.

Прийшли к Нему тріє цари,
Поклін дають, кладуть дари:
2. Веселая і т.д

Ливан, миро, також злато,
З ріжних країв в дар принято;
2 Веселая і т.д.

Пастиріє дають хвалу
Прийми від нас, Христе Царю!
2. Веселая і т.д.

Єму даймо ми сумлініє,
Дасть нам гріхов відпущеніє;
2. Веселая і т.д

СПИ ІСУСЕ, СПИ, СПАТОНЬКИ ХОДИ!
Я Тебе му колисати,
Пісоньками присипляти:
Люлі, серденько, люлі.

Спи, Лелійно, спи, головку склони,
Ту на рученьки Марії,
Бач, Вона Тебе леліє,
Люлі, серденько, люлі

Спи, Убогий, спи, рученьки зложи!
Иосифа що не видати,
Несе хлібця Тобі дати:
Люлі, серденько, люлі.

Спи, Терпіє, спи, очка зажмури!
Не питай, що колись буде,
Що зготовлять Ти хрест люди
Люлі, серденько, люлі.

Спи, Ісусе, спи, а Серце втвори,
Най при Ньому спочиваю
Ту на земли і там в раю,
Люлі, серденько, люлі.

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ НАРОДИВСЯ:
2. Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь,
І утішився.

В Вифлеємі народився:
2. Мессія, Христос наш
І Пан наш, для всіх нас
Нам народився.

Ознаймив се Ангел Божий:
2. Наперед пастирям
А вчера звіздарям
І земним звірям.

Діва Сина, як породила,
2. Звізда ста, де Христа
Невіста Пречиста,
Сина зродила.

"Слава Богу!" заспіваймо:
2. Честь Сину Божому
І Пану нашому
Поклін віддаймо.

Ми також Христу поклін свій віддаймо,
І разом з небесним хором співаймо:
2. Слава во вишних і т.д.

В ВИФЛЕЄМІ ДНЕСЬ МАРІЯ ПРЕЧИСТА
Породила у вертепі нам Христа...
2. Слава во вишних Богу,
Слава во вишних Богу,
І мир всім на земли!...

Ангел з неба пастирям ся являє,
І веселу сю новину звіщає...
2. Слава во вишних і т.д.

Прибігають до вертепу пастирі,
І з собою несуть дари в офірі...
2. Слава во вишних і т.д.

І Дитятку кланяються в оборі,
До Єго ніг припадають в покорі...
2. Слава во вишних і т.д.

В ВИФЛЕЄМІ НОВИНА,
Діва Сина зродила,
Породила в благодати
Непорочна Діва Мати
Марія!

Положила на сіні
В Вифлеємській яскині,
Йосиф Діву потішає,
Повивати помагає
Марії.

Слава Божа і хвала
У вертепі настала:
З неба Ангели злітають,
З Сином Божим прославляють
Марію!

Серед темної ночи
Дивне світло бє в очи
Ясна зоря засвітила,
Де Дитятко породила
Марія.

Недалеко пастирі
Пасли стадо в долині:
До вертепа прибігають
І з Дитятком тут витають
Марію.

І ми тоже поспішім
Богу дари принесім
У покорі прибігаймо
З Сином Божим все благаймо
Марію.

ВИТАЙ ІСУСЕ З ПРЕЧИСТОЙ ДІВИ,
Зродженний,
2. Витай нам Боже у людськім тілі,
З'явлений.

ХЕРУВИМИ: "СВЯТ"!
Архангели зрят
Чуд невидимий, нині славимий,
Ах, ах, Тіло! Боже діло!, здивувалися.
2. Прийдім, прийдім до шопи,
Узрим Бога во плоти,
І Матір Єго святу,
Діву Марію чисту,
Которая Сина свого повиває,
В яслах складає.

Неумістимий
Весь тут змістився!
З утроби Діви Христос родився!
О глубина всіх разума недовідома!
2. Витай Пане і Царю,
Витай наш Спасителю,
Витай скарбе дорогий,
Ніколи не пребранний,
О радосте і сладосте, явилась ся
Всему міру днесь.

ХРИСТОС РОДИВСЯ, БОГ ВОПЛОТИВСЯ,
Во Вифлеємській яскині
В стайни убогой, нищеті многой,
Велія радость всім нині!
2. Ангели співають, честь Єму віддають
Богу і Творцю своєму.
Ликуй, человіче, з рождества того!
Христос бо од ада спасе душ много,
І од работи вражия.

Марія чиста, родивши Христа,
В яслах возложи на сіні,
Недоімію, що то ся діє:
Бог помістився в яскині!
2. Пелени готує, пресладко ціллує
Возлюбленнаго Младенца.
"Яким Ти способом во мні вмістився?
В дівстві без болізни, Чадо, родився,
Радосте моя без мірна!"

ЧУДЕСНА ЗІРКА ДНЕСЬ СІЯЄ,
До Вифлеєму запрошає,
2. Де Спаситель народився
І в вертепі умістився.

Витай нам зірко, ясна, мила,
Для всіх щаслива тая хвиля,
2. У котрій Христа звіщаєш,
Нас з неволі вибавляєш.

Тож веселімся і співаймо
Різдво Ісуса прославляймо,
2. Він же дасть нам все, що треба,
Запровадить нас до неба.

Христу Дитятку поклонімся,
До Него в яслах пригорнімся,
2. І просім смиренно нині,
Всі Його о мир в родині.

Бо де в родині мирно, тихо,
Там ізчезає всяке лихо;
2. Бо де згода процвитає,
Там Христос перебуває.

БОГ СЯ РАЖДАЄ, ХТОЖ ГО МОЖЕ ЗНАТИ!
Ісус Му імя, Марія Му Мати!
Тут Ангели чудяться,
Рожденного бояться,
А віл стоїть, трясеться,
Осел смутно пасеться,
Пастирів клячуть,
Бога в плоти бачуть,
Тут же, тут же, тут же, тут же, тут!

Youth Herald Editor

Rev. N. Kushniryk, S.T.L.

-- ВІСТНИК УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА --

YOUTH HERALD

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

HOLD TIGHT AGAIN

Well, dear Reader, I'm going to take you for another ride on the "highway" of Catholic sociology. You would do well to look at the "signs" and "road-indications," i.e., explanations, doctrine etc. Our first stop is at a "gas-station" called: "Sources of the social doctrine of the Church."

A) The Divine Legislator gave men moral laws through their reason or intelligence. The human mind knows the nature of sensible things and their end; we mean that by the light of his mind man knows his own nature and end as well as those of his fellow men; man also knows the nature and end of all the things he uses. From this knowledge, man deducts moral laws which must guide him in his intimate life, in his relations with the other men and in the use of things without a mind. That is what we call: the natural law. It is given to man by God who gave to beings their nature and to us a mind capable of grasping that nature.

B) God also "revealed" His moral laws: The light of reason is not enough in order that all men know all the moral rules of life. Why so? Because: a) men are not all intelligent enough to know by themselves all the moral laws of the natural order; b) sensible things are not the only ones. There are also spiritual and supernatural things that man, a physical and spiritual being (body and soul) simultaneously, must keep in mind. Amongst these some can be known through things that are visible to all; for example, the existence of God. Other things or truths exist that cannot be known or found by the human mind left to itself, v.g., (example): Holy Trinity. These truths must come to us through God's revelation. That is why we can say that God revealed natural and supernatural things. His Revelation is found in the Bible and Tradition (universal councils of the Church, teachings of the Popes speaking in the name of Christ, particular councils of bishops but approved by the universal Church, symbols of Faith).

C) Even the clearest rules of reason (mind) have to be constantly explained, interpreted and adapted to new problems which arise very often.

Often enough some very clear laws get so mixed up that the theologians themselves do not agree. If it is important for the faith or morals to clarify these difficulties, the Pope intervenes by a pastoral letter called: ENCYCLICAL.

We do not ignore that since a century and a half all kinds of false theories were emitted mostly in economics: some denied the natural sociability of man; others said man had no duty towards the state whatsoever etc., etc....

So, the Popes just stepped in and intervened by their SOCIAL ENCYCLICALS.

a) they reaffirmed certain natural truths: v.g., the natural sociability of man. Guided by right reason and considering the nature of things and that of society itself, they reaffirmed the rights and mutual duties of individuals and societies. Thus they avoided the two extremes: liberalism and socialism;

b) they also recalled about the supernatural truths known only through Revelation. For example: the supreme End of man: we are not made for the passing things of this earth, but for heaven: that is why we must make use of all these things only in view of the end of our whole life;

c) the Popes also recalled about the supernatural truths known by human reason; for example: the existence of God and consequently the duty of all individuals and societies (nations, states) to obey Him and adore Him; the exactions (wants) of charity and social justice.

In consequence, the social doctrine contained in the encyclicals of our Popes is a human doctrine, but in a complete sense or meaning: it contains the deductions of the human mind guided or helped by divine Revelation.

As you see, dear Reader, the "gas" we got at this "service-station" is of a high quality. In other words, you now know that the social doctrine of our Catholic Church is on a sound basis. Catholic sociologists know what they are talking about. Their principles are based on God Himself.

Father NICK.

A WEEKLY MEETING IN EAST TORONTO

Methinks that you all would like to know that in some places in Eastern Canada our Ukrainian Catholic Youth is not asleep as we often hear. For a long time now our church here (on 436 King St. East, Toronto, Ontario) has encouraged the existence of a Youth-club. We have now over 30 active members of which some are from the West. Our moderator is none other than our own energetic Fr. Nick, the Big Brother of all our Youth in Canada and the United States, i.e., of those who love his articles, editorials and even poems published in the Youth Herald. Since Fr. Kushniryk's arrival our conception of a club has been modified. Yes! we still come and work in and for the church, but we also study and play. We meet every Wednesday and go bowling every Friday... yes, even Fr. Nick makes them roll... and boy, do we have fun when he misses and no pins fall!... he is the first to laugh!

Our weekly meeting begins at 8.30 p.m. with a prayer in Ukrainian and then a few formalities ordinary to an association. The most interesting part—believe it or not—is what comes next: a lecture, or detailed explanation of an encyclical of a Pope, by Fr. Nick (who sits and reads, gets up and writes on the blackboard etc... He makes us think of a Catholic professor in a college or a seminary. After each paragraph of an encyclical he invites us to put forward our objections etc... thus ensues a real discussion in which all take part until every one's mind is at ease and all understand the meaning of the Pope's words. After forty-five minutes of this, we make decisions for a party or some kind of work which will be a benefit for our church. We then talk, play and sing in Ukrainian until we hear the call: "come ad get it!" Lunch is served with Fr. Nick blessing the victuals and presiding. We sing "O Ukraino," and depart with a sigh: "until next week!"... "it certainly is a long time to wait."

We write this not to show off, but to prove that a Ukrainian Catholic Youth Club can and should be serious and merry at the same time. We work for our church, our people, but we remember that we have to better our standard of life and the best means are the encyclicals of the Popes. We all thank Fr. Nick for making us understand that the life of a Ukrainian Catholic boy or girl is beautiful, although full of trials. We also hope that other clubs are going progressively for the good of our nation and the glory of God!

P. Madryga, secretary,
East Toronto.

UKRAINIANS STAGE RALLY

—Canada's Fifth Victory Loan —

"Splendid support was being given the Fifth Victory Loan campaign through various non-Anglo-Saxon newspapers and orginzations. Rev. Brother S. Methodius, F.S.C., of Yorkton, reported that the Ukrainian people in Yorkton were co-operating fully. Brother Methodius is a member of the Ukrainian Canadian Cultural Group at Yorkton. He and several other members of the group have addressed various meetings urging the purchase of bonds.

"Sunday, Oct. 31, the students of St. Joseph's College and the Sacred Heart Institute at Yorkton prepared a 15-minute program of Ukraiinan songs, music and short speeches. The program was carried over the Yorkton radio station, CJGX, and carried a strong appeal from the younger generation to the older generation to buy victory bonds.

"On Nov. 1 the group sponsored an entire radio program boosting the loan. Brother Methodius was the chief speaker. During the course of his address, given in Ukrainian, he said:

"We of the Ukrainian descent in Canada have an obligation to buy victory bonds, to help our

country materially. In no other part of the world the Ukrainian people live as freely and as comfortably as they do in Canada. For that freedom and comfort we have to make personal sacrifices to defend them, to appreciate them, and to help our country, Canada, so that in the future we may remain free and comfortable. Our Ukrainian boys in the armed services have shown themselves heroes, have sacrificed and are ready to sacrifice everything for Canada, for its people, for each and everyone of us. We have grave responsibility towards those boys in the armed services. Give them the necessary equipment and ammunition. Buy victory bonds.

Help us demonstrate by our material help, that we have not failed or forgotten our boys; that we have not let them down at the time they needed our help most!

"Buy victory bonds, and when victory and peace do come, and our boys shall return to us, then, they shall be proud of us and of our contribution towards that final victory and peace.

"Our lives are fairly comfortable in Canada. We have freedom to pray, to sing, and to converse in our own tongue. Let us give everything, as our boys are giving everything for Canada and for us! Buy victory bonds!"

—From "The Leader-Post, Regina, Sask.

УКЮ ДО ПРАЦІ!

Лише конструктивна праця здобуде нам ліпше життя. Поза Вашою уплановано працею треба вже заздалегідь подумати про це:

1. Призбирувати фондів, щоби було можливим устроїти літню прогульку для членів (на тиждень, два десь коло озера). Є у нас на пляні організувати такі прогульки а при них і курси в нашій ідеольогії.

2. Ідіть з колядою! Вже тепер при помочі Вашого о. Пароха організуйте колядників. Колядуйте на Вашу церкву, пресу, бурсу, сироти і шпиталі. Перша все Ваша церква. Ця сама група може збирати заразом і на другі цілі. Однак якщо можливо, посилайте одну групу на церков а другу на бурсу, пресу, організаційний фонд, і т.д. Точно записуйте жертводавців. Заботато колядників в одній групі не брати, 4—6 вистарчить. Ліпше більше груп, котрі скорше покриють околицю ніж одна велика група. Гроші з записками негайно передайте де слід.

Б. Л. Корчинський,
Прес реф. УКЮ.

А. Жук

ЗВІТ З ПЕРШОГО КОНГРЕСУ УКЮ

САСКАТУН, 4 і 5 ЛИПНЯ, 1943

(Продовження)

Перед осьмою почали сходитись учасники бенкету. Всі усміхнені, вдоволені в наша молодь бадора. Председником бенкету був загально улюблений в Саскачевані інспектор, Лт. П. Воробець, який в тій ділянці є мистцем.

Молитву провів Всеч. о. Дрогомирецький, відтак всі посідали—218 осіб засіли до конгреційного бенкету в найкращій забавовій залі в найбільшому готелі Бессборо.

По правій стороні председника бенкету сиділа секр. оргаізації п-на А. Жук— по лівій голова, Всеч. о. М. Горошко. Відтак п-ство Б. Л. Корчинські а з лівого боку п-ство М. Гриневичі. Між гостями було видно пана і проф. Симпсоа, Бриг. Трудо з дружиною, офіцера Вітів з Дондурн.

Тоаст на честь короля підніс всіми улюблений капелян о. Кан. Пелех. Тоаст на честь св. Отця і кат. Церкви підніс молодий енергічний священик, о. Пасічник ЧСВВ.

"Привязання УКЮ до св. Отця, до католицької Церкви є тим моральним забезпеченням, що дасть силу— є тим таємним знаком, що дасть ласку праці. Хай буде честь і слава св. Отцеві Пій XII."

(Докінчення послідує).

ЧУДО НА РІЗДВО

(Драма в 2-ох діях о. Н. Кушпірика)

(Докінчення)

Петро: Иди но, жінко, подивися хто там стукає.

Марія (йде до дверей): Єс! (Приходить з листом). Якийсь регістрований лист. То від Михася.

Петро: Давай но сюди! Хай читаю! (Бере й читає): "Дорогі Родичі! Перші слова мого листа є: Слава Ісусу Христу! Я дав приказ, щоби сей лист доручили Вам, аж по докончанні найбільшого діла в моїм життю."

Марія (перебиває): Яке то діло?

Петро (до Марії): Та не перебивай! (Далі читає лист): "Вчера було латинське Різдво. Всі ми католики летуни були на Службі Божій й приняли св. Причастіе, так як Бог приказав. Всі ми співали сердечно "Свята ніч, тиха ніч," в англійській мові. Але ворог не дав нам в мирі святкувати. Надлетіли ворожі бомбовики й ми мусіли летіти проти них. Не плачте, Дорогі Родичі, в тім бою я був смертельно ранений."

Марія: Ой Боже! (плаче).

Петро (потішає Марію): Не плачмо Марію! (Потім починає далі читати листа). "Моя рука не була в силі написати до Вас на смертельній постелі, тож одна наша норса, дівчина, пише за мене до Вас в сій хвилі. Ще раз прошу Вас не плачте! Моя душа є чиста, я готовий стати перед Богом. Сердечно жертвую свій молодий вік, за Вас, Дорогі Батьку! Літаючи нераз попід небеса, я відчував, що є Бог, так, як Ви мене, Мамо, научали. У нашій хаті не вільно було вішати хреста і образів. Мусіли ми покрадіємци ходити до церкви, але ми Бога любили й Він нас... навіть Вас, Тату. Я боровся вдома устами проти безбожників, а тут кулямі. Хай Дитятко Ісус Вас благословить. Я вмираю спокійно. Моя совість є чиста й біда як сніг. Моє останне бажання є, щоби Бог змилосердився над моїм татом. Мамо, дайте Отцеві Парохові або другому священикові на Сл. Божу за мою душу. Жалую, що ми вже на сім світі не побанимося. Прощавайте й не плачте!"

Ваш син Михась.

Дорогі приятелі!—Я українська норса була коло Вашого сина аж до його смерти. Він упокоївся в Бозі. Я була дуже цікава знати, чого він так терпеливо зносив свої муки. Тепер я знаю, що так як Ісус, він терпів за гріхи... за гріхи дорогої для нього особи. Ви повинні бути горді, що Ви мали такого сина. Я його також любила, але Бог дав і забрав. Молімся за нього. Він в небі колись за нас бідних грішників не забуде."

Петро: Боже! Ти мене покарав в моїх дітях! Тяжкі й великі мої гріхи!

Марія: Ой Боже! Забере й мене до себе!

Петро: Не говори так, Маріе. Бог добрий.

Марія: Коли ти споминаєш Бога?

Петро: Я бідний грішник! Я блудний син! Прости мені жінко добра!

Марія: Хай тобі Бог простить, Петре! Я тобі все простила! (Входять Ганя і Іван).

Ганя: Христос Раждається! Що тут, похорон?

Марія: Ой, Ганю, вже ти не маєш братчика!

Петро: Так, Ганю! Петро зістав забитий як саме латинське Різдво.

Ганя: Ой, мамо мои! (Плаче).

Іван (бере її за руку): Не плач Ганю, він був добрий хлопець, ми собі були так як рідні браття.

Петро: Бог його забрав через мої великі гріхи.

Іван: Бог справедливий, але й милосердний, тату!

Петро: Ніколи я так не розумів релігійної потіхи, як нині. Мої очи отворилися. Я бідний грішник визнаю, що є Бог, котрий за добре нагороджає, а за зле карає. Від нині проч з безбожниками! Вони і їх наука розбили мені родину. Вони зробили були з мене просту скотину. Мої родичі не були дурні. Я, я був без розуму. Нині я чуюся спокійнійше. Моя совість вже мене так не гризе. Прости мені Боже! Прости мені й ти, жінко добра! Простіть й ви, дорогі діти! Від нині пічну покуту за свої гріхи. Жінко йди купи св. хрест і образи! Пускай всіх колядників, бо в моїй душі нині народився Христос! Завтра також свято, підете з сим блудним сином до Божого храму.

Наняла мешкання відразу

Жінка винаймає мешкання. Говорить до агента: "Але щож я дістану за свої гроші коли винайму мешкання?"

Агент: "Ви дістанете дім, за котрий ми платимо ваш податок, ваше убезпечення, ваш рахунок за воду; ми купуємо для вас уголь, самі палимо для вас піч і огріваємо для вас воду; даємо вам заслони до вікон, газову піч, електричну холодільню; малюємо ваші стіни і їх направляємо; стинаємо траву довкруги вашого мешкання, замітаємо ваш хідник, чистимо ваші сходи, платимо за електричне світло у вашому гаражі, вивозимо ваше сміття, ведемо за вас суперечки із сусідами... і ви ще питаєтеся, що ви дістаєте за ваші гроші?"

Жінка: "Перепрошую вас, на котрій лінії маю підписатися?"

—Дописи—

КАЛІЄНТО, МАН.

Посмертна згадка про бл. п. А. Лазарука

Дня 30-го липня упокоївся в Бозі бл. п. Антін Лазарук. Рожденний 31-го липня 1883 р. в селі Блищенка, повіт Заліщики, Західна Україна. До Канади приїхав 1907 і поселився в околиці Каліенто. Покійний перетерпів велику недугу на жолудок, на котрий обіцяв мав операцію. По операції за 6 місяців знова заслаб і по чотиротижневій недузі помер. Був вірним і щирим парохіянином української католицької церкви в Каліенто, при котрій був писарем до кінця свого життя. Похорон відправив місцевий парох о. Іван Калуський в церкві Рождества Матері Божої з Каліенто. Покійний осиротив жену Марію, 2 синів, Івана і Василя, котрі мешкають разом з мамою, 4 доньки: Анну Кошиланик в Каліенто, Василину Стасюк у Каліенто, Настю Салатандик в Карловрей, Ман. і Юстину, котра ходить ще до школи. Покійний осиротив також сестру Олену Піхлик, що мешкає в Шортдейл, Ман. та 4 внуки. По похороні відбулося прийняття, для усіх гостей, котрі приїхали потішити засмучену родину.

Підчас сих поминок о. Іван Калуський сказав відповідну промову і на заклик сего отця зібрано на пресфонд БН $6.00.

Спи, дорогий батьку, хай земля буде тобі легкою.

Подав Василь Кошиланик.

ТИНДАЛ, МАН.

В день св. Михаїла, 21 листопада, відсвятковано торжественно празник церкви в Тиндал, Ман. Погода була дуже сприятна. Відновлена велика церква, що стоїть пишно при "Трансканада-гайвей," була переповнена. Місцевий хор, від проводом широкознаного й здібного дирігента З. Мороза, співав дуже гарно. Богослуження відправив о. Антін Луговий з Вініпег.

По св. Сл. Божій і других празничних богослуженнях, відбувся спільний обід в місцевім народнім домі. В часі обіду промовляли З. Мороз, п. Німчук від місцевої громади, а п. Ференц від парохії в Лейдівуд. о. А. Луговий говорив в імені пароха о. Я. Чижа. Між промовами бесідників, хористи співали народні пісні. Се надавало сходинам веселий і приемний пастрій. Гості з Босежур, Лейдівуд і околиці висказали своє вдоволення з тої нагоди, що недавно, з нагоди муніціпальних виборів, вибрано свого "завислімена" в особі молодого п. Т. Мацталера.

При кінці празничного обіду на зазив З. Мороза, п. Корнилій Боднарчук перевів збірку на католицьку пресу. Зі зібраної суми призначено на пресфонд БН $4.25.

На днях відбувся в Тиндал дуже успішний концерт, якого дохід призначено на Червоний Хрест.

На образку бачимо, як наш повз набирає свіжих стрілен, щоби негайно їх доставити на фронт проти ворога.

Бл. п. Антін Лазарук в окруженні родини.

АЛЬВЕНА—ФАРМИ, САСК.

Дня 1-го грудня відбулася в місцевій церкві братська св. Служба Божа. По богослуженні, в парохіяльній салі, був спільний обід. Св. Сл. Божу правив місцевий парох о. В. Чарний. За старанням сього отця підчас спільного обіду зібрано на пресфонд наших газет $7.60, з чого призначено на БНації $3.50.

ВІШАРТ, САСК.

Дня 14 листопада в домі панства Николая Бзделя відбулося святочне закінчення весільних торжеств, котрі справляли родичі для своєї доньки Марії, що віддалася за Григорія Стахіва. Тогож дня зїхалася до дому панства Бзделів уся рідня, щоби пожелати молодятам всего добра на новій дорозі життя. По смачній перекусі всі забавлялися дуже весело та примірно. Вкінці попросив о слово п. Теодор Петришин, котрий сказав, що добре буде, коли підчас сеї веселости гості не забудуть і про нашу любу часопись Будучність Нації, котра для нас є люба і весела, як той день нині. Ми повинні, продовжав п. Петришин, всі її підгримувати і її стало читати. По сій промові п. Петришин попросив п. Юрія Кошівку, щоби занявся збіркою. Збірка на Будучність Нації принесла $3.05. За сі жертви п. Петришин усім подякував, що не жалували своєї лепти і радо зложили щиру жертву для дорогої часописи.

Присутний.

18-ті РОКОВИНИ СУПРУЖОГО ПОЖИТТЯ ДЛЯ ЗАСЛУЖЕНИХ ЧЛЕНІВ української католицької парохії у ВЕРНОН, БР. КОЛ.

Вернонські українці католики уміють цінити тих, що собі на се заслужили. Як примір най послужить от хочби недавний гарний вечерок для панства **Івана і Ксені Гошовських** у їх 18-літну річницю супружого життя. Іван і його подруга Ксеня се можнаб сказати одні з найкрасших наших членів і теперішний містопредсідник нашого комітету. Хоч мешкає далеко від Вернон, бо 14 миль, хоч все при праці, бо є форманом на треці, однак свої обвязки християнські виконує. Що неділі чи погода, чи непогода, він є зі своєю родиною на Богослуженню, а при тім живо інтересується справами парохії. На доказ признання за його труди при основанню тутейшої парохії, тутейші парохіяни справили їм дня 6 листопада вечерок. Зійшлися всі майже члени а з ними і парох Отець Ю. Жидан, який в часі бенкету зложив і від себе і від парохії повне признання панству Гошовським за їх працю і жертвенність для церкви, та побажав їм, щоби в щастю і гараді діждалися ще срібного а також золотого і діямантового ювілею свого супружого життя. Осібно желав ще пан Пасічник, а також і пан Константин Щерба. Пан Щерба при кінци своїх желань попросив гостей о маленьку лепту для наших часописей, яку присутні радо зложили. Збірка принесла $10.00. Ось імена жертводавців: По $1.00: К. Щерба, Коцюби, Пасічники, Катерина Шиндюк, Василь Хрущ С. Слезяк, С. Гошовський, І. Гошовський, Ксеня Гошовська, Отець Парох 50ц., Анна Гошовська 25ц. і Надія Фавлер 25ц. Господинями і аранжерами того вечірка була пані Пасічник і пані Коцюба. З сеї збірки призначено на БН $3.00.

Другий вечерок для дуже заслужених наших парохіян відбувся в неділю 21 листопада. А тими заслуженими є панство **Шиндюк** із Колд Стрім, коло Вернон. І знов пані Пасічник і пані Коцюба занялися його улаштованням. Також Іван Щерба, син Константина, богато причинився, бо привіз і назад до мітса відвіз наших парохіян, які брали участь у тім вечірку. Наш Отець Парох рівнож був там з нами і знов в часі перекуси дуже гарно промовив до панства Шиндюків тай підніс їх заслуги, які вони положили тут у Вернон для церкви. Відтак побажання зложив їм також К. Щерба. Гості зложили й доказ пошани для них гарний дарунок.

Гість.

Любі Діти:

В цей час кожного року діти чогось дуже веселі, хоч трудів мають більше, як колибудь.

Веселі, бо готовляться до концертів. Неодин вечер треба провести, щоби вивчитися ролі, але чи не варт? Таж богато людей прийдуть послухати концерту — і як плескатимуть!

Веселі, бо даватимуть дарунки— родичам, приятелям та сестричці і братчикові. Кожний цент треба щадити, щоб можна ті дарунки купити.

Веселі, бо надходять свята Різдва Христового. Яку красну ялинку батько дістав! Які чудові прикраси мають діти для неї!

Веселі, бо сподіються, що святий Николай загостить до них з дарунками. Нехай кожному з Вас принесе ся пора року як найбільше веселости!

Христос Раждається!

Вуйко Трохим.

ФОНД ДІТОЧОЇ СТОРІНКИ

Тим разом на фонд прислали слідуючі:

Володимир Данилюк з Поплярфілд, Ман. 50ц.

Кароліна Комаранська і панна Шимańська з Шортдейл, Ман. 50ц.

Жертводавцям щиренько дякує Вуйко. Хто буде слідуючий?

"РОЗУМНА ДОЧКА БІДНОГО ІВАНА"

довша народня казка пічнеться у слідуючім числі "Діточої Сторінки."

Володимир Великий— "Ясне Сонічко України"

Володимир Великий князював на Україні від 980 до 1015 року.

Для України він зробив-так богато добра, що за його часів та ще потім, за його сина Ярослава Мудрого, Україна була найсильнішa держава за всі часи свого існування.

Передусім зібрав він усі українські землі під свою руку, так, що ціла Україна мала тільки його слухати.

Щоб забезпечити Україну, Володимир одних ворогів завоював а з другими заключив мир. Жив у згоді з сусідними народами і державами.

Щоби здобути собі вірність і любов народу, Володимир не володів самовільно, але взивав на пораду старих, мудрих людей, вибраних з волі народу. Часто гостив народ у себе, спомагав бідних, старців і калік, помагав сиротам і вдовам. То не диво, що всі називали його ласкавим батьком і "Сонічком Ясним."

Найважнійше, що Володимир зробив для України, було те, що сам прийняв християнську віру й охрестив увесь нарід. Перед тим Україна була ще поганською державою т.з., не мала християнської віри а люди мали божків. У 988 році Володимир запросив на Україну грецького митрополита і священиків і вони почали хрестити нарід, найперше в Київі, а потім по цілій державі.

Володимир побудував богато церков і нові міста. Найкраща церква була "Десятинна" в Київі, звана так тому, що князь давав на неї десяту частину своїх прибутків.

Володимир казав бити перші срібні українські гроші. На одній стороні монети був образ Володимира на престолі, а на другій державний герб України тризуб. Володимир зробив українську державу великою і міцною, тому й називаємо його Великим. Він умер в р. 1015, отже князював 35 лїт. Його поховали в Десятинній церкві. Українська Церква почитає Володимира за святого тому, що охристив Україну.

ПРИДБАЛА НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Посилаю Вам постел нот на доляра і пів. Доляра на передплату для моєї кузинки, а 50 центів на фонд Діточої Сторінки; 25 центів мені мої бабуся дали, а 25 моя сестра. Бабуся казали, що вони післали одного доляра ще на 5-го жовтня на фонд БН. і нігде нема сего зазначено. Вони самі не уміють писати. Вони думають, що там було написано Королька Комаранська. Адреси почти здається не було. Здоровлю Вас Вуйку.

Розалія Шимінська.

Адреса моєї кузинки є: Марта Мин, Ольга, Ман.

Від Вуйка: Вуйко дякує Тобі за гроші, Твоїй бабусі і сестрі. Ми гроші ($1.00) про котрі згадуєш в листі дістали. Про се було подане в БН. з 1-го грудня, на стороні 13. Перечитай добре сю сторінку!

ЛИСТ З ПОПЛАРФІЛД, МАН.

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до англійської школи і я є в осьмій клясі. Нас на вакаціях учили Сестри по українськи і я трохи научився читати і писати.

Я посилаю передплату на БН. одного доляра на рік 1944, тай 50 центів на Діточу Сторінку. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Володимир Данилюк, Поплярфілд, Ман.

ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

7. Одного дня вбрав мене в остячі уха і заявив, що з мене нічого не буде. Він мабуть помилився, бо я не почуваю себе таким дурним, як йому здається.

8. Наймилійші були для мене перерви, на яких ми забавлялися з товаришами.

9. Але й за се тягнули деколи за уха та доводилося вислухувати закидів, що мої жарти зовсім невідповідні. (Далі буде)

ІВАСЬ НАВЧАЄ

ХТО ДРУГОМУ ПОМАГАЄ САМ В ПОТРЕБІ ПОМІЧ МАЄ.

Від Вуйка: Володимире, Вуйко дякує Тобі за листа і гроші. Пишеш уже досить добре. Часто посилай листи до Вуйка. Добре?

НАЛЕЖИТЬ ДО МАРИЙСЬКОЇ КОНГРЕГАЦІЇ

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю сімнайцять років і належу до церкви Пресвятої Евхаристії. І також належу до Марійської Конгрегації. Я дуже люблю читати Діточу Сторінку. Вам Вуйку може буде дивно чому я до Вас пишу. Бо мені мой приятелька сказала, що Ви хочете щоби другі діти писали до Вас і вона мені казала щоби я до Вас написала.

Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки, і бажаю Вам всього найкращого.

Елена Ленкевич,

472 Ривертон Аве., Винипег, Ман.

Від Вуйка: Елено, дякую Тобі Вуйко за лист. Дуже гарно пишеш по українськи. Вуйко цікавий буде знати, чим Ти хотіла би бути, коли будеш старшою. Напишеш Вуйкови?

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО ВУЙКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се є мій другий лист до Вас. Моя мама Вашу газету все купують. Нині нас вчили в українській школі Отець Семчук і вони казали, щоби ми написали лист до Вас, Вуйку Трохим, то я тепер пишу до Вас. Я вже не маю нічо більше написати, то я мушу кінчити мій лист.

Ольга Содило,

403 Галовей Ст., Винипег, Ман.

Від Вуйка: Олю, дуже гарно пишеш по українськи. Чи читаєш нову історію в Діточій Сторінці. Записки Івася Крілика?

ЛИСТ З ВІШАРТ, САСК.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю 10 років і ходжу до школи англійської. Я в третій клясі. Я в малій клясі через те, що малим слабував і не ходив до школи. По українськи вчать мене родичі вдома. Буду пробувати взяти участь в контестах. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Василь Припутнійський, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: Не журися Василю коли будеш пильно учитися, то переженеш в науці неодного недбалого ученика. Вуйко дякує Тобі за лист. Вже гарно пишеш.

ЛЮБИТЬ ЗАПИСКИ ІВАСЯ КРІЛИКА

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Вже троха давно як я до Вас писала, але я за Вас не забула і дуже люблю Ваші образки про Івася Крілика.

Я ще ходжу до школи і маю чотирнайцять років і я є в девятій клясі, в англійській школі. По українськи ще далі вчуть мене тато і мама. Ми маємо доброго католицького професора, але лиш що він англієць. Він нас вчить катихизму щодня пів години.

У нашій школі є сорок дітий, а лиш чотири, що не є католики. Ми вже вчимося на наш концерт котрий буде на двайцять першого сего місяця.

У нас нас буде відправа в церкві на четвертого. До нас доїжджають о. І. А. Головка котрі добрі для всіх людий. Нашу церкву перше обслугували о. М. Колодій. Нам всім було дуже жаль, що вони вже від нас поїхали.

На сім я вже кінчу і знова скоро до Вас напишу. Здоровлю Вас Вуйку і всіх читачів Діточої Сторінки.

Геленка Лозінська, Нора, Саск.

Від Вуйка: З Тебе вже виросла десь велика дівчина. Дякує Тобі Вуйко за так гарного листа. Не забудь, напиши знова до Вуйка!

ЛИСТ З САСКАТУНУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Я перший раз до Вас пишу. Я ходжу до української школи і маю 11 років. Сестри нас учать писати, читати. Я ходжу на катихизм. І також до англійської школи і я є в 5 клясі. Я беру лекції на скрипку. Оставайте здорові.

Петро Сенюк,

725 Аве. Т. Со., Саскатун, Саск.

Від Вуйка: Петрусю, Твій перший лист Вуйкові дуже сподобався. Вуйко бувби радий почути, як Ти вже граєш на скрипці.

ЛИСТ З ВИНИПЕГУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме, Се мій перший лист до Вас. Я маю 11 років і ходжу до англійської школи котра називається Норквей. Я ходжу до української школи Маркіяна Шашкевича. Нас учать Сестри Служебниці. Вони нас дуже добре учать. Діти Рідної Школи під проводом Сестер дібули концерт в честь полеглих Стрільців за волю народа тому 25 років. Дуже богато було людий на концерті, люди вийшли дуже задоволені, що ми малі діти таку пошану віддали Стрільцям. Я би хотів бачити ті могили, де поховані борці. Мені тато і мама розповідають, як то було весело як були Стрільці. Куда вони переходили то дівчата квітки давали їм, а малі діти шапками махали. Я думаю, що то було дуже весело як розповідають. Ах, як би то так бачити. Чи Ви Вуйку були при Стрільцях, Я тепер читаю книжку про стрільців. Називається вона Українські Січові Стрільці. Дуже гарно має богато малюнків з війни. Я читаю два вечері в тижні, бо три рази в тижні ходжу до Рідної Школи, а в неділю пополудни на катехизм до церкви св. Андрея. Учать нас Сестри Служебниці. Я люблю дуже читати Діточу Сторінку, тільки дуже довго треба чекати на БН., аж дві неділі. Приписайте що тижня. Кінчу писати а в другім листі багато більше опишу що я вичитав і більше про нашу околицю.

Здоровлю Вуйка і всіх дітий, що пишуть до Діточої Сторінки.

Михайл Матвійчина,

57 Дізраелі Стр., Винипег, Ман.

Від Вуйка: Михайле, гарно і цікаво пишеш. Тішить Вуйка що так любиш Січових Стрільців Вуйко не був при Стрільцях, бо родився в Канаді. Може колись БН. буде виходити що тижня. Вуйко очікує нового листа від Тебе.

З війни в Африці: Англійські повзи перед наступом на Бу Арада в Тунісії. На овиді німецькі позиції.

ДЯКУЄ ЗА НАГОРОДУ

Слава Ісусу Христу!

Дорогий Вуйку Трохиме,—Я дуже тішуся і дякую за таку нагороду, що Ви прислали для мене. Тут не є ще дуже зимно до сего часу, а снігу майже нема. Мій брат поїхав в роботу і він написав, що приїде до дому. Уже недалеко до різдвяного концерту і я маю вершик деклямувати, грудня 21. Ми маємо українську учительку, панна Федірко і вона може буде учити по українськи на концерт. Учителька часом учить катихизму. Я другим разом більше напишу.

Здоровлю Вас Вуйку Трохиме і всіх читачів Діточої Сторінки.

Михаїл Яроцький, Вішарт, Саск.

Від Вуйка: А видиш, що варта до Вуйка писати. Коли Вуйко щось обіщає, все сповнить. Напиши знова як випав Ваш різдвяний концерт.

На образку бачимо, як 25 мід. гармата валить у ворога. (Британський Корол. Полк.)

Останні Вісти...

На останніх зборах БУК-а провінції Манітоби, рішено повести широку кампанію на Виховний Інститут БУК-а, ім. Пресв. Діви Марії, що його знимку бачимо на першій стороні.

Німецький терор на Україні й українська боротьба. Зі Швеції прийшли вістки про се, як то німецькі окупанти виступають проти українських визвольних змагань. Німці відразу, занявши Україну, показали свої пляни відносно України. Україна для них стала нічим іншим, тільки кольонізаційним тереном. Гештапо, як подає вістка, почали масово виарештовувати усіх тих, котрі пробували зреалізувати свої національно державницькі ідеали. Найбільше виступили німці проти українських націоналістів, котрі є зорганізовані в організації УВО (Українська Військова Організація) бо члени сеї організації стремлять виразно до створення свобідної України. Німці виарештували сотки провідних членів сеї організації як приміром Оршана, Сціборського, Сеника, Телігу, Барановського і інших, як також прихильників Бандери, котрий згинув у концентраційному таборі. Щоби ратувати своїх членів, організація УВО перейшла в підпілля і як подає вістка зі Швеції, члени сеї організації виступають зорганізовано проти німців. На весні 1943 р. мали партизани 15,000 членів, провідником їх став якийсь Тарас Бульба. У відплату німці нищать сотки українських сіл, бомбардуючи їх літаками. Українські партизани провадять далі борбу проти окупантів і будуть вести її аж до побідного кінця.

Міністром закордонних справ Болгарії став Дмитро Шишманов, щирий прихильник України, колишній болгарський посол у Київі, за часу існування української держави. Його жена є донька нашого поета Драгоманова.

Заходами відділів УНС в Шікаго, відбувся виклад проф. Кляренса Манен-

Оружжям, котре найбільше зничило німецьких повзів підчас минулих боїв в Африці, була 105 міліметрова армата звана "Піст." Заосмотрена вона в власний пропелер і є дуже легкоповоротна. Спровадили були їх аліянти на африканські терени боїв зі Злучених Держав. На знимці одна з тих армат.

га, в салі університету Норт Вестерн. На виклад прийшло більше як 1,000 слухачів. Успіх був великий. Разом з викладом про Україну, була вистава українського мистецтва, під проводом пані Кочан з Джоліет.

Аліянти сильно збомбардували Берлін, як також столицю Болгарії Софію.

В Канаді і Англії шириться велика пошесть "флю."

На східньому фронті большевики заняли Гомель і Знаменку, за се німці наступають знова на Київ і зблизилися до столиці України на 55 миль.

В Москві підписали російсько-чехословацьку угоду. В імені Чехословаччини виступав проф. Бенеш.

В Італії аліянти поволи, але стало наступають.

За пять місяців італійської і сицілійської кампанії, Канада стратила 3,533 жовнірів, втім 713 забитих, 2,625 ранених і 195 пропавших.

ВІДДІЛ БУК-а В АРНЕС, САСК.

В Арнес, Ман. існує від 1939 р. відділ БУК-а. Хоча про сей відділ мало пишеться по часописях, то всетаки члени відділу працюють під проводом заряду. Ось в 1940 р. заходом відділу побудовано гарний Дім БУК-а, величини 50x28. Стоїть він 3 милі від церкви св. Апостолів Петра і Павла в Арнес. Дім виплачений і служить відділові на всі підприняття. Заряд відділу є слідуючий: Іван Рудик: голова; Михаїл Нога: писар; Григорій Воробій: скарбник; Мартин Вишневський: скарбовий писар; Провірники: Лесь Гільків і Петро Чайка. Члени відділу пренумерують БН. У літі 1943 заходом відділу відбулося представлення: "Молодість не вернеться." з якого чистого приходу було $20.00. Сі гроші розділено на слідуючі цілі: На пресу БУК-а $5.00, на КУК $5.00, до Братства св. о. Николая $5.00, та на Червоний Хрест $5.00. Під теперішню хвилю члени проговляють предстаслення: "Пімста за кривду."

Подав Іван Рудик.

СПРАВЛЕННЯ

В 21 числі БН., з дня 1-го листопада с.р. на стороні 9 було подано в звіті Пресової Кампанії БН., "Константин Щерба з Вернон, Б.К. $10.50," тимчасом сі гроші зложили парохіяни церкви в Гріндрод, Б.К. За сю помилку сердечно перепрошуємо.

СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ
В БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ

Колиби хто з наших передплатників, читачів, чи прихильників хотів помістити на сторінках Будучности Нації свої РІЗДВЯНІ СВЯТОЧНІ ЖЕЛАННЯ хай пришле їх, разом з жертвою на пресфонд БНації, до Редакції або впрост до Йорктону найдальше до 22-го грудня, 1943.

Уже наперед за всі прислані жертви і святочні желання, до поміщення в нашій газеті, сердечно усім дякує—
Редакція і Адміністрація БН.

- ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ -

ГРУДЕНЬ

19. Нед. 27 по Сош., Николая чуд.: Брайтстови
Брокенгед (о. В. Шек)
22. Непор. Зач. Пр. Діви .... Тиндал (річні збори парохії).
Сарто (о. В. Божик)
25. Різдво Христове (по новому стилю)...
.. Гадашвил
26. Неділя Праотців ..... Садлов

о. ЯРОСЛАВ ЧИЖ
1954 Логан Евеню Виннипег, Ман.
Телефон 27 274

ГРУДЕНЬ

19. Неділя 27 по Сош. ..... Парки
22. Непор. Зач. Пр. Діви Марії ..... Парки
(Збори сестриць)
26. Неділя Праотців ..... Ст. Норберт
(парохіяльні збори і збори сестриць)

о. АНТІН ЛУГОВИЙ
235 Скошія Стріт, Виннипег, Ман.
Телефон: 54 139

АДРЕСАР

Епископська канцелярія:
235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Бурса БУК-а:
304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

Колегія св. Йосифа:
St. Joseph's College, Yorkton, Sask.

Адміністрація БН:
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 281, Smuts, Sask.

Редакція БН:
369 Chalmers Ave., Winnipeg, Man.

Комітет Українців Канади:
Box 3583, Station "B", Winnipeg, Man.

Домініяльний Заряд БУК-а — (куди треба удаватися за статутами і відзнаками БУК):
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Друкарня БН:
The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.